

BIBLIA

1688

BIBLIA

adecă

DUMNEZEIASCA SCRIPTURĂ

ale cei vechi și ale cei noao leage
toate

care s'au tălmăcit dupre limba elinească spre înțeleagerea limbii
rumânești cu porunca preabunului creștin și luminatului domn

IOAN ȘĂRBAN CANTACOZINO BASARABĂ VOIEVODĂ
și cu îndemnarea dumnealui

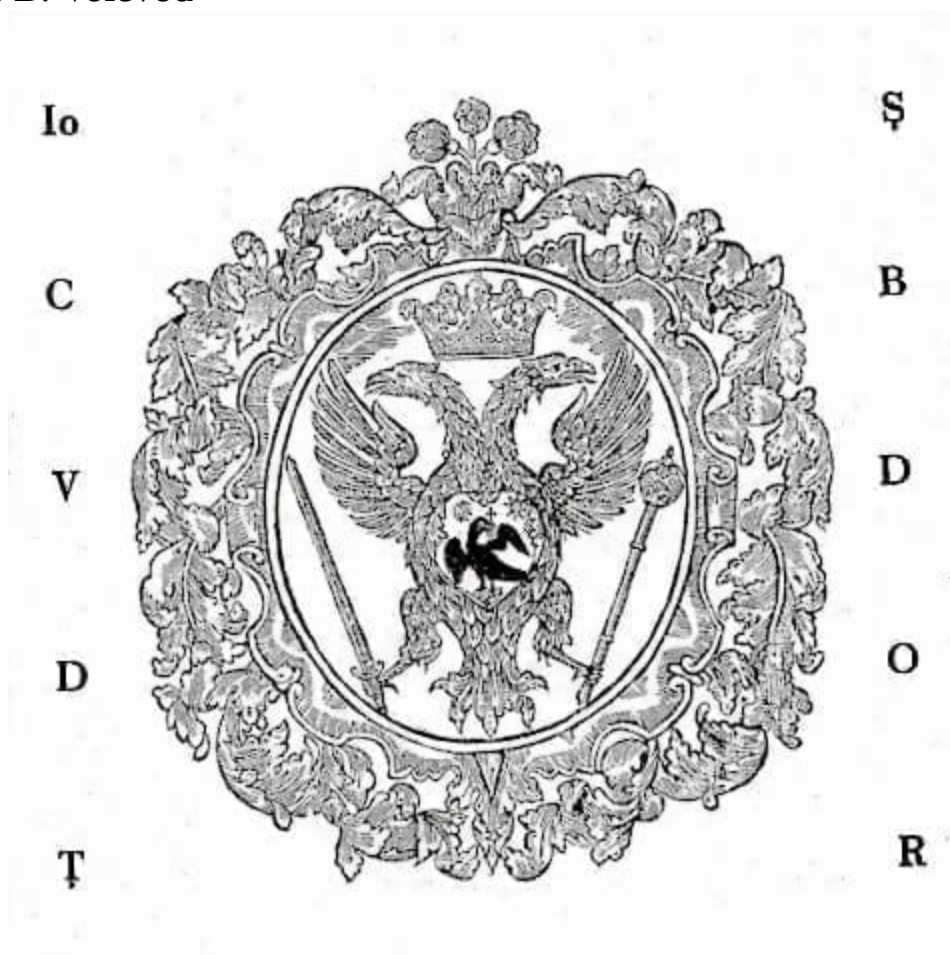
COSTANDIN BRÂNCOVEANUL, MARELE LOGOFĂT,

nepot de sor al măriei sale, carele, după prestăvirea acestui mai sus pomenit
domnu, putearnicul Dumnezeu, den aleagerea a toatei Țări Rumânești, pre
dumnealui l-au coronat cu domnia și stăpânirea a toată Țara Unglovlahiei și
întru zilele măriei sale s'au săvârșit acest dumnezăiesc lucru, carele și toată
cheltuiala cea de săvârșit o au rădicat.

Tipăritu-s'au întâiu în scaunul Mitropoliei Bucureștilor, în vreamea
păstoriei preasfințitului părinte chir Teodosie, mitropolitul țării și exarhu
laturilor.

Și pentru cea de obște priință s'au dăruit neamului rumânesc, la anul de la
facerea lumii 7197, iară de la spăsenia lumii 1688, în luna lui noiembrie în
10 zile.

Stihuri, 8, asupra stemei prealuminatului și înălțatului domn Ioan Șerban
C. B. Voievod

Soarele, luna, gripsorul și corbul împreună,
Încă și spata cu buzduganul spre laudă se adună;
Și acestea, doamne-ți împletesc stemă înfrumusețată,
În loc de părinți, soarele și luna ți se arată.
Luminător născându-te neamului și moșiei,
Preavreadnic stăpânitor țării și politiei,
Iar corbul care a hrănit pre cel flămând Ilie,
Aduce-ți, doamne, cu crucea putere și tărie.
Întinde-te ca gripsorul, spre toate stăpânește
Și cu spata și cu buzduganul spre vrăjmași izbândește,
Spre cei văzuți și nevăzuți cu mare biruință,
Precum rugăm pre Dumnezeu cu multă umilință
Să te întărească minunat în domnie slăvită,

Cu pace și cu liniște, cu viață norocită,
Și întru al său dumnezeiesc lăcaș și fericire
Să-ți dea cerescul împărat parte de moștenire.

(Plecat robul măriei tale, Radul logofăt)

IOAN ȘĂRBAN CANTACOZINO BASARABĂ voievod, den mila lui
Dumnezău, domnu și biruitoriu a toată Ungrovlahiia,

Celor ce să află locuitori supt stăpânirea noastră, preasfințitului mitropolit chir Theodosie, iubitorilor de Dumnezău episcopi, preacuvioșilor egumeni, smeriților preoți, blagorodnicilor boiari și tuturor celorlalți pravoslavnicilor creștini, cel de la Dumnezău ajutoriu poftim.

Vrând să să ducă den lumea aceasta preabunul și unul puternic Dumnezău, Domnul nostru Iisus Hristos, și numărând în mânilor credincioșilor slugilor sale talantul cel de trebuință, cu mare arătare le-au poruncit zicând: „Neguțitoriți până voi veni!“ Pentru ce aceasta? poate să mira cineva. Dară nu era cu puțință să lase la iubiții lui mai trebuincioasă și mai folositoare învățătură și vreadnică ca să o povestească la fiii lor, când vor șădea în casă, și când vor umbla în cale și stând, și culcându-se, și tocma să zicu după cum au zis Moisi, vreadnică să o poarte semn pre mânilor și neclătită înaintea ochilor lor, scrisă pre pragurile ușilor caselor lor. Și măcară de ar fi fost cu puțință o învățătură părintească ca aceasta, că un sunet unii cerești trâmbițe să răsună la urechile tuturor celor ce cred în Iisus, ca să poată la cei grijnici să ațâțe pofta și dragostea, iară de la cei leaneș să scuture trândăvia și răutatea. De vreme ce vedem neamul omenesc cel ce iaste de Dumnăzău cu oarece mai puțin decât îngerii zidit la mare negriji aflându-se, neconoscându-ș blagorodniia și cinstea lui, ce împleticindu-se în mii de mincinoase și nefolositoare învăluiale, atâta cât a îndemna și pre înțeleptul Solomon să strige cu mâhnire mare: „Văzut-am toate ceale ce-s făcute supt soare. Și iată toate-s deșertare și voie de duh“. Văzut-au înțeleptul acela, și noi în toate zilele cu mare pagubă ispitim, precum am zis că neamul omenesc urmează numai lucrurile ceale deșarte și până într'atât a se lenevi și a huli și a batjocori au desăvârșit au spre cea mai multă parte pre cea de tot folositoare și scumpă neguțitorie, care i-au poruncit Dumnezău, neputând ca să tragă pre om la dânsa, nici darurile care-i pune înainte înțelepciunea când să apucă de dânsa, nici muncile cu care îl înfricoșează când să întoarce de cătră dânsa zicând: „Până când, pruncilor, iubiți deșărtarea?“ Pentru această ciudată neguțitorie trimite Domnul pre slugile sale, chemând pre toți, și toți să cură cu pricini: unul că „m'am însurat de am luat muiare“, altul „părechi de boi am cumpărat“ și

cealealalte pricini cu păcat, neavând nici o grije de cina cea dulce a dumnezeieștii mease. Cu adevărat mare nesimțire iaste a socoti pre înșine întru o foamete desăvârșit a fi sătui și întru nenorociri a fi fericiți și la sărăcia cea de cereștile comori a fi foarte bogați. Nu vom putea într'alt chip să ne deșteptăm sufletele den somnul cel greu al trupului acestui deșărt, care până la cea de apoi să strică, fără decât cu cea folositoare aducere aminte de porunca lui Hristos, la care ne îndeamnă cu credință să neguțitorim talantul ce ni s'au dat. Și care iaste neguțitoria, care iaste talandul ce ne-au încrezut și cu dobândă va să ni-l ceară Domnul pentru neguțitorie? „N'avem să trimitem corăbiile la Tarson cu corăbierii păgânului Ohoziei și cu neguțitorii Tirului ca să le încărcăm de aur curat, cu păuni pestriți de tot fealiul și cu alte striine și scumpe neguțitorii“, căci nepotrivit mai bune și mai scumpe ne pune dumnezeiasca poruncă înainte să dobândim cu talandul, adecă sufletele pentru Hristos, pentru care toată lumea nu iaste vreadnică, și pentru suflete să dobândim faptele ceale bune, care sânt ceale adevărate bunătăți, și înțelepciunea aceea carea Solomon cu multe fealuri de făgăduiale învață pre fiiul său să neguțitorească cu dânsa mai bine decât cu aurul și decât fiecă altă avere, zicând: „Fericit iaste omul care au aflat înțelepciunea și pământeanul care știe înțeleagerea, mai bine cu ea să neguțitorească decât cu avuții de aur și de argint. Adevărat cu adâncă bogăție sânt avuțiile și bunătățile care ne dobândește talandul, iară care să fie și talandul acesta?“ După tâlcuirea dumnezeiescului David, care zice: „Cuvintele Domnului sânt cuvinte curate, argint lămurit și de șapte ori curățit,“ și alta nu e fără cât cuvântul lui Dumnezeu cu care are a neguțatori omul, spăsenia lui și a fratelui său. Acest dumnezeiesc cuvânt măcară că cu multe fealuri de nume lăudându-se să arată noao la dumnezeiasca Scriptură: întâiu, ca cum să zice, apă vie care stinge ațățarea poftii cei spurcate, sau pâinea vieții carea, mâncându-o, sufletul leapădă stricăciunea morții, au vin dulce care pică în inimile celor ce-l beau, bucuriile raiului, au luminătoriu care ne luminează să nu ne poticnim împlând în noaptea deșărtării cei lumești, au sabie care junghe inima bălaurului celui viclean, au pavăză de foc cu care ne apărăm de săgețile ceale aprinse cu foc ale Satanii, au piatră întărită preste care stau neclintite duhovniceștile zidiri, au cheie care ne deschide visteria dumnezeieștii fericiți, au canon care ne stămpără necazurile lumii aceștia, au iarbă care ne vindecă toate vătămurile ceale sufletești, sau carul credinței asupra căruia ca niște biruitori vom să întrăm în raiu, sau mai desăvârșit piatra cea de mult preț, ce să zice cărbune, care

ne-au pus dragostea lui Dumnezeu ca un semn ca să ne cunoaștem că sântem ai lui. Cu acestea și cu altele aseamene, de să și tâlcuiască, cum am zis, cuvântul lui Dumnezeu, iară încăș mai cu cuviință decât toate să arată când să numească taland. Căci cu acesta ne aducem aminte că darul ce am luat nu l-am luat numai pentru noi, ce și pentru alții, care singur se arată a fi legătura frăției cei creștinești. Și încă cu talandul ne mai învățăm, că măcară că însuș Dumnezeu le lucrează toate într-o toate, iară și noi, ca de la dânsul fiind întăriți, trebuie să lucrăm împreună cu a noastră spăsenie și spăsenia fratelui nostru. Cât precum Dumnezeu în ceriu are duhuri poslușitoare spre slujbă trimițându-se, așa și aicea pre pământ au așăzat pre oarecarii duhovnicești slujitori împărțitori de cereștile taine, și ca să dea la frați cereasca filosofie cu a sa dragoste, care el, pogorându-se den ceriu, au învățat. De aicea poate socoti fiecine cum, precum avuția cea închisă nu iaste avuție, și după cum zic filosofii elinilor, așa încă la besearică talandurile ceale duhovnicești, când nu se dau de la unii la alții nu se zic talanduri, și o mărturisească înțelepciunea, unde zice: „grădină închisă și fântână pecetluită, ce folos iaste de la amândoa?” Iaste vreadnic de socoteală și numărul talanților, căci zice că au dat unuia 5, altuia doi, altuia unul. Aceasta nu pentru alt zice, fără cât ca să știm că den ceale ce-s cu număr nu se cade să ascunză cineva, ce să le păzască deplin. Și aceasta pentru ce? Pentru că are a ne lua sama și pentru acestea și pentru dobânda lor. Când? „Până voi veni“, zice, adecă la a doua venire, la cea înfricoșată și preadireaptă judecată. Preadireaptă îi zic, pentru că la aceasta judecătoria, ca un Dumnezeu, nu poate să greșască, greșiții nu pot să-ș ascunză greșalele lor, și răspunsul, ce iaste să fie, nu se mai preface. Precum să veade dară, puțină iaste vreamea într-o care avem a neguțitori talandul dumnezăiescului dar.

Și auzând aceasta, eu, smeritul domn, den gura Domnului meu adease a zice: „Privegheați, că nu știți în ce ceas Domnul nostru vine!“, cunoscutu-mi-am datorie nepărăsită mai nainte de a sosi sfârșitul nemerniciei mele, după darul ce mi s’au dat den mila lui Dumnezeu, să neguțitoresc duhovniceasca neguțitorie și să dau celor ce sânt supt ascultarea noastră talandul care m’au încrezut Domnul. Și aceasta am făcut la talmăcirea aceștii Sfinte Scripturi, făcând multă nevoie și destulă cheltuială, despre o parte puind dascăli știuți foarte den limba elinească, pe preaînțeleptul cel dentru dascăli ales și arhiereu Ghermano Nisis, și, după petreacerea lui, pre

alții care s’au întâmplat, și despre altă parte ai noștri oameni ai locului, nu numai pedepsiți întru a noastră limbă, ce și de limba elinească având știință ca să o tălmăcească, carii luând lumină și dentr’alte izvoade vechi și alăturându-le cu cel elinesc al celor 70 de dascali, cu vreaarea lui Dumnezeu o au săvârșit precum se vede. Și măcară că la unele cuvinte să fi fost foarte cu nevoie tălmăcitorilor pentru strimțarea limbii românești, iară încăș având pildă pre tălmăcitorii latinilor și sloveanilor, precum aceia așa și ai noștri le-au lăsat precum să citesc la cea elinească.

Și după isprăvirea tălmăcitului aceștii folositoare și sfinte osteneale, luând după cum să cade și voie de la sfânta și muma noastră besearca cea mare, s’au dat în tipografie de s’au tipărit în sfânta Mitropolie den București, fiind arhieru și păstoriu creștinescului acestuia norod preasfințitul părintele nostru chir Theodosie mitropolitul. Și spre aceasta m’am îndemnat ca să dea la toți dumnezăiescul cuvânt, știind bine că Dumnezeu au poruncit sfinților săi ucenici și apostoli să propoveduiască pre făcătoriul de viață, cuvântul său la toată zidirea, ca să nu rămâie cineva neluminat de strălucirea darului său, care vedem până în ziua de astăzi că n’au rămas nici un neam, nici o limbă (măcară și varvară și carii la ceale de apoi hotară ale lumii depărtați) ca să nu citească întru a lor limbă dumnezăiasca Scriptură, care nu iaste dentr’alt fără cât den darul Duhului Sfânt, care în ziua de petdesetniță au deschis gura sfinților apostoli și propoveduia cu toate fealurile de limbi cuvântul lui Dumnezeu, pentru că nu sânt tainele credinții noastre ca ale elefsineanilor să zacă ascunse și închise, ce toți să cade să ia darurile ceale bogate ale lui Dumnezeu pentru spăsenia lor, care, fără citirea Sfintei Scripturi, ce ne tălmăcește să cunoaștem și pre înșine și pre Dumnezeu, iaste fără de puțință a le dobândi. „Cercetați scripturile!“ –zice Domnul– că întru acestea să încheaie toată cunoștința celor dumnezăiești și omenești lucruri. Acestea cuprind poruncile și leagea lui Dumnezeu, care porunci iaste înțelepciunea, ceaea care face pre om adevărat om, precum cu mare înțeleagere și preaînțeleptul Solomon au ales aceasta, unde zice: „De Dumnezeu te teame și poruncile lui păzește“, că aceasta e tot omul, și cea mai de apoi Scriptura iaste, care află raiul omului sau raiu face pre om. Rog dară să priimiți cu bucurie cea bună îndurare cu care ne-am nevoit pentru folosul obștesc și să rugați pre Dumnezeu și pentru a noastră spăsenie.

PREALUMINATULUI, PREACREȘTINULUI,
preaslăvitului, iubitoriului de Hristos domnu și oblăduitoriu a toată
Ungrovlahia,

IOAN ȘERBAN CANTACOZINO BASARABĂ VOIEVOD,
dragostea cea întru Hristos și apostoleasca blagoslovenie aducem măriei
tale.

Omul cel ce iaste desăvârșit dentru aceasta să cunoaște că iaste desăvârșit, căci pururea socoteala și gândul lui are la săvârșitul acela, pentru care iaste de la Dumnezeu făcut și zidit, care săvârșit nu iaste alt fără cât însuși Dumnezeu. Dirept aceea, la Apocalipsis zice: „Eu sânt cel dentâiu și cel de apoi“. Și ce va să însemneaze cu aceasta fără cât „eu sânt cel dentâiu“, adecă dentru care sânt toate, de unde și omul mai vârtos a luat începătura și la aceea să uită. „Eu sânt cel de apoi“, adecă precum începătura săvârșirei lucrurilor și a omului iaste, așa iaste săvârșirea cea desăvârșit la mine să aibe săvârșitul, la mine să năzuiască, că, de vor năzui aiurea, vor pieri.

„Eu sânt cel dentâiu și cel de apoi“, și vei vedea și cu socoteală de iaste adevărat acesta. Firește pohta omului ca la un semnu se uită la Dumnezeu, și nu numai noi, bunii credincioși și direpții și creștinii, carii avem leagea vieții, ce tocma și păgânii, cei ce tot fealiul de fără de leage în toate zilele facu, îș aduc aminte de Dumnezeu și-l roagă, pentru că și ei de la Dumnezeu au ființa și fireaște îș caută săvârșitul lor, măcară că lipsescu departe de la Dumnezeu cât e iadul de raiu. Iară încă și ajunge aceasta ca să cunoaștem că firească pohtă trage pre oameni la Dumnezeu ca spre cel de apoi săvârșit, spre carele oricine se va uita precum să cade, acela iaste desăvârșit; și deaca-i iaste gândul lui acolo să cunoaște că iaste desăvârșit. Dirept aceea, toți cei buni și direpți, care bine au viețuit în lume, zicem că-s desăvârșit și mai vârtos decât toți Sfinții Apostoli și câți voiescu și lucrează lucruri apostolești, pentru că aceștea mai pre deasupra cunosc pre Dumnezeu că iaste binele cel desăvârșit și săvârșitul cel după urmă. Dirept aceea să zice la Cântarea cântărilor: „Spune-m pre carele au iubit sufletul meu, unde paști, unde șazi, unde ți-i slava și împărăția ta, Dumnezeul meu?“ Și pentru care lucru iaste Dumnezeu pricină desăvârșit și să

pohteaste? Zicu dentru dragoste, care în trei chipuri să împarte: întâiu, pentru neam, a doua, pentru vrednicie, a treia, pentru fapte.

Să zicem dară pentru cea dentâiu, măcară că voința bună iaste mai pe deasupra, când neamul să lipsească de bunătăți ca în vremea lui Avraam, care s'au ales pentru buna voință, având tată închinătoriu de idoli; iară când cură amândoa, și voința bună și neamul, fără de asemănare iaste blagorodniia. Dirept aceeaa lăudăm pe marele Costantin, căci au fost dentru împărați, și fiu și nepot, și alții mulți pre cari-i lăsăm, îndestulându-ne că cel peste tot desăvârșit, Iisus, ca o laudă mare ia de cătră Duhul cel Sfânt, căci iaste de împărătesc și patrieșăsc neam, numindu-să fiul lui David și fiul lui Avraam. Și la Apocalipsis zice: „Iată, au biruit leul cel ce iaste den fealiul Iudii rădăcina lui David“.

A doua, pentru vreadnicia, că mulți sânt mari despre buna credință, iară nu să cunosc, de vreme ce celora ce au mare cuviință le dă Dumnezeu și vreadnicie și cunoscuți îi face, că ei pohtesc pre Dumnezeu ca pre un desăvârșit făcătoriu de bine, precum și David, deaca-i zise Dumnezeu, precum să arată la al șaptelea cap, la A doua împărăție: „Luatu-te-am den staulul oilor și te-am făcut numit după numele celor mari carii sânt pre pământ“. Și el răspunse: „Nu iaste altul ca tine și nu iaste Dumnezeu afară den tine“.

A treia, pentru fapte, de care să laudă Moisi de cătră Dumnezeu, că s'au aflat credincios în toată casa lui Dumnezeu, că dându-i să fie mare voivod și puitoriu de leage lui Israil, când greșiiia norodul la Dumnezeu tăia, omorâia, certa, iară când cârtiiia spre dânsul și-l suduia, el să ruga pentru ei, nu pentru altceva, pentru căci de mare lucruri să învrednicise a fi poslușitoriu, desăvârșit iubiiia pre Dumnezeu și pre dânsul avea șavârșitul cel de apoi, precum și Apostolii, pentru căci făcea lucrurile ceale neasemănate, poftiiia să moară ca niște săvârșiți și a fi cu Hristos cel desăvârșit. Unii săvârșiri ca aceștiiia te-ai învrednicit a fi măria ta. Dirept aceeaa și gândul desăvârșit îl tinzi cătră Dumnezeu, ca spre săvârșitul cel de apoi.

Întâiu pentru neam, pentru că cel părintesc să trage despre diregătorie de patrichii și de sfeatnici împărății grecești, precum au fost pre vremea lui Ioan Vatați, cel ce era păharnic și domn Trachiei; Ioan Cantacozino, carele

au oștit asupra ghinovezilor celor de la Rodos, pre leatul 1225 de la Hristos, căruia nepot au fost acela ce și împărat Țarigradului au ajunsu, Ioan Cantacozino, nu numai slujit la ceale politicești și iscusit de multa bunătate ce avea spre cei de supt stăpânire, ce și ales bogoslov; întâiu că au hulit ceale pământești și au ajuns pre pământ înger, ca un alt apostol nou, pre Hristos numai și iubindu-l și câștigându-l; și a doua că au tălmăcit den dumnezăiescul Duh Cântarea cântărilor care tălmăcirea aceeaa asemănare nici au priimit, nici va priimi în veaci; a treia, că au acoperit hulele și blestemele prorocului celui mincinos mai mult decât alt fieștecăre, și după aceeaa le-au muștrat și basne le-au arătat cu sila cuvântului și cu putearea scripturilor. Deci de au scris după aceeaa unii dascali ai Răsăritului și ai Apusului împotriva minciunii pângăritului aceluia, de la acesta au luat pricinile, și a scrie și a lăsa scrisori bune și cu tărie. Deci dentru acela au fost și iaste neamul mării tale slăvit, și la politiceștile stăpâniri lăudat, și la dumnezăiasca credință vestit și la duhovniceasca înțelepciune minunat. Derept aceeaa și pre vreamea lui sultan Suliman, fericitul strămoșul mării tale Dimitrie Cantacozino, cu multa lui înțelepciune au oprit și n’au surpat păgânii bisearicile Țarigradului, precum îl luoase cu sabia, și avea dreptate după legile lor să nu lase acolo bisearică de creștini.

Și după acela până în zilele mării tale, vreadnic de minune iaste cel lăudat neam al mării tale, precum mărturiseaște cea iubitoare de Dumnezău viață a fericitului părintelui mării tale, răposatului Costantin Cantacuzino, carea cinstea bunătății lui era mai peste toată lumea.

Iară și despre partea maicii mării tale, într’acestaș chip a fost și iaste, pentru că Basarabă, după cum zice istoricul care se cheamă Halcocondil, la a șaptea carte a istoriei lui, fost-au pe vreamea lui sultan Murat, tatăl lui Mehmei, celui ce au luat Țarigradul, al doilea neam de domnie. De vreame ce acesta au adus, pre Dan, feciorul lui Băsărabă, domn Țării Rumânești, că și Băsărabă adecă domn era după a acestuiaș istorie, care scrie la al noalea carte, când domnia Țării Rumânești biruia până la Marea Neagră, de vreame ce și cetatea Chiliei au fost parte de Țara Rumânească. Că și Vlad vodă dentr’acelaș neam a domnit pre la leatul 1455 de la Hristos, iară den vreamea lui Băsărabă vodă și a lui Dan vodă, de nu avem elinească istorie câți nepoți de ai lor au domnit, însă avem mii de alte istorii, căci când nepoții lor domniia și se numiia Băsărăbești, când era boiari, măcară că

pentru zavistia stăpânitorilor celor tirani să chema și ei feciori de domn cu alt nume. Și aceasta s’au făcut de multe ori până la Șarban voivod, părintele maicei măriei tale, doamnii Elinii, care și cu lucrul și cu cuvântul era prea luminată, și până la Matei voivod cel vestit și până la Costantin voivod cel despre mumă unchiul măriei tale, și până în zilele măriei tale prealuminate.

Dirept aceea și vreadnicia măriei tale neasămănată iaste, căci că neamul, și despre tată și despre mumă, să trage de multe împărății și domnii, măcară că slăvit au fost, iară în cea de apoi întru boierie slujia. Iară mărieia ta pre acesta la puteare domnească l-ai rădicat, însă domnind iară împărătește și stăpânind iară cu mare cuviință, norodului povățuitoriu fiind, iară de noroadă a purta grijă și spre limbi fiind făcătoriu de bine, pentru că preamilosiv ești și dulce făcătoriu de bine chivernisești și bine oblăduiești, iară n’ai pre altul aseamenea, plinești chipul părintesc cel împărătesc, iară mai vârtos cinste strămoșilor făcându-te au de strămoș cinstindu-te.

Dirept aceea, dăruitu-ți-s’au și ceale peste fire lucruri, nu numai căci den tinereate te-ai arătat luminat spre politiceștile stăpâniri și spre toate te-ai arătat știut, și la primejdiile vremii ales otcârmuitoriu și curățitoriu de tiranii patriei, și de obștea sfintelor mănăstiri și bisearici den temelie bun ctitor și înnoitoriu dumnezeiescului mormânt și Sfântului Muntelui Athonului de multe ori întru multe ajutoriu, și cea decât toate mai mare, sfintei și catholiceștii și apostoliceștii biseareci, în multe părți te-ai arătat ajutoriu cu multe fealuri, care lucrul acesta iaste cel dentâiu al bunătăților.

Dirept aceea, Fotie, patriarhul Țarigradului, scriind cătră Mihail, biruitoriul Bulgariei, zice: „Adecă cealealalte lucruri mici aduc folosințele, iar nevoința care iaste pentru biserică nemoarte câștigări nemortului suflet lucrează“. Și ajuți bisearicii: întâiu, că Scriptura cea noo răsipită fiind după izvodul cel vechiu și cu nevoie aflată a să citi de preoții cei de țară, la rânduiala tipicului elinesc spre lesne citire o ai tocmi. A doua, că o ai tălmăcit în limba rumânească și o ai tipărit, și dintr’a măriei tale cheltuială atâtea cărți făcând le-ai dat maicii bisearicii a să citi. A treia, că Veachea Scriptură tălmăcind-o pre limba rumânească ai ave a să citi o ai făcut, că de vreme ce după politiceștile legi nu se cade omului grec a nu ști legile grecilor, cu cât mai drept creștinii rumâni să știe legile lui Dumnezeu, care iaste Sfânta Scriptură. Și adevărat la rumâni s’au plinit cuvântul apostolului

Filip, care au zis cătră hadâmul împărăteasei ethiopilor: „Oare cunoști ceale ce citești?” Precum zic bogoslovii: „Cel ce nu cunoaște să nu să cunoască”. Dirept aceea spre muștrare zicea Dumnezeu jidovilor pren Isaia, precum zice apostolul cătră corintheani: „Cu alte limbi și cu alte buze voiu grăi cătră dâșii, și nici așa nu mă vor asculta”. Aceasta și la rumâni s’au plinit; că cu glas striin grăind lor Dumnezeu, nu asculta. Iară acum Sfânta Scriptură, prin nevoința măriei tale să citeaște și cunoscută să face și la mari și la mici.

Și de vreme ce cel atocma apostol Costantin împărat, căci au scris Sfânta Scriptură la o samă de cărți ca să citească pre la besearicile ceale den Țarigrad, să laudă și să cinsteaște, cu cât mai vârtos vreadnic de mii de laude ești mărieia ta, care la un norod întreg dai cuvântul lui Dumnezeu ca oarece lumină fiind până acum supt acoperământ și o pui în sfeășnic ca să lumineaze celor den casă ai besearicii noroad: rumânilor, moldoveanilor și ungrovlahilor.

Creștinat-au Sfântul Zlataust pre rumâni, pre carii și locuitorii Nistrului îl numesc letopisețele ceale bisericești, învățând pre unii dentr’înșii carte și limba elinească, și cu aceea au învățat pre ceialalți. Iară mărieia ta lipsă de atâția ani o ai adus la săvârșire desăvârșit, învățând atâtea noroad să cugete ziua și noaptea leagea lui Dumnezeu, și sara și dimineața și amiazăzi să povestească minunile lui și să binecuvinteaze în toată vremea pre Domnul, și când să vor culca, și când să vor scula, și când vor călători și când vor șădea, după dumnezăiasca poruncă, care grăiaște la al 6-lea cap, la A doua leage. Și de vreme ce Ulfila, episcopul gotthilor, iaste lăudat că pre vremea lui Valendian au tălmăcit unele părți ale Sfintei Scripturi spre limba lor ca să întărească oamenii neamului său den pâinea cea vie a învățaturii Duhului, cu cât mai vârtos ești mărieia ta vreadnic de cinste tălmăcind și dând nu oarecare părți, ce toată Scriptura, și nici la puțină pârțiea de limbi, ce la întregi și de multe fealuri de noroad, și mai vârtos împreunate fiind întru toate cu catholiceasca besearică, și să făcură, precum poruncește Domnul la al 6-lea cap al lui Ioan evanghelistul, toți învățați de Dumnezeu.

Strabon, scriitoriul de pământ, vreadniciia și mărirea rumânilor scriind, numai pre ostașii vremii aceia care era asupra vrăjmașilor țării îi numără;

iară în zilele măriei tale și bărbați și muieri și tineri, având armă biruitoare Sfânta Scriptură, oștesc împotriva, nu spre oameni și trup și sânge, ce spre împărății veacului acestuia, cătră ceale duhovnicești ale vicleniei și dând războiu și biruind, precum și Domnul postind, după cum zice Scriptura, au biruit pre diavolul. Și de are Ptolomeu, împăratul Eghiptului, mai mare laudă, care au tălmăcit Sfânta Scriptură den limba ovreiască spre cea elinească, decât au zidit ceale de la Memfes piradime și au tocmit ceale patru cărți de astronomie, cu cât mai vârtos măria ta ești vreadnic de multe și mari laude, care o ai tălmăcit spre limba cea de moșie a locului, nu spre trufă precum acela, ce pentru mântuirea noroadelor și duhovnicească hrană a credincioșilor.

Marele Costandin, ospătând pre oarecarii den episcopi, precum Evsevie scrie la viața lui, n'au vrut să să laude de stemă și de diadimă și de înălțarea cea împărătească și de ceale lumești biruințe și pompe și isprăviri, ce să bucura, căci să afla împreună lucrătoriu la evanghelia lui Hristos. Pentru aceea și zicea: „Voi sânteți episcopi creștinilor pre denlăuntru lucrând tainele, iară și eu însumi episcop sânt, lucrând împreună la ceale de afară zidiri de dumnezeiești beseareci, înnoiri, aduceri de lumini și aprinzări de lumini“, și mai mult aceasta ca cuvântul lui Dumnezeu să să adaogă și să să înmulțească spre noroadе. Ca aceastea sânt și ale măriei tale îndireptări, care înțelepciunea lui Dumnezeu te-au născut, și, aplecându-te bine cu bunătățile și crescându-te și împlându-te de Duhul Sfânt, ochiu te-au arătat luminând cu lumină pre cei ce sânt supt ascultarea măriei tale, cu o nevoie preste fire ca aceasta a Scripturilor, ca să păzească dumnezeieștile porunci, să să întărească întru viață veacinică.

Dirept aceea rugăm ca și de-acum înainte să fii a toată bunătatea și buna credință pildă; nu numai celor den zilele măriei tale, ce și în urma măriei tale a tot neamul omenescu buna și marea învățatură, bune și mari lucrând, pentru care mai vârtos și cea nespūsă și veacinică împărăția ceriurilor va dărui măriei tale moștenire neclintită și lăcaș nemutat și peste fire întru câștigarea dumnezeieștii desfătăciuni cei nestricate în veacii veacilor, amin.

DOSITEU,

Den mila lui Dumnezeu, patriah Sfintei Cetăți Ierusalimului și a toată Palistina, rugătoriu de sănătatea măriei tale.

DUMNEZĂIASCA SCRIPTURĂ VEACHE

FACEREA

CAP 1

Facerea lumii.

1. De 'nceput au făcut Dumnezeu ceriul și pământul.

Ioan 1, 1, 2; Evr. 1, 10; Ps. 101, 26.

2. Iară pământul era nevăzut și netocmit. Și întunearec zăcea deasupra preste cel fără de fund, și Duhul lui Dumnezeu să purta deasupra apei.

Ps. 32, 6.

3. Și zise Dumnezeu: „Să să facă lumină!” și să făcu lumină.

2 Cor. 4, 6; Ps. 32, 9.

4. Și văzu Dumnezeu lumina că iaste bună, și osebi Dumnezeu între mijlocul luminii și între mijlocul întunearecului.

Is. 45, 7.

5. Și numi Dumnezeu lumina zio și întunearecul numi noapte. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi una.

Ps. 73, 17.

6. Și zise Dumnezeu: „Facă-se întăritură în mijlocul apei, și să fie osebitoare între apă și între apă!” Și să făcu așa.

Ier. 10, 11, 12.

7. Și făcu Dumnezeu întăritura și osebi Dumnezeu între mijlocul apei care era supt întăritură și între mijlocul apei ce era deasupra întăriturii.

Ps. 135, 6; Ps. 103, 3; Ps. 148, 4.

8. Și numi Dumnezeu întăritura ceriu. Și văzu Dumnezeu că iaste bine. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a doua.

Ier. 10, 12; 51, 16.

9. Și zise Dumnezeu: „Adune-se apa cea de supt ceriu într'o adunare și să să ivească uscatul!”. Și să făcu așa. Și să adună apa cea de supt ceriu la adunările ei și să ivi uscatul.

Iov 38, 8; Ps. 32, 7; 103, 10.

10. Și numi Dumnezeu uscatul pământ și adunările apelor numi mări. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

Ps. 88, 12.

11. Și zise Dumnezeu: „Răsară pământul buruiană de iarbă sămănătoare, sămânță după fealiuș și după asămănareș, și lemn roditoriu făcând roadă,

căruia sămânța lui într'însul, după fealiuș, pre pământ!“ Și fu așa.

Luca 6, 44.

12. Și scoase pământul buruiană de iarbă sămănătoare, sămânță după fealiu și după asemănare, și lemn roditoriu care face roadă, căruia sămânța lui într'însul, după neam, pre pământ. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

13. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a treia.

14. Și zise Dumnezeu: „Facă-se luminători întru întăritura ceriului, spre luminarea pământului, ca să osebească între mijlocul zilei și între mijlocul nopții și să fie în seamne și în vremi și în zile și ani

Ps. 135, 6-9; 8, 4.

15. Și să fie spre luminare întru întăritura ceriului, ca să lumineaze pre pământ“. Și să făcu așa.

16. Și făcu Dumnezeu cei doi luminători: luminătoriul cel mare spre stăpânirea zilei și luminătoriul cel mic spre stăpânirea nopții, și stealele.

Ps. 135, 6-9; 8, 4.

17. Și puse pre dânșii Dumnezeu întru întăritura ceriului, ca să lumineaze pre pământ

18. Și să stăpânească zilei și nopții și să osebească între mijlocul luminii și între mijlocul întunearecului. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

Ps. 103, 20, 21.

19. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a patra.

20. Și zise Dumnezeu: „Scoată apele târătoare de suflete vii și zburătoare zburând asupra pământului spre întăritura ceriului“. Și să făcu așa.

21. Și făcu Dumnezeu chitoșii cei mari și tot sufletul vitelor târătoare care au scos apele, după fealiurile lor, și tot zburătoriul ce zboară, după fealiuș. Și văzu Dumnezeu cum sânt bune.

Ps. 103, 26.

22. Și le blagoslovi Dumnezeu, zicând: „Creașteți și vă înmulțiți și umpleți apele în mări, și zburătoarele mulțescă-se asupra pământului“.

8, 16; 9, 1; 35, 11.

23. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a cincea.

24. Și zise Dumnezeu: „Să scoată pământul suflet viu după fealiuș, cu patru picioare și târătoare și jigani pământului, după fealiuș“. Și să făcu așa.

25. Și făcu Dumnezeu hiarăle pământului după fealiuș, și dobitoacele după fealiul lor, și toate târătoarele pământului după fealiuș. Și văzu Dumnezeu că sânt bune.

26. Și zise Dumnezeu: „Să facem om după chipul Nostru și după asemănare; și să stăpânească peștilor mării, și pasărilor ceriului, și dobitoacelor, și tot pământul, și tuturor târâtoarelor ce să târască asupra pământului“.

5, 1; 9, 6.

27. Și făcu Dumnezeu pre om, duple chipul lui Dumnezeu l-au făcut pre dânsul; bărbat și femeie au făcut pre dâșii.

Col. 3, 10; Mat. 19, 4; Marc. 10, 6.

28. Și blagoslovi Dumnezeu pre dâșii, zicând: „Creașteți-vă și vă înmulțiți și umpleți pământul și domniți pre dânsul; și stăpâniți peștilor mării, și pasărilor ceriului, și tuturor dobitoacelor, și tot pământul, și tuturor târâtoarelor ce să târască asupra pământului“.

8, 16; 9, 2, 35, 11.

29. Și zise Dumnezeu: „Iată, am dat voao toată iarba sămănătoare, sămânță de sămănat care iaste asupra pământului, și tot lemnul care are într'însul roadă de sămânță sămănătoare: voao va fi de mâncare.

9, 3.

30. Și la toate hiarăle pământului, și la toate pasările ceriului, și la tot târâtoriul ce să târăste asupra pământului, care are în sine suflet de viață, și toată iarba vearde, de mâncat“. Și să făcu așa.

31. Și văzu Dumnezeu toate câte au făcut, și iată – bune foarte. Și să făcu sară și să făcu demineață, zi a șasea.

Sirah 39, 21.

CAP 2

Sfințirea zilei a șaptea. Așezarea omului în Raiu. Căsătoria.

1. Și să săvârșiră ceriul și pământul și toată podoaba lor.

Ieș. 20, 11; 31, 17.

2. Și săvârși Dumnezeu a șasea zi faptele lui care le-au făcut; și odihni Dumnezeu a șaptea zi de toate faptele lui care au făcut.

A 2 Leage 5, 14; Evr. 4, 4.

3. Și blagoslovi Dumnezeu ziua a șaptea și o sfinți pre ea, pentru că într'însa încetă de toate faptele lui care începu Dumnezeu a face.

4. Aceasta e cartea facerii ceriului și a pământului, când s'au făcut. În care zi au făcut Domnul Dumnezeu ceriul, și pământul,

5. Și toată verdeața câmpului, mai înainte decât a răsări pre pământ, și toată iarba câmpului, mai înainte de a să face: pentru că n'au plouat Dumnezeu pre pământ și om nu era a lucra pre dânsul.

3, 23.

6. Și izvor ieșii den pământ de adăpa toată fața pământului.

7. Și zidi Dumnezeu pre om, țărână luând den pământ, și suflă în fața lui suflare de viață și să făcu omul în suflet viu.

1 Cor. 15, 45,

8. Și răsădi Dumnezeu grădină în Edem, cătră răsărit, și puse acolo pre om pre carele au zidit.

9. Și răsădi iarăș Dumnezeu den pământ tot lemnul frumos la vedea și bun la mâncare, și lemnul vieții în mijlocul grădinii, și lemnul a ști conoștința binelui și răului.

10. Și râu iase den Edem, ea să adape grădina, de acolo să împarte în patru începături.

11. Numele unuia – Fison, acesta e ce încunjură tot pământul lui Evilat, și acolo iaste aurul.

12. Și aurul pământului aceuia iaste bun; și acolo iaste rubinul și piatra cea vearde.

13. Și numele al doilea râu – Gheon, cesta încungiură tot pământul Ethiopiei.

14. Și râul al treilea – Tigri, acesta e ce merge înainte în preajma Asiriilor. Și râul al patrulea – Efrat.

15. Și luo Domnul Dumnezeu pre omul pre carele l-au zidit și puse pre dânsul în grădină ca să o lucreaze pre dânsa și să o păzească.

16. Și porunci Domnul Dumnezeu lui Adam, zicând: „Dentru tot lemnul ce iaste în grădină, cu mâncare să mânânci,

17. Iară dentru lemnul a priceape binele și răul să nu mâncați dentr'însul; iară în ce zi veți mânca dentr'însul, cu moarte veți muri“.

Râm. 5, 12.

18. Și zise Domnul Dumnezeu: „Nu iaste bine a fi omul sânzur; să-i facem lui ajutoriu cătră dânsul“.

19. Și mai zidi Dumnezeu iarăș den pământ toate hiarăle câmpului și toate pasărilor ceriului; și le aduse pre eale la Adam, ca să vază ce le va numi pre dânsle; și tot ce au numit Adam, suflet viu, acesta e numele lui.

20. Și numi Adam nume tuturor dobitoacelor, și tuturor pasărilor ceriului, și la toate hiarăle câmpului; iară lui Adam nu să afla ajutoriu aseamenea cu

dânsul.

21. Și puse Domnul Dumnezeu pre Adam somnu, și adormi; și luă o coastă dintr'ale lui și plini trup pentru dânsa.

1 Cor. 11, 8.

22. Și zidi Dumnezeu coasta ce-au luat de la Adam muiare și o aduse pre dânsa cătră Adam.

1 Tim. 2, 13.

23. Și zise Adam: „Acesta acum iaste os din oasele mele și trup den trupul mieu! Aceasta să va chema muiare, pentru că dentru bărbatul ei s'au luat;

24. Pentru aceasta va lăsa omul pre tată-său și pre mumă-sa și să va lipi lângă muiarea lui și vor fi amândoi într'un trup“.

Mat. 19, 5; Marc. 10, 7.

25. Și era amândoi despuiați, și Adam și muiarea lui, și nu să rușina.

3, 7.

CAP 3

Căderea strămoșilor în păcat. Pedeapsa. Făgăduința Mesiei.

1. Iară șarpele era mai înțelept decât toate hiarăle ceale de asupra pământului, care le-au făcut Dumnezeu; și zise șarpele cătră muiare: „Ce că au zis Dumnezeu să nu mâncați den tot lemnul grădinii?“

2, 17, Apoc. 12, 9; 20, 2.

2. Și zise muiarea: „Den roada lemnului grădinii vom mânca;

3. Iară den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinii au zis Dumnezeu: ‘Să nu mâncați dentr'însul, nici să vă atingeți de dânsul, pentru ca să nu muriți’“.

4. Și zise șarpele cătră muiare: „Nu veți muri cu moarte!

2 Cor. 11, 3; Ioan 8, 44.

5. Pentru că știe Dumnezeu cum, în ce zi veți mânca dentr'însul, să vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște dumnezei, conoscând răul și binele!“

3, 22.

6. Și văzu muiarea cumu e lemnul bun la mâncare și cum e plăcut a-l vedea cu ochii și frumos iaste a-l priceape și, luând den roada lui, mîncă, și deade și bărbatului ei cu dânsa și mîncară.

Iac. 1, 14; 1 Tim. 2, 14.

7. Și să deschiseră ochii amândurora și cunoscă cum despuiați era, și cusură frunze de zmochin și-ș făcură lor încingeri împrejur.

2, 25.

8. Și auziră glasul Domnului Dumnezeu, umblând în grădină înde sară; și să ascunsă Adam și muiarea lui de fața Domnului Dumnezeu în mijlocul raiului.

9. Și chemă Dumnezeu pre Adam și zise lui: „Adame, unde ești?”

10. Și zise lui: „Glasul tău am auzit, umblând pen grădină, și m’am spământat, că despuia sânt, și m’am ascuns”.

11. Și zise lui Dumnezeu: „Cine ți’au spus cum ești despuia? Fără numai den lemnul ce ți’am poruncit ție de acela sângur să nu mănânci, de acela ai mâncat?”

2, 16, 17.

12. Și zise Adam: „Muiarea care ai dat cu mine, aceasta mi’au dat den lemn, și am mâncat”.

13. Și zise Dumnezeu muiării: „Ce ai făcut aceasta?” Și zise muiarea: „Șarpele m’au amăgit, și am mâncat”.

14. Și zise Domnul Dumnezeu șarpelui: „Căci ai făcut aceasta, blestemat – tu den toate dobitoacele și den toate hiarăle câte sânt asupra pământului! Pre pieptul tău și cu pânțele să umbli, și pământ să mănânci în toate zilele vieții tale!

15. Și vrajbă voi pune întru mijlocul tău și întru mijlocul muiării, și întru mijlocul semenției tale și întru mijlocul semenției ei. El va păzi ție capul și tu vei păzi lui călcăile”.

1 Ioan 3, 8.

16. Și muiării zise: „Mulțind voi mulți scârbele tale și suspinul tău; întru scârbe vei naște feciori, și întoarcerea ta – cătră bărbatul tău, și el pe tine va stăpâni”.

Efes. 5, 22, Tit 2, 5.

17. Iară lui Adam zise: „Căci ai ascultat glasul muiării tale și ai mâncat den lemnul care ți’am poruncit ție dentru acela numai să nu mănânci, dentru acela ai mâncat, blestemat pământul întru lucrurile tale! Întru scârbe vei mânca pre dânsul, în toate zilele vieții tale;

18. Mărăcini și ciulini va răsări ție, și vei mânca iarba câmpului.

19. Întru sudoarea feții tale vei mânca pâinea ta, până te vei învărteji în pământ, dentru carele te-ai luat; că pământ ești, și în pământ vei merge”.

2 Solon. 3, 10; Sirah 17, 1.

20. Și numi Adam numele muierii lui: „Viață“, pentru că e mumă tuturor viilor.

Tovit 8, 6.

21. Și făcu Domnul Dumnezeu lui Adam și muierii lui îmbrăcăminti de piale, și-i îmbracă pre dânșii.

22. Și zise Dumnezeu: „Iată, Adam să făcu ca unul dentru Noi, ca să priceapă binele și răul. Și acum să nu cândai va întinde mâna sa și va lua den lemnul vieții, și va mânca și va trăi în veaci“.

3, 5.

23. Și-l scoase pre dânsul Domnul Dumnezeu den grădina desfătăciunii, ca să lucreaze pământul dentru care s’au luat.

24. Și-l scoase afară pre Adam, și-l sălășlui pre dânsul în preajma grădinii desfătăciunii; și puse hieruvimi și sabia cea de pară ce să întoarce, ca să păzască calea lemnului vieții.

CAP 4

Cain și Avel. Urmașii lor.

1. Și Adam cunoscă pre Eva, muiarea lui, și zămislind născu pre Cain. Și zise: „Agonisiiu om prin Dumnezeu!“.

2. Și adaose a naște pre fratele lui, pre Avel. Și să făcu Avel păstoriu de oi, iară Cain era lucrând pământul.

3. Și fu după câteva zile, aduse Cain dentru roadele pământului jârtvă la Dumnezeu.

4. Și Avel aduse și el den ceale dentâiu născute den oile lui și den grăsimile lor. Și privi Dumnezeu preste Avel și preste darurile lui,

Evr. 11, 4.

5. Iară preste Cain și preste jârtvele lui n’au luat aminte. Și scârbi pre Cain foarte și au căzut cu fața lui.

6. Și zise Domnul Dumnezeu lui Cain: „Pentru căci te-ai scârbit și pentru ce căzu fața ta?“

7. De nu drept vei aduce, iară pre drept nu vei împărți; greșit-ai, mâlcomeaște: cătră tine e întoarcerea lui și tu vei stăpâni pre dânsul“.

Râm. 6, 12, 16.

8. Și zise Cain cătră Avel, fratele lui: „Să ieșim la câmp“. Și fu după ce fură ei la câmp, și să sculă Cain asupra lui Avel, fratelui său, și-l omorî pre

dânsul.

Mat. 23, 35; 1 Ioan 3, 12.

9. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Cain: „Unde iaste Avel, fratele tău?”
Și zise: „Nu știu. Au paznic fratelui meu sânt eu?”

10. Și zise Domnul: „Ce ai făcut? Glasul sângelei fratelui tău strigă cătră mine den pământ.

Evr. 12, 24.

11. Și acum, blestemat – tu de pe pământ carele au căscat gura lui să priimească sângele fratelui tău den mâna ta!

12. Căci lucrezi pământul, și nu va mai adaoge a da ție putearea lui. Suspinând și tremurând vei fi asupra pământului”.

13. Și zise Cain cătră Domnul Dumnezeu: „Mai mare iaste vina mea decât a mi se ierta mie.

14. De mă vei scoate astăzi de pre fața pământului, și de cătră fața ta ma voiu ascunde și voiu fi suspinând și tremurând asupra pământului; și va fi tot cine mă va afla, mă va omorî”.

15. Și zise lui Domnul Dumnezeu: „Nu așa, tot cela ce va omorî pre Cain, șapte izbândiri va dezlega”. Și puse Domnul Dumnezeu semnu lui Cain, ca să nu-l omoară pre dânsul tot cine va afla pre dânsul.

16. Și ieși Cain de la fața lui Dumnezeu și lăcui în pământul lui Naid, în preajma Edemului.

17. Și cunoscu Cain pre fămeaia lui, și zămislind născu pre Enoh. Și era zidind cetate, și numi cetatea pre numele fiiului lui, Enoh.

18. Și să născu lui Enoh, Gaidad; și Gaidad născu pre Maleleil; și Maleleil născu pre Mathusala; și Mathusala născu pre Lamah.

19. Și-ș luo Lamah doao muieri: numele uniia, Ada, și numele ai doilea, Sela.

20. Și născu Ada pre Iovil; acesta era părinte celora ce lăcuia în colibile celor hrănitori de dobitoc.

21. Și numele fratelui lui, Iuval; acesta era care au arătat canonul și copuzul.

22. Iară Sela născu și ea pre Thovel, și era bățătoriu de ciocane, faur de aramă și de fier. Și sora lui Thovel, Noema.

23. Și zise Lamah muierilor lui: „Ada și Sela, ascultați glasul meu! Muierile lui Lamah, băgați în urechi cuvintele mele! Pentru că bărbat am ucis întru rană mie, și tinirel întru struncinare mie,

24. Pentru că dentru Cain de șapte ori s’au izbândit, iară dentru Lamah – de șaptezeci și șapte“.

25. Și cunoscă Adam pre Eva, fămeaia lui; și zămislind născu fiu, și numi numele lui Sith, zicând: „Rădicatu-mi’au Dumnezeu sămânță alta, pentru Avel, carele l-au omorât Cain“.

26. Și lui Sith să născu fiu și-i puse numele lui Enos; acesta nădejdui a chema numele Domnului Dumnezeu.

5, 6.

CAP 5

Neamurile Patriarhilor de la Adam până la Noe.

1. Aceasta iaste cartea facerii oamenilor. Întru care zi au făcut Dumnezeu pre Adam, după chipul lui Dumnezeu au făcut pre dânsul.

1, 26; 9, 6; Col. 3, 10. Înțel. Sol. 2, 23.

2. Bărbat și fămeaie au făcut pre dâșii și au blagoslovit pre dâșii și puse numele lui Adam, întru care zi au făcut pre dâșii.

3. Și trăi Adam 200 și 30 de ani, și născu după chipul lui și după obrazul lui, și puse numele lui Sith.

4. Și să făcură zilele lui Adam, care au trăit după ce au născut pre acest Sith, ani 700, și născu fii și feate.

5. Și să făcură toate zilele lui Adam. carele au trăit ani 900 și 30, și au murit.

6. Și au trăit Sith ani 200 și 5, și născu pre Enos.

4, 26.

7. Și trăi Sith, după ce au născut pre Enos, ani 7 sute și 7, și au născut feciori și feate.

8. Și să făcură toate zilele lui Sith ani 900 și 12, și au murit.

9. Și trăi Enos ani 190, și născu pre Cainan.

10. Și trăi Enos, după ce au născut pre Cainan, ani 700 și 15, și au născut fii și feate.

11. Și să făcură toate zilele lui Enos ani 900 și 5, și au murit.

12. Și au trăit Cainan ani 100 și 70, și au născut pre Maleleil.

13. Și trăi Cainan, după ce făcu pre acest Maleleil, ani 700 și 40, și au născut fii și feate.

14. Și să făcură toate zilele lui Cainan ani 800 și 10, și au murit.

15. Și au trăit Maleleil ani 160 și 5, și născu pre Iared.
16. Și au trăit Maleleil, după ce au născut pre acest Iared, ani 700 și 30, și au făcut fii și feate.
17. Și să făcură toate zilele lui Maleleil ani 890 și 5, și au murit.
18. Și trăi Iared ani 160 și 2, și au născut pre Enoh.
19. Și au trăit Iared, după ce au născut pre acest Enoh, ani 800, și au născut fii și feate.
20. Și să făcură toate zilele lui Iared ani 960 și 2, și au murit.
21. Și au trăit Enoh ani 160 și 5, și născu pre Mathusala.

Iuda v. 14.

22. Și bineplăcu Enoh lui Dumnezeu; după ce-ș născu lui pre Mathusala, trăi 200 de ani, și făcu fii și feate.

Sirah 44, 16; Evr. 11, 5.

23. Și să făcură toate zilele lui Enoh ani 365.
24. Și bineplăcu Enoh lui Dumnezeu; și nu să afla, pentru că l-au mutat pre dânsul Dumnezeu.

Înțel. Sol. 4, 11; Sirah 44, 16.

25. Și trăi Mathusala ani 187, și născu pre Lameh.
26. Și trăi Mathusala, după ce au născut pre Lameh, ani 782, și făcu fii și feate.
27. Și să făcură toate zilele Mathusalii care au trăit ani 969, și au murit.
28. Și trăi Lameh ani 188, și născu fiiu.
29. Și puse numele lui Noe, zicând: „Acesta va odihni pre noi de faptele noastre și dentru scârbele mânilor noastre, și de pământul care au blestemat Domnul Dumnezeu“.

30. Și trăi Lameh, după ce-ș născu lui pre Noe, ani 565, și născu fii și feate.

31. Și să făcură toate zilele lui Lameh ani 753, și muri.
32. Și era Noe de 500 de ani, și născu pre Sim, pre Ham, pre Iafeth.

6, 10; 10, 1.

CAP 6

Vestirea potopului. Facerea corăbiei.

1. Și fu deaca începură oamenii a să face mulți asupra pământului, și feate li să făcură lor.

2. Văzând fiii lui Dumnezeu featele oamenilor că sânt frumoase, luară-ş lor fămei dentru toate câte au ales.

3. Şi zise Domnul Dumnezeu: „Să nu rămâie Duhul mieu întru oamenii aceştea, pentru că sânt ei trupuri, şi să le fie zilele lor 120 de ani“.

4. Şi uriaşii era pre pământ în zilele acealea şi, după aceaea, deaca întra înlăuntru fiii lui Dumnezeu cătră featele oamenilor şi le năştea lor, aceia era uriaşii cei den veaci, oamenii cei numiţ.

Mat. 24, 38; Luca 17, 27

5. Şi văzând Domnul Dumnezeu că s’au înmulţit răutăţile oamenilor pre pământ şi fieştecarele cugetă întru inima lui cu nevointă spre răutăţi în toate zilele,

Mat. 15, 19.

6. Şi să mâhni Dumnezeu căci făcu pre om pre pământ şi cugetă

Efes. 4, 30.

7. Şi zise Dumnezeu: „Stinge-voiu pre om care l-am făcut de pre faţa pământului, den om până în dobitoc, şi den târătoare până în pasările ceriului, pentru că m’am căit căci i-am făcut pre ei“.

8. Iară Noe au aflat har înaintea Domnului Dumnezeu.

18, 3; Ieş. 33, 12.

9. Şi aceastea sânt naşterile lui Noe. Noe, om drept, desăvârşit fiind întru semenţia lui, bineplăcu lui Dumnezeu Noe.

5, 22; Sir. 44, 17; Evr. 11, 7.

10. Şi născu Noe trei feciori: pre Sim, pre Ham, pre Iafeth.

5, 32; 10, 1

11. Şi să strică pământul înaintea lui Dumnezeu şi să umplu pământul de strâmbătate.

12. Şi văzu Domnul Dumnezeu pământul, şi era stricat, pentru că au stricat tot trupul calea lui pre pământ.

13. Şi zise Domnul Dumnezeu lui Noe: „Vreamea a tot omul vine înaintea mea, pentru că s’au împlut pământul de strâmbătatea lor; şi iată, eu voi strica pre dânşii şi pământul.

14. Fă dară ție sicriiu de leamne în patru muchi; şi cuiuburi vei face în sicriiu, şi-l vei zmoli şi pe denlăuntru şi pe denafară cu zmoală.

15. Şi aşa vei face sicriiul: de 300 de coţi lungimea sicriiului şi de 50 de coţi latul şi de 30 de coţi naltul lui.

16. Adunându-l vei face sicriiul, şi deasupra de un cot să-l isprăveşti; şi uşa sicriiului o vei face den coaste; cu cămară dedesupt, cu doao rânduri de

poduri și cu trei rânduri îl vei face pre dânsul.

17. Și eu iată că aduc potopul, apa asupra pământului, ca să strice tot trupul întru care iaste duh de viață supt ceriu; și toate câte vor fi pre pământ vor muri.

18. Și voiui pune făgăduința mea cătră tine și vei intra în sicriiu tu și feciorii tăi, și fămeaia ta și fămeile feciorilor tăi, cu tine.

19. Și den toate dobitoacele și den toate târâtoarele și den toate fiarăle și den tot trupul, câte doao, câte doao, den toate să bagi în chivot, pentru să le hrănești cu tine; parte bărbătească și parte fămeiască să fie.

7, 9.

20. Den toate pasările, după fealiuș, și den toate dobitoacele, după fealiuș, den toate târâtoarele ce să târăsc pre pământ, după fealiul lor, câte doao, câte doao, den toate vor intra înlăuntru cătră tine, să să hrănească cu tine, parte bărbătească și parte fămeiască.

7, 16.

21. Și tu vei lua ție den toate bucatele care vor fi de mâncare și le vei aduna cătră tine și vor fi ție și lor de mâncat“.

22. Și făcu Noe toate câte au poruncit lui Domnul Dumnezeu, așa au făcut.

7, 5; Evr. 11, 7.

CAP 7

Potopul.

1. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Noe: „Întră tu și toată casa ta în chivot, pentru că pre tine te-am văzut drept înaintea Mea întru neamul acesta.

Evr. 11, 7; 2 Petr. 2, 5.

2. Și den dobitoacele ceale curate adu înlăuntru cătră tine, câte șapte, câte șapte, parte bărbătească și parte fămeiască, iară den dobitoacele ceale ce nu s curate, câte doao, câte doao, bărbat și fămeaie.

3. Și den pasările ceriului ceale curate, câte șapte, câte șapte, parte bărbătească și parte fămeiască, și den toate pasările ceale necurate, câte doao, câte doao, parte bărbătească și parte fămeiască, ca să hrănească sămânța peste tot pământul.

4. Pentru că încă peste șapte zile eu voi aduce ploaie pre pământ 40 de zile și 40 de nopți și voi stinge toată rădicarea care am făcut dupre fața a tot pământul“.

5. Și făcu Noe toate câte-i porunci lui Domnul Dumnezeu.

Mat. 24, 38; Luca 17, 26.

6. Iară Noe era de ani 6 sute, și potopul apei să făcea pre pământ.

7. Și întră înlăuntru Noe, și fii lui, și fămeaia lui, și fămeile fiilor lui cu dânsul în chivot, pentru apa potopului.

1 Petr. 3, 20.

8. Și den pasările ceale curate și den pasările ceale necurate și den dobitoacele ceale curate și den dobitoacele ceale necurate și den hiară și den toate târâtoarele ceale de pre pământ,

9. Câte doao, câte doao, intrară cătră Noe în chivot, parte bărbătească și fămeiască, după cum i-au poruncit lui Dumnezeu.

6, 19.

10. Și fu după ceale 7 zile, și apa potopului să făcu asupra pământului.

11. Întru ani 6 sute și 1 în viața lui Noe, într'a doao lună, în 27 ale lunii, într'această zi să desfăcură toate izvoarele fără-fundului și jgheaburile ceriului s'au deșchis.

12. Și fu ploaie pre pământ 40 de zile și 40 de nopți.

13. Într'această zi intră Noe, Sim, Ham, Iafet, fiii lui Noe, și fămeaia lui Noe și cătetreale fămeile fiilor lui cu dânsul în chivot.

14. Și toate hiarăle, după fealiuș, și toate dobitoace, după fealiuș, și tot târâtoriul ce să mișcă pre pământ, după fealiuș, și toată pasărea, după fealiuș,

15. Intrară cătră Noe în chivot, câte doao, câte doao, parte bărbătească și fămeiască, dentru tot trupul în carele iaste duh de viață.

16. Și ceale ce intra înlăuntru, parte bărbătească și fămeiască den tot trupul intrară, după cum porunci Dumnezeu lui Noe. Și închise Domnul Dumnezeu chivotul denafara lui.

6, 20.

17. Și să făcu potopul patruzeci de zile și patruzeci de nopți pre pământ și să preaînmulți apa și rădică chivotul și-l înălță de pre pământ.

18. Și să întăriia apa și să înmulțiia foarte pre pământ, și plutiia chivotul deasupra apei.

19. Iară apa să întăriia foarte-foarte pre pământ, și acoperi toți munții cei nalți, care era supt ceriu.

20. De cincisprăzece coți să înălță apa în sus și acoperi toți munții cei nalți.

21. Și muri tot trupul ce să mișca pre pământ, al pasărilor și al dobitoacelor, și al hiarălor, și tot târătoriul ce să mișca pre pământ.

Înțel. Sol. 10, 4.

22. Și tot omul, și toate câte au suflare de viață, și tot carele era pre uscat au murit.

1 Petr. 3, 20.

23. Și să stinse toată rădicarea carea era asupra feții a tot pământul, den om până în dobitoc, și târătoarele, și pasările ceriului de pre pământ să stinseră. Și rămase sângur Noe și cei ce era cunînsul în chivot.

2 Petr. 2, 5.

24. Și să înălță apa de pre pământ 150 de zile.

CAP 8

Încetarea Potopului.

1. Și-ș aduse Dumnezeu aminte de Noe, și toate hiarăle, și de toate dobitoacele, și de toate pasările și de toate jigăniile târătoare câte era cu dânsul în chivot; și aduse Dumnezeu vânt pre pământ și încetă apa.

2. Și să descoperiră izvoarele celui fără-fund și jgheaburile ceriului, și să opri ploaia den ceriu.

3. Și să zbea apa, mergând pre pământ să zbea, și să împuțina apa după o sută și 50 de zile.

4. Și șazu chivotul în luna a șaptea, în 27 de zile ale lunii, pre munții lui Ararat.

5. Iară apa mergând să împuțina, până la a zecea lună. Iară la a unsprăzeacelea lună, în ziua dentâiu a lunii, să iviră capetele munților.

6. Și fu după 40 de zile, deschise Noe fereastra chivotului carea o au făcut.

7. Și trimise corbul, să vază doară au încetat apa; și ieșind afară, nu s'au mai întorsu, până a să usca apa de pre pământ.

8. Și trimise porumbul după dânsul, să vază doară au încetat apa de pre pământ.

9. Și neaflând porumbul odihnă picioarelor lui, s'au întorsu la dânsul la chivot, pentru că apa era preste toată fața a tot pământul. Și întinzându-și

mâna, luo pre dânsul și-l băgă în chivot.

10. Și îngăduind încă șapte zile, iarăș trimise afară pre porumb den chivot.

11. Și să întoarse porumbul la dânsul de cătră sară, și avea frunză de maslin stâlpăre în gura lui. Și cunoscă Noe că au încetat apa de pre pământ.

12. Și mai așteptând și alte șapte zile, iarăș au trimis porumbul. Și nu mai adaose a să întoarce cătră dânsul iarăș.

13. Și fu după 6 sute și 1 de ani întru viața lui Noe, în luna dentâiu, întru una a lunii, lipsi apa de pre pământ. Și descoperi Noe acoperemântul chivotului care au făcut și văzu cum au lipsit apa de pre fața pământului.

14. Și întru a doao lună, în doaozeci și șapte ale lunii, s'au uscat pământul.

15. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Noe zicând: „Ieși den chivot tu, și fămeaia ta, și feciorii tăi, și fămeile feciorilor tăi cu tine!

16. Și tot trupul, den pasări până în dobitoace, și tot târâtoriul ce să târaște pre pământ, scoate afară cu tine; și vă creșteți și vă înmulțiți pre pământ“.

17. Și ieși Noe, și muiarea lui, și feciorii lui, și muierile feciorilor lui, cu dânsul.

18. Și toate hiarăle, și toate dobitoacele, și tot târâtoriul, și toată pasărea ce să mișcă pre pământ, după fealiul lor, au ieșit den chivot.

19. Și zidi Noe jârtăvnic lui Dumnezeu și luo den toate dobitoacele ceale curate și den toate pasările ceale curate și aduse pentru arderea-de-tot pre jârtăvnic.

20. Și mirosi Domnul mirosire bine mirositoare și zise Domnul Dumnezeu: „Cugetându-mă, nu voi mai adaoge de acum a blestema pământul pentru faptele oamenilor, pentru că zace cugetul omului pre ceale reale den tinereate; deci nu voi mai adaoge a omorî tot trupul viu, după cum am făcut.

Mat. 15, 19.

21. Toate zilele pământului, sămânță și seacere, frig și zăduh, vară și primăvară, ziua și noaptea, nu vor mai înceta!“.

CAP 9

Curcubeul.

1. Și blagoslovi Dumnezeu pre Noe și pre feciorii lui și le zise lor: „Creașteți-vă și vă mulțiți și împleți pământul și stăpâniți pre dânsul!

1, 22, 28.

2. Și frica voastră și cutremurul va fi pe toate fiarăle pământului, și pre toate pasările ceriului, și pre toate câte să mișcă pre pământ, și toți peștii mării supt mânilor voastre am dat.

3. Și tot târâtoriul carele iaste viu, voao să vă fie de mâncare ca tufele ierbii le-am dat voao toate.

1, 29; Râm. 14. 2.

4. Fără numai carne întru sângele sufletului să nu mâncați.

Preoția 3, 17; 17, 10, 14. A 2 Leage 12, 16.

5. Pentru că și sângele vostru, a sufletelor voastre, den mâna a toate jiganiile voiu ceare pre dânsul, și dentru mâna omului fratelui voiu ceare aceasta:

Ieș. 21, 29.

6. Cela ce varsă sângele omului, pentru sângele lui să va vărsa, pentru că, întru chipul lui, Dumnezeu au făcut pre om.

1, 26; Ieș. 21, 12; Mat. 26, 52; Apoc. 13, 10.

7. Iară voi creașteți și vă mulțiți și împleți pământul și vă mulțiți pre pământ!“

1, 22, 28; 8, 17.

8. Și zise Dumnezeu lui Noe și feciorilor lui zicând:

9. „Și iată, eu rădic făgăduința mea voao, și semenției voastre după voi,

10. Și a tot sufletul viu împreună cu voi, den pasări și den dobitoace, și den toate jiganiile pământului câte sânt cu voi, den toate care au ieșit den chivot.

11. Și voiu pune făgăduința mea cătră voi și nu va mai muri tot trupul de apa potopului și nu va mai fi de acum potop de apă, ca să strice tot pământul“.

Isaia 54, 9.

12. Și zise Dumnezeu cătră Noe: „Acesta e semn făgăduinții carele eu dau între mine și întru voi, și întru tot sufletul viu, câte sânt cu voi întru semenției veacinice:

13. Arcul mieu îl puiu întru nor, și va fi întru semnul făgăduinții întru mijlocul mieu și a pământului.

14. Și va fi când voiu noora noor pre pământ, să va ivi arcul în nor,

15. Și-m voi aduce aminte de făgăduința mea care iaste întru mijlocul meu și al vostru, și întru mijlocul a tot sufletul viu, întru tot trupul, nu va mai fi apa spre potop, ca să stingă tot trupul.

Isaia 54, 9.

16. Și va fi arcul meu în noor și-l voi vedea pre dânsul, ca să pomenesc făgăduința veacinică între mine și între pământ și întru mijlocul sufletului viu carele iaste întru tot trupul pre pământ“.

Ps. 88, 38.

17. Și zise Dumnezeu lui Noe: „Acesta e semnul făgăduinții care am tocmit întru mine și întru tot trupul carele iaste pre pământ“.

18. Și era feciorii lui Noe ce-au ieșit den chivot: Sim, Ham, Iafeth. Ham era tată lui Hanaan. Acești trei sânt feciorii lui Noe.

19. Dintre acestea s’au rășchirat preste tot pământul.

20. Și începu Noe, om lucrătoriu pământului, și răsădi vie.

21. Și bău den vin și s’au îmbătat și s’au despuat întru casa lui.

22. Și văzu Ham, tatăl lui Hanaan, despuiarea tătâni-său.

23. Și ieșind, spuse celor doi frați a lui afară și, luând Sim și Iafeth haina, pusă pre amândoa umerile lor și să dusă cu dosul înainte și acoperiră despuiarea tătâni-său, și fețele lor căutându îndărăt, și despuiarea tatului lor n’au văzut.

24. Și să trezvi Noe den vin și cunoscă câte-i făcu lui feciorul lui cel mai tânăr și zise:

25. „Blestemat Ham feciorul, slugă va fi fraților lui“. Și zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezeu lui Sim, și va fi Hanaan slugă lui.

26. Lărgească Dumnezeu lui Iafeth, și lăcuască întru lăcașurile lui Sim și să să facă Hanaan slugă lui“.

27. Și trăi Noe după potop ani 300 și 50.

28. Și să făcură toate zilele lui Noe 9 sute și 50 de ani și muri.

CAP 10

Seminția și urmașii lui Noe.

1. Și aceastea-s nașterile fiilor lui Noe: Sim, Ham, Iafeth; și să născură lor feciori după potop.

5, 32; 6, 10.

2. Feciorii lui Iafeth: Gamer, și Magog, și Madi, și Ionan, și Elisa, și Thovel, și Mosoh, și Thiras.

1 Paralip. 1, 5.

3. Și feciorii lui Gamer: Ashanaz, și Rifath, și Thorgama.

4. Și feciorii lui Ionan: Elisa și Tharsis, chiteanii, rodeanii.

5. Dintre acestea s'au împărțit ostroave limbilor întru pământul lor, fieștecarele după limbă, întru neamurile lor și întru limbile lor.

6. Și feciorii lui Ham: Hus și Mesrain, Fud și Hanaan.

1 Paralip. 1, 8.

7. Și feciorii lui Hus: Sava, și Evila, și Savatha, și Regma, și Savathaca;

8. Și feciorii lui Regma: Sava și Daudam. Iară Hus au născut pe Nevrod, acesta au început a fi uriaș pre pământ.

1 Paralip. 1, 10.

9. Acesta era uriaș vânătoriu înaintea Domnului Dumnezeu, pentru aceea zic: cum Nevrod – uriaș înaintea Domnului.

10. Și fu începătura pământului împărăției lui: Vavilonul, și Oreh, și Arhad, și Halani, întru pământul Senaar.

11. Den pământul acela au ieșit Asur și au zidit Ninevia,

36, 37.

12. Și Roovoth cetatea, și Halah, și Desi, întru mijlocul Nineviei și între Halah; aceasta iaste cetatea cea mare.

Iona 1, 2.

13. Și Mesrain au născut pre Ludiim, și pre Nefthalim, și pre Enemeteim, și pre Laviim,

14. Și pre Patrosoniim, și pre Hazmoniim, de unde au ieșit Filistiim, și pre Gafthoriim.

15. Iară Hanain au născut pre Sidonul, întâi născut, și pre Heteon,

16. Și pre Ievuseon, și pre Amoreon, și pre Ghergheseul,

17. Și pre Eveon, și pre Aruceon, și pre Aseneon,

18. Și pre Aradion, și pre Samareon, și pre Amathi. Și după aceasta s'au rășchirat neamurile hananeilor.

19. Și să făcură hotarale hananeilor de la Sidon până a veni la Gherara, și la Gazan, până a veni până la Sodom și la Gomor, Adama și Sevoim, până la Dasa.

20. Acestea sânt feciorii lui Ham întru neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor, și întru limbile lor.

21. Și lui Sim să nascu și lui, tată tuturor feciorilor lui Ever, fratele lui Iafeth celui mai mare.

1 Paralip. 1, 17.

22. Feciorii lui Sim: Elam, și Asur, și Arfaxadu, și Ludu, și Aram, și Cainan.

23. Și feciorii lui Aram: Os, și Ul, și Gatther, și Mosoh.

24. Și Arfaxadu au născut pre Cainan, și Cainan au născut pre Sala, și Sala au născut pre Ever.

11, 12.

25. Și lui Ever să nascură doi feciori, numele unuia – Falec, pentru că întru zilele lui s’au împărțit pământul, și numele fratelui său – Iectaan.

11, 16.

26. Și Iectan au născut pre Elmodad, și pre Saleth, și pre Sarmoth, și pre Ierah,

27. Și Odora, și Evil, și Decla,

28. Și Avimeil, și Sovev,

29. Și Ufir, și Evila, și Iovav; toți aceștea – feciorii lui Iectan.

30. Și să făcu lăcașul lor de la Masi, până a veni la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștea sânt feciorii lui Sim întru neamurile lor, după limbile lor, întru locurile lor, și întru limbile lor.

32. Aceștea sânt neamurile feciorilor lui Noe, după nașterile lor, după limbile lor; dentru aceștea s’au rășchirat ostroavele limbilor pre pământ după potopu.

CAP 11

Turnul Vavilon. Amestecarea limbilor. Semințiile lui Sim.

1. Și era tot pământul un rost și un glas la toți.

2. Și fu după ce au purces ei de la răsărit, aflară câmpu în locul lui Senaar și lăcuiă acolo.

Înțel. Sol. 10, 5.

3. Și zise om cătră vecinul său: „Veniți să facem cărămizi și să le ardem în foc“. Și le fu lor cărămida în loc de piatră, și varul le era lutul.

4. Și ziseră: „Veniți să ne zidim noao cetate și turnu căruia vârful va fi până în ceriu, și vom face noao nume mai nainte decât ne vom răsiți pre

fața a tot pământul“.

5. Și pogorî Domnul a vedea cetatea și turnul carele l-au zidit fiii oamenilor.

18, 21.

6. Și zise Domnul: „Iată, un neam și un rost tuturoră, și aceasta au început a face. Acum nu va lipsi dentru dânșii toate câte vor apuca a face.

7. Veniți și, pogorând, să turburăm acolo limbile lor, pentru ca să nu auză fieștecărele glasul aproapelui său“.

8. Și-i răsipi pre dânșii Domnul de acolo preste fața a tot pământul, și potoliră a face cetatea și turnul.

9. Pentru aceea s’au chemat numele ei Turburare, pentru că acolo au turburat Domnul rosturile a tot pământul și de acolo au răsipit pre dânșii Domnul preste fața a tot pământul.

10. Și acestea-s nașterile lui Sim; și era Sim de ani 100 când au născut pre Arfaxad, al doilea an după potop.

1 Paralip. 1, 17; Luca 3, 36.

11. Și trăi Sim, după ce au născut pre Arfaxad, ani 300 și 30 și 5, și născu fii și feate, și muri.

12. Și trăi Arfaxad 130 și 5 de ani, și născu pre Cainan.

10, 24; 1 Paralip. 1, 18.

13. Și trăi Arfaxad, după ce născu lui pre Cainan, ani 330, și făcu fii și feate, și muri. Și trăi Cainan ani 130 și născu pre Sala. Și trăi Cainan, după ce au născut pre Sala, ani 300 și 30, și făcu fii și feate, și muri.

14. Și trăi Sala ani 130 și născu pre Ever.

15. Și trăi Sala, după ce născu pre Ever, ani 330, și născu fii și feate, și muri.

16. Și trăi Ever ani 130 și 4 și născu pre Falec.

10, 25; 1 Paralip. 1, 19.

17. Și trăi Ever, după ce născu pre Falec, ani 370, și făcu fii și feate, și muri.

18. Și trăi Falec ani 130 și născu pre Ragav.

19. Și trăi Falec, după ce i să născu lui Ragav, ani 209, și născu fii și feate, și muri.

20. Și trăi Ragav ani 130 și 2 și născu pre Seruh.

21. Și trăi Ragav, după ce născu pre Seruh, ani 207, și născu fii și feate, și muri.

22. Și trăi Seruh ani 130 și născu pre Nahor.

23. Și trăi Seruh, după ce născu pre Nahor, ani 200, și născu fii și feate, și muri.

24. Și trăi Nahor ani 79 și născu pre Thara.

25. Și trăi Nahor, după ce născu pre Thara, ani 120 și 9, și născu fii și feate, și muri.

26. Și trăi Thara ani 70, și născu pre Avram și pre Nahor și pre Aran.

Is. Navi 24, 2.

27. Și aceastea sânt nașterile lui Thara: Thara au născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran, și Aran născu pre Lot.

1 Paralip. 1, 26, 27; Luca 3, 34.

28. Și muri Aran înaintea lui Thara, tatal lui, întru pământul carele au născut, în țara haldeilor.

29. Și luară Avram și Nahor lor muieri: numele muierii lui Avram – Sara, și numele muierii lui Nahor – Melha, fata lui Arran, tatăl lui Melha și tatăl lui Iesha.

22, 23.

30. Și era Sara stearpă și nu făcea feciori.

31. Și luo Thara pre Avram, feciorul lui, și pre Lot, feciorul lui Arran, feciorul feciorului său, și pre Sara, noru-sa, muiarea lui Avram, feciorul lui, și-i scoase pre dânșii den țara haldeilor ca să meargă în țara hananeilor, și veni până la Haran și lăcui acolo.

Is. Navi 24, 2. Neemia 9, 7; Evr. 11, 8; Fapt. Ap. 7, 2.

32. Și să făcură toate zile lui Tharra în Harran ani 205, și au murit Thara în Haran.

CAP 12

Chemarea lui Avram.

1. Și zise Domnul lui Avram: „Ieși den pământul tău și den ruda ta și den casa tătâne-tău și să mergi la pământul carele-ț voiui arăta ție.

Fapt. Ap. 7, 3.

2. Și te voiui face pre tine întru limbi mare și te voiui blagoslovi și-ț voiui mări numele și vei fi blagoslovit.

3. Și voiui blagoslovi pre ceia ce te vor blagoslovi, și pre ceia ce te vor blestema îi voiui blestema, și să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pământului“.

18, 18; 22, 18; 26, 4; 28, 14; Fapt. Ap. 3, 25; Gal. 3, 8.

4. Și să duse Avram, după cum i-au grăit lui Dumnezeu, și să ducea cu dânsul Lot; și era Avram de ani 75 când au ieșit de la Haran.

5. Și luă Avram pre Sara, fămeaia lui, și pre Lot, feciorul fratelui lui, și toate unealtele lui câte au agonisit, și tot sufletul care au agonesit, den Haran, și au ieșit ca să meargă la pământul Hanaan.

6. Și intrară la pământul Hanaan și umblă Avram în lungul lui, până la locul Sihem, la stejariul cel nalt. Iară hananeii atuncea lăcuia pământul.

18, 1.

7. Și să ivi Domnul lui Avram și zise lui: „Semenției tale voi da pământul acesta“. Și zidi acolo Avram jârtăvnic Domnului căruia s’au ivit lui.

13, 16; 15, 18; 24, 7; 26, 4; Neemia 9, 8; Râm. 4, 13.

8. Și să mută de acolo la munte, spre răsăritul lui Vethil, și-ș întinse acolo cortul lui, la Vethil, despre mare, despre răsărit, și zidi acolo jârtăvnic Domnului, și numi pre numele Domnului care i s’au arătat lui.

13, 2; A 2 Leage 34, 4.

9. Și să rădică Avram și, mergând, tăbări în pustii.

10. Și să făcu foamete pre pământ, și să pogorî Avram la Eghipet ca să lăcuiască acolo, pentru că s’au întărit foametea pre pământ.

26, 1; 41, 57.

11. Și fu când să apropia Avram a intra la Eghipet, zise Avram cătră Sara, fămeaia lui: „Cunosc eu cum fămeaie frumoasă ești la obraz tu.

12. Fi-va dară, deaca te vor vedea eghiptineanii, vor zice cum: ‘Muiare iaste lui aceasta!’, și mă vor omorî, și pre tine te vor cruța.

13. Zi dară că: ‘Sânt sor lui’, pentru ca să mi să facă mie bine pentru tine, și va trăi sufletul meu pentru tine“.

20, 2, 12; 26, 7.

14. Și fu când intră Avram la Eghipet, văzând eghiptineanii muiarea lui că era frumoasă foarte,

15. Și o văzură boiarii lui Faraon și o lăudară pre ea cătră Faraon și o aduseră pre dânsa lui Faraon.

16. Și lui Avram făcu-i bine pentru dânsa, și fură lui oi, și vitei, și măgari, și slugi, și slujnice, și mâșcoi, și cămile.

13, 2; 30, 43.

17. Și certă Dumnezeu pre Faraon cu certări mari și reale, și casa lui, pentru Sara, fămeaia lui Avram.

Ps. 104, 14.

18. Și chemând Faraon pe Avram, zise: „Ce ai făcut aceasta mie, că nu mi’ ai spus că muiare iaste ție?

20, 9.

19. Pentru căci ai zis că ‘Sor mie ieste’?, și am luat pre ea mie fămeaie. Și acum, iată fămeaia ta înaintea ta. Și luându-o, du-te!“

20, 14.

20. Și porunci Faraon oamenilor pentru Avram ca să petreacă pre dânsul și pre fămeaia lui și toate câte era la dânsul, și Lot cu dânsul.

CAP 13

Avram se desparte de Lot.

1. Și să sui Avram de la Eghipet, el și fămeaia lui și toate ale lui, la pustie.

2. Și Avram era bogat foarte cu dobitoc și cu argint.

12, 16.

3. Și mearse dencătroo au venit la pustie, până la Vethil, până la locul unde era cortul lui mai nainte, întru mijlocul lui Vethil și întru mijlocul lui Anghe,

12, 8; 28, 19; 35, 7.

4. La locul jârtăvnicului ce-au făcut acolo cortul. Și chemă acolo Avram pre numele Domnului.

5. Și la Lot, carele mergea împreună cu Avram, era oi, și boi, și dobitoace.

6. Și nu-i încăpea pre dâșii pământul a lăcui într’un loc pentru că era avuturile lor multe.

36, 7.

7. Și nu-i încăpea pre dâșii pământul a lăcui împreună.

8. Și să făcu sfadă între păstorii dobitoacelor lui Avram și între păstorii dobitoacelor lui Lot. Iară hananeii și ferezeii atuncea lăcuia pământul.

9. Și zise Avram lui Lot: „Nu fie vrajbă întru mijlocul meu și al tău, și între păstorii miei și între păstorii tăi, că oameni frați sântem noi.

10. Iată, nu iaste tot pământul înaintea ta? Osăbeaște-te de mine, de vei tu în stânga, eu în dreapta, de tu în dreapta, eu în stânga“.

11. Și rădicându Lot ochii lui, văzu tot împrejurul țării Iordanului, pentru că toată era adăpată, până a nu surpa Dumnezeu Sodomul și Gomorul, ca grădina lui Dumnezeu, ca pământul Eghiptului, până a veni la Zogora.

12. Și-ș alese lui Lot tot împrejurul Iordanului, și să rădică Lot de la răsărit și să osebiră cineș de fratele său.

13. Iară Avram lăcui în pământul lui Hanaan, iară Lot lăcui în cetate prejur țări și-ș puse cortul la Sodom.

14. Iară oamenii cei de la Sodom, răi și păcătoși înaintea lui Dumnezeu foarte.

15. Și Dumnezeu zise lui Avram, după ce s'au despărțit Lot de cătră dânsul: „Priveaște cu ochii tăi și vezi den locul carele ești tu acum cătră amiazănoapte și cătră amiazăzi, și cătră răsărit și cătră mare,

16. Că tot pământul carele-l vezi tu, ție ți-l voi da și seminției tale până în veacu.

12, 7; 15, 5; 32, 12; 26, 13, 14.

17. Și-ț voi da face sâmanța ta ca nâsipul pământului. De poate neștine număra nâsipul pământului, și sâmanța ta se va număra.

18. Sculându-te, umblă pământul și în lungul lui și în lat, că ție ți-l voi da pre el, și seminției tale, în veac“.

19. Și rădicându-ș cortul Avram, au mersu de au lăcuit prejur stejariul de la Mamvri, carele era la Hevrom, și zidi acolo jârtăvnic Domnului.

CAP 14

Robirea lui Lot. Avram îl scapă pre Lot și iaste blagoslovit de Melhisedec.

1. Iară fu întru împărăția lui Amarfal, împăratul Senaar, și Arioh, împăratul Ellasar, și Hodologomor, împăratul Elamului, și Thargar, împăratul limbilor,

2. Făcură războiu cu Vala, împăratul Sodomului, și cu Varsa, împăratul Gomorului, și cu Senar, împăratul Adama, și cu Semovor împăratul lui Sevoim, și împăratul Valac, aceasta iaste Sigor.

3. Aceștea toți s'au adunat la Valea cea a Sării, aceasta iaste Marea Sărilor.

4. Ani 12 slujia lui Hodologomor, și în a 13 ani s'au semețit.

5. Iară al 14 ani, veni Hodologomor și împărății cea ce era cu el și tăiară pre uriașii cei de la Astaroth și Carnain, și limbi tari împreună cu dânsii, și

pre somei, pre cei den cetatea Saviei,

6. Și pre horeii cei den munții Seir, până la Teremintho ai Faranii, care iaste în pustie.

7. Și întorcându-se, veniră la Izvorul Judecății, acesta iaste Cadis, și tăiară pre toți boiarii lui Amalic, și pre amorei, pre ceia ce lăcuia la Asason Thamar.

8. Și ieși împăratul Sodomului și împăratul Gomorului și împăratul lui Adama și împăratul lui Sevoim și împăratul lui Valac, acesta iaste Sigor, și să tocmiră împotriva lor la războiu la Valea Sărată,

9. Cătră Hodologomor, împăratul Elam, și Thargal, împăratul limbilor, și Amarfal, împăratul lui Senaar, și Arioh, împăratul lui Ellasar, cei 4 împărați cătră cei 5.

10. Și Valea cea Sărată – fântâni de zmoală, și fugi împăratul Sodomului și împăratul Gomorului și căzură acolo, iară ceia ce-au rămas au fugit la munte.

11. Și luară muntele și prădară călărimea toată, a Sodomului și a Gomorului, și toate avuturile lor, și să dusără.

12. Și luară pre Lot, pre feciorul fratelui lui Avram, și toate unealtele lui și să dusără, pentru că lăcuia la Sodom.

13. Și mergând unul dentru cei scăpați, spuse lui Avram celui trecut. Și el lăcuia cătră stejariul Mamvrii Amoreului, fratelui lui Eshol și fratelui lui Efnan, carii era împreună-lăcuatori lui Avram.

14. Și auzind Avram cum s'au robit Lot, nepotul lui, numără pre ai lui oameni de casă, 300 și 18, și goni duple dâșii până la Dan

15. Și căzu asupra lor noaptea, el și slugile lui, și-i lovi pre ei și-i goni până la Hova, carea iaste de-a stânga Damascului.

16. Și întoarse toată călărimea Sodomului, și pre Lot, nepotu-său, l-au întorsu, și toate unealtele lui, și muierile, și norodul.

17. Și ieși împăratul Sodomului în timpinarea lui, după ce s'au întorsu el de la tăierea lui Hodologomor și împăraților ce era cu el, la Valea lui Savi, acesta era Câmpul Împăraților.

18. Și Melhisedec, împăratul Salimului, scoase pâine și vin, și era preot al Dumnezeului celui Nalt.

Ps. 109, 5; Evr. 7, 1.

19. Și blagoslovi pe Avram și zise: „Blagoslovit Avram lui Dumnezeu celui Nalt, care au zidit ceriul și pământul.

20. Și blagoslovit Dumnezeu cel Nalt, carele au dat vrăjmașii tăi supt mâna ta!“ Și-i deade lui zeciuială den toate.

Evr. 7, 2, 4, 6.

21. Și zise împăratul Sodomului cătră Avram: „Dă-m oamenii, iară caii ține-ți-i!“.

22. Și zise Avram cătră împăratul Sodomului: „Întinde-voiu mâna mea cătră Domnul Dumnezeu cel Preaînalt, care au zidit ceriul și pământul,

A 2 Leage 32, 40.

23. De la ștreangu până la legătura încălțăminte de voiu lua de ale tale toate, pentru ca să nu zici că: ‘Am îmbogățit eu pe Avram’,

24. Afară den ce au mâncat voinicii și a părții oamenilor ce-au mersu împreună cu mine, Eshol, Avnan, Mamvri, aceștea vor lua parte“.

CAP 15

Credința și dreptatea lui Avram.

1. Iară după cuvintele aceastea, să făcu cuvântul lui Dumnezeu cătră Avram, în videania nopții, zicând: „Nu te teame, Avrame, eu ți-ajutorescu, plata ta multă va fi foarte“.

Isaia 41, 10.

2. Și zise Avram: „Stăpâne Doamne, ce vei da mie? Eu pier fără feciori, iară feciorul Mahse, al slujniciei mele, acesta – Damascos Eliezer“.

24, 2.

3. Și zise Avram: „De vreame ce mie nu mi’ai dat sămânță, iară poslușnicul meu mă va moșteni“.

4. Și îndată glasul Domnului să făcu cătră dânsul, zicând: „Nu te va moșteni acesta, ce cela ce va ieși dentru tine, acela te va moșteni“.

5. Și-l scoase pre dânsul afară și-i zise lui: „Caută dară în ceriu și numără stealele, de vei putea număra pre eale!“ Și zise: „Așa va fi sementia ta!“

13, 16; Ieș. 32, 13; A 2 Leage 10. 22; Râm. 4, 18.

6. Și crezu Avram pre Dumnezeu și i să socoti lui întru dreptate.

Râm. 4, 3.

7. Și zise cătră dânsul: „Eu – Dumnezău, care te-am scos den țara haldeilor ca să-ți dau pământul acesta să-l moștinești“.

Gal. 3, 6.

8. Și zise: „Stăpânitoare Doamne, după ce voi cunoaște că voi moșteni pre acesta?”

9. Și zise lui: „Ia mie juncă trefină și capră trefină și berbece trefin, și turturea și porumbu”.

Iacov 2, 23.

10. Și le luă lui toate acestea și le împărți pre mijloc și le puse acestea cu fața una cătră alta, iară pasările nu le împărți.

Ierem. 34, 18.

11. Și să pogorâră pasările pre trupurile despicăturile lor, și șezu cu dânsle împreună Avram.

12. Iară în apusul soarelui, amețală căzu la Avram și, iată, frică întunecoasă mare căzu pre dânsul.

13. Și să grăi cătră Avram: „Știind vei ști cum sementia ta înstreinată va fi în pământul nu al ei, și-i vor robi și-i vor chinui pre dânsii și-i vor smeri pre dânsii 400 de ani.

Ieș. 12, 40. Fapt. Ap. 7, 6.

14. Iară limba căriia vor sluji voi judica-o eu, iară după aceasta vor ieși cu gătire multă.

Ieș. 3, 21; 11, 2; 12, 35, 36.

15. Iară tu vei merge la părinții tăi, hrănindu-te întru pace și întru bătrânețe bune.

25, 8.

16. Iară în a patra seminție, să vor întoarce aicea, pentru că păcatele amoreilor nu s’au plinit până acum”.

17. Iară de vreme ce fu soarele cătră apus, pară să făcu și, iată, cuptoriu afumându-să și făclii de foc carele au trecut pre mijlocul despicăturilor acestora.

18. Întru aceea zi făgădui Dumnezeu lui Avram, zicând: „Seminției tale voi da pământul acesta, den apa Eghiptului până în apa cea mare a Efratului:

12, 7; 17, 7; A 2 Leage 34, 4.

19. Pre chenei, și pre chenezei, și pre chedemonei,

20. Și pre hetei, și pre ferezei, și pre rafaini,

A 2 Leage 7, 1; Num. 13, 33.

21. Și pre amorei, și pre hananei, și pre evei, și pre ghenesei, și pre evusei”.

CAP 16

Ismail.

1. Iară Sara, muiarea lui Avram, nu-i năștea lui; și era la dânsa o slujnică eghiptineană căriia era numele Agar.

2. Și zise Sara cătră Avram: „Iată, mă ’nchise Domnul a nu naște; întră înlăuntru cătră slujnica mea, pentru ca să faci feciori dentru ea“.

20. 18.

3. Și ascultă Avram glasul Sarei; și luându fămeaia lui Avram pre Agar eghiptineana, slujnica ei, după 10 ani ce-au lăcuit Avram în pământul lui Hanaan, și o deade lui Avram, bărbatului ei, lui fămeaie.

4. Și întră înlăuntru cătră Agar și zemisli; și văzu că au luat în zgău și să necinsti stăpâna înaintea ei.

5. Și zise Sara cătră Avram: „Strâmbătate am de cătră tine. Eu am dat roaba mea în sânul tău și, văzând că are în pânțece, m’am necinstit înaintea ei. Judece Dumnezeu întru mine și între tine“.

31, 53.

6. Și zise Avram cătră Sara: „Iată slujnica ta în mânil tale, fă cu dânsa cumu-ț va plăcea ție!“ Și o supără pre dânsa Sara, și fugi de la fața ei.

7. Și o află pre dânsa îngerul Domnului Dumnezeu la izvorul apei în pustie, pre pământ, pre calea lui Sur.

8. Și zise ei îngerul Domnului: „Agar, slujnica Sarei, de unde vii? Și unde mergi?“ Și zise: „De fața Sarei, stăpânii mele, eu fug“.

9. Și zise ei îngerul Domnului: „Întoarce-te cătră stăpâna ta și te smerește supt mânil ei“.

10. Și zise ei îngerul Domnului: „Înmulțind înmulți-voiu sămânța ta, și nu să va număra de mulțime“.

17, 20.

11. Și zise ei îngerul Domnului: „Iată, tu în pânțece ai și vei naște fiiu și vei pune numele lui Ismail, pentru că au ascultat Domnul smereniei tale.

12. Acesta va fi mojâc om, mânil lui pre toți și mânil tuturor pre dânsul, și înaintea feații tuturor fraților lui va lăcui“.

13. Și chemă Agar numele Domnului celuia ce grăia cătră dânsa: „Tu – Dumnezeu ce m’ai socotit; pentru că am zis: Pentru că înainte te-am văzut ivindu-te mie!“.

14. Pentru aceasta au numit fântâna aceea „Fântână naintea căriia am văzut“; iată – întru mijlocul lui Cadis și întru mijlocul Varah.

24, 62, 25, 11.

15. Și născu Agar lui Avram fecior, și-i puse Avram numele feciorului său, ce i-au născut lui Agar, Ismail.

16. Și Avram era de 86 de ani când născu Agar pre Ismail lui Avram.

CAP 17

Obrezania.

1. Și fu Avram de 90 și 9 de ani, și să ivi Domnul lui Avram și zise lui: „Eu sânt Dumnezeu tău, să fii bineplăcut înaintea mea. Și te fă curat.

24, 40.

2. Și voi pune făgăduința mea între mijlocul meu și între mijlocul tău, și te voi înmulți foarte“.

Râm. 4, 17.

3. Și căzu Avram pre fața lui; și-i grăi lui Dumnezeu, zicând:

4. „Și eu, iată, făgăduința mea cu tine, și vei fi în mulțime de limbi tată.

5. Și nu se va mai chema numele tău de acum Avram, ce va fi numele tău Avraam, pentru că te-am pus pre tine părinte a limbi multe.

Sirah 44, 20; Râm. 4, 17.

6. Și te voi creaște foarte, foarte, și te voi pune întru limbi, și împărați dentru tine vor ieși.

7. Și voi întări făgăduința mea întru mijlocul tău și între mijlocul seminții tale după tine, întru rudele lor, întru făgăduință veacinică a-ți fi ție Dumnezeu și seminții tale după tine.

8. Și-ți voi da ție și seminții tale pământul care nemernicești, tot pământul lui Hanaan, întru ținere veacinică, și voi fi lor Dumnezeu“.

24, 7. Ieș. 13, 5.

9. Și zise Dumnezeu cătră Avraam: „Iară tu făgăduința mea să o păzești, și seminției tale, întru rudele lor, după tine.

Fapt. Ap. 7, 8.

10. Și aceasta iaste făgăduința carea vei păzi întru mijlocul meu și între voi, și între mijlocul seminției tale după tine, întru neamurile lor: Să să obrezuiască voao tot ce e parte bărbătească;

Preoția 12, 3; Luca 2, 21; Ioan 7, 22; Fapt. Ap. 7, 6.

11. Și vă veți obrăzui trupul acoperirii marginii voastre, și va fi întru semnu de făgăduință întru mijlocul meu și voao.

A 2 Leage 10, 16.

12. Și copilul de 8 zile să va obrezui voao, toată partea bărbătească, întru semințiile voastre, cel născut în casa ta, și cel cumpărat pre argint, și den tot fiiul strein, carele nu iaste dentru seminția ta, cu obrezanie să va obrezui cel născut al casii tale, și cel pre argintu cumpărat.

21, 4, Râm. 4, 11.

13. Și va fi făgăduința mea preste trupul vostru, întru făgăduință veacinică.

14. Și ce va fi parte bărbătească neobrezuit, carele nu va obrezui trupul acoperirii marginii lui în a opta zi, să va piarde sufletul acela dentru rudenia lui, pentru că au stricat făgăduința mea“.

15. Și zise Dumnezeu lui Avraam: „Sara, fămeaia ta, nu se va chema numele ei Sara, ce Sarra îi va fi numele ei.

16. Și o voiu blagoslovi pre dânsa, și-ț voiu da ție dintru dânsa fiiu, și-l voiu blagoslovi pre dânsul, și va fi în limbi, și împărați limbilor dentru dânsul vor fi“.

17. Și căzu Avraam pre fața lui și râse și zise întru cugetul lui zicând: „De să va naște fiiu celui de 100 de ani? Și Sarra, de 90 de ani fiind, va naște?“.

18, 12.

18. Și zise Avraam cătră Dumnezeu: „Ismail, acesta trăiască înaintea ta!“.

19. Și zise Dumnezeu cătră Avraam: „Așa, iată, Sarra, fămeaia ta, va naște ție fecior și vei numi numele lui Isaac, și voiu întări făgăduința mea cătră dânsul întru făgăduință veacinică, ca să fiu lui Dumnezeu, și seminției lui după dânsul.

18, 10; 21, 1.

20. Iară pentru Ismail, iată că te-am ascultat și iată că l-am blagoslovit pre dânsul, și-l voiu înmulți pre dânsul foarte, 12 limbi va naște, și-l voiu da pre dânsul în limbă mare.

16, 10; 21, 13; 25, 12, 16.

21. Iară făgăduința mea voiu întări-o cătră Isaac, carele va naște ție Sarra întru aceasta vreme întru celalalt anu“.

Râm. 9, 9.

22. Și săvârși Dumnezeu grăind cătră dânsul, și să sui Dumnezeu de la Avraam.

35, 13; Jud. 13, 20.

23. Și luo Avraam pre Ismail, fiiu-său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați pre argint, și tot bărbatul dentru oamenii den casa lui

Avraam, și le tăia marginile acoperemântului trupului întru vremea aceiia zile, după cum au grăit lui Dumnezeu.

24. Și Avraam era de 90 și 9 de ani cându-ș obrezuia marginile trupului acoperemântului lui.

25. Iară Ismail, fiiul lui, era de 13 ani cându-ș tăia acoperemântul marginii trupului lui.

26. Iară întru vremea aceiia zile s'au obrezuit Avraam și Ismail, fiiul lui,

27. Și toți bărbații casei lui, și cei născuți în casă, și cei cumpărați pre argint dentru alte feliuri de limbi, și-i obrezui pre ei.

CAP 18

Avraam primeaște pre Sfânta Treime.

1. Și să ivi lui Dumnezeu cătră stejariul de la Mamvri, șazănd el la ușa cortului lui îneamiazăzi.

Evr. 13, 2.

2. Și căutând cu ochii lui văzu și, iată, trei Bărbați sta deasupra lui; și văzând pre ei, alergă întru întimpinarea lor de la ușa cortului lui și să închină pre pământ

19, 1.

3. Și zise: „Doamne, de am aflat doară har înaintea ta, nu treace pre robul tău!

4. Să să aducă dară apă și să speale picioarele voastre, și vă răcoriț supt copaciu.

19, 2; 43, 24.

5. Și voiu lua pâine și veț mânca, și după aceasta veț treace la calea voastră, pentru care lucru v'aț abătut la sluga voastră“. Și zisără: „Așa fă, după cum ai zis“.

6. Și sirgui Avraam la cortu la Sarra și zise ei: „Grăbeaște și frământă trei măsuri de făină curată și fă azime“.

1 Împ. 28, 24.

7. Și la vaci au alergat Avraam și au luat vițel moale și bun, și-l deade slugii, și-l pripiia să-l facă.

8. Și luo unt, și lapte, și vițelul care l-au făcut, și le puse înaintea lor și mâncară; și el sta lângă Dânșii supt copaciu.

9. Și zisă ră cătră dânsul: „Unde iaste Sarra, fămeaia ta?“ Și el, răspunzând, zise: „Iată-o la cortu“.

10. Și zise: „Iată, întorcându-mă voiui veni cătră tine, la vreamea aceasta în ceasuri, și va zămisli fecior Sarra, fămeaia ta“. Și Sarra auzi, cătră ușa cortului fiind, după dânsul.

17, 19, 21, 1. Râm. 9, 9.

11. Și Avraam și Sarra – prea bătrâni, îndelungați de zile, și părăsiră la Sarra a se face ceale ce au pre sine fămeile.

12. Și răsă întru sine Sarra, zicând: „Încă nu mi s’au făcut mie până acum, și stăpânul meu – prea bătrân“.

17, 17. 1 Petr. 3, 6.

13. Și zise Domnul cătră Avraam: „Ce că au răsă Sarra întru sine, zicând: ‘Oare adevărat voiui naște, și eu am îmbătrânit?’

14. Au doară nu să poate lângă Dumnezeu cuvântul? La vreamea aceasta mă voiui întoarce la tine în ceasuri, și va fi la Sarra fecior“.

Mat. 19, 26; Luca 1, 37.

15. Și să lepădă Sarra, zicând: „N’am răs“, pentru că s’au temut. Și zise: „Ba, ce ai răs“.

16. Și sculându-se de acolo Bărbații, căutară asupra Sodomului și Gomorului, și Avraam mergea împreună cu Dâșii, petrecând pre ei.

17. Iară Domnul zise: „Nu voiui ascunde eu de Avraam, sluga mea, carele eu facu.

18. Iară Avraam, făcându-se, va fi întru limbă mare și mult, și să vor blagoslovi întru el toate limbile pământului.

12, 3; 22, 18; 26, 4.

19. Pentru că știam cum va învăța pre feciorii lui, și casa lui duple dânsul, și vor păzi căile lui Dumnezeu ca să facă dreptate și judecată, pentru ca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate câte au grăit cătră dânsul“.

Fapt. Ap. 3, 25; A 2 Leage 6, 7; Gal. 3, 8.

20. Și zise Domnul: „Strigarea Sodomului și a Gomorului să înmulți cătră mine, și păcatele lor mari-s foarte.

13, 13; 19, 13.

21. Deacii, pogorând, voiui vedea de duple strigarea lor ce vine cătră mine facu, iară de nu, ca să știu“.

11, 5; Ierem. 32. 19.

22. Și întorcându-se de acolo, Bărbații veniră la Sodom; și Avraam era încă stând înaintea Domnului.

23. Și apropiindu-se Avraam, zise: „Nu piarde împreună pre cel drept cu cel necurat, și va fi cel drept ca și cel necurat.

24. De vor fi 50 de direpți în cetate, piarde-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul pentru acei 50 de direpți, de vor fi într'însa?

25. Nice într'un chip să nu faci tu ca cuvântul acesta, ca să ucizi pre cel dreptu cu cel necurat, și va fi cel drept ca și cel necurat! Nice într'un chip! Cela ce judeci tot pământul, nu vei face judecată?“

Ps. 7, 9. Ioan 5, 27; Râm. 3, 6.

26. Și zise Domnul: „De voi aflu la Sodom 50 de direpți în cetate, voi lăsa tot locul pentru dânșii“.

Amos 7, 2

27. Și răspunzând Avraam, zise: „Acum începui a grăi către Domnul meu, iară eu sânt pământ și cenușă.

28. Dară de se vor împuțina cei 50 de direpți în 40 și 5, piarde-vei pentru acei 5 toată cetatea?“ Și zise: „Nu voi piarde, de voi afla acolo 40 și 5“.

29. Și adaoase încă a grăi către dânsul și zise: „Dară de se vor afla acolo 40?“ Și zise: „Nu voi piarde, pentru cei 40“.

30. Și zise: „Să nu fie, Doamne, ceva de voi grăi, dară de se vor afla acolo 30?“ Și zise: „Nu voi piarde, pentru 30“.

Jud. 6, 39.

31. Și zise: „De vreame ce am a grăi către Domnul, dară de se vor afla acolo 20?“ Și zise: „Nu voi piarde, pentru cei 20“.

32. Și zise: „Să nu fie ceva, Doamne, de voi grăi încă de o dată? Dară de se vor afla acolo 10?“ Și zise: „Nu voi piarde, pentru cei 10“.

33. Și se duse Domnul după ce au părăsit grăind cu Avraam, și Avraam s'au întorsu la locul lui.

CAP 19

Peirea Sodomei.

1. Și veniră cei doi Îngeri la Sodom seara, și Lot șădea lângă cetatea Sodomului; și văzând Lot, să sculă întru 'ntimpinarea lor și să închină cu fața pre pământ și zise:

Evr. 13, 2.

2. „Iată, Domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre și odihniți și spălați picioarele voastre și mâncând veți merge la calea voastră“. Și ziseră: „Ba, în uliță vom odihni“.

18, 4.

3. Și siliia pre Dâșii și să abătură la dânsul și intrară în casa lui. Și făcu lor ospăț, și azime au coptu lor, și mâncară mai nainte decât a dormi.

4. Și oamenii cetății, sodomiteanii, încungiură casa, den tânăr până în bătrân, tot norodul împreună.

5. Și chema afară pre Lot și zicea către el: „Unde sânt ceia ce-au intrat la tine noaptea? Scoate-i pre Dâșii la noi ca să ne facem împreună cu ei“.

6. Și ieși Lot către ei denaintea ușii, și ușa o trase după el și zise către dâșii:

7. „Nice într'un chip, fraților, nu vă faceți!

8. Iară sânt la mine feate carele n'au cunoscut bărbat; scoate-le-voi pre eale la voi și vă faceți treaba cu eale după cum va plăcea voao, numai la Oamenii aceștea să nu faceți strâmbătate, pentru căci au intrat supt acoperemântul stâlpilor miei“.

9. Și ziseră: „Ferește-te, acolo ai intrat a nemernici; nu și judecată a judeca? Acum dară te vom chinui mai rău pre tine decât pre ei“. Și siliia pre om, pre Lot, foarte, și să apropiară afară la ușă.

2 Petr. 2, 8.

10. Iară Bărbații, întinzând mâinile, au tras înlăuntru către Dâșii pre Lot în casă, și ușa casii o închiseră.

11. Iară pre oamenii ce era la ușa casii i-au lovit cu orbire, den mic până în mare, și să slăbiră căutând ușa.

Înțel. Sol. 19, 16.

12. Și ziseră Oamenii către Lot: „Iaste ție cineva aicea, gineri au feciori au feate? Au altcineva de-ț iaste al tău în cetate, scoate-l dentru locul acesta,

13. Pentru că noi stricăm locul acesta, pentru că s'au înălțat strigarea lor înaintea Domnului, și ne-au trimis pre noi Domnul să o sfărâmăm pre dânsa“.

18, 20.

14. Și ieși Lot și grăi către ginerii lui ce-i luase featele lui și le zise: „Sculați-vă și ieșiți den locul acesta, pentru că va să fărâme Domnul cetatea“.

15. Și să păru a batjocori înaintea ginerilor lui și, când să făcu dimineată, grăbiia Îngirii pre Lot, zicând: „Sculându-te, ia fămeaia ta și ceale doao

feate ale tale ce ai și ieși afară, pentru ca să nu pieri și tu împreună cu nelegiuirile cetății“.

2 Petr. 2, 6, 7,

16. Și să turburară și apucară Îngerii mâna lui și mâna muierii lui și mâinile a două feate ale lui, pentru că nu s’au îndurat Domnul de dânsul. Și fu când i-au scos pre dâșii afară,

17. Și ziseră: „Mântuind mântuiaște sufletul tău; să nu cauți înapoi, nice să stai în tot împrejurul locului; la munte te mântuiaște, ca să nu te apuce împreună cu dâșii“.

Înțel. Sol. 10, 6.

18. Și zise Lot către Dâșii: „Rogu-mă, Doamne,

19. De vream ce-au aflat sluga ta milă înaintea ta, și măriș dreptatea ta care faci pre mine ca să trăiască sufletul meu, iară eu nu mă voi putea mântui la munte, ca să nu mă apuce realele și voi muri.

6, 8.

20. Iată cetatea aceasta aproape, ca să scap acolo, care iaste mică, acolo mă voi mântui. Nu iaste mică? Și va trăi sufletul meu pentru tine“.

21. Și zise lui: „Iată, m’am ciudat de fața ta pre cuvântul acesta, pentru ca să nu surpe cetatea pentru carea ai grăit.

22. Deci grăbește ca să scapi acolo, pentru că nu voi putea a face lucru până vei merge tu acolo“. Drept aceaea au numit numele cetății aceia Sigor.

Înțel. Sol. 10, 6.

23. Soarele au ieșit pre pământ, și Lot au intrat în Sigor.

24. Și Domnul au plouat pre Sodom și pre Gomor iarbă pucioasă și foc de la Domnul den ceriu.

A 2 Leage 29, 23; Ierem. 50, 40; Luca 17, 29; 2 Petr. 2, 6.

25. Și au surpat cetățile aceastea, și tot împrejurul, și pre toți câți lăcuia în cetăți, și toate câte răsar den pământ.

Iezech. 16, 48.

26. Și căută muiarea lui îndărăt și să făcu stâlp de sare.

Luca 9, 62; 17, 32.

27. Și mânecă Avraam demineața la locul unde sta înaintea Domnului.

28. Și căută spre fața Sodomului și a Gomorului și spre fața pământului, de împrejurul locului, și văzu: Și iată, să suia pară de foc den pământ, ca o văpaie de cuptoriu.

29. Și fu după ce sfârșă Domnul toate cetățile de pe împrejur, îș aduse Dumnezeu aminte de Avraam și scoase pe Lot afară din mijlocul surpării, când surpă Domnul cetățile întru care lăcuia Lot într'însele.

30. Și ieși Lot din Sigor și ședea în munte, și amândoa featele lui cu dânsul, pentru că s'au temut a lăcui în Sigor, și lăcui în peșteră, el și featele lui cu dânsul.

31. Și zise cea mai bătrână către cea mai tânără: „Părintele nostru iaste bătrân, și nime nu iaste din pământ carele să să împreune cu noi, după cum iaste obiceiul a tot pământul.

32. Vino, dară, să adăpăm pe tatăl nostru cu vin și să dormim cu dânsul și să rădicăm din tatăl nostru sămânță“.

Preoția 18, 7.

33. Și adăpară pe tatăl lor cu vin în noaptea aceea și, întrând înlăuntru cea mai bătrână, au dormit cu tatăl ei în noaptea aceea; și nu știa când dormii el și când să scula.

34. Și fu a doua zi, și zise cea mai bătrână către cea mai tânără: „Iată că am dormit ieri cu tatăl nostru; să adăpăm pe dânsul cu vin și întru această noapte și, întrând, te culcă tu cu el, și să rădicăm din tatăl nostru sămânță“.

35. Și adăpară și întru aceea noapte pe tatăl lor cu vin și, întrând înlăuntru cea mai tânără, dormi cu tatăl ei; și n'au știut când s'au culcat cu ea și când s'au sculat.

36. Și zămisliră amândoa featele lui Lot din tatăl lor.

37. Și născu cea mai mare fecior și-i chemă numele lui Moav, zicând „Din tată-mieu“. Acesta e tată moaviteanilor, până în ziua de astăzi.

38. Și născu cea mai tânără fecior și chemă numele lui Aman, „Fiiu rudii mele“ zicând. Acesta iaste tatăl amaniteanilor, până în ziua de astăzi.

A 2 Lege 2, 19.

CAP 20

Avraam în Gheraris.

1. Și purceasă de acolo Avraam la pământ către amiazăzi și lăcui întru mijlocul Cadis și întru mijlocul Sur, și lăcui la Gheraris.

2. Și zise Avraam pentru Sarra, fămeaia lui, cum „Sor iaste mie“, că să temu să zică „Fămeaie-m iaste“, pentru ca să nu-l ucigă pe dânsul oamenii

cetății pentru dânsa. Și tremise Avimeleh, împăratul gherarilor, ș’au luat pre Sarra.

12, 13, 26, 17.

3. Și întră Dumnezeu cătră Avimeleh în somnu noaptea și zise lui: „Iată, tu mori pentru muiarea carea ai luat, și ea iaste împreunată cu bărbat“.

31, 24.

4. Și Avimeleh nu s’au întins la dânsa și zise: „Doamne, limbă neștiind și drept vei piarde?“

5. Au doară nu mi’au zis mie el cum ‘Sor mie iaste’? Și ea mi’au zis mie: ‘Frate mie iaste’. Întru inimă curată și în dreptatea mânilor am făcut aceasta“.

6. Și zise Dumnezeu în somnu: „Și eu am cunoscut cum cu inemă curată ai făcut aceasta, și eu nu m’am îndurat de tine, ca să nu greșești tu cătră mine, pentru aceasta nu te-am lăsat să te atingi de dânsa.

7. Iară acum dă îndărăt muiarea omului, pentru căce proroc iaste și se va ruga pentru tine și vei trăi; iară de nu o vei da îndărăt, vei cunoaște cum tu vei muri și toate ale tale“.

23, 11; Ps. 104, 15.

8. Și mânecă Avimeleh dimineața și chemă pre toate slugile lui și grăi toate cuvintele aceastea în urechile lor și să temură toț oamenii foarte.

9. Și chemă Avimeleh pre Avraam și-i zise lui: „Ce ai făcut aceasta noao? Cândai să nu fim greșit ceva cătră tine, pentru căce ai adus preste mine și preste împărăția mea păcat mare? Faptul carele nime nu-l va face mi’ai făcut mie“.

12, 18; 26, 10.

10. Și zise Avimeleh cătră Avraam: „Ce socotind ai făcut aceasta?“

11. Și zise Avraam: „Pentru că am zis: Cândai nu iaste teamere de Dumnezeu în locul acesta, și pre mine mă vor omorî pentru fămeaia mea.

26, 9.

12. Că și adevărat de pre tată sor îm iaste, iară nu den mumă, și mi să făcu mie și fămeaie.

12, 13.

13. Și fu cându m’au scos Dumnezeu den casa tătâni-mieu, și i-am zis ei: Această dreptate să faci asupra mea: în tot locul unde vom intra, acolo zi pentru mine cum ‘Frate-m iaste’“.

14. Și luo Avimeleh 1000 de didrahme, oi și viței, slugi și slujnice, și au dat lui Avraam, și-i deade îndărăt pre Sarra, fămeaia lui.

12, 19.

15. Și zise Avimeleh cătră Avraam: „Iată pământul înaintea ta, unde-ți va plăcea, lăcuiaște“.

16. Iară Sarrei zise: „Iată, am dat 1000 de didrahme fratelui tău, aceștea vor fi ție întru cinstea obrazului tău și a toate câte-s cu tine, și tot adevărat grăiaște“.

17. Și să rugă Avraam cătră Dumnezeu, și vindecă Dumnezeu pre Avimeleh, și pre fămeaia lui, și pre slujnicele lui; și năștea.

18. Pentru că închizând închise Dumnezeu denafară tot zgăul întru casa lui Avimeleh, pentru Sarra, fămeaia lui Avraam.

16, 2; 1 Împ. 1, 5.

CAP 21

Nașterea lui Isaac.

1. Și Domnul socoti pre Sarra după cum zise și făcu Domnul Sarrei după cum grăi.

17, 19; 18, 10.

2. Și zămislind, născu Sarra lui Avraam fecior la bătrânețe, la vremea după cum i-au grăit lui Domnul.

25, 19; 1 Paralip. 1, 34; Mat. 1, 2; Fapt. Ap. 7, 8; Gal. 4, 23; Evr. 11, 11.

3. Și numi Avraam numele feciorului său ce i s'au născut lui, carele i-au născut lui Sarra, Isaac.

4. Și obrezui Avraam pe Isaac în a opta zi, după cum i-au poruncit lui Dumnezeu.

17, 12.

5. Avraam era de 100 de ani când i s'au născut lui Isaac, fiiul lui.

Mat. 1, 2.

6. Și zise Sarra: „Râs mi'au făcut Domnul, pentru că cine va auzi să va bucura împreună cu mine“.

7. Și zise: „Cine va povesti lui Avraam că apleacă pruncul Sarra? Pentru că am născut fecior la bătrânețile mele“.

8. Și crescú copilul și să întărcă, și făcu Avraam ospătu mare în ziua care s'au întărcat fiiu-său Isaac.

9. Și văzând Sarra pre feciorul Agarei eghiptineanii, carele să născuse lui Avraam, jucându-se cu Isaac, feciorul ei,

10. Și zise lui Avraam: „Goneaște pre această slujnică și pre feciorul ei, pentru că nu va moșteni feciorul slujnicii cu feciorul meu Isaac“.

Gal. 4, 30.

11. Și foarte greu se păru cuvântul înaintea lui Avraam, pentru feciorul său Ismail.

12. Și zise Dumnezeu lui Avraam: „Nu fie înaintea ta greu pentru copil și pentru slujnică; toate câte va zice ție Sarra, ascultă glasul ei, pentru că întru Isaac se va chema ție seminție.

Râm. 9, 7; Evrei 11, 18.

13. Iară și pe feciorul slujnicii aceștia, întru limbă mare îl voi face pre dânsul, pentru că seminția ta iaste“.

17, 20; 25, 12.

14. Și să sculă Avraam dimineața și luo pâine și un foale de apă și deade Agarei; și-i puse pre umăr și copilul și o goni pre dânsa. Și mergând, rătăciia pren pustie spre Fântâna Jurământului.

15. Și să fârși apa den foale, și lepădă copilul supt un brad.

16. Și mergând, au șezut în preajma lui, departe ca o proșcă de arcu, pentru că zise: „Nu voi vedea moartea copilului meu“. Și șezu împotrivă de departe, și strigând copilul plânse.

17. Și ascultă Dumnezeu glasul copilului, den locul unde era, și strigă îngerul lui Dumnezeu pre Agar den ceriu și zise ei: „Ce iaste, Agar? Nu te teame, pentru că au auzit Dumnezeu glasul copilului tău, den locul unde iaste.

18. Scoală-te și ia copilul și-l ține cu mâna ta pre dânsul, pentru că în limbă mare voi face pre dânsul“.

25, 16.

19. Și deșchise Dumnezeu ochii ei și văzu fântână de apă vie și mearse de umplu foalele de apă și adăpă copilul.

20. Și era Dumnezeu cu copilul, și crescă și lăcui în pustie și să făcu arcaș.

21. Și lăcui în pustiiul lui Faran, și-i luo lui mumă-sa muiare din pământul Eghiptului.

22. Și fu într'aceaea vreme, și zise Avimeleh și Ohozath, carele au luat pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterii lui, cătră Avraam zicând: „Dumnezeu e cu tine întru toate câte faci.

26, 26.

23. Deci acum jură-mi pre Dumnezeu cum nu-m vei face strâmbătate, nice seminții meale, nice numelui mieu, ce după dreptatea carea am făcut cu tine, vei face cu mine, și pământului întru carele te-ai sălășluit într'însul“.

24. Și zise Avraam: „Eu mă jur“.

25. Și muștră Avraam pre Avimeleh pentru fântânile apei ce au luat slugile lui Avimeleh.

26, 15, 18.

26. Și zise lui Avimeleh: „N'am știut cine au făcut ție lucrul acesta; nice tu mi'ai spus, nice eu am auzit, fără numai astăzi“.

27. Și luă Avraam oi și viței, și deade lui Avimeleh, și au pus amândoi făgăduință.

28. Și au pus Avraam 7 mielușite de oi singure.

29. Și zise Avimeleh către Avraam: „Ce sânt ceale 7 mielușite ale oilor acestora care le-ai pus singure?“

30. Și zise Avraam: „Pentru că aceaste 7 mielușite vei lua de la mine, ca să-m fie de mărturie că eu am săpat această fântână“.

31. Pentru aceea au numit numele locului aceluia Fântâna Jurământului, că acolo au jurat amândoi.

26, 33.

32. Și tocmiră amândoi făgăduire la Fântâna Jurământului. Și să sculă Avimeleh și Ohozath, ce ținea pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterii lui, și să întoarse la pământul filistiimilor.

33. Și răsădi Avraam țarină la Fântâna Jurământului și au chemat acolo pe numele Domnului Dumnezeu veacinicu.

Isaia 57, 15.

34. Și sălășlui Avraam întru pământul filistiimilor zile multe.

CAP 22

Isaac adus spre jârtvă.

1. Și fu după cuvintele aceastea, Dumnezeu ispitia pre Avraam și zise lui: „Avraame, Avraame!“ Și zise: „Iată eu!“

Iudith 8, 22; Evrei 11, 17.

2. Și zise: „Ia pre fiiul tău cel iubit, pre Isaac, pre cel ce ai iubit, și pasă la pământul cel nalt și-l fă pre dânsul acolo jârtvă pre unul dentru munți,

carele-ț voiui zice ție“.

3. Și sculându-se Avraam dimeneața, îș însămără măgariul său și luo cu dânsul doauă slugi și pre Isaac, feciorul lui, și, tăind leamne pentru jârtvă, sculându-se, mearse și veni la locul unde-i zise lui Dumnezeu a treia zi.

4. Și căutând Avraam cu ochii, văzu locul de departe.

5. Și zise Avraam slugilor sale: „Șădeți aicea cu măgariul, iară eu și copilașul vom merge până acii și, închinându-ne, ne vom întoarce la voi“.

6. Și luo Avraam leamnele jârtvei și le puse pre Isaac, feciorul lui, și luo a mână focul și cuțitul și să dusără amândoi dempreună.

7. Și zise Isaac cătră Avraam, tatăl lui: „Tată!“ Și el zise: „Ce iaste, fiiul meu?“ – „Iată focul și leamnele, unde iaste oaia jârtvei?“

8. Și zise Avraam: „Dumnezău îș va vedea lui oaia pentru jârtvă, fiiul meu“. Și mergând amândoi împreună,

9. Veniră la locul carele i-au zis lui Dumnezău. Și au urzit acolo Avraam jârtăvnicul și puse leamne deasupra și, împiedecând pre Isaac, fiiul său, îl puse pre dânsul preste jârtăvnic, deasupra leamnelor.

10. Și tinse Avraam mâna sa să-ș ia cuțitul să junghe pre fiiul său.

Iacov 2, 21.

11. Și-l chemă îngerul Domnului den ceriu și zise: „Avraame, Avraame!“ Și el zise „Iată eu“.

12. Și zise: „Să nu-ț pui mâna asupra copilului, nice să faci lui nemică, că acum am conoscut că te temi tu de Dumnezău, și te-ai îndurat de fiiul tău cel iubit, pentru mine“.

13. Și căutând Avraam cu ochii lui văzu și, iată, un berbeace prins într'un sad savec de coarne. Și mearse Avraam și luo berbeacele și-l aduse a face jârtvă pentru Isaac, fiiul lui.

14. Și numi Avraam numele locului aceluia „Domnul au văzut“, pentru ca să zică astăzi: „În munte Domnul se-au ivit“.

15. Și chemă îngerul Domnului pre Avraam al doilea rând den ceriu, zicând:

16. „Asupra mea m'am jurat, zice Domnul, pentru care lucru ai făcut cuvântul acesta și te-ai îndurat de fiiul tău cel iubit,

Ps. 104, 9; Sirah 44, 21; 1 Mac. 2, 52; Luca 1, 73; Evrei 6, 13, Evrei 6, 14.

17. Cu adevărat blagoslovind te voiui blagoslovi și mulțind voiui mulți seminția ta ca stealele ceriului și ca năsipul cel dupe țarmurele mării, și va moșteni seminția ta cetățile nepriatinilor.

Ieș. 32, 13; Evrei 11, 12.

18. Și se vor blagoslovi întru seminția ta toate limbile pământului, pentru care ai ascultat glasul meu“.

12, 3; 18, 18; 26, 4; Fapt. Ap. 3, 25; Gal. 3, 8, 11, 29.

19. Și să întoarse Avraam către slugile lui și, sculându-se, să duseră la Fântâna Jurământului și lăcui Avraam la Fântâna Jurământului.

20. Și fu după cuvintele acestea, și să poronci lui Avraam zicând: „Iată, născu Melha și ea fii lui Nahor, fratelui tău,

21. Pre Uzu, întâiu născut, și pre Vaix, fratele lui, și pre Camoil, tatăl sirilor,

22. Și pre Hazad și pre Nazaf și pre Faldes și pre Eldaf,

23. Și pre Vathuil. Și Vathuil au născut pre Reveca. Sânt 8 feciori aceștea care i-au născut Melha lui Nahor, fratele lui Avraam.

24, 15.

24. Și țiitoarea lui, anume Reima, au născut și ea pre Tavec și pre Taam și pre Tuhos și pre Moha“.

CAP 23

Moartea și mormântul Sarrei.

1. Și fu viața Sarrei ani 100 și 20 și 7.

2. Și muri Sarra în cetatea Arvuc, care iaste în vale, aceasta iaste Hevron, în pământul Hanaan. Și veni Avraam ca să plângă pre Sarra și să jăluiască.

35. 27; Is. Navi 14, 15.

3. Și să sculă Avraam de la mortul său și zise Avraam feciorilor lui Het zicând:

4. „Strein și nemearnic sânt eu cu voi. Dați-m mie dară moșie de mormânt cu voi și voiui îngropa mortul meu de la mine“.

5. Și răspunseră feciorii lui Het către Avraam, zicând:

6. „Nu, doamne, ce ascultă pre noi: Împărat de la Dumnezeu tu ești întru noi, întru ceale alese ale noastre mormânturi îngroapă-ț mortul tău, pentru că nice unul dentru noi va opri mormântul lui de tine ca să îngropi mortul tău acolo“.

7. Și sculându-se Avraam, să închină norodului pământului feciorilor lui Het

8. Și grăi către dâșii Avraam zicând: „De aveți la sufletul vostru ca să îngrop mortul meu denaintea feții mele, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efrom a lui Saar

9. Și-m dea mie peștera cea îndoită care iaste a lui, cea ce iaste în partea țarinii lui. Pre argint ce va fi vreadnică, să-m dea mie aceasta ce iaste într-o voi, într-o agonisire de mormânt“.

10. Și Efron șădea într-o mijlocul feciorilor lui Het. Și răspunzând Efron Heteul către Avraam, au zis celor ce aud, feciorilor lui Het și celor ce intra în cetate, tuturor zicând:

11. „Lângă mine fii, doamne, și mă ascultă: țarina și peștera care iaste într'însa ție o dau. Naintea tuturor cetățeanilor miei, dat-am ție. Îngroapă mortul tău“.

12. Și să închină Avraam înaintea norodului pământului și feciorilor lui Het

13. Și zise lui Efron la urechi, înaintea a tot norodul pământului: „De vreame ce în partea mea ești, ascultă-mă. Argintul țarinii ia-l de la mine, și voi îngropa pre mortul meu acolo“.

14. Și răspunse Efron lui Avraam, zicând:

15. „Nu, doamne, pentru că am auzit. Cum, 400 de didrahme de argint într-o mine și într-o tine, ce ar fi aceasta? Și tu mortul tău ți-l îngroapă“.

16. Și auzi Avraam pre Efron – argintul care au grăit în urechile feciorilor lui Het, 400 de didrahme de argint ales la neguțători.

17. Și iaste țarina lui Efron carea era în peștera cea îndoită care iaste către fața Mamvriei, țarina și peștera care era într-o ea și copacii ce era într-o țarină care iaste într-o toate hotarăle lui împrejur

49, 30; 50, 18.

18. Lui Avraam într-o agonisire, înaintea feciorilor lui Het și tuturor celor ce intra în cetate.

19. După aceasta au îngropat Avraam pre Sarra, fămeaia lui, într-o peștera țarinii cea îndoită care iaste împotriva Mamvrii, aceasta iaste Hevron, într-o pământul lui Hanaan.

25, 9; 35, 27; 49, 31.

20. Și să adevără țarina și peștera care era într'însa a lui Avraam într-o câștigarea de mormânt de la feciorii lui Het.

25, 9, 10; 49, 29.

CAP 24

Căsătoria lui Isaac.

1. Și Avraam era bătrân, îndelungat de zile, și Domnul blagoslovi pre Avraam întru toate.

2. Și zise Avraam slugii lui cei mai bătrâne a casei lui, celuia ce era mai mare peste toate ale lui: „Puneț mâna ta supt armul meu,

15, 2; 47, 29.

3. Și te jur pre Domnul Dumnezeu al ceriului și pre Dumnezeu al pământului ca să nu iai fămeaia feciorului meu, lui Isaac, den featele hananeilor cu care eu lăcuiescu întru dânșii,

28, 1.

4. Ce 'ntru pământul meu unde am născut eu vei merge, și la neamul meu, și vei lua fămeaie feciorului meu, lui Isaac, de acolo“.

5. Și zise cătră dânsul sluga: „Dară când n'a vrea muiarea să meargă cu mine îndărăt la pământul acesta, voi u întoarce pre feciorul tău la pământul de unde ai ieșit de acolo?“.

6. Și zise cătră dânsul Avraam: „Ia amente întru tine, ca să nu întorci pre feciorul meu acolo.

7. Domnul Dumnezeu al ceriului și Dumnezeu al pământului, carele m'au luat den casa tătâni-meu și den pământul carele am născut, carele mi'au grăit și mi'au jurat zicând: 'Tie-ț voi u da pământul acesta, și seminției tale!', acesta va trimite îngerul său înaintea ta și vei loa fămeaie feciorului meu Isaac de acolo.

12, 7; 17, 8.

8. Iară de nu va vrea muiarea să meargă cu tine la pământul acesta, curat vei fi de jurământul acesta, numai pre feciorul meu să nu-l întorci acolo“.

9. Și puse sluga mâna lui supt armul lui Avraam, stăpânul lui, și jură lui pentru cuvântul acesta.

10. Și luo sluga 10 cămile dentru cămilele stăpânului său, și den toate bunătățile stăpânului lui împreună cu dânsul, și să sculă de să dusă la Mijlocul-râurilor, la cetatea lui Nahor.

11. Și adormi cămilele afară den cetate, lângă fântâna cu apa cea de cătră seară, când ies ceale ce iau apă.

12. Și zise: „Domnul Dumnezeu al stăpânului meu Avraam, fă-m cale bună naintea mea astăzi și fă milă cu stăpânul meu, Avraam.

13. Iată, eu stau la izvorul apei, și featele celor ce lăcuiescu în cetate mergu ca să scoată apă.

14. Și va fi fecioara care eu voiui zice: ‘Pleacă ciutura ta pentru ca să beau’, și-m va zice: ‘Bea tu, și cămilele ți le voiui adăpa până unde vor înceta bându’, aceasta ai gătit slugii tale, lui Isaac, și întru aceasta voiui cunoaște cum ai făcut milă cu stăpânul meu, Avraam“.

15. Și fu mai nainte de a săvârși el grăind întru cugetul lui, și, iată, Reveca ieși afară, carea să născuse lui Vathuil, feciorul Melhăi, muierii lui Nahor, și frate al lui Avraam, având ciutura pre umărul ei.

22, 23.

16. Și fecioara era frumoasă la față foarte, fecioară era, bărbat n’au cunoscut pre dânsa, și, pogorându-se la izvor, îș împlu ciutura și să sui.

17. Și alergă sluga întru timpinarea ei și zise: „Adapă-mă puțină apă den ciutura ta“.

Ioan 4, 7.

18. Și ea zise: „Bea, doamne!“ Și grăbind, slobozi ciutura pre brațul ei și-l adăpa pre dânsul până unde au încetat bând

19. Și-i zise: „Și cămilele-ț voiui adăpa, și voiui scoate apă până unde toate vor bea“. Și grăbi

20. Și deșartă ciutura în adăpătoare și alergă iarăș la fântână să scoată apă și scoase apă la toate cămilele.

21. Și omul o pricipa pre dânsa și tăcea, pentru ca să cunoască de au îndereptat Domnul calea lui au ba.

22. Și fu când încetară toate cămilele bându, luo omul cercei de aur de trăgea câte o drahmă și 2 brățări pre mâinele ei, trasul lor 10 galbeni de aur,

23. Și o întrebă pre dânsa și zise: „A cui fată ești? Spune-m de iaste la tată-tău loc noao de a odehni“.

24. Și ea zise cătră dânsul: „Fată lui Vathuil sânt, al Melhăi, pre care l-au născut ea lui Nahor“.

25. Și zise lui: „Paie și săturări multe sânt la noi și loc de odihnit“.

26. Și binevrând omul, să închină Domnului și zise:

27. „Blagoslovit Domnul Dumnezeu al stăpânului meu Avraam, carele n’au lăsat dreptatea și adevărul de la stăpânul meu! Pre mine mă îndereptă Dumnezeu la casa fratelui stăpânului meu“.

28. Și alergând copila, spuse mâne-sa după cuvintele aceastea.

29. Și Reveca avea frate pre nume Lavan și alergă Lavan cătră om afară la izvor.

30. Și fu deca văzu cerceii și brățările în mâinile surorii lui și când auzi cuvintele Revecăi, surori-sa, zicând: „Așa mi’au grăit omul“, și veni la om

stând el la cămile la izvor

31. Și-i zise lui: „Întră înlăuntru, bine-i cuvântat Domnul, pentru căce stai afară? Și eu am gătit casa și locul cămilelor“.

26, 29.

32. Și întră omul în casă și descărcă cămilele și puse paie și fânuri cămilelor și apă picioarelor lui și picioarelor oamenilor ce era cu el.

33. Și le puse lor pâine să manânce și zise: „Nu voi mânca până voi grăi cuventile mele“. Și zisă: „Grăiaște!“

34. Și zise: „Sluga lui Avraam eu sânt.

35. Și Domnul au blagoslovit pre stăpănu-mieu foarte, și s’au înălțat. Și-i deade lui oi și viței, și argint și aur, slugi și slujnice, cămile și măgari.

36. Și născu Sarra, fămeaia stăpânului meu, un fecior stăpânului meu după ce au îmbătrânit el, și-i deade lui câte era la el.

21, 2.

37. Și m’au jurat stăpănu-mieu, zicând: ‘Să nu iai fămeaie fiiului meu den featele hananeilor, întru care eu sălășluiesc întru pământul lor,

38. Ce numai la casa tătâne-mieu să mergi și la neamul meu și vei lua muiare feciorului meu de acolo’.

39. Și ziș stăpânului meu: ‘Cândai nu va vrea să meargă cu mine?’

40. Și-m zise: ‘Domnul Dumnezeu, naintea căruia bine am plăcut, acela va tremite pre îngerul său cu tine și-ț va înderepta calea și vei lua fămeaie fiiului meu den neamul meu și den casa tătâni-mieu.

41. Atuncea curat vei fi de blestămul meu, căci, când vei veni la neamul meu și nu-ț vor da ție, și vei fi curat de jurământul meu’.

42. Și viind astăzi la izvor, ziș: ‘Doamne Dumnezeul stăpânului meu Avraam, de-m vei înderepta calea mea tu, care eu acum voi merge la ea,

43. Iată, stau la izvorul apei, și featele oamenilor cetății vor ieși ca să ia apă, și va fi fecioara căriia eu voi zice: ‘Adapă-mă puține apă den ciutura ta!’

44. Și-m va zice: ‘Și tu bea, și cămilelor tale voi scoate apă!’, aceasta iaste fămeaia carea o au gătit Domnul slugii sale, lui Isaac, și întru aceasta voi cunoaște cum ai făcut milă stăpânului meu Avraam’.

45. Și fu mai nainte decât a săvârși eu grăind întru cugetul meu, îndată Reveca ieșiia afară având ciutură pre umăr și pogorî la izvor și scoase apă. Și-i ziș ei: ‘Adapă-mă!’

46. Și grăbind, slobozi ciutura pre brațul ei de pre dânsa și zise: ‘Bea tu, și cămilele tale voi adăpa’. Și am băut, și cămilele au adăpat.

47. Și am întrebat pre ea și ziș: ‘A cui fată ești tu?’. Și ea zise: ‘Fată lui Vathuil sânt, feciorului lui Nahor, carele i-au născut lui Melha’. Și-i puș cerceii pre brațul ei și brățărilor pre mâinle ei.

48. Și binevrând m’am închinat Domnului și binecuvântai pre Domnul Dumnezăul stăpânului meu Avraam, carele m’au îndereptat întru calea adevărului, ca să iau fata fratelui stăpânului meu, fiiului lui.

49. Deci de veț face voi milă și dereptate cătră stăpânul meu, spuneți-m, ca să mă întorcu în dereapta au în stânga“.

50. Și răspunzând Lavan și Vathuil, ziseră: „De la Domnul au ieșit acesta lucru, nu vom putea să grăim împotriva ta rău au bine.

51. Iată Reveca înaintea ta. Luundu-o, du-te, și fie fămeaie feciorului stăpânului tău, după cum au grăit Domnul“.

52. Și fu auzind sluga lui Avraam cuvintele lor, s’au închinat pre pământ lui Dumnezău.

53. Și scoțând sluga vase de argint și de aur și îmbrăcăminte, au dat Revecăi, și daruri deade fratelui ei și mumei ei.

54. Și mâncară și băură și el și oamenii ce era cu el și dormiră. Și sculându-se demineața, zise: „Tremiteți-mă pentru ca să mă duc la stăpânul meu“.

55. Și ziseră frații ei și mumă-sa: „Rămâie fata cu noi ca vreo 10 zile, și după aceea să va duce“.

56. Și el zise cătră ei: „Nu mă opriți, și Domnul au îndereptat calea lui întru mine; trimiteți-mă pentru ca să mergu la stăpânul meu“.

57. Și ei ziseră: „Să chemăm copila și să întrebăm gura ei“. Și chemară pre Reveca și-i ziseră ei: „Mearge-vei cu omul acesta?“

58. Și ea zise: „Meargi-voiu“.

59. Și tremiseră pre Reveca, sora lor, și unealtele ei, și pre sluga lui Avraam, și pre cei cu dânsul.

60. Și blagosloviră pre Reveca și ziseră ei: „Sora noastră ești, fă-te întru mii de zeci de mii și moștinească seminția ta cetățile nepriatinilor!“

22, 17.

61. Și sculându-se Reveca și roabele ei, s’au suit pre cămile și să dusără cu omul; și luând sluga pre Reveca, s’au dus.

62. Și Isaac mergea pren pustie, de cătră Fântâna Videniei, și el lăcuia în pământul de cătră amiazăzi.

16, 14.

63. Și ieși Isaac ca să să primble la câmpu, mai nainte de înde seară, și căutând cu ochii lui, văzu cămile viitoare.

64. Și căutând Reveca cu ochii, văzu pre Isaac și sări de pre cămilă.

65. Și zise cătră slugă; „Cine iaste omul acela ce merge în câmpu întru întempinarea noastră?“ Și zise sluga: „Acesta iaste stăpânul meu“. Iară ea, luându-ș brobodealnecul, să îmbrăca.

66. Și povesti sluga lui Isaac toate cuventele câte au făcut.

67. Și întră Isaac în casa mumei lui și luo pre Reveca și i să făcu lui fămeaie și o iubi pre dânsa. Și să mângâia Isaac pentru Sarra, muma lui.

25, 20.

CAP 25

Căsătoria a doao a lui Avraam.

1. Și adăogând Avraam, îș luo fămeaie, căriia numele-i era Hettura.

1 Paralip. 1, 31.

2. Și-i născu lui pre Zomvran și pre Iezan și pre Mada și pre Madiam și pre Ievoc și pre Soia.

3. Și Iezan au născut pre Sava pre Thaman și pre Dedan. Și feciorii lui Dedan fură: Raguil și Navdeil și Asuriim și Laturiim și Loomit.

4. Și feciorii lui Madiam: Ghefar și Afer și Enoh și Avitha și Eldaga, toți aceștea era feciorii Heturii.

1 Paralip. 1, 33.

5. Și deade Avraam toate unealtele lui lui Isaac, feciorul lui.

6. Și feciorilor șiitorilor lui au dat Avraam daruri, și-i scoase pre dâșii în laturi de la Isaac, feciorul lui, încă fiind el viu, cătră răsărit, la pământul răsăriturilor.

7. Și aceștea sânt anii zilelor vieții lui Avraam cât au trăit: 175 de ani.

8. Și slăbind Avraam, muri întru bătrânețe bune, bătrân și plin de zile, și să puse lângă norodul lui.

15, 15; 35, 29.

9. Și-l îngropară pre dânsul Isaac și Ismail, amândoi feciorii lui, în peșтира cea îndoită, în țarina lui Efron, feciorul lui Saar Heteului, carele iaste împotriva Mamvriei,

23, 19, 20; 49, 30.

10. Țarina și peștera ce au câștigat Avraam de la feciorii lui Het, acolo îngropară pre Avraam și pre Sarra, fămeaia lui.

47, 30.

11. Și fu după ce muri Avraam, blagoslovi Dumnezeu pre Isaac, fiiul lui, și lăcui Isaac lângă Fântâna Vederii.

16, 14.

12. Și acestea sânt naștirile lui Ismail, feciorul lui Avraam, pre carele au născut Agar, slujnica Sarrei, lui Avraam,

21, 13.

13. Și acestea sânt numele feciorilor lui Ismail, pre numele rudeniilor lui: cel dentâiu născut, Ismail, și Navaioth și Chidar și Navdeil și Masam

1 Paralip. 1, 29.

14. Și Masma și Duma și Masi

15. Și Hodan și Theman și Ietur și Nafes și Chedma.

16. Aceștea sânt feciorii lui Ismail, și acestea sânt numele lor, în corturile lor și întru odăile lor, 12 boiari, după limba lor.

17, 20.

17. Și aceștea-s anii vieții lui Ismail – 137 de ani. Și slăbind, muri și se alătură lângă ruda lui.

18. Și lăcui de la Evilat până la Sur, carea iaste înaintea feții Eghipetului, până a veni la asiriani, înaintea feții tuturor fraților lui au lăcuit.

19. Și acestea-s naștirile lui Isaac, feciorul lui Avraam: Avraam au născut pre Isaac.

20. Și Isaac era de 40 de ani când au luat pre Reveca, fata lui Vathuil Sirului, lui fămeaie.

24, 67.

21. Și să ruga Isaac Domnului pentru Reveca, fămeaia lui, pentru că era stearpă. Și-l ascultă pre dânsul Dumnezeu, și zămisli în pânțece Reveca, fămeaia lui.

22. Și juca copiii întru dânsa și zise: „De iaste să mi să facă așa, pentru ce mie aceasta?” Și mearse să întreabe de la Domnul.

23. Și zise Domnul ei: „Doao limbi în zgăul tău sânt și doao năroade den pânțelece tău se vor împărți. Și va covârși nărod pre nărod și cel mai mare va sluji celui mai mic“.

Râm. 9, 10.

24. Și să împlură zilele a naște ea și la dânsa era geameni întru pântecile ei.

25. Și ieși feciorul cel întâiu născut, roșiu tot ca o piale, păros, și-i numi numele lui Isaf.

27, 11; 38, 27; Iosia 12. 3; Mat. 1, 2.

26. Și după acesta ieși fratele lui, și mâna lui prinsă de călcâiul lui Isaf, și numi numele lui Iacov. Și Isaac era de 60 de ani când au născut pre aceștea Reveca.

27. Și creșcură tinereii, și era Isaf om știind vâna, mojâc, iară Iacov – om neviclean, lăcuind în casă.

28. Și iubiia Isaac pre Isaf, pentru căci vânatul lui era mâncarea lui, iară Reveca iubiia pre Iacov.

29. Și fiarse Iacov fiertură și veni Isaf de la câmp ostenit.

30. Și zise Isaf cătră Iacov: „Gustă-m den fiertura acestui grâu, pentru că slăbesc“. Pentru aceea să numi numele lui Edom.

36, 1, 19.

31. Și zise Iacov cătră Isaf: „Dă-mi astăzi naștirile tale ceale dentâiu mie“.

32. Și zise Isaf: „Iată, eu merg să moriu, și ce mi-s bune aceaste născături înainte?“

33. Și-i zise lui Iacov: „Jură-te mie astăzi“. Și jură lui. Și au dat Isaf naștirile dentâiu lui Iacov.

Evr. 12, 16.

34. Și Iacov deade lui Isaf pâine și fiertură de linte, și mănă și bău, și să scula de să duse; și ocări Isaf naștirile dentâiu.

27, 36.

CAP 26

Întâmplările lui Isaac.

1. Și fu foamete pre pământ, afară de foametea cea mai denainte, carea s'au făcut în zilele lui Avraam. Și mearse Isaac cătră Avimeleh, împăratul Filistiim, la Gherara.

12, 10; 20, 1.

2. Și să ivi lui Dumnezeu și zise: „Nu te pogorî la Eghipet, ce lăcuiaște în pământul carile ți-l voiu spune ție.

3. Și vei sălășlui în pământul acesta și voiui fi cu tine și te voiui blagoslovi, pentru că ție și seminția ta voiui da tot pământul și voiui întări jurământul meu carele m'am jurat lui Avraam, tatălui tău.

4. Și voiui înmulți seminția ta ca stealele cerului și voiui da seminției tale tot pământul acesta și se vor blagoslovi întru seminția ta toate limbile pământului,

12, 7; 18, 18; 22, 18.

5. Pentru căci au ascultat Avraam, tată-tău, glasul meu și au păzit poruncile mele și învățăturile mele și dreptățile mele și legile mele“.

Evr. 11, 8.

6. Și lăcui Isaac la Gherara.

7. Și întrebară oamenii locului pentru Reveca, fămeaia lui, și zise: „Sor mie iaste“, pentru că să temu a zice „Fămeaie-m iaste“, pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii locului pentru Reveca, căce era frumoasă la față.

12, 13.

8. Și fu acolo în mulți ani. Și privind Avimeleh, împăratul Gherarei, pre fereastră, văzu pre Isaac glumind cu Reveca, fămeaia lui.

9. Și chemă Avimeleh pre Isaac și-i zise lui: „Oare fămeaie-ț iaste? Și căce ai zis: ‘Sor îm iaste’?“. Și zise Isaac: „Am zis pentru căce cândai să nu moriu pentru dânsa“.

20, 11.

10. Și zise lui Avimeleh: „Ce ai făcut aceasta noao? Puțin ar fi dormit cineva den ruda mea cu fămeaia ta, și ai fi adus asupra noastră necunostință“.

20, 9.

11. Și porunci Avimeleh la tot norodul lui, zicând: „Tot cine se va atinge de omul acesta au de fămeaia lui, cu moarte va fi vinovat“.

20, 6.

12. Și sămănă Isaac întru pământul acela și află întru anul acela orzu dând 100. Și-l blagoslovi pre dânsul Domnul.

Luca 8, 8.

13. Și să înalță omul și, mergând înainte, mai mare se făcea, până unde mare să făcu foarte.

14. Și să făcură lui dobitoc de oi și dobitoc de boi și arături multe. Și zavistuiră pre dânsul filistiimii,

15. Și toate fântânile câte au săpat slugile lui în vreamea tătâni-său le-au astupat filistiimii și le-au umplut de pământ.

21, 25.

16. Și zise Avimeleh către Isaac: „Du-te de la noi, că mai mare decât noi te-ai făcut foarte“.

17. Și să mută de acolo Isaac și poposi la râpa Gherarilor și tăbări acolo.

18. Și iarăși Isaac au săpat fântânile cu ape, carele au săpat slugile lui Avraam, tatăl lui, și le-au astupat pre eale filistiimii după ce au murit Avraam, tatăl lui, și le numi pre dânsăle cu nume, după numele care le-au numit tatăl lui.

21, 25.

19. Și săpară slugile lui Isaac în râpa Gherarilor și aflară acolo fântâna de apă vie.

20. Și să bătură păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac, zicând cum a lor iaste apa. Și numiră numele fântânii „Strâmbătate“, pentru că strâmbătate i-au făcut lui.

21. Și rădicându-se de acolo, au săpat altă fântână și să priciia și pentru aceea. Și numi numele ei „Vrajbă“.

22. Și rădicându-se de acolo, au săpat altă fântână, și nu s’au bătut pentru aceea. Și i-au numit numele ei „Lărgime de loc“, zicând: „Pentru căci acum au lărgit Domnul noao și ne-au crescut pre pământ“.

23. Și să sui de acolo la Fântâna Jurământului.

46, 1.

24. Și să ivi lui Dumnezeu în noaptea aceea și zise: „Eu sânt Domnul lui Avraam, tatălui tău. Nu te teame, pentru că cu tine sânt și te-am blagoslovit și voi înmulți seminția ta, pentru Avraam, tatăl tău“.

25. Și zidi acolo jârtăvnic și chemă numele lui Dumnezeu și puse acolo cortul lui. Și săpară acolo slugile lui Isaac fântână.

26. Și Avimeleh să duse la dânsul de la Gherara, și Ohozath, ce ținea pre noru-sa, și Filoh voivodul puterii lui.

21, 22.

27. Și zise către dânsii Isaac: „Pentru căci ați venit către mine? Și voi m’au urât și m’au scos de la voi“.

28. Și ei au zis: „Văzând te-am văzut că Domnul era cu tine și am zis: ‘Fie dară, întru mijlocul nostru și întru mijlocul tău să punem cu tine legătură’

29. Ca să nu faci cu noi rău, în ce chip noi nu ne-am scârbit și în ce chip ție ți-am trebuit bine și te-am scos cu pace’. Și tu acum blagoslovit ești de Domnul“.

24, 31.

30. Și le făcu ospăț, și mâncară și băură.

31. Și sculându-se dimineața, jură om aproapelui lui, și-i trimise pre dâșii Isaac și să dusă ră cu mântuire de la dânsul.

32. Și fu într-o acea zi, și, mergând slugile lui Isaac, îi spuseră pentru fântâna ce-au săpat și ziseră: „Nu am aflat apă“.

33. Și o numi „Jurământ“, pentru aceea numi nume cetății Fântâna Jurământului, până în ziua de astăzi.

21, 31.

34. Și era Isaf de 40 de ani, și luă muiare pre Iudin, fata lui Veil Heteul, și pre Vasemcath, fata lui Elon Eveul.

36, 2.

35. Și să priciia cu Isaac și cu Reveca.

27, 46.

CAP 27

Blagoslovenia lui Iacov.

1. Și fu după ce-au îmbătrânit Isaac și să tâmpiră ochii lui a vedea, și chemă pre Isaf, feciorul lui cel mai bătrân, și-i zise lui: „Fiiul meu!“ Și zise: „Iată eu“.

2. Și zise lui: „Iată, am îmbătrânit și nu știu ziua morții mele.

3. Acum dară ia-ți unealta ta, arcul și tulba, și ieși afară la câmpu

4. Și vâneze-m vânat și-m fă mie bucate după cum iubescu eu și-m adu ca să mănâncu, pentru ca să te blagoslovească sufletul meu mai înainte de ce voi muri“.

5. Și Răveca auzi grăind Isaac către Isaf, feciorul lui. Și să duse Isaf la câmp ca să vineaze vânat tătâni-său.

6. Și Răveca zise către fiiu-său cel mai mic: „Vezi, am auzit pre tată-tău grăind către Isaf, fratele tău, grăind:

7. ‘Adu-m vânat și-m fă de mâncat, pentru ca mâncând să te blagoslovesc înaintea Domnului mai înainte decât a muri eu’.

8. Deci acum, fiiul meu, ascultă pre mine, duple cum poruncescu eu ție.

9. Și mergând la oi, ia-m de acolo doi iezi moi și buni, și voi face pre ei bucate tătâni-tău cum iubeaște.

10. Și vei aduce tătâni-tău și va mânca, pentru ca să te blagoslovească tată-tău mai nainte de moartea lui“.

11. Și zise Iacov către Răveca, mumă-sa: „Iaste Isaf, fratele meu, om păros, și eu – om neated.

25, 25.

12. Cândai să nu mă pipăie tatul meu, și voi fi înaintea lui ca un nebăgat în seamă și voi aduce asupra mea blestem, și nu blagoslovenie“.

13. Și-i zise lui mumă-sa: „Pre mine – blestemul tău, fiiul meu; numai ascultă glasul meu și, mergând, adu-mi“.

14. Și mergând, luă și aduse mume-sii și făcu mumă-sa bucate dupe cum iubiia tatăl lui.

15. Și luând Răveca îmbrăcămintea lui Isaf, feciorul ei cel mai bătrân, cea bună, care era la dânsa în casă, au îmbrăcat pre Iacov, feciorul ei cel mai tânăr.

16. Și pieile iezilor le-au pus prejur brațele lui și preste ceale goale ale grumazului lui.

17. Și deade bucatele și pâinile care au făcut pre mâinile lui Iacov, feciorul ei, și aduse părintelui său.

18. Și zise: „Tată!“ Și el zise: „Iată eu, cine ești tu, fiiule?“.

19. Și zise Iacov către tată-său: „Eu sânt Isaf, cel dentâiu născut al tău, am făcut după cum mi'ai grăit mie. Sculându-te, șezi și mănâncă den vânatul meu, pentru ca să mă blagoslovească sufletul tău“.

20. Și zise Isaac feciorului său: „Ce iaste aceasta care ai aflat așa curând?“.

Și el zise: „Ce au dat Domnul Dumnezeu înaintea mea“.

21. Și zise Isaac către Iacov: „Apropie-te de mine și te voi pipăi, fiiule, de ești tu fiiul meu Isaf au ba“.

22. Apropie-se Iacov către Isaac, tatăl lui, și-l pipăi pre el și zise: „Glasul iaste glasul lui Iacov, iară mâinile sânt mâinile lui Isafu“.

23. Și nu-l cunoscă pre dânsul, pentru că-i era mâinile lui ca mâinile lui Isaf, fratelui său, păroase. Și-l blagoslovi pre dânsul și zise:

24. „Tu ești, fiiul meu, Isaf?“.

Și zise: „Eu“.

Și-i zise:

25. „Adu-mi aproape și voi mânca den vânatul tău, fiiule, pentru ca să te blagoslovească sufletul meu“.

Și aduse lui și mîncă, și-i aduse vin și bău.

26. Și zise lui Isaac, tată-său: „Apropii-te de mine și mă sărută, fiiul meu!“

27. Și apropiindu-se, îl sărută pre dânsul; și mirosi mirosul hainilor lui și blagoslovi pre dânsul și zise: „Iată mirosul feciorului meu, ca mirosul unii

țarine pline, care au blagoslovit Dumnezeu.

28. Și să-ț dea ție Dumnezeu den roao ceriului și den grăsimea pământului și mulțime de grâu și de vin.

29. Și slujască ție limbi, și închine-ți-se ție boiari. Și fii stăpân fratelui tău și ți se vor închina ție feciorii tătâne-tău. Cea ce te va blestema, blestemat, iară cea ce te va blagoslovi, blagoslovit“.

Preoția 24, 9.

30. Și fu după ce părăsi Isaac a blagoslovi pre Iacov, fiiul său, și fu cât ieși Iacov den fața lui Isaac, tătâni-său, și Isaf, fratele lui, au venit de la vânat.

31. Și făcu și el bucate și duse tătâni-său și zise tătâni-său: „Scoale-se părintele meu și mănânce den vânatul fiiului său, pentru ca să mă blagoslovească sufletul tău“.

32. Și-i zise Isaac, tată-său: „Cine ești tu?“. Și el zise: „Eu sânt feciorul tău cel dentâiiu născut, Isaf“.

33. Și să ciudi Isaac ciudă foarte mare și zise: „Cine iaste cea ce mi’au vânat mie vânat și mi’au adus mie? Și am mâncat den toate, mai nainte de a veni tu, și l-am blagoslovit pre dânsul și va fi blagoslovit“.

34. Și fu deca auzi Isaf cuventile lui Isaac, tătâni-său, strigă cu glas mare și amar foarte și zise: „Blagosloveaște și pre mine, tată!“

35. Și zise lui: „Venindu fratele tău, cu hicișug au luat blagoslovenia ta“.

36. Și zise: „Pre dreptul s’au numit numele lui Iacov, pentru că a doao oară m’au înșelat acum. Și naștirile dentâi mi’au luat, și acum mi’au luat blagoslovenia mea“. Și zise Isaf tătâni-său: „Nu mi’ai lăsat blagoslovenie, tată?“

25, 34; Evr. 12, 16.

37. Răspunzându Isaac, zise cătră Isaf: „De l-am făcut pre dânsul stăpân ție, și pre toți frații lui i-am făcut slugi lui, și cu grâu și vin l-am întărit pre el, dară ție ce-ț voi face, fiiul meu?“

38. Și zise Isaf cătră tată-său: „Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagosloveaști-mă dară și pre mine, tată!“

Evr. 12, 17.

39. Și umilindu-se Isaac, strigă cu glas mare Isaf și plânse. Și răspunzând Isaac, tatul lui, zise lui: „Iată, din grăsimea pământului va fi lăcuința ta, și den roaua ceriului de sus.

Evr. 11, 20.

40. Și pre sabia ta vei trăi și frăține-tău vei sluji. Și fi-va cându de vei surpa, și vei dezlega jugul lui den gâtul tău“.

41. Și purta pizmă Isaf lui Iacov, pentru blagoslovenia ce l-au blagoslovit pre dânsul tatul lui. Și zise Isaf întru cugetul lui: „Apropii-se zilele jeli tătâni-mieu, pentru ca să ucig pre Iacov, fratele mieu“.

Avdiu 10.

42. Și să spusă Revecăi cuventele lui Isaf, feciorului ei cel mai bătrân, și trimițând au chemat pre Iacov, feciorul ei cel mai tânăr, și-i zise lui: „Iată, Isaf, fratele tău, înfricoșază pre tine, ca să te omoară.

43. Acum dară, fiiul mieu, ascultă glasul mieu și, sculându-te, fugi la Mijlocul-râurilor, la Lavan, fratele mieu, la Haran,

44. Și lăcuiște cu dânsul câteva zile, până să va întoarce mânia și urgia fratelui tău de la tine

45. Și va uita ce i-ai făcut lui; și voi tremite de te vor chema de acolo, pentru ca să nu mă lipsescu de feciori de amândoi de voi într'o zi“.

46. Și zise Reveca cătră Isaac: „Mi s'au supărat de viață-mi pentru featele feciorilor lui Het. De va lua Iacov fămeaie den featele pământului acestuia, ce mi-e mie a trăi?“

26, 35.

CAP 28

Videnia lui Iacov.

1. Și chemând Isaac pre Iacov, îl blagoslovi pre el și porunci lui, zicând: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan.

24, 3.

2. Sculându-te, fugi la Mijlocul-râurilor, la casa lui Vathuil, tatul mumei tale, și să iai ție de acolo muiare, den featele lui Lavan, fratelui mâne-ta.

3. Și Dumnezeuul mieu să te blagoslovească pre tine și să te crească și să te înmulțească, și vei fi întru adunări de limbi.

4. Și să-ț dea blagoslovenia lui Avraam, tătâne-mieu, ție și siminții tale după tine, ca să moștenești pământul nemerniciei tale, carele au dat Dumnezău lui Avraam“.

5. Și trimise Isaac pre Iacov și să duse la Mijlocul-râurilor cătră Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui Iacov și lui Isafu.

6. Și văzând Isaf cum au blagoslovit Isaac pre Iacov și să duse la Mijlocul-râurilor Siriei să-ș ia lui fămeaie de acolo, când blagosloviia pre dânsul și porunci lui, zicând: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan“,

7. Și auzi Iacov pre tată-său și pre mumă-sa și să duse la Mijlocul-râurilor Siriii,

8. Și văzând și Isaf cum sânt reale featele lui Hanaan înaintea lui Isaac tătâni-său,

9. Să duse Isaf cătră Ismail și luo pre Maeleth, fata lui Ismail, feciorul lui Avraam, sora lui Naveoth, lângă fămeile lui fămeaie.

10. Și ieși Iacov de la Fântâna Jurământului și să duse la Haraan.

11. Și află loc și dormi acolo, pentru că au apus soarele, și luo den pietrile locului și puse la capul lui și dormi întru locul acela și văzu vis.

12. Și iată, scară întărită în pământ, căriia capul ajungea în ceriu, și îngerii lui Dumnezeu să suia și să pogorâia pre dânsa.

Ioan 1, 51.

13. Și Domnul era întărit pre ea și zise: „Eu sânt Dumnezeul lui Avraam, tătâni-tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu te teame. Pământul asupra căruia dormi tu, ție ți-l voi da și seminției tale.

35, 1; 48, 4.

14. Și va fi seminția ta ca năsipul pământului și să va lăți spre mare și spre amiazăzi și amiazănoapte și la răsărit, și să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pământului și întru seminția ta.

A 2 Leage 12, 20; 19, 8.

15. Și iată, eu sânt cu tine, păzindu-te în toată calea unde vei merge, și te voi întoarce la pământul acesta, pentru că nu te voi lăsa până voi face eu toate câte am grăit ție“.

Isaia 43, 2.

16. Și să sculă Iacov den somnul său și zise că: „Iaste Domnu în locul acesta, și eu n'am știut“.

17. Și să spământă și zise: „Foarte înfricoșat locul acesta. Nu iaste aceasta fără numai casa lui Dumnezeu, și aceasta e poarta ceriului“.

Ieș. 3, 5.

18. Și să sculă Iacov dimineața și luo piatra carea au fost pus la căpătâiul lui și o puse stâlp și turnă untdelemn pre vârful ei.

31, 13.

19. Și numi numele locului aceluia „Casa lui Dumnezeu“. Și mai nainte să chema cetatea Ulamaus.

13, 3; 35, 14, 15.

20. Și să rugă Iacov rugă, zicând: „De va fi Domnul Dumnezeu cu mine, mă va păzi întru calea aceasta unde eu mă duc și-m va da pâine să mănâncu și haine să mă îmbrac

Preoția 21, 2; 1 Tim. 6, 8.

21. Și mă va întoarce cu mântuire la casa tătâni-mieu și-m va fi Domnul întru Dumnezeu,

22. Și piatra aceasta ce am pus stâlp în va fi mie Casa lui Dumnezeu, și de toate câte-m vei da, a zeacea le voi zeciui pre eale ție“.

CAP 29

Iacov în Mesopotamia.

1. Și rădicându-ș Iacov picioarele, să duse la pământul răsăriturilor la Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui Iacov și Isaf.

2. Și veade și iată fântână în câmpu, și era acolo trei turme de oi odihnindu-se la dânsa, pentru că den fântâna aceea adăpa turmele, și era piatră mare pre gura fântânii.

3. Și să aduna acolo toate turmele; și răsturna piatra den gura fântânii și adăpa oile, și așăza piatra la gura fântânii la locul ei.

4. Și zise lor Iacov: „Fraților, de unde sânteț voi?“ Și ei ziseră: „Den Haraan sântem“.

5. Și zise lor: „Știț pe Lavan, feciorul lui Nahor?“ Și ei ziseră: „Știmu-l!“

6. Și zise lor: „Sănătos iaste?“ Și ei ziseră: „Sănătos“. Și iată, Rahil, fata lui, veniia cu oile.

7. Și zise Iacov: „Încă iaste zio multă, încă nu iaste vreame a se aduna toate dobitoacele; adăpând oile, păsaț de la paștiț“.

8. Și ei ziseră: „Nu vom putea, până să vor aduna toți păstorii și vor răstorna piatra den gura fântânii, și vom adăpa oile“.

9. Încă el grăind cătră ei, și Rahil, fata lui Lavan, veniia cu oile tătâni-său; pentru că ea păștea oile tătâni-său.

10. Și fu deca văzu Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui mumei lui, și oile lui Lavan, fratelui mumei lui, și apropiindu-se Iacov, răsturnă piatra de pe gura fântânii și adăpa oile lui Lavan, fratelui mumei lui.

Ieș. 2, 17.

11. Și sărută Iacov pre Rahil și, strigând cu glasul lui, plânse.

12. Și povesti Rahilii cum iaste frate tătâni-său; și alergând, spuse tătâni-său după cuvintele aceastea.

13. Și fu deca auzi Lavan de numele lui Iacov, fiiul surorii lui, alergă întru timpinarea lui și îmbrățișându-l, îl sărută și-l aduse pre dânsul în casa lui și povesti lui Lavan toate cuvintele aceastea.

14. Și zise lui Lavan: „Den oasele mele și den trupul mieu ești tu“. Și era cu el o lună de zile.

15. Și zise Lavan cătră Iacov: „Pentru căce-m ești frate, să nu-m slujești în dar! Spune-m, ce-ț iaste simbria?“

16. Și la Lavan era doao feate: numele cei mai mari Lia, și numele cei mai tinere Rahil.

17. Și ochii Liei era bolnavi, iar Rahil era frumoasă la chip și ghizdavă la față foarte.

18. Și îndrăgi Iacov pre Rahil și zise: „Sluji-ț-voiu șapte ani pentru Rahil, fata ta cea mai tânără“.

19. Și zise lui Lavan: „Mai bine să o dau ție pre dânsa decât să o dau pre dânsa la alt bărbat. Lăcuiaste cu mine!“

20. Și sluji Iacov pentru Rahila 7 ani; și era înaintea lui ca zile puține, pentru căci iubiia el pre dânsa.

21. Și zise Iacov cătră Lavan: „Dă-mi mie fămeaia mea, pentru că s’au umplut zilele, pentru ca să întru la dânsa“.

22. Și strânse Lavan pre toți oamenii locului și făcu nuntă.

23. Și se făcu seară și, luându Lavan pre Lia, fata lui, o au băgat înlăuntru la Iacov, și să culcă cu ea Iacov.

24. Și deade Lavan fie-sa, Liei, pre Zelfan slujnica.

25. Și se făcu dimineată și, iată, era Lia. Și zise Iacov cătră Lavan: „Ce mi’ai făcut aceasta? Au nu pentru Rahila ți-am slujât ție? Și pentru căci m’ai smintit?“

26. Și răspunse Lavan: „Nu iaste așa întru locul nostru, să dăm cea mai tânără mai nainte decât cea mai bătrână.“

27. Săvârșaste dară al șaptelea aceștiia, și-ț voiu da și pre aceasta, pentru poslușanie ce poslușăști la mine încă alți șapte ani“.

28. Și făcu Iacov așa, și plini și acei șapte ani, și-i deade lui Lavan pre Rahila, fata lui, fămeaie lui.

29. Și deade Lavan featei lui pe Vala slujnica.

30. Și să culcă cu Rahila și îndrăgi mai mult pre Rahila decât pre Lia; și sluji lui încă 7 ani.

31. Și văzând Domnul Dumnezeu cum să urăște Lia, deschise zgăul ei, iară Rahila era stearpă.

32. Și zămisli Lia și născu fecior lui Iacov, și-i numi numele lui Ruvim, zicând: „Pentru că au văzut Domnul smerenia mea și mi’au dat mie fecior; acum dară mă va iubi bărbatul meu“.

33. Și zămisli iară Lia și născu al doilea fecior lui Iacov și zise: „Căci au auzit Domnul cum mă urăscu, și mi’au dat încă și acesta“. Și-i numi numele lui Semeon.

30, 7.

34. Și zămisli iară și născu fecior și zise: „Întru această vreme cătră mine va fi bărbatul meu, pentru că am născut lui 3 feciori“. Pentru aceea au numit numele lui Levi.

35. Și zămisli, mai născu fecior și zise: „Acum încă aceasta mă voi ispovedui Domnului“. Pentru aceea numi numele lui Iuda, și încetă a naște.

Mat. 1, 2.

CAP 30

Fiii lui Iacov.

1. Și văzând Rahil cum n’au născut lui Iacov, și zavistui Rahil pre soru-sa și zise lui Iacov: „Dă-m fecior, iară de nu, voiuri muri eu“.

2. Și mâniindu-se Iacov pre Rahil, zise ei: „Doară nu în locul lui Dumnezeu sânt eu, carele te-au sterpit den roada pântecelui tău?“

3. Și zise Rahil lui Iacov: „Iată slujnica mea Valla, culcă-te cu ea, și va naște pre genuchile mele, și voiuri face și eu feciori, dentr’însa“.

4. Și-i deade lui pre Valla, slujnica ei, fămeaie lui, și să culcă cu dânsa Iacov.

5. Și zămisli Valla, slujnica Rahilei, și născu lui Iacov fecior.

35, 25.

6. Și zise Rahil: „Judecă-m Dumnezeu și-m ascultă glasul și-m deade fecior“. Pentru aceea numi numele lui Dan.

7. Și mai zămisli încă Valla, slujnica Rahilei, și născu al doilea fecior lui Iacov.

29, 33, 34.

8. Și zise Rahil: „Ajutoră-m Dumnezeu și mă întorșu surorii mele și mă întăriu“. Și numi numele lui Nefthalim.

9. Și văzu Lia cum au stătut de a mai naște, și luo pre Zelfan, slujnica ei, și o deade pre dânsa lui Iacov, fămeaie.

10. Și zămisli Zelfan, slujnica Liei, și născu Iacov fecior.

35, 26.

11. Și zise Lia: „Întru noroc!“ Și-i numi numele lui Gadu.

12. Și zămisli încă Zelfa, slujnica Liei, și născu lui Iacov fecior al doilea.

13. Și zise Lia: „Fericită – eu, căci mă fericescu muierile!“ Și numi numele lui Asir.

14. Și să duse Ruvim în zilele seacerei de grâu, și află meare de mandragora în țarină și le aduse la Lia, mumă-sa. Și zise Rahil cătră soru-sa, Lia: „Dă-mi den mandragurile feciorului tău!“

15. Și zise Lia: „Nu ți-e destul căci ai luat pre bărbatul meu? Au doară și mandragurile feciorului meu vei să iai?“ Și zise Rahil: „Nu așa, doarmă cu tine noaptea aceasta, pentru mandragurile feciorului tău!“

16. Și veni Iacov de la țarină seara și ieși Lia întru întimpinarea lui și zise: „Cătră mine să vii astăzi, pentru căci te-am năimit, pentru mandragurile feciorului meu“. Și dormi cu dânsa în noaptea aceea.

17. Și auzi Dumnezeu pre Lia și, zămislind, născu lui Iacov al cincelea fecior.

18. Și zise Lia: „Dat-au Dumnezeu plata mea, pentru căci am dat slujnica mea bărbatului meu“. Și numi numele lui Isahar, carele iaste „Plată“.

19. Și zămisli încă Lia și născu lui Iacov fiu, al șaselea.

20. Și zise Lia: „Dăru-i-m mie Dumnezeu dar bun! Întru aceasta vreamă mă va aleage bărbatul meu, pentru că i-am născut lui șase feciori“. Și numi numele lui Zavolon.

21. Și după aceasta născu fată, și-i numi numele ei Dina.

34, 1.

22. Și-ș aduse Dumnezeu aminte de Rahil, și auzi ei Dumnezeu, și-i deschise zgăul ei.

23. Și zămislind, născu lui Iacov fecior; și zise Rahil: „Luatu-mi-au Dumnezeu ponosul meu!“

24. Și-i numi numele lui Iosif, zicând: „Adaogă Dumnezeu și alt fecior“.

25. Și fu dupe ce născu Rahil pre Iosif, zise Iacov lui Lavan: „Trimite-mă pentru ca să mergu la locul meu și la pământul meu.

26. Dă-m muierile mele și copiii pentru carii am slujitu ție, pentru ca să mă duc, că tu știi slujba care ți'am slujit ție“.

27. Și zise lui Lavan: „De am aflat har înaintea ta, aş vrăji. Pentru că Dumnezeu m'au blagoslovit cu întrarea ta.

28. Împarți simbria ta cătră mine, și ți-o voi da“.

29. Și zise Iacov: „Tu cunoști câte ți'am slujit ție, și câte dobitoace era cu mine ale tale.

30. Pentru că puține era câte era înaintea mea, și crescură întru mulțime, și te blagoslovi Domnul Dumnezeu pre piciorul meu. Deci acum, când voi face și eu mie casă?“

31. Și-i zise lui Lavan: „Ce-ți voi da?“ Și-i zise lui Iacov: „Nu-m vei da nemică. De vei face mie cuvântul acesta, iarăș voi paște oile tale, și le voi păzi:

32. Treacă toate oile tale astăzi, și voi împărți de acolo toată oaia murgă întru miei, și toată albă și pestriță întru miei, și întru capre, în va fi mie simbria, și va fi mie.

31, 8.

33. Și mă va asculta pre mine dreptatea mea întru ziua de mâine, ce-m va fi simbria înaintea ta: tot ce nu va fi bălțat și alb întru capre, și murg întru miei, furat va fi cătră mine“.

34. Și zise lui Lavan: „Fie după cuvântul tău!“

35. Și împărți întru ziua aceea țapii cei bălțați și cei albi, și toate caprele ceale bălțate și albe, și tot ce era alb întru eale, și tot ce era murg întru miei, și deade pren mâna feciorilor lui.

36. Și le despărți cale de trei zile și întru mijlocul lor și întru mijlocul lui Iacov; și Iacov păștea oile lui Lavan ce rămăsease.

37. Și-ș luo Iacov toiag de stirac vearde, și de nuc, și de paltin; și le cură pre dânsle Iacov belituri albe, și trăgând împrejur albeața, să arăta pre toiage albeața ce au curat, împistrită.

38. Și puse toiagele ce au curat în albiile adăpătorilor apei, pentru ca, venind oile să bea înaintea toiagelor, venind eale să bea, să zămislească oile pre toiage.

39. Și zămisliia oile pre toiage și năștea oile albe, și împistrite, și în feliul cenușii pătate.

31, 8.

40. Iară cârlanii i-au împărțit Iacov, și au pus înaintea oilor berbeace alb, și tot împistrit întru cârlani; și-ș împărți lui turme osebite și nu le amestecă

întru oile lui Lavan.

41. Și fu întru vremea când zămisliia oile luund în zgău, puse Iacov toiagile înaintea oilor în covăți, ca să zămislească eale dupe toiage.

42. Și când naștea oile, nu le punea; și fură ceale neînsemnate ale lui Lavan, și ceale însemnate, ale lui Iacov.

43. Și să îmbogăți omul foarte-foarte, și să făcură lui dobitoc mult și boi, slugi, slujnice, cămile și măgari.

12, 16.

CAP 31

Iacov pleacă de la Lavan.

1. Și auzi Iacov cuvintele feciorilor lui Lavan, zicând: „Luat-au Iacov toate ale tătâni-nostriu și dentru ale tatălui nostru au făcut toată mărirea aceasta“.

2. Și văzu Iacov fața lui Lavan și, iată, nu era fața lui ca ieri și ca alaltaieri.

3. Și zise Domnul cătră Iacov: „Întoarce-te la pământul tătâni-tău și la ruda ta, și voi fi cu tine!“

33, 9.

4. Și trimițând Iacov, au chemat pre Lia și pre Rahil la câmp, unde era turmele,

5. Și le zise lor: „Văzu eu fața tătâni-vostru cum nu iaste cătră mine ca ieri și ca alaltaieri, iară Dumnezeuul tătâni-mieu era cu mine.

6. Și voi știți cum cu toată vârtutea mea am slujit tătâni-vostru;

7. Și tată-vostru m'au dat în laturi și mi'au schimbat simbria mea acelor 10 cârlani; și Dumnezeul tătâni-mieu nu i-au dat lui să-m facă rău.

8. De va zice așa: ‘Ceale pestrițe vor fi simbrie ție’, și vor naște toate oile pestrițe; iară de va zice: ‘Ceale albe să fie ție simbria ta’, și vor naște toate oile albe.

30, 32, 39.

9. Și luo Dumnezeu toate dobitoacele tătâni-vostru și mi le deade mie.

10. Și fu când zămisliia oile, și văzu cu ochii prin somnu și, iată, șapii și areții suindu-se pre oi și pre capre albe, și pestrițe, și în feliul cenușii pățați.

11. Și-m zise mie îngerul lui Dumnezeu prin somnu: ‘Iacove!’ Și eu ziș: ‘Ce iaste?’

46, 2.

12. Și zise: ‘Priveaște cu ochii tăi și vezi pre țapi și pre areț suindu-se pre oi, și pre capre albe, și pestrițe, și în feliul cenușii pătați, pentru că am văzut câte-ț face Lavan.

13. Eu sânt Dumnezeuul tău, ce m’am ivit ție la „Locul lui Dumnezeu“, unde mi’ai uns acolo stâlpul și te-ai rugat mie rugă acolo. Acum dară, scoală-te și ieși din pământul acesta și pasă la pământul nașterii tale, și voiu fi cu tine!’“.

28, 18; 35, 1.

14. Și răspunzând Rahil și Lia, ziseră lui: „Au doară iaste noao încă parte au moștenire în casa tătâni-nostru?

15. Au nu ca ceale striine ne-am socotit lui, pentru că ne-au vândut pre noi, și cu mâncarea au mâncat argintul nostru?

16. Toată avuția și mărirea ce au luat Dumnezău a tătâni-nostru, noao va fi și feciorilor noștri.

17. Acum dară, câte ț’au zis Dumnezău, fă!“ Și sculându-se Iacov, au luat fămeile lui și copiii lui pre cămile;

18. Și aduse toate averile lui, și toată marfa lui ce-au făcut Între-râuri, și toate ale lui, ca să meargă la Isaac, tatul lui, la pământul hananeilor.

19. Iară Lavan se-au fost dus să-ș tunză oile lui, și fură Rahil bozii tătâni-său.

20. Și ascunse Iacov de Lavan Sirul, pentru ca să nu-i spuie lui cum fuge.

21. Și au fugit el și ale lui toate și au trecut râul și să porni spre muntele Galaad.

22. Și să spuse lui Lavan Sirului a treia zi, cum au fugit Iacov.

23. Și luându pre toț frații lui cu el, goni după dânsul cale de 7 zile și-l apucă pre dânsul în muntele Galaad.

24. Și veni îngerul în somnu noaptea cătră Lavan Sirul și-i zise lui: „Păzește-te pre tine ca să nu grăiești cătră el reale!“ Și apucă Lavan pre Iacov.

20, 3.

25. Și Iacov au întinsu cortul lui în munte, și Lavan au pus pre frații lui în muntele Galaad.

26. Și zise Lavan lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru căce pre ascunsu ai fugit și m’ai jăhuit și mi’ai loat featele mele ca pre niște roabe cu sabia?

27. Și de mi’ai fi spus, te-aș fi trimis cu bucurie, și cu cântăreț și tâmpene, și cu copuzuri.

28. Și nu mă învreadniciu a-m săruta feciorii miei și featele mele. Și acum nebunește ai făcut!

29. Și acum poate mâna mea a-ț face rău, ce Dumnezeu! tătăni-tău ieri au zis cătră mine, zicând: ‘Păzești-te pre tine ca să nu grăiești cu Iacov reale!’

30. Acum dară, ai mersu pentru că cu pohta ai pohtit ca să mergi la casa tătăni-tău; pentru căci mi’ ai furat bozii miei?”

31. Și răspunzând Iacov, zise cătră Lavan: „Pentru că am zis: Cândai să nu-ț iai featele tale de la mine și toate ale mele“.

32. Și zise Iacov: „La cine vei afla bozii tăi, nu va trăi! Înaintea fraților noștri, cunoaște ce iaste lângă mine de ale tale, și ia“. Și nu cunosc la el nemică; și nu știia Iacov că Rahil, fămeaia lui, au furat pre ei.

33. Și întrând Lavan, au cercat în casa Liei și n’au aflat, și ieși den casa Liei și cercă casa lui Iacov, și în casa acelor doao slujnice, și nu află.

34. Și întră în casa Rahilei, și Rahil luo bozii și-i vârî în samarul cămillei și șăzu desupra lor. Și zise tătăni-său:

35. „Nu-ț paie cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea ta, pentru că ce au obiceiiu muierile mie-m iaste“. Cercă Lavan în toată casa și nu află bozii.

36. Și să scârbi Iacov și să prici cu Lavan. Și răspunzând Iacov, zise cătră Lavan: „Ce iaste strâmbătatea mea? Și ce-m iaste greșala, căce ai gonit după mine și căce ai cercat toate unealtele casii mele?”

37. Ce ai aflat den toate vasele casii tale? Pune aciia înaintea fraților tăi și a fraților miei și să să mustre întru mijlocul nostru amânduror!

38. Acestea-s mie, 20 de ani eu sânt cu tine; oile tale și caprele nu sau stârpit, berbecii oilor tale n’am mâncat, mâncat de hiară ție nu ți-am adus.

39. Eu plătiim de la mine furtișagurile zilii și furtișagurile nopții.

Ieș. 22, 12.

40. Mă făceam ziua arzind de zăduh, și cu înghețul nopții, și să rădica somnul de la ochii miei.

41. Acestea-m sânt, 20 de ani eu în casa ta sânt, slujitu-ți-am 14 ani pentru doao feate ale tale, și 6 ani la oile tale, și-m smentîș simbria cu 10 cărlani.

42. De nu ar fi Dumnezeu! părintelui meu Avraam și frica lui Isaac, mine acum deșert m’ ai tremite. Smerenia mea și truda mâinilor mele au văzut Dumnezeu, și te-au muștrat ieri“.

43. Și răspunzând Lavan, zise lui Iacov: „Featele, feate-m sânt, și feciorii, fiii miei sânt, și dobitoacele, dobitoace mie, și toate câte tu vezi, ale

meale sânt și ale featelor mele. Ce voi face lor astăzi, au feciorilor lor ce-au născut?

44. Acum dară, vino să punem legătură, eu și tu, și va fi întru mărturie întru mijlocul meu și întru mijlocul tău!“ Și zise lui: „Iată, nimeni cu noi iaste, vezi Dumnezeu martor întru mijlocul meu și al tău“.

45. Și luund Iacov piatră, o puse stâlp pre dânsa. Și zise Iacov fraților lui: „Adunați pietri!“

46. Și adunară pietri și făcură movilă; și mâncară acolo pre movilă.

47. Și zise lui Lavan: „Această movilă mărturisește întru mijlocul meu astăzi“. Și o numi pre dânsa Lavan „Movila mărturii“, iară Iacov o numi pre dânsa „Movilă mărturie“.

48. Și zise Lavan lui Iacov: „Iată această movilă și stâlpul carele am pus întru mijlocul meu și al tău; mărturisește movila aceasta și mărturisește stâlpul acesta“. – Pentru aceea s’au numit numele: „Movila mărturisește“.

—

Is. Navi 24, 27.

49. Și „Videnia“, care au spus: „Văzu Dumnezeu întru mijlocul meu și al tău, pentru că ne vom osebi unul de altul.

50. De vei smeri featele mele, de vei lua muiare peste featele mele, caută, nimenea cu noi iaste văzând, Dumnezeu – mărturie întru mijlocul meu și întru mijlocul tău!“

51. Și zise Lavan lui Iacov: „Iată movila aceasta, și mărturie stâlpul acesta,

52. Pentru că, de nu voi trece eu la tine, nice tu vei trece cătră mine movila aceasta și stâlpul acesta, pre răutate;

53. Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Nahor să judece întru mijlocul nostru!“ Și jură Iacov dupre frica tătâni-său, lui Isaac.

16, 5, Jud. 11, 27.

54. Și junghe Iacov jârtvă în munte, și au chemat pe frații lui; și au mâncat, și au băut, și au dormit în munte.

55. Și sculându-se Lavan dimineața, au sărutat feciorii și featele lui și blagoslovi pre ei. Și întorcându-se Lavan, să duse la locul lui.

CAP 32

Rugăciunea lui Iacov.

1. Și Iacov să duse la calea lui. Și căutând, văzu tabără a lui Dumnezeu tăbărâtă, și timpinară pre dânsul anghelii lui Dumnezeu.

48, 16.

2. Și zise Iacov, când văzu pre dâșii: „Tabăra lui Dumnezeu – aceasta!“ Și numi numele locului aceluia „Tabere“.

3. Și trimise Iacov soli înaintea lui cătră Isaf, fratele lui, la pământul Siir, la țara Edom.

36, 6, 8.

4. Și porunci lor, zicând: „Așa veț zice domnului meu Isaf: ‘Așa zice sluga ta Iacov: ‘Cu Lavan am sălășluit și am zăbovit până acum’.

5. Și mi să făcură boi, și măgari, și oi, și slugi, și slujnice, și am trimis să spuie domnului meu, lui Isaf, pentru ca să afle sluga ta haru înaintea ta”.

6. Și să întoarseră solii cătră Iacov, zicând: „Vinit-am la fratele tău Isaf și, iată, el vine în timpinarea ta, și 400 de oameni cu el“.

33, 1.

7. Și să spământă Iacov foarte și să mira, și împărți norodul ce era cu el, și boii, și oile, în doao tabere.

8. Și zise Iacov: „De va veni Isaf la o tabără și o va tăia, va fi tabăra a doua ca să se mântuiască“.

9. Și zise Iacov: „Dumnezeul tătâne-mieu, lui Avraam, și Dumnezeul tătâne-mieu, lui Isaac! Doamne Dumnezeul meu, cea ce ai zis mie: ‘Aleargă la pământul nașterii tale, și bine-ț voi face’,

31, 3, 13.

10. Destul sânt de toată dreptatea și de tot adevărul carele ai făcut slugii tale. Pentru că cu toiagul meu am trecut pre Iordanul acesta, iară acum m’am făcut în doao tabere.

11. Scoate-mă den mâna fratelui meu Isaf, pentru că mă tem eu de dânsul, cândai să nu vie să mă lovească, și mume preste feciori.

12. Și tu ai zis: ‘Bine voi face ție, și voi pune seminția ta ca năsipul mării, carele nu se va număra de mulțime’“.

13, 16; 28, 13, 14; 41, 49.

13. Și dormi acolo în noaptea aceea, și luo de carele aducea în mâinile lui daruri și trimise lui Isaf, fratelui lui:

14. Capre 200, țapi 20, oi 200, areț 20,

15. Cămile cu lapte și copiii lor 30, boi 40, tauri 10, măgari 20, mânji 10.

16. Și le deade pre mâna slugilor lui, turmă deosebi, și zise slugilor lui: „Păsați înaintea mea și faceț osebire între turmă și între turmă“.

17. Și porunci celui dentâiu, zicând: „De te va întâlni Isaf, fratele meu, și te va întreba, zicând: ‘Al cui ești? Și unde mergi? Și ale cui sânt acestea care mergu înaintea ta?’”,

18. Vei zice: ‘Ale slugii tale, Iacov; daruri au trimis domnu-mieu Isaf. Și iată el – denapoia noastră!’”

19. Și porunci celui dentâiu, și de al doilea, și al treilea, și tuturor celor ce mergea după turmele acestea, zicând: „După cuvântul acesta grațiți lui Isaf, cându-l veți afla voi pre el,

20. Și veți zice: ‘Iată, sluga ta, Iacov, vine denapoia noastră’”. Pentru că zise: „Voiu îmblânzi fața lui cu darurile ce mergu înaintea lui, și după aceasta voi vedea fața lui, cândai va priimi fața mea”.

21. Și mergea darurile înaintea feții lui, și el dormi în noaptea aceea în tabără.

22. Și sculându-se în noaptea aceea, au luat pre amândoa muierile și amândoa slujnicele și cei 11 copii ai lui și trecu trecătoarea lui Iacov.

23. Și luo pre dâșii și-i trecu pârâul și trecu toate ale lui.

24. Și rămase Iacov singur. Și să lupta om cu dânsul până dimineața.

25. Și văzu cum nu poate cătră el, și să atinse de lățimea coapsei lui și amorți lățimea coapsei lui Iacov, luptându-se el cu dânsul.

26. Și-i zise lui: „Trimite-mă, pentru că se-au suit zorile!” Și el zise: „Nu te voi trimite de nu mă vei blagoslovi”.

27. Și-i zise lui: „Ce-ți iaste numele tău?” Și el zise: „Iacov!”

28. Și zise lui: „Să nu se mai cheame numele tău Iacov, ce Izrail să fie numele tău; căce te-ai întărit cu Dumnezeu și cu oamenii, tare vei fi!”

35, 10.

29. Și întrebă Iacov și zise: „Spune-m numele Tău!” Și-i zise: „Pentru căci aceasta întrebă tu numele meu? Carele iaste minunat!” Și-l blagoslovi pre dânsul acolo.

Jud. 13, 17.

30. Și numi Iacov numele locului aceluia „Vedearea lui Dumnezeu”, pentru că: „Am văzut pre Dumnezeu față cătră față, și să mântui sufletul meu!”

31. Și răsări soarele, când trecu „Chipul lui Dumnezeu”; iară el stângăciia coapsa lui.

32. Pentru aceea nu vor mânca fiii lui Izrail vâna carea au amorțit, care iaste pre lățimea coapsei, până în ziua de astăzi, pentru căce se-au atinsu de lățimea coapsei lui Iacov, de vână, și au amorțit.

CAP 33

Împăcarea lui Iacov cu Isaf.

1. Și căutând Iacov, văzu și iată Isaf, fratele lui, viind, și 400 de oameni cu dânsul. Și împărți Iacov copiii pre Lia și pre Rahil și pre ceale doao slujnice.

32, 6.

2. Și puse pre ceale doao slujnice și pre feciorii lor înainte, și pre Lia și pre copiii ei denapoi, și pre Rahil și pre Iosif mai pe urmă;

3. Iară el ieși înaintea lor și să închină pre pământ de șapte ori, până a se apropia de fratele lui.

4. Și alergă Isaf în timpinarea lui; și îmbrățișându-l pre el, l-au sărutat, și căzu pre grumazii lui și sărută pre el foarte și plânseră amândoi.

5. Și căutând, văzu muierile și copiii și zise: „Ce-ț sânt ție aceștea?” Și el zise: „Copiii cu carii au miluit Dumnezeu pre sluga ta“.

6. Și apropiară slujnicele copiii lor și să închinară.

7. Și să apropie Lia și feciorii ei și să închinară; și după aceea se apropie Rahil și Iosif și să închinară.

8. Și zise: „Ce sânt ție aceastea, toate taberile aceastea care am întâlnit?” Și el zise: „Ca să afle sluga ta har înaintea ta, doamne!“

9. Și zise Isaf: „Sânt la mine multe, frate, fie ție ale tale“.

10. Și zise Iacov: „De am aflat har înaintea ta, priimește darurile pren mânil meale; pentru aceasta am văzut fața ta, ca când ar vedea niștine fața lui Dumnezeu, și bine vei vrea mie.

11. Ia blagosloveniile meale care ți-am adus ție, că m’au miluit Dumnezeu și am de toate“. Și-l siliia pre el și luu.

1 Împ. 25, 27.

12. Și zise: „Să ne sculăm să mergem drept“.

13. Și-i zise lui: „Domnul meu știe că copiii sânt mai moi, și oile și vacile să șchiopetează la mine; deci de le voi goni pre dânsile o zi, vor muri toate dobitoacele.

14. Mergă domnul meu înaintea slugii lui, și eu mă voiu întări în calea după zăbava meargerii ce-i înaintea mea, și pe urma copilașilor, până voi veni eu cătră domnul meu la Siir“.

15. Și zise Isaf: „Voiu lăsa cu tine den gloata ce iaste cu mine“. Și el zise: „Pentru ce aceasta? Destul că am aflat har înaintea ta, doamne“.

16. Și să întoarse Isaf în ziua aceea în calea lui la Siir.

17. Și Iacov se sculă la Corturi și-ș făcu lui acolo case, și dobitoacilor lui colibi; pentru aceea au numit numele locului aceluia „Colibi“.

18. Și veni Iacov la Salim, cetatea Sichimon, care iaste în pământul lui Hanaan, când s’au întorsu de la Mesopotamia Asirii, și să tăbărî despre fața cetății.

19. Și agonisi partea țarinii, unde ș’au întinsu acolo cortul lui, de la Emor, tatăl lui Sihem, pre 100 de cârlani.

20. Și puse acolo jărtăvnic și chemă pre „Dumnezeul lui Israil“.

CAP 34

Uciderea Sichimiților.

1. Și ieși Dina, fata Liei care au născut lui Iacov, ca să cunoască featele lăcuiitorilor.

30, 21.

2. Și o văzu pre dânsa Sihem, feciorul lui Emor Horeul, domnul pământului. Și luându-o pre dânsa, au dormit cu ea; și născu, și o smeri pre dânsa.

3. Și să alătură lângă sufletul Dinei, featei lui Iacov, și o iubi pre fecioară și grăi duple cugetul fecioarei ei.

4. Zise Sihem, feciorul lui Iemor, cătră tată-său, zicând: „Ia-m fetișoara aceasta fămeaie!“

5. Și Iacov au auzit cum au pângărit feciorul lui Emor pre Dina, fata lui, și feciorii lui era cu dobitoacile lui la câmpu, și tăcu Iacov până a veni ei.

6. Și ieși Emor, tatul lui Sihem, cătră Iacov, să-i grăiască lui.

7. Iară feciorii lui Iacov veniră de la câmpu și, deca auziră, să umiliră oamenii și cu scârbă le era lor foarte, căci grozăvie făcu întru Izrail, dormind cu fata lui Iacov, și nu așa va fi.

A 2 Leage 22, 21.

8. Și grăi Emor lor, zicând: „Sihem, feciorul meu, au ales cu sufletul fata voastră; dați-o dară pre ea lui fămeaie!“

9. Și vă încuscriți cu noi: featele voastre dați-le noao și featele noastre luați la feciorii voștri;

10. Și întru noi lăcuiți, și pământul, iată, lat înaintea voastră, lăcuiți și vă hrăniți pre dânsul, și agonisiți întru el“.

11. Și zise Sihem către tatăl ei și către frații ei: „Să aflu har înaintea voastră și, ce veți zice, vom da.

12. Înmulțită zestrile foarte, și voiui da într-o dată cât mă veți zice mie, și-mă veți da mie copila aceasta într-o fămeaie!“

13. Și răspunsă feciorii lui Iacov lui Sihem și lui Iemor, tatăl său, cu vicleșug; și grăiră lor, căci au păngărit pe Dina, sora lor,

14. Și zise lor Simeon și Levi, frații Dinei, feciorii Liei: „Nu vom putea să facem cuvântul acesta, să dăm pe soru-noastră la om ce are marginea trupului acoperită, pentru că iaste ponos noao.

15. Într-o dată ne vom asemăna voao și vom lăcuși într-o dată voi, de vă veți face ca noi și voi, când se va obrezui voao toată partea bărbătească.

16. Și vom da featele noastre voao, și din featele voastre vom lua fămei noao; și vom lăcuși la voi, și vom fi ca un neam.

17. Iară de nu veți asculta pre noi, să vă obrezuiți, vom lua featele noastre și ne vom duce“.

18. Și plăcură cuvintele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem, feciorul lui Emor.

19. Și nu zăbovi tinerelul a face cuvântul acesta, pentru că să afla cu fata lui Iacov, și el era prea slăvit decât toți cât era în casa tatăl său.

20. Și veni Emor și Sihem, feciorul lui, la poarta cetății lor și grăiră către oamenii cetății lor, zicând:

21. „Oamenii aceștea cu pace sânt cu noi; să lăcușcă pre pământ, și să hrănească pre dânsul. Și pământul, iată, larg înaintea lor; featele lor să luom noao fămei, și featele noastre să le dăm lor.

22. Într-o dată numai să vor asemăna noao oamenii ca să lăcușcă cu noi, ca să fim un neam, într-o dată să obrezușcă noao toată partea bărbătească, dupe cum sânt și ei obrezuiți.

23. Și dobitoacele lor, și ceale cu 4 picioare, și unealtele lor, au nu vor fi ale noastre? Numai într-o dată să ne asemănăm cu ei, și vor lăcuși cu noi!“

24. Și ascultă Emor pre Sihem, feciorul lui, și toți cât intra pre poarta cetății lor, și-ș obrezuia trupurile acoperirii marginii lor tot bărbatul.

25. Și fu în a treia zi, când era în durere, luată cei doi feciori a lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fieștecarele sabiei lui, și intrară în cetate cu temei, și omorâră toată partea bărbătească.

49, 5, 6.

26. Și pre Emor, și pre Sihem, feciorul lui, îi omorî cu gura sabiei; și luată pre Dina din casa lui Sihem și ieșiră.

27. Iară fiii lui Iacov întrară preste cei răniți și jăfuiră cetatea întru care au pângărit pre Dina, sora lor.

28. Și oile lor, și boii lor, și măgarii lor, și câte era în cetate, și câte era la câmpu, le luară.

29. Și toate trupurile lor, și toată agonisita lor, și muierile lor, le-au robît, și au jăfuit câte era în cetate și câte era în case.

30. Și zise Iacov către Simeon și Levi: „Urât m’at făcut, a fi eu rău celor ce lăcuiescu pământul, și întru hananei, și întru ferezei. Și eu puțin sânt întru număr; și adunându-se preste mine, mă vor tăia, și mă voiu fărâma eu și casa mea“.

Ieș. 5, 21.

31. Și ei ziseră: „Dară ca cu o curvă vor trebui cu sora noastră?“

CAP 35

Moartea Rahilei.

1. Și zise Dumnezeu către Iacov: „Sculându-te, te suie la locul Vethil și lăcuiaște acolo, și fă acolo jărtăvnic lui Dumnezeu, care ți se-au arătat ție când fugiiai de fața lui Isaf, fratelui tău!“

28, 12, 13; 31, 13.

2. Și zise Iacov casii lui și tuturor celor ce era cu dânsul: „Rădicaț pre bozii cei striini den mijlocul vostru, și vă curățiț, și premeniț hainele vestre.

Ieș. 34, 13.

3. Și sculându-ne, să ne suim la Vethil; și să facem acolo jărtăvnic lui Dumnezeu, celui ce m’au ascultat întru ziua primejdii, carele era cu mine și mă mântui în calea unde mergeam!“

4. Și deaderă lui Iacov pre bozii cei striini care era întru mâinele lor și cerceii cei ce era în urechile lor. Și i-au ascunsu Iacov supt terevinthul de la Sichima și i-au pierdut pre dâșii până în ziua de astăzi.

5. Și să rădică Izrail de la Sechima; și fu frica lui Dumnezeu la cetățile ce era pen împrejurul lor, și nu goniră pre urma fiilor lui Israil.

6. Și veni Iacov la Luza, care iaste în pământul lui Hanaan, care iaste Vethil, el și tot norodul ce era cu dânsul.

7. Și zidi acolo jărtăvnic, și numi numele locului „Vethil“, pentru că acolo i se-au arătat lui Dumnezeu, când fugiia el de fața lui Isaf, fratele lui.

13, 3.

8. Și muri Devora, doica Revecăi, și să îngropă mai jos de Vethil, supt stejar, și numi Iacov numele lui „Stejariul Jălii“.

9. Și să ivi Dumnezeu lui Iacov încă, în Luza, când au venit acolo de la Mesopotamia Siriei, și blagoslovi pre el Dumnezeu

10. Și zise lui Dumnezeu: „Numele tău nu se va mai chema Iacov, ce Israil va fi numele tău“. Și numi numele lui Israil.

32, 28.

11. Și zise lui Dumnezeu: „Eu – Dumnezeul tău! Creaște și te înmulțește! Limbi și adunări de limbi vor fi dentru tine, și împăraț den mijlocul tău vor ieși.

1, 22, 28; 46, 3; 48, 4.

12. Și pământul carele am dat lui Avraam și lui Isaac, ție am dat pre dânsul; și ție va fi, și seminției tale după tine voi da pământul acesta, întru neamurile lor“.

13. Și să sui Dumnezeu de la dânsul, den locul carele au grăit cu dânsul.

17, 22.

14. Și puse Iacov stâlp în locul unde au grăit cu dânsul Dumnezeu, stâlp de piatră, și vărsă pre dânsul turnare, și vărsă pre dânsul untdelemn.

28, 18.

15. Și numi Iacov numele locului întru carele au grăit cu dânsul Dumnezeu: „Vethil“.

28, 19.

16. Și sculându-se Iacov de la Vethil, au întinsu cortul lui decindea de turnul Gader. Și fu când se-au apropiat la Hafratha și a veni la pământul lui Efratha, au născut Rahil, și greu avu întru naștere.

17. Și fu când născu ea cu greu, zise ei moașa: „Aibi îndrăznire, pentru că și acesta îți iaste fiiu!“

18. Și fu cându-ș lăsa ea sufletul, că muriia, numi numele lui „Feciorul durerei mele“, și tată-său numi pre dânsul Veniamin.

19. Și muri Rahil, și să îngropă în calea lui Efratha, aceasta iaste Vithleaem.

48, 7.

20. Și puse Iacov stâlp pre mormântul ei: acesta iaste stâlpul mormântului Rahilei până în ziua de astăz. Și să rădică Israil, și-ș întinse cortul lui decindea de turnul Gader.

21. Și fu când lăcui Israil întru pământul acela, mearse Ruvim și dormi cu Vala, țiitoarea tătâni-său, lui Iacov. Și auzi Israil, și rău se-au arătat înaintea

lui.

22. Și era fiii lui Iacov 12:

23. Feciorii Liei: cel dentâiu născut lui Iacov, Ruvim; Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon.

49, 8.

24. Și feciorii Rahilii: Iosif și Veniamin.

25. Și feciorii Valei, slujnecii Rahilei: Dan și Nefthalim.

30, 5.

26. Și feciorii Zelfii, slujneci Liei: Gad și Asir. Aceștea sânt fiii lui Iacov, care s'au făcut lui la Mesopotamia Siriei.

30, 10.

27. Și veni Iacov cătră Isaac, tată-său, încă trăind el la Mamvri, la Cetatea Câmpului, acesta iaste Hevron, în pământul lui Hanaan, unde au lăcuit Avraam și Isaac.

23, 19; 37, 1.

28. Și fură zilele lui Isaac, carele au trăit, ani 180.

29. Și slăbind, au murit și se adaoase lângă ruda lui, mai bătrân și plin de zile, și-l îngropară pre dânsul Isaf și Iacov, amândoi feciorii lui.

25, 8.

CAP 36

Neamul lui Isaf.

1. Aceastea sânt nașterile lui Isaf, acesta iaste Edom.

2. Și Isaf îș luo lui muieri den featele hananeilor: pre Ada, fata lui Elom Heteul, și pre Olivema, fata lui Ana, feciorul lui Sevegon Eveul,

26, 34.

3. Și pre Vasemath, fata lui Ismail, sora lui Naveoth.

4. Și născu Ada lui Isaf pre Elifas; și Vasemath născu pre Raguil;

1. Paralip. 1, 35.

5. Și Olivema au născut pre Ieus, și pre Ieglom și pre Core. Aceștea sânt feciorii lui Isaf, carii se-au născut lui în pământul lui Hanaan.

6. Și luo Isaf muierile lui, și feciorii lui, și featele lui, și toate trupurile casii lui, și toate unealtele lui, și toate dobitoacele, și toate câte au agonisit și câte au cuprinsu în pământul lui Hanaan, și să duse den pământul lui Hanaan, de la fața lui Iacov, fratele lui,

32, 3.

7. Pentru că le era lor averile multe a lăcui într'un loc, și nu putea pământul sălășluirei lor a purta pre dâșii de mulțimea averilor lor.

13, 6.

8. Și lăcui Isaf în muntele lui Siir; Isaf acesta iaste Edom.

32, 3.

9. Aceastea sânt nașterile lui Isaf, tatul lui Edom, în muntele lui Siir.

10. Și aceastea sânt numele feciorilor lui Isaf: Elifas, feciorul Adasei, fămeii lui Isaf, și Raguil, feciorul Vasemathii, fămeii lui Isaf.

1. Paralip. 1, 35.

11. Și să făcură lui Elifas feciori: Theman, Oman, Sofar, Gofom și Chenez.

12. Și Thamna era țiitoare lui Elifas, feciorul lui Isaf, și născu lui Elifas pre Amalic. Aceștea sânt feciorii Adasii, fămeii lui Isaf.

13. Și aceștea sânt feciorii lui Raguil: Nahoth, Zare, Some și Moze. Aceștea au fost feciorii Vasmathii, fămeii lui Isaf.

14. Și aceștea sânt feciorii Olivemasii, featei lui Ana, feciorul Sevegonii, fămeii lui Isaf; și născu lui Isaf pre Ieus, și pre Ieglom, și pre Core.

15. Aceștea sânt voivozii, fiii lui Isaf: fiii lui Elifas, celui dentâi născut lui Isaf, voivodul Theman, voivodul Omar, voivodul Sofar, voivodul Chenez,

16. Voivodul Core, voivodul Gothom, voivodul Amalic. Aceștea sânt voivozii lui Elifas, în pământul Idumeii; aceștea sânt fiii Adasii.

17. Și aceștea sânt fiii lui Raguil, fiii lui Isaf: voivodul Nahoth, voivodul Zare, voivodul Some, voivodul Moze, voivozii lui Raguil, în pământul lui Edom; aceștea-s feciorii Vasemathiei, fămeii lui Isaf.

18. Aceștea sânt feciorii Olivemasii, fămeii lui Isaf: voivodul Ieul, voivodul Ieglom, voivodul Core. Aceștea sânt voivozii Olivemasii, featei lui Ana, fămeii lui Isaf.

19. Aceștea-s feciorii lui Isaf și aceștea sânt voivozii lor; aceștea-s feciorii lui Edom.

20. Și aceștea-s feciorii lui Siir Horeului, ce lăcuiăște pământul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana,

A 2 Leage 2, 12. 1 Paralip. 1, 38.

21. Și Dison, și Asar, și Rison. Aceștea-s voivozii Horeului, feciorii lui Siir, în pământul lui Edom.

22. Și să făcură feciorii lui Lotan: Hori, și Eman, și sora lui Lotan, Thamna.

23. Și aceștea-s feciorii lui Soval: Goliam, și Manahath, și Gheviri, Sofar și Oman.

24. Și aceștea-s feciorii lui Sevegon: Aie și Onan, acesta iaste Onan carele au aflat pre Iamin în pustie, când păștea trăgătorii lui Sevegon, tătâni-său.

25. Și aceștea-s feciorii lui Ana: Dison și Olivema, fata lui Ana.

26. Și aceștea-s feciorii lui Dison: Amada, și Azvan, și Iesthran, și Hafran.

27. Și aceștea-s feciorii lui Asar: Valam, și Zucam, și Iucam, și Ucam.

28. Și aceștea-s feciorii lui Rison: Osă și Aran.

29. Și aceștea-s voivozii lui Hori: voivodul Lotan, voivodul Soval, voivodul Sevegon, voivodul Ana,

30. Voivodul Dison, voivodul Asar, voivodul Rison. Aceștea-s voivozii lui Hori, întru domniile lor, în pământul Edom.

31. Și aceștea-s împărații ce au împărățit în pământul lui Edom, mai nainte decât a împărăți împărat în Israil.

1 Paralip. 1, 43.

32. Și împărăți în Edom: Valac, feciorul lui Veor, și numele cetății lui: Denava.

33. Și muri Valac și împărăți în locul lui Iovac, feciorul lui Zara, de la Vosora.

Iov 42, 17.

34. Și muri Iovac și împărăți în locul lui Asom, den pământul themaneanilor.

35. Și muri Asom cel den themaneani, și împărăți în locul lui Adad, feciorul lui Varad, cela ce au tăiat pe Madiam, în câmpul lui Moav; și numele cetății lui: Ghetthem.

36. Și muri Adad și împărăți după el Samada, de la Masecas.

37. Și muri Samada și împărăți după el Saul, den Rovooth, de lângă râu.

10, 11.

38. Și muri Saul și împărăți după el Valaenon, feciorul lui Ahovor.

39. Și muri Valaenon, feciorul lui Ahovor, și împărăți după dânsul Arad, feciorul lui Varad; și numele cetății lui: Fogor; și numele fâmeii lui: Metevei, fata lui Matraid, feciorul Mezoov.

40. Acestea-s numele voivozilor lui Isaf, întru neamurile lor, dupre locurile lor, întru numele lor, întru țările lor, și întru limbile lor: voivodul Thamna, voivodul Gola, voivodul Iethar,

1 Paralip. 1, 51.

41. Voivodul Olevemas, voivodul Ilas, voivodul Finon,

42. Voivodul Chenez, voivodul Theman, voivodul Mazar,

43. Voivodul Maghedeil, voivodul Zafoin. Acestea-s voivozii Edomului, întru ceale zidite în pământul câștigării lor. Acesta Isaf, tatăl lui Edom.

CAP 37

Visurile și vinderea lui Iosif.

1. Și lăcuia Iacov în pământul unde au sălășluit Isaac, tatăl lui, în pământul lui Hanaan.

35, 27.

2. Și aceastea-s nașterile lui Iacov; și Iosif era de ani 17, păscând oile tătâni-său, cu frații lui; fiind tânăr, împreună cu feciorii Valasii și cu feciorii Zelfiei, fămeilor tătâni-său. Și adusă ră asupra lui Iosif hulă rea cătră Israil, tatăl lor.

3. Iară Iacov iubiia pre Iosif mai tare decât toți feciorii lui, pentru că fecior de bătrânețe era lui, și-i făcu lui haină pestriță.

4. Și văzând frații lui cum pre dânsul iubeaște tată-său mai mult decât toți feciorii lui, îl urără și nu-i putea să-i grăiască lui nemică de pace.

5. Și visând Iosif vis, spuse fraților lui.

42, 9.

6. Și zise lor: „Ascultați visul acesta carele am visat:

7. Părea-mi-se că voi legați znopi în mijlocul câmpului; și să sculă znopul meu și stătu drept; și întorcându-se împrejur znopii voștri, să închinară znopului meu“.

8. Și ziseră lui frații lui: „Au doră împărățind vei împărăți pre noi? Sau domnind vei domni pre noi?“ Și adaosă ră încă altă ură pre dânsul, pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

9. Și văzu ș'alt vis și-l povesti tătâni-său și fraților lui. Și zise: „Iată, am visat ș'alt vis: cum soarele și luna și 11 steale să închina mie“.

10. Și-l certă tată-său și-i zise lui: „Ce e visul acesta ce ai visat? Poate să fie că venind vom veni, eu, și mumă-ta, și frații tăi, să ne închinăm ție pre

pământ?“

11. Și zavistuiră pre el frații lui, iară tată-său au păzit cuvântul.

12. Și să duseră frații lui a paște oile tatului lor, la Sihem.

13. Și zise Israil către Iosif: „Au nu frații tăi păstorescu la Sihem? Ia vino, și te voiu trimite către dânșii“. Și-i zise lui: „Iată eu“.

14. Și zise lui Israil: „Pasă de vezi de sânt sănătoși frații tăi și oile, și-m povestește!“ Și-l trimise pre dânsul den valea Hevron și veni la Sihem.

15. Și află pre dânsul un om, rătăcind pre câmpu, și-l întrebă pre dânsul omul, zicând: „Ce cauți?“

16. Și el zise: „Pre frații miei caut. Spune-m, unde păstorescu?“

17. Și-i zise lui omul: „S’au rădicat de aicea, pentru că am auzit de dânșii zicând: ‘Să meargem la Dothaim!’“ Și să duse Iosif după frații lui și-i află pre dânșii la Dothaim.

18. Și-l văzură mai nainte, de departe, decât a să apropia el la dânșii, și vicleniia ca să omoară pre el.

19. Și zise fiiștecarele către fratele lui: „Iată visuitoriul acela vine!“

20. Acum dară, veniți să omorâm pre el și să-l aruncăm pre el într’o groapă; și vom zice: ‘Hiară rea au mâncat pre el’; și vom vedea visurile lui ce vor fi“.

21. Și auzind Ruvim, îl scoase pre dânsul den mânilor lor, și zise: „Să nu-l ucidem pre dânsul, de sufletu“.

42, 22.

22. Și zise lor Ruvim: „Să nu vărsați sânge; puneți pre dânsul în groapa aceasta ce iaste în pustie, iară mâna să nu rădicaț la dânsul!“, pentru că cerca în ce chip îl va scoate pre dânsul den mânilor lor, și să-l dea tătâni-său.

23. Și fu când veni Iosif către frații lui, dezbrăcară pre Iosif den haina cea pestriță ce era prejur el.

24. Și, luându-l pre dânsul, îl aruncară în groapă. Și groapa – deșartă, apă nu avea.

25. Și șăzură să mănânce pâine și, căutând cu ochii, văzură și, iată, călători ismailteani veniia den pământul Galaad, și cămilele lor încărcate de tămâie, și de rășână, și de zmirnă, și mergea să pogoară la Eghipt.

26. Și zise Iuda către frații lui: „Ce folos căce vom ucide pre fratele nostru și vom ascunde sângele lui?“

27. Viniți să vindem pre el ismailteanilor acestora, iară mânilor noastre nu fie pre dânsul, pentru că fratele nostru și trupul nostru iaste“. Și ascultară frații lui.

39, 1; 40, 15.

28. Și mergea pe aproape oamenii, madianii neguțătorii; și-l traseră și-l scoaseră pre Iosif den groapă și-l vândură pre dânsul ismailteanilor dreptu 20 de galbeni de aur. Și pogorâră pre Iosif la Eghipet.

Ps. 104, 17; Fapt. Ap. 7, 9.

29. Și să întoarse Ruvim la groapă, și nu văzu pre Iosif în groapă, și-ș rumpse hainele lui.

44, 13.

30. Și să întoarse cătră frații lui și zise: „Copilașul nu iaste! Dară eu unde mă voiui mai duce?”

31. Și luând haina lui Iosif, au junghiat un iedu de capră, și unseră haina cu sângele.

32. Și trimise haina cea pestriță și o adusără tătâne-său și ziseră: „Aceasta am aflat; cunoaște de iaste haina feciorului tău au ba”.

33. Și cunoscă pe ea și zise: „Haina feciorului meu iaste; jigania cea rea l-au mâncat pre el, jigania au hrăpit pre Iosif”.

42, 13; 44, 28.

34. Și-ș rupse Iacov hainele lui, și puse pre mijlocul lui sacu, și plângea pre fiiu-său zile multe.

44, 13.

35. Și să adunară toți feciorii lui și featele lui și viniră să mângâie pre el; și nu vrea să să mângâie, zicând că: „Mă voiui pogorî cătră fiiu-meu, plângând, în iad!” Și-l plânse pre dânsul tatăl lui.

36. Iară madianii au vândut pre Iosif la Eghipet lui Pentefrei, hadâmul lui Farao, cel mai mare peste bucătari.

CAP 38

Iuda și Thamar.

1. Și fu întru vremea aceea, pogorî Iuda de la frații lui și mearse până la oarecare om odolamitean, căruia numele era Iras.

2. Și văzu acolo Iuda o fată a unui om hananeu, căriia numele era Sava, și o luo pre dânsa și să culcă cu dânsa.

1 Paral. 2, 3.

3. Și zămislind, născu fecior, și-i numi numele Ir.

46, 12.

4. Și zămislind, născu fiiu încă, și-i numi numele Avnan.

Num. 26, 19.

5. Și adăogând, încă născu fecior altul, al treilea, și numi numele lui Silom. Și ea era la Hazvi când au născut pre dânșii.

1 Paralip. 4, 21.

6. Și luo Iuda fămeaie lui Ir, celui dentâiu născut lui, căriia numele-i era Thamar.

1 Paralip. 2, 3.

7. Și fu Ir, dentâiu născut Iudei, rău înaintea Domnului, și-l ucise pre dânsul Dumnezău.

Num. 26, 19.

8. Și zise Iuda lui Avnan: „Întră la muiarea frăține-tău și fii bărbat ei, și rădică sămânță fratelui tău“.

A 2 Leage 25, 5. Mat. 22, 24; Marc. 12, 19.

9. Și cunoscând Avnan că nu lui va fi sămânța, fu, când mergea la fămeaia fratelui lui, vărsa pre pământ, pentru ca să nu dea sămânță fratelui său.

10. Și rău se arătă cuvântul înaintea lui Dumnezău, căce au făcut aceasta, și au omorât și pre acesta.

11. Și zise Iuda Thamarii, nurori-sa, după ce au murit amândoi feciorii lui: „Șăzi văduo în casa tătâne-tău, până să va face mare Silom, feciorul mieu!“, pentru că zise întru cugetul lui: „Cândai să nu moară și acesta, ca și frații lui!“ Și mergând Thamar, au șăzut în casa tătâne-său.

12. Și să înmulțiră zilele și muri Sava, fămeaia Iudei, și, mângâindu-se Iuda, să sui la ceia ce tundea oile lui el; și pogorî Iras, păstoriul lui, odolomiteanul, la Thamna cu el.

13. Și să spuse Thamarii, nurori-sa, zicând: „Iată, socru-tău să suie la Thamna să tunză oile lui“.

14. Și dezbrăcându-ș hainele văduviei de pre dânsa, să învăli cu brobodealnicul și să înfrumuseță și șăzu lângă porțile Enan, carea iaste întru calea Thamna, pentru căce au văzut cum mare se-au făcut Silom, și el nu o au datu lui muiare pre dânsa.

15. Și văzându-o Iuda, au socotit pre ea cum să fie curvă, pentru că ș’au acoperit fața ei, și nu o au cunoscut.

16. Și să abātu la dânsa den cale și-i zise ei: „Lasă-mă să întru la tine!“, pentru că n’au cunoscut că iaste noru-sa. Și ea zise: „Ce-m vei da, de vei întra la mine?“

17. Și el zise: „Eu îți voi trimite iedu den capre, den oile mele“. Și ea zise: „De-m vei da arvună, până vei trimite tu“.

18. Și el zise: „Ce arvună îți voi da?“. Și ea zise: „Inelul tău, și zgarda, și toiagul ce-ți iaste în mână“. Și-i deade ei și întră la dânsa; și luo în pânțece de la el.

19. Și să sculă de să duse, și-ș luo brobodealnicul de la ea, și să îmbracă cu hainele ceale de văduvia ei.

20. Și trimise Iuda iedul den capre, cu mâna păstoriului său, odolamiteanului, ca se ia de la muiare arvuna, și nu o află pre ea.

21. Și întrebă pre oamenii den loc și zise lor: „Unde iaste curva ce-au fost la Enan pre cale?“ Și ziseră: „N’au fost aicea curvă“.

22. Și să întoarse cătră Iuda și zise: „N’am aflat, și oameni locului zic să nu fie aicea curvă“.

23. Și zise Iuda: „Aibă-le pre eale! Și cândai să nu ne batjocurim; eu am trimis pre acest ied, și tu n’ai aflat“.

24. Și fu după a treia lună, să spuse Iudei, zicând că: „Au curvit Thamara, noru-ta, și, iată, iaste grea den curvie“. Și zise Iuda: „Scoateți-o pre ea și să să arză“.

25. Și ea aducându-se, au trimis cătră socru-său, zicând: „De la omul ale cui sânt aceastea eu am în pânțece“. Și zise: „Cunoaște al cui iaste inelul, și zgarda și toiagul acesta!“

26. Și cunoscu Iuda și zise: „Se-au îndereptat Thamar decât mine, pentru care lucru nu o am datu-o pre ea lui Silom, feciorului meu“. Și nu mai adaose a o cunoaște pre dânsa.

27. Și fu când naștea, și la dânsa era geameni în pânțele ei.

28. Și fu născând ea, unul scoase înainte mâna; și luând moașa, legă roșiu la mâna lui, zicând: „Acesta va ieși mai nainte“.

29. Și deca-ș strânse mâna, îndată ieși fratele lui. Și ea zise: „Pentru căci se-au rupt, pentru tine gard?“ Și-i numi numele lui Fares

30. Și după acesta ieși fratele lui, carele era la mâna lui cel roșiu, și numi numele lui Zara.

CAP 39

Iosif în Eghipet și curăția lui.

1. Și Iosif să aduse la Eghipet și-l câștigă pre dânsul Pentefri, hadâmul lui Farao, cel mai mare peste bucătari, om eghiptean, den mânilor ismailteanilor carii duseră pre dânsul acolo.

37, 28.

2. Și era Domnul cu Iosif, și era om ce nemeria; și fu în case lângă stăpânu-său, eghipteanul.

3. Și știa stăpânul lui că Domnul era cu dânsul și, oricâte face, Domnul îndereptează întru mânilor lui.

4. Și află Iosif har înaintea stăpânului său, și bine-i plăcea lui, și-l puse preste casa lui pre dânsul, și toate câte era ale lui le-au dat pre mâna lui Iosif.

5. Și fu după ce au pus pre dânsul pre casa lui și preste toate câte era ale lui, și blagoslovi Domnul casa eghipteanului, pren Iosif; și să făcu blagoslovenia Domnului întru toată avuția lui den casă, și în țarina lui, și deade toate câte era ale lui în mâna lui Iosif.

6. Și nu știa pentru ale sale nimic, afară den pâinea ce mânca el. Și era Iosif bun la chip și frumos la față foarte.

7. Și fu după cuvintele acestea, și puse muiarea stăpânului lui ochii ei pre Iosif și-i zise lui: „Culcă-te cu mine!“

8. Și el nu vrea; și zise muierei stăpânului său: „De vream ce stăpânul meu nu cunoaște, pren mine, nice una den câte sânt în casa lui, ce toate câte sânt ale lui le-au dat pre sama mea,

9. Și nu iaste în casa aceasta nemică afară den mine, nice s’au rădicat de la mine nemică, afară den tine, pentru că tu ești muiarea lui, cum voi face cuvântul cel rău acesta și voi greși înaintea lui Dumnezeu?“

10. Și când graia lui Iosif, zi dentru zi, și nu să asculta ei să să culce cu ea, să să împreune cu dânsa,

11. Și fu o zi oarecarea întru acestaș chip: întră Iosif în casă ca să-ș facă lucrurile lui, și nimea nu era înlăuntru dentru cei den casă;

12. Și-l trase pre dânsul de haine, zicând: „Dormi cu mine!“ Și el, lăsându-ș hainele în mânilor ei, au fugit și au ieșit afară.

2 Împ. 13, 11.

13. Și fu după ce văzu că au lăsat hainele lui în mânilor ei și au fugit și au ieșit afară,

14. Și chemă pre cei den casă, deca au văzut că au lăsat hainele lui în mânilor ei, și le zise lor zicând: „Vedeți, au băgat noao copil jidov, să-ș bată

joc de noi! Au intrat înăuntru la mine, zicând: ‘Dormi cu mine!’ Și strigau cu glas mare.

15. Și auzind el cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsând hainele lui la mine, au fugit și au ieșit afară“.

16. Și lăsă hainele lângă ea, până au venit stăpânul la casa lui.

17. Și-i grăi lui după cuvintele acestea, zicând: „Au intrat la mine copilul jidovul, carele ai băgat cătră noi, să-ș răză de mine și zise mie: ‘Dormi-voiu cu tine!’

18. Și deaca au auzit cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsându hainele lui la mine, au fugit și au ieșit afară“.

19. Și fu deca auzi stăpânul lui cuvintele muierii lui câte au grăit cătră dânsul, zicând: „Așa mi’au făcut copilul tău“, și s’au mâniat cu urgie.

20. Și luând stăpânul pe Iosif, l-au pus la tărie, în locul unde legații împăratului să țin acolo în tărie.

Ps. 104, 18; Ps. 40, 3.

21. Și era Domnul cu Iosif și-i vărsa asupra-i milă și-i deade lui har înaintea celui mai mare preste legați.

22. Și-i deade cel mai mare preste legați temnița pre mâna lui Iosif și pre toți cei aduș câți era în temniță; și toate câte fac acolo, el era făcând.

Fapt. Ap. 7, 9; Înțel. 10, 13.

23. Nu era cel mai mare peste legături al temnitii știind pentr’însul nemică, căci toate era pren mâna lui Iosif, pentru că Domnul era cu dânsul și, câte făcea el, Domnul îndirepta întru mânilor lui.

CAP 40

Iosif tâlcuiaște visuri în temniță.

1. Și fu după cuvintele acestea, greși cel mai mare peste păharnicii împăratului Eghiptului și cel mai mare peste făcătorii de pâine domnului lor, împăratului Eghiptului.

2. Și să urgisi Farao pe amândoi hadâmii lui, pre cel mai mare peste păharnici și pre cel mai mare peste făcătorii de pâine,

3. Și-i puse pre ei în temniță la legătură, la locul unde era Iosif adus acolo.

4. Și-i deade pre dâșii cel mai mare al temniții la Iosif și-i puse pre dâșii lângă dânsul și fură zile în pază.

5. Și văzură amândoi vis, într'o noapte, și vederea visului celui mai mare peste păharnici și celui mai mare peste făcătorii de pâine, carii era ai împăratului Eghiptului, ce era în temniță, era aceasta.

6. Întră la dâșii Iosif dimineața și văzu pre ei, și era turburați.

7. Și întreba pre hadâmii lui Farao, carii era cu el în temniță, lângă domnul lui, zicând: „Ce e că fețele voastre posomorâte sânt astăzi?”

8. Și ei ziseră lui: „Vis am văzut, și nu iaste cine a-l tâlcui pre el“. Și zise lor Iosif: „Au nu pren Dumnezeu arătarea lor iaste? Povestiți-m dară mie“.

41, 16.

9. Și povesti cel mai mare peste păharnici visul lui cătră Iosif și zise: „În somnul meu era vie înaintea mea.

10. Și în vie era trei vițe, și ea odrăslind, era scoțând vâstare, și broboanele strugurilor – coapte.

11. Și paharul lui Farao – în mâna mea, și luoiu strugurul și-l storșu pre dânsul în paharul lui Farao, și dediu paharul în mâna lui Farao“.

12. Zise lui Iosif: „Aceasta iaste tâlcuirea lui: ceale trei vițe, trei zile sânt.

13. Încă trei zile, și-ș va aduce aminte Farao de boieria ta și te va pune pre mărirea păhărnicii tale și vei da paharul lui Farao în mâna lui, și după boieria ta cea mai denainte, după cum erai nescând.

14. Ci-ț adu aminte de mine, pentru tine, când va fi ție bine, și vei face întru mine milă și vei aduce aminte de mine lui Farao și mă vei scoate den această închisoare.

Neemia 5, 19; 13, 31. Luca 23, 42.

15. Pentru că cu furtișag m'am furat den pământul jâdovescu, și aicea n'am făcut nemică, ce mă pusără înlăuntru în groapa aceasta“.

37, 28.

16. Și văzu cel mai mare peste făcătorii de pâine cum drept au tâlcuit, și zise lui Iosif: „Și eu am văzut vis: și mi să părea trei coșuri de pâine că rădicam pre capul meu.

17. Și în coșul cel mai deasupra – den toate feliurile de care împăratul Farao mânca, lucru de făcătoriu de pâine; și pasările ceriului mânca pre dânsle den coșnița ce era deasupra capului meu“.

18. Și răspunzând Iosif, zise lui: „Acesta e tâlcuirea lui: ceale trei coșuri, trei zile sânt.

19. Încă peste trei zile, va lua Farao capul tău de la tine, și te va spânzura pre lemn, și vor mânca pasările ceriului cărnurile tale de la tine“.

20. Și fu în a treia zi, zi de naștere era a lui Farao. Și făcu ospăț la toate slugile lui; și-ș aduse aminte de boieria păharnecului și de boieria făcătoriului de pâine, în mijlocul slugilor sale.

Esthir 2, 18.

21. Și așeză pre cel mai mare peste păharnici la boieria lui și deade păharul în mâna lui Farao.

22. Iară pre cel mai mare peste făcătorii de pâine l-au spânzurat pre lemn, duple cum au tâlcut lor Iosif.

23. Și nu-ș aduse aminte cel mai mare peste păharnici de Iosif, ce-l uită pre el.

CAP 41

Înălțarea lui Iosif prin talmăcirea visurilor lui Farao.

1. Și fu după 2 zile, Farao văzu vis. Gândiia că stă lângă râu;

2. Și iată, ca când den râu să suia 7 vaci, frumoase la chip și alese la trupuri, și păștea pre țărături.

3. Și alte 7 vaci să suia după aceastea den râu, grozave la chip și suptii la trupuri, și să păștea lângă vaci lângă marginea râului.

4. Și mâncară de tot ceale 7 vaci grozave și suptii la trupuri pre ceale 7 vaci frumoase la chip; și ceale alese la trupuri și, iată, nearătate fură, căce înțară în pânticile lor.

5. Și să sculă Farao. Și visă al doilea rând: și iată, 7 spice să suia dentr’o rădăcină, alese și bune;

6. Și alte 7 spice suptii și stricate de vânt răsăriia după dânsile.

7. Și înghițiră ceale 7 spice suptii pre ceale șapte spice alese și pline. Și să sculă Farao și era vis.

8. Și fu dimineața, și să turbură sufletul lui; și trimițând, au chemat pre toți tâlcuitorii Eghiptului și pre toți înțelepții lui. Și povesti lor Farao visul lui, și nu era cine să dovedească visul lui Farao.

9. Și grăi cel mai mare peste paharnici către Farao, zicând: „Păcatul meu în aduc aminte astăzi.

10. Farao să scârbi pre slugile lui, și ne-au pus pre noi în pază, în casa celui mai mare peste bucătari, pre mine și pre cel mai mare peste pâine.

11. Și am văzut amândoi vis într'o noapte, eu și el, fieșcarele după visul lui am văzut.

12. Și era acolo cu noi tinerel copil jâdov, al celui mai mare peste bucătari, și-i povestiiam lui, și ne-au tâlcuit noao.

13. Și fu după cum ne-au arătat noao, așa se-au și întâmplat: pre mine să mă așezu la boieria mea, și acela să se spânzure“.

14. Și trimițând Farao, au chemat pre Iosif. Și-l scoaseră pre dânsul den temniță, și-l raseră pre dânsul, și-i premeniră îmbrăcămentea lui, și veni cătră Farao.

15. Și zise Farao cătră Iosif: „Vis am văzut, și cine să-l aseamene nu iaste; și eu auziiu pentru tine zicând, auzind tu visurile, a le asămăna pre dânsle“.

16. Și răspunzând Iosif cătră Farao, zise: „Fără de Dumnezeu nu se va răspunde mântuirea lui Farao“.

40, 8.

17. Și grăi Farao lui Iosif, zicând: „În somnul meu gândiiam că stau pre țărurile râului.

18. Și ca când den râu să suia 7 vaci frumoase la chip și alease la trupuri și păștea pre țăruri.

19. Și iată, și alte 7 vaci să suia dendărătul lor den râu, reale și grozave la chip foarte și suptii la trupuri, carele n'am văzut ca aceastea preste tot pământul Eghipetului mai grozave.

20. Și mâncară de tot ceale 7 vaci grozave și suptii pre ceale 7 vaci bune dentâiu și alease.

21. Și intrară în pântecele lor și nu se iviră, pentru că intrară în pântecile lor; și chipurile lor – grozave ca și dentâiu. Și deșteptându-mă, adormiiu.

22. Și văziiu iarăș întru somnul meu și iată: ca când ar fi 7 spice, să suia dentr'o rădăcină, pline și bune.

23. Iară alte 7 spice, suptiri și stricate de vânt, creștea țiindu-se de dânsle.

24. Și înghițiră ceale 7 spice stricate de vânt și suptiri pre ceale 7 spice bune și pline. Spus-am dară tâlcuitorilor, și nu era cine să-m tâlcuiască mie“.

25. Și zise Iosif lui Farao: „Visul lui Farao unul iaste: câte Dumnezeu va face, au arătat lui Farao.

26. Ceale 7 vaci bune, 7 ani sânt, și ceale 7 spice bune, 7 ani sânt; visul lui Farao unul iaste.

27. Și ceale 7 vaci suptiri, suindu-se dendărătul lor, 7 ani sânt, și ceale 7 spice suptiri și stricate de vânt, 7 ani sânt, și vor fi 7 ani foamete.

28. Iară cuvântul ce am zis lui Farao: câte Dumnezeu va face, au arătat lui Farao.

29. Iată, 7 ani vine ieftenătate multă în tot pământul Eghiptului.

30. Și vor veni 7 ani de foamete după aceasta, și vor uita de săturarea ce va să fie în tot Eghiptul și va topi foametea pământul.

31. Și nu se va cunoaște ieftinătatea pre pământ de foametea ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte.

32. Iară pentru căce au îndoit visul lui Farao de doao ori, căce adevărat iaste cuvântul cel de la Dumnezeu, și va sirgui Dumnezeu a-l face pre dânsul.

33. Acum dară, socoteaște om înțelept și socotitoriu și-l vei pune pre el pre pământul Eghiptului.

34. Și facă Farao și tocmească mai mari pre pământ peste locuri și să trimiță toate pâinele pământului Eghiptului acelor 7 ani ai ieftinătății

35. Și să adune toate bucatele acestor 7 ani ce vin, acestor buni, și să să strângă grâul supt mâna lui Farao, și bucate în cetăți să să păzască.

36. Și vor fi bucatele ceale păzite în pământ – la cei 7 ani ai foametei, carii vor fi în pământul Eghiptului, și nu se va strica pământul de foamete“.

37. Și plăcu cuvântul înaintea lui Farao și înaintea tuturor slugilor lui.

38. Și zise Farao tuturor slugilor lui: „Au doară vom afla om ca acesta, carele are duhul lui Dumnezeu întru dânsul?“

39. Și zise Farao lui Iosif: „De vreame ce Dumnezeu ți-au arătat ție toate acestea, nu iaste om mai înțelept și mai priceput decât tine.

40. Și tu vei fi în casa mea, și pre rostul tău va asculta tot norodul mieu. Fără numai scaunul voiu avea eu mai mult decât tine“.

45, 8; Ps. 104, 20; Ps. 113, 7; Fapt. Ap. 7, 10.

41. Și zise Farao lui Iosif: „Iată, te puiu astăzi preste tot pământul Eghiptului!“

45, 26.

42. Și luând Farao inelul den mâna lui, îl puse pre mâna lui Iosif; și-l îmbrăcă pre el podoabă de vișin și puse lanțul de aur prejur grumazul lui.

43. Și sui pre dânsul într'al doile car de ale lui și strigă înaintea lui pristav, și-l puse pre dânsul peste tot pământul Eghiptului.

45, 9.

44. Și zise Farao lui Iosif: „Eu – Farao! Afară den tine nu va rădica nimeni mâna lui peste tot pământul Eghiptului!“

45. Și numi Farao numele lui Iosif: Psondom Faneh, și-i deade lui pre Asineth, fata lui Pentefri, preotului Ieu Poleos, lui să-i fie fămeaie.

46. Și Iosif era de 30 de ani când stătu înaintea lui Farao, împăratul Eghiptului. Și ieși Iosif de la fața lui Farao și umblă tot pământul Eghiptului.

47. Și făcu pământul întru cei 7 ani de ieftinătate snopi.

48. Și adună toate bucatele acelor 7 ani întru carii era ieftinătatea în pământul Eghiptului, și puse bucatele în cetăți; bucatele câmpilor cetății ce era pen împrejurul ei au pus întru dânsa.

49. Și adună Iosif grâu ca năsipul mării mult foarte, până nu putea să numere, că nu era număr.

32, 12.

50. Și lui Iosif să făcură doi feciori, mai nainte de a veni cei 7 ani de foamete, carii au născut lui Asineth, fata lui Pentefri, preotul Ieu Poleos.

46, 20; 48, 5.

51. Și numi Iosif numele celui dentâiu născut Manasi, zicând căce: „A uita m’au făcut Dumnăzău toate durerile mele și toate ale tătâni-mieu“.

52. Și numele aceluia al doilea au numit Efraim, zicând căce: „M’au înălțat Dumezău întru pământul smereniii mele“.

53. Și trecură cei 7 ani ai ieftenătății carii se-au făcut în pământul Eghiptului.

54. Și începură cei 7 ani a foameteii a veni, după cum au zis Iosif. Și să făcu foamete întru tot pământul, și în tot pământul Eghiptul nu era pâine.

Ps. 104, 16.

55. Și flămânzia tot pământul Eghiptului, și strigă norodul cătră Farao pentru pâine; și zise Farao tuturor eghipteanilor: „Păsaț la Iosif și, ce va zice voao, faceți!“

56. Și foametea era pre fața a tot pământul, și deschise Iosif toate jitnițile și vindea tuturor eghipteanilor.

42, 6.

57. Și toate țările veniră la Eghipt a cumpăra de la Iosif, pentru că cuprinse foametea tot pământul.

12, 10.

CAP 42

Fiii lui Iacov merg în Eghipet.

1. Și văzând Iacov că iaste vânzare de grâu la Eghipet, zise feciorilor lui: „Pentru căce leneviți?

Fapt. Ap. 7, 12.

2. Iată, am auzit că iaste grâu la Eghipet. Pogorâț acolo și cumpăraț noao de acolo puține bucate, ca să trăim, să nu murim!“

3. Și să pogorâră frații lui Iosif, 10, să cumpere grâu de la Eghipet.

4. Iară pre Veniamin, pre fratele lui Iosif, nu l-au tremis cu frații lui, pentru că zise: „Cândai să nu i să prinză slăbiciune pre cale“.

43, 20.

5. Și veniră feciorii lui Israil să cumpere cu cei ce veniia, pentru că era foamete în pământul lui Hanaan.

6. Și Iosif era mai mare pământului, acesta vindea la tot nărodul pământului. Și viind frații lui Iosif, să închinară lui cu fața la pământ.

41, 40, 56; 43, 26.

7. Și văzând Iosif pre frații lui, i-au cunoscut, și se înstreina de ei, și le grăi lor cu scârbă și zise lor: „De unde ați venit?“ Și ei ziseră: „Din pământul Hanaan, să cumpărăm bucate!“

43, 7; 44, 19.

8. Și cunoscă Iosif pre frații lui, iară ei nu l-au cunoscut pre dânsul.

9. Și-ș aduse aminte Iosif de visele lui ce-au văzut el și zise lor: „Iscoade sântet, a cerca urmele țării aț venit“.

37, 5-9.

10. Și ei ziseră: „Nu, doamne! Slugile tale – am venit să cumpărăm bucate.

11. Pentru că toți sântem feciori unui om, de pace sântem, nu sântem, slugile tale, iscoade!“

12. Și zise lor: „Ba, ce urmele pământului ați venit să vedeți“.

13. Și ei ziseră: „12 frați sântem, slugile tale, în pământul Hanaan: și iată, cel mai tânăr dentru noi, cu tată-nostru astăzi, și celalaltu nu iaste“.

37, 33.

14. Și zise lor Iosif: „Aceasta iaste care am zis voao, zicând că iscoade sânteti.

15. Întru aceasta vă veți arăta, pre sănătatea lui Farao, nu veți ieși de aicea de nu fratele vostru cel mai tânăr va veni aicea.

43, 3, 5.

16. Trimiteți dentru voi unul și luați pe fratele vostru, și voi vă legați până se vor face aiave cuvintele voastre, de grai adevărat au ba; iară de nu, pre sănătatea lui Farao, că adevărat iscoade sânteu“.

17. Și puse pre dânșii în temniță trei zile.

18. Și zise lor a treia zi: „Aceasta faceți, și veți trăi, pentru că de Dumnezeu mă tem eu:

50, 19.

19. De sântei de pace, un frate al vostru să se oprească în pază, și voi păsați și vă duceți cumpărătura grâului vostru.

20. Și pre fratele vostru cel mai tânăr să-l aduceți la mine, și să vor creade cuvintele voastre; iară de nu, veți muri“. Și făcură așa.

43, 5.

21. Și zise fieștecarele cătră fratele său: „Așa iaste pentru că în păcat sântem pentru fratele nostru, că ne-am îndurat de chinul sufletului lui, când se ruga noao și noi nu-l ascultam pre dânșul, și pentru aceasta veni pre noi primejdia aceasta“.

44, 16; Ps. 49, 21.

22. Și răspunzând Ruvim, zise lor: „Nu v’am grai voao zicând: ‘Nu faceți strâmbătate copilașului!’, și nu m’ați ascultat? Și iată, sângele lui să cearcă“.

37, 21, 22.

23. Și ei nu știa cum Iosif aude, pentru că tâlmaciul în mijlocul lor era.

24. Și întorcându-să de la ei, plânse Iosif. Și iarăș veni la dânșii și zise lor; și luo pe Simeon dintre dânșii și-l legă pre dânșul înaintea lor,

25. Și porânci Iosif să le umple vasele lor de grâu, și să le dea argintul lor fieștecăruia în sacul lui, și să le dea de mâncare lor de sațiu pre cale. Și să făcu așa.

26. Și puind grâul pre măgarii lor, să duseră de acolo.

27. Și dezlegând unul sacul să dea hrană măgarilor săi, unde au odihnit, au văzut legătura argintului său, și era deasupra gurii sacului.

28. Și zise fraților lui: „Mi s’au dat argintul și iată-lă-i în sacul meu!“ Și se spământă inima lor și se turburară întru dânșii, zicând: „Ce aceasta ne-au făcut Dumnezeu noao?“

Neemia 6. 16.

29. Și veniră cătră Iacov, tatăl lor, la pământul lui Hanaan, și spuseră lui toate câte li se întâmplă lor, zicând:

30. „Grăi omul, domnul pământului, cătră noi cu scârbă și ne puse pre noi în pază, ca cum am iscodi pământul.

31. Și zise lui: ‘De pace sântem, nu sântem iscoadă.

32. Doisprăzece frați sântem, feciori tătâni-nostru; unul nu iaste, iară cel mai mic cu tatăl nostru iaste astăzi, în pământul Hanaan’“.

33. Și zise noao omul, domnul pământului: „Întru aceasta vă voi cunoaște cum sânteu de pace: un frate al vostru lăsați aicea cu mine, iară cumpărarea dării grâului casei voastre luându-l, vă duceți,

34. Și aduceți pe fratele vostru cel mai tânăr, și voi cunoaște cum nu sânteu iscoade, ce sânteu de pace, și pe fratele vostru voi da voao, și cu pământul să vă neguțătoriți“.

35. Și fu deșărtând ei sacii lor, și era a fieștecăruia legătura argintului lui în sacul lor. Și văzură legăturile argintului lor ei și tatăl lor, și să spământară.

36. Și zise lor Iacov, tatul lor: „Pre mine m’ați făcut fără feciori! Iosif nu iaste! Simeon nu iaste! Și pre Veniamin să-l luați? Asupra mea fură toate acestea“.

43, 14.

37. Și zise Ruvim tatălui lor zicând: „Pre amândoi feciorii miei omoară-i, de nu voi aduce pre dânsul la tine; dă-l pre dânsul în mâna mea, și eu voi aduce pre dânsul la tine“.

38. Și el zise: „Nu să va pogorî fiiul meu cu voi, pentru că fratele lui au murit, și el singur au rămas. Și să va întâmpla lui a să slăbi pre cale pre carea veți merge, și în veți aduce bătrânețile cu întristăciune în iad!“

44, 20, 29.

CAP 43

Fiii lui Iacov merg în Eghipet cu Veniamin.

1. Și foametea să întări pre pământ.

2. Și fu când săvârșiră de mâncară tot grâul carele au adus de la Eghipet, și zise lor tatul lor: „Iarăș păsaț de cumpărați noao puțineale bucate!“

44, 25.

3. Și zise lui Iuda zicând: „Cu mărturie s’au mărturisit noao omul, domnul pământului, zicând: ‘Nu veți vedea fața mea, de nu fratele vostru cel mai tânăr cu voi va veni’,

42, 15.

4. Deci, de vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogori și-ți vom cumpăra ție bucate.

5. Iară de nu vei trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul au zis noao zicând: ‘Nu-m veți vedea fața mea, de nu va fi fratele vostru cel mai mic cu voi’“.

42, 15, 20; 44, 23.

6. Și zise Israil: „Ce mi’ați făcut rău, spuind omului de iaste voao frate?“

7. Și ei ziseră: „Întrebând ne-au întrebat omul pre noi și rudenia noastră, zicându: ‘De încă trăiaște tatăl vostru? Și de iaste frate voao?’, și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am că ne va zice noao: ‘Aduceți pre fratele vostru!’?“

42, 7; 44, 19.

8. Și zise Iuda cătră Israil, tatul lor: „Trimite copilașul cu mine și să ne sculăm să mergem, pentru să trăim, să nu murim și noi, și tu, și toată gloata noastră.

9. Și eu îl voiu priimi pre dânsul, și den mâna mea ceare-l pre dânsul. De nu-l voiu aduce pre dânsul cătră tine și-l voiu pune înaintea ta pre dânsul, greșit să fiu cătră tine toate zilele.

44, 32.

10. Că de nu ne-am fi zăbăvit, acum ne-am fi întorsu de doao ori“.

11. Și zise lor Israil, tatul lor: „De iaste așa, aceasta faceți: luați den roadele pământului întru vasele voastre, și pogorâți omului daruri, de rășină, și de miare, și tămâie, și zmirnă aleasă, și terevinthu, și nuci.

12. Și argintul îndoit luați întru mânilor voastre, argintul ce vă s’au întorsu întru sacii voștri; întoarceți-l cu voi, cândai să nu fie sminteală.

13. Și pe fratele vostru luați și, sculându-vă, vă pogorâți cătră om.

14. Și Dumnezeuul meu să dea voao har înaintea omului, ca să trimiță pe fratele vostru pre unul, și pre Veniamin; pentru că eu, după cum am rămas fără feciori, fără feciori am rămas“.

42, 36; Ieș. 12, 36.

15. Și luând oamenii darurile acestea, și argintul îndoit luară în mânilor lor, și pre Veniamin și, sculându-se, să pogorâră la Eghipet și stătură înaintea lui Iosif.

16. Și văzu Iosif pre ei și pre Veniamin, fratele lui, și zise celuia ce era peste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă, și junghe jungheri și gătește, că cu mine vor mânca oamenii pâine în amiazăzi“.

17. Și făcu omul după cum i-au zis Iosif și băgă pre oameni în casa lui Iosif.

18. Și văzând oamenii cum în casa lui Iosif se-au băgat, ziseră: „Pentru argintul carele se-au întorsu în sacii noștri dentâiu, noi ne aducem, pentru ca să năpăstuiască pre noi și să să apuce de noi, ca se ne ia pre noi slugi și pre măgarii noștri“.

19. Și mergând cătră omul ce era peste casa lui Iosif, grăiră lui în ușa casii, zicând:

20. „Rugămu-ne, doamne, pogorât-am întâiu să ne cumpărăm de mâncat.

42, 3.

21. Și fu când am venit să poposim, și am deșchis sacii noștri, și acesta argintul – fieștecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am întorsu acum în mâinile noastre,

22. Și argint altul am adus cu noi, ca să ne cumpărăm bucate, pentru că nu știm cine au pus noao cu mâinile argintul în sacii noștri“.

23. Și zise lor: „Blând voao! Nu vă teamet. Dumnezeuul vostru și Dumnezeuul părinților voștri au dat voao comori în sacii voștri, și argintul vostru bine ispitit îl am“. Și scoasă cătră dânșii pre Simeon.

24. Și adusără apă să să speale picioarele lor, și deade hrană măgarilor lor.

18, 4; Luca 7, 44.

25. Și gătiră darurile până a veni la Iosif, amiazăzi, și auziră că acolo va să prânzască.

26. Și întră Iosif în casă, și adusără lui darurile ce avea în mâinile lor, în casă, și să închinară lui cu fața la pământ.

42, 6.

27. Și întrebă pre dânșii: „Cum vă aflaț?“ Și zise lor: „Sănatos iaste tatăl vostru cel bătrân, pre carele aț zis că încă trăiaște?“

28. Și ei ziseră: „Sănatos iaste sluga ta, tată-nostru, încă trăiaște“. Și zise: „Blagoslovit omul acela la Dumnezeu“. Și plecându-se, să închinară înaintea lui.

29. Și căutând cu ochii Iosif, au văzut pre Veniamin, fratele lui cel de o mumă născut, și zise: „Acesta iaste fratele vostru cel mai tânăr, pre carele ați zis să-l aduceț la mine?“ Și zise: Dumnezeu să te miluiască, fiiule!“

30. Și să turbură Iosif, că să întorcea mațele lui, pentru frate-său, și cerca să plângă. Și întrând în cămară, au plânsu acolo.

31. Și spălându-se pe obraz, ieșind afară, să conteni și zise: „Puneț pâine!”

32. Și pusără lui sânгур, și lor deosebi, și eghipteanilor ce mânca cu el, osebi, pentru că nu putea eghipteanii a mânca cu jidovii pâine, că scârbă iaste la eghipteani tot păstoriul de oi.

33. Și șazură înaintea lui, cel dentâiu născut, după bătrânețile lui, și cel mai tânăr, după tinirețile lui, și să mira oamenii fiișcarele cătră fratele său.

34. Și rădicară părți de la el cătră dânșii, și să mări partea lui Veniamin decât părțile tuturor de cinci ori cât al celora. Și băură și să îmbătară împreună cu dânsul.

CAP 44

Spământarea fraților lui Iosif.

1. Și porunci Iosif celuia ce era peste casa lui, zicând: „Umpleț sacii oamenilor de bucate, cât vor putea rădica, și puneț argintul fieștecăruia în gura sacului.

2. Și cupa mea cea de argint să o puneț în sacul celui mai tânăr, și prețul grâului lui“. Și fu după cuvântul lui Iosif, după cum au zis.

3. Și dimineața au luminat, și oamenii să sloboziră, și ei și măgarii lor.

4. Și ieșind ei den cetate, nu să delungară departe, și Iosif zise celuia ce era peste casa lui, zicând: „Scoală-te și goneaște după oameni, și vei huli pre dânșii și vei zice lor: ‘Pentru căci mi’ aț dat reale pentru bune?’

Ierem. 18, 20.

5. Pentru căce mi’ aț furat cupa cea de argint? Nu iaste aceea cu carea bea domnul mieu? Și el vrăjind cu vraje întru ea. Reale aț săvârșit carele aț făcut!’“

6. Și aflând pre dânșii, omul le-au zis lor după cuvintele aceastea.

7. Și ziseră lui: „Pentru căci grăiaște domnul cuvintele aceastea? Să nu se afle la slugile tale să fie făcut după cuvântul acesta!

8. În vreme ce argintul carele am aflat în sacii noștri l-am întorsu cătră tine den pământul Hanaan, cum am fi furat den casa stăpânului tău argint sau aur?

9. La care vei afla cupa den slugile tale, să moară, și noi vom fi slugi domnului vostru“.

10. Și el zise: „Și acum, cum ziceți, așa va fi! Omul la carele să va afla paharul, acela în va fi slugă, iară voi curați veți fi“.

11. Și grăbiră de descărcară cineș sacul pre pământ și deschise cineș sacul lui.

12. Și cerca, de la cel bătrân începând, până au venit la cel tânăr; și obârșind, află cupa în sacul lui Veniamin.

13. Și-ș rupseră hainele lor și puseră cineș sacul lui pre măgariul lui și să întoarseră la cetate.

37, 29, 34.

14. Și întră Iuda și frații lui cătră Iosif, încă fiind el acolo, și căzură înaintea lui pre pământ,

42, 6.

15. Și zise lor Iosif: „Ce ați făcut acest lucru? Nu știți că cu vrajă să vrăjaște omul în ce fel sânt eu?“

16. Și zise Iuda: „Ce voiui grăi împotriva domnului? Sau ce vom zice? Sau ce ne vom înderepta? Și Dumnezeu află strâmbătatea slugilor tale. Iată, sântem robi domnului nostru, și noi și la cine s’au aflat cupa“.

42, 21.

17. Și zise Iosif: „Să nu să facă mie a face cuvântul acesta! Omul la carele s’au aflat cupa, acela în va fi slugă; iară voi vă suiți cu mântuire la tatăl vostru“.

18. Și apropiindu-se Iuda de dânsul, zise: „Rogu-mă, doamne, grăiască sluga ta înaintea ta, și să nu te mânii pre sluga ta, căci tu ești după Farao.

19. Doamne, tu ai întrebat pre slugile tale, zicând: ‘De aveți tată au frate?’

42, 7; 43, 7.

20. Și zis-am domnului cum: ‘Iaste noao tată bătrân, și copil den bătrâneate mai tânăr la dânsul, și fratele lui au murit, și el singur au rămas mumei lui, și tatul nostru pre dânsul au îndrăgit’.

42, 13, 38.

21. Și ai zis slugilor tale: ‘Aduceți pre dânsul la mine și-l voiui socoti’.

22. Și am zis domnului: ‘Nu va putea copilul ca să lase pre tată-său, că, de va lăsa pre tatăl, va muri’.

23. Și tu ai zis slugilor tale că: ‘De nu se va pogori fratele vostru cel mai tânăr cu voi, să nu mai adaogă a vedea încă fața mea’.

43, 5.

24. Și fu când ne-am suit la sluga ta, tată-nostru, i-am spus cuvintele domnului.

25. Și zise noao tatul nostru: ‘Păsaț iarăș de ne cumpăraț puțineale bucate!’

43, 2.

26. Și noi am zis: ‘Nu vom putea să ne pogorâm, ce, de se va pogorî cu noi fratele nostru cel mai tânăr, ne vom pogorî, pentru că nu vom putea vedea fața omului, fratele nostru cel mai tânăr nefiind cu noi’.

27. Și zise tată-nostru, sluga ta, cătră noi: ‘Voi știț că fămeaia doi mi’au născut.

28. Și ieși unul de la mine, și mi’aț zis că l-au mâncat fiarăle și nu l-am mai văzut până acum.

37, 33.

29. Deci de veț lua și pre acesta den fața mea și i se va întâmpla lui slăbiciune pre cale, și-m veț pogorî bătrânețele cu întrestăciune în iad’.

42, 38.

30. Acum dară, de voiu mearge cătră sluga ta, tatul nostru, și copilul nu va fi cu noi, și sufletul lui să spânzură de sufletul acestuia,

31. Și va fi după ce va vedea el cum nu iaste copilul cu noi, va muri; și vor aduce slugile tale bătrânețele slugii tale, tatului nostru, cu întrestăciune în iad.

32. Pentru că sluga ta, tatul nostru, priimeăște copilul de la mine, zicând cătră el: ‘De nu-l voiu aduce cătră tine și să-l puiu pre dânsul înaintea ta, greșit să fiu la tatăl mieu peste toate zilele’.

43, 9.

33. Acum dară, voiu rămânea ție slugă pentru copil, rob domnului, iară copilul să să suie cu frații lui.

34. Căci cum mă voiu sui la tatul mieu, copilul nefiind cu noi? Pentru ca se nu văz realele care vor afla pre tatul mieu“.

CAP 45

Iosif se face cunoscut fraților săi.

1. Și nu putea Iosif să îngăduiască pre toți ceia ce sta înaintea lui, ce zise: „Scoateți pre toți de la mine“. Și nu mai sta nimeni lângă Iosif când se cunoscă cu frații lui.

2. Și lăsă glas cu plâns și auziră toți eghipteanii și să auzi în casa lui Farao.

3. Și zise Iosif către frații lui: „Eu sânt Iosif. Încă tată-miu trăiaște?” Și nu putea frații să-i răspundă lui, pentru că se turburară.

4. Și zise Iosif către frații lui: „Apropiați-vă către mine!” Și se apropiară. Și zise: „Eu sânt Iosif, fratele vostru, care ați vândut la Eghipt.

Fapt. Ap. 7, 13; ps. 104, 17.

5. Deci acum nu vă întristați, nici vă paie rău pentru că m’aș vândut pre mine aici, căci întru viață m’au trimis Dumnezeu înaintea voastră.

50, 20.

6. Pentru că acesta – al doilea an de foamete pre pământ; și încă alți 5 ani, întru carii nu iaste arătură, nici seacere.

7. Pentru că m’au trimis Dumnezeu înaintea voastră, ca să rămâie voao rămășată pre pământ și a hrăni rămășiță mare.

8. Acum dară, nu voi m’ați trimis aici, ce Dumnezeu, și mă făcu pre mine ca un tată lui Farao și domn a toată casa lui și stăpân a tot pământul Eghiptului.

41, 40.

9. Grăbiți dară de vă duceți către tată-mieu și ziceți lui: ‘Aceasta zice feciorul tău Iosif: ‘Făcutu-m’au Dumnezeu domn a tot pământul Eghiptului. Pogoară-te dară la mine și nu aștepta,

41, 43; Fapt. Ap. 7, 14.

10. Și vei lăcui la pământul lui Ghesem al Araviei și vei fi aproape de mine tu, și feciorii tăi, și feciorii feciorilor tăi, oile tale și boii tăi și câte ai tu;

11. Și te voi hrăni acolo, pentru că încă cinci ani foamete va fi pre pământ, ca să nu te surpi tu, și feciorii tăi, și toate ale tale’.

12. Iată, ochii voștri văd, și ochii lui Veniamin, fratele meu, că gura mea grăiaște către voi.

13. Spuneți dară tătâne-mieu toată slava mea de la Eghipt și câte ați văzut, și grăbind aduceți pre tată-mieu aici”.

14. Și căzând pre grumazii lui Veniamin, fratelui său, au plâns pre dânsul, și Veniamin au plâns pre grumazii lui.

46, 29.

15. Și sărutând pre toți frații lui, au plâns pre dâșii. Și după acestea, au grăit frații lui către dânsul.

16. Și să înțelease glasul în casa lui Farao, zicând: „Au venit frații lui Iosif”. Și să bucure Farao și toată curtea lui.

17. Și zise Farao către Iosif: „Zi fraților tăi: ‘Aceasta faceți: umpleți povărilă voastră și mergeți la pământul Hanaan.

18. Și luând pre tatăl vostru și avuturile voastre, veniți la mine și voi da voa den toate bunătățile Eghiptului și veți mânca măduă pământului’.

19. Și tu porânțește acestea: să ia ei cară din pământul Eghiptului, copiilor voștri și fâmeilor voastre; și luund pre tatăl vostru, veniți.

20. Și nu pregețați cu ochii de vasele voastre, pentru că toate bunătățile Eghiptului vor fi voa“.

21. Și făcură așa feciorii lu Israil. Și deade lor Iosif cară, după cum zise Farao, împăratul Eghiptului, și deade lor hrană pre cale.

22. Și tuturor le-au dat haine îndoite, iară lui Veniamin i-au dat trei sute de galbeni de aur și cinci haine în fealiuri.

23. Și tătâni-său – ca acestea, și zece măgari ce ridica de toate bunătățile Eghiptului, și zece mășcoi ce rădica pâinea tătâni-său pre cale.

24. Și trimise Iosif pre frații lui și se duseră; și zise lor: „Nu vă scârbiți pre cale“.

25. Și să suiră de la Eghipt și veniră la pământul Hanaan, către Iacov, tatăl lor.

26. Și spuseră lui, zicând că: „Fiiul tău Iosif trăiaște, și el domnește tot pământul Eghiptului“. Și să ciudi întru cuget Iacov, pentru că nu-i credea pre ei.

41, 41.

27. Și grăiră lui toate cuvintele ce se-au grăit de Iosif, câte au zis lor, și văzând carăle ceale ce-au trimis Iosif ca să ia pre dânsul, să adăogea duhul lui Iacov, tatălui lor. Și zise Israil:

28. „Mare iaste mie de încă trăiaște fiiul meu Iosif! Mergând, voi vedea pre dânsul mai nainte de ce voi muri“.

46, 30.

CAP 46

Călătoria lui Iacov în Eghipt.

1. Și sculându-se Israil, el și toate ale lui, au venit la Fântâna Jurământului și au făcut jirtvă Dumnezeului tătâni-său, lui Isaac.

26, 23.

2. Și zise Dumnezeu lui Israil, în videnia nopții, zicând: „Iacove, Iacove!“ El zise: „Ce iaste?“

31, 11.

3. Și el zise lui: „Eu sânt Dumnezeul părinților tăi, nu te teame a te pogorî la Eghipet, pentru că întru limbă mare te voi face acolo.

35, 11, 12; 47, 27; 48, 4.

4. Și eu mă voi pogorî cu tine la Eghipet și eu te voi sui desăvârșit, și Iosif îș va pune mâinile lui pre ochii tăi“.

5. Și să sculă Iacov de la Fântâna Jurământului, și luoară fiii lui Israil pre tată-său, și unealtele, și muierile lor, pren carăle ce au trimis Iosif să-l rădice pre dânsul. Și luându-ș avearea lor,

49, 33; Fapt. Ap. 7, 15.

6. Și toată agonisita ce au agonisit în pământul lui Hanaan, înțrără la Eghipet Iacov și toată seminția lui cu dânsul.

Ps. 104, 22.

7. Feciorii și feciorii feciorilor lui, cu dânsul, și featele lui și featele featelor lui și toată seminția lui au adus la Eghipet. Și aceastea-s numele fiilor lui Israil ce au înțrat la Eghipet împreună cu Iacov, tatăl lor.

Isaia 52, 4.

8. Aceștea sânt feciorii lui: cel dentâiu născut *lui* Iacov, Ruvim.

Ieș. 1, 1, 2.

9. Și feciorii lui Ruvim: Enoh și Falus, Asron și Harmi.

6, 4; Num. 26, 5.

10. Și feciorii lui Simeon: Iemuil, și Iamin, și Aod, și Iahim, și Saar, și Savl, feciorul hananiteanii.

Ieș. 6, 15.

11. Și feciorii lui Levi: Ghirson, Cath și Merari.

Ieș. 6, 16.

12. Și feciorii Iudei: Ir, și Anan, și Silon, și Fares, și Zara; și muri Ir și Anan în pământul Hanaan. Și făcură feciorii lui Fares: Asron și Iemuil.

38, 3; 1 Paral. 2, 3; Mat. 1, 3.

13. Și feciorii lui Isahar: Thola, și Fua, și Iasuv, și Zamvron.

1 Paralip. 7, 1.

14. Și feciorii lui Zavolon: Sered, și Alon, și Eil.

Num. 26, 26.

15. Aceștea sânt feciorii Liei, carei au născut lu Iacov, în Mesopotamia Asiriei, și pre Dana, fata lui; toate sufletele, feți și feate, 33.

16. Și feciorii lui Gad: Safon, și Anghis și Sanis, și Thosovan, și Aidis, și Oridis, și Areilis.

Num. 26, 15.

17. Și feciorii lui Asir: Emna, Iesua, și Ieul, și Varia, și Sara, frații lor. Și feciorii lui Varia: Hovor și Melhil.

1 Paral. 7, 30.

18. Aceștea-s feciorii Zelfii, care au dat Lavan Liei, featei lui, care au născut pre aceștea lui Iacov, 16 suflete.

19. Și feciorii Rahilei, fămeii lui Iacov: Iosif și Veniamin.

20. Și să făcură feciorii lui Iosif în pământul Eghipetului, carii au născut lui Asinetha, fata lui Pentefri, preotul Iliu Polios, pre Manasi și pe Efraim.

41, 50.

21. Și se făcură feciorii lui Manasi, pre carii au născut lui țiitoarea Sira, pre Mahir; și Mahir au născut pre Galaad; și feciorii lui Efraim, fratele lui Manasi: Sutalaam și Taam; și feciorii lui Sutalaam: Edem.

1 Paral. 7, 6 și 8, 1.

22. Și feciorii lui Veniamin: Vala și Hovor și Asfil. Și fură feciorii lui Vala: Ghira și Nueman, și Inhim, și Ros, și Mamfin, și Ofilim. Și Ghira au născut pre Arad.

23. Aceștea-s feciorii Rahilii, ce au născut lui Iacov, toate sufletele, 18.

24. Și feciorii lui Dan: Asom; și feciorii lui Nefthalim: Asil, și Goini, și Isahar, și Silim.

1 Paral. 7, 13.

25. Aceștea-s feciorii Valii, carea au datu-o Lavan Rahilei, featei lui, care au născut pre aceștea lui Iacov, toate sufletele, 7.

26. Și toate sufletele ce au intrat cu Iacov în Eghipet, ceia ce au ieșit den coapsele lui, afară den muierile feciorilor lui Iacov, toate sufletele, 66.

A 2 Leage 10, 22.

27. Și feciorii lui Iosif ce s'au născut lui în pământul Eghipetului, toate sufletele casii lui Iacov, ceale ce au intrat cu Iacov în Eghipet, suflete 70 și 5.

Ieș. 1, 5; Fapt. Ap. 7, 14.

28. Și pre Iuda l-au trimis înaintea lui cătră Iosif, să întimpine pre dânsul la Cetatea Iroilor, în pământul Ramesi.

29. Și înhămând Iosif carăle lui, să sui întru timpinarea lui Israil, tătâne-său, la Cetatea Iroilor și, ivindu-se lui, au căzut pre grumazii lui și au plânsu cu plângere multă.

45, 14.

30. Și zise Israil către Iosif: „Voiu muri de acum, de vreme ce am văzut obrazul tău, că încă trăiești tu“.

45, 28; Luca 2, 29.

31. Și zise Iosif către frații lui: „Suindu-mă, voiu spune lui Farao și voi zice lui cum frații miei și casa tătâne-mieu au fost în pământul Hanaan, și acum au venit către mine.

47, 1.

32. Și oamenii sânt păstori, pentru că era oameni ce să hrănescu cu dobitocul, și dobitocul, și boii, și toate ale lor le-au adus.

33. Deci de va chema pre voi Farao și vă va zice voao: ‘Ce iaste lucrul vostru?’,

47, 3.

34. Să ziceți: ‘Oameni hrănaci sântem cu dobitocul, slugile tale, den copilărie până acum, și noi și părinții noștri’, pentru ca să lăcuim în pământul Ghesem al Araviei, căci că urâciune iaste la eghipteani tot păstoriul oilor“.

CAP 47

Iacov lăcuiaște în Ghesem. Foametea în Eghipet.

1. Și mergând Iosif, au spus lui Farao zicând: „Tată-mieu și frații miei, și dobitocul, și boii lor, și toate ale lor au venit den pământul Hanaan și, iată, sânt în pământul Ghesem“.

46, 31.

2. Și den frații lui au luat cinci oameni, și-i puse pre dânșii înaintea lui Farao. Și zise Farao fraților lui Iosif: „Ce iaste lucrul vostru?“

3. Și ei ziseră lui Farao: „Păstori de oi, robii tăi, și noi și părinții noștri, den copilărie până acum“. Și ziseră lui Farao:

46, 33.

4. „Am venit ca să ne sălășluim pre pământ, pentru că nu iaste pășune dobitoacelor slugilor tale, că să întări foametea în pământul Hanaan. Acum dară vom lăcui, slugile tale, în pământul Ghesem“.

5. Și zise Farao lui Iosif zicând: „Tată-tău și frații tăi au venit către tine.

6. Iată, pământul Eghipetului înaintea ta iaste, pământul cel bun lăcuiaște pre tată-tău și pre frații tăi. Lăcuiască în pământul Ghesem; iară de știi cum

sânt întru ei oameni tari, pune-i pre dânșii mai mari peste dobitoacele mele!“

7. Și aduse Iosif pre Iacov, tată-său, înlăuntru, și-l puse pre dânsul înaintea lui Farao.

8. Și blagoslovi Iacov pre Farao; și zise Farao lui Iacov: „Câți ani ai zilelor vieții tale?“

9. Și zise Iacov cătră Farao: „Zilele anilor vieții mele care nemernicescu, 130 de ani. Mici și reale s’au făcut zilele anilor vieții mele, n’au ajunsu la zilele anilor vieții părinților miei, care zile au lăcuit“.

10. Și blagoslovind Iacov pre Farao, au ieșit de la dânsul.

11. Și lăcui Iosif pre tată-său și pre frații lui și le deade lor țineare în pământul Eghiptului, în pământul cel mai bun, în pământul Ramesi, după cum porunci Farao.

12. Și le măsură grâu Iosif tătâne-său, și fraților lui, și a toată casa tătâne-său, grâu după trupuri.

50, 21.

13. Și grâu nu era în tot pământul, pentru că să întări foametea foarte și lipsi pământul Eghiptului și pământul lui Hanaan de foamete.

14. Și adună Iosif tot argintul ce s’au aflat în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan, pentru grâul carele cumpăra, și le măsură grâu lor. Și aduse Iosif tot argintul în casa lui Farao.

15. Și lipsi tot argintul den pământul Eghiptului și den pământul Hanaan, și veniră toț eghipteanii cătră Iosif, zicând: „Dă-ne noao pâine! Și pentru ce murim înaintea ta? Pentru că lipsi argintul nostru“.

16. Și zise lor Iosif: „Aduceț dobitocul vostru și voiui da voao pâine pentru dobitocul vostru, de au lipsit argintul“.

17. Și au adus dobitocul lor cătră Iosif și le deade lor Iosif pâine pentru cai, și pentru oi, și pentru boi, și pentru măgari; și-i hrăni pre dânșii cu pâine, pentru toate dobitoacele lor, întru anul acela.

18. Și trecu anul acela, și veniră la el al doilea an și ziseră lui: „Ca să nu ne surpăm de la domnul nostru că se-au lipsit argintul, și unealtele, și dobitoacele, cătră tine domnul, și n’au rămas noao înaintea domnului nostru, fără numai trupul nostru și pământul nostru,

19. Decii pentru ca să nu murim, înaintea ta, și pământul să să pustiască, ia pre noi și pământul nostru, pentru pâine, și vom fi noi și pământul nostru robi lui Farao. Dă-ne sămânță ca să sămănăm și să trăim și să nu murim, și pământul nu să va pustii“.

20. Și au luat Iosif tot pământul egipteanilor, lui Farao, pentru că au vândut egipteanii pământul lor lui Farao, că cuprinse pre ei foametea; și fu pământul lui Farao.

21. Și norodul îl robi luiș să-i fie robi, den marginile hotarălor Eghipetului până în margine,

22. Afară den pământul popilor numai nu le-au luat Iosif, pentru că în dar au dat dare popilor lui Farao, și mânca darea care au dat lor Farao, pentru aceea nu ș'au vândut pământul lor.

23. Și zise Iosif tuturor egipteanilor: „Iată, v'am luat pre voi și pământul vostru astăzi lui Farao; luați-vă sămânță și sămănaț pământul.

24. Și vor fi roadele lui, și veț da a cincea parte lui Farao, iară ceale patru părți vor fi voao întru sămințile pământului și de mâncat voao și tuturor cât sânt în casele voastre“.

25. Și ziseră: „Mântuitu-ne-au pre noi! Aflat-am har înaintea domnului nostru, și vom fi robi lui Farao“.

26. Și puse lor Iosif întru poruncă până în ziua de astăzi pre pământul Eghipetului a da a cincea lui Farao, afară den pământul popilor numai nu era lui Farao.

27. Și lăcui Israil în Eghipet, pre pământul Ghesem, și să moșteniră pre el, și creșcură, și să înmulțiră foarte.

46, 3; Ieș. 1, 7.

28. Și mai trăi Iacov în pământul Eghipetului 17 ani. Și fură zilele lui Iacov, anii vieții lui, 140 și 7 de ani.

29. Și să apropiară zilele lui Israil a muri și au chemat pre feciorul lui, Iosif, și zise lui: „De am aflat har înaintea ta, pune mâna ta pre coapsa mea și vei face pre mine milă și adevăr, ca să nu mă îngropi în Eghipet,

24, 2; 50, 5.

30. Ce voiu dormi cu părinții miei, și mă vei rădica den Eghipet și mă vei îngropa la mormântul lor“. Și el zise: „Eu voiu face după cuvântul tău“.

25, 10.

31. Și zise lui: „Jură-te mie!“ Și jură lui și să închină Israil pre marginea toiagului lui.

Evr. 11, 21.

CAP 48

Iacov blagoslovește pre fiii lui Iosif.

1. Și fu după cuvintele acestea, și să porunci lui Iosif că: „Tată-tău să dodeiaște!“ Și luând pre amândoi fiii lui, pre Manasi și pre Efraim, au venit către Iacov.

2. Și să spuse lui Iacov, zicând: „Iată, fiiul tău Iosif vine către tine“. Și întărindu-se Israil, șazu pre pat.

3. Și zise Iacov lui Iosif: „Dumnezăul meu mi s’au arătat în Luza, în pământul Hanaan, și mă blagoslovi

28, 13.

4. Și-m zise: ‘Iată, eu te voi creaște și te voi înmulți și te voi face întru adunare de limbi, și-ț voi da ție pământul acesta, și semenției tale după tine, în ținere veacinică’.

28, 13; 46, 3; 35, 11.

5. Acum dară, acești doi feciori ce ți se-au făcut ție în pământul Eghipetului, mai nainte de ce am venit eu la Eghipet, ai miei sânt; Efrem și Manasi, ca Ruvim și Simeon vor fi mie.

41, 50; Is. Navi 13, 7.

6. Iară nepoții care vei naște de acuma ai tăi vor fi, pre numele fraților lor se vor chema întru sorții lor.

7. Iară eu când veniiam den Mesopotamia Asiriei, au murit Rahil, mumăta, în pământul Hanaan, apropiindu-mă la locul alergăturii cailor, după pământul lui Havratha a veni la Efratha, și am îngropat pre dânsa în calea alergăturii cailor, aceasta iaste Vithleem“.

35, 19.

8. Și văzând Israil feciorii lui Iosif, zise: „Cine-ț sânt aceștea?“

9. Și zise Iosif tatâni-său: „Fii-m sânt, care mi’au dat Dumnezău aicea“. Și zise Iacov: „Adu-mi-i aproape pre ei, pentru ca să blagoslovesc pre ei“.

33, 5.

10. Și ochii lui Israil să îngreuiasă la vedea, de bătrâneate, și nu putea să vază. Și-i apropiară pre ei către dânsul, și-i sărută pre dânșii, și-i îmbrățișă pre ei.

11. Și zise Israil către Iosif: „Iată, de fața ta nu mă lipsiiu și, iată, îm arătă Dumnezău și sămânța ta“.

12. Și scoase pre dânșii Iosif den genunchile lui, și să închinară lui cu fața la pământ.

13. Și luând Iosif pre amândoi feciorii lui, pre Efrem în dreapta, și în stânga lui Israil, iară pre Manasi în stânga, și în dreapta lui Israil, apropie-i pre ei de dânsul.

14. Și întinzând Israil mâna cea dreaptă, au pus-o pre capul lui Efrem, și acesta era cel mai tânăr, și cea stângă pre capul lui Manasi, schimbându-ș mâinile.

15. Blagoslovi pre ei și zise: „Dumnezău, căruia bineplăcură părinții miei înaintea lui, Avraam și Isaac, Dumnezăul cela ce mă hrănește den tinirețile mele până în ziua de astăzi,

Evr. 11, 21.

16. Îngerul cela ce mă mântuiaște den toate realele să blagoslovească copiii aceștea, și să cheame pre ei numele meu și numele părinților miei, Avraam și Isaac, și să înmulțască în mulțime multă pre pământ“.

32, 1; Mat. 11, 1.

17. Și văzând Iosif cum au pus tată-său mâna cea dreaptă pre capul lui Efrem, îi păru lui greu și să apucă de mâna tătâni-său să o ia de pre capul lui Efrem pre capul lui Manasi.

18. Și zise Iosif tătâni-său: „Nu așa, tată, pentru că acesta iaste cel dentâi născut; pune dreapta ta pre capul lui“.

19. Și nu vru, ce zise: „Știu fiiule, știu! Și acesta va fi în norod, și acesta să va înălța, iară fratele lui cel mai tânăr mai mare decât el va fi, și seminția lui va fi întru mulțime de limbi“.

20. Și blagoslovi pre dânșii în ziua aceea, zicând: „Întru voi să va blagoslovi Israil, zicând: ‘Facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efrem și ca pre Manasi!’“ Și puse pre Efrem înaintea lui Manasi.

21. Și zise Israil lui Iosif: „Iată, eu moriu, și va fi Dumnezeu cu voi și va întoarce pre voi Dumnezău den pământul acesta la pământul părinților voștri.

22. Iară eu îț dau ție Sichima aleasă, mai sus de frații tăi, care am luat den mânile amoreilor, cu sabia mea și cu arcul“.

CAP 49

Proorocia și moartea lui Iacov.

1. Și chemă Iacov pre feciorii lui și zise lor: „Adunați-vă, pentru ca să vă spuiau eu voao ce va timpina pre voi în zilele ceale de apoi.

2. Adunați-vă, și ascultați pre mine, fiii lui Iacov! Ascultați pentru tată-vostru.

3. Ruvim, întâi născut al meu, tu, vârtutea mea și începătura fiilor miei, silniceaște a te purta și silniceaște obraznic te semețiș; ca apa să nu herbi,
29, 32. A 2 Leage 21, 17.

4. Pentru că te suiș pre patul tătâni-tău, atuncea ai pângărit așternutul unde te-ai suit.

1 Paralip. 5, 1.

5. Simeon și Levi – frați, au săvârșit strâmbătatea aleagerii lor.

6. La sfatul lor să nu vie sufletul meu, și pre adunarea lor să nu să razime ficații miei, că, întru mânia lor, au omorât oameni și, întru pohta lor, au tăiat vinele taurului.

34, 25.

7. Blestemată mânia lor, pentru că iaste obraznică, și urgia lor, căce s'au întărit; împărți-voiu pre dânșii în Iacov și voiu sămăna pre dânșii în Israil.

8. Iudo, pre tine vor lăuda frații tăi. Mânile tale – pre umerile vrăjmașilor tăi. Închina-ți-se-vor ție feciorii tătâni-tău.

35, 23.

9. Puiul leului, Iudo, den vlăstari, fiiul meu, te suiș! Culcându-se, dormi ca un leu, și ca puiul de leu; cine va scula pre el?

1 Paralip. 5, 2; Num. 23, 24; Mat. 2, 6.

10. Nu va lipsi stăpânitori den Iuda, și povățitori den coapsa lui, până vor veni ceale ce-i zac lui, și el – nădejdea limbilor.

11. Legând la vie mânzul său și la cârceiu mânzul măgăriții lui, va spăla cu vin îmbrăcămintea sa și cu sângele strugurului învălitura lui.

12. Veaseli ochii lui de vin și mai albi denții lui decât laptele.

13. Zavulon lângă mare va lăcui, și el lângă adăpostul vaselor, și se va întinde până la Sidon.

Is. Navi 19, 10, 16.

14. Isahar binele au pohtit, odihnindu-se întru mijlocul sortilor.

15. Și văzând odihna cum iaste bună și pământul cum iaste gras, ș'au supus umărul său a osteni, și să făcu om plugariu.

16. Dan va judeca nărodul lui, și ca o rudă în Israil.

17. Și să făcu lui Dan șarpe pre cale, șezând pre cărare, mușcând călcăiu de cal, și va cădea călărețul în ceale de apoi.

18. Mântuirea așteptând, a Domnului.

19. Gad ispită îl va ispiti pre el, și el va ispiti pre el după urmă.

20. Asir, grasă e pâinea, și el va da hrană boiarilor.

21. Nethalim, rădăcină lăsată, crescând întru naștere, frumuseaște.

22. Iosif, fiu crescut, râvnit fiiul meu cel mai tânăr, cătră mine te întoarce.

23. Cătră carele sfătuind suduia și să ținea întru el domni săgetăturilor.

24. Și să fărâmară cu tărie arcele lor și să slăbănogiră vinele brațelor mânilor lor, pren mâna putearnicului Iacov; de-acolo cela ce au întărit pe Israil, de la Dumnezeu tatăl tău.

25. Și ajută ție Dumnezeu meu și te blagoslovi cu blagoslovenia ceriului de sus, și blagoslovenia pământului care are toate, pentru blagoslovenia țițelor și zgăului.

26. Blagoslovenia tătâne-tău și a mumei tale să preaîntări, pre blagoslovenia a munți întăriț și pre blagoslovenii de ȣermuri veacinice; carele vor fi pre capul lui Iosif, și pre creăștetul cărora au povățuit frații.

27. Veniamin, lup hrăpitoriu, demineața va mânca încă, și în seară va mântui mîncarea“.

28. Toți aceștea, fiii lui Iacov, 12. Și aceastea au grăit lor tatăl lor, și blagoslovi pre ei; pre fieștecarele după blagoslovenia lui blagoslovi pre ei.

29. Și zise lor: „Eu mă voi daoge cătră al meu nărod, îngropați-mă cu părinții miei în peștera care iaste întru țarina lui Efron Heteul,

23, 20

30. În peștira cea îndoită, ce iaste în prejma Mamvriei, în pământul Hanaan, care au câștigat Avraam peștira de la Efron Heteul, întru câștigare de mormânt.

23, 17; 25, 9; 50, 13.

31. Acolo au îngropat pre Avraam și pre Sarra, fămeaia lui; și acolo au îngropat pre Isaac și pre Reveca, fămeaia lui; și acolo au îngropat pre Lia.

23, 19; 25, 9; 35, 27.

32. Întru avearea țarinii și a peștirii ce iaste întru dânsa, de la feciorii lui Het“.

33. Și părăsi Iacov învățând pre feciorii lui; și rădicând Iacov picioarele pre pat, răposă și să adaose cătră nărodul lui.

Fapt. Ap. 7, 15.

CAP 50

Îngroparea lui Iacov. Moartea lui Iosif.

1. Și căzând Iosif pre fața tătâne-său, plânse amar pre dânsul, și-l sărută pre el.

2. Și porunci Iosif slugilor sale, celor ce era îngropători, ca să îngroape pre tată-său; și îngropară îngropătorii pe Israil.

3. Și să pliniră lui 40 de zile, pentru că așa să numără zilele îngropării, și plânse pre el Eghipetul 70 de zile.

4. Și după ce au trecut zilele plângerii, au grăit Iosif domnilor lui Farao, zicând: „De am aflat har înaintea voastră, graiț întru urechile lui Farao, zicând

5. Că tată-mieu m’au jurat mai nainte de moartea lui, zicând: ‘În groapa ce mi’am săpat mie în pământul Hanaan, acolo să mă îngropi’; acum dară să mă suiu să îngrop pre tată-miu și mă voiu întoarce“.

47, 29.

6. Și zise lui Farao dupe zisele lui Iosif, și zise Farao lui Iosif: „Suie-te și îngroapă pre tată-tău, dupe cum te-au jurat!“

7. Și să sui Iosif să îngroape pre tată-său, și să suiră împreună cu el toate slugile lui Farao, și cei bătrâni ai casei lui, și toți bătrânii Eghipetului,

8. Și toată casa lui Iosif, și frații lui, și toată casa tătâni-său, și rudenia; și oile și boii le-au lăsat în pământul Ghesem.

9. Și să suiră cu el cară și călăreți și să făcu tabără mare foarte.

10. Și mearseră la aria lui Atad, care iaste decindea de Iordan, și plânseră pre el plângere mare și tare foarte; și făcu plângerea tătâni-său șapte zile.

11. Și văzură lăcuiitorii pământului Hanaan plângerea la aria lui Atad și ziseră: „Plângere mare iaste aceasta eghipteanilor“, pentru aceea au numit numele locului aceluia Plângerea Eghipetului, carele iaste decindea de Iordan.

12. Și făcură lui așa feciorii lui, după cum porunci lor:

13. Și luară pre dânsul feciorii lui la pământul lui Hanaan și-l îngropară pre dânsul în peștera cea îndoită, care au câștigat Avraam, peșteră întru ocină de mormânt de la Efron Heteul, în preajma Mamvriei.

49, 30; 23, 17; Fapt. Ap. 7, 16.

14. Și să întoarse Iosif la Eghipet, el și frații lui, și toți câți se-au suit cu el, să îngroape pre tatăl lui.

15. Și văzând frații lui Iosif că au murit tatăl lor, ziseră: „Cândai să nu-ș aducă aminte de rău noao Iosif, și răsplătire ne va da noao toate realele câte i-am făcut lui“

16. Și mergând la Iosif ziseră: „Tată-tău te-au jurat mai nainte de moarte, zicând:

17. ‘Așa ziceți lui Iosif: ‘Lasă lor strâmbătatea și greșala lor, că reale ție au arătat; și acum priimește nedereptatea slugilor Dumnezăului tătâni-tău’“. Și plânse Iosif, grăind ei cătră dânsul.

18. Și venind cătră dânsul, ziseră: „Iată, noi – robii tăi“.

19. Și zise lor Iosif: „Nu vă teamereți, pentru că al lui Dumnezău sânt eu.
42, 18; 45, 5.

20. Voi aț vrut împotriva mea întru reale, iară Dumnezău au vrut pentru mine întru bunătați, pentru ca să se facă ca astăzi ca să se hrănească nărod mult“.

21. Și zise lor: „Nu vă teamereți, eu voi hrăni pre voi și casele voastre“. Și mângâie pre ei și le grăi lor la inimă.

47, 12.

22. Și lăcui Iosif la Eghipet, el și frații lui și toată casa tatâni-său; și trăi Iosif ani 110.

23. Și văzu Iosif feciorii lui Efraim până a treia seminție; și feciorii lui Mahir, feciorul lui Manasi, născură preste copsele lui Iosif.

Num. 32, 39.

24. Și zise Iosif fraților lui, zicând: „Eu moriu, și cu socotință va socoti Dumnezău pre voi și va scoate pre voi din pământul acesta la pământul care au jurat Dumnezău părinților noștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov“.

Evr. 11, 22.

25. Și jură Iosif pre fiii lui Israil, zicând: „Întru socotință ce va socoti Dumnezău pre voi și să luați oasele mele cu voi de aicea“.

Ieș. 13, 19. Is. Navi 24, 31.

26. Și muri Iosif fiind de ani 110. Și-l îngropară pre el în mormânt la Eghipet.

IEȘIREA

CAP 1

Asuprirea fiilor lui Israil în Eghipet.

1. Acestea-s numele fiilor lui Israil, celora ce au intrat în Eghipet deodată cu Iacov, tatăl lor, fieștecarele cu toată casa lui au intrat:

1. Paralip, 2, 1.

2. Ruvim, Simeon, Levi, Iuda,

3. Isahar, Zavolon, Veniamin,

4. Dan și Nefthalim, Gad și Asir. Iară Iosif era la Eghipet.

5. Și era toate sufletele ce ieșise de la Iacov, 70 și 5.

Fac. 46, 27.

6. Și muri Iosif, și toți frații lui, și toată ruda aceea.

Fac. 50, 26.

7. Și fiii lui Israil crescură și să înmulțiră, și prostateci să făcură, și să întăriră foarte, foarte, și înmulți pământul pre ei.

Fac. 47, 27; Fapt. Ap. 7, 17.

8. Și să sculă alt împărat pre Eghipet, carele nu știa pre Iosif.

9. Și zise limbii lui: „Iată, limba fiilor lui Israil, mare mulțime, și poate mai mult de noi.

10. Veniți dară să-i meșteșugim pre dâșii, pentru ca să nu să înmulțească și, când ni se va întâmpla noao războiu, să vor adaoge și aceștea cătră nepriateni și, bătând pre noi, vor ieși den pământ“.

11. Și le puse lor ispravnici pre lucrure, pentru ca să-i chinuiască întru fapte. Și zidiră cetăți tari lui Farao, pre Pitho, și pre Ramesi, și pre On, carele iaste Iliupolis.

12. Și întru cât îi smeriia pre dâșii, întru atâta să făcea mai mulți și să întăriia foarte, foarte.

13. Și să scârbiia eghipteanii de fiii lui Israil și asupriia eghipteanii pre fiii lui Israil cu silă.

14. Și le chinuia viața lor întru lucrurile ceale cumplite, cu lutul și cu cărămidăria, și cu toate lucrurile ce sânt la câmpu, după toate lucrurile ce-i robiia pre dâșii cu silă.

15. Și zise împăratul eghipteanilor moașelor jidovilor, uniia dentru dânsele, numele – Sepfora, și numele a doua – Fua.

16. Și zise lor: „Când sânteț moașe la ovreaice și sânt la naștere, de va fi parte bărbătească, îl ucideț, iară de va fi fămeiască, o cruțat“.

17. Și să temură moașele de Dumnezeu și nu făcură după cum le-au poruncit lor împăratul Eghiptului și da viață celor de parte bărbătească.

18. Și chemă împăratul Eghiptului moașele și le zise lor: „Ce că aț făcut lucrul acesta și aț cruțat cei de parte bărbătească?“

19. Și ziseră moașele lui Farao: „Nu-s ca muierile Eghiptului ovreaicile, pentru că nascu mai nainte de cum a intra cătră dânsule moașele“. Și năștea.

20. Și bine făcea Dumnezeu moașelor; și să înmulți nărodul și să întări foarte.

21. De vreme ce să teamea moașale de Dumnezeu, și-ș făcură lor case.

22. Și porunci Farao, a tot norodul lui zicând: „Toată partea bărbătească ce să va naște la ovreai, în gărlă să-l aruncaț, și toată partea fămeiască să o cruțat pre ea“.

Fapt. Ap. 7, 19.

CAP 2

Moisi.

1. Și era oarecare den neamul lui Levi, carele au luat den featele lui Levi.

6, 20; Num. 26, 59.

2. Și o ținu pre ea, și în pânțece luo și născu făt. Și, văzându-l iscusit, l-au acoperit luni trei.

Fapt. Ap. 7, 20; Evr. 11, 23.

3. Și de vreme ce nu mai putea să-l ascunză, luo lui mumă-sa un sicriu de papură și-l unse cu zmoală cleioasă și puse înlăuntru copilul într'însul, și-l puse în marginea gârlei.

4. Și privii soru-sa de departe, să știe ce să va întâmpla lui.

Fapt. Ap. 7, 21.

5. Și să pogorî fata lui Farao să să scalde la gărlă, și roabele ei mergea pe aproape pre lângă gărlă, și văzând sicriul în margine, trimițând roaba, l-au luat.

6. Și deschizând, văzu copilul plângând în sicriu și nu să îndură de el fata lui Farao și zise: „Den copiii ovreailor iaste acesta“.

7. Și zise sora lui featei lui Farao: „Voia-ț iaste să chemi ție fămeaie doică de la ovreai și va da țată copilului?“

8. Și zise ei fata lui Farao: „Pasă!“ Și ducându-se fata, au chemat pre muma copilului.

9. Și zise cătră ea fata lui Farao: „Păzește-m copilașul acesta și mi-l apleacă, și eu îți voi da plata ta!“ Și luă muierea copilul și-l aplecă pre el.

10. Și crescând copilul, l-au dus pre dânsul la fata lui Farao și fu ei întru fecior; și-i numi numele lui Moisi, zicând: „Den apă l-am luat pre dânsul“.

11. Și fu în zilele aceale multe, făcându-se mare, Moisi ieși cătră frații lui, feciorii lui Israil; și socotind ostineala lor, văzu pre un om eghiptean bătând pre oarecare ovreaiu, den frații lui, fiiu lui Israil.

Fapt. Ap. 7, 23; Evr. 11, 24.

12. Și căutând încoace și încoalea, nu văzu pre nimene; și ucigând pre eghiptean, îl ascunse pre el în năsip.

13. Și ieșind a doao zi, văzu doi oameni ovreai sfădindu-se și zise celui ce făcea strâmbătate: „Pentru căci bați pe aproapele-ț?“

Fapt. Ap. 7, 26.

14. Și cela zise: „Cine te-au pus boiaren și judecătoriu pre noi? Au doară vei tu să mă ucizi, în ce chip ai ucis ieri pre eghiptean?“ Și să spământă Moisi și zise: „De s’au făcut așa dovedit acest cuvânt?“

15. Și auzi Farao cuvântul acesta și cerea să ucigă pre Moisi. Și să osebi Moisi de fața lui Farao și lăcui în pământul Madiam; și mergând în pământul Madiam, au șăzut la fântână.

Fapt. Ap. 7, 29; Evr. 11, 27.

16. Și la popa den Madiam era 7 feate, păscând oile tătâni-său, lui Iothor.

4, 18.

17. Și mergând, scotea apă până umplură jgheaburile, ca să adape oile tătâni-său, lui Iothor. Și mergând păstorii, le-au scos pre dânsule. Și sculându-se Moisi, le-au mântuit pre eale, și le-au scos apă lor, și au adăpat oile lor. Și mearseră cătră Raguil, tatăl lor, și el zise lor:

Fac. 29, 10.

18. „De ce aț grăbit de ați venit astăzi?“

19. Și eale ziseră: „Om eghiptean ne-au mântuit pre noi de păstori și ne-au scos noao apă și ne-au adăpat oile noastre“.

20. Și el zise featelor lui: „Dară unde iaste? Și pentru ce așa aț lăsat pre om? Chemați-l pre el ca să mănânce pâine!“ Și lăcui Moisi lângă om.

21. Și-i deade pre Sepfora, fata lui, lui Moisi fămeaie.

18, 2.

22. Și luând în pânțece fămeaia, născu fecior. Și-i numi Moisi numele lui Ghersem, zicând că: „Nemearnec sânt în pământ striin“.

18, 3, 4.

23. Și zămislind încă, născu al doilea fecior. Și-i numi numele lui Eliezer, zicând că: „Dumnezeul tătâni-mieu, ajutoriu mie, și mă mântui den mânilor lui Farao“.

24. Și după zilele ceale multe acealea, au murit împăratul Eghipetului; și suspinară fiii lui Israil de lucruri și strigară și să sui strigarea lor cătră Dumnezeu de la lucruri.

25. Și ascultă Dumnezeu suspinările lor, și-ș aduse aminte de făgăduința lui cea cătră Avraam și Isaac și Iacov, și căută Dumnezeu pre fiii lui Israil și să cunoscă lor.

Preoția 26, 42.

CAP 3

Chemarea lui Moisi.

1. Și Moisi era păscând oile lui Iothor, socru-său, popei de Madiam. Și aduse oile supt pustiiu și veni la muntele lui Dumnezeu, Horiv.

2. Și să arată lui îngerul Domnului, în pară de foc, den rug; și văzu cum rugul arde cu foc, și rugul nu ardea.

Fapt. Ap. 3, 2.

3. Și zise Moisi: „Mergând mai nainte, voi vedea această videnie mare: căci nu arde rugul“.

4. Și deaca văzu Domnul că să apropie să vază, îl chemă pre dânsul Domnul den rug, zicând: „Moisi, Moisi!“ Și el zise: „Ce iaste, Doamne?“

5. Și el zise: „Nu te apropia aicea; dezleagă încălțămintele den picioare-ți, pentru că locul întru carele tu stai pământ sfânt iaste“.

Fac. 28,17.

6. Și-i zise lui: „Eu sânt Dumnezăul tătâni-tău, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui Iacov“. Și-ș întoarse Moisi fața lui, pentru că să teamea să caute deschis înaintea lui Dumnezău.

Mat. 22, 32; Marc. 12, 26; Luca 20, 37; Fapt. Ap. 7, 31.

7. Și zise Domnul cătră Moisi: „Văzând văzui chinuirea norodului mieu de la Eghipet, și strigarea lor am auzit, dintru cei ce gonesc pentru lucru.

Fapt. Ap. Ap. 7, 34.

8. Pentru că știu durearea lor, și mă pogorâiu să-i scoțu pre ei den mîna eghipteanilor și să-i scoțu pre ei din pămîntul acela și să-i bag pre ei în pămînt bun și mult, la pămîntul ce cură lapte și miare, la pămîntul hananeilor, și heteilor, și amoreilor, și ferezeilor, și ghergheseilor, și ievuseilor.

33, 3.

9. Și acum, iată, strigarea fiilor lui Israil veni cătră mine,

10. Și eu văzui chinul carele eghipteanii chinuiesc pre ei. Și acum, vino să te tremiț cătră Farao, împăratul Eghiptelui, și vei scoate norodul meu, pre fiii lui Israil, din pămîntul Eghiptelui“.

11. Și zise Moisi cătră Dumnezeu: „Cine sînt eu, ca să merg cătră Farao, împăratul Eghiptelui, și ca să scoț pre fiii lui Israil din pămîntul Eghiptelui?“

12. Și zise Dumnezeu lui Moisi zicînd că: „Voiu fi cu tine, și aceasta ți-e semnul că eu te tremiț ca să scoți tu norodul meu din pămîntul Eghiptelui: și vă veți închina lui Dumnezeu în muntele acesta“.

13. Și zise Moisi cătră Dumnezeu: „Iată, eu mă voiu duce cătră fiii lui Israil și voiu zice cătră ei: ‘Dumnezeul părinților noștri m’au trimis cătră voi’; și mă vor întreba: ‘Ce iaste numele Lui?’, ce voiu zice cătră ei?“

14. Și zise Dumnezeu cătră Moisi zicînd: „Eu sînt cela ce sînt“. Și zise: „Așa vei zice fiilor lui Israil: ‘Cela ce iaste m’au tremis cătră voi’“.

15. Și zise Dumnezeu iarăș cătră Moisi: „Așa vei zice fiilor lui Israil: ‘Domnul Dumnezeu părinților noștri, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov, m’au trimis cătră voi. Acesta-m iaste mie nume veacinic și pomenire, neamurile neamurilor’.

4, 5.

16. Deci mergînd, adună bătrînimea fiilor lui Israil și vei zice cătră ei: ‘Domnul Dumnezeu părinților noștri mi se-au ivit mie, Dumnezeu lui Avraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov, zicînd: ‘Cu socotință am socotit pre voi și câte vă se-au întîmplat voao în Eghipt’,

17. Și ziș: ‘Voiu sui pre voi den chinuirea eghipteanilor la pămîntul hananeilor, și heteilor, și eveilor, și amureilor, și ferezeilor, și ghergheseilor, și ievuseilor, la pămîntul ce cură lapte și miare’.

18. Și vor asculta glasul tău și vei întra tu și bătrîni lui Israil cătră Farao, împăratul Eghiptelui, și vei zice cătră el: ‘Domnul Dumnezeu ovreilor ne-au chemat pre noi, deci vom merge cale de trei zile în pustie, pentru ca să facem jârtvă Domnului Dumnezeului nostru’.

5, 1, 3; 10, 7.

19. Și eu știu cum nu va lăsa pre voi Farao, împăratul Eghiptului, să meargeți, de nu va fi cu mână tare.

20. Și întinzând mâna mea, voi lovi pre eghipteani în toate minunile mele care voi face întru dânșii, și duple aceasta voi trimite pre voi.

21. Și voi da har norodului acestuia înaintea eghipteanilor și, când veți ieși, nu veți ieși deșărți,

11, 2; 12, 35, 36; Fac. 15, 14.

22. Ce va ceare muiarea de la vecin și lăcuitoarea dintr'un loc cu ea vase de argint, și de aur, și îmbrăcăminte, și veți pune preste fiii voștri și preste featele voastre, și veți dezbrăca pre eghipteani“.

CAP 4

Minunile lui Moisi.

1. Și răspunse Moisi și zise: „Dară de nu mă vor creade, nici vor asculta glasul mieu, pentru că vor zice cum: ‘Nu ți s’au ivit Domnul!’, ce voi zice cătră ei?“

2. Și zise lui Domnul: „Ce iaste aceea den mâna ta?“ Și zise: „Toiag“.

3. Și zise lui: „Aruncă pre el pre pământ!“ Și aruncă pre el pre pământ și să făcu șarpe, și fugi Moisi de la dânșul.

7, 10.

4. Și zise Domnul cătră Moisi: „Întinde-ț mâna de-l apucă de coadă!“ Și întinzând mâna, îl apucă de coadă și să făcu toiag în mâna lui.

5. Și zise lui: „Pentru ca să crează ție cum ți se-au ivit Domnul Dumnezăul părinților lor, Dumnezăul lui Avraam, și Dumnezăul lui Isaac, și Dumnezăul lui Iacov“.

3, 7, 15.

6. Și zise lui Domnul iarăș: „Bagă mâna ta în sânul tău!“ Și băgă mâna lui în sânul lui, și scoasă mâna lui den sânul lui, și să făcu mâna lui plină de bubele stricăciunii, ca zăpada.

7. Și zise lui Domnul: „Iarăș bagă mâna ta în sânul tău!“ Și băgă mâna lui în sânul lui, și o scoase den sânul lui, și iarăș să tocmi în fealiul trupului ei.

8. „Și de nu te vor creade, nice vor asculta glasul semnului dentâi, vor creade ție glasul semnului al doilea.

9. Și va fi, de nu vor crede ție, acestor doao seamne, nici vor asculta glasul tău, vei lua den apa râului și vei turna pre uscat, și va fi apa ce vei lua den râu, sânge pre uscat“.

7, 17.

10. Și zise Moisi cătră Domnul: „Rogu-mă, Doamne, nu-s vreadnic mai nainte de ieri, nice mai înainte de alaltaieri, nice de când ai început a grăi robului tău; supțire la glas și zăbavnic la limbă sânt eu“.

6, 12, 30.

11. Și zise Domnul cătră Moisi: „Cine au dat gură omului? Și cine au făcut rău la auz și surdu, văzător și orbu? Nu-s eu Domnul Dumnezeu?“

12. Și acum pasă, și eu voiu deșchide gura ta și te voiu înderepta carele vei vrea să grăiești“.

Mat. 10, 19.

13. Și zise Moisi: „Rogu-mă, Doamne, aleage altul să poată, carele vei trimite“.

14. Și mâneindu-se Domnul pre Moisi cu urgie, zise: „Nu, iată, Aaron, fratele tău, levitul? Știu că el grăind va grăi ție. Și iată, el va ieși întru timpinarea ta și, văzându-te, să va bucura întru el.“

15. Și vei zice cătră dânsul și vei da cuventele meale în gura lui; și eu voiu deșchide gura ta și gura lui și voiu tocmi pre voi care veț face.

16. Și el va grăi ție cătră norod și el va fi ție gura, și tu vei fi lui de cătră Dumnezeu.

7, 1, 2.

17. Și toiagul acesta ce s’au întors în șarpe vei lua în mâna ta, întru carele vei face cu dânsul seamnele“.

18. Și mearse Moisi și să întoarse cătră socru-său, Iothor, și zise: „Mearge-voiu și mă voiu întoarce cătră frații miei de la Eghipet, și voiu vedea de încă trăiescu“. Și zise Iothor cătră Moisi: „Pasă sănătos!“

18, 1.

19. Și după zilele aceale multe, muri împăratul Eghipetului; și zise Domnul cătră Moisi, în pământul Madiam: „Pasă, du-te la Eghipet, pentru că au murit toț cât cerca sufletul tău“.

Mat. 2, 20.

20. Și luând Moisi fămeaia lui și copiii, îi sui pe trăgători și să întoarse la Eghipet. Și luo Moisi toiagul, cel de la Dumnezeu, în mâna lui.

21. Și zise Domnul cătră Moisi: „Mergând tu și întorcându-te la Eghipet, caută toate ciudesiile ce am dat în mâna ta, să le faci pre eale înaintea lui

Farao. Iară eu voiui întări inima lui și nu va tremite norodul.

7, 3; 14, 4; 9, 12.

22. Și tu vei zice lui Farao: ‘Acestea zice Domnul Dumnezeu al ovreilor: ‘Fiiul cel dentâi născut al meu – Israil.

23. Și ziș ție: Tremite norodul meu, pentru ca să să închine mie. Și tu n’ai vrut să-l tremiț pre el; caută dară, eu voiui ucide pre fiiul tău cel dentâi născut’“.

11, 5; 12, 29; 13, 15.

24. Și fu pre cale întru popas, întempină pre dânsul îngerul Domnului și cerca pre dânsul să-l omoară.

25. Și luând Sepfora pietricea ascuțită, au tăiat marginele acoperemântului trupului fiiului ei, și căzu la picioarele lui și zise: „Stătu sângele obrezaniei fiiului meu“.

Is. Navi 5, 2.

26. Și să duse de la el, pentru căce au zis: „Au stătit sângele obrezaniei fiiului meu“.

27. Și zise Domnul cătră Aaron: „Pasă întru întimpinarea lui Moisi la pustie“. Și să duse și întimpină pre dânsul în muntele lui Dumnezeu și sărută pre dânsul.

28. Și spuse Moisi lui Aaron toate cuvintele Domnului care le-au tremis și toate seamnele câte au poruncit lui.

29. Și mearse Moisi și Aaron și adunară toată bătrânimea fiilor lui Israil.

30. Și grăi lor Aaron toate cuvintele acestea carele au grăit Dumnezeu cătră Moisi

31. Și făcu seamnele înaintea norodului; și crezură lor norodul,

32. Și să bucurară căce au socotit Dumnezeu pre fiii lui Israil și căce le-au văzut lor chinul; și plecându-se norodul, se-au închinat.

CAP 5

Moisi la Farao.

1. Și după acestea întră Moisi și Aaron cătră Farao și ziseră lui: „Acestea zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Trimite-m nărodul meu, pentru ca să-m prăznuiască în pustie!’“

3, 18; 7, 16.

2. Și zise Farao: „Cine iaste căruia voi asculta glasul lui, ca să trimițu pre fiii lui Israil? Nu știu pre Domnul, și pre Israil nu-l voi trimite“.

3. Și ziseră lui: „Dumnezăul ovreailor ne-au chemat pre noi; deci să meargem cale de 3 zile în pustie pentru ca să jârtvuim Domnului Dumnezăului nostru, ca să nu ne întimpine pre noi moarte au ucidere“.

3, 18.

4. Și zise lor împăratul Eghiptului: „Pentru căce Moisi și Aaron îndărătniceaște norodul de la lucru? Meargeț fieștecarele dentru voi cătră lucrurile lui!“

5. Și zise Farao: „Iată, acum să va preaînmulți norodul acesta pre pământ, deci să nu-i potolim pre dânșii de la lucruri“.

1, 7, 12.

6. Și porunci Farao ispravnicilor norodului și logofeților, zicând:

7. „Să nu mai adaogeț să daț paie norodului pentru facerea carămizii ca și ieri și alaltaieri, și astăzi, ce ei meargă și-ș adune lor paiele.

8. Și tocmeala cărămiziei care ei fac, vor face; și în toate zilele să-i asupriț, și nu veț lua nimică de la dânșii, pentru că șăd făr-de lucru, pentru aceaea au strigat, zicând: ‘Să meargem și să jârtvuim Dumnezăului nostru’.

9. Îngreuiaze-se lucrurile oamenilor acestora și grijască aceastea, și nu grijască întru cuvinte deșarte!“

10. Și grăbiia pre ei ispravnicii norodului și logofeții și zicea cătră norod zicând: „Aceastea zice Farao: ‘Nu încă voi mai da voao paie.

11. Voi singuri meargeț de vă adunaț voao paie, de unde veț afla, pentru că nu va râdica dentru tocmeala voastră nemică““.

12. Și să răsipi norodul în tot pământul Eghiptului să strângă trestie pentru paie.

13. Și ispravnicii grăbiia pre dânșii, zicând: „Săvârșiți lucrurile voastre ceale ce vî să cuvine pre zi, ca și când vî să da voao paie“.

14. Și se bătură logofeții neamului fiilor lui Israil, ceia ce era puși peste ei, de ispravnicii lui Farao, zicându: „Pentru căce n’ăț săvârșit tocmealele voastre a cărămidării, ca și ieri și alaltaieri, și astăzi?“

15. Și întrând logofeții fiilor lui Israil, strigară cătră Farao, zicând: „Pentru căce faci așa robilor tăi?

16. Paie nu daț robilor tăi, și cărămide zic noao să facem? Și iată, slugile tale s’au bătut; deci strâmbătate vei face norodului tău?“ Și zise lor:

17. „Fără lucru șădeț, zăbavnici sânteț, pentru aceaea ziceț: ‘Să meargem să jârtvim Dumnezăului nostru’.

18. Acum dară, mergând, lucrați, pentru că paiele nu să vor da voao, și tocmeala cărămizii veți da-o!“

19. Și vedea logofeții fiilor lui Israil pre dânșii în reale, zicând: „Nu va rămânea den cărămidărie ce să cuvine pre zi“.

20. Și întâmpinară pre Moisi și pre Aaron, venind în timpinarea lor, ieșind ei de la Farao,

21. Și ziseră lor: „Vază Dumnezău pre voi și judece, pentru că ați urât mirosul nostru înaintea lui Farao și înaintea slugilor lui, ca să dați sabie în mâna lui, ca să omoară pre noi“.

Fac. 34, 30.

22. Și să întoarse Moisi către Domnul și zise: „Doamne, pentru căce ai chinuit norodul acesta? Și pentru căce m’ai tremis pre mine?“

23. Și, de când am mersu înlăuntru către Farao să grăiescu pre numele tău, au chinuit norodul acesta, și nu ai mântuit norodul tău“.

CAP 6

Moisi trimis din nou la Farao. Neamul său.

1. Și zise Domnul către Moisi: „Acum vei vedea ceale ce voi face lui Farao, pentru că întru mână tare va tremite pre ei și întru braț nalt va scoate pre ei den pământul lui“.

12, 33.

2. Și grăi Dumnăzău către Moisi și zise către dânșul: „Eu – Domnul.

3. Și mă arătaiu către Avraam și Isaac și Iacov, Dumnezău fiind lor; și numele miu, „Domnul“, nu l-am arătat lor.

4. Și am pus făgăduința mea către ei, ca să le dau lor pământul hananeilor, pământul care au sălășluit, întru care au și lăcuit pre dânșul.

Fac. 17, 8; 26, 3.

5. Și eu am asculat suspinarea fiilor lui Israil, carele eghipteanii robesc pre ei, și mi’am adus aminte de făgăduința voastră.

6. Pasă și zi fiilor lui Israil zicând: ‘Eu – Domnul Dumnezeu, și voi scoate pre voi den silneția eghipteanilor și voi mântui pre voi den robia lor și voi izbăvi pre voi întru braț înalt și judecată mare.

7, 5.

7. Și voi lua mie pre voi întru norod mie; și voi fi voao Dumnezeu și veți cunoaște cum eu – Domnul Dumnezeu vostru, cela ce v’au scos pre voi

den pământul Eghiptului și dentru silnicii eghipteanilor,

8. Și voiui băga pre voi în pământul carele am întins mâna mea să-l dau pre dânsul lui Avraam și Isaac și Iacov, și-l voiui da pre dânsul întru sorți. Eu – Domnul’“.

9. Și grăi Moisi așa fiilor lu Israil; și nu ascultară pre Moisi, de micșorarea sufletului și de faptele ceale greale.

10. Și zise Domnul cătră Moisi zicând:

11. „Întră, grăiaște cătră Farao, împăratul Eghiptului, pentru ca să trimiță pre fiii lu Israil den pământul lui“.

12. „Și grăi Moisi înaintea Domnului, zicând: „Iată, fiii lu Israil nu m’au ascultat pre mine, și cum mă va asculta Farao? Și eu fără cuvânt sânt“.

4, 10.

13. Și zise Domnul cătră Moisi și Aaron și le porunci ca să între cătră Farao, împăratul Eghiptului, ca să scoată pre fiii lui Israil den pământul Eghiptului.

14. Și aceștea-s începătorii caselor neamurilor lor, fiii lui Ruvim, celui dentâiu născut al lui Israil: Enoh și Falus, Asron și Harmi. Aceasta e rudenă lui Ruvim.

Fac. 46, 9; Num. 26, 5; 1 Paral. 5, 1.

15. Și fiii lui Semeon: Iemuil și Iamin, și Aod, și Iahin, și Saar, și Saul, cel de la Finisa. Aceștea-s rudeniile fiilor lui Semeon.

Fac. 46, 10; 1 Paral. 4, 24; Num. 26, 12.

16. Și aceștea-s numele fiilor lui Levi, dupe rudeniile lor: Gherson, Caath și Merari. Și anii vieții lui Levi, 137.

Fac. 46, 11; Num. 3, 17; 1. Paral. 6, 1; 23, 6; 6, 17.

17. Și aceștea-s fiii lui Gherson: Loveni și Semei, casele moșiii lor.

18. Și fiii lui Caath: Amvram, și Isaar, și Hevrom, și Oziil. Și anii vieții lui Caath, 130 de ani.

1 Paral. 6, 18.

19. Și fiii lui Merari: Mooli și Omusi. Aceștea-s casele seminției lui Levi, dupe rudeniile lor.

1 Paral. 6, 19.

20. Și luo Amvram pre Iohaveth, fata fratelui tătâni-său, lui fămeaie; și născu lui pre Aaron și pre Moisi, și pre Mariam, sora lor. Și anii vieții lui Amvram, 137 de ani.

21. Și feciorii lui Isaar: Core, și Iafec, și Zehri.

Num. 16, 1.

22. Și feciorii lui Oziil: Misail, și Elisafan, și Segri.

Preoția 10, 4.

23. Și luo Aaron pre Elisaveth, fata lui Aminadav, sora lui Naason, lui fămeaie; și născu lui pre Nadav, și Aviud, și pre Eleazar, și pre Ithamar.

24. Și fiii lui Core: Asir și Elcana, și Aviasar. Acestea-s nașterile lui Core.

1 Paral. 6, 22.

25. Și Eleazar al lui Aaron au luat, den featele lui Futiil, lui fămeaie; și născu lui pre Finees. Acestea-s începăturile seminției leviților, după naștirile lor.

Num. 25, 7.

26. Acestea-s Aaron și Moisi, căroră zise Dumnezeu lor să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet, cu putearea lor.

27. Acestea sânt ceaia ce grăia cătră Farao, împăratul Eghipetului, ca să scoată pre fiii lui Israil den Eghipet; acesta – Aaron, și Moisi.

28. Întru care zi grăi Domnul lui Moisi în pământul Eghipetului,

29. Și grăi Domnul cătră Moisi zicând: „Eu – Domnul! Grăiaște cătră Farao, împăratul Eghipetului, câte eu zic cătră tine“.

7, 5, 17.

30. Și zise Moisi înaintea Domnului: „Iată, eu amorțit la grai sânt, și cum mă va auzi pre mine Farao?“

4, 10.

CAP 7

Ranele Eghipetului.

1. Și zise Domnul cătră Moisi zicând: „Iată, eu te-am dat pre tine dumnezeu lui Farao, și Aaron, fratele tău, îți va fi ție proroc.

2. Și tu vei grăi lui toate câte poruncesc ție, și Aaron, fratele tău, va grăi cătră Farao, ca să trimiță pre fiii lui Israil den pământul lui.

4, 16.

3. Și eu voiu întări inema lui Farao și voiu înmulți seamnele mele și ciudeasele în pământul Eghipetului.

4, 21; 14, 4.

4. Și nu va asculta pre voi Farao, și voiu pune mâna mea pre Eghipet și voiu scoate cu putearea mea norodul mieu, pre fiii lui Israil, den pământul

Eghipetului, cu izbândire mare.

8, 15, 19.

5. Și vor cunoaște toți egipteanii că Eu sânt Domnul, întinzând mâna mea pre Egipt, și voi scoate pre fiii lui Israil den mijlocul lor“.

6, 6, 29.

6. Și făcu Moisi și Aaron duple cum le porunci lor Domnul.

7. Și Moisi era de 80 de ani și Aaron de 80 și 3 de ani când au grăit către Farao.

8. Și zise Domnul către Moisi și Aaron zicând: „Și de va grăi către voi Farao, zicând:

9. ‘Dați-ne noao semnu au minune!’, și vei zice lui Aaron, fratelui tău: ‘Ia toiagul și-l aruncă pre dânsul pre pământu, înaintea lui Farao și înaintea slugilor lui, și va fi bălaur’“.

10. Și întră Moisi și Aaron înaintea lui Farao și a slugilor lui și făcură așa, în ce chip le-au poruncit lor Domnul. Și aruncă Aaron toiagul lui înaintea lui Farao și a slugilor lui și să făcu bălaur.

4, 3; 40, 14.

11. Și chemă Farao pre înțelepții Egiptului și pre vrăjători, și făcură și vrăjătorii egipteanilor cu vrăjăle lor într’acestaș chip.

Fapt. Ap. 13, 8.

12. Și aruncară fiiștecarele toiagul lui, și să făcură bălauri. Și înghiți toiagul lui Aaron toiagile lor.

13. Și să întări inema lui Farao și nu-i ascultă pre dâșii, duple cum le-au grăit lor Domnul.

3, 19; 8, 15, 19.

14. Și zise Domnul către Moisi: „Să îngreue inema lui Farao, ca să nu tremiță norodul.

15. Pasă către Farao dimineața, iată, el iase la apă, și-l vei întâmpina pre țărmurile râului și toiagul ce se-au întorsu în șarpe vei lua în mâna ta.

16. Și vei zice către el: ‘Domnul Dumnezeu al ovreailor m’au trimis către tine, zicând: ‘Trimite-m norodul meu ca să slujască mie în pustie!’, și iată, n’ai ascultat până într’atăta’.

5, 1; 8, 1, 20.

17. Și acum, așa zice Domnul: ‘Întru aceasta vei cunoaște cum eu – Domnul: iată, eu bat cu toiagul cel den mâna mea pre apa ce iaste în râu, și să va premeni în sânge.

4, 9; 6, 29.

18. Și peștii ce sânt în apă vor muri și să va împuti râul și nu vor putea eghipteanii să bea apă den râu’“.

19. Și zise Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui tău: ‘Ia toiagul în mâna ta și întinde mâna ta pre apele Eghiptelui, și pre râurile lor, și pre iazurile lor, și pre mociorițile lor, și pre toată apa lor adunată. Și va fi sânge în tot pământul Eghiptelui, întru leamne și în pietri’“.

20. Și făcură așa Moisi și Aaron, duple cum le-au poruncit lor Dumnezeu. Și rădicând Aaron toiagul lui, lovi apa ce era în râu, înaintea lui Farao și înaintea slugilor lui, și premeni toată apa den râu în sânge.

17, 5; ps. 77, 49.

21. Și peștii den râu au murit, și să împuti râul, și nu putea eghipteanii să bea apă den râu, și era sângele în tot pământul Eghiptelui.

22. Și făcură așa și vrăjătorii eghipteanilor cu vrăjăle lor. Și să întări inema lui Farao și nu ascultă pre dânșii, duple cum zise Domnul.

8, 7; 18.

23. Și întorcându-se Farao, au intrat în casa lui și nu băgă în mintea lui nici de aceasta.

24. Și săpară toț eghipteanii pe împrejurul râului ca să bea apă, și nu putea să bea apă den râu.

25. Și să pliniră 7 zile dupe ce lovi Domnul râul.

CAP 8

Alte rane asupra Eghiptelui.

1. Și zise Domnul cătră Moisi: „Întră cătră Farao și vei zice cătră el: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Tremite-m norodul mieu pentru ca să să închine mie.

7, 16; 5, 1.

2. Iară de nu vei vrea tu să-l trimiț pre dânsul, iată, eu lovescu toate hotarăle tale cu broaște.

3. Și va vărsa râul broaște și, suindu-se broaștele, vor intra în casele tale, și în cămările așternuturilor tale, și pre paturile tale, și în casele slugilor tale și ale norodului tău, și în aluaturile tale, și în cuptoarele tale;

4. Și pre tine, și pre norodul tău, și pre slugile tale se vor sui broaștele’“.

5. Și zise Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui tău: ‘Întinde cu mâna ta toiagul pre râuri, și pre iazuri, și pre mocerite, și scoate broaștele

pre pământul Eghiptului”.

6. Și întinse Aaron mâna pre apele Eghiptului și scoase broaștele pre pământul Eghiptului și să sui broasca și acoperi tot pământul Eghiptului.

Ps. 104, 29.

7. Și făcură așa și vrăjitorii Eghiptului cu vrăjile lor și scoaseră broaștele pre pământul Eghiptului.

7, 22; 9, 11.

8. Și chemă Farao pre Moisi și pre Aaron și zise: „Rugați-vă pentru mine cătră Domnul și să ia broaștele de la mine și de la norodul meu, și voi trimite norodul și vor jârtvi Domnului”.

9. Și zise Moisi cătră Farao: „Făgăduiaște cătră mine, când mă voi ruga pentru tine și pentru slugile tale și pentru norodul tău, ca să piarză broaștele de la tine și de la norodul tău și den casele voastre, fără numai în râu vor rămânea”.

10. Și el zise: „Măine”. Și zise: „După cum ai zis, pentru ca să vezi cum nu iaste altul afară den Domnul.

11. Și se vor rădica broaștele de la tine, și den casele voastre, și den curți, și den slugile tale, și den norodul tău, fără numai în râu vor rămânea”.

12. Și ieși Moisi și Aaron de la Farao și strigă Moisi cătră Domnul pentru porunca broaștelor, după cum făgădui Farao.

13. Și făcu Domnul după cum zise Moisi și muriră broaștele den case, și den curți, și den țarine.

14. Și le adunară clăi-clăi, și să îmпуți pământul.

15. Și văzând Farao cum s’au făcut răsuflare, se îngreue inema lui și nu ascultă pre ei duple cum au grăit Domnul.

3, 19; 7, 4, 13.

16. Și zise Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron: ‘Întinde cu mâna toiagul tău și loveaște țărâna pământului, și vor fi mușăte întru oameni și întru dobitoace, și pre Farao, și pre casele lui, și pre slugile lui; și în toată țărâna pământului se făcură mușătele, în tot pământul Eghiptului”.

Ps. 77, 50; 104, 30.

17. Și întinse Aaron cu mâna toiagul și lovi țărâna pământului și să făcură mușățile întru oameni și întru dobitoace, și în toată țărâna pământului s’au făcut mușățile, în tot pământul Eghiptului.

18. Și făcură așa și vrăjitorii cu vrăjile lor, ca să scoată mușăța, și nu putură. Și să făcură mușățile întru oameni și întru dobitoace.

19. Și ziseră vrăjitorii către Farao: „Deaget al lui Dumnezeu iaste acesta“
Și să întări inima lui Farao și n’au ascultat pre ei, după cum au grăit Domnul.

7, 4.

20. Și zise Domnul către Moisi: „Mâneacă-te dimineață și stăi înaintea lui Farao și, iată, el va ieși la apă. Și vei zice către el: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Trimite-m norodul meu, pentru ca să-m slujască în pustie.

9, 13; 7, 16; 5, 1.

21. Iară de nu vei vrea să-m trimit norodul meu, iată, eu voi trimite preste tine, și preste slugile tale, și preste norodul tău, și preste casele tale muscă câinească, și se vor împlă casele eghipteanilor de muscă câinească, și pre pământul pre carele sânt pre el.

22. Și voi slăvi în ziua aceea pământul Ghesem, pre carele norodul meu va sta pre el, asupra căruia nu va fi acolo musca câinească, pentru ca să vezi că Eu sânt Domnul domnind tot pământul.

23. Și voi da osebite întru mijlocul norodului meu și întru mijlocul norodului tău și pre mâine va fi semnul acesta pre pământ’“.

24. Și făcu Domnul așa și veni musca cea câinească multime, în casele lui Farao, și în casele slugilor lui, și în tot pământul Eghiptului, și să prăpădi pământul de musca cea câinească.

Întel. 16, 9; Ps. 77, 50; 104, 30.

25. Și chemă Farao pre Moisi și pre Aaron, zicând: „Mergând, faceți jârtvă Domnului Dumnezeului vostru în pământul acesta!“

26. Și zise Moisi: „Nu iaste puțință a să face așa, pentru că urâciunile eghipteanilor să jârtvuim Domnului Dumnezeului nostru; că de vom jârtvi urâciunile eghipteanilor înaintea lor, cu pietre ne vor omorî.

27. Cale de trei zile vom merge în pustie și vom jârtvi Domnului Dumnezeului nostru, duple cum au zis noao“.

28. Și zise Farao: „Eu voi trimite pre voi și veți jirtvi Domnului Dumnezeului vostru în pustie, iară nu departe să vă întindeți a merge; rugați-vă dară pentru mine către Domnul“.

9, 28; Fapt. Ap. 8, 24.

29. Și zise Moisi: „Vezi, eu voi ieși de la tine și mă voi ruga către Domnul și se va duce musca cea câinească (de la Farao), și de la slugile tale, și de la norodul tău, mâine. Să nu mai adaogi încă, Farao, a mai înșăla, ca să nu trimiți norodul să jârtvească Domnului!“

30. Și ieși Moisi de la Farao și să rugă către Dumnezeu.

10, 18.

31. Și făcu Domnul după cum zise Moisi și rădică musca cea câinească de la Farao, și de la slugile lui, și de la norodul lui și n'au rămas nice una.

32. Și îngreuie Farao inima lui și în vremea aceasta, și nu vru să trimită norodul.

7, 13.

CAP 9

Alte rane asupra Eghipetului.

1. Și zise Domnul către Moisi: „Întră către Farao și vei zice lui: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeu al ovrailor: ‘Trimite norodul meu, ca să slujască mie.

5, 1; 7, 16.

2. Iară de nu vei vrea să trimiți norodul meu, ce încă îl ții pre el,

3. Iată, mâna Domnului va fi pre dobitoacele tale ceale den câmpu, și în cai, și în trăgători, și în cămile, și în boi, și în oi, moarte mare foarte.

A 2 Leage, 2, 15.

4. Și voi eu slăvi eu în vremea aceea în mijlocul dobitocului eghipteanilor și în mijlocul dobitoacelor fiilor lui Israil, și nu vor muri den toate dobitoacele fiilor lui Israil, grăit“.

5. Și deade Dumnezeu soroc, zicând: „Pre mâine va face Domnul cuvântul acesta pre pământ“.

6. Și făcu Domnul cuvântul acesta a doo zi și muriră toate dobitoacele eghipteanilor, iară den dobitoacele fiilor lui Israil n'au murit nice una.

7. Și văzând Farao cum n'au murit den dobitoacele fiilor lui Israil nice una, s'au îngreuiat inima lui Farao, și nu trimise norodul.

8. Și zise Domnul către Moisi și Aaron zicând: „Luați voi pline mâinile de spuză de cuptoriu și prisare Moisi spre ceriu înaintea lui Farao și înaintea slugilor lui.

9. Și să să facă prah peste tot pământul Eghipetului și vor fi pre oameni și pre dobitoace rane, bășici fierbând, întru oameni și întru dobitoace, și în tot pământul Eghipetului“.

10. Și luă spuză cuptoriului înaintea lui Farao și prisă pre dânsa Moisi în ceriu și să făcură rane, bășici fierbând, întru oameni și întru dobitoace.

11. Și nu putea vrăjitorii să stea înaintea lui Moisi pentru rane, pentru că să făcură ranile și întru vrăjitori, și în tot pământul Eghiptului.

Înțel. 17, 7.

12. Și întări Domnul inima lui Farao și nu ascultă pre dânșii după cum porunci Domnul lui Moisi.

4, 21.

13. Și zise Domnul cătră Moisi: „Mâneacă dimineață și stăi înaintea lui Farao și vei zice cătră el: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeu al ovreailor: ‘Tremite norodul meu, pentru ca să slujască mie,

8, 20.

14. Pentru că în vremea aceasta eu voi tremite toate timpinările mele în inima ta, și slugilor tale, și norodului tău, pentru ca să vezi că nu iaste altul ca mine în tot pământul.

8, 10.

15. Că acum, trimițând mâna mea, voi lovi pre tine și pre norodul tău cu moarte, și te vei fărâma de pre pământ.

16. Și pentru aceea te-ai cruțat până acum, ca să arăt întru tine vârtutea mea și pentru ca să vestească numele meu în tot pământul.

Râm. 9, 17.

17. Deci încă tu vei face norodul meu, ca să nu tremiț pre dânșii?

18. Iată, eu voi ploua în ceasul acesta mâine piatră foarte multă, care într’acestaș chip nu se-au făcut în Eghipt den ziua ce s’au zidit până în ziua aceasta.

19. Acum dară, grăbeaște să-ți aduni dobitoacele și câte-ț sânt ție pre câmpu, pentru că toț oamenii și dobitoacele câte se vor afla în câmpi și nu vor intra în casă și va cădea pre dânsele piatra, vor muri”.

20. Cea ce să teamea de cuvântul Domnului den slugile lui Farao ș’au adunat dobitocul lui pren case,

21. Iară cine n’au luat aminte cu cugetul la cuvântul Domnului au lăsat dobitoacele în câmpi.

22. Și zise Domnul cătră Moisi: „Întinde mâna ta în ceriu și va fi piatră pre tot pământul Eghiptului: pre oameni, și pre dobitoace, și pre toată iarba ce iaste pre pământ”.

23. Și întinse Moisi mâna în ceriu și Domnul deade glasuri, și piatră, și cura foc pe pământ; și ploou Domnul piatră preste tot pământul Eghiptului.

Ps. 104, 32.

24. Și era piatra, și focul văpăind întru piatră, și piatra era multă foarte – foarte, carea ca aceasta nu s’au făcut la Eghipet de când s’au făcut pre el limbă.

25. Și lovi piatra în tot pământul Eghipetului, den om până în dobitoc, și toată iarba cea den câmpu au lovit piatra, și toate leamnile de pren câmpi le-au sfărâmat.

Ps. 77, 53.

26. Fără numai în pământul Ghesem, unde era fiii lui Israil, nu s’au făcut piatră.

27. Și trimițind Farao, au chemat pre Moisi și pre Aaron și le zise lor: „Greșiiu acum, Domnul iaste drept, iară eu și norodul mieu, fără de leage.

10, 16.

28. Rugați-vă dară cătră Domnul pentru mine, și să să potolească a să face glasurile lui Dumnezeu, și piatră, și foc pre pământ, și voi trimitte pre voi și nu veți mai adaoge a rămânea“.

8, 28; 10, 17.

29. Și zise lui Moisi: „Deca voi ieși den cetate, voi înălța mânil meale cătră Domnul la ceriu, și glasurile se vor potoli, și piatra, și ploaia încă nu va mai fi, ca să cunoști cum al Domnului e pământul, și tu, și slugile tale.

Ps. 142, 6.

30. Știu cum încă nu v’ați spământat de Domnul“.

31. Și inul și orzul s’au stricat, pentru că orzul era apropiat și inul cu sămânță.

32. Iară grâul și ovăsul nu s’au stricat, pentru că era târzie.

33. Și ieși Moisi de la Farao afară den cetate și au înălțat mânil lui cătră Domnul, și glasurile s’au potolit, și piatra și ploaia n’au mai picat pre pământ.

Iacov 5, 16.

34. Și văzând Farao cum s’au potolit ploaia și piatra și glasurile, adaosă încă a greși, și-ș îngreuia inima lui și a slugilor lui.

35. Și să întări inima lui și a slugilor lui și nu trimise pre fiii lui Israil, după cum au grăit Domnul lui Moisi.

1 Împ. 6, 6.

CAP 10

Lăcuste asupra Eghipetului.

1. Și zise Domnul către Moisi zicând: „Întră către Farao, pentru că eu am îngreuiat inima lui și a slugilor lui, ca pre rând să vie seamnele acestea pre ei,

9, 14.

2. Pentru ca să povestiți în urechile fiilor voștri și ale feciorilor fiilor voștri câte am batjocorit eghipteanilor, și seamnele mele care am făcut întru ei, și veți cunoaște cum Eu sânt Domnul“.

3. Și întră Moisi și Aaron înaintea lui Farao și ziseră lui: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu ovreailor: ‘Până când nu vei să te rușinezi de mine? Trimite norodul mieu, pentru ca să-m slujască mie.

4. Iară de nu vei vrea să trimiți norodul mieu, iată, eu voi aduce, în ceasul acesta mâine, lăcustă multă pre toate hotarările tale,

Înțel. 16, 9.

5. Și va acoperi fața pământului, și nu vei putea să vezi pământul, și va mânca toată prisoseala ce au rămas, care au lăsat voao piatra, și va mânca tot lemnul ce crește voao pre pământ,

6. Și să vor umplea casele tale, și casele slugilor tale, și toate casele în tot pământul Eghiptelui, care niceodineoară au văzut părinții tăi, nice strămoșii lor, dentru care zi s’au făcut pre pământ, până în ziua de astăzi”“. Și abătându-se Moisi, ieși de la Farao.

7. Și ziseră slugile lui Farao către el: „Până când va fi noao această pacoste? Trimite oamenii ca să jărtvească Domnului Dumnezeului lor! Au vei să știi că au pierit Eghiptul?“

3, 18.

8. Și întoarseră pre Moisi și pre Aaron către Farao și zise lor Farao: „Meargeți și slujiți Domnului Dumnezeului vostru. Dară carei și cine sânt ceia ce mergu?“

9. Și zise Moisi: „Cu tinerii noștri și cu bătrânii vom merge, cu feciorii și cu featele, și oile, și boii noștri, pentru că iaste praznicul Domnului Dumnezăului nostru“.

10. Și zise Farao către ei: „Fie așa, Dumnezău cu voi! Cum voi trimite pre voi, au doară și marfa voastră? Căutaț, pentru că ficleşug iaste înaintea voastră!

11. Nu așa, ce meargă bărbații, și slujăț lui Dumnezău, pentru că aceasta voi cercaț“. Și scoaseră pre ei de la fața lui Farao.

12. Și zise Domnul către Moisi: „Întinde-ț mâna ta pre pământul Eghiptelui și să să suie lăcusta prea pământ și va mânca toată iarba

pământului, și toată roada leamnelor, ce-au lăsat piatra“.

Ps. 104, 34.

13. Și rădică Moisi toiagul spre ceriu, și Domnul aduse vânt austru pre pământ toată ziua aceea și toată noaptea; dimineața să făcu, vântul austrul puse înlăuntru lăcusta

Înțel. 17, 2.

14. Și o aduse pre dânsa preste tot pământul Eghiptului și să așază preste toate hotarale Eghiptului, multă foarte; mai nainte de dânsa nu s’au făcut lăcustă ca aceasta și după aceasta nu va fi așa.

15. Și acoperi fața pământului, și să strică pământul; și mănă toată iarba pământului și toată roada leamnelor, care au rămas de piatră; n’au rămas vearde nemică întru leamne și în toată iarba câmpului, în tot pământul Eghiptului.

16. Și grăbi Farao a chema pre Moisi și pre Aaron, zicând: „Greșit-am înaintea Domnului Dumnezeu vostru, și voao.

9, 27.

17. Priimiți dară încă acum greșala mea și vă rugați către Domnul Dumnezeu vostru și rădice moartea aceasta de pre mine“.

9, 28; 1 Împ. 12, 19.

18. Și ieși Moisi de la Farao și să rugă Domnului.

8, 30; Num. 11, 2.

19. Și premeni Domnul de la mare vânt vârtos și rădică lăcustele și le puse pre dânsle în Marea Roșie, și n’au rămas nice o lăcustă în tot pământul Eghiptului.

20. Și întări Domnul inima lui Farao și nu trimise pre fiii lui Israil.

11, 10.

21. Și zise Domnul către Moisi: „Întinde mâna ta la ceriu și să să facă întunearec pre pământul Eghiptului, întunearec pipăit“.

Isaia 50, 3; Mat. 27, 45.

22. Și întinse Moisi mâna lui la ceriu și să făcu întunearec negură ceață pre tot pământul Eghiptului 3 zile.

23. Și nu văzu nimeni pre frate-său și nu să sculă nimeni den pământul lui 3 zile, iară la toți fiii lui Israil lumină era întru toate câte le trebuia.

Înțel. 18, 1; Isaia 60, 2.

24. Și chemă Farao pre Moisi și pre Aaron, zicându: „Meargeți, slujăți Domnului Dumnezeu vostru! Afară den oi și den boi veți lăsa; și marfa voastră meargă cu voi“.

8, 8; 12, 31.

25. Și zise Moisi: „Ba, ce încă și tu să dai noao jârtve și ardere-de-tot, care vom face Domnului Dumnezăului nostru.

26. Și dobitoacele noastre vor merge cu noi și nu vom lăsa unghe, pentru că dentr'însele vom lua, să slujâm Domnului Dumnezăului nostru; că noi nu știm ce vom sluji Domnului Dumnezăului nostru, până vom merge noi acolo“.

12, 32.

27. Și întări Domnul inima lui Farao și nu vru să-i trimiță pre dânșii.

28. Și zise Farao: „Pasă de la mine! Socoteaște-te pre tine încă a mai adaoge să vezi fața mea, că în ce zi te vei ivi mie, vei muri“.

29. Și zise Moisi: „Precum ai zis, nu mă voi mai ivi ție în față“.

CAP 11

Vestirea ieșirii din Eghipet.

1. Și zise Domnul cătră Moisi: „Încă o rană voi aduce eu pre Farao și pre Eghipet, și duple aceea va trimite pre voi de aicea. Și când va trimite pre voi, cu toată scoaterea va scoate pre voi.

2. Grăiaște dară pre ascunsu în urechile norodului și ceară fieștecarele de la vecinu-ș și fămeaia de la vecina ei vase de aur și de argint și îmbrăcăminte“.

3, 21; 12, 35, 36.

3. Și Domnul deade harul norodului său naintea eghipteanilor și le împrumutară lor. Și omul Moisi mare să făcu foarte înaintea eghipteanilor, și înaintea lui Farao, și înaintea slugilor lui, și în ochii a tot norodul.

Sirah 45, 1.

4. Și zise Moisi: „Aceasta zice Domnul: ‘Pre la miazănoapte voi intra eu în mijlocul Eghipetului,

5. Și va muri tot cel dentâiu născut în pământul Eghipetului, den cel dentâiu născut al lui Farao carele șade pre scaun până la cel dentâiu născut al slujnecii cei de lângă moară și până la cel dentâiu născut a tot dobitocul.

4, 23; 12, 29.

6. Și va fi strigare mare pren tot pământul Eghipetului, care ca aceasta nu se-au mai făcut și ca aceasta încă nu se va mai adaoge.

7. Iară întru toț fiii lui Israil nu va chelălăi câine cu limba lui, de la om până la dobitoc, pentru ca să vezi că te va proslăvi Domnul în mijlocul eghipteanilor și în mijlocul fiilor lui Israil’.

8. Și vor striga toț copiii aceștea cătră mine și să vor închina mie, zicând: ‘Ieși tu și tot norodul tău căruia tu povățuiești’, și dupe aceeaa voiu ieși“. Și ieși Moisi de la Farao cu mânie.

9. Și zise Domnul cătră Moisi: „Nu va asculta pre voi Farao, ca să înmulțescu seamnele mele și minunile mele în pământul Eghiptelui“.

10. Și Moisi și Aaron făcură seamnele și minunile aceastea toate înaintea lui Farao. Și întări Dumnezeu inema lui Farao și nu vru să tremiță pre fiii lui Israil den pământul Eghiptelui.

10, 20.

CAP 12

Mielul Pascal.

1. Și zise Domnul cătră Moisi și Aaron, în pământul Eghiptelui, zicând:

2. „Luna aceasta – voao începătură de luni, întâiu iaste voao întru lunile anului.

3. Grăiaște cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: ‘Întru a zecea lunii aceștia, să-ș ia cineș oaie, dupe casele rudeniii, de casă oaie.

4. Iară de vor fi puțini întru casă, ca să nu fie destui la o oaie, să ia împreună cu dânsul pre vecin, pe aproapele lui, dupe numărul sufletelor, fieștecarele cât îi va fi destul lui, să va număra împreună la oaie.

5. Oaie deplin, parte bărbătească, fără prihană, de un an, să fie voao; den miei și den iezi veț lua.

6. Și va fi voao păzâtă până în 14 a lunii aceștia și vor junghea pre el toată mulțimea adunării fiilor lui Israil, cătră seară.

Num. 9, 5.

7. Și vor lua den sânge și vor pune la cei doi stâlpi ai ușii și la prag, pre la case întru carele vor mânca pre el întru dâșii.

8. Și vor mânca cărnurile în noaptea aceasta, friptă la foc, și azime cu papadie vor mânca.

9. Nu veț mânca pre el crud, nice fiertu în apă, ce friptu la foc, capul cu picioarele și cu mațile.

10. Nu va rămânea dentr'însul până dimineața, și os nu veți fărâma de la el; și ceale ce vor rămânea dentr'însul până dimineața, cu foc să le ardeți.

Num. 9, 12.

11. Și așa veți mânca pre dânsul: mijlocile voastre încinse, și cizmele voastre în picioarele voastre, și toiagele voastre în mâinele voastre; și veți mânca pre dânsul degrabă, Pasha iaste, a Domnului.

12. Și voiți trece în pământul Eghiptului în noaptea aceasta și voiți omorî tot întâi-născutul în pământul Eghiptului, den om până în dobitocu, și în toți dumnezăii eghipteanilor voiți face izbândă. Eu – Domnul.

Ps. 135. 10; Evr. 11, 28.

13. Și va fi sângele voao întru semnu pre casă în carele veți fi voi acolo, și voiți vedea sângele și voiți acoperi pre voi și nu va fi întru voi rană ca să vă surpați, când voiți lovi în pământul Eghiptului.

14. Și va fi ziua aceasta voao pomenire și veți prăznui pre dânsa praznic Domnului, întru sementiile voastre. Leage veacinică veți prăznui pre dânsa.

15. Șapte zile veți mânca azime; și den ziua dentâiu veți piarde aluatul den oasele voastre. Tot cine va mânca aluat, se va surpa sufletul acela den Israil, den ziua dentâiu până în ziua a șaptea.

13, 7; 23, 15; 34, 18; Num. 28, 17.

16. Și ziua dentâiu se va chema sfântă și ziua a șaptea numită sfântă va fi voao. Tot lucrul cu slujbă să nu faceți într'însele, fără numai den câte să vor face la tot sufletul, aceasta numai se va face voao.

17. Și veți păzi porunca aceasta, pentru că în ziua aceasta voiți scoate putearea voastră den pământul Eghiptului și veți face ziua aceasta întru rudele voastre leage veacinică.

18. Începând în a 14 a lunii dentâiu, de cu seară, veți mânca azime, până la 21 ale lunii, până seara.

Preoția 23, 5; Num. 28, 16.

19. Șapte zile aluat nu să va afla în casele voastre; tot cine va mânca cu aluat, sufletul acela să va surpa dentru adunarea fiilor lui Israil, și între venetici, și 'ntru moșneani ai pământului.

20. Tot dospitul să nu mâncați, ce în tot lăcașul vostru să mâncați azime'".

21. Și chemă Moisi toată bătrânimea lu Israil și zise către dâșii: „Mergând, luați-vă voao oi, dupe neamurile voastre, și jungheați Pasha.

22. Și veți lua munuchiu de isop și, întingând den sângele de lângă ușă, ungeți pe prag și pre amândoi stâlpii ușii den sângele care iaste lângă ușă. Și voi să nu ieșiți fieștecarele den ușa casei lui până dimineața.

Evr. 11, 28; Preoția 14, 4, 51.

23. Și va trece Domnul să lovească pe eghipteani; și va vedea sângele pe pragu și pre amândoi stâlpii ușei, și va trece Domnul ușa și nu va lăsa pre cea ce piarde ca să între în casele voastre să lovească.

24. Și veți păzi cuvântul acesta leage veacinică, ție și fiilor tăi, până în veac.

25. Iară de veți intra în pământul carele va da voao Domnul dupe cum au grăit, păziți slujba aceasta.

26. Și va fi de vor zice cătră voi fiii voștri: ‘Ce iaste închinăciunea aceasta?’

13, 8, 13, 14.

27. Și veț zice lor: ‘Jârtvă Paștile aceastea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Izrail, în pământul Eghiptelui, când au lovit pre eghipteani, iară casele nostre le-au mântuit’“. Și plecându-se norodul, se-au închinat.

28. Și mergând, au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

Num. 1, 54.

29. Și să făcu pre la miazănoapte, și Domnul lovi tot dentâiu-născutul în pământul Eghiptelui, de la cel dentâiu-născutul lui Farao ce șădea pre scaun, până la cel dentâiu născut al roabei ceia din groapă, și tot dentâiu născut de dobitocu.

4, 23, 11, 5, 13, 15; Ps. 135, 10; 77, 56.

30. Și să sculă Farao noaptea, și toate slugile lui, și toți eghipteanii, și să făcu strigare mare în tot pământul Eghiptelui, pentru că nu era casă întru carea nu era într’însa moarte.

31. Și chemă Farao pre Moisi și pre Aaron noaptea și zise lor: „Sculați-vă și ieșiți den norodul mieu! Și voi și fiii lui Israil meargeți și slujiți Domnului Dumnezeului vostru după cum ziceț.

10, 24.

32. Și oile și boii voștri luându-i, meargeți, și mă blagosloviți și pre mine!“

10, 26.

33. Și grăbiia eghipteanii pre norod cu grabă, pentru ca să-i scoată pre dânșii den pământ, că au zis că: „Toți noi vom muri!“

6, 1.

34. Și luo norodul pielmul lor mai înainte de a să frământa aluoaturile lor, legate în hainele lor de-a umăr.

35. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit lor Moisi și cerșură de la eghipteani vase de argint și de aur și îmbrăcăminte.

3, 21; 11, 2; Ps. 105, 36.

36. Și Domnul au dat harul norodului său înaintea eghipteanilor și împrumutară pre ei; și jefuiră pre eghipteani.

3, 21 și Iacov 1, 14

37. Și să rădicară fiii lui Israil de la Ramesi la Sochoth la 600 de mii pedestri bărbații, afară den unele.

Num. 33, 3.

38. Și amestecătură multă s'au suit împreună cu ei, și oi, și boi, și dobitoace multe foarte.

39. Și coapseră pielmul ce l-au scos den Eghipet turte de azime în spuză, pentru că nu s'au dospit, că i-au scos pre dânșii eghipteanii și n'au putut să îngăduiască, nice de mâncare au făcut lor pre cale.

40. Iară sălășluirea fiilor lui Israil, ce-au lăcuit în pământul Eghipetului și în pământul lui Hanaan ei și părinții lor, ani 430.

Fac. 15, 13; Fapt. Ap. 7, 6.

41. Și fu după 430 de ani, ieși toată putearea Domnului den pământul Eghipetului. Noaptea strajă-înainte iaste Domnului, ca să-i scoată pre ei den pământul Eghipetului,

Ps. 113, 1.

42. Aceaea noapte; aceasta e strajă-înaintea Domnului, ca la toți fiii lui Israil să fie, în rudele lor.

43. Și zise Domnul cătră Moisi și Aaron: „Aceasta e leagea Paștilor: tot streinul de neam nu va mânca den eale.

44. Și tot robul cuiva au pre argint cumpărat îl vei obrezui pre el, și atunci va mânca den eale.

45. Strein și năimit nu va mânca den eale.

46. Într'o casă să va mânca; nu se va lăsa den cărnuri pre dimineață; să nu scoateți den casă den cărnuri afară și os nu veți sfărâma dentr'însa.

Num. 9, 12; Ioan 19, 36.

47. Toată adunarea fiilor lui Israil va face aceasta.

48. Iară de va veni la voi cineva nemearnic și va face Paștele Domnului, îi vei obrezui toată partea bărbătească și atunci va veni să facă pre dânsele, și va fi ca și cel de pământ moșnean; tot neobrezuitul nu va mânca den eale.

49. O leage va fi celui de loc și celui ce se va apropia, nemearnecului, lângă voi“.

Preoția 24, 22.

50. Și făcură fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

51. Și fu în ziua aceea, scoase Domnul pre fiii lui Israil den pământul Eghipetului, cu putearea lor împreună.

CAP 13

Sfințirea a tot dentâiu născutul.

1. Și zise Domnul cătră Moisi, zicând:

22, 29; 34, 19; Preoția 27, 26; Num. 3, 13; 8, 17; Luca 2, 23.

2. „Sfințește-m tot dentâi născutul ce s’au făcut dentâiu și deschizând tot zgăul întru fiii lui Israil, den om până în dobitoc, pentru că al mieu iaste“.

3. Și zise Moisi cătră norod: „Pomeniți ziua aceasta întru carea ați ieșit den pământul Eghipetului, den casa robiii, pentru că în mână tare v’au scos Domnul pre voi de aicea. Și nu să vă mânca aluat;

4. Pentru că astăzi ieșiți voi, în luna dentâiu.

23, 15; 34, 18.

5. Și va fi de te va băga Domnul Dumnezăul tău la pământul hananeilor, și heteilor, și amoreilor, și eveilor, și evuseilor, și ghergheseilor, și ferezeilor, carele au jurat părinților tăi să dea ție pământ ce cură lapte și miare, și vei face slujba aceasta în luna aceasta.

Fac. 17, 8

6. Șase zile veți mânca azime, iară a șaptea zi – praznec Domnului.

23, 15.

7. Azime veți mânca, ceale 7 zile; nu ți se va ivi ție dospit, nice va fi ție aluat, în toate hotarăle tale.

12, 15; 1 Cor. 5, 8.

8. Vei povesti feciorului tău în ziua aceea, zicând: ‘Pentru aceea ce au făcut Domnul Dumnezăul mieu, când ieșiiam de la Eghipet’.

12, 26.

9. Și va fi semnu ție pre mâna ta și pomenire înaintea ochilor tăi, pentru ca să să facă leagea Domnului în rostul tău, că cu mână tare te-au scos pre tine Domnul den Eghipet.

A 2 Leage 6, 8; 11, 18.

10. Și păziț leagea aceasta, duple vremile ceasurilor, den zile în zile.

11. Și va fi după ce te va băga pre tine Domnul Dumnezeuul tău la pământul hananeilor, în ce chip se-au jurat părinților tăi, și va da ție pre dânsul, și vei osebi tot ce deschide zgăul, den partea bărbătească, Domnului.

12. Tot ce deschide zgăul den cirezi sau întru dobitoacele tale, câte să vor face ție, ceale de parte bărbătească, le vei sfinți pre eale Domnului.

22, 30; 34, 19; Preoția 27, 26; Num. 8, 17; Iezech. 44, 30.

13. Tot ce deschide zgăul măgariului, să-l schimbi pre oaie; și de nu-l vei schimba, vei izbăvi pre el. Și tot dentâiu născutul omului, den fiii tăi, vei mântui.

34, 20.

14. Iară de te va întreba feciorul tău, după aceasta, zicând: ‘Ce iaste aceasta?’, vei zice lui că: ‘Cu mână tare ne-au scos Domnul pre noi den pământul Eghiptului, den casa robii.

12, 26.

15. Și când ne sâlnici Farao să tremită pre noi, ucise tot dentâiu născutul în pământul Eghiptului, den cel dentâiu născut al oamenilor până în cel dentâiu născut al dobitoacilor, pentru aceea eu jărtvescu Domnului tot ce deschide zgăul, ceale ce sânt parte bărbătească, Domnului, și tot dentâiu născutul fiilor miei voiu izbăvi.

4, 23; 11, 5.

16. Și va fi întru semnu pre mâna ta și nemișcat naintea ochilor tăi, pentru că în mână tare te-au scos Domnul den Eghipt’“.

A 2 Leage 6, 8.

17. Și după ce au trimis Farao norodul, nu-i povățui pre dânșii Dumnezeu calea pământului Filistiim, că aproape era, pentru că zise Dumnezeu: „Cândai să nu să caiască norodul, văzând războiu, și să va întoarce la Eghipt’“.

18. Și încunjură Dumnezeu norodul calea cea de la pustie la Marea Roșie. Și a cincea rudă să suiră fiii lui Israil den pământul Eghiptului.

19. Și luo Moisi oasele lui Iosif cu dânsul, pentru că cu jurământ au jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând: „Cu socotință va socoti Domnul pre voi și veț lua împreună cu voi oasele-m de aicea împreună cu voi’“.

Fac. 50, 25.

20. Și rădicându-se fiii lui Israil de la Sochoth, să tăbărâră la Othom, lângă pustie.

Num. 33, 6.

21. Iară Dumnezeu povăţuia pre dânşii, ziua în stâlp de noor, să le arate lor calea, iară noaptea în stâlp de foc.

Num. 14, 14; Neemia 9, 19.

22. A le lumina lor nu lipsi stâlpul noorului ziua şi stâlpul focului noaptea, înaintea a tot norodul.

A 2 Leage 1, 33; 1 Cor. 10, 1; Ps. 104, 38.

CAP 14

Trecerea prin Marea Roşie.

1. Şi grăi Domnul către Moisi, zicând: „Grăiaşte fiilor lui Israil şi, întorcându-se, să să tăbărescă în preajma curţii, între Magdal şi între mare,

2. Den preajma Veelsipfon; înaintea lor vei tăbărî pre mare.

Num. 33, 7.

3. Şi va zice Farao norodului său, pentru fiii lui Israil, cum: ‘Să răţăcescu aceştia pre pământ, pentru că i-au închis pre ei pustiul’.

4. Iară eu voiu întări inima lui Farao şi va goni denapoia lor. Şi mă voiu proslăvi întru Farao şi în toată oastea lui, şi vor cunoaşte toţi eghipteanii că Eu sânt Domnul“.

4, 21; 7, 3.

5. Şi făcură aşa. Şi să spuse împăratului eghipteanilor că au fugit norodul. Şi să întoarse inima lui Farao şi a slugilor lui pre norod. Şi ziseră: „Ce-am făcut aceasta, trimiţând pre fiii lui Israil, ca să nu slujască noao?“

6. Şi înhăcă Farao carăle lui, şi tot norodul îl duse împreună cu dânsul,

7. Şi luând 600 de cară alese, şi toată călărimea eghipteanilor, şi căpetenii preste toţi.

8. Şi întări Domnul inima lui Farao, împăratul Eghiptului, şi goniră denapoia fiilor lui Israil; iară fiii lui Israil mergea cu mână naltă.

A 2 Leage 6, 21.

9. Şi goniră eghipteanii denapoia lor şi aflară pre dânşii tăbărât lângă mare, şi toată călărimea, şi carăle lui Farao, şi călăreţii, şi oastea lui, în preajma curţii, împotriva Veelsipfonului.

Is. Navi 24, 6; 1 Mac. 4, 9.

10. Şi Farao să apropie, şi căutându fiii lui Israil cu ochii, văzură şi, iată, eghipteanii au tăbărât denapoia lor; şi să spământară foarte. Şi strigară fiii lui Israil către Domnul.

11. Și ziseră către Moisi: „Pentru căce nu era mormânturi în Eghipet ne-ai scos pre noi să ne omoară în pustie? Ce ne-ai făcut aceasta noao, scoțindu-ne de la Eghipet pe noi?

16, 3; 17, 3.

12. Nu era acesta cuvântul ce am grăit către tine, zicând: ‘Lasă pre noi ca să slujâm eghipteanilor!’? Pentru că mai bine era noao să slujim eghipteanilor, decât să murim în pustia aceasta“.

13. Și zise Moisi către norod: „Îndrăzniț, staț și priviți mântuirea cea de la Dumnezău, carea va face voao astăzi, pentru că, în ce chip aț văzut pre eghipteani astăzi, nu veț adaoge a mai vedea pre ei în vreme de veac.

14. Domnul se va bate pentru voi, și voi veț tăcea“.

A 2 Leage 1, 30.

15. Și zise Domnul către Moisi: „Ce strigi către mine? Grăiaște fiilor lui Israil și să înhame,

16. Și tu ia toiagul tău și întinde mâna ta pre mare și o spintecă pre dânsa și să între fiii lui Israil în mijlocul mării, ca pre uscat.

7, 20; 17, 5.

17. Și iată, eu voiu întări inima lui Farao și a tuturor eghipteanilor și vor intra denapoia lor. Și mă voiu proslăvi în Farao, și în toată oastea lui, și întru cară, și întru caii lui.

18. Și vor cunoaște toți eghipteanii cum Eu sânt Domnul, proslăvindu-mă în Farao, și întru carăle și caii lui“.

19. Și să rădică îngerul lui Dumnezău, ce mergea naintea taberii fiilor lui Israil, și mearse denapoi; și să rădică și stâlpul noorului den fața lor și stătu denapoia lor.

Ps. 104, 38.

20. Și întră între mijlocul taberei eghipteanilor și între mijlocul taberii fiilor lui Israil; și să făcu întunearec și negură, și veni noaptea, și nu să împreunară unii cu alții toată noaptea.

21. Și întinse Moisi mâna pre mare și aduse Dumnezău marea cu vânt den austru sâlnic toată noaptea și făcu marea uscat, și să spintecă apa.

Ps. 77, 16; Ps. 113, 3, Ps. 135, 13.

22. Și intrară fiii lui Izrail în mijlocul mării pre uscat, și apa ei – păreate de-a dreapta și păreate de-a stânga.

Is. Navi 4, 23; Ps. 105, 10; Ps. 113, 3; 1 Cor. 10, 1; Evr. 11, 29.

23. Și-i goniră eghipteanii, și intrară dupe dâșșii toată călărimea lui Farao, și carăle, și călăreții, pre mijlocul mării.

15, 19.

24. Și să făcu întru streaja cea de mânecat, și căuta Domnul spre tabăra eghipteanilor în stâlp de foc și de nor, și scutură tabăra lor.

Ps. 77, 17.

25. Și împiedecă osiile carălor lor și aducea pre dânșii cu silă. Și ziseră eghipteanii: „Să fugim de fața lui Israil, pentru că Domnul să bate pentru ei cu eghipteanii“.

A 2 Leage 1, 30.

26. Și zise Domnul cătră Moisi: „Întinde mâna ta pre mare, și să se așaze apa și să acopere pre eghipteani, și preste cară și peste călăreț“.

Ps. 77, 58.

27. Și întinse Moisi mâna spre mare și să așază apa de cătră zio la loc, iară eghipteanii fugiră supt apă și scutură Domnul pre eghipteani în mijlocul mării.

28. Și întorcându-se apa, au acoperit carăle, și călăreții, și toată putearea lui Farao, pre ceia ce mergea dendărătul lor la mare, și nu rămaseră dentr'înșii nice unul.

15, 10; Num. 21, 35; Ps. 105, 12.

29. Iară fiii lui Israil au mers pre uscat pren mijlocul mării și apa – lor păreate de-a dreapta și păreate de-a stânga.

30. Și mântui Domnul pre Israil în ziua aceea den mâinele eghipteanilor.

31. Și văzură fiii lui Israil pre eghipteani morți pre țărmurile mării și văzu Israil mâna cea mare ce au făcut Domnul eghipteanilor. Și să temu norodul de Domnul, și crezură pre Domnul, și lui Moisi, slugii lui.

CAP 15

Cântarea lui Moisi.

1. Atuncea cântă Moisi și fiii lui Israil cântarea aceasta Domnului și ziseră grăind: „Să cântăm Domnului, că cu mărire se mări! Cal și călăreț au aruncat în mare.

15, 10; Jud. 5, 3; Ps. 106, 1.

2. Ajutoriu și acoperitoriu să făcu mie în mântuire. Acesta e Dumnezeu al meu, și-l voi mări pre el, Dumnezeu al tătâni-mieu, și-l voi înălța pre el!

117. 14; 98, 5; Isaia 12, 2.

3. Domnul surpând războaie, Domnul – numele lui.

4. Carăle lui Farao și putearea lui au aruncat în mare; aleș călăreți căpitani i-au afundat în Marea Roșie.

5. Cu marea au acoperit pre ei, să afundară în fundu ca o piatră.

6. Direapta ta, Doamne, se-au mărit în vârtute, direapta ta mână, Doamne, au surpat vrăjmașii.

7. Și cu mulțimea mărireii tale ai sfărâmat împotrivicii tăi. Trimis-ai urgia ta și-i mîncă pre dînșii ca trestia.

8. Și pren duhul mîniei tale se împărți apa, să închegară ca păreții apele, să închegară și valurile în mijlocul mării.

9. Zise vrăjmașul: ‘Gonind voiui prinde, voiui împărți prăzi, sătura-voiui sufletul mieu, ucide-voiui cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea!’

10. Trimiseși duhul tău, îi acoperi pre dînșii marea, să afundară ca plumbul în apă tare.

14, 28; Ps. 105, 12.

11. Cine iaste aseamene ție întru dumnezăi, Doamne? Cine iaste aseamene ție? Mărit întru sfinți, minunat în măririi, făcând ciudease.

Ps. 71, 18-21.

12. Întinseși direapta ta, înghiți pre dînșii pămîntul.

13. Povățiș cu direaptatea ta norodul acesta, carele ai mîntuit; chemași-l cu putearea ta la odihna cea sfîntă a ta.

14. Auziră limbile și să scârbiră, întristăciuni luară pre cei ce lăcuia la Filistiim.

Isaia Navi 2, 11.

15. Atuncea grăbiră voivozii Edomului și boiarii moaviteanilor, luară pre dînșii cutremur, să topiră toți ceia ce lăcuia în Hanaan.

16. Cădea-va pre ei cutremur și frică, cu mărimea brațului tău împietrească-se, până va treace norodul tău, Doamne, până va treace norodul tău acesta care ai agonisit.

17. Băgându-i, răsădeaște pre ei în muntele moștenirei tale, la gata sălașul tău, care ai făcut, Doamne, sfințire, Doamne, care au gătit mâinile tale!

18. Domnul împărățind veacul, și preste veac, și încă.

19. Căce au întrat calul lui Farao cu cară și cu călăreți în mare, și aduse Domnul peste dînșii apa mării, iară fiii lui Israil au mersu pre uscat în mijlocul mării“.

14, 23.

20. Și luă Mariam prorocița, sora lui Aaron, tâmpăna în mâna ei, și ieșiră toate femeile pre urma ei cu tâmpene și cu hore, și începea lor Mariam, zicând:

Ps. 67, 26.

21. „Să cântăm Domnului, că cu mărire să mări! Calu și călăreț aruncă în mare“.

22. Și rădică Moisi pre fiii lui Israil de la Marea Roșie și-i aduse pre ei la pustiiul Sur. Și mergea trei zile în pustie și nu afla apă ca să bea.

Num. 33, 8.

23. Și veniră la Merra, și nu putea să bea apă de la Merra, pentru că era amară; pentru aceea au numit numele locului aceluia „Amărăciune“.

24. Și gâlcivii norodul asupra lui Moisi, zicând: „Ce vom bea?“

25. Și strigă Moisi către Domnul și-i arătă lui Domnul lemnul, și-l puse pre dânsul în apă și să îndulci. Acolo puse lui dreptăți și judecăți, și acolo pre dânsul ispiti și zise:

Sirah 38, 5.

26. „De vei auzi cu auzire glasul Domnului Dumnezeuului tău și plăcutele înaintea lui vei face și vei băga în urechi poruncile lui și vei păzi toate dreptățile lui, toată boala ce am adus asupra eghipteanilor nu voi aduce preste tine, pentru că Eu sunt Domnul ce acestea vindecă“.

27. Și veniră la Elim. Și era acolo 12 izvoară de apă și 70 de pomi de finic. Și să tăbărară acolo pre lângă ape.

Num. 33, 9.

CAP 16

Mana.

1. Și să rădicară de la Elim și veniră toată adunarea fiilor lui Israil la pustiiul Sin, carele iaste între Elim și între Sina. Și în 15 zile, în a doo lună, ieșind ei den pământul Eghiptului,

Num. 33, 10.

2. Gâlcevi toată adunarea fiilor lui Israil pre Moisi și pre Aaron.

17, 2.

3. Și ziseră către ei fiii lui Israil: „Mai cu folos am fi murit rănindu-ne de Domnul în pământul Eghiptului, când ședeam la căldările cu carnea și

mâncam pâine de sațiu, decât ne-ați scos pre noi în pustiiul acesta, ca să omorâți toată adunarea aceasta în foamete“.

14, 11; Num. 20, 4.

4. Și zise Domnul către Moisi: „Iată, eu voi ploua voao pâini den ceriu, și va ieși norodul și vor strânge al zilei pre zi, pentru ca să ispitescu pre ei de vor merge pre leagea mea au ba.

5. Și va fi în ziua a șasea, și vor găti ce vor strânge și va fi îndoitu cel ce vor strânge a zilei preste zi“.

6. Și zise Moisi și Aaron către toată adunarea fiilor lui Israil: „Astară veț cunoaște cum Domnul v’au scos pre voi den pământul Eghipetului,

7. Și dimineață veț vedea mărirea Domnului, auzind Domnul gâlceava voastră către Dumnezău. Dară noi ce sântem de gâlceviț pre noi?“

8. Și zise Moisi: „Dându-vă Domnul seara carne să mâncați, și pâine dimineața de sațiu, pentru că au ascultat Domnul gâlceava voastră care gâlciviți voi asupra noastră! Și noi ce sântem? Că nu iaste asupra noastră gâlceava voastră, ce către Dumnezeu“.

9. Și zise Moisi către Aaron: „Zi la toată adunarea fiilor lui Israil: ‘Apropiati-vă înaintea lui Dumnezeu, pentru că au auzit gâlceava voastră’“.

10. Și când grăia Aaron la toată adunarea fiilor lui Israil, și să întoarseră în pustie, și mărirea Domnului să arăta în nor.

Num. 12, 5; 14, 10.

11. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

12. „Auziuu gâlceava fiilor lui Israil; grăiaște către ei, zicând: ‘De către seară veți mânca carne, și dimineața vă veți sătura de pâine, și veți conoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeul vostru’“.

13. Și să făcu seară, și să suiră prepelițe și acoperiră tabăra; iară dimineața să făcu potolindu-se roua împrejurul taberii.

Ps. 104, 39; Num. 11, 31.

14. Și, iată, pre fața pustiiului, mărunț ca colianreșul, albu ca ghiata, – pre pământ.

Num. 11, 7; Neemia 9, 15; Ioan 6, 31.

15. Și văzând aceasta fiii lui Israil, ziseră unul către altul: „Ce iaste aceasta?“ – pentru căce nu știia ce iaste. Și zise Moisi către dânșii: „Aceasta iaste pâinea care au dat Domnul voao să mâncaț.

Înțel. 16, 20.

16. Și acesta e cuvântul carele au poruncit Domnul: ‘Strângeț dentr’înșa fiiștecarele întru cei ce să cuvin: gomor, după capete, după numărul

sufletelor voastre, fiiștecarele întru ceia ce lăcuiescu în cort cu voi să adunați!”“

17. Și făcură așa fiii lui Israil și adunară unuia mai mult, altuia mai puțin.

18. Și măsurară gomor, și nu prisosi celui ce avea cel mult, și celuia ce avea cel puțin nu să împrușină, fieștecarele, la cine i să cuvenia lui, lângă dânsul au adunat.

2 Cor. 8, 15.

19. Și zise Moisi către ei: „Nimeni să nu lase pre dimineață de aceasta“.

20. Și nu ascultară pre Moisi, ce lăsară unii pre dimineață dentr’însa, și scoasă viermi și să împruș. Și să mârni Moisi pre dâșii.

21. Și adunară pre dânsa dimineața, dimineață, fieștecarele cât i să cuvenia lui, și când încălziia soarele, să topia.

22. Și să făcu a șasea zi, au strâns ceale ce trebuia, îndoite, câte doao gomor unuia. Și intrară toți boiarii adunării și spuseră lui Moisi.

23. Și zise Moisi către dâșii: „Acesta e cuvântul care au grăit Domnul: ‘Sâmbătă, odihnă sfântă Domnului, mâine. Câte veți frământa, veți frământa, și câte veți fiarbe, veți fiarbe. Și tot ce va prisosi, lăsați pre ea la rămășiță pre dimineață!’“

24. Și lăsară den ea până dimineață, după cum porunci lor Moisi, și nu să împruș, nice viermi să făcea întru ea.

25. Și zise lor Moisi: „Mâncăți astăzi, pentru că iaste sâmbătă, odihna Domnului. Astăzi nu veți afla pre câmpu.

26. Șase zile veți aduna, iară a șaptea zi e sâmbătă, că nu veți afla într’însa“.

27. Și să făcu a șaptea zi, și ieșiră unii den norod să adune, și nu găsiră.

20, 8.

28. Și zise Domnul către Moisi: „Până când nu veți să ascultați poruncile mele și legea mea?

29. Vedeti, pentru că Domnul au dat voao sâmbete ziua aceasta, pentru aceea el au dat voao, ziua a șasea, pâine de 2 zile. Șădeți fiișcarele la casele voastre, nime să nu iasă den voi den locul lui în a șaptea zi“.

Fac. 2, 2.

30. Și ținu sâmbăta norodul în a șaptea zi.

31. Și numiră aceasta fiii lui Israil numele ei „Mană“. Și era ca sămânța colianreșului, albu, iară gustarea ei – ca azima în miare.

Num. 11, 7.

32. Și zise lor Moisi: „Acesta e cuvântul ce-au poruncit Domnul: ‘Împleț gomor de mană, la jâtnițe, întru semențiile voastre, ca să văză pâinea ce ați mâncat în pustie voi, cum v’au scos pre voi Domnul den pământul Eghiptului’“.

33. Și zise Moisi către Aaron: „Ia un urcior de aur și pune într’însul plin gomor de mană, și-l vei pune pre dânsul naintea lui Dumnezeu,

Evr. 9, 4.

34. Întru pază în semențiile voastre“. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, și puse Aaron înaintea mărturiei în pază.

35. Iară fiii lui Israil au mâncat mana 40 de ani, până au venit la pământ lăcuit; pre mană au mâncat, până au venit la partea Finichiii.

Neem. 9, 21.

36. Iară gomor a zecea a trei veadre era.

CAP 17

Apă din piatră.

1. Și să rădică toată adunarea fiilor lui Israil de la pustiul Sin, după taberele lor, pren cuvântul Domnului; și să tăbărără la Rafidin. Și nu era apă la norod să bea.

Num. 33, 14.

2. Și huliia norodul către Moisi, zicând: „Dă-ne noao apă ca să bem!“ Și zise lor Moisi: „Ce mă huliț pre mine? Și ce ispițiț pre Domnul?“

14, 11; 16, 2; Num. 20, 4.

3. Și însetoșă acolo norodul de apă, și gâlciviia norodul pre Moisi, zicând: „Pentru ce aceasta? Ne-ai suit pre noi den Eghipt să ne omori pre noi, și copiii noștri, și dobitoacile noastre de seate?“

4. Și strigă Moisi către Domnul, zicând: „Ce voi face norodului acestuia? Încă puțin și mă vor ucide cu pietri“.

Num. 14, 10.

5. Și zise Domnul către Moisi: „Pasă înaintea norodului acestuia, și ia cu tine din bătrânii norodului, și toiagul cu carele ai lovit râul ia-l a mână-ți și mergi.

7, 20; 14, 16; Num. 20, 11; 1 Cor. 10, 4.

6. Aicea eu stau mai înainte de a merge tu acolo, pre piatră, în Horiv, și vei lovi piatra și va ieși dintr’însa apă și va bea norodul“. Și făcu Moisi așa

înaintea fiilor lui Israil.

7. Și numi numele locului acelaia „Ispită“ și „Hulă“, pentru hula fiilor lui Israil și pentru că ispitia pre Domnul, zicând: „De iaste Domnul între noi au ba?“

A 2 Leage 8, 15; Ps. 114, 8.

8. Și veni Amalic și bătea pre Israil la Rafidin.

Num. 24. 20; A 2 Leage 25, 17.

9. Și zise Moisi lui Iisu: „Aleageți ție oameni și, ieșind, stăi împotriva lui Amalic mâine! Și iată, eu stau pre vârful muntelui, și toiagul lui Dumnezeu – în mâna mea“.

10. Și făcu Iisus dupe cum i-au zis lui Moisi și stătu împotriva lui Amalic. Iară Moisi și Aaron și Or să suiră pre vârful muntelui.

11. Și fu când ridică Moisi mâinile lui, biruia Israil; iară când slobozea mâinile, biruia Amalic.

12. Și mâinile lui Moisi, greale, și luând piatră, supuseră supt el și șădea pre dânsa; și Aaron și Or răzima mâinile lui, de o parte unul, de altă parte altul. Și fură mâinile lui Moisi răzimate până în apusul soarelui.

13. Și au sfărâmat Iisus pre Amalic și tot norodul lui cu ucidere de sabie.

Num. 24. 20.

14. Și zise Domnul cătră Moisi: „Scrie aceasta într-o pomenire în carte și dă în urechile lui Iisu că cu stingere voi stinge pomenirea lui Amalic din cel de supt ceriu“.

A 2 Leage 25, 19; 1 Împ. 15, 2, 3.

15. Și zidi Moisi jărtăvnic Domnului și numi numele lui: „Domnul – scăparea mea“,

16. Căci că cu mână ascunsă bate Domnul pre Amalic den neamuri în neamuri.

CAP 18

Iothor la Moisi.

1. Și auzi Iothor, preotul Madiam, socrul lui Moisi, toate câte au făcut Domnul lui Israil, norodului său, pentru că scoase Domnul pre Israil den Eghiptet.

4, 18.

2. Și luo Iothor, socrul lui Moisi, pre Sepfora, muiarea lui Moisi, dupe lăsarea ei,

2, 21.

3. Și pre doi feciori ai ei, numele unuia – Ghersam, zicând: „Nemearnic am fost în pământ strein“,

4. Și numele al doilea – Eliezer, zicând: „Pentru că Domnul tătâni-mieu – ajutoriu mie și mă scoase den mâna lui Farao“.

5. Și veni Iothor, socrul lui Moisi, și fiii și muiarea cătră Moisi la pustie, unde să tăbărâse, la muntele lui Dumnezău.

6. Și spuseră lui Moisi, zicând: „Iată, Iothor socru-tău, vine cătră tine, și amândoi feciorii tăi cu dânsul“.

7. Și ieși Moisi în timpinarea socru-său și se închină lui și sărută pre el și să sărutară între dânșii.

8. Și-i băgă Moisi pre dânșii în cort și povesti Moisi socrului său toate câte au făcut Domnul lui Farao și eghipteanilor pentru Israil, și toată osteneala ce li se-au făcut lor pre cale, și cum i-au scos Domnul den mâinile lui Farao și ale eghipteanilor.

9. Și să minună Iothor de toate bunătățile carele au făcut Domnul lor, căci i-au scos pre dânșii Domnul den mâna eghipteanilor și den mâna lui Farao.

10. Și zise Iothor: „Blagoslovit Domnul, căci au scos pre norodul lui den mâinile eghipteanilor și den mâna lui Farao.

11. Acuma cunoscuu cum mare iaste Domnul decât toți dumnezeii, pentru aceea căci i-au asuprit pre dânșii“.

15, 1; 5, 2.

12. Și luo Iothor, socrul lui Moisi, ardere-de-tot și jârtve lui Dumnezău. Și veni Aaron și toți bătrânii lui Izrail ca să mănânce pâine împreună cu socrul lui Moisi înaintea lui Dumnezău.

13. Și fu a doao zi, șazu împreună Moisi a judeca norodul și tot norodul stătu înaintea lui Moisi de dimineața până seara.

14. Și văzând Iothor toate câte feace norodului, zise: „Ce iaste aceasta ce faci tu norodului? Pentru ce șazi tu singur, și tot norodul stă înaintea ta de dimineața până în seară?“

15. Și zise Moisi socro-său: „Pentru căci veni norodul cătră mine ca să cearce judecată de la Dumnezău.

16. Pentru căci, când li se va face lor price și vor veni cătră mine, cert pre fieștecarele și tocmesc pre ei poruncile lui Dumnezău și leagea lui“.

17. Și zise socrul lui Moisi cătră el: „Nu faci tu dreptu cuvântul acesta.

18. Cu stricare te vei strica și tu și tot norodul acesta carele iaste cu tine. Greu ție cuvântul acesta, nu vei putea să faci tu singur.

A 2 Leage 1, 9, 12.

19. Acum dară, ascultă-mă; și te sfătuiescu și va fi Dumnezeu cu tine! Fă-te tu norodului ceale ce-s cătră Dumnezeu și vei purta cuvintele lor cătră Dumnezeu

20. Și vei mărturisi lor poruncile lui Dumnezeu și leagea lui și vei arăta lor căile întru care vor merge pre eale și faptele care vor face.

21. Și tu socoteaște ție den tot norodul oameni tari și temători de Dumnezeu, oameni direpți, ce urăscu mândria, și vei pune preste dâșii mai mari preste mie, și mai mari preste sută, și mai mari peste cincizăci, și mai mari peste zeace, și aducători înlăuntru de cărți,

Num. 11, 16; A 2 Leage 1, 13.

22. Și vor judeca norodul preste tot ceasul, iară cuvântul cel cu greu îl vor aduce la tine, iară judecățile ceale mici le vor judeca ei; și vor ușura de la tine și-ț vor ajutori ție.

23. De vei face cuvântul acesta, te va întări Dumnezeu și vei putea să stai, și tot norodul acesta va veni la locul lui cu pace“.

24. Și ascultă Moisi glasul socrului său și făcu toate câte au zis lui.

25. Și alease Moisi oameni tari den tot Israil și făcu pre ei preste dâșii mai mari preste mie, și mai mari preste sută, și mai mari preste cincizăci, și mai mari preste zeace, și aducători înlăuntru de cărți,

Num. 11, 16, 17.

26. Și judeca norodul în tot ceasul, iară cuvântul cel greu aducea la Moisi, iară tot cuvântul cel ușor îl judeca ei.

27. Și trimise Moisi pre socrul lui și să duse la pământul lui.

CAP 19

Pregătirea pentru primirea legii.

1. Iară în a treia lună a ieșării fiilor lui Israil den pământul Eghipetului, în ziua aceasta, au venit la pustiiul Sina.

Num. 33, 15.

2. Și să rădicară de la Rafidin și veniră la pustiiul Sina și să tăbărâră acolo Israil, împotriva muntelui.

Fapt. Ap. 7, 38.

3. Și Moisi să sui în muntele lui Dumnezeu și chemă pre dânsul Domnul Dumnezeu den munte, zicând: „Aceasta vei grăi casii lui Iacov și vei povesti fiilor lui Israil:

4. ‘Voi ați văzut câte am făcut egipteanilor și v’am luat pre voi ca pre niște aripi de vultur și v’am tras pre voi către mine.

29, 2; 32, 11.

5. Și acum, de veți asculta cu auzul glasului meu și veți păzi făgăduința mea, în veți fi mie norod ales den toate limbile, pentru că al meu iaste tot pământul.

Ps. 23, 1; 1 Cor. 10, 26.

6. Și voi veți fi mie împărăție sfîntenie și limbă sfîntă’. Aceste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil“.

1 Petr. 2, 9; A 2 Leage 7, 6.

7. Și veni Moisi și chemă pre bătrânii norodului și zise și le puse lor înainte toate cuvintele acestea carele au poruncit lor Dumnezeu.

8. Și răspunse tot norodul odată și ziseră: „Toate câte au zis Dumnezeu vom face și vom asculta“. Și aduse Moisi cuvintele norodului către Dumnezeu și zise Domnul către Moisi:

24, 3, 7; A 2 Leage 5, 27.

9. „Iată, eu voi veni către tine în stîlpu de nor, pentru ca să auză norodul grăind eu către tine, și ție îți vor creade în veaci“. Și spuse Moisi cuvintele norodului către Domnul.

10. Și zise Domnul către Moisi: „Pogorându-te, mărturisește norodului și curățește pre ei astăzi și mâine, și-ș speale hainele,

11. Și fie gata în a treia zi, pentru că în a treia zi se va pogorî Domnul pre muntele Sinaii înaintea a tot norodul.

12. Și vei osebi norodul pemprejur, zicând: ‘Feriți-vă pre voi a vă sui în munte și să să atingă de el ceva, că tot ce se va atinge de munte cu moarte se va sfârși.

34, 3; Evr. 12, 18.

13. Nu se va atinge de dânsul mână, pentru că cu pietri îl vor ucide, au cu lovitură să va săgeta; ori dobitoc, ori om nu va trăi. Iară când glasurile și trâmbițele și norul va trece de la munte, aceia se vor sui pre munte“.

Evr. 12, 18, 20.

14. Și pogorî Moisi den munte către norod, și sfinți pre ei, și-ș spălară hainele lor, și zise norodului:

15. „Gătiți-vă trei zile, să nu vă apropiați la muieri“.

1 Împ. 21, 4.

16. Și fu a treia zi, fiind de cătră mâncate, să făcură glasuri și fulgere și nori întunecoși pre muntele Sina, glasul trâmbiții răsuna tare, și să spământă tot norodul cel den tabără.

17. Și scoase Moisi norodul întru 'ntimpinarea lui Dumnezeu den tabără și stătură supt munte.

A 2 Leage 4, 11.

18. Muntele Sinaii se afuma tot, pentru căce se pogorâse Dumnezeu pre el în foc; și să suia fumul, ca un fum de cuptoriu, și să minună tot norodul foarte.

19. Și să făcură glasurile trâmbiții mergând înainte mai tare foarte; Moisi grăia, și Dumnăzău îi răspundea lui cu glas.

20. Și să pogorî Domnul pre muntele Sinaii, pre vârful muntelui, și chemă Domnul pre Moisi pre vârful muntelui și să sui Moisi. Și zise Dumnăzău cătră Moisi, zicând:

Neem. 9, 13.

21. „Pogorând, mărturiseaște norodului, ca nu doară să să apropie cătră Dumnăzău a lua aminte, și vor cădea dentru ei mulțime.

33, 20.

22. Și preoții care se vor apropia cătră Domnul Dumnăzău, să să sfințească, ca să nu să schimbe de la dânșii Domnul“.

23. Și zise Moisi cătră Dumnăzău: „Nu va putea norodul să să suie la muntele Sinaiei, pentru că tu te-ai mărturisit noao, zicând: ‘Osebeaște muntele și sfințească pre dânsul’“.

24. Și zise lui Domnul: „Pasă, pogoară, și te suie tu, și Aaron împreună cu tine; iară preoții și norodul să nu să silească a să sui cătră Dumnăzău, ca nu cândai va piarde dentru dânșii Domnul“.

25. Și să pogorî Moisi cătră norod și zise lor.

CAP 20

Ceale zeace porunci.

1. Și grăi Domnul toate cuvintele aceastea cătră Moisi, zicând:

2. „Eu sânt Domnul Dumnăzăul tău, cela ce te-am scos pre tine den pământul Eghiptului, den casa robiei.

A 2 Leage 5, 6. Iosia 13, 4.

3. Să nu fie ție alți dumnezei afară den mine!

Is. Navi 24, 14.

4. Să nu faci ție chip cioplit, nice la toată asămănarea den câte sânt în ceriu sus și den câte sânt pre pământ jos și câte-s în apă supt pământ!

Preoția 26, 1; A 2 Leage 4, 16; 5, 8.

5. Să nu te închini lor, nice să slujești lor, căce că Eu sânt Domnul Dumnezăul tău, Dumnezău râvnitoriu, dând păcatele părinților pre feciori, până al treilea și al patrulea neam, celor ce urăscu pre mine,

34, 7; 23, 24; Ps. 96, 6.

6. Și făcând milă întru mii celor ce mă iubescu pre mine și celor ce păzăscu poruncile meale.

Luca 1, 50.

7. Să nu iai numele Domnului Dumnezăului tău în deșert, pentru că nu va curăți Domnul pre ceta ce va lua numele lui în deșert.

Preoția 24, 16; 19, 12; A 2 Leage 5, 11; Mat. 5, 33.

8. Adu-ț aminte de ziua sâmbetei, să o sfințești pre ea.

23, 12; 31, 14; 35, 2; A 2 Leage 5, 12; Iezech. 20, 12.

9. Șase zile să lucrezi și vei face toate lucrurile tale,

10. Iară a șaptea zi, sâmbăta Domnului Dumnezăului tău, să nu faci într'însa tot lucrul, tu, și feciorul tău, și fata ta, sluga ta, și slujnica ta, boul tău, și înjugătoriul tău, și tot dobitocul tău, și cel nimearnic ce lăcuiaște cu tine,

11. Pentru că în șase zile au făcut Dumnezău ceriul și pământul și marea, și toate câte sânt în eale, și odihni în ziua a șaptea. Pentru aceeaa blagoslovi Dumnezău ziua a șaptea și o sfinți pre dânsa.

12. Cinsteaște pre tată-tău și pre mumă-ta, pentru ca să ți să facă ție bine, și delungat de ani să te faci pre pământul cel bun, carele Domnul Dumnezăul tău dă ție.

Preoția 19, 3; A 2 Leage 5, 16; Mat. 15, 4; Efes. 6, 2.

13. Să nu ucizi!

21, 12; Mat. 5, 21.

14. Să nu preacurvești!

Preoția 18, 20; Mat. 5, 27.

15. Să nu furi!

Preoția 19, 11.

16. Să nu mărturisești pre minciuni asupra vecinului tău mărturie mencinoasă!

23, 1; A 2 Leage 19, 16.

17. Să nu pohtești muiarea aproapelui tău; să nu pohtești casa vecinului tău, nice țarina lui, nice sluga lui, nice pre slujnica lui, nice boul lui, nice înjugătoriul lui, nice a tot dobitocul lui, nice câte sânt aproapelui tău!“

A 2 Leage 5, 21; Râm. 7, 7; 13, 9.

18. Și tot norodul vedea glasul, și luminele, și glasul trâmbiții, și muntele afumând;

19. Și spământându-se tot norodul, au stătut de departe. Și zise cătră Moisi: „Grăiaște tu noao, și nu grăiască cătră noi Dumnezeu, cândai să nu murim“.

A 2 Leage 5, 25.

20. Și zise lor Moisi: „Îndrăzniț, că pentru ca să vă ispitească pre voi au venit Dumnezeu cătră voi, pentru ca să vă facă frica lui întru voi, ca să nu greșiți“.

21. Și sta tot norodul de departe, iară Moisi întră în negura unde era Dumnezeu.

19, 17; A 2 Leage 18, 16.

22. Și zise Domnul cătră Moisi: „Aceasta vei zice casii lui Iacov și vei spune fiilor lui Israil: ‘Voi ați văzut că den ceriu am grăit cătră voi.

23. Să nu faceți voao dumnezăi de argint și dumnezăi de aur, să nu faceți voao aceștea.

34, 17.

24. Jârtăvnic de pământ să-m faceți mie și veți pune pre el arderile-de-tot ale voastre și mântuirile voastre, oile și vițelii voștri, în tot locul unde voi numi numele meu acolo, și voi veni cătră tine și te voi blagoslovi.

27, 1, 8; 29, 42.

25. Iară de vei face mie jârtăvnic de piatră, să nu le zidești cioplite; pentru că cuțitul tău ai pus pre eale, și s’au pângărit.

A 2 Leage 27, 5. Is. Navi 8, 31.

26. Să nu te sui cu treapte pre jârtăvnicul meu, pentru ca să nu descoperi grozăvia ta pre dânsul.

CAP 21

Rândueli pentru casnici și pentru ucideri.

1. Și acestea-s dreptățile carele vei pune înaintea lor:

2. De vei dobândi rob ovreaiu, șase ani să-ț slujască ție, iară la al șaptele an îl vei trimite slobod, în dar.

Preoția 25, 39; A 2 Leage 15, 19.

3. Iară de va veni el singur, și singur va ieși; iară de va intra și muiarea împreună cu dânsul, și muiarea va ieși împreună cu el.

Ierem. 34, 14.

4. Iară de va da domnu-său lui fămeaie și va naște lui feți și feate, muiarea și copiii vor fi a domnu-său, iară el singur va ieși.

5. Iară de va răspunde robul, zicând: ‘Am îndrăgit pre stăpănu-mieu și pre muiarea mea și pre copiii miei, nu voiui să mă duc slobod’,

A 2 Leage 15, 16.

6. Îl va aduce pre dânsul stăpânul lui la judecata lui Dumnezeu, și atuncea va aduce pre dânsul lângă ușă pe prag, și-i va găuri stăpânul lui ureachea cu sula, și-i va sluji lui în veaci.

A 2 Leage 15, 17.

7. Iară de-ș va vinde cinevaș fata lui roabă, nu să va duce după cum să duc roabele.

8. De nu va plăcea bine întru ochii stăpânului ei, pre carea n’au mărturisit asupra-i, va slobozi pre ea, iară la limbă streină nu iaste slobod a o vinde, pentru căce au vinuit întru ea.

9. Iară de o va tocmi pre dânsa cu feciorul lui, după dreptatea featelor va face ei.

10. Iară de va lua lui pre alta, ceale ce să cuvin, și îmbrăcămințile, și împreunarea ei să nu o lipsească.

11. Iară de nu-i va face aceaste trei ei, va ieși în daru, fără de argint.

12. De va lovi cineva pre altul și va muri, cu moarte să să omoară.

20, 13; Fac. 9, 6; Preoția 24, 17; Num. 35, 16.

13. Iară de nu va fi de bunăvoie, ce Dumnezeu l-au dat în mânilor lui, dați voi loc unde va fugi acolo ucigașul.

Num. 35, 6; A 2 Leage 19, 2; Is. Navi 20. 2.

14. Iară de se va apuca neștine să omoară pre vecinul său cu hicleșug și va fugi la jârtăvnic, de la jârtăvnicul mieu să-l iai să-l omori.

15. Cea ce bate pre tată-său sau pre mumă-sa, cu moarte să să omoară.

16. Cea ce va grăi de rău pre tată-său sau pre mumă-sa, cu moarte să moară.

A 2 Leage 27, 16; Mat. 15, 4.

17. Carele va fura neștine pre oarecarele den fiii lui Israil și, silindu-l, îl va vinde și să va afla într'aceasta, cu moarte să moară.

A 2 Leage 24, 7; 1 Tim. 1, 10.

18. Iară de se vor certa doi oameni și vor lovi pre aproapele lui cu piatră au cu pumnul, și nu va muri, ce va zăcea în pat,

19. De se va scula omul și va umbla afară cu toiag, nevinovat va fi cel ce l-au lovit, afară den zăbava lui va plăti, și leacurile.

20. Iară de va lovi neștine pre robul lui sau pre roaba lui cu toiag, și va muri de mânilor lui, cu judecată să va izbândi,

21. Iară de va trăi o zi sau doao, nu să va izbândi, pentru că argintul al lui iaste.

22. Iară de se vor sfădi doi bărbați și vor lovi fămeaia ce are în pânțece și va ieși copilul ei neînchipuit, cu pagubă să să păgubească, întru cât va pune bărbatul muierii, și va da cu preț.

23. Iară de va fi închipuit, va da suflet pentru suflet,

24. Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

Preoția 24, 20.

25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, umflătură pentru umflătură.

A 2 Leage 19, 21.

26. Iară de va lovi neștine ochiul robului său au ochiul roabei lui și-l va orbi, slobozi să trimiți pre ei, pentru ochiul lor.

Mat. 5, 38.

27. Iară de va zdrobi dintele robului sau roabei lui, slobozi va trimite pre ei, pentru dintele lor.

28. Iară de va împunge cu coarnele taur bărbat au muiare, și va muri, cu pietri se va ucide taurul și nu se vor mânca cărnurile lui, iară stăpânul taurului nevinovat va fi.

29. Iară de va fi fost vreun taur împungătoriu de ieri sau de altaieri, și-l vor mărturisi stăpânului său și nu-l va omorî pre dânsul, și va omorî bărbat sau muiare, taurul cu pietri să să omoară, și stăpânul lui să moară lângă dânsul.

Fac. 9, 5.

30. Iară de se vor îngreua preste el răscumpărări, va da răscumpărări sufletului lui întru cât vor pune peste el.

31. Iară de va împunge fecior sau fată, dupe această dreptate vor face lui.

32. Iară de va împunge taurul rob au roabă, 30 de drahme de argint va da stăpânul lor, și taurul cu pietri să să omoară.

33. De va deschide neștine groapă sau va ciopli groapa de piatră și nu o va acoperi pre dânsa, ce va cădea înlăuntru acolo vițel au măgariu,

34. Stăpânul gropii va plăti, argint va da stăpânului lor, iară stârvul al lui va fi.

35. Iară de va împunge taurul cuiva pre taurul aproapei său și va muri, vor vinde taurul cel viu și vor împărți argintul lui, și taurul cel mort îl vor împărți.

36. Iară de să va fi știut că iaste taurul împungătoriu mai denainte, de ieri, de alaltaieri, și vor fi mărturisit stăpânului și nu-l va omorî pre dânsul, va plăti taur pentru taur, iară stârvul va fi al lui.

CAP 22

Pedeapsa pentru furțișag și alte păcate.

1. De va fura neștine vițel sau oaie și o va junghea și o va vinde, cinci viței să plătească pentru vițel și patru oi pentru oaie.

2 Împ. 12, 6; Prov. 6, 31.

2. Iară de se va afla în groapă furul și, rănindu-l, va muri, nu iaste lui ucidere.

3. Iară de va răsări soarele pre el, vinovat iaste să moară și cel ce-l ucide, iară de nu va avea el, să să vînză pentru furțișag.

4. Iară de să va prinde și să va afla în mâna lui furțișagul viu, den măgariu până la oaie, îndoite să le plătească.

5. Iară de va paște neștine țarină sau vie și va lăsa dobitocul lui să pască țarina altuia, să plătească den țarina lui, dupe roada ei; iară de va paște toată țarina, ceale mai bune den țarina lui și ceale mai bune den via lui va plăti.

6. Iară de va ieși foc și va găsi mărăcini și va arde arii, au spice, au câmpu, va plăti cela ce au aprins focul.

7. Iară de va da neștine aproapei său argint sau unealte să le păzească și să vor fura den casa omului, de se va afla cela ce au furat, va plăti îndoit,

8. Iară de nu se va afla cela ce au furat, va veni domnul casei înaintea lui Dumnezeu și va jura cu adevărat, cum el să nu fie viclenit preste toate unealtele aproapei său. Asupra fieștecării strâmbătăți – grăite:

9. Pentru vițel, și înjugătoriu, și oaie, și haină, și toată piarderea ce să pâraște; pentru că, de va jura, înaintea lui Dumnezeu va merge judecata amândurora; și cea ce se va prinde pren Dumnezeu va plăti îndoit aproapelui său.

10. Iară de va da neștine aproapelui său înjugătoriu, au vițel, au oaie, au fiecă dobitor să-l păzească, și se va zdrobi, au va muri, au se va robi, și nimeni nu va ști,

11. Jurământ va fi de la Dumnezeu într mijlocul amândurora, cum cu adevărat el n'au viclenit ca să aibă parte într tot dobitorul vecinului; și așa va priimi stăpânul lui și nu va plăti.

12. Iară de se va fura de la el, va plăti stăpânului.

31, 39.

13. Iară de se va prinde de hiară, îl va aduce la ușă, și nu-l va plăti.

14. Iară de va ceare neștine de la vecinu-ș, și se va zdrobi, sau va muri, sau se va robi, și stăpânul nu va fi cu dânsul, va plăti.

15. Iară de va fi stăpânul cu dînsul, nu va plăti; și de va fi năimit, va fi lui pentru simbria lui.

16. Iară de va înșela neștine fecioara nelogodită și să va culca cu ea, cu zeastre să înzestreaze pre dânsa luiș fămeaie.

A 2 Leage 22, 28.

17. Iară de se va fi ferind se va feri și nu va vrea tatul ei să o dea lui pre dânsa fămeaie, argintul va plăti el tătâni-său, după cum iaste zeastrea featelor.

18. Pre vrăjitori să nu-i lăsați să trăiască.

Preoția 19, 31; 20, 27.

19. Tot ce să culcă cu dobitor, cu moarte să să omoară.

Preoția 18, 23.

20. Cea ce jărtvuiăște dumnezeilor să piară, fără numai Domnului.

Preoția 19, 4; A 2 Leage 17, 3.

21. Și pre cel nemearnic să nu-l chinuiș, nice să nu-l întristați, pentru că ați fost nemearnici în pământul Eghipetului.

23, 9; Preoția 19, 33; A 2 Leage 10, 18, 19.

22. Toată văduva și săracul să nu le faceș rău.

Isaia 1, 17.

23. Iară de-i veți asupri pre ei cu rău și, strigând, vor jelui cătră mine, cu auzul voiu auzi glasul lor

Zah. 7, 10.

24. Și mă voi scârbi cu mânie și voi omorî pre voi cu sabia; și vor fi fămeile voastre văduve și feciorii voștri săraci.

25. Iară de vei împrumuta cu argintu pe fratele cel sărac ce e lângă tine, să nu-l grăbești, să nu pui camătă asupra-i.

Preoția 25, 36; A 2 Leage 24, 10.

26. Iară de vei zăloji zălog haina vecinului, mai nainte de apusul soarelui să o dai lui;

A 2 Leage 24, 12.

27. Pentru că iaste aceasta lui învălitură singură, aceasta iaste haina rușinării lui: în ce va dormi? De va striga cătră mine, voi asculta pre el, pentru că milostiv sânt.

28. Dumnezeii să nu-i grăiești de rău, și pre boiariul norodului tău să nu-l vorbești de rău.

Ecles. 10, 20; Fapt. Ap. 23, 5.

29. Începăturile ariei și ale teascului tău să nu le lipsești, ceale dentâi născute ale fiilor tăi vei da mie.

13, 2; Preoția 27, 26; Num. 3, 13.

30. Așa vei face: vițelul tău, și oaia ta, și înjugătoriul tău, 7 zile vor fi supt mumă-ș, iară a opta zi mi le vei da pre eale.

23, 19; 34, 19; Preoția 22, 27; Iezech. 44, 3.

31. Și bărbați sfinți veți fi mie; și carnea prinsă de hiară să nu o mâncați, câinelui o aruncați pre ea.

Preoția 22, 8. Iezech. 44, 31.

CAP 23

Alte rândueli și porunci. Praznicele Domnului.

1. Să nu priimești auzu în deșert. Să nu pristănești cu cel strâmbu, ca să fii mărturie strâmbă.

20, 16; A 2 Leage 19, 16.

2. Să nu fii cu cei mai mulți spre rău, să nu te adaogi cu mulțimea, a te abate cu cei mai mulți, ca să abați judecata.

3. Și pre cel sărac să nu-l miluiești la judecată.

4. Iară de vei întâlni boul nepriatenului tău au înjugătoriul lui rătăcindu-se, să-l întorci să i-l dai lui.

A 2 Leage 22, 1, 4; Luca 6, 27.

5. Și de vei vedea înjugătoriul neprietenului tău căzut supt sarcina lui, să nu-l treci, ce să o rădici pre dânsa împreună cu el.

6. Să nu întorci judecata săracului în judecata lui.

A 2 Leage 23, 13.

7. De tot cuvântul strâmbu să te ferești, pre cel nevinovat și drept să nu-l omori și să nu îndireptezi pre cel necurat, pentru daruri.

8. Și daruri să nu iai, pentru că darurile orbescu ochii celor ce vădu și strică cuvintele direapte.

A 2 Leage 16, 19.

9. Și nemearnicul să nu-l învăluieți, nice să-l chinuiți, pentru că voi știți sufletul nemearnecului, că voi erați nemearnici în pământul Eghipetului.

22, 21.

10. Șase ani vei sămăna pământul tău și vei aduna roadele lui.

Preoția 25, 3.

11. Iară la al șaptelea lăsare vei face, și-l vei lăsa pre dânsul și vor mânca săracii limbii tale, iară rămășițele vor mânca hiarăle câmpului. Așa vei face via ta, și măslinetul tău.

Preoția 25, 4.

12. Șase zile să faci lucrurile tale, iară ziua a șaptea vei odihni, ca să să odihnească boul tău și înjugătoriul tău și pentru ca să răsufle feciorul slujniciei tale și nemearnecul.

Ieș. 20, 8; 31, 15.

13. Toate câte am grăit cătră voi, păziți-le, și de numele altor dumnezei să nu vă aduceți aminte, nice să să auză den gurile voastre.

Is. Navi 23, 7.

14. Trei vremi ale anului, prăznuiți mie:

A 2 Leage 16, 16.

15. Praznicul azimelor păziți, 7 zile veți mânca azimă, dupre cum ți'am poruncit ție pre vreamea lunii dentâiu; pentru că întru dânsa ai ieșit de la Eghipet; să nu te arăți inaintea mea în deșertu.

12, 15; 13, 4; 34, 18; Preoția 23, 5.

16. Și praznic seacirii pâinilor dentâiu vei face lucrurilor tale căroră vei sămăna în țarina ta; și praznic săvârșitului, la ieșirea anului, în adunarea lucrurilor tale celor den țarina ta.

Preoția 23, 34.

17. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezeului tău, pentru căci, când voi scoate limbile de la fața

ta și voiui lărgi hotarăle tale, nu va pohti nimenea pământului tău.

34, 23; A 2 Leage 16, 16.

18. Să nu pui pre aluoat sânge de jârtva mea, nice să doarmă grăsimea praznecului meu până dimineață.

34, 25.

19. Începăturile dentâi ale feciorilor pământului tău vei aduce înlăuntru, în casa Domnului Dumnezeuului tău. Să nu fierbi mielul în laptele mumei lui.

Ieș. 22, 30; 34, 26; A 2 Leage 14, 21.

20. Și iată, eu trimiț pre îngerul meu înaintea feații tale, pentru ca să te păzască pre cale, ca să te bage în pământul unde ți'am gătit ție.

33, 2; 32, 34.

21. Ia-te aminte tu pre însuț, și ascultă de el și nu fii neascultătoriu, pentru că nu va îngădui ție, că numele meu iaste pre dânsul.

22. De vei asculta glasul meu și vei face toate câte voiui porunci eu voao și vei păzi legătura mea, veți fi mie norod ales decât toate limbile. Pentru că al meu iaste tot pământul, și voi veți fi mie sfințire împărătească și norod sfânt. Aceaste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil: 'De veți asculta cu auzul glasului meu și veți face toate câte voiui zice ție, învrăjbi-voiu vrăjmașilor tăi și voiui fi împotriva împotrivnecilor tăi.

A 2 Leage 7, 12.

23. Pentru că va merge îngerul meu, povățuitoriul tău, și te va aduce cătră amorei, și hetei, și ferezei, și hananei, și gherghesei, și evei, și evusei, și voiui sfărâma pre ei denaintea feațelor voastre.

33, 2; Is. Navi 24, 11.

24. Să nu te închini dumnăzăilor lor, nice să slujești lor, să nu faci după faptele lor, ce cu surpare să surpi capiștile lor și zdrobind să zdrobești stâlpii lor.

20, 5; Preoția 18, 3.

25. Și să slujești Domnului Dumnezeuului tău, și voiui blagoslovi pâinea ta, și vinul tău, și apa ta, și voiui întoarce slăbiciunea de la voi.

26. Nu va fi neploditoriu, nice sterp, pre pământul tău; numărul zilelor tale plinind voiui plini.

A 2 Leage 7, 14.

27. Și frica voiui trimite povață ție și voiui înderepta toate limbile la care mergi tu cătră ei și voiui da pre toți împotrivnicii tăi pribeagi.

A 2 Leage 11, 25.

28. Și voiui trimite viespile înaintea ta și voiui scoate pre amorei, și pre evei, și pre hananei, și pre hetei, de la tine.

A 2 Leage 7, 20. Is. Navi 24, 12.

29. Nu-i voiui scoate pre dânșii într'un an, pentru ca să nu să facă pământul pustiu și să vor face multe asupra ta fiarăle pământului.

30. Pren încet-încet voiui scoate pre dânșii de la tine, până vei crește și vei moșteni pământul.

31. Și voiui pune hotarale tale de la Marea Roșie până la Marea Filistiimului, și de la pustiu până la râul cel mare al Efratului, și voiui da în mâinele voastre pre ceia ce șed pre pământ și voiui scoate pre dânșii de la tine.

Num. 34, 2.

32. Să nu pristănești lor și dumnezăilor lor făgăduință,

34, 12, 15; A 2 Leage 7, 2.

33. Și să nu pristănească în pământul tău, pentru ca să nu te facă să păcătuiești cătră mine, că, de vei sluji dumnezăilor lor, aceștea vor fi ție piadecă”.

34, 12, 13.

CAP 24

Moisi se suie a doao oară pre muntele Sinai.

1. Și lui Moisi zise: „Suie-te cătră Domnul, tu și Aaron, și Nadav, și Aviud, și șaptezeci den bătrânii lui Israil, și să vor închina de departe Domnului.

2. Și să va apropia Moisi singur cătră Dumnezeu, iară ei nu se vor apropia; și norodul nu se va sui împreună cu dânșii”.

3. Și mearse Moisi și povesti norodului toate cuvintele lui Dumnezeu și dreptățile, și răspunse tot norodul cu un glas, zicând: „Toate cuvintele care le-au grăit Domnul vom face și le vom asculta”.

Ieș. 19, 8.

4. Și scrise Moisi toate cuvintele lui Dumnezeu. Și mânecând Moisi dimineața, zidi jirtăvnic supt munte și 12 pietre, spre ceale 12 seminții ale lui Israil.

5. Și trimise pre tinerii fiilor lui Israil și adusără arderi-de-tot și jirtviră jirtvă de mântuire Domnului Dumnezeu, viței.

6. Și luând Moisi jumătate de sânge, turnă în clondir, iară jumătate turnă cătră jărtăvnic.

Evrei 9, 19.

7. Și luând Cartea Făgăduinții, ceti la urechile norodului, și ziseră: „Toate câte au grăit Domnul vom face și vom asculta“.

Ieș. 19, 8.

8. Și luând Moisi sângele, au răsipit peste norod și au zis: „Iată sângele făgăduinții care au pus Domnul cătră noi, pentru toate cuvintele aceastea“.

Evrei 9, 20.

9. Și să sui Moisi, și Aaron, și Nadav, și Aviud, și 70 den bătrânii lui Israil

10. Și văzură locul unde au stătut Dumnezeuul lui Israil; și ceale de supt picioarele lui, ca un lucru de cărămide de zamfir și ca chipul întăriturii ceriului la curățenie.

Iezech. 1, 26; 6, 1; 1 Tim. 6, 16.

11. Și den cei aleș ai lui Israil nu s’au despărțit nice unul, și să arătară în locul lui Dumnezeu, și mâncară și băură.

12. Și zise Domnul cătră Moisi: „Sui-te cătră mine în munte și stăi acolo, și-ț voi da tablele ceale de piatră, leagea și poruncile care le-am scris ca să pui leage lor“.

2 Cor. 3, 3.

13. Și sculându-se Moisi și Iisus, ce sta lângă el, s’au suit în muntele lui Dumnezeu.

14. Și celor bătrâni ziseră: „Așăzați-vă acii până ne vom întoarce cătră voi. Și, iată, Aaron și Or – cu voi; de se va întâmpla cuiva judecată, să meargă la ei“.

15. Și să sui Moisi și Iisus în munte și acoperi norul muntele.

16. Și pogorî mărirea lui Dumnezeu pre muntele Sinaii și acoperi pre dânsul norul 6 zile. Și chemă Domnul pre Moisi a șaptea zi, den mijlocul norului.

17. Și chipul mării Domnului – ca niște foc arzând, pre vârful muntelui, înaintea fiilor lui Israil.

A 2 Leage 4, 24; 9, 3.

18. Și întră Moisi în mijlocul norului și să sui în munte și era acolo în munte 40 de zile și 40 de nopți.

34, 28; A 2 Leage 9, 9, 18; Mat. 4, 2;

CAP 25

Rândueli pentru cortul Mărturieii.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:
2. „Zi fiilor lui Israil și grăiaște: ‘Luați-m începături’; de la toți cărora le va părea în inima lor veț lua începăturile meale.

35, 5.

3. Și aceasta iaste începătura care veț lua de la dâșii: aur, argint și aramă;

4. Și vânat, și mohorât, roșiu îndoit, și mătase răsucită, și păr de capră;

5. Și piei de berbeace roșite, și piei vinete, și leamne neputrede, și pietri sardii;

6. Și untdelemnul la lumină, tămâie la untdelemnul ungerii și la împreunarea tămâii;

35, 28.

7. Și pietri la săpat la cel preste umăr și la haina cea până în picioare.

28, 4.

8. Și-m vei face mie sfintire și mă voi arăta întru voi.

35, 11.

9. Și vei face mie după toate câte eu ți-arăt ție în munte. Pilda cortului și pilda tuturor vaselor lui, așa vei face.

Evr. 9, 2.

10. Și vei face chivotul mărturirii de leamne neputrede: de doi coți și jumătate lungul, și de un cot și jumătate latul, și de un cot și jumătate naltul.

37, 1.

11. Și-l vei polei pre dânsul cu aur curat, den lăuntru și den afară vei polei pre dânsul, și vei face lui zimți de aur suciț împrejur.

12. Și vei face lui patru verigi de aur și vei pune pre ceale patru cornuri ale lui: doao verigi pre o margine și alte doao pre a doao margine.

13. Și vei face drugi de leamne neputrede și le vei polei cu aur curat.

14. Și vei băga drugii în verigile ceale ce-s în cornurile chivotului, ca să rădice chivotul cu eale.

15. În verigile chivotului vor fi drugii neclățiți.

16. Și vei pune înlăuntru în chivot mărturiile care-ț voi da ție.

17. Și vei face acoperemânt de rugăciune, de aur vărsat curat, de doi coți și jumătate de lungu și de un cot și jumătate de lat.

35, 12; 37, 6.

18. Și vei face doi herovimi de aur bătuți, și vei pune pre ei de amândoa părțile a acoperemântului de rugăciune.

37, 7.

19. Și să vor face herovimii unul den partea aceasta și unul den partea a doao a acoperemântului.

20. Și vei face pre doi herovimi, pre amândoa marginile vor fi acei doi herovimi întinzând aripile deasupra, umbrind cu aripile lor pre acoperimânt, și obazele lor unul cătră altul, cătră acoperimânt vor fi obazele herovimilor. Și vei pune acoperimântul pre chivot deasupra,

37, 9.

21. Și în chivot vei pune mărturiile care voiu da ție.

26, 34; Evrei 9, 4.

22. Și mă voiu cunoaște ție de acolo, și-ț voiu grăi ție de asupra acoperimântului, dintre cei doi herovimi carii sânt pre chivotul mărturiei, și dupe toate câte-ți voiu porunci ție – cătră fiii lui Israil.

30, 6, 36; Num. 7, 89.

23. Și vei face masă de lemn neputred: de doi coți de lungă și de un cot de lată, și de un cot și jumătate de înaltă.

35, 13; 37, 10.

24. Și o vei polei pre dânsa cu auru curat și vei face ei zimți învârțiți pre împrejur de aur, și vei face ei cunună de un pumnu pemprejur.

37, 11.

25. Și vei face zimte învârțit prejur cunună.

26. Și vei face patru verigi de aur, și vei pune verigile pe patru părți ale picioarelor ei, supt cunună.

27. Și vor fi verigile întru teci drugilor, ca să ridice cu ei masa.

28. Și vei face drugii de leamne neputrede și vei polei cu aur curat, și să va rădica cu dâșii masa.

29. Și vei face blidele ei, și cățiile, și căușile și tornătorile întru care vei turna cu eale, de aur curat vei face pre dânsale.

37, 16.

30. Și vei pune pre masă pâine înainții, pururea înaintea mea.

40, 21.

31. Și vei face sfeașnic; de aur curat, bătut, să faci sfeașnicul: fusul lui, și fofeazele, și scăfârliile, și vârteajăle, și florile, dentr'însul vor fi.

35, 14; 37, 17.

32. Șase fofeaze să iasă den coaste: trei fofeaze ale sfeașnicului den coastele de o parte a lui și trei fofeaze ale sfeașnicului den partea a doua.

33. Și trei scăfârlii închipuite ca nucșoarele într'o fofează, vârteju și floare, așa la ceale șase fofeaze ce ies den sfeașnic.

34. Și în sfeașnic patru scăfârlii închipuite ca nucșoarele într'o fofează, vârteajăle și florile ei.

35. Vârtejul supt ceale doao fofeaze, dentr'însul, și vârtej supt ceale patru fofeaze, dentr'însul, așa la ceale șase fofeaze ce ies den sfeașnic, patru scăfârlii închipuite ca nucșoarele.

36. Scăfârliile și fofeazele dentr'însul să fie, tot bătut dentru aur curat.

37, 21.

37. Și vei face candelile lui șapte și vei pune feștilele lui și vor lumina dentr'un obrazu.

40, 23.

38. Și cleaștele lui și supunerile lui de aur curat vei face.

37, 23 și 37, 24.

39. De un talant de aur curat vei face toate vasele aceastea.

Fapt. Ap. 7, 44.

40. Caută să faci dupe pilda ce ți se-au arătat ție în munte.

26, 30; Evr. 8, 5.

CAP 26

Facerea cortului.

1. Și cortului vei face zeace garduri de mătase împletită, și vânătă, și mohorâtă, și roșu împletit; herovim, lucru de țăsătoriu, să faci pre eale.

36, 7.

2. Lungul unui gard, de 28 de coți; și de lat, de 4 coți să fie un gard; o măsură va fi la toate gardurile.

36, 8.

3. Și 5 garduri vor fi țiindu-se unul de alalt, și 5 garduri vor fi țiindu-se iară unul de altul.

4. Și vei face lor chiotori vinete, la marginea unui gard, de o parte, la împreunare, și așa vei face la marginea gardului den afară, cătră împreunarea a doua.

36, 10.

5. Și 50 de chiotori vei face la un gard și 50 de chiotori vei face de o parte a gardului, spre împreunarea al doilea gard, cu fața unul cătră alalt împotrivă stând.

36, 14.

6. Și vei face 50 de copce de aur și vei împreuna gardurile unul cu altul cu copcele, și va fi un cort.

36, 11.

7. Și vei face piei de păr acoperimânt pre cort, 11 piei să faci pre eale.

36, 12.

8. Lungimea unii piei va fi de 30 de coți, și de 4 coți va fi lățimea unii piei, o măsură va fi la 11 piei.

9. Și vei împreuna ceale 5 piei într'un loc și ceale 6 piei într'un loc, și vei îndoi pialea a șasea în fața cortului.

10. Și vei face chiotori, cincizeci la marginea unii piei, carea va fi la mijlocul împreunării, și 50 de cheotori vei face pre marginea pieii ce împreună pre a doua.

36, 14.

11. Și vei face 50 de belciuge de aramă, și vei împreuna belciugele, den cheotori de căpătâie, și vei împreuna pieile și vor fi una.

12. Și vei supune ce prisoseaște de pieile cortului, jumătate de pieile ce prisoseaște vei acoperi ce prisoseaște de pieile den cort, vei acoperi dendărătul cortului.

13. Un cot den cela și un cot den celalalt, den prisositul pieilor den lungimea pieilor cortului, și va fi de acoperit pre coastele cortului, de o parte și de alta, ca să acopere.

14. Și vei face acoperemânt cortului, piei de berbeace rușite, și acoperemânturi preste acesta, piei vinete, pe deasupra.

36, 16.

15. Și vei face stâlpi cortului, de leamne neputrede.

36, 17.

16. De zeace coț să faci un stâlp și de un cot și jumătate lățimea unui stâlp.

17. Doao gardine la un stâlp stând unul cătră alalt, așa să faci la toț stâlpii cortului.

18. Și să faci stâlpii cortului 20 despre partea despre miazănoapte.

19. Și patruzeci de cuiburi de argint să faci la cei 20 de stâlpi, 2 cuiburi la un stâlp, la amândoao părțile lui, și 2 cuiburi stâlpului unuia, la amândoao

părțile lui.

20. Și partea a doua, de cătră austru, 20 de stâlpi.

21. Și 40, cuiburile lor de argint, 2 cuiburi la un stâlp, la amândoa părțile lui, și doao cuiburi la un stâlp, la amândoa părțile lui.

36, 21.

22. Și dendărătul cortului, despre partea despre mare, vei face 6 stâlpi.

36, 22.

23. Și doi stâlpi vei face la unghiurile cortului dendărăt.

24. Și vor fi tocma de jos și într'un loc vor fi ție, den capete, într'o împreunare, așa vei face la amândoa unghiurile tocma să fie.

36, 25.

25. Și vor fi 8 stâlpi, și cuiburile de argint 16, doao cuiburi la un stâlp și doao cuiburi la alt stâlp, la amândoa părțile lui.

36, 26.

26. Și să faci zăvoară de leamne neputride: 5 zăvoară la un stâlp de o parte a cortului,

36, 27.

27. Și cinci zăvoară stâlpului al părții cortului al doilea, și cinci zăvoară a stâlpului dendărăt al părții cortului de cătră mare.

36, 28.

28. Și zăvorul cel den mijloc, pren mijlocul stâlpilor să să petreacă de o parte până de ceaea parte.

36, 30.

29. Și stâlpii să-i feareci cu aur, și verigele să le faci de aur, întru care vei băga zăvoarele, și vei polii zăvoarele cu aur.

36, 31.

30. Și vei rădica cortul după chipul ce se-au arătat ție în munte.

25, 40; Fapt. Ap 7, 44.

31. Și vei face acoperemânt de vână, și mohorât, și roșu împletit, și mătasă toarsă.

32. Lucru țasut să faci pre el herovimu; și să-l pui pre dânsul pre patru stâlpi neputrezi, poleiț cu aur, și capetele lor, de aur, și fundurile lor, patru, de argint.

36, 34.

33. Și vei pune acoperemântul pre stâlpi și vei băga acolo mai înlăuntru de acoperemânt chivotul mărturiei și va osebi acoperemântul voao, între mijlocul sfântului și între mijlocul Sfântului Sfintelor.

36, 35; 40, 3; Evr. 9, 3.

34. Și vei acoperi cu acoperemântul chivotul mărturiei în Sfânta Sfintelor.

25, 21. Evr. 9, 5.

35. Și vei pune masa den afară de acoperemânt și sfeșnecul – dempotriva measii, despre partea cortului către austru. Și masa o vei pune despre partea cortului de către miazănoapte.

40, 20, 22.

36. Și vei face ușii poală de acoperit, de vânăț, și mohorât, și roșu împletit, și de mătăasă împletită, lucru de împestritoriu.

36, 35.

37. Și vei face acoperemântului cinci stâlpi neputrezi și vei polii pre dânșii cu aur. Și căpătâile lor – de aur, și le vei topi lor 5 funduri de aramă.

CAP 27

Jârtăvnicul și împrejmuirea cortului.

1. Și să faci jârtăvnic de leamne neputrede, de cinci coț de lungu și 5 coț de lat. – În patru cornuri să fie jârtăvnicul –, și de 3 coț nălțime lui.

20, 24; 35, 16; 38, 1.

2. Și vei face coarnele în ceale 4 cornuri. Dentr'însul să fie coarnele, și le vei acoperi cu aramă.

38, 2.

3. Și vei face cunună jirtăvnicului și acoperemântului lui; și păharăle lui, și cârligele lui, și cădelnița lui, și toate vasele lui, le vei face de aramă.

4. Și să-i faci lui grătariu de aramă în chip de mreajă, și vei face grătariului patru verigi de aramă în patru cornuri.

38, 4.

5. Și vei pune pre dânsele supt grătariul jârtăvnicului, den jos, și va fi grătariul până la jumătate de jârtăvnic.

6. Și vei face jârtăvnicului drugi de leamne neputrede și le vei fereca cu aramă.

7. Și vei băga drugii în verigi și să fie drugii spre amândoao coastele jârtăvnicului, când îl vor rădica pre dânșul.

8. Găunos, de scânduri, vei face pre el, dupe cela ce ți s'au arătat în munte, așa să faci.

20, 24; 38, 7.

9. Și vei face curte cortului. Despre partea despre austru, pânzile curții, de mătase răsucită, lungul 100 de coți de o parte.

38, 9.

10. Și stâlpii lor 20, și fundurile lor 20, de aramă; și belciugile lor și marginile, de argint.

11. Așa și la partea de cătră miazănoapte, pânza de 100 de coți de lungă, și stâlpii lor 20, de aramă, și belciugile lor și marginile stâlpilor și cuiuburile lor, ferecate cu argint.

12. Iară lățimea curții de cătră mare, pânza 50 de coți, stâlpii lor 10 și cuiuburile lor zece.

13. Și lățimea curții de cătră răsărit, pânza de 50 de coți, stâlpii lor 10, și cuiuburile lor zece.

14. Și de 15 coți înălțimea pânzilor de o parte, stâlpii lor 3, și cuiuburile lor trei.

15. Și a doua parte, 15 coți pânzele de nalte, stâlpii lor 3, și cuiuburile lor trei.

38, 15.

16. Și porții curții, acoperimânt de 20 de coți de nalt: de vânăt, și mohorât, și roșu împletit, și mătase răsucită, cu împistriturile croitoriului; stâlpii lor 4, și cuiuburile lor patru.

35, 18.

17. Toți stâlpii curții împrejur, ferecați cu argint, și capetele lor, de argint, și cuiuburile lor, de aramă.

38, 19.

18. Iară lungimea curții 100 spre o 100, și lărgime 50 spre 50, și nălțimea de 5 coți, de mătasă răsucită, și cuiuburile lor, de aramă.

19. Și toată tocmeala, și toate unealtele, și țărșii curții, de aramă. Și vei face haine vinete, și mohorâte, și roșii, ca să slujască cu eale în sfinte.

20. Și tu poruncește fiilor lui Israil, și să ia ție untdelemn de masline fără drojdii, curat, ales la lumină, pentru ca să arză lumină pururea. În cortul mărturie,

Preoția 24, 2.

21. Den afară de acoperimântul ce iaste preste făgăduință, aprinde-l-va pre el Aaron și fiii lui, de cu sară până dimineață, înaintea Domnului. Leage veacinică – întru sămințiile voastre de la fiii lui Israil.

30, 21.

CAP 28

Veșmintele sfințite.

1. Și tu adu lângă tine pre Aaron, frate-tău, și pre fiii lui și, den fiii lui Israil, ca să-m preoțească mie, Aaron, și Nadav, și Aviud, și Eliazar, și Ithamar, fiii lui Aaron.

6, 23.

2. Și vei face veșmânt sfânt lui Aaron, fratelui tău, întru cinste și mărire.

35, 19.

3. Și tu grăiaște tuturor înțelepților la cuget, pre carii i-am umplut de duhul înțelepciunii și sâmtirei, și vor face veșmântul cel sfânt lui Aaron la cel sfânt, cu care să-m preoțească mie.

4. Și aceaste – veșminte carele vor face: cel prejur pieptu, și cea preste umăr, și haina până la picioare, și haină strălucită, și mitră, și brâu. Și vor face veșminte sfinte lui Aaron și feciorilor lui, pentru ca să-m preoțească mie.

25, 7; 39, 1.

5. Și ei vor lua aurul, și vânățul, și mohorâtul, și roșul, și mătasea,

6. Și vor face cea de preste umăr de mătase împletită, lucru țesut împistrit.

7. Doao preste umere vor fi lui, țiindu-se una de alta pre amândoao părțile spânzurate.

39, 2; 39, 4.

8. Și țăsătura celor preste umere, care iaste preste dânsa, după facere dentr'însa va fi de aur curat, și vânăț, și mohorât, și roșu torsu, și mătase împletită.

39, 5.

9. Și vei lua pre aceale doao pietri, pietri de zmaragdu, și vei săpa în eale numele fiilor lui Israil,

39, 5.

10. Șase nume pre o piatră și șase nume celealalte pre a doo piatră, după nașterile lor.

11. Lucru de meșteșug de pietri, săpătură de peceate vei săpa ceale doao pietri, pre numele fiilor lui Israil.

12. Și vei pune amândoao pietrile pre umerii cei de preste umăru. Pietri de pomenire sânt fiilor lui Izrail, și va lua Aaron numele fiilor lui Israil înaintea Domnului, pre amândoao umerile lui, pomenire pentru ei.

13. Și vei face paveze de aur curat.

14. Și vei face doao lanțuri de aur curat, amestecate cu flori, lucru împletit, și vei pune lanțurile împletite peste pevecioare, după înaințile umerilor lor, denainte.

15. Și vei face engolpion judecăților, lucru împistrit, duple tocmeala cei preste umăr: să faci pre dânsa den aur, și den vânăt, și den mohorât, și den roșu împletit, și den mătase împletită vei face pre el.

39, 7.

16. În patru colțuri va fi, îndoit, de o palmă de lung și de o palmă de lat.

17. Și vei țese într'însul țesături, dupe piatră, cu patru rânduri. Un rând de pietri va fi sardion, topazion și zmaragd; un rând.

39, 8.

18. Și al doilea rând: anthrax, și zamfir și iaspis.

19. Și rândul al treilea: lighirion, și ahatis și amethystos.

20. Și rândul al patrulea: hrisolithos, și virilion și onihion; acoperite cu aur și legate cu aur să fie, duple rândul lor.

21. Și pietrele să fie den numele fiilor lui Israil, doasprăzeace, înaintea Domnului, pre amândoao umerile lui; doasprăzeace – duple numele lor, duple nașterile lor, cioplitori de peceti, fieștecăruia dupe nume să fie la 12 neamuri.

22. Și vei face preste engolpion lanțuri împletite, lucru de lăntușă de aur curat.

39, 13.

23. Și va lua Aaron numele fiilor lui Israil pre engolpion judecății, pre piept, întrând la sfinte, pomenire înaintea lui Dumnezeu.

24. Și voi pune pe engolpion judecății lanțurile ceale lăntuite, pre amândoao părțile engolpiului le vei pune.

Preoția 3, 8.

25. Și ceale doao paveze vei pune pre amândoao umerile, deasupra cei preste umere, den față.

26. Și vei pune pe engolpiul judecății arătarea și adevărul, și va fi pre pieptul lui Aaron, când întră în lăuntru la sfântă, naintea Domnului. Și va pune Aaron judecățile fiilor lui Izrail pre piept, înaintea Domnului, pururea.

Preoția 8, 8; A 2 Leage 33, 8.

27. Și vei face îmbrăcăminte, până în picioare, tot de vânăt.

39, 21.

28. Și va fi gura lui dentr'însul în mijloc, având gure împrejurul gurii, lucru țesut, împletitura țesută dentr'însul, pentru ca să nu să spintece.

29. Și vei face pre marginea îmbrăcăminții, den jos, ca niște rodei mici, de rodei înflorite, de vânăt, și de mohorât, și de roșu răsucit, și de mătase împletit, pre marginea îmbrăcăminții premprejur.

30. Și într'acestaș chip, rodei mici de aur, și clopoți în mijlocul lor, pemprejur, lângă rodei de aur – clopoțel, și floare pre marginea îmbrăcăminții pemprejur.

39, 24; Sirah 45, 11.

31. Și va fi Aaron când va slujî, ascultat va fi glasul lui, întrând la sfinte, înaintea Domnului, și ieșind, pentru ca să nu moară.

32. Și vei face potcoavă de aur curat și vei închipui într'însa chip de peceate, sfințire Domnului.

39, 29; Preoția 8, 9.

33. Și vei pune pre ea pre vânăt împletit, și va fi pe mitră, den fața mitrei va fi, și va fi pre fruntea lui Aaron.

29, 6.

34. Și va rădica Aaron greșalele celor sfinte, oricâte vor sfinți fiii lui Israil, toată darea sfintelor lor, și va fi pre fruntea lui Aaron, pururea priimită lor înaintea Domnului.

35. Și strânsorile hainelor, de mătase, și vei face chivară de mătase, și brâu vei face, lucru împistrit.

39, 27.

36. Și fiilor lui Aaron vei face îmbrăcăminți, și brâne, și chivere, le vei face lor în cinste și mărire.

29, 9.

37. Și vei îmbrăca aceastea pre Aaron, fratele tău, și pre fiii lui cu dânsul, și vei pomăzui pe dâșii și vei împlea mânilor lor și-i vei sfinți pre ei, pentru ca să prioțească mie.

Preoția 8, 12.

38. Și vei face lor nădragi de in, să acopere rușinea trupurilor lor, de la brâu până la coapse să fie.

39. Și va avea Aaron și fiii lui aceastea când vor intra înlăuntru la cortul mărturie, când mergu să slujască cătră jârtăvnicul sfântului; și nu vor aduce pre ei greșală, ca să nu moară. Leage veacinică – lui și seminții lui după dânsul.

CAP 29

Sfințirea preoților.

1. Și aceastea sânt carele vei face lor, vei sfinți pre dânșii, pentru ca să slujască mie ei:

2. Vei lua den boi un vițel, și berbeci curați doi, și pâine nedospită frământată în untdelemn, și plăcinte nedospite unse cu untdelemn. De făină aleasă de grâu să faci pre eale. Și să le pui pre eale pre o coșniță,

Preoția 9, 2.

3. Le vei aduce și le vei apropia pre coșnițe, și vițelul și cei doi berbeci.

4. Și pre Aaron și pre feciorii lui îi vei aduce la ușale cortului mărturiii și vei scălda pre dânșii cu apă.

40, 12, 13.

5. Și luându veșmintele, vei îmbrăca pre Aaron, fratele tău, și haina cea până jos, și cea preste umăr, și engolpiul, și vei împreuna acesta, engolpiul, cătră cea peste umăr.

6. Și vei pune mitra pre capul lui, și vei pune potcoava-sfințenia pre mitră.

28, 33; 39, 29.

7. Și vei lua den untdelemnul unsorii și-l vei turna pre capul lui și vei unge pre dânsul.

30, 25, 30.

8. Și feciorii lui îi vei aduce și vei îmbrăca pre ei cu hainele și-i vei încinge pre dânșii cu brânele,

9. Și vei pune lor chiverele, și va fi lor slujbă mie în veac. Și vei săvârși mâinile lui Aaron și mâinile fiilor lui.

28, 26, 27.

10. Și vei aduce vițelul la ușale cortului mărturiii și vor pune deasupra Aaron și fiii lui mâinile lor pre capul vițelului, înaintea Domnului, lângă ușale cortului măturiei.

Preoția 8, 14.

11. Și vei junghea vițelul înaintea Domnului, lângă ușale cortului măturiei.

Preoția 1, 3.

12. Și vei lua den sângele vițelului și vei pune pre coarnele jârtăvnicului cu deagetul tău, iară celalalt tot sângele vei turna lângă fundul jârtăvnicului.

13. Și vei lua toată grăsimea ce iaste pre pân-tece, și praporul ficatului, și amândoi rânichii, și grăsimea de peste ei, și vei pune pre jârtăvnic.

Preoția 3, 3.

14. Iară cărnurile vițelului, și pialea, și balega, vei arde cu foc, afară den tabără, pentru că iaste a păcatului.

Preoția 4, 11, 12; 8, 14; Evr. 13, 11.

15. Și vei lua pre un berbeace și vor pune Aaron și fiii lui mâ-nile lor pre capul berbeacelui,

Preoția 8, 18.

16. Și vei junghea berbeacele și, luându sângele, vei turna pre jârtăvnic împrejur.

17. Și pre berbeace îl vei spinteca în doaoși părțile, și vei spăla mațele și picioarele cu apă, și vei pune deasupra despicăturilor, împreună cu capul.

Preoția 8, 19.

18. Și vei aduce pre berbeace tot pre jârtăvnic, ardere-de-tot Domnului, cătră miros de bună mirosire, jârtvuire Domnului iaste.

8, 20, 21.

19. Și vei lua berbeacele al doilea, și va pune Aaron și fiii lui mâ-nilelor pre capul berbeacelui,

20. Și-l vei junghea pre dânsul, și vei lua den sângele lui și vei pune pre marginea urechii lui Aaron cei dreapte, și pre marginea mânei cei dreapte, și pre marginea piciorului celui drept, și pre marginile urechilor fiilor lui ceale dreapte, și pre marginile mânilor lor celor dreapte, și pre marginile picioarelor lor celor dreapte.

21. Și vei lua den sângele jârtăvnicului și den untdelemnul ungerii și vei stropi pre Aaron și pre veșmântul lui, și pre fiii lui și pre veșmintele fiilor lui cu dânsul; și se va sfinți el și veșmântul lui, și fiii lui și veșmintele fiilor lui împreună cu dânsul.

22. Iară sângele berbeacelui îl vei turna pre jârtăvnic împrejur și vei lua de la berbeace grăsimea lui, și grăsimea ce acopere pân-tecele lui, praporul ficatului, și rânichii amândoi, și grăsimea ce iaste pre dânsii, și brațul drept; – pentru că iaste săvârșenie aceasta. –

Preoția 3, 3; 8, 16.

23. Și o pâine den untdelemn, și o plăcintă den coșnița azimelor, căroră sânt puse înaintea Domnului,

24. Și vei pune toate pre mâinele lui Aaron și pre mâinele fiilor lui, și vei osebi pre dânsii osebite naintea Domnului, și vei pune toate pre mâinele lui

Aaron.

Preoția 8, 26.

25. Și vei primi pre eale den mâinele lor și le vei aduce pre jârtăvnicul arderei-de-tot, cătră miros de bună mirosire naintea Domnului; jârtvă iaste Domnului.

3, 5; Preoția 8, 27.

26. Și vei lua pieptul den berbeacele săvârșirii, carele iaste al lui Aaron, și-l vei osebi pre dânsul osebite înaintea Domnului; și va fi ție în parte.

Preoția 8, 28; 10, 14.

27. Și vei sfinți osebitea pieptului și brațul despărțirii, carele s'au osebit și carele se-au luat de la berbeacele săvârșirii, de la Aaron și de la fiii lui.

Num. 6, 20.

28. Și va fi lui Aaron și fiilor lui leage veacinică, de la fiii lui Israil, pentru că iaste aceasta luoare, și osebite va fi de la fiii lui Israil, den jârtvele mântuirii, luare Domnului.

29. Și veșmântul sfântului, care iaste lui Aaron, va fi fiilor lui după dânsul, și să să pomăzuiască ei întru dânsule și să sfârșască mâinele lor.

30. Șapte zile le va îmbrăca popa cel mare pentru dânsul dentru fiii lui, carele va intra la cortul mărturiei să slujască în ceale sfinte.

31. Și berbeacele săvârșirii vei lua și vei fiarbe cărnurile în loc sfânt și vor mânca Aaron și fiii lui cărnurile berbeaciului.

32. Și pâinele den coșniță, lângă ușăle cortului mărturiei

33. Vor mânca pre eale, întru care se-au sfințit, întru dânsule să săvârșască mâinele lor, să sfințească pre dânsii. Și de alt neam să nu mănânce den eale, pentru că sânt sfinte.

34. Iară de vor rămânea den cărnurile jârtvei săvârșirii și den pâini până dimineața, vei arde cealealalte cu foc, nu să vor mânca, pentru că sfințire iaste.

35. Și vei face lui Aaron și fiilor lui așa după toate câte am poruncit ție: șapte zile vei săvârși mâinile lor.

36. Și vițelul cela al păcatului vei face în ziua curățeniii, și vei curăți jârtăvnicul, când te vei sfinți tu pre el, și vei unge pre el, ca să sfințești pre el.

37. Șapte zile vei curăți jârtăvnicul, și-l vei sfinți pre el, și va fi jârtăvnicul sfântul sfinților; tot cel ce să va atinge de jârtăvnic se va sfinți.

38. Și aceastea sânt câte vei face spre jârtăvnic: miei de un an, curaț, doi de zi, nencetat, roditură nencetată;

39. Un miel vei face dimineața, și mielul al doilea îl vei face de cătră seară;

40. Și a zecea de făină curată, frământată cu untdelemn așăzat, a patra den in, și turnare a patra den in de vin, la un miel;

41. Și mielul al doilea îl vei face de cătră seară, după jârtva de dimineață, și după turnarea lui, vei face întru miros de bună mirosire, roditură Domnului.

42. Jârtva neîncetării – în auzurile și în semințiile voastre, pre ușale cortului mărturiei, înaintea Domnului, întru carele mă voi arăta ție acolo, ca să grăiescu ție.

20, 24.

43. Și mă voi făgădui acolo fiilor lui Israil și mă voi sfinți în mărirea mea.

44. Și voi sfinți cortul mărturiei și jârtăvnicul; și pre Aaron și fiii lui voi sfinți, ca să-m preoțească mie.

45. Și mă voi chema întru fiii lui Izrail și voi fi lor Dumnezeu.

46. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeul lor, cela ce i-am scos pre ei den pământul Eghiptului, să mă chem lor și să fiu lor Dumnezeu.

CAP 30

Jârtăvnicul de Tămâiare.

1. Și vei face jârtăvnic de tămâiare de leamne neputrede, și-l vei face pre dânsul de un cot de lungu și de un cot de largu.

2. În patru colțuri va fi, și de doi coț de nalt, dentr'însul vor fi coarnele lui.

37, 10, 40, 5.

3. Și vei polii cu aur curat grătioara lui, și păreții lui împrejur, și coarnele lui, și vei face lui cunună împletită de aur împrejur.

4. Și doao verigi de aur curat vei face lui supt cununa cea împletită a lui, la amândoao laturile vei face, la amândoao coastele, și vor fi la părângi margini, pentru ca să rădice pre dânsul cu dânsle.

37, 11.

5. Și vei face părângi de leamne neputrede, și-i vei fereca pre ei cu aur.

6. Și vei pune pre el împotriva acoperimântului celui ce iaste pre chivotul mărturiilor, întru care mă voi arăta eu ție acolo.

25, 22.

7. Și va tămâia Aaron pre dânsul tămâie tocmită mărunță, dimineața-dimineța, când tocmeaște luminele, va tămâia pre dânsul.

40, 25.

8. Și când va aprinde Aaron luminele sara, va tămâia pre dânsul tămâiare neîncetată, pururea, înaintea Domnului, în semințiile lor.

9. Și nu veți aduce pre el altă tămâie, luare jârtvă; și turnare să nu turnați pre dânsul.

Preoția 10, 1.

10. Și se va ruga Aaron pre coarnele lui o dată într'un an; den sângele curățeniii păcatelor iertării o dată într'un an va curăți pre el, în semințiile lor. Sfântu, sfântu lor iaste Domnului'".

Evr. 9, 7 și 25.

11. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

12. „De vei lua gândul fiilor lui Israil în socotința lor, și vor da fieșcarele mântuire pentru sufletul lor Domnului, și nu va fi întru ei cădere în socotința lor.

Num. 1, 2; 26, 2.

13. Și aceasta iaste care vor da câți vor merge la socotință: jumătate de didrahmă, după didrahmul cel sfânt, doaozeci de bani didrahmul, iară jumătate de didrahmă – venitul Domnului.

Preoția 27, 25; Num. 3, 47; 18, 16; Iezech. 45, 12..

14. Tot carele merge la socotință, den 20 de ani în sus, vor da venitul Domnului.

15. Cel bogat nu va adaoge și cel sărac nu va împruțina den jumătate de didrahmă a da venitul Domnului, pentru fiii lui Israil, să să roage pentru sufletele voastre.

16. Și vei lua argintul venitului, pentru fiii lui Israil, și-l vei da la lucrul cortului mărturiii, și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, să vă rugați pentru sufletele voastre“.

17. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

18. „Fă spălătoare de aramă, și fundul ei – de aramă, ca să să speale; și o vei pune în mijlocul cortului mărturiii și în mijlocul jârtăvnicului.

35, 16; 38, 8; 40, 27 și 40, 29.

19. Și vei turna într'însa apă și-ș vor spăla Aaron și fiii lui dentr'însa mânilor lor și picioarele.

20. Când vor merge la cortul mărturiii, se vor spăla cu apă, și nu vor muri; sau când mergu la jârtăvnic să slujască și să aducă arderile-de-tot Domnului, îș vor spăla mânil și picioarele cu apă, când întră la cortul mărturiii, pentru ca să nu moară.

21. Și va fi lor leage veacinică, lui, și rudeniilor lui după dânsul“.

27, 21.

22. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând;

23. „Și tu ia mirosuri: floare de zmirnă aleasă, 500 de sicli, și scorțișoară mirositoare, jumătate de atâta, 250; și trestie mirositoare, doao sute și cincizeci.

24. Și de ireos, 500 de sicli, de cel sfânt, și untdelemnul de maslin, in.

25. Și vei face pre dânsul untdelemnul unsoare sfântă, mir mirositoriu, cu meșteșugul făcătorului de mir; untdelemnul unsoare sfântă va fi.

29, 7.

26. Și vei unge dentr’însul cortul mărturiei, și chivotul mărturiei

27. Și toate vasele ei, și sfeșnecul și toate vasele lui, și jârtăvnicul tămâii, și jârtăvnicul arderilor-de-tot

40, 9.

28. Și toate vasele lui, și masa și toate vasele ei, și spălătoarea și fundul ei.

29. Și le vei sfinți pre eale și vor fi sfinte sfintelor; tot cine se va atinge de eale se va sfinți.

30. Și pre Aaron și pre fiii lui vei unge și-i vei sfinți pre ei, ca să-m preoțască mie.

29, 7.

31. Și fiiilor lui Israil le vei grăi, zicând: ‘Untdelemnul unsoare de pomăzuit, sfânt va fi acesta voao, întru semințiile voastre.

32. Pe trupul omenescu să nu să ungă și după tocmeala aceasta să nu faceți voao singuri întru acesta chip. Sfânt iaste și sfințenie va fi voao.

33. Carele va face întru acesta chip și carele va da dentr’însul la altul, de alt neam, va pieri den norodul lui”“.

34. Și zise Domnul cătră Moisi: „Ia-ți ție mirosuri, zmirnă aleasă, și oniha și halvan de miros, și tămâie curată, tocma unul ca altul va fi.

35. Și va face întru el tămâie, lucru de făcătoriu de mir, den tocmirea făcătorului de mir, curat, lucru sfânt.

40, 25.

36. Și vei tăia dentr'aceasta mărunț și vei pune împotriva mărturiilor, în cortul mărturiei, de unde mă voi arăta ție de acolo. Sfânt sfintelor va fi voao. Tămâie,

Num. 7, 49.

37. După tocmeala aceasta, să nu faceț voao înșivă. Sfințenie va fi voao Domnului.

38. Carele va face într'acestaș chip, ca să să mirosască întru dânsul, va pieri sufletul aceluia den norodul lui“.

CAP 31

Meșterii cortului. Serbarea Sâmbetei și Tablele Legii.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Iată, am chemat anume pre Veseleil, feciorul lui Uri, feciorul lui Or, den neamul Iudii,

35, 30; 36, 1.

3. Și l-am umplut pre el duh dumnezăiesc de 'nțelepciune, și de priceapere, și de știință, în tot lucrul să cugete,

3 Împ. 7, 14.

4. Și să fie mai mare preste meșteri, să lucreaze aurul, și argintul, și arama;

35, 31, 32.

5. Și vânățul, și mohorâțul, și roșul răsucit, și mătasea împletită, și lucrurile pietrilor la fapte, și lucrurile teslăriei leamnelor să lucreaze după toate lucrurile.

35, 33.

6. Și eu am dat lui și pre Eliav al lui Ahisamah, den neamul lui Dan, și la tot priceputul la inimă am dat priceapere, și vor osteni și vor face toate câte ți-am poruncit ție:

36, 2.

7. Cortul mărturiei, și chivotul făgăduinții, și acoperemântul ce iaste peste dânsul, și tocmeala cortului, și jârtăvnicul,

35, 11, 12, 19.

8. Și masa și toate vasele ei, și sfeașnicul cel curat și toate vasele lui,

9. Și spălătoarea și fundul ei,

10. Și veșmentele ceale de slujbă ale lui Aaron și veșmentele fiilor lui, ca să-m priotească mie,

28, 1; 35, 19; 39, 42.

11. Și untdelemnul ungerii, și tămâia împreunării sfântului, după toate câte am poruncit eu ție vor face“.

12. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

13. „Și tu poruncește fiilor lui Israil, zicând: ‘Căutați și simbetele mele păziți, pentru că iaste semnu lângă mine, și întru voi, în rudele voastre, ca să cunoașteți că Eu sânt Domnul, cel ce vă sfințescu pre voi’.

20, 8.

14. Și să păziți sâmbăta, căce sfântă iaste aceasta Domnului și voao. Cela ce va pângări pre dânsa, cu moarte se va omorî; tot carele va face într’însa lucru, va pieri sufletul acela den mijlocul norodului său.

20, 8; 35, 2; Iezech. 20, 12, 15.

15. Șase zile vei face lucrurile, iară a șapte zi – sâmbătă, odihnă sfântă Domnului; tot cine va face lucrul în ziua a șaptea, cu moarte se va omorî.

Ieș. 23, 12.

16. Și vor păzi fiii lui Israil sâmbetele, ca să facă pre dânsale în neamurile lor.

17. Făgăduință veacinică întru mine, și fiilor lui Israil semnu iaste veacinic, că în șase zile au făcut Domnul ceriul și pământul, și în a șaptea zi au încetat și s’au odihnit“.

Fac. 2, 2.

18. Și deade lui Moisi, când parăsi grăindu lui în muntele Sinaii, ceale doao leaspezi ale mărturiei, leaspezi de piatră, scrise cu deagetul lui Dumnezeu.

32, 16; A 2 Leage 9, 10.

CAP 32

Vițelul cel de aur.

1. Și văzând norodul că au zăbovit Moisi să se pogoară den munte, să rădică norodul pre Aaron și ziseră lui: „Scoală și fă noao dumnezei carii vor merge înaintea noastră, că Moisi, acesta omul carele ne-au scos pre noi den pământul Eghiptului, nu știm ce i se-au făcut lui“.

Fapt. Ap. 7, 40.

2. Și zise lor Aaron: „Luaț cerceii cei de aur den urechile muierilor voastre și featelor și-i aduceț la mine“.

3. Și luară tot norodul cerceii cei de aur care era în urechile muierilor lor și-i aduseră cătră Aaron.

4. Și le priimi den mâinele lor și le-au făcut pre dânsese în tipariu, și le făcu pre dânsese vițel vărsat. Și zise: „Aceștea sânt dumnezăii tăi, Israil, care te-au scos den pământul Eghiptului“.

Ps. 105, 19, 20.

5. Și văzând Aaron, au zidit jârtăvnic înaintea lui, și strigă Aaron, zicând: „Praznic Domnului – mâne!“

Iosia 7, 5.

6. Și mânecând a doua zi, au suit arderi-de-tot și aduse jârtvă de mântuire; și șazu norodul a mânca și a bea, și să sculară a juca.

1 Cor. 10, 7.

7. Și zise Domnul cătră Moisi, zicând: „Pasă degrabă, pogoară de aicea, pentru că făradeleage au făcut norodul tău care ai scos den pământul Eghiptului.

A 2 Leage 9, 12.

8. Ieșiră curând den calea carea ai poruncit lor și au făcut lor vițel și se-au închinat lui și jârtviră lui și ziseră:

9. ‘Aceștea sânt dumnezăii tăi, Israil, carei te-au scos pre tine den pământul Eghiptului!’

10. Și acum lasă-mă și, mâniindu-mă cu urgie spre dâșii, voi sfărâma pre ei și voi face pre tine în limbă mare“.

Fac. 32, 26.

11. Și să rugă Moisi înaintea Domnului Dumnezăului lui și zise: „Pentru ce, Doamne, te mâni cu urgie pre norodul tău pre carele ai scos den pământul Eghiptului, în puteare mare și în brațul tău cel nalt?

Num. 14, 13; 105, 23.

12. Ca să nu zică doară eghipteanii, zicând: ‘Cu hicleșug au scos pre ei, să-i ucigă pren munți și să-i topească pre ei de pre pământ’. Potoleaște-te de urgia mâniei tale și blând fii pre răotatea norodului tău,

Num. 14, 16, 19.

13. Aducându-ți aminte de Avraam, și de Isaac, și de Iacov, slugile tale, cărora te-ai jurat lor spre tine și ai grăit lor, zicând: ‘Mult voi înmulți seminția voastră, ca stealele ceriului de mulțime; și tot pământul acesta’, care ai zis să-l dai seminției lor și vor ținea pre dânsul în veaci“.

Fac. 22, 17; 15, 7.

14. Și să împlânzi Domnul pentru răotatea ce au zis să facă norodului său.

15. Și întorcându-se Moisi, să pogorî den munte, și ceale doao table ale mărturiei – în mâinile lui, leaspezi de piatră, scrise de-amândoa pârțile, de o parte și de alta era scrise peste tot.

A 2 Leage 9, 15.

16. Și leaspezile lucrul lui Dumnezeu era, și scrisoarea, scrisoarea lui Dumnezeu iaste, săpată în leaspezi.

31, 18. A 2 Leage 9, 10.

17. Și auzind Iisus glasul norodului strigând, zise cătră Moisi: „Glas de războiu – în tabără!“

18. Și zise Moisi: „Nu iaste glas începătorilor de vârtute, nici glas de începători de fugă, ce glas de începători de vin eu auzu“.

19. Și când se apropie de tabără, văzu vițelul și horile și, mâniindu-se cu urgie Moisi, aruncă den mâinile lui amândoa leaspezile și sfărâmă pre dânsule supt munte.

20. Și luund vițelul carele au făcut, l-au ars pre dânsul cu foc, și-l măcină mărunț, și sămănă pre dânsul pre apă, și-l adăpă pre dânsul fiilor lui Israil.

A 2 Leage 9, 21.

21. Și zise Moisi cătră Aaron: „Ce ți-au făcut norodul acesta de ai adus pre dâșii păcat mare?“ Și zise Aaron cătră Moisi:

22. „Nu te scârbi, doamne, că tu știi pornirea norodului acestuia.

23. Pentru că-m ziseră mie: ‘Fă-ne noao dumnezăi carii vor merge înaintea noastră, pentru că Moisi, omul acesta carele ne-au scos pre noi den pământul Eghipetului, nu știm ce i se-au făcut lui’.

24. Și ziș lor: ‘La cine iaste aur, adunați-l!’ Și-l adunară și mi-l deaderă; și am aruncat pre dânsul în foc și ieși vițelul acesta“.

25. Și văzând Moisi norodul cum se-au risipit, (că-i risipise pre ei Aaron, bucurie nepriatinilor lor),

26. Stătu Moisi pre ușa taberii și zise: „Cine iaste spre Domnul? Vie cătră mine!“ Și se adunară cătră el toți fiii lui Levi.

27. Și zise lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezeul lui Israil: ‘Puneți fieșcarele sabia lui pre coapsă, și îmblați pren mijloc, și vă întoarceți den poartă în poartă pren tabără și ucideți cineș pre fratele său, și cineș pe aproapele lui, și cineș pre cel de lângă el’“.

28. Și făcură fiii lui Levi dupe cum le porânci lor Moisi. Și căzură den norod în ziua aceea ca vreo trei mii de oameni. Și zise lor Moisi:

29. „Umpleți mâinile voastre astăzi Domnului, fiecarele întru fiiul său, și în fratele lui, ca să să dea pre voi blagoslovenie“.

30. Și fu a doao zi, zise Moisi cătră norod: „Voi ați greșit greșală mare. Și acum, să mă suiți cătră Dumnezeu ca să mă rog pentru greșala voastră“.

31. Și să întoarse Moisi cătră Domnul și zise: „Rogu-mă, Doamne, greșit-au norodul acesta greșală mare și ș’au făcut lor dumnezăi de aur.

32. Și acum, de vei să lași lor păcatul lor, lasă-l; iară de nu, stinge-mă den cartea carea ai scris“.

33. Și zise Domnul cătră Moisi:

34. „Carele au greșit înaintea mea, voi stinge pre dânșii den cartea mea. Iară acum pasă și te pugoară și povățește norodul acesta la locul care ți-am zis ție. Iată, îngerul meu va merge înaintea feții tale, iară în ziua ce voi socoti, voi aduce pre ei păcatul lor“.

23, 20, 23; 14, 19.

35. Și lovi Domnul pre norod, pentru facerea vițelului carele au făcut Aaron.

CAP 33

Moisi să roagă pentru norod. Dorește să vază slava Domnului.

1. Și zise Domnul cătră Moisi: „Pasă înainte, sui-te de aicea tu și norodul tău, pre carii ai scos den pământul Eghiptului la pământul care m’am jurat lui Avraam, și lui Isaac, și lui Iacov, zicând: ‘Seminției voastre voi da pământul acesta’,

2. Și voi trimite îngerul meu înaintea feții tale și vei scoate pre hananeu, pre amoreu, pre heteu, și ferezeu, și ghergheseu, și eveu, și ievuseu,

23, 20; A 2 Leage 7, 22.

3. Și te voi băga în pământ ce cură lapte și miare, pentru că nu mă voi sui cu tine, că norodul acesta iaste tare la cerbice, ca să nu te topescu pre cale“.

Ieș. 3, 8; A 2 Leage 9, 13.

4. Și auzind norodul cuvântul acest rău, plânseră cu plânsuri.

5. Și zise Domnul către Moisi: „Grăiaște fiilor lui Israil: ‘Voi – norod grei la cerbice! Căutați să nu altă rană aduc eu preste voi, și voiui topi pre voi. Acum dară, luați-vă podoabele măririlor voastre și podoaba, și-ți voiui arăta ceale ce-ți voiui face ție’“.

6. Și-ș luea fiii lui Israil podoaba lor și îmbrăcămințile lor de la muntele lui Horiv.

7. Și luând Moisi cortul lui, întinse afară den tabără, departe de tabără, și să chemă: cortul mărturiei; și fu tot cela ce cerca pre Domnul, ieșiia la cortul cel de afară den tabără.

8. Și când intra Moisi în cortul cel de afară den tabără, sta tot norodul privind, careș de la ușa cortului său, și lua aminte mergând Moisi, până ce intra el în cortu.

9. Și deca intra Moisi în cort, pogorâia stâlpul norului și sta la ușâle cortului, și grăia Moisi.

10. Și vedea tot norodul stâlpul norului stând pre ușa cortului și, stând tot norodul, să închina careș de la ușa cortului său.

Num. 12, 8.

11. Și grăi Domnul către Moisi, față la față, ca când ar grăi neștine către priatinul lui. Și să sloboziia la tabără, iară sluga Iisus, feciorul lui Navi, tânăr, nu ișiia afară den cort.

12. Și zise Moisi către Domnul: „Iată, tu zici mie: ‘Rădică norodul acesta!’ Și tu nu mi’ai arătat pre carele vei trimite cu mine. Și tu mi’ai zis mie: ‘Știu-te mai bine decât pre toți și dar ai la mine!’

13. Deci, de am aflat har înaintea ta, arată-te-mi mie pre tine, cunoscut să te văzu, pentru ca să fiu aflat har înaintea ta și pentru ca să cunosc cum limba aceasta norodul tău iaste“.

34, 9; Ps. 102, 7.

14. Și zise: „Eu voiui merge înaintea ta și te voiui odihni pre tine“.

15. Și zise către Dânsul: „De nu vei merge tu împreună cu noi, să nu mă scoți de aicea.

16. Și cum cunoscut va fi adevărat că am aflat har lângă tine eu și norodul tău, fără numai mergând tu împreună cu noi? Și mă voiui mări eu și norodul tău decât toate limbile câte sânt pre pământ“.

A 2 Leage 4, 6.

17. Și zise Domnul către Moisi: „Și cuvântul acesta care ai zis tu ți-l voiui face, pentru că ai aflat har înaintea mea și te știu decât pre toți“.

2 Tim. 2, 19.

18. Și zise: „Arată-mi mărirea ta!”

19. Și zise: „Eu voiui trece mai înainte de tine cu mărirea mea și voiui chema cu numele Domnului înaintea ta: Și voiui milui pre cine voiui milui, și nu mă voiui îndura de care nu mă voiui îndura”.

Ioan 1, 14; Râm. 9, 15.

20. Și zise: „Nu vei putea să vezi fața mea, pentru că nu va vedea om fața mea și să trăiască”.

19, 21; Jud. 13, 22.

21. Și zise Domnul: „Iată loc la mine și vei sta pe piatră.

22. Și când va trece mărirea mea, și te voiui pune la gaura pietrii și voiui acoperi cu mâna mea pre tine, până voiui trece.

34, 5, 6.

23. Și voiui lua mâna mea și atuncea vei vedea denapoia mea, iară fața mea nu ți se va arăta ție”.

1 Tim. 6, 16.

CAP 34

Alte table ale legii.

1. Și zise Domnul către Moisi: „Cioplește-ți ție doao leaspezi de piatră, ca și ceale dentâiu, și te suie la mine în munte, și voiui scrie pre leaspezi cuvintele care era pre leaspezile ceale dentâiu, care le-ai fărâmat.

A 2 Leage 10, 1.

2. Și te gătește dimineață și te vei sui la muntele Sinaiei și vei sta către mine acolo pe vârful muntelui.

3. Și nimenea să nu să suie cu tine, și nimenea să nu să ivească în tot muntele! Și oile și boii să nu să pască aproape de muntele acela”.

19, 12.

4. Și ciopli doao leaspezi de piatră, ca și ceale dentâi. Și mânecând Moisi dins-de-dimineată, s’au suit la muntele Sinaii, după cum i-au poruncit lui Domnul. Și luă Moisi cu dânsul ceale doao leaspezi de piatră.

5. Și să pogorî Domnul în nor și acolo stătu lângă el. Și chemă numele Domnului.

33, 22.

6. Și trecu Domnul naintea feții lui, și chemă: „Domnul, Domnul Dumnezeu cel îndurătoriu și milostiv, mult-îngăduitoriu și mult-milostiv,

Ps. 102, 8; Num. 14, 18.

7. Și adevărat, și dreptatea păzând, și făcând milă la mii, rădicând fărădelegile, și strâmbătățile, și greșalele, și pre cel vinovat nu curățește, aducând păcatele părinților spre feciori și spre fiii fiilor, preste a treia și a patra rudă!“

A 2 Leage 5, 10; Ieș. 20, 5; Ier. 32, 18.

8. Și grăbind Moisi, plecându-se pre pământ, să închină și zise:

9. „De am aflat har înaintea ta, meargă Domnul împreună cu noi. Pentru că norodul iaste greu la cerbice; și vei lua tu păcatele și fărălegile noastre, și vom fi ai tăi“.

33, 13 Fac. 18, 3.

10. Și zise Domnul cătră Moisi: „Iată, eu pui ție făgăduință, înaintea a tot norodul tău, și voi face slăvite, care nu s’au făcut în tot pământul și în toată limba; și va vedea tot norodul întru care sânt faptele Domnului că minunate sânt care voi face eu ție.

A 2 Leage 5, 2.

11. Ia tu aminte toate câte eu poruncescu ție: Iată, eu voi scoate den fața voastră pre amoreu, și pre hananeu, și ferezeu, și pre heteu, și pre eveu, și pre ghergheseu, și pre evuseu.

12. Ia aminte pre tine, ca nu cândva vei pune făgăduința cu ceia ce șad pre pământ întru care întri la dânsul, ca să nu să facă piadecă întru voi.

23, 32, 33.

13. Capiștile lor să le sfărâmați, și stâlpii lor să-i zdrobiți; și desișurile lor să le tăiați și cioplitele dumnezeilor lor să le ardeți cu foc,

Fac. 35, 2.

14. Pentru că nu vă veți închina la alți dumnezei, că Domnul Dumnezeu – nume „Râvnit“, Dumnezeu râvnitoriu iaste.

20, 5; A 2 Leage 4, 24.

15. Ca să nu pui vreodinioară făgăduință cu cei ce șad pre pământ, și vor curvi după dumnezeii lor, și vor jârtvi dumnezeilor lor, și te vor chema și vei mânca den jârtvele lor.

23, 32; A 2 Leage 7, 2.

16. Și vei lua den featele lor fiilor tăi, și den featele tale vei da fiilor lor; și vor curvi featele tale dendărătul dumnezeilor lor, și vor curvi fiii tăi dendărătul dumnezeilor lor.

3 Împ. 11, 2; Num. 25, 1; Jud. 3, 6.

17. Și dumnezei vărsați să nu faci ție.

20, 23; Preoția 19, 4.

18. Și praznicul azimelor să păzești: șapte zile vei mânca azime, după cum ți'am poruncit ție, după vreme în luna celor noao, pentru că în lună noao ai ieșit den Eghipet.

12, 15; 23, 15; A 2 Leage 16, 1.

19. Tot cel ce deschide zgăul, ai miei sânt, partea bărbătească: dentâi născut al vițelului și dentâi născut al oii.

13, 2; 22, 29; Preoția 27, 26; Num. 3, 13; 8, 17.

20. Și cel dentâi născut al celui de supt jug, vei mântui cu oaie; iară de nu vei mântui pre dânsul, vei da prețul lui; tot cel dentâi născut fiilor tăi, vei mântui; să nu te arăți înaintea mea deșărt.

13, 13.

21. Șase zile lucrează, iară a șaptea zi te vei odihni; cu sămănatul și cu seacirea, vei odihni.

20, 8, 9.

22. Și praznic săptămânilor îm vei face, începătura seacirii grâului, și praznicul adunării, la mijlocul anului.

A 2 Leage 16, 10.

23. Trei vremi ale anului se va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezeuului Israil,

23, 17; A 2 Leage 16, 16.

24. Căce, când voiu scoate limbile den naintea feții tale și voiu lărgi hotarale tale, nu va pohti nime pământului tău, când te vei sui să te arăți înaintea Domnului Dumnezeuului tău, trei vremi ale anului.

25. Să nu junghi pre aluat sânge jârtvelor mele și să nu doarmă până dimineața jârtva praznicului Paștelui.

Ieș. 23, 18.

26. Ceale dentâi roduri ale pământului tău vei aduce în Casa Domnului Dumnezeuului tău. Să nu fierbi mielul cu laptele mumei lui“.

23, 19; A 2 Leage 26, 2.

27. Și zise Domnul cătră Moisi: „Scrie cuvintele aceastea ție, pentru că pre aceastea cuvinte puiu ție făgăduința și lui Israil“.

28. Și era acolo Moisi înaintea Domnului patruzeci de zile și 40 de nopți; pâine n'au mâncat și apă n'au băut. Și au scris pre leaspezi cuvintele aceastea ale făgăduinții: Ceale zece cuvinte.

24, 18; A 2 Leage 9, 18.

29. Iară când pogorâia Moisi den muntele Sinaii și, iată, leaspezile pe mâinele lui Moisi. Și pogorându-se el den munte, Moisi nu știia cum se-au mărit chipul feții obrazului lui, grăindu el cătră dânsul.

A 2 Leage 4, 13.

30. Și văzu Aaron și toți fiii lui Israil pre Moisi, și era mărit chipul feții obrazului lui, și să temură a să apropia lângă dânsul.

31. Și chemă pre dâșii Moisi și să întoarșeră cătră dânsul Aaron și toți boiarii adunării, și grăi Moisi cătră dâșii.

32. Și după aceasta, veniră la dânsul toți fiii lui Israil și le porunci lor toate câte au poruncit Domnul cătră dânsul în muntele Sinaii.

35, 1.

33. Și de vreame ce părăsi grăind cătră dâșii, puse pe obrazul lui acoperemânt.

2 Cor. 3, 13.

34. Și când vrea mearge Moisi înaintea Domnului să grăiască lui, lua acoperemântul până ce ieșia și, ieșind, grăia tuturor fiilor lui Israil câte porunciia lui Domnul.

35. Și văzură fiii lui Israil obrazul lui Moisi cum se-au mărit, și au pus Moisi acoperemânt pe obrazul lui, până vrea întra a grăi cătră Dânsul.

CAP 35

Păzirea sâmbetei. Darea de bună voie. Chemarea meșterilor.

1. Și adună Moisi toată adunarea fiilor lui Israil și zise lor: „Acestea sânt cuvintele care au zis Domnul să le faceți:

34, 32.

2. ‘Șase zile să faci lucruri, iară a șaptea zi să odihnești; – Sfinte sâmbete, odihnă Domnului. Tot carele va face lucru întru dânsa, să moară.

20, 8; Num. 15, 32-35.

3. Să nu ardeț foc în toată sălășluirea voastră în ziua sâmbetelor. Eu – Domnul!’“

4. Și zise Moisi cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: „Acesta e cuvântul carele au poruncit Domnul, zicând:

5. ‘Luați de la voi voao luarea Domnului. Tot cela ce priimește în inimă, vor aduce începăturile Domnului: aur, argint, aramă;

25, 2; 2 Cor. 9, 7.

6. Vânăț, mohorât, roșu îndoit, răsucit, și mătase împletită, și pieri de capre,

7. Și piei de berbeaci rușite, și piei vinete, și leamne neputrede,

8. Și untdelemnul la lumină, și mirosurile la untdelemnul unsorii și la tămâia tocmirii,

9. Și pietri sardii, și pietri la săpături, la cea preste umăr și la cea până la picioare haină.

10. Și tot înțeleptul cu inima întru voi, venind, lucrează toate câte au poruncit Domnul:

11. Cortul și mărunțiile, și acoperemânturile, și întinsorii, și zăvoarele, și stâlpii,

25, 8; 39, 32.

12. Și chivotul mărturiei, și drugii lui, și oltariul lui, și catapetazma, și pânzele curții, și stâlpii ei, și pietrele zmaragdului, și tămâile, și untdelemnul unsorii, și untdelemnul la lumină, și mirosurile la untdelemnul unsorii și la tămâia tocmirii,

25, 17; 37, 1, 6.

13. Și masa și toate vasele ei,

25, 23; 37, 10.

14. Și sfeșnicul luminii și toate vasele lui,

25, 31; 37, 17.

15. Și untdelemnul unsorii, și tămâia tocmirii, și poala ușii cortului,

16. Și jârtăvnicul și toate vasele lui,

27, 1; 30, 18.

[17.] Și pânzele curții, și stâlpii cu piulițele, și acoperemântul ușii curții,

[18.] Și țărșii cortului, și țărșii curții cu funiile lor,

19. Și veșmintele ceale sfinte ale lui Aaron preotul, și veșmintele cu carele slujăscu cu eale la sfânta, și hainele fiilor lui Aaron, ale preoției“.

28, 2; 31, 10.

20. Și ieși toată adunarea fiilor lui Israil de la Moisi.

21. Și aduse fieșcarele ce-l trăgea inima lui și de care li să părea cu sufletele lor, au adus luarea Domnului la toate faptele cortului mărturiei, și la toate lucrurile lui, și la toate veșmintele sfântului.

22. Și au adus bărbații de la fămei, tot cui ce i se-au părut cu cugetul, au adus peceti, și cercei, și ineale, și împletituri, și brățări, tot vasul de aur.

23. Și toți câți au adus luori de aur Domnului, și la tot ce se-au aflat mătase la dânsul, și la tot ce se-au aflat piei de berbeace rușite, au adus, și

piei vinete.

24. Tot cela ce au luat luoare, argint și aramă au adus luorile Domnului; și la carii se-au aflat leamne neputrede, la toate lucrurile gătirii au adus.

25. Și toată muiarea înțeleaptă la cuget cu mâinile a toarce, au adus toarse, vânățul, și mohorâtul, și roșul, și mătasea.

26. Și toate muierile cărora le-au părut cu cugetul lor întru înțelepciune, au torsu părul de capre.

27. Și boiarii au adus pietrile zmaragdului, și pietrile plinirii, la cea de preste umăr și la engolpiu,

28. Și la tocmiri, și la untdelemnul ungerii, și la tocmirea tămâiei.

25, 6.

29. Și tot bărbatul și fămeaia, pre carii aducea cugetul lor să între să facă toate lucrurile câte au poruncit Domnul să facă acestea pren Moisi, au adus fiii lui Israil luare Domnului.

30. Și zise Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat Dumnezeu anume pre Veseleil al lui Urii, fiul lui Or, den neamul Iudii,

31, 2.

31. Și împlu pre dânsul de duh dumnezăiescu de 'nțelepciune, și de priceapere, și a ști de toate,

31, 4.

32. Să fie mai mare preste meșteri, dupre toate lucrurile, mai mare lui preste meșteri, să facă aurul și argintul și arama,

33. Și să cioplească piatra, și să lucreaze leamnele și să facă în tot lucrul înțelepciunii.

31, 5.

34. Și a adaoge înainte au dat în cugetul lui, și lui Eliav al lui Ahisamah, den neamul lui Dan,

35. Și împlu pre dânsii de înțelepciune, de priceapere de cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfântului, și ceale țesute și împestrate să le țasă cu cel roșu, și cu mohorâtul, și cu mătasă, să facă toate lucrurile meșterului celui mare de împistrituri“.

CAP 36

Alcătuirea cortului sfânt.

1. Și făcu Veseleil, și Eliav, și tot înțeleptul la cuget, căruia i s'au dat înțelepciunea și știința, întru dâșii, să să priceapă a face toate lucrurile carele să cuvin, după ceale sfinte, după toate câte au poruncit Domnul.

31, 2; 35, 30.

2. Și chemă Moisi pre Veseleil, și pre Eliav, și pre toț câț avea înțelepciunea, căroră au dat Dumnezeu știință în inimă, și pre toț carii de bunăvoie vrea sa meargă la lucruri ca să le săvârșască. Și luară de la Moisi toate luorile care le-au adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfântului, ca să facă pre eale.

31, 6.

3. Și ei încă priimiia ceale ce să aducea, de la ceia ce aducea dimineața – dimineața.

4. Și veniia toț înțelepții carii făcea toate lucrurile sfântului, careș după lucrul lui carele ei lucra. Și ziseră cătră Moisi că „Mulțime aduce norodul, decât lucrurile câte au poruncit Domnul să facă“.

5. Și porunci Moisi și strigă în tabără, zicând: „Bărbat și fămeaie să nu mai lucreaze la începăturile sfântului“.

6. Și să opri norodul a mai aduce. Și lucrurile lor era lor de ajunsu la lucru să le facă pre eale, și rămasără.

7. Și făcu tot înțeleptul la cuget, întru ceia ce lucra la cortu, 10 garduri de mătase împletită, și vânăț, și mohorât, și roșu împletit, heruvim, lucru de țesetoriu au făcut pre eale.

26, 1.

8. Lungul unui gardu, de 20 și 8 de coț, și de lat, 4 coț un gard era, o măsură era la toate gardurile.

26, 2.

9. Și cinci garduri era, dentru dâsele țiindu-se unul de alt, și iară cinci garduri era, dentru dâsele țiindu-se unul de alalt.

10. Și făcu cheotori vinete la marginea unui gard, de o parte, la împreunare; și așa au făcut la marginea gardului celui den afară, la împreunarea de a doua, 50 de cheotori au făcut la un gard, și 50 de cheotori au făcut de o parte a gardului, după împreunarea celui al doilea, cu fața unul cătră alalt căutând fieștecare.

26, 4.

11. Și făcu copce 50 de aur și au împreunat gardurile unul cu altul cu copcile, și să făcea un cort.

26, 6.

12. Și făcu piei argășite ca să acopere pre cort; 11 piei au făcut pe eale.

26, 7.

13. Lungul unii piei era de treizeci de coț, și de 4 coț latul unii piei; o măsură era la ceale 11 piei. Și împreună ceale 5 piei într'un loc, și ceale 6 într'un loc.

14. Și au făcut 50 de cheotori pre marginea unii piei, cei den mijloc, după împreunare, și 50 de cheotori au făcut pre marginea pieii ce să împreună cu a doua.

26, 5, 26, 10.

15. Și au făcut 50 de copci de aramă și au împreunat copcile de cheotori; și împreună pieile și să făcură una.

16. Și făcu acoperemânt cortului piei de berbeci rușite, și acoperemânturi piei vinete deasupra.

26, 14.

17. Și au făcut stâlpi cortului de leamne neputrede;

26, 15.

18. De zece coț un stâlp, și de un cot și jumătate de lat un stâlp;

19. Doao unghiureale la un stâlp, stând împotrivă unul altuia.

20. Așa au făcut la toț stâlpii cortului; și au făcut stâlpii cortului: 20 de stâlpi despre laturea cea despre austru, și 40 de cuiuburi de argint au făcut la 20 de stâlpi.

21. Doao cuiuburi la un stâlp, la amândoao părțile lui, și doao cuiuburi la un stâlp, la amândoao părțile lui.

26, 21.

22. Și laturea a doao, de cătră miazănoapte, 20 de stâlpi și 40 de cuiuburi la dâșii, de argint, doao cuiuburi la un stâlp, la amândoao părțile lui, și doao cuiuburi la un stâlp, la amândoao părțile lui.

23. Și dendărătul cortului, despre partea de cătră mare,

26, 22.

24. Au făcut șase stâlpi, și doi stâlpi au făcut pre unghiurile cortului dendărăt.

25. Și era întocma de jos, și într'un chip era tocma, den capete într'o asămănare.

26, 24.

26. Așa au făcut la amândoao părțile celor 2 unghiuri, și era 50 stâlpi, și cuiuburile lor de argint 16, doao cuiuburi la un stâlp și doao cuiuburi la un stâlp, la amândoao părțile lui.

- 26, 25.
27. Și făcu zăvoară de leamne neputrede 5, la stâlpi de o parte a cortului,
26, 26.
28. Și cinci zăvoară, la stâlpi la a doao parte a cortului,
26, 27.
29. Și cinci zăvoară, la stâlpi la denapoia parte a cortului, de cătră mare.
30. Și zăvorul den mijloc pren mijlocul stâlpilor să petrecea de la o lature
într'altă lature.
26, 28.
31. Și stâlpii i-au ferecat cu aur.
26, 29.
32. Și verigele lor le-au făcut de aur, la băgatul drugilor, și ferecă
zăvoarăle cu aur.
33. Și făcu acoperemânt, de vânăt, și mohorât, și roșu împletit, și mătasă
răsucită, lucru țesut au făcut pre dânsul heruvim.
34. Și-l puse pre el pre patru stâlpi neputrezi, ferecați cu aur, și căpătâile
lor, de aur, și cuiuburile lor, 4, de argint.
26, 32.
35. Și făcu poală la ușa cortului, de vânăt, și de mohorât, și roșu împletit,
și mătase împletită, lucru împistrit.
26, 33, 36.
36. Și stâlpii ei, 5, și căpătâile lor, și ferecă căpătâile lor cu aur,
37. Și le topi lor 5 cuiuburi de aramă.

CAP 37

Odoarele sfinte din cort.

1. Și făcu Veseliil chivotul de leamne neputrede, de doi coți și jumătate
de lungu și de un cot și jumătate de lat și de un cot și jumătate de nalt.
25, 10.
2. Și ferecă pre dânsul cu aur curat denlăuntru și denafară, și-i făcu lui
zimte sucit de aur împrejur.
3. Și-i turnă patru verigi de aur, pre patru laturile ale lui, 2 verigi pre o
lature și 2 verigi pre a doo lature.
4. Și au făcut drugi de leamne neputrede și-i ferecă cu aur.

5. Și băgă drugii pren verigile ceale den laturile chivotului, să rădice chivotul cu ei.

6. Și făcu la jârtăvnic acoperimânt de aur curat, de doi coți și jumătate de lungu și de un cot și jumătate de lat.

25, 17.

7. Și au făcut doi heruvimi de aur bătut și-i puse de amândoa pârțile jârtăvnicului:

25, 18.

8. Un heruvim de o laturi și alt heruvim de laturea a doao a jârtăvnicului; și făcu pre cei doi heruvimi de amândoa laturile lui.

9. Și era amândoi heruvimii întinzând aripile lor deasupra, umbrind cu arepile lor preste jârtăvnic, și obrazile lor, unul cătră alalt, cătră jârtăvnic era obrazile heruvimilor.

25, 20; Evr. 9, 5.

10. Și făcu masă de leamne neputride, de doi coț de lungă și de un cot de lată și de un cot și jumătate de naltă.

25, 23; 35, 13.

11. Și o ferecă pre ea cu aur curat și-i făcu ei sânșifuri de aur suciți împrejur.

25, 24; 30, 1-2.

12. Și-i făcu ei cunună împrejur de un pumnu, și făcu zimți suciți de aur împrejurul cununii.

13. Și vărsă ei patru verigi de aur, și puse ceale patru verigi la patru părți ale picioarelor ei, supt cununa cea sucită.

14. Era verigile prinsori drugilor, ca să rădice masa.

15. Și făcu drugii de leamne neputride și ferecă pre eale cu aur, ca să rădice masa.

16. Și făcu vasele measii: blidele ei, și cădelnițele, și căușile, și năștrăpile, cu carele va turna cu eale, de aur curat.

25, 29.

17. Și făcu șfeășnecul de aur curat, bătut au făcut șfeășnecul.

25, 31; 35, 14.

18. Fusul lui, și fofeazile, și scăfârliile, și ținerile, și florile, dentr'însul era.

19. Șase fofeaze ieșind de laturi: trei fofeaze ale șfeășnecului de o partea a lui, și trei fofeaze ale șfeășnecului de a doao parte a lui.

20. Și trei țineri, în chipul nucșoarelor, într'o fofează scăfârlie și floare,

21. Și trei tineri, în chipul nucșoarelor, într'o fofează scăfârlie și floare;

25, 36.

22. Așa la ceale 6 fofeaze ce ies den sfeașnec.

23. Și în sfeașnec, 4 tineri, în chipul nucșoarei, într'o fofează scăfârliele și florile lui.

25, 38.

24. Scăfârlia supt ceale doao fofeaze dentr'însul, și scăfârlia supt ceale doao fofeaze dentr'însul; așa ceale 6 fofeaze ce ies den sfeașnic.

25. Și fofezele și scăfârliele dentr'însul era, toate bătute dentr'un aur curat.

26. Și au făcut luminele lui, 7, și lingurile lui,

27. Și cleaștele lui, de aur curat.

28. De un talant de aur curat au făcut pre dânsul și toate vasele lui.

29. Și au făcut jârtăvnic de tămâie, den leamne neputrede, de un cot de lungu și de un cot de lat, în patru muchi, și de doi coț nălțimea lui, dentr'însul era coarnele lui.

30. Și-l ferecă pre el cu aur curat, gratia lui, și păreții lui, și coarnele lui.

31. Și făcu lui cunună sucită de aur împrejur, și doao verigi de aur curat au făcut lui supt cununa cea sucită a lui, în doao laturile lui, la amândoao coastele lui, la verigele drugilor, pentru ca să-l rădice cu dâșii.

32. Și au făcut zăvoarăle den leamne neputride și le ferecă cu aur.

33. Și au făcut untdelemnul ungerii cel sfânt și tocmirea tămâii, curat, lucru de făcătoriu de mir.

CAP 38

Curtea Cortului și lucrurile din ea.

1. Și au făcut jârtăvnic de ardere-de-tot, den leamne neputrede, de 5 coț de lungu și de 5 coț de lat, în patru muchi era jârtăvnicul, și de trei coț înălțimea lui.

27, 1; 1 Paralip. 1, 5.

2. Și au făcut coarnele pre ceale 4 muchi, dentr'însul era coarnele, și le acoperi pre eale cu aramă.

27, 2.

3. Și făcu cunună jârtăvnicului, și acoperemântul lui, și păharăle lui, și undețile de carne ale lui, și cădelnița lui, și toate vasele lui le-au făcut de

aramă.

4. Și i-au făcut lui grătariu, lucru ca mreaja, de aramă.

27, 4.

5. Și au făcut grătariului 4 verigi de aramă pre 4 părți, și-i puse pre ei dedesuptul grătariului jârtăvnicului pre dedesupt, și era grătariul până la jumătate de jârtăvnic.

6. Și au făcut drugii jârtăvnicului de leamne neputrede, și-i ferecă cu aramă, și vârî drugii spre coastele jârtăvnicului, cându-l rădică pre el.

7. Găunos, de scânduri, l-au făcut pre el.

27, 8.

8. Și au făcut spălătoarea cea de aramă și fundul ei de aramă, den oglinzile celor ce-au postit, ceale ce au postit lângă ușile cortului mărturie.

30, 18.

9. Și au făcut curtea. Despre amiazăzi, pânzele curții – de roșu împletit, o sută preste sută.

27, 9.

10. Și stâlpii lor, 20, și cuiuburile lor, 20, de aramă; și copcile lor, și aripile lor, de argint.

11. Și laturea despre miazănoapte, o sută preste o sută; și stâlpii lor 20, și fundurile lor, doaozeci, de aramă; și copcile lor, și aripile lor, de argint.

12. Și laturea despre mare, garduri de 50 de coți; stâlpii lor, 10, și cuiburile lor, 10; și copcile lor, și aripile lor, de argint.

13. Și laturea de cătră răsărit de 50 de coți.

14. Pânze de 15 coți, denapoi; și stâlpii lor, 3, și cuiuburile lor, 3;

15. Și pre denapoia de a doua, de o parte și de alta, spre ușa curții, garduri de 15 coți; și stâlpii lor, 3, și cuiuburile lor, 3.

27, 15.

16. Toate gardurile cortului, de mătase împletită.

17. Și cuiuburile stâlpilor lor, de aramă; și cheotorile lor, de argint; și căpețelele lor, ferecate pemprejur cu argint, și stâlpii pemprejur, ferecați cu argint, toț stâlpii curții.

18. Și acoperemântul porții curții, lucru de împistritoriu, de vânăt, și mohorât, și roșu răsucit, și mătase împletită, de 20 de coți de lungu, și de nalt și de largu – de 5 coți, potrevindu-se pânzelor curții.

27, 16.

19. Și stâlpii lor, 4, și fundurile lor, 4, de aramă; și cheotorile lor, de argint, și capetele lor, ferecate cu argint.

20. Și toți țărșii curții împrejur, de aramă.

21. Și aceasta iaste tocmeala cortului mărturiei, după cum s'au poruncit lui Moisi, slujba să fie a leviților, pren Ithamar, fiiul lui Aaron preotul.

22. Și Veseleil, fiiul lui Urie, den neamul Iudii, au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

23. Și Eliav, fiiul lui Ahisamah, den neamul lui Dan, care au fost meșter mai mare preste ceale țesute, și ceale cusute, și ceale împistrite, au țesut cu vânăt, și cu mohorât, și cu roșu răsucit, și cu mătase.

24. Tot aurul carele s'au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor, să făcu aur den zăciuială, 29 de talanți și 700 și 30 de sicli, după siclu cel sfânt.

25. Și argint și luarea de la oamenii cei socotiți ai adunării, 100 de talanți și 1775 de sicli. Un drahtu pe capu, jumătate de siclu, după siclu cel sfânt

26. Tot cela ce mergea la socoteală, den 20 de ani și în sus, la 6 sute de mii și 3 mii și 5 sute și 50.

27. Și să făcu cea sută de talanți de argint la topirea capetelor cortului și la capetele acoperemântului,

28. O sută de capete la o sută de talanți, un talant la un căpețel.

29. Și cea 1775 de sicli, au făcut la chioturile stâlpilor și le-au poleit căpețelele lor și au împodobit pre dânșii.

30. Și arama luorii – 370 de talanți și 2400 de sicli.

31. Și au făcut dentr'însa pragurile ușii cortului mărturiei, și jârtăvnicul cel de aramă cu grătariul lui, și toate vasele jârtăvnicului,

32. Și fundurile curții pen împrejur, și pragurile porții curții, și țărșii cortului, și țărșii curții pemprejur.

CAP 39

Veșmintele preoțești.

1. Și cela ce au rămas, vânătul, și mohorâtul, și roșul, au făcut veșminte de slujbe lui Aaron, ca să slujască cu eale întru cel sfânt, după cum porunci Domnul lui Moisi.

28, 4; 31, 10.

2. Și făcură cea preste umăr de aur, și de vânăt, și de mohorât, și de roșu răsucit, și de mătase împletită.

28, 6.

3. Și să tăiară potcoavele ceale de aur ca părul, ca să țeasă împreună cu vânățul, și cu mohorâtul, și cu roșul cel răsucit, și cu mătasea cea împletită, lucru țesut le-au făcut pre eale,

4. Preste umeri țiindu-se de amândoașo părțile, lucru țesut într-o sine, împletit unul cu altul, dintru dânsul au făcut, după făptura lui, den aur, și den vânăț, și mohorât, și roșu răsucit, și mătase împletită, după cum porunci Domnul lui Moisi.

28, 7-8.

5. Și făcură amândoașo pietrele zmaragdului împănate și ținuite cu aur, săpate și cioplite cioplitură de peceate, dintru numele fiilor lui Israil,

28, 9.

6. Și le puseră pre eale pre umerile cei preste umere, pietri de pomenire sânt fiilor lui Israil, după cum porunci Domnul lui Moisi.

7. Și făcură engolpiul, lucru țesut cu împistreale, după lucrul cei preste umere, de aur, și vânăț, și mohorât, și roșu răsucit, și mătase împletită; în patru muchi îndoit au făcut engolpiul, de o palmă de lungu, și de o palmă de lat îndoit.

28, 15.

8. Și se țesu într'însul țesetură după piatră în patru rânduri: rând de pietri sardion, și topazion, și zmaragd – un rând;

28, 17.

9. Și rândul al doilea: anthrax, și zamfir, și iaspis.

10. Și rândul al treile: lighirion, și ahatis, și amethystos;

11. Și rândul al patrulea: hrisolithos, și virilion, și onihion, încunjurate cu aur și legate pemprejur cu aur.

12. Și pietrele era den numele fiilor lui Israil, 12, den doasprăzece nume ale lor, săpate peceti, careș den numele său, la 12 neamuri.

13. Și au făcut pre engolpiu lăntușă împletite, lucru împletit, de aur curat.

28, 22.

14. Și au făcut doao paveze de aur și doao verigi de aur.

15. Și au pus pre ceale doao verigi de aur, la amândoașo începăturile engolpiului.

16. Și au pus lăntușele de aur pre amândoașo verigele, pre amândoașo părțile engolpiului; și la amândoașo împreunările, ceale doao lăntușă,

17. Și au pus peste ceale doao paveze, umerele cei de preste umăr, den potrivă, în față.

18. Și au făcut doao verigi de aur și au pus pre amândoao aripile, preste marginea engolpiului, pre marginea denapoi cei preste umăr, denlăuntru.

19. Și au făcut doao verigi de aur și au pus preste amândoao umerele cei preste umăr, den jos de dânsul, den față, după împreunarea den sus a țesăturii cei de preste umăr.

20. Și au strânsu engolpiul den verigile de pre dânsul spre verigile cei de preste umăr țiindu-se, den vânăt, fiind împletite la țesătura cei de preste umăr, pentru ca să nu să sloboază engolpiul den cea preste umăr, după cum porunci Domnul lui Moisi.

21. Și au făcut haina cea până jos supt cea preste umăr, lucru țesut tot vânăt.

28, 27.

22. Și gura hainei cei până jos, în mijloc țesută împletită, cu carele, țiind împrejur, cel prejur gură era nedelegat.

23. Și au făcut la poalele hainei cei până jos, den jos, rodioare ca unii rodii înflorite, de vânăt, și de mohorât, și roșu răsucit, și mătase împletită.

24. Și au făcut clopoți de aur și au pus clopoței pre poalele hainei împrejur, pren mijlocul rodiilor.

28, 30.

25. Clopoți de aur și rodioare pre poalele hainei împrejur, ca să slujască dupe cum porânci Domnul lui Moisi.

26. Și au făcut haine de mătase, lucru țesut, lui Aaron și fiilor lui.

27. Și chiverile, de mătase, și mitra, de mătase, și nădragii, de mătase împletită.

28, 35.

28. Și brânele lor, de mătase vânătă, și mohorâtă, și roșu, împletite, lucru de împistritoriu, în ce chip au porâncit Domnul lui Moisi.

29. Și au făcut potcoava cea de aur, osibire sfântului, de aur curat, și au scris pre dânsa slove săpate de peceate: „Sfințirei Domnului“.

28, 32. Preoția 8, 9.

30. Și puseră preste ea împletitura cea vânătă, ca să fie deasupra preste mitră, în ce chip au porâncit Domnul lui Moisi.

31. Și să săvârși tot lucrul cortului mărturiei, și făcură fiii lui Israil dupe toate câte au porâncit Domnul lui Moisi.

32. Și aduseră cortul cătră Moisi, și toate vasele lui, și verigele lui, și stâlpii lui, și zăvoarale lui, și țărșii lui, și fundurile lui;

35, 11.

33. Și pieile, piei de berbeace rușite, și acoperimânturile deasupra, piei vinete;

34. Și catapeteazma și chivotul mărturiei, și drugii lui, și jărtăvnicul;

35. Și masa, și toate vasele ei, și pâinile punerii;

36. Și sfeășnicul cel curat, și luminile lui, lumini de ardere, și toate vasele lui, și untdelemnul luminii;

37. Și jărtăvnicul cel de aur, și untdelemnul ungerii, și tămâia tocmirii;

38. Și poala ușii cortului;

39. Și jărtăvnicul cel de aramă, și grătariul lui cel de aramă, și drugii lui, și toate vasele lui, și spălătoarea, și fundul ei;

40. Și pânzele curții, și stâlpii, și fundurile ei, și poala ușii curții, și funile ei, și țărșii ei;

41. Și toate dechisele ce sânt la lucrurile cortului mărturiei;

42. Și veșmintele ceale de slujbă, ca să slujască cu dânsule în sfânt, veșmântele sfântului, carele sânt ale lui Aaron, și veșmântele fiilor lui, la slujbă. Dupe toate câte porânci Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Izrail toată gătirea.

31, 10.

43. Și văzu Moisi toate lucrurile, și era făcute acestea în ce chip porunci Domnul lui Moisi, așa le-au făcut pre eale. Și blagoslovi pre dâșșii Moisi.

CAP 40

Sfințirea cortului.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „În ziua dentâiu a lunii dentâiu, lună noao, vei întinde cortul mărturiei.

3. Și vei pune chivotul mărturiei și vei acoperi chivotul cu acoperimântul.

26, 33.

4. Și vei băga înlăuntru masa și vei pune înainte-punerea ei.

5. Și vei băga înlăuntru sfeășnicul și vei pune făcliile lui; și vei pune jărtăvnicul cel de aur, ca să tămâiaze înaintea chivotului mărturiei.

30, 1.

6. Și vei pune acoperirea acoperimântului pre ușa cortului mărturiei, și jărtăvnicul jărtvelor îl vei pune lângă ușile cortului mărturiei.

26, 35-36.

7. Și vei pune spălătoarea între cortul mărturiei și între jărtăvnic, și vei pune într'însa apă.

8. Și vei pune împrejur cortul, și toate câte sânt în el le vei sfinți împrejur.

9. Și vei lua untdelemnul ungerii și vei unge cortul și toate câte-s într'însul și vei sfinți pre dânsul, și toate vasele lui, și vor fi sfinte; și vei unge jărtăvnicul jărtvelor, și toate vasele lui, și vei sfinți jărtăvnicul și va fi jărtăvnicul Sfântul Sfintelor.

30, 26-27; Num. 7, 1.

10. Și vei unge spălătoarea și fundul ei, și o vei sfinți pe ea.

11. Și vei aduce pre Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărturiei.

12. Și vei scălda pre dâșii cu apă; și vei îmbrăca pre Aaron cu veșmintele ceale sfinte, și-l vei unge pre el și-l vei sfinți pre el, și va sluji mie; și pre feciorii lui vei aduce, și-i vei îmbrăca cu haine, și-i vei unge în ce chip ai unsu pre tatăl lor, și-m vor preoți mie;

13. Și va fi casile fiilor ungere de preoție în veaci, întru rudele lor“.

14. Și au făcut Moisi toate câte au poruncit lui Domnul, așa au făcut.

15. Și fu în luna dentâi, în al doilea an, ieșind ei den Eghipet, la lună noao, se-au întinsu cortul.

16. Și au pus Moisi cortul, și au pus căpețealele lui, și au pus zăvoarăle,

17. Și au pus stâlpii lui, și au întinsu gardurile cortului, și au pus acoperemântul cortului pre el deasupra, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

18. Și luând mărturiile, le-au pus înlăuntru în chivot, și au pus drugii supt chivot, și au pus jărtăvnicul deasupra chivotului.

19. Și băgă chivotul în cort, și au pus acoperirea acoperemântului și au acoperit chivotul mărturiei, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

20. Și au pus masa în cortul mărturiei, de laturea cortului mărturiei de cătră miazănoapte, afară den acoperemântul cortului.

26, 35.

21. Și au pus preste ea pâinele punerii-înainte a Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

25, 30.

22. Și au pus sfeașnicul în cortul mărturiei, împotriva measii, la laturea cortului de cătră astru.

26, 35.

23. Și au pus feștilele lui înaintea Domnului, în ce chip porunci Domnul lui Moisi.

25, 37; Num. 8, 2.

24. Și puse jârtăvnicul cel de aur în cortul mărturiei, împotriva acoperemântului.

25. Și au tămâiat pre dânsul tămâia tocmirii, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30, 7 și 35.

26. Și jârtăvnicul jârtvelor au pus lângă ușele cortului mărturiei și au adus pre el ardere-de-tot și jârtvă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

27, 1.

27. Și au făcut spălătoarea între mijlocul cortului mărturiei și între mijlocul sfeășnicului și au pus într'însa apă,

30, 18.

28. Pentru ca să speale dentr'însa Moisi, și Aaron, și fiii lui, mâinele lor și picioarele;

29. Când vor intra ei la cortul mărturiei sau când mergu înainte cătră jârtăvnic să slujască, să spăla dentr'însa, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30, 19, 20.

30. Și au pus curtea pemprejurul cortului și a jârtăvnicului.

31. Și săvârși Moisi toate lucrurile și acoperi norul cortul mărturiei și de mărirea Domnului să împlu cortul.

32. Și nu putu Moisi să între în cortul mărturiei, pentru că umbriia pre dânsul norul și de mărirea Domnului să împlu cortul.

Num. 9, 15; 3 Împ. 8, 10.

33. Și când să vrea sui norul des la cort, înjuga fiii lui Israil cu marfa lor.

34. Iară de nu să suia norul, nu înjuga, până în ziua carea să suia norul.

Num. 9, 17, 18.

35. Pentru că nor era la cort ziua, și noaptea foc era pre dânsul, înaintea a tot Israilul, întru toate pourceaderile lor.

Num. 9, 16; 14, 14. A 2 Leage 1, 33.

PREOȚIA

CAP 1

Leagea jârtvelor. Arderea-de-tot.

1. Și chemă Domnul pre Moisi și grăi lui den cortul mărturiei, zicând:
 2. „Grăiaște fiilor lui Israil, și vei zice cătră ei: ‘Om dentru voi, de va aduce daruri Domnului, den dobitoace, și den boi, și den oi veți aduce darurile voastre.
 3. De vor fi de-tot-arderii darul lui, den boi, parte bărbătească curat să aducă, la ușa cortului mărturiei, și va aduce pre el priimit înaintea Domnului.
- Ieș. 29, 11.
4. Și va pune mâna pre capul jârtvei priimită lui, ca să să roage pentru el.
 5. Și vor junghea vițelul înaintea Domnului; și vor aduce fiii lui Aaron, preoții, sângele și vor vărsa sângele pre jârtăvnic împrejur, cela ce iaste la ușăle cortului mărturiei.
 6. Și belind arderea-de-tot, vor împărți pre ea în părți
 7. Și vor pune fiii lui Aaron, preoții, foc pre jârtăvnic și vor grămădi leamne pre foc;
 8. Și vor grămădi fiii lui Aaron, preoții, părțile ceale în doao tăiate, și capul, și grăsimea preste leamnele ce-s pre foc, carele-s pre jârtăvnic,
 9. Iară ceale den pânțec, și picioarele, le vor spăla cu apă, și va pune preotul pre toate pre jârtăvnic: luare-de-rod iaste, jârtvă, miros de bună mirosire iaste Domnului.
 10. Iară de va fi dentru oi darul lui Domnului, den miei, și den iezi, întru ardere-de-tot, parte bărbătească curată va aduce pre el.
 11. Și va pune mâna pre capul lui, și vor junghea pre el, den coastele jârtăvnicului cătră miazănoapte, înaintea Domnului, și vor vărsa fiii lui Aaron, preoții, sângele lui pre jârtăvnic împrejur.
 12. Și vor împărți pre el în părți, și capul, și seul lui și vor clădi preoții aceastea pre leamnele ce-s pre foc, care iaste pre jârtăvnic.
 13. Și ceale den pânțec, și picioarele, vor spăla cu apă; și va aduce preotul toate și va pune pre jârtăvnic: luare-de-rod iaste, jârtvă, miros de bună mirosire Domnului.

14. Iară de va fi den zburătoare va aduce ardere-de-tot – dar al lui Domnului,

15. Și va aduce den turtureale sau den porumbași darul lui; și va aduce preotul cătră jârtăvnic, și va înfrânge capul lui; și va pune preotul pre jârtăvnic și va stoarce sângele cătră fundul jârtăvnicului.

16. Și va scoate gușa cu peanele și le va lepăda lângă jârtăvnic pre eale, de cătră răsărit, la locul cenușii.

17. Și va înfrânge pre el den aripi, și nu o va împărți, și o va pune preotul pre jârtăvnic, pre leamnele ce-s pre foc: luoare-de-rod iaste, jârtvă, miros de bună mirosire Domnului.

CAP 2

Jârtvele spre mâncare.

1. Iară sufletul de va aduce dar jârtvă Domnului, făină curată va fi darul lui, și va turna preste ea untdelemn și va pune pre ea tămâie, jârtvă iaste.

2. Și o va aduce pre dânsa cătră fiii lui Aaron, preoții, și, luând dentr'însa mâna plină den făina cu untu-de-lemn, și toată tămâia ei, și va pune preotul pomenirea ei pre jârtăvnic, jârtvă, miros mirosirii cei bune Domnului.

3. Și ce rămâne den jârtvă, lui Aaron și fiilor lui sfântă sfintelor, den jârtvele Domnului.

Sirah 7, 34.

4. Iară de vei aduce dar jârtvă coaptă den cuptoriu de făină, pâini nedospite frământate în untdelemn și turte nedospite unse cu untdelemn.

5. Iară de va fi jârtvă den tigaie darul tău, făină frământată în untdelemn, nedospite vor fi.

6. Și vei zrobi pre eale bucăți, și vei turna preste eale untdelemn, jârtvă iaste Domnului.

7. Iară de va fi jârtvă dupe grătariu darul tău, făină cu untdelemn să va face.

8. Și va aduce jârtva carea o va face dentru aceastea Domnului, și va aduce la preotul.

9. Și apropiindu-se cătră jârtăvnic, va lua preotul den jârtvă pomenirea ei, și va pune preotul pre jârtăvnic luare-de-rod, miros a bunei mirosire Domnului.

10. Iară ce va rămânea de la jârtvă, lui Aaron și fiilor lui, sfinte sfintelor den luorile-de-rod Domnului.

11. Toată jârtva care o veți aduce Domnului, să nu faceți dospită.

12. Pentru că tot aluatul și toată miarea, să nu aduceți dentr'însa să aduceți Domnului. Dar de 'nceput să le aduceți acestea Domnului, iară pre jârtăvnic să nu să suie, la miros de bună mirosire Domnului.

13. Și tot darul jârtvei voastre cu sare se va săra. Și să nu se părăsească sarea făgăduinții Domnului den jârtvele voastre, pre tot darul veți aduce sare.

Marc. 9, 49.

14. Iară de veți aduce jârtva roadelor dentâiu Domnului, noao frecate spice uruite Domnului, și vei aduce jârtva roadelor dentâiu

A 2 Leage 26, 2.

15. Și vei turna preste ea untdelemn și vei pune preste ea tămâie: jârtvă iaste.

16. Și va aduce preotul pomenirea ei den spice cu untul-de-lemn și toată tămâia ei: luare-de-rod iaste Domnului.

CAP 3

Jârtvele de mulțămire.

1. Iară de va fi jârtfă de mântuire darul lui Domnului, de va aduce pre el dentru boi, de va fi parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce înaintea Domnului.

2. Și va pune mâinile lui pre capul darului, și-l va junghea lângă ușile cortului mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron, preoții, sângele pre jârtăvnic.

Ieș. 29, 16.

3. Și vor aduce den jârtva mântuirii luare-de-rod Domnului seul ce acopere pânțele și tot seul ce iaste preste pânțele.

Ieș. 29, 13, 22.

4. Și pre cei doi rănichi și seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul ce iaste preste ficați, cu rănichii va lua.

5. Și vor aduce pre eale fiii lui Aaron, preoții, preste jârtăvnic, preste arderile-de-tot, preste leamnele ce-s pre foc, luare-de-rod, miros bunii mirosire Domnului.

Ieș. 29, 25.

6. Iară de va fi den oi darul lui, jârtvă de mântuire Domnului, parte bărbătească au fămeiască, curat va aduce pre el.

7. De va aduce miel darul lui, îl va aduce pre dânsul înaintea Domnului

8. Și va pune mâna pre capul darului său, și-l va junghea pre el lângă ușile cortului mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron, preoții, sângele pre jârtăvnic împrejur.

9. Și va aduce den jârtva mântuirii luare-de-rod Domnului, seul și mijlocul, curat, cu șalele va lua pre dânsul, și tot seul ce acopere pânțele.

10. Și tot seul ce iaste preste pânțele, și pre amândoi rănichii și seul ce iaste preste dâșii, ce iaste la coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rănichii luându,

11. Va aduce preotul preste jârtăvnic, miros de bună mirosire, luare-de-rod Domnului.

12. Iară de va fi den capre darul lui Domnului, și-l va aduce înaintea Domnului

13. Și va pune mâinile pre capul lui, și-l vor junghea pre el înaintea Domnului, lângă ușile cortului mărturiei, și vor turna fiii lui Aaron, preoții, sângele preste jârtăvnic împrejur.

14. Și va aduce dentr'însul aducere-de-rod Domnului seul ce acopere pânțele și tot seul ce iaste preste pânțele

15. Și amândoi rănichii și tot seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul de la ficați cu rănichii îl va lua

16. Și va aduce preotul pre jârtăvnic aducere de bună mirosire Domnului.

17. Tot seul – Domnului. De leage în veaci, întru rudele voastre, în toată sălășluirea voastră: tot seul și tot sângele să nu mâncați!”“

Fac. 9, 4; Preoția 17, 14.

CAP 4

Jârtvele pentru păcat.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Grăiaște cătră fiii lui Israil, zicând: ‘Suflet de va greși înaintea Domnului fără de voie, den toate poruncile Domnului care nu să cade să le facă, și va face una dentr’acealea,

3. De va greși arhiereul cel unsu, ca să greșască norodul, și va aduce pentru păcatele lui care au greșit vițel den boi curat Domnului, pentru păcat.

4. Și va aduce vițelul lângă ușa cortului mărturie înaintea Domnului și va pune mâna lui pre capul vițelului și va junghea vițelul înaintea Domnului.

5. Și luând preotul cel uns cel săvârșit, în mâni, den sângele vițelului, și va băga pre el în cortul mărturie.

6. Și va întinge preotul deagetul în sânge și va stropi den sânge de șapte ori cu deagetul înaintea Domnului, spre acoperemântul cel sfânt.

Ieș. 40, 6. Preoția 16, 19.

7. Și va pune preotul den sângele vițelului pre coarnele jârtăvnicului tămâii tocmirii, ce iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturie. Și tot sângele vițelului va turna lângă fundul jârtăvnicului arderii-de-tot, carele iaste lângă ușile cortului mărturie.

8. Și tot seul vițelului al greșalii, va rădica de la el seul ce acopere ceale den pânțece și tot seul ce iaste peste ceale den pânțece

9. Și amândoi rănichii și seul ce iaste preste ei, carele iaste peste coapse, și grăsimea ce iaste preste ficați, cu rănichii va lua pre ea,

10. În ce chip să ia de la vițelul jârtvei mântuirei, și va aduce popa la jârtăvnicul aducerii.

11. Și pialea vițelului și tot trupul lui, cu capul lui și cu marginele lui și cu pântecile și cu baliga,

Ieș. 29, 14.

12. Și vor scoate tot vițelul afară den tabără, în loc curat, unde vor turna cenușa, și vor arde pre dânsul pre leamne în foc; la vărsarea cenușii se va arde.

13. Iară de nu va cunoaște toată adunarea fiilor lui Israil și va uita cuvântul den ochii adunării, și vor face una dentru toate poruncile Domnului carea nu se va face, și vor greși

Num. 15, 24.

14. Și se va cunoaște lor păcatul carele au greșit întru el, și va aduce adunarea vițel den boi, curat, pentru greșală, și-l va aduce pre el lângă ușele cortului mărturie.

15. Și vor pune cei bătrâni ai adunării mâinile lor pre capul vițelului, înaintea Domnului,

16. Și vor junghea vițelul înaintea Domnului. Și va aduce preotul cel unsu, den sângele vițelului, la cortul mărturie.

17. Și va întinge preotul cu deagetul lui den sângele vițelului și va stropi de șapte ori înaintea Domnului înaintea acoperemântului celui sfânt.

Lev, 16, 19.

18. Și den sânge va pune preotul pre coarnele jârtăvnicului tămâilor tocmirii, care iaste înaintea Domnului, care iaste în cortul mărturie.

19. Și tot sângele va turna cătră fundul jârtăvnicului luorilor, carele iaste lângă ușile cortului mărturie.

20. Și tot seul lui va lua de la dânsul și va aduce la jârtăvnic. Și va face vițelul în ce chip au făcut vițelul greșalii, așa se va face. Și se va ruga pentru dâșii preotul, și se va lăsa lor greșala.

21. Și vor aduce pre vițel tot afară den tabără și vor arde-de-tot pre vițel, în ce chip au arsu vițelul cel mai denainte: păcatul adunării iaste.

22. Iară de va greși boiariul și va face una den toate poruncile Domnului Dumnezăului lui care nu se va face, fără de voie, și va greși

23. Și se va cunoaște lui greșala care au greșit într'însa, și-ș va aduce darul lui țap den capre, parte bărbătească, curat, pentru păcat.

24. Și va pune mâna lui pre capul țapului și-l vor junghea pre el în loc unde junghe arderile-de-tot înaintea Domnului: pentru greșală iaste.

25. Și va pune preotul den sângele cel de greșală cu deagetul pre coarnele jârtăvnicului arderilor-de-tot. Și tot sângele lui va vărsa pre fundul jârtăvnicului arderilor-de-tot.

26. Și tot seul lui îl va aduce la jârtăvnic, ca și seul jârtvei mântuirii. Și se va ruga pentru dânsul preotul de greșala lui, și se va lăsa lui.

27. Iară un suflet de va greși de nevoie, den norodul pământului, făcând una den toate poruncile Domnului care nu se va face, și va greși

28. Și se va cunoaște greșala lui care au greșit într'însa, și va aduce darul lui capră den iade, curată, parte fămeiască va aduce pentru greșala care au greșit.

29. Și va pune mâna lui pre capul greșalei lui, și vor junghea capra, aceea a greșalii, în locul unde junghe arderile-de-tot.

30. Și va lua preotul den sângele ei cu deagetul lui și va pune pre coarnele jârtăvnicului arderilor-de-tot. Și tot sângele va vărsa prejur fundul jârtăvnicului arderilor-de-tot.

31. Și tot seul va lua, în ce chip să ia seu de la jârtva mântuirii, și va aduce preotul pre jârtăvnic la miros de bună mirosire Domnului. Și se va ruga preotul pentru dânsul, și se va lăsa lui.

32. Iară de va aduce oaie, darul pentru greșală, parte fămeiască, curată să o aducă pre ea.

33. Și va pune mâna lui pre capul ceia a greșalii și vor junghea pre ea pentru greșală, în loc unde junghe jârtvele, în loc sfânt.

34. Și luând preotul den sângele greșalii cu deagetul lui, va pune pre coarnele jârtăvnicului arderii-de-tot. Și tot sângele lui va vărsa prejur fundul jârtăvnicului arderii-de-tot.

35. Și tot seul lui va lua, în ce chip să ia seu de oaie de la jârtva mântuirii, și va pune pre dânsul preotul pre jârtăvnic, pre arderea-de-tot a Domnului. Și se va ruga pentru dânsul preotul pentru greșala carea au greșit, și i se va lăsa lui.

CAP 5

Jârtvele pentru greșeli.

1. Și de va greși suflet, și va auzi glas de jurământ, și acesta mărturie au au văzut, au știe, de nu va spune, și-ș va lua păcatul lui.

Pareмии Sol. 29, 24.

2. Sufletul acela care se va atinge de tot lucrul necurat, au mortăciune, au prinsu de hiară necurată, au den mortăciunile urâciunilor celor necurate, au den mortăciunile dobitoacelor necurate, și se va greși dentru el și se vor pângări,

2 Cor. 6, 17.

3. Sau se va atinge den necurăție de om, den toată necurăție lui de carea, atingându-se, se va pângări, și s'au amăgit pre sine și după aceasta va cunoaște și va greși,

4. Sufletul cel fără de leage, ce împarte cu buzele să facă bine sau să facă rău, după toate câte va împărți omul cu jurământ, și se va uita pre sine, și acesta va cunoaște și va greși una dentr'aceastea,

5. Și-ș va răscumpăra păcatul pentru carele au greșit asupra lui

6. Și va aduce pentru care au greșit Domnului, pentru greșala care au greșit, parte fămeiască de la oi mieoară sau vâtuie den capre, pentru păcat. Și se va ruga pentru el preotul pentru greșala lui care au greșit, și i se va lăsa lui greșala.

7. Iară de nu va putea mâna lui de ajuns la oaie, va aduce pentru greșala lui carea au greșit doao turtureale sau doi pui de porumbu Domnului, unul pentru păcat și altul pentru ardere-de-tot.

8. Și le va aduce pre eale la preot, și va aduce preotul întâiu cel pentru greșală. Și va rumpe preotul capul lui den gât și nu-l va despărți.

9. Și va stropi den sângele cel pentru păcat pre păreatele jârtăvnicului, iară rămașița sângelui va scură pre fundul jârtăvnicului, pentru că greșală iaste.

10. Și al doilea îl va face ardere-de-tot, după cum să cuvine. Și se va ruga pentru dânsul preotul, pentru păcatul lui care au greșit, și i se va lăsa lui.

11. Iară de nu va afla mâna lui păreache de turtureale au doi pui de porumbu, și va aduce darul lui, pentru carele au greșit, al zeacelea lui ifi de făină curată, pentru greșală. Să nu toarne pre dânsa untdelemn, nice să puie preste ea tămâie, căci pentru greșală iaste.

12. Și va aduce pre ea cătră preotul. Și luând cu mâna preotul dentr'însa plină mâna lui, pomenirea ei va pune desupra jârtăvnicului, preste arderile ceale de tot Domnului: greșală iaste.

13. Și se va ruga pentru dânsul preotul pentru greșala lui care au greșit, dentru una de acestea, și se va lăsa lui. Iară rămașița va fi preotului, ca și jârtva făinii curate”.

14. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

15. „Suflet care va greși pre dânsul cu uitare, și va greși fără de voie den sfintele Domnului, și va aduce pentru greșala lui Domnului berbeace curat den oi, preț de argint de sicli, cu siclul cel sfânt,

16. Pentru carele au greșit. Și care au greșit den sfinte, va plăti, și cel preste a cincea parte va adaoge preste el și va da pre el preotului. Și preotul se va ruga pentru el întru berbeacele păcatului, și se va ierta lui.

17. Și sufletul carele va greși și va face una den toate poruncile Domnului care nu trebuie a face, și n'au cunoscut, și va greși, și va lua păcatul lui

18. Și va aduce berbeace curat den oi, în preț de argint întru greșală, cătră preot. Și se va ruga preotul pentru el, pentru neștiința lui care n'au știut, și el nu știia, și se va lăsa lui.

19. Pentru că au greșit greșală înaintea Domnului”.

CAP 6

Alte jârtve.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Sufletul care va greși și, neascultându, nu va asculta poruncile Domnului și va minți cătră aproapele-ș, întru zălojire, au pentru soțiire, au

pentru jah, au au făcut vreo strâmbătate vecinului,

3. Au au aflat pierzare și va minți pentru ea și va jura cu strâmbul, pentru una den toate carele va face omul ca să greșască întru aceastea,

4. Și va fi când va greși și va păcătui, și va da înapoi jaful ce au jefuit, au strâmbătatea ce au strâmbat, au zălogul ce s'au pus la dânsul, au pierzarea care au aflat den tot lucrul care au jurat pentru el cu strâmbul, și va plăti capul, și al cincilea lui va adaoge preste el. Al cui iaste, lui va da, în care zi să va dovedi.

5. Și a greșălii lui, va aduce Domnului berbeace den oi, curat, preț pentru care au greșit.

6. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, și i se va lăsa lui pentru una den toate câte au făcut și au greșit întru dânsul“.

7. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

8. „Poruncește lui Aaron și fiilor lui, zicând:

9. ‘Aceasta iaste leagea arderii-de-tot: aceasta arderea-de-tot pre arderea ei pre jârtăvnic, toată noaptea va arde, până demineăța, nu se va stinge focul carele iaste pre jârtăvnicul lui.

10. Și se va îmbrăca preotul în haină de in, și nădragi de in va îmbrăca prejur trupul lui, și va lua aducire-preste-tot carea o va topi focul, arderea-de-tot de la jârtăvnic

11. Și o va pune pre ea alătura cu jârtăvnicul. Și va dezbrăca veșmântul lui și va îmbrăca alt veșmânt, și va scoate aducerea-de-preste-tot afară den tabără, la loc curat.

12. Și foc pre jârtăvnic va arde pre dânsul și nu se va stinge, și va arde preotul pre dânsul leamne de dimineăță – dimineăță și va clădi pre el arderea-de-tot și va pune preste el săul mântuirii.

13. Și foc pururea va arde pre jârtăvnic, nu se va stinge.

14. Aceasta e leagea jârtvei care o vor aduce fiii lui Aaron, preoții, denaintea Domnului, împotriva jârtăvnicului.

15. Și va lua dentr'însul preotul cu mâna den făina cea curată a jârtvei, cu untdelemnul ei și cu toată tămâia ei, carele sânt pre jârtvă, și va aduce pre jârtăvnic, luare-de-rod: miros de bună mirosire, pomenirea ei Domnului.

16. Iară ce va rămânea den ea, va mânca Aaron și fiii lui. Azime se vor mânca în loc sfânt, în curtea cortului mărturiei vor mânca pre ea.

10, 12.

17. Nu se va coace dospită. Parte pre ea am dat lor den aducirile Domnului; sfântă sfintelor iaste, ca și ale greșelii și ca și ale păcatului.

18. Toată partea bărbătească din preoți vor mânca pre ea. Leage veacinică în rudile voastre, din aducirile Domnului; tot care se va atinge de eale se va sfinți”.

Lev. 27, 21.

19. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

20. „Acesta e darul lui Aaron și fiilor lui, care vor aduce Domnului, în ziua care vei unge pre dânsul: al zeacelea de ifi făină curată la jârtvă pururea, jumătatea ei de dimineață și jumătatea ei în seară.

21. Pre tigaie cu untdelemn se va face, frământată va aduce pre ea, sucite, jârtvă de frânturi, jârtvă într-un miros bune mirosiri Domnului.

22. Preotul cel uns, cel pentru dânsul, din fiii lui, va face pre ea. Leage veacinică: tot să va săvârși.

23. Și toată jârtva preotului, de tot va fi arsă și nu să va mânca”.

24. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

25. „Grăiaște lui Aaron și fiilor lui, zicând: ‘Acesta e leagea greșalii: în loc unde junghe arderile-de-tot, vor junghea și cel al păcatului, înaintea Domnului; sfântă sfintelor iaste.

26. Preotul ce o va aduce pre ea o va mânca pre dânsa. În loc sfânt să va mânca, în curtea cortului mărturie.

Lev. 10, 13.

27. Tot cine se va atinge de cărnurile ei se va sfinți. Și pre carele se va stropi din sângele ei pre haine, ce se va stropi pre ea, se va spăla în loc sfânt.

28. Și vas de oală, în care se va fiarbe într’însul, se va sfărâma; iară de se va fiarbe în vas de aramă, să-l freace pre el și să-l speale cu apă.

Lev. 15, 12.

29. Tot cine e parte bărbătească într-un preot va mânca acestea; sfinte sfintelor sânt Domnului.

30. Și toate câte-s pentru păcat, cărora se vor aduce înlăuntru din sângele lor, în cortul mărturie, să se roage la sfânt, să nu se mănânce; cu foc să se arză.

Lev. 13, 11.

31. Și aceasta e leagea berbeaciului celui pentru greșală; sfinte sfintelor iaste:

32. În loc unde junghe arderile-de-tot vor junghea berbeacele greșalii înaintea Domnului, și sângele va vărsa pre fundul jârtăvnicului împrejur.

33. Și tot seul lui va lua de la el, și mijlocul, și seul ce acopere mațele, și tot seul ce iaste preste ceale den pântice,

34. Și amândoi rănichii și seul ce iaste preste ei, ce iaste preste coapse, și seul ce iaste la ficați, cu rănichii le va lua aceastea

35. Și le va aduce pre eale preotul pre jârtăvnic, aducire, miros de bună mirosire Domnului; pentru greșală iaste.

36. Tot cine e parte bărbătească dentru preoți va mânca pre eale, în loc sfânt se vor mânca; sfinte sfintelor sânt.

37. În ce chip iaste al greșalii, așa iaste și al păcatului, leage una e lor. Preotul care se va ruga întru sine, lui va fi.

38. Și preotul ce aduce ardere-de-tot a omului, pialea arderei-de-tot care aduce el, lui va fi.

39. Și toată jârtva carea se va face în cuptoriu și toată carea se va face pre grătariu sau pre tigiaie, a preotului ce aduce pre ea, a lui va fi.

40. Și toată jârtva făcută cu untdelemn, și nu prefăcută, la toți fiii lui Aaron va fi, fiiștecăruia întocma.

CAP 7

Jârtve de mântuire.

1. Aceasta e leagea jârtvei mântuirii, carea vor aduce Domnului:

2. De vor aduce pentru lauda pre ea, și va aduce la jârtva laudei pâini de făină curată, făcute în untdelemn, și turte nedospite, unse cu untdelemn, și făină aleasă, frământată cu untdelemn.

3. Pre pâini nedospite va aduce darurile lui, pre jârtvă de laudă mântuirii lui.

4. Și va aduce de la dânsul unul den toate darurile lui, luare Domnului; preotului ce toarnă sângile mântuirii, lui va fi.

5. Și cărnurile jârtvei laudei mântuirii, lui vor fi și, în carea zi să dăruiaște, se vor mânca. Nu vor lăsa dentr'însa până dimineața.

6. Și de va jârtvui rugă de bunăvoie darul lui, în carea zi va aduce jârtva lui, se va mânca, și a doo zi.

7. Și ce va rămânea den cărnurile jârtvei până a treia zi, cu foc se va arde.

8. Iară de mâncând va mânca den cărnuri a treia zi, nu se va priimi celui ce aduce lui, nu se va socoti lui, pentru că pângăriciune iaste. Iară sufletul care va mânca den eale, păcatul va lua.

9. Și cărnuri, câte se vor atinge de tot necuratul, nu se vor mânca, în foc de tot se vor arde. Tot curatul va mânca carne.

10. Și sufletul care va mânca den cărnurile jârtvei mântuirii, care iaste a Domnului, și necurăția lui – pre dânsul, va pieri sufletul acela den norodul lui.

11. Și sufletul care se va atinge de tot lucrul necurat, sau de necurăție de om, sau de ceale cu patru picioare, necurate, sau de toată urâciunea necurată, și va mânca den cărnurile jârtvei mântuirii, carele iaste Domnului, va pieri sufletul acela den norodul lui”“.

12. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

13. „Grăiaște fiilor lui Israil, zicând: ‘Tot seul oilor, și al boilor, și al caprelor, să nu mâncați.

14. Și seu de mortăciune și prinsă de hiară se va lucra la tot lucrul, și la mâncare nu se va mânca.

15. Tot carele va mânca seu de la dobitoace den care veț aduce dentr’însele aducere Domnului, va pieri sufletul acela den norodul lui.

16. Tot sângele să nu mâncaț, în tot sălașul vostru, den dobitoace și den pasări.

17. Tot sufletul care va mânca sânge, va pieri sufletul acela den norodul lui”“.

18. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

19. „Și fiilor lui Israil le vei grăi, zicând: ‘Cela ce aduce jârtvă mântuirii lui Domnului, va aduce darul lui Domnului den jârtva mântuirii lui.

20. Măinele lui vor aduce aducerile Domnului; seul ce iaste preste pieptu și seul ce iaste preste ficaț vor aduce lui, ca să puie dare înaintea Domnului.

21. Și va aduce preotul seul ce iaste preste pieptu pre jârtăvnic, și va fi pieptul, lui Aaron și fiilor lui.

22. Și brațul cel drept veț da luoare preotului, den jârtvele mântuirii voastre.

23. Cela ce aduce sângele mântuirii și seul, den fiii lui Aaron, lui va fi brațul cel drept în parte’.

24. Pentru că pieptul punerii-deasupra și brațul luorii am luat de la fiii lui Israil, den jârtvele mântuirii voastre, și le-am dat pre dânsule lui Aaron preotul și fiilor lui, leage veacinică, de la fiii lui Israil.

25. Aceasta e ungerea lui Aaron și ungerea fiilor lui, den aducerile Domnului, întru care zi au adus pre ei ca să preoțească Domnului,

26. După cum au poruncit Domnul să le dea lor întru care zi au unsu pre dâșii, de la fiii lui Israil, de leage veacinică întru rudele lor“.

27. Aceasta e leage arderilor-de-tot și a jârtvei și pentru greșală și pentru păcat, și a săvârșirii, și a jârtvei mântuirii,

28. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi în muntele Sinaiei, în care zi au poruncit fiilor lui Israil să aducă darurile lor înaintea Domnului, în pustiiul Sinaii.

CAP 8

Sfințirea preoților.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Ia pre Aaron și pre fiii lui, și veșmintele lui, și untdelemnul ungerii, și vițelul cel pentru păcat, și cei doi berbeci, și coșnița cu azimele,

3. Și toată adunarea soborului care era la ușa cortului mărturiei“.

4. Și făcu Moisi duple cum au poruncit lui Domnul, și au adunat toată adunarea la ușa cortului mărturiei. Și zise Moisi cătră adunare:

5. „Acesta iaste cuvântul ce au poruncit Domnul să facă“.

6. Și aduse Moisi pre Aaron și pre fiii lui

7. Și spălă pre dâșii cu apă. Și l-au îmbrăcat cu haină și l-au încinsu cu brâul și-l îmbrăcă cu haina cea până jos ș’au pus preste dânsul cea preste umăr.

Ieș. 28, 37.

8. Și au încinsu pre dânsul după facerea cei preste umăr, și au strânsu pre dânsul cu dânsa, și au pus preste dânsul engolpiul, și au pus peste engolpiu arătarea și adevărul.

Ieș. 28, 24, 26.

9. Și au pus mitra pre capul lui, și au pus pre mitră, den fața lui, potcoava cea de aur cea sfințită sfântă, duple cum au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Și luo Moisi den untul-de-lemnu al ungirii și au unsu cortul și toate vasele lui și-l sfinți pre dânsul.

Ieș. 30, 25, 26.

11. Și stropi dentr’însul pre jârtăvnic de șapte ori, și au unsu pre jârtăvnic și l-au sfințit pre dânsul, și toate vasele lui, și spălătoarea și fundul ei, și le-au sfințit pre dânsule.

12. Și turnă Moisi den untdelemnul ungerii pre capul lui Aaron și-l unse pre dânsul și-l sfinți pre el.

Sirah 45, 18; Ieș. 28, 37.

13. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron, și îmbrăcă pre dâșii haine, și încinse pre dâșii cu brâne, și le-au pus chivere, după cum porunci Domnul lui Moisi.

14. Și aduse Moisi vițelul cel pentru păcat și au pus Aaron și fiii lui mânilor lor pre capul vițelului celui pentru păcat.

15. Și junghe pre dânsul și luo Moisi den sânge și au pus pre coarneaule jârtăvnicului împrejur cu deagetul lui și au curățit jârtăvnicul. Și sângele au vărsat pre fundul jârtăvnicului, și-l sfinți pre el, ca să să roage pre dânsul.

Ieș. 29, 11, 14.

16. Și luo Moisi tot seul ce era pre mațe, și seul ce era preste ficați, și amândoi rănichii și seul ce era peste dâșii, și aduse Moisi pre jârtăvnic.

3, 3; Ieș. 29, 22.

17. Și vițelul și pialea lui și carnea lui și baliga lui le-au arsu, afară den tabără, cu foc, după cum porunci Domnul lui Moisi.

18. Și aduse Moisi berbeacile cel de ardere-de-tot, și au pus Aaron și fiii lui mânilor lor pre capul berbeacelui. Și junghe Moisi berbeacile, și turnă Moisi sângele pre jârtăvnic împrejur.

Ieș. 29, 15, 16.

19. Și berbeacele l-au împărțit bucăți după părțile lui și au adus Moisi capul și părțile și seul. Și pântecile, și picioarele le-au spălat cu apă;

Ieș. 29, 17.

20. Și aduse Moisi tot berbeacele pre jârtăvnic: ardere-de-tot iaste, întru miros de bună mirosire, aducere iaste Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

Ieș. 29, 18.

21. Și aduse Moisi berbeacele al doilea, berbeace de săvârșire. Și puse Aaron și fiii lui mânilor lor pre capul berbeacelui.

22. Și junghe pre dânsul, și luo Moisi den sângele lui și puse pre marginea urechii lui Aaron cea dreaptă și pre marginea mâinii lui cei dreapte și pre marginea piciorului lui celui drept.

23. Și aduse Moisi pre fiii lui Aaron și puse Moisi den sânge pre marginea urechilor lor celor dreapte și pre marginea mânilor lor celor dreapte și pre marginea picioarelor lor celor dreapte, și turnă Moisi sângele pre jârtăvnic împrejur.

24. Și luo Moisi seul și mijlocul și seul cel de preste pânțec și seul ficatului, și amândoi rânichii și seul de preste dâșii, și brațul cel drept.

25. Și den coșnița săvârșirii, carea iaste înaintea Domnului, și luo o pâine azimă și o pâine de untdelemn și o turtă, și au pus pre seu

26. Și brațul cel drept. Și puse toate pre mânilor lui Aaron și pre mânilor fiilor lui

Ieș. 29, 24.

27. Și le-au dus pre dânsăle luoare înaintea Domnului. Și au luat aceastea Moisi den mânilor lor și le-au dus pre eale pre jârtăvnic, preste ardirea-de-tot a săvârșirii, miros de bună mirosire: aducere iaste Domnului.

Ieș. 29, 25.

28. Și luând Moisi pieptul, au luat pre el punere-desupra înaintea Domnului, den berbeacele săvârșirii, și să făcu lui Moisi în parte, după cum porunci Domnul lui Moisi.

Ieș. 29, 26.

29. Și luo Moisi den untdelemnul ungerii și den sângele de pe jârtăvnic și stropi pre Aaron și pre veșmintele lui, și pre fiii lui și pre veșmintele fiilor lui împreună cu dânsul.

30. Și sfinți pre Aaron și veșmintele lui, și pre fiii lui și veșmintele fiilor lui împreună cu dânsul. Și zise Moisi către Aaron și către fiii lui:

31. „Fiarbeț carnea în curtea cortului mărturiei, în loc sfânt, și acolo veți mânca pre ea și pâinele ce-s în coșnița săvârșirii, în ce chip mi s'au poruncit zicând: 'Aaron și fiii lui vor mânca pre eale'.

Ieș. 29, 32.

32. Și ce va rămânea den cărnuri și den pâine, cu foc veți arde.

33. Și den ușa cortului mărturiei nu veți ieși șapte zile, până să va plini ziua săvârșirii voastre: pentru că 7 zile va săvârși mânilor voastre.

34. În ce chip au făcut în ziua aceasta, porunci Domnul aceasta să se facă pentru ca să se roage pentru voi.

35. Și pre ușa cortului mărturiei veți ședea 7 zile, ziua și noaptea. Și veți păzi pazele Domnului, pentru ca să nu muriți. Pentru că așa mi'au poruncit Domnul“.

36. Și făcu Aaron și fiii lui toate cuvintele câte au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 9

Jârtva lui Aaron.

1. Și fu a opta zi, au chemat Moisi pre Aaron și pre fiii lui, și bătrânimea lui Israil.

2. Și zise Moisi către Aaron: „Ia-ți ție vițel den boi pentru păcat, și berbeace pentru ardere-de-tot, curate, și le ado pre eale înaintea Domnului.

Ieș. 29, 1.

3. Și bătrânimei lui Israil vei grăi zicând: ‘Luați țapi den capre, unul pentru păcat, și berbeace și vițel și miel de un an, de ardere-de-tot, curate,

4. Și vițel den vaci și berbeace, spre jârtva mântuirii, înaintea Domnului, și făină curată, amestecată cu untdelemn, căce Domnul se va arăta astăzi întru voi’“.

5. Și luară precum au poruncit Moisi, în preajma cortului mărturie, și veniră toată adunarea și stătură înaintea Domnului. Și zise Moisi:

6. „Acesta iaste cuvântul care au zis Domnul; faceț, și să va arăta întru voi mărirea Domnului“.

7. Și zise Moisi lui Aaron: „Apropie-te către jârtăvnic și fă ce e pentru greșala ta, și arderea-de-tot a ta, și te roagă pentru tine și pentru casa ta. Și fă darurile norodului și te roagă pentru dânșii, în ce chip au poruncit Domnul“.

Evr. 7, 27.

8. Și să apropie Aaron către jârtăvnic și au junghiat vițelul cel pentru greșala lui.

9. Și aduseră fiii lui Aaron sângele către dânșul, și au întinsu deagetul lui în sânge, și au pus pre coarnele jârtăvnicului, și sângele l-au vărsat lângă fundul jârtăvnicului.

10. Și seul și amândoi rănichii și seul cel de la ficați celui pentru păcat l-au dus la jârtăvnic, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

4, 8, 9; 8, 16, 25.

11. Și cărnurile și pialea au arsu cu foc, afară den tabără.

4, 11.

12. Și au junghiat arderea-de-tot. Și aduseră fiii lui Aaron sângele către dânșul și-l vărsară pre jârtăvnic împrejur.

13. Și arderea cea de tot i-au adus lui și părțile, și capul l-au pus pre jârtăvnic.

14. Și au spălat pânțele și picioarele cu apă

15. Și au pus ardere-de-tot pre jârtăvnic. Și au adus darul norodului. Și au luat țăpul cel pentru greșala norodului

4, 13.

16. Și l-au jungheat pre el și l-au curățit pre el, ca și cel dentâiu. Și au adus arderea cea de tot și au făcut pre dânsa după cum se cuvine. Și aduse jârtva și ș'au umplut mâinile de dânsa

17. Și au pus peste jârtăvnic fără de arderea cea de tot de dimineată.

18. Și au junghiat pre vițel și pre berbeacele jârtvei mântuirii norodului. Și au adus fiii lui Aaron sângele cătră dânsul, și au vărsat cătră jârtăvnic împrejur.

19. Și seul cel de la vițel, și de la berbeace, mijlocul și seul ce acopere peste pânțete, și amândoi rânichii și seul ce iaste peste dâșii, și seul cel de peste ficat, și au pus seurile preste piepturi

20. Și au adus seurile pre jârtăvnic. Și pieptul și brațul cel drept l-au luat Aaron

21. Luare înaintea Domnului, în ce chip au poruncit Moisi.

22. Și rădicând Aaron mâinile pre norod, au blagoslovit pre ei. Și să pogorî făcând cea pentru greșală și arderile-de-tot și ceale ale mântuirii.

Num. 6, 22.

23. Și întră Moisi și Aaron la cortul mărturiei și, ieșind, au blagoslovit tot norodul. Și să ivi mărirea Domnului la tot norodul.

Num. 12, 5.

24. Și ieși de la Domnul foc și mîncă ceale de pre jârtăvnic, și arderile-de-tot și seurile, și au văzut tot norodul, și să spămîntă și căzură pre față.

2 Paral. 7, 1; 3 Împ. 18, 38.

CAP 10

Pedeapsa lui Nadav și Aviud.

1. Și luând cei doi feciori ai lui Aaron, Nadav și Aviud, cineș cădelnița lui, au pus pre eale foc și au pus preste eale tămâie și au adus înaintea Domnului foc strein, care n'au poruncit Domnul lor.

Ieș. 30, 9. Num. 3, 4, 1 Paral. 24, 2.

2. Și ieși foc de la Domnul și i-au mîncat pre dâșii, și au murit înaintea Domnului.

1 Paral. 24, 2.

3. Și zise Moisi cătră Aaron: „Aceasta iaste care au zis Domnul, zicând: ‘Întru ceia ce să apropie de mine mă voi sfînți și întru toată adunarea mă

voiu proslăvi’“. Și să umili Aaron.

4. Și au chemat Moisi pre Misadai și pre Elisafan, feciorii lui Oziil, feciorii fratelui tatălui lui Aaron, și zise lor: „Veniți și rădicați pre frații voștri den naintea sfintelor, afară den tabără“.

Ieș. 6, 22.

5. Și veniră și rădicară pre dâșii cu hainele lor, afară den tabără, în ce chip au zis Moisi.

Fapt. Ap. 5, 6, 10.

6. Și zise Moisi cătră Aaron și cătră Eliazar și Ithamar, fiii lui cei rămași: „Capul vostru să nu-l descoperiți de chivere și hainele voastre să nu le rumpeți, pentru ca să nu muriți, și preste toată adunarea va fi mânie. Iară frații voștri, toată casa lui Israil, vor plânge pârjolul care s’au pârjolit de Domnul.

Iezech. 26, 16.

7. Și den ușa cortului mărturiei să nu ieșiți, pentru ca să nu muriți. Pentru că untdelemnul ungerii, cel de la Domnul, pre voi iaste“. Ș’au făcut după cuvântul lui Moisi.

21, 12.

8. Și grăi Domnul lui Aaron, zicând:

9. „Vin și rachiu nu veți bea, tu și fiii tăi cu tine, când vei merge la cortul mărturiei, au apropiindu-vă cătră jârtăvnic, și nu veți muri; de lege veacinică întru rudele voastre,

Num. 6, 3. 1 Tim. 3, 2.

10. Să să osibească între cei sfinți și între cei pângăriți, și între cei necurați și între cei curați.

11. Și să îndereptezi pre fiii lui Israil toate ale legii, câte au grăit Domnul cătră dâșii pren mâna lui Moisi“.

12. Și zise Moisi cătră Aaron și cătră Eliazar și Ithamar, fiii lui cei rămași: „Luați jârtva ce au rămas den aducerile Domnului și veți mânca azime lângă jârtăvnic; sfinte sfintelor sânt.

6, 16.

13. Și veți mânca pre eale în loc sfânt, pentru că de lege ție iaste, și lege fiilor tăi, aceasta, den aducerile Domnului, pentru că așa au poruncit mie Domnul.

6, 16, 26.

14. Și pieptul osebirei și brațul luorii veți mânca în loc sfânt, tu și fiii tăi și casa ta împreună cu tine, pentru că lege ție și lege fiilor tăi se-au dat, den

jârtvele mântuirii fiilor lui Israil.

Ieș. 29, 26, 27; A 2 Leage 18, 3.

15. Brațul luorii și pieptul osăbirei, preste aducerile seurilor vor aduce osăbire, să osăbească înaintea Domnului. Și va fi ție și fiilor tăi și fezelor tale împreună cu tine leage veacinică, în ce chip porunci Domnul lui Moisi“.

16. Și țapul cel pentru greșală, cercând l-au cercat Moisi, și așa au fost arsu. Și s’au mâniat Moisi pre Eliazar și pre Ithamar, fiii lui Aaron cei rămași, zicând:

17. „Pentru căce n’aț mâncat cea pentru păcat în loc sfânt? Pentru că sfinte sfintelor sânt, aceasta v’au dat voao să mâncați pentru ca să luaț păcatul adunării și vă veț ruga pentru ei înaintea Domnului.

Iosia 4, 8.

18. Pentru că nu s’au adus den sângele lui la sfântu; den față, înlăuntru, veț mânca pre el, în loc sfânt, în ce chip mi s’au poruncit mie“.

19. Și grăi Aaron cătră Moisi, zicând: „De-au adus astăzi ceale pentru greșalele lor și arderile-de-tot ale lor înaintea Domnului, și mi s’au întâmplat mie ca acestea, și voiu mânca cea pentru greșală astăzi, oare plăcut va fi Domnului?“

20. Și auzi Moisi și-i plăcu lui.

CAP 11

Dobitoacele curate și necurate.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, zicând:

2. „Grăiți fiilor lui Israil, zicând: ‘Acestea-s dobitoacele carele veț mânca, den toate dobitoacele ce-s pre pământ:

A 2 Leage 14, 3. Fapt. Ap. 10, 14.

3. Tot dobitocul cu unghe îngemănată, și unghi unghind a doao copite, și scoțând rumegătură, între dobitoace, acestea veți mânca.

4. Însă dentra-acestea nu veț mânca – den ceale ce nu aduc rumăgătură și den ceale ce nu-s despicate la copite, și unghiescu unghi: cămila, pentru că nu aduce rumăgătură aceasta, copita nu-i iaste despicate, necurată e aceasta voao.

A 2 Leage 14, 7.

5. Și ariciul, căce nu aduce rumăgătura acesta și la copită nu e despicat, necurat voao acesta.

6. Și iepurile, căce nu aduce rumăgătură acesta și la copită nu e despicat, necurat voao acesta.

7. Și pre porcu, căce are copita despicată acesta și unghiaște unghi de copită și acesta nu scoate rumăgătură, necurat acesta voao.

A 2 Leage 14, 8.

8. Den cărnurile lor să nu mâncați și den mortăciunile lor să nu vă atingeți, necurate aceastea voao.

9. Și aceastea veț mânca, den toate câte-s în apă, toate câte sânt la eale aripi și solzi, în ape și în mări și pâraie, acealea veț mânca.

A 2 Leage 14, 9.

10. Și toate câte nu-s la dânsle aripi, nici solzi, în ape, în mări și în pâraie, den toate câte scot apele și den tot sufletul viu den apă, urâciune iaste, și urâciuni să fie voao.

11. Den cărnurile lor să nu mâncați și de mortăciunile lor să vă scârbiț.

12. Și toate câte nu-s la dânsle aripi, nice solzi, den câte-s în ape, urâciune aceastea să fie voao.

13. Și aceastea să le urâți den zburătoare și nu se vor mânca, scârbe sânt: vulturul și gripsorul și vulturul de mare

A 2 Leage 14, 12.

14. Și șorlița și caia și câte-s aseamene ei

15. Și tot corbul și câte-s aseamene lui și struțul și bogza și babița și câte-s aseamene ei

16. Și coruiul și câte-s aseamene lui

17. Și corbul de noapte și hărețul și stârcul

18. Și porfirion și barza și lebăda

19. Și erodion și haradrion și aseamenea lor și pupăza și liliacul.

20. Și toate câte-s târătoare, den ceale zburătoare, carele pe patru umblă, urâciune voao sânt.

21. Fără numai aceastea veț mânca den toate târătoarele ceale ce zboară, carele mergu pe patru: care au fluire mai sus de picioarele lor, ca să saie cu eale pre pământ. Și aceastea veț mânca dentr'însele:

22. Vruhul și câte-i seamănă lui și pre atachis și câte-i seamănă lui și pre cel ce să bate cu șerpui și câte-s aseamenea lui și lăcusta și câte samănă ei.

23. Și tot târătoriul den ceale zburătoare, la carele-s patru picioare, urâciune voao sânt. Și intra-acealea vă veți pângări;

24. Tot cela ce să atinge de mortăciunile lor necurat va fi până seara;

22, 6.

25. Și tot cela ce va rădica den mortăciunile lor, îș va spăla hainele lui, și necurat va fi până sara.

26. În tot dobitocul carele iaste cu copită despicață și are unghi unghind, și rumegătură nu rumăgă, necurat va fi voao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi până sara.

27. Și tot cela ce va merge pre mâini, întru toate jăgăniile carele mergu pre patru, necurate sânt voao. Tot cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi până în sară.

28. Și cela ce va rădica den mortăciunile lor, va spăla hainele lui, și necurat va fi până în sară. Necurate aceastea vor fi voao.

29. Și aceastea voao necurate, den târătoarele ce să târăscu pre pământ: pisica și șoarecile și corcodelul cel de pământ și câte-i samănă lui,

30. Chițoranul și hameleon și nevăstuica și șopârla și șomăcul.

31. Aceastea necurate sânt voao, den toate târătoarele care să târăscu pre pământ. Tot cela ce să va atinge de mortăciunile lor necurat va fi până în sară.

32. Și tot pre care va cădea dentr'însele pre cevași, murind aceastea, necurat va fi, den tot vasul de lemn, au de haină, au de piale, au de sac, tot vasul ce se va face lucru întru el, în apă să va muia, și necurat va fi până în sară, și după aceea curat va fi.

15, 12.

33. Și tot vasul de oală în carele va cădea dentra-aceastea înlăuntru, câte vor fi înlăuntru necurate vor fi, și el să va sfărâma.

15, 12.

34. Și toată bucata care mâncați, pre care ar veni pre dânsa apă, necurată va fi voao. Și toată băutura care să bea den tot vasul, necurat va fi.

35. Și tot ce va cădea den mortăciunile lor pre dânsul necurat va fi. Cuptoare și căminuri se vor surpa. Necurate aceastea sânt, și necurate vor fi voao;

36. Afară den izvoarele apelor și den gropi și den adunare de apă, va fi curată. Iară cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi.

Num. 19, 11.

37. Iară de va cădea den mortăciunile lor preste toată sămânța de sămănat, care să samănă, curat va fi.

38. Iară de se va vărsa apa preste toată sămânța și va cădea den mortăciunile lor pre dânsa, necurată iaste voao.

39. Iară de va muri den dobitoacele care iaste voao slobodă a mânca acesta, cela ce se va atinge de mortăciunile lor necurat va fi până în sară.

40. Și cela ce va mânca den mortăciunile lor, va spăla hainele lui, și necurat va fi până în sară. Și cela ce va rădica den mortăciunile lui, va spăla hainele lui și să va spăla cu apă, și necurat va fi până în seară.

41. Și tot târătoriul care să târaște pre pământ, urâciune să fie voao acesta, să nu să mănânce.

42. Și tot cela ce merge pre pânțece și tot cela ce merge pe patru pururea, carele are mulțime de picioare, întru toate târătoarele ce să târăscu pre pământ, să nu mâncați pre eale că urâciune voao iaste.

43. Și să nu vă spurcați sufletele voastre în toate târătoarele ce să târăscu pre pământ și să nu vă pângăriți întru aceastea, și nu veți fi necurați întru aceastea.

44. Pentru că Eu sânt Domnul Dumnezeuul vostru, și vă veți sfinți, și sfinț veți fi, că eu sfânt sânt, Domnul Dumnezeul vostru, și nu veți pângări sufletele voastre întru toate târătoarele ce să mișcă pre pământ.

1 Petr. 1, 16.

45. Căci Eu sânt Domnul, cela ce v'am scos pre voi den pământul Eghiptului, ca să vă fiu voao Dumnezeu, și veți fi sfinți, căce sfânt sânt eu'".

Ieș. 20, 2.

46. Aceasta e leagea pentru dobitoace și pentru pasări, și a tot sufletul ce să mișcă în apă și a tot sufletul ce să târaște pre pământ,

47. Ca să osăbească între ceale necurate și între ceale curate și să înveațe pre fiii lui Israil întru mijlocul celora ce nascu ceale vii, care să mănâncă, și întru mijlocul celora care nascu ceale vii, și nu să mănâncă.

CAP 12

Leage pentru lehuze.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Grăiaște fiilor lui Israil, și vei grăi cătră ei zicând: 'Fămeaia care se va îngreca și va naște făt necurată va fi 7 zile; după zilele osebirii necurății ei, necurată va fi.

Luca 2, 22.

3. Și a opta zi, să taie trupul acoperemântului marginii lui.

Fac. 17, 10; Luca 2, 21 și 1, 59.

4. Și 33 de zile va ședea în sângele cel necurat al ei, de tot sfântul nu se va atinge și la sfințenie nu va intra, până se vor plini zilele curățirii ei.

5. Iară de va naște fată, și necurată va fi de doao ori câte 7 zile după necurăția ei. Și 66 de zile va ședea în sângele cel necurat al ei.

6. Și când se vor plini zilele curățirii ei, pre fiu au pre fată, va aduce miel de un an, curat, la ardere-de-tot și puiu de porumbu au turturea pentru păcat, la ușa cortului mărturiei, cătră preot;

7. Și va aduce pre el înaintea Domnului și se va ruga pentru dânsa popa și va curăți pre ea de rana sângelui ei. Aceasta e legea ceia ce naște făt au fată.

8. Iară de nu află mâna ei de ajuns la miel, și va lua doao turtureale au doi pui de porumb, unul pentru ardere-de-tot și unul pentru păcat, și să va ruga pentru dânsa preotul, și să va curăți”“.

Luca 2, 24.

CAP 13

Lepra la oameni și la veșminte.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și Aaron, zicând:

2. „La om, de se va face oarecăriu în pialea feații lui struncinătură de semnare au semnu de stricăciune și se va face în pialea trupului lui pipăire de bube, și va veni cătră Aaron preotul sau la unul den fiii lui, preoții.

A 2 Leage 24, 8. Mat. 8, 2.

3. Și va vedea preotul pipăirea în pialea trupului lui, și părul în pipăire se va premeni în albu, și vederea pipăirii iaste afund den pialea trupului său, pipăire de stricăciune iaste. Și va vedea preotul și va pângări pre el.

4. Iară de va fi și stricăciune albă în pialea trupului lui, și afund nu va fi vederea ei den piale și părul lui nu s’au premenit în albiciune, ce iaste el negru, și va osebi preotul pipăirea 7 zile.

5. Și va vedea preotul pipăirea a șaptea zi și, iată, pipăirea rămâne înaintea lui, n’au scăzut pipăirea în piale, și-l va osebi pre dânsul preotul 7 zile, al doilea rând.

6. Și va vedea preotul pre dânsul a șaptea zi, al doilea rând, și, iată, înnegrită pipăirea, n'au făcut semnu pipăirea în piale, și-l va curăți pre dânsul preotul; pentru că semnu iaste. Și, spălând hainele lui, curat va fi.

7. Iară de se va premeni și se va întoarce semnul în piale, după ce-l va vedea pre dânsul preotul ca să-l curățască pre el, și să va arăta al doilea rând preotului și-l va vedea pre el preotul și, iată, să întoarse semnul în piale, și-l va pângări pre el preotul; stricăciune iaste.

8. Și pipăire de stricăciune de se va face în om și va veni la preot și va vedea preotul

9. Și, iată, rană albă în piale, și ea au premenit păr albu, și den ceale sănătoase al trupului celui viu în rană,

10. Stricăciune veache iaste întru pialea feții lui;

11. Și-l va pângări pre el preotul și-l va osebi pre dânsul, pentru că necurat iaste.

12. Iară de 'nflorind va înflori stricăciunea în piale și va acoperi stricăciunea toată pialea pipăirii, den cap până la picioarele lui, preste toată vederea preotului,

13. Și va vedea preotul și, iată, au acoperit stricăciunea toată pialea trupului lui, și va curăți lui preotul pipăirea, pentru că tot au primenit în albu; curat iaste.

14. Și întru carea zi se va ivi în el trup viu, se va pângări;

15. Și va vedea preotul trupul cel sănătos, și-l va pângări pre el, trupul cel sănătos, căce necurat iaste; stricăciune iaste.

16. Iară de se va așăza trupul cel sănătos și să va premeni în albu, și va veni la preotu

17. Și va vedea preotul și, iată, se-au primenit pipăirea în albiciune, și va curăți preotul pipăirea; curat iaste.

18. Și trupul, de se va face în pialea lui rană și se va vindeca

19. Și se va face în locul ranii struncinătură albă, au stricăciune albă au roșiatică, și se va arăta preotului

20. Și va vedea preotul și, iată, vederea mai afund decât pialea, și părul ei s'au primenit în albiciune, și-l va pângări pre el preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

21. Iară de va vedea preotul și, iată, nu iaste într'însul păr albu și afund nu va fi den pialea feții și ea va fi negrită, și-l va osăbi pre el preotul 7 zile.

22. Iară de se va vărsa cu vărsare în piale, și-l va pângări pre el preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

23. Iară de va rămânea pre locul lui stricăciunea și nu se va răvărsa, sâmnul al ranii iaste, și va curăți pre dânsul preotul.

24. Și trup, de se va face în pialea lui ardere de foc și să va face în pialea lui celui bolnav, cel însănătoșat de ardere, lucind stricăciune albă, au roșiatică, au să albeaște,

25. Și va vedea pre dânsul preotul și, iată, au premenit păr albu cătră luminos și vederea lui afundu den piale, stricăciune iaste, în arsură au înflorit. Și-l va pângări pre el preotul, pipăire de stricăciune iaste.

26. Iară de-l va vedea pre el preotul și, iată, nu iaste în cel luminos păr albu și afund nu va fi den piale, iară ea înnegrită, și-l va osăbi pre dânsul preotul 7 zile.

27. Și-l va vedea pre dânsul preotul a 7 zi. Și, de se va vărsa cu vărsare în piale, și-l va pângări pre el preotul; pipăire de stricăciune iaste, în rană au înflorit.

28. Iară de va rămânea pre loc luminosul și nu se va răvărsa pre piale, iară ea va fi înnegrită, semnul arsurii iaste, și-l va curăți pre el preotul, pentru că semnul arsurii iaste.

29. Și la bărbat sau la muiare la care se va face în ei pipăire de stricăciune, au în cap, au în barbă,

30. Și va vedea preotul pipăirea și, iată, vederea ei mai gropilată decât pialea, iară întru ea păr înflorind suptire, și-l va pângări pre el preotul; struncinătură iaste, stricăciune a capului au stricăciune a barbei iaste.

31. Și de va vedea preotul pipăirea struncinăturii și, iată, vederea nu iaste mai gropilată decât pialea și păr rușând nu va fi în ea, și va osebi preotul pipăirea struncinăturii șapte zile.

32. Și va vedea preotul pipăirea, a șaptea zi, și, iată, nu s'au răvărsat struncenătura și păr roșiatec nu iaste într'însa și vederea struncenăturii nu iaste gropilată den piale,

33. Și se va rade pialea, iară struncinătura nu se va rade, și va osăbi preotul struncinătura șapte zile, al doilea rând.

34. Și va vedea preotul struncinătura, a șaptea zi, și, iată, nu să răvărsă struncinătura în piale după ce s'au ras el, și vederea struncinăturii nu iaste gropilată den piale, și va curăți pre el preotul și, spălându-ș hainele, curat va fi.

35. Iară de se va răvărsa cu răvărsătură în piale struncinătura după ce se va curăți el, și-l va vedea pre dânsul preotul și, iată, s'au răvărsat struncinătura în piale,

36. Nu va socoti preotul pentru părul cel roșiatec; necurat iaste.

37. Iară de va rămânea înaintea lui pre loc struncinătura și păr negru va răsări întru el, s'au însănătoșit struncinătura; curat iaste, și-l va curăți pre dânsul preotul.

38. Și la bărbat au la muiare căruia i se va face întru pialea trupului lui luciri lucind, albe înflorind,

39. Și va vedea preotul și, iată, în pialea trupului său luciri lucind, albe înflorind, coș iaste, înflorește în pialea trupului lui; curat iaste.

40. Iară de se va zmulge cuiva capul lui, pleșiv iaste; curat iaste.

41. Iară de se va zmulge cuiva capul den față, iaste târcav; curat iaste.

42. Iară de se va face în pleșa lui au în târcăvirea lui pipăire albă au roșiatecă, stricăciune înflorind iaste în pleșa lui au în târcăvirea lui,

43. Și va vedea pre el preotul și, iată, vederea pipăirii albă au roșiatică, în pleșă au în târcăvirea lui, ca un chip de stricăciune în pialea trupului,

44. Om stricat iaste; cu pângăriciune va pângări pre el preotul în capul lui pipăirea lui.

45. Și stricatul în care iaste pipăirea, hainele lui să fie rumte și capul lui descoperit, și prejur gura lui să să învălească, și necurat se va chema.

46. Toate zilele câte va fi pre el pipăirea, fiind necurat, necurat va fi. Osăbit va șădea, afară den tabără îi va fi lui petreacerea.

4 Împ. 7, 3; Luca 17, 12.

47. Și pre haine de se va face pipăirea într'însul stricăciune, în haine de păr au în haine de câlți,

48. Au în țesătură, au în tort, au în inuri, au în păr, au în piale, au în toată pialea de lucru,

49. Și se va face pipăirea înverzind, au roșind, au în piale, au în haine, au în țesătură, au în tortu, au în tot vasul lucrat de piale, pipăire de stricăciune iaste, și va arăta preotului.

50. Și va vedea preotul pipăirea și va osăbi preotul pipăirea șapte zile.

51. Și va vedea preotul pipăirea, a șaptea zi. Iară de se va răvărsa pipăirea în haine, au în țesătură, au în tortu, au în piale, după toate câte se vor face piei în lucruri, stricăciune întemeiată iaste pipăirea; necurată iaste.

52. Va arde de tot haina, au țesătura, au tortul, au den păruri, au den inuri, au den tot vasul de piale în carele va fi într'însul pipăire, căci stricăciune întemeiată iaste, cu foc să să arză.

53. Iară de va vedea preotul și nu se va răvărsa pipăirea în haină, au în țesătură, au în tortu, au în tot vasul de piale,

54. Și va porunci preotul și va spăla preste care va fi pre dânsul pipăire, și va osăbi preotul pipăirea 7 zile, al doile rând.

55. Și va vedea preotul duple ce i se va spăla lui pipăirea și, iată, nu va premeni pipăirea vedea ea și pipăirea nu se va vărsa, necurat iaste, în foc se va arde de tot; s'au întărit în haine, au în țesături, au în tort.

56. Și de va vedea preotul și va fi neagră pipăirea după ce se va spăla acela, și va rumpe pre el de la haină, au den țesătură, au den tort, au den piale.

57. Iară de se va mai ivi încă în haină, au în țesătură, au în tort, au în tot vasul de piale, stricăciune înflorind iaste; în foc se va arde în carele iaste pipăirea.

58. Și haina, au țesătura, au tortul, au tot vasul de piale carele se va spăla, și se va lipsi de la dânsul pipăirea; și se va spăla al doilea rând și curat va fi.

59. Aceasta e leagea pipăirii stricăciunii, a hainei de păr, au de câlți, au de țesătură, au de tort, au de tot vasul de piale, ca să-l curățască pre el au să-l pângărească pre el“.

CAP 14

Curățirea leprei.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

2. „Aceasta e leagea stricatului, în care zi se va curăți. Și să va aduce către preot

Ieș. 12, 22; Mat. 8, 4; Marc. 1, 44; Luca 5, 14.

3. Și va ieși preotul afară den tabără și va vedea preotul și, iată, să vindică pipăirea stricăciunei de la cel stricat,

4. Și va porunci preotul și vor lua celui curățit 2 găini vii curate și lemnul de chedru și roșu împletit și isop.

5. Și va porunci preotul și vor junghia o găină într'un vas de lut, pe apă vie.

6. Și găina cea vie o va lua, și lemnul cel de chedru, și roșul cel împletit, și isopul, și le va muia pre dânsule, și găina cea vie, în sângele găinii cei junghiate pre apă vie.

7. Și va stropi pre cel ce s'au curățit de stricăciune, de 7 ori, și curat va fi; și va slobozi găina cea vie la câmpu.

8. Și-ș va spăla cel curățit hainele lui și-ș va rade tot părul lui și să va scălda în apă și curat va fi. Și după aceasta va intra în tabără și va zăbovi afară den casa lui șapte zile.

Num. 8, 7.

9. Și va fi în ziua a șaptea, îș va rade tot părul lui, capul lui, și barba, și sprânceanele, și tot părul lui îș va rade.

10. Și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și curat va fi. Și a opta zi, va lua doi miei curați de un an și o oaie de un an curată și 3 zeciuiale de făină curată, pentru jârtvă, frământată în untdelemn, și un păhar de untdelemn

Num. 15, 4.

11. Și va pune preotul cea ce curățește pre om, pre cea ce să curățește, și aceastea, înaintea Domnului, la ușa cortului mărturie.

12. Și va lua preotul pre un miel și va aduce pre dânsul pentru greșală, și păharul cel de untdelemn, și va osebi pre aceastea preotul, osebite înaintea Domnului.

13. Și vor junghea mielul în locul unde vor junghea arderile-de-tot și ceale pentru păcat, în loc sfânt, pentru că iaste cea pentru păcat ca și cel pentru greșală, iaste preotului, sfinte sfintelor iaste.

14. Și va lua preotul den sângele cel pentru greșală și va pune preotul pre marginea urechii cei dreapte celui ce să curățește și pre marginea mânei lui cei dreapte și pre marginea piciorului lui celui dreptu.

15. Și luând preotul den păharul cel de untdelemn, va turna pre mâna preotului cea stângă

16. Și va întinge preotul deagetul lui cel drept den untdelemnul ce iaste pre mâna lui cea stângă și va stropi den untdelemnul cu deagetul lui de șapte ori înaintea Domnului.

17. Iară untdelemnul ce va rămânea, care iaste în mâna lui, va pune preotul pre marginea urechii celui ce să curățește, pre cea dreaptă, și pre marginea mâinii lui cei dreapte și pre marginea piciorului lui celui dreptu și pre locul sângelui păcatului. Iară den untdelemnul ce-au rămas, care iaste pre mâna preotului, va pune preotul pre capul celui curățit

18. Și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului. Și va face preotul cea pentru greșală și se va ruga preotul pentru cel ce să curățește de păcatul lui.

15, 30.

19. Și după aceasta va junghea preotul arderea-de-tot. Și va aduce preotul arderea-de-tot și jârtva pre jârtăvnic înaintea Domnului.

20. Și se va ruga preotul pentru el, și se va curăți.

21. Iară de va fi sărac și mâna lui nu-i ajunge, va lua un miel de un an, la care lucru au greșit, în luare, ca să să roage pentru dânsul, și al zeacelea de făină frământată cu untdelemn la jârtvă și un păhar de untdelemn

22. Și doao turtureale au doi pui de porumbi, câte au aflat mâna lui, și va fi una pentru păcat și una pentru arderea-de-tot.

12, 8. Luca 2, 24.

23. Și le va aduce pre eale a opta zi, ca să-l curățască pre el, cătră preot, la ușa cortului mărturiei, înaintea Domnului.

24. Și luând preotul mielul cel pentru păcat și păharul cel de untdelemn, le va pune pre eale punere-deasupra înaintea Domnului.

25. Și va junghea mielul cel pentru păcat și va lua preotul den sângele celui de păcat și va pune pre marginea urechii celui ce să curățește, pre cea dreaptă, și pre marginea mâinii lui cei dreapte și pre marginea piciorului lui celui dreapt.

26. Și den untdelemn va turna preotul pre mâna lui cea stângă

27. Și va stropi preotul cu deagetul lui cel drept den untdelemnul iarăș ce iaste în mâna lui cea stângă, de 7 ori, înaintea Domnului.

28. Și va pune preotul, den untul-de-lemn carele iaste pre mâna preotului, pre marginea urechii cei dreapte acelu ce să curățește și pre marginea mâinii lui cei dreapte și pre marginea piciorului lui celui drept, pre locul sângelui celui de păcat.

29. Iară untdelemnul ce va rămânea, carele iaste pre mâna preotului, va pune desupra capului celui curățit și se va ruga pentru dânsul preotul înaintea Domnului.

30. Și va face una den turtureale sau den puii porumbilor, după cum au aflat mâna lui,

31. Pre una pentru greșală și pre una de ardere-de-tot împreună cu jârtva, și se va ruga preotul pentru cel ce să curățește, înaintea Domnului.

32. Aceasta e legea în carele iaste pipăirea stricăciunii și celui ce nu află cu mâna lui la curățenia lui“.

33. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, zicând:

34. „După ce veți intra în pământul hananeilor, carele eu vă dau voao întru moștenire, și voi da pipăirea de stricăciune întru casele pământului celui câștigat voao,

35. Și va avea casa oarecui, și va povesti popei, zicând: ‘Ca o pipăire mi s’au văzut mie în casă’.

A 2 Leage 24, 8.

36. Și va porunci preotul să scoată hainele den casă mai nainte decât va intra preotul să vadă pipăirea, și nu se vor face necurate câte în casă vor fi;

37. Și după aceasta va intra preotul ca să știe pentru casă. Și va vedea preotul pipăirea și, iată, pipăirea în pereții casii, gropile înverzând au roșând, și vederea lor mai afund decât pereții,

38. Și ieșând preotul den casă la ușa casii, și va osebi preotul casa șapte zile.

39. Și se va întoarce preotul a șaptea zi și va vedea casa

40. Și, iată, s’au răvărsat pipăirea în pereții casii, și va porunci preotul și vor scoate pietrele întru care iaste pipăirea, și vor scoate pre dânsele afară den cetate, în loc necurat.

41. Și casa o vor rade denlăuntru împrejur și vor turna lutul cel ras afară den cetate, la loc necurat.

42. Și vor lua pietri cioplite, altele, și vor pune pentru pietri, și lutul vor lua altul și vor spoi casa.

43. Iară de va veni iarăș pipăirea și va răsări în casă, după ce vor ieși pietrele și după ce se va rade casa și după ce să va spoi,

44. Și va intra preotul și va vedea: De s’au tinsu pipăirea în casă, stricăciune întemeiată iaste în casă, necurată iaste.

45. Și vor surpa casa, și leamnele ei, și pietrele ei, și tot lutul casii îl vor scoate afară den cetate, la loc necurat.

46. Și cela ce va intra în casă, toate zilele care era osebită casa, necurat va fi până în sară.

47. Și cela ce doarme în casă, va spăla hainele lui, și necurat va fi până în sară. Și cela ce va mânca în casă, va spăla hainele lui, și necurat va fi până în sară.

48. Iară mergând preotul, va intra înlăuntru și va vedea și, iată, cu răvărsare nu să răvarsă pipăirea în casă după ce s’au spoit casa; și va curăți preotul casa, căce s’au vendecat pipăirea.

49. Și va lua a curăți casa doao găini vii, curate, și lemnul de chedru, și roșu răsucit, și isop.

50. Și va junghea o găină în vas de lut, pre apă vie,

51. Și va lua lemnul cel de chedru, și roșul cel răsucit, și isop, și pasărea cea vie, și le va muia pre eale în sângele pasării ceii junghiate pre apă vie și

va stropi cu eale preste casă de şapte ori

Num. 19, 6.

52. Şi va curăţi casa cu sângele pasării, şi cu apa cea vie, şi cu pasărea cea vie, şi cu lemnul cel de chedru, şi cu isopul, şi cu roşul împletit.

53. Şi va slobozi pasărea cea vie afară den cetate, la câmpu; şi se va ruga pentru casă, şi curată va fi.

54. Aceasta e leagea preste toată pipăirea stricăciunii, şi struncenăturii,

55. Şi stricăciunii hainii, şi casii,

56. Şi ranii, şi sămnului, şi lucirii,

57. Şi a tălmăci în ce zi iaste necurat şi în ce zi se va curăţi. Aceasta e leagea stricăciuni“.

CAP 15

Leage pentru curăţirea bărbaţilor şi a femeilor.

1. Şi zise Domnul către Moisi şi Aaron, zicând:

2. „Grăiaşte fiilor lui Israil şi vei zice către ei: ‘La bărbat, la bărbat la carele se va face cursură den trupul lui, cursoarea lui necurată va fi.

Num. 5, 2.

3. Şi aceasta e leagea necurăţiei lui: Curând sămânţa den trupul lui, den cursoarea care s’au aşăzat trupul lui pren cursoare, aceasta e necurăţia lui într’însul; toate zilele cursorii trupului lui, cu carele stă trupul lui pren cursoarea lui, necurăţia lui iaste.

4. Tot patul pre carele va dormi pre el celui ce cură sămânţa necurat iaste, şi tot vasul pre carele va şadea pre dânsul celui ce cură sămânţa necurat iaste.

5. Şi om carele se va atinge de patul lui, îş va spăla hainele lui şi-ş va scălda trupul lui cu apă, şi necurat va fi până în sară.

6. Şi cela ce şade pre vasul care şade pre el cel ce-i cură sămânţa, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi până în sară.

7. Şi cela ce se va atinge de trupul celui ce-i cură sămânţa, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi până în sară.

8. Iară de va scuipa cel ce-i cură sămânţa pre cel curat, îş va spăla hainele lui şi să va scălda cu apă, şi necurat va fi până în sară.

9. Şi toată şaua măgariului pre carea va încăleca cel ce-i cură sămânţa necurată va fi până în sară.

10. Și tot cela ce se va atinge de toate câte-s supt dânsul necurat va fi până în sară. Și cela ce rădică pre eale, îș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi până în sară.

11. Și de câte să va atinge cel ce-i cură sămânța, și mâinele nu i-s spălate cu apă, îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul cu apă, și necurat va fi până în sară.

12. Și vas de lut, ce va atinge cel ce-i cură sămânța, să să sfărâme. Și vasul de lemnu să să speale cu apă și curat va fi.

6, 28; 11, 32, 33.

13. Iară de se va curăți cel ce-i cură sămânța de cursul lui, și se vor număra lui șapte zile la curățirea lui, și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă vie și curat va fi.

14. Și a opta zi, îș va lua lui doao turtureale sau doi pui de porumbu și le va aduce pre eale înaintea Domnului, la ușăle cortului mărturie, și va da pre eale preotului.

15. Și va face pre eale preotul una pentru greșală și una pentru ardere-de-tot și se va ruga pentru el preotul înaintea Domnului, de cursul lui.

16. Și om la care va ieși dentr'însul sămânța în pat, și va scălda cu apă tot trupul lui, și necurat va fi până în sară.

17. Și toată haina și toată pialea preste carea va fi sămânță de pat, și să va spăla cu apă, și necurat va fi până în sară.

18. Și muiarea, de va dormi bărbatul cu dânsa pat de sămânță, și să vor scălda cu apă, și necuraț vor fi până în sară.

19. Și muiarea care-i va fi curându-i sânge și va fi cursul ei în trupul ei, șapte zile va fi în necurăția ei. Tot cela ce se va atinge de ea necurat va fi până în sară,

20. Și tot pre carele se va culca pre el la necurăția ei necurat va fi și tot pre carele va șădea pre el necurat va fi.

21. Și tot carele se va atinge de patul ei, îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă, și necurat va fi până în sară.

22. Și tot cela ce să va atinge de tot vasul preste care va șădea pre el, îș va spăla hainele lui și să va scălda cu apă, și necurat va fi până în sară.

23. Iară de va fi ea în patul ei sau pre vasul pre carele șade ea, când să va atinge el de ea, necurat va fi până în sară.

24. Iară de se va culca cineva cu ea în pat și se va face necurăția ei pre dânsul, necurat va fi șapte zile; și tot patul pre carele va dormi pre el necurat va fi.

18, 19.

25. Și muiarea, de-i va cură cursoare de sânge zile multe, nu în vremea necurăției ei, măcară de va și cură după necurăția ei, toate zilele cursorii necurăției ei, ca și zilele necurăției ei, necurată va fi.

Mat. 9, 20.

26. Și tot patul pre care va dormi pre dânsul toate zilele cursorii ei, după zăcearea necurăției ei va fi ei, și tot vasul pre carele va ședea pre el necurat va fi, duple necurăția ce are pre sine.

27. Tot cel ce să atinge de dânsa necurat va fi, și-ș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă, și necurat va fi până în sară.

28. Iară de se va curăți de cursul ei, și se vor număra ei șapte zile și după aceea se va curăți.

29. Și a opta zi, îș va lua ei doao turtureale sau doi pui de porumbu și le va aduce pre acestea la preot, la ușa cortului mărturie,

30. Și va face preotul una pentru păcat și alta pentru ardere-de-tot și se va ruga pentru ea preotul înaintea Domnului, de cursul necurăției ei.

14, 18.

31. Și ferit să faceți pre fiii lui Israil de necurăția lor, și nu vor muri pentru necurăția lor, când vor pângări ei cortul mărturie, carele iaste într dâșii.

32. Aceasta e leagea celui ce-i cură sâmanța, și de va ieși de la neștine sâmanță de pat ca să pângărească într'însa,

33. Și ceia ce are pre sine într necurăția ei, și s'au înfrânt în curgerea lui, bărbatul au fâmeaia, și bărbatului carele va dormi cu ceaea ce are pre sine'“.

CAP 16

Jârtva Împăcării.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, după ce au murit cei doi feciori ai lui Aaron, când aducea ei foc striin înaintea Domnului și muriră; și zise Domnul cătră Moisi:

10, 1, 2; Num. 3, 4.

2. „Grăiaște cătră Aaron, frate-tău, și nu între preste tot ceasul la sfânt, mai înlăuntrul de acoperemânt, în fața acoperemântului care iaste preste

chivotul mărturiei, și nu va muri. Pentru că într-un nor mă voi arăta pre jertăvnic.

Ieș. 30, 10. Evr. 9, 7, 12.

3. Așa va intra Aaron la sfânt: cu vițelul din vaci, pentru greșală, și berbeace, la ardere-de-tot.

4. Și în haină de in, sfințită, să vă îmbrăca, și nădragi de in vor fi peste trupul lui, și cu brâu de in se va încinge, și chivără de in își va pune. Haine sfinte sânt, și-și va spăla cu apă tot trupul lui, și va îmbrăca acestea.

5. Și de la adunarea fiilor lui Israil va lua doi țapi din capre, pentru păcat, și un berbeace, pentru ardere-de-tot.

6. Și va aduce Aaron vițelul cel pentru greșală, acela al lui, și se va ruga pentru el și pentru casa lui.

Evr. 7, 27.

7. Și va lua cei doi țapi și-i va pune pre ei înaintea Domnului, lângă ușa cortului mărturiei.

8. Și va pune Aaron pre cei doi țapi – sorți, un sort Domnului și alt sort celui de slobozit.

9. Și va aduce Aaron țapul pre carele au venit pre el sortul Domnului, și-l va aduce pentru greșală. Și țapul pre carele va veni pre el sortul celui de slobozit

10. Îl va pune viu înaintea Domnului, ca să-l roage pentru el, pentru ca să-l trimită pre el la slobozenie. Și-l va lăsa pre dânsul în pustie. Și va lua țapul pre dânsul fărădelegile lor la pământ neumblat.

11. Și va aduce Aaron vițelul cel pentru greșală al lui și se va ruga pentru el și pentru casa lui și va junghea vițelul cel pentru greșală al lui.

12. Și va lua căția plină de cărbuni de foc din jertăvnicul ce iaste înaintea Domnului

13. Și-și va umplea mâinile de tămâia tocmirii, mărunță, și va aduce mai înlăuntru de acoperemânt și va pune tămâia preste foc, înaintea Domnului. Și va acoperi fumul tămâiei jertăvnicul cel preste mărturii, și nu va muri.

Num. 4, 16.

14. Și va lua din sângele vițelului și va stropi cu deagetul preste jertăvnic cătră răsărit. De cătră fața acoperemântului va stropi de 7 ori din sânge cu deagetul lui.

Evr. 9, 13, 25.

15. Și va junghea țapul cel pentru păcat cel de la norod înaintea Domnului și va băga din sângele lui mai înlăuntru de acoperemânt și va

face sângele lui în ce chip au făcut sângele vițelului și va stropi sângele lui preste jârtăvnic, de cătră fața jârtăvnicului,

16. Și va ruga pre sfântul pentru necurățiile fiilor lui Israil și de strâmbătățile lor, pentru toate greșalele lor. Și așa va face cortului mărturie, cei urzite în mijlocul necurății lor.

17. Și tot omul nu va fi în cortul mărturie, mergând el ca să roage la sfânt, până va ieși. Și se va ruga pentru sine și pentru casa lui și pentru toată adunarea lui Israil.

Luca 1, 10.

18. Și va ieși pre jârtăvnicul carele iaste înaintea Domnului și se va ruga pre dânsul. Și va lua den sângele vițelului și den sângele țapului și va pune preste coarnele jârtăvnicului împrejur

19. Și va stropi preste el den sânge cu deagetul lui, de 7 ori, și-l va curăți pre el și va sfinți pre el den necurățiile fiilor lui Israil.

4, 6, 17; Num. 19, 4.

20. Și va săvârși rugând sfântul și cortul mărturie și jârtăvnicul, și pentru preoți va curăți. Și va aduce pre țapul cel viu.

21. Și va pune Aaron amândoa mânăle lui preste capul țapului celui viu și va răscumpăra preste el toate fărădelegile fiilor lui Israil și toate strâmbătățile lor și toate greșalele lor și le va pune pre eale pre capul țapului celui viu și-l va trimite cu mână de om gata în pustie.

Ieș. 29, 10.

22. Și va lua țapul preste el fărădelegile lor, la pământ necălcăt, și va trimite pre țap la pustie.

Num. 16, 1, 23.

23. Și va intra Aaron la cortul mărturie și se va dezbrăca de veșmântul cel de în, carele au fost îmbrăcat întrând el la sfânt, și-l va pune pre el acolo.

24. Și-ș va spăla trupul lui cu apă în loc sfânt și se va îmbrăca în veșmântul lui și, ieșind, va face arderile ceale de tot ale lui și priimirile ceale de tot ale norodului și se va ruga pentru sine, și pentru casa lui, și pentru norod, ca și pentru preoți.

25. Și seul cel pentru păcat îl va aduce pre jârtăvnic.

26. Și cela ce va slobozi pre țapul cel osebit la lăsare îș va spăla hainele lui și-ș va spăla trupul lui cu apă și după aceea va intra în tabără.

27. Și vițelul cel pentru păcat și țapul cel pentru păcat, cărora sângele lor s'au adus înlăuntru ca să roage în cel sfânt, vor scoate pre eale afară den

tabără și vor arde pre dânsule în foc, și pieile lor, și cărnurile lor, și balega lor.

4, 12; Evr. 13, 11.

28. Iară cea ce va arde pre eale îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul lui cu apă și după aceea va intra în tabără.

29. Și va fi aceasta voao de leage veacinică: în luna a șaptea, în zece ale lunii, să smeriț sufletele voastre, și tot lucrul să nu faceți, cel de loc și cel nemearnic ce iaste lângă voi,

23, 27.

30. Pentru că în ziua aceasta se va ruga pentru voi, ca să curățască pre voi den toate păcatele voastre, înaintea Domnului, și vă veț curăți.

Num. 29, 7.

31. Simbetele simbetelor, odihnă va fi aceasta voao, și veț smeri sufletele voastre; de leage veacinică.

Ieș. 35, 2.

32. Se va ruga preotul pre carele vor unge pre dânsul și pre carele vor săvârși mânilor lui ca să preoțescă el după tatul lui, și se va îmbrăca cu veșmântul cel de in al lui, veșmântul cel sfânt,

Ieș. 29, 29.

33. Și va ruga pre sfântul sfântului, și cortul mărturiei, și jârtăvnicul va ruga, și pentru preoți, și pentru toată adunarea se va ruga.

34. Și va fi aceasta voao de leagea veacinică, ca să vă rugaț pentru fiii lui Israil de toate păcatele lor. O dată într'un an să va face“, după cum porunci Domnul lui Moisi.

Ieș. 30, 10.

CAP 17

Locul jârtvelor. Oprirea de a mânca sânge.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Grăiaște cătră Aaron și cătră fiii lui și cătră toți fiii lui Israil, și vei zice cătră ei: ‘Acesta e cuvântul care au poruncit Domnul zicând:

3. ‘Om, om den fiii lui Israil, au den nemearnicii care se află între voi, carele va junghia vițel, au oaie, au capră în tabără, și carele va junghia afară den tabără

A 2 Leage 12, 6.

4. Și la ușa cortului mărturiei nu va aduce ca să o facă pre ea ardere-de-tot, au de mântuire Domnului priimită întru miros de bună mirosire, și carele va junghia afară și la ușa cortului mărturiei nu o va aduce pre ea ca să aducă dar Domnului împotriva cortului mărturiei, sânge se va socoti omului aceuia. Sânge au vărsat, pieri-va sufletul aceuia den norodul lui.

Isaia 66, 3.

5. Pentru ca să aducă fiii lui Israil jârtvele lor, câte vor junghia ei în câmpi, și le vor aduce pre eale Domnului, la ușile cortului mărturiei, cătră preot, și jârtvă de mântuire Domnului – aceastea.

6. Și va vărsa preotul sângele pre jârtăvnic împrejur, înaintea Domnului, lângă ușa cortului mărturiei, și va aduce seul la miros de bună mirosire Domnului.

Ieș. 29, 18.

7. Și nu vor mai junghia jârtvele lor celor îndeșărți, la carii ei curvescu duple dânșii. Leage veacinică va fi voao întru semințiile voastre’.

20, 5; A 2 Leage 32, 17; ps. 105, 37.

8. Și veți zice cătră ei: ‘Om, om den fiii lui Israil, au den fiii celor nemearnici care să află între voi, carele va face ardere-de-tot, au jârtvă

9. Și la ușa cortului mărturiei nu va aduce ca să facă pre aceaea Domnului, va pieri sufletul acela den norodul lui.

Ieș. 29, 11. A 2 Leage 12, 14.

10. Și om, om den fiii lui Israil, au den cei nemearnici care să află între voi, carele va mânca tot sângele, și voi pune obrazul mieu pre sufletul cela ce mănâncă sângele și voi piarde pre dânsul den norodul lui.

Fac. 9, 4; A 2 Leage 12, 16, 23.

11. Pentru că tot sufletul a tot trupul sângele lui iaste, și eu l-am dat voao, pre jârtăvnic să vă rugați pentru sufletele voastre. Pentru că sângele lui pentru suflet se va ruga’.

Evr. 9, 22.

12. Pentru aceaea am grăit fiilor lui Israil: ‘Tot sufletul dentru voi nu va mânca sânge, și cel nemearnic care se află între voi nu va mânca sânge.

13. Și om, om den fiii lui Israil, au den nemearnicii care să află între voi, carele va vâna vânat, hiară au pasăre de care să mănâncă, și va vărsa sângele lui și va acoperi pre dânsul pământul’.

14. Pentru că sufletul a tot trupul sângele lui iaste, și am zis fiilor lui Israil: ‘Sânge a tot trupul să nu mâncați, pentru că sufletul a tot trupul sângele lui iaste. Tot cela ce mănâncă pre el va pieri’.

3, 17. Fac. 9, 14.

15. Și tot sufletul care va mânca mortăciune, au prinsă de gadine, dentru pământeani, au den nemearnici, îș va spăla hainele lui și-ș va scălda trupul cu apă, și necurat va fi până în sară, și curat va fi.

Iezechiel 44, 31.

16. Iară de nu va spăla hainele lui și trupul lui nu-l va scălda cu apă, și-ș va lua fărădelegea lui”“.

CAP 18

Spița neamului de sânge.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

2. „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice către dânșii: ‘Eu – Domnul Dumnezeuul vostru.

3. Duple deprinderile Eghipetului, în care ați nemernicit întru el, să nu faceți, și duple deprinderile pământului Hanaan, în carele eu voi băga pre voi acolo, să nu faceți, și la legile lor să nu meargeți.

Ierem. 10, 2.

4. Judecățile meale să faceți și poruncile meale să păziți și să umblați întru eale. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru.

A 2 Leage 4, 8.

5. Și să păziți toate poruncile meale și toate judecățile meale și să faceți pre eale, carele, făcându-le, omul va trăi într’însele. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru.

Iezech. 20, 11, Râm. 10, 5.

6. Om, om către toate ale sale, trupului său nu va veni ca să descopere rușinea. Eu – Domnul.

7. Rușinea tătâni-tău și rușinea mumei tale să nu-i descoperi. Pentru că mumă-ți iaste, să nu descoperi rușinea ei.

Fac. 19, 32.

8. Rușinea muierii tătâni-tău să nu o descoperi, că rușinea tătâni-tău iaste.

20, 11; A 2 Leage 22, 30; 1 Cor. 5, 1.

9. Rușinea sororii tale de tată au de mumă, născută înlăuntru au născută afară, să nu descoperi rușinea lor.

20, 17.

10. Rușinea featei fiiului tău, au a featei featei tale, să nu descoperi rușinea lor, că a ta rușine iaste.

11. Rușinea featii muierii tătâni-tău să nu descoperi; sor de un tată-ți iaste, să nu descoperi rușinea ei.

12. Rușinea sororii tătâni-tău să nu descoperi, pentru că rudă tătâni-tău iaste.

13. Rușinea sororii mumei tale să nu o descoperi, pentru că rudă mumei tale iaste.

14. Rușinea fratelui tătâni-tău să nu descoperi și la muiarea lui să nu întri, pentru că rudă-ți iaste.

20, 20; Iezech. 22, 11.

15. Rușinea nororii tale să nu o descoperi, că fămeaie fiiului tău iaste, să nu descoperi rușinea ei.

Fac. 38, 16.

16. Rușinea muierii frăține-tău să nu descoperi, că rușinea frăține-tău iaste.

Marc. 6, 18.

17. Rușinea muierii și a featei ei să nu descoperi; fata feciorului ei și pre fata featei ei să nu o iai ca să descoperi rușinea lor; rudă-ți sânt ție, pagânătate iaste.

20, 14.

18. Muiare preste soru-sa să nu iai râvnitoare-împotrivă să-i descoperi rușinea ei preste dânsa, încă fiind ea vie.

19. Și cătră fămeaie în osebirea necurății ei să nu întri să-i descoperi rușinea ei.

15, 24; 20, 18.

20. Și cătră muiarea aproapelui tău să nu dai patul semenții tale ca să te pângărești cătră dânsa.

20, 10 Ieș. 20, 14.

21. Și den semenția ta să nu dai să slujască la boiari și să nu spurci numele cel sfânt. Eu – Domnul.

20, 2; A 2 Leage 18, 10; 4 Împ. 17, 7.

22. Și cu bărbat să nu dormi culcare fămeiască, pentru că urâciune iaste.

20, 13. Râm. 1, 27.

23. Și la tot cu patru picioare să nu-ț dai patul tău în semenție ca să te pângărești într'însul, și muiarea să nu stea cătră tot cela cu patru picioare să să încalece, pentru că urâciune iaste.

20, 15 Ieș. 22, 19.

24. Nu vă pângăriți în toate acestea. Pentru că în toate acestea s'au pângărit limbile carele trimiți eu înaintea feții voastre,

4 Împ. 17, 15.

25. Și să pângări pământul, și le-am dat strâmbătatea lor pentru dânsul, și să supără pământului de cei ce șed pre dânsul.

Isaia 26, 21.

26. Și păziți toate legile mele și poruncile mele, și să nu faceți den toate urâciunile acestea, cel de loc, și cel ce s'au adaos nemearnic între voi.

20, 22.

27. Pentru că toate urâciunile acestea au făcut oamenii pământului care au fost mai nainte de voi, și să pângări pământul,

28. Și pentru ca să nu urască pre voi pământul când veți pângări voi pre dânsul, în ce chip au urât limbile ce era mai nainte decât voi.

29. Că tot carele va face den toate urâciunile acestea, vor pieri sufletele care fac den mijlocul noroadelor lor.

30. Și păziți poruncile mele, pentru ca să nu faceți den toate legile ceale urâte, care s'au făcut mai nainte de voi, și să nu vă pângăriți în eale. Că eu – Domnul Dumnezeu al vostru'“.

CAP 19

Tâlcuirea poruncilor.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

2. „Grăiaște la toată adunarea fiilor lui Israil și vei zice către dânșii: ‘Sfinți să fiți, că sfânt Eu, Domnul Dumnezeu al vostru.

20, 7, 26; Ieș. 20, 12; 1 Petr. 1, 16.

3. Fieștecarele de tată-său și de mumă-sa să să teamă, și simbetele mele să le păziți. Eu – Domnul Dumnezeul vostru.

4. Să nu urmați la idoli, și dumnezei vărsați să nu faceți voao. Eu – Domnul Dumnezeu al vostru.

Ieș. 22, 20; 34, 17; A 2 Leage 5, 7.

5. Și de veți junghea jârtvă de mântuire Domnului, priimită voao veți jârțvi.

6. În care zi veți junghea, să va mânca; și a doua zi. Și de va rămânea până a treia zi, cu foc se va arde de tot.

7. Iară de se va mânca cu mâncare a treia zi, nejârtvită iaste, să nu se priimască.

7, 17.

8. Iară cel ce o va mânca păcat va lua, pentru că sfintele Domnului au pângărit. Și vor pieri sufletele ceale ce mănâncă den norodul lor.

Iezech. 4, 14; Rut. 2, 2, 15, 16,

9. Și secerând voi seacerea pământului vostru, să nu isprăviți săcerătura voastră țarinii tale a secera, și ceale ce cad ale seacirii tale să nu le aduni.

A 2 Leage 24, 19.

10. Și via ta să nu o culegi de iznoavă, nice broboanele viii tale să nu le aduni. Săracului și nemearnicului să le lași acealea. Eu – Domnul Dumnezeu vostru.

11. Să nu furați și să nu mințiți, nice să năpăstuiască fieștecarele pre aproapele-ș.

Ieș. 20, 15; Efes. 4, 25.

12. Și să nu jurați în numele meu pre strâmbu și să nu pângăriți numele cel sfânt al Dumnezeului vostru. Eu – Domnul Dumnezeu vostru.

Ieș. 20, 7; A 2 Leage 5, 11.

13. Să nu faci strâmbătate vecinului și să nu jăfuiesti și să nu doarmă simbria năimitului tău până dimineața la tine.

A 2 Leage 24, 15; Iacov 5, 4.

14. Să nu grăiești de rău pre surd și înaintea orbului să nu pui piadecă, și să te temi de Dumnezeu tău. Eu – Domnul Dumnezeu vostru.

15. Să nu faceți strâmbătate la judecată. Să nu iai obrazul săracului, nice să lauzi obrazul năsilnicului; cu dreptate să judeci pre vecinul tău.

A 2 Leage 1, 17; 16, 19.

16. Să nu umbli cu vicleșug în limba ta, să nu te întărești pre sângele vecinului tău. Eu – Domnul Dumnezeu vostru.

Iov. 27, 4;

17. Să nu urăști pre frate-tău cu cugetul tău, cu mustrare să mustri pre aproapele tău și să nu iai pentru dânsul greșală.

Mat. 18, 15; Luca 17, 3.

18. Și să nu izbândească mâna ta și să nu te urgisești fiilor norodului tău; și să iubești pre aproapele tău ca pre tine. Eu – Domnul Dumnezeu vostru.

Mat. 5, 39, 44; Râm. 12, 19.

19. Leagea mea să păziți. Și dobitoacele tale să nu le încaleci cu alt jug și via ta să nu o sameni de doao feliuri și haină țesută de doao feliuri,

spurcăciune, să nu pui preste tine.

A 2 Leage 22, 9.

20. Și de va dormi neștine cu muiarea pat de sămânță și ea va fi roabă păzită unui om, și ea cu răscumpărări nu s'au răscumpărat, volnicie nu s'au dat ei, socotință va fi ei. Nu vor muri, pentru că nu s'au volnicit.

21. Și va aduce pentru greșala lui, Domnului, lângă ușa cortului măturiei, berbeace de greșală.

22. Și se va ruga pentru dânsul preotul, cu berbeacele greșalii înaintea Domnului, pentru păcatul lui care au greșit, și se va lăsa lui păcatul lui care au greșit.

23. Iară când veți intra în pământul carele Domnul Dumnezeuul vostru îl dă voao, și veți sădi tot lemnul de mâncat și veți curăți necurăția lui. Rода lui trei ani va fi voao necurățit; să nu să mănânce.

24. Și intra al patrulea an va fi toată roada lui sfântă, lăudată Domnului.

25. Iară la al cincelea an veți mânca roada lui, adaos voao roada lui. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru.

26. Să nu mâncați preste munți, nice să vrăjâți, nice să căutați vraja pasărilor.

A 2 Leage 18, 10.

27. Să nu faceți creț den chica capului vostru, nice să stricați fața barbei voastre.

28. Și tăieturi să nu faceți pe suflet în trupul vostru și slove împunse să nu faceți între voi. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru.

Ier. 16, 5; 21, 5; A 2 Leage 14, 1.

29. Să nu pângărești pre fata ta ca să o curvești pre dânsa, și nu va curvi pământul, și se va umplea pământul de fărdelegi.

30. Simbetele mele să le păziți și de sfintele mele să vă teameți. Eu – Domnul.

23, 2.

31. Să nu urmați celor ce băsnuiescu den pânțece și cătră vrăjători să nu vă lipiți, ca să vă pângăriț întru ei. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru.

Ieș. 22, 18; 1 Împ. 28, 7, 9.

32. De fața celui bătrân să te scoli și să cinstești fața celui mai bătrân; și să te temi de Dumnezeuul tău. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru.

33. Iară de se va apropia voao cineva nemearenc în pământul vostru, să nu-l necăjât pre el.

Ieș. 22, 21.

34. Ca și cea de pământ va fi între voi cel nimearnec ce vine cătră voi, și să-l iubești pre el ca și pre tine, pentru că nimearnici v'ați făcut în pământul Eghiptului. Eu – Domnul Dumnezeu vostru.

A 2 Leage 10, 19.

35. Să nu faceți strâmbătate la judecată, la măsuri, la cumpănă și la cantare.

A 2 Leage 25, 13.

36. Cumpenile dreapte și cantarele dreapte, și măsurile dreapte și țărână dreaptă să fie între voi. Eu – Domnul Dumnezeu vostru ce v'am scos den pământul Eghiptului.

Paremii 11, 1; Mih. 6, 11.

37. Și să păziți toată legea mea și toate poruncile mele, și le veți face pre eale. Eu – Domnul'“.

18, 26; 20, 22.

CAP 20

Pedepse pentru păcate.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Și fiilor lui Israil vei grăi, zicând: ‘De va fi vreunul dintre fiii lui Israil au dintre ceia ce s'au făcut nimearnici în Israil, carele va da den sămânța lui la boiari, cu moarte să să omoară. Limba ce iaste pre pământ îl vor omori pre dânsul cu pietri.

3. Și eu voi întări obrazul meu pre omul acela și-l voi pierde pre dânsul den norodul lui, pentru că den sămânța lui au dat boiariului, ca să pângărească sfintele mele, și va spurca numele celor sfințiți mie.

4. Iară de vor treace cu vederea lăcuiitorii pământului cu ochii lor de la omul acela, după ce va da el den sămânța lui boiariului, ca să nu omoară pre el,

5. Și voi întări obrazul meu pre omul acela și pre seminția lui, și voi pierde pre dânsul și pre toți câți să tocmăscu într'un gând cu el ca să curvească ei la boiari den norodul lor.

6. Și sufletul carele va urma la ceia ce băsnuiescu den pânțec au la vrăjători ca să curvească duple ei, voi întări obrazul meu pre sufletul acela și-l voi pierde pre el den norodul lui.

19, 31; A 2 Leage 18, 10, 11.

7. Și veți fi sfinți, că sfânt sânt Eu, Domnul Dumnezeu vostru.

18, 30; 19, 2; 1 Petr. 1, 16.

8. Și veți păzi poruncile mele și veți face pre eale. Eu – Domnul ce vă sfințesc pre voi.

9. Om, om carele va grăi rău pre tatăl lui au pre muma lui, cu moarte să să omoară. Pre tată-său au pre muma-sa de rău au grăit, vinovați va fi.

Ieș. 21, 17.

10. Om, om carele va precurvi muiarea bărbatului au carele va precurvi muiarea vecinului său, cu moarte să să omoară, precurvariul și precurva.

A 2 Leage 22, 22; Ioan 8, 5; Mat. 5, 27.

11. Și carele se va culca cu muiarea tatăni-său, rușănea tatăni-său au descoperit, cu moarte să să omoară amândoi, vinovați sânt.

18, 8; A 2 Leage 22, 30; 1 Cor. 5, 1.

12. Și de va dormi oarecarele cu nora lui, cu moarte să să omoară amândoi; au păgănit, vinovați sânt.

Fac. 38, 18.

13. Și carele va dormi cu parte bărbătească culcare fămeiască, urâciune au făcut amândoi; cu moarte să să omoară, vinovați sânt.

18, 22; Râm. 1, 27.

14. Carele va lua muiare și pre muma ei, fărdeleage iaste; în foc să-l arză, pre dânsul și pre dânsule, și să nu fie fărdeleage între voi.

18, 17.

15. Și cineș va da zăcearea lui în dobitoc cu patru picioare, cu moarte să să omoară, și dobitocul să-l omorâți.

18, 23.

16. Și muiarea care va veni cătră fieștecare dobitoc ca să să încalece ea de dânsul, să omorâți muiarea și dobitocul; cu moarte să să omoară, vinovați sânt.

17. Carele va lua pre sora lui despre tată-său au despre muma lui și va vedea rușănea ei, și ea va vedea rușănea lui, ocară iaste, să piară înaintea fiilor rudii lor; rușănea surori-sa au descoperit, păcatul lor vor lua.

18, 9; A 2 Leage 27, 22.

18. Și om carele va dormi cu muiarea ce va avea pre sine și au descoperit rușănea ei, izvorul ei au descoperit, și ea au descoperit curgerea sângelui ei; să piară amândoi den ruda lor.

18, 19.

19. Și rușinea sororii tătâni-tău și sororii mâne-ta să nu descoperi; pentru că rudenția au descoperit, păcatul vor purta.

18, 12, 13.

20. Carele va dormi cu rudenția lui, rușinea rudeniei lui au descoperit; fără feciori vor muri.

18, 14.

21. Și omul carele va lua muiarea fratelui lui, necurăție iaste; rușinea fratelui lui au descoperit, fără feciori vor muri.

18, 16; Marc. 6, 18.

22. Și veți păzi toate poruncile mele și toate judecățile mele, și veți face pre eale, și nu va urî pre voi pământul în carele vă bag pre voi acolo ca să lăcuiți pre dânsul.

18, 26; 19, 37.

23. Și să nu meargeți după legile limbilor, pre carei eu gonescu de la voi. Pentru că aceastea toate le-au făcut, și i-am urât pre dâșii.

18, 3; Ier. 10, 2.

24. Și v'am zis voao: 'Voi veți moșteni pământul lor, și eu îl voi da voao pre dânsul întru avere, pământ care iaste curând lapte și miare'. Eu – Domnul Dumnezeu vostru, care v'am osăbit pre voi den toate limbile.

Ieș. 3, 8.

25. Și veți osăbi pre voi între dobitoacele ceale curate și între ceale necurate, și între pasările ceale curate și ceale necurate, și să nu spurcați sufletele voastre întru dobitoace și în pasări și în toate târâtoarele pământului, carele eu le-am osebit voao în necurăție.

11, 2, 3; A 2 Leage 14, 4.

26. Și-m veți fi mie sfinți, că eu – sfânt, Domnul Dumnezeu vostru, cela ce v'au osăbit pre voi den toate limbile, ca să-m fiți mie.

19, 2; 3 Împ. 8, 53.

27. Și bărbatul au fămeaia care se va face dentru ei bășnuitoriu de pânțece au vrăjitoriu, cu moarte să să omoară amândoi; cu pietri să-i uciideți pre ei, vinovați sânt'".

Ieș. 22, 18.

CAP 21

Purtarea preotului.

1. Și zise Domnul către Moisi: „Zi preoților, fiilor lui Aaron, și vei zice către ei în suflete să nu să pângărească întru limba lor,

Iezech. 44, 25.

2. Fără numai în ruda ce iaste aproape de el, pre tată și pre mumă și pre fii și pre feate și pre frate

3. Și pre sora lui, fecioara ce i să apropie lui, ceaea ce nu iaste dată la bărbat, pre acestea să vor pângări.

4. Să nu să pângărească fără de veaste, întru norodul lui, în scârnavia lui.

5. Și pleasă să nu vă radeți capul pentru mort, și fața barbei să nu o rază, și pre trupurile lor să nu taie tăieturi.

19, 28; A 2 Leage 14, 1. Iezech. 44, 20.

6. Sfinți vor fi Dumnezeuului lor și nu vor pângări numele Dumnezeuului lor, pentru că jârtvele Domnului, daruri Dumnezeuului lor ei aduc, și vor fi sfinți.

7. Muiarea curvă și pângărită nu vor lua, și muiarea scoasă de după bărbatul ei nu vor lua, că sfânt iaste Domnului Dumnezeuului lui. Și vei sfinți pre dânsul:

8. Darurile Domnului Dumnezeuului vostru acesta le aduce; sfânt să fie, că sfânt Eu, Domnul Dumnezeuul vostru, cela ce sfințescu pre ei.

19, 2; 22, 9, 16.

9. Și fată de om preot, de să va pângări a curvi, numele tătănie-său ea pângărește; pre foc să să arză-de-tot.

16, 32.

10. Și preotul cel mare den frații lui, celui ce i s'au turnat pre capu den untdelemnul unsorii și s'au săvârșit să să îmbrace cu hainele, capul nu-ș va descoperi și hainele lui nu le va rumpe

Ieș. 28, 37.

11. Și pre tot sufletul mort nu va intra, pre tatăl lui, nice pre muma lui nu se va pângări.

Num. 6, 7.

12. Și den ceale sfinte nu va ieși și nu va pângări numele cel sfințit al Domnului lui, pentru că untdelemnul cel sfânt cel unsu al Dumnezeuului lui – pre dânsul. Eu – Domnul.

10, 7.

13. Acesta fămeaie fecioară den ruda lui va lua.

Iezech. 44, 22.

14. Iară văduvă și gonită și pângărită și curvă, pre acestea nu va lua, fără numai fecioară den norodul lui va lua fămeaie.

15. Și nu va pângări sămânța lui întru norodul lui. Eu – Domnul Dumnezeu, ceta ce sfințescu pre el“.

16. Și grăi Domnul către Moisi, zicând: „Zi către Aaron, zicând: ‘Om den semenția ta întru rudele voastre, de va fi la oarecarele la dânsul hulă, să nu vie să aducă daruri Domnului lui.

17. Tot omul la care va fi la dânsul hulă nu va veni, om orbu sau șchiop, sau ciungu, sau cu urechile tăiate,

1 Tim. 3, 2; Tit 1, 6, 7.

18. Au om la care va fi la el sfărâmatură de mână, au sfărâmatură de picior,

19. Au ghebos, au pecinginos, zmult la ochi,

20. Sau om la care va fi într’însul râie sălbatică, sau funecei, sau să fie cu un coiu,

21. Tot carele iaste într’însul hulă, den semenția lui Aaron preotul, nu se va apropia ca să aducă jârtvele Dumnezeului tău; că hulă e întru el, darurile lui Dumnezeu să nu să apropie a le aduce.

22. Darurile Dumnezeului lui, sfintele sfintelor; și den sfinte va mânca,

23. Fără numai la acoperemânt nu va veni și către jârtăvnic nu să va apropia, pentru că hulă are. Și nu va pângări numele cel sfânt al Dumnezeului lui, pentru că Eu, Domnul ce sfințescu pre dâșii“.

24. Și grăi Moisi către Aaron și către fiii lui și către toți fiii lui Israil.

CAP 22

Însușirea jârtvei.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

2. „Zi lui Aaron și fiilor lui, și să să ferească de sfintele fiilor lui Israil, și să nu pângărească numele mieu cel sfânt, câte ei sfințescu mie. Eu – Domnul.

3. Zi lor: ‘În semințiile voastre, tot omul carele se va apropia, de toată semenția voastră, către sfinte câte vor sfinți fiii lui Israil Domnului, și necurăția lui pre dânsul, va pieri sufletul acela de la mine’. Eu – Domnul.

4. Și om den sămânța lui Aaron preotul, și acesta stricat au înfrânt, den ceale sfinte să nu mănânce până ce se va curăți. Și ceta ce să atinge de toată

necurăția sufletului, au om căruia va ieși dentr'însul pat de semenție,

5. Sau carele se va atinge de tot târâtoriul necurat, carele va pângări pre el, sau de om în care va pângări pre el după toată necurăția lui, sufletul care se va atinge de eale

6. Necurat va fi până în sară. Nu va mânca den ceale sfinte,

11, 24.

7. De nu-ș va scălda trupul lui cu apă; și va apune soarele, și curat va fi, și atunci va mânca den ceale sfinte, că pâinea lui iaste.

8. Mortăciune și prinsu de gadini să nu mănânce să să pângărească el într'însele. Eu – Domnul.

Ieș. 22, 31, A 2 Leage 14, 21. Iezech. 44, 31.

9. Și vor păzi pazele meale, ca să nu ia pentru eale păcat; și vor muri pentru eale, de vor pângări pre eale. Eu – Domnul, cela ce sfințescu pre dânșii.

10. Și tot streinul de rudă nu va mânca sfinte. Nemearnicul preotului au năimit nu va mânca sfinte.

Ieș. 29, 33.

11. Iară preot, de va cumpăra suflet, cumpărat pre argint, acesta va mânca den pâinile lui. Și cei născuți de casa lui, și aceștea vor mânca den pâinile lui.

12. Și fată de om preot, de se va da la om strein den neam, ea den cepăturile ceale sfinte nu va mânca.

13. Și fata preotului, de se va face văduvă au gonită, și sămânțe nu va fi în ea, se va întoarce la casa tătâne-său, după tinerețele ei; den pâinile tătâne-său va mânca. Și tot streinul de rudă nu va mânca den eale.

14. Și om carele va mânca sfinte după neștiințe, și va pune al cincelea lui preste dânsul, și va da preotului cel sfânt.

Num. 5, 7.

15. Și nu vor pângări sfintele fiilor lui Israil, carele ei iau Domnului,

16. Și vor aduce preste ei fărădelege de greșală, mâncând ei sfintele lor. Pentru că eu – Domnul, carele sfințescu pre ei’“.

17. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

18. „Grăiaște lui Aaron și fiilor lui, și la toată adunarea fiilor lui Israil, și vei grăi cătră ei: ‘Om, om den fiii lui Israil au den nemearnicii ce lăcuiescu lângă dânșii în Israil, carele va aduce daruri, după toată mărturisirea lor au după toată aleagerea lor,

19. Câte va aduce Domnului la arderea-de-tot, – priimite voao, parte bărbătească den cirezi au den oi și den capre.

20. Toate câte vor avea hulă într'însele nu vor aduce Domnului, căce nu va fi voao priimită.

A 2 Leage 15, 21.

21. Și om carele va aduce jârtvă de mântuire Domnului, osebind ruga după aleagere au în praznicele voastre, den cirezi au den oi, curat va fi priimit, toată prihana nu va fi în el.

A 2 Leage 17, 1; Col. 1, 22.

22. Orbu sau zdrobit, au tăiat la limbă, au având negi, au râios, au pecinginos, să nu le aducă aceastea Domnului, și la priimire să nu daț den eale preste jârtăvnic Domnului.

Mal. 1, 8.

23. Și vițel au oaie tăiată la ureache, au tăiată la coadă, junghieri să le faci aceastea ție, iară la rugă-ț nu se vor priimi.

24. Frânt, și zdrobit, și tăiat, și spentecat, să nu le aduceț aceastea Domnului

25. Și în pământul vostru nu se vor face. Și den mâna streinului de rudă să nu aduceț daruri Dumnezăului vostru den toate aceastea, pentru că stricăciune sânt întru eale, hulă în eale, nu se vor priimi aceastea voao'".

26. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

27. „Vițel, au oaie, au capră, după ce se va naște, și va fi 7 zile supt mumă-sa, iară a opta zi și înainte se va priimi în loc de daruri, priimire Domnului.

Ieș. 22, 30.

28. Și vițel, și oaia, pre dânsa și pre copilul ei să nu jungheăț într'o zi.

29. Iară de veț jârtvui jârtvă, rugă de bucurie Domnului, întru priimire voao veț jârtvi pre ea.

30. Aceasta într'aceaea zi se va mânca, să nu lăsaț den cărnuri pre dimineață. Eu – Domnul.

31. Și păziț poruncile meale și să le faceț pre dânsale. Eu – Domnul.

A 2 Leage 10, 12.

32. Și să nu spurcați numele sfântului, și mă voiu sfinți în mijlocul fiilor lui Israil. Eu – Domnul, cela ce sfințescu pre voi,

21, 8.

33. Cela ce v'am scos pre voi den pământul Eghipetului, ca să vă fiu voao Dumnezău. Eu – Domnul".

CAP 23

Despre Praznicile Domnului.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:
2. „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice către ei: ‘Praznicile Domnului, pre care veți chema pre eale chemate sfinte, acestea sânt praznicile meale.
19, 30.
3. Șase zile să faceți lucruri, iară a șaptea zi, sâmbete, odihnă chemată sfântă Domnului. Tot lucrul să nu faceți: sâmbete iaste Domnului, în toată lăcuința voastră.
Ieș. 20, 9; A 2 Leage 5, 13.
4. Acestea sânt praznicile Domnului, chemate sfinte, pre care veți chema pre eale în vremile lor:
5. În luna dentâi, în 14 zile ale lunii, între mijlocul serilor, Pasha Domnului.
Ieș. 12, 18; 23, 15; Num. 28, 16; A 2 Leage 16, 1.
6. Și în cincisprăzece zile ale lunii dentâi, praznecul azimelor Domnului. Șapte zile azime să mâncați.
Ieș. 12, 16.
7. Și ziua cea dentâi chemată sfântă va fi voao, tot lucrul de poslușat să nu faceți.
Ieș. 12, 16.
8. Și veți aduce ardere-de-tot Domnului 7 zile. Și ziua a șaptea chemată sfântă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu faceți”“.
9. Și grăi Domnul către Moi, zicând:
10. „Zi fiilor lui Israil și vei grăi către dânșii: ‘Când veți intra la pământu carele eu dau voao, și veți secera seacerea lui și veți căra znopii, începătura seacerii voastre, către preot.
11. Și va aduce znopul înaintea Domnului priimit voao, a doua zi cei dentâi a sâmbetelor îl va aduce pre dânsul preotul.
12. Și veți face, în ziua în carea veți aduce znopul, oaie curată de un an în ardere-de-tot Domnului.
13. Și jârtva lui, doao a zeadea den făină curată, făcută cu untdelemn, jârtvă Domnului, la miros de bună mirosire Domnului; și turnarea lui, a patra den in de vin.
14. Și pâine, și spice frecate noao să nu mâncați până la aceasta, în ziua aceasta, până veți aduce voi darurile Dumnezăului vostru. Leage veacinică

în rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

15. Și se va număra voao de a doua zi den simbete, den ziua ce veț aduce znopi punerii-denainte, șapte săptămâni întregi veț număra.

A 2 Leage 16, 9.

16. Până a doua zi ceia de apoi a șaptea, veț număra 50 de zile

Ieș. 23, 16; Num. 28, 26.

17. Și veț aduce jârtvă noao Domnului. Den lăcașăle voastre veț aduce pâinea punerii-denainte, doao pâini. Den doao a zeace de făină curată va fi o pâine, dospită vor coace, den ceale dentâi născute, Domnului.

18. Și veț aduce împreună cu pâinile șapte miei de un an, curați, și un vițel den cireadă și doi berbeci curaț, și vor fi ardere-de-tot Domnului; și jârtvele lor și turnările lor, jârtvă miros de bună mirosenie Domnului.

19. Și veț face un țap den capre pentru păcat și doi miei de un an întru jârtva mântuirii, împreună cu pâinele ceale den rodurile dentâi.

20. Și le va pune pre eale preotul cu pâinele roadelor dentâi, punere înaintea Domnului, împreună cu cei doi miei. Sfinți vor fi Domnului; preotului celui ce le aduce pre eale, lui vor fi.

21. Și veț numi ziua aceasta chemată. Sfântă va fi voao, tot lucrul de lucrat să nu lucrați într'însa. Leage veacinică întru rudele voastre, în toată lăcuința voastră.

22. Și când secerăți seacerea pământului vostru, să nu săvârșăț rămășița seacerii țarinii tale, când seaceri tu, și ce cade den seacerile tale să nu le strângi, celui sărac și celui nemearnic să le lași acealea. Eu – Domnul Dumnezăul vostru”.

23. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

24. „Grăiaște fiilor lui Israil, zicând: ‘În a șaptea lună, într’una a lunii, va fi voao odihnă, pomenirea trâmbiților, chemată sfântă Domnului.

Num. 29, 1.

25. Tot lucrul de lucrat să nu faceți, și să aduceți ardere-de-tot Domnului”.

26. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

27. „Și în zeace a lunii a șaptea aceștiia, zi de rugă, chemată de sfințenie va fi voao, și smeriț sufletile voastre și să aduceți ardere-de-tot Domnului.

16, 29; Num. 29, 7.

28. Tot lucrul să nu faceț într'însa în ziua aceasta, pentru că iaste voao aceasta zi de rugă, să vă rugaț pentru voi înaintea Domnului Dumnezăului vostru.

29. Pentru că tot sufletul care nu se va smeri în ziua aceasta într'însa, va pieri den norodul lui.

30. Și tot sufletul care va face lucru într'însa în ziua aceasta, va pieri sufletul acela den norodul lui.

31. Tot lucrul să nu faceți. Leage veacinică întru rudele voastre, în toate lăcașurile voastre.

32. Simbete simbetelor va fi voao, și veți smeri sufletele voastre. Den noao ale lunii, de cu seară, până în zeace ale lunii, seara, veți sâmbăta simbetele voastre“.

33. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

34. „Grăiaște fiilor lui Israil, zicând: ‘În 15 ale lunii a șaptea aceștiia, praznecul corturilor, 7 zile, Domnului.

Ieș. 23, 16; Num. 29, 12.

35. Și ziua dentâi chemată sfântă va fi, tot lucrul de lucrat nu veți face.

36. Șapte zile veți aduce ardere-de-tot Domnului. Și ziua a opta chemata sfântă va fi voao, și veți aduce ardere-de-tot Domnului. Ieșire iaste, tot lucrul ce să lucrează să nu faceți.

Ioan 7, 37.

37. Aceastea sânt praznecile Domnului, pre care chemaț pre dânsel chemate sfinte, ea să aduceți aduceri Domnului arderi-de-tot jârtvei lor, și turnările lor, den zi în zi,

38. Afară den simbetele Domnului, și afară den dările voastre, și afară den toate rugile voastre, și fără de ceale de bunăvoie ale voastre carele veți da Domnului;

39. Și în 15 zile a lunii a șapte aceștiia, după ce veți isprăvi roadele pământului, să prăznuiți Domnului 7 zile.

40. În ziua dentâi, odihnă, și în a opta zi, odihnă. Și veți lua voao în ziua dentâi roadă den lemnu frumos, și ramuri de finic, și stâlpări de lemnu dease, și răchiți, și stâlpări de agnu den pârau, și vă veți veseli înaintea Domnului Dumnezeului vostru

A 2 Leage 12, 12, 18; 16, 14; 26, 11.

41. Șapte zile ale anului. Leage veacinică la rudele voastre. În luna a șaptea veți prăznui pre dânsa.

42. În corturi să sălășluiți 7 zile, tot moșneanul de pământ în Israil va lăcui în corturi,

43. Pentru ca să vază rudele voastre că în corturi am lăcuit pre fiii lui Israil când i-am scos pre dânșii den pământul Eghipetului. Eu – Domnul

Dumnezeul vostru’“.

44. Și grăi Moisi praznicile Domnului Dumnezeului fiilor lui Israil.

CAP 24

Sfeșnicul și pâinile punerii înainte.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

2. „Poruncește fiilor lui Israil, și să-ț ia ție untdelemn de maslin curat și limpede la lumină, să arză lumină pururea.

Ieș. 27, 20.

3. Afară de acoperemânt, în cortul mărturiei, și-l vor arde pre dânsul Aaron și fiii lui, de cu sară până dimineața, înaintea Domnului pururea. Leage veacinică în rudele voastre.

4. Pre sfeșnicul cel curat veți arde luminele înaintea Domnului până dimineața.

5. Și veți lua făină curată și o veți face pre dânsa 12 pâini, de doao a zeacea va fi o pâine.

6. Și veți pune pre eale doao puneri, 6 pâini o punere, pre masa cea curată, înaintea Domnului.

7. Și veți pune pre o punere tămâie curată și sare, și vor fi pâinele întru pomenire, puse către Domnul.

8. În ziua simbetii veți pune înaintea Domnului, pururea, de la fiii lui Israil, făgăduință veacinică.

9. Și va fi lui Aaron și fiilor lui, și le vor mânca pre eale în loc sfânt, pentru că sfinte sfintelor sânt acestea lui, de la ceale ce să jârtvesc Domnului, leage veacinică“.

Ieș. 29, 32; 1 Împ. 21, 6; Mat. 12, 4.

10. Și ieși fecior de fămeaie israilteancă, și acesta era fiiu de eghiptean între fiii lui Israil, și s’au sfădit în tabără cel den israilteancă și omul israilteanul;

11. Și numind feciorul fămeii israilteancii nume, au blestemat; și l-au adus pre el către Moisi. Și numele mumei lui – Salomith, fata lui Davri, den seminția lui Dan.

12. Și-l puseră pre dânsul în temniță, ca să-l cerceteaze pre dânsul pren porunca Domnului.

13. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

14. „Scoate pre cela ce au blestemat afară den tabără și vor pune toți ceia ce au auzit mânilor lor pre capul lui și-l vor ucide cu pietri toată adunarea.

15. Și fiilor lui Israil grăiaște și vei zice cătră dânșii:

16. ‘Om, om de va blestema pre Dumnezeuul lui, păcat va lua. Iară numind numele Domnului, cu moarte să să omoară. Cu pietri să-l ucigă pre dânșul toată adunarea lui Israil. Veri nemearnic, veri de loc, numind el numele Domnului, să moară.

17. Și om care va lovi tot sufletul omului și va muri, cu moarte să să omoară.

Ieș. 21, 12.

18. Și carele va lovi dobitoc și va muri, să plătească suflet pentru suflet.

19. Și de va da neștine hulă aproapelui său, cum i-au făcut lui, într’acesta chip i se va face lui.

20. Zdrobitură pentru zdrobitură, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte. După cum va da hulă omului, așa să i să dea lui.

Ieș. 21, 24. A 2 Leage 19, 21. Mat. 5, 38.

21. Carele va lovi om și va muri, cu moarte să să omoară.

22. O dereptate va fi celui nemearnic și celui deloc, căce Eu – Domnul Dumnezeuul vostru’“.

Ieș. 12, 49.

23. Și grăi Moisi fiilor lui Israil, și scoaseră pre cela ce l-au blestemat afară den tabără și-l uciseră pre dânșul cu pietri toată adunarea. Și fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 25

Anul jubileu.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, în muntele Sinaiei, zicând:

2. „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră ei: ‘Când veți intra în pământul care eu vă dau voao, și se va odihni pământul care eu dau voao, sâmbete Domnului.

3. Șase ani vei sămăna țarina ta, și 6 ani vei tăia via ta și vei aduna roada ei.

Ieș. 23, 10; A 2 Leage 15, 1.

4. Iară la al șaptelea an, simbete, odihnă va fi pământului, simbete Domnului. Țarina ta nu vei sămăna și via ta nu o vei tăia,

Ieș. 23, 11.

5. Și ceale ce cresc singure ale țarinii tale să nu le seaceri, și strugurul sfințeniei tale să nu-l culegi. An de odihnă va fi pământului.

6. Și vor fi simbetele pământului bucate ție, și slugii tale, și slujnicii tale, și năimitului tău, și celui nemearnic ce lăcuiaște lângă tine;

7. Și dobitoacelor tale, și hiarălor den pământul tău va fi toată roada lui de mâncat.

8. Și vei număra ție 7 odihni de an, 7 ani câte 7 ori, și vor fi ție șapte săptămâni de an, 49 de ani.

9. Și se va răsună glas de trâmbițe în tot pământul vostru, în luna a șaptea, în 10 ale lunii. În ziua rugii veți răsună cu trâmbițe în tot pământul vostru.

10. Și veți sfinți anul cel al cincizăcilea an și veți striga iertare pre pământ la toți ceia ce lăcuiescu pre dânsul. An de slobozenie, semnul acesta va fi voao, și va merge fieștecarele la moșia lui și fieștecarele la moștenirea lui veți merge.

Num. 36, 4.

11. Slobozenia însemnării aceasta va fi voao, anul al cincizecilea an va fi voao. Să nu sămănați, nice să secerați ceale ce sânzure crescui și să nu culeageți ceale sfinte ale lui,

12. Pentru că a slobozeniei semnu iaste, sfânt va fi voao, den câmpi veți mânca roadele lui.

13. Și în anul slobozeniei semnului ei se va învârteji fieștecarele la agonisita lui.

14. Iară de vei da vânzare aproapelui tău și de te vei și împrumuta de la aproapele tău, nu-l nevoiască omul pre vecinu-ș.

15. După numărul anilor, după însemnare, vei lua de la aproapele tău, după numărul anilor, den roade îți va da ție.

16. După cum mai mult den an, va mulți agonisita lui; și după cum mai puțin den ani, va împrumuta agonisita lui, pentru că număr roadelor tale îți va de el ție.

17. Nu nevoiască omul pre vecinul lui, și să te temi de Domnul Dumnezeu al tău. Eu – Domnul Dumnezeu al vostru.

18. Și veți face toate dreptățile mele și toate judecățile mele, și le păziți și le faceți pre dânsul, și lăcuiți pre pământ nedejduind.

19. Și va da pământul creșterile lui, și veți mânca de sațiu, și veți lăcui cu nădejde pre dânsul.

20. Iară de veți zice: ‘Ce vom mânca în anul acesta, al șaptelea, de nu vom sămăna și de nu vom aduna roadele noastre?’,

21. Și voi trimite blagoslovenia mea în anul al șaselea și va face roadele ei la 3 ani.

22. Și veți sămăna în anul al optulea și veți mânca din roade vechi. Până la al noalea an, până vor veni roadele lui, veți mânca vechile vechilor.

23. Și pământul nu se va vinde într-o adeverință, pentru că al meu iaste pământul, că nemearnici și vinetici sântei voi înaintea mea.

Isaia 14, 25; Ioil 2, 18.

24. Și în tot pământul moștenirii voastre, mântuiți veți da pământului.

25. Iară de va săraci frate-tău ce e cu tine și va vinde din moșia lui, și va veni cel ce să rudească, ce iaste aproape de el, și va mântui vânzarea fratelui lui.

Ierem. 32, 7, 8.

26. Iară de nu va fi la neștine rudenie, și va avea la mână și se va afla lui de ajunsu răscumpărării lui,

27. Și va socoti anii vânzării lui și va da ce prisosească omului căruia au vândut pre dânsul lui, și se va învățeji la moșia lui.

28. Iară de nu-i va fi înde mână de ajunsu ca să-i dea lui, și va fi vânzarea a cumpărătorului ei până la al șaselea an al slobozirii. Și va ieși în slobozire și se va învățeji la moșia lui.

29. Iară de va vinde neștine casă lăcuită, într-o cetate zidită, și va fi mântuirea ei până se va umplea anul zilelor: va fi răscumpărarea ei.

30. Iară de nu se va răscumpăra până se va plini un an de tot, se va adeveri casa, carea iaste în cetatea ce are zidiu, adevărat celuia ce au cumpărat pre ea, într-o rudele lui, și nu va ieși la slobozenie.

31. Iară casele de pren sate, căroră nu iaste pemprejur zid, cătră țarina pământului se vor socoti. Răscumpărătoare pururea vor fi acestea și în slobozenie vor ieși.

32. Și cetățile leviților, case cetăților moșiei lor, mântuite pururea vor fi leviților.

33. Și carele va răscumpăra de la leviț, și va ieși vânzarea caselor cetății moșiilor în slobozenie, căce casele cetăților leviților, moșie lor, în mijlocul fiilor lui Israil.

34. Și țarinile ceale osebite cetăților lor nu se vor vinde, pentru că moșie veacinică iaste aceasta lor.

35. Iară de va săraci frate-tău ce iaste cu tine și va slăbi cu mâinele lângă tine, să-l ajuț pre el ca pre un venetic și nemearnic, și va trăi frate-tău cu tine.

36. Să nu iai de la dânsul camătă, nice la mulțime, și să te temi de Dumnezeu-tău. Eu – Domnul. Și va trăi frate-tău împreună cu tine.

Ieș. 22, 25.

37. Argintul tău să nu-l dai lui pre camătă și pre adaos să nu dai lui bucatele tale.

38. Eu – Domnul Dumnezeu-vostriu, cela ce v'am scos pre voi den pământul Eghiptului, să vă dau voao pământul Hanaan, ca să vă fiu voao Dumnezeu.

39. Iară de se va smeri ție frate-tău lângă tine și se va vinde ție, să nu-ț slujască slujbă de rob.

Ieș. 21, 2; A 2 Leage 15, 12; Ierem. 34, 14.

40. Ca un năimit sau nemearnic să fie lângă tine, până la anul slobozeniei va sluji la tine.

41. Și va ieși cu slobozenie, și feciorii lui împreună cu dânsul, și va merge la ruda lui, și la moșia cea părintească va alerga,

42. Pentru că robi-m sânt mie aceștea pre carii i-am scos den pământul Eghiptului; să nu să vândă în vânzare de robu.

43. Să nu-l întinzi pre el în chinuire, și să te temi de Domnul Dumnezeu-tău.

Efes. 6, 9.

44. Și slugă și slujnică, cât se vor face ție dentru limbi, câți sânt pe împrejurul tău, dentr'înșii să agonisiți rob și roabă.

45. Și den fiii nemearnicilor carii sânt între voi, dentr'înșii veți agonisi, și den rudele lor, câți se vor naște în pământul vostru; vor fi voao întru moșie.

46. Și veți împărți pre dânsii feciorilor voștri după voi, și vor fi voao ținuți în veaci. Iară den frații voștri den fiii lui Israil, fieșcarele pre fratele lui să nu-l întinză pre el în chinuri.

47. Iară de va afla mâna nemearnicului au celui venetic de lângă tine și, sărăcind fratele tău, se va vinde nemearnicului au veneticului ce e lângă tine au celui den naștere nemearnic,

48. După ce se va vinde el, răscumpărare va fi lui. Unul den frații lui va răscumpăra pre el,

49. Fratele tătâni-său au fiiul fratelui tătâni-său va mântui pre dânsul, au den casele trupurilor den neamul lui va mântui pre el. Iară de va avea cu

măinile lui, se va răscumpăra pre sine

50. Și se va socoti cătră cela ce l-au răscumpărat pre el, den anul care au vândut pre sine lui până la anul slobozirii, și va fi argintul vânzării lui ca o zi de năimit. An den an va fi cu el.

51. Iară de va fi la niștine mai mult den ani decât prețul, va da răscumpărarea lui den argintul vânzării lui.

52. Iară de va rămânea puțintel den ani la anul iertării, și va socoti lui după anii lui

53. Și va da răscumpărarea lui. Ca un năimit, an den an va fi împreună cu dânsul. Nu-l vei întinde pre el cu osteneală înaintea ta.

54. Iară de nu se va răscumpăra după aceasta, și va ieși în anul slobozenii el cu copiii lui împreună cu dânsul.

55. Pentru că ai miei sânt fiii lui Israil robi, slugi mie aceștea sânt, carii i-am scos den pământul Eghipetului.

CAP 26

Blestemul și binecuvântarea.

1. Că eu – Domnul Dumnezeu vostru. Să nu faceți voao singuri făcute de mână, nice cioplite, nice stâlpu să nu rădicați voao, nice piatră sammu să puneți în pământul vostru, ca să vă închinaț lui. Eu sânt Domnul Dumnezeu vostru.

Ieș. 20, 4; A 2 Leage 5, 8; Ps. 96, 7.

2. Simbetele mele să le păziți și de sfintele mele să vă teameti. Eu sânt Domnul.

19, 30; A 2 Leage 28, 1.

3. De veți umbla întru poruncile mele și învățăturile mele veți păzi și le veți face pre dânsule,

4. Și voi da ploaie voao în vremea ei, și pământul va da roadele lui, și leamnele câmpilor vor da roada lor.

5. Și va apuca voao treirișul culesul, și culesul va apuca sammu, și veți mânca pâinea voastră în sațiu, și veți lăcui cu întemeiare pre pământul vostru. Și războiu nu va trece pren pământul vostru,

Iov 11, 19. Amos 9, 13.

6. Și voi da pace în pământul vostru, și veți dormi, și nu va fi carele să spaie pre voi, și voi pierde hiară reale den pământul vostru. Și războiu nu

va treace pren pământul vostru.

Iov 11, 19.

7. Și veți goni pre vrăjmașii voștri, și vor cădea înaintea voastră cu ucidere.

8. Și va goni den voi cinci pre o sută, și o sută den voi vor goni zece mii, și vor cădea neprietenii voștri înaintea voastră în sabie.

Is. Navi 23, 10.

9. Și voiui căuta preste voi, și voiui blagoslovi pre voi, și voiui creaște pre voi, și voiui înmulți pre voi, și voiui întări făgăduința mea cu voi.

10. Și veți mânca vechi, și vechile vechilor, și vechi den fața celor noao veți scoate.

11. Și voiui pune făgăduința mea întrui voi, și nu va urî sufletul meu pre voi.

Iezech. 37, 26.

12. Și voiui umbla întrui voi, și voiui fi voao Dumnezeu, și voi veți fie mie norod.

2 Cor. 6, 16.

13. Eu – Domnul Dumnezeul vostru, ce v'am scos pre voi den pământul Eghiptului, fiind voi robi, și am zdrobit legătura jugului vostru, și v'am adus pre voi cu fală.

Ieș. 13, 18.

14. Iară de nu mă veți asculta, nice veți face poruncile mele aceastea,

15. Ce veți neasculta de dânsle și judecăților mele, se va îngreua sufletul vostru ca voi să nu faceți toate poruncile mele, ca să răsiți făgăduința mea,

16. Și eu voiui face așa voao, și voiui pune pre voi lipsa, și râia, și gălbenarea, orbind ochii voștri și sufletul vostru topind, și veți sămăna în zădar semințele voastre, și le vor mânca împotrivnicii voștri.

A 2 Leage 28, 15; 32, 25; Mal. 2, 2; Mih. 6, 13.

17. Și voiui întări fața mea preste voi, și veți cădea naintea vrăjmașilor voștri, și vor goni pre voi ceia ce gonescu pre voi, și veți fugi negonindu-vă nimenea pre voi.

A 2 Leage 28, 25, 65; Iov. 15, 21. Paremii 28, 1.

18. Și de nu-m veți asculta nice până într'atâta, și voiui adaoge a vă certa pre voi cu rane de 7 ori, pentru păcatele voastre,

Fac. 4, 24.

19. Și voiui surpa semeția mândriei voastre, și voiui pune voao ceriul ca de hier, și pământul vostru, ca de aramă,

A 2 Leage 11, 17; 28, 23.

20. Și va fi în deșărt vârtutea voastră, și nu va da pământul vostru sămânța lui, și lemnul țarinii voastre nu va da roada lui.

21. Și după aceasta de veți merge în curmeziș și nu veți vrea să mă ascultați, voiui adaoge voao șapte rane, după păcatele voastre,

22. Și voiui trimite preste voi gadinile ceale sălbatece ale pământului și vor mânca pre voi, și vor topi dobitoacele voastre, și puținii voiui face pre voi, și pustii vor fi căile voastre.

23. Și cu acestea de nu vă veți pedepsi, ce veți merge cătră mine în curmeziș,

24. Voiui merge și eu cu voi cu mânie încurmezișată și voiui lovi și eu pre voi de 7 ori, pentru păcatele voastre,

25. Și voiui aduce preste voi sabie izbândind izbânda făgăduinții, și veți fugi în cetățile voastre. Și voiui trimite moarte preste voi, și vă veți da în mâinile vrăjmașilor voștri.

26. Ca să vă năcăjăscu pre voi cu lipsă de pâine, și vor coace 10 muieri pâinile voastre într'un cuptoriu și vor da pâinile voastre cu cumpăna, și veți mânca, și nu vă veți sătura.

Iosia 4, 10; Mih. 6, 14.

27. Iară de nu-m veți asculta nice cu acestea, ce veți merge cătră mine în curmeziș,

28. Și eu voiui merge cu voi cu mânie încurmezișată, și voiui certa și eu pre voi de 7 ori, după greșalele voastre,

29. Și veți mânca trupurile feciorilor voștri, și trupurile fețelor voastre veți mânca.

Plâng. 4, 10; 4 Împ. 6, 28.

30. Și voiui pustii stâlpii voștri, și voiui piarde ceale de lemnu făcute de mâinile voastre, și voiui pune oasele voastre preste oasele bozilor voștri, și să va supăra sufletul mieu voao.

Isaia 17, 8; Ierem. 16, 18.

31. Și voiui pune cetățile voastre pustii, și voiui pustii sfintele voastre, și nu voiui mirosi mirosenia jârtvelor voastre.

32. Și voiui pustii eu pământul vostru, și să vor mira pentru el vrăjmașii voștri, ceia ce lăcuiescu pre el.

33. Și voi sămăna pre voi în limbi, și va topi pre voi mergând sabia. Și va fi pământul vostru pustiu, și cetățile voastre vor fi pustii.

34. Atunce bine va vrea pământul simbetile lui, toate zilele pustiirii lui,
2 Paral. 36, 21.

35. Și voi veți fi în pământul vrăjmașilor voștri. Atuncea va sămbăta pământul și bine va vrea simbetile lui. Toate zilele pustiirii lui va sămbăta, carele n'au sămbătat în simbetile voastre, când lăcuiați pre dânsul.

36. Și celor rămaș den voi voi aduce robime la inema lor, la pământul vrăjmașilor lor, și-i va goni pre dâșii glas de frunză mutându-se, și vor fugi ca când ar fugi de la războiu

Paremi 28, 1; Iov 15, 4; A 2 Leage 28, 25.

37. Și vor cădea negoniți de nimeni. Și va treace cu vedearea frate pe frate, ca și la războiu, negonind nimenea, și nu veți putea să stați împotriva nepriatinilor voștri.

38. Și veți pieri întru limbi, și va mânca pre voi pământul vrăjmașilor voștri.

39. Și cei ce vor rămânea den voi se vor strica pentru păcatele lor, și pentru păcatele părinților lor, în pământul vrăjmașilor lor să vor topi.

Iezech. 4, 17.

40. Și vor răscumpăra păcatele lor, și păcatele părinților lor, pentru căce au călcat și m'au trecut cu vedearea pre mine, pentru căce au mersu înaintea mea în curmeziș,

Ps. 78, 8.

41. Și eu am mersu cu ei cu mânie încurmezișată, și-i voi pierde pre dâșii în pământul vrăjmașilor lor. Atuncea se va rușina inima lor cea netăiată împrejur, și atuncea bine vor vrea păcatele lor.

Ierem. 9, 25.

42. Și-m voi aduce aminte de făgăduința lui Iacov, și de făgăduința lui Isaac, și de făgăduința lui Avraam, îm voi aduce aminte, și de pământ îm voi aduce aminte.

43. Și pământul va rămânea de ei. Atuncea va priimi pământul simbetile lui, când se va pustii el de dâșii, și ei vor priimi ale lor nelegiui, pentru căci judecățile mele le-au trecut cu ochii și poruncile mele au supărat în sufletul lor.

44. Și ca când n'ar fi ei în pământul vrăjmașilor lor, nu i-am trecut cu ochii pre ei, nice am supărat lor ca să-i topescu pre ei, ca să răsipescu

făgăduința mea cea de cătră dânșii, pentru că Eu sânt Domnul Dumnezeu al lor.

A 2 Leage 4, 31; Râm. 11, 1, 26.

45. Și-m voi aduce aminte de făgăduința lor cea dentâiu, când i-am scos pre ei den pământul Eghiptului, den casă de robie, înaintea limbilor, ca să le fiu lor Dumnezeu. Eu – Domnul’“.

46. Acestea-s judecățile și poruncile și leagea carea au dat Domnul în mijlocul lui și în mijlocul fiilor lui Izrail, în muntele Sinaiei, în mâna lui Moisi.

CAP 27

Făgăduințe și zeciuiei.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:
2. „Grăiaște fiilor lui Izrail și vei zice cătră dânșii zicând: ‘Om carele se va ruga rugă ca să fie prețul sufletului Domnului,
3. Va fi prețul celui ce e bărbat, den 20 de ani până în 60, va fi prețul lui 50 de didrahme de argint, cu cumpăna cea sfântă,
4. Iară a părții fămeiești va fi prețul 30 de didrahme.
5. Iară de va fi de 5 ani până la 20 de ani, va fi prețul bărbatului 20 de didrahme, iară a fămeii 10 didrahme.
6. Iară de la o lună până la 5 ani, va fi prețul bărbatului 5 didrahme de argint, iară al fămeii 3 didrahme de argint.
7. Iară de va fi de 60 de ani în sus, de va fi bărbat, va fi prețul lui 15 didrahme de argint, iară al fămeii 10 didrahme.
8. Iară de va fi smerit, cu prețul lui va sta înaintea preotului și-l va prețui preotul: după cum poate mâna celui ce s’au rugat, așa-l va prețui pre el preotul.
9. Iară de va fi den dobitoacele carele să aduc de ei dar Domnului, carele va da den eale Domnului, va fi sfânt.
10. Să nu-l schimbe pre el bun pre rău, nice rău pre bun; iară de-l va schimba pre el să-l schimbe dobitoc pre dobitoc, va fi acela și schimbarea sfântă.
11. Iară de va fi tot dobitocul necurat, den care nu se aduce den eale dar Domnului, va pune dobitocul înaintea preotului

12. Și va prețui pre dânsul preotul, între bun și între rău, și, duple cum va prețui pre dânsul preotul, așa va sta.

13. Iară de mântuit va mântui pre dânsul, va adaoge a cincea cătră prețul lui.

14. Și om carele va sfinți casa lui sfântă Domnului, și o va prețui pre dânsa preotul între mijloc de bună și între mijloc de rea; duple cum o va prețui pre dânsa preotul, așa va sta.

15. Iară de cela ce-au sfințit pre dânsa va mântui casa lui, va adaoge preste ea a cincelea de argintul prețului, și va fi a lui.

16. Iară de va fi den țarina moșiei lui să sfințească omul Domnului, și va fi prețul după sãmânța lui, măsură de orzu – 50 de didrahme de argint.

17. Iară de va fi de 'n anul slobozirii va sfinți țarina lui, după prețul lui va sta.

18. Iară de mai pre urmă, după slobozenie, va sfinți țarina lui, va socoti lui preotul argintul preste ceialalți ani, până la anul slobozirii, și va scădea den prețul lui.

19. Și de va răscumpăra țarina cela ce o au sfințit pre dânsa, va adaoge a cincea argintului cătră prețul lui, și va fi lui.

20. Iară de nu va răscumpăra țarina și va vinde țarina altui om, nu o va mai răscumpăra pre dânsa,

21. Ce va fi țarina, trecând slobozenia, sfântă lăudată Domnului, ca și pământul cel osebit; preotului va fi moșia lui.

22. Iară de va fi den țarina care au cumpărat, care nu iaste den țarina moșiei lui, va sfinți Domnului,

23. Va socoti cătră dânsul preotul săvârșitul prețului den anul slobozirii și va da prețul în ziua aceea – sfântă Domnului.

24. Și în anul slobozirii se va da țarina omului de la carele au cumpărat pre dânsa, căruia era moșia pământului.

25, 24.

25. Și tot prețul va fi cu cumpelele ceale sfinte: 20 de bani va fi didrahmul.

Ieș. 30, 13; Iezech. 45, 12.

26. Și tot dentâiu-născutul carele se va face în dobitoacele tale va fi Domnului și nu va sfinți pre dânsul nimeni. De va fi vițel, de va fi oaie, a Domnului iaste.

Ieș. 13, 2; 22, 29; 34, 19; Num. 3, 13; 8, 17; Luca 2, 23.

27. Iară de va fi den dobitoacele ceale necurate, va schimba după prețul lui și va adaoge al cincilea lui cătră dânsul și va fi lui. Iară de nu se va răscumpăra, se va vinde după prețul lui.

28. Și toată dania ce va da omul Domnului den toate den câte are el, den om până în dobitoc, și den țarina moșiei lui, nu se va da, nice se va răscumpăra. Toată dania sfântă a sfintelor va fi Domnului.

Num. 18, 14.

29. Și toată punerea carea se va pune de la oameni nu se va răscumpăra, ce cu moarte se va omorî.

30. Toată a zeacea pământului, den sămânța pământului și den roada lemnului, a Domnului iaste, sfântă Domnului.

31. Iară de va răscumpăra răscumpărând omul zeciuiala lui, a cincea a lui va adaoge preste ea, și va fi lui.

32. Și toată a zeacea den boi și den oi, și tot ce se va petreace supt toiag la număr, a zeacea va fi sfântă Domnului.

33. Să nu-l schimbi pre el bun cu rău, nice rău cu bun. Iară de vei schimba schimbând acela, și schimbarea lui va fi sfântă, nu se va răscumpăra’“.

34. Aceastea sânt poruncile care au poruncit Domnul lui Moisi, cătră fiii lui Izrail, în muntele Sinaii.

NUMERILE

CAP 1

Puteările lui Israil.

1. Și grăi Domnul către Moisi în pustia Sinaii, în cortul mărturieii, într'una a lunii a doua a anului al doilea, ieșând ei den pământul Eghipetului, zicând:

26, 4.

2. „Luați începătură a toată adunarea fiilor lui Israil, după rudeniile lor, după casele moșiiilor lor,

Ieș. 30, 12.

3. După număr den numele lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase întru putearea lui Israil, socotiți-i pre ei cu putearea lor; tu și Aaron să-i socotiți pre dânșii.

26, 2.

4. Și împreună cu voi vor fi fieștecare cu putearea lor, fieștecarele după neamul a fieștecăruia dentru boiari, după casele moșiiilor vor fi.

5. Și aceastea-s numele oamenilor carii vor sta împreună cu voi: dentr'ai lui Ruvim, Elisur, feciorul lui Sedeur;

6. Dentr'ai lui Semeon, Salamiir, feciorul lui Surisadai;

7. Dentr'ai Iudii, Naason, feciorul lui Aminadav;

Mat. 1, 4.

8. Dentr'ai lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sohar;

9. Dentr'ai lui Zavolon, Eliav, feciorul lui Helon;

10. Dentru fiii lui Iosif, dentr'ai lui Efraim, Elisama, feciorul lui Semiud; dentr'ai lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur;

11. Dentr'ai lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadeoni;

12. Dentr'ai lui Dan, Ahiezer, feciorul lui Amisadai;

13. Dentr'ai lui Asir, Fagheil, feciorul lui Ebran;

14. Dentr'ai lui Gad, Elisaf, feciorul lui Raguil;

15. Dentr'ai lui Neftalim, Ahire, feciorul lui Enan.

16. Aceștea-s cei aleș ai adunării, boiarii neamurilor, după moșiile lor, peste mii mai mari lui Israil sânt“.

17. Și luo Moisi și Aaron pre bărbații aceștea ce s'au chemat pre nume.

18. Și toată adunarea au adunatu-o, într'una a lunii, în al doilea an, și să socotiră după rudele lor, după moșiile lor, după numărul numelor lor, den 20 de ani și în sus, tot bărbatul după capul lor.

19. După cum au poruncit Domnul lui Moisi, și să socotiră ei întru pustiiul Sinaiei.

20. Și să făcură fiii lui Ruvim, celui dentâi născut al lui Israil, după rudeniile lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea, socoteala lor den ruda lui Ruvim:

21. Patruzeci și șase de mii și cinci sute.

22. Și fiii lui Simeon, după rudeniile lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

23. Socoteala lor den ruda lui Simeon, 50 și 9 de mii și trei sute.

24. Fiilor lui Gad, după rudele lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, tot bărbatul de 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

25. Socoteala lor den ruda lui Gad, 40 și 5 de mii și 6 sute și 50.

26. Fiilor Iudei, după rudele lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toți bărbații den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

27. Socoteala lor den fealiul Iudei, 70 și 4 de mii și 6 sute.

28. Fiilor lui Isahar, după rudeniile lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

29. Socoteala lor den fealiul lui Isahar, 50 și 4 de mii și 4 sute.

30. Fiilor lui Zavulon, după rudele lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

31. Socoteala lor den fealiul lui Zavulon, 50 și șapte de mii și 4 sute.

32. Fiilor lui Iosif, fiii lui Efraim, după rudele lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

33. Socoteala lor den fealiul lui Efraim, 40000 și 500.

34. Fiilor lui Manasi, după rudeniile lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

35. Socoteala lor den neamul lui Manasi, treizeci și doao de mii și doao sute.

36. Fiilor lui Veniamin, după rudele lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

37. Socoteala lor den neamul lui Veniamin, 35000 și 400.

38. Fiilor lui Dan, după rudeniile lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu puteare:

39. Socoteala lor den fealiul lui Dan, 62000 și 700.

40. Fiilor lui Asir, după rudele lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, toată partea bărbătească a lor den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu putearea:

41. Socoteala lor den fealiul lui Asir, 41000 și 500.

42. Fiilor lui Neftalim, după rudeniile lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, după numărul numelor lor, după capul lor, tot bărbatul lor den 20 de ani și în sus, tot cela ce iase cu puteare:

43. Socoteala lor den fealiul lui Neftalim, cincizeci și trei de mii și 400.

44. Aceasta e socoteala carea au socotit Moisi și Aaron, și boiarii lui Izrail, 12 bărbați, un bărbat dupe un neam, după neamul caselor moșiilor lor era.

45. Și să făcu toată socoteala fiilor lui Israil, cu putearea lor, den 20 de ani și în sus, tot cela ce ieșia să să rânduiască la războiu în Israil,

2, 32.

46. Șase sute de mii și trei mii și cinci sute și cincizeci.

11, 21; 26, 51; Ieș. 38, 26.

47. Iară leviții den ruda moșiilor lor nu s'au socotit dentru fiii lui Israil.

3, 1 sequ.

48. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

49. „Caută ruda lui Levi să nu o socotești împreună și numărul lor să nu-l iai în mijlocul fiilor lui Israil.

2, 33; 26, 62.

50. Și tu socoteaște pre leviți la cortul mărturiei și la toate vasele lui și la toate câte sântu în el. Râdica-vor ei cortul și toate vasele lui, și ei vor sluji întru eale și prejur cort vor tăbărî.

51. Și rădicând cortul, vor coborî pre el leviții și, tăbărând, vor întinde cortul; și cel de alt neam care se va apropia va muri.

3, 10, 38; Iezech. 44, 9.

52. Și vor tăbări fiii lui Israil, om întru a lui rânduială și om după a lui voievozie, cu putearea lor.

53. Iară leviții să să tăbărescă în preajmă, împrejurul cortului mărturie, și nu va fi greșală întru fiii lui Israil și vor păzi leviții aceștea paza cortului mărturie“.

2, 2.

54. Și făcură fiii lui Israil după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

Ieș. 12, 28.

CAP 2

Tabăra norodului lui Israil.

1. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:
2. „Omu ținându-se după șireagul lui, după steagurile, după casele moșiilor lor, să să tăbărescă fiii lui Israil înaintea Domnului; împrejurul cortului mărturie vor tăbări fiii lui Israil.
3. Și ceia ce vor tăbări mai înainte spre răsărit, șireagul taberei Iudei cu putearea lor, și boiariul fiilor Iudei, Naason, feciorul lui Aminadav,
4. Puterile lui, cei socotiți, 74000 și 600.
5. Și ceia ce tăbărescu ținându-se de ruda lui Isahar, și boiariul fiilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar,
6. Puterile lui, cei socotiți, 54000 și 400.
7. Și ceia ce tăbărescu ținându-se de ruda lui Zavulon, și boiariul fiilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon,
8. Puterile lui, cei socotiți, 57000 și 400.
9. Toți cei numărați den tabăra Iudii, 100 și 80 și 6 de mii și 400, cu putearea lor, întâiu se vor rădica.
10. Polcurile taberii lui Ruvim, către amiazăzi, cu putearea lor, și boiariul fiilor lui Ruvim, Elisur, feciorul lui Sediur,
11. Puterile lui, cei socotiți, 47000 și 500.
12. Și ceia ce tăbărescu ținându-se de el den ruda lui Semeon, și boiariul fiilor lui Semeon, Salamiil, feciorul lui Surisade,
13. Puterile lui, cei socotiți, 59000 și 300.

14. Și ceia ce tabărăscu ținându-se de el, ruda lui Gad, și boiariul fiilor lui Gad, Elisaf, feciorul lui Raguil,

15. Puterile lui, cei socotiți, 45000 și 650.

16. Toți cei numărați den tabăra lui Ruvim, 151000 și 450, cu putearea lor, al doile să vor rădica.

17. Și să va rădica cortul mărturiei și tabăra leviților în mijlocul taberilor; după cum vor tăbări, așa să vor și rădica, fieștecarele ținându-se după șireagul lui.

18. Șireagurile taberii lui Efraim, de spre mare, cu putearea lor, și boiariul fiilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui Emiud,

19. Puterile lui, cei socotiți, 40000 și 500.

20. Și ceia ce tăbărăscu carii să țin ruda lui Manasi, și boiariul fiilor lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur,

21. Puterile lui, cei socotiți, 32000 și 200.

22. Și ceia ce să tabărăscu ținându-se ruda lui Veniamin, și boiariul fiilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadioni,

23. Puterile lui, cei socotiți, 35000 și 400.

24. Toți cei numărați den tabăra lui Efraim, 108000 și 100, cu puterile lor.

25. Al treilea să vor rădica șireagul taberii lui Dan, cătră miazănoapte, cu puterile lor; și boiariul fiilor lui Dan, Ahiezer, feciorul lui Amisadai,

26. Puterile lui, cei socotiți, 62000 și 700.

27. Și ceia ce tăbărăscu ținându-se de el, ruda lui Asir, și boiariul fiilor lui Asir, Faghena, feciorul lui Ebran,

28. Puterile lor, cei socotiți, 41000 și 500.

29. Și ceia ce tăbărăsc ținându-se ruda lui Neftalim, și boiariul fiilor lui Neftalim, Ahire, feciorul lui Enaan,

30. Puterile lor, cei socotiți, 53000 și 400.

31. Toți cei numărați den tabăra lui Dan, 157000 și 600, cu putearea lor, pre urmă se vor rădica, după șireagul lor“.

32. Aceasta e socoteala fiilor lui Israil după casele moșiilor. Toată socoteala taberilor, cu puterile lor, 603000 și 550.

1, 46; Ieș. 38, 26.

33. Iară leviții nu s’au socotit împreună cu fiii lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

1, 49.

34. Și făcură fiii lui Israil după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi, așa s’au tăbărat, după șireagul lor, și așa să rădica fieștecarele ținându-se

după noroadele lor, după casele moșiilor lor.

CAP 3

Leviții și slujba lor.

1. Și aceastea-s nașterile lui Aaron și ale lui Moisi, întru care zi au grăit Domnul lui Moisi, în muntele Sinaii.

2. Și aceastea-s numele fiilor lui Aaron: dentâiu născut, Nadav, și Aviud, și Eliazar, și Ithamar.

Preoția 16, 1; Ieș. 6, 23.

3. Aceastea-s numele fiilor lui Aaron, preoții cei unși, pre carii au săvârșit mâinile lor ca să preoțească.

Ieș. 39, 15; Preoția 7, 26; 8, 30.

4. Și au murit Nadav și Aviud înaintea Domnului, aducând ei foc striin înaintea Domnului, întru pustia Sinaii; și feciori nu era la dâșii, și preoțiră Eliazar și Ithamar, cu Aaron, tatăl lor.

Preoția 10, 1, 2; 1 Paral. 24, 2.

5. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

6. „Ia pre ruda lui Levi și vei pune pre ei înaintea lui Aaron preotul și vor posluși lui.

18, 2-6, 7.

7. Și vor păzi pazele lui și pazele fiilor lui Israil, înaintea cortului mărturie, ca să lucreaze lucrurile cortului.

16, 9.

8. Și vor păzi toate vasele cortului mărturie și pazele fiilor lui Israil, după toate lucrurile cortului.

9. Și vei da pre leviți lui Aaron, fratelui tău, și feciorilor lui, preoților, dare dați sânt aceștea mie den fiii lui Israil.

10. Și pre Aaron și pre feciorii lui veți pune preste cortul mărturie și vor păzi preoția lor și toate câte sânt la cuptoriu și ceale denlăuntrul acoperemântului; și cel de alt neam ce se va atinge va muri“.

1, 51; 18, 4.

11. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

12. „Și iată, eu am luat pre leviți den mijlocul fiilor lui Israil; pentru tot dentâiu născut ce deșchide zgăul, de la fiii lui Izrail, răscumpărări lor vor fi; și vor fi ai miei leviți,

Ieș. 13, 2; Num. 8, 18.

13. Pentru că al meu e tot cel dentâiu născut; întru care zi am lovit pre tot cel dentâiu născut în pământul Eghiptului, am sfințit mie tot cel dentâiu născut în Izrail; den om până în dobitoc, ai miei vor fi. Eu – Domnul“.

Ieș. 13, 2 și Ieș. 22, 29; 34, 19; Preoția 27, 26; Luca 2, 23.

14. Și grăi Domnul către Moisi în pustia Sinaii, zicând:

15. „Socoteaște pre feciorii lui Levi dupe casele moșiilor lor, după noroadale lor, după rudeniile lor, tot bărbatul de o lună în sus, vei socoti pre ei“.

16. Și socoti pre dânșii Moisi și Aaron, pren glasul Domnului, după cum au poruncit lor Domnul.

17. Și era aceștea feciorii lui Levi, den numele lor, Ghedsom, Caath și Merari.

Ieș. 6, 16.

18. Și aceastea-s numele fiilor lui Ghedsom, după noroadale lor: Loveni și Semei.

1 Paral. 6, 1.

19. Și fiii lui Caath, după noroadale lor: Amram și Isaar, Hevron și Oziil.

Ieș. 6, 18; Preoția 10, 4.

20. Și fiii lui Merari, după noroadale lor: Mooli și Musi. Aceastea sânt noroadale leviților, după casele moșiilor lor.

21. Lui Ghedsom, norodul lui Loveni și norodul lui Semei, aceastea-s noroadale lui Ghedsom.

22. Socoteala lor, după numărul a tot bărbatul de o lună și mai sus, numărul lor, 7000 și 500.

23. Și feciorii lui Ghedsom dendărătul cortului vor tăbărî de spre mare.

24. Și boiarul casii moșiei norodului lui Ghedsom: Elisath, feciorul lui Dail.

25. Și paza feciorilor lui Ghedsom întru cortul mărturiei: cortul și acoperemântul lui, și acoperemântul ușii cortului mărturiei,

26. Și pânzele curții și acoperemântul porții curții ceia ce iaste la cort și rămășițele tuturor lucrurilor lui.

27. Lui Caath: norodul lui Amram unul, și norodul lui Isaar unul, și norodul lui Hevron unul, și norodul lui Oziil unul.

4, 4, 15; 10, 21.

28. Aceastea-s noroadale lui Caath, după număr, tot bărbatul de o lună și în sus, 8000 și 600,

29. Păzind pazele sfintelor. Noroadele fiilor lui Caath vor tăbări den coastele cortului, de spre amiazăzi.

30. Și boiariul casei moșiilor noroadelor lui Caath: Elisafan, feciorul lui Ozeil.

31. Și paza lor: chivotul, și masa, și sfeășnicul, și jărtăvnicele, și vasele sfântului, câte slujescu întru eale, și acoperemântul și toate lucrurile lor.

32. Și boiariul cel ce e preste boiarii leviților, Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: pus ca să păzască pazele sfinților.

33. Lui Merari: norod al lui Mooli, și norodul lui Musi; aceastea-s noroadele lui Merari, socoteala lor, după număr,

34. Tot bărbatul de o lună și mai sus, 6000 și 50.

35. Și boiariul casii moșiilor norodului lui Merari: Suriil, feciorul lui Avihail. Den coastele cortului vor tăbări, de cătră miazănoapte.

36. Socoteala pazii feciorilor lui Merari: căpețelele cortului, și zăvoarele lui, și stâlpii lui, și fundurile lui, și toate vasele lor, și toate lucrurile lor,

37. Și stâlpii curții pemprejur, și fundurile lor, și țărșii lor, și ștreangurile lor.

38. Ceia ce tăbărăscu den fața cortului mărturie, de cătră răsărit, Moisi și Aaron și fiii lui, păzind pazele sfântului, la pazele fiilor lui Izrail; și cel de alt neam ce se va atinge va muri.

1, 51; 16, 40.

39. Toată socoteala leviților, pre carii i-au socotit Moisi și Aaron pen glasul Domnului, după noroadele lor, tot bărbatul de o lună și mai sus, 22000.

40. Și zise Domnul cătră Moisi, zicând: „Socoteaște tot dentâi născutul, partea bărbătească, den fiii lui Israil, de o lună și mai sus, și ia numărul lor den nume.

18, 15, 16.

41. Și vei lua pre leviți mie, eu – Domnul, pentru toți dentâiu născuții fiii lui Israil; și dobitoacele – leviților – pentru toate ceale dentâiu născute întru dobitoacele fiilor lui Israil!“.

42. Și socoti Moisi după cum au poruncit Domnul lui, tot dentâiu-născutul întru fiii lui Israil.

43. Și să făcură toate ceale dentâiu născute, partea bărbătească, după număr den nume, de o lună și mai sus, den socoteala lor, 22000 și 200 și 73.

44. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

45. „Ia pre leviț pentru toți cei dentâiu născuți fiii lui Izrail, și dobitoacele leviților pentru dobitoacele lor, și vor fi ai miei leviții. Eu – Domnul.

8, 14.

46. Și răscumpărările celor 270 și trei, cei ce prisosesc mai mult decât leviții, dentru cei dintâiu născuț a fiilor lu Israil,

Ieș. 34, 20.

47. Și vei lua cinci sicli dupe capu, dupe didrahmul cel svânt vei lua, doauăzeci de bani siclul.

Ieș. 30, 13; Preoția 27, 6; Iezech. 45, 12.

48. Și vei da argintul lui Aaron și fiilor lui, răscumpărări celor ce prisosescu întru ei“.

49. Și luă Moisi argintul, răscumpărările celor ce prisosia la răscumpărarea leviților; de la cei dentâi născuț fiilor lui Israil

50. Luat-au argintul, 1000 și 300 și 60 de sicli, dupe siclul cel svânt.

51. Și au dat Moisi argintul, răscumpărările celor ce prisosia, lui Aaron și fiilor lui, pren glasul Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 4

Slujbe osebite și socoteala leviților.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, zicând:

2. „Ia căpetenia fiilor lui Caath din mijlocul fiilor lui Levi, după noroadele lor, după casele moșiilor lor,

3. Den doauăzeci de ani și mai sus, până la cinzeci de ani, tot cela ce întră să slujască, ca să facă toate lucrurile în cortul mărturiei“.

4. Și aceastea-s faptele feciorilor lui Caath, den mijlocul feciorilor lui Levi, după noroadele lor, după casele moșiilor lor, în cortul mărturiei, Svânta Sfintelor. Și vor intra Aaron și fiii lui când se va rădica tabăra

3, 27; 10, 21.

5. Și vor surpa acoperemântul ce umbrește și vor acoperi cu el chivotul mărturiei.

6. Și vor pune preste el acoperimânt piale vânăță și vor pune preste el haină tot vânăță deasupra și vor pune drugii.

7. Și pre masa ceaea ce iaste înainte, vor pune preste ea haină tot mohorâtă, și blidele, și cățiile, și căușăle, și ibricile cu carele toarnă, și pâinile ceale ce pururea preste ea vor fi.

Ieș. 25, 30.

8. Și vor pune preste ea haină roșie și vor acoperi pre ea cu acoperimânt de piale vânătă și vor pune drugii ei.

9. Și vor lua haină vânătă și vor acoperi sfeșnicul ce luminează, și luminările lui, și lingurile lui, și mucările lui, și toate vasele untdelemnului lui, cu câte slujăscu întru eale,

Ieș. 25, 31.

10. Și vor pune pre dânsul și toate vasele lui în acoperemânt de piale vânătă și vor pune pre el în drugi.

11. Și preste jârtăvnicul cel de aur vor pune deasupra haină vânătă și-l vor acoperi cu acoperimânt de piale vânătă și vor pune drugii lui.

12. Și vor lua toate vasele ceale de slujbă, câte slujăscu întru eale la sfinte, și le vor pune în haină vânătă și vor acoperi pre eale cu acoperimânt de piale vânătă și le vor pune pe drugi.

13. Și acoperemântul va pune peste jârtăvnic și vor acoperi preste el haină toată mohorâtă;

14. Și vor pune preste el toate vasele lui cu câte slujăscu cu eale, și cățiile, și undețile de carne, și păharăle, și acoperemântul, și toate vasele jârtăvnicului, și vor pune preste el acoperemânt de piale vânătă și vor pune drugii lui.

15. Și vor lua haină mohorâtă și vor acoperi spălătoarea și fundul ei și le vor pune pre eale în acoperemânt de piale vânătă și le vor pune pe drugi. Și vor săvârși Aaron și fiii lui acoperind sfintele și toate vasele ceale sfinte, când să rădică tabăra, și, dupe aceea, vor intra feciorii lui Caath să rădice; și să nu să atingă de ceale sfinte, pentru ca să nu moară.

18, 3; 1 Paral. 15, 15.

16. Aceastea vor rădica feciorii lui Caath întru cortul mărturiei. Socotitoriu – Eliazar, feciorul lui Aaron preotul: untdelemnul de lumină, și tămâia tocmirii, și jârtva cea de toate zilele, și untdelemnul ungerii; socotitoriu a tot cortului și câte sânt întru dânsul în cel sfânt și în toate lucrurile“.

Preoția 16, 13.

17. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, zicând:

18. „Să nu piardeț den fealiul nărodului lui Caath, den mijlocul leviților.

19. Aceastea faceți lor, și vor trăi și nu vor muri ei mergând cătră Sfintele Sfintelor: Aaron și fiii lui să între înlăuntru și vor tocmi pre ei, pre fieștecarele după rădicarea lui.

20. Și să nu între să văză fără veaste cel sfânt, și vor muri“.

21. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

22. „Ia începătura fiilor lui Ghedson și, pre aceștea, dupe casele moșiilor lor, dupe noroadale lor,

23. Den doauăzeci și cinci de ani și în sus și până la cincizeci de ani, socotiți pre ei, tot cela ce întră ca să poslușască și să facă lucrurile la cortul mărturie.

24. Aceasta e slujba norodului lui Ghedson, să slujască și să rădice: Și va rădica pieile cortului și cortul mărturie și acoperemântul lui;

25. Și acoperemântul cel vânat, care iaste deasupra, peste dânsul, și acoperemântul ușii cortului mărturie;

26. Și pânzele curții și poala ușii curții, câte-s pre cortul mărturie,

27. Și la jârtăvnic pre împrejur, și ceale ce prisosescu dentru eale și toate vasele ceale de slujbă ale lor. Și toate câte slujăscu întru eale vor face. Denaintea lui Aaron și a fiilor lui va fi toată slujba fiilor lui Ghedson, după toate slujbele lor și după toate lucrurile lor. Și vei socoti pre dânșii pre nume toate lucrurile ce-s prenr'înșii.

28. Aceasta e slujba norodului feciorilor lui Ghedson în cortul mărturie și paza lor în mâna lui Ithamar, feciorul lui Aaron, preotului.

29. Feciorii lui Merari, după noroadale lor, după casele moșiilor lor,

30. Socotiți pre ei den 25 de ani și mai sus, până la 50 de ani; socotiți pre dânșii tot cela ce întră să poslușască lucrurile cortului mărturie.

31. Și aceastea-s pazele celor ce rădică dentr'înșii, după toate lucrurile lor în cortul mărturie: căpețelele cortului, și zăvoarale lui, și stâlpii lui, și fundurile lui, și acoperemântul, și fundurile lor, și stâlpii lor, și acoperemântul ușii cortului;

32. Și stâlpii curții pre împrejur, și fundurile lor, și stâlpii acoperemântului porții curții, și fundurile lor, și țărșii lor, și ștreangurile lor, și toate vasele lor, și toate poslușaniile lor. Pre nume să socotiți pre dânșii și toate vasele pazii ce să rădică de dânșii.

33. Aceasta e slujba norodului fiilor lui Merari, în toate lucrurile lor la cortul mărturie, în mâna lui Ithamar, feciorul lui Aaron preotul“.

34. Și socoti Moisi și Aaron și boiarii lui Israil pre feciorii lui Caath, după noroadale lor, după casele moșiilor lor,

35. Den doaozeci și cinci de ani și în sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce va intra a sluji și a face lucrurile cortului mărturie.

36. Și să făcu socoteala lor, după noroadale lor, doao mii și șapte sute și cincizeci.

37. Aceasta e socoteala norodului lui Caath, tot cela ce slujaște întru cortul mărturie, după cum au socotit Moisi și Aaron, pren glasul Domnului în mâna lui Moisi.

38. Și s'au socotit feciorii lui Ghedson, după noroadale lor, după casele moșiilor lor,

39. Den doaozeci și cinci de ani și mai sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce întra a posluși și a face lucrurile întru cortul mărturie,

40. Și să făcu socoteala lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, doao mii și șase sute și treizeci.

41. Aceasta e socoteala fiilor lui Ghedson, tot cela ce poslușăște întru cortul mărturie, pre carii au socotit Moisi și Aaron, pren glasul Domnului în mâna lui Moisi.

42. Și să socotiră și norodul fiilor lui Merari, după noroadale lor, după casele moșiilor lor,

43. Den doaozeci și cinci de ani și în sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce întra a posluși cătră lucrurile cortului mărturie,

44. Și să făcu socoteala rudeniilor lor, după noroadale lor, după casele moșiilor lor, trei mii și doao sute.

45. Aceasta e socoteala norodului fiilor lui Merari, pre carii au socotit Moisi și Aaron, pren glasul Domnului în mâna lui Moisi.

46. Toți cei socotiți, pre carii au socotit Moisi și Aaron și boiarii fiilor lui Israil, pre leviți, după noroadale lor, după casele moșiilor lor,

47. Den doaozeci și cinci de ani și în sus, până la cincizeci de ani, tot cela ce întra înlăuntru spre lucrul lucrurilor și lucrurile ceale ce să rădică în cortul mărturie,

48. Să făcură cei socotiți opt mii cinci sute și optzeci.

49. Pren glasul Domnului au socotit pre ei în mâna lui Moisi, om după om, pre lucrurile lor și pre care rădică ei; și s'au socotit în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 5

Curățirea taberei. Leagea râvnirii.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Poruncește fiilor lui Israil și gonească pre tot stricatul afară den tabără și tot înfrântul și tot necuratul la suflet.

Preoția 13, 3, 46; 15, 2.

3. Den bărbat până în fămeaie, scoateți-i afară den tabără și să nu pângărească taberile lor în carile eu mă aflu întru ei“.

4. Și au făcut așa fiii lui Israil și au scos pre dânșii afară den tabără; după cum au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil.

5. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

6. „Grăiaște fiilor lui Israil, zicând: ‘Bărbat au fămeaie care va face den toate greșalele omenești și, nesocotind, va nesocoti în Domnul și va greși, sufletul acela

Preoția 6, 3.

7. Va mărturisi păcatul carele au făcut și va da păcatul, capul și a cincea lui va adaoge preste el, și va da cui au greșit lui.

Preoția 6, 5; 22, 14.

8. Iară de nu va fi la om rudenie ca să dea lui greșala cătră dânsul, păcatul ce să dă Domnului preotului va fi, afară den berbeacele rugii, pren carele se va ruga cu dânsul pentru dânsul.

9. Și toată începătura și toate ceale ce să sfințescu întru fiii lui Israil, câte vor aduce Domnului, preotului – lui vor fi.

Ieș. 13, 2, 12; 22, 30; 34, 19; Iezech. 44, 30.

10. Și a fieștecăruia, ceale sfințite, ale lui vor fi; și omul carele va da, preotului – lui va fi”“.

Preoția 10, 12; 13.

11. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând: „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră dânșii:

12. ‘A omului, a omului de va greși muiarea lui și de-l va treace cu ochii pre dânsul să nu-l bage în samă și va dormi cineva cu ea zăceare de sămânță,

13. Și va ascunde den ochii bărbatului ei și va tăgădui, și ea va fi pângărită, și mărturie să nu fie asupra ei, și ea să nu fie grea,

14. Și-i va veni lui duh de râvnire și va râvni pre muiarea lui, și ea iaste pângărită, sau va veni preste el duh de râvnire și va râvni pre muiarea lui, și ea nu va fi pângărită,

15. Și va aduce omul muiarea lui cătră preot și va aduce darul pentru ea al zeacilea lui ifi de făină de orzu; nu va turna preste ea untdelemn, nice va

pune preste ea tămâie, pentru că iaste jârtvă de râvnire, jârtvă de pamente, pomenind păcatul.

Preoția 5, 11.

16. Și o va aduce pre dânsa preotul și va pune pre dânsa înaintea Domnului.

17. Și va lua preotul apă curată vie într'un vas de lut, și den pământul carele iaste pre fața pământului cortului mărturiei. Și luând preotul, va pune în apă.

18. Și va pune preotul muiarea înaintea Domnului; și va descoperi capul muierii aceștia și va pune pre mâinile ei jârtva pametei și jârtva râvnirii; iară în mâna preotului va fi apa muștrării,

19. Ceea ce au blestemat aceasta. Și o va jura pre dânsa preotul și va grăi muierii: 'De n'au dormit niștine cu tine, de nu ai călcat a te pângări supt bărbatul tău, curată să fii de apa muștrării aceștia ce să blastămă!

20. Iară de ai călcat tu, fiind cu bărbat, sau te-ai pângărit și au dat niștine patul lui în tine, afară den bărbatul tău, – și va jura preotul muiarea în jurămintele blestemului acestuia și va zice preotul muierii –

21. Dea-ți Domnul în blestem și în jurământ în mijlocul norodului tău, când va da Domnul coapsa ta căzută și pântecile tău umflat,

22. Și va intra apa aceasta care iaste blestemată în pântecile tău să-ți umfle pântecile și să cază coapsa ta!'. Și va zice muiarea: 'Facă-se, facă-se!'.

23. Și va scrie preotul blestemele acestea în carte și va muia în apa muștrării

24. Cei blestemați și va adăpa pre muiarea apa muștrării cei blestemați;

25. Și va intra într'însa apa cea blestemată a muștrării. Și va lua preotul den mâna muierii jârtva râvnirii și va pune jârtva înaintea Domnului și o va duce pre dânsa pre jârtăvnic.

26. Și va lua preotul den jârtva pamentii ei și va aduce pre ea preotul pre jârtăvnic.

27. Și după aceasta va adăpa pre muiare cu apa, și va fi, de va fi pângărită și va amăgi cu neștiință pre bărbatul ei, și va intra într'însa apa muștrării cea blestemată; și să va umfla în pânțece și va cădea coapsa ei, și va fi muiarea în blestem întru norodul ei.

28. Iară de nu să va pângări muiarea și va fi curată, și nevinovată va fi și va face sămânță.

29. Aceasta e legea râvnirii, căruia va călca muiarea fiind cu bărbat și să va pângări,

30. Au om carele va veni pre dânsul duh de râvnire și va râvni pre muiarea lui și va pune pre muiarea lui înaintea Domnului și va face ei preotul toată legea aceasta

31. Și nevinovat va fi omul de greșală, și muiarea aceea va lua păcatul ei“.

CAP 6

Nazareii. Cum să blagosloveaște.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

2. „Grăiaște fiilor lui Izrail și vei zice către ei: ‘Bărbat au fămeaie carele se va ruga tare rugă

3. Să curățască curăția Domnului, de vin și de rachiu se va curăți, și oțet den rachiu nu va bea, și câte să fac den struguri nu va bea, și strugur proaspăt și stafide nu va mânca, toate zilele rugii lui.

Jud. 13, 7; Luca 1, 15.

4. Den toate câte să fac den vie, vin de strugur, până în simburi, să nu bea, nice să mănânce dentr’înșii.

5. Toate zilele rugii curățirii lui, briciu nu va umbla pre capul lui; până să vor umplea zilele câte s’au rugat Domnului, sfânt va fi, hrănind chica, părul capului.

Jud. 13, 5; 1 Împ. 1, 11.

6. Toate zilele rugii Domnului, la tot sufletul mort nu va intra;

Preoția 21, 1.

7. La tată și la mumă și la frate și la sor, să nu te pângărești într’înșii, murind ei, pentru că ruga Domnului lui pre dânsul, pre capul lui.

Preoția 21, 11.

8. Toate zilele rugii lui, sfânt va fi Domnului.

9. Iară de va muri neștine cu moarte fără de veaste, pre dânsul îndată să va pângări capul rugii lui, și va rade capul lui în ziua care se va curăți;

Iezech. 44, 26.

10. În ziua a șaptea se va rade. A opta va aduce doao turtureale sau doi pui de porumb către preot la ușa cortului mărturiei

Preoția 12, 8; 14, 22.

11. Și va face preotul una pentru greșală și una de ardere-de-tot, și să va ruga pentru el preotul, pentru carele au greșit, pentru suflet. Și va sfinți capul lui în ziua aceea,

12. Întru care s’au sfințit Domnului toate zilele rugii, și va aduce miel de un an pentru greșală; și zilele ceale mai denainte negrăite vor fi, pentru că s’au pângărit capul rugii lui.

13. Și aceasta e legea celui ce s’au rugat. În care zi va plini zilele rugii lui, va aduce el la ușile cortului mărturiei.

14. Și va aduce darul lui Domnului: un miel de un an, curat, pentru ardere-de-tot, și o mioară de un an, pentru greșală, și un berbeace curat, pentru mântuire,

15. Și un coș de azime de făină curată, pâini frământate cu untdelemn, și turte nedospite, unse cu untdelemn, și jârtva lor și turnarea lor.

16. Și va aduce preotul înaintea Domnului și va face cea pentru greșala lui și arderea cea de tot a lui;

17. Și berbeacele va face jârtvă mântuirii Domnului pre coșul azimelor și va face preotul jârtva și turnarea lui.

18. Și va rade cel rugat, lângă ușile cortului mărturiei, capul rugii lui și va pune părul preste foc carele iaste preste jârtva mântuirii.

Fapt. Ap. 21, 24.

19. Și va lua preotul brațul fiert den berbeace și o pâine azimă den coș și o turtă nedospită; și va pune preste mâinile celui rugat, după ce-ș va rade el capul lui.

Ieș. 29, 24; Preoția 7, 23.

20. Și va aduce acealea preotul punere înaintea Domnului: sfânt va fi preotului preste pieptul punerii desupra și preste brațul luorii. Și după aceasta va bea cel rugat vin.

Ieș. 29, 27.

21. Aceasta e legea celui rugat, carele se va ruga, darul lui Domnului pentru rugă, afară den ceale ce va ruga mâna lui după putearea rugii lui, carea se va ruga după legea curăției’“.

22. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

23. „Grăiaște lui Aaron și fiilor lui, zicând: ‘Așa să blagosloviț pre fiii lui Israil, zicând lor:

Preoția 9, 22.

24. ‘Blagoslovească-te Domnul și te păzască!

Sirah. 36, 19.

25. Să arate Domnul fața lui pre tine și să te miluiască!

26. Rădice Domnul fața lui pre tine și dea ție pace!'. Și vor pune numele meu preste fiii lui Izrail. Și Eu, Domnul, voi blagoslovi pre dâșii“.

Ps. 4, 7.

CAP 7

Jârtve și daruri ale boiarilor lui Israil la sfințirea cortului.

1. Și să făcu în care zi săvârși Moisi ca să rădice cortul, și unse pre dâșul, și sfinți pre el și toate vasele lui, și jârtăvnicul și toate vasele lui; și le unse și le sfinți pre eale,

Ieș. 40, 9, 18.

2. Și aduseră boiarii lui Israil, doisprăzece boiari ai caselor moșiiilor lor, aceștea-s boiarii neamurilor, aceștea-s cei ce sta la socoteală,

3. Și au adus darurile lor înaintea Domnului, șase cară cu roate și doisprăzece boi, un car de la doi boiari, și vițel de la fieștecarele; și le aduseră înaintea cortului.

4. Și zise Domnul cătră Moisi, zicând:

5. „Ia de la dâșii și vor fi cătră lucrurile ceale de slujbă ale cortului mărturiei; și vei da pre eale leviților, fieștecăruia după slujba lui“.

6. Și luând Moisi carăle și boii, au dat pre eale leviților.

7. Ceale doao cară și cei doi boi au dat fiilor lui Ghedson, după slujbele lor;

8. Și ceale patru cară și cei opt boi au dat fiilor lui Merari, după slujbele lor, pentru Ithamar, feciorul lui Aaron preotul.

9. Și fiilor lui Caath n'au dat, căci poslușaniile sfântului au, preste umeri vor rădica pre eale.

10. Și au adus boiarii la înnoirea jârtăvnicului, întru ziua care au unsu pre el; și au adus boiarii darurile lor înaintea jârtăvnicului.

11. Și zise Domnul cătră Moisi: „Un boiaren în toate zilele, boiariu pre zi, vor aduce darurile lor la înnoirea jârtăvnicului“.

12. Și era cela ce aducea întru ziua dentâi darul lui, Naason, feciorul lui Aminadav, boiarin den ruda Iudii.

13. Și au adus darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui, păhar unul, de argint, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoao pline de făină cernută, frământată cu untdelemn, pentru jârtvă;

14. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;
15. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot;
16. Și țap den capre unul, pentru greșala;
17. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mielușale de un an, cinci. Acesta e darul lui Naason, feciorul lui Aminadav.
18. A doua zi au adus Nathanail, feciorul lui Sogar, boiariul den ruda lui Isahar.
19. Și au adus darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar unul, de argint, de șaptezeci de sicle, după siclul cel sfânt, amândoa pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtva;
20. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;
21. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot;
22. Și țap den capre unul, pentru gresala;
23. Și la jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci și mielușale de un an, cinci. Acesta e darul lui Nathanail, feciorul lui Sogar.
24. Întru ziua a treia, boiariul feciorilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon,
25. Darul lui: un blid de argint, o sută și treizeci trasul lui; un păhar de argint, de șaptezeci de sicle, după siclul cel sfânt, amândoa pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtvă;
26. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;
27. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot;
28. Și țap den capre unul, pentru greșala;
29. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mielușale de un an, cinci. Acesta e darul lui Eliav, feciorul lui Helon.
30. Întru ziua a patra, boiariul feciorilor lui Ruvin, Elisur, feciorul lui Sediur,
31. Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicle, după siclul cel sfânt, amândoa pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtva;
32. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;
33. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru ardere-de-tot;
34. Și țap den capre unul, pentru greșala;

35. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mielușale de câte un an, cinci. Acesta e darul lui Elisur, feciorul lui Sediur.

36. În ziua a cincea, boiariul feciorilor lui Semeon, Salamiil, feciorul lui Surisadai,

37. Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoaă pline de făină curată frământată cu untdelemn, pentru jârtva;

38. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;

39. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot;

40. Și țap den capre unul, pentru păcat;

41. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mielușale de un an, cinci. Acesta e darul lui Salamiil, feciorul lui Surisadai.

42. În ziua a șasea, boiariul feciorilor lui Gadu, Elisaf, feciorul lui Raguil,

43. Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoaă pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtva;

44. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;

45. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru ardere-de-tot;

46. Și țap den capre unul, pentru păcat;

47. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mielușale de un an, cinci. Acesta e darul lui Elisaf, feciorul lui Raguil.

48. În ziua a șaptea, boiariul feciorilor lui Efraim, Elisama, feciorul lui Semiud,

49. Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoaă pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtva;

Ieș. 30, 36.

50. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;

51. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru ardere-de-tot;

52. Și țap den capre unul, pentru greșală;

53. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mielușale de un an, cinci. Acesta e darul lui Elisama, feciorul lui Semiud.

54. În ziua a opta, boiariul feciorilor lui Manasi, Gamaliil, feciorul lui Fadasur,

55. Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoaă pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtvă;

56. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;

57. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot;

58. Și țap unul, den capre, pentru greșală;

59. Și la jârtva mântuirii: junce doao, țapi cinci, berbeci cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Gamaliil, feciorul lui Fadasur.

60. În ziua a noua, boiariul feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadeoni,

61. Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoaă pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtvă;

62. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;

63. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot;

64. Și țap unul, den capre, pentru greșală;

65. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Avidan, feciorul lui Gadioni.

66. În ziua a zecea, boiariul feciorilor lui Dan, Ahiezer, feciorul lui Amisadai,

67. Darul lui: blid de argint unul, o sută și treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoaă pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtvă;

68. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;

69. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru ardere-de-tot;

70. Și țap den capre unul, pentru greșala;

71. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale de un an, cinci. Acesta e darul lui Ehiezer, feciorul lui Misadai.

72. În ziua a unsprăzeacilea, boiariul feciorilor lui Asir, Fagheil, feciorul lui Ebran,

73. Darul lui: blid de argint unul, o sută treizeci trasul lui; păhar de argint unul, de șaptezeci de sicile, după siclul cel sfânt, amândoaă pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtvă;

74. Căție una, de zece auri, plină de tămâie;

75. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel de un an unul, pentru ardere-de-tot;

76. Și țap den capre unul, pentru greșala;

77. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci 5, țapi 5, mieluşale de un an, 5. Acesta e darul lui Fagheil, feciorul lui Ebran.

78. În ziua a 12, boiariul feciorilor lui Neftalim, Ahire, feciorul lui Enan,

79. Darul lui: blid de argint unul, 130 trasul lui; păhar de argint unul, de 70 de sicile, după siclul cel sfânt, amândoa pline de făină curată, frământată cu untdelemn, pentru jârtva;

80. Căție una, de 10 auri, plină de tămâie;

81. Vițel unul, den boi, berbeace unul, miel unul, de un an, pentru arderea-de-tot.

82. Și țap den capre unul, pentru greșala:

83. Și pentru jârtva mântuirii: junce doao, berbeci cinci, țapi cinci, mieluşale de un an, 5. Acesta e darul lui Ahere, feciorul lui Enan.

84. Aceasta e înnoirea jărtăvnicului, întru carea zi l-au unsu pre dânsul, de la boiarii fiilor lui Israil: blide de argint, doasprăzeace, pahară de argint, 12,

85. Cății de aur doasprăzeace, de 130 sicile un blid, și de 70 de sicli un păhar, tot argintul vaselor, 2400 sicli, sicli cu siclul cel sfânt,

86. Cății de aur doasprăzeace, pline de tămâie, de zece auri căția, cu siclul cel sfânt; tot aurul cățiilor, 120 de auri.

87. Toate vacile de ardere-de-tot: viței doisprăzeace, berbeci 12, miei de câte de un an 12, jârtvele lor și turnările lor, și țapi den capre 12, pentru greșala.

88. Toate vacile pentru jârtva mântuirii: junce 24, berbeci 60, țapi 60, câte de un an, mieluşale de câte de un an, curate, 60. Aceasta e înnoirea jărtăvnicului după ce au împlut mânele lui și după ce au unsu pre dânsul.

89. Când mergea Moisi la cortul mărturiei să grăiască lui și auzi glasul Domnului, grăind cătră dânsul de asupra acoperemântului carele iaste preste chivotul cortului mărturiei, întru mijlocul a doi heruvimi. Și grăia cătră dânsul.

Ieș. 25, 22; Ps. 79, 2.

CAP 8

Sfințirea leviților.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:
2. „Grăiaște lui Aaron și vei zice către el:

Ieș. 25, 37; 40, 25.

3. ‘Când vei pune luminătorile de o parte de spre fața sfeșnicului, vor lumina ceale 7 luminătoare’“.

4. Și au făcut așa Aaron: de o parte, den fața sfeșnicului, aprinse luminătoarele lui, după cum porunci Domnul lui Moisi.

Ieș. 25, 31.

5. Și aceasta e meșteșugirea sfeșnicului: tare, de aur – fusul lui, și florile lui tot tari. După chipul care au arătat Domnul lui Moisi, așa au făcut sfeșnicul.

6. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

7. „Ia pre leviți den mijlocul fiilor lui Izrail și să-i curățești pre dâșii. Și așa să le faci lor curățenia lor:

Preoția 14, 8, 9.

8. Vei stropi pre dâșii cu apa curățeniei; și va trece brici peste tot trupul lor, și-ș vor spăla hainele lor și curați vor fi.

9. Și vor lua un vițel den boi și acestuia – jârtvă, făină curată, frământată cu untdelemn; și vițel de un an, den boi, vei lua pentru greșala.

10. Și vei aduce pre leviț înaintea cortului mărturiei și vei aduna toată adunarea fiilor lui Israil.

11. Și vei aduce pre leviț înaintea Domnului; și vor pune fiii lui Izrail mâinile lor preste leviț.

12. Și va osebi Aaron pre leviț dare înaintea Domnului de la fiii lui Izrail; și vor fi ca să lucreaze lucrurile Domnului.

13. Iară leviții vor pune mâinile desupra, preste capetele vițelilor, și vei face pre unul pentru greșala și unul pentru ardere-de-tot, ca să să roage pentru ei.

14. Și vei pune pre leviț înaintea Domnului și înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui, și le vei da lor dare înaintea Domnului. Și vei osebi pre leviți den mijlocul fiilor lui Izrail și vor fi ai miei.

3, 45.

15. Și după aceasta vor intra leviții ca să lucreaze lucrurile cortului mărturiei. Și vei curăți pre dâșii și vei da pre ei înaintea Domnului,

16. Pentru că dare dată aceștea îm sânt mie den mijlocul fiilor lui Izrail, pentru cea ce deschid tot zgăul a tuturor născuților dentâiu den fiii lui Izrail, am luat pre dâșii mie,

17. Pentru că mie e tot cel dentâiu născut den fiii lui Izrail, den om până în dobitoc; întru care zi am omorât tot cel dentâiu născut în pământul Eghipetului, am sfințit pre dânșii mie

Ieș. 13, 2; 22, 29; 34, 19; Preoția 27, 26; Luca 2, 23.

18. Și am luat pre leviț pentru tot cel dentâiu născut întru fiii lui Izrail

3, 12, 41, 45.

19. Și am dat pre leviți dare dați lui Aaron și fiilor lui, den mijlocul fiilor lui Israil, ca să lucreaze lucrurile fiilor lui Izrail întru cortul mărturiei și să să roage pentru fiii lui Israil și nu va fi întru fiii lui Israil să să apropie cătră sfinte“.

20. Și făcu Moisi și Aaron și toată adunarea fiilor lui Israil leviților după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru leviți; așa au făcut lor fiii lui Israil.

21. Și să curățiră leviții și-ș spălară hainele lor. Și-i deade pre dânșii Aaron dare înaintea Domnului și să rugă pentru dânșii Aaron

22. Ca să-i curățească pre ei. Și după aceasta au întrat leviții ca să slujască slujba lor în cortul mărturiei, înaintea lui Aaron și înaintea fiilor lui; după cum au poruncit Domnul lui Moisi pentru leviți, așa au făcut lor.

23. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

24. „Aceasta iaste cea pentru leviți: De 25 de ani și în sus vor întra să slujască slujba în lucruri întru cortul mărturiei.

25. Și de la 50 de ani se vor feri de la slujbă și să nu mai slujască.

26. Și va sluji fratele lui întru cortul mărturiei, să păzească pazele; iară lucrurile nu va lucra. Așa vei face leviților întru pazele lor“.

CAP 9

Paștele. Stâlpul de nor și de foc.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi în pustiiul Sinaii, întru anul al doilea, ieșind ei den pământul Eghipetului, în luna dentâiu, zicând: „Zi

2. Și facă fiii lui Israil Paștele întru ceasul lui,

Ieș. 12, 11, 12.

3. Într’a patrasprăzece zi a lunii dentâi, cătră seară. Și vei face pre dânsele după vreamea lui, după leagea lui și după asămănarea lor vei face pre eale“.

4. Și grăi Moisi fiilor lui Israil ca să facă Paștele,

5. Începându-se într'a patrasprăzeacea zi a lunii, în pustiiul Sinaii. După cum au poruncit Domnul lui Moisi așa au făcut fiii lui Israil.

Ieș. 12, 6.

6. Și mearsără oamenii carii era necurați pre suflet omenescu și nu putea să facă Paștele în ziua aceea, și veniră înaintea lui Moisi și Aaron în ziua aceea. Și ziseră oamenii aceia cătră dâșii:

Preoția 7, 20.

7. „Noi, necurați pre suflet omenescu, deci să nu ne lipsim ca să aducem darul Domnului după vreamea lui, în mijlocul fiilor lui Israil“.

8. Și zise cătră dâșii Moisi: „Stați acia și voi auzi ce va porunci Domnul pentru voi“.

9. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

10. „Grăiaște fiilor lui Israil, zicând: ‘Om, om carele să va face necurat pre suflet omenescu, au întru cale lungă, au întru voi, au întru rudele voastre, și va face Paștele Domnului în luna a doao.

11. Într'a patrasprăzeacea zi cătră seară vor face pre dâsele, preste azime și preste papadie vor mânca pre eale.

Ieș. 12, 10; și 12, 46; 2 Paralip 30, 2, 15.

12. Nu vor lăsa dentr'însele până dimineața, și os să nu frângă de la dânsul. După leagea Paștilor vor face pre eale.

13. Și om carele va fi curat și în cale delungată nu iaste și va întârzia a face Paștele, va pieri sufletul acela den norodul lui; pentru că darul Domnului nu l-au adus după vreamea lui, păcatul lui va lua omul acela.

Ieș. 12, 50.

14. Iară de va veni cătră voi nemearnecul în pământul vostru și va face Paștele Domnului, după leagea Paștilor și după tocmeala lor, așa să le facă pre eale. O leage să fie întru voi, și la acel nemearnic, și la cel lăcuioriu de pământ“.

15. Și în ziua ce s'au întinsu cortul, au acoperit norul cortul și casa mărturie; și seara era ca chip de foc preste cort până dimineața.

Ieș. 40, 32.

16. Așa să făcea pururea: norul acoperia pre dânsul ziua, și chip de foc noaptea.

Ieș. 40, 35; 3 Împ. 8, 11.

17. Și când să sui norul de la cort, și după aceastea s'au rădicat fiii lui Israil; și în locul unde vrea sta norul, acolo tăbărâia fiii lui Israil.

Ieș. 40, 33, 34; A 2 Leage 1, 33.

18. Pren porunca Domnului vor tăbărî fiii lui Israil și pren porunca Domnului să vor rădica; toate zilele în carele umbreaște norul peste cort, vor tăbărî fiii lui Israil.

1 Cor. 10, 1.

19. Și când să trage norul preste cort zile multe, și vor păzi fiii lui Israil paza lui Dumnezeu și nu să vor rădica.

20. Și va fi când va acoperi norul zile cu număr preste cort, pren glasul Domnului vor tăbărî și pren porunca Domnului să vor rădica.

21. Și va fi când să va face norul decusară până dimineața și să va sui norul dimineața, și să vor rădica ziua au noaptea.

22. Și, de se va sui norul, vor rădica ziua; au luna zilei prisosind, norul umbrind preste el, vor tăbărî fiii lui Israil și nu să vor rădica; luându-se el, s'au rădicaț,

Ieș. 40, 34, 35.

23. Că pren porunca Domnului vor tăbărî și pren porunca Domnului să vor rădica. Paza Domnului au păzit, pren porunca Domnului în mâna lui Moisi.

CAP 10

Trâmbițele de argint. Călătoria israiliților.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Fă-ți ție doao trâmbițe de argint, bătute să faci pre eale, și-ț vor fi ție ca să chemi adunarea și să rădici taberile.

3. Și vei trâmbița în eale, și se va aduna cătră tine toată tabăra la ușa cortului mărturie.

4. Iară de vor trâmbița într'o trâmbiță, vor veni cătră tine toți boiarii și cei preste mii ai lui Israil.

5. Și veți trâmbița semnu și se vor rădica taberile ceale ce sânt tăbărâte cătră răsărit.

6. Și veți trâmbița semnu al doilea și se vor rădica taberile ceale ce sânt tăbărâte cătră amiazăzi; și veți trâmbița semn al treilea și se vor rădica taberile ceale ce sânt tăbărâte lângă mare; și veți trâmbița semnu al patrulea, și se vor rădica taberile ceale ce tăbărăscu cătră miazănoapte; cu semnu vor trâmbița întru rădicarea lor.

7. Și când veți aduna adunarea, veți trâmbița, și nu cu semnu.

8. Și fiii lui Aaron, preoții, vor trâmbița în trâmbițe și va fi voao de leage veacinică întru rudele voastre.

9. Iară de veți ieși în războiu întru pământul vostru cătră potrivnecii ceia ce stau împotriva voastră și veți trâmbița și veți face semnu cu trâmbițele, și vă veți pomeni înaintea Domnului și vă veți mântui de la vrăjmașii voștri.

10. Și întru zilele bucuriilor voastre și întru praznicele voastre și întru lunele voastre ceale noao veți trâmbița cu trâmbițele peste arderile ceale de tot și preste jârtvele mântuirilor voastre; și va fi voao pomenire înaintea Dumnezeului vostru. Eu – Domnul Dumnezeul vostru“.

28, 11.

11. Și fu întru al doilea an, în luna a doua, în 20 a lunii, s’au suit norul de la cortul mărturie.

12. Și să rădicară fiii lui Israil cu marfele lor în pustia Sinaii. Și stătu norul în pustiiul lui Faran.

13. Și să rădicară întâi pren glasul Domnului în mâna lui Moisi.

14. Și să rădicară șareagurile taberii fiilor Iudii întâi cu putearea lor. Și preste putearea lor, Naason, feciorul lui Aminadav;

15. Și preste putearea neamului fiilor lui Isahar, Nathanail, feciorul lui Sogar;

2, 3.

16. Și preste putearea neamului feciorilor lui Zavulon, Eliav, feciorul lui Helon.

17. Și vor surpa cortul și vor rădica fiii lui Ghedson și feciorii lui Merari, ceia ce rădica cortul.

18. Și să rădicară șireagul taberii lui Ruvim cu putearea lor. Și preste putearea lor, Elisur, feciorul lui Sediur;

19. Și preste putearea feliului fiilor lui Simeon, Salamiil, feciorul lui Surisadai;

20. Și preste putearea neamului feciorilor lui Gaad, Elisaf al lui Raguil.

21. Și se vor rădica feciorii lui Caath, rădicând sfintele și vor întinde cortul până vor merge.

3, 27; 4, 4, 15.

22. Și vor rădica șireagul taberii lui Efraim cu putearea lor. Și preste putearea lor, Elisama, feciorul lui Semiud;

23. Și peste putearea neamului feciorilor lui Manasi, Gamaliil al lui Fadasur;

24. Și preste putearea neamului feciorilor lui Veniamin, Avidan, feciorul lui Gadeoni.

25. Și se vor rădica șireagurile taberii feciorilor lui Dan pre urma tuturor taberilor cu putearea lor. Și preste putearea lor, Ahiezer al lui Amisadai;

26. Și preste putearea neamului feciorilor lui Asir, Fagheil, feciorul lui Ebran;

27. Și preste putearea neamului feciorilor lui Neftalim, Ahire, feciorul lui Enan.

28. Acestea-s oștile fiilor lui Israil; și să rădicară cu putearea lor.

29. Și zise Moisi lui Iovav, feciorul lui Raguil Madianiteanul, cumnatul lui Moisi: „Rădica-ne-vom noi la locul care au zis Domnul: ‘Pre acesta voi da voao’. Vino cu noi și bine-ț vom face, căce Domnul au grăit bine pentru Israil“.

Ieș. 2, 18; 18, 1-6.

30. Și zise cătră el: „Nu voi merge, fără numai în pământul meu și la ruda mea“.

31. Și zise: „Să nu ne lași pre noi pentru care lucru ai fost împreună cu noi în pustie; și vei fi întru noi bătrân.

32. Și va fi de vei merge cu noi, și vor fi bunătățile acelea câte ne va face bine Domnul noao, face-vom ție bine“.

33. Și să rădicară den muntele Domnului cale de trei zile; și chivotul făgăduinții Domnului mergea mai înaintea lor cale de trei zile, ca să le socotească lor odihnă.

Ieș. 3, 1.

34. Și norul Domnului să făcea umbrind ziua preste ei, când să rădica ei den tabără.

Ieș. 13, 21, 22; A 2 Leage 1, 33.

35. Și fu când să rădica chivotul, și zise Moisi: „Scoală-te, Doamne, și răsipească-se vrăjmașii tăi, fugă toți ceia ce te urăsc pre tine!“

Psalm 67, 1, 2; Ps. 131, 8.

36. Și întru așăzare zise: „Întoarce, Doamne, mii și zeci de mii întru Israil!“

CAP 11

Pedeapsa norodului pentru lăcomie.

1. Și era norodul cârtind rău înaintea Domnului. Și auzi Domnul și să mânie cu urgie. Și să ațâță întru ei foc de la Domnul și mănă oarece parte den tabără.

A 2 Leage 9, 22; Ps. 77, 20, 21.

2. Și strigă norodul către Moisi și să rugă Moisi către Domnul, și să potoli focul.

Ieș. 10, 18.

3. Și să numi numele locului aceuia „Pârjol“, căci s’au ațâțat întru ei foc de la Domnul.

4. Și amestecătura cea dentru ei au pohtit pohtă și, șazănd, plângea și fiii lui Israil. Și ziseră: „Cine va hrăni pre noi cu carne?

Ieș. 14, 11; 16, 2; Ps. 105, 15; 1 Cor. 10, 6; A 2 Leage 9, 7.

5. Ne-am adus aminte de peștii ce mâncam în pământul Eghiptului în dar, și crastaveții, și peapenii, și prazul, și ceapa, și usturoiul.

6. Iară acum sufletele noastre uscate de tot: nemică, fără la mană ochii noștri“.

7. Și mana, ca sămânța colindrului iaste, și chipul ei, ca chipul cristalului.

Ieș. 16, 14, 31; Ps. 77, 24; Ioan 6, 31, 49.

8. Și mergea norodul și culegea și măcina pre dânsa în moară și o pisa în pio; și o fierbea în oală și o făcea pre dânsa turte și era dulceața ei ca gustarea turtei de untdelemn.

9. Și când să pogorâia roua preste tabără noaptea, cădea mană preste ea.

10. Și auzi Moisi plângând ei, după noroadele lor, fieștecarele la ușa lui. Și să mânie Domnul cu urgie foarte. Și înaintea lui Moisi era rău.

11. Și zise Moisi către Domnul: „Pentru căce ai chinuit pre robul tău și pentru ce n’am aflat har înaintea ta, ca să pui urgia norodului acestuia preste mine?

12. Au doară eu am zămislit în pânțece pre tot nărodul acesta? Au eu am născut pre dânsii? Căce-m zici mie: ‘Ia pre dânsii în sânul tău, ca când ar rădica doica pre cel sugătoriu la pământul care te-ai jurat părinților lor?

13. De unde mie carne a da la tot nărodul acesta? Căce plângu pre mine, zicând: ‘Dă-ne noao carne ca să mâncăm!’.

14. Nu voiu putea eu singur a purta norodul acesta, căce greu-m iaste mie cuvântul acesta.

Ieș. 18, 18; A 2 Leage 1, 9-12.

15. Iară de-m faci tu mie așa, omoară-mă cu ucidere, de am aflat milă lângă tine, pentru ca să nu văz chinuirea mea“.

Ieș. 32, 32.

16. Și zise Domnul cătră Moisi: „Adună-mi 70 de oameni den cei mai bătrâni ai lui Israil, pre care știi tu că aceia sânt mai bătrânii norodului și cărturarii lor; și vei aduce pre dâșii la cortul mărturiei și vor sta acolo împreună cu tine.

Ieș. 18, 21, 25; A 2 Leage 1, 15-17.

17. Și mă voiui pogorî și voiui grăi acolo cu tine; și voiui lua den duhul carele iaste preste tine și voiui pune preste dâșii; și vor ajutori împreună cu tine pornirea norodului și nu-i vei purta pre dâșii tu singur.

18. Și norodului vei zice: ‘Curățițe-vă de mâine, și veți mânca carne, căce ați plânsu înaintea Domnului, zicând: ‘Cine va hrăni pre noi cu carne, căce bine era noao la Eghipet!’, și va da Domnul voao a mânca carne și veți mânca carne.

19. Nu o zi veți mânca, nice doao, nice cinci zile, nice zeace zile, nice doaozeci de zile;

20. Până într’o lună de zile veți mânca, până va ieși den nările voastre și va fi voao întru greață, căce n’ați ascultat Domnului, carele iaste întru voi, și ați plânsu înaintea lui, zicând: ‘Pentru căce noao a ieși den Eghipet?’“

20, 5.

21. Și zise Moisi: „600 de mii norodul de pedestri întru carii sânt eu întru ei, și tu ai zis: ‘Carne le voiui da lor și vor mânca o lună de zile’.

1, 46.

22. Au oi și boi să vor junghea lor și va ajunge lor? Au toată mâncarea mării să va aduna lor și le va ajunge lor?“

Ioan 6, 7.

23. Și zise Domnul cătră Moisi: „Au doară mâna Domnului nu va fi destulă? Acum vei cunoaște, de vreame ce te va apuca cuvântul meu“.

Isaia 50, 2; și 59, 1.

24. Și ieși Moisi și grăi cătră norod cuvintele Domnului. Și adună 70 de oameni dentru cei mai bătrâni ai norodului și-i puse pre ei premprejurul cortului.

25. Și să pogorî Domnul în nor și grăi cătră dânsul; și luo den duhul ce era preste el și puse preste cei șaptezeci de oameni bătrâni. Și deaca să așază preste ei duhul, și prorociră și nu mai adaoseră.

26. Și rămasăra doi oameni în tabăra, numele unuia Eldad, și numele al doilea Modad, și să odihni preste ei duhul; și aceștea era den cei scriși și nu venise la cort.

27. Și prorocia în tabăra. Și mergând tânărul, spuse lui Moisi și zise, zicând: „Eldad și Modad prorocescu în tabăra“.

28. Și răspunzând Iisus al lui Navi, cela ce sta lângă Moisi, cel ales al lui, zise: „Domnul mieu, Moisi, opreaște pre ei!“

29. Și zise Moisi lui: „Au râvnești tu mie? Și cine va da tot norodul Domnului proroci, când va da Domnul duhul lui preste ei?“

30. Și mearse Moisi la tabăra, el și cei bătrânii ai lui Israil.

31. Și duh ieși de la Domnul și au trecut prepelițe de la mare, și puse preste tabăra, cale de o zi dencoace și cale de o zi dencoalea, premprejurul taberii, ca la vreo doi coț de la pământ.

Ieș. 16, 13; Ps. 77, 26.

32. Și sculându-se norodul toată ziua și toată noaptea, și toată ziua a doua zi, au adunat prepelițele; cel cu cel puțin au strânsu 10 cori. Și ș’au zvântat loru zvântături împrejurul taberii.

33. Cărnurile încă era în dinții lor mai nainte decât a lipsi, și Domnul s’au mâniat foarte pre norod; și lovi Domnul în norod rană mare foarte.

Psalm 77, 30.

34. Și să chemă numele locului aceuia „Mormânturile pohtii“, căci acolo au îngropat pre norodul cel pohtitoriu.

33, 16.

35. De la „Mormânturile pohtei“ s’au rădicat norodul la Asiroth. Și fu norodul la Asiroth.

CAP 12

Mariam pedepsită cu stricăciune.

1. Și grăi Mariam și Aaron împotriva lui Moisi pentru muiarea ethiopeanca, care au luat Moisi – căce muiare harapcă au luat – și ziseră:

2. „Au numai cu Moisi singur au grăit Domnul? Au doară nu și noao au grăit?“ Și au auzit Domnul.

3. Și omul Moisi, blând foarte decât toți oamenii ceia ce sânt pre pământ.

4. Și zise Domnul îndată cătră Moisi și cătră Aaron și cătră Mariam: „Ieșiți voi câteștrei la cortul mărturiei“.

5. Și ieșiră căteștrei la cortul mărturiei. Și pogorî Domnul cu stâlp de nor și stătu la ușa cortului mărturiei. Și să chemară Aaron și Mariam și ieșâră amândoi. Și zise cătră ei:

14, 10; Ieș. 16, 10; Preoția 9, 23.

6. „Auziți cuvintele mele! De să va face voao proroc Domnului, întru vedearea lui mă voi cunoaște și în somnu voi grăi lui.

7. Nu așa ca robul meu, Moisi, întru toată casa mea credincios iaste.

Evr. 3, 2.

8. Gură cu gură voi grăi lui în chip, și nu pren pilde, și slava Domnului au văzut. Și pentru căce nu v'ați spământat a cleveti împotriva robului meu, Moisi?“

Ieș. 33, 11; A 2 Leage 34, 10.

9. Și urgia mâniei Domnului – preste ei. Și să dusără.

10. Și norul să duse de la cort. Și iată Mariam, strică, ca zăpada. Și căută Aaron cătră Mariam; și iată, strică era.

11. Și zise Aaron cătră Moisi: „Rogu-te, Doamne, nu pune preste noi greșala, pentru că nu am cunoscut după ce am greșit!

12. Să nu să facă ca tocma cu moartea, ca o lepădătură ieșând den zgăul mumei, și mănâncă jumătate de trupul ei!“.

13. Și strigă Moisi cătră Domnul, zicând: „Dumnezău, rogu-te, vindecă-o pre ea!“.

14. Și zise Domnul cătră Moisi: „De tatal ei scuișând au scuișat în fața ei, nu să va rușâna? Șapte zile să să osăbească afară den tabără și după aceea va întra“.

Preoția 13, 46; 4 Împ. 7, 3.

15. Și să osăbi Mariam afară den tabără șapte zile și norodul nu să rădică până s'au curățit Mariam.

16. Și după aceastea s'au rădicat norodul de la Asiroth, și să tăbărâră în pustiiul lui Faran.

A 2 Leage 33, 2.

CAP 13

Iscoadele trimise în pământul Hanaan.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Trimite-ți ție oameni și să socotească pământul hananeilor, carele eu dau fiilor lui Israil întru ținere. Câte un om după neam, după noroadale moșiilor lor vei trimite pre ei, toată căpetenia dentru ei?”.

3. Și i-au trimis pre dânșii Moisi den pustiiul lui Faran, pren glasul Domnului, toți oamenii, căpeteniile fiilor lui Israil, aceștea.

A 2 Leage 1, 22.

4. Și aceastea-s numele lor: den neamul lui Ruvim, Samiil, feciorul lui Zachur;

5. Den neamul lui Semeon, Safat, feciorul lui Suri;

6. Den neamul Iudei, Halev, feciorul lui Nefoni;

7. Den neamul lui Isahar, Igad, feciorul lui Iosif;

8. Den neamul lui Efraim, Afsis, feciorul lui Navi;

9. Den neamul lui Veniamin, Falti, feciorul lui Rafu;

10. Den neamul lui Zavolon, Gudiil, feciorul lui Sudi;

11. Den neamul lui Iosif, den fiii lui Manasi, Gadi, feciorul lui Susi;

12. Den neamul lui Dan, Amiil, feciorul lui Gamali;

13. Den neamul lui Asir, Sadur, feciorul lui Mihail;

14. Den neamul lui Neftalim, Naavi, feciorul lui Savi;

15. Den neamul lui Gaad, Gudiil, feciorul lui Mahi.

16. Aceastea-s numele oamenilor pre carii i-au trimis Moisi ca să socotească pământul. Și numi Moisi pre Afsi, feciorul lui Navi, Iisu.

17. Și-i trimise pre dânșii Moisi den pustiiul lui Faran, ca să socotească pământul lui Hanaan. Și zise cătră dânșii: „Suiți-vă în pustiiul acesta,

18. Și să vă suiți în munte, și veți vedea pământul care iaste și norodul carele șade preste el, de iaste tare au slab, de sânt mulți au puțini;

19. Și carele iaste pământul întru carele șad ei preste dânsul: au bun iaste, au rău; și carele-s cetățile carele aceștea lăcuiescu întru dânsule: de sânt întru ziduri, au întru neziduri;

20. Și carele e pământul: au gras, au părăsit, de sânt într'însul copaci au ba. Și îngăduind, veț lua den roadele pământului. Și zilele, zile de primăvară, înaintea strugurului”.

21. Și suindu-se, socotiră pământul, de la pustiiul lui Sin, până la Roov, și întrând la Emath.

Jud. 3, 3; Iezech. 47, 17.

22. Și să suiră despre pustiiu și să duseră până la Hevron și acolo, Ahiman și Seasi și Thelami, rudele lui Enac. Și Hevron cu șapte ani se-au zidit mai înainte decât Tanin a Eghipetului.

23. Și veniră până la Valea Strugurului, și luară aminte pre ea. Și au tăiat de acolo viță și un strugur de poamă dupe dânsa și-l rădicară pre dânsul pre drugi, și din rodii și den zmochini.

A 2 Leage 1, 24.

24. Și locul acela l-au numit „Valea Strugurului“, pentru strugurul carele l-au tăiat de acolo fiii lui Israil.

25. Și să întoarseră de acolo, socotind pământul, dupe 40 de zile.

26. Și mergând, veniră cătră Moisi și cătră Aaron și cătră toată adunarea fiilor lui Israil, la pustiiul lui Faran Cadis. Și răspunseră lor cuvânt și la toată adunarea și le arătară lor roada pământului.

27. Și povestiră lui și ziseră: „Venit-am la pământul carele ne-ai trimis pre noi, pământ carele cură miare și lapte, și aceasta e roada lui,

Ieș. 3, 8; și 33, 3.

28. Fără numai iaste năsilnică limba ce lăcuiaște pământul, și cetățile tari zidite, mari foarte. Și ruda lui Enac am văzut acolo.

A 2 Leage 1, 28.

29. Și Amalic lăcuiaște în pământul de spre amiazăzi; și heteul, și eveul, și evuseul, și amureul lăcuiaște în munte; și hananeul lăcuiaște lângă mare și lângă râul Iordanului“.

Is. Navi 5, 1.

30. Și tăcu Halev norodul cătră Moisi și zise lui: „Nu, ce, suind ne vom sui și vom moșteni pre el, căci tari vom putea cătră ei!“.

31. Și oamenii carii s’au suit împreună cu el au zis: „Nu ne vom sui, căci nu ne vom putea să ne suim cătră limbă, că mai tare iaste decât noi cu mult“.

32. Și adusără ponoslu pământului carele au socotit pre el cătră fiii lui Israil, zicând: „Pământul carele am trecut pre dânsul să socotim, pământ ce mănâncă pre ceia ce lăcuiescu pre dînsul iaste; și tot norodul carele am văzut preste dînsul, oameni foarte lungi.

32, 9.

33. Și acolo am văzut uriașii; și eram înaintea lor ca lăcustele, ce așa eram înaintea lor“.

A 2 Leage 9, 2.

CAP 14

Pedeapsa norodului pentru cărtire.

1. Și începând toată adunarea au dat glas, și plângea norodul toată noaptea aceea;

A 2 Leage 1, 27.

2. Și cârtia pre Moisi și pre Aaron toți fiii lui Israil. Și zisă cătră ei toată adunarea:

3. „Fire-am vrut să murim în pământul Eghiptului, au în pustiiul acesta de-am fi murit! Și pentru căce Domnul ne băgă pre noi în pământul acesta, să cădem cu războiu? Muierile noastre și copiii noștri vor fi în jaf. Acum dară, mai bine iaste noao a ne întoarce la Eghipt“.

4. Și ziseră unul cătră altul: „Să ne dăm căpetenie și să ne întoarcem la Eghipt“.

5. Și căzu Moisi și Aaron preste față înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil.

6. Iară Iisus a lui Navi și Halev a lui Iefoni, den ceia ce-au socotit pământul, au spintecat hainele lor

Sir. 46, 10.

7. Și au zis cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: „Pământul carele am socotit pre dânsul bun iaste foarte, foarte.

8. De ne va aleage pre noi Domnul, ne va băga pre noi la pământul acesta și ni-l va da pre dânsul noao, pământ carele iaste curând miare și lapte.

9. Ce de cătră Domnul să nu vă faceț ficleani, iară voi să nu vă teameți de norodul pământului, căci mâncare noao iaste; pentru că s’au depărtat vreamea de la dâșii, iară Domnul e întru noi. Să nu vă teameți de dâșii“.

A 2 Leage 20, 3.

10. Și zise toată adunarea ca să ucigă pre ei cu pietri, și slava Domnului s’au ivit în nor preste cortul mărturiei, întru toți fiii lui Izrail.

12, 5; Ieș. 16, 10; 17, 4.

11. Și zise Domnul cătră Moisi: „Până când mă zădăraște norodul acesta? Și până când nu-m cread mie preste toate seamnele carele am făcut întru dâșii?“

12. Lovi-i-voiu pre dâșii cu moarte și voiu piarde pre ei, și voiu face pre tine și casa tătâne-tău în limbă mare și mult mai mult decât aceasta!“

Ieș. 32, 10.

13. Și zise Moisi cătră Domnul: „Și va auzi Eghiptul cum ai scos cu putearea ta norodul tău acesta dentru dâșii.“

Ieș. 32, 12.

14. Ce și toți ceia ce lăcuiescu pre pământul acesta au auzit că tu ești Domnul întru norodul acesta carele cu ochii la ochi te arăți, Doamne, și norul tău au stăut deasupra lui, și cu stâlp de nor tu mergi mai nainte de dânșii ziua, și cu stâlp de foc noaptea.

Ieș. 13, 21; și 40, 35; A 2 Leage 1, 33.

15. Și vei fărâma norodul acesta ca pre un om și vor zice limbile, câte au auzit numele tău, zicând:

16. ‘Pentru căci nu poate Domnul să bage pre norodul acesta la pământul carele s’au jurat lor, i-au așternut pre dânșii în pustie!’.

Ieș. 32, 12; A 2 Leage 9, 28.

17. Și acum înalțe-se vârtutea ta, Doamne, în ce chip ai zis, zicând:

18. ‘Domnul – mult-îngăduitoriu și mult-milostiv și adevărat, rădicând fărădelegile și strâmbătățile și greșalele; și cu curăție nu va curăți pre cel vinovat, răsplătind păcatele părinților preste fii, până la a treia și a patra rudă’.

Ieș. 34, 7.

19. Lasă greșala norodului acestuia după mare mila ta, după cum blând te-ai făcut lor de la Eghipet până acuma“.

Ieș. 32, 12.

20. Și zise Domnul către Moisi: „Blând le sânt lor, după cuvântul tău.

21. Ce viu – Eu și pururea trăind numele mieu, și va umplea slava Domnului tot pământul,

22. Că toți oamenii carii văd slava mea și seamnele carele am făcut în Eghipet și în pustiiul acesta și m’au bântuit aceasta a zecea și n’au ascultat glasul mieu,

23. Adevărat nu vor vedea pământul carele m’am jurat părinților lor, fără numai feciorii lor carii sânt cu mine aicea, câți nu știu binele au răul, tot mai tânărul nepriceput, acestora voi da pământul; iară toți ceia ce m’au întărâtat nu vor vedea pre dânsul.

A 2 Leage 1, 35.

24. Iară feciorul mieu, Halev, pentru căce s’au făcut alt duh întru el și au urmat mie, îl voi da băga pre el la pământul carele au intrat acolo, și semenția lui va moșteni pe dânsul.

Is Navi 14, 6.

25. Iară Amalic și hananeul lăcuiescu în vale: mâine vă întoarceți și vă rădicați voi la pustie, calea Mării Roșii“.

26. Și zise Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

27. „Până când adunarea cea rea aceasta, carele ei cârtescu înaintea mea? Cârteala fiilor lui Izrail, carea au cârtit pentru voi, am auzit.

Evr. 3, 17; Ps. 105, 26.

28. Zi lor: ‘Viu eu – zice Domnul – cu adevărat! În ce chip ați grăit la urechile mele, așa voi face voao:

29. În pustiiul acesta vor cădea oasele voastre, și toată socoteala voastră, și cei numărați ai voștri, den 20 de ani și în sus, cât cârtia asupra mea,

30. De veți intra voi la pământul preste carele mi’am întinsu mâna mea ca să lăcuieț voi preste dânsul, fără cât numai Halev, feciorul lui Iehoni, și Iisus al lui Navi.

26, 64, 65; 32, 11; A 2 Leage 1, 35.

31. Și copiii care ați zis: ‘Întru jaf vor fi!’, voi băga pre dâșii la pământ și vor moșteni pământul carele voi v’ați ferit de la el.

32. Și oasele voastre vor cădea în pustiiul acesta.

33. Iară fiii voștri vor fi păscând în pustiiu 40 de ani și vor purta curvia voastră până să vor topi oasele voastre în pustie.

A 2 Leage 1, 39.

34. După numărul zilelor câte ați socotit pământul, 40 de zile, zi pentru an veți lua păcatele voastre, 40 de ani, și veți cunoaște mânia urgiei mâniei mele.

Iezech. 4, 6; Ps. 94, 10.

35. Eu, Domnul, am grăit voao! Așa voi face la adunarea cea rea aceasta care au ficlenit asupra mea: în pustiiul acesta să vor topi și acolo vor muri”.

36. Și oamenii pre carii au trimis Moisi să socotească pământul și, venind, au cârtit asupra lui cătră adunare, să scoată cuvinte reale pentru pământ,

37. Și muriră oamenii carii au zis rău asupra pământului, întru rană înaintea Domnului.

1 Cor. 10, 10; Evr. 3, 17; Iuda v. 5.

38. Și Iisus al lui Navi și Halev, feciorul lui Iefoni, au trăit, dentru oamenii aceia ce-au mersu să socotească pământul.

39. Și au grăit Moisi cuvintele aceastea cătră toți fiii lui Israil și au plânsu norodul foarte.

40. Și mânecând dimineața, s’au suit pre vârful muntelui, zicând: „Iată-ne, noi ne vom sui la locul care au zis Domnul, căce am greșit!”. Și zise Moisi:

A 2 Leage 1, 41.

41. „Pentru căce voi călcați cuvântul Domnului? Nu va fi cu sporiu voao.
42. Nu vă suiți, pentru că nu iaste Domnul cu voi și veți cădea înaintea feații vrăjmașilor voștri.

A 2 Leage 1, 42.

43. Căce Amalic și hananeul acolo e înaintea voastră și veți cădea cu sabie; pentru care lucru v'ați întorsu, neascultând pre Domnul, și nu va fi Domnul întru voi“.

44. Și trecând, s'au suit pre vârful muntelui, iară chivotul făgăduinții Domnului și Moisi nu s'au clătit den mijlocul taberii.

45. Și să pogorî Amalic și hananeul cela ce șădea în muntele acela și înfrânseră pre ei și tăiară pre ei până la Erma și să întoarseră la tabără.

CAP 15

Felurite jârtve. Pedeapsa pentru călcarea Sâmbetei.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:
2. „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră dânșii: ‘Când veți întra la pământul lăcașului vostru, carele eu dau voao,
3. Și veț face aducere ardere-de-tot Domnului, au jârtvă, rugă mare, au după voie, au la praznecile voastre miros de bună mirosire Domnului, de va fi den boi, au den oi,

Preoția 22, 21.

4. Și va aduce cela ce va aduce darul lui Domnului jârtvă de făină cernută, a zecea al lui ifi, frământată în a patra al lui in, cu untdelemn,

Preoția 2, 1, 2; și 14, 10.

5. Și vin la turnare, a patra a lui in veți face preste arderea-de-tot au preste jârtvă.

6. La un miel vei face atâta aducere miros de bună mirosire Domnului; și la berbeace, cându-l veți face pre el pentru ardere-de-tot au pentru jârtvă, vei face jârtvă de făină curată, 20, amestecată cu untdelemn, a treiaia lui in;

7. Și vin la turnare, a treiaia lui in, veți aduce la miros de bună mirosire Domnului.

8. Iară de veți face den boi pentru ardere-de-tot, au pentru jârtvă să măriți ruga, au la mântuirea Domnului,

9. Și veți aduce peste vițel jârtvă de făină curată trei a zecea, frământată în untdelemn, jumătate de in;

10. Și vin de turnare, jumătate de in, aducere miros a bunii mirosiri Domnului.

11. Așa vei face unui vițel, au unui berbeace, au unui miel den oi, au den capre.

12. După numărul care veți face, așa veți face unuia, după numărul lor.

13. Tot cel de pământ va face așa, ca acestea să aducă aduceri întru miros de bună mirosire Domnului.

14. Iară de se va face întru voi nemearnic în pământul vostru, sau carele să va face întru voi între rudele voastre și va face aducere miros de bună mirosire Domnului, în ce chip faceți voi, așa va face adunarea Domnului,

15. Leage una va fi voao și celor nemearnici, celor ce șad lângă voi; leage veacinică întru rudele voastre: după cum voi, și cel nemearnic va fi, înaintea Domnului;

Ieș. 12, 49.

16. Leage una va fi și îndereptare una va fi voao și celui nemearnic ce iaste alăturat lângă voi”.

17. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

18. „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice către dânșii: ‘Mergând voi la pământul carele eu vă bag pre voi acolo,

19. Și va fi când veți mânca voi den pâinele pământului, veți lua luare osăbire Domnului.

20. Începătura frământatului vostru, pâine, veți osăbi luare pre dânsa; ca luare de la arie,

21. Așa veți lua pre dânsa, pâine, începătura frământatului vostru, și veț da Domnului luare întru rudele voastre.

22. Iară când veți greși și nu veți face toate poruncile acestea care le-au grăit Domnul către Moisi,

Ps. 18, 13.

23. După cum au poruncit Domnul Dumnezău voao pren mâna lui Moisi, den ziua carea au poruncit Domnul către voi, și înainte, întru rudele voastre,

24. Și va fi de va fi den ochii adunării să va face fără de voie, și va face toată adunarea vițel unul, curat, den boi, întru ardere-de-tot, întru miros de bună mirosire Domnului; și jârtva acestuia și turnarea lui, dupe tocmeala lui; și țap unul, den capre, pentru greșala.

Preoția 4, 13.

25. Și să va ruga preotul pentru toată adunarea fiilor lui Israil și li se va lăsa lor, că fără de voie iaste; și ei au adus darul lui aducere Domnului,

pentru păcatul lor înaintea Domnului, pentru ceale fără de voia lor.

Preoția 4, 2.

26. Și să va lăsa la toată adunarea fiilor lui Israil și la cel nemearnic ce merge alături cu voi, căci la tot norodul iaste fără de voie.

27. Iară un suflet de va greși fără de voie, va aduce o capră de un an, pentru păcat.

Preoția 4, 27.

28. Și să va ruga preotul pentru sufletul ce s'au nevolnicit; și, greșând fără de voie înaintea Domnului, să să roage pentru el și să va lăsa lui.

29. Celui de loc întru fiii lui Israil și celui nemearnic ce iaste alături întru dânșii, o leage va fi între dânșii, carele va face fără de voie.

30. Și sufletul carele va face în mână de trufie, întru cei de pământ au dentru cei nemearnici, pre Dumnezeu acesta va întărâta; și va pieri sufletul acesta den norodul lui,

31. Căce cuvântul Domnului au defăimat și poruncile lui le-au răsipit; cu surpare să va surpa sufletul acela; păcatul lui – întru dânsul’“.

32. Și era fiii lui Israil în pustie și aflară om adunând leamne în ziua sâmbetii.

Ieș. 35, 2.

33. Și-l aduseră pre el ceia ce l-au aflat pre dânsul adunând leamnele cătră Moisi și cătră Aaron și cătră toată adunarea fiilor lui Israil.

34. Și puseră pre dânsul în temniță, pentru că n'au ales ce-i vor face lui.

Preoția 24, 12.

35. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând: „Cu moarte să să omoară omul acela, să-l ucideți pre dânsul cu pietri toată adunarea“.

36. Și scoaseră pre el toată adunarea afară den tabără și-l uciseră pre el toată adunarea cu pietri, afară den tabără, după cum au grăit Domnul cătră Moisi.

Is. Navi 7, 25.

37. Și zise Domnul cătră Moisi, zicând:

38. „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră ei și să-ș facă loru sângifu pre arepile hainelor lor, întru neamurile lor, și veți pune pre sângifurile aripilor împletitură vânătă și va fi voao la sângifuri.

A 2 Leage 22, 12; Mat. 23, 5.

39. Și veți vedea pre eale și veți aduce aminte de toate poruncile Domnului și veți face pre eale, și nu vă veți mai întoarce înapoia cugetelor voastre și înapoia ochilor voștri întru care voi curviț după dânsule;

A 2 Leage 12, 8, 32.

40. Pentru ca să vă aduceți aminte și să faceți toate poruncile mele, și veți fi sfinți Dumnezeului vostru.

41. Eu – Domnul Dumnezeul vostru, cela ce v’am scos pre voi den pământul Eghiptului, ca să vă fiu voao Dumnezeău. Eu – Domnul Dumnezeul vostru“.

CAP 16

Pedeapsa răzvrățitorilor.

1. Și grăi Core, feciorul lui Isaar, feciorul lui Caath, feciorul lui Levi, și Dathan, și Aviron feciorul lui Eliam, și Avnan, feciorul lui Faleth, feciorul lui Ruvin, și să sculară împotrivă lui Moisi,

26, 9; Ieș. 6, 21; Iuda v. 11.

2. Și oameni den fiii lui Israil, 250, căpeteniile adunării, chemații sfatului

3. Și oameni vestiți, s’au întăritat asupra lui Moisi și Aaron și ziseră cătră ei: „Destul voao, căce toată adunarea, toți sfinți, și întru ei Domnul. Și căce vă puneți împotrivă preste adunarea Domnului?“

Sirah 45, 22; 1 Cor. 10, 10; Iuda v. 11.

4. Și auzind Moisi, au căzut pre față.

5. Și grăi cătră Core și cătră toată a lui adunare, zicând: „Socotit-au și au conosciut Dumnezeău pre ceia ce sânt ai lui, și pre cei sfinți i-au apropiat cătră sine; și pre ceia ce nu și i-au ales lui nu i-au apropiat cătră el.

6. Aceasta să faceți: luați-vă voao cății, Core și toată adunarea lui,

7. Și puneți preste eale foc și puneți preste eale tămâie înaintea Domnului, mâine. Și va fi omul pre carele va aleage Domnul, acesta – sfânt. Ajungă-vă voao, fiii lui Levi!“.

8. Și zise Moisi cătră Core: „Ascultați-mă, fiii lui Levi!

9. Puțin iaste aceasta voao, căci au împărțit pre voi Dumnezeău den adunarea lui Israil, și vă apropia pre voi cătră sine, să slujăți slujbele cortului Domnului și să zvorîți înaintea adunării Domnului, să-i slujăți lui?

3, 7.

10. Și te apropie pre tine și pre toți frații tăi, feciorii lui Levi, împreună cu tine, și cercaț a preoți?

11. Așa tu și toată adunarea ta cea adunată cătră Dumnezeău! Și Aaron cine iaste, căce cârtiț asupra lui?“

12. Și trimise Moisi să cheame pre Dathan și pre Aviron, feciorii lui Eliav, și ziseră: „Nu ne vom sui.

13. Oare puțin e aceasta, căce ne-ai suit pre noi la pământ ce cură miare și lapte, ca să ne omori pre noi în pustie? Căci stăpânești noao? Boiarin ești?

14. Și tu la pământ ce cură miare și lapte ne-ai băgat pre noi și ne-ai dat noao sorți de țarină și vii? Ochii oamenilor acelora i-ai tăiat? Nu ne vom sui!“

15. Și să îngreue Moisi foarte și zise cătră Domnul: „Nu lua aminte la jârtva lor. N’am luat a niceunuia pohtă dentru ei, nice am chinuit pre niceunul dentru ei“.

1 Împ. 12, 3.

16. Și zise Moisi cătră Core: „Sfințește adunarea ta și fiț gata înaintea Domnului, tu și Aaron și ei, mâine.

17. Și luaț fieștecarele căția lui și veț pune preste eale tămâie; și veț aduce înaintea Domnului fieștecarele căția lui, 250 de cății, și tu și Aaron, fieștecarele căția lui“.

18. Și luo fieștecarele căția lui, și puseră preste eale foc, și puseră preste eale tămâie,

19. Și stătură lângă ușile cortului mărturiei Moisi și Aaron. Și să rădică asupra lor Core, toată a lui adunare, lângă ușa cortului mărturiei. Și se arătă slava Domnului la toată adunarea.

20. Și grăi Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, zicând:

21. „Osebiț fieștecarele de adunarea aceasta și voiu topi pre ei odată“.

v. 45; Ieș. 32, 10.

22. Și căzură pre fața lor și ziseră: „Dumnezeule, Dumnezeule părinților și a tot trupul! De au greșit un om, preste toată adunarea – urgia Domnului?“

27, 16; Evr. 12, 9.

23. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând: „Grăiaște adunării, zicând:

24. ‘Feriți-vă împrejur de la adunarea lui Core și Dathan și Aviron!’“.

25. Și să sculă Moisi și mearse cătră Dathan și Aviron, și mearseră împreună cu el toți bătrânii lui Izrail, și grăi cătră adunare, zicând:

26. „Osebiți-vă de la corturile oamenilor acestor năsâlnici și să nu vă atingeț de toate câte-s la ei, ca să nu pieriț împreună întru toată greșala lor“.

27. Și s’au ferit de la cortul lui Core și Dathan și Aviron împrejur. Și Dathan și Aviron ieșiră și stătură lângă ușile corturilor lor, și muierile lor, și

copiii lor, și marfa lor.

28. Și zise Moisi: „Întru aceasta veți cunoaște că Domnul m’au trimis pre mine să fac toate lucrurile acestea,

29. Căci nu de la mine: De vor muri după moartea a tuturor oamenilor aceștea sau după socotința a tuturor oamenilor, socotințe va fi lor, nu Domnul m’au trimis pre mine;

30. Ce numai întru prăpastie va arăta Domnul și, deschizând pământul gura lui, va înghiți pre dânșii, și pre casele lor, și colibile lor, și toate câte sânt la dânșii; și se vor pogori în iad vii, și veți cunoaște cum au întăritat oamenii aceștea pre Domnul“.

31. Și după ce au potolit grăind toate cuvintele acestea, să rupse pământul supt picioarele lor.

32. Și să deschise pământul și înghiți pre dânșii, și casele lor, și pre toți oamenii ce era cu Core, și dobitoacele lor.

26, 10; A 2 Leage 11, 6; Ps. 105, 18.

33. Și se pogorâră ei și toate câte-s la dânșii vii în iad și-i acoperi pre dânșii pământul și pieriră den mijlocul adunării.

34. Și tot Izrailul și cei premprejurul lor au fugit de glasul lor, căci au zis zicând: „Ca să nu ne înghiță pre noi pământul!“.

35. Și foc au ieșit de la Domnul și au mâncat pre cei 250 de oameni, cei ce aducea tămâie.

36. Și zise Domnul cătră Moisi și cătră Eliazar, feciorul lui Aaron preotul:

37. „Luați cățiile ceale de aramă den mijlocul celor arși, și focul cel strein acesta sămănând acolo, căce au sfințit cățiile păcătoșilor acestora întru sufletele lor.

38. Și fă pre eale custuri bătute, punere jârtăvnicului, căci s’au adus înaintea Domnului și s’au sfințit și s’au făcut întru semnu fiilor lui Izrail“.

39. Și luo Eliazar, feciorul lui Aaron preotul, cățiile ceale de aramă, câte au adus cei arși de tot,

40. Și le puseră pre dâsele punere jârtăvnicului, pomenire fiilor lui Izrail, pentru ca să nu vie nimenilea de alt neam, carele nu iaste den sementia lui Aaron, ca să puie tămâie înaintea Domnului, și să nu fie ca Core și adunarea lui, după cum au grăit Domnul pren mâna lui Moisi.

3, 10, 38.

41. Și cântiră fiii lui Izrail a doao zi pre Moisi și pre Aaron, zicând: „Voi ați omorât norodul Domnului“.

42. Și fu când învăluia adunarea pre Moisi și pre Aaron și să porniră preste cortul mărturie,

43. Și pre cort l-au acoperit norul și se-au ivit slava Domnului. Și întră Moisi și Aaron despre fața cortului mărturie.

44. Și grăi Domnul către Moisi și către Aaron, zicând:

45. „Osebiți-vă den mijlocul adunării aceștia, și-i voi topi pre dânșii odată!“.

46. Și căzură preste fața lor. Și zise Moisi către Aaron: „Ia căția și pune preste ea foc den jârtăvnic și pune preste ea tămâie și du degrab la tabără; și te roagă pentru ei, pentru că ieși urgie de la fața Domnului, începu a surpa norodul“.

Înțel. Sol. 18, 21.

47. Și luă Aaron precum au grăit lui Moisi și alergă la adunare; și iată, s'au început surparea întru norod. Și puse deasupra tămâie și să rugă pentru nărod.

48. Și stătu între mijlocul celor morți și celor vii și să potoli surparea.

49. Și fură cei morți întru surpare 14000 și 7 sute, fără cei ce au murit pentru Core.

50. Și să întoarse Aaron către Moisi, la ușa cortului mărturie, și să potoli surparea.

CAP 17

Adeverirea preoției lui Aaron.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

2. „Grăiaște fiilor lui Israil și ia de la ei toiag, toiag de la toți boiarii lor, dupe casele moșiilor lor, 12 toiage; și fieștecăruia scrie numele lui preste toiagul lui.

3. Și numele lui Aaron scrie peste toiagul lui Levi, pentru că iaste un toiag; după feliul casii moșiilor lor vor da.

4. Și le vei pune pre eale în cortul mărturie, împotriva mărturie, întru carii mă voi cunoaște ție acolo.

5. Și va fi omul pre carele voi aleage pre el, toiagul lui va odrăsi; și voi rădica de la tine cărteala fiilor lui Israil, câte ei cârtescu preste voi“.

6. Și grăi Moisi fiilor lui Israil; și-i deaderă lui toți boiarii lor toiag, la un boiaru un toiag, dupe boiaru, după casele moșiilor lor, doauăsprăzece

toiage. Și toiagul lui Aaron – în mijlocul toiagilor lor.

7. Și puse Moisi toiagile înaintea Domnului, în cortul mărturie.

8. Și fu a doo zi, și întră Moisi și Aaron în cortul mărturie și, iată, odrăsli toiagul lui Aaron în casa lui Levi, și scoase odraslă, și înflori flori și răsări nuci.

9. Și scoase Moisi toate toiagile de la fața Domnului cătră toți fiii lui Israil și văzură, și luară fieștecare toiagul lui.

10. Și zise Domnul cătră Moisi: „Pune toiagul lui Aaron înaintea mărturie lor, întru socotință, în semnu fiilor celor neascultători, și să să potolească cârteala lor de la mine, și nu vor muri“.

Evrei 9, 4.

11. Și făcu Moisi și Aaron câte au poruncit Domnul lui Moisi; așa au făcut.

12. Și ziseră fiii lui Israil cătră Moisi, zicând: „Iată ne-am topit, am pierit, ne-am potopit!“

13. Tot cela ce să atinge de cortul Domnului moare. Până în săvârșit vom muri?“

CAP 18

Slujba și veniturile preoților și a leviților.

1. Și zise Domnul cătră Aaron, zicând: „Tu, și feciorii tăi, și casa tătâni-tău împreună cu tine, veți lua începăturile sfintelor; și tu și feciorii tăi veți lua păcatele preoției voastre.

Preoția 16, 22.

2. Și pre frații tăi, feliul lui Levi, norodul tătâni-tău, apropie lângă tine și să să adaogă lângă tine și să slujască ție, și tu și feciorii tăi împreună cu tine – denaintea cortului mărturie.

3, 6.

3. Și vor păzi pazele tale și pazele cortului; fără numai cătră vasele ceale sfinte și cătră jârtăvnic nu să vor apropia, și nu vor muri și aceștea și voi.

3, 7, 8; și 4, 15.

4. Și să vor adaoge cătră tine și vor păzi pazele cortului mărturie, după toate slujbele cortului; și cel de alt neam nu să va apropia cătră tine.

1, 51; 3, 10, 38; Iezech. 44, 9.

5. Și veți păzi pazele sfintelor și pazele jârtăvnicului și nu va mai fi încă mânie întru fiii lui Israil.

6. Și eu am luat pre frații voștri, pre leviți, den mijlocul fiilor lui Israil, dare dată Domnului, a sluji slujbele cortului mărturie.

7. Și tu, și fiii tăi cu tine, veți cruța preoția voastră după tot chipul jârtăvnicului și cel denlăuntru a acoperemântului: șa veți sluji slujbele dare preoției voastre. Și cel striin de neam ce merge alătura cu voi va muri“.

3, 10, 38.

8. Și grăi Domnul cătră Aaron: „Și iată, eu am dat voao paza începăturilor mele. Dentre toate ceale sfințite mie de la fiii lui Israil, ție am dat aceastea, întru cinste, și fiilor tăi după tine, de leage veacinică.

31, 41.

9. Și aceasta fie voao den ceale sfințite ale sfintelor, den aduceri, den toate darurile lor și de la toate jârtvele lor și de la toată greșala lor și de la toate păcatele lor; câte-m dau mie den toate sfintele, ție va fi și fiilor tăi.

10. Întru Sfintele Sfintelor veți mânca pre eale; tot bărbatul va mânca pre eale, tu și fiii tăi, sfinte vor fi ție.

Preoția 6, 16, 26.

11. Și aceasta va fi voao: den cepăturile dărilor, den toate punerile fiilor lui Israil, ție am dat aceastea, și fiilor tăi, și featelor tale împreună cu tine, de leage veacinică. Tot curatul în casa ta va mânca pre eale.

Ieș. 29, 27.

12. Toată începătura untdelemnului, și toată începătura vinului, și a grâului începătura, dentr'însele câte vor da Domnului, ție le-am dat pre eale.

Ieș. 22, 29; A 2 Leage 18, 4.

13. Ceale dentâiu născute toate câte-s în pământul lor, câte vor aduce Domnului, ție vor fi. Tot curatul în casa ta va mânca pre eale.

14. Toată dania întru fiii lui Israil ție va fi.

Preoția 27, 28.

15. Și tot ce deschide tot zgăul dentru tot trupul, câte aduc Domnului, den om până în dobitoc, ție va fi; fără de numai cu mântuiri să vor mântui ceale dentâiu născute ale oamenilor; și ceale dentâiu născute ale dobitoacelor celor necurate veț mântui.

3, 40; Ieș. 13, 12 și 13; Preoția 27, 26; Ieș. 30, 13.

16. Și mântuirea lui, den lunatecu, prețul 5 sicli, după siclul cel sfânt, 20 de bani sânt.

3, 46, 47; Ieș. 30, 13.

17. Afară den ceale dentâiu născute a vițelor și den ceale dentâiu născute a oilor și ceale dentâiu născute ale caprelor: să nu le mântuiț, sfinte sântu. Și sângele lor vei turna preste jârtăvnic, și seul vei aduce aducere întru miros de bună mirosire Domnului.

18. Și cărnurile vor fi ție, ca și pieptul punerii, și după-brațul cel drept ție va fi.

Preoția 7, 22.

19. Toată luarea sfintelor, câte vor lua fiii lui Israil Domnului, am dat ție, și fiilor tăi, și featelor tale cu tine, de leage veacinică, făgăduință de sare veacinică iaste înaintea Domnului, ție și semenției tale după tine“.

31, 41.

20. Și grăi Domnul cătră Aaron: „În pământul lor să nu moștenești, și parte nu va fi ție întru dânșii, căci eu – partea ta și moștenirea ta în mijlocul fiilor lui Israil.

A 2 Leage 10, 9; 14, 27; Iezech. 44, 28.

21. Și fiilor lui Levi, iată, le-am dat tot ce e preste zeace în Israil întru sorțu, pentru slujbele lor câte ei slujăscu slujbă în cortul mărturie.

22. Și nu vor mai veni încă fiii lui Israil la cortul mărturie, ca să ia păcat purtătoriu de moarte.

23. Și va sluji levitul, el, slujba cortului mărturie și ei vor lua păcatele lor.

Preoția 16, 22; A 2 Leage 10, 9; 18, 1; Is. Navi 13, 14, 33.

24. De leage veacinică întru rudele lor. Și în mijlocul fiilor lui Israil nu vor moșteni moștenire, căci ceale preste zeace a fiilor lui Israil, câte vor osebi Domnului, luare am dat leviților în sorț. Pentru aceea am zis lor: ‘În mijlocul fiilor lui Israil nu vor moșteni sorțul’“.

A 2 Leage 26, 12.

25. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

26. „Și leviților vei grăi și vei zice cătră dânșii: ‘De veț lua de la fiii lui Israil cea preste zeace care v’am dat voao de la ei în sorțu, și veț lua voi de la dânșii luarea Domnului preste zeace den cel preste zeace al lui,

Neemia 10, 38.

27. Și să vor socoti voao luările voastre ca grâul de la arie și ca luarea de la teascu.

28. Așa veț lua și voi de la toate luările Domnului, den toate preste zecile voastre câte veț lua de la fiii lui Israil, și veț da dentr’însele luare Domnului,

lui Aaron preotul.

29. Den toate dările voastre să luați luare Domnului, den toate începăturile ceale sfințite de la el’.

30. Și veți zice către dânșii: ‘Când luați începătura de la el, și să va socoti leviților ca roada de la arie, cu luarea de la teascu.

31. Și veți mânca pre dânsa în tot locul voi, și fiii voștri, și casele voastre, căce plata aceasta voao iaste pentru slujbele voastre ceale den cortul mărturie.

32. Și nu veți lua pentru aceasta păcat, că de veți lua începătura de la el; și sfintele fiilor lui Israil să nu le spurcați, pentru ca să nu muriți’“.

CAP 19

Cenușa juncii roșii și apa curățeniei.

1. Și grăi Domnul către Moisi și Aaron, zicând:

2. „Aceasta e osăbirea legii, câte au poruncit Domnul, zicând: ‘Grăiaște fiilor lui Israil și să ia către tine juncă roșie curată, carea nu are în ea prihană și preste carea nu s’au pus preste ea jug,

3. Și o vei da pre ea către Eleazar preotul; și o vor scoate pre ea afară den tabără, la loc curat, și o vor junghea pre ea înaintea lui.

Preoția 14, 12; Evr. 13, 11.

4. Și va lua Eliazar den sângele ei, și va stropi denaintea feații cortului mărturie den sângele ei, de șapte ori.

Preoția 16, 19; Ps. 50, 8; Evr. 9, 13.

5. Și o vor arde pre dânsa de tot înaintea lui; și pialea ei și cărnurile și sângele ei cu baliga ei să vor arde-de-tot.

6. Și va lua preotul lemn de chedru și isop și roșu, și vor pune în mijlocul arderii-de-tot a juncii.

Preoția 14, 6, 51.

7. Și va spăla hainele lui preotul, și va spăla trupul lui cu apă; și după aceasta va intra înlăuntru la tabără, și necurat va fi preotul până în sară.

8. Și cel ce o arde pre dânsa va spăla hainile lui, și va scălda trupul lui cu apă; și necurat va fi până în sară.

9. Și va strânge om curat cenușa juncii și o va pune afară den tabără, la loc curat; și va fi adunării fiilor lui Israil întru pază, apă de stropire, curățenie iaste.

10. Și cel ce adună cenușa juncii va spăla hainele lui, și necurat va fi până în sară. Și va fi fiilor lui Israil și celor nemearnici ce sânt lângă voi în mijlocul vostru de leage veacinică.

11. Cela ce să atinge de cel mort a tot sufletul omului necurat va fi în șapte zile.

Preoția 11, 36.

12. Acesta să va curăți în ziua a treia și în ziua a șaptea și curat va fi; iară de nu să va curăți în ziua a treia și în ziua a șaptea, nu va fi curat.

31, 19.

13. Tot cela ce să atinge de cel mort den tot sufletul omului de va muri, și nu să va curăți, cortul Domnului au pângărit; să va zdrobi sufletul acela dentru Israil. Căce apa stropirei nu s'au stropit preste el, necurat iaste, căci necurăția lui într'însul iaste.

Preoția 15, 31.

14. Și aceasta e leagea, om de va muri în casă: tot cela ce întră înlăuntru în casă, și câte sânt în casă, necurate vor fi șapte zile.

15. Și toată unealta deschisă, câte nu-s cu legături legate preste dânsa, necurat iaste.

16. Și tot cela ce să va atinge la fața copilului rănit, au mort, au os omenescu, au mormânt, șapte zile necurat va fi.

17. Și vor lua celui necurat den spuza cea arsă a curățeniei și vor turna preste ea apă vie într'un vas.

18. Și va lua isop și va muia în apă om curat; și va stropi preste casă și preste haine și preste suflete, câte vor fi acolo, și preste cel atinsu de osul omenescu, au de cel rănit, au de cel mort, au de mormânt.

Ps. 50, 8.

19. Și va stropi cel curat preste cel necurat, în ziua a treia și în ziua a șaptea, și să va curăți în ziua a șaptea. Și va spăla hainele lui, și va scălda trupul lui cu apă; și necurat va fi până în sară.

20. Și om carele să va pângări și nu să va curăți, va pieri sufletul acela den mijlocul adunării, căci sfintele Domnului au pângărit; cu apă de stropire nu se-au stropit pre dânsul, necurat iaste.

21. Și va fi voao de leage veacinică. Și cel ce să stropeaște apă de stropire va spăla hainele lui, și cela ce să atinge de apa stropirii necurat va fi până în sară.

22. Și de tot ce să va atinge de el, cel necurat, necurat va fi; și sufletul ce să atinge necurat va fi până în sară”.

CAP 20

Apa den piatră. Moartea Mariamii și a lui Aaron.

1. Și veniră fiii lui Israil, toată adunarea, la pustiiul lui Sin, în luna dentâi. Și rămase nărodul la Cadis. Și muri acolo Mariam, și să îngropă acolo.

33, 36.

2. Și nu era apă la adunare. Și să adunară preste Moisi și Aaron.

Ieș. 17, 1.

3. Și suduia nărodul pre Moisi, zicând: „Macară să fim pierit în pierirea fraților noștri înaintea Domnului!

4. Și pentru căce aț suit adunarea Domnului la pustia aceasta, ca să ne omorât pre noi și dobitoacile noastre?

Ieș. 16, 3; 17, 3.

5. Și pentru căce aceasta, ne-aț suit pre noi de la Eghipet, ca să venim la locul acest rău, loc carele nu să samănă nici zmochini, nici vii, nici rodii, nici apă iaste de băut?“.

6. Și veni Moisi și Aaron de la fața adunării la ușa cortului mărturiei și căzură preste față; și să ivi slava Domului cătră dânșii.

7. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

8. „Ia toiagul tău și adună adunarea, tu și Aaron, frate-tău, și grăiț cătră piatră, înaintea lor, și va da apele ei. Și veț scoate lor apă den piatră, și veț adăpa adunarea și dobitoacele lor“.

9. Și luo Moisi toiagul den naintea Domnului, după cum au poruncit Domnul.

10. Și adună Moisi și Aaron adunarea denaintea pietrii și zise cătră ei: „Ascultați-mă, cei neascultători! Au den piatra aceasta voi scoate voao apă?“

Ieș. 17, 5, 6.

11. Și rădicând Moisi mâna lui, au lovit piatra cu toiagul de doao ori. Și ieși apă multă și bău adunarea și dobitoacele lor.

Ieș. 17, 6; Isaia 48, 21; 1 Cor. 10, 4.

12. Și zise Domnul cătră Moisi și Aaron: „Căci nu aț crezut, să mă sfințiț înaintea fiilor lui Israil, pentru aceaea nu veț băga voi adunarea aceasta în pământul care am dat lor“.

A 2 Leage 1, 37.

13. Aceasta e Apa Pricii, căci se-au suduit fiii lui Israil înaintea Domnului, și să sfinți întru ei.

Ieș. 17, 7; A 2 Leage 33, 8.

14. Și trimise Moisi soli de la Cadis către împăratul Edom, zicând: „Aceasta zice fratele tău Israil: Tu știi toată osteneala ce-au aflat pre noi.

A 2 Leage 23, 7.

15. Și pogorâră părinții noștri la Eghipet și nemernicim la Eghipet zile multe. Și ne-au chinuit pre noi eghipteanii și pre părinții noștri.

Num. 20, 15, 16.

16. Și am strigat către Domnul, și au auzit Domnul glasul nostru. Și trimițând îngerul, ne-au scos pre noi de la Eghipet, și acum sântem în Cadis, cetatea den partea hotarălor tale.

Ieș. 2, 9, 23; Fapt. Ap. 7, 30, 38.

17. Să treacem pren pământul tău; nu vom trece pren țarine, nice pren vii, nice vom bea apă den fântâna ta; pre cale împărătească vom merge, nu ne vom abate în direapta, nice în stânga, până vom trece hotarăle tale!“

18. Și zise către el Edom: „Nu vei trece pren mine; iară de nu, cu războiu voi ieși în timpinarea ta“.

19. Și ziseră lui fiii lui Israil: „Pre lângă munte vom trece; iară de vom bea den apa ta, eu și dobitoacele meale, da-ț-vom prețul ție; ce lucrul nemică iaste, pre lângă munte vom trece!“

A 2 Leage 2, 6.

20. Și el zise: „Nu vei trece pren mine!“ Și ieși lui în timpinare Edom, cu gloată grea și cu mână tare.

21. Și nu vru Edom să dea lui Israil să treacă pren hotarăle lui. Și să abātu Israil de la dânsul.

Jud. 11, 18.

22. Și să rădicară de la Cades și mearseră fiii lui Israil, toată adunarea, la Or muntele.

33, 37.

23. Și zise Domnul către Moisi și Aaron, în muntele Or, pre hotarăle pământului Edom, zicând:

24. „Să să adaogă Aaron către norodul lui; căci nu veți intra în pământul carele am dat fiilor lui Israil în țineare, pentru căce m'ați întărâtat pre mine la Apa Pricii.

25. Ia pre Aaron, fratele tău, și pre Eliazar, feciorul lui, și-i suie pre ei la Or muntele, înaintea a toată adunarea.

A 2 Leage 32, 50.

26. Și dezbracă pre Aaron de -mbrăcăminte la lui, și îmbracă pre Eliazar, feciorul lui; și Aaron, adăogându-se, să moară acolo“.

27. Și făcu Moisi după cum au poruncit Domnul lui. Și i-au suit pre dâșii în Or muntele, înaintea a toată adunarea.

28. Și dezbracă pre Aaron de hainele lui, și au îmbrăcat cu eale pre Eliazar, feciorul lui. Și muri Aaron acolo, pre vârful muntelui. Și pogorî Moisi și Eliazar den munte.

A 2 Leage 10, 6.

29. Și văzu toată adunarea cum au murit Aaron și au plânsu pre Aaron 30 de zile toată casa lui Israil.

Fac. 50, 3; A 2 Leage 34, 8.

CAP 21

Șarpele de aramă.

1. Și auzi hananeul, împăratul Arad, cela ce lăcuia spre pustiiu, cum au venit Israil calea Atharim, și deade războiu cătră Israil, și robi dentru ei robime.

33, 40.

2. Și să rugă Israil rugă Domnului și zise: „De-m vei da pre norodul acesta supt mâna mea, voi anathematisi pre el și pre cetățile lui“.

Fac. 28, 20.

3. Și auzi Domnul glasul lui Israil, și deade pre hananeu supt mâna lui. Și anathematisi pre dânsul și cetățile lui; și numi numele locului aceleia Anathema.

4. Și rădicându-se den muntele lui Or, calea spre Marea Roșie, au încunjurat pământul Edom. Și au leșănat norodul pre cale

33, 41.

5. Și clevetiia norodul cătră Dumnezău și asupra lui Moisi, zicând: „Pentru căce ne-ai scos pre noi de la Eghipet ca să ne omori pre noi în pustie? Căce nu iaste pâine, nice apă, și sufletul nostru s’au supărat în pâinea ceastă deșartă“.

11, 20; A 2 Leage 9, 22.

6. Și trimise Domnul la norod șarpia cei ce omorâia și mușca pre norod, și muri norod mult den fiii lui Israil.

Înțel. Sol. 16, 5; 1 Cor. 10, 9.

7. Și mergând norodul către Moisi, zicea: „Am greșit, căce am grăit de rău asupra Domnului și asupra ta. Roagă-te dară către Domnul și să ia de la noi pre șarpe“.

8. Și să rugă Moisi către Domnul, pentru norod, și zise Domnul către Moisi: „Fă-ți ție șarpe, și-l pune pre dânsul pre un semnu; și va fi de va mușca șarpele pre om, tot cel mușcat, văzând pre dânsul, va trăi“.

Ioan 3, 14.

9. Și făcu Moisi șarpe de aramă, și-l puse pre dânsul pre un semnu; și fu când mușca șarpele pre om, și căuta pre șarpele cel de aramă și trăia.

Ioan 3, 14; 4 Împ. 18, 4.

10. Și să rădicară fiii lui Israil și să tăbărâă la Oboth.

33, 43.

11. Și rădicându-se de la Oboth, s’au tăbărât la Ahelghe, cea decindea în pustie, carea iaste despre fața Moav, despre răsărita soarelui.

12. Și de acolo s’au sculat și să tăbărâă la valea Zared.

13. Și de acolo râdecându-se, s’au tăbărât decindea de Arnon, în pustie ceaea ce iaste afară den hotarăle amoreilor; pentru că iaste Arnon hotarăle Moav între mijlocul lui Moav și între mijlocul amoreului.

Jud. 11, 18.

14. Pentru aceaea să zice în carte: „Războiu al Domnului pre Zoov au pârjolit și pârâile Arnon.

15. Și pârâile le-au pus lăcașul lui Ir, și să alătură cu hotarăle Moav“.

16. Și de acolo – Fântâna; aceasta iaste fântâna carea au zis Domnul către Moisi: „Adună norodul și le voi da lor apă să bea“.

17. Atuncea au cântat Israil cântarea aceasta, la fântână: „Faceț începătură Lui!

18. Fântână, au săpatu-o pre dânsa boiarii, cioplit-au pre ea împărații limbilor, întru împărația lor, stăpânind pre dânșii!“

19. Și de la fântână, la Manthanail; și de la Manthanail, la Naadiil; și de la Naadiil, la Vamoth;

20. Și de la Vamoth, la Napi, carele iaste în câmpul lui Moav, den vârful celui cioplit, ce caută spre fața pustiiului.

21. Și au trimis Moisi soli către Sion, împăratul amoreilor, cu cuvinte de pace, zicând:

A 2 Leage 2, 26.

22. „Vom treace pren pământul tău; pre cale vom merge, nu ne vom abate nice la țarină, nice la vie, nice vom bea apă den fântâna ta; pre cale

împărătească vom merge, până vom trece hotărâle tale“.

23. Și n’au dat Sion lui Izrail ca să treacă pre hotărâle lui. Și adună Sion pre norodul lui tot, și ieși să stea împotriva lui Izrail la pustiiu. Și veni la Iasa, și să tocmi împotriva lui Izrail.

A 2 Leage 2, 30; și 29, 7.

24. Și lovi pre dânsul Izrail cu ucidere de sabie, și-i stăpâni pământul lui, de la Arnon până la Iiavoc, până la feciorii Aman; că în Iazir hotarul fiilor lui Aman iaste.

A 2 Leage 2, 33; Jud. 11, 13; Ps. 134, 10, 12; Amos 2, 9.

25. Și luo Izrail toate cetățile aceastea, și lăcui Izrail în toate cetățile amoreilor, în Esevon și în toate ceale ce se apropie la eale.

A 2 Leage 2, 34, 35.

26. Pentru că iaste Esevon cetatea lui Sion, împăratul amoreilor. Și acesta au bătut pre împăratul Moav, mai nainte, și au luat tot pământul lui, de la Aroir până la Arnon.

27. Pentru aceaea vor grăi pilduitorii: „Venit la Esevon, pentru să să zidească și să să tocmească cetatea Sion!

28. Căci foc au ieșit de la Esevon și pară den cetatea Sion; și mîncă până la Moav, și mîncă stâlpii Arnon.

Isaia 15. 1.

29. Vai ție, Moav! Pierit-au nărodul Hamos, să deaderă fiii lor să să mîntuiască, și featele lor robite la împăratul amoreilor, Sion.

Jud. 11, 21; 3 Împ. 11, 7.

30. Și semânța lor piare, Esevon până la Devon, și muierile lor încă arseră cu foc preste Moav“.

31. Și lăcui Izrail în toate cetățile amoreilor.

32. Și au trimis Moisi ca să socotească pre Iazir. Și au luatu-o pre ea și satele ei, și au scos pre amoreu, pre carele era acolo.

33. Și întorcându-se, s’au suit pre calea cea de la Vasan. Și ieși Og, împăratul Vasan, în timpinarea lor, și tot nărodul lui, la războiu, la Edrain.

A 2 Leage 1, 4; 3, 1-3; 4, 47; 29, 7.

34. Și zise Domnul cătră Moisi: „Să nu te temi de el, căci în mânile tale l-am dat pre dânsul, și tot nărodul lui, și tot pământul lui; și vei face lui după cum ai făcut lui Sion, împăratul amoreilor, care lăcuia la Esevon“.

35. Și lovi pre el, și pre feciorii lui, și tot nărodul lui, până n’au lăsat dentr’însul prinsu viu, și au moștenit pământul lor.

Ieș. 14, 28.

CAP 22

Valaam.

1. Și rădicându-se fiii lui Izrail, să tăbărără cătră apusul Moav, lângă Iordan, cătră Ierihon.

26, 3; 33, 48.

2. Și văzând Valac, feciorul lui Sipfor, toate câte au făcut Izrail amoreului,

3. Și să temu Moav de nărod foarte, căci mulți era; și să îngreuia Moav de cătră fața fiilor lui Israil.

4. Și zise Moav bătrânimei lui Madiam: „Acuma va aleage adunarea aceasta pre toți cei împrejureanii noștri, ca când ar aleage vițelul ceale verzi den câmpu“. Și Valac, feciorul lui Sepfor, împăratul Moav era pe vreamea aceea. _

5. Și trimise soli cătră Valaam, feciorul lui Veor Fathura, carele iaste la râul pământului fiilor nărodului său, să-l cheame pre el, zicând: „Iată, norod au ieșit de la Eghipet și, iată, au acoperit de tot fața pământului; și acesta șade țiindu-se de mine.

Is. Navi 24, 9.

6. Și acuma vino, bleastă-mă mie pre narodul acesta, căci mai tare decât mine iaste; de voiui putea să ucig dentru ei, și-i voiui scoate pre ei den pământ, căci știu: pre carii vei blagoslovi, blagosloviț sânt, și pre carii vei blestema tu, blestemați sânt“.

7. Și să duse bătrânimea lui Moav și bătrânimea lui Madiam, și vrăjile întru mânilor lor, și veniră cătră Valaam și ziseră lui cuvintele lui Valac.

Is. Navi 13, 22.

8. Și zise cătră ei: „Găzduiți aici de noapte, și voiui răspunde voao lucruri care va grăi Domnul cătră mine“.

9. Și rămaseră boiarii lui Moav lângă Valaam, și veni Dumnezău la Valaam și zise lui: „Ce sânt acești oameni la tine?“

10. Și zise Valaam cătră Dumnezău: „Valac, feciorul lui Sepfor, împăratul Moav, au trimis pre ei cătră mine, zicând:

11. ‘Iată, norod au ieșit de la Eghipet și au acoperit fața pământului; și acesta șade țiindu-se de mine. Și acum, vino de-l bleastă-mă mie pre dânsul, de voiui putea să omor pre el, și-l voiui scoate pre dânsul de pre pământ’“.

12. Și zise Domnul cătră Valaam: „Nu vei merge cu dâșii, nice vei blestema pre norod, pentru că iaste blagoslovit“.

13. Și sculându-se Valaam dimineața, au zis cătră boiarii lui Valac: „Alergați cătră domnul vostru, nu mă lăsa Dumnezeu să mergu cu voi”.

14. Și sculându-se boiarii Moav, au venit cătră Valac și ziseră lui: „Nu va Valaam să meargă cu noi”.

15. Și adaoase încă Valac a trimite boiari mai mulți și mai cinstiți decât aceștea.

16. Și veniră la Valaam și-i ziseră lui: „Aceștea zice Valac al lui Sepfor: ‘Rogu-te, nu te lenevi a veni cătră mine!’

17. Pentru că cu cinste te voi cinsti, și toate câte-m vei zice mie voi face ție; și vino de bleastă mie pre norodul acesta”.

24, 11.

18. Și răspunse Valaam și zise boiariilor lui Valac: „De-m va da mie Valac plină casa lui de argint și de aur, nu voi putea să calcu cuvântul Domnului Dumnezeu, ca să-l fac pre el mic au mare, întru cugetul meu.

3 Împ. 22, 14.

19. Și acum rămâneți aicea în noaptea aceasta și voi, și voi cunoaște ce va adaoage Domnul a grăi cătră mine”.

20. Și veni Dumnezeu cătră Valaam noaptea și-i zise lui: „De-au venit ca să te cheame oamenii aceștea, sculându-te urmează lor; ce cuvântul carele voi grăi cătră tine, acela vei face!”.

21. Și sculându-se Valaam dimineața, au înșălat măgărița lui și mearse cu boiarii Moav.

22. Și să mânia cu mânie Dumnezeu, căce mergea el cătră Dânsul. Și să sculă îngerul lui Dumnezeu ca să-l mustre pre el în drum; și el încălecasse pre măgărița lui, și doao slugi ale lui – cu dânsul.

1 Petr. 2, 15.

23. Și văzând măgărița pre îngerul lui Dumnezeu stând împotriva pre cale și cu sabia zmultă în mâna lui, și să abātu măgărița den cale și mergea la câmpu. Și bătea măgărița cu toiagul lui, ca să o îndireapteaze pre ea în cale.

24. Și stātu îngerul Domnului întru răzoarele viilor, gard dencoace și gard dencoalea.

25. Și văzând măgărița pre îngerul lui Dumnezeu, strânse pre ea cătră părate, și strânse piciorul lui Valaam cătră părate; și adaoase încă a o bate pre dânsa.

26. Și adaoase îngerul lui Dumnezeu și, mărgând, stātu în loc strâmtu, la care nu era a să abate în dereapta au în stânga.

27. Și văzând măgărița pre îngerul lui Dumnezeu, au șezut supt Valaam. Și să mânia Valaam și bătea pre măgărița cu toiagul.

28. Și deschise Dumnezeu gura măgăriții și zise cătră Valaam: „Ce ți-am făcut de m'ai bătut de trei ori cu aceasta?”

2 Petr. 2, 16; Iuda v. 11.

29. Și zise Valaam măgăriții: „Căce m'ai batjocorit; și, de aș fi avut cuțit în mâna mea, te-aș fi junghiat”.

30. Și zise măgărița cătră Valaam: „Nu-s eu măgărița ta, pre care ai încălecat den tinerețele tale până în ziua de astăzi? Au doară cu nesocotințe nesocotind am făcut ție aceasta?” Și el zise: „Ba!”

31. Și descoperi Dumnezeu ochii lui Valaam, și văzu pre îngerul Domnului stând împotrivă pre cale, și sabie zmultă în mâna lui. Și plecându-se, s'au închinat feții lui.

32. Și-i zise lui îngerul lui Dumnezeu: „Pentru căce ți-ai lovit pre măgărița ta acum a treia oară? Și iată, eu ieșiu la mustrea ta, pentru că nu iaste calea ta dreaptă înaintea mea. Și văzându-mă măgărița, s'au abătut de la mine a treia oară, cu aceasta;

33. Și să nu să fie abătut de la mine, acum pre tine te-aș fi omorât, și pre ea aș fi ferit”.

34. Și zise Valaam îngerului Domnului: „Greșit-am, pentru căce n'am știut că tu mi'ai stătut împotrivă, întru întimpinarea mea, pre cale; și acum, de nu-ți place ție, mă voiu întoarce”.

35. Și zise îngerul lui Dumnezeu cătră Valaam: „Pasă împreună cu oamenii aceștea, fără numai cuvântul carele voi zice cătră tine, acesta să-l păzești se-l grăiești!” Și mearse Valaam împreună cu boiarii lui Valac.

23, 16.

36. Și auzind Valac cum vine Valaam, ieși în timpinarea lui la cetatea Moav, care iaste la hotarale Arnon, carea iaste despre partea hotarilor.

37. Și zise Valac cătră Valaam: „Nu am trimis cătră tine a te chema? Căci nu veniai cătră mine? Adevărat, nu voi putea să te cinstesc?”

38. Și zise Valaam cătră Valac: „Iată, viniiu cătră tine; acum puternic voi fi a grăi cevaș? Cuvântul carele în va pune Dumnezeu în gura mea, acela voi grăi”.

23, 12, 26.

39. Și mearse Valaam cu Valac și veniră la cetățile curților.

40. Și junghe Valac oi și viței și trimise lui Valaam și boiarii ce era cu el.

41. Și fu dimineața și, luând Valac pre Valaam, l-au suit pre el la stâlpul lui Vaal și-i arătă lui de acolo o parte oarece de nărod.

CAP 23

Valaam blagoslovește pre Israiliți.

1. Și zise Valaam lui Valac: „Fă-m mie aicea 7 jârtăvnice și-m gătește aicea 7 viței și 7 berbeci“.

2. Și făcu Valac dupre cum au zis lui Valaam; și aduse vițel și berbeace pre jârtăvnic.

3. Și zise Valaam cătră Valac: „Stăi aproape de jârtva ta, și voiu merge, cândai mi se va arăta Dumnezeu în timpinare; și cuvântul care îm va arăta mie, ți-l voiu spune ție“. Și stătu Valac lângă jârtva lui, și Valaam mergea ca să întreabe pre Dumnezeu; și mergea drept și să arătă Dumnezeu lui Valaam.

4. Și zise cătră el Valaam: „Ceale 7 cuptoare le-am gătit, și am suit vițel și berbeace pre cuptoriu“.

5. Și puse Dumnezeu cuvânt în gura lui Valaam și zise: „Întorcându-te cătră Valac, așa vei grăi!“

6. Și să întoarse cătră el; iară el sta departe de arderile lui de tot, și toți boiarii lui Moav împreună cu el. Și să făcu Duhul lui Dumnezeu preste el.

7. Și luând pilda lui, zise: „Den Mijlocul-râurilor m’au chemat pre mine Valac, împăratul Moav, den munți de spre răsărit, zicând: ‘Vino, bleastă-m mie pre Iacov, și vino, osândește-m pre Izrail!’

8. Ce voiu osândi pre cela ce nu osândește Domnul? Au ce voiu blestema pre carele nu-l bleastă Dumnezeu?

9. Căci den vârful munților vedea-l-voiu pre el și de la dealuri cunoaște-voiu pre dânsul: Iată, norodul sângur va lăcui, și în limbi nu se va socoti.

A 2 Leage 33, 28.

10. Cine au socotit sementia lui Iacov? Și cine va număra năroadele lui Izrail? Să moară sufletul meu în sufletele dreptilor și să să facă sămânța mea ca sămânța lor“.

11. Și zise Valac cătră Valaam: „Ce mi’ai făcut mie? La blestemul vrăjmașilor miei te-am chemat pre tine și, iată, ai blagoslovit blagoslovenie!“.

12. Și zise Valaam către Valac: „Au nu câte va pune Dumnezeu în rostul meu, aceasta voi păzi a grăi?”.

22, 38.

13. Și zise către el Valac: „Mai vino încă cu mine într’alt loc, de unde nu vei vedea pre dânsul de acolo, fără de numai o parte dentr’însul vei vedea, iară pre toți nu-i vei vedea. Și bleastă-mă mie pre dânsul de acolo”.

14. Și luă pre dânsul într’un piscu de țarină, pre vârful celui cioplit; și zidi acolo 7 jârtăvnice, și sui vițel și berbeace preste jârtăvnic. Și zise Valaam către Valac:

15. „Stăi acolo lângă jârtva ta, iară eu voi merge să întreb pre Dumnezeu”.

16. Și să întimpină Dumnezeu cu Valaam; și-i puse cuvânt în gura lui și zise: „Întoarce-te către Valac și acestea vei grăi”.

22, 35.

17. Și să întoarse către dânsul, iară el sta aproape de arderea-de-tot a lui, și toți boiarii lui Moav cu dânsul. Și-i zise lui Valac: „Ce-au grăit Domnul?”

18. Și luând pilda lui, zise: „Scoală-te, Valac, și ascultă! Ascultă mărturie, feciorul lui Sepfor!

19. Nu iaste ca omul Dumnezeu, să să clătească, nice ca fiiul omului, să să înfricoșaze. El au zis, nu va face? Grăi-va, și nu va rămânea?

1 Împ. 15, 29; Iacov 1, 17.

20. Iată că a blagoslovi m’am luat, blagoslovi-voiu și nu voi întoarce.

21. Nu va fi osteneală în Iacov, nice se va ivi osteneală în Izrail. Domnul Dumnezeul lui – cu dânsul; ceale mărite ale boiariilor – întru dânsul.

Ps. 31, 1, 2; Ierem. 50, 20; Râm. 4, 7.

22. Dumnezeul cela ce au scos pre dânsul de la Eghipet, ca slava celui-cu-un-cornu al lui.

23. Pentru că nu iaste descântec în Iacov, nice vraje întru Izrail. După vreamă se va grăi lui Iacov și lui Izrail:

24. ‘Ce va săvârși Domnul! Iată, nărodul ca un puiu de leu să va scula, și ca un leu să va semeți; nu va dormi până va mânca vânat și sângele răniților va bea!’”

Fac. 49, 9.

25. Și zise Valac către Valaam: „Nice cu blesteame vei blestăma mie pre el, nice blagoslovind să nu-l blagoslovești pre el!”

26. Și răspunzând Valaam, zise lui Valac: „N’am grăit ție, zicând: ‘Cuvântul carele îmi va zice Dumnezeu, acela voi face’?”

22, 18, 38.

27. Și zise Valac către Valaam: „Vino să te iau la alt loc, de va plăcea lui Dumnezeu, și-l blestemă mie pre dânsul, de acolo“.

28. Și au luat Valac pre Valaam pre vârful lui Fogor, cel ce să întinde la pustiiu.

29. Și zise Valaam către Valac: „Zidește-m mie aicea șapte cuptoare și gătește mie șapte viței și șapte berbeci!“

30. Și făcu Valac după cum au zis lui Valaam, și sui vițel și berbeace preste cuptoriu.

CAP 24

Proorocia lui Valaam.

1. Și văzând Valaam că bine iaste înaintea Domnului a blagoslovi pre Israil, n’au mersu după obiceiul lui în timpinarea vrăjilor; și-ș întoarse fața lui la pustiiu.

2. Și rădicând Valaam ochii lui, văzu pre Israil tăbărât după neamuri. Și să făcu preste el Duhul lui Dumnezeu. Și luând pilda lui, zise:

3. „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevărat,

4. Zice cela ce aude cuvinte tari, văzând care vedearea lui Dumnezeu au văzut, în somnu, descoperiți ochii lui.

5. Forte bune ți-s casele, Iacove, corturile tale, Israil!

6. Ca niște desișuri umbrind, și ca niște grădini lângă râuri, și ca niște corturi care le-au întinsu Domnul, și ca niște chedri lângă ape.

7. Ieși-va om den seminția lui, și va stăpâni a limbi multe, și să va înălța a lui Gog împărăția lui, și să va creaste împărăția lui.

8. Dumnezeu l-au povățuit pre el de la Eghipet, ca slava celui-cu-un-cornu a lui, va mânca limbile vrăjmașilor lui, și grăsimile lor le va suge ca măduha, și cu săgețile lui va săgeta de tot pre vrăjmași.

23, 22.

9. Culcându-se, s’au odihnit ca un leu și ca un puiu de leu; cine-l va scula pre el? Ceia ce te blagoslovescu pre tine s’au blagoslovit, și cea ce te-au blestemat s’au blestemat!“.

Fac. 49, 9; Mih. 5, 8.

10. Și să mânie Valac pre Valaam, și lovi cu mânilor lui, și zise Valac către Valaam: „A blestema pre vrăjmașul meu te-am chemat, și, iată,

blagoslovind l-ai blagoslovit al treilea rând.

11. Acum dară, fugi la locul tău! Am zis să te cinstesc pre tine, și acum te-au lipsit Domnul de slavă“.

22, 17.

12. Și zise Valaam către Valac: „Au nu și solilor tăi carii ai trimis la mine am grăit, zicând:

13. ‘De-m va da Valac plină casa lui de argint și de aur, nu voi putea să calcu cuvântul Domnului, să-l fac pre el bun au rău de la mine; câte-m va zice mie Dumnezeu, acestea voi zice’?

22, 18.

14. Și acum, iată, alergu la locul meu, vino să te sfătuiescu ce va face norodul acesta norodului tău, la sfârșitul zilelor“.

15. Și luând pilda lui, zise: „Zice Valaam, feciorul lui Veor, zice omul cel adevărat văzând, auzind cuvintele lui Dumnezeu.

16. Știind știința celui nalt și vederea lui Dumnezeu văzând, în somnu, descoperiți ochii lui: Arăta-voiu lui, și nu acum.

17. Fericescu, și nu să apropie; răsări-va stea den Iacov și să va scula om den Israil și va zdrobi pre căpeteniile lui Moav și va prăda pre toți feciorii lui Sith.

18. Și va fi Edom moștenire, și va fi moștenirea Isaf, vrăjmașul lui, și Israil au făcut cu vârtute.

19. Și să va scula den Iacov și va piarde pre cel ce să mântuiaște den cetate“.

2 Împ. 8, 14; Ps. 59, 9.

20. Și văzând pre Amalic și luând pilda lui, zise: „Începătura limbilor – Amalic, și seminția lor va pieri“.

Ieș. 17, 8; și 14.

21. Și văzând pre Chineu și luând pilda lui, zise: „Tare e lăcașul tău; și de vei pune în piatră cuiubul tău,

Jud. 1, 16.

22. Și de se va face lui Veor cuiubu de hicleșug, asirianii te vor robi pre tine“.

23. Și văzând pre Og și luând pilda lui, zise: „O! O! Cine va trăi când va pune acestea Dumnezeu?!

24. Și va ieși den mâna chiteilor și vor munci pre Asur, și vor chinui pre evreai, și ei toți odată vor pieri“.

25. Și sculându-se Valaam, s’au dus întorcându-se la locul lui. Și Valac s’au dus către dânsul.

CAP 25

Pedeapsa pentru idolatrie și desfrânare.

1. Și poposi Israil în Satim și să spurcă norodul a curvi la featele Moav.

Ieș. 34, 16.

2. Și-i chemară pre ei la jârtvele idolilor lor și au mâncat norodul den jârtvele lor și s’au închinat chipurilor lor.

3. Și să închină Israil lui Velfegor, și să mânie cu mânie Domnul pre Israil. Și zise Domnul către Moisi:

31, 16; Iosia 9, 10.

4. „Ia pre căpeteniile norodului și-i arată pre ei Domnului, dempreajma soarelui, și să va întoarce urgia mâniei Domnului de la Israil“.

Is. Navi 22, 17; A 2 Leage 4, 3; Ieș. 32, 27.

5. Și zise Moisi neamurilor lui Israil: „Ucideți fieștecarele pre ruda lui, pre cel ce-au săvârșit lui Velfegor“.

6. Și iată, om den fiii lui Israil venind, au apropiat pre fratele lui către madiancă, înaintea lui Moisi și înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil; și ei plângea lângă ușale cortului mărturie.

7. Și văzând Finees, feciorul lui Eliazar, fiiul lui Aaron preotul, să sculă den mijlocul adunării și, luând fuștele în mână,

Ieș. 6, 25; Ps. 105, 30.

8. Întră dendărătul omului israilteanului la cuptoriu și junghe pre amândoi: și pre omul israiltean, și pre muiare pren zgăul ei. Și să potoli rana dentru fiii lui Israil.

9. Și fură cei morți întru rană 20 și 4 de mii.

1 Cor. 10, 8.

10. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

11. „Finees, feciorul lui Eleazar, fiiul lui Aaron preotul, au potolit mânia mea de la fiii lui Israil, când îm râvniia râvnire întru ei; și nu am topit pre fiii lui Israil cu râvnirea mea.

12. Așa am zis: ‘Iată, eu am dat lui făgăduința mea a păcii’.

Ps. 105, 31.

13. Și va fi lui, și sementiei lui după dânsul, făgăduință preoției veacinică, pentru că au râvnit Dumnăzăului lui și s’au rugat pentru fiii lui Israil“.

1 Paralip. 6, 4.

14. Și numele omului celui lovit, israilteanului, carele s’au lovit cu madineanca, Zamvri, feciorul lui Salo, boiaru casii moșiii lui Semeon.

15. Și numele muierii, madianeancăi cei lovite, Hazvi, fata lui Sur, boiaru limbii lui Somoth, casii moșiei iaste a lui Madiam.

31, 8.

16. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

17. „Grăiaște fiilor lui Israil, zicând:

18. ‘Învărașiți-vă cu madianiteanii și omorâți pre dânsii, căce vrăjmășăscu ei voao cu ficleşug, câte ficlenescu voao pren Fogor, și pentru Hazvi, fata boiariului Madiam, sora lor cea rănită în ziua ranii pentru Fogor’“.

Apoc. 18, 6.

CAP 26

Socoteala din nou a norodului.

1. Și fu după rană, și grăi Domnul cătră Moisi și Eliazar preotul, zicând:

2. „Ia căpetenia a toată adunarea fiilor lui Israil, den 20 de ani și în sus, după casele moșiilor lor, tot cela ce iase să să tocmească la războiu în Israil!“

1, 3; Ieș. 30, 12.

3. Și grăi Moisi și Eliazar preotul cu dânsii în Aravoth Moav, la Iordan, de spre Iereho, zicând:

22, 1.

4. „Den 20 de ani și în sus, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi“. Și fiii lui Israil ce-au ieșit de la Eghipet:

1, 1, 2, 3.

5. Ruvin, dentâiu născut al lui Israil; și fiii lui Ruvin: Enoh și norodul lui Enoh: lu Falu, norodul lui Falu.

Fac. 46, 9; Ieș. 6, 14; 1 Paralip. 5, 1.

6. Lui Asron, norodul lui Asron; lu Harmi, norodul lui Harmi.

7. Acestea-s noroadele lui Ruvin; și să făcu socoteala lor: 43000 și 700 și 30.

8. Și feciorii lui Falu: Eliav.

9. Și feciorii lui Eliav: Namuil și Dathan și Aviron. Acestea-s cei aleși ai adunării, acestea-s ceia ce au stătut împotrivă lui Moisi și lui Aaron la adunarea lui Core, întru împotrivire împotriva Domnului.

16, 1, 2.

10. Și deschizând pământul gura lui, înghiți pre ei și Core, întru moartea adunării lui, când mănca focul pre cei 200 și cincizeci

16, 2, 32.

11. Și să făcură întru semnu. Iară feciorii lui Core n'au murit.

12. Și fiii lui Simeon, norodul feciorilor lui Simeon: lui Namuil, norodul lui Namuili; lu Iamin, norodul lui Iamini; lu Iahin, norodul lui Iahini;

Ieș. 6, 15.

13. Lui Zara, norodul lui Zarai; lui Saul, norodul lui Osauli.

14. Acestea-s noroadele lui Simeon, den socoteala lor, 22000 și doao sute.

15. Fiii lui Gad, după noroadele lor: lui Safon, norodul lui Safoni; lui Anghi, norodul lui Anghi; lui Suni, norodul lui Suni;

Fac. 46, 16.

16. Lui Azeni, norodul lui Azeni; lui Adi, norodul lui Adi;

17. Lui Aroadi, norodul lui Aroadi; lui Ariil, norodul lui Ariil.

18. Acestea-s noroadele lui Gad, dentru socoteala lor, 40 și 4 de mii și 500.

19. Și feciorii Iudii: Ir și Anan și Silon și Fares și Zara; și muriră Ir și Anan în pământul lui Hanan.

Fac. 33, 7-10; și 46, 2.

20. Și să făcură feciorii Iudii, după norodurile lor: lui Selom, norodul lui Siloni; lui Fares, norodul lui Fares; lu Zara, norodul lui Zari.

21. Și să făcură feciorii lui Fares: lui Asron, norodul lui Asroni; lui Iamuil, norodul lui Iamuili.

Fac. 46, 12.

22. Acestea-s noroadele Iudii, după socoteala lor, 76000 și 500.

23. Și feciorii lui Isahar, după noroadele lor: lui Thola, norodul lui Tholai; lui Fua, norodul lui Fuai;

24. Lui Iasuv, norodul lui Iasuvi; lui Amvram, norodul lui Amvrami.

25. Acestea-s norodurile lui Isahar, dentru socoteala lor, 64000 și 400.

26. Fiii lui Zavulon, după norodurile lor: lui Sared, nărodul lui Saredi; lui Alon, norodul lui Aloni; lui Alil, norodul lui Alili.

Fac. 46, 14.

27. Acestea-s noroadele lui Zavulon, dentru socoteala lor, 60000 și 500.

28. Fiii lui Iosif, după norodurile lor: Manasi și Efraim.

29. Feciorii lui Manasi: lui Mahir, norodul lui Mahiri; și Mahir au născut pre Galaad; lui Galaad, norodul lui Galaadi.

Is. Navi 17, 1.

30. Și aceștea-s fiii lui Galaada: Ahiezer, norodul lui Ahiezeri; lui Helec, norodul lui Helechi;

31. Lui Ezdreil, norodul lui Ezdreili; lui Sihem, norodul lui Sehem;

32. Lui Semaer, norodul lui Semaeri; și lui Ofer, norodul lui Oferi;

33. Și lui Salpaad, feciorul lui Ofer, nu i s'au făcut lui feciori, fără numai feate; și aceastea-s numele featelor lui Salpaad: Maala și Nua și Egla și Melha și Thersa.

27, 1.

34. Acestea-s norodurile lui Manasi, den socoteala lor, cincizeci și doao de mii și șapte sute.

35. Și aceștea-s feciorii lui Efraim: lui Suthala, norodul lui Suthalai; lui Tanah, norodul lui Tanahi.

36. Aceștea-s feciorii lui Suthala: lui Eden, norodul lui Edini; aceaste-s noroadele lui Efraim, dentru socoteala lor, 32000 și 500.

37. Acestea-s noroadele fiilor lui Iosif, după norodurile lor.

38. Fiii lui Veniamin, după norodurile lor: lui Valeh, norodul lui Valei; lui Asivir, norodul lui Asiviri; lui Ahiran, norodul lui Ahirani;

39. Lui Sofan, norodul lui Sofani.

40. Și să făcură feciorii lui Valeh: Ader și Noiman; lui Ader, norodul lui Aderi; și lui Noeman, norodul lui Noemani.

41. Aceștea-s fiii lui Veniamin, după noroadele lor, dentru socoteala lor, 45000 și 600.

42. Și feciorii lui Dan, după noroadele lor: lui Sameh, norodul lui Samei; aceastea-s noroadele lui Dan, după norodurile lor.

43. Toate noroadele lui Samei, după socoteala lor, 64000 și 400.

44. Fiii lui Asir, după noroadele lor: lui Iamin, norodul lui Iamini; lui Esui, norodul lui Esui; lui Varia, norodul lui Varii;

45. Lui Hover, norodul lui Hoveri; lui Melhiil, norodul lui Melhiili.

46. Și numele featii lui Asir, Sara.

47. Acestea-s norodurile lui Asir, dentru socoteala lor, 43000 și 400.

48. Fiii lui Neftalim, după norodurile lor: lui Asiil, norodul lui Asiili; lui Goini, norodul lui Goini;

49. Lui Esri, norodul lui Esri; lui Selim, norodul lui Selimi.

50. Acestea-s norodurile lui Neftalim, dentru socoteala lor, 45000 și 400.

51. Aceasta e socoteala fiilor lui Israil: 600000 și 1000 și 730.

1, 46.

52. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

53. „Aceștia să va împărți pământul, să-l moștenească, după numărul numelor.

54. Celor mai mulți le vei mulți moștenirea, și celor mai puțini le vei împuțina moștenirea lor; fieștecăruia, după cum s'au socotit, li să va da moștenirea lor.

33, 54.

55. Pren sorți să va împărți pământul cu numele, după feliurile moșiiilor lor vor moșteni.

33, 54; 36, 2; Is. Navi 11, 23.

56. Den sorți vei împărți moștenirea lor, în mijloc a mulți și a puțini“.

57. Și feciorii lui Levi, după norodurile lor: lui Ghetson, norodul lui Ghetsoni; lui Caath, norodul lui Caathi; lui Merari, norodul lui Merari.

Ieș. 6, 17-19.

58. Acestea-s noroadele fiilor lui Levi: norodul lui Loveni și norodul lui Hevroni și norodul lui Musi și nărodul lui Coreh.

59. Și Caath au născut pe Amram; și numele fămeii lui Amram, Iohaveth, fata lui Levi, care au născut pre aceștia lui Levi în Eghipt; și au născut lui Amram pre Aron și pre Moisi și pre Mariam, sora lor.

Ieș. 2, 1, 2.

60. Și să născură lui Aaron: Nadav și Aviud, și Eliazar și Ithamar.

61. Și muri Nadav și Aviud când aducea ei foc striin înaintea Domnului la pustiiul Sinaii.

Preoția 10, 1, 2; 1 Paral. 24, 2.

62. Și să făcură dentru socoteala lor, 20 și trei de mii, toată partea bărbătească de o lună și în sus, căci nu s'au socotit împreună întru fiii lui Israil, căci nu li să dă lor sorți în mijlocul fiilor lui Israil.

1, 49.

63. Și aceasta e socoteala lui Moisi și lui Eliazar preotul, carei au socotit pre fiii lui Izrail, întru Aravoth Moav, la Iordan, de spre Ieriho.

64. Și într'aceștea nu era om dentru cei socotiț de Moisi și de Aaron, carii au socotit pre fiii lui Israil în pustiiul Sinaii.

1, 2; 3, 46.

65. Căci zise Domnul lor: „Cu moarte vor muri în pustiiu“, și n'au rămas dentr'înșii nici unul, afară den Halev, feciorul lui Iefoni, și Isus, feciorul lui Navi.

14, 28; 29, 35; 1 Cor. 10, 5, 6.

CAP 27

Leage pentru moștenire. Iisus Navi căpetenie în locul lui Moisi.

1. Și mergând featele lui Salpaad, feciorul lui Ofer, feciorul lui Galaad, feciorul lui Mahir, al norodului lui Manasi, den fiii lui Iosif – și aceastea-s numele lor: Maala și Nua și Egla și Melha și Thersa –

26, 33; 36, 11.

2. Și stând înaintea lui Moisi, și înaintea lui Eleazar preotului, și înaintea boiarilor, și înaintea a toată adunarea, la ușa cortului marturiei, ziseră:

Is. Navi 17, 3.

3. „Părintele nostru au murit în pustie; și el nu era în mijlocul adunării cei ce au stăut împotrivă înaintea Domnului întru adunarea lui Core, căci pentru greșala lui au murit; și feciori nu i s'au făcut lui.

14, 35; și 26, 64.

4. Nu să stingă dară numele părintelui nostru den mijlocul norodului său, căci nu Iaste lui fecior! Dați-ne noao țineare în mijlocul fraților părintelui nostru!“.

5. Și aduse Moisi judecata lor înaintea Domnului.

6. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

7. „Dirept au grăit featele lui Salpaad. Dare să le dai lor țineare de moștenire în mijlocul fraților părintelui lor, și vei pune sorțul părintelui lor la dânsle.

36, 1, 2.

8. Și fiilor lui Israil vei grăi, zicând: ‘Om de va muri și fii nu va fi lui, veț pune sorțul lui featii lui.

9. Iară de nu va fi fată la dânsul, veț da moștenirea fratelui lui.

10. Iară de nu vor fi lui fraț, veț da moștenirea fratelui tătâne-său.

11. Iară de nu vor fi frați tatălui lui, veț da moștenirea rudeniei celui de aproape lui de felul lui, să moștenească ceale ce sânt ale lui. Și va fi aceasta fiilor lui Israil dreptate de judecată“, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

12. Și zise Domnul cătră Moisi: „Suie-te la muntele cel dicindea de muntele Navaan și vezi pământul lui Hanaan, care eu îl dau fiilor lui Israil întru ținare.

A 2 Leage 32, 49.

13. Și-l vei vedea pre dinsul și te vei adaoge cătră nărodul tău și tu, după cum s’au adaos Aaron, fratele tău, în muntele lui Or;

31, 2.

14. Pentru căci aț călcat cuvântul meu în pustiiul lui Sin, când să împotriviia adunarea ca să mă sfințască, nu m’aț sfințit la apă înaintea lor – și aceasta iaste Apa Pricii, la Cades, întru pustiiul Sin“.

20, 12; A 2 Leage 32, 51.

15. Și zise Moisi cătră Domnul:

16. „Socotească Domnul, Dumnezeuul duhurilor și a tot trupul, om preste adunarea aceasta,

16, 22; Evr. 12, 9.

17. Carele va ieși înaintea feații lor și carele va intra și cine-i va scoate pre ei și cine-i va băga; și nu va fi adunarea Domnului ca niște oi cărora nu iaste păstoriu“.

3 Împ. 22, 17.

18. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând: „Ia cătră tine pre Isus, feciorul lui Navi, om carele are duh într’însul, și vei pune mâinile tale preste dinsul,

A 2 Leage 3, 21; 31, 3.

19. Și îl vei pune pre dinsul înaintea lui Eliazar preotul, și vei porunci lui înaintea a toată adunarea; și poruncește pentru el înaintea lor,

20. Și vei da mărirea ta preste el, pentru ca să-l asculte pre el fiii lui Israil.

21. Și înaintea lui Eliazar preotul va sta, și-l vor întreba pre el judecata arătărilor înaintea Domnului: pren rostul lui va ieși și pren rostul lui va intra el, și fiii lui Izrail, cu toții odată, și toată adunarea“.

Ieș. 28, 30; Preoția 8, 8.

22. Și făcu Moisi după cum au poruncit lui Domnul Dumnezeu. Și luându pre Iisus, au pus pre el înaintea lui Eliazar preotului și înaintea a

toată adunarea.

23. Și puse mâinile lui preste el și-l așeză pre dânsul, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

CAP 28

Leage din nou pentru oarecare jârtve.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Poruncește fiilor lui Izrail și vei zice cătră ei, zicând: ‘Darurile mele, dări mie, aduceri mie, miros de bună mirosire, să cruțat să le aduceți mie întru praznicele mele’.

Preoția 3, 11.

3. Și vei zice cătră ei: ‘Acestea aduceri carele să aduceți Domnului: miei câte de un an, curați, doi pre zi, la ardere-de-tot, neîncetat.

Ieș. 29, 38.

4. Un miel veți face dimineața, și mielul al doilea veți face cătră sară;

5. Și vei face a zecea a lui ifi făină curată, pentru jârtvă, amestecată cu untdelemn întru a patra a lui în;

15, 4; Preoția 2, 1; Ieș. 29, 40.

6. Ardere-de-tot a neîncetării, carea s’au făcut în muntele Sinaiei, la miros de bună mirosire Domnului.

7. Și turnarea lui, a patra a lui în la un miel, la sfânt vei turna turnare, amestecatură Domnului.

15, 5.

8. Și mielul al doilea vei face de cătră sară; după jârtva lui și după turnarea lui vei face la miros de bună mirosire Domnului.

9. Și în ziua simbetelor veți aduce doi miei de un an, curați, și doao a zecea de făină curată, pentru jârtvă, cu untdelemn amestecată, și turnare

Mat. 12, 5.

10. De ardere-de-tot a simbetei, întru simbete, preste ardere-de-tot pururea și turnarea lui.

11. Și întru lunile noao veți aduce ardere-de-tot Domnului viței den boi, doi, și un berbeace, miei de câte un an, curați, 7,

10, 10.

12. Trei a zecea de făină curată, amestecată cu untdelemn, la un vițel, și doo a zecea de făină curată, amestecată cu untdelemn, la un berbeace,

13. A zeacea de făină curată, la un miel, amestecată cu untdelemmu, jârtvă miros de bună mirosire, aducere Domnului.

14. Turnarea lor: jumătate de in va fi unui vițel și a treia lui in va fi berbeacelui unuia și a patra a lui in de vin va fi la un miel. Aceasta, ardere-de-tot, lună den lună, la lunile anului.

15, 5.

15. Și țap den capre unul, pentru păcat, Domnului, preste arderea cea de tot, pururea să va face, și turnarea lui.

16. Și în luna dentâiu, în 14 zile ale lunii – Paștile Domnului.

Ieș. 12, 15; 23, 15; 34, 18; Preoția 23, 5.

17. Și întru 15 zile ale lunii aceștia, praznic: 7 zile azime veț mânca.

Ieș. 12, 18; A 2 Leage 16, 8.

18. Și ziua cea dentâiu aleasă sfântă va fi voao; tot lucrul cu slujbă să nu faceț.

Preoția 23, 7.

19. Și veț aduce ardere-de-tot aducere Domnului: viței den boi doi, berbeace unul, 7 miei câte de un an, curați, vor fi voao.

20. Și jârtva lor – de făină curată, amestecată cu untdelemn, trei a zeacea la un vițel și doao a zeacea la un berbeace veț face.

21. A zeacea a zeacea vei face la un miel, la cei 7 miei.

22. Și țap den capre unul, pentru greșala, ca să să roage pentru voi,

23. Afară den arderea-de-tot cea de pururea, cea de dimineața, carea iaste arderea-de-tot a neîncetării, veț face aceastea.

24. După aceastea, veț face ziua, în ceale 7 zile, daru aducere, la miros de bună mirosire Domnului, preste arderea-de-tot cea de pururea vei face turnarea lui.

25. Și ziua a șaptea – aleasă sfântă va fi voao; tot lucrul de poslușit să nu faceț întru ea.

26. Și în ziua a noao a lor, când veț aduce jârtvă noao Domnului, a săptămânilor, aleasă sfântă va fi voao; tot lucrul de poslușit să nu faceț.

Ieș. 23, 16; A 2 Leage 16, 10.

27. Și veț aduce ardere-de-tot la miros de bună mirosire Domnului: viței den boi doi, berbece unul, miel câte de un an, șapte, curăț.

28. Jârtva lor: făină amestecată cu untdelemn, trei a zeacea la un vițel și doao a zeacea la un berbeace,

29. Zeace a zeacea la un miel, la șapte miei.

30. Și țap den capre unul, pentru greșala, ca să să roage pentru voi,

31. Afară den arderea-de-tot cea de pururea, și jârtva lor în veț face mie, curați vor fi voao, și turnările lor.

CAP 29

Jârtve la ziua 1-a, a 10-a și a 15-a a lunii a 7-a.

1. Și în luna a șaptea, întru una a lunii, aleasă sfântă va fi voao; tot lucrul de poslușit nu veț face, zi de semnu va fi voao.

Preoția 23, 24.

2. Și veț face ardere-de-tot, întru miros de bună mirosire Domnului: vițel unul, den boi, berbeace unul, miei câte de un an, șapte, curăț.

3. Jârtva lor: făină aleasă, amestecată cu untdelemn, trei a zeacea la un vițel și doao a zeacea la un berbeace,

4. Zeace a zeacea la un miel, la cei șapte miei,

5. Și țap den capre unul, pentru greșala, ca să să roage pentru voi,

6. Afară den arderile-de-tot a lunii noao și jârtvele lor și turnările lor și arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor, după asămănarea lor, la miros de bună mirosire Domnului.

7. Și zeace a lunii aceștiia, aleasă sfântă va fi voao, și să mânăniți sufletele voastre; și tot lucrul să nu faceți.

Preoția 16, 29; 23, 27.

8. Și veț aduce ardere-de-tot la miros de bună mirosire Domnului, aducere: vițel den boi unul, berbeace unul, miei câte de un an, șapte, curăț, vor fi voao.

28, 19; și Ioan 7, 37.

9. Jârtva lor: făină curată, amestecată cu untdelemn, trei a zeacea la un vițel, și doao a zeacea la un berbeace,

10. Zeace a zeacea la un miel, la cei șapte miei, și țap den capre unul, pentru greșala, ca să să roage pentru voi,

11. Afară den cel pentru greșala a rugii, și arderea-de-tot cea de pururea, jârtva ei, și turnarea ei, după asămănarea ei, la miros de bună mirosire, aducere Domnului.

12. Și la cinsprăzeace zile a lunii aceștiia, a șaptea, aleasă sfântă va fi voao; tot lucrul de poslușit să nu faceți și să prăznuiți praznic Domnului șapte zile.

Preoția 23, 34-43.

13. Și veți aduce arderile-de-tot aducere la miros de bună mirosire Domnului, în ziua dentâiu: viței den boi treisprăzece, berbeci doi, miei câte de un an patrusprăzece, curați, vor fi voao.

14. Jârtvele lor: făină curată, amestecată cu untdelemn, trei a zecea la un vițel, la cei treisprăzece viței, și doao a zecea la un berbeace, la cei doi berbeci,

15. Zece a zecea la un miel, la cei patrusprăzece miei,

16. Și țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

17. Și în zuoa a doao: viței doisprăzece, berbeci doi, miei de câte un an, patrusprăzece, curați.

18. Jârtva lor și turnarea lor, vițelilor și berbecilor și mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

19. Țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

20. În ziua a treia: viței unsprăzece, berbeci doi, miei câte de un an, patrusprăzece, curați.

21. Jârtva lor și turnarea lor, vițelilor și berbecilor și mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

22. Și țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

23. În ziua a patra: viței zece, berbeci doi, miei câte de un an, patrusprăzece, curați.

24. Jârtvele lor și turnările lor, vițelilor și berbecilor și mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

25. Și țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

26. În ziua a cincea: viței noao, berbeci doi, miei câte de un an, patrusprăzece, curați.

27. Jârtvele lor și turnările lor, vițelilor și berbecilor și mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

28. Și țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

29. În ziua a șasea: viței optu, berbeci doi, miei câte de un an, 14, curați.

30. Jârtvele lor și turnările lor, vițelilor, berbecilor, mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

31. Și țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

32. În ziua a șaptea: viței șapte, berbeci doi, miei câte de un an, 14, curați.

33. Jârtvele lor și turnările lor, vițelilor și berbecilor și mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

34. Și țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

35. În ziua a opta, ieșire va fi voao: tot lucrul de poslușit nu veți face întru ea.

Preoția 23, 36; Ioan 7, 37.

36. Și veți aduce ardere-de-tot la miros de bună mirosire Domnului: vițel unul, berbeace unul, miei câte de un an, șapte, curați.

37. Jârtvele lor și turnările lor, vițelului și berbeacelui și mieilor, după numărul lor, după asămănarea lor.

38. Și țap den capre unul, pentru greșala, afară den arderea-de-tot cea de pururea, jârtvele lor și turnările lor.

39. Aceastea veți face Domnului, întru praznicele voastre, afară den rugile voastre și ceale de bunăvoia voastră și ceale arse-de-tot ale voastre și jârtvele voastre și turnările voastre și ceale de mântuirea voastră”.

CAP 30

Pentru făgăduinți.

1. Și grăi Moisi fiilor lui Israil, după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi. Și grăi Moisi cătră boiarii neamurilor fiilor lui Israil, zicând:

2. „Acesta e cuvântul carele au rânduie Domnul:

3. ‘Om, om carele să va ruga rugă Domnului, sau să va jura jurământ, au va răspunde răspunsu pentru sufletul lui, să nu-ș spurce cuvântul lui – toate câte vor ieși den gura lui va face.

A 2 Leage 23, 22.

4. Iară de să va ruga muiare rugă Domnului, sau va răspunde răspunsu în casa părintelui ei, întru tinireățele ei,

5. Și va auzi tatăl ei rugile ei și răspunsurile ei carele au răspunsu asupra sufletului ei, și va tăcea tatăl ei, și vor sta toate rugile ei, și toate răspunsurile ei câte au răspunsu asupra sufletului ei vor rămânea ei;

6. Iară tânjind va tânji tatăl ei întru carea zi va auzi toate rugile ei, și răspunsurile care au răspunsu asupra sufletului ei nu vor sta, și Domnul va curăți pre ea, căci au tânjit tată-său.

7. Iară făcându-să să va face la bărbat, și rugile ei preste dânsa, după osebirea buzilor ei, câte au răspunsu asupra sufletului ei,

8. Și va auzi bărbatul ei și va tăcea ei întru carea zi va auzi, și așa vor sta toate rugile ei; și răspunsurile ei, câte au răspunsu asupra sufletului ei, vor sta;

9. Iară de va tânjind va tânji bărbatul ei în carea zi va auzi toate rugile ei și răspunsurile ei, câte au răspunsu asupra sufletului ei, nu vor rămânea, căce bărbatul au tânjit pre ea; și Domnul va curăți pre ea.

10. Și ruga văduvei și ceii scoase de la bărbat, câte să va ruga asupra sufletului ei, vor rămânea ei.

11. Iară de va fi în casa bărbatului ei ruga ei sau răspunsul cel asupra sufletului ei cu jurământ,

12. Și va auzi bărbatul ei și va tăcea ei și nu va tânji ei, și vor sta toate rugile ei și toate răspunsurile ei, câte au răspunsu asupra sufletului ei, vor sta asupra ei.

13. Iară de rădicând va rădica bărbatul ei, întru carea zi va auzi, toate câte vor ieși den buzile ei, după rugile ei și după răspunsurile ei, ceale deasupra sufletului ei, nu vor rămânea ei: bărbatul ei le-au rădicat, și Domnul va curăți pre ea.

14. Toată ruga și tot jurământul de legătură chinuiaște suflet, bărbatul ei va întări ei, și bărbatul ei va rădica.

15. Iară de tăcând va tăcea ei zi den zi și va întări ei toate rugile ei, și răspunsurile ceale de preste ea va întări ei, căci au tăcut ei în ziua carea au auzit.

16. Iară de rădicând va rădica bărbatul ei, după ziua care au auzit – și va lua păcatul lui’“.

17. Aceastea-s dreptățile câte au poruncit Domnul lui Moisi, în mijlocul bărbatului și întru mijlocul fâmeii lui și întru mijlocul tatului și a featei în tinerețe, în casa tătâne-său.

CAP 31

Israil izbândește din nou lui Madiam cu mare pradă.

1. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:
2. „Izbândește izbânda fiilor lui Israil dentru madianiteani și mai apoi te vei adaoge către norodul tău“.

27, 13.

3. Și grăi Moisi către nărod, zicând: „Întrarmați oamenii dentru voi și vă gătiți de războiu înaintea Domnului asupra lui Madiam, ca să dați izbândă de la Domnul lui Madiam.

25, 18.

4. O mie dentr'un fealiu și 1000 dentr'un fealiu, dentru toate fealiurile fiilor lui Izrail, trimiteți să stea de războiu“.

5. Și să numără dentru miile lui Izrail 1000 dentr'un fealiu, 12000 întrarmați de războiu.

6. Și-i trimise pre ei Moisi, 1000 dentr'un fealiu și o mie dentr'un fealiu, cu putearea lor, și pre Finies, feciorul lui Eliazar, al feciorului lui Aaron preotului, și vasele ceale sfinte și trâmbițele – seamne lor, întru mâinile lor.

7. Și stătură pre războiu asupra lui Madiam, după cum au poruncit Domnul lui Moisi; și au ucis toată partea bărbătească.

8. Și pre împărații den Madiam i-au omorât împreună cu răniții lor: și pre Evin, și pre Rocom, și pre Sur, și pre Ur, și pre Rovocu, toți împărații Madiam; și pre Valaam, feciorul lui Veor, l-au omorât cu sabia, împreună cu răniții lor.

Is. Navi 13, 21.

9. Și robiră pre muierile den Madiam, și marha lor, și dobitoacele lor, și toate agonisitele lor, și putearea lor o au robit.

10. Și toate cetățile lor, ceale den lăcașurile lor, și ogrăzile lor le-au arsu cu foc.

11. Și luară toată prada lor, și toate jafurile lor, den om până în dobitoc;

A 2 Leage 20, 14.

12. Și aduseră către Moisi și către Eliazar preotul și către toți fiii lui Izrail robimea și jafurile și prada, la tabără, la Aravoth Moav, care iaste la Iordan, de spre Ieriho.

13. Și ieși Moisi și Eliazar preotul și toți boiarii adunării întru întimpinarea lor, afară den tabără.

14. Și să scârbi Moisi preste socotitorii puterii, cei preste mii și preste sute, care viniia den rânduiala războiului.

15. Și zise lor Moisi: „Pentru căci ați prinsu vii tot ce iaste parte fămeiască?

1 Împ. 15, 3.

16. Pentru că acestea era fiilor lui Izrail, după cuvântul lui Valaam, ca să ficlească și să calce cuvântul Domnului, pentru Fogor: și să făcu rana întru adunarea Domnului.

25, 1, 2; Apoc. 2, 14.

17. Acum ucideți toată partea bărbătească, întru toată deplinirea, și toată muiarea carea au cunoscut patul bărbatului ucideți;

Jud. 21, 11.

18. Și toată plinirea muierilor carea n'au văzut patul bărbatului, țineți vii pre eale.

19. Și voi veți tăbări afară den tabără 7 zile; tot cela ce au ucis suflet și cela ce să atinge de cel rănit să va curăți în ziua a treia și în ziua a șaptea, voi și robimea voastră.

19, 11, 12.

20. Și toată îmbrăcămentea, și tot vasul de piale, și toată facerea den piale de capră, și tot vasul de lemnu îl veți curăți“.

21. Și zise Eliazar preotul cătră oamenii puterii, cei ce venia den rânduiala războiului: „Aceasta e îndereptarea legii, carea au poruncit Domnul lui Moisi:

22. Afară den aur și den argint, și den aramă, și den hier, și den plumbu, și cositoriu,

23. Tot lucrul carele va petreace în foc, și se va curăți; ce fără numai cu apa curățeniei se va curăți. Și toate câte nu umblă pren foc vor treace pren apă.

Preoția 6, 28; 11, 33; 15, 12.

24. Și vă veți spăla hainele în ziua a șaptea și vă veți curăți; și după aceasta veți intra în tabără“.

25. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

26. „Ia capul prăzilor robimei, den om până în dobitoc, tu și Eliazar preotul și boiarii a moșiilor adunării,

27. Și veți împărți prăzile întru mijlocul celor războinici, celor ce mergu la rânduiale, și întru mijlocul a toată adunarea.

28. Și veți lua vamă Domnului de la oamenii cei războinici, celor ce ies la rânduială: un suflet den cinci sute den oameni, și den dobitoace, și den boi, și den oi, și den măgari.

29. Și den jumătatea lor veți lua și vei da lui Eleazar preotul începăturile Domnului.

30. Și den jumătatea a fiilor lui Israil vei lua unul den cincizeci dentru oameni, și den boi, și den oi, și den măgari, și den toate dobitoacele, și le vei da pre eale leviților, celor ce păzesc strejile întru cortul Domnului“.

31. Și făcu Moisi și Eleazar preotul după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

32. Și să făcu prisoseala robimei ce au robit oamenii cei războinici den oi, 675000;

33. Și șaptezeci și doao de mii de boi;

34. Și șasezeci și una de mii de măgari;

35. Și sufletele omenești, den muieri care n’au conoscut patu bărbătesc, tot sufletul, 32000.

36. Și să făcu înjumătățarea, partea celor merși la războiu, den numărul oilor, 337000 și cinci sute;

37. Și să făcu vama Domnului, den oi, 600 și 75;

38. Și boi, 36000, și vama Domnului, 72.

39. Și măgari, 30000 și 500, și vama Domnului, 61.

40. Și sufletele omenești, 16000, și vama lor Domnului, 32 de suflete.

41. Și deade Moisi vama Domnului, luarea lui Dumnezeu, lui Eleazar preotul, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

18, 8, 19.

42. Den jumătățarea fiilor lui Israil, pre carii i-au osebit Moisi dentru oamenii cei războinici

43. – Și fu înjumătățarea a adunării, den oi, 337000 și 500;

44. Și boi, treizeci și șase de mii;

45. Și măgari, 30000 și 500;

46. Și suflete omenești, 16000 –

47. Și lu Moisi dentru jumătățarea fiilor lui Israil unul dentru 50 de oameni, și den dobitoace, și le-au dat leviților, celor ce păzesc pazele cortului Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

48. Și veniră cătră Moisi toți cei ce era puși preste miile puterii, preste mii și preste sute,

49. Și ziseră cătră Moisi: „Slugile tale au luat capul oamenilor celor războinici ce sânt la noi, și n’au gâlcevit dentru ei nice unul.

50. Și am adus darul Domnului, om ce au aflat; vas de aur, și gherdan, și cercei, și inelu, și brățare, și împletitură, ca să să roage pentru noi înaintea Domnului“.

51. Și lu Moisi și Eleazar preotul aurul de la dânșii, tot vasul făcut.

52. Și să făcu tot aurul, luarea ce au luat Domnului, 16000 și 700 și 50 de sicle, de la cei preste mii și de la cei preste sute.

53. Și oamenii cei războinici au prădat fieștecarele dentr'înșii luiș.

A 2 Leage 20, 14.

54. Și luo Moisi și Eleazar preotul aurul de la cei preste mii și de la cei preste sute și au adus pre eale la cortul mărturiei, pamete fiilor Israil înaintea Domnului.

CAP 32

Începutul stăpânirii pământului Hanaan.

1. Și dobitoacele mulțime era fiilor lui Ruvim și fiilor lui Gaadu, mulțime multă foarte.

2. Și văzură pământul lui Iazir și pământul lui Galaadu și era locul, loc de dobitoace. Și mergând feciorii lui Ruvim, și feciorii lui Gaadu, ziseră cătră Moisi și cătră Eleazar preotul și cătră boiarii adunării, zicând:

3. „Ataroth și Devon și Iaziru și Namra și Esevon și Eliali și Sevama și Nadav și Vailian,

4. Pământul carele au dat Domnul înaintea fiilor lui Israil, pământ de hrana dobitocului iaste;

5. Și slugilor tale dobitoace sântu“. Și zicea: „De am aflat har înaintea ta, dea-se noao pământul acesta, robilor tăi, întru țineare, și să nu ne treci pre noi Iordanul“.

6. Și zise Moisi feciorilor lui Gaadu și feciorilor lui Ruvim: „Frații voștri vor merge la războiu, și voi să șădeți aicea?

7. Și pentru căci întoarceți cugetele fiilor lui Israil, ca să nu treacă la pământul carele Domnul îl dă lor?

8. Au nu așa au făcut părinții voștri, cându am trimis pre ei, de la Cadis-Varni, ca să ia aminte pământul?

13, 3; A 2 Leage 1, 22.

9. Și să suiră Valea Strugurulul și socotiră pământul și au întorsu inima fiilor Israil ca să nu între la pământul carele au dat lor Domnul.

13, 32.

10. Și să scârbi cu mânie Domnul în ziua aceea, și să jură, zicând:

11. ‘De vor vedea oamenii aceștea ce s’au suit de la Eghipet, den 20 de ani și în sus, ceia ce știu binele și răul, pământul carele m’am jurat lui

Avraam și lui Isaac și lui Iacov! Pentru căci n’au urmat înapoia mea,

A 2 Leage 1, 35.

12. Afară den Halev, feciorul lui Iefon, cel osebit, și Iisus a lui Navi, căci au urmat denapoia Domnului’.

13. Și să scârbi Domnul cu mânie pre Israil și învălui pre dânșii în pustiiu 40 de ani, până s’au topit tot neamul care făcea ceale reale înaintea Domnului.

14. Iată, v’ați sculatu pentru părinții voștri, învârtejire de oameni păcătoși, să mai adaogiți încă preste mânia urgii Domnului preste Israil.

15. Căce vă veți întoarce de la el, să mai adaogeți încă a-l lăsa pre dânsul în pustiiu, și veți face fărădelege la toată adunarea aceasta’.

16. Și veniră cătră dânsul și zicea: „Odăi de oi vom face aicea dobitoacelor noastre și cetăți marfelor noastre;

17. Și noi, întrarmându-ne, vom merge strajă – înainte, mai înainte de fiii lui Israil, până vom aduce pre ei la locul lor; și va lăcui marfa noastră în cetăți zidite, pentru ceia ce lăcuiescu pământul.

Is. Navi 4, 13.

18. Nu ne vom întoarce la casele noastre, până să vor împărți de tot fiii lui Israil, fieștecarele la moștenirea lui,

19. Și nu vom mai moșteni întru dânșii, decindea de Iordan, și mai încolo, căce luăm sorții noștri decindea de Iordan, de spre răsărit’.

20. Și zise cătră dânșii Moisi: „De veți face după cuvântul acesta, de vă veți întrarma înaintea Domnului de războiu

A 2 Leage 3, 18; Is. Navi 1, 14.

21. Și va treace dentru voi tot întrarmatul Iordanul înaintea Domnului, întru războiu, până să va surpa vrăjmașul lui de fața lui,

22. Și se va stăpâni pământul înaintea Domnului și, după aceea, vă veți întoarce – și veți fi curați înaintea Domnului și de la Israil, și va fi voao pământul acesta întru ținare înaintea Domnului.

23. Iară să nu veți face așa, veț greși înaintea Domnului și veți cunoaște greșala voastră cându pre voi vă vor apuca realele.

4 Împ. 7, 9.

24. Și vă veți zidi voao cetăți marfei voastre și ogrăzi dobitoacelor voastre, și cel ce iase den gura voastră veți face’.

25. Și ziseră feciorii lui Ruvim și feciorii lui Gaadu cătră Moisi, zicând: „Slugile tale vor face după cum domnul nostru poruncește.

Is. Navi 4, 12.

26. Marfa noastră și fămeile noastre și toate dobitoacele noastre vor fi în cetățile lui Galaad;

27. Iară slugile tale vor trece toți întrarmați și rânduți înaintea Domnului, de războiu, în ce chip domnul zice“.

28. Și împreună lor Moisi pre Eleazar preotul și pre Iisus, feciorul lui Navi, și pre boiarii moșiilor neamurilor lui Israil și zise către dânșii Moisi:

Is. Navi 1, 13.

29. „De vor trece feciorii lui Ruvim și feciorii lui Gaad împreună cu voi Iordanul, tot întrarmatul de războiu, înaintea Domnului, și veți stăpâni pământul înaintea voastră, și veți da lor pământul lui Galaad întru țineare.

30. Iară să nu vor trece întrarmați cu voi de războiu, înaintea Domnului, și veți trece marfa lor și fămeile lor și dobitoacele lor mai nainte decât voi la pământul Hanaan, și să vor moșteni împreună întru voi, în pământul Hanaan“.

31. Și răspunseră feciorii lui Ruvim și feciorii lui Gad, zicând: „Câte domnul zice slugilor sale, așa vom face!

32. Noi vom trece întrarmați înaintea Domnului, în pământul Hanaan, și veți da ținearea noastră decindea de Iordan“.

33. Și deade lor Moisi, feciorilor lui Gad și feciorilor lui Ruvim și la jumătate de feliu al lui Manasi, fiilor lui Iosif, împărăția lui Sion, împăratul amoreilor, și împărăția lui Og, împăratul Vasanului, pământul și cetățile, împreună cu hotarale lui, cetăți ale pământului premprejur.

A 2 Leage 3, 12; Is. Navi 13, 8; și 22, 4.

34. Și au zidit feciorii lui Gadu pre Devoth,

35. Și pre Ataroth, și pre Aroir, și pre Sofan, și pre Iazir, și le înălțară pre eale.

36. Și pre Namraam, și pre Vetharan, cetăți tari și odăi de oi.

37. Și feciorii lui Ruvim au ziditu pre Esevonul, și pre Elealih, și Cariathaim,

38. Și pre Navo, și pre Veelmeon, ocolite, și pre Sevama, și le numiră după numele lor numele cetăților celor ce au zidit.

39. Și mearse Ur, feciorul lui Mahir, feciorul lui Manasi, la Galaad și luo pre ea și pierdu pre amoreul cel ce lăcuia într'însa.

Fac. 50, 23.

40. Și deade Moisi pre Galaad lui Mahir, feciorul lui Manasi, și lăcui acolo.

A 2 Leage 3, 12, 16.

41. Și Iair, feciorul lui Manasi, mearse și luo odăile lor și le numi pre eale „Odăile lui Iair“.

1 Paralip. 2, 22.

42. Și Navan mearse și luo pre Caath și satele ei și numi pre eale „Navoth“, dentru numele lui.

CAP 33

Călătoriile și popasurile norodului Israil.

1. Și aceastea-s popasurile fiilor Israil, după ce ieșiră den pământul Eghiptelui, cu putearea lor, cu mâna lui Moisi și Aaron.

2. Și scrise Moisi sculările lor și popasurile lor, pren cuvântul Domnului. Și aceastea-s popasurile călătoriei lor:

3. Să sculară den Ramesi, întru luna cea dentâiu, a cincisprăzece zile a lunii dentâiu. A doua zi de Paște, ieșiră fiii lui Israil cu mână naltă înaintea tuturor eghipteanilor,

Ieș. 12, 37; A 2 Leage 16, 6.

4. Și eghipteanii îngropa dentru ei pre toți ceia ce murise, pre câți au omorât Domnul, tot dentâiu născutul, în pământul Eghiptelui; și întru dumnezăii lor au făcut Domnul izbânda.

Ieș. 12, 12; Ps. 135, 10; Isaia 19, 1.

5. Și sculându-să fiii lui Israil den Ramesi, s’au tăbărât la Sochoth.

Ieș. 12, 37.

6. Și rădicându-se de la Sochoth, s’au tăbărât la Vuthan, care iaste oarece parte den pustiiu.

Ieș. 13, 20.

7. Și să sculară de la Vuthan și să tăbărâră la gura Irothului, care iaste împotriva Veelsepfon, și să tăbărâră în preajma Magdolului.

Ieș. 14, 2.

8. Și să rădicară den preajma Iroth și trecură pren mijlocul mării în pustiiu și mearseră ei cale de trei zile pren pustiiu ei și să tăbărâră în Amărăciuni.

Ieș. 15, 22, 23.

9. Și să sculară den Amarăciuni și veniră la Elim; și la Elim, 12 izvoară de apă și 70 de pomi de finic; și să tăbărâră acolo lângă apă.

Ieș. 15, 27.

10. Și să sculară de la Elim și să tăbără la Marea Roșie.
11. Și să sculară de la Marea Roșie și să tăbără la pustiiul Sin.

Ieș. 16, 1.

12. Și să sculară den pustiiul Sin și să tăbără la Rafaca.
13. Și să sculară de la Rafaca și să tăbără la Elis.

Ieș. 17, 1.

14. Și să sculară de la Elis și să tăbără la Rafidin; și acolo nu era apă norodului, să bea.

15. Și să sculară de la Rafidin și să tăbără întru pustiiul Sina.

Ieș. 19, 1, 2.

16. Și să sculară den pustiiul Sina și să tăbără în Mormânturile Pohtii.

11, 34, 35.

17. Și să sculară den Mormânturile Pohtii și să tăbără la Asiroth.
18. Și să sculară de la Asiroth și să tăbără la Rathama.
19. Și să sculară de la Rathama și să tăbără la Remvon-Fares.
20. Și să sculară de la Remvon-Fares și să tăbără la Levomna.
21. Și să sculară de la Lemvona și să tăbără la Resan.
22. Și să sculară de la Resan și să tăbără la Machelath.
23. Și să sculară de la Machelath și să tăbără la Arsafath.
24. Și să sculară den muntele Arsafath și să tăbără la Haradath.
25. Și să sculară de la Haradath și să tăbără la Machedoth.
26. Și să sculară de la Machedoth și să tăbără la Cataath.
27. Și să sculară de la Cataath și să tăbără la Tarath.
28. Și să sculară de la Tarath și să tăbără la Matheca.
29. Și să sculară de la Matheca și să tăbără la Selmona.
30. Și să sculară de la Selmona și să tăbără la Masuruth.

A 2 Leage 10, 6.

31. Și să sculară de la Masuruth și să tăbără la Vanacan.
32. Și să sculară de la Vanacan și să tăbără la muntele Gadad.
33. Și să sculară de la muntele Gadad și să tăbără la Etevatha.

A 2 Leage 10, 7.

34. Și să sculară de la Etevatha și să tăbără la Evrona.
 35. Și să sculară de la Evrona și să tăbără la Ghethsion-Gaver.
 36. Și să sculară de la Ghethsion-Gaver și să tăbără întru pustiiul Sin.
- Și să sculară de la pustiiul Sin și să tăbără la pustiiul Faran, acesta iaste Cadis.

20, 1.

37. Și să sculară de la Cadis și să tăbără la Or muntele, aproape de pământul Edom.

20, 22.

38. Și să sui Aaron preotul pre munte, pren porunca Domnului, și muri acolo, în al patruzecilea de ani a ieșirii fiilor lui Israil den pământul Eghiptului, în a cincea lună, întru una a lunii.

20, 25; A 2 Leage 32, 50.

39. Și Aaron era de o 100 și 23 de ani cându muri în Or muntele.

40. Și auzindu Hananis, împăratul Araad – și acesta lăcuia în pământul Hanaan – cându mergea fiii lui Israil.

21, 1.

41. Și să sculară de la Or muntele și să tăbără la Selmona.

21, 4.

42. Și să sculară de la Selmona și să tăbără la Finon.

43. Și să sculară de la Finon și să tăbără la Ovoth.

21, 10.

44. Și să sculară de la Ovoth și să tăbără la Gaii, decindea dintre hotarăle Moav.

45. Și să sculară de la Gaii și să tăbără la Devon-Gadu.

46. Și să sculară de la Devon-Gadu și să tăbără la Ghelmon-Devlathaim.

47. Și să sculară de la Ghelmon-Devlathaim și să tăbără la munții lui Avarim, dempotriva Navath.

48. Și să sculară den munții lui Avarim și să tăbără la apusul Moav, la Iordan, de spre Ieriho.

22, 1.

49. Și să sculară de la apusul Moav și să tăbără la Iordan, întru mijlocul Simoth, până la Vel-Satim, de spre apusul Moav.

50. Și grăi Domnul cătră Moisi la apusul Moav, lângă Iordan, de spre Ieriho, zicându:

51. „Grăiaște fiilor lui Israil și vei zice cătră dânșii: ‘Voi treaceți Iordanul, la pământul Hanaan,

52. Și veți piarde pre toți cei ce lăcuiescu pământul înaintea feații voastre și veți rădica seamnele lor, și toate chipurile ceale vărsate ale lor le veți piarde, și toți stâlpii lor scoate-i-veți.

A 2 Leage 7, 5; Jud. 2, 2.

53. Și veți piarde pre toți cei ce lăcuiescu pământul, și lăcuiț întru dânsul, că voao v'am dat pământul lor, cu sorțu.

54. Și veți moșteni pământul lor, însoțit, după fealiurile voastre. Celor mai mulți veț înmulți ținearea lor, și celor mai puțini veți împuțina ținearea lor; la carele va ieși numele lui, acolo va fi al lui, după fealiurile moșilor voștri veț moșteni.

26, 54.

55. Iară de nu veți piarde pre ceia ce lăcuiescu pre pământu denaintea feații voastre, și va fi, pre câți veți lăsa dentru dânșii, clinciuri în ochii voștri și lovituri întru coastele voastre; și vor învrăjbi voao pre pământul pre carele voi veți lăcui.

Is. Navi 23, 13; Jud. 2, 3.

56. Și va fi după cum am socotit să le fac lor, voi face voao'".

CAP 34

Hotarele pământului făgăduinței și împărțirea lui.

1. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicându:

2. „Poruncește fiilor lui Israil și vei zice cătră dânșii: ‘Voi intraț înlăuntru la pământul Hanaan: acesta va fi voao de moștenire, pământul Hanaan, împreună cu hotarale lui.

Ieș. 23, 31.

3. Și va fi voao laturea de cătră amiazăzi, de la pustiiul lui Sin până țindu-se de Edom, și vor fi voao hotarale cătră amiazăzi, de spre partea Mării cei Sărate, de la răsărit.

Is. Navi 15. 1.

4. Și vor încungiura pre voi hotarale de la amiazăzi de cătră suirea Acravin și va trece Enac, și va fi ieșirea lui de cătră amiazăzi Cadis lui Varni, și va ieși la odaia Aradu și va trece Aselmona.

Is. Navi 15. 3.

5. Și va încungiura hotarale de la Aselmona pârau Eghipetului și va fi ieșirea Marea cea Mare.

Fac. 15, 18.

6. Și hotarale mării vor fi voao, Marea cea Mare va hotărî: aceasta va fi voao hotarale mării.

7. Și aceasta vor fi voao hotarăle de spre miazănoapte, de la Marea cea Mare veț măsură voao înșivă, pre lângă munte, muntele.

8. Și de la munte, muntele veț măsură voao, întrându înlăuntru la Emath, și va fi petreacerea lui hotarăle Sadada.

9. Și vor ieși hotarăle Zefrona, și va fi ieșirea lui Arsenain: aceasta va fi voao hotarăle de spre miazănoapte.

10. Și veț măsură voao înșivă hotarăle de spre răsărit, de la Arsenain, Sepfamar.

11. Și se vor pogorî hotarăle de la Sepfamar, Vila, de la răsărit, la izvoară, și se vor pogorî hotarăle Vila și vor lovi la umărul mării, Henereth, de la răsărit.

12. Și se vor pogorî hotarăle pre Iordan și va fi treacerea Marea cea Sărată: acesta va fi voao pământul și hotarăle lui pemprejur“.

13. Și porunci Moisi fiilor Izrail, zicând: „Acesta e pământul carele veț moșteni pre dânsul de tot cu sorți, în ce chip au rânduit Domnul să-l dea pre el celor noao fealiuri, și la jumătate de fealiu al lui Manasi.

14. Căci au luat fealiul feciorilor lui Ruvin și fealiul feciorilor lui Gad, după casele moșiilor lor, și jumătate den neamul lui Manasi au luat sorții lor.

15. Doao fealiuri și jumătate de fealiu au luat sorții lor decindea de Iordan, de spre Iereho, de la amiazăzi cătră răsărit“.

33, 48.

16. Și grăi Domnul cătră Moisi, zicând:

17. „Acestea-s numele oamenilor carii vor moșteni voao pământul: Eliazar preotul și Iisus al lui Navi.

Is. Navi 14, 1, 2.

18. Și câte un boiaru den fealiu veț lua ca să vă moștenească de tot voao pământul.

19. Și aceastea-s numele oamenilor. Den fealiul Iudei: Halev, feciorul lui Ethoni;

20. Den fealiul lui Simeon: Salamiil, feciorul Semiud;

21. Den fealiul Veniamin: Eldad, feciorul lui Haslon;

22. Den fealiul Dan: boiarin Vocol, feciorul lui Iecli;

23. Feciorilor lui Iosif, den fealiul feciorilor lui Manasi: boiarin Aniil, feciorul lui Sifid;

24. Den fealiul feciorilor lui Efraim: boiarin Camoil, feciorul lui Sathan;

25. Den fealiul lui Zavulon: boiarin Elisafan, feciorul lui Harnah;

26. Den fealiul feciorilor lui Isahar: boiarin Fantiil, feciorul Oza;
27. Den fealiul feciorilor Asir: boiarin Ahior, feciorul Selimi;
28. Den fealiul lui Neftalim: boiarin Fadeil, feciorul lui Miud“.
29. Acestea-s carii au poruncit Domnul ca să măsoare feciorilor lui Izrail în pământul Hanaan.

CAP 35

Cetățile leviților și cetățile de scăpare.

1. Și grăi Domnul către Moisi, la apusul Moav, lângă Iordan, de spre Ieriho, zicând:

2. „Rânduiaște fiilor Israil și vor da leviților den sortii ținerii lor cetăți să lăcuiască. Și ceale denaintea cetăților, pemprejurul lor, vor da leviților.

Is. Navi 21, 2.

3. Și vor fi cetățile lor a lăcui; și osebirile lor vor fi dobitoacelor lor și la toate câte-s cu patru picioare ale lor.

4. Și ceale ce să lipăscu de cetățile carele veți da leviților, den zidiul cetății și den afară, 2000 de coți împrejur.

5. Și vei măsoara afară den cetate laturea de spre răsărit, 2000 de coți, și laturea de spre amiazăzi, două mii de coți, și laturea de către mare, doao mii de coți, și laturea de către miazănoapte, 2000 de coți; și cetatea în mijlocul acestuia va fi voao și ceale ce sânt în hotarale cetăților.

6. Și cetățile carele veți da leviților – ceale șase cetăți a scăpărilor, carele veți da de fugă acolo celuia ce va omorî,

Ieș. 21, 13; Is. Navi 21, 21.

7. Și lângă aceastea, 40 și 2 de cetăți. Toate cetățile ce veți da leviților, 40 și 8 de cetăți aceastea și ceale den naintea cetăților lor.

8. Și cetățile carele veți da dentru ținearea fiilor Israil: dentru ceia ce au multe, multe, și dentru ceale mai puține, puține; fieșcarele după moștenirea lui carea vor moșteni vor da den cetăți leviților“.

9. Și grăi Domnul către Moisi, zicând:

10. „Grăiaște fiilor Israil și vei zice către dânșii: ‘Voi treaceți Iordanul, la pământul Hanaan,

11. Și veți osebi voao singuri cetăți, scăpări vor fi voao, ca să fugă acolo ucigașul, tot cela ce va ucide sufletu fără de voie,

Is. Navi 20, 2; A 2 Leage 19, 2.

12. Și vor fi cetățile voao scăpări de la cela ce să rudeaște cu sângele: și nu va muri cel ce ucide, până va sta înaintea adunării, la judecată.

13. Și cetățile carele veți da, aceale șase cetăți scăpări vor fi voao.

14. Ceale trei cetăți veți da decindea de Iordan, și ceale trei cetăți ce veți da în pământul Hanaan:

Is. Navi 20, 8.

15. Scăpare vor fi fiilor Israil și celui striin și celui nemearnic ce iaste întru voi, vor fi cetățile aceastea de scăpare, a fugi acolo, la tot ce va ucide sufletu fără de voia lui.

A 2 Leage 19, 4.

16. Iară de va ucide pre dânsul cu armă de fier și va muri, ucigaș iaste, cu moarte să să omoară ucigașul.

Ieș. 21. 12; A 2 Leage 19, 11.

17. Iară de va fi cu piatră de a mână dentru carea va muri, cu aceeaia îl va lovi pre dânsul și va muri, ucigaș iaste, cu moarte să să omoară ucigașul.

18. Iară de va fi cu armă de lemn den mână, den carea va muri, și-l va lovi pre dânsul și va muri, ucigaș iaste, cu moarte să să omoară ucigașul.

19. Cela ce iaste rudenie cu sângele, acesta va ucide pre cela ce l-au omorât: cându-l va timpina pre dânsul acesta, îl va ucide pre însul.

20. Iară de-l va împinge pentru vrajba și va arunca preste el toată unealta, den vicleșug, și va muri,

21. Au pentru pizmă l-au lovit pre dânsul cu mână și va muri: cu moarte să să omoară cela ce l-au lovit, ucigaș iaste, cu moarte să să omoară cel ce au ucis; cela ce să rudeaște cu sângele va ucide pre cela ce au omorât, cându va întimpina pre el.

A 2 Leage 19, 11.

22. Iară de va fi fără de veaste, nu pentru vrajba va împinge pre el, sau va arunca peste el toată unealta, nu den ficleșug,

23. Sau cu fieștece piatră, cu carea va muri cu dânsa neștiindu, și va cădea preste el și va muri, și el nu-i era lui nepriatin, nice cercând să-i facă lui rău:

24. Și va judeca adunarea între mijlocul celuia ce l-au lovit și între mijlocul celuia ce să rudiia cu sângele, după judecățile aceastea.

25. Și va scoate adunarea pre cela ce au ucis de la cela ce să rudeaște cu sângele, și-l va așaza pre el adunarea la cetatea scăpării lui, unde au scăpat. Și va lăcui acolo, până va muri preotul cel mare, pre carele au unsu pre el cu untdelemnul cel sfânt.

26. Iară de va ieși cu ieșirea cea ce au ucis, hotarăle cetății la care cu fugit acolo,

27. Și-l va afla pre el cea ce să rudeaște cu sângele, afară den hotarăle cetății scăpării lui, și va ucide cea ce să rudeaște cu sângele pre cel ucigaș, nu iaste vinovat;

28. Pentru că în cetatea scăpării lui să lăcuiască, până va muri preotul cel mare; și după ce va muri preotul cel mare, să va întoarce ucigașul la pământul ținerii lui.

29. Și vor fi acestea voao la dreptate de judicată, întru rudele voastre, la toate lăcașurile voastre.

30. Tot cea ce ucide suflet, pren mărturii, vei ucide pre cea ce ucide. Și o mărturie nu va mărturisi pre suflet să moară.

A 2 Leage 17, 6; Mat. 18, 16; 2 Cor. 13, 1.

31. Și nu veți lua răscumpărare pentru suflet de la cel ce au ucis, cea ce ieste vinovat a să omorî, pentru că cu moarte să va omorî.

32. Să nu luați răscumpărare ca să fugă la cetatea scăpărilor, ca să lăcuiască iarăș pre pământu, până va muri preotul cel mare.

33. Și să nu omorâți cu moarte pământul preste carele voi lăcuiți pre dânsul, pentru că sângele acesta omoară pământul; și nu se va curăți pământul de sângele cel ce s'au vărsat preste el, ce preste sângele celuia cel varsă.

34. Și nu veț pângări pământul pre carele lăcuiți preste dânsul, pre carele eu lăcuiescu între voi, pentru că Eu sânt Domnul, cea ce lăcuiaște în mijlocul fiilor lui Izrail’“.

CAP 36

Leage pentru neînstreinarea moșiilor la măritișul featelor.

1. Și să apropiară boiarii moșiilor neamului fiilor lui Galaad, feciorul lui Mahir, feciorul lui Manasi, den fealiul fiilor lui Iosif, și grăiră înaintea lui Moisi și înaintea lui Eliazar preotul și înaintea boiarilor caselor moșiilor fiilor lui Izrail și ziseră:

2. „Stăpânului nostru porunci Domnul să dea pământul moștenirii, cu sorti, fiilor lui Izrail. Și stăpânului nostru porunci Domnul să dea moștenirea lui Salpaad, fratelui nostru, featelor lui.

26, 55.

3. Și vor fi unui neam a fiilor Israil fămei și se va lua sorțul lor den ținearea părinților noștri și se vor adaoge la moștenirea fealiului căruia se vor face muieri, și den sorțul moștenirii noastre se va lua.

4. Iară de se va face luarea fiilor Izrail și se va adaoge moștenirea lor pre moștenirea fealiului căroră se vor face muieri, și den moștenirea fealiului moșiei noastre se va rădica moștenirea lor“.

Preoția 25, 10.

5. Și porunci Moisi fiilor lui Izrail, pren porunca Domnului, zicând: „Așa fealiul fiilor lui Iosif zic.

6. Acesta e cuvântul ce au poruncit Domnul featelor Salpaad, zicând: ‘Unde va plăcea înaintea lor fie muieri, fără de numai den norodul părintelui lor să fie muieri. Și să nu să învârtească moștenirea fiilor Izrail, den fealiu, la altu fealiu.

Tovit 7, 14.

7. Pentru căci fieștecarele la moștenirea fealiului moșiei lui se vor lipi fiii lui Izrail.

8. Și toată fata rudindu-se, moștenire dentru fealiurile fiilor lui Izrail, unuia dentru norodul părintelui ei vor fi muieri, pentru ca să rudească fiii lui Israil, fieșcarele, moștenirea cea părintească a lui.

1 Paral. 23, 22.

9. Și nu se va învârteji sorțul den fealiu la alt fealiu, ce fieștecarele întru moștenirea lui se vor lipi fiii lui Izrail, în ce chip au rânduitu Domnul lui Moisi”“,

10. Așa au făcut featele lui Salpaad.

11. Și să făcură Maala și Thersa și Eglă și Melha și Nua, featele lui Salpaad, nepoților lor den norodul lui Manasi, să făcură muieri fiilor lui Iosif;

27, 1.

12. Și sa făcu moștenirea lor preste fealiul nărodului părintelui lor.

13. Aceastea-s poruncile și îndereptările și judecățile carele au poruncit Domnul, în mâna lui Moisi, la apusul Moav, la Iordan, de spre Ieriho.

A DOUA LEAGE

CAP 1

Binefacerile lui Dumnezeu, nemulțămirea nărodului.

1. Acestea-s cuvintele carele au grăit Moisi la tot Israilul, dicindea de Iordan, în pustiiu, cătră apus, aproape de Marea Roșie, întru mijlocul Faran, Tofolon și Lovon și Avlon și spre Ceale de Aur,

2. Unsprăzeace zile de la Horiv, cale pre muntele Siir până la Cadis-Varni.

3. Și fu întru al patruzecilea an, la unsprăzeace luni, întru una a lunii, grăi Moisi cătră toți fiii lui Israil, după toate câte au poruncit Domnul lui cătră dinșii.

4. După ce au ucis pre Sion, împăratul amoreilor, pre cela ce au lăcuitu la Esevon, și pre Og, împăratul Vasanului, pre cela ce au lăcuitu la Astaroth și la Edrain, dicindea de Iordan, în pământul Moav,

Num. 21, 24, 33.

5. Au început Moisi a arăta leagea aceasta, zicându:

6. „Domnul Dumnezeul nostru au grăit noao la Horiv zicându: ‘Destul vă iaste voao a lăcui întru muntele acesta!’

7. Întoarceți-vă și vă sculați voi și păsați la muntele amoreilor și cătră toți ceia de pe împrejurul haravilor, la munte și la câmpu și cătră amiazăzi și pre lângă mare, pământul Hanaan și în preajma Livanului, până la râul cel mare, Efrat.

8. Vedeți, am dat înaintea voastră pământul; întrându înlăuntru, moșteniți de tot pământul carele am jurat părinților voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să le dau lor și simenții lor după dinșii’.

Fac. 15, 18; Is. Navi 1, 4.

9. Și ziș cătră voi întru vreamea aceea, zicându: ‘Nu voiui putea singur să vă portu pre voi.

Ieș. 18, 18; Num. 11, 14.

10. Domnul Dumnezeul nostru v’au înmulțit pre voi și, iată, sânteți astăzi ca stealele ceriului de mulți.

11. Domnul Dumnezeul părinților voștri să vă adaogă voao ca să fiți cu o mie de părți mai mult și să vă blagoslovească pre voi, după cum au grăit voao.

2 Împ. 24, 3.

12. Cum voiui putea singur a purta osteneala voastră și statul vostru și pricile voastre?

Num. 11, 14.

13. Dați voao oameni înțelepți și știuți și cu minte la neamurile voastre și voiui pune pre dinșii preste voi povățuitori voao’.

Ieș. 18, 21.

14. Și mi’at răspunsu și ați zis: ‘Bun iaste cuvântul carele ai grăit să faci’.

15. Și am luat dentru voi oameni înțelepți și știutori și cu minte și i-am pus pre ei să povățească preste voi, preste mii, și preste sute, și preste cincizeci și preste zece, și aducători de cărți judecătorilor voștri.

Ieș. 18, 25; Num. 11, 16.

16. Și am poruncit judecătorilor voștri întru vreamea aceea, zicându: ‘Ascultați întru mijlocul fraților voștri și judecați drept întru mijlocul omului și întru mijlocul fratelui său și întru mijlocul nemearnecului său.

Ioan 7, 24.

17. Să nu cunoști obrazul la judecată după cel micu și după cel mare să judeci, să nu te sfiești de fața omului, căce judecata a lui Dumnezeu iaste și cuvântul carele nesilnic va fi de spre voi îl veți aduce la mine și-l voiui auzi pre dinsul’.

Preoția 19, 15; Paremii 24, 23; 2 Paral. 19, 6, 7.

18. Și am poruncit voao întru vreamea aceea toate cuvintele carele veți face.

19. Și sculându-ne de la Horiv, am mersu tot pustiiul cel mare și înfricoșatul acela carele aț văzut, calea muntelui amoreului, după cum au poruncit Domnul Dumnezeuul nostru noao, și am venit până la Cadis-Varni.

20. Și am zis cătră voi: ‘Venit-aț până la muntele amoreului, Domnul Dumnezeuul nostru dă noao.

21. Vedeți, au dat Domnul Dumnezeuul vostru înaintea feații voastre pământul: suindu-vă, moșteniți în ce chip au zis Domnul Dumnezăul părinților voștri voao; nu vă teameți, nice vă spăreați!’

22. Și ați venit toți la mine și ați zis: ‘Să trimitem oameni înaintea noastră și să cerceteaze noao pământul și să ne spuie noao răspunsu, calea pre care ne vom sui întru dânsa și cetățile în carele vom intra în eale’.

Num. 13, 3 și 32, 8.

23. Și plăcu înaintea mea cuvântul și luaiu dentru voi doisprăzece oameni, câte un om după fealiu.

24. Și întorcându-se, s’au suit în munte și au venit până la Valea Strugurului și au cercatu-o pre dânsa.

Num. 13, 23.

25. Și luară în mânuile lor den roada pământului și aduseră cătră noi și zicea: ‘Bun iaste pământul carele Domnul Dumnezeu nostru ne dă noao’.

26. Și n’at vrut să vă suiți, ce ați călcat cuvântul Domnului Dumnezeului vostru și ați cârtitu în corturile voastre și ați zis:

Num. 14, 1.

27. ‘Pentru căce ne-au fostu urându Domnul pre noi, ne-au scos pre noi den pământul Eghiptului să ne dea pre noi la mânilor amoreilor, ca să ne piarză pre noi.

Num. 14, 1.

28. Unde ne suim noi?’ Iară frații voștri v’au osebit inema voastră, zicându: ‘Limbă mare și multă și mai tare decât noi, și cetăți mari și zidite până la ceriu, ce și feciori de uriaș am văzut acolo’.

Num. 13, 28.

29. Și am zis cătră voi: ‘Să nu vă teameți, nici să vă spământați de cătră dâșii.

30. Domnul Dumnezeu nostru, cela ce merge înaintea feații noastre, el va bate pre dâșii, împreună cu voi, după toate câte au făcut voao în pământul Eghiptului.

Num. 14, 14.

31. Și întru pustiiul acesta carele at văzutu în ce chip te-au hrănit cu hrană Domnul Dumnezeu tău, în ce chip ar fi purtat vreun om cu hrană pre fiiul său, preste toată calea care ați mersu până ați venit la locul acesta’.

Isaia 46, 4.

32. Și întru cuvântul acesta nu v’at încrezut Domnului Dumnezeului vostru,

33. Carele merge înainte, mai nainte de voi în cale, a aleage voao loc, povățuind pre voi cu foc noaptea, arătând voao calea pre care veți merge pre ea, și cu nor ziua.

Ieș. 13, 21 și 40, 35; Num. 10, 33 și 14, 14.

34. Și auzi Domnul glasul cuvintelor voastre și, scârbindu-să, să jură, zicând:

35. ‘De va vedea cineva den oamenii aceștea pământul acesta bun, carele am jurat părinților lor,

Num. 14, 23, 30; Psalm 94, 12; A 2 Leage 3, 26, 28 și 4, 21.

36. Afară den Halev, feciorul lui Iefoni, acesta va vedea pre dânsul și acestuia voi da pământul pre carele s'au suit, și fiilor lui, pentru căce el iaste apropiatu la câte-s ale Domnului'.

37. Și pre mine s'au scârbit Domnul pentru voi, zicându: 'Nice tu nu vei intra acolo!

Num. 20, 12.

38. Iisus, feciorul lui Navi, cela ce șade lângă tine, acesta va merge acolo, pre dânsul întăreaște, pentru că el va împărți pre el cu sorțu.

39. Și copiii voștri, carii ați zis întru jaf să fie, și tot copilul tânăr, carele n'au știut astăzi rău au bun, aceștea vor intra acolo; și lor voi da pre el și ei vor moșteni pre el'.

Num. 14, 31, 33.

40. Și voi, întorcându-vă, v'ați tăbărât la pustiiu, calea cea despre Marea Roșie,

41. Și ați răspunsu și mi'ați zis: 'Greșit-am înaintea Domnului Dumnezăului nostru! Noi, suindu-ne, ne vom bate, după toate câte au poruncit Domnul Dumnezăul nostru noao'. Și, luând fieștecarele unealtele ceale de războiu ale lui și adunându-vă, vă suiati la munte.

Num. 14, 40.

42. Și zise Domnul cătră mine: 'Zi lor: 'Nu vă suiți, nice să vă bateți, că nu sânt cu voi, și să nu vă surpați înaintea vrăjmașilor voștri'.

Num. 14, 42.

43. Și am grăit voao, și nu m'ați ascultat pre mine și ați călcat cuvântul Domnului și, silindu-vă, v'ați suit în munte.

44. Și ieși amoreul, cela ce lăcuiaște în muntele acela, în timpinarea voastră și v'au gonit pre voi ca cându ar face albinele și vă răniia pre voi, de la Siir până la Erma.

Ps. 117, 12.

45. Și șazănd, plângeați înaintea Domnului, și n'au ascultat Domnul glasul vostru, nice au luat aminte pre voi.

46. Și ați șăzut la Cadis zile multe, câteodată zile ați șăzut.

CAP 2

Biruința asupra amoreilor.

1. Și întorcându-ne, ne-am pornit la pustiiu, calea despre Marea Roșie, în ce chip au grăit Domnul către mine, și am încunjurat muntele Siir zile multe.

2. Și zise Domnul către mine:

3. ‘Destul iaste voao a încunjura muntele acesta! Întoarceți-vă dară spre miazănoapte!

4. Și norodului acestuia poruncește, zicând: ‘Treaceți voi pe aproape, pren hotarale fraților voștri, fiilor lui Isaf, carei lăcuiescu la Siir și se vor spămânda de voi

Num. 20, 14.

5. Și se vor spărea foarte. Să nu bateți cu dâșii războiu, pentru că nu voi da voao den pământul lor nice urmă de picior, pentru că cu sorți am dat fiilor lui Isaf muntele lui Siir.

Fac. 36, 8; Is. Navi 24, 4.

6. Cu argint veți cumpăra bucate de la dâșii și veți mânca; și apa cu măsură veți lua de la dâșii cu argint și veți bea,

Num. 20, 19.

7. Pentru că Domnul Dumnăzăul nostru te-au blagoslovit în tot faptul mâinilor tale, cunoaște cum ai petrecut pustiiul cel mare și înfricoșatul acesta. Iată, patruzeci de ani Domnul Dumnezăul tău – cu tine, nu te-ai lipsit de cuvânt’.

8. Și am trecut pre frații noștri, fiii lui Isaf, pre ceia ce lăcuia în Siir lângă calea Aravei de la Elon și de la Gasion-Gaver, și, întorcându-ne, am trecut calea pustiiului Moav.

9. Și zise Domnul către mine: ‘Nu vă învrăjbiți cu moaviteanii și să nu loviți la dâșii războiu, pentru că nu voi da voao den pământul lui întru sorți, pentru că fiilor lui Lot am dat pre Aroir a moșteni’.

10. – Oamenii au fost șazănd mai înainte pre dânsul, limbă mare și multă și tare, ca și Enachin.

11. Rafain să vor socoti și aceștea, ca și enachimii; și moaviteanii numescu pre ei ommini.

12. Și la Siir șădea horeul mai înainte; și fiii lui Isaf i-au pierdut pre ei și au surpat pre ei de la fața lor, și să lăcuiă pentru dâșii, în ce chip au făcut Israil pământul moștenirii lui, carele au dat Domnul lor –.

Fac. 36, 20.

13. Acum dară, sculați-vă și vă rădicați voi și meargeți pre aproape de valea Zareth’.

14. Și zilele carele am mersu pre aproape de Cadis-Varni, până am trecut valea Zareth, 30 și 8 de ani, până au căzut toată seminția oamenilor războinici den tabără, după cum s'au jurat Domnul Dumnezeu lor.

15. Și mâna lui Dumnezeu era preste ei, ca să-i topească pre ei den tabără, până unde au căzut.

Ieș. 9, 3.

16. Și fu den vremea ce căzură toți bărbații cei războinici, murind den mijlocul norodului,

17. Și grăi Domnul cătră mine, zicând:

18. 'Tu mergi astăzi pre aproape de hotarale Moav, pre Aroir,

19. Și veți apropia aproape de fiii lui Aman; nu țineți vrajbă lor și să nu vă loviți cu dânșii la războiu, pentru că nu voi da den pământul fiilor lui Aman ție întru sorțu, că fiilor lui Lot am dat pre el cu sorțu.

Fac. 19, 38.

20. Pământul lui Rafain să va socoti, pentru că pre dânsul rafaini lăcuia; și maniteanii numescu pre dânșii Zohomin,

21. Limbă mare și multă și tare, ca și cei den Enachim; și i-au pierdut pre dânșii Domnul de cătră fața lor, și au moștenit și să lăcuiră pentru dânșii până în ziua aceasta,

22. În ce chip au făcut fiilor Isaf, celora ce lăcuiescu la Siir, in ce chip au surpat pre horeul de cătră fața lor și i-au moștenit pre dânșii și s'au lăcuit pentru dânșii până în ziua aceasta,

23. Și eveii, ceia ce lăcuia la Asiroth, până la Gaza, și capadochii, ceia ce au ieșit de la Capadochia, au surpat pre ei și s'au lăcuit pentru ei.

24. Acum dară, sculați-vă și vă duceți și treaceți voi valea Arnon. Iată, am dat în mâna ta pre Sion, împăratul Esevon, al amoreilor, și pământul lui. Înceape a moșteni, fă cu el războiu!

Num. 21, 21.

25. Întru ziua aceasta înceape a da cutremurul tău și frica ta preste fața a toate limbile ceale ce sânt supt ceriu, carii, auzindu numele tău, se vor turbura și chinuri vor avea de cătră fața ta'.

26. Și am trimis soli den pustiiul Chedamoth cătră Sion, împăratul Esevonului, cu cuvinte de pace, zicând:

Num. 21, 21.

27. 'Treace-voiu pren pământul tău, pre cale voi merge, nu voi abate în dreapta au a stânga.

28. Bucate pre argint în vei da și voiui mânca și apă pre bani în vei da și voiui bea; fără numai căce voiui treace cu picioarele meale,

29. În ce chip mi'au făcut mie fiii lui Isaf, ceia ce lăcuiescu la Siir, și moaviteanii, ceia ce lăcuiescu la Aroir, până voiui treace Iordanul, la pământul carele Domnul Dumnezeuul nostru ne dă noao'.

30. Și n'au vrut Sion, împăratul Esevonului, să treacem noi prent'însul, pentru căci au nesilnicit Domnul Dumnezeuul nostru duhul lui și i-au întărit inima lui, pentru ca să să dea în mânil tale ca într ziuă aceasta.

Num. 21, 23; Is. Navi 11, 20.

31. Și zise Domnul cătră mine: 'Iată, am început a da înaintea feații tale pre Sion, împăratul Esevon, al amoreilor, și pământul lui; și înceape a moșteni pământul lui'.

Amos 2, 9.

32. Și ieși Sion, împăratul Esevon, într întimpinarea noastră, el și tot norodul lui, la războiu, la Iasa.

29, 7.

33. Și l-au dat pre el Domnul Dumnezeuul nostru înaintea feații noastre în mânil noastre, și am lovit pre dânsul și pre feciorii lui și pre tot norodul lui.

Num. 21, 24.

34. Și am stăpânit toate cetățile lui într vremea aceea și am surpat toată cetatea pre rându, și muierile lor, și feciorii lor, nu am lăsat prinsu viu,

Num. 21, 25.

35. Fără numai dobitoacele am prădat și prăzile cetăților am luat.

36. De la Aroir, care iaste de la marginea pârâului Arnon, și cetatea care era în vale, și până în muntele Galaad, nu era cetate care să ne fie scăpat noao; pre toate le-au dat Domnul Dumnezeul nostru în mânil noastre.

Is. Navi 12, 2.

37. Fără numai la pământul fiilor Aman nu ne-am apropiat, toate câte să apropie de pârâul lui Iavoc și cetățile ceale den munte, după cum au poruncit noao Domnul Dumnezeul nostru.

CAP 3

Biruința asupra lui Og, împăratul Vasanului.

1. Și, întorcându-ne, ne-am suit calea de la Vasan și au ieșit Og, împăratul Vasanului, într întimpinarea noastră, el și tot nărodul lui împreună cu

dânsul, la războiu, la Adraim.

1, 4; Num. 21, 33.

2. Și zise Domnul către mine: ‘Să nu te temi de dânsul, căce în mâinile tale l-am dat pre dânsul, și pre tot nărodul lui, și tot pământul lui, și vei face lui în ce chip ai făcut lui Sion, împăratul amoreilor, care lăcuia la Eсевon’.

7, 18; Num. 21, 35.

3. Și l-au dat pre el Domnul Dumnezeu nostru în mâinile noastre și pre Og, împăratul Vasanului, și tot norodul lui, și l-am omorât pre el, până n’au rămas lui semânță.

Num. 21, 24.

4. Și am stăpânit toate cetățile lui întru vremea aceea; nu era cetate care nu o am luat de la dâșii, 60 de cetăți, toate pemprejurile Argov, împăratul Og, la Vasan,

3 Împ. 4, 13.

5. Toate cetățile tari, ziduri nalte, porți și zăvoară, afară den cetățile ferezeilor ceale multe foarte.

6. I-am surpat pre dâșii în ce chip am făcut lui Sion, împăratul Eсевonului, și am surpat toată cetatea pre rând și muierile lor și copiii.

7. Și toate dobitoacele lor și prăzile cetăților le-am prădat noao.

8. Și am luat întru vremea aceea pământul den mâinile celor doi împărați amoreilor, carii era decinde de Iordan, de la pârâul Arnon și până la muntele Aermon.

9. – Finicii numescu pre Aermon Saniior și amoreul au numit pre dânsul Sanir –.

10. Toate cetățile Misor și tot Galaadul și tot Vasaanul, până la Elha și Edrain – cetățile împărăției lui Og, la Vasan.

11. – Căce numai Og, împăratul Vasanului, au rămas de la Rafain. Iată patul lui, pat de hier, iată aceasta întru marginea feciorilor lui Aman, de 9 coți lungimea lui și de 4 coți lățimea lui, cu cotul omului –.

12. Și pământul acela l-am moștenit în vremea aceea de la Aroir, carii iaste la țarmurile pârâului Arnon; și jumătate de muntele Galaad și cetățile lui am dat lui Ruvîn și lui Gadu.

Num. 32, 29, 33; și 40.

13. Și ce au rămas al lui Galaad și tot Vasanul împărăției lui Og am dat la jumătate de neamul lui Manasi; și tot pemprejurul Argovului, tot Vasanul, acela pământul lui Rafain se va socoti.

14. Și Iair, feciorul lui Manasi, au luat tot împrejurul Argov, până la hotarăle Gargasi și Mahethi; au numit pre dânsele pre numele lui, pre Vasan, Aroth, Iair, până în ziua aceasta.

1 Paral. 2, 22.

15. Și lui Mahir am dat Galaadul.

16. Și lui Ruvim și lui Gadu am dat de la Galaadu până la pâraul Arnon, în mijlocul pâraului – hotar, și până la Iavoc pâraul – hotar fiilor lui Aman.

Num. 32, 40.

17. Și Arava și Iordanul – hotar, de la Mahenereth și până la Marea Arava, Marea Sării, de la Asidoth pre Fasga, de la răsărit.

18. Și am poruncit voao în vremea aceea zicând: ‘Domnul Dumnezeuul vostru au dat voao pământul acesta cu sortu; înarmându-vă, păsați înaintea feații fraților voștri, fiilor lui Israil, tot cel cuminte;

Num. 32, 20.

19. Afară den fămeile voastre și copiii voștri și dobitoacele voastre; știu că multe dobitoace-s la voi, lăcuiască întru cetățile voastre, care vă le-am dat voao,

20. Până va potoli Domnul Dumnezeuul nostru pre frații voștri, ca și pre voi, și vor moșteni și aceștea pământul carele Domnul Dumnezeuul vostru dă lor decinde de Iordan; și vă veți învârteji fieștecarele la moștenirea lui care am dat voao’.

21. Și lui Iisus am poruncit în vremea aceea, zicându: ‘Ochii voștri au văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeuul nostru la acești doi împărați; așa va face Domnul Dumnezeuul nostru la toate împărățiile asupra cărora tu treci acolo.

Num. 27, 18.

22. Să nu vă teameți de dânșii, căce Domnul Dumnezeuul vostru, el să va bate pentru voi’.

23. Și m’am rugat Domnului în vremea aceea, zicându:

24. „Doamne, Doamne, tu ai început a arăta slugii tale vârtutea ta și putearea ta și mâna cea tare și brațul cel naltu! Pentru căci iaste Dumnezeu în ceriu au pre pământu, carele va face în ce chip ai făcut tu și după putearea ta?

25. Trecându dară, voiui vedea pământul cel bun, acesta carele iaste decindea de Iordan, muntele acest bun și Andilivanul“.

26. Și m’au trecut cu vederea Domnul pre mine, pentru voi, și nu m’au ascultat; și zise Domnul cătră mine: ‘Destul iaste ție, să nu mai adaogi încă

a grăi cuvântul acesta.

27. Suie-te pre vârful celui cioplit și priveaște cu ochii spre mare și miazănoapte și amiazăzi și răsărit și vezi cu ochii tăi, căce nu vei treace pre Iordanul acesta.

28. Și poruncește lui Iisus și-l întâreaște pre el și-l îndeamnă pre dânsul, pentru că acesta va treace înaintea feții nărodului acestuia și el va moșteni lor tot pământul carele ai văzut’.

29. Și șadeam în crângu aproape de casa lui Fogor.

CAP 4

Supunerea la leage.

1. Și acum, Israil, ascultă dreptățile și judecățile câte eu vă învățu pre voi astăzi să faceți, pentru ca să trăiți, și, întrându înlăuntru, să moșteniți pământul carele Domnul Dumnezeuul părinților voștri dă voao cu sorțu.

2. Să nu adaogeți cătră cuvântul carele eu poruncescu voao și să nu luaț de la dânsul; păziț poruncile Domnului Dumnezeuului vostru, câte eu poruncescu voao astăzi.

12, 32; Apoc. 22, 18, 19.

3. Ochii voștri au văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeuul vostru lui Veelfegor, căce tot omul carele au mărșu denapoia lui Veelfegor, l-au surpat pre dânsul Domnul Dumnezeuul vostru dentre voi.

Num. 25, 4; Is. Navi 22, 17.

4. Iară voi, ceia ce zăceați aproape de Domnul Dumnezeuul nostru, trăiț toți în ziua de astăzi.

5. Vedeți, arătat-am voao dreptăți și judecăți, după cum mi’au poruncit Domnul Dumnezeuul mieu să faceți voi așa în pământul carele meargeți voi acolo să moșteniți pre dânsul.

6. Și veț păzi și veți face, pentru că aceasta iaste înțelepciunea voastră și mintea înaintea a toate limbile câți vor auzi toate dreptățile aceastea și vor grăi: ‘Iată nărodu înțelept și știutoriu, limba cea mare aceasta’.

Ieș. 33, 16; Iov. 28, 28; Ps. 110, 10.

7. Căci care limbă mare, care iaste lui dumnezeu apropiindu-se de ei ca Domnul Dumnezeuul nostru, întru toate întru care vom chema pre Dânsul?

Preoția 18, 4.

8. Și care limbă mare, care iaste lui dreptăți și judecăți dreapte, după toată legea aceasta care eu dau înaintea voastră astăzi?

9. Ferește-te pre tine și păzește sufletul tău tare, să nu uiți toate cuvintele carele au văzut ochii tăi și să nu lipsească de la inima ta toate zilele vieții tale; și vei învăța pre fiii tăi și pre fiii fiilor tăi.

5, 1; 6, 1, 6, 2, 6, 3; Fac. 18, 19; Ps. 77, 5.

10. În ziua întru care ați stătut înaintea Domnului Dumnezeuului vostru, la Horiv, în ziua adunării, căce zise Domnul către mine: ‘Adună către mine norodul și să asculte cuvintele mele ca să înțeleagă, să să teamă de mine toate zilele câte ei trăiescu pre pământ, și pre fiii lor vor învăța’.

11. Și ați venit și ați stătut supt munte, și muntele ardea cu foc până în ceriu, întunearec, negură ceață, glas mare.

Ieș. 19, 17.

12. Și au grăit Domnul Dumnezeu către voi în munte, den mijlocul focului glas de cuvinte; voi ați auzit, și asămănare n’ați văzut, fără numai glas.

Ieș. 20, 18.

13. Și v’au spus voao făgăduința lui, carea au poruncit voao să faceți, ceale 10 cuvinte, și le-au scris pre eale pre doao leaspezi de piatră.

Ieș. 34, 28.

14. Și mi’au poruncit Domnul întru vreamea aceea să vă învățu pre voi dreptăți și judecăți, să le faceți voi aceastea pre pământ la carele voi intrați acolo să moșteniți pre el.

15. Și păziți foarte sufletele voastre, căce n’ați văzut toată asămănarea în ziua care au grăit Domnul către voi în muntele Horiv, den mijlocul focului.

16. Să nu faceți fărădelege și să nu vă faceți voao cioplit, asămănare tot chipul, asămănare a parte bărbătească au fămeiască,

Ieș. 20, 4.

17. Și sămănarea a tot dobitocul căroră sânt pre pământ, asămănarea a toată pasărea zburătoare carea zboară supt ceriu,

Râm. 1, 23.

18. Asămănarea a tot târâtoriul carele să târaște pre pământ, asămănarea a tot peăștele cât iaste în apă, dedesuptul pământului.

19. Ca să nu cauți în ceriu vreodinioară și, văzând soarele și luna și stealele și toate podoabele ceriului, înșălându-te să te închini lor și să slujești lor, carele au împărțit Domnul Dumnezeuul tău pre dânsule la toate limbile ce sânt supt ceriu.

Fac. 1, 14.

20. Iară pre voi v'au luat Domnul Dumnezeu și v'au scos pre voi den cuptoriul cel de hier, den Eghipet, ca să fie lui norod și sorțu ca în ziua aceasta.

3 Împ. 8, 51.

21. Și Domnul Dumnezeu s'au mâniat pre mine pentru ceale ce s'au zis de la voi și s'au jurat pentru ca să nu trec Iordanul acesta și pentru ca să nu mergu în pământul carele Domnul Dumnezeu dă ție cu sorțu.

1, 37.

22. Pentru că eu moriu întru acesta și nu trec Iordanul acesta; iară voi treaceți și veți moșteni pământul cel bun acesta.

23. Feriți-vă voi ca să nu uitați făgăduința Domnului Dumnezeului vostru carea au făgăduit cătră voi și să nu faceți voao singuri cioplitu, asămănare den toate câte au poruncit ție Domnul Dumnezeu tău.

24. Pentru că Domnul Dumnezeul tău foc topitoriu iaste, Dumnezeu râvnitoriu.

Evrei 12, 28; Ieș. 20, 5; 24, 17; 34, 14.

25. Iară să vei naște fiiu, și fii fiilor tăi, și veți zăbovi pre pământ și veți face fărădelege și veți face cioplit, asămănare fieștecăruia, și veți face răul înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-l mâniați pre Dânsul,

26. Vă mărturisescu voao astăzi, pre ceriu și pre pământ, că cu pierire veți pieri de pre pământul la carele voi treaceți Iordanul acolo ca să-l moșteniți pre el; nu veți întârzia zile pre dânsul, fără numai cu surpare vă veți surpa.

Isaia 1, 2.

27. Și va sămăna Domnul pre voi întru toate limbile și veți rămânea puținii la număr, la limbi întru carea va băga Domnul pre voi acolo.

28, 62, 64.

28. Și vă veți închina acolo la alți dumnezăi, la fapte de mâini omenești, leamne și pietri, care nu vor vedea, nice vor auzi, nice vor mânca, nice vor mirosi.

29. Și veți cerca acolo pre Domnul Dumnezeul vostru și-l veți afla pre el cându-l veți cerca dentru toată inima ta și dentru tot sufletul tău, întru primejdia ta.

Înțel. 1, 2.

30. Și te vor afla toate cuvintele aceastea la zilele ceale de apoi și te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău și vei asculta glasul lui,

31. Că, Dumnezeu îndurătoriu și milostiv, Domnul Dumnezeul tău nu te va părăsi, nice te va surpa pre tine, nu va uita făgăduința părinților tăi, carea au jurat lor.

Preoția 26, 44.

32. Întrebați zilele ceale mai denainte, ceale ce s'au făcut mai nainte de tine, den ziua carea au zidit Dumnezeu om pre pământ, și pre marginea ceriului până la marginea ceriului, de s'au făcut după cuvântul acest mare și s'au înțeles într'acesta chip.

33. De au auzit limbă glas al Dumnezeului viu grăindu den mijlocul focului, în ce chip ai auzit tu și ai trăit?

34. De au ispitit Dumnezeu întrându să ia luiș limbă den mijlocul limbii, întru ispitire, și în seamne și în minuni și în războiu și în mână tare și cu braț naltu și cu videnii mari, după toate câte au făcut Domnul Dumnezeul nostru la Eghipet înaintea ta văzând?

6, 22; 7, 19; 29, 3.

35. Ca să știi tu căce Domnul Dumnezeul tău acesta Dumnezeu iaste și nu iaste încă afară dentr'însul.

Isaia 45, 5, 18, 22; Marc. 12, 29, 32.

36. De la ceriu auzit fu glasul lui ție, să te cearte pre tine și pre pământ au arătat ție focul lui cel mare și cuvintele lui le-ai auzit den mijlocul focului.

37. Pentru căci au iubit pre el părinții tăi și au ales semenția lor după dânșii, pre voi, și te-au scos el pre tine cu vârtutea lui cea mare den Eghipet,

Ieș. 13, 3; 9, 14, 21.

38. Ca să surpe limbi mari și mai tari decât tine înaintea feații tale, să te bage înlăuntru, să dea ție pământul lor moștenire, în ce chip ai astăzi.

39. Și vei cunoaște astăzi și te vei întoarce cu cugetul, căci Domnul Dumnezeul tău acesta e Dumnezeu întru ceriu sus și pre pământ jos, și nu iaste încă afară dentr'însul.

40. Și vei cruța poruncile lui și dreptățile lui câte eu poruncescu ție astăzi, pentru ca să ți să facă ție bine, și fiilor tăi după tine, pentru ca să vă faceți îndelungați de zile pre pământul carele Domnul Dumnezeul tău dă ție toate zilele“.

Num. 35, 14.

41. Atuncea osebi Moisi 3 cetăți decinde de Iordan, de cătră răsărita soarelui,

42. Să fugă acolo ucigașul carele va ucide pe aproapele său neștiindu și acesta neurându pre dânsul mai nainte de ieri și alaltaieri; și va fugi la una

den cetățile acestea și va trăi:

19, 7, 9; Is. Navi 20, 8.

43. Vosorul la pustiiu, în pământul cel șăsu – lui Ruvin, și Ramoth la Galaad – lui Gadi și Gavlonul la Vasan – lui Manasi.

44. Aceasta e leagea care au pus Moisi înaintea fiilor lui Izrail.

45. Acestea-s mărturiile și dreptățile și judecățile câte au grăit Moisi fiilor lui Izrail în pustiiu, ieșind ei den pământul Eghipetului,

46. Decinde de Iordan, în vale, aproape de casa lui Fogor, la pământul lui Sion, împăratul amoreilor, care lăcuia la Iesevon, pre carele au ucis Moisi.

47. Și fiii lui Izrail, ieșind ei den pământul Eghipetului, și au moștenit pământul lui și pământul lui Og, împăratul Vasanului, a doi împărați amoreilor, care era decinde de Iordan, despre răsărita soarelui,

1, 4; 3, 1-3; 29, 7; Num. 21, 33.

48. De la Aroir, care iaste la marginea pârâului Arnon, și pre muntele lui Sion, care iaste Aermon,

49. Toată arăpimea decindea de Iordan, despre răsărita soarelui, supt Asidoth cea cioplită.

CAP 5

Repetirea celor zece porunci.

1. Și chemă Moisi pre tot Israilul și zise cătră ei: „Ascultă, Israile, dreptățile și judecățile câte eu grăiescu întru urechile voastre întru ziua aceasta, și veți învăța pre eale și le veți păzi să le faceți.

4, 1, 9; 6, 1, 2, 3.

2. Domnul Dumnezeuul vostru au pus cătră voi făgăduința la Horiv.

Ieș. 19, 5; 20, 18 și 34, 10.

3. Și nu la părinții voștri au pus Domnul făgăduința aceasta, fără de numai cătră voi, și voi aicea toți vii astăzi.

4. Față cătră față au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focului,

Ieș. 20, 2.

5. Și eu stam în mijlocul Domnului și întru mijlocul vostru în vremea aceea, ca să vă spui voao cuvintele Domnului – căce v’at spăriat de cătră fața focului și nu v’at suit la munte – zicându:

Ps. 80, 11; Ieș. 19, 16.

6. ‘Eu sânt Domnul Dumnezeul tău, cela ce te-am scos den pământul Eghiptului, den casa robiei.

Ieș. 20, 4.

7. Nu-ț vor fi ție dumnezei alții înaintea feții mele.

Preoția 26, 1.

8. Să nu faci ție cioplit, nici asămănare de tot câte-s în ceriu sus și câte-s pre pământu jos și câte-s în ape dedesuptul pământului.

Ps. 96, 7; Ieș. 20, 4; Preoția 26, 1.

9. Să nu te închini lor, nici să slujăști lor, că eu sântu Domnul Dumnezăul tău, Dumnezeu râvnitoriu, răsplătind păcatul părinților pre feciori, pre a treia și a patra rudă, celora ce mă urăscu pre mine,

Ieș. 20, 5; Ierem. 32, 18.

10. Și făcându milă la mii celora ce mă iubăscu pre mine și celora ce păzescu poruncile mele.

Ieș. 34, 7; 26, 1.

11. Să nu iai numele Domnului Dumnezăului tău în deșărt, pentru că nu va curăți Domnul Dumnezăul tău pre cela ce ia numele lui pre deșărt.

Ps. 96, 7; Ieș. 20, 7; Preoția 19, 12; Mat. 5, 33.

12. Păzește ziua simbetilor, să o sfințești pre ea, în ce chip Ț’au poruncit Domnul Dumnezăul tău.

Iezzech. 20, 12; Ieș. 34, 14.

13. Șase zile vei lucra și vei face toate lucrurile tale,

Preoția 23, 3.

14. Iară în ziua a șaptea, simbete Domnului Dumnezăului tău, să nu faci întru ea tot lucrul tu, și feciorul tău, și fata ta, sluga ta și slujnica ta, boul tău și cel de supt jugul tău, și tot dobitocul tău, și cel nemearnic cela ce e înlăuntrul ușilor tale, pentru ca să să odihnească sluga ta, și slujnica ta, și cel de supt jugul tău, ca și tine.

Fac. 2, 2; Ieș. 20, 10; Fac. 1, 3; Evr. 4, 4.

15. Și-ț vei aduce aminte cum slugă ai fost în pământul Eghiptului și te-au scos Domnul Dumnezăul tău de acolo cu mână tare și cu brațu naltu; pentru aceea Ț’au poruncit ție Domnul Dumnezăul tău ca să păzești ziua simbetelor și să o sfințești pre ea.

6, 21; 15, 15; 24, 18.

16. Cinsteaște pre tatăl tău și pre maica ta, în ce chip au poruncit ție Domnul Dumnezăul tău, pentru ca să ți să facă ție bine și pentru ca să te facă îndelungat de ani pre pământul carele Domnul Dumnezău îl dă ție.

Ieș. 20, 12; Mat. 15, 4; Efes. 6, 2, 3; Marc 7, 10; Sirah. 3, 9.

17. Să nu ucizi.

Mat. 5, 21; Luca 18, 20.

18. Să nu preacurvești.

Luca 18, 20.

19. Să nu furi.

20. Să nu mărturisești minciuni asupra aproapelui tău, mărturie mincinoasă.

21. Să nu pohtești muiarea aproapelui tău, să nu pohtești casa aproapelui tău, nice țarina lui, nice sluga lui, nice slujnica lui, nice boul lui, nice celui ce stă supt jugul lui, nice a tot dobitocul lui, nice toate câte sânt la aproapele tău’.

Ieș. 20, 17; Mat. 5, 28; Râm. 7, 7.

22. Aceaste cuvinte au grăit Domnul cătră toată adunarea voastră în munte, în mijlocul focului, întunearic, negură, ceață, glas mare; și nu mai adaose și au scris pre eale pre doao leaspezi de piatră și mi’au dat mie.

23. Și fu după ce ați auzit glasul den mijlocul focului, și muntele ardea cu foc, și aț venit cătră mine toți povățuitorii neamurilor voastre și bătrânimea voastră și ziceați:

24. ‘Iată, au arătat noao Domnul Dumnezeuul nostru slava lui, și glasul lui am auzit den mijlocul focului. În ziua aceasta am văzut cum va grăi Dumnezeu cătră om și va trăi.

25. Și acum să nu murim, căce ne va topi pre noi focul cel mare acesta; să vom adaoge noi a auzi glasul Domnului Dumnezeuului nostru încă, și vom muri.

Ieș. 20, 19.

26. Pentru că ce trup sau cine au auzit glasul Dumnezeuului celui viu grăindu den mijlocul focului, ca noi, și va trăi?

Ieș. 33, 20; Jud. 13, 22.

27. Apropii-te tu și auzi oaricâte va zice Domnul Dumnezeuul nostru cătră tine și vom auzi și vom face’.

Ieș. 19, 8 și 20, 19; Evr. 12, 19.

28. Și auzi Domnul glasul cuvintelor voastre grăind cătră mine și zise Domnul cătră mine: ‘Auzit-am glasul cuvintelor norodului acestuia: câte au grăit cătră tine, pe dreptate au grăit toate.

29. Cine va da să fie așa inima lor întru dânșii, ca să să teamă de mine și să păzească poruncile meale toate zilele, ca să fie lor bine, și fiilor lor, pren

veac?

30. Pasă, zi lor: ‘Întoarceți-vă voi la casele voastre!’

31. Iară tu aicea stăi cu mine și voi grăi cătră tine poruncile toate și dreptățile și judecățile câte vei învăța pre ei și să facă așa pre pământul carele eu dau lor cu sortu’.

32. Și să vă păziți a face în ce chip au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău, să nu vă abateți în dreapta, nice în stânga

Paremi 4, 27.

33. După toată calea care au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău ca să mergi întru dânsa, ca să te odihnească și să fie ție bine și să vă îndelungați cu zile pre pământ pre carele veți moșteni de tot.

CAP 6

Tălmăcirea poruncii întâiu. Iubirea cătră Dumnezeu.

1. Și aceastea-s poruncile și dreptățile și judecățile câte au poruncit Domnul Dumnezeuul vostru să învățu pre voi să faceți așa la pământul care meargeți acolo să moșteniți pre el,

2. Pentru ca să vă teameți de Domnul Dumnezeuul vostru, să păziți toate dreptățile lui și poruncile lui, carele eu ție poruncescu astăzi, tu, și fiii tăi, și fiii fiilor tăi, toate zilele vieții tale, pentru ca să vă îndelungați cu zilele.

4, 1, 9; 5, 1.

3. Și ascultă, Israile, și păzește să faci, ca bine să fie ție și pentru ca să vă înmulțiți foarte, după cum au grăit Domnul Dumnezeul părinților tăi să dea ție pământul carele cură miare și lapte. Și aceastea-s dreptățile și judecățile câte au poruncit Domnul fiilor Israil în pustiiu, ieșindu ei den pământul Eghiptului.

4. Ascultă, Israile: Domnul Dumnezeul nostru Domnul unul iaste.

3 Împ. 8, 61; Ioan 17, 3; 1 Cor. 8, 4, 6.

5. Și să iubești pre Domnul Dumnezeul tău den toată inema ta și den tot sufletul tău și den toată putearea ta.

Mat. 22, 37.

6. Și vor fi cuvintele aceastea, câte eu poruncescu ție astăzi, în inema ta și întru sufletul tău.

Mar. 12, 30.

7. Și le vei prepune pre eale înaintea fiilor tăi și vei grăi întru ei șazându acasă și mergându înainte pre cale, îș dormindu și sculându-te.

Fac. 18, 19; 4, 9.

8. Și le vei lega pre eale întru semnu pre mâna ta și vor fi neclintite înaintea ochilor tăi.

Ieș. 13, 9 și 16.

9. Și le veș scrie pre eale la stâlpîi ușii caselor voastre și a porților voastre.

11, 20.

10. Și va fi cându te va băga înlăuntru pre tine Domnul Dumnezeuul tău la pământul care au jurat părinții voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să dea ție cetăți mari și bune, care nu le-ai zidit,

7, 8; Is. Navi 24, 13.

11. Case pline de toate bunătățile, pre care nu le-ai umplut, gropi cioplite, care nu le-ai cioplit, vii și maslini, care n'ai sădit; și mâncându și saturându-te,

8, 10.

12. Ia-te aminte pre tine, să nu se lățească inema ta și vei uita pre Domnul Dumnezeuul tău, cela ce te-au scos den pământul Eghipetului, den casa robiei.

13. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi și lui singur să-i slujești și cătră el să te lipești și pre numele lui să te juri.

Mat. 4, 10.

14. Să nu mergi denapoia altor dumnezei, de cătră dumnezeii limbilor ce-s preprejurul vostru,

Ieș. 23, 33; Luca 4, 8.

15. Că Dumnezeu râvnitoriu – Domnul Dumnezeuul tău întru tine; să nu să urgisească cu mânie Domnul Dumnezeuul tău în tine și te va surpa de cătră fața a tot pământul.

16. Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău în ce chip l-aș ispitit la ispită.

Mat. 4, 7; Luca 4, 8.

17. Păzindu să păzești poruncile Domnului Dumnezeuului tău și mărturiile lui și dreptățile lui câte au poruncit ție.

Luca 4, 12.

18. Și vei face cel plăcut și cel bun înaintea Domnului Dumnezeuului tău, pentru ca să fie ție bine și, întrându, vei moșteni pământul cel bun care au

jurat Domnul părinților voștri,

19. Ca să gonești pre toți vrăjmașii tăi înaintea feații tale, după cum au grăit Domnul.

20. Și va fi cându te va întreba ficiorul tău mâine, zicându: ‘Carele-s mărturiile și dreptățile și judecățile câte au poruncit Domnul Dumnezeuul nostru noao?’, și vei grăi fiiului tău:

21. ‘Robi eram lui Faraon la pământul Eghipetului, și ne-au scos pre noi Domnul Dumnezeu de acolo, eu mână tare și cu brațu nalt.

5, 15; Ieș. 14, 8.

22. Și au dat Domnul Dumnezeu seamne și minuni mari, și reale, la Eghipet la Faraon și la casa lui și întru putearea lui, înaintea noastră.

4, 34; 7, 19.

23. Și pre noi ne-au scos Domnul Dumnezeuul nostru de acolo, pentru ca să ne aducă pre noi înlăuntru, să ne dea pământul acesta, care au jurat Domnul Dumnezeuul nostru părinților noștri să dea noao.

24. Și porunci noao Domnul să facem toate dreptățile acestea, să ne teamem de Domnul Dumnezeuul nostru, pentru ca să fie noao bine preste toate zilele, ca să trăim ca și astăzi.

25. Și milostenie va fi noao, de ne vom păzi a face toate poruncile legii aceștia înaintea Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip au poruncit noao’.

CAP 7

Oprirea prieteniei cu păgânii.

1. Și va fi cându te va băga pre tine Domnul Dumnezeuul tău la pământul carele vei intra acolo să-l moștinești, și va rădica limbi mari și multe den naintea feații tale, pre heteu și pre ghergheseu și pre amoreu și pre hananeu și pre ferezeu și pre eveu și pre evuseu, șapte limbi mari și multe

31, 3, 5; Ieș. 23, 23; 33, 2.

2. Și mai tare decât voi, și va da pre ei Domnul Dumnezeuul tău în mânil tale și vei lovi pre ei, cu pierzare vei piarde pre ei, să nu pui cătră ei făgăduință, nice să miluiești pre ei,

Ieș. 23, 32; 34, 15.

3. Nici să vă încuscriț cătră ei, fata ta să nu o dai feciorului lui și fata lui să nu o iai fiiului tău,

3 Împ. 11, 2.

4. Pentru că vei despărți pre feciorul tău de cătră tine și va sluji la dumnezei striini și să va scârbi pre voi Domnul cu mânie și te va surpa pre tine în grabă.

Ieș. 34, 16.

5. Ce așa să faceți lor: capiștile lor să le surpați și stâlpii lor să-i fărâmați și pădurile lor să le tăiați și ceale cioplite ale bozilor lor să le ardeți cu foc.

12, 2; Ieș. 23, 32; Preoția 18, 3; Num. 33, 52.

6. Căci nărodu sfânt ești Domnului Dumnezeului tău și pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să fii lui nărodu avut decât toate limbile câte-s pre fața pământului.

Ieș. 19, 6; 1 Petr. 2, 9.

7. Nu căci sânteți mai mulți decât toate limbile v'au ales Domnul pre voi și v'au osebit pre voi Domnul – pentru că voi sânteți mai puțini decât toate limbile –,

8. Ce pentru căci vă iubeaște Domnul pre voi și, păzindu jurământul care au jurat părinților voștri, v'au scos pre voi Domnul cu mână tare și cu braț naltu și te-au mântuit pre tine den casa robiei, den mâna lui Farao, împăratul Eghiptului.

9. Și vei cunoaște că Domnul Dumnezeul tău acesta e Dumnezeu, Dumnezeu cel credincios, cela ce păzește făgăduința sa și mila celora ce iubăscu pre dânsul și celora ce păzescu poruncile lui întru o mie de rude

Ieș. 20, 5.

10. Și dându celora ce-l urăscu pre el înaintea feații a surpa pre dânșii. Și nu va zăbăvi celor ce-l urăscu, înaintea feații va da lor.

11. Și vei păzi poruncile și dreptățile și judecățile aceastea, câte eu poruncescu ție astăzi să faci.

12. Și va fi cându veți auzi dreptățile aceastea toate și le veți păzi și le veți face, și va păzi Domnul Dumnezeul tău ție făgăduința și mila, în ce chip au jurat părinților voștri,

28, 1; Ieș. 23, 22; Preoția 26, 3.

13. Și te va iubi și te va blagoslovi și te va înmulți, și va blagoslovi fiii pântecelui tău și roada pământului tău, grâul tău și vinul tău și untu-de-lemnul tău, cirezile vacilor tale și turmele oilor tale, pre pământul care au jurat Domnul părinților tăi să dea ție.

28, 4.

14. Și blagoslovit să fii mai vârtos decât toate limbile. Nu va fi întru voi fără de rod, nici sterpu, nici în dobitoacele tale.

Ieș. 23, 26.

15. Și va rădica Domnul Dumnezeuul tău de la tine toată slăbiciunea și toate boalele Eghiptului ceale reale, care le-ai văzut și câte ai cunoscut, nu le va pune preste tine, și le va pune pre eale preste toți ceia ce urăscu pre tine.

Ieș. 15, 26.

16. Și vei mânca toate prăzile limbilor care Domnul Dumnezeuul tău dă ție; să nu mântuiască ochiul tău pre eale și să nu slujăști bozilor lor, căci piadecă iaste ție aceasta.

17. Iară să vei zice întru cugetul tău că ‘Multă e limba aceasta decât eu, cum voi putea să surpu pre dânșii?’

18. Să nu te temi de ei; cu aduceri aminte îți vei aduce aminte câte au făcut Domnul Dumnezeuul tău lui Farao și tuturor eghipteanilor,

19. Bântuialele ceale mari carele au văzut ochii tăi, seamnele acealea și minunile ceale mari acealea, mâna cea tare și brațul cel naltu, în ce chip te-au scos pre tine Domnul Dumnezeuul tău. Așa va face Domnul Dumnezeuul nostru tuturor limbilor de carei tu temi de cătră fața lor.

4, 34; 6, 22.

20. Și viespile va trimite Domnul Dumnezeuul tău la ei până să vor surpa cei rămaș și cei ascunși de cătră tine.

Ieș. 23, 28.

21. Nu te vei răni de cătră fața lor, căci Domnul Dumnezeuul tău întru tine – Dumnezeu mare și tare.

31, 6.

22. Și va potopi de tot Domnul limbile aceastea de cătră fața ta, câte puțin, puțin, nu vei putea să-i topești pre ei degrabă, pentru ca să nu să facă pământul pustiu și să vor înmulți preste tine jâganiile ceale sălbatece.

Ieș. 33, 2.

23. Și va da pre ei Domnul Dumnezeuul tău în mâinile tale și vei piarde pre ei cu pierzare mare, până îi veș surpa pre ei,

24. Și va da pre -mpărații lor în mâinile tale și va pieri numele lor den locul acela: Nu va sta nimeni împotriva înaintea feții tale, până unde vei surpa pre ei.

25. Ceale cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți cu foc și să nu pohtești argint, nici aur de la dânșii să iai ție, ca să nu greșești pentru aceasta, căci

urâciune Domnului Dumnezeuului tău iaste.

26. Și să nu aduci scârbă în casa ta și anathema vei fi, ca și aceasta; cu urâciune să urăști și cu scârbuire să scârbești, căci anathema iaste.

Ieș. 13, 17.

CAP 8

Sfătuire către nărod să nu uite binefacerile lui Dumnezeu.

1. Toate poruncile carele eu poruncescu voauă astăzi, să păziți a face acestea, pentru ca să trăiți și să vă înmulțiți și să intrați și să moșteniți pământul cel bun carele au jurat Domnul Dumnezeuul părinților voștri.

2. Și-ț vei aduce aminte de toată calea care au adus pre tine Domnul Dumnezeuul tău în pustiu, pentruca să te chinuiască pre tine și să te ispitească, și să vor priceape ceale den inima ta, de vei păzi poruncile lui a ba.

13, 3; 1 Ioan 4, 2.

3. Și te-au chinuit și te-au flămânzit și te-au hrănit cu mana care n'au știut părinții tăi, pentru ca să ți le spuie ție că nu numai pre pâine singură va trăi omul, ce preste tot cuvântul care iase pren rostul lui Dumnezeu va trăi omul.

Ieș. 16, 14, 15; Matei 4, 4; Luca 4, 4.

4. Hainile tale nu s'au ros de la tine, picioarele tale nu s'au bătut, iată, 40 de ani.

Ieș. 16, 35; Neem. 9, 21.

5. Și vei cunoaște cu inima ta că, în ce chip oricarele om va certa pre fiiul său, așa Domnul Dumnezeuul tău va certa pre tine,

Evr. 12, 6.

6. Și vei păzi poruncile Domnului Dumnezeului tău, să mergi întru căile lui și să te temi de dânsul,

7. Că Domnul Dumnezeuul tău te va băga pre tine la pământ bun și mult, unde-s pâraie de apă și izvoară a fără-fundurilor ieșind pren câmpuri și pren munți,

8. Pământul al grâului și al orzului, vii, smochini, rodii, pământul maslinului, untdelemnului și al mierii,

9. Pământ pre carele nu cu sărăcie vei mânca pâinea ta și nu te vei lipsi nimica pre el, pământul carele pietrile lui – hier, și den munții lui vei săpa

aramă.

33, 25.

10. Și vei mânca și te vei sătura și vei blagoslovi pre Domnul Dumnezeu tău pre pământul cel bun carele au dat ție.

6, 11, 12.

11. Ia-te aminte, nu uita pre Domnul Dumnezeu tău, ca să nu păzești poruncile lui și judecățile și dreptățile lui câte eu poruncesc ție astăzi,

12. Ca nu cândai, mâncând și săturându-te, și case bune zidind și lăcuind întru eale,

13. Și boii tăi și oile tale înmulțindu-se ție, argintul și aurul înmulțindu-se ție și toate câte-s la tine înmulțindu-să ție,

14. Te vei înălța cu inima ta și vei uita pre Domnul Dumnezeu tău, cea ce te-au scos den pământul Eghiptului, den casa robiei,

Iosia 13, 6.

15. Cea ce te-au adus pren pustiiul cel mare și înfricoșatul, acela unde șarpi mușcând, și scorpii, și seate, unde nu era apă, cea ce ți-au scos ție den piatră colțurată izvor de apă,

Num. 20, 11; Ieș. 17, 6; Num. 21, 6-7.

16. Cea ce te-au hrănit cu mană în pustiiu, care n'ai știut tu și n'au știut părinții tăi, pentru ca să te chinuiască și să te ispitească, să-ți facă ție bine la ceale de apoi ale tale.

Ieș. 16, 14, 15.

17. Și să nu zici întru inima ta: 'Vârtutea mea și tăria mâinii mele mi'au făcut mie putearea cea mare aceasta'.

18. Și vei pomeni pre Domnul Dumnezeu tău, că el dă ție puteare ca să faci vârtute și pentru ca să întărească făgăduința lui, care au jurat părinților tăi, ca astăzi.

19. Și va fi de vei uita cu uitarea pre Domnul Dumnezeu tău și vei merge pre urma altor dumnezei și vei sluji lor și te vei închina lor, mărturisescu voao astăzi pre ceriu și pre pământ cum cu pierzare veți pieri;

20. În ce chip și cealealalte limbi câte Domnul Dumnezeu piarde de cătră fața voastră, așa veți pieri, pentru căce n'ați ascultat glasul Domnului Dumnezeului vostru.

CAP 9

Moisi amintește Israiliților fărădelegile lor din trecut.

1. Ascultă, Israil, tu treci astăzi Iordanul ca să întri să moștenești limbi mari și tari mai vârtos decât voi, cetăți mari și cu zidiuri până în ceriu,

2. Norod mare și mult și înalt, feciorii lui Enac, pre carii tu știi și tu ai auzit: ‘Cine au stătut împotriva feții feciorilor lui Enac?’

Num. 13, 33.

3. Și vei cunoaște astăzi că Domnul Dumnezeu tău, acesta va merge înaintea feții tale, foc topitoriu iaste. Acesta va surpa pre ei și acesta îi va întoarce pre ei de cătră fața ta și-i va surpa pre ei și-i va piarde pre ei de sâng, după cum au zis ție Domnul.

Ieș. 24, 17; Evr. 12, 29.

4. Să nu zici întru inima ta, când va piarde Domnul Dumnezeu tău limbile acestea înaintea feții tale, zicând: ‘Pentru dreptățile mele m’au băgat pre mine Domnul să moștenesc pământul acest bun’, ce pentru păgânătatea limbilor acestora Domnul va surpa pre ei de cătră fața ta.

5. Nu pentru dreptatea ta, nice pentru curăția inimii tale tu întri ca să moștenești pământul lor, ce pentru păgânătatea și fărădelegea limbilor acestora Domnul va surpa pre dânșii den naintea feții tale și pentru ca să întărească făgăduința care au jurat Domnul părinților voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

Fac. 12, 7; 13, 15; Fapt. Ap. 7, 5.

6. Și vei cunoaște astăzi că nu pentru dreptățile tale Domnul Dumnezeu tău dă ție pământul cel bun acesta să-l moștenești, căci norod năsilnic la grumaz ești.

7. Adu-ți aminte, să nu uiți câte ai mâniat pre Domnul Dumnezeu tău în pustie, den ziua ce aț ieșit den pământul Eghiptului până aț venit la locul acesta, neascultând făceați ceale cătră Domnul.

Ieș. 14, 11 și 16, 2; Num. 11, 4.

8. Și la Horiv aț mâniat pre Domnul și s’au mâniat Domnul pre voi, să surpe pre voi.

Ieș. 32, 4.

9. Suindu-mă eu în munte să iau leaspezile ceale de piatră, leaspezi de făgăduință, care le-au făgăduit Domnul cătră voi, și am făcut în munte 40 de zile și 40 de nopți, pâine n’am mâncat și apă n’am băut,

Ieș. 14, 3; 24, 18; 31, 18; 32, 15.

10. Și mi’au dat Domnul ceale doao leaspezi de piatră scrise cu deagetul lui Dumnezeu și pre dânsele să scrisease toate cuvintele care au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focului, în ziua adunării.

Ieș. 31, 18; 32, 16.

11. Și fu pren 40 de zile și pren 40 de nopți, au dat Domnul mie ceale doao leaspezi de piatră, leaspezile făgăduinții.

12. Și zise Domnul cătră mine: ‘Scoală-te și te pogoară de pripă de aici, căci au făcut fărădelege norodul tău, pre carii i-ai scos de la Eghipet. Au ieșit curând den calea carea am poruncit lor și au făcut lor topire’.

Ieș. 32, 7.

13. Și zise Domnul cătră mine, zicând: „Grăit-am cătră tine o dată și de doao ori, zicând: ‘Am văzut norodul acesta și, iată, nărod năsilnic la grumaz iaste.

32, 9; Ieș. 33, 3; Isaia 48, 4.

14. Lasă-mă să-i surp pre ei și voi stinge numele lor de desuptul ceriului și te voi face pre tine în limbă mare și tare și mult mai vârtos decât aceasta!’.

Ieș. 32, 10; Ps. 105, 23.

15. Și întorcându-mă, m’am pogorât den munte, și muntele ardea cu foc, și ceale doao leaspezi ale mărturiilor – pre amândoao mânil mele.

Ieș. 32, 15.

16. Și văzând că aț greșit înaintea Domnului Dumnezăului vostru și aț făcut voao singuri vițel topit și aț ieșit curând den calea carea au poruncit Domnul voao să faceți

17. Și, țiind ceale doao leaspezi, am lepădat pre eale den mânil mele și le-am zdrobit denaintea voastră.

Ieș. 32, 19.

18. Și m’am rugat înaintea Domnului al doilea rând, ca și întâiu, 40 de zile și 40 de nopți, pâine n’am mâncat și apă n’am băut, pentru toate greșalele voastre care le-aț greșit, ca să faceți răul înaintea Domnului Dumnezăului vostru, ca să-l mâniați pre el.

Ieș. 24, 18; 34, 28.

19. Și înfricoșat sânt pentru mânie și pentru urgie, căci s’au mâniat Domnul pre voi, ca să surpe pre voi; și mă ascultă Domnul pre mine și întru vreamea aceea.

20. Și pre Aaron s’au mâniat Domnul foarte, ca să-l surpe pre el, și m’am rugat și pentru Aaron în vreamea aceea.

21. Și păcatul vostru carele aț făcut, vițelul, am luat pre el și l-am ars de tot pre el cu foc și l-am tăiat pre el și l-am măcinat foarte, până l-am făcut

mărunt și s’au făcut ca praful și am aruncat praful la pârâul ce pogorâia den munte.

Ieș. 32, 20.

22. Și întru Arderea și întru Ispitirea și întru Mormânturile Pohtii aț mâniat pre Domnul Dumnezăul vostru.

Num. 11, 1; 21, 5.

23. Și când v’au trimis Domnul de la Cadis Varni, zicând: ‘Suiți-vă, moșteniți pământul carele eu dau voao’, și aț călcat cuvântul Domnului Dumnezăului vostru și n’aț crezut lui și n’aț ascultat glasului lui.

Num. 13, 3.

24. Și neascultând aț fost ceale de cătră Domnul den ziua care s’au conoscut voao.

31, 27.

25. Și m’am rugat înaintea Domnului 40 de zile și 40 de nopți, câte m’am rugat pentru că au zis Domnul să vă surpe pre voi,

26. Și m’am rugat cătră Dumnezău și am zis: ‘Doamne, Doamne, Împărate al dumnezeilor, nu surpa norodul tău și moștenirea ta care ai mântuit cu vârtutea ta cea mare, pre carii ai scos den pământul Eghipetului cu vârtutea ta cea mare și cu mâna ta cea tare și cu brațul tău cel naltu.

Ieș. 32, 11; Num. 14, 13.

27. Adu-ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov, slugile tale, căroră te-ai jurat pre tine; și să nu cauți asupra nesilniciei norodului acestuia și pre păgânătățile lor și pre greșalele lor,

28. Ca să nu zică cândai ceia ce lăcuiesc pământul de unde ai scos pre noi de acolo, zicând: ‘Pentru căce n’au putut Domnul să-i bage pre dânșii la pământul care au zis lor și pentru căce i-au urât Domnul pre ei, i-au scos pre ei să-i ucigă la pustie’.

Ieș. 32, 12; Num. 14, 16.

29. Și acesta e norodul tău și sorțul tău, pre carii au scos den pământul Eghipetului cu vârtutea ta cea mare și cu brațul tău cel nalt’.

CAP 10

Alte table ale legii. Păzirea legii Domnului.

1. Întru aceeaa vreame zise Domnul cătră mine: ‘Ciopleaște ție doao leaspezi de piatră, ca și ceale dentâiu, și te suie cătră mine la munte și vei

face ție chivot de lemn.

Ieș. 34, 1.

2. Și scrie-voi pre leaspezi cuvintele câte au fost în leaspezile ceale dentâiu care le-ai fărâmat și vei pune pre eale în chivot’.

3. Și am făcut chivot de lemn neputred și am cioplit ceale doao leaspezi de piatră, ca și ceale dentâiu, și m’am suit în munte, și ceale doao leaspezi – pre amândoao mânil mele.

4. Și au scris pre leaspezi, după scrisoarea cea dentâiu, ceale zece cuvinte carele au grăit Domnul cătră voi în munte, den mijlocul focului, și au dat pre eale mie Domnul.

5. Și întorcându-mă, m’am pogorât den munte și am pus înlăuntru leaspezile, în chivotul carele am făcut, și era acolo, după cum mi’au poruncit Domnul.

Ieș. 25, 16; 3 Împ. 8, 9; Evr. 9, 4.

6. Și fiii lui Israil s’au rădicat de la Viroth fiilor Ioachim Misadai. Acolo au murit Aaron și s’au îngropat acolo; și au preoțit Eleazar, fiul lui, pentru dânsul.

Num. 20, 28, 29; Num. 33. 30-32.

7. De acolo s’au rădicat la Gadgadu, și de la Gadgadu la Etevatha, pământul pârâului apelor.

Num. 33, 32, 33.

8. Întru aceaea vreme au osebit Domnul fealiul lui Levi a rădica chivotul făgăduinții Domnului, să stea înaintea Domnului a sluji și a să ruga și a blagoslovi pre numele lui până în ziua aceasta.

9. Pentru aceaea nu iaste leviților parte, nice sorțu între frații lor. Domnul Dumnezăul, el – sorțul lor, în ce chip au zis lor.

Num. 18, 20.

10. Și eu am stăut în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și m’au ascultat Domnul pre mine și în vremea aceasta, și n’au vrut Domnul să surpe pre voi.

Mat. 22, 37.

11. Și zise Domnul cătră mine: ‘Pasă, rădică-te înaintea norodului acestuia și să între înlăuntru și să moștenească pământul carele am jurat părinților lor să-l dau lor’.

12. Și acum, Israil, ce Domnul Dumnezăul tău ceare de la tini? Fără numai a te teame de Domnul Dumnezăul tău, să mergi în toate căile lui și să

iubești pre el și să slujești Domnului Dumnezeuului tău den toată inima ta și den tot sufletul tău,

13. Să păzești poruncile Domnului Dumnezeuului tău și dreptățile lui câte eu poruncescu ție astăzi, pentru ca să fie ție bine.

14. Iată, Domnului Dumnezeuului tău – ceriul și ceriul ceriului, pământul și toate câte sânt întru el;

Fac. 14, 19; Ps. 23, 1.

15. Fără numai pre părinții voștri au ales Domnul a-i iubi pre ei și au ales semenția lor împreună cu dânșii, pre voi, decât toate limbile, în ziua aceasta.

16. Și veți tăia nesilnicia inimii voastre, și cerbicea voastră să nu o mai nesilniciți, căce Domnul Dumnezeuul vostru,

Fac. 17, 11; Ierem. 4, 4; Râm. 4, 11.

17. Acesta e Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul domnilor, Dumnezeuul cel mare și tare și înfricoșat, carele nu aleage față, nice va lua dar,

Iov. 34, 19; 2 Paralip. 19, 7; Efes. 6, 9.

18. Cela ce face judecată nemearnecului și săracului și văduvei, și iubeaște pre cel nemearnic, să-i dea lui pâine și haină.

Ieș. 22, 21; Preoția 19, 15; Paremii 24, 23.

19. Și să iubiți pre cel nemearnic, pentru că nemearnici ați fost în pământul Eghipetului.

Preoția 19, 34.

20. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi și lui să slujești și cătră el să te lipesti și pre numele lui să juri.

Mat. 4, 10.

21. El – fala ta și el Dumnezeuul tău, carele au făcut ție ceale mari și ceale slăvite, aceastea carele au văzut ochii tăi.

22. Cu șaptezeci și cinci de suflete s'au pogorât părinții tăi la Eghipet, iară acum te-au făcut pre tine Domnul Dumnezeul tău ca stealele ceriului la mulțime.

Fac. 15, 5; 46, 26; Ieș. 1, 5; Fapt. Ap. 7, 14.

CAP 11

Urmarea sfătuirii de a păzi poruncile Domnului.

1. Și să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău și să păzești pazele lui și dreptățile lui și poruncile lui și judecățile lui, toate zilele.

Ieș. 21, 1.

2. Și veți cunoaște astăzi căci nu copiii voștri, cât nu știu, nici au văzut certarea Domnului Dumnezeuului tău și măririle lui și mâna cea tare și brațul cel nalt,

3. Și seamnele lui și minunile lui, câte au făcut în mijlocul Eghiptului, lui Faraon, împăratul Eghiptului, și a tot pământu lui,

4. Și câte au făcut puterii eghipteanilor, și carăle lor și călărimea lor cum au înecat apa Mării Roșie preste fața lor, gonind ei după urma voastră, și i-au pierdut pre ei Domnul Dumnezeu până în ziua de astăzi,

5. Și câte au făcut voao în pustiiu, până aț venit la locul acesta,

6. Și câte au făcut lui Dathan și lui Aviron, feciorilor lui Eliav, feciorul lui Ruvin, pre carii, deschizându pământul gura lui, i-au înghițit pre ei și pre casele lor și corturile lor și toată a lor avere ce era cu ei în mijlocul a tot Israilul,

Num. 16, 31; Ps. 105, 18.

7. Pentru că ochii voștri vedea toate faptele Domnului ceale mari, câte au făcut într-u voi astăzi.

8. Și veți păzi toate poruncile lui, câte eu poruncescu voao astăzi, pentru ca să trăiți și să vă înmulțiți și să intrați și să moșteniți pământul la carele voi treaceți pre Iordanul acolo, să moșteniți pre el,

9. Pentru ca să vă îndălungați zilele pre pământul carele au jurat Domnul părinților voștri să le dea lor și sementiile lor împreună cu dâșii, pământ care cură miare și lapte.

10. Pentru că iaste pământul carele meargeț voi acolo să-l moșteniți, nu ca pământul Eghiptului iaste, de unde aț ieșit de acolo, când seamănă sămânța și adapă cu picioarele ca o grădină de legumi.

11. Iară pământul carele mergi tu acolo înlăuntru să-l moștinești, pământ de munte și câmpu, den ploaia ceriului va bea apă,

8, 7-9.

12. Pământ pre carele Domnul Dumnezeuul tău îl socoteaște, pururea ochii Domnului Dumnezeuului tău preste el, de 'nceputul anului și până în sfârșitul anului.

28, 11.

13. Iară să veți asculta cu auzul toate poruncile câte eu poruncescu ție astăzi, să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău și să-i slujești lui dentru toată

inema ta și den tot sufletul tău,

14. Și va da ploaie pământului tău după vreamă, timpuriu și târziu, și-ți vei aduna grâul tău și vinul tău și untdelemnul tău.

Ioil 2, 23; Zaharia 10, 1.

15. Și vei da săturări la țarine dobitoacelor tale; și mâncându și săturându-te, ia-te amente pre tine, să nu ți să lătească inima și veți călca

16. Și veți sluji la alți dumnezei și vă veți închina lor.

17. Și mâniindu-se, să va urgisi Domnul preste voi și va opri ceriul și nu va fi ploaie și pământul roada lui nu va da și veți pieri degrabă den pământul cel bun care Domnul au dat voao.

Preoția 26, 19.

18. Și veți pune cuvintele acestea la inima voastră și la sufletul vostru, și le veți lega întru semnu pre mâna voastră și vor fi neclătite înaintea ochilor voștri.

6, 8; Ieș. 13, 9.

19. Și veți învăța pre eale pre feciorii voștri să le grăiască șazănd în casă și mergând în cale, și culcându-să și sculându-să.

4, 9.

20. Și le veți scrie la stâlpii ușii caselor voastre și porților voastre,

6, 9.

21. Pentru ca să să înmulțească zilele voastre și zilele feciorilor voștri preste pământul carele au jurat Domnul părinților tăi să dea lor ca și zilele ceriului preste pământ,

22. Și va fi de veți auzi cu auzul toate poruncile acestea carele eu poruncescu voao astăzi să le faceți: să iubiți pre Domnul Dumnezeuul vostru, să meargeți întru toate căile lui și să vă lipiți de el,

23. Și va scoate Domnul toate limbile acestea de cătră fața voastră și veți moșteni limbi mari și mai tari, mai vârtoase decât voi.

24. Tot locul carele va călca urma piciorului vostru, voao va fi; den pustiiu și den Andilivan și den râul cel mare, den Efrath, și până la marea cea despre apus va fi hotarăle voastre.

Is. Navi 1, 3.

25. Nu va sta nimeni împotriva feații voastre. Și frica voastră și cutremurul vostru va pune Domnul Dumnezeuul vostru preste fața a tot pământul preste carele veți călca preste el, în ce chip au grăit Domnul cătră voi.

Ieș. 23, 27.

26. Iată, eu dau înaintea voastră astăzi blagoslovenii și blestămuri:

27. Blagosloveniile, de veți auzi poruncile Domnului Dumnezeuului vostru, câte eu poruncesc voao astăzi,

28. Și blestămurile – de nu veți asculta poruncile Domnului Dumnezeuului vostru, câte eu poruncesc voao astăzi, și vă veți rătăci din calea care eu am poruncit voao, mergând să slujiți la alți dumnezei, pre carii nu-i știți.

29. Și va fi când te va băga pre tine Domnul Dumnezeuul tău la pământul care treci tu acolo să-l mostenești, și vei da blagoslovenia pre muntele Garizin și blestămul pre muntele Gheval.

27, 12, 13; Is. Navi 8, 33.

30. Nu-s, iată, acestea decindea de Iordan, denapoia căii apusului soarelui, în pământul Hanaan, cela ce lăcuiaște la apus, ținându-se la Golgol, aproape de stejarul cel nalt?

31. Pentru că voi treceți Iordanul, întrând să moșteniți pământul care Domnul Dumnezeuul vostru dă cu sorț toate zilele, și veți moșteni pre el și veți lăcui într'însul.

32. Și să păziți a face toate poruncile lui și judecățile lui care eu dau înaintea voastră astăzi.

CAP 12

Locul adevăratei slujiri de Dumnezeu.

1. Și acestea-s poruncile și judecățile carele veți păzi ca să faceți pre pământul care Domnul Dumnezeuul părinților voștri dă voao cu sorțu, toate zilele carele voi trăiți pre pământ:

2. Cu pierzare să piardeți toate locurile întru care au slujit acolo limbile bozilor lor pre carii voi moșteniți de tot, preste munții cei nalți, și pre marginea mării, și supt copaci desu;

7, 5; Ieș. 23, 32; 34, 13.

3. Și să săpați de tot capiștile lor și să surpați stâlpii lor și desigurile lor să le tăiați și cioplitele dumnezeilor lor să le ardeți de tot cu foc și să piardeți numele lor din locul acela.

Num. 33, 52; Jud. 2, 2.

4. Să nu faceți așa Domnului Dumnezeuului vostru,

5. Fără numai la locul carele va aleage Domnul Dumnezeuul vostru întru una a cetăților voastre să numească numele lui acolo și să să cheame, și veți

cerca și veți intra acolo,

2 Paralip. 7, 12.

6. Și veți aduce acolo arderile ceale de tot ale voastre și jârtvele voastre și începăturile voastre și rugile voastre și ceale de via voastră și mărturisirile voastre, ceale dintâiu născute din boii voștri și a oilor voastre,

Preoția 17, 3.

7. Și veți mânca acolo înaintea Domnului Dumnezeului vostru și vă veți bucura preste toate unde veți pune mâinile voastre, voi și casele voastre, după cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezeu tău.

8. Să nu faceți acolo toate câte voi faceți aici astăzi, fieștecarele ce-i place înaintea lui,

Num. 15, 39.

9. Căci n'ați venit până acum la odihnă și la moștenirea carea Domnul Dumnezeu nostru dă voao.

10. Și veți trece Iordanul și veți lăcui pe pământul carele Domnul Dumnezeu nostru va moșteni voao și va odihni pe voi de cătră toți vrăjmașii voștri celor dupe împrejur și veți lăcui cu temei.

11. Și va fi locul carele va alege Domnul Dumnezeu vostru să cheame numele lui acolo, acolo veți aduce toate câte eu poruncesc voao astăzi: arderile ceale de tot ale voastre, și jârtvele voastre, și ceale preste zeciuialele voastre, și începăturile mâinilor voastre, și tot ce e ales din darurile voastre, câte veți făgădui Domnului Dumnezeului vostru.

3 Împ. 8, 29.

12. Și vă veți bucura înaintea Domnului Dumnezeului vostru voi, și fiii voștri, și featele voastre, și slugile voastre, și slujnicele voastre, și levitul cel de la porțile voastre, căci nu iaste lui parte, nice sorțu împreună cu voi.

16, 11, 14; 27, 7.

13. Ferește-te pre tine, să nu aduci arderile ceale de tot ale tale în tot locul, oriunde vei vedea,

14. Fără numai la locul care va alege Domnul Dumnezeu tău pre dânsul într-o cetate din cetățile tale, acolo vei aduce toate arderile ceale de tot ale tale și acolo vei face toate câte eu poruncesc ție astăzi.

Preoția 17, 9.

15. Fără numai cu toată pohta ta vei junghea, și vei mânca carne după pohta sufletului tău, după blagoslovenia Domnului Dumnezeului tău, care au dat ție, în toată cetatea; cel necurat într-o tine și cel curat într-un loc va mânca pre el, ca o căprioară sau cerb.

15, 22.

16. Fără numai sângele să nu mâncați, pre pământ să-l vărsați ca apa.

Fac. 9, 4; Preoția 3, 17; 7, 26; 17, 10; 1 Împ. 14, 33.

17. Nu vei putea să mânânci întru cetățile tale zeciuiala grâului tău și a vinului și a untdelemnului tău, ceale dentâiu născute a boilor tăi și a oilor tale; și toate rugile, oricâte veți ruga, și mărturisirile voastre și începăturile mâinilor voastre,

14, 23, 24.

18. Fără numai înaintea Domnului Dumnezeului tău vei mânca pre eale, întru locul carele va aleage Domnul Dumnezeuul tău lui, tu, și feciorul tău, și fata ta, și sluga ta, și slujnica ta, și levitul tău, și nemearnicul cel den cetățile tale, și te vei veseli înaintea Domnului Dumnezeului tău preste toate unde vei pune mâna ta.

19. Ia-te aminte pre tine să nu lași pre levit, toată vreamea cât trăiești pre pământ.

20. Iară de va lărgi Domnul Dumnezeuul tău hotarăle tale, în ce chip au grăit ție, și vei zice: ‘Mânca-voiu carne!’, de va pohti sufletul tău ca să mânânce carne, întru toată pohta sufletului tău vei mânca carne.

Fac. 28, 14.

21. Iară de va fi locul mai depărtat decât tine, pre carele va aleage Domnul Dumnezeuul tău ca să cheame numele lui acolo, și vei junghea den boii tăi și den oile tale den carele îți va da Domnul Dumnezeuul tău, în ce chip ți’am poruncit ție, și vei mânca întru cetățile tale, după pohta sufletului tău.

22. După cum să mânâncă căprioara și cerbul, așa vei mânca pre ea; cel curat întru tine, și cel necurat, într’acela chip va mânca.

Preoția 3, 17; 7, 26 și 17, 10.

23. Ia-te aminte tare ca să nu mânânci sânge, căce sângele lui – suflet. Nu să va mânca sufletul cu cărnurile, să nu mâncați pre el,

1 Împ. 14, 33.

24. Pre pământ să vărsați pre el ca pre o apă. Să nu mânânce pre el,

25. Pentru ca să ți se facă ție bine, și fiilor tăi, în veacu, de vei face bunul și plăcutul înaintea Domnului Dumnezeului tău.

26. Fără numai sfintele tale, carele se vor face ție, și rugile tale, luând, vei veni la locul carele va aleage Domnul Dumnezeuul tău luiș ca să cheame numele lui acolo,

27. Și vei face arderile ceale de tot ale tale. Cărnurile vei aduce la jârtăvnicul Domnului Dumnezeuului tău, iară sângele jârtvelor tale vei turna cătră fundul jârtăvnicului Domnului Dumnezeuului tău, iară cărnurile vei mânca.

28. Păzește-te și ascultă, și vei face toate cuvintele carele eu poruncescu ție astăzi, pentru ca să ți se facă ție bine, și fiilor tăi, până în veaci, de vei face plăcutul și binele înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

29. Iară de va surpa Domnul Dumnezeuul tău limbile, la care mergi tu acolo ca să moștenești pământul lor, de cătră fața ta și vei moșteni pre dânșii de tot și vei lăcui în pământul lor, păzește-te pre tine,

30. Să nu cerci să urmezi lor, după ce să vor surpa ei de cătră fața ta, să nu cerci pre dumnezăii lor, zicând: ‘Cum fac limbile aceastea dumnezăilor lor, voi face și eu’.

31. Să nu faci așa Domnului Dumnezeuului tău! Pentru că urâciunile carele Domnul le-au urât au făcut dumnezăilor lor, căce și pre feciorii lor și pre featele lor le ard de tot cu foc bozilor lor.

Preoția 17, 7; 4 Împ. 16, 3; Ps. 105, 37.

32. Tot cuvântul care eu poruncescu ție astăzi, acesta să-l păzești să-l faci. Să nu adaogi preste el, nice să iai de la dânsul.

4, 2; Num. 15, 39; Paremii 30, 6; Apoc. 22, 18, 19.

CAP 13

Pedeapsa prorocilor mincinoși.

1. Iară de să va scula întru tine proroc au visuatoriu de vis și va da ție semnu au minune,

Isaia 8, 19; Mat. 24, 24.

2. Și va veni semnu au minunea care au grăit cătră tine, zicând: ‘Să meargem și să slujim la alți dumnezăi, carii nu-i știți!’,

3. Să nu ascultați cuvintelor prorocului acestuia, au celuia ce visuiaște visul acela, căce ispiteaște Domnul Dumnezeuul vostru pre voi, ca să știe de iubiți pre Domnul Dumnezeuul vostru dentru toată inima voastră și den tot sufletul vostru.

8, 2; 1 Ioan 4, 2.

4. Pre urma Domnului Dumnezeuului vostru să meargeți și de Dânsul să vă teameți și poruncile lui să păziți și glasul lui să-l ascultați și lui să slujiți

și cătră dânsul să vă adaogeți.

5. Și prorocul acela, au cela ce au visat visul acela va muri, căci au grăit a te rătăci pre tine de la Domnul Dumnezăul tău, cela ce te-au scos den pământul Eghiptului, cela ce te-au izbăvit pre tine den robie, să te scoată pre tine den calea care au poruncit ție Domnul Dumnezăul tău să mergi întru dânsa. Și să piardeți răul dentru voi singuri!

Ierem. 14, 15; Zah. 13, 3.

6. Iară de te va ruga fratele tău despre tată-tău au despre maică-ta, au feciorul tău, au fata ta, au fămeaia ta ce e în sânul tău, sau priatenul tău, cela ce e tocma cu sufletul tău, pre ascunsu zicând: ‘Să meargem și să slujim la alți dumnezei’, carii n’ai știut tu și părinții tăi’,

17, 2-6.

7. De cătră dumnezeii limbilor celor de pe împrejurul vostru, celor ce să apropie ție au celor departe de la tine, de la marginea pământului până la marginea pământului,

8. Să nu voiești împreună cu el și să nu ascuți pre el și să nu se milostivească ochiul tău pre el; să nu pohtești preste el, nici să acoperi pre el.

9. Spuindu să spui pentru el, și mâna ta va fi preste el dentâiu ca să-l omori pre el, și mâinile a tot nărodul lasă mai de apoi

17, 7.

10. Și-l vor ucide pre el cu pietri și va muri, căci au cercat să te osebească pre tine de la Domnul Dumnezăul tău, cela ce te-au scos pre tine den pământul Eghiptului, den casa robiei.

11. Și tot Israilul, auzindu, să va teame și nu vor adaoge să mai facă după cuvântul acesta cel rău întru voi.

17, 13.

12. Iară de vei auzi întru una den cetăți, carele Domnul Dumnezăul tău dă ție să lăcuiești tu acolo, zicându:

13. ‘Ieșit-au oameni fără de leage dentru voi și au osebit pre toți ceia ce lăcuiescu cetatea lor, zicând: ‘Să meargem și să slujim la alți dumnezei, carii n’aș știut’,

14. Și vei cerca, și vei întreba, și vei cerceta foarte și, iată, adevărat ales – cuvântul, să face scârba aceasta întru voi,

15. Ucigându să ucizi pre toț ceia ce lăcuiescu întru cetatea aceea cu ucidere de sabie; cu anathema vei anathimisi pre ea și toate câte-s într’însa.

16. Și toate prăzile ei vei aduna la ieșirile ei și vei arde cetatea cu foc, și toate prăzile ei, cu totul, înaintea Domnului Dumnezeului tău; și va fi nelăcuită în veaci, nu să va mai zidi de iznoavă.

17. Nu să va lipi nemica de anathema întru mâna ta, pentru ca să se întoarcă Domnul den mânia urgiii lui și va da ție milă și te va milui și te va înmulți, în ce chip au grăit ție Domnul și în ce chip au jurat Domnul părinților tăi,

17, 20.

18. De veț asculta glasul Domnului Dumnezeului tău, să păzești toate poruncile lui câte eu poruncesc ție astăzi, să faci cel bun și cel plăcut înaintea Domnului Dumnezeului tău.

CAP 14

Rândueli pentru jale. Mâncări și zeciueli.

1. Fii sântet Domnului Dumnezeului vostru. Să nu vă curățiț, să nu puneți pleșuvitură întru mijlocul ochilor voștri pre mort,

Preoția 19, 28; 21, 5; Ierem. 16. 5, 6.

2. Căci nărodu sfânt ești Domnului Dumnezeului tău și pre tine te-au ales Domnul Dumnezeul tău să fii lui nărod avut dentru toate limbile câte-s pre fața pământului.

Ieș. 22, 31; Preoția 17, 15.

3. Să nu mâncaț toată scârba.

Preoția 11, 2, 3.

4. Aceaste dobitoace să mâncaț: vițel den boi și miel den oi și țap den capre,

Fapt. Ap. 10, 14; Preoția 20, 25.

5. Cerbu și căprioară și bivol și țap sălbatic și inorodul și zâmbrul și cămilopardos.

6. Tot dobitocul ce-i e copita spintecată și unghiaște unghi de doao gemănări și scoate rumăgătură, întru dobitoace, aceastea să mâncaț.

7. Și aceastea să nu mâncaț, dentru ceale ce scot rumăgală și dentru ceale ce îngemenează copita și unghiaște unghea: cămila, și iepurile, și ariciul, căci scot rumăgătură aceastea și copita nu îngemenează; necurate sânt voao.

Preoția 11, 4.

8. Și mascurul, căci îngemenează copita acesta și unghiaște unghea de copită, și acesta rumăgătură nu rumăgă, necurat e acesta voao; den cărnurile lui să nu mâncați și de mortăciunile lor să nu vă atingeți.

Preoția 11, 7.

9. Și aceastea-s care veți mânca dentru toate câte-s întru ape: toate câte-s la eale aripi și solzi veți mânca,

Preoția 11, 9.

10. Și toate câte nu-s la eale aripi și solzi să nu mâncați; necurate vor fi acealea voao.

11. Toată pasărea curată veți mânca.

12. Și dentr'aceastea să nu mâncați den eale: vulturul și gripsorul, și vulturul de mare,

Preoția 11, 13.

13. Și ghipa, și caia și ceale ce să asămănă lui,

14. Și tot corbul și aseamenile lui,

15. Și struțul, și ciuhul, și babița, și coruiul și cei aseamene lui,

16. Și erodion, și lebădă, și stârcu,

17. Și hăreți, și păun, și lipitoarea,

18. Și barza, și șoiumul și câte-i samănă lui, și pupăza, și liliacul.

19. Toate târâtoarele pasărilor, necurate aceastea sânt voao; să nu mâncați dentru eale.

20. Toată zburătoarea curată să mâncați.

21. Și toată mortăciunea să nu mâncați; celui nemearnic ce e în cetățile tale să va da și va mânca, sau vei da celui striin, căce norod sfânt ești Domnului Dumnezeuului tău. Să nu fierbi miel cu laptele maicii lui.

Ieș. 23, 19; Ieș. 34, 26; Iezech. 44, 31.

22. A zeacea să zăciurești den toată roada săminții tale, sămânța țarenii tale, den an în an.

23. Și vei mânca pre ea înaintea Domnului Dumnezeuului tău, în locul carele va aleage Domnul Dumnezeuul tău să să cheame numele lui acolo; vei aduce ceale preste zecile grâului tău, și ale vinului tău, și ale untdelemnului tău, și ceale dentâiu născute ale boilor tăi și ale oilor tale, pentru ca să te înveți a te teame de Domnul Dumnezeuul tău în toate zilele.

24. Iară de va fi departe drumul de la tine și nu vei putea să duci pre eale, căce departe e de tine locul care va aleage Domnul Dumnezeuul tău ca să să cheame numele lui acolo, căce te-au blagoslovit pre tine Domnul Dumnezeuul tău,

12, 17, 18.

25. Și le vei vinde pre eale pe argint, și vei lua argintul în mâinile tale și vei merge la locul carele va aleage Domnul Dumnezeuul tău pre dânsul;

Mat. 21, 12.

26. Și vei da argintul preste tot carele va pohti sufletul tău, pre boi sau pre oi, sau pre vin sau pre rachiu, sau pre tot ce va pohti sufletul tău, și vei mânca acolo înaintea Domnului Dumnezeuului tău și te vei veseli tu și casa ta

27. Și levitul cel den cetățile tale, căce nu iaste lui parte, nice sorțu împreună cu tine.

Num. 18, 20; Iezech. 44, 28.

28. După trei ani să scoți tot preste zeace a roadelor tale întru anul acela și vei pune pre el în cetățile tale.

29. Și va intra levitul, căce nu iaste lui parte, nice sorțu împreună cu tine, și cel nemearnic, și cel sărac, și văduva cea den cetățile tale, și vor mânca și să vor sătura, pentru ca să te blagoslovească Domnul Dumnezeuul tău preste toate faptele tale carele vei face.

Mal. 3, 10.

CAP 15

Anul al șaptelea. Săracii, robii și dentâii născuți.

1. Pren șapte ani vei face slobozire. Și așa e porunca slobozirii:

Ieș. 23, 10; Preoția 25, 3.

2. Lăsa-vei toată datoria ta care ți-e datoriu aproapele tău; și fratelui tău să nu ceri, căce s'au chemat iertare Domnului Dumnezeuului tău.

3. Celui striin să ceri câte vor fi ale tale la el, iară fratelui tău iertare să faci datoriei tale.

4. Căce nu iaste întru tine lipsit, pentru cuvântul acesta blagoslovindu-te te va blagoslovi Domnul Dumnezeul tău în pământul care Domnul Dumnezeuul tău dă ție cu sorțu, ca să-l moștenești de tot,

5. Iară de veți asculta cu auzul glasul Domnului Dumnezeuului vostru, să păziți și să faceți toate poruncile aceastea

6. Câte eu poruncescu ție astăzi, căce Domnul Dumnezeuul tău te-au blagoslovit pre tine, în ce chip au grăit ție, și vei împrumuta la limbi multe,

iară tu nu te vei împrumuta; și vei stăpâni tu a limbi multe, iară ție nu-ț vor stăpâni.

7. Iară de să va face ție frate lipsit, dentru frații tăi, întru una den cetăți, în pământul carele Domnul Dumnezeu tău dă ție, să nu întorci inima ta, nice să strângi mâna ta de cătră fratele tău cel lipsit.

8. Deșchizând să deșchizi mâinile tale lui și împrumutând să împrumuți pre el oricât îi va trebui și întru cât să va lipsi.

Mat. 5, 42.

9. Ia-te aminte pre tine, să nu să facă cuvânt ascunsu în inima ta, fărădelege zicând: ‘Apropii-se anul al șaptelea, anul iertării!’ Și va ficleni ochiul tău pre fratele tău cel lipsit și nu vei da lui și va striga asupra ta cătră Domnul și va fi întru tine greșală mare.

Ioan 6, 64.

10. Dând să-i dai lui și împrumutându să împrumutezi pre el oricâtu-i va trebui de la tine și să nu te mârnești în inima ta, dându-i tu lui, pentru că pentru acest cuvânt te va blagoslovi Domnul Dumnezeu tău întru toate faptele tale și întru toate, oriunde vei pune mâna ta.

Mat. 5, 42.

11. Pentru că nu va lipsi lipsit de la pământul tău, drept aceea eu ție poruncescu cuvântul acesta, zicând: Deșchizând să deșchizi mâna ta fratelui tău celui sărac și celui lipsit de spre pământul tău.

Mat. 26, 11; Ioan 12, 8.

12. Iară de să va vinde ție fratele tău, jâdovul au jâdovcă, sluji-va ție șase ani, și’n al șaptelea trimite-l-vei pre el slobod de la tine.

Ieș. 21, 2; Ierem. 34, 14.

13. Și cându-l vei trimite pre el slobod de la tine, să nu trimiți pre el deșărt; cu chelșug să-l chelșuguiești pre el den oile tale și den grâul tău și den teascul tău.

14. După cum te-au blagoslovit Domnul Dumnezeu tău vei da lui.

15. Și-ț vei aduce aminte că rob ai fost în pământul Eghiptului și te-au mântuit Dumnezeu tău de acolo; pentru aceea eu poruncescu ție să faci cuvântul acesta.

5, 15; 6, 21; 15, 15.

16. Iară de va zice cătră tine: ‘Nu voiu ieși de la tine’ – căci au iubit pre tine și casa ta, căci bine iaste lângă tine –,

Ieș. 13, 2; Preoția 27, 26; Num. 3, 13; Luca 2, 23.

17. Vei lua undreaua și vei găuri ureachea lui cătră ușă la stâlpii ușii și va fi ție rob în veaci; și la slujnica ta într'acesta chip vei face.

18. Nu nesâlnic va fi înaintea ta, trimițându-să ei slobozi de la tine, căci pre an simbrie de năimit au slujit ție șase ani. Și te va blagoslovi pre tine Domnul Dumnezeu tău întru toate câte vei face.

19. Tot dentâiu născutul carele să va naște în vacile tale și în oile tale, ceale de parte bărbătească le vei sfinți Domnului Dumnezeului tău. Să nu lucrezi întru cel dentâiu născut vițelul tău și să nu tunzi cel dentâiu născut al oilor tale.

20. Înaintea Domnului Dumnezeului tău vei mânca pre el, den an în an, la locul care va aleage Domnul Dumnezeu tău, tu și casa ta.

21. Iară de va fi întru el prihană, șchiop au orb, au toată hula rea, să nu o pui Domnului Dumnezeului tău.

Preoția 22, 20.

22. Întru cetățile tale vei mânca pre el; cel necurat întru tine și cel curat într'acesta chip va mânca, ca o căprioară au cerbu.

12, 15, 16.

23. Fără numai sângele să nu mănânci, pre pământ să-l verși pre el ca apa.

CAP 16

Ceale trei sărbători mari de preste an.

1. Păzește luna noao și vei face Paște Domnului Dumnezeului tău, căci întru lună noao ai ieșit den pământul Eghipetului, noaptea.

Ieș. 12, 14 și 34, 18; Preoția 23, 5.

2. Și vei junghea paștile Domnului Dumnezeului tău, oi și boi, în locul unde va aleage Domnul Dumnezeu tău pre el să cheame numele lui acolo.

Num. 9, 2.

3. Să nu mănânci pre el dospit; șapte zile să mănânci pre el azime, pâine de chinuire, căci cu sânguială ați ieșit den Eghipet, noaptea, pentru ca să vă aduceți aminte de ziua ieșirii voastre den pământul Eghipetului, toate zilele vieții voastre.

Ieș. 12, 19.

4. Să nu să ivească ție aluat în toate hotarăle tale șapte zile și să nu doarmă den cărnurile carele veți junghea sara, în ziua cea dentăiu până dimineața.

Ieș. 12, 10.

5. Nu vei putea să junghi pasca într-o nice una den cetățile tale carele Domnul Dumnezeu tău dă ție,

2 Paralip. 30, 1.

6. Fără numai la locul care va aleage Domnul Dumnezeu tău să să cheame numele lui acolo; acolo vei junghea paștile, sare, de cătră apusul soarelui, în vremea carea ai ieșit den pământul Eghiptului.

Ieș. 12, 42.

7. Și vei fiarbe și vei frige și vei mânca în locul carele va aleage Domnul Dumnezeu tău pre el, și te vei întoarce dimineața și vei merge la casele tale.

8. Șase zile vei mânca azime, iară în ziua a șaptea, ieșirea, praznic Domnului Dumnezeului tău; să nu faci într-o ea tot lucrul, afară den câte să vor face sufletului.

Ieș. 12, 18; Num. 28, 17.

9. Șapte săptămâni întregi să numeri ție; începând seacerea, pre secerat, vei înceape a număra șapte săptămâni.

Preoția 23, 15; Num. 28, 26.

10. Și vei face praznic de săptămâni Domnului Dumnezeului tău, precum mâna ta poate, câte va da ție, în ce chip te-au blagoslovit Domnul Dumnezeu tău.

Ieș. 23, 16 și 34, 22.

11. Și te vei bucura înaintea Domnului Dumnezeului tău, tu și feciorul tău, și fata ta, și sluga ta, și slujnica ta și levitul cela ce e în cetățile tale, și cel nemeamic, și cel sărac, și văduva cea ce iaste într-o voi, în locul care va aleage Domnul Dumnezeu tău pre dânsul să să cheame numele lui acolo.

12, 12; 27, 7; Preoția 23, 40.

12. Și-ți vei aduce aminte că rob ai fost în pământul Eghiptului și vei păzi și vei face poruncile acestea.

5, 15; 6, 21; 15, 15; 24, 18.

13. Praznic colibilor să faci ție 7 zile, după ce vei aduna den aria ta și den teascul tău.

14. Și te vei bucura pe praznecul tău, tu și feciorul tău, și fata ta, sluga ta și slujnica ta, și levitul, și nemearnicul, și săracul, și văduva ceaea ce iaste în cetățile tale.

12, 12; 26, 11.

15. Șapte zile să prăznuiești Domnului Dumnezăului tău în locul carele va alege Domnul Dumnezăul tău pre el a să chema acolo numele lui; iară de te va blagoslovi Domnul Dumnezăul tău întru toate sămănăturile tale și în tot faptul mâinilor tale, și vei fi veselindu-te.

Ieș. 23, 16.

16. Trei vremi ale anului să va ivi toată partea bărbătească a ta înaintea Domnului Dumnezăului tău în locul carele va alege Domnul. Dumnezăul tău: întru praznecul azimelor, și în sărbătoarea săptămânilor, și în praznecul făcutului colibilor. Să nu te ivești înaintea Domnului Dumnezăului tău deșert;

Ieș. 23, 17; 34, 23.

17. Fiecarele – după putearea mâinilor voastre, după blagoslovenia Domnului Dumnezăului tău care au dat ție.

18. Judecătoriu și aducătoriu de cărți vei pune ție întru toate cetățile tale care Domnul Dumnezăul tău dă ție, după fealiuri, și vor judeca nărodul judecată direaptă, nu vor abate judecata,

Sirah. 35, 6.

19. Nici vor cunoaște față, nici vor lua daruri, pentru că darurile orbescu ochii înțelepților și rădică cuvintele dreptilor.

1, 17; Preoția 19, 15.

20. Pre dreptul cu dreptatea să gonești, pentru ca să trăiți și, întrând înlăuntru, să moșteniți pământul care Domnul Dumnezăul tău dă ție.

Ieș. 23, 8; Sirah. 20, 31.

21. Să nu sădești ție desiș, tot lemnul, lângă jârtăvnicul Domnului Dumnezăului tău, să nu faci ție.

22. Să nu întărești ție stâlp care au urât Domnul Dumnezeul tău.

CAP 17

Idololatri. Judecători. Împăratul.

1. Să nu aduci Domnului Dumnezăului tău vițel au oaie la carele iaste hulă întru dânsă, tot cuvântul rău, căce scârbă Domnului Dumnezăului tău

iaște.

Preoția 22, 21.

2. Iară de se va afla întru tine, întru una den cetățile tale den carele Domnul Dumnezeu tău dă ție, bărbat au fămeaie carele va face rău înaintea Domnului Dumnezeului tău, să treacă făgăduința lui

13, 6.

3. Și, mergând, vor sluji la alți dumnezei și să vor închina lor, soarelui au lunii, sau la tot ceale dentru podoaba ceriului, carele nu ți-am poruncit ție,

Ieș. 22, 20.

4. Și va spune ție și vei cerca foarte și, iată, adevărat s'au făcut cuvântul, s'au făcut scârba aceasta întru Izrail,

5. Și vei scoate pre omul acela sau pre muiarea aceea care au făcut acest lucru rău pre poartă și veți uide pre ei cu pietri și vor muri.

6. Pre doao mărturii au pre trei va muri; cea ce moare nu va muri pre o mărturie.

Mat. 18, 16; Num. 35, 30.

7. Și mâna mărturiilor va fi preste el dentâiu să-l omoare pre el, și mâna a tot nărodul la cea de apoi. Și veți rădica pre cel rău dentru voi singuri.

13, 9; 19, 20; Ioan 8, 17; Fapt. Ap. 7, 58; 2 Cor. 13, 1.

8. Iară se va slăbi de la tine cuvânt la judecată între mijlocul sângelui sângelui, și întru mijlocul judecății judecății, și întru pipăirea pipăirii, și întru pricea pricii, cuvinte de judecată întru cetățile tale, și, sculându-te, să te sui la locul carele va aleage Domnul Dumnezeu tău ca să cheame numele lui acolo,

2 Paralip. 19. 10.

9. Și vei merge cătră preoți leviții, și cătră judecători carele va fi în zilele acealea și, cercând, vor spune judecata ție.

21, 5.

10. Și vei face după cuvântul carele îți vor spune ție ceia den locul care va aleage Domnul Dumnezeu tău ca să cheame numele lui acolo; și să păzești foarte să faci după toate câte ți să vor tocmi ție.

2 Paralip. 19. 8.

11. După leage și după judecata care vor spune ție vei face; să nu te abați de la cuvântul carele îți vor spune în direapta au în stânga.

12. Și omul carele va face întru semeție, ca să nu asculte pe preotul cela ce stă a sluji pre numele Domnului Dumnezeului tău sau pre judecătoriul

carele va fi în zilele acealea, și va muri omul acela și vei scoate pre cel rău den Israil.

13. Și tot norodul, auzind, să va spământa și nu va mai păgâni.

13, 11.

14. Iară de vei intra în pământul carele Domnul Dumnezeu tău dă ție cu sorțu și vei moșteni pre dânsul de tot și vei lăcui preste el și vei zice: „Pune-voiu preste mine boiaren, ca și cealealalte limbi, ceale de pemprejurul mieu“,

15. Puind să pui preste tine boiarin pre carele va aleage Domnul Dumnezeu tău pre dânsul, dentru frații tăi vei pune preste tine boiarin; nu vei putea să pui preste tine om strein boiarin, căce nu-ți iaste frate.

16. Însă să nu înmulțească luiș cail, nice să nu întoarcă pre norodu la Eghipet, pentru ca să nu-ș înmulțească lui cail; și Domnul zise voao: „Să nu va mai adaogeți să vă mai întoarceți întru calea aceasta“.

Is. Navi 11, 6.

17. Și să nu înmultească luiș fămei, pentru ca să nu să premenească inima lui; și argint și aur să nu-ș înmulțească lui foarte.

3 Împ. 11, 1-10.

18. Și va fi când va șădea pre scaunul domniei lui și-ș va scrie lui aceasta a doao leage întru carte de la preoții leviții,

19. Și va fi cu el și va ceti întru ea toate zilele vieții lui, pentru ca să să înveațe a să teame de Domnul Dumnezeu lui, să păzească toate poruncile aceastea și dreptățile aceastea ca să le facă,

20. Pentru ca să nu să înalțe inima lui de cătră frații lui, pentru ca să nu iasă den porunci în dreapta au în stânga, pentru ca să fie îndelungat de ani pre domnia lui, el și fiii lui împreună cu el, întru fiii lui Israil.

CAP 18

Drepturile preoților. Vraji. Mesia.

1. Nu va fi preoților leviților la tot fealiul parte, nice sorțu cu Israil; aducerile Domnului – sorțul lor, vor mânca pre eale.

Num. 18. 23; 1 Cor. 9, 13.

2. Iară sorțu nu va fi lui întru frații lui; Domnul – el sorțu lui, în ce chip au zis lui.

Num. 18. 20.

3. Și aceasta e judecata preoților: ceale de la norodu, de cătră ceia ce jârtvuiescu jârtvele, ori vițel, ori oaie, și vei da brațul preotului, și fălcile, și ventrele.

Preoția 7, 21 și 10, 14.

4. Și începăturile vinului tău și grâului tău și untdelemnului tău și începătura tunderii oilor tale vei da lui,

Num. 18. 12.

5. Pentru că pre el au ales Domnul Dumnezeuul tău, den toate fealiurile tale, a starea înaintea Domnului Dumnezeului tău, ca să slujască și să blagoslovească pre numele Domnului, el și fiii lui, în toate zilele.

6. Iară de va veni levitul dentru una den cetățile voastre, dentru toți fiii lui Israil, unde el nemerniceaște după cum pohtează sufletul lui, la locul carele va aleage Domnul,

7. Și va sluji cu numele Domnului Dumnezeuului lui ca și toți frații lui leviții, ceia ce stau acolo înaintea Domnului,

8. Parte împărțită va mânca, afară den vânzarea cea de moșie.

1 Cor. 9, 13, 14.

9. Iară de vei intra în pământul carele Domnul Dumnezeuul tău dă ție, să nu te înveți a face după urâciunile limbilor acelora.

10. Să nu să afle întru tine curățindu pre fiiil lui sau pre fata lui cu foc, vrăjind vrajă și descântând și vrăjind fermăcători,

Preoția 18, 21; 19, 26 și 20, 27.

11. Cântându vrajă, grăind den pântice și căutând în seamne și întrebând morții,

1 Împ. 28, 7.

12. Pentru că iaste scârbă Domnului Dumnezeuului tău tot carele face aceastea; că pentru scârbele aceastea Domnul Dumnezeuul tău va surpa pre ei de cătră fața ta.

13. Desăvârșit să fii înaintea Domnului Dumnezeuului tău,

14. Pentru că limbile aceastea pre carele tu moștenești de tot pe dânșii, aceștea vrăji și descântece vor auzi, iară ție nu așa ți-au dat Domnul Dumnezeuul tău.

15. Prorocu dentru frații tăi ca mine va râdica ție Domnul Dumnezeuul tău; de dânsul să ascultați după toate

Ioan 1, 45; Fapt. Ap. 3, 22; Ieș. 20, 21.

16. Câte ai cerșut de la Domnul Dumnezeuul tău la Horiv, în ziua adunării, zicând: ‘Nu vom adaoge a auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru și

focul acest mare nu-l vom mai vedea, nici vom muri’.

Ieș. 20, 19; Evr. 12, 19.

17. Și zise Domnul către mine:

18. ‘Dirept, toate câte au grăit Proroc voi scula lor din mijlocul fraților lor, ca și tine, și voi da cuvântul meu în rostul lui și va grăi lor după cum voi porunci lui.

Ioan 1, 45.

19. Și omul acela care nu va asculta cuvântul lui, câte va grăi prorocul pre numele meu, eu voi izbândi dintru dânsul.

Ieș. 23, 19.

20. Fără numai prorocul carele va păgâni să grăiască pre numele meu cuvântu carele n’am poruncit lui să grăiască și câte va grăi pre numele altor dumnezei, va muri prorocul acela’.

Ierem. 14, 14.

21. Iară de vei zice întru inima ta: ‘Cum vom cunoaște cuvântul carele au grăit Domnul?’,

22. Câte va grăi prorocul pre numele Domnului, și nu se va face cuvântul și nu să va tâmpla cuvântul acesta carele n’au grăit Domnul; întru păgânătate au grăit prorocul acela; să nu vă țineț de dânsul.

CAP 19

Cetățile de scăpare. Pedepsa martorilor mincinoși.

1. Iară de va piarde Domnul Dumnezeuul tău limbile care Dumnezeuul tău dă ție pământul lor și vei moșteni pre dâșii de tot și vei lăcui întru cetățile lor și în casele lor,

2. Trei cetăț vei osebi ție în mijlocul pământului tău carele Domnul Dumnezeuul tău dă ție.

Num. 35, 11; Is. Navi 20, 2; Ieș. 21, 13.

3. Socoteaște tu calea și vei împărți în trei părți hotarale pământului tău pre carele împarte ție de tot Domnul Dumnezeuul tău. Și va fi acolo scăpare la tot ucigașul.

4. Și aceasta va fi porunca ucigașului carele va fugi acolo și va trăi: carele va uide pre aproapele său fără de voie și acesta neurând pre el mai nainte de ieri și mai nainte de alaltaieri,

Num. 35, 15.

5. Și cine va intra împreună cu aproapele său la codru să adune leamne și să va lovi mâna lui cu toporul celuia ce taie lemnul și, căzându fierul den lemn, să va nemeri pre cela de aproapele lui și va muri, acesta va fugi la una den cetățile acestea și va trăi,

6. Pentru ca să nu gonească cela ce e rudă sângelui pre urmă celuia ce au omorât, căci s'au înfierbântat cu inema lui, și-l va ajunge pre el, de va fi mai îndelungată calea lui, și-i va omorî sufletul lui și va muri, și acestuia nu-i e judecata de moarte, căci nu-l urâia pre dânsul mai nainte de ieri și de alaltaieri.

Num. 35, 12.

7. Pentru aceaea eu ție poruncescu cuvântul acesta, zicându: 'Trei cetăți să osibești ție'.

4, 40-43.

8. Iară de va lărgi Domnul Dumnezeul tău hotarăle tale, în ce chip s'au jurat părinților tăi, și-ț va da Domnul tot pământul carele au zis să dea părinților tăi,

Fac. 15, 18 și 28, 14.

9. De vei asculta să faci toate poruncile acestea câte eu poruncescu ție astăzi, să iubești pre Domnul Dumnezeul tău, să mergi întru toate căile lui în toate zilele, și vei adaoge ție încă trei cetăți cătră aceaste trei,

Ieș. 34, 14; Is. Navi 20, 7, 8.

10. Și nu să va vărsa sânge nevinovat în pământul tău carele Domnul Dumnezeul tău dă ție cu sorțu, și nu va fi întru tine vinovat de sânge.

11. Iară de va fi întru tine om urându pre aproapele său și va pândi pre dânsul, și să va rădica asupra lui, și-i va ucide sufletul lui și va muri, și va fugi la una den cetățile acestea,

Num. 35, 21.

12. Și vor trimite bătrânimea cetății lui, și vor lua pre el de acolo, și-l vor da în mâinile celor ce să rudescu cu sângele și va muri.

13. Să nu să veaghe ochiul tău pre el; și vei curăți sângele cel nevinovat întru Israil, pentru ca să fie ție bine.

Ieș. 23, 6.

14. Să nu muți hotarăle aproapelui tău, care le-au pus părinții tăi întru moștenirea ta cara te-ai moștenit pre pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ție cu sorțu să-l paști.

Paremii 22, 28; Iosia 5, 10, Num. 35, 30.

15. Să nu rămâie o mărturie să mărturisască asupra omului după toată strâmbătatea și după toată greșala și după tot păcatul carele va păcătui; pren rostul a doao mărturie și pren rostul a treia mărturie va sta tot cuvântul.

Mat. 18, 16; Ioan 8, 17, Fapt. Ap. 7, 58; 2 Cor. 13, 1.

16. Iară de va sta mărturie nedireaptă asupra omului, zicându asupra lui păgânătate,

Ieș. 20, 16; 23, 1.

17. Și vor sta acei doi oameni căroră iaste lor pricea înaintea Domnului și înaintea preoților și înaintea judecătorilor carii vor fi în zilele acealea,

18. Și vor cerceta judecătorii pre amăruntul și, iată, mărturie strâmbă au mărturisit, cu strâmbătate au stătut împotriva fratelui său,

Paremii 19, 5.

19. Și să faceți lui în ce chip au ficlenit a face asupra fratelui său și veț rădica răul dentru voi singuri.

Ieș. 21, 24.

20. Și cei rămaș, auzind, se vor spământa și nu vor mai adaoge a mai face după cuvântul acest rău întru voi.

1 Tim. 5, 20; Preoția 24, 20.

21. Să nu veaghe ochiul tău pre el, suflet pentru suflet, ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior; după cum va da neștine hulă aproapelui său, așa veț da lui.

Ieș. 21, 24; Mat. 5, 38.

CAP 20

Legi pentru războiu.

1. Iară de vei ieși la războiu asupra vrăjmașilor tăi și vei vedea cal și călăreț și norod mai mult decât tine, să nu te temi de ei, căci Domnul Dumnezeuul tău – cu tine, cela ce te-au suit pre tine den pământul Eghiptului.

2. Și va fi când te vei apropia la războiu și, apropiindu-se preotul, va grăi norodului și va zice cătră ei:

3. ‘Ascultă, Izraile, voi meargeți astăzi la războiu asupra vrăjmașilor voștri! Nu să slăbească inima voastră, nu vă teamet, nici vă înfrângeți, nici vă abateț de cătră fața lor,

Num. 14, 9.

4. Căci Domnul Dumnezeu vostru, acela ce merge înaintea voastră împreună cu voi, va bate împreună cu voi pre vrăjmașii voștri și va mântui pre voi’.

5. Și vor grăi cărturarii către nărod, zicând: ‘Carele e omul ce au zidit casă noao și nu o au înnoit? Meargă și întoarcă-se la casa lui, să nu moară la războiu, și alt om va înnoi pre dânsa.

6. Și carele e omul care au sădit vie și nu s’au bucurat dentr’însa? Meargă și să întoarcă la casa lui, să nu moară în războiu, și alt om se va bucura dentr’însa.

28, 30.

7. Și carele e omul care s’au logodit cu muiare și n’au luat-o pre dânsa? Meargă de se întoarcă la casa lui, să nu moară la războiu, și alt om o va lua pre dânsa’.

24, 5.

8. Și vor adaoge cărturarii a grăi către nărod și vor zice: ‘Carele e omul cel ce să spământează și fricos la inimă? Meargă și să întoarcă la casa lui, pentru ca să nu înfricoșaze inima fratelui său ca și a lui’.

Jud. 7, 3.

9. Și va fi când vor înceta cărturarii grăind către norod, și vor pune boiarii oștii înainte-povățuitori norodului.

10. Iară de te vei apropia lângă cetate să o bați, și să-i chemi pre ei cu pace.

11. De vor răspunde ție cu pace și vor deschide ție, va fi tot nărodul cei ce s’au aflat în cetate vor fi birnici și supuși.

12. Iară de nu vor asculta pre tine și vor face către tine războiu, vei ședeă prejur dânsa.

13. Și o va da Domnul Dumnezeuul tău în mânil tale și vei ucide toată partea bărbătească dentr’însa cu ucidere de sabie,

14. Afară den muieri și den marfă și toate dobitoacele și toate câte vor fi în cetate și toată plinirea vei prăda ție și vei mânca toată prada vrăjmașilor tăi, den care Domnul Dumnezeuul tău dă ție.

15. Așa vei face toate cetățile ceale ce sânt departe de la tine foarte, carele nu-s den cetățile limbilor acestora.

16. Nice den cetățile aceastea, den carele Domnul Dumnezeuul tău dă ție se moștenești pământul lor, să nu prmdet vii dentr’înșii tot ce răsuflă,

7, 5; Num. 33, 52; Jud. 2, 2.

17. Ce cu anathema să anathemisiți pre ei: pre heteu, și pre amoreu, și pre hananeu, și pre ferezeu, și pre eveu, și pre ievuseu, și pre ghergheseu, în ce chip au poruncit ție Domnul Dumnezeu tău,

18. Pentru ca să nu vă înveațe să faceți toate urâciunile lor, cite au făcut dumnezeilor lor, și veți greși înaintea Domnului Dumnezeului vostru.

6, 14; Ieș. 23, 13; Is. Navi 23, 7.

19. Iară de vei ședeă prejur cetate zile mai multe să o bați pentru luarea ei, să nu strici copacii ei să pui preste ei fier; ce dentru dânsul să mănânci, iară pre el să nu-l tai. Au om iaste lemnul cel den țarină, să între de cătră față la șanț?

20. Iară lemnul care știi că nu iaste rodnic de mâncare, acela să-l surpi și să-l tai și să urzești șanț asupra cetății carea face cătră tine războiul, până unde se va închina.

CAP 21

Omorul necunoscut. Căsătoria cu femei robite. Dreptul celui dentâiu născut.

1. Iară de se va afla om ucis, în pământul care Domnul Dumnezeu tău dă ție să moștenești, căzând la câmp și nu știi pre cel ce l-au omorât,

2. Va ieși bătrânimea ta și judecătorii tăi și vor măsura la cetățile ceale de pe împrejurul stârvului,

3. Și va fi cetatea cea ce să apropie la stârvu și va lua bătrânimea cetății aceiia juncă den boi, carea n'au lucrat și carea n'au tras jug,

4. Și vor pogorî bătrânimea cetății aceiia junca la o vale nesâlnică, carea nu s'au lucrat, nice s'au sămănat, și vor tăia vinele juncăi în vale.

5. Și să vor apropia preoții leviții, pentru că pre ei i-au ales Domnul Dumnezeu tău să stea înaintea lui și să blagoslovească pre numele lui, și pre rostul lor va fi toată pricea și toată pipăirea.

17, 8, 9; 18, 1.

6. Și toată bătrânimea cetății aceiia, cei ce să apropie de stârvu, vor spăla mâinile pre capul juncăi cei cu vinele tăiate în vale și răspunzând vor zice:

7. 'Mâinile noastre n'au vărsat sângele acesta și ochii noștri n'au văzut.

8. Milosârd fii norodului tău, lui Israil, pre care ai mântuit den pământul Eghiptului, Doamne, pentru ca să nu se facă sânge nevinovat întru norodul tău Israil'. Și li se va ierta lor sângele.

9. Iară tu vei rădica sângele cel nevinovat dentru voi singuri, de veți face binele și plăcerea înaintea Domnului Dumnezeuului tău.

10. Iară de vei ieși la războiu înaintea vrăjmașilor tăi și va da Domnul Dumnezeu pre ei în mâinile tale și vei pradă prada lor,

11. Și vei vedea la pradă muiare frumoasă la față și-ți vei aduce aminte de ea, și o vei lua pre dânsa ție muiare,

12. Și o vei băga înlăuntru, în casa ta, și vei rade capul ei, și vei tăia unghile ei,

13. Și vei lua hainile robii de la dânsa, și va șădea în casa ta, și va plânge pre tată-său și pre mumă-sa o lună-de zile; și după aceea, vei intra la ea și te vei lăcui cu ea și va fi ție muiare.

14. Și va fi de nu vei vrea pre dânsa, o vei trimite slobodă, și cu vânzare nu să va vinde pre argint, să nu te leapezi de dânsa, pentru căci o ai smerit.

15. Iară de să vor face la un om doao muieri, una dentr'însele iubită, iară alta dentr'însele urâtă, și vor naște lui cea iubită și cea urâtă și să va face fecior dentâiu născut acei urâte,

16. Și va fi, întru carea zi va da cu sorțu fiilor lui unealtele lui, nu va putea să facă dentâiu născut pre feciorul cei iubite, trecând cu vederea fiul cei urâte, cel dentâiu născut,

17. Ce pre cel dentâiu născut fecior al ceii urâte va cunoaște, să-i dea lui îndoit dentru toate câte i se vor afla lui, căci acesta iaste începătură fiilor lui și lui să cuvine ceale dentâiu născute.

1 Paralip. 5, 1.

18. Iară de va fi cuiva fecior neascultătoriu și gâlcivitoriu, neascultând glasul părintelui său și glasul maicii lui, și ceartă pre el și nu ascultă pre ei,

19. Și, prinzându-l părintele lui și maica lui, scoate-l-vor pre el înaintea bătrânimei cetății lui și la poarta locului lui

Galat. 3, 13.

20. Și vor zice oamenilor cetății lui: 'Fiiul nostru acesta nu ascultă și priceaște și nu asculta glasul nostru, făcând zăloage, bețiveaște'.

21. Și-l vor ucide cu pietri oamenii cetății lui și va muri. Și vei rădica pre cel rău dentru voi singuri și ceialalți auzind, să vor spământa.

22. Iară de să va face între niștine greșală, judecată de moarte, și va muri și vei spânzura pre el pre lemn,

23. Să nu doarmă trupul lui pre lemn, ce cu îngropare îl veți îngropa în ziua aceea, căci blestemat de Dumnezeu iaste tot spânzuratul pre lemn, și să nu pângăriți pământul carele Domnul Dumnezeuul tău dă ție cu sorți.

CAP 22

Porunci felurite.

1. Nu, văzând vițelul fratelui tău au oaia lui rătăcind pre cale, să le treci cu vederea. Cu întoarcere să întorci pre eale fratelui tău.

Ieș. 23, 4, 5.

2. Iară de nu se va apropia fratele tău cătră tine, nice îl vei ști pre el, le vei aduna în casa ta și va fi împreună cu tine până le va cerca fratele tău și le vei da lui.

3. Așa vei face măgariului lui și așa vei face haina lui și așa vei face după toată pierzarea fratelui tău, câte se vor piarde de la el și vei afla pre eale; nu vei putea să le treci cu vederea.

4. Să nu treci cu vederea măgariul fratelui tău sau vițelul lui, fiind căzut pre cale, să nu-i treci cu vederea; rădicând să rădici împreună cu dânsul.

Ieș. 23, 1.

5. Nu vor fi unealte ale bărbatului pre muiare, nice să să îmbrace bărbatul cu îmbrăcăminte fămeiască, pentru că iaste scârbă Domnului Dumnezeului tău tot făcând aceastea.

6. Iară de vei întâmpina cuiub de pasăre înaintea obrazului tău, în cale au pre vreun copaciu sau pre pământ, cu pasări sau cu oao, și muma clocește pre golași sau pre oao, să nu iai pre muma cu fiii.

7. Cu trimitere să trimiț pre muma, iară copiii să=i iai ție, pentru ca să ți să facă bine ție și să fii cu multe zile.

8. Iară de vei zidi casă noao, să faci cunună casii tale. Și să nu faci ucidere în casa ta, de va cădea cela ce au căzut de la ea.

9. Să nu sameni via ta de doao fealiuri, pentru ca să nu să sfințească roada și sămânța care o vei sămăna împreună cu roada viei tale.

Preoția 19, 19.

10. Să nu ari cu vițel și cu măgariu într'un loc.

11. Să nu te îmbraci cu scârnavă lână și de in împreună.

12. Sucite să faci ție pre ceale patru aripi a îmbrăcămînților tale cu carele te vei îmbrăca întru eale.

Num. 15, 38; Mat. 23, 5.

13. De va lua neștine muiare și va lăcui împreună cu ea și o va urî,

14. Și va pune preste dânsa cuvinte de vinuit și va aduce ei nume rău și va zice: 'Pre muiarea aceasta am luat și, apropiindu-mă de ea, n'am aflat ei feciorie',

15. Și, luând tatăl feții și muma, vor scoate feciorile feții către bătrânime la poartă.

21, 19.

16. Și va zice tatăl feții bătrânimei: ‘Pre fata mea aceasta am dat omului acestuia fămeaie și, urându-o, el pune ei cuvinte de vinuire, zicând:

17. ‘N’am aflat la fata ta feciorie’, și acestea-s fecioriele feții mele’. Și vor deschide haina înaintea bătrânimei cetății aceia.

18. Și va lua bătrânimea cetății aceia pre omul acela și-l vor certa,

19. Și-l vor păgubi pre el cu o sută de sicile și vor da tatălui feciarii, pentru căce au scos nume rău pre fecioară israilteancă. Și lui va fi fămeaie, nu va putea să o gonească pre ea, întru toată vremea.

20. Iară de să va face cu adevărat cuvântul acesta și nu să va afla feciorie la fecioară,

21. Și vor scoate pre fecioară la ușale casii tătâni-său și o vor ucide pre ea cu pietri oamenii cetății și va muri, căce au făcut nebunie întru fiii lui Israil a curvi casa tătâni-său. Și vei scoate pre cel rău dentru voi singuri.

Fac. 34, 7.

22. Iară de să va afla om dormind cu muiare care au lăcuit cu bărbat, să-i ucideți pre amândoi: pre omul cel ce doarme cu muiarea și pre muiare. Și vei scoate cel rău dentru Israil.

Preoția 20, 10.

23. Iară de să va face fată fecioară logodită cu bărbat, și, aflându-o pre ea om în cetate, va dormi împreună cu ea,

Ioan 8, 5.

24. Veți scoate pre amândoi la ușa cetății lor și să vor ucide cu pietri și vor omorî pre fecioară, pentru căce n’au strigat în cetate, și pre om, căce au smerit muiarea aproapelui său. Și vei rădica pre cel rău dentru voi singuri.

25. Iară de va afla la câmpu omul pre fecioară, pre cea logodită, și, silindu-o, va dormi cu ea, să ucideți pre omul carele va dormi cu ea numai,

26. Iară feciarii să nu-i faceți nemica. Nu iaste feții greșală de moarte, căce în ce chip să rădică neștine om pre aproapele său și va ucide sufletul lui, așa iaste lucrul acesta.

27. Căce la țarină au aflat pre ea, strigat-au fata cea logodită, și nu era nimeni de a-i ajuta.

28. Iară de va afla neștine fata cea fecioară carea nu iaste logodită și, silindu-o, va dormi împreună cu ea,

Ieș. 22, 16.

29. Și să va afla, de va da omul cela ce va dormi cu ea tatălui feții 50 de didrahme de argint, și lui va fi muiare, pentru căce o au smerit; nu va putea să o gonească preste toată vremea.

30. Nu va lua omul muiarea tatălui lui și nu va descoperi acoperemântul tatului lui.

27, 20; Preoția 18, 8.

CAP 23

Cei ce sânt primiți în adunarea Domnului.

1. Nu va intra famăn scopit la adunarea Domnului.

2. Nu va intra den curvă la adunarea Domnului.

3. Nu va intra înlăuntru amanitean, nici moavitean, la adunarea Domnului; și până la a zece simenție nu va intra înlăuntru la adunarea Domnului și până în veaci,

Neem. 13, 1.

4. Pentru căci n'au întimpinat ei pre voi cu pâine și cu apă în cale, ieșindu voi de la Eghipet, și căci au năimit asupra ta pre Valaam, feciorul lui Veor, dentru Mijlocul-râurilor, să te bleasteme pre tine.

Num. 22, 5.

5. Și n'au vrut Domnul Dumnezeuul tău să asculte pre Valaam și au învârtejit Domnul Dumnezeuul tău blestemurile în blagoslovenie, pentru căci te-au iubit pre tine Domnul Dumnezeuul tău.

Is. Navi 24, 10.

6. Să nu te închini lor cu pace și de folos lor, în toate zilele vieții tale, în veaci.

7. Să nu urăști idumeu, căci fratele tău iaste; să nu urăști eghiptean, căci nemearnic ai fostu în pământul lui:

Num. 20, 14.

8. Fii de să vor face lor, ruda a treia vor intra la adunarea Domnului.

9. Iară de vei ieși să te tăbărăști asupra nepriatenilor tăi, și să te păzești de tot cuvântul rău.

10. De va fi întru tine om carele nu iaste curat, den săblazna lui noaptea, și va ieși afară den tabără,

11. Și nu va intra în tabără; și va fi de cătră seară, va spăla trupul lui cu apă și, apuindu soarele, va intra în tabără.

12. Și loc va fi ție afară den tabără și vei ieși acolo afară.

13. Și păruș va fi pre brâul tău, și va fi cându vei șede pre afară, și vei săpa cu el și, întorcând, vei acoperi rușinea ta cu el.

14. Pentru căci Domnul Dumnezeuul tău umblă înlăuntru în tabăra ta să te scoată pre tine și să dea pe vrăjmașul tău în mâinile tale înaintea feații tale; și va fi tabăra ta sfântă și nu să va ivi întru tine rușănare de lucru, și să va întoarce de cătră tine.

15. Să nu dai slugă stăpânului lui, carele să va adaoge la tine de la domnul lui.

16. Împreună cu tine va lăcui întru voi, va lăcui în tot locul unde va plăcea lui; să nu-l bântuiești pre el.

17. Să nu fie curvă den featele lui Israil și să nu fie curvind den fiii lui Israil.

18. Să nu fie vrăjitoare den featele lui Israil și să nu fie vrăjindu-să cătră toată ruga den fiii lui Israil.

19. Să nu aduci plata curvei, nici schimbarea câinelui, la casa Domnului Dumnezeuului tău, cătră toată ruga, pentru că scârbă sânt Domnului Dumnezeuului tău amândoa.

20. Să nu cămetezi fratelui tău camătă de argint și camătă de bucate și camătă a tot lucrul carele vei împrumuta.

Ieș. 22, 25.

21. La cel striin să cămătuiești, fratelui tău să nu cămătuiești, pentru ca să te blagoslovească pre tine Domnul Dumnezeuul tău întru toate lucrurile tale pre pământul la carele intri acolo la el să-l moștenești.

22. Iară de te vei făgădui rugă Domnului Dumnezeuului tău, să nu întârziezi a o da pre ea, căci cerșind va ceare Domnul Dumnezeuul tău de la tine și va fi întru tine păcat.

Num. 30, 3.

23. Iară de nu vei vrea să te făgăduiești, nu va fi întru tine păcat.

24. Ceale ce ies pren buzele tale vei cruța și vei face în ce chip te-ai făgăduit Domnului Dumnezeuului tău, dare care ai grăit cu rostul tău.

25. Iară de vei intra la seacerea aproapelui tău și vei aduna în mâinile tale spice și seacere, să nu pui preste secerătura aproapelui tău.

Mat. 12, 1.

26. Iară de vei intra la via aproapelui tău, să mănânci struguri cât vei sătura sufletul tău, iară în vas să nu pui.

CAP 24

Leagiuri casnice.

1. Iară de va lua neștine muiare și va lăcui împreună cu dânsa și va fi de nu va afla har înaintea lui, căci au aflat întru ea lucru grozav, și va scrie ei carte de despărțală și va da în mâinile ei și o va goni den casa lui,

Mat. 5, 31; Marc. 10, 4.

2. Și, mergând, să va face la alt bărbat,

3. Și o va urî pre ea bărbatul cel de apoi, și va scrie ei carte de despărțală, și o va da pre mâinile ei, și o va scoate den casa lui, sau va muri bărbatul ei cel de apoi care o au luat pre ea lui muiare,

4. Nu va putea bărbatul cel dentâiu, care o au scos, întorcându-să, să ia pre dânsa luiș muiare, după ce s'au pângărit ea, căci scârbă iaste înaintea Domnului Dumnezeuului tău; și să nu pângărești pământul care Domnul Dumnezeuul vostru dă voao cu sorțu.

5. De va lua neștine muiare de curând, să nu iasă la războiu și să nu să puie preste el nice un lucru; nevinovat să fie întru casa lui un an, va bucura pre muiarea lui care o au luat.

20, 7.

6. Să nu zălojești moara, nici pârpărița morii, căci suflet acesta zălojaște.

7. Iară de să va prinde om furând suflet dentru frații lui, fiii lui Israil, și, silind pre el, îl va vinde, muri-va furul acela; și veți rădica răul dentru voi singuri.

Ieș. 21, 17.

8. Ia-te aminte pre tine întru pipăirea stricăciunii și să te păzești foarte, să faci după toată leagea carea vor spune voao preoții leviții, în ce chip am poruncit voao să vă păziți să faciți.

Preoția 13, 2; 14, 35.

9. Adu-ți aminte câte au făcut Domnul Dumnezeuul tău Mariamei la iesire, mergând voi afară den Eghipet.

Num. 12, 10.

10. Iară de va fi datorie întru aproapele tău, datorie ori fieștece, să nu întri în casa lui să zălojești zălogul;

Ieș. 22, 25.

11. Afară să stai, și omul la carele iaste datoria ta, el va scoate zălogul ție afară.

Ieș. 22, 26.

12. Iară de va fi omul sărac, să nu dormi cu zălogul lui;

13. Cu dare să-i dai lui haina lui la apusul soarelui și va dormi cu haina lui și te va blagoslovi, și la tine va fi milostenie înaintea Domnului Dumnezeului tău.

Ieș. 22, 26, 27; Paremii 22, 27.

14. Să nu lipsești simbria săracului și lipsitului dentru frații tăi au dentru nemearnici den care-s în cetățile tale.

Tovit 4, 18; Preoția 19, 13; Iacov 5, 4.

15. Într'aceaeaș zi să-i dai plata lui, să nu apuie soarele preste el; căci sărac iaste și pre dânsa are nădeajde. Și să nu strige asupra ta cătră Domnul, și va fi întru tine păcat.

Preoția 19, 13.

16. Nu vor muri părinții pentru feciori și feciorii nu vor muri pentru părinți; fieștecarele cu păcatul său va muri.

4 Împ. 14, 6; 2 Paralip. 25, 4; Iezech. 18, 20; Ierem. 31, 30.

17. Să nu abați judecata nemearnicului și surumanului și văduvei, și să nu zălojești haina văduvei.

Ieș. 22, 21, 22; Paremii 22, 22; Isaia 1, 23.

18. Și să-ți aduci aminte că rob ai fost în pământul Eghipetului și te-au mântuit Domnul Dumnezeul tău de acolo; pentru aceasta eu ție poruncescu să faci cuvântul acesta.

5, 15, 6, 21; 15, 15; 16, 12.

19. De vei secera seacerea ta întru țarina ta și vei uita znop în țarina ta, să nu te întorci să-l iai; săracului și nemearnicului și surumanului și văduvei va fi, pentru ca să te blagoslovească Domnul Dumnezeul tău întru toate faptele mâinilor tale.

Preoția 19, 9.

20. Iară de vei culeage maslinile, să nu te întorci a aduna ceale denapoia ta: celui nemearnic și surumanului și văduvei vor fi.

21. Și de vei culeage via ta, să nu culegi de iznoavă ceale denapoia ta: celui sărac și celui nemearnic și surumanului și văduvei va fi.

22. Și-ț vei aduce aminte căci rob ai fost în pământul Eghipetului, pentru aceasta eu ție poruncescu să faci cuvântul acesta.

CAP 25

Măsuri de pază.

1. Iară de să va face price întru mijlocul oamenilor și vor veni la judecată și vor judeca, și vor îndirepta pre cel drept și vor înfrunta pre cel necurat.

2. Și va fi de va fi vreadnic de bătaie cel ce păgânește, și-l vei șădea înaintea judecătorilor și-l vor bate înaintea lor.

3. După păgânătatea lui, cu număr, 40 vor bate pre el și nu vor mai adaoge; iară de vor mai adaoge a-l bate pre el mai multe decât aceste toiage, să va rușina fratele tău înaintea ta.

2 Cor. 11, 24.

4. Să nu legi gura bouului care trieră.

1 Cor. 9, 9; 1 Tim. 5, 18.

5. Iară de vor lăcui frați într'un loc și va muri unul dentr'înșii și sămânță nu va fi la el, nu va fi muiarea celuia ce au murit, afară, la om ce nu să apropie; fratele bărbatului ei va intra cătră ea și o va lua luiș muiare și va lăcui împreună cu dânsa.

Fac. 38, 8; Rut 4, 5-8.

6. Și va fi copilul carele va naște, să va așăza dentru numele celuia ce au murit și nu să va stinge numele lui den Israil.

7. Iară de nu va omul să ia pre muiarea fratelui său, și să va sui muiarea pre poartă la bătrânime și va grăi: 'Nu va fratele bărbatului meu să rădice numele fratelui său întru Israil, n'au vrut fratele bărbatului meu'.

Rut 4, 7.

8. Și vor chema pre el bătrânimea cetății aceia și vor grăi lui și, stând, va zice: 'Nu voi să o iau pre dânsa',

Rut 4, 5.

9. Și, viind muiarea fratelui său cătră el înaintea bătrânimei, și va dezlega o cizma a lui de la piciorul lui și va scuipi în obrazul lui și, răspunzând, va grăi: 'Așa vor face omului carele nu va zidi casa fratelui său'.

10. Și să va chema numele lui întru Izrail: Casa celui ce ș'au dezlegat cizma.

11. Iară de se vor sfădi doi oameni într'un loc, om cu fratele său, și va veni muiarea unuia dentr'înșii să scoată pre bărbatul ei den mâna celuia ce-l bate și, întinzând mâna ei, îl va apuca de boasă,

12. Să-i tai mâna ei, să nu ți să veaghe ochiul tău pre ea.

13. Să nu fie în sacul tău cantariu și cantariu mare au mic.

Preoția 19, 35, 36; Iezech. 45, 10.

14. Să nu fie în casa ta măsură și măsură mare și mică.

15. Cantariu adevărat și drept va fi ție și măsură adevărată și dreaptă va fi ție, pentru ca să te faci îndelungat de zile pre pământul carele Domnul Dumnezeu tău dă ție cu sorț;

16. Căci scârbă Domnului Dumnezeului tău tot cel ce face acestea, tot cela ce face strâmbătate.

Paremii 11, 1.

17. Adu-ț aminte câte au făcut ție Amalic pre cale, ieșind tu den Eghipet,

Ieș. 17, 8-14.

18. Cum au stăcut împotriva-ți pre cale și au tăiat ție coada taberii, pre cei ce osteniia denapoia ta, iară tu flămânziiai și osteniiai, și nu se temu de Dumnezeu.

19. Și va fi când te va odihni pre tine Domnul Dumnezeu tău de cătră toți vrăjmașii tăi cei dupe împrejur în pământul carele Domnul Dumnezeu tău dă ție cu sorțu ca să-l moștenești de tot, să stingi numele lui Amalic dentru ceale de supt ceriu; să nu și uiți.

Ieș. 17, 14.

CAP 26

Pârğa rodurilor.

1. Și va fi de vei intra în pământul carele Domnul Dumnezeu tău dă ție cu sorțu ca să-l moștenești de tot și să lăcuiești pre el,

2. Și vei lua dentru începătura roadelor pământului tău care Domnul Dumnezeu tău dă ție cu sorțu și vei pune întru coșniță și vei merge la locul carele va aleage Domnul Dumnezeu tău să cheame numele lui acolo.

Ieș. 23, 19 și 34, 26.

3. Și vei merge cătră preot carele va fi în zilele acealea și vei grăi cătră el: ‘Mărturisescu astăzi Domnului Dumnezeului tău căci am intrat la pământul care au jurat Domnul părinților voștri să dea voao’.

4. Și va lua preotul coșnița den mâinile tale și o va pune denaintea jârtăvnicului Domnului Dumnezeului tău.

5. Și vei răspunde și vei zice înaintea Domnului Dumnezeului tău: ‘Siria au părăsit tatăl meu și s’au pogorât la Eghipet; și s’au nemernicit acolo cu număr puțin și s’au făcut acolo întru limbă mare și mulțime multă și mare.

Fac. 46, 1, 5.

6. Și ne-au chinuit pre noi eghipteanii și ne-au smerit și au pus preste noi lucruri greale.

7. Și am strigat cătră Domnul Dumnezeu părinților noștri și au ascultat Domnul glasul nostru și au văzut smerenia noastră și osteneala noastră și chinuirea noastră.

Ieș. 2, 23; Num. 20, 15, 16.

8. Și ne-au scos pre noi Domnul de la Egipt, el, cu vârtute mare, cu mână tare și cu brațul lui cel nalt și cu vederi mari și cu seamne și cu minuni.

Ieș. 12, 51.

9. Și ne-au băgat pre noi la locul acesta și ne-au dat noao pământul acesta, pământ carele cură miare și lapte.

10. Și acuma, iată, am adus începătura roadelor pământului care mi'ai dat mie, Doamne, pământ care cură miare și lapte'. Și o vei lăsa înaintea Domnului Dumnezeului tău, și te vei închina acolo înaintea Domnului Dumnezeului tău

11. Și te vei bucura pentru toate bunătățile care au dat ție Domnul Dumnezeu tău, și casii tale, și levitul, și nemearnicul carele iaste întru tine.

12, 12; 16, 14; Preoția 23, 40.

12. Iară de vei săvârși a zeciui tot ce iaste preste zece a roadelor pământului tău, întru anul al treilea, a doao preste zece vei da levitului și nemearnicului și surumanului și văduvei, și vor mânca în cetățile tale și se vor sătură.

Preoția 27. 30; Num. 18, 24.

13. Și vei grăi înaintea Domnului Dumnezeului tău: 'Am curățit ceale sfinte den casa mea și le-am dat levitului și nemearnicului și surumanului și văduvei, după toate poruncile tale care ai poruncit mie; n'am călcat porunca ta și nu o am uitat.

14. Și n'am mâncat cu durearea mea dentru eale, n'am rodit dentru eale la necurat, n'am dat dentru eale celui mort, am ascultat glasul Domnului Dumnezeului meu, am făcut după cum mi'ai poruncit mie.

15. Priveaște dentru casa ta cea sfântă den ceriu și blagosloveaște pre nărodul tău, pre Israil, și pământul care ai dat lor, în ce chip te-ai jurat părinților noștri să ne dai noao pământul care cură lapte și miare'.

Isaia 63, 15, Varuh 2, 16.

16. În ziua aceasta au poruncit Domnul Dumnezeu tău ție să faci toate dreptățile acestea și judecățile, și le veți păzi și le veți face dentru toată

inema voastră și den tot sufletul vostru.

17. Pre Dumnezeu ai ales astăzi a fi ție Dumnezeu și a merge întru căile lui și a păzi dreptățile și poruncile și judecățile lui și a asculta glasul lui.

18. Și Domnul te-au ales astăzi pre tine să fii lui nărod avut, în ce chip au zis ție să păzești toate poruncile lui

Ieș. 19, 5, 6; Isaia 41, 8; 1 Petr. 2, 9.

19. Și să fii tu mai sus decât toate limbile care te-au făcut pre tine numit și pofală și slăvit, ca să fii tu nărod sfânt Domnului Dumnezeului tău, în ce chip au grăit“.

4, 7; 28, 1; Preoția 18, 4; 26, 3.

CAP 27

Scrierea legii pre pietri și blestem celor ce o calcă.

1. Și porunci Moisi și bătrânimea fiilor lui Israil, zicând: „Păziți toate poruncile acestea câte eu poruncescu voao astăzi.

Is. Navi 3, 17; 4, 3.

2. Și va fi intru care zi veți trece Iordanul la pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ție cu sorțu, și vei pune ție pietri mari și vei spoi pre dânsule cu spoială.

3. Și vei scrie pre pietri toate cuvintele legii aceștia, deaca ve-ți trece Iordanul, când vei intra la pământul care Domnul Dumnezeul tău dă ție, pământ care cură lapte și miare, în ce chip au zis Domnul Dumnezeul părinților tăi ție.

4. Și va fi după ce veți trece Iordanul, veți pune pietrile acestea care eu poruncescu voao astăzi, în muntele Ghevaal, și le veți spoi cu spoială.

Ieș. 20, 25.

5. Și vei zidi acolo jârtăvnic Domnului Dumnezeului tău, jârtăvnic de pietri, să nu pui preste eale fier;

Is. Navi 8, 31; Ieș. 20, 25.

6. Pietri de tot întregi vei zidi jârtăvnicul Domnului Dumnezeului tău și vei scoate preste el arderile-de-tot Domnului Dumnezeului tău;

7. Și vei jârtvui jârtvă de mântuire și vei mânca și te vei sătura acolo și te vei bucura înaintea Domnului Dumnezeului tău;

12, 12; 16, 11, 14; Preoția 23, 40.

8. Și vei Scrie pre pietrile acestea toată legea aceasta aiave foarte“.

9. Și au grăit Moisi și preoții leviți la tot Israilul, zicând:

10. „Taci și ascultă, Israile, întru ziua aceasta te-ai făcut întru nărod Domnului Dumnezeuului tău și vei asculta glasul Domnului Dumnezeuului tău și vei face toate poruncile lui și dreptățile lui care eu poruncesc ție astăzi“.

11. Și au poruncit Moisi nărodului în ziua aceea, zicându:

12. „Aceștea vor sta a blagoslovi nărodul în muntele Garizin, trecând Iordanul: Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif și Veniamin;

11, 29; Is. Navi 8, 33.

13. Și aceștea vor sta pre blestem, în muntele Ghevalului: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan și Neftalim.

11, 29.

14. Și răspunzându, vor zice leviți la tot Israilul cu glas mare:

Daniil 9, 14.

15. ‘Blestemat omul carele va face cioplit și vărsat, scârbă Domnului, lucru de mâini de meșteri și le va pune întru ascuns!’ Și răspunzându tot nărodul, va zice: ‘Fie!’

16. ‘Blestemat cela ce nu cinsteaște pre tată-său au pre mumă-sa!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Să fie!’

Ieș. 21, 16.

17. ‘Blestemat cela ce mută hotarăle aproapelui!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Să fie!’

18. ‘Blestemat cela ce rățăcește pre orbu în cale!’ Și vor grăi tot nărodul: ‘Fie!’

19. ‘Blestemat carele va abate judecata nemearnicului și surumanului și văduvei!’ Și vor grăi tot nărodul: ‘Fie!’

20. ‘Blestemat cela ce doarme cu muiarea tătâne-său, căci au descoperit acoperirea tatălui său!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Fie!’

22, 30; Preoția 18, 8; 1 Cor. 5, 1.

21. ‘Blestemat cela ce doarme cu tot dobitocul!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Fie!’

22. ‘Blestemat cela ce doarme cu sor de pe tată-său sau de pe mumă-sa!’ Și vor grăi tot nărodul: ‘Fie!’

Preoția 18, 9; 20, 17.

23. ‘Blestemat cela ce doarme cu soacră-sa!’ Și vor zice tot nărodul: ‘Fie!’

24. ‘Blestemat acela ce bate pre vecinul lui cu ficleșug!’ Și vor zice tot norodul: ‘Fie!’

25. ‘Blestemat carele va lua daruri să ucigă suflet a sânge nevinovat!’ Și va zice tot norodul: ‘Fie!’

26. ‘Blestemat tot omul carele nu va sta la toate cuvintele legii aceștia ca să le facă!’ Și va grăi tot norodul: ‘Fie!’

Gal. 3, 10.

CAP 28

Bunătățile făgăduite celor ce vor păzi leagea, și realele ce vor veni asupra călcătorilor ei.

1. Și va fi deaca veți trece Iordanul la pământul carele Domnul Dumnezeul vostru dă voao, de veți auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului vostru, să păziți și să faceți toate poruncile lui carele eu poruncescu ție astăzi, și te va da Domnul Dumnezăul tău mai sus decât toate limbile pământului.

Ieș. 23, 22; Preoția 26, 3.

2. Și vor veni preste tine toate blagosloveniile acestea și te vor afla pre tine, de vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezăului tău:

3. Blagoslovit tu în cetate și blagoslovit tu în țarină.

4. Blagoslovite nașterile pântecelui tău și roadele pământului tău și cirezile boilor tăi și turmele oilor tale.

7, 13.

5. Blagoslovite jâtnițele tale, rămășițele tale.

6. Blagoslovit tu când întri înlăuntru și blagoslovit tu când ieși afară.

7. Să-ți dea ție Domnul Dumnezăul tău pre vrăjmașii tăi, ceia ce-ț stau împotrivă, înfrânți înaintea feții tale; pre o cale vor ieși cătră tine și pren șapte căi vor fugi de cătră fața ta.

8. Să trimiță Domnul pre tine blagoslovenia întru cămările tale și întru toate unde vei pune mâna ta preste pământul carele Domnul Dumnezăul tău dă ție.

9. Să te rădice Domnul Dumnezăul tău luiș norod sfânt, în ce chip s’au jurat părinților tăi, de vei asculta glasul Domnului Dumnezăului tău și vei merge în căile lui.

7, 6; Ieș. 19, 6; 1 Petr. 2, 9.

10. Și te vor vedea pre tine toate limbile pământului, căce numele Domnului s'au numit pre tine, și să vor teame de tine.

11. Și te va înmulți pre tine Domnul Dumnezeu tău spre bune, spre nașterile pântecelui tău și spre nașterile dobitoacelor tale și spre roadele pământului tău, pre pământul tău carele au jurat Domnul părinților tăi să dea ție.

30, 9.

12. Deșchiză Domnul ție comoara lui cea bună, ceriul să dea ploaie pământului tău în vremea lui, să blagoslovească toate faptele mânilor tale; și să împrumutezi la limbi multe, iară tu să nu te împrumutezi; și vei stăpâni tu limbi multe, iară pre tine nu vor stăpâni.

Ierem. 5, 24 și 14, 22.

13. Să te puie Domnul Dumnezeul tău întru cap, și nu la coadă, și vei fi atunce deasupra și nu vei fi dedesupt, de vei asculta poruncile Domnului Dumnezeului tău câte eu poruncescu ție astăzi a păzi și a face.

14. Să nu ieși den toate cuvintele care eu poruncescu ție astăzi, în dreapta au în stânga, să mergi după dumnezăi striini să slujăști lor.

15. Și va fi de nu vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău să păzești și să faci toate poruncile lui câte eu poruncescu ție astăzi, vor veni preste tine toate blestemele aceastea și te vor apuca pre tine:

27, 15; 32, 25; Preoția 18, 17 și 20, 14; 26, 16; Plâng. 2, 17; Daniil 9, 11, 13; Mih. 6, 13; Mal. 2, 2.

16. Blestemat tu în cetate și blestemat tu în țarine.

17. Și blestemate jâtnițile tale și rămășițele tale.

18. Blestemate nașterile pământului tău și roadele pământului tău, cerezile boilor tăi, turmele oilor tale.

19. Blestemat tu, când vei intra înlăuntru, și blestemat când vei ieși.

20. Să trimiță ție Domnul lipsa și foamea și topirea preste toate unde vei pune mâna ta, câte vei face, până unde te va surpa pre tine și până te va piarde de pripă, pentru ceale reale meșteșuguri ale tale, pentru căce m'ai părăsit pre mine.

Preoția 19, 31; 20, 6.

21. Să lipească Domnul la tine moartea, până te va topi de la pământul la carele întri tu acolo înlăuntru ca să moștenești pre el.

22. Să te bată Domnul cu lipse și cu înfierbenteală și friguri și cu price și cu ucidere și cu stricăciune de vânt și cu gălbenarea, și să te gonească pre tine până unde te vor piarde pre tine.

Preoția 26, 16.

23. Și va fi ceriul ce iaste preste capul tău, de aramă și pământul dedesuptul tău, de hier.

11, 17; Preoția 26, 19.

24. Să dea Domnul ploaia pământului tău prah și țărână, den ceriu să va pogorî preste tine până te va zdrobi și până te va piarde.

25. Deate Domnul tăiare înaintea vrăjmașilor tăi: pre o cale să ieși înaintea lor și pre 7 căi să fugi de cătră fața lor; și vei fi întru rășchirare în toate împărățiile pământului.

Preoția 26, 17.

26. Și vor fi morții voștri mâncare pasărilor ceriului și gadinilor pământului și nu va fi cel ce să le apere.

Ecles. 6, 3; Isaia 14, 19, 20.

27. Să te bată Domnul cu rana egiptenească la șezuturi și cu râie sălbatecă și mâncărime, ca să nu te poți vindeca.

Ieș. 9, 9.

28. Bată-te Domnul cu dezmeteciune și cu nevedeare și ieșire den minte.

29. Și vei pipăi a miazăzi, cum ar pipăi orbul întru 'ntunearec; și nu vei înderepta căile tale, și vei fi atunci năpăstuit și jăfuindu-te preste toate zilele, și nu va fi cela ce să-ț ajute ție.

30. Muiare vei lua și alt bărbat o va avea pre ea; casă vei zidi, și nu vei lăcui într'însa; vie vei sădi, și nu o vei culeage pre ea.

20, 5-8.

31. Vițelul tău, junghiat înaintea ta, și nu vei mânca dentru el; măgariul tău, jăfuit de la tine, și nu ți se va da înapoi; oile tale, date nepriatinilor tăi, și nu va fi ție cel ce să-ț ajute.

32. Fiii tăi și featele tale, date la limbă alta, și ochii tăi vor vedea orbindu-se la eale și nu va putea mâna ta.

33. Veniturile pământului tău și toate ostenealele tale va mânca limbă carea nu o știi, și vei fi năpăstuit și sfârâmat în toate zilele.

34. Și vei fi fluturatec pentru vederile ochilor tăi carele vei vedea.

35. Să te bată Domnul cu rană rea preste genuchi și preste pulpi, ca să nu poți să te vindeci tu, den urma picioarelor tale până la creăștetul tău.

36. Să te ducă Domnul pre tine și pre boiarii tăi pre carii vei pune preste tine, la limbă care nu o știi tu și părinții tăi; și vei sluji acolo la dumnezăi streini, la leamne și la pietri.

Ierem. 16, 12.

37. Și vei fi acolo într-un tâlc și pildă și poveaste la toate limbile la carele te va duce Domnul acolo.

Ierem. 24, 9.

38. Sămânță multă vei scoate la câmpu și puțină vei aduce, pentru căci mănâncă pre eale lăcustele.

Mih. 6, 15.

39. Vie vei răsădi și o vei lucra, și vin nu vei bea, nice te vei veseli dentru ea, pentru căci va mânca de tot pre ea viarmele.

Aggheu 1, 6.

40. Maslini vor fi ție într-un toate hotarăle tale, și cu untdelemn nu te vei unge, căci nu va cură maslina ta.

41. Fii și feate vei naște, și nu vor fi ție, pentru că vor merge într-un robime.

42. Toate câte ies den lemn ale tale, și rodurile pământului tău, le va topi pălitura.

43. Cel nemearnic carele iaste într-un tine se va sui preste tine sus, sus, iară tu te vei pogorî jos, jos;

44. Acesta te va împrumuta, iară tu pre el nu vei împrumuta; acesta va fi într-un cap, iară tu într-un coadă.

45. Și vor veni preste tine toate blestemele aceastea și te vor goni pre tine și te vor prinde până unde te va surpa și până te va piarde, căci n'ai ascultat glasul Domnului Dumnezeuului tău, ca să-i păzești poruncile lui și dreptățile lui câte au poruncit ție.

46. Și vor fi într-un tine seamne și minuni, și într-un semenția ta, până într-un veaci.

47. Pentru căci n'ai slujit Domnului Dumnezeuului tău cu bucurie și cu inimă bună pentru mulțimea a toate,

12, 12; 16, 14; 26, 11.

48. Și vei sluji vrăjmașilor tăi, pre carii îi va trimite Domnul Dumnezeul tău asupra ta, cu foame și cu seate și cu goliciune și cu lipse de toate, și va pune preste tine lanțu de hier preste gâtul tău, până te va surpa de tot.

49. Și va aduce preste tine Domnul limbă de departe de la margenea pământului, ca o pornire de vultur, limbă căriia nu-i vei auzi glasul,

Ierem. 16, 16; Plâng. 4, 19.

50. Limbă fără rușine la obraz, care nu va lăuda fața bătrânului și pre cel tânăr nu-l va milui.

51. Și va mânca nașterile dobitoacelor tale și roadele pământului tău, ca să nu lase ție grâu, vin, untdelemn, cirezile boilor tăi și turmele oilor tale, până unde te va piarde.

52. Și te va sfărâma întru toate cetățile tale, până să vor răsi zidiurile ceale înalte ale tale, și ceale tari, pre carele tu ai nădejduit pre eale întru tot pământul tău, și te va chinui întru toate cetățile tale carele au dat ție Domnul Dumnezeuul tău.

53. Și vei mânca nașterile pântecelui tău, carnea fiilor tăi și featelor tale carele au dat ție Domnul Dumnezeuul tău, întru dodeiala ta și întru pedeapsa întru care te va chinui vrăjmașul tău.

4 Împ. 6, 28; Plâng. 4, 10.

54. Cel moale întru tine și cel gingaș foarte va deochea cu ochiul lui pre fratele lui și pre muiarea cea dentru sânul lui și feciorii cei rămași carii vor rămânea lui,

55. Ca să dea unuia dentru ei den trupurile fiilor lui den carele va mânca, pentru ca să nu-i rămâie lui nemică la nevoie și întru premejdia ta întru carea te vor chinui vrăjmașii tăi întru toate cetățile tale.

56. Și cea moale întru voi și cea gingașă foarte, căriia n'au luat ispită piciorul ei a călca pre pământ pentru gingășie și moliciune, va deochea cu ochiul ei pre bărbatul ei, pre cel dentru sânul ei, și pre fecior și pre fata ei,

57. Și fețișoara ei, ceaea ce au ieșit pren coapsele ei, și fiiul ei, pre carele va naște, pentru căce va mânca de tot pre aceastea, pentru lipsa a toată, pre ascunsu, întru nevoia și întru primejdia care te va chinui vrăjmașul tău întru toate cetățile tale.

4 Împ. 6, 28; Plâng. 4, 10.

58. De nu veți asculta a face toate cuvintele legii aceștia, ceale scrise întru cartea aceasta, ca să vă teameti de numele cel cinstit și minunatul acesta pre Domnul Dumnezeuul tău,

59. Și va dovedi Domnul ranele tale și ranele sementiei tale, rane mari și minunate și boale reale și credincioase,

60. Și va întoarce asupra ta toată durearea Eghiptului cea rea, care te feriiai de cătră fața lor, și să vor lipi întru tine.

7, 15; Ieș. 15, 26.

61. Și toată boala și toată rana ce nu e scrisă și toată ce e scrisă întru cartea legii aceștia va aduce Domnul asupra ta, până ce te va piarde.

62. Și veți rămânea întru număr puțin, pentru căci, când erați ca stealele ceriului întru mulțime, căci n'ați ascultat glasul Domnului Dumnezeului

vostru.

4, 27; Isaia 1, 24.

63. Și va fi în ce chip s'au veselit Domnul pre voi ca să vă facă bine voao și să vă înmulțască pre voi, așa să va veseli Domnul pre voi să vă surpe pre voi, și veți rădica de la pământul la carele voi meargeți înlăuntru acolo ca să-l moșteniți pre el.

64. Și te va sămăna pre tine Domnul Dumnezeuul tău la toate limbile, den marginea pământului până în marginea lui, și vei sluji acolo la alți dumnezei, la leamne și la pietri, pre carii n'ai știut tu și părinții tăi.

4, 28; Neemia 1, 8.

65. Iară și întru limbile acealea nu te va odihni, nice să va face stare urmei piciorului tău, și-ț va da Domnul acolo inimă mâhnită și ochi lipsind și suflet topit.

Preoția 26, 17, 36.

66. Și va fi viața ta spânzurată denaintea ochilor tăi și te vei teame ziua și noaptea și nu vei creade vieții tale.

67. Dimineața vei zice: 'Cum oare s'ar face sară?' și sara vei zice: 'Cum oare s'ar face dimineață?', de frica inimii tale de care te vei spămânda și den vedeniile ochilor tăi căroră vei vedea.

68. Și te va întoarce Domnul Dumnezeuul la Eghipet cu vase și întru calea carea am zis: 'Nu veți mai adaoge a o mai vedea încă pre ea!'; și vă veți vinde acolo la vrăjmașii voștri întru slugi și întru slujnice și nu va fi cel ce să vă agonisască“.

7, 16.

CAP 29

Înnoirea legăturii.

1. Aceastea sânt cuvintele făgăduinței carei au poruncit Domnul lui Moisi să întărească fiilor lui Israil întru pământul Moav, fără de făgăduința care au făgăduit lor la Horiv.

5, 2, 3; Ieș. 19, 5; 20, 18; 34, 10.

2. Și chemă Moisi pre toți fiii lui Israil și zise cătră dânșii: „Voi aț văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezeul vostru în pământul Eghipetului, înaintea voastră, lui Faraon și tuturor slugilor lui și la tot pământul lui,

Ieș. 19, 4.

3. Ispitile ceale mari carele au văzut ochii tăi, seamnele și minunile ceale mari acealea, mâna cea tare și brațul cel nalt.

4. Și n'au dat Domnul Dumnezeu voao inemă să știț și ochi să vedeț și urechi să auziț, până în ziua aceasta.

4, 34; 6, 22; 7, 19; Isaia 6, 9; Mat. 13, 14; Marc. 4, 12; Luca 8, 10; Ioan 12, 40.

5. Și v'au adus pre voi 40 de ani în pustiiu; nu s'au vechit hainile voastre și ciuboatele voastre nu s'au ros de la picioarele voastre.

Ieș. 16, 35; Neemia 9, 21.

6. Pâine n'aț mâncat, vin și rachiu n'aț băut, pentru ca să cunoașteți că acesta iaste Domnul Dumnezeuul vostru.

7. Și aț venit până la locul acesta, și au ieșit Sion, împăratul Esevonului, și Og, împăratul Vasanului, în timpinarea noastră cu războiu.

2, 30; Num. 21, 23, 33.

8. Și i-am bătut pre ei la războiu și le-am luat pământul lor și am dat pre el cu sorțu lui Ruvîn și lui Gad și la jumătate de neam al lui Manasii.

3, 12; Num. 32, 33.

9. Și să păziț să faceți toate cuvintele făgăduinții aceștiia, să faceți pre eale, pentru ca să priceapeți toate câte aț făcut.

Is. Navi 13, 8; 22, 4.

10. Voi aț stătut toț astăzi înaintea Domnului Dumnezeuului vostru, începătorii de neamurile voastre și bătrânimea voastră și judecătorii voștri și aducătorii de cărțile voastre, tot omul Israil,

11. Și muierile voastre și feciorii voștri și cel nemearnec ce e în mijlocul taberii veastre, den tăietoriu de leamne al vostru până în purtătoriu de apă al vostru,

12. Să petreci întru făgăduința Domnului Dumnezeuului tău și întru blestemele lui câte Domnul Dumnezeuul tău pune cătră tine astăzi,

13. Pentru ca să te întărească pre tine luiș întru nărod și el va fi ție Dumnezeu, în ce chip au zis ție și în ce chip au jurat părinților tăi, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov.

17, 7, 8.

14. Și nu numai voao singuri eu puiu făgăduința aceasta și blestemul acesta,

15. Ce și celora ce-s cu voi astăzi aicea înaintea Domnului Dumnezeuului vostru și celora ce nu-s cu voi aicea astăzi.

16. Căci voi știți cum am lăcuit în pământul Eghiptului și cum am trecut prin mijlocul limbilor,

17. Pre cariți ați trecut și ați văzut urâciunile lor și chipurile lor, lemn și piatră, argint și aur, carele sânt lângă ei.

3 Împ. 15, 12; Iezech. 6, 4, 6, 9.

18. Nu cumva cineva să fie într-o voi, bărbat sau femeie, sau neam, sau feolu oarecărui, sau cuget s'au abătut de la Domnul Dumnezeu vostru, ca să meargă să slujască bozilor limbilor aceluia; să nu cumva fie vreo rădăcină în sus răsărindu într-o fiare și amărăciune.

Evr. 12, 15.

19. Și va fi de va auzi cuvintele blestemului acestuia, și va povesti într-o inima lui, zicându: 'Pre dreptul să mi să facă mie, căci într-o rățacirea inimii mele voi mearge', pentru ca să nu piarză împreună cel păcătos pre cel fără de greșală,

20. Nu va vrea Dumnezeu să fie blându lui, ce încă atunci să va ațâța urgia Domnului și râvnirea lui într-o omul acela și să vor lipi într-o el toate blestemele făgăduinței aceștia, ceale scrise într-o cartea legii aceștia, și va stinge Domnul numele lui dentru cel de supt ceriu.

21. Și va osebi Domnul pre el într-o reale dentru toți fiii lui Israil, după toate blestemele făgăduinței, ce e scris într-o cartea legii aceștia.

22. Și vor grăi semenția cealaltă, fiii noștri, cari să vor rădica după voi, și cel strein, carele va veni den pământ departe, și vor vedea ranele pământului aceluia și boalele lui carele le-au trimis Domnul preste el,

23. – Iarbă pucioasă și sare arsă; tot pământul lui nu să va sămăna, nici va răsări, nici să va sui preste el tot veardele, în ce chip s'au surpat Sodomul și Gomorul, Adama și Săvoim, pre carele au surpat Domnul cu mânia și cu urgia lui –,

Fac. 19, 24.

24. Și vor grăi toate limbile: 'Pentru căce au făcut Domnul așa pământului acestuia? Carea iaste mânia urgiei această mare?'

3 Împ. 9, 8.

25. Și vor zice: 'Căce au lăsat făgăduința Domnului Dumnezeului părinților lor care au pus părinților lor când i-au scos pre ei den pământul Eghiptului,

Ierem. 22, 8, 9, 10.

26. Și mergând au slujit la dumnezei străini și s'au închinat la ei, la cari n'au știut, nice au împărțit lor.

27. Și s’au urgisit cu mânie Domnul pre pământul acela, ca să aducă preste el după toate blestemele făgăduinții ceale scrise în cartea legii aceștia.

28. Și rădică Domnul pre ei de la pământul lor cu mânie și cu urgie și cu scârbă mare foarte și i-au scos pre ei într’alt pământ ca și acum’.

29. Ceale ascunse – ale Domnului Dumnezeuului nostru, iară ceale aiavea – noao și feciorilor noștri în veaci, ca să faceți toate cuvintele legii aceștia.

CAP 30

Iertare celor ce se pocăesc, osândă celor împietriți.

1. Și va fi după ce vor intra asupra ta toate cuvintele acestea, blagoslovenia și blestemul carele am dat înaintea feții tale, și vei priimi întru inema ta întru toate limbile unde te va rășchira Domnul Dumnezeuul tău acolo,

2. Și te vei întoarce cătră Domnul Dumnezeuul tău și vei asculta glasul lui după toate câte eu poruncescu ție astăzi, dentru toată inema ta și dentru tot sufletul tău,

3. Și va vindeca Domnul păcatele tale și te va milui și iarăș te va aduna dentru toate limbile la carele te-au rășchirat Domnul Dumnezeuul tău acolo.

Neemia 1, 9; Ps. 105, 45, 46; Ierem. 32, 37.

4. De va fi rășchirarea ta den marginea ceriului până în marginea ceriului, de acolo te va aduna Domnul Dumnezeuul tău și de acolo te va lua.

Neemia 1, 9.

5. Și te va băga Domnul Dumnezeuul tău la pământul carele au moștenit părinții tăi și-l vei moșteni pre el. Și bine-ți va face și mai de prisosit te va face decât pre părinții tăi.

2 Mac. 1, 29.

6. Și va curăți premprejur Domnul inema ta și inema seminției tale, să iubești pre Domnul Dumnezeuul tău dentru toată inema ta și dentru tot sufletul tău, pentru ca să trăiești tu.

Ierem. 32, 39; Iezech. 11, 19.

7. Și va da Domnul Dumnezeuul tău blestemele acestea preste vrăjmașii tăi și pre cei ce au urât pre tine, care te-au gonit pre tine.

8. Și tu te vei întoarce și vei asculta glasul Domnului Dumnezeuului tău și vei face poruncile lui câte eu poruncescu ție astăzi.

9. Și te va înmulți Domnul Dumnezeu tău întru toată fapta mânilor tale, întru nașterile pântecelui tău și întru nașterile dobitoacelor tale și întru roadele pământului tău, căce va întoarce Domnul Dumnezeu tău să să veselească pre tine spre bune, în ce chip s'au veselit pre părinții tăi,

28, 11.

10. Să vei asculta glasul Domnului Dumnezeului tău, să păzești și să faci toate poruncile lui și dreptățile lui și judecățile lui ceale scrise în cartea legii aceștia, să te vei întoarce către Domnul Dumnezeu tău dentru toată inima ta și dentru tot sufletul tău.

11. Căce că porunca aceasta care eu poruncescu ție astăzi nu iaste prea grea, nice departe de la tine iaste.

Isaia 45, 19.

12. Nu în ceriu iaste zicând: 'Cine să va sui dentru noi în ceriu și să o aducă noao și, auzind pre ea, o vom face?'

Râm. 10, 6.

13. Nice iaste decindea de mare zicând: 'Carele va treace den noi decindea de mare și o va aduce noao și, auzându-o pre ea, o vom face?'

14. Aproape de tine iaste cuvântul foarte, întru gura ta și întru inema ta și întru mânilor tale, să faci pre el.

15. Iată că am dat înaintea feții tale astăzi viața și moartea, binele și răul.

16. Iară de vei asculta poruncile Domnului Dumnezeului vostru, câte eu poruncescu ție astăzi, să iubești pre Domnul Dumnezeu tău, să umbli întru toate căile lui și să păzești dreptățile lui și poruncile lui și judecățile lui, și veți trăi și mulți veți fi și te va blagoslovi Domnul Dumnezeu tău întru tot pământul la carele întri acolo să moștenești pre el.

17. Și de să va premeni inima ta și nu vei asculta și, înșălându-te, te vei închina la dumnezăi striini și vei sluji lor,

18. Povestescu-ți astăzi căci cu pieire veți pieri, și nu cu zile multe vă veți face pre pământ carele Domnul Dumnezeu tău dă ție, la carele voi treceți Iordanul acolo să moșteniți pre el.

19. Mărturisăscu voao astăzi pre ceriu și pre pământ: pre moarte și pre viață dat-am înaintea feții tale, blagoslovenia și blestemul. Și aleage viața, pentru ca să trăiești tu și seminția ta.

Isaia 1, 2; 1 Tim. 5, 21.

20. Să iubești pre Domnul Dumnezeu tău, să ascuți glasul lui și să te ții de el, pentru că aceasta iaste viața ta și delungarea zilelor tale, să lăcuiești

pre pământul carele au jurat Domnul părinților tăi, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, să le dea lor“.

CAP 31

Moisi așază povățuitoriu în locul său pe Isus Navi.

1. Și săvârși Moisi grăind toate cuvintele acestea către toți fiii lui Israil și zise către ei:

2. „De o 100 și 20 de ani sânt eu astăzi și nu voi mai putea înca să întru înlăuntru și să iesu afară, și Domnul zise către mine: ‘Nu vei trece pre Iordanul acesta’.

7, 1; Ieș. 23, 23; 33, 2; Num. 20, 12.

3. Domnul Dumnezeu tău, acela ce merge înaintea feții tale, acela va surpa limbile acestea denaintea feții tale și vei moșteni pre eale; și Isus, ceale ce merge înaintea feții tale, în ce chip au grăit Domnul.

Num. 27, 18.

4. Și va face Domnul lor în ce chip au făcut lui Sion și lui Og, celor doi împărați a amoreilor, carii era decindea de Iordan, și pământului lor, în ce chip i-au surpat pre ei.

Num. 21, 24.

5. Și i-au dat pre ei Domnul înaintea voastră și veți face lor în ce chip am poruncit voao.

7, 1, 2.

6. Fii viteaz și te întărește, nu te teame, nici te spămânda, nici să te înfricoșezi de către fața lor, căci că Domnul Dumnezeu tău acesta, carele merge înainte cu voi, nu te va părăsi, nici te va lăsa“.

Is. Navi 1, 5; Evr. 13, 5.

7. Și chemă Moisi pre Isus și zise lui înaintea a tot Israilul: „Fii viteaz și te întărește, pentru că tu vei să întri înaintea feții norodului acestuia la pământul carele au jurat Domnul părinților voștri să-l dea lor și tu vei moșteni de tot pre el lor.

3 Împ. 2, 2.

8. Și Domnul, carele merge împreună cu tine, nu te va părăsi, nici te va lăsa; nu te teame, nici te spămânda“.

Is. Navi 1, 9.

9. Și au scris Moisi toate cuvintele legii aceștia într’o carte și o au dat preoților, fiilor lui Levi, celor care rădăcă sicriul făgăduinții Domnului, și celor bătrâni, fiilor lui Israil.

10. Și au poruncit Moisi lor într-o zi a aceaia, zicând: „După șapte ani, într-o vreme a anului slobozirii, într-o praznică a facerii colibilor,

11. Când mergea împreună tot Israilul să se ivească înaintea Domnului Dumnezeului tău, într-o locă care va alege Domnul să citească legea aceasta înaintea a tot Israilul la urechile lor,

12. Adunați norodul, bărbații și femeile, și copiii, și pre cel nemearnic al tău, pre cel dintru cetățile tale, pentru ca să auză și pentru ca să învețe să se teamă de Domnul Dumnezeul vostru, și vor auzi a face toate cuvintele legii aceștia.

13. Și fiii lor, cari nu știu, vor auzi și să se învâță a se teme de Domnul Dumnezeul vostru într-o toate zilele câte ei vor trăi pre pământ la carele voi treceți Iordanul acolo să moșteniți pre el“.

14. Și zise Domnul către Moisi: „Iată, s’au apropiat zilele morții tale; cheamă pre Isus și stați la ușă cortului mărturiei și voi porunci lui“. Și mearse Moisi și Isus la cortul mărturiei și au stătut prejur ușă cortului mărturiei.

15. Și să pogorî Domnul cu stâlp de nor și stătu lângă ușă cortului mărturiei și stătu stâlpul norului lângă ușă cortului.

16. Și zise DOMnul către Moisi: „Iată, tu dormi împreună cu părinții tăi și, sculându-se acest norod, va curvi denapoia altor dumnezei streini, a pământului la carele acesta intră acolo la el, și mă vor lăsa pre mine și vor rășchira făgăduința mea carea am pus-o la ei.

17. Și mă voi scârbi cu mânie pre ei într-o zi a aceaia și voi părăsi pre ei și în voi întoarce fața de către ei și va fi mâncare de tot și-l vor afla pre el răutăți multe și primejdii și va grăi într-o zi a aceaia: ‘Pentru căci nu iaste Domnul Dumnezeul meu într-o noi, m’au aflat răutățile acestea’.

Ps. 13, 2; 30, 8.

18. Iară eu cu întoarcere voi întoarce obrazul meu de către ei într-o zi a aceaia, pentru toate răutățile carele au făcut, căci s’au întors la dumnezei streini.

19. Și acuma scrieți cuvintele cântării aceștia și învățați pre ea pre fiii lui Israil și o puneți pre ea într-o rostul lor, pentru ca să mi se facă mie cântarea aceasta într-o mărturie într-o fiii lui Israil.

20. Pentru că voiu băga pre ei la pământul cel bun carele am jurat părinților lor, pământ care cură miare și lapte, și vor mânca și, săturându-se, se vor împlă, și se vor întoarce la dumnezăi streini și vor sluji lor și mă vor mânca și vor rășchira făgăduința mea care am pus la ei.

Isaia 1, 4.

21. Și va fi când vor afla pre ei reale multe și primejdii și se va întâmpina împotriva lor cântarea aceasta înaintea feții lor mărturisind pentru că nu se va uita dentru gura lor și den gura sementiei lor, pentru că eu știu răutatea lor, câte vor face aicea astăzi, mai nainte decât a-i aduce eu pre dânșii la pământul cel bun, carele m'am jurat părinților lor“.

10, 20; Is. Navi 24, 14, 23; 1 Împ. 7, 3; Iezech. 23, 8, 19, 21.

22. Și au scris Moisi cântarea aceasta întră ziua aceea și au învățat pre ea pre fiii lui Izrail și au poruncit Moisi lui Iisus, fiiul lui Navi, și zise lui:

23. „Vitejaște-te și te întărește, pentru că tu vei băga înlăuntru pre fiii lui Izrail la pământul carele au jurat lor Domnul și el va fi împreună cu tine“.

Is. Navi 1, 6, 9.

24. Și când sevârși Moisi scriind toate cuvintele legii aceștia în carte până la sfârșit,

25. Și au poruncit leviților celora ce rădică sicriul făgăduinții Domnului, zicând:

26. „Luând cartea legii aceștia, veți pune pre ea de laturea chivotului făgăduinții Domnului Dumnezeului vostru și va fi acolo întră tine întră mărturie.

4 Împ. 22, 8.

27. Pentru că eu știu pricea ta și cerbicea ta cea năsilnică: pentru că, încă fiind eu viu astăzi cu voi, amărând ați fost ceale de cătră Dumnezău cum dară nu și după moartea mea?

9, 24.

28. Adunați cătră mine pre mai marii fealiului vostru și pre cei mai bătrâni ai voștri și pre judecătorii voștri și pre cei aducători de cărți ai voștri, pentru ca să grăiescu întră urechile lor toate cuvintele acestea și să le mărturisescu lor ceriul și pământul.

29. Pentru că știu cum, la cea de apoi a morții mele, cu fărădelege veți fărădelegiui și veți abate den calea care am poruncit voao și vor timpina pre voi răutățile la ceale de apoi zile, căci veți face răul înaintea Domnului Dumnezău, să-l mâniați pre el cu faptele mâinilor voastre“.

30. Și au grăit Moisi întru urechile a toată adunarea lui Izrail cuvintele cântării aceștia până în sfârșit:

CAP 32

Cântarea lui Moisi.

1. Ia aminte, ceriule, și voiui grăi, și auză pământul cuvintele dentru rostul mieu!

4, 26; Isaia 1, 2; Ierem. 2, 12.

2. Nădejduiască ca ploaia răspunsul mieu și să pogoare ca roua cuvintele mele, ca ploaia pre troscot și ca ninsoarea pre buruian.

Mih. 5, 7.

3. Căci numele Domnului am chemat; dați mărire Dumnezeului nostru!

Ps. 95, 7.

4. Dumnezeu, adevărate faptele lui și toate căile lui judecați; Dumnezeu credincios și nu iaste strâmbătate întru el, drept și Sfânt Domnul.

Ecles. 3, 14, Ps. 144, 18; Daniil 4, 34.

5. Greșit-au; nu lui, fii huliți, neam strâmb și destrămat!

6. Aceastea Domnului răsplătiți, acesta nărod nebun și nu înțelept? Nu acesta tată-tău te-au agonisit pre tine și te-au făcut și te-au zidit?

7. Aduceți-vă aminte de zilele veacului, priceapeți dară anii, neamurile neamurilor! Întreabă pre tată-tău și va povesti ție, pre cei mai bătrâni decât tine și vor spune ție.

8. Când împărția cel înalt limbile, cum au sămănat pre fiii lui Adam, au pus hotarile limbilor, după numărul îngerilor lui Dumnezeu,

Ierem. 27, 4.

9. Și să făcu partea Domnului norodul lui Iacov, împărțeală moștenirii lui Israil.

10. L-au destulat pre el întru pustie întru seteciunea arderii, întru fără de apă, încunjuratu-l-au pre el și l-au certat pre el și l-au păzit pre el ca lumina ochiului.

11. Ca vulturul când ar acoperi cuiubul lui și pre puii lui au pohtit slobozind aripile lui, au priimit pre ei și i-au luat pre ei pre după capul lui.

Ieș. 19, 4; Isaia 46, 4.

12. Domnul sânгур i-au adus pre ei și nu era împreună cu ei dumnezeu striin.

13. I-au suit pre ei pre vârtutea pământului, i-au hrănit pre ei cu roadele țarenilor, au supt miare den piatră și untdelemn den vârtoasă piatră,

Isaia 58, 14; Iov 29, 6.

14. Unt de vaci și lapte de oi cu grăsimea mieilor și a berbecilor, a fii de tauri și de țapi, cu seul mușchilor grâului, și sânge de strugur au băut, vin.

15. Și mîncă Iacov, și să sature și zvârli cel iubit; să unse, să îngreșă, să lăți, și părăsi pre Dumnezeu, cela ce l-au făcut pre el, și să osibi de la Dumnezeu, mîntuitoriul lui.

Iosia 13, 6.

16. –‘Mă scârbiră pre striini, întru urâciunile lor m’au amărât pre mine’.–

17. Au jârtvuit dracilor, și nu lui Dumnezeu, la dumnezei carii n’au știut, noi și proaspeți, au venit, pre carii n’au știut părinții lor.

12, 31; Preoția 17, 7; 4 Împ. 16. 3; Ps. 105, 37; 2 Paralip. 11, 15; 1 Cor. 10, 20.

18. Pre Dumnezeu, cela ce te-au născut, ai părăsit și ai uitat pre Dumnezeu, cela ce te hrănește.

19. Și văzu Domnul și râvni și să scârbi pentru urgia fiilor lor și fezelor,

Ps. 77, 11.

20. Și zise: ‘Întoarce-voiu de cătră ei fața mea și voiu arăta ce va fi lor la cea de apoi, căce neam întortu iaste, fii la carei nu iaste credință întru ei.

21. Ei m’au rivnit pre mine nu ca pre Dumnezeu, m’au scârbit cu chipurile lor; și eu voiu râvni pre ei nu ca pre limbă, pre limbă fără minte voiu urgisi pre ei.

Râm. 10, 19.

22. Căce foc s’au ațâțat dentru mânia mea: va arde până în iadul cel mai de jos, va mânca de tot pământul și rodurile lui, va arde temeliile munților.

Ierem. 15, 14.

23. Aduna-voiu la ei reale și săgețile meale le voiu săvârși la ei.

24. Topindu-să cu foame și cu mîncare de pasări și deșălare denapoi nevindecată, dinți de jăgani voiu trimite la ei cu mînie, care-i trag pre pământ.

Iezech. 14, 21.

25. Denafară-i va defeciori sabie, și den cămări frica, tinerel cu fecioara, sugătoriu cu cel așăzat bătrîn’.

Preoția 18, 17; 20, 14; 26, 16; Mih. 6, 13; Mal. 2, 2.

26. Zis-am: ‘Sămăna-i-voiu pre ei și voiu potoli dentru oameni pomenirea lor’.

27. Fără numai pentru urgia vrăjmașilor, pentru ca să nu-ș lungească anii și pentru ca să nu să puie deasupra-le vrăjmașii, nice să zică: ‘Mâna noastră înaltă, și nu Domnul, au făcut toate acestea’.

28. Căce limbă ce ș’au pierdut sfatul iaste și nu iaste întru ei știintă; n’au gândit să să priceapă.

Plâng. 1, 9.

29. Aceastea să le priimească la viitoriul an.

Ierem. 9, 12; Luca 19, 42.

30. Cum va goni unul pre o mie și doi vor muta zeci de mii, să nu Dumnezeu i-au vândut pre ei și Domnul i-au dat pre ei?

31. Căce nu iaste Dumnezeul nostru ca dumnezeii lor, iară vrăjmașii noștri n’au minte.

32. Pentru că den via Sodomului, via lor, și vița lor, de la Gomor; strugurul lor, strugur de hiare, poamă de amărăciune lor.

33. Mânia bălaurilor, vinul lor, și mânia aspidelor nevindecată.

34. Nu aceastea, iată, s’au adunat lângă mine și s’au pecetluit întru comoarale mele?

35. Întru ziua izbândirii voi răsplăti în vreamea când va greși piciorul lor; căce aproape iaste ziua pieririi lor și iaste de față gata voao.

Sirah 28, 1; Râm. 12, 19; Evr. 10, 30; 2 Mac. 7, 6.

36. Căce va judeca Domnul pre norodul său și pre robii lui să va îmblânzi, căce au văzut pre ei slobănogiți și lipsiți întru dodeiale și părășiți.

37. Și zise Domnul: ‘Unde-s dumnezeii lor pre carii nădejduia pre ei,

Ierem. 2, 28.

38. Cărora seul jârtvelor lor mâncați și beați vinul turnărilor lor? Scoale-să și vă ajutorească voao și să să facă voao acoperituri.

39. Vedeți, vedeți că eu sânt și nu iaste Dumnezeu altul fără de mine; eu voi uide și voi face a trăi, lovi-voiu și eu voiu tămădui, și nu iaste carele va scoate dentru mâinele mele!

1 Împ. 2, 6; Isaia 45, 5; Tovit 13, 2; Înțel. Sol. 16, 13; Iov. 10, 7.

40. Căce voi rădica în ceriu mâna mea și mă voiu jura cu direapta mea și voiu grăi: ‘Trăiescu eu întru veaci!’

41. Căce voi ascuți ca fulgerul sabia mea și să va ținea de judecăți mâna mea și voi răsplăti caznă vrăjmașilor, și celor ce urăscu pre mine voi răsplăti.

42. Voiu îmbăta săgețile mele de sânge. și sabia mea va mânca carne den sânge de stârvuri și a robimei, den capul boiarilor limbilor’.

43. Veseliți-vă, ceriuri, împreună cu El și să să închine lui toți îngerii lui Dumnezeu. Veseliți-vă, limbi, împreună cu norodul lui și să să întărească lui toți fiii lui Dumnezeu, căce sângele fiilor lui izbindeaște și va izbândi și va răsplăti judecată vrăjmașilor lui și celor ce urăscu pre el va răsplăti și va curăți Domnul pământul norodului său“.

2 Mac. 7, 6; Râm. 15, 10.

44. Și au scris Moisi cântarea aceasta întru ziua aceea și au învățatu-o pre ea pre fiii lui Israil.

45. Și întră Moisi cătră norodu și au grăit toate cuvintele legii aceștiia la urechile norodului, el și Iisus a lui Navi. Și au săvârșit Moisi grăind cuvintele aceastea toate la tot Israilul.

46. Și zise cătră ei: „Luați-vă aminte cu inima voastră preste toate cuvintele aceastea carele eu mărturisescu voao astăzi, carele le veți porunci fiilor voștri, să păzească și să facă toate cuvintele legii aceștiia;

47. Că nu cuvânt deșărt acesta e voao, căce acesta e viața voastră și pentru cuvântul acesta veți îndelunga zilele pre pământul carele voi treaceți acolo Iordanul, să moșteniți pre dânsul“.

48. Și grăi Domnul lui Moisi întru ziua aceasta, zicând:

49. „Sui-te în muntele Avarim, care iaste în pământul Moav, de spre fața Ierehonului, și vezi pre pământul Hanaan, carele eu dau fiilor lui Israil întru ținare

Num. 27, 12.

50. Și mori acolo întru muntele la carele te sui și te vei adaoge cătră norodul tău, în ce chip au murit Aaron, fratele tău, în muntele Orului, și s’au adaos lângă norodul lui,

Num. 20, 25 și 33, 38.

51. Pentru căce n’aș ascultat cuvântul mieu întru fiii lui Israil pre Apa Pricii, Cadis, întru pustiul Sin, pentru căce nu m’ați sfințit pre mine întru fiii lui Israil.

Num. 20, 12 și 27, 14.

52. Căce dempotrivă vei vedea pământul, și acolo nu vei intra“.

CAP 33

Moisi blagosloveaște norodul și prorocește.

1. Și aceasta e blagoslovenia care au blagoslovit Moisi, omul lui Dumnezeu, pre fiii lui Israil mai nainte de moartea lui și au zis:

2. „Domnul den Sion au venit și s’au ivit de la Siir noao și au sânguit den muntele Faran cu zeci de mii de sfințiri, den direapta lui îngeri, îngeri împreună cu el.

3. Și au cruțat norodul său. Și toți sfințiții supt mânil tale și aceștea supt tine sânt. Și au priimit dentru cuvintele lui leage,

Întel. Sol. 3, 1.

4. Carea au poruncit noao Moisi și moștenirea adunării lui Iacov.

5, 5.

5. Și va fi întru cel iubit boiaren, adunându-să boiari noroadelor împreună cu neamurile lui Israil.

6. Să trăiască Ruvim, să nu moară, și Simeon fie mult întru număr!“

7. Și aceasta – Iuda: „Ascultă, Doamne glasul Iudii și la norodul lui între înlăuntru; mânil lui vor osăbi pre el și ajutoriu dentru vrăjmașii lui vei fi“.

8. Și lui Levi zise: „Dați lui Levi arătările lui și adevărul lui la omul cel sfânt pre carele au ispitit pre el cu ispită l-au batjocorit pre el la Apa Pricii.

Ieș. 17, 7, 26; Num. 20, 13.

9. Cela ce zice tătâni-său și mâni-sa: ‘Nu te-am văzut pre tine’, și pre frații lui nu i-au cunoscut și pre feciorii n’au știut. Au păzit cuvintele tale și făgăduința ta au cruțatu-o.

10. Vor arăta dreptățile tale lui Iacov și leagea ta lui Izrail; vor pune deasupra tămâie întru urgia ta, pururea preste jârtăvnicul tău.

Mal. 2, 6.

11. Blagosloveaște, Doamne, vârtutea lui și faptele mânilor lui priimeaște; bate mijlocul vrăjmașilor lui celora ce să scoală asupra lui și cei ce-l urăscu pre el să nu să scoale“.

12. Și lui Veniamin au zis: „Iubit de Domnul, nădejduind va lăcui, și Dumnezeu umbreaște preste dânsul toate zilele și întru mijlocul umerelor lui au odihnit“.

13. Și lui Iosif au zis: „Den blagoslovenia Domnului, pământul lui, den ceasurile ceriului și roaoi, și den fără-de-fundul izvoarălor den jos,

14. Și după ceasul roadelor întoarcerilor soarelul și dempreunările lunilor,

15. Și den vârful începăturii munților și den vârful de dealuri pururea curătoare,

16. Și după ceasul plinirii pământului. Și ceale priimate celuia ce s’au ivit întru rug să vie pre capul lui Iosif și pre creăștet, slăvindu-să întru frați.

Ieș. 3, 12.

17. Dentâiu născut a taurului – frumuseața lui, coarne de inorod – coarnele lui; – cu eale limbi va împunge odată până la marginile pământului: acestea sânt zecile de mii ale lui Efrem și acestea sânt miile lui Manasi“.

18. Și lui Zavulon au zis: „Veselește-te, Zavuloane, întru ieșirea ta și Isahar întru lăcuințele lui.

19. Limbi vor surpa și vă veți chema acolo și veți jârtvui acolo jârtvă a dreptății, căci avuția mării te va suga pre tine și neguțatorie de la limbi ce lăcuiescu pre lângă mare“.

Psalm 5, 6.

20. Și lui Gadu zise: „Blagoslovit lărgindu-se Gad, ca un leu s’au odihnit, sfărâmând braț și boiarin.

21. Și au văzut începătura lui, căci acolo s’au împărțit pământul boiarinilor, adunați fiind împreună cu căpeteniile norodului, dreptate Domnul au făcut și judecata lui cu Izrail“.

22. Și lui Dan au zis: „Dan, puiu de leu și va sări de la Vasan“.

23. Și lui Neftalim zise: „Neftalim, săturare priimită și să să sature de blagoslovenie de la Domnul; marea și amiazăzi va moșteni“.

24. Și lui Asir zise: „Blagoslovit dentru feciori Asir, și va fi priimit fraților lui; va întinge în untdelemnul piciorul lui.

25. Fier și aramă ciobota lui va fi, și ca zilele tale, putearea ta“.

8, 9.

26. Nu iaste ca Dumnezeu celui iubit! Căla ce să suie preste ceriu, – ajutoriu ție, și cel preacuvios – a întăriturii.

Ps. 18, 10, 11.

27. Și te va acoperi a lui Dumnezeu începătură, și supt vârtutea brațurilor ce cură pururea, și va goni denaintea feații tale pre vrăjmaș, zicând: ‘Pieri!’

28. Și va lăcui Izrail singur nădejduind pre pământul lui Iacov preste grâu și vin, și ceriul lui – noros cu roua.

Num. 23, 9, Ierem. 23, 6.

29. Fericit ești, Izraile! Cine e aseamene ție, norod mântuit de Domnul? Va sprejeni ajutoriul tău, și sabia, fala ta! Și te vor minți vrăjmașii tăi, și tu preste cerbicea lor vei călca“.

32, 13.

Moartea lui Moisi.

1. Și să sui Moisi de la Aravoth Moav pre muntele Moav, pre vârful lui Fazga, carea iaste de cătră fața Ieriho, și i-au arătat lui Domnul tot pământul lui Galaad până la Dan,

2. Și tot pământul lui Neftalim și tot pământul lui Efrem și lui Manasi și tot pământul Iudei, până la marea cea de apoi,

3. Și pustiiul și premprejurile locurilor Ieriho, cetatea finicilor, până la Sigor.

Jud. 1, 16.

4. Și zise Domnul cătră Moisi: „Acesta e pământul carele am jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, zicând: ‘Semenției voastre voi da pre el’, și am arătat pre el ochilor tăi, și acolo nu vei intra!“

Fac. 12, 7; 13, 18.

5. Și au murit acolo Moisi, robul Domnului, în pământul Moav, pren cuvântul Domnului;

32, 52.

6. Și l-au îngropat pre el în pământul Moav, aproape de casa lui Fogor. Și nu știe nimenea grobnița lui până în ziua de astăzi.

Iuda v. 9.

7. Iară Moisi era de 120 de ani când au murit el; nu s’au întunecat ochii lui, nice s’au stricat buzele lui.

8. Și au plâns fiii lui Izrail pre Moisi în Aravoth Moav, la Iordan, despre Ieriho, 30 de zile, și s’au săvârșit zilele jălii plângerii lui Moisi.

Num. 20, 29.

9. Și Isus, feciorul lui Navi, s’au împlut de duh de priceapere, pentru că au pus Moisi mâinile lui pre el. Și au ascultat pre el fiii lui Israil, și au făcut în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

10. Și nu s’au mai sculat încă proroc întru Israil ca Moisi, pre carele au cunoscut Domnul lui față cătră față,

Ieș. 33, 11; Num. 12, 8.

11. Întru toate seamnele și minunile pre carele au trimis pre el Domnul să le facă pre eale întru pământul Eghipetului, lui Farao și slugilor lui și pământului lui,

12. Și minunile ceale mari și toată mâna cea tare carele au făcut Moisi înaintea a tot Israilul.

IISUS NAVI

CAP 1

Domnul întărește pe Iisus Navi în chemarea sa.

1. Și fu după moartea lui Moisi, robul Domnului, și zise Domnul lui Iisus, feciorul lui Navi, slugii lui Moisi, zicând:

A 2 Leage 34, 5; 1, 38.

2. „Moisi, sluga mea, au murit. Dirept aceea, sculându-te, treci Iordanul tu și tot nărodul acesta, la pământul carele eu dau lor.

3. Tot locul pre carele veți sui cu urma picioarelor voastre, voao vă-l voi da pre dânsul, în ce chip am grăit lui Moisi:

A 2 Leage 11, 24.

4. Pustiiul și Andilivanul, până la râul cel mare, râul Efrathului, și până la marea cea de apoi, despre apusul soarelui, vor fi hotarile voastre.

Fac. 15, 18; A 2 Leage 1, 8.

5. Și nu va sta om împotrivă înaintea voastră, în toate zilele vieții tale, și în ce chip eram cu Moisi, așa voi fi și cu tine, și nu te voi lăsa, nici te voi trece cu vederea.

Evr. 13, 5; A 2 Leage 31, 6, 23.

6. Întărește-te și te vitejaște, pentru că tu vei împărți nărodului acestuia pământul carele am jurat părinților voștri să le dau lor.

3 Împ. 2, 2; A 2 Leage 31, 23.

7. Întărește-te dară, și te vitejaște foarte, să păzești și să faci după cum au poruncit Moisi, sluga mea, și să nu te abați de la ei în dreapta au în stânga, pentru ca să pricepi întru toate carele vei face.

A 2 Leage 28, 1.

8. Și nu să va lipsi Cartea legii aceștia den rostul tău, și vei cugeta întru dânsa ziua și noaptea, pentru ca să pricepi să faci toate ceale scrise, căci atuncea te vei îndrepta, și vei îndrepta căile tale, și atuncea vei priceape.

Ps. 1, 2.

9. Iată că-ți poruncesc ție: Întărește-te și te vitejaște, să nu te spământezi, nici să te spari, căce cu tine e Domnul Dumnezeuul tău la toate, ori unde vei merge“.

A 2 Leage 31, 8, 23.

10. Și au poruncit Iisus cărturarilor nărodului, zicând:

11. „Întrați pren mijlocul taberei nărodului și porunciți nărodului, zicând: ‘Gătiți de mâncat, că, încă trei zile, voi veți trece Iordanul acesta, întrându să apucați pământul carele Domnul Dumnezeu vostru dă voao’“

12. Și lui Ruvim, și lui Gad, și la jumătate de feliul lui Manasii, zise Iisus:

13. „Aduceți-vă aminte de cuvântul Domnului, carele au poruncit voao Moisi, robul Domnului, zicând: ‘Domnul Dumnezeu vostru v’au odihnit pre voi și v’au dat voao pământul acesta’.

Num. 32, 19 și 20.

14. Fămeile voastre și copiii voștri și dobitoacele voastre lăcuiesc în pământul care au dat voao, iară voi veți trece sprinteni mai înainte decât frații voștri, tot cela ce poate, și vă veți bate împreună cu ei

Ieș. 13, 18.

15. Până unde va odihni Domnul Dumnezeul vostru pre frații voștri, ca și pre voi, și vor moșteni și aceștea pământul carele Domnul Dumnezeul nostru dă lor și veți merge fieștecarele la moștenirea lui care au dat voao Moisi decindea de Iordan, despre răsarita soarelui“.

16. Și răspunzându lui Iisus, ziseră: „Toate câte vei porunci noao vom face și la tot locul unde ne vei trimite pre noi vom merge.

17. După toate câte am ascultat pre Moisi, vom asculta pre tine, numai fie Domnul Dumnezeul nostru împreună cu tine, în ce chip era cu Moisi.

18. Iară omul carele nu te va asculta și carele nu va auzi cuvintele tale după cum vei porunci lui, să moară, numai întăreaște-te și te vitejaște“.

CAP 2

Iscoadele lui Iisus Navi scapă la Raav.

1. Și au trimis Iisus, feciorul lui Navi, de la Sattin doi tineri să iscodească, zicându: „Suiți-vă și vedeți pământul și pre Ieriho!“ Și mergându cei doi tineri, veniră la Ieriho și intrară la casă de fămeaie curvă, căriia numele Raav, și odihniră acolo.

Iacov 2, 25.

2. Și să spuse împăratului de Ieriho: „Iată, oamenii au intrat aicea dentru fiii lui Israil ca să iscodească pământul“.

3. Și au tremis împăratul Ierihonului și au zis cătră Raav zicându: „Scoate pre oamenii pre ceia ce au intrat în casa ta noaptea, pentru căci au venit să iscodească pământul“.

4. Și luând muiarea pre cei doi oameni, au ascunsu pre ei, și zise cătră ei zicând: „Întrat-au la mine oameni și nu știu de unde era.

2 Împ. 17, 19.

5. Și când să închidea poarta la întunearec, oamenii au ieșit; nu știu unde s’au dus, goniți duple dâșii de-i veți ajunge pre ei“.

6. Și ea sui pre ei în podul casii și i-au ascunsu pre ei în znopi de in gătit ei deasupra casii.

2 Împ. 17, 19.

7. Și oamenii goniră dupe dâșii calea cea de Iordan, pre la trecători, și poarta s’au închis. Și fu după ce au ieșit ceia ce goniia după dâșii,

8. Și ei mai înainte decât a dormi ei, și ea s’au suit cătră ei deasupra casii

9. Și zise cătră ei: „Știu cum au dat Domnul pământul voao, pentru căci au căzut frica voastră pre noi, și au căzut toți ceia ce lăcuiescu pământul de cătră voi,

10. Pentru că am auzit cum au uscat Domnul Dumnăzău Marea Roșie de cătră fața voastră când ieșiați de la pământul Eghiptului și câte ați făcut la cei doi împărați ai amoreilor carii era decindea de Iordan, lui Sion și lui Og, pre carii i-ați surpat de tot pre ei.

Num. 21, 34.

11. Și auzind noi, ne-am turburat cu inima noastră și n’au mai stătut încă duhul în nice unul de cătră fața voastră, căci Domnul Dumnezeu vostru – Dumnezeu în ceriu sus și pre pământ jos.

Ieș. 15, 14; A 2 Leage 4, 39.

12. Și acum jurați mie pre Domnul Dumnezeu, căci eu fac voao milă, și să faciți și voi milă întru casa tătâni-mieu, și dați mie semnu adevărat

13. Și prindeți vie pre casa tătâni-meu, și pre mumă-mea, și pre frații miei, și pre surorile meale, și toate câte au ei, și scoateți sufletul meu dentru moarte“.

14. Și ziseră ei oamenii: „Sufletul nostru – pentru voi la moarte“. Și ea zise: „Și va fi după ce va da Domnul voao cetatea, faciți cătră mine milă și adevăr“.

Is. Navi 6, 22.

15. Și i-au slobozit pre ei cu o fune pre fereastră, căci casa ei era la zidu și în zidu ea lăcuia,

16. Și zise lor: „La munte meargeți, pentru ca să nu vă întimpine pre voi ceia ce gonescu, și vă veți ascunde acolo trei zile până să vor întoarce ceia

ce gonescu după voi, și după aceea vă veți duce la calea voastră“.

17. Și zise către ea oamenii: „Nevinovați sântem cu acest jurământ al tău.

18. Iată, noi vom intra la o parte a cetății, și vei pune semnul, funișoara cea roșie aceasta vei lega la fereastră, pren carea ne-ai pogorât pre noi prentre'înșă, iară pre tată-tău și pre mumă-ta și pre frații tăi și toată casa tătâni-tău să-i aduni pre dânșii la casa ta.

19. Și va fi tot carele va ieși afară den ușa casii tale, vinovat va fi singuru-ș, iară noi – curați cu jurământul tău acesta; iară câți vor fi împreună cu tine în casa ta, noi vinovați vom fi de să va atinge mână de el.

Preoția 20, 9.

20. Iară de ne va năpăstui pre noi cineva și va descoperi cuvintele noastre aceastea, vom fi nevinovați jurământului tău acestuia cu carele ne-ai jurat pre noi“.

21. Și zise lor: „După cuvântul vostru, așa să fie!“ Și i-au trimis pre ei și s'au dus, și au legat semnul cel roșu la fereastră.

22. Și au mers și au venit la munte și au așteptat acolo trei zile până s'au întors ceia ce goniia, și au cercat ceia ce goniia toate căile, și n'au aflat.

23. Și s'au întors cei doi tineri și s'au pogorât den munte și au trecut la Iisus, fiul lui Navi, și au povestit lui câte li s'au întâmplat lor.

24. Și zisără către Iisus că: „Au dat Domnul Dumnezeu nostru tot pământul în mâna noastră și s'au spământat tot cela ce lăcuiaște pământul acela de către noi“.

CAP 3

Trecerea Iordanului.

1. Și să mânecă Iisus dimeneața și să rădicară de la Sattin și veniră până la Iordan, el și toți fiii lui Israil, și au poposit acolo mai înainte de trecut.

2. Și fu după trei zile, au trecut cărturarii pren tabără

3. Și au poruncit norodului, zicând: „Când veți vedea chivotul făgăduinții Domnului Dumnezeului vostru și pe preoții voștri și pre leviți rădicând pre el, să vă rădicați den locurile voastre și veți merge după dânșul.

4. Însă departe să fie întru mijlocul vostru și al lui, câtu doao mii de coți să stați, să nu vă apropiați de el, pentru ca să știți calea care mergeți pre ea, pentru căci n'ați mers calea de ieri și de alaltaieri“.

5. Și zise Iisus norodului: „Curățiți-vă de mâine, căci mâine va face Domnul întru voi minuni“.

Is. Navi 7, 13; Ieș. 19, 10.

6. Și zise Iisus preoților: „Rădicați chivotul făgăduinții Domnului și mergeți înaintea norodului!“ Și au rădicat preoții chivotul făgăduinții Domnului și mergea înaintea nărodului.

7. Și zise Domnul către Iisus: „În ziua aceasta încep a te înălța pre tine denaintea a toți fiii lui Israil, pentru ca să cunoască cum, în ce chip eram cu Moisi, așa voi fi și cu tine.

Is. Navi 1, 5; 4, 14.

8. Și poruncește preoților celora ce rădică chivotul făgăduinții, zicând: ‘După ce veți intra pre o parte de apa Iordanului, și în Iordan veți sta’“.

9. Și zise Iisus fiilor Israil: „Apropiați-vă aicea și ascultați cuvântul Domnului Dumnezeuului vostru.

10. Întru aceasta veți cunoaște căci Domnul viu între voi și surpându va surpa de către fața voastră pre hananeu și pre heteu și pre ferezeu și pre eveu și pre ghergheseu și pre amoreu și pre evuseu.

11. Iată, chivotul făgăduinței Domnului a tot pământul treace Iordanul.

Fapt. Ap. 7, 45.

12. Aleageți-vă voao doisprăzece oameni dentru fiii lui Israil, unul den fieștecăre feliu.

Is. Navi 4, 2.

13. Și va fi după ce vor sta pe picioarele preoților cărora rădică chivotul făgăduinții Domnului a tot pământul în apa Iordanului, apa Iordanului va lipsi, iară apa cea ce pogoară va sta“.

Is. Navi 4, 7.

14. Și fu după ce s’au rădicat nărodul den lăcașurile lor ca să treacă Iordanul, iară preoții au rădicat chivotul făgăduinței Domnului mai înainte decât nărodul.

Fapt. Ap. 7, 45.

15. Și deaca înțară preoții ceia ce rădica chivotul făgăduinței Domnului în Iordan, și picioarele preoților celora ce rădica chivotul făgăduinței Domnului s’au muiat la partea apei Iordanului, iară Iordanul să împlea pre toată matca lui ca în zilele seacerii grâului.

1 Paralip. 12, 15.

16. Și statură apele ceale ce cura den sus, statură o închegare, fiind depărtate foarte, foarte, de la Adami cetatea până la partea de la

Cariathiarim, iară ceaea ce să pogorâia s'au pogorât la Marea Araviei, Marea Sărilor, până s'au fârșit de tot.

17. Și nărodul sta împotriva Ierihonului, și stătură preoții ceia ce rădica chivotul făgăduinței Domnului pre uscat în mijlocul Iordanului, și toți fiii lui Israil trecea pre uscat până au săvârșit tot nărodul trecând Iordanul.

4 Împ. 2, 8.

CAP 4

Pietri de amintire pentru trecerea Iordanului.

1. Și de vreme ce au săvârșit tot nărodul trecând Iordanul, zise Domnul lui Iisus zicând:

2. „Ia oameni doisprăzece den nărodu, câte un om den tot neamul,

Is. Navi 3, 12.

3. Și poruncește lor, zicându: ‘Luaț voao den mijlocul Iordanului, gata doasprăzece pietri, și pre aceastea aducându-le împreună cu voi sânğuri, veț pune pre eale în locul taberei voastre unde veț tăbărî acolo noaptea’“.

4. Și chemându Iisus doisprăzece oameni den cei slăviț den fiii lui Israil, câte unul den fieștecare fealiu, zise lor:

5. „Aduceți înaintea mea înaintea feații Domnului, în mijlocul Iordanului, și, luându, să rădice de acolo câte o piatră fieștecarele pre umerele sale, după numărul neamurilor fiilor lui Israil,

3 Împ. 18, 31.

6. Pentru ca să fie voao aceastea întru sămnu zicându pururea ca, când te va întreba feciorul tău mâine, zicând: ‘Ce sânt aceastea pietri noao?’,

7. Și tu vei arăta fiiului tău, zicând: ‘Căci au lipsit râul Iordanului de cătră fața chivotului făgăduinței Domnului a tot pământul, cându trecea pre el, și săcă apa Iordanului’. Și vor fi voao pietrile aceastea pomenire fiilor lui Israil până în veaci“.

Is. Navi 3, 13.

8. Și au făcut așa fiii lui Israil, în ce chip au poruncit Domnul lui Iisus, și luându doasprăzece pietri den mijlocul Iordanului, în ce chip au poruncit Domnul lui Iisus la săvârșitul treacerei fiilor lui Israil, și au adus împreună cu ei la tabără și au pus pre ei acolo.

9. Și au pus Iisus și alte doasprăzece pietri în Iordanul acesta în locul ce s'au făcut cel de supt picioarele preoților celora ce rădica chivotul

făgăduinței Domnului, și sânt acolo până în ziua de astăzi.

10. Și sta preoții ceia ce rădica chivotul făgăduinței Domnului în Iordan până au săvârșit Iisus toate câte au poruncit Domnul lui Iisus ca să spuie nărodului, după toate câte au poruncit Moisi lui Iisus, și grăbi nărodul și trecu.

11. Și fu după ce au săvârșit tot nărodul a treace, și trecu chivotul făgăduinței Domnului și preoții înaintea lor.

12. Și au trecut fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și cei jumătate de neamul lui Manasii gătiți înaintea fiilor lui Israil, în ce chip au poruncit lor Moisi.

Num. 32, 25, 29.

13. Patruzeci de mii sprintine de războiu au trecut înaintea Domnului la bătaie către cetatea Iereho.

14. În ziua aceea au adaos Domnul pre Iisus înaintea a tot neamul lui Israil, și să temea de el cum să temea de Moisi câtă vreme trăia.

Is. Navi 3, 7.

15. Și zise Domnul lui Iisus zicând:

16. „Poruncește preoților celora ce rădica chivotul făgăduinții mărturiei Domnului să iasă afară den Iordan“.

17. Și porunci Iisus preoților, zicând: „Ieșiți afară den Iordan“

18. Și fu după ce ieșiră preoții ceia ce rădica chivotul făgăduinții Domnului den mijlocul Iordanului și puseră picioarele pre uscat, și să porni apa Iordanului pre loc și mergea ca și ieri și alaltaieri pren toată matca.

19. Și norodul să sui den Iordan la al zeacelea zi al lunii cei dentâiu și s'au tăbărât fiii lui Israil la Galgala, despre o parte despre răsărita soarelui despre Ieriho.

20. Și ceale 12 pietri aceastea carele au luat de la Iordan le-au pus Iisus la Galgala

3 Împ. 18, 31.

21. Și au zis către fiii lui Israil zicând: „Când vor întreba pe voi fiii voștri, zicând: ‘Ce sânt pietrile aceastea?’

22. Veți povesti fiilor voștri că pre uscat au trecut Israil Iordanul,

23. Uscând Domnul Dumnezeu vostru apa Iordanului pre denaintea lor până ce au trecut, în ce chip au făcut Domnul Dumnezeu vostru Marea Roșie, pre carea au uscat-o Domnul Dumnezeu vostru înaintea voastră până ce am trecut,

Ieș. 14, 21.

24. Pentru ca să cunoască toate limbile pământului că putearea Domnului mare iaste și pentru ca voi să vă închinați Domnului Dumnezeuului vostru în toată vremea“.

CAP 5

Obrezuirea și serbarea Paștelor în pământul făgăduinții.

1. Și fu după ce au înțeles împărații amoreilor, carei era decindea de Iordan, și împărații finicii, carii era lângă mare, cum au săcat Domnul Dumnezeu râul lui Iordan denaintea fiilor lui Israil când au trecut ei, și li să pogorâra cugetele lor și să cutremurară și nu era întru ei nici o înțelepciune de cătră fața fiilor lui Israil.

Num. 13, 30.

2. Iară supt aceasta vreme, zise Domnul lui Iisus: „Fă ție cuțite de piatră, den piatră colțurată, și, șazănd, obrezuiaște pre fiii lui Israil de al doilea rând“.

Ieș. 4, 25.

3. Și-ș făcu lui Iisus cuțite de piatră ascuțite la margine și au obrezuit pre fiii lui Israil la locul ce să cheamă Dealul Neobrezuiților-la-margine.

4. Iară în ce chip au curățit Iisus pre fiii lui Israil, câți oarecând s’au născut pre cale

5. Și câți oarecând au fost neobrezuiți den ceia ce au ieșit de la Eghipet, pre toți aceștea au obrezuit Iisus.

6. Pentru că 40 și 2 de ani s’au învârtit Israil în pustia Magdaritului, pentru aceaea neobrezuiți era cei mai mulți dentru dânșii, den cei de războiu, den ceia ce au ieșit den pământul Eghipetului, carei, neascultând poruncile Domnului Dumnezeu, cărora au și orânduind Domnul lor ca să nu vază ei pământul carele au jurat Domnul părinților lor să dea noao pământ care cură lapte și miare.

Num. 14, 33, 34.

7. Și pentru aceștea au pus la loc pre fiii lor pre carii Iisus i-au obrezuit, pentru că acoperiți era la margine, căci s’au născut ei pre cale, neobrezuiți.

8. Și obrezându-i-se toată limba, liniște avea acolo, șezând în tabără până s’au vindecat.

9. Și zise Domnul lui Iisus: „În ziua de astăzi am rădicat ponosul Eghipetului de la voi“. Și numi numele locului aceluia Galgala până în ziua

de astăzi.

10. Și să tăbărâă fiii lui Israil la Galgala, și făcură fiii lui Israil Paștile în 14 zile a lunii, de cu sară, de cătră apusul Ieriho la câmpu.

11. Și au mâncat den grâul pământului a doua zi de Paște azime și noua.

Ieș. 12, 39.

12. În ziua aceasta lipsi mana a doua zi după ce au mâncat ei den grâul pământului și nu mai era fiilor lui Israil mană și au luat Țara Finicilor în anul acela.

Ieș. 16, 35.

13. Și fu când era Iisus la Ierihon, și căutând cu ochii lui văzu un om stând înaintea lui și sabia lui goală în mâna lui, și apropiindu-se Iisus, zise lui: „Al nostru ești, au dentru vrăjmaș?”

Num. 22, 31.

14. Iară cela zise lui: „Eu, mai marele voievod puterii Dompului, acuma am venit“. Și Iisus au căzut pre fața lui la pământ și să închină lui și zise: „Stăpâne, ce poruncești robului tău?”

15. Și zise voievodul Domnului cătră Iisus: „Dezleagă încălțăminte de la picioarele tale, pentru că locul pre carele tu stai preste el sfânt iaste“. Și făcu Iisus așa.

Ieș. 3, 5; Fapt. Ap. 7, 33.

CAP 6

Cuprinderea și dărâmarea Ierihonului.

1. Și Ieriho, încuiată și întărită de cătră fața fiilor lui Izrail, și nimeni nu ieșia dentr'însa, nice întra înlăuntru.

2. Și zise Domnul cătră Iisus: „Iată, eu dau ție supt mâna ta Ierihonul și pre împăratul ei care iaste într'însa, tare în vârtute.

3. Și încunjuraț cetatea toți oamenii de războiu împrejurul cetății o dată; așa să faceți 6 zile.

4. Și 7 preoți vor lua 7 buciune al lui Iovil înaintea chivotului, și în ziua a șaptea veț încunjura cetatea de 7 ori, și preoții vor buciuna cu buciunii,

5. Și va fi după ce veț trâmbița cu trâmbița lui Iovil, auzind voi glasul buciunului, să strige tot norodul și, strigând ei, vor cădea singure zidurile cetății și va întra tot nărodul cela ce s'au pornit, fieștecarele după față-ș, în cetate“.

6. Și intra Iisus, fiiul lui Navi, către preoți, și zise lor: „Luați chivotul făgăduinții și 7 preoți vor lua 7 buciune ale lui Iovil den fața chivotului Domnului“.

7. Și zise lor zicând: „Porunciți nărodului să umble premprejur și să încunjure cetatea și cei de războiu să meargă pe aproape, înarmați, înaintea Domnului“.

8. Și fu după ce zise Iisus către norod: „Și 7 preoți având 7 trâmbițe sfinte să treacă așijdirea înaintea Domnului, meargă pe aproape și să trâmbițeze tare, și chivotul făgăduinții Domnului meargă pre urmă,

9. Iară cei de războiu să meargă pe aproape înainte, și preoții trâmbițând cu buciunele, și cei den coada oștii denapoia chivotului făgăduinții Domnului, mergând și trâmbițând cu buciunele“,

10. Iară nărodului porunci Iisus, zicând: „Nu strigați, nice să auză nime glasul vostru, nu va trece den rostul vostru cuvânt până la ziua ce el va porunci să strigați, și atuncea strigați“.

11. Și umblând împrejur chivotul făgăduinții lui Dumnezeu cetatea pemprejur, îndată să duse la tabără și rămase acolo.

12. Și în ziua a doua să sculă Iisus dimeneața și rădicară preoții chivotul făgăduinții Domnului.

13. Și cei 7 preoți carii purta ceale 7 trâmbițe mergea pe aproape înaintea Domnului, și preoții au trâmbițat cu trâmbițele; și ceaealaltă gloată toată și cei de războiu mergea după aceia, și ceaealaltă gloată, dendărătul chivotului făgăduinții Domnului, mergând și trâmbițând cu buciunele, și preoții au trâmbițat cu trâmbițele ceale de cornuri.

14. Și ceaealaltă gloată au încunjurat cetatea în ziua a doua pe aproape, și să duse iarăși la tabără; așa făcu în 6 zile.

15. Și fu în ziua a șaptea, să sculară foarte de demeneață și au încunjurat cetatea după judecata aceasta: de 7 ori numai în ziua aceea au încunjurat cetatea de 7 ori.

16. Și fu la încunjurarea a șaptea, au trâmbițat preoții cu trâmbițele, și zise Iisus către fiii lui Israil: „Strigați, pentru că au dat voao Domnul cetatea.

17. Și va fi cetatea aceasta anathema, ea și toate câte sânt într'însa, Domnului puterilor, fără numai pre Raav curva să o cruțați, pre dânsa și toate câte sânt în casa ei, pentru căci au ascuns pre solii carii i-am trimis.

Preoția 27, 21; Evr. 11, 31.

18. Iară voi feriți-vă foarte de anathema, pentru ca să nu vă aduceți aminte să luați voi den anathema, și veți face tabăra fiilor lui Israil anathema și ne veți surpa pre noi.

19. Și tot argintul și aurul și toată arama și hierul, sfânt va fi Domnului, la visteria Domnului se va aduce înlăuntru“.

Num. 31, 54.

20. Și chiuiră norodul și trâmbițară cu trâmbițele preoții, și deca auzi norodul glasul trâmbițelor, au chiuit tot norodul cu chiot mare și tare, și au căzut tot zidul dupe -mprejur și să sui tot norodul, fieștecarele în cetate în preajma lui, și au luat cetatea.

Evr. 11, 30.

21. Și o anathematisi pre ea Iisus și pre câte era în cetate, den bărbat până în fămeaie, den tânăr și până la bătrân, și până la vițel, și până la oaie, și înjugătoriu, întru ascuțitul sabiei.

2 Mac. 12, 15; A 2 Leage 7, 2.

22. Și celor doi tineri ce au iscodit pământul zise Iisus: „Întrați la casa muierii curvei și o scoateți pre ea de acolo și toate câte sânt ale ei, în ce chip ați jurat ei“.

Is. Navi 2, 14.

23. Și au intrat cei doi tineri ceia ce au iscodit cetatea în casa muierii și au scos pre Raav curva și pre tatăl ei și pre muma ei și pre frații ei și toată rudenia ei și toate câte era la ea, și au pus-o pre ea afară den tabăra lui Israil.

Evr. 11, 31.

24. Și cetatea au ars cu foc cu toate câte era într'însa, afară den argint și aur și den toată arama și hierul – au dat la Casa Domnului, să să aducă Domnului.

25. Și pre Raav curva și toată casa ei cea de moșie și toate ale ei le-au luat vii Iisus și au lăcuit întru Israil până în ziua de astăzi, pentru căci au ascuns pre ceia ce au iscodit, pre carii i-au trimis Iisus să iscodească Ierihonul.

26. Și jură Iisus a ziua aceea înaintea Domnului, zicând: „Blestemat omul înaintea Domnului, carele va rădica și va zidi cetatea aceea Ierihonul, întru cel dentâiu al lui născut va pune temelia ei, și întru cel mai mic al lui va pune porțile ei“. Și așa au făcut Azan cel de la Vethil întru Aviron, cel dentâiu al lui născut, au pus temelia ei, și întru cel mai mic ce au scăpat au pus porțile ei.

3 Împ. 16, 34.

27. Și era Domnul cu Iisus, și era numele lui preste tot pământul.

CAP 7

Pedeapsa lui Ahar.

1. Și au greșit fiii lui Israil greșală mare, și au osebit de la anathema, și au luat Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui Zamvri, feciorul lui Zara, den neamul Iudei, de la anathema, și s’au mâniat Domnul cu urgie pre fiii lui Israil.

Is. Navi 7, 17 și 24; 22, 20; 1 Paral. 2, 6, 7.

2. Și au trimis Iisus oameni de la Ierihon la Ghe, carea iaste despre Vithavi cătră răsăritul lui Vethil, și zise lor zicând: „Suindu-vă, iscodiți pământul!“ Și s’au suit oamenii și au iscodit pre Ghe.

3. Și s’au întors cătră Iisus și au zis cătră el: „Să nu se suie tot norodul, fără numai ca la 2 000 sau 3 000 de oameni să să suie și să bată cetatea; să nu duci acolo tot norodul, pentru că puțini sânt“.

4. Și să suiră den norod acolo ca vreo 3 000 de oameni și au fugit de cătră fața oamenilor Ghe.

5. Și au ucis dentru dânșii oamenii den Ghe ca vreo 36 de oameni, și au gonit pre ei de la poartă până i-au înfrânt pre ei la vale, și să spământă inima norodului și să făcu ca o apă.

6. Și-ș rupse Iisus hainele lui și căzu Iisus pre pământ preste fața lui înaintea Domnului până în sară, el și cei bătrâni ai lui Israil, și au pus țărână pre capetele lor.

7. Și zise Iisus: „Rogu-mă, Doamne, Doamne, pentru căce au trecut robul tău nărodul acesta preste Iordan, ca să-l dai pre el amoreului ca să piarză pre noi? Și de-am fi rămas și să fim lăcuit lângă Iordan întru mine, Doamne.

8. Și ce voiu zice, în vreme ce au întors Israil grumazii înaintea vrăjmașului lui?

9. Și auzind hananeul și toți ceia ce lăcuiescu pământul, ne vor încunjura pre noi și ne vor fărâma de pe pământ, și ce vei face numelui tău celui mare?“

10. Și zise Domnul cătră Iisus: „Scoală-te, pentru căci aceasta tu ai căzut preste fața ta?

11. Greșit-au norodul și au călcat făgăduința mea carea am pus cătră ei și au luat den anathema, și furând au mențit și au pus întru vasele lor.

12. Și nu vor putea fiii lui Israil să stea înaintea feții vrăjmașilor lor, grumazii vor întoarce înaintea vrăjmașilor lor, căci s’au făcut anathema, nu voi mai adaoge încă a fi împreună cu voi de nu veți rădica anathema dentru voi singuri.

13. Sculându-te, curățește norodul și le zi: ‘Curățiți-vă pre mâine, căci acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: ‘Anathema iaste întru voi, Israil! Nu veți putea să stați împotriva vrăjmașilor voștri până veți rădica anathema dentru voi singuri.

Is. Navi 3, 5; Preoția 20, 7; Num. 11, 18; 1 Împ. 16, 5.

14. Și să vă strângeți toți dimineață după fealiuri, și va fi feliul carele va arăta Domnul, veți aduce după noroad, și norodul carele va arăta Domnul veți aduce după casă, și casa care va arăta Domnul veți aduce după om.

1 Împ. 14, 41.

15. Și carele să va arăta întru anathema să să arză cu focu, și toate câte sânt ale lui, căce că au călcat făgăduința Domnului și au făcut fărădelege întru Israil’“.

16. Și mânecă Iisus dimeneța și aduse norodul după neamurile lui și să arată feliul Iudei.

17. Și să aduse după noroduri și să arată norodul lui Zarai, și să aduse norodul lui Zarai după case și să arată casa lui Zamvri.

18. Și să aduse casa lui după bărbat și să arată Ahar, feciorul lui Harmi, feciorul lui Zamdi, feciorul lui Zara, den feliul Iudei.

19. Și zise Iisus lui Ahar: „Fătul meu, dă mărire Domnului Dumnezeului lui Israil astăzi și dă lui ispovedania și povestește mie ce ai făcut, și să nu ascunzi de cătră mine“.

20. Și răspunse Ahar lui Iisus și zise: „Adevărat, eu am greșit înaintea Domnului Dumnezeului lui Israil, așa și așa am făcut:

21. Văzut-am la pradă o îmbrăcăminte împistrită bună și 200 de didrahme de argint și o limbă de aur, cincizeci de didrahme trasul ei, și, pohtindu pre eale, am luat și, iată, acestea sânt ascunse în pământu în cortul meu, și argintul iaste ascuns supt dânsăle“.

22. Și trimise Iisus slugi și alergară la cortu la tabără, și acestea era ascunse în cortul lui, și argintul supt dânsăle.

23. Și le-au scos pre acestea den cortu și le-au adus pre eale cătră Iisus și cătră toți bătrânii lui Israil și le-au pus pre eale înaintea Domnului.

24. Și luo Iisus pre Ahar, feciorul lui Zara, și argintul și îmbrăcăminte și limba cea de aur, și pre feciorii lui și featele lui, și vițeei lui, și înjugătorii

lui, și oile lui, și cortul lui, și toate unealtele lui, și tot Israilul împreună cu el, și-l suiră pre el la Emecahor.

Is. Navi 7, 17.

25. Și zise Iisus către Ahar: „Căce ne-ai surpat pre noi? Surpe-te de tot Domnul în ce chip și astăzi“. Și-l ucisă pre el cu pietri tot Israilul, și le arseră pre eale cu foc, și uciseră pre ei cu pietri.

Num. 15, 36.

26. Și puseră pre el grămadă de pietri mare, până în ziua de astăzi, și s’au potolit Domnul de mânia urgiilor lui; pentru aceea au numit pre aceea „Emecahor“, până în ziua de astăzi.

2 Împ. 18, 17.

CAP 8

Încunjurarea și cuprinderea cetății Ghei.

1. Și zise Domnul către Iisus: „Să nu te temi, nice să te spământezi; ia împreună cu tine pre toți bărbații cei de războiu și, sculându-te, pasă la Ghe; iată că am dat în mâinile tale pre împăratul den Ghe, și pre norodul lui, și cetatea lui, și pământul lui.

2. Și vei face pre Ghei și împăratului ei în ce chip ai făcut Ierihonului și împăratului lui, și prada ei și dobitoacelor ei vei prăda ție, și pune ție strajă cetății dendărătul ei“.

Is. Navi 6, 21; A 2 Leage 20, 14.

3. Și să sculă Iisus și tot norodul cel de războiu ca să să suie la Ghe, și au ales Iisus 30 000 de oameni tari în vârtute și i-au trimis pre ei noaptea

4. Și le-au poruncit lor, zicând: „Căutați voi, ascundeți-vă dendărătul cetății, nu vă duceți departe de cetate foarte, și veți fi toți gata.

5. Și eu și tot norodul carele iaste împreună cu mine ne vom apropia către cetate; și va fi după ce vor ieși ceia ce lăcuiescu în Ghe într-o întimpinare noastră ca și întâiu, și vom fugi den naintea feții lor.

6. Și după ce vor ieși denapoia noastră, îi vom trage pre ei de la cetate și vor zice: ‘Fug aceștea de către fața noastră în ce chip și mai nainte’.

7. Și vom fugi de către ei, iară voi vă veți scula den pândeală și veți intra în cetate și veți fărâma cetatea și o va da pre ea Domnul Dumnezeu nostru în mâinile noastre.

8. Și va fi după ce veți lua cetatea, o veți arde pre dânsa cu focu; după cuvântul acesta să faceți, iată, poruncescu voao!“

9. Și i-au trimis pre ei Iisus și au mersu la ascunsoare și au șazut între mijlocul lui Vethil și între mijlocul Ghe, de la marea Gheii, și au mas Iisus noaptea aceea în mijlocul norodului.

10. Și mânecându dimeneața Iisus, au socotit norodul și s’au suit el și cei mai bătrâni ai lui Israil despre fața nărodului asupra Gheii, și tot nărodul cel de războiu împreună cu el s’au suit.

11. Și mergând, au venit den preajma cetății despre răsărit, și pânditorii cetății – despre mare, și s’au tăbărât de cătră miazănoapte la Ghe și valea între mijlocul lui și a Gheii.

12. Și au luat vreo 5 000 de oameni și i-au pus pre ei de pază între mijlocul Vethil și a Gheii, marea Gheii.

13. Și puse nărodul toată tabăra carea era de cătră miazănoapte cetății, și marginele ei la marea cetății, și mearse Iisus în noaptea aceea în mijlocul văii.

14. Și fu după ce văzu împăratul Gheii, și sârgui și mânecă și ieșără oamenii cetății întru întimpinarea lor drept la războiu, el și tot nărodul lui, la vreame, de cătră fața ascunșilor, și el nu știa că ascunș sânt lui dendărătul cetății.

15. Și văzu și să deade în laturi Iisus și tot nărodul de cătră fața lor și fugi calea pustiiului.

16. Și să întări tot nărodul a goni dendărătul lor și goniră dendărătul fiilor lui Israil.

17. Și ei să depărtară de cetate, n’au rămas nimeni în Ghei și în Vethil carele n’au gonit dendărătul lui Israil, și lăsară cetatea deschisă și goniră dendărătul lui Israil.

18. Și zise Domnul cătră Iisus: „Întinde mâna ta cu darda care iaste în mâna ta asupra cetății, pentru că întru mâinele tale am datu-o pre ea, și ascunșii să vor scula degrabă den locul lor“. Și-ș rădică Iisus mâna lui cu darda asupra cetății.

19. Și ascunșii s’au sculat degrabă den locul lor și ieșiră când întinse mâna și intrară în cetate și o luară pre ea și, grăbindu, aprinsără cetatea cu foc.

20. Și căutându ceia ce lăcuiescu în Ghei îndărătul lor, vedeau fumul suindu-se den cetate în ceriu, și nu mai avea unde fugi încoace au încoalea, și nărodul cela ce fugiia în pustie s’au întorsu asupra celora ce goniia.

21. Și Iisus și tot Israilul au văzut că au luat pânditorii cetatea și căci s'au suit fumul cetății în ceriu și, întorcându-să, au lovit pre oamenii Gheii.

22. Și ceia au ieșit den cetate în timpinarea lor și să făcură între mijlocul taberei lui Israil, aceștea de o parte, și ceia de alta.

A 2 Leage 7, 2.

23. Și i-au lovit pre ei până unde n'au rămas den ei mântuit și scăpat, și pre -mpăratul Gheii l-au prinsu viu și au adus pre el cătră Iisus.

24. Și fu după ce părăsiră fiii lui Israil omorând pre toți pre cei den Ghei și pre cei den câmpi și den muntele pogorârei, unde i-au gonit pre ei, și au căzut toți în gură de sabie dentr'însa până în săvârșit și să întoarse Iisus la Ghe și o lovi pre ea cu gură de sabie.

25. Și să făcură toți ceia ce au căzut în ziua aceea, de la bărbat până la fămeaie, 12 mii toți ceia ce lăcuia în Ghe.

26. Și Iisus nu ș'au întors mâna lui care au întinsu-o cu darda, până au anathematisit pre toți ceia ce lăcuia în Ghe.

27. Afară den dobitoace și den prăzi ce era în cetatea aceea, toate au prădat lor fiii lui Israil după porunca Domnului, în ce chip au rânduit Domnul lui Iisus.

28. Și au aprins Iisus cetatea cu foc, lut nelăcuit au pus pre ea în veac, până în ziua aceasta.

29. Și pre -mpăratul Gheii l-au spânzurat pre un lemn geamăn și era pre lemnu până la vreamă de sară și, apuindu soarele, porunci Iisus și pogorâră trupul lui de pe lemnu și l-au aruncat pre el în groapă lângă poarta cetății și au pus preste el grămadă de pietri mare, până în ziua de astăzi.

A 2 Leage 21, 22; 23; 2 Împ. 18, 17.

30. Atunce au zidit Iisus jârtăvnic Domnului Dumnezeuului Israil, în muntele Gheval,

31. În ce chip au poruncit Moisi, robul Domnului, fiilor lui Israil, în ce chip iaste scris în leagea lui Moisi: jârtăvnic de pietri întregi cu totul, preste carele nu s'au pus pre eale hier, și au suit acolo ardere-de-tot Domnului și jârtva mântuirii.

Ieș. 20, 25.

32. Și au scris Iisus a doao leage pre pietri, leagea lui Moisi, carea au scrisu-o înaintea fiilor lui Israil.

A 2 Leage 27, 3.

33. Și tot Israilul, și bătrânii lor, și judecătorii lor, și cărturarii lor, mergea pe aproape, pre de o parte și pre de alta în preajma chivotului, și preoții

leviții au rădicat chivotul făgăduinței Domnului, și cel nemearnic și cel de pământ era jumătate dentru ei aproape de muntele Garezin și jumătate de ei aproape de muntele Gheval, în ce chip au poruncit Moisi, robul Domnului, să blagoslovească pre nărodul lui Israil dentâiu.

A 2 Leage 11, 29; 27, 12.

34. Și după aceasta citi Iisus toate cuvintele legii aceștiia, blagosloveniile și blestemele, după toate ceale scrise în leagea lui Moisi.

35. Nu era cuvânt dentru toate carele au poruncit Moisi lui Iisus, carele n'au citit Iisus la urechile a toată adunarea fiilor lui Israil, bărbaților și muierilor, și copiilor, și nemearnicilor celora ce mergea împreună cu Israil.

A 2 Leage 31, 11.

CAP 9

Gavaoniteanii cu ficleșug fac pace.

1. Iară după ce auziră toți împărații amoreilor, cei decindea de Iordan, cei den munte, și cei den câmpie, și cei den toată marginea Mării cei Mari, și cei de lângă Andilivan, heteii, și amoreii, și ghergheseii, și hananeii, și ferezeii, și eveii, și evuseii,

Num. 34, 5; 6, 7.

2. Și să adunară într'un loc ca să să bată cu Iisus și cu Israil, odată toți.

3. Și cei ce lăcuia la Gavaonnul au auzit toate câte au făcut Domnul Ierihonului și Gheii.

4. Și au făcut și ei cu înșălăciune și mearseră de grijiră de mâncat și să gătiră și, luând saci vechi pre măgarii lor și foi de vin vechi și rupți legați,

5. Și căputele cizmelor lor și călțunii lor, vechi și cârpăcite în picioarele lor, și hainele lor vechi asupra lor, și pâinele lor de mâncat s'au făcut uscate și mucedde și mâncate,

6. Și veniră la Iisus la tabăra lui Israil până la Galgala și au zis cătră Iisus și cătră tot Israilul: „Den pământ departe am venit și acum puneți noao făgăduințe“.

7. Și ziseră fiii lui Israil cătră eveu: „Caută să nu lăcuiești întru mine, și cum să puiu ție făgăduință?“

8. Și ziseră cătră Iisus: „Robii tăi sântem“. Și zise cătră ei Iisus: „De unde sânteți? Și de unde ați venit?“

9. Și ziseră cătră el: „Den pământ departe foarte au venit slugile tale, întru numele Domnului Dumnezeuului tău, pentru căce am auzit numele lui și toate câte au făcut la Eghipet

10. Și toate câte au făcut celor doi împărați ai amoreilor carii era decindea de Iordan, lui Sion, împăratul Esevon, și lui Og, împăratul Vasan, carele lăcuia la Astaroth și la Edrain.

Num. 21, 24.

11. Și auzind, au zis cătră noi cei bătrâni ai noștri și toți ceia ce lăcuiescu pământul nostru, zicând: ‘Luaț voao de hrană pre cale și meargeți în timpinarea lor și veți grăi cătră ei: ‘Robii voștri sântem; și acum puneți noao făgăduință’.

12. Aceastea pâinele noastre, calde le-am luat pre eale de cale de la casa noastră în zio care am ieșit să venim cătră voi, iară acum, iată, s’au uscat și s’au făcut mâncate.

13. Și aceștea-s foi vinului, pre carii i-am împlut noi, și aceștea s’au ruptu, și aceastea-s hainele noastre și încălțămintele noastre, s’au vechit de calea cea multă foarte“.

14. Și au luat boiarii bucatele lor, și pre Domnul nu l-au întrebat.

15. Și făcu Iisus pace cu ei și puse cătră ei făgăduințe ca să-i mântuiască pre ei, și li s’au jurat lor boiarii adunării.

16. Și fu după trei zile după ce au pus cătră ei făgăduință, au înțeleș cum de aproape sânt lor și cum între ei lăcuiesc.

2 Împ. 21, 2.

17. Și să rădicară fiii lui Israil și veniră la cetățile lor a treia zi, și cetățile lor – Gavaon și Chefira și Virot și cetățile Iarim.

18. Și nu i-au bătut pre ei fiii lui Israil, pentru căci au jurat lor toț boiarii adunării pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, și au gâlcevit toată adunarea pre boiari.

19. Și ziseră toți boiarii a toată adunarea: „Noi ne-am jurat lor pre Domnul Dumnezeuul lui Israil, și acum nu vom putea să ne atingem de ei.

20. Aceasta vom face lor: să-i prindem pre ei vii și-i vom feri pre ei, și nu va fi asupra noastră urgie pentru jurământul carele ne-am jurat lor“.

2 Împ. 21, 1.

21. Și ziseră lor boiarii: „Trăi-vor, și vor fi purtători de leamne și purtători de apă la toată adunarea“. În ce chip au zis lor boiarii,

22. Și chemă pre ei Iisus și zise lor zicând: „Pentru care lucru m’ați scos den cuvânt, zicând: ‘Depart de tine sântem foarte’, iară voi sânteț de loc

den ceia ce lăcuiescu între noi?

23. Și acum, blestemați să fiți, să nu lipsească dentru voi robu, nici tăietori de leamne, nici purtători de apă, mie și Dumnezeului meu!“

24. Și răspunseră lui Iisus, zicând: „Căci cu povestire ni s’au povestit noao câte au rânduie Domnul Dumnezeul tău lui Moisi, slugii lui, să dea voao pământul acesta și să ne surpați pre noi și pre toți ceia ce lăcuiesc preste el de către fața voastră, și ne-am spământat foarte pentru sufletele noastre de către fața voastră și am făcut lucrul acesta.

A 2 Leage 7, 1, 2.

25. Și acuma, iată, noi – supuși voao; după cum vă place voao și după cum vă pare voao, faceți noao“.

26. Și le făcură lor așa, și-i scoase pre ei Iisus în ziua aceea den mâna fiilor lui Israil și nu i-au ucis pre ei.

27. Și i-au pus pre ei Iisus în ziua aceea tăietori de leamne și purtători de apă la toată adunarea și la jârtăvnicul Domnului, pentru aceea s’au făcut ceia ce lăcuia în Gavaon tăietori de leamne și purtători de apă jârtăvnicului lui Dumnezeu, până în ziua de astăzi, și la locul carele va aleage Domnul.

CAP 10

Iisus biruiaște pre amoniți cu minune.

1. Iară deca auzi Adonevezec, împăratul Ierusalimului, că au luat Iisus pre Ghe și au surpat pre ea, în ce chip au făcut Ierehonului și împăratului lui, așa au făcut și Gheii și împăratul ei, și cum au mersu de bună voie ceia ce lăcuia în Gavaon către Iisus și către Israil și să făcură în mijlocul lor și căci aceasta iaste mai mare decât Ghe,

2. Să temură întru sine foarte, pentru că știia că cetatea era mare Gavaon, ca una den mitropolii, și toți oamenii ei tari,

3. Și trimise Adonevezec, împăratul Ierusalimului, către Elam, împăratul Hevronului, și către Fidon, împăratul Erimuthului, și către Ietha, împăratul Lahis, și către Davri, împăratul Odolam, zicând:

4. „Veniți de vă suiți către mine și ajutați mie, și să batem pre Gavaon, pentru căce s’au închinat către Iisus și către fiii lui Israil“.

5. Și să adunară și să suiră cei cinci împărați ai evuseilor, împăratul Ierusalimului și împăratul Hevronului și împăratul Erimuthului și împăratul

Lahisului și împăratul Aglonului, ei și tot norodul lor, și șăzură împrejurul lui Gavaon și o bătea pre ea.

6. Și trimisă ceia ce lăcuia în Gavaon către Iisus, în tabăra lui Israil, la Galgala, zicând: „Nu slobozi mâinile tale de către robii tăi, sui-te către noi degrabă și ne ajută noao și ne mântuiaște pre noi, pentru căce sânt adunați asupra noastră toți împărații amoreilor ceia ce lăcuiescu în munte“.

7. Și să sui Iisus de la Galgala, el și tot norodul cel de războiu împreună cu el, tot cel tare întru vârtute.

8. Și zise Domnul către Iisus: „Să nu te temi de ei, pentru că în mâinile tale i-am dat pre dânșii; nu va sta dentru dânșii nimene înaintea voastră“.

9. Și în vreme ce au sosit Iisus asupra lor fără veaste, toată noaptea au mers Iisus de la Galgala.

10. Și au spământat pre ei Domnul de către fața lui Israil și au surpat pre ei Domnul surpare mare la Gavaon și i-au gonit pre ei calea ceaea a suișului Vithoron și-i tăia pre ei până la Azica și până la Machida.

1 Împ. 7, 10; 3 Împ. 9, 17.

11. Și când fugiia ei de către fața fiilor lui Israil la pogorâșul Vithoron, și Domnul au aruncat preste ei pietri mari de smidă den ceriu până la Azica, și să făcură mai mulți ceia ce au murit de pietrile smizii decât ceia ce au ucisu cu sabiile fiii lui Israil la războiu.

Jud. 5, 20.

12. Atuncea au grăit Iisus către Domnul, în ziua care au dat Domnul Dumnezău pre amoreu supus fiilor lui Israil, când i-au înfrânt pre ei la Gavaon și să surpară de fața fiilor lui Israil, și zise Iisus: „Să stea soarele despre Gavaon și luna despre valea Allon!“

13. Și stătu soarele și luna cu stare până au izbândit Domnul pre vrăjmașii lor. Au nu iaste aceasta scrisă în Cartea celui drept? Și stătu soarele la mijlocul ceriului unde mergea înainte la apus la săvârșitul unii zile.

Sirah 46, 5.

14. Și nu fu zi ca aceasta nici mai înainte, nice mai pre urmă, ca să asculte Dumnezău așa glasul omenescu, căce Domnul au bătut împreună cu Israil.

15. Și să întoarse Iisus și tot Israilul împreună cu el la tabără la Galgala.

16. Și fugiră acești cinci împărați și să ascunsă în peștera de la Machida.

17. Și spuseră lui Iisus, zicând: „Aflatu-s’au cei cinci împărați ascunși în peștera de la Machida“.

18. Și zise Iisus: „Tăvăliți pietri mari la gura peșterii și puneți preste eale oameni ca să păzească pre ei.

19. Iară voi nu stați acii, ce goniți dendărătul vrăjmașilor voștri și apucați coada lor și nu vă fie milă de ei și nu-i lăsați pre dânșii să între în cetățile lor, pentru că i-au dat Domnul Dumnezeu nostru în mânilor noastre“.

20. Și fu după ce s’au așăzat Iisus și tot norodul tăind pre ei tăiere mare foarte până în săvârșit, și ceia ce să mântuia să mântuiră dentru ei și înțrără în cetățile ceale tari.

21. Și să întoarsără tot norodul la tabără cătră Iisus la Machida sănătoși și n’au crâcnit nimea cu limba den fiii lui Israil.

22. Și zise Iisus: „Deșchideți peștera și scoateț pre cei cinci împărați den peșteră“.

23. Și făcură așa și scoasără pre cei cinci împărați den peșteră, pre împăratul Ierusalimului și pre împăratul Hevronului și pre împăratul Erimuthului și pre împăratul Lahis și pre împăratul Aglon.

24. Și în vreme ce i-au scos pre ei cătră Iisus, au chemat Iisus pre tot omul Israil și pre ceia ce încep războiul, ceia ce mergu cu el, zicând cătră ei: „Păsaț înainte și puneț picioarele voastre preste grumazii lor“. Și mergându, au pus picioarele lor preste grumazii lor.

25. Și zise Iisus cătră ei: „Să nu vă teamet de ei, nici să vă spământaț, vitejâți-vă și vă întăriț, că așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri, pre carii voi bateț pre ei“.

26. Și-i ucise pre dânșii Iisus după aceasta și-i omorî pre ei și-i spânzură pre ei pre cinci leamne, și era spânzuraț pre leamne până seara.

27. Și fu cătră apusul soarelui, și porunci Iisus și-i pogorâră pre ei de pe leamne, și-i aruncară pre ei în peșteră în care au fost fugit acolo, și au răsturnat pietri mari pre peșteră, până în ziua de astăzi.

A 2 Leage 21, 23.

28. Și pre Machida au luat în ziua aceea și au omorât-o pre ea cu gură de sabie și pre împăratul ei și au surpat-o pre ea și tot viul ce era într’înșă și n’au rămas nimea întru ea scăpat și mântuit, și au făcut împăratului Machidii în ce chip au făcut împăratului Ierihonului.

29. Și să duse Iisus, și tot Israilul împreună cu el, de la Machida la Levna și bătea pre Levna.

30. Și au dat-o Domnul și pre ea în mâinile lui Israil și au luat-o pre ea și pre împăratul ei și au omorât-o pre ea cu gură de sabie și tot suflătoriul dentr'însa; n'au rămas într'însa nici unul mântuit sau scăpat, și au făcut împăratului ei în ce chip au făcut împăratului Ierihonului.

31. Și să duse Iisus și tot Israilul împreună cu el de la Levna la Lahis și șazu prejur ea și o bătea pre ea.

32. Și deade Domnul pre Lahis în mâinile lui Israil și o luo pre ea a doua zi și o omorî pre ea cu gură de sabie și o surpă pre ea în ce chip au făcut Levnii.

33. Atuncea s'au suit Oram, împăratul Gazerului, să ajute lui Lahis, și l-au lovit pre el Iisus cu gură de sabie și pre nărodul lui, până unde n'au lăsat lui mântuit și scăpat.

34. Și să duse Iisus și tot Israilul împreună cu el de la Lahis la Aglon și au șazut prejur ea și au bătut-o pre dânsa,

35. Și o deade pre ea Domnul în mâinile lui Israil și o luo pre ea în ziua aceea. Și o ucise pre ea cu gură de sabie și tot ce sufla într'însa au omorât în ziua aceea în ce chip au făcut lui Lahis.

36. Și să duse Iisus și tot Israilul împreună cu el de la Eglon la Hevron și au șazut prejur ea.

37. Și au luat pre ea și au lovit pre ea cu gură de sabie, și pre împăratul ei, și toate satele ei, și toate ceale cu răsuflare câte era într'însa, nu era scăpat, în ce chip au făcut Eglonului, au surpat-o pre ea și toate câte era într'însa.

38. Și să întoarse Iisus și tot Israilul împreună cu el la Daver și, șazându prejur, ea o luară pre dânsa

39. Și pre împăratul ei și toate satele ei, și loviră pre ea cu gură de sabie și au surpat-o pre ea și tot ce răsuflă într'însa și n'au lăsat nici pre unul scăpat, în ce chip au făcut Hevronului și împăratului ei, așa au făcut și Davirei și împăratului ei, în ce chip au făcut Lemnii și împăratului ei.

40. Și au lovit Iisus tot pământul den munte și pre Naghev și câmpia și pre Asidoth și pre toț împărații ei, n'au lăsat într'însa scăpat, și tot suflătoriul de viață den ea au sfârâmat, în ce chip au poruncit Domnul Dumnezeul lui Israil,

Is. Navi 12, 7, 8; A 2 Leage 20, 16.

41. Și i-au omorât pre ei Iisus de la Cadis Varni până la Gaza. Tot pământul Gosom până la Gavaon

42. Și pre toț împărații aceștea și pre pământul lor au luat Iisus odată, pentru că Domnul Dumnezeul lui Israil bătea războiu împreună cu Israil.

43. Și să întoarse Iisus la Galgala.

CAP 11

Stârpirea hananeilor.

1. Iară deaca auzi Iavin, împăratul Asorului, au trimis la Iovav, împăratul Madon, și cătră împăratul Semeronului și cătră împăratul Ahiav

2. Și cătră împărații de cătră Sidonul cel mare, la munte la Ravath den preajma Chenerethului, și la câmpu, și la Nefedor,

3. Și la cei de la marginea mării, hananeii de la răsărit. Și la cei de la marginea mării, amoreii și heteii și ferezeii și ievuseii, pre cei den munte, și pre evei și pre cei pre supt Aermon, la pământul Masifa.

4. Și ieșiră ei și împărații lor împreună cu ei, nărod mult ca năsipul de pe marginea mării mulțimea, și cai și cară multe foarte.

5. Și s'au împreunat toți împărații aceștea și veniră și să tăbărără la un loc la apa Meron, să bată pre Israil.

6. Și zise Domnul cătră Iisus: „Să nu te temi de cătră fața lor căci mâine în ceasul acesta eu voi da pre toți răniț pre ei înaintea lui Israil, caii lor le vei tăia vinele, și carăle lor le vei arde cu foc“.

7. Și veni Iisus și tot norodul cel de războiu împreună cu el asupra lor la apa Meron fără de veaste și căzură preste ei în munte.

8. Și-i deade pre ei Domnul supuș supt mâna lui Israil și, tăind pre ei, îi goniră până la Sidonul cel Mare și până la Masrefothmaim și până la câmpii Masifa despre răsărit, și i-au tăiat până n'au rămas dentr'înșii mântuit și scăpat.

9. Și au făcut lor Iisus în ce chip au poruncit lui Domnul: cailor lor le-au tăiat vinele și carăle lor le-au ars cu foc.

2 Împ. 8, 4.

10. Și să întoarse Iisus în vremea aceea și au luat pre Asor, și pre împăratul ei l-au ucis cu sabie, și era Asor mai înainte stăpânind tuturor împăraților acestora.

11. Și omorî tot ce sufla întru ea cu gură de sabie și i-au surpat pre toți și n'au rămas într'însa tot răsuflătoriul, și pre Asor au arsu-o cu foc.

12. Și toate cetățile a împăraților acestora și pre toți împărații lor i-au prins Iisus și i-au ucis cu gură de sabie și au surpat pre ei în ce chip au rânduit Moisi, sluga Domnului.

A 2 Leage 7, 1; 20, 16, 17.

13. Iară toate cetățile ceale șanțuite nu le-au ars Israil, fără numai pre Asor singur au arsu-o Iisus.

14. Și toate prăzile ei și dobitoacele le-au prădat lor fiii lui Israil, iară pre ei i-au surpat pre toți cu gură de sabie până i-au pierdut pre ei, n'au lăsat dentru ei nimică răsuflătoriu.

15. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, slugii lui, și în ce chip au poruncit Moisi lui Iisus, așa au făcut Iisus, n'au ieșit nimică den toate care au poruncit Domnul lui Moisi.

Ieș. 34, 11; Num. 33, 52; A 2 Leage 7, 1, 2.

16. Și au luat Iisus tot pământul acesta den munte și tot pământul Naghev și tot pământul Gosom, și câmpul și cel de cătră apus, și muntele Israilului și câmpiile ceale de cătră munte, de la muntele Alac,

Is. Navi 10, 41.

17. Și care suie la Siira și până la Valagad și câmpul Livanului supt muntele Aermon, și pre toți împărații lor au prinsu și i-au ucis și i-au omorât.

Is. Navi 10, 40; 12, 7.

18. Și zile multe au făcut Iisus cătră toți împărații aceștea războiul.

19. Și nu era cetate carea n'au datu-o fiilor lui Israil; afară den eveu ce lăcuia în Gavaon, pre toți i-au luat cu războiu,

20. Căci că pren Domnul s'au făcut să să întărească inima lor să să timpine cu războiu cătră Israil, ca să-i surpe pre toți, pentru ca să nu li se dea lor milă, ce pentru ca să-i surpe în ce chip au zis Domnul cătră Moisi.

Ieș. 4, 21; A 2 Leage 2, 30, 3 Împ. 12, 15.

21. Și veni Iisus în vremea aceea și surpă pre enachimi de la munte de la Hevron, și de la Davir, și de la Anovu, și den tot muntele lui Israil, și den tot muntele Iudei, împreună cu cetățile lor, și i-au surpat pre ei Iisus.

22. N'au rămas lui Enachim den fiii lui Israil, fără numai la Gaza și la Geth și la Asidoth au rămas.

1 Împ. 17, 4.

23. Și au luat Iisus tot pământul în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, și i-au dat pre ei Iisus întru moștenire lui Israil, întru împărțeala lor după fealiurile lor, și pământul să odihni războindu-să.

Num. 26, 54, 55; 33, 54.

CAP 12

Învingerea împăraților.

1. Și aceștea-s împărații pământului pre carii i-au ucis Moisi și fiii lui Israil și au moștenit pământul lor decindea de Iordan, de la răsărita soarelui, de la valea Arnon până la muntele Aermon, și toată arăpimea de cătră răsărit.

2. Pre Sion, împăratul amoreilor, carele lăcuia la Esevon, domnind de la Aroir, carea iaste la margine la valea Arnon, de o parte de vale, și jumătate de Galaad până la Iavoc al pârâului, hotarăle feciorilor lui Amon.

A 2 Leage 2, 36; 3, 8, 16.

3. Și arăpimea până la Marea Henereth despre răsărit și până la Marea Arăpească, Marea Sărilor de la răsărit, calea cea despre Vitsimoth, și de la Theman ceaea de supt Asidoth Fasga.

4. Și Og, împăratul Vasanului, au rămas den uriași, cela ce lăcuia la Astaroth și la Edrain,

A 2 Leage 1, 4.

5. Domnu de la muntele Aermon și de la Selha, și tot pământul Vasan până la hotarăle Ghesuri, și Mahathi, și jumătate de Galaad, hotarăle lui Sion, împăratului Esevonului.

1 Împ. 27, 8.

6. Moisi, sluga Domnului, și fiii lui Israil au omorât pre ei, și au dat pre el Moisi, sluga Domnului, întru moștenire lui Ruvim și lui Gad și la jumătate de fealiul lui Manasi.

Num. 32, 33.

7. Și aceștea-s împărații amoreilor pre carii au ucis Iisus și fiii lui Israil decindea de Iordan lângă Marea Valagad, la câmpul Livanului, și până la muntele lui Aloc, suindu-să la Siir, și au dat pre el Iisus fealiurilor lui Israil moștenire după sorțul lor,

Is. Navi 10, 40; 11, 7.

8. În munte și în câmpu, și la arăpime, și la Asidoth, și în pustiiu, și la Naghev, pre heteu și pre amoreu și pre hananeu și pre ferezeu și pre eveu și pre ievuseu.

Is. Navi 10, 40.

9. Pre împăratul Ierehonului și pre împăratul Gheii, carea iaste aproape de Vethil,

10. Împăratul Ierusalimului, împăratul Hevronului,

11. Împăratul Ierimuth, împăratul Lahis,

12. Împăratul Eglom, împăratul Gazer,

13. Împăratul Davir, împăratul Gadiru,
14. Împăratul Erma, împăratul Aredu,
15. Împăratul Levna, împăratul Odolam,
16. Împăratul Machida, împăratul Vethil,
17. Împăratul Apfu, împăratul Ofer,
18. Împăratul Afec, împăratul Hesarom,
19. Împăratul Madon, împăratul Azor,
20. Împăratul Samvron, Maron, împăratul Ahsaf,
21. Împăratul Thanah, împăratul Maghedon,
22. Împăratul Chedes, împăratul Iecomna al lui Hermel,
23. Împăratul Addor al lui Nafathdor, împăratul Goim al lui Ghelghel,
24. Împăratul Thersa, toți aceștea împărați, 30 și 1.

CAP 13

Împărțirea pământului.

1. Și Iisus – bătrân îndălungat de zile, și zise Domnul către Iisus: „Tu ai îmbătrânit, ai îndălungat zilele, și pământul au rămas mult foarte la moștenire.

2. Și acesta e pământ rămas: toate hotarăle Filistiimului și tot Ghesuri și Hananeul,

3. De la cea nelăcuită, cea de către fața Eghipetului, până la hotarăle Acaron den stânga hananeilor, se socoteaște ceale cinci domnii a filistiimilor, la Gazeu și la azoteani și la ascaloniteani și la Ghettheu și la acaroniteani

Fac. 15, 18; 1 Împ. 6, 18.

4. Și eveului de la Themani, și la tot pământul Hanan dempotrivă de la Gaza, și sidoneanii până la Afeca, până la hotarăle amoreilor,

5. Și tot pământul Gamvli Filistiim, și tot Livanul, de la răsăritul soarelui, de la Galgala, supt muntele Airmon, până la întrarea Emathului.

6. Tot cela ce lăcuiaște muntele, de la Livan până la Masireth Memfomaim, pre toți sidoneanii, eu pre ei voi surpa de tot de către fața fiilor lui Israil, ce-l împarte pre el cu sorțu lui Israil, în ce chip am poruncit ție.

7. Și acum, împarți pământul acesta întru moștenire la ceale noao fealiuri și la jumătate de feliul al lui Manasi: de la Iordan până la Marea cea Mare

despre apusul soarelui vei da pre el, Marea cea Mare va hotărî,

Fac. 48, 5.

8. Iară la ceale doao fealiuri și la jumătate de fealiu lui Manasi. Celor ce-
s cu el, lui Ruvim și lui Gad, au luat moștenirea lor care le-au dat lor Moisi
decindea de Iordan, despre răsărita soarelui. Au dat lor Moisi, sluga
Domnului,

Num. 32, 29, 33; A 2 Leage 3, 12.

9. De la Aroir, carele iaste pre țarmurile pârauului Arnon, și cetatea cea
den mijlocul văii, și toată Misor, de la Medavan până la Divon,

10. Și toate cetățile lui Sion, împăratului amoreilor, carele au împărțit la
Esevon, până la hotarale feciorilor lui Amon,

11. Și Galadita, și hotarale Ghesuri, și lui Mahathi, tot muntele Aermon,
și toată Vasanita până la Elha,

12. Toată împărăția lui Og, la Vasanitida, carele au împărțit Astaroth și
la Edrain; acesta au rămas den rămășița uriașilor, și lovi pre el Moisi și-l
surpă pre el.

13. Și n'au surpat fiii lui Israil pre Ghesuri și pre Mahathi și pre hananeu,
și lăcuia împăratul Ghesuri și Mahathi întru fiii lui Israil până în ziua
aceasta.

14. Fără de numai fealiul lui Levi nu s'au dat moștenire; Domnul
Dumnezeul lui Israil, El – moștenirea lor, în ce chip au zis lor Domnul; și
aceasta iaste împărțeala care o au împărțit-o Moisi fiilor lui Israil la Aravoth
Moav, decindea de Iordan, despre Ieriho.

Is. Navi 14, 3, 4; Num. 18, 20.

15. Și au dat Moisi fealiului fiilor lui Ruvim după noroadale lor.

16. Și să făcu lor hotarale de la Aroir, care iaste de cătră fața văii Arnon,
și cetatea cea den valea Arnon, și toată Misor, până la Medava,

17. Esivon și toate cetățile lor ceale ce sânt la Misor și la Devor și
Vamoth Vaal și casele lui Velmon

18. Și Iasa și Chedimoth și Mifaathi

19. Și Cariathaim și Sevama și Sarthu și Sior, în muntele Enac,

20. Și Vethfogor și Asidoth Fasga și Vitsimuth

21. Și toate cetățile lui Misor și toată împărăția lui Sion, împăratul
amoreilor, carele au împărțit la Esivon, pre carele au ucis Moisi pre el și
pre povățuitorii lui Madiam și pre Evi și pre Rocom și pre Sur și pre Ur și
pre Revec, boiarii lui Sion, pre aceia ce lăcuia pământul.

Num. 31, 8.

22. Și pre Valaam al lui Veor vrăjitoriul l-au ucis fiii lui Israil cu sabie la înfrângere.

Num. 22, 7.

23. Și să făcu hotarăle fiilor lui Ruvîn Iordanul hotar. Aceasta e moștenirea fiilor lui Ruvîn, după noroadale lor, cetățile și odăile lor.

Is. Navi 24, 14, 15.

24. Și au dat Moisi fiilor lui Gad după noroadale lor.

25. Și li s'au făcut lor hotarăle Iazir, toate cetățile Galaad și jumătate de pământul fiilor lui Amon

26. Până la Aroir, carea iaste de cătră fața Ravathi, și de la Esevon până la Ramothi, cătră Masfa și Votanin, și Manain până la hotarăle Davir,

27. Și la Enemec Vitharam, și Vithnamra, și Sohoth, și Sofon, și ceaualtă împărăție a lui Sion, împăratul Esevon, Iordanul va hotărî până la partea Mării Henereth, decindea de Iordan, despre răsărit.

28. Aceasta e moștenirea feciorilor lui Gad, după noroadale lor, după cetățile lor și după satele lor.

29. Și deade Moisi la jumătate de fealiul lui Manasi și să făcu acei jumătate de fealiul fiilor lui Manasi, după noroadale lor.

30. Și li să făcu hotarăle lor de la Manaim, și toată împărăția Vasan, și toată împărăția lui Og, împăratul lui Vasan, și toate satele Iair, carele sânt la Vasanitida, 60 de cetăți.

31. Și jumătate de Galaad, și la Astaroth, și la Edrain, cetățile împărăției lui Og, la Vasanitida, și s'au dat fiilor Mahir, fiu lui Manasi, și la jumătate fiilor Mahir, după noroadale lor.

Is. Navi 17, 1.

32. Aceștea-s pre carii i-au moștenit de tot Moisi la Aravoth Moav, decindea de Iordan, despre Iereho, de la răsărit.

33. Și fealiul lui Levi n'au dat Moisi moștenire; Domnul Dumnezeu al lui Israil, El – moștenirea lor, în ce chip au grăit lor.

Num. 18, 20; Iezech. 44, 28.

CAP 14

Moștenirea lui Halev.

1. Și aceștea-s ceia ce au moștenit de tot den fiii lui Israil în pământul lui Hanaan, cărora le-au moștenit lor Eleazar preotul și Iisus al lui Navi și

boiarii neamurilor fealiurilor fiilor lui Israil.

Num. 34, 17.

2. După sorți s'au moștenit, în ce chip au poruncit Domnul în mâna lui Iisus la ceale noao fealiuri, și la jumătate de fealiu,

Num. 26, 55.

3. Pentru că au dat Moisi moștenirea la ceale doao fealiuri și jumătate de fealiu lui Manasi, decindea de Iordan, și leviților n'au dat sorțu între ei;

4. Căce era fiii lui Iosif doao fealiuri, Manasi și Efraim, și nu s'au dat parte în pământul leviților, fără numai cetăți a lăcuirea, și ceale osebite lor dobitoacelor lor, și dobitoacele lor.

5. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil și au împărțit pământul.

6. Și au venit fiii Iudei cătră Iisus la Galgala și au zis cătră el: „Halev al lui Iefoni Chenezeul, tu știi cuvântul carele au grăit Domnul cătră Moisi, omul lui Dumnezeu, pentru mine și pentru tine, la Cadis Varni.

Num. 14, 24 și 32, 12; A 2 Leage 1, 36.

7. Pentru că eram de patruzeci de ani când m'au trimis Moisi, robul Domnului, de la Cadis Varni să iscodescu pământul, și au răspunsu lui cuvânt după gândul lor.

8. Frații miei ceia ce s'au suit împreună cu mine au mutat cugetul norodului, iară eu m'am adaos ca să urmezu Domnului Dumnezeului meu.

Num. 14, 24.

9. Și s'au jurat Moisi în ziua aceea, zicând: 'Pământul pre care te-ai suit, ție va fi în sorțu, și fiilor tăi în veaci, pentru căce te-ai adaos a urma denapoia Domnului Dumnezeului nostru'.

10. Și, iată, acum m'au hrănit Domnul în ce chip au zis, acesta al patruzecilea și cinci de ani de când au grăit Domnul cuvântul acesta cătră Moisi, și au mersu Israil în pustie și acum, iată, eu astăzi sânt de 85 de ani.

11. Încă sânt astăzi cu vârtute, ca și când m'au trimis Moisi, așa pociu și acum a intra și a ieși la războiu.

12. Și acum ceru de la tine muntele acesta, în ce chip au zis Domnul în ziua aceea, căce tu ai auzit cuvântul acesta în ziua aceea, iară acum enachimi sânt acolo, cetăți mari și tari, deci de va fi Domnul cu mine, voi surpa pre ei în ce chip au zis mie Domnul“.

13. Și blagoslovi pre el Iisus. Și deade pre Hevron lui Halev, feciorul lui Efoni Chinezeului, în sorțu;

Jud. 1, 20.

14. Pentru aceea să făcu Hevron lui Halev al lui Efoni Chenezeului cu sortu până în ziua aceasta, pentru căci el au urmat porunca Domnului Dumnezeuului lui Israil.

Is. Navi 21, 12.

15. Iară numele lui Hevron era mai înainte cetatea Arvo, mitropolia celor den Enachim aceasta; și pământul încetă de războiu.

CAP 15

Hotarăle și cetățile seminției lui Iuda.

1. Și să făcură hotarăle fealiului fiilor Iudei, după noroadale lor, de la hotarăle Idumeii, de la pustiiul lui Sin de cătră amiazăzi până la Cadis de cătră răsărit.

2. Și să făcură lor hotarăle de la amiazăzi până la partea Mării ceii Sărate, de cătră piscul ce vine cătră amiazăzi

Num. 34, 3.

3. Și mearge den preajma a suiriei Acravim și iase afară la Sena și suie de cătră apus la Cadis Varni și iase la Eron și să suie la Adara, și mearge cea despre apus Cadis, și mearge spre Acarche,

4. Și mearge la Asemona și iase până la valea Eghipetului, și va fi lui ieșirea hotarălor la mare, aceastea-s lor hotarăle de cătră amiazăzi.

5. Și hotarăle de cătră răsărit: toată Marea cea Sărată până în partea Iordanului, și hotarăle lor la miazănoapte, și de la piscul mării, și den partea Iordanului,

6. Să suie hotarăle pre Vethagla și mearge pre aproape de miazănoapte spre Vethara, și să suie hotarăle preste pietrile Veor, feciorul lui Ruvin.

Is. Navi 18, 17.

7. Și să suie hotarăle de la Davirah a văii Ahor și să pogoară spre miazănoapte pre Galgala, carele iaste den preajma apropierii Adamin, carele iaste despre răsărit cu valea, și iase hotarul pre apa Izvorului Soarelui, și va fi lui ieșirea izvorul Roghil.

Is. Navi 18, 16; 2 Împ. 17, 17; 3 Împ. 1, 9.

8. Și să suie hotarăle la valea Enom despre răsărita lui Evus de la amiazăzi, aceasta iaste Ierusalimul, și pren hotarăle pre vârful muntelui carele iaste de cătră fața văii Enom cătră mare, care iaste dentr'o parte a pământului Rafain despre miazănoapte.

1 Paral. 11, 4.

9. Și trece hotarul den vârful muntelui pre izvorul apei Natho și trece la satele muntelui Efron și va scoate hotarul la Vaal, aceasta e cetatea Iarim.

10. Și va trece hotarul de la Vaal la mare și va trece la muntele Siir și va trece spre răsărit cetatea Iarim la miazănoapte, aceasta iaste Hasalon, și să va pogorî la Cetatea Soarelui și va trece la amiazăzi.

11. Și va trece hotarul despre răsăritul Acaron spre miazănoapte și va trece hotarale la Sacharona și va trece muntele pământului Vaala și iase la Iavnil și va fi ieșirea hotarălor la mare, și hotarale lor de la mare, Marea cea Mare va hotărî.

12. Acestea-s hotarale fiilor Iudei demprejur, după noroadale lor.

Num. 34, 6.

13. Și lui Halev, feciorul lui Efoni, i-au dat parte în mijlocul feciorilor Iudei, pren porunca lui Dumnezeu, și i-au dat lui Iisus cetatea lui Arve, tată lui Enac, aceasta iaste Hevron.

Jud. 1, 10, 20.

14. Și i-au surpat de acolo Halev, feciorul lui Efoni, pre cei 3 feciori ai lui Enac, pre Siseu și pre Ahima și pre Tholmai, nașterile lui Enac.

15. Și s'au suit de acolo Halev la ceia ce lăcuiau Davir, și numele lui Davir mai înainte era Cetatea Cărților.

16. Și zise Halev: „Carele va lua Cetatea Cărților și o va stăpâni pre ea, și voi da lui pre Ashan, fata mea, lui muiare“.

17. Și au luat-o pre ea Gothoniil, feciorul lui Chenez, fratele lui Halev cel mai tânăr, și deade lui pre Ashan, fata lui, fămeaie.

Jud. 1, 12-14; 1 Paralip. 4, 13.

18. Și fu când ieșiia ea, și să sfătui cu el, zicând: „Ceare-voiu tătâne-meu țarină“. Și strigă de pe măgariu și zise ei Halev: „Ce-ț iaste ție?“

Jud. 1, 14.

19. Și-i zise lui: „Dă-m blagoslovenie, pentru că la pământul despre răsărit m'ai dat pre mine, dă-m mie pre Golathmaim“. Și i-au dat ei Halev pre Golathmaim cea de sus și pre Golath cea de jos.

20. Aceasta e moștenirea fealiului fiilor Iudii, după noroadale lor.

21. Și să făcură cetățile lor cetăți cătră fealiul fiilor Iudei la hotarale Edomului la pustiiu: Cavoseilu și Edrai și Iagur

2 Împ. 23, 20.

22. Și China și Dimona și Adada

23. Și Chedes și Ethina

24. Zif și Telem și Valoth
25. Și Asor cea Noao și cetățile Esron, aceasta e Asor,
26. Amam și Seme și Thamaa și Moldada și Asarsu
27. Și Asergada și Asemon și Vithelef
28. Și Asarsula și Versavie și Evezthie, și orașele lor și satele lor,
29. Vaala și Evim și Asem
30. Și Eltholad și Hesel și Erma
31. Și Sechiileg și Medimina și Sansana
32. Și Alvol și Seleim și Ail și Remon, toate cetățile, doaozeci și noao, și orașele lor.
33. La câmpie, Esthaol și Saara și Asna
34. Și Zana și Ongonim și Thafua și Enaim
35. Și Ierimuth și Odolam și Soho și Azica
36. Și Saraim și Adiaghiathim și Gadira, și satele lor și cetățile, 40, și orașele lor.
37. Sănan și Adasa și Magdalgad
38. Și Dalaam și Masefa și Ehthail
39. Și Lahis și Vascathi și Aglon
40. Și Havai și Lamas și Hathalis
41. Și Gadiroth și Vithagon și Naama și Machida, cetăți 16, și orașele lor.
42. Levna și Ather și Asan
43. Și Etha și Asena și Mesiv
44. Și Chielaiu și Ahziv și Marisa, cetăți noao, și orașele lor.
45. Acaron și orașele ei și satele ei.
46. De la Acaron și la marea Iamnai, și toate câte sânt aproape de Esdodu, și orașele lor.
47. Esdodu și orașele ei și satele ei; Gaza și orașele ei și satele ei, până la pâraul Eghipetului, și Marea cea Mare hotăraște.
48. Și la muntele: Safir și Iether și Soho
49. Și Rena și Cetatea Cărilor, aceasta iaste Davir,
50. Și Anav și Esthemo și Anev
51. Și Gosom și Hiluon și Ghilo, cetăți unsprăzece, și orașele lor.
52. Erev și Ruma și Asan
53. Și Ianom și Vithapfuth și Afaca
54. Și Amata și cetatea Sarvo, aceasta iaste Hevron, și Sior, cetăți noao, și orașele lor.
55. Maon și Hiermel și Zif și Eta

56. Și Ezrael și Ecdaam și Zanoachiem
 57. Și Gavaa și Thamna, cetăți zece, și orașele lor.
 58. Elul și Vethsur și Hiedur
 59. Și Maaroth și Vethanot și Elthichien, cetăți șase, și orașele lor.
 60. Theco și Efratha, aceasta iaste Vithleaem, și Fagor și Etaam și Colon și Tatami și Soris și Carem și Galem și Vithir și Manoho, cetăți unsprăzece, și orașele lor.
 61. Cariathvaal, aceasta e cetatea Iarim, și Areva, cetăți doao, și orașele lor, și satele lor.
 62. La pustiiul: Vitharava și Madon și Ohoran
 63. Și Nifsan și Cetățile Sării și Ingadi, cetăți șase, și orașele lor.
 64. Și evuseul lăcuia în Ierusalim, și n'au putut fiii Iudei să piarză pre ei, și au lăcuit evuseul cu fiii Iudei la Ierusalim până în ziua de astăzi.
- 2 Împ. 5, 6, 7, 8.

CAP 16

Cetățile fiilor lui Efraim.

1. Și să făcură hotarale fiilor lui Iosif, de la Iordan, despre Iereho, de la răsărit, pustiiul, și să va sui de la Iereho la munte la Vethil.
2. Și va ieși de la Vethil la Luza și va treace la hotarale lui Ahiataroth.
Jud. 1, 26; 1 Paralip. 7, 28.
3. Și va treace de la mare la hotarale lui Iefleti, până la hotarale Vetheronului celui de Jos și până la Gazer, și va fi ieșirea lor la mare.
4. Și au moștenit fiii lui Iosif, Efraim și Manasi,
5. Și s'au făcut hotarale fiilor lui Efraim, după noroadale lor. Și s'au făcut hotarale moștenirii lor, de la răsărita Atharoth Adaru până la Vetharom cea de Sus și Gazara.
6. Și vor treace hotarale la mare la Mahthoth, de la miazănoapte, și vor treace la răsărit la Thinath Silo, și va treace pre acesta de la răsărit la Ianoha.
7. Și să va pogorî de la Ianoha la Ataroth și Naratha și orașele lor, și va treace la Iereho și va ieși la Iordan.
8. Și de la Dafuth vor treace hotarale la mare la pârlul Cana, și va fi ieșirea lor la mare, aceasta e moștenirea fealiului fiilor lui Efraim, după noroadale lor;

9. Și cetățile ceale ce s'au osebit fiilor lui Efraim, pren mijlocul moștenirii fiilor lui Manasi, toate cetățile și orașele lor.

10. Și n'au pierdut Efraim pre hananeu, cela ce lăcuiaște în Gazer, și lăcuia hananeul întru Efraim până în ziua aceasta, și s'au făcut birnici robi până s'au suit Faraon, împăratul Eghiptului, și au luat cetatea și au arsu-o cu foc pre ea, și pre hananei și pre ferezei și pre ceia ce lăcuia în Gazer i-au junghiat, și au datu-o pre ea Farao în zestre featii lui.

Jud. 1, 29; 2 Împ. 5, 25; 3 Împ. 9, 16.

CAP 17

Moștenirea jumătății seminției lui Manasi.

1. Și s'au făcut hotarăle fealiului fiilor Manasi, pentru că acesta e născutul întâiu al lui Iosif; lui Mahir, cel dentâiu născut lui Manasi, tatăl lui Galaad, pentru că om de războiu era, întru Galaaditida și întru Vasanitida.

Is. Navi 13, 31; Num. 26, 29; Fac. 46, 20.

2. Și să făcu fiilor Manasi celor rămaș, după noroadale lor, fiilor Ahiezer și fiilor Elec și fiilor Erziil și fiilor Ehem și fiilor Efer și fiilor Simiraei, aceștea sânt fiii lui Manasi, fiiul lui Iosif, bărbații, după năroadele lor.

Num. 26, 30.

3. Și la Salpaadu, feciorul lui Efer, feciorul lui Galad, feciorul lui Mahir, feciorul lui Manasi, nu era lui feciori, ce feate; și aceastea sânt numele featelor lui Salpaad: Malaa și Nua și Eglă și Melha și Thersa.

Num. 26, 33; 27, 1; 36, 11.

4. Și au stăcut înaintea lui Eliazar preotul și înaintea lui Iisus, feciorul lui Navi, și înaintea boiarilor, zicând: „Dumnezeu au poruncit pren mâna lui Moisi să ni se dea noao moștenire în mijlocul fraților noștri“. Și li s'au dat lor moștenire, pren porunca Domnului, sorțu întru frații tătâne-său.

Num. 27, 7.

5. Și căzu funea lor de la Anasa, câmpul Lavad, den pământul Galaad și al Vasanului, carele iaste decindea de Iordan,

6. Căci featele feciorilor lui Manasi au moștenit moșie între mijlocul fraților lor, iară pământul Galaad s'au făcut feciorilor lui Manasi celor rămaș.

7. Și s'au făcut hotarăle fiilor Manasi de la Asir Mahthoth Idanath, carea iaste despre partea Sihem, și merg hotarăle de la Iamen și Iasim, la izvorul

Thatho.

8. Lui Manasi va fi pământul Thapfu; și Thapfu, la hotarale Manasii, feciorilor lui Efraim.

9. Și se vor pogori hotarale la valea Cane spre miazazi spre valea lui Iair,

10. Terevinthul lui Efraim între mijlocul cetăților lui Manasi; și hotarale lui Manasi spre miazănoapte, la pârau, și va fi lui ieșirea marea. De cătră miazazi lui Efraim, și la miazănoapte lui Manasi; și va fi marea hotarale lor; și pre Asir să vor împreuna la miazănoapte, și lui Isahar despre răsărit.

11. Și va fi Manasi întru Isahar și în Asir Vethsan și orașale lor, și ceale Iavlaam și featele ei, și pre ceia ce lăcuiescu în Dor și orașale ei, și pre ceia ce lăcuiescu în Tanah și satele ei, și pre ceia ce lăcuiescu în Machidoh și satele ei, și a treia Nafetha și orașale ei.

12. Și n'au putut feciorii lui Manasi să surpe cetățile aceastea și au început hananeul a lăcui întru pământul acesta.

Jud. 1, 27.

13. Și fu în vreme ce să întăriră fiii lui Israil și au făcut pre hananei supuși, iară cu surpare pre ei n'au surpat.

14. Și priciră fiii lui Iosif lui Iisus, zicând: „Pentru căci ai moștenit pre noi o moșie și o parte? Și eu nărod mult sânt și Dumnezeu m'au blagoslovit“.

15. Și zise lor Iisus: „De ești tu nărod mult, suie-te la pădure și curățește ție acolo la pământul ferezeului și al lui Rafain, de ți-e – strâmtu muntele Efraim“.

16. Și au zis fiii lui Iosif: „Nu ne place noao muntele Efraim; și călărime aleasă și hiară – la tot hananeul ce lăcuiaște întru mine la Vethsan și întru satele ei și la valea Iezrael“.

Jud. 1, 19.

17. Și zise Iisus fiilor lui Iosif, lui Efraim și lui Manasi, zicând: „De ești nărod mult și vârtute mare ai, nu va fi ție o moșie,

18. Că pădurea va fi ție, căci pădure iaste, și vei curăți pre ea și va fi ție ieșirile lor când vei surpa pre hananeu; căci călărime aleasă iaste la el și tare iaste, iară tu îl vei treace cu vârtutea pre el“.

CAP 18

Cetățile seminției lui Veniamin.

1. Și să adună toată adunarea fiilor lui Israil la Silo și au întins acolo cortul mărturiei și pământul s'au stăpânit de cătră ei.

2. Și au rămas fiii lui Israil, carii n'au moștenit moștenirea lor, șapte neamuri.

3. Și zise Iisus fiilor lui Israil: „Până când voi veți lenevi să intrați să moșteniți pământul carele au dat voao Domnul Dumnezeu părinților voștri?

4. Dați dentru voi trei oameni dentr'un fealiu, și voi trimite pre ei și, sculându-să, să umble pământul și să-l scrie pre el înaintea mea, în ce chip vei putea să împarți pre el“.

5. Și au venit cătră el, și au împărțit lor șapte părți: Iuda va sta lor hotar de cătră miazăzi, și fiii lui Iosif vor sta la hotarul lor despre miazănoapte.

6. „Iară voi împărțiți pământul șapte părți și aduceți aicea cătră mine și voi scoate voao sorțu aicea înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

7. Pentru că nu iaste parte fiilor lui Levi întru voi, căci preoția Domnului – partea lor, și Gaadu și Ruvin și jumătate de feliul lui Manasi au luat moștenirea lor decindea de Iordan la răsărit, carea le-au dat lor Moisi, sluga Domnului“.

8. Și sculându-să oamenii, au mersu, și au poruncit Iisus oamenilor celora ce mergea să umble pământul, zicându: „Treaceți și umblați pământul și călcați pre el și veniți aicea cătră mine, și voi scoate voao aicea sorțu înaintea Domnului, la Silo“.

9. Și au mersu oamenii și au trecut pre pământ, și au călcat pământul și au văzut pre el, și au scris pre el după cetățile lui, șapte părți într'o carte și au adus cătră Iisus la tabără la Silo.

10. Și le-au pus lor Iisus sorțu la Silo înaintea Domnului și au împărțit acolo Iisus pământul fiilor lui Israil după împărțealele lor.

11. Și ieși sorțul fealiului fiilor lui Veniamin întâiu, după noroadale lor, și au ieșit hotarale moșiii lor întru mijlocul fiilor Iudei și în mijlocul fiilor lui Iosif.

12. Și li să făcu lor hotarale de la miazănoapte, de la Iordan, și se va sui hotarul den dosul lui Ieriho spre miazănoapte și să va sui pren munte pre mare și va fi lui ieșirea Madmaritina Vethain,

13. Și vor treace de acolo hotarale Luza, denapoia lui Luza, de la spatele ei, aceasta iaste Vethil, și se vor pogori hotarale de la Ataroth Edar la munte, carele iaste cătră miazăzi lui Vetheron cea de Jos,

14. Și vor trece hotarăle și vor încunjura despre partea ce caută la marea de la miazăzi, de la munte de cătră fața Vethiron amiazăzi, și va fi lui ieșirea la Cariath Vaal, aceasta iaste Cariathiarim, cetatea fiilor Iudei; aceasta iaste partea de cătră mare.

15. Și partea despre amiazăzi, despre partea Cariath Vaal, și vor trece hotarăle mării la Gain și vor ieși la izvorul apei Natho

16. Și vor pogorî hotarăle pre partea muntelui carele iaste despre fața crângului fiiului Enom, carele iaste despre partea Emec Rafain despre miazănoapte, și să va pogorî la Ghienom denapoia lui Evusude la miazăzi și să va pogorî la izvorul Roghil

Is. Navi 15, 7.

17. Și va trece la miazănoapte și va trece la izvorul Same și va trece la Galiloth, carea iaste den preajmă cătră suirea Edonim, și va pogorî pre piatra Vaan fiilor lui Ruvim

Is. Navi 15, 6.

18. Și va trece pre dendărătul Vetharava de la miazănoapte și să va pogorî la Arava

19. Și vor trece hotarăle pre dendărătul Vithagla de la miazănoapte și va fi trecerea hotarălor pre piscul Mării Sărilor de la miazănoapte la partea Iordanului de la miazăzi. Acestea-s hotarăle de la miazăzi, și Iordanul va hotărî pre el despre partea răsăritului.

20. Aceasta e moștenirea fiilor lui Veniamin, hotarăle lor împrejur, după noroadale lor.

21. Și s'au făcut cetățile fealiului fiilor lui Veniamin, după noroadale lor, Ieriho și Vithagla și Amecasis

22. Și Vetharara și Semrim și Vethil

23. Și Avim și Ofra și Afratha

24. Și lăcașul lui Amona și pre Afni și Gavaa, cetăți 12, și orașăle lor.

25. Gavaon și Rama și Viroth

26. Și Masfa și Hefira și Mosa

27. Și Rechem și Erfail și Therala

28. Și Silalef și Ievus, aceasta e Ierusalimul, și Gavaath și cetățile Iarim, 13, și satele lor, aceasta e moștenirea fiilor lui Veniamin, după noroadale lor.

2 Împ. 21, 14.

CAP 19

Moștenirea celorlalte șase seminții și a lui Iisus Navi.

1. Și ieși sorțul al doilea lui Simeon, fealiul fiilor lui Simeon, după noroadale lor. Și fu moștenirea lui întru mijlocul sorțului fiilor Iudei

2. Și s'au făcut moștenirea lor: Virsavie și Savee și Molada

3. Și Asersual și Voia și Asom

4. Și Elthulaad și Vathul și Erma

5. Și Sechiila și Vethmar și Hazuvoth și Asersula

6. Și Vivlavath și țarinile lor, cetăți 13, și orașăle lor.

7. Ain și Remon și Ether și Asaan, cetăți 4, și orașăle lor.

8. Și toate satele carele sânt împrejurul cetăților acestora, până la Valith Viramoth mergând spre amiazăzi, aceasta e moștenirea fealiului fiilor lui Simeon, după noroadale lor.

9. De la moșia Iudei moștenirea fealiului fiilor Simeon, căci s'au făcut partea fiilor Iudei mai mare decât a lor și au moștenit fiii lui Simeon în mijlocul moșiei lor.

10. Și au ieșit sorțul al treilea lui Zavulon, după noroadale lor, și vor fi hotarăle moștenirea lor până la Sarid.

11. Și să sui hotarăle lor la mare și la Marila și să vor împreuna la Davasthe și să vor întimpina la valea care iaste de cătră fața Iecnaam

12. Și să va întoarce de la Saredu den preajmă de la răsăritul Sames la hotarăle Ihasaloth Thavor și va treace la Davarath și să va sui la Afia

13. Și de acolo va treace pren preajmă la răsărit pre Gothaetha la cetatea Casim și va treace la Remona Amathanu Drinuah

14. Și vor încunjura hotarăle la miazănoapte la Enavoth și va fi ieșirea lor la Ghiერთail

15. Și Catath și Naloth și Semron și Iadila și Vithleaim, cetăți 12, și orașăle lor.

16. Aceasta e moștenirea fealiului fiilor lui Zavulon, după noroadale lor, cetățile lor și satele lor.

17. Și Iui Isahar au ieșit sorțul al patrulea, fiilor lui Isahar, după rudeniile lor.

18. Și s'au făcut hotarăle lor Iesrael și Ahaseloth și Sunim

4 Împ. 4, 8.

19. Și Aferarim și Sion și Renath și Anareth

20. Și Ravoth și Chiseon și Aame

21. Și Ramai și Inganim și Innada și Vethasi

22. Și se vor împreuna hotarăle la Thavor și la Sasima și Vethsamis, cetăți 16, și orașale lor, și va fi ieșirea hotarălor Iordanul.

23. Aceasta e moștenirea fealiului fiilor lui Isahar, după noroadale lor, și cetățile și satele lor.

24. Și ieși sorțul al cincilea fealiului fiilor Asir, după noroadale lor.

25. Și s'au făcut hotarăle lor Helcath și Ooli și Vatne și Ahsaf

26. Și Alimeleh și Amad și Masal, și se va împreuna cu Carmilul despre mare și la Sior și la Vanathu

27. Și se va întoarce de la răsăritul soarelui Vithdagon și se va împreuna cu Zavulon și la Ghe, Ethail despre miazănoapte, Vithaemec și Nail, și va merge la Havol den na stânga,

3 Împ. 9, 13.

28. Și Agraan și Roovu și Amon și Canail, până la Sidonul cel Mare,

Ioan 2, 1.

29. Și se vor întoarce hotarăle la Rama și până la Cetatea Tăriei Tăriilor, și se vor întoarce hotarăle la Osa, și va fi lui ieșirea marea de 'mpărteala Ahziv,

2 Împ. 24, 7.

30. Și Ama și Afec și Roov, cetăți 22, și orașale lor.

31. Aceasta e moștenirea fealiului fiilor Asir, după noroadale lor, cetățile lor și orașale lor.

32. Și lui Neftalim au ieșit sorțul al șaselea, fiilor Neftalim, după noroadale lor.

33. Și să făcură hotarăle lor Meelef și Melom și Vesenanim și Arme și Nachiev și Iavne, până la Gropi, și s'au făcut ieșirea lor Iordanul.

34. Și se vor întoarce hotarăle despre Marea Azanoth Thavor și va trece de acolo la Icoc și se va împreuna cu Zavulon de cătră răsărit, și cu Asir se va împreuna despre mare, și cu Iuda, Iordanul, de cătră răsărita soarelui.

35. Și cetățile zidite ale tirilor: Asidem Tiros și Amath și Recath și Hanereth

36. Și Adami și Rama și Asor

37. Și Chedes și Edrai și izvoarale Asor

38. Și Eron și Magdaliil Oran și Vethanath și Thasmus, cetăți 19 și satele lor.

39. Aceasta e moștenirea fealiului fiilor Neftalim, după rudenia lor, cetățile și satele lor.

40. Și fealiului fiilor lui Dan au ieșit sorțul al 7.

41. Și li s'au făcut hotarăle lor Saraa și Esthaol și cetatea Sames
42. Și Salavim și Evalon și Iethla
43. Și Elon și Thamna și Acaron
44. Și Eltheco și Gavathon și Valoth
45. Și Ioth și Vanivarac și Ghiethremon,
46. Și de la Marea Eracon și Iericon hotar, aproape de Iopa.
47. Și au ieșit hotarului fiilor Dan, și au mersu fiii lui Dan și au bătut pre Lesen și au luat pre ea și au lovit pre ea cu gură de sabie și au moștenit pre ea și au lăcuit pre ea, și au numit numele lui Lesen Dan, după numele lui Dan, tatăl lor.

Jud. 18, 29.

48. Aceasta e moștenirea fealiului fiilor lui Dan, după noroadale lor, cetățile lor și orașăle lor.

49. Și au săvârșit a împărți cu sorți pământul la hotarăle lui, și au dat fiii lui Israil moșie lui Iisus, feciorul lui Navi, întru ei,

50. Pren porunca Domnului; și au dat lui cetatea carea au cerșut, Tamnath Sarai, care iaste în muntele Efraim, și au zidit cetatea și lăcuia întru ea.

51. Acestea sânt împărțirile carele au împărțit cu sorțu Eliazar preotul și Iisus al lui Navi și boiarii moșteniilor întru fealiurile lui Israil după sorți, la Silom, înaintea Domnului, lângă ușăle cortului mărturiei, și au mers să lăcuiască pământul.

CAP 20

Cetățile de scăpare.

1. Și grăi Domnul lui Iisus, zicând:
2. „Grăiaște fiilor lui Israil, zicând: ‘Dați cetățile pribeagilor, carele am zis cătră voi pren Moisi,

Num. 35, 11; A 2 Leage 19, 2; Ieș. 21, 13.

3. Scăparea ucigașului celuia ce va ucide suflet fără de voia lui, fără de nici un gându mai înainte, și vor fi cetățile voastre scăpare, și nu va muri ucigașul de cela ce să rudeaște cu sângele, până va veni înaintea adunării la judecată.

4. Și va fugi la una den cetățile aceastea și va sta la poarta ușii cetății lui și va grăi întru urechile bătrânilor cetății aceia cuvintele lui și-l vor întoarce pre el adunarea de cătră ei și vor da lui loc și va lăcui împreună cu ei.

Num. 35, 22, 23; A 2 Leage 19, 4, 5.

5. Și când va goni cela ce să rudeaște cu sângele după dânsul, și nu vor ucide pre cela ce au ucis cu mâna lui, pentru că neștiindu au lovit pe aproapele lui și nu urând el pre dânsul de ieri și de alaltaieri.

6. Și va lăcui în cetatea aceea până va sta înaintea adunării la judecată, până va muri preotul cel mare carele va fi în zilele acealea, atuncea să va întoarce cela ce au ucis și va intra în cetatea lui și la casa lui și la cetatea de unde au fugit de acolo’“.

7. Și au osebit pre Chiedes la Galilea la muntele lui Neftalim, și Sehem în muntele lui Efrem, și cetatea Arvo, aceasta e Hevron, la muntele Iudei.

8. Și decindea de Iordanul, Ieriho, de cătră răsărit, au dat pre Vosor în pustiiu în câmpu den feliul lui Ruvin, și pre Ramoth la Galaad den fealiul lui Gad, și pre Golan la Vasanitida den fealiul lui Manasi.

A 2 Leage 4, 43.

9. Aceastea era cetățile ceale numite la toți fiii lui Israil și la cel nemearnic ce șade întru ei, să fugă acolo tot cela ce loveaște suflet fără de voie, pentru ca să nu moară de mâna celui ce se rudeaște cu sângele, până va sta înaintea adunării la judecată.

CAP 21

Cetățile leviților.

1. Și au venit căpeteniile neamurilor fiilor lui Levi cătră Eliazar preotul și cătră Iisus al lui Navi și cătră căpeteniile feliurilor den neamurile fiilor lui Israil

2. Și au zis cătră ei în Silo, la pământul lui Hanaan, zicând: „Poruncit-au Domnul în mâna lui Moisi să ne dea noao cetăți să lăcuim, și pemprejurile lor, dobitoacelor noastre“.

Num. 35, 2.

3. Și au dat fiii lui Israil leviților, când moșteniia ei pren porunca Domnului, cetățile aceastea și pemprejurile lor.

4. Și ieși sorțul nărodului lui Caath și să făcu fiilor lui Aron, preoților leviților, de la neamul Iudei și de la neamul lui Simeon și de la neamul lui Veniamin, sorțite cetăți treisprăzece.

5. Și fiilor lui Caath celor rămaș, de la neamul lui Efraim și de la neamul lui Dan și den jumătate de fealiul lui Manasi, sorțite cetăți zece.

6. Și fiilor Gherson, den rudenia neamului lui Isahar și de la neamul lui Asir și de la neamul lui Neftalim și den jumătate den feliul lui Manasi, la Vasan, sorțite cetăți treisprăzece.

7. Și fiilor lui Merari, după năroadele lor, de la neamul lui Ruvim și de la neamul lui Gaad și de la neamul lui Zavulon, sorțite cetăț doasprăzece.

8. Și au dat fiii lui Israil leviților cetățile aceastea și pemprejurile lor, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, cu sorțu.

9. Și au dat fealiul fiilor Iudei și fealiul fiilor lui Simeon și den fealiul fiilor lui Veniamin cetățile aceastea.

1 Paral. 6, 55.

10. Și s'au chemat fiilor lui Aaron, după nărodul lui Caath, feciorilor lui Levi, căci acestora li s'au făcut sorțul cel dentâiu.

11. Și le-au dat lor pre Cariatharvoc, scaunul lui Enac, aceasta iaste Hevron, în muntele Iudei, iară pemprejurile ei ceale de prejur ea.

12. Și țarinile cetății și satele ei le-au dat Iisus lui Halev, feciorul lui Iefoni, întru țineare lui.

Is. Navi 14, 14.

13. Și fiilor lui Aaron preotului au dat cetatea – scăparea celula ce va ucide – pre Hevron și ceale ce sânt osebite cătră dânsa și pre Levna și ceale osebite ce sânt cătră dânsa

1 Paral. 6, 54.

14. Și pre Iether și ceale osebite cătră dânsa și pre Iethezmo și ceale osebite cătră ea

15. Și pre Ilo și ceale osebite cătră dânsa și pre Davir și ceale osebite cătră dânsa

16. Și pre Ain și ceale osebite cătră dânsa și pre Ietga și ceale ce sânt osebite cătră dânsa și pre Vethsamis și ceale osebite cătră dânsa, cetăți noao, de la aceste doao neamuri.

17. Și de la fealiul lui Veniamin, pre Gavaon și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Gave și ceale osebite ce-s cătră dânsa

18. Și pre Anathoth și ceale osebite ce-s cătră ea și pre Amo și ceale osebite ce-s cătră ea, cetăți patru.

19. Toate cetățile fiilor lui Aaron, preoților, cetăți 13, și ceale după împrejurul lor.

20. Și noroadelor fiilor lui Caath, leviților celor rămași de la fiii lui Cath, și s'au făcut cetatea hotarălor lor, de la fealiul lui Efraim.

21. Și le-au dat lor cetatea scăpării celui ce ucide, pre Sihem, și ceale osebite ce-s cătră dânsa și Gazer și ceale osebite ce-s cătră dânsa

Num. 35, 6.

22. Și pre Cafsain și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre cea de sus Vitheron și ceale osebite ce-s cătră dânsa, cetăți 4.

23. Și den fealiul lui Dan, pre Eltheco și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Gavethon și ceale osebite ce-s cătră dânsa

24. Și pre Elon și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Ghethremon și ceale osebite ce-s cătră dânsa, cetăți 4.

25. Și de la jumătate de fealiul lui Manasi, pre Thanaah și ceale osebite ce-s cătră ea și pre Vethsan și ceale osebite ce-s cătră dânsa, cetăți 2.

26. Toate cetățile, 10, și ceale osebite ce-s cătră eale, noroadelor fiilor lui Caath celor rămași.

27. Și fiilor lui Gherson, celor ce să rudesc cu leviții, den jumătate de fealiul lui Manasi, cetățile ceale osebite celora ce au ucis, pre Golan la Vasanitida și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Vesthra și ceale osebite ce-s cătră dânsa, cetăți 2.

28. Și den fealiul lui Isahar, pre Chision și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Davath și ceale osebite ce-s cătră dânsa

1 Paral. 6, 72.

29. Și pre Iermoth și ceale osebite ce-s cătră dânsa și Izvorul Cărților și ceale osebite ce-s cătră dânsul, cetăți 4.

30. Și den fealiul lui Asir, pre Masaal și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Avdo și ceale osebite ce-s cătră dânsa

31. Și pre Helcaath și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Roav și ceale osebite ce-s cătră dânsa, cetăți 4.

32. Și den neamul lui Neftalim, cetatea cea osebită celui ce au ucis, pre Chiedes, în Galilea și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Emathdor și ceale osebite ce-s cătră dânsa și pre Carthan și ceale osebite ce-s cătră dânsa, cetăți 3.

33. Toate cetățile lui Gherson, după noroadele lor, cetăți 13, și ceale osebite ce-s cătră dânsele.

34. Și norodul fiilor lui Merari, leviților celor rămași den fealiul fiilor lui Zavulon, pre Iecnaam și premprejurile ei și pre Cartha și premprejurile ei

35. Și pre Damna și premprejurile ei și pre Dalol și premprejurile ei, cetăți 4.

36. Și decindea de Iordan, despre Ieriho, den fealiul lui Ruvim, au dat cetatea – scăparea celui ce au ucis – pre Vosor și premprejurile ei, pre Misor și premprejurile ei și pre Iazer și premprejurile ei

37. Și pre Ghedson și premprejurile ei și pre Masfa și premprejurile ei, cetăți 5.

38. Și den fealiul lui Gad, cetatea cea de scăparea celui ce au ucis, pre Ramoth la Galaad și premprejurile ei și pre Manaim și premprejurile ei

39. Și pre Esevon și premprejurile ei și pre Iazir și premprejurile ei, toate cetățile 4.

40. Toate cetățile fiilor lui Merari, după noroadale lor, celor rămași den fealiul lui Levi, și li să făcu hotarale lor, cetăți 12.

41. Toate cetățile leviților în mijlocul tinerii fiilor lui Israil, 40 și 8 de cetăți și premprejurile lor prejur cetățile aceastea cetăți. Și cetăți și împrejurile prejur cetate, așa la toate cetățile aceastea.

42. Și săvârși Iisus împărțind pământul întru hotarale lui și au dat fiii lui Israil partea lui Iisus

43. Pren porunca Domnului; au dat lui cetatea carea au cerșut, pre Thamna Sahar i-au dat lui, în muntele Efraim, și zidi Iisus cetatea carea au cerșut și au lăcuit întru ea.

44. Și au luat Iisus cuțitele ceale de piatră cu care au obrezuit pre fiii lui Israil, pre ceia ce s'au născut pre cale în pustie, căci nu s'au obrezuit în pustiiu, și le-au pus pre eale la Thamna Sahar.

45. Și au dat Domnul tot pământul lui Israil, carele au jurat să dea părinților lor, și au moștenit pe el și au lăcuit într'însul.

46. Și i-au așăzat Domnul pre ei după împrejur, în ce chip s'au jurat părinților lor, nu s'au sculat nimea înaintea lor dentru toți vrăjmașii lor, pre toți vrăjmașii lor i-au dat lor Domnul în mâinile lor.

47. N'au căzut cuvânt den toate cuvintele ceale bune carea au grăit Domnul fiilor lui Israil, toate s'au isprăvit.

Is. Navi 23, 14; 1 Împ. 3, 19.

CAP 22

Întoarcerea seminției lui Ruvim, Gad și jumătate din seminția lui Manasi peste Iordan.

1. Atuncea au chemat Iisus pre fiii lui Ruvim și pre fiii lui Gad și cea jumătate de fealiul lui Manasi și zise lor:

2. „Voi ați auzit toate câte au poruncit voao Moisi, sluga Domnului, și ați ascultat glasul mieu după toate câte am poruncit voao.

Num. 32, 20.

3. Nu ați lăsat pre frații voștri întru aceastea zile și mai mulți, până în ziua de astăzi, ați păzit porunca Domnului Dumnezeuului vostru.

Is. Navi 11, 18.

4. Iară acuma au odihnit Domnul Dumnezeuul vostru pre frații voștri, în ce chip au zis lor; acum dară, întorcându-vă, mergeți la casele voastre și la pământul tinerii voastre carele au dat voao Moisi, sluga Domnului, decindea de Iordan.

Is. Navi 13, 8; Num. 32, 29, 33; A 2 Leage 3, 12.

5. Ce vă păziți foarte să faceți poruncile și leagea carea au poruncit voao Moisi, sluga Domnului, să iubiți pre Domnul Dumnezeuul vostru și să mergeți în toate căile lui, să păziți poruncile lui și să vă lipiți lângă el și să-i slujiți lui den toată inema voastră și den tot sufletul vostru“.

A 2 Leage 10, 12.

6. Și blagoslovi pre ei Iisus și i-au trimis pre ei și au mersu la casele lor.

7. Și la jumătate de fealiul lui Manasi au dat Moisi la Vasan și celor jumătate au dat Iisus împreună cu frații lor pre lângă Iordan lângă mare. Și când i-au trimis pre ei la casele lor și au blagoslovit pre ei,

8. Cu bani mulți au mersu la casele lor și dobitoace multe foarte și argint și aur și arama și hier și haine multe foarte și au împărțit prada vrăjmașilor împreună cu frații lor.

9. Și s’au întors și au mersu fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și cea jumătate de fealiul lui Manasi de la fiii lui Israil la Silon, den pământul lui Hanaan să meargă la pământul lui Galaad, la pământul tinerii lor, carele au moștenit pre el pren porunca Domnului în mâna lui Moisi.

10. Și au venit la Galilothul Iordanului carele iaste în pământul lui Hanaan și au zidit fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și cea jumătate de fealiul lui Manasi acolo jârtăvnic la Iordan, jârtăvnic mare de văzut,

Is. Navi 18, 12.

11. Și au auzit fiii lui Israil zicând: „Iată, au zidit fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și cea jumătate de fealiul lui Manasi jârtăvnic la hotarale pământului Hanaan, la Galilothul Iordanului, decindea de fiii lui Israil“.

12. Și au auzit fiii lui Israil și s’au adunat toți fiii lui Israil la Silon ca să să suie să-i bată pre ei.

13. Și au trimis fiii lui Israil către fiii lui Ruvim și către fiii lui Gad și către cea jumătate de fealiul lui Manasi, la pământul lui Galaad, pre Finees, feciorul lui Eliazer, feciorul lui Aron preotul;

14. Și zece den boiari împreună cu el, câte un boiaru den casa neamului den toate fealiurile lui Israil, oameni boiari a caselor de moșii sânt preste mii a lui Israil.

15. Și au mersu către fiii lui Ruvim și către fiii lui Gaad și la cea jumătate de fealiul lui Manasi, la pământul lui Galaad, și au grăit către ei, zicând:

16. „Aceasta zice toată adunarea Domnului: ‘Ce iaste păcatul acesta carele ați greșit înaintea Domnului Dumnezăului lui Israil, să vă întoarceți astăzi de la Domnul Dumnezăul lui Israil, zidind voao jârtăvnic, să vă faceți voi ficleani astăzi de la Domnul?’

17. Au doară mic iaste voao păcatul Fogor, căce nu ne-am curățit de el până în ziua de astăzi și s’au făcut rană întru adunarea Domnului?

Num. 25, 3.

18. Și voi să vă întoarceți astăzi de la Domnul, și va fi de vă veți osebi astăzi de la Domnul, și mâine preste tot Israilul va fi urgia Domnului.

A 2 Leage 4, 3.

19. Și acum, de iaste voao puțin pământul ținutului vostru, treaceți voi la pământul ținutului Domnului, unde lăcuiaște acolo cortul Domnului, și moșteniți întru noi, și nu vă faceți osebiți de către Domnul și de la noi nu vă osebiți, pentru căci ați făcut voi jârtăvnic afară den jârtăvnicul Domnului Dumnezăului nostru.

20. Nu, iată, Ahar al lui Zara cu greșală au greșit de la anathema, și peste toată adunarea lui Israil s’au făcut urgia? Și acesta unul singur era, au doară acesta n’au murit întru păcatul lui?’“

Is. Navi 7, 1.

21. Și au răspunsu fiii lui Ruvim și fiii lui Gaad și cea jumătate de fealiul lui Manasi și au grăit celor preste mii ai lui Israil, zicând:

22. „Dumnezău Dumnezău Domnu iaste și Dumnezău Dumnezău Domnul El știe, și Israil; El va cunoaște de am greșit noi întru osebire denaintea Domnului, să nu ne mântuiască pre noi în ziua aceasta.

23. Și de am zidit jârtăvnic noao ca să ne osebim noi de la Domnul Dumnezăul nostru sau ca să suim noi preste el jârtvă de ardere-de-tot sau ca să facem peste el jârtva mântuirii, Domnul sângur să cerce.

24. Ce pentru frica cuvântului am făcut aceasta, zicând: ‘Pentru ca nu mâine să zică feciorii voștri feciorilor noștri: ‘Ce – voao și Domnului Dumnezeului Israil?’

25. Și hotară au pus Domnul între mijlocul vostru și al nostru, fiii lui Ruvim și fiii lui Gad, pre Iordan, și nu iaste voao partea Domnului și vor înstreina fiii voștri pre fiii noștri pentru ca să nu se închine Domnului.

Neemia 2, 20.

26. Și am zis: ‘Să facem așa ca să zidim jârtăvnicul acesta, nu pentru aduceri, nici pentru jârtve,

27. Ce pentru ca să fie mărturie aceasta între noi și între voi, și în mijlocul fiilor noștri după noi, ca să slujască slujbă Domnului înaintea lui cu aducerile noastre și cu jârtvele noastre și cu jârtvele mântuirii noastre, și nu vor zice fiii voștri fiilor noștri mâine: ‘Nu iaste voao partea Domnului!’

Is. Navi 24, 27.

28. Și am zis: ‘De se vă face vreodănoară și vor grăi cătră noi au cătră sementeile noastre mâine și vor zice: ‘Vedeț asămănarea jârtăvnicului Domnului, carele au făcut părinții voștri nu pentru aduceri, nici pentru jârtvă, ce mărturie iaste întru mijlocul nostru și întru mijlocul vostru și întru mijlocul feciorilor noștri’.

29. Să nu să facă, dară, noao să ne osebim de la Domnul întru ziua de astăzi, ca să ne întoarcem de la Domnul ca să zidim noao jârtvă aducerilor și jârtvelor salamin și jârtvei mântuirilor, afară den jârtăvnicul Domnului Dumnezeului nostru, carele iaste denaintea cortului lui“.

30. Și auzind Finees preotul și toț boiarii adunării și cei preste mii ai lui Israil care era cu ei cuvintele carele au grăit fiii lui Ruvim și fiii lui Gad și cea jumătate de fealiul lui Manasi, și le-au plăcut lor.

31. Și zise Finees, fiiul lui Eliazar preotul, fiilor lui Ruvim și fiilor lui Gad și la cea jumătate de fealiul lui Manasi: „Astăzi am conosciut cum cu noi e Domnul, căci n’aț greșit înaintea Domnului greșala aceasta și căci ați mântuit pre fiii lui Israil den mâna Domnului“.

32. Și s’au întorsu Finees, feciorul lui Eliazar preotul, și boiarii neamurilor de la fiii lui Ruvim și de la fiii lui Gad și de la jumătate de fealiul lui Manasi, den pământul lui Galaad la pământul lui Hanaan, cătră fiii lui Israil și au răspuns lor cuvintele.

33. Și au plăcut cuvântul fiilor lui Israil și bine au cuvântat pre Dumnezeul fiilor lui Israil și au grăit cătră fiii lui Israil și au zis să nu se mai

suie cătră ei războiu ca să surpe pământul fiilor lui Ruvîn și fiilor lui Gad și a jumătate de fealiul lui Manasi, și au lăcuit pre el.

34. Și au numit Iisus jârtăvnicul lui Ruvîn și lui Gad și a jumătate de fealiul lui Manasi și zise căci: „Mărturie iaste între mijlocul lor că Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lor iaste“.

CAP 23

Sfătuire pentru paza legii Domnului. Amenințare cu nenorociri călcătorilor ei.

1. Și fu după zile multe după ce au odihnit Domnul Dumnezeu pre Israil de cătră toț vrăjmașii lui de -mprejur, și Iisus – bătrân îndelungat cu zile,

2. Și au chemat Iisus pre toț fiii lui Israil și bătrânimea lor și pre boiarii lor și pre judecătorii lor și cărturarii lor și zise lor: „Eu am îmbătrânit și m’am îndelungat cu zilele,

3. Iară voi aț văzut toate câte au făcut Domnul Dumnezăul vostru la toate limbile aceaste de cătră fata voastră, căci Domnul Dumnezeul vostru, acesta e ce s’au bătut pentru voi.

4. Vedeț cum am aruncat voao limbile ceale rămase voao aceastea în sorți întru fealurile voastre, de la Iordan toate limbile le-am surpat, și de la Marea cea Mare va hotărî la apusul soarelui.

5. Iară Domnul Dumnezeul vostru, el va surpa pre dânșii de cătră fața voastră până vor pieri și va tremite lor jâganiile ceale sălbatice până va surpa pre ei și pre -mpărații lor de cătră fața voastră și veți moșteni de tot pământul lor, în ce chip au grăit Domnul Dumnezeul vostru voao.

Ieșire 14, 14.

6. Întăriți-vă dară, foarte să păziț și să faceț toate ceale scrise în Cartea Legii lui Moisi, pentru ca să nu vă abateți de la ea în direapta au în stânga,

A 2 Leage 5, 32.

7. Pentru ca să nu întraț în limbile aceaste rămase împreună cu voi și numele dumnezeilor lor să nu se numească între voi și să nu vă juraț, nici să vă închinaț lor, nici să slujiț lor,

Ieșire 23, 13, 24; A 2 Leage 6, 14; 20, 18; Ierem. 5, 7.

8. Fără numai la Domnul Dumnezeul vostru să vă lipiț, în ce chip aț făcut până în ziua de astăzi.

A 2 Leage 11, 22.

9. Și au surpat Domnul pre ei de cătră fața voastră, limbi mari și tari, și voao nimea n'au stătit împotriva denaintea voastră până în ziua de astăzi.

10. Un om dentru voi au gonit pre o mie, că Domnul Dumnezeuul vostru, acesta se bate împreună cu voi, în ce chip au zis voao.

Preoția 26, 8; A 2 Leage 32, 30.

11. Și să vă păziți foarte, cu sufletele voastre să iubiți pre Domnul Dumnezeuul vostru.

12. Că de vă veți întoarce și veți adaoge la ceale ce au rămas limbile aceastea împreună cu voi și veți face cuscrie cătră ei și vă veți amesteca împreună cu ei și ei cu voi,

13. Cu cunoștință să cunoașteți că nu va adaoge Domnul Dumnezeuul vostru ca să surpe limbile aceastea de cătră fața voastră și vor fi voao întru lațuri și întru piadici și întru cuie în călcăile voastre și întru lovituri în ochii voștri, până unde veți pieri de la pământul cel bun acesta carele au dat Domnul Dumnezăul vostru voao.

Num. 33, 55; A 2 Leage 7, 16; Jud. 2, 3.

14. Iară eu alerg astăzi calea, în ce chip și toți ceia de pre pământ, și veți cunoaște cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru și căci n'au căzut un cuvânt den toate cuvintele ceale bune carele au zis Domnul Dumnezăul vostru cătră voi, toate au venit voao, unul nu se-au lipsit dentru eale.

Is. Navi 21, 45; 3 Împ. 2, 2.

15. Și va fi, în ce chip vine pre voi toate cuvintele ceale bune carele au grăit Domnul Dumnezăul vostru preste voi, așa va aduce Domnul pre voi toate cuvintele ceale reale, până va surpa pre voi de pre pământul cel bun acesta, carele au dat voao Domnul Dumnezăul vostru.

Is. Navi 24, 20.

16. Când veți călca voi făgăduința Domnului Dumnezăului vostru carea au poruncit voao și mergând vă veți închina la dumnezăi streini și vă veți închina lor, și se va mânia cu mânie Domnul întru voi și te va întoarce degrabă de la pământul cel bun carele au dat Domnul voao“.

CAP 24

Moartea lui Iisus Navi.

1. Și au adunat Iisus toate fealiurile lui Israil la Sihem și au chemat pre cei bătrâni ai lui Israil și pre boiarii lor și pre judecătorii lor și pre cărturarii

lor și au stătut denaintea Domnului Dumnezeu.

Fac. 11, 26, 31.

2. Și zise Iisus cătră tot norodul: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: ‘Decindea de râu au lăcuit părinții voștri de ’nceput, Thara, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, și au slujit la alți dumnezei.

Fac. 11, 31 și 12, 1.

3. Și am luat pre tatăl vostru, pre Avraam, de de ceaea parte de râu, și l-am povățuit pre el întru tot pământul Hanaan, și i-am înmulțit sămânța lui și am dat lui pre Isaac.

4. Și am dat lui Isaac pre Iacov și pre Isaaf; și am dat lui Isaaf muntele lui Siir moștenire lui, și Iacov și fiii lui s’au pogorât la Eghipet și să făcură acolo întru limbă mare și multă și tare și chinuiră pre ei eghipteanii.

Fac. 25, 21 seq.

5. Și am trimis pre Moisi și pre Aaron și au lovit Domnul Eghipetul cu seamnele care au făcut întru ei.

Ieș. 3, 10.

6. Și după aceasta au scos pre părinții voștri de la Eghipet și aț intrat în mare și au gonit eghipteanii denapoia părinților voștri cu cară și cu cai la Marea cea Roșie’.

Ieș. 14, 6; 7, 9.

7. Și am strigat cătră Domnul și au dat nor și negură între mijlocul nostru și între mijlocul eghipteanilor și au adus preste ei marea și au acoperit pre ei și au văzut ochii voștri câte au făcut Domnul în pământul Eghipetului și aț fost în pustiiu zile multe.

Ieș. 14, 9.

8. Și v’am adus pre voi la pământul amoreilor celora ce lăcuiescu decindea de Iordan și au ieșit la războiu înaintea voastră și au dat pre ei Domnul în mâinile voastre și aț moștenit pământul lor și aț surpat pre ei de cătră fața voastră.

Num. 21, 21, 33.

9. Și s’au sculat Valac al lui Sepfor, împăratul Moav, și au stătut cu oaste împotriva lui Israil și trimițând au chemat pre Valaam, feciorul lui Veor, să vă bleasteme pre voi.

Num. 22, 5.

10. Și n’au vrut Domnul Dumnezeu să bleasteme pre tine, și cu blagoslovenie v’au blagoslovit pre voi și v’au scos pre voi den mâinile lor și i-au dat pre ei.

A 2 Leage 23, 5.

11. Și ați trecut Iordanul și ați mers la Ierihon și au dat războiu voao cea ce lăcuia în Ierihon, amoreul și ferezeul și hananeul și heteul și ghergheseul și eveul și evuseul, și au dat pre ei Domnul în mâinile voastre.

Ieș. 23, 23.

12. Și au trimis mai înainte de voi viaspea și au scos pre ei de cătră fața voastră, doi împărați ai amoreilor, nu cu sabia ta, nice cu arcul tău.

Ieș. 23, 28; A 2 Leage 7, 20.

13. Și au dat voao pământul pre carele n'au ostenit preste el și cetăți carele n'au zidit și ați lăcuit întru eale, și vii și maslini, pre carele n'au răsădit, voi ați mâncat.

A 2 Leage 6, 10; 7, 8.

14. Și acum teameți-vă de Domnul și-i slujiți lui cu dreptate și cu neștrâmbătate și scoateți pre dumnezeii cei streini cărora au slujit părinții voștri decindea de râu și la Eghiptet, și să slujiți Domnului.

1 Împ. 7, 3; Ieș. 20, 3; Iezech. 20, 7, 8.

15. Iară de nu va plăcea voao să slujiți Domnului, aleageți voao singuri astăzi cui veți sluji, au dumnezeilor părinților voștri, celor decindea de râu, au dumnezeilor amoreilor întru carii voi lăcuți pre pământul lor, iară eu și casa mea vom sluji Domnului, căci sfânt iaste“.

1 Împ. 12, 23; 3 Împ. 18, 21.

16. Și răspunzând norodul, zise: „Să nu să facă noao să lăsăm pre Domnul ca să slujim la dumnezei streini,

17. Că Domnul Dumnezăul nostru acesta iaste Dumnezău, acesta ne-au scos pre noi și pre părinții noștri den pământul Eghiptetului, den casa robimei, și câte au făcut noao seamnele ceale mari aceastea și ne-au păzit pre noi în toată calea unde am mers întru ea și în toate limbile pren carele am trecut prin eale.

18. Și au scos Domnul toate limbile, și pre amoreu, pre cela ce lăcuia pământul, de cătră fața noastră, iară și noi să slujim Domnului, pentru că acesta iaste Dumnezăul nostru“.

19. Și zise Iisus cătră norod: „Nu veți putea să slujiți Domnului Dumnezău, căci Dumnezău sfânt iaste, și râvnind, acesta nu va lăsa păcatele voastre și fărădelegile voastre.

20. Când veți lăsa pre Domnul și veți sluji la dumnezei streini, și venind va chinui pre voi și va piarde pre voi, pentru căci v'au făcut bine voao“.

Is. Navi 23, 15.

21. Și zise norodul către Iisus: „Nu, ce Domnului vom sluji“.

22. Și zise Iisus către norod: „Mărturie voi asupra voastră, că voi ați ales voao Domnului să-i slujiți“. Și ziseră: „Marturi“.

23. „Și acum rădicați pre dumnezăii cei striini care sânt întru voi și vă îndireptați inema voastră către Domnul Dumnezăul lui Israil“.

A 2 Leage 31, 21.

24. Și zise norodul către Iisus: „Domnului Dumnezăului nostru vom sluji și glasul lui vom asculta“.

25. Și au pus Iisus făgăduință către norod în ziua aceea și i-au dat lui leage și judecată la Sihem, înaintea cortului Dumnezăului lui Israil.

2 Paral. 15, 12 și 34, 31.

26. Și au scris cuvintele acestea în Cartea legii lui Dumnezău, și au luat Iisus piatră mare și au pus-o pre dânsa supt terevinthul cel denaintea Domnului.

Jud. 9, 6.

27. Și zise Iisus către tot norodul: „Iată, piatra aceasta va fi voao întru mărturie, că ea au auzit toate câte s’au grăit de Domnul, câte au grăit către voi astăzi, și aceasta va fi între voi întru mărturie la zilele ceale de apoi, când veți menți Domnului Dumnezăului vostru“.

Is. Navi 22, 27.

28. Și au slobozit Iisus norodul, pre fieștecarele la locul lui.

29. Și fu după acealea, și muri Iisus, fiiul lui Navi, robul Domnului, de 100 și zece ani.

Jud. 2, 8.

30. Și l-au îngropat pre el lângă hotarale sorțului lui, la Thamna Sahar, la muntele lui Efraim, despre miazănoaptea muntelui Galaad.

Jud. 2, 9.

31. Și au pus acolo împreună cu el, la grobnițe unde l-au îngropat pre el acolo, cuțitele ceale de piatră cu carele au obrezuit pre fiii lui Israil, la Galgala, Iisus, când i-au scos pre ei de la Eghipet, în ce chip au poruncit Domnul, și acolo sânt până în ziua de astăzi.

Fac. 50, 26.

32. Și au slujit Israil Domnului toate zilele lui Iisus și toate zile celor bătrâni câți au tras vacul după Iisus și câți au fost văzut toate faptele Domnului câte au făcut lui Israil.

33. Și oasele lui Iosif le-au scos fiii lui Israil de la Eghipet și le-au astrucat pe eale la Sichima, în partea țarinei unde au cumpărat Iacov de la

amoreii ceia ce lăcuia la Sichima, drept mioare 100, și o au dat-o pre ea lui Iosif în parte.

Fac. 50, 25.

34. Și Eleazar, fiiul lui Aaron preotul, au murit și s'au îngropat la Gavaath al lui Finees, fiiului lui, care i-au dat lui la muntele Efraim.

Ieș. 13, 19; Fac. 33, 19.

35. În ziua aceea, luând fiii lui Israil chivotul făgăduinței Domnului, îl purta între ei, și Finees au preoțit pentru Eleazar, tatăl lui, până au murit și s'au îngropat la Gavaath al lui.

36. Iară fiii lui Israil au mers fieștecarele la locul lor și la cetatea lor.

37. Și să închina fiii lui Israil la Astarti și la Astaroth și a dumnezăii limbilor cei după împrejurul lor, și au dat pre ei Domnul pre mâinile lui Eglom, împăratul Moav, și au stăpânit lor ani 18.

JUDECĂTORII

CAP 1

Seminția lui Iuda povățuind la războiu în locul lui Iisus Navi.

1. Și fu după moartea lui Iisus, și întreba fiii lui Israil întru Domnul, zicând: „Cine se va sui noao cătră hananeu mai mare, ca să dea războiu întru ei?”

Num. 27, 21.

2. Și zise Domnul: „Iuda se va sui; iată, am dat pământul în mâna a lui”.

3. Și zise Iuda cătră Simeon, fratele lui: „Suie-te împreună cu mine întru sorțul meu și vom da războiu întru hananeu și voi merge și eu împreună cu tine întru sorțul tău”. Și merge împreună cu el Simeon.

4. Și să sui Iuda, și deade Domnul pre hananeu și pre ferezeu întru mâna lui și i-au lovit pre ei la Vezec, 10000 de oameni.

5. Și au aflat pre Adonivezec la Vezec, și au dat războiu întru dânsul, și au lovit pre hananeu și pre ferezeu.

6. Și au fugit Adonivezec, și au alergat denapoia lui și l-au prins pre el și i-au tăiat marginile mâinilor lui și marginele picioarelor lui.

7. Și zise Adonivezec: „70 de împărați, marginile mâinilor lor și marginele picioarelor lor tăiați, era adunând ceale dedesuptul meșii mele; deci, în ce chip am făcut, așa mi’au răsplătit Dumnezeu”. Și l-au adus pre el la Ierusalim și au murit acolo.

Isaia 33, 1.

8. Și au bătut fiii Iudei la Ierusalim și au luat pre el și au lovit pre el cu gură de sabie și cetatea au ars cu foc.

9. Și după aceasta s’au pogorât fiii lui Iuda să bată la hananeu, cela ce lăcuiaște la munte, despre răsărit și despre câmpie.

10. Și merge Iuda cătră hananeu, cela ce lăcuia la Hevron, și ieși Hevron împotriva; iară numele Hevron era mai nainte Careathar vosefer; și au ucis pre Sesi și pre Aheman și pre Tholomi, nașterile lui Enac.

Is. Navi 15, 14.

11. Și să suiră de acolo cătră cea ce lăcuia Davir; iară numele Davir era mai nainte Cetatea Cărților.

12. Și zise Halev: „Cine va lovi Cetatea Cărților și o va lua pre ea, da-i voiui lui pre Asha, fata mea, fămeaie lui”.

Is. Navi 15, 16.

13. Și au luat-o pre ea mainte Gothoniil, feciorul lui Chienez, frate lui Halev, cel mai tânăr decât el, și i-au dat lui Halev pre Ashan, fata lui, fămeaie lui.

14. Și fu când intra ea, și o clăti pre ea Gothoniil ca să ceară de la tatul ei țarină, și cârtia asupra celui de supt jug și striga duple juguitoriu: „La pământul de la răsărit m'ai dat pre mine“.

Is. Navi 15, 18.

15. Și zise ei Halev: „Ce iaste ție?“. Și zise lui Asha: „Dă-m dară mie blagoslovenie, căci la pământul de la răsărit m'ai dat pre mine, și în vei da mie mântuire de apă“. Și i-au dat ei Halev, după inima ei, mântuire celor înalte și mântuire celor smerite.

Jud. 4, 11.

16. Și fiii lui Iovath Chineului, socrului lui Moisi, s'au suit den Cetatea Finicilor cătră fiii Iudei, la pustiu carea iaste de cătră răsărit lui Iuda, la pogorârea Aradu, și au mers și au lăcuit împreună cu norodul.

Num. 24, 21 și 10, 29.

17. Și mearse Iuda cu Semeon, fratele lui, și au lovit pre hananeul ce lăcuia la Sefeth și au proclețit pre ea și au surpat pre ea și au numit numele cetății Surpare.

18. Și au moștenit Iuda pre Gaza și hotarăle ei, și pre Ascalona și hotarul ei, și pre Acaron și hotarul ei, și Azotul și pre împrejurile ei.

19. Și era Domnul cu Iuda, și au moștenit muntele, pentru căci n'au putut să moștenească pre ceia ce lăcuiescu valea, căce Rehav osebiia lor, și cară de hieru la ei.

Is. Navi 17, 16.

20. Și au dat lui Halev Hevronul, în ce chip au grăit Moisi. Și au moștenit de acolo ceale 3 cetăți ale fiilor lui Enac. Și au rădicat de acolo pre cei 3 feciori a lui Enac.

Num. 14, 24.

21. Și pre evuseul, pre cela ce lăcuiaște în Ierusalim, nu l-au rădecat fiii lui Veniamin; și au lăcuit evuseul împreună cu fiii lui Veniamin în Ierusalim până în ziua de astăzi.

Is. Navi 14, 13 și 15, 14.

22. Și s'au suit fiii lui Iosif și ei la Vethil, și Domnul era împreună cu ei.

23. Și au tăbărât casa lui Israil despre Vethil; și numele cetății era mai nainte Luza.

Fac. 28, 19.

24. Și au văzut ceia ce păziia om ieșind den cetate și l-au prinsu pre el și zisără lui: „Arată-ne noao a cetății întrare și vom face cu tine milă“.

25. Și le-au arătat lor întrarea cetății, și au lovit cetatea cu gură de sabie, iară pre om și pre rudenia lui i-au slobozit.

26. Și au mersu omul la pământul Ghethiim și au zidit acolo cetate și au numit numele ei Luza. Acesta e numele ei până în ziua de astăzi.

Is. Navi 16, 2.

27. Și n'au moștenit Manasi pre Vethsan, care iaste a schithilor cetate, nice featele ei, nice pre împrejurile ei, nice pre Ecthanah și pre featele ei,

Is. Navi 17, 12.

28. Nice pre ceia ce lăcuiescu la Dor, nice pre împrejurile ei și featele ei, și pre cei ce lăcuia în Evlam, nice pre împrejurile ei și featele ei,

29. Și pre ceia ce lăcuiescu în Maghiedo, nice pe împrejurile ei și featele ei. Și au început hananeul a lăcui întru pământul acesta.

Is. Navi 16, 10.

30. Și fu când să întări Israil, și puse pre hananeu la bir și, rădicând, nu l-au rădicat pre el.

31. Și Efraim n'au rădicat pre hananeu, pre cela ce lăcuia la Gazer; și au lăcuit hananeul în mijlocul lui, la Gazer, și fu lui de bir.

32. Și Zavolon n'au rădicat pre ceia ce lăcuia în Hedron și pre ceia ce lăcuia la Aman; și au lăcuit hananeul în mijlocul lui și-i fu lui de bir.

33. Și Asir n'au rădicat pre ceia ce lăcuia în Achor, și se făcu lui de bir, și pre ceia ce lăcuia în Dor, și pre ceia ce lăcuia Sidonul, și pre ceia ce lăcuia în Dalaf, și pre Ahaziv, și pre Elva, și pre Afec, și pre Roov.

34. Și au lăcuit Asir în mijlocul hananeului celuia ce lăcuiăște pământul, căce n'au putut să-l rădice pre el.

35. Și Neftalim n'au rădicat pre ceia ce lăcuiescu Vethsamis, nice pre ceia ce lăcuia Vethanah, și au lăcuit Neftalim în mijlocul hananeului celuia ce lăcuiăște pământul. Iară ceia ce lăcuiescu Vethsamis și Vethanah să făcură lui birnici.

36. Și au necăjit amoreul pre fiii lui Dan la munte, căce n'au lăsat pre ei să să pogoară la vale.

37. Și au început amoreul a lăcui în muntele Mirsinonului, unde-s urșii și vulpile, la Mirsinon și la Salavin. Și să îngreue mâna casii lui Iosif pre amoreul și fu lui birnic.

38. Și hotarul amoreului, asupra suirii Acravin, de la Piatră și în sus.

CAP 2

Trândăvia Israiliților, lepădarea de Dumnezeu, pedeapsa și iertarea lor.

1. Și să sui îngerul Domnului de la Galgal la Locul Plângerii și la Vethil și la casa lui Israil, și zise către ei: „Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Am suit pre voi den Eghipet și v’am băgat pre voi la pământul carele am jurat părinților voștri să vă dau voao și ziș: Nu voiui răsiți făgăduința mea ceaea ce e cu voi în veaci;

Fac. 17, 7.

2. Și voi să nu puneți făgăduința cu ceia ce șad la pământul acesta, nice la dumnezăii lor să nu vă închinați, ce cioplitele lor să le sfărâmați și jârtăvnicele lor să le săpați de tot. Și n’ăți ascultat glasul mieu când aceastea ați făcut.

Ieș. 23, 32; Num. 33, 52; A 2 Leage 7, 5, 12, 3; 20, 16.

3. Și eu am zis: Nu voiui adaoge a muta cu lăcașul pre norodul care am zis să-l scoți afară, nu-i voiui rădica pre ei de către fața voastră, și vor fi voao întru supărări și dumnezăii lor vor fi voao întru scandală”.

Num. 33, 55; Is. Navi 23, 13.

4. Și fu după ce grăi îngerul Domnului cuvintele aceastea către toți fiii lui Israil, ș’au rădicat norodul glasul lor și au plâns.

5. Pentru aceaea s’au chemat numele locului aceluia Plânsuri. Și au jârtvuit acolo Domnului.

6. Și au slobozit Iisus norodul și mearseră fiii lui Israil fieștecarele la locul lui, și fieștecarele la moștenirea lui, ca să o moștenească de tot pre ea.

Is. Navi 24, 28-32.

7. Și au slujit norodul Domnului toate zilele lui Iisus, și toate zilele celor mai bătrâni câți ș’au îndălungat zilele după Iisus, câți au conoscut tot faptul Domnului cel mare carele au făcut lui Israil.

Is. Navi 24, 31.

8. Și au murit Iisus, fiiul lui Navi, robul Domnului, fiiu de 110 ani.

Is. Navi 24, 29.

9. Și l-au îngropat pre el în muntele moștenirii lui, la Thamnathares, în muntele Efraim, de către amiază-noapte a muntelui Gaas.

Is. Navi 24, 30.

10. Și toată rudenia aceaea s’au adaos lângă părinții lor; și s’au sculat altă rudă după ei, care n’au conoscut pre Domnul și faptul carele au făcut lui Israil.

Is. Navi 24, 31.

11. Și au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului și au slujit la vaalimi.

12. Și au lăsat pre Domnul și Dumnezeuul părinților lor, pre cea ce i-au scos pre ei den pământul Eghipetului, și au mersu denapoia a dumnezăi striini, de la dumnezăii norodurilor celor după împrejururele lor, și s'au închinat lor și au mâniat pre Domnul.

13. Și l-au lăsat pre El ș'au slujit vaalii și astartelor.

3 Împ. 11, 5.

14. Și s'au mâniat cu mânie Domnul pre Israil și i-au dat pre ei în mâna celor ce pradă și i-au prădat pre ei. Și i-au dat pre ei mâna în vrăjmașilor lor dupre împrejur și n'au mai putut încă a sta împotrivă înaintea feații vrăjmașilor lor. Întru toate carele mergea,

Ps. 43, 13.

15. Și mâna Domnului era întru ei spre reale, în ce chip au grăit Domnul și în ce chip au jurat lor Domnul, și au supărat pre ei foarte.

Preoția 26, 25; A 2 Leage 28, 25.

16. Și au rădecat Domnul judecători, și i-au mântuit pre ei Domnul den mâna celora ce jăfuia pre ei.

17. Și încă judecătorilor lor n'au ascultat, căci au curvit denapoia altor dumnăzăi; și s'au închinat lor și au mâniat pre Domnul; și s'au abătut curând den calea carea au mers părinții lor, ca să asculte poruncile Domnului. N'au făcut așa.

18. Și căci au rădicat Domnul lor judecători, și era Domnul cu judecătoriul, și au mântuit pre ei den mâna vrăjmașilor lor, toate zilele judecătoriului, căci să mângâie Domnul de cătră suspinul lor, de cătră fața celora ce încunjura pre ei și chinuia pre ei.

19. Și fu când muriia judecătoriul, și să întorcea și iarăș strica, mai mult decât părinții lor, ca să meargă denapoia altor dumnezăi, să slujescă lor și să să închine lor; n'au lepădat deprinderile lor de cătră calea lor cea nesâlnecă.

Jud. 3, 12.

20. Și să mânie cu mânie Domnul pre Israil și zise: „Pentru căci câte au lăsat limba aceasta, făgăduința mea carea am poruncit lor și părinților lor, și n'au ascultat glasul mieu,

21. Și eu nu voiu mai adaoge ca să rădic om dentru fața lor, dentru limbile care au lăsat Iisus, fiiul lui Navi, și au lăsat,

Is. Navi 23, 13.

22. Ca să ispitească cu ei pre Israil de vor păzi calea Domnului, să meargă întru ea, în ce chip au păzit părinții lor, au ba“.

23. Și au lăsat Domnul limbile acestea ca să nu le rădice pre eale degrabă, și nu le-au dat pre eale în mâna lui Iisus.

Jud. 3, 1-3.

CAP 3

Gothoniil, Aod și Samegar.

1. Și acestea limbi au lăsat Domnul ca să ispitească cu eale pre Israil, pre toți ceia ce n’au cunoscut războaiele den Hanaan,

2. Fără cât prentu semențiile fiilor Israil, ca să învețe pre ei războiu, ce ceia denaintea lor n’au cunoscut acestea:

3. Ceale cinci oblăduiri a celor streini de neam voievoz și pre tot hananeul și pre sidonii și pre eveu, cela ce lăcuiăște Libanul, de la muntele lui Vaal Ermon până la Lavoemath.

Num. 13, 22; Iezech. 47, 17.

4. Și s’au făcut, ca să ispitească cu ei pre Israil, să cunoască de vor asculta poruncile Domnului, carele au poruncit Domnul părinților lor pren mâna lui Moisi.

5. Și fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul hananeului și heteului și amoreului și ferezeului și eveului, și ghergheseului și evuseului,

6. Și au luat pre featele lor loruș fămei, și featele lor au dat fiilor lor și au slujit dumnezeilor lor.

Ieș. 34, 16.

7. Și au făcut fiii lui Israil răul înaintea Domnului și au uitat pre Domnul Dumnezeu lor, și au slujit valimii și desigurilor.

3 Împ. 14, 15.

8. Și s’au mâniat cu mânie Domnul întru Israil și i-au dat pre ei în mâinile lui Husarsathem, împăratul den Mijlocul-râului Siriei, și au slujit fiii lui Israil lui Husaresathaim, ani lui, ani 8.

9. Și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul. Și au rădicat Domnul mântuitoriu lui Israil și i-au mântuit pre ei, pre Gothoniil, feciorul lui Chenez, fratele lui Halev, cel mai tânăr decât el, și au ascultat pre ei.

10. Și fu preste el Duhul Domnului, și au judecat pre Israil; și au ieșit la războiu cătră Husarsathem. Și au dat Domnul în mâna lui pe Husarsathem,

împăratul Siriei, și s'au întărit mâna lui pre Husarsathaim.

11. Și să potoli pământul ani 40. Și au murit Gothoneil, fiii lui Chienez.

12. Și adaosera fiii lui Israil a face răul înaintea Domnului; și întăria Domnul pre Eglon, împăratul Moav, asupra lui Israil, pentru căci au făcut ei răul înaintea Domnului.

13. Și au strânsu cătră ei pre toți fiii lui Amon și lui Amalic și au mersu și au lovit pre Israil și au moștenit Cetatea Finicilor.

14. Și au slujit fiii lui Israil lui Eglon, împăratului Moav, ani 18.

15. Și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul. Și au rădicat Domnul lor mântuitoriu pre Aod, feciorul lui Ghira, fiiul lui Iemoni, om la amândouă mâinile iscusit. Și au tremis daruri fiii lui Israil pren mâna lui Eglon, împăratului Moav.

Jud. 20, 16.

16. Și au făcutu-ș Aod cuțit cu doao ascuțite, de o palmă lungimea lui, și au încinsu-l pre el supt îmbrăcămintele, la coapsa lui cea dreaptă.

17. Și au mersu și au dus darurile lui Eglon, împăratului Moav. Și Eglon, om iscusit foarte.

18. Și fu după ce săvârși Aod aducând darurile, și scoase afară pre ceia ce rădica darurile.

19. Și Eglon s'au întors de la ceale cioplite de la Galgal, și zise Aod: „Cuvânt am ascuns cătră tine, împărate“. Și zise Eglon cătră el: „Taci!“. Și ieșiră de la el toț ceia ce sta preprejurul lui.

20. Și Aod întră cătră el, și el ședea în foișorul cel de vară al lui, singur de tot. Și zise Aod: „Cuvânt a lui Dumnezeu, mie, cătră tine, împărate“. Și să sculă Eglon den scaun, aproape de el.

21. Și fu îndată ce să sculă el, au întins Aod mâna cea stângă a lui, și au luat cuțitul den sus de coapsa lui cea dreaptă, și-l înfipse pre el în pânțele lui Eglon.

22. Și au vârât și munuchiul după ascuțit și au astupat seul asupra ranii ascuțitului, căci n'au scos cuțitul den pânțele lui. Și ieși Aod la tindă,

23. Și ieși Aod den cei rânduți și au închis ușile cerdacului pre el și au zăvorât. Și el au ieșit.

24. Și slugile lui intrară și văzură; și iată, ușile cerdacului, zăvorâte, și ziseră: „Cândai să nu șază la jețuri, întru depărtarea culcușului?“.

25. Și așteptară, rușinându-se, și iată, nu era cea să deșchiză ușile cerdacului. Și luară cheia și deșchiseră; și iată, domnul lor – căzut pre pământ, mort.

26. Și Aod au scăpat, până să gălceviia ei, și nu era cine să-l ia aminte pre el. Și el au trecut ceale cioplite, și scăpă la Tirotha.

27. Și jucând veni Aod la pământul Israil și au trâmbițat cu buciune în muntele Efraim; și să pogorâră împreună cu el fiii lui Israil de la munte, și el – înaintea lor.

28. Și zise cătră ei: „Pogorâți-vă denapoia mea, căci au dat Domnul Dumnezeu nostru pre vrăjmașii noștri, pre Moav, întru mâna noastră“. Și s’au pogorât denapoia lui și au apucat trecătorile Iordanului ale Moavului și n’au lăsat om să treacă.

29. Și au lovit pre Moav în ziua aceea ca vro 10000 de oameni, pre toți războinicii carii era întru ei și pre tot omul puterii; și n’au scăpat dentru ei om.

30. Și s’au înfrânt Moav în ziua aceea supt mâna lui Iștail, și s’au potolit pământul 80 de ani, și i-au judecat pre ei Aod, până unde au murit.

31. Și după el s’au sculat Samegar, feciorul lui Anath, și au lovit pre cei streini den neam, ca vro 600 de oameni, cu piciorul plugului boilor; și au mântuit și el pre Israil.

Jud. 5, 6; 10, 11.

CAP 4

Devora, Varac și Iail.

1. Și au adaos fiii lui Israil să facă răul înaintea Domnului. Și Aod au murit.

2. Și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Iavin, împăratului Hanaan, carele au împărătit la Asor. Și boiarinul puterii lui, Sisara; și el lăcuia la Arisohtul Limbilor.

1 Împ. 12, 9.

3. Și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul, căci 900 de cară de fier era la el; și acesta chinui pre Israil desăvârșit 20 de ani.

4. Și Devora, fămeaie prorociță, fămeaie Lafidoth, aceasta judeca pre Israil întru vremea aceea.

5. Și ca șădea supt finicul Devora, întru mijlocul Rama și întru mijlocul Vethil, întru muntele lui Efraim; și să suia cătră ea fiii lui Israil acolo, a se judeca.

6. Și au trimis Devora și au chemat pre Varac, feciorul lui Aveneem de la Cadis Neftalim, și au zis cătră el: „N’au poruncit ție Domnul Dumnezăul lui Israil, ție? Și vei merge la muntele Thavor și vei lua împreună cu tine 10 mii de oameni dentru fiii lui Neftalim și dentru fiii lui Zavulon.

Evrei 11, 32.

7. Și voi aduce cătră tine la pâ râul Chison pre Sisara, boiarenul puterii lui Iavin și carăle lui și mulțimea lui și-l voi da pre el întru mâna ta“.

8. Și zise cătră ea Varac: „De vei merge împreună cu mine, voi merge; iară să nu vei merge cu mine, nu voi merge, căci nu știu ziua întru carea direptează Domnul pre înțgerul cu mine“.

9. Și zise cătră el Devora: „Mergând voi merge cu tine; însă să știi căci nu a fi izbânda pre calea carea tu mergi, căci în mână de muiare va da Domnul pre Sisara“. Și să sculă Devora și mearse împreună cu Varac de la Cadis.

10. Și au poruncit Varac lui Zavulon și lui Neftalim la Chedes și s’au suit denapoia lui 10000 de oameni; și s’au suit Devora împreună cu el.

11. Și cei aproape de Chineu s’au osebit de la Chena și de la feciorii lui Iovac, cumnatul lui Moisi, ș’au întins cortul lui până la stejarul Celor ce Odihnesc, carele iaste alătura cu Chedes.

Num. 10, 29.

12. Și să spuse Sisarii cum s’au suit Varac, feciorul lui Avineem, la muntele Thavor.

13. Și au chemat Sisara toate carăle lui, 900 cară de hier, și tot norodul carele era cu el, de la Aresoth al Limbilor, la pâ râul lui Chison.

14. Și zise Devora cătră Varac: „Scoală-te, căci aceasta iaste ziua întru carea au dat Domnul pre Sisara în mâna ta; căci Domnul – înaintea ta“. Și să pogorî Varac den muntele lui Thavor și 10 mii de oameni – denapoia lui.

15. Și spământă Domnul pre Sisara, și toate carăle lui și toată tabăra lui, în gură de sabie înaintea lui Varac; și să pogorî Sisara de asupra carului lui și au fugit cu picioarele lui.

Psalms 82, 10.

16. Și Varac – gonind denapoia carălor lui și denapoia taberii, până la Dumbrava Limbilor; și căzu toată tabăra lui Sisara întru gură de sabie, nu au rămas până întru unul.

17. Și Sisara să abātu cu picioarele lui la un cort a lui Iail, muiarea lui Haver, a Chineului; căci pace – întru mijlocul lui Iavin, împăratul lui Asoru, și întru mijlocul casii lui Haver Chineului.

18. Și ieși Iail întru timpinarea Sisarii și-i zise lui: „Abate-te, domnul meu, răsuflă cătră mine, nu te teame“. Și să abătu cătră ea la cort și l-au acoperit pre el cu cojocul ei.

19. Și zise Sisara cătră ea: „Adapă-mă dară cu puțința apă, căci am însetat“. Și au deschis foalele laptelui și l-au adăpat pre el și au acoperit obrazul lui.

20. Și zise cătră ea Sisara: „Stăi dară în ușa cortului, și va fi de va intra neștine cătră tine și te va întreba și va zice ție: ‘Iaste aici om?’, și vei grăi: ‘Nu iaste’“.

21. Și luo Iail, fămeaia lui Haver, țarușul cortului și puse maiul mâna ei și întră cătră el încet și au lovit țarușul întru falca lui și-l petrecu în pământ. Și el să scutură și-i ieși sufletul și muri.

22. Și iată, Varac, gonind pre Sisara, și ieși Iail întru timpinarea lui și zise cătră el: „Ia vino, și-ț voi arăta pre om pre carele tu cerci“. Și întră cătră ea și, iată, Sisara, aruncat mort, și țarușul, întru tâmpla lui.

23. Și au smerit Dumnezău pre Iavin, împăratul lui Hanaan, întru ziua aceea, înaintea fiilor lui Israil.

24. Și mergea mâna fiilor lui Israil mergând și întărindu-se pre Acvin, împăratul lui Hanaan, până unde l-au surpat pre el.

CAP 5

Cântarea Devorei și a lui Varac.

1. Și cântă Devora și Varac, feciorul lui Aviniem, întru ziua aceea și zise:

2. „Când au stăpânit domni întru Israil – întru vrearea norodului; blagosloviți pre Domnul.

3. Ascultați, împărați, și băgați în urechi, voivozi! Eu Domnului voi peveți și voi cânta Dumnezeului lui Israil:

Ieș. 15, 1.

4. Doamne, întru ieșirea ta den Siir, când te rădicai tu den țarina lui Edom, pământul s’au clătit și ceriul s’au turburat, și norii au picat apă.

Ps. 67, 8, 9.

5. Munții s’au clătit de cătră fața a Domnului Eloî; aceasta Sina – de cătră fața Domnului Dumnezăului Israil.

Ieș. 19, 18.

6. Întru zilele lui Samegar, fiu lui Anath, în zilele lui Iail, au lipsit împărați și au mers cărări, au mers căi strâmbe.

7. Lipsit-au cei putearnici a lu Israil, lipsit-au până unde s'au sculat Devora, până unde s'au sculat maică în Israil.

8. Aleaseră, ca pâinea de orzu, dumnezăi deșărți. Atuncea s'au bătut cetăți boierești, acoperire a fecioarelor ce-s cu sulițe; de se va ivi și sulițe, în 40 de mii întru Israil.

1 Împ. 13, 19, 22.

9. Inema mea – la ceale orânduite ale lui Israil. Silnicii norodului, blagosloviți pre Domnul!

10. Încălecând pre asini la amiazăzi, și pre năsilii șazând la judecată, și mergând la calea sfeatnicelor, grăiți

Jud. 10, 4.

11. Glasul celor ce răsună întru mijlocul celor ce să veselesc! Acolo vor da dreptatea Domnului, dreptăți întăreaște întru Israil. Atuncea s'au pogorât la cetățile lui norodul Domnului.

12. Scoală-te, scoală-te, Devoro; scoală, scoală, grăiaște cu cântare. Scoală-te, Varac, și întăreaște, Devoro, pre Varac. Și robeaște robimea ta, fiiul lui Avineem.

13. Atuncea s'au mărit putearea lui norodul Domnului. Doamne, smerește mie pre cei mai vârtoși decât mine.

14. Norodul lui Efraim încă i-au certat pre ei în vale; frate-tău, Veniamin, – întru noroadele tale. De la mine, Mahir, s'au pogorât cercând, și de la Zavulon, având puteare întru toiagul povestirei cărturariului.

15. Și nacealnici – întru Isahar, cu Devora și Varac, așa Varac în vale au trimis pedestrii lui la vale. La împărțeala lui Ruvin – multe cercetări ale inemii.

16. Pentru căci șazi mie întru mijlocul mosfethamilor? Ca să ascuți şuierăturile celor ce să scoală ca să vie la ale lui Ruvin – mari cercetări ale inemii!

17. Galaad decindea de Iordan au întins corturile. Și Dan, pentru căci prișleșiș la vase? Asir au preșleșit lângă marginea mării și pre la ieșirile lui au întinsu corturi.

18. Zavolon – norod ponosluind sufletului la moarte, și Neftalim – la înălțimile țarinii.

19. Venit-au la el împărați și s'au rânduie. Atuncea au dat războiu împărații lui Hanaan, la Thanaah, la apa Magghedo; lăcomia argintului n'au

luat.

20. Den ceriu s'au rânduie stealele, den rânduiala lor s'au rânduie cu Sisara.

Is. Navi 10, 11; 1 Împ. 7, 10.

21. Pâraiele Chison i-au scos pre ei, pâraiele Cadimin, pâraiele Chison. Călca-va de tot pre el sufletul meu cel tare!

3 Împ. 18, 40.

22. Atuncea s'au tăiat vinele călcâilor cailor și va netezi pre ei călcâiul meu, sudălmile întristării lor.

23. 'Blestemați pre Mazor –zise îngerul Domnului– cu blestem să blestemați pre cea ce lăcuiescu pre ea, căci n'au venit la ajutorul Domnului, ajutoriu – Domnul, întru războinici'.

24. Blagoslovească den muieri Iail, muiarea lui Ahver, a Chineului, dentru muieri întru cortu să să blagoslovească.

25. Apă cerșu ei și lapte i-au dat lui întru leghen, domnilor aduse unt.

26. Mâna ei cea stânga la țiruș au întinsu, și direapta ei ca desăvârșit să surpe la tăieri osteniților; și tăia pre Sisara, au răzbit tâmpla lui, au răzbit capul lui și au lovit.

27. Întru mijlocul picioarelor ei, îngreuindu-se, au căzut; și au adormit întru mijlocul fluierilor ei, întru care s'au plecat; în ce chip s'au închis, acolo au căzut ticăloșaste.

28. Pren fereastră să pleca maica Sisarii, pren mrejuiri: 'Pentru căci au întârziat carul lui a veni? Pentru căci au zăbăvit urmele carălor lui?'

29. Înțeleaptele jupuneaselor ei au răspuns cătră ea, și ea-ș răspundea cuvintele ei la dânsa:

30. 'Nu-l vor afla pre el împărțind prăzi, împrietenind cu prietenii la capul omului silnic; prăzile văpsealelor Sisarii, prăzile văpsealelor a împistririi, văpseală a împistritorilor, aceastea, grumazelor lui prăzi'.

31. Așa să piară toți vrăjmașii tăi, Doamne! Și cei ce-l iubăscu pre el, în ce chip răsăritul soarelui întru putearea lui!''.

32. Și odihni pământul patruzeci de ani.

CAP 6

Ghedeon.

1. Și făcură fiii lui Israil rău înaintea Domnului și au dat pre ei Domnul în mâna lui Madiam șapte ani.

2. Și să întări mâna lui Madiam pre Israil și au făcut fiii lui Israil, de cătră fața lui Madiam, stânele în munți și în peșteri și în țării.

3. Și fu când sămăna om israiltean, și se suia Madiam, și Amalic, și fiii răsăriturilor, și să suia preste el.

4. Și să tăbăraia asupra lor și strica fătăciunile pământului până a veni la Gaza; și nu rămânea stare de viață întru Israil, și turmă, și vițel, și măgariu.

5. Căci și ei și dobitoacele lor să suia și corturile lor purta, și venia ca lăcusta în mulțime, și lor și cămilelor lor nu era număr, și mergea la pământul lui Israil, ca să-l strice pre el.

6. Și săraci Israilul foarte de cătră fața lui Madiam

7. Și fiii lui Israil cătră Domnul au strigat; și fu când au strâgat fiii lui Israil cătră Domnul pentru Madiam,

8. Și au trimis Domnul om proroc cătră fiii lui Israil și zise lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: ‘Eu sânt Cela ce v’am suit pre voi de la Eghiptet și v’am scos pre voi den casa robimei și v’am scos pre voi den mâna Eghiptetului

9. Și den mâna tuturor celora ce vă chinuia pre voi; și i-am scos pre ei de cătră fața voastră și am dat voao pământul lor’.

10. Și am zis voao: ‘Eu sânt Domnul Dumnezeu vostru; să nu vă teameți de dumnezeii amoreului, întru carei voi lăcuiți întru pământul lor. Și n’at ascultat glasul meu’“.

4 Împ. 17, 38.

11. Și au venit îngerul Domnului și au șăzut supt stăjarul ce era în Efra, cel al lui Ioas, tatăl lui Ezri; și Ghedeon, feciorul lui, bătea grâu în teascu, ca să fugă de cătră fața lui Madiam.

12. Și se ivi lui îngerul Domnului și zise cătră el: „Domnul cu tine, tare cu puteare“.

13. Și zise cătră el Ghedeon: „Întru mine, Domnul meu și, de iaste Domnul cu noi, și pentru căci ne-au aflat pre noi toate realele acestea? Și unde sânt toate minunile lui, câte au povestit noao părinții noștri, zicând: ‘Au nu den Eghiptet ne-au scos pre noi Domnul?’ Și acum ne-au lepădat pre noi Domnul și ne-au dat pre noi în mâna lui Madiam!’“.

Ps. 43, 2.

14. Și căută cătră el îngerul Domnului și zise lui: „Pasă cu putearea ta aceasta și vei mântui pre Israil den mâna lui Madiam, și, iată, te-am trimis

pre tine“.

15. Și zise cătră el Ghedeon: „Întru mine, Doamne, cu cine voiui mântui pre Israil? Iată, mia mea, mai smerită întru Manasi, și eu sânt mai mic întru casa tătâne-mieu“. Și zise cătră el Domnul că:

16. „Voiu fi împreună cu tine și vei lovi pre Madiam ca pre un om“.

17. Și zise cătră el Ghedeon: „Și de-am aflat har întru ochii tăi, și să-m faci semnu căci tu grăiești cu mine:

18. Să nu te depărtezi dară de aici, până voiui veni eu la tine și voiui aduce jârtva mea și voiui pune înaintea ta“. Și zise: „Eu sânt, voiui șădea până te vei întoarce tu“.

19. Și Ghedeon mearse și făcu un ied de capre și ifă de făină, azime; și cărnurile le-au pus pre coșniță și zama într’o oală au turnat și scoase cătră el supt copaci și se închină.

20. Și zise cătră el îngerul Domnului: „Ia cărnurile și pâinile ceale azimite și pune la piatra aceea, și zama o toarnă“.

21. Și au făcut așa. Și au întins îngerul Domnului marginea toiagului cel den mâna lui și au atins de cărnuri și de azime; și s’au ațâțat foc den piatră și au mâncat cărnurile și azimele. Și îngerul Domnului s’au dus dentru ochii lui.

22. Și văzu Ghedeon că îngerul Domnului iaste, și zise Ghedeon: „Vai mie, Doamne, Doamne, că am văzut pre îngerul Domnului, față cătră față“.

Fac. 16, 13.

23. Și zise lui Domnul: „Pace ție; nu te teame, că nu vei muri“.

24. Și zidi acolo Ghedeon jârtăvnic Domnului și au numit pre el Pace a Domnului, până în ziua aceasta încă fiind el la Efratha, tatul lui Ezri.

25. Și să făcu întru noaptea aceea, și zise lui Domnul: „Ia vițelul cel hrănit al tătâne-tău și vițelul al doilea, cel de 7 ani, și vei surpa jârtăvnicul lui Vaal, carele iaste al tătâne-tău, și desimea cea de preste el să o tai.

26. Și vei zidi jârtăvnicul Domnului Dumnezeului tău, celuia ce s’au ivit ție pre vârful lui Manoz muntele; întru rânduială, și vei lua vițelul al doilea și vei aduce ardere-de-tot cu leamnele desişului care vei tăia“.

27. Și au luat Ghedeon 10 oameni den robii lui și au făcut în ce chip au grăit cătră el Domnul. Și fu după ce se temu de casa tătâne-său și de oamenii cetății ca să nu facă ziua, și au făcut noaptea.

28. Și să mânecară oamenii cetății demeneța, și, iată, săpat jârtăvnicul lui Vaal și desimea de preste el, tăiată, și vițelul cel hrănit, adus la ardere-de-tot, preste jârtăvnicul cel zidit.

29. Și zise om cătră aproapele său: „Cine au făcut lucrul acesta?“. Și cerca și cerceta și ziseră că Ghedeon, feciorul lui Ioas, au făcut lucrul acesta.

30. Și au zis oamenii cetății cătră Ioas: „Scoate afară pre feciorul tău și să moară, căci au săpat de tot jârtăvnicul lui Vaal și căci au tăiat desişul ce era preste el“.

31. Și zise Ioas cătră oamenii ceia ce să sculase asupra lui: „Au doară voi judecați acum pentru Vaal? Au voi veți mântui pre el? Carele au izbândit lui să moară până demenează; de iaste el dumnezău, va izbândi pre sine, când au săpat de tot jârtăvnicul lui“.

32. Și numi pre el, întru ziua aceea, Ierovaal, zicând: „Judecata a lui Vaal“, căci au săpat de tot jârtăvnicul lui.

33. Și tot Madiamul și Amalic și fiii răsăritului s’au adunat într’un loc și au trecut și au tăbărât în valea lui Iesrael.

34. Și Duhul lui Dumnezeu au întărit pre Ghedeon și au trâmbițat cu cornul și au strigat Aviazer denapoia lui.

Jud. 11, 29.

35. Și poslușnici au trimis la tot Manasi și au strigat și el denapoia lui; și poslușnici au trimis la Asir și la Zavolon și la Neftalim, și să suiră întru timpinarea lui.

36. Și zise Ghedeon cătră Dumnezeu: „De vei mântui cu mâna a mea pre Israil în ce chip ai grăit,

37. Iată, eu pui val de lână pre arie și, de se va face roaua pre val singur, și preste tot pământul uscăciune, și voi conoaște că vei mântui pren mâna mea pre Israil, în ce chip ai grăit“.

38. Și făcu așa și să mănică Ghedeon dimineața și stoarse valul și curse roao den val un leghin plin de apă.

39. Și zise Ghedeon cătră Dumnezeu: „Să nu se scârbească mânia ta întru mine, și voi grăi încă o dată; și voi ispiti încă o dată cu valul; și să să facă uscăciune pre val singur, iară preste tot pământul să să facă roao“.

Fac. 18, 32.

40. Și au făcut Domnul așa întru noaptea aceea; și s’au făcut uscăciune pre val singur, iară preste tot pământul s’au făcut roao.

CAP 7

Ghedeon biruiaște pre Madianiți.

1. Și au mânecat Ierovaal – acesta iaste Ghedeon –, și tot norodul ce era cu el, și s’au tăbărât la izvorul lui Ared, și tabăra lui Madiam și a lui Amalic era lui de cătră miazănoapte, la muntele lui Mose, Gavaath-Amore, celuia den vale.

2. Și zise Domnul cătră Ghedeon: „Mult e norodul care e cu tine, ca să nu dau pre Madiam întru mâinele lor, pentru ca să nu să laude Israil pre mine, zicând: ‘Mâna a mea m’au mântuit’“.

A 2 Leage 20, 3, 8; 1 Mac. 3, 56.

3. Și zise Domnul cătră el: „Grăiaște dară în urechile norodului, zicând: ‘Cine e cel ce să sparie și fricos? Întoarcă-să!’“.

Și s’au pornit den muntele lui Galaad și s’au întors de la norod 22000 și 10000 au rămas.

4. Și zise Domnul cătră Ghedeon: „Încă norodul mult iaste, pogoară-i pre ei la apă și voiui ispitii pre dânșii ție acolo; și va fi pre carele voiui zice cătră tine: ‘Acela va merge împreună cu tine’, acela va merge cu tine; și tot carele voiui zice că nu va merge cu tine, și acela nu va merge cu tine“.

5. Și au pogorât norodul la apă și zise Domnul cătră Ghedeon: „Tot cela ce va limpi cu limba a lui dentru apă, în ce chip ar limpi câinele, să-l pui pre el deosebi; și tot cela ce va îngenunchea pre genunchele lui să bea, să-l osebești pre el deosebi“.

Ps. 109, 7.

6. Și fu numărul celor ce au limpit cu mâna lor, cu limba lor, 300 de oameni; și tot norodul ce au rămas s’au plecat pre genunchele lor ca să bea apă.

7. Și zise Domnul cătră Ghedeon: „Întru cei 300 de oameni ce au limpit voiui mântui pre voi și voiui da pre Madiam în mâna a ta; și tot norodul alearge om cineș la locul lui“.

8. Și au luat bucatele norodului întru mâna lor și buciunele lor; și pre tot omul Israil au trimes om la lăcașul lui, iară pre cei 300 de oameni i-au oprit. Iară tabăra lui Madiam era acolo, dedesupt, în vale.

9. Și fu întru noaptea aceea, și zise cătră el Domnul: „Scoală și te pogoară curând de aicea la tabără, căci am datu-o pre ea în mâna ta.

10. Iară de te temi tu a te pogorî, pogoară-te tu și copilașul tău, Fara, la tabără.

11. Și vei auzi ce vor grăi; și după aceea se vor întări mâinile tale și te vei pogorî în tabără“. Și s’au pogorât el și Fara, copilașul lui, la o parte a celor cincizeci ce era în tabără.

12. Și Madiam și Amalic și toți fiii răsăriturilor să tăbărase în vale ca lăcusta multime; și la cămilele lor nu era număr, ce era ca năsipul cel den marginea mării în multime.

13. Și întră Ghedeon și, iată, om povestii aproapei lui vis și zise: „Iată, am visat vis și, iată, turte de pâine de orz tăvălindu-să întru tabăra lui Madiam și au venit până la cortul lui Madiam și au lovit pre el și au căzut și au surpat pre el și au căzut cortul“.

14. Și răspunse aproapele lui și zise: „Nu iaste acesta, ce numai sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, omului lui Israil; au dat Dumnezeu în mâna lui pre Madiam și toată tabăra“.

15. Și fu după ce auzi Ghedeon povestea visului și asămănarea lui, și să închină Domnului și să întoarse la tabăra lui Israil și zise: „Sculați-vă, căci au dat Domnul tabăra lui Madiam în mâinile voastre“.

16. Și au împărțit pre cei 300 de oameni în trei părți și au dat cornuri în mâinile tuturor și donițe deșarte și făclii în mijlocul donițelor

17. Și zise către ei: „De mine veți vedea, și așa să faceți; și iată, eu mergu întru mijlocul taberei, și va fi în ce chip voi face așa veți face.

18. Și voi trâmbița cu bucinul eu și toți cei cu mine, și veți trâmbița cu cornurile și voi – pre împrejurul a toată tabăra, și veți grăi: ‘Sabia Domnului și lui Ghedeon!’“.

19. Și întră Ghedeon și cea 100 de oameni ce era cu el într’o parte de tabără, începându-se straja cea den mijlocu; însă cu sculare au sculat pre ceia ce străjuia și au bucinat cu buciunele și au scuturat donițele ceale den mâinile lor.

20. Și au bucinat ceale trei părți cu buciunele, și au sfărâmat donițele, și au luat în mâna lor cea stângă făcliile și în mâna cea dreaptă a lor buciunele a trâmbița, și au strigat: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“.

21. Și au stăut cineș după sine împrejurul taberei și au alergat toată tabăra și au dat semnu și au fugit.

22. Și au trâmbițat ceale 300 de buciune și au pus Domnul sabia omului întru aproapele lui și întru toată tabăra; și au fugit tabăra până la Vithaseta și au strânsu până la marginea lui Avel-Maula și la Taved.

1 Împ. 14, 20; 2 Paral. 20, 23.

23. Și au strigat om israiltean den Neftalim și den Asir și den tot Manasi și au gonit denapoia lui Madiam.

24. Și poslușnici au trimis Ghedeon întru tot muntele lui Efraim, zicând: „Pogorâți-vă întru tâmpinarea lui Madiam și apucați lor apa, până la

Vethvera și Iordanul“. Și au strigat tot omul lui Efraim și au apucat apa până la Vethvera și Iordanul.

Ioan 1, 28.

25. Și au prinsu pre cei doi boiarenii a lui Madiam, pre Oriv și pre Ziv, și au omorât pre Oriv la Surorev și pre Ziv l-au omorât la Ieachevziv, și au gonit pre Madiam. Și capul lui Oriv și lui Ziv au adus cătră Ghedeon, de decindea de Iordan.

Psalms 82, 12.

CAP 8

Urmărirea Madianiților și învingerea lor.

1. Și ziseră cătră Ghedeon om Efraim: „Ce cuvântul acesta ai făcut noao, ca să nu ne chemi pre noi când ieșiai a te rânduî întru Madiam?“ Și să judeca cu el tare.

Jud. 12, 1.

2. Și zise cătră ei: „Ce am făcut acum în ce chip voi? Nu iaste mai bun greșul lui Efraim decât culesul lui Aviezeru?

3. Întru mâna voastră au dat Domnul pre boiarii lui Madiam, pre Oriv și pre Ziv. Și ce am putut face precum voi?“. Atuncea au potolit duhul lor de la el, grăind el cuvântul acesta.

4. Și au mersu Ghedeon la Iordan și au trecut el și cei 300 de oameni ce era cu el, cu pușinel suflet și flămânzi.

5. Și zise la oamenii lor den Sochoth: „Daț dară pâini întru hrană norodului acestuia ce iaste cu mine, că sânt fiămânzi, iară eu gonescu denapoia lui Zevee și Salmana, împăraților Madiamului“.

6. Și ziseră boiarii lui Sochoth: „Au doara mâna lui Zevee și lui Salmana iaste acum în mâna ta, ca să dăm oștii tale pâine?“.

7. Și zise Ghedeon: „Nu așa! Când va da Domnul pre Zevee și pre Salmana întru mâna mea, și eu voi scărpină trupurile voastre cu spinii pustiiului, și cu ciuline“.

8. Și să sui de acolo la Fanuil și au grăit cătră ei iară într'acestaș chip; și au răspuns lui oamenii Fanoil în ce chip i-au răspuns lui oamenii den Sochoth.

9. Și zise Ghedeon oamenilor lui Fanuil, zicând: „Întorcându-mă cu pace, voi săpa turnul acesta“.

10. Și Zevee și Salmana, la Carcar, și tabăra lor împreună cu ei, ca vro 15000, toți ceia ce au rămas întru toată tabăra fiilor răsăritului; și ceia ce au căzut au fost 120 de mii de oameni cu sabiile zmulte.

11. Și să sui Ghedeon drumul celora ce lăcuiescu întru corturi de la răsăritul Naviei și den preajma Navii și au lovit tabăra, iară tabăra era nădejduind.

12. Și fugi Zevee și Salmana și au gonit denapoia lor și au oprit pre cei 2 împărați ai lui Madiam, pre Zevee și pre Salmana, și toată tabăra lor au turburat.

13. Și s’au întorsu Ghedeon, feciorul lui Ioas, de la războiu de la suirea lui Ares.

14. Și au prins copilaș dentru oamenii de Sochoth, și au întrebat pre el și au scris cătră el pre boiarii Sochothului și pre bătrânii lui, 77 de oameni.

15. Și au mers Ghedeon cătră boiarii Sochothului și au zis lor: „Iată Zevee și Salmana, pentru carii m’ați ocărât, zicând: ‘Au mâna lui Zevee și a lui Salmana iaste acum întru mâna ta, ca să dea oamenilor tăi, celor ce leșină, pâine?’“.

16. Și au luat pre boiarii și pre cei bătrâni ai cetății și i-au rojdit pre ei cu spinii pustiiului și cu ciulini, și au rojdit cu ei pre oamenii Sochothului.

17. Și turnul lui Faniil l-au săpat și au omorât pre oamenii cetății.

18. Și au zis cătră Zevee și Salmana: „Unde sânt oamenii carii aț ucis la Thavor?“. Și ziseră: „În ce chip ești tu, așa și ei; cela ce samăna ție samăna lor, ca chipul fiilor împăratului“.

19. Și zise Ghedeon: „Frații miei și feciorii maicii mele sânt“. Și să jură lor: „Viu iaste Domnul, de i-ați fi cruțat vii, nu v’aș fi ucis pre voi“.

20. Și zise lui Iether, celui dentâiu născut a lui: „Sculându-te, omoară pre ei“. Și n’au zmult copilul lui sabia lui, că s’au spăriat, căci mai tânăr era.

21. Și zise Zevee și Salmana: „Scoală-te dară tu și ne timpină noao, căci ca unui om putearea lui“. Și să sculă Ghedeon și ucisă pre Zevee și pre Salmana și luo spogârnicialele ceale ce era în grumazu cămilelor lor.

22. Și zise om israiltean cătră Ghedeon: „Domnește noao și tu și fiii tăi și fiiul feciorului tău, căci tu ne-ai mântuit pre noi den mâna lui Madiam“.

23. Și zise cătră ei Ghedeon: „Nu voiu domni eu voao și nu va domni fiiul meu voao, Domnul va domni voao“.

1 Împ. 8, 7.

24. Și zise cătră ei Ghedeon: „Ceare-voiu de la voi cearere și-m dea mie om cercel dentru prăzile lui“, căce cercei de aur era la ei, căci era ismailteni.

Fac. 37, 25.

25. Și ziseră: „Dând vom da“. Și-ș întinse haina sa și au aruncat omu acolo cercei dentru prăzile lui.

26. Și s’au făcut trasul cerceilor de aur, căroră au cerșut, sicli 1000 și 700 de aur, afară den rathuri și den lanțuri întru foth și îmbrăcămînților celor mohorâte ce era pre împărații Madiamului și afară den lanțurile cealea ce era întru grumazii cămilelor lor.

27. Și făcu aceasta Ghedeon întru efud și au pus pre el întru cetatea lui Efrath și au curvit tot Israilul denapoia lui, acolo, și să făcu lui Ghedeon și casii lui întru dodeială.

28. Și se înfrînsă Madiam înaintea fiilor Israil și n’au mai adaos a rădicarea capul lor. Și au odihnit pămîntul 40 de ani întru zilele lui Ghedeon.

29. Și au mers Ierovaal, fiiul lui Ioas, și au lăcuit întru casa lui.

30. Și lui Ghedeon era fii 70 ieșind den coapsele lui, căce muieri multe era la el.

Jud. 9, 5.

31. Și țitoarea lui ceaea de la Sichima i-au născut lui și încă și ea fecioru și i-au pus numele Avimeleh.

32. Și au murit Ghedeon, feciorul lui Ioas, întru bătrîneate bune și s’au ingropat întru grobnița lui Ioas, tatăl lui, la Efratha, tatăl lui Ezri.

33. Și fu după ce muri Ghedeon, și să întoarsără fiii lui Israil și au curvit denapoia vaalimilor și au pus lor lui Vaal Verith făgăduință ca să fie lor el întru dumnezău.

Jud. 9, 4, 46.

34. Și nu ș’au adus aminte fiii lui Israil de Domnul Dumnezăul lor, celuia ce au mîntuit pre ei den mîna a tuturor vrăjmașilor lor de pe împrejur.

35. Și n’au făcut milă cu casa lui Ierovaal – acesta iaste Ghedeon –, după toată bunătatea carea au făcut cu Israil.

CAP 9

Avimeleh.

1. Și mearse Avimeleh, feciorul lui Ierovaal, la Sichima, cătră frații maicii lui, și au grăit cătră ei și cătră toată rudenia casii tatului maicii lui, zicând:

2. „Grăiți dară întru urechile tuturor oamenilor sichimeanilor, care iaste mai bun voao: a stăpâni voao 70 de oameni, toți feciorii lui Ierovaal, au să domnească voao un om? Și vă aduceți aminte că osul vostru și trupul vostru sânt eu“.

Fac. 29, 14; 2 Împ. 19, 13.

3. Și au grăit pentru el frații maicii lui întru urechile a tuturor oamenilor sichimeanilor toate cuvintele acestea și s’au plecat inema lor denapoia lui Avimeleh, căce au zis: „Fratele nostru iaste“.

4. Și au dat lui 70 de arginți den casa lui Vaal Verith, a făgăduinții, și au năimit cu ei Avimeleh oameni deșărți și spământoși și au mersu denapoia lui.

1 Împ. 22, 2.

5. Și au intrat în casa tatului lui, la Efratha, și au ucis pre frații lui, pre feciorii lui Ierovaal, 70 de oameni, pre o piatră; și au rămas Ioatham, feciorul lui Ierovaal, cel mai tânăr, căce s’au ascunsu.

Jud. 8, 30.

6. Și s’au adunat toți oamenii sichimeanilor și toată casa lui Maalo și au mersu și au împărățit pre Avimeleh împărat înaintea stăjariului sfatului, cel de la Sichima.

Is. Navi 24, 26.

7. Și să spuse lui Ioatham și mearse și stătu în vârful muntelui lui Garizin și-ș rădică glasul lui și plânse și le zise lor: „Ascultați-mă, oamenii sichimeanilor, și va asculta pre voi Dumnezeu“.

8. Mergând au mersu leamnele ca să ungă preste eale împărat și au zis maslinului: ‘Împărățește preste noi’.

4 Împ. 14, 9.

9. Și zise lor maslinul: ‘Lăsând grăsimea mea, carea întru mine au slăvit Dumnezeu și oamenii, să mergu să domnescu leamnilor?’

Ps. 103, 17.

10. Și ziseră leamnele zmochinului: ‘Vino de împărățește preste noi’.

11. Și zise lor zmochinul: ‘Lăsând dulceața mea și roada mea cea bună, să mergu să domnescu leamnelor?’

12. Și ziseră leamnele viei: ‘Vino de împărățește preste noi’.

13. Și zise lor via: ‘Lăsând vinul mieu, veselia lui Dumnezeu și a oamenilor, să mergu să domnescu leamnelor?’

14. Și au zis toate leamnele cătră măracine: ‘Vino de împărățește preste noi’.

15. Și zise mă răcinele cătră leamne: ‘De cu adevărat mă ungeți pre mine voi a împărăți preste voi, veniți de vă nădejduiți întru acoperirea mea; și, de nu, va ieși foc den mă răcini și va mânca chedrii Livanului’.

16. Și acum, de aț făcut cu adevăre și cu săvârșăre, și aț împărățat pre Avemaleh, și de aț făcut bine cu Ierovaal și cu casa lui, și de aț făcut după răsplătirea mâniei lui?

17. În ce chip au dat războiu tatăl mieu pentru voi, și au aruncat sufletul lui den preajmă și v’au mântuit pre voi den mâna lui Madiam,

18. Și voi v’at sculat preste casa tătâne-meu astăzi și aț ucis pre feciorii lui, 70 de bărbați, pre o piatră, și aț împărățit pre Avimeleh, feciorul slujnecei lui, preste oamenii sechimenilor, căci fratele vostru iaste.

19. Și, de aț făcut cu adevăr și cu săvârșire cu Ierovaal și cu casa lui întru aceasta zi, să vă blagosloviți voi și să vă veseliți întru Avimeleh, și să vă veselească și încă și el întru voi.

20. Iară de nu, să iasă foc dentru Avimeleh și să mănânce de tot pre oamenii sichimenilor și pre casa lui Maalo și să iasă foc dentru oamenii sichimilor și den casa lui Maalo și să mănânce de tot pre Avimeleh“.

21. Și au fugit Ioatham și s’au dat în laturi și au mers la Vira și au lăcuit acolo de cătră fața lui Avimeleh, fratele lui.

22. Și au domnit Avimeleh preste Israil trei ani.

23. Și au tremis Dumnezeu duh rău întru mijlocul lui Avimeleh și întru mijlocul oamenilor sichimilor.

24. Și au viclenit oamenii Sichimului întru casa lui Avimeleh, ca să aducă strâmbătatea celor 70 de fiii ai lui Ierovaal și sângele lor să-l puie pre Avimeleh, fratele lor, carele au ucis pre ei, și preste oamenii sichimilor, căci au întărit mâinile lui ca să ucigă pre frații lui.

25. Și au pus lui oamenii Sichimului paznici într’ascunsu, pren capetele munților, și apuca pre toți pre ceia ce mergea la ei în cale; și să spuse lui Avimeleh.

26. Și veni Gaal, feciorul lui Aved, și frații lui, și au trecut la Sichima.

27. Și au nădejduit pre el oamenii Sichimului și au ieșit la țarină și au cules viile lor și au călcat și au făcut danțuri și au ieșit la casa dumnezeului lor și au mâncat și au băut și bleastema pre Avimeleh.

28. Și zise Gaal, feciorul lui Aved: „Cine iaste Avimeleh, și cine iaste feciorul lui Sihim, ca să slujim lui? Nu e fecior lui Ierovaal? Și Zevol,

socotitoriu lui, robul lui, împreună cu oamenii lui Ezmor, tatăl lui Sihem? Și ce ca să slujim, noi lui?

29. Și cine va da pre nărodul acesta întru mâna mea? Și voiui muta pre Avimeleh și voiui zice lui Avimeleh: ‘Înmulțește putearea ta și ieși afară!’“.

30. Și au auzit Zevul, boiarenul cetății, cuvintele lui Gaal, feciorul lui Iaved, și s’au mâniat cu urgie.

31. Și au tremis solii lui Avimeleh cu daruri, zicând: „Iată, Gaal, feciorul lui Aved, și frații lui au venit la Sichima și aceștea au ocolit cetatea asupra ta.

32. Și acum, scoală-te noaptea, tu și nărodul carele iaste cu tine, și păzește demeneța în țarină;

33. Și va fi demeneța, odată cu răsărita soarelui, vei mâneca și te vei tinde asupra cetății și, iată, el și nărodul ce e împreună cu dânsul vor ieși afară cătră tine și vei face lui în ce chip va afla mâna ta“.

34. Și s’au sculat Avimeleh și tot nărodul cel împreună cu el noaptea și s’au străjuit preste Sichima în patru căpetenii.

35. Și ieși Gaal, feciorul lui Aved, și au stătut lângă ușa porții cetății; și să sculă Avimeleh și nărodul ce era cu el den cei străjuiți.

36. Și văzu Gaal, feciorul lui Aved, pre nărod și zise cătră Zevul: „Iată nărod pogorând den vârful munților“. Și zise cătră el Zevul: „Umbra copacilor tu vezi, ca când ar fi oameni“.

37. Și adaose Gaal încă a grăi și zise: „Iată nărod pogorând despre mare, țiindu-se de Buricul Pământului, și o parte vine de la calea Stejariului Celor ce Prevesc“.

38. Și zise cătră el Zevul: „Unde iaste acum gura a ta, ceaea ce zicea: ‘Cine iaste Avimeleh, ca să slujim lui?’ Nu, iată, acesta iaste norodul carele ai ocărât? Ieși dară acum și te bate cătră el“.

39. Și ieși Gaal de cătră fața a oamenilor sichimilor și au bătut cătră Avimeleh. Și-l goni pre el Avimeleh

40. Și au fugit de cătră fața lui. Și au căzut stârvuri multe, până la poarta cetății.

41. Și au șăzut Avimeleh la Arema; și au scos Zevul pre Gaal și pre frații lui ca să nu lăcuiască la Sichima.

42. Și fu a doao zi, și ieși norodul la câmpu, și să spuse lui Avimeleh.

43. Și luo norodul și-i împărți în trei căpetenii și strejui la țarină. Și văzu și, iată, norodul ieși den cetate; și să sculă preste ei și lovi pre ei.

44. Și Avimeleh și mai-marii ce era cu el s'au întins și au stăut la ușa porții cetății și ceale 2 căpetenii s'au răvărsat preste toți ceia ce era în țareni și-i loviră pre ei.

45. Și Avimeleh da războiu în cetate toată ziua aceea și au luat cetatea și norodul dentru ea au omorât și cetatea au surpat și au semănat pre ea sare.

46. Și au auzit toți oamenii turnului Sechimului, și au intrat întru țaria casii făgăduinței lui Vethilverith.

47. Și să spuse lui Avimeleh cum s'au strâns toți oamenii turnului sechimilor.

48. Și să sui Avimeleh la muntele Ermon, el și tot norodul ce era cu el, și au luat Avimeleh toporul în mâna a lui și au tăiat o sarcină de leamne și au rădicat pre ea și au pus pre ea preste umerele lui și zise cătră norodul ce era cu el: „Ce m'ați văzut făcând, curând faceți ca și eu“.

49. Și au tăiat și ei toți fieștecă sarcina și au rădicat și au mers denapoia lui Avimeleh și au pus preste țarie și au ars preste ei țaria cu foc și au murit și încă toți oamenii turnului Sechemului, ca vro 1000 de oameni și muieri.

50. Și au mers Avimeleh la Thivis ș'au șăzut prejur ea și au luat pre ea.

51. Și turnu era tare în mijlocul cetății și au fugit acolo toți oamenii și fămeile și toț povățuitorii cetății, și au închis preste ei și să suiră preste casa cea de asupra turnului.

52. Și au venit Avimeleh până la turnu și l-au bătut pre el; și s'au apropiat Avimeleh până la ușa turnului ca să-l arză pre el cu foc.

53. Și au aruncat o muiare o bucată de râșniță preste capul lui Avimeleh și i-au fărâmat capul.

2 Împ. 11, 21.

54. Și au strigat de sârg cătră copilașul cela ce râdeca hainele lui, și zise lui: „Zmulge sabia ta și mă omoară, pentru ca să nu zică odinioară cum: 'Muiarea l-au ucis pre el'“. Și-l junghe pre el copilașul lui și au murit.

1 Împ. 31, 4.

55. Și au văzut om israiltean cum au murit Avimeleh, și s'au dus om la locul său.

1 Paral. 10, 4.

56. Și au întors Dumnezeu răul lui Avimeleh, carele au făcut tatului lui, ca să ucigă pre cei 70 de frați ai lui.

57. Și tot răul oamenilor Sechimului au întors Dumnezeu la capul lor și au venit asupra lor blestemul lui Ioatham, fiiul lui Ierovaal.

CAP 10

Israil învins de Filistenii.

1. Și să sculă după Avimeleh a mântui pre Israil Thula, feciorul lui Fua, fiiul unchiului lui Oz, isaaharean; și el lăcuia la Samaria, în muntele Efraim.

2. Și au judecat pre Israil 23 de ani și au murit și s'au îngropat la Samaria.

3. Și s'au sculat după acesta Iair Galaadeteanul și au judecat pre Israil douăzeci și doi de ani.

4. Și să nascură lui 32 de fii, încălecând preste 32 de mânji; și 32 cetăți lor, și pre eale le-au numit Satele lui Iair până în ziua aceasta, carele sânt în pământul lui Galaad.

Jud. 5, 10.

5. Și muri Iair și să îngropă la Camon.

6. Și adaosără fiii lui Israil a face răul înaintea Domnului, și au slujit la Valim, și la Astaroth, și la dumnezeii Siriii, și la dumnezeii Sidonului, și la dumnezeii Moavului, și la dumnezeii fiilor Amon, și la dumnezeii celor de fealiu streini, și au lăsat pre Domnul, și n'au slujit lui.

7. Și s'au mâniat cu urgie Domnul întru Israil și au dat pre ei în mâna celor streini de fealiu, și în mâna fiilor Ammon.

Jud. 4, 2; 1 Împ. 12, 9.

8. Și au putrezit și au zdrobit pre fiii lui Israil întru vremea aceea, în 18 ani, pre toți fiii lui Israil, pre cei decindea de Iordan, în pământul amoreului, la Galaad.

9. Și au trecut feciorii lui Amon Iordanul ca să dea războiu și întru Iuda, și întru Veniamin, și întru casa lui Efraim, și să chinuiră fiii lui Israil foarte.

10. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, zicând: „Am greșit ție, căci am lăsat pre Dumnezeul nostru și am slujit la Vaalim“.

11. Și zise Domnul către fiii lui Israil: „Au nu eghipteanii, și amoreii, și fiii lui Amon, și Moav, și streini de fealiu,

12. Și sidoneanii, și Malic, și Hanaan v'au chinuit pre voi, și ați strigat către mine și v'am mântuit pre voi den mâna lor?

13. Și voi m'ați lăsat pre mine și ați slujit la alți dumnezei? Pentru aceea, nu voi mai adaoge a vă mântui pre voi!

14. Meargeți și strigați către dumnezeii ceia ce ați ales întru ei, și ei să vă mântuiască pre voi întru vremea primejdii voastre“.

15. Și ziseră fiii lui Israil către Domnul: „Greșit-am, fă tu noao după toate câte vor plăcea înaintea ta, fără numai ne scoate pre noi întru ziua aceasta“.

16. Și au mutat pre dumnăzăii cei streini den mijlocul lor și au slujit Domnului singur; și n’au bineplăcut întru norod și leșină întru osteneală Israil.

17. Și să suiră fiii lui Amon și să tăbărâră în Galaad, și ieșiră fiii lui Israil și să tăbărâră la Masifa.

18. Și ziseră norodul, boiarii Galaadului, om către aproapele său: „Care iaste omul carele va înceape a da războiu întru fiii lui Amon? Și va fi cap tuturor la ceia ce lăcuiescu în Galaad“.

Jud. 11, 6-11.

CAP 11

Ieftae și făgăduința lui.

1. Și Ieftai galadeteanul era tare întru vârtute. Și acesta, fecior de muiare curvă; și au născut lui Galaad pre Ieftae.

Evr. 11, 32.

2. Și au născut fămeaia lui Galaad lui feciori. Și s’au îmbărbătat feciorii fămeii și au scos pre Ieftae și au zis lui: „Nu vei moșteni întru casa tatului nostru, căci de fămeaie tălaniță fecior ești tu“.

3. Și au fugit Ieftae dentru fața fraților lui și au lăcuit la pământul Tov și să aduna către Ieftae oamenii holeci și ieșiiă împreună cu el.

2 Împ. 10, 6, 8; 1 Împ. 22, 2.

4. Și fu după zile, și s’au bătut fiii lui Amon cu Israil.

5. Și fu când s’au bătut fiii lui Amon cu Israil, și au mers bătrânii Galaadului să ia pre Ieftae, în pământul lui Tov, și ziseră către Ieftae:

6. „Vino și să fii noao întru povățitoriu, și vom da războiu întru fiii lui Amon“.

7. Și zise Ieftae celor bătrâni a lui Galaad: „Au nu voi m’aț urât și m’aț scos afară den casa tătâne-mieu și m’aț gonit afară de la voi? Și pentru căci aț venit acum la mine când v’aț chinuit?“.

Fac. 26, 27.

8. Și ziseră bătrânii Galaadului către Ieftai: „Nu așa. Acum am venit către tine, și vei merge împreună cu noi și vom da războiu întru fiii lui Amon; și vei fi noao căpetenie întru toț ceia ce lăcuiescu întru Galaad“.

9. Și zise Ieftai către cei bătrâni a lui Galaad: „De mă întoarceți voi a da războiu întru fiii lui Amon și va da pre ei Domnul înaintea mea, eu voao voi fi întru boiaren“.

10. Și ziseră cei bătrâni ai lui Galaad către Ieftae: „Domnul va fi cela ce ascultă întru mijlocul nostru, fără numai după cuvântul tău, așa vom face“.

11. Și mearse Ieftae cu bătrânii lui Galaad și-l puseră pre el întru căpetenie norodului preste dâșii și întru povățuitoriu. Și au grăit Ieftae toate cuvintele lui înaintea Domnului, la Masifa.

12. Și au trimis Ieftae soli către împăratul fiilor Ammon, zicând: „Ce iaste mie și ție, că ai venit către mine tu, a da războiu întru pământul meu?“.

Num. 21, 21.

13. Și au zis împăratul fiilor Ammon către solii lui Ieftai: „Pentru căce au luat Israil pământul meu, întru suirea lui den Eghipet, de la Arnon până la Iavoc și până la Iordan; și acum întoarce-l pre el cu pace, și voi mearge“.

Num. 21, 26.

14. Și s’au întorsu solii către Ieftae și mai adaose încă Ieftae și au tremis soli către împăratul fiilor Amon și-i zise lui:

15. „Aceasta zice Ieftae: ‘Nu au luat Israil pământul lui Moav și pământul fiilor Amon întru suirea lor de la Eghipet,

16. Ce mearse Israil în pustiiu, până la Marea Roșie, și au venit până la Cadis.

17. Și au trimis Israil soli către împăratul Edomului, zicând: ‘Voiu trece pren pământul tău’. Și n’au ascultat împăratul Edomului; încă și către împăratul Moavului au trimis, și nu vrea.

Num. 20, 14.

18. Și au șazut Israil în Cadis și au mersu în pustiiu și au încungiurat pământul Edomului și pământul lui Moav și au mersu despre răsăritul soarelui pământului Moav și au tăbărât decindea de Arnon, și n’au intrat întru hotarul lui Moav, căce Arnon e hotar lui Moav.

Num. 20, 21; 21, 13.

19. Și au trimis Israil soli către Sion, împăratul amoreului, împăratul Esevonului, și au zis lui Israil: ‘Trece-voiu pren pământul tău dară, până la locul meu’.

A 2 Leage 2, 26; Num. 21, 21.

20. Și n’au vrut Sion pre Israil să treacă pren hotarale lui; și au adunat Sion tot norodul lui și s’au tăbărât la Iasa și au dat războiu cu Israil.

21. Și au dat Domnul Dumnezeu lui Israil pre Sion și pre tot norodul lui în mâna lui Israil și au lovit pre ei.

Num. 21, 34; A 2 Leage 3, 1-3 și 2, 36; 29, 7.

22. Și au moștenit tot pământul amoreului celuia ce lăcuiște în pământul acela și au moștenit tot hotarul amoreului, de la Amon și până la Iavoc, și de la pustiiu și până la Iordan.

23. Și acum Domnul Dumnezeul lui Israil au rădicat pre amoreu dentru fața norodului său, lui Israil, și tu vei moșteni pre el?

24. Nu câte au moștenit ție Hamos, dumnezeul tău, acealea vei moșteni? Și pre toți pre câți au rădicat, și toate câte au moștenit noao Domnul Dumnezeul nostru de cătră fața noastră, aceastea vom moșteni.

3 Împ. 11, 7; Num. 21, 29.

25. Și acuma, au mai bun ești tu decât Valac, feciorul lui Sepfor, împăratul lui Moav? Nu doară cu războiu s'au bătut cu Israil, au bătând au bătut pre ei?

Num. 22, 2.

26. Când au lăcuit Israil în Esevon și întru featele ei, și în Aroir și întru featele ei, și întru toate cetățile ceale ce sânt lângă Iordan, 300 de ani, ce căce n'au mântuit pre ei întru vreamea aceea?

27. Și eu n'am greșit ție, și tu faci cu mine vicleșug, a darea războiu întru mine. Să judece Domnul, cela ce judecă astăzi, întru mijlocul fiilor lui Israil și întru mijlocul fiilor Amon“.

28. Și n'au ascultat împăratul fiilor Amon cuvântul lui Ieftae, carele au trimis cătră el.

29. Și să făcu preste Ieftae Duhul Domnului, și au trecut pre Galaad și pre Manasi și au trecut piscul lui Galaad și, de la piscul lui Galaad, decindea de fiii lui Amon.

Jud. 6, 34.

30. Și s'au făgăduit Ieftae făgăduință Domnului și au zis: „De-m vei da cu dare mie pre fiii lui Ammon întru mâna mea,

31. Și va fi cela ce va ieși ori la care va ieși den ușăle casii meale, întru întimpinarea mea, întru întoarcerea mea cu pace de la fiii lui Amon, și va fi Domnului, aduce-voiu pre el ardere-de-tot“.

32. Și au trecut Ieftae cătră fiii lui Amon ca să dea războiu întru ei, și au dat pre ei Domnul întru mâna a lui.

33. Și au lovit pre ei de la Aroir până a veni la Semenith, 20 de cetăți, și până la viele lui Avel, rană mare foarte, și să înfrânseră fiii lui Amon de

cătră fața fiilor Israil.

34. Și au venit Ieftae la Masifa, la casa lui, și iată, fata a lui ieșia înaintea lui în timpinare, cu tâmpene și cu danțuri; și aceasta, singură născută lui, iubită, și nu era lui, afară den ea, fiiu au fată.

1 Împ. 18, 6.

35. Și fu când au văzutu-o pre ea el, și-ș rupse hainele lui și zise: „Vai de mine, fata mea, mă împiedecași, întru piadecă te făcuși întru ochii miei, și eu am deschis gura mea pentru tine cătră Domnul și nu voiu putea să întorc“.

36. Și zise cătră el: „De ai deschis întru mine gura a ta cătră Domnul, fă mie în ce chip au ieșit den gura ta, pentru carele au făcut ție Domnul izbândiri den vrăjmașii tăi, den fiii lui Amon“.

37. Și zise cătră tatul ei: „Și-m fă mie cuvântul acesta: Lasă-mă doao luni și voiu merge și mă voiu pogorî preste munți și voiu plânge preste fecioriele mele, eu și suratele mele“.

38. Și zise: „Pasă“. Și o trimease pre ea 2 luni. Și au mers și ea și suratele ei și au plâns preste fecioriele ei preste munți.

39. Și fu după săvârșirea acelor 2 luni, și s’au întors cătră tatul ei și au făcut cu ea făgăduiala lui carea au făgăduit; și ea n’au conosciut bărbat.

40. Și să făcu întru poruncă întru Israil, den zile în zile mergea împreună featele lui Israil, a plânge pre fata lui Ieftae galaaditeanul, patru zile într’un an.

CAP 12

Înfrângerea Efraimiților.

1. Și să adunară fiii lui Efraim și au venit la Sifina și au zis cătră Ieftae: „Ce căci ai mers a darea războiu cătră fiii lui Amon, și pre noi nu ne-ai chemat ca să mergem împreună cu tine? Casa a ta o vom arde preste tine cu foc“.

Jud. 8, 1.

2. Și zise cătră ei Ieftae: „Om izbândind eram eu și norodul meu, și fiii lui Amon mă smeria foarte; și am strigat cătră voi, și nu m’ăți mântuit pre mine den mâinele lor.

3. Și am văzut cum nu era cela ce mântuiaște și am pus sufletul meu în mâna mea și am trecut cătră fiii lui Amon și au dat Domnul pre ei în mâna

mea. Și pentru căci v'ați suit cătră mine întru ziua acesta, a da războiu întru mine?“.

4. Și au adunat Ieftae pre toți oamenii galaaditeani și bătea pre Efraim și au lovit oamenii Galaadului pre Efraim, căci au zis: „Cei scăpați ai lui Efraim – voi; galaaditeanii – în mijlocul lui Efraim și în mijlocul lui Manasi“.

5. Și au apucat Galaad trecătorile Iordanului lui Efrem, și fu când ziseră cei mântuiți ai lui Efraim: „Să treacem dară“, și ziseră lor oamenii den Galaad: „Au doară dentr'ai lui Efraim sânteți voi?“. Și ziseră: „Nu sântem“.

6. Și ziseră lor: „Ziceți dară: 'Hasnă'“. Și nu s'au îndireptat a grăi așa. Și-i prindea pre ei și-i junghea la trecătorile Iordanului, și au căzut în vreamea aceeaa dentru Efraim patruzeci și doao de mii.

7. Și au judecat Ieftae pre Israil șase ani; și au murit Ieftae galaaditeanul și s'au îngropat în cetatea lui Galaad.

8. Și au judecat după aceasta pre Israil Esevon den Vithleaem.

9. Și să născură lui 30 de feciori și 30 de feate, scoase afară, și 30 de muieri au adus fiilor lui de afară; și au judecat pre Israil 7 ani.

10. Și au murit Esevon și s'au îngropat în Vithleaem.

11. Și au judecat după aceasta pre Israil Elon zavuloneanul; și au judecat pre Israil 10 ani.

12. Și au murit Elon zavuloniteanul și s'au îngropat în Elim, în pământul lui Zavulon.

13. Și au judecat după acesta pre Israil Avdon, feciorul lui Elih farathoniteanul.

14. Și să născură lui 40 de feciori și 30 de feciori feciorilor lui, încălecând pre 70 de mânji; și au judecat pre Israil 8 ani.

Jud. 5, 10; 10, 4.

15. Și au murit Avdon, feciorul lui Elih farathoniteanul; și s'au îngropat în Farathon, întru muntele lui Amalic.

2 Împ. 23, 30.

CAP 13

Nașterea lui Samson.

1. Și adaosera încă fiii lui Israil a face răul înaintea Domnului și au dat pre ei Domnul în mâna celor de fealiu streini, 40 de ani.

Jud. 2, 11.

2. Și fu un om den Saara, den fealiul lui Dan, și numele lui, Manoe; și fămeaia lui, stearpă și nu năștea.

3. Și să ivi îngerul Domnului cătră muiare și zise cătră ea: „Iată dară, tu – stearpă și nu ai născut; și în zgău vei zemisli și vei naște fiiu.

Fac. 16, 11.

4. Și acum păzește-te dară și să nu beai vin și rachiu și să nu mănânci tot necuratul,

Num. 6, 2, 3; 1 Împ: 1, 11, 20.

5. Că iată, tu în pânțece vei zemisli și vei naște fiiu; și fier preste capul lui să nu să suie, căci sfințit lui Dumnezeu va fi copilașul, den pânțece, și acesta va înceape a mântui pre Israil den mâna filistiimilor“.

Luca 1, 31.

6. Și întră muiarea și zise bărbatului ei, zicând: „Om al lui Dumnezeu au venit cătră mine și vederea lui, ca vederea îngerului lui Dumnezeu, luminat foarte; și-l întrebam pre el de unde iaste, și numele lui nu mi-l spuse mie.

7. Și-m zise mie: ‘Iată, tu în pânțece vei zemisli și vei naște fiiu; și acum te păzește și să nu beai vin și îmbătarea, și să nu mănânci toată necurăția, căci sfințit lui Dumnezeu va fi copilașul, den pânțece până în ziua morții lui’“.

Num. 6, 3, 5.

8. Și să rugă Manoe Domnului și zise: „Întru mine, Doamne, omul lui Dumnezeu pre carele l-ai tremis să vie dară încă cătră noi și să ne lumineaze pre noi ce vom face copilașului celui ce se naște“.

9. Și ascultă Dumnezeu glasul lui Manoe și au venit îngerul Domnului încă cătră muiare, ea șezând în țarină; și Manoe, bărbatul ei, nu era împreună cu ea.

10. Și sârgui și alergă și spuse bărbatului ei și zise cătră el: „Iată, să ivi mie omul carele au venit întru ziua aceea cătră mine“.

11. Și s’au sculat Manoe și au mers pre urma muierii lui și mearse cătră om și zise lui: „De ești tu omul carele ai grăit cătră muiare?“. Și zise îngerul: „Eu“.

12. Și zise Manoe: „Acum dară, venind cuvântul tău, ce va fi judecata copilașului și ce vor fi faptele lui?“

13. Și zise îngerul Domnului cătră Manoe: „De toate câte am zis cătră muiare, să să păzească.

14. Dentreu tot ce iase den vie să nu mănânce și vin și sichera să nu bea; și tot necuratul să nu mănânce; toate câte am poruncit ei, să păzească“.

15. Și zise Manoe cătră îngerul Domnului: „Sili-te-vom dară pre tine și vom face înaintea ta un ied den capre“.

Jud. 6, 18.

16. Și zise îngerul Domnului cătră Manoe: „De mă vei sili, nu voi mânca den pâinile tale; și de vei face ardere-de-tot, Domnului vei aduce pre ea“. Căci n’au conoscut Manoe că îngerul Domnului iaste el.

17. Și zise Manoe cătră îngerul Domnului: „Ce iaste numele tău? Pentru ca, de va veni cuvântul tău, să te mărim pre tine“.

18. Și zise lui îngerul Domnului: „Pentru căci aceasta întrebi numele meu? Și acesta iaste minunat“.

Fac. 32, 20.

19. Și au luat Manoe iedul den capre și jârtva și aduse pre piatra Domnului, celui ce minunate face; și Manoe și muiarea lui priviia.

20. Și fu când să sui para deasupra jârtăvnicului în cer, și să sui îngerul Domnului cu para jârtăvnicului; și Manoe și muiarea lui priviia și au căzut pre fața lor la pământ.

21. Și n’au mai adaos încă îngerul Domnului să să arate cătră Manoe și cătră muiarea lui. Atuncea au conoscut Manoe că îngerul Domnului iaste.

22. Și zise Manoe cătră muiarea lui: „Cu moarte vom muri, căci Dumnezeu am văzut“.

Ieș. 33, 20; A 2 Leage 5, 26.

23. Și zise lui muiarea lui: „De ar fi vrut Domnul să ne omoară pre noi, nu ar fi priimit den mâna noastră ardere-de-tot sau jârtvă, și nu ar fi luminat pre noi toate acestea, și în ce chip e vremea nu ar fi făcut auzite noao acestea“.

24. Și născu muiarea fecior și numi numele lui Sampson; și crescu copilașul și-l blagoslovi pre el Domnul.

Evr. 11, 32.

25. Și au început Duhul Domnului a merge cu el împreună întru tabăra lui Dan, întru mijlocul Saraa și întru mijlocul lui Esthaol.

Jud. 18, 12.

CAP 14

Faptele lui Samson.

1. Și să pogorî Sampson la Thamnatha și văzu muiare în Thamnatha, den featele celor den fealiu striini, și plăcu înaintea lui.

2. Și să sui și spusă tătâne-său și mâine-sa și zise: „Muiare am văzut la Thamnatha dentru featele celor de fealiu streini, și acum luați-mi-o mie pre ea fămeaie“.

3. Și zise lui tatul lui și maica lui: „Au doară nu iaste den featele fraților tăi și întru tot nărodul meu muiare, căci tu mergi să iai muiare den featele celor streini de fealiu, celor neobrezuiți?“. Și zise Sampson cătră tatul lui: „Pre aceasta ia mie, căci aceasta mi’au plăcut întru ochii miei“.

4. Și tatul lui și maica lui n’au conoscut că de la Domnul iaste, căci el izbândire ceare dentru cei streini de fealiu. Și în vreamea aceea cei streini de fealiu stăpâniia fiilor lui Israil.

5. Și pogorî Sampson și tatul lui și maica lui la Thamnatha; și s’au abătut la o vie den Thamnatha, și iată, puiu de leu răcnind întru întimpinarea lui.

6. Și-l îndireptă preste el Duhul Domnului, și-l spintecă pre el ca pre un ied den capre și ca nemica nu era întru mâna lui. Și n’au spus tătâne-său sau mâine-sa ce au făcut.

7. Și s’au pogorât și au grăit muierii și plăcu înaintea lui Sampson.

8. Și să întoarsă după zile să o ia pre dânsa și să abătu să vază stârvul leului; și iată, învăluire de albine în gura leului, și miare.

9. Și au luat pre ea în gura lui și mergea mergând și mâncând; și au mers cătră tatul lui și cătră maica lui și le-au dat lor și au mâncat, și nu le-au spus lor că den gura leului au luat miarea.

10. Și s’au pogorât tatul lui cătră muiare și au făcut acolo Sampson băuturi 7 zile, căci așa făcea tinerii.

11. Și fu temându-se ei de el, au pus înaintea lui tovarăși 30, și era împreună cu el.

12. Și zise lor Sampson: „Pune-voiu înainte dară voao gâcitoarea mea; și de-m veți spune pre ea în ceste 7 zile ale băuturii și veți afla, vom da voao 30 de cearșafuri și 30 de îmbrăcăminte de haine.

4 Împ. 5, 22.

13. Iară de nu veți putea pre ea să-m spuneți mie, și-m veți da voi mie 30 de cearșafuri și 30 de îmbrăcăminte de haine“. Și ziseră lui: „Pune înainte gâcitoarea ta și să o auzim pre ea“.

14. Și zise lor: „Dentru ceaea ce mănâncă ieși mâncare și den cel tare ieși dulce“. Și nu au putut să gâcească gâcitoarea în trei zile.

15. Și fu în ziua a patra, și ziseră muierii lui Sampson: „Amăgește dară pre bărbatul tău și să-ți spuie ție pilda, pentru ca să nu cândai vom arde pre tine și pre casa tătâne-tău cu foc. Au doară să ne sărăciți ne-ați chemat pre noi?“.

16. Și plânse muiarea lui Sampson cătră el și zise lui: „Însă m'ai urât și nu m'ai iubit pre mine, căci pilda carea ai pus înaintea fiilor norodului mieu nu mi'ai spus și mie pre dânsa“. Și zise cătră ea Sampson: „Iată, tătâne-meu și maicii mele n'am spus pre ea; și ție să o spui?“.

17. Ș'au plâns preste el întru ceale 7 zile, întru carele era într'însele băutura; și fu întru ziua a șaptea, și i să spuse ei, căci l-au dodeit pre el, și ea au spus fiilor norodului ei.

18. Și ziseră lui oamenii cetății întru ziua a șaptea, mai nainte de a apune soarele: „Ce iaste mai dulce decât miarea și ce e mai vârtucios decât leul?“. Și zise lor Sampson: „De nu aț fi supus junicea mea, nu ați fi aflat pilda mea“.

19. Și să îndereptă preste el Duhul Domnului și să pogorî la Ascalona, și lovi de acolo 30 de oameni și le luo îmbrăcămintele lor și au dat îmbrăcămințile celora ce au spus pilda. Și să mânie cu urgie Sampson și să sui la casa tatului lui.

20. Și lăcui acolo împreună muiarea lui Sampson cu aducătoriul de nevasta lui, carele-i era priaten lui.

CAP 15

Răzbunarea lui Samson.

1. Și fu după zile, întru zilele seacerii de grâu, și au socotit Sampson pre muiarea lui, aducând pre un ied den capre, și zise: „Întra-voiu cătră muiarea mea și la culcuș“. Și n'au lăsat pre el tatul ei să între și zise tatul ei:

2. „Zicând am zis că urând ai urât pre ea, și am datu-o pre ea unuia dentru tovarășii tăi. Nu, iată, sora ei cea mai tânără mai bună decât ea iaste? Fie dară ție, pentru ea“.

3. Și zise lui Sampson: „Nevinovățitu-m'am o dată de cătră cei streini de fealiu, căci fac eu cu voi reale“.

4. Și au mers Sampson și au prins 300 de vulpi și au luat făclii și au legat coadă cătră coadă și au legat câte o făclie întru mijlocul a doao coade.

5. Și le dereptă, și aprinse făcliile, și le-au trimis întru spicele celor streini de fealiu, și le-au ars spicele den arie și până în spicele ceale den picioare, și viele și maslinele.

6. Și ziseră cei streini de fealiu: „Cine au făcut aceasta, fără de numai Sampson, ginerele thamnateului? Căci au luat pre muiarea lui și au datu-o tovarușului lui“. Și s’au suit cei streini de fealiu și au ars casa tatului ei și pre dânsa în foc.

7. Și zise lor Sampson: „De veți face așa pre ea, nu bine voi vrea, ce izbânda mea dentru unul fieștecarele den voi voi face“.

8. Și au lovit pre ei pulpă preste coapsă, rană mare, și să pogorî și lăcuia lângă pârau, la peștera pietrii lui Itam.

1 Paral. 4, 32.

9. Și s’au suit cei streini de fealiu și tăbărâră în Iuda și să răsfirară în Lehi.

10. Și zise lor tot omul Iudei: „Pentru căci v’aș suit preste noi?“. Și ziseră cei streini de fealiu: „Să legăm pre Sampson ne-am suit și să-i facem lui în ce chip ne-au făcut noao“.

11. Și să pogorâră dentru Iuda 3000 de oameni la gura pietrii lui Itaam și au zis cătră Sampson: „Nu știi că stăpânesc cu cei streini de fealiu noao? Și pentru căci ai făcut aceasta noao?“. Și zise lor Sampson: „În ce chip mi’au făcut mie, așa am făcut lor“.

12. Și ziseră lui: „Să te legăm ne-am pogorât, să te dăm în mâinile celor streini de fealiu“. Și zise lor: „Jurați-vă mie și să nu mă ucideți voi și mă dați voi, pentru cândai să nu timpinați voi întru mine“.

13. Și să jurară lui, zicând: „Nu, ce numai cu legătură te vom lega și te vom da pre tine în mâna lor, iară cu moarte nu te vom omorî“. Și l-au legat pre el cu doao ștreanguri noao și-l suiră pre el de la piatra aceea.

14. Și el au venit până la O Falcă; și cei streini de fealiu au chiuit și au alergat întru timpinarea lui. Și să îndreptă preste el Duhul Domnului, și să făcură ștreangurile ceale den brațele lui ca niște câlți când vor mirosi foc, și să topiră legăturile lui dentru brațele lui.

15. Și află o falcă de măgariu lepădată și întinse mâna lui și luo pre dânsa și ucise cu ea 1000 de oameni.

16. Și zise Sampson: „Cu falca măgariului stingând i-am stinsu pre ei, căci cu falca măgariului am ucis 1000 de oameni“.

17. Și fu când săvârși a grăirea, și aruncă falca dentru mâna lui; și numi locul acela Ucidere de Falcă.

18. Și însătoșă foarte și strigă către Domnul și zise: „Tu ai îndreptat în mâna robului tău mântuirea această mare; și acum voi muri de seate și voi cădea în mâna acestor neobrăzuiți“.

1 Împ. 17, 26, 36.

19. Și deschise Dumnezeu rana cea dentru Falcă și ieșiră dentru ea ape; și bău și se întoarse duhul lui și să răcori; pentru aceea se chemă numele ei Izvorul celui ce să roagă, carea iaste în Falcă până în ziua aceasta.

20. Și judecă pre Israil, în zilele celor streini de fealiu, 20 de ani.

Jud. 16, 31.

CAP 16

Căderea lui Samson. Răzbunarea lui.

1. Și merge Sampson la Gaza și văzu acolo muiare curvă și întră către ea.

2. Și să deade veaste gazeilor, zicând: „Au venit Sampson aicea“. Și au încungiurat și au străjuit pre el toată noaptea la ușa cetății și au tăcut toată noaptea, zicând: „Până să va lumina de zori să așteptăm, și-l vom ucide pre el“.

3. Și dormi Sampson până la miazănoapte; și să sculă la jumătate de noapte și apucă ceale doao uși ale porții cetății cu amândoi stâlpii și le-au ținut pre eale împreună cu zăvorul și le-au pus pre eale preste umărul lui și le-au dus pre eale preste vârful muntelui carele iaste de către fața lui Hevron și le-au pus pre eale acolo.

4. Și fu după aceasta, și au iubit muiare de la pârâul lui Sorih, și numele ei, Dalida.

5. Și să suiră către ea boiarii celor streini de fealiu și zisă ei: „Amăgește-l pre el și vezi întru ce iaste vârtutea lui cea mare și cu ce vom putea către el; și-l vom lega pre el, ca să-l smerim pre el; și noi vom da ție de om 1100 de arginț“.

6. Și zise Dalida către Sampson: „Spune dară mie întru ce iaste vârtutea ta cea mare și cu ce te vei lega ca să te smerești tu?“.

7. Și zise ei Sampson: „De mă vor lega pre mine cu 7 vine umede, nu stricate, și voi slăbi și voi fi ca unul dentru oameni“.

8. Și au adus ei, domnii celor streini de fealiu, 7 vine umede nestricate și legă pre el cu eale.

9. Și ascunșii ei ședea în cămară și zise cătră el cei streini de fealiu: „Asupra ta, Sampsoane!“. Și vinele au ruptu în ce chip ar rumpe neștine o ață de câlți, când ar mirosi ea foc; și nu s’au conoscut vârtutea lui“.

10. Și zise Dalida cătră Sampson: „Iată, m’ai înșelat și ai grăit cătră mine minciuni, acum dară spune-mi cu ce te vei lega?“.

11. Și zise cătră ea: „Deaca legându-mă mă vor lega cu ștreanguri noao, cu carele nu s’au făcut cu eale lucru, și voiui slăbi și voiui fi ca și unul dentru oameni“.

12. Și luo Dalida ștreanguri noao și-l legă pre el cu dânsese, și zise cătră el cei streini de fealiu: „Asupra ta, Sampsoane!“. Și ascunșii ședea în cămară. Și le rupse pre eale de la brațele lui, ca o ață.

13. Și zise Dalida cătră Sampson: „Până acum m’ai amăgit și ai grăit cătră mine minciuni; spune-mi cu ce te vei lega?“. Și zise ei: „De vei împleti ceale 7 șuvițe ale capului mieu cu tortu și vei bate cu țărușul în păreate, și voiui fi slab ca unul dentru oameni“.

14. Și-l adormi pre el Dalida întru mijlocul genuchelor ei. Și fu când dormiia el, și luo Dalida ceale 7 șuvițe ale capului lui și le-au țesut cu tort

15. Și au bătut cu țărușii în păreate și zise cătră el: „Streinii de fealiu – asupra ta, Sampsoane!“. Și să deșteptă den somnul lui și au scos țărușii cu țesetura den păreate și tortul și nu s’au conoscut vârtutea lui.

16. Și zise cătră el Dalida: „Cum vei zice: ‘Te-am iubit pre tine’, și inima ta nu iaste cu mine? Aceasta a treia oară m’ai amăgit pre mine și nu mi’ai spus mie în ce stă vârtutea ta cea mare“.

17. Și fu când l-au domolit pre el cu cuvintele ei toată noaptea și l-au dodeit pre el, și au leșinat de moarte.

18. Și au spus ei toate ceale de la inima lui și zise ei: „Briciu nu se va sui preste capul mieu, căci sfințit lui Dumnezeu sânt eu den pântecele mâine-mea; și de mă voiui rade, se va depărta de la mine vârtutea mea și voiui slăbi și voiui fi ca și toți oamenii“.

19. Și văzu Dalida că i-au spus ei toate ceale de la inima lui și au trimis și au chemat pre toți domnii cei de fealiu streini și zise: „Suiți-vă în ceastă dată, căci mi’au spus mie toată inima lui“. Și s’au suit cătră ea toate domniile celor streini de fealiu și au adus argintul întru mâinile lor.

20. Și l-au adormit pre el întru mijlocul genuchelor ei; și au chemat pre bărbiariu și au ras pre ceale 7 vițe ale capului lui; și au început a se smeri și s’au depărtat vârtutea lui de la el.

21. Și zise Dalida: „Cei streini de fealiu – asupra ta, Sampsoane“. Și să sculă den somnul lui și zise: „Voiu ieși și voiu face ca și mai nainte și mă voiu scutura“. Și el n’au conosciut că Domnul s’au depărtat de asupra lui.

22. Și să apucară de el cei de fealiu streini și-i scobiră ochii lui; și aduseră pre el la Gaza și l-au legat pre el cu obezi de aramă, și râșniia în casa temniței.

2 Împ. 3, 34.

23. Și au început părul capului lui a crește, după ce s’au ras.

24. Și boiarii celor de fealiu streini se-au adunat să jârtvuiască jârtvă mare lui Dagon, dumnezăului lor, și a să vesăli, și au zis: „Dat-au dumnezăul nostru în mâna noastră pre Sampson, nepriatenul nostru“.

25. Și-l văzură pre el norodul și au lăudat pre bozii lor, căce au zis: „Dat-au dumnezăul nostru în mâna noastră pre nepriatenul nostru și pre cela ce pustiia pământul nostru, carele au înmulțit pre răniții noștri“.

26. Și fu când să desfătă inima lor, și ziseră: „Chemați pre Sampson den casa temniții și să joace înaintea noastră“. Și chemară pre Sampson den casa legăturii și-ș bătea joc de el; și-l puseră pre el întru mijlocul a doi stâlpi.

27. Și zise Sampson cătră voinicelul cel ce ținea mâna lui: „Lasă-mă, și voiu pipăi stâlpii preste carei casa e întărită preste ei, și mă voiu răzima de ei“. Și copilul au făcut așa.

28. Iară casa era plină de bărbați și de muieri, și acolo – toți domnii celor striini de fealiu, și pre podul casii – ca vro 3000 de bărbați și muieri prăvind batgiocurindu-se Sampson.

29. Și strigă Sampson cătră Domnul și zise: „Doamne, Doamne al puterilor, adu-ți aminte de mine și mă întărește îndoit și această dată, Dumnezăule, și voiu izbândi o izbândă, pentru cei doi ochi ai miei, celor striini de fealiu“.

30. Și îmbrățeșă Sampson pre cei doi stâlpi den mijloc, carei casa să răzima preste ei, și să răzimă preste unul dentru dreapta lui și unul întru stânga lui, și zise Sampson:

31. „Să moară sufletul meu împreună cu cei striini de fealiu“. Și plecă cu vârtute și căzu casa pre boiari și preste tot norodul ce era întru ea; și să făcură cei morți, pre carii au omorât Sampson la moartea lui, mai mulți decât ceia ce au omorât în viața lui.

32. Și s’au pogorât frații lui și toată casa tătâni-său și au luat pre el și s’au suit și l-au îngropat pre el întru mijlocul Saraa și întru mijlocul Esthaol, în mormântul lui Manoe, tatul lui. Și acesta au judecat pre Israil 20 de ani.

Jud. 15, 20.

33. Și s’au sculat după Sampson Emegar, feciorul lui Enan, și au tăiat den cei striini de fealiu oameni, afară den dobitoace, și au mântuit acesta pre Israil.

CAP 17

Miha face un idol.

1. Și fu om den muntele lui Efraim și numele lui, Miha.

2. Și zise maicii lui: „Cei o mie și o sută de arginți, carei s’au luat de la tine, și ai jurat și ai zis întru urechile meale, iată, argintul – la mine, eu am luat pre el“. Și zise maica sa: „Blagoslovit fiiul meu Domnului“.

3. Și au dat cea 1100 de arginți maicii lui și zise maică-sa: „Cu sfințenie am sfințit argintul Domnului, dentru mâna mea, întru sângurăte, ca să fac cioplitu și vărsat, și acum voi da pre el ție“.

4. Și au dat argintul maicii lui; și au luat maica lui 200 de arginți și au dat pre ei topitoriului și au făcut pre el cioplit și vărsat; și să făcu în casa lui Miha.

5. Și casa lui Miha, lui – casă lui dumnezău; și au făcut efud și therafin; și au umplut mâna unuia dentru fiii lui și să făcu lui întru preot.

Jud. 21, 25.

6. Iară întru acealea zile nu era împărat întru Israil; omul ce-i părea drept în ochii lui, făcea.

7. Și să făcu copilaș la Vithleaemul Iudei, den rudenia norodului Iudei, și acesta – levit și acesta nemernecia acolo.

8. Și au mers omul den cetatea Vithleaemului Iudei să nemernicească unde va afla. Și au venit până la muntele lui Efraim și până la casa lui Miha, ca să-ș facă calea lui.

9. Și-i zise lui Miha: „De unde vii?“. Și zise lui: „Levit sânt eu, den Vithleaemul Iudei, și eu mergu să nemernecesc unde voi afla“.

10. Și-i zise lui Miha: „Săzi împreună cu mine și te fă mie întru părinte și întru preot, și eu îți voi da ție 10 arginți întru zile și un rând de haine și cealea pentru viața ta“.

Jud. 18, 19.

11. Și mearse levitul și au început a nemernici lângă om și să făcu copilașul lui ca unul dentru fiii lui.

12. Și au umplut Miha mâna levitului și i se făcu lui copilașul întru preot și era în casa lui Miha.

13. Și zise Miha: „Acum am conosciut cum mi’au făcut bine mie Domnul, căci mi s’au făcut mie levitul întru preot“.

CAP 18

Fiii lui Dan cuprind Lesa și cad în idololatrie.

1. Întru zilele acealea nu era împărat întru Israil; și întru zilele acealea fealiul lui Dan îș cerca lui moștenire ca să lăcuiască, căci n’au căzut lui până în zilele acealea întru mijlocul fealiurilor fiilor lui Israil moștenire.

Jud. 21, 25.

2. Și au tremis fiii lui Dan dentru nărodurile lor cinci oameni despre partea lor, oameni fiii puterii den Saraa și den Esthaol, ca să socotească de tot pământul și să-l urmeaze pre el, și zisără cătră ei: „Păsaț și cercaț pământul“. Și mearsără la muntele Efraim, până la casa lui Miha, și să odihniră ei acolo. Ei fiindu în casa lui Miha,

3. Și ei au cunoscut glasul copilașului levitului și s’au abătut acolo și zisără lui: „Cine te-au adus aicea? Și tu ce faci aicea? Și ce iaste ție aicea?“

4. Și zise cătră ei: „Așa și așa mi’au făcut mie Miha și m’au năimit și m’au făcut lui întru preot“.

5. Și ziseră lui: „Întreabă dară întru Dumnezeu, și vom conoaște de îndireapteză calea noastră carea noi meargem pre ea“.

6. Și zise lor preotul: „Păsați în pace; înaintea Domnului – calea voastră pre carea mergeți întru ea“.

7. Și mearseră cei 5 oameni și sosiră la Lesa; și au văzut norodul ce lăcuiăște întru ea șezând pre nedeajde, după asămănarea sidoneanilor, odihnind pre nedeajde și neputând să grăiască cuvânt în pământ, moștenean de comoară, căci departe-s de la Sidon și cuvânt nu era lor cu Siria.

8. Și mearseră cei 5 oameni cătră frații lor la Saraa și Esthaos și zicea lor frații lor: „Ce șadeț voi?“.

9. Și zise lor: „Sculați-vă și să ne suim cătră ei, căci am văzut pământul și, iată, bun foarte. Și voi șadeț cu linește? Să nu vă leneviți a merge să intraț ca să moșteniț pământul.

10. Și suind veț veni, veț sosi la norod nedejduind; și pământul iaste larg, căci l-au dat pre el Dumnezeu în mâna voastră, loc unde nu iaste acolo lipsă

de tot cuvântul, câte sânt în pământ“.

11. Și să rădicară de acolo den rudenia norodului lui Dan, den Saraa și den Esthaos, 20 de oameni încinși cu unealte de războiu.

12. Și s’au suit și s’au tăbărât la Cariathiarim, la Iuda; pentru aceea s’au numit locului aceluia Tabăra lui Dan, până în ziua aceasta, iată, denapoia lui Cariathiarim.

Jud. 13, 25.

13. Și au trecut de acolo până la muntele Efraim și au venit până la casa lui Miha.

14. Și au răspuns cei 5 oameni, ceia ce au mers să iscodească pământul Lesa, și au zis cătră frații lor: „De aț ști că sânt întru casele aceastea efud și therafin și cioplit și vărsat! Și acum să cunoașteți ce veț face“.

15. Și s’au abătut acolo și au întrat în casa copilașului levitului, la casa lui Miha, și-l sărutară pre el întru pace.

16. Și cei 600 de oameni, încinși cu unealte de războiu lor – stâlpiț lângă ușa porții, cei dentru fiii lui Dan.

17. Și s’au suit cei 5 oameni, ceia ce au mers a iscodi pământul; și mergând acolo, au luat cioplit și efudul și therafin și cel vărsat; și preotul, stâlpit lângă ușa porții, și cei 600 de oameni, cei încinși cu unealte de războiu.

18. Și aceștea întrară la casa lui Miha și au luat cioplitul și efudul și therafin și cel vărsat; și zise cătră ei preotul: „Ce voi faceț?“.

19. Și ziseră cătră el: „Amuțeaște-te, pune mâna ta preste gura ta și vino cu noi și vei fi noao întru tată și întru preot; au doară mai bine să fii tu preot casii unui om, decât să te faci tu preot unui fealiu și rudenie întru Israil?“.

Jud. 17, 10.

20. Și să desfătă inima preotului și au luat efudul și therafin și cioplit și vărsatul și au întrat în mijlocul norodului.

21. Și s’au întors și s’au dus; și au pus marfa și agonisita lor cea de cinste înaintea lor.

22. Și ei fiind depărtați de casa lui Miha, și oamenii ceia de pren case împreună cu casa lui Miha

23. Striga și au ajuns pre fiii lui Dan și au strigat cătră fiii lui Dan. Și ș’au întors feciorii lui Dan obrazele lor și zisără cătră Miha: „Ce iaste ție că ai strigat?“.

24. Și zise Miha: „Căce pre dumnezeii miei, pre carei mi’am făcut mie, mi’ați luat, și pre popa, și v’ați dus? Și ce mie încă? Și ce mie ziceț aceasta:

‘Ce aceasta strigi?’“.

Fac. 31, 31.

25. Și zise către el fiul lui Dan: „Să nu se auză dară glasul tău împreună cu noi, pentru ca să nu vă timpine voao oameni supărați la sufletul lor, și vei adaoge sufletul tău și sufletul casii tale“.

26. Și au mers feciorii lui Dan la calea lor, și văzu Miha că mai tari decât dânsul sânt și să abătu și să întoarse la casa lui.

27. Și ei au luat câte au făcut Miha și pre preotul carele era lui și au venit asupra Leasii, preste norod ce odihniia și nedejduia pre nedeajde; și au lovit pre ei întru gură de sabie și cetatea au arsu-o cu foc.

28. Și nu iaste cine să-i scoată, căci departe iaste de la Sidon, și cuvânt nu iaste lor împreună cu om; și aceasta e în vale carea iaste a casii lui Roov. Și au zidit cetatea și au lăcuit întru ea.

2 Împ. 10, 6.

29. Și au numit numele cetății: Dan, întru numele lui Dan, tatălui lor, carele s’au născut lui Israil; și era Les numele cetății mai nainte.

Fac. 30, 6; Is. Navi 19, 47.

30. Și au rădicat lor fiii lui Dan cel cioplit; și Ionathan, fiul lui Gherson, fiul lui Manasi, el și fiii lui era preoți fealiului lui Dan până la zua mutării pământului.

31. Și au rânduit lor cioplitul lui Miha, carele au făcut Miha, toate zilele câte era casa lui Dumnezeu în Silom. Și fu întru zilele acealea, nu era împărat întru Israil.

CAP 19

Nelegiuirea din Gavaa.

1. Și fu om levit nemernicind în coastele muntelui Efraim și au luat lui muiare țitoare den Vithleaemul Iudei.

Jud. 21, 25.

2. Și să mânie pre el țitoarea lui și s’au dus de la el la casa tatului el, la Vithleaemul Iudei, și au fost acolo zile 4 luni.

3. Și s’au sculat bărbatul ei și au mers denapoia ei ca să trăiască după inema ei, ca să o împace pre ea cu sine și să o întoarcă pre ea iarăș către sine; și copilașul lui, cu el, și o păreache de măgari. Și au mers până la casa tatălui ei

4. Și l-au văzut pre el tatăl featei și veni întru întimpinarea lui, și-l adusă pre el socrul lui, tatăl featei, și au șăzut împreună cu el trei zile și au mâncat și au băut și au dormit acolo.

5. Și fu în ziua a patra, și mânică demineța și să sculă să meargă. Și zise tatăl fecioarei către ginere-său: „Întăreaște inema ta cu o bucată de pâine și după aceea meargeți“.

6. Și au șăzut și au mâncat amândoi într'un loc și au băut. Și au zis tatăl tinerei către bărbat: „Începând, mâi, și să să desfeteaze inema ta“.

7. Și să sculă omul ca să meargă, și l-au silit pre el socrul lui și au șăzut și iarăș au mas acolo.

8. Și să mânecă demineța, în ziua a cincea, ca să meargă; și zise tatăl tinerealei: „Întăreaște dară inema ta cu pâine și te călătorește până va pleca ziua“. Și au mâncat și au băut amândoi.

9. Și să sculă omul să să ducă, el și țiitoarea lui și copilașul lui; și zise lui socrul lui, tatăl featei: „Iată dară, au plecat ziua spre sară, mâi aicea încă astăzi și mâneți aicea și să desfăteaze inema ta; și veți mâneca mâine la calea voastră și vei merge la lăcașul tău“.

10. Și n'au vrut omul să mâie și s'au sculat și s'au dus și au venit până în preajma lui Ievus, acesta iaste Ierusalimul, și cu el o păreache de măgari înșelați, și țiitoarea lui – preste ei, împreună cu el.

11. Și veniră până la Evus, aceasta iaste Ierusalimul, iară ziua, plecată foarte; și zise copilașul către stăpânul lui: „Vino dară să ne abatem la cetatea aceasta a Ievuseului și să mânem într'însa“.

12. Și zise către el stăpânul lui: „Nu ne vom abate la cetate streină, întru carea nu iaste dentru fiii lui Israil, ce să trecem până la Gavaa“.

13. Și zise copilașului lui: „Vino să ne apropiem către unul den loc și să mânem în Gavaa au la Rama“.

14. Și trecură și mearseră; și le apusă lor soarele aproape de Gavaa, carea iaste a lui Veniamin.

15. Și s'au abătut acolo, să între să mâie în Gavaa; și întră și șăzu în ulița cetății, și nu iaste om cine să-i strângă la casa lui, să mâie.

Fac. 19, 2.

16. Și iată, un om bătrân au intrat de la lucrurile lui, den țarină, sara; și omul, den muntele lui Efraim, și el nemernicia în Gavaa, și oamenii locului, fiii lui Veniamin.

17. Și căutând cu ochii lui, văzu pre omul călătoriul în ulița cetății și zise omul cel bătrân: „Unde mergi și de unde vii?“.

18. Și zise către el: „Treacem noi de la Vithleaemul Iudei până la coastele muntelui Efraim; eu de acolo sânt și am mers până la Vithleaemul Iudei, și eu mă duc la casa mea și nu iaste om să mă strângă la o casă.

19. Și paie și săturări măgarilor noștri sânt, și pâine și vin iaste mie și copilei și tinerelului; robilor tăi nu iaste lipsă de tot lucrul“.

20. Și zise omul cel bătrân: „Pace ție, însă toată lipsa ta, asupra mea, iară în uliță să nu mâi“.

21. Și băgă pre el în casa lui și au așăzat măgarii lui și au spălat picioarele lor și au mâncat și au băut.

Fac. 24, 31, 32.

22. Și ei desfătându-se cu inema lor, și iată, oamenii cetății, fiii celor fără de lege, au încunjurat casa și au lovit la ușă și au zis către omul, stăpânul casii, cel bătrân, zicând: „Scoate pre om, pre cela ce au întrat în casa ta, pentru ca să-l cunoaștem pre el“.

Fac. 19, 5; A 2 Leage 13, 13.

23. Și ieși către ei omul, stăpânul casii, și zise către ei: „Nici într'un chip, fraților, să nu faceți rău dară; după ce au întrat omul acesta în casa mea, să nu faceți nebunia aceasta.

24. Iată fata mea cea fecioară și țiitoarea lui; scoate-le-voiu pre eale dară afară și le smeriți pre eale și faceți lor ce e bun în ochii voștri; și omului acestuia să nu faceți cuvântul nebuniei aceștia“.

25. Și oamenii n'au vrut să asculte pre el și să apucă omul de țiitoarea lui și au scosu-o pre ea către ei afară și au conosciu-o pre ea și ș'au bătut joc de ea toată noaptea până demineăța; și au trimisu-o pre ea odată când să suia zorile.

26. Și veni muiarea de către demineăță și au căzut la ușa porții casii omului unde-i era domnul ei acolo, până s'au luminat.

27. Și să sculă stăpânul ei demineăța și deschisă ușile casii și ieși ca să meargă în calea lui și, iată, fămeaia lui, țiitoarea, căzută lângă ușa casii și mâinile ei preste prag.

28. Și zise către ea: „Scoală-te și să meargem“. Și nu i-au răspuns lui, că au fost moartă; și o rădică pre ea preste măgariu și să sculă omul și să duse la locul lui.

29. Și au întrat în casa lui și luo sabia și să apucă de țiitoarea lui și au împărțitu-o pre ea, după oasele ei, în 12 părți și le-au trimis pre eale la toate fealiurile lui Israil.

30. Și fu, tot cela ce vedea zicea: „Nici s’au făcut, nici s’au ivit așa, den ziua suirii fiilor lui Israil de la Eghipet până în ziua de astăzi“. Și au poruncit oamenilor pre carii au trimis, zicând: „Aceastea să grăiț cătră tot Israilul, de s’au făcut după cuvântul acesta! Puneț dară voao pentru ea sfat și grăiți“.

CAP 20

Seminția lui Veniamin aproape pierdută.

1. Și ieșiră toți fiii lui Israil și să adunară toată adunarea ca un om, de la Dan până la Varsavie și în pământul lui Galaad, cătră Domnul, la Masifa.

1 Paral. 21, 2; 1 Împ. 10, 17.

2. Și au stătit adunarea a tot nărodul, toate fealiurile lui Israil, întru adunarea nărodului lui Dumnezeu, 400000 de oameni pedestri, zmulgând sabii.

3. Și au auzit fiii lui Veniamin că s’au suit fiii lui Israil la Masifa. Și ziseră fiii lui Israil: „Grăiți, unde s’au făcut răutatea aceasta?“. Și răspunse omul levitul, bărbatul muierii ceii ucise,

4. Și zise: „La Gavaa, a lui Veniamin, am venit eu și țitoarea mea, să mânem.

5. Și s’au sculat asupra mea oamenii cei de la Gavaa și au încunjurat asupra mea la casă, noaptea, și pre mine au vrut să mă omoară și pre țitoarea mea au smeritu-o și ș’au bătut joc, și au murit.

6. Și m’am apucat de țitoarea mea și am dimicatu-o pre ea și am trimis în tot hotarul moștenirii lui Israil, căci au făcut nebunie întru Israil.

7. Iată, voi toți, fiii lui Israil, dați voao cuvânt și sfat aicea“.

8. Și să sculă tot nărodul ca un om, zicând: „Nu va întra om la lăcașul lui și nu ne vom abate om la casa lui.

9. Și acuma cuvântul acesta carele vom face la Gavaa: ne vom sui asupra ei cu sorțu.

10. Însă vom lua 10 oameni dentr’o 100, întru toate fealiurile lui Israil, și 100 dentr’o 1000 și 1000 dentru 10000, să ia bucate nărodului, ca să facă celora ce merg la Gavaa, a lui Veniamin, după toată nebunia carea au făcut întru Israil“.

11. Și să adună tot omul lui Israil la cetate, ca un om, dentru cetăți venind.

12. Și au trimis fealiurile lui Israil oameni întru tot fealiul lui Veniamin, zicând: „Ce iaste răul acesta carele s’au făcut întru voi?

13. Și acuma daț pre oamenii cei necuraț, pre cei den Gavaa, pre feciorii lui Velial, și-i vom omorî pre ei și vom rădica răul dentru Israil“. Și n’au vrut fiii lui Veniamin să asculte glasul fraților lor, fiilor lui Israil.

A 2 Leage 13, 13.

14. Și s’au adunat fiii lui Veniamin den cetățile lor la Gavaa, să iasă la războiu cătră fiii lui Israil.

15. Și s’au socotit fiii lui Veniamin dentru cetăți, în ziua aceea, doaozeci și cinci de mii de oameni zmulgând sabie, afară den ceia ce lăcuia în Gavaa,

16. Carei s’au socotit 700 de oameni aleș dentru tot norodul, la amândoa mâinile direpți; toți aceștea, prăștiaș, lovind cu pietrile părul, și nu greșind.

Jud. 3, 15; 1 Paral. 12, 2.

17. Și tot omul lui Israil s’au socotit, afară den fiii lui Veniamin, 400000 de oameni zmulgând sabie; și toți aceștea, oameni războinici.

18. Și să sculară și să suiră la Vethil și întrebară întru Dumnezău; și zisără fiii lui Israil: „Cine să va sui noao povățuind, ca să să bată cu fiii lui Veniamin? Și zise Domnul: „Iuda să va sui povățuind“.

19. Și să sculară fiii lui Israil dimineața și să bătură asupra Gaveii.

20. Și ieși tot omul lui Israil întru războiu cu Veniamin și să rânduiriă împreună cu ei om Israil la războiu, cătră Gavaa.

21. Și ieșiră fiii lui Veniamin den cetate și au surpat întru Israil în ziua aceea 22000 de oameni pre pământ.

22. Și să îmbărbătară tot omul lui Israil și adaosără a rândui războiu în locul întru carele s’au rânduit acolo în ziua cea dentâi.

23. Și să suiră fiii lui Israil și plânsără înaintea Domnului până sara și întrebară întru Domnul, zicând: „Au mai adaoge-voiu încă să mă apropiu la războiu cu Veniamin, fratele meu?“. Și zise Domnul: „Suiți-vă cătră el“.

24. Și să apropiară fiii lui Israil cătră fiii lui Veniamin întru ziua a doao.

25. Și ieși Veniamin întru întimpinare lor de la Gavaa întru aceeaș zi, a doao, și au pierdut încă den norod 18000 de oameni pre pământ, toț aceștea, cu sabiile zmulte.

26. Și să suiră toți fiii lui Israil și tot norodul și au venit la Vethil și au plânsu și au șezut înaintea Domnului și au postit în ziua aceea până sara și au adus ardere-de-tot a mântuirii înaintea Domnului.

27. Și au întrebat fiii lui Israil întru Domnul, și acolo, sicriiul făgăduinții Domnului Dumnezău, întru zilele acealea,

28. Și Finees, feciorul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stând înaintea lui în zilele acelea. Și au întrebat fiii lui Israil întru Domnul, zicând: „Au mai adaoge-voi încă a ieși la războiu cu fiii lui Veniamin, fratelui meu, au conteni-voi?” Și zise Domnul: „Suiți-vă și mâine voi da pre dânsul întru mâna voastră”.

29. Și au pus fiii lui Israil strajă împrejurul lui Gavaa.

Is. Navi 8, 4.

30. Și s’au suit fiii lui Israil către Veniamin întru ziua a treia și s’au rânduie către Gavaa, ca și odată și altădată.

31. Și ieșiră fiii lui Veniamin întru întimpinarea norodului și să trasără afară den cetate și au început a lovi den norod, răniți, în ce chip odată și altădată, întru căi, carea iaste una suindu-să la Vethil, iară alta, suindu-să la Gavaa, întru țarină, ca vro 30 de oameni întru Israil.

32. Și zisără fiii lui Veniamin: „Să împiadică înaintea noastră, ca și întâiu”. Și fiii lui Israil zisără: „Să fugim, ca să-i scoatem afară den cetate, la căi”. Și au făcut așa.

33. Și tot omul lui Israil s’au sculat den locul lui și s’au tăbărât la Valthamar; și straja lui Israil să lupta den locul lui, de către apusul lui Gavaa.

34. Și veniră dempotriva Gavaai zece mii de oameni aleș dentru tot Israilul și războiul să îngreuia.

35. Și ei n’au cunoscut că să ațâță preste ei răul. Și au înfrânt Domnul pre Veniamin înaintea feții lui Israil și au pierdut fiii lui Israil întru Veniamin, zua aceea 25000 și 100 de oameni, aceștea toți zmulgând sabie.

36. Și văzură fiii lui Veniamin cum s’au înfrânt; și au dat omul lui Israil lui Veniamin loc, căci au nedăjduit la straja carele au pus către Gavaa.

37. Și straja s’au pornit și s’au răvărsat către Gavaa; și mearsă straja și au lovit cetatea toată cu gură de sabie.

38. Și sămnul era la omul lui Israil către strajă, sabie, ca să rădice ei pară de fum de la cetate.

39. Și să întoarsă om israiltean la războiu și Veniamin au început a lovi pre cei răniți întru omul lui Israil, ca vro 30 de oameni, căci au zis: „Însă bătându-să să bate înaintea noastră ca și războiul cel dentâi”.

40. Și sămnul să sui mai mult den cetate, stâlp de fum; și căută Veniamin dendărătul lui, și iată, să sui săvârșire cetății în ceriu.

41. Și om israiltean s’au întors și sârgui omul Veniamin, și văzură că s’au ațâțat lui răul.

42. Și au dat dosul înaintea omului lui Israil la calea pustiiului; și războiul au ajuns preste ei și cei de pren cetăți surpa pre el, în mijlocul lor.

43. Și au tăiat pre Veniamin și l-au gonit pre el de la Nua denapoia lui, până în preajma lui Gavaa, ca să-l odihnească pre el odihnă; și l-au călcat pre el până în preajma lui Gavaa, cătră răsăritul soarelui.

44. Și au căzut de la Veniamin 18000 de oameni, toți aceștea oameni tari.

45. Și au căutat ceialalți și au fugit la pustiiu, la piatra lui Remmon, și l-au zdrumicat pre el întru căi, 5000 de oameni; și s'au lipit denapoia lor până la Gadaam și au ucis dentru ei 2000 de oameni.

46. Și să făcură toț ceia ce au căzut întru Veniamin 25000 de oameni zmulgând sabie, în zua aceea; toț aceștea, oamenii puterii.

47. Și să abătură ceialalți și fugiră la pustiiu, la piatra lui Remmon, 600 de oameni; și au șazut la piatra lui Remmon patru luni.

Jud. 21, 13.

48. Și omul lui Israil s'au înturnat la fiii lui Veniamin și i-au lovit pre ei cu gură de sabie, de la cetate, pre rându, până la dobitoc, până la tot ce s'au aflat la toate cetățile; și cetățile, câte s'au aflat, le-au ars cu foc.

CAP 21

Seminția lui Veniamin iarăș se înmulțește.

1. Și fiii lui Israil s'au jurat în Masifa, zicând: „Om dentru noi nu va da pre fata lui Veniamin întru fămeaie“.

2. Și au mers tot nărodul la Vethil și au șazut acolo până sara înaintea lui Dumnezeu și au rădicat glasul lor și au plâns plânsoare mare și au zis:

3. „Pentru căci, Doamne, Dumnezeul lui Israil, s'au făcut aceasta astăzi întru Israil, a să strica întru Israil un fealiu?“.

4. Și fu a doo zi, și să mânecă nărodul și zidiră acolo jârtăvnic și au adus ardere-de-tot a mântuirii.

5. Și au zis fiii lui Israil: „Cine e cela ce nu s'au suit întru adunare, dentru toate fealiurile lui Israil, cătră Domnul?“ Căci jurământul mare era celuia ce nu s'au suit cătră Domnul la Masifa, zicând: „Cu moarte să moară“.

6. Și s'au mângâiat fiii lui Israil pentru Veniamin, fratele lor, și zisără: „Rădicatu-s'au astăzi un fealiu dentru Israil; ce vom face acestora ce au rămas, pentru fămei?“

7. Și noi ne-am jurat Domnului ca să nu le dăm lor dentru featele noastre întru fămei“.

8. Și ziseră: „Carea iaste una den fealiurile lui Israil carea nu s’au suit cătră Domnul la Masifa?“ Și iată, n’au venit om la tabără de la Iavis a lui Galaad, la adunare.

9. Și să socoti nărodul și, iată, nu era acolo om dentru ceia ce lăcuiescu în Iavis a lui Galaad.

10. Și au trimis acolo adunarea 12000 de oameni dentru fiii puterii și porunci lor, zicând: „Păsaț și loviț pre toți ceia ce lăcuiescu în Iavis a lui Galaad, cu gură de sabie, și pre muieri și pre nărod.

11. Și acesta e cuvântul carele veț face: tot bărbatul și toată muiarea carea cunoaște patul bărbatului să proclețiți, iară pre fecioare să le cruțaț“. Și au făcut așa.

Num. 31, 17 și 18.

12. Și au aflat dentru ceia ce lăcuia în Iavis Galaad 400 de feate fecioare, carele n’au conosciut bărbat la patul bărbatului, și le-au adus pre eale la tabără la Silo, carea iaste în pământul lui Hanaan.

13. Și au trimis toată adunarea și au grăit cătră fiii lui Veniamin, ceia de la piatra lui Remmon, și i-au chemat pre ei la pace.

Jud. 20, 47.

14. Și să întoarse Veniamin cătră fiii lui Israil în vremea aceea și au dat lor muierile carele era dentru muierile lui Iavis Galaad și le-au plăcut lor așa.

15. Și nărodul s’au mângâiat pre Veniamin, căci au făcut Domnul tăiare întru fealiurile lui Israil.

16. Și ziseră cei bătrâni ai adunării: „Ce vom face celor rămaș, pentru fămei?

17. Căci s’au stins dentru Veniamin muiare și cum va fi moștenire mântuită lui Veniamin și să nu să stingă fealiu dentru Israil?

18. Și noi nu vom putea să le dăm lor muieri dentru featele noastre, căci am jurat fiilor lui Israil, zicând: ‘Blestemat cela ce dă muiare lui Veniamin’“.

19. Și zisă: „Iată, praznic Domnului la Silo, den zile în zile, carea iaste de cătră miazănoapte ai Vethil, despre răsărita soarelui, în răspântia drumului ce să suie de la Vethil Sichima, și de la răsărita Levonei“.

20. Și au poruncit fiilor lui Veniamin, zicând: „Păsaț și vă ascundeț în vii.

21. Și veți vedea și, iată, deaca vor ieși featele celor ce lăcuiescu în Silo, jucând cu danțuri, și veți ieși den vii și răpiț voao, om lui fămeaie dentru featele lui Salom; și veți merge la pământul lui Veniamin.

22. Și va fi când vor veni tații lor au frații lor să să judece cătră noi, și vom zice cătră ei: Miluiți pre ei, căci n'au luat om muiarea lui la războiu, căci nu voi le-ați dat lor, căci n'ați greșit“.

23. Și au făcut așa fiii lui Veniamin și au luat muieri după numărul lor; dentru cealea ce juca, dentru acealea au hrăpit; și s'au dus și s'au întors la moștenirea lor și au tocmit cetățile și au lăcuit întru eale.

24. Și au îmblat de acolo fiii lui Israil în vremea aceea, om la fealiul lui și la rudenia lui; și ieși de acolo omul la moștenirea lui.

25. În zilele acealea nu era împărat întru Israil, omul ce e drept în ochii lui făcea.

Jud. 17, 6.

RUTH

CAP 1

Ruth și Noemin.

1. Și fu în zilele când judeca judecători, și să făcu foamete pre pământ; și mearse om den Vithleaemul Iudei ca să nemernicească în țarena lui Moav, el și muiare lui și amândoi feciorii lui.

2. Și numele omului, Avimeleh, și numele muierii lui, Noemin, și numele celor doi feciori ai lui, Maalon și Heleon, efrateani den Vithleaemul Iudei; și veniră la țarena lui Moav, și era acolo.

1 Împ. 17, 12.

3. Și muri Elimeleh, bărbatul Noeminii, și rămase ea și amândoi feciorii ei.

4. Și luară lor fâmei moaviteance, numele uniia, Orfa, și numele ai doilea, Ruth; și lăcuiă acolo vreo 10 ani.

5. Și muriră amândoi, Maalon și Heleon, și rămase muiarea de bărbatul ei și de amândoi feciorii ei.

6. Și să sculă ea și amândoa nororile ei, și să întoarsără den țarena lui Moav, pentru căci au auzit în țarena lui Moav cum au socotit Domnul nărodul lui, ca să le dea lor pâini.

7. Și ieși den locul unde era ea acolo, și amândoa nurorile ei – împreună cu ea. Și mergea pre cale ca să să întoarcă în pământul Iudei, și zise Noemin amândurora nororelor ei:

8. „Păsaț dară, întoarceți-vă fieștecare la casa cea părintească a ei, să facă Domnul cu voi milă, în ce chip aț făcut cu cei morți, și cu mine.

9. Dea Domnul voao și să aflaț odihnă, fiecarea în casa bărbatului ei“. Și foarte le sărută pre eale, și rădicară glasul lor și plânseră. Și ziseră ei:

10. „Au nu cu tine ne vom întoarce la norodul tău?“ Și zise Noemin:

11. „Întoarceți-vă dară, featele meale, pentru căci mergeț cu mine? Au doară încă îm sânt mie feciori în pânțelele mieu, și vor fi voao bărbați?

12. Întoarceți-vă dară, featele meale, pentru aceaea căci am îmbătrânit, ca să nu fiu eu de bărbat. Pentru căci am zis: ‘Am vârstă ca să fiu eu la bărbat și aș fi îngreuiată cu bărbat și voiu naște feciori, au doară îi veț aștepta până vor creaste mari?’

13. Și lor vă veți opri, ca să nu vă faceți la bărbat? Nu, featele mele, pentru căci mi s'au amărât foarte pentru voi, pentru căci ieși întru mine mâna Domnului”.

14. Și rădicară glasul lor, și plânseră încă, și sărută Orfa pre soacră-sa și să întoarse la norodul ei, și Ruth mearse cu dânsa. Și zise Noemin către Ruth:

15. „Iată, s'au întors cumnată-ta către norodul ei și către bozii ei; întoarce-te dară și tu înapoia cumnatei tale”. Și zise Ruth:

16. „Să nu mă întimpine pre mine ca să las pre tine, ca să mă întorc den napoia ta; căci tu unde vei merge, voi merge, și unde te vei sălășlui, mă voi sălășlui; norodul tău, nărodul meu, și Dumnezeul tău, Dumnezeul meu.

17. Și unde vei muri, voi muri, și acolo mă voi îngropa. Acestea să-m facă mie Domnul și acestea să-m adaogă, că moartea va împărți întru mijlocul tău și întru al meu”.

1 Împ. 3, 17.

18. Și văzând cum să întărească ea să meargă cu ea, au încetat ca să mai grăiască către dânsa.

19. Și mearseră amândouă, până au sosit eale la Vithleaem. Și fu după ce au venit eale la Vithleaem, și au răsunat toată cetatea pentru dânsa și ziseră: „De iaste aceasta Noemin?” Și zise către eale:

20. „Nu mă chemați Noemin, chemați-mă Cea Amară, căci s'au amărât întru mine Cel Destul foarte.

21. Eu plină m'am dus, și deșartă m'au întors Domnul. Și pentru ce mă chemați Noemin? Și Domnul m'au smerit pre mine și Cel Destul m'au chinuit”.

22. Și să întoarse Noemin și Ruth moaviteanca, nora ei, împreună cu dânsa, întorcându-se cu dânsa den țarina lui Moav; și acestea au sosit la Vithleaem la începutul seacirii de orzu.

CAP 2

Ruth adună spice în țarina lui Vooz.

1. Și Noeminii – om conosciut bărbatului ei. Și omul, tare în vârtute, den rudenia lui Elimeleh, și numele lui, Vooz.

Mat. 1, 5.

2. Și zise Ruth Moaviteanca către Noemin: „Să mă duc dară la țarină și voi culege den spice după urmă, unde voi afla har într-o ochii lui“.

Preoția 19, 9.

3. Și zise ei: „Pasă, fata mea“. Și mearse. Și mergând, adună în țarină în urma secerătorilor; și căzu într-o nemerire în partea țarinii lui Vooz, celuia den rudenia lui Elimeleh.

4. Și iată, Vooz au venit de la Vithleaem și zise secerătorilor: „Domnul, cu voi“. Și ziseră lui: „Blagoslovească-te Domnul“.

5. Și zise Vooz copilașului lui celuia ce era ispravnic preste secerători: „Cine e tinereao aceasta?“

6. Și răspunse copilașul cela ce sta preste secerători și zise: „Copilașa Moaviteanca iaste, ceaea ce s’au întors cu Noemina den țarina lui Moav,

7. Și zise: ‘Aduna-voiu dară și voi culeage în znopi denapoia celora ce seaceră’. Și veni și stătu de dimineața până în sară, nu odehni în țarină nemică“.

8. Și zise Vooz către Ruth: „Nu ai auzit, fata mea? Să nu mergi la altă țarină să culegi, și tu să nu mergi de aicea; aici să te lipești, împreună cu featele meale.

9. Și ochii tăi – la țarină, unde vor secera, și vei merge denapoia lor. Iată, am poruncit copilașilor ca să nu se atingă de tine. Și când vei înseta, și vei merge la vase și vei bea de unde vor lua apă și copilașii“.

10. Și căzu preste fața ei și să închină preste pământ și zise către el: „Ce căci am aflat har într-o ochii tăi, ca să mă cunoști pre mine? Și eu sânt streină“.

11. Și răspunse Vooz și zise ei: „Cu veaste mi s’au povestit câte ai făcut cu soacra ta, după ce au murit bărbatul tău, și cum ai lăsat pre tatăl tău și pre maica ta, și pământul nașterii tale, și ai mers către norodul carele n’ai știut de ieri și de alaltaieri.

12. Să plătească Domnul lucrul tău și facă-se plata ta plină de la Domnul Dumnezeu al tău lui Israil, către carele ai venit, ca să nedejduiești supt arepile lui“.

13. Și ea zise: „Să fiu aflat har într-o ochii tăi, doamne! Căci m’ai mângâiat și căci ai grăit pre inima roabei tale, și, iată, eu nu voi fi ca una dentru roabele tale!“.

1 Împ. 25, 41.

14. Și zise ei Vooz: „Acum iaste ceasul de mâncat. Apropie-te dară aici și vei mânca den pâinele meale și vei întinge pâinea ta în oțet“. Și șazu Ruth

de laturea seciărătorilor și-i frânse ei Vooz pâine, și mănca și să sătură și rămase.

15. Și să sculă a culeage și porunci Vooz copilașilor lui, zicând: „Și pentre snopi să adune și să nu o rușinaț pre dânsa.

Preoția 19, 9.

16. Și țiind țineț, și încă puind, veț pune ei de ceale frânte, și lăsați-o pre dânsa și va mânca și va aduna, și să nu o dojeniț pre ea“.

17. Și adună în țarenă până în sară, și bătu ceale ce au strâns, și să făcu ca o ifi de orz.

18. Și rădică și întră în cetate și văzu soacră-sa ceale ce au adunat. Și aducând Ruth, au dat ei carele au lăsat, den carele s’au săturat.

19. Și zise ei soacră-sa: „Unde ai adunat astăzi și unde ai făcut? Fie cela ce te-au cunoscut blagoslovit“. Și spuse Ruth soacră-sa unde au făcut și zise: „Numele omului cu carele am făcut astăzi, Vooz“.

20. Și zise Noemin norori-sa: „Blagoslovit iaste Domnului, pentru căci n’au lăsat mila lui cu cei vii și cu cei morți“. Și zise ei Noemin: „Apropie-să noao omul, dentru rudeniile noastre iaste“.

Preoția 25, 25.

21. Și zise Ruth cătră soacră-sa: „Și încă, căci au zis cătră mine: ‘Cu featele mele să te lipești, până vor sfârși toată seacerea carea iaste la mine’“.

22. Și zise Noemin cătră Ruth, noru-sa: „Bine, fata mea, căci ai ieșit cu featele lui și nu te vor călca pre tine de tot într’alte țareni“.

23. Și să lipi Ruth cu featele lui Vooz, a aduna până a săvârși seacerea orzului și seacerea grâului.

CAP 3

Făgăduință pentru căsătorie.

1. Și șăzu împreună cu soacră-sa și zise ei Noemin, soacră-sa: „Fata mea, să nu-ț cercu ție odihnă, pentru ca bine să ți să facă?

2. Și acum, au doară Vooz nu iaste cunoscut noao, unde ai fost cu featele lui? Iată, el vântură aria orzului într’această noapte.

3. Iară tu să te scalzi și să te ungi și vei pune prejur tine îmbrăcăminte ta și te vei sui pre arie. Să nu te cunoști omului, până va săvârși el a mânca și a bea.

4. Și va fi culcându-să el, și vei cunoaște locul unde doarme acolo, și vei merge și vei descoperi ceale de lângă picioarele lui și vei dormi și el va spune ție ceale ce vei face“.

5. Și zise Ruth către ea: „Toate câte-m vei zice mie voiui face“.

6. Și să pogorî la arie, și făcu după toate câte i-au poruncit ei soacră-sa.

7. Și mănă Vooz și bău și să veseli inema lui și veni să doarmă într’o parte a clăditurii; și ea veni pre ascuns și descoperi ceale de lângă picioarele lui și să culcă.

8. Și fu la miazănoapte, și să spământă omul și să turbură și, iată, muiare dormiia la picioarele lui.

9. Și zise: „Cine ești tu?“ Și ea zise: „Eu sânt Ruth, roaba ta, și vei învăli cu aripa ta preste roaba ta, pentru că rudenie ești tu“.

10. Și zise Vooz: „Blagoslovită tu Domnului Dumnezeu, fata mea, pentru că ai îmbunățit mila ta cea de apoi decât cea dentâi, ca să nu mergi tu după tineri, măcară sărac, măcară avut.

11. Și acum, fata mea, nu te teame, toate câte vei zice face-ț-voiui ție, pentru că știe tot fealiul nărodului mieu că muiare a puterii ești tu.

12. Și acum, adevărat rudenie eu sânt; și încă iaste rudenie mai aproape decât mine.

Preoția 25, 48; Ierem. 32, 7, 8.

13. Mâi noaptea, și va fi, demineată, de te va rudi, bine, rudească-te, iară de nu va vrea să te rudească, rudi-te-voiui eu, viu Domnul! Dormi până dimineată!“.

14. Și dormi lângă picioarele lui până dimeneată; și ea să sculă dimeneata mai nainte decât a cunoaște om pre aproapele lui. Și zise Vooz: „Să nu să cunoască cum au venit muiarea la arie!“

15. Și zise ei: „Adu-ți fota de preste tine și ține pre ea“. Și ea ținu pre ea, și măsură 6 de orzu și puse preste ea și întră în cetate.

16. Și Ruth au intrat la soacră-sa și ea zise: „Ce iaste, fata mea?“ Și-i spuse toate câte au făcut ei omul.

17. Și zise ei: „Ceale 6 de orzu aceastea mi’au dat mie, căce au zis către mine: ‘Să nu întri deșartă la soacră-ta’“.

18. Și ea zise: „Șăz, fata mea, până a te conoaște pre tine cum va cădea cuvântul, pentru că nu se va potoli omul, până se va săvârși cuvântul astăzi“.

CAP 4

Căsătoria lui Vooz cu Ruth.

1. Și Vooz să sui pre poartă și șăzu acolo și, iată, rudenia mergea pre aproape, de carele au zis Vooz. Și zise cătră dânsul Vooz: „Abătându-te, șăzi aicea“. Și el să abātu și șăzu.

2. Și luo Vooz 10 oameni den cei mai bătrâni ai cetății și zise: „Șădeți aicea“. Și șăzură, și zise Vooz rudeniei:

3. „Partea țarenii carea iaste a fratelui nostru, a lui Elemeleh, care au dat Noemin, ceia ce s’au întors den țarina lui Moav, și eu am zis: ‘Descoperi-voiu ureachea ta, zicând: Ia-ți, înaintea celora ce șăd și înaintea celor mai bătrâni ai norodului mieu.

4. De vei să rudești, rudeaște, iară de nu vei să rudești, spune-mi, și voi conoaște; că nu iaste afară den tine a rudi, și eu sânt după tine”.

3, 12.

5. Și el zise: „Eu sânt și voiu rudi“, și zise Vooz: „În ziua ce ai luat țarina den mâna Noeminii, și de la Ruth Moaviteanca, muiarea celui mort, pre moștenirea lui să agonisești ție, ca să rădici numele celui mort preste moștenirea lui“.

6. Și zise rudenia: „Nu voiu putea să rudesc mie, pentru ca să nu stric moștenirea mea; rudeaște tu ție rudenia mea, căci nu voiu putea să rudesc“.

7. Și aceasta e direptare înainte întru Israil, preste rudenie și preste schimbare să stea tot cuvântul, și dezlega omul încălțemintea lui și da aproapelui său celuia ce rudiia rudenia lui, și aceasta e mărturie întru Israil.

A 2 Leage 25, 7.

8. Și zise rudenia lui Vooz: „Ia ție rudenia mea“. Și dezlegă încălțemintea lui și deade lui.

9. Și zise Vooz celor bătrâni și la tot norodul: „Marturi voi astăzi cum am agonisit toate ale lui Elemeleh și toate câte sânt ale lui Helon și ale lui Maalon den mâna Noeminii.

10. Și pre Ruth Moaviteanca, pre muiarea lui Maalon, am luat mie fămeaie, ca să rădic numele celui mort pre moștenirea lui și nu va pieri numele celui mort dentru frații lui și den brâul locului lui, marturi voi astăzi“.

11. Și răspunseră tot norodul și ziseră cei den poartă: „Marturi“, și cei bătrâni ziseră: „Dea Domnul muiarea ta, ceaea ce întră în casa ta, ca Rahil și ca Lia, carele au zidit amândoa casa lui Israil, și au făcut puteare în Iefratha și va fi nume în Vithleaem.

Fac. 29, 32.

12. Și facă-se casa ta ca casa lui Feres, pre carele au născut Thamar Iudei, den sămânța ta să-ț dea ție Domnul, den copilașa aceasta, feciori“.

Fac. 38, 29.

13. Și luo Vooz pre Ruth și-i fu lui muiare și întră la dânsa și-i deade ei Domnul naștere și născu feciori.

14. Și ziseră muierile cătră Noemin: „Blagoslovit Domnul, carele n’au stricat ție astăzi rudenia și să să cheame numele tău întru Israil!

15. Și va fi ție întru cela ce întoarce sufletul și ca să hrănească bătrânețele tale, căci noru-ta, cea ce te-au iubit pre tine, au născut fecior, carea iaste ție mai bună decât 7 feciori“.

1 Împ. 1, 8.

16. Și luo Noemin copilașul și-l puse în sânul ei și fu lui ca o doică.

17. Și-i numiră lui vecinele numele, zicând: „Născu-se fecior Noeminii!“ Și numiră numele lui Ovid. Acesta e tatul lui Iesei, tatul lui David.

18. Și aceastea-s nașterile lui Fares: Fares au născut pre Esrom,

1 Paral. 2, 5.

19. Și Esrom au născut pre Aram, și Aram au născut pre Aminadav,

20. Și Aminadav au născut pre Naason, și Naason au născut pre Salmon,

Mat. 1, 4.

21. Și Salmon au născut pre Vooz, și Vooz au născut pre Ovid, și Ovid au născut pre Iesei,

Mat. 1, 5.

22. Și Iesei au născut pre David.

A ÎMPĂRĂȚIILOR, CEA DENTÂIU

CAP 1

Nașterea lui Samuil.

1. Și fu un om den Armathem Sifa, den muntele lui Efraim, și numele lui, Elcana, fecior lui Ieremeilu, al feciorului lu Liu, fecioru lui Thoche, în Nasiv den Armathem, den muntele lui Efraim.

1 Paral. 6, 27.

2. Și la acesta, doao muieri, numele uniia, Anna, și numele al doilea, Fenana. Și era la Fenana copii, și la Anna nu era copilul.

3. Și să suia omul acela den zile în zile, den cetatea lui, den Armathem, a se închina și a jârtvui Domnului Dumnezăului Savaoth în Silom. Și acolo Ili și cei 2 feciori ai lui, Ofni și Finees, preoții Domnului.

Ieș. 23, 17.

4. Și fu o zi și jârtvi Elcana și au dat Fenanii, fămeii lui, și la toți fiii ei, și featelor ei, părți.

5. Și Annii au dat o parte, după obraz, căci nu era la ea copil, însă căci pre Anna o iubiia Elcana decât pre Fenana mai mult, și Domnul au închis ceale de prejur zgăul ei.

6. Căci n'au dat ei Domnul copil după primejdia ei și după scârba primejdiei ei, și să întrista pentru aceasta, căci au închis Domnul ceale de împrejurul zgăului ei, ca să nu-i dea ei copil.

7. Așa făcea den an în an, când să suiia la Casa Domnului, și să mârniia, și plângea, și nu mânca.

8. Și zise ei Elcana, bărbatul ei: „Anna!“ Și zise: „Iată eu, doamne“. Și zise ei: „Ce iaste ție căci plângi? Și pentru ce nu mănânci? Și pentru căci te bate inima ta? Nu sânt eu mai bun ție decât zece fii?“

Rut. 4, 15.

9. Și să sculă Anna după ce au mâncat ei la Silom și stătu înaintea Domnului, și Ili preotul ședea pre jățiu, la pragurile porților besearicii Domnului.

10. Și ea, amărâtă la suflet, și s'au rugat cătră Domnul și plângând au plâns.

11. Și s'au rugat rugă Domnului, zicând: „Adonai Doamne, Eloī Savaoth, de vei căutând căuta pre smerenia roabei tale și-ț vei aduce aminte de mine

și nu vei uita roaba ta și vei da roabei tale sămânță de bărbat, și-l voi da ție înaintea ta, dat până în ziua morții lui, și vin și îmbătare nu va bea și hier nu se va sui pre capul lui“.

Jud. 13, 5.

12. Și fu când înmulți rugându-se înaintea Domnului, și Ili preotul păzi gura ei.

13. Și ea grăia întru inima ei și buzele ei să clătiia, și glasul ei nu se auziia; și o ascultă pre ea Domnul, și o socoti pre ea Ili ca o beată.

14. Și zise ei copilașul lui Ili: „Până când te vei îmbăta? Rădică-ț vinul tău și pasă den locul Domnului!“

15. Și răspunse Anna și zise: „Nu, doamne, fămeaie întru nesilnică zi sânt eu, și vin și îmbătare n’am băut și răvărsu sufletul meu înaintea Domnului.

16. Nu da pre roaba ta întru fată păgână, căci den mulțimea multelor ziselor mele și den mulțimea mâhnirii mele, m’am topit până acum“.

17. Și răspunse Ili și zise cătră ea: „Pasă întru pace, Dumnezeuul lui Israil să-ț dea ție toată cearerea ta carea ai cerșut de la El“.

18. Și zise Anna: „Aflat-au roaba ta har întru ochii tăi!“ Și mearse muiarea în calea ei și întră la popasul ei și au mâncat cu bărbatul ei și au băut, și fața ei nu ș’au mai izmenit încă.

19. Și mânecându-se demineăța, să închinară Domnului și mearsără pre calea lor. Și întră Elcana în casa lui, Arimathem, și cunoscă Elcana pre muiarea lui, Anna, și-ș adusă aminte de ea Domnul, și zemisli.

20. Și fu în vremea zilelor, și născu fecior și numi numele lui Samuil, zicând că: „De la Domnul Dumnezeu Savaoth l-am cerșut pre el“.

21. Și s’au suit omul Elcana și toată casa lui la Silom, să jârtvuiască jârtva zilelor și rugile lui și toate zecile pământului lui.

22. Și Anna nu s’au suit cu el, căci au zis bărbatului ei: „Până să va sui pruncul de-l voi înțărca pre el, și să va ivi feței Domnului și va șădea până în veac acolo“.

23. Și zise Elcana, bărbatul ei: „Fă ce e bine în ochii tăi, șazi până unde vei înțărca pre el, ce să întărească Domnul ce au ieșit den gura ta!“ Și au șăzut muiarea și da țată feciorului ei, până l-au înțărcat pre el.

24. Și să sui împreună cu el în Silom, cu vițel de trei ani și cu pâine și cu ifi de făină curată și cu burdof de vin. Și au intrat în Casa Domnului, în Silom, și copilașul împreună cu ei; și au adus înaintea Domnului,

25. Și au junghiat tată-său jârtva carea făcea den zile în zile Domnului, și aduse copilașul și au junghiat vițelul. Și au adus Anna, maica copilașului,

cătră Ili,

26. Și zise: „Întru mine, doamne! Viu e sufletul tău, eu sânt muiarea cea ce au stătut înaintea ta împreună cu tine, când m’am rugat cătră Domnul.

27. Pentru copilașul acesta mă rugam, și au dat mie Domnul cearerea mea, care am cerșut de la Dânsul.

28. Și eu aduc pre el Domnului, toate zilele carea trăiaște el, slujbă Domnului“. Și s’au închinat acolo Domnului.

CAP 2

Cântarea Annii. Creșterea lui Samuil și răutatea fiilor lui Ili.

1. Și să rugă Anna și zise: „Întăritu-s’au inema mea întru Domnul, înălță-se cornul meu întru Dumnezeuul meu; lărgi-se asupra vrăjmașilor miei gura mea, căci m’am bucurat întru mântuirea ta!

Luca 1, 47.

2. Căci nu iaste sfânt ca Domnul și nu iaste drept ca Dumnezeuul nostru și nu iaste sfânt, afară den tine!

A 2 Leage 3, 24.

3. Nu vă lăudaț, nici grăiț nalte întru covârșire și să nu iasă mare graiu den rostul vostru, căci Dumnezeuul cunoștințelor – Domnul, și Dumnezeuu gătind isprăvile sale.

4. Arcul celor tari au slăbit, și cei slabi s’au încinsu cu puteare.

5. Cei plini de pâine să împuținară, și cei flămânzi au lăsat pământul: căci stearpa au născut șapte, și cea multă întru fii au slăbit.

Ierem. 15, 9.

6. Domnul omoară și învie, pogoară în iad și suie.

A 2 Leage 32, 39; 4 Împ. 5, 7.

7. Domnul sărăceaște și îmbogățește, smereaște și înalță.

8. Rădică de la pământ pre sărac și den gunoiu scoală pre sărac ca să șază el cu silnecii norodului și scaun de mărire moștenind lor.

Iov. 36, 7, 15.

9. Dând rugă celui ce să roagă și blagoslovi anii dreptilor, căci nu cu vârtutea e omul tare, Domnul slab va face pre potrivnecul lui, Domnul sfânt.

Iov 10, 7.

10. Nu se laude înțeleptul întru înțelepciunea lui și nu se laude tarele întru tăria lui și nu se laude bogatul întru bogăția lui,

11. Ce întru aceasta să se laude cela ce se laudă: întru a priceape și a cunoaște pre Domnul și a face judecată și dreptate întru mijlocul pământului.

12. Domnul s'au suit în ceriu și au tunat, acesta va judeca marginea pământului, drept fiind, și dă vârtute împăraților noștri și va înălța cornul unsului lui“. Și lăsară pre el acolo înaintea Domnului și se duse la Arimathem, și copilașul slujii feții Domnului înaintea lui Ili preotul.

13. Și fiului Ili preotul – fii păgâni, neștiind pre Domnul.

14. Și venitul preotului, de la oameni, de la tot cela ce jârtvuia; și venia copilașul preotului, dacă fierbea carnea, și undița cu 3 dinți, în mâna lui,

15. Și o slobozii pre ea în căldarea cea mare sau în tengire sau în oală și tot ce se suia în undiță își lua lui preotul; ca acestea făcea la tot Israilul, celora ce venia a face jârtvă Domnului în Silom.

Preoția 3, 5 seq.

16. Și mai nainte decât a se tămâia secul, venia copilașul preotului și zicea omului ce jârtvuia de carne să frigă preotului: „Și nu voi lua de la tine carne hiartă den căldare“.

17. Și zicea omul cela ce jârtvuia: „Tămâiască-se întâiu, dară, cum se cuvine secul, și atunci ia ție dentru toate carele pohtește sufletul tău!“ Și zise: „Ba, că acum vei da, iară de nu, voi lua cu tărie!“

18. Și era păcatul copilașilor mare înaintea Domnului foarte, căci nu socotia jârtva Domnului.

19. Și Samuil era slujind înaintea Domnului, copilașul încins cu efud de in,

20. Și veșmânt mic au făcut lui maica lui, și aducea lui den zi în zi, când se suia ea cu bărbatul ei a jârtvui jârtva zilelor.

21. Și blagoslovi Ili pre Elcana și pre fămeaia lui, zicând: „Să-ți răsplătească Domnul sămânță dentru fămeaia aceasta, pentru datoria ce ai dat Domnului!“ Și s'au dus omul la locul lui.

22. Și au socotit Domnul pre Anna, și au zemislit și au născut încă 3 feciori și 2 feate, și să mări copilașul Samuil înaintea Domnului.

23. Și Ili – bătrân foarte, și au auzit ceale ce făcea fiii lui fiilor lui Israil, toate, și cum dormia împreună fiii lui cu muierile ceale ce dvoricia lângă ușale cortului mărturie; și zise lor:

Ieș. 33, 8.

24. „Pentru căci faceți după cuvântul acesta carele eu auzu den rostul a tot nărodul Domnului?

25. Nu, feții miei, nu, căci nu e bun auzul carele auzu pentru voi; nu faceți așa, căci nu sânt bune auzirile carele eu auz, ca să faceți norodul să nu slujască nărod la Dumnezeu.

26. De va greșind va greși om la om, și se vor ruga pentru el Domnului; și de va greși Domnului om, cine se va ruga pentru el?“ Și nu asculta glasul tatului lor, căci vrând vrea Domnul să-i strice pre ei.

27. Și copilașul Samoil mergea mărindu-se și era bun cu Domnul și cu oamenii.

28. Și veni omul lui Dumnezeu cătră Ili și zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Descoperind m’am descoperit cătră casa tătâne-tău, fiind ei în pământul Eghiptului robi casei lui Faraon.

Jud. 13, 6.

29. Și am ales casa tătâne-tău dentru toate casele lui Israil, mie să-m prioțască, ca să să suie pre jârtăvnicul meu și să tămâiaze cu tămâie și să rădice efud înaintea mea. Și am dat casei tătâne-tău toate ale focului fiilor lui Israil, întru mâncare.

Preoția 10, 14.

30. Și pentru căci ai căutat preste tămâia mea și la jârtva mea cu nerușinat ochiu și ai slăvit pre fiii tăi mai vârtos decât pre mine, să vă îngrășați începătura a toată jârtva lui Israil înaintea Mea?

31. Pentru aceea, aceasta zice Domnul Dumnezeul lui Israil: ‘Zis-am: Casa ta și casa tătâne-tău va petrece înaintea mea până în veacu! Și acum zice Domnul: Nice într’un chip mie, căci numai pre ceia ce vor mări pre mine voi mări, și cea ce mă defaimă pre mine se va necinsti.

3 Împ. 2, 27.

32. Iată, vin zile și voi surpa semenția ta și semenția casei tătâne-tău, și nu va fi ție bătrân în casa ta.

33. Vei prăvi întărirea besearecilor întru toate câte vei îmbunătăți pre Israil și nu va fi bătrân în casa ta în toate zilele,

34. Și om nu va surpa ție de la jârtăvnicul meu toate zilele, ce ca să lipsească ochii lui voi face și să să surpe sufletul lui, și toată presosala casei tale vor cădea întru sabia oamenilor.

35. Și acesta ție semnul carele va veni preste acești 2 fii ai tăi, Ofni și Finees: Întru o zi vor muri amândoi.

36. Și voiui rădica mie preot credincios, carele toate ceale dentru inima mea și dentru sufletul meu va face, și voiui zidi mie casă credincioasă și va petrece înaintea unsului meu toate zilele.

37. Și va fi tot cel rămas întru casa ta va veni să să închine lui, cu un ban de argint și cu o pâine, zicând: ‘Leapădă-mă la una den preoțiile tale să mănâncu pâine!’“

CAP 3

Chemarea lui Samoil.

1. Și copilașul Samoil era slujind Domnului, înaintea lui Ili preotul; și cuvântul Domnului era cinstit întru zilele acealea, nu era videnie să aleagă.

2. Și fu în ziua aceea, și dormiia Ili întru locul lui și ochii lui au început a se îngreua.

1 Împ. 4, 15.

3. Și nu putea să vază și sfeașnicul Domnului mai nainte de ce să stingea, și Samoil dormiia în besearca Domnului, unde era sicriul lui Dumnezeu,

Ieș. 27, 21.

4. Și grăi Domnul: „Samoil, Samoil!“ Și zise: „Iată eu!“

5. Și alergă către Ili și zise: „Iată eu, ce m’ai chemat?“ Și zise Ili: „Nu te-am chemat, întoarce-te de dormi!“

6. Și să întoarse de dormiia, și adaoase încă Domnul a chema pre Samoil și-l chemă: „Samoil, Samoil!“ Și să duse la el al doilea rând și zise: „Iată eu, ce m’ai chemat?“ Și zise: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te și dormi!“

7. Și Samoil – mai nainte decât a cunoaște pre Dumnezeu și mai nainte de a i se arăta lui cuvântul Domnului.

8. Și adaoase Domnul a chema pre Samoil al treilea rând, și să sculă și mearse către Ili și zise: „Iată eu, ce m’ai chemat?“ Și cunoscă Ili că Domnul au chemat pre copilaș.

9. Și zise Ili lui Samoil: „Întoarce-te și dormi, fiiule, și va fi de te va chema cea ce te cheamă, și vei zice: ‘Grăiaște, Doamne, căci aude robul tău!’“ Și mearsă Samoil și dormi în locul lui.

10. Și veni Domnul și să așază și-l chemă pre el ca și o dată și altă dată: „Samoil, Samoil!“ Și zise Samoil: „Grăiaște, că ascultă robul tău!“

11. Și zise Domnul către Samoil: „Iată, eu fac cuvintele mele întru Israil, cât tot cela ce va auzi pre eale vor răsună amândoa urechile lui.

Ierem. 19, 3.

12. În ziua aceea voi rădica asupra lui Ili toate câte am grăit, în casa lui; începe-voi și voi săvârși.

13. Și am poruncit lui cum voi izbândi eu preste casa lui, până în veaci, întru strâmbătățile fiilor lui, carele au cunoscut: căci grăind de rău pre Dumnezeu fiii lui, și nu-i învăța pre ei.

14. Și nici așa, m'am jurat casei lui Ili, de să va ierta strâmbătatea casei lui Ili, întru tămâie și întru jârtvile lui, până în veac“.

15. Și doarme Samoil până dimineață și să mănecă dimineața și deschise ușile Casei Domnului. Și Samoil să temu să spuie videnia lui Ili.

16. Și zise Ili către Samoil: „Samoile, fiiule!“. Și zise: „Iată eu!“.

17. Și zise: „Ce e cuvântul ce s'au grăit către tine? Să nu ascunzi dară de către mine! Acestea să-ț facă Dumnezeu și acestea să-ț adaogă, de vei ascunde de la mine cuvânt, dentru toate cuvintele ce s'au grăit către tine, întru urechile mele!“.

Rut. 1, 17.

18. Și spuse Samoil lui Ili toate cuvintele și n'au ascuns de către el, și zise Ili: „Domnul sânzur binele înaintea lui va face“.

2 Împ. 15, 26.

19. Și să mări Samoil și era Domnul cu el și n'au căzut dentru toate cuvintele lui preste pământ.

Is. Navi 21, 47.

20. Și au cunoscut tot Israilul, de la Dan și până la Virsavie, cum e credincios Samoil întru proroc a să face Domnului.

21. Și să adaosă Domnul a să arăta în Silom; căci s'au descoperit Domnul către Samoil în Silom, după cuvântul Domnului; și să încrezu Samoil ca să să facă întru proroc Domnului, întru tot Israilul, de la marginea pământului, până la margine. Și Ili – bătrân foarte, și feciorii lui mergând mergea și rea calea lor înaintea Domnului.

CAP 4

Moartea lui Ili și a fiilor săi.

1. Și să făcu în zilele acealea, și să adunară cei streini de fealiu asupra lui Israil întru războiu; și ieși Israil întru timpinarea lor, întru războiu, și să tăbăără la Avinezer. Și cei streini de fealiu să tăbăără la Afec.

2. Și să rânduira cei streini de fealiu de războiu asupra lui Israil și să înfrânsă războiul și greși om israil înaintea celor streini de fealiu și să răniră întru rânduială, la câmpu, 4000 de oameni.

3. Și veni nărodul la tabără și zisără bătrânii lui Israil: „Întru ce ne-au lovit pre noi Domnul astăzi înaintea celor streini de fealiu? Să luom cătră noi chivotul Dumnezeului nostru den Silom și să iasă den mijlocul nostru și ne va mântui den mâna vrăjmașilor noștri“.

4. Și trimise nărodul la Silom și rădică de acolo sicriul făgăduinței Domnului puterilor, ce șade pre heruvimi. Și amândoi fiii lui Ili, împreună cu sicriul făgăduinței lui Dumnezeu, Ofni și Finees.

Ieș. 25, 22; Ps. 77, 66; Ps. 79, 2.

5. Și fu după ce veni sicriul făgăduinței Domnului în tabără, și strigă tot Israil cu glas mare și răsună pământul.

6. Și auziră cei striini de fealiu glasul strigării și ziseră cei striini de fealiu: „Ce iaste strigarea aceasta mare întru tabăra evreilor?“ Și au cunoscut că sicriul Domnului au venit în tabără.

7. Și să spământară cei striini de fealiu și ziseră: „Acești dumnezăi au venit cătră ei în tabără, vai noao, scoate-ne pre noi, Doamne, astăzi, căce nu s’au făcut ca aceasta ieri și alaltaieri.

8. Vai noao, cine ne va scoate pre noi den mâna dumnezăilor celor mai întăriț aceștea? Aceștea sânt dumnezăii ceia ce au bătut Eghipetul cu toată rana, și întru pustiu.

9. Întăriți-vă și vă faceți întru bărbați, striinii de fealiu, pentru ca să nu slujiți evreilor în ce chip au slujit noao: și veți fi întru bărbați și veți da războiu lor!“

Jud. 13, 1.

10. Și deaderă războiu streinii de fealiu cătră ei și greșaste om israil înaintea celor striini de fealiu. Și au fugit fieștecarele la lăcașul lui. Și s’au făcut rană mare foarte și căzură dentru Israil 30000 de pedestri.

11. Și sicriul lui Dumnezău s’au luat, și amândoi fiii lui Ili au murit, Ofni și Finees.

12. Și alergă om ieminean dentru rânduială și veni la Silom întru ziua aceea, și hainele lui, rupte, și pământ preste capul lui.

Is. Navi 7, 6.

13. Și veni și, iată, Ili ședea pre scaunul lui, lângă ușa cetății, socotind calea, căce era inema lui întristată pentru sicriul lui Dumnezeu. Și omul au intrat în cetate să povestească și strigă toată cetatea cu glas mare.

14. Și auzi Ili glasul strigării și zise: „Ce e glasul strigării aceștia?” Și omul sârguind întră înlăuntru și spuse lui Ili.

15. Și Ili – fiu de 90 de ani și ochii lui s’au întunecat și n’au văzut.

1 Împ. 3, 2.

16. Și zise Ili oamenilor celor ce sta lângă el: „Ce iaste glasul sunetului acestuia?” Și omul sârguind au venit cătră Ili.

17. Și zise lui: „Eu sânt cela ce viu den tabără și eu am fugit den rânduiala războiului astăzi”. Și zise Ili: „Ce iaste cuvântul ce s’au făcut, fiiule?”

18. Și răspunse copilașul și zise: „Fugi om israil de cătră fața celor striini de fealiu; și s’au făcut rană mare întru norod, și amândoi fiii tăi au murit, și sicriul lui Dumnezeu s’au luat”.

19. Și fu deaca-ș aduse aminte de sicriul lui Dumnezeu, și căzu den jățiu, dendărăt, țiindu-să de poartă; și i să sfărâmă spinarea lui și muri, căce bătrân era omul și greu. Și acesta au judecat pre Israil 40 de ani.

20. Și nora lui, fămeaia lui Finees, zămislită fiind a naște, și auzi vestea că s’au luat sicriul lui Dumnezeu și au murit socrul ei și bărbatul ei, și au plânsu și au născut, căce s’au întorsu spre ea chinurile ei.

21. Și în vremea ei moare și zisără ei muierile cealea ce sta lângă ea: „Nu te teame, căce fiu ai născut!” Și n’au răspuns și n’au luat aminte inema ei.

22. Și au numit copilașul Uevari Varhavoth, pentru sicriul lui Dumnezeu și pentru socrul ei și pentru bărbatul ei,

23. Și zisără: „Să depărtă mărirea de la Israil, luându-se sicriul lui Dumnezeu”.

CAP 5

Bătaia Filistenilor pentru sicriul legii.

1. Și luară cei striini de fealiu sicriul lui Dumnezeu și au adus pre el de la Avenazer la Azoton.

2. Și au luat cei striini den fealiu sicriul Domnului și au băgat pre el în casa lui Dagon și-l pusără pre el lângă Dagon.

3. Și mânecară azoteanii a doao zi și întrară în casa lui Dagon și văzură și iată, Dagon – căzut preste fața lui, pre pământ, înaintea sicriiului lui Dumnezeu. Și rădicară pre Dagon și-l pusă pre el la locul lui.

Ps. 96, 7.

4. Și să făcu când mânecară a doua zi și iată, Dagon – căzut preste fața lui, pre pământ, înaintea sicriiului făgăduinței Domnului. Și capul lui Dagon și amândoa talpele picioarelor lui – rupte preste denaințele pragurilor, afethem fieștecarele, și amândoa palmele mâinilor lui – căzute pre prag, fără numai spinarea lui Dagon au rămas.

5. Pentru aceea nu calcă preoții lui Dagon și tot cela ce întră în casa lui Dagon preste stepena casei lui Dagon, în Azot, până în zio aceasta, căci pășind pășesc.

6. Și să îngreuie mâna Domnului pre Azot și aduse lor și undă lor la corăbii și în mijlocul cetății lor crescură șoareci și să făcu turburare de moarte mare în cetate.

Ps. 77, 66.

7. Și văzură oamenii ai Azotului că iaste așa și zisă că: „Nu va șădea sicriiul Dumnezeului lui Israil împreună cu noi, căci nesâlnică e mâna lui preste noi și preste Dagon, dumnezeul nostru“.

8. Și au trimis și au adunat pre domnii celor streini de fealiu cătră ei și ziseră: „Ce vom face sicriiului Dumnezeului lui Israil?“ Și ziseră ghetheii: „Mute-se sicriiul Dumnezeului lui Israil cătră noi, la Gheth!“ Și să mută sicriiul Dumnezeului lui Israil la Ghieth.

9. Și fu după ce să mută el, și să făcu mâna Domnului în cetate, gâlceavă mare foarte, și au lovit pre oamenii cetății, den mic până la mare. Și i-au lovit pre ei la șăzuturile lor și au făcut ghetheii lor șăzuturi.

10. Și trimit sicriiul lui Dumnezeu la Ascalon; și fu deaca întră sicriiul Dumnezeului lui Israil la Ascalon, și au strigat ascaloniteanii, zicând: „Ce ați întors sicriiul Dumnezăului lui Israil cătră noi, să ne omoriț pre noi și pre norodul nostru?“

11. Și au trimis și au adunat pre toți domnii celor de fealiu streini și ziseră: „Trimeateți sicriiul Dumnezăului lui Israil și să să așaze la locul lui și să nu omoare pre noi și pre norodul nostru“. Căci s’au făcut gâlceavă de moarte întru toată cetatea grea foarte, daca au întrat sicriiul Dumnezeului lui Israil acolo.

12. Și cei vii, ce nu au murit, s’au rănit la șăzuturi, și s’au suit strigarea cetății în ceriu.

CAP 6

Întoarcerea sicriului legii.

1. Și era sicriul Domnului în țarina celor streini de fealiu, 7 luni și undă pământul lor șoareci.

2. Și chemară cei streini de fealiu popii și vrăjitorii și descântătorii lor, zicând: „Ce vom face sicriului Domnului? Arătați-ne noao și cu ce vom trimite pre el la locul lui?” Și ziseră:

3. „De veți trimite voi sicriul făgăduinței Domnului Dumnezeuului lui Israil, să nu-l trimeateți dară deșărt, ce dând dați-i lui ce e al muncii, și atuncea vă veți vindeca și să va ierta voao, cândai nu se va depărta mâna lui de cătră voi”.

4. Și ziseră: „Ce iaste al muncii să dăm lui?” Și ziseră: „După numărul domnilor celor streini de fealiu, 5 șăzături de aur, căci greșală – întru voi și întru boiarii voștri și norodului, și 5 șoareci de aur,

Is. Navi 13, 3.

5. Asămănarea șăzăturilor voastre și asămănarea șorecilor voștri, celora ce strică pământul; și veți da Domnului mărire: pentru ca să să iușureaze mâna lui de cătră voi, și de la dumnezăii voștri și de la pământul vostru.

6. Și pentru căci îngreuiati inemile voastre, în ce chip au îngreuiat Eghipetul și Farao inemile lor? Nu când au batjocurit pre ei, i-au trimis pre ei și s’au dus?

Ieș. 12, 12.

7. Și acum luați și faceți un car nou și doao vaci ce au născut dentâiu, fără de viței, preste carele nu s’au pus jug, și înjugați vacile la car și le luați fiii lor denapoia lor acasă.

8. Și veți lua sicriul Domnului și veț pune pre el pre car; și vasele ceale de aur veț da lui pentru muncă; și veț pune întru punere versecathan den partea lui și veț trimite pre el și va merge.

9. Și veț vedea, de pre calea hotarului lui veț merge spre Vethsamis, el ne-au făcut noao răul acestu mare; și de nu, și vom cunoaște cum nu mâna lui s’au atins de noi, ce o întâmplare aceasta ni s’au făcut noao”.

10. Și au făcut cei streini de fealiu așa și au luat doao vaci ce au născut dentâiu și le-au înjugat pre eale la car și fiii lor i-au închis într’o casă.

11. Și au pus sicriul Domnului pre car și themaergaz și șoarecii de aur și asămănările șăzăturilor lor.

12. Și să îndireptară vacile în cale pre calea Vethsamis, în cărarea în care mergea, și osteniia și nu să abătea în dreapta au în stânga. Și domnii celor streini de fealiu mergea denapoia lui până la hotarale Vethsamis.

13. Și cei den Vethsamis secera seacere de grâu în vale: și rădicară ochii lor și văzură sicriiul Domnului și să veseliră întru timpinarea lui.

14. Și carul întră în țarina lui Osie de la Vethsamis și au pus acolo lângă el piatră mare și despicară leamnele carului și vacile le aduseră întru ardere-de-tot Domnului.

2 Împ. 24, 22-25.

15. Și leviții au adus sicriiul Domnului și themaergaz ce era cu el și unealtele ce era preste el de aur și le puseră preste piatra cea mare; și oamenii den Vethsamis adusă ardere-de-tot și au jârtvuit jârtvă în ziua aceea Domnului.

16. Și cei 5 domni a celor streini de fealiu vedea și să întoarseră la Acaron, în ziua aceea.

17. Și aceastea-s șăzăturile ceale de aur, carele au dat cei streini de fealiu muncii Domnului: a Azotului unul, a Gazei unul, a Ascalonului unul, a Ghethiiei unul, a Acaroniiei.

18. Și șoreceii cei de aur, după numărul tuturor cetăților celor streini de fealiu, ale celor 5 domni, den cetate întărită, și până la orașul ferezeului și până la piatra cea mare, unde au pus preste ea sicriiul făgăduinții Domnului, până în ziua aceasta, ceaa ce e în țarina lui Osie vethsamisitului.

Is. Navi 13, 3.

19. Și nu se bucurară fiii lui Ehoni întru bărbați Vethsamisului căci au văzut sicriiul Domnului; și au omorât întru ei 70 de bărbat și 50000 de oameni; și au plâns nărodul, căci au lovit Domnul întru nărod rană mare foarte.

20. Și ziseră oamenii cei den Vethsamis: „Cine va putea să treacă înaintea Domnului Dumnezeului celui sfânt, acestuia? Și cătră cine să va sui sicriiul făgăduinții Domnului de la noi?”

21. Și trimiseră soli cătră ceia ce lăcuiesc în Cariathiarim, zicând: „Întors-au cei streini de fealiu sicriiul Domnului; pogorâți-vă și suiți pre el cătră voi!”

CAP 7

Israeliții biruesc pre Filistenii.

1. Și vin oamenii den Cariathiarim și aduc sicriiul făgăduinții Domnului, și-l bagă pre el în casa lui Aminadav cel den deal; și pre Eliazar, feciorul lui, l-au sfințit să păzască sicriiul făgăduinței Domnului.

2 Împ. 6, 4.

2. Și să făcu dentru care zi era sicriiul în Cariathiarim, să înmulțiră zilele și să făcură doaozăci de ani și căutară toată casa lui Israil denapoia Domnului.

3. Și zise Samuil cătră toată casa lui Israil, zicând: „De vă întoarceț voi cu toată inema voastră cătră Domnul, rădicaț pre dumnezii cei streini den mijlocul vostru și desişurile, și gătiț inemile voastre cătră Domnul, și slujiț lui sânșur; și va scoate pre voi den mâna celor streini den fealiu“.

A 2 Leage 6, 13, Matei 4, 10.

4. Și rădicară fiii lui Israil pre valemi și desişurile Astarothului și au slujit Domnului sânșur.

5. Și zise Samuil: „Adunaț cătră mine pre tot Israilul la Masefath, și mă voi ruga pentru voi cătră Domnul“.

6. Și s’au adunat nărodul la Masefath și au cărat apă și au turnat înaintea Domnului pre pământ și au postit în ziua aceea și au zis: „Am greșit înaintea Domnului!“ Și judeca Samuil pre fiii lui Israil la Masefath.

7. Și au auzit cei streini de fealiu căci s’au strânsu toț fiii lui Israil la Masefath, și s’au suit domnii celor streini de fealiu asupra lui Israil. Și aud fiii lui Israil și să spământară de cătră fața celor streini de fealiu.

8. Și zisără fiii lui Israil cătră Samuil: „Să nu taci despre noi, ca să nu strige Samuil cătră Domnul Dumnezeul tău, și ne va mântui pre noi den mâna celor streini de fealiu“. Și zise Samuil: „Să nu mi să facă mie să mă depărtez de la Domnul Dumnezeul meu, ca să nu strig pentru voi, rugându-mă“.

9. Și luo Samuil un miel sugariu și-l aduse pre el ardere-de-tot, împreună cu tot nărodul, Domnului. Și strigă Samuil cătră Domnul pentru Israil și-l ascultă pre el Domnul.

10. Și era Samuil aducând arderea-de-tot, și cei streini de fealiu să apropiară de războiu asupra lui Israil; și tună Domnul cu glas mare în ziua aceea preste cei streini de fealiu și să răvărsară și greșără naintea lui Israil.

Sirah 46, 20; Is. Navi 10, 10; Jud. 5, 20.

11. Și ieșiră bărbații lui Israil den Masefath și goniră pre cei streini de fealiu și au lovit pre ei până dedesuptul lui Vethhor.

12. Și luă Samuil o piatră și o puse pre ea în mijlocul Masefathei și în mijlocul Cei Vechi și au numit numele ei Avenezar, care să tâlcuiască Piatra Ajutorului, și zise: „Până aicea ne-au ajutat noao Domnul“.

1 Împ. 4, 1.

13. Și smeri Domnul pre cei streini de fealiu și nu mai adaosără încă a veni la hotarul lui Israil. Și să făcu mâna Domnului preste cei streini de fealiu, toate zilele lui Samuil.

14. Și să deaderă cetățile carele au luat cei streini de fealiu de la fiii lui Israil și le-au dat pre eale lui Israil, de la Accaron până la Ghieth; și hotarul lui Israil l-au luat den mâna celor streini de fealiu și era pace întru mijlocul lui Israil și întru mijlocul Amoreului.

15. Și judeca Samuil pre Israil, toate zilele vieții lui.

16. Și mergea den an în an și încungiura pre Vethiil și pre Galgala și pre Masefa și judeca pre Israil, întru toate sfințitele acestea.

17. Iară învârtejirea lui – la Armathem, căci acolo era casa lui; și judeca acolo pre Israil. Și zidi acolo jârtăvnic Domnului.

1 Împ. 8, 4.

CAP 8

Nărodul ceare împărat.

1. Și fu după ce îmbătrâni Samuil, și puse pre fiii lui judecători lui Israil.

2. Și acestea sânt numele feciorilor lui: cel dentâiu născut, Ioil, și numele celui al doilea, Avia, judecători în Versavie.

3. Și n’au mersu fiii lui în cale și s’au abătut denapoia săvârșirei și lua daruri și abătea dreptăți.

Ieș. 23, 8; A 2 Leage 16, 19.

4. Și să adunară oamenii lui Israil și mearseră la Arimathem cătră Samoil.

5. Și ziseră lui: „Iată, tu ai îmbătrânit, și fiii tăi nu merg în calea ta; și acum pune preste noi împărat să ne judece pre noi, ca și cealealalte limbi“.

Iosia 13, 10; Fapt. Ap. 13, 21.

6. Și era rău cuvântul în ochii lui Samuil, deaca ziseră: „Dă-ne noao împărat să ne judece pre noi!“ Și să rugă Samuil cătră Domnul.

7. Și zise Domnul cătră Samuil: „Ascultă glasul norodului în ce chip vor grăi cătră tine, căci nu pre tine defăimară, ce pre mine defăimară, ca să nu împărătesc preste ei.“

Iosia 13, 11.

8. După toate faptele carele mi'au făcut mie, dentru care zi i-am scos pre ei den Eghipet și până în ziua aceasta, și m'au lăsat pre mine și au slujit la alți dumnezei, așa ei fac și ție.

9. Și acum ascultă glasul lor; însă căci mărturisindu-te vei mărturisi lor și vei povesti lor dreptul împăratului carele va împărăți preste ei“.

10. Și zise Samuil tot cuvântul Domnului cătră norod, ceia ce cerea de la el împărat,

11. Și zise: „Acesta e venitul împăratului carele va împărăți preste voi: Pre fiii voștri va lua și va pune pre ei în carăle lui și în călăreții lui, și alergători înaintea carălor lui.

12. Și să-i puie pre ei lor preste sute și preste mii, și să are arătura lui, și să seacere seacerea lui, și a culeage culesul lui, și să facă unealte de războiu lui, și unealte carălor lui.

13. Și pre featele voastre le va lua făcătoare de mir și bucătărease și frământătoare.

14. Țarenile voastre, și viile voastre, și maslinetul vostru va lua și va da robilor lui.

15. Și sămânța voastră și viele voastre va zeciui și va da scopiților lui și robilor lui.

Daniil 1, 3.

16. Și pre robii voștri, și pre roabele voastre, și cerezile voastre ceale bune, și măgarii voștri va lua și va zeciui la lucrurile lui

17. Și turmele voastre va zeciui; și voi veți fi lui robi.

18. Și veți striga în ziua aceea de cătră fața împăratului vostru, carele ați ales voao! Și nu va asculta Domnul voao în zilele acealea, căci voi ați ales voao împărat“.

19. Și nu vrea norodul să asculte pre Samuil și zise lui: „Nu! Ce numai că împărat va fi preste noi,

20. Și vom fi și noi ca și toate limbile, și ne va judeca pre noi împăratul nostru, și va ieși înaintea noastră, și va bate războiul nostru“.

1 Împ. 12, 12.

21. Și auzi Samuil toate cuvintele norodului și le grăi pre eale la urechile Domnului.

22. Și zise Domnul cătră Samuil: „Ascultă glasul lor și le împărățește lor împărat“. Și zise Samuil cătră oamenii lui Israil: „Meargă fieștecarele la cetatea lui“.

CAP 9

Saul la Samuil.

1. Și era om den fii lui Veniamin, și numele lui, Chis, fiul lui Eviil, feciorul lui Iiared, feciorul lui Vahir, feciorul lui Afec, fiu de om emeniu, om tare în vârtute.

1 Împ. 14, 52.

2. Și la acesta e fecior, și numele lui, Saul, bine-mare, om bun, și nu era întru fiii lui Israil om mai bun decât el; de la umăr și în sus mai nalt decât tot pământul.

1 Împ. 10, 23.

3. Și au pierit măgărițele lui Chis, tatăl lui Saul, și zise Chis cătră Saul, fiul lui: „Ia împreună cu tine unul den poslușnici și vă sculați și meargeți și căutați măgărițele“. Și au trecut pren muntele lui Efraim.

4. Și au trecut pren pământul lui Selca, și nu au aflat; și au trecut pren pământul lui Segalin, și nu era; și au trecut pren muntele lui Iamin, și nu au aflat.

5. Și venind ei la pământul lui Sif, și Saul zise slugii lui ce era cu el: „Vino și să ne întoarcem, ca nu, lăsând tată-mieu ceale pentru măgari, poartă grijă pentru noi“.

6. Și zise lui sluga: „Iată dară omul lui Dumnezeu, în cetatea aceasta și omul slăvit; tot ce va grăi sosind de față va fi. Și acum să mergem dară acolo pentru ca să ne spuie noao calea noastră, pre carea am mers pre ea“.

7. Și zise Saul slugii lui ce era împreună cu el: „Și iată că vom merge, și ce vom aduce omului lui Dumnezeu? Căce pâinile s’au sfârșit de la vasele noastre, și mai mult nu iaste împreună cu noi ca să aducem omului lui Dumnezeu. Ce iaste la noi?“

3 Împ. 14, 3.

8. Și adaoase sluga a grăi lui Saul și zise: „Iată, să află în mâna mea a patra den siclu de argint; și vei da omului lui Dumnezeu și ne va spune noao calea a noastră“.

9. Și înainte întru Israil aceastea zicea fieștecarele când mergea a întreba pre Dumnezeu: „Vino și să mergem cătră cela ce veade!“ Căce pre proroc îl chema norodul mai nainte cel ce veade.

Fac. 25, 22.

10. Și zise Saul cătră copilașul lui: „Bun cuvânt, vino și să mergem!“ Și mearsă în cetate, unde era acolo omul lui Dumnezeu.

11. Ei suindu-să la suișul cetății și ei aflară fetișoarele ieșite să ia apă; și zisă ră lor: „De iaste aicea cel ce veade?”

12. Și răspunsă ră fetișoarele lor și zisă ră lor: „Iaste, iată – înaintea feații voastre; sânguiți acum, căce pentru zi au venit la cetate, căce jârtvă norodului astăzi în Vamma.

13. Deaca veți intra în cetate, așa îl veți afla pre el în cetate, mai nainte decât a să sui el la Vama a mânca; căce nu va mânca norodul, până va intra el, căce acesta blagoslovește jârtva, și după aceeaa mănâncă striinii. Și acum vă suiți, căce pentru zi veți afla pre el“.

1 Împ. 16, 3.

14. Și să suiră în cetate. Ei mergând înlăuntru, în mijlocul cetății, și iată, Samuil ieși întră timpinarea lor ca să să suie la Vama.

15. Și Domnul descoperi ureachea lui Samuil cu o zi mai nainte decât a intra cătră el Saul, zicând:

16. „Ca în vremea aceasta mâine, voi trimită cătră tine om den fealiul lui Veniamin și-l vei unge pre el întră mai mare preste norodul meu, Israil, și va mântui pre norodul meu den mâna celor striini de fealiu; căce am căutat pe smerenia norodului meu, căce au venit strigarea lor cătră mine“.

17. Și Samuil au văzut pre Saul și Domnul au răspunsu lui: „Iată omul carele am zis ție; acesta va domni întră norodul meu!”

18. Și să apropie Saul cătră Samuil în mijlocul cetății și zise: „Spune-mi dară mie, carea iaste casa celuia ce veade?”

19. Și răspunsă Samuil lui Saul și zise: „Eu sânt sângur. Sui-te înaintea mea la Vama și mănâncă cu mine astăzi, și te voi trimită dimineață, și toate ceale den inema ta voi povesti ție.

20. Și pentru măgărițile ce-s pierdute ție astăz de trei zile, să nu pui inima ta întră eale, căce s’au aflat. Și la cine-s ceale frumoase ale lui Israil? Au nu la tine și la toată casa tătâni-tău?”

21. Și răspunse Saul și zise: „Doară fecioru sau om iemineu eu sânt, al celui mai mic toiag de fealiul lui Israil? Și den neamul cel mai mic, dentru tot toiagul lui Veniamin! Și moșia mea, mai mică decât toate moșiile lui Veniamin! Și pentru căce ai grăit cătră mine după cuvântul acesta?”

22. Și au luat Samuil pre Saul și copilașul lui și i-au adus pre ei la sălașu și le puseră lor loc întră cei dentâi dentru cei chemați, ca vro 70 de oameni.

23. Și zise Samuil bucătariului: „Dă-m mie partea care ți’am dat, carea am zis ție să o pui pre ea lângă tine“.

24. Și rădică bucătariul spata și ce iaste preste ea și o puse pre ea înaintea lui Saul. Și zise Samuil lui Saul: „Iată rămășița, pune pre ea înaintea ta și mănâncă, căci întru mărturie s’au pus ție de la nărod, ciogoleaște!“ Și mănă Saul cu Samuil în ziua aceea.

25. Și să pogori de la Vama la cetate. Și au așternut lui Saul în foișor și au dormit.

26. Și să făcu deca să suiia zorile, și chemă Samuil pre Saul în foișor și zise: „Scoală-te, și te voiu trimite!“ Și să sculă Saul și ieși el și Samuil până afară.

27. Ei pogorându-se la o parte a cetății, și Samuil zise lui Saul: „Zi copilașului și să treacă înaintea noastră, și tu stăi până astăzi și auzit voiu face ție cuvântul Domnului!“

CAP 10

Saul uns împărat.

1. Și luă Samuil șipul cu untdelemnul și turnă preste capul lui și-l sărută pre el și-i zise lui: „Nu căce te-au uns Domnul întru mai mare preste nărodul lui, preste Israil, și tu vei domni întru nărodul Domnului și-l vei mântui pre el den mâinile vrăjmașilor lui de premprejur. Și acesta – ție semnul căci te-au uns pre tine Domnul preste moștenirea lui, întru boiarin:

1 Împ. 16, 1, 13; 4 Împ. 9, 3; Fapt. Ap. 13, 21.

2. După ce te vei duce astăzi de la mine; și vei afla doi oameni lângă mormânturile Rahilei, în muntele lui Veniamin, în Silo, la Vacalath, sărind tare, și vor grăi ție: „Aflatu-s’au măgărițele carele aț mers a căuta; și iată, tată-tău au scuturat cuvântul măgărițelor și s’au îngrijat pentru voi, zicând: ‘Ce voiu face pentru fiiul mieu?’

Fac. 35, 19.

3. Și vei treace de acolo și înainte, și vei veni până la stăjariul Tavor, și vei afla acolo 3 oameni suindu-se cătră Dumnezău, la Vethil, unul rădicând trei căprișoare, și unul rădicând 3 vase de pâine, și unul rădicând un foale de vin.

4. Și te vor întreba pre tine ceale de pace și vor da ție 2 începături de pâine și vei lua den mâna lor.

5. Și după aceasta vei intra înlăuntru la dealul lui Dumnezău, unde iaste acolo rădicarea celor streini de fealiu, acolo e Nasiv cel strein de fealiu. Și

va fi deaca vei intra acolo în cetate, și vei timpina la danț de proroci, pogorându-se de la Vama; și înaintea lor, alăute, și tâmpene, și fluier, și copuz; și ei, prorocind.

Num. 11, 25; 4 Împ. 2, 3.

6. Și va sări preste tine Duhul Domnului și vei proroci împreună cu ei și te vei învârteji într' alt om.

7. Și va fi când vor veni seamnele acestea preste tine, fă toate câte va afla mâna ta, căci Dumnezeu, cu tine.

8. Și te vei pogori înaintea Galgalii; și iată, eu pogoru cătră tine, să aduc ardere-de-tot și să jârtvuiesc jârtve de împăcăciune. 7 zile vei lăsa până voi veni eu cătră tine și voi arăta ție carele vei face“.

1 Împ. 13, 8.

9. Și să făcu până a se întoarce cu umărul lui să să ducă de la Samuil, și premeni Dumnezeu lui altă inimă și au venit toate seamnele acestea în ziua aceea.

10. Și veni de acolo la deal, și iată, danț de proroci dempotriva lui, și sări preste el Duhul lui Dumnezeu și proroci în mijlocul lor.

11. Și să făcură toți ceia ce-l văzuse pre el ieri și alaltaieri, și-l văzură și iată, el – în mijlocul prorocilor prorocind. Și zise nărodul, fieștecarele cătră aproapele său: „Ce iaste aceasta ce s'au făcut fiiului lui Chis? Au și Saul – întru proroci?“

12. Și răspunsă neștine dentru ei și zise: „Și cine iaste tată-său, au nu iaste Chis?“ Și pentru aceea să făcu în pildă: „Au și Saul – întru proroci?“

1 Împ. 19, 24.

13. Și săvârși prorocind și vine de acolo la deal.

14. Și zisă rudenia lui cătră el și cătră copilașul lui: „Unde aț mers?“ Și zisără: „Să căutăm măgărețele; și am văzut că nu sântu și am venit cătră Samuil“.

15. Și zise rudenia lui cătră Saul: „Spune-m dară mie ce Ț'au zis ție Samuil?“.

16. Și zisă Saul cătră rudenia lui: „Au spus spuindu-mi cum s'au aflat măgărețele“. Iară cuvântul împărăției nu i-au spus lui, carele au zis Samuil.

17. Și porunci Samuil la tot nărodul, cătră Domnul, la Masifa,

Jud. 20, 1.

18. Și zisă Samuil cătră fiii lui Israil: „Acestea zise Domnul Dumnezeul lui Israil, zicând: 'Eu am scos pre părinții voștri, pre fiii lui Israil, den

Eghipet, și v'am scos den mâna lui Faraon, împăratul Eghipetului, de la toate împărățiile ceale ce vă chinuia pre voi'.

19. Și voi astăzi aț defăimat pre Dumnezeu, carele el vă iaste mântuitoriu dentru toate răutățile voastre și scârbele voastre, și aț zis: 'Nu, ce numai împărat să pui preste noi!' Și acuma stați înaintea Domnului, după toiagele voastre și după fealiurile voastre“.

20. Și adusă Samuil toate fealiurile lui Israil și să însoțească toiagul lui Veniamin.

Is. Navi 7, 14.

21. Și adusă toiagul lui Veniamin în neamuri și să însoți fealiul lui Matari (și adusă fealiul lui Matari) întru bărbat și să însoțească Saul, feciorul lui Chiș. Și căuta pre dânsul, și nu să afla.

22. Și întrebă Samuil încă pre Domnul, zicând: „Au veni-va omul aicea încă?“ Și zise Domnul: „Iată, el iaste ascuns în unealte“.

23. Și alergă Samuil și-l luo pre el de acolo și pusă pre el în mijlocul nărodului, și să înălță mai sus decât tot nărodul, de la umăr și mai sus.

1 Împ. 9, 2.

24. Și zisă Samuil cătră tot nărodul: „Văzut-aț pre carele ș'au ales lui Domnul, că nu iaste aseamene lui întru voi, întru toț?“ Și cunoscără tot nărodul și zisără: „Trăiască împăratul!“

25. Și zisă Samuil cătră nărod venitul împărăției și au scris în carte și o au pus înaintea Domnului.

26. Și au trimis Samuil pre tot nărodul (și mearsă fieștecarele) la locul lui și Saul s'au dus la casa lui, la Gathaa, și mearsără fiii puterii lor, ale căroră inema au atinsu Domnul, împreună cu Saul.

1 Împ. 13, 2.

27. Iară fiii păgâni ziseră: „Cine ne va mântui pre noi, acesta?“ Și l-au hulit pre el și nu i-au adus lui daruri. Și să făcu surd.

2 Paral. 17, 5.

CAP 11

Saul biruiaște pe Amoniți.

1. Și să sui Naas amaniteanul și să tăbări asupra lui Iavis Galad și ziseră toț oamenii lui Iavis cătră Naas amaniteanul: „Pune noao făgăduință și vom sluji ție“.

2 Împ. 10, 2.

2. Și zise cătră ei Naas amaniteanul: „Întru această făgăduință voi pune voao, să scoțu fieșcăruia den voi ochiul cel drept și voi pune os preste Israil“.

3. Și ziseră lui oamenii lui Iavis Galaad: „Lasă noo 7 zile și vom trimite poslușnici la tot hotarul lui Israil; și de nu va fi cela ce ne va mântui pre noi, vom ieși cătră voi“.

4. Și veniră poslanicii la Gavaa cătră Saul și spuseră cuvintele acestea în auzul tuturor oamenilor; și rădicară tot norodul glasul lor și plânsură.

5. Și iată, Saul veniia dimineața de la țarină. Și zise Saul: „Ce e de plânge norodul?“ Și povestescu lui cuvintele acestea ale oamenilor lui Iavis.

6. Și sări Duhul Domnului pre Saul, deaca auzi cuvintele acestea, și să mânie preste ei cu urgie foarte.

7. Și luă doao vaci și le făcu bucăți și trimisă la tot hotarul fiilor lui Israil, cu mâinile poslanicilor, zicând: „Cela ce nu iaste mergătoriu după Saul și după Samuil, ca acestea voru face boilor lui“. Și veni spământarea Domnului preste norodul lui Israil și strigară ca un om.

Jud. 20, 1.

8. Și-i socoti pre ei Aviezec, în Vama, tot omul lui Israil, 600000, și oamenii Iudei, 70000.

9. Și zise poslanicilor celor ce venise: „Acestea veți zice oamenilor lui Iavis Galaad: ‘Mâine va fi voao mântuirea, încălzind soarele’“. Și mearsură poslanicii în cetate și spusură oamenilor lui Iavis și să veseliră.

10. Și zisură oamenii den Iavis cătră Naas amaniteanul: „Mâine vom ieși cătră voi, și faceți noao ce e bine înaintea voastră“.

11. Și să făcu după a doao zi, și Saul împărți oastea în trei părți. Și intrară în mijlocul taberii în straja cea de dimineață, și bătea pre fiii lui Ammon, până ce s’au încălzit ziua, și să făcu și cei rămași s’au răsipit și n’au rămas întru ei doi într’un loc.

12. Și zise norodul cătră Samuil: „Pentru că cine e cela ce au zis că Saul nu va împărăți noao? Dă-ne pre oameni și-i vom omorî pre ei“.

13. Și zise Saul: „Nu va muri nimea întru ziua aceasta, căce astăz au făcut Domnul mântuire întru Israil“.

2 Împ. 19, 22.

14. Și zise Samuil cătră norod, zicând: „Veniți să mergem la Galgala și să înnoim acolo împărăția“.

15. Și mearse tot norodul la Galgala și unse Samuil acolo împărat pre Saul înaintea Domnului, la Galgala, și au jârtvuit acolo jârtve și împăcăciuni înaintea Domnului. Și să veseli acolo Samuil și toți oamenii lui Israil, cât de tare.

CAP 12

Samuil încetează a fi judecător.

1. Și zise Samuil cătră tot omul lui Israil: „Iată, am auzit glasul vostru la toate câte mi’ aț zis mie și am pus împărat preste voi.

2. Și acuma, iată, împăratul mearge înaintea voastră, și eu am îmbătrânit și voiș sedea, și fiii miei iată-i întru voi; și eu, iată, am petrecut înaintea voastră, dentru tinerețele mele și până în ziua de astăzi.

3. Iată eu! Răspundeți asupra mea înaintea Domnului și înaintea unsului lui, de-am luat vițelul cuiva, sau măgariul cuiva am luat, sau pre cine am silit dentru voi, sau pre cine am asuprit, sau den mâna cuiva am luat mită și ciobotă? Răspundeți asupra mea și voiș întoarce voao!“

Sirah 46, 22; Num. 16, 15; Mih. 6, 3.

4. Și ziseră cătră Samuil: „Nu ne-ai făcut strâmbătate noao, și nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, și n’ ai înfrânt pre noi, și n’ ai luat den mâna nemăru nemică“.

5. Și zise Samuil cătră norod: „Mărturie iaste Domnul între voi și mărturie unsul lui, astăzi întru aceasta zi, că n’ ați aflat întru mâna mea nemică“. Și ziseră: „Mărturie!“

6. Și zise Samuil cătră norod: „Mărturie iaste Domnul, cela ce au făcut pre Moisi și pre Aaron și cela ce au scos pre părinții noștri den Eghipet.

7. Și acuma, așezați-vă și voiș judeca pre voi înaintea Domnului și voiș spune voao toată dreptatea Domnului, carele au făcut întru voi și întru părinții voștri.

8. Cum au întrat Iacov și fiii lui la Eghipet și au smerit pre ei foarte Eghipetul și au strigat părinții voștri cătră Domnul și au trimis Domnul pre Moisi și pre Aaron și au scos pre părinții voștri den Eghipet și au lăcuit pre ei în locul acesta.

Fac. 46, 5; Ieș. 2, 23.

9. Și au uitat pre Domnul Dumnezăul lor, și i-au dat pre ei în mâinile Sisarei, voivodului den Iavis, împăratului Asor, și în mâinile celor streini de

fealiu și în mâinile împăratului Moav și s’au bătut întru ei.

Jud. 4, 2 și 10, 7.

10. Și au strigat către Domnul și zicea: ‘Greșit-am căci am lăsat pre Domnul și am slujit la vaalimi și desigurilor, și acuma scoate-ne pre noi den mâna vrăjmașilor noștri, și vom sluji ție’.

11. Și trimise Domnul pre Ierovaal, și pre Varac, și pre Ieftae, și pre Samuil, și v’au scos pre voi den mâna vrăjmașilor voștri, celor de premprejur și lăcuiț nedejduind.

Jud. 6, 14 și 11, 2, 29.

12. Și ați văzut că Naas, împăratul fiilor lui Ammon, au venit asupra voastră și ați zis: ‘Nu, ce numai împărat să împărățească preste noi, și Domnul Dumnezeu nostru, împărat voao’.

13. Și acuma, iată împăratul pre carele ați ales și pre carele ați cerșut și, iată, au dat Domnul preste voi împărat.

1 Împ. 10, 24.

14. De vă veți teame de Domnul, și veți sluji lui, și veți asculta glasul lui, și nu veți prici cu rostul Domnului, și veți fi – și voi și împăratul carele împărățește preste voi, denapoia Domnului Dumnezeului vostru – mergând, nu va fi mâna Domnului asupra voastră.

15. Iară de nu veți asculta glasul Domnului și veți prici cu rostul Domnului, și va fi mâna Domnului preste voi și preste împăratul vostru.

16. Și acuma, stați și vedeți cuvântul cel mare acesta, carele Domnul va face întru ochii voștri.

17. Au nu iaste seacerea de grâu astăzi? Voiu chema pre Domnul și va da tunete și ploaie, și conoașteți și vedeți că răul vostru mare e, carele ați făcut înaintea Domnului, cerșind voao împărat“.

18. Și chemă Samuil pre Domnul și deade Domnul tunete și ploaie în ziua aceea și să spământară tot norodul foarte de Domnul și de Samuil.

19. Și zise tot norodul către Samuil: „Roagă-te pentru robii tăi către Domnul Dumnezeu tău, și nu vom muri căci am adaos către toate greșalele noastre răutate, cerșind noao împărat“.

Ieș. 10, 17.

20. Și zise Samuil către norod: „Nu vă teamereț, voi aț făcut tot răul acesta, însă să nu vă abateț de denapoia Domnului și slujiț Domnului cu toată inima voastră.

Is. Navi 24, 14, 15.

21. Și să nu urmați denapoi pe celora ce nimică sânt, carele nu vor săvârși nimică, și cari nu or scoate-vă, că nimică sânt.

22. Pentru că nu va împinge Domnul pe nărodul său, pentru numele lui cel mare, căci cu liniște Domnul au luat pre voi lui întru nărod.

Plâng. 3, 31-33; Iezech. 20, 9.

23. Și mie, nice într'un chip a greși înaintea Domnului, să părăsesc a mă ruga înaintea Domnului pentru voi, și voiui sluji Domnului; și voiui arăta voao calea cea bună și cea dreaptă.

Is. Navi 24, 15.

24. Însă teameți-vă de Domnul și slujiți lui cu adevăr și cu toată inima voastră, căci ați văzut că au mărit a face cu voi.

25. Și deaca cu rău veți face rău, și voi și împăratul vostru veți pieri“.

CAP 13

Greșala lui Saul.

1. Fiiu de un an era Saul când împărăția el și 2 ani au împărățit întru Israil.

2. Și alesă Saul lui 3000 de oameni dintru oamenii lui Israil și era cu Saul 2000 în Mahmas și în muntele lui Vethil, și 1000 era cu Jonathan la Gavaa, a lui Veniamin; și ceaualaltă rămășiță a nărodului au trimis pre fieștecarele la lăcașul lui.

3. Și au lovit Jonathan pre Nasif, pre cel strein de fealiu, cel den deal, și aud cei streini de fealiu. Și Saul cu cu trâmbița trâmbițază întru tot pământul, zicând: „Vicleniră robii!“

4. Și tot Israilul au auzit zicând cum au lovit Saul pre Nasif cel strein de fealiu, și să rușinară Israil întru cei streini de fealiu. Și să adună nărodul după Saul la Galgala.

5. Iară cei streini de fealiu să adunară la războiu asupra lui Israil (și să suiră asupra lui Israil la războiu), 30000 de cară și 6.000 de călăreți; și nărod era ca năsipul cel den țărmurile mării în mulțime. Și să suiră și să tăbărâra de războiu în Mahmas, den preajma Vethoron, despre răsărit.

Is. Navi 18, 12.

6. Și om israiltean văzu că-i e strâmt lui ca să nu să apropie el și să ascunse nărodul întru peșteri, și întru stâni, și în pietri, și în gropi, și în stufuri.

7. Și cei ce au trecut, au trecut Iordanul la pământul lui Gad și în pământul lui Galaad. Și Saul încă era în Galgala, și toți oamenii să înspăimară denapoia lui.

8. Și lăsa 7 zile mărturie, cum zise Samuil: și n'au venit Samuil la Galgala, și s'au răsipit nărodul lui de la el.

9. Și zise Saul: „Aduceți pentru ca să fac ardere-de-tot și de împăcaciune!“ Și aduse arderi-de-tot.

10. Și să făcu după ce săvârși aducând ardere-de-tot, și iată, Samuil sosi, și ieși Saul întru întimpinarea lui să-l blagoslovească pre el.

11. Și zise Samuil: „Ce ai făcut?“. Și zise Saul: „Căci am văzut cum s'au răsipit norodul de la mine, și tu n'ai venit în ce chip ai făgăduit întru mărturia zilelor, și cei streini de fealiu s'au adunat la Mahmas.

12. Și am zis: 'Acuma să vor pogori cei streini de fealiu către mine, la Galgala, și feaței Domnului nu m'am rugat!' Și m'am umilit și am adus ardere-de-tot“.

1 Mac. 4, 30.

13. Și zise Samuil către Saul: „În deșartu e ție, pentru că n'ai păzit porunca carea au poruncit ție Domnul; ca și acuma au gătit Domnul împărăția ta preste Israil, până în veac.

14. Și acuma, împărăția ta nu va sta ție, și va cerca Domnul lui om duple inema lui și va porunci lui Domnul, întru mai mare preste nărodul lui, căci că n'ai păzit câte au poruncit ție Domnul“.

1 Împ. 16, 12; Fapt. Ap. 13, 22.

15. Și să sculă Samuil și să duse la Galgala, la calea lui. Și rămășița nărodului mearsă după Saul, întru întimpinarea, denapoia nărodului celui de războiu. Și venind ei de la Galgala la Gavaa a lui Veniamin, și au socotit Saul nărodul carele s'au aflat cu el, ca vro 600 de oameni.

1 Împ. 14, 2.

16. Și Saul și Ionathan, fiul lui, și nărodul carele s'au aflat împreună cu ei au șazut în Gavaa a lui Veniamin și plângea; și cei streini de fealiu să tăbărâse la Mahmas.

17. Și ieși strângându den țarina celor streini de fealiu în trei căpetenii: o căpetenie căutând calea lui Gofera, pre pământul Saval;

18. Și o căpetenie căutând calea Vethoronului; și o căpetenie căutând calea lui Gavee, cea ce pleacă spre Ghea, pre Savim cea pustie.

19. Și faur de fier nu să afla întru tot pământul lui Israil; căci că au zis cei streini de fealiu ca să nu facă jidovii sabie și sulită.

Jud. 5, 8.

20. Și pogorâia tot Israilul la pământul celor streini de fealiu, să-ș lucreze fieștecarele herul plugului lui și unealta lui, și fieștecarele, toporul lui și seacerea lui.

21. Și era culesul gata de seacere, și unealtele era trei sicli la un dinte, și toporului și seacerei prețul era unul.

22. Și fu în zilele războiului de la Mahmas și nu să află sabie și sulită în mâna a tot nărodul celuia ce era cu Saul și cu Jonathan: și află la Saul și la Jonathan, fiul lui.

Jud. 5, 8.

23. Și ieși dentru așăzarea celor streini de fealiu, decindea de Mahmas.

CAP 14

Vitejia lui Jonathan.

1. Și fu într'o zi, și zise Jonathan, feciorul lui Saul, cătră copilașul cela ce-i rădica unealtele lui: „Vino și să ne suim la Mesaf a celor streini de fealiu, ceaea ce-i decindea!“ Și tătâne-său n'au spus.

2. Și Saul ședea în deal, pre marginea dealului, supt rodiul cel de la Maglon, și era cu dânsul ca vro 600 de oameni.

1 Împ. 13, 15.

3. Și Ahia, feciorul lui Ahitov, al fratelui lui Ioavid, fiiului lui Finees, fiiului lui Ili, preotul lui Dumnezeu în Silom, rădicând efud. Și nărodul nu știia că s'au dus Jonathan.

4. Și întru mijlocul trecătoriei unde cerca Jonathan să treacă întru așezarea celor streini de fealiu, și cale a pietrii era decindea acestuia și cale a pietriei decindea acestuia; numele uniia, Mosis, iară numele alțiia, Sina.

5. Calea uniia, despre miazănoapte, venind la Mahmas, și calea ceaealaltă, despre răsărit, venind la Gavee.

6. Și zise Jonathan cătră copilașul ce rădica unealtele lui: „Vino și să treacem la Mesav a neobrezuiților acestora, orice va face Domnul noao, căci nu iaste la Domnul opreală a mântui, au în mulți, au în puțini“.

2 Paral. 14, 11.

7. Și zise lui cela ce rădica unealtele lui: „Fă tot care inema ta te va pleca, abate-te pre tine; iată, eu împreună cu tine sânt, ca inima ta, inima mea!“

8. Și zise Jonathan: „Iată, noi vom treace cătră oameni

9. Și ne vom tăvăli cătră ei. Și de vor zice acestea cătră noi: ‘Depărtați-vă acolo până vom spune voao!’, și să stăm întru noi și să nu ne suim preste ei.

10. Și de vor zice acestea cătră voi: ‘Suiți-vă cătră noi!’, și ne vom sui, căci i-au dat pre ei Domnul în mânilor noastre; acesta e noao semnul“.

11. Și înțară amândoi la Mesav a celor streini de fealiu și zic cei streini de fealiu: „Iată, evreii ies den gaurile lor unde s’au ascuns acolo!“

12. Și răspunsără oamenii den Mesav cătră Ionathan și cătră purtătoriul unealtelor lui și ziseră: „Suiți-vă cătră noi, și vom arăta voao cuvânt!“ Și zise Ionathan cătră cela ce purta unealtele lui: „Suie-te denapoia mea, căci i-au dat pre ei Domnul în mânilor lui Israil!“

13. Și să sui Ionathan pre mânilor lui și pre picioarele lui, și cela ce râdica unealtele lui – denapoia lui. Și căutară asupra feței lui Ionathan și-i lovi pre ei; și cela ce râdica unealtele lui ajutoriia denapoia lui.

14. Și să făcu rana cea dentâiu carea au lovit Ionathan și cela ce râdica unealtele lui, ca vro 20 de oameni, cu lovitura și aruncări de pietri și cu pietri de ale câmpului.

15. Și să făcu înspăimare în tabără și în țarină; și tot norodul cel de la Mesav, și cei ce strica să spământară și ei și nu vrea să ostenească; și să minună pământul, și să făcu spământare de la Domnul.

16. Și văzură străjile lui Saul în Gavaa a lui Veniamin; și iată, tabăra turburată, de o parte și de alta.

17. Și zise Saul norodului ce era cu el: „Socotiți dară și vedeți cine au mers dentru voi!“ Și socotiră, și iată, nu se afla Ionathan și cel ce râdica unealtele lui.

18. Și zise Saul lui Ahia: „Adu efudul!“ – căci era sicriul lui Dumnezeu în ziua aceea înaintea lui Israil.

19. Și să făcu precum grăia Saul cătră preot, și sunetul în tabăra celor streini de fealiu mergea mergând și să înmulția; și zise Saul cătră preotul: „Adună-ți mânilor tale!“

20. Și să sui Saul și tot norodul ce era împreună cu el și veniră până la războiu; și iată, să făcu sabie de om preste aproapele său, amestecătură mare forte.

Jud. 7, 22; Iezech. 38, 21.

21. Și robii ceia ce era ieri și alaltaieri împreună cu cei streini de fealiu, ceia ce să suia, carei era în tabără, să întoarseră și ei a fi împreună cu Israil, cu cei cu Saul și Ionathan.

22. Și tot omul lui Israil, ceia ce să ascundea în muntele lui Efraim, au auzit că au fugit cei streini de fealiu și să împreună și ei denapoia lor în războiu. Și au mântuit Domnul în ziua aceea pre Israil, și războiul trecu pre Vemoth.

23. Și tot norodul era împreună cu Saul, ca vro 10000 de oameni. Și era războiul răsipit în toată cetatea, în muntele lui Efraim.

24. Și Saul nu conosci necunoștință mare în ziua aceea și blestemă norodul, zicând: „Blestemat omul carele va mânca pâine până în sară, și voi izbândi pre vrăjmașul meu!” Și n’au gustat tot norodul pâine.

25. Și tot pământul prânziia, și iată, dumbravă era de stupină, despre fața țarinii.

26. Și întră norodul în stupină; și iată, mergea grăind și nu era cel ce să întoarcă mâna lui la gura lui, căce s’au temut norodul de jurământul Domnului.

27. Și Jonathan n’au fost auzit când au fost jurând tată-său pre norod. Și întinsă marginea toiagului său cel den mâna lui și l-au înfipt pre el în fagurul de miare și-ș întoarsă mâna lui la gura lui și văzură ochii lui.

28. Și răspunsă unul dentru norod și zise: „Jurând au jurat tată-tău norodul, zicând: ‘Blestemat omul carele va mânca pâine astăzi!’, și slăbi norodul“.

29. Și cunosci Jonathan și zise: „Mâhnit-au tată-mieu pământul, vezi pentru căce au văzut ochii miei, căce am gustat oarece puțină dentru miarea aceasta.

30. Ce căce ar fi mâncat mâncând astăzi norodul den prăzile vrăjmașilor lor, carele au aflat, că acuma ar fi să nu altă mai mare rană astăzi întru cei striini de fealiu!“

31. Și lovi întru ziua acea dentru cei striini de fealiu, mai mulți decât în Mahmas; și au încetat norodul foarte.

32. Și au pornitu-să norodul la prăzi și au luat norodul turme și cirezi și fii de boi; și au junghiat pre pământ și mânca norodul cu sânge.

33. Și să spusă lui Saul, zicând căce: „Norodul au greșit Domnului, mâncat fiind cu sângele“. Și zise Saul: „Den Ghethem, tăvăliți-m piatră aicea mare!“

Fac. 9, 4; Preoția 3, 17; 7, 26; 17, 10.

34. Și zise Saul: „Răsiți-vă întru norod și le ziceți lor să aducă aicea vițelul lui fieștecarele den voi și cineș oaia lui și să junghe pre această piatră și le veți mânca pre eale și nu veți greși Domnului ca să mâncați cu

sângele“. Şi aducea norodul fieşcarele ce era în mâna lui noaptea şi junghea acolo.

35. Şi zidi acolo Saul jârtăvnic Domnului, acesta au început Saul a zidi jârtăvnic Domnului.

36. Şi zise Saul: „Să ne pogorim denapoia celor striini de fealiu noaptea şi să jăhuim întru ei până să va lumina ziua şi să nu lăsăm întru ei om“. Şi zisără: „Tot ce e bun înaintea ta fă!“. Şi zise preotul: „Să ne apropiem aicea cătră Dumnezeu“.

37. Şi întrebă Saul pre Dumnezeu: „Au pogorî-mă-voi denapoia celor streini de fealiu? Au da-vei pre ei în mâinile lui Israil?“ Şi nu i-au răspuns lui Domnul în ziua aceea.

38. Şi zise Saul: „Aduceţi aicea toate colţurile norodului şi cunoaşteţ şi vedeţi întru cine s’au făcut păcatul acesta astăzi.

Jud. 20, 2.

39. Căce viu Domnul, cela ce au mântuit pre Israil, că, de va răspunde asupra lui Ionathan, fiiului meu, va muri cu moarte“. Şi nu era cine să răspundă dentru tot norodul.

40. Şi zise la tot omul lui Israil: „Voi veţ fi la robime, şi eu şi Ionathan, fiiul meu, vom fi robi“. Şi zise norodul cătră Saul: „Ce iaste bine întru ochii tăi fă!“.

41. Şi zise Saul: „(Domnul Dumnezeul lui Israil, ce că n’ai răspuns robului tău astăzi? De iaste întru mine, au întru Ionathan, fiiul meu, strâmbătatea), Doamne, Dumnezeul lui Israil, dă arătări (şi de vei zice aceastea, dă norodului tău dară, lui Israil, dă-i dară sfinţie)“. Şi să însoţiră Ionathan şi Saul, şi norodul ieşi.

Is. Navi 7, 14.

42. Şi zise Saul: „Puneţ sorţu întru mijlocul meu şi întru mijlocul lui Ionathan, fiiului meu, pre cela ce va însoţi Domnul, să moară“.

43. (Şi zise norodul cătră Saul: „Nu va fi cuvântul acesta!“ Şi învinsi Saul pre norod şi pusără sorţi întru mijlocul lui şi întru mijlocul lui Ionathan, fiiului său) şi căzu sorţul pre Ionathan.

44. Şi zise Saul cătră Ionathan: „Spune mie, ce ai făcut?“ Şi-i spuse lui Ionathan şi zise: „Gustând am gustat cu margenea toiagului celui den mâna mea puţinea miare şi, iată, eu moriu“.

45. Şi zise lui Saul: „Aceastea să-m facă mie Dumnezeu şi aceastea să-mi adaogă, că cu moarte vei muri astăzi, Ionathan!“

2 Împ. 14, 11.

46. Și zise norodul către Saul: „De va muri astăzi cu moarte cea ce au făcut mântuirea cea mare aceasta întru Israil? Blând, viu e Domnul, de va cădea den capul lui păr pre pământ, căci milă a lui Dumnezeu au făcut în ziua aceasta!“ Și s’au rugat nărodul pentru Jonathan în ziua aceea, și n’au murit.

2 Împ. 14, 11; Mat. 10, 30.

47. Și să sui Saul dendărătul celor streini de fealiu, și cei streini de fealiu să dusă la locul lor.

48. Și Saul să întâmplă a împărăți preste Israil și bătea premprejur pre toți vrăjmașii lui, la Moav, și la fiii lui Ammon, și la fiii lui Edom, și la Vethor, și la împăratul Suva, și la cei streini de fealiu, oriîncătro să vrea întoarce, să mântuia.

49. Și făcu putere și lovi pre Amalic și scoase pre Israil den mâna celor ce-l calcă pre el.

50. Și era fiii lui Saul: Jonathan și Iisui și Melhisue. Și numele acelor doao feate ale lui: numele cei dentâiu născute a lui, Merov, și numele al doilea, Melhol.

1 Paral. 8, 33.

51. Și numele fămeii lui, Ahinoom, fata lui Ahimaasi, și numele voivodului lui, Avenir, feciorul lui Nir, fiiu rudei lui Saul.

52. Și Chis, tată lui Saul, și Nir, tată lui Avenir, fiiu lui Amin, fiiu lui Aviil.

53. Și era războiul tare asupra celor streini de fealiu, toate zilele lui Saul; și văzind Saul pre tot omul tare și tot omul fiiul puterii, și-i aduna pre ei către dânsul.

CAP 15

Saul osândit.

1. Și zise Samuil către Saul: „Pre mine au trimis Domnul ca să te ung pre tine întru împărat preste nărodul lui, preste Israil; și acuma ascultă glasul cuvintelor Domnului.

2. Acestea au zis Domnul Savaoth: ‘Acum eu voi izbândi carea au făcut Amalic lui Israil, cum au întimpinat lui în cale, suindu-se el de la Eghipet.

Ieș. 17, 8, 14.

3. Și acum, pasă și vei lovi pre Amalic și pre Iarim și pre toate ale lui; și să nu cruți dentru el și vei surpa pre el și vei procleți pre el și toate ale lui și să nu ți se facă milă de el și vei ucide den bărbat și până în muiare, și den prunc până la sugători, și den vițel până la oaie, și den cămilă până la măgariu’“.

4. Și porunci Saul nărodului și-i socoti pre ei la Galgala, 200000 de pedestrași, și pre Iuda, 30000 de pedestrași.

5. Și veni Saul până la cetățile lui Amalic și strejui la pârau.

6. Și zise Saul cătră Chineu: „Ferește-te și te abate den mijlocul Amalichitului, ca să nu te adaogă împreună cu el; și tu ai făcut milă cu toți fiii lui Israil când să suta ei den Eghiptet“. Și să abătu Chineul den mijlocul lui Amalic.

Jud. 1, 16; Ieș. 18, 10, 19.

7. Și lovi Saul pre Amalic, de la Evilat, până la Sur, de cătră fața Eghiptetului.

Fac. 25, 18; 1 Paral. 4, 43.

8. Și prinse pre Agag, împăratul Amalic, viu, și tot nărodul lui l-au surpat, și pre Iarim au ucis cu gură de sabie.

9. Și au cruțat Saul și tot nărodul pre Agag viu și ceale bune ale cirezilor și ale turmelor și ale bucatelor și ale viilor și toate bunele; și nu vrea să le piarză pre eale; și tot lucrul necinstit și defăimat au pierdut.

10. Și să făcu cuvântul Domnului cătră Samuil, zicând:

11. „Căiescu-mă căci am uns pre Saul întru împărat, căci s’au întors den napoia mea, și cuvintele mele nu le-au cruțat“. Și să mâhni Samuil și strigă cătră Domnul toată noaptea.

Fac. 6, 6.

12. Și mânecă Samuil și mearse întru întimpinarea lui Israil dimeneața. Și să spuse lui Samuil, zicând: „Venit-au Saul la Carmil și, iată, ș’au rădicat lui mână și întoarse carul și pogorî la Galgal“.

13. Și veni Samuil cătră Saul și, iată, el aducea ardere-de-tot Domnului, ceale de frunte ale prăzilor den care au adus de la Amalic. Și mearse Samuil cătră Saul și zise lui Saul: „Blagoslovit, tu, Domnului! Întărit-am toate câte au grăit Domnul!“

14. Și zise Samuil: „Dară ce iaste glasul turmei aceștia în urechile mele, și glasul boilor căroră eu auzu?“

15. Și zise Saul: „De la Amalic le-am adus pre eale, carele au cruțat nărodul ceale mai bune ale turmei și ale boilor, pentru ca să jârtvuiască

Domnului Dumnezeuului tău; și cealealalte le-am surpat“.

16. Și zise Samuil către Saul: „Lasă și voi spune ție ceale ce au grăit Domnul către mine noaptea“. Și zise lui: „Grăiaște!“.

17. Și zise Samuil către Saul: „Nu mic ești tu înaintea lui, povățitoriu toiagului fiiului lui Israil? Și te-au uns pre tine Domnul într-un împărat asupra lui Israil.“

18. Și te-au trimis Domnul în cale și zise ție: ‘Pasă și surpă pre Amalic, și vei uide pre cei ce greșesc într-un mine; și vei bate pre ei, până vei săvârși pre ei’.

1 Împ. 15, 3.

19. Și pentru ce n’ai ascultat glasul Domnului, dupe toate câte au grăit ție, ce te porniș a te pune pre prăzi și ai făcut răul înaintea Domnului?“

20. Și zise Saul către Samuil: „Pentru căci am ascultat eu glasul norodului, și am mers în calea în carea m’au trimis Domnul. Și am adus pre Agag, împăratul Amalic, și pre Amalic l-am surpat;

21. Și au luat norodul den prăzi, turme și cirezi, ceale dentâiu ale surpării, să jârtvuiască înaintea Domnului Dumnezeului nostru în Galgal“.

22. Și zise Samuil: „De e vrut Domnului arderi-de-tot și jârtve ca a auzi glasul Domnului? Iată, ascultarea mai bună e decât jârtva bună, și înțeleagerea, decât seul de berbeci.“

Iosia 6, 6; Mat. 9, 13.

23. Căci păcatul vrajă iaste, dureri și chin lui therafin aduc. Căci ai defăimat cuvântul Domnului, și te va defăima Domnul, ca să nu fii împărat preste Israil“.

24. Și zise Saul către Samuil: „Greșit-am căci am călcat cuvântul Domnului și cuvântul tău, căci m’am temut de norod și am ascultat glasul lor.“

25. Și acum rădică dară greșala mea și te întoarce cu mine și mă voi închina Domnului Dumnezeului tău“.

26. Și zise Samuil către Saul: „Nu mă voi întoarce cu tine, căci ai defăimat cuvântul Domnului și te va defăima Domnul, ca să nu fii împărat preste Israil“.

27. Și-ș întoarse Samuil obrazul lui să meargă și apucă Saul de poala veșmântului lui și rupse pre ea.

3 Împ. 11, 30.

28. Și zise către el Samuil: „Rupt-au Domnul împărăția ta de la Israil den mâna ta astăzi și o va da pre ea aproapelui tău, celui mai bun decât tine.“

1 Împ. 13, 14; 26, 25; 28, 17.

29. Și să va împărți Israil în doo; și nu se va întoarce, nici să va căi Cel Sfânt al lui Israil, căci nu ca un om taste, ca să să căiască el; înfricoșa-va și nu va îngădui“.

Num. 23, 19.

30. Și zise Saul: „Greșit-am! Ce măreaște-mă dară înaintea bătrânilor lui Israil și înaintea norodului meu; și te întoarce împreună cu mine și mă voiu închina Domnului Dumnezeului tău“.

31. Și să întoarse Samuil înapoi cu Saul și să închină Domnului.

32. Și zise Samuil: „Aduceți mie pre Agag, împăratul Amalic“. Și veni către el Agag tremurând și zise Agag: „De iaste așa amară moartea!“

33. Și zise Samuil către Agag: „În ce chip au făcut fără feciori muieri sabia ta, așa să va defeciori den muieri maica ta!“ Și au junghiat Samuil pre Agag înaintea Domnului în Galgal.

Isaia 33, 1.

34. Și să duse Samuil la Armathaim, și Saul să sui în casa lui, în Gavaa.

35. Și n’au mai adaos Samuil să vază pre Saul, până în ziua morții lui; căci plângea Samuil preste Saul, și Domnul s’au căit căci au împărățit Saul preste Israil.

1 Împ. 16, 1.

CAP 16

David.

1. Și zise Domnul către Samuil: „Până când tu plângi pentru Saul? Și eu l-am defăimat pre el, ca să nu împărățască preste Israil. Împleți cornul tău de untdelemn, și vino, de te voiu trimite pre tine către Iesei, până la Vithleaem, căci am văzut întru fiii lui mie împărat“.

1 Împ. 10, 1; 4 Împ. 9, 1.

2. Și zise Samuil: „Cum voiu merge? Și va auzi Saul și mă va ucide“. Și zise Domnul: „Ia în mâna ta un junc de boi și vei zice: ‘Să jârtvuiesc Domnului am venit’“.

Jud. 6, 27.

3. Și vei chema pre Iesei și pre fiii lui la jârtvă; și eu voiu arăta ție carele vei face; și vei unge mie pre carele voiu zice către tine“.

4. Și au făcut Samuil toate câte au grăit lui Domnul și veni la Vithleaem. Și s'au sculat cei bătrâni ai cetății în timpinarea lui și ziseră: „Au pace e întrarea ta, cela ce vezi?”

5. Și zise: „Pace. Să jârtvuiescu Domnului am venit. Sfințiți-vă și vă veseliți împreună cu mine astăzi“. Și au sfințit pre Iesei și pre fiii lui și i-au chemat pre ei la jârtvă.

6. Și fu când intra ei, și văzu pre Eleav și zise: „Iarăș înaintea Domnului, cel uns al Lui“.

1 Paral. 2, 13.

7. Și zise Domnul cătră Samuil: „Să nu te întorci cătră vedeaarea lui, nici la avearea mărimii lui, căci l-am defăimat pre el. Căci nu cum va căuta omul va vedea Domnul; căci omul va vedea în față, iară Dumnezeu va vedea la inemă“.

1 Paral. 28, 9; Ierem. 11, 20; Psalm 7, 10.

8. Și au chemat Iesei pre Aminadav și trecu despre fața lui Samuil. Și zise: „Nici pre acesta n'au ales Domnul“.

9. Și au adus Iesei pre Sama, și zise: „Și întru acesta n'au ales Domnul“.

10. Și i-au adus Iesei pre tusșapte fiii lui înaintea lui Samuil. Și zise Samuil cătră Iesei: „N'au ales Domnul întru aceștea“.

11. Și zise Samuil cătră Iesei: „Sfârșitu-s'au copilașii?“ Și zise Iesei: „Încă cel mic, iată, păstoreaște la turmă“. Și zise Samuil cătră Iesei: „Tremite și ia pre el, căci nu ne vom așeza până nu va veni el aicea“.

Jud. 6, 15; 2 Împ. 7, 8.

12. Și trimise și l-au adus pre el. Și el, roșiatec, cu frumuseătele ochilor și bun la vedeaare Domnului. Și zise Domnul cătră Samuil: „Scoală-te și unge pre David, căci acesta iaste bun“.

13. Și au luat Samuil cornul untdelemnului, și l-au uns pre el în mijlocul fraților lui, și sări Duhul Domnului pre David, den ziua aceea și înainte. Și să sculă Samuil și să dusă la Armathaim.

2 Împ. 12, 7; 1 Paral. 11, 3; Psalm 88, 21.

14. Și Duhul Domnului s'au depărtat de la Saul și-l sugruma pre el duh rău de la Domnul.

1 Împ. 18, 10 și 19, 9.

15. Și ziseră slugile lui Saul cătră el: „Iată, duh rău de la Domnul sugrumă pre tine.“

Fapt. Ap. 7, 45, 13, 22.

16. Zică dară robii tăi înaintea ta și să cearce domnului nostru pre un om să știe a cânta cu lăută; și va fi când va fi duhul cel rău asupra ta, și va cânta întru alăuta lui, și bine ție va fi și te va odihni“.

17. Și zise Saul cătră slugile lui: „Vedeț dară mie om drept cântând și-l aduceț pre el cătră mine“.

18. Și răspunsă unul den copilașii lui și zise: „Iată, am văzut pre fiiul lui Iesei vithleemiteanul, și pre el știind cânta; și omul, înțelept și războinic, și învățat în cuvânt; și omul, bun la chip, și Domnul cu el“.

19. Și au tremis Saul poslanicii cătră Iesei, zicând: „Tremite pre David, fiiul tău, pre cel de la turma ta, cătră mine“.

20. Și luo Iesei gomor de pâine și foale de vin și unt de capre și au trimis cu mâna lui David, fiiului său, cătră Saul.

21. Și întră David cătră Saul și dvoriii înaintea lui; și-l iubi pre el foarte și-i fu lui rădâcând unealtele lui.

22. Și au trimis Saul cătră Iesei, zicând: „Să stea dară David înaintea mea, căci au aflat har întru ochii miei“.

1 Împ. 18, 2.

23. Și să făcu când era de la Dumnezeu duh rău preste Saul, și lua David alăuta și cânta în mâna lui; și răsufila Saul și bine era lui și să feriia de la el duhul cel rău.

CAP 17

David și Goliath.

1. Și adunară cei streini de fealiu taberile lor la războiu și să adunară la Sochoth a Iudei și să tăbărără întru mijlocul lui Sochoth și întru mijlocul Azicăi, în Afes-Domin.

1 Paral. 11, 13.

2. Și Saul și oamenii lui Israil să adunară și să tăbărăsc în Valea Terevinthului, aceștea și aceștea, și să rânduiesc la războiu dempotriva celor striini de fealiu.

3. Și cei striini de fealiu stau pre munte dencoace, și Israil stă pre munte dencoalea, și strunga întru mijlocul lor.

4. Și ieși om tare den șireagul celor streini de fealiu, Goliath – numele lui, den Ghieth; înălțimea lui, de șase coți și o palmă.

5. Și coif de aramă pre capul lui și cu za lăntuhoasă era imbrăcat, și trasul zalei lui era 5000 de sicli de aramă și de fier.

6. Și pulpe de aramă preste fluierile picioarelor lui, și pavăță de aramă întru mijlocul umerilor lui.

7. Și lemnul suleței lui, ca sulul pânzariului, și fuștele lui, de 600 de sicile de fier. Și cea ce rădica armele lui mergea înaintea lui.

2 Împ. 21, 16.

8. Și stătu și strigă în rânduiala lui Israil și zise lor: „Pentru căce ieșiți a vă rânduia la războiu den preajma noastră? Nu-s eu strein de fealiu, și voi, jidovii lui Saul? Aleageți voao om și să să pogoare cătră mine!

9. Și de va putea să dea războiu cătră mine și mă va ucide, vom fi voao întru robi; iară de eu voi putea și voi ucide pre el, veți fi noao întru robi și veți sluji noao“.

10. Și zise cel striin de fealiu: „Iată, eu am ocărât rânduiala lui Israil astăz în ziua aceasta! Dați-m mie om și ne vom bate sânguri amândoi“.

2 Împ. 2, 15.

11. Și auzi Saul și tot Israilul cuvintele streinului de fealiu aceastea și să întristară și să spământară foarte.

12. Și era David fiiu al unui om efrathean, acesta e den Vithleaemul Iudei, și numele lui, Iesei, și la el, 8 fii. Și omul, în zilele lui Saul, bătrân venit întru oameni.

Rut 1, 2.

13. Și mearsără cei trei feciori ai lui Iesei cei mai mari denapoia lui Saul la războiu; și numele fiilor lui, celor ce au mers la războiu: Eliav, cel dentâiu născut al lui, și al doilea, Aminadav, și al treilea, Sama.

14. Și David, cel mai mic, și cei trei mai mari au mers denapoia lui Saul.

15. Și David să duse și să întoarsă de la Saul, pascănd oile tătâne-său în Vithleaem.

16. Și venia cel strein de fealiu mânecând și amurgind; și să înstâlpi înaintea lui Israil 40 de zile.

17. Și zise Iesei lui David, fiiului său: „Ia dară fraților tăi ifi den făina aceasta și zece pâini aceastea și aleargă la tabără și dă fraților tăi;

18. Și ceale zece cășuleațe a laptelui acestuia vei duce celui mai mare preste mie; și pre frații tăi socoteaște-i întru pace și cât le vor trebui vei ști, și sâmbăta o vei face cu mine“.

19. Iară Saul, acesta și tot nărodul, în Valea Stăjarului, bătându-să cu cei streini de fealiu.

20. Și mânecă David dimineața și lăsă oile la paznic și luă și să duse, în ce chip îi porunci lui Iesei; și veni la șanțu și la putearea cea ce ieșia la rânduială și chiuiră la războiu.

21. Și să rânduiești Israil și cei striini de fealiu, rânduială dempotriva rânduialii.

22. Și lepădând David unealtele lui duple sine pre mâna strejariului, au alergat la șireag și au venit și au întrebat pre frații lui ceale de pace.

23. Și el grăind cu ei, iată, omul ameseul să suia, Goliath Filistimleanul numele lui, den Ghieth, den șireagurile celor streini de fealiu, și grăi după cuvintele acestea și auzi David.

24. Și tot omul lui Israil, deaca vedea ei pre om, și fugiră de cătră fața lui și să spământară foarte.

25. Și zise omul lui Israil: „De aț văzut pre om, pre acesta ce să suie? Căce a ocărî pre Israil s’au suit; și va fi omul carele va ucide pre el, îl va îmbogăți pre el împăratul cu bogăție mare, și pre fata lui va da-o lui, și casa tătâne-său o va face slobodă întru Israil“.

26. Și zise David cătră oamenii ceia ce sta împreună cu el, zicând: „Ce să va face omului carele va ucide pre striinul de fealiu acela și va rădica ocara de la Israil? Căci cine e cel strein de fealiu, cel neobrăzuit acesta, căce au ocărât rânduiala lui Dumnezeu celui viu?“

27. Și zisără lui nărodul după cuvântul acesta, zicând: „Așa să va face omului carele va ucide pre el“.

28. Și auzi Eliav, fratele lui cel mai mare, când grăia el cătră oameni, și să mânia cu mânia Eliav întru David și zise: „Pentru căci aceasta te-ai pogorât? Și asupra cui ai lăsat ceale mici oile acealea în pustiiu? Eu știu mândria ta și răutatea inemii tale, că pentru ca să vezi războiul te-ai pogorât“.

29. Și zise David: „Ce am făcut acum? Au nu cuvânt iaste?“

30. Și s’au întorsu de la el în preajma altuia și zise după cuvântul acesta; și răspunsă lui nărodul după cuvântul cel dentâiu.

31. Și să auziră cuvintele carele au grăit David și să spusără înaintea lui Saul, și-l luară pre el și-l adusără pre el înlăuntru cătră Saul.

32. Și zise David cătră Saul: „Să nu să mânănească dară inima domnului meu; preste el robul tău va merge și va da războiu cu cel striin de fealiu acesta!“

33. Și zise Saul cătră David: „Nu vei putea să mergi cătră cel striin de fealiu acesta ca să te bați cu el, căci copilașu ești tu, și el, om războinic, den

tinerețele lui“.

34. Și zise David către Saul: „Păscând era robul tău tatului său la turmă, și când venia leul și ursul și lua câte o oaie din turmă,

Sirah 47, 3.

35. Și mergeam denapoia lui și l-am ucis pre el și am scos din gura lui; și de să rădica asupra-mi, l-am apucat de gâtul lui și l-am lovit și l-am omorât pre el.

36. Și pre leu și pre urs bătea robul tău; și va fi cel striin de fealiu, cel neobrezuit acesta, ca unul dintr’aceștea. Au nu voiu merge și voiu lovi pre el și voiu lua astăzi ocară din Israil? Căci cine e acestu neobrezuit, carele au ocărât rânduiala Dumnezeului celui viu?“

37. Și zise David: „Domnul, Care m’au scos pre mine din mână leului și din mână ursului, Acesta mă va scoate pre mine din mână celui striin de fealiu, neobrezuitului acestuia“. Și zise Saul către David: „Pasă, și va fi Domnul împreună cu tine“.

38. Și îmbracă Saul pre David cu îmbrăcăminte de lână, și coiful de aramă i l-au pus pre capul lui și încinsă pre David cu za.

39. Și să încinsă David cu sabia lui desupra îmbrăcăminte de lână și osteni îmblând o dată și de două ori, căce nedeprins era. Și zise David către Saul: „Nu voiu putea să mergu cu acestea, căce nu m’am deprins“. Și le luă pre eale de pre el.

40. Și luă toiașul lui din mână și-și alegea 5 pietre neate de din pârâu, și au pus pre eale într-o tașcă de păsturească, cea ce era lui de adunare,

41. Și praștia lui, din mână lui, și să apropie către omul cel striin de fealiu. Și merge cel striin de fealiu, mergând și apropiindu-să de David, și omul cel ce rădica pășea, înaintea lui.

42. Și căută Goliath, cel striin de fealiu, și văzu pre David și batjocori pre el, căce el era copilășu și el era roșiatec, cu frântețele ochilor.

43. Și dzise cel striin de fealiu către David: „Ca un câine eu sânt, de vii tu asupra mea cu toiaș și cu pietre?“

44. Și zise David: „Ba, ce și mai rău decât câine!“ Și blestemă cel striin de fealiu pre David într-o dumnezeie a lui.

45. Și zise cel striin de fealiu către David: „Vino către mine și voiu da trupul tău pasărilor cerului și jigăniilor pământului“.

46. Și zise David către cel striin de fealiu: „Tu vii către mine cu sabia, și cu suliță, și cu pășea, și eu voiu merge către tine într-o nume Domnului

Dumnezeului Savaoth, Dumnezeului rânduialii lui Israil, carea ai ocărât astăzi.

47. Și te va închide Domnul astăzi în mâna mea și te voi uide și voi lua capul tău de la tine și voi da ciolanele tale și ciolanele taberii celor streini de fealiu, întru aceasta zi, pasărilor ceriului și fiarălor pământului. Și va cunoaște tot pământul căci iaste Domnul Dumnezeu întru Israil.

Ps. 32, 16.

48. Și va cunoaște toată adunarea aceasta că nu cu sabie și cu sulită mântuiaște Domnul, căci al lui Dumnezeu e războiul! Și va da Domnul pre voi în mâinile noastre“.

49. Și să sculă cel strein de fealiu și mearse și să apropie întru întimpinarea lui David; și sârgui David și alergă la șireag întru timpinarea celui strein de fealiu.

Sirah 47, 4.

50. Și întinse David mâna lui în tașcă și luo de acolo o piatră și praștie; și lovi pre cel strein de fealiu preste fruntea lui și trecu piatră pren coif în fruntea lui și căzu preste fața lui pre pământ.

1 Mac. 4, 30.

51. Și întări David pre strein de fealiu cu praștia și cu piatra și lovi pre cel strein de fealiu și-l omorî pre el. Și sabie nu era în mâna lui David.

52. Și alergă David și stătu asupra lui și luo sabia lui și o zmulse pre ea den teaca ei și omorî pre el și luo cu ea capul lui; și văzură cei streini de fealiu că au murit cel tare al lor și au fugit.

53. Și să sculară oamenii lui Israil și ai Iudei și chiuiră și goniră denapoia lor până la întrarea Gheethiei și până la poarta Ascalonului; și au căzut răniți ai celor streini de fealiu în calea porților până la Ghieth, și până la Acaron.

54. Și se întoarseră oamenii lui Israil, abătându-se denapoia celor streini de fealiu, și călca taberile lor.

55. Și luo David capul celui strein de fealiu și-l aduse pre el în Ierusalim, și unealtele lui le-au pus la sălașul lui.

56. Și deaca văzu Saul pre David ieșind întru timpinarea celui strein de feal, zise cătră Avenir, voivodul puterii: „Al cui fiu e tinerelul acesta, Avenir?“ Și zise Avenir: „Viu e sufletul tău, împărate, de știu“.

57. Și zise împăratul: „Întreabă tu al cui fecior iaste tinerelul acesta“.

58. Și după ce să întoarse David de la uciderea celui strein de fealiu, îl luo pre el Avenir și-l aduse pre el înaintea lui Saul; și capul celui strein de

fealiu, în mâna lui.

59. Și zise către el Saul: „Al cui fiiu ești, copilașule?“ Și zise David: „Fiiul robului tău, lui Ieseiu Vithleemiteanul“.

CAP 18

Răsplata lui David.

1. Și fu după ce săvârși grăind către Saul, și sufletul lui Jonathan să legă împreună cu sufletul lui David și-l iubi pre el Jonathan ca și sufletul lui.

2 Împ. 21, 7.

2. Și-l luo pre el Saul în ziua aceea și nu-l deade pre el ca să se întoarcă la casa tatâne-său.

1 Împ. 16, 22.

3. Și puseră Jonathan și David făgăduințe, pentru că-îl iubiia pre el ca și sufletul lui.

4. Și să dezbracă Jonathan de haina cea deasupra lui, ce era preste el, și o deade pre ea lui David; și îmbrăcămintea și până în sabia lui, și până în arcul lui, și până în brâul lui.

5. Și mergea David întru toate câte-l trimitea pre el Saul, conșcând; și l-au pus pre el Saul preste oamenii războiului și plăcu întru ochii a tot norodul, încă și în ochii robilor lui Saul.

6. Și să făcu mergând ei, deaca să întorcea David, dupre ce lovi pre cel strein de fealiu, și ieșiră cealea ce juca întru timpinarca lui David, dentru toate cetățile lui Israil, cântând și jucând, întru timpinarea lui Saul împăratul, cu tâmpene și cu veselii și cu țâmbale.

Ieș. 15, 20; Jud. 11, 34.

7. Și începea muierile cealea ce juca și zicea: „Au lovit Saul cu miile lui, și David cu zecile de mii ale lui“.

1 Împ. 21, 11; 29, 5; Sirah. 47, 6.

8. Și să urgisi Saul și rău să arată cuvântul foarte întru ochii lui Saul pentru cuvântul acesta și zise: „Lui David au dat zecile de mii, și mie au dat miile, și ce, lui, fără cât împărăția!“

9. Și era Saul bănuind pre David den ziua aceea și înainte.

10. Și să făcu de a doua zi, și căzu duh al lui Dumnezeu, rău, preste Saul și au prorocit în mijlocul casei lui. Și David cânta în mâna lui, ca în toate zilele, și sulița, în mâna lui Saul.

11. Și rădică Saul sulița și zise: „Lovi-voiu în David și în păreate“. Și să feri David de cătră fața lui de 2 ori.

12. Și să spăre Saul de cătră fața lui David, căci era Domnul cu el, și de la Saul s’au depărtat.

13. Și-l depărtă pre el Saul de cătră el și-l puse pre el luiș preste mie și ieșiia și intra înaintea norodului.

14. Și-i era David întru toate căile lui pricepându-să, și Domnul era cu el.

15. Și văzu Saul cum el să priceape foarte, și să feriia de cătră fața lui.

16. Și tot Israilul și Iuda iubiia pre David, căci el intra și ieșiia înaintea feații norodului.

17. Și zise Saul cătră David: „Iată fata mea cea mai mare, Merov, pre ea voi da ție muiare; însă te fă mie întru fiiu al puterii și bate războaiele Domnului“. Și Saul zise: „Să nu fie mâna mea preste el, și va fi preste el mâna celor streini de fealiu“.

18. Și zise David cătră Saul: „Cine sânt eu? Și carea iaste viața rudeniei părintelui meu, în Israil, ca să fiu ginere împăratului?“

19. Și să făcu în vremea ce era să să dea Merov, fata lui Saul, lui David, și ea se deade lui Israil molathiteanului fămeaie.

20. Și îndrăgi Melhol, fata lui Saul, pre David; și să spuse lui Saul și să îndireptă cuvântul întru ochii lui.

21. Și zise Saul: „Da-voiu pre ea lui și va fi lui întru piadecă“. Și era asupra lui Saul mâna celor streini de fealiu. Și zise Saul cătră David: „Cu puterile îm vei fi ginere astăzi“.

22. Și porunci Saul slugilor lui, zicând: „Grăiți voi pre ascuns lui David, zicând: ‘Iată, va întru tine împăratul și toate slugile lui te iubesc pre tine, și tu fii ginere împăratului!’“

23. Și grăiră slugile lui Saul în urechile lui David după cuvintele aceastea. Și zise David: „De iaste iușor întru ochii voștri a fi ginerele împăratului? Și eu, om smerit, și nu slăvit!“

24. Și spuseră slugile lui Saul după cuvintele aceastea carele au grăit David.

25. Și zise Saul: „Aceastea să grăiți lui David: ‘Nu va împăratul în dare, fără numai într’o sută de margini acoperite ale celor streini de fealiu să izbândești la vrăjmașii împăratului’“. Și Saul au socotit să bage pre David în mânilor celor streini de fealiu.

26. Și spuseră slugile lui Saul lui David după cuvintele aceastea, și să îndireptă cuvântul întru ochii lui David ca să să facă ginere împăratului.

27. Și nu se pliniră zilele și să sculă David și mearse el și oamenii lui și uciseră întru cei streini de fealiu 100 de oameni și au adus marginele ceale acoperite ale lor și le-au plinit pre eale împăratului și să făcu ginere împăratului; și-i deade lui Saul pre Melhol, fata lui, fămeaie lui.

2 Împ. 3, 14.

28. Și văzu Saul și știu că e Domnul cu David și tot Israilul iubeaște pre el.

29. Și au adaos a să păzi de cătră David încă, și să făcu Saul pizmuind lui David toate zilele.

30. Și ieșiră boiarii celor streini de fealiu și să făcu den destulul ieșirii lor, și înțelept era David decât toate slugile lui Saul și să cinsti numele lui foarte.

CAP 19

Prietenia lui Jonathan cu David.

1. Și grăi Saul cătră Jonathan, fiiul lui, și cătră toate slugile lui ca să omoară pre David. Și Jonathan, fiiul lui Saul, iubiia pre David foarte.

2. Și spuse Jonathan lui David, zicând: „Saul, tată-mieu, cearcă să te omoară. Păzește-te dară mâine dimineață și te ascunde și șăzi ascuns.

3. Și eu voi ieși și voi sta rugându-mă tătâne-mieu la câmpu unde vei fi acolo; și cu voi grăi pentru tine cătră tată-mieu și voi vedea ce va fi, și-ți voi porunci ție“.

4. Și grăi Jonathan bine pentru David cătră Saul, tată-său, și zise cătră el: „Să nu să păcătuiască împăratul la robul tău, David, căce nu au greșit la tine, și faptele lui bune-s ție foarte.

5. Și puse sufletul lui în mâna lui și ucisă pre cel striin de fealiu și au făcut Domnul mântuire mare și tot Israil au văzut și s’au bucurat. Și pentru căce păcătuiești la sânge nevinovat, să omori pre David în dar?“

6. Și auzi Saul glasul lui Jonathan și să jură Saul, zicând: „Viu e Domnul, de va muri!“

7. Și chemă Jonathan pre David și-i spuse lui toate cuvintele acestea; și aduse Jonathan pre David cătră Saul; și era înaintea lui ca ieri și ca alaltaieri.

8. Și să adaoase războiul a să face cătră Saul, și să întări David și bătu pre cei striini de fealiu și-i lovi pre ei rană mare foarte și fugiră de cătră fața lui.

1 Paral. 11, 2.

9. Și să făcu duhul Domnului rău preste Saul, și el – în casa lui dormind, și sulița, în mâna lui; și David cânta cu mâinile lui.

1 Împ. 16, 14; 18, 10.

10. Și cerca Saul să lovească sulița în David, și să depărtă David de la fața lui Saul, și lovi sulița în păreate, și David să depărtă și scăpă în noaptea aceea.

11. Și trimisă Saul la casa lui David poslanici, ca să-l păzască pre el și să-l omoară pre el dimineața. Și spuse lui David Melhol, muiarea lui, zicând: „De nu vei tu scăpa sufletul tău în noaptea aceasta, mâine te vei omorî“.

12. Și pogorî Melhol pre David pre fereastră și să duse și fugi și să mântui.

13. Și luo Melhol ceale deșarte de îngropare și puse în pat, și floclul părului caprelor au pus la căpătâiul lui, și le-au acoperit pre eale cu o haină.

14. Și trimise Saul slugi ca să ia pre David, și zise că nu e îndemână lui.

15. Și trimise la David, zicând: „Aduceți-l pre el pre pat cătră mine, ca să-l omoru“.

16. Și mearsără cei trimiș și iată, ceale deșarte de îngropare preste pat și floclul părului caprelor la căpătâiul lui.

17. Și zise Saul Melholii: „Pentru căce așa m'ai smintit și ai slobozit pre vrăjmașul meu și au scăpat?“ Și zise Melhol lui Saul: „El mi'au zis: 'Slobozi-mă, iară de nu, te voiu omorî'“.

18. Și David au fugit și au scăpat; și mersă cătră Samuil la Armathem și spuse lui toate câte au făcut lui Saul. Și mearse Samuil și David și au șezut la Navath, la Rama.

19. Și să spuse lui Saul, zicând: „Iată David, la Navath, la Rama“.

20. Și trimise Saul poslanici ca să ia pre David și, mergând, văzură adunarea prorocilor celora ce prorociia, și Samuil sta isprăvnicind preste ei; și să făcu preste poslanicii lui Saul Duhul lui Dumnezeu și prorociră și ei.

21. Și să spuse lui Saul și au trimis alți poslanici, și au prorocit și aceștea. Și adaose Saul a trimite poslanici a treia, și prorociră și aceștea.

22. Și să mânie cu urgie Saul și mearse și el la Armathem și veni până la fântâna ariei cea de la Sifi și întrebă și zise: „Unde e Samuil și David?“ Și ziseră: „Iată, în Navath, la Rama“. Și mearse de acolo, de la Navath, la Rama.

23. Și să făcu preste el Duhul lui Dumnezeu și mergea mergând și prorocind, până au venit el în Navath, la Rama.

24. Și ș'au dezbrăcat hainele lui și au prorocit înaintea lor și au căzut gol toată ziua aceea și toată noaptea. Pentru aceea zice: „Au și Saul, în proroci?”

1 Împ. 10, 12.

CAP 20

Prigonirea lui David.

1. Și fugi David den Navath în Rama și veni înaintea lui Ionathan și zise: „Ce am făcut? Și ce iaste strâmbătatea mea și ce am greșit înaintea tătâne-tău, că cearcă sufletul meu?”

2. Și zise lui Ionathan: „Nice într'un chip tu nu vei muri. Iată, nu va face tată-mieu cuvânt mare au mic și nu va descoperi ureachea mea; și ce e ca să ascunză tată-mieu de cătră mine cuvântul acesta? Nu iaste aceasta?”

3. Și răspunse David lui Ionathan și zise: „Știind au văzut tată-tău că am aflat har înaintea ta și au zis: ‘Să nu știe aceasta Ionathan, cândai nu va vrea!’ Ce viu e Domnul și viu e sufletul tău, că în ce chip am zis împlut-s'au întru mijlocul meu și întru mijlocul tătâne-tău, până la moarte”.

4. Și zise Ionathan cătră David: „Ce pohtește sufletul tău și ce-ț voi face?”

5. Și zise David cătră Ionathan: „Iată dară, mâine e lună noao, și eu șezând nu voi șădea cu împăratul a mânca; și mă vei slobozi și mă voi ascunde în câmp, până înde sară.

Num. 10, 10.

6. Și de socotind mă va socoti tată-tău, și vei grăi: ‘Cerșind s'au cerșut de la mine David, să aleargă până la Vithleaem, cetatea lui, că e jârtva zilelor acolo, la tot fealiul’.

7. Și de va zice: ‘Bine’, pace robului tău, iară de va răspunde nesilnic, să ști că s'au săvârșit răul de la el.

8. Și vei face milă cu robul tău, căci am băgat făgăduința Domnului pre robul tău împreună cu tine; și de iaste întru robul tău strâmbătate, omoară-mă tu, și până la tată-tău pentru căci așa mă duci?”

2 Împ. 14, 32.

9. Și zise Ionathan: „Nice într'un chip ție, căci, de voi ști că s'au săvârșit răul de la tată-mieu, ca să vie preste tine și întru cetățile tale, nu voi spune ție?”

10. Și zise David către Jonathan: „Cine-m va spune mie de va răspunde tată-tău năsilnic?”

11. Și zise Jonathan către David: „Pasă și așteaptă în țarenă“. Și mergea amândoi la țarină și zise Jonathan către David:

12. „Domnul Dumnezeu lui Israil știe că voiui cerceta pre tată-mieu, cum va fi vreamea întreitu; și iată, bine va fi pentru David, și nu voiui tremite către tine la țarină.

13. Acestea să facă Dumnezeu lui Jonathan și acestea să adaogă, că voiui aduce răutățile spre tine, și voiui descoperi ureachea ta, și te voiui trimite, și vei merge în pace; și va fi Domnul împreună cu tine, în ce chip era împreună cu tată-mieu.

14. Și de voi trăi eu încă, și vei face milă cu mine.

15. Și de voi muri cu moarte, să nu rădici mila ta de la casa mea până în veac; și de nu, când va rădica Domnul pre vrăjmașii lui David, pre fieștecarele, de către fața pământului, să să afle numele lui Jonathan la casa lui David și să cearce Domnul pre vrăjmașii lui David“.

2 Împ. 9, 3.

16. Și au adaos încă Jonathan a să jura lui David, pentru căce îl iubiia vre el, căce iubi sufletul celui ce-l iubiia pre el.

17. Și zise lui Jonathan: „Mâine, lună noao; și te vei socoti, căce să va socoti șederea ta; și vei întrei și te vei socoti.

18. Și vei veni la locul tău, unde te-ai ascuns la ziua cea de lucru, și vei șede lângă Piatra Căii.

19. Și eu voiui întrei săgețile, repezind, slobozindu-le la proașcă.

20. Și iată, voiui trimite copilașul, zicând: ‘Pasă, află-mi săgeata!’

21. De voiui zice copilașului: ‘Dencoace e săgeata de la tine și dencoace o ia pre ea!’, vino, că pace e ție și nu iaste ție hicleșug, viu Domnul!

22. Iară de voiui zice așa tinerelului: ‘Dencolo e săgeata de la tine!’, și mai nainte să mergi, căce te-au trimis Domnul.

23. Și cuvântul carele am grăit eu și tu, iată, Domnul, martur întru mijlocul mieu și întru mijlocul tău, până în veac“.

24. Și să ascunse David în țarenă, și veni luna și veni împăratul la masă să mănânce.

25. Și au șazut împăratul pre jățul lui, ca și odată și altădată, pre jețiu lângă păreate. Și apucă mai nainte pre Jonathan și șazu Avenir de laturea lui Saul și să socoti locul lui David.

26. Și nu grăi Saul nemica în ziua aceea, căci au zis: „E tâmplare, să arată a nu fi curat, căci nu s’au curățit“.

27. Și să făcu într’a doao zi a lunii, în ziua a doao, și să socoti locul lui David și zise Saul cătră Jonathan, feciorul său: „Ce că n’au venit feciorul lui Iesei și ieri și astăzi la masă?“

28. Și răspunse Jonathan lui Saul și zise lui: „S’au cerșut de la mine David, până la Vithleaem, cetatea lui, să meargă.

29. Și au zis: ‘Trimite-mă dară, căci jărtvă e neamului meu în cetate, și au poruncit cătră mine frații miei; și acum, de am aflat har întru ochii tăi, să mă duc dară și să văzu pre frații miei’. Pentru aceea n’au venit la masa împăratului“.

30. Și să mânia cu urgie Saul pre Jonathan foarte și zise lui: „Fecior de featele ceale ce mergu de bunăvoie, au nu știu că părtaș ești tu cu fiiul lui Iesei întru rușinea ta și întru rușinea descoperirii maicii tale?

31. Căci toate zilele carele fiiul lui Ieseiu trăiaște pre pământ, nu se va găti împărăția ta. Acum dară, trimițând, prinde pre voinicelu, căci fiiul morții iaste acesta“.

32. Și răspunse Jonathan lui Saul, tătâne-său, și zise: „Pentru căci moare? Ce au făcut?“

33. Și rădică Saul sulița pre Jonathan ca să-l omoare pre el și știu Jonathan că s’au plinit răul acesta de la tatăl lui, să omoare pre David.

34. Și sări Jonathan de la masă cu urgie de mânie și n’au mâncat într’a doao a lunii pâine, căci s’au întristat pentru David, căci au săvârșit preste el tatul lui.

35. Și să făcu dimineată și ieși Jonathan la țarenă la mărturie, în ce chip au făgăduit lui David; și copilaș mic, împreună cu el.

36. Și zise copilașului: „Aleargă, află-mi săgețile cu carele eu răpezescu“. Și copilașul au alergat, și el au răpezit cu săgeata și au adus pre ea.

37. Și mearse copilașul până la locul săgeții unde repeziiă Jonathan și strigă Jonathan denapoia copilașului lui și zise: „Încolo e săgeata, de la tine și înainte“.

38. Și strigă Jonathan denapoia copilașului lui, zicând: „Sânguinu grăbeaște și să nu stai!“ Și au cules copilașul lui Jonathan săgețile și le-au adus pre eale cătră stăpânul lui.

39. Și copilașul n’au știut nemica, fără Jonathan și David au știut cuvântul.

40. Și Ioathan au dat unealtele lui preste copilul lui și zise copilașului său: „Pasă, întră în cetate!”

41. Și deaca să duse copilașul, și David s’au sculat de la Piatra Căii și căzu preste fața lui și să închină lui de 3 ori și sărută unul pre alalt și au plâns fieștecarele întru aproapele său, până la săvârșire mare David covârși.

42. Și zise Ioathan lui David: „Pasă în pace, și în ce chip am jurat noi amândoi întru numele Domnului, zicând: ‘Domnul va fi martur întru mijlocul meu și al tău, și întru mijlocul semenției mele și întru mijlocul semenției tale, până în veac!’” Și să sculă David și să duse, și Ioathan întră în cetate.

CAP 21

David căutând scăpare.

1. Și veni David la Nomva, cătră Avimeleh preotul, și să minună Avimeleh cu tempinarea lui și zise lui: „Ce că tu singur, și nime cu tine?”

2. Și zise David preotului Avimeleh: „Împăratul mi’au poruncit mie cuvânt astăzi și zise mie: ‘Nimeni să nu știe cuvântul pentru care eu te trimiț pre tine și pentru carele eu ți’am poruncit ție’. Și slugilor m’am mărturisit, în locul ce să cheamă Emonim.

3. Și acum, de sânt supt mâna ta 5 pâini, dă în mâna mea ce se va afla”.

4. Și răspunse preotul lui David și zise: „Nu sânt supt mâna mea pâini necurate, fără de numai sfinte pâini sânt; de vor fi păzite slugile însă de muieri, și vor mânca”.

Ieș. 19, 15.

5. Și răspunse David preotului și zise lui: „Ce și de muiare ne-am ferit ieri și alaltaieri, când am ieșit în cale s’au făcut toate slugile curățite; și această cale e spurcată, pentru căci se va sfinți astăzi, pentru unealtele mele”.

6. Și au dat lui Avimeleh preotul pâinile punerii-înainte, căci acolo nu era pâine, fără numai pâinile feații ceale luate dentru fața Domnului, ca să puie pâine caldă întru care zi le-au luat pre eale.

Ieș. 29, 32; Preoția 24, 9; Mat. 12, 3, 4.

7. Și acolo era unul den slugile lui Saul, în ziua aceea țiindu-se neesaran înaintea Domnului; și numele lui, Doic Sirul, păscând mușcoii lui Saul.

8. Și zise David către Avimeleh: „De iaste aici, supt mâna a ta, suliță au sabie? Vezi că sabia a mea și unealtele mele nu mi’am luat în mâna mea, căci era cuvântul împăratului degrabă“.

9. Și zise preotul: „Ia sabia lui Goliath, celui de fealiu strein, pre carele ai ucis în Valea Ila; și ea, învălită cu o haină denapoia cei preste umăr; de vei lua, pre aceasta ție ia-o, căci nu iaste alta afară dentru aceasta aici“. Și zise David: „Iată, nu iaste ca aceasta, dă-mi-o pre ea!“ Și o deade pre ea lui.

10. Și să sculă David și fugi în ziua aceea de către fața lui Saul și veni David către Anhus, împăratul Ghethei.

11. Și ziseră slugile lui Anhus către el: „Nu iaste acesta David, împăratul pământului? Au nu acestuia începea ceale ce juca, zicând: ‘Au ucis Saul cu miile lui, și David, cu zecile de mii ale lui!’?“

1 Împ. 18, 7.

12. Și puse David cuvântul acesta în inima lui și să spăre foarte de către fața lui Anhus, împăratul Ghethii.

13. Și ș’au schimbat fața lui înaintea lui și să făcu întru aceea zi și să nebuniia la ușăle cetății și să sprijiniia întru mânilor lui și cădea pre ușăle cetății, și balele lui cura preste barba a lui.

14. Și zise Anhus către slugile lui: „Iată, ați văzut, om dezmetec; căci l-ați adus pre el la mine?“

15. Au doară mă lipsesc eu de dezmeateci? Căci l-ați adus pre el să să dezmetească către mine? De e acesta, nu va intra în casa mea“.

CAP 22

Saul ucide preoții din Nomva.

1. Și să duse de acolo David și scăpă și veni la peștera Oddlam. Și auziră frații lui și toată casa tătâne-său și să pogorâră acolo către el.

2. Și să adunară către el tot cel ce era în nevoie, și tot datornicul, și tot supăratul la suflet, și era preste ei povățuitoriu; și era împreună cu el ca vro 400 de oameni.

Jud. 9, 4.

3. Și să duse David de acolo la Masifa lui Moav și zise către împăratul Moav: „Să fie dară tatul meu și maica mea lângă tine, până voiui ști ce va face mie Dumnezeu“.

4. Și rugă fața împăratului Moav și lăcuia împreună cu el toate zilele, fiind David într-o îngrădire.

5. Și zise Gad prorocul către David: „Nu șădea într-o îngrădire, pasă și vei veni la pământul Iudei“. Și mearse David și veni și șazu în cetatea Sirih.

6. Și auzi Saul că să știu David și oamenii ce era cu el. Și Saul șădea în deal suptu arătura cea de la Rama; și sulița, în mâna lui, și toate slugile lui dvoriia lui.

7. Și zise Saul către slugile lui, ceia ce dvoriia lui: „Ascultați dară, fiii lui Veniamin, de adevărat la toți la voi va da fiul lui Ieseiu țarene și vii, și pre toți, pre voi, va pune mai mari preste sute și preste mii?

8. Căce sânteți toți într'un loc asupra mea? Și nu iaste cela ce descopere ureachea mea pentru că au pus făgăduință fiul meu împreună cu fiul lui Ieseiu, și nu iaste dorind pentru mine dentru voi și descoperind ureachea mea căce au rădicat fiul meu pre robul-miu asupra mea, într-o vrăjmaș, ca și ziua aceasta“.

9. Și răspunse Doic Sirul, ispravnicul preste mușcoii lui Saul, și zise: „Văzut-am pre fiul lui Ieseiu venit la Nomva către Ahimeleh, feciorul lui Ahitov preotul.

10. Și-i întreba lui pren Dumnezeu și de mâncat au dat lui și sabia lu Goliath, celui striin de fealiu, au dat lui“.

11. Și au trimis împăratul să cheame pre Ahimeleh, feciorul lui Ahitov preotul, și pre toți fii tătâni-său, preoții cei den Nova; și veniră toți către împăratul.

12. Și zise Saul: „Ascultă dară, fiul lui Ahitov!“ Și zise: „Iată eu, grăiaște, doamne!“

13. Și zise lui Saul: „Pentru căce te-ai tocmit asupra mea, tu și fiul lui Ieseiu, ca să-i dai tu lui pâine și sabie, și să-i întrebi lui pren Dumnezeu, să-l pui preste mine într-o vrăjmaș, ca în ziua aceasta?“

14. Și răspunse Ahimeleh împăratului și zise: „Și cine e, într-o toate slugile tale, ca David, credincios, și ginere împăratului, și mai mare a toată porunca ta, și slăvit într-o casa ta?

15. Au astăzi am început a-i întreba lui pren Dumnezeu? Nice într'un chip! Să nu dea împăratul asupra robului său cuvânt, și preste toată casa tătâni-mieu, căce n'au știut robul tău într-o toate acestea, cuvânt mic au mare“.

16. Și zise împăratul Saul: „Cu moarte vei muri, Ahimeleh, tu și toată casa tătâni-tău!“

17. Și zise împăratul celor ce aleargă alături de celora ce stau asupra lui: „Aduceți și omorâți pre preoții Domnului, căce mâna lor e cu David și căce au știut că fuge el și n’au descoperit ureachea mea“. Și n’au vrut slugile împăratului să rădice mâinile lor să timpine la preoții Domnului.

18. Și zise împăratul lui Doic: „Întoarce-te tu și timpină la preoți“. Și să întoarse Doicu Sirul și omorî pre preoții Domnului în ziua aceea, 305 de oameni, toți rădicând efud.

19. Și pre Nomvan, cetatea a preoților, o au lovit cu gură de sabie, den bărbat până în muiare, den pruncu până în sugătoriu, și vițelu și măgariu și oaie.

20. Și scăpă un fecior a lui Ahimeleh, fiiul lui Ahitov, și numele lui, Aviathar. Și fugi denapoia lui David.

3 Împ. 2, 26.

21. Și spuse Aviathar lui David că au omorât Saul pre toți preoții Domnului.

22. Și zise David lui Aviathar: „Știut-am în ziua aceea, căci acolo era Doic Sirul, că spuind va spune lui Saul. Eu sânt vinovatul sufletelor casei tătâne-tău.

23. Șăzi cu mine, nu te teame, căci unde voi cerca sufletului meu loc, voi cerca și sufletului tău, căci te-ai ferit tu lângă mine“.

CAP 23

David prigonit de Saul.

1. Și spuse lui David, zicând: „Iată, cei streini de fealiu bat la Cheila și ei jefuiescu și calcă ariile“.

Is. Navi 15, 44.

2. Și întrebă David pren Domnul, zicând: „Au merge-voiu și voi lovi pre streinii de fealiu aceștea?“ Și zise Domnul cătră David: „Pasă și vei lovi întru cei streini de fealiu aceștea și vei mântui pre Cheila“.

2 Paral. 18, 4.

3. Și ziseră oamenii lui David cătră el: „Iată, noi, aici, în Iudea, ne teamem; și cum va fi de vom merge la Cheila, în pântecele celor streini de fealiu vom intra înlăuntru?“

4. Și adaoase David încă a întreba pren Domnul și răspunse lui Domnul și-i zise lui: „Scoală-te și te pogoară la Cheila, căci Eu dau pre cei streini de

fealiu în mâinile tale“.

5. Și merge David și cu oamenii ce era împreună cu el la Cheila și deade războiu celor streini de fealiu și fugiră de cătră fața lui; și le luă dobitocul lor și lovi întru ei rană mare și mântui David pre ceia ce lăcuia în Cheila.

6. Și fu când fugii Aviathar, fiiul lui Ahimeleh, cătră David, și el cu David la Cheila s'au pogorât având efud în mâna lui.

1 Împ. 22, 20.

7. Și să spuse lui Saul că au venit David la Cheila și zise Saul că: „L-au vândut Domnul pre el întru mâinile mele, căci s'au închis întrând în cetatea porților și a zăvoarălor“.

8. Și porunci Saul la tot nărodul să să pogoară întru războiu la Cheila, să prinză pre David și pre oamenii lui.

9. Și conosci David cum nu va tăcea Saul răutatea pentru el și zise David cătră Aviathar preotul: „Adu efudul Domnului!“

10. Și zise David: „Doamne, Dumnezeuul lui Israil, auzind au auzit robul tău că cearcă Saul să vie la Cheila să strice cetatea pentru mine.“

11. Închide-se-va? Și acum, de se va pogorî Saul, în ce chip au auzit robul tău? Doamne, Dumnezeul lui Israil, spune robului tău!“ Și zise Domnul: „Se va închide!“

12. Și zise David: „Au da-vor cei den Cheila pre mine și pre oamenii miei în mâinile lui Saul?“ Și zise Domnul: „Da-vor!“

13. Și să sculă David și oamenii carii era cu el, ca vro 400 de oameni, și ieșiră den Cheila și mergea oriunde mergea. Și lui Saul să spuse cum au scăpat David den Cheila și au părăsit să mai iasă încă.

14. Și șezu David în Maserem, în pustiiu, la strâmtori, și șezu în munte la pustiiul Zif, la muntele năsipos, în pământ năsipos; și cerca pre el Saul toate zilele, și nu-l deade pre el Domnul în mâinile lui.

Is. Navi 15, 24.

15. Și văzu David că iase Saul a cerca pre el, și David era în muntele cel uscăcios, întru cea noao Zifu.

16. Și să sculă Jonathan, feciorul lui Saul, și merge cătră David la cea noao. Și întări mâinile lui întru Domnul.

1 Împ. 30, 6.

17. Și zise cătră el: „Nu te teame, căci nu te va afla pre tine mâna lui Saul, tătâne-mieu, și tu vei împărăți preste Israil, și eu voi fi ție al doilea; și Saul, tată-mieu, știe așa“.

1 Împ. 24, 21; 26, 25.

18. Și puseră amândoi făgăduință înaintea Domnului, și ședea David într-o cea noao, și Jonathan să duse la casa lui.

19. Și să suiră zifeiii den uscăciune către Saul la deal, zicând: „Nu, iată, David s’au ascuns la noi în Messara, în ceale strimte, în cea noao, în dealul lui Shilaat, den direapta lui Iesimon?”

20. Și acum toate pentru sufletul împăratului la pogorâre să să pogoară către noi, închiș sânt în mânele împăratului“.

21. Și zise lor Saul: „Blagosloviți voi, Domnului, căci ați durut pentru mine.

22. Păsați dară și gătiți încă și știți și vedeți locul unde va fi piciorul lui degrabă, acolo unde ați zis, pentru ca nu meștersuguid acesta va meștersugui.

23. Și vedeți și știți dentru toate locurile unde el să ascunde acolo și vă întoarceți către mine la gata; și voi merge cu voi și va fi de va fi pre pământ, și-l voi cerca pre el într-o toate miile Iudei“.

24. Și să sculară zifeii de la năsipoa și mearseră înaintea lui Saul. Și David și oamenii lui, în pustiiul Maonului, de spre sară, den direapta Iesemonului.

25. Și mearse Saul și oamenii lui a cerca pre David. Și să spuseră lui David și să pogorî la piatra cea ce iaste în pustiiul Maon. Și auzi Saul și goni denapoia lui David, la pustiiul Maon.

26. Și mergu Saul și oamenii lui de o parte a muntelui, dencoace, și era David și oamenii lui de o parte den munte, dencoalea. Și era David ferindu-se a merge de către fața lui Saul; și Saul și oamenii lui s’au tăbărât asupra lui David și preste oamenii lui, să-i prinză pre ei.

27. Și către Saul veni vestitoriu, zicând: „Sânguiaște și vino, căci streini de fealiu au călcat preste pământ“.

28. Și să înturnă Saul ca să nu gonească denapoia lui David și mearse într-o împinarea celor streini de fealiu. Pentru aceea să numi locul acela „Piatra cea ce s’au împărțit“.

CAP 24

David cruță viața lui Saul.

1. Și să sculă David de acolo și șazu într-o strâmturile lui Gadi.

2. Și să făcu deaca să întoarse Saul de denapoia celor streini de fealiu, și i să spuse lui, zicând că: „Iată, David, în pustiiu, în Gadi“.

3. Și luo cu sine 3000 de oameni aleși den tot Israilul și mearse a cerca pre David și pre oamenii lui despre fața Sadeemului.

4. Și veni la cârdurile turmelor, cealea ce era lângă cale; și era acolo peșteră, și Saul întră ca să gătească, și David și oamenii lui mai înlăuntru șădea întră peșteră.

5. Și ziseră oamenii lui David cătră el: „Iată ziua aceasta, carele au zis Domnul cătră tine ca să dea pre vrăjmașul tău în mânil tale și vei face lui cum va fi bine întră ochi tăi“.

6. Și să sculă David și luo poala îmbrăcămînții lui Saul pre ascuns. Și să făcu după aceasta, și lovi inema lui David pre el, căci au luat poala veșmântului lui.

7. Și zise David cătră oamenii lui: „Nice într’un chip mie de la Domnul, de voi face cuvântul acesta domnului meu, celui uns al Domnului, să aduc mâna a mea preste el, căci unsul Domnului iaste acesta“.

8. Și potoli David pre oamenii lui cu cuvinte și nu le-au dat lor să scoale să omoară pre Saul. Și să sculă Saul și să pogorî la calea lui den peșteră.

9. Și să sculă David denapoia lui den peșteră și strigă David denapoia lui Saul, zicând: „Doamne împărate!“ Și căută Saul denapoia lui, și să plecă David preste fața lui pre pământ și să închină lui.

10. Și zise David cătră Saul: „Pentru căci auzi cuvintele norodului, zicând: ‘Iată dară, David cearcă sufletul tău’?

11. Iată, întră ziua aceasta au văzut ochii tăi cum te-au dat pre tine Domnul astăzi întră mânil meale, în peșteră, și n’am vrut să te omoru și nu m’am îndurat de tine și am zis: ‘Nu voi aduce mâna preste domnul meu, căce unsul Domnului acesta iaste!’

12. Și vede-ți poala veșmântului în mâna mea. Eu am luat poala veșmântului tău, și nu te-am ucis; cunoaște și vezi astăzi căce nu iaste în mâna mea răutate, nice păgânătate și defăimare, și n’am greșit întră tine. Și tu legi sufletul meu, ca să-l iai pre el.

13. Să judece Domnul întră mijlocul meu și al tău și să-m izbândească Domnul dentru tine, iară mâna mea nu va fi asupra ta.

14. În ce chip să zice pilda cea vechea: ‘Dentru cei fără de leage va ieși păcat’, și mâna mea nu va fi preste tine.

15. Și acum denapoia cui mergi tu, împărate a lui Israil? Denapoia cui gonești tu? Denapoia unui câine mort, au denapoia unui purece?

1 Împ. 26, 20.

16. Facă-se Domnul întru judecătoriu și legiuitoriu întru mijlocul meu și întru mijlocul tău, vază Domnul și să judece judecata mea și mă judece den mâna ta“.

2 Împ. 9, 8 și 16, 9.

17. Și să făcu daca săvârși David cuvintele acestea grăind cătră Saul, și zise Saul: „Glasul tău e acesta, fiiule David?“. Și rădică Saul glasul lui și plânse.

1 Împ. 26, 17.

18. Și zise Saul cătră David: „Mai drept ești decât mine, căce tu mi'ai dat mie bune, iară eu ți'am dat ție reale.

1 Împ. 26, 21.

19. Și tu mi'ai spus mie astăzi carele mi'ai făcut bine, cum m'au închis Domnul în mânil tale astăzi, și nu m'ai omorât pre mine.

20. Și căce de va afla neștine pre vrăjmașul său în primejdie și-l va slobozi pre el întru cale bună, și Domnul îi va plăti lui bune, în ce chip ai făcut tu astăzi.

21. Și acum, iată, eu știu că împărățind vei împărăți și va sta în mâna ta împărăția lui Israil.

1 Împ. 23, 17.

22. Și acum jură-te mie întru Domnul că nu vei surpa sămânța mea denapoia mea și nu vei piarde numele meu den casa tătâni-meu“.

23. Și să jură David lui Saul. Și să duse Saul la locul lui, și David și oamenii lui s'au suit la Mesera cea strâmtă.

CAP 25

Moartea lui Samuil. Naval și Avighea.

1. Și muri Samuil și să adunară tot Israilul și-l plânsără pre el și-l îngropară pre el în casa lui, la Armathaim. Și să sculă David și să pogorî la pustiiul Maan.

1 Împ. 28, 3.

2. Și era om la Maan, și turmele lui, la Carmil; și omul, mare foarte, și la el oi 3000 și capre 1000 – și să făcu când tunde turma lui, la Carmil. Și

numele omului, Naval, și numele muierii lui, Avighea;

3. Și muiarea, bună la priceapere, și frumoasă la chip foarte, și omul, năsilnic și râu întru isprăvi; și omul, vânătoriu.

4. Și auzi David întru pustiiu cum tunde Naval carmeleanul turma lui.

5. Și trimise David 10 slugi și zise slugilor: „Suiți-vă la Carmil și păsați la Naval și-l întrebați pre el pre numele meu ceale de pace.

6. Și veți zice acestea: ‘La vream! Și tu să fii sănătos și casa ta și toate ale tale, sănătoase.

7. Și acum, iată, am auzit că tund la tine păstorii tăi, carii era cu noi în pustiiu; și nu i-am oprit pre ei și n’am poruncit lor nemica, toate zilele fiind ei în Carmil.

8. Întreabă copilașii tăi și vor spune ție; și să afle copilașii tăi har înaintea ochilor tăi, căci întru zi bună am venit. Dă, dară, ce va afla mâna ta, slugelor tale și fiiului tău, lui David”.

9. Și vin copilașii lui David și grăiescu cuvintele acestea cătră Naval, după toate cuvintele acestea întru numele lui David;

10. Și sări și răspunse Naval slugilor lui David și zise: „Cine e David? Și cine e fiiul lui Ieseiu? Astăzi înmulțiș sânt robii fugind fieștecarele de cătră fața stăpânului său.

11. Și voi lua pâinile meale, și vinul meu, și jungherile meale, carele am junghiat celora ce tund oile, și le voi da pre eale la oamenii carii nu-i știu de unde sânt?”

12. Și să întoarseră copilașii lui David la calea lor; și să întoarseră și veniră și spuseră lui David după toate cuvintele acestea.

13. Și zise David oamenilor lui: „Încingeți fieștecarele sabia lui!” Și să încinseră cu sabiile lor, și David încinse și el sabia lui; și să suiră denapoia lui David ca vro 400 de oameni, și cei 200 au șezut la unealte.

14. Și Avigheii, muierii lui Naval, i-au spus unul den copilaș, zicând: „Iată, David au trimis poslanic den pustiiu să cuvinteaze bine pre stăpânul nostru, și s’au ferit de cătră ei.

15. Și oamenii, buni noao foarte; nu ne-au oprit pre noi, nici ne-au poruncit nimică toate zilele carele am fost lângă dânșii; și când eram noi în țarină,

16. Ca un zidu era prejur noi și ziua și noaptea, toate zilele câte eram lângă ei păscând turma.

17. Și acum cunoaște și vezi tu ce vei face, căci s’au săvârșit răutatea la domnul nostru și la casa lui, și acesta – fiiu ucigaș și nu iaste a grăi cătră

el“.

18. Și sângui Avighea și luă 200 de pâini, și două vase de vin, și 5 oi grijite, și 5 ifi de făină, și un gomor de stafide, și 200 de păpuș de smochine și au pus pre măgari.

19. Și zise copilașilor ei: „Meargeți înaintea mea, și iată, eu denapoia voastră viu“. Și bărbatului ei n’au spus.

20. Și să făcu ea fiind călare pre măgărițe și pogorându-se în poalele muntelui și, iată, David și oamenii lui pogorâia într-o împinșare ei; și împinșă pre ei.

21. Și David zise: „Poate fi că cu strâmbătate am păzit toate ale lui Naval în pustiu și nu am poruncit să ia dintru toate ale lui nimic, și mi’au dat mie reale pentru bune.

22. Acestea să-m facă mie Domnul, lui David, și aceste să-m adaogă, de voi lăsa dintru toate ale lui Naval, până demineată, pișind la păreate“.

Rut 1, 17.

23. Și văzu Avighea pre David și sângui și sări de pre măgărițe și căzu înaintea lui David preste fața ei.

24. Și să închină lui pre pământ și căzu la picioarele lui și zise: „Întru mine, domnul meu, strâmbătatea! Grăiască dară roaba ta într-o urechile tale și ascultă cuvântul roabei tale.

25. Să nu puie domnul meu inima lui pre omul cel fără de minte acesta, pre Naval, căci după numele lui, așa iaste: Naval, numele lui, și nebunie împreună cu el. Și eu, roaba ta, nu am văzut copilașii domnului meu, pre cari ai trimis.

26. Și acum, domnul meu, viu e Domnul și viu e sufletul tău, în ce chip te-au oprit Domnul ca să nu întri în sânge nevinovat, ce să mântuiești mâna ta ție, și acum, facă-să ca Naval vrăjmașii tăi și cea ce cercă domnului meu rele!

27. Și acum ia bunăcuvântarea ta aceasta care au adus roaba ta domnului meu și o vei da copilașilor celor ce dvoresc domnului meu.

28. Rădică dară fărădelegea roabei tale, căci făcând va face Domnul domnului meu casă credencioasă; căci războiul domnului meu Domnul va bate și răutate nu se va afla în tine niceodinioară!

29. Și se va scula om gonind pre tine și cercând sufletul tău, și va fi sufletul domnului meu legat într-o legătura vieții, lângă Domnul Dumnezeu, și sufletul vrăjmașilor tăi vei prăștia în mijlocul praștiei.

30. Și va fi căci va face Domnul domnului meu toate câte au grăit bine asupra ta și va porunci ție Domnul întru povățuitori preste Israil.

31. Și nu va fi ție aceasta urâciune și împiedecare inemii domnului meu, să vearse sânge nevinovat în dar și să mântuiască mâna domnului meu luiș; și să îmbunătățească Domnul domnului meu și vei pomeni roabei tale, să-i faci bine ei“.

32. Și zise David Avighieii: „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, Carele te-au trimis astăzi întru aceasta întimpinare mie!

33. Și binecuvântată voroava ta și blagoslovită, tu, care m’ai oprit pre mine astăzi întru aceasta ca să nu viu întru sângiuri și să pângărescu mâna mea mie!

34. Însă că viu iaste Domnul Dumnezeul lui Israil, Carele m’au oprit pre mine astăzi ca să nu fac rău ție, că, de nu ai fi sânguit și ai fi venit întru întempinarea mea, atunci am zis: ‘De va rămânea lui Naval, până la lumina demineții, pișindu la păreate!’“.

35. Și luo David den mânilor ei toate câte au adus lui și zise ei: „Suie-te în pace la casa ta și vezi, auzit-am glasul tău și am ales fața ta“.

36. Și mearse Avighea către Naval și, iată, lui, băătură în casa lui, ca o băătură, a unui împărat; și inema lui Naval – bună spre el, și el – îmbătându-se foarte. Și nu spuse Avighiea lui Naval cuvânt, au mare au mic, până la lumina demineții, și să făcu dimineța.

37. Deaca să trezvi de vin Naval, spuse lui muierea lui toate cuvintele acestea și muri inema lui întru dânsul, și el să făcu ca o piatră.

38. Și să făcu ca vro zece zile, și lovi Domnul pre Navaal și muri.

39. Și auzi David că au murit Naval, și zise: „Blagoslovit Domnul, Carele au judecat judecata ocării mele den mâna lui Naval, și pre robul Lui l-au ferit den mâna realelor! Și răutatea lui Naval o au întors Domnul în capul lui“. Și tremise David și grăi pentru Avighieia, să ia pre ea lui fămeaie.

40. Și veniră slugile lui David către Avighea la Carmil și grăiră ei, zicând: „David ne-au tremis pre noi către tine, să te ia lui fămeaie“.

41. Și să sculă și să închină pre pământ despre față și zise: „Iată, roaba ta întru slujnică, ca să speale picioarele slugilor tale“.

42. Și grăbi și să sculă Avighiea și să sui pre măgariu, și cinci feate ale ei venia după ea, și mearse denapoia slugilor lui David și să făcu lui fămeaie.

43. Și pre Ahinaam au luat David dentru Israil și amândoa era lui muieri.

44. Și Saul au dat pre Melhol, fata lui, pre muiarea lui David, lui Falti, fiiul lui Amis, celui den Roma.

2 Împ. 3, 15.

CAP 26

David cruță din nou viața lui Saul.

1. Și veniră zifeii (de cea năsipoașă) cătră Saul la deal, zicând: „Iată, David să acopere împreună cu noi în dealul Ehilath, cela de cătră fața lui Iesemon“.

Ps. 54, 2.

2. Și să sculă Saul și să pogorî la pustiiul Zif și, împreună cu el, 3000 de oameni aleși dentru Israil, a cerca pre David în pustiiul lui Zif.

3. Și să tăbărî Saul în muntele Ehelath, cel de cătră fața lui Iesemon lângă cale, și David au șazut în pustiiu; și văzu David că au veni Saul denapoia lui în pustie.

4. Și au trimis David iscoade și știu că au venit Saul gata acolo.

5. Și să sculă David pre ascuns și să duse la locul unde dormiia acolo Saul; și acolo, Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui. Și Saul dormiia în cort, și norodul tăbărât împrejurul lui.

6. Și răspunse David și zise cătră Ahimeleh Hetteul și cătră Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, zicând: „Cine va intra cu mine cătră Saul în tabără?“ Și zise Avesa: „Eu voiu intra împreună cu tine“.

7. Și intra David și Avesa întru norod noaptea. Și iată, Saul dormind în cort, și sulița înfiptă în pământ, lângă capul lui; și Avenir și norodul lui dormiia împrejurul lui.

8. Și zise Avesa cătră David: „Închis-au Domnul astăzi pre vrăjmașul tău în mâna ta; și acum să lovăsc dară pre el cu sulița în pământ o dată și nu-i voiu îndoi lui“.

9. Și zise David cătră Avesa: „Să nu-l strici pre el, căci cine va aduce mâna lui preste unsul Domnului și se va nevinovăți?“

10. Și zise David: „Viu Domnul că, de nu-l va lovi Domnul pre el, au ziua lui va veni și va muri, sau la războiu va pogorî și se va adaoge.

11. Nice într'un chip mie de la Domnul ca să aduc mâna mea preste unsul Domnului! Și acum, ia dară sulița de lângă capul lui și căușul apei și să mergem noi singuri“.

12. Și luă David sulita și căușul apei de lângă capul lui și mearseră singuri. Și nu era cel ce vede, și nu era cel ce conoaște, și nu era cel ce deștepta, toți dormind, căci năucire de la Domnul au căzut preste ei.

13. Și trecu David decindea și stătu pre vârful dealului de departe și multă calea întru mijlocul lor era. Și chemă David pre norod și lui Avenir grăi, zicând:

14. „Nu vei răspunde, Avenir?” Și răspunse Avenir și zise: „Cine ești tu, cela ce mă chemi pre mine?”

15. Și zise David către Avenir: „Nu ești om tu? Și cine e ca tine în Israil? Și pentru căci nu păzești pre domnul tău, pre împăratul? Căci au intrat unul den norod ca să strice pre domnul tău, pre împăratul.

16. Și nu e bun cuvântul acesta carele ai făcut. Viu Domnul, că fii ai omorării, voi, ceia ce păziti pre împăratul, pre stăpânul vostru, pre cel uns al Domnului. Și acum, vezi dară; sulita împăratului și căușul apei unde iaste, ceale de lângă capul lui?”

17. Și conosci Saul glasul lui David și zise: „Glasul tău e acesta, fiule Davide?” Și zise David: „Robul tău, doamne împărate!”

1 Împ. 24, 17.

18. Și zise: „Pentru căci aceasta goneaște domnul meu denapoia robului său? Căci ce am greșit și ce s’au aflat întru mine strâmbătate?

19. Și acum, asculte dară domnul meu împăratul cuvintele robului său: De te clătește Dumnăzău asupra mea, mirosască-se jârtva ta; iară de-s fiii oamenilor, blestemați aceștea înaintea Domnului, căci m’au scos astăzi ca să nu fiu întemeiat întru moștenirea Domnului, zicând: ‘Pasă, slujeaște la alți dumnezăi’.

20. Și acum, să nu cază sângele meu pre pământ den preajma feții Domnului, căci au ieșit împăratul lui Israil a cerca sufletul meu în ce chip goneaște corbul de noapte în munți”.

1 Împ. 24, 15.

21. Și zise Saul: „Greșit-am, întoarce-te, fiiule Davide, că nu-ț voi mai face rău încă, pentru carele cinstit sufletul meu, întru ochii tăi; și în ziua de astăzi în deșert mă făcu și necunoscui multe foarte”.

1 Împ. 24, 18.

22. Și răspunse David și zise: „Iată sulita împăratului, vie unul dentru slugi și să o ia pre ea.

23. Și Domnul să întoarcă fiecăruia după dreptățile și credința lui, în ce chip te-au dat astăzi Domnul în mâinile mele și n’am vrut să aduc mâna

mea preste cel unsu al Domnului.

1 Împ. 7, 9.

24. Și iată, în ce chip s'au mărit sufletul tău astăzi întru aceasta întru ochii miei, așa să mă mărească sufletul meu înaintea Domnului, și să mă acopere, și să mă scoată den toată primejdia“.

25. Și zise Saul cătră David: „Blagoslovit ești, fiiule! Și făcând vei face și putând vei putea!“ Și mearse David în calea lui, și Saul mearse la locul lui.

1 Împ. 15, 28.

CAP 27

David în Sichelag.

1. Și zise David întru inema lui, zicând: „Acum mă voi adaoage întru o zi în mâinile lui Saul; și nu iaste mie bine de nu voi scăpa la pământul celor striini de fealiu; și să va părăsi Saul de mine a mă cerca pre mine în tot hotarul lui Israil; și mă voiu mântui den mâna lui“.

2. Și să sculă David și trecu el și cei 600 de oameni ce era cu el, și să duse cătră Anhus, feciorul lui Ammaan, împăratul Ghiethiei.

3. Și au șăzut David împreună cu Anhus la Ghieth; și oamenii lui, fieștecarele și casa lui, și David și amândoa muierile lui: Ahinaam israilteanca și Avighea, muiarea lui Naval carmileanul.

4. Și să spuse lui Saul că au fugit David la Ghieth și n'au mai adaos încă a-l cerca pre el.

5. Și zise David cătră Anhus: „De au aflat robul tău har înaintea ochilor tăi, dă-m mie loc întru una den cetăți ce-s în țarină și voi șădea acolo; și pentru căci șade robul tău în cetate ce să împărățește, împreună cu tine?“

1 Paralip. 12, 1.

6. Și-i deade lui Anhus în ziua aceea pre Sichelag. Pentru aceea să făcu Sichelagul împăratului Iudeii până în ziua de astăzi.

7. Și să făcu numărul zilelor cărora au șăzut David în țarena celor striini de fealiu 4 luni.

8. Și să suia David și oamenii lui și lovia preste tot Ghieser și preste Amalichit; și iată, pământul era lăcuit, de la Lampsur și până la pământul Eghipetului.

Is. Navi 12, 5.

9. Și bătea David pământul și nu prindea viu bărbat au muiare și lua turme și cirezi și măgari și cămile și îmbrăcăminte și să întorcea și venia cătră Anhus.

10. Și zise Anhus cătră David: „Asupra a cui ați lovit astăzi?” Și zise David cătră Anhus; „Despre amiazăzi a Iudei și despre răsăritul lui Iesmega și despre răsăritul lui Chienezi.

11. Și om și bărbat n’am prinsu viu să aduc la Ghieth, zicând să nu spuie la Ghieth asupra noastră, zicând: ‘Acestea David face’“. Și acesta e venitul lui, toate zilele carele șădea David în țarena celor striini de fealiu.

12. Și să încrezu David la Anhus foarte, zicând: „Rușină-să rușinându-să în norodul lui Israil, și va fi mie robu în veac“.

CAP 28

Saul la vrăjitoarea din Aendor.

1. Și să făcu în zilele acealea, și să adunară streinii de fealiu întru taberile lor, să bată războiu cu Israil. Și zise Anhus cătră David: „Știind să știi că împreună cu mine vei ieși la războiu tu și oamenii tăi“.

2. Și zise David cătră Anhus: „Așa, acum vei ști carele va face robul tău“. Și zise Anhus cătră David: „Așa mai mare preste păzitorii trupului meu te voi pune pre tine în toate zilele“.

3. Și Samuil au murit și au plâns pre el tot Israilul și-l îngropară pre el în Armathaim, în cetatea lui. Și Saul rădică pre cei ce grăia den pânțece și pre gâcitorii de pre pământ.

1 Împ. 25, 1; Sirah 46, 23.

4. Și să adunară cei streini de fealiu și veniră și să tăbărâră la Sonam: și adună Saul pre tot omul lui Israil și să tăbărâră la Ghielvoe.

Is. Navi 19, 18.

5. Și văzu Saul tabăra celor streini de fealiu și să înfricoșă și să spământă inima lui foarte.

6. Și întrebă Saul pren Domnul și nu i-au răspuns lui Domnul, și întru visuri, și întru arătări, și întru proroci.

7. Și zise Saul slugilor sale: „Cercaț mie muiare ce grăiaște den pânțece și voiu mearge cătră ea și voiu cerca întru ea“. Și ziseră slugile lui cătră el: „Iată muiare ce den pânțece grăiaște, în Aendor“.

Preoția 20, 27; A 2 Leage 18, 11.

8. Și să acoperi Saul și să îmbracă cu alte haine și mearse el și doi bărbați împreună cu el și veni la muiare noaptea și-i zise ei: „Vrăjaște-mă mie dară întru cel din pântece grăitori și-mă suie mie pre carele voi zice ție“.

3 Împ. 7, 9.

9. Și-i zise lui muiarea: „Iată dară, tu știi câte au făcut Saul, cum au surpat Saul pre cei din pântece grăitori și pre gâcitori de pre pământ; și pentru ce tu pui laț sufletului meu ca să-l omori pre el?“

10. Și să jură ei Saul asupra Domnului, zicând: „Viu e Domnul, de va timpina ție strâmbătate întru cuvântul acesta“.

11. Și zise muiarea lui Saul: „Pre cine să suiu în sus ție?“ Și zise: „Pre Samuil mă suie-mă în sus“.

12. Și văzu muiarea pre Samuil și strigă cu glas mare și zise muiarea către Saul: „Pentru căci mă ai prelestit? Și tu ești Saul“

13. Și zise ei împăratul: „Nu te teame, spune, pre cine ai văzut?“ Și zise lui muiarea: „Dumnezăi am văzut, suindu-se din pământ“.

14. Și zise ei: „Ce ai cunoscut?“ Și zise lui: „Om, din picioare suindu-se din pământ, și acesta, cu veșmânt îmbrăcat“. Și cunoscu Saul că acesta e Samuil și să plece pre fața lui pre pământ și să închină lui.

15. Și zise Samuil: „Pentru căci mă ai supărat, să mă suiu eu?“ Și zise Saul: „Nevoiescu-mă foarte, și cei streini de fealiu dau războiu întru mine, și Dumnezău s'au depărtat de la mine și nu mă au mai ascultat încă, și în mâna prorocilor, și în visuri, și în arătări, și acuma te-am chemat pre tine să-mă arăți ce voi face“.

Sirah 46, 23.

16. Și zise Samuil: „Pentru căci mă întrebi? Și Domnul s'au depărtat de tine și să facă cu aproapele tău.

17. Și facă Domnul ție în ce chip au grăit mâna mea: și va rumpe Domnul împărăția ta din mâna ta și o va da pre ea aproapelui tău, lui David.

1 Împ. 15, 28.

18. Căci nu ai ascultat glasul Domnului și nu ai plinit mânia urgiei Lui întru Amalic, pentru cuvântul acesta au făcut Domnul ție în ziua aceasta.

19. Și va da Domnul pre Israil împreună cu tine în mâinile celor streini de fealiu, și mâine tu și fiii tăi împreună cu tine vor cădea, și tabăra lui Israil o va da Domnul în mâinile celor străini de fealiu“.

20. Și sângui Saul și căzu stându pre pământ și să înfricoșă foarte de cuvintele lui Samuil, și întru el nu mai era vârtute, căce n'au mâncat pâine toată ziua și toată noaptea aceea.

21. Și întră muiarea cătră Saul și văzu că să pripi foarte și zise cătră el: „Iată, au ascultat roaba ta glasul tău și mi'am pus sufletul meu în mâna ta și am ascultat cuvintele tale carele ai grăit mie.

22. Și acum ascultă dară și tu glasul roabei tale și voiu pune înaintea ta jămnă de pâine și mânâncă și va fi întru tine puteare, căci mergi în cale“.

23. Și să lepădă și nu vrea să mânânce, și siliia pre el slugile lui și muiarea; și ascultă glasul lor și să sculă după pământ și șăzu pre jățiu.

24. Și la muiare era juncă păscătoare în casă și grăbi și junghie pre ea, și luo făină și frământă și coapse azime

25. Și aduse înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui și mâncară și să sculară și mearseră în noaptea aceea.

CAP 29

David trimis înapoi de Filistenii.

1. Și adunară cei streini de fealiu toate taberile lor la Afecca, și Israil să tăbărî la Aendor cea den Israil.

Is. Navi 19, 30.

2. Și domnii celor streini de fealiu mergea întru sute și întru mii; și David și oamenii lui mergea mai pe urmă, împreună cu Anhus.

3. Și ziseră domnii celor streini de fealiu: „Cine sânt aceștea ce mergu?“ Și zise Anhus cătră voivozii celor streini de fealiu: „Nu e acesta David, sluga lui Saul, împăratul lui Israil, care fu cu noi zile, acesta-i al doilea an? Și n'am aflat întru el nemică, dentru carea zi au căzut cătră mine și până în ziua aceasta“.

4. Și să mâhniră preste el domnii celor striini de fealiu și ziseră lui: „Întoaree pre om și să să întoarcă la locul lui unde l-ai pus pre el acolo și să nu vie împreună cu noi la războiu și să nu se facă viclean taberii. Și cu ce să va împăca acesta cu domnul lui? Au nu cu capetele a oamenilor acelora?

1 Paral. 12, 19.

5. Au nu e acesta David căruia începea în danțuri, zicând: ‘Au lovit Saul întru miile lui, și David, întru zecile de mii ale lui?’“

1 Împ. 18, 7; 21, 11.

6. Și chemă Anhus pre David și-i zise lui: „Viu e Domnul că drept ești tu și bun întru ochii miei, și ieșirea ta și întrarea ta împreună cu mine în tabără

și căce n'am aflat asupra ta rău, dentru care zi ai venit cătră mine, până în ziua de astăzi; și întru ochii domnilor nu ești bun tu.

7. Și acuma întoarce-te și te du în pace, și să nu faci rău întru ochii domnilor celor streini de fealiu“.

8. Și zise David cătră Anhus: „Ce am făcut ție? Și ce ai aflat întru robul tău, dentru carea zi am fost înaintea ta și până în ziua de astăzi, ca să nu viu să bat pre vrămașii domnului meu, împăratului?“

9. Și răspunse Anhus și zise cătră David: „Știu că bun ești tu în ochii miei ca și îngerul lui Dumnezeu; ce domnii celor striini de fealiu zic: ‘Nu va veni cu noi la războiu’.

2 Împ. 14, 17; Gal. 4, 14.

10. Și acum mânică dimeneață tu și slugile domnului tău, ceia ce au venit cu tine, și păsaț la locul unde v'am așăzat pre voi acolo, și cuvânt rău să nu pui în inema ta, căce bun ești tu înaintea mea; și vă mânecaț în cale și să lumineaze voao, și păsaț“.

11. Și să mânecă David, el și oamenii lui, să meargă și să păzească pământul celor striini de fealiu, și cei striini de fealiu s'au suit să să bată cătră Israil.

CAP 30

David biruiaște pre Amalic.

1. Și să făcu întrând David și oamenii lui în Sichelag a treia zi, și Amalic lovi asupra răsăritului și pre Sichelag, și lovi pre Sichelag și au arsu-o pre ea cu foc.

1 Paral. 12, 20.

2. Și pre muieri și pre toți câți era întru ea, den mic până în mare, n'au omorât om, nici muiare, ce robiră și să duseră la calea lor.

3. Și veni David și oamenii lui la cetate. Și iată, era arsă cu foc, iară muierile lor și fiii lor și featele lor, robite.

4. Și rădică David și oamenii lui glasul lor și au plâns până unde nu era întru ei vârtute a mai plânge.

5. Și amândoa muierile lui David s'au robit: Ahinaam Israilteanca și Avighiea, muiarea lui Naval Carmileanului.

6. Și să îngrijă David foarte, căci zise norodul să-l ucigă cu pietri pre el, căci durut e sufletul a tot norodul, fieștecăruia pentru fiii lui și pentru

featele lui. Și să întări David întru Domnul Dumnezeu al lui.

1 Împ. 23, 16.

7. Și zise David către Aviathar preotul, fiul lui Ahimeleh: „Adu efudul!“ Și aduse Aviathar efudul către David.

8. Și întrebă David pre Domnul, zicând: „Au goni-voiu denapoia lui Ghieddur acestuia? Au ajunge-voiu pre ei?“ Și zise lui Domnul: „Gonește, căci ajungând vei ajunge pre ei, și scoțând vei scoate“.

9. Și mearse David, el și cei 600 de oameni cu el, și veniră până la pâraul Vosor și ceialalți au stătut.

10. Și au gonit cu 400 de oameni și obosiră 200 de oameni carii au șazut decindea pâraului Vosor.

11. Și aflară om egiptean în țarenă și prinseră pre el și-l aduseră pre el la David; și deaderă lui pâine de au mâncat și-l adăpară pre el cu apă.

12. Și-i deaderă o bucată de păpușă de smochine și 2 de stafide și au mâncat; și veni duhul lui întru el, căci n’au fost mâncat pâine și nu băuse apă 3 zile și 3 nopți.

13. Și zise lui David: „De unde ești? Și al cui ești tu?“ Și zise copilașul egipteanul: „Eu sânt rob al unui om amalichitean și m’au lăsat stăpânul meu, căci m’am bolnăvit eu, astăzi a treia zi.

14. Și noi am lovit la amiazăzi a lui Heleth și spre părțile Iudeii și pre Ghielvue, și pre Sichelag am arsu-o cu foc“.

2 Împ. 8, 18.

15. Și zise lui David: „Au duce-mă-vei asupra lui Ghiedur acesta?“ Și zise: „Jură-te dară mie asupra lui Dumnezeu să nu mă omori și să nu mă dai în mâinile stăpânului meu, și te voi aduce asupra lui Ghiedur acesta“.

16. Și-l pogorî pre el acolo și, iată, ei răvărsați preste fața a tot pământul, mâncând și bând și prăznuind întru toate prăzile ceale mari carele au luat den pământul celor streini de fealiu și den pământul Iudei.

17. Și veni asupra lor David și-i lovi pre ei, de la luceafăr până înde sară, și a doua zi, și n’au scăpat dentru ei om, fără numai 400 de copilași carii era călări pre cămile și au fugit.

18. Și luă David toate câte au luat amalichiteanii și pre amândoa muierile lui le-au scos David.

19. Și nu le-au lipsit lor de la mic până la mare, și până la fii și la feate, și den prăzi și până în toate câte au luat lor; toate le-au întors David.

20. Și luă David toate turmele și cirezile și le-au mânat înaintea prăzilor, și prăzilor acelora să zicea: „Aceasta-s prăzile lui David!“

21. Și sosi David către ceale doao sute de oameni ce au rămas a merge denapoia lui David și-i așază pre ei la pâraul lui Vosor. Și ieșiră întru întâmpinarea lui David și întru întâmpinarea norodului ce era cu el. Și să apropie David până la norod și-l întrebară pre el ceale de pace.

22. Și răspunse tot omul păgân și rău den oamenii ceia de războiu ce au mersu cu David și ziseră: „Căce n’au gonit împreună cu noi, nu le vom da lor den prăzile carele am scos, fără numai fieștecarele muiarea lui și feciorii lui să-ș ia și să să întoarcă“.

23. Și zise David: „Nu veți face așa, frații miei, după ce ne-au dat Domnul noao și ne-au păzit pre noi și au dat Domnul pre Ghiedur, carele veniia asupra noastră, în mânilor noastre.

24. Și cine va asculta voao cuvintele aceastea? Căce nu mai puțin decăt noi sânt: pentru căce după partea celuia ce să pogoară la războiu, așa va fi partea aceluia ce șade la unealte; într’un chip vor împărți“.

Num. 31, 27.

25. Și să făcu dentru ziua aceea și înainte, și să făcu întru poruncă și întru îndireptare lui Israil, până astăzi.

26. Și veni David în Sechielag și trimise den prăzi celor bătrâni ai Iudei și celor de aproape ai lui, zicând: „Iată blagoslovenie voao, dentru prăzile vrăjmașilor Domnului“.

27. Celor den Vethsur, și celor den Ramma a răsăritului, și celor den Ghiethither,

28. Și celor den Aroir, și celor den Amadi, și celor den Safa, și celor den Esthie, și celor den Ghieth,

29. Și celor den Nican, și celor den Safeh, și celor den Thimath, și celor den Carmil, și celor den cetățile lui Ieremeil, și celor den cetățile lui Chenezu,

30. Și celora den Ierimuth, și celor den Virsavie, și celor den Nomve,

31. Și celor den Hievron, și la toate locurile carele au trecut David acolo, el și oamenii lui.

CAP 31

Moartea lui Saul.

1. Și cei striini de fealiu da războiu asupra lui Israil; și fugiră oamenii lui Israil de către fața celor striini de fealiu și căzură răniți în muntele

Ghielvue.

2. Și să loviră cei striini de fealiu cu Saul și cu fiii lui, și bat cei striini de fealiu pre Ionathan și pre Aminadav și pre Melhisoa, fiii lui Saul.

1 Paral. 10, 3.

3. Și să îngreuiază războiul asupra lui Saul și-l aflare pre el săgetătorii, oameni arcaș, și să răni supt vintre.

4. Și zise Saul cătră cela ce purta unealtele lui: „Zmulge sabia ta și mă junghe cu ea, ca să nu vie acești neobrezuiți și mă vor junghea pre mine și vor batjocuri întru mine“. Și nu vru cela ce rădica unealtele lui, căce s’au înfricoșat foarte. Și luo Saul sabia lui și căzu preste ea.

1 Paral. 10, 4; Jud. 9, 54.

5. Și văzu cela ce rădica unealtele lui că au murit Saul, și au căzut și el preste sabia lui și au murit împreună cu el.

6. Și au murit Saul și căteștrei feciori ai lui, și cel ce rădica unealtele lui, și toți oamenii lui, în ziua aceea, deodată.

7. Și văzură oamenii lui Israil cei decindea de vale și cei decindea de Iordan că au fugit oamenii lui Israil și cum că au murit Saul și fiii lui, și-ș lasă cetățile lor și fug, și vin cei striini de fealiu și lăcuiescu întru eale.

8. Și să făcu a doao zi, și veniră cei striini de fealiu a dezbrăca pre cei morți; și aflare pre Saul și pre trei feciori a lui, căzuți pre munții lui Ghielvue, și-l întoarsără pre el și-i dezbrăcară unealtele lui.

9. Și tăiară capul lui și trimiseră la pământul celor striini de fealiu, împrejur, binevestind idolilor lor și norodului lor.

1 Paral. 10, 9-10.

10. Și-i puse unealtele lui la Astartion, și trupul lui l-au înfipt în zidul lui Vethsam.

11. Și auziră pentru el ceia ce lăcuiescu în Iavis a Galaaditii ceale ce au făcut cei striini de fealiu lui Saul.

2 Împ. 2, 4.

12. Și să sculară tot omul puterii și au mersu toată noaptea și luară trupul lui Saul și trupul lui Ionathan, fiiul lui, de la zidul den Vethsam și adusără pre ei la Iavis și arsără pre ei acolo de tot.

13. Și luară oasele lor și le îngropară supt arătura cea den Iavis. Și postescu șapte zile.

1 Paral. 10, 12; Iov 2, 13.

A ÎMPĂRĂȚIILOR A DOUA

CAP 1

David plânge pre Saul și Ionathan.

1. Și fu după ce muri Saul, și David să întoarse bătând pre Amalic și șăzu David în Sechelag doao zile.

2. Și fu în ziua a treia și, iată, om veni den tabăra nărodului lui Saul, și hainile lui rupte și pământ preste capul lui.

3. Și fu venind el cătră David, și căzu pre pământ și să închină lui. Și zise lui David: „De unde tu vii?” Și zise cătră el: „Den tabăra lui Israil eu am scăpat”.

4. Și zise lui David: „Ce iaste cuvântul acesta? Spune-m mie!” Și zise că au fugit nărodul de la războiu și au căzut mult den nărod și au murit; și Saul și Ionathan, fiiul lui, au murit.

5. Și zise David voinicului ce-i spunea lui: „Cum știi că au murit Saul și Ionathan, fiiul lui?”

6. Și zise voinicul cela ce spunea lui: „Cu cădearea au căzut în muntele lui Ghielvue și, iată, Saul era răzimat pre sulita lui și, iată, carăle și cei mai mari preste cai să loviră cu el.

7. Și căută denapoia lui și văzu pre mine și mă chemă. Și ziș: ‘Iată eu!’

8. Și-m zise: ‘Cine ești tu?’ Și ziș cătră el: ‘Amalichitean eu sânt’.

9. Și zise cătră mine: ‘Stăi dară asupră-mi și mă omoară, căci cuprinsu-m’au întunearec groaznic, și încă sufletul meu în mine’.

10. Și stătuia asupra lui și-l omorâiu pre el, căci știam că nu va trăi după ce au căzut el. Și am luat stema cea den capul lui și brățariul cel de pre brațul lui și am adus pre eale domnului meu aicea”.

11. Și apucă David hainile lui și le rupse, și toț oamenii lui ce era cu el ș’au rupt hainile lor. Și au tânguit

2 Împ. 3, 31.

12. Și au plânsu și au postit până înde seară pentru Saul și pentru Ionathan, fiiul lui, și pentru nărodul Iudei și pentru casa lui Israil, căce s’au rănit cu sabie.

13. Și zise David voinicului celui ce povestiia lui: „De unde ești tu?” Și zise: „Fiiul al unui om nemearnic amalichitean eu sânt”.

14. Și-i zise David lui: „Cum nu te înfricoșăș a aduce mâna ta a strica pre unsul Domnului?”

Psalm 104, 15.

15. Și chemă David unul den voinicii lui și zise: „Apropiindu-te, timpină lui!” Și lovi pre el și muri.

2 Împ. 4, 10.

16. Și zise cătră el David: „Sângele tău – pre capul tău, căce gura ta au răspuns asupra ta zicând că: ‘Eu am omorât pre unsul Domnului!’”

17. Și plânse David plânsoarea aceasta pre Saul și pre Ionathan, fiiul lui,

18. Și zise ca să înveațe pre fiii Iudei. Iată, s’au scris pre Cartea celui drept.

19. Și zise: „Stâlpește, Israil, pentru cei morți pre înălțimile tale, răniților! Cum căzură tarii!

20. Nu povestiț în Ghieth, și să nu vestiț bine întru ieșirile Ascalonului, ca nu cândva să vor bucura featele celor striini de fealiu, ca nu cândva să vor veseli featele neobrezuiților.

Mih. 1, 10.

21. Munții de la Ghielvue! Nu pogoare roao și nu fie ploaie preste voi și țarinele începăturilor! Căci acolo să supără pavăța tarilor, pavăța lui Saul nu se unse cu untdelemn.

22. Den sângele răniților și den seul tarilor arcul lui Ioanathan nu s’au întors deșert înapoi și sabia lui Saul nu s’au învârtejit deșartă.

23. Saul și Ionathan cei iubiți și înfrumusețați, neosebiți, binecuvioși întru viața lor, și la moartea lor nu s’au osebit; decât vulturii mai ușori, și decât leii s’au mai întărit.

24. Featele lui Israil! Pre Saul plângeți, pre cea ce vă îmbrăca pre voi roșii, împreună cu podoaba voastră, pre cea ce aducea podoaba de aur preste îmbrăcămintele voastre!

25. Cum au căzut tarii în mijlocul războiului! Ioanathan, spre moarte te-ai rănit, pre înălțimile tale rănitură!

26. Doresc pre tine, fratele meu, Ioanathan! Te înfrumusețaș mie foarte; să minună dragostea ta mie mai mult decât dragostea muierilor.

27. Cum au căzut tarii și pieriră unealtele de războiu!”

CAP 2

David împărat. Răzvrătirea lui Ievoste.

1. Și să făcu după aceasta, și întrebă David întru Domnul, zicând: „Au sui-mă-voiu întru una den cetățile Iudei?” Și zise Domnul către el: „Suiete!” Și zise David: „Unde mă voiu sui?” Și zise: „La Hevron”.

2. Și să sui acolo David, la Hevron, și amândoa muierile lui, Ahinom israilteanca și Avighea, muiarea lui Naval carmoleanul.

3. Și oamenii cei împreună cu el –fieștecarele și casa lui; și lăcuia în cetățile Hevronului.

4. Și vin oamenii Iudei și ung pre David acolo ca să împărătească preste casa Iudei. Și spuseră lui David, zicând cum oamenii den Iavis ai Galaditei au îngropat pre Saul.

1 Mac. 2, 57.

5. Și au trimis David vestitori către ispravnicii Iavisului Galaditei și zise către ei David: „Blagosloviți –voi Domnului, căci ați făcut mila aceasta pre domnul vostru, pre Saul, pre unsui Domnului, și ați astrucat pre el și pre Ioanathan, fiiul lui!

6. Și acuma, să facă Domnul cu voi milă și adevăr! Și încă și eu voiu face cu voi binele acesta, căci ați făcut cuvântul acesta.

7. Și acum, întărească-se mâinile voastre și vă faceți întru fii tari, căci au murit domnul vostru, Saul, și încă pre mine m’au uns casa Iudei preste ei întru împărat”.

8. Și Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui Saul, luo pre Ievoste, feciorul lui Saul, și-l sui pre el den tabără la Manaem.

9. Și-l împărați pre el preste Galadita și preste Thasiri și preste Israil și preste Efraim și preste Veniamin și preste tot Israilul.

10. De 40 de ani era Ievosthe, fiiul lui Saul, când au împărățit preste Israil, și 2 ani au împărățit, afară den casa Iudei, carii era denapoia lui David.

11. Și să făcură zilele carele David au împărățit în Hevron, preste casa Iudei, 7 ani și 6 luni.

3 Împ. 2, 11; 1 Paral. 29, 27.

12. Și ieși Avenir, feciorul lui Nir, și slugile lui Ievoste, feciorul lui Saul, când au împărățit, den Manaim la Gavaon. Și Ioav, feciorul Saroei, și slugile lui David au ieșit den Hevron. Și să timpinară unii cu alții la izvorul cel de la Gavaon deodată,

13. Și șazură ceștia asupra izvorului dencoace și ceia dencoalea.

14. Și zise Avenir către Ioav: „Să să scoale voinicii și să să joace înaintea noastră!” Și zise Ioav: „Să să scoale!”

15. Și să sculară și trecură, cu număr, dentru Veniamin copii 12, de ai lui Ievosthe, feciorul lui Saul, și 12 den copiii lui David.

1 Împ. 17, 10.

16. Și apucară fieștecarele cu mâna capul aproapelui său, și sabia lui –la coastele aproapelui său, și căzură deodată. Și să chemă numele locului aceluia: Partea Vicleanilor, care iaste în Gavaon.

17. Și să făcu războiul nesilnic tare foarte în ziua aceea; și greși Avenir și oamenii lui Israil înaintea slugilor lui David.

18. Și fură acolo trei feciori ai Saruiei: Ioav și Avesa și Asail. Și Asail – iușor la picioarele lui ca o căprioară de ceale de câmpu;

1 Paral. 12, 8.

19. Și goni Asail denapoia lui Avenir, și nu se abătu a merge den dreapta au de na stânga de napoia lui Avenir.

20. Și căută Avenir denapoia lui și zise: „Au tu ești Asail singur?“. Și zise: „Eu sânt“

21. Și zise lui Avenir: „Abate-te tu în dreapta au în stânga și prinde ție unul den voinici și ia ție toate armele lui“.

22. Și nu vru Asail să să abată den napoia lui. Și adaose încă Avenir, zicând lui Asail: „Depărtează-te de la mine, ca să nu te lovescu în pământ! Și cum voi rădica obrazul meu cătră Ioav? Și unde sânt aceastea? Întoarce-te cătră Ioav, fratele tău!“

23. Și nu vrea să să dea în laturi. Și-l lovi pre el Avenir cu denapoia sulii lui în deșărt și trecu sulia până denapoia lui. Și căzu și muri supt el. Și fu tot cela ce venia până la locul unde au căzut acolo Asail și muri, să feriia.

2 Împ. 3, 27.

24. Și goni Ioav și Avesa denapoia lui Avenir. Și soarele apunea, și ei au venit până la dealul lui Emmat, carele iaste despre fața Gheii, calea pustiiului Gavaon.

25. Și să adunară fiii lui Veniamin, ceia den napoia lui Avenir, și să făcură într'un pâlc și au stătut pre vârful unui deal.

26. Și strigă Avenir pre Ioav și zise: „Au doară până la biruință va mânca sabia? Au nu știi că amară vor fi la ceale de apoi? Și până când nu vei zice norodului să să întoarcă de denapoia fraților noștri?“

27. Și zise Ioav: „Viu Domnul, că să nu fi grăit, pentru căce atuncea de dimineață s'ar fi suit norodul, fieștecarele denapoia fratelui său“.

28. Și trâmbiță Ioav cu trâmbița și stătu tot norodul și nu mai goniră denapoia lui Israil și nu mai adaosără încă a să bate.

29. Și Avenir și oamenii lui s'au dus la apus toată noaptea aceea; și trecea Iordanul și mearsă tot șăsul și veniră la tabără.

30. Și Ioav să întoarse de denapoia lui Avenir și adună tot norodul; și să socotiră den fii lui David 19 oameni și Asail.

31. Și slugile lui David au ucis dentru fiii lui Veniamin, den oamenii lui Avenir, 360 de oameni de la el. Și rădicară pre Asail și-l astrucară pre el în mormântul tătâni-său, în Vithleaem.

32. Și mearse Ioav și oamenii ce era cu el toată noaptea și li să lumine lor în Hevron.

CAP 3

Avenir ucis de Ioav.

1. Și să făcu războiu multă vreme întru mijlocul casii lui Saul și întru mijlocul casii lui David. Și casa lui David mergea și să întăriia, și casa lui Saul mergea și slăbiia.

2. Și să născură lui David feciori 6 în Hievron. Și era cel dentâiu născut al lui –Amnon al Ahinaamei Israilteancii;

3. Și al doilea al lui –Daluia, cu Avighia Carmileanca; și al treilea – Avesalom, feciorul Maahăi, featei lui Tholmi, împăratul lui Gasir;

1 Paral. 3, 1; 2 Împ. 13, 37.

4. Și al patrulea –Ornias, feciorul Anghithe; și al cincelea –Safatia, al Avitaalii;

3 Împ. 1, 5.

5. Și al șaselea –Iefruam, den Eglaha, muiarea lui David. Aceștea s'au născut lui David în Hievron.

6. Și fu fiind războiu întru mijlocul casei lui Saul și în mijlocul casei lui David, și Avenir era fiind casa lui Saul.

7. Și lui Saul era fiitoare; și numele ei –Resfa, fata lui Ioil. Și întră cătră ea Avenir și zise Ievoste, fiiul lui Saul, cătră Avenir: „Ce că ai intrat cătră fiitoarea tătâne-mieu?”

2 Împ. 21, 8; 10, 11.

8. Și să mânie foarte Avenir pentru cuvântul acesta pre Ievosthe și zise Avenir cătră el: „Nu doară cap de câine sânt eu? Am făcut astăzi milă cu casa lui Saul, tătâne-tău, și pentru frații și pentru conosciții lui, și nu m'am

pus de bunăvoie la casa lui David, și cerci asupra mea tu pentru strâmbătatea unii muieri astăzi?

9. Acestea să facă Dumnezeu lui Avenir și acestea să-i adăogă lui, căci, în ce chip s'au jurat Domnul lui David, așa voi face lui în ziua aceasta:

10. Să iau împărăția de la casa lui Saul și să rădic scaunul lui David asupra lui Israil și preste Iuda, de la Dan și până la Virsavie“.

11. Și nu mai putu Ievuste să răspundă lui Avenir cuvânt, căci s'au înfricoșat de el.

12. Și trimise Avenir vestitori către David, la Thelam, unde era, îndată zicând: „Pune făgăduința ta împreună cu mine și, iată, mâna mea împreună cu tine, să întorc către tine toată casa lui Israil“.

13. Și zise David: „Bine! Eu voi pune către tine făgăduință, însă un cuvânt eu cer de la tine, zicând: Nu vei vedea fața mea, de nu vei aduce pre Melhol, fata lui Saul, venind tu să vezi fața mea“.

14. Și trimise David către Ievuste, feciorul lui Saul, soli, zicând: „Dă-mi pre muiarea mea, pre Melhol, pre carea am luat cu 100 de acoperemânturi de marginile acelor streini de fealiu“.

1 Împ. 18, 27.

15. Și trimise Ievuste și o luo pre ea de la bărbatul ei, de la Faltii, feciorul lui Selim.

1 Împ. 25, 44.

16. Și mergea bărbatul ei împreună cu ea, mergând și plângând denapoia ei, până la Vaurim. Și zise către el Avenir: „Pasă, întoarce-te!“ Și să întoarse.

17. Și zise Avenir către cei bătrâni ai lui Israil, zicând: „Ieri și alaltaieri cercați pre David ca să împărățască preste voi,

18. Și acum, faceți, pentru că Domnul au grăit pentru David, zicând: ‘În mâna robului meu, lui David, voi mântui norodul meu, pre Israil, den mâna celor streini de fealiu și den mâna tuturor vrăjmașilor lui’“.

19. Și au grăit Avenir și încă întru urechile lui Veniamin; și mearse Avenir ca să grăiască în urechile lui David, în Hevron, toate câte au plăcut întru ochii lui Israil și în ochii a toată casa lui Veniamin.

20. Și veni Avenir către David la Hevron, și împreună cu el 20 de oameni; și făcu David lui Avenir și oamenilor ce era cu el ospăț.

21. Și zise Avenir către David: „Scula-mă-voi dară și voi mearse și voi aduna către domnul meu împăratul pre tot Israilul și pune-voi cu el

făgăduință și vei împărăți preste toate carele pohteaște sufletul tău“. Și trimise David pre Avenir și mearse cu pace.

22. Și iată, slugile lui David și ai lui Ioav vin de la pradă, și prăzi multe aducea împreună cu ei. Și Avenir nu era cu David în Hevron, căce l-au fost trimis pre el și s’au fost dus cu pace.

23. Și Ioav și toată oastea lui au venit, și să spuse lui Ioav, zicând: „Venit-au Avenir, feciorul lui Nir, cătră David și l-au trimis pre el și s’au dus cu pace“.

24. Și întră Ioav cătră împăratul și zise: „Ce aceasta ai făcut? Iată, au venit Avenir cătră tine; și pentru ce l-ai trimis pre el și s’au dus cu pace?“

25. Au nu știi răutatea lui Avenir, feciorul lui Nir? Ca să te amăgească au venit, și ca să știe întrarea ta și ieșirea ta, și să știe toate câte tu faci!“

26. Și să întoarse Ioav de la David și trimise soli cătră Avenir denapoia lui și-l întoarse pre el de la fântâna lui Seirat; și David nu știia.

27. Și întoarse pre Avenir la Hevron și-l abătu pre el Ioav den laturea porții să grăiască cătră el, viclenindu-l, și-l lovi acolo în deșărt pre el și muri în sângele lui Asail, fratele lui Ioav.

2 Împ. 2, 23; 3 Împ. 2, 5.

28. Și auzi David după aceasta și zise: „Nevinovat sânt eu și împărăția mea de la Domnul, de acum și până în veac, de sânghiurile lui Avenir, feciorul lui Nir.

29. Să sosească pre capul lui Ioav și preste toată casa tătâne-său! Și să nu lipsească den casa lui Ioav înfrânt și stricat și țiind cârjă și căzând în sabie și lipsindu-se de pâine!“

30. Iară Ioav și Avesa, fratele lui, au ucis pre Avenir, pentru căci au omorât pre Asail, fratele lor, la Gavaon la războiu.

31. Și zise David cătră Ioav și cătră tot nărodul ce era cu el: „Rumpeți-vă hainele voastre și vă încingeț cu saci și plângeț înaintea lui Avenir!“

32. Și împăratul David mergea denapoia patului. Și astrucară pre Avenir în Hevron. Și rădică împăratul glasul lui și plânse pre groapa lui; și plânse tot nărodul pre Avenir.

2 Împ. 4, 12.

33. Și plânse împăratul pre Avenir și zise: „Au ca moartea lui Naval va muri Avenir?“

34. Mânile tale nu s’au legat, picioarele tale nu în obezi, n’ai apropiat ca Naval, înaintea a fiiului strâmbătății ai căzut!“ Și să adunară tot nărodul ca să-l plângă pre el.

Jud. 16, 22.

35. Și veni tot nărodul ca să cineaze cu David pâine și încă fiind ziua; și să jură David, zicând: Aceastea să facă mie Dumnezeu și aceastea să-m adaogă, că, de nu va apune soarele, nu voi gusta pâine sau den fiece!“

36. Și cunoscă tot nărodul și plăcu înaintea lor toate câte au făcut împăratul înaintea a tot nărodul.

37. Și știu tot nărodul și tot Israilul în ziua aceea că nu s’au făcut de la împăratul ca să omoară pre Avenir, feciorul lui Nir.

38. Și zise împăratul către slugile lui: „Nu știți că povățuitoriu mare au căzut în ziua aceasta întru Israil?“

39. Și căci eu sânt rod astăzi, și pus de împăratul? Iară oamenii aceștea, fiii Saruiei, nesilnici mie-m sânt. Să răsplătească Domnul celui ce face ceale reale după răul lui!“

3 Împ. 2, 5, 6.

CAP 4

Ievosthe ucis, David îl răzbună.

1. Și auzi Ievosthe, fiiul lui Saul, că au murit Avenir, feciorul lui Nir, în Hevron, și să slăbănogiră mâinile lui, și toți oamenii den Israil încremeniră.

2. Și doi oameni –mai mari preste rădicările-asupra– lui Ievosthe, fiul lui Saul: numele unuia, Vaana, și numele al doilea, Rihav, fiii lui Remoth Virotheului, den fiii lui Veniamin, căci și Viroth să socotiia a fiilor lui Veniamin,

3. Și au fugit virotheii la Gheth și au fost acolo nemernicind până în ziua aceasta.

Neem. 11, 33.

4. Și la Ioanathan, fiiul lui Saul, –fiiu rănit la picioare, fiiu de 5 ani și acesta, când au venit vestea lui Saul și a lui Ionathan, fiiului lui, den Israil; și-l rădică pre el doica lui și fugi, și fu pripindu-se ca să fugă, și au căzut și s’au șchiopat; și numele lui –Memfivosthe.

5. Și mearseră fiii lui Remon, ai Virotheului, Rihav și Vaana, și intrară la zăduful ziii în casa lui Ievosthe, și el dormiia în așternut de amiazăzi.

6. Și iată, portărița casii curăția grâu și i să făcu somn și dormiia, și Rihav și Vaana, frații, au trecut.

7. Și intrară în casă, și Ievosthe dormiia în patul lui în cămara lui; și loviră pre el și omorâră pre el și luară capul lui.

8. Și luând capul lui, mearseră calea cea de spre apus toată noaptea. Și au adus capul lui Ievosthe lui David, la Hevron, și ziseră cătră împăratul: „Iată capul lui Ievosthe, fiiul lui Saul, vrăjmașului tău, carele cerca sufletul tău; și au dat Domnul domnului nostru împăratului izbândire întru vrăjmașii lui ca și în ziua aceasta de cătră Saul, vrăjmașul tău, și dentru sementia lui“.

9. Și au răspuns David lui Rihav și lui Vaana, fratele lui, fiilor lui Remmon Virotheului, și zise lor: „Viu Domnul, Carele au mântuit sufletul meu den toată primejdia,

10. Căci cela ce mi’au spus mie zicând că au murit Saul și Ionathan, și el era ca un colăcaș înaintea mea; și-l prinș pre el și-l uciș pre el în Sichilag, căruia mi se cădea ne să dau de veaste bună;

2 Împ. 1, 15.

11. Și acum oameni răi au ucis pre om drept, în casa lui, pre patul lui, și acum voi cerca sângele lui den mâinile voastre și voi piarde pre voi de pre pământ“.

12. Și porunci David slugilor lui și-i omorâră pre ei; și le tăiară mâinile și picioarele lor și spânzurară pre ei deasupra șipotului în Hevron. Și capul lui Ievosthe l-au îngropat în mormântul lui Avenir, feciorul lui Nir, în Hevron.

2 Împ. 3, 32.

CAP 5

David împărat peste tot Israilul.

1. Și mearseră toate fealiurile lui Israil cătră David, la Hevron, și ziseră lui: „Iată, oasele tale și pielițile tale –noi.

1 Paral. 11, 1.

2. Și ieri, și alaltaieri, fiind Saul împărat preste noi, tu erai cela ce scoteai pre Israil. Și zise Domnul cătră tine: ‘Tu vei paște pre norodul meu, pre Israil, și tu vei fi întru povățuitoriu preste norodul meu, Israil’“.

2 Împ. 7, 7.

3. Și vin toți bătrânii lui Israil cătră împăratul, la Hevron, și puse lor împăratul David făgăduință, în Hevron, înaintea Domnului. Și ungu pre împăratul David preste tot Israilul.

4. Fiiu de 30 de ani David când au împărățit el, și 40 de ani au împărățit.

3 Împ. 2, 11.

5. Șapte ani și luni 6 au împărățit la Hevron preste Iuda și 33 de ani au împărățit preste Israil și Iuda în Ierusalim.

6. Și mearse David și toți oamenii lui la Ierusalim către ievuseul cela ce lăcuia pământul. Și să grăi lui David: „Nu vei intra aicea, căce au stătut împotriva cei orbi și cei șchiopi, zicând că: ‘Nu va intra David aicea’“.

7. Și luo David îngrădirea Sionului; aceasta e cetatea lui David.

8. Și zise David în ziua aceea: „Tot cel ce loveaște pre ievuseu, atingă-se de cuțit, și pre cei orbi și șchiopi și pre cei ce urăscu sufletul lui David“. Pentru aceea vor zice: „Șchiopii și orbii nu vor intra în Casa Domnului“.

Is. Navi 15, 64; 1 Paral. 11, 6.

9. Și șazu David întru îngrădire și să chemă aceasta cetatea lui David. Și o zidi pre ea cetate împrejur de la margine și casa lui.

3 Împ. 8, 1; 2 Paral. 5, 2.

10. Și mergea David mergând și mărindu-se, și Domnul Tot-țiitoriul – împreună cu el.

11. Și trimise Hiram, împăratul Tirului, soli către David și leamne de chedru și teslari de leamne și meșteri de zidu de piară, și zidiră casa lui David.

3 Împ. 5, 1; 1 Paral. 14, 1.

12. Și cunoscu David că au gătit pre el Domnul întru împărat preste Israil și cum că s’au rădicat împărăția lui pentru norodul lui Israil.

13. Și luo David încă muieri și țitori den Ierusalim, după ce au venit el den Hevron, și să făcură lui David încă feciori și feate.

2 Împ. 15, 16; 1 Paral. 3, 1, 2.

14. Și aceastea-s numele celor ce s’au născut lui în Ierusalim: Samus și Sovav și Nathan și Solomon

15. Și Evear și Elisue și Nafic

1 Paral. 3, 9.

16. Și Iefie și Elisama și Elidae și Elfalath, Samae, Iesivath, Nathan, Galoman, Ievaar, Theithu, Sisfalath, Naghieth, Nafec, Ionathan și Asemis, Voalimath, Elifaath.

17. Și auziră cei striini de fealiu că s’au uns David împărat preste Israil și să suiră toți cei striini de fealiu a cerca pre David. Și auzi David și să pogorî la îngrădire.

1 Paral. 11, 13.

18. Și cei striini de fealiu mearseră și căzură la Valea Titanilor.

1 Paral. 14, 9.

19. Și întrebă David pre Domnul, zicând: „Sui-mă-voiu cătră cei striini de fealiu? Și da-i-vei pre ei în mânil meale?“ Și zise Domnul cătră David: „Suie-te, căce dând voiu da pre cei striini de fealiu în mânil tale“.

Isaia 28, 22.

20. Și veni David den ceale de sus rupturi și tăie pre cei striini de fealiu acolo. Și zise David: „Rupse Domnul pre vrăjmașii miei, pre cei striini de fealiu, înaintea mea, în ce chip să rup apele“. Pentru aceea s’au numit numele locului aceluia Deasupra Rupturilor.

21. Și lăsară acolo pre dumnezăii lor și luară pre ei David și oamenii ce era cu el. Și zise David să arză pre ei de tot cu foc.

1 Paral. 14, 12.

22. Și adaoseră încă cei striini de fealiu a se suirea și căzură în Zăpodia Titanilor.

23. Și întrebă David pre Domnul, zicând: „Au sui-mă-voiu cătră cei streini de fealiu și-i vei da pre ei în mânil mele?“ Și zise Domnul: „Nu te vei sui întru întimpinarea lor; întoarce-te de la ei și te vei apropia lângă ei aproape de Cel Plângătoriu.

24. Și va fi când vei auzi tu glasul clătirei Desișului Plângătoriului, atuncea te vei pogorî cătră ei, căci atuncea va ieși Domnul înaintea ta să taie în războiul celor streini de fealiu“.

4 Împ. 7, 6.

25. Și făcu David în ce chip porunci lui Domnul și lovi pre cei streini de fealiu de la Gavaon până la Gazira.

Is. Navi 16, 10.

CAP 6

David prăznuiăște aducerea Chivotului.

1. Și adună încă David tot tânărul den Israil, ca vro 70000.

1 Paral. 13, 5.

2. Și să sculă și mearse David și tot norodul ce era împreună cu el, și den boiarii Iudei, la suire, ca să suie de acolo chivotul lui Dumnăzău, peste carele s’au numit numele Domnului puterilor șazănd preste heruvim preste el.

1 Paral. 17, 1; 2 Paral. 1, 4.

3. Și suiră chivotul Domnului preste un car nou.

4. Și rădicară pre el den casa lui Aminadav celui den deal. Și Oza și frații lui, fiii lui Aminadav, trăgea carul împreună cu chivotul, și frații lui mergea înaintea sicriiului.

1 Împ. 7, 1.

5. Și David și toți fiii lui Israil, jucând înaintea Domnului întru organe întinse cu vârtute, și cu cântări, și cu canoane, și cu alăute, și cu tâmpene, și cu țimbale, și cu fluiere.

6. Și veniră până la ariile lui Nahor și întinse Oza mâna lui preste sicriiul lui Dumnezeu ca să-l ție pre el; și-l ținu, căci îl cârmise pre el vițelul.

7. Și Să mânîe cu urgie Domnul pre Oza și lovi acolo pre dânsul Dumnezeu pentru obraznecie și muri acolo lângă sicriiul Domnului, înaintea lui Dumnezeu.

Num. 4, 15.

8. Și să mîhni David pentru care lucru tăie Domnul tăiare întru Oza. Și să chemă locul acela Tăierea lui Oza, până în ziua aceasta.

1 Paral. 13, 11.

9. Și să temu David de Domnul în ziua aceea, zicând: „Cum va intra cătră mine sicriiul lui Dumnezeu?”

10. Și nu vrea David ca să abată cătră dânsul sicriiul făgăduinței Domnului în cetatea lui David, și abātu pre el David la casa lui Avedara Ghetheului.

11. Și au șăzut sicriiul Domnului în casa lui Avedara Ghetheului luni 3 și blagoslovi Domnul toată casa lui Avedara și toate ale lui.

12. Și să spuse împăratului David, zicând: „Blagoslovi Domnul casa lui Avedara și toate ale lui, pentru sicriiul lui Dumnezeu“. Și mearse David și sui sicriiul Domnului den casa lui Avedara la cetatea lui David, cu veselie.

1 Paral. 15, 25.

13. Și era împreună cu el ceia ce rîdica sicriiul Domnului: 7 danțuri –și junghere de vițel și de miei.

14. Și David răsuna cu organe întinse înaintea Domnului, și David –îmbrăcat în veșmînt luminos.

1 Paral. 15, 26.

15. Și David și toată casa lui Israil suiră sicriiul Domnului, cu strigare și cu glas de trâmbițe.

16. Și să făcu sicriiul Domnului sosind până la cetatea lui David, și Melhol, fata lui Saul, să plecă pre fereastră și văzu pre împăratul David

jucând și zicând cu lăuta înaintea Domnului; și defăimă pre el întru inima ei.

1 Paral. 15, 29.

17. Și aduseră înlăuntru sicriul Domnului și-l puseră pre el la locul lui, la mijlocul cortului care au întins lui David; și aduse David ardere-de-tot înaintea Domnului și împăcăciuni.

1 Paral. 15, 1; 2 Paral. 1, 4.

18. Și săvârși David aducând arderele ceale de tot și ceale de împăcări, și blagoslovi pre nărod întru numele Domnului puterilor.

1 Paral. 16, 2.

19. Și împărți la tot nărodul, la toată putearea lui Israil, de la Dan până la Versavie, den bărbat până în muiare, la fieștecarele câte un covrig de pâine și câte o bucată de carne friptă și câte o scovardă den tigaie. Și să duse tot nărodul, fieștecarele la casa lui.

20. Și să întoarse David să blagoslovească casa lui. Și ieși Melhol, fata lui Saul, întru întimpinarea lui David și binecuvântă lui și zise: „Ce s’au mărit astăzi împăratul lui Israil, carele s’au descoperit astăzi întru ochii slujnicilor robilor lui, în ce chip să descopere descoperindu-se unul dentru cei ce joacă!“

21. Și zise David cătră Melhol: „Înaintea Domnului voi juca. Și blagoslovit Domnul, Carele m’au ales pre mine decât pre tată-tău și decât toată casa lui, ca să mă puie întru povățuitoriu preste nărodul Lui, preste Israil.

22. Și voi juca și voi sălta înaintea Domnului și mă voi descoperi încă așa, și voi fi nevreadnic întru ochii tăi, și cu slujnicele carele ai zis mie cum nu mă voi slăvi“.

23. Și Melholii, feții lui Saul, nu s’au născut copil până în ziua ce au murit.

CAP 7

David primeaște făgăduința despre Mesia voind a zidi lăcaș Domnului.

1. Și să făcu când au șazut împăratul în casa lui, și Domnul îl moșteni pre el după împrejur de cătră toți vrăjmașii lui,

1 Paral. 17, 1.

2. Și zise împăratul către Nathan prorocul: „Iată dară, eu lăcuiesc în casa de chedru, și sicriul lui Dumnezeu șade în mijlocul cortului“.

1 Paral. 6, 7; Aggheu 1, 4.

3. Și zise Nathan către împăratul: „Toate câte vor fi în inima ta, pasă și fă, căci Domnul e împreună cu tine“.

4. Și să făcu în noaptea aceea,

5. Și fu cuvântul Domnului către Nathan, zicând: „Pasă și zi către robul meu, David: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Nu tu îmi vei zidi mie casă a lăcui eu!’

1 Paral. 22, 8; 3 Împ. 5, 3; 8, 19.

6. Căci n’am lăcuit în casă den care zi am scos pre fiii lui Israil den Eghipt până în ziua aceasta, și eram umblând într-un popas și în cort.

3 Împ. 8, 16.

7. Într-un toate carele am petrecut într-un tot Israilul, de grăind am grăit către un fealiu a lui Israil căruia am poruncit să pască pre nărodul meu, Israil, zicând: ‘Pentru căce nu mi’ ai urzit mie casă de chedru?’

2 Împ. 5, 2.

8. Și acum acestea vei grăi robului meu, lui David: ‘Aceasta zice Domnul Tot-țiitoriu: ‘Luatu-te-am pre tine den stâna oilor, ca să fii tu într-un povățuitoriu preste norodul meu, pre Israil.

1 Împ. 16, 11.

9. Și eram împreună cu tine într-un toate câte mergeai și am surpat pre toți vrăjmașii tăi de către fața ta și te-am făcut numit după numele celor mari de pe pământ.

Psal. 77, 76.

10. Și voi pune loc norodului meu, lui Israil, și-l voi răsădi pre el și va sălășlui deosebiș și nu va mai griji încă și nu va mai adaoge fiul strâmbătății a-l smeri pre el ca de ’nceput.

4 Împ. 21, 8; 1 Paral. 17, 9; Ps. 88, 4; 3 Împ. 8, 20; 2 Paral. 6, 16.

11. Și den zilele carele am pus judecătoriu preste norodul meu Israil, și te voi odihni de către toți vrăjmașii tăi, și va spune Domnul ție că casă vei zidi lui.

12. Și va fi de să vor plini zilele tale și vei dormi cu părinții tăi, și voi rădica sămînția ta după tine, carele va fi den pântecel tău, și voi găti împărăția lui.

13. Acesta va zidi casă numelui meu, îndirepta-voiu scaunul lui până în veac.

3 Împ. 5, 5; 1 Paral. 22, 10.

14. Eu voiu fi lui Tată și el îmi va fi mie fecior. Și de va veni strâmbătatea lui, și-l voiu muștra pe el cu toiagul oamenilor și întru pipăirea fiilor oamenilor,

Ps. 88, 27; Evr. 1, 5.

15. Iară mila mea nu o voiu depărta de cătră el în ce chip am depărtat de la cei ce am depărtat dentru fața mea.

16. Și să va încredința casa lui și împărăția lui până în veac înaintea mea, și scaunul lui va fi îndireptat în veac’“.

1 Paral. 28, 7; Psal. 88, 4, 5, 36; Evrei 2, 8.

17. După toate cuvinte aceastea și după toată videnia aceasta, așa au grăit Nathan cătră David.

18. Și întră împăratul David și șazu înaintea Domnului și zise: „Cine sânt eu, Domnul meu Doamne, și carea e casa mea, de m’ai iubit pre mine pentru aceastea?

19. Și m’am micșurat puțin înaintea ta, Domnul meu Doamne, și ai grăit pentru casa robului tău întru delungare! Și aceasta e leagea omului, Domnului meu Doamne!

20. Și ce va mai adaoge David încă a grăi cătră tine? Și acum, tu știi pre robul tău, Domnul meu Doamne!

21. Și pentru robul tău ai făcut și după inema ta ai făcut, tot binele acesta să-l arăți robului tău!

22. Pentru ca să te mărescu, Domnul meu Doamne, căce nu iaste ca tine și nu iaste Dumnezeu afară den tine întru toate carele am auzit întru urechile noastre!

A 2 Leage 3, 24; 32, 39.

23. Și cine e ca norodul tău, Israil, altă limbă pre pământ? În ce chip l-au povățuit pre el Dumnezeu, ca să mântuiască luiș norod, ca să pui tu nume, să faci mărire și arătare, ca să scoți tu den fața norodului tău, pre carii ai mântuit ție den Eghipet, limbi și sălaşuri?

A 2 Leage 4, 7; 33, 29.

24. Și ai gătit ție pre norodul tău, Israil, întru norod până în veac, și tu, Doamne, te-ai făcut lor întru Dumnezeu.

25. Și acum, Domnul meu Doamne, cuvântul carele ai grăit pentru robul tău și casa lui, adeverești-l până în veac și fă în ce chip ai grăit.

26. Și acum, mărească-se numele tău până în veac, zicând: ‘Domnul Atotțiitoriu –Dumnezeu preste Israil!’ Și casa robului tău, David, va fi

îndereptată înaintea ta!

27. Căce tu, Doamne Întru-tot-țiitoare, Dumnezeu al lui Israil, ai descoperit ureachea robului tău, zicând: ‘Casă-ț voi zidi ție!’ Pentru aceea au aflat robul tău inima lui ca să să roage către tine ruga aceasta.

28. Și acum, Domnul meu Doamne, tu ești Dumnezeu, și cuvintele tale vor fi adevărate; și ai grăit pentru robul tău bunătățile acestea.

Ioan 17, 17.

29. Și acum, înceape și blagoslovește casa robului tău ca să fie în veac înaintea ta, căce tu, Domnul meu Doamne, ai grăit, și den blagoslovenia ta să să blagoslovească casa robului tău ca să fie în veac înaintea ta“.

CAP 8

David biruitoriu, rânduiaște dregători.

1. Și fu după aceasta, și lovi David pre cei streini de fealiu și înfrânse pre ei și luo David cea osebită den mâna celor streini de fealiu.

1 Paral. 18, 1.

2. Și lovi David pre Moav și împărți pre ei cu funi, culcându-i pre ei pre pământ; și să făcură ceale doao funituri de omorât și ceale doao funituri au prins vii. Și să făcu Moav lui David întru robi, aducând pocloane.

3. Și lovi David pre Adrazar, feciorul lui Raav, împăratul țării Suva, mergând el ca să-ș puie mâna lui pre apa Efratului.

4. Și au luat David de ale lui 1000 de cară și 7000 de călăreți și 20000 de oameni pedestri; și sfărâmă David toate carăle și au lăsat dentr’însele 100 de cară.

Is. Navi 11, 9; 1 Paral. 18, 4.

5. Și veni Siria Damascului să ajute lui Adrazar, împăratul de Suva, și lovi David în Sir 22000 de oameni.

1 Paral. 18, 5.

6. Și au pus David strajă în Siria cea despre Damasc. Și fu Sirul lui David întru robi, aducând pocloane. Și mântui Domnul pre David întru toate care mergea.

7. Și luo David lanțurile ceale de aur carele era la slugile lui Adrazar, împăratul Suvei, și le-au adus pre eale în Ierusalim. Și le luo pre eale Susachim, împăratul Eghipetului, când să sui el la Ierusalim, în zilele lui Rovoam, fiiul lui Solomon.

4 Împ. 11, 10.

8. Și de la Metevac și den ceale alese cetăți ale lui Adrazar au luat împăratul David aramă multă foarte; cu aceasta au făcut Solomon marea cea de aramă și stâlpii și scăldătoarele și toate vasele.

1 Paral. 18, 8.

9. Și auzi Thou, împăratul den Imath, că au înfrânt David toată putearea lui Adrazar.

10. Și au trimis Thou pre Ieduram, fiiul lui, cătră împăratu David, ca să întreabe pre el de ale păcii și să-l blagoslovească pre el pentru căci au bătut pre Adrazar și au lovit pre el; căci împotrivnic era lui Adrazar. Și în mânele lui era vase de argint și vase de aur și vase de aramă.

11. Și acestea le-au sfințit împăratul David Domnului, cu argint și cu aur, carele au sfințit dentru toate cetățile carele au supus,

3 Împ. 7, 51; 2 Paral. 5, 1.

12. Den Idumea, și de la Moav, și den fiii lui Amon, și den cei streini de fealiu, și den Amalic, și den prăzile lui Adrazar, feciorul lui Raav, împăratul Suvei.

13. Și făcu David nume, și, învârtejindu-se el, au lovit Idumea în Ghievelem, la vro 18000 de oameni.

4 Împ. 14, 7.

14. Și au pus în Idumea păzi, întru toată Idumea au pus. Și să făcură toți idumeii robi împăratului. Și mântui Domnul pre David întru toate carele au mers.

3 Împ. 22, 48.

15. Și au împărățit David preste tot Israilul și era David făcând judecată și dreptate preste tot norodul lui,

16. Și Ioav, feciorul Saruiei, preste oaste, și Iosafat, feciorul lui Ahilud, preste ceale de aduse aminte,

2 Împ. 20, 23.

17. Și Sadoc, feciorul lui Ahitov, și Ahimeleh, feciorul lui Aviathar – preoții, și Sasa –logofătul,

1 Paral. 6, 8 și 24, 3.

18. Și Vaneas, feciorul lui Iodec, – sfeatnec și peste helethoi și felethoi. Și fiii lui David domni curții era.

1 Împ. 30, 14.

CAP 9

David face bine lui Memfivoste.

1. Și zise David: „De iaste încă rămas în casa lui Saul, și voi face cu el milă, pentru Ioanathan?”

2. Și den casa lui Saul era copil, și numele lui –Siva; și-l chemară pre el cătră David. Și zise cătră el împăratul: „Tu ești Siva?” Și zise: „Eu, robul tău!”

3. Și zise împăratul: „De au rămas den casa lui Saul încă om, și voi face cu el mila lui Dumnezeu?” Și zise Siva cătră împăratul: „Încă iaste fiiu lui Ioanathan, vătămat la picioare”.

1 Împ. 20, 15.

4. Și zise lui împăratul: „Unde e acesta?” Și zise Siva cătră împăratul: „Iată, în casa lui Mahir, fiiul lui Ammiil, den Lodava”.

2 Împ. 17, 27.

5. Și trimise împăratul David și luo pre el den casa lui Mahir, fiiul lui Ammiir, den Lodovar.

6. Și veni Memfivoste, feciorul lui Ionathan, feciorul lui Saul, cătră împăratul David și căzu preste fața lui și să închină lui. Și-i zise lui David: „Memfivostea!” Și zise: „Iată robul tău!”

7. Și zise lui David: „Nu te teame, căci făcând voi face cu tine milă, pentru Ionathan, tată-tău. Și voi așaza ție toată țarena lui Saul, tatălui tătâne-tău, și tu vei mânca pâine la masa mea pururea”.

8. Și să închină lui Memfivoste și zise: „Cine sânt, robul tău, căci ai căutat pre câinele cel mortu, cel aseamene mie?”

1 Împ. 24, 15.

9. Și au chemat împăratul pre Siva, copilașul lui Saul, și zise cătră el: „Toate câte-s ale lui Saul, și toată casa lui, am dat fiiului domnului tău.

2 Împ. 19, 29.

10. Și vei lucra lui pământul, tu și fiii tăi și robii tăi, și vei aduce fiiului domnului tău pâini și vor mânca; și Memfivoste, fiul domnului tău, va mânca pâine pururea la masa mea”. Și la Siva era 15 feciori și 20 de robi.

11. Și zise Siva cătră împăratul: „După toate câte au poruncit domnul meu, împăratul robului său, așa voi face, robul tău”. Și Memfivoste mânca la masa lui David, ca unul dentru fiii împăratului.

12. Și la Memfivoste fiiu mic era, și numele lui –Miha, și toată lăcuința casii lui Siva –robi lui Memfivoste.

1 Paral. 8, 34.

13. Și Memfivoste lăcuia în Ierusalim, căci la masa împăratului el pururea mânca. Și el era șchiop de amândouă picioarele lui.

CAP 10

Răzvrătirea amoniților și pedeapsa lor.

1. Și să făcu după aceasta, și muri împăratul fiilor lui Ammon și împărăți Annon, fiul lui, în locul lui.

1 Paral. 19, 1.

2. Și zise David: „Face-voiu milă cu Annon, fiul lui Naas, în ce chip au făcut tatul lui împreună cu mine milă“. Și trimise David să-l mângâie pre el în mâinile robilor lui, pentru tatul lui. Și mearseră fiii lui David la pământul fiilor lui Ammon.

1 Împ. 11, 1.

3. Și ziseră boiarii fiilor lui Ammon cătră Annon, stăpânul lor: „Au doară pentru căci cinsteaște David pre tată-tău înaintea ta căci au trimis ție pre cei ce te mângâie? Nu ce pentru ca să cearce cetatea și să o iscodească pre ea ca să o surpe pre ea au trimis David slugile lui cătră tine?“

4. Și au luat Annon slugile lui David și au ras barbele lor jumătate și le-au tăiat hainele lor jumătate, până la șoldurile lor. Și-i slobozi pre ei.

5. Și spuseră lui David pentru oameni, și trimise întru întempinarea lor, căci era oamenii batgiocuriț foarte; și zise împăratul: „Șădeț la Ieriho până vor răsări barbele voastre și vă veț întoarce“.

6. Și văzură fiii lui Ammon că s’au rușinat norodul lui David, și au trimis fiii lui Ammon și au năimit pre Siria Vethraam și pre Siria Siva și pre Roov, 20000 de pedestri, și pre împăratul lui Amalic, Maaha, 1000 de oameni, și pre Istov, 12000 de oameni.

Jud. 11, 3.

7. Și auzi David și trimise pre Ioav și toată oastea celor striini.

1 Paral. 20, 1.

8. Și ieșiră fii lui Ammon și au rânduit războiu lângă ușa porții, și Siria Suva și Roov și Istov și Amalic –sânguri în țarenă.

9. Și văzu Ioav că s’au făcut cătră el de cătră fața războiului de cătră față den potrivă și den dos, și alease den toți tinerii lui Israil și să rânduiră dempotriva Siriei.

10. Și rămășița norodului au dat în mâna lui Avesa, fratele lui, și să rânduiești împotriva fiilor lui Ammon.

1 Paral. 19, 11.

11. Și zise: „De să va întări Siria preste mine, și veți fi mie într-o mântuire; și de să vor întări fiii lui Ammon preste tine, și vom fi a te mântui.

12. Îmbărbătează-te, și să ne întărim pentru norodul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul va face binele într-o ochii Lui”.

13. Și să apropie Ioav și norodul lui împreună cu el la războiu către Siria, și au fugit de către fața lui.

14. Și fiii lui Ammon văzură că au fugit Siria, și fugiră de către fața lui Avesa și intrară în cetate. Și să întoarse Ioav de către fața fiilor lui Ammon și mearse în Ierusalim.

15. Și văzu Siria că au greșit înaintea lui Israil și să adunare într-un loc.

16. Și trimise Adrazar și strânse pre Siria cea decindea de râul lui Halamac; și veniră la Elam, și Sovac, domnul puterii lui Adrazar, înaintea lor.

1 Paral. 19, 16.

17. Și spuse lui David și strânse pre tot Israilul și trecu Iordanul și sosi la Elam: și să rânduiești Siria împotriva lui David și deade războiu cu el.

18. Și fugi Siria de către fața fiilor lui Israil. Și ucise David din Siria 700 de cară, și 40000 de călăreți, și pre Sovac, domnul puterii lui, îl lovi și muri acolo.

1 Paral. 19, 18.

19. Și văzură toți împărații, robii lui Adrazar, că au greșit înaintea lui Israil și veniră de bunăvoie cu Israil și slujiră lor. Și să spământare Siria ca să mai mântuiască încă pre fiii lui Amon.

CAP 11

David și Urie.

1. Și să făcu întorcându-se anul, la vremea ieșirii împăraților, și trimise David pre Ioav, și pre slugile lui împreună cu el, și pre tot Israilul, și au stricat pre fiii lui Ammon; și șazură prejur Ravath. Și David șazu în Ierusalim.

1 Paral. 20, 1.

2. Și fu de cătră sară, și David să sculă den așternutul lui și umbla pren foișorul casii împăratului; și văzu muiare scăldându-se den foișor, și muiarea –frumoasă la chip foarte.

3. Și trimise David și cercă pre muiare. Și zise: „Au nu iaste aceasta Virsavie, fata lui Eliav, muiarea Uriei Hetteului?”

4. Și trimise David slugi și luo pre ea. Și întră cătră ea și dormi cu ea. Și ea, curățindu-se de necurăția ei, și să întoarse la casa ei.

3 Împ. 15, 5; Preoția 15, 18, 19.

5. Și luo în pânțele muiarea. Și, trimițând, porunci lui David și zise: „Iată, eu sânt în pânțele grea”.

6. Și trimise David cătră Ioav, zicând: „Trimite cătră mine pre Urie Hetteul”. Și trimise Ioav pre Urie cătră David.

7. Și veni Urie și întră cătră el. Și întrebă David: „În pace –Ioav? Și întru pace –norodul lui? Și întru pace –războiul lui?”

8. Și zise David Uriei: „Pogoară-te la casa ta și spală picioarele tale”. Și ieși Urie den casa împăratului; și ieși după dânsul ospăț de la împăratul.

9. Și dormi Urie lângă ușa casii împăratului, împreună cu toți robii domnului său, și nu s’au pogorât la casa lui.

10. Și povestiră lui David, zicând că: „Nu s’au pogorât Urie la casa lui”. Și zise David cătră Urie: „Nu den cale tu vii? Căce nu te-ai pogorât la casa ta?”

11. Și zise Urie cătră David; „Chivotul și Israil și Iuda lăcuiescu în corturi, și domnul meu, Ioav, și robii domnului meu pre fața țarenii tăbărăscu. Și eu voiu intra în casa mea să mănâncu și să beau și să dormu cu muiarea mea? Viu sufletul tău, de voiu face cuvântul acesta!”

12. Și zise David cătră Urie: „Șăzi aicea încă astăzi, și mâine te voiu trimite”. Și au șăzut Urie în Ierusalim în ziua aceea și a doao zi.

13. Și-l chemă pre el David și au mâncat înaintea lui și au băut și au îmbătat pre el. Și ieși sara ca să doarmă la așternutul lui, cu robii domnului lui, și la casa lui n’au pogorât.

14. Și să făcu dimineață și scrise David carte cătră Ioav și trimise cu mâna Uriei.

15. Și scrise în carte, zicând: „Pune pre Urie în preajma războiului celui tare și să vă întoarceți denapoia lui, și să va răni și va muri”.

16. Și fu păzind Ioav la cetate, și puse pre Urie la locul unde știa că oamenii puterii sânt acolo.

17. Și ieșiră oamenii cetății și să bătea împreună cu Ioav; și au căzut den norod, den robii lui David, și muri și Urie Hetteul.

18. Și trimise Ioav și porunci lui David toate cuvintele războiului ca să le grăiască către împăratul.

19. Și porunci celui trimis, zicând: „După ce vei săvârși toate cuvintele războiului să grăiești către împăratul,

20. Și va fi de să va sui mânia împăratului și va zice ție: ‘Ce căci v’ăți apropiat către cetate a vă bate? N’ăți știut că voru săgeta de asupra zidului?’

21. Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul lui Ierovaal, fiul lui Nir? Au nu muiare au aruncat o bucată de piatră de moară asupra lui de asupra zidului și au murit la Thamnasi? Pentru căci v’ăț apropiat la zidu?’, și vei zice: ‘Și Urie Hetteul au murit’“.

Jud. 9, 53.

22. Și mearse trimisul lui Ioav către împăratul la Ierusalim, și mearse și spuse lui David toate câte au poruncit lui Ioav, toate cuvintele războiului.

23. Și să mânie David către Ioav și zise David către cel trimis: „Pentru căci v’ăț apropiat lângă cetate ca să vă bateți? Au n’ăț știut că vă veț răni de la zid?

24. Cine au lovit pre Avemeleh, feciorul lui Ierovaal? Au nu muiare au aruncat preste el o bucată de piatră de moară de pre zidu și au murit la Thamnasi? Pentru căci v’ăț apropiat lângă zidu?”

25. Și zise trimisul către David: „Căci s’au întărit preste noi oamenii, și ieșiră asupra noastră la țarină și ne-am făcut asupra lor până la ușa cetății,

26. Și au săgetat ceia ce săgeată asupra slugilor tale de asupra zidului și au murit dentru slugile împăratului, și încă robul tău, Urie Hetteul, au murit“.

27. Și zise David către cel trimis: „Aceasta vei grăi lui Ioav: ‘Nu rău fie întru ochii tăi cuvântul acesta, căci uneori așa și alteori așa va mânca sabia. Întărește războiul tău la cetate și o surpă pre ea și biruiaște pre ea!’“

28. Și auzi muiarea Uriei că au murit Urie, bărbatul ei, și au plâns pentru bărbatul ei.

29. Și trecu jalea și trimise David și o adună pre ea la casa lui. Și să făcu lui muiare și să nascu lui fiu. Și rău să arătă cuvântul carele au făcut David întru ochii Domnului.

CAP 12

Nathan mustră pre David.

1. Și trimise Domnul pre Nathan prorocul către David. Și întră la el și-i zise lui: „Spune-mi dară mie judecată –și zise lui–: 2 oameni era într’o cetate, unul bogat și unul sărac.

2. Și la cel bogat era turme și cirezi multe foarte,

3. Și la cel sărac nu era nemica, fără de numai o mieușă mică, carea au agonisitu-o și o au cruțat și au hrănit-o pre ea și au crescut împreună cu el și împreună cu fiii lui deodată; den pâinea lui mânca și den păharul lui bea și în sânul lui dormiia, și era lui ca o fată.

4. Și veni călătoriu la omul cel bogat, și nu se îndură să ia den turmele lui și den cirezile lui ca să facă streinului ce au venit către el, ce luo mieușaua omului celui sărac și au făcut pre ea omului ce au venit către el“.

5. Și să mânie David cu urgie foarte pre om, și zise David către Nathan: „Viu Domnul, că fiiu de moarte iaste omul carele au făcut aceasta.

6. Și mieușuța o va plăti înșăptit, pentru căci că au făcut cuvântul acesta și pentru care nu s’au îndurat“.

Ieș. 22, 1.

7. Și zise Nathan către David: „Tu ești omul ce ai făcut aceasta! Acestea zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Eu sânt carele te-am uns pre tine în împărat preste Israil și Eu sânt cela ce te-am mântuit pre tine den mâna lui Saul

1 Împ. 16, 13.

8. Și am dat ție casa domnului tău și muierile domnului tău în sânul tău și am dat ție casa lui Israil și a Iudei. Și, de iaste puțin ție, voiua adaoge ție ca și acestea.

9. Și ce căci ai defăimat cuvântul Domnului, ca să faci rău întru ochii Domnului? Pre Urie Hetteul l-ai omorit cu sabie și pre muiarea lui ai luat în muiare ție, și pre el ai ucis cu sabia fiiului lui Ammon.

10. Și acum, nu se va depărta sabia den casa ta până în veac, pentru căci că m’ai defăimat pre mine și ar luat pre muiarea Uriei Hetteului ca să-ți fie ție întru muiare’.

11. Acestea zice Domnul: ‘Iată, Eu rădic asupra ta reale den casa ta și voiua lua pre muierile tale înaintea ochilor tăi și voiua da aproapelui tău, și se va culca cu muierile tale înaintea soarelui acestuia.

A 2 Leage 28, 30; 16, 22.

12. Căci ai făcut pre ascuns, și Eu voiua face cuvântul acesta înaintea a tot Israilul și înaintea soarelui acestuia“.

13. Și zise David lui Nathan: „Greșit-am Domnului!“ Și zise Nathan către David: „Și Domnul au mutat păcatul tău, nu vei muri.

1 Paral. 24, 10, 21, 8; Sirah 47, 12.

14. Fără numai că întărâtându ai întărâtat pre vrăjmașii tăi cu cuvântul acesta, și încă fiiul tău, ce au născut ție, cu moarte va muri“.

15. Și să duse Nathan la casa lui. Și zdrobi Domnul pre copilașul carele au născut muiarea Uriei lui David și bolnăvi.

16. Și cercă David pre Dumnezeu pentru copilaș și posti David post; și întră și mase și dormi pre pământ.

17. Și să sculară la el cei mai bătrâni ai casii lui să-l scoale pre el de la pământ, și n’au vrut și n’au mâncat împreună cu ei pâine.

18. Și fu în ziua a șaptea, și muri copilașul. Și să temură robii lui David să-i spuie lui că au murit copilașul, căci au zis: „Iată, când încă copilașul trăia, am grăit către el și n’au ascultat glasul nostru. Și cum vom zice către el că au murit copilașul? Și va face reale“.

19. Și pricepu David că slugile lui șoptescu și socoti David că au murit copilașul. Și zise David către slugile lui: „Au murit-au copilașul?“ Și ziseră: „Au murit“.

20. Și să sculă David de pre pământ și s’au scăldat și s’au uns și-ș premeni hainele lui și întră în Casa lui Dumnezeu și să închină Lui. Și întră în casa lui și cerșu pâini a mânca. Și pusără lui pâine și au mâncat.

21. Și ziseră slugile lui către el: „Ce iaste cuvântul acesta carele ai făcut pentru copilaș? Căci, încă copilașul fiind viu, plângeai și postiai și bdenuiai, și, când au murit copilașul, te-ai sculat și ai mâncat pâine și ai băut!“

22. Și zise David: „Până când trăia încă copilașul, am postit și am plâns, căci am zis: ‘Cine știe de mă va milui Domnul și va trăi copilașul?’

23. Și acum au murit; pentru căci aceasta eu postescu? Au putea-voiu întoarce pre dânsul încă? Că eu voiu merge către el, și el nu să va întoarce către mine“

24. Și mângâia David pre Versavie, muiarea lui, și întră către ea și dormi cu ea. Și zemisli și născu fiiu și chemă numele lui Solomon, și Domnul iubi pre el.

1 Paral. 22, 9.

25. Și trimise cu mâna lui Nathan prorocului și-l numi numele lui Iededi, cu cuvântul Domnului.

26. Și deade războiu Ioav la Ravaath fiilor lui Ammon și au luat cetatea împărăției.

1 Paral. 20, 1.

27. Și au trimis Ioav vestitoriu către David și zise: „Dat-am războiu la Ravath și am luat cetatea apelor.

28. Și acum, adună rămășița norodului și te tăbăraște asupra cetății și o ia mai nainte pre ea, pentru ca să nu iau eu mai ainte cetatea și să va chema numele meu preste ea“.

29. Și adună David tot norodul și mearse la Ravath și deade războiu întru ea și o luă pre ea.

30. Și au luat cununa lui Molhom, împăratului lor, den capul lui, și cumpăna ei –un talant de aur și de piatră scumpă, și era pre capul lui David; și prăzile cetății au scos multe foarte.

1 Paral. 20, 2.

31. Și pre norodul pre carele era întru ea l-au scos afară și i-au pus la firăstrău și la ciulinii cei de hier și la cuțitoaiele ceale de hier și i-au petrecut pre ei pren cărămidărie. Și așa au făcut tuturor cetăților fiilor lui Ammon. Și să întoarse David și tot Israilul la Ierusalim.

1 Paral. 20, 3.

CAP 13

Amnon ucis de slugile lui Avesalom.

1. Și să făcu după aceasta, și la Avesalom, fiul lui David, era sor frumoasă la chip foarte, și numele ei –Thamar; și o iubi pre ea Amnon, fiul lui David.

2. Și să chinuia Amnon cât boliiia foarte pentru Thamar, soru-sa, căci fecioară era aceasta și greu era întru ochii lui Amnon ca să-i facă ceva ei.

3. Și era la Amnon tovarăș, și numele lui –Ioanadav, fiiu lui Samaa, fratelui lui David. Și Ioanadav –om înțelept foarte.

4. Și zise lui: „Ce-ți iaste că așa bolești, fiiul împăratului, dimeneată-dimeneată? Nu-m vei povesti mie?“ Și zise lui Amnon: „Pre Thamar, sora lui Avesalom, fratele meu, eu iubesc“.

5. Și zise lui Ioanadav: „Culcă-te pre așternutul tău și te bolnăveaște. Și va intra tată-tău să te vază, și vei zăce către el: ‘Să vie dară Thamar, sora mea,

și să mă caute și să facă înaintea ochilor miei 2 colăcei, ca să văz și să mănânc den mâinile ei”.

6. Și să culcă Amnon și boli. Și întră împăratul ca să-l vază pre el și zise Amnon cătră împăratul: „Vie dară Thamar, sora mea, cătră mine și sucească înaintea ochilor miei 2 colăcei și voiui mânca den mânele ei”.

7. Și au trimis David cătră Thamar acasă, zicând: „Pasă dară la casa lui Amnon, fratelui tău, și fă lui de mâncat”.

8. Și mearse Thamar la casa lui Amnon, fratelui ei, și el culcat fiind. Și luo făină și frământă și suci înaintea ochilor lui și coapse colăceii.

9. Și luo tigaia în carea turnă și turnă înaintea lui, și nu vru să mănânce. Și zise Amnon: „Scoateți tot omul de asupra mea!” Și scoaseră tot omul de asupra lui. Și zise Amnon cătră Thamar:

10. „Adu-mi înlăuntru în cămară mâncarea și voiui mânca den mâna ta”. Și luo Thamar colăceii carii i-au făcut

11. Și aduse înlăuntru, lui Amnon, fratelui ei, la așternut. Și aduse lui ca să mănânce, și să apucă de ea și-i zise ei: „Vino de te culcă cu mine, sora mea”.

12. Și-i zise lui: „Nu, fratele meu, să nu mă smerești, căci nu se va face așa în Israil. Să nu faci nebunia aceasta.

13. Și eu unde voiui purta ocară mea? Și tu vei fi ca unul den cei fără de minte întru Israil. Și acum, grăiaște dară cătră împăratul, căci nu mă va opri de cătră tine”.

14. Și n’au vrut Amnon să asculte glasul ei și au biruit preste ea și au smerit pre ea și s’au culcat cu ea.

15. Și o urî pre ea Amnon urâciune mare foarte, că mare era urâciunea ce au urât pre ea, mai mare de dragostea ce au îndrăgit pre ea. Și-i zise ei Amnon: „Scoală-te, pasă!”

16. Și zise lui Thamar: („Ba, frate), căci mai mare e răul cel de apoi decât cel dentâiu carele ai făcut cu mine, ca să mă gonești pre mine”. Și n’au vrut Amnon ca să asculte glasul ei.

17. Și chemă copilașul lui cela ce era ispravnic casii lui și-i zise lui: „Scoate dară pre aceasta afară de la mine și închide ușa după dânsa!”

18. Și preste ea era îmbrăcăminte până în glezne, căci așa să îmbrăca featele împăratului ceale fecioare îmbrăcămintele lor. Și scoase pre ea sluga lui afară și închise ușa după dânsa.

19. Și luo Thamar cenușă și puse pre capul ei și îmbrăcămintea cea preste ea până în glezne o rupse; și puse mâinile ei preste capul ei și mearse

mergând și strigând.

20. Și zise către ea Avesalom, fratele ei: „Au Amnon, fratele tău, au umblat cu tine? Și acum, sora mea, asurzește-te, căci frate ție iaste. Să nu pui la inima ta ca să grăiești cuvântul acesta“. Și șazu Thamar văduind la casa lui Avesalom, fratele ei.

21. Și auzi împăratul David toate cuvintele acestea și să mânie foarte, și nu mârni duhul lui Amnon, fiiului său, căci iubiia pre el, căci dentâiu născut lui era.

22. Și n’au grăit Avesalom împreună cu Amnon den rău până în bine, pentru că urâia Avesalom pre Amnon, pre cuvântul carele au smerit pre Thamar, sora lui.

23. Și să făcu întru 2 ani de zile, și era tunzând lui Avesalom la Velasor, ceaea ce să ține de Efraim, și au chemat Avesalom pre toți fiii împăratului.

24. Și veni Avesalom către împăratul și zise: „Iată dară, tund robului tău; să meargă dară împăratul și slugile lui împreună cu robul tău“.

25. Și zise împăratul către Avesalom: „Nu dară, fiiul mieu, să nu meargem toți noi și să nu ne îngreuiem preste tine“. Și-l sili pre el, și n’au vrut ca să meargă; și-l blagoslovi pre el.

26. Și zise Avesalom către el: „Și de nu, meargă dară cu noi Amnon, fratele mieu“. Și-i zise lui împăratul: „Pentru căci va merge Amnon împreună cu tine?“

27. Și-l sili pre el Avesalom și trimise împreună cu el pre Amnon și pre toți fiii împăratului.

28. Și au făcut Avesalom ospăț ca și ospățul împăratului. Și porunci Avesalom slugilor lui, zicând: „Vedeți, deaca se va smeri inima lui Amnon de vin și voi zice către voi: ‘Lovit pre Amnon!’, și-l omorâți pre el. Să nu vă temeți, căci au nu-s eu cela ce poruncesc voao? Îmbărbățați-vă și vă faceți întru fiii puterii!“

29. Și au făcut slugile lui Avesalom lui Amnon în ce chip au poruncit lor Avesalom. Și să sculară toți fiii împăratului și șazu om prete mușcoiul lui și fugiră.

30. Și fu fiind ei în cale, și auzul veni către David, zicând: „Lovit-au Avesalom pre toți fiii împăratului, și n’au rămas dentru ei nici unul“.

31. Și să sculă împăratul și spintecă hainele lui și dormi pre pământ, și toate slugile lui cei ce sta împrejurul lui rupseră hainele lor.

32. Și răspunse Ioanadav, feciorul lui Samaa, fratele lui David, și zise: „Nu zică domnul mieu împăratul că pre toți copilașii, fiii împăratului, i-au

omorât, căci numai Amnon singur au murit; căci pre gura lui Avesalom era zăcând, den ziua carea au smerit pre Thamar, sora lui.

33. Și acum, să nu puie domnul meu împăratul pre inima lui, zicând că toți fiii împăratului au murit, căci numai Amnon singur au murit“. Și fugi Avesalom.

34. Și rădică copilașul-strajnicul ochii lui și văzu. Și iată norod mult venind în cale denapoia lui, den coastele muntelui la pogorâș. Și mearse strajnicul și spuse împăratului și zise: „Oameni am văzut den calea cea de spre Oran, de o parte a muntelui“.

35. Și zise Ioanadav cătră împăratul: „Iată, fiii împăratului de față sânt! Dupa cuvântul robului tău, așa s’au făcut“.

36. Și fu când săvârși grăind, și, iată, fiii împăratului veniră și rădicară glasul lor și plânseră; și încă și împăratul și toate slugile lui au plâns plângere mare foarte.

37. Și Avesalom au fugit și mearse cătră Tholmi, feciorul lui Emiud, împăratul Ghiedsurii, la pământul Hamaahad. Și au plâns împăratul David preste fiul lui toate zilele.

2 Împ. 3, 3.

38. Și Avesalom au fugit și au mers la Ghiesur și era acolo ani 3.

39. Și să potoli duhul împăratului ca să iasă denapoia lui Avesalom, căci s’au mângâiat pentru Amnon că au murit.

CAP 14

Iertarea lui Avesalom.

1. Și conosci Ioav, fiul Saruiei, că inima împăratului iaste pre Avesalom.

2. Și au trimis la Thecoe și au luat de acoloa fămeaie înțeleaptă și zise cătră ea: „Plânge dară și te îmbracă în haine de jale; și să nu te ungi cu untdelemn și vei fi ca o muiare jălind pre mort preste multe zile;

3. Și vei merge cătră împăratul și vei grăi cătră dânsul după cuvântul acesta“. Și puse Ioav cuvântul lui în rostul ei.

4. Și veni muiarea thecoianca cătră împăratul și au căzut preste fața cei la pământ și i să închină lui și zise: „Mântuiaște, împărate, mântuiaște!“

5. Și zise cătră ea împăratul: „Ce iaste ție?“ Și ea zise: „Și foarte muiare văduvă eu sânt și au murit bărbatul meu.

6. Și la roaba ta –2 feciori; și s’au sfădit amândoi la câmpu, și nu era cine să-i scoată în mijlocul lor; și au lovit unul pre fratele lui și l-au omorât pre el.

7. Și iată, s’au sculat toată moștenirea cătră roaba ta și au zis: ‘Dă pre cea ce au lovit pre fratele lui și-l vom omorî pre el pentru sufletul fratelui lui care au omorât; și vom rădica și pre moșneanul vostru!’ Și vor stinge cărbunele meu cea ce au rămas, ca să nu puie bărbatului meu rămășiță și nume preste fața pământului“.

8. Și zise împăratul cătră muiare: „Pasă sănătoasă la casa ta, și eu voi porunci pentru tine“.

9. Și zise muiarea thecoianca cătră împăratul: „Asupra mea – fărădelegea, domnul meu împărate, și pre casa tătâne-mieu! Împăratul și scaunul lui –nevinovat“.

10. Și zise împăratul: „Cine e cel ce grăiaște cătră tine? Și vei aduce pre el cătră mine, și nu va mai adaoge încă a să atinge de el“.

11. Și zise muiarea: „Aducă-ș aminte dară împăratul de Domnul Dumnezăul lui când să va înmulți rudenia sângelui ca să strige, și ca să nu rădice pre fiiul meu!“ Și zise: „Viu e Domnul, de va cădea den părul fiiului tău pre pământ!“

1 Împ. 14, 45.

12. Și zise muiarea: „Grăiască dară roaba ta cătră domnul meu împăratul cuvânt“. Și zise: „Grăiaște!“

13. Și zise muiarea: „Pentru căce ai socotit aceasta așa pre norodul lui Dumnezău? Au den rostul împăratului cuvântul acesta, ca o greșală, ca să nu întoarcă împăratul pre cel gonit al lui?“

14. Căce cu moarte vom muri și ca apa ceaea ce să pogoară pre pământ, carea nu să va aduna. Și nu va lua Dumnezău suflet, și socotind ca să scoată de la El pre cel gonit.

Iezech. 18, 23, 32; 33, 11.

15. Și acum ce am venit a grăi cătră împăratul domnul meu cuvântul acesta, că mă va vedea norodul; și va grăi roaba ta: ‘Grăiască dară cătră domnul meu împăratul, cândai va face împăratul cuvântul roabei lui’.

16. Că va asculta împăratul, mântuiască dară pre roaba lui den mâna omului celuia ce cearcă să mă rădice pre mine și pre fiiul meu de la moștenirea lui Dumnezău.

17. Și va grăi roaba ta: ‘Facă-să dară cuvântul domnului meu împăratului întru jârtvă, căce în ce chip îngerul lui Dumnezău, așa domnul

mieu împăratul, a auzi bunul și răul. Și va fi împreună cu tine Domnul Dumnezeu al tău”.

1 Împ. 29, 9.

18. Și au răspuns împăratul și zise către muiare: „Să nu ascunzi dară de către mine cuvânt carele eu te voi întreba pre tine“. Și zise muiarea: „Grăiască dară domnul meu împăratul!“

19. Și zise împăratul: „Au mâna lui Ioav întru toate acestea împreună cu tine?“ Și răspunse și zise muiarea împăratului: „Viu e sufletul tău, domnul meu împărate, de iaste den dereapta au den stânga den toate câte au grăit domnul meu împăratul, căce robul tău Ioav, el mi’au poruncit mie și el au pus în rostul roabei tale toate cuvintele acestea.

20. Pentru ca să învăluiescu fața cuvântului acestuia, au grăit robul tău Ioav cuvântul acesta, și domnul meu împăratul –înțelept ca înțelepciunea îngerului lui Dumnezeu, ca să conoască toate ceale den inema ta“.

21. Și zise împăratul către Ioav: „Iată dară, am făcut ție după cuvântul tău acesta. Pasă, întoarce pre copilașu, pre Avesalom“.

22. Și căzu Ioav preste fața lui pre pământ și să închină și binecuvântă pre împăratul. Și zise Ioav: „Astăzi au conosciut robul tău că am aflat har întru ochii tăi, domnul meu împărate, căci au făcut domnul meu împăratul cuvânt robului tău“.

23. Și să sculă Ioav și mearse la Ghiethsur și aduse pre Avesalom la Ierusalim.

24. Și zise împăratul: „Să să întoarcă la casa lui și fața mea să nu o vază!“ Și să întoarse Avesalom la casa lui și fața a împăratului nu o văzu.

25. Și ca Avesalom nu era om frumos întru tot Israilul, lăudat foarte, den urma piciorului și până în creștetul lui nu era întru el hulă.

26. Și când tunde el capul lui –și fu de ’nceputul zilelor întru zile daca să tunde, căci să îngreua preste el –, și, tunzându-l pre el, au pus părul capului lui 200 de sicle, cu siclul cel împărătesc.

27. Și să nascură lui Avesalom 3 feciori și o fată, și numele ei, Maoha; aceasta era muiare frumoasă la chip foarte, și să făcu muiare lui Rovoam, feciorul lui Solomon, și-i nascu lui pre Avia.

28. Și au șazut Avesalom în Ierusalim 2 ani de zile, și fața împăratului n’au văzut.

29. Și trimise Avesalom către Ioav, ca să-l trimită pre el către împăratul; și n’au vrut să meargă către el. Și au trimis încă de al doilea rând către el și n’au vrut să meargă. Și zise Avesalom către slugile lui:

30. „Vedeți dară partea în țarena lui Ioav lipită de mine, și lui acolo oarze; păsați și o aprindeți cu foc pre ea!“ Și au ars slugile lui Avesalom partea lui Ioav cu foc.

31. Și mearseră robii lui Ioav către el, rumpându-ș hainele lor, și ziseră: „Ars-au robii lui Avesalom partea cu foc“. Și să sculă Ioav și au venit către Avesalom acasă și zise către el: „Pentru căci au ars slugile tale partea mea cu foc?“

32. Și zise Avesalom către Ioav: „Iată, am trimis către tine, zicând: ‘Vino aicea și te voiu trimite către împăratul, zicând: ‘Pentru căci am venit de la Ghiethsur? Bine mie era ca să fiu acolo. Și acum, iată, fața împăratului n’am văzut; iară de iaste întru mine strâmbătate, și mă omoară pre mine’“.

1 Împ. 20, 8.

33. Și întră Ioav către împăratul și-i spuse lui. Și au chemat pre Avesalom și au intrat către împăratul și s’au închinat lui și au căzut preste fața lui pre pământ înaintea feații împăratului și foarte sărută împăratul pre Avesalom.

CAP 15

Fuga lui David dinaintea lui Avesalom.

1. Și fu după aceastea, și-ș făcu lui Avesalom cară și călăreți, și 50 de oameni să alearge înaintea lui.

2. Și mânecă Avesalom și stătu despre mâna căii porții. Și să făcu, tot omul la carele era judecată au venit către împăratul la judecată, și strigă către el Avesalom și-i zise lui: „Den care cetate ești tu?“ Și zise omul: „Dentr’un neam al lui Israil –robul tău“.

3. Și zise către el Avesalom: „Iată, cuvintele tale-s bune și lesne, și cel ce să auză nu iaste ție de lângă împăratul“.

4. Și zise Avesalom: „Cine mă va pune judecătoriu pre pământ, și la mine va veni tot omul la carele va fi price și judecată, și-l voiu îndirepta pre el“.

5. Și fu când să aproia om a i să închina lui, și întinse mâna lui și să apucă de el și sărută pre el.

6. Și făcu Avesalom după cuvântul acesta la tot Israilul, la ceia ce veniia la judecată către împăratul. Și făcea ale lui Avesalom inemile fiilor lui Israil.

7. Și să făcu după 40 de ani, și zise Avesalom către tatul lui: „Mearge-voiu dară și voiu plăti rugile carele m’am făgăduit Domnului, în Hevron.

8. Căci rugă s'au rugat robul tău când lăcuia în Ghiedsur la Siria, zicând: 'De mă va întoarce întorcându-mă Domnul la Ierusalim, și voi slui Domnului'".

9. Și-i zise lui împăratul: „Pasă în pace“. Și sculându-se, mearse la Hevron.

10. Și trimise Avesalom iscoade în toate neamurile lui Israil, zicând: „Când veți auzi glasul Domnului, și veți zice:

11. 'Împărățit-au Avesalom în Hevron!'“ Și au mers împreună cu Avesalom 200 de oameni den Ierusalim aleși, și, mergând, cu prostimea lor, n'au știut tot cuvântul.

12. Și au trimis Avesalom și au chemat pre Ahitofel Galamoneanul, pre sfeatnicul lui David, den cetatea lui, de la Gola, jârtvuind el jârtvele. Și să făcu unire tare, și norodul ce mergea și mult, cu Avesalom.

13. Și veni vestitoriul cătră David, zicând: „Să făcu inima oamenilor lui Israil denapoia lui Avesalom“.

14. Și zise David la toate slugile lui, la cei ce era împreună cu el în Ierusalim: „Sculați-vă și să fugiți, căci nu iaste noao mântuire de cătră fața lui Avesalom. Sânguiț a merge, pentru ca să nu sânguiască și ne va apuca pre noi și va scoate asupra noastră răul și va lovi cetatea cu gură de sabie“.

15. Și ziseră slugile împăratului cătră împăratul: „După toate câte va aleage domnul nostru împăratul, iată, slugile tale“.

16. Și ieși împăratul cu toată casa lui cu picioarele lor. Și lăsă împăratul pre ceale zece muieri, pre țiitoarele lui, ca să păzească casa.

2 Împ. 5, 13.

17. Și ieși împăratul și toate slugile lui pedestri și au stătut în casa cea departe.

18. Și toate slugile lui despre mâna lui mergea: și tot herethi, și tot felethi, și toți ghietheii, 600 de oameni, ceia ce au venit pedestri den Ghieth, mergea pre aproape despre fața împăratului.

3 Împ. 1, 38.

19. Și zise împăratul cătră Ethi Ghietheul: „Pentru căci mergi și tu cu noi? Întoarce-te și lăcuiaște împreună cu împăratul, căci strein ești tu și căci ai nemernicit tu de la locul tău.

20. De ai venit ieri, și astăzi te voi porni ca să mergi cu noi? Și eu merg oriunde voi merge. Pasă și te întoarce, și întoarce pre frați tăi împreună cu tine,

21. Și Domnul va face cu tine milă și adevăr!“

22. Și răspunse Ethi împăratului și zise: „Viu e Domnul și viu domnul meu împăratul, că în locul unde va fi domnul meu împăratul, și săvai la moarte, și săvai la viață, că acolo va fi robul tău“. Și zise împăratul către Ethi: „Vino și treci cu mine!“ Și trecu Ethi Ghetheanul, și împăratul, și toate slugile lui, și toată gloata ce era cu dânsul.

23. Și tot pământul plângea cu glas mare. Și tot nărodul mergea, și împăratul trecu pâraul Chiedrilor. Și tot norodul și împăratul mergea pre fața drumului pre pustiiu.

Ioan 18, 1.

24. Și iată și Sadoc preotul, și toți leviții împreună cu el, rădicând sicriul făgăduinții Domnului de la Thevar; și au pus sicriul făgăduinții Domnului Dumnezău, și să sui Aviathar până au încetat tot norodul a să strânge den cetate.

25. Și zise împăratul către Sadoc: „Întoarce sicriul lui Dumnezău la cetate. De voi afla har întru ochii Domnului, și mă va întoarce și-m va arăta mie pre el și podoaba lui.

26. De va zice așa: ‘N’am vrut întru tine’, iată, eu sânt, facă mie după binele întru ochii lui“.

1 Împ. 3, 18.

27. Și zise împăratul lui Sadoc preotul: „Vedeți, tu te întoarce la cetate cu pace, și Ahimaas, feciorul tău, și Ioanathan, feciorul lui Aviathar, amândoi feciorii voștri împreună cu voi.

28. Vedeți, eu sânt voi mânia la Ravaoth al pustiiului până va veni cuvânt de la voi ca să-m spuie mie“.

29. Și au întors Sadoc și Aviathar sicriul lui Dumnezău la Ierusalim și au șăzut acolo.

30. Și David să suia suișul Muntelui Maslinului, suindu-se și plângând, și capul acoperit, și el mergea desculț, și tot norodul ce era cu el descoperi omul capul lui, și să suia suindu-se și plângând.

2 Împ. 19, 4.

31. Și să spuse lui David, zicând: „Și Ahitofel –întru cei jurați cu Avesalom“. Și zise David: „Râsipeaște sfatul lui Ahitofel, Doamne Dumnezăul meu!“

32. Și era David venind până la Ros, unde s’au închinat acolo Domnului, și, iată, întru întimpinarea lui –Husi, priatinul cel mai ales a lui David, ruptă haina lui și pământ pre capul lui.

33. Și zise lui David: „De vei treace cu mine, și vei fi preste mine într-o sarcină.

34. Și de te vei întoarce la cetate, și vei zice lui Avesalom: ‘Și au trecut frații tăi și împăratul, denapoiă mea au trecut tată-tău; și acum, slugă-ț sânt, împărate, lasă-mă să trăiescu. Slugă tătâne-tău am fostu atuncea, și acum, eu –robul tău’. Și-m vei răsiți sfatul lui Ahitofel.

35. Și iată acolo, împreună cu tine, Sadoc și Aviathar, preoții. Și va fi tot cuvântul carele vei auzi den rostul împăratului, și vei spune lui Sadoc și Aviathar, preoților.

36. Iată acolo, împreună cu ei, doi fii ai lor, Ahimaas, feciorul lui Sadoc, și Jonathan, fecior lui Aviathar; și vei trimite cu mâna lor către mine tot cuvântul carele veți auzi“.

37. Și într-o Husie, priatinul lui David, în cetate, și Avesalom atuncea într-o în Ierusalim.

1 Paral. 27, 33.

CAP 16

David ocărât de Semei.

1. Și David trecu oarece puțin de la Ros, și iată Siva, copilașul lui Memfivoste, într-o întempinarea lui, și o păreache de măgari încărcăți, și preste ei –200 de pâini și ifi de stafide și ifi de păpuș de smochine și nevel de vin și 100 de finici.

2. Și zise împăratul către Siva: „Ce iaste aceastea ție?“ Și zise Siva: „Măgarii, la casa împăratului, ca să șază preste ei; și pâinele și păpușile, de mâncat slugilor; și vinul, a bea cei slăbiți în pustiiu“.

3. Și zise împăratul: „Și unde e fiiul domnului tău?“ Și zise Siva către împăratul: „Iată, șade în Ierusalim, căci au zis: ‘Astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil împărăția tătâne-mieu’“.

4. Și zise împăratul lui Siva: „Iată –ție toate câte-s ale lui Memfivoste“. Și zise Siva închinându-se: „Măcar de aș afla har într-o ochii tăi, domnul meu împărate!“

2 Împ. 19, 29.

5. Și veni împăratul David până la Vathirim. Și iată, de acolo om ieșiiă afară, den rudenia casii lui Saul, și numele lui –Semei, feciorul lui Tira. Și ieși mergându și blestemând

3 Împ. 2, 8; 2 Împ. 19, 16.

6. Și împrôșcând cu pietri pre David și pre toate slugile împăratului David; și tot norodul era, și toți tării, den dreapta și den stânga împăratului.

7. Și așa au zis Semei când blestema pre el: „Ieși, ieși, om al sânghiurilor și om cel fără de leage!

8. Întors-au asupra ta Domnul toate sânghiurile casii lui Saul, pentru căci ai împărățit pentru dinsul, și au dat Domnul împărăția în mâna lui Avesalom, fiiului tău. Și iată, tu cu răutatea ta, căci om al sânghiurilor ești tu!“

9. Și zise Avesa al Saruiei către împăratul: „Pentru căci bleastemă câinele cel mort acesta pre domnul meu, pre împăratul? Trece-voiu dară și-i voi lua capul lui“.

2 Împ. 9, 8; 1 Împ. 24, 15 și 26, 20.

10. Și zise împăratul către Avesa: „Ce e mie și voao, fiii Saruiei? Și lăsați pre el și așa să bleasteme, că Domnul au zis lui ca să bleasteme pre David, și cine va zice: ‘Ce ai făcut așa?’“

11. Și zise David către Avesa și către toate slugile lui: „Iată, fiul meu, cela ce au ieșit den pânțele mele, cearcă sufletul meu, și încă acum fiul Emineului! Lăsați pre el să bleasteme, căci au zis lui Domnul.

12. Cândai va vedea Domnul întru smerenia mea, și-m va întoarce mie bine pentru blestemul lui în ziua aceasta“.

13. Și mearse David și toți oamenii lui în cale. Și Semei mergea den coastele muntelui, alături cu el, mergând și blestemând și împrôșcând cu pietri de alături lui și cu țărână pulbera.

14. Și veni împăratul și tot norodul ce era cu el obosit și răsuflară acolo.

15. Și Avesalom și tot omul lui Israil au intrat în Ierusalim, și Ahitofel împreună cu el.

16. Și fu când veni Husi, prietenul cel bun al lui David, către Avesalom, și zise Husi către Avesalom: „Trăiască împăratul!“

17. Și zise Avesalom către Husi: „Aceasta e mila ta cu prietenul tău? Pentru căce nu te-ai dus cu prietenul tău?“

18. Și zise Husi către Avesalom: „Ce denapoia căruia au ales Domnul și norodul acesta și tot omul lui Israil, lui voi fi și împreună cu el voi șadea.

19. Și a doua: Cui eu voi sluji? Au nu înaintea fiiului lui? În ce chip am slujit înaintea tatâni-tău, așa voi fi înaintea ta“.

20. Și zise Avesalom către Ahitofel: „Aduceți întru voi sfat ce vom face“.

21. Și zise Ahitofel către Avesalom: „Întră către țiitoarele tătâni-tău, pre carele au lăsat ca să păzească casa lui, și va auzi tot Israilul c’ai rușinat pre tatăl tău și să vor întări mânilor tuturor ce-s cu tine“.

22. Și au întins cortul lui Avesalom asupra foișorului; și întră Avesalom către țiitoarele tătâni-său, între ochii a tot Israilul.

2 Împ. 12, 11.

23. Și sfatul lui Ahitofel carele au sfătuit în zilele dentâi, în ce chip ar întreba neștine întru cuvântul lui Dumnezeu, așa tot sfatul lui Ahitofel, și la David, și la Avesalom.

CAP 17

Sfatul lui Ahitofel și moartea lui.

1. Și zise Ahitofel către Avesalom: „Aleage-voiu mie 12000 de oameni și mă voiu scula și voiu goni denapoia lui David noaptea.

2. Și voiu veni asupra lui, și el ostenit și slăbit la mână, și-l voiu spărea pre el și va fugi tot norodul ce iaste împreună cu el și voiu ucide pre împăratul însuș.

3. Și voiu întoarce tot norodul către tine, în ce chip să întoarce nevasta către bărbatul ei. Fără de numai sufletul unui om tu cerci, și la tot norodul va fi pace“.

4. Și drept cuvântul –întru ochii lui Avesalom și întru ochii a tuturor bătrânilor lui Israil.

5. Și zise Avesalom: „Chemați dară și pre Husi al lui Arahi și vom auzi ce e în gura lui și încă și lui“.

6. Și întră Husi către Avesalom. Și zise Avesalom către dânsul, zicând: „După cuvântul aceasta au grăit Ahitofel. Au face-vom după cuvântul lui? Iară de nu, tu grăiaște!“

7. Și zise Husi către Avesalom: „Nu iaste bun acesta sfat carele au sfătuit Ahitofel în ceastă dată“.

8. Și zise Husi: „Tu știi pre tată-tău și pre oamenii lui că tari sânt foarte și amărâți la sufletul lor ca o ursoaie lipsită de pui în țarină și ca o scroafă nesilnică la câmpu. Și tată-tău –om războinic, și nu va poposi norodul.

9. Căce el, iată, iaste ascunsu întru unul den munți au într’un loc den locuri, și va fi când va cădea preste ei de întâiu și va auzi cel ce aude și va zice: ‘Să făcu înfrângerea întru norodul cel denapoia lui Avesalom!’,

10. Și încă el, fiu puterii, a căruia inema –ca inema leului, topind să va topi, căce știe tot Israilul că e tare tată-tău și fiii puterii toți cei ce sânt cu el.

11. Așa sfătuind eu am sfătuit: și adunând să va aduna la tine tot Israilul, de la Dan și până la Viersavie, ca năsipul cel de la mare întru mulțime, și fața ta, mergând în mijlocul lor,

12. Și vom veni preste el întru unul den locuri unde-l vom afla pre el acolo și ne vom tăbărî asupra lui cum cade roao pre pământ și nu vom lăsa întru el și la toți oamenii ce-s cu el nice unul.

13. Și de să va aduna în cetate, și va lua tot Israilul cătră cetatea aceea funi și vom trage pre ea până la pârâu, până nu va rămânea acolo nice piatră“.

Mat. 24, 2.

14. Și zise Avesalom și tot omul Israil: „Mai bun iaste sfatul lui Husi al lui Arafî decât sfatul lui Ahitofel!“. Și Domnul au poruncit să răsipească sfatul lui Ahitofel cel bun, pentru ca să aducă Domnul preste Avesalom realele toate.

15. Și zise Husi al lui Arafî cătră Sadoc și cătră Aviathar, preoții: „Așa și așa au sfătuit Ahitofel pre Avesalom și pre cei bătrâni ai lui Israil, și așa și așa am sfătuit eu.

16. Și acum trimiteț degrabă și porunciț lui David, zicând: ‘Să nu mîi noaptea la Aravoth al pustiiului, și încă trecând grăbește’, ca nu cândai va pleca pre împăratul și pre tot norodul ce iaste împreună cu el“.

17. Și Ioanathan și Ahiamas sta la fântâna lui Roghil. Și mearse slujnica și le povesti lor, și ei merg și spun împăratului David, căci nu se putea ivi ca să între în cetate.

Is. Navi 15, 7; 3 Împ. 1, 9.

18. Și-i văzu pre ei o slugă și să spuse lui Avesalom. Și mearseră amândoi de pripă și întrară în casa unui om la Vaurim: și la el –groapă în curte, și să pogorâră acolo.

19. Și luo muiarea și întinse acoperemântul preste fața gropii și zbiciia preste ea arafoth, și nu să conosci cuvântul.

Is. Navi 2, 4, 6.

20. Și veniră slugile lui Avesalom cătră muiare la casă și ziseră: „Unde e Ahimaas și Ioanathan?“ Și zise lor muiarea: „Trecură și puțină apă cerșură“. Și n’au aflat și s’au întors la Ierusalim.

21. Și fu după ce să duseră, ei ieșiră den groapă și să duseră și spuseră împăratului David. Și-i zic lui: „Sculați-vă și treaceț curând apa, căci

aceastea au sfătuit asupra voastră Ahitofel“.

22. Și să sculă David și tot norodul ce era împreună cu el și au trecut Iordanul, până la lumină, demineăta; până întru unul nu s’au greșit carele n’au trecut Iordanul.

23. Și Ahitofel văzu că nu s’au făcut sfatul lui, și-ș înșălă măgărița lui și să sculă și să duse la casa lui și la cetatea lui. Și au poruncit casii lui, și s’au spânzurat și au murit și s’au îngropat în mormântul tătâne-său.

24. Și David au trecut la Manaim, și Avesalom au trecut Iordanul, el și tot omul lui Israil împreună cu el.

25. Și pre Amesai au pus Avesalom în locul lui Ioav asupra puterii. Și Amesai –fecior de bărbat, și numele lui, Iether Israilteanul; acesta au intrat cătră Avighea, fata lui Iesai, sora Saruiei, maicii lui Ioav.

1 Paral. 2, 16, 17.

26. Și să tăbărî Avesalom și tot Israilul la pământul Galaadului.

27. Și fu când întră David la Manaim, și Unezvi, feciorul lui Naas den Ravath al fiilor lui Ammon, și Mahir, feciorul lui Amiil cel den Lodavar, și Verzei Galaditeanul, cel de la Roghielim,

2 Împ. 9, 4; 19, 31, 32; 3 Împ. 2, 7.

28. Au adus 10 straturi învăluite și 10 căldări și vase de lut și grâu și orz și făină și pielm și bob și linte și pâini

29. Și miare și unt și oi și brânză de vaci. Și aduseră lui David și norodului ce era împreună cu el, a mânca, căci era norodul flămând și obosit și însătat în pustiiu.

CAP 18

Moartea lui Avesalom.

1. Și socoti David tot norodul ce era împreună cu el și puse preste ei mai mari preste mii și preste sute.

2. Și trimise David norodul, a treia parte, cu mâna lui Ioav, și a treia, cu mâna lui Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, și a treia, cu mâna lui Ethi Ghietheului. Și zise David cătră norod: „Ieșind voi ieși și eu împreună cu voi“.

3. Și ziseră: „Nu vei ieși, căci, de vom fugi cu fugă, nu vor pune preste noi inemă; și de vom muri jumătate den noi, nu vor pune preste noi inemă,

căci tu –ca noi 10000. Și acum bine e, căci tu vei fi noao în cetate ajutoriu ca să ne ajuți“.

4. Și zise lor împăratul: „Ce va plăcea întru ochii voștri, voiui face“. Și stătu împăratul despre mâna porții, și tot norodul ieșia întru sute și întru mii.

2 Paral. 32, 6.

5. Și porunci împăratul lui Ioav și lui Avesa și lui Ethi, zicând: „Cruțați-m mie pre copilașul Avesalom!“ Și tot norodul au auzit poruncind împăratul tuturor boiarilor pentru Avesalom.

6. Și ieși tot norodul în dumbravă împotriva lui Israil și să făcu războiul în dumbrava lui Efraim.

7. Și greși acolo norocul lui Israil înaintea slugilor lui David și să făcu înfrângere mare în ziua aceea, ca la vro 20000 de oameni.

8. Și să făcu acolo războiul rășchirat preste fața a tot pământul și prisosi dumbrava a mânca den norod mai mulți decât ceia ce au mâncat sabia în norod în ziua aceea.

9. Și timpină Avesalom înaintea slugilor lui David. Și Avesalom era călare pre mușcoiul lui. Și întră mușcoiul supt desimea stejarului celui mare și s’au încleștat capul lui în stejar și s’au spânzurat în mijlocul ceriului și în mijlocul pământului, și mușcoiul dedesuptul lui au trecut.

10. Și văzu un om și spuse lui Ioav. Și zise: „Iată, am văzut pre Avesalom spânzurat în stejar“.

11. Și zise Ioav omului celuiia ce spunea lui: „Și iată, ai văzut! Și căci nu l-ai lovit pre el acolo la pământ? Și eu aş hi dat ție 50 de sicle de argint și un brâu“.

12. Și zise omul cătră Ioav: „Și de ai pune tu în mânilor mele 1000 de sicle de argint, nu voiui pune mâna mea preste fiiul împăratului, căci întru urechile noastre au poruncit împăratul ție și lui Avesa și lui Ethi, zicând: ‘Cruțați-m pre copilașul Avesalom!’,”

13. Ca să nu faceți întru sufletul lui strâmbătate. Și tot cuvântul nu se va ascunde de cătră împăratul, și tu vei sta împotriva“.

14. Și zise Ioav: „Aceasta eu voiui înceape, nu așa voiui rămânea înaintea ta!“ Și luo Ioav trei săgeți în mâna lui și le înfipse pre eale în inema lui Avesalom,

15. Încă el fiind viu în inema stejarului. Și încunjurără 10 slugi ce râdeca unealtele lui Ioav și loviră pre Avesalom și omorără pre el.

16. Și trâmbiță Ioav cu cornul și să întoarse norodul ca să nu gonească denapoia lui Israil, căci nu să îndura Ioav de norod.

17. Și luo Ioav pre Avesalom și-l aruncă pre el într'o prăpastie mare în dumbravă, la râpa cea mare, și au stâlpit preste el grămadă de pietri mare foarte. Și tot Israilul au fugit om la sălașul lui.

Is. Navi 7, 26; 8, 29.

18. Iară Avesalom, încă fiind viu, au luat și ș'au pus lui stâlp în carele s'au prins, în Zăpodia Împăratului, căci au zis că nu e la el fecior pentru ca să să pomenească numele lui, și au numit stâlpul pre numele lui. Și au numit pre el Mâna lui Avesalom, până în ziua aceasta.

19. Și Ahimaas, feciorul lui Sadoc, au zis: „Alerga-voiu dară și voiui binevesti împăratului, căci au judecat lui Domnul den mâna vrăjmașilor lui“.

20. Și zise lui Ioav: „Nu cești tu om de bune vești în ziua aceasta, ce tu vei binevesti în altă zi, iară în ziua aceasta nu vei binevesti, pentru care lucru feciorul împăratului au murit“.

21. Și zise Ioav lui Husi: „Mergând, spune împăratului câte ai văzut“. Și să închină Husi lui Ioav și să duse.

22. Și adaosă încă Ahimaas, feciorul lui Sadoc, și zise cătră Ioav: „Și fie că voiui alerga dară și eu denapoia lui Husi!“ Și zise Ioav: „Pentru căci tu aceasta alergi, fiiul meu? Vino, nu iaste ție veaste bună, mergând spre folos“.

23. Și zise Ahimaas: „Dară ce, de voiui alerga?“ Și zise lui Ioav: „Aleargă!“ Și au alergat Ahimaas calea lui Chiehar și au întrecut pre Husi.

24. Și David șădea în mijlocul a doao porți. Și mearse strejariul în cerdacul porții de cătră zidu; și rădică ochii lui și văzu. Și iată om alergând sânгур înaintea lui.

25. Și strigă strejariul și spuse împăratului. Și zise împăratul: „De iaste sânгур, bune vești sânt în rostul lui“.

26. Și mergea mergând și apropiindu-se. Și văzu strejariul alt om alergând; și strigă strejariul cătră poartă și zise: „Iată și alt om alergând sânгур“. Și zise împăratul: „Și acesta e vestind bine“.

27. Și zise strejariul: „Eu văzu alergătura cea dentâiu ca alergătura lui Ahimaas, feciorul lui Sadoc“. Și zise împăratul: „Om bun e acesta și întru veaste bună va veni“.

28. Și strigă Ahimaas și zise cătră împăratul: „Pace!“ Și să închină împăratului cu fața lui la pământ și zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezeuul

tău, carele au închis pre oamenii ceia ce rădicase mâna lor preste domnul meu împăratul!“

29. Și zise împăratul: „Pace copilului Avesalom?“ Și zise Ahimaas: „Văzut-am mulțimea cea mare veselindu-se, când au trimis Ioav, robul împăratului, și pre robul tău, și n’am cunoscut ce iaste acolo“.

30. Și zise împăratul: „Întoarce-te și dvorește aicea“. Și să întoarse și să stâlpi.

31. Și iată, Husi denapoia lui au venit și zise împăratului: „Bine să să vestească domnul meu împăratul, căci au judecat ție Domnul astăzi den mâna tuturor celor ce să scoală preste tine!“

32. Și zise împăratul cătră Husi: „De iaste pace copilașului Avesalom?“ Și zise Husi: „Facă-să copilașul vrăjmaș domnului meu împăratului și toț câț s’au sculat asupra lui cu reale!“

33. Și să turbură împăratul și să sui în cerdacul porții și au plâns. Și așa au zis când plângea pre el: „Fiiul meu, Avesalom! Fiiul meu, fiiul meu Avesalom! Cine ar da moartea mea pentru tine? Eu, pentru tine, Avesalom! Fiul meu, fiiul meu Avesalom, fiiul meu!“

CAP 19

David iarăș împărat.

1. Și să spuse lui Ioav, zicând: „Iată, împăratul plânge și tânguiaște pentru Avesalom“.

2. Și să făcu mântuire în ziua aceeaa întru jale la tot norodul, căci au auzit norodul în ziua aceeaa zicând că să întristează împăratul pentru fiiul lui.

3. Și să furișa norodul în ziua aceeaa, întra în cetate în ce chip să furișază norodul ceia ce să rușinează când ei fug de la războiu.

4. Și împăratul au ascuns fața lui și strigă împăratul cu glas mare, zicând: „Fiiul meu, Avesalom! Avesalom, fiiul meu, fiiul meu!“

2 Împ. 15, 30.

5. Și întră Ioav cătră împăratul în casă și zise: „Rușinat-ai astăzi obrazele tuturor robilor tăi celor ce te-au scos astăzi pre tine, și sufletul fiilor tăi, și ale featelor tale, și sufletul fămeilor tale, și sufletul țiitoarelor tale,

6. Iubind pre ceia ce te urăscu și urând pre ceia ce te iubescu, și ai spus astăzi cum nu sânt boiarii tăi, nici slugi, căci am cunoscut astăzi că, de ar fi trăit Avesalom, și toț noi –astăzi morți, că aceasta era drept întru ochii tăi.

7. Și acum, sculându-te, ieși afară și grăiaște întru inemile robilor tăi, căci întru Domnul m'am jurat că, de nu vei ieși afară astăzi, de va mânca om împreună cu tine în noaptea aceasta. Și-ț cunoaște ție căci rău e ție acesta mai mult decât tot răul cela ce ț'au venit ție den tinereațele tale până acum“.

8. Și să sculă împăratul și șăzu în poartă; și tot norodul povestiră, zicându: „Iată, împăratul șade în poartă“. Și întră tot norodul despre fața împăratului la poartă. Și Israil au fugit om la lăcașul lui.

9. Și era tot norodul pricindu-se întru toate semințiile lui Israil, zicând: „Împăratul David ne-au mântuit pre noi de cătră toți vrăjmașii noștri, și el ne-au scos pre noi den mâna celor striini de fealiu; și acum au fugit de pre pământ și de la împărăția lui, de Avesalom.

10. Și Avesalom, pre carele am uns asupra noastră, au murit în războiu; și acum pentru căce voi tăceți ca să întoarceți pre împăratul?“

11. Și cuvântul a tot Israilul au venit cătră împăratul. Și împăratul David au trimis cătră Sadoc și cătră Aviathar, preoții, zicând: „Grăiți cătră cei mai bătrâni ai Iudii, zicând: ‘Pentru căce vă faceți mai târzii ca să întoarceți pe împăratul la casa lui?’ –Și cuvântul a tot Israilul au venit cătră împăratul la casa lui–.

12. ‘Frații miei –voi, oasele mele și pielițele mele –voi, și pentru căce vă faceți mai de apoi ca să întoarceți pre împăratul la casa lui?’.

13. Și lui Amesai veț zice: ‘Nu osul meu și carnea mea –tu? Și acum, aceastea să facă mie Dumnezeu și aceastea să-m adaogă, de nu căpetenie puterii vei îi înaintea mea toate zilele, în locul lui Ioav!’“

Jud. 9, 2; 1 Paral. 11, 1.

14. Și au plecat inema a tot omul Iudei ca unui om; și au trimis cătră împăratul, zicând: „Întoarce-te tu și toți robii tăi!“

15. Și să întoarse împăratul și veni până la Iordan. Și oamenii Iudii au venit la Galgala ca să meargă întru întimpinarea împăratului ca să treacă Iordanul pre împăratul.

16. Și sângui Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui Iemeni den Vaurim, și să pogorî cu oamenii Iudei întru întimpinarea împăratului David,

17. Și 1000 de oameni împreună cu el, dentru Veniamin, și Siva, sluga casii lui Saul, și 15 feciori ai lui împreună cu el, și 20 de robi ai lui împreună cu el. Și îndireptară Iordanul denaintea împăratului.

3 Împ. 2, 8.

18. Și poslușiră slujba ca să treacă pre împăratul și trecu trecătoarea ca să scoale casa împăratului și ca să facă ce ce drept întru ochii lui. Și Semei,

feciorul lui Ghira, au căzut preste fața lui înaintea împăratului, trecând el Iordanul.

19. Și zise cătră împăratul: „Să nu socotească dară domnul meu împăratul fărăde leage și să nu-ți aduci aminte câte au făcut strâmbătate sluga ta în ziua carea ieșii domnul meu împăratul den Ierusalim, ca să puie împăratul pre inema lui!

20. Căce au conoscut robul tău că eu am greșit. Și iată, eu am venit astăzi mai nainte decât tot Israilul și decât casa lui Iosif ca să mă pogoru întru întimpinarea domnului meu împăratului“.

21. Și răspunse Avesae, feciorul Saruiei, și zise: „Au pentru aceasta nu să va omorî Semei, căce au blestemat pre unsul Domnului?“

22. Și zise David: „Ce e mie și voao, fiii Saruiei, căce vă faceți astăzi mie întru vicleani? Astăzi nu să va omorî nici un om den Israil, căce nu știu de voiu împărăți astăzi eu pre Israil“.

1 Împ. 11, 13.

23. Și zise împăratul cătră Semei: „Nu vei muri!“ Și să jură lui împăratul.

24. Și iată, Memfivoste, feciorul lui Ionathan, fiiul lui Saul, s’au pogorât întru întimpinarea împăratului. Și n’au vindecat picioarele lui, nice ș’au tăiat unghile, nice ș’au tocmit mustața lui, și hainele lui nu ș’au spălat, den ziua carea s’au dus împăratul până în ziua carea el au venit cu pace.

25. Și fu când întră în Ierusalim întru timpinarea împăratului, și-i zise lui împăratul: „Căci nu ai mers cu mine, Memfivosthe?“ Și zise Memfivosthe cătră el:

26. „Domnul meu împărate, robul meu m’au prilăstit, căci au zis sluga ta lui: ‘Înșălează-mi măgărița și voiu încăleca pre ea și voiu merge cu împăratul!’, căci e șchiop robul tău.

27. Și au meșterșuguit întru robul tău cătră domnul meu împăratul, și domnul meu împăratul, ca îngerul lui Dumnezeu. Și fă binele întru ochii tăi.

28. Căci n’au fost, toată casa tătâne-mieu, fără de numai oameni de moarte domnului meu împăratului, și ai pus pre robul tău întru ceia ce mănâncă masa ta. Și ce iaste mie încă îndireptare? Și a striga eu încă cătră împăratul?“

1 Împ. 29, 9.

29. Și zise lui împăratul: „Pentru ce mai grăiești încă cuvintele tale? Zis-am ție și lui Siva: ‘Împărțiți țarena!’“

2 Împ. 9, 9 și 16, 4.

30. Și zise Memfivosthe către împăratul: „Și toate să le ia, după ce au venit domnul meu împăratul cu pace la casa lui“.

31. Și Verzeli Galaaditeanul s’au pogorât de la Roghielim și au trecut cu împăratul Iordanul, ca să-l petreacă pre el Iordanul.

2 Împ. 17, 27.

32. Și Verzeli –om bătrân foarte, fiiu de 80 de ani; și acesta au hrănit pre împăratul când lăcuia el în Manaim, căci om mare era foarte.

3 Împ. 2, 7.

33. Și zise împăratul către Verzeli: „Tu vei trece cu mine și voi hrăni bătrânețele tale împreună cu mine, în Ierusalim“.

34. Și zise Verzeli către împăratul: „Câte zile sânt ale anilor vieții mele, ca să mă sui cu împăratul la Ierusalim?“

35. Om de 80 de ani eu astăzi sânt. Au doară cunoaște-voi întru mijlocul bunului și întru mijlocul răului? Au conoaște-va încă robul tău ce voi mânca au ce voi bea? Au auzi-voi încă glasul celor ce cântă, au al cântărețelor? Și pentru căci va fi robul tău încă întru sarcină peste domnul meu, preste împăratul?

36. Căci puțin va trece robul tău Iordanul cu împăratul. Și pentru căci îmi dă mie împăratul răsplătirea aceasta?

37. Și auză dară robul tău, și voi muri în cetatea mea, lângă groapa tătâne-mieu și a mâne-mea.

38. Și iată, robul tău Hamaam, fiiul meu, va trece cu domnul meu, cu împăratul; și fă lui ce e binele întru ochii tăi“. Și zise împăratul: „Cu mine dară să treacă Hamaam, și eu voi face lui binele întru ochii tăi, și toate, oricâte vei alege asupra mea, voi face ție“.

39. Și au trecut tot norodul Iordanul, și împăratul au trecut. Și au sărutat împăratul pre Verzeli și au blagoslovit pre el. Și s’au întors la casa lui.

40. Și au trecut împăratul la Galgala, și Hamaam au trecut împreună cu el, și tot norodul Iudei trecând împreună cu împăratul, și încă jumătate den norodul lui Israil.

41. Și iată, tot omul lui Israil au venit către împăratul și zise către împăratul: „Ce căci te-au furat pre tine frații noștri, omul Iudei, ș’au trecut pre împăratul și casa lui Iordanul, și toți oamenii lui David împreună cu el?“

42. Și răspunse tot omul lui Israil omului Iudei și ziseră: „Căci să apropie de mine împăratul; și pentru căci așa te-ai mâniat pentru cuvântul acesta? Au mâncare am mâncat de la împăratul? Au dare au dat, au rădicare au rădicat noao?“

43. Și răspunse omul lui Israil omului Iudei și zise: „10 mâni sânt mie întru împăratul; și dentâiu născut, eu au tu? Și încă întru David sânt mai mult decât tine. Și pentru căci aceasta m'ai suduit pre mine și nu s'au socotit cuvântul meu cel dentâiu cătră Iuda ca să întorc pre împăratul meu?“ Și să nesâlnici cuvântul omului Iudei mai mult decât cuvântul omului lui Israil.

CAP 20

Răzvrătirea lui Savee și moartea lui.

1. Și acolo chemându-se un fiiu fără de leage, și numele lui –Savee, feciorul lui Vohori, om iemineu, și au trâmbițat cu cornul și zise: „Nu iaste noao parte întru David, nice moștenire noao întru fiiul lui Iesei! Om la lăcașurile tale, Israile!“

3 Împ. 12, 16.

2. Și s'au suit tot omul lui Israil de denapoia lui David după Savee, feciorul lui Vohori. Și omul Iudei s'au lipit lângă împăratul lor, de la Iordan și până la Ierusalim.

3. Și întră David în casa lui în Ierusalim. Și au luat împăratul ceale zece muieri, țiitoarele lui, pre carele au lăsat să păzească casa, și le-au dat pre eale în casă de pază; și le-au hrănit pre eale, și cătră eale n'au intrat. Și era oprite, până în ziua morții lor văduve trăind.

4. Și zise împăratul cătră Amesai: „Strigă-m pre omul Iudei 3 zile; și tu aici stăi“.

5. Și mearse Amesai ca să strige pre Iuda, și au zăbovit den vreamea carea au rânduie lui David.

6. Și zise David cătră Amesai: „Acum ne va face rău noao Savee, feciorul lui Vohori, mai mult decât Avesalom. Și acum tu ia împreună cu tine slugile domnului tău și goneaște după el, cândai să nu-ș afle lui cetăți tari și va umbri ochii noștri“.

7. Și ieși denapoia lui Amesai și oamenii lui Ioav, și herethi, și felethi, și toți cei tari; și ieșiră den Ierusalim să gonească denapoia lui Savee, feciorul lui Vohori.

8. Și ei –lângă piatra cea mare cea de la Gavaon, și Amesai întră înaintea lor. Și Ioav –îmbrăcat veșmânt îmbrăcămintea lui, și preste el încinse sabie, spânzurată la mijlocul lui în teaca ei, și sabia ieși și căzu.

9. Și zise Ioav lui Amesai: „De ești sănătos tu, fratele meu?“ Și apucă mâna cea dreaptă a lui Ioav de barba lui Amesai ca să-l sărute pre el.

10. Și Amesai n’au păzit sabia cea den mâna lui Ioav, și lovi pre el cu ea Ioav în deșărt și i să vărsă pânțelele lui preste pământ. Și n’au îndoit lui, și au murit. Și Ioav și Avesa, fratele lui, au gonit după Savee, feciorul lui Vohori.

3 Împ. 2, 5.

11. Și om au stătut preste el, dentru slugile lui Ioav, și zise: „Cine e cel ce pohtește pre Ioav? Și cine-s ai lui David? Denapoia lui Ioav!“

12. Și Amesai, mort, tăvălit în sânge, în mijlocul drumului; și văzu omul lui (Israil) că sta tot norodul și întoarse pre Amesai den cale la țarină, și au aruncat preste el haină, pentru căci au văzut că tot cel ce venia preste el sta.

13. Și fu când să abātu den cale, trecu tot omul (lui Israil) denapoia lui Ioav, ca să gonească denapoia lui Savee, feciorul lui Vohori.

14. Și au trecut întru toate fealiurile lui Israil la Evel și la Vethmaha, și pre toți în Hari, și toate cetățile s’au adunat și au venit denapoia lui.

15. Și purceseră și încunjurără preste el în Eves și în Fermaha, și aruncară șanț cătră cetate și stătu în zidul denainte, și tot norodul ce cra cu Ioav socotiia să surpe zidul.

4 Împ. 19, 32.

16. Și strigă muiare înțeleaptă de pe zidu și zise: „Auziț, auziț, ziceț dară cătră Ioav: ‘Apropie-te până aici!’, și voiui grăi cătră el“.

17. Și să apropie cătră ea și zise muiarea: „De ești tu Ioav?“ Și el zise: „Eu“. Și-i zise lui: „Ascultă cuvintele roabei tale“. Și zise Ioav: „Auzu eu sânt“.

18. Și zise grăind: „Cuvânt au grăit dentâiu, zicând: ‘Întrebând s’au întreat în Evel și în Dan!’. Lipsiră ceale ce au pus credincioșii lui Israil: ‘Întrebând întreabă în Evel!’ și: ‘Așa au zis!’

19. De au lipsit, eu sânt împăcăciune întăririlor lui Israil, și tu cerci a omorî cetatea și maică de cetăți în Israil! Și pentru căci prăpădești moștenirea Domnului?“

20. Și răspunse Ioav și zise: „Blând mie, blând mie, de voiui prinde și de voiui strica!

21. Nu iaste așa cuvântul, căci om den muntele lui Efraim –Saavee, feciorul lui Vohori, numele lui– ș’au rădicat mâna lui preste împăratul David. Dați-mi pre dânsul sânzur, și mă voiui duce de asupra cetății“. Și zise muiarea cătră Ioav: „Iată, capul lui să va arunca cătră tine pren zidu“.

22. Și întră muiarea cătră tot norodul și au grăit cătră toată cetatea, întru înțelepciunea ei, ca să ia capul lui Saavie, feciorul lui Vohori. Și iau capul lui Savie, feciorul lui Vohori, și-l aruncă pre el cătră Ioav. Și trimbiță cu cornul și s'au răsipit de la cetate de la el, om la lăcașurile lui. Și Ioav să întoarsă la Ierusalim cătră împăratul.

23. Și Ioav, preste toată putearea lui Israil, și Vaneas, feciorul lui Iodae, preste herethi și preste felethi,

2 Împ. 8, 16.

24. Și Adoneram, preste bir, și Iosafat, feciorul lui Ahiluth, pomenitoriu,

25. Și Susa, logofăt, și Sadoc și Aviathar, preoții,

26. Și încă Iras a lui Iari era preot lui David.

CAP 21

David întimpină foametea și biruiaște pre filistenii.

1. Și să făcu foamete în zilele lui David, 3 ani, ani țiindu-se den an, și au cercat David fața Domnului. Și au zis Domnul: „Pre Saul și pre casa lui – strâmbătatea cu moartea sângiurilor lui, pentru care lucru au omorât pre gavaoniteani“.

Iezech. 17, 18.

2. Și au chemat împăratul David pre gavaoniteani și au zis cătră cei. –Și gavaoniții nu-s fiii lui Israil, fără de numai den sângele amoreului, și fiii lui Israil au jurat lor. Și au cercat Saul să-i lovască pre ei pentru căci au râvnit el pre fiii lui Israil și a Iudei–.

Is. Navi 9, 16.

3. Și zise David cătră gavaoniț: „Ce voi face voao? Și cu ce voi îmblânzi și veț blagoslovi moștenirea Domnului?“

4. Și ziseră lui gavaoniții: „Nu iaste noao argint au aur cu Saul și cu casa lui, și nu iaste noao om de omorâre den tot Israilul“. Și zise: „Ce ziceț voi și voi face voao?“

5. Și ziseră cătră împăratul: „Omul carele ne-au concenit pre noi și carele ne-au gonit pre noi și carele ne-au prelesti ca să ne surpe pre noi, să-l piardem pre el ca să nu stea el în tot hotarul lui Israil.“

6. Daț noao șapte oameni den fiii lui și să-i răstignim pre ei Domnului în Gavaonul lui Saul, aleș Domnului“. Și zise împăratul: „Eu voi da“.

7. Și nu s'au îndurat împăratul de Memfivoste, fiul lui Ionathan, fiul lui Saul, pentru jurământul Domnului cel întru mijlocul lor: și întru mijlocul lui David și întru mijlocul lui Ionathan, fiul lui Saul.

1 Împ. 18, 1.

8. Și au luat împăratul pre cei doi feciori ai Resfei, featei lui Aia, țiitoarea lui Saul, pre carei au născut lui Saul, pre Ermoni și pre Memfivosthe, și pre cei 5 feciori ai Meholii, featei lui Saul, pre carii au născut lui Izdri, fiul lui Verzei al lui Maulathi,

2 Împ. 3, 7.

9. Și i-au dat pre ei în mâna gavaoneanilor și i-au răstignit pre ei în munte, înaintea Domnului, și căzură acolo câteșapte într'un loc. Și ei s'au omorât în zilele seacerii dentâiu, întru începătura seacerii oarzelor.

10. Și luă Resfa, fata lui Aia, sacul și și l-au așternut ei pre piatră, de nceputul seacerii oarzelor până au picat preste dâșii apele lui Dumnezeu den ceriu; și n'au dat pasările ceriului să odihnească asupra lor, ziua, și jiganiile țarenii, noaptea.

11. Și să spuseră lui David toate câte au făcut Resfa, fata lui Aia, țiitoarea lui Saul.

12. Și mearse David și luă oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului său, de la oamenii fiilor lui Iavis Galaad, carei au furat pre ei den ulița Vethsanii, căci au pus pre ei acolo cei striini de fealiu în ziua carea au lovit cei striini de fealiu pre Saul în Ghielvue.

1 Împ. 31, 12.

13. Și au adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului lui.

14. Și au adunat oasele celor răstigniți. Și au îngropat oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiului lui, și oasele celor răstigniți, în pământul lui Veniamin, alătura în mormântul lui Chis, tatăl lui. Și au făcut după toate câte au poruncit împăratul. Și ascultă Dumnezeu pământului după aceasta.

Is. Navi 18, 28.

15. Și să făcu încă războiu celor striini de fealiu cu Israil. Și să pogorî David și slugile lui împreună cu el și au dat războiu cu cei striini de fealiu.

16. Și obosi David; și Iezvi unul era întru nepoții lui Rafain; și cumpăna sulii lui –300 de sicle, cumpănă de aramă; și el –încinsu cu sabie; și socotiia să lovească pre David.

1 Împ. 17, 7.

17. Și-i ajută lui Avesa, feciorul Saruiei, și-l mântui pre el Avesa și lovi pre cel striin de fealiu și omorî pre el. Atuncea să jurară oamenii lui David,

zicând: „Nu vei mai ieși încă cu noi la războiu și nu vei stinge lumina lui Israil“.

18. Și să făcu după aceastea încă războiu în Ghieth cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovohe al lui Asothia pre cei adunați den fiii uriașilor.

1 Paralip. 20, 4.

19. Și să făcu încă războiu în Rov cu cei striini de fealiu. Și au lovit Eleanan, feciorul lui Arori Vithleemiteanul, pre Goliath Ghietheul, și lemnul sulii lui –ca sulul țesătorilor.

20. Și să făcu încă războiu în Ghieth. Și era om den Madon, și deagetele mânilor și deagetele picioarelor lui, șase și șase, 24 la număr; și acesta s’au născut lui Rafa.

21. Și au defăimat pre Israil; și au lovit pre el Ionathan, feciorul lui Safa, fratele lui David.

22. Patru aceștea s’au născut, strenepoți uriașilor, lui Rafa, în Gheth, și au căzut în mâna lui David și în mâna robilor lui.

CAP 22

Cântarea lui David de mulțămită, pentru izbăvire de vrăjmași.

1. Și au grăit David Domnului cuvintele cântării aceștiia, în ziua carea au scos pre el Domnul den mâna a tuturor vrăjmașilor lui și den mâna lui Saul. Și zise:

Psalm 17, 3.

2. „Domnul –piatra mea și tăria mea, și hălăduindu-mă mie.

3. Dumnezeu! mieu păzitoriu mie va fi; mie nădejduind, voi fi preste; El, sprejenitoriul meu și cornul mântuirii mele, ajutoriul meu și scăparea mântuirii mele, dentru cel strâmb mă va mântui.

4. Lăudat voi chema pre Domnul și dentru vrăjmașii miei mă voi mântui.

Psalm 17, 4.

5. Căce m’au cuprinsu înfrângeri de moarte, și pâraiele fărădelegii m’au spământat.

6. Chinuri de moarte m’au încungiurat, m’au apucat nesilniciile morții.

7. La primejdia mea voi chema pre Domnul și cătră Dumnezeu! mieu voi striga. Și va auzi den beseareca sfântă a lui glasul meu și strigarea mea întru urechile lui.

8. Și să turbură și să clăti pământul, și temeiurile ceriului să turburară împreună și să clătiră, căce s'au mâniat Domnul pre ei.

Jud. 5, 4, 5; Ps. 67, 9.

9. Și să sui fum întru urgia lui, și foc den gura lui va mânca, cărbuni s'au ațâtat dentru el.

10. Și plecă ceriurile și să pogorî, și negură –supt picioarele lui.

11. Și au șăzut preste heruvim, și zbură și să ivi pre aripile vânturilor.

12. Și puse întunearec ascunderea lui împrejurul lui, cortul lui, întunearecul apelor; au îngrășat în norii văzduhurilor.

13. De lucirea denaintea lui s'au ațâtat cărbuni de foc.

14. Și tună den ceriu Domnul, și Cel Înalt au dat glasul Lui

15. Și trimise săgeți și rășchirară pre ei, și fulgeră fulger și-i spământă pre ei. Și să iviră curgerile mării,

16. Și s'au descoperit temeiurile lumii, întru certarea Domnului, de suflarea duhului mâniei lui.

17. Și au trimis den nălțime și m'au luat, trasu-m'au den ape multe.

18. Mântuitu-m'au den tăria vrăjmașilor miei, dentru ceia ce mă urăsc pre mine, căci s'au întărit preste mine.

19. Apucatu-m'au pre mine în ziua primejdiei mele, și să făcu Domnul întărirea mea

20. Și mă scoase pre mine la lărgine. Și m'au scos pre mine, căci au binevrut întru mine.

21. Și mi'au dat mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mânilor mele îm va da mie,

22. Căci am păzit căile Domnului și n'am păgânit de la Dumnezeu! meu,

23. Căci toate judecățile lui –în preajma mea, și dreptățile lui nu s'au depărtat de la mine.

24. Și voi fi curat lui și mă voi păzi-înainte de fărădelegea mea.

25. Și-m va da mie Domnul după dreptatea mea și după curățenia mânilor mele denaintea ochilor Lui.

26. Cu cel curat, te vei curăți, și, cu omul desăvârșit, desăvârșit vei fi.

27. Și, cu cel ales, ales vei fi, și, cu cel îndărătnic, îndărătnici-te-vei.

28. Și pre norodul cel sărac vei mântui și ochii mândrilor vei smeri.

29. Căci tu vei lumina, Luminătorul meu, Doamne! Și Domnul va lumina întunearecul meu.

30. Căci întru tine voi alerga sprinten, și cu Dumnăzăul meu voi sări zidu.

31. Cel Tare –fără prihană calea Lui; cuvântul Domnului –lămurit cu foc; sprijănitoriu Acesta iaste tuturor celor ce nedejduiesc preste El.

32. Că cine ce tare afară den Domnul? Și cine e ziditoriu afară den Dumnezeuul nostru? Cel vârtos,

33. Cea ce mă întărește cu puteare și puse nehulită calea mea,

34. Puind picioarele mele ca unui cerb, și la ceale nalte puindu-mă,

35. Cea ce învață mânilor mele la războiu, și sfărâmând arc de aramă în brațul meu.

Psalm. 143, 1.

36. Și ai dat mie scuteală mântuirii mele, și ascultarea Ta m'au înmulțit pre mine.

37. Lărgi-vei umbletile mele dedesuptul meu, și nu s'au clătit picioarele mele.

38. Goni-voiu pre vrăjmașii miei și voiu stinge pre ei și nu mă voiu întoarce până unde voiu conceni pre ei.

39. Și voiu frânge pre ei și nu se vor scula și vor cădea supt picioarele mele.

40. Și mă vei întări cu puteare la războiu, îndupleca-vei pre cei ce să scoală asupra mea supt mine.

41. Și pre vrăjmașii miei ai dat mie dos, pre ceia ce mă urăsc pre mine, și i-ai omorât pre ei.

42. Striga-vor, și nu iaste ajutoriu cătră Domnul și n'au ascultat lor.

43. Și am fărâmat pre ei ca țărâna pământului, ca tina den drumuri am suptiat pre ei.

44. Și mă vei mântui den sabia noroadelor, păzi-mă-vei întru cap limbilor. Norod carele nu l-am conosciut mi'au slujit mie,

45. Fii streini au mințit mie, la auzul urechii m'au ascultat.

46. Fii streini se vor lepăda și vor greși dentru încuierile lor.

47. Viu Domnul și blagoslovit Păzitoriul meu! Și se va înălța Dumnezeuul meu, Păzitoriul mântuirii mele.

48. Tare e Domnul, Cea ce dă izbândiri mie, și certând norodul supt mine,

49. Și m'au scos pre mine den vrăjmașii miei! Și dentru cei ce să scoală asupra mea, înălța-mă-vei, dentru oamenii strâmbătăților mântui-mă-vei.

Psalm. 17, 49.

50. Pentru aceea ispovedui-mă-voiu Ție, Doamne, întru limbi! Și numele Tău voiu cânta,

51. Mărind mântuirele împăratului Lui și făcând milă unsului Lui, David, și seminții lui până în veci“.

CAP 23

Ceale din urmă cuvinte ale lui David, și viteajii lui.

1. Și aceastea-s cuvintele lui David ceale de apoi. Credincios David, fiul lui Iesei, și credincios omul pre carele au sculat Domnul preste unsul Dumnezăul lui Iacov, și cuvios psalmii lui Israil.

2. „Și Duhul Domnului au grăit întru mine, și cuvântul Lui pre limba mea.

3. Zice Dumnezăul lui Israil, mie au grăit Strajnecul lui Israil: ‘Pildă am zis: Întru oameni cum veți întări frica lui Dumnezeu?’

4. Și în lumina lui Dumnezău demineăța și să răsară soarele, demineăța n’au ieșit den lumină și ca, den ploaie, otava den pământ.

5. Că, nu e așa, casa mea –cu Cel Tare? Pentru că făgăduință veacinică au pus mie, gata în toată vreamea, cruțată, căci toată mântuirea mea și toată voia –întru Domnul, căci nu va odrăsli cel fără de leage.

6. Ca un ghimp scos –toți aceștea, că nu cu mâna se vor prinde,

7. Și omul nu se va osteni cu ochii, și mulțime de fier și de lemn de sulite, și în foc cu ardere vor arde, întru rușinea lor“.

8. Aceastea-s numele celor tari ai lui David: Ievosthe Hananeul, cel mai mare al celor trei iaste; Adinon Asoneanul, acesta au zmult sabia lui pre 800 de răniți odată.

1 Paral. 11, 10 și 19, 10.

9. Și după el, Elianar, fecior fratelui tătâne-său, întru cei 3 frați tari. Acesta era cu David în Seran, când au ocărât el întru cei streini de fealiu, și cei streini de fealiu s’au adunat acolo la războiu. Și strigă omul lui Israil înaintea feații lui.

1 Paral. 11, 12.

10. Și el s’au sculat și au lovit întru cei streini de fealiu până unde au ostenit mâna lui și s’au lipit mâna lui de sabie. Și au făcut Domnul mântuire mare în ziua aceea. Și norodul s’au întors denapoia lui numai a dezbrăca.

11. Și după acesta, Samaia, feciorul lui Asa, Aruchieul. Și să adunară cei streini de fealiu La Jiganii. Și era acolo o parte de țarină plină de linte; și

norodul au fugit de cătră fața celor streini de fealiu.

12. Și să stâlpi în mijlocul laturii și hălădui pre ea și lovi pre cei streini de fealiu; și făcu Domnu lui mântuire mare.

13. Și să pogorâră 3 den cei 30 de boiarini și veniră la Casoa cătră David, la peștera lui Odolam, și ceată de streini de fealiu au tăbărât la Zăpodia lui Rafain.

14. Și David era atuncea la îngrăditură, și adunarea celor streini de fealiu era atuncea în Vithleaem.

15. Și pohti David și zise: „Cine mă va adăpa apă den groapa ce e la Vithleaem, cea den poartă?” Și adunarea celor streini de fealiu –atuncea în Vithleaem.

16. Și rupseră cei trei tari tabăra celor streini de fealiu și scoaseră apă den groapa cea den Vithleaem, cea den poartă. Și luară și mearseră cătră David, și n’au vrut să o bea pre ea, și o vărsă pre ea Domnului

17. Și zise: „Blând mie, Doamne, să fac eu aceasta! Au bea-voiu sângele oamenilor celor ce au mers cu sufletul lor?” Și n’au vrut să o bea pre ea. Aceastea au făcut cei trei tari.

18. Și Avesa, fratele lui Ioav, feciorul Saruiei, acesta e întâiul celor 3. Și acesta au rădicat sulița lui preste 300 de răniți. Și lui numele, întru cei trei, dentru acei trei slăvit.

19. Și le fu lor întru căpetenie, și până la cei trei n’au ajuns.

1 Paral. 11, 21.

20. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, om acesta mult la fapte, de la Cavasail. Și acesta au lovit pre cei 2 feciori ai lui Ariil al lui Moav. Și acesta s’au pogorât și au ucis leul în mijlocul gropii, în ziua omătului.

Is. Navi 15, 21.

21. Și acesta au lovit pre omul eghipteanul, om vederos, și în mâna eghipteanului –suliță ca un lemn de punte; și să pogorî cătră el cu un toiag, și apucă sulița den mâna eghipteanului, și-l ucise pre el cu sulița lui.

1 Paral. 11, 22.

22. Aceastea au făcut Vaneas, feciorul lui Iodae; și numele lui întru cei trei tari.

23. Dentru cei 3 slăvit, și cătră cei 3 n’au venit. Și l-au pus pre el David la auzirile lui. Și numele celor tari ai lui David împăratului:

24. Asail, fratele lui Ioav, acesta e întru cei 30, Eleanan, feciorul fratelui tătâne-său, den Vithleaem,

1 Paral. 11, 26.

25. Semoth al lui Arodi,
 26. Hellis a lui Hellothi, Ira, feciorul lui Ecchis Thiegoianul,
 27. Aviezer Anathotheanul, Savuhe Asotheanul,
 28. Elon Aloniteanul, Moe Netofatheanul,
 29. Eli, feciorul lui Vaana Nithofatheanul, Ethi, feciorul lui Riva den Gavaa a lui Veniamin,
 30. Vanea Farathonitheanul, Uri de la Nalali al Gheii,
- Jud. 12, 15.
31. Ariil, feciorul Aravotheanului, Zaor Varsamiteanul,
 32. Eliasa, feciorul Lavoniteanului, Vasai al lui Goini al lui Ioanathan fecior,
 33. Sama Aroriteanul, Ahean, feciorul lui Arata Arathuriteanul,
 34. Elifalath, feciorul lui Maahi, Eliav, feciorul lui Ahitofel Gheloniteanul,
 35. Asare Carmileanul al lui Urem, fecior Azvi,
 36. Igala, fecior lui Nathan, și Vaan, fecior lui Agarin,
 37. Elih Amaniteanul, Ghelore Virotheul, cela ce rădica unealtele lui Ioav, feciorul Saruiei,
 38. Iras Ethireul
 39. Și Uria Ghitheul. De toți: 37.

CAP 24

David numără norodul și e pedepsit cu ciumă.

1. Și au adaos urgie Domnul să să ațâțe în Israil, și clăti pre David întru dâșii, zicând: „Pasă și numără pre Israil și pre Iuda“.

1 Paral. 21, 1.

2. Și zise împăratul cătră Ioav, boiarinul puterii, cel cu el: „Petreci dară toate fealiurile lui Israil și Iudei, de la Dan și până la Versavie, și socoteaște norodul și voi și numărul norodului“.

Jud. 20, 1.

3. Și zise Ioav cătră împăratul: „Și va adaoge Domnul Dumnezeuul tău cătră norodul tău ca pre ei cu 100 de părți, și ochii domnului meu împăratului văzând! Și domnul meu împăratul pentru ce va întru cuvântul acesta?“

A 2 Leage 1, 11.

4. Și să învingi cuvântul împăratului cătră Ioav și cătră boiarii puterii; și ieși Ioav și boiarii puterii înaintea împăratului, ca să socotească pre norodul lui Israil.

5. Și trecură Iordanul și să tăbărâra la Aroir, den dreapta cetății cea den mijlocul văii lui Gaad și Eliezer,

Is. Navi 13, 16.

6. Și veniră la Galaad și la pământul Vathason și Isthon și Dase. Și au mers la Danidan

7. Și au încunjurat la Sidon și au venit la Mapsartiru și la toate cetățile eveului și hananeului. Și merg de spre răsăritul Iudei, la Virsavie.

Is. Navi 19, 29.

8. Și au încunjurat la tot pământul și au sosit după a 9 lună și 20 de zile la Ierusalim.

9. Și au dat Ioav numărul socotealii norodului împăratului: și era Israil 800000 de oameni ai puterii, zmulgând sabie, și omul Iudei 500000 de oameni de războiu.

10. Și lovi inima lui David pre el după ce au numărat norodul. Și zise David cătră Domnul: „Greșit-am foarte, făcând cuvântul acesta! Și acum, Doamne, rădică fărădelegea robului tău, căci m'am nebunit foarte!”

2 Împ. 12, 13.

11. Și să sculă David demineața. Și cuvântul Domnului s'au făcut cătră Gaad prorocul, cela ce veade, zicând:

12. „Pasă și grăiaște cătră David, zicând: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Trei rădic Eu asupra-ț; și aleage ție una dentru eale, și-ț voi face ție’”“.

13. Și întră Gaad cătră David și spuse. Și zise lui: „Aleage ție să ți se facă: Au să vie ție trei ani foamete în pământul tău, au trei luni să fugi tu denaintea vrăjmașilor tăi și vor fi gonindu-te, au trei zile să să facă moarte în pământul tău. Acum dară cunoaște și vezi ce voi răspunde celui ce m'au trimis“.

1 Paral. 21, 12.

14. Și zise David cătră Gad: „Strâmtu mie de toate părțile foarte, câteștreale. Cădea-voiu dară în mâinile Domnului, căci multe sânt îndurările Lui foarte, iară în mâinile oamenilor nu voi cădea“.

1 Paral. 21, 13.

15. Și au ales luiș David moartea. Și zilele seacerii de grâu, și deade Domnul în Israil moarte de demineață până la vreame de prânzu. Și au

început pierirea în norod și au murit din norodul Domnului, de la Dan și până la Versavie, 70000 de oameni.

1 Paral. 21, 14.

16. Și întinse îngerul lui Dumnezeu mâna lui la Ierusalim ca să-l strice pre el, și să mângâie Domnul spre răutate și zise îngerului celui ce strica întru norod: „Mult iaste! Acum slobozi mâna ta“. Și îngerul lui Dumnezeu era stând prejura ariei lui Orna Evuseului.

17. Și zise David către Domnul, deaca văzu el îngerul cel ce lovia norodul; și zise: „Iată, eu sânt, am făcut strâmbătate! Și eu sânt păstoriul; am făcut rău, și aceștea, oile, ce au făcut? Facă-să dară mâna Ta întru mine și întru casa tatâne-mieu!“

18. Și veni Gad către David în ziua aceea și-i zise lui: „Suie-te și pune Domnului jârtăvnic în aria lui Orna Ievuseului!“

19. Și să sui David după cuvântul lui Gad prorocului, în ce chip au poruncit lui Domnul.

20. Și să plecă Orna și văzu pre împăratul și pre slugile lui mergând asupra lui; și ieși Orna și să închină împăratului preste fața lui pre pământ. Și zise Orna:

21. „Ce că au venit domnul meu împăratul către robul lui?“ Și zise David: „Să cumpăr de la tine aria, ca să zidesc jârtăvnic Domnului și să să oprească pierzarea de asupra norodului“.

22. Și zise Orna către David: „Să ia și să aducă domnul meu împăratul Domnului ce ce bine întru ochii lui. Iată boii spre ardere-de-tot, și roatele, și unealtele boilor, de leamne“.

1 Împ. 6, 14.

23. Toate au dat Orna împăratului. Și zise Orna către împăratul: „Domnul Dumnezeul tău să te blagoslovească pre tine!“

24. Și zise împăratul către Orna: „Nu! Ce căci cumpărând voi cumpăra de la tine întru schimb, și nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu ardere-de-tot în dar“. Și cumpără David aria și boii cu argint de sicile 50.

1 Paral. 21, 25.

25. Și zidi acolo David jârtăvnic Domnului și au adus ardere-de-tot și împăcătoare. Și au adaos Solomon preste jârtăvnic mai apoi, căci mic era dentâiu. Și să făcu Domnul blând pământului și să opri pieirea de asupra lui Israil.

A ÎMPĂRĂȚIILOR, A TREIA

CAP 1

Solomon.

1. Și împăratul David, bătrân îndelungat de zile; și-l învăliia pre el cu haine, și nu se încălziia.

1 Paral. 23, 1.

2. Și zisă ră slugile lui către dânsul: „Să cearce domnului nostru împăratului fecioară tânără și va sta înaintea împăratului și va fi să încălzească pre el și va dormi cu el și să va încălzi domnul nostru împăratul“.

3. Și cercară fecioară frumoasă den tot hotarul lui Israil și aflară pre Avisac Somaniteanca și o adusă ră pre dânsa către împăratul.

4. Și fecioara, la chip frumoasă foarte, și era încălzind pe împăratul și slujia lui și împăratul n'au conoscut pre ea.

5. Și Adonias, fiiul Anghithe, să înălță, zicând: „Eu voiu împărăți!“ Și ș'au făcut lui cară și călăreți și 50 de oameni alerga înaintea lui.

2 Împ. 3, 3.

6. Și nu l-au oprit pre el tată-său niceodinioară, zicând: „Pentru căce tu aceasta ai făcut?“ Și încă acesta, la chip frumos foarte, și pre el l-au născut pe urma lui Avesalom.

7. Și să făcură cuvintele lui cu Ioav, fiiul Saruiei, și cu Aviathar preotul; și ajutoria denapoia Adonii.

8. Și Sadoc preotul, și Vaneas, feciorul lui Iodae, și Nathan prorocul, și Semei, și Risi, și fiii tari ai lui David nu era denapoia Adoniei.

3 Împ. 4, 18.

9. Și au junghiat Adonia oi și viței și miei la piatra lui Zoeleth, carele era lipită de fântâna lui Roghil; și au chemat pre toți frații lui, pre fiii împăratului și pre toți oamenii Iudei, pre slugile împăratului.

2 Împ. 17, 17; Is. Navi 15, 7.

10. Și pre Nathan prorocul și pre Vanea și pre cei tari și pre Solomon, fratele lui, n'au chemat.

11. Și zise Nathan către Virsavie, maica lui Solomon, zicând: „N'ai auzit că au împărățit Adonia, feciorul Anghithe, și domnul nostru, David, n'au știut?“

12. Și acum vino să te sfătuiescu sfat și izbăveaște sufletul tău și sufletul fiiului tău, Solomon.

13. Vino de întră cătră împăratul David și vei grăi cătră el, zicând: ‘Nu tu, domnul meu împărate, te-ai jurat roabei tale, zicând că: ‘Solomon, fiiul tău, va împărăți după mine și el va șădea pre scaunul meu’? Și drept ce au împărățit Adonia?’

14. Și iată, încă tu grăind acolo cu împăratul, și eu voi intra după tine și voi împlini cuvintele tale“.

15. Și întră Virsavie cătră împăratul în cămară. Și împăratul, bătrân foarte, și Avisac Somaniteanca slujia împăratului.

16. Și să plecă Virsavie și să închină împăratului; și zise împăratul: „Ce iaste ție?“

17. Și ea zise: „Domnul meu împărate, tu ai jurat întru Domnul Dumnezeu al tău roabei tale, zicând că: ‘Fiiul tău, Solomon, va împărăți după mine și el va șădea pre scaunul meu’.

18. Și acum, iată, Adonia au împărățit și tu, domnul meu împărate, n’ai știut.

19. Și au junghiat viței și oi și miei cât de multe; și au chemat pre toți fiii împăratului și pre Aviathar preotul, și pre Ioav, boiarenul puterii; și pre Solomon, robul tău, n’au chemat.

20. Și tu, domnul meu împărate, ochii a tot Israilul cătră tine, să le spui lor cine va șădea pre scaunul domnului meu împăratului, după dânsul.

21. Și va fi după ce să va pristăvi domnul meu împăratul, împreună cu părinții lui, și voi fi eu și Solomon, fiiul meu, greșiți“

22. Și iată, încă ea grăind cătră împăratul, și Nathan prorocul au intrat.

23. Și spusără împăratului, zicând: „Iată, Nathan prorocul!“ Și întră la fața împăratului și să închină împăratului cu fața lui pre pământu.

24. Și zise Nathan: „Domnul meu împărate, tu ai zis: ‘Adonias va împărăți după mine și el va șădea preste scaunul meu’?

25. Căci s’au pogorât astăzi și au junghiat viței și miei și oi cât de multe și au chemat pre toți fiii împăratului și pre boiarii puterii și pre Aviathar preotul. Și iată, sânt bând și mâncând înaintea lui și au zis: ‘Trăiască împăratul Adonia!’

26. Și pre mine singur, robul tău, și pre Sadoc preotul și pre Vanea, fiiul lui Iodae, și pre Solomon, robul tău, n’au chemat.

27. De s’au făcut pren domnul meu împăratul cuvântul acesta și n’ai conosciut robului tău cine va șădea pre scaunul domnului meu împăratului,

după el?“

28. Și răspunse împăratul David și zise: „Chemăți-m pre Virsavie!“ Și întră înaintea împăratului și stătu înaintea lui.

29. Și să jură împăratul și zise: „Viu e Domnul, carele mi’au mântuit sufletul meu den toată primejdia,

30. Că, în ce chip am jurat ție întru Domnul Dumnezeu al lui Israil, zicând că Solomon, fiiul tău, va împărăți după mine și el va șădea pre scaunul meu pentru mine, căci așa voi face în ziua aceasta!“

31. Și să plecă Virsavie preste față la pământ și să închină împăratului și zise: „Trăiască domnul meu, David împăratul, în veac!“

32. Și zise împăratul David: „Chemăți mie pre Sadoc preotul și pre Nathan prorocul și pre Vania, fiiul lui Iodae!“ Și întoarse înaintea împăratului. Și zise împăratul lor:

33. „Luați împreună cu voi robii domnului vostru și încălărați pre fiiul meu, Solomon, pre mușcoiul meu și-l pogorâți pre el la Ghion.

34. Și să-l ungă pre el acolo Sadoc preotul și Nathan prorocul întru împărat preste Israil. Și trâmbițați cu cornul și veți grăi: ‘Trăiască împăratul Solomon!’

35. Și vă veți sui denapoia lui și va intra înlăuntru și va șădea preste scaunul meu și el va împărăți în locul meu, și eu am poruncit ca să fie povățitoriu preste Israil și preste Iuda“.

36. Și răspunse Vaneas, feciorul lui Iodae, împăratului și zise: „Facă-se așa, adeverească Domnul Dumnezeu cuvântul domnului meu împăratului!

4 Împ. 8, 19.

37. În ce chip era Domnul cu domnul, împăratul, așa să fie cu Solomon și să mărească scaunul lui mai vârtos decât scaunul domnului meu, David împărat!“

38. Și să pogorî Sadoc preotul și Nathan prorocul și Vantias, fiiul lui Iodae, și herethi, și feleth, și au încălerat pre Solomon pre mușcoiul împăratului David și l-au adus pre el la Ghion.

2 Împ. 15, 18.

39. Și au luat Sadoc preotul cornul untdelemnului den cort ș’au uns pre Solomon. Ș’au trâmbițat cu cornul și au zis tot norodul: „Trăiască împăratul Solomon!“

40. Și să sui tot norodul denapoia lui și juca norodul cu danțuri și veselindu-se veselie mare; și răsună pământul cu glasul lor.

41. Și auzi Adonia și toți cei chemați împreună cu el și ei săvârșiră a mânca. Și auzi Ioav glasul cornului și zise: „Ce e glasul cetatea răsunând?”

42. Și încă el grăind, și iată, Ionathan, feciorul lui Aviathar preotul, veni. Și zise Adonia: „Întră, căci om a puterii ești tu și bune vestește!”

43. Și răspunse Ionathan și zise Adoniei: „Și foarte domnul nostru, împăratul David, au împărățit pre Solomon.

44. Și au trimis împreună cu el împăratul pre Sadoc preotul și pre Nathan prorocul și pre Vanea, feciorul lui Iodae, și pe herethi și pre felethi; și l-au încălerat pre el preste mușcoiul împăratului.

45. Și l-au uns pre el Sadoc preotul și Nathan prorocul întru împărat, la Ghion, și s’au suit de acolo veselindu-se și au răsunat cetatea; acesta e glasul carele ați auzit.

46. Și au șăzut Solomon pre scaunul împărăției.

47. Și au intrat robii împăratului să binevestească pre domnul nostru, pre împăratul David, zicând: ‘Să îmbunească Dumnezeu numele lui Solomon, fiiului tău, mai sus decât numele tău și să mărească scaunul lui mai sus de scaunul tău!’ Și s’au închinat împăratul pre așternutul lui.

48. Și încă așa au zis împăratul: ‘Blagoslovit Domnul Dumnezeul lui Israil, carele au dat astăzi dentru semânța mea șăzând pre scaunul meu, și ochii miei văd!’”

49. Și să spământară și să sculară toți chemații Adoniei și să duseră om la calea lui.

50. Și Adonias s’au temut de cătră fața lui Solomon; și să sculă și să duse și să apucă de coarnele jârtăvnicului.

3 Împ. 2, 28.

51. Și să spuse lui Solomon, zicând: „Iată, Adonias s’au temut de împăratul Solomon și, iată, ține de coarnele jârtăvnicului, zicând: ‘Jure-mi-se astăzi împăratul Solomon de nu va omorî pre robul lui cu sabia!’”

52. Și zise Solomon: „De se va face întru fiiu de puteare, de va cădea den perii lui pre pământ; iară de se va afla răutate întru el, se va omorî!”

53. Și trimise împăratul Solomon și-l pogorâră pre el de asupra jârtăvnicului; și întră și să închină împăratului Solomon; și zise lui Solomon: „Pasă la casa ta!”

CAP 2

Moartea lui David.

1. Și să apropiară zilele lui David ca să moară el și porunci lui Solomon, fiului lui, zicând:

2. „Eu sânt merg în calea a tot pământul. Și te vei întări și vei fi întru bărbat deplin!

A 2 Leage 31, 7; Is. Navi 1, 7 și 23, 14.

3. Și vei păzi paza Domnului Dumnezeuului tău, ca să mergi întru căile lui, să păzești poruncile lui și dreptățile lui și judecățile lui și mărturiile lui ceale scrise în leagea lui Moisi, ca să pricepi ceale ce vei face după toate câte voiu porunci ție,

A 2 Leage 17, 19.

4. Pentru ca să întărească Domnul cuvântul lui carele au grăit pentru mine, zicând: ‘De vor păzi fiii tăi calea lor, să meargă înaintea mea cu adevăr cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, zicând: ‘Nu se va surpa ție om de asupra scaunului lui Israil’.

3 Împ. 6, 12.

5. Și încă tu ai conosciut câte au făcut mie Ioav, feciorul Saruiei, câte au făcut la cei doi boiari ai puterilor lui Israil, lui Avenir, feciorul lui Iir, și lui Amesai, feciorul lui Iether, și au ucis pre ei și au pus sânghiurile războiului în pace și au dat sânge nevinovat cu brâul lui, ce e la mijlocul lui, și cu cizma lui, ce e în piciorul lui.

2 Împ. 3, 26, 39 și 20, 10.

6. Și vei face după înțelepciunea ta și nu vei aduce bătrânețele lui cu pace în iad.

7. Și fiilor lui Verzei Galaaditeanul vei face milă și vor fi întru cei ce mănâncă masa ta, căci așa s’au apropiat mie când fugiiam de cătră fața lui Avesalom, fratelui tău.

2 Împ. 17, 27 și 19, 31.

8. Și iată, împreună cu tine Semei, feciorul lui Ghira, feciorul lui Iemeni den Vaurim, și acesta m’au blestemat blestem iadovit în ziua carea mergeam în tabere; și el s’au pogorât întru întimpinarea mea la Iordan și m’am jurat lui întru Domnul, zicând: ‘De te voiu omorî cu sabie!’

2 Împ. 16, 5 și 19, 16.

9. Și să nu-l nevinovățești pre el; căci om înțelept tu ești și vei conoaște ce vei face lui și vei aduce cărunțimea lui cu sânge în iad“.

10. Și să prestăvi David cu părinții lui și să îngropă în cetatea lui David.

Fapt. Ap. 2, 29.

11. Și zilele lui, carele au împărățit David preste Israil, 40 de ani: în Hevron au împărățit 7 ani și în Ierusalim au împărățit 33 de ani.

2 Împ. 5, 4.

12. Și Solomon au șazut pre scaunul lui David, tatul lui, fiiu de 12 ani, și să găti împărăția lui foarte.

2 Împ. 2, 11; 1 Paral. 29, 23.

13. Și întră Adonia, feciorul Anghithei, cătră Versavie, maica lui Solomon, și să închină ei și ea zise: „Pace e întrarea ta?“ Și el zise: „Pace!“

14. Și zise: „Cuvânt mie cătră tine!“ Și zise lui: „Grăiaște!“

15. Și zise ei: „Tu știi că a mea era împărăția și preste mine au pus tot Israilul fața lui, de împărat; și să întoarse împărăția și să făcu fratelui meu, căce de la Domnul s’au făcut lui.

1 Paral. 22, 9.

16. Și acum o cearere ceru eu de la tine, să nu-ți întorci fața ta“. Și zise lui Versavie: „Grăiaște!“

17. Și zise ei: „Zi, dară, cătră împăratul Solomon că nu-ș va întoarce fața lui despre tine și-m va da mie pre Avesac Samaniteanca întru fămeaie“.

18. Și zise Virsavie: „Bine, eu voiu grăi pentru tine împăratului“.

19. Și întră Virsavie cătră împăratul Solomon ca să grăiască lui pentru Adonia. Și să sculă împăratul întru întimpinarea ei și să închină ei și au șazut pre scaunul său și să puse scaun maicii împăratului și au șazut în dereapta lui.

20. Și-i zise lui: „O cearere mică eu ceru de la tine, să nu întorci fața mea“. Și zise ei împăratul: „Ceare, maica mea, că nu te voiu întoarce“.

21. Și zise: „Dea-să Avisac Samaniteanca, Adonii, fratelui tău, întru muiare“.

22. Și răspunse împăratul Solomon și zise maicii lui: „Și pentru ce tu ai cerșut pre Avisac Samaniteanca Adoniei? Ceare lui împărăția –căce acesta e fratele meu cel mai mare decât mine, și al lui Aviathar preotul, și al lui Ioav, feciorul Saruiei voivodul, priaten“.

23. Și să jură împăratul Solomon asupra Domnului, zicând: „Aceasta să-m facă mie Dumnezeu și acestea să-m adaogă, că asupra sufletului său au grăit Adonia cuvântul acesta.

24. Și acum, viu e Domnul, carele m’au gătit și m’au pus pre scaunul lui David, tătâne-mieu, și el mi’au făcut casă în ce chip au grăit Domnul, că astăzi se va omorî Adonia“.

25. Și au trimis împăratul Solomon cu mâna lui Vaneas, fiiul lui Iodae, și-l ucise pre el și muri Adonias în ziua aceea.

26. Și lui Aviathar preotul zise împăratul: „Aleargă tu la Anatheth, la țarena ta, căce om de moarte ești tu și în ziua aceasta nu te voi omorî, căce ai rădicat sicriul făgăduinții Domnului înaintea lui David, tătâni-mieu, și căce te-ai chinuit întru toate carele s’au chinuit tatul mieu“.

1 Împ. 22, 20; 2 Împ. 15, 24.

27. Și scoase Solomon pre Aviathar, ca să nu fie întru preot Domnului, ca să să plinească cuvântul Domnului, carele au grăit pre casa lui Ili în Silom.

1 Împ. 2, 31.

28. Și auzul au venit până la Ioav, fiiul Saruiei –căce Ioav era plecat denapoia Adoniei, și denapoia lui Solomon nu era plecat –și fugi Ioav la lăcașul Domnului și să apucă de cornul jârtăvnicului.

29. Și să spusă lui Solomon, zicând că au fugit Ioav la cortul Domnului și, iată, să ține de cornurile jârtăvnicului. Și trimise Solomon împăratul cătră Ioav, zicând:

30. „Ce ți s’au făcut ție de ai fugit la jârtăvnic?“ Și zise Ioav: „Căce m’am spământat de fața ta și am fugit cătră Domnul“. Și trimise Solomon împăratul pre Vania, feciorul lui Iodae, zicând: „Pasă și ucide pre el și îngroapă pre el!“

31. Și veni Vaneia, feciorul lui Iodae, cătră Ioav, la cortul Domnului și-i zise lui: „Aceasta zice împăratul: ‘Ieși afară!’“ Și zise Ioav: „Nu voi ieși afară, că aici voi muri!“ Și să întoarse Vaneas, feciorul lui Iodae, și zise împăratului, zicând: „Aceasta au grăit Ioav și acestea mi’au răspunsu mie“.

32. Și zise lui împăratul: „Pasă și fă lui după cum au grăit și-l ucide pre el și-l vei astruca pre dânsul; și vei rădica astăzi sângele carele în dar au vărsat Ioav de la mine și de la casa tătâni-mieu.

2 Împ. 3, 27; 20, 10.

33. Și întoarse Domnul sângele strâmbătății lui în capul lui, în ce chip au timpinat la cei doi oameni cei derepți și mai buni decât el, și au ucis pre dâșii cu sabie și tată-mieu, David, n’au știut sângele lor: pre Avenir, feciorul lui Nor, voivodul lui Israil, și pre Amesai, feciorul lui Iether, voivodul Iudei.

34. Și să întoarsă sângele lor în capul lui și în capul seminției lui în veac; și lui David și sementiții lui și casii lui și scaunului lui făcă-mi-se pace până în veac de la Domnul!“

35. Și să sui Vanias, feciorul lui Iodae, și-l timpină pre el și-l omorî pre el; și astrucă pre el în casa lui, în pustiiu.

36. Și au dat împăratul pre Vaneas, feciorul lui Iodae, pentru el pre voivozii; și împărăția să oprăvuiia în Ierusalim. Și pre Sadoc preotul au dat împăratul întru preot mare în locul lui Aviathar.

37. Și trimițind împăratul, au chemat pre Semei și-i zise lui: „Zideaște ție casă în Ierusalim și șază acolo și să nu ieși de acolo necăiurilea.

38. Și va fi în ziua ieșirii tale și vei treace pârâul Chiedrilor, știind să știi că cu moarte vei muri, sângele tău va fi preste capul tău“. Și-l jură pre el împăratul în ziua aceea.

39. Și zise Semei cătră împăratul: „Bun e cuvântul carele ai grăit, domnul meu împărate, așa va face robul tău“.

40. Și șazu Semei în Ierusalim 3 ani. Și să făcu după 3 ani, și fugiră doi robi ai lui Semei cătră Anhus, feciorul lui Maaha, împăratul Ghiethi. Și să spuse lui Semei, zicând: „Iată robii tăi în Ghieth“.

41. Și să sculă Semei și înșală măgărița lui și să duse în Ghieth cătră Anhus, ca să cearce pre robii lui; și mearse Semei și aduse pre robii lui den Ghieth.

42. Și să spuse lui Solomon, zicând că au mers Semei den Ierusalim la Ghieth și au întors pre robii lui.

43. Și au trimis împăratul și au chemat pre Semei și zise cătră el: „Au nu te-am jurat asupra Domnului și am mărturisit asupra-ț, zicând: ‘În ce zi vei ieși den Ierusalim și vei merge în direapta au în stinga, știind să știi că cu moarte vei muri’? Și ai zis mie: ‘Bun e cuvântul carele ai auzit’.

44. Și căci n’ai păzit jurământul Domnului și porunca carea am poruncit asupra ta?“

45. Și zise împăratul cătră Semei: „Tu ai știut toată răutatea ta, carea știe inema ta carele ai facut lui David, tătâne-mieu; și au dat Domnul răul tău în capul tău.

2 Împ. 16, 5-7.

46. Și împăratul Solomon –blagoslovit, și scaunul lui David va fi gata înaintea Domnului în veac“.

2 Paral. 1, 1.

47. Și porunci împăratul Solomon lui Vanea, fiiul lui Iodae, și ieși și-l ucise pre el și muri.

CAP 3

Căsătoria lui Solomon. Înțelepciunea lui.

1. Și împărăția să întări în mâna lui Solomon. Și să făcu ginere Solomon lui Farao, împăratul Eghiptului, și luă Solomon fata lui Farao și o băgă pre ea în cetatea lui David, până a săvârși el a zidi casa lui și Casa Domnului dentâiu și zidul Ierusalimului pre împrejur.

3 Împ. 7, 8; 2 Paral. 1, 1.

2. Însă norodul era tămâind la ceale nalte, pentru că nu s'au zidit casă numelui Domnului până acum.

3. Și iubi Solomon pre Domnul, ca să meargă întru poruncile lui David, tatul lui, fără numai în ceale nalte făcea jârtvă și tămâia.

4 Împ. 14, 4.

4. Și să sculă împăratul și mearse la Gavaon să facă jârtvă acolo, căci aceea e mai naltă și mai mare: 1000 de ardere-de-tot au adus Solomon pre jârtăvnic la Gavaon.

2 Paral. 1, 3.

5. Și să ivi Domnul lui Solomon noaptea și-i zise lui: „Ceare ceva cearere ție!“

3 Împ. 11, 9; 2 Paral. 1, 7.

6. Și zise Solomon: „Tu ai făcut cu robul tău, David, tată-mieu, milă mare, în ce chip au petrecut înaintea ta cu adevăr și cu dreptate și cu dreptatea inemii cu tine, și ai păzit lui mila această mare, să dai pre fiul lui pre scaunul lui ca ziua aceasta.

7. Și acum, Doamne, Dumnezeuul mieu, tu ai dat pre robul tău în locul lui David, tătâne-mieu, și eu sânt copilaș mic și nu știu întrarea mea și ieșirea mea.

1 Paral 22, 5.

8. Și robul tău, în mijlocul norodului tău carele ai ales, norod mult carele nu să va număra de mulțime și nu să va povesti.

9. Și vei da robului tău inemă a auzi și a cerceta norodul tău întru dreptate, ca să priceapă întru mijlocul bunului și răului; căci cine va putea să judece pre norodul tău cel greu acesta?“

2 Paral. 1, 10.

10. Și plăcu cuvântul înaintea Domnului, căci au cerșut Solomon cuvântul acesta.

11. Și zise Domnul cătră el: „Pentru căci ai cerșut de la mine cuvântul acesta și n'ai cerșut de la mine zile multe și n'ai cerut avuție, nici n'ai cerut sufletul vrăjmașilor tăi, ce ai cerșut ție priceapere ca să auzi judecată,

12. Iată, am făcut după cuvântul tău: iată, am dat ție inimă înțeleaptă și învățată înaintea ta; ca tine nu s’au făcut om și după tine nu se va scula de potrivea ta.

3 Împ. 5, 12; Eccles. 1, 16.

13. Și ceale ce n’ai cerut dat-am ție: și avuție și mărire; ca tine nu s’au făcut om asemenea ție într-un împărați, toate zilele tale.

4 Împ. 23, 25. 1 Paral. 29, 25.

14. Și de vei merge într-un calea mea, să păzești poruncile mele și învățăturile mele, în ce chip au mers David, tată-tău, voi înmulți zilele tale“.

Mat. 6, 33.

15. Și să deșteptă Solomon și, iată, vis. Și să sculă și mearse la Ierusalim și stătu despre fața jârtăvnicului cel denaintea sicriului făgăduinții Domnului, în Sion, și au adus ardere-de-tot și au făcut împăcăriuni și făcu ospăț mare lui și la toate slugile lui.

16. Atuncea s’au ivit doao muieri curve la împăratul și au stătu înaintea lui. Și zise o muiare:

17. „Întru mine, domnul meu: eu și muiarea aceasta am lăcuit într-o casă și am născut în casă.

18. Și fu în ziua a treia, născând eu, au născut și muiarea aceasta; și noi într’un loc, nu iaste nimeni cu noi, afară den noi amândoao în casă.

19. Și au murit feciorul muierii aceștia noaptea, deaca au adormit preste el.

20. Și s’au sculat la miazănoapte și au luat pre fiiul meu den brațele mele, și roaba ta dormiia, și l-au culcat pre el în sânul ei și pre feciorul ei cel mort l-au culcat în sânul meu.

21. Și m’am sculat demineă ca să aplec pre feciorul meu; și acela era mort. Și iată, l-am socotit pre el dimineă și nu era fiiul meu, carele am născut“.

22. Și zise muiarea cealaltă: „Ba, ce fiiul meu, cel viu, iară fiiul tău e cel mort“. Și au grăit înaintea împăratului.

23. Și zise împăratul lor: „Tu zici că: ‘Acesta e fiiul meu, cel viu, și fiiul tău, cel mort’, și tu zici că: ‘Nu e, ce numai feciorul meu iaste cel viu și fiiul tău, cel mort’“.

24. Și zise împăratul: „Luați-mi o sabie“.

25. Și aduseră sabia înaintea împăratului. Și zise împăratul: „Spintecați copilașul cel viu, cel sugariu, în doao; și dați jumătatea lui aceștia și

jumătatea lui aceștia“.

26. Și răspunse muiarea al căriia era fiiul cel viu și zise către împăratul că s’au turburat zgăul ei pre fiiul ei; și zise: „Întru mine, doamne, dați-i ei copilul, și cu moarte să nu omorâți pre el“. Și ceaia zise: „Nici mie, nici ei să fie, împărțiți-l“.

27. Și răspunse împăratul și zise: „Daț copilașul cel viu muierei ceia ce au zis: ‘Dați-l ei pre el, și cu moarte să nu-l omorâț pre el’. Aceasta e maica lui“.

28. Și au auzit tot Israilul judecata aceasta carele au judecat împăratul și s’au spământat de către fața împăratului, căci au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu întru el, ca să facă îndireptare.

CAP 4

Dregătorii lui Solomon. Slava lui.

1. Și era împăratul Solomon împărățând preste Israil.
 2. Și aceștea-s boiarii carii era lui: Azaria, fiiul lui Sadoc, preotul;
 3. Eliam și Ahia, fiii lui Sisa, logofeți; și Iosafat, fiiul lui Ahilud, aducători-aminte;
 4. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, preste puteare; și Sadoc și Aviathar, preoții;
 5. Și Azarias, feciorul lui Nathan, preste dvorealnici; și Zavud, fiiul lui Nathan, priatin împăratului;
 6. Și Ahisar era deregătoriu casei împăratului și Eliav, fiiul lui Safat, preste moștenire; și Adoniram, feciorul lui Avdon, preste biruri.
- 3 Împ. 5, 14; 12, 18.
7. Și la Solomon, 12 ispravnici preste tot Israilul, a da venituri împăratului și casei lui: o lună într’un an să făcu la unul să dea.
 8. Și aceastea-s numele lor: Veanor, în muntele lui Efraim, 1;
 9. Fiiul lui Dacarea, în Mahimat și în Visalamim și în Vethsamis și Elon, până la Vethanan;
 10. Un fecior să dea la Aravoth a lui Soho și tot pământul lui Ofer;
- Is. Navi 15, 35.
11. Fiiul lui Aminadav, toată Nerthador –Tefaath, fata lui Solomon, era lui muiare–, Unul.

12. Vana, feciorul lui Ahilud, pre Thaanah și Magghedo și toată casa lui San, cel de la Solsarthan, supt Israil, și den Vithsaan, până la Savelmaula, până la Veemerlai den Maal, 1;

13. Feciorul lui Naver, în Ramothul Galaadului, era cetăți ale lui Iair, feciorul lui Manasi, în Galaad; acestuia parte Ergav, în Vasan, 60 de cetăți mari, zidite, și zovoară de aramă, unul;

14. Ahinadav, feciorul lui Sado, Manaim;

15. Ahimaas, în Neftalim —și acesta au luat pre Masemaath, fata lui Solomon, muiare—;

16. Vaana, feciorul lui Husi, în Asir și în Vaaloth;

17. Iosafat, fiiul lui Farue, în Isahar;

18. Semei, feciorul lui Ila, în Veniamin;

19. Gaver, feciorul lui Adai, în pământul lui Galaad, pământul lui Sion, împăratul Esevon, și Og, împăratul Vasanului. Și Nasiv, unul, în pământ Iuda.

20. Și Israil, mulți foarte, ca năsipul cel de la mare, întru mulțime, mâncând și bând și veselindu-să.

21. Și Solomon era căpetenie întru toate împărățiile, den râul pământului celor streini de fealiu și până la hotarale Eghipetului. Și aducea lui daruri și slujia lui Solomon toate zilele vieții lui.

Sirah 47, 14.

22. Și acesta e prânzul lui Solomon, pre zi: 30 de cori de făină aleasă și 60 de cori de făină,

23. Zece viței aleși și 20 de boi păscători și 100 de oi, afară den cerbi și căprioare și pasări alese și sălbatece.

24. Căci era căpetenie întru tot decindea de râu, de la Thapsa până la Gaza, întru toate împărățiile ceale decindea de râu. Și era lui pace den toate părțile lui împrejur.

25. Și lăcuia Iuda și Israil, nedejduind fieșcarele la via lui și supt smochinul lui, de la Dan și până la Virsavie, toate zilele lui Solomon.

1 Paral. 22, 9.

26. Și era la Solomon 40000 de cai la cară și 12000 de călăreți.

2 Paral. 1, 14 și 9, 25.

27. Și da ispravnicii așa împăratului Solomon, și toate poruncile la masa împăratului, fieșcarele, luna lui, n'au schimbat cuvânt.

28. Și oarzele și paiele cailor și carălor căra la locul unde vrea hi împăratul, fieșcarele după rânduiala lui.

29. Și au dat Domnul învățătură și înțelepciune lui Solomon foarte și răvărsare inemii, ca năsipul cel de pre lângă mare.

30. Și să înmulți învățătura lui Solomon foarte, mai mult decât mintea tuturor oamenilor vechi și mai mult decât toți înțelepții Eghiptului, și să măiestri mai mult decât toți oamenii,

31. Și să înțelepți mai mult decât Ghiethan Israilteanul și Eman și Halhad și decât Darda, fiiul lui Samaad; și să făcu numele lui întru toate limbile împrejur.

Sirah 47, 15.

32. Și au grăit Solomon 3000 de pilde; și era cântări lui 5000.

33. Și au grăit pentru leamne, de la chieștrul cel den Livan și până la isopul ce iase pen zidu; și au grăit pentru dobitoace și pentru zburătoare și pentru târătoare și pentru pești.

34. Și au mers toate noroadale să auză înțelepciunea lui Solomon, și luo daruri de la toți împărații pământului, câți auzia înțelepciunea lui.

CAP 5

Pregătiri pentru zidirea Casii Domnului.

1. Și trimise Hiram, împăratul Tirului, slugile lui cătră Solomon, pentru căci au auzit că pre el au uns întru împărat în locul lui David, tatâne-său, căci iubind era Hiram pre David toate zilele.

2 Împ. 5, 11.

2. Și au trimis Solomon cătră Hiram, zicând:

3. „Tu știi pre tată-mieu, David, că nu putea ca să zidească casa numelui Domnului Dumnezeuului mieu, de cătră fața războaielor ce l-au încunjurat pre el, până i-au dat Domnul pre ei supt urmele picioarelor lui.

2 Împ. 7, 5. 1 Paral. 22, 8.

4. Și acum au odihnit Domnul Dumnezeuul mieu mie, pre împrejur nu iaste hiclean, nu iaste timpinare rea.

5. Și iată, eu zic să zidesc casă numelui Dumnezeuului mieu, în ce chip au grăit Domnul cătră David, tatăl mieu, zicând: ‘Fiiul tău, pre carele voiu da în locul tău pre scaunul tău, acesta va zidi casa numelui mieu’.

2 Împ. 7, 13; 2 Paral. 2, 1, 4; 1 Paral. 22, 10.

6. Și acum poruncește și să-m taie leamne den Livan. Și iată, robii miei, împreună cu robii tăi, și simbria lucrului tău da-voiu ție, după toate câte vei

zice; căci tu știi că nu iaste la noi știind leamne a tăia, precum sidoneanii“.

7. Și fu după ce înțelease Hiram cuvintele lui Solomon, să bucură foarte și zise: „Blagoslovit Dumnezeu astăzi, carele au dat lui David fecior înțelept preste norodul cel mult acesta“.

8. Și au trimis Hiram cătră Solomon, zicând: „Auzit-am de toate carele ai trimis cătră mine. Eu voi face toată voia ta la leamne de chedru și de pefcu.

9. Robii miei le vor pogorî pre eale de la Livan la mare și eu le voi pune pre eale plute, den locul carele vei trimite cătră mine; și le voi scutura pre eale acolo și tu le vei rădica. Și vei face voia mea, ca să dai pâine casii mele“.

2 Paral. 2, 16.

10. Și era Hiram dând lui Solomon chedri și pini și toată voia lui.

11. Și Solomon au dat lui Hiram 20000 de cori de grâu și mahil casii lui și 20000 de veth de untdelemn pisat; într’acesta chip da Solomon lui Hiram pre an.

12. Și Domnul au dat înțelepciune lui Solomon, în ce chip au grăit lui. Și era pace întru mijlocul lui Hiram și întru mijlocul lui Solomon, și puseră făgăduință întru mijlocul lor.

3 Împ. 3, 12.

13. Și scoase împăratul Solomon bir den tot Israilul și era birul de 30000 de oameni.

14. Și-i trimitea pre ei la Livan, 10000 în lună, premenindu-se: o lună era la Livan și 2 luni la casa lor. Și Adoniram, preste bir.

3 Împ. 4, 6.

15. Și era la Solomon 70000 rădicând sarcini și 80000 de tăietori de piatră în munte,

16. Afară den boiarii cei ce era ispravnici preste lucru la Solomon, 3600, ispravnicii norodului carii făcea lucrurile.

17. Și porunci împăratul și rădică pietri mari cinstite la temelia casii și pietri cioplite.

18. Și au cioplit robii lui Solomon și robii lui Hiram și ghevliii și au gătit pietrile și leamnele 3 ani ca să zidească casa.

CAP 6

Solomon zidește Casa Domnului.

1. Și să făcu întru 440 de ani ai ieșirii fiilor lui Israil den Eghipet, în anul al patrulea, în luna a doao, împărățind împăratul Solomon preste Israil, și au zidit Casa Domnului.

2 Paral. 3, 2. Fapt. Ap. 7, 47.

2. Și casa carea au zidit împăratul Solomon Domnului, 40 de coți lungimea ei și 20 cu cotul lărgimea ei și 25 coți înălțimea ei.

3. Și elamul den fața besearicii, de 20 de coți lungimea lui spre lățimea casii și coți 10 lărgimea lui despre fața casii; și zidi casa și o săvârși pre ea.

4. Și au făcut casii ferestri încujbite, ascunse.

5. Și au dat pre zidul casii polemare pre împrejurul besearicii și la davir, și au făcut coaste pre împrejur.

1 Paral. 9, 26.

6. Coasta cea dedesupt de 5 coți lărgimea ei și mijlocul de 6 coți lărgimea și al treilea de 7 coți lărgimea ei. Căci osebite au dat casii pemprejuri, den afara casei, pentru ca să nu se apuce de zidurile casii.

7. Și casa când să clădiia, cu pietri în colțuri, cioplite întregi, s'au clădit; și ciocan și daltă și toată unealta de hier nu s'au auzit în casă, când să clădiia ea.

8. Și ușa coastii cei dedesupt, supt umărul casii cel drept, și sucită suire la mijloc, și, den cea den mijloc la al treilea, strașină.

9. Și zidi casa și o săvârși pre ea și au acoperit casa cu poditură și rânduiale de chedri.

10. Și au clădit legăturile pren toată casa, 5 coți înălțimea ei, și au încleștat legătura cu leamne de chedru.

11. Și să făcu cuvântul Domnului cătră Solomon, zicând:

12. „Casa aceasta, carea tu zidești, de vei umbla întru poruncile mele și judecățile mele vei face și vei păzi toate poruncile mele să te afli întru eale, întări-voiu cuvântul meu cu tine, carele am grăit cătră David, tată-tău,

3 Împ. 2, 4; 9, 4; 11, 10.

13. Și voiu tocmi în mijlocul fiilor lui Israil și nu voiu părăsi pre norodul meu, Israil“.

2 Împ. 7, 16; 17.

14. Și zidi Solomon casa și săvârși pre ea.

15. Și clădi părății casei denlăuntru cu leamne de chedru, de la pardoseala casei și până la părăți și până la căpriori au căptușitu-o, cuprinzindu-o cu leamne denlăuntru, și au cuprins cea denlăuntru a casei cu scânduri de pefcu.

16. Și au clădit cei 20 de coți den marginea zidului, o coastă, den pardosală până la căpriori, și au făcut ei denlăuntru de la davir zidul, la Sfintele Sfintelor.

17. Și de 40 de coți era beseareca despre fața lui davir.

18. Și cu chieldru au căptușit casa denlăuntru și au săpat săpături și frunze întinse tot de chieldru, și piatră nu să vedea.

19. Și davir –în mijlocul casei denluntru, să dea acolo sicriiul făgăduinței Domnului.

20. 20 de coți lungimea și 20 de coți lărgimea și 20 de coți înălțimea lui. Și au coperit pre el cu aur încheiat; și au făcut jârtăvnic de chieldru despre fața lui davir și l-au cuprins cu aur pre el.

21. Și toată casa au căptușit cu aur, până la sfârșitul a toată casa.

22. Și au făcut întru davir 2 heruvimi de lemn de chiparos, de 10 coți de mari măsurați.

23. Și de 5 coți aripa unui heruvim și de 5 coți a doua aripă a lui, 10 coți den sâmceaua aripii lui până la sâmceaua aripii lui.

1 Paral. 28, 18.

24. Așa la al doilea hieruvim întru o măsură, o săvârșire la amândoi.

25. Și înălțimea unui heruvim, zece coți, și așa și al doilea heruvim.

26. Și au pus amândoi heruvimii în mijlocul casei cei mai denlăuntru. Și au întins aripile lor și să atingea o aripă de zidul casei și aripa heruvimului al doilea să atingea de păreatele al doilea. Și aripile lor în mijlocul casei să atingea, aripă de aripă.

27. Și au căptușit heruvimii cu aur.

28. Și pre toț păreții casei împrejur săpați au scris cu condeaiul heruvimi și finici și întinse frunze la cel mai denlăuntru și la cel mai denafară.

29. Și pardoseala casei o au căptușit cu aur, cei mai denlăuntru și cei mai denafară.

30. Și la ușa lui davir au făcut uși de lemn de archieth; și stâlpii ușilor, în cinci muchi.

31. Și doao uși de lemn de pin, și săpături preste eale săpate, heruvimi și finicuri și frunze întinse; și le căptuși cu aur și să pogorâia aurul pre heruvimi și pre finicuri.

32. Și așa au făcut porții besericii stâlpi de lemn de archieth, sclipuri împătrit.

33. Și pre amândoao ușăle, leamne de pin; 2 bucăți o ușă și țâțânile lor și 2 bucăți ușa a doua, întorcându-se.

34. Săpate cu heruvimi și finicuri și întinse frunze și cuprinse cu aur, aducând spre săpături.

35. Și au clădit curtea cea mai denlăuntru, trei rânduri de necioplite, și rânduri făcute de chiedru pre împrejur.

36. Într'al patrulea an s'au întemeiat Casa Domnului, în luna lui ziu.

37. Și în anul al unsprăzeacelea, în luna lui vul –aceasta e luna a opta– au săvârșit casa, după toate cuvintele lui și după toate judecățile lui; și o zidi pre ea în 7 ani.

CAP 7

Facerea casei împărătești și a vaselor sfinte.

1. Și casa lui au ziditu-o Solomon în 13 ani, și săvârși toată casa lui.

3 Împ. 9, 10.

2. Și au clădit casa cu lemn den Livan, de 100 de coți lungimea ei și de 50 de coți lărgimea ei și de 30 de coți înălțimea ei și de trei rânduri de leamne de chiedru și umere de chiedru –stâlpii lor.

3. Și au podit cu chiedru casa deasupra, pre coastele stâlpilor, și numărul stâlpilor, 45,

4. Cincisprăzece un rând.

5. Și polemare, trei, și despărțitură preste despărțitură întreite. Și toate ușale și despărțiturile, în 4 cornuri pământuite, și de la ușă la ușă întreit.

6. Și elam al stâlpilor, de cincizeci de coți de lungu și de cincizeci de coți în lat, înjugate, elam preste fața lor; și stâlpi și grosime preste fața lor la elamini.

7. Și elam al scaunelor, unde va judeca acolo, elamul divanului; și au căptușit cu leamne de chedru, den față până în pod.

8. Și casa lor întru carea va șădea acolo, o curte sucindu-se împrejurul acestora, după lucrul acesta. Și au zidit casă feții lui Farao pre carea au luat-o Solomon, dupre elamul acesta.

3 Împ. 3, 1.

9. Toate acestea, den pietri cinstite cioplite dentru măsură denlăuntru și denafară și den temelie până în vârfu și afară la curtea cea mare,

10. Cea întemeiată cu pietri prețuite mari, cu pietri de 10 coți și de 8 coți.

11. Și deasupra cu pietri prețuite, după această măsură, necioplite.

12. Și chieđri curții cei mari împrejur, trei rânduri necioplite și un rând de chieđru săpat,

13. Și la curtea Casii Domnului cea denlăuntru și la elamul casei.

14. Și au trimis împăratul Solomon la Tiros și au luat pre Hiram de la Tiros,

2 Paral. 2, 13.

15. Fecior unii fămei văduve, și acesta den fealiul lui Neftalim, și tatul lui, om tirian, meșter de aramă și plin de meșterșug și de priceapere și conoștință a face tot lucrul cu aramă. Și să duse cătră împăratul Solomon și au făcut toate lucrurile.

Ieș. 31, 3.

16. Și au topit pre cei 2 stâlpi la elamul casii, și 18 coți înălțimea stâlpului, și împrejurul 14 coți împrejura pre el, și grosimea stâlpului, de 4 deagete săpăturile, și așa stâlpul al doilea.

4 Împ. 25, 16, 17.

17. Și doao glăvânte deasupra au făcut să le dea preste capetele stâlpilor, vărsătură de aramă; de 5 coți înălțimea unii glăvânte și 5 coți înălțimea glăvânței a doua.

18. Și au făcut doao mreji, ca să acopere glăvânța stâlpilor, și mreajă la o glăvânță și mreajă la glăvânța a doua; și lucru spânzurat, doao rânduri de rodii de aramă mrejite, lucru spânzurat, rând preste rând, și așa au făcut la a doua glăvânță.

19. Și glăvânte preste capetele stâlpilor, lucru de crin, după elam, de 4 coți.

20. Și polimar preste amândoi stâlpii, și deasupra coastelor bold, și de rodii 200 de rânduri preste căpețeaua a doua.

21. Și s'au pus stâlpii lui elam al besearecii și au pus un stâlp și au numit numele lui Iacum și au pus stâlpul al doilea și i-au numit numele lui Voloz.

2 Paral. 3, 16.

22. Și preste capetele stâlpilor, lucru de crin; și să săvârși lucrul stâlpilor.

23. Și au făcut marea vărsată, 10 coți den buza ei până în ceaea buză a ei, rătundă împrejur aceasta, 5 coți înălțimea ei și usna 30 de coți împrejura pre ea.

Ierem. 52, 17; 2 Paral. 4, 2, 3.

24. Și răzimături dedesuptul buzei ei împrejur o împrejura pre ea de 10 coți, ca să razime marea pre împrejur; doao rânduri de răzimături vărsate la topitoriul lor.

25. Și 12 boi dedesuptul mării, 3 căutând la crivăț și 3 căutând la mare și 3 căutând la amiazăzi și 3 căutând la răsărit; și marea preste ei deasupra și toate dosurile lor la păreate.

26. Și grosimea ei de un pumnu și usna ei ca un lucru de usnă de pahar, odraslă de crin; 2000 de hoi încăpea.

27. Și au făcut 10 mehonoth de aramă, 5 coți lungimea unui mehonoth și 4 coți lărgimea lui și 6 coți înălțimea lui.

28. Și acest lucru al mehonothilor, încheiat întru eale și încheiat în mijlocul celor ieșite afară.

4 Împ. 16, 17.

29. Și pre încheieturile lor întru ceale ieșite afară, lei și boi și heruvimi, și pre la cealea ce-s izbucnite așa, și deasupra și dedesuptul leilor și boilor locuri, lucru de pogorâre.

2 Paral. 4, 14.

30. Și 4 roate de aramă la un mehonoth, și osiile de aramă; și 4 porți ale lor și umerii lor dedesuptul scâldătorilor și umerele vărsate, de laturea omului, zăcând.

31. Și gura ei, denlăuntru de căpețea, și nălțimea, un cotu; și gura ei rătundă, făptură așa, de un cot și jumătate; și pre gura ei săpături; și închegăturile lor, în 4 muchi, nu rătunde.

32. Și roatele, 4, supt obezi, și mâni în roate la mehonoth; și înălțimea unii roate, de un cot și jumătate.

33. Și lucrul roatelor, lucru ca roatele carului; mânilor lor și umerile lor și lucrătura lor, toate vărsate.

34. Și 4 umere pre ceale 4 unghiuri ale unui mehonoth, den mehonoth umerile lui.

35. Și pre capul mehonothului jumătate de cot mărimea ei, rătundă împrejur, pre capul mehonothului, și începătura mânilor lui și închieturile lui.

36. Și să deschidea la închieturile mânilor lui, și închieturile lui, heruvimi și lei și finicuri, stând, ținându-se fieștecarele după fața lui pre denlăuntru, premprejur.

37. Ca aceasta au făcut toate ceale zece mehonothi, o rânduială și o măsură la toate.

38. Și au făcut 10 vase de aramă, 40 de hoi încăpea la un vas; cu măsură de patru coți un vas preste un mehonothu, la ceale 10 mehonothuri.

2 Paral. 4, 6.

39. Și au pus ceale zece mehonothuri, 5 de la umărul casii den na dreapta despre răsărit și 5 despre umărul casii den na stânga; și marea, de la umărul casii den na dreapta, despre răsărit, de la laturea răsăritului.

2 Paral. 4, 14.

40. Și au făcut Hiraam căldările și herbântătoarele 3 și cofele. Și săvârși Hiram făcând toate lucrurile carele au făcut lui Solomon împăratul în Casa Domnului:

41. Stâlpi 2 și boldurile stâlpilor pre capetele stâlpilor, doao; și mreșile doao, ca să acopere amândoa boldurile ciopliturile lor cealea ce sânt preste stâlpi.

42. Și rodiile 400, la amândoa mreșile, doao rânduri de rodii la o mreșe, să acopere amândoa boldurile preste amândoi stâlpii.

43. Și mehonothurile zece și oalele zece preste mehonothuri.

44. Și marea 1 și boi 12, dedesuptul mării.

45. Și căldările și tigăile 3, și cofele și toate vasele câte au făcut Hiraam împăratului Solomon, Casii Domnului, și stâlpii 48 ai casii împăratului și Casii Domnului,

46. Toate lucrurile împăratului câte au făcut Hiraam, tot de aramă, nu era cumpănitură arămii ce au făcut toate lucrurile aceastea, den mulțime foarte, nu era săvârșire la cumpănitura arămii care au făcut.

47. Întru împrejurul Iordanului le-au vărsat pre eale împăratul, întru grăsema pământului, în mijlocul Sochothului și în mijlocul Gheiraanului.

48. Și au dat împăratul Solomon toate vasele, den mulțime foarte nu era cumpănitură arămii.

49. Și au făcut Solomon toate unealtele în Casa Domnului: jârtăvnicul cel de aur și masa preste carea-s pâinile aducerii-înainte, de aur.

Ieș. 25, 23, 30 și 30, 1; 1 Paral. 28, 14.

50. Și luminătorile 5 den dreapta și 5 den stânga, denaintea feații lui davir, de aur, încheiate, și făcliile și luminătorile și mucările, de aur.

2 Paral. 4, 7.

51. Și pragurile și zăvoarale și păharale și blidele și cădealnițele, de aur, încheiate; și țătânele ușilor casii ceii mai denlăuntru a Sfântului Sfintelor și ușile casii besearicii, de aur.

4 Împ. 25, 14.

52. Și să plini tot lucrul carele au făcut Solomon în Casa Domnului. Și au băgat Solomon înlăuntru sfintele lui David, tătâni-său, și toate sfintele lui Solomon, argintul și aurul și unealtele, au dat la vistiiriile Casii Domnului.

CAP 8

Sfințirea bisearicii lui Solomon.

1. Atuncea adună împăratul Solomon pre toți bătrânii lui Israil și pre toți boiarii fealiurilor, domnii semințiilor fiilor lui Israil, către împăratul Solomon, în Ierusalim, ca să aducă sicriul făgăduinții Domnului den cetatea lui David, acesta e Sionul,

2 Paral. 5, 2.

2. În luna lui anin, la praznic, aceasta iaste luna a șaptea.

3. Și au venit toți bătrânii.

4. Și rădicară preoții sicriul și cortul mărturiei și toate vasele ceale sfinte, ceale den cortul mărturiei.

5. Și împăratul și tot Israilul, înaintea sicriului, jârtvuind oi și boi fără de număr.

6. Și băgară preoții sicriul făgăduinții Domnului la locul lui, la davir al casii, la Sfintele Sfintelor, supt aripile heruvimilor,

2 Paral. 5, 7.

7. Căci heruvimii era întinși cu aripile preste locul sicriului și acoperiia heruvimii preste sicriu și preste sfintele lui deasupra.

8. Și covârșii ceale sfințite și să vedea capetele celor sfințite den sfinte la fața lui davir și nu se vedea afară, și era acolo până în ziua aceasta.

2 Paral. 5, 8, 10.

9. Nu era în sicriu, fără de ceale 2 leaspezi de piatră, leaspezile făgăduinții, carele au pus acolo Moisi, în Horiv, pre carele au pus Domnul cu fiii lui Israil când ieșii ei den pământul Eghipetului.

Ieș. 34, 27 și 25, 16; Evrei 9, 4.

10. Și să făcu deaca ieșiră preoții de la sfânt și norul au umplut Casa Domnului.

Ieș. 40, 32, 34.

11. Și nu putea preoții să stea să slujască de fața norului, căci au umplut mărirea Domnului Casa Domnului.

Num. 9, 15.

12. Atuncea zise Solomon: „Domnul au zis ca să sălășluiască în negură!

2 Paral. 5, 14 și 6, 1.

13. Și eu am zidit casă numelui tău sfânt, ție, și gata și șăderii tale, ca să te sălășluiești tu întru ea în veaci“.

Ieș. 20, 21; Preoția 16, 2; Evrei 9, 7, 12.

14. Și întoarse împăratul fața lui și blagoslovi împăratul pre tot Israilul, și toată adunarea lui Israil sta

15. Și zise: „Blagoslovit Domnul, Dumnezeul lui Israil, astăzi, carele au grăit cu rostul lui pentru David, tatul meu, și în mâinile lui au plinit, zicând:

16. ‘Den care zi am scos pre norodul meu, Israil, den Eghipet, nu am ales în cetate întru o sementie a lui Israil, ca să zidească casă, ca să fie numele meu acolo, și am ales în Ierusalim ca să-m fie numele meu acolo și am ales pre David ca să fie povățuitoriu preste norodul meu, Israil’.

2 Împ. 7, 6; 4 Împ. 21, 7; 1 Paral. 17, 5.

17. Și fu preste inima lui David, tătâne-mieu, să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

2 Împ. 7, 2.

18. Și zise Domnul cătră David, tatul meu: ‘Pentru căci au venit pre inima ta ca să zidești casă numelui meu, bine ai făcut căci s’au făcut pre inima ta.

19. Însă tu nu vei zidi casa, ce numai fiiul tău, carele va ieși den coastele tale, acesta va zidi casă numelui meu’.

2 Împ. 7, 12.

20. Și rădică Domnul cuvântul lui carele au grăit, și mă sculaiu în locul lui David, tătâne-mieu, și am șăzut pre scaunul lui Israil după cum au grăit Domnul și am zidit casa numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

2 Împ. 7, 12.

21. Și am pus acolo loc sicriiului în carea iaste făgăduința Domnului, carea au pus Domnul cu părinții noștri, când i-au scos el pre ei den pământul Eghipetului“.

22. Și stătu Solomon despre fața jârtăvnicului Domnului, înaintea a toată adunarea fiilor lui Israil, și întinse mâinile lui la cer și dzise:

2 Paral. 6, 12.

23. „Doamne, Dumnezeul lui Israil, nu iaste Dumnezeu ca tine în ceriu sus și pre pământ jos, cruțând făgăduință și milă robului tău celui ce merge înaintea ta cu toată inima lui!

24. Carele ai păzit robului tău, lui David, tătâne-mieu, și ai grăit în rostul tău, și în mâinile tale ai săvârșit, cum iaste ziua aceasta.

25. Și acum, Doamne, Dumnezeu al lui Israil, păzește robului tău, lui David, tătâne-mieu, carele ai grăit lui, zicând: ‘Nu se va rădica ție om den fața mea șazănd pre scaunul lui Israil, însă de vor păzi fiii tăi căile lor, ca să meargă înaintea mea în ce chip ai mers tu înaintea mea’.

2 Împ. 7, 12, 16, ps. 131, 12.

26. Și acum, Doamne, Dumnezeu al lui Israil, adeverească-să dară cuvântul lui David, tătâni-mieu!

27. Căci de acum adevărat va lăcui Dumnezeu cu oamenii pre pământ? De vreame ce ceriul și ceriul ceriului nu vor fi destule ție, însă și casa aceasta carea am zidit numelui tău?

Isaia 66, 1; Ierem. 23, 24. Fapt. Ap. 7, 49.

28. Și să cauți pre ruga mea și pre omilița mea, Doamne, Dumnezeul lui Israil, să auzi bucuria și ruga carea robul tău să roagă înaintea ta astăzi cătră tine,

29. Ca să-ț fie ochii deșchiși la casa aceasta ziua și noaptea, la locul carele ai zis: ‘Va fi numele meu acolo’, ca să auzi ruga carea să roagă robul tău la locul acesta.

A 2 Leage 12, 11.

30. Și vei asculta rugăciunea robului tău și norodului tău, Israil, carele să vor ruga la locul acesta, și tu vei auzi la locul lăcuinții tale în ceriu și vei face și blând vei fi.

31. Oricâte va greși fieștecarele aproapelui său și de va lua preste el blestem ca să blasteme pre el, și va veni și va mărturisi înaintea jârtăvnicului tău, în casa aceasta,

32. Și tu vei asculta den ceriu și vei face și vei judeca pre norodul tău, Israil, ca să nelegiuiască cel fără de leage, să-i dai calea lui în capul lui și ca să îndireptezi dreptul, să-i dai lui după dreptatea lui.

A 2 Leage 25, 1.

33. Când va greși norodul tău, Israil, înaintea vrăjmașilor, căci vor greși ție, și să vor întoarce și să vor ispovedui numelui tău și să vor ruga și să vor umili în casa aceasta,

34. Și tu vei auzi den ceriu și blând vei fi păcatelor norodului tău, lui Israil, și-i vei întoarce pre ei la pământul carele ai dat părinților lor.

35. Când să va opri ceriul și nu se va face ploaie, căci vor greși ție, și să vor ruga la locul acesta și să vor mărturisi numelui tău și de la păcatele lor să vor întoarce, cându-i vei smeri pre dânșii,

2 Paral. 6, 26.

36. Și vei asculta den ceriu și blând vei fi păcatelor robului tău și norodului tău, Israil, căci le vei arăta lor calea cea bună ca să meargă întru ea și vei da ploaie pre pământul tău, carele ai dat norodului tău întru moștenire.

37. Foamete de să va face, moarte de să va face, când va fi arsură, omidii, pălitură de să va face și de-l va dosădi pre el vrăjmașul lui întru una den cetățile lui, toată tempinarea, toată durearea,

38. Toată ruga, toată omilința de să va face la fieștece om, în ce chip ar cunoaște fieștecă rana inemii lui și va întinde mânilor lui la casa aceasta,

39. Și tu vei asculta den ceriu, dentru gata sălașul tău, și blând vei fi și vei face și vei da la om după toate căile lui, în ce chip vei cunoaște inema lui, căci tu sângur știi inema tuturor fiilor oamenilor,

Psal. 138, 1, 2; Ierem. 17, 10.

40. Pentru ca să să teamă de tine toate zilele carele ei trăiescu pre pământul carele ai dat părinților noștri.

41. Și la cel striin, carele nu iaste den norodul tău acesta, Israil, și va veni den pământ de departe pentru numele tău,

2 Paral. 6, 32.

42. Căci vor auzi numele tău cel mare și mâna ta cea tare și brațul tău cel înalt și vor veni și să vor ruga la locul acesta,

43. Și tu vei asculta den ceriu, dintru gata lăcașul tău, și vei face după toate câte te va ruga cel striin, pentru ca să cunoască toate noroadele pământului numele tău și să să teamă de tine ca și norodul tău, Israil, și vor cunoaște că numele tău s'au numit preste casa aceasta carea am zidit.

44. Când va ieși norodul tău la războiu spre vrăjmașii lui, în calea care-i vei întoarce pre ei, și să vor ruga întru numele Domnului, calea cetății întru carea ai ales întru ea și casii care am zidit numelui tău,

45. Și tu vei asculta den ceriu ruga lor și omilința lor și vei face îndireptarea lor.

46. Căci vor greși ție, că nu iaste om carele nu va greși, și vei aduce preste ei și-i vei da pre ei înaintea vrăjmașilor și-i vor robi pre ei cei ce robescu, la pământ departe au aproape,

Paremii 20, 9; 2 Paral. 6, 36. 1 Ioan. 1, 8, 10; Ecles. 7, 21.

47. Și vor întoarce inimile lor în pământul unde s'au mutat acolo, și să vor întoarce și să vor ruga ție în pământul premenirii lor, zicând: 'Greșit-am, nelegiuit-am, strâmbătate am făcut',

48. Și să vor întoarce cătră tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, în pământul vrăjmașilor lor unde i-ai mutat pre dânșii, și să vor ruga cătră tine, calea pământului lor carele ai dat părinților lor și cetății carii ai ales și casii carii am zidit numelui tău,

49. Și vei asculta den ceriu, den gata lăcașul tău, rugăciunea lor și omilița lor și vei face îndireptarea lor,

50. Și blând vei fi strâmbătăților lor căroră au greșit ție și după toate defăimăturile lor carele au defăimat ție și vei da pre ei întru îndurări înainte a celor ce i-au robbit pre dânșii și să vor milosârdi spre ei,

51. Căce norodul tău și moștenire-ți sânt, pre carii i-ai scosu den pământul Eghipetului, den mijlocul topitoriului de hier.

A 2 Leage 4, 20.

52. Și fie ochii tăi și urechile tale deschise la ruga robului tău și la ruga norodului tău, lui Israil, ca să ascuți pre ei întru toate carele se-ar ruga ție!

53. Căce tu ai osebit pre ei ție întru moștenire, dentru toate noroadele pământului, în ce chip ai grăit cu mâna robului tău, lui Moisi, când ai scos tu pre părinții noștri den pământul Eghipetului, Doamne, Doamne!“

Preoția 20, 26.

54. Atunce au grăit Solomon pentru casă, după ce au săvârșit a zidi pre ea: „Pre soarele l-au arătat în ceriu Domnul, zise a lăcui în negură: ‘Zideaște casa mea’, –casă cuvioasă ție a lăcui pre înnoire“. Nu, iată, aceasta e scrisă în Cartea Cântării?

55. Și fu după ce săvârși Solomon rugându-se cătră Domnul toată ruga și omilița aceasta, și să sculă de la fața jârtăvnicului Domnului, fiindu îngenuchiat pre genunchile lui, și mâinile lui întinse la ceriu,

Ieș. 19, 5; A 2 Leage 4, 20 și 9, 26, 29.

56. Și stătu și blagoslovi toată adunarea lui Israil cu glas mare, zicând:

2 Paral. 16, 2.

57. „Blagoslovit Domnul, astăzi, carele au dat odihnă norodului său, lui Israil, după toate câte au grăit! Nu se împăreche un cuvânt întru toate cuvintele lui ceale bune, carele au grăit cu mâna lui Moisi, robului lui.

58. Fie Domnul Dumnezeu nostru împreună cu noi, în ce chip era cu părinții noștri; și ca să nu ne lase pre noi, nice să să întoarcă de cătră noi,

59. Ce să pleace inimile noastre cătră el, ca să meargem întru toate căile lui și să păzim toate învățăturile lui și poruncile lui și direptățile lui carele au poruncit părinților noștri.

60. Și să fie cuvintele acestea carele m'am rugat înaintea Domnului Dumnezeu nostru astăzi, apropiindu-ne către Domnul Dumnezeu nostru ziua și noaptea, ca să facă dreptatea robului tău și dreptatea norodului tău, lui Israil, cuvântul ziii în ziua lui,

61. Pentru ca să cunoască toate noroadale pământului că Domnul Dumnezeu acesta e Dumnezeu și nu iaste încă!

A 2 Leage 6, 4; Ioan 17, 3; 1 Cor. 8, 4, 6; Isaia 44, 8.

62. Și fie inimile noastre deplin către Domnul Dumnezeu nostru, curat să meargem întru poruncile lui și a păzi poruncile lui ca în ziua aceasta“.

63. Și împăratul și toți fiii lui Israil au jârtvuit jârtvă înaintea Domnului.

2 Paral. 35, 7.

64. Și au junghiat împăratul Solomon jârtvele împăcăciunilor, carele au jârtvuit Domnului, 22000 de boi și 120000 de oi, și înnoi Casa Domnului împăratul și toți fiii lui Israil.

2 Paral. 7, 5.

65. În ziua aceea sfinți împăratul mijlocul curții cei despre fața Casii Domnului, căce au făcut acolo arderea-de-tot și jârtvele și seurile împăcăciunilor, căce jârtăvnicul cel de aramă, cel denaintea Domnului, mic era, de nu putea arderea-de-tot și darul și jârtvele împăcăciunilor.

66. Și făcu Solomon praznecul în ziua aceea și tot Israilul cu el; adunare mare, de la calea Ithimului până la râul Eghipetului, înaintea Domnului Dumnezeu nostru, șapte zile și șapte zile –14 zile.

67. Și în ziua a opta au slobozit norodul și binecuvântară pre împăratul și mearseră fieșcarele la lăcașurile lui, veaseli și buni la inimă spre bunătățile carele au făcut Domnul lui David, robului său, și lui Israil, norodului său.

2 Paral. 7, 10.

CAP 9

Dumnezeu se ivește lui Solomon al doilea rând.

1. Și fu dăca săvârși Solomon zidind Casa Domnului și casa împăratului și toată lucrarea lui Solomon câte au vrut să facă,

2. Și să ivi Domnul lui Solomon al doilea rând, în ce chip s'au ivit în Gavaon,

2 Paral. 7, 12.

3. Și-i zise lui: „Auzit-am glasul rugii tale și omilinței tale carii te-ai rugat înaintea mea; făcut-am ție după toată ruga ta și am sfințit casa aceasta carea ai zidit ca să pui numele meu acolo în veac, și vor fi ochii mei acolo și inima mea toate zilele.

A 2 Leage 12, 11, 2, 4; 6, 12.

4. Și tu, de vei merge înaintea mea în ce chip au mers David, tată-tău, cu curăția inimii și cu dreptate, ca să faci după toate carele am poruncit lui, și poruncile mele și învățăturile mele vei păzi,

5. Și voiui rădica scaunul împărăției tale preste Israil în veac, în ce chip am grăit lui David, tătâne-tău, zicând: ‘Nu ți se va rădica ție om povățind întru Israil!’

2 Împ. 7, 12, 16, ps. 131, 12.

6. Iară de vă veți întoarce, întorcându-vă voi și fiii voștri de la mine, și nu veți cruța poruncele mele și învățăturile mele carele au dat Moisi înaintea voastră și veți merge și veți sluji la dumnezăi streini și vă veți închina lor,

Ps. 88, 30.

7. Și voiui rădica pre Israil după pământul carele au dat lor, și casa aceasta carea am sfințit cu numele meu voiui lepăda de cătră fața mea și va fi Israil întru stingere și întru graiu la toate limbile.

Ierem. 7, 15.

8. Și casa aceasta va fi, cea înaltă, tot cela ce va trece pren ea se va minuna și va șuiera și vor grăi: ‘Pentru ce au făcut Domnul așa pământului acestuia și casii aceștia?’

A 2 Leage 29, 24; Ierem. 22, 8.

9. Și vor zice: ‘Pentru căci au părăsit pre Domnul Dumnezăul lor, carele au scos pre părinții lor den pământul Eghiptului, den casa robiei, și s’au sprijenit de dumnăzăi streini și s’au închinat lor și au slujit lor –pentru aceaea au adus Domnul preste ei tot răul acesta’“.

10. Și fu după 20 de ani în carii au zidit Solomon ceale doao case, Casa Domnului și casa împăratului,

3 Împ. 7, 1.

11. Hiram în pământul Tirului ajutoriia lui Solomon cu leamne de chiebru și cu leamne de pin și cu aur și întru toată voia lui; atuncea au dat împăratul Solomon lui Hiram împăratul 20 de cetăți la pământul Galileii.

12. Și ieși Hiram de la Tiros și mearse la Galilea, ca să vază cetățile carele au dat lui Solomon, și nu i-au plăcut lui și zise:

13. „Ce-s cetățile acestea carele mi'ai dat mie, o, frate?“ Și le numi pre eale Hotar, până în ziua de astăzi.

Is. Navi 19, 27.

14. Și aduse Hiram lui Solomon 120 de talanți de aur.

15. Și aceasta e lucrarea împărțealii căriia au adus împăratul Solomon ca să zidească Casa Domnului și casa împăratului și zidul Ierusalimului și marginea, ca să grădească îngrădirea cetății lui David și pre Asor și pre Magghiedo și pre Gazer.

Is. Navi 17, 11.

16. Farao, împăratul Eghipetului, s'au suit și au luat pre Gazer și'u ars pre ea cu foc și pre hananeul ce lăcuia în cetate l-au omorât; și au dat pre ea Farao trimiteri featei lui, muierii lui Solomon.

Is. Navi 16, 10. Jud. 1, 29.

17. Și Solomon au zidit Gazerul și pre Vethoron cea mai de jos

Is. Navi 10, 10.

18. Și pre Valaath și pre Thamor în pustiiu

Is. Navi 19, 44.

19. Și toate cetățile ceale tari carele era lui Solomon și toate cetățile carălor și toate cetățile călăreților și lucrarea lui Solomon carea au lucrat, zidi în Ierusalim și la Livan și întru tot pământul domniii lui.

20. Tot cel rămas norod de la heteul și de la amoreul și de la ferezeu și de la hananeu și de la eveu și de la evuseu și de la ghiergheseul, celora ce nu era den fiii lui Israil,

21. Feciorii lor cei rămaș în pământ după dâșii, pre carii nu putea fiii lui Israil ca să-i surpe pre ei, și-i aduse pre ei Solomon în dajde, până în ziua de astăzi.

22. Și den fiii lui Israil n'au dat Solomon la lucru, căci aceștea era oamenii cei războinici și slugi lui și boiari și domni lui și boiari carălor lui și călăreți lui.

1 Paral. 22, 2; Preoția 25, 39.

23. Și era boiarii ceia ce știa preste lucrurile lui Solomon 550, domnind întru norodul carele făcea lucrul.

24. Iară fata lui Faraon s'au suit de la cetatea lui David la casa ei carea au zidit ei; atuncea au zidit Mello.

1 Paral. 8, 11.

25. Și au adus Solomon întreit preste an arderi-de-tot și împăcăciune preste jârtăvnicul carele au zidit Domnului și au tămâiat preste el, carele

iaste înaintea Domnului; și au săvârșit casa.

26. Și au făcut împăratul Solomon corabie lucrurilor lui Gaver, ce iaste lipită de Elath, la marginea mării cei de apoi, în pământul Edomului.

27. Și au trimis Hiram în corabie, den slugile lui, oameni corăbiari, a umbla știind pre mare, cu slugile lui Solomon.

28. Și au venit la Sofira și au luat de acolo 420 de talanzi de aur și au adus împăratului Solomon.

CAP 10

Împărăteasa Sava vine la Solomon.

1. Și împărăteasa Sava au auzit numele lui Solomon și numele Domnului și veni să-l ispitească pre el cu cuvinte întunecate.

2 Paral. 9, 1; Matei 12, 42.

2. Și veni la Ierusalim cu puteare grea foarte și cămile rădicând dulceturi și aur mult foarte și piatră cinstită, și întră cătră Solomon și-i grăi lui toate câte era în inema ei.

Luca 11, 31.

3. Și-i spuse ei Solomon toate cuvintele ei, nu era cuvânt ferit de cătră împăratul, carele nu l-au spus ei.

4. Și văzu împărăteasa Sava toată înțelepciunea lui Solomon și casa carea au zidit și mâncările lui Solomon

5. Și șădearea slugilor lui și dvoreala slugilor lui și îmbrăcămintea lui și păharnecii lui și arderea lui cea de tot carea aducea în Casa Domnului, și-ș ieși den minte.

6. Și zise cătră Solomon împăratul: „Adevărat e cuvântul carele am auzit în pământul mieu pentru cuvântul tău și pentru înțelepciunea ta!

7. Și n'am crezut celora ce-m grăia mie, până unde am venit; văzut-au ochii miei și, iată, nu iaste nici jumătate precum mi'au povestit mie; adaos-ai înțelepciune și bune cătră eale preste tot auzul carele am auzit în pământul mieu.

8. Fericite muierile tale, fericite slugile tale aceastea carii dvorescu înaintea ta pururea, cei ce aud toată înțelepciunea ta! Fie Domnul Dumnezeuul tău blagoslovit, carele au vrut întru tine ca să dea pre tine pre scaunul lui Israil!

9. Pentru căci iubeaște Domnul Dumnezeu pre Israil să-l întărească în veaci, și te-au pus pre tine împărat preste ei, ca să faci judecată cu dreptate și întru judecățile lor“.

10. Și au dat lui Solomon 120 de talanzi de aur și îndulceturi multe foarte și piatră cinstită. N’au fost venit după îndulceturile acealea încă în mulțime, carele au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.

11. Și corabia lui Hiram, carea rădica aurul de la Sofir, au adus leamne necioplite foarte multe și piatră cinstită.

2 Paral. 9, 10.

12. Și au făcut împăratul leamnele ceale necioplite propteale Casii Domnului și casii împăratului și copuze și alăute cântăreților. N’au fost venit leamne ca acealea necioplite pre pământ, nici s’au ivit undeva, până în ziua aceasta.

13. Și împăratul Solomon au dat împărăteasii Savei toate câte au vrut și câte au cerșut, afară den toate câte au fost dat ei pren mâna împăratului Solomon.

14. Și să întoarse și veni la locul ei ea și toate slugile ei.

15. Și era cumpănitura aurului ce au venit lui Solomon într’un an 666 talanzi de aur,

16. Afară den birul celor supuș și al neguțătorilor ce să înnegoțatoriia și al tuturor împăraților decindea și al domnilor pământului.

17. Și au făcut împăratul Solomon 300 de sulite de aur bătute, 300 de auri încăpuse la o suliță,

3 Împ. 14, 26; 2 Paral. 9, 15.

18. Și 300 de platoșe bătute de aur, trei taleri de aur era pre o platoșe; și au dat pre eale împăratul la casa cea de lemn den Livan.

2 Paral. 9, 16.

19. Și făcu împăratul scaun de elifand mare și l-au ferecat pre el cu aur lămurit.

20. Șase stepene scaunului și săpături de viței la scaun dendărătul lui și mâini de o parte și de alta pre scaunul șăderii și doi lei stând lângă mâini

21. Și 12 lei stând acolo, preste ceale 6 stepene, de o parte și de alta. Și nu s’au făcut așa la toată împărăția.

22. Și toate unealtele cealea ce s’au făcut de împăratul Solomon, de aur; și scăldători de aur și toate vasele Casii Domnului den Livan, cu aur încheiate, nu era argint, căci nu era băgat în samă în zilele lui Solomon.

23. Căci corabie de Tharsis era la împăratul Solomon pre mare, cu fiii lui Hiram, una pe 3 ani venia împăratului corabie de la Tharsis, de aur și de argint, și de dinți de elifand, și de maimuțe, și de pietri cioplite și necioplite.

24. Și să mări Solomon mai mult decât toți împărații pământului, cu avuție și cu înțelepciune.

25. Și toți împărații pământului cerca fața lui Solomon, ca să auză înțelepciunea lui care au dat Domnul în inima lui,

26. Și ei aducea fiecarele darurile lui, fiecare vase de aur și de argint și îmbrăcăminte, zmirnă aleasă și îndulcitori și cai și mușcoi, den an în an.

2 Paral. 1, 14.

27. Și adună Solomon cară și călăreți și era la Solomon 40000 de iape la cară și 2000 de călăreți și le-au pus pre eale în cetățile carălor și, cu împăratul, în Ierusalim.

28. Și au dat împăratul aurul și argintul în Ierusalim, ca pietrile; și chedrii, ca dudeaile au dat, ceale de la șăsu, întru mulțime.

2 Paral. 1, 16.

29. Și ieșirea călăreților lui Solomon, den Eghipet și de la Thecue; neguțătorii împăratului lua den Thecue cu schimbare.

30. Și să suia ieșirea de la Eghipet: carul pentru 100 de arginți și calul pentru 150 de arginți. Și așa la toți împărații Hettemului și la împărații Siriei pre mare ieșia.

2 Paral. 1, 17.

CAP 11

Moartea lui Solomon.

1. Și împăratul Solomon era iubitoriu de muieri și luo muieri streine, și pre fata lui Farao, moaviteance, amaniteance, siriance și idomeance și sidoneance și hetteance și amoreance,

A 2 Leage 17, 17; Sirah 47, 21.

2. Dentre limbile care au oprit Domnul pre fiii lui Israil: „Ca să nu intrați la eale și ei să nu între la voi, pentru ca să nu abată sufletele voastre denapoia bozilor lor“, la ei s’au lipit Solomon a îndrăgi.

Ieș. 34, 16; A 2 Leage 7, 3.

3. Și era la dânsul muieri stăpâne 700, și țiitoare 300; și au plecat lui muierile inima lui.

4. Și fu la vremea bătrânețelor lui Solomon, muierile lui au abătut inima lui denapoia altor dumnezei; și nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezeu al lui ca inima lui David, tatul lui.

5. Și mearse Solomon denapoia Astartei, urâciunea sidoneanilor, și denapoia împăratului lor, idolului fiilor lui Amon.

Jud. 2, 13.

6. Și făcu Solomon răul înaintea Domnului și n'au mers denapoia Domnului ca David, tatul lui.

7. Atuncea au zidit Solomon înalt lui Hamos, idolul lui Moav, în muntele cel despre fața Ierusalimului, și împăratului lor, chipului fiilor lui Amon, și Astartii, urâciunii sidoneanilor.

Jud. 11, 7.

8. Și așa au făcut la toate muierile lui ceale streine carele tămâia și jârtvuia bozilor lor.

9. Și să urgisi Domnul pre Solomon căci s'au abătut inima lui de la Domnul Dumnezeu al lui Israil, celuia ce s'au arătat lui de 2 ori

3 Împ. 3, 5.

10. Și au poruncit lui de 2 ori pentru cuvântul acesta într-un tot, ca să nu meargă denapoia altor dumnezei și să păzască și să facă ceale ce au poruncit lui Domnul Dumnezeu.

3 Împ. 6, 12.

11. Și zise Domnul către Solomon: „Pentru căci s'au făcut acestea cu tine și n'ai păzit învățăturile mele și poruncile mele carele am poruncit ție, rumpând voi rumpe împărăția ta din mână ta și o voi da pre ea robului tău.

3 Împ. 12, 16.

12. Însă în zilele tale nu voi face acestea, pentru David, tatul tău. Din mână fiiului tău voi lua pre ea. Însă toată împărăția nu voi lua:

13. Un buzdugan voi da fiiului tău pentru David, tată-tău, și pentru Ierusalim, cetatea carea am ales“.

4 Împ. 17, 18.

14. Și rădică Domnul vrăjmași lui Solomon pre Ader Idumeul, din seminția împărăției în Idumea.

15. Și fu când surpă David pre Edom, când mearse Ioav, voivodul oștii, ca să îngroape stârvurile, și au tăiat toată partea bărbătească în Idumea.

2 Împ. 8, 14.

16. Căci șase luni șădea acolo Ioav și tot Israilul, în Idumea, până unde au pierdut tot bărbatul den Idumea.

17. Și fugi Ader, el și toți oamenii idumeii den slugile tătâne-său împreună cu el, și intrară în Eghipet; și Ader, copilaș mic.

18. Și să sculară oameni den cetatea Madiamului și veniră la Faran și luară oameni împreună cu ei; și veni cătră Farao, împăratul Eghipetului, și întră Ader cătră Farao și-i deade lui casă, și pâini rându lui, și pământ au dat lui.

19. Și află Ader har înaintea lui Farao foarte și-i deade lui muiare pre sora muierii lui, sora Thecheminii cea mai mare.

20. Și-i născu lui sora Thecheminei, lui Ader, pre Ganivathi, feciorul ei, și-l crescă pre el Thechemina în mijlocul fiilor lui Farao; și era Ganivath în casa lui Farao în mijlocul fiilor lui Farao.

21. Și Ader auzi în Eghipet că au murit David cu părinții lui și cum că au murit Ioav, boiarenul oștii, și zise Ader cătră Farao: „Trimite-mă și mă voiu întoarce la pământul meu“.

22. Și-i zise Farao lui Ader: „Cu ce tu mai puțin ești cu mine? Și, iată, tu cerci a merge la pământul tău“. Și-i zise lui Ader: „Nice într'un chip, că trimițând mă vei trimite!“

23. Și rădică Domnul lui Solomon vrăjmaș pre Razron, fiiul lui Elideche, pre Varameth și pre Adadezer, împăratul Suvei, domnul lui.

2 Împ. 8, 3 și 10, 18.

24. Și să adunară la el oameni și era căpetenie celor împotrivnici și au luat înainte pre Damasec și au șăzut întru ea și au împărățit în Damasec.

25. Și era vrăjmași lui Israil toate zilele lui Solomon –acesta e răul carele au făcut Ader– și să îngreue preste Israil și împărăți în pământul Edomului.

26. Și Ierovoam, feciorul lui Navat, al lui Efrathi den Sarira, fiiul al unii fămei văduve, rob lui Solomon; și acesta e lucrul carele au făcut, cum au rădicat mânil preste împăratul Solomon:

2 Paral. 13, 6.

27. Și împăratul Solomon au zidit marginea și au închis îngrădirea cetății lui David, tătâne-său;

28. Și omul Ierovoam, vartos la puteare. Și văzu Solomon copilașul că e om de treabă și-l puse pre el preste greutățile casii lui Iosif.

29. Și fu în vremea aceea, și Ierovoam ieși den Ierusalim și-l află pre el Ahia Siloniteanul, prorocul, în cale și-l abātu pre el den cale. Și Ahia, îmbrăcat cu haină noao. Și amândoi, singuri în câmp.

2 Paral. 10, 15.

30. Și să apucă Ahia de haina lui cea noao ce era preste el și o rupse pre ea în 12 rupturi.

1 Împ. 15, 27.

31. Și zise lui Ierovoam: „Ia ție 10 rupturi, căci acestea zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Iată, Eu rump împărăția den mâna lui Solomon și-ț voi da ție 10 buzdugane.

3 Împ. 14, 8; 1 Împ. 15, 28.

32. Și 2 buzdugane vor fi lui pentru robul meu, David, și pentru Ierusalim, cetatea carea am ales întru ea dentru toate fealiurile lui Israil,

33. Pentru căci m’au lăsat pre mine și au făcut Astartei, urâciunii sidoneanilor, și lui Hamos și chipurilor lui Moav și la împăratul lor, supărarea fiilor lui Ammon, și n’au mersu în căile mele ca să facă ce e drept înaintea mea și poruncile mele și dreptățile mele, ca David, tatul lui.

34. Și nu voi lua împărăția toată den mâna lui, pentru căce sprijinind voi sprijini lui toate zilele vieții lui, pentru David, robul meu, carele am ales pre el, carele au cruțat poruncile mele și dreptățile mele.

35. Și voi lua împărăția den mâna fiiului său și voi da ție ceale 10 buzdugane.

36. Iară fiiului lui voi da ceale 2 buzdugane, pentru ca să fie scaun robului meu, lui David, toate zilele, înaintea mea, în Ierusalim, cetatea pre carea am ales mie ca să-m poi numele meu acolo.

2 Paral. 21, 7.

37. Și pre tine voi lua și vei împărăți întru carele pohtește sufletul tău și tu vei fi împărat preste Israil.

38. Și va fi –de vei păzi toate câte poruncesc ție și vei merge întru căile mele și vei face ce e bine înaintea mea, ca să păzești poruncile mele și învățăturile mele, în ce chip au făcut David, robul meu– și voi fi împreună cu tine și voi zidi ție casă credincioasă, în ce chip am zidit lui David, și voi da ție pre Israil.

39. Și voi chinui seminția lui David pentru acestea, însă nu toate zilele”.

2 Paral. 10, 15.

40. Și au cercat Solomon să omoară pre Ierovoam, și să sculă și fugi la Eghipt, cătră Susachim, împăratul Eghiptului; și era la Eghipt până unde au murit Solomon.

3 Împ. 12, 2.

41. Și rămășițele cuvintelor lui Solomon și toate câte au făcut și toată înțelepciunea lui nu, iată, acestea s'au scris în Cartea cuvintelor lui Solomon?

2 Paral. 9, 29.

42. Și zilele carele au împărățit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul, 40 de ani.

2 Paral. 9, 30.

43. Și adormi Solomon cu părinții lui și-l îngropară pre el în cetatea lui David, tatului lui, și împărăți Rovoam, fiul lui, în locul lui.

1 Paral. 3, 10.

CAP 12

Dezbinarea împărăției.

1. Și mearse împăratul Rovoam la Sichima, căce la Sichima venia tot Israilul ca să-l împărățească pre el.

2 Paral. 10, 1.

2. Și fu daca auzi Ierovoam, feciorul lui Navat, și el încă fiind în Eghipet, după ce fugise de fața împăratului Solomon și șădea în Eghipet,

3 Împ. 11, 40.

3. Și au trimis și l-au chemat pre el, și veni Ierovoam și tot norodul lui Israil și grăi norodul către împăratul Rovoam, zicând:

4. „Tată-tău au îngreuiat jugul nostru, și tu acum iușurează den lucrul tătâne-tău cel nesilnic și den lanțul lui cel greu, carele au dat preste noi, și-ț vom sluji ție“.

2 Paral. 10, 4.

5. Și zise către ei: „Păsați până în 3 zile și vă întoarceți către mine!“

6. Și să dusără. Și spuse împăratul Rovoam celor mai bătrâni, carii era dvorind înaintea lui Solomon, tatului lui, până trăia, zicând: „Cum voi sfătuiți și voi răspunde norodului acestuia cuvânt?“

7. Și grăiră către el, zicând: „De vei fi în ziua aceasta rob norodului acestuia și vei sluji lor și vei grăi către ei cuvinte bune, vor fi ție robi toate zilele“.

8. Și lăsă sfatul celor mai bătrâni carii au sfătuit lui și să sfătui cu copiii ceia ce crescuse cu el, ceia ce dvoriria înaintea feații lui, și zise lor:

9. „Ce voi sfătuiți și ce voi răspunde norodului acestuia, celor ce au grăit către mine, zicând: ‘Ușurează den jugul carele au dat tată-tău preste noi!’?”

10. Și grăiră către el copiii ceia ce s’au crescut cu el și ziseră lui: „Aceasta vei grăi norodului acestuia, celor ce au grăit către tine, zicând: ‘Tată-tău au îngreuiat jugul nostru, și tu acum ușurează de asupra noastră!’, acestea vei grăi către ei: ‘Micșurarea mea mai groasă iaste decât mijlocul tătâne-mieu.

11. Și acum, tată-mieu au încărcat pre voi cu jug greu, și eu voi adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v’au certat pre voi cu bice, iară eu vă voi certa pre voi cu scorpii!’”

12. Și mearse Ierovoam și tot norodul către împăratul Rovoam în ziua a treia, în ce chip au grăit lor împăratul lui Israil, zicând: „Întoarceți-vă către mine în ziua a treia!”

2 Paral. 10, 12.

13. Și răspunse împăratul către norod nesilniceaște și lăsa împăratul Rovoam sfatul celor mai bătrâni carele au sfătuit lui

14. Și au grăit către dânșii după sfatul copiilor, zicând: „Tată-mieu au îngreuiat jugul vostru, și eu voi adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v’au certat pre voi cu bice, iară eu voi certa pre voi cu scorpii!”

15. Și n’au auzit împăratul norodul, căci era îndărătnicia de la Domnul, ca să întărească cuvântul lui carele au grăit cu mâna lui Ahia Siloniteanul pentru Ierovoam, feciorul lui Navat.

Is. Navi 11, 20.

16. Și văzu tot Israilul că n’au ascultat împăratul glasul lor și răspunse norodul împăratului, zicând: „Ce iaste noao parte întru David? Și nu iaste noao moștenire întru fiiul lui Iesei! Aleargă, Israile, la lăcașurile tale! Acum paște-ți casa ta, Davide!” Și să duse Israil la lăcașurile lui.

2 Împ. 20, 1; 11, 11.

17. Și fiii lui Israil, ceia ce lăcuia în cetățile Iudei, au împărățit preste ei pre Rovoam.

18. Și au trimis împăratul pre Adoniram, pre cel preste bir, și-l uciseră pre el cu pietri tot Israilul și muri. Și împăratul Rovoam apucă a să sui în car, a fugi în Ierusalim.

3 Împ. 4, 6; 5, 14.

19. Și defăimă Israil la casa lui David până în ziua aceasta.

2 Paral. 10, 19.

20. Și fu deaca auzi tot Israilul cum s’au învârtejit Ierovoam de la Eghipet, și trimisără și chemară pre el la adunare, și-l împărățiră pre el preste Israil; și nu era denapoia casii lui David, afară den neamul Iudei și al lui Veniamin singuri.

21. Și Rovoam întră în Ierusalim și adună toată adunarea Iudei și neamul lui Veniamin, 120 de voinici făcând războiu, ca să dea războiu cătră casa lui Israil, să întoarcă împărăția lui Rovoam, fiiul lui Solomon.

22. Și să făcu cuvântul Domnului cătră Samea, omul lui Dumnezeu, zicând:

3 Împ. 13, 1; 2 Paral. 11, 2.

23. „Zi lui Rovoam, feciorul lui Solomon, împăratului Iudei, și cătră toată casa Iudei și a lui Veniamin și la rămășița norodului, zicând:

24. ‘Aceasta zice Domnul: ‘Nu vă veț sui, nici veț da războiu cu frații voștri, fiii lui Israil; întoarcă-să fieștecarele la casa lui, căci de la mine s’au făcut cuvântul acesta!’“ Și au ascultat cuvântul Domnului și au potolit a mai merge, după cuvântul Domnului.

25. Și zidi Ierovoam pre Sichima, cea den muntele Efraimului, și lăcuia întru ea. Și ieși de acolo și zidi pre Fanuil.

26. Și zise Ierovoam în inima lui: „Iată, acum se va întoarce împărăția la casa lui David!

27. De se va sui norodul acesta ca să aducă jârtvă în Casa Domnului, în Ierusalim, și se va întoarce inima norodului cătră Domnul și cătră domnul lor, Rovoam, împăratul Iudei, și mă vor omorî pre mine!“

28. Și să sfătui împăratul și făcu 2 junce de aur și zise cătră norod: „Destul vă e voao a vă sui la Ierusalim! Iată dumnezeii tăi, Israile, ceia ce te-au scos pre tine den pământul Eghipetului!“

Tovit 1, 5; 4 Împ. 10, 31, 17, 16.

29. Și au pus pre una în Vethil și pre una au pus în Dan.

30. Și să făcu cuvântul acesta întru păcat. Și mergea norodul denapoia uniia până la Dan și lăsară Casa Domnului.

31. Și au făcut case pre înălțime și au făcut preoți o parte oarece den norod, carii nu era den fiii lui Levi.

2 Paral. 13, 9; 11, 14.

32. Și făcu Ierovoam praznec în luna a opta, în 15 zile ale lunii, după praznecul ce era în pământul Iudii, și să sui pre jârtăvnicul carele au făcut în Vithil, ca să facă jârtvă juncelor cărora au făcut. Și au pus aproape în Vithel pre preoții celor nalte care au făcut.

4 Împ. 17, 32 și 23, 15.

33. Și să sui preste jârtăvnicul carele au făcut, în 15 zile, în luna a opta, la praznecul carele au urzit de la inema lui și au făcut praznec fiilor lui Israil și s'au suit pre jârtăvnic ca să jârtvuiască.

CAP 13

Ierovoam pedepsit.

1. Și iată, omul lui Dumnezeu au venit de la Iuda, cuvântul Domnului, la Vethil; și Ierovoam sta pre jârtăvnecul lui ca să jârtvuiască.

3 Împ. 12, 22.

2. Și chemă preste jârtăvnic cu cuvântul Domnului și zise: „Jârtăvnic, jârtăvnic, aceastea zice Domnul: ‘Iată, fiiu să naște casii lui David, Iosia iaste numele lui; și va jârtvui preste tine pre preoții cei ce jârtvuiesc preste tine și oase de oameni va arde preste tine’“.

4 Împ. 23, 15, 16; 2 Paral. 34, 3.

3. Și au dat în ziua aceeaa sămn, zicând: „Acesta e cuvântul carele au grăit Domnul, zicând: ‘Iată, jârtăvnicul să sparge și să va vărsa grăsimea ceaea ce iaste preste el!’“

4. Și fu deaca auzi împăratul Ierovoam cuvântul omului lui Dumnezeu, celuia ce au chemat pre jârtăvnicul den Vethil, și întinse mâna lui împăratul pre jârtăvnic, zicând: „Prindeți-l pre el!“ Și iată, secă mâna lui carea au întins pre el și n'au putut ca să o întoarcă pre ea cătră el.

5. Și jârtăvnicul s'au spart și s'au vărsat grăsimea după jârtăvnic, după sămnul carele au dat omul lui Dumnezeu cu cuvântul Domnului.

6. Și zise împăratul Ierovoam omului lui Dumnezeu: „Roagă-te dară feații Domnului Dumnezeului tău și să întoarcă mâna mea cătră mine“. Și să rugă omul lui Dumnezeu feații Domnului și să întoarse mâna împăratului cătră el și să făcu ca și mai nainte.

Fapt. Ap. 8, 24.

7. Și grăi împăratul cătră omul lui Dumnezeu: „Întră cu mine în casă și prânzeaste, și-ț voi da ție dare!“.

8. Și zise omul lui Dumnezeu cătră împăratul: „De-m vei da jumătate den casa ta, nu voi intra cu tine, nici voi mânca pâine, nici voi bea apă în locul acesta,

Num. 22, 18.

9. Căci așa Domnul mi'au poruncit mie cu cuvântul, zicând: 'Să nu mânânci pâine și să nu beai apă și să nu te întorci în calea carea ai mers întru ea!'"

10. Și să duse într'altă cale și nu să întoarse în calea carea au venit întru ea la Vethil.

11. Și un proroc bătrân lăcuia în Vethil, și vin feciorii lui și-i povestesc lui toate faptele câte au făcut omul lui Dumnezeu în ziua aceea în Vethil și cuvintele carele au grăit împăratului; și să întoarse fața tatului lor.

12. Și grăi către ei tatul lor, zicând: „Pre ce cale au mers?” Și-i arătară lui fiii lui calea întru carea au mers omul lui Dumnezeu, carele au ieșit den pământul Iudei.

13. Și zise fiilor lui: „Înșălați-m măgărița!” Și-i înșălară lui măgărița și încălecă preste ea.

14. Și mearse denapoia omului lui Dumnezeu și-l află pre el șazând supt un stejar, și-i zise lui: „Au tu ești omul lui Dumnezeu, cel ce ai ieșit de la Iuda?” Și zise: „Eu!”

15. Și-i zise lui: „Vino cu mine și mânâncă pâine!”

16. Și zise către el: „Nu voiu putea să mă întorc cu tine, nice voiu mânca pâine, nice voiu bea apă în locul acesta,

17. Căce așa mi s'au poruncit cu cuvântul Domnului, zicând: 'Să nu mânânci pâine acolo și să nu beai apă acolo și să nu te întorci în calea carea ai mersu întru ea!'"

18. Și zise către el: „Și eu proroc sânt, ca și tine, și îngerul au grăit către mine cu cuvântul Domnului, zicând: 'Întoarce-l pre dânsul către tine, la casa ta, și să mânânce pâine și să bea apă!'" Și minți lui.

19. Și-l întoarse pre el și mâncă pâine și bău apă în casa lui.

20. Și fu el șazând la masă și să făcea cu cuvântul Domnului către prorocul cela ce l-au întors pre el.

21. Și zise către omul lui Dumnezău, cela ce veniia de la Iuda, zicând: „Aceasta zice Domnul: 'Pentru căce ai amărât cuvântul Domnului și n'ai cruțat porunca carea au poruncit ție Domnul Dumnezăul tău

22. Și te-ai întors și ai mâncat pâine și ai băut apă în locul acesta carele au grăit către tine, zicând: 'Să nu mânânci pâine, nice să beai apă!', nu va întra trupul tău în groapa părinților tăi!'"

23. Și fu după ce mâncă el pâine și bău apă, și-i înșălă lui măgariul prorocului și să întoarse.

24. Și să duse și-l află pre el un leu în cale și-l omorî pre el, și era trupul lui lepădat în drum, și măgariul sta lângă el și leul sta lângă trup.

3 Împ. 20, 36. 4 Împ. 17, 25.

25. Și iată, oameni pre aproape mergând și văzură mortăciunea aruncată în cale și leul sta lipit de mortăciune. Și intrară și grăiră în cetate, unde prorocul cel bătrân lăcuia întru ea.

26. Și auzi cela ce l-au întors pre el den cale și zise: „Omul lui Dumnezeu acesta iaste, carele au amărât cuvântul Domnului, și l-au dat pre el Domnul leului și l-au zdrobit pre el și l-au omorât pre dânsul, după cuvântul Domnului, carele au grăit lui“.

27. Și grăi cătră fiii lui, zicând: „Înșălați-mi măgariul!“

28. Și înșălară. Și mearse și află trupul lui lepădat în cale, și măgariul și leul sta lângă trup; și n’au mâncat leul trupul omului lui Dumnezeu și n’au zdrobit pre măgariu.

29. Și rădică prorocul trupul omului lui Dumnezeu și-l puse pre el pre măgariu și-l întoarse pre el prorocul; și veni la cetate ca să-l îngroape pre el.

30. Și puse trupul lui în groapa lui și-l plânsără pre el: „Vai, frate!“

31. Și fu după ce l-au plânsu pre el, și zise fiilor lui, zicând: „De voiuri muri, îngropați-mă în groapa aceasta, unde omul lui Dumnezeu s’au îngropat întru ea, lângă oasele lui puneți-mă, pentru ca să mă mântuiască oasele mele cu oasele lui;”

32. Căce făcându-se va fi cuvântul care au grăit, cuvântul Domnului pre jârtăvnicul cel den Vethil și pre casele ceale nalte ce-s în Samaria“.

4 Împ. 23, 16.

33. Și după cuvântul acesta nu s’au întorsu Ierovoam den răutatea lui; și s’au întorsu și au făcut den partea norodului preoți celor nalte: cel ce vrea umplea mâna lui și să făcea preot la ceale nalte.

34. Și să făcea cuvântul acesta în păcat casii lui Ierovoam și întru pierire și stingere de cătră fața pământului.

3 Împ. 15, 29, 30.

CAP 14

Prorocii asupra lui Ierovoam. Domnia lui Ierovoam; păcatul și moartea lui.

1. În vremea aceea s’au bulnăvit Avia, feciorul lui Ierovoam.

2. Și muierii lui zise Ierovoam: „Scoală-te și să te premenești și nu vor cunoaște că tu ești muiarea lui Ierovoam; și vei merge la Silo. Iată acolo Ahia prorocul; acesta au grăit pentru mine ca să împărătesc preste norodul acesta.

1 Împ. 28, 8.

3. Și ia în mâna ta omului lui Dumnezeu 10 pâini și covrigi fiilor lui și struguri și un urcior de miare și vei merge către el: el va povesti ție ce va fi copilului“.

1 Împ. 9, 7; 4 Împ. 8, 8.

4. Și făcu așa muiarea lui Ierovoam; și merge la Silo și intră în casa lui Ahia, și omul –bătrân a vedea, și stâmpiia ochii lui de bătrânețele lui.

5. Și zise Domnul către Ahia: „Iată, muiarea lui Ierovoam intră ca să cearce cuvânt de la tine pentru fiul ei, căci bolnav iaste; după aceasta și după aceasta vei grăi către ea“.

6. Și fu când intra ea, și ea să înstreina. Și fu daca auzi Ahia glasul picioarelor ei, intrând ea întru deschidere, și zise: „Intră, muiarea lui Ierovoam, pentru căci aceasta tu te înstreinezi? Și eu sânt trimis către tine nesâlnic!

7. Mergând, zi lui Ierovoam: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeul lui Israil: ‘Pentru căci cât te-am înălțat pre tine den mijlocul norodului și te-am dat povățitoriu preste norodul lui Israil

3 Împ. 16, 2.

8. Și am rupt împărăția de la casa lui David și am dat pre ea ție, și nu te-ai făcut ca robul mieu, David, carele au cruțat poruncile mele și carele au mers denapoia mea cu toată inima lui, ca să facă ce e drept întru ochii miei;

3 Împ. 11, 31.

9. Și ai viclenit a face decât toți câți s’au făcut la fața ta și ai mers și ți-ai făcut ție alți dumnezei și vărsate, a mă mânia pre mine, și pre mine m’ai aruncat denapoia ta,

10. Pentru aceea, iată, eu aduc răutate către casa lui Ierovoam și voiu surpa pe Ierovoam pișind la păreate, țiindu-se și rămășiță, întru Israil, și voiu aleage pre casa lui Ierovoam în ce chip să aleage baliga, până se va săvârși el.

1 Împ. 25, 22; 4 Împ. 9, 8.

11. Pre cel mort al lui Ierovoam în cetate-l vor mânca câinii și pre cel mort în țarenă îl vor mânca pasările ceriului’. Căci Domnul au grăit!

12. Și tu scoală-te, pasă la casa ta! Când vor intra picioarele tale în cetate, va muri copilașul.

13. Și-l vor plânge pre el tot Israilul și-l vor îngropa pre el, că acesta singur va intra lui Ierovoam cătră groapă; căci s'au aflat întru el cuvânt bun pentru Domnul Dumnezeu al lui Israil, în casa lui Ierovoam.

14. Și va scula Domnul luiș împărat pre Israil, carele va lovi casa lui Ierovoam în ziua aceasta și încă și acum.

15. Și va lovi Domnul pre Israil în ce chip să clătește trestia în apă, și va zmulge pre Israil de asupra pământului celui bun acestuia carele au dat părinților lor, și va vântura pre ei decindea de râu, pentru căci au făcut desişuri lor, mâniind pre Domnul.

Jud. 3, 7.

16. Și va da Domnul pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam, carele au greșit și carele au păcătuț pre Israil“.

17. Și să sculă muiarea lui Ierovoam și mearse la Sarira; și fu daca întră la pragul casii, și copilașul au murit. Și l-au îngropat pre el

18. Și l-au plâns pre el tot Israilul, după cuvântul Domnului, carele au grăit cu mâna robului lui, Ahia prorocului.

19. Și prisositul cuvântului lui Ierovoam, câte au dat războiu și câte au împărățit, iată, acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

20. Și zilele carele au împărățit Ierovoam, 22 de ani; și adormi cu părinții lui și împărăți Adad, fiiul lui, în locul lui.

21. Și Rovoam, feciorul lui Solomon, au împărățit preste Iuda; fiiu de 41 de ani Rovoam când au împărățit el, și 17 ani au împărățit în Ierusalim, cetatea carea au ales Domnul, să puie numele lui acolo, den toate fealiurile lui Israil; și numele maicii lui, Naama Amaniteanca.

2 Paral. 12, 13.

22. Și au făcut Rovoam răul înaintea Domnului; și-l întărâtă pre el întru toate câte au întărâtat părinții lui, întru păcatele lor carele au păcătuț,

2 Paral. 12, 1.

23. Și-ș clădiră și ei înalte și stâlpi și desişuri preste tot dealul înalt și dedesupt a tot lemnul umbros.

4 Împ. 17, 10; Isaia 57, 5; Ierem. 2, 20.

24. Și sodomie să făcu pre pământ; și au făcut de toate urâciunile limbilor care au rădicat Domnul de cătră fața fiilor lui Israil.

4 Împ. 23, 7.

25. Și fu în anul al cincea împărățind Rovoam, să sui Susachim, împăratul Eghiptului, preste Ierusalim,

2 Paral. 12, 2.

26. Și luo toate visteriile Casii Domnului și avuțiile casei împăratului,

2 Paral. 9, 15 și 12, 9.

27. Și sulițele ceale de aur carele au luat David den mâna slugilor lui Adrazar, împăratul Suvei, și le-au adus pre eale la Ierusalim;

28. Toate câte au luat, arme de aur, câte au făcut Solomon, și le-au adus pre eale la Eghipt. Și au făcut Rovoam împăratul arme de aramă în locul lor și au pus preste eale povățuitorii celor ce aleargă pre aproape, ceia ce păziia poarta casei împăratului.

29. Și să făcea când intra împăratul în Casa Domnului, și le purta pre eale ceia ce alerga pre aproape și le răzima pre eale la cămara alergătorilor.

30. Și rămășițele cuvintelor lui Rovoam și toate câte au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

31. Și războiu era întru mijlocul lui Rovoam și Ierovoam, toate zilele.

3 Împ. 15, 6.

32. Și adormi Rovoam cu părinții lui și să astrucă cu părinții lui în cetatea lui David. Și numele maicii lui, Naama Amaniteanca. Și împărați Aviu, fiul lui, locul lui.

CAP 15

*Domnia lui Aviu și a lui Asa în Iuda și a lui Navat și a lui Vaasa în Israil.
Iosafat.*

1. Și întru al 18 an împărățind Ierovoam, feciorul lui Navat, împărați Aviu, feciorul lui Rovoam, preste Iuda.

2. Și 3 ani au împărățit preste Ierusalim. Și numele maicii lui, Maaha, fata lui Avesalom.

2 Paral. 13, 2; 2 Paral. 11, 20.

3. Și mearse întru toate păcatele tătâne-său, carele au făcut înaintea lui, și nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezeuul lui, ca inima lui David, tatului lui.

4. Căci pentru David au lăsat lui Domnul Dumnezeuul lui rămășiță în Ierusalim, pentru ca să puie pre fiii lui după dânsul și să întărească Ierusalimul,

Ps. 131, 13; 4 Împ. 8, 19.

5. În ce chip au făcut David dreptul înaintea Domnului și nu s'au abătut dentru toate carele au poruncit lui, toate zilele vieții lui, afară den cuvântul Uriei Hetteului.

2 Împ. 11, 4.

6. Și războiu era în mijlocul lui Rovoam și întru mijlocul lui Ierovoam, toate zilele vieții lui.

2 Paral. 13, 3.

7. Și rămășățele cuvintelor lui Avia și toate câte au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Și războiu era întru mijlocul lui Aviu și întru mijlocul lui Ierovoam.

8. Și adormi Aviu împreună cu părinții lui, în 20 de ani ai lui Ierovoam, și să astrucă cu părinții lui în cetatea lui David. Și împărățește Asa, fiiul lui, în locul lui.

2 Paral. 14, 1.

9. Și în anul al 20 al lui Ierovoam, împăratul lui Israil, împărățește Asa preste Iuda.

10. Și 41 de ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui, Maaha, fata lui Avesalom.

2 Paral. 16, 13.

11. Și făcu Asa dreptul înaintea Domnului, ca David, tată-său.

12. Și rădică pricăjiturile de pre pământ și goni toate deprinderile carele au făcut părinții lui.

13. Și pre Maaha, maica lui, au mutatu-o, ca să nu fie povățuitoare, cum au făcut adunare în desișul ei, și tăie Asa afundările ei și le arse cu foc la pârau Chedrilor.

2 Paral. 15, 16.

14. Iară ceale nalte nu le-au rădicat. Însă inima lui Asa era desăvârșit cu Domnul, toate zilele lui.

4 Împ. 12, 3; 15, 4, 35.

15. Și băgă stâlpii tătâne-său și stâlpii lui în Casa Domnului, de argint și de aur și vase.

16. Și războiu era întru mijlocul lui Asa și întru mijlocul lui Vaasa, împărat lui Israil, toate zilele lor.

3 Împ. 14, 31.

17. Și să sui Vaasa, împăratul lui Israil, asupra Iudei; și zidi pre Rama ca să nu fie a întra și a ieși la Asa, împăratul Iudei.

2 Paral. 16, 1.

18. Și luo Asa tot argintul și aurul carele s'au aflat în visteriile Casii Domnului și în visteriile casii împăratului și le-au dat pre eale în mâinile slugilor lui și-i trimise pre ei împăratul Asa cătră fiiul lui Ader, fiiul lui Tave, în Rama, feciorul lui Azail, împăratul Siriei, celuia ce lăcuia în Damasc, zicând:

4 Împ. 12, 18.

19. „Pune făgăduință întru mijlocul meu și întru mijlocul tău, și întru mijlocul tătâne-mieu și întru mijlocul tătâne-tău. Iată, am trimis ție daruri, argint și aur. Vino, răsipeaște făgăduința ta cea de cătră Vaasa, împăratul lui Israil, și se va sui de asupra mea“.

20. Și ascultă fiiul lui Ader pre împăratul Asa; și trimise pre boiarii puterilor lui în cetățile lui Israil și lovi pre Ain și pre Dan și pre Avel, ale casii Maahăi și tot Henerethul, până la tot pământul Neftalim.

2 Împ. 20, 14.

21. Și fu deaca auzi Vaasa, și părăsi a zidi pre Rama și să întoarse la Thersa.

22. Și împăratul Asa porunci la tot Iuda, la Enachim, și rădicară pietrile den Rama și leamnele ei carele au zidit Vaasa; și zidi cu eale împăratul Asa tot muntele lui Veniamin și strajnița.

4 Împ. 23, 8.

23. Și rămășița cuvintelor lui Asa, și toată domnia lui, și toate carele au făcut, și cetățile carele au zidit, nu, iată, acestea sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Însă în vremea bătrâneților lui l-au durut picioarele lui.

24. Și adormi Asa cu părinții lui și să îngropă cu părinții lui în cetatea lui David, tatului lui. Și împărățește Iosafat, fiiul lui, pentru el.

2 Paral. 17, 1.

25. Și Navat, fiiul lui Ierovoam, împărățește preste Israil în anul al doilea al lui Asa, împăratul Iudii, și împărăți preste Israil ani doi.

26. Și făcu răul înaintea Domnului și mearse în calea tătâne-său și în păcatele lui carele au păcătuit pre Israil.

27. Și au șazut prejur el Vaasa, feciorul lui Achia, preste casa lui Veelan, fiiul lui Achia, și lovi pre el în Gavathonul celor striini de fealiu, și Navat și tot Israilul șădea în Gavathon.

Is. Navi 19, 44.

28. Și-l omorî pre el Vaasa în anul al treilea al lui Asa (fiiul lui Avia), împăratul Iudii, și împărăți în locul lui.

29. Și fu deaca împărăți, și lovi toată casa lui Ierovooam și n'au lăsat toată răsuflarea lui Ierovoam, până l-au surpat pre el, după cuvântul Domnului, carele au grăit cu mâna robului său, lui Ahia Siloniteanul,

3 Împ. 13, 34.

30. Pentru păcatele lui Ierovoam, carele au păcătuit pre Israil, și întru scârbirea lui carea au scârbit pre Domnul Dumnezeuul lui Israil.

3 Împ. 21, 22; 4 Împ. 16, 3.

31. Și rămășițele cuvintelor lui Navaat și toate câte au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

32. Și războiu era întru mijlocul lui Asa și întru mijlocul lui Vaasa, împăratul Israil, toate zilele lor.

33. Și în anul al treilea al lui Asa, împăratul Iudii, împărățește Vaasa, feciorul lui Ahia, preste tot Israilul, la Thersa, 24 de ani.

34. Și făcu răul înaintea Domnului și mearse în calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, și întru păcatele lui, carele au păcătuit pre Israil.

CAP 16

Patru împărați în Israil.

1. Și să făcu cuvântul Domnului în mâna lui Iu, feciorul lui Anani, cătră Vaasa, zicând:

2. „Pentru căci te-am rădicat de la pământ și te-am dat îndireptătoriu preste norodul meu, Israil, și ai mers în calea lui Ierovooam și ai păcătuit pre norodul meu, pre Israil, ca să mă pornești cu urgie întru ceale deșarte ale lor,

3 Împ. 14, 7.

3. Iată, eu rădic denapoia lui Vaasa și denapoia casii lui și voi da casa lui ca casa lui Ierovooam, fiiul lui Navat.

4 Împ. 9, 9.

4. Pre cel mort al lui Vaasa în cetate îl vor mânca pre el de tot câinii, și pre cel mort al lui la câmp mânca-l-vor pre el pasările ceriului“.

5. Și rămășițele cuvintelor lui Vaasa și toate câte au făcut și domniile lui nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

2 Paral. 16, 1.

6. Și adormi Vaasa împreună cu părinții lui și să îngropă în Thersa. Și împărățește Ila, fiul lui, în locul lui, în 28 de ani ai lui Asa, împăratul Iudii.

7. Și grăi Domnul cu mâna lui Iu, feciorul lui Anani prorocului, asupra lui Vaasa și asupra casii lui și preste tot răul carele au făcut înaintea Domnului, ca să-l scârbească pre el cu faptele mânelor lui, ca să fie el ca și casa lui Ierovoam și pentru ca să lovească pre el.

8. Întru 26 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii, Ila, feciorul lui Vaasa, au împărățit preste Israil doi ani, în Thersa.

9. Și întărită asupra lui slugile lui și Zamvri, boiarenul a jumătate de călărime; și el era în Thersa bând, îmbătându-să în casa lui Osa, deregătoriului casii, în Thersa.

10. Și întră Zamvri și lovi pre el și omorî pre dânsul în anul 27 al lui Asa, împăratul Iudii, și împărăți pentru el.

4 Împ. 9, 31.

11. Și fu după ce împărăți el, dacă șazu el pre scaunul lui, și lovi toată casa lui Vaasa și nu-i lăsă lui pișind la păreate, și pre rudele și prietenii lui.

4 Împ. 9, 9.

12. Și surpă Zamvri toată casa lui Vaasa, după cuvântul Domnului, carele au grăit preste casa lui Vaasa și cătră Ilie prorocul,

13. Pentru toate păcatele lui Vaasa și lui Ila, fiiului lui, în ce chip au păcătuît pre Israil, ca să scârbească pre Domnul Dumnezeu al lui Israil, în ceale deșarte ale lor.

14. Și rămășițele cuvintelor lui Ila și toate câte au făcut nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

15. În 27 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii, Zamvri au împărățit în Thersa 7 zile. Și tabăra lui Israil, –pre Gavathon, cea a celor striini de fealiu.

16. Și auzi norodul în tabără, zicând: „Să îndărătnici Zamvri și lovi pre împăratul și au împărățit în Ierusalim pre Amvri, povățuitoriul oștii, preste Israil, în ziua aceea, în tabără!“.

17. Și să sui Amvri, și tot Israilul împreună cu el, den Gavathon, și au încunjurat asupra Thersaii.

18. Și fu dacă au văzut Zamvri că s’au luat lui cetatea, și întră în peștera casii împăratului și aprinse preste el casa împăratului cu foc,

4 Împ. 9, 31.

19. Și muri pentru păcatele lui carele au făcut, a face răul înaintea Domnului, a merge în calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, și întru păcatele lui carele au făcut, cum au păcătuit pre Israil.

20. Și rămășițele cuvintelor lui Zamvri și războaiele lui carele au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

21. Atuncea se împarte norodu lui Israil: jumătate de norod să face denapoia lui Thamni, feciorul lui Gonath, ca să-l împărățească pre el, și jumătate de norod să face denapoia lui Amvri.

22. Și norodul ce era denapoia lui Amvri au biruit pre norodul ce era denapoia lui Thamni, feciorul lui Gonath. Și au murit Thamni și Ioram, fratele lui, în vremea aceea. Și împărăți Amvri după Thamni.

23. În anul 31 ai împăratului Asa împărățește Amvri preste Israil 12 ani. În Thersa împărățește 6 ani.

24. Și au cumpărat Amvri muntele Semeronul de la Simir, domnul muntelui, în 2 talanți de argint; și au zidit muntele și au numit numele muntelui, căruia au zidit, pre numele lui Semir, domnului muntelui, Semiron.

25. Și au făcut Amvri răul înaintea Domnului, și au făcut rău mai mult decât toți ceia ce s'au făcut înaintea lui,

26. Și mearse în toată calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, și întru păcatele lui, carele au păcătuit pre Israil, a scârbi pre Domnul Dumnezeul lui Israil, întru deșartele lor.

27. Și rămășițele cuvintelor lui Amvri și toate câte au făcut și toată domnia lui nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

28. Și dormi Amvri împreună cu părinții lui și să îngropă în Samaria. Și împărățește Ahaav, feciorul lui, pentru dânsul.

29. Iară Ahaav, feciorul lui Amvri, au împărățit preste Israil în 38 de ani ai lui Asa, împăratului Iudii.

30. Și împărățește Ahaav, feciorul lui Zamvri, preste Israil în Samaria doaozeci și doi de ani. Și făcu Ahaav răul înaintea Domnului, ș'au făcut reale mai multe decât toți ceia denaintea lui.

31. Și nu era lui destul a merge întru păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat; și luu muiare pre Iezavel, fata lui Iethevaas, împăratul sidoneanilor, și mearse și sluji lui Vaal și i să închină lui.

32. Și puse jârtăvnic lui Vaal în casa supărarilor lui, carele au făcut în Samaria, și au făcut Ahav desiş

4 Împ. 3, 2.

33. Și au adaos Ahaav a face scârbe, a scârbi pre Domnul Dumnezeu al lui Israil, și sufletul lui a-l surpa. Au făcut rău mai mult decât toți împărații ceia ce s'au făcut înaintea lui.

34. Și în zilele lui au zidit Ahiil Vethiliteanul pre Ieriho; în Aviron, cel dentâiu născut al lui, au întemeiat pre ea și întru Seguv, cel mai tânăr al lui, au pus porțile ei, după cuvântul Domnului, carele au grăit în mâna lui Iisus, feciorul lui Navi.

Is. Navi 9, 26.

CAP 17

Prorocul Ilie.

1. Și zise Ilie prorocul, cel de la Thezvanul Galaadului, către Ahaav: „Viu e Domnul Dumnezeu al puterilor, Dumnezeu al lui Israil, căruia am stătut înainte-i, de va fi întru anii aceștea roao și ploaie, fără de numai pren cuvântul rostului mieu!“

4 Împ. 5, 16; Sirah 48, 1.

2. Și să făcu cuvântul Domnului către Ilie:

3. „Pasă de aici spre răsărituri și te ascunde la pârâul lui Horath, cel de către fața Iordanului.

4. Și va fi den pârâu vei bea apă și corbilor voiu porunci ca să te hrănească acolo“.

5. Și mearse și făcu Ilie după cuvântul Domnului și șazu la pârâul lui Horath, de către fața Iordanului.

6. Și corbii aducea lui pâini și carne dimineața și pâini și carne de către sară și den pârâu bea apă.

7. Și fu după zile, și să uscă pârâul, căci nu s'au făcut ploaie pre pământ.

8. Și să făcu cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

9. „Scoală-te și pasă la Sareth a Sidoniei și vei lăcui acolo. Iată, am poruncit acolo la o muiare văduo a te hrăni pre tine“.

10. Și să sculă și mearse la Sareth. Și veni la poarta cetății și, iată, acolo muiare văduo aduna leamne. Și strigă denapoia ei Ilie și zise ei: „Ia-mi, dară, puținea apă într'un vas și voiu bea!“

Luca 4, 26.

11. Și mearse să ia și strigă denapoia ei Ilie și zise ei: „Lua-m-vei, dară, și o bucătea de pâine în mâna ta și voiui mânca!“ Și zise muiarea:

12. „Viu Domnul Dumnezeu al meu, de iaste la mine turtă de pâine, fără de numai cât o mână de făină într’o ciutură și puțin untdelemn în urcior. Și iată, voiui aduna doao lemnișoare și voiui intra și voiui face eu mie și fiilor miei; și vom mânca și vom muri!“

13. Și zise cătră ea Ilie: „Îndrăznește, întră și fă după cuvântul tău. Ce-m fă mie turtă mică de acolo și-m vei scoate mie întâiu; iară ție și fiilor tăi vei face mai apoi.

14. Căci acestea zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Ciutura făinii nu va lipsi și urciorul cu untdelemnul nu se va împutina, până în zilele care va da Domnul ploaie pre pământ!’“

4 Împ. 4, 2.

15. Și mearse muiarea și făcu după cuvântul lui Ilie și-i deade lui și mânca ea și el și feciorii ei.

16. Și ciutura făinii nu s’au fârșit și urciorul cu untdelemnul nu s’au împutinat, după cuvântul Domnului, carele au grăit în mâna lui Ilie.

17. Și fu după aceasta, și bolnăvi feciorul muierii, stăpânii casii, și era boala lui foarte tare, până unde n’au rămas într’însul duh.

18. Și zise cătră Ilie: „Ce e mie și ție, omul lui Dumnezeu? Ai venit cătră mine a-m aduce aminte strâmbătățile mele și a omorî pre fiiul meu?“

19. Și zise Ilie cătră muiare: „Dă-mi pre fiiul tău!“ Și luo pre el den sânul ei și-l sui pre el în foișor în care el șădea acolo, și-l culcă pre el pre patul lui.

20. Și strigă Ilie cătră Domnul și zise: „Vai, Doamne, mărturia văduvei cu carea eu lăcuiesc cu ea tu ai căznit, ca să omori pre fiiul ei?“

21. Și suflă copilașului de 3 ori și chemă pre Domnul și zise: „Doamne, Dumnezeul meu, întoarcă-să dară sufletul copilașului acestuia la dânsul!“

4 Împ. 4, 34.

22. Și să făcu așa și strigă copilașul

23. Și-l pogorî pre el den cerdac în casă și-l deade pre el maicii lui. Și zise Ilie: „Vezi, viu e fiiul tău!“

24. Și zise muiarea cătră Ilie: „Iată, am conosciut că om al lui Dumnezeu ești tu, și cuvântul Domnului în rostul tău, adevărat!“

CAP 18

Jârtva lui Ilie.

1. Și să făcu după zile multe, și cuvântul Domnului s'au făcut cătră Ilie în anul al treilea, zicând: „Pasă și te iveaște la Ahav și voi da ploaie preste fața pământului!“.

2. Și mearse Ilie ca să să ivească lui Ahav. Și era foamete tare în Samaria.

3. Și chemă Ahav pre Avdiu, diregătoriul casii, și Avdiu era temându-se de Domnul foarte.

4. Și fu când bătea Iezavel pre prorocii Domnului, și luo Avdiu 100 de oameni proroci și-i ascunse pre ei, câte 50, în doao peștere, și-i hrăniia pre ei cu pâine și cu apă.

4 Împ. 4, 38.

5. Și zise Ahav cătră Avdiu: „Vino și să umblăm pre pământ și la izvoarele apelor și la toate pâraiele, cândai vom afla iarbă și vom hălădui caii și mușcoii și nu se vor prăpădi den dobitoace“.

Ierem. 14, 3.

6. Și-ș împărțiră lor calea a umbla pren ea. Ahav mearse pre o cale singur,

7. Și Avdiu mearse într'altă cale singur, și era Avdiu în cale și veni Ilie întru întimpinarea lui și Avdiu sângui și căzu preste fața lui și zise: „Au tu ești sângur, domnul meu, Ilie?“

8. Și zise Ilie lui Avdiu: „Eu sânt. Pasă, zi domnului tău: ‘Iată Ilie!’“

9. Și zise Avdiu: „Ce am greșit că tu dai pre robul tău în mâinile lui Ahav, a mă omorî pre mine?“

10. Viu e Domnul Dumnezeuul tău, de iaste limbă au împărăție unde n'au trimis domnul meu a te cerca pre tine; și ziseră: ‘Nu iaste!’ și au ars împărăția și satele ei căci n'au aflat pre tine.

11. Și acum tu zici: ‘Pasă și spune domnului tău: ‘Iată Ilie!’

12. Și va fi de mă voi duce eu de la tine și Duhul Domnului te va rădica la pământ carele nu știi, și voi intra să spui lui Ahav și nu te va afla și mă va omorî, și robul tău iaste temându-se de Domnul den tinerețele mele.

4 Împ. 2, 16.

13. Au nu ți s'au spus ție, domnului meu, în ce chip am făcut când ucidea Iezavel pre prorocii Domnului? Și am luat den prorocii Domnului 100 de oameni și i-am ascuns pre ei în peșteri câte 50 și i-am hrănit pre ei cu pâine și cu apă?

14. Și acum tu îm zici mie: ‘Pasă, zi domnului tău: ‘Iată Ilie!’, și mă va omorî!“

15. Și zise Ilie: „Viu e Domnul puterilor, la carele am dvorit înaintea lui, că astăzi mă voiui ivi lui!”

16. Și mearse Avdiu întru întimpinarea lui Ahav și-i spuse lui; și alergă Ahav și mearse întru întimpinarea lui Ilie.

17. Și fu deaca văzu Ahav pre Ilie, și zise Ahav către Ilie: „Au tu ești singur cela ce îndărăpnicești pre Israil?”

Amos 7, 10.

18. Și zise Ilie: „Nu îndărăpnicesc eu pre Israil, ce numai tu și casa tătâne-tău, când lăsați voi pre Domnul Dumnezeuul vostru și ai mers denapoia vaalimilor!

19. Și acum trimite și adună tot Israilul către mine la muntele Carmilului și pre prorocii lui Vaal, 450, și pre prorocii rușinii, 450, și pre prorocii desigurilor, 400, mâncând masa Iezavelii”.

3 Împ. 22, 6.

20. Și trimise Ahav la tot Israilul și au strâns pre toți prorocii la muntele Carmilului.

4 Împ. 3, 13.

21. Și să apropie Ilie către toți și zise lor Ilie: „Până când voi veți schiopăta pre amândoa fluierile voastre? De iaste Domnul Dumnezeu, meargeți denapoia lui; iară de e Vaal acesta, meargeți după el!” Și nu răspunse norodul cuvânt.

Is. Navi 24, 15.

22. Și zise Ilie către norod: „Eu am rămas proroc Domnului însumi; și prorocii lui Vaal, 450 de oameni, și prorocii desigurului, 400.

23. Dea-ne noao dară 2 boi; și aleagă-ș lor pre unul și-l fărâme și-l puie pre leamne și foc nu puie deasupra; și eu voiui face pre boul celalalt și foc nu voiui pune deasupra.

24. Și strigați întru numele dumnezeilor voștri, și eu voiui chema întru numele Domnului Dumnezeului meu. Și va fi Dumnezeu carele va asculta cu foc, acesta e Dumnezeu”. Și răspunse tot norodul și ziseră:

25. „Bun e cuvântul carele ai grăit!” Și zise Ilie prorocilor rușinii: „Aleageți-vă pre un vițel și faceți întâiu, căci mulți sânteți voi, și chemați întru numele dumnezeului vostru; și foc nu puneți deasupra!”

26. Și luară vițelul și au făcut și au chemat întru numele lui Vaal de dimeneața până în amiazăzi și ziseră: „Ascultă-ne pre noi, o, Vaal, ascultă-ne!” Și nu era glas și nu era ascultare. Și alerga pre jârtăvnicul carele au făcut.

27. Și să făcu amiazăzi și-i batjocuri pre ei Ilie Thezviteanul și zise: „Chemaț cu glas mare, căci dumnezeu iaste; căci iaste grijă la el și împreună nu cândai face trebi el sau nu cândai doarme el și se va scula“.

28. Și chema cu glas mare și să tăia după obiceiul lor cu cuțite și cu fuște, până la vărsarea sângelui preste ei.

Preoția 19, 28.

29. Și prorociia până au trecut înde sară; și fu ca vreamea de amiazăzi; și prorociră până a să sui jârtva, și nu era glas și nu era ascultare; și grăi Ilie Thezviteanul către prorocii supărărilor, zicând: „Mutați-vă de acum, și eu voi face arderea mea cea de tot!“ Și să mutară și să dusără.

Ieș. 29, 41; Daniil 9, 21.

30. Și zise Ilie către norod: „Apropiați-vă către mine!“ Și să apropia tot norodul către el și vindecă jârtăvnicul Domnului, cel săpat.

31. Și luo Ilie 12 pietri, după numărul fealiurilor lui Israil, în ce chip au grăit Domnul către el, zicând: „Israil va fi numele tău!“

Fac. 32, 28; Is. Navi 4, 5, 20.

32. Și clădi pietrile în numele Domnului jârtăvnic și făcu mare încăpând doao măsuri de sămânță împrejurul jârtăvnicului.

33. Și clădi despicăturile pre jârtăvnicul care au făcut și au zdrumicat ardere-de-tot și au pus preste despicături și grămădi preste jârtăvnic și zise:

34. „Luați-mi 4 ciuturi de apă și turnați preste ardere-de-tot și preste despicături!“ Și au făcut așa. Și zise: „Îndoîți!“ Și îndoiră. Și zise: „Întreîți!“ Și întreiră.

35. Și mearse apa pre împrejurul jârtăvnicului și marea au umplutu-o de apă.

36. Precum era vreamea a să aduce jârtva, și veni Ilie prorocul și zise: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și a lui Israil, ascultă-mă astăzi cu foc, astăzi să cunoască tot norodul acesta că tu ești Domnul, Dumnezeul lui Israil, și eu robul tău, și pentru tine am făcut lucrurile acestea!

Ieș. 3, 6; Mat. 22, 32.

37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă cu foc și să conoască norodul acesta că tu ești Domnul Dumnezeu și tu ai întors inima norodului acestuia înapoi!“

38. Și căzu foc de la Domnul den ceriu și mîncă arderea cea de tot și despicăturile și apa cea den mare, și pietrile și lutul au lins focul.

Preoția 9, 24; 2 Paralip. 7, 1.

39. Și văzu tot norodul și căzu preste fața lor și ziseră: „Adevărat Domnul iaste acesta Dumnezeu! Domnul acesta iaste Dumnezeu!”

40. Și zise Ilie către norod: „Prindeți pre prorocii lui Vaal, nici unul să nu scape dentr’înșii!” Și-i prinsă pre ei și-i pogoară pre ei Ilie la pârâul Chison și-i junghe pre dânșii acolo.

Jud. 5, 21.

41. Și zise Ilie lui Ahav: „Suie-te și mănâncă și bea, căci glasul picioarelor ploiei!”

42. Și să sui Ahav să mănânce și să bea, și Ilie să sui la Carmil și să plecă pre pământ și-ș puse obrazul lui întru mijlocul genuchilor lui.

43. Și zise copilașului lui: „Suie-te și caută la calea mării!” Și să sui și căută copilașul și zise: „Nu iaste nemica!” Și zise Ilie: „Și tu te întoarce de șapte ori!” Și să întoarse copilașul de 7 ori.

44. Și fu în a șaptea, și iată nor mic, ca o urmă de om, scoțând apă den mare. Și zise: „Suie-te și zi lui Ahaav: ‘Înjugă-ți carul și te pogoară, să nu te apuce pre tine ploaia!’”

45. Și să făcu până acii și până coala, și ceriul să întunecă cu nori și cu vânt și să făcu ploaie mare. Și plângea și mergea Ahaav până la Israil.

46. Și mâna Domnului s’au făcut pre Ilie și-i strânse mijlocul lui și alerga înaintea lui Ahaav, până la Israil.

CAP 19

Ilie hrănit de înger. Urmașul său.

1. Și povesti Ahaav către Iezavel, muiarea lui, toate câte au făcut Ilie și cum au ucis pre proroci cu sabia.

2. Și trimise Iezavel către Ilie și zise: „Tu ești Ilie și eu Iezavel! Acestea să-m facă mie dumnezăii și acestea să-m adaogă, că într’acesta ceas, mâine, voi pune sufletul tău ca sufletul unuia dentru ei”.

4 Împ. 6, 31.

3. Și să spăre Ilie și să sculă și să duse după sufletul lui și veni la Virsavei, în pământul Iudii, și-ș lăsă copilașul lui acolo.

Is. Navi 19, 2.

4. Și el mearse în pustiiu cale de o zi și veni și șazu dedesuptul archiethului și cerșu sufletul lui să moară și zise: „Destul e acum! Ia dară sufletul meu de la mine, Doamne, căci nu-s mai bun eu decât tată-mieu!”

Iov 30, 4.

5. Și să culcă și adormi acolo supt un copaciu și, iată, oarecare înger l-au atins pre el și-i zise lui: „Scoală-te și mănâncă!”

6. Și prăvi Ilie și iată, la căpătâiul lui, o turtă de ovăs și un urcior de apă.

7. Și să sculă și mănă și bău și, întorcându-se, dormi. Și să întoarse îngerul Domnului de al doilea rând și-l atinse pre el și-i zise lui: „Scoală, mănâncă, că e multă de cătră tine calea!”

8. Și să sculă și mănă și bău și mearse cu vârtutea mâncării aceia 40 de zile și 40 de nopți până la muntele lui Dumnăzău, Horiv.

Ieș. 34, 28; Mat. 4, 2.

9. Și întră acolo în peștere și poposi acolo. Și iată cuvântul Domnului cătră el și zise: „Ce, tu aici, Ilie?”

10. Și zise Ilie: „Râvnind am râvnit Domnului celui Întrutotțiitoriu, căci au părăsit pre tine fiii lui Israil, jârtăvnicile tale le-au săpat și pre prorocii tăi i-au omorât cu sabie; și am rămas eu singur și cearcă sufletul meu să-l ia!”

Râm. 11, 3.

11. Și zise: „Vei ieși mâine și vei sta înaintea Domnului în munte! Și iată, va treace Domnul, și vânt mare, tare topind munți și sfărâmând pietri înaintea Domnului în munte; nu e în vânt Domnul. Și după vânt, cutremur; nu e în cutremur Domnul.

12. Și după cutremur, foc; nu e în foc Domnul. Și după foc, glas de abur suptire; și acolo e Domnul”.

13. Și fu daca auzi Ilie, și-ș acoperi obrazul lui cu cojocul lui și ieși și stătu supt peștere și iată cătră el glas și zise: „Ce, tu aici, Ilie?”

14. Și zise Ilie: „Râvnind am râvnit Domnului Atotțiitorului, căci au lăsat făgăduința ta fiii lui Israil, jârtăvnicile tale le-au răsipit și pre prorocii tăi i-au ucis cu sabie; ș'am rămas eu singur, și cearcă sufletul meu ca să-l ia pre el”.

Râm. 11, 3.

15. Și zise Domnul cătră el: „Pasă, întoarce-te în calea ta, la calea pustiiului Damascului, și vei merge și vei unge pre Azail întru împărat Siriei.

4 Împ. 8, 13.

16. Și pre Iu, feciorul lui Namesi, vei unge întru împărat preste Israil; și pre Elisei, feciorul lui Safat de la Avelmaula, îl vei unge întru proroc pentru tine.

4 Împ. 9, 2.

17. Și va fi pre cela ce va scăpa den sabia lui Azail îl va omorî Iu; și pre cel ce va scăpa den sabia lui Iu îl va omorî Elisei.

18. Și vei lăsa în Israil 7000 de oameni, toate genunchile carele n’au înduplecat genunchiu la Vaal și toată gura carea nu s’au închinat lui“.

Râm. 11, 4.

19. Și să duse de acolo și află pe Elisei, feciorul lui Safat, și el ara cu boi. Și 12 părechi înaintea lui și el întru cei 12. Și mearse Ilie la el și aruncă cojocul lui preste el.

20. Și lăsa Elisee boii și alergă denapoia lui Ilie și zise: „Voiu săruta pre tată-mieu și pre maică-mea și voiu urma denapoia ta!“ Și-i zise lui: „Pasă, întoarce-te, căce am făcut ție“.

21. Și să întoarse denapoia lui și luo păreachea de boi și jârtvui; și le fripse pre eale cu unealtele boilor și deaderă norodului și mâncară. Și să sculă și mearse denapoia lui Ilie și-i slujia lui.

CAP 20

Războiul lui Ahaav cu Siria.

1. Și feciorul lui Ader, împăratul Siriei, adună toată putearea lui și să sui și șazu asupra Samariei, și 32 de împărați împreună cu el și toată călărimea și cară; și să suiră și șazură împrejurul Samariei și deaderă războiu preste ea.

2. Și trimise soli cătră Ahaav, împăratul lui Israil, la cetate și zise cătră el:

3. „Aceasta zice fiiul lui Ader: ‘Argintul tău și aurul tău al mieu iaste și muierile tale și fiii tăi cei buni ale mele sânt!’“

4. Și răspunse împăratul Israil și zise: „În ce chip ai grăit, domnul mieu, împărate! Al tău eu sânt și toate ale mele!“

5. Și să întoarsără solii și zisără: „Aceasta zice fiiul lui Ader: ‘Eu am trimis cătră tine, zicând: ‘Argintul și aurul tău și muierile tale și fiii tăi să le dai mie!’“

6. Căce într’acesta ceas, mâine, voiu trimite pre slugile mele cătră tine și vor cerca casa ta și casele slugilor tale, și va fi toate pohtele ochilor lor preste carele vor pune mânilor lor și vor lua”“.

7. Și chemă împăratul lui Israil pre toți bătrânii pământului și zise: „Cunoașteți dară și vedeți că răutate acesta cearcă; căce au trimis cătră mine

pentru muierile mele și pentru fiii miei și pentru featele mele, argintul meu și aurul, n'aș opri de la dânsul!“

8. Și zisă ră lui cei bătrâni și tot norodul: „Să nu-l asculți și să nu vei!“

9. Și zise solilor fiiului lui Ader: „Ziceți cătră domnul vostru: ‘Toate câte ai trimis cătră robul tău dentâi voiu face, iară cuvântul acesta nu voiu putea să-l facu!’“ Și să sculară oamenii și-i întoarsără lui cuvânt.

10. Și mai trimise cătră el fiiul lui Ader, zicând: „Aceasta să-mi facă mie dumnezăii și acestea să-mi adaogă, de va ajunge țărâna Samariei vulpilor la tot norodul pedestrilor miei!“

11. Și răspunse împăratul lui Israil și zise: „Destul iaste acum, nu se făluiască cel gârbov ca cel drept!“

12. Și fu când răspunse lui cuvântul acesta, bând era el și toți împărații ce era cu el în corturi, și zise slugilor lui: „Faceți șanțul!“ Și puseră șanțu prejur cetate.

13. Și iată, un proroc veni la Ahaav, împăratul lui Israil, și-i zise: „Aceasta zice Domnul: ‘De ai văzut toată mulțimea cea mare aceasta? Iată, eu dau pre ea astăzi în mâna ta și vei cunoaște că eu-s Domnul’“.

14. Și zise Ahaav: „Întru cine?“ Și zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Întru copilașii boiarilor țărilor’“.

15. Și zise Ahaav: „Cine va da războiu?“ Și zise: „Tu“.

15. Și socoti Ahaav slugile boiarilor țărilor și să făcură 332; și după aceasta au socotit norodul, tot fiiul puterii, 67000.

16. Și ieși amiazăzi, și feciorul lui Ader bând și îmbătându-se în Sochoth, el și împărații, 32 de împărați, într'ajutoriu lui.

17. Și ieșiră voinicii boiarilor țărilor dentâiu și trimise fiiul lui Ader și spusără împăratului Siriei, zicând: „Oameni au ieșit den Samaria!“

18. Și zise lor: „De ies spre pace, prindeți-i pre ei vii! Și de ies spre războiu, vii prindeți pre dâșii; și să nu iasă den cetate!“

19. Și aceștea ieșiră den cetate, voinicii boiarilor țărilor și putearea denapoia lor,

20. Și lovi fieștecarele pre cel de lângă el și îndoi fieștecarele pre cel de lângă el și fugi Siria; și-i goni pre ei Israil și hălăduiaște fiiul lui Ader, împăratul Siriei, pre un cal a unui călăraș.

21. Și ieși împăratul Israil și luă toți caii și carăle și lovi rană mare în Siria.

22. Și veni proroc cătră împăratul Israil și zise: „Întăreaște-te și cunoaște și vezi ce vei face, căci, întorcându-se anul, fiiul lui Ader, împăratul Siriei,

să suie asupra ta!“

23. Și slugile împăratului Siriei au zis cătră el: „Dumnezeu al munților, Dumnezeul lui Israil, și nu Dumnezeul al văilor! Pentru aceea s’au întărit mai mult decât noi. Iară de le vom da războiu lor pre șăs, cu adevărat ne vom întări mai mult decât dânșii.

24. Și cuvântul acesta fă: Și trimite pre împăraț, fieștecarele la locul său, și pune în locul lor domni.

25. Și voiui premeni ție puteare după putearea ce au căzut de la tine și călărime după călărime și cară după cară și vom da războiu cătră ei la șăs și ne vom întări preste ei“. Și ascultă glasul lor și făcu așa.

26. Și fu întorcându-se anul, și socoti fiiul lui Ader Siria și să sui la Efeca, la războiu, preste Israil.

27. Și fiii lui Israil s’au socotit și mearseră întru întempinarea lor și să tăbărî Israil den preajma lor ca doao turme de capre și Siria au împlut pământul.

28. Și veni omul lui Dumnezeu și zise împăratului lui Israil: „Aceasta zice Domnul: ‘Pentru căci au zis Siria: ‘Dumnezeu al munților, Domnul Dumnezeul lui Israil, și nu e Domnul văilor el’, și voiui da putearea cea mare aceasta în mâna ta și vei cunoaște că Eu sânt Domnul’“.

29. Și să tăbărăsc aceștea împotriva celora 7 zile, și să făcu în ziua a șaptea, și să apropie războiul și lovi Israil pre Siria, 120000 de pedestri într’o zi.

30. Și fugiră ceia ce au rămas la Afeca cetatea, și căzu zidul preste 27000 de oameni, ceia ce rămăsease. Și fiiul lui Ader au fugit și au intrat în casa cea de dormit, în cămară.

31. Și ziseră cătră el slugile lui: „Iată dară, știm că împărații casii lui Israil împăraț ai milii sânt; să punem dară saci preste mijlocile noastre și funi preste capetele noastre și să ieșim cătră împăratul lui Israil, cândai va lăsa vii sufletele noastre!“

32. Și încinseră saci preste mijlocile lor și puseră funi preste capetele lor și ziseră împăratului lui Israil: „Robul tău, feciorul lui Ader, zice: ‘Trăiască dară sufletul meu!’“ Și zise: „De trăiaște încă, frate-m iaste!“

33. Și oamenii vrăjără și adevărară și aleasără cuvântul den rostul lui și ziseră: „Fratele tău e feciorul lui Ader!“ Și zise: „Întraț și luaț pre el!“ Și ieși cătră el fiiul lui Ader și-l suiră pre el cătră dânsul în car. Și zise cătră el:

34. „Cetățile carele au luat tată-mieu de la tată-tău le voiui da ție înapoi; și ieșiri vei pune ție în Damasc, în ce chip au pus tată-mieu în Samaria“. „Și

eu cu făgăduință te voi trimite!“ Și-i puse lui făgăduință și-l trimise pre el.

35. Și un om dentru fiii prorocilor zise cătră aproapele lui, cu cuvântul Domnului: „Loveaște-mă dară!“ Și n’au vrut omul să-l lovească pre el.

36. Și zise cătră el: „Pentru căci n’ai ascultat glasul Domnului, iată, tu te duci de la mine și te va lovi leu!“ Și să duse de la dânsul și-l află pre el un leu și-l lovi pre dânsul.

3 Împ. 13, 24.

37. Și află pre alt om și-i zise: „Loveaște-mă dară!“ Și lovi pre el omul și, lovindu-l, îl zdrobi.

38. Și mearse prorocul și stătu la împăratul lui Israil pre cale și legă cu o curea ochii lui.

39. Și fu după ce împăratul mergea pre aproape, și acesta striga cătră împăratul și zise: „Robul tău au ieșit la oastea războiului și, iată, om aduse cătră mine un om și zise cătră mine: ‘Păzește pre omul acesta; iară de sărindu va sări, și va fi sufletul tău pentru sufletul lui sau talant de argint vei plăti!’

40. Și fu daca să socotiia robul tău încoace și încoalea, și acesta nu era!“ Și zise cătră el împăratul lui Israil: „Iată, judecățile lângă mine ai ucis!“

41. Și sirgui și luo cureaua de la ochii lui și-l conosciu pre el împăratul lui Israil că den proroci e acesta.

42. Și zise cătră el: „Acestea zise Domnul: ‘Pentru căce ai scos tu om pierzătoriu den mâna ta, și va fi sufletul tău pentru sufletul lui și norodul tău pentru norodul lui!’“

43. Și mearse împăratul lui Israil mâhnit și slobonogit și veni la Samaria.

CAP 21

Tirania lui Ahaav și a Iezavelei.

1. Și să făcu după cuvintele acestea, și o vie era lui Navuthe Israilteanului, lângă aria lui Ahaav, împăratul Samariei.

2. Și grăi Ahaav cătră Navuthe, zicând: „Dă-m via ta și va fi mie întru grădină de legumi, căce să apropie aceasta cu casa mea, și-ț voi da pentru ea altă vie, mai bună decât aceasta; iară de place înaintea ta, voi da ție argint, schimbare viei aceștiia, și-m va fi mie întru grădină de legumi“.

3. Și zise Navuthe cătră Ahaav: „Să nu mi se facă de la Dumnezeu! meu să dau moștenirea părinților miei ție!“

4. Și veni Ahaav la casa lui posomorât și mâhnit pentru cuvântul carele au grăit cătră dânsul Navuthe Israilteanul și zise: „Nu-ț voi da ție moștenirea părinților miei!” Și să făcu sufletul lui Ahaav turburat și să culcă pre patul lui și acoperi obrazul lui și n’au mâncat pâine.

5. Și întră Iezavel, muiarea lui, cătră dânsul și grăi cătră el: „Ce ție duhul tulburat și nu ești tu mâncând pâine?”

6. Și zise cătră ea: „Căce am grăit cătră Navuthe Israilteanul, zicând: ‘Dă-mi via ta pre argint, iară de nu vei, altă vie pentru ea!’” Și zise: ‘Nu voi da ție moștenirea părinților miei!’”

7. Și zise cătră el Iezavel, muiarea lui: „Tu acum așa faci, împăratul lui Israil? Scoală-te și mănâncă pâine și te veselește, iară eu voi da ție via lui Navuthe Israilteanul”.

8. Și scrise carte pre numele lui Ahaav și o pecetlui cu peceatea lui și trimise cartea cătră cei bătrâni și cătră cei volnici ce lăcuia cu Navuthe.

9. Și era scris în carte, zicând: „Postiți postu și puneți să șază Navuthe întru căpetenia norodului. Și puneți

10. Să șază împreună 2 oameni, fii fără de leage, den preajma lui și să mărturisască asupra lui, zicând: ‘Blagoslovit-ai pre Dumnezeu și pre împăratul!’” Și-l scoată pre el și-l ucigă cu pietri, să moară!”

11. Și au făcut oamenii cetății lui cei bătrâni și cei volnici, ceia ce lăcuia în cetatea lui, în ce chip au trimis cătră ei Iezavel și în ce chip era scris în cărțile carele au trimis cătră ei.

12. Și porunciră post și au șăzut pre Navuthe întru căpetenie norodului.

13. Și intrară doi oameni, fii den cei fără de leage, și șăzură den preajma lui și mărturisiră asupra lui oamenii ai ficlenirii, lui Navuthe, înaintea norodului, zicând: „Blagoslovi Navuthe pre Dumnezeu și pre împăratul!” Și-l scoasă pre el afară den cetate și-l ucisă pre el cu pietri și muri.

14. Și trimisă cătră Iezavel, zicând: „Ucisu-s’au Navuthe cu pietri și au murit!”

15. Și fu după ce auzi Iezavel zicând: „Îngroapă-se Navuthe și muri!”, și zise Iezavel cătră Ahaav: „Scoală-te, moștenește via lui Navuthe Israilteanul, carele nu ț’au dat ție pre argint, căce nu iaste Navuthe viu, căce au murit!”

16. Și fu deaca auzi Ahaav că au murit Navuthe Israilteanul, și-ș rupse hainele lui și să învăli cu sac. Și să făcu după aceasta, și să sculă și să pogorî Ahaav în via lui Navuthe Israilteanul ca să o moștenească pre ea.

17. Și zise Domnul către Ilie Thezviteanul, zicând:

18. „Scoală-te și te pogoară întru întempinarea lui Ahaav, împăratul lui Israil, cel den Samaria! Iată acesta în via lui Navuthe, căci s’au pogorât acolo ca să o moștenească pre ea!

19. Și vei grăi către el, zicând: ‘Aceasta zice Domnul: ‘În ce chip tu ai ucis și ai moștenit?’ Pentru aceea, aceasta zice Domnul: ‘În locul carele au lins scroafele și câinii sângele lui Navuthe, acolo vor linge cătealele sângele tău (și curvele să vor scălda în sângele tău)!’“

3 Împ. 22, 38; 4 Împ. 9, 10 și 26.

20. Și zise Ahaav către Ilie: „Au aflatu-m’ai, vrăjmașul meu?“ Și zise: „Aflat-am, pentru căci în deșert te-ai ispitit ca să faci răul înaintea Domnului, ca să-l mânii pre el.

21. Aceasta zice Domnul: ‘Iată, eu aduc asupra ta reale și voi ațâța denapoia ta și voiui piarde pre Ahaav, pișind la părate, și țiindu-se și rămas fiind, întru Israil.

3 Împ. 14, 10; 4 Împ. 9, 8 și 10, 17.

22. Și voiui da casa ta ca și casa lui Ierovoam, feciorul lui Navat, și ca și casa lui Vaasa, fiiul lui Ahia, pentru urgisirile carele ai urgisit ș’ai păcătuit pre Israil!’

4 Împ. 16, 3.

23. Și către Iezavel au grăit Domnul, zicând: ‘Câinii o vor mânca pre ea întru înaintea-zidului lui Iezrael!

4 Împ. 9, 37.

24. Pre cel mort al lui Ahaav în cetate-l vor mânca câinii, și pre cel mort al lui la câmp vor mânca pasările ceriului!

25. Însă în deșert Ahaav, cel ce s’au vândut ca să facă răul înaintea Domnului, precum l-au premenit pre el Iezavel, muiarea lui.

26. Și să urî foarte a merge denapoia urâciunelor, după toate carele au făcut amoreul pre carele l-au surpat Domnul de către fața fiilor lui Israil’“.

Preoția 26, 30.

27. Și fu deaca auzi Ahaav cuvintele acestea, și-ș rupse haina lui și încinse sac preste trupul lui și posti și să învăli cu sac, în ziua carea au ucis pre Navothe Israilteanul, și mearse plecat.

28. Și să făcu cuvântul Domnului în mâna robului său, lui Ilie, pentru Ahaav, și zise Domnul:

29. „Văzut-ai cum s’au umilit Ahaav de către fața mea? Pentru care lucru căci s’au oprit de către fața mea, nu voiui aduce răutate în zilele lui, ce în

zilele feciorului lui voi aduce răutatea preste casa lui“.

4 Împ. 9, 24, 26.

CAP 22

Moartea lui Ahaav. Împărăția lui Iosafat fiul său.

1. Și au șazut 3 ani și nu era războiu întru mijlocul Siriei și întru mijlocul lui Israil.

2. Și să făcu întru al treilea an, și să pogorî Iosafat, împăratul Iudii, către împăratul lui Israil.

3. Și zise împăratul lui Israil către slugile lui: „Au nu știț că al nostru e Remath Galaad, și noi tăcem ca să nu luom pre ea den mâna împăratului Siriei?“

4. Și zise împăratul lui Israil către Iosafat: „Au sui-te-vei împreună cu noi la războiu, la Remathul Galaadului?“ Și zise Iosafat: „În ce chip sânt eu, așa și tu; în ce chip norodul meu, norodul tău; în ce chip caii miei, caii tăi!“

4 Împ. 3, 7; 2 Paral. 18, 3.

5. Și zise Iosafat, împăratul Iudii, către împăratul lui Israil: „Întrebaț dară astăzi pre Domnul!“

6. Și adună împăratul lui Israil pre toț prorocii, ca vreo 40 de oameni, și zise lor împăratul: „Mearge-voiu la Remath Galaad, la războiu, au opri-mă-voiu?“ Și ziseră: „Suie-te, și dând va da Domnul în mânile împăratului!“

3 Împ. 18, 19.

7. Și zise Iosafat către împăratul lui Israil: „Nu iaste aicea proroc al Domnului și vom întreba pre Domnul pren el?“

4 Împ. 3, 11.

8. Și zise împăratul lui Israil către Iosafat: „Încă un om iaste ca să întrebăm pren el pre Domnul, și eu l-am urât pre el, pentru căci nu grăiaște pentru mine bine, ce reale: Miheas, feciorul lui Iemvla“. Și zise Iosafat, împăratul Iudii: „Nu zică împăratul așa!“

9. Și chemă împăratul lui Israil pre un scopit și zise: „Degrabă adu pre Mihea, feciorul lui Iemvla!“ Și împăratul lui Israil

10. Și împăratul Iudei, Iosafat, șădea om pre scaunul lui, înarmaț, în porțile Samariei, și toți prorocii prorocia înaintea lor.

2 Paral. 18, 9.

11. Și-ș făcu lui Sedechia, fiul lui Hanaam, coarne de fier și zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Cu acestea vei împunge Siria, până se va săvârși’“.

12. Și toți prorocii prorociia așa, zicând: „Suie-te la Remath Galaad și te va bine-călători și va da Domnul în mâinile tale pre împăratul Siriei“.

13. Și vestitoriul carele au mers să cheame pre Mihea au grăit lui, zicând: „Iată dară, toți prorocii cu o gură grăiesc bine pentru împăratul. Fă-te dară și tu la cuvintele tale după cuvintele unuia dintru aceștea și grăiaște bine!“

14. Și zise Miheas: „Viu Domnul, căci carele va grăi Domnul cătră mine, acestea voi grăi!“

Num. 22, 18.

15. Și au venit cătră împăratul și zise lui împăratul: „Mihea, sui-mă-voiu la Remath Galaad, la războiu, au opri-mă-voiu?“ Și zise lui: „Suie-te, și te va bine-călători Domnul în mâinile împăratului!“

16. Și zise lui împăratul: „Încă de doao ori eu te jur pre tine pentru ca să grăiești cătră mine adeverință, întru numele Domnului!“

17. Și zise Miheas: „Nu așa: am văzut pre tot Israilul împrăștiat în munți, ca o turmă la carea nu iaste păstoriu. Și zise Domnul: ‘Nu e domnul acestora întru Dumnezeu? Să să întoarcă fieștecarele la casa lui cu pace!’“

Num. 27, 17.

18. Și zise împăratul lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „N’am zis cătră tine că nu-m prorocește acesta mie bune, ce numai reale?“

19. Și zise Miheas: „Nu așa, nu-s eu! Ascultă cuvântul Domnului, nu așa! Am văzut pre Domnul Dumnezeu lui Israil șazând pre scaunul lui și toată oastea ceriului sta împrejurul lui den direapta lui și den stânga lui.

Daniil 7, 9.

20. Și zise Domnul: ‘Cine va înșăla pre Ahaav, împăratul lui Israil, și se va sui și va cădea în Ramath Galad?’ Și zise acesta așa și acesta zise așa.

21. Și ieși duh și stătu înaintea Domnului și zise: ‘Eu îl voi înșăla pre el!’ Și zise cătră el Domnul: ‘Cu ce?’

22. Și zise: ‘Voiu ieși și voiu fi duh mencinos întru rostul tuturor prorocilor lui’. Și zise: ‘Înșăla-vei și încă vei putea; ieși și fă așa!’

23. Și acum, iată, au dat Domnul duh mincinos în rostul tuturor prorocilor acestora; și Domnul au grăit pentru tine reale“.

24. Și să apropie Sedochia, feciorul lui Hanaan, și lovi pre Mihea preste falcă și zise: „Care duh al Domnului e cela ce au grăit în tine?“

25. Și zise Mihea: „Iată, tu vei vedea în ziua aceea când vei intra în camera cămării ca să te ascunzi acolo“.

26. Și zise împăratul lui Israil: „Prindeț pre Mihea și-l întoarceț pre el cătră Amon, boiarinul cetății, și cătră Ioas, feciorul împăratului, și zi:

27. ‘Așa zice împăratul: ‘Pune-l pre acesta în temniță și să mănânce el pâine de necaz și apă de necaz, până mă voiu întoarce eu cu pace’“.

28. Și zise Mihea: „De te vei întoarce, întorcându-te cu pace, n’au grăit Domnul întru mine“. Și zise: „Să asculte tot norodul!“

29. Și să sui împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iudei, împreună cu el la Ramath Galaad.

30. Și zise împăratul lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Acopere-mă și voiu intra la războiu; și tu îmbracă îmbrăcămintea mea“. Și să acoperi împăratul lui Israil și întră la războiu.

31. Și împăratul Siriei au poruncit boiarilor carălor lui celor 32, zicând: „Nu bateț pre mic sau pre mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur“.

32. Și fu deaca văzură boiarii carălor pre Iosafat, împăratul Iudei, și ei ziseră: „Veade-se împăratul lui Israil acesta!“ Și-l încunjurară pre el a-l bate. Și strigă Iosafat.

2 Paral. 18, 31.

33. Și fu deaca văzură boiarii carălor că nu iaste împăratul lui Israil acesta, și să întoarseră de la el.

34. Și întinse unul arcul chipzuit bine și lovi pre împăratul lui Israil în mijlocul plămânii și în mijlocul pieptului. Și zise vezeteului lui: „Întoarce mâinile tale și mă scoate den războiu, căci m’am rănit!“

2 Paral. 18, 33.

35. Și să înfrânse războiul în ziua aceea, și împăratul era stând pre cale împotriva Siriei, de dimineață până în sară, și piștia sângele de la rană în sânul carului și muri până în sară (și ieșia sângele den zdrobitură până în sânul carului).

36. Și stătu strigătoriul oștii în tabără, apuind soarele, zicând: „Fișcarele la cetatea lui și fieștecarele la pământul lui!“

37. Căci au murit împăratul!“ Și veniră la Samaria și îngropară pre împăratul la Samaria.

38. Și au spălat sângele de la car la fântâna Samariei; și au lins scroafele și câinii sângele, și curvele s’au scăldat cu sângele, după cuvântul Domnului, carele au grăit.

3 Împ. 21, 19.

39. Și rămășițele cuvintelor lui Ahaav, și toate câte au făcut, și case de elefandu carea au făcut, și toate cetățile carele au făcut, nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

40. Și adormi Ahaav cu părinții lui și împărați Ohozia, feciorul lui, pentru dânsul.

41. Și Iosafat, feciorul lui Asa, au împărațit preste Iuda; în anul al patrulea al lui Ahaav, împăratul lui Israil, au împărațit Iosafat, feciorul lui Asa.

42. De 35 de ani când împărați el și 25 de ani au împărațit în Ierusalim. Și numele maicii lui –Azefca, fata lui Salai.

43. Și au mers în toată calea lui Asa, tătâne-său, nu s’au abătut de la ea, ca să facă cel drept întru ochii Domnului.

2 Paral. 17, 4.

44. Însă den ceale nalte n’au scos, căci norodul jârtvuia și tămâia la ceale nalte.

2 Paral. 20, 34.

45. Și să împacă Iosafat cu împăratul lui Israil.

46. Și rămășițele cuvintelor lui Iosafat și domniile lui carele au făcut nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

47. Și pre cei rămași den cei pricăjiți a celor rămași în zilele lui Asa, tătâne-său, i-au rădicat de pre pământ.

48. Și împărat nu era stând la Idumea.

2 Împ. 8, 14.

49. Și Iosafat au făcut corabii de Tharsis pentru ca să meargă la Ofir pentru aur; și nu mergea, căci s’au sfărâmat corăbiile la Ghesion Gaver.

2 Paral. 20, 37.

50. Atuncea au zis Ohozia, feciorul lui Ahaav, cătră Iosafat: „Meargă robii miei cu robii tăi!“ Și n’au vrut Iosafat.

51. Și adormi Iosafat cu părinții lui și să îngropă lângă părinții lui, în cetatea lui David, părintelui său, și împărați Ioram, feciorul lui, în locul lui.

52. Și Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărațit preste Israil în Samaria în anul al 17 ai lui Iosafat, împăratul Iudei. Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărațit preste Israil în Samaria 2 ani.

53. Și au făcut răul înaintea Domnului și au mers în calea lui Ahaav, tătâne-său, și în calea lui Iezavel, maică-sa, și în păcatele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil.

54. Și au slujit valimilor, și s'au închinat lor și au scârbit pre Domnul Dumnezeu al lui Israil, după toate câte s'au făcut înaintea lui.

A ÎMPĂRĂȚIEI, A PATRA

CAP 1

Boala lui Ohozia. Râvna lui Ilie.

1. Și vicleni Moav întru Israil după ce muri Ahaav.
 2. Și căzu Ohozia pren ceale făcute cu mreaje, ce era în cerdacul lui, în Samaria, și bolnăvi. Și trimise soli și zise cătră ei: „Păsați și cercați în Vaal Musca dumnezăul Acaronului de voi trăi den boala mea aceasta!“ Și au mers să întreabe prent’însul.
 3. Și îngerul Domnului au grăit cătră Ilie Thezviteanul, zicând: „Sculându-te, pasă întru întimpinarea solilor Ohoziei, împăratului Samariei, și vei grăi cătră ei: ‘Au pentru căci nu iaste Dumnezău în Ierusalim, voi mergeți să cercați întru Vaal Musca dumnezăul Acaronului?’
 4. Și nu așa că aceastea zice Domnul: ‘Patul preste carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de preste el, căci acolo cu moarte vei muri’“. Și mearse Ilie și zise cătră ei.
 5. Și să întoarseră solii cătră el și zise cătră ei: „Pentru căci v’ăți întors?“ Și ziseră cătră el:
 6. „Om s’au suit întru întimpinarea noastră și zise cătră noi: ‘Vino de vă întoarceți cătră împăratul cela ce v’au trimis pre voi și grăiți cătră el: ‘Aceastea zice Domnul: ‘Au pentru căci nu iaste Dumnăzău întru Israil, tu mergi a cerca întru Vaal Musca, dumnezăul Acaronului? Nu așa, patul preste carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de la el, căci cu moarte vei muri!’“ Și întorcându-se, au spus împăratului în ce chip au grăit Ilie.
 7. Și ziseră lor împăratul: „Ce e furma omului celui ce s’au suit întru întimpinare voao și au grăit cătră voi cuvintele aceastea?“
 8. Și ziseră cătră el: „Om păros, și brâu de piale –încins mijlocul lui“. Și zise: „Ilie Thezviteanul acesta iaste“.
- Mat. 3, 4.
9. Și trimise cătră el (povățuitoriu) un căpitan de 50 de oameni și pre cei 50 de oameni ai lui. Și să sui și veni cătră el. Și iată, Ilie șădea pre vârful muntelui. Și grăi cel preste 50 cătră el și zise: „Omul lui Dumnezău, împăratul te-au chemat, pogoară-te!“
 10. Și răspunse Ilie și zise cătră cel preste 50: „Și de sânt omul lui Dumnezău eu, să va pogorî den ceriu foc și va mânca pre tine și pre cei 50

ai tăi“. Şi să pogorî foc den ceriu şi mîncă pre el şi pre cei 50 ai lui.

Luca 9, 54.

11. Şi adaose împăratul şi trimise cătră el altul preste 50 şi pre cei 50 ai lui. Şi să sui şi grăi cel preste 50 cătră el şi zise: „Omul lui Dumnezeu, acestea zice împăratul: ‘Degrabă te pogoară!’“

12. Şi răspunse Ilie şi grăi cătră el şi zise: „De sânt omul lui Dumnezeu eu, se va pogorî foc den ceriu şi va mîncă pre tine şi pre cei 50 ai tăi“. Şi să pogorî foc den ceriu şi mîncă pre el şi pre cei 50 ai lui.

13. Şi adaose împăratul încă a trimite povăţuitoriu al treilea căpitan de 50 şi pre cei 50 ai lui. Şi veni cătră el cel preste 50, al treilea, şi să plecă pre genuchele lui înaintea lui Ilie şi să rugă lui şi grăi cătră el şi zise: „Omul lui Dumnezeu, cinstească-să dară sufletul mieu şi sufletul robilor tăi acestor 50 întru ochii tăi!

14. Iată, să pogorî foc den ceriu şi mîncă pre cei preste 50, pre cei dentăiu, şi pre cei 50 ai lor. Şi acum cinstească-se dară sufletul robilor tăi întru ochii tăi!“

15. Şi grăi îngerul Domnului cătră Ilie şi-i zise: „Pogoară-te cu el, nu te teame de cătră faţa lor!“ Şi să sculă Ilie şi să pogorî împreună cu ei cătră împăratul.

16. Şi grăi cătră el şi zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Ce căci ai trimis soli a cerca întru Vaal Musca dumnezeul Acaronului, ca când n’ar fi Dumnezeu întru Israil a întreba cuvântul lui? Pentru aceea, patul pre carele te-ai suit acolo, nu te vei pogorî de pre el, căci cu moarte vei muri!’“

17. Şi au murit, după cuvântul Domnului, carele au grăit Ilie. Şi au împărăţit Ioram, fratele Ohoziei, în locul lui, căce nu era la el fecior; în anul al doilea al lui Ioram, feciorul lui Iosafat, împăratul Iudii.

18. Şi rămăşiţele cuvintelor Ohoziei câte au făcut, nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor lui Israil?

19. Şi Ioram, împăratul Ahaavului, împărăţeşte preste Israil, în Samaria, ani 12, în 21 de ani ai împărăţiei lui Iosafat, împăratul Iudii. Şi au făcut răul înaintea Domnului, însă nu ca fraţii lui, nice ca maica lui.

20. Şi au depărtat stâlpii lui Vaal, carele au făcut tată-său, şi i-au zdrobit pre ei. Însă în păcatele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil, se-au lipit, nu s’au depărtat de cătră eale. Şi să mînie cu urgie Domnul la casa lui Ahaav.

CAP 2

Ilie rânduiaște proroc pre Elisei.

1. Și fu când vrea să rădice Domnul pre Ilie cu cutremur ca în ceriu, și mearse Ilie și Elisee la Galgala.

2. Și zise Ilie către Elisei: „Șăzi dară aici, căci Domnul m’au trimis pre mine până la Vethil“. Și zise Elisee: „Viu Domnul și viu sufletul tău, de te voi părăsi!“

3. Și veniră la Vethil. Și ieșiră fiii prorocilor cei den Vethil către Elisee și ziseră către el: „Știi că ia astăzi Domnul pre domnul tău de asupra capului tău?“ Și zise: „Și eu am conșcut, tăceți!“.

1 Împ. 10, 5.

4. Și zise lui Ilie: „Șăzi dară aicea, căce Domnul m’au trimis pre mine la Iereho“. Și zise Elisee: „Viu Domnul și viu sufletul tău, de te voi părăsi!“

5. Și veniră la Iereho. Și să apropiară fiii prorocilor cei den Iereho către Elisee și zisără către el: „Știi că astăzi ia Domnul pre domnul tău de asupra capului tău?“ Și zise: „Și eu am conșcut, tăceți!“.

6. Și zise lui Ilie: „Șăzi dară aicea, căce Domnul m’au trimis până la Iordan“. Și zise Elisee: „Viu Domnul și viu sufletul tău, de te voi părăsi!“ Și mearseră amândoi.

7. Și 50 de oameni, fiii prorocilor, veniră și stătură împotrivă de departe. Și amândoi au stătut lângă Iordan.

8. Și luo Ilie cojocul lui și învălui și lovi apa și să despărți apa de o parte și de alta și trecură amândoi în pustiiu.

Is. Navi 3, 17.

9. Și fu deaca trecură ei, și Ilie zise către Elisee: „Ceare ce voi face ție mai nainte decât mă voi vâznesi de la tine“. Și zise Elisee: „Facă-se dară îndoite întru duhul tău preste mine!“

10. Și zise Ilie: „Ai îngreuiat a ceare“. Și zise: „De mă vei vedea luându-mă de la tine, și va fi ție așa; și de nu, nu se va face“.

11. Și fu ei mergând, mergea și grăiia, și iată car de foc și cai de foc, și osebi în mijlocul amândurora, și să luo Ilie cu cutremur ca în ceriu.

Sirah 48, 9, 13.

12. Și Elisee vedea și el striga: „Părinte, părinte, carul lui Israil și călărețul lui!“ Și nu-l mai văzu pre el încă. Și să apucă de hainele lui și le spintecă pre eale în doao rupturi.

1 Mac. 2, 58.

13. Și înălță cojocul lui Ilie, care au căzut deasupra lui, Elisee;

14. Și să întoarse Elisee și stătu pre marginea Iordanului. Și luă cojocul lui Ilie, care au căzut deasupra lui, și lovi apa și nu se despărți. Și zise: „Unde e Dumnezeu al lui Ilie apfo?” Și lovi apele și să spintecară într’o parte și într’alta și trecu Elisee pre uscat.

15. Și-l văzură pre el fiii prorocilor cei den Ierihon den preajmă și zisă ră:

16. „Odihni-se duhul lui Ilie pre Elisee“. Și veniră într u întâmpinarea lui și i să închină ră lui pre pământ. Și zisă ră cătră el: „Iată dară, sânt împreună cu slugile tale 50 de oameni, fiii puterii; deci mergând, să cearce pre domnul tău să nu cândai l-au rădicat pre el Duhul Domnului și l-au aruncat pre el în Iordan preste unul den munți sau preste unul den dealuri“. Și zise Elisee: „Nu veț trimite!“

3 Împ. 18, 12.

17. Și-l siliră pre el până unde să rușina. Și zise: „Trimiteți!“ Și trimiseră 50 de oameni și-l căutară trei zile și nu-l aflară pre el.

18. Și să întoarseră cătră el, și el șădea în Ieriho; și zise Elisei: „N’am zis cătră voi să nu trimiteț?“

19. Și ziseră oamenii cetății cătră Elisee: „Iată dară, lăcuința cetății – bună, precum tu, doamne, vezi, și apele-s reale și pământul sterpos!“

20. Și zise Elisee: „Luaț ciutură noao și puneț acolo sare!“

21. Și luă ră și aduseră cătră el. Și ieși Elisee la cursurile apelor și aruncă acolo sare și zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Vindecu apele acestea, nu va mai fi de acolo moarte și sterpu’“.

22. Și să vindecară apele până în ziua aceasta, după cuvântul lui Elisee, carele au grăit.

23. Și să sui de acolo la Vethil. Și, suindu-se el pre cale, și copilași mici ieșiră den cetate și batjocoriaa pre el. Și ziseră lui: „Suie-te, pleșuvule, suie-te, pleșuvule!“

24. Și prăvi denapoia lui și văzu pre ei și-i blestemă pre ei cu numele Domnului. Și iată, ieșiră 2 ursoaie den dumbravă și sparseră dentru ei 42 de copii.

25. Și mearseră de acolo la muntile Carmilului, și de acolo s’au întors la Samaria.

CAP 3

Războiul lui Ioram cu amoniții.

1. Și Ioraam, feciorul lui Ahaav, au împărățit în Samaria, întru Israil, în anul al 18 al lui Iosafat, împăratului Iudii. Și împărăți 12 ani.

2. Și făcu răul întru ochii Domnului, însă nu ca tată-său, nici ca maică-sa. Și mută stâlpii lui Vaal, carele au făcut tată-său,

3 Împ. 16, 32.

3. Însă de păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navath, carele au păcătuit pre Israil, s'au lipit, nu s'au depărtat de la eale.

4. Și Mosa, împăratul Moavului, era în ochidu și întorcea împăratului lui Israil întru rădicare 100000 de miei și 100000 de berbeci cu lână.

5. Și să făcu după ce muri Ahaav, și ficleni împăratul Moavului întru împăratul lui Israil.

6. Și ieși împăratul Ioram în ziua aceea den Samaria și socoti pre Israil.

7. Și mearse și trimise cătră Iosafat, împăratul Iudii, zicând: „Împăratul Moavului hicleni întru mine. Au mearge-vei cu mine asupra Moavului la războiu?” Și zise: „Sui-mă-voiu aseamene tu mie, aseamene eu ție; ca norodul mieu, norodul tău; ca caii miei, caii tăi“.

3 Împ. 22, 4; 2 Paral. 18, 3.

8. Și zise: „Pre care cale mă voiu sui?” Și zise: „Calea pustiiului Edomului“.

9. Și mearse împăratul lui Israil și împăratul Iudii și împăratul Edomului și au încunjurat cale de 7 zile și nu era apă la tabără și la dobitoacele ceale den picioarele lor.

10. Și zise slugilor lui împăratul lui Israil: „O, căci au chemat Domnul pre câte 3 împărații aceștea să-i dea pre ei în mâna lui Moav!“

11. Și zise Iosafat cătră el, împăratul Iudii: „Nu iaste aici proroc al Domnului, și vom cerca pre Domnul pren el?“ Și răspunse unul dentru slugile împăratului lui Israil și zise: „Aici e Elisee, feciorul lui Safat, carele turna apă pre mânilor lui Ilie“.

3 Împ. 22, 7.

12. Și zise Iosafat: „Iaste la el cuvântul Domnului“. Și pogorâră cătră el împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iudii, și împăratul Edomului.

13. Și zise Elisee cătră împăratul lui Israil: „Ce e mie și ție? Pasă cătră prorocii tătâne-tău și cătră prorocii mâne-ta!“ Și zise lui împăratul lui Israil: „Nu cândai chemă Domnul pre câte 3 împărații aceștea ca să-i dea pre ei în mânilor lui Moav?“

3 Împ. 18, 19.

14. Și zise Elisee: „Viu Domnul puterilor, la carele am dvorit înaintea lui, căci, de n’ăș lua eu fața lui Iosafat, împăratul Iudii, de aș fi căutat asupra ta și aș fi văzut pre tine.

15. Și acum vezi, ia-mi cântărețu!“ Și fu deaca cântă cel ce cânta, și să făcu preste el mâna Domnului.

16. Și zise: „Aceasta zicea Domnul: ‘Faceți pâ râul acesta gropile-gropile!’ Căci acestea zice Domnul:

17. ‘Nu veț vedea vânt și nu veț vedea ploaie, și pâ râul acesta se va umplea de apă și veț bea voi, și taberele voastre, și dobitoacele voastre’.

18. Și ușoară e aceasta întru ochii Domnului, și va da pre Moav în mâinile voastre

19. Și veț lovi toată cetatea tare, și toată cetatea aleasă, și tot lemnul bun veț oborî și toate șipotele apei să astupaț și toată partea bună o veț strica cu pietri“.

20. Și să făcu dimeneața suindu-se jârtva, și, iată, ape veniia de pre calea Edomului și să umplu pământul de apă.

Ieș. 29, 38.

21. Și tot Moavul au auzit că s’au suit cei 3 împărați ca să-i bată pre ei, și s’au strâns după tutindini, încinși cu brâu și în sus, și au stătu la hotaru.

22. Și să mânecară dimeneața, și soarele le-au răsărit preste ape, și văzu Moav den preajmă apele roșii ca sângele

23. Și zise: „Sânge e acesta de sabie, și să bătură împărații și lovi om pre aproapele lui. Și acum, preste prăzile lui, Moav!“

24. Și întrară în tabăra lui Israil. Și Israil s’au sculat și au lovit pre Moav. Și fugiră de cătră fața lor; și întrară mergând și bătând pre Moav.

25. Și cetățile surpară și preste toată partea bună au aruncat om piatra lui și au umplutu-o pre ea, și tot șipotul apei au astupat, și tot lemnul bun au oborât, până ce au lăsat pietrele zidului surpate; și au încunjurat prăștiașii și au lovit pre ea.

26. Și văzu împăratul Moavului că au întărit preste el războiul și luo împreună cu el 700 de oameni cu săbiile zmulte, ca să taie cătră împăratul Edom, și n’au putut.

27. Și luo pre feciorul lui, pre cel dentâiu născut, pre carele au pus împărat în locul lui, și-l aduse pre el ardere-de-tot preste zidu. Și să făcu căință mare preste Israil și să rădicară de la dânsul și să învârtejiră la pământul lor.

CAP 4

Minunile lui Elisee.

1. Și o muiare dentru fiii prorocilor striga cătră Elisee, zicând: „Robul tău, bărbatul meu, au murit; și tu ai conosciut că rob era temându-se de Domnul; și datornicul au venit să ia pre amândoi feciorii miei să-i fie lui robi“.

Preoția 25, 39.

2. Și zise cătră ea Elisee: „Ce-ț voi face? Spune-mi mie ce iaste ție în casă?“ Și ea zise: „Nu iaste la roaba ta nimică în casă fără cât numai untdelemnul carele mă voi unge“.

3 Împ. 16, 14.

3. Și zise cătră ea: „Vino, ceare ție vase den afară, de la toți vecinii tăi, vase deșarte, și nu împutina.

4. Și vei intra și vei închide ușa asupra ta și asupra fiilor tăi și vei turna în vasele aceastea și, ce se va umplea, vei lua“.

5. Și să duse de la el și făcu așa și închise ușa asupra ei și asupra fiilor ei; ei apropia cătră ea, și ea turna.

6. Și fu deaca să umplură vasele, și zise cătră fiii ei: „Apropiați încă cătră mine vase!“ Și ziseră ei: „Nu mai iaste încă vas“. Și stătu untdelemnul.

7. Și veni și spuse omului lui Dumnezeu. Și zise Elisee: „Pasă și vinde untdelemnul și vei plăti cametele tale, și tu și fiii tăi veț trăi cu celalalt untdelemn ce va rămânea“.

8. Și să făcu zio și trecu Elisee la Soman. Și acolo –muiare mare. Și-l opri pre el să mănânce pâine. Și să făcu mergând el, adease să abātu a mânca acolo pâine.

Is. Navi 19, 18.

9. Și zise muiarea cătră bărbatul ei: „Iată dară, am conosciut că omul lui Dumnezeu, sfântul acesta, merge la noi pururea.

10. Să-i facem lui dară cerdac loc mic și să-i punem lui acolo pat și masă și scaun și sfeașnic, și va fi, când va veni cătră noi, și se va abate acolo“.

11. Și să făcu într’o zi, și intra acolo și să abātu la cerdac și dormi acolo.

12. Și zise cătră Ghiezi, copilașul lui: „Cheamă-mi pre somaniteanca aceasta!“ Și o chemă pre ea și stătu înaintea lui. Și zise lui:

13. „Zi dară cătră ea: ‘Iată, ne-ai grijit noao toată grijirea aceasta; ce trebuie a face ție? De iaste ție cuvânt cătră împăratul sau cătră boiarii puterii?’“ Și ea zise: „În mijlocul norodului eu lăcuiescu odihnindu-mă“.

14. Și zise cătră Ghiezi: „Ce trebuie a face ei?” Și zise Ghiezi, copilașul lui: „Și foarte fecior nu iaste ei, și bărbatul ei iaste bătrân”.

15. Și zise: „Cheamă-o pre ea!” Și o chemă pre ea și stătu lângă ușe. Și zise Elisee cătră ea:

16. „În vremea aceasta ca ceasul acesta viu, și tu vei fi zămislit fiiu!” Și ea zise: „Nu, doamne, omul lui Dumnezeu, să nu minți pre roaba ta!”

Fac. 18, 10, 14.

17. Și în pânțece luo muiarea și născu fiiu la vremea aceasta ca și ceasul viu, în ce chip au grăit cătră ea Elisee.

18. Și să îmbărbătă copilașul. Și să făcu când ieși copilașul cătră tatul lui, cătră cei ce secera, și zise cătră tată-său:

19. „Capul meu, capul meu!” Și zise copilașului: „Rădică-l pre el cătră maica lui!”

20. Și-l rădică pre el și-l băgă pre el cătră maica lui. Și dormi pe genuchiul ei până în amiazăzi și au murit.

21. Și-l aduse pre el și-l adormi pre el pre patul omului lui Dumnezeu. Și închise asupra lui; și ieși și chemă pre bărbatul ei și zise:

22. „Trimite-m dară unul den copilaș și o măgăriță și voiu alerga până la omul lui Dumnezeu și mă voiu întoarce”.

23. Și zise: „Ce e de mergi tu cătră el astăzi? Nu e lună noao, nici sâmbătă”. Și ea zise: „Pace!”

24. Și înșălă măgărița și zise cătră copilașul ei: „Pasă și umblă, nu zăbăvi a încăleca până voiu zice ție: ‘Vino!’ Și vei merge și vei sosi cătră omul lui Dumnezeu la Muntele Carmilului”.

25. Și mearse și veni până la omul lui Dumnezeu la Muntele Carmilului. Și să făcu deaca văzu Elisee pre ea venind, și zise cătră Ghiezi, copilașul lui: „Vezi, somaniteanca e ceaia!”

26. Acum aleargă întru întimpinarea ei și vei zice ei: ‘Pace e ție?’” Și alergă întru întimpinarea ei și zise ei: „Pace e ție? Pace e bărbatului tău? Pace e copilașului?” Și ea zise: „Pace”.

27. Și veni cătră Elisee la munte și să apucă de picioarele lui. Și să apropie Ghiezi ca să o împingă pre ea. Și zise Elisee: „Lasă-o pre ea, căci sufletul ei supărat e, și Domnul au ascuns de la mine și nu mi i-au spus mie”.

28. Și ea zise: „Au doară am cerșut fiiu de la domnul meu? Că am zis: ‘Să nu faci înșălăciune cu mine!’” Și zise Elisee lui Ghiezi: „Încinge mijlocul tău și ia toiagul meu în mâna ta și pasă!”

29. Căci, de vei afla om, să nu-l blagoslovești pre el; și de te va blagoslovi om, să nu-i răspunzi lui. Și vei pune toiagul meu preste fața copilașului“.

Luca 10, 4.

30. Și zise maica copilașului: „Viu Domnul și viu sufletul tău, de te voi lăsa“. Și să sculă Elisee și mearse denapoia ei.

31. Și Ghiezi veni înaintea ei și puse deasupra toiagul la fața copilașului, și nu era glas și nu era ascultare. Și să întoarse întru întimpinarea lui și-i puse lui, zicând: „Nu s’au sculat copilașul“.

32. Și întră Elisee în casă și, iată, copilașul mort, culcat pre patul lui.

33. Și întră Elisee în casă și închise ușa asupra lor amândurora și să rugă cătră Domnul.

Mat. 6, 6.

34. Și să sui și să culcă preste copilaș și puse gura lui preste gura lui și ochii lui preste ochii lui și mâinile lui preste mâinile lui și talpele lui preste talpele lui, și-l suflă pre el și să înduplecă preste el, și să încălzi trupul copilașului.

3 Împ. 16, 21.

35. Și să întoarse și umblă pren casă de o parte și de alta, și să sui și acoperi preste copilaș și să îmbărbătă copilașul până de 7 ori și deschise copilașul ochii lui.

Fapt. Ap. 20, 10.

36. Și strigă Elisee cătră Ghiezi și zise: „Cheamă pre somaniteanca aceasta!“ Și o chemă pre ea și întră cătră el; și zise Elisee: „Ia-ț pre feciorul tău!“

37. Și întră muiarea și căzu lângă picioarele lui și să închină la pământ și-ș luo pre fiiul ei și ieși.

38. Și Elisee să întoarse la Galgala. Și foametea pre pământ, și fiii prorocilor șădea înaintea lui. Și zise Elisee copilașului lui: „Pune căldarea cea mare și fierbi fiertură fiilor prorocilor!“

4 Împ. 6, 1; 3 Împ. 18, 4.

39. Și ieși la țarenă să stringă arioth; și află vie în țarenă și adună de la ea curcubețele sălbatice, plină haina lui. Și întră și puse în căldarea hierturii, căci n’au știut.

40. Și turnă oamenilor să mănânce. Și fu când mânca ei den hiertură și, iată, strigară și ziseră: „Moartea e în căldare, omul lui Dumnezeu!“ Și nu putea să mănânce.

41. Și zise: „Luaț făină și puneț în căldare!“ Și zise Elisee cătră Ghiezi, copilașul lui: „Toarnă norodului și să mănânce!“ Și nu să făcu acolo încă cuvânt rău în căldare.

Ieș. 15, 25.

42. Și om trecu den Vetharlisa și aduse cătră omul lui Dumnezeu den roadele dentâiu 20 de pâini de orz și păpuși de smochine în traista lui. Și zise: „Daț norodului și mănânce!“

43. Și zise poslușnecul lui: „Ce voi da acestea înainte la 100 de oameni?“ Și zise: „Dă norodului să mănânce, căci acestea zice Domnul: ‘Mânca-vor și vor lăsa’“.

Ioan 6, 9.

44. Și mâncară și lăsară, după cuvântul Domnului.

CAP 5

Vindecarea lui Neeman. Pedepsa lui Ghiezi.

1. Și Neeman, boiarenul puterii Siriei, era om mare înaintea domnului lui și minunat la față, căci pren el au dat Domnul mântuire Siriei. Și omul era vârtos cu putearea, și stricat.

Luca 4, 27.

2. Și den Siria au ieșit tâlhari și au robî den pământul lui Israil fecioară mică; și era înaintea muierii lui Neeman.

3. Și ea zise doamnei ei: „De-ar fi domnul meu înaintea prorocului lui Dumnezeu, celui de la Samaria, atuncea-l va curăți pre el de stricăciunea lui“.

4. Și întră și spuse domnului ei și zise: „Așa și așa au grăit fata cea den pământul lui Israil“.

5. Și zise împăratul Siriei cătră Neeman: „Vino, întră înlăuntru, și voi trimite carte cătră împăratul lui Israil!“ Și mearse și luo în mâinile lui 10 talanzi de argint și 6000 de galbeni de aur și zece rânduri de veșminte.

6. Și au adus cartea cătră împăratul lui Israil, zicând: „Și acum, deaca va veni cartea aceasta cătră tine, iată, am trimis cătră tine pre Neeman, robul meu, și să-l vindecî pre el de stricăciunea lui“.

7. Și fu deaca citi împăratul lui Israil cartea, rupse hainile lui și zise: „Au Dumnezeu sânt eu, a învia au a omorî, de trimite acesta cătră mine om ca

să-l curățescu de stricăciunea lui? Numai ce cunoașteț dară și vedeț că vinuiaște acesta pre mine“.

1 Împ. 2, 6.

8. Și fu deaca auzi Elisee, omul lui Dumnezeu, că ș'au rupt împăratul Israil hainele lui, și au trimis cătră împăratul lui Israil, zicând: „Pentru căci ți'ai rupt hainele? Vie dară cătră mine Neeman și cunoască că iaste proroc în Israil“.

9. Și veni Neeman cu călărimă și caru și stătu la ușile casii lui Elisee.

10. Și trimise Elisee vestitoriu cătră dânsul, zicându: „Mergând, scaldă-te de 7 ori în Iordan și să va întoarce trupul tău ție și să va curăți“.

11. Și să mânie Neeman și să duse și zise: „Iată dară, zicea că va ieși cătră mine și va sta și va chema întru numele Domnului Dumnezeului lui și va pune mâna lui preste loc și va culeage stricăciunea.

12. Nu mai bune sânt Avana și Farfar, râurile Damascului, decât Iordanul și toate apele lui Israil? Au nu mergând mă voi scaldă întru eale și mă voi curăți?“ Și să abātu și să duse cu mânie. Și să apropiară slugile lui

13. Și grăiră cătră el: „Mare cuvânt au grăit prorocul cătră tine; nu vei face ce au zis cătră tine? Scaldă-te și te curățește!“

14. Și să pogorî Neeman și să afundă în Iordan de 7 ori, după cuvântul lui Elisee, și să întoarse trupul lui ca trupu de copilașu mic și să curăți.

Luca 4, 26, 27.

15. Și să întoarse cătră Elisee el și toată tabăra lui și veni și stătu înaintea lui și zise: „Iată dară, am conosciut că nu iaste Dumnezeu în tot pământul, fără numai în Israil. Și acum ia mulțămă de la robul tău“.

16. Și zise Elisee: „Viu Domnul, la carele am dvorit înaintea lui, de voi lua“. Și-l sili pre el să ia, și nu ascultă.

3 Împ. 17, 1.

17. Și zise Neeman: „Și de nu, dea-se dară robului tău gomor de o păreache de mușcoiu de pământ (și tu-m vei da den pământul roșiatec), căce nu va mai face robul tău ardere-de-tot și jârtve la alți dumnezăi, fără numai la Domnul sânșur.

18. Cu cuvântul acesta și pentru cuvântul acesta, și va ierta Domnul robului tău: Când va întra domnul meu la casa lui Remman a să închina el și acolo să va odihni preste mâna mea, și mă voi închina în casa lui Remman când să va închina el în casa lui Remman; și va ierta dară Domnul robului tău cu cuvântul acesta“.

19. Și zise Elisee către Neeman: „Pasă în pace!“ Și mearse de la el la havratha al pământului;

20. Și zise Ghiezi, copilașul lui Elisee, omului lui Dumnezeu: „Iată, pregetă domnul meu lui Neeman Sirului acestuia, ca să nu ia den mâna lui dentru carele au adus. Viu Domnul, că de nu voi alerga denapoia lui și voi lua de la el ceva“.

21. Și goni Ghiezi denapoia lui Neeman, și văzu pre el Neeman alergând denapoia lui și să întoarse întru întimpinarea lui de la car și zise: „Pace e?“

22. Și zise Ghiezi: „Pace. Domnul meu m’au trimis, zicând: ‘Iată, acum au venit către mine 2 copilași den muntele lui Efraim, den fiii prorocilor; dă-le dară lor talant de argint și 2 rânduri de veșminte’“.

Fac. 45, 22; Jud. 14, 12.

23. Și zise Neeman cu blândețe: „Ia dară talant de argint!“ Și-l sili pre el și luo 2 talanți de argint în doao bordușale, și 2 rânduri de veșminte deade asupra a 2 copilași ai lui, și rădicară înaintea lui.

24. Și veni la întunearec și luo den mâinile lor și puse în casă. Și trimise pre oameni și să dusă ră.

25. Și el veni și dvorîia către domnul lui. Și zise către el Elisee: „De unde, Ghiezi?“ Și zise Ghiezi: „N’au mersu robul tău încoace și încoalea“.

26. Și zise către el Elisee: „Au nu inima mea au mersu cu tine și știu că s’au întorsu omul de la carul lui întru întimpinarea ta? Și cum ai luat argintul și ai luat hainele, și vei lua cu eale grădini și maslineturi și vii și oi și boi și slugi și slujnice?“

27. Și lepra lui Neeman se va lipi întru tine și întru săminția ta în veac“. Și ieși de la fața lui, stricat ca zăpada.

Num. 12, 10.

CAP 6

Alte minuni făcute de Elisee.

1. Și zisă feciorii prorocilor către Elisee: „Iată dară, locul întru carele noi lăcuim înaintea ta –strâmt de către noi.“

4 Împ. 4, 38.

2. Să mergem dară până la Iordan și să luom de acolo de om o grindă și vom face noao acolo a lăcui acolo“. Și zise: „Păsați!“

3. Și zise unul: „Vino cu liniște, vino cu robii tăi!“ Și zise: „Eu voi merge“.

4. Și mearse împreună cu ei și veniră la Iordan și tăia leamne.

5. Și iată unul răsturnând grinda, și hierul, căzând den codiriște, căzu în apă. Și strigă: „O, doamne, și acesta era ascuns!“

6. Și zise omul lui Dumnezeu: „Unde au căzut?“ Și i-au arătat lui locul. Și tăie lemn și-l aruncă pre el acolo și pluti hierul.

7. Și zise: „Înalță-te pre tine!“ Și întinse mâna lui și luă pre el.

8. Și împăratul Siriei era dând războiu întru Israil. Și să sfătui cătră slugile lui, zicând: „La locul acesta oarecare elmoni voi tăbări“.

9. Și trimise Elisee cătră împăratul lui Israil, zicând: „Păzește ca să nu treci întru locul acesta, căci acolo Siria iaste ascunsă!“

10. Și trimise împăratul lui Israil la locul carele au zis lui Elisee și s’au păzit de acolo nu o dată au de 2 ori.

11. Și să clăti sufletul împăratului Siriei pentru cuvântul acesta și chemă pre slugile lui și zise cătră ei: „Nu-m veți spune mie cine mă vinde la împăratul lui Israil?“

12. Și zise unul den slugile lui: „Nu, domnul meu împărate, căci prorocul Elisee cel den Israil spune împăratului lui Israil toate cuvintele carele vei grăi în cămara așternutului tău“.

13. Și zise: „Umblați de vedeți unde e el! Și trimițând, voi lua pre el“. Și spuseră lui zicând: „Iată, în Dothaim“.

14. Și au trimis acolo călăreț și car și puteare grea. Și veniră noaptea și încunjură cetatea.

15. Și să mânecă slujnecul lui Elisee a să scula și ieși. Și iată puteare încunjurând cetatea, și cai, și cară. Și zise copilașul cătră el: „O, doamne, cum vom face?“

16. Și zise Elisee: „Nu te teame, căci mai mulți sânt cei ce sânt cu noi decât cei ce sânt cu dâșii“.

2 Paral. 32, 7.

17. Și să rugă Elisee și zise: „Doamne, deșchide dară ochii copilașului și să vază!“ Și deșchise Domnul ochii lui și văzu: Și iată, muntele plin de cai, și car de foc pre împrejurul lui Elisee.

18. Și să pogorâră cătră el. Și să rugă Elisee cătră Domnul și zise: „Loveaște dară limba aceasta cu nevedeare!“ Și-i lovi pre ei cu nevedeare, după cuvântul lui Elisee.

Fac. 19, 11.

19. Și zise cătră ei Elisee: „Nu e aceasta cetatea și nu e aceasta calea. Veniți după mine și voi duce pre voi la omul care căutați!“ Și-i duse pre ei la Samaria.

20. Și fu deaca înțară în Samaria, și zise Elisee: „Deșchide, Doamne, dară ochii lor și vază!“ Și deșchise Domnul ochii lor și văzură: Și iată, era în mijlocul Samariei.

21. Și zise împăratul lui Israil cătră Elisee, daca au văzut pre ei: „Au lovindu-i voi lovi, părinte?“

22. Și zise: „Nu-i vei lovi, fără de numai pre carii ai robu cu sabia ta și cu arcul tău tu vei lovi. Pune pâini și apă înaintea lor și mănânce și bea și meargă cătră domnul lor“.

23. Și le puseră lor punere mare și mâncară și băură. Și trimise pre ei și mearseră cătră domnul lor. Și n’au mai adaos încă tâlharii Siriei ca să vie la pământul lui Israil.

24. Și să făcu după aceasta și adună fiiul lui Ader, împăratul Siriei, toată tabăra lui și să sui și șazu la Samaria.

25. Și să făcu foamete mare în Samaria. Și iată, șădea prejur ea, până unde au ajuns capul de măgariu de 50 de sicile de argint și a patra parte de cav de găinaț de porumbu, 5 sicile de argint.

26. Și era împăratul lui Israil mergând pre zidu, și muiare strigă cătră el, zicând: „Mântuiaște, doamne împărate!“

27. Și zise ei: „Să nu te mântuiască Domnul, de unde te voi mântui? Au den arie, au den teasc?“

28. Și zise ei împăratul: „Ce iaste ție?“ Și zise: „Muiarea aceasta zise cătră mine: ‘Dă pre fiiul tău și-l vom mânca pre el astăzi, și pre fiiul meu mânca-l-vom mâine’.

29. Și am fript pre fiiul meu și l-am mâncat pre el. Și ziș cătră ea în ziua a doua: ‘Dă pre fiiul tău și să-l mâncăm pre el!’ Și au ascuns pre fiiul ei“.

A 2 Leage 28, 53; Plâng. Ier. 4, 10.

30. Și fu deaca auzi împăratul lui Israil cuvintele muierii, rupse hainele lui. Și el mergea pre zidu. Și văzu norodul și iată –sacul pe trupul lui, den lăuntru.

31. Și zise împăratul: „Aceasta să facă mie Dumnezeu și acestea să-m adaogă, de va sta capul lui Elisee, feciorul lui Safat, preste el astăzi!“

3 Împ. 19, 2.

32. Și Elisee șădea în casa lui și cei bătrâni șădea cu el. Și trimise om înaintea feții lui. Și mai nainte decât a veni cel trimis cătră el, și el zise

cătră cei bătrâni: „Au nu știți că au trimis feciorul ucigașului acesta să ia capul mieu? Vedeți, deaca va veni trimisul, închideți ușa și-l necăjiți pre el la ușă. Nu e glasul picioarelor domnului lui denapoia lui?”

33. Încă el grăind cu ei, și iată, trimisul pogorî cătră el și zise: „Iată această răutate, de la Domnul. Ce voi mai târpi Domnului încă?”

CAP 7

Ieftinătatea în Samaria.

1. Și zise Elisee: „Ascultă cuvântul Domnului! Acestea zice Domnul: ‘Ca în ceasul acesta, mâine, măsura de făină de grâu, un siclu, și 2 măsuri de orz, un siclu, în porțile Samariei’”.

2. Și răspunse cel al treilea după împăratul, preste carele împăratul să odihniia preste mâna lui, cătră Elisee și zise: „Iată, va face Domnul jgheaburi în ceriu, nu va fi cuvântul acesta!” Și Elisee zise: „Iată, tu vei vedea cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca!”

3. Și 4 oameni era leproși lângă ușa cetății și zise om cătră aproapele său: „Ce noi șădem aici până vom muri?”

Preoția 13, 46.

4. De vom zice: ‘Să întrăm în cetate’, și foametea –în cetate, și vom muri acolo. Și de vom șădea aici, și vom muri. Și acum, veniți și să cădem la tabăra Siriei. De ne vor lăsa vii pre noi, și vom trăi; și de ne vor omorî pre noi, și vom muri”.

5. Și să sculară întru întunearec a intra în tabăra Siriei. Și intrară în mijlocul taberii Siriei și, iată, nu iaste acolo om.

6. Și Domnul auzit au făcut la tabăra Siriei glas de car și glas de cal și glas de puteare mare, și zise om cătră aproapele său: „Acum au năimit asupra noastră împăratul lui Israil pre împărații heteilor și pre împărații Eghiptului ca să vie asupra noastră”.

2 Împ. 5, 24; Isaia 13, 4.

7. Și să sculară și fugiră întru întunearec. Și lăsară corturile lor și caii lor și măgarii lor după cum era în tabără și fugiră cătră sufletul lor.

8. Și intrară stricații aceștea până la o parte de tabără, și intrară într’un cort și mâncară și băură și rădicară de acolo argint și aur și îmbrăcăminte și mearseră și ascunseră. Și să întoarseră și intrară la alt cort și luară de acolo și mearseră și ascunseră.

9. Și zise om cătră aproapele său: „Nu așa noi facem! Ziua aceasta, zi de bună vestire iaste, și noi tăcem și îngăduim până la lumină dimeneață, și vom afla fărdeleage. Și acum vino și întră și să spunem la casa împăratului!“

Num. 32, 23.

10. Și intrară și strigară cătră poarta cetății și spuseră lor, zicând: „Întrat-am în tabăra Siriei și, iată, nu iaste acolo om și glas de om, fără numai cal legat, și măgariu legat, și corturile lor după cum sânt“.

11. Și strigară portarii și spuseră la casa împăratului înlăuntru.

12. Și să sculă împăratul noaptea și zise slugilor lui: „Spune-voiu dară voao ceale ce au făcut noao Siria: Au cunoscut că flămânzi sântem noi și au ieșit în tabără și s’au ascuns în țarenă, zicând că: ‘Vor ieși den cetate și-i vom prinde pre ei vii și în cetate vom intra’“.

13. Și răspunzind unul den slugile lui, zise: „Să ia dară 5 den caii cei rămaș –care au rămas aici, iată, sânt cătră toată mulțimea lui Israil cea slăbită– și vom trimite acolo și vom vedea“.

14. Și luară doi călăreți de cai și trimise împăratul lui Israil denapoia împăratului Siriei, zicând: „Păsaț și vedeți!“

15. Și mearseră denapoia lui până la Iordan și, iată, toată calea plină de haine și de vase carele au lepădat Siria, spământându-se ei. Și să întoarseră trimișii și povestiră împăratului lui Israil.

16. Și ieși norodul și jăcuiă toată tabăra Siriei. Și să făcu măsura de făină de grâu un siclu și 2 măsuri de orz un siclu, după cuvântul Domnului.

17. Și împăratul au pus pre al treilea duple el, preste carele împăratul odihniia preste mâna lui, pre poartă. Și-l călcă pre el norodul pre poartă și muri, în ce chip au grăit omul lui Dumnezeu, carele au grăit când s’au pogorât vestitoriul cătră el.

18. Și să făcu în ce chip au grăit Elisee cătră împăratul, zicând: „Doao măsuri de orz, un siclu, și o măsură de făină de grâu, un siclu,

19. Și va fi ca în ceasul acesta, mâine, în poarta Samariei“. Și au răspuns al triilea după împăratul lui Elisee și zise: „Iată, Domnul face jgheaburi în ceriu, nu va fi cuvântul acesta“. Și zise Elisee: „Iată, vei vedea cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca“.

20. Și să făcu așa, și-l călcă pre el norodul în poartă și muri.

Prorocii ale lui Elisee.

1. Și Elisee grăi către muiarea cării i-au învis feciorul, zicând: „Scoală-te și pasă tu și casa ta și nemerniceaște unde vei nemernici, căci au chemat Domnul foamete pre pământ, și încă veni preste pământ șapte ani“.

4 Împ. 4, 34, 35.

2. Și să sculă muiarea și făcu după cuvântul lui Elisee: și mearse ea și casa ei și nemernicia în pământul celor striini de fealiu șapte ani.

3. Și să făcu după sfârșitul celor șapte ani, și să întoarse muiarea de la cei striini de fealiu în cetate și veni să strige către împăratul pentru casa ei și pentru țarenile ei.

4. Și împăratul grăiia către Ghiezi, copilașul lui Eliseia, omul lui Dumnezeu, zicând: „Povestește-m dară mie toate ceale mari carele au făcut Elisee!“

5. Și fu el povestindu împăratului cum au învis pre fiiul cel mort, și iată muiarea cării au învis pre fiiul ei Elisee, strigând către împăratul pentru casa ei și pentru țarenile ei. Și zise Ghiezi: „Doamne împărate, aceasta e muiarea și acesta e fiiul ei pre carele au învis Elisee“.

6. Și întrebă împăratul pre muiare și-i povesti lui. Și-i deade ei împăratul un scopit, zicând: „Întoarce toate ale ei și toate roadele țarenii ei, den ziua care au lăsat ea pământul, până astăzi“.

7. Și veni Elisee la Damasc. Și fiiul lui Ader, împăratul Siriii, bolii. Și spuseră lui, zicând: „Veni omul lui Dumnezeu până aicea“.

8. Și zise împăratul către Azail: „Ia în mâna ta manaa și pasă întru întempinarea omului lui Dumnezeu și cearcă pre Domnul prent'însul, zicând: ‘De voiui trăi den boala mea aceasta?’“

3 Împ. 14, 2, 3.

9. Și mearse Azail întru întimpinarea lui și luo manaa în mâna lui și toate bunătățile Damascului, povară de 40 de cămile. Și veni și stătu înaintea lui și zise către Elisee: „Fiiul tău, feciorul lui Ader, împăratul Siriei, trimisum'au către tine, zicând: ‘De voiui trăi dentru boala mea aceasta?’“

10. Și zise către el Elisee: „Pasă, zi lui: ‘Cu viață vei trăi!’, și-m arată Domnul că cu moarte va muri“.

11. Și au stătut înaintea feții lui, și zăcea darurile până unde au putrezit, și le-au pus până la rușine. Și plânse omul lui Dumnezeu.

12. Și zise Azail: „Ce e că domnul meu plânge?“ Și zise: „Căce știu câte reale vei face fiilor lui Israil: țăriile lor le vei trimite cu foc, și pre aleșii lor

cu sabie vei ucide, și pruncii lor îi vei trânti, și cealea ce au în pânțele lor le vei spinteca“.

4 Împ. 10, 32, 33; 12, 18; 13, 3; 15, 16.

13. Și zise Azail: „Cine iaste robul tău, câinele cel mort, căci să facă cuvântul cel mare acesta?“ Și zise Elisee: „Arătatu-mi-au Domnul pre tine împărățând pre Siria“.

3 Împ. 19, 15.

14. Și să duse de la Elisee și întră cătră domnul lui. Și zise lui: „Ce au zis ție Elisee?“ Și zise: „Zisu-mi-au Elisee: ‘Cu viață vei trăi’“.

15. Și fu a doao zi, și luo mahivar și-l muie în apă și-l puse preste fața lui, și muri. Și împărăți Azail în locul lui.

1 Paral. 3, 11; 2 Paral. 21, 4, 5.

16. În anul al cincilea al lui Ierovoam, feciorul lui Ahaav, împăratul lui Israil, au împărățit Ioraam, feciorul lui Iosafat, împăratul Iudei.

17. Fiiu de 32 de ani era când împărăția el, și 8 ani au împărățit în Ierusalim.

2 Paral. 21, 5.

18. Și mearse în calea împăraților lui Israil, în ce chip au făcut casa lui Ahav, căci fata lui Ahaav era lui întru fămeaie; și făcu răul înaintea Domnului.

19. Și nu vru Domnul să strice pre Iuda, pentru David, robul lui, în ce chip au zis ca să-i dea lui luminătoriu, și fiilor lui, toate zilele.

3 Împ. 1, 36; și 15, 4.

20. În zilele lui au viclenit Edom dedesuptul mâinii Iudei și împărăți preste el împărat.

2 Paral. 21, 8.

21. Și să sui Ioram la Sior și toate carăle cealea cu el. Și să făcu el sculându-se, și lovi Edom, pre cela ce l-au încunjurat pre el, și pre boiarii carălor, și fugi norodul la lăcașurile lor.

22. Și vicleni Edom dedesuptul mâinii Iudei, până în ziua aceasta. Atuncea au viclenit Nazvana, în vreamea aceea.

Is. Navi 21, 13.

23. Și rămășițele cuvintelor lui Ioraam și toate câte au făcut, nu, iată, s’au scris în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

24. Și adormi Ioram cu părinții lui și să îngropă cu părinții lui în cetatea lui David, tătâne-său. Și împărăți Ohozia, fiul lui, în locul lui.

2 Paral. 22, 1, 6.

25. În anul al 12 al lui Ioram, fiul lui Ahav, împăratul lui Israil, au împărățit Ohozia, fiul lui Ioram, împăratul Iudei.

26. Fiu de 22 de ani –Ohozia, când împărăți el, și 1 an au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui –Gotholia, fata lui Amvri, împăratul lui Israil.

2 Paral. 22, 2.

27. Și mearse în calea casii lui Ahav și făcu răul înaintea Domnului, ca și casa lui Ahaav, pentru că ginere casei lui Ahav iaste.

28. Și mearse cu Ioram, feciorul lui Ahav, la războiu cu Azail, împăratul celor streini de fealiu, în Ramma Galadului. Și loviră sirii pre Ioram.

29. Și să întoarse împăratul Ioram ca să să vindece în Israil de ranele carii au lovit pre el sirii la Ramoth, când să bătea el cu Azail, împăratul Siriei. Și Ohozia, feciorul lui Ioram, împăratul Iudei, pogorî ca să vază pre Ioram, fiul lui Ahaav, în Iezar, căci bolia el.

CAP 9

Iiu împărat. Moartea lui Ioram. Ohozia și Iezavel.

1. Și Elisee prorocul au chemat unul dentru fiii prorocilor și-i zise lui: „Încinge mijlocul tău și ia șipul cu untdelemnul acesta în mâna ta și pasă la Ramoth a Galadii.

1 Împ. 10, 1; și 16, 1.

2. Și vei intra acolo și vei vedea acolo pre Iiu, fiul lui Iosafat, fiul lui Namesi. Și vei intra și vei scula pre el den mijlocul fraților lui și-l vei băga pre el în cămară.

3 Împ. 19, 16.

3. Și vei lua șipul cu untdelemnul și vei turna preste capul lui și vei zice: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Unsu-te-am întru împărat preste Israil!’ Și vei deschide ușa și vei fugi și nu vei îngădui“.

1 Împ. 10, 1, 16, 1, 13.

4. Și mearse copilașul prorocul la Ramoth Galaad.

5. Și întră și, iată, boiarii puterii șădea, și zise: „Cuvânt am cătră tine, o, boiarine!“ Și zise Iiu: „Cătră cine dentru toți noi?“ Și zise: „Cătră tine, boiarenule“.

6. Și să sculă și întră în casă și turnă untdelemnul preste capul lui și zise lui: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Unsu-te-am întru împărat

preste norodul Domnului, preste Israil.

2 Paral. 22, 7.

7. Și vei surpa casa lui Ahaav, domnului tău, den naintea feații mele, și vei izbândi sânghiurile robilor miei, prorocilor, și sânghiurile tuturor robilor Domnului den mâna Iezavelii

8. Și den mâna a toată casa lui Ahaav, și vei surpa casa lui Ahaav, pre cel ce să pișe la păreate, și țiindu-se și părăsit, întru Israil,

3 Împ. 14, 10; și 21, 21.

9. Și voiui da casa lui Ahaav ca casa lui Ierovoam, fiiul lui Navat, și ca casa lui Vaasa, fiiul lui Ahia.

3 Împ. 16, 3; și 11.

10. Și pre Iezavel vor mânca-o de tot câinii în partea Iezraelii și nu iaste cine să o îngroape“. Și deschise ușa și fugi.

3 Împ. 21, 19; și 23.

11. Și Iiu ieși cătră slugile stăpânului lui, și zisără lui: „Pace? Ce căce au întrat acest fluturatec cătră tine?“ Și zise lor: „Voi știți omul și voroavele lui“.

12. Și ziseră: „Cu strâmbul e de nu ne vei spune. Spune dară!“ Și zise Iiu cătră dânșii: „Așa și așa au grăit cătră mine, zicând: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Unsu-te-am întru împărat preste Israil’“.

13. Și auzind, sânguiră și luo fieștecarele haina lui și o puse dedesuptul lui, pentru că pre o stepenă șădea, și trâmbițară cu buciunul și ziseră: „Au împărățit Iiu!“

14. Și să sculă fiiul lui Iosafat, fiiul lui Namesi, asupra lui Ioraam. Și Ioram acesta păziia în Ramoth Galad, el și tot Israilul, de cătră fața lui Azail, împăratul Siriei.

15. Și să întoarse Ioram împăratul ca să să vindece în Ierusalim de ranele carele l-au lovit pre el sirii, când să bătea ei cu Azail, împăratul Siriei. Și zise Iiu: „De iaste sufletul vostru cu mine, să nu iasă den cetate scăpat ca să meargă și să spuie în Iezrail“.

16. Și sângui Iiu și mearse și să pogorî la Iezrael, căce Ioraam, împăratul lui Israil, să vindeca în Iezrael de săgetăturile ce l-au săgetat pre el armimii în Ramath, în războiu cu Azail, împăratul Siriei, căce el era tare și omul puterii; adormi acolo, și Ohozia, împăratul Iudei, să pogorî să vază pre Ioram.

17. Și strejarul să sui pre turnu în Iezrael și văzu praful lui Iiu când veniia el și zise: „Prah eu văzu“. Și zise Ioram: „Ia un călărețu și trimeate înaintea

lor și zică: ‘Pace e?’”

18. Și merge călărețul pe un calu într-o întâmpinare a lui și zice: „Aceasta zice împăratul: ‘De iaste pace?’” Și zise Iiu: „Ce e ție și păcii? Întoarce-te denapoia mea!” Și spuse strejariul, zicând: „Veni trimisul până la ei, și nu s’au întorsu”.

19. Și trimise călăraș al doile și veni către el și zise: „Aceasta zice împăratul: ‘De iaste pace?’” Și zise Iiu: „Ce e ție și păcii? Întoarce-te denapoia mea!”

20. Și spuse strejariul, zicând: „Veni până la ei, și nu s’au întorsu. Și cel ce aducea aducea pre Iiu, feciorul lui Namesi, căce cu schimbare să făcu”.

21. Și zise Ioram: „Înjugă!” Și înjugă caru. Și ieși împăratul lui Israil și Ohozia, împăratul Iudei, om într-o carul său, și ieșiră într-o întâmpinare a lui Iiu și-l aflară pre el de o parte a lui Navuthe Israilteanul.

4 Împ. 10, 4.

22. Și fu deca văzu Ioram pre Iiu, și zise: „De e pace, Iiu?” Și zise Iiu: „Ce e ție și păcii? Încă curviile Iezavelii, maicii tale, și fărâcăturile ei ceale multe?”

23. Și întoarse Ioram mâinile lui a fugi și zise către Ohozia: „Vicleșug e, Ohozio!”

24. Și-ș umplu Iiu mâna lui cu arcul și lovi pre Ioram în mijlocul braților lui și ieși săgeata pren inima lui. Și îngenuche preste genuchele lui.

3 Împ. 21, 29.

25. Și zise Iiu către Vaddecar, al treilea după el: „Rădică-l și-l aruncă pre el în partea țării lui Navuthe Israilteanul, căci ne-am adus aminte, eu și tu, încălecând pre vite denapoia lui Ahaav, tătâne-său, și Domnul au grăit preste el luarea aceasta, zicând:

26. ‘De nu cu sânziurile lui Navuthe și sânziurile fiilor lui am văzut ieri, zice Domnul, și voi răsplăti lui în partea aceasta’, zice Domnul. Și acum, luându-l dară, aruncă-l pre el într-o parte, după cuvântul Domnului”.

3 Împ. 21, 19.

27. Și Ohozia, împăratul Iudei, văzu; și fugi calea Vethganului. Și goni după el Iiu și zise: „Și încă pre acesta!” Și-l lovi pre el în car, suindu-se la Gai, carea iaste a lui Evlaam. Și fugi la Maghedo și muri acolo.

Is. Navi 17, 11.

28. Și-l suiră pre el slugile lui în car și aduseră pre el la Ierusalim și-l îngropă pre el în groapa lui, cu părinții lui, în cetatea lui David.

29. Și întru anul al 11 a lui Ioram, împăratul lui Israil, au împărășit Ohozia preste Iuda.

30. Și veni Iiu la Iezrael. Și Iezavel auzi, și-ș vâpsi ochii ei și-ș împodobi capul ei și să plecă pre fereastră. Și Iiu intra în cetate înlăuntru.

31. Și zise: „De iaste pace Zamvri, ucigătoriul domnului lui?”

3 Împ. 16, 18.

32. Și rădică fața lui la fereastră și văzu pre ea și zise: „Cine ești tu? Pogoară-te cu mine!” Plecară-se cătră el doi scopiți. Și zise:

3 Împ. 15, 10.

33. „Tăvăliți-o pre ea!” Și o tăvăliră pre ea. Și să stropi de sângele ei cătră păreate și cătră cai și o călcară pre ea.

3 Împ. 21, 23.

34. Și întră Iiu și mîncă și bău și zise: „Socotiți dară pre osândita aceasta și o astrucați pre ea, căci fată de împărat iaste”.

3 Împ. 16, 31.

35. Și mearseră să o îngroape pre ea; și nu se află întru ea altăceva fără de numai capul și palmele mânilor și picioarele.

36. Și să întoarseră și spuseră lui. Și zise: „Cuvântul Domnului, carele au grăit cu mâna robului său, lui Ilie Thezviteanul, zicând: ‘În partea Iezraelii vor mânca câinii cărnurile Iezavelii,

3 Împ. 21, 23.

37. Și va fi mortăciunea Iezavelii ca gunoiul pre fața țarenii, întru partea Iezraelii, cât să nu-i zică ei: Iezavel!”

CAP 10

Stârpirea neamului lui Ahaav și a robilor lui Vaal.

1. Și lui Ahaav –70 de fii în Samaria. Și scrise Iiu carte și trimise în Samaria cătră boiarii Samariei, cătră cei bătrâni și cătră hrănitorii fiilor lui Ahaav, zicând:

2. „Și acum, daca va veni cartea aceasta cătră voi –și cu voi fiii domnului vostru, și cu voi carul și caii, și cetăți tari și armele–

3. Și veți vedea pre cel bun și pre cel drept întru fiii domnului vostru, și puneți pre el preste scaunul tătâne-său și dați războiu pentru casa domnului vostru!”

4. Și să spământară foarte și ziseră: „Iată, amândoi împărații n’au statut împotriva feații lui, și cum vom sta noi?”

4 Împ. 9, 21, 23.

5. Și au trimis cei preste case, și cei preste cetate, și bătrânii, și aplecătorii, către Iiu, zicând: „Slugile tale –noi, și oricâte vei zice către noi, face-vom. Nu vom împărăți om; ce e bine întru ochii tăi vom face“.

6. Și scrise către ei Iiu carte a doua, zicând: „De ai miei sânteți voi și glasul meu ascultați voi, luați capul oamenilor, fiilor domnului vostru, și aduceți către mine, ca în ceasul acesta mâine, în Iezrael“. Și fiii împăratului era 70 de oameni, aceștea bogații cetății hrăniia pre dânșii.

7. Și fu daca veni cartea către ei, și luară pre fiii împăratului și junghiară pre ei, 70 de oameni, și puseră capetele lor în coșuri și le trimiseră pre eale către el, la Iezrael.

8. Și veni solul și spuse lui, zicând: „Adus-au capetele fiilor împăratului“. Și zise: „Puneți-le pre eale, grămăzi 2, lângă poarta cetății, până dimineață“.

9. Și fu până demineăta, și ieși; și stătu la poarta (cetății) și zise către tot norodul: „Direpți –voi! Iată eu sânt, mă rădicaiu preste domnul meu și uciș pre el; și cine au ucis pre toț aceștea?”

10. Vedetț affo că nu va cădea den cuvântul Domnului la pământ, căci au grăit Domnul preste casa lui Ahaav. Și Domnul au făcut câte au grăit cu mâna robului lui, Ilie“.

1 Împ. 3, 19.

11. Și lovi Iiu pre toți ceia ce au rămas în casa lui Ahaav, în Iezrael, și pre toți gingașii lui și pre conosciții lui și pre popii lui, cât n’au lăsat lui rămășiță.

12. Și să sculă și mearse la Samaria el, la Vethacad al păstorilor, în cale, și Iiu află pre frații Ohoziei, împăratului Iudei, și zise:

13. „Cine sânteț voi?“ Și ziseră: „Fraț Ohoziei –noi, și ne-am pogorât la pacea fiilor împăratului și a fiilor celor putearnici“. Și zise:

14. „Prindeț pre ei vii!“ Și prinseră pre ei vii și junghe pre ei la Vethacad, 42 de oameni. Și n’au lăsat om dentru dânșii.

15. Și mearse de acolo și află pre Ioanadav, feciorul lui Rihav, în cale, întru întimpinarea lui. Și-l blagoslovi pre el și zise către el Iiu: „De iaste inima ta cu inima mea direaptă în ce chip iaste inima mea cu inima ta?“ Și zise Ioanadav: „Iaste“. Și zise Iiu: „Și de iaste, dă mâna ta!“ Și deade mâna lui. Și-l sui pre el în car către dânsul

16. Și zise cătră el: „Vino cu mine și vezi când râvniiu Domnului Savaoth“. Și-l șazu pre el în carul lui.

17. Și întrară în Samaria și lovără pre toți ceia ce au rămas lui Ahaav în Samaria, până i-au stins el, după cuvântul Domnului, carele au grăit cătră Ilie.

18. Și adună Iiu tot norodul și zise cătră ei: „Ahav sluji lui Vaal puțin, și încă Iiu va sluji lui multe.

19. Și acum, toți prorocii lui Vaal, pre toți robii lui și pre popii lui chemaț cătră mine, om să nu se acopere, căci jârtvă mie mare lui Vaal. Tot carele se va feri nu va trăi“. Și Iiu făcu cu înșălăciune, ca să piarză pre robii lui Vaal.

20. Și zise Iiu: „Sfințiț jârtvele lui Vaal și slujba!“ Și strigară.

21. Și trimise Iiu întru tot Israilul și zise zicând: „Și acum, toți robii lui Vaal și toți preoții lui și toți prorocii lui, nimenilea să nu rămâie, căci jârtvă mare fac: Carele va rămânea, nu va trăi“. Și veniră toți robii lui Vaal

22. Și toți preoții lui și toți prorocii lui. N’au rămas om carele n’au venit. Și întrară în casa lui Vaal și să umplu casa lui Vaal gură la gură.

23. Și zise Iiu celor preste casa mesthaal: „Scoateț îmbrăcăminte tuturor robilor lui Vaal!“ Și scoaseră lor împodobitoriul.

24. Și întră Iiu și Ioanadav, fiiul lui Rihav, la casa lui Vaal și zise robilor lui Vaal: „Cercaț și vedeț de iaste împreună cu voi den robii Domnului.

25. Și scoateț pre toți robii Domnului, pre cei ce să află acolo!“ Și să făcu. Și deaca grăi Iiu că nu era den robii Domnului, fără de numai robii lui Vaal singuri,

26. Și întră ca să facă tămâieturile și arderile-de-tot. Și Iiu îș rându lui afară 80 de oameni și zise: „Om carele va scăpa den oameni care eu scoț pre mâinile voastre, sufletul lui pentru sufletul lui“.

27. Și fu deaca săvârși făcând arderea cea de tot, și zise Iiu celor ce aleargă pre aproape și tristaților: „Întrând, îi loviț pre ei, să nu iasă dentru ei om!“ Și lovără pre ei cu gură de sabie și-i aruncară cei ce aleargă și tristații și mearseră până la cetatea casii lui Vaal.

28. Și scoaseră stâlpul lui Vaal și-l arseră pre el și oborâră stâlpii lui Vaal.

29. Și surpară casa lui Vaal și orânduiră pre ea să fie baie până în ziua aceasta.

30. Și stinse Iiu casa lui Vaal dentru Israil.

31. Afară dentru păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuț pre Israil, nu s’au depărtat Iiu den napoia lor: juncele ceale de aur – în Vethil și în Dan.

3 Împ. 12, 28.

32. Și zise Domnul către Iiu: „Pentru căci ai îmbunătățat a facerea cel drept întru ochii miei și toate câte-s în inema mea ai făcut casii lui Ahaav, fii a patra ție-ț vor șădea pre scaunul lui Israil“.

33. Și Iiu nu cruță ca să meargă întru calea Domnului Dumnezeuului Israil cu toată inema lui; nu s’au depărtat de asupra păcatelor lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil.

4 Împ. 15, 8, 12.

34. În zilele acealea început-au Domnul a înfrânge întru Israil; și lovi pre ei Azail întru tot hotarul lui Israil,

35. De la Iordan, de spre răsăritul soarelui, tot pământul Galaadului, al lui Gadi și al lui Ruvim și al lui Manasi, de la Aroir, carele iaste pre marginea pârâului Arnon, și pre Galaad și pre Vasan.

36. Și rămășițele cuvintelor lui Iiu și toate câte au făcut și toată sila lui și războaiele carea au făcut, nu, iată, aceastea-s scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

37. Și adormi Iiu cu părinții lui și-l îngropară pre el în Samaria. Și împărăți Ioahaz, fiiul lui, în locul lui.

38. Și zilele carele au împărățit Iiu preste Israil, 28 de ani, în Samaria.

CAP 11

Gotholia. Ungerea lui Ioas.

1. Și Gotholia, maica Ohoziei, văzu că au murit fiii ei, și să sculă și pierdu toată sămânța împărăției.

2. Și Iosavie, fata împăratului Ioraam, sora Ohozii, pre Ioas, feciorul fratelui ei, și-l fură pre el dentru mijlocul fiilor împăratului, celor ce să omorâia, pre dânsul și pre hrana lui, și ascunse pre el în camera paturilor de către fața Gotholiei, și nu s’au omorât.

2 Paral. 22, 10.

3. Și era împreună cu ea ascunzându-se în Casa Domnului 6 ani, și Gotholia –împărățind preste pământ.

4. Și în anul al șaptelea, trimise Iodae preotul și Iosavie pre cei preste sute ai horiilor și ai rasimilor și aduse pre ei către el, în Casa Domnului, și puse pre ei făgăduință Domnului și jură pre ei înaintea Domnului și le arătă lor Iodae pre feciorul împăratului

2 Paral. 23, 1.

5. Și porunci lor, zicând: „Acesta e cuvântul carele vei face: A treia parte dentru voi să între sâmbăta și păziți paza casii împăratului în poartă,

2 Paral. 9, 25.

6. Și a treia parte în poarta căilor, și a treia, a porții denapoia celor ce aproape aleargă. Și păziți paza casii mesai.

2 Paral. 23, 5.

7. Și doao mâni întru voi, tot cel ce iase sâmbăta, și vor păzi Casa Domnului cătră împăratul.

8. Și încunjurați împrejurul împăratului, om și arma lui în mâna lui, și cela ce va intra la adiroth va muri; și fiți cu împăratul când intra el și când ieșia el“.

9. Și făcură cei dupreste sute după toate câte au poruncit Iodae cel înțelegătoriu. Și luo om pre oamenii lui, și pre cei ce întră înlăuntru sâmbăta cu cei ce ies afară sâmbăta, și intrară cătră Iodae preotul.

10. Și deade preotul celor preste sute sulețile și pre cei întreți ai împăratului David pre cei den Casa Domnului.

2 Împ. 8, 7, 11.

11. Și era în mâinile horethilor și celor ce alerga pre aproape; și au făcut cei preste sute și cei ce alerga pre aproape după toate câte au poruncit lor preotul. Și adună preotul Domnului tot norodul pământului la Casa Domnului.

Și stătură cei ce aleargă pre aproape, omu și arma lui în mâna lui, den umărul casii cel drept până la umărul casii cel stângu al jârtăvnicului și al casii, pre împrejurul împăratului.

12. Și trimise pre fiiul împăratului și deade preste el și pre ezer și mărturia. Și împărăți pre el și-l unse pre el, și plesniră cu mâna și ziseră: „Trăiască împăratul!“

13. Și auzi Gotholia glasul celor ce aleargă pre aproapele norodului și întră cătră norodu la Casa Domnului.

14. Și văzu: și iată, împăratul sta preste stâlp, după judecată, și cântăreții și trâmbițele –cătră împăratul, și tot norodul pământului bucurându-se și trâmbițind cu trâmbițe. Și rupse Gotholia hainele ei și strigă: „Legătură, legătură!“

15. Și porunci Iodae preotul celor preste sute și socotitorilor puterii și zise cătră ei: „Scoateți-o pre ea afară den sadiroth! Și cela ce va intra

denapoia ei, cu moarte se va omorî cu sabie“. Căce zise preotul: „Și să nu moară în Casa Domnului!“

16. Și pusă ră preste ea mânil și întră cu scopiții calea intrării cailor casii împăratului și muri acolo.

17. Și puse Iodae făgăduință întru mijlocul Domnului și întru mijlocul împăratului și întru mijlocul norodului, ca să fie întru norodu Domnului.

2 Paral. 23, 16.

18. Și întră tot norodul pământului la casa lui Vaal și-l surpară pre el și jârtăvnicile lui, și chipurile lui le-au sfărâmat bine, și pre Liathan, preotul lui Vaal, l-au omorât înaintea feții jârtăvnicilor. Și puse preotul socotitori la Casa Domnului.

4 Împ. 23, 20.

19. Și luo pre cei preste sute și pre hori și pre rasimi și pre tot norodul pământului și pogorî pre împăratul den Casa Domnului și intrară calea porții celor ce aleargă pre aproapele casii împăratului și-l șăzură pre el preste scaunul împăraților.

20. Și să bucură tot norodul pământului și cetatea să potoli. Și pre Gotholia o au omorât cu sabie în casa împăratului.

21. Fiiu de 7 ani –Ioas, când împărăți el.

2 Paral. 24, 1.

CAP 12

Împărăția lui Ioas.

1. În anul al șaptelea al lui Iiu, împărăți Ioas; și 40 de ani împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui –Savia, den Virsavie.

2 Paral. 24, 1.

2. Și făcu Ioas cel drept înaintea Domnului, toate zilele carele l-au luminat pre el Iodae preotul.

3. Afară den ceale înalte nu s’au ferit, și acolo încă norodul jârtvuia și tămâia în ceale înalte.

4 Împ. 15, 4, 35; 3 Împ. 15, 14; 2 Paral. 33, 17.

4. Și zise Ioas cătră preoți: „Tot argintul sfintelor, cel ce să bagă în Casa Domnului, argint de prețuire, omu argint luându al prețuirii, tot argintul carele să va sui preste inima omului ca să aducă întru Casa Domnului,

5. Să-ș ia lor preoții om de la vânzarea lor, și ei vor ținea vedec al casii, la toate unde s'ar afla acolo vedec“.

6. Și fu în 23 de ani ai împăratului Ioas, n'au întărit preoții vedec al casii.

7. Și chemă împăratul Ioas pre Iodae preotul și pre preoți și zise către ei: „Ce căce nu întăriiați vedec al casii? Și acum nu luați argint de la vânzările voastre, căce la vedec al casii da-veți pre el!“

8. Și să tocmiră preoții ca să nu ia argint de la norod și ca să nu întărească vedec al casii.

9. Și luo Iodae preotul un sicriiu și găuri gaură preste scândura lui și-l deade pre el la mazivi în casa omului Casii Domnului. Și deaderă preoții ceia ce păziia pragul tot argintul carele s'au aflat în Casa Domnului.

10. Și fu deaca văzură că e mult argint în secriiu, și să sui logofătul împăratului și preotul cel mare și zlătarii și strânsură și numărară argintul cela ce s'au aflat în Casa Domnului.

2 Paral. 24, 11.

11. Și deaderă argintul cel ce s'au gătit pre mânilor celor ce fac lucrurile celor preste unealtele Casii Domnului. Și au dat teslarilor leamnelor și clăditorilor de case, celor ce fac în Casa Domnului,

12. Și zidarilor și meșterilor și cioplitorilor pietrilor, ca să câștige leamne și pietri cioplite, ca să ție pre vedec al Casii Domnului la toate câte s'au cheltuit la casă ca să întărească.

13. Însă nu se vor face Casii Domnului uși de argint, cuie, păhară și trâmbițe, tot vasul de aur și vas de argint, dentru argintul carele s'au băgat în Casa Domnului,

14. Căci celor ce fac lucrurile le vor da pre eale și întăriră cu eale Casa Domnului.

15. Și nu lua sama oamenilor căroră da argintul pre mânilor lor ca să dea celora ce făcea lucrurile, căci întru credința lor fac. Argint pentru păcat

16. Și argint pentru greșală nu s'au băgat în Casa Domnului, preoților s'au făcut.

Preoția 4, 3; și 5, 15.

17. Atuncea s'au suit Azail, împăratul Siriei, și deade războiu asupra Ghiethii și o luo pre ea Azail și o lovi pre ea. Și rândui Azail fața lui ca să să suie asupra Ierusalimului.

4 Împ. 13, 3.

18. Și luo Ioas, împăratul Iudei, toate sfintele câte au sfințit Iosafat și Ohozia, părinții lui și împărații Iudei, și sfintele lui și tot aurul carele s'au

aflat într-o visterie a Casii Domnului și casii împăratului; și trimise lui Azail, împăratului Siriei, și să sune de la Ierusalim.

4 Împ. 8, 8; 3 Împ. 15, 18.

19. Și rămășițele cuvintelor lui Ioas și toate câte au făcut, nu-s, iată, acestea scrise pe Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

20. Și să sculară robii lui și au făcut toată legătura și lovire pre Ioas în casa lui Malon, cea de la Saala.

4 Împ. 14, 5.

21. Și Ezehar, feciorul lui Iemuath, și Iezevoth, fiul lui Somir, robii lui, l-au lovit pre el și muri. Și-l astrucară pre el cu părinții lui în cetatea lui David. Și împărăți Amasias, feciorul lui, pentru el.

CAP 13

Împărății Ioahaz și Ioas.

1. Întru anul al 23 a lui Ioas, feciorul lui Ohozia, împăratului Iudei, împărăți Ioaham, fiul lui Iui, preste Israil, în Samaria, 17 ani.

2. Și făcu răul înaintea Domnului și mearse după păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil, nu s'au ferit de la eale.

3. Și să urgisi Domnul cu mânie pre Israil și-i deade pre ei în mâna lui Azail, împăratului Siriei, și în mâna feciorului lui Ader, feciorul lui Azail, toate zilele.

4 Împ. 8, 8, 12, 17.

4. Și să rugă Ioahaz feații Domnului și-l ascultă pre el Domnul, căci au văzut necazul lui Israil căci i-au necăjit pre ei împăratul Siriei.

5. Și deade Domnul mântuire lui Israil și ieși de desuptul mâinii Siriei și șăzură fiii lui Israil în lăcașurile lor ca și ieri și alaltaieri.

6. Însă nu s'au ferit de cătră greșalele casii lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil; într-o eale au mers și încă desişul au stătut în Samaria.

7. Căci n'au rămas lui Ioahaz norod, fără numai 50 de călărași și 10 cară și 10000 de pedestri, căci i-au pierdut pre ei împăratul Siriei și-i puse pre ei ca țărâna la călcare.

8. Și rămășițele cuvintelor lui Ioahaz și toate câte au făcut și silile lui, nu-s acestea scrise pe Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

9. Și adormi Ioahaz cu părinții lui și-l astrucară pre el cu părinții lui în Samaria. Și împărăți Ioas, fiul lui, pentru dânsul.

10. În 39 de ani ai lui Ioas, împăratului Iudei, au împărățit Ioas, feciorul lui Ioahaz, preste Israil, în Samaria, 16 ani.

11. Și făcu răul întru ochii Domnului, nu să feri de cătră toate păcatele lui Ierovoam, fiul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil; întru eale au mers.

12. Și rămășițele cuvintelor lui Ioas, și toate câte au făcut, și silele lui carele au făcut cu Amesia, împăratul Iudei, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

13. Și adormi Ioas cu părinții lui, și Ierovoam șazu pre scaunul lui. Și să îngropă Ioas în Samaria, cu împărații lui Israil.

14. Și Elisee bolnăvi boala lui, pren carea și muri. Și să pogorî cătră el Ioas, împăratul lui Israil, și plânse preste fața lui și zise: „Părinte, părinte, carul lui Israil și călărețul lui!”

15. Și-i zise Elisee: „Ia arc și săgeți!”

16. Și luo cătră el arc și săgeți. Și zise împăratului lui Israil: „Suie mâna ta preste arc!” Și întinse mâna lui Ioas preste arc și puse Elisee mâinile lui preste mâinile împăratului

17. Și zise: „Deșchide fereastra de spre răsărit!” Și deșchise. Și zise Elisee: „Săgeată!” Și săgetă.

18. Și zise Elisee: „Săgeată mântuirii Domnului și săgeată mântuirii în Siria: și vei lovi Siria în Afec până în săvârșit!” Și zise lui Elisee: „Ia arc!” Și luo. Și zise împăratului lui Israil: „Loveaște în pământ!” Și lovi împăratul de 3 ori și stătu.

19. Și să mârșni preste el omul lui Dumnezeu și zise: „De ai fi lovit de 5 ori sau de 6, atuncea ai fi lovit Siria până în săvârșit; și acum, de 3 ori vei lovi Siria”.

20. Și muri Elisee și-l astrucară pre el. Și tâlharii Moavului veniră în pământ, venind anul.

21. Și fu ei îngropând pre om, și, iată, văzură pre tâlhari; și aruncară pre om în groapa lui Elisee. Și mearse omul și să atinse de oasele lui Elisee, și trăi și să sculă pre picioarele lui.

Sirah 48, 14, 15.

22. Și Azail, împăratul Siriei, necăji pre Israil toate zilele lui Ioahaz.

23. Și-i milui Domnul pre ei și să îndură spre ei și prăvi cătră ei, pentru făgăduința lui cea cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov, și n’au vrut Domnul să-i strice pre ei, și nu i-au lepădat pre ei de cătră fața lui până acum.

24. Și muri Azail, împăratul Siriei, și împărăți feciorul lui Ader, fiul lui, pentru el.

25. Și să întoarse Ioas, feciorul lui Ioahaz, și luo cetățile den mâna fiiului lui Ader, fiul lui Azail, carele au luat den mâna lui Ioahaz, tatăne-său, la războiu. De 3 ori l-au lovit pre el Ioas și întoarse cetățile în Israil.

CAP 14

Împărații Amesias și Azaria.

1. Întru anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israil, și au împărățit Amesias, feciorul lui Ioas, împăratul Iudei.

2. Fiiu de 25 de ani era când împărăți el, și 29 de ani împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui –Ioadin, den Ierusalim.

2 Paral. 25, 1.

3. Și făcu ce e drept întru ochii Domnului, însă nu ca David, tatul lui; după toate câte au făcut Ioas, tată-său, au făcut.

4. Însă ceale înalte nu le-au rădicat, încă norodul jârtvuia și tămâia întru ceale nalte.

3 Împ. 3, 3.

5. Și fu deaca să întări împărăția în mâna lui, și lovi pre robii lui, pre ceia ce au lovit pre tatul lui.

4 Împ. 12, 20, 21.

6. Și pre fiii celor ce au lovit nu i-au omorât, în ce chip iaste scris în Cartea Legii lui Moisi, în ce chip porunci Domnul zicând: „Nu vor muri părinții pentru fii și fiii nu vor muri pentru părint; fără numai fieșcarele întru păcatele lui va muri“.

A 2 Leage 24, 16; 2 Paral. 25, 4.

7. Acesta au lovit pre Edom în Ghiemela, 10000, și luară Piatra cu războiu și chemă numele ei Iecthoil până în ziua aceasta.

Iezech. 18, 20; 2 Împ. 8, 13.

8. Atuncea au trimis Amesias soli cătră Ioas, feciorul lui Ioahaz, feciorului lui Iiu, împăratul lui Israil, zicând: „Vino să ne ivim între obraze!“

9. Și trimise Ioas, împăratul lui Israil, cătră Amesia, împăratul Iudii, zicând: „Acan cel den Livan au trimis cătră chidrul cel den Livan, zicând:

‘Dă fata ta fiului meu într-o familie!’ Și trecură hărățele țării cele din Livan și călcară pre acana.

Jud. 9, 8.

10. Bătând ai lovit pre Edumea și te-au rădicat inima ta. Slăvește-te șazănd în casa ta. Și pentru căci pricești în răutatea ta? Și vei cădea tu, și Iuda cu tine!“

11. Și nu ascultă Amesias. Și să sui Ioas, împăratul lui Israil; și să iviră la obraze într-o ei, și Amesias, împăratul Iudii, la Vethsamis al Iudei.

12. Și greși Iuda de cătră fața lui Israil și fugi om la lăcașul lui.

13. Și pre Amesias, feciorul lui Ioas, feciorul lui Ohoziei, împăratului Iudii, îl prinse Ioas, fiul lui Ahaz, împăratul lui Israil, în Vethsamis. Și veni la Ierusalim și surpă în zidul Ierusalimului, în poarta lui Efraim până în poarta unghiurilor, 400 de coți.

14. Și luo aurul și argintul și toate unealtele ce s’au aflat în Casa Domnului și în visteriile casii împăratului, și pre fiii amestecăturilor, și s’au întors la Samaria.

15. Și rămășițele cuvintelor lui Ioas, câte au făcut cu sila lui și ceale ce s’au bătut cu Amesia, împăratul Iudii, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

16. Și adormi Ioas cu părinții lui și să astrucă în Samaria, cu împărații lui Israil. Și împărăți Ierovoam, fiul lui, pentru dânsul.

17. Și trăi Amesia, fiul lui Ioas, împăratul Iudii, după ce au murit Ioas, feciorul lui Ioahaz, împăratul lui Israil, 15 ani.

18. Și rămășițele cuvintelor Amesiei și toate câte au făcut, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudii?

2 Paral. 25, 26.

19. Și să sculară preste el rădicare în Ierusalim, și fugi la Lahis; și trimiseră denapoia lui la Lahis și-l omorâră pre el acolo.

20. Și-l rădicară pre dânsul pre cal, și să astrucă în Ierusalim, cu părinții lui, în cetatea lui David.

2 Paral. 25, 28.

21. Și luo tot norodul Iudii pre Azaria, și acesta fiu de 16 ani, și-l împărățiră pre el pentru tată-său, Amesia.

2 Paral. 26, 1.

22. Acesta au zidit pre Eloth și o întoarse pre dânsa Iudii, după ce s’au prestăvit împăratul cu părinții lui.

23. În anul al 15 al Amesiei, feciorul lui Ioas, împăratul Iudii, au împărățit Ierovoam, fiul lui Ioas, preste Israil, în Samaria, 41 de ani.

24. Și făcu răul înaintea Domnului, nu s'au ferit de toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil.

25. Acesta au mutat hotarul lui Israil de la întrarea Imathei până la Marea Aravei, după cuvântul Domnului Dumnezeuului lui Israil, carele au grăit cu mâna robului său, Iona, feciorul lui Amathi, prorocului cel den Ghietha Hofer.

26. Căci au văzut Domnul smerenia lui Israil amară foarte, și puțină, țiindu-se, și lipsiț și părăsiți, și nu era cine să ajute lui Israil,

A 2 Leage 32, 36; 4 Împ. 13, 4.

27. Și n'au grăit Domnul ca să stingă seminția lui Israil de desuptul ceriului, și-i mântui pre ei pren mâna lui Ierovoam, feciorul lui Ioas.

28. Și rămășițele cuvintelor lui Ierovoam și toate câte au făcut, și silele lui, câte au dat războiu și câte au întors Damascul și Emathul Iudei în Israil, nu-s aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

29. Și adormi Ierovoam cu părinții lui, cu împărații lui Israil. Și au împărățit Zaharia, fiul lui, pentru dânsul.

CAP 15

Alți împărați în Iuda și Israil.

1. Întru anul al 27 al lui Ierovoam, împăratul lui Israil, au împărățit Azaria, feciorul Amesiei, împăratului Iudii.

2 Paral. 26, 1.

2. Fiiu de 16 ani era când împărăția el, și 52 de ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui –Iehelia, den Ierusalim.

2 Paral. 26, 3.

3. Și făcu cel drept-bun înaintea Domnului, după toate câte au făcut Amesia, tatul lui,

4 Împ. 12, 3.

4. Însă dentru ceale nalte n'au scos, încă norodul jârtvuia și tămâia întru ceale nalte.

3 Împ. 15, 14.

5. Și să atinse Domnul de împăratul și veni stricat până în ziua morții lui și împărăți în casa apfusothului. Și Ioatham, fiul împăratului, era în casă,

judecând norodul pământului.

2 Paral. 26, 21.

6. Și rămășițele cuvintelor Azariei și toate câte au făcut, nu-s acestea scrise pre Cartea zilelor cuvintelor împăraților Iudii?

7. Și adormi Azaria cu părinții lui și-l îngropară pre el cu părinții lui în cetatea lui David. Și împărați Ioatham, fiiul lui, pentru dânsul.

8. În 38 de ani ai Azariei, împăratului Iudii, au împărățit Azaria, feciorul lui Ierovoam, preste Israil, în Samaria, șase luni.

9. Și făcu răul întru ochii Domnului, în ce chip au făcut părinții lui, nu s'au ferit de cătră toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuțit pre Israil.

10. Și să rădicară preste el Selum, feciorul lui Iavis, și Chievdaam și Selum, tatul lui, și loviră pre dânsul și-l omorâră pre el. Și Sellum împărați pentru dânsul.

11. Și rămășițele cuvintelor Azariei, iată, sânt acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

12. Acesta e cuvântul Domnului carele au grăit cătră Iu, zicându: „Fii a patra vor șădea ție pre scaunul lui Israil!“ Și să făcu așa.

4 Împ. 10, 32.

13. Și Sellum, feciorul lui Iavis, au împărățit întru Israil în anul treizeci și noao al Azariei, împăratului Iudii. Și împărați Sellum o lună de zile în Samaria.

14. Și să sui Manaim, feciorul lui Gaddi, den Thersila, și veni la Samaria și lovi pre Sellum, feciorul lui Iavis, în Samaria, și-l omorî pre el; și împărați pentru dânsul.

15. Și rămășițele cuvintelor lui Selum și rădicarea lui cu carele s'au rădicat, iată, sânt scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

16. Atuncea lovi Manaim pre Thersa și toate câte era întru dânsa, și hotarăle ei de la Thersila, căce n'au deșchis lui. Și o lovi pre ea și pre toți dentr'însa. Și pre ceale grecioase le spintecă.

4 Împ. 8, 8.

17. În anul al 39 al Azariei, împăratului Iudii, au împărățit Manaim, feciorul lui Gaddi, preste Israil, în Samaria, 10 ani.

18. Și făcu răul înaintea Domnului, nu s'au ferit de cătră toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuțit pre Israil. În zilele lui

19. Să sui Fula, împăratul Asiriei, asupra pământului. Și Manaim au dat lui Fula 1000 de talanți de argint, ca să fie mâna lui cu el ca să întărească

împărăția lui în mâna lui.

1 Paral. 5, 26.

20. Și scoase Manaim argintul preste Israil, preste tot cel tare în vârtute să dea împăratului asiriilor 50 de sicli la un om. Și să întoarse împăratul asiriilor și n'au stătut acolo în pământ.

21. Și rămășițele cuvintelor lui Manaim și toate câte au făcut, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

22. Și adormi Manaim cu părinții lui. Și împărăți Facheias, fiiul lui, în locul lui.

23. Întru anul 50 al Azariei, împăratului Iudii, au împărățit Facheias, feciorul lui Manaim, preste Israil, în Samaria, doisprăzece ani.

24. Și făcu răul înaintea Domnului, nu s'au ferit de cătră greșalele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil.

25. Și să rădică preste dânsul Fachee, feciorul lui Romeliu, cel al treilea după el, și lovi pre el în Samaria, înaintea casii împăratului, cu Argov și cu Arif, și cu el 50 de oameni den galaditeani. Și-l omorî pre el și împărăți pentru el.

26. Și rămășițele cuvintelor Facheii și toate câte au făcut, iată, sânt scrise pre Cartea cuvintelor împăraților lui Israil.

27. În anul 52 al Azariei, împăratului Iudei, au împărățit Fachee, feciorul lui Romeliu, preste Israil, în Samaria, 20 de ani.

28. Și au făcut răul întru ochii Domnului, nu s'au ferit de cătră toate păcatele lui Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil.

29. În zilele lui Fachee, împăratul lui Israil, au venit Thagla Falasar, împăratul asiriilor, și au luat pre Aia și pre Avelvetha Maaha și pre Aoh și pre Chienez și pre Asor și pre Galaad și pre Galilea, tot pământul Neftalimului, și-i mută pre dânsii la Siria.

30. Și rădică rădicare Osie, feciorul lui Ila, preste Fachee, feciorul lui Romeliu, și-l lovi pre el și-l omorî pre el și împărăți în locul lui, în anul 20 al lui Ioatham, feciorul Ohoziei.

31. Și rămășițele cuvintelor lui Fachee și toate câte au făcut, iată, aceastea-s scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

32. Întru anul al doilea al lui Fachee, feciorul lui Romelie, împăratul lui Israil, au împărățit Ioatham, feciorul Ohoziei, împăratul Iudei.

2 Paral. 27, 1.

33. Fiiu de 25 de ani era când au împărățit el, și 16 ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui –Ierusa, fata lui Sadoc.

34. Și au făcut ce e drept întru ochii Domnului, după toate câte a făcut Azaria, tată-său.

35. Însă ceale nalte nu le-au rădicat, încă norodul jârtvuia și tămâia întru ceale nalte. Acesta au zidit cetatea Casii Domnului cea den sus.

4 Împ. 12, 3; 3 Împ. 15, 14.

36. Și rămășițele cuvintelor lui Ioatham și toate câte au făcut, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

37. În zilele acealea au început Domnul a trimite în Iuda pre Raasom, împăratul Siriei, și pre Fachee, feciorul lui Romelie.

38. Și adormi Ioatham cu părinții lui și să îngropă cu părinții lui în cetatea lui David, tatăne-său. Și împărăți Ahaz, feciorul lui, pentru dânsul.

CAP 16

Împărăția lui Ahaz.

1. Întru anul al 17 al lui Fachee, feciorul lui Romeliu, au împărățit Ahaz, feciorul lui Ioatham, împăratul Iudei.

2. Fiiu de 20 de ani era Ahaz când împărăția el, și 16 ani au împărățit în Ierusalim. Și n'au făcut ce e drept întru ochii Domnului Dumnezeului lui, cu credință, ca David, tată-său.

2 Paral. 28, 1.

3. Și mearse în calea lui Ierovoam, feciorul lui Navat, împăraților lui Israil, și încă pre fiiul lui petrecea-l pren foc, după urâciunile limbilor căroră au rădicat Domnul de cătră fața fiilor lui Israil,

A 2 Leage 12, 31; 3 Împ. 16, 30; 21, 22.

4. Și jârtvuia și tămâia întru ceale nalte și pre dealuri și dedesuptul a tot lemnul stufos.

2 Paral. 28, 4; 3 Împ. 14, 23; Ierem. 2, 20; Iezech. 6, 13.

5. –Atuncea să sui Raason, împăratul Siriei, și Fachee, feciorul lui Romeleu, împăratul lui Israil, la Ierusalim, la războiu, și bătea cetatea asupra lui Ahaz și nu putea să dea războiu.

Isaia 7, 1; 2 Paral. 28, 5.

6. În vremea aceea înțoarse Raason, împăratul Siriei, pre Elam Siriei și scoase pre jidovii den Elad și idumeei au venit la Elath și lăcuiă acolo până în ziua aceasta.

7. Și trimise Ahaz soli către Thegla Falassar, împăratul aserianilor, zicând: „Robul tău și fiul tău –eu; suie-te și mă mântuiește den mâna împăratului Siriei și den mâna împăratului lui Israil, celor ce s’au sculat asupra mea“.

2 Paral. 28, 16.

8. Și luo Ahaz argintul și aurul ce s’au aflat în visteriile Casii Domnului și în visteriile casii împăratului și trimise împăratului asirianilor daruri.

2 Paral. 28, 21.

9. Și-l ascultă pre el împăratul asirianilor. Și să sui împăratul asirianilor la Damasc și-l luo pre el și-l mută pre el, și pre Raason împăratul au omorât.–

Isaia 17, 1; Amos 1, 5.

10. Și mearse împăratul Ahaz întru întimpinarea lui Thegla Falasar, împăratul sirianilor, la Damasc. Și văzu jârtăvnicul în Damasc și trimise împăratul Ahaz către Uria preotul asămănarea jârtăvnicului și tocmla lui și toată făptura lui.

2 Paral. 25, 14.

11. Și clădi Uria preotul jârtăvnicul după toate câte au trimis împăratul Ahaz den Damasc. Așa au făcut Uria preotul, până au venit împăratul de la Damasc.

12. Și veni împăratul Ahaz den Damasc și văzu împăratul jârtăvnicul; și să apropie către jârtăvnic împăratul și să sui preste el

13. Și tămâie arderea lui și jârtva lui, și turnarea lui turna lui și vărsă sângele celor de împăcăciune celor ale lui preste jârtăvnicul

14. Cel de aramă, cel den preajma Domnului, și-l aduse de către fața Casii Domnului și den mijlocul jârtăvnicului și den mijlocul Casii Domnului, și-i arătă lui pre coapsa jârtăvnicului despre miazănoapte.

15. Și porunci Ahaz împăratul Uriei preotului, zicând: „Preste jârtăvnicul cel mare aducea de dimeneață ardere-de-tot și jârtva cea de sară și arderea cea de tot a împăratului și jârtva lui și arderea cea de tot a tot norodului și jârtva lor și turnarea lor și tot sângele arderii-de-tot și tot sângele jârtvei preste eale vei turna; și jârtăvnicul cel de aramă fi-m-va pre dimeneață“.

16. Și făcu Uria preotul după toate câte au poruncit lui Ahaz împăratul.

17. Și tăie împăratul Ahaz închiderile fundurilor și mută de la eale scăldătoriul. Și marea o surpă de pre boii cei de aramă cei de desuptul ei și o deade pre ea pre fund de piatră.

3 Împ. 7, 27.

18. Și temelia șăderii au zidit în Casa Domnului și întrarea împăratului cea denafară o au întors în Casa Domnului, de cătră fața împăratului asirianilor.

19. Și rămășițele cuvintelor lui Ahaz câte au făcut, nu-s aceastea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

20. Și adormi Ahaz cu părinții lui și să astrucă cu părinții lui în cetatea lui David. Și împărăți Ezechia, feciorul lui, în locul lui.

CAP 17

Ezechia și robia asirianilor.

1. În anul al 12 al lui Ahaz, împăratului Iudei, împărăți Osie, fiiul lui Ila, în Samaria, preste Israil, 9 ani.

2. Și făcu răul înaintea Domnului, însă nu ca împărații lui Israil carii era mai nainte de el.

3. Preste acesta s'au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, și i să făcu lui Osie rob și-i întoarse lui daruri.

4 Împ. 18, 9; Tovit 1, 2.

4. Și află împăratul asiriilor întru Osie strâmbătate, căci au trimis soli cătră Sigor, împăratul Eghiptului, și n'au adus daruri împăratului asiriilor în anul acela. Și-l încunjură pre el împăratul asiriilor și-l legă pre el în casă de pază. Și să sui împăratul asiriilor întru tot pământul

5. Și să sui la Samaria și o bătu pre ea 3 ani.

6. În anul al noalea al lui Osie, au luat împăratul asiriilor Samaria și mută pre Israil la asiriani și-i lăcui pre ei în Alae și în Avor, la râurile Gozanului și Munții Midilor.

7. Și să făcu, căci au greșit fiii lui Israil Domnului Dumnezeuului lor, celui ce i-au scos pre dânșii den pământul Eghiptului, de supt mâna lui Farao, împăratul Eghiptului, și să temură de alți dumnezei

8. Și mearseră întru dreptățile limbilor căroră au scos Domnul de cătră fața fiilor lui Israil; și împărații lui Israil câte au făcut

Preoția 18, 3.

9. Și cât s'au îmbrăcat fiii lui Israil cu cuvinte nu așa asupra Domnului Dumnezeuului lui

10. Și-ș clădiră lor nalte întru toate cetățile lor, de la turnul păzitorilor până la cetatea tare, și stâlpiră lor stâlpi și desişuri preste tot dealul înalt și

supt tot lemnul stufos,

3 Împ. 14, 23; Isaia 57, 5; Ierem. 2, 20.

11. Și tămâiară acolo întru toate înaltele, precum și limbile care le-au mutat Domnul de cătră fața lor, și făcură împreunători și sămnară a urgisi pre Domnul,

12. Și slujiră chipurilor căroră au zis Domnul lor să nu facă cuvântul acesta Domnului.

Ieș. 20, 3.

13. Și să mărturisi Domnul întru Israil și în Iuda și în mâna a tuturor prorocilor lui, a tot văzătoriul, zicând: „Întoarceți-vă de cătră căile voastre ceale reale și cruțat învățăturile mele și dreptățile mele și toată leagea carea am poruncit părinților voștri, câte am trimis lor cu mâna robilor miei, prorocilor“.

Ierem. 18, 11; și 25, 5.

14. Și n’au ascultat și n’au năsilnicit umărul lor mai tare decât umărul părinților lor, carii n’au crezut Domnului Dumnezeuului lor.

A 2 Leage 31, 27.

15. Și goniră făgăduința lui și dreptățile carele au pus părinților lor, și mărturiile lui, câte au mărturisit lor, n’au cruțat, și au umblat după deșărtăciuni și s’au îndeșărtat, și au urmat limbilor celor duple împrejurul lor, căroră au poruncit Domnul lor ca să nu facă ca acestea.

Preoția 18, 24; Râm. 1, 21.

16. Și au părăsit poruncile Domnului Dumnezeuului lor și au făcut lor topitură, 2 junce, și au făcut desişuri și s’au închinat la toată putearea ceriului și au slujit lui Vaal

Ieș. 32, 8; 3 Împ. 12, 28.

17. Și petrecea pre fiii lor și pre featele lor pren foc și vrăjiia vrăji și să descânta; și să ispitiră a face răul întru ochii Domnului, să-l scârbească pre el.

Preoția 18, 21.

18. Și să mânie Domnul foarte întru Israil, și-i depărtă pre ei de cătră fața lui, și n’au rămas, afară den fealiul Iudii sângur.

3 Împ. 11, 13.

19. Și încă Iuda n’au cruțat poruncile Domnului Dumnezeuului lui și au mers întru dreptățile lui Israil carele au făcut.

Preoția 18, 3.

20. Și lepădară pre Domnul; și să mânie Domnul întru toată semenția lui Israil și-i clăti pre ei și-i deade pre ei în mâna celor ce jăfuiescu pre dânșii, până unde i-au lepădat pre dânșii de cătră fața lui.

21. Însă căci Israil asupra casii lui David au împărățit pre Ierovoam, feciorul lui Navat, și scoase Ierovoam pre Israil den napoia Domnului și-i păcătui pre dânșii păcat mare.

1 Împ. 12, 19.

22. Și mearseră fiii lui Israil întru tot păcatul lui Ierovoam carele au făcut, nu s'au ferit de cătră el,

23. Până unde au mutat Domnul pre Israil de cătră fața lui, în ce chip au grăit Domnul în mâna tuturor robilor lui, prorocilor, și să mută Israil de asupra pământului lui la asiriani până în ziua aceasta.

Ierem. 25, 9.

24. Și aduse împăratul asiriilor den Vavilon și de la Hutha și de la Aia și de la Emath și de la Sefaruaim și să lăcuiască în cetățile Samariei, pentru fiii lui Israil, și moșteniră Samaria și să lăcuiască în cetățile ei.

25. Și fu la începutul șăderii lor, nu s'au temut de Domnul; și trimise Domnul întru dânșii pre lei, și era omorând întru dânșii.

3 Împ. 13, 24.

26. Și zisără împăratului asirianilor, zicându: „Limbile carele ai mutat – le-ai așăzat în cetățile Samariei– n'au conosciut judecata Dumnezăului pământului, și au trimis la dânșii lei și, iată, sânt omorând pre ei, pentru căce nu știu judecata Dumnezăului pământului“.

27. Și porunci împăratul asirianilor, zicând: „Duceți de acolo și meargă și lăcuiască acolo și-i voru lumina pre ei judecata Dumnezăului pământului“.

28. Și adusără unul dentru preoți dentru carii au adus de la Samaria și au șăzut în Vethil; și era luminând preotul pre dânșii pentru ca să să teamă de Domnul.

29. Și era făcându-ș limbile dumnezăi lor, și au pus în casa celor înalte cărora au făcut samariteanii, limbi în cetățile lor întru carele lăcuia.

30. Și oamenii Vavilonului au făcut pre Sochoth-Venith, și oamenii Huthului au făcut pre Ghighel, și oamenii Emathului au făcut pre Asimath,

31. Și eveii au făcut pre Avlazer și pre Tharah, și sepfurimii, când ardea pre fiii lor cu foc, lui Andrameec și Anemeleh, dumnezăii lui Sefaruem.

32. Și era temându-se de Domnul, și lăcuiască urâciunile lor întru casele celor înalte carele au făcut în Samaria, fieștecăre limbă în cetatea carea lăcuia întru ea.

3 Împ. 12, 31.

33. Și era temându-se de Domnul, și-ș făcură lor preoți celor înalte și-ș făcură lor în casa celor înalte.

Sofon. 1, 5.

34. Și de Domnul să temea, și chipurilor să închina, după judecata limbilor de unde i-au mutat pre dânșii de acolo.

35. Până în ziua aceasta ei făcea după judecata lor cea de 'nceput; ei nu să temu și ei nu fac după dreptățile lor și după judecata lor și după lege și după porunca carea au poruncit Domnul fiilor lui Iacov, căruia au pus numele lui –Israil,

Fac. 32, 28.

36. Și puse Domnul cu dânșii făgăduința și porunci lor, zicând: „Să nu vă teameți de dumnezăi striini și să nu vă închinați lor și să nu slujiți lor și să nu jârtvuiți lor,

37. Fără numai Domnului, carele v'au scos pre voi den pământul Eghiptului cu putere mare și cu brațu înalt; de el să vă teameți și lui să vă închinați și lui să jârtvuiți,

Ieș. 6, 6.

38. Și dreptățile lui și judecățile lui și legea lui și poruncile carele au scris voao păziți a face toate zilele, și să nu vă teameți de alți dumnezăi!

Jud. 6, 10.

39. Și făgăduința carea au pus cu voi să nu o uitați: Să nu vă teameți de alți dumnezăi,

40. Fără numai de Domnul Dumnezeuul vostru să vă teameți, și el va scoate pre voi den mâna tuturor vrăjmașilor voștri!

41. Și să nu auziți de judecata lor carele ei fac“.

42. Și era limbile acestea temându-se de Domnul, și celor cioplite ale lor era slujind; și încă fiii lor și fiii fiilor lor, în ce chip au făcut părinții lor, așa fac până în ziua aceasta.

CAP 18

Împărăția lui Ezechia. Asirianii încunjură Ierusalimul.

1. Și fu în anul al treilea al lui Osie, feciorul lui Ila, împăratul lui Israil, au împărățit Ezechia, feciorul lui Ahaz, împăratul Iudii.

2 Paral. 28, 27, 29, 1.

2. Fiiu de 25 de ani –când împărăți el, și 29 de ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui –Avutha, fata Zahariei.

3. Și făcu ce e dreptu întru ochii Domnului, după toate câte au făcut David, tatul lui.

4. Și acesta rădică ceale înalte și sfărâmă toți stâlpii și surpă desigurile și șarpele cel de aramă carele au făcut Moisi, căce până în zilele acealea era fiii lui Israil tămâind lui, și-l chemă pre el Nesthan.

Num. 21, 9; 2 Paral. 34, 7.

5. Întru Domnul Dumnezeu al lui Israil nedejdui; și după el nu s’au făcut aseamenea lui întru împărății Iudei, șe întru cei ce s’au făcut înaintea lui.

3 Împ. 3, 12.

6. Și să lipi Domnului, nu să feri denapoia lui, și păzi poruncile lui, câte au poruncit Moisi.

7. Și era Domnul cu el, întru toate carele făcea, pricepea. Și ficleni întru împăratul asiriilor și nu-i sluji lui.

2 Paral. 31, 21.

8. Acesta au lovit pre cei streini de fealiu până la Gaza și până la hotarul ei, de la turnul păzitorilor și până la cetatea tare.

Isaia 14, 29.

9. Și fu în anul al patrulea al împăratului Ezechiei, acesta e anul al 7 lui Osie, fiiul lui Ila, împăratul lui Israil, să sui Salmanasar, împăratul asirianilor, la Samaria și o bătea pre ea. Și o luo pre ea

4 Împ. 17, 3.

10. La săvârșitul a 3 ani, în al șaselea an al Ezechiei, acesta e anul al noalea al Osiei, împăratului Israil, și să luo Samaria.

11. Și o mută împăratul asirianilor pe Samaria la asiriani, și-i puse pre dâșii la Alae și la Avor, râurile lui Gozan și Munții Midilor,

Tovit 1, 2.

12. Pentru căci n’au ascultat glasul Domnului Dumnezeuului lor și călcară făgăduința lui, toate câte au poruncit Moisi, robul Domnului, și n’au ascultat, și n’au făcut.

13. Și întru al 14 an al împăratului Ezechiei, să sui Senahirim, împăratul asirianilor, la cetățile Iudei ceale tari și le luo pre eale.

2 Paral. 32, 1; Sirah 46, 21; Isaia 36, 1.

14. Și trimise Ezechias, împăratul Iudei, soli cătră împăratul asiriilor, la Lahis, zicând: „Greșit-am! Întoarce-te de asupra-mi. Oarece vei pune asupra

mea, purta-voiu!“ Şi puse împăratul asiriilor asupra Ezechiei, împăratul Iudei, 300 de talanzi de argint şi 30 de talanzi de aur.

15. Şi deade Ezechias tot argintul carele s’au aflat în Casa Domnului şi în visteriile casii împăratului.

16. În vremea aceea au tăiat Ezechia, împăratul Iudei, uşile besearicii Domnului şi ceale răzimate, carele au poleit Ezechias, împăratul Iudei, şi le-au dat pre eale împăratului asirianilor.

17. Şi trimise împăratul asirianilor pre Tharthan şi pre Ravosan şi pre Rapsachis, de la Lahis la Ierusalim, cătră împăratul Ezechias, cu puteare grea foarte. Şi să suiră şi veniră la Ierusalim şi stătură la ştiubeaiul scăldătorii ceii de sus, carea iaste în calea ţarinii nălbitoriului.

2 Paral. 32, 9.

18. Şi strigară cătră Ezechia, şi ieşiră cătră el Eliachim al Helchiei, deregătoriul casii, şi Somna logofătul şi Ioas, feciorul lui Safat, aducătoriul aminte.

19. Şi zise cătră dânşii Rapsachis: „Ziceţ dară cătră Ezechia: ‘Aceasta zice împăratul cel mare, împăratul asirianilor:

20. ‘Ce iaste nădejdea aceasta carea nedăjduieşti? Însă ai zis: Cuvintele buzelor –sfat şi puteare la războiu. Acum dară, în ce nedejduind, ai hiclenit la mine?

21. Acum, iată, nedejduieşti ție pre toiagul cel de trestie cel frânt acesta, pre Eghipet. Carele se va răzima om preste el, şi va intra în mâna lui şi-l va găuri pre el. Aşa e Farao, împăratul Eghipetului, la toţi ceia ce nedejduiesc pre el.

Iezech. 29, 6.

22. Şi când ai zis cătră mine: ‘Pre Domnul Dumnezeuul nostru nedejduim!’, nu acesta singur Ezechia au depărtat ceale înalte ale lui şi jârtăvnicile lui şi au zis Iudei şi Ierusalimului: ‘Înaintea jârtăvnicului acestuia veţ închina în Ierusalim!’?

23. Şi acum amestecaţi-vă dară cu domnul meu, cu împăratul asiriilor, şi-ţ voi da ție 2000 de cai, de vei putea să dai ție călăreţi preste ei.

24. Şi cum vei întoarce faţa oblăduitoriului de loc –unuia den robii domnului meu dentru cei mai mici? Şi ai nedejduit însuţi în Eghipet la cară şi la călăreţ.

2 Paral. 12, 3; Iezech. 17, 15.

25. Acum dară, au fără de Domnul ne-am suit pre locul acesta ca să-l stricăm pre el? Domnul au zis cătră mine: ‘Suie-te pre pământul acesta şi-l

strică pre el!’“.

26. Și zise Eliachim, feciorul Helchiei, și Somnas și Ioas cătră Rapsachis: „Grăiaște dară cătră slugile tale siriinește, că auzim noi, și nu vei grăi cătră noi jidovește; și pentru căci grăiești întru urechile norodului celui de pre zidu?”

27. Și zise cătră ei Rapsachis: „Au doară cătră domnul tău și cătră tine m’au trimis domnul meu să grăiesc cuvintele acestea? Nu la oamenii ceia, și șad pre zidu ca să mănânce balega lor și să bea udul lor împreună cu voi odată?”

28. Și stătu Rapsachis și strigă cu glas mare jâdovește și grăi și zise: „Ascultați cuvintele împăratului celui mare, împăratului aseriilor! Acestea zice împăratul:

29. ‘Nu vă simetească pre voi Ezechia, căci nu va putea pre voi ca să vă scoată den mâna mea!

30. Și nu vă nedejduiască pre voi Ezechias pre Domnul, zicând: ‘Scoțând va scoate pre noi Domnul și nu se va da cetatea aceasta în mâna împăratului asirianilor’.

4 Împ. 19, 10; 2 Paral. 32, 11.

31. Nu ascultați pre Ezechia, căci acestea zice împăratul asirianilor: ‘Faceți cu mine cuvântare bună și ieșiți cătră mine! Și va bea om via sa și om smochinul lui va mânca și va bea apă den lacul lui,

32. Până voi veni și voi lua pre voi la pământ ca pământul vostru, pământ al grâului și al vinului, și al pâinilor și al viilor, pământul maslinii untdelemnului și mierii; și veți trăi și nu veți muri. Și să nu ascultați pre Ezechia, căci vă înșală pre voi, zicând: ‘Domnul va mântui pre voi’.

33. Au mântuind au mântuit bozii limbilor, fieșcarele țara sa, den mâna împăratului asirianilor?

34. Unde iaste dumnezăul lui Emath și a lui Arfad? Unde iaste dumnezăul lui Sepfaruaim, Ana și Ava? Au doară au scos pre Samaria den mâna mea?

Ierem. 49, 23.

35. Cine e întru toți bozii pământurilor carii au scos pământurile lor den mâna mea, căci va scoate Domnul pre Ierusalim den mâna mea?’“.

36. Și au amuțit și nu i-au răspuns lui cuvânt, căci porunca împăratului era zicând: „Să nu-i răspundeți lui!”

37. Și întră Eliachim, feciorul Helchiei, diregătoriul casii, și Somnas logofătul și Ioas, feciorul lui Iosafat, aducătoriul aminte, cătră Ezechia, cu

hainele rupte, și-i povestiră lui cuvintele lui Rapsachis.

CAP 19

Ezechia prin rugăciune înfrânge pre Senahirim.

1. Și fu deaca auzi împăratul Ezechias, și-ș rupse hainele lui și să îmbracă cu sac și întră în Casa Domnului.

Isaia 37, 1.

2. Și trimise pre Eliachim, deregătoriul casii, și pre Somnas logofătul și pre bătrânii preoților, îmbrăcați cu saci, cătră Isaia, fiiul lui Amos, prorocul

Isaia 1, 1.

3. Și ziseră cătră el: „Aceasta zice Ezechia: ‘Ziua necazului și a muștrării și a scârbei –ziua aceasta, căci au venit fiii până la chinuri, și vârtute nu iaste la ceaea ce naște.

4. Cândai va auzi Domnul Dumnăzăul tău toate cuvintele lui Rapsachis, pre carele l-au trimis pre el împăratul asirianilor, domnul lui, a ocărî pre Dumnezăul viu și a blestăma cu cuvinte carele au auzit Domnul Dumnezăul tău, și vei lua rugă pentru rămășița ce să află”.

5. Și veniră slugile împăratului Ezechiei cătră Isaia

6. Și zise lor Isaia: „Aceasta veți zice cătră domnul vostru: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Să nu te spari de cuvintele care ai auzit, carele au blestemat la mine copilașii împăratului asiriilor!

7. Iată, eu dau întru dânsul duh și va auzi veaste și se va întoarce la pământul lui, și-l voi surpa pre el cu sabie în pământul lui”.

8. Și să întoarse Rapsachis și află pre împăratul asirianilor dând războiu asupra Lovnii, căci au auzit că s’au sculat de la Halil.

Is. Navi 10, 29; Isaia 37, 8.

9. Și auzi pentru Tharaca, împăratul etheopilor, zicând: „Iată, au ieșit a da războiu cu tine”. Și să întoarse și trimise soli cătră Ezechia, zicând:

10. „Așa să ziceți Ezechiei, împăratului Iudeii: ‘Nu te semețască Dumnezăul tău, pre carele tu nedejduiești pre dânsul, zicând: ‘Nu se va da Ierusalimul în mâinile împăratului asiriilor’.

4 Împ. 18, 30.

11. Iată, tu ai auzit toate câte au făcut împărații asirianilor la toate pământurile ca să le proclețească pre eale. Și tu vei hălădui?

12. Au scoțind au scos pre ei bozii limbilor, pre carii au stricat părinții miei, pre Gozan și pre Haran și pre Fares și pre fiii lui Adem, cei den Thalasarim?

13. Unde iaste împăratul Emathului și împăratul Arfadului? Și unde iaste împăratul cetății Safaruim, Ana și Ava?’“

14. Și luo Ezechia cărțile de la mâna solilor și le citi pre eale. Și să sui în Casa Domnului și le deschise pre eale Ezichia înaintea Domnului

15. Și zise: „Doamne, Dumnezeu lui Israil, cela ce șazi preste heruvimi, tu ești Dumnezeu sângur în toate împărățiile pământului, tu ai făcut ceriul și pământul!

Ps. 79, 2; 2 Paral. 32, 20.

16. Pleacă, Doamne, ureachea ta și ascultă pre mine! Deschide, Doamne, ochii tăi și vezi! Și auzi cuvintele lui Senahirim carele au trimis a ocări pre Dumnezeu viu.

17. Căci cu adevăr, Doamne, au pustiit împărăția asirianilor limbile și tot pământul lor

18. Și au dat pre dumnezeii lor la foc, căci nu-s dumnezei, fără numai fapte de mâni omenești, leamne și pietri, și-i pierdură pre dânșii.

19. Și acum, Doamne Dumnezeu nostru, mântuiaște-ne pre noi den mâna lui, și vor cunoaște toate împărățiile pământului că tu ești Domnul Dumnezeu sângur!’“

20. Și trimise Isaia, fiiul lui Amos, cătră Ezichia, zicând: „Aceasta zice Domnul, Dumnezeu puterilor, Dumnezeu lui Israil: ‘Auzit-am ceale ce te-ai rugat cătră mine pentru Senahirim, împăratul asirianilor’.

21. Așa iaste cuvântul carele au grăit Domnul pentru dânșul: ‘Defăimătu-te-au și te măscări fecioară, fata Sion; asupra ta capul ei clăti fata Ierusalim.

22. Pre cine ai defăimat și pre cine ai blestemat și asupra cui ai înălțat glas și ai rădicat întru înălțime ochii tăi? La Sfântul lui Israil!

Isaia 45, 11.

23. În mâna solilor tăi ai defăimat pre Domnul și ai zis: ‘Întru mulțimea carălor mele eu mă voiui sui întru înălțimea munților, partea Livanului! Și am tăiat mărimea chieului lui și ceale alese ale chiparoșilor lui și am venit la partea săvârșirii lui, dumbrava Carmilului lui. Eu am păzit

24. Și am băut ape striine și am pustiit cu urma piciorului meu toate râurile îngrădirii’.

25. Au n’ai auzit că de departe pre dânsa am făcut, de la zile de ’nceput am ziditu-o pre ea? Și am adus pre ea și să făcu la rădicările nemernicieii

războinici, cetăț tari.

26. Și ceia ce lăcuiesc întru dânselle slăbiră cu mâna, spământară-se și să rușinară, să făcură ca iarba țarenii și vearde buruiană, pajiște de case și călcări denaintea celuia ce stă.

27. Și șădearea ta, și întrarea ta, și ieșirea ta am cunoscut, și mânia ta. Pentru căci te-ai mâniat asupra mea.

28. Și trufa ta s'au suit întru urechile meale, și voiui pune undețile meale în nările tale și frâu în buzele tale și te voiui întoarce în calea carea ai venit întru ea.

Isaia 37, 29; Iov 40, 21.

29. Și acesta e ție semnul: Vei mânca într'acest an ceale strânse și în anul al doilea cealea ce răsar; și la anul al treilea –sămânță și seacere și răsădiri de vii, și veți mânca roada lor.

30. Și va adaoge cea hălăduită casă a casii Iudii rădăcina cea ce au rămas jos și va face roadă sus.

31. Căci den Ierusalim va ieși rămășiță și, mântuindu-se, den muntele Sionului'. Râvnirea Domnului puterilor va face acestea.

Isaia 9, 7.

32. Nu așa, acestea zice Domnul cătră împăratul asiriilor: 'Nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul, și nu va săgeta acolo săgeată și nu va apuca preste ea pavăță și nu va turna preste ea movilă.

2 Împ. 20, 15.

33. Pre calea carea au venit, întru ea să va întoarce, și în cetatea aceasta nu va intra, zice Domnul.

34. Și voiui sprejeni pentru cetatea aceasta, ca să o mântuiesc pre dânsa, pentru mine și pentru David, robul meu'“.

4 Împ. 20, 6.

35. Și fu până în noapte, și ieși îngerul Domnului și lovi în tabăra asirianilor 185000. Și să mânecară dimeneața și iată, toț –trupuri moarte.

Tovit 1, 15; Sirah 48, 24; Isaia 37, 36; 1 Mac. 7, 41.

36. Și să rădică și mearse și să întoarse Senahirim, împăratul asirianilor, și lăcui în Ninevi.

2 Mac. 8, 19.

37. Și fu el închinându-se în casa lui Naserah, dumnezeului lui; și Adrameleh și Sarasar, fiiul lui, l-au lovit pre dânsul cu sabie și scăpară la pământul Ararat. Și împărăți Asordan, fiiul lui, în locul lui.

Tovit 1, 18; Isaia 37, 38.

CAP 20

Boala lui Ezechia; lungirea vieții lui și moartea lui.

1. În zilele acelea bolnăvi Ezichia de moarte. Și întră cătră el Isaia, feciorul lui Amos, prorocul, și zise cătră el: „Aceasta zice Domnul: ‘Poruncește casii tale, căce mori tu și nu vei trăi!’“

2 Paral. 32, 24; Isaia 38, 1.

2. Și întoarse Ezichia fața lui cătră păreate și să rugă cătră Domnul, zicând:

3. „O, dară Doamne, adu-ți aminte de mine, dară câte am umblat înaintea ta cu adevăr și cu inemă plină, și binele întru ochii tăi am făcut!“ Și au plânsu Ezichias cu plângere mare.

Neemia 13, 14.

4. Și era Isaia în curtea cea den mijloc, și cuvântul Domnului să făcu cătră el, zicând:

5. „Întoarce-te și vei zice cătră Ezichia, povățitoriul norodului mieu: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeu al lui David, tătâne-tău: ‘Auzit-am ruga ta și am văzut lacrămile tale. Iată, eu te voi vindeca pre tine, și în ziua a treia te voi sui la Casa Domnului;’

6. Și voi adaoage preste anii tăi 15 ani și den mâna împăratului asirianilor te voi mântui, și cetatea aceasta, și voi scuti pentru cetatea aceasta, pentru mine și pentru David, robul meu’“.

4 Împ. 19, 34.

7. Și zise Isaia să ia o păpușe de smochine și să puie preste rană și să va însănătoși.

8. Și zise Ezichias cătră Isaia: „Ce e semnul că mă va mântui Domnul și mă voi sui la Casa Domnului în ziua a treia?“

9. Și zise Isaia: „Acesta –ție semnul de la Domnul că va face Domnul cuvântul carele au grăit: Mearge-va umbra zeace stepene, de să va întoarce zeace stepene“.

10. Și zise Ezichias: „Pre ușor e umbra a pleca zeace stepene. Nu, ce să să întoarcă umbra zeace stepene înapoi“.

11. Și strigă Isaia prorocul cătră Domnul și să întoarse umbra la numere înapoi zeace stepene.

12. În vremea aceea, au trimis Marodah Valadan, fiiul lui Valadan, împăratul Vavilonului, [carte] și manaa cătră Ezichia, căce au auzit că au bolnăvit Ezichia.

13. Și să bucură pentru dâșii Ezichia și le arată lor toată casa lui nehotha, argintul și aurul și unsoarele și untdelemnul cel bun și casa unealtelor lui și câte s'au aflat în visteriile lui. Nu era loc carele n'au arătat lor Ezechia în casa lui și întru toată oblăduirea lui.

Isaia 39, 1; 2 Paral. 32, 31.

14. Și întră Isaia prorocul cătră împăratul Ezechia și zise cătră el: „Ce au grăit oamenii aceștea? Și de unde au venit cătră tine?” Și zise Ezechias: „Den pământ departe au venit cătră mine, de la Vavilon“.

15. Și zise: „Ce au văzut în casa ta?” Și zise Ezechias: „Toate câte-s în casa mea au văzut. Nu era în casa mea carea n'am arătat lor, ce încă și ceale den visteriile mele au văzut“.

16. Și zise Isaia cătră Ezichia: „Ascultă cuvântul Domnului:

17. 'Iată, zile vin, zice Domnul, și să vor lua toate câte-s în casa ta și câte au câștigat părinții tăi până în ziua aceasta la Vavilon va intra'. Și nu va rămânea cuvânt carele au zis Domnul:

18. 'Și fiii tăi carii vor ieși de la tine, pre carii vei naște, se voru lua și vor fi hadâmi în casa împăratului Vavilonului“.

19. Și zise Ezechias cătră Isaia: „Bun e cuvântul Domnului carele au grăit. Fie pace în zilele mele!“

20. Și rămășițele cuvintelor Ezichiei și toată sila lui și câte au făcut, fântâna și știubeaiul, și băgă apă în cetate, nu-s, iată, aceastea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudii?

21. Și adormi Ezechias cu părinții lui și să îngropă în cetatea lui David. Și împărați Manasi, fiul lui, în locul lui.

CAP 21

Manasi și Amos împărații Iudei.

1. Fiiu de 12 ani era Manasi când împărați el și 55 de ani împărați el în Ierusalim. Și numele maicii lui –Ofovia.

2 Paral. 33, 1.

2. Și făcu răul întru ochii Domnului și mearse după urâciunile limbilor căroră au scos Domnul de cătră fața fiilor lui Israil.

3. Și să întoarse și zidi ceale nalte carele surpă Ezichia, tatul lui, și rădică jârtăvnic lui Vaal și au făcut desigurile, în ce chip au făcut Ahaav, împăratul lui Israil, și să închină la toată putearea ceriului și sluji lor.

2 Paral. 33, 3.

4. Și zidi jârtăvnic în Casa Domnului, în ce chip zice Domnul: „În Ierusalim voi pune numele meu!“,

2 Împ. 7, 10; Ierem. 32, 34.

5. Și zidi jârtăvnic la toată putearea ceriului într'amândouă curțile Casii Domnului

6. Și petrecea pre fiii lui pren foc și să descânta și să vrăjia și făcu grăitori în pântece și gâcitori; înmulți a face răul întru ochii Domnului, ca să-l scârbească pre el.

A 2 Leage 18, 10; Ps. 105, 37.

7. Și puse cioplitul desigurului în casă în carea zise Domnul către David și către Solomon, fiiul lui: „În casa aceasta și în Ierusalim, în carea am ales dentru toate fealiurile lui Israil, și voi pune numele meu acolo în veac

2 Împ. 7, 26; 3 Împ. 8, 16; 2 Împ. 7, 10.

8. Și nu voi mai adaoge a clăti piciorul lui Israil de la pământul carele am dat părinților lor, carii vor cruța toate câte am poruncit, după toată porunca carea au poruncit lor robul meu, Moisi“.

9. Și n'au ascultat și i-au înșălat pre dânșii Manasi a face răul întru ochii Domnului mai mult decât limbile carele au stins Domnul den fața fiilor lui Israil.

10. Și grăi Domnul cu mâna robilor lui, prorocilor, zicând:

Ierem. 15, 4.

11. „Pentru carele câte au făcut Manasi, împăratul Iudei, urâciunile aceste reale den toate câte au făcut amoreul cel denaintea lui, și au scos pre Iuda întru idolii lor,

Iezech. 16, 45.

12. Nu așa, acestea zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: 'Iată, eu aduc reale preste Ierusalim și Iuda, cât fieștecarele, auzind, vor răsuna amândouă urechile lui;

1 Împ. 3, 11; Ierem. 19, 3.

13. Și voi întinde preste Ierusalim măsura Samariei și cantariul casii lui Ahaav și voi stinge pre Ierusalim, în ce chip să stinge urciorul cela ce să unge și să întoarce de către fața lui;

Isaia 34, 11.

14. Și voi goni rămășița moștenirii mele și voi da pre ei în mâinile vrăjmașilor lor și vor fi în jaf și în pradă la toți vrăjmașii lor,

15. Pentru căci au făcut răul întru ochii miei și era pornindu-mă cu urgie den ziua carea am scos pre părinții lor de la Eghipet și până în ziua aceasta!’“

16. Și încă sânge nevinovat au vărsat Manasi mult foarte, până unde au umplut Ierusalimul gură la gură, afară den păcatele lui carele au păcătuit pre Iuda ca să facă răul întru ochii Domnului.

17. Și rămășițele cuvintelor lui Manasi, și toate câte au făcut, și păcatul lui carele au păcătuit, nu-s acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

18. Și adormi Manasi împreună cu părinții lui și să îngropă în grădina casii lui, în grădina lui Oza. Și împărăți Amos, fiiul lui, în locul lui.

19. Fiiu de 22 de ani Amos când împărăți el, și 2 ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui –Mesolam, fata lui Arus den Itevaa.

2 Paral. 33, 21.

20. Și făcu răul întru ochii Domnului, în ce chip au făcut Manasi, tatul lui, și mearse întru toată calea carea au mers tatul lui și sluji idolilor căroră au slujit tatul lui și să închină lor

Preoția 26, 30.

21. Și părăsi pre Domnul Dumnezeuul părinților lui și n’au mers în calea Domnului.

22. Și să rădicară slugile lui Amos cătră dânsul și omorâă pre împăratul în casa lui.

23. Și lovi tot nărodul pământului pre toți ceia ce s’au rădicat preste împăratul Amos, și împărăți norodul pre Iosia, feciorul lui, pentru el.

24. Și rămășițele cuvintelor lui Amos câte au făcut, nu-s acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudii?

25. Și-l astrucară pre dânsul în groapa lui, în grădina lui Oza. Și împărăți Iosia, fiiul lui, pentru dânsul.

Mat. 1, 10.

CAP 22

Cartea Legii aflată sub Iosia.

1. Fiiu de 8 ani era Iosias când împărăți el și 31 de ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicei lui –Iethdia, fata lui Edia den Vasuroth.

2 Paral. 34, 1.

2. Și făcu ce e drept întru ochii Domnului și mearse întru toată calea lui David, tătâne-său, nu s'au ferit în dreapta au în stânga.

3. Și fu întru 18 ani ai împăratului Iosiei, în luna a șaptea, trimise împăratul pre Sapfan, feciorul lui Eseliu, feciorul lui Mosolam, logofătul Casii Domnului, zicând:

4. „Suie-te cătră Helchia, preotul cel mare, și pecetluiuște argintul cela ce s'au băgat în Casa Domnului, carele au băgat cei ce păzesc pragul de la norod,

5. Și să-l dea pre el pre mânilor celor ce fac lucrurile celor ce stau în Casa Domnului“. Și-l deade pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului ca să întărească vedec al casii,

6. Teslarilor și clăditorilor și zidarilor, și ca să câștige leamne și pietri cioplite, ca să întărească vedec al casii.

2 Paral. 34, 11.

7. Însă nu lua lor sama argintului cela ce da lor, căci cu credință ei fac.

8. Și zise Helchias, preotul cel mare, cătră Sapfan logofătul: „Cartea Legii am aflat în Casa Domnului“. Și deade Helchias lui Sapfan cartea și o citi pre ea.

A 2 Leage 31, 26; 2 Paral. 34, 14.

9. Și aduse cătră împăratul Iosia și întoarse împăratului cuvânt și zise: „Topit-au robii tăi argintul carele s'au aflat în Casa Domnului și l-au dat pre el pre mâna celor ce fac lucrurile cealea ce stau în Casa Domnului“.

10. Și zise Sapfan logofătul cătră împăratul, zicând: „Cartea Legii mi'au dat mie Helchias preotul“.

11. Și o citi pre ea Sapfan înaintea împăratului. Și fu deaca auzi împăratul cuvintele Cărții Legii, și-ș rupse hainele lui.

12. Și porunci împăratul Helchiei preotului și lui Ahicam, feciorul lui Sapfan, și lui Ahovor, feciorul lui Miheu, și lui Sapfan logofătul și Asaiei, robului împăratului, zicând:

13. „Păsaș, cercaș pre Domnul pentru mine și pentru tot norodul meu și pentru tot Iuda, pentru cuvintele cărții aceștia ce s'au aflat, căci mare e urgia Domnului ațâțată întru noi, pentru care lucru n'au ascultat părinții noștri cuvintele cărții aceștia, ca să facă după toate ce-s scrise asupra noastră“.

14. Și mearse Helchia preotul și Ahicam și Ahovar și Sapfan și Asaias cătră Oldana prorocița, fămeaia lui Selim, feciorul lui Thecue, feciorul lui

Aras, păzitoriului de haine, și aceasta lăcuia în Ierusalim, în maseni, și grăiră cătră ea după aceasta.

2 Paral. 34, 22.

15. Și zise lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezeuul lui Israil. Ziceți omului celuia ce v’au trimis pre voi cu cătră mine:

16. ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, eu aduc realele preste locul acesta și preste ceia ce lăcuiesc preste el, toate cuvintele cărții care au citit împăratul Iudii,

17. Pentru care lucru m’au părăsit pre mine și tămâie la alți dumnezei, pentru ca să mă mânie întru toate faptele mânelor lor, și să va ațâța mânia mea în locul acesta și nu se va stinge’.

18. Și cătră împăratul Iudii, pre cela ce au trimis pre voi să cercați pre Domnul, aceasta să ziceți cătră el: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeuul lui Israil:

19. ‘Cuvintele carele ai auzit, pentru care lucru căci s’au mâniat inima ta și te-ai rușinat de cătră fața Domnului, în ce chip ai auzit câte am grăit preste locul acesta și pre ceia ce lăcuiesc întru el, ca să fie întru stingere și întru osândă, și ți’ai rupt hainele tale și ai plâns înaintea mea, și încă eu am auzit –zice Domnul–

2 Paral. 34, 27.

20. Nu așa, eu te adaug cătră părinții tăi și te vei aduna la mormântul tău cu pace și nu se vor ivi întru ochii tăi întru toate răutățile carele eu aduc preste locul acesta și pre ceia ce lăcuiesc pre el’“. Și întoarseră împăratului cuvântul.

CAP 23

Iosia curăță Casa Domnului și împărăția de idoli. Ioas și Ioachim împărați.

1. Și trimise împăratul și adună cătră el pre toți bătrânii Iudei și Ierusalimului.

2 Paral. 34, 29.

2. Și să sui împăratul la Casa Domnului, și tot omul Iudei și toți ceia ce lăcuiesc în Ierusalim –împreună cu el, și preoții și prorocii și tot norodul, de la mic până la mare, și ceti la urechile lor toate cuvintele Cărții Făgăduinței, ce s’au aflat în Casa Domnului.

2 Paral. 34, 30.

3. Și să sculă împăratul cătră stâlp și puse făgăduință înaintea Domnului ca să meargă denapoia Domnului și a păzi poruncile lui și mărturiile lui și dreptățile lui, cu toată inima și cu tot sufletul, ca să rădice cuvintele făgăduinței aceștia, ce-s scrise pre cartea aceasta. Și stătu tot norodul întru făgăduință.

2 Paral. 23, 13.

4. Și porunci împăratul Helchiei, preotului celui mare, și preoților îndoirii și celor ce păzesc pragul, ca să scoată den beseareca Domnului toate unealtele ceale făcute lui Vaal și desimei și a toată putearea ceriului, și le arse pre eale afară den Ierusalim, în Sadimoth al Chiedrilor, și puse țărâna lor la Vethil.

Sirah 49, 3.

5. Și au ars pre homarimi care i-au dat împărații Iudei și tămâia întru ceale înalte și întru cetățile Iudei și întru împrejurele Ierusalimului și pre cei ce tămâia lui Vaal și soarelui și lunii și la mazorothi și la toată putearea ceriului.

Iosia 10, 5.

6. Și scoase desişul den Casa Domnului afară den Ierusalim, la pârau Chiedrilor, și-l arse pre el la pârau Chiedrilor și-l mărunți ca țărâna și aruncă țărâna lui la groapa fiilor norodului.

7. Și surpă casa cadisimilor celor den Casa Domnului, unde acolo muierile țesea podoabele desişului.

3 Împ. 14, 24.

8. Și aduse pre toți preoții den cetățile Iudei, și pângări ceale înalte unde au tămâiat acolo preoții, de la Dan și până la Viersavie. Și surpă casa porților celor de la ușa porții lui Iisus, boiarenului cetății, cel den stânga omului în poarta cetății.

3 Împ. 15, 22.

9. Însă nu s'au suit preoții celor înalte cătră jârtăvnicul Domnului în Ierusalim, fără numai a mânca azime în mijlocul fraților lor.

10. Și pângări pre Tofeth, pre cea den râpa fiiului Enom, ca să petreacă om pre feciorul lui și om pre fata lui Moloh pren foc.

11. Și au ars caii carii au dat împărații Iudei soarelui, întru întrarea Casii Domnului, la cămara lui Nathan scopitul, în Farurim, și carul soarelui au ars în foc.

12. Și jârtăvnicile cealea de preste casa cea înaltă a lui Ahaz, carele au făcut împărații Iudei, și jârtăvnicile carele au făcut Manasis într'amândoa

curțile Casii Domnului le surpă împăratul și le rupse de acolo și aruncă țărâna lor la pârau Chiedrilor.

Sof. 1, 5.

13. Și casa cea de cătră fața Ierusalimului, cea den na dreapta muntelui Mosthath, carele au zidit Solomon, împăratul lui Israil, Asalii, urâciunii sidoneanilor, și lui Hamos, pricăjirea lui Moav, și lui Moloh, urâciunii fiilor lui Ammon, au pângărit împăratul. Și surpă stâlpii

3 Împ. 11, 7.

14. Și sfărâmă desigurile și împlu locurile lor de oase de oameni.

15. –Și încă jârtăvnicul cel den Vethil, cel înalt, carele au făcut Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au păcătuit pre Israil, și jârtăvnicul acela și cel înalt l-au sfărâmat, și zdrobi pietrile lui și fărâcă ca țărâna și arse desişul.

3 Împ. 13, 2; și 12, 32.

16. Și să abătu Iosias și văzu mormânturile cealea ce era acolo în cetate și trimise și luo oasele den mormânturi și arse preste jârtăvnic și-l pângări pre el, după cuvântul Domnului, carele au grăit omul lui Dumnezeu, când sta Ierovoam la praznec, preste jârtăvnic. Și întorcându-se Iosia, rădică ochii lui spre mormântul omului lui Dumnezeu, celui ce au grăit cuvintele aceastea,

3 Împ. 13, 32; 2 Paral. 34, 3-7.

17. Și zise: „Ce e movila aceea carea eu văzu?” Și ziseră lui oamenii cetății: „Omul lui Dumnezeu iaste, cela ce au ieșit de la Iuda și au chemat cuvintele aceastea, carele au chemat preste jârtăvnicul den Vethil“

3 Împ. 13, 2.

18. Și zise: „Lăsați pre el, om să nu clătească oasele lui!” Și să afle oasele lui cu oasele prorocului celui ce au venit de la Samaria.–

19. Și încă toate casele celor înalte, cealea den cetățile Samariei, carele au făcut împărații lui Israil ca să mânîe pre Domnul, le mută Iosias și făcu lor toate lucrurile carele au făcut în Vethil.

2 Paral. 34, 6.

20. Și au junghiat pre toți preoții celor înalte, pre cei ce era acolo, pre jârtăvnicile lor, și arse oasele oamenilor preste eale. Și să întoarsă la Ierusalim.

4 Împ. 11, 18.

21. Și porunci împăratul la tot norodul, zicând: „Faceți Paștele Domnului Dumnezeului vostru în ce chip iaste scris pre Cartea Făgăduinții aceștia!”

2 Paral. 35, 1.

22. Căce nu s’au făcut Paștele acestea den zilele judecătorilor carii judeca pre Israil și tuturor zilelor împăraților lui Israil și împăraților Iudii,
Ieș. 12, 3; 2 Paral. 35, 18.

23. Fără numai în 18 ani ai Iosiei împăratului s’au făcut Paștele acestea Domnului în Ierusalim.

2 Paral. 35, 19.

24. Și încă pre grăitorii den pânțete și pre gâcitori și therafinii și idolii și toate pricăjirile ce s’au făcut, ceale den pământul Iudii, și în Ierusalim, le-au scos împăratul Iosias, pentru ca să întărească cuvintele Legii, ceale scrise pre cartea carea au aflat Helchia preotul în Casa Domnului.

25. Aseamene lui nu s’au făcut mai nainte de el împărat carele s’au întorsu cătră Domnul cu toată inima lui și cu tot sufletul lui și cu toată vârtutea lui, după toată leage lui Moisi, și după el nu s’au sculat de potriva lui.

3 Împ. 13, 12.

26. Însă nu s’au întorsu Domnul de mânia urgiei lui ceii mari carea s’au mâniat cu urgia lui întru Iuda, preste toate urgisirile carele au mâniat pre el Manasi.

27. Și zise Domnul: „Și pre Iuda îl voi depărta de cătră fața mea în ce chip am depărtat pre Israil, și voi părăsi cetatea aceasta carea am ales în Ierusalim, și casa carea am zis: ‘Va fi numele meu acolo’“.

28. Și rămășițele cuvintelor Iosiei, și toate câte au făcut, nu-s acestea scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudii?

29. Și întru acestea zile să sui Farao Nehao, împăratul Eghipetului, asupra împăratului asirianilor, la râul Efrathului. Și mearse Iosia împăratul întru întimpinarea lui; și-l omorî pre el Nehao în Maghiedo, deca l-au văzut pre el.

2 Paral. 35, 20-24; Zah. 12, 11.

30. Și-l suiră pre el slugile lui mort în Maghiedo și-l adusă pre el la Ierusalim și-l astrucă pre el în mormântul lui, în cetatea lui David. Și luă norodul pământului pre Ioahaz, feciorul Iosiei, și-l unsă pre el și-l împărăți pre el în locul tătâni-său.

1 Paral. 3, 15; 2 Paral. 36, 1.

31. Fiiu de 23 de ani era Ioahaz când împărăți el și 3 luni împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui –Amitan, fata Ieremie, den Lovna.

2 Paral. 36, 2.

32. Și făcu răul înaintea Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

33. Și-l mută pre el Farao Nehao în Reflaa, în pământul Emathului, ca să nu împărățească în Ierusalim; și deade pagubă pre pământ 100 de talanți de argint și 100 de talanți de aur.

34. Și împărăți Farao Nehao preste dâșii pre Eliachim, feciorul Iosiei, împăratul Iudii, pentru Iosia, tatul lui; și întoarse numele lui: Ioachim. Și pre Ioazar au luat și l-au dus la Eghipet și au murit acolo.

35. Și argintul și aurul au dat Ioachim lui Farao. Însă au pus bir pământului ca să dea argintul pre rostul lui Farao; om după putearea lui au dat argintul și aurul de la norodul pământului ca să dea lui Farao Nehao.

36. Fiiu de 25 de ani era Ioachim când împărăți el și 11 ani au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui –Eldaf, fata lui Fadel, den Ruma.

37. Și făcu răul întru ochii Domnului, după toate câte au făcut părinții lui.

CAP 24

Ioachim, Iehonias și Sedechia împărați Iudii.

1. În zilele lui să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și i să făcu lui Ioachim rob 3 ani; și să întoarse și ficleni întru dânsul.

2 Paral. 36, 6.

2. Și trimise Domnul lui pre tâlharii haldeilor și pre tâlharii Siriei și pre tâlharii Moavului și pre tâlharii fiilor lui Ammon; și-i trimise pre ei în pământul Iudei ca să să întărească, după cuvântul Domnului, carele au grăit cu mâna robilor lui, prorocilor.

3. Însă mânia Domnului era asupra Iudei, să să leapede el de cătră fața lui, pentru păcatele lui Manasi, după toate câte au făcut.

4. Și încă sânge nevinovat au vărsat și umplu Ierusalimul de sânge nevinovat. Și nu vru Domnul să să îmblânzască.

5. Și rămășițele cuvintelor lui Ioachim, și toate câte au făcut, nu-s, iată, acestea scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

2 Paral. 36, 8.

6. Și adormi Ioachim cu părinții lui și împărăți Iehonias, fiiul lui, pentru dânsul.

1 Paral. 3, 16.

7. Și nu mai adaoase încă împăratul Eghipetului să iasă den pământul lui, căci au luat împăratul Vavilonului, de la pârau Eghipetului până la râul Efrathului, toate câte era ale împăratului Eghipetului.

Ierem. 46, 2.

8. Fiiu de 18 ani era Ioachim când împărăți el și 3 luni împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui –Nestha, fata lui Elanasthan, den Ierusalim.

2 Paral. 36, 9.

9. Și făcu răul întru ochii Domnului, după toate câte au făcut tatul lui.

10. Și în vremea aceea să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, preste Ierusalim și veni la cetate întru încunjurare.

Daniil 1, 1.

11. Și întră Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la cetate la Ierusalim, și slugile lui bătea pre ea.

12. Și ieși Ioachim, împăratul Iudei, la împăratul Vavilonului, el și slugile lui și maica lui și boiarii lui și scopiții lui, și-i luo pre ei împăratul Vavilonului într'a a opta an al împărăției lui.

13. Și scoase toate visteriile de acolo, cealea den Casa Domnului, și visteriile casii împăratului, și tăie toate vasele ceale de aur carele au făcut Solomon, împăratul lui Israil, în beseareca Domnului, după cuvântul Domnului,

14. Și mută Ierusalimul, și pre toți boiarii și pre cei tari la vârtute, robime 10000, și tot teslariul și închietoriul; și n'au rămas, afară den săracii pământului.

15. Și mută pre Iehonia la Vavilon, și pre maica împăratului și pre muierile împăratului și pre scopiții lui. Și pre cei tari ai pământului i-au dus la streinătate, den Ierusalim la Vavilon,

1 Paral. 3, 17.

16. Și pre toți oamenii puterii, 7000, și pre teslari și pre închietori, 1000, toți tari, făcând războiu, și-i aduse pre ei împăratul Vavilonului în streinare la Vavilon.

17. Și împărăți împăratul Vavilonului pre Vathania, feciorul lui, în locul lui, și-i puse numele lui: Sedechias.

2 Paral. 36, 10; Ierem. 37, 1.

18. Fiiu de 21 de ani –Sedechia când împărăți el și 11 ani împărăți în Ierusalim. Și numele maicii lui –Amita, fata Ierimiei, de la Lovna.

19. Și făcu răul întru ochii Domnului, după toate câte au făcut Ioachim.

20. Căci mânia Domnului era preste Ierusalim și întru Iuda, până i-au lepădat pre ei de cătră fața lui. Și ficleni Sedechia întru împăratul Vavilonului.

CAP 25

Dărâmarea Ierusalimului. Robia Vavilonului.

1. Și fu în anul al 9 al împărăției lui, în luna a zecea, în 11 ale lunii, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată putearea lui, preste Ierusalim; și să tăbări asupra lui

2 Paral. 36, 17; Ierem. 39, 1, și 52, 4.

2. Și zidi preste el zid împrejur prejur el. Și veni cetatea întru încunjurare până la 11 ani ai împăratului Sedechiei,

3. În 9 ale lunii [a patra], și să întări foametea în cetate; și nu era pâine norodului pământului.

Ierem. 52, 4.

4. Și să rupse cetatea, și toți oamenii războiului ieșiră noaptea, calea porții cei den mijlocul zidurilor, aceasta iaste a grădinii a împăratului, și haldeii –împrejurul cetății. Și mearseră calea cea arăpască,

5. Și goni putearea haldeilor denapoia împăratului și-l ajunseră pre el în Aravothul lui Ieriho, și toată putearea lui răsipiră de asupra lui.

6. Și prinseră pre împăratul și-l aduseră pre el cătră împăratul Vavilonului, la Devlatha, și grăi cu el judecată.

7. Și pre fiii Sedechiei îi junghe înaintea ochilor lui; și orbi pre ochii Sedechiei și-l legă pre el cu obezi și-l duse pre el la Vavilon.

8. Iară în luna a cincea, în 7 ale lunii, acesta e anul al 19 al lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, veni Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, cela ce sta înaintea împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

9. Și arse Casa Domnului și casa împăratului și toate casele în Ierusalim; și toată casa mare au arsu-o cel mai mare preste bucătari.

Ierem. 52, 11; Psalm. 73, 8.

10. Și zidul Ierusalimului după împrejur îl surpă putearea haldeilor.

11. Și prisosirea norodului și ce au rămas în cetate și pre cei căzuți, carii au căzut la împăratul Vavilonului, și rămășița întăriturii rădică Navuzardan, cel mai mare preste bucătari.

12. Și den săracii pământului lăsă cel preste bucătari, de viari și de plugari.

13. Și stâlpii cei de aramă, cei den Casa Domnului, și cuiuburile și marea cea de aramă, cea den Casa Domnului, sfărâmară haldeii și aduseră arama lor la Vavilon.

Ierem. 27, 16; și 52, 17.

14. Și căldările și cârligele și potirile și cățiile și toate vasele ceale de aramă, cu carele slujesc cu eale, au luat.

3 Împ. 7, 50.

15. Și cădelnițele și păharăle ceale de aur și ceale de argint au luat bucătariul cel mare.

16. Stâlpi 2 și o mare și fundurile carele au făcut Solomon Casii Domnului –nu era trasul arămii a toate vasele.

3 Împ. 7, 15.

17. De 18 coți înălțimea unui stâlp; și cel de asupra lui, cel de aramă, și înălțimea unui bold, de 3 coți; și mreaja și rodiile preste bold împrejur – toate de aramă. Și ca acestea –la stâlpul al doilea, și rodii 100, preste mreaje împrejur.

2 Paral. 3, 15; Ierem. 52, 19.

18. Și luo cel mai mare preste bucătari pre Saraia, preotul cel mare, și pre Sofonia feciorul ce era al doilea, și pre cei 3 ce păzesc pragul.

Ierem. 52, 21.

19. Și den cetate au luat un hadâm, carele era ispravnic preste oamenii cei de războiu, și 5 oameni de cei ce văd fața împăratului, cei ce s’au aflat în cetate, și pre logofătul boiarenului puterii, cel ce tocmeaște norodul pământului, și 60 de oameni dentru norodul pământului, cei ce s’au aflat în cetate.

20. Și-i luo pre dânșii Navozardan, cel mai mare preste bucătari, și-i aduse pre ei cătră împăratul Vavilonului, la Devlatha,

21. Și-i lovi pre ei împăratul Vavilonului și-i omorî pre ei la Devlatha, în pământul Emathului. Și să depărtă cu lăcașul Iuda de asupra pământului lui.

22. Și norodul carele a rămas în pământul Iudei, pre carele au lăsat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și puse preste ei pre Godolia, feciorul lui Safaan.

Ierem. 40, 5.

23. Și auziră toți boiarii puterii, ei și oamenii lor, căci au pus împăratul Vavilonului pre Godolia, și veniră cătră Godolia, la Masifa: și Izmaail, feciorul Nathaniei, și Ionaan, feciorul lui Carie, și Saraias, feciorul lui Thanamath Netofatheneanul, și Iezoneas, feciorul lui Lahathi, ei și oamenii lor.

24. Și să jură Godolia lor și oamenilor lor și zise lor: „Nu vă teameți de treacerea haldeilor! Șădeți pre pământ și slujiți împăratului Vavilonului, și bine va fi voao!“

25. Și fu în luna a șaptea, veni Izmail, fiiul Nathaniei, fiiul lui Elisama, den seminția împăraților, și zece oameni cu el. Și lovi pre Godolia, și muri, și pre jidovi și pre haldei carii era împreună cu dânsul la Masifa.

26. Și să sculă tot norodul, de la mic până la mare, și boiarii puterii, și înțară la Eghipet, căci s'au spăreat de cătră fața haldeilor.

27. Și fu în 37 de ani ai streinătății lui Ioachim, împăratului Iudei, întru a 12 lună, în 27 ale lunii, înălță Evelmerodah, împăratul Vavilonului, în anul împărăției lui, capul lui Ioachim, împăratul Iudei, și-l scoase pre el den casa pazii lui

28. Și grăi cătră el bune și deade scaunul lui deasupra scaunelor împăraților celor dempreună cu el în Vavilon.

29. Și premeni hainele păzii lui și mânca pâine pururea înaintea lui, toate zilele vieții lui.

30. Și ospățul lui –ospăț pururea s'au dat lui den casa împăratului, cuvânt al zilei –în ziua lui, toate zilele vieții lui.

CARTEA ÎNTÂIA PARALIPOMENON

CAP 1

Neamul Patriarhilor până la Iacov.

1. Adam, Sith, Enos,

Fac. 5, 6, 9.

2. Cainan, Maleleil, Iared,

3. Enoh, Mahthusala, Lameh,

4. Noe, Sim, Ham, Iafeth.

5. Fiii lui Iafeth: Gomer, și Magog, și Madai, și Ioian, Elisa, și Thovev, și Mosoh, și Thiras, 8.

Fac. 10, 2.

6. Și feciori lui Gomer: Ashanam, și Rifath, și Thorgama, 3.

7. Și fiii Ioian: Elida, și Tharsig, și Hettiim, și Dodanin, 4.

8. Fiii lui Ham: Hus, și Mesrem, Fud, și Hanaan, 4.

9. Și fiii lui Hus: Sava, și Evilat, și Sevata, și Regmon, și Sevehatha, 5. Și fiii lui Regma: Sava și Dadan.

10. Și Hus au născut pre Nevrod. Acesta au început a fi uriaș vânătoriu pre pământ.

Fac. 10, 8.

11. Și Mestrem au născut pre Ludiimi, și pre Enomiimi, și pre Laviimi, și pre Nethoseimi,

12. Și pre Faftheroimi, și pre Fetrosoneimi, și pre Hasloimi, de unde au ieșit de acolo filistiimi și caththoriimii;

13. Și Hanaan au născut pre Sidona, cel dentâi născut al lui,

14. Și pre Hetteu, și pre Evuseu, și pre Amoreu, și pre Ghiergheseu,

15. Și pre Eveu, și pre Aruceu, și pre Eseneu,

16. Și pre Aruadeu, și pre Samareu, și pre Amathi.

Fac. 11, 10.

17. Și fiii lui Sim: Elam, și Asur, și Arfaxad, și Lod, și Araam, și Uz, și Eul, și Ghiether, și Mosoh.

18. Și Arfaxad au născut pre Cainan, și Cainan au născut pre Sala, și Sala au născut pre Ever.

19. Și lui Ever s'au născut 2 fii, numele unuia: Falec, căce întru zilele lui să împărți pământul, și numele fratelui lui, Iectan.

20. Și Iectan au născut pre Elmodad, și pre Salef, și pre Arsemoth, și pre Iader,

21. Și pre Adoram, și pre Uzal, și pre Decla,

22. Și pre Gamaal, și pre Avimeil, și pre Sava,

23. Și pre Ufir, și pre Evilat, și pre Ioav; toți aceștea – feciorii lui Iectaan.

24. Fiii lui Sim: Arfaxad, Cainan, Sala,

25. Ever, Falec, Ragav,

26. Seruh, Nahor, Thara.

Fac. 11, 26.

27. Avram – acesta e Avraam.

28. Fiiul lui Avraam: Isaac și Izmail.

Fac. 25, 13.

29. Și aceastea-s nașterile lor: întâi născut Izmail – Naveoth; și Chidar, și Avdeil, și Mavsam,

30. Și Masema, și Duma, și Massa, și Adad, și Theman, și Ietur, și Nafis, și Chiedma; aceștea sânt fiii lui Izmail, 12.

31. Și fiii Heturii, țiitoarei lui Avraam; și-i născu lui pre Zemvraam, și pre Iexan, și Madam, și pre Madiam, și pre Ezvoc, și pre Sue (șase).

32. Și fiii lui Iexan: Sava și Dadan, 2; și fiii lui Dadan: Raguil, și Navdeil, și Assuelim, și Lateseim, și Lomim, 5.

33. Și fii lui Madiam: Ghiefaar, și Ofer, și Enoh, și Avida, și Eldad; toți aceștea – feciorii Hetturii.

34. Și născu Avraam pre Isaac; fiii lui Isaac: Isaf și Israil.

35. Fiii lui Isaf: Elifaz, și Raguil, și Ievul, și Ieglom, și Core.

Fac. 25, 25, 26, și 36, 10.

36. Toți fiii lui Elifaz: Theman, și Omar, Sofar, și Gotham, și Chienez, 5; iară Thamna, țiitoarea lui Elifaz, au născut lui pre Amalic.

37. Și fiii Raguil: Naheth, și Zare, și Samme, și Maze, 4.

38. Și fiii lui Siir: Lotan, și Suvan, și Sevegon, și Ana, și Doson, și Asar, și Rison, 7.

39. Și fiii lui Lotan: Hori și Imaan, și sora lui Lotan: Thamna, 3.

40. Fiii lui Suvan: Aduar, și Manaathu, și Uval, și Sapfi, și Onan, 5; și fiii lui Sevegon: Aia și Anan, 2.

41. Și fiii lui Anan: Dison și Elevama, fata lui Anan, 2; și fiii lui Dison: Amadam, și Esevan, și Iethran, și Haran, 4.

42. Și fiii lui Asar: Valaam, și Zaran, și Ilacan, 3; și fiii lui Degon: Us și Anaan, doi.

43. Și aceștea-s împărații lor carii au împărătit în pământul Edomului mai nainte de ce au împărătit împărat întru fiii lui Israil: Vala, feciorul lui Sepfor, și numele cetății lui: Dennava.

44. Și muri Valac și împărați în locul lui Iovaav, feciorul lui Zara den Vosira.

45. Și muri Iovav și împărați pentru el Asom, den pământul Themanon.

46. Și muri Asom și împărați pentru el Adad, feciorul lui Vadad, acela ce au lovit Madeamul, în țarena lui Moav; și numele cetății lui: Evith.

47. Și muri Adad și împărați pentru el Samaa den Meserica.

48. Și muri Samaa și împărați pentru el Saul den Rovoth, cei de lângă râu.

49. Și muri Saul și împărați pentru el Valenon, feciorul lui Ahovor.

50. Și muri Valenon și împărați pentru el Adad Varath; și numele cetății lui: Faul; și numele muierii lui: Metavel, fata lui Mezaad.

Fac. 36, 39.

51. Și muri Adad și să făcură domni în Edom: domn Theman, domn Alua, domn Iethar,

52. Domn Elevama, domn Ila, domn Finon,

53. Domn Scriez, domn Theman, domn Vamail,

54. Domn Gamesil, domn Areraman; aceștea-s domnii Edomului.

CAP 2

Fiii lui Iacov și ai lui Iuda.

1. Și aceștea-s fiii lui Israil: Ruvin, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon,

Fac. 29, 32, 35.

2. Dan, Iosif, Veniamin, Nethalim, Gaad și Asir.

3. Fiii Iudii: Ir, și Avnan, și Silom, 3; aceștea s'au născut lui den fata lui Sur, Sana Hananiteanca; și să făcu Ir, cel dentâiu născut al Iudii, rău înaintea Domnului și-l omorî pre el.

Fac. 36, 12; 38, 3, 15; 46, 12.

4. Și Thamar, noru-sa, născu lui pre Fares și pre Zara; toț aceștea, fiii Iudii, 5.

Matei 1, 3.

5. Fiii lui Fares: Esrom și Amoil.

Fac. 46, 12.

6. Și fiii lui Zara: Zamvri, și Itham, și Ethan, și Calhad, și Darale; toți aceștea, 5.

7. Și fiii lui Harmi: Ahar, cei ce au turburat pre Israil carele au făcut pricăjire la proclătire.

Is. Navi 7, 1, 25.

8. Și fiii lui Itham: Azarias.

9. Și fiii lui Esrom, carii s'au născut lui: Ieremeil, și Aram, și Ahalovi.

Rut. 4, 19.

10. Și Aram au născut pre Aminadav, și Aminadav au născut pre Naason, boiarenul casii Iudii.

11. Și Naasson au născut pre Salmon, și Salmon au născut pre Vooz.

12. Și Vooz au născut pre Ovid, și Ovid au născut pre Iesee.

13. Și Iesee au născut pre cel dentăiu născut al lui, Eliav, și Aminadav – al doilea, și Samaa – al treilea,

1 Împ. 16, 6.

14. Și Nathanail – al patrulea, și Reila – al cincilea,

15. Și Asac – al șaselea, și David – al șaptelea.

16. Și surorile lui: Saruiea și Avigheia; și fiii Saruiei: Avesai, și Ioav, și Asail, 3 aceștea.

2 Împ. 2, 18; și 17, 25.

17. Și Avigheia au născut pre Amese, și tatul lui Amesei, Iereth Izmailteanul.

2 Împ. 2, 18; și 17, 25.

18. Și Ahalovi, feciorul lui Esrom, au luat pre Azuva muiare, și pre Irioth; și aceștea-s fiii ei: Iasar, și Suvav, și Avdom.

19. Și muri Azuva; și-ș luo lui Halev pre Efrath, și-i născu lui pre Ur.

20. Și Ur au născut pre Uri, și Uri au născut pre Veseleil.

Ieș. 31, 2.

21. Și după aceasta întră Iesrom cătră fata lui Mahir, tatul lui Galaad, și el o luo pre ea, și el de 65 de ani era, și-i născu lui pre Ghiesuv.

22. Și Ghiesuv au născut pre Iair, și era lui 23 de cetăț în pământul Galaadului.

Num. 32, 41; A 2 Leage 3, 14.

23. Și luo Ghesuv și Aram orașile lui Iair, de la ei, pre Canath și satele ei, 64 de cetăț; toate aceastea – ale fiilor lui Mahir, tatul lui Galaad.

Num. 32, 42.

24. Și după ce au murit Esrom, au venit Halev [la] Efrath și [la] muierea lui Esrom, Avia, și născu lui pre Asdom, tatul lui Thecoe.

25. Și era fiii lui Ierameil, celui dentâiu născut al lui Esrom: cel dentâiu născut Ram, și Vaana, și Aram, și Asom, fratele lui.

26. Și era altă muiare lui Ierameil, și numele ei – Atara; aceasta iaste maica lui Unam.

27. Și era fiii lui Araam, celui dentâiu născut [lui] Ierameil: Maas, și Iamin, și Acor.

28. Și era feciorii lui Unam: Samme și Iedae; și fiii lui Samme: Nadav și Avisur.

29. Și numele muierii lui Avisur – Avighea; și-i născu lui pre Ozva și pre Modi.

30. Și fiii lui Nadav: Salad și Afain; și muri Salad neavând fii.

31. Și fiiul lui Afain, Iesi; și fiiul lui Iesi, Sosan; și fiul lui Sosan, Dade.

32. Și fiii lui Dade: Ahisame, Iether și Ioanathan; și muri Iether neavând feciori.

33. Și fiii lui Ioanathan: Faleth și Zaza; aceștea era feciori lui Ierameil.

34. Și nu era la Sosan feciori, fără de numai feate.

35. Și la Sosan slugă era un eghiptean; și numele lui – Ieraa. Și deade Sosan pre fata lui lui Ieraa, slugii lui, întru muiare și-i născu lui pre Ethi.

36. Și Ethi născu pre Nathan, și Nathan născu pre Zavad,

37. Și Zavad născu pre Oflad, și Oflad născu pre Ovid,

38. Și Ovid născu pre Iu. Iu născu pre Azaria,

39. Și Azaria născu pre Hellis, și Hellis născu pre Eliasa,

40. Și Eliasa născu pre Sasomai, și Sasomai născu pre Salum,

41. Și Salum născu pre Iecomian, și Iecomias născu pre Elisama.

42. Și fiii lui Halev, fratelui lui Ierameil: Maasa, cel dentâiu născut al lui; acesta e tată lui Zif; și fiii lui: Marisa, tatul lui Hevron.

43. Și fiii lui Hevron: Core, și Thafu, și Recom, și Saama.

44. Și Saama au născut pre Raem, tatul lui Ieresaan, și Ieresaan au născut pre Sama.

45. Și fiiul lui Sama, Maon; și Maon – tatul lui Vethsur.

46. Și Ghefa, posadnica lui Halev, au născut pre Araam, și pre Mosa, și pre Gazer; și Aran au născut pre Gazaz.

47. Și fiii lui [Iahdai]: Iaderegma, și Ioatham, și Ghirsom, și Falet, și Ghiefa, și Segaf.

48. Și posadnica lui Halev, Moha, au născut pre Siver și pre Tharhana.

49. Și născu Sef, tatul lui Madmina, și pre Saul, tatul lui Madevina, și tatul lui Aghievda; și fata lui Halev – Asha.

50. Aceștea era fiii lui Halev: fiii lui Or, celui dentâiu născut; Efrathasoval, tatul lui Cariathiarim;

51. Și Solomon, tatul lui Vithleaem; și Mari, tatul lui Vethghedor.

52. Și era fii la Soval, tatul lui Cariathiarim: Araa, și Esic, și Amanith, și Umasfae,

53. Și Cariathiarim, și Mifithim, și Isamathim, și Isamariim; dentru aceștea au ieșit saratheii și esthaolii.

54. Și fiii lui Salomo: Vithleem, și Netofati, și Ataroth, ai casii lui Ioav, și jumătate ai Manathisariei.

55. Și semenția cărturarilor, ce lăcuia în Iavis: Thargathiim și Sohathim; aceștea-s cheneii, ceia ce au ieșit de la Emath, tatul casii lui Rihav.

CAP 3

Neamul împăraților din Iuda.

1. Și aceștea era fiii lui David, cei ce s'au născut lui în Hevron: cel dentâiu născut Amnon, cu Ahinaam Israilteanca; al doilea, Daluia, cu Avighea Carmileanca;

2 Împ. 3, 2.

2. Al treilea, Avesalom, feciorul Maahaii, featii lui Tholmai, împăratului den Ghesur; al patrulea, Adonia, feciorul Anghithei;

3. Al cincilea, Savatias, cu Avitala; al șaselea, Iethraam, cu Aglaa, muiarea lui.

4. Șase i s'au născut lui în Hevron; și împărăți acolo 7 ani, 6 luni; și 33 de ani au împărățit în Ierusalim.

5. Și aceștea i s'au născut lui în Ierusalim: Samaa, și Sovav, și Nathan, și Solomon, 4, cu Virsavie, fata lui Amiil;

2 Împ. 5, 5, 14.

6. Și Evar, și Elisama,

7. Și Elifalet, și Naghis, și Iafet, și Iafie,

8. Și Elisama, și Eliada, și Elifalet, 9,

9. Toți fiii lui David, afară dentru fiii țiitorilor, și Tamar, sora lor.

10. Și fiii lui Solomon: Rovoam, Avia, fiiul lui, Asa, fiiul lui, Iosafat, fiiul lui,

- 3 Împ. 11, 43.
11. Ioram, fiiul lui, Ohozas, fiiul lui, Ioas, fiiul lui,
- 4 Împ. 8, 16.
12. Amasias, fiiul lui, Ozias, fiiul lui, Ioatham, fiiul lui,
- 4 Împ. 15, 38.
13. Ahaz, fiiul lui, Ezichias, fiiul lui, Manasi, fiiul lui,
14. Amon, fiiul lui, Iosias, fiiul lui.
- 4 Împ. 21, 18, 25.
15. Și fiii Iosiei: cel dentâiu născut – Iohanan, al doilea – Ioachim, al treilea – Sadechias, al patrulea – Sellum.
- 4 Împ. 23, 30, 34.
16. Și fiii lui Ioachim: Iehonias, fiiul lui, Sedechias, fiiul lui.
- 4 Împ. 24, 6, 17.
17. Și fiii Iehoniei-Asir: Salathiil, fiiul lui,
- 4 Împ. 24, 15; Mat. 1, 11.
18. Și Melhiraam, și Fadeas, și Anesar, și Ezechia, și Osamo, și Savadias.
19. Și fiii lui Fadeia: Zorovavel și Semei; și fiii lui Zorovavel: Mosolam, și Anania, și Salimim, sora lor,
20. Și Asuve, și Oel, și Varahia, și Asadia, și Asoved, 5.
21. Și fiii Ananiei: Falteas, și Iesias, fiiul lui, Rafa, fiiul lui, Orna, fiiul lui, Avdia, fiiul lui, Sehenias, fiiul lui.
22. Și fiiul Seheniei: Samia; și fiii Samiei: Latus, și Ioal, și Veri, și Noadi, și Saf (șase);
23. Și fiii Noadiii: Eleone, și Ezechia, și Ezdricam, 3.
24. Și fiii Elione: Uadia, și Eliasevon, și Fadea, și Acaum, și Ionan, și Dalea, și Anan, șapte.

CAP 4

Urmașii lui Iuda și ai lui Simeon.

1. Și fiii Iudei: Fares, Esrom, și Harmi, și Or, și Suva,
- Fac. 38, 29, 46, 12; Mat. 1, 3.
2. Și Sadeas, fiiul lui; și Suva au născut pre Ieth, și Ieth au născut pre Ahimai și pre Lad.
3. Și aceastea-s nașterile lui Arathi. Și aceștea-s fiii lui Etan: Iesrail, și Iesman, și Ievdan; și numele surorii lor: Eseadesfon.

4. Și Fanuil, tatul lui Gador, și Ezer, tatul lui Osa, aceștea-s fiii lui Or, celui dentâiu născut lui Efratha, tatul lui Vithleaem.

5. Și lui Asur, tatul lui Thecue, era 2 muieri: Hala și Maara.

6. Și născu lui Maara pre Ahaz, și pre Afer, și pre Theman, și pre Aastir; toți aceștea – fiii lui Nouras.

7. Și fiii lui Halaa: Sereth, și Soor, și Esthanam.

8. Și Cozu au născut pre Enov și pre Soviva, și nașterile fratelui lui Rihaav, fiii lui Iarin.

9. Și era Iavis mai slăvit decât frații lui, și maica lui au chemat numele lui Iavis, zicând: „Căci am născut cu durere“.

10. Și chemă Iavis pre Dumnezeuul lui Israil, zicând: „Blagoslovind, mă vei blagoslovi, și vei înmulți hotarele mele, și mâna ta va fi cu mine, și vei face cunoștințe ca să nu mă smerești“. Și-i aduse lui Dumnezeu toate câte au cerșut.

11. Și Halev, tatul Ahăi, au născut pre Mahir; acesta e tatul lui Asathon.

12. Și Asathon au născut pre Safrefa, și pre Fesi, și pre Thana, tatul cetății lui Naas, fratele lui Selom, al lui Chenezi și lui Ahaz; aceștea-s bărbații Rifaii.

13. Și fiii lui Chienez: Gothoniil și Saraia; și fiii lui Gothoniil: Athath [și Manathi];

Is. Navi 15, 17.

14. Și Manathi au născut pre Gofra, și Saraia au născut pre Ioraam, tatul lui Ghesasarim, căci teslariu era.

15. Și fiii lui Halev, fiiul lui Iefoni: Iru, Ila și Naam; și fiii lui Iralaa: Chinez.

16. Și fiii lui Amelim: Zif, și Zifa, și Thiria, și Eseril.

17. Și fiii lui Evri: Iether, Morad, și Ofer, și Iamon; și născu Ether pre Marun, și pre Seme, și pre Iesva, tatul lui Ghedor, și tatul lui Esthamon.

18. Și fămeaia lui aceasta, Andia, au născut lui pre Iared, tatul lui Ghiedor, și pre Aver, tatul lui Soho, și pre Iethiil, tatul lui Zanoi; și aceștea-s fiii Vethiei, featei lui Farao, carea o au luat Moril.

19. Și fiii muierii Idumeancii, surorii lui Hanem; și Dalia, tatul lui Chieila, și Simeon, tatul lui Iomam; și fiii lui Nem, tatul lui Chieila; al lui Garmi, al lui Esthemon, Mahathi.

20. Și fiii lui Simeon: Amnon, și Ramnon, fiiul lui Anaan, și Thimnon; și fiii lui Es: Zohath, și fiii lui Zohath.

21. Fiii lui Eilo ai fiiului Iudei: Ir, tatul lui Livaac, și Laada, tatul lui Marisa, și nașterea rudelor lui Evdathavus, casii lui Iesova,

Fac. 38, 5.

22. Și Ioachim, și oamenii lui Hoziva, și Ioas, și Sarafi, carii au lăcuit în Moav și-i întoarse pre dânșii Avvedir la Mathuchiim.

23. Aceștea-s cărămidari, carii lăcuiescu în Taim și Gadira cu împăratul și întru împărăția lui să întăriră și lăcuiră acolo.

24. Fiii lui Simeon: Namuil, și Iamin, și Iariv, Zare,

Fac. 46, 10.

25. Și Salem, fiiul lui, Masan, fiiul lui, Masma, fiiul lui.

26. Și fiii lui Masma: Savud, fiiul lui, Samad, fiiul lui, Zachur [, fiiul lui], Semei, fiiul lui.

27. Și lui Semei – fii 16 și feate 6; și la frații lor nu era fii mulți și toate semințiile lor nu s’au înmulțit ca fiii Iudii.

28. Și lăcuiră în Virsavie, și în Savada, și în Monada, și în Esersual,

29. Și în Valaa, și în Asem, și în Tholad,

30. Și în Vathuil, și în Erma, și în Sichilag,

31. Și în Veth Marhavod, și Imisuseosin, și casii Varuseurim; aceastea-s cetățile lor, până la împăratul David.

32. Și satele lor: Itam și In, Remnon și Thohan, și Assan, cetățile [5].

Is. Navi. 19, 7.

33. Și toate satele lor pre împrejurul cetăților acestora, până la Vaal, aceasta e ținearea lor și socoteala lor.

34. Și Mosovav, și Amalic, și Iosias, feciorul Amasiei,

35. Și Ioil, și Iu, fiiul Asaviei, și fiiul Sareiei, fiiul lui Aseil,

36. Și Elione, și Iacova, și Iesua, și Aseas, și Iedeil, și Ismail, și Vaneas,

37. Și Zuza, fiiul lui Safe al fiiului lui Alom, fiiul lui Iedia, fiiul lui Semri, fiiul lui Sameu.

38. Aceștea-s carii au trecut întru numele boiarenilor, întru nașterile lor; și întru casele moșiilor lor să înmulțiră întru înmulțime.

39. Și mearseră până a veni Ierara, până la răsăriturile Gheii, ca să cearce pășune dobitoacelor lor.

40. Și afluă pășune multe și bune, și pământul largu înaintea lor, și pace, și liniște, căce era den fiii lui Ham, celor ce lăcuia acolo mai denainte.

41. Și veniră aceștea ce era scriși pre nume, în zilele Iezechiei, împăratului Iudii, și loviră pre lăcuiitorii lor, și pre minei, pre carii au aflat

acolo, și procleșiră pre ei până în ziua aceasta, și au lăcuit în locul lor, căce pășune dobitoacelor lor era acolo.

42. Și dentru dânșii, den fiii lui Simeon, au mersu la muntele Siir oameni 500; și Faltias, și Noadias, și Rafeas și Oziil, fii sânt boiarinilor.

43. Și au lovit pre ceialalți, cei ce au rămas ai lui Amalic și au lăcuit acolo până în ziua aceasta.

1 Împ. 15, 8.

CAP 5

Urmașii lui Ruvin, Gad și Manasi.

1. Și fiii lui Ruvin, celui dentâi născut a lui Israil, – căce acesta e cel dentâiu născut și, deaca să sui el pre patul părintelui său, au dat blagoslovenia lui fiiului său, lui Iosif, fiiu lui Israil, și nu s’au rudit întru naștere dentâiu;

Fac. 48, 5; și 49, 4; Num. 26, 5.

2. Căce Iuda tare era cu vârtute și întru frații lui, și întru povățitoriu dentru el; și blagoslovenia lui Iosif –.

Fac. 49, 8, 10.

3. Fiii lui Ruvin, celui dentâiu născut a lui Israil: Enoh și Fallu, Esrom și Harmi.

Ieș. 6, 14.

4. Fiii lui Ioil: Semei și Vaneas, fiiul lui, și fiii lui Gog, fiiul lui Semei,

Num. 26, 5.

5. Fiiul lui, Miha, fiiul lui, Risin, fiiul lui,

6. Vecra, fiiul lui, pre carele l-au mutat Thegla Falasar, împăratul lui Asur; acesta e boiarenul lui Ruvin.

7. Și frații lui, moșiei lui, întru socotealele lor, după nașterile lor: boiarenul Ioil și Zaharia.

8. Și Vale, feciorul lui Azuz, feciorul lui Sama, feciorul lui Ioil; acesta au lăcuit în Aroir, și la Novan, și la Veelmaon.

9. Și cătră răsărit au lăcuit până venind ei în pustiiu, de la râul Efratului, căce dobitoacele lor multe era în Galaad.

10. Și în zilele lui Saul au făcut războiu cătră nemearnici și au căzut în mânilor lor, lăcuind în șatrele lor, toți despre răsăritul Galaadului.

11. Fiii lui Gad, den preajma lor, au lăcuit în pământul Vasanului, până la Selha.

12. Ioil, cel dentâiu născut, și Safan – al doilea, și Iani, logofătul Vasanului.

13. Și frații lor, după casele moșiilor lor: Mihail, și Mosolam, și Sovee, și Iora, și Iohan, și Ovia, și Ovid, șapte.

14. Aceștea-s fiii lui Avihail, fiii lui Ruvi, Iaadi, fiii Galaadului, fiii lui Mihail, fiii lui Iese, fiii lui Iede, fiiul lui Voz.

15. Al fratelui fecior lui Avdiil, fiiul lui Guni, boiarin casii moșiilor,

16. Lăcuia în Galaad, în Vasan, și întru orașile lor, și toate împrejurele Saromului, până la ieșire.

1 Paral. 27, 29.

17. A tuturor socotință – în zilele lui Iotham, împăratului Iudii, și în zilele lui Ierovoam, împăratul lui Israil.

4 Împ. 15, 5; și 14, 16, 28.

18. Fiii lui Ruvim și ai lui Gad și jumătate de fealiul al lui Manasi, dentru fiii puterii, oameni rădicând paveze și sabie, și împlând arcul, și învățat războiu – 44760, ieșind la rânduială.

19. Și făcură războiu cu agarineanii, și cu Itur, și cu Nafis, și cu Navavdion, și să întăriră preste dâșii.

20. Și să deaderă în mânilor agarineanii și toate lăcașurile lor, căci cătră Dumnezeu au strigat în războiu și le ascultă lor, căci au nădejduit pre El.

2 Paral. 26, 7.

21. Și au prădat marfa lor cămile 5000 și den oi 250000 și măgari 2000 și suflete de oameni au robii 100000;

22. Căci răniți mulți au căzut, căci de la Dumnezeu era războiul. Și lăcuiră în locul lor până la mutarea în streinătate.

23. Și jumătate de feal al lui Manasi au lăcuit pământul de la Vasan până la Vaan-Ermon și Sanir, și muntele Aermon; și ei în Livan s'au înmulțit.

A 2 Leage 3, 9.

24. Și aceștea-s mai-marii caselor moșiilor lor: Gofer, și Iessi, și Eliil, și Ierimia, și Iodonia, și Iediil, oameni vârtucioși în puteare, oameni numiți boiari, după casele moșiilor lor.

25. Și au defăimat întru Dumnezeu părinților lor și au curvit denapoia dumnezeilor noroadelor pământului, pre carii i-au rădicat Dumnezeu de cătră fața lor.

4 Împ. 17, 7.

26. Și rădică Dumnezeu lui Israil duhul lui Ful, împăratul asirianilor, și duhul lui Thegla Falasar, împăratul asirianilor, și prișleșiră pre Ruvin, și pre Gad, și pre jumătate de fealiu a lui Manasi, și-i duseră pre dânșii la Aalan, și Iovor, și Araan, și la râul Gozan, până în ziua aceasta.

4 Împ. 15, 19, 29.

CAP 6

Urmașii lui Levi și ai lui Aaron. Cetățile lor.

1. Fiii lui Levi: Ghedson, Caath și Merari.

Fac. 46, 11; Num. 3, 17.

2. Și fiii lui Caaf: Amvram, și Isaar, Hevron, și Oziil.

3. Și fiii lui Amvram: Aaron, și Moisi, și Mariam; și fiii lui Aaron: Nadaav, și Aviud, Eleazar, și Ithamar.

4. Și Eleazar au născut pre Finees, și Finees au născut pre Aviud,

Num. 25, 13.

5. Și Aviud au născut pre Voche, și Voche au născut pre Ozi;

6. Și Ozi au născut pre Sarea, și Sarea au născut pre Marioth,

7. Și Marioth au născut pre Amaria, și Amaria au născut pre Ahitov;

8. Și Ahitov au născut pre Sadoc, și Sadoc au născut pre Ahimaas;

2 Împ. 8, 17.

9. Și Ahimaas au născut pre Azaria, și Azaria au născut pre Ionan;

10. Și Ionan au născut pre Azaria, – acesta iaste Azaria carele au preoțit în casa carea au zidit Solomon în Ierusalim –.

11. Și au născut Azarias pre Amaria, și Amarias au născut pre Ahitov;

12. Și Ahitov au născut pre Sadoc, și Sadoc au născut pre Sellum;

13. Și Sellum au născut pre Elchia, și Elchia au născut pre Azaria;

14. Și Azaria au născut pre Sarea, și Sarea au născut pre Iosedec;

4 Împ. 25, 18.

15. Și Iosedec mearse când muta Domnul pre Iuda și pre Ierusalim în mâna lui Navohodonosor, la Vavilon.

Ierem. 52, 21.

16. Fiii lui Levi: Ghiedson, Caath și Merari.

17. Și aceastea-s numele fiilor lui Ghiedson: Luveni și Semei.

Ieș. 6, 16.

18. Și fiii lui Caath: Amvram, și Isaar, Hevron și Oziil.

Ieș. 6, 18.

19. Și fiii lui Merari: Mooli și Musi; și aceastea-s rudeniile lui Levi, după moștenirea lor.

20. Lui Ghiedson: Lovani, fiiul lui, Iath, fiiul lui, Semna, fiiul lui;

21. Iola, fiiul lui, Addo, fiiul lui, Zara, fiiul lui, Iethri, fiiul lui.

22. Fiii lui Caath: Isaar, fiiul lui, Aminadav, fiiul lui, Core, fiiul lui, Asir, fiiul lui;

Ieș. 6, 24.

23. Elcana, fiiul lui, Avisaf, fiiul lui, Asir, fiiul lui, Caath, fiiul lui;

24. Uriil, fiiul lui, Ozia, fiiul lui, Saul, fiiul lui.

25. Și fiii lui Elcana: Amasi, fiiul lui, Amioth, fiiul lui,

26. Elcana, fiiul lui, Sufi, fiiul lui, și Naath, fiiul lui;

27. Eliav, fiiul lui, Eremeil, fiiul lui, Elcana, fiiul lui, Samuil, fiiul lui.

1 Împ. 1, 1.

28. Și fiii lui Samuil: cel dentâiu al lui născut, Ioil, și al doilea al lui, Avia.

29. Fiii lui Merari: Mooli, fiiul lui, Loveni, fiiul lui, Semei, fiiul lui, Ozia, fiiul lui,

30. Samaa, fiiul lui, Ananis, fiiul lui, Asea, fiiul lui.

31. Și aceștea-s pre carii au pus David pre mâna celor ce cântă în Casa Domnului, întru așăzarea sicriiului de când s'au așăzat;

32. Și era slujind înainte, în preajma cortului casii mărturie, cu cântare, până a zidi Solomon Casa Domnului în Ierusalim; și au stătut după judecata lor, la slujbele lor.

33. Și aceștea-s ceia ce stau, și fiii lor, dentru fiii lui Caath: Aman cântărețul, fiiul lui Ioil, al fiiului lui Samuil,

34. Al fiiului lui Elcana, al fiiului lui Ieremeil, al fiiului lui Eliav, al fiiului lui Naath,

35. Al fiiului lui Sufi, al fiiului lui Elcana, al fiiului lui Amioth, al fiiului lui Amasi,

36. Al fiiului lui Elcana, al fiiului lui Ioil, al fiiului lui Azariaei, al fiiului lui Safaniei,

37. Al fiiului lui Maath, al fiiului lui Aser, al fiiului lui Aviasath, al fiiului lui Elcana, al fiiului lui Asir, al fiiului lui Core, al fiiului lui Aminadav,

38. Al fiiului lui Isaar, al fiiului lui Caath, al fiiului lui Levi, al fiiului lui Israil.

39. Și fratele lui Asaaf, acela ce sta den dreapta lui Asaf, fiul Varahiei, al fiului lui Samaa,

40. Al fiului lui Mihail, al fiului lui Masil, al fiului lui Melhie,

41. Al fiului lui Ithaniei, al fiului lui Zara, al fiului lui Adail,

42. Al fiului lui Itham, al fiului lui Zemman, al fiului lui Semei,

43. Al fiului lui Iaath, al fiului lui Ghedson, al fiului lui Levi.

44. Și fiii lui Merari, frații lor de na stânga: Etham, feciorul lui Husi, al feciorului Avdiei, al feciorului lui Mahoi,

45. Al feciorului Saviei, al feciorului Amasiei, al feciorului lui Helisiei,

46. Al feciorului Amasiei, al feciorului lui Vanni, al feciorului lui Samir,

47. Al feciorului lui Mooli, al feciorului lui Musi, al feciorului lui Merari, al feciorului lui Levi.

48. Și frații lor, după casele moșiilor lor, dați, leviții, la toată slujba poslușeniei cortului Casii Domnului.

49. Și Aaron și fiii lui, tămâind preste jărtăvnicul arderilor-de-tot, și preste jărtăvnicul tămâierii, la tot lucrul sfânt al sfintelor, și a să ruga pentru Israil, după toate câte au poruncit Moisi, robul lui Dumnezeu.

Ieș. 30, 7, 8, 10; Num. 4, 16; și 7, 10; 18, 1.

50. Și aceștea-s fiii lui Aaron: Eliazar, fiul lui, Finies, fiul lui, Aviud, fiul lui;

51. Vochi, fiul lui, Ozi, fiul lui, Sarea, fiul lui;

52. Marioth, fiul lui, Amaria, fiul lui, Ahitov, fiul lui;

53. Sadoc, fiul lui, Ahimaas, fiul lui.

54. Și aceștea-s lăcașurile lor, întru orașele lor și întru hotarale lor, fiilor lui Aaron, rudeniei lui Caath, căci lor li s'au făcut sorții.

Is. Navi 21, 13.

55. Și deade lor pre Hevron, în pământul Iudei,

56. Și ceale după împrejur ale ei prejur ea, iară țarinile cetății și satele ei au dat lui Halev, feciorul lui Iefone.

Is. Navi 21, 9-12.

57. Și fiilor lui Aaron au dat cetățile pribeagilor, pre Hevron și pre împrejururile ei, și pre Lovna și pre împrejururile ei,

58. Și pre Alom și pre împrejururile ei, și pre Chielom și pre împrejururile ei, și pre Davir și pre împrejururile ei;

59. Și pre Asan și pre împrejururile ei, și pre Vethsamis și pre împrejururile ei, și pre Vethsur și pre împrejururile ei.

60. Și de la fealiul lui Veniamin: pre Gavaon și pre împrejururile ei, și pre Alamothe și pre împrejururile ei, și pre Elamve și pre împrejururile ei, și pre Anathoth și pre împrejururile ei, toate cetățile lor – 13 cetăți, întru rudeniile lor.

61. Și fiilor lui Caath, celor rămaș dentru rudenia fealiului den jumătatea fealiului lui Manasi, cu sorțu – cetăți 10.

Is. Navi 21, 1-8.

62. Și fiilor lui Ghiedson, după rudenia lor, den fealiul lui Asir, și den fealiul lui Nethalim, și den fealiul lui Manasi, în Vasan – cetăți 13.

63. Și fiilor lui Merari, după rudeniile lor, den fealiul lui Ruvin, și den fealiul lui Gad, și den fealiul lui Zavulon, cu sorțu – cetăți 12.

64. Și au dat fiii lui Israil leviților cetățile și pre împrejururile lor.

65. Și au dat pre eale cu sorțu, den fealiul fiilor Iudei, și den fealiul fiilor lui Semeon, și den fealiul fiilor lui Veniamin, cetățile aceastea pre carele le vor chema pre eale pre nume.

66. Și celor de la noroadale fiilor lui Caath, s'au făcut cetăți ale hotarălor lor, den fealiul lui Efraim.

67. Și le-au dat lor cetățile pribegiei, pre Sihem și pre împrejururile ei, în muntele lui Efraim, și pre Gazer și pre împrejururile ei,

3 Împ. 9, 15.

68. Și pre Ecmaan și pre împrejururile ei, și pre Vethoron și pre împrejururile ei,

69. Și pre Elom și pre împrejururile ei, și pre Ghethrimon și pre împrejururile ei.

Is. Navi 10, 12.

70. Și de la jumătate de fealiu a lui Manasi: pre Enir și pre împrejururile ei, și pre Ievlaam și pre împrejururile ei, rudeniile fiilor lui Caath, celor rămaș.

71. Fiilor lui Ghiedson, den rudenia a jumătatea de fealiu a lui Manasi: pre Gavlon den Vasan și pre împrejururile ei, și pre Astaroth și pre împrejururile ei.

A 2 Leage 4, 43.

72. Și den fealiul lui Isahar: pre Chedes și pre împrejururile ei, și pre Nadar și pre împrejururile ei,

Is. Navi 21, 28.

73. Și pre Ramoth și pre împrejururile ei, și pre Enaan și pre împrejururile ei.

74. Și de la fealiul lui Asir: pre Masia și pre împrejururile ei, și pre Ravoth și pre împrejururile ei,

Is. Navi 21, 30.

75. Și pre Acoac și pre împrejururile ei, și pre Roov și pre împrejururile ei.

76. Și de la fealiul lui Nethalim: pre Cadis, în Galilea, și pre împrejururile ei, și pre Hamoth și pre împrejururile ei, și pre Cariathaim și pre împrejururile ei.

77. Și fiilor lui Merari, celor rămași, de la fealiul lui Zavulon: pre Remon și pre împrejururile ei, și pre Cadis și pre împrejururile ei.

78. Și de decindea de Iordan, Ieriho, despre răsăritul Iordanului, den fealiul lui Ruvim: pre Vosor, în pustiiu, și pre împrejururile ei, și pe Esa și pre împrejururile ei,

Is. Navi 21, 36.

79. Și pre Cadimoth și pre împrejururile ei, și pre Moapsath și pre împrejururile ei.

80. Și den fealiul lui Gad: pre Ramath, în Galaad, și pre împrejururile ei, și pre Naim și pre împrejururile ei,

81. Și pre Esevon și pre împrejururile ei, și pre Iazir și pre împrejururile ei.

CAP 7

Urmașii lui Isahar, ai lui Veniamin, ai lui Nethalim, ai lui Manasi, ai lui Efraim, ai lui Asir.

1. Și aceștea-s fiii lui Isahar: Thola, și Fua, Iasur, și Somvran, 4.

Fac. 46, 13.

2. Și fiii lui Thola: Ozi, și Rafaias, și Iaroil, și Amin, și Iathan, și Samuil, boiari, după casele moșiilor lor, lui Thola, vârtucioș la puteare, după nașterile lor; numărul lor, în zilele lui David: 22000 și 600.

3. Și fiii lui Ozi: Iezri; și fiii lui Iezri: Mihaail, și Savdias, și Ioil, și Iosias – 5, boiari, toți aceștea.

4. Și împreună cu ei, după nașterile lor, după casele moșiilor lor, tâlhari la puteare să războiu: 36000, căci au înmulțit muieri și feciori.

5. Și frații lor, la toate rudeniile lui Isahaar, tari la puteare: 87000, rudenia lor toată.

6. Și feciorii lui Veniamin: Vale, și Hovor, și Iedeil, 3.

Fac. 46, 21; Num. 26, 38.

7. Și fiii lui Vale: Esevon, și Ozias, și Oziil, și Ierimuth, și Urias – 5, boiari ai caselor moșiilor lor, tari la puteare; și rudenia lor: 22000 și 34.

8. Și fiii lui Hovor: Samaria, și Ioas, și Eliezer, și Eliana, și Amaria, și Iermuth, și Avia, și Anathoth, și Elmethem; toți aceștea – fiii lui Hovor;

9. Și rudenia lor, după nașterile lor, boiarii caselor moșiilor lor, tari la puteare: 20000 și 200.

10. Și fiii lui Iedeil: Valaam; și fiii lui Valaam: Iseos, și Veniamin, și Aod, și Ahanaan, și Zithan, și Tarsis, și Asair;

11. Toți aceștea – fiii lui Iedeil, boiari ai moșiilor, tari la vârtute, 17000 și 200, ieșind cu puteare a bate războiul.

12. Și Safan, și Ifan, și fiii lui Ierimuth Essud, fiiul lui;

13. Nethalim, fiiul lui; Iesiil, și Goni, și Ieser, și Selaim, fiii lui Valaam, fiiul lui.

Fac. 46, 24.

14. Fiii lui Manasi: Esriil, pre carele au născut posadneca lui, Sirianca, și au născut [și] pre Mahir, tatul lui Galaad.

15. Și Mahir au luat muiare [din ai] lui Ofir și lui Safin; și numele surorii lor: Maaha; și numele celui al doilea: Salpaad; și să născură lui Salpaad feate.

Num. 27, 1.

16. Și născu Maaha, fata lui Mahor, fiiu și-i chemă numele lui: Fares; și numele fratelui lui: Sooror;

17. Și fiii lui: Ilam și Racam; și fiii lui Ilam: Valaam. Aceștea-s fiii lui Gaad, al fiiului lui Mahir, al fiiului lui Manasi.

18. Și sora lui, Melhedi, au născut pre Iesud și pre Aviezer și pre Maala.

19. Și să făcură fiii lui Samira: Iim, și Sihem, și Lochiim, și Eniam; și fiii lui Efraim: Thusalam, și Raam, fiiul lui, și Thaam, fiiul lui;

20. Și Elad, fiiul lui, și Thaa, fiiul lui;

Num. 26, 35.

21. Și Zavad, fiiul lui, și Suthela, fiiul lui, și Ezer, și Elada; și uciseră pre ei oamenii den Ghieth, cei ce s'au născut la acel pământ, căci s'au pogorât să ia dobitoacele lor.

22. Și plânse Efraim, tatul lor, zile multe, și veniră frații lui să-l mângâie pre el.

23. Și întră cătră fămeaia lui și luo în pânțece; și născu fecior și chemă numele lui: Varie, căci întru răutăț s'au făcut în casa lui.

24. Și fata lui, Saraa, întru cei rămaș –și zidi pre Vethoron, și pre cea de jos și pre cea de sus, și pre Sadra.

25. Și Rafa, fiiul lui; și Rasef, și Thala, fiiul lui; și Thaan, fiiul lui;

26. Și Ladan, fiiul lui; și Amiud, fiiul lui; Elisama, fiiul lui;

27. Run, fiiul lui; Iosie, fiiul lui.

28. Și ținearea lor și lăcașul lor, Vethil, și orașăle ei; și despre răsărit, Noaran, cătră apusuri Gazerul și orașăle ei, și Sihem și featele ei, până la Gaza și orașăle ei;

Is. Navi 16, 1, 2, 3.

29. Și până la hotarăle fiilor lui Manasi: Vethsan și featele ei, Taanac și featele ei, și Maghiedon și featele ei; Dor și orașăle ei. Întru aceastea au lăcuit fiii lui Iosif, fiiul lui Israil.

30. Fiii lui Asir: Iammna, și Esud, și Iessue, și Varie, și Sare, sora lor.

Fac. 46, 17; Num. 26, 44.

31. Și fiii Varii: Hover și Melhil, acesta e tată lui Zaveth.

32. Și Hover au născut pre Iaflet, și pre Somir, și pre Hotham, și pre Sul, sora lor.

33. Și fiii lui Iaflet: Faseh, și Amamaath și Asoath; aceștea-s fiii lui Aflet.

34. Și fiii lui Somir: Ihiur, Ravgoe, și Iova, și Araam.

35. Și fiii lui Asud, fratele lui: Sufa, și Iamna, și Elim, și Amal.

36. Fiii lui Soifa: Sue, Ariafer, și Suan, și Vorin, Iemvra,

37. Vasar, și Iiud, și Samma, și Selimvan, și Iethran, și Veerra.

38. Și fiii lui Iether: Iefonne, și Fasfa, și Are.

39. Și fiii lui [Ula:] Olaarah, și Aniil, și Rasia.

40. Toți aceștea, fiii lui Asir, toți boiari casii moșiilor, aleș, tari la puteare, povățuitori boiarenilor; celor ce s'au rudit, întru starea războiului, numărul lor la rânduiala războiului: 26000.

CAP 8

Urmașii lui Veniamin și ai lui Saul.

1. Și Veniamin au născut pre Vala, cel dentâiu născut al lui, și pre Avil – al doilea, și pre Diera – al treilea,

Fac. 46, 21.

2. Și pre Nauil – al patruilea, și pre Rafa – al cincelea.
3. Și să făcură feciori lui Vala: Aod, Ghira, și Aviud,
4. Și Avisue, și Nami, și Aod,
5. Ghiram, și Sapfraan, și Aruram.
6. Aceștea sânt boiarii moșiilor celor ce lăcuiescu în Gavaa, și mutară pre ei la Manoath.
7. Și Naaman, și Ahia, și Ghira, acesta e Iglaal; și născu Ghira pre Nazan, pre Nua.
8. Și Seorin au născut în câmpul lui Moav, după ce l-au trimis ei pre el, și Osim, și Vaara, muierile lui.
9. Și născu den Vaala, muiarea lui, pre Iovaav, și pre Samia, și pre Misa, și pre Melhom,
10. Și pre Ioas, și pre Sehia, și pre Marmia; aceștea-s fiii lui, boiarii neamurilor lor.
11. Și den Osim au născut pre Amitov și pre Elifaad.
12. Și fiii lui Elifaad: Ever și Misoam și Samiil; acesta au zidit pre Anon, și pre Aodon, și featele ei, și pre Aod și featele ei,
13. Și Varia, și Sama; aceștea-s boiarii neamurilor celor ce lăcuiescu în Ailam; și aceștea-s carii au gonit pre ceia ce lăcuiescu în Ghieth.
14. Și frații lor: Sosil, și Ieremoth,
15. Și Zavadia, și Arad,
16. Și Avad, și Misolam, și Iesfa, și Ezia, fiii Variei;
17. Și Zavadias, și Mesoma, și Ezichi, și Aver;
18. Și Iassi, și Mari, și Ezelia, și Aovav, fiii lui Elfaal.
19. Și Iachim, și Zehri, și Zevdi;
20. Și Ilione, și Salathi, și Eliil;
21. Și Adia, și Varia, și Samarath, fiii lui Semei;
22. Și Iesfan, și Avev, și Eliil, și Adria;
23. Și Avdon, și Zehri, și Anan;
24. Și Ananias, și Ilaam, și Nathathias;
25. Și Iefathia, și Fanuil, fiii lui Isaac.
26. Și Sameas, și Sareas, și Ethnia;
27. Și Irsail, și Ilie, și Zehrias, fiii lui Ieromoim.
28. Aceștea-s boiarii neamurilor, după nașterile lor, căpetenii; aceștea au lăcuit în Ierusalim.
29. Și în Gavaon au lăcuit (Iiil), tatul lui Gavaon; și numele muierii lui: Maha.

1 Paral. 9, 35.

30. Și fiul lui cel dentău născut: Afdon; și Sur, și Chis, și Vaal, și Nadav, și Nir;

31. Și Ghiedor, și Aiu, și frații lui, și Zaur, și Mahaelud,

32. Care au născut pre Samaa; și aceștea în preajma fraților lor au lăcuit în Ierusalim cu frații lor.

33. Și Nir au născut pre Chis, și Chis au născut pre Saul, și Saul au născut pre Ionathan, și pre Melhisue, și pre Aminadav, și pre Ezvaal.

1 Împ. 14, 50; 2 Împ. 2, 8.

34. Și fiul lui Ionathan: Mefivaal – Memfivosthe; și Memfivaal au născut pre Miha.

2 Împ. 4, 4 și 9, 12.

35. Și fiii lui Miha: (Fithoth), și Maloh, și Thares, și Haas.

36. Și Haas au născut pre Ioda, și Ioda au născut pre Elemeth, și pre Asmoth, și pre Zamvri; și Zamvri au născut pre Mosa,

37. Și Mosa au născut pre Maana; Araha, fiul lui, Eleasa, fiul lui, Asail, fiul lui.

38. Și lui Asail – 6 fii; și aceastea-s numele lor: Esricaat, cel dentău născut al lui, și Izmail, și Azarias, și Avdia, și Saria, și Anaan; toți aceștea – fiii lui Asail.

39. Și fiii lui Asic, fratelui lui: Olam, cel dentău născut al lui, și Iesus – al doilea, și Elifaas – al treilea.

40. Și să făcură fiii lui Ulaam bărbați tari la vârtute, împlând arcul și înmulțind fii și fiii fiilor, 150; toți aceștea, den fiii lui Veniamin.

CAP 9

Locuitorii din Ierusalim și Gavaon.

1. Și tot Israilul s'au socotit după semențiile lor și, iată, sânt scriș în cartea împăraților lui Israil și a Iudei, cu cei ce s'au preșleșit la Vavilon, pentru netocmeala lor, carea au strâmbat.

2. Și cei ce lăcuia mai nainte în ținările lor, în cetățile lor, Israil, și preoții, și leviții, și cei dați.

3. Și în Ierusalim au lăcuit den fiii Iudei, și den fiii lui Veniamin, și den fiii lui Efraim, și dentr'ai lui Manasi.

4. Uthi, fiul lui Amiud, al fiului lui Amvri, al fiului lui Vani, den fiii lui Fares, fiului Iudei.

5. Și de la Silom: Asaia, cel dentâiu născut al lui, și fiii lui.

6. Și den fiii lui Zaara: Iil și frații lor, 690.

7. Și den fiii lui Veniamin: Sahom, fiul lui Vosolam, al fiului Oduiei, fiului Sanua.

8. Și Evnaa, feciorul lui Ierovoam, și Elav; și aceștea-s fiii Oziei, fiului lui Maher, și Mosolam, fiul Safatiei, al fiului lui Ragoil, al fiului lui Iavane.

9. Și frații lor, după nașterile lor, 956, toți oameni boiari ai neamurilor, începători de părinți, după casele neamurilor lor.

10. Și dentru preoți: Iodae, și Ioarim, și Ioachim.

11. Și Azarias, feciorul Helchiei, al fiului lui Mosolam, al fiului lui Saduc, al fiului lui Merarioth, al fiului lui Ahitov, povățuitori Casii lui Dumnezeu.

12. Și Adiam, fiul lui Ieroam, al fiului lui Pashur, al fiului Melhie; și Maasi, fiul lui Adeil, al fiului lui Azera, al fiului lui Mosolam, al fiului lui Maselemoth, al fiului lui Emaar.

13. Și frații lor, povățuitori, după casele neamurilor lor, 1760, tari la vârtute, la lucrul slujbei Casii lui Dumnezeu.

14. Și, den leviți, Sameas, feciorul lui Asuv, al fiului lui Azricaam, al fiului lui Saviu, al fiului fiilor lui Merari;

15. Și Vacvacar, și Aris, și Garea, și Mathania, fiul lui Miha, fiul lui Zehri, fiul lui Asaf.

16. Și Avdia, feciorul Sameiei, al feciorului lui Golil, al feciorului lui Iduthun; și Varahia, feciorul lui Asaal, feciorului lui Elcana, cela ce lăcuia în satele lui Netofathi.

17. Și portarii: Sillum, și Acum, și Telmon, și Eman, și frații lor, Sillum boiarenul.

1 Paral. 26, 1.

18. Și până în Dadanim, în poarta împăratului despre răsărituri; aceștea-s portarii la taberele fiilor lui Levi.

19. Și Sillum, feciorul lui Core, al feciorului lui Aviasaf, al feciorului lui Core, și frații lui, după casa neamurilor lor, coriteanii, preste lucrurile slujbei, păzind pazele cortului; și părinții lor, la tabăra Domnului păzind intrarea.

20. Și Finies, feciorul lui Eliazar, povățuitoriu era preste dâșii înaintea Domnului.

21. Și după aceasta Zacarias, feciorul lui Mosolomi, portariu ușii cortului mărturiei.

22. Toți aleșii întru portari la praguri, 200 și 12; aceștea în curțile lor, socotința rudeniei lor și luarea de samă a lor. Pre aceștea au numărat și au pus David și Samuil, cela ce vedea, în credința lor;

1 Împ. 9, 9.

23. Și aceștea și fiii lor – la porțile Casii Domnului, în casa cortului, ca să păzească la rânduială pre zile.

2 Paral. 9, 14.

24. După ceale 4 vânturi, și era portari: despre răsărit, despre mare, și amiazăzi, și crivăț.

25. Și frații lor, pre la curțile lor, ca să vie la al 7 a vremilor, ca să între preste 7 zile, den vreamă în vreamă, împreună cu dâșii.

4 Împ. 11, 5.

26. Căci în credință sânt cei 4 tari ai portarilor aceștea leviții; și era preste cămările și preste visteriile Casii Domnului.

3 Împ. 6, 5.

27. Și premprejurul Casii lui Dumnezeu vor sălășui, căci preste dâșii e paza lor și preste chei, demineata a deschide porțile Sfântului.

28. Și dentr'înșii – preste unealtele slujbei, căci cu număr le vor băga pre eale și cu număr le vor scoate pre eale.

Ieș. 27, 3.

29. Și dentru ei – puși preste unealte, și preste toate veșmintele sfinte, și preste făina de grâu, și preste vin, și preste untdelemn, și preste tămâie, și preste mirosituri.

Preoția 2, 1, 4, 5.

30. Și den fiii preoților era făcători de mir cu mirositurile.

Ieș. 30, 7, 23.

31. Și Matathias, dentru leviți, acesta e cel dentâiu născut al lui Salum Coriteanul, cu credință – preste lucrurile jârtvei tigăii tigăitorilor marelui preot.

Preoția 2, 5.

32. Și Vaneas Cathiteanul, dentru frații lor – preste pâinele punerii-înainte, ca să să gătească den sâmbătă în sâmbătă.

Preoția 24, 6.

33. Și aceștea-s cântăreți boiari neamurilor leviților, la cămară rânduți la slujba zilelor, căci ziua și noaptea asupra lor era la lucruri.

34. Aceștea-s boiarii neamurilor leviților, după nașterile lor, boiarii; aceștea au lăcuit în Ierusalim.

35. Și în Gavaon au lăcuit tatul lui Gavaon, Ieîl; și numele muierii lui: Maaha.

1 Paral. 8, 29.

36. Și fiiul lui, cel dentâiu născut, Avdon; și Sur, și Chis, și Vael, și Nir, și Nadav,

37. Și Ghieddor, și frații lor, Aiun, și Zehri, și Machilod,

38. Cei ce au născut pre Samaa; și aceștea întru mijlocul fraților lor au lăcuit în Ierusalim, împreună cu frații lor.

39. Și Nir au născut pre Chis, și Chis au născut pre Saul, și Saul au născut pre Ionathan, și pre Melhisue, și pre Aminadav, și pre Izvaail.

40. Și fiii lui Ionathan: Memfivaal; și Memfivaal au născut pre Miha.

41. Și fiii lui Miha: Filoth, și Melhiil, și Faraa, și Azaer.

42. Și Azaer au născut pre Ioda, și Ioda au născut pre Alef, și pre Asmoth, și pre Zamvri; și Zamvri au născut pre Meosa;

43. Și Meosa au născut pre Vaana; Rafea, fiiul lui; Eleasa, fiiul lui; Asail, fiiul lui; și lui Asail – șase fii; și aceștea-s numele lor: Esricaam, cel dentâiu născut al lui, [Vocru,] și Ismail, și Azarias, și Avdiia, și Anaan; aceștea-s fiii lui Asaail.

CAP 10

Moartea lui Saul în luptă cu filistenii.

1. Și streinii de fealiu au dat războiu cătră Israil, și fugi omul israiltean de cătră fața celor streini de fealiu și căzură răniți în muntele lui Ghelvue.

1 Împ. 31, 1.

2. Și goniră cei streini de fealiu denapoia lui Saul și denapoia fiilor lui; și loviră cei streini de fealiu pe Ionathan și pre Aminadav și pre Melhisue, feciorii lui Saul.

3. Și să îngreuie războiul preste Saul, și aflară pre el arcașii cu arcele, și să înfrânse, și să duru de arce.

4. Și zise Saul celui ce rădica hainele lui: „Zmulge sabia ta și mă împunge cu ea, ca nu cândai să vie acești neobrezuiți și mă vor batjocori“. Și

nu vrea cela ce rădica unealtele lui, că să temea foarte; și luo Saul sabia și căzu preste ea.

Jud. 9, 54; 1 Împ. 31, 4.

5. Și văzu cela ce rădica unealtele lui căci au murit Saul, și căzu și el preste sabia lui și muri.

6. Și muri Saul și 3 feciori ai lui în ziua aceea; și toată casa lui deodată au murit.

7. Și văzu tot omul lui Israil în vale că au fugit Israil, și cum au murit Saul și fiii lui; și lăsară cetățile lor și fugiră; și veniră cei streini de fealiu și lăcuiră întru eale.

8. Și fu a doua zi, și veniră cei streini de fel ca să prade pre cei răniți și aflară pre Saul și pre fiii lui căzuți în muntele lui Ghelvue.

9. Și dezbrăcară pre el și luară capul lui și unealtele lui, și trimiseră cei streini de fealiu la pământul celor streini de fealiu împrejur, ca să binevestească întru casele idolilor lor și norodului lor.

1 Împ. 31, 9.

10. Și au pus unealtele lui în casa dumnezeului lor, și capul lui au pus în casa lui Dagon.

11. Și auziră toți ceia ce lăcuiescu în Iavisul Galadului toate câte au făcut cei striini de fealiu lui Saul, și fiilor lui, și lui Israil; și să sculară den Galaad tot omul tare și veniră,

12. Și luară trupul lui Saul și trupurile fiilor lui și le-au adus la Iavis; și astrucară oasele lor supt stejariu în Iavis, și postiră 7 zile.

1 Împ. 31, 13.

13. Și muri Saul întru fărădelegile lui, carele au nelegiuit Domnului după cuvântul Domnului, căci n'au păzit pre el și căce au întrebat întru ceia ce grăia den pântece ca să cearce; și răspunse lui Samuil prorocul. Și nu cercă pre Domnul, și-l omorî pre el, și întoarse împărăția lui lui David, fiu lui Iese.

1 Împ. 15, 19; 1 Împ. 28, 8.

CAP 11

David împărat.

1. Și să adunară tot omul lui Israil cătră David, în Hevron, zicând: „Iată, oasele tale și pielile tale – noi.

2 Împ. 5, 1; și 19, 13.

2. Și ieri și alaltaieri, fiind Saul împărat, tu erai cel ce băgai și scoteai pre Israil, și zise Domnul Dumnezeu al tău ție: ‘Tu vei paște pre norodul meu, pre Israil, și tu vei fi întru povățitoriu preste norodul meu, preste Israil’.

1 Împ. 19, 8.

3. Și veniră toți bătrânii lui Israil cătră împăratul, la Hevron; și puse lor împăratul David făgăduință în Hevron înaintea Domnului. Și unseră pre David întru împărat preste Israil, după cuvântul Domnului pren mâna lui Samuil.

1 Împ. 16, 13.

4. Și mearse împăratul David și tot Israilul la Ierusalim; aceasta e Ievus, și acolo ievuseii, cei ce lăcuia pământul.

Is. Navi 15, 8.

5. Și ziseră ceia ce lăcuia în Ievus lui David: „Nu vei intra aici!“ Și luo David îngrădirea Sionului, aceasta e cetatea lui David.

2 Împ. 5, 7.

6. Și zise David: „Tot cela ce va lovi ievuseu dentâiu, va fi întru boiaru și întru voivod!“ Și să sui preste ea întâiu Ioav, feciorul Saruiei, și să făcu întru boiaren.

2 Împ. 5, 8.

7. Și au șăzut David întru îngrădire, pentru aceea au chemat pre ea cetatea lui David.

2 Împ. 5, 7.

8. Și zidi cetatea împrejur, den margine și până la ocol; și Ioav au cruțat rămășița cetății, și au dat războiu, și au luat cetatea.

9. Și mergea David, mergând și mărindu-se, și Domnul Atotțitorul – cu dânsul.

10. Și aceștea-s boiarii celor tari, cei ce era la David, cei ce întăriia cu el întru împărăția lui, cu tot Israilul, ca să-l împărățească pre el, după cuvântul Domnului, preste Israil.

2 Împ. 23, 8.

11. Și acesta e numărul celor tari ai lui David: Iosvaal, feciorul lui Ahaman, căpetenia celor 30. Acesta au zmult sabia lui deodată preste 300 de răniți întru o vreme.

12. Și, după el, Eliazar, feciorul lui Dode al lui Ahohi, acesta era întru cei 3 tari.

2 Împ. 23, 9.

13. Acesta era cu David la Fasodamin; și cei striini de fealiu s’au adunat acolo spre războiu, și era o parte de țarină plină de orzu, și norodul au fugit de cătră fața celor striini de fealiu.

2 Împ. 5, 17.

14. Și stătu în mijlocul părții, și o mântui pre ea, și lovi pre cei striini de fealiu, și făcu Domnul mântuire mare.

15. Și să pogorâră cei 3 den cei 30 de boiari la piatră cătră David, la peștera den Odolam, și tabăra celor striini de fealiu să tăbărâse la Zăpodia Uriașilor.

16. Și David era atunci întră îngrădire și aceasta era adunarea celor striini de fealiu atunci în Vithleaem.

2 Împ. 23, 14.

17. Și pohti David și zise: „Cine mă va adăpa cu apă den groapa Vithleaemului cea den poartă?”

2 Împ. 23, 15.

18. Și rupsără cei 3 tabăra celor striini de fealiu, și scoaseră apă den groapa cea den Vithleaem, care era în poartă; și luară și veniră cătră David, și nu vru David ca să o bea pre ea; și o vărsă pre ea Domnului și zise:

19. „Blând mie Domnul ca să facă cuvântul acesta! Au sângele oamenilor acestora voi bea? Întru sufletele lor? Cu sufletele lor au adus pre ea!” Și nu vrea să bea pre ea. Acestea au făcut cei 3 tari.

20. Și Avesa, fratele lui Ioav, acesta era căpetenie acelor 3; acesta au zmult sabia lui preste 600 de răniț întră o vreme; și acesta era numit întră cei 3,

21. Dentreu cei trei, decât cei doi mai slăvit, și fu lor căpetenie și până la cei trei nu venia.

2 Împ. 23, 19.

22. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, fecior de om tare, multe-s faptele lui pentru Vavasail; acesta au lovit pre cei 2, Ariil Moav, și acesta s’au pogorât și au lovit pre leu în groapă în ziua zăpăzii.

2 Împ. 23, 20.

23. Și acesta au lovit pre omul eghiptean, om vederos de 5 coți, și în mâna eghipteanului – suliță ca sulul pânzariului; și pogorî asupra lui Vaneas cu toiag, și luo din mâna eghipteanului suliță, și-l ucise pre el cu sulița lui.

24. Acestea au făcut Vaneas, fiiul lui Iodae. Și acestuia numele întră cei 3 tari.

25. Decât cei 30 era slăvit acesta, și cătră cei 3 nu veniia; și-l puse pre el David preste părinteasca lui.

26. Și tarii puterilor: Asail, fratele lui Ioav, Eleanan, feciorul lui Dodoie, den Vithleaem;

2 Împ. 23, 24.

27. Samoth al lui Adid, Helchis al lui Afelloni;

28. Ore, feciorul lui Chis al lui Thecoi Afiezer, al lui Anathothi;

29. Sovohai al lui Asothi, Ili al lui Ahoi;

30. Voore al lui Netovathi, Ellath, feciorul lui Vainac al lui Netofathi;

31. Ithai, feciorul lui Rive, den muntele lui Veniamin, Venias al lui Farathoni;

32. Uri de la Neali, Galsaviil al lui Aravethi;

33. Azmoth al lui Varsomi, Eliava al lui Salavoni;

34. Oiras al lui Goini, Jonathan, feciorul lui Saghiaarari;

35. Ahiam, feciorul lui Sahar al lui Arari, Zifaal, feciorul lui Or;

36. Afer al lui Amehurathi, Ahia al lui Feloni;

37. Asrai al lui Marmeli, Noorai feciorul lui Avdi.

38. Ioil fratele lui Nahtan, Mavar, feciorul lui Tarai;

39. Sellic, feciorul lui Ammoni, Naare al lui Viruthi, rădicând unealtele lui Ioav, feciorul Saruiei;

40. Ira al lui Ithiri, Gariv al lui Therii;

41. Urias a lui Heththi, Vazath, feciorul lui Ooli;

42. Adina, feciorul lui Saha al lui Ruvim, boiarin, și preste el, 30;

43. Anaan, feciorul lui Maaha și lui Safat al lui Fathani;

44. Ozia al lui Astarothi, Sama și Iiil, fiii lui Hotan al lui Arari;

45. Iediil feciorul lui Sameri, și Iozie, fratele lui al lui Othosai;

46. Eliil al lui Maoni, și Ariva, și Osoia, fiiul lui, Enaam și Iethema Moaviteanul,

47. Eliil, și Ovid, și Iesiil al Mesoviei.

CAP 12

Vitejii cari au urmat pre David.

1. Și aceștea-s carii au venit cătră David la Sichelag, încă ferindu-se de cătră fața lui Saul, feciorul lui Chis; și aceștea-s întru cei tari, ajutorind la războiu,

1 Împ. 27, 1, 6.

2. Și cu arcul, den dreapta și den stânga, și prăștiaș cu pietri și cu arce, dentru frații lui Saul, den Veniamin:

Jud. 20, 16.

3. Boiarin Ahiezer, și Ioas, feciorul lui Samaa Gavatheanului, și Iezeil, și Falith, fiii lui Zamoth, și Varahia și Iua al lui Anathothi;

4. Și Sameas Gavaoniteanul, tare întru cei 30 și preste cei 30, și Ieremia, și Iezechiil, și Ionan, și Iozavav al lui Gadirothi;

5. Eliozi, și Ierimuth, și Vaalia, și Samaria, și Safatia al lui Arufi;

6. Elcana, și Iesias, și Ieliil, și Iezaar, și Iezvaa, coriteanii;

7. Și Ioila, și Zavadia, fiii lui Ioram, fiii lui Ghiedor.

8. Și de la Gaddi s'au despărțit cătră David, de la pustiiu, tari, vârtoș, oameni ai rânduialei războiului, rădicând paveze și sulițe; și obraz de leu – obrazeli lor, și sprinteni ca căprioarele preste munți, la iuțime;

2 Împ. 2, 16.

9. Azer, căpetenia, Avdia al doilea, Aliad al treilea,

10. Masman al patrulea, Ieremia al cincelea,

11. Ieththia al șaselea, Eliil al șaptelea,

12. Ionnan al optulea, Elzavel al noaoalea,

13. Ieremia al zeacelea, Mahvane al 11.

14. Aceștea den fiii lui Gad, boiarii ai oștii, unul la o sută mic, și mare, la 1000.

15. Aceștea era carii au trecut Iordanul în luna cea dentâiu, și acesta era plin preste toată matca lui, și au gonit pre toți ceia ce lăcuia văile, de la răsărit până la apus.

Is. Navi 3, 15.

16. Și veniră den fiii lui Veniamin și ai Iudii întru ajutoriul lui David.

17. Și David ieși întru întempinarea lor și răspunse și zise lor: „De aț venit în pace cătră mine, ca să ajutaț mie, fie-m mie inema spre unire asupra voastră; și de iaste ca să mă dau vrăjmașilor miei nu cu adevărul mâinii, să vază Domnul părinților voștri și să mustre!“

18. Și duh au cuprins pre Amese, pre boiarenul celor 30, și zise: „Pasă, Davide, fiiul lui Iese, și norodul tău cu pace! Pace ție și pace ajutorilor tăi, căci au ajutat ție Dumnezeuul tău“. Și-i priimi pre dâșii David și au pus pre dâșii boiari puterilor.

Jud. 6, 34.

19. Și de la Manasi s'au osebit cătră David, când au venit cei striini de fealiu asupra lui Saul spre războiu, și nu le-au ajutat lor David, căci cu sfat s'au făcut de la voivozii celor striini de fealiu, zicând: „Întru capetile a oamenilor acelora să va întoarce cătră domnul lui Saul“. Și-l goniră pre el.

1 Împ. 29, 4.

20. Și mergând David la Sichelag, să lipiră lângă el de la Manasi: Edna, și Iozavad, și Iediil, și Mihail, și Iosafath, și Eliu, și Salathi, căpetenii sânt miilor lui Manasi.

1 Împ. 30, 1.

21. Și aceștea au ajutorat lui David preste Ghieddru, căce tari la vârtute toț, și era tari, povățind în oaste cu puteare.

22. Căci de zi în zi veniia cătră David ca să ajute lui, întru puteare mare ca puteare lui Dumnezeu.

23. Și aceastea-s numele boiarilor oștelor, carii au venit cătră David la Hevron, ca să întoarcă împărăția lui Saul cătră dânsul, după cuvântul Domnului:

24. Fiii Iudii, purtători de paveze și purtători de sulite, 6800, tari la rânduială;

25. Ai fiilor lui Simeon, tari la vârtute, la rânduială, 7100;

26. Den fiii lui Levi, 4600;

27. Și Ioda, povățitoriul lui Aaron, și cu el 3700.

28. Și Sadoc, tânăr tare la vârtute, și ai casii tatălui lui, boiari 22.

29. Și dentru fiii lui Veniamin, den frații lui Saul, 3000; și încă mai mult ai lor socotiia paza casii lui Saul.

30. Și den fiii lui Efraim, 20800, tari la vârtute, oameni numiț după casele neamurilor lor.

31. Și den jumătate de fealiu a lui Manasi, 18000; și aceștea s'au numit cu nume ca să împărățească pre David.

32. Și den fiii lui Isahar, cunoscând preceapere la vreame, cunoscând ce va face Israil la căpeteniile lor, 8 sute, și toți frații lor împreună cu dânșii.

33. Și de la Zavulon, ieșind la rânduiala războiului, întru toate unealtele războiului, 50000, ca să ajute lui David nu cu mânilor deșarte.

34. Și de la Nefthalim, boiari 1000, și cu ei împreună, cu pavețe și cu sulite, 37000.

35. Și de la deneani, rânduindu-să la războiu, 28800.

36. Și de la Asir, ceia ce ieșia să ajute la războiu, 40000.

37. Și decindea de Iordan, de la Ruvin și de la Gaddi și de la jumătate de fealiu a lui Manasi, cu toate unealtele de războiu, la războiu, 120000.

Num. 32, 33.

38. Toți aceștea oameni războinici, rânduindu-se rânduială cu suflet de pace, și veniră la Hevron ca să împăratească pre David preste tot Israilul. Și cel ce au rămas den Israil într'un suflet au venit ca să împăratească pre David.

39. Și era acolo cu David, zile 3, mâncând și bând, căci au gătit lor frații lor

40. Și megiașii lor, până la Isahar, și Zavulon și Nethalim, au adus lor pre măgari, și pre cămile, și pre moșcoiu, și pre viței, mâncări, făină, păpuș de smochine, stafide, vin, și untdelemn, și viței, și oi întru mulțime, căci bucurie era întru Israil.

CAP 13

Aducerea și așezarea sicriului mărturiei.

1. Și să sfătui David cu boiarii, și cu cei preste mii, și cu cei preste sute, cu tot povățuitoriul,

2. Și zise David la toată adunarea lui Israil: „De iaste preste voi bine și de la Domnul Dumnezeu nostru să va spori, să trimitem către frații noștri ce-s rămași în tot pământul lui Israil și, împreună cu dânșii preoții și leviții, în cetățile tinerii lor, și se vor aduna către noi.

3. Și să mutăm sicriul Dumnezeului nostru către noi, căci n'au cercat pre el den zilele lui Saul“.

4. Și zise toată adunarea ca să facă așa, căci drept e cuvântul întru ochii a tot norodul.

5. Și adună David pre tot Israilul, de la hotarale Eghiptului și până la întrarea Emathului, ca să aducă sicriul lui Dumnezeu den cetatea Iarim.

2 Împ. 6, 1-3.

6. Și sui pre dânsul David, și tot Israilul s'au suit la cetatea lui David, carea era a Iudei, ca să suie de acolo sicriul lui Dumnezeu, Domnului celuia ce șade preste heruvimi, unde s'au chemat numele lui.

7. Și au pus sicriul lui Dumnezeu pre car nou, den casa lui Aminadav; și Oza și frații lui aducea carul.

8. Și David și tot Israilul, jucând înaintea lui Dumnezeu, cu toată putearea, și cu peaveți, și cu copuze, și cu alăute, și cu tâmpene și țâmbale, și cu trâmbițe.

9. Și au venit până la aria lui Chidon, și au întins Oza mâna lui ca să ție sicriiul, căce au abătut vițelul pre el.

10. Și să mânie Domnul cu urgie pre Oza și-l lovi pre el acolo, căci au întins mâna lui preste sicrii; și au murit acolo înaintea lui Dumnezeu.

11. Și să mâhni David căci au tăiat Domnul tăiare în Oza, și numi locul acela Tăierea lui Oza, până în ziua aceasta.

12. Și să temu David de Dumnezeu în ziua aceea, zicând: „Cum voiu băga cătră mine sicriiul lui Dumnezeu?“.

13. Și n’au întors David sicriiul cătră sine la cetatea lui David, și-l abātu pre el la casa lui Avedara Heteul.

14. Și au șăzut sicriiul lui Dumnezeu în casa lui Avedara, în casa lui, 3 luni. Și blagoslovi Dumnezeu pre Avedara și toate ale lui.

CAP 14

Fămeile și fiii lui David. Biruința lui David asupra filistenilor.

1. Și trimise Hemraa, împăratul Tirului, soli cătră David, și leamne de chiedru, și ziditori de păreți, și teslari de leamne, ca să zidească lui casă.

2. Și conosci David că l-au gătit pre el Domnul întru împărat preste Israil, căci s’au crescut pre înălțime împărăția lui, pentru norodul lui, pentru Israil.

2 Împ. 5, 11.

3. Și au luat David încă muieri în Ierusalim și să născură lui încă fii și feate.

2 Împ. 5, 13.

4. Și aceastea-s numele lor carii s’au născut, carii era lui în Ierusalim: Samua, și Sovav, Nathan, și Solomon,

5. Și Ievaal, și Elisu, și Elifaath,

6. Și Nefag,

7. Și Elisama și Vaal-Gada și Elfalet.

8. Și auziră cei streini de fealiu că s’au uns David întru împărat preste tot Israilul, și să suiră toți cei streini de fealiu a cerca pre David; și auzi David și ieși întru întimpinarea lor.

2 Împ. 5, 16.

9. Și cei streini de fealiu au venit și au căzut în Valea Urișilor.

2 Împ. 5, 18.

10. Și întrebă David prin Dumnezeu zicând: „Au sui-mă-voiu asupra celor streini de fealiu și vei da pre dânșii în mâinile mele?” Și zise lui Dumnezeu: „Suie-te și voiu da pre dânșii în mâinile tale“.

11. Și să sui la Vaal Farasin și lovi pre dânșii acolo David; și zise David: „Tăiat-au Dumnezeu pre văjmașii miei în mâna mea ca tăierea apei“. Pentru aceea au chemat numele locului aceluia Tăierea lui Vaal-Farasin.

12. Și lăsară acolo pre dumnezeii lor cei streini de fealiu și zise David să-i arză cu foc de tot pre dânșii.

13. Și adaoseră încă cei streini de fealiu și mai căzură în Valea Urișilor.

2 Împ. 5, 21.

14. Și întrebă David încă întru Dumnezeu, și zise lui Dumnezeu: „Să nu mergi denapoia lor; întoarce-te de la dânșii și vei fi lângă ei aproape de pieiri.

15. Și va fi când vei auzi tu glasul sunetului marginilor pieririlor, atuncea vei intra la războiu, căci au ieșit Dumnezeu înaintea ta, ca să lovească pre tabăra celor streini de fealiu“.

2 Împ. 5, 24.

16. Și făcu David în ce chip au poruncit Dumnezeu, și au lovit tabăra celor streini de fealiu, de la Gavaon până la Gazera.

17. Și să făcu numele lui David la tot pământul și Domnul au dat frica lui preste toate limbile.

CAP 15

Așezarea sicriului în Ierusalim.

1. Și-ș făcu lui casă în cetatea lui David și găti locul sicriului lui Dumnezeu și făcu lui cort.

2. Atuncea zise David: „Nu iaste ca să rădice sicriul lui Dumnezeu, fără numai leviții, că pre dânșii au ales Dumnezeu ca să rădice sicriul Domnului și ca să slujască lui până în veac“.

Num. 4, 4.

3. Și adună David pre tot Israilul în Ierusalim ca să rădice sicriul Domnului la locul carele au gătit lui.

4. Și adună David pre fiii lui Aaron și pre leviț:
5. Den fiii lui Caath: Uriil boiarinul și frații lui, 120;
6. Den fiii lui Merari: Asaia boiarinul și frații lui, 220;
7. Den fiii lui Ghiedson: Ioil boiarinul și frații lui, 130;
8. Den fiii lui Elisafan: Semei boiarinul și frații lui, 200;
9. Den fiii lui Hevron: Eliil boiarinul și frații lui, 80;
10. Den fiii lui Oziil: Aminadav boiarinul și frații lui, 112.
11. Și chemă David pre Sadoc și pre Aviathar, preoții; și pre leviț: pre Uriil, pre Aghean, și Ioil, și Semian, și Eliil, și Aminadav;
12. Și zise lor: „Voi, boiarii neamurilor leviților, curățiți-vă voi și frații voștri, și veți aduce sicriul Domnului Dumnezeuului Israil, unde am gătit lui la gătirea lui;
13. Căci pentru că mai nainte, nefiind voi gata, au tăiat Domnul Dumnezăul nostru întru noi, căci n'am cercat cu judecată“.
14. Și s'au curățit preoții și leviții, ca să suie sicriul Domnului Dumnezăului Israil.
15. Și luară fiii leviților sicriul lui Dumnezău, în ce chip au poruncit Moisi cu cuvântul lui Dumnezău, după scrisoare, întru părângi, preste dâșii.

Ieș. 25, 14; Num. 4, 15.

16. Și zise David căpeteniilor leviților: „Puneți pre frații lor, pre cântăreți, cu meșteșuguri de cântări, cu copuze, și cu alăute, și cu țimbale, ca să glăsuiască întru înălțime cu glas de bucurie“.
17. Și puseră leviții pre Eman, feciorul lui Ioil, și dentru frații lui Asaaf, feciorul Varahiei, și den fiii lui Merari, frații lui, Ethan, feciorul lui Chiseu.
18. Și cu ei, frații lor ai doilea: Zaharias, și Iiil, și Semeramoth, și Ieile, și Anania, și Eliav, și Vanaia, și Maasia, și Mathathia, și Elifaleu și Machenia, și Avdedom, și Iiil, portarii.
19. Și cântăreții, Elaan, Asaf și Ethan, cu țimbale de aramă, ca să facă să se auză.
20. Și Zaharias, și Oziil, și Semeramoth, și Iiile, și Anani, și Eliav, și Amasia, și Vaneas, cu copuze preste alimoth.
21. Și Mathathias, și Elifaleas, și Machenias, și Avdidom, și Ieile, și Ozias, cu alăute, amassenith, ca să întărească.
22. Și Honini, boiarinul leviților, boiarinul cântărilor, căci priceput era.
23. Și Varahia și Elcana, portarii sicriiului.

24. Și Sovenia, și Iosafat, și Nathanail, și Amasias, și Zaharias, și Vane, și Eliazar, preoții, trâmbițând cu trâmbițele înaintea sicriului lui Dumnezeu; și Avedom, și Nia, portarii sicriului lui Dumnezeu.

25. Și era David, și bătrânii lui Israil, și cei preste mii, ceia ce mergea ca să suie sicriul făgăduinții Domnului den casa lui Avdedom, cu bucurie.

2 Împ. 6, 12.

26. Și fu deaca întări Dumnezeu pre leviț, rădicând sicriul făgăduinții Domnului, și junghiară 7 viței și 7 berbeci.

2 Paral. 29, 21.

27. Și David, încins cu podoabă de vișin, și toți leviții, rădicând sicriul făgăduinții Domnului, și cântăreții, și Honenias, boiarinul cântăreților celor ce cânta, și preste David – veșmânt de vișin.

2 Împ. 6, 14.

28. Și tot Israilul suind sicriul făgăduinții Domnului, cu semnu și cu glas sofer, și cu trâmbițe, și cu țimbale, glăsuind în alăute și în copuze.

29. Și veni sicriul făgăduinții Domnului până la cetatea lui David, și Melhol, fata lui Saul, s'au plecat preste fereastră și au văzut pre împăratul David jucând și săltând, și-l defăimă pre el în sufletul ei.

2 Împ. 6, 16.

CAP 16

Cântarea lui David și rânduiala slujbei Dumnezești.

1. Și băgară săcriul lui Dumnezeu și-l răzimară pre el în mijlocul cortului carele au întins lui David; și aduseră arderea-de-tot și mântuitoare înaintea lui Dumnezeu.

2 Împ. 6, 17.

2. Și săvârși David aducând arderile ceale de tot și ceale de mântuire și blagoslovi pre norodu întru numele Domnului.

2 Împ. 6, 18; 3 Împ. 8, 56.

3. Și împărți la tot omul lui Israil, de la bărbat până la muiare, de om o pâine frământată și o bucată de carne friptă.

2 Împ. 6, 19.

4. Și au pus despre fața sicriului făgăduinții Domnului den leviți, slujind și glăsuind și a mărturisi și a lăuda pre Domnul Dumnezeu al lui Israil:

5. Asaf povăţitoriul şi al doilea lui Zaharias, Iiil, şi Samiramoth, şi Iiil, şi Mathathia şi Eleav, şi Vanaia, şi Avdedom, şi Iiil, cu organe, alăute şi copuze, şi Asaf cu ţimbale răsunând.

6. Şi Vanaias şi Oziil, preoţii, cu trâmbiţile, pururea înaintea sicriiului făgăduinţii lui Dumnezeu, în ziua aceea.

Num. 10, 8.

7. Atuncea au rânduit David de 'nceput a lăuda pre Domnul cu mâna lui Asaf şi a fraţilor lui:

8. „Mărturisiţi Domnului, chemaţi numele lui, arătaţi întru noroade isprăvile lui!

Psalm 104, 1.

9. Cântaţi lui şi făluiţi pre El, povestiţi la toţi minunile lui, carele au făcut Domnul!

Isaia. 12, 4.

10. Lăudaţi în numele sfânt al lui! Veseli-se-va inima cercând bunăvreaarea lui.

11. Cercaţi pre Domnul şi vă întăriţi, cercaţi faţa lui pururea!

12. Pomeniţi minunile lui carele au făcut, seamnele lui şi judecăţile rostului lui;

13. Sămânţa lui Israil, slugile lui, fiii lui Iacov, aleşii lui.

14. Acesta e Domnul Dumnezeuul nostru, întru tot pământul – judecăţile lui.

15. Pomeniţi în veac făgăduinţa lui, cuvântul lui carele au poruncit întru mii de rude,

Fac. 17, 9.

16. Carele au pus lui Avraam şi jurământul lui Isaac.

17. Şi-l puse pre dânsul lui Iacov întru poruncă, şi lui Israil întru făgăduinţă veacinică,

18. Zicând: 'Ţie voi da pământul lui Hanaan, funire moştenirii voastre'.

Fac. 28, 13.

19. Când s'au făcut ei împuţinaţi întru număr, până s'au împuţinat şi au nemernicit întru el,

Evr. 11, 13.

20. Şi au mersu de la limbă la limbă şi de la împărăţie la alt norod,

21. N'au lăsat om ca să-i silească pre dânsii, şi au muştrat pentru dânsii împăraţi:

22. 'Să nu vă atingeţi de unşii miei şi întru prorociei miei nu vicleniţi'.

Ps. 104, 15.

23. Cântați Domnului tot pământul, spuneți den zi în zi mântuirea lui.

Ps. 95, 1.

24. Tâlcuiți întru limbi mărirea lui, întru toate noroadele – minunile lui,

25. Căce mare e Domnul și lăudat foarte, înfricoșat iaste preste toți dumnezăii.

26. Căce toți dumnezăii limbilor – idoli, și Domnul ceriuri au făcut.

Isaia 42, 5.

27. Mărire și laudă despre fața lui, vârtute și fală în locul cel sfânt al lui.

28. Dați Domnului neamurile limbilor, dați Domnului mărire și vârtute.

29. Dați Domnului slavă numelui lui, luați daruri și aduceți cătră fața lui, și vă închinați Domnului întru lăcașuri sfinte ale lui.

30. Spară-se de cătră fața lui pământul, isprăvească pământul și nu să clătească.

31. Veselească-să ceriul și bucure-se pământul și zică întru limbi: Domnul împărățind!

32. Urla-va marea cu plinirea ei, și lemnul țarenii, și toate câte-s într'însa.

33. Atuncea să vor bucura leamnele dumbrăvii de cătră fața Domnului, căce au venit a judeca pământul.

34. Mărturisiți Domnului, căce iaste bun, căce în veac e mila lui,

Ps. 106, 1.

35. Și ziceți: 'Mântuiaște-ne pre noi, Dumnezeu al mântuirii noastre, și adună pre noi și ne scoate pre noi dentru limbi, ca să lăudăm numele cel sfânt al tău și a ne fălui întru laudele tale!'

36. Blagoslovit Domnul Dumnezeu lui Israil den veac și până în veac'; și va zice tot norodul: 'Amin'“. Și lăudară Domnului.

37. Și lăsară acolo înaintea sicriiului făgăduinții Domnului pre Assaf și pre frații lui, ca să slujască naintea sicriiului, pururea, den zi la ziua lui.

38. Și Avdedom și frații lui, 68; și Avdedom, fiiul lui Iathom, și Ossala, portari.

39. Și pre Sadoc, preotul, și pre frații lui, preoții, înaintea cortului Domnului, în vama cea den Gavaon,

3 Împ. 3, 4.

40. Ca să aducă arderi-de-tot Domnului, preste jârtăvnecul arderilor-de-tot, pururea, dimineața și sara, și după toate ceale scrise în leagea Domnului, câte au poruncit preste fiii lui Israil, cu mâna lui Moisi, robului lui Dumnezeu.

Ieș. 29, 38, 39.

41. Și cu dâșii: Eman, și Iedithum, și ceilalți cei aleși, pre nume, ca să laude pre Domnul, căci e în veac mila lui.

42. Și, cu dâșii, trâmbițe și țimbale a răsuna, și organe ale cântărilor lui Dumnezeu; iară fiii lui Idithum, la poartă.

43. Și mearse tot norodul, fieștecare la casa lui, și să întoarse David ca să blagoslovească casa lui.

CAP 17

Zidirea Casii Domnului de David se amână. Prorocie despre Mesia.

1. Și fu deaca lăcui David în casa lui, și zise David către Nathan prorocul: „Iată, eu lăcuiesc în casa de chiedru, și sicriul făgăduinții Domnului – dedesuptul pieilor“.

2 Împ. 7, 2.

2. Și zise Nathan către David: „Tot ce e în sufletul tău, fă, căci Dumnezeu cu tine iaste!“

3. Și fu în noaptea aceea, și să făcu cuvântul Domnului către Nathan, zicând:

4. „Pasă și zi către David, sluga mea: ‘Așa au zis Domnul: ‘Nu tu îm vei zidi casă mie ca să lăcuiesc întru dânsa,

5. Căci n’am lăcuit în casă den ziua aceea carea am suit pre Israil și până în ziua aceasta, și eram în cort la acoperimânt și în popas, întru toate carele am petrecut întru tot Israilul.

3 Împ. 8, 16.

6. De grăind am grăit către un fealiu al lui Israil, căroră am poruncit ca să pască pre norodul meu zicând: Căci nu mi’aș făcut casă de chiedru?’

7. Și acum așa vei zice robului meu, lui David: ‘Aceasta zice Domnul Atotțiitoriu: ‘Eu am luat pre tine de la stână, denapoia turmelor, ca să fii întru povățitoriu preste norodul meu, preste Israil.

Ps. 77, 76.

8. Și am fost cu tine întru toate carele ai mers și am surpat pre toți vrăjmașii tăi de către fața ta și am făcut ție nume după numele celor mari ce era preste pământ.

9. Și voi pune loc norodului meu, lui Israil, și-l voi răsădi pre dânsul și va lăcui însuș și nu va griji încă, și nu va mai adaoge fiiul strâmbătății ca să-

l smerească pre dânsul ca și de 'nceput.

2 Împ. 7, 10.

10. Și den zilele carele am pus judecători preste norodul meu, Israil, și am smerit pre toți vrăjmașii tăi, și te voiu creaște, și casă îți va zidi ție Domnul.

11. Și va fi deaca ți să vor umplea zilele ție și vei adormi cu părinții tăi și voiu rădica sămânța ta după tine, carea va fi den pântecele tău, și voiu găti împărăția lui.

12. Acesta îmi va zidi mie casă și voiu îndirepta scaunul lui până în veac.

13. Eu voi fi lui părinte și el îmi va fi mie într-un fiu, și mila mea nu voi depărta de la dânsul, în ce chip am depărtat de către ceia ce au fost înaintea ta.

Ps. 88, 27; Evr. 1, 5.

14. Și-l voi încredința pre dânsul în casa mea și într-o împărăție a lui până în veac, și scaunul lui va fi îndireptat până în veac’“.

Luca 1, 33.

15. După toate cuvintele acestea și după toată vederea aceasta, așa au grăit Nathan către David.

16. Și veni împăratul David și șazu în preajma Domnului și zise: „Cine sânt eu, Doamne Dumnezeule, și care e casa mea, că m'ai iubit pre mine până în veac?”

17. Și să împrăști aceste înaintea ta, Dumnezeule, și ai grăit preste casa slugii tale de departe și m'ai socotit ca o vedenie a omului și m'ai înălțat, Doamne Dumnezeule!

18. Ce va mai adaoge încă David către tine ca să mărească? Și tu pre robul tău știi!

19. Doamne, pentru robul tău ai făcut toată mărirea aceasta și după inima ta, ca să cunoască toate mărirele tale!

20. Doamne, nu iaste de potriva ta și nu iaste Dumnezeu afară den tine, după toate câte am auzit într-o ureche a noastră.

Isaia 43, 10-13.

21. Și nu iaste ca norodul tău, Israil, limbă încă pre pământ, în ce chip l-ai povățuit pre el, Dumnezeule, ca să mântuiești norod ție, ca să pui ție nume mare și strălucit, ca să iai de către fața norodului tău pre carii ai mântuit de la Egipt limbi.

A 2 Leage 4, 7.

22. Și ai dat pre norodul tău, Israil, ție norod până în veac, și tu, Domnul, te-ai făcut lor întru Dumnezeu.

23. Și acum, Doamne, cuvântul tău carele ai grăit cătră sluga ta și pre casa a lui, încredințează-se până în veac, și fă în ce chip ai grăit.

24. Și încredințască-se și să mărească numele tău până în veac, zicând: ‘Doamne, Doamne, cel Întru-tot-țiitoriul Dumnezeu al lui Israil – Dumnezeu al lui Israil!’ Și casa lui David, slugii tale, va fi îndireptată înaintea ta,

25. Căci tu, Domnul Dumnezeu al meu, ai deschis ureachea slugii tale ca să zidească lui casă; pentru aceea au aflat sluga ta a să ruga înaintea feții tale.

26. Și acum, Doamne, tu ești acela Dumnezeu și ai grăit preste robul tău bunătățile acestea.

27. Și acum ai început a blagoslovi casa slugii tale, ca să fie în veac înaintea ta, căci tu, Doamne, ai blagoslovit, și blagoslovește în veac“.

CAP 18

Biruințele lui David. Așezarea dregătorilor.

1. Și fu după aceasta, și lovi David pre cei streini de fealiu, și înfrânse pre ei, și luo pre Ghieth și satele ei den mâna a celor streini de fealiu.

2 Împ. 8, 1.

2. Și lovi David pre Moav și era moaviteanii slugi lui David, aducând daruri.

3. Și lovi David pre Adrazar, împăratul Suvei, în Emath, mergând el să puie mâna lui preste râul Efratului.

4. Luat-au de la el David 1000 de cară și 7000 de cai și 20000 de oameni pedestri; și sfărâmă David toate carăle și au lăsat dentru eale 100 de cară.

2 Împ. 8, 4.

5. Și veni Sirul de la Damasc să ajute lui Adrazar, împăratul Suvei, și lovi David ai Sirului 22000 de oameni.

2 Împ. 8, 5.

6. Și puse David strajă în Siria cea despre Damasc, și era lui David întru slugi, aducând daruri; și mântui Domnul pre David întru toate carele mergea.

7. Și luo David lanțurile ceale de aur, carele era preste slugile lui Adrazar, și aduse pre eale în Ierusalim.

8. Și den Mataveth și den cetățile ceale alese ale lui Adrazar au luat David aramă multă foarte; dentru dânsa au făcut Solomon marea cea de aramă și stâlpii și unealtele ceale de aramă.

2 Împ. 8, 8.

9. Și auzi Thou, împăratul Emathului, căci au lovit David toată putearea lui Adrazar, împăratul Suvei,

10. Și au trimis pre Aduram, fiiul lui, cătră împăratul David, ca să-l întreabe pre el ceale de pace și ca să-l binecuvinteaze pre el, pentru căci au bătut pre Adrazar și-l lovi pre el, căci om împotrivnic Thou era lui Adrazar.

11. Și toate unealtele de aur, și de argint, și de aramă, și aceastea le-au sfințit împăratul David Domnului, împreună cu argintul și cu aurul carele au luat den toate limbile: den Idumea, și den Moav, și den fiii lui Ammon, și dentru cei streini de fealiu, și dentru Amalic.

12. Și Avesa, feciorul Saruiei, au lovit Idumea în Valea Sărilor, 18000.

13. Și au pus în vale straje, și era toți idumeii slugi lui David, și mântuia Domnul pre David întru toate carele mergea.

14. Și împărăți David preste tot Israilul și era făcând judecată și dreptate la tot norodul lui.

15. Și Ioav, feciorul Saruiei, preste oaste, și Iosafat, feciorul lui Ahiud, cel scriitoriu de-a aduce aminte;

16. Și Sadoc, fiiul lui Ahitov, și Avimeleh, fiiul lui Eleazar, preoții, și Susa, logofătul;

17. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, preste hierethi și preste felethi, și fiii lui David cei dentâiu, următori împăratului.

CAP 19

Răzbunarea lui David asupra amoniților.

1. Și fu după aceasta, muri Naas, împăratul feciorilor lui Ammon, și împărăți Anan, feciorul lui, pentru dânsul.

2 Împ. 10, 2.

2. Și zise David: „Face-voiu milă cu Anan, feciorul lui Naas, în ce chip au făcut tatăl lui cu mine milă“. Și trimise David soli ca să mângâie pre dânsul pentru tată-său; și veniră slugele lui David la pământul fiilor lui Ammon cătră Annaan, ca să-l mângâie pre el.

3. Și zisă ră boiarii fiilor lui Ammon cătră Anan: „Au cinstind David pre tată-tău înaintea ta, ȑ'au trimis ȑie mângâitori? Nu, ce numai pentru ca să cearce cetatea și să iscodească pământul au venit slugele lui cătră tine!“.

4. Și luo Anan pre slugele lui David, și rase pre dâșii, și luo den veșmântele lor jumătate, până la înduplecare, și au trimes pre ei.

5. Și veniră să spuie lui David pentru oameni și au trimis întru întâmpinarea lor, căci era oamenii ocărăȑi foarte; și zise împăratul: „Șădeȑi în Ieriho până vor răsări barbele voastre, și vă întoarceȑi“.

6. Și văzură fiii lui Ammon căci să rușină norodul lui David, și trimise Anaan și fiii lui Ammon 1000 de talanȑi de argint, ca să năimească lor de în Siria dentru râuri, și den Siria Maaha, și den Suva, cară și călăriȑi.

7. Și-ș năimiră lor 32000 de cară, și pre împăratul den Maha și pre norodul lui, și veniră și să tăbărără den preajma Midavei. Și fiii lui Ammon s'au adunat den cetăȑile lor și au venit ca să-i bată.

8. Și auzi David, și au trimis pre Ioav și toată oastea celor tari.

9. Și ieșiră fiii lui Ammon, și să rânduiescu la războiu lângă poarta cetăȑii; și împăraȑii carii au venit s'au tăbărât deosebiș, la câmpu.

10. Și văzu Ioav că s'au făcut de cătră faȑa unii cu alȑii, ca să dea războiu cătră el de cătră faȑa și denapoi, și alease den toȑi voinicii den Israil și s'au rânduit împotriva Sirului.

2 Împ. 23, 8.

11. Și rămășȑa norodului au dat în mâna lui Avesse, fratelui lui, și s'au rânduit dempotriva feciorilor lui Ammon.

2 Împ. 10, 10.

12. Și zise: „De se va mai întări decât mine Sirul, și-m vei fi mie întru mântuire; și de să vor fiii lui Ammon mai întări decât tine, și te voiu mântui.

13. Îmbărbătează-te și să ne întărim pentru norodul nostru și pentru cetăȑile Dumnezăului nostru, și Domnul binele întru ochii lui va face“.

14. Și să rândui Ioav și tot norodul lui împreună cu el împotriva sirilor spre războiu, și fugiră de cătră ei.

15. Și fiii lui Ammon văzură că au fugit sirii și fugiră și ei de cătră faȑa lui Avese și de cătră faȑa lui Ioav, fratelui lui, și veniră la cetate; și veni Ioav la Ierusalim.

16. Și văzu Sirul că l-au înfrânt pre el Israil, și trimise soli și scoase pre Sirul, pre cel decindea de râu; și Sofac, voivodul puterii lui Adrazar, înaintea lor.

2 Împ. 10, 16.

17. Și să spuse lui David, și adună pre tot Israilul, și trecu Iordanul, și veni asupra lor, și să rânduie cătră ei; și să rânduie David den preajma Sirului spre războiu, și-l bătu pre el.

18. Și fugi Sirul de cătră fața lui Israil și ucise David de ai Sirului 7000 de cară și 40000 de oameni pedestri, și pre Sofac, voivodul puterii lui, au ucis.

2 Împ. 10, 18.

19. Și văzură slugele lui Adrazar că au căzut de cătră fața lui Israil, și puseră cu David pace, și slujiră lui. Și n'au vrut Sirul să ajute fiilor lui Ammon încă.

CAP 20

Războiul și biruința lui David asupra amoniților și filistenilor.

1. Și fu în anul ce veni întru ieșirea împăraților, și aduse Ioav toată putearea oștii, și stricăre țara fiilor lui Ammon; și veniră și șăzură prejur Ramma; și David șăzu în Ierusalim; și au lovit și Ioav pre Rama și o surpă pre dânsa.

2 Împ. 10, 7; și 11, 1.

2. Și luă David cununa lui Molhom, împăratului lor, den capul lui, și să află trasul ei un talant de aur, și întru ea piatră cinstită; și era pre capul lui David.

2 Împ. 12, 30.

3. Și prăzile cetății scoase multe foarte, și pre norodul ce era întru dânsa îl scoase și-i hierestruie cu hierestraie și cu tesle de hier și spintecături; și așa au făcut David slugilor fiilor lui Ammon, și să întoarse David și tot norodul lui în Ierusalim.

2 Împ. 12, 31.

4. Și fu după aceasta, și să făcu încă războiu în Gazer cu cei striini de fealiu. Atuncea au lovit Sovahe Usathi pre Safu, den fiii uriașilor, și-l smeri pre dânsul.

Is. Navi 21, 21; 2 Împ. 21, 18.

5. Și să făcu încă războiu cu cei striini de fealiu și lovi Eleanan, feciorul lui Iair, pre Laomi, fratele lui Goliath Ghieththeului; și lemnul suliții lui, ca sulul pânzarilor.

6. Și să făcu încă războiu în Ghieth; și era om preste samă de mare, și deagetile lui: 6 și 6, 24; și acesta era strănepot uriașilor.

7. Și defăimă pre Israil, și-l lovi pre dânsul Ionathan, feciorul lui Samaa, fratele lui David.

8. Aceștea s'au făcut lui Rafa în Ghieth; toț era 4 uriași și căzură cu mâna lui David și cu mâna slugilor lui.

CAP 21

Ciuma de trei zile pentru numărarea norodului.

1. Și să sculă diavol întru Israil și clăti pre David ca să numere pre Israil.

2 Împ. 24, 1.

2. Și zise împăratul David cătră Ioav și cătră boiarii puterii: „Păsaț (și) număraț pre Israil, de la Virsavie până la Dan, și aduceți cătră mine, și voi cunoaște numărul lor“.

Jud. 20, 1.

3. Și zise Ioav: „Să adaogă Domnul preste norodul lui, cum sânt aceștea, cu 100 de părți! Și ochii domnului meu împăratului văzând, nu, domnul meu împărate, toți domnului meu slugi? Și pentru căci va aceasta domnul meu? Pentru ca să nu se facă întru păcat norodul lui Israil?“

4. Și cuvântul împăratului să întări preste Ioav, și ieși Ioav și umblă pren tot Israilul, și veni la Ierusalim.

5. Și deade Ioav numărul socotealii norodului lui David, și era Israilul 1000 de mii și 100000 de oameni zmulgând sabia; și fiii Iudei: 470000 de oameni zmulgând sabie.

6. Și pre Levi și pre Veniamin nu l-au numărat în mijlocul lor, căci să întări cuvântul împăratului pre Ioav.

7. Și rău să arătă înaintea lui Dumnezeu pentru lucrul acesta, și lovi pre Israil.

8. Și zise David cătră Dumnezeu: „Greșit-am foarte, căci am făcut lucrul acesta! Și acum ia dară răutatea slugii tale, căci m'am îndeșărtat foarte“.

2 Împ. 12, 13.

9. Și grăi Domnul cătră Gad, cel ce vedea lui David, zicând:

10. „Pasă și grăiaște cătră David zicând: ‘Așa zice Domnul: ‘Trei eu voi rădica preste tine; aleage ție una dentru eale și-ț voi face ție’“.

11. Și veni Gad cătră David și zise lui:

12. „Așa zice Domnul: ‘Aleage-ți ție sau 3 ani de foamete, sau 3 luni a fugi tu de cătră fața vrăjmașilor tăi, și sabia vrăjmașilor tăi să te apuce pre tine, sau trei zile sabia Domnului, și moarte în pământ, și îngerul Domnului pierzând întru toată moștenirea lui Israil’. Și acum vezi ce voi răspunde celuia ce m’au trimis pre mine cuvânt“.

2 Împ. 24, 13.

13. Și zise David cătră Gad: „Strâmte îm sânt mie câteștrei foarte. Cădea-voiu dară întru mâinile Domnului, căci multe-s îndurările lui foarte, și în mâinile oamenilor nu voi cădea“.

14. Și au dat Domnul moarte în Israil și au căzut dentru Israil 70000 de oameni.

15. Și au trimis Dumnezeu înger la Ierusalim, ca să-l piarză pre el. Și deaca-l pierdea, văzu Domnul și să căi pentru rău și zise îngerului celui ce pierdea: „Destul ție, lase mâna ta!“. Și îngerul Domnului – stând în aria lui Orna Ievuseului;

Fac. 6, 6; Iona 3, 10.

16. Și rădică David ochii lui și văzu pre îngerul Domnului stând între pământ și între ceriu, și sabia lui zmultă în mâna lui întinse preste Ierusalim; și căzu David și cei bătrâni ai lui Israil, îmbrăcați cu saci, preste fața lor.

17. Și zise David cătră Dumnezeu: „Nu eu am zis ca să numere întru norod? Eu sânt cela ce am greșit, făcând rău am făcut; și aceaste oi ce au făcut? Domnul Dumnezeu, facă-se mâna ta întru mine și întru casa tătânemieu, și nu întru nărodul tău spre pierzare, Doamne!“

18. Și îngerul Domnului zise lui Gad ca să zică cătră David pentru ca să să suie să puie jârtăvnic Domnului în aria lui Orna Ievuseului.

19. Și să sui David, după cuvântul lui Gad, carele au grăit întru numele Domnului.

20. Și să întoarse Orna și văzu pre împăratul și 4 fii ai lui cu dânsul ascunzându-se; și Orna era trierând grâu.

21. Și veni David cătră Orna, și să întoarse Orna și văzu pre David. Și ieși den arie și să închină Orna lui David cu fața la pământ.

22. Și zise David cătră Orna: „Dă-mi mie locul tău, al ariei tale, și voi zidi preste el jârtăvnic Domnului. Cu argint vreadnic mi-l dă pre el, și se va potoli rana dentru norod“.

23. Și zise Orna cătră David: „Ia ție, și facă domnul mieu împăratul ce e bine înaintea lui. Iată, am dat vițeii întru ardere-de-tot, și plugul spre

leamne, și grâul spre jârtvă, toate le-am dat“.

24. Și zise împăratul David lui Orna: „Nu, fără cât cumpărând voi cumpăra cu argint vreadnic, căci nu voi lua ale tale Domnului, ca să aduc ardere-de-tot în dar Domnului“.

25. Și deade David lui Orna pentru locul lui sicli de aur la tras 600.

2 Împ. 24, 24.

26. Și clădi acolo David jârtăvnic Domnului și au adus ardere-de-tot a mântuirii; și strigă către Domnul, și ascultă pre el cu foc den ceriu preste jârtăvnicul arderii-de-tot, și au topit arderea-de-tot.

2 Paral. 3, 1; Preoția 9, 24.

27. Și zise Domnul către înger și băgă sabia în teaca ei în vremea aceea;

28. Și deaca văzu David că au ascultat lui Domnul în aria lui Orna Ievuseului, și au jârtvuit acolo.

29. Și cortul Domnului, carele au făcut Moisi în pustiiu, și jârtăvnicul arderilor-de-tot, în vremea aceea, era în vama cea den Gavaon.

Ieș. 36, 2, 8, 9.

30. Și nu putea David ca să meargă înaintea lui să cearce pre Dumnezeu, căci sângui de către fața sabiei îngerului Domnului.

CAP 22

Pregătiri pentru zidirea Casii Domnului.

1. Și zise David: „Aceasta iaste Casa Domnului Dumnezeu și acesta e jârtăvnicul spre arderea-de-tot lui Israil“.

2. Și zise David să adune pre toți nemearnicii cei den pământul lui Israil, și puse cioplitori ca să cioplească pietri netezite ca să zidească Casa Domnului.

3 Împ. 9, 21; 2 Paral. 2, 17.

3. Și fier mult la cuiele ușilor și porților, și țățânile au gătit, și aramă întru mulțime, nu era cumpănitură.

4. Și leamne de chedru nu era număr, căci aducea sidoneanii și 3 leamne de chedru întru mulțime lui David.

5. Și zise David: „Solomon, fiiul mieu, copilaș moale, și casa e a să zidi Domnului spre mărire în sus, spre nume și spre slavă întru tot pământul, voi găti lui“. Și găti David întru mulțime înaintea morții lui.

3 Împ. 3, 7.

6. Și chemă pre Solomon, fiiul lui, și-i porunci lui ca să zidească casa numelui Domnului lui Israil.

7. Și zise David: „Solomon, fiiul meu, mie mi s’au făcut asupra sufletului ca să zidesc casă numelui Domnului Dumnezeului meu.

8. Și fu preste mine cuvântul Domnului, zicând: ‘Sânge întru mulțime ai vărsat și războaie mari ai făcut. Să nu zidești casă numelui meu, căci sânghiuri multe ai vărsat preste pământ înaintea mea.

2 Împ. 7, 5; 3 Împ. 5, 3.

9. Iată, fiiu să naște ție, acesta va fi om de odihnă și-l voi odihni pre el de cătră toți vrăjmașii lui de premprejur, căci Solomon – numele lui, și pace și liniște voi da lui preste Israil în zilele lui.

2 Împ. 12, 24; 3 Împ. 4, 25.

10. Acesta îmi va zidi casă numelui meu și acesta îmi va fi mie întru fiiu și eu lui voi fi întru părinte, și voi îndirepta scaunul împărăției lui întru Israil până în veac’.

2 Împ. 7, 13.

11. Și acum, fiiul meu, fi-va cu tine Domnul și te va spori și vei zidi casă Domnului Dumnezeului tău, în ce chip au grăit pentru tine.

3 Împ. 5, 5.

12. Fără numai dea-ți învățătură și priceapere Domnul și să te întărească preste Israil, ca să păzești și ca să faci legea Domnului Dumnezeului tău!

2 Împ. 7, 14.

13. Atuncea te vei spori, de vei cruța a face poruncile și judecățile carele au poruncit Domnul lui Moisi, preste Israil. Îmbărbătează-te și te întărește, nu te teame, nice să te spari.

Is. Navi 1, 6.

14. Și iată, eu, după sărăcia mea, am gătit la Casa Domnului talanți de aur 100000, și de argint talanți 1000 de mii, și aramă, și hier căruia nu iaste tras, căci întru mulțime iaste, și leamne și pietri am gătit, și spre acestea adaoge.

15. Și cu tine – Domnul, și adaoge întru mulțime celor ce fac lucrurile, meșteri și cioplitori de pietri, și teslari de leamne;

16. Și tot înțeleptul la tot lucrul, la aur, la argint, și la hier, și la aramă, nu iaste număr. Scoală-te și fă! Și Domnul – împreună cu tine!“

1 Paral. 29, 3-5.

17. Și porunci David la toți boiarii lui Israil să ajutorească lui Solomon, fiul lui, zicând:

18. „Au nu e Domnul cu voi? Și v’au odihnit pre voi de premprejur, căci au dat în mâna voastră pre ceia ce lăcuiesc pământul, și să supuse pământul înaintea Domnului și înaintea norodului.

19. Acum dați inimile voastre și sufletele voastre, ca să cercați la Domnul Dumnezeu vostru, și vă sculați și zidiți sfințenia Domnului Dumnezeului vostru, ca să băgați sicriul făgăduinței Domnului și unealtele ceale sfinte ale lui Dumnezeu la casa ceaea ce să zideaște numelui Domnului“.

CAP 23

Numărul, rânduiala și slujba leviților.

1. Și David, fiind bătrân și plin de zile, au împărătit pre Solomon, fiul lui, în locul lui, preste Israil.

3 Împ. 1, 1.

2. Și adună pre toți boiarii lui Israil, și pre preoții, și pre leviții.

3. Și să numărară leviții den 30 de ani și în sus și să făcu numărul lor, după capul lor, oameni 38000.

Num. 4, 3.

4. Dentr’aceștea, ispravnici la lucrurile Domnului 24000, și logofeți și judecători 6000;

5. Și 4000 de portari și 4000 lăudând pre Domnul cu unealte care au făcut ca să laude pre Domnul.

6. Și împărți pre dânșii David rânduialele la fiii lui Levi, lui Ghethsom, Caath și Merari;

Fac. 46, 11.

7. Lui Ghiethsom, lui Leadan și lui Semei;

8. La fiul lui Leadan, boiarini Iiil, și Zethoth, și Ioil, 3.

9. Și fiul lui Semei, Salomith, și Azail, și Aram, trei; aceștea-s boiarii neamurilor lui Leadan.

10. Și fiilor lui Semii: Ieth, și Zeza, și Ioas, și Veria; aceștea sânt fiii lui Semei, 4.

11. Și era Ieth, boiarinul, și Zeza al doilea, și Ioas; și Veria n’au înmulțit fii, și s’au făcut la o casă de neam, la o socotință.

12. Fiii lui Caat: Amvram și Iassar, Hevron, Oziil, 4.

13. Fiii lui Amvram: Aaron și Moisi; și să osebi Aaron a sfinți Sfânta Sfintelor, el și fiii lui până în veaci, ca să tămâiaze înaintea Domnului, să slujască lui și să roage pre numele lui până în veac.

Ieș. 6, 20; Evrei 5, 4.

14. Și Moisi, omul lui Dumnezeu; fiii lui s'au chemat la fealiul lui Levi.

15. Fiii lui Moisi: Ghersam și Eliezer.

Ieș. 2, 22; 18, 4.

16. Fiii lui Ghersam: Suvail boiarinul.

17. Și era fiii lui Eliezer: Ravea boiarinul; și nu era lui Eliezer fii alții; și fiii lui Ravea crescură întru înălțime.

18. Fiii lui Saar: Salumoth boiarinul.

19. Fiii lui Hevron: Ieria boiarinul, Amaria, al doilea, Iezeziil, al treilea, Iezechia, al patrulea.

20. Fiii lui Oziil: Miha boiarinul și Esia, al doilea.

21. Fiii lui Merari: Mooli și Musi; fiii lui Mooli: Eliazar și Chis.

22. Și muri Eliazar și nu era lui fii, fără numai feate; și le luară pre eale feciorii lui Chis, frații lor.

Num. 36, 8.

23. Fiii lui Musi: Mooli, și Eder, și Iarimoth, 3.

24. Aceștea-s fiii lui Levi, după casele neamurilor lor, boiarini neamurilor lor, după socoteala lor, după numărul numelor lor, după capul lor, făcând lucrurile slujbei Casii Domnului den 20 de ani și în sus.

Num. 8, 24; 2 Paral. 31, 17.

25. Căci zise David: „Odihni Domnul Dumnezeuul lui Israil nărodului lui și lăcui în Ierusalim până în veac“.

26. Și leviții nu era rădicând cortul și toate unealtele lui la slujba lui.

27. Căci întru cuvintele lui David ceale de apoi iaste numărul fiilor lui Levi de 20 de ani și în sus,

28. Căci au pus pre ei cu mâna lui Aaron ca să slujască la Casa Domnului pren curți și pren cămări și la numărul tuturor sfintelor și la lucrurile slujbei Casei lui Dumnezeu,

29. Și la pâinile punerii-înainte, și la făina jârtvei, și la plăcinte, și la cea frământată, și la azime, și la prăjite, și la toată măsura;

30. Și a pune dimeneața, a lăuda și a mărturisi Domnului, și așa sara;

Ieș. 29, 39.

31. Și preste toate cealea ce să aduc în ardere-de-tot Domnului întru simbete și întru lunile noao și la praznice, după număr, după judecată preste

ei, pururea Domnului;

32. Și vor păzi păzile cortului mărturiei și paza celui sfânt și pazele fiilor lui Aaron, fraților lor, ca să slujască în Casa Domnului.

Preoția 8, 35.

CAP 24

Cetele preoților.

1. Și fiilor lui Aaron și osebirile fiilor lui Aaron: Nadav, și Aviud, și Eleazar, și Ithamar.

2. Și au murit Nadav și Aviud înaintea tatului lor, și fii nu era la dânșii; și preoția Eleazar și Ithamar, fiii lui Aaron.

Preoția 10, 2; Num. 26, 61, 3, 4.

3. Și împărți pre dânșii David: și Sadoc dentru fiii lui Eleazar, și Ahimeleh den fiii lui Ithamar, după socoteala lor, după slujba lor și după casele neamurilor lor.

2 Împ. 8, 17.

4. Și să afluă fiii lui Eleazar mai mult întru boiarii puterilor decât fiii lui Ithamar; și împărți pre dânșii: fiilor lui Eleazar, spre boiari, la case de neamuri, 16; și fiilor lui Ithamar, după casele neamurilor, 8.

5. Și-i împărți pre dânșii după sorți, pre aceștea spre aceștea, căci era boiari ai sfintelor și boiari ai lui Dumnezeu, întru fiii lui Eleazar, și întru fiii lui Ithamar.

6. Și i-au scris pre dânșii Samaias, feciorul lui Nathanail, logofătul dentru Levi, denaintea împăratului, și boiarilor, și Sadoc preotul, și Ahimeleh, feciorul lui Aviathar, și boiarii neamurilor, ai preoților și ai leviților casii neamului: unul, unul lui Eleazar; și unul, unul lui Ithamar.

2 Împ. 8, 17.

7. Și ieși sorțul cel dentâiu lui Ioarim, lui Edia, al doilea,

8. Lui Harim al treilea, lui Seorim al patrulea,

9. Lui Melhia al cincilea, lui Veniamin al șaselea,

10. Lui Accos al șaptelea, lui Avia al optulea,

Luca 1, 5.

11. Lui Iisu al noaolea, lui Sehenia al zeacelea,

12. Lui Elisuv al unsprăzeacelea, lui Iachim al doasprăzeace,

13. Lui Ofa al treisprăzeacelea, lui Iesvaal al 14,

14. Lui Velga al 15, lui Emmir al 16,
15. Lui Ethi al 17, lui Afesi al 18,
16. Lui Fetia al 19, lui Ezechiil al 20,
17. Lui Ahin al 21, lui Gamul al 22,
18. Lui Dalea al 23, lui Ieili al 24.

19. Aceasta e socoteala lor, după slujba lor, a intra în Casa Domnului, după judecata lor, pren mâna lui Aaron, tatul lor, în ce chip au poruncit Domnul Dumnezeu al lui Israil.

20. Și fiilor lui Levi, celor rămaș fiilor lui Amvram: Sovail; fiilor lui Sovail: Iadea;

21. Araviei: [Iesia] boiarenul.

22. Și lui Asari: Salomoth; fiilor lui Salomoth: Iaath.

23. Fiii lui Ediu: Amadia al 2, Aziil al 3, Iecmoam al 4.

24. Fiilor lui Oziil: Miha; fiii lui Miha: Samir.

25. Fratele lui Miha: Isia; fiii Isiei: Zaharia.

26. Fiii lui Merari: Mooli și Musi; fiii Oziei, fiii lui: Voni.

27. Fiii lui Merari lui Ozia, fiii lui: Esoma, și Zachur, și Iovthi.

28. Lui Mooli: Eleazar; și Ithamar, nu era la el feciori.

29. Lui Chis, fiii lui Chis: Ierameil.

30. Și fiii lui Musi: Mooli, și Eder, și Erimoth; aceștea-s fiii leviților, după casele neamurilor lor.

1 Paral. 26, 13.

31. Și luară și ei sorți, ca și frații lor, fiii lui Aaron, înaintea lui David împăratul, și Sadoc, și Ahimeleh, și boiarii neamurilor, preoților și leviților, începători de părinți, Aaron, ca și frații lui cei mai tineri.

CAP 25

Cetele cântăreților.

1. Și puse David împăratul și boiarii puterii la lucruri pre fiii lui Asaf, și Eman, și Idithun, pre cei ce răspund cu copuze, și cu alăute, și cu tâmpene; și să făcu numărul lor, după capul oamenilor ce lucrează întru lucrurile lor fiii lui Asaf: Zachur, și Iosif, și Nathanas, și Asiila.

2. Fiii lui Asaf, țiindu-se de Asaf prorocul, lipiț de împăratul.

3. Lui Idithun, fiii lui Idithun: Godolias și Suri, și Iseas, [și Semei,] și Asevias, și Mathathias, 6, după tatăl lor, Idithun, cu copuzul răsunând

mărturisire și laudă Domnului.

4. Lui Eman, fiii lui Eman: Vohchias, și Mathanias, și Oziil, și Suvail, și Erimuth, și Ananias, și Anani, și Eleatha, și Godolathi, și Romethi, Iezer, și Savah al lui Amallithi, și Othir, și Meazoth.

5. Toți aceștea, fiii lui Eman, celui ce răspunde împăratului cu cuvinte, a înălța cornu; și au dat Dumnezeu lui Eman fii 14 și feate 3.

6. Toți aceștea, cu tatul lor, lăudând în Casa Domnului cu țimbale, și cu alăute, și cu copuze, la lucrul Casii lui Dumnezeu, lipiți de împăratul: Asaf, și Idithun, și Eman.

7. Și să făcu numărul lor, cu frații lor învățați a cânta și tot pricepătoriul, 8 sute și 88.

8. Și luară lor sorțu de rânduială, după cel mic și după cel mare den cei desăvârșit și den cei ce învăța.

9. Și ieși sorțul dentâiu fiilor lui și fraților lui, lui Asaf: al lui Iosif, Godolias al 2, Inia, fiii lui, și frații lui, 12.

10. Al 3, Zachur, fiii lui și frații lui, 12.

11. Al 4, Iesri, fiii lui și frații lui, 12.

12. Al 5, Nathan, fiii lui și frații lui, 12.

13. Al 6, Vocchi, fiii lui și frații lui, 12.

14. Al șaptelea, Iereil, fiii lui și frații lui, 12.

15. Al optulea, Iosia, fiii lui și frații lui, 12.

16. Al noaoalea, Matthania, fiii lui și frații lui, 12.

17. Al 10, Meia, fiii lui și frații lui, 12.

18. Al 11, Asriil, fiii lui și frații lui, 12.

19. Al 12, Asevia, fiii lui și frații lui, 12.

20. Al 13, Savail, fiii lui și frații lui, 12.

21. Al 14, Matthithia, fiii lui și frații lui, 12.

22. Al 15, Ierimuth, fiii lui și frații lui, 12.

23. Al 16, Anania, fiii lui și frații lui, 12.

24. Al 17, Isvac, fiii lui și frații lui, 12.

25. Al 18, Anania, fiii lui și frații lui, 12.

26. Al 19, Mellithi, fiii lui și frații lui, 12.

27. Al 20, Eliatha, fiii lui și frații lui, 12.

28. Al 21, Ithir, fiii lui și frații lui, 12.

29. Al 22, Ghedelthi, fiii lui și frații lui, 12.

30. Al 23, Mazimoth, fiii lui și frații lui, 12.

31. Al 24, Romemiezer, fiii lui și frații lui, 12.

CAP 26

Portarii, cămărașii și judecătorii.

1. Și împărțirile porților; fiii lui Cori: Masellimi, fiul lui Cori, den fiii lui Asaf.

1 Paral. 9, 17.

2. Și lui Moselemia fii: Zaharia, cel dentâiu născut; Iadiil, al doilea; Zavadia, al treilea; Nathanail, al patrulea;

3. Olam, al cincelea; Ionathan, al șaselea; Elionia, al șaptelea; Avdedom, al optulea.

4. Și lui Avdedom fii: Samias, cel dentâiu născut; Iozavad, al doilea; Ioa, al treilea; Zahalad, al patrulea; Rothanuil, al cincelea;

5. Amiil, al șaselea; Issahar, al șaptelea; Falothi, al optulea, căci l-au blagoslovit pre el Dumnezeu.

6. Și lui Semia, fiiului lui, s'au născut feciori: celui dentâiu născut al lui, Rose, la casa cea părintească a lui, căci tari era la vârtute.

7. Fiii Semiei: Othini, și Rafail, și Ovid, și Elzavad, și Ahia, fii tari; Eliu, și Savhia și Izvahom.

8. Toți aceștea, den fiii lui Avdedom, aceștea și fiii lor, și frații lor, făcând tare la lucru, 62, lui Avdedom.

9. Și lui Mosolamia, fii și fraț, 18, tari;

10. Și lui Asa, fiilor lui Merari, fii păzind începătura, căci nu era la dânsul cel dentâiu născut, și-l făcu pre el tatăl lui boiarin împărțirei a doua;

11. Helchias, al doilea; Tavle, al treilea; Zaharias, al patrulea; toț aceștea, fii și fraț lui Asa, 13.

12. La aceștea sânt împărțealele porților, la boiarii celor tari, slujbe pre zile, ca și frații lor, a sluji în Casa Domnului.

13. Și luară sorți după cel mic și după cel mare, după casele neamurilor lor, la poartă și la poartă.

1 Paral. 24, 30, 31.

14. Și căzu sorțul cel despre răsărit Selemiei; și Zahariei și fiii lui Ioas, lui Melhia, luară sorți și ieși sorțul cel despre crivăț

15. Lui Avdedom și cel despre amiazăzi, denaintea casei;

16. Sefim, în al doilea lui Asa, cătră apus, după poarta cămărai suirii, strajă în preajma străjii.

17. Cătră răsărit leviț, 6 de zi, și cătră crivăț de zi patru; cătră amiazăzi de zi patru, și la iesefim, doi.

18. La cei ce să schimbă cătră apus, 4; și la al treilea, doi schimbându-se.
19. Acestea sânt împărțirile portarilor, fiilor lui Core și fiilor lui Merari.
20. Și leviții, frații lor, preste visteriile Casei Domnului și preste visteriile celor sfințite.
21. Fiii lui Ledan: fiii lui Ghierson, [al] lui Ledan, boiari ai neamurilor lui Ledan și lui Gherson: Ieili
22. Și fiii lui Ieili: Zemeth și Ioil, frații, preste visteriile Casii Domnului.
23. Lui Avrami și lui Issari, Hevron și Ozeil;
24. Și Suvail al lui Ghersam, al lui Moisi, povățuitoriu preste visterii.
25. Și fratelui lui, lui Eliezer, Iavias fiiul, și Iosias, și Ioram, și Zehri, și Salomoth.
26. Aceștea, Salomoth și frații lor, preste toate visteriile sfintelor, carele au sfințit David împăratul și boiarii neamurilor, preste mii și preste sute, și căpetenii puterii,
27. Carele au luat den cetăț și den prăzi și au sfințit dentru dânsule, ca să nu se întârzie zidirea Casii Domnului Dumnezeu.
28. Și preste toate sfintele lui Dumnezeu, lui Samoil prorocului, și lui Saul al lui Chis, și lui Avenir a lui Nir, și lui Ioav al Saruiei, tot carele au sfințit, pren mâna lui Salomon și a fraților lui.
29. Lui Isaari: Honenia și fiii lui, a lucrului cel den afară preste Israil, a logofeți și a leage.
30. Lui Hevroni: Asavias și frații lui, fii tari, 1000 și 700 preste socotința lui Israil, decindea de Iordan, cătră apusuri, la toată slujba Domnului și lucrul împăratului.
31. Lui Hevroni: Urias, boiarinul hevronilor, după nașterile lor, după neamuri. Întru anul al 40 al împărăției lui s'au socotit și s'au aflat om tare întru ei, întru Iazir al Galaaditei.
32. Și frații lui, fii tari, 2000 și 700 boiari ai neamurilor. Și-i puse pre ei David împăratul preste Ruvin, și Gaddi, și pre jumătate de fealiu a lui Manasi, la toată porunca Domnului și cuvântul împăratului.

2 Paral. 19, 11.

CAP 27

Alți dregători ai lui David.

1. Și fiii lui Israil, după numărul lor, boiari ai neamurilor, preste mii și preste sute, și logofeți carei slujăsc norodului și la tot cuvântul împăratului, după împărțiri, și la tot cuvântul, cea ce întră și cea ce iase, lună den lună, la toate lunile anului, o împărțală, 24000,

2. Și preste împărțala cea dentâiu a lunii dentâiu, Izvoaz al lui Zavdeil, preste împărțala lui, 24000;

2 Împ. 23, 8.

3. Den fiii lui Fares, boiarin al tuturor boiarilor puterii, a lunii dentâiu.

4. Și preste împărțala lunii a doua, Dode al lui Ehoh, și preste împărțala lui și Macheloth, povățuitoriul, și preste împărțala lui, 24000.

5. Boiarii ai puterii, cel al treilea la luna a treia, Vaneas a lui Iodae preotul, boiarenul, și la împărțala lui, 24000.

6. Acesta e Vaneas, cel mai tare decât cei 30, și preste cei 30, și preste împărțala lui Zavad, fiiul lui.

7. Al patrulea, la luna a patra, Asail, fratele lui Ioav, și Zavadia, feciorul lui, și frații lui, preste împărțala lui, 24000.

8. Al cincilea, în luna a cincea, povățuitoriul, Samaoth al lui Esraei, și preste împărțala lui, 24000.

9. Al șaselea, în luna a șase, Aduias al lui Ecchis Thecuianul, și preste împărțala lui, 24000.

10. Al șaptelea, în luna a șaptelea, Hiellis cel de la Falus, din fiii lui Efraim, și preste împărțala lui, 24000.

11. Al optulea, în luna a opta, Sovahe al lui Usathasaal lui Zare, și preste împărțala lui, 24000.

12. Al noaoalea, în luna a noua, Aviezer de la Anathoth, den pământul lui Veniamin, și preste împărțala lui, 20000 și 4000.

13. Al zeacelea, în luna a 10, Meira cel de la Nethofathi, al lui Zare, și preste împărțala lui, 24000.

14. Al 11, în luna a 11, Vaneas, cel de la Farathon, den fiii lui Efraim, și preste împărțala lui, 24000.

15. Al 12, la luna a 12, Holdiia, cel de la Nethofathi, al lui Gothoniil, și preste împărțala lui, 20000 și 4000.

16. Și preste fealiurile lui Israil, al ruvinilor, povățuitoriu, Eliezer al lui Zehri; lui Semeon: Safatias al lui Maaha.

17. Lui Levi: Asavia al lui Camuil; lui Aaron: Sadoc;

18. Iudei: Elia, den frații lui David; lui Isahar: Amri al lui Mihail;

19. Lui Zavulon: Sameas al lui Avdiu; lui Nethalim: Ierimoth al lui Ziil;

20. Lui Efraim: Osie al lui Ozaziu;

21. La jumătatea de fealiu a lui Manasi: Ioil, fiiul fratelui; la jumătatea de fealiu a lui Manasi cea den pământul Galaadului: Iadde al lui Zavadeu, fiii lui Veniamin, Iasiil al lui Avenir;

22. Lui Dan: Azariil al lui Ioram; aceștea-s căpeteniile părinților, ai fealiurilor lui Israil.

23. Și n’au luat David numărul lor den 20 de ani în jos, căci au zis Domnul să înmulțască pre Israil ca stealele ceriului.

24. Și Ioav al Saruiei au început a număra întru norod și n’au săvârșit, și s’au făcut întru aceastea urgia preste Israil și nu s’au osebit numărul în Cartea cuvintelor zilelor împăratului David.

25. Și preste visteriile împăratului: Asmoth a lui Odiil; și preste visteriile ceale den țarini, și în cetăți, și în sate, și în odăi, și în turnuri: Ionathan al lui Oziu;

26. Și preste plugarii ceia ce lucrează pământul: Ezre al lui Hiluv;

27. Și preste vii: Semei Arimathianul; și preste visteriile cealea den locurile casei: Zavdi al lui Sefami;

28. Și preste maslineturi, și preste dudele ceale de la șas: Vallanan al lui Ghiedori; iară preste visteriile untdelemnului: Ioas;

29. Și preste boii cei păscători, cei de la Saron: Sate al Sarumiei; și preste boii cei de la văi: Sofat al lui Ade;

1 Paral. 5, 16.

30. Iară preste cămile: Uvia Ismailiteanul; iară preste măgari: Iadias cel den Maramoth;

31. Și preste oi: Ioas Agariteanul; toți aceștea – ispravnici averilor lui David împăratului.

32. Și Ionathan, fratele tatălui lui David, – sfeatnic, om priceput și logofăt acesta; și Iiil al lui Ahamani, – cu fiii împăratului.

33. Și Ahitofel –sfeatnic împăratului; și Husi –întâiu priatin împăratului.

2 Împ. 15, 37.

34. Și după dânsul, Ahitofel; lângă el, Iodae al lui Vaneu, și Aviathar; și Ioav –voivodul împăratului.

CAP 28

Sfătuirea cea din urmă a lui David pentru zidirea Casii Domnului.

1. Și adună David pre toți boiarii lui Israil, boiari ai judecătorilor și ai fealiurilor, și pre toți boiarii împărțealelor, ai rânduialelor celor den prejurul trupului împăratului, și boiarii miilor și ai sutelor, și pre cămăraș, și pre cei preste averile lui, și a toată agonisita împăratului și a fiilor lui, împreună cu scopiții, și pre cei silnici, și pre războinicii oștii, în Ierusalim.

2. Și stătu David împăratul în mijlocul adunării și zise: „Ascultați-mă, frații miei și norodul meu: mie mi s’au făcut în inimă să zidescu casă de odihnă sicriiului făgăduinții Domnului și stare picioarelor Domnului, și am gătit cealea ce-s de treabă lăcașului.

3. Și Dumnezeu au zis: ‘Nu vei zidi mie casă, ca să să numească numele meu preste dânsa, căci om războinic ești tu și sânghiuri ai vărsat’.

2 Împ. 7, 13.

4. Și au ales Domnul Dumnezeul lui Israil întru mine dentru toată casa tătâne-mieu să fiu împărat preste Israil în veac; și întru Iuda au ales împărăția și, den casa Iudei, casa tătâne-mieu; și, întru fiii tătâne-mieu, întru mine vru să mă fac eu împărat preste tot Israilul.

5. Și dentru toți fiii miei, căci mulți feciori au dat mie Domnul, au ales întru Solomon, fiiul meu, să-l șază pre el preste scaunul împărăției Domnului, preste Israil.

Înțel. 9, 7.

6. Și zise mie Domnul: ‘Solomon, fiiul tău, va zidi casa mea și curtea mea, căci am ales întru dânsul să-m fie mie fecior și eu voi fi lui întru părinte.

7. Și voi isprăvi împărăția lui până în veac, de va întări a păzi poruncile mele și judecățile mele ca în ziua aceasta’.

Ps. 88, 4, 5, 36.

8. Și acum, despre fața a toată adunarea Domnului și întru urechile Dumnezeului nostru, cruțați și cercați toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru, pentru ca să moșteniți pământul cel bun și să moșteniți de tot fiilor voștri după voi până în veac.

9. Și acum Solomoane, fiiule, conoaște pre Dumnezeul părinților tăi și-i slujește lui cu inimă dreaptă și cu suflet voitoriu, căci toate inimile cearcă Domnul și tot gândul știe. De-l vei cerca pre el, se va afla ție, și de-l vei lăsa pre el, te va lăsa până la săvârșit.

1 Împ. 16, 7; Ps. 7, 10; Ierem. 11, 20.

10. Vez acum că Domnul te-au ales pre tine să zidești lui casă întru sfîntenie, întăreaște-te și fă!“.

11. Și deade David lui Solomon, fiiului lui, pilda besearicii, și a caselor lui, și zachilor lui, și cerdacurilor, și cămărilor celor mai den lăuntru, și a casii iertării.

12. Și pilda carea au avut întru duhul lui a curților Casei Domnului și a tuturor cămărilor celor de pre împrejur, ceale de la cămările Casii Domnului, și cămărilor celor sfinte,

13. Și celor de odihnă ale rânduialelor preoților și leviților, și la tot lucrul slujbei Casii Domnului, și al cămărilor unealtelor celor de slujbă, a slujbei Casii Domnului.

14. Și la aur, trasul cumpăniturii lui, la toate unealtele trebii și lucrului, și la toate unealtele argintului, cu cumpănă, la toată unealta lucrului și lucrului.

3 Împ. 7, 48, 49.

15. Și cumpănitură luminătorilor celor de aur, și fofeazelor lor de aur, cu cumpăna luminătoriului, și luminătoriului și fofeazelor lui și luminătorilor de argint, cu cumpăna luminătoriului și fofeazelor lui, după lucrul luminătoriului și luminătoriului.

16. La auru au dat lui așijderelea cumpăna measelor a punerii-înainte, fieștecare masă de aur, și așijderelea celor de argint,

17. Și a cârligilor, și a căușilor, și a păharălor celor de aur, cumpănitura acelor de aur; și acelor de argint, și cățiilor, chefure, a fieștecăruia cumpănire.

18. Și cel al jârtăvnicului tămâierilor, den aur lămurit, trasul i-au arătat lui; și pilda carului hieruvimilor celor întinși cu aripile și umbrind preste sicriul făgăduinții Domnului.

3 Împ. 6, 23, 27.

19. Toate cu scrisoarea mâinii Domnului au dat David lui Solomon, după priceaperea lui ce i s'au făcut de lucrul pildei.

20. Și zise David lui Solomon, fiiului său: „Întărește-te și te vitejaște și fă, nu te spărea, nice să te temi, căci Domnul Dumnezeu al meu – cu tine. Nu te va lăsa și nu te va părăsi până a săvârși tu tot lucrul slujbei Casii Domnului.

21. Și iată pilda besericii și a casii lui, și zacho a ei, și cerdacurile, și cămările ceale mai denlăuntru, și casa rugii, și pilda Casii Domnului; și iată rânduialele preoților și leviților la toată slujba Casii Domnului Dumnezeu. Și cu tine, întru tot lucru, tot nevoitoriul cu înțelepciune, după tot meșteșugul, și boiarii, și tot norodul – la toate cuvintele tale“.

CAP 29

*Dare pentru zidirea Casii Domnului. Ungerea lui Solomon și a lui Sadoc.
Moartea lui David.*

1. Și zise David împăratul la toată adunarea: „Solomon, fiiul meu, unul e, carele au ales întru el Domnul, tânăr și moale, și lucrul e mare, căce nu e la om zidirea, ci numai la Domnul Dumnezeu.

2. După toată putearea am gătit la Casa Dumnezeului meu aur, argint, aramă, hier, leamne, pietri soam, și împlerii pietri scumpe, și de multe fealiuri, și toată piatra cinstită și parion multu.

3. Și încă! Binevrând eu, în Casa Dumnezeului meu iaste mie carele am făcut aur și argint și, iată, am dat la Casa Dumnezeului meu la înălțime, afară den carele am gătit la Casa Sfintelor:

1 Paral. 22, 16.

4. Trei mii de talanți de aur de la Sufir și 7000 de talanți de argint-lamură, ca să să spoiască cu aceastea păreții Sfântului.

5. La aur cu aurul, și la argint cu argintul, și la tot lucrul pren mâna meșterilor; și cine e cela ce nevoiaște să-și umple mânilor lui astăzi Domnului?“

6. Și să îndemnară boiarii neamurilor, și boiarii fiilor lui Israil, și cei preste mii și cei preste sute, și ispravnicii lucrurilor, și diregătorii casii împăratului,

7. Și au dat la lucrurile Casii Domnului 5000 de talanți de aur, și galbeni de aur 10000, și argint talanți 10000, și de aramă talanți 18000, și de her talanți 100000.

8. Și la carii s’au aflat la dâșșii piatră, au dat la cămările Casii Domnului pren mâna lui Iil al lui Ghiedsoni.

9. Și s’au bucurat norodul pentru căce s’au nevoit, căce cu inimă plină s’au nevoit Domnului.

2 Paral. 29, 36.

10. Și David împăratul s’au veselit foarte. Și binecuvântă împăratul David pre Domnul înaintea adunării, zicând: „Blagoslovit ești Doamne, Dumnezeul lui Israil, Părintele nostru, den veac și până în veac!

11. Ție, Doamne, mărirea, și putearea, și fala, și biruința, și mărturisirea, și vârtutea, căce tu tuturor celor den ceriu și pre pământ stăpânești; de cătră fața ta să cutremură tot împăratul și limbă; ție, Doamne, împărăția și înălțarea la toate și la toată domnia.

Mat. 6, 13; 1 Tim. 1, 17.

12. De la tine e avuția, și mărirea de cătră fața ta; tu tuturor domnești, Doamne, Domnul a toată domnia, și în mâna ta vârtutea și sila, în mâna ta, milă atotțiitoare a mări și a întări toate.

2 Paral. 20, 6.

13. Și acum, Doamne, mărturisimu-ne ție și lăudăm numele pohvalii tale.

14. Și cine-s eu și cine e norodul tău, că am putut să ne nevoim ție ca acestea? Căce ale tale sânt toate și dentru ale tale am dat ție.

1 Cor. 4, 7.

15. Căce nemearnici sântem înaintea ta și nemernicind ca toți părinții noștri, ca umbra –zilele noastre pre pământ, și nu iaste îngăduință.

Întel. 2, 5; Evr. 11, 13.

16. Doamne, Dumnezeu nostru, cătră toată mulțimea aceasta carea am gătit ca să să zidească casă numelui celui sfânt al tău, den mâna ta iaste și ție-s toate.

17. Și am cunoscut, Doamne, că tu ești cela ce cercetează inimi și dreptate iubești! Cu prostimea inimii mele m'am nevoit toate acestea, și acum pre norodul tău, carele s'au aflat aicea, am văzut cu veselie nevoindu-se ție.

18. Doamne Dumnezeu lui Avraam și Isaac și al lui Israil, părinților noștri, cruță acestea întru cugetul inimii norodului tău în veac, și îndireptează inimile lor cătră tine.

Filip. 2, 13.

19. Și lui Solomon, fiiul meu, dă-i inimă bună, ca să facă poruncile tale și mărturiile tale și învățăturile tale și ca să aducă la săvârșit facerea Casii tale carea am gătit“.

20. Și zise David la toată adunarea: „Blagosloviți dară pre Domnul, Dumnezeu nostru!“ Și blagoslovi toată adunarea pre Domnul Dumnezeu părinților lor și, plecând genuchele, s'au închinat Domnului și împăratului.

21. Și jârtvui David Domnului jârtvă și aduseră arderi-de-tot lui Dumnezeu, a doao zi den ziua dentâiu, viței 1000, berbeci 1000, miei 1000, și turnările lor, și jârtve de mulțime la tot Israilul.

22. Și mâncară și băură înaintea Domnului în ziua aceea cu bucurie mare și împărățiră de al doilea rând pre împăratul Solomon, fiiul lui David, și-l unsă ră pre el Domnului spre împărat, și pre Sadoc spre preoție.

3 Împ. 1, 9.

23. Și șazu Solomon pre scaunul Domnului spre împărat, pentru David, tatul lui, și să binevru, și ascultară lui tot Israilul;

3 Împ. 2, 12.

24. Și boiarii, și silnicii, și toți fiii împăratului David, tătâne-său, să puseră lui.

25. Și mări Domnul pre Solomon deasupra, înaintea a tot Israilul, și i-au dat lui mărire de împărat, care nu s'au făcut la tot împăratul înaintea lui deasupra lui Israil.

3 Împ. 3, 13; 2 Paral. 1, 12.

26. Și David, fiiul lui Iese, au împărățit preste tot Israilul.

27. Și zilele carele au împărățit preste Israil – 40 de ani: în Hevron au împărățit 7 ani, și în Ierusalim au împărățit ani 33.

2 Împ. 2, 11; 3 Împ. 2, 11.

28. Și au murit cu bătrânețe bune, plin de zile, cu avuție și cu mărire; și împărăți Solomon, fiiul lui, pentru dânsul.

29. Iară cealealalte cuvinte ale împăratului David, ceale dentâiu și ceale mai de apoi, scrise sânt întru cuvintele lui Samoil, celuia ce veade, și pre cuvintele lui Nathan prorocului, și la cuvintele lui Gad, celui ce veade; pentru toată împărăția lui, și sila lui, și vremile carele s'au făcut preste el, și preste Israil, și preste toate împărățiile pământului.

CARTEA A DOUA, PARALIPOMENON

CAP 1

Înțelepciunea și avuția lui Solomon.

1. Și să întări Solomon, fiiul lui David, pre împărăția lui, și Domnul Dumnezeu lui – cu dânsul, și-l mări pre dânsul întru înălțime.

3 Împ. 3, 1.

2. Și zise Solomon cătră tot Israilul, celor preste mii și celor preste sute, și judecătorilor, și tuturor boiarilor înaintea a tot Israilul, boiarilor neamurilor,

3. Și mearse Solomon și toată adunarea carea era cu dânsul la cea naltă de la Gavaon, unde acolo era cortul mărturiei lui Dumnezeu, carele au făcut Moisi, sluga Domnului, în pustiiu.

3 Împ. 3, 4.

4. Iară sicriul lui Dumnezeu l-au suit David den cetatea Cariathiarim, căci au gătit lui David, căci au întins lui cort în Ierusalim.

2 Împ. 6, 2, 17.

5. Și jârtăvnecul cel de aramă carele au făcut Vesleil, feciorul Uriei, fiiul lui Or, acolo era, înaintea cortului Domnului; și cercetă lui Solomon și adunarea toată.

Ieș. 38, 1.

6. Și aduse Solomon acolo preste jârtăvnicul cel de aramă înaintea Domnului, ce era în cortul mărturiei, și au adus preste el ardere-de-tot 1000.

7. În noaptea aceea să arătă Domnul lui Solomon și zise lui: „Ceare ce-ți voi da“.

3 Împ. 3, 5.

8. Și zise Solomon cătră Dumnezeu: „Tu ai făcut cu David, tată-mieu, milă mare și m'ai împărățit pentru dânsul.

9. Și acuma, Domnul Dumnezeu, încredințască-se dară numele tău preste David, tatul mieu, căci tu m'ai împărățit pre mine preste norod mult ca țărâna pământului.

Întel. Sol. 9, 7.

10. Acum înțelepciune și priceapere dă-m mie, și voi ieși înaintea norodului acestuia și voi intra, căci cine va judeca pre norodul tău acest mare?“

3 Împ. 3, 9; Num. 27, 17.

11. Și zise Dumnezeu către Solomon: „Pentru căci s’au făcut aceasta întru inima ta și n’ai cerșut avuție de bani, nici mărire, nici sufletul neprietenilor, și zile multe n’ai cerșut, ce ai cerșut ție înțelepciune și priceapere, pentru ca să judeci pre norodul meu, preste carele te-am împărătit preste el,

12. Înțelepciunea și priceaperea dau ție; și avuție și bani și mărire da-ț-voiu ție, în ce chip nu s’au făcut întru împărățiile ceale denaintea ta aseamene ție, și după tine nu va fi așa“.

1 Paral. 29, 25.

13. Și veni Solomon den Rama cea den Gavaon la Ierusalim, înaintea feații cortului măturiei, și împărăți preste Israil.

14. Și adună Solomon cară și călăreț și să făcură lui 1400 de cară și 12000 de călăreți; și le lăsă pre eale în cetatea carălor; și norodul cu împăratul, în Ierusalim.

3 Împ. 4, 26.

15. Și puse împăratul argintul și aurul în Ierusalim, ca pietrele și chidrii au dat în Iudea, ca duduile ceale de pre șas întru mulțime.

3 Împ. 10, 26.

16. Și ieșirea călăreților lui Solomon, den Eghipt; și prețul neguțitorilor împăratului

17. Ca să iasă, și cumpăra; și să suia și scotea de la Eghipt un car întru o mie de arginț și calul 150 de arginț. Și așa la toți împărății hetteilor și împărății Siriei în mâinile lor aducea.

CAP 2

Pregătire pentru zidirea Casii Domnului.

1. Și zise Solomon ca să zidească casă numelui Domnului, și casă împărăției lui.

3 Împ. 5, 5.

2. Și adună împăratul Solomon 70000 de oameni cărători cu umărul și 30000 de cioplaș în munte; și ispravnici preste dânșii – 3000 și 600.

3. Și trimise Solomon către Hiraam, împăratul Tirului, zicând: „În ce chip ai făcut cu David, tatul meu, și i-ai trimis lui chidri ca să zidească lui casă, ca să lăcuiască întru dânsa,

3 Împ. 5, 2.

4. Și iată eu, fiul lui, zidesc casă numelui Domnului Dumnezeu al meu, să o sfințesc pre dânsa lui, ca să tămâiaze denaintea lui tămâie de miroșituri și aduceri-înainte pururea și a aducerea arderi-de-tot pururea, demineața și înde sară, și în sâmbăta, și la luni noao, și la praznicile Domnului Dumnezeu al nostru, în veac aceasta preste Israil.

3 Împ. 5, 5.

5. Și casa carea eu zidesc e mare, căci mare e Dumnezeu al nostru decât toți dumnezăii.

6. Și cine va putea ca să zidească lui casă? Căci ceriul și ceriul ceriului nu ar putea purta mărirea lui. Și cine-s eu, carele zidesc lui casă, fără de numai a tămâia înaintea lui?

Fapt. Ap. 7, 48, 49.

7. Și acum trimite mie om înțelept și știind a face întru aur, și întru argint, și întru aramă, și întru hier, și întru mohorât, și întru roșu, și întru vânăt, și știind a săpa săpătură cu înțelepții ce-s cu mine întru Iuda și în Ierusalim, carei au gătit David, tată-mieu.

8. Și îmi trimite leamne de chier și de archieth și de pini de Livan, căci eu știu că robii tăi știu tăia leamne den Livan; și iată, slugile tale cu slugile mele vor merge

9. Ca să-m gătească leamne întru înmulțime, căci casa carea eu zidesc mare e și slăvită.

10. Și iată, celora ce lucrează, celor ce taie leamne, de mâncat am dat grâu în daruri slugilor tale, cori de grâu 20000, și de orz cori 20000, și vin măsuri 20000, și untdelemn măsuri 20000“.

11. Și zise Hiraam, împăratul Tirului, cu scrisoare, și au trimis către Solomon, zicând: „Pentru căci au iubit Domnul pre norodul lui, au dat pre tine preste dânșii întru împărat“.

12. Și zise Hiraam: „Blagoslovit Domnul Dumnezeu al lui Israil, carele au făcut ceriul și pământul, carele au dat lui David împăratului fiiu înțelept și știind știință și priceapere, carele va zidi casă Domnului și casă împărăției lui!

13. Și acum am trimis ție om înțelept și știind priceapere, pre Hiraam, sluga mea.

3 Împ. 7, 13.

14. Maica lui e den featele lui Daan, și tatul lui – om tirian, știind a face cu aur și cu argint, cu aramă, cu hier, cu pietri și cu leamne, și a țease cu

mohorât și cu vânăț și cu vișinul și cu roșul, și a ciopli cioplitori, și a cugeta tot cugetul și câte-i vei da lui, cu înțelepții tăi și înțelepții domnului meu, lui David, tătâne-tău.

15. Și acum grâul și orzul și vinul și untul-de-lemnul carele au zis domnul meu, trimițu-l slugilor lui.

16. Și noi vom tăia leamne de la Livan, după toată treaba a ta, și le vom aduce pre eale plute pre Marea Iopii, și tu le vei aduce pre eale la Ierusalim“.

3 Împ. 5, 9; Fapt. Ap. 10, 32.

17. Și adună Solomon pre toți oamenii nemearnicii, pre cei den pământul lui Israil, după numărul carele i-au numărat pre dânșii David, tatul lui, și s’au aflat 153000 și 600.

1 Paral. 22, 2.

18. Și au făcut dentru dânșii 70000 cărători cu umărul, și 80000 de cioplași în munte, și 3000 și 600 ispravnici preste norod.

CAP 3

Zidirea Casii Domnului.

1. Și începu Solomon a zidi Casa Domnului, în Ierusalim, în muntele lui Amoria, unde s’au arătat Domnul lui David, tătâne-său, în locul carele au gătit David în aria lui Orna Ievuseului.

3 Împ. 6, 1; 1 Paral. 21, 26.

2. Și începu a zidi în luna a doua, în anul al patrulea al împărăției lui.

2 Împ. 24, 25.

3. Și aceastea au început Solomon a zidi Casa lui Dumnezeu, de lungă cât măsura cea dentâiu, coți 60, și de largă, coți 20.

4. Și elaam den fața casii, lungime pre fața lățimei casii, de coți 20 și de nălțime coți 120; și-l ferecă pre el pre denlăuntru cu aur curat.

5. Și casa cea mare au clădit cu leamne de chiedru și le ferecă cu aur curat și ciopli dentr’însul finicuri și pripoite.

6. Și împodobi casa cu pietri cinstite întră slavă.

7. Și ferecă cu aur de la Faronim; și au ferecat casa cu aur, păreții ei și porțile și podurile și ușile ei, și au cioplit heruvimi pre păreate.

8. Și au făcut casa Sfântului Sfintelor, lungimea ei preste fața lățimei casii, de coți 20 și lărgimea de coți 20; și o ferecă pre ea cu aur curat,

heruvimi întru talanzi 600.

9. Și trasul cuielor, trasul unui cuiu – de 50 de sicli de aur, și casa de sus au ferecat cu aur.

10. Și au făcut în casa Sfântului Sfintelor heruvimi 2, lucru den leamne neputrede, și ferecă pre ei cu aur.

11. Și aripile heruvimilor de lungi coți 20, și o aripă – de 5 coți, atingându-se de păretele casii, și aripa ceaealaltă – de 5 coți, atingându-se de aripa celuialalt heruvim.

12. Și aripile heruvimilor acelora, întinse – de coți 20, și aceștea stând pre picioarele lor, și obazele lor cătră casă.

13. Și făcu catapetazma de vânăt și mohorât și roșu și vișin, și țesu întru ea heruvimi.

Matei 27, 51.

14. Și făcu înaintea casii stâlpi 2, de coți 35 de nălți, și căpețelele lor de 5 coți.

Ierem. 52, 18, 21; 4, 20.

15. Și făcu lăntușă întru daviră și puse preste căpețelele stâlpilor, și făcu rudioare 100 și le puse preste lăntușă.

16. Și au pus stâlpii den fața besearecii, unul den direapta și altul den stânga, și numi numele celui de-a direapta Isprăvire și numele celui de na stânga Vârtute.

CAP 4

Sfintele vase.

1. Și au făcut jârtăvnic de aramă de 20 de coți de lung și de 20 de coți de larg și de 10 coți de nalt.

2. Și au făcut mare vărsată de 10 coți măsurarea, den buza ei până în buza ei, rătundă împrejur, și de 5 coți de naltă, și prem prejur de 30 de coți încunjura pre ea împrejur.

3 Împ. 7, 22.

3. Și asămănare de viței pre dedesuptul ei împrejur vor împrejura pre ea 10 coți, încunjurând scăldătoriul împrejur 2 fealiuri au vărsat, și pre viței la topituri.

4. În ce chip au făcut pre ei 12 viței: 3 căutând la miazănoapte și 3 căutând la apus și 3 căutând la amiazăzi și 3 căutând la răsărit; și marea

preste ei deasupra, și era dosurile lor denlăuntru.

5. Și grosimea ei – de un pumn, și usna ei ca o usnă de pahar, săpate cu odrasle de crin, încăpând măsuri 3000; și o săvârși.

6. Și făcu scăldători 10 și puse pre cinci den na dreapta și pre cinci den na stânga, ca să speale cu eale lucrurile arderilor-de-tot și să le curățească cu eale; și marea, ca să speale preoții întru dânsa.

3 Împ. 7, 37, 38.

7. Și au făcut luminătorii cei de aur, 5, după judecata lor; și au pus în besearecă 5 den na dreapta și 5 den na stânga.

3 Împ. 7, 49.

8. Și au făcut mease 10 și au pus în besearecă den na dreapta 5 și 5 den na stânga, și au făcut năstrăpi de aur 5.

9. Și au făcut curtea preoților și curtea cea mare și ușile curții și ușile lor ferecate cu aramă.

10. Și marea o au pus de la unghiul casii den na dreapta până spre răsărit împotriva.

11. Și au făcut Hiram cârligele și cățiele și gratia jârtăvnicului și toate unealtele lui. Și săvârși Hiraam a face tot lucrul carele au făcut împăratul Solomon în Casa Domnului Dumnezeu:

12. Stâlpi 2, și preste ei măciuci cu hothareth preste căpețelele amândurora stâlpilor, și mreji 2, a acoperi capetele hotharethilor carele sânt preste capetele stâlpilor;

13. Și clopoți de aur 400 la amândoaș mreji, și doș fealiuri de rudioare întru o mreje, ca să acopere ceale doș măciuci ale hotharethilor carele sânt deasupra stâlpilor.

14. Și mehonoth au făcut 10, și scăldătoarele au făcut preste mehonoth,

3 Împ. 7, 27, 38.

15. Și marea 1, și viței cei 12 dedesuptul ei, și opritorile, și luotorile,

16. Și căldările, și cârligele, și năstrăpile, și toate vasele lor carele au făcut Hiraam; și aduse împăratului Solomon în Casa Domnului, de aramă curată.

17. Întru împrejurul Iordanului au topit pre eale împăratul, întru grăsimea pământului, în casa lui Sochoth și în casa Saridatha.

18. Și făcu Solomon toate unealtele aceștia întru mulțime foarte, căci n'au lipsit trasul arămii.

19. Și făcu Solomon toate unealtele Casiei Domnului și jârtăvnecul cel de aur și measele, și preste eale pâini ale punerii-înainte.

20. Și luminătoarele și fofeazile luminii, după judecată, și despre fața lui –davir de aur curat.

2 Paral. 3, 15.

21. Și vergile lor și fofeazele lor și năstrăpile și cădelnițele și cățiile –de aur curat.

22. Și ușa casii cea mai denlăuntru, cea de la Sfintele Sfintelor, și ușile casii besearicii –de aur. Și să săvârși tot lucrul carele au făcut Solomon în Casa Domnului.

CAP 5

Sfințirea besearicii.

1. Și aduse Solomon sfintele lui David, tătâne-său, și argintul, și aurul, și toate unealtele, și le-au dat pre eale la visteria Casii Domnului.

3 Împ. 7, 50, 51.

2. Atuncea adună Solomon pre toți bătrânii lui Israil și pre toți boiarii neamurilor, pre povățuitorii fealiurilor fiilor lui Israil, la Ierusalim, ca să aducă sicriul făgăduinții Domnului den cetatea lui David, aceasta e Sion.

3 Împ. 8, 1.

3. Și să adună cătră împăratul tot omul lui Israil, la sărbătoare, aceasta e luna a șaptea.

4. Și veniră toți bătrânii lui Israil, și luară toț leviții sicriul și suiră sicriul, și cortul mărturiei,

5. Și toate unealtele ceale sfinte den cort; și-l suiră pre el preoții și leviții.

6. Și împăratul Solomon, și toată adunarea fiilor lui Israil, și cei ce să teamea, și cei adunaț ai lor – înaintea sicriiului, jârtvuind viței și oi carele nu să vor număra și carele nu să vor socoti de mulțime.

7. Și băgară preoții sicriul făgăduinții Domnului la locul lui la davir al casii, la Sfintele Sfintelor, dedesuptul aripilor heruvimilor.

2 Paral. 3, 15; 4, 20; 3 Împ. 8, 6.

8. Și era heruvimii întinși, aripile lor preste locul sicriiului, și acoperiia heruvimii preste sicriu și preste părângile lui deasupra.

3 Împ. 8, 8.

9. Și încunjura părângile, și să vedea capetele părânelor dentru ceale sfinte la fața lui davir, și nu să vedea afară.

10. Și era acolo până în ziua aceasta, nu era în sicriu afară den ceale 2 leaspezi carele au pus Moisi în Horiv, carele au pus Domnul cu fiii lui Israil, când au ieșit ei den pământul Eghipetului.

11. Și fu deaca ieșiră preoții de la sfinte, căci toți preoții carii s’au aflat s’au sfințit, și nu era rânduiț la rânduială.

12. Și leviții și peaveții toți, cu fiii lui Asaaf, cu Emaan, cu Idithum și cu fiii lor, și frații lor, cei îmbrăcați cu veșminte de vișine, cu țimbale și cu alăute și cu cobuze stând denaintea jărtăvnicului, și împreună cu dâșii 120 de preoți, trâmbițind cu trimbițele.

13. Și să făcu un glas trâmbițind și pevețind, și când glăsiia cu un glas, ca să laude și să mărturisească Domnului, și, după ce au înălțat glasul cu trâmbițele și cu țimbale și cu meștersuguri de cântări și zicea:

14. „Mărturisiți Domnului, căci bine iaste, căci în veac mila lui!“ Și casa să umplu de nor și nu putea preoții a sta a sluji, de cătră fața norului, căci au umplut mărirea Domnului Casa lui Dumnezeu.

CAP 6

Rugăciunea lui Solomon.

1. Atuncea zise Solomon: „Domnul au zis ca să lăcuiască în negură;

3 Împ. 8, 12.

2. Și eu am zidit casă numelui tău, Sfinte, ție, și gata a te sălășui pre tine în veac“.

3. Și întoarse împăratul fața lui și blagoslovi toată adunarea lui Israil; și toată adunarea lui Israil dvoriia; și zise:

4. „Blagoslovit Domnul Dumnezeu lui Israil, care au grăit cu gura lui cătră David, tatul meu, și în mâinile lui au plinit, zicând:

5. ‘Den ziua carea am suit norodul meu den pământul Eghipetului, n’am ales în cetate den toate fealiurile lui Israil ca să zidească casă, ca să fie numele meu acolo, și n’am ales întru om ca să fie întru povățuitoriu preste norodul meu, Israil.

6. Și am ales Ierusalimul, ca să fie numele meu acolo, și am ales pre David ca să fie preste norodul meu, Israil’.

7. Și fu în inima lui David, tătâne-meu, ca să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului Israil.

2 Împ. 7, 2.

8. Și zise Domnul către David, tatul meu: ‘Pentru căci s’au făcut pre inima ta ca să zidești casă numelui meu,

9. Bine ai făcut căci s’au făcut preste inima ta; însă tu nu vei zidi casă mie, căci fiiul tău, carele va ieși den mijlocul tău, acesta va zidi casă numelui meu!’

10. Și au rădicat Domnul cuvântul acesta carele au grăit, și m’am făcut în locul lui David, tătâne-mieu, și am șazut preste scaunul lui, în ce chip au grăit Domnul, și am zidit casa numelui Domnului Dumnezeuului Israil.

11. Și am pus acolo sicriiul întru carele e acolo făgăduința Domnului, carea au pusu-o lui Israil“.

3 Împ. 8, 21.

12. Și stătu înaintea jârtăvnicului Domnului, înaintea a toată adunarea lui Israil, și întinse mânilor lui;

3 Împ. 8, 22.

13. Căci au făcut Solomon vatră de aramă și au pus pre ea în mijlocul curții sfântului: de cinci coți lungimea ei și de 5 coți lărgimea ei și de trei coți înălțimea ei. Și stătu preste ea și căzu preste genuchele lui, înaintea a toată adunarea lui Israil, și întinse mânilor lui la ceriu și zise:

14. „Doamne, Dumnezeuul lui Israil, nu iaste de potriva ta Dumnezeu în ceriu și pre pământ, păzind făgăduința și mila slugilor tale, celor ce merg înaintea ta cu toată inima lor;

Ieș. 15, 11; 2 Mac. 2, 8.

15. Carele ai păzit slugii tale, lui David, tătâne-mieu, carele ai grăit lui zicând; și ai grăit cu rostul tău, și cu mânilor tale ai plinit ca în ziua aceasta!

16. Și acum, Doamne, Dumnezeuul lui Israil, cruță slugii tale, lui David, tătâne-mieu, ceale ce ai grăit lui zicând; și ai grăit cu rostul tău și ai plinit ca în ziua aceasta, zicând: ‘Nu-ț va lipsi ție om de către fața mea, șazând preste scaunul lui David, însă de vor cruța fiii tăi calea lor, ca să meargă întru leagea mea, cum ai mers înaintea mea’.

2 Împ. 7, 12, 16.

17. Și acum, Doamne, Dumnezeuul lui Israil, încredințască-se dară cuvântul tău carele ai grăit slugii tale, lui David!

18. Căci de va lăcui adevărat Dumnezeu cu oamenii pre pământ? Unde ceriul și ceriul ceriului nu vor fi destule ție, și ce iaste casa aceasta carea am zidit?

3 Împ. 8, 27; Isaia 66, 1; Ierem. 23, 24; Fapt. Ap. 7, 49.

19. Și vei căuta pre ruga slugii tale și pre ruga mea, Doamne Dumnezeu, ca să ascuți ruga mea, și făgăduialii care sluga ta să făgăduiasse înaintea ta astăzi?

20. Ca să fie ochii tăi deșchiși pre casa aceasta, ziua și noaptea, la locul acesta, carele ai zis să cheame numele tău acolo.

21. Ca să ascuți ruga carea să roagă sluga ta la locul acesta, și vei auzi omiliința slugii tale și norodului tău, lui Israil, carele se vor ruga la locul acesta, și tu vei asculta den locul sălășluirei tale den ceriu și vei auzi și blând vei fi.

22. De va greși om aproapelui său și va lua preste el blestem ca să-l bleasteme pre dânsul, și va veni și va blestema înaintea jârtăvnicului în casa aceasta,

23. Și tu vei asculta den ceriu, și vei face, și vei judeca robii tăi, ca să răsplătești celui fără de leage și să-i dai căile lui la capul lui, și ca să îndireaptezi dreptul, ca să răsplătești fieștecăruia după dreptatea lui.

A 2 Leage 25, 1.

24. Și de se va înfrânge norodul tău, Israil, înaintea vrăjmașilor, de vor greși ție, și se vor întoarce și vor mărturisi numele tău și se vor ruga și se vor omili înaintea ta în casa aceasta,

25. Și tu vei asculta den ceriu și blând vei fi păcatelor norodului tău, lui Israil, și vei întoarce pre dâșii la pământul carele ai dat lor și părinților lor.

26. Când se va opri ceriul și nu se va face ploaie, căci vor greși ție, și se vor ruga la locul acesta și vor lăuda numele tău și de cătră păcatele lor se vor întoarce, căci îi vei smeri pre dâșii,

3 Împ. 8, 35.

27. Și tu vei asculta den ceriu, și blând vei fi păcatelor slugilor, și norodului tău, Israil, căci vei arăta lor calea cea bună întru carea vor merge întru ea și vei da ploaie preste pământul tău carele ai dat norodului tău întru moștenire.

28. Foamete de să va face pre pământ, moarte de să va face, stricăciune de vânt, și gălbenare, lăcustă și omidă de se va face, și de-l va necăji pre el vrăjmașul pre denaintea cetăților lor, după toată rana și toată durearea,

29. Și toată ruga și toată umiliința de să va face la omul și la tot norodul tău, Israil, de va conoaște omul atingerea lui și păcatul lui și va întinde mânele lui la locul acesta,

30. Și tu vei asculta den ceriu, dentru gata lăcașul tău, și-l vei vindeca și vei da omului după căile lui în ce chip vei cunoaște inima lui, căce singur

cunoști inima fiilor oamenilor,

31. Pentru ca să să teamă de tine, ca să meargă întru toate căile tale, toate zilele carele ei trăiescu preste fața pământului carele ai dat părinților noștri.

32. Și tot striinul carele nu den norodul tău, den Israil, nu iaste acesta, și va veni den pământ de departe pentru numele tău cel mare și mâna ta cea tare și brațul tău cel înalt și vor veni și să vor ruga la locul acesta,

3 Împ. 8, 41.

33. Și tu vei asculta den ceriu, den gata lăcașul tău, și vei face după toate, oricâte te va chema cel striin, ca să cunoască toate noroadale pământului numele tău și ca să să teamă de tine ca și norodul tău, Israil, și a cunoaște că numele tău s'au chemat preste casa aceasta carea am zidit.

34. Iară de va ieși norodul tău spre războiu preste vrăjmașii tăi, întru calea carea vei trimite pre ei, și se vor ruga cătră tine după calea cetății aceștii carea ai ales întru ea, și casii carii am zidit numelui tău,

35. Și vei asculta den ceriu ruga lor și umilința lor, și vei face îndireptarea lor.

36. Căce vor greși ție –căce nu va fi om carele nu va greși–, și-i vei lovi pre dânșii și vei da pre dânșii în mâinile vrăjmașilor lor, și-i vor robi pre dânșii cei ce au robit, la pământul vrăjmașilor, la pământ departe au aproape,

Paremii 20, 9.

37. Și vor întoarce inima lor la pământul lor, unde s'au mutat acolo, și acolo se vor întoarce și se vor ruga ție în robia lor, zicând: 'Greșit-am, nelegiuit-am și am păgânit!'

38. Și se vor întoarce cătră tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, la pământul celor ce au robit pre dânșii, unde i-au robit pre dânșii, și se vor ruga calea pământului lor carea ai dat părinților lor și cetății căriia ai ales și casii căriia am zidit numelui tău,

39. Și vei auzi den ceriu, dentru gata lăcașul tău, ruga lor și umilința lor, și vei face judecăți și blând vei fi norodului ce au greșit ție.

40. Și acum, Doamne, fie ochii tăi deșchiși și urechile tale auzitoare la umilința locului acestuia.

41. Și acum, scoală-te, Doamne Dumnezeu, la odihna ta, tu și chivotul vârtutei tale; preoții tăi, Doamne Dumnezeu, s'au îmbrăcat mântuire, și cei curați ai tăi veselească-se întru bune.

Psal. 131, 8.

42. Doamne Dumnezeu, să nu întorci fața unsului tău, pomenește milele tale lui David, robului tău!“

CAP 7

Săvârșirea sfințirii besearicii.

1. Și deaca săvârși Solomon rugându-se, și focul pogorî den ceriu și mîncă de tot arderile-de-tot și jârtvele, și mărirea Domnului împlu casa.

Preoția 9, 24; 3 Împ. 18, 38; 2 Mac. 2, 8.

2. Și nu putea preoții să între în Casa Domnului în vremea aceea, căce au umplut mărirea lui Dumnezeu Casa Domnului.

3. Și toți fiii lui Israil vedea pogorându-se focul și mărirea lui Dumnezeu pre casă, și căzură preste față pre pămînt și preste pardosala pietrii și să închinară și lăudară Domnului: „Căce bine, căce în veac mila lui!“

4. Și împăratul și tot norodul –jârtvuind jârtve înaintea Domnului.

5. Și jârtvui împăratul Solomon jârtva: viței 22000, oi 120000; și înnoi Casa lui Dumnezeu împăratul și tot norodul.

3 Împ. 8, 63; și 64.

6. Și preoții la străjile lor stînd, și leviții cu unealte de cântări Domnului ale lui David împăratului, a mărturisi înaintea Domnului: „Căci în veac mila lui!“, cu laudele lui David pren mîna lor, și preoții trîmbițînd cu trîmbițele înaintea lor, și tot Israilul stînd.

7. Și au sfințit Solomon mijlocul curții cei den Casa Domnului, căci au făcut acolo arderile-de-tot, și seurile mîntuirilor, căci jârtăvnicul cel de aramă carele au făcut Solomon nu încăpea a priimi arderile-de-tot și jârtvele și seurile.

8. Și făcu Solomon praznicul în vremea aceea 7 zile, și tot Israilul cu el, adunare mare foarte, de la întrarea Emathu și până la pârâul Eghipetului.

9. Și au făcut în ziua a opta ieșire, căci înnoirea jârtăvnicului au făcut 7 zile și praznicul 7 zile.

10. Și în 23 ale lunii a șaptea au trimis pre norod la lăcașurile lor, veselindu-se și cu inimă bună spre ceale bune carele au făcut Domnul lui David, și lui Solomon, și lui Israil, norodului lui.

3 Împ. 8, 67.

11. Și săvârși Solomon Casa Domnului și casa împăratului; și toate câte au vrut întru sufletul lui Solomon a face în Casa Domnului și în casa lui

s'au sporit.

3 Împ. 9, 1, 2.

12. Și să ivi Domnul lui Solomon noaptea și zise lui: „Auzit-am ruga ta și am ales în casa aceasta mie în casă de jârtvă.

A 2 Leage 12, 5.

13. De voiui opri ceriul și nu se va face ploaie, și de voiui porunci lăcustii să mănânce lemnul, și de voiui trimite omor întru norodul meu,

14. Și de se va înfrunta norodul meu, preste carii să cheamă numele meu preste dânșii, și se vor ruga și vor cerca fața mea și se vor întoarce dentru căile lor ceale reale, și eu voiui asculta den ceriu și blând voiui fi păcatelor lor și voiui vindeca pământul lor.

15. Și acum ochii miei vor fi deșchiși și urechile meale ascultătoare la ruga locului acestuia.

2 Paral. 6, 40.

16. Și acum am ales și am sfințit casa aceasta ca să fie numele meu acolo până în veac, și vor fi ochii miei și inima mea acolo toate zilele.

17. Și tu, de vei merge înaintea mea cum au mers David, tatul tău, și vei face după toate carele au poruncit ție, și poruncile meale și judecățile meale vei păzi,

18. Și voiui rădica scaunul împărăției tale, cum am făgăduit lui David, tatului tău, zicând: ‘Nu ți se va rădica ție povoțuitoriu om întru Israil!’

2 Împ. 7, 13, 16.

19. Și de vă veți întoarce voi și veți părăsi poruncile meale și învățăturile meale carele am dat înaintea voastră, și veți merge, și veți sluji la alt dumnezei și vă veți închina lor,

A 2 Leage 28, 15, 36, 37.

20. Și voiui rădica pre voi de la pământul carele am dat voao, și casa aceasta, care am sfințit numelui meu, lepăda-o-voiu de cătră fața mea și o voiui da pre ea în pildă și în poveaste întru toate limbile.

21. Și casa aceasta, carea era înaltă, tot cela ce va trece pren ea se va întrista și va grăi: ‘Pentru care lucru au făcut Domnul așa pământului acestuia și casii aceștia?’

22. Și vor zice: ‘Pentru căci au părăsit pre Domnul Dumnezăul părinților lor, pre cela ce au scos pre dânșii den pământul Eghiptului, și s’au apucat de alt dumnezei și s’au închinat lor și au slujit lor, și pentru aceasta au adus preste dânșii toată răutatea aceasta’“.

CAP 8

Zidirile din timpul împărăției lui Solomon. Jârtvele și corăbiile lui.

1. Și să făcu după 20 de ani întru carele au zidit Solomon Casa Domnului și casa lui,

3 Împ. 9, 10.

2. Și cetățile carele au dat Hiram lui Solomon le-au zidit pre eale Solomon și au lăcuit acolo pre fiii lui Israil,

3. Și au venit Solomon la Emath Suva și să întări preste ea.

4. Și zidi pre Thedmor în pustiu și toate cetățile tari carele au zidit în Iemath.

5. Și au zidit Vethoronul cel de sus și Vethoronul cel de jos, cetăți tari, ziduri, porți și zăvoară;

6. Și pre Valaath și toate cetățile tari carele era lui Solomon, și toate cetățile carălor, și cetățile călăreților, și câte au pohtit Solomon după pohta ca să zidească în Ierusalim și în Livan și întru toată împărăția lui.

7. Tot norodul cel ce au rămas de la ghetheu și de la amoreu și de la ferezeu și de la eveu și de la evuseu, carii nu-s dentru Israil,

8. Ce era dentru fiii lor ceia ce au rămas cu ei pre pământ, pre carii n'au pierdut de tot fiii lui Israil, și au adus pre ei Solomon în dajde până în ziua aceasta.

9. Și dentru Israil n'au dat Solomon întru slugi împărăției lui, căci aceștea – oameni de războiu și boiari tari și boiari ai carălor și ai călăreților.

10. Și aceștea-s boiarii ispravnicilor împăratului Solomon, 250, isprăvnicind la lucru întru norod.

11. Și pre fata lui Farao au adus Solomon den cetatea lui David la casa carea au zidit ei, căci au zis: „Nu va lăcui muiarea mea în cetatea lui David, împăratului Israil, căci sfânt iaste unde au intrat sicriiul Domnului“.

12. Atuncea au adus Solomon arderi-de-tot Domnului preste jârtăvnicul carele au zidit Domnului, denaintea norodului,

13. Și după cuvântul den zi în zi ca să aducă, după poruncile lui Moisi, întru simbete și în luni și în praznice, 3 vremi ale anului: la praznicul azimelor, și la praznicul săptămânilor, și la praznicul corturilor.

Ieș. 23, 14, 15.

14. Și au pus după judecata lui David, tătâne-său, împărțealele preoților, și după slujbele lor; și leviții la străjile lor, ca să laude și să slujască pre denaintea preoților, după cuvintele, den zi în zi; și portarii, după

împărtealele lor, la poartă și la poartă, căci așa e porunca lui David, omul lui Dumnezeu.

1 Paral. 9, 23.

15. N’au trecut poruncile împăratului pentru preoți și pentru leviți la tot cuvântul și la visterii.

16. Și să găti tot lucrul dentru carea zi s’au pus temelia până unde au săvârșit Solomon Casa Domnului.

17. Atuncea s’au dus Solomon la Gasion Gaver și la Elath cea pre lângă mare, la pământul Idumeii.

18. Și trimise Hiram cu mâna slugilor lui vase, și slugi știind marea, și mearseră cu slugile lui Solomon la Sofira și au luat de acolo 350 de talanzi de aur și au venit cătră împăratul Solomon.

CAP 9

Împărăteasa Sava cercetează pre Solomon.

1. Și împărăteasa Sava au auzit numele lui Solomon și au venit ca să-l ispitească pre el cu cuvinte întunecoase la Ierusalim, cu puteare grea foarte, și cămile rădicând mirosituri, și aur cât de mult, și piatră cinstită. Și veni cătră Solomon și grăi lui toate câte era întru sufletul ei.

3 Împ. 10, 1; Matei 12, 42.

2. Și-i spuse ei Solomon toate cuvintele ei, și n’au trecut cuvânt de la Solomon carele nu l-au spus ei.

Luca 11, 31.

3. Și văzu împărăteasa Sava înțelepciunea lui Solomon, și casa carea au zidit,

4. Și bucatele measelor lui, și șădearea slugilor lui, și starea poslușnicilor lui, și îmbrăcămintea lor, și păharnicii lui, și podoaba lor, și arderile ceale de tot carele aducea în Casa Domnului, și-ș ieși den fire și zise cătră împăratul:

5. „Adevărat cuvântul carele am auzit în pământul meu pentru cuvintele tale și pentru înțelepciunea ta!

6. Și n’am crezut cuvintelor lor, până unde am venit și au văzut ochii miei. Și, iată, nu mi s’au spus mie jumătate den mulțimea înțelepciunii tale; adaos-ai preste auzul carele am auzit.

7. Fericiți oamenii tăi și fericite slugile tale acestea, ceia ce dvorescu ție înaintea pururea, și auzind înțelepciunea ta!

8. Fie Domnul Dumnezeuul tău blagoslovit, carele au vrut întru tine ca să te dea preste scaunul lui întru împărat norodului tău! Pentru că au iubit Domnul Dumnezeuul tău pre Israil, ca să întărească pre el în veac, și te-au dat pre tine preste el întru împărat, ca să faci judecată și dreptate!“

9. Și au dat împăratului 120 de talanzi de argint, și miroșituri întru mulțime foarte, și piatră cinstită. Și nu era ca unsorile acealea carele au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.

10. Și slugile lui Hiram și slugile lui Solomon aducea lui aur de la Sufir și leamne de pin și piatră cinstită.

3 Împ. 10, 11.

11. Și făcu împăratul leamnele ceale de pin scări la Casa Domnului și casii împăratului, și copuze și alăute cântăreților. Și nu s’au ivit ca acestea mai nainte în pământul Iudei.

12. Și împăratul Solomon au dat împărăteasii Savei toate voile ei carele au cerșut, afară den toate carele au adus lui Solomon împăratului, și să întoarse la pământul ei.

13. Și era trasul aurului carele i s’au adus lui într’un an 666 talanzi de aur,

14. Afară den oamenii cei supuș și cei ce să neguțitoria, care aducea, și den toți împărații arăpimei și domnii pământului, carei toți aducea aur și argint împăratului Solomon.

15. Și făcu împăratul Solomon 200 scuturi de aur bătute, –600 de auri curați era pre un scutur–

3 Împ. 14, 26.

16. Și 300 de pavețe bătute de aur, –300 de auri să cheltuia preste fiecare pavăță– și le-au dat pre eale împăratul în casa dumbrăvii Livanului.

17. Și făcu împăratul scaun de elefant de dinți mari, și-l ferecă pre el cu aur de lamură.

18. Și 6 stepene scaunului, îmbrăcate cu aur, și razim supt picioare au pus cu aur scaunului, și unghiuri de o parte și de alta, preste scaunul șăderii, și 2 lei stând lângă unghiuri,

19. Și 12 lei stând acolo preste ceale șase stepene, de o parte și de alta; nu s’au făcut așa întru toată împărăția.

20. Și toate vasele casii împăratului Solomon –de aur, și toate vasele casii dumbrăvii Livanului –cu aur învălitate; nu era argintul socotit în zilele

împăratului Solomon într-o nemica,

21. Căci corabia împăratului mergea la Tharsis, cu slugile lui Hiram, o dată pe 3 ani venia vasul de la Tharsis împăratului, plin fiind de argint și de aur, și dinți de elefant, și maimuțe, și thehim.

22. Și să mări Solomon mai mult decât toți împărații pământului cu avuție și cu înțelepciune.

23. Și toți împărații pământului cerca fața lui Solomon, să auză înțelepciunea lui carea au dat Dumnezeu în inima lui.

24. Și ei aducea fieștecărele darurile lui: vase de argint și vase de aur, și îmbrăcăminte, și zmirnă aleasă, și dulceți, și cai, și mușcoi, din an în an.

25. Și era la împăratul Solomon 4000 de iape de cară și 12000 de călăreți; și au pus pe dânșii în cetățile carărilor și cu împăratul în Ierusalim.

26. Și era povățuitoriu tuturor împăraților, de la râu și până la pământul celor streini de fealiu și până la hotarul Eghiptului.

27. Și deade împăratul aurul și argintul în Ierusalim ca pietrele; și chieșdrii i-au dat ca dulele ceale de pre șas într-o mulțime.

28. Și ieșirea călăreților –din Eghipt lui Solomon, din tot pământul.

29. Și rămășițele cuvintelor lui Solomon ceale dentâiu și ceale de apoi, iată, aceastea scrise sânt pe Cartea cuvintelor lui Nathan prorocului și pe cuvintele lui Ahia Siloniteanul și într-o vedeniile lui Ioil, celuia ce vedea pentru Ierovoam, feciorul lui Navat.

3 Împ. 11, 41.

30. Și împărăți Solomon în Ierusalim preste tot Israilul 40 de ani.

3 Împ. 11, 42.

31. Și adormi Solomon cu părinții lui și-l îngropară pe dânșul în cetatea lui David, tătâne-său. Și împărăți Rovoam, feciorul lui, pentru dânșul.

CAP 10

Rovoam și dezbinarea împărăției.

1. Și veni Rovoam la Sihem, căci la Sihem venia tot Israilul ca să-l împărățască pe dânșul.

3 Împ. 12, 1, 2.

2. Și fu deaca auzi Ierovoam, feciorul lui Navat, și el –la Eghipt, când au fugit de cătră fața lui Solomon împăratul și lăcui Ierovoam în Eghipt, și să întoarse Ierovoam de la Eghipt.

3. Și trimise și-l chemară pre dânsul și au venit Ierovoam cu toată adunarea lui Israil cătră împăratul Rovoam, zicând:

4. „Tată-tău au năsâlnicit jugul nostru; și acum iușureaze de cătră lucrul tătâne-tău cel nesâlnic și de la jugul lui cel greu carele au dat preste noi, și-ț vom sluji ție“.

3 Împ. 12, 4.

5. Și zise lor: „Păsați până în trei zile, și veniți cătră mine“. Și să duse norodul.

6. Și adună împăratul Rovoam pre bătrânii cei ce sta înaintea lui Solomon, tătâne-său, cându trăia el, zicându: „Cum voi sfătuiți ca să răspunzu norodului acestuia cuvânt?“

7. Și grăiră lui, zicându: „De va fi astăzi spre bine norodului acestuia și vei binevrea și vei grăi lor cuvinte bune, și vor fi ție slugi toate zilele“.

8. Și lăsă sfatul celor bătrâni, care au sfătuit lui, și s’au svătuit cu copiii carii s’au crescut cu el, cei ce dvoria înaintea lui.

9. Și zise lor: „Ce voi sfătuiți, și voi răspunde cuvânt norodului acestuia carii au grăit cătră mine, zicând: ‘Slobozi den jugul carele au dat tată-tău spre noi!’“

10. Și au grăit lui copiii ceia ce s’au crescut cu el, zicând: „Așa vei grăi norodului ce au grăit cătră tine, zicând: ‘Tată-tău au îngreuiat jugul nostru, și tu slobozi de asupra noastră!’, așa vei zice cătră dânșii: ‘Cel mic deagetul meu, mai gros iaste decât mijlocul tătâni-mieu.“

11. Și acum, tatul meu v’au certat pre voi cu jug greu, și eu voi adaoge preste jugul vostru; tată-mieu v’au certat pre voi cu bice, și eu voi certa pre voi cu scorpii!“

12. Și veni Ierovoam și tot norodul cătră Rovoam în ziua a treia, în ce chip au grăit împăratul, zicând: „Întoarceți-vă cătră mine în a treia zi!“

3 Împ. 12, 12.

13. Și răspunse împăratul cu nesilnicie, și lăsă împăratul Rovoam sfatul bătrânilor

14. Și au grăit după sfatul tinerilor, zicând: „Tatul meu au îngreuiat jugul vostru, și eu voi adaoge preste el. Tatul meu v’au certat pre voi cu bice, și eu voi certa pre voi cu scorpii!“

15. Și nu știa împăratul Rovoam, căce era întoarcere de la Dumnezeu, zicând: „Rădicat-au Domnul cuvântul lui, carele au grăit cu mâna lui Ahia Siloniteanul pentru Ierovoam, feciorul lui Navat,

3 Împ. 11, 39.

16. Și a tot Israilul, căce n’au ascultat împăratul lor“. Și răspunse norodul către împăratul, zicând: „Carea e noao partea întru David și moștenirea întru fiiul lui Iese? Aleargă la lăcașurile tale, Israile! Acum caută casa ta, Davide!“ Și mearse tot Israilul la lăcașurile lui.

17. Și oamenii lui Israil și cei ce lăcuia în cetățile Iudii au împărătit preste ei pre Rovoam.

18. Și au trimis la dânșii Rovoam împăratul pre Adaniram, pre cel preste bir, și l-au ucis pre el fiii lui Israil cu pietri și au murit. Și auzi împăratul Rovoam și sânghi a se sui în caru și a fugi la Ierusalim.

19. Și defăimă Israil în casa lui David până în ziua aceasta.

3 Împ. 12, 19.

CAP 11

Rovoam să gătește de război.

1. Și veni Rovoam la Ierusalim și au adunat casa Iudii și a lui Veniamin, 180000 de voinici făcându războiu, și da războiu către Israil și către Ierovoam, ca să întoarcă împărăția lui.

3 Împ. 12, 21.

2. Și să făcu cuvântul lui Dumnezeu către Samea, omul lui Dumnezeu, zicând:

3 Împ. 12, 22.

3. „Zi către Rovoam a lui Solomon, împăratul Iudii, și către tot Israilul, întru Iuda, și întru Veniamin, zicând:

4. ‘Acestea zice Domnul: ‘Nu vă veți sui, nice veți da războiu către frații voștri! Întoarcă-se fieștecarele la casa lui, căce de la mine s’au făcut cuvântul acesta!’“ Și au ascultat cuvântul Domnului și să întoarsără, ca să nu meargă preste Ierovoam.

5. Și lăcui Rovoam în Ierusalim și au zidit cetăți zidite în Iudea.

6. Și au zidit Vithleaemul, și Etanul, și Thecuia,

7. Și Vethsavran, și Sohoth, și Odollam,

8. Și Ghieth, și Marisar, și pre Zif,

9. Și pre Adurem, și pre Lahis, și pre Azica,

10. Și pre Salaa, și pre Elom, și pre Hevron, carea iaste la Iuda și la Veniamin cetăți zidite.

11. Și le-au întărit pre eale cu ziduri și le-au dat lor povățuitori și punere de bucate, untdelemn și vin;

12. Și pren cetate și cetate – scuturi și sulite; și le întări pre eale întru mulțime foarte. Și era la Iuda și la Veniamin.

13. Și preoții și leviții carii era întru tot Israilul s’au adunat cătră el den toate hotarăle,

14. Căci au lăsat leviții lăcașurile ținurilor lor și au mers cătră Iuda la Ierusalim; și au scos pre ei Ierovoam și fiii lui ca să nu slujască Domnului

3 Împ. 12, 31.

15. Și puse lui preoții ai înălțimilor și idolilor și celor deșarte și vițelilor carii au făcut Ierovoam;

Preoția 17, 7; A 2 Leage 32, 17.

16. Și au scos pre ei den neamurile lui Israil, carii au dat inima lor a cerca pre Domnul Dumnezăul lui Israil, și au venit la Ierusalim a jârtvui Domnului Dumnezăul părinților lor.

17. Și întăriră împărăția Iudei și întăriră pre Rovoam al lui Solomon în ani 3, căci au mers întru căile lui David și lui Solomon, tătâne-său, 3 ani.

18. Și luo Rovoam lui muiare pre Moolath, fata lui Ieremoth, fiul lui David, și pre Avighea, fata lui Eliav al lui Iese.

19. Și născu lui fii pre Ieus și pre Samaria și pre Zaam.

20. Și după aceasta au luatu-ș lui pre Maaha, fata lui Avesalom, și au născut lui pre Avia și pre Iethi și pre Salemoth.

3 Împ. 15, 2.

21. Și iubi Rovoam pre Maaha, fata lui Avesalom, mai mult decât pre toate muierile lui și țiitorile lui, căci muieri 18 avea și țiitori 60, și au născut 28 de feciori și 60 de feate.

22. Și au pus Rovoam întru căpetenie pre Avia al Maahăi întru povățuitoriu întru frații lui, căci a-l împărăți socotia pre el,

23. Și să crescă decât toți frații lui întru toți fiii Iude și Veniamin, și întru cetățile ceale tari, și au dat întru eale hrane întru mulțime multă, și au cerșut mulțime de muieri.

CAP 12

Rovoam în război cu Susachim. Moartea lui.

1. Și fu deaca să găti împărăția lui Rovoam și deaca să întări, au părăsit poruncile Domnului, și tot Israilul împreună cu dânsul.

3 Împ. 14, 22.

2. Și fu întru anul al cincilea al împărăției lui Rovoam, s’au suit Susachim, împăratul Eghiptului, preste Ierusalim (căci au greșit înaintea Domnului),

3 Împ. 14, 25.

3. Cu 1000 și 800 de cară și 60000 de cai, și nu era număr mulțimei carea au venit cu dânsul de la Eghipt: livii, trogloditeani și arapi,

3 Împ. 18, 24.

4. Și au biruit cetățile ceale tari carele era în Iuda, și veniră la Ierusalim.

5. Și Sameas prorocul au venit cătră Rovoam și cătră boiarii Iudei, carii s’au adunat la Ierusalim de cătră fața lui Susachim, și zise lor: „Așa au zis Domnul: ‘Voi m’aț lăsat pre mine, și eu voi lăsa pre voi în mâna lui (Susachim)’“.

6. Și să rușinară boiarii Iudei și împăratul și ziseră: „Dirept e Domnul!“

7. Și deaca au văzut Domnul că s’au înfrânt, să făcu cuvântul Domnului cătră Sameas, zicând: „S’au rușinat, nu voi strica pre ei, și voi da pre dânșii cât de puțin spre mântuire, și nu va pica mânia mea preste Ierusalim cu mâna lui Susachim,

8. Căci vor fi lui întru slugi și vor conoaște slujba mea și slujba împărăției pământului“.

9. Și să sui Susachim, împăratul Eghiptului, preste Ierusalim și au luat visteriile ceale den Casa Domnului și visteriile ceale den casa împăratului, toate au luat, și au luat scuturile ceale de aur carele au făcut Solomon.

3 Împ. 14, 26.

10. Și au făcut împăratul Rovoam scuturi de aramă pentru dâsele, și puse preste eale Susachim, împăratul Eghiptului, boiarenii alergătorilor, pre ceia ce păziia poarta împăratului.

11. Și fu deaca întră împăratul în Casa Domnului, intra înlăuntru ceia ce păziia și cei ce alerga și cei ce să întorcea întru întimpinarea alergătorilor.

12. Și pentru căci s’au rușinat el, s’au întors de la el urgia Domnului și nu la pieire de săvârșit; pentru că și întru Iuda era cuvinte bune.

13. Și să întări împăratul Rovoam în Ierusalim și împărăți. Și de 41 de ani era Rovoam când au împărățit el, și 17 ani au împărățit în Ierusalim, în cetatea carea au ales Domnul ca să numească numele lui acolo dintru toți fiii lui Israil; și numele maicii lui –Nomma Amaniteanca.

3 Împ. 14, 21.

14. Și au făcut răul, căci n’au îndireptat inima lui ca să cearce pre Domnul.

15. Și cuvintele lui Rovoam ceale dentâiu și ceale de apoi nu, iată, sânt scrise întru cuvintele lui Sammea prorocului și Addo, celuia ce vedea, și faptele lui? Și au dat războiu Rovoam lui Ierovoam toate zilele.

16. Și muri Rovoam cu părinții lui, și să îngropă în cetatea lui David, și împărați Avia, fiii lui, pentru dânsul.

CAP 13

Avia împăratul Iudeii. Războiul lui cu Ierovoam, împăratul lui Israil.

1. Întru 18 ani ai împărăției lui Ierovoam, au împărățit Avia preste Iuda.

2. Și 3 ani au împărățit preste Ierusalim; și numele maicii lui – Maaha, fata lui Uriil de la Gaveon. Și războiu era întru mijlocul lui Ierovoam și întru mijlocul lui Avia.

3 Împ. 15, 1, 2.

3. Și au rânduit Avia războiul cu puteare, războinicii puterii –400000 de oameni tari–, și Ierovoam rândui cătră el războiu cu 800000 de oameni războinici ai puterii, cu vârtute.

3 Împ. 15, 6.

4. Și să sculă Avia de la muntele Somoron, carele iaste în muntele lui Efraim, și zise: „Ascultați-mă, Ierovoam și tot Israilul!

5. Nu iaste voao a cunoaște căci Domnul Dumnezeu au dat împărat pre David preste Israil în veac, și pre fiii lui întru făgăduință veacinică?

6. Și să sculă Ierovoam a lui Navat, sluga lui Solomon al lui David, și să osebi de la domnul lui.

3 Împ. 11, 26.

7. Și să adunară cătră el oameni ucigaș, fii fără de leage, și stătu împotrivă cătră Rovoam, fiiul lui Solomon; și Rovoam era mai tânăr și fricos la inemă și n’au stătu împotriva feații lui.

8. Și acum voi zice[ți] ca să staț împotriva feații împărăției Domnului, pren mâna fiilor lui David, și voi –mulțime multă, și împreună cu voi –viței de aur, pre carii au făcut voao Ierovoam întru dumnezei.

9. Carii aț scos preoții Domnului, pre fiii lui Aaron și pre leviți, și aț făcut voao preoți den norodul a tot pământului. Cela ce merge a umplea mâinile

lui cu 6 viței den boi și berbeci șapte, și să făcu întru preot la cela ce nu e Dumnezeu.

3 Împ. 12, 31.

10. Și noi pre Domnul Dumnezeuul nostru nu l-am părăsit, și preoții lui slujăsc, Domnului, fiii lui Aaron și leviții.

11. Și întru rânduialele lor tămâiază Domnului arderi-de-tot, dimeneața și sara, și tămâie a împreunării, și puneri-de-pâine-înainte preste masa cea curată; și sfeășnicul cel de aur, și luminătorii arderii, ca să aprinză înde sară, căci păzim noi pazele Domnului Dumnezeului părinților noștri, și voi l-ați părăsit pre Dânsul.

Ieș. 27, 20, 21; și 40, 25.

12. Și iată, cu noi e de 'nceput Domnul și preoții lui și trâmbițele însemnării, ca să însemneze preste noi. Și, fiii lui Israil, să nu dați războiu cătră Domnul Dumnezeuul părinților voștri, căci nu veți spori!“

13. Și Ierovoam întoarse straja cea ascunsă ca să vie lui dendărăt. Și să făcu denaintea Iudii, și straja dendărăt.

14. Și să întoarse Iuda și iată lui războiul denainte și denapoi, și striga cătră Domnul, și preoții trâmbițară cu trâmbițele.

15. Și strigară oamenii Iudii; și fu când striga oamenii Iudii, și Domnul au lovit pre Ierovoam și pre Israil înaintea lui Avia și a Iudii.

16. Și fugiră fiii lui Israil de cătră fața Iudii și deade pre dânșii Domnul în mânilor lor.

17. Și lovi pre ei Avia și norodul lui rană mare, și căzură răniți de la Israil 500000 oameni tari.

18. Și să smeriră fiii lui Israil în ziua aceea, și să întăriră fiii Iudei, căci au nedejduit pre Domnul Dumnezeul părinților lor.

19. Și goni Avia denapoia lui Ierovoam și au luat de la el cetățile, pre Vethil și satele ei, și pre Iesana și satele ei, și pre Efron și satele ei.

20. Și n'au mai putut Ierovoam încă în toate zilele lui Avia, și lovi pre el Domnul și muri.

21. Și să întări Avia, și luo lui muieri 14 și născu feciori 22 și 62 de feate.

22. Și rămășițele cuvintelor lui Avia și lucrurile lui, și cuvintele lui, scrise-s pre Cartea cuvintelor prorocului Ado.

CAP 14

Asa sfărâmă idolii și biruiaște pre arapi.

1. Și muri Avia cu părinții lui și astrucară pre el în cetatea lui David; și împărăți Asa, fiiul lui, pentru dânsul; în zilele lui Asa au odihnit pământul Iudei 10 ani.

3 Împ. 15, 8.

2. Și făcu Asa bunul și dreptul înaintea Domnului Dumnezeuului lui.

3. Și depărtă jârtăvnicile streinilor și ceale înalte, și sfărâmă stâlpii, și tăie desigurile,

4. Și zise Iudei ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezeuul părinților lor și să facă leagea lui și poruncile.

5. Și depărtă de la toate cetățile Iudei jârtăvnicile și idolii. Și să împacă împărăția înaintea lui.

6. Și zidi cetăți cu ziduri în pământul Iudei, căci s'au împăcat pământul și nu era lui războiu întru anii aceștea, căci Domnul au odihnit lui.

7. Și zise Iudei: „Să zidim cetățile aceastea și să facem ziduri și turnuri și porți și zovoară, întru care stăpânim pământul, căci în ce chip am cercetat pre Domnul Dumnezeuul nostru, ne-au cercetat pre noi și ne-au odihnit pre noi după împrejur și ne-au sporit noao“.

8. Și să făcu puteare lui Asa de purtători de arme rădicând scuturi și sulite în pământul Iudei 300000 și în pământul lui Veniamin păvățași și arcaș 280000, toți aceștea războinici puterii.

9. Și ieși preste dâșii Zarae Arapul cu puteare cu 1000 de mii și cară 300 și veni până la Mariasa.

10. Și ieși Asa întru întimpinarea lui și rândui războiul în vale, despre crivăț, la Marisa.

11. Și strigă Asa cătră Domnul Dumnezeuul lui și zise: „Doamne, nu iaste neputință la tine a mântui întru mulți și întru puțini; întăreaște pre noi, Doamne Dumnezeuul nostru, căci pre tine nedejdiuim și pre numele tău am venit preste mulțimea această multă! Doamne, Dumnezeuul nostru tu ești, să nu să întărească spre tine om!“

1 Împ. 14, 6.

12. Și lovi Domnul pre arapi înaintea lui Asa și înaintea Iudei și fugiră arapii.

13. Și goni pre ei Asa și norodul lui până la Ghedor, și căzură arapii cât nu era întru ei scăpare, căci s'au surpat înaintea Domnului și înaintea puterii lui; și prădară prăzi multe,

14. Și tăiară satele lor premprejurul lui Ghiedor, căci s'au făcut spaima Domnului preste dâșii, și au prădat toate cetățile lor, căci prăzi multe au

făcut la dâșii.

15. Și încă corturi agonisite lor, și pre Amazenis au tăiat și au luat oi multe și cămile și s’au întors la Ierusalim.

CAP 15

Asa face alte îndireptări în besearică.

1. Și Azarias, feciorul lui Adad, să făcu preste el Duhul Domnului,

2. Și ieși întru întimpinarea lui Asa și la tot Iuda și la Veniamin și zise lui: „Ascultați mie, Asa și tot Iuda și Veniamin! Domnul –cu voi, pentru căci sânteți voi cu El; și de veți cerca pre El, se va afla voao; și de-l veți lăsa pre Dânsul, lăsa-va pre voi.

Mat. 7, 7.

3. Și zise multe lui Israil, întru cel ce nu e Dumnezeu adevărat, și nu preot arătând, și în fărădeleage.

Iosia 3, 4.

4. Și va întoarce pre dâșii la necaz cătră Domnul Dumnezeu lui Israil și-l vor cerca pre el și se va afla lor.

5. În vremea aceea nu iaste pace celui ce iase și celui ce întră, căci spaima Domnului –preste toți ceia ce lăcuiesc țările;

6. Și va da războiu limbă cătră limbă și cetate cătră cetate, căce Dumnezeu i-au spământat pre dâșii cu tot necazul.

7. Și voi întăriți-vă și nu se slăbească mânil voastre, căci iaste plată lucrului vostru“.

8. Și deaca au auzitu Asa cuvintele aceastea și prorocia Azariei prorocul, și să întări și scoase toate urâciunile de la tot pământul Iudei și a lui Veniamin și den cetățile carele au ținut Ierovoam în muntele lui Efraim și înnoi jârtăvnicul Domnului, carele era înaintea besericii Domnului.

9. Și adună pre Iuda și pre Veniamin și pre cei nemearnici ce lăcuia împreună cu el, de la Efraim și de la Manasi și de la Semeon, căce s’au lipit cătră el dentru Israil mulți deaca au văzut ei că Domnul Dumnezeu e împreună cu el.

10. Și să adunară în Ierusalim în luna a treia, în anul al 15 al împărățiii lui Asa.

11. Și jârtvui Domnului în ziua aceea, den prăzile carele au adus, viței 700 și oi 7000.

12. Și petrecură cu făgăduință ca să cearce pre Domnul Dumnezeu părinților lor den toată inima și dentru tot sufletul lor;

Is. Navi 24, 25.

13. Și tot carele nu va cerceta pre Domnul Dumnezeu lui Israil va muri, den tânăr până în bătrân, de la bărbat până la fămeaie.

Ieș. 22, 20.

14. Și să jurară întru Domnul cu glas mare, și cu chiot, și cu trâmbițe, și cu bucine, și să veseliră tot Iuda pentru jurământ,

15. Căce dentru tot sufletul să jurară și cu toată voia l-au cercat pre El, și s'au aflat lor, și-i odihni Domnul pre ei de pe împrejur.

16. Și pre Maaha, maica lui, o mută ca să nu fie la Astarta slujind; și tăie idolul și-l arse de tot în pârau Chiedrului.

3 Împ. 15, 13.

17. Însă ceale nalte nu le-au rădicat, căce era în Iuda și Israil, ce inima lui Asa să făcea plină toate zilele lui.

18. Și băgară sfintele lui David, tătâni-său, și sfintele Casii lui Dumnezeu, argint și aur și vase.

19. Și războiu nu era împreună cu el până în 35 de ani ai împărăției lui Asa.

CAP 16

Păcatul întreit al lui Asa.

1. Și la 38 de ani ai împărăției lui Asa, se sui Vaasa, împăratul lui Israil, preste Iuda și zidi pre Ramma, ca să nu dea ieșire și intrare lui Asa, împăratului Iudei.

3 Împ. 15, 17 și 16, 5; Is. Navi 18, 25.

2. Și luo Asa argint și aur den visteriile Casii Domnului și casii împăratului și trimise cătră fiiul lui Ader, împăratul Siriei, cela ce lăcuia în Damascu, zicând:

3 Împ. 15, 18.

3. „Pune făgăduință întru mijlocul meu și întru mijlocul tău, și întru mijlocul tătâne-mieu și întru mijlocul tătâne-tău! Iată, am trimis ție argint și aur, vino de răsipeaște de asupra mea pre Vaasa, împăratul lui Israil, și să ducă de la mine“.

4. Și auzi fiiul lui Ader împăratului Asa și trimise pre boiarii puterii lui preste cetățile lui Israil; și lovi pre Enon și pre Dan și pre Avelmain și toate pre împrejururile lui Neftalim.

5. Și fu deaca auzi Vaasa, împăratul lui Israil, părăsi a nu mai zidi pre Ramma și încetă lucrul lui.

6. Și Asa împăratul aduse pre tot Iuda și luo pre toate pietrile cetății Raamma și leamnele ei carii au clădit Vaasa și zidi cu eale pre Gavee și pre Masfa.

7. Și în vremea aceea veni Anania prorocul către Asa, împăratul Iudei, și zise lui: „Pentru căce ai nădejduit pre împăratul Siriei și n’ai nădejduit pre Domnul Dumnezeuul tău, pentru aceea s’au mântuit putearea împăratului Siriei de la mâna ta.

8. Nu arapii și liviii era ție întru puteare multă și întru îndrăznire, și călăreții întru mulțime foarte? Și pentru căce ai nădejduit pre Domnul, au dat pre dâșii în mânil tale;

9. Căce ochii Domnului privescu preste tot pământul, ca să întărească cu toată inima plină către Dânsul. Și acum n’ai știut la aceasta; de acum va fi cu tine războiu“.

Iov 34, 21; Ierem. 16, 17.

10. Și să mânie Asa pre proroc și-l puse pre el în temniță, căce s’au scârbit pentru aceasta; și au stricat Asa întru norodu în vremea aceea.

11. Și iată, cuvintele lui Asa, ceale dentâiu și ceale de apoi, scrise-s pre Cartea împăratului Iudei și a lui Israil.

12. Și să bolnăvi Asa la 39 de ani ai împărăției lui, de picioarele lui, cât foarte să bolnăvi; și la boala lui n’au cercat pre Domnul, ce pre dohtori.

13. Și adormi Asa cu părinții lui și muri la 41 de ani ai împărăției lui.

3 Împ. 15, 10, 24.

14. Și l-au îngropat pre dânsul în mormântul carele au săpat în cetatea lui David.

15. Și-l adormiră pre el preste pat și-l umplură de mirosituri, și cu fealiuri de mir ale făcătorilor de mir, și-i făcură lui pogrebanie mare foarte.

Fac. 50, 2.

CAP 17

Iosafat iaste fericit pentru evlavia lui.

1. Și împărăți Iosafat, fiiul lui, pentru dânsul; și să întări Iosafat preste Israil.

3 Împ. 15, 24.

2. Și au dat puteare întru toate cetățile Iudei ceale tari, și au pus povățuitori întru cetățile Iudei și în cetățile lui Efraem, carele au luat mai nainte Asa, tatul lui.

3. Și fu Domnul cu Iosafat, căci au mers întru căile lui David, tătâne-său, ceale dentâiu, și n’au cercetat idolii,

4. Ce pre Domnul Dumnezăul tătâne-său au cercetat, și întru poruncile tătâne-său au mers, și nu ca faptele lui Israil.

3 Împ. 22, 43.

5. Și îndireptă Domnul împărăția în mâna lui, și deaderă tot Iuda daruri lui Iosafat, și să făcu lui avuție și mărire multă.

6. Și să înălță inima lui în calea Domnului. Și încă au rădicat înălțimile și desișurile den pământul Iudei.

1 Împ. 10, 27.

7. Și în anul al treilea al împărăției lui, au trimis pre povățuitorii lui și pre fiii celor tari și pre Avdia și pre Zaharia și pre Nathanail și Mihea ca să înveațe în cetățile Iudei;

8. Și, împreună cu ei, leviții Samaias și Nathanas și Zavdia și Asiil și Semiramoth și Ionathan și Adonias și Tovias și Tovadonias, leviții; și, împreună cu ei, și Elisama și Ioraam, preoții.

9. Și învăța întru Iuda și, cu ei, – Cartea Legii Domnului; și petrecură în cetățile Iudei și învăța nărodul.

10. Și să făcu spaima Domnului preste toate împărățiile pământului ceale dem prejurul Iudei, și nu da războiu cătră Iosafat.

11. Și de la cei streini de fealiu aducea lui Iosafat daruri, și argint, și dări; și arapii aducea lui berbeci den oi 7000 și 700 și țapi 7000 și 700.

12. Și era Iosafat mergând mai mare până la înălțime, și au zidit în Iudea lăcașuri și cetăți tari.

13. Și lucruri multe i s’au făcut lui în Iudea, și oameni războinici tari putând, în Ierusalim.

14. Și acesta e numărul lor, după casele neamurilor lor; și la Iuda, căpitani de mii: Edna boiarinul, și cu dânsul fii tari ai puterii 300000;

15. Și, împreună cu el, Ionan povățuitoriul și, cu dânsul, 880 de mii;

16. Și, cu el, Amasias al Zahariei, ceia ce nevoiescu cu Domnul, și, cu el, 800000 tari ai puterii;

17. Și dentru Veniamin tari ai puterii: Eliada și, cu el, arcaș și păvățaș 8000, tari în puteare;

18. Și, după el, Iozavad și, cu el, 180 de mii tari ai războiului.

19. Aceștea-s cei ce slujia împăratului, afară den ceia ce au dat împăratul în cetățile ceale tari, în toată Iudea.

CAP 18

Iosafat și Ahaav în război cu sirienii.

1. Și să făcu lui Iosafat avuție și mărire multă și să făcu ginere lui Ahaav.

2. Și pogorî pren săvârșitul anilor cătră Ahaav la Samaria; și junghe lui Ahaav oi și viței mulți, și norodului ce era împreună cu el, și iubiia pre el ca să să suie împreună cu el la Ramoth a Galaaditei.

3 Împ. 22, 2.

3. Și zise Ahaav, împăratul lui Israil, cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Au merge-vei cu mine la Ramoth al Galaaditei?” Și zise lui: „Cum sânt eu, așa și tu; și în ce chip norodul tău, și norodul meu; și cu tine –la războiu“.

3 Împ. 22, 4; 4 Împ. 3, 7.

4. Și zise Iosafat cătră împăratul lui Israil: „Cearcă dară astăzi pre Domnul“.

1 Împ. 23, 2.

5. Și adună împăratul lui Israil pre proroci, 400 de oameni, și zise lor: „Merge-voiu la Ramoth a Galaditiei spre războiu, au conteni-voiu?” Și ziseră: „Suie-te și da-va Dumnezeu în mâinile împăratului“.

6. Și zise Iosafat: „Nu iaste aicea prorocul Domnului încă, și vom cerca de la el?“

7. Și zise împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Iaste un om oarecarele a cerca pren el pre Domnul, și eu l-am urât pre el, pentru căci nu iaste prorocind pentru mine spre bine, căci, toate zilele lui, spre reale; acesta e Mihea, feciorul lui Iemvla“. Și zise Iosafat: „Nu grăiască împăratul așa!“

8. Și chemă împăratul lui Israil pre un scopit și zise: „De sârg cheamă pre Mihea, feciorul lui Iemvla!“

9. Și împăratul lui Israil, și Iosafat, împăratul Iudii, șazănd fieștecarele pre scaunul lui și îmbrăcați în veșminte, șazănd întru lărgimea porții Samariii, și toți prorocii prorocia înaintea lor.

3 Împ. 22, 10.

10. Și-ș făcu lui Sedechias, feciorul lui Hanaan, coarne de hier și zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Cu acestea vei împunge Siria până unde se va săvârși’“.

3 Împ. 22, 11.

11. Și toți prorocii prorocia așa zicând: „Suie-te la Ramoth Galaad și-ț va fi calea bună și va da Domnul pre mânil împăratului“.

12. Și sluga carele au mers să cheame pre Mihea au grăit lui zicând: „Iată, au grăit prorocii într’un rost bune pentru împăratul; și fie dară cuvintele tale ca unuia dentru dânșii și vei grăi bune“.

13. Și zise Miheas: „Viu Domnul, oricare va zice Dumnezeu cătră mine, aceasta voi grăi“. Și veni cătră împăratul.

14. Și zise lui împăratul: „Mihea, merge-voiu la Ramoth Galaad spre războiu, au conteni-voiu?“ Și zise: „Suie-te și vei avea cale bună, și să vor da în mânil voastre“.

15. Și zise lui împăratul: „De câte ori eu te jur ca să nu grăiești cătră mine, fără decât adevărul, în numele Domnului?“

16. Și zise Miheas: „Văzut-am răsipt pre tot Israilul în munți, ca oile carele nu iaste păstoriu la eale; și zise Domnul: ‘N’au povățitoriu aceștea, întorcă-se fieștecarele la locul lui cu pace’“.

17. Și zise împăratul lui Israil cătră Iosafat: „N’am zis ție căci nu prorocește pentru mine bune, fără de numai reale?“

18. Și zise Miheas: „Nu așa, ascultăț cuvântul Domnului; văzut-am pre Domnul șazând pre scaunul lui, și toată putearea ceriului dvorîia de-a dreapta și de-a stânga lui.

19. Și zise Domnul: ‘Cine va amăgi pre Ahaav, împăratul lui Israil, și să va sui și va cădea în Ramoth Galaad?’ Și zise acesta așa, și acesta zise așa.

20. Și ieși duhul și stătu înaintea Domnului și zise: ‘Eu voi amăgi pre dânsul’. Și zise Domnul: ‘Cu ce?’

21. Și zise: ‘Ieși-voiu și voi fi duh mincinos în rostul tuturor prorocilor lui’. Și zise: ‘Amăgi-vei și vei putea; ieși și fă așa!’

22. Și acum, iată, au dat Domnul duh mincinos în rostul tuturor prorocilor tăi aceștea; și Domnul au grăit asupra ta reale“.

Isaia 19, 14.

23. Și să apropie Sedechias, feciorul lui Hanaan, și lovi pre Miheas preste falcă și zise lui: „Pre care cale au trecut Duhul Domnului de la mine a grăi cătră tine?“

Ierem. 20, 2.

24. Și zise Miheas: „Iată, vei vedea în ziua aceea în care vei intra câmară de câmară ca să te ascunzi“.

25. Și zise împăratul lui Israil: „Luaț pre Mihea și-l întoarceț cătră Emmir, boiarenul cetății, și cătră Ioas, fiiul împăratului,

26. Și veți zice: ‘Așa au zis împăratul: ‘Puneț pre acesta la casa de pază, și mănânce pâine de scârbă și apă de scârbă până a mă întoarce cu pace’“.

27. Și zise Miheas: „De întorcând te vei întoarce cu pace, n’au grăit Domnul mie și zise: ‘Ascultați noroadele toate!’“

28. Și să sui împăratul lui Israil, și Iosafat, împăratul Iudii, la Ramoth Galaad.

29. Și zise împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Și mă acopere de tot, și voiui intra la războiu, și tu îmbracă îmbrăcămintea mea“. Și să acoperi împăratul lui Israil și întră la războiu.

30. Și împăratul Siriii porunci boiarilor carălor, ce era cu el, zicând: „Nu daț războiu celui mic au celui mare, fără de numai pre împăratul lui Israil însuș!“

31. Și fu deaca văzură boiarii carălor pre Iosafat, și ei ziseră: „Împăratul lui Israil iaste!“ Și-l încunjurară pre el a-l bate. Și strigă Iosafat cătră Domnul, și Domnul ascultă pre dânsul și-i întoarse pre dâșii Dumnezeu de la el.

3 Împ. 22, 32.

32. Și fu deaca văzură boiarii carălor că nu era împăratul lui Israil, și să întoarseră de la dânsul.

33. Și un om împlu arcul bine-chibzuind și lovi pre împăratul lui Israil în mijlocul plămânii și în mijlocul pieptului. Și zise vezeteului său: „Întoarce mâna ta și mă scoate den războiu, căce m’am rănit!“

34. Și să înfrânse războiul în ziua aceea, și împăratul lui Israil era stând pre car împotriva Siriei până în sară, și muri, apuind soarele.

CAP 19

Iosafat muștrat de Iiu. Rânduiaște povățuitori pentru lucrurile besericești și politicești.

1. Și să întoarse Iosafat, împăratul Iudei, la casa lui cu pace, la Ierusalim.

2 Paral. 20, 37.

2. Și ieși într-o timpinărie a lui Iui a lui Anani prorocul și zise lui Iosafat împăratul: „Au păcătosului tu ajuți? Au celui urât de Domnul împrietenești-te?” Și zise lui Iui: „Pentru aceea nu s’au făcut preste tine urgie de la Domnul,

3. Fără numai cuvinte bune s’au aflat într-o tine, căce ai rădicat desigurile de la pământul Iudei și ai îndireptat inima ta a cerceta pre Domnul“.

4. Și lăcui Iosafat la Ierusalim și iarăși ieși la norod, de la Virsavie până la muntele Efraim, și-i întoarse pre dânșii către Domnul Dumnezeu al părinților lor.

5. Și au pus pre judecătorii în toate cetățile Iudei ceale tari, în cetate și în cetate.

6. Și zise judecătorilor: „Vedeți ce voi faceți, căce nu omului voi judecați, fără numai Domnului, și cu voi cuvintele judecății.

7. Și acuma facă-se frica lui Dumnezeu preste voi, și cruțați și faceți, căce nu iaste cu Domnul Dumnezeu vostru strâmbătate, nice a lăuda obraz, nice a lua daruri“.

A 2 Leage 10, 17; și 32, 4; Înțel. Sol. 6, 8; Sirah. 35, 16; Paremii 24, 23; Preoția 19, 15; Fapt. Ap. 10, 34; Râm. 2, 11; și 9, 14; Efes. 6, 9.

8. Și în Ierusalim au pus Iosafat dentru leviți și dentru preoți și dentru patriarșii lui Israil, la judecata Domnului și a judeca pre ceia ce lăcuia în Ierusalim.

9. Și au poruncit către ei, zicând: „Așa să faceți, cu frica Domnului, cu adevăr și cu inimă plină:

10. Tot omul, judecata carele va veni către voi, a fraților voștri ce lăcuiescu în cetățile lor, într-o mijlocul sângelui sânge, și într-o porunca și învățătura, și la îndireptări și judecăți, și le veți aleage lor, și nu vor greși Domnului și nu va fi urgie preste voi și preste frații voștri; așa să faceți și nu veți greși.

A 2 Leage 17, 8; Colos. 3, 25; 1 Petr. 1, 17.

11. Și iată, Amarias preotul –povățitoriu preste voi la tot cuvântul Domnului, și Zavdias, feciorul lui Ismail, povățitoriu la casa Iudei către tot cuvântul împăratului; și cărturarii și leviți –înaintea feații voastre; întăriți-vă și faceți, și va fi Domnul cu cel bun“.

1 Paral. 23, 4.

Iosafat biruiaște pre amaniteani și moaviteani.

1. Și după aceasta veniră fiii lui Moav și fiii lui Amon și, împreună cu ei, dentru amaniteani cătră Iosafat spre războiu.

2. Și veniră și arătară împăratului, zicând: „Venit-au spre tine mulțime multă de decindea de mare, de la Siria, și iată, sânt la Asasan Thamar, aceasta iaste Engadi“.

2 Paral. 20, 3.

3. Și să spământă și deade Iosafat fața lui a cerceta pre Domnul și strigă post întru tot Iuda.

4. Și să adună tot Iuda a cerceta pre Domnul, și veniră de la toate cetățile Iudei, veniră a cerceta pre Domnul.

5. Și să sculă Iosafat întru adunarea Iudei în Ierusalim, Casa Domnului, de spre fața curții cortului, și zise:

6. „Doamne, Dumnezeu al părinților miei, au nu tu ești acela Dumnezeu în ceriu sus și tu domnești tuturor împărățiilor limbilor? Și în mâna ta – vârtutea silei, și nu iaste cătră tine a să împotrivi? ”

1 Paral. 29, 12.

7. Au nu ești tu Domnul cela ce de tot ai pierdut pre cei ce lăcuia pământul acesta de cătră fața norodului tău, Israil? Și ai dat pre el seminției lui Avraam, celui iubit al tău în veac?

Isaia 41, 8.

8. Și au lăcuit întru el și au zidit ție întru el sfințenie numelui tău, zicând:

9. ‘De vor veni preste noi reale, sabie și judecăți, moarte și foamete, stavom înaintea casii aceștia și înaintea ta, căci numele tău să numeaște în casa aceasta, și vom striga cătră tine de necazul nostru și vei auzi și vei mântui’.

3 Împ. 8, 33-39.

10. Și acum, iată, fiii lui Amnon și Moav și muntele Siir, la carii n’ai dat lui Israil ca să treacă prenr’înșii, ieșind ei den pământul Eghiptului, căci s’au abătut de la ei și nu i-au surpat pre dâșii,

A 2 Leage 2, 4, 9, 19.

11. Și iată, ei să ispitesc preste noi a veni să ne scoațe pre noi dentru moștenirea noastră carea ne-ai dat noao.

12. Doamne, Dumnezeu al nostru, nu vei judeca întru dâșii? Căci nu iaste noao puteare a starea împotrivă cătră mulțimea cea multă aceasta carea au venit preste noi.

Ps. 123, 1, 2.

13. Și nu știm ce vom face lor, fără numai asupra ta –ochii noștri!“

14. Și tot Iuda –stând înaintea Domnului, și copiii lor, și muierile lor și fiii lor.

15. Și lui Oziil al Zahariei, den fiii lui Vaneu, den fiii lui Eleil Amathanitului, al levitului, dentru fiii lui Asaf, s’au făcut preste el Duhul Domnului întru adunare și zise:

16. „Ascultați tot Iuda, și cei ce lăcuiesc în Ierusalim, și împăratul Iosafat! Acestea zice Domnul voao sânguri: ‘Nu vă spământați, nice vă înfricoșați de cătră fața gloatei aceștii multe, căci nu iaste voao rânduiala, ce numai lui Dumnezeu!’

Ieș. 14, 13.

17. Măine vă pogorâți preste dânșii, iată, să suie despre suirea lui Asis, și-i veți afla pre dânșii la începutul râului, de spre fața pustiiului Eriil.

18. Nu iaste voao a vă bate; acestea priceapeți, și vedeți mântuirea Domnului împreună cu voi. Iuda și Ierusalim, să nu vă teameți, nici să vă spământați mâine a ieși întru timpinarea lor! Și Domnul – cu voi!“

19. Și plecându-se Iosafat preste fața lui, și tot Iuda, și cei ce lăcuia în Ierusalim, au căzut înaintea Domnului, ca să să închine Domnului.

20. Și să sculară leviții dentru fiii lui Caath și dentru fiii lui Core a lăuda Domnului Dumnezeului Israil cu glas mare pre înălțime.

1 Paral. 6, 33.

21. Și mânecară dimeneață și ieșiră la pustiiul Thecoe; și ieșind ei, stătu Iosafat și strigă și zise: „Ascultați-mă, Iuda și cei ce lăcuiesc în Ierusalim! Creadeți întru Domnul Dumnezeul nostru și vă veți încreade! Creadeți întru prorocul lui, și bună vă va fi calea!“

22. Și sfătuindu-să cu norodul, au pus cântăreți și, lăudând Domnului, să mărturisască și să laude sfintele când ieșiia înaintea puterii; și zicea: „Mărturisiți-vă Domnului, căci e bun, căci în veac mila lui!“

Psalm 135, 1.

23. Și când începură ei lauda și mărturisirea, deade Domnul strajă a bate pre fiii lui Ampion preste Moav și muntele Siir, pre cei ce au ieșit asupra Iudei; și s’au înfrânt.

Jud. 7, 22.

24. Și s’au sculat fiii lui Amon și Moav preste cei ce lăcuiesc muntele Siir ca să-i piarză de tot și să-i sfărâme pre ei; și deaca au obârșit pre cei ce lăcuiesc în Siir, să sculară unii pre alții a să surpa.

25. Și Iuda au venit la straja pustiiului și privi și văzu mulțimea și, iată, toți morți căzuți pre pământ, nu era hălăduit.

26. Și ieși Iosafat și norodul lui ca să prade prăzile lor; și afluă dobitoace multe, și marhă, și prăzi, și vase poftite; și au prădat întru ei. Și să făcură zile 3 prădând ei prăzile, căci multe era.

27. Și în ziua a patra s'au adunat la Valea Blagosloveniei; pentru că acolo au blagoslovit pre Domnul, pentru aceea au numit numele locului aceuia Valea Blagosloveniei până în ziua aceasta.

28. Și să întoarse tot omul Iudei la Ierusalim, și Iosafat, povățuitoriul lor, cu veselie mare, căci i-au veselit pre dâșii Domnul de cătră vrăjmașii lor.

29. Și înțară în Ierusalim cu alăute și copuze și cu trâmbițe la Casa Domnului.

30. Și să făcu groaza Domnului preste toate împărățiile pământului, auzind ei că Domnul au dat războiu cătră vrăjmașii lui Israil.

31. Și să împacă împărăția lui Iosafat, și odihni lui Dumnezeuul lui de pre împrejur.

32. Și împărăți Iosafat preste Iuda, fiind de ani 35 când împărăți el, și 25 de ani au împărățit în Ierusalim; și numele maicii lui – Azuva, fata lui Sali.

3 Împ. 22, 42.

33. Și mearse întru căile tatălui său, Asa, și nu s'au abătut de cătră eale, ca să facă cel drept înaintea Domnului.

34. Ce și ceale nalte încă numai era, și încă nărodul n'au îndireptat inima lor cătră Domnul Dumnezeuul părinților lor.

3 Împ. 22, 44.

35. Și cealealalte cuvinte ale lui Iosafat, ceale dentâiu și ceale de apoi, iată-s scrise în cuvintele lui Iiu al lui Anani, carele au scris Cartea împărăților lui Israil.

36. Și după aceasta s'au împreunat Iosafat, împăratul Iudei, cătră Ohozia, împăratul lui Israil, și acesta au făcut fărăleage când au făcut; și au mers cătră el

37. A face vase a merge la Tharsis, și au făcut vase lucrurilor Gaver.

3 Împ. 22, 49.

38. Și au prorocit Eliezer al lui Dodia de la Marisis preste Iosafat, zicând: „În ce chip te-ai împrietenit cu Ohozia, au surpat Domnul limba ta și au fărămat vasele tale“. Și n'au putut a merge la Tharsis.

CAP 21

Ioram ucigaș al fraților săi. Închinător de idoli. Pedepsa și moartea lui.

1. Și adormi Iosafat cu părinții lui și să astrucă lângă părinții, lui în cetatea lui David. Și împărăți Ioram, fiul lui, pentru dânsul.

2. Și lui era frați fiii lui Iosafat, șase: Azarias, și Iiil, și Zaharias, și Azarias, și Mihail, și Safatia; toți aceștea – fiii lui Iosafat, împăratului Iudei. Și le deade lor tatăl lor dări multe, argint și aur și arme, cu cetățile ceale zidite în pământul Iudei.

3 Împ. 22, 51.

3. Și au dat împărăția lui Ioram, că acesta e dentâiu născut.

4. Și să sculă Ioram preste împărăția tătâne-său, și să întări; și ucise pre toți frații lui cu sabia, și dentru boiarii lui Israil.

5. Fiind el de 32 de ani, au stătut Ioram pre împărăția lui, și 8 ani au împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 8, 17.

6. Și mearse în calea împăraților lui Israil, cum au făcut casa lui Ahaav, căci fata lui Ahaav era lui muiare; și făcu răul înaintea Domnului.

7. Și nu vrea Domnul să piarză de tot pre casa lui David, pentru făgăduința carea au pus lui David și cum au zis lui să-i dea lui luminătoriu și fiilor lui toate zilele.

2 Împ. 7, 12; 3 Împ. 11, 36.

8. În zilele acealea să osebi Edom de la Iuda și împărățiră preste dânșii împărat.

9. Și mearse Ioram cu boiarii lui și toată călărimea cu el; și fu și să sculă noaptea și lovi Edom pre cel ce încunjura pre el și pre boiarii carălor și fugi norodul la lăcașurile lor.

10. Și să osebi Edom de la mâna Iudei până în ziua aceasta, când să osebi Lovna în vremea aceea de la mânile lui, căci au părăsit pre Domnul Dumnezeuul părinților lui;

4 Împ. 8, 20, 21.

11. Pentru că și el au făcut înalte în toate cetățile Iudii, și curvi pre cei ce lăcuia în Ierusalim, și înșălă pre Iuda,

12. Și veni la el, cu scrisoare de la Ilie prorocul, zicând: „Aceasta zice Domnul, Dumnezeuul lui David, tătâne-tău: ‘Pentru căci n’ai mers în calea lui Iosafat, tătâne-tău, și întru căile lui Asa, împăraților Iudii,

13. Și ai mers întru căile împăraților lui Israil și ai curvit pre Iuda și pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul, în ce chip au curvit casa lui Ahaav, și pre frații tăi, fiii tătâne-tău, pre cei mai buni decât tine, i-ai omorât,

14. Iată, Domnul te va lovi pre tine rană mare întru norodul tău și întru fiii tăi și întru muierile tale și întru toată casa ta.

15. Și tu –slăbiciune rea, și cu boala pântecelui, până va ieși pântecele tău cu boala den zile în zile!’“

16. Și rădică Domnul preste Ioram pre cei striini de fealiu și pre arapi și pre hotarnicii ethiopilor

17. Și să suiră preste Iuda și-l siliia, și întoarseră toată marfa carea au aflat în casa împăratului, și pre fiii lui, și pre featele lui; și n’au rămas lui fecior, fără numai Ioahaz, cel mai mic dentru fiii lui.

18. Și după aceastea toate, l-au lovit pre el Domnul la pântece cu boală întru care nu e leac.

19. Și să făcu den zi în zi și, deaca veni vreamea zilelor doao zile, și ieși pântecele lui cu boala și muri cu boală rea. Și nu i-au făcut norodul lui pogrebanie ca pogrebania părinților lui.

Ierem. 34, 5.

20. Și era de 32 de ani când au împărățit, și 8 ani au împărățit în Ierusalim; și mearse întru nelaudă și să îngropă în cetatea lui David, și nu în mormânturile împăraților.

CAP 22

Pieirea lui Ohozia.

1. Și împărățiră ceia ce lăcuia în Ierusalim pre Ohozia, fiiul lui, pentru dânsul, pre cel mic, pentru că pre toți cei mai mari i-au ucis tâlhăretul ce au venit asupra lor, arapii și amimazonii. Și au împărățit Ohozia, feciorul lui Ioram, împăratului Iudii,

4 Împ. 8, 24.

2. Fiind de ani 22 Ohozia când au stăut împărat, și un an au împărățit în Ierusalim; și numele maicei lui –Gotholia, fata lui Amri.

4 Împ. 8, 26, 27.

3. Și acesta au mers în calea casii lui Ahaav, căci maica lui era sfeatnecă a păcătui.

4. Și făcu răul înaintea Domnului, ca casa lui Ahaav, căci ei era lui sfeatnici, după ce au murit tatul lui, ca să-l piarză pre el.

5. Căci întru svaturile lor au mers, și mearse cu Ioram, feciorul lui Ahaav, împăratul lui Israil, la războiu asupra lui Azail, împăratul Siriei, la Ramoth

Galaad; și loviră arcașii pre Ioram.

6. Și să întoarse Ioram a să vindeca la Iezrael de rane, după ce l-au lovit pre dânsul sirii la Ramoth, când da războiu el cătră Azail, împăratul Siriei; și Ohozias, feciorul lui Ioram, împăratul Iudii, să pogorî să vază pre Ioram, feciorul lui Ahaav, la Iezrael, pentru că era bolnav.

4 Împ. 8, 24.

7. Și de la Dumnezeu s'au făcut pieirea Ohoziei, a veni cătră Ioram; și, ieșind el, ieși împreună cu el Ioram cătră Iiu, feciorul lui Amessi, unsul Domnului, la casa lui Ahaav.

4 Împ. 9, 6, 7.

8. Și fu deaca izbândi Iiu casa lui Ahaav, și află pre boiarii Iudii și pre frații Ohoziei slujând Ohoziei, și-i ucise pre dânșii; și ucise Iiu pre Ioram, și fugi Ohozias.

9. Și zise Iiu ca să cearce pre Ohozia și-l prinseră pre el, lecuindu-se la Samaria, și-l aduseră pre el cătră Iiu; și-l uciseră pre el, și-l astrucară pre el, căci ziseră: „Fecior lui Iosafat iaste, carele au cercat pre Domnul cu toată inema lui“. Și nu era în casa Ohoziei a să întări puteare pentru împărăție.

4 Împ. 9, 27.

10. Și Gotholia, maica Ohoziei, au văzut că au murit feciorul ei, și să sculă și pierdu toată seminția împărăției în casa Iudii. Și să sculă

4 Împ. 11, 1.

11. Și luo Iosaveth, fata împăratului, pre Ioas, feciorul Ohoziei, și-l fură pre el den mijlocul fiilor împăraților, celor ce să omorâia, și au dat pre el și hrana lui la cămara paturilor; și l-au ascuns pre dânsul Iosaveth, fata împăratului Ioram, sora Ohoziei, muiarea lui Iodae preotului, și-l ascunse pre el de cătră fața Gotholiei și nu l-au omorât pre dânsul.

12. Și era cu ea în casa lui Dumnezău ascuns 6 ani. Și Gotholia au împărătit pre pământ.

CAP 23

Iodae unge pre Ioas împărat. Gotholia ucisă. Vaal dărâmat.

1. Și în anul al șaptelea să întări Iodae și luo pre cei preste sute: pre Azaria, feciorul lui Ioram, și pre Izmail, feciorul lui Ionan, și pre Azaria, feciorul lui Ovid, și pre Amasia, feciorul lui Adea, și pre Elisafat, feciorul Zahariei, împreună cu el în Casa Domnului.

4 Împ. 11, 4.

2. Și încunjură pre Iuda, și adună pre leviț dentru toate cetățile Iudei și pre boiarii neamurilor lui Israil și veniră la Ierusalim.

3. Și puseră toată adunarea Iudei făgăduință în casa lui Dumnezeu cu împăratul, și le arătă lor pre fiiul împăratului și zise lor: „Iată, fiiul împăratului să împărățească, în ce chip au grăit Domnul preste casa lui David.

2 Împ. 7, 13.

4. Și acum cuvântul acesta carele veți face: A treia dentru voi între la sâmbăta sfintelor preoților și a leviților și la porțile întrărilor;

5. Și a treia parte – în casa împăratului, și a treia parte – în poarta cea den mijloc; și tot norodul – în curțile Casii Domnului.

4 Împ. 11, 6.

6. Și nu între în Casa Domnului de nu vor între preoții și leviții și fiii leviților cei ce slujăsc, căci sfinți sânt; și tot norodul păzască pazele Domnului.

7. Și vor încunjura leviții pre împăratul și, premprejur, oameni și unealta lor în mâna lor; și cel ce va între în casă va muri. Și vor fi cu împăratul, ieșind el și întrând el!“

8. Și făcură leviții și tot Iuda după toate câte au poruncit lor Iodae preotul. Și luară fieștecarele oamenii lui, dentru întâiu a sâmbetei până la ieșirea sâmbetei, căci n’au slobozit Iodae preotul rânduialele.

9. Și au dat Iodae preotul pre cei preste sute rânduiț, și sabiile, și scuturile, și armele, carele era ale împăratului David, în casa lui Dumnezeu.

10. Și au pus nărodul tot, fieștecarele cu armele lui, de la umărul casii cel drept până la umărul casii cel stâng, pre jârtăvnic și pre casă, preste împăratul împrejur.

11. Și au scos pre fiiul împăratului și au dat preste el împărăția și mărturiile, și-l împărățiră pre el și-l unseră pre el Iodae preotul și fiii lui și ziseră „Trăiască împăratul!“

4 Împ. 11, 12.

12. Și auzi Gotholia glasul nărodului, celor ce alerga și celor ce mărturisiia și lăuda pre împăratul, și întră cătră împăratul la Casa Domnului.

13. Și văzu, și iată împăratul stând la starea lui, și la intrare boiarii, și trâmbițele; și boiarii – împrejurul împăratului, și tot nărodul pământului s’au veselit și au trâmbițat cu trâmbițele, și cei ce cântă cu organele –cântări

și lăudând laudă. Și-ș rupse Gotholia veșmântul ei și strigă și zise: „Râdicând vă râdicați!”

4 Împ. 23, 3.

14. Și ieși Iodae preotul și porunci celor preste sute și căpitanilor puterii și zise lor: „Scoateți pre ea afară den casă, și ieșiți denapoia ei, și să moară cu sabie!”, căci zise preotul: „Să nu moară în Casa Domnului!”

4 Împ. 11, 15.

15. Și-i deaderă ei slobozire și trecu pren poarta călăreților casei împăratului, și o omorâră pre ea acolo.

16. Și puse Iodae făgăduință întru mijlocul lui și întru mijlocul a tot norodul și întru mijlocul împăratului, ca să fie norod Domnului.

4 Împ. 11, 17.

17. Și întră tot norodul pământului la casa lui Vaal și-l surpă pre el și jârtăvnicile lui, și idolii lui i-au zdrumicat, și pre Matthan, preotul lui Vaal, l-au omorât înaintea jârtăvnicilor lui.

A 2 Leage 13, 9.

18. Și deade Iodae preotul lucrurile Casii Domnului pren mâna preoților și a leviților și au râdicat rânduialele preoților și a leviților, carele au osebit David preste Casa Domnului; și el au adus ardere-de-tot Domnului, în ce chip iaste scris în Cartea lui Moisi, cu veselie și cu cântări, pren mâna lui David.

Num. 28, 2, 3, 4.

19. Și stătură portarii la porțile Casii Domnului, și nu va întra necurat la tot lucrul.

Num. 3, 7.

20. Și au luat pre căpeteniile părinților, și pre silnici, și pre boiarii norodului, și pre tot norodul pământului, și au suit pre împăratul la Casa Domnului, și au întrat pren poarta cea mai denlăuntru la casa împăratului, și au șăzut pre împăratul pre scaunul împărăției.

21. Și să bucură tot norodul pământului, și cetatea să potoli; și pre Gotholia o au omorât cu sabie.

CAP 24

Domnia lui Ioas. Închinarea de idoli. Pedeapsa și moartea lui.

1. Fiind de 40 ani Ioas când împărăți el, și 40 de ani au împărățit în Ierusalim; și numele maicii lui – Savia, den Virsavie.

4 Împ. 12, 1; și 11, 21.

2. Și au făcut Ioas cel drept înaintea Domnului, toate zilele lui Iodae preotul.

2 Paral. 26, 5.

3. Și luă Iodae 2 muieri, și să nascură lui feți și feate.

4. Și să făcu după aceasta pre inema lui Ioas ca să tocască Casa Domnului.

5. Și adună pe preoții și pe leviții și zise lor: „Ieșiți la cetățile Iudei și adunați de la tot Israilul argint ca să întărim Casa Domnului nostru, den an în an, și sânguiți a grăi!“ Și nu sânguiră leviții.

6. Și chemă împăratul pre Iodae boiarenul și zise lui: „Pentru căci n'ai socotit pentru leviți, ca să aducă de la Iuda și de la Ierusalim cea ascunsă luare de Moisi, omul lui Dumnezeu, căci au strâns pre Israil la cortul mărturie?“

Ieș. 30, 11, 12, 13.

7. Căci Gotholia era fără de leage, și fiii ei au surpat Casa Domnului, pentru că sfintele Casii Domnului au făcut la Vaalim“.

8. Și zise împăratul: „Facă-se chichiță și să puie la poarta Casii Domnului afară.

9. Și să strige în Iuda și în Ierusalim, să aducă Domnului, în ce chip au zis Moisi, sluga lui Dumnezeu, preste Israil, în pustiiu“.

Ieș. 30, 12.

10. Și deaderă toți boiarii și tot norodul, și aducea și puneă în chichiță până să vrea împlă.

11. Și fu deaca aducea chichița cătră ispravnicii împăratului, pren mâna leviților, și deaca au văzut că s'au înmulțit argintul, și veni logofătul împăratului și ispravnicul marelui preot și deșărtară chichița și o rădicară și o puseră pre ea la locul ei; așa făcea den zi în zi și aduna argint mult.

4 Împ. 12, 10.

12. Și-l deade pre el împăratul și Iodae preotul celor ce fac lucrurile la lucrul Casii Domnului și năimiia pietrari și teslari ca să tocmească Casa Domnului, și fauri de hier și de aramă să tocmească Casa Domnului.

13. Și făcea cei ce făcea lucrurile, și să rădică lungime de lucruri în mâinile lor, și rădicară Casa Domnului pre starea ei și o întăriră.

14. Și deaca au săvârșit, au adus cătră împăratul și cătră Iodae rămășița argintului și au făcut vase în Casa Domnului, vase de poslușanie și ale arderilor-de-tot, și cădelniță de aur și de argint. Și adusă răderi-de-tot la Casa Domnului pururea, în toate zilele lui Iodae.

15. Și îmbătrâni Iodae, și era plin de zile, și muri, fiind de 130 de ani când au murit el.

16. Și-l îngropă pre el în cetatea lui David, cu împărații, căce au făcut bunătate cu Israil și cu Dumnezeu și cu casa lui.

17. Și fu după moartea lui Iodae, întră boiarii Iudei și să închină împăratului; atuncea ascultă împăratul lor.

18. Și lăsară Casa Domnului Dumnezeului părinților lor, și slujia astartelor și idolilor, și să făcu urgie preste Iuda și pre Ierusalim în ziua aceasta.

19. Și trimise cătră dânșii proroci ca să-i întoarcă pre ei cătră Domnul, și n'au ascultat; și au mărturisit lor, și n'au ascultat.

20. Și Duhul Domnului au îmbrăcat pre Azaria al lui Iodae preotul, și să sculă asupra norodului și zise lor: „Aceasta zice Domnul: ‘Ce voi vă abateți den poruncile Domnului? Și nu veți avea cale bună, căce ați părăsit pre Domnul, și va părăsi pre voi!’“

21. Și să rădică asupra lui și-l ucisă cu pietri, pren porunca lui Ioas împăratului, în curtea Casii Domnului.

Matei 23, 35.

22. Și nu-ș aduse aminte Ioas împăratul de mila carea au făcut Iodae, tată-său, cu dânșul, și au omorât pre fiiul lui; și când muriia, zise: „Vază Domnul și judece!“

23. Și fu după săvârșirea anului, să sculă preste el putearea Siriei și veni asupra Iudei și asupra Ierusalimului, și pierdură pre toți boiarii norodului în besearecă; și toate prăzile lor le-au trimis împăratului Damascului.

24. Căce că cu puțini oameni au venit putearea Siriei, și Dumnezeu au dat în mânilor lor putere multă foarte, căce au lăsat pre Domnul Dumnezeul părinților lor, și cu Ioas au făcut judecăți.

25. Și după ce s'au dus ei de la dânșul, lăsând pre dânșul în boale mari, și să rădică preste el slugile lui întru sânghiurile fiilor lui Iodae preotul și-l omoră pre el preste patul lui și muri; și-l astrucă pre dânșul în cetatea lui David, și nu-l îngropă pre el în mormântul împăraților.

26. Și cei ce s'au rădicat preste el: Zaved al lui Samaath Amaniteanul și Iozaved al lui Samarith Moaviteanul

27. Și fiii lui toți; și veniră la el câteșicinci și l-au omorât pre el. Și cealealalte ale cuvintelor lui, iată, scrise-s pre scrisoarea Cărții împăraților. Și împărăți Amasias, fiiul lui, pentru dânsul.

CAP 25

Împărăția lui Amasias împăratul Iudii.

1. Fiind de 25 de ani au împărățit Amasias, și 29 de ani au împărățit în Ierusalim; și numele maicei lui – Odaen de la Ierusalim.

4 Împ. 14, 1, 2.

2. Și făcu cel drept înaintea Domnului, iară nu cu inimă plină.

3. Și fu după ce așază împărăția în mâna lui, și omorî pre slugile lui, pre ceia ce au omorât pre împăratul, pre tatul lui.

4. Și pre fiii lor nu i-au omorât, după făgăduința legii Domnului, în ce chip iaste scris în Leage, în Cartea lui Moisi, în ce chip au poruncit Domnul, zicând: „Nu vor muri părinți pentru feciori, și feciori nu vor muri pentru părinți, fără numai fieștecarele cu păcatul lor vor muri“.

A 2 Leage 24, 16; 4 Împ. 14, 6; Ezechiil 18, 20.

5. Și adună Amasias casa Iudei și-i puse pre dâșii, după casele neamurilor lor, preste mii și preste sute, întru tot Iuda și în Ierusalim; și-i numără pre ei den 20 de ani și în sus, și-i află pre dâșii 300000, să iasă la războiu, tari, fiind sulițe și pavăță.

2 Paral. 26, 13.

6. Și năimi de la Israil 100000 tari la vârtute, pentru o sută de talanți de argint.

7. Și omul lui Dumnezeu veni cătră el, zicând: „Împărate, nu va treace cu tine putearea lui Israil, căce nu iaste Domnul cu Israil, al tuturor fiilor lui Efraim.

8. Căci, de vei cugeta a birui cu aceștea, și te va înfrânge Domnul înaintea vrăjmașilor, căci iaste de la Domnul să te întărești și să biruiești“.

1 Împ. 2, 6.

9. Și zise Amasias omului lui Dumnezeu: „Și ce voi face cea 100 de talanzi care am dat puterii lui Israil?“ Și zise omul lui Dumnezeu: „Iaste la Domnul să-ț dea ție mai mult decât aceștea“.

10. Și osebi Amasias putearea ce au venit la el de la Efraim, ca să meargă la locul lor, și să mâniară cu urgia lor foarte preste Iuda, și să întoarseră la

locul lor cu urgie de mânie.

11. Și Amasias să întări, și luo pre norodul lui, și mearse la Valea Sărilor, și lovi acolo pre fiii lui Siir, 10000.

4 Împ. 14, 7.

12. Și 10000 au prins vii fiii Iudii și-i aducea pre ei la marginea râpii și-i răsturna pre ei de la marginea râpii și toți plesniia.

13. Și fiii puterii, pre carii au întors Amasias ca să nu margă cu el la războiu, au lovit preste cetățile Iudii, de la Samaria până la Vethoron, și loviră întru ei 3000 și prădară prăzi multe.

14. Și fu deaca veni Amasia, lovind Idumea, și aduse cătră el pre dumnezeii fiilor lui Siir și-i puse lui pre ei întru dumnezei; și înaintea lor să închina și lor jârtvuia.

2 Împ. 5, 21; 4 Împ. 16, 10.

15. Și să făcu urgia Domnului preste Amasia și trimise lui proroc și-i zise lui: „Pentru căci ai cercat pre dumnezeii norodului carii n’au scos pre norodul lor den mâna ta?”

16. Și fu deaca grăi el cătră dânsul, și-i zise lui: „Au doară sfeatnic împăratului te-am dat pre tine? Ia-te aminte, pentru ca să nu te bați“. Și tăcu prorocul și zise: „Cunosc căci Domnul vrea asupra ta ca să te piarză, căci ai făcut aceasta și n’ai ascultat sfatul meu“.

17. Și să făcu Amasias, împăratul Iudii, și au trimis cătră Ioas, feciorul lui Ioahaz, fiiul lui Iiu, împăratul lui Israil, zicând: „Vino și să ne vedem la obraze!“

18. Și trimise Ioas, împăratul lui Israil, cătră Amasias, împăratul Iudii, zicând: „Achuh cel den Livan au trimis cătră chedrul cel den Livan, zicând: ‘Dă-ț fata ta după feciorul meu muiare!’ Și iată, vor veni hiarăle țarenii, ceale den Livan. Și veniră hiarăle și călcară pre Achuh. Zis-ai:

Jud. 9, 14.

19. ‘Iată, am lovit pre Idumea!’ Și te semețește inema ta cea grea. Acum șăzi în casa ta! Și pentru căci silești întru răutate, și vei cădea tu și Iuda cu tine?”

20. Și n’au ascultat Amasias, căci de la Domnul s’au făcut ca să-l dea pre el în mâna lui Ioas, căci au cercetat pre dumnezeii idumeilor.

21. Și să sui Ioas, împăratul lui Israil, și să iviră unul cătră altul, el și Amasias, împăratul Iudii, în Vethsamis, carea iaste a Iudii.

22. Și să înfrânse Iuda înaintea feații lui Israil, și fugi fieștecarele la lăcașul lui.

2 Împ. 18, 17.

23. Și pre Amasias, împăratul Iudii, cel al lui Ioas, feciorul lui Ioahaz, l-au prins Ioas, împăratul lui Israil, în Vethsamis, și-l aduse pre el la Ierusalim, și surpă de la zidul Ierusalimului, de la poarta lui Efraim până la poarta unghiului, 400 de coți.

24. Și tot aurul și argintul și toate unealtele ce s'au aflat în Casa Domnului, și la Avdedom, și visteriile casii împăratului, și pre fiii amestecărilor, și să întoarse la Samaria.

25. Și trăi Amasias al lui Ioas, împăratul Iudii, după ce au murit Ioas al lui Ioahaz, împăratul lui Israil, ani 15.

26. Și cealealalte cuvinte ale Amasiei, ceale dentâiu și ceale de apoiu, nu-s scrise pre Cartea împăraților Iudii și Israil?

4 Împ. 14, 18.

27. Și în vremea carea s'au depărtat Amasias de la Domnul, și să rădicară asupra lui rădicare și au fugit de la Ierusalim la Lahis; și au trimis după dânsul la Lahis și l-au omorât pre dânsul acolo.

28. Și-l luară pre el preste cai și îngropară pre el cu părinții lui, în cetatea lui David.

4 Împ. 14, 20.

CAP 26

Ozia tămâiază și se împle de lepră.

1. Și luo tot norodul pământului pre Ozia, și el – fiiu de 16 ani, și-l împărățiră pre el pentru tatul lui, Amasia.

4 Împ. 14, 21; și 15, 1.

2. Acesta au zidit Elathul, acesta au întors pre ea Iudii, după ce au adormit împăratul cu părinții lui.

3. Fiiu de 16 ani au împărățit Ozias, și 52 de ani au împărățit în Ierusalim; și numele maicei lui – Iehelia de la Ierusalim.

4 Împ. 15, 2.

4. Și făcu cel drept înaintea Domnului, după toate câte au făcut Amasias, tată-său.

5. Și era cercând pre Domnul, în zilele Zahariei, celui ce pricepea, cu frica Domnului; și în zilele lui care au cercetat pre Domnul, și bine-călători pre el Domnul.

2 Paral. 24, 2.

6. Și ieși și deade războiu cătră cei streini de fealiu și surpă zidurile Ghethii și zidurile Iavnirii, și zidurile Azotului, și au zidit cetățile în Azot și întru cei streini de fealiu.

7. Și întări pre el Domnul preste cei streini de fealiu și preste arapii ceia ce lăcuiesc la pietri și preste minei.

1 Paral. 5, 20; Jud. 10, 12.

8. Și deaderă mineii daruri Oziei, și era numele lui până la întrarea Eghipetului, căci s'au întărit până sus.

9. Și zidi Ozia turnuri în Ierusalim și la poarta unghiului, și la poarta văii, și la unghiuri, și le întări pre dânsule.

Neemia 3, 13, 19, 32.

10. Și zidi turnuri în pustiiu și ciopli gropi multe, căci dobitoace multe era lui la Efila și la șăs, plugari și viari pren munți și la Carmil, căci om iubitoriu de plugari era.

11. Și să făcu Oziei puteare făcând războiu și ieșind la rânduială la războiu și întrând la rânduială întru număr; și era numărul socotealii lor, pren mâna lui (Iiil) logofătului și Maasiei judecătoriaului, pren mâna Ananiei, următorului împăratului.

12. Tot numărul căpeteniilor părinților, tari la războiu, 2000 și 600.

13. Și, cu dânsii, puteare de războiu –307 de mii și 500, aceștea făcând războiu cu puteare de vârtute a ajuta împăratului asupra vrăjmașilor.

2 Paral. 25, 5.

14. Și au gătit lor Ozia, la toată putearea, scuturi, și sulite, și misurce, și zale, și arce, și praștii de pietri.

15. Și făcu în Ierusalim meșteșuguri meșterșuguite de socotitoriu, ca să fie preste turnuri și pre unghiuri a lovi cu săgețile și cu pietri mari; și să auzi meșterșugul lor până departe, căci s'au minunat a să ajuta, până unde s'au întărit.

16. Și deaca s'au întărit, să înălță inima lui ca să strice, și făcu strâmbătate întru Domnul Dumnezeuul lui, și întră în besearca Domnului ca să tămâiaze preste jărtăvnicul tămâierilor.

17. Și întră denapoia lui Zaharia preotul, și cu el –preoții Domnului, 80 fii tari, și stătură asupra Oziei împăratului și ziseră lui:

1 Paral. 6, 10.

18. „Nu iaste ție, Ozio, a tămâia Domnului, ce preoților, fiilor lui Aaron, celor sfințiți să tămâiaze! Ieși den sfințenie, căci te-ai depărtat de la Domnul

și nu va fi ție aceasta întru mărire de la Domnul Dumnezeu!“

Ieș. 30, 7.

19. Și să mânia Ozia, și în mâna lui –cădelnița, ca să tămâiaze în beserecă; și când să mânia el pre preoții Domnului, și stricăciunea răsări în fruntea lui, înaintea preoților, în Casa Domnului, deasupra jârtăvnicului tămâierilor.

4 Împ. 15, 5.

20. Și să întoarse cătră el Zaharias, preotul cel mare, și preoții; și iată, el – stricat în fruntea lui; și-l goniră pre el de acolo, că și el sânguia să iasă, căci l-au muștrat pre dânsul Domnul.

21. Și Ozias împăratul era stricat până în ziua săvârșirii lui, și în casa apfusoth șădea stricat, căci s’au scos de la Casa Domnului; și Ioatham, fiul lui, preste împărăția lui, judecând norodul pământului.

4 Împ. 15, 5.

22. Și cealealalte cuvinte ale Oziei, ceale dentâiu și ceale de apoi, scrise de Isaia, fiul lui Amos prorocului.

23. Și adormi Ozias cu părinții lui, și nu-l îngropară pre el cu părinții lui, în câmpul îngropării împăraților, căci au zis: „Stricat iaste!“ Și împărați Ioatham, fiul lui, în locul lui.

CAP 27

Ioatham supune pre amoniți la bir.

1. Fiiu de 25 de ani era Ioatham când împărați el, și 16 ani au împărațit el în Ierusalim; și numele maicii lui – Ierusa, fata lui Sadoc.

2. Și făcu ce e drept înaintea Domnului, după toate câte au făcut Ozias, tatul lui, ce n’au intrat în besereca Domnului, și încă nărodul pieriia.

4 Împ. 15, 33.

3. Acesta au zidit poarta Casii Domnului cea naltă și în zidul ei au pus arme.

4. Și au zidit cetăți în muntele Iudei, și în dumbrăvi – lăcașuri și turnuri.

5. Și acesta au făcut războiu cătră împăratul fiilor lui Ammon și birui preste el; și-i da lui fiii lui Amon pre an 100 de talanzi de argint și 10000 de cori de grâu, și de orz 10000; aceastea aducea lui împăratul fiilor lui Ammon preste an, în anul dentâiu și în anul al doilea și al treilea.

6. Și să întări Ioatham, căci au gătit căile lui înaintea Domnului Dumnezeuului lui.

7. Și cealealalte cuvinte ale lui Ioatham, și războiul și fapta lui, iată, scrise-s pre Cartea cuvintelor împăraților Iudei și Israil.

8. Fiiu de 25 de ani era împărățând, și 16 ani împărăți în Ierusalim.

9. Și adormi Ioatham cu părinții lui și să astrucă în cetatea lui David; și împărăți Ahaz, feciorul lui, în locul lui.

CAP 28

Ahaz împăratul Iudei și nelegiuirile lui.

1. Fiiu de 25 de ani era Ahaz când împărăți el, și 16 ani au împărățit în Ierusalim; și n’au făcut ce e drept înaintea Domnului, ca David, tatul lui,

4 Împ. 16, 2.

2. Ce mearse după căile împăraților lui Israil, pentru că cioplite au făcut,

3. Și idolilor lor au jârtvuit în pământul Enom, și au adus fiii lui pren foc, după urâciunile limbilor carele au pierdut Domnul de cătră fața fiilor lui Israil;

A 2 Leage 18, 9, 10.

4. Și tămâia preste ceale înalte, și preste cerdacuri, și dedesuptul a tot lemnul des.

4 Împ. 16, 4.

5. Și-l deade pre el Domnul Dumnezeuul lui pren mâna împăratului Siriei, și lovi întru el, și robi dentru dânșii robime multă, și aduse la Damasc. Și în mâinile împăratului lui Israil l-au dat pre el și lovi întru dânsul rană mare.

Isaia 7, 1; 4 Împ. 16, 5.

6. Și au ucis Fachee al lui Romeliu, împăratul lui Israil, întru Iuda, într’o zi – 120000 de oameni tari la vârtute, deaca au părăsit ei pre Domnul Dumnezeuul părinților lor.

7. Și ucise Zehri, cel tare al lui Efraim, pre Amasia, fiiul împăratului, și pre Esricam, povățuitoriul casii lui, și pre Elcana, următoriu împăratului;

8. Și robiră fiii lui Israil den frații lor 800000 de muieri și fii și feate, și prăzi multe au prădat dentru ei și au adus prăzile la Samaria.

9. Și acolo era prorocul Domnului, Odid –numele lui, și ieși întru timpinarea puterii celor ce venia la Samaria și zise lor: „Iatăurgia

Domnului Dumnezeului părinților noștri preste Iuda și au dat pre dânșii în mâinile voastre și ați ucis întru dânșii cu urgie, și până la ceriu au ajuns.

Esdra 9, 6.

10. Și acum, pre fiii Iudei și Ierusalimul voi ziceți să-i agonisiți de tot întru robi și roabe; nu, iată, sânt cu voi să mărturisesc Domnului Dumnezeului vostru?

11. Acum dară ascultați-mă și întoarceți robimea carea ați robit dentru frații voștri, căci urgia mâinii Domnului preste voi!“

12. Și să sculară boiarii dentru fiii lui Efraim, Azarias al lui Iona, și Varahias al lui Vasalimoth, și Ezechias al lui Sellim, și Amasias al lui Eldes, preste ceia ce venia de la războiu,

13. Și ziseră lor: „Să nu băgați robimea aicea cătră noi pentru că a greși Domnului preste noi voi ziceți, să adaogeț preste păcatele noastre și preste neconștiința noastră, căci mult iaste păcatul nostru și urgia Domnului preste Israil!“

14. Și părăsiră războinicii robimea și prăzile înaintea boiarilor și a toată adunarea.

15. Și să sculară oamenii carii s’au chemat întru numele Domnului, și să apucară de robime, și pre toți golii i-au îmbrăcat den prăzi, și îmbrăcară pre dânșii, și încălțară pre dânșii, și le deaderă a mânca și a bea lor și a să unge, și ajutora lor cu dobitoc, la tot neputinciosul, și au adus pre ei la Iereho, cetatea finicilor, cătră frații lor, și să întoarseră la Samaria.

16. În vremea aceea i-au trimis împăratul Ahaz cătră împăratul Asur, să-i ajute lui.

4 Împ. 16, 7.

17. Și întru aceasta idumeii s’au rădicat și au lovit în Iuda și au robit robime.

18. Și cei striini de fealiu s’au rădicat a robi cetățile șăsului despre amiazăzi a Iudei, și luară pre Vethsamis, și pre ceale den Casa Domnului, și ceale den casa împăratului și ale boiarilor, și au dat împăratului pre Ailon și pre Gaddiron, și pre Soho și satele ei, și pre Gamzo și satele ei, și pre Thamna și satele ei, și au lăcuit acolo.

19. Căce au smerit Domnul pre Iuda, pentru Ahaz, împăratul Iudei, căce s’au depărtat cu depărtare de la Domnul.

20. Și veni cătră el Thaglath Falasaru, împăratul lui Asur, și-l lovi pre el și mută pre cei de la Damascu la Madia, și den Siria au mutat a lăcui Damascul.

21. Și luă Ahaz ceale din Casa Domnului și ceale din casa împăratului și ale boiarilor și au dat împăratului lui Asur; și nu era lui întru ajutoriu.

4 Împ. 16, 8.

22. Fără numai pentru ca să necăjască el, și adăose a se depărta de la Domnul, și zise împăratul Ahaz:

23. „Cerceta-voi pre bozii Damascului, pre ceia ce mă bat pre mine!“ Și zise: „Căce dumnezeii împăratului Siriei, ei vor birui lor, dară voi jârtvui și-m vor ajutori mie“. Și ei i să făcură lui spre piadică, și la tot Israilul.

24. Și depărtă Ahaz vasele Casii Domnului și le tăia pre eale, și închise ușile Casii Domnului, și au făcut lui jârtăvnice în tot unghiul în Ierusalim.

25. Și în toată cetatea și cetatea, și în Iuda au făcut înalte, ca să tămâiaze la dumnezei străini întru ceale înalte, și au mâniat pre Domnul Dumnezeul părinților lor.

26. Și ceale altele cuvinte ale lui și faptele lui, ceale dintâiu și ceale de apoi, iată-s scrise pre Cărțile împăraților Iudei și Israil.

27. Și adormi Ahaz cu părinții lui, și să îngropă în cetatea lui David, și nu l-au băgat pre el la mormânturile împăraților lui Israil; și împărații lor Ezechias, fiul lui, în locul lui.

CAP 29

Ezechias înnoiaște slujba cea adevărată.

1. Și Ezechias au împărățit fiind de 25 de ani, și 29 de ani au împărățit în Ierusalim; și numele maicii lui – Avia, fata Zahariei.

4 Împ. 18, 2.

2. Și făcu ce e drept înaintea Domnului, după toate câte au făcut David, tatăl lui.

3. Și fu deaca stătu pre împărăția lui, în luna dintâiu deschise ușele Casii Domnului și le griji pre eale.

4. Și băgă preoții și pre leviți, și puse pre ei la laturea despre răsărit

5. Și zise lor: „Ascultați-mă, leviți, acum curățiți-vă, și curățiți Casa Domnului părinților noștri și scoateți necurăția dintru sfinte.

6. Căce s'au depărtat părinții noștri și au făcut răul înaintea Domnului Dumnezeului nostru și lăsară pre El și-ș întoarsără fața lor de cătră cortul Domnului și deaderă grumazi

Ierem. 2, 27.

7. Și închiseră ușile beserecii, și să stinsă luminătorii; și tămâie n'au tămâiat, și ardere-de-tot n'au adus în sfântul Dumnezeului lui Israil,

8. Și să urgisi Domnul cu mânie preste Iuda și preste Ierusalim, și deade pre ei întru groază și întru stingere și întru șuierare, cum voi vedeți cu ochii voștri.

9. Și iată, s'au rănit părinții noștri cu sabie, și fiii noștri și featele noastre și fămeile noastre –cu robire în pământ striin.

10. Și acum sânt preste aceastea, acum dară puneți pre inima voastră ca să puneți făgăduință cu Domnul Dumnezeul lui Israil, și va întoarce urgia mâniei lui de la noi.

11. Și acum nu părăsiți, căce întru voi au ales Domnul să stați înaintea lui, să slujiți lui și să-i fiți lui slujind și tămâind“.

Ieș. 28, 1.

12. Și să sculară leviții, Maal al lui Amasi, și Ioil al Zahariei, den fiii lui Caath și den fiii lui Merari, și Chis al lui Avdi, și Azarias al lui Ilaelil, și, dentr'ai Ghiedsoniei, Ioadad al lui Zemman, și Ioadam;

13. Aceștea-s fiii lui Ioaha; și den fiii lui Elisafan: Samari și Iiil; și den fiii lui Asaf: Zaharia și Mathania;

14. Și den fiii lui Emman: Iiil și Semei; și den fiii lui Adithum: Samathias și Oziil,

15. Și adunară pre frații lor și să curățiră, după porunca împăratului, pren porunca Domnului, ca să curățească Casa Domnului.

16. Și înțară preoții înlăuntru, în Casa Domnului, ca să curățască, și scoaseră toată necurăția ceaea ce s'au aflat în Casa Domnului și în curtea Casii Domnului, și au priimit leviții să scoată la pârâul Chiedrilor afară.

17. Și începură în ziua dentâiu, lună noao a lunii dentâiu, a se curăți, și în ziua a opta a lunii au înțat în Casa Domnului și au curățit Casa Domnului în opt zile, și în ziua a 16 ale lunii dentâiu au săvârșit.

18. Și înțară înlăuntru cătră Ezechia împăratul și ziseră: „Curățit-am toate ceale den Casa Domnului: jârtăvnicul arderii-de-tot, și vasele lui, și masa punerii-denainte și toate vasele ei;

19. Și toate vasele carele au pângărit împăratul Ahaz întru împărăția lui, întru vicleșugul lui, și am gătit și am curățit; și iată, sânt înaintea jârtăvnicului Domnului“.

20. Și mânecă Ezechias împăratul și adună boiarii cetății și să sui la Casa Domnului.

21. Și aduse viței 7 și berbeci 7 și miei 7 și iezi de capre 7, pentru păcat și pentru împărăție și pentru sfinte și pentru Israil, și zise fiilor lui Aaron, preoților, să să suie preste jârtăvnecul Domnului

Preoția 4, 14; 1 Paral. 12, 26.

22. Să jârtvuiască vițeei, și au priimit preoții sângele și au turnat preste jârtăvnic, și au junghiat berbecii și au turnat sângele preste jârtăvnic, și au junghiat miei și au turnat sângele preste jârtăvnic.

23. Și au adus iezi cei pentru păcat înaintea împăratului și a adunării și au pus mâinile lor preste dâșii.

24. Și jârtvuiră pre dâșii preoții și sprejăniră sângele lor cătră jârtăvnic și să ruga pentru tot Israilul, căci zise împăratul: „Pentru tot Israilul, arderea-de-tot și ceale pentru păcat!“

25. Și au pus pre leviț în Casa Domnului cu țimbale și cu alăute și cu copuze, după porunca lui David împăratului și lui Gad, celuia ce vedea împăratului, și lui Nathan prorocul, căci pren porunca Domnului era învățătura, cu mâna prorocilor lui.

26. Și stătură preoții cu organele lui David și preoții cu trâmbițele.

27. Și zise Iezichias să aducă arderea-de-tot preste jârtăvnic și, când au început a aduce arderea-de-tot, au început a cântarea Domnului, și trâmbițele cătră organele lui David, împăratul lui Israil.

28. Și toată adunarea striga, și cântăreții cântând, și trâmbițele trâmbițând, până unde s’au săvârșit arderea-de-tot.

29. Și deaca au săvârșit aducând, și să întoarse împăratul și toți cât era cu dânsul și să închinară Domnului.

30. Și zise Ezechias împăratul și boiarii leviților să laude pre Domnul cu cuvintele lui David și ale lui Asaf prorocului, și lăuda cu veselie, și căzură și să închinară Domnului.

31. Și răspunse Ezechias și zise: „Acum aț umplut mâinile voastre Domnului, și aduceț și pomeniț jârtve de laudă la Casa Domnului!“ Și aduse adunarea jârtve de laudă la Casa Domnului, și tot nevoitoriul cu inema, arderi-de-tot.

32. Și să făcu numărul arderii-de-tot carea au adus adunarea: viței 70, berbeci 100, miei 800; la arderea-de-tot Domnului – toate acestea.

33. Și cei sfințiți: viței 600, oi 3000.

34. Ce numai preoții era puțini și nu putea să belească arderea-de-tot, și le ajutorii lor frații lor, leviții, până unde s’au săvârșit lucrul și până unde s’au curățit preoții, căci leviții mai cu nevointă s’au curățit decât preoții.

35. Și arderea cea de tot, multă întru seurile săvârșirii mântuirii, și turnările arderii-de-tot, și să isprăvi lucrul în Casa Domnului.

36. Și să veseli Ezechias și tot norodul pentru căci au gătit pre Dumnezeu norodul lui, pentru că fără de veaste s’au făcut cuvântul.

1 Paral. 29, 9.

CAP 30

Vestirea și serbarea Paștelui.

1. Și trimise Ezichias preste tot Israilul și Iuda, și cărți au scris la Efraim și la Manasi, să vie la Casa Domnului la Ierusalim să facă fasec Domnului Dumnezăului Israil.

A 2 Leage 16, 5.

2. Și să sfătui împăratul și boiarii și toată adunarea cea den Ierusalim să facă fasec în luna a doao,

Num. 9, 10, 11.

3. Căci n’au putut să facă pre el în vreamea aceea, căci preoții nu s’au curățit deajuns, și nărodul nu s’au adunat la Ierusalim.

4. Și plăcu cuvântul înaintea împăratului și înaintea a toată adunarea.

5. Și puseră cuvânt ca să treacă strigare întru tot Israilul, de la Virsavie până la Dan, viind să facă fasec Domnului Dumnezăului Israil la Ierusalim, căci mulțimea n’au făcut după scrisoare.

6. Și mearseră cei ce aleargă cu scrisorile de la împăratul și de la boiari la tot Israilul și Iuda, după porunca împăratului, zicând: „Fiii lui Israil, întoarceți-vă către Domnul Dumnezăul lui Avraam și Isaac și Iacov, și va întoarce pre cei scăpați, ceia ce au rămas den mâna împăratului Asur.

7. Și nu vă faceți ca frații voștri și ca părinții voștri, carii s’au depărtat de la Domnul Dumnezăul părinților lor, și au dat pre ei în pustiire, în ce chip voi vedeți.

8. Și nu vă nesilniciți gâturile voastre ca părinții voștri; dați laudă Domnului Dumnezăului Israil și intrați întru sfîntirea lui carea au sfîntit în veac, și slujiți Domnului Dumnezăului vostru, și va întoarce de la voi mânia urgiei.

9. Căci întorcându-vă voi către Domnul, frații voștri și fiii voștri vor fi întru îndurări înaintea tuturor celora ce i-au robît pre dânșii, și va întoarce pre voi în pămîntul vostru, căci milostiv și îndurătoriu – Domnul

Dumnezeul nostru, și nu va întoarce fața lui de către voi, de ne vom întoarce către Dânsul“.

4 Împ. 15, 29.

10. Și era ceia ce aleargă mergând den cetate în cetate, în muntele lui Efraim, și Manasi, și până la Zavulon, și să făcură ca când ar batjocuri pre ei și i-ar măscări;

11. Fără de numai oameni de la Asir și de la Manasi și de la Zavulon s’au rușinat și au venit la Ierusalim

12. Și la Iuda, și fu mâna lui Dumnezeu să le dea lor o inimă să vie ca să facă după porunca împăratului și a boiarilor, cu cuvântul Domnului.

13. Și să adunară la Ierusalim nărod mult ca să facă praznicul azimelor, în luna a doao, adunare multă foarte

14. Și să sculară și surpară jârtăvnicele ceale den Ierusalim, și toate întru carele tămâia minciunilor le-au surpat și le-au aruncat în pârlul Chedrilor.

15. Și au junghiat fasec în 14 a lunii a doao, și preoții și leviții s’au rușinat, și s’au curățit, și au adus ardere-de-tot la Casa Domnului.

Ieș. 12, 10; 12, 46.

16. Și au stătit la starea lor, după judecata lor după porunca lui Moisi, omului lui Dumnezeu, și preoții priimiia sânghiurile den mâna leviților,

17. Căci mai mulți dentru adunare nu s’au curățit, și leviții era mai mulți a jârtvui fasec la tot cela ce nu putea a să curăți Domnului;

18. Căci mai mult den norod de la Efraim și de la Manasi și Isahar și Zavulon nu s’au curățit, ce mâncară fasec preste Scrisoare. Și să rugă Ezechias pentru dânșii, zicând:

19. „Domnul Dumnezeu e bun, roage-să pentru toată inima îndireptătoare, ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezeu părinților lui, și nu după curățenia sfinților“.

20. Și ascultă Domnul pre Ezechias și vindecă pre norod.

21. Și făcură fiii lui Israil cei ce s’au aflat în Ierusalim praznicul azimelor 7 zile, cu veselie mare și lăudând pre Domnul den zi în zi, și preoții și leviții cu unealtele vârtutii Domnului.

22. Și grăi Domnul preste toată inima leviților celor ce pricep priceapere bună Domnului, și au săvârșit praznicul azimelor 7 zile, jârtvuind jârtva de mântuire și mărturisindu-să Domnului Dumnezeu părinților lor.

23. Și să sfătui toată adunarea o dată să facă alte 7 zile, și au făcut alte 7 zile cu veselie.

24. Căci Ezechia au început la Iuda și la toată adunarea 1000 de viței și 7000 de oi, și boiarii au început norodului viței 1000 și de oi 10000, și sfintele preoților, într-o mulțime.

25. Și să veseli toată adunarea Iudei, și preoții, și leviții, și toată adunarea, și cei ce s'au aflat din Ierusalim, și cei nemearnici ce au venit de la pământul lui Israil, și cei ce locuiesc în Iuda.

26. Și să facă veselie mare în Ierusalim, căci din zilele lui Solomon, fiul lui David, împăratului Israil, nu s'au făcut ca acesta praznic în Ierusalim.

27. Și să sculară preoții și leviții și binecuvântară pe Dumnezeu; și să auzi glasul lor și veni ruga lor la lăcașul cel sfânt al lui la ceriu.

CAP 31

Stârpirea închinării de idoli. Îngrijirea de preoți și leviți.

1. Și deca săvârșiră toate acestea, ieși tot Israilul, cei ce s'au aflat în cetățile Iudei, și au zdrobit stâlpii și au tăiat desigurile și au svârâmat ceale înalte și capiștile din toată Iudea și Veniamin, și dintru Efraim, și de la Manasi, până la săvârșit, și să întoarse tot Israilul fieștecarele la moștenirea lui și la cetățile lor.

2. Și rândui Ezechias rânduiilele preoților și leviților și rânduiilele fieștecăruia după slujba lui, preoților și leviților, la arderea cea de tot și la jertva mântuirii și a lăuda și a mărturisi și a sluji pre la porțile curții Domnului.

3. Și partea împăratului dintru averile lui la arderea cea de tot de dimineața și cea de seară și arderile ceale de tot ale simbetelor și la lunile ceale noaptea și la praznice scrise în legea Domnului.

4. Și zise norodului și celor ce locuiesc în Ierusalim să dea partea preoților și leviților, pentru ca să se întărească într-o slujba Casii Domnului.

5. Și deca au poruncit cuvântul, au adăos fiii lui Israil începătura grâului și vinului și untdelemnului și a mierii; și toată roada țării și zeciuiala toată au adus într-o mulțime.

6. Și fiii lui Israil și ai Iudei, și cei ce locuiau în cetățile Iudei, și ei au adus zăciuială din viței și din oi și zeciuială din capre, și au sfințit Domnului Dumnezeului lor, și au adus și au pus grămăzi-grămăzi.

7. În luna a treia au început grămăzile a să întemeia și în luna a șaptea s'au săvârșit.

8. Și veni Ezechia și boiarii și văzură grămezile și binecuvântară pre Domnul și pre norodul lui, Israil.

9. Și întreba Ezechias de preoți și de leviți pentru grămezi.

10. Și zise către el Azarias preotul, boiarenul casii lui Sadoc: „De unde s’au început începătura a să aduce la Casa Domnului, am mâncat și am băut și am lăsat până la mulțime, căci Domnul au blagoslovit pre norodul lui, și am lăsat încă mulțimea aceasta“.

11. Și zise Ezechias încă a găti cămări la Casa Domnului.

12. Și au gătit și au băgat acolo începăturile și zeciuialele, cu credință, și preste eale ispravnic – Honenia levitul și Semeias, fratele lui, luând rîndul.

13. Și Iiil și Ozazias și Neth și Asail și Ieremoth și Ozavad și Eliil și Samahia și Maath și Vaneas și fiii lui – puși pren Honenia și Semei, fratele lui, în ce chip porunci Ezechias împăratul și Azarias, povățitoriul Casii Domnului,

14. Și Cori al lui Iemna levitul, portariul de spre răsărit, preste poduri, a da începăturile Domnului și sfintele sfintelor.

15. Și pren mâna celor ce cânta, și Veniamin și Isu și Semei și Amarias și Sehonias, pren mâna preoților, cu credință a da fraților lor, după rînduiale, după cel mare și după cel mic;

Is. Navi 21, 9, 10.

16. Afară den prăsila celor de parte bărbătească, den trei ani și în sus, la tot cela ce intra la Casa Domnului la cuvântul zilelor, la zi, la slujba rînduialii obiciaiului lor.

17. Aceasta e socoteala preoților, după casele moșiilor, și leviții, întru rînduialele lor, de 20 de ani și în sus, cu rînduială,

1 Paral. 23, 24.

18. Întru socoteale întru toată prăsila lor, muierilor lor, feciorilor lor și featelor lor, la toată mulțimea, căci cu credință au cruțat sfântul,

19. Și fiilor lui Aaron, celor ce preoțesc în țarine, și dentru cetățile lor, întru toată cetatea și cetatea, oameni carii s’au numit pre nume să dea parte la toată partea bărbătească întru preoți și la tot numărul întru leviți.

20. Și făcu așa Ezechias întru tot Iuda, și au făcut cel bun și cel dreptu și adevărul înaintea Domnului Dumnezeuului lui.

21. Și întru tot lucrul întru carele au început cu lucrul în Casa Domnului, și cu leage și cu poruncile, au cercat pre Dumnezeul lui și dentru tot sufletul lui au făcut, și să spori.

4 Împ. 18, 7.

CAP 32

Ezechias scapă prin minune de Senaherim.

1. Și după cuvintele și adevărul acesta, venit-au Sennahiram, împăratul asirianilor, și veni asupra Iudii și să tăbări asupra cetăților celor cu ziduri și zise ca să le ia pre dânsule.

4 Împ. 18, 13; Sirah. 48, 21; Isaia 36, 1.

2. Și văzu Ezechias că au venit Senahiram către fața lui ca să bată în Ierusalim

3. Și să sfătui cu bătrânii lui și cu cei tari să astupe apele izvoarelor care era afară den cetate; și întărire lui.

4. Și adună norod mult și astupă apele izvoarelor și râul cel ce împarte pren cetate, zicând: „Să nu vie împăratul Asur, și va afla apă multă și va birui“.

5. Și să întări Ezechias și zidi tot zidul cel surpat, și turnuri, și afară înainte alt zidu, și întări înălțimea cetății lui David și meștersugui arme multe.

6. Și puse boiari de războiu preste norod și să strânsăra către el la ulița porții văii, și grăi după inima lor, zicând:

2 Împ. 18, 4, 24.

7. „Întăriți-vă și vă îmbărbătați, și nu vă teameti, nice vă înfricoșați de către fața împăratului Assur și de către fața a toată limba ce iaste cu el, căce cu noi mai mulți decât cu dânsul sânt.

4 Împ. 6, 16.

8. Cu dânsul – brațuri trupești, iară cu noi e Domnul Dumnezeuul nostru, a mântui și a bate războiul nostru“. Și să îndârji norodul pre cuvintele Ezechiii, împăratului Iudii.

Ierem. 17, 5.

9. Și după aceasta trimise Senahirim, împăratul asirianilor, pre slugile lui asupra Ierusalimului, și el – la Lahis, și toată oastea lui cu el; și au trimis către Ezechias, împăratul Iudei, și către tot Iuda cel den Ierusalim, zicând:

4 Împ. 18, 17.

10. „Așa zice Senahirim, împăratul asiriilor: ‘Pre cine voi nedejduiți și sădeți întru îngrădire în Ierusalim?’

11. Au nu Ezechias vă înșală pre voi ca să vă dea pre voi la moarte și la foamete și la seate, zicând: ‘Domnul Dumnezeul nostru va mântui pre voi den mâna împăratului Asur’?

4 Împ. 18, 30.

12. Au nu iaste acesta Ezichias carele au rădicat jârtăvnicile lui și înălțimile lui și zise Iudii și celor ce lăcuiescu în Ierusalim, zicând: ‘Denaintea jârtăvnicului acestuia să vă închinați și preste el să tămâiați’?

13. Nu știți ce am făcut eu și părinții miei la toate limbile țărilor? Au putând au putut dumnezeii limbilor a tot pământul să mântuiască pre norodul lor den mâna mea?

14. Cine e întru toți dumnezeii limbilor acestora pre carii au pierdut părinții miei? Au putea să mântuiască pre norodul lor den mâna mea, ca când va putea Dumnezăul vostru a vă mântui den mâna mea?

15. Acum dară, nu vă amăgească pre voi Ezechias și nu vă facă pre voi a vă nedejdui după aceastea! Și nu credeți lui, căce nu va putea dumnezăul a toată limba și al împărăției ca să mântuiască pre norodul lui den mâna mea și den mâna părinților miei, căce Dumnezăul vostru nu va mântui pre voi den mâna mea!“

16. Și încă au grăit slugile lui asupra Domnului Dumnezău și asupra Ezechiei, slugii lui.

17. Și carte au scris a defăima pre Domnul Dumnezăul lui Israil, și zise pentru El zicând: „Precum dumnezeii limbilor pământului n’au scos pre noroadele lor den mâna mea, așa nu va scoate Dumnezeul Iezechiei pre norodul lui den mâna mea!“

4 Împ. 19, 12-14.

18. Și strigă cu glas mare jidoveaște preste Israil și pre norodul cel de pre zidu, pentru ca să ajutorească lor și să surpe, pentru ca să ia cetatea.

Isaia 36, 11.

19. Și au grăit de Dumnezeul Ierusalimului ca și de dumnezeii noroadelor pământului, fapte de mâni de oameni.

Isaia 37, 19.

20. Și să rugă Ezechias împăratul și Isaia, fiiul lui Ammos, prorocul, pentru aceastea și strigară la ceriu.

4 Împ. 19, 15.

21. Și trimise Domnul înger și sfărmă pre tot războinicul tare, și boiaru, și voievod în tabăra împăratului Asur, și-ș întoarse obrazul cu rușine la pământul lui; și veni la casa dumnezeului lui, și cei ce au ieșit den pântecel lui surpară pre dânsul cu sabie.

Isaia 37, 36, 38.

22. Și mântui Domnul pre Ezechia și pre ceia ce șădea în Ierusalim den mâna lui Senahirim, împăratului Asur, și den mâna tuturor, și odihni pre ei duple împrejur.

23. Și mulți aducea daruri Domnului la Ierusalim și daruri Ezechiei, împăratului Iudii, și să prearădică întru ochii a toate limbile.

24. Și, după aceastea, în zilele acealea bolnăvi Ezechias împăratul până la moarte și să rugă cătră Domnul; și ascultă lui și semn i-au dat lui.

4 Împ. 20, 1; Isaia 36, 1.

25. Și nu după darea carea au dat lui au răsplătit Ezechias, și să înălță inema lui, și să făcu preste el urgie și preste Iuda și preste Ierusalim.

26. Și să smeri Ezechias dentru înălțimea inemii lui, el și cei ce lăcuia Ierusalimul, și n'au venit preste dânșii urgia Domnului în zilele Ezechiii.

27. Și să făcu Ezechiii avuție și mărire multă foarte; și visterii au făcut lui pentru argint, și pentru aur, și de pietri cinstite, și mirosituri, și cămări de aramă, și vase pohtite,

4 Împ. 20, 19.

28. Și jicnițe de roadele grâului și vinului și a untdelemnului, și sate, și iasle la tot dobitocul, și stâni la turme, și cetăț care au zidit lui,

29. Și dobitoc de oi și de boi, întru mulțime, căci i-au dat lui Domnul avere multă foarte.

30. Acesta Ezechias au astupat ieșirea apei Sionului cea de sus și le-au îndireptat pre eale în jos, cătră amiazăzi a cetății lui David; s'au sporit Ezechia întru toate lucrurile lui.

31. Și așa întru bătrânii boiarilor, cei ce s'au trimis de la Vavilon cătră dânșul să întreabe de dânșul semnul carele s'au făcut pre pământ, și-l lăsă pre dânșul Domnul ca să-l ispitească pre el, să știe ceale de la inema lui.

Isaia 39, 1; 4 Împ. 20, 13.

32. Și rămășițele cuvintelor Ezechiii și mila lui, iată, s'au scris întru prorocia Isaiei, fiul lui Ammos, prorocului, și pre Cartea împăraților Iudii și Israil.

Isaia 36, 1; 4 Împ. 18, 1.

33. Și adormi Ezechias cu părinții lui și astrucară pre dânșul întru suirea mormânturilor fiilor lui David, și mărire și cinste i-au dat lui, la moartea lui, tot Iuda și ceia ce lăcuiesc în Ierusalim. Și împărăți Manasi, fiul lui, în locul lui.

4 Împ. 20, 21.

CAP 33

Împărăția lui Manasi și Amon.

1. Fiind de 12 ani Manasi când împărăți el, și 50 ani au împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 21, 1.

2. Și făcu răul înaintea Domnului, dentru toate urâciunile limbilor care au pierdut de tot Domnul de cătră fața fiilor lui Israil.

A 2 Leage 18, 9.

3. Și să întoarse și zidi înălțimi carele au surpat Ezechias, tatul lui, și au pus stâlpi vaalimilor și au făcut desişuri și s'au închinat la toată oastea ceriului și au slujit lor;

4 Împ. 18, 4 și 21, 3.

4. Și au zidit jârtăvnic în Casa Domnului, unde au zis Domnul: „În Ierusalim va fi numele meu în veac!“

4 Împ. 21, 4; A 2 Leage 12, 5, 11.

5. Și zidi jârtăvnice la toată oastea ceriului într'amândoa curțile Casii Domnului.

6. Și el petrecea fiii lui pren foc în pământul Venenom și să descânta și să vrăjiia și să fărma și făcu grăitori den pantece și vrăjitori și înmulți a face răul înaintea Domnului, a-l mânia pre Dânsul.

7. Și au pus cel cioplit și cel cioplit chipul carele au făcut în Casa Domnului, unde au zis Domnul cătră David și cătră Solomon, fiiul lui: „În casa aceasta și în Ierusalim, carele am ales dentru toate fealiurile lui Israil, voi pune numele meu în veac!“

2 Împ. 7, 10; ps. 131, 13, 14.

8. Și nu voi adage a clăti piciorul lui Israil de la pământul care am dat părinților lor; însă de vor păzi a face toate carele am poruncit lor, după toată legea și poruncile și judecățile, cu mâna lui Moisi“.

9. Și înșălă Manasi pre Iuda și pre cei ce lăcuiesc în Ierusalim a face răul mai mult decât toate limbile carele au rădicat Domnul de cătră fața fiilor lui Israil.

10. Și grăi Domnul preste Manasi și preste norodul lui, și n'au ascultat.

11. Și au adus Domnul preste dâșii pre boiarii puterii împăratului Asur, și au prins pre Manasi în legături și l-au legat pre el cu obezi și l-au adus la Vavilon.

A 2 Leage 28, 36; Iov 36, 8.

12. Și deaca să necăji, cercă fața Domnului Dumnezeuului lui și să smeri foarte de cătră fața Dumnezeuului părinților lui.

13. Și să rugă cătră El și ascultă pre dânsul și ascultă strigarea lui și-l întoarse pre el la Ierusalim, spre împărăția lui. Și conosci Manasi că Domnul acesta iaste Dumnezeu.

14. Și după aceasta zidi zid afară den cetatea lui David, de la amiază, de spre răsăritul lui Ghion, la pârâu, și de spre întrarea cea de pren poarta peaștelui, și au încunjiurat cea neumblată, ieșind pre poarta cea de premprejur, și puse la ea arme și o nălță pre ea foarte; și au pus boiari ai puterii preste toate cetățile ceale cu zid ale Iudei.

15. Și rădică pre dumnezeii cei streini și cel cioplit den Casa Domnului, și toate jârtăvnicele carele au zidit în muntele Casii Domnului, în Ierusalim, și afară den cetate.

16. Și tocmi jârtăvnicul Domnului și jârtvui preste el jârtve de mântuire și de laudă și zise Iudei ca să slujască Domnului Dumnezeuului lui Israil.

17. Însă încă nărodul preste ceale înalte tămâia, însă în zadar Domnului Dumnezeuului lor.

4 Împ. 12, 3.

18. Și rămășițele cuvintelor lui Manasi și ruga lui cea cătră Dumnezeu și cuvintele celor ce vedea, ce grăia cătră dânsul, pre numele Domnului Dumnezeuului lui Israil, iată, pre Cuvintele împăraților lui Israil.

4 Împ. 21, 18.

19. Și ruga lui, și cum l-au ascultat pre dânsul, și toate păcatele lui și vicleșugurile lui, și locurile pre carele au zidit întru eale ceale nalte și au pus acolo desisuri și cioplite, mai nainte de a să întoarce el, iată, s'au scris pre Cuvintele celor ce văd.

20. Și adormi Manasi cu părinții lui, și-l îngropară pre el în grădina casii lui; și împărăți Ammon, fiiul lui, pentru dânsul.

21. Fiind de ani 22 Amon când împărăți el, și 2 ani au împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 21, 19, 20.

22. Și făcu răul înaintea Domnului, cum au făcut Manasi, tatul lui, și la toate chipurile carele au făcut Manasi, tatul lui, jârtvuia Ammon și sluji lor.

23. Și nu să smeri înaintea lui Dumnezeu cum s'au smerit Manasi, tatul lui, căci fiiu-său, Ammon, au înmulțit păcatul.

24. Și să rădicară preste el slugile lui și loviră pre dânsul în casa lui.

25. Și lovi nărodul pământului pre cei ce s'au rădicat preste împăratul Ammon, și împărăți nărodul pământului pre Iosia, fiiul lui, pentru dânsul.

CAP 34

Împărăția lui Iosias.

1. Fiind de 8 ani Iosias când împărăți el, și 31 de ani au împărățit în Ierusalim.

4 Împ. 22, 1.

2. Și făcu ce e drept înaintea Domnului și mearse întru căile lui David, tătâne-său, și nu să abātu în dreapta au în stânga.

3. Și la al 10 ani al împărăției lui, și el încă copilaș, au început a cerca pre Domnul Dumnezeu al lui David, tătâne-său, și la al 12 ani ai împărăției lui au început a curăți pre Iuda și pre Ierusalim de ceale nalte și de desişuri și de capiști și de ceale cioplite.

3 Împ. 13, 2; 4 Împ. 23, 16.

4. Și au săpat înaintea feații lui jârtăvnicile vaalimilor și ceale înalte de preste eale, și au tăiat desişurile și ceale cioplite, și ceale topite le-au fărâmat și le-au mărunțit și le-au topit și le-au aruncat spre fața mormânturilor celor ce jârtvuia lor.

5. Și oase de preoți au ars preste jârtăvnicile lor, și au curățit pre Iuda, și pre Ierusalim,

4 Împ. 18, 4.

6. Și în cetățile lui Manasi și lui Efraim și Semeon, până la Neftalim, și în locurile lor premprejur.

4 Împ. 23, 19.

7. Și surpă jârtăvnicile lor, și desişurile și idolii i-au tăiat mărunți, și toate înaltele, și tăie de la tot pământul lui Israil și să întoarse la Ierusalim.

8. Și la 18 ani ai împărăției lui, când porunci a curăți pământul și casa, trimise pre Sapfan, fiiul Eseliei, și pre Amesia, boiarenul cetății, și pre Ioas, fiiul lui Ioahaz, pre cel scriitoriu de aduceri aminte, să întărească Casa Domnului Dumnezeului lui.

9. Și veniră cătră Helchia, preotul cel mare, și deade argintul cel ce s'au băgat în Casa Domnului, carele au adunat leviții, cei ce păzesc paza, den mâna lui Manasi și Efraim și de la boiari și de la toți ceialalți, den Israil și de la fiii Iudei și Veniamin și cei ce lăcuia în Ierusalim,

10. Și deaderă pre el pre mâna celor ce fac lucrurile; cei ce isprăvnicesc în Casa Domnului au dat pre el celor ce fac lucrurile în Casa Domnului, să tocmească și să întărească casa.

11. Și au dat teslarilor și meșterilor de casă să cumpere pietri cu 4 muchi și leamne de grinzi, să acopere casele carele au surpat împărații Iudei.

4 Împ. 22, 6.

12. Și oamenii făcea cu credință preste lucruri; și preste ei, socotitori, Iez și Avdias, leviții, dentru fiii lui Merari, și Zaharias și Mosollam, dentru fiii lui Caath, a socoti; și tot levitul și tot cel ce să priceape, cu organe de cântări.

13. Și preste cei ce poartă în umăr, și ispravnici preste toți ceia ce fac lucrurile, la lucru și la lucru; și dentru leviți, logofeți și judecatori și portari.

14. Și când scotea ei argintul cel ce să băga în Casa Domnului, aflat-au Helchia preotul Carte, a Legii Domnului – pren mâna lui Moisi.

4 Împ. 22, 8.

15. Și răspunse Helchias și zise cătră Safan logofătul: „Cartea a Legii am aflat în Casa Domnului!“ Și au dat Helchias cartea lui Safan.

A 2 Leage 31, 24.

16. Și aduse Safan cartea cătră împăratul și deade încă împăratului samă, zicând: „Tot argintul s’au dat în mâna slugilor tale celor ce fac lucrurile“.

17. Și topiră argintul ce s’au aflat în Casa Domnului, și au dat pre mâna socotitorilor și pre mâna celor ce fac lucrul.

18. Și spuse Safan logofătul împăratului cuvânt, zicând: „Carte mi’au dat mie Helchias preotul“.

19. Și ceti pre ea Safan înaintea împăratului. Și fu deaca auzi împăratul cuvintele legii, rupse hainele lui.

20. Și porunci împăratul lui Helchias și lui Ahicam, fiiul lui Safan, și lui Avdon, fiiul Miheii, și lui Safan logofătul, și lui Asaias, slugii împăratului, zicând:

21. „Păsați și cercați pre Domnul pentru mine și pentru tot ce au rămas în Israil și în Iuda, pentru cuvintele cărții ce s’au aflat, căci mare e mânia Domnului carea s’au ațâțat întru noi, pentru căci n’au ascultat părinții noștri cuvintele Domnului, ca să facă după toate ce sânt scrise în cartea aceasta!“

22. Și mearse Helchias și cei ce zisease împăratul cătră Olda prorocița, muiarea lui Sellim, fiiul lui Thecue, fiiul lui Eseri, păzitoriului de haine, păzind poruncile, și ea lăcuia în Ierusalim, în masana, și grăiră ei după aceastea. Și zise lor:

4 Împ. 22, 14.

23. „Așa au zis Domnul, Dumnezeul lui Israil, –ziceți omului celuiia ce v’au trimis pre voi cătră mine–:

24. Așa zice Domnul: ‘Iată, Eu aduc preste locul acesta reale și preste cei ce lăcuiesc întru el toate cuvintele ce-s scrise în cartea cea cetită înaintea împăratului Iudei,

25. Pentru căci m’au părăsit pre mine și au tămâiat la dumnezăi streini, pentru ca să mă mânie întru toate lucrurile mânilor lor. Și să ațâță mânia mea în locul acesta și nu se va stinge’.

26. Și cătră împăratul Iudei, ce v’au trimis pre voi ca să cearce pre Domnul, așa veți grăi lui:

27. ‘Așa grăiaște Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Cuvintele care le-ai auzit, și s’au înfrânt inima ta și te-ai smerit de cătră fața mea, deaca ai auzit cuvintele mele pre locul acesta și pre ceia ce lăcuiesc pre dânsul, și te-ai smerit înaintea mea, și ți’ai rumptu hainele tale, și ai plânsu înaintea mea, și eu am auzit, zice Domnul,

4 Împ. 22, 19.

28. Iată că te adaog cătră părinții tăi și te vei adaoge cătră mormânturile tale cu pace, și nu vor vedea ochii tăi întru toate răutățile carele eu aduc preste locul acesta și preste cei ce lăcuiescu pre dânsul’“. Și dusără împăratului cuvânt.

29. Și trimise împăratul și adună pre cei bătrâni ai Iudei și ai Ierusalimului.

4 Împ. 23, 1.

30. Și să sui împăratul Iuda la Casa Domnului, și tot Iuda, și ceia ce lăcuiescu Ierusalimul, și preoții, și leviții, și tot norodul, de la mic până la mare, și ceti întru urechile lor toate cuvintele Cărții Făgăduinții ce s’au aflat în Casa Domnului.

4 Împ. 23, 2.

31. Și să sculă împăratul preste stâlpi și puse făgăduință în Casa Domnului, înaintea Domnului, ca să meargă înaintea Domnului, să păzească poruncile lui și judecățile lui și învățăturile lui cu toată inima și cu tot sufletul, ca să facă cuvintele făgăduinții, ceale scrise pre cartea aceasta.

Is. Navi 24, 25.

32. Și puse pre toți ceia ce s’au aflat în Ierusalim și în Iuda și în Veniamin, și au făcut ceia ce lăcuia în Ierusalim făgăduință în Casa Domnului Dumnezeul părinților lor.

33. Și rădică Iosias toate urâciunile den tot pământul carele era al fiilor lui Israil; și au făcut pre toți ceia ce s’au aflat în Ierusalim și în Israil ca să slujască Domnului Dumnezeuului lor. În toate zilele lui nu s’au abătut den napoia Domnului Dumnezeuului părinților lui.

CAP 35

Iosias serbează Paștele. Moartea sa.

1. Și făcu Iosias fasec, în Ierusalim, Domnului Dumnezăului lui și jârtvui fasecul în ziua a 14 a lunii dentâiu.

4 Împ. 23, 21.

2. Și puse preoți la pazile lor și întări pre dânșii la lucrurile Casii Domnului.

3. Și zise leviților, celor tari întru tot Israilul, ca să să sfințească ei Domnului, și a da săcriiul cel sfânt în Casa Domnului; și pusără sicriiul cel sfânt la casa carea au zidit Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israil. Și zise împăratul: „Nu iaste voao a rădica preste umăr nimica. Acum dară slujiț Domnului Dumnezeuului nostru și norodului său, Israil,

4. Și vă gătiți după casele neamurilor voastre și după rânduialele voastre, după scrisoarea lui David, împăratul lui Israil, și pren mâna lui Solomon, fiiul lui,

5. Și stați în casă după împărțealele caselor neamurilor voastre, întru frații voștri, fiii norodului, și partea casii neamului întru leviți,

6. Și jârtvuiți fasec și sfintele gătiți fraților voștri, ca să faceți după cuvântul Domnului pren mâna lui Moisi“.

7. Și au dat începătură Iosia fiilor norodului: oi și miei și iezi den fiii caprilor, toate la fasec; și toate câte s’au aflat, la număr 30000, și viței 3000; aceastea –den avearea împăratului.

3 Împ. 8, 63.

8. Și boiarii lui au dat începătură norodului și preoților și leviților, și au dat și Helchias și Zaharias și Iiil, boiarii Casii lui Dumnezău, și ei au dat preoților la fasec oi și miei și iezi, 2000 și 600, și viței 300.

9. Și Honenias și Vaneas și Sias și Nathanail, fratele lui, și Asavia și Iiil și Iozavad, boiarii leviților, au dat începătură leviților la fasec oi 5000 și veței 500.

10. Și să isprăvi slujba și stătură preoții la starea lor și leviții la împărțealele lor, după porunca împăratului.

11. Și junghiară fasec și turnară preoții sângele den mâna lor, și leviții au belit.

12. Și au gătit arderea-de-tot, ca să le dea lor după împărțeală, după casele neamurilor, fiilor norodului, ca să apropie arderile ceale de tot Domnului, în ce chip iaste scris în Cartea Legii lui Moisi; și așa de dimeneată.

13. Și fripseră pre fasec cu foc, după judecată, și ceale sfinte le-au fierț în căldări și în cazanuri, și bine să isprăvi, și alergară cătră toț fiii norodului.

Ieș. 12, 8, 9.

14. Și după ce au gătit lor și preoților, că preoții, fiii lui Aaron –aducând arderile-de-tot și seurile, până în noapte; și leviții au gătit lor și fraților lor, fiilor lui Aaron.

15. Și cântăreții, fiii lui Asaf, preste starea lor, după învățăturile lui David, Asaf, și Eman, și Idithum, prorocii împăratului, și boiarii, și portarii porții și ai porții; nu era lor a să clăti de la slujba sfintelor, căci frații lor, leviții, au gătit lor. Și s’au isprăvit

16. Și să găti toată slujba în ziua aceea, ca să facă fasec; și aduseră arderi-de-tot preste jărtăvnicul Domnului, după porunca împăratului Iosiei.

17. Și făcură fiii lui Israil, cei ce să aflare, fasec în vremea aceea și praznicul azimilor, 7 zile.

18. Și nu s’au făcut fasec de potriva lui întru Israil den zilele lui Samuil prorocul; și toți împărații lui Israil n’au făcut fasec carele au făcut Iosia și preoții și leviții și tot Iuda și Israil, ceia ce s’au aflat și ceia ce lăcuia în Ierusalim, Domnului.

4 Împ. 23, 22.

19. În 18 ani ai împărăției Iosiei s’au făcut fasec acesta.

4 Împ. 23, 23.

20. După aceastea, toate carele au făcut Iosias în casă, și pre ceia ce grăia den pânțece și pre gâcitori și pre therafin și chipurile și caridim, carele era în pământul Iudii și Ierusalim, l-au ars împăratul Iosias, pentru ca să întărească cuvintele legii, ce-s scrise pre cartea carea au aflat Helchias preotul în Casa Domnului; de potriva lui nu s’au făcut înaintea lui, carele s’au întors cătră Domnul cu toată inema lui, și cu tot sufletul lui, și cu toată vârtutea lui, după toată leagea lui Moisi; și după dânsul nu s’au sculat de potriva lui; însă nu să întoarse Domnul de cătră urgia mâinii lui cea mare

carea s'au mâniat cu mânie Domnul pre Iuda, preste toate scârbele lui carele au scârbit Manasi. Și zise Domnul: „Și încă pre Iuda depărta-l-voi de cătră fața mea, în ce chip am depărtat casa lui Israil și am lepădat cetatea care am ales, Ierusalimul, și casa carea am zis 'Fi-va numele meu acolo!'“ Și să sui Farao Nehao, împăratul Eghiptului, asupra împăratului asirianilor, la râul Iefratului, ca să dea războiu lui în Harhamis; și mearse împăratul Iosia întru întimpinarea lui.

4 Împ. 23, 25; Ierem. 46, 2.

21. Și trimise cătră el soli, zicând: „Ce mie și ție, împăratul Iudii? Nu asupra ta viu astăzi războiu să fac, ce pre locul războiului meu. Și Dumnezeu au zis foarte să sânguiesc eu; păzește-te tu de cătră Dumnezeul cel ce e cu mine, pentru ca să nu te strice de tot pre tine!“

22. Și nu întoarse Iosias fața lui de cătră dânsul, ce numai a-i da războiu lui s'au întărit; și n'au ascultat cuvintele lui Nehao, pren rostul lui Dumnezeu, și veni a da războiu în câmpul lui Magghedo.

Zah. 12, 11.

23. Și săgetară arcașii preste împăratul Iosia, și zise împăratul slugilor lui: „Scoateți-mă, căci am durut foarte!“.

24. Și-l scoaseră pre el slugile lui den cară, și-l suiră pre el pre carul al doilea care era lui, și-l aduseră pre el la Ierusalim. Și muri și să îngropă cu părinții lui. Și tot Iuda și Ierusalimul au plâns pentru Iosia.

4 Împ. 23, 24.

25. Și plânse Ieremia pentru Iosia; și ziseră toți boiarii și jupâneasele plângere pentru Iosia, până astăzi, și l-au dat pre el întru poruncă preste Israil și, iată, s'au scris la Plânsuri.

Ier. 22, 10, 11; și 9, 17.

26. Și era cealealalte cuvinte ale Iosiei și nădejdea lui scrise în leagea Domnului, și cuvintele lui ceale dentâiu și ceale de apoi, iată, scrise-s preste Cărțile împăraților Israil și Iudei.

CAP 36

Urmașii lui Iosias. Robia Vavilonului.

1. Și luo norodul pământului pre Ioahaaz, fiiul Iosiei, și-l unseră pre el și puseră pre el, în locul tătâne-său, împărat preste Ierusalim.

4 Împ. 23, 30.

2. Fiiu de 23 de ani era Ioahaz când împărăți el, și trei luni împărăți preste Ierusalim; și numele maicii lui – Amital, fata Ieremieii, de la Lovna. Și făcu răul înaintea Domnului, după toate câte au făcut părinții lui. Și legă pre acesta, pre Ioahaz, Farao Nehao în Devlata, în pământul Ethamului, ca să nu împărătească el în Ierusalim.

3. Și-l mută împăratul la Eghipet, și puse bir preste pământ 100 de talanzi de argint și un talant de aur.

Matei 1, 11.

4. Și puse Farao Nehao pre Eliachim, feciorul Iosiei, împărat preste Iuda și preste Ierusalim, pentru Iosia, tatul lui, și întoarse numele lui: Ioachim. Și luă Farao Nehao pre Ioahaz, fratele lui Ioachim, și-l aduse pre el la Eghipet și au murit acolo. Și argintul și aurul au dat lui Farao; atuncea au început pământul a da bir pre socoteală, ca să dea argintul după rostul lui Farao; și fieștecarele, după puteare, cerea argintul și aurul de la nărodul pământului, să dea pre el la Farao Nehao.

5. Fiind de 25 de ani Ioachim când împărăți el, și 11 ani împărăți în Ierusalim; și numele maicii lui – Zehora, fata lui Neriu, în Rama. Și făcu răul înaintea Domnului, după toate câte au făcut părinții lui. În zilele lui Ioachim veni Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la pământul acela; și era slujind lui 3 ani, și să despărți de el. Și trimise Domnul preste dâșii pre haldei și tâlhărețurile sirilor și tâlhărețul moaviteanilor și al fiilor lui Ammon și al Samariei, și să despărțiră după cuvântul acesta, după cuvântul Domnului cu mâna slugilor lui, prorocilor. Însă mânia Domnului era preste Iuda, pentru ca să depărteaze pre el de cătră fața lui, pentru păcatele lui Manasi, întru toate carele au făcut, și cu sângele cel nevinovat carele au vărsat Ioachim și au umplut Ierusalimul cu sânge nevinovat; și nu vru Domnul să-i piarză de tot pre dâșii.

6. Și să sui preste el Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și-l legă pre el cu obezi de aramă și l-au adus la Vavilon.

4 Împ. 24, 1.

7. Și o parte den vasele Casii Domnului le-au adus la Vavilon și le-au pus pre dâșele în beseareca lui în Vavilon.

Ierem. 51, 44; Daniil 1, 2.

8. Și rămășițele cuvintelor lui Ioachim și toate câte au făcut, iată, aceastea-s scrise pre Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei. Și adormi Ioachim cu părinții lui și să îngropă în Ganozani cu părinții lui. Și împărăți Iehonias, fiiul lui, pentru dânsul.

4 Împ. 24, 5.

9. Fiiu de 18 ani Iehonias când împărăți el, și 3 luni și 10 zile au împărățit în Ierusalim. Și făcu răul înaintea Domnului.

4 Împ. 24, 8.

10. Și, trecând anul, au trimis împăratul Navohodonosor și l-au adus pre el la Vavilon, cu unealtele ceale pohtite ale Casii Domnului, și împărăți pre Sedechia, fratele tătâne-său, preste Iuda și preste Ierusalim.

4 Împ. 24, 17; Ierem. 37, 1.

11. Fiiu de 21 de ani Sedechia când împărăți el, și 11 ani au împărățit în Ierusalim.

12. Și făcu răul înaintea Domnului Dumnezăului lui, și nu se înfrânse de cătră fața Ieremieii prorocul și de rostul Domnului,

Ierem. 37, 2.

13. Pentru că au viclenit ceale de cătră împăratul Navodohonosor carele au jurat pre dânsul asupra lui Dumnezău, și-ș năsâlnici cerbicea lui, și inima lui întări ca să nu se întoarcă cătră Domnul Dumnezăul lui Israil.

Iezech. 17, 16.

14. Și toți cei mari ai Iudei și preoții și norodul pământului înmulțiră a defăima defăimături, după toate urâciunile limbilor, și au pângărit Casa Domnului cea den Ierusalim.

Ierem. 23, 11.

15. Și au trimis Domnul Dumnezăul părinților lor cătră ei cu mâna prorocilor lui, mânecând și trimițând îngerii lui, căci era neîndurându-se de norodul lui și de sfințirea lui.

Mat. 23, 37.

16. Și era batjocorind pre îngerii lui și defăimând cuvintele lui și măscărind întru prorocii lui, până s'au suit mânia Domnului întru norodul lui cât nu era leac.

17. Și aduse preste dâșii pre împăratul haldeilor și ucise pre tinerii lor cu sabie în casa sfințeniei lui; și nu i s'au făcut milă de Sedechia, și spre fecioarele lor nu s'au milostivit, și pre bătrânii lor i-au dus. Toate le-au dat pre mânilor.

4 Împ. 25, 1.

18. Și toate unealtele Casii lui Dumnezău, ceale mari și ceale mici, și visteriile Casii Domnului, și toate visteriile împăratului și ale celor mai mari ai lor, toate le-au adus la Vavilon.

19. Și arse Casa Domnului, și surpă zidul Ierusalimului, și băștile lui le arse cu foc, și tot vasul înfrumusețat l-au pus la stingere.

20. Și mută pre cei rămași la Vavilon, și era lui și fiilor lui întru robii, până la împărăția midilor,

21. Ca să să plinească cuvântul Domnului pre în rostul Ieremieiei, până a priimi pământul sâmbetele lui a sâmbeti; toate zilele pustiire lui au sâmbetit, întru plinirea a 70 de ani.

Preoția 26, 34; Esdra 1, 1, 2; Ierem. 25, 12, 29, 10.

22. În anul dentâiu al lui Chiros, împăratul persilor, după ce s'au plinit cuvântul Domnului pren rostul Ieremieiei, rădicând Domnul duhul lui Chiros, împăratul persilor, și porunci a striga întru toată împărăția lui, cu scrisoare, zicând:

23. „Aceasta zice Chiros, împăratul persilor: ‘Toate împărățiile pământului au dat mie Domnul Dumnezeu ceriului, și El au poruncit mie să-i zidesc lui casă în Ierusalimul cel den Iudea. Cel dentru voi, dentru tot norodul lui, fi-va Domnul Dumnezeu al lui cu dânsul, și să să suie!’“

Isaia 44, 28.

ESDRAS

Catastih

1. ⚓ Și în anul dentâiu al lui Chiros, împăratul persilor.
2. ⚓ Și să sculară boiarii neamurilor Iudei.
3. ⚓ Și împăratul Chiros au scos vasele casii Domnului.
4. ⚓ Și aceștea-s fiii țării, carii s’au suit de la robime.
5. ⚓ Și aceștea-s cei ce s’au suit de la Thelmehel.
6. ⚓ Și den fiii preoților.
7. ⚓ Și den boiarii neamurilor.
8. ⚓ Și șăzură preoții și leviții.
9. ⚓ Și sosi luna.
10. ⚓ Și să adună norodul ca un om.
11. ⚓ Și să sculă Iisus al lui Iosedec.
12. ⚓ Într’una de zile a lunii a șaptea.
13. ⚓ Și Casa Domnului nu s’au întemeiat.
14. ⚓ Și au dat argint pietrarilor.
15. ⚓ Și în anul al doilea.
16. ⚓ Și stătu Iisus și fiii lui.
17. ⚓ Și stătură preoții împodobiți.
18. ⚓ Și tot norodul însămnă cu glas mare.
19. ⚓ Și mulți dentru preoți și leviți.
20. ⚓ Și nu era norodul cunoscând glasul însemnării.
21. ⚓ Și glasul care să auziia până de departe.
22. ⚓ Și zise cătră dâșii Zorovavel.
23. ⚓ Și era norodul pământului oprind mânilor norodului Iudei.
24. ⚓ Întru împărăția lui Asuiru.
25. ⚓ Ru Vaaltam.
26. ⚓ Și trimise împăratul cătră Reum Vaaltam.
27. ⚓ Și atuncea birariul lui Arthasta împăratul.
28. ⚓ Și proroci Angheu prorocul și Zaharia.
29. ⚓ Atuncea s’au sculat Zorovavel al lui Salathiil și Iisus.
30. ⚓ Într’aceasta vreme au venit asupra lor Thathanai domnul.
31. ⚓ Tâlcuirea cărții care au trimis Thathanai domnul.

32. ⚓ Atuncea Darie împăratul au pus gând.
33. ⚓ Atuncea Thathanai domnul.
34. ⚓ Și au făcut fiii lui Israil preotul și leviții.
35. ⚓ Și după cuvintele aceastea, întru împărăția lui Arthasastha, împăratul persilor, să sui Esdra.
36. ⚓ Și aceasta e tâlcuirea poruncii.
37. ⚓ Blagoslovit Domnul Dumnezeuul părinților noștri.
38. ⚓ Eu m'am întărit cu mâna Domnului.
39. ⚓ În vremea aceea cei ce au venit de la robime.
40. ⚓ Și s'au adunat cătră mine tot cel ce gonește cuvântul Domnului.
41. ⚓ Și deaca să rugă Esdra.
42. ⚓ Și să aflească dentru fiii preoților, cuvântul Neemie al Ahaliei.
43. ⚓ Și fu în luna lui haselef, în anul al doaozeacelea.
44. ⚓ Și să făcu în luna lui nesan.
45. ⚓ Și auzi Sanavalat Aron.
46. ⚓ Și întorș lor cuvânt.
47. ⚓ Și să sculă Eleasuv.
48. ⚓ Și pre mâna fiilor oamenilor den Ieriho.
49. ⚓ Și fu deaca auzi Sanavala și Tovia și arapii și ammaniteanii.
50. ⚓ Să făcu deaca auziră vrăjmașii noștri.
51. ⚓ În vremea aceea zise norodului.
52. ⚓ Frații miei și cunoscuții miei.
53. ⚓ Și am chemat pre preoți.
54. ⚓ Și fu deaca să auzi lui Sanavaalat.
55. ⚓ Și eu am intrat în casa lui Semi.
56. ⚓ Și Tovas și Sanavalat.
57. ⚓ Și să săvârși zidul.
58. ⚓ Și fu când să zidi zidul.
59. ⚓ Și deade Dumnezeu întru inima mea.
60. ⚓ Și aceștea s'au suit de la Thrammahel.
61. ⚓ Și șăzură preoții.
62. ⚓ Și stătu Esdra preotul pre vatră de lemn.
63. ⚓ Și Iisus și Savaneas și Saravia era aducând norodul la priceapere.
64. ⚓ Și zise Neemia.
65. ⚓ Și leviții.
66. ⚓ Și mearse norodul să mănânce și să bea.

67. ↓ Și în ziua a doua să adunară boiarii.
68. ↓ Și în 24 ale lunii aceștiia să adunară fiii lui Israil.
69. ↓ Și stătu pre suirea leviților Iisus.
70. ↓ Și zise Esdra: „Tu ești însuși Dumnezeu sânfur“.
71. ↓ Și șazură boiarii țării.
72. ↓ Și aceștea-s boiarii norodului.
73. ↓ Și aceștea-s preoții și leviții.
74. ↓ Și în zilele lui Ioachim, frații lor.
75. ↓ Și fiii lui Cadmiel, frații lor.
76. ↓ Și dentru fiii preoților.
77. ↓ Și stătură în ziua aceea.
78. ↓ În ziua aceea să citi în Cartea lui Moisi.
79. ↓ În zilele acelea văzură în Iuda călcând teascurile sâmbăta.
80. ↓ Și în zilele acelea văzură pre iudovii carii au ținut muieri azoteance.

CAP 1

Chiros slobozește pre iudei den robie.

1.[1.↑] Și în anul dentâiu al lui Chiros, împăratul persilor, ca să să săvârșască cuvântul Domnului den rostul Ieremieii, rădică Domnul duhul lui Chiros, împăratul persilor, și porunci glas în toată împărăția lui, și încă cu scrisoare, zicând:

2 Paral. 36, 22; Ierem. 25, 12; și 29, 10.

2. „Așa au zis Chiros, împăratul persilor: ‘Toate împărățiile pământului au dat mie Domnul Dumnezeul ceriului, și el au socotit întru mine ca să-i zidesc lui casă în Ierusalim cea den Iudea.

Isaia 44, 28; și 45, 1, 13.

3. Cine e întru voi dentru tot norodul lui? Și va fi Dumnezeul lui cu dânsul, și să să suie la Ierusalimul cel de la Iudea și să zidească Casa Domnului, Dumnezeul lui Israil! Acesta e Dumnezeu, cel den Ierusalim.

4. Și tot cel rămas, den toate locurile unde el nemernicește acolo, (și) vor lua pre dânsul oamenii locului lui cu argint și cu aur și cu avere și cu dobitoace, cu ceale de bunăvoie, la Casa lui Dumnezeu cea den Ierusalim”.

5.[2.↑] Și să sculară boiarii neamurilor Iudei și ai lui Veniamin, și preoții și leviții, toți cărora au rădicat Dumnezeu duhul lor ca să să suie să zidească

Casa Domnului cea den Ierusalim.

6. Și toți cei de pre împrejurul lor să întăriră cu mâinile lor cu vase de argint cu aur, cu aveare, și cu dobitoace, și cu ospeațe, afară dentru cei cu voie.

7.[3.↑] Și împăratul Chiros au scos vasele Casei Domnului, carele au luat Navohodonosor de la Ierusalim și le deade pre eale în Casa Dumnezeului lui;

2 Paral. 36, 7; Ierem. 51, 44.

8. Și le scoase pre eale Chiros, împăratul persilor, pre mâna lui Mithradam Gazvareanul, și le numără pre eale lui Savasar, boiarinului Iudei.

9. Și acesta e numărul lor: năstrăpi de aur 30, și năstrăpi de argint 1000, cădelnițe 29,

10. Și cății de aur 30, și de argint îndoite 400 și 10, și alte vase 1000.

11. Toate vasele de aur și de argint 5000 și 400, toate suindu-se cu Savasar de la streinătate, den Vavilon, în Ierusalim.

CAP 2

Numărul și catagrafia jidovilor întorși din robie. Dajdia lor.

1.[4.↑] Și aceștea-s fiii țării, cei ce să suia de la robimea streinătății carea au înstreinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la Vavilon și s’au întors la Ierusalim și la Iuda, fieșcare om la cetatea lui,

Neemia 7, 6.

2. Cariu au venit cu Zorovavel: Iisus, Neemias, Sareas, Reelias, Mardoheu, Valasan, Masfar, Vague, Reum, Vaana.

3. Numărul oamenilor nărodului lui Israil: fiii lui Fores, 2172;

Neemia 7, 8.

4. Fiii Savvatiei, 372;

5. Fiii lui Ares, 775;

6. Fiii lui Faathmoav, cu fiii lui Iissue Ioav, 2812;

7. Fiii lui Elam, 1254;

8. Fiii lui Zathua, noao sute și patruzăci și 5;

9. Fiii lui Zahai, 760;

10. Fiii lui Vanui, 642;

11. Fiii lui Vavia, 623;

12. Fiii lui Avgad, 1222;
 13. Fiii lui Adonicam, șase sute și șasezeci 6;
 14. Fiii lui Vague, 2056;
 15. Fiii lui Addin, 454;
 16. Fiii lui Atir Ezechiei, noaozăci și opt;
 17. Fiii lui Vassu, 333;
 18. Fiii lui Iora, 112;
 19. Fiii lui Assum, doao sute și doaozăci și 3;
 20. Fiii lui Gaver, 95;
 21. Fiii lui Vethlaem, 123;
 22. Fiii lui Netofa, cincizăci și șase;
 23. Fiii lui Anathoth, 128;
 24. Fiii lui Azmoth, 43;
 25. Fiii lui Cariathiarim, Hafira și Viroth, 743;
 26. Fiii den Rama și Gavaa, 621;
 27. Oamenii den Mahmas, 122;
 28. Oamenii den Vethil și Aia, 423;
 29. Fiii lui Nava, 52;
 30. Fiii lui Maghevis, 156;
 31. Fiii lui Ilamar, 1254;
 32. Fiii lui Iram, 320;
 33. Fiii Liddonului, Lodadi și Ono, 725;
 34. Fiii Ierehonului, 345;
 35. Fiii lui Senaa, 3630;
 36. Și preoții: fiii lui Iedua, casei lui Iisu, 973;
 37. Fiii lui Emmir, 1052;
 38. Fiii lui Fasur, 1247;
 39. Fiii lui Erem, 1017;
 40. Și leviți: fiii lui Iisu și Cadmiil cu fiii Oduiei, 74;
 41. Cei ce cântă: fiii lui Asaf, 108;
 42. Fiii portarilor: fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii lui Telmon, fiii lui Accuv, fiii lui Atita, fiii lui Sove, toți 139;
 43. Nathineii: fiii lui Suaa, fiii lui Sufat, fiii lui Avvaoth,
- 1 Paral. 9, 2.
44. Fiii lui Hiraos, fiii lui Sirsa, fiii lui Fadon,
 45. Fiii lui Lavano, fiii lui Agava, fiii lui Accuv,
 46. Fiii lui Agav, fiii lui Salami, fiii lui Annan,

47. Fiii lui Gheddil, fiii lui Gaar, fiii lui Rea,
48. Fiii lui Rason, fiii lui Necoda, fiii lui Gazam,
49. Fiii lui Azon, fiii lui Fassi, fiii lui Rassi,
50. Fiii lui Assena, fiii lui Mune, fiii lui Nefusim,
51. Fiii lui Vacvuc, fiii lui Cufa, fiii lui Annur,
52. Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui Arsa,
53. Fiii lui Varcos, fiii Sisarii, fiii lui Thema,
54. Fiii Nathiei, fiii lui Atifa;
55. Fiii robilor lui Solomon, fiii lui Stoe, fiii lui Sefira,
56. Fiii lui Faruhda, fiii lui Ieala, fiii lui Chercon,
57. Fiii lui Gheddil, fiii Safatiei, fiii lui Attil, fiii lui Faherath Asevoim,
fiii lui Imei,

58. Toți nathineii, împreună și cu fiii lui Avdeselma, 392.

59.[5.↑] Și aceștea-s cei ce s'au suit de la Thelmeleh, Thelarisa, Heruv, Idan, Emer, și n'au putut să povestească casa neamului lor și semenția lor, de sânt den Israil:

60. Fiii Daleii, fiii Toviei, fiii lui Negohda, 652.

61.[6.↑] Și den fiii preoților: și ai lui Ovea, fiii lui Accus, fiii lui Merzelle, care au luat den featele lui Verzelli Galaaditeanul muiare, și să chemă pre numele lor.

62. Aceștea-s (cărora) au cerșut scrisoarea lor, methoesimmii, și nu s'au aflat. Și s'au scos de la preoție

63. Și zise Thersatha lor ca să nu mănânce den sfintele sfintelor, până se va rădica preot celor ce luminează și celor deplin.

Neemia 7, 65; și 8, 11.

64. Și toată adunarea împreună –ca vro 42000 și 360,

65. Afară den robii lor și slujnicile lor, aceștea-s 7000 și 337. Și lor, cântăreți și cântătoare, 200.

66. Caii lor, 736, mușcoii lor, 245,

67. Cămilele lor, 435, măgarii lor, 6000 și 720.

68.[7.↑] Și den boiarii neamurilor, deaca înțară ei în Casa Domnului cea den Ierusalim, să voiră la Casa lui Dumnezeu ca să o puie pre ea spre gătirea ei.

69. Cum era putearea lor, au dat la visteria lucrului, de aur drahme 61000, și de argint talanzi 5000, și îmbrăcămînți preoților, 100.

70.[8.↑] Și șazură preoții, și leviții, și cei dentru norod, și cântăreții, și portarii, și nathineii întru cetățile lor, și tot Israilul în cetățile lor.

CAP 3

Jârtvelnicul arderii-de-tot. Sărbătoarea corturilor. Punerea temeliei bisearicii.

1.[9. ⬆] Și sosi luna a șaptea, și fiii lui Israil –întru cetățile lor.

[10. ⬆] Și să adună norodul ca un om, la Ierusalim.

2.[11. ⬆] Și să sculă Iisus al lui Iosedec, și frații lui, preoții, și Zorovavel al lui Salathiil, și frații lor și zidiră jârtăvnicul Dumnezăului lui Israil, ca să aducă preste el arderea-de-tot după ceale scrise în Leagea lui Moisi, omului lui Dumnezău.

Aggheu 1, 1; Zah. 3, 1.

3. Și gătiră jârtăvnicul preste gătirea lui, căci spământare preste dânși despre noroadale pământului, și suiră preste el ardere-de-tot Domnului, dimeneața și sara.

Num. 28, 3.

4. Și au făcut praznicul corturilor, după cum iaste scris, și ardere-de-tot den zi în zi, cu număr, după cum iaste judecata sama zilei în ziua ei,

Preoția 23, 34.

5. Și după aceasta arderi-de-tot ale neîncetării și la lună noao și la praznicile Domnului ceale sfințite și la tot cel ce să voia de bunăvoie Domnului.

Neemia 10, 33.

6.[12. ⬆] Într'una de zile a lunii a șaptea, au început a aduce arderi-de-tot Domnului.

[13. ⬆] Și Casa Domnului nu s'au întemeiat.

7.[14. ⬆] Și au dat argint pietrarilor și teslarilor, și bucate și băuturi și untdelemn la sidoneani și tireanilor, ca să scoată leamne de chiedru de la Livan către Marea Iopii, pren știrea lui Chiros, împăratului persilor, preste dânșii.

8.[15. ⬆] Și în anul al doilea ce au venit ei la Casa Domnului Dumnăzău cea den Ierusalim, în luna a doua, început-au Zorovavel al lui Salathiil și Iisus al lui Iosedec și ceialalți den frații lor, preoții, și leviții, și toți ceia ce venia de la robime la Ierusalim, și au pus pre leviți den 20 de ani și în sus ca să facă biruință preste cei ce fac lucrurile în Casa Domnului.

9.[16. ⬆] Și stătu Iisus și fiii lui și frații lui, Cadoil și fiii lui, fiii Iudei, cu toți împreună, ca să biruiască preste cei ce făcea lucrurile în Casa lui

Dumnezău, fiii lui Inadad, fiii lor și frații lor, leviții.

10. Și puse temelii a zidi casă Domnului

[17. ⬆] Și stătură preoții împodobiți, cu trâmbițe, și leviții, fiii lui Asaf, cu țimbale, a lăuda pre Domnul pre mâinile lui David, împăratul lui Israil,

11. Și răspunsă cu laudă și mărturisire Domnului căci e bună, căci în veac mila lui preste Israil.

[18. ⬆] Și tot norodul clicuia cu glas mare când lăuda Domnului pre întemeierea Casei Domnului.

12.[19. ⬆] Și mulți den preoți și leviți și boiari ai neamurilor cei bătrâni, carii știa casa cea dintâi întru întemeierea ei, și această casă, cu ochii lor, plângea cu glas mare, și gloata –cu chiot cu veselie, ca să înalțe cântare.

13.[20. ⬆] Și nu era norodul cunoscând glasul însemnării veseliei de glasul plânsorii norodului, căce norodul striga cu glas mare, și glasul mare să auzia de departe.

CAP 4

Vrăjmașii iudeilor împiedică zidirea bisericii.

1.[21. ⬆] Și auziră cei ce necăjesc pre Iuda și pre Veniamin că fiii înstreinării zidescu casă Domnului Dumnezeuului Israil,

2. Și să apropiară către Zorovavel și către boiarii neamurilor și ziseră lor: „Să zidim cu voi, căce ca și voi cercetăm pre Dumnezeuul vostru și și noi lui jârtvuim den zilele lui Assaradan, împăratul lui Assur, celui ce ne-au adus pre noi aicea“.

Isaia 7, 8.

3. [22. ⬆] Și zisă către dânșii Zorovavel și Iisus și ceilalți boiari ai neamurilor lui Israil: „Nu e noao și voao a zidi casă Dumnezeuului nostru, căce noi singuri deodată vom zidi Domnului Dumnezeuului nostru, în ce chip ne-au poruncit noao Chiros, împăratul persilor“.

4. [23. ⬆] Și era norodul pământului slobănogind mâinile Iudei, și oprii pre ei a zidi,

5. Și năimind preste dânșii, vrând ca să răsească sfatul lor, toate zilele lui Chiros, împăratul persilor, și până la împărăția lui Darie, împăratul persilor.

6. [24. ⬆] Și întru împărăția lui Asuir și la începutul împărăției lui, au scris carte preste cei ce lăcuiescu Iuda și Ierusalimul.

7. Și în zilele lui Arthasastha scris-au cu pace Mithridam și Taveil, cu ceialalți dempreună cu ei robi, cătră Arthasastha, împăratul persilor. Scris-au birariul carte sirienească și sirieneaște tălmăcindu-se.

8. [25.↑] Reum Valtaam și Sampsa logofătul scris-au o carte asupra Ierusalimului, lui Arthasastha împăratul. Acestea au socotit

9. Reum Valtaam și Sampsa logofătul și ceialalți robi dempreună cu noi, dineii, afarsathaheii, tarfaleii, arfaseii, arhineii, vaviloniii, susanaheiii, saveii, elamiții

10. Și ceialalți den limbile carele au înstreinat Assenafar cel mare și cel cinstit și i-au lăcuit pre dânșii în cetățile celor ce să hotărășcu cu ei, și rămășița –decindea de râu.

11. Aceasta e învățătura cărții căriia au trimis cătră el: „Cătră Arthasastha împăratul, slugile tale, oamenii decindea de râu.

12. Înștiințat să fie împăratului că jidovii carii s’au suit de la tine cătră noi au venit la Ierusalim, la cetatea cea vicleană și rea, pre carea o zidesc, și zidurile ei întemeiatu-le-au și temeliile ei le-au înălțat.

13. Acum dară, în știre să fie împăratului că, de să va zidi de iznoavă cetatea aceea și zidurile ei să vor întări, biruri nu vor fi ție, nice vor da. Și aceasta împăraților face rău.

14. Și acum dară, în ce chip sare besearicii am măcinat și rușinea împăratului nu iaste slobodă noao să vedem, pentru aceea am trimis și am făcut știre împăratului,

15. Pentru ca să socotești în Cartea pomenirii părinților tăi, și vei afla în Cartea pomenirilor și vei cunoaște că cetatea aceea cetate vicleană e și făcând rău împăraților și țării, și fugiri de robi să făcu în mijlocul ei den zilele veacului, pentru aceea cetatea aceasta s’au pustiit.

16. Facem știre dară noi împăratului că, de se va cetatea aceea zidi și zidurile ei să vor obârși, nu iaste ție pace“.

17. [26.↑] Și au trimis împăratul cătră Reum Valtaam și cătră Sampsa logofătul și ceialalți dempreună cu ei robi, cei ce lăcuiescu în Samaria, și la ceialalt decindea de râu, pace și zice:

18. „Birariul care l-aș trimis cătră noi s’au chemat înaintea mea.

19. Și de la mine s’au pus socoteală și am socotit și am aflat că cetatea aceea den zilele veacului preste împăraș rădică, și ficlenii și pribegiri să fac într’însa,

20. Și împăraș tari să fac în Ierusalim și biruind tot apusul râului și biruri pline și parte li să dă lor.

2 Împ. 8, 2, 6; 3 Împ. 4, 21.

21. Și acuma puneți socoteală să supuneți pre oamenii aceia și cetatea aceea nu va mai zidi încă, ca, de la socoteală cruțându-vă,

22. Răpaos a da pentru aceasta, pentru ca să nu se înmulțască pieire spre facere de rău împăraților“.

23. [27. ⬆] Atuncea birariul lui Arthasastha împăratului au citit înaintea lui Reum Valtaam și Sampsa logofătul și celor dempreună cu ei robi, și mearseră de sâng la Ierusalim și la Iuda și-i biruiră pre dâșii, cu cai și cu putere.

24. Atuncea au conținut lucrul Casii lui Dumnezeu, cel de la Ierusalim, și era conținut până în al doilea an a împărăției lui Darie, împăratului persilor.

CAP 5

Iarăși începe zidirea bisearicii.

1. [28. ⬆] Și proroci Angheu prorocul și Zaharia al lui Addo prorocie preste fiii cei den Iuda și den Ierusalim, cu numele lui Dumnezeu Israil preste dâșii.

Aggheu 1, 1; Zah. 1, 1, 7.

2. [29. ⬆] Atuncea s’au sculat Zorovavel al lui Salathiil și Iisus, fiul lui Iosedec, și au început a zidi Casa lui Dumnezeu cea den Ierusalim, și împreună cu dâșii –prorocii lui Dumnezeu, ajutorindu-le lor.

3. [30. ⬆] Într’aceaea vreme au venit asupra lor Thathane, domnul decindea de râu, și Satharvuzane și cei ce sânt robi împreună cu dâșii, și ca aceastea zise lor: „Cine au pus voao gând a zidi casa aceasta și cheltuiala aceasta să o isprăviți?“

4. Atunce aceastea ziseră lor: „Carele-s numele oamenilor celor ce zidesc cetatea aceasta?“

5. Și ochii lui Dumnezeu s’au făcut preste robirea Iudii și n’au supus pre ei până știre s’au făcut lui Darie împăratul. Și atunci s’au trimis birariului pentru aceasta.

6. Tâlcuirea scrisorii carii au trimis Thathane, domnul decinde de râu,

[31. ⬆] Și Satharvuzan și cei ce sânt robi împreună cu ei, afarsaheii cei decinde de râu, lui Darie împăratul.

7. Cu cuvinte au trimis cătră dânsul și aceastea s’au scris întru dânsa: „Lui Darie împăratului, pacea toată!

8. Înștiințat să fie împăratului căci am mers într'acea jidovască țară, la Casa Dumnezeului celui mare, și aceea să zidească cu pietri alese, și leamne să pun în păreț, și lucrul acela iscusit să face și să sporească în mâinile lor.

9. Atuncea am întrebat pre cei bătrâni și așa am zis lor: 'Cine au pus voao gând această casă a o zidi și cheltuiala aceasta a o isprăvi?'

10. Și numele lor i-am întrebat pre dâșii, ca să facem știre ție, ca să-ț scriem numele oamenilor, boiarilor lor.

11. Și cuvânt ca acesta au răspuns noao, zicând: 'Noi sântem robi Dumnezeului ceriului și al pământului, și zidim casa carea era zidită mai nainte de aceasta cu mulți ani; și un împărat al lui Israil mare o au zidit pre dânsa și au isprăvit pre dânsa lor.

12. Iară de când au mâniat părinții noștri pre Dumnezeul ceriului, și i-au dat pre dâșii pre mâinile lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, haldeului, și casa aceasta au surpat, și norodul l-au înstriinat la Vavilon.

4 Împ. 21, 15; și 24, 1, 2.

13. Ce în anul dentâiu al lui Chiros, a împăratului vavilonenilor, Chiros împăratul au pus gând Casa a lui Dumnezău aceasta să zidească.

2 Paral. 36, 22.

14. Și vasele Casii lui Dumnezău ceale de aur și de argint, carele Navuhodonosor au adus den casa cea de la Ierusalim și le adusă pre eale la beseareca împăratului le-au scos pre eale Chiros împăratul de la beseareca împăratului și le-au dat lui Sasavasar, păzitoriului de visterie, celui preste visterie,

15. Și zise lui: 'Toate vasele ia și pasă, pune-le pre eale în casa cea den Ierusalim, și Casa lui Dumnezău să zidească la locul lor'.

16. Atuncea Sasavasar acela au venit și au dat temelii Casii lui Dumnezău în Ierusalim. Și de atuncea până acum s'au zidit, și nu s'au săvârșit.

17. Și acum, de iaste la împăratul bine, socotească în casa cămării împăratului Vavilonului, pentru ca să știi că de la împăratul Chiros s'au pus gând să zidească Casa Dumnezăului aceluia, cea den Ierusalim. Și conoscând împăratul, pentru aceasta trimiță cătră noi'“.

CAP 6

Săvârșirea și sfîntirea bisearicii.

1. [32.↑] Atuncea Darie împăratul au pus gând și au socotit întru lăzile scrisorilor, unde era visteriile în Vavilon.

2. Și să află în cetatea Amatha, în lada cetății mideanilor, un răvășel, și acesta era scris într'însul: „Pomenire:

3. În anul dentâiu al lui Chiros împăratul, Chiros împăratul au pus gând pentru Casa lui Dumnăzău în Ierusalim: Casă să zidească și loc unde jârtvuiesc jârtvuirile. Și puse înălțime de coți 60, lărgimea ei –de coți 60.

4. Și case de pietri tari –trei, și o casă de lemn. Și cheltuiala den casa împăratului să va da.

5. Și vasele Casii lui Dumnezeu, ceale de argint și ceale de aur, carele Navohodonosor le-au adus de la casa cea den Ierusalim și le-au adus la Vavilon, să să dea și să meargă la beseareca cea den Ierusalim, la locul unde s'au pus, în Casa lui Dumnezeu.

6. Acum dară, să dați, domnii cei decindea de râu, Zatharvuzane, și robii cei împreună cu dânșii, afarsaheii cei decindea de râu, departe fiind de acolo!

7. (Și acum) lăsați lucrul Casii lui Dumnezeu! Povățuitorii jidovilor și bătrânii jidovilor Casa lui Dumnezeu aceea să o zidească pre locul ei!

8. Și de la mine socoteală s'au pus ca cândai să nu faceți ceva cu bătrânii jidovilor acelora, ca să zidească Casa lui Dumnezeu aceea. Și den avearea împăratului, den birurile decindea de râu, cu nevoie cheltuiiale fie să să dea oamenilor acelora, ca să nu să părăsască.

9. Și oricare lipsă, și fii de boi și de berbeci și miei –la arderi-de-tot Dumnezeului ceriului; grâne, sare, vin, untdelemn, după cuvântul preoților celor den Ierusalim fie dându-se lor, den zi în zi, orice vor ceare,

10. Pentru ca să fie bune mirosiri aducând Dumnezeului ceriului, și se vor ruga pentru viața împăratului și a fiilor lui.

11. Și de la mine s'au pus socoteală ca, tot omul carele va schimba cuvântul acesta, se va lua lemn den casa lui și drept se va înfige într'însul, și casa lui va fi în jah.

Dan. 3, 29.

12. Și Dumnezeu, căruia lăcuiaște numele lui acolo, să surpe pre tot împăratul și norod carele va tinde mâna lui acolo să premenească și să piarză Casa lui Dumnezeu aceea, cea den Ierusalim. Eu, Darie, am pus gând cu nevoie să fie!“

13. [33.↑] Atuncea Thathane, domnul de decindea de râu, și Satharvuzane și cei ce sânt robi împreună cu dânșii, cătră cealea ce au

trimis împăratul Darie, așa au făcut, cu nevoință.

14. Și cei bătrâni ai jidovilor au zidit, și leviții, cu prorociia lui Aggheu prorocul și a Zahariei, fiul lui Addo, și de iznoavă zidiră și întăriră, den gândul Dumnezeului lui Israil și den socoteala lui Chiroș și a lui Darie și Arthasasta, împăratului persilor.

15. Și au săvârșit casa aceasta până în ziua a treia a lunii lui adar, carele iaste an al șaselea al împărăției lui Darie împăratului.

16. [34.↑] Și făcură fiii lui Israil, preoții și leviții, și ceialalți den fiii înstreinării, tânosire Casei lui Dumnezeu cu veselie.

17. Și au adus la tânosirea Casei lui Dumnezeu aceștia viței 100, berbeci 200, miei 400, iezi den capre, pentru păcatul a tot Israilul, 12, spre numărul fealiurilor lui Israil.

18. Și puseră pre preoți întru împărțealele lor și pre leviț întru osebirile lor, preste treaba Casei lui Dumnezeu în Ierusalim, după scrisoarea Cărții lui Moisi.

Num. 3, 6, 32.

19. Și făcură fiii înstreinării Paștile în 14 ale lunii dentâiu,

Ieș. 12, 2, 6.

20. Căci s'au curățit preoții și leviții, până la unul –toți curați, și au junghiat paștile la toți fiii înstreinării, și fraților lor, preoților, și loruși.

Evr. 5, 3.

21. Și mâncară fiii lui Israil paștele, cei ce au ieșit de la streinătate și tot cela ce să osebiia de necurăția limbilor pământului cătră ei, ca să cerceteaze pre Domnul Dumnezeul lui Israil.

22. Și au făcut praznicul azimilor 7 zile cu veselie, căci au veselit pre dânșii Domnul și Domnul au întors inima împăratului Asur preste dânșii, să să întărească mâinile lor întru lucrurile Casei Dumnezeului lui Israil.

CAP 7

Esdras întocmeaște slujba Dumnezeiască.

1. [35.↑] Și după cuvintele acestea, întru împărăția lui Arthasasta, împăratului persilor, să sui Esdras, fiul lui Sareu, al fiiului Azariei, al fiiului Helchiei,

2. Al fiiului lui Sellum, al fiiului lui Sadduc, al fiiului lui Ashitov,

3. Al fiiului Samariei, al fiiului Exriei,

4. Al fiiului Ezviei, al fiiului lui Vocchi,

5. Al fiiului lui Avisue, al fiiului lui Finees, al fiiului lui Eliazar, al fiiului lui Aaron, preotului celui dentâiu.

6. Acesta Esdra s'au suit de la Vavilon și acesta –cărturariu iute în Leagea lui Moisi, carele au dat Domnul Dumnezeu lui Israil. Și deade lui împăratul, căci mâna Domnului Dumnezeului lui –preste dânsul, întru toate carele cerca el.

7. Și să suiră den fiii lui Israil și den preoți și den leviț și cei ce cântă și portarii și nathenimii la Ierusalim, în anul al șaptelea al lui Arthasasta împăratul.

8. Și veniră la Ierusalim în luna a cincea, acesta e anul al șaptelea al împăratului; căci întru una a lunii dentâiu, el au întărit suirea cea de la Vavilon,

9. Iară întru una a lunii a cincea, au venit la Ierusalim, căci mâna Dumnezeului lui era bună preste dânsul.

10. Căci Esdras au dat în inima lui a cerca leagea și a face și a învăța în Ierusalim porunci și judecăț.

11. [36.↑] Și aceasta e înțeleagerea poruncii care au dat Arthasasta împăratul Esdrei preotului, cărturariului Cărții cuvintelor poruncilor Domnului, și învățătorului preste Israil:

12. „Arthasasta, împăratul împăraților, Esdrei preotului, scriitoriului legii Domnului Dumnezeului ceriului; –sfârșitu-s'au cuvântul și răspunsul–.

13. De la mine s'au pus gând ca tot cel de bunăvoie întru împărăția mea, den nărodul lui Israil, den preoți, leviț, ca să meargă la Ierusalim, cu tine să meargă.

14. De cătră fața împăratului și celor 7 sfeatnici ai lui te-ai trimis să socotești preste Iuda și Ierusalim în leagea Dumnezeului lor, cea den mâna ta,

Esthir 1, 14.

15. Și să ducă la Casa Domnului argint și aur, carele împăratul și sfeatnicii au voit Dumnezeului lui Israil, celui ce în Ierusalim lăcuiaște,

16. Și tot argintul și aurul, orice vei găsi în toată țara Vavilonului, cu bunăvoia norodului și a preoților, celor ce binevoiesc, la Casa Domnului cea den Ierusalim;

17. Și pre tot carele va merge, pre acesta gata îl pune în cartea aceasta, viței, berbeci, miei, și jârtvele lor și turnările lor, și le vei aduce pre eale preste jârtăvnicul Casii Dumnezeului vostru, celui den Ierusalim.

18. Și ce va fi pre tine și pre frații tăi să va îmbuna cu rămășița argintului și aurului să faci, cum iaste plăcut Dumnezeuului vostru faceț.

19. Și vasele ceale date ție spre slujba Casii lui Dumnezeu, dă-le înaintea lui Dumnezeu, în Ierusalim.

20. Și rămășița trebii Casii Dumnezeuului tău, ce ți să va părea ție să dai, vei da den casa visteriei împăratului. Și de la mine,

21. Eu, Arthasasta împăratul, am făcut știre la toate visteriile, la ceale decindea de râu, ca tot ce va ceare Esdra preotul și scriitoriul legii Dumnezeuului ceriului, gata să să facă,

22. Până la talanzi de argint 100, și până la grâu, cori 100, și până la vin, vate 100, și până la untdelemn, vate 100, și sare, care nu iaste cu scrisoare.

23. Tot care iaste cu voia Dumnezeuului ceriului să să facă în Casa Dumnezeuului ceriului! Feriți-vă, ca nu cumva neștine să să ispitească la Casa Dumnezeuului ceriului, pentru ca să nu se facă urgie preste împărăția împăratului și fiilor lui.

24. Și voao s'au cunoscut: întru toți preoții, și leviții, cântăreți, portari, nathenimi și slujitorii Casii lui Dumnezeu aceștia, bir să nu fie ție, să nu stăpânești a-i robi pre ei.

25. Și tu, Ezdro, în ce chip iaste învățătura lui Dumnezeu în mâna ta, pune logofeț și judecători, pentru ca să fie judecând la tot norodul cel decindea de râu, la toți ceia ce știu leagea Dumnezeuului tău; și celuia ce nu va ști, veț arăta.

26. Și tot carele nu va fi făcând leagea lui Dumnezeu și leagea împăratului, gata va fi, judecata făcându-să dentru el, ori spre moarte, ori spre certare, ori la paguba avuției, ori la legături“.

27. [37. ⬆] Blagoslovit Domnul Dumnezeul părinților noștri, carele au dat în inema împăratului așa a slăvi Casa Domnului cea den Ierusalim,

28. Și preste mine au plecat milă întru ochii împăratului și ai sfeatnicilor lui și ai tuturor boiarilor împăratului celor tari!

[38. ⬆] Și eu mă întăriu ca mâna lui Dumnezeu cea bună preste mine și am adunat de la Ierusalim boiari a să sui cu mine.

CAP 8

Călătoria lui Eliazar la Ierusalim.

1. Și aceștea-s boiarii neamurilor lor, povățitorii suindu-se cu mine, într-o împărăție a lui Arthasasta, împăratul de la Vavilon:

2. Din fiii lui Finees, Ghirson; din fiii lui Ithamar, Daniil; din fiii lui David, Atus;

3. Din fiii Sahaniei, din fiii lui Foros, Zaharia, și cu dânsul ceata, 150;

4. Din fiii Faathmoav, Eleana, fiul lui Sarea, și cu el 200, cei de parte bărbătească;

5. Și din fiii Zathoiei, Ehenias, fiul lui Iaaziil, și cu el 300, cei de parte bărbătească;

6. Și din fiii lui Adden, Oden, ficiorul lui Ionathan, și cu el 50, cei de parte bărbătească;

7. Și din fiii Edam, Isea, fiul Atheliei, și cu el 70, cei de parte bărbătească;

8. Și din fiii Safatiei, Zavdias, fiul lui Mihail, și cu el 80, cei de parte bărbătească;

9. Și din fiii Ioav, Avdia, feciorul lui Iil, și cu el 218, cei de partea bărbătească;

10. Și din fiii lui Vaani, Selimuth, feciorul Iosefiei, și cu el 160, cei de partea bărbătească;

11. Și din fiii lui Vavi, Zaharias, fiul lui Vavi, și cu el 28, cei de partea bărbătească;

12. Și din fiii lui Azgad, Ionan, fiul lui Icatan, și cu el 110, cei de partea bărbătească;

13. Și din fiii lui Adonicam, după urmă-i, și aceștea-s numele lor: Edifalat, Ieal și Sammea, și cu el 60, cei de partea bărbătească;

14. Și din fiii lui Vaguia, Uthe și Zavud, și cu el 70, cei de partea bărbătească.

15. Și-i adunaiu pre dânșii spre râul cel ce vine către Evi și ne tăbărim acolo zile trei. Și pricepui întru norod și întru preoți, și din fiii lui Levi n'am aflat acolo.

16. Și am trimis lui Eleazar, lui Ariil, Semiei și lui Maonan, și lui Iariv, și lui Elnatham, și lui Nathan, și lui Zaharia, și lui Messolam, boiari, și lui Iorim, și lui Elnathan, pricepându-se,

17. Și i-am scos pre ei la boiari cu argintul locului și am pus în gura lor cuvinte a grăi către Adia și către frații lui, athinimilor, cu argintul locului, ca să aducă noao cântăreți în Casa Dumnezeului nostru.

18. Și veniră noao, ca mâna Dumnezeului nostru bună la noi, om sahon den fiii lui Mose al lui Levi al lui Israil. Și întâiu veniră fiii lui și frații lui, 18.

19. Și pre Asevia și pre Isea, den fiii lui Merari, frații lui și fiii lui, 20,

20. Și den nathinimi, căroră au dat David și boiarii întru slujba leviților, nathinimi 220; toți s'au adunat, cu nume.

21. Și am chemat acolo postu, la râul lui Athur, ca să ne smerim înaintea Dumnezeului nostru, să cearem de la dânsul cale dreaptă noao, și coconilor noștri, și la toată agonisita noastră,

22. Căce m'am rușinat a ceare de la împăratul puteare și călăreți să ne mântuiască pre noi de vrăjmași în cale, căce am zis împăratului zicând: „Mâna Dumnezeului nostru –preste toți ceia ce-l cearcă pre el spre bine, și tăria lui și mânia lui –preste toți ceia ce-l părăsescu pre El!“

23. Și am postit și am cerșut de la Dumnezeul nostru pentru aceasta, și au ascultat pre noi.

24. Și am osebit den boiarii preoților doisprăzeace, lui Sareaa, lui Asavia, și cu ei, den frații lor, zeace,

25. Și am pus lor argintul și aurul și vasele începăturii Casii Dumnezeului nostru, carele au înălțat împăratul și sfeatnicii lui și boiarii lui și tot Israilul, cei ce să afla.

26. Și am pus preste mâna lor de argint talanți șase sute și cincizeci, și vase de argint o sută, și talanți de aur o sută, și hafuri de aur doaozeci, (la cale), de o mie de drahme, și vase de aramă bună, sclipind de multe fealiuri, poftite ca aurul.

27. Și ziș cătră ei: „Voi –sfinți Domnului Dumnezeu, și vasele –sfinte, și argintul și aurul –de bunăvoie Domnului Dumnezeului părinților noștri!

28. Privegheați și păziți până veți sta înaintea boiarilor, preoților, și leviților, și boiarilor neamurilor lui Israil, în Ierusalim, la corturile Casii Domnului!“

29. Și priimiră preoții și leviții trasul argintului și aurului și al vaselor, ca să le aducă la Ierusalim, la Casa Dumnezeului nostru.

30. Și ne-am rădicat de la râul lui Daus în doaosprăzeace ale lunii dentâiu, ca să venim la Ierusalim. Și mâna Dumnezeului nostru era preste noi și ne-au mântuit pre noi den mâna vrăjmașului și împotrivnicului în cale.

31. Și am venit la Ierusalim și am șăzut acolo zile trei.

32. Și (fu) în ziua a patra, am pus argintul și aurul și vasele în Casa Dumnezeului nostru, pre mâna lui Maremoth, fiiului Uriei preotului; și cu el, Eleazar, fiiul lui Finees, și cu ei, Iozavad, fiiul lui Iisu, și Noadia, fiiul Vaaniei, leviții.

33. Cu număr și cu cumpănă toate, și să scrise toată cumpănitura.

34. [39.↑] În vremea aceea, cei ce au venit de la robime, fiii înstreinării, au adus arderi-de-tot Dumnezeului lui Israil viței doisprăzece, pentru tot Israilul, berbeci noaozeci și 6, miei șaptezeci și șapte, iezi pentru greșală doisprăzece, toate arderile-de-tot, Domnului.

35. Și au dat rânduiala împăratului ispravnicilor împăratului și domnilor decindea de râu, și au mărit pre norod și pre Casa lui Dumnezeu.

CAP 9

Pocăința și rugăciunea lui Esdras.

1. Și deaca să săvârșiră acestea, să apropiară către mine boiarii, zicând: „Nu s’au osebit norodul lui Israil și preoții și leviții de către noroadele pământurilor, întru depărtările lor, lui Hanani, al lui Ethi, al lui Ferezi, al lui Ievusi, al lui Ammon, al lui Moavi, al lui Mosri și al lui Amori,

2. Carii au luat den featele lor lui și feciorilor lor, și să aduse sămânța cea sfântă întru năroadele pământului; și mâna boiarilor și voivozilor –întru netocmirea aceasta, den ’ceput“.

Neem. 13, 23.

3. Și deaca am auzit cuvântul acestea, mi’am spart hainele mele și mă muiam și zmulgeam perii capului meu și den barba mea și șădeam mâlcomind.

Neem. 1, 4.

4. [40.↑] Și să adunară către mine tot cela ce goneaște cuvântul Dumnezeului lui Israil, pentru netocmirea înstreinării, și eu –șăzând mâlcomind până la jârtva cea de sară.

5. Și în jârtva cea de sară m’am sculat de la smerenia mea. Și când am rumt eu hainele mele, și adiiam și mă plec preste genuchele mele și întinz mâinile mele către Domnul Dumnezeul meu și ziș:

6. „Doamne, Dumnăzăul meu, rușinatu-m’am și m’am înfrânt a înălța fața mea către tine, căci fărădelegile noastre s’au înmulțit mai mult decât perii capului nostru și păcatele noastre s’au mărit până la ceriu!

2 Paral. 28, 9; Ps. 37, 4.

7. Den zilele părinților noștri sântem în păcat mare, până în ziua aceasta. Și, întru fărădelegile noastre, ne-am dat noi și împărații noștri și fiii noștri în mâna împăraților limbilor, cu sabie, și cu robime, și în jah, și întru rușinea obrazului nostru, ca în ziua aceasta.

Ps. 105, 6.

8. Și acum, cât de puțin îmblânzască-să Domnul Dumnăzăul nostru, ca să ne lase noao spre mântuire și să ne dea noao întărire în locul sfințenii lui, ca să ne lumineaze ochii noștri și să ne dea facere de viață mică întru robia noastră.

9. Căci robi sântem, și în robia noastră nu ne-au părăsit pre noi Domnul Dumnezăul nostru, și au plecat preste noi milă înaintea împăraților persilor, ca să ne dea noao facere de viață, ca să înălțăm noi Casa Dumnăzăului nostru, și a rădica pustiirile ei, și ca să dăm noao îngrădire în Iuda și în Ierusalim.

10. Și acum, ce vom zice, Dumnezăul nostru, după aceasta? Căci am lăsat poruncile tale,

11. Carele ne-ai dat noao cu mâna robilor tăi, prorocilor, zicând: ‘Pământul la carele intrați acolo să-l moșteniți pre dânsul, pământ ce să mută iaste, cu mutarea noroadelor limbilor, cu depărtările lor, căroră au împlut pre el den gură în gură întru necurățiile lor.

Preoția 18, 25, 27.

12. Și acum, featele voastre nu dați fiilor lor, și den featele lor nu luați fiilor voștri, și să nu cercetați pacea lor și binele lor, până în veac, pentru ca să vă întăriți, și veți mânca bunătățile pământului și să va da cu moștenire fiilor voștri până în veac!’

A 2 Leage 7, 3.

13. Și, după tot ce va veni preste noi –întru faptele noastre ceale reale și întru păcatul nostru cel mare; căce nu iaste ca Dumnezăul nostru, căce ai iușurat fărădelegile noastre și ai dat noao mântuire.

Plâng. 3, 22.

14. Căci ne-am întors a răsiți poruncile tale și a ne încuscri cu noroadele pământurilor acestora, să nu te scârbești pre noi până în săvârșit, ca să nu fie rămășiță și mântuit?

15. Doamne, Dumnezăul lui Israil, drept ești tu, când am rămas mântuiți ca în ziua aceasta! Iată, noi toți –înaintea ta, în păcatele noastre, căci nu iaste a sta înaintea ta pentru aceasta“.

CAP 10

Femeile streine sânt despărțite de Israil.

1. [41.↑] Și deaca să rugă Esdras și deaca să mărturisi, plângând și rugându-se înaintea Casii lui Dumnezeu, să adunare cătră el de la Israil adunare multă foarte, bărbați și muieri și voinici, căce plânse norodul și înălță a plânge.

1 Esd. 9, 3.

2. Și răspunse Sihenias, fiiul lui Iiil, den fiii lui Ilam, și zise Ezdrii: „Noi am viclenit Dumnezeului nostru și am luat muieri streine, dentru noroadale pământului. Și acum iaste nedeajde lui Israil pentru aceasta.

A 2 Leage 7, 3.

3. Și acum să punem făgăduință Dumnezeului nostru, să scoatem toate muierile, și ceale ce au născut dentru eale, în ce chip vei. Scoală-te și înfricoșază pre dânșii cu poruncile Dumnezeului nostru; și cum iaste leagea să să facă.

4. Scoală-te, căce pre tine e cuvântul, și noi, cu tine! Întăreaște-te și fă!“

5. Și să sculă Esdras și jură pre boiari, pre preoți, și pre leviți, și pre tot Israilul, ca să facă după cuvântul acesta, și au jurat.

6. Și să sculă Esdras de cătră fața Casii lui Dumnezeu și să duse la visteria lui Ionan, al fiiului lui Elisuv, și mase acolo. Pâine n’au mâncat și apă n’au băut, căce jăluia pentru netocmirea înstreinării.

7. Și aduseră glas întru Iuda și în Ierusalim, la toți fiii înstreinării, ca să să adune la Ierusalim;

8. Tot carele nu va veni în trei zile, în ce chip iaste sfatul boiarilor și bătrânilor, să va procleți toată avearea lui, și el se va despărți de la adunarea înstreinării.

9. Și să adunare toți oamenii Iudei și ai lui Veniamin la Ierusalim într’acele trei zile, aceasta e luna a noua; în 20 ale lunii, au șăzut tot nărodul în ulița Casii lui Dumnezeu, de gâlceava lor pentru cuvânt, și de iarnă.

10. Și să sculă Ezdra preotul și zise cătră dânșii: „Voi n’at băgat samă și at ținut muieri streine, ca să adaogeț preste greșala Ierusalimului.

11. Și acum daț laudă Domnului Dumnezeului părinților noștri și faceți ce e plăcut înaintea lui și vă osebiț de la noroadale pământului și de la muierile streine“.

12. Și răspunseră toată adunarea cu glas mare și ziseră: „Mare iaste acest cuvânt al tău preste noi a-l face.

13. Ce norodul e mult, și vremea iaste de iarnă, și nu iaste puteare a sta afară. Și lucrul nu iaste într'o zi, nici în doao, căci am înmulțit a face strâmbătate întru cuvântul acesta.

14. Ce să stea boiarii noștri la toată adunarea și la toți ceia ce-s în cetățile noastre, carele au luat muieri streine, să vie la vremi cu soroc, și cu dânșii, bătrânii cetății și cetății, și judecătorii, ca să întoarcă urgia mâniei Dumnezeului nostru dentru noi pentru cuvântul acesta“.

15. Fără numai Ionathan, fiiul lui Asail, și Iasias, fiiul lui Thecue, cu mine; și Mesolam și Savasthe levitul, ajutând lor; și făcură așa fiii înstreinării.

16. Și să osebiră Esdra preotul și bărbații boiarii neamurilor, caselor neamurilor, și toți pre nume, căci s'au întors într'o zi a lunii a zecea a cerceta cuvântul.

17. Și au săvârșit întru toți oamenii carii au luat muieri streine, până într'o zi a lunii dentâiu.

18. [42. ↑] Și să afluă, den fiii preoților, carii au ținut muieri streine: den fii lui Iisu, fiiul lui Iosedec, și frați lui, Maasia și Eleezer și Iarim și Gaddalia,

19. Și au dat mâna lor ca să scoată muierile lor; și pentru greșală –un berbeace den oi, pentru păcatul lor;

20. Și den fiii lui Emmiar, Anania și Zavdia;

21. Și den fiii lui Iram, Masias și Elia și Sameaa și Ioil și Ozia;

22. Și den fiii lui Fasur, Elione, Maasia, și Ismail, și Nathanail, și Iozavad, și Ilasa;

23. Și den leviți, Iozavad, și Thamum, și Colia –acesta e Colitas–, și Fetia, și Iuda, și Eliezer;

24. Și den cei ce cântă, Elisav; și den portari, Solmin, și Telmin, și Odue.

25. Și de la Israil, den fiii lui Foros, Ramia, și Azia, și Melhia, și Melmin, și Eliazar, și Asavia, și Vaneaa;

26. Și den fiii lui Ellam, Maththania, și Zaharia, și Eil, și Avdia, și Ierimoth, și Ilia;

27. Și den fiii lui Zaththua, Elioane, Elesuv, Maththane, și Armoth, și Zavad, și Oziva;

28. Și den fiii lui Vavi, Ionan, Anania, și Zavu, și Thali;

29. Și den fiii lui Vani, Mosollam, și Luh, Adeas, Iasuv, și Saal, și Rimoth;

30. Și den fiii lui Faathmoav, Edne, și Halil, și Vanea, Maasia, Maththania, Veselil și Vanui și Manassi;

31. Și den fiii lui Iram, Eliezer, Iesia, Melhia, Sameas, Simeon,

32. Veniamin, Maluh, Samaria;

33. Și den fiii lui Asim, Meththaneaa, Maththatha, Zavad, Elifath, Ierami, Manassi, Semei;

34. Și den fiii lui Vanei, Vudia, Amram și Uil,

35. Vanneaa, Vaddeaa, Hellia,

36. Uania, Merimoth, Eliasiv,

37. Maththania, Maththne.

38. Și făcură fiii Vanuiei și fiii lui Semei,

39. Și Selemias, și Nathan, și Adeaas,

40. Mahnada, Avusesi,

41. Aruezriil, și Selemias, și Samarias,

42. Selum, Amarias, Iosif;

43. Den fiii lui Navu, Ieiil, Maththathia, Zavad, Zeveina, Iadea, și Ioil, și Vaneaa.

44. Toți aceștea au fost luat muieri striine, și sânt dentru aceastea muieri carele au născut dentru ei fii.

NEEMIA

CAP 1

Rugăciunea lui Neemia.

1. [43.↑] Cuvintele Neemie, fiiului Ahaliei. Și să făcu în luna lui haselef, anul al doazecilea, și eu eram în Susann avira,

2. Și veni Anani, unul dentru frații miei, el și oameni de la Iuda, și am întrebat pre dânșii pentru jidovii cei scăpaț, carii au rămas de la robime, și pentru Ierusalim.

3. Și zise cătră mine: „Cei ce au rămas de la robime –acolo, în țară, cu răutate mare și cu ocară; și zidurile Ierusalimului –răsipite, și porțile lui s’au ars cu foc“.

4. Și fu deaca auziiu eu cuvintele aceastea, am șăzut și am plâns și am jelit zile; și eram postind și rugându-mă înaintea Dumnezeului ceriului și am zis:

Esdra 9, 3.

5. „Nu dară, Doamne, Dumnezeul ceriului, cel tare și mare și înfricoșat, cruțând făgăduința și mila celor ce iubesc pre dânsul și celor ce păzesc învățăturile lui!

Daniil 9, 4; Ieș. 20, 6.

6. Și fie ureachea ta luând aminte, și ochii tăi deșchiș, ca să auzi ruga robului tău, carea eu mă rog înaintea ta astăzi, ziua și noaptea, pentru fiii lui Israil, robii tăi, și voiui mărturisi pentru păcatele fiilor lui Israil, carele am greșit ție. Și eu și casa tătâne-mieu am greșit.

7. Cu dezlegare am dezlegat cătră tine, și n’am cruțat învățăturile și poruncile și judecățile carele ai poruncit lui Moisi, sluga ta.

8. Adu-ț aminte dară de cuvântul carele ai poruncit lui Moisi, slugii tale, zicând: ‘De vă veți împăreachea voi, eu voiui răsiپی pre voi întru noroadе.

A 2 Leage 28, 63.

9. Și de vă veți întoarce cătră mine și veți cruța poruncile meale și veți face pre eale, și de va fi răsipirea voastră de la marginile ceriului, de acolo voiui aduna pre dânșii și voiui băga pre dânșii la locul carele am ales ca să lăcuiască numele mieu acolo’.

A 2 Leage 30, 3; și 4.

10. Și aceștea-s slugile tale și norodul tău, pre carii ai mântuit cu putearea ta cea mare și cu mâna ta cea tare.

11. Nu dară, ce fie ureachea ta luând aminte la ruga robului tău și la ruga slugii tale, celor ce vor a să teame de numele tău! Și bine-călătorește dară robului tău astăzi, și dă pre el întru îndurări înaintea omului acestuia!“ Și eu eram păharnic împăratului.

CAP 2

Neemia împutearnicit a zidi Ierusalimul.

1. [44.↑] Și să făcu în luna lui nisan, în anul al doaozecile al lui Arthasasta împăratul, și era vinul înaintea mea, și am luat vinul și am dat împăratului. Și nu era altul înaintea lui.

2. Și-m zise împăratul: „Pentru căce e fața ta rea și nu ești mai în fire? Și nu iaste aceasta, fără numai vicleșugul inimii“. Și mă temui tare foarte.

3. Și ziș împăratului: „Împăratul în veac să trăiască! Pentru căce să nu se facă rea fața mea, pentru că cetatea, casa mormânturilor părinților miei, s’au pustiit, și porțile ei s’au mâncat cu foc?“

4. Și zise mie împăratul: „Pentru cine tu aceasta ceri?“ Și mă rugaiu cătră Domnul Dumnezeuul ceriului,

5. Și ziș împăratului: „De iaste pentru împăratul bine și de să va îmbuna sluga ta înaintea ta, ca să-l trimiți pre el la Iuda, la cetatea mormânturilor părinților miei, și voi zidi-o pre ea“.

6. Și zise mie împăratul și posadnica ce ședea alătura cu el: „Până când va fi călătoria ta și când te vei întoarce?“ Și mă îmbunaiu înaintea împăratului și m’au trimis, și i-am dat lui soroc.

7. Și ziș împăratului: „De iaste pentru împăratul bine, dea-mi cărți cătră domnii cei decindea de râu, ca să mă treacă până voi veni la Iuda,

8. Și carte la Asaf, păzitoriul grădinii carea iaste a împăratului, să-m dea leamne să acopăr porțile turnului casii și la zidul cetății și la casa carea voi intra cătră dânsa“. Și deade mie împăratul, ca mâna lui Dumnezeu cea bună—preste mine.

9. Și veniiu cătră domnii decinde de râu și am dat lor cărțile împăratului, și au trimis cu mine împăratul căpitani ai puterii și călăreți.

10. [45.↑] Și auzi Sannavalat al lui Aroni și Tovia, robul lui Ammoni, și rău lor li să făcu și să mâhniră căce au venit omul să cearce bine fiilor lui

Israil.

11. Și veniiu la Ierusalim și eram acolo zile trei.

12. Și mă sculaiu noaptea eu, și oameni puțini –împreună cu mine. Și n'am spus vreunui om ce Dumnezeu dă întru inima mea ca să fac cu Israil, și dobitoc nu iaste cu mine, fără numai dobitocul carele eu încalec preste el.

13. Și ieșiiu la Poarta lui Golila, cătră gura Izvorului Smochinilor, și la Poarta Gunoiului, și eram surpând în zidul Ierusalimului, carele ei curățescu, și porțile lui s'au mâncat cu foc.

14. Și m'au trecut la Poarta lui Ain și la scăldătoarea împăratului, și nu era loc dobitocului meu a treace, dedesuptul meu.

15. Și eram suindu-mă întru zidul pârâului noaptea și eram zdrobind la zidu, și fuiu în Poarta Râpii și m'am întorsu.

16. Și cei ce păziiu n'au cunoscut pentru ce am mersu și ce eu fac. Și jidovilor și preoților și celor cinstiți și voivozilor celor rămași ce fac lucrurile, până atuncea n'am spus.

17. Și am zis cătră dânșii: „Voi vedeț răutatea aceasta carea sântem întru ea, cum Ierusalimul iaste pustiiu și porțile lui s'au dat focului! Veniț și să zidim dară zidul Ierusalimului, și nu vom mai fi încă ocară!”

18. Și am spus lor mâna lui Dumnezeu, carea iaste bună preste mine, și cuvintele împăratului, carele zise mie. Și ziș: „Să ne sculăm și să zidim!” Și să întăriră mânilor lor spre bine.

19. Și auzi Sanavalat al lui Aroni și Tovia, robul cel al lui Ammoni, și Ghisam al lui Aravi și ne-au batjocurit pre noi. Și veniră spre noi și ziseră: „Ce iaste cuvântul acesta carele voi faceț? Au asupra împăratului voi vicleniț?”

20. [46. ⬆] Și le-am întors lor cuvânt și am zis lor: „Dumnezeul ceriului, acela ne va spori noao. Și noi –robii lui curați, și vom zidi; și voao nu va fi parte și direptate și pamente în Ierusalim”.

Is. Navi 22, 25.

CAP 3

Zidirea Ierusalimului.

1. [47. ⬆] Și să sculă Eliasuv, preotul cel mare, și frații lui, preoții, și zidiră Poarta ceaea a Oilor. Ei au sfințit pre ea și au pus porțile ei; și până la Turnul Sutei, l-au sfințit pre el, până la Turnul lui Anemeil.

12, 39; Ierem. 31, 39.

2. [48.↑] Și pre mânilor oamenilor den Ieriho și pre mânilor fiilor lui Zachu, al fiului lui Ammani.

3. Și Poarta cea Păscoasă au ziditu-o fiii lui Assana. Aceștea o au acoperitu-o pre ea și au acoperit ușile ei, și lacatile ei și zăvoarările ei.

4. Și preste mânilor lor au ținut, de la Ramoth, fiul Uriei, al fiului lui Accos, și preste mâna lor au ținut Mosolam, fiul Varahiei, al fiului lui Mazevil, și pre mâna lor au ținut Sadoc, fiul lui Vaana.

5. Și preste mâna lor au ținut thecoimii, și tarii lor n'au băgat cerbicea lor la lucrul domnului lor.

6. Și Poarta lui Iasani au ținut Ida, feciorul lui Fasec, și Messulam, feciorul Vasodie; ei au acoperit pre dânsa și au pus porțile ei, și lacatile ei și zăvoarele ei.

7. Și preste mâna lor au ținut Maltia Gavaoniteanul și Evaron Mironotheanul, oameni ai Gavaonului, și den Masfa până la scaunul boiarinului decindea de râu.

8. Și lângă el au întemeiat Eziil, fiul Ahariei, zlătari; și preste mâna lor au ținut Ananias, până la Rochem, și au lăsat Ierusalimul până la zidul cel lat.

9. Și preste mâna lor au ținut Rafea, feciorul lui Sur, boiarinul a jumătate de premprejurul Ierusalimului.

10. Și preste mâna lor au ținut Iedea, fiul lui Eromamath, și înaintea casii lui, și preste mâna lui au ținut Attuth, fiul Asavaniei.

11. Și al doilea au ținut Melhias, fiul lui Iram, și Asuv, fiul lui Faatmoav, și până la Turnul Thanarimilor.

12. Și preste mânilor lui au ținut Salum, fiul lui Salois, boiarinul a jumătatea de premprejurul Ierusalimului, el și featele lui.

13. Poarta Văii au ținut Annun și cei ce lăcuia în Zano; ei au zidit pre ea și au pus ușile ei, și lacatele ei și zăvoarările ei; și 1000 de coț la zid, până la Poarta Gunoiiului.

2 Paral. 26, 9.

14. Și Poarta Gunoiiului o au ținut Melhia, fiul lui Rihav, boiarinul împrejurului Vithacranului, el și fiii lui; și au acoperit pre ea și au pus porțile ei, și lacatile ei și zăvoarările ei.

15. Iară Poarta Izvorului au întăritu-o Solomon, feciorul lui Haleze, boiarinul părții Masfei; acesta au ziditu-o pre dânsa și au acoperitu-o pre dânsa și au pus porțile ei și zăvoarările ei și zidul Scăldătorii Pieilor, al

tunderii împăratului, și până la scările cealea ce să pogoară de la cetatea lui David.

16. Pe urma lui au ținut Neemia, feciorul lui Zavuh, boiarinul a jumătate de premprejurul lui Vethsur, până la grădina mormântului lui David și până la scăldătoarea cea ce s'au făcut și până la Vethagavarim.

17. Pe urma lui au ținut levii, Raum, feciorul lui Vanaim, preste mâna lui au ținut Asavia, boiaren a jumătate de premprejurul lui Cheila, cu împrejurul lui.

18. Și după el au ținut frații lor, Veni, feciorul lui Idanad, boiarenul a jumătate de pre împrejurul lui Cheila.

19. Și au ținut preste mâna lui Azur, feciorul lui Iisu, boiarenul lui Masfe, măsură a doua a suirei turnului, ceia ce să împreună cu unghiul.

20. Și după el au ținut Varuh, feciorul lui Zavu, măsură a doua, de la unghiul până la ușa Vitheliassuv, a preotului celui mare.

21. După acesta au ținut Meramoth, fiiul Uriei, al fiiului lui Accos, măsură a doua, de la ușa Vithelisuv până la săvârșirea Vitheliasu.

22. Și după acesta au ținut preoții, oamenii lui Ahehar.

23. Și după acesta au ținut Veniamin și Asuv dempotriva casii lui; și după acesta au ținut Azarias, feciorul lui Maaseu, al feciorului Ananiei, aproape de casa lui.

24. După aceasta au ținut Vahni, feciorul lui Addad, măsură a doua, de la Vitharia până la unghiul și până la duplecare,

25. Falah, feciorul lui Uze, den preajma unghiului, și turnul ieșind afară den casa împăratului, mai sus decât îngrădirea păzii; și după acesta Fadea, feciorul lui Foros.

26. Și nathanimii era lăcuind în Ofal până în preajma grădinii Porții Apei, la răsărit, și turnul cel ce iase.

27. Și după dânsul au ținut thecoimii, măsură a doua, den preajma turnului celui mare, celui ce iase, și până la zidul lui Ofla.

28. Mai sus decât Poarta Cailor au ținut preoții, om dempotriva casii lui.

29. Și după dânsul au ținut Sadduc, feciorul lui Emir, den preajma casii lui; și după el au ținut Samaia, fiiul Sihinieii, păzitoriul Porții Răsăritului.

30. După acesta au ținut Anania, fiiul Selemiei, și Annon, feciorul lui Silef, cel al șaselea, măsură a doua; după dânsul au ținut Messulam, fiiul Varahiei, dempotriva pazii cămării lui.

31. După acesta au ținut Melhia, fiiul sarefilor, până la Vithanatheni, și vânzătorii de unealte, dempotriva porții lui Amaficad și până la suirea

înduplecării.

32. Și între mijlocul suirei Porții Oilor au ținut căldărarii și neguțitorii.

CAP 4

Zidirea înaintează cu toate piadicile.

1. Și fu când auzi Sannaualat că noi zidim zidul, și rău era lui, și să scârbi foarte; și batjocoria pentru jidovi,

2. Și zise înaintea fraților lui: „Aceasta e putearea somorenilor –și zise– că jidovii aceștea zidesc cetatea lor? Oare jârtvuiesc? Oare putea-vor? Și astăzi vor vindeca pietrile după lutul pământului a să face arzând?”

3. Și Tovias Ammaniteanul alături cu el (veni) și ziseră către dânșii: „Au jârtvuiesc sau vor mânca preste locul lor? Au nu se va sui o vulpe și va surpa zidul pietrilor lor?”

4. „Ascultă, Dumnezeuul nostru, că ne-am făcut întru batjocură! Și întoarce ocară lor în capul lor și dă pre dânșii în batjocură, la pământul robiei.

5. Și să nu acoperi preste fărădelegea lor, și păcatul lor de către fața ta să nu se stingă, căci au urgisit înaintea celor ce zidesc”.

6. Și am zidit zidul, și să împreună tot zidul, până la jumătatea lui, și să făcu inima norodului ca să zidească.

7. [49. ⚡] Și fu deaca auzi Sannaualat și Tovia și arapii și ammaniteanii și azotii că s’au suit creșterea zidurilor Ierusalimului, că au început râsipirile a să astupa, și rău lor li să păru foarte.

8. Și să adunare toți deodată să vie și să să tăbărască în Ierusalim și să-l facă pre el stingere.

9. Și ne-am rugat către Dumnezeuul nostru și am pus străjari-înainte pre dânșii, ziua și noaptea, de către fața lor.

10. Și zise Iuda: „Sfârâmă-se vârtutea vrăjmașilor, și lutul e mult, și noi nu vom putea să zidim la zidu”.

11. Și ziseră cei ce necăjia pre noi: „Nu vor cunoaște și nu vor vedea, până când vom veni la mijlocul lor; și vom ucide pre ei și vom potoli lucrul”.

12. Și fu deaca venire jidovii cei ce lăcuia alături cu dânșii, și ziseră noao: „Suie-se dentru toate limbile, căci i-ați pornit preste noi”.

13. Și am pus la ceale mai de jos ale locului denapoia zidului, întru sprejeneale, și am pus neamul după neamuri, cu sabiile lor, cu fușturile lor și arcele lor.

14. Și văzui, și mă sculaiu și ziș cătră cei cinstiți și cătră voievozi și cătră ceialalți ai neamului: „Nu vă teameți de cătră fața lor! Aduceți-vă aminte de Dumnezeu nostru cel mare și înfricoșat, și vă rânduiește pentru frații voștri, fiii voștri, featele voastre, și muierile voastre, și casele voastre!”

Num. 14, 9.

15. [50.↑] Și fu deaca auziră vrăjmașii noștri că s’au făcut știre noao, și au răsipit Dumnezeu sfatul lor și ne-am întors toți noi la zid, om la lucrul lui.

Iov 5, 12; Isaia 8, 10.

16. Și fu den ziua aceea, jumătate de cei rânduiți făcea lucrul și jumătate de dâșii să ținea de ei, și fușturi, și pavețe, și arce, și zale; și boiarii – denapoia a tot Iuda, celor ce zidiia la zid.

17. Și cei ce căra era înarmați, într’o mână făcea lucrul lui și într’alta ținea arma.

18. Și zidarii, fieșcare încins cu sabia lui prejur mijlocul lui, și au zidit; și cela ce trâmbița cu buciunul, alături cu el.

19. Și ziș cătră cei cinstiți și cătră boiari și cătră ceialalți ai neamului: „Lucrul e larg și mult, și noi ne răsipim preste zid, om de la fratele lui departe.

20. În locul unde veți auzi glasul buciunului, acolo să vă adunați cătră noi,

21. Și Dumnezeu nostru se va bate pentru noi“. Și noi făcând lucrul, și jumătate de dâșii fiind fușturile, den vărsatul zorilor până la ieșirea stealelor.

22. [51.↑] Și în vremea aceea am zis neamului: „Fieștecarele cu voinicul lui mănă în mijlocul Ierusalimului; și fie voao noaptea strajă și ziua la lucrul”.

23. Și eram eu, și frații miei, și copilașii, și oamenii străzii după mine, și nu era dentru noi (acolo) dezbrăcându-se de hainele lui; om și arma lui, la apă.

CAP 5

Neemia opreaște camăta.

1. Și să făcu strigarea nărodului și a muierilor lor mare cătră frații lor, jidovii.

2. Și era unii zicând: „Întru fiii noștri și întru featele noastre noi sântem mulți; și vom lua grâu și vom mânca și vom trăi“.

3. Și sânt unii zicând: „Țarinile noastre și viile noastre și casele noastre noi ne chizășuim; și vom lua grâu și vom mânca“.

4. Și sânt unii zicând: „Împrumutatu-ne-am argint, la birurile împăratului, țarinile noastre, și viile noastre, și casele noastre.

5. Și acum, ca trupul fraților noștri, trupul nostru; ca fiii lor, fiii noștri; și iată, noi silim pre fiii noștri și pre featele noastre la robie, și sânt din featele noastre silindu-se, și nu iaste putearea mânilor noastre, și țarinile noastre, și viile noastre la cei cinstiț“.

A 2 Leage 15, 7, 8.

6. Și m'am mâhnit foarte, cum am auzit strigarea lor și cuvintele acestea.

7. Și să sfătui inima mea preste mine și m'am pricit cătră cei cinstiț și boiari și am zis lor: „Ceare-va om pre fratele lui, carele voi faceț?“ Și am dat preste dânșii adunare mare și am zis lor:

8. „Noi am câștigat pre frații noștri, pre jidovi, pre cei ce să vând limbilor, cu voia noastră. Și voi vindeț pre frații voștri și să vor da noao?“ Și au tăcut și n'au aflat cuvânt.

9. Și am zis: „Nu e bun cuvântul carele voi faceți! Nu așa, în frica Dumnezeului nostru veț merge de cătră ocara limbilor vrăjmașilor noștri?

10. [52. ⬆] Și frații miei și conosciții miei și eu am pus noao argint și grâu, lăsat-am dară cearerea aceasta.

11. Întoarceți dară lor ca astăz țarinile lor, și viile lor, și maslinetul lor, și casele lor, și den argint, grâul și vinul și untul-de-lemn scoateți lor“.

12. Și ziseră: „Da-le-vom, și de la dânșii nu vom ceare; așa vom face, după cum tu zici“.

[53. ⬆] Și am chemat pre preoți și am jurat pre dânșii să facă ca cuvântul acesta.

13. Și îmbrăcămintea mea am scuturat și am zis: „Așa să scuture Dumnezeu pre tot omul carele nu va întări cuvântul acesta den casa lui și den osteneala lui și va fi așa scuturat și deșert!“ Și zise toată adunarea: „Amin!“, și lăudară pre Domnul. Și făcu norodul cuvântul acesta.

14. Și încă den ziua care au poruncit mie să fiu întru boiarinii lor în pământul Iudei, den anul al 20 până la anul 32 al lui Arthasasta împăratul,

ani 12, și eu și frații miei sila lor nu am mâncat.

15. Și silele ceale dentâiu, care mai nainte decât mine au îngreuiat preste dâșii, și au luat de la dâșii cu pâine și cu vinu, mai pe urmă argint, didrahme 40; și cei scuturați ai lor vor stăpâni preste norod. Și eu n'am făcut așa, de cătră fața fricii Domnului.

Fac. 39, 9.

16. Și la lucrul zidului acestuia am ținut, și țarină n'am agonisit, și copilașii miei toți cei adunați acolo, pentru lucrul.

17. Și jidovii și boiarii, 150 de oameni, și viind cătră noi de la limbile ceale de pre împrejurul nostru, –la masa mea.

18. Și era făcându-se într'o zi 1 vițel și oi 6 alese și un ied mi să făcea mie, și în mijlocul a 12 zile într'u toate –mulțime de vin. Și cu acestea pâinea domniei mele n'am cerșut, căce greu e lucrul preste norodul acesta.

19. Adu-ți aminte de mine, Dumnezeuule, spre bine, toate câte am făcut norodului acestuia.

Ps. 105, 4; Ierem. 15, 15.

CAP 6

Neemia săvârșeaște zidirea Ierusalimului.

1. [54. ⬆] Și fu după ce s'au auzit la Sanavalat și Tovia și la Ghisam Arapul și la ceialalți vrăjmași ai noștri că am zidit zidul, și n'au rămas la ei răsuflare; și eu până în vremea aceea și n'am pusu la porți.

2. Și au trimis Sanavalat și Ghisam cătră mine, zicând: „Vino și să ne adunăm într'un loc la sate, în câmpul lui Ono!“ Și ei socotindu-se mie a-m face hicleșug.

3. Și am trimis la dâșii soli, zicându: „Lucru mare eu fac și nu voi putea să mă pogor, ca să nu se părăsască lucrul; deaca-l voi săvârși pre el, mă voi pogorî cătră voi“.

4. Și au trimis cătră mine ca cuvântul acesta, de patru rânduri; și le-am trimis lor ca acestea.

5. Și au trimis cătră mine Sanavalat, după cuvântul acesta, a cincea oară copilașul lui, și carte deșchisă –în mâna lui, și era scris într'însa:

6. „Auzitu-s'au la limbi, și Ghisam au zis că tu și jidovii vă socotiți să vicleniți, pentru aceea zidești tu zidul; și tu, te face lor într'u împărat;

7. Și cătră aceasta proroci ai întărit ție, pentru ca să șezi în Ierusalim întru împărat în Iudea. Și acum spune-se-vor împăratului cuvintele acestea. Și acum vino să ne sfătuim la un loc“.

8. Și am trimis cătră el, zicând: „Nu s’au făcut ca cuvintele acestea care tu zici, căce că de la inimă tu minți acolo“.

9. Căce toți ne spară pre noi, zicând: „Să vor slobozi mânilor lor de la lucrul acesta și nu să va face“. Și acum am întărit mânilor mele.

10. [55. ⬆] Și eu am intrat în casa lui Semi, feciorul lui Daleaa, al feciorului lui Metaveil, și el –ferindu-se, și zise: „Să ne adunăm în Casa lui Dumnezeu, în mijlocul ei, și să închidem ușile ei, căce vin să te ucigă pre tine, vin noaptea să te ucigă pre tine“.

11. Și ziș: „Cine iaste om precum sânt eu și va fugi? Sau cine e ca mine și va intra în Casă și va trăi?“

Num. 3, 38.

12. Și cunoscuu și, iată, Dumnezeu nu l-au trimis pre el, căci prorocia –cuvânt asupra mea.

13. [56. ⬆] Și Tovias și Sanavalat au năimit asupra mea gloată, pentru ca să mă înfricoșăz și să fac așa și să greșesc și să mă fac lor întru nume rău, pentru ca să mă ocărăscă pre mine.

14. Adu-ț aminte, Dumnezeul meu, pentru Tovia și Sanavalat, că lucrurile lor sânt acestea, și pentru Nodia prorocul și ceialalt proroci carii era înfricoșindu-mă.

15. [57. ⬆] Și să săvârși zidul în 25 ale lunii lui elul, în 52 de zile.

16. Și fu când auziră toți vrăjmașii noștri, și să spământară toate limbile ceale demprejurul nostru; și căzu frică mare întru ochii lor foarte și cunoscără că de la Dumnezeul nostru s’au făcut să să săvârșască lucrul acesta.

Fac. 42, 28.

17. Și în zilele acealea, de la mulți cinstiț a Iudii cătră mergea cătră Tovia, și ale Toviei venia cătră dânșii,

18. Căci mulți den Iuda jurăț era lui, căci ginere era Siheniei, fiiul lui Iraei, și Jonathan, feciorul lui, au luat pre fata lui Messulam, al fiiului Varahiei, muiare.

19. Și cuvintele ei era zicând cătră mine, și cuvintele mele era scoțând lui; și cătră au trimis Toviei, să mă spare.

CAP 7

Păzitorii cetății.

1. [58. ⬆] Și fu când să zidi zidul, și am pus porțile și să socotiră portarii și cei ce cântă și leviții.

Sirah. 49, 15.

2. Și am poruncit Ananiei, fratelui meu, și Ananiei, boiarinului și virei în Ierusalim, căci el era ca un om bun și temându-să de Dumnezeu decât mult,

3. Și ziș lor: „Nu să vor deschide porțile Ierusalimului până odată cu soarele; și încă ei deșteptați fiind, închiză-se porțile și zăvorască-se, și pune strejari celor ce lăcuiesc în Ierusalim, om la straja lui și om denaintea casii lui!“

4. Și cetatea e largă și mare, și norodul puțin într'însa; și nu era case zidite.

5. [59. ⬆] Și au dat Dumnezeu în inema mea și am adunat pre cei cinstiți și pre boiari și pre norod întru adunări, și aflaiu carte a adunării, carii s'au suit întâiu, și am aflat scris într'însa.

6. Și aceștea-s fiii țării, carii s'au suit de la robirea înstriinării carea au înstriinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și s'au întors la Ierusalim și la Iuda, om la cetatea lui:

Esdra 2, 1, 2.

7. Ceia ce au venit cu Zorovavel, și Iisus, și Neemias, Azarias, și Veelma, Noeman, ai lui Mardoheu, Vasan, Maasfarath (Esdras), Voguiiai, Naum, Vaana, Masfar. Oamenii norodului lui Israil:

8. Fiii lui Foros, 2100 și 72;

Esdra 2, 3.

9. Fiii Safatiei, 372;

10. Fiii lui Ira, 652;

11. Fiii lui Faathmoav ai fiilor lui Iisu și Ioav, 2000 și șase sute și 18;

12. Fiii lui Elam, 1254;

13. Fiii Soththuiei, 8 sute și 45;

14. Fiii lui Zachu, șapte sute și șasezeci;

15. Fiii Vanuiei, 648;

16. Fiii lui Verei, 628;

17. Fiii lui Ghetad, 2000 și trei sute și 22;

18. Fiii lui Adonecam, șase sute și 67;

19. Fiii lui Gavui, 2067;

20. Fiii lui Idin, 654;

21. Fiii lui Atir Ezechiei, cincizeci și 8;

22. Fiii lui Isami, 328;
23. Fiii lui Vasei, 324;
24. Fiii lui Arif, 112; fiii lui Asen, 223;
25. Fiii lui Gavaon, 95;
26. Fiii lui Vethalim, 123; fiii lui Atofa, 56;
27. Fiii lui Anathoth, 128;
28. Fiii lui Azamoth, oamenii lui Vith, 42;
29. Oamenii den Cariathiarim, Cafira și Viroth, 743;
30. Oamenii den Rama și Gavaa, 621;
31. Oamenii den Mahimas, 122;
32. Oamenii den Vethil și Ai, 123;
33. Oamenii Anaviei, 152; fiii den Maghivos, 156;
34. Fiii Ilamaei, 1252;
35. Fiii Iramului, 320;
36. Fiii Ierihonului, 345;
37. Fiii den David și Ono, 721;
38. Fiii den Anana, 3930.
39. Preoții: fiii lui Iodae, la casa lui Iisu, 973;
40. Fiii lui Emir, o mie și cincizeci și doi;
41. Fiii lui Faseur, o mie doao sute patruzeci și 7;
42. Fiii lui Iram, o mie și șaptesprăzece.
43. Leviții: Fiii lui Iisu ai lui Cadmiil,
44. La fiii lui Uduil, șaptezăci și patru.
45. Cei ce cântă: fiii lui Asaf, 120 și 8.
46. Portarii: fiii lui Sellum, fiii lui Atir, fiii Telmon, fiii lui Acuv, fiii lui Atita, fiii lui Savi, 130 și 8.
47. Nathinimii: fiii lui Ila, fiii lui Asefa, fiii lui Zavaoth,
48. Fiii lui Chiros, fiii Sisaiei, fiii lui Faddon,
49. Fiii lui Lavana, fiii lui Agava, fiii lui Acuv, fiii lui Uta, fiii lui Chitar, fiii lui Gav, fiii lui Selmei,
50. Fiii lui Anan, fiii Sadeiei, fiii lui Gaar,
51. Fiii Raaiei, fiii lui Rasson, fiii lui Nicoda,
52. Fiii lui Ghezam, fiii lui Ozi, fiii lui Fessi,
53. Fiii lui Vissi, fiii lui Meinon, fiii lui Nefosai,
54. Fiii lui Vacvuc, fiii lui Ahifa, fiii lui Arur,
55. Fiii lui Vasaloth, fiii lui Mida, fiii lui Adasan,
56. Fiii lui Varcuv, fiii Sisarii, fiii lui Thima,

57. Fiii Nisiei, fiii lui Atifa.
58. Fiii robilor lui Solomon: fiii lui Suti, fiii lui Safarat, fiii lui Ferida,
59. Fiii lui Lelil, fiii lui Darcon, fiii lui Gadail, fiii lui Farahas, fiii lui Savain, fiii lui Imim.
60. Toți nathinimii și fiii robilor lui Solomon, 392.
61. [60. ⬆] Și aceștea s’au suit de la Hermeleh, Thelasar, Heruv, Iron, Iemir, și n’au putut să spuie casele neamurilor lor și sementia lor, de sânt de la Ierusalim:
62. Fiii lui Daleaa, fiii lui Vuna, fiii Toviei, fiii lui Nechida, 642.
63. Și dentru preoți: fiii Aviei, fiii lui Accos, fiii lui Verzelea, căci au luat den featele lui Verzele Galaaditeanul muieri și să chemară pre numele lor,
64. Aceștea au cercat scrisoare lor călătoriei-dempreună, și nu s’au aflat; și să depărtară de la preoție,
65. Și zise Arthasasta lor pentru ca să nu mănânce den sfântul sfintelor, până unde se va scula preot să lumineaze.

Esdra 2, 63.

66. Și să făcu toată adunarea într’un loc la 42 de mii și 360,
67. Afară den robii lor și slujnicele lor, cai 237, aceștea 7337; și cântăreți și cântăreațe, 236;
68. Cai 730 și 6, mușcoi 240 și 5;
69. Cămile 430 și 5, măgari 6000 și 720.
70. Și despre partea căpeteniilor neamurilor, au dat la lucrul lui Arthasasta, au dat la visterie auri 1000, năstrăpi 50 și veșminte preoților, 30.
71. Și de la căpeteniile neamurilor au dat la visteriile lucrului bani de aur 20000 și de argint mnas 2000, (și) 300.
72. Și au dat ceialalți ai norodului de aur drahme 20000 și de argint mnas 2000 și 200 și hothonoth preoților 67.

CAP 8

Neemia și Esdra întocmesc slujba Dumnezeiască.

1. [61. ⬆] Și au șezut preoții și leviții și portarii și cântăreții și cei de la norod și nathanimii și tot Israilul în cetățile lor.
2. Și sosi luna a 7 și fiii lui Israil –în cetățile lor.
3. Și să adunară tot norodul ca un om la lărgimea cea denaintea Porții Apei și ziș lui Esdra scriitoriului să aducă Cartea legii lui Moisi, care au

poruncit Domnul lui Israil.

4. Și aduse Esdra preotul Leagea înaintea adunării, de la bărbat până la muiare și tot cela ce să pricepea a auzi, într'una de zile a lunii a șaptea.

5. Și ceti întru ea în preajma uliții cei denaintea Porții Apelor, den ceasul ce-au luminat soarele până la amiazăzi, denaintea bărbaților și muierilor, și ei –pricepându-se, și urechile a tot norodului –la Cartea legii.

6. [62. ⬆] Și stătu Esdra scriitoriul preste o vatră de lemn carea au făcut pentru ca să înveațe. Și au stătit alătura cu el Marthathias, și Sameaas, și Ananias, și Urias,, și Helchia, și Maasia, den direapta lui, și den stânga, Fadias, și Misail, și Melhias, și Osam, și Asavadma, (și) Zaharias, și Mesollam.

7. Și deșchise Esdra Cartea înaintea a tot norodul, căce el era deasupra norodului; și fu când deșchise pre ea, stătu tot norodul.

8. Și binecuvântă Esdra pre Domnul Dumnezeu cel mare și răspunse tot norodul și zise „Amin!“, rădicând mânilor lor, și să plecară și să închinară Domnului, cu fața la pământ.

9. [63. ⬆] Și Iisus, și Vaneas, și Saravias (era înțelegându-le), Acan, Savatheos, Camptas, Azarias, Iozavadan, Anifanes și leviții învăța norodul la Leage, și norodul –întru starea lui.

10. Și au cetit în Cartea legii lui Dumnezeu și învăța Esdra și aleagea întru știința Domnului și pricepea norodul întru cetire.

11. [64. ⬆] Și zise Neemias, carele iaste Athersatha, și Esdra, preotul și cărturariul, și leviții și cei ce îndirepta norodul (și zise) la tot norodul: „Zi sfântă iaste Domnului Dumnezeului nostru, nu jeliți, nici plângeți!“, căci plângea tot norodul deaca au auzit cuvintele Legii.

7, 65. Esdra 2, 63.

12. Și zise lor: „Păsați și mâncați grăsimi și beați îndulciri și trimiteți părți celora ce n'au, căci sfântă iaste ziua (Domnului) Dumnezeului nostru! Și să nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului aceasta e tăria voastră“.

A 2 Leage 16, 14, 15.

13. [65. ⬆] Și leviții potoliia pre tot norodul, zicând: „Tăceți, căci zi sfântă, și nu vă mâhniți!“

14. [66. ⬆] Și mearse tot norodul să mănânce și să bea și a trimite părți și a face veselie mare, căci au priceput întru cuvintele carele au arătat lor.

15. [67. ⬆] Și în ziua a doua s'au adunat boiarii neamurilor la tot norodul, preoții și leviții, cătră Esdra scriitoriul, să însemneaze preste toate cuvintele Legii.

16. Și aflară scris în Leagea care au poruncit Domnul lui Moisi, pentru ca să lăcuiască fiii lui Israil cu colibi la praznic, în luna a șaptea,

Preoția 23, 34; A 2 Leage 16, 13, 14, 15, 26, 11.

17. Și ca să trâmbițeze cu trâmbițe în toate cetățile lor și în Ierusalim. Și zise Esdra: „Ieșiți la munte și aduceți frunză de maslin și frunze de leamne de chiparis și frunză de mirsin și frunză de finic și frunză de lemn stufos, să facem colibi, după cum iaste scris“.

Preoția 23, 40.

18. Și ieși norodul și aduseră și făcură lor colibi, om preste podul casii lui, și în curțile lor, și în curțile Casii lui Dumnezeu, și în ulițele cetății, și până la casa lui Efraim.

19. Și au făcut toată adunarea, cei ce s’au întors de la robire, colibi și au șăzut în colibi, căci n’au făcut den zilele lui Iisu, fiiul lui Navi, așa fiii lui Israil, până în ziua aceea. Și să făcu veselie mare foarte.

4 Împ. 23, 22.

20. Și ceti în Cartea legii lui Dumnezeu den zi în zi, den ziua cea dentâiu până în ziua cea de apoi; și făcură praznic 7 zile și, în ziua a opta, ieșire, după judecată.

CAP 9

Pocăința de obște a norodului.

1. [68. ⬆] Și în ziua a 24 a lunii aceștiia, să adunară fiii lui Israil, cu post, și cu saci, și cu cenușe preste capul lor.

2 Paral. 33, 19.

2. Și să osebiră fiii lui Israil de cătră tot fiiul strein și stătură și mărturisiră păcatele lor și fărădelegile părinților lor.

3. Și stătură la starea lor și cetiră în Cartea legii Domnului Dumnezeului lor, a patra parte a zilei. Și era mărturisindu-se Domnului și închinându-se Domnului Dumnezeului lor.

4. [69. ⬆] Și stătu la scara leviților Iisus și fiii lui Cadmiil, Sahania, feciorul Saraviei, fiii lui Hanani și strigară cu glas mare cătră Domnul Dumnezeu lor.

5. Și ziseră leviții, Iisus și Cadmiil, Vani, Asavnia, Saraviaa, Odia, Savania, Fatea: „Sculați-vă (și) blagosloviți pre Domnul Dumnezeul nostru,

den veac și până în veac! Și vor blagoslovi numele mărireii tale, și vor înălța preste toată blagoslovenia, și lauda“.

6. [70. ↑] Și zise Esdra: „Tu ești acela Domnul Însuș. Tu ai făcut ceriul și ceriul ceriului și toată starea lor, pământul și toate câte sânt întru el, mările și toate câte-s întru dânsule, și tu faci vii toate, și ție ți să închină oștile ceriurilor.

Isaia 44, 24; Fapt. Ap. 17, 25, Apoc. 14, 7.

7. Tu ești, Doamne, Dumnezeu, tu ai ales pre Avraam și l-ai scos pre dânsul den țara haldeilor și i-ai pus numele lui –Avraam.

Fac. 11, 31.

8. Și ai aflat inima lui credincioasă înaintea ta, și ai pus cătră el făgăduință să-i dai lui pământul hananeilor și al hetiteilor și al amoreilor și al ferezeilor și al ievuseilor și al ghergheseilor, (și) să-l dai pre dânsul semenției lui. Și ai întărit cuvintele tale, căci drept ești tu.

Fac. 15, 6.

9. Și ai văzut smerenia părinților noștri în Eghipt, și strigarea lor ai auzit la Marea Roșie.

Ieș. 3, 7.

10. Și ai dat seamne și minuni în Eghipt, întru Farao și întru toate slugile lui și întru tot nărodul pământului lui, căci ai conoscut că s’au semețit preste dânsii, și ai făcut ție nume, ca în ziua aceasta.

Ieș. 7, 9-12.

11. Și marea ai spântecat înaintea lor, și au trecut în mijlocul mării cu uscăciune; și pre cei ce gonii pre dânsii i-ai aruncat în adâncime ca o piatră în apă tare.

Ieș. 14, 21.

12. Și cu stâlp de nor i-ai îndireptat pre ei ziua și cu stâlpi de foc noaptea, ca să le lumineaze lor calea în carea vor merge într’însa.

Ieș. 13, 21.

13. Și preste Muntele Sinaii te-ai pogorât, și ai grăit cătră dânsii den ceriu, și le-ai dat lor judecăți direapte și legile adevărului, porunci și învățături bune.

Ieș. 19, 20 și 20, 1, 2.

14. Și sâmbăta ta cea sfântă le-ai arătat lor, învățături și porunci și leage ai poruncit lor, cu mâna lui Moisi, robului tău.

15. Și pâine den ceriu ai dat lor la împărțirea de pâine a lor, și apă den piatră ai scos lor la seata lor, și ai zis lor să între să moștenească pământul

la carele ai întins mâna ta să le dai lor.

Ieș. 16, 14.

16. Și ei și părinții noștri s’au semețit și nesâlniciră cerbicea lor, și n’au ascultat poruncile tale,

17. Și nu băgară samă a asculta, și nu ș’au adus aminte de minunile carele ai făcut întru ei, și au năsâlnicit cerbicea lor, și au dat căpetenie să să întoarcă la robia lor la Eghipet. Și tu –Dumnezău lăsând păcatele, milostiv fiind și îndurătoriu, mult-îngăduitoriu și mult-milostiv, și [nu]-i părăsiș pre ei.

Ieș. 34, 7; A 2 Leage 32, 18; Ps. 77, 14.

18. Și încă ș’au făcut lui vițel vărsat și ziseră: ‘Aceștea-s dumnezăii ceia ce ne-au scos pre noi den pământul Eghipetului!’; și au făcut urgisire mare.

Ieș. 32, 1, 4.

19. Și tu, cu milosârdiile tale ceale mari, nu i-ai părăsit pre dânșii în pustiiu; stâlpul norului nu l-ai abătut de la dânșii ziua, a-i îndirepta pre dânșii în cale, și stâlpul focului, noaptea, să lumineaze lor calea întru carea vor merge întru ea.

Ieș. 13, 22; și 40, 35.

20. Și Duhul tău cel bun ai dat, să-i înțelepțești pre dânșii, și mana ta n’ai lipsitu-o den gura lor, și apă le-ai dat lor la seatea lor.

21. Și 40 de ani i-ai hrănit pre dânșii în pustie, nu le-au lipsit lor nimică, hainele lor nu s’au vechit și încălțămintele lor nu s’au spart.

Ieș. 16, 35; A 2 Leage 8, 4; 29, 5.

22. Și ai dat lor împărăție, și năroduri ai împărțit lor, și au moștenit pământul lui Sion, împăratului Esevonului, și pământul lui Og, împăratul Vasanului.

Num. 21, 21, 33.

23. Și pre fiii lor ai înmulțit ca stealele ceriului, și i-ai băgat pre dânșii la pământul carele ai zis părinților lor, și au moștenit pre dânsul.

Fac. 22, 17.

24. Și întrară fiii lor și moșteniră pământul; și ai surpat înaintea lor pre cei ce lăcuiesc pământul hananeilor și ai dat pre dânșii în mâinile lor, și pre împărații lor, și pre năroadele pământului, să le facă lor după cum va plăcea înaintea lor.

25. Și luară cetăți înalte și pământ gras, și au moștenit case pline de toate bunătățile, gropi cioplite, vii și maslinet, și tot lemnul de mâncat, întru

mulțime. Și mâncară, și să săturară, și să îngrășară, și să desfătără, întru bunătatea ta cea mare.

26. Și să schimbară și să depărtară de cătră tine, și au aruncat leagea ta denapoia trupului lor, și pe prorocii tăi au ucis, carii să mărturisiia întru dânșii ca să-i întoarcă pre dânșii cătră tine, și au făcut urgisiri mari.

Daniil 9, 5; Mat. 23, 31, 37.

27. Și ai dat pre dânșii în mâna celor ce năcăjesc pre dânșii, și i-au năcăjit pre dânșii. Și au strigat cătră tine în vremea primejdiei lor, și tu, den ceriul tău, ai auzit și, cu îndurările tale ceale mari, ai dat lor mântuire și ai mântuit pre dânșii den mâna celor ce năcăjesc pre dânșii.

28. Și deaca s'au odihnit, s'au întors a face răul înaintea ta. Și ai părăsit pre dânșii în mâinile vrăjmașilor lor, și stăpâniră întru dânșii. Și iarăș strigară cătră tine, și tu, den ceriu, ai ascultat, și ai izbăvit pre dânșii cu îndurările tale și în vremi multe.

29. Și ai mărturisit lor să-i întorci pre ei la leagea ta, iară ei s'au semețit și n'au ascultat, ce întru poruncile tale și judecățile au greșit, carele, făcându-le pre dânsule, omul va trăi întru dânsule; și au dat umăr neascultătoriu, și cerbicea lor au năsâlnicit, și n'au ascultat.

Preoția 18, 5; Iezech. 20, 11.

30. Și ai îngăduit asupra lor ani mulți și ai mărturisit preste ei cu Duhul tău, cu mâna prorocilor tăi, și n'au ascultat, și ai dat pre dânșii în mâna noroadelor pământului.

4 Împ. 17, 13.

31. Și tu, cu îndurările tale ceale multe, n'ai făcut pre dânșii la săvârșire, și n'ai lăsat pre dânșii, căci tare ești, și milostiv, și îndurătoriu.

32. Și acum, Dumnezeuul nostru cel puternic, cel mare, cel tare și cel înfricoșat, păzind făgăduința și mila ta, să nu se împruțineaze înaintea ta toată osteneala carea au aflat pre noi, și pre împărații noștri, și pre boiarii noștri, și pre preoții noștri, și pre prorocii noștri, și pre părinții noștri, și întru tot norodul tău, den zilele împăraților Asurului și până în ziua aceasta.

33. Și tu drept (ești) preste toate cealea ce vin preste noi, căci adevărul ai făcut, și noi am greșit.

A 2 Leage 32, 4.

34. Și împărații noștri, și boiarii noștri, și preoții noștri, și părinții noștri n'au făcut leagea ta și n'au luat aminte poruncile tale și mărturiile tale carele ai mărturisit lor.

35. Și ei, întru împărăția ta și întru bunătatea ta cea multă, carea ai dat lor, și în pământul cel larg și gras, carele ai dat înaintea lor, n’au slujit ție și nu s’au întors den năravurile lor ceale reale.

36. Iată, astăzi sântem robi, și pământul carele ai dat părinților noștri să mănânce roada lui și bunătățile lui, iată, sântem robi preste dânsul.

37. Și roadele lui ceale multe s’au făcut împăraților căroră ai dat preste noi întru păcatele noastre, și preste trupurile noastre stăpânesc, și ’ntru dobitoacele noastre, cum le iaste plăcut lor, și întru primejdii mari sântem.

38. Și întru toate acestea, noi punem credință și scriem, și pecetluiesc (toți) boiarii noștri, leviții noștri, preoții noștri“.

CAP 10

Pecetluirea legăturii cei nouă.

1. Și, preste cei ce pecetluiesc: Neemias, Arthasasta, fiiul Ahaliei, și Sedechias,

2. Fiiul ’areii, (și) Azaria, (și) Ieremias,

Esdra 2, 62.

3. Fasur, Amaria, Melhia,

4. Attus, Savani, Maluh,

5. Iram, Meramoth, Avdia,

6. Daniil, Ganathon, Varuh,

7. Mesulam, Avdia, Miamim,

8. Maazia, Melgai, Samea, aceștea-s preoții.

9. Și leviții: Iisus, fiiul Azariei, al lui Vaneu, den fiii lui Inalad, Cadmiil

10. Și cu frații lui, Savania, Oduia, Calitan, Felia, Anan,

11. Miha, Roov, Asevias,

12. Cachor, Saravia, Sevania,

13. Odua, fiii lui Vanune.

14. Boiarii norodului: Foros, Faatmoav, Ilam, Zathuia,

15. Fiii lui Vani, Asgag, Vivai,

16. Anania, Vaghi, Idin, Atir,

17. Ezechia, Azzur,

18. Oduia, Isam, Visa, Irif,

19. Anathoth, Novai,

20. Megafis, Mesulam, Izer, Meso—

21. Zevil, Sadduc, Ieddua,
22. Faltia, Anan, Anea,
23. Osie, Anania, Asuv,
24. Ado, Fale, Sovic,
25. Raum, Essavana, Maasia,
26. Și Aia, Enan, Inam,
27. Laluh, Reum, Vaana.

28. Și ceilalți ai norodului, preoți, și leviți, și portarii, cei ce cânta, nathanimii, și tot cela ce mergea de la nărodul pământului către leagea lui Dumnezeu, muierile lor, fiii lor, featele lor,

29. Tot cela ce știa și pricepea, să întăria preste frații lor, și au blestemat pre dânșii, și intrară în blestem și în jurământ, ca să meargă în leagea lui Dumnezeu, carea s'au dat în mâna lui Moisi, robului lui Dumnezeu, ca să păzască și să facă toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru, și judecățile lui, și poruncile lui,

Is. Navi 24, 15.

30. Și ca să nu dăm featele noastre nărodurilor pământului, și featele lor nu vom lua fiilor noștri.

Ieș. 34, 16.

31. Și năroadele pământului, ceia ce aduc cumpărăturile și toată vânzarea în ziua sâmbetei ca să vînză, să nu-l cumpărăm de la dânșii sâmbăta și în zi sfântă. Și ne vom sui în anul al șaptelea, și cearerea –a toată mâna.

Ieș. 20, 10; A 2 Leage 15, 1.

32. Și să întărim preste noi porunci, a da preste noi a treia de didrahmă preste an la lucrul Casii Dumnezeului nostru,

33. La pâinile obrazului, și jârtva neîncetării, și toată arderea neîncetării sâmbetelor, lunilor noao, la praznice, și la sfinte, și ceale pentru păcate, să să roage pentru Israil, și la lucrurile Casii Dumnezeului nostru.

34. Și sorți am pus pentru darurile aducerii de leamne, preoții și leviții și norodul să aducă la Casa Dumnezeului nostru, la casele neamurilor noastre, la vremi den an în an, să ațâțe pre jârtăvnicul Domnului Dumnezeului nostru, în ce chip iaste scris în Leage;

35. Și a aduce ceale dentâiu roade ale pământului nostru și ceale dentâiu născute ale roadei a tot lemnul, den an în an, la Casa Domnului;

Ieș. 23, 19.

36. Și ceale dentâiu născute fiilor noștri și dobitoacelor noastre, în ce chip iaste scris în Leage, și ceale dentâiu născute ale boilor noștri și ale

turmelor noastre să aducem la Casa Dumnezeului nostru

Ieș. 13, 2.

37. Preoților și celor ce slujăscu în Casa Dumnezeului nostru. Începătura grânelor noastre și începăturile noastre și roada a tot lemnul, vinului și a untdelemnului vom aduce preoților, la cămara Casei Dumnezeului nostru; și zeciuialele pământului nostru –leviților, și aceștea, leviții, zeciuind în toate cetățile robirei noastre.

Preoția 23, 17; Num. 18, 24.

38. Și va fi preotul, fiul lui Aaron, cu levitul întru zeciuiala levitului, și leviții vor aduce zeciuiala zeciuialei la Casa Dumnezeului nostru, la visterie, la Casa lui Dumnezeu,

Num. 18, 26.

39. Căci la visterie vor băga fiii lui Israil și fiii lui Levi începăturile grâului și ale vinului și ale untul-de-lemnului; și acolo –vasele ceale sfinte, și preoții-slujitorii, și portarii, și cei ce cântă. Și nu vom părăsi Casa Dumnezeului nostru.

Num. 18, 26.

CAP 11

Scrierea locuitorilor den Ierusalim și den cealealte cetăți.

1. [71. ⬆] Și au șăzut boiarii norodului în Ierusalim. Și rămășița norodului au pus sorțu să aducă unul den zeace să șază în Ierusalim, cetatea cea sfântă, și noao părți –în cetăți.

Mat. 4, 5.

2. Și binecuvântă norodul pre toți oamenii, pre cei ce voia a șădea în Ierusalim.

3. [72. ⬆] Și aceștea-s boiarii țării, carii au șăzut în Ierusalim; și în cetățile Iudei au șăzut om întru ținearea lui; în cetățile lor, Israil, preoții, și leviții, și nathineii, și fiii robilor lui Solomon.

Esdra 2, 55.

4. Și în Ierusalim au șăzut den fiii Iudei și den fiii lui Veniamin. Den fiii Iudei: Atheaa, feciorul Aziei, feciorul Zahariei, feciorul Samariei, feciorul Safatiei, feciorul lui Maseil, și den fiii lui Fares,

5. Și Malia, feciorul lui Varuh, fiul lui Halaza, fiul Oziei, fiul Adaiei, fiul lui Ioarim, fiul Zahariei, fiul lui Siloni.

6. Toți fiii lui Fares, cei ce șad în Ierusalim, 468, oameni ai puterii.
7. Și aceștea-s fiii lui Veniamin: Silo, feciorul lui Mesula, feciorul lui Ioad, feciorul Fadaiei, feciorul Coleiei, feciorul Maasiei, feciorul lui Ethiil, feciorul lui Iosea,
8. Și, denapoia lui, Ghiveili, 928.
9. Și Ioil, feciorul lui Zehri, –socotitoriu preste dâșșii; și Iuda, feciorul lui Asana, –de la cetate, al doilea.
10. Dentre preoți: (și) Iadia, feciorul lui Ioarim, Iahin,
11. Sarea, feciorul Elhie, feciorul lui Messulam, feciorul lui Aduc, feciorul lui Marioth, feciorul lui Aitov, –den preajma Casii lui Dumnezeu;
12. Și frații lor făcând lucrul Casii, 800 și 22; și Adeaa, feciorul lui Ieroam, al fiiului Falaliei, al fiiului lui Namasi, al fiiului Zahariei, al fiiului lui Fasethur, al fiiului Melhie,
13. Și frații lui, boiarii neamurilor, 200 și 42; și Mesea, fiiul lui Esriil, al fiiului lui Ahaze, al fiiului lui Mesarimith, al fiiului lui Emir,
14. Și frații lui, tari a rânduialii, 128; și socotitori preste dâșșii, Socriil, fiiul celor mari.
15. Și den leviți: Samea, fiiul lui Assuv, fiiul lui Esri, al fiiului Asaviei, al fiiului lui Vuni,
16. Și Savvateos, și Iozavath –preste lucrurile Casii lui Dumnezeu cei denafară, den boiarii leviților.
17. Și Mathanias, feciorul lui Miha, fiiul lui Zavdi, al fiiului lui Asaf, –boiarin al laudii; și Iuda –al rugii, și Vacvuchia, al doilea dintre frații lui, și Avda, fiiul lui Sammua, al fiiului lui Galal, al fiiului lui Iedudun;
18. Toți leviții în cetatea cea sfântă, 284.
19. Și portarii: Acuv, Telamin, și frații lor, cei ce păzesc la porți, 172.
20. Iară ceaalaltă rămășiță a lui Israil, și preoții, și leviții –în toate cetățile jidovimei, om la moștenirea lui.
21. Și nathineii carei au lăcuit în Ofla; și Sia și Ghisfa –preste nathinei.
22. Și socotitori leviților, în Ierusalim: Ozi, feciorul lui Vani, feciorul Asaviei, fiiul Mathaniei, Miha; și socotitori leviților: Ozi, fiiul lui Vani, feciorul Saviei, feciorul lui –den fiii lui Asaf, celor ce cântă den preajma lucrului Casii lui Dumnezeu,
23. Căci porunca împăratului –preste dâșșii, și rămânea cu credință pre cântăreți cuvântul fieștecăriia zi, în ziua lui.

24. Și Fataai, feciorul lui Vasiza, den fiii lui Zara, al fiiului Iudei, –cătră mâna împăratului, la tot cuvântul cătră norod.

25. Și cătră odăile în țarina lor, și den fiii Iudei au șăzut în Cariatharvee și întru featele ei, și în Divon și întru featele ei, și în Cavziil și întru curțile ei,

26. Și în Iisu, și în Molada, și în Vithfalet,

27. Și în Asarsual, și în Virsavee și în featele ei,

28. Și în Sichilag, și în Macona și în featele ei,

29. Și în Ieremon, și în Saraa, și în Iarmuth,

30. Și în Zanoa, și Odolam și odăile lor, și în Lahis și în țarenile ei, și în Azeca și în featele ei. Și să tăbărără în Virsavee, până la râpa lui Ennom.

31. Și fiii Veniamin –de la Gavaa, și Mahmas, și Ghea, și Vethil și featelor ei,

32. Și în Anathoth, Nov, Anania,

33. Asor, Rama, Ghethaim,

34. Adid, Sevoim, Navallat, Lod,

35. Și Ono, Ghiarasim.

36. Și den leviți, părțile Iudei, –lui Veniamin.

CAP 12

Numele preoților și leviților. Sfîințirea cetății. Rîndul îngrijitorilor de ceale sfînte.

1. [73. ⬆] Și aceștea-s preoții și leviții cei ce s’au suit cu Zorovavel, fiiul lui Salathiil și Iisu: Saraia, Ieremias, Esdra,

2. Amaria, Maluh, Attus,

3. Sehenias, Reum, Meremoth,

4. Addo, Ghiniththon, Avias,

5. Miamin, Maadiah, Velga,

6. Samaia, Ioariv, Iedeas,

7. Sallu, Ammoc, Helchias, Iedeas. Aceștea-s boiarii preoților, și frații lor, în zilele lui Iisu.

8. Și leviții: Iisu, Vanui, Cadmiil, Saravia, Iodae, Maththania, –preste mâini, el și frații lui.

9. Și Vacvutchias și Unni, frații, –în preajma lor, la rînduiale.

10. Și Iisus au născut pre Ioachim, și Ioachim au născut pre Eliasiv, și Eliasiv, pre Iodae,

11. Și Iodae au născut pre Ionathan, și Ionathan au născut pre Adu.
12. [74.↑] Și în zilele lui Ioachim, (frații lui) era preoții (și) boiarii neamurilor: la Saraia, Amaria; la Ieremia, Anania;
13. Lui Esdra, Mesulam; lui Amaria, Ionan;
14. Lui Amaluh, Ionathan; Selheniei, Iosif;
15. Lui Arrea, Manas; lui Marioth, Elche;
16. Lui Adadai, Zaharia; lui Ganathoth, Mesolam;
17. Lui Avia, Zehri; lui Veniamin, chiros lui, Feleti;
18. Lui Valgas, Mammu; Semeniam, Ionathan;
19. Lui Iarim, Mathanai; lui Edio, Ozi;
20. Lui Salai, Calai; lui Amon, Caved;
21. Lui Elchia, Asavias; Ionathan, Sail.
22. Preoții, în zilele lui Eliasiv, Ioadai, și Ioa, și Ioanan, și Idua, scriș boiari ai neamurilor, și preoți, întru împărăția lui Darie Persului.
23. Și fiii lui Levi, boiarii neamurilor, scriș pre Cartea cuvintelor zilelor, și până în zilele lui Ionan, fiiul lui Elisue.

1 Paralip. 9, 10-13.

24. Și boiarii leviților: Aravia, și Saravia, și Iisu,
- [75.↑] Și fiii lui Cadmiel, și frații lor, dempotriva lor –ca să laude și să fălească întru porunca lui David, omului lui Dumnezeu, rânduială către rânduială.
25. Maththanias, și Vacvuchias, Avdia, Mesolam, Talmon, Accuv, –păzind portarii păzii, deaca am adunat eu pre portari.
26. Aceștea –în zilele lui Ioachim, fiiul lui Iisu, fiiul lui Iosedec, și în zilele Neemie, și Esdra, preotului și scriitorului.
27. Și întru înnoirile zidurilor Ierusalimului, au cercat pre leviți în locurile lor, ca să-i aducă pre dânșii la Ierusalim, ca să facă înnoiri și veselie, la dodatha, și cu cântări în țimbale și canoane și copuze.
28. Și să adunară fiii celor ce cânta și de premprejur, de pren țară, la Ierusalim, și de la odăile lui Netofathi,
29. Și de la Vetth-Galgai, și den țarinile lui Gava și Azmoth;
30. Căci odăi au zidit lor cei ce cântă în Ierusalim. Și s'au curățit preoții și leviții, și curățiră pre norod, și pre portari, și zidul.
31. Și aduseră pre boiarii Iudii asupra zidului și au pus doi pentru laudă mare și trecură den na direapta, deasupra zidului Porții Gunoiiului.
32. Și mearseră denapoia lor Osaia și jumătate den boiarii Iudii,

33. Și Azarias, și Esdra, și Mesolam, Iuda, și Veniamin, și Sameas, și Ieremias,

34. [76.↑] Și den fiii preoților, cu trâmbițe, Zaharias, feciorul lui Ionathan, feciorul Samariei, feciorul Maththaniei, feciorul Mahaiei, feciorul Zachu, feciorul lui Asaf,

35. Și frații lui, Samaia și Oziil, Ghelon, Iamea, Nathanail, și Iuda, Anani, –a lăuda cu cântările lui David, omului lui Dumnezeu; și Esdra, scriitoriul, –înaintea lor, pre poartă, a lăuda pren preajma lor.

36. Și să suiră pre scările cetății lui David, întru suirea zidului, deasupra casii lui David, și până la Poarta Apei despre răsărit.

37. Și pentru laudă a doua ieșia timpinând lor; și eu –denapoia ei, și jumătate de norod –deasupra zidului, pre deasupra Turnului Thanurimilor și până la zidul cel larg;

38. Și deasupra zidului lui Efraim și pre Poartă la Iana, și la Poarta cea Păscoasă și Turnul lui Anameil, și de la Turnul lui Mia și până la Poarta Oilor; și au stătut la Poarta Păzii.

39. Și au stătut amândoa ale laudei în Casa lui Dumnezeu; și eu, și jumătate de voivozi cu mine,

3, 1; Ierem. 31, 39.

40. Și preoții, Eliachim, Maasias, Veniamin, Mihias, Elione, Zaharias, Ananias –cu trâmbițe;

41. Și Maasias, și Simias, și Eleazar, și Ozi, și Ionan, și Melhias, și Eliamias, și Ezur. Și să auziră cei ce cânta, și Iezrias, și să socotiră și pofăluiră.

42. Și junghiară în ziua aceeaa junghieri mari și să veseliră, căci Dumnezeu i-au veselit pre dâșii tare; și muierile lor și fiii lor s’au veselit, și să auzi veselie în Ierusalim de departe.

43. [77.↑] Și au pus în ziua aceeaa oameni preste cămările păzii la visterii, la începuturi și zăciuiale, și la cei adunați întru dâșii; la boiari cetăților, părți preoților și leviților, căci veselie era în Iuda, și preste preoți, și preste leviții cei ce stau.

44. Și au păzit păzile Casii Dumnăzăului lor, și păzile curățirei, și pre cei ce cântă, și pre portari, cum sânt poruncile lui David și lui Solomon, fiiului lui.

45. Căci în zile lor și Asaf, de ’nceput, întâiul cântăreților spre laudă și spre fală lui Dumnezeu.

1 Paral. 25, 1, 2.

46. Și tot Israilul, în zilele lui Zorovavel și în zilele Neemie, —dând părți celor ce cântă și portarilor, cuvântul zilei, în ziua lui; și sfințind leviților, și leviții sfințind fiilor lui Aaron.

CAP 13

Râvna lui Neemia pentru îndireptarea năravurilor.

1. [78. ⬆] În ziua aceea să citi în Cartea lui Moisi la urechile norodului și să află scris într'însa cum să nu între amaniteani și moaviteani în adunarea lui Dumnezeu până în veac,

A 2 Leage 23, 3.

2. Căci n'au timpinat fiilor lui Israil cu pâine și cu apă, și au năimit preste dânșii pre Valaam ca să-i blasteme pre dânșii; și întoarse Dumnăzăul nostru blestemul spre blagoslovenie.

Num. 22, 6.

3. Și fu deaca auziră Leagea, și să osebiră toată amestecătura întru Israil.

4. Și, mai nainte decât aceasta, Eliasiv preotul, cel ce lăcuia în visteria Casii Dumnezeului nostru, —aproape de Tovia,

5. Și au făcut lui visterie mare, și acolo era mai nainte dând manaa, și tămâia, și vasele, și zeciuiala a grâului și vinului și a untdelemnului, porunca leviților, și a cântăreților, și a portarilor, și începăturile preoților.

6. Și întru toată aceasta n'am fost în Ierusalim, căci la 32 de ani ai lui Arthasasta, împăratul Vavilonului, am venit cătră împăratul și, după săvârșitul zilelor, m'am cerșut de la împăratul

7. Și am venit la Ierusalim. Și am priceput întru răutatea carea au făcut Eliasiv lui Tovia, să-i facă lui visterie în curtea Casii lui Dumnezeu.

8. Și rău mi'au părut foarte, și am aruncat toate unealtele casii Toviei afară den visterie.

9. Și am zis și am curățit visteriile, și am întors acolo unealtele Casii lui Dumnăzău, pre manaa și tămâie.

10. Și am conosciut că părțile leviților nu s'au dat și au fugit om la țarina lui, leviții și cântăreții făcând lucrul.

11. Și m'am pricit cu voivozii și am zis: „Pentru căci s'au părăsit Casa lui Dumnezeu?” Și adunaiu pre dânșii și am pus pre dânșii la starea lor.

12. Și tot Iuda au adus zăciuiala grâului și a vinului și a untul-de-lemnului la visterii.

13. Și am poruncit pre mâna Selemiei preotului și Sadoc scriitoriului și Fadea, dentru leviț, și pre mâna lor –Anan, feciorul lui Zahul, feciorul lui Mathaneu, căci credincioși s’au socotit preste dâșii, să împarță fraților lor.

14. Adu-ți aminte, Dumnezeăule, de mine întru aceasta și nu să stingă mila mea carea am făcut în casa Domnului Dumnezeului meu și întru păzile lui.

4 Împ. 20, 3.

15. [79. ⬆] Și în zilele acealea văzut-am în Iuda călcând teascuri sâmbăta, și aducând snopi, și încărcând preste măgari și vin și struguri și smochine și toată sarcina, și aducând la Ierusalim în ziua sâmbetei. Și am mărturisit în ziua vânzării lor, căci vinde de mâncat.

16. Și tireanii au șăzut întru ea, aducând peaște, și toată vânzarea vânzând sâmbăta fiilor Iudei și în Ierusalim.

17. Și m’am pricit cu fiii Iudei cei volnici și am zis lor: „Ce iaste cuvântul acesta cel rău carele voi faceț și spurcaț ziua sâmbetei?

Preoția 19, 30.

18. Nu așa au făcut părinții noștri, și au adus preste dâșii Dumnezeăl nostru și preste noi toate realele aceastea și preste cetatea aceasta? Și voi adaogeți urgie preste Israil, să spurcați sâmbăta“.

19. Și fu când să puseră porți în Ierusalim mai nainte de sâmbătă, și ziș și au închis porțile, și am zis ca să nu le deșchiză pre dâșele până în urma sâmbetei. Și den copilașii miei am pus la porți, ca să nu rădice sarcini în ziua sâmbetei.

Preoția 23, 32; Ierem. 17, 21.

20. Și au mas toți și au făcut vânzare afară den Ierusalim, o dată și de doao ori.

21. Și m’am mărturisit lor și am zis cătră ei: „Pentru căci voi mâneți în preajma zidului? De veț face al doilea rând, voi înținde mâna mea preste voi!“ Den vreamea aceea n’au venit sâmbăta.

22. Și am zis leviților, carii era curățindu-se și viind a păzi porțile, să sfințească ziua sâmbetei. Cătră aceasta, adu-ți aminte de mine, Dumnezeăl meu, și nu te îndura de mine, după mulțimea milii tale!

23. [80. ⬆] Și în zilele acealea am văzut jidovii carii au ținut muieri azoteance, ammaniteance, moaviteance,

Esdra 9, 2.

24. Și fiii lor jumătate grăiesc azotieneaște, și nu sânt știind a grăi jidoveaște, ce după limba nărodului și a nărodului.

25. Și m'am pricit cu dânșii, și am blestemat pre dânșii, și am lovit întru dânșii oameni, și i-am smult pre dânșii, și am jurat pre dânșii întru Dumnezeu: „De veți da featele voastre fiilor lor și de veți lua den featele lor fiilor voștri și voao!

26. Au nu așa au greșit Solomon, împăratul lui Israil? Și în limbi multe nu era împărat de potriva lui. Și iubit lui Dumnezeu era, și au dat pre dânsul Dumnezeu întru împărat preste tot Israilul. Și pre acesta l-au abătut muierile ceale streine.

3 Împ. 3, 1, 11, 1.

27. Încăi de voi să nu auzim a face toată răutatea aceasta, să defăimați întru Dumnezeul nostru, să țineți muieri streine!“

3 Împ. 11, 4.

28. –Și den fiii lui Ioadă al lui Eltuv, preotului celui mare, ginerile lui Sanavalaat Uraniteanului; și-l goniiu pre dânsul de la mine.

29. Pomenește pre ei, Dumnezeul meu, pentru spurcăciunea preoției, și pre leviți!–

30. Și am curățit pre ei de toată striinătatea și am pus rânduiale preoților și leviților, om după lucrul lui,

31. Și la darul purtătorilor de leamne în vremi de ani, și întru nașterile dentâiu. Pomenește-mă, Dumnezeul nostru, spre bunătate!

ESTHIR

CATASTIH

1. ♣ Anul al doilea împărățind Artaxerxu.
2. ♣ Și fu după cuvintele acestea.
3. ♣ Și om era jidov, în Susis cetatea, și numele lui –Mardoheos.
4. ♣ Și intra Esthir către Artaxerx împăratul.
5. ♣ Și să mahniră cei doi hadâmi ai împăratului, cei mai mari preste păzitorii trupului.
6. ♣ Și după aceasta au mărit împăratul Artaxerx pre Amman.
7. ♣ Și le arătă lor Mardoheu că jidov iaste.
8. ♣ Și grăi către împăratul Artaxerx, zicând.
9. ♣ Împărat mare, Artaxerx, celor de la India până la arăpime.
10. ♣ Iară Mardoheu, cunoscând ce să săvârșăste.
11. ♣ Și intrară roabele și hadâmi împărăteasii și-i spuseră ei.
12. ♣ Iară Esthir chemând pre Ahratheu, hadâmul ei.
13. ♣ Și întrând Ahratheu, au grăit ei.
14. ♣ Și zise Esthir către Ahratheu.
15. ♣ Și spuse Ahratheu lui Mardoheu.
16. ♣ Și au trimis Mardoheu către Ahratheu.
17. ♣ Și au trimis Esthir pre cea ce au venit la dânsa.
18. ♣ Și mergând Mardoheu, au făcut câte au poruncit lui Esthir.
19. ♣ Și Esthir împărăteasa au fugit la Domnul.
20. ♣ Și fu în ziua a treia.
21. ♣ Și el ședea pre scaun.
22. ♣ Și căzu împărăteasa.
23. ♣ Și au primenit Dumnezeu duhul împăratului spre îmblânzire.
24. ♣ Și zise lui: „Văzutu-te-am, doamne, ca îngerul lui Dumnezeu!”
25. ♣ Iară grăind ea.
26. ♣ Și zise împăratul: „Ce vei, Esthir?”
27. ♣ Și zise Esthir: „Zio vestită astăzi îmi iaste”.
28. ♣ Și zise împăratul: „Sânguiți pre Amman!”
29. ♣ Și ieși Aman de la împăratul prea veasel.
30. ♣ Și zise către el Zosara, muiarea lui.

31. ⚓ Și plăcu cuvântul lui Aman.
32. ⚓ Iară Domnul au depărtat somnul de la împăratul.
33. ⚓ Și când întreba împăratul pentru bunăvoia lui Mardoheu.
34. ⚓ Și zise împăratul lui Amman: „Ce voi face omului carele eu voi să-l mărescu?”
35. ⚓ Și zise împăratul lui Amman: „Bine ai grăit!”
36. ⚓ Și luă Amman veșmântul și calul, și au împodobit pre Mardoheu.
37. ⚓ Iară Amman s’au întors acasă-ș.
38. ⚓ Încă ei grăind.
39. ⚓ Și zise împăratul Esthirii, a doao zi, în locul.
40. ⚓ Și răspunzind, zise.
41. ⚓ Și zise împăratul: „Cine e acesta?”
42. ⚓ Și zise Isthir: „Om vrăjmaș iaste Amman”.
43. ⚓ Și împăratul s’au sculat de la ospăț la grădină.
44. ⚓ Și s’au întors împăratul de la grădină.
45. ⚓ Și zise Vuhathan, unul den hadâmi, cătră împăratul.
46. ⚓ Și zise împăratul: „Răstignească-se pre el!”
47. ⚓ Și zise împăratul Esthirii împărăteasei.
48. ⚓ Și să chemară scriitorii în luna dentâiu.
49. ⚓ Împăratul, marele Artaxerx, de la India până la arăpime.
50. ⚓ Iară călăreții au ieșit, sânguind.
51. ⚓ Și zise Esthir împăratului: „Dea-se jidovilor să să trebuiască așa a doao zi!”
52. ⚓ Și au scris Mardoheu cuvintele aceastea la carte.
53. ⚓ Și au scris Esthir împărăteasa, fata lui Aminadav.
54. ⚓ Și au scris împăratul pre împărăția pământului și a mării.
55. ⚓ În anul al patrulea, împărățind Potolomeu și Cleopatra.

CAP 1

Visul lui Mardoheu.

[1. ⬆] În anul al doilea împărățind Artaxerxu cel Mare, într’una a lunii lui nisan, vis au văzut Mardoheu al lui Iair, al lui Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Veniamin, om jidov, lăcuind în cetatea Susis, om mare, slujitoriu fiind în curtea împăratului. Și era den robimea carea au robit

Navohodonosor, împăratul Vavilonului, de la Ierusalim, împreună cu Iehonie, împăratul Iudei.

Și acesta era visul lui: „Și iată glas de gâlceavă, trăsnete, și cutremure și turburare pre pământ. Și iată, 2 bălauri mari gata venirea înaintea amândoi să lupte. Și li să făcu lor glas mare, și cu glasul lor să găti toată limba de războiu, ca să bată limba dreptilor.

Și iată zi de întunearec, și de negură, necaz și nevoie, și chin, turburare mare pre pământ; și să turbură toată limba dreaptă, temându-se de realele lor, și să gătiră a pieri; și strigară către Dumnezeu, și de strigarea lor să făcu ca cum ar fi dentru izvor mic – râu mare, apă multă; și lumină, și soarele au răsărit, și cei smeriți s’au înălțat și au mâncat pre cei slăviți.“

Și deșteptându-se Mardoheu, cel ce au văzut acest vis și ce Dumnăzău au sfătuit să facă, avea visul acesta în inimă și întru tot cuvântul vrea să cunoască pre el până în noapte. Și să așază Mardoheu în curte, cu Gavatha și Thara, cei doi hadâmi ai împăratului, cei ce păzesc curtea, și au auzit lor gândurile, și grijăle lor au cercat și au înțeles că gătesc mâinile lor să puie preste Artaxerxu împăratul. Și au arătat împăratului pentru dâșii, și au cercetat împăratul pre cei doi scopiți ai lui și, mărturisind, s’au adus. Și au scris împăratul cuvintele acestea, întru pomenire; și Mardoheu au scris pentru cuvintele acestea. Și porunci împăratul lui Mardoheu să slujască în curte, și-i deade lui dări pentru aceasta. Și era Aman Amadath, vugheul, slăvit înaintea împăratului; și cercă a face rău lui Mardoheu și norodului lui, pentru cei doi hadâmi ai împăratului.

Astina lepădată de Artaxerxu.

1. [2.↑] Și fu după cuvintele acestea, în zilele lui Artaxerxu –acesta Artaxerxu, de la India, 127 de țări au biruit–,

2. Și întru acestea zile când să puse în scaun împăratul Artaxerxu, în Susis cetatea,

3. La al treilea an împărățind el, ospăț făcu prietenilor și celorlalțe limbi și la cei cinstiți ai persilor și ai midilor și la boiarii domnilor.

Esthir 2, 18.

4. Și după aceasta, deaca au arătat lor avuția împărăției lui și mărirea veseliei lui pren zile 180,

5. Și, când să pliniră zilele nuntei, au făcut împăratul ospăț limbilor celor ce s’au aflat la cetate, în zile 6, în curtea casii împăratului,

6. Împodobită cu vișine și verzi, întinse pre funi de vișane și mohorâte, pre belciugi de aur și de argint, pre stâlpi de parin și de piatră;

7. Paturi de aur și de argint, pre așternut cu pietri, piatră de zmaragd și de pinin și de parin piatră, și așternuturi luminoase, cu împistrituri înflorite, împrejur –trandafiri răvărsați;

8. Păhară de aur și de argint și de anthrax, păhar pus înainte, de 30 de talanzi, vin mult și dulce, carele sânghur împăratul bea, iară băutura aceasta nu după legea cea obiciuită să făcea, ce așa au vrut împăratul și au poruncit diregătorilor casii să facă voia lui și a oamenilor.

9. Și Astina împărăteasa au făcut ospăț muierilor în curțile împărătești, unde era împăratul Artaxerx.

10. Iară în ziua a șaptea, veasel fiind împăratul, zise lui Aman și Vazan și Thara și Varazi și Zathontha și Avataza și Tharavaza, celor 7 scopiți ai împăratului Artaxerx,

11. Să aducă pre împărăteasa către dânsul, să o împărătească pre ea, și să-i puie ei stema, și să o arate pre ea la toți boiarii, și la limbi frumseățile ei, căci frumoasă era.

12. Și n’au ascultat lui Astina împărăteasa, să vie cu hadâmii.

13. Și să mâhni împăratul și să scârbi, și zise priatinilor lui: „Ca acestea au grăit Astina, faceți dară pentru aceasta lege și judecată!”

14. Și veni ră la el Archeseos și Sarsotheos și Malisear, boiarii persilor și midilor, cei de aproape ai împăratului, cei dentâiu șazănd aproape de împăratul,

Esdra 7, 14.

15. Și spuseră lui, după pravile, cum să cuvine a face Astinii împărăteasei, căci n’au făcut cealea ce au poruncit împăratul pren scopiți.

16. Și zise Muheu către împăratul și către boiari: „Nu împăratului numai au făcut strâmbătate Astina împărăteasa, ce și tuturor boiarilor și povățuitorilor împăratului

17. –Pentru că au povestit lor cuvintele împărăteasei și cum au grăit împotriva împăratului– deci deaca au grăit împotriva împăratului Artaxerx

18. Așa astăzi, doamnele cealealte ale boiarilor persilor și midilor, auzind cealea ce s’au grăit împăratului de către dânsa, vor cuteza așijdirea a necinsti pre bărbații lor.

19. Deci, de să pare împăratului, poruncească poruncă împărătească și să scrie după pravilele midilor și persilor, și nu într’alt chip, să trebuiască nici

să mai între încă împărăteasa către dânsul, și împărăția ei să o dea împăratul la o muiare mai bună decât dânsa.

Dan. 1, 8, 12, 15.

20. Și să auză leagea cea de împăratul, carea va face întru împărăția lui, și așa toate muierile vor pune credință și cinste bărbaților lor, de la sărac până la bogat“.

21. Și plăcu cuvântul împăratului și boiarilor, și făcu împăratul în ce chip au grăit Muheu.

22. Și au trimis la toată împărăția, pren țară, după graiul lor, ca să le fie frică lor, întru casele lor.

CAP 2

Esthir în casa împăratului.

1. Și după cuvintele aceastea, încetă împăratul de mânie și n’au mai pomenit de Astina, aducându-ș aminte câte au grăit și cum au judecat pre ea.

2. Și ziseră slugile împăratului:

3. „Cearce-se împăratului fețișoare nestricate, bune la chip, și va pune împăratul preste sate, în toate țările împărăției lui, și să aleagă fețișoare, fecioare frumoase la chip, la Susa cetatea, la casa muierilor, și să dea la hadâmul împăratului, la păzitoriul muierilor, și să dea săpun și ceaealaltă socotință.

4. Și muiarea carea va plăcea împăratului va împărăți în locul Astinii“. Și plăcu împăratului lucrul, și făcu așa.

5. [3. ↑] Și era un om jidov în Susis cetatea, și numele lui –Mardoheu al lui Iair, al lui Semeiu, al lui Chiseu, den fealiul lui Veniamin,

6. Carele era rob den Ierusalim, carele au robit Navohodonosor, împăratul Vavilonului.

4 Împ. 24, 14.

7. Și era la el copilă crescută, fată a lui Aminadav, fratelui tătâne-său, și numele ei –Esthir; și deaca au murit părinții ei, o au pedepsit pre ea ca să-i fie lui fămeaie. Și era feteșoara frumoasă la chip.

8. Și când s’au auzit a împăratului poruncă, s’au adunat multe feteșoare la Susa cetatea, supt mâna lui Ighea. Și să aduse Esthir către Ighea, păzitoriul muierilor.

9. Și plăcu lui feteșoara, și au aflat har înaintea lui, și sirguit a-i darea ei săpunul, și partea, și ceale 7 feate, ceale alese ei, de la împărăție; și isprăvi ei bine, și roabelor ei, la casa muierilor.

10. Și n'au arătat Esthira neamul ei, nice moșia, căce Mardoheu porunci ei ca să nu spuie.

11. Și preste toate zilele îmbla Mardoheu pren curtea muierilor, socotind ce să va tâmpla Esthirii.

12. Pentru că aceasta era vremea featei a intra cătră împăratul –când va plini luni 12, pentru că așa să plinescu zilele socotinții: 6 luni –cu mirositurile și cu săpunurile muierilor, și luni 6 –ungându-se cu untdelemn de mirsin;

13. Și atuncea întră cătră împăratul. Și cui va zice, să o dea pre ea să între cu el den casa muierilor până la casele împăratului.

14. De cătră sară întră, și de cătră zio aleargă la casa muierilor cea a doao, unde e Ighe, scopitul împăratului, păzitoriul muierilor; și nu mai întră cătră împăratul, de nu să va chema pre nume.

15. Și când să împlea vremea Esthirii, featei lui Aminadav, fratelui tatălui Mardoheu, a intra la împăratul, nemica n'au defăimat den carele au poruncit ei hadâmul, păzitoriul muierilor.

16. Pentru că era Esthir aflând har de la toți ceia ce o vedea pre ea. [4. ⬆] Și întră Esthir cătră Artaxerxu împăratul, la 12 luni, care iaste adar, în al șaptea an al împărăției lui.

17. Și îndrăgi împăratul pre Esthir, și află har mai mult decât toate fecioarele, și au pus preste ea diadima cea femeiască.

18. Și au făcut împăratul băuturi la toți prietenii lui și puterilor în zile 7, și înălță nuntele Esthirii, și slobozenie au făcut celor de supt împărăția lui.

Esthir 1, 3.

19. Iară Mardoheu slujia în curte.

20. Iară Esthir n'au arătat moșia ei, pentru că așa au poruncit ei Mardoheu, să să teamă de Dumnezeu și să facă poruncile lui, în ce chip era cu el; și Esthir n'au schimbat petreacerea ei.

21. [5. ⬆] Și să mâhniră cei 2 scopiți ai împăratului, cei mai mari, păzitorii trupului, căce s'au adus înainte Mardoheu, și cerca a ucide pre Artaxerxu împăratul.

22. Și să arătă lui Mardoheu cuvântul și au arătat Esthirii și ea au arătat împăratului ale vicleșugului;

23. Iară împăratul au cercat pre cei doi scopiți și i-au spânzurat pre ei. Și au poruncit împăratul să osăbească întru pomenire întru cea împărătească adunare de cărți, pentru bunăvreaarea lui Mardoheu, întru laudă.

CAP 3

Uneltirile lui Aman.

1. [6.↑] După aceasta, au mărit împăratul Artaxerxu pre Aman al lui Amadathu, vugheul, și-l înălță pre el, și șădea mai sus decât toți priatinii lui.

2. Și toți cei den curte i să închina lui, pentru că așa au poruncit împăratul să facă, iară Mardoheu nu să închina lui.

3. Și grăiră cei den curtea împăratului lui Mardoheu: „Mardohee, ce nu ascuți cealea ce să grăiesc de împăratul?”

4. În toate zilele grăiia lui, și nu-i asculta; și spuseră lui Amman de Mardoheu, că stă împotriva cuvintelor împăratului. [7.↑] Și le arătă lor Mardoheu cum jidov iaste.

5. Și conoscând Aman că nu i să închină lui Mardoheu, să mânie foarte

6. Și vru ca să stingă pre toți jidovii cât sânt supt împărăția lui Artaxerxu.

7. Și au făcut sfat în anul al 12 al împărăției lui Artaxerxu și au pus sorți den zi în zi și den lună în lună ca să piarză într’o zi neamul lui Mardoheu; și au căzut sorțul în 14 ale lunii carea iaste adar.

8. [8.↑] Și au grăit cătră împăratul Artaxerxu, zicând: „Iaste limbă răsipită întru limbi în toată împărăția ta, și legile lor –streine decât toate limbile, și de legile împăratului nu ascultă. Și nu se cade împăratului a lăsa pre dânșii.

9. De să pare împăratului, răspunză să-i piarză pre ei, iară eu voi scrie la visteria împăratului talanzi de argint 10000“.

10. Și luând împăratul inelul, au dat în mâna lui Amman, să pecetluiască după cum iaste scris asupra jidovilor.

Esthir 8, 2, 8; Fac. 41, 42.

11. Și zise împăratul lui Amman: „Argintul aibi-l, iară cu limba jidovească fă cum vei“.

12. Și s’au chemat scriitorii împăratului în luna dentâiu, în 13 zile, și au scris cum au poruncit Amman voivozilor și boiarilor, preste toată țara, de la India până la țara arăpească, la ceale 127 de țări, domnilor limbilor, după graiul lor, pren Artaxerxu împăratul.

13. Și s’au trimis pren purtători de cărți la împărăția lui Artaxerx, să piarză neamul jidovăsc într’una de zile a lunii a 12, care iaste adar, și să jăhuiască averile lor.

[9.↑] Iară izvodul cărții iaste acesta: „Împărat marele Artaxerxu –celor de la India până la arăpime, la 127 de țări, domnii și biruitorii locurilor cei supuș, aceastea scrie: A multe limbi domnind și a toată lumea biruind, vrutam, nu cu obrăznicia cinstei semețindu-mă, ce mai cu linește și cu blândețe pururea petrecând, pre cei supuș neclentite preste toată vremea a așăza viețile, și împărăția lină, și îmblată până la margine, vrând să dau și ca să înnoiesc de iznoavă cea pohtită la toți oamenii pace.

Și întrebând pre sfeatnicii miei în ce chip s’ar aduce aceasta la săvârșit, cel ce cu înțelepciune lângă noi au strălucit și întru bunăvrere nepremenit și cu adeverită credință dovedit, și a doua de împărăția mea cinstit fiind, Aman, au arătat noao întru toate ceale den lume neamuri să fie amestecat un neam năsilnic oarecarele, cu legile împotrivnic cătră toată limba și ale împăraților izgonind pururea porunci, ca să nu se așaze cea ce de cătră noi să îndireaptează fără prehană împreună stăpânire.

Socotind dară această limbă osebită împotrivă cu petreacerea la tot omul pururea aflându-se, în petreacerea legilor înstreinată fiind, premenind și rău gândind la ale noastre lucruri, cealea mai reale săvârșind răutăți și a nu nemeri împărăția spre întemeiare bună. Poruncit-am dară, pre cei ce să însemnează voao întru ceale scrise de Amman, cel ce e rânduie preste lucruri și al doilea părinte al nostru, toți, cu muieri și cu copii, să piară cu toată rădăcina, cu sabiile vrăjmașilor, fără de nici o jale și milă, în 14 ale lunii a 12, adar, acestuia an, pentru ca cei mai denainte și acum vrăjmaș, într’o zi, cu sila la iad pogorându-să, la cea viitoare vreme întărite și neclătite vor da noao pren săvârșit lucrurile”.

14. Iară izvoadele cărților să puna după țară; și să porunci la toate limbile gata să fie la ziua aceasta.

15. Și să sârguia lucrul și la Susa; iară împăratul și Amman să desfăta, și cetatea să turbura.

CAP 4

Jalea și postul jidovilor.

1. [10. ⬆] Iară Mardoheu, cunoscând ce să isprăveaște, rupse hainile lui, și să îmbracă cu sac, și să presără cu cenușă și, sărind pren ulițele cetății, striga cu glas mare: „Piare o limbă nemică strâmbătate făcând!”

2. Și veni până la poarta împăratului și stătu, căci nu-i era lui slobod să între în curte, având sac și cenușă.

3. Și în toată țara unde să punea cărțile, strigare și tânguire și jale mare fiind jidovilor, sac și cenușă îș așternură lor.

4. [11. ⬆] Și întrară slujnicele și hadâmii împărăteasei și spuseră ei. Și să întristă auzind ce s’au făcut, și trimise să împodobască pre Mardoheu și să-i ia lui sacul, și el nu ascultă.

5. [12. ⬆] Și Esthir chemă pre Ahratheu, hadâmul ei, carele dvoriia la ea, și trimise ca să știe de la Mardoheu adevărul.

6. Și Mardoheu i-au arătat lui ce s’au făcut, și făgăduința carea s’au făgăduit Amman împăratului la visterie, de 10000 de talanz, pentru ca să piarză pre jidovi.

7. Și izvodul carele în Susa s’au pus, pentru ca să piarză pre dâșii, au dat lui să arate Esthirii; și-i zise lui să-i poruncească ei să între să să roage împăratului și să-l roage pre el pentru norod. „Aducându-ț aminte de zilele smereniei tale, cum te-ai hrănit în mânilor mele, pentru că Amman, cel al doilea după împăratul, au grăit asupra noastră spre moarte, roagă pre Domnul, și grăiaște împăratului pentru noi, și ne izbăveaște pre noi den moarte!”

8. [13. ⬆] Și întrând Ahratheu, grăi cătră Esthir toate cuvintele acestea.

9. [14. ⬆] Și zise Esthir cătră Ahratheu: „Mergi cătră Mardoheu și zi

10. Că toate limbile a împărăției știu cum tot omul au muiarea carele va întra cătră împăratul la curtea cea mai denlăuntru, nechemat, nu iaste lui mântuire, afară den cela căruia va întinde împăratul toiagul cel de aur, acela se va mântui. Și eu nu m’am chemat a întra cătră împăratul, sânt acestea zile 30“.

Esthir 5, 2; și 8, 4.

11. [15. ⬆] Și spuse Ahratheu lui Mardoheu toate cuvintele Esthirii.

12. [16. ⬆] Și zise Mardoheu cătră Ahratheu: „Pasă și zi ei: ‘Esthir, să nu zici întru sineț că te vei mântui sângură, întru împărăție, afară den toți jidovii.

13. Că de nu vei asculta într’această vreame, de aiurilea ajutoriu și acoperemânt va fi jidovilor, iară tu și casa tătâne-tău veț pieri. Și cine știe de vei fi împărățit la vreamea aceasta?’”

14. [17.↑] Și trimise Esthir pre cel ce veni cătră ea cătră Mardoheu, zicând:

15. „Mergând, adună pre jidovii cei den Susa și postiți pentru mine. Și să nu mâncați, nici să beați până în 3 zile, și noaptea și ziua; și eu și roabele mele nu vom mânca, și atuncea voi întra cătră împăratul, afară den leage, măcară de va trebui să și pieiu“.

16. [18.↑] Și mergând Mardoheu, făcu câte i-au poruncit lui Esthir. Și să rugă Domnului, pomenind toate lucrurile Domnului, și zise: „Doamne, Doamne, Împărate Atotțiitoriul, căci la stăpânirea ta aceasta toată iaste, și nu iaste cine să stea împotriva ta, vrând tu a mântui pre Israil. Căci tu ai făcut ceriul și pământul, și tot ce iaste minunat întru cel de supt ceriu, și Domn ești tuturor, și nu iaste carele se va împotrivi ție, Domnului! Tu toate le știi, tu știi, Doamne, că nu cu semeție, nici cu mândrie, nici cu iubire de cinste am făcut aceasta ca să nu mă închin celui mândru Aman, căci binevream a săruta talpele picioarelor lui, cătră mântuirea lui Israil. Ce am făcut aceasta pentru ca să nu puiu mărirea omului deasupra mării lui Dumnezeu și să nu mă închin nimenui afară den tine, Domnul meu; și nu voi face aceasta cu semeție. Și acum, Doamne Dumnezeule, Împărate, nu te îndura de norodul tău, căci caută noao întru pierire și pohtiră a piarde cea dentâiu moștenirea ta. Nu treace cu vederea partea ta, cea ce ți ai mântuit ție den pământul Eghiptului! Ascultă ruga mea și te îmblânzește soțului tău; întoarce jalea noastră întru bună petreacere, pentru ca, vii fiind, vom lauda numele tău, Doamne; și să nu stingi rostul celor ce te laudă, Doamne!“

[19.↑] Și tot Israilul strigă, den vârtutea lor, căci moartea lor întru ochii lor era.

Și Esthir împărăteasa scăpă cătră Domnul, cu frică de moarte fiind cuprinsă, și, luând hainele mării ei, să îmbracă cu haine de chinuire și de jale; și, în locul celor mândre unsori, cu cenușe și cu gunoiu împlu capul ei, și trupul ei îl smeri foarte, și tot locul podoabei veseliei ei au împlut de cel sucit părul ei; și să ruga Domnului Dumnezeului Israil și zise: „Domnul meu, Împăratul nostru tu ești sângur! Ajută-mi cei sângure și care n'are ajutoriu, fără numai pre tine, căci primejdia mea iaste în mâna mea! Eu auziam de nașterea mea, în fealiul neamului meu, că tu, Doamne, ai luat pre Israil, dentru toate limbile, și pre părinții noștri, dentru toți strămoșii lor, întru moștenire veacinică, și ai făcut lor câte ai grăit. Și acum am greșit înaintea ta și ne-ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor noștri, pentru căci am

slăvit pre dumnăzăii lor; drept ești, Doamne! Și acum nu să destuliră întru amărăciunea robiei noastre, ce ai pus mâinile lor pre mâinile idolilor lor, să rădice porunca rostului tău și să stingă moștenirea ta și a astupa rostul celor ce te laudă și a stinge mărirea casei tale și a jârtăvnicului tău și a deschide rostul limbilor spre bunătățile celor deșarte și a să minuna împărat trupesc în veac. Nu da, Doamne, toiagul tău celor ce nu sânt, și să nu batjocurească întru cădearea noastră, ce întoarce sfatul lor preste dâșii, iară pre cela ce au început preste noi îl dovedeaște! Adu-ți aminte, Doamne, cunoaște-te la vreamea primejdiei noastre, și pre mine mă îndrăznește. Împărate al dumnezăilor și a toată domnia biruind, dă cuvânt bine rânduit în rostul meu, înaintea leului, și mută inima lui spre ură celui ce ne bate pre noi spre concenirea lui și celor ce sânt într'un gând cu dânsul. Iară pre noi ne mântuiaște cu mâna ta și-m ajută, cei sângure și cei ce nu are, fără numai pre tine; Doamne, a tuturor conoștința ai și știi că am urât mărirea celor fără de lege și urăsc patul celor neobrezuiți și a tot streinul. Tu știi nevoia mea, că urăsc semnul mândriei mele care iaste preste capul meu în zilele vederii mele, urăsc pre el ca o cârpă a unii ce are pre sine și nu-l port în zilele liniștii mele pre el. Și n'au mâncat roaba ta masa lui Amman, și n'am slăvit ospățul împăratului, nici am băut vin de turnări; și nu s'au veselit roaba ta den zilele premenirii mele până acum, fără numai pre tine, Doamne, Dumnezăul lui Avraam. Dumnezăul cela ce poate preste toți, ascultă glasul celor fără de nedeajde, și mântuiaște pre noi den mâna celor ce să hiclenesc, și mă mântuiaște de frica mea“.

CAP 5

Esthir la împăratul. Aman unealteaște moartea lui Mardoheu.

1. [20. ⬆] Și fu a ziua a treia după ce au tăcut rugându-se, s'au dezbrăcat den hainele slujbei și să îmbracă cu mărirea ei;
2. Și, făcându-se strălucită, chemând pre cel al tuturor văzătoriu Dumnezău și mântuitoriu, luo pre ceale 2 roabe; și pre una să răzima ca când s'ar gingăși, iară ceealaltă mergea după dânsa, ușurând îmbrăcămintea ei.
3. Și ea –rumenind în vreamea frumusețelor ei, și fața ei –blândă foarte, mângăioasă, iară inima ei –încremenită de frică.
4. Și întrând toate ușile, stătu înaintea împăratului.

[21. ⬆] Și el șadea pre scaunul împărăției lui și cu toată podoaba arătării lui să îmbrăcase, tot cu aur și cu pietri scumpe; și era înfricoșată foarte.

5. Și, rădicând obrazul lui aprins cu mărire, cu vreama mâniei căută.

[22. ⬆] Și căzu împărăteasa și schimbă fața ei spre leșinare și să înduplecă pre capul roabei cei ce mergea.

6. [23. ⬆] Și premeni Dumnezeu duhul împăratului spre linește și, îngrijindu-se, sări den scaunul lui și o puse pre ea pre brațele lui, până unde veni în fire, și o mângâia pre ea cu cuvinte de pace și zise ei: „Ce iaste, Esthir? Eu –fratele tău! Îndrăznește, nu vei muri, căci de opște iaste porunca noastră. Apropie-te!“

7. Și rădicând toiagul cel de aur, l-au pus preste grumazii ei; și o trase pre ea și zise: „Grăiaște-mi!“

8. [24. ⬆] Și zise lui: „Văzuiu-te, doamne, ca pre îngerul lui Dumnezeu, și să turbură inima mea de cătră frica mării tale, căci minunat ești, doamne, și fața ta e plină de daruri“.

9. [25. ⬆] Iară grăind ea, căzu de leșinarea ei; și împăratul să înturbura și toată curtea lui mângâia pre ea.

10. [26. ⬆] Și zise împăratul: „Ce vei, Esthir? Și ce iaste ruga ta? Până la jumătate de împărăția mea, și va fi ție“.

Marc. 6, 23.

11. [27. ⬆] Și zise Esthir: „O zi mie însămnată astăz iaste. Deci, de să pare împăratului, să vie și împăratul și Amman la ospățul carele voi face astăzi“.

12. [28. ⬆] Și zise împăratul: „Sânguiți Amman, pentru ca să facem cuvântul Esthirii!“ Și mearseră amândoi la ospăț carele au făcut Esthir.

13. Iară la băutură zise împăratul cătră Esthir: „Ce iaste ție, împărăteasă Esthir? Și va fi ție câte te rogi“.

14. Și zise: „Cearerea mea și ruga mea: De am aflat har înaintea împăratului, Vie împăratul și Amman a doua zi, mâine, la ospățul carele voi face lor, și mâine voi face ca acestea“.

15. [29. ⬆] Și ieși Amman de la împăratul prea veasel și bucurându-se. Iară deaca văzu Amman pre Mardoheu jidovul în curte, s’au mâniat foarte.

16. Și mergând acasă-ș, au chemat pre priatени și pre Zosara, muiarea lui,

17. Și au arătat lor avuția lui și mărirea carea împăratul lui o au datu-o și cum au făcut pre el a fi mai mare și a povăți împărăția.

18. Și zise Aman: „N’au chemat împărăteasa cu împăratul pre nime la ospăț, fără numai pre mine; și de mâine m’au chemat.“

19. Și aceastea mie nu mi se plac, când văzu pre Mardoheu jidovul în curte“.

20. [30. ⬆] Și zise cătră el Zosara, muiarea lui, și prietenii: „Să ți să taie lemn de coți 50, și dinsu-de-diminează și zi împăratului, și să spânzure Mardoheu pre lemn. Iară tu întră la ospăț cu împăratul și te veselește“.

21. [31. ⬆] Și plăcu cuvântul lui Amman, și găti lemnul.

CAP 6

Mardoheu în mare cinste.

1. [32. ⬆] Iară Domnul depărtă somnul împăratului în noaptea aceea, și zise poslușnicului lui să aducă scrisori de pomenirele zilelor,

2. Să-i cetească lui. Și află scrisorile cealea ce s’au scris pentru Mardoheu, cum au spus împăratului pentru cei doi hadâmi ai împăratului, când păziia ei și cerca a pune mânilor lor preste Artaxerxu.

3. Și zise împăratul: „Ce cinste sau dar am făcut lui Mardoheu?“ Și ziseră slugile împăratului: „N’ai făcut lui nemică“.

4. [33. ⬆] Iară când întreba împăratul pentru credința lui Mardoheu, iată Amman în curte. Și zise împăratul: „Cine e în curte?“ Iară Amman întră a zice împăratului să spânzure pre Mardoheu de lemnul carele au gătit.

5. Și ziseră poslușnicii împăratului: „Iată, Amman stă în curte“. Și zise împăratul: „Chemați pre dânsul!“

6. [34. ⬆] Și zise împăratul lui Amman: „Ce voi face omului pre carele eu voi să-l cinstesc?“

7. Și zise întru sineș Amman: „Pre cine va împăratul să cinstească, fără numai pre mine?“

8. Și zise cătră împăratul: „Pre omul carele împăratul va să cinstească, să aducă slugile împăratului veșmânt de vișin, cu carele împăratul să îmbrace, și cal carele încalecă împăratul.

Daniil 5, 16, 29.

9. Și să dea unuia den prietenii împăratului cei slăviți și să împodobească pre om pre carele împăratul iubească, și să-l încalece pre el pre cal și să strige pre ulițele cetății, zicând: ‘Așa va fi la tot omul pre carele împăratul va mări!’“

10. [35. ⬆] Și zise împăratul lui Amman: „Bine ai grăit! Așa fă lui Mardoheu jidovului, celuia ce slujește în curte. Și să nu ți se smintească

cuvânt carele ai grăit!“

11. [36. ⬆] Și luo Amman podoaba și calul, și împodobi pre Mardoheu, și-l sui pre el pre cal, și trecu pren ulița cetății și strigă, zicând: „Așa va fi la tot omul pre carele împăratul va să-l cinstească!“

12. Și să întoarse Mardoheu la curte, [37. ⬆] și Amman să întoarse acasă-ș, mâhnindu-se asupra capului-ș.

13. Și povesti Amman ceale ce s’au întâmplat lui Zosarii, muierii lui, și priatinilor. Și ziseră cătră el priatenii și muiarea lui: „De iaste den neamul jidovilor Mardoheu, și ai început a te smeri înaintea lui, căzând vei cădea; nu vei putea asupra lui să-ț izbândești, că Dumnezeu viu e cu el“.

14. [38. ⬆] Încă ei grăind, sosiră hadâmii, sânguind pre Amman la ospățul care au gătit Esthir.

CAP 7

Amman spânzurat.

1. Și întră împăratul și Amman să bea împreună cu împărăteasa.

[39. ⬆] Și zise împăratul Esthirii, în ziua a doao, la băutură:

2. „Ce iaste, Esthir împărăteasă? Și ce iaste cearerea ta? Și ce e rugăciunea ta? Și va fi ție până la jumătate de împărăția mea“.

3. [40. ⬆] Și răspunzind, zise: „De am aflat har înaintea împăratului, dea-se sufletul cearerii mele și norodul meu –rugii mele.“

4. Pentru că ne-am vândut, eu și norodul meu, spre pieire și spre jah și robime; și noi și copiii noștri –întru robi și roabe, și ai părăsit, pentru că nu e vreadnec pârâșul curții împăratului“.

5. [41. ⬆] Și zise împăratul: „Cine e acesta carele au îndrăznit a face lucrul acesta?“

6. [42. ⬆] Și zise Esthir: „Omul cel vrăjmaș, Amman cel rău –acesta“. Iară Amman să turbură de cătră împăratul și de cătră împărăteasa.

7. [43. ⬆] Iară împăratul să sculă de la masă în grădină; iară Amman ruga pre împărăteasa și cerea milă, pentru că vedea pre sine întru reale fiind.

8. [44. ⬆] Și să întoarse împăratul den grădină, iară Aman căzuse pre pat, rugând pre împărăteasa. Și zise împăratul: „Până și pre muiarea mea sileaste, în casa mea?“ Iară Amman, auzind, i se înfrânse obrazul.

9. [45. ⬆] Și zise Vusathan, unul den hadâmi – și acesta știia de lemnul acesta al crucii, văzându-l în casa lui Amman, cându-l chema pre dânsul la

cina împăraților și, pentru acela întrebând, au știut de la unul den copii cea ce să gătească –; și zise către împăratul: „Iată, și lemnul au gătit Amman lui Mardoheu, celuia ce au grăit pentru împăratul, și s’au înfipt la Aman de 50 de coți“.

10. [46.↑] Și zise împăratul: „Răstignească-se preste dânsul!“ Și să spânzură Aman pre lemnul carele au gătit lui Mardoheu. Și atuncia împăratul să potoli de mânie.

CAP 8

Răzbunarea jidovilor.

1. Și într’aceaea zi împăratul Artaxerx au dăruit Esthirii câte sânt ale lui Aman părț lui; și Mardoheu să chemă de împăratul, căci au arătat Esthir că iaste rudenie cu el.

2. Și luă împăratul inelul carele au luat de la Amman și l-au dat pre dânsul lui Mardoheu.

3. Și puse Esthir pre Mardoheu preste toate ale lui Amman. Și adaogând, au grăit către împăratul și au căzut la picioarele lui și să ruga să rădice răutatea lui Amman și câte au făcut jidovilor.

4. Și au întins împăratul Iesthirii toiagul cel de aur.

5. Și să sculă Iesthir de a starea lângă împăratul și zise Iesthir: „De ți se pare și am aflat har, trimiță-se să să întoarcă cărțile ceale trimise de către Amman, ceale ce au scris să piarză jidovii carii sânt întru împărăția ta;

6. Că cum voi putea vedea chinuirea norodului meu și cum voi putea să mă mântuiesc întru pierirea moșiei mele?“

7. [47.↑] Și zise împăratul către Esthir: „De vreame ce toată avearea lui Amman am dat și ți’am dăruit ție, și pre el l-am spânzurat pre lemn căci au rădicat mânil preste jidovi, ce încă mai ceri?

8. Scrieți și voi, dentru numele meu, după cum vă se pare voao, și pecetluiți cu inelul meu,

9. Pentru că, câte să scriu poruncind împăratul și să vor pecetlui cu inelul meu, nu iaste lor a sta împotriva“.

[48.↑] Și să chemară scriitorii în luna dentâiu, carea iaste nisan, în 23 a acestui an, și s’au scris jidovilor câte au poruncit diregătorilor casii și boiarilor domnilor, de la India până la țara arăpască, 127 de domnii, după țară și țară, după graiul lor.

10. Și să scrise pren împăratul și să pecetlui cu inelul lui. Și au trimis scrisorile pren purtătorii de cărți,

11. În ce chip au poruncit lor să umble leagea lor în toată cetatea, și să ajute lor și să facă vrăjmașilor lor și neprietenilor lor cum le iaste voia,

12. Într'o zi, întru toată împărăția lui Artaxerxu, în 13 ale lunii a 12, carea iaste adar, cărora iaste izvodul cărții ceale scrise:

13. [49. ⬆] „Împărat mare Artaxerxu –celor de la India până la arăpime 127 de domnii domni ai țărilor și celor ce ale noastre gândesc, să să bucure! Mulți, cu cea prea multă a făcătorilor de bine bunătate mai adease cinstindu-se, mai mare au gândit; și nu numai pre cei ce-s supuș noao cearcă a face rău și, sațiul neputând suferi, și la ai lor făcători de bine să ispitesc a meștersugului; și mulțimita nu numai dentru oameni stricându-o, ce și cu semețiile nenumăratelor bunătați văznesându-se, de a celui ce toate veade, pururea Dumnezeu, cea urătoare de reale socotesc a fugi certare; și, de multe ori, și pre mulți dentru cei pre cinste rânduți, celor încrezuți priateni a da lucrurile mângâierea, părtaș de sânziuri nevinovate făcându-i, i-au pus la primejdii nesuferite, cu cea rău obiciuită minciună, cu prilestire prilestind a celor ce stăpânesc întreagă bunăvzare. Și a socoti să cade nu atâta dentru ceale mai vechi, precum am arătat, istorii, câte sânt înaintea picioarelor noastre cercând, fără de curăție săvârșite, celor ce putearnicesc cu nevreadneca omorâre, și a socoti, la ceale den urmă, ca împărăția neclătită la toți oamenii cu pace o vom da, trebuindu-ne cu primeniri, și cealea ce supt vedea vin cercetându-le pururea mai cu blândă timpinare. Ca cum Amman Amadathu, machidoneanul, cu adevărurile strein sângelui persilor și mult fiind osebit de bunătatea noastră, împrietnicindu-se noao, aflat-au cea ce aveam cătră toată limba iubire de oameni, întru atâta cât a să zice noao părinte și, închinându-se de cătră toți, al doilea a împărătescului scaun obraz obârșind; și nesuferind mândria, meștersugui de împărăție să ne lipsească pre noi, și de duh, și pre al nostru mântuitoriu și preste toate făcătoriu de bine Mardoheu, și pre cea fără de prihană a împărăției obșuitoare, Esthir, cu toată a lor limbă, cu multe încâlcituri de meștersuguri de prilestiri cerșându-i la pierzare. Pentru că, pren meștersugurile acestea, gândi, luând pre noi pustii, a persilor biruință la machidoneani să o mute. Iară noi pre cei de cel de 3 ori pângărit dați la stingere jidovi aflăm nu făcători de reale fiind, ce prea cu direapte viețuindu-se legi, și fiind fiiu Celui înalt, mai mare, viului Dumnezeu, celui ce îndireaptează noao și strămoșilor noștri împărăția întru cea prea bună vzare. Bine dară veți face

neurmând celor de Amman Amodath trimise cărți, pentru că el acestea făcându-le, spre Porțile Susilor s’au răstignit cu toată casa, cea vreadnică a celuia ce toate ține Dumnezeu degrabă dând lui judecată. Iară izvodul cărții aceștia puing în tot locul, cu îndrăznire să lăsați jidovii să petreacă cu pravilele lor, și a le întări lor, pentru ca pre cei ce den vreamea primejdiei s’au rădicat preste dânșii să-ș izbândească la 13 zile a lunii a 12, adar, întru aceasta zi, pentru că aceasta cea ce pre toate putearniceaște Dumnezeu, pentru pierirea alesului neam, au făcut lor veselie. Și voi dară, întru ceale numite ale voastre sărbători, însemnată zi cu toată desfătăciunea faceț, pentru ca și acum, după aceasta, mântuire să fie voao și celor ce bine vor persilor, iară celor ce viclenesc noao, pomenire pierzării. Iară toată cetatea sau țară, preste tot, carea ca acestea nu va face, cu suliță și cu foc se va potopi cu urgie, nu numai oamenilor necălcată, ce și hiarălor, și pasărilor în toată vreamea prea urâtă va fi. Iară izvoadele să’s puie în vedeala ochilor în toată împărăția și gata să fie toți jidovii întru aceasta zi să bată pre vrăjmașii lor“.

14. [50. ↑] Și călăreții ieșiră sânguind ceale de împăratul zise să facă. Și puse porunca și în Susa.

15. Și Mardoheu ieși împodobit cu veșmântul cel împărătesc, și cunună având de aur, și diadimă de vișin mohorâtă; și văzând cei den Susa s’au veselit.

16. Iară jidovilor să făcu lumină și veselie.

17. Pren cetăți și țări, oriunde s’au pus porunca, bucurie și veselie – jidovilor, desfătare și veselie. Și mulți dentru limbi să obrezuia și să jidoviia, pentru frica jidovilor.

CAP 9

Jidovii rânduiesc sărbătoare.

1. Pentru că la a 12 lună, în 13 ale lunii carea iaste adar, veniră cărțile ceale scrise de cătră împăratul.

2. Și întru aceea zi au pierit ceia ce era împotriva jidovilor, pentru că nimeni n’au stătit împotrivă, temându-se de dânșii,

3. Pentru că boiarii domnilor și tiranii și scriitorii împărătești cinstiia pre jidovi,

4. Că frica lui Mardoheu zăcea preste dânșii.

5. Pentru că au căzut porunca împăratului să să numească în toată împărăția;

6. Și în Susis cetatea au ucis jidovii oameni 500;

7. Și pre Farsan-Nesthain, și Delfon, și Fasga,

8. Și Fardatha, și Varea, și Sarvaca,

9. Și Marmasim, și Arufeu, și Arseon, și Zavuthethan,

10. Pre cei 10 feciori ai lui Aman Amadath, vugheului, vrăjmașul jidovilor, și jăfuiră. Întru aceea zi

11. Și să deade împăratului numărul celor pieriți în Susa.

12. Și zise împăratul cătră Esthir: „Pierdut-au jidovii în Susa oameni 500 în cetate, dară împrejur în ce chip socotești că or fi făcut? Dară ce te mai rogi încă? Și va fi ție“.

13. [51.↑] Și zise Esthir împăratului: „Dea-se jidovilor să facă așa și mâine, ca să spânzure pre cei 10 feciori ai lui Aman“.

14. Și au poruncit împăratul așa să fie și au pus jidovilor cetății trupurile fiilor lui Amman, să le spânzure.

15. Și să adunară jidovii la Susa în 14 a lui adar și uciseră oameni 300, și nimica n’au jăfuit.

16. Iară ceialalți jidovi, cei dentru împărăție, să adunară și lor ajuta; și să odihniră de cătră războaie, pentru că pierdură dentru ei 15000, în 13 a lui adar, și nemica n’au jăfuit.

17. Și odihniră în 14 aceștii luni.

18. Și o ținea pre dânsa zi de odihnă, cu bucurie și cu veselie. Iară jidovii cei den cetatea Susii să adunară și în 14 să odihniră.

19. Și în 15 așijdirea petrecea cu bucurie și veselie. Pentru aceea dară jidovii cei răsiți pren toată țara denafară petrec ziua a 14 a lui adar, zi bună, cu veselie trimițind părți fieștecă la aproapele-ș, iară cei ce lăcuiescu la scaunele cetăților și la a 15 zi a lui adar fac veselie trimițind părți celor de aproape.

20. [52.↑] Și scrise Mardoheu cuvintele acestea într’o carte și trimise jidovilor, câți era întru a lui Artaxerxu împărăție, celor de aproape și celor de departe,

21. Să întărească zilele aceaste bune și să petreacă a 14 și a 15 a lui adar,

22. Pentru că întru aceaste zile s’au odihnit jidovii de cătră vrăjmașii lor, și luna întru carea s’au întorsu lor, carea era adar, den jale spre bucurie și de la dureare la zi bună, a petreace tot la zile bune de nuntă și de veselie, trimițând părți prietenilor și săracilor.

Neemia 8, 11, 12.

23. Și priimiră jidovii în ce chip au scris lor Mardoheu,

24. Cum Amman Amadath, machidoneanul, vrăjbiia lor, în ce chip au pus răspunsu și sorțu să-i piarză pre dânșii,

25. Și cum au intrat cătră împăratul, zicând să spânzure pre Mardoheu, și câte au ispitit să aducă preste jidovi reale, preste el s'au făcut, și s'au spânzurat el și feciorii lui.

Esthir 8, 8.

26. Pentru aceaea s'au chemat zilele aceastea „Frure“, pentru „sorti“, căce cu limba lor să cheamă „frure“. Pentru cuvintele cărții aceștiia, și câte au pățit pentru aceastea, și câte lor li s'au făcut și li s'au întărit,

Esthir 3, 7.

27. Și priimiia jidovii preste ei, și pre seminția lor, și pre cei ce să pun înaintea asupra lor, nicecum într'alt chip să vor trebui zilele aceastea, pomenire făcându-se, după rudă și rudă, și cetate, și neam, și țară;

28. Iară zilele aceastea ce să zic Frure să vor petreace în toată vremea și pomenirea lor nu va lipsi până în rude.

29. [53. ⬆] Și au scris Esthir împărăteasa, fata lui Aminadav, și Mardoheu jidovul câte au făcut atuncea,

30. Întărire scrisorii celor ce să zic Frure. Și Mardoheu și Esthir împărăteasa au pus loruș asupra lor,

31. Și atuncea puind după sănătatea lor și sfatul lor.

32. Și Esthir cu cuvântul au întărit în veac și s'au scris întru pomenire.

CAP 10

Lauda lui Mardoheu.

1. [54. ⬆] Și scrise împăratul preste împărăția pământului și a mării.

2. Și tăria lui, și vitejia, avuția și mărirea împărăției lui, iată, s'au scris în Cartea împăraților persilor și a midilor.

3. Întru pomenire când Mardoheu era al doilea după împăratul Artaxerxu, și mare era întru împărăție, și slăvit de jidovi și iubindu-se, povestiia petreacerea la toată limba lor.

4. Și zise Mardoheu: „De la Dumnezeu s'au făcut aceastea,

5. Pentru că mi'am adus aminte de visul carele am visat pentru cuvintele aceastea, pentru că n'au trecut dentru dânslele cuvânt.

6. Izvorul cel mic, carele s'au făcut râu, și era lumină și soare și apă multă –Esthir iaste râu, pre carele o au luat împăratul și o au făcut împărăteasă.

7. Iară cei doi bălauri –eu sânt și Amman.

8. Iară limbile –cealea ce s'au adunat să piarză numele jidovilor.

9. Limba mea –aceasta iaste, Israil, ce au strigat cătră Dumnezeu și s'au mântuit. Și mântui Domnul pre norodul lui, și ne izbăvi Domnul pre noi dentru toate realele acestea,

10. Și făcu Dumnezeu seamnele și minunele ceale mari, carele nu s'au făcut întru limbi.

11. Pentru aceaea au făcut sorți 2: unul norodului lui Dumnezeu și altul la toate limbile;

12. Și veniră cei 2 sorți aceștea la ceas și la vreme și la ziua a judecății înaintea lui Dumnezeu întru toate limbile

13. Și-ș aduse Dumnezeu aminte de norodul său și îndireptă moștenirea lui.

14. Și vor fi lor zilele acestea, în luna lui adar, în 14 zile și în 15 a aceștii luni, cu adunare și cu bucurie, cu veselie înaintea lui Dumnezeu, după rude, în veac, întru norodul lui.

15. [55.↑] În anul al patrulea împărățind Potolomeiu și Cleopatra, au adus Dositheu, carele au zis că iaste preot și levit, și Potolomeiu, feciorul lui, cea mai denainte a lor pusă carte a celor ce să zic Frure, carea au zis că iaste și o au tălmăcit Lisimah Potolomeu, cel den Ierusalim.

IOV

CAP 1

Realele întâmplări ale lui Iov.

1. Om oarecarele era în țara Avsitidii, căruia era numele Iov; și era omul acela fără de prihană, drept, adevărat cinstitoriu de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău.

Iezech. 14, 14; Iacov 5, 11.

2. Și să făcură lui fii 7 și feate 3.

3. Și era dobitoacele lui: oi 7000, cămile 3000, părechi de boi 500, și măgărițe păscătoare 500, și poslușire multă foarte; și lucruri mari era lui pre pământ. Și era omul acela de bun neam, despre răsărita soarelui.

4. Și mergând împreună fiii lui, unul la altul, făcea ospăț în toate zilele, luând împreună cu dâșii și pre ceale 3 surori ale lor să mănânce și să bea cu dâșii.

5. Și după ce să vrea săvârși zilele băuturii, trimitea Iov și curăția pre dâșii, sculându-se dimineața și aducând pentru dâșii jârtve, după numărul lor, și un vițel pentru greșala, pentru sufletele lor, pentru că zicea Iov: „Ca nu cândai fiii miei, întru cugetele lor, reale au gândit cătră Dumnezeu“.

6. Așa făcea Iov toate zilele. Și să făcu ziua aceasta și, iată, veniră îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, și diavolul –venind cu dâșii.

7. Și zise Domnul diavolului: „De unde ai venit?“ Și răspunzând diavolul Domnului, zise: „Împrejurând pământul și umblând pre supt ceriu, de față sânt“.

1 Petr. 5, 8.

8. Și-i zise lui Domnul: „Apropiat-ai cu cugetul tău asupra robului meu Iov? Căci nu iaste den cei duple pământ ca el om drept, fără de prihană, adevărat temătoriu de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău“.

9. Răspunse diavolul și zise înaintea Domnului: „Au în dar să teame Iov de Dumnezeu“

10. Nu tu ai îngrădit ceale den afară ale lui și ceale den lăuntru ale casii lui? Și tuturor câte-s ale lui împrejur? Și faptele mânelor lui ai blagoslovit, și dobitoacele lui multe le-ai făcut pre pământ.

11. Ce trimite mâna ta și te atinge de toate carele are, au doară la fața ta te va blagoslovi?“

12. Atuncea zise Domnul diavolului: „Iată, toate câte sânt lui dau în mâna ta, ce de el să nu te atingi“. Și ieși diavolul de cătră fața Domnului.

3 Împ. 22, 22.

13. Și era ca în ziua aceasta, fiii lui Iov și featele lui bea vin în casa fratelui lor celui mai mare.

14. Și iată, vestitoriu veni cătră Iov și zise lui: „Părechile boilor ara și măgărițele să păștea lipite de dânsule.

15. Și venind cei ce robesc, robiră pre eale; și pre slugi au ucis cu gură de sabie. Și scăpând eu sângur, veniiu să-ț spuiau“.

16. Încă acesta grăind, veni alt vestitoriu cătră Iov și zise: „Foc de la Dumnezeu au căzut den ceriu pre pământ și mîncă oile, și pre păstorii i-au ars așijderalea. Și scăpând eu sângur, veniiu să-ț spuiau“.

17. Încă acesta grăind, veni alt vestitoriu cătră Iov și zise lui: „Călăreții au făcut noao 3 căpetenii și au încunjurat cămilele și le-au robit pre dânsule; și pre slugi i-au omorât cu sabie. Și am scăpat eu sângur și veniiu ca să-ț povestesc“.

18. Încă acesta grăind, alt vestitoriu veni cătră Iov, zicând: „Feciorii tăi și featele tale mîncând și bînd la feciorul tău, la fratele lor cel mai mare,

19. Fără de veaste vînt mare au venit de la pustiiu și s’au atins de ceale 4 unghiuri ale casii; și au căzut casa preste feciorii tăi și au murit. Și scăpaiu eu sângur, și veniiu ca să-ț povestesc“.

20. Așa auzind Iov, sculându-se, rupse hainele lui, și au tuns părul capului lui, și au preserat țărîna preste capul lui, și căzând jos, să închină Domnului, și zise:

21. „Eu gol am ieșit den pîntecele maicii mele, gol voiu și întra acolo. Dumnezeu au dat, Dumnezeu au luat; în ce chip Domnului s’au părut, așa s’au și făcut, fie numele Domnului blagoslovit în veaci!“

Ecles. 5, 14; 1 Timot. 6, 7.

22. Întru aceastea toate ce i s’au întîmplat lui, n’au greșit Iov nici cu buzele lui și n’au dat nebunie lui Dumnezeu.

CAP 2

Răbdarea lui Iov.

1. Și fu ca ziua aceasta, și veniră îngerii lui Dumnezeu a sta înaintea Domnului; și diavolul veni în mijlocul lor ca să stea înaintea Domnului.

2. Și zise Domnul diavolului: „De unde vii tu?” Atuncea zise diavolul înaintea Domnului: „Îmblând preste cel de supt ceriu și călătorind cel preste tot, sânt de față”.

3. Zise Domnul cătră diavolul: „Luat-ai aminte pre robul meu Iov, căci nu iaste ca dânsul den cei de pre pământ, om aseamenea lui, fără răutate, adevărat fără de prihană, temătoriu de Dumnezeu, ferindu-se de tot răul. Și încă să țină de nerăutate, și tu ai zis averile lui în zadar să le pierzi”.

4. Și răspunzând diavolul, zise Domnului: „Piale preste piale! Și toate câte-s la om va da pentru sufletul său.

5. Însă nu, ce trimițând mâna ta, atinge de oasele lui și de trupul lui! Au nu în față te va blagoslovi”.

6. Și zise Domnul diavolului: „Iată, dau ție pre dânsul, numai sufletul lui păzează”.

7. Și ieși diavolul de la fața Domnului și lovi pre Iov cu rană rea, de la picioare până la cap.

8. Și-ș luo lui un hârb pentru ca să-ș rază puroile, și el șădea pre gunoiu, afară den cetate.

9. Și trecând vreame multă, zise lui muiarea lui: „Până când vei îngădui zicând: ‘Iată, aștept încă vreame puțină, așteptând nădejdea mântuirii mele’? Căci iată, s’au stins pomana ta de pre pământ, feți și feate, ale pântecelui meu chinuri și durori, pre carii în zadar am ostenit cu trude. Și tu singur în putreziciunea viermilor șăzi, mâind descoperit. Și eu –rătăcită și slujnică, den loc în loc împrejurând și den casă în casă, așteptând soarele când va apune, pentru ca să mă odihnesc de ostenealele mele și de durorile carele pre mine acum mă țin. Ce zi ceva cuvânt cătră Domnul și mori!”

10. Și el căutând zise ei: „Pentru căci ca una den ceale fără de minte muieri ai grăit? De am priimit ceale bune den mâna Domnului, ceale reale să nu le suferim?” Întru toate aceastea ce s’au întâmplat lui, nemica n’au greșit Iov cu buzele naintea lui Dumnezeu.

Isaia 45, 7; Amos 3, 6.

11. Și auzind cei trei priatini ai lui realele toate ceale ce au venit preste dânsul, au venit fieștecarele dentru a sa țară cătră el: Elifaz, al themanilor împărat, și Valdad, al safheilor tiran, Sofar, al mineilor împărat. Și veniră cătră el toți odată, ca să să mângâie, și să-l socotească pre el.

12. Și văzându-l pre el de departe, nu l-au conosciut. Și strigând cu glas mare, au plâns, rumpând fieștecarele podoaba lui și spulberând pământ preste capete-ș, spre ceriu.

13. Au șazut lângă el 7 zile și 7 nopți, și nici unul dentru dânșii au grăit cuvânt cătră el, pentru că vedea rana groaznică fiind și mare foarte.

1 Împ. 31, 13; 1 Paral. 10, 12.

CAP 3

Cătră priatini voroavă.

1. După aceasta deșchise Iov gura lui
2. Și blestemă ziua lui, zicând:
3. „Piară ziua întru carea am născut și noaptea aceeaia întru carea au zis: ‘Iată făt!’

Ierem. 15, 10; și 20, 14.

4. Noaptea aceeaia să fie întunearec și să nu o cearce pre ea Domnul de sus, nici să vie la ea lumină!

5. Ce să o ia pre dânsa întunearec și umbră de moarte, să vie preste dânsa negură! Blasteme-se ziua aceeaia,

6. Și noaptea aceeaia, să o ia pre dânsa întunearec! Să nu fie în zilele anului, nici să nu se numere în zilele lunilor!

7. Ce noaptea aceeaia fie dureare, și nu vie preste dânsa veselie, nici bucurie!

8. Ce bleasteme pre ea cel ce bleastemă ziua aceeaia, cela ce va să prinză chitosul cel mare! Întuneci-se stealele nopții aceia.

9. Și nu îngăduiască, și la lumină nu vie, și să nu vază luceafărul răsărind!

10. Căci n’au închis porțile pântecelui maicii mele, că ar fi mântuit durearea de cătră ochii miei;

11. Pentru căci dară în pânțe n’am murit? Și den pânțe am ieșit, și nu îndată am pierit?

Iov 10, 13.

12. Și pentru căci au timpinat mie genuchile? Și pentru ce țâțele am supt?

13. Acum dormind aș fi încetat, și culcându-mă m’aș fi odihnit

14. Cu împărații, sfeatnicii pământului, carii să semeția întru sabii,

15. Sau cu boiarii căroră mult iaste aurul, carii au împlit casele lor de argint,

16. Sau ca o lepădătură ieșind den zgăul mâne-sa, sau ca pruncii carii n’au văzut lumina.

17. Acolo cei fără credință au ațâțat mânia urgiei, acolo au odehnit cei trudiți cu trupul.

18. Și toți odată, cei veacinici, n’au auzit glas de birari.

19. Mic și mare acolo iaste, și slugă netemându-se de domnul lui.

20. Că pentru căci s’au dat celor dentru amărăciune lumină și viața sufletelor celor ce sânt în durori?

Paremi 22, 2.

21. Carii pohtesc moartea, și nu o nemeresc, scurmându-o ca nește comoară,

22. Și veaseli s’au făcut de o vor nemeri.

23. Moartea omului odihne e, pentru că au închis Dumnezeu asupra lui.

24. Pentru că, mai nainte de bucatele meale, suspin mie vine și lăcrămez eu, cuprins fiind de frică.

25. Pentru că frica carea am grejit venitu-mi-au; și de care m’am temut întimpinatu-m’au.

26. Nici am avut pace, nici mi’au ticnit, nici m’am odihnit, ce au venit mie urgie“.

CAP 4

Elifaz muștră pre Iov.

1. Și răspunzând Elifaz Themaniteanul, zise:

2. „Au doară de multe ori ți s’au grăit ție cu osteneală, și putearea cuvintelor tale cine va suferi?

3. Că, de vreme ce tu ai învățat pre mulți, și mâni slabe ai mângâiat,

Isaia 35, 3.

4. Și pre cei bolnavi ai sculat cu cuvintele, și la genuchi neputincioase îndrăznire ai pus,

5. Și acum au venit preste tine dureare și s’au atins de tine, și tu ai sârguit.

6. Care dentru amândoa, nu frica ta iaste întru nebunie? Și nedeajdea ta, și răutatea căii tale?

7. Adu-ți aminte dară cine, curat fiind, au pierit? Sau când cei adevărați cu toată rădăcina au pierit?

8. În ce chip am văzut pre cei ce ară ceale fără de cale, și cei ce samănă pre dânsle dureri vor secera loruș.

Paremii 22, 8; Isaia 59, 6; Ps. 7, 16; și 9, 16.

9. Den porunca Domnului vor pieri și den duhul urgiei lui să vor stinge.

Isaia 11, 4; Apocal. 2, 16.

10. Tăria leului și glasul leoaiei și semeția bălaurilor s'au stins.

11. Furnicoleul au pierit, neavând mâncare, și puii leilor s'au părăsit unul de altul.

12. Iară de s'au făcut vrun cuvânt adevărat în cuvintele tale, nemica dentr'aceasta rău te-ar fi întâmpinat. Care dentru amândoaă nu va primi ureachea mea minunate de la Dânsul?

13. Și cu frică și cu răsunare de noapte cădea frică preste oameni.

14. Frică m'au întâmpinat și tremur, și tare oasele mele le-au clătenat.

15. Și duh preste fața mea au venit, și s'au încrețit mie perii și piețile.

16. Sculaiu-mă, și nu conosciu; văzui, și nu era închipuire înaintea ochilor miei, fără de numai abur și glas auziam.

17. Pentru ce? Au doară curat va fi păminteanul înaintea Domnului? Au, den faptele lui, fără de prihană e omul?

Iov 35, 2.

18. De nu se încreade spre slugile lui, iară asupra îngerilor lui strâmbu ceva au gândit,

2 Petre 2, 4.

19. Și pre cei ce lăcuiescu în case de lut, dentru carii și noi dentru acelaș lut sântem, lovi pre ei ca în chip de cari.

Ecles. 3, 22.

20. Și de demineță până în sară nu mai sânt, pentru că, neputând ei lor să-ș ajute, au pierit.

21. Pentru că au suflat lor, și s'au uscat; pieriră pentru căce n'au avut ei învățătură.

Ps. 50, 11.

CAP 5

Cuvântul lui Elifaz (urmare).

1. Și să cheamă, de te va asculta cineva sau de vei vedea pre vreun înger den cei sfinți!

2. Pentru că pre cel fără de minte îl ucide urgia, iară pre cel rătăcit îl omoară râvnirea.

3. Iară eu am văzut pre cei fără de minte rădăcină puind, ce îndată li se mîncă lor petreacerea.

Ps. 36, 35, 36.

4. Facă-se fiii lor departe de mîntuire, și să vor smeri pre la ușele celor mai mici, și nu va fi cel ce izbăveaște.

5. Pentru că ceale ce aceia au săcerat, direpții vor mîncă; și ei dentru răutăți scoși vor fi, răsipească-se lor vîrtutea.

6. Pentru că nu va ieși den pămînt osteneală, nice den munți va odrăsli trudă,

7. Ce omul să naște cu osteneală, și puii vulturului la înălțime zburară;

8. Și nu însă, ce eu mă voi ruga lui Dumnezeu, pre Atotstăpînitoriul voi chema,

9. Pre Cela ce face mari și nesocotite, slăvite și minunate, căroră nu iaste număr,

Ps. 73, 18; Râm. 11, 33.

10. Pre Cela ce dă ploaie pre pămînt, ce tremite apă preste cel de supt ceriu.

Ps. 134, 12; Fapt. Ap. 14, 16.

11. Pre Cela ce face pre cei smeriți la înălțime și pre cei pierduți sculându-i,

1 Împ. 2, 7.

12. Premenind sfaturile celor marghioli, și nu vor face mîinile lor adevăr,

Isaia 44, 25.

13. Cel ce prinde pre cei învățați cu înțelepciune și sfatul celor mult încâlciți au mutat:

1 Cor. 3, 19.

14. Ziua va timpina lor întunearec, iară în amiazazi vor pipăi întocma cu noaptea;

15. Și piară în războiu, și cel neputincios să iasă den mîna silnecului.

Ps. 53, 4.

16. Și fie celui neputincios nedeajde, și gura năpăstuitoriului să astupe.

Isaia 52, 15.

17. Și fericitu-i omul pre carele au muștrat Domnul! Și dojenirea Atotstăpînitoriului nu tăgădui,

Iac. 1, 12.

18. Pentru că El face a durea, și iarăș aduce la loc; lovit-au, și mîinile lui au vindecat.

19. De șase ori den nevoi te va scoate, iară în a șaptea nu se va atinge de tine răul.

Ps. 90, 3.

20. În foamete te va mântui den moarte, și în războiu den mâna fierului te va dezlega.

21. Den biciul limbii te va ascunde, și nu te vei teame de răutăți viitoare, de cătră omul ce nice un bine grăiaște.

22. Celor strâmbi și fără de leage vei batjocori, și de hiarăle ceale sălbatece nu te vei teame,

Ps. 90, 13.

23. Căce cu pietrile câmpului e făgăduința ta, și hiarăle țarenii vor împăca ție, pentru că hiarăle ceale sălbatece vor împăca ție.

Iosia 2, 18.

24. După aceaea vei cunoaște că ție se va împăca casa, și petreacerea cortului tău nu va greși.

25. Și vei cunoaște că e multă semenția ta, și fiii tăi vor fi ca toată iarba țarenii.

Ps. 127, 3, 4, 5.

26. Și vei veni la groapă ca un grâu copt, la vreame săcerându-se, sau ca un stog la arie, la vreame aducându-se.

27. Și iată, ca aceastea așa le-am cercetat, aceastea sânt carele am auzit. Și tu cunoaște ție ce ai făcut!“.

CAP 6

Iov răspunde lui Elifaz.

1. Și răspunzând Iov, zise:

2. „Că de ar ști neștine să-m stea urgia mea și durorile mele să le rădice cu jugul deodată.

3. Și dară decât năsipul de pre lângă mare mai greu va fi! Ce, după cum să pare, cuvintele mele sânt reale.

Paremii 27, 3.

4. Pentru că săgeți de la Domnul în trupul meu sânt, cărora mânia lor în stoceaște sângele; când voi în înceape a grăi, mă împung.

Ps. 37, 2, 3.

5. Pentru căci au în zadar va striga măgariul sălbatec, fără de numai mâncarea cercând? Sau de va rumpe glas bou, la iasle având mâncările?

6. De se va mânca pâine fără de sare? Sau de iaste gustare întru cuvinte deșarte?

7. Pentru că nu poate sufletul mieu a să potoli. Că putoare văz mâncările mele, ca mirosirea leului.

8. Pentru că, de va da, și-m va veni mie cearerea, și nădejdea mea va da Domnul.

9. Începând Domnul rănească-mă, iară la săvârșit să nu mă omoară.

10. Și fie mie cetatea mormânt, asupra cării preste ziduri sării am preste ea; nu mă voi scumpi, pentru că n'am mințit cuvintele sfinte ale Dumnezeului mieu.

11. Pentru căce mi-e putearea, căci rabd? Sau carea mi-e vreamea, căci îngăduiaște sufletul mieu?

12. Au vârtute de piatră e vârtutea mea? Au pielețele mele sânt de aramă?

13. Au nu pre El nădejduiam? Iară ajutoriul de la mine iaste depărtat.

14. M'au depărtat mila, și socotința Domnului m'au trecut cu vederea.

15. Nu m'au văzut pre mine cel mai de aproapele al mieu; ca un pârau ce seacă sau ca un val m'au trecut pre mine.

Ierem. 15, 18; Ps. 68, 9.

16. Cari să smeriia de mine, acum au căzut preste mine ca niște omăt sau gheață înghețată.

17. Precum topindu-se, căldură făcându-se, nu s'au conosit unde iaste,

18. Așa și eu, m'am părăsit de cătră toți, și am pierit, și înstreinat de casă m'am făcut.

19. Vedeți căile themaneanilor, drumurile savoneanilor, cei ce vedeți.

20. Și rușine vor plăti cei ce nădejduiesc pre cetăți și pe bani.

21. Iară și voi dară, m'ați asuprit pre mine fără de milă; deci, văzând a mea rană, teameți-vă!

Ps. 30, 12.

22. Pentru căci? Au doară ceva am cerșut de la voi? Au de putearea cea de la voi sânt lipsit, ca să mă mântuiț de vrăjmaș

23. Sau den mânile sâlnicilor să mă izbăviț pre mine?

24. Învățați-mă și eu voi asurzi; de m'am înșălat întru ceva, spuneți-m!

25. Ce, după cum să pare, reale-s cuvintele celui adevărat!

26. Pentru că nu de la voi vârtute cer, nici mustrea voastră cuvintele mele va înceta, pentru că nu voi suferi răspunsul graiului vostru.

Eccles. 9, 16.

27. Fără de numai că pre sărac cădeți, și vă săltați preste priatinul vostru.

28. Și acum căutând în fața voastră, nu voi minți.

29. Șadeți dară și să nu fie strâmb; și iarăș cu cel drept veți uni-vă, pentru că nu iaste în limba mea strâmbătate. Au nu gâtlejul mieu priceaperi cercetează?

CAP 7

Iov se tânguiaște de ticăloșia omului.

1. Carea dentru amândoa, au nu ispitire iaste viața omului pre pământ și ca un năimit al unii zile e viața lui?

Iov 14, 5, 6.

2. Sau ca o slugă temându-se de domnul lui și nemerind umbră? Sau ca un năimit așteptând plata lui?

3. Așa și eu am răbdat luni seci, și nopțile durorilor date mie sânt.

Ps. 6, 6.

4. De voi dormi, zic: ‘Când e ziua?’ Și deaca mă voi scula, iarăș: ‘Când e sara?’ Și plin mă fac de durori de cu sară până demineța.

Isaia 21, 4.

5. Și să frământă trupul miu întru putreziciunea viermilor, și topesc grunții pământului răzindu-mă de puroi.

6. Și viața mea iaste mai ușoară decât graiul și au pierit întru deșartă nădejde.

7. Adu-ți aminte dară, că duhul mi-e viața și nu se va mai întoarce ochiul mieu să vază bine.

Ps. 89, 5, 6, 7.

8. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce mă veade; ochii tăi –întru mine, și nu voi mai fi,

9. Ca un nor ce s’au curățit de la ceriu. Pentru că, de se va pogorî om la iad, încă nu se va mai sui,

10. Nici nu se va mai întoarce la a lui casă, nici-l va mai conoaște pre el încă locul lui.

11. Nici eu dară voi cruța gura mea, grăi-voi fiind în nevoia duhului meu, deschide-voi, cu amărăciunea sufletului meu cuprinzându-mă.

12. Carea dentru amândoa: marea sânt, au bălaur, căci ai pus preste mine strajă?

13. Zis-am că: 'Mă va mângâia patul meu și voi aduce cătră mine osebi cuvânt zăcerii mele'.

14. Însăpăimezi-mă cu visuri, și cu videnii mă îngrozești.

15. Mântui-vei de la duhul meu sufletul meu și de la moarte oasele mele.

16. Pentru că nu voi trăi în veac pentru ca să îndelungesc la mânia; depărtează-te de la mine, că deșartă îmi iaste viața.

Iov 10, 20.

17. Pentru căci iaste omul, căci l-ai mărit pre dânsul, au căci iai aminte la el?

Ps. 8, 5.

18. Sau socoteala lui vei face până dimeneața? Și la odihnă pre el vei judeca?

19. Până când nu mă laș, nici mă slobozi, până unde voi înghiți scuipitul meu cu dureare?

20. De am greșit eu, ce voi putea face? Cela ce știe gândul oamenilor, pentru căci m'ai pus pre mine rugătoriu ție și sânt preste tine sarcină?

1 Timot. 4, 10.

21. Pentru căci n'ai făcut fărădelegii mele uitare și curăție păcatului meu? Și acum la pământ voi merge, și mânecând nu mai sânt“.

Ps. 36, 10.

CAP 8

Valdad muștră pre Iov.

1. Și răspunzând Valdad Safhitul, zise:

2. „Până când vei grăi aceastea? Duhul cu multe cuvinte –al rostului tău.

3. Au Domnul va face strâmbătate judecând? Sau cela ce au făcut toate va turbura cel drept?

2 Paral. 19, 7; Plâng. 1, 18.

4. De fiii tăi au greșit înaintea lui, au trimis în mână fărădelegile lor.

5. Iară tu mânecă, cătră Domnul Atotțitoriul rugându-te.

6. De vei fi curat și adevărat, îți va asculta ție ruga și-ți va așaza ție petreacerea dreptății.

7. Și vor fi dară ceale dentâiu ale tale puține, iară ceale de apoiu ale tale, nepovestite.

8. Căci întreabă ruda dentâiu și ia urma după ruda părinților.

A 2 Leage 32, 7.

9. Pentru că de ieri sântem, și nu știm, pentru că umbră iaste pre pământ viața noastră.

10. Au nu aceștea vor învăța pre tine și vor povesti ție și de la inemă vor scoate cuvinte?

11. Au odrăslește papora fără de apă, au înălța-se-va trestia fără de băutură?

12. Încă fiind pre rădăcină, și nu se va secera? Mai nainte de a bea toată iarba, nu se va usca?

13. Așa dară vor fi ceale de apoi ale tuturor celor ce uită pre Domnul, pentru că nădejdea celui necurat piare.

Ps. 1, 4; Paremii 10, 28.

14. Pentru că nelăcuită îi va fi lui casa și păianjen lui i să va nemeri cortul.

Isaia 59, 6.

15. De va răzima casa lui, nu va sta; și apucându-se el, nu va îngădui.

16. Pentru că umăd de soare iaste și den putreziciunea lui odrasla lui va ieși.

17. Pre adunare de piatră doarme și în mijlocul halisilor va trăi.

Ps. 1, 3.

18. Iară de va înghiți, locul îl va înșăla pre dânsul.

19. Nu ai văzut ca aceastea că surparea necuratului ca aceasta iaste? Și den pământul altora va odrăsli.

20. Pentru că Domnul nu va depărta pre cel fără de răutate și tot darul necuratului nu va priimi.

21. Iară gura celor adevărați gură va umplea de râs și buzele lor de mărturisire.

Ps. 125, 2.

22. Iară neprietenii lor să vor îmbrăca cu rușine, și petreacerea necuratului nu va fi“.

CAP 9

Apărarea lui Iov.

1. Și răspunzând Iov, zicea:
2. „Cu adevărat știu că așa iaste, căci cum va fi drept cel pământean lângă Domnul?
Ps. 129, 2; și 142, 2.
3. Pentru că de va vrea să să judece cu El, nu va asculta lui, pentru ca să nu grăiască împotriva spre un cuvânt al lui den buze.
4. Pentru că înțelept iaste la cuget, tare și mare; cine, vârtos făcându-se înaintea lui, au răbdad?
Isaia 45, 9, 10.
5. Cela ce învecheaște munții, și nu știu; Cel ce-i surpă pre dânșii cu urgie;
Ps. 143, 6.
6. Cel ce clăteaște pământul den temelie, și stâlpii lui să clatină;
7. Cela ce zice soarelui și nu răsare, și asupra stealelor pecetluiăște;
Is. Navi 10, 12.
8. Cela ce au întins ceriul sângur și umblă ca pre fața pământului pre mare;
Isaia 44, 24; Ierem. 51, 15; Ps. 88, 10.
9. Cela ce face Găinușa și Luceafăr de sară și Ralița despre miazanoapte și pre Țiitoriul răsăritului;
Iov 38, 31, 32; Ps. 88, 12; Amos 5, 8.
10. Cela ce face mari și nesocotite, slăvite și minunate, căroră nu iaste număr.
Ps. 73, 18; Râm. 11, 33.
11. De mă va covârși, nu voi vedea; și de mă va trece, nici așa am știut.
12. De va mântui, cine va întoarce? Sau cine va zice lui: ‘Ce ai făcut?’
Isaia 45, 9; Râm. 9, 20.
13. Pentru că El au întors mânie, de El s’au înduplecat chitoasele ceale de supt ceriu.
14. Iară de mă va asculta, au va aleage cuvintele meale?
15. Că de voi fi drept, nu mă va asculta; judecății lui mă voi ruga.
16. Și de voi chema și nu va asculta, nu crez că au ascultat glasul mieu.
17. Au cu negura mă va sfărâma? Și sfărâmările multe mi s’au făcut în zadar.
18. Pentru că nu mă lasă să răsufli, ce mă împlu de amărăciune.
19. Căci poate cu tărie. Cine dară judecății lui se va împotrivi?

20. Că de voi fi drept, rostul meu va fi necredincios; și de voi fi fără de prihană, strâmb mă voi alege.

Ps. 18, 13, 14.

21. Că de am păgânit, nu știu cu sufletul, însă mi s'a ia viața.

22. Pentru aceea am zis: 'Pre cel mare și sâlnec piarde urgia,

23. Căci răii –cu moarte minunată, iară dreptii să batjocuresc.

Ecles. 8, 14.

24. Pentru că s'au dat la mâinile necuratului. Obrazele judecătorilor ei acopere. Iară de nu El iaste, cine iaste?'

25. Iară viața mea mai ușoară iaste decât un alergătoriu; fugit-au, și n'au știut.

26. Au și iaste la corăbii urmă de cale, au a vulturului zburând, cercând mâncare?

27. Că de voi zice, voi uita grăind, plecând cu obrazul voi suspina.

28. Clătescu-mă cu toate mădulările, pentru că știu că nevinovat nu mă vei lăsa.

29. Și de vreme ce-s păgân, pentru căci n'am murit?

30. Că de mă voi scărda cu zăpadă și de mă voi curăți cu mâni curate,

Ierem. 2, 22.

31. Destul cu smârdă m'ai muiat și m'au urât pre mine veșmântul meu.

32. Pentru că nu ești om ca mine, căruia voi sta împotriva, pentru ca să venim deodată la judecată. Măcară de ar fi cel de la mijlocul nostru,

Ecles. 6, 10.

33. Și muștrând și ascultând întru mijlocul amânduror.

34. Ușurează de la mine toiagul, și frica lui nu mă stropască,

35. Și nu mă voi teame ce voi grăi: pentru că nu așa știu împreună.

Ps. 87, 16.

CAP 10

Iov se tânguiaște de necazul său.

1. Ostenind cu sufletul meu, suspinând slobozi-voiu cătră El cuvintele mele; grăi-voiu, amărăciunea sufletului meu cuprinzându-mă,

2. Și voi grăi cătră Domnul: 'Nu mă învăța a păgâni! Și pentru căci așa m'ai judecat?

3. Au bine-ț iaste de voiui face strâmbătate, căci voiui tăgădui faptele mânelor tale; și la sfatul necuraților ai luat aminte?

Isaia 64, 8, 9.

4. Au precum veade cel pemintean prevezi? Au cum veade omul vei căuta?

5. Au viața ta omenească iaste, au anii tăi –de bărbat?

6. Căci ai cercetat fărădelegea mea și păcatele mele ai urmat.

7. Pentru că știi că n'am păgânit; dară cine iaste cela ce den mânile tale scoate?

A 2 Leage 32, 39.

8. Mânile tale m'au zidit și m'au făcut; după aceasta, premenindu-mă, m'ai lovit.

Ps. 118, 73.

9. Adu-ți aminte dar că lut m'ai zidit și la pământ iarăș mă întorci.

Ps. 118, 73.

10. Au nu ca laptele m'ai muls și m'ai închegat pre mine aseamenea cu cașul?

11. Cu piale și cu carne m'ai îmbrăcat și cu oase și vine m'ai încleșteat.

12. Și viață și milă ai pus lângă mine, și socotința ta mi'au păzit duhul.

13. Aceastea având întru tine, știu că toate le poți și nemica nu ți-e cu neputință.

14. Că de voiui greși, păzește-mă, și de fărădelege nu nevinovat m'ai făcut.

15. Că de voiui păgâni, vai de mine. Și de voiui fi drept, nu pociu să mă plec, pentru că plin de necinste sânt.

16. Pentru că mă vânez ca un leu la junghiare, pentru că, iarăș primenind, greu mă pierzi,

Isaia 38, 13.

17. De iznoavă înnoind asupra mea cercetarea mea. Și cu urgie mare mie te-ai făcut și ai adus preste mine dodiiale.

18. Pentru căci dară den pânțete m'ai scos, și n'am murit, și ochiul pre mine nu m'au văzut,

Iov 3, 11.

19. Și ca când n'aș fi fost m'am făcut? Pentru căci dară den pânțete în mormânt nu m'am mântuit?

20. Au nu e puțină vreamea vieții mele? Lasă-mă să odihnesc puțin,

Iov 7, 7, 16.

21. Mainte de ce a merge de unde nu mă voi întoarce,
22. La pământ întunecos și neguros, la pământ de întunearec veacinic,
unde nu iaste lumină, nice a vedea viața peminteanilor’“.

CAP 11

Iov învinovățit de fățarnicie.

1. Și răspunzând Sofar Mineul, zise:
2. „Cela ce grăiaște ceale multe și răspunsul va auzi. Au și cela ce grăiaște bine gândește că drept iaste?
3. Blagoslovit cel născut den muiare cu puțină viață. Nu te face mult întru cuvinte, pentru că nu iaste cel ce să va prigonă cu tine.
4. Pentru că nu zice că: ‘Curat sânt cu faptele și fără de prihană înaintea lui!’
5. Ce cum oare Domnul va grăi cătră tine și va deschide buzele lui cu tine?
6. După aceea va povesti ție putearea înțelepciunii, pentru că îndoit va fi celor ce-s ca tine; și atuncea vei conoaște că vreadnice ție s’au nemerit de la Domnul de ceale ce ai greșit.
7. Au urma Domnului vei afla, au la marginile carea au făcut Atotțitoriul ai ajunsu?
8. Înaltu e ceriul și ce vei face? Și, mai adânce decât ceale den iad, ce știi?
9. Sau mai lungi decât măsura pământului sau lărgimea mării?
10. Și de le va surpa toate, cine va grăi lui: ‘Ce-ai făcut?’
11. Pentru că El știe lucrurile celor fără de leage și, văzând ceale fără de cale, nu le va treace cu vederea.

Ps. 9, 15.

12. Și omul într’alt chip înoată cu cuvintele, și păminteanul ce e născut den muiare aseamene e cu un măgariu pustnic.
13. Pentru că, de ai pus tu curată inima ta și întinzi mânilă cătră El,
14. De iaste ceva fărădelege în mânilă tale, departe fă pre El de la tine; și strâmbătatea întru petreacerea ta să nu mâie.
15. Pentru că așa va străluci obrazul tău ca niște apă curată și te vei dezbrăca de smârdă și nu te vei teame.
16. Și truda o vei uita, ca un val ce va treace, și nu te vei teame.

17. Și ruga ta –ca Luceafărul, și den namiazăzi va răsări ție viață.

Ps. 36, 6.

18. Și nedejduind vei fi, căce iaste ție nedeajde; și den griji și purtare de grije să va ivi ție pace.

Preoția 26, 6.

19. Pentru că vei linește, și nu va fi cel ce să-ți dea războiu. Și premenindu-se, mulți îți vor ajuta.

Paremii 3, 24; Ps. 3, 6.

20. Și mântuirea pre ei va părăsi, pentru că nedeajdea lor e pierzare, și ochii necuraților se vor topi“.

Preoția 26, 16.

CAP 12

Cătră priateni voroavă.

1. Și răspunzându Iov, zise:

2. „După aceaea voi sântet oameni. Au cu voi va muri învățătura?

3. Că și mie inema ca și voao iaste.

4. Pentru că dreptul om și fără de prihană s’au făcut întru batjocură.

Paremii 14, 2.

5. Pentru că în vreme norocită au fost gătit să cază supt alții și casele lui să să prade de cei fără de leage.

Ps. 37, 17.

6. Iară însă nice unul să nu să nedejduiască, rău fiind, nevinovat a fi; câți urgisescu pre Domnul, cum nu și certare lor va fi?

Ps. 72, 12.

7. Ce dară întreabă ceale cu 4 picioare, de-ț voru spune, și paserile ceriului, de vor povesti ție.

8. Povestește pământului, de-ț va spune ție; și-ți vor tâlcui ție peștii mării.

9. Cine dară n’au conoscut, întru toate aceastea, că mâna Domnului au făcut aceastea?

10. De nu în mâna lui sufletul tuturor viilor și duhul a tot omul?

Dan. 5, 23.

11. Pentru că ureachea cuvintele împarte, iară gâtlejul mâncări gustă.

12. În multă vreme –învățătură, iară în multă viață –știință.

13. Lângă El –înțelepciunea și putearea; la El –sfat și priceapere.

Paremi 2, 6; Dan. 2, 20.

14. De să va surpa, cine va zidi?

15. De va închide asupra oamenilor, cine va deschide?

Isaia 22, 22.

16. De va opri apa, va usca pământul; iară de o va slobozi, au pierdut pre el, zrobindu-l.

Apoc. 3, 7.

17. Lângă El e tăria și vârtutea, la El –știința și priceaperea. Aducând sfeatnici robiț, și pre judecătorii pământului i-au îngrozit.

Isaia 19, 12; 1 Cor. 1, 19.

18. Așăzând împărații preste scaune și legă cu brâul mijlocile lor.

19. Trimițând preoț robiț, și pre silnicii pământului i-au surpat.

20. Schimbând buzele credincioșilor, și priceaperea celor mai bătrâni cunosc.

21. Turnând necinste preste boiari, și pre cei smeriț au vindecat.

Isaia 40, 23; Ps. 106, 40.

22. Descoperind adânce den tunearec, și scoase la lumină umbra morții.

Dan. 2, 22; 1 Cor. 4, 5.

23. Rătăcind limbi, și pierzând pre eale; așternând limbi, și povățind pre dânsele.

Ps. 106, 38, seq.

24. Premenind inemile boiarilor pământului, și au rătăcit pre dânșii în calea carea n’au știut,

25. Să pipăie întunearec și nu lumină și rătăcească ca cel beat.

CAP 13

Cătră priateni (urmare).

1. Iată, aceastea văzut-au ochiul meu și au auzit ureachea mea.

2. Și știu câte și voi știț, și nu mai nepriceput sânt decât voi.

3. Însă nu, ce eu cătră Domnul voiu grăi și voiu mostra înaintea lui de va vrea.

4. Iară voi sântet dohtori strâmbi și vraci de reale toți.

5. Fie dară voao a asurzi și se va nemeri voao întru înțelepciune.

Paremi 17, 29.

6. Și ascultaț mustrarea rostului meu și judecata buzelor mele luaț aminte!

7. Au doară înaintea Domnului grăiț și înaintea lui răspundeț fățișat?

Râm. 3, 7, 8.

8. Au vă veț îndoi? Voiși înșivă judecători vă faceț.

9. Pentru că binele va urma pre voi; pentru că, de veț face toate, vă veț adaoge lângă Dânsul.

10. Nemică mai puțin va mustra pre voi. Iară și pre ascuns obraze veț lăuda,

11. Care dentru amândoa, nu vultoarea lui va struncina pre voi și frica de la El va cădea preste voi?

12. Și să va istovi trufa voastră întocma cu cenușa; trupul e de lut.

13. Asurziț, pentru ca să grăiesc și să mă odihnesc de mânie,

14. Luând pielițele mele cu dinții, și sufletul meu voi pune în mâna mea.

Jud. 12, 3.

15. De mă va prinde silnecul, de vreame ce au și început, au doară grăi-voiu și voiu mustra înaintea lui.

Ps. 22, 4.

16. Și aceasta mi să va aleage întru mântuire, pentru că nu înaintea lui vicleșugul va intra.

Ps. 1, 5.

17. Ascultaț cuvintele mele, pentru că voiu povesti voao ascultând.

18. Iată, eu aproape sânt de judecata mea, știu eu că drept mă voiu arăta.

19. Pentru că cine iaste cel ce să va judeca cu mine? Că acum voiu asurzi și voiu lipsi.

20. Și doao să-m isprăvești, atuncea de cătră fața ta nu mă voiu ascunde:

21. Mâna de cătră mine depărtează și frica ta să nu mă îngrozească.

22. Și apoi vei chema, și eu voiu asculta ție. Au vei grăi, și eu voiu da răspuns.

23. Câte sânt păcatele mele și fărădelegile mele? Învață-mă carele sânt.

Iov 14, 15.

24. Pentru căci de cătră mine ascunzi și îm povățește împotrivicul la tine?

Ps. 87, 15; Plâng. 2, 5.

25. Au ca de o frunză ce se clătește de vânt te vei spăria sau ca unii buruiane ce să porneaște de vânt stai împotriva mea?

1 Împ. 24, 15; 26, 20.

26. Căci ai scris preste mine reale și ai pus mie ale tinerețelor greșale?

Ps. 24, 7.

27. Ai pus dară mie piciorul într-o preală și mi-ai păzit toate faptele și la rădăcinile picioarelor mele ai sosit,

Iov 33, 11.

28. Carele mă vechesc tocma ca un foale sau ca o haină mâncată de molii.

CAP 14

Nimicnicia vieții omenești.

1. Pentru că pământeanul născut de muiare cu puțină viață și plin de urgie iaste,

Eccl. 2, 23; Ps. 89, 9.

2. Sau ca o floare înflorind au căzut și au fugit ca o umbră și nu va sta.

Isaia 40, 7.

3. Au nu și acestuia socoteală ai făcut, și pre acesta ai făcut ca să între cu judecată înaintea ta?

4. Pentru că cine va fi curat de smârdă? Ce nu e nimene.

Ps. 50, 6; 52, 4; Isaia 48, 8.

5. Măcară și o zi de va fi viața lui pre pământ, nenumărate-s lunile lui lângă dânsul, la vreme le-ai pus și nu va covârși.

Paremi 20, 9; 3 Împ. 8, 46.

6. Depărtează-te de la dânsul, pentru ca să să așaze și să binevoiască viața ca și năimitul.

Iov 7, 1, 2.

7. Pentru că iaste copaciului nădejdea că, de se va tăia, încă va înflori și tulpina lui nu va lipsi.

8. Pentru că, de va îmbătrâni în pământ rădăcina lui și în piatră se va săvârși buciul lui,

9. De mirosirea apei va odrăsli și va face săcerătură ca și un tânăr răsad.

10. Iară omul murind, s'au dus și, căzând pământeanul, nu mai iaste încă.

11. Că cu vreme să împuținează marea, și râul, pustiindu-se, s'au uscat.

12. Și omul, adormind, nu se va mai scula, până unde ceriul nu se va mai coase; și nu se vor mai deștepta den somnul lor.

Ps. 101, 27.

13. Pentru că macară de m'ai fi păzit în iad și m'ai fi ascuns pre mine până ți s'ar fi potolit mânia și-m vei rânduî vreamea întru care pomenirea mea vei face!

14. Pentru că, de va muri omul, va trăi săvârșind zilele vieții lui. Îngădui-voi până iarăș mă voi face.

15. Apoi vei chema și eu ție voi asculta; și faptele mâinilor tale nu le depărta.

Iov 13, 22.

16. Și ai numărat deprinderile meale, și nu te va treace nemica dentru păcatele meale.

17. Și ai pecetluit fărădelegile meale întru pungă și ai însemnat verice, fără de voie, am ieșit den cale.

Pareмии 5, 21.

18. Și însă muntele căzând va cădea și piatra vechi-se-va den locul ei.

19. Pietri au dumericat apele și au închegat apele ceale întinse ale lutului pământului. Și îngăduința omului ai pierdut.

20. Împingând pre dânsul la săvârșit, și să duse; pus-ai preste el fața și l-ai trimis.

21. Și mulți făcându-se fiii lui, nu știe; și de se vor face puțini, nu-i e în știre;

22. Fără de numai trupul lui au durut și sufletul lui au plâns“.

CAP 15

Elefaaz vrea să facă pre Iov fățarnic.

1. Și răspunzând Elefaaz Themaniteanul, zise:

2. „Care e înțeleptul, răspunsul va da duhul priceperii, și au umplut durearea pântecelui,

3. Muștrând cu cuvinte care nu se cuvin și cu cuvinte cu carele nu e nici un folos?

4. Nu și tu ai depărtat frica și ai săvârșit cuvinte ca acestea înaintea Domnului?

5. Vinovat cu cuvintele rostului tău, nici ai ales cuvintele silnicilor.

6. Mustre-te gura ta, și nu eu; și buzele tale să mărturisească asupra ta.

7. Pentru ce? Au dentâiu decât oamenii ai născut? Au mai nainte de dobitoace te-ai zămislit?

Ps. 89, 2.

8. Au rânduiala Domnului ai auzit, au sfeatnic pre tine au trebuit Dumnezeu și la tine au sosit înțelepciunea?

Ierem. 23, 18.

9. Pentru că ce știi, care nu o știm? Sau ce pricepi tu, carea nu și noi?

Iov 13, 2.

10. Și încă bătrân, și încă vechiu întru noi, mai greu decât tată-tău cu zilele.

Sirah 18, 9.

11. Dentre carele ai greșit, puține ai bătut, mare preste samă ai grăit.

12. Ce au îndrăznit inima ta sau ce au adus ochii tăi,

13. Că mânia ai spart înaintea Domnului și ai scos den gură cuvinte ca acestea?

14. Pentru că cine, fiind om, va fi fără de prihană sau ca când va să fie drept cel născut den muiare?

3 Împ. 8, 46; Ps. 13, 3.

15. Deaca asupra sfinților nu creade, și ceriul nu e curat înaintea lui.

16. Și iaste urât și necurat omul bând strâmbătăți tocma cu băutura.

17. Și voiui spune ție, ascultă-mă! Cealea dară ce am văzut voiui povesti ție,

18. Carele înțelepții vor grăi și nu au ascuns părinții lor.

19. Numai lor însuși s'au dat pământul și n'au venit de alt neam preste ei.

20. Toată viața celui necurat cu grijă e, și anii număraț sânt daț silnecului,

21. Și frica lui –întru urechile lui; când i să pare că atuncea e în pace, va veni lui pieirea.

Preoția 26, 17; A 2 Leage 28, 25; Paremii 28, 1.

22. Nu crează a să întoarce de la întunearec. Pentru că s'au dat acum în mâinile fierului

23. Și s'au rânduie spre hrana brehnacelor. Și văzu întru sine că rămâne întru cădere. Și ziua acea întunecoasă pre el va stârvi,

24. Și nevoie și necaz pre el va ținea ca un voivod stătătoriu înainte căzând,

25. Căci au rădicat mâna înaintea Domnului, și înaintea lui Dumnezeu Atotțiitorului au stătut împotrivă;

26. Și alergă înaintea lui cu sudalmă, întru grăsimea umărului paveții lui,

27. Căci au acoperit fața lui cu seul și au făcut răzor preste coapse. Și lauda lui –sudalma,

28. Să mâie în cetăți pustii și să între în case nelăcuite. Și ceale ce aceia au gătit, alții vor căra.

29. Nici nu se va îmbogăți, nici nu vor rămânea lui averile; nici va pune pre pământ umbră,

30. Nici va scăpa de întunearec. Stâlparea lui să o veștejască vântul și să-i cază ei floarea!

31. Nu crează că va răbda, pentru că deșarte se vor istovi lui.

32. Tăierea lui mai nainte de ceas se va strica și tulpina lui nu va odrăsli.

33. Și să să culeagă ca o aguridă, mai nainte de vreame, și cază ca floarea maslinului.

34. Pentru că mărturia necuratului –moartea, și foc va arde asupra caselor celor ce priimesc daruri.

Ps. 7, 15.

35. Și în zgău va lua durori, și se vor istovi lui deșarte, și pântecele lui va suferi vicleșug“.

Isaia 59, 4.

CAP 16

Iov dovedeaște nevinovăția sa.

1. Și răspunzând Iov, zise:

2. „Auzit-am ca acestea multe; mângâitori de reale –toți.

3. Pentru căci? Au rânduială iaste graiurilor duhului? Sau ce va dodei pre tine, căci vei răspunde? Și eu ca și voi voiui grăi, de ar fi supus sufletul vostru în locul cestuia al mieu.

4. Și apoi voiui sări întru voi cu graiuri și voiui clăti asupra voastră capul mieu.

5. Și fie vârtute în rostul mieu și pornirea buzelor nu voiui pregeta.

6. Că de voiui grăi, nu voiui durea rana; iară de voiui și tăcea, ce mai puțin mă voiui răni?

7. Iară acum prea trudit m’au făcut, năuc, putred. Și te-ai apucat de mine,

8. Întru mărturie m’am făcut; și să sculă întru mine minciuna mea, în fața mea au dat răspuns.

9. Cu urgie isprăvindu-ș, mă oboři, scârșni asupra mea dinții, săgețile bătuitoriului lui pre mine căzură.

10. Cu țaglele ochilor au sărit, cu ascuțit m'au lovit în genuche și cu toți odată foarte au alergat asupra mea.

11. Pentru că mă deade Domnul în mânilor nedirepților și spre cei necurați mă aruncă.

12. Fiind în pace, mă răsipi; luându-mă de chică, mă zmulse,

Plâng. Ier. 3, 12.

13. Puse-mă ca pre un strajnic. Încunjurără-mă cu fuștiuri, lovind în mușchii miei nemilostivindu-să, au vărsat la pământ hiarea mea.

14. Oboară-mă stârv preste stârv, alergară cătră mine cei ce putea.

15. Sac cusură preste pialea mea, și tăria mea în pământ să stinse.

Ps. 43, 27.

16. Pântecele meu s'au opărit de plânsoare, și preste geanele mele – umbră.

17. Și strâmb nemică nu era în mânilor mele, și ruga mea – curată.

18. Și, păminte, să nu acoperi preste sângele trupului meu, nici să fie loc strigării mele.

Isaia 26, 21.

19. Și acum, iată, în ceriuri mărturia mea, și știutoriul meu – întru înălțimi.

20. Și scoase ruga mea cătră Domnul, și înaintea lui pică ochiul meu.

21. Și fie mustrare omului înaintea Domnului și fiului omului la aproapele lui!

Isaia 45, 9; Râm. 9, 20.

22. Și încă ani nenumărați au venit, și pre calea carea nu mă voiu mai întoarce voiu merge.

CAP 17

Răspunsul lui Iov (urmare).

1. Pieiu, cu duhul purtându-mă, și mă rog de îngropare, și nu nemeresc.

2. Mă rog ostenind, și ce voiu face? Și mi'au furat mie averile striinii.

3. Cine iaste acesta? Cu mâna mea să să leage?

4. Căci inema lor ai ascuns de minte, pentru aceea nu vei înălța pre ei.

A 2 Leage 29, 4.

5. Cu parte de răutate va povesti, ochii pentru fii s'au topit.
6. Și m'ai pus de poveaste în limbi și răs lor mă suiui.
7. Pentru că să orbiră de urgie ochii miei, încunjuraiu-mă tare de cătră toți.

Ps. 21, 2; 68, 4; ps. 6, 8; și 30, 10.

8. Minune cuprinse pre cei adevărați pentru aceastea. Și dreptul preste cel fără de leage să rădăce.

9. Și să ție credinciosul calea lui și cel curat la mână ca să ia îndrăznire.

10. Însă nu, ce toți vă răzimați; și veniți dară, căci să nu aflu întru voi adevăr.

11. Zilele mele trecură cu alergare și să rupseră închieturile inemii mele.

12. Noaptea întru zi am pus; lumina, aproape de cătră fața întunearecului.

13. Că de voiui îngădui, iadul –mie casa, și întru negură așternutu-mi-s'au așternutul.

14. Moartea am chemat tată să-m fie; și maică mie și sor –putrezăciunea.

15. Unde dară încă iaste mie nădeajde? Au bunătățile mele voiui vedea?

16. Au cu mine la iad să vor pogori? Au cu toate odată întru țărână ne vom pogori?“

CAP 18

Valdat socoteaște pre Iov între cei fărădeleage.

1. Și răspunzând Valdat Safhiteul, zise:
2. „Până când nu vei înceta? Opreaște, pentru ca și noi să grăim!
3. Pentru căci dară ca niște dobitoace am tăcut înaintea ta?
4. Trebuiește-ți ție urgia! Pentru căci? De vei muri tu, nelăcuit va fi cel de supt ceriu? Au surpa-se-vor munții den temeaie?
5. Și lumina celor păgâni să va stinge și nu se va istovi lor văpaia.

Ps. 36, 9; Paremii 13, 9; și 24, 20.

6. Lumina lui –întunearec, întru petreacere, și sfeașnicul preste dânsul să va stinge.

7. Vâneaze cei mai mici averile lui și greșască svatul lui.

8. Puie-se piciorul lui în laț, în mreajă să să încurce.

Ps. 7, 16.

9. Și să vie preste dânsul lațuri; întări-va preste el pre cei însătoșat.

10. Și să ascunse în pământ funea lui, și cursa lui –pre cărări.
11. Împrejur să piarză pre dânsul durori, și mult –prejur picioarele lui, ca să vie în foamete strimă.
12. Și cădearea lui s’au gătit minunată.
13. Și să mănânce lui ramurile picioarelor.
14. Și va mânca ceale înfrumșetate ale lui moartea.
15. Ca să ție den petreacerea lui vindecare și să-l oprească pre el nevoie cu vină împărătească.

Premii 10, 28.

16. Să lăcuiască în cortul lui în noaptea lui, răsipi-se-vor ceale binecuvioase ale lui cu iarbă pucioasă.

17. Dedesupt rădăcinele lui să vor usca și deasupra va cădea secerișul lui.

Premii 2, 22.

18. Pomenirea lui să piară duple pământ și va fi numele lui preste fața cea mai den afară.

19. Împingă-l pre el den lumină la întunearec, și den lume l-au mutat pre el.

20. Nu va fi cunoscut întru norodul lui, nici mântuită întru cel de supt ceriu casa lui, ce întru ale lui vor trăi alții.

Ps. 58, 13.

21. Preste dânsul au suspinat cei de apoi, iară pre cei dentâiu cuprinse-i minune.

22. Acestea-s casele nedirepților și acesta e locul celora ce nu știu pre Domnul“.

CAP 19

Iov învinuit de ticăloșie se mângâie cu nădejdea învierii.

1. Și răspunzând Iov, zise:
2. „Până când trudit veți face sufletul meu și mă veți surpa cu cuvinte? Cunoașteți numai că Domnul m’au făcut așa.
3. Grăiți asupra mea, nerușinându-vă de mine mă asupriți.
4. Și dară, cu adevărat eu mă înșălaiu și lângă mine mâne înșălăciunea, a grăi cuvintele mele carele nu să cuvenia, graiurile mele să înșală și nu asupra vremii.
5. Lasă dară că asupra mea vă măriți și muștrați asupra-mi ocări;

6. Cunoașteți dară că Domnul iaste cel ce au turburat, și tăria lui preste mine înălță.

7. Iată, rânz, ocări nu voiu grâi. Striga-voiu, și necăire judecată nu e.

8. Împrejur sânt ziditu și nu voiu treace; preste fața mea întunearec au pus.

9. Și mărirea de la mine au dezbrăcat și luo cununa den capul mieu.

10. Rumpse-mă împrejur și mă duș. Și tăie ca un copaciu nedeajdea mea.

11. Și greu cu urgie mie au făcut și mă socoti pre mine ca pre un vrăjmaș.

Iov 13, 24; și 16, 9; Plâng. 2, 5.

12. Și totodată au venit băntuialele lui preste mine, întru căile meale m'au încunjurat cei șazători.

Iov 6, 4.

13. De la mine frații miei s'au depărtat, cunoscut-au pre cei striini decât pre mine.

Ps. 37, 12.

14. Și priatenii miei nemilostivi s'au făcut; nu s'au lipit lângă mine cei mai aproape de mine,

15. Și ceia ce știia numele mieu m'au uitat. Vecinii casii și slujnicile meale, de alt neam eram înaintea lor.

Fac. 31, 15; ps. 68, 10.

16. Sluga mea am strigat, și n'au ascultat, și rostul mieu să ruga.

17. Și rugam pre muiarea mea și chemam lingușind pre fiii țiitorilor meale,

18. Iară ei în veac m'au părăsit. Când mă voiu scula, asupra mea grăiescu.

Iov 30, 1; ps. 40, 9.

19. Urātu-m'au ceia ce mă știia; pre carii dară îndrăgisem mă asupriră.

20. În pialea mea au putrezit cărnurile meale, și oasele meale în dinți să țin.

Ps. 101, 6; Plâng. 4, 8.

21. Miluiți-mă, miluiți-mă, o, priatenilor, pentru că mâna Domnului iaste cea ce s'au atins de mine!

22. Și pentru căce mă goniți, ca și Domnul, și de trupul mieu nu vă săturați?

Ps. 26, 3.

23. Pentru că cine va da să scrie graiurile meale și să puie eale în carte în veac?

24. Cu condeiu de fier și de plumbu sau în pietri ar săpa?
25. Pentru că știu că veacinicu iaste Cela ce va a mă slobozi pre pământ.
Să va scula pialea mea ce suferă aceastea.

26. Pentru că de la Domnul aceastea mi s'au săvârșit, carele eu mie mi le știu,

Ps. 16, 15.

27. Carele ochiul meu le-au văzut, și nu altul. Și toate mie mi s'au săvârșit în sân.

28. Iară de veț grăi: 'Ce vom grăi înaintea lui, și rădăcina cuvântului vom afla într-un el?',

29. Teameți-vă dară și voi de asupreală, pentru că mânia preste cei fără de lege va veni și atunci vor cunoaște unde le iaste lor avearea“.

CAP 20

Cuvântul lui Sofar că fericirea necredincioșilor iaste nestatornică.

1. Și răspunzând Sofar Mineul, zise:
2. „Nu așa gândeam să răspunzi tu aceastea împotriva, și nu priceapeți mai mult decât și eu.
3. Învățătura rușinii mele voi auzi și duh dentru priceapere răspunde mie.
4. Nu aceastea ai conșcut de la aceasta, de când s'au pus om preste pământ?
5. Și veselie celor necurați –cădeare minunată, și veselie celor fără de lege –cădeare și pierzare,

Ps. 83, 10-11.

6. De să vor sui în ceriu ale lui daruri și jârtva lui de nori să va atinge.
7. Pentru că, când i să pare că de acum iaste întemeiat, atunci desăvârșit piare. Și ceia ce l-au știut pre el vor grăi: 'Unde iaste?'
8. Ca un vis ce va zbura nu se va afla și zbură ca un năluc de noapte.

Ps. 72, 19.

9. Ochiul au trecut cu vederea, și nu va mai adaoge, și nu-l va mai socoti pre el locul lui.

10. Pre fiii lui să-i piarză cei mai de jos și mâinile lui ațâțe dorori.

Ps. 108, 8; și 9.

11. Oasele lor s’au împlut de tinerețele lui, și cu dânsul preste țărână va dormi.

12. De să va îndulci în rostul lui răutatea, ascunde-va pre ea supt limba lui.

13. Și nu se va îndura de dânsa, și nu va părăsi pre ea, și va aduna pre ea în mijlocul gâtlejului lui.

14. Și nu va putea să-ș ajute lui; hiarea aspidei –în pânțele lui.

15. Avuție strâmbă adunându-se, să va oborî den casa lui; trage-l-va pre el înger,

Eccles. 5, 12.

16. Și mânia bălaurilor să-l sugă, și-l ucigă pre el limba șarpelui.

17. Să nu vază mulgere de dobitoace, nici pășunea mierii și a untului.

Iov 29, 6.

18. În zadar și în deșărt au ostenit pre avuție dentru care nu va gusta, ca o paporă nemestecată, neînghițită.

Ier. 12, 13.

19. Pentru că ale multora putearnici case au sfărâmat, și petreacerea au jăfuit, și n’au întăritu-o.

20. Nu iaste lui mântuirea la avuții, în pohta lui nu se va mântui.

21. Nu iaste lăsare bucatelor lui, pentru aceea nu vor înflori lui bunătățile.

22. Și când i să pare că acum e plin, se va necăji și toată nevoia preste dânsul va veni.

23. De iaste cumva să-ș umple pânțele lui, trimite-va preste el mânia urgiei, să vie preste el durori.

24. Și să nu scape den mâna fierului, să-l rănească pre el arc de aramă.

25. Și să să petreacă pren gura lui săgeată și steale întru petreacerile lui să umble. Preste el –frici;

26. Și tot întunearecul la el să îngăduiască. Mânca-l-va pre dânsul foc nears și să-i chinuiască lui nemearnicul casa.

27. Și să descopere ceriul nelegiuirile lui și pământul să să scoale preste el.

28. Să tragă casa lui pierzarea la săvârșit, ziua urgiei să vie preste el.

29. Aceasta e partea omului necurat de la Domnul și agonisita averilor lui de la Socotitoriu“.

CAP 21

*Iov răspunde împotriva lui Sofar despre fericirea și pedeapsa
necredincioșilor.*

1. Și răspunzind Iov, zise:
2. „Ascultaț, ascultați-m cuvintele, pentru ca să nu fie mie de la voi această mângâiere.
3. Rădicați-mă, și eu voiu grăi, și apoi nu veț batjocuri pre mine.
4. Pentru căce? Au a omului e mustrarea mea? Au pentru ce nu mă voiu mânia?
5. Căutând la mine, vă mirați, mâna puind preste falcă.
6. Pentru că, de-m voiu și aduce aminte, mă turbur și au durori pielilele mele.
7. Pentru căci necurații trăiesc, și s’au vechit, și cu avuție?
Ierem. 12, 1.
8. Sămânța lor –după suflet, și feciorii lor –înaintea ochilor.
9. Casele lor sporesc, și frică necăiri și biciu de la Domnul nu iaste preste dânșii.
10. Vaca lor n’au născut crud, și scăpă lor ceaea ce avea în pânțece și n’au greșit.
Ps. 143, 16.
11. Și rămân ca niște oi veacinice, și copiii lor pre aproape joacă,
12. Luând canon și copuz, și să veselesc cu glas de cântare.
13. Și săvârșiră întru bunătăți viața lor, și în odihna iadului au dormit.
14. Și zice Domnului: ‘Depărtează-te de la mine! Căile tale a le ști nu voi!’
15. Ce e destul ca să slujim lui? Și ce folos căci vom timpina lui?
Malachi 3, 14.
16. Pentru că în mânile lor era bune și faptele necuraților nu le veade.
17. Nu însă, ce și luminătoriul necredincioșilor se va stinge și va veni preste ei de tot surparea și chinuri pre ei vor ținea de la urgie.
Paremii 13, 19; ps. 10, 6.
18. Și vor fi ca niște paie naintea vântului sau ca niște prah pre carele au luat volbura.
Ps. 1, 4; Isaia 17, 13.
19. Să lipsească pre fii averile lui? Va răsplăti cătră el și va cunoaște?
Ps. 36, 28.
20. Vază ochii lui junghiarea lui, și de la Domnul să nu se mântuiască!

21. Căci voia lui e în casa lui împreună cu el? Și numerele lunilor lui s’au împărțit.

Isaia 51, 17, 22.

22. Care nu e Domnul cela ce învață priceaperi și știință? Și El pre cei învățați aleage.

Râm. 11, 33.

23. Acesta va muri în tăria puterii lui, și tot bine-pățimind și bine-petrecând,

24. Și ficații lui –plini de seu, și măduha lui se va vărsa.

Paremii 3, 8.

25. Și cela moare de amărăciunea sufletului, nemâncând niciun bine.

26. Și toți odată pre pământ dorm și putreziciune pre dâșii au acoperit.

27. Deci știi pre voi că cu îndrăznire vă aflați asupra-mi.

28. Căci veț grăi: ‘Unde e casa boiarinului? Și unde iaste acoperemântul lăcașurilor celor fără de credință?’

29. Întrebați pre cei ce merg pre lângă cale și seamnele lor nu le va înstreina.

30. Căci la ziua pieirii să ușureaze cel ficlean, la ziua urgiei lui se va aduce.

Paremii 16, 9.

31. Cine va spune înaintea feații lui calea lui? Și carea el au făcut, cine va răsplăti lui?

32. Încăilea el la groapă s’au adus și preste mormânt au bdenuit.

33. Să îndulciră lui pietricealele pâ râului, și după dânsul tot omul va merge, și înaintea lui nenumărați.

34. Și cum mă mângâiați în deșert? Iară cum eu să mă încetez preste voi nimică?”

CAP 22

Elefaz se îndoaiaște iarăș de evlavia lui Iov.

1. Și răspunzând Elefaz Themaniteanul, zise:

2. „Care e, nu Domnul iaste cel ce învață priceaperea și știința?

3. Pentru căce grijă e Domnului, de tu ai fost la lucruri fără prihană? Sau folos, căci vei întinde calea ta?

4. Sau băgându-te în samă, mustra-te-va și va veni cu tine la judecată?

5. Care e, nu răutatea ta iaste multă și nenumărate-ț sânt ție păcatele?

6. Și zălogii ai pre frații tăi în zadar și îmbrăcăminte a celor goli luai.

Ieș. 22, 26, 27.

7. Nici cu apă pre cei setoși ai adăpat, ce flămânzilor ai lipsit pâinea.

Paremi 21, 13; Mat. 25, 42.

8. Și ai lăudat unora fețele și ai lăcuit săracii pre pământ.

9. Și pre văduve le-ai trimis deșarte și pre surumani ai chinuit.

Ps. 93, 6.

10. Pentru aceeaa încunjuratu-te-au lațuri și te-au sânguit războiu minunat.

11. Lumina ție întunearec să întâmplă; și, adormind, apă te-au acoperit.

12. Au nu Cela ce lăcuiaște în ceale nalte priveaște și pre cei ce să purta cu semeție i-au smerit?

13. Și ziseș: ‘Ce au conosciut cel tare? Au asupra negurii judecă?’

Ps. 9, 31.

14. În nor e ascunderea lui și nu se va vedea; și ocolul ceriului mearge’.

15. Au calea veacinică vei păzi, carea o au călcat oameni direpți,

16. Cari s’au luat fără de vreamă? Râu curătoriu iaste temeiurile lor.

Ps. 36, 2; și 34.

17. Ceia ce zic: ‘Domnul ce va face noao?’ Sau: ‘Ce va aduce noao Atotțitoriul?’

18. Și El au împlut casele lor de bunătăți și ‘Sfatul celor necurați –de la mine departe!’

19. Văzând, direpții au răs; și cel fără prihană batjocorit-au pre dânșii.

Ps. 106, 42.

20. De nu au pierit starea lor și rămășița lor o va mânca foc.

Ps. 36, 17, 18, 20.

21. Și te fă nesâlnic, de vei răbda. Și după aceeaa, roada ta va fi întru bunătăți.

22. Și scoate den gura lui mărturisire și ia graiurile lui în inima ta!

Ps. 118, 72.

23. Iară de te vei întoarce și vei smeri pre tine înaintea Domnului, și departe ai făcut de la petreacerea ta pre cel nedirept.

24. Va pune preste lut în piatră și ca piatra pârâului Sofir.

25. Fi-va dară ție cel Întrutotțitoriul ajutoriu de cătră vrăjmași și curat te va da, ca argintul cel cu foc lămurit.

26. După aceeaa te vei îndrăzni înaintea Domnului, căutând la ceriu lin.

27. Și rugându-te tu către El, va asculta pre tine; și va da ție ca să-ți dai rugile.

Ps. 49, 15, 16.

28. Și va așaza ție petreacerea dreptății, și pre căile tale fi-va lumină.

Ps. 96, 12; ps. 36, 6.

29. Căci ai smerit pre tine, și va grăi: ‘Semețitu-s’ au’; și pre cel gubav, cu ochii va mântui.

Paremii 29, 23.

30. Izbăvi-va pre cel nevinovat și te mântuiaște, cu curate mânil tale“.

Ierem. 5, 1.

CAP 23

Iov mărturiseaște curățenia cugetului său și se lasă la judecata lui Dumnezeu.

1. Și răspunzând Iov, zise:

2. „Și dară știu că den mâna mea mustrarea mea iaste și mâna lui grea să făcu preste suspinul mieu.

3. Cine oare ar ști că aș afla pre Dânsul și aș veni la săvârșit?

4. Zicere-aș și mie –judecată, și gura mea voiui împlă de mustrări.

5. Și aș conoaște leacurile carele îmi va grăi, și de aș simți pre cine-m va spune.

6. Și de va veni asupra-mi cu multă vârtute, și apoi cu înfricoșarea nu-m va isprăvi.

7. Pentru că adevărul și mustrarea de la El iaste, și să scoată la săvârșit judecata mea.

8. Pentru că la ceale dentâiu voiui merge și încă nu voiui mai fi; dară ceale de apoi, ce știu?

9. În stânga făcând El, și nu m’am ținut. Mă va cuprinde cu dreapta, și nu voiui vedea.

10. Pentru că știu acum calea mea, alesu-m’au ca aurul.

1 Petr. 1, 7.

11. Și voiui ieși întru poruncile lui, pentru că căile lui am păzit și nu mă voiui abate den poruncile lui.

12. Și nu mă voiui petreace, și în sânul mieu am ascuns graiurile lui.

13. Iară de au și judecat El așa, cine iaste cela ce stă împotriva lui? Pentru că ce au vrut El, au și făcut.

14. Pentru aceea spre El am sârguit. Și dojenindu-mă, am avut grijă de El spre aceasta.

15. De cătră fața lui să mă preasârguiască, voi socoti și mă voi înfricoșa de cătră El.

16. Și Domnul au muiat inima mea, și Atotțiitorul au sârguit spre mine.

17. Pentru că n'am știut că-m va veni mie întunearec, și fața mea o au acoperit negură.

CAP 24

Despre rânduiala lui Dumnezeu cea ascunsă, dar dreaptă, pentru nefericirea celor direpți și fericirea celor păcătoși.

1. Și pentru căce pre Domnul nu l-au greșit ceasurile,

Ps. 36, 1, 2, 34, 35, 36.

2. Iară cei necredincioși hotarul au covârșit, turma cu păstoriul jăfuind?

A 2 Leage 19, 14.

3. Asinul săracului au luat și vaca văduvei pre carea au văduvit.

4. Abătura pre cei neputincioși den calea cea dreaptă, și cu totul s'au ascunsu cei blânzi ai pământului.

Premii 28, 27, 28.

5. Și să istoviră ca niște măgari în țarină, (pentru mine) ieșind a lor rânduială; să îndulci lor pâinea, la cei mai tineri.

6. Țarină mai nainte de vreamă, nefiind a lor, au secerat. Și cei neputincioși viile necuraților fără simbrie și nemâncați au lucrat.

7. Și pre mulți goli au adormit fără de haine, și îmbrăcămintea sufletului lor au luat.

Preoția 19, 13.

8. De cătră râurile munților să umezescu, neavând ei acoperemânt, cu piatră s'au îmbrăcat.

9. Au hrăpit pre cel suruman de la țată, și pre cel căzut l-au smerit.

10. Și pre cei goli au adormit cu strâmbătate, și pâinea celor flămânzi au luat.

Preoția 19, 13.

11. În strimturi cu strâmbătate au pândit, și calea direpților n'au știut.

12. Carii den cetate și den casele lor s’au izgonit, și sufletul pruncilor au suspinat tare, și El pentru căce acestora socoteală n’au făcut?

13. Pre pământ fiind ei, și n’au cunoscut; și calea dreptății n’au fost știind, nice cărările lor au îmblat.

Râm. 2, 4.

14. Și conoscând lucrurile lor, au dat pre dânșii la întunearec; și noaptea va fi ca un fur.

15. Și ochiul preacurvariului au păzit întunearecul, zicând: ‘Nu mă va lua aminte mai nainte ochiul’; și ascundere feații au pus.

Ps. 63, 5; Paremii 7, 7, 8, 9.

16. Săpat-au întru ’ntunearec case; ziua au pecetluit pre sine, n’au conoscut lumină.

Ioan 3, 19, 20.

17. Căce totodată dimineața –lor umbră de moarte, căce va cunoaște turburările umbrei morții.

18. Mai ușor iaste preste fața apei; bleasteme-se partea lor pre pământ, și să ivească oasele lor pre pământ uscate.

Ps. 57, 7; ps. 10, 6.

19. Și brățișorul săracului au jefuit. După aceea să pomeni lor păcatul,

20. Și ca o ceață de roao nevăzută s’au făcut. Și să să dea lui ceale ce au făcut, și să să zdrobească tot cel nedrept, întocma cu lemnul nevindecat.

21. Și cei stearpe bine nu i-au făcut, și muiarea n’au miluit,

22. Și cu mânie au surpat pre cei neputincioș. Sculându-se dară, nu va creade asupra vieții lui.

23. Bolnăvind, nu nedejduiască să să însănătoșaze, ce va cădea cu boală,

24. Pentru că pre mulți au chinuit. Înălțarea lui să veșteji ca o verdeață la căldură sau ca un spic den paiu însuș fiind căzut.

Iov 22, 20.

25. Iară de nu, cine iaste cela ce zice că minciuni eu zic și va pune întru nemică cuvintele mele?“

CAP 25

Înaintea lui Dumnezeu, toți oamenii sânt păcătoși.

1. Și răspunzând Valda Safhitul, zise:

2. „Ce e dară? Cuvânt înainte au frică de la El, cela ce face toată lumea cu cel înalt?

3. Pentru că au neștine va socoti că va fi delungare la tâlhari? Și pre carii nu vor veni poruncile de la El?

4. Pentru că cum va fi drept păminteanul înaintea Domnului? Sau cine ar curăți pre sine, cela ce e născut den muiare?

5. De va porunci lunei, nu va lumina; și stealele nu-s curate înaintea lui.

6. Și lasă, omul iaste putreziciune și fiiul omului, viarme!“

Ps. 21, 6.

CAP 26

Iov laudă putearea lui Dumnezeu mai pre sus decât Valdat.

1. Și răspunzând Iov, zise:

2. „Cui te alături, au cui vei să ajuț care e? Au nu la care iaste multă vârtute și la carele brațul cel tare iaste?

3. Cu cine te-ai sfătuit împreună? Nu cu cela la carele e toată înțelepciunea?

4. Cui vei urma? Nu celuia ce-i e putearea mai mare? Cui ai spus cuvinte? Și suflarea cea ce iase den tine, a cui iaste?

5. Au doară uriaș să vor apleca dedesuptul apei și vecinilor ei?

6. Gol e iadul înaintea lui, și nu iaste învălătură pierzării lui.

Ps. 138, 10, 11; Evr. 4, 13; Paremii 15, 11.

7. Întinzind crivețul preste nemică, spânzurând pământul preste nimică;

Ps. 94, 4.

8. Legând apa întru norii lui, și n’au râurat norul dedesuptul lui.

9. Cela ce ține obrazul scaunului, întinzând preste el norul lui.

Ps. 103, 3, 4.

10. Porunca au golitu-o preste fața apei până la săvârșirea luminii cu întunearecul.

Ps. 32, 7.

11. Și stâlpii ceriului se-au întins și să minunară de certarea lui.

12. Cu vârtutea au potolit marea, și cu știința au așternut chitosul.

Isaia 51, 15.

13. Și încuitorile ceriului temu-se de El, și cu porunca au omorât pre șarpele cel viclean.

Ps. 32, 6.

14. Iată, acestea-s părțile căii lui și pre umezala cuvântului vom auzi întru El. Și tăria trăsnetului lui, cine știe când o va face?“

CAP 27

Iov apărând nevinovăția sa, pune față în față pre cei cuvioși cu fățarnicii.

1. Și încă adăogând, Iov zise cu cuvânt-înainte:

2. „Viu Dumnezeu, carele așa m’au judecat și cel Întrutotțiitoriu, ce mi’au amărât sufletul meu,

3. Așa încă suflarea mea fiind înlăuntru și Duhul dumnezeiesc, cel ce să află mie în nas,

4. Ca să nu grăiască buzele mele fărădelege, nici sufletul meu va cerceta nedireptăți!

Preoția 19, 16; ps. 14, 2.

5. Nu-m fie mie a răspunde pre voi direpți, până când voiuri muri, pentru că nu-m voiuri schimba nerăutatea mea.

6. Și la direptate luând aminte, însă nu mă împing înainte, pentru că nu știu întru mine fără de cale a face.

7. Însă nu, ce fie vrăjmașii miei ca surparea celor necredincioși și cei ce să rădică asupra mea, ca pierirea celor fără de leage.

8. Și carea iaste nădejdea celui necurat, căci lăcomește nădejduind pre Domnul, oare mântui-se-va?

Paremii 1, 28; Mat. 16, 26.

9. Au ruga lui va asculta Dumnezeu? Sau venind lui nevoie,

Ioan 9, 31.

10. Au are vreo îndrăznire înaintea lui? Sau ca când ar chema El, va asculta lui?

11. Ce dară voiuri povesti voao ce iaste în mâna Domnului; ceale ce sânt la Atotțiitoriu nu voiuri minți.

12. Iată, toți știți că deșarte întru deșarte puneți.

13. Aceasta e partea omului necredincios de la Domnul; și agonisita silnicilor va veni de la Atotțiitoriu preste ei.

14. Iară de se vor face mulți fiii lor, la jungheare vor fi. Iară de se vor și îmbărbăta, vor ceare.

Iosia 9, 14.

15. Iară cea ce trăiesc lui cu moarte vor muri; și văduvele lor nimenea nu le vor milui.

16. De va aduna ca pământul argintul și tocma cu lutul va găti aurul,

17. Acestea toate dreptii le vor cruța și banii lui cei adevărați vor ținea.

Pareții 13, 22; Eccles. 2, 26.

18. Și să istovi casa lui ca niște molii și ca niște paianjini ceale ce au păzit.

19. Bogatul adormi-va și nu va mai adaoge; ochii lui au deschis, și nu iaste.

Ps. 48, 18.

20. Timpinară pre el ca apa durorile și cu noapte l-au luat pre el negura.

21. Și-l va lua pre el arsura și se va duce, și-l va vântura pre el den locul lui.

22. Și va arunca preste el și nu se va milostivi; den mâna lui cu fuga va fugi.

23. Plesni-vor preste el mâinile lor și va șuiera pre el den locul lui.

CAP 28

Izvorul înțelepciunii.

1. Pentru că iaste argintului loc de unde să face și locul aurului de unde să strecoară.

2. Pentru că fierul den pământ să face și arama ca piatra să cioplească.

3. Rânduială au pus întunearecului și tot săvârșitul el îl socotească cu amăruntul. Piatră, întunearec și umbra morții

4. –Rumperea pârâului e den năsip. Iară cei ce uitară calea cea dreaptă slăbiră dentru păminteani.

5. S'au clătit pământul, dentr'însul va ieși pâine, dedesupt el s'au întors ca focul.

Ps. 103, 15.

6. Locul samfirului –pietrile lui; și lutul –aurului lui.

7. Calea, nu o au cunoscut pre ea pasăre, și n'au căutat pre ea ochiu de brehnace.

8. Și n'au călcat pre el fiii mândrilor, n'au trecut preste dânsul leul.

9. Întru cea colțoroasă au întins mâna lui și strică dezrădăcinând munții.

10. Gropilele apelor, vizuniile și țărmurile râurilor au rupt și tot cinstit au văzut ochiul meu.

11. Și adâncurile râurilor au acoperit și arătă a lui puteare la lumină.

12. Și înțelepciunea de unde s’au aflat? Și care e locul științii?

13. N’au văzut pemintean calea ei, nici s’au aflat întru oameni.

Paremii 3, 14; 8, 11.

14. Bezna zise: ‘Nu iaste întru mine!’ Și marea zise: ‘Nu iaste împreună cu mine!’

15. Nu va da încuiare pentru dânsa și nu va sta argint schimbarea ei.

Întel. Sol. 7, 9.

16. Și nu se va ținea cu aurul lui Sofir, cu onih cinstit și samfir.

17. Nu să va potrivi cu ea aurul și stecla, și schimbarea ei – vase de aur.

18. Ceale nalte și gavis nu să vor pomeni, și trage înțelepciunea decât ceale mai denlăuntru.

19. Nu se va potrivi cu ea piatra topazion a arăpimei, cu aur curat nu se va ținea împreună.

20. Și învățătura de unde s’au aflat? Și care iaste locul priceaperei?

21. Uită pre tot omul și de cătră pasările ceriului să ascunse.

22. Pierzarea și moartea ziseră: ‘Și am auzit a ei cinste’.

23. Dumnezeu bine au întărit ei calea, și El știe locul ei.

24. Pentru că El pre tot cel de supt ceriu veade,

Ps. 32, 13; ps. 13, 2.

25. Știind ceale de pe pământ toate carele au făcut: a vânturilor cumpănă,

Paremii 8, 29.

26. Ale apei măsuri. Când au făcut așa, văzând au numărat, și calea – întru scuturare de glas.

27. Atuncea au văzut pre ea și au tâlcuit pre ea, gătind au urmat.

A 2 Leage 4, 6.

28. Și zise omului: ‘Iată, cinstea dumnezăiască iaste înțelepciunea, iară a să feri de reale iaste știința!’“

Ps. 110, 10.

CAP 29

A lui Iov cătră priatini voroavă, a 11.

1. Și încă adăogând, Iov zise cu cuvânt-înainte:

2. „Cine m’ar pune pre lună înaintea zilelor căroră Dumnezeu m’au păzit,
3. Ca când luciia luminătorul lui preste capul meu, când cu lumina lui mergeam la întunearec,

4. Când eram den destul cu căi, când Dumnezeu socoteală făcea casei mele,

5. Când eram avut foarte, și împrejurul meu –copiii miei,

6. Când să vărsa căile mele cu unt și munții miei să vărsa cu lapte,

A 2 Leage 32, 13; Isaia 58, 14.

7. Când ieșiam mânecând la cetate și în uliță mi se punea mie jățul?

8. Văzându-mă, tinerii s’au ascuns, iară bătrânii toți au stătut.

9. Și boiarii au încetat a grăi, deagetul puind preste gură.

10. Și cei ce au auzit m’au fericit, și limba lor cu gâtlejul lor s’au lipit.

11. Căci ureachea au auzit, și m’au fericit; și ochiul, văzându-mă, s’au abătut.

12. Pentru că am mântuit pre sărac den mâna silnicului, și surumanului căruia nu era ajutoriu am ajutat.

13. Blagoslovenia celui pierdut preste mine să vie, și rostul văduvei m’au blagoslovit.

14. Și cu direptatea mă îmbrăcam, și mă învăliiam cu judecata, întocma cu veșmântul.

Isaia 59, 17; 1 Solon. 5, 8; Efes. 6, 14.

15. Ochiu eram orbilor și picior șchiopilor.

16. Eu eram părinte celor neputincioși, și judecata carea n’am știutu-o am cercat.

Paremii 29, 7.

17. Și am zdrobit măsealele nedirepților, den mijlocul dinților lor jăfuirea am scos.

18. Și ziș: ‘Vârsta mea va îmbătrâni, ca un bucium de finic multă vreame voiu trăi.

19. Rădăcina mea s’au deșchis pre apă, și roao va mânea în secerișul meu.

20. Slava mea e noao cu mine, și arcul meu în mâna lui merge’.

21. De mine auzind, au luat aminte; și au tăcut preste sfatul meu.

22. Preste ale mele cuvinte n’au adaos, și veaseli să făcea când lor grăiiam.

23. Ca un pământ însetoșat așteptând ploaia, așa aceștea pre graiul meu.

24. De voiui râde cătră ei, nu vor creade; și lumina obrazului meu nu cădea.

25. Ales-am calea lor și am stătut boiarin; și lăcuiam ca un împărat întru tâlhari, în ce chip pre cei smeriț mângâiam.

CAP 30

Iov plânge nenorocirea lui.

1. Iară acum mă batjocuriră cei mai mici, acum mă dojănesc întru parte cărora defăimam părinții lor, pre carii n'am socotit vreadnici câinilor dobitoacelor mele.

2. Și încă tăria mânilor lor –pentru ce mie? Întru ei pieri săvârșirea,

3. Cu lipsă și cu foamete trăgându-mă. Cei ce fugiia fără de apă ieri – necaz și chinuire;

4. Cei ce încunjură fără foamete preste răsunătoriu și ceia ce fără flămânzie sânt ale lor bucate,

5. Și necinstiți și defăimați, lipsiți de tot binele, carii și rădăcinele leamnelor mesteca, de foamete mare; sculatu-s'au asupra-mi furi,

6. Căroră casele lor era gauri de pietri.

7. Și în mijlocul celor cu glas bun vor striga carii supt uscăciuni sălbatece petrecea,

8. Fiii celor fără minte și numele celor necinstiți și cinste stinsă de pre pământ.

9. Iar acum copuz sânt eu lor și de poveaste mă au.

Ps. 68, 13; Plâng. 3, 14.

10. Și mă urără, depărtându-să departe, și de cătră fața mea nu scumpiră scuipitul.

11. Pentru că deschizând tulba lui m'au chinuit, și frâu feții mele au trimis.

12. Spre odrasla cea despre dreapta s'au rădicat, piciorul lui au întins și au făcut cale preste mine cărările pieirei lor.

13. Bătutu-s'au cărările mele, pentru că m'au dezbrăcat de veșmântul meu.

14. Cu săgețile lui m'au împroșcat, și face cu mine cum îi iaste voia, întru dureri m'am frământat.

Ps. 34, 15.

15. Întorcu-mi-să durorile, dusu-mi-s'au nădejdea ca un vânt, și ca un nor mântuirea mea.

16. Și acum preste mine se va vărsa sufletul mieu, și mă țin pre mine, zilele durorilor.

17. Și cu noaptea oasele mele s'au ars, și vinele mele s'au dezlegat.

18. Cu multă vârtute s'au apucat de veșmântul mieu, ca gulerul cămășii mele m'au cuprins pre mine.

19. Și mă socotești pre mine întocma cu lutul, în pământ și în cenușe – partea mea.

20. Și am strigat cătră tine, și nu mă ascuți; stătut-au și m'au socotit.

21. Și s'au suit preste mine, fără de milostivire, cu mână tare m'ai bătut.

22. Și m'ai rânduie pre mine întru durori, și m'ai lepădat de la mântuire.

23. Pentru că știu că moartea mă surpă, căci casa a tot pământeanul pământul iaste.

Evr. 9, 27.

24. Pentru că macară de aş putea pre mine să mă omor sau să mă rog altuia și-m va face mie aceasta.

25. Și eu preste tot neputinciosul am plâns, suspinat-am văzând om în nevoie.

Râm. 12, 15.

26. Și eu așteptând bunătăți, iată, mi'au sosit mai mult zile de răutăți.

27. Inima mea s'au fierbântat și nu va tăcea, apucatu-m'au zile de sărăcie.

28. Suspînând, am mers fără de mînie, și am stătut întru adunare strigînd.

29. Și frate m'am făcut sirinilor și priaten struților.

30. Și pialea mea s'au ucis tare, și oasele mele să ojogiră de arsură.

Plâng. 4. 8.

31. Și ieși spre jale copuzul mieu, și cântarea mea –mie spre plângere.

CAP 31

Viața cea curată a lui Iov.

1. Făgăduință am pus ochilor miei și nu voi priceape spre ficioară.

2. Și ce au împărțit Dumnezeu de sus și moștenirea celui destul den ceale nalte?

3. Vai, pieire –celui strâmbu și înstriinare celor ce fac fărădelegea!

Isaia 1, 28.

4. Au nu el va vedea calea mea și toate cărările mele va număra?

Paremii 5, 21.

5. Iară de aş fi mers cu batjocoritorii și de ar fi sârguit piciorul meu la vicleșug,

Ps. 25, 4; și 1, 1.

6. Pentru că stau cu cumpănă dreaptă, văzut-au Domnul nerăutatea mea.

7. De s’au abătut piciorul meu den cale și de au urmat cu ochiul inima mea și de m’am atins cu mânilor mele de daruri,

8. Să mi să samene dară, și alții să mănânce, și fără de rădăcină să mă fac pre pământ.

9. Sau de au și urmat inima mea la muiarea altui om sau de am și pândit la ușale ei,

Paremii 7, 8, 9.

10. Să placă dară și muiarea mea altui bărbat, iară pruncii miei să să smerească.

11. Pentru că mânia urgiei neoprită e a pângări a omului fămeaie.

12. Pentru că foc iaste arzătoriu preste toate zilele și, la carele va veni, den rădăcină l-au pierdut.

Paremii 6, 26.

13. Sau de am defăimat judecata slugii mele sau a slujnicii, judecându-se ei cătră mine,

14. Pentru că ce voi face de-m va face cercetare Domnul? Iară de va fi și socoteală, ce răspunsu voi face?

15. Care e? Au nu precum și eu am fost în pânțece, și aceia au fost? Și ne-am făcut întru acesta pânțece.

Paremii 14, 32.

16. Și cei neputincioși treaba carea odinioară avea n’au greșit, și ochiul văduvei n’am topit.

Isaia 10, 2.

17. Și de am mâncat pâinea mea sângur și n’am dat și celui sărac dentr’însa;

18. Căce den tinereațele mele hrăniiam ca un părinte, și den zgăul maicii mele am povățit.

19. Sau de am trecut pre cel golu pierind și nu l-am îmbrăcat,

20. Și cei neputincioși de nu m’au binecuvântat, și de tunderea mieilor miei s’au încălzit umerile lor;

Mat. 25, 43, 44.

21. De am rădicat asupra săracului mâna, nedejduind căce mult ajutoriu mie îmi iaste,

Ps. 126, 6; Paremii 22, 22.

22. Să să despartă dară umărul meu dentru închietură și brațul meu den cot

23. Să să zdrobească; pentru că frica Domnului m’au ținut pre mine și de luarea lui nu voi suferi.

24. De am pus aurul putearea mea sau de am nedejduit la piatră scumpă,

Marc. 10, 24.

25. Sau de m’am veselit făcându-mi-să avuție multă, sau de am pus mâna mea pre cei nenumărați;

26. Sau nu vedeam soarele ce luminează că să lipsească și luna stricându-se?

27. Pentru că nu iaste pre dânșii. Și de s’au înșălat pre ascunsu inima mea și de am pus mâna mea preste rostul meu și am sărutat,

28. Și aceasta poate să fie fărădelegea mea cea mai mare, de se va socoti, căce am mințit înaintea Domnului celui Înalt.

29. Și de m’am veselit preste cădearea nepriatinilor miei, și zise inima mea:

Paremii 24, 17.

30. ‘Bine, să auză dară ureachea mea blăstemul meu și să mă fac dară poveaste, de cătră norodul meu chinându-mă’.

31. Și de au zis de multe ori slujnicile mele: ‘Cine ne-ar da noao den cărnurile lui să ne săturăm?’

32. Fiind eu foarte bun, și afară nu mânia striin, și ușa mea la tot cel ce venia să deschidea.

Evr. 13, 2.

33. Și de am greșit fără de voie, am ascuns păcatul meu,

Fac. 3, 8.

34. Că nu m’am înfruntat de multă mulțimea gloatei, ca să nu mărturisesc înaintea lor,

35. Și de am lăsat pre cel neputincios să iasă den ușa mea cu sânul deșert, (de nu mă temeam),

36. Cine va da pre cel ce va auzi pre mine? Și mâna Domnului mieu, de nu mă vream teame? Și scrisoarea carea aveam asupra cuiva, pre umere puind cunună, o vream ceti;

37. Și de nu o spărgeam și o dam, nemică luând de la datornic;

38. De au suspinat pământul vreodinioară asupra-mi sau de au plânsu rozoarele lui toate odată,

39. Sau de am mâncat vârtutea lui sângur, fără de prețu, sau și luând sufletul domnului pământului am întristat,

40. Pentru grâu dară să-m iasă urzică și pentru orzu, rug!“ Și tăcu Iov cu graiurile.

CAP 32

Al lui Elius către priateni și către Iov împotrivă-răspuns.

1. Și încetară și cei trei priateni ai lui încă a mai grăi împotriva lui Iov, pentru că era Iov drept înaintea lor.

2. Și să mânie Elius al lui Varahiil Vuzeanul, den rudenia lui Ram, al țării Afsitidii. Și să mânie pre Iov foarte, pentru căce dovedia pre sine drept înaintea Domnului.

3. Și asupra celor trei priatini să mânie foarte, pentru căce n’au putut să răspună împotrivă-graiuri lui Iov, și-l pusă pre dânsul a fi necredincios.

4. Și Elius îngădui a da răspunsu lui Iov, căce mai bătrâni decât el sânt ei cu zilele.

5. Și văzu Elius că nu iaste răspunsu în rostul celor trei oameni și să mânie cu urgia lui.

6. Și răspunzând Elius al lui Varahiil Vuziteanul, zise: „Mai tânăr sânt cu anii, iară voi sântet mai bătrâni. Pentru aceaea am tăcut, temându-mă ca voao să vă povestesc a mea știință.

7. Și am zis că: Nu iaste vreamea ceaea ce grăiaște și, în mulți ani, ei știu învățatura.

8. Ce duh iaste întru cei pămenceani, și suflarea Atotșitorului iaste ceaea ce învață.

Eccl. 2, 26; Dan. 1, 17.

9. Nu cei cu ani mult sânt cei înțelepți, nici cei bătrâni știu judecata.

10. Pentru aceaea ziș: Ascultați-mă, și voi povesti voao ceale ce știu. Băgați în urechi graiurile mele, pentru că voi grăi, voi ascultând.

11. Iată, am auzit cuvintele voastre, băgat-am în urechi până la priceaperea voastră,
12. Până unde veți cerca cuvintele și până la voi voi priceape. Și iată, nu era lui Iov muștrându-l, răspunzând graiurile lui, dentru voi,
13. Pentru ca să nu ziceți: ‘Aflat-am înțelepciunea Domnului adăogându-ne’.
14. Și la om v’ăți întors a grăi cuvinte ca acestea.
15. –S’au spământat, n’au mai răspuns încă, au vechit dentr’înșii cuvintele,
16. Răbdat-am, căci nu am grăit; căci au stătit și n’au răspuns.
17. Căci voi răspunde și eu o parte–.“ Și răspunzând Elius, zice: „Iarăș voi grăi,
18. Pentru că plin sânt de cuvinte, pentru că mă piarde pre mine duhul pântecelui.
19. Și pântecelul meu, ca un foale de must ce fiarbe iaste legat, sau ca un foi spart al unui faur.
20. Grăi-voiu, pentru ca să mă odihnesc deschizând buzele.
21. Pentru că de om nu mă voi rușina, și încă nici de pămintean nu-m va fi greață.
22. Pentru că nu știu a lăuda față. Iară de nu, și pre mine moliile mă vor mânca.

CAP 33

Elius învinovățește pre Iov.

1. Și nu așa, ce ascultă, Iov, cuvintele mele și graiul meu bagă în urechi!
 2. Pentru că, iată, am deschis gura mea și au grăit limba mea întru gâtlejul meu.
 3. Curată mie inima cu graiurile, și priceaperea buzelor mele curate va gândi.
 4. Duhul cel dumnezeiesc iaste cel ce m’au făcut pre mine și suflarea Atotțiitorului iaste cea ce mă învață pre mine.
- Fac. 2, 7.
5. De poți, dă-m răspuns mie cătră acestea. Îngăduiaște, stăi cătră mine și eu cătră tine.

6. Den tină te-ai întregit tu, ca și eu; dentru aceastaș ne-am săvârșit.
7. Nu frica mea te va struncina, nici mâna mea grea va fi preste tine.
8. Ce numai ai zis întru urechile meale, glasul cuvintelor tale am auzit.

Pentru căci zici:

9. ‘Curat sânt, nefiind greșit; și fără hulă eram, n’am nelegiuit,
10. Și hulă asupra mea au aflat, și mă socoteaște ca pre un vrăjmaș,
11. Și au pus în lemnul meu piciorul tău și au păzit toate căile mele!’

Iov 13, 27.

12. Pentru că, cum zici: ‘Dirept sânt, și nu m’au ascultat’? Pentru că veacinic iaste cel deasupra pământeanilor,

13. Și zici: ‘Pentru căci dreptății mele n’au ascultat mie tot cuvântul?’

14. Pentru că grăind o dată Domnul, iară a doară iaste vis,

15. Au întru cugetare de noapte, sau ca când cade groaznică frică preste oameni, preste adormituri pre pat.

16. Atuncea descopere mintea omului în chipuri de frică, cu unele ca acestea pre ei au înfricoșat,

17. Să întoarcă om de la strâmbătate și trupul lui de la cădeare au mântuit.

18. Și nu s’au îndurat sufletul lui de la moarte și ca să nu cază el în războiu.

19. Și iarăș mustră pre el întru boală pre pat, și mulțimea oaselor lui au amorțit,

20. Și toată mâncarea grâului nu va putea să-i priimască, și sufletul lui mâncare pohteaște,

Ps. 106, 18.

21. Până unde i să vor putrezi lui pielițele și va dovedi oasele lui deșarte,

22. Și să apropie la moarte sufletul lui și viața lui în iad.

23. De vor fi 1000 de îngeri purtători de moarte, unul dentru dânșii nu-l va răni pre el, de va gândi cu inema să să întoarcă cătră Domnul; și va povesti omului hula lui și fărădelegea lui va arăta.

24. Opri-l-va ca să nu cază el la moarte și va întineri lui trupul ca unsoarea pre păreate și oasele lui le va împlea de măduhă.

25. Și va muia lui pielițele ca unui prunc și-l va așaza pre el îmbărbătându-să întru oameni.

26. Și rugându-se cătră Domnul, și priimate lui vor fi și va intra cu față lină; cu mărturisire va da oamenilor dreptate.

Isaia 58, 9.

27. Și apoi atuncea să va huli omul însuș, luiș zicând: ‘Ca ce feal făceam! Și nu cu vreadnice m’au certat de carele am greșit!

28. Mântuiaște sufletul mieu, ca să nu viu la pieire, și viața mea lumină va vedea’.

29. Iată, acestea toate le lucrează Cel tare, căi trei, cu omul.

30. Ce mântui sufletul mieu den moarte, pentru că viața mea întru lumină va lăuda pre El.

31. Bagă în urechi, Iov, și ascultă-mă! Amuțeaste, și eu voiui grăi.

32. De sânt ție cuvinte, răspunde mie! Grăiaște, pentru că voiui să te îndireptezi tu!

33. Iară de nu, tu ascultă-mă: Asurzeaste, și te voiui învăța înțelepciunea!“

CAP 34

Elius înfruntă pre Iov.

1. Și răspunzând Elius, zise:

2. „Ascultați-mă, înțelepților, știind a lua aminte mânila,

3. Căci ureachea cuvinte ispiteaste, și gâtlejul gustă mâncare.

4. Judecată să luăm noao, să cunoaștem în mijlocul nostru ce iaste bun.

5. Căci au zis Iov: ‘Dirept sânt, Domnul mi’au mântuit judecata;

6. Și au mulțit cu judecata mea, sâlnică e săgeata mea fără de strâmbătate!’

7. Cine e om ca Iov? Bând batjocură ca apa,

8. Nepăcătuind, nici păgânind, nici întru tot împreunându-se cu cei ce fac ceale fără de leage, ca să meargă cu cei fără de credință.

Ps. 1, 1.

9. Pentru că să nu zici că: ‘Nu va fi socotința omului!’ Și socoteala lui – de la Domnul!

Malachi 3, 14.

10. Pentru aceaea, cei pricepuț la inemă, ascultați-mă: Să nu-m fie mie înaintea Domnului a păgâni și înaintea Atotțiitorului a turbura cel drept,

11. Ce dă omului după cum face fieștecarele dentru ei și în cărarea omului afla-va pre el.

Ps. 61, 11.

12. Socotești dară pre Domnul fără de cale a face? Sau cel Întrutotțiitoriu va turbura judecata, cela ce au făcut pământul?

13. Și cine iaste Cel ce face pre cel de supt ceriu și ceale ce-s într'însul toate?

14. Că de va vrea să oprească și duhul lângă El să socotească,

15. Muri-va tot trupul deodată, pentru că tot pământeanul la pământ va merge, de unde s'au și zidit.

Fac. 3, 19.

16. Iară de nu pricepi, ascultă aceastea, bagă în urechi glasul cuvintelor!

17. Vez tu pre cel ce face fărădeleage, și pre Cel ce piarde pre cei răi fiind veacinic drept.

Fac. 18, 25; Râm. 3, 5.

18. Necredincios, Cela ce zice împăratului: 'Fărăleage faci!'; 'Prea necredincios!' boiarilor;

19. Carele nu s'au rușinat de cătră fața celui cinstit, nici știe cinste a pune celor bogaț, să să laude feațele lor?

2 Paral. 19, 7; A 2 Leage 10, 17; Înțel. Sol. 6, 8; și Fapt. Ap. 10, 34.

20. Și deșarte lor să vor istovi a striga și a să ruga omului, pentru că s'au purtat fără de leage, încuindu-se cei fără de puțință.

Sirah 35, 15; Fapt. Ap. 10, 34; Râm. 2, 11.

21. Pentru că El văzătoriu iaste faptelor oamenilor și nici una îl uită pre El de câte fac,

2 Paral. 16, 9; ps. 34, 16; Paremii 5, 21; și 15, 3.

22. Nici iaste loc a să ascunde cei ce fac ceale fără de leage.

Amos 9, 2, 3; Râm. 4, 13.

23. Căci nu preste om va pune încă, pentru că Domnul preste toți priveaște,

24. Cela ce priceape ceale nepricepute, slăvite și minunate, căroră nu iaste număr,

25. Cela ce cunoaște lucrurile lor, și va întoarce noaptea, și să vor smeri;

Galat. 2, 6; Efes. 6, 9.

26. Și au stins pre cei necuraț, și văzuț sânt înaintea lui

27. Căci s'au abătut den leagea lui Dumnezeu și dreptățile lui nu le-au cunoscut,

Ps. 27, 3; Colos. 3, 25.

28. Ca să aducă preste El strigarea de sărac; și strigarea săracilor va auzi,

Iacov 5, 4; 1 Petr. 1, 17.

29. Și El liniște va da. Și cine va vinui și va ascunde fața și cine-l va vedea pre El? Și asupra limbii și asupra omului deodată

30. Împărătind om făţarnic de cătră greutatea norodului,
31. Căci cătră cel tare, cela ce zice: ‘Luat-am, nu voi zăloji!
32. Fără de mine voi vedea. Tu îm arată: de am făcut strâmbătate, nu voi adaoge’,
33. Nu de la tine să o plăteşti pre dânsa? Căci tu o vei împinge? Că tu o vei aleage, şi nu eu? Şi ce ai conoscut? Grăiaşte!
34. Pentru aceaea înţelepţii la inimă vor grăi aceastea şi omul înţelept mi’au ascultat cuvântul.
35. Şi Iov nu întru priceapere au grăit, şi graiurile lui nu-s în ştiinţă.
36. Însă nu, ce te învaţă, Iov, să nu dai încă răspunsul ca şi cei fără de minte,
37. Pentru ca să nu adaogem preste păcatele noastre, şi fărădelege preste noi se va socoti, multe grăind graiuri înaintea Domnului“.

CAP 35

Elius urmează a grăi despre judecata lui Dumnezeu.

1. Şi răspunzând încă Elius, zise:
2. „Ce aceasta ai socotit întru judecată? Tu cine eşti? Căci ai zis: ‘Dirept sânt înaintea Domnului’?

Iov 4, 17.

3. Sau vei grăi: ‘Ce voi face, greşând?’
4. Şi eu îť voi da ție răspuns şi la câte trei priatenii tăi.
5. Priveaşte la ceriu şi vezi, şi socoteaşte norii cum sânt sus de la tine.
6. De ai greşit, ce vei face? Iară de şi multe ai nelegiuit, ce poţi să faci?
7. De vream dară ce eşti drept, ce vei da lui? Sau ce den mâna ta va lua?

Râm. 11, 35.

8. La omul ce e aseamene ție –necurăţia ta; şi la fiiul omului –direptatea ta.
9. De cătră mulţime asuprindu-se, vor striga; vor ţipa den braţul multora.
10. Şi n’au zis: ‘Unde iaste Dumnezău, cela ce m’au făcut, cela ce rânduiaşte pázile de noapte,
11. Cela ce mă hotăraşte de cătră dobitoacele pământului şi de cătră pasările ceriului?’
12. Acolo vor striga, însă nu vor auzi, de sudalma celor răi.

Isaia 1, 15.

13. Pentru că ceale fără de cale a vedea nu va Domnul. Pentru că acela Atotștiitorul văzătoriu iaste celor ce săvârșesc fărădelegile, și mă va mântui.

14. Și te judecă înaintea lui, de poți pre El să-l lauzi, cum iaste și acum,

15. Pentru că nu iaste socotind urgia lui, n'au cunoscut la greșale foarte.

16. Și Iov în deșărt deschide gura lui, cu neconștiința cuvinte îngreuiază“.

CAP 36

A lui Eliu voroavă a cincea.

1. Și adăogând Eliu încă, zice:

2. „Îngăduiaște-mă puținel încă, pentru ca să te învăț, pentru că mai iaste la mine cuvânt.

3. Luând știința mea mică, și cu faptele mele dreapte voiui grăi cu adevărat.

4. Și nu strâmbe graiuri cu strâmbătate vei priceape.

5. Și să știi că Domnul nu va izgoni pre cel fără de răutate. Tare e cu vârtute,

6. Însă inimile necredincioșilor nu va învia și judecățile săracilor le va da.

7. Nu va lua de la cel drept ochii lui, și cu împărați în scaun va pune pre dânșii întră biruință; și se va înălța,

Ps. 33, 18; și 34, 16.

8. Și cei băgați în cătuși se vor opri cu fune de sărăcie.

9. Și va povesti lor faptele lor și greșalele lor, căci se vor întări.

10. Ce celui drept va asculta, și zise că se vor întoarce de cătră strâmbătate.

11. De vor asculta și de vor sluji, vor isprăvi zilele lor spre bunătați și anii lor spre fapte bune.

12. Iară pre cei necredincioși nu-i mântuiaște, nevrând ei să știe pre Domnul,

13. Și pentru căci, învățându-se, neascultărî era. Și cei fățarnici la inimă rându-vor mânia, nu vor striga, căci au legat pre ei.

14. Să moară dară la tinereate sufletul lor, iară viața lor hrânindu-se de îngeri,

15. Căci au necăjit pre cel slab și neputincios. Și judecata celor blânzi va rându-i.

16. Și încă te-au înșălat pre tine den rostul vrăjmașului. Beznă, vărsare – dedesuptul ei, și să pogorî masa ta plină de grăsime.

17. Și judecata de cătră cei direpți nu o va lipsi,

18. Și mânia preste cei necredincioși va fi, pentru necurăția darurilor care priimiia pre strâmbătăți.

Ps. 48, 9.

19. Să nu te abată de bună voie mintea de la rugă, la nevoie fiind cei neputincioși; și pre toți ceia ce au puteare

20. Să nu tragi noaptea ca să suie alții pentru dânșii,

21. Ce păzește să nu faci fără de cale, pentru că dentru aceastea vei scoate den sărăcie.

22. Iată, Cel tare va întări cu vârtutea lui, pentru că cine iaste ca El silnic?

23. Și cine iaste cel ce cercetează ale lui lucruri? Sau cine e cela ce au zis: ‘Făcut-au strâmbătate!’?

Râm. 9, 14.

24. Adu-ți aminte că mari sânt lucrurile lui, dentru carele au stăpânit oamenii.

25. Tot omul au văzut întru sine, câți păminteani sânt răniți.

26. Iată, Cel tare e mult, și nu vom conoaște numărul anilor lui, și nesăvârșit!

Ps. 89, 2.

27. Și numărate-i sânt lui picăturile ploii, și se vor vărsa preste ploaie în nor.

28. Curge-vor vechituri, și umbri nori preste nepovestiți păminteani; (vreame au pus) dobitoacelor, și știu rânduiala zăcerii. Întru toate aceastea nu s’au cercetat ție cugetul, nice să premenească inima ta de trup?

29. Și de vei priceape întinderea norului, tocmirea cortului lui,

30. Iată, întinde preste el rază; și înrădăcinările mării au acoperit.

31. Pentru că prent’înșii va judeca noroadele, da-va hrană celui ce poate.

32. Preste mâini au acoperit lumină

33. Și au poruncit pentru ea întru cel ce timpină. Povesti-va pentru dânsul prietenului lui; agonesite și pentru strâmbătate.

Slava lui Dumnezeu se cunoaște din cartea firii.

1. Și de aceasta s'au scuturat inima mea și au cursu den locul ei.
2. Ascultă auz întru urgia mâniei Domnului, și cercetare den rostul lui va ieși!

Ps. 28, 3.

3. Dedesuptul a tot ceriului e începătura lui, și lumina lui –pre aripile pământului.

Ps. 96, 4.

4. Denapoia lui va striga cu glas, tuna-va cu glasul sudalmii lui, și nu va premeni pre dânșii, căce va auzi glasul lui.

5. Tuna-va Cel tare cu glasul lui minunat. Ceas au pus dobitoacelor, și știu a dormirii rânduială. Pre aceastea toate nu ți s'au cercat cugetul, nice să schimbă inima ta de la trup? Pentru că au făcut mari carele nu le-am știut,

6. Poruncind zăpăzii: 'Fă-te pre pământ!' Și iarna –cu ploile să turbure, cu ploile puterii lui.

Ps. 147, 5.

7. În mâna a tot omul pecetluiuște, ca să cunoască tot omul a lui slăbiciune.

8. Și înțără hiară supt acoperemânt și odihniră pre zăceare.

9. Den cămări vin durori, și den vârfuri –frig.

10. Și den suflarea Celui tare da-va gheață, și cârmuiuște apa cum îi iaste voia.

11. Și pre cel ales spămentează norul, răsipi-va norul lumina lui.

12. Și El cruguri va strica, unde vrea, la lucrurile lor. Toate, oricâte va porunci lor, aceastea sânt rânduite de la El pre pământ,

13. Ori la învățături, ori la pământul lui, ori la milă va afla pre El.

Ieș. 9, 18, 23.

14. Bagă în urechi aceastea, Iov! Stăi, învață-te putearea Domnului!

15. Știm că Domnul au pus lucrurile lui, lumină făcând dentru întunearec.

16. Și știe despărțirea norilor, și ceale minunate căderi ale celor răi.

17. Și veșmântul tău e fierbinte, și să potoleaște pre pământ de la miazăzi.

18. Întări-vei cu el la vechituri, tari ca vedearea răvărsării.

Fac. 1, 6.

19. Pentru căce învață-mă, ce voi grăi lui? Și vom potoli multe zicând:

20. Au carte sau scriitoriu stă lângă mine, pentru ca om stând să tacă?

21. Și la toți nevăzută e lumina, curată iaste întru vechituri, ca și cea de la El întru nori.

22. De la miazănoapte –nori cu față de aur; pre aceștea mare e slava

23. Și cinstea de la Totiitoriul. Și nu aflăm pre altul aseamene cu putearea lui, cela ce judecă ceale dreapte; nu gândești să-l auzi pre El?

24. Pentru aceea se vor teame de El oamenii, și se vor teame de El cei înțelepți la inimă“.

Ps. 32, 8.

CAP 38

Dumnezău însuș laudă atotputernicia și înțelepciunea sa.

1. Și după ce încetă Iliu de voroavă, zise Domnul lui Iov, pren volbură și pren nori:

2. „Cine e acesta ce-m ascunde mie sfatul, și țiind graiurile în inimă, dară pre mine socoteaște să ascunză?

3. Încinge ca un om mijlocul tău, și te voiu întreba, și tu să-m răspunzi:

4. Unde ai fost când puneam temeiul pământului? Și-m spune mie, de știi priceapere.

Iov 28, 25; Paremii 8, 29.

5. Cine au pus măsurile lui, de știi? Sau cine e cela ce au adus fune preste dânsul?

6. Pre ce sânt stâlpii lui înfipti? Și cine iaste cela ce au pus piatră încolțurată preste dânsul?

Ps. 103, 5.

7. Când s’au făcut stealele, m’au lăudat cu glas mare toți îngerii miei.

Ps. 102, 21; ps. 148, 2.

8. Și am îngrădit marea cu porți, când să pornia den pântecele maicii ei ieșind.

Iov 26, 10; ps. 32, 7.

9. Și am pus ei nor îmbrăcare și cu negură pre ea am înfășat.

10. Și am pus ei hotară, puind ei împrejur lacăte și porți.

Paremii 8, 29.

11. Și am zis ei: ‘Până aicea să vii, și să nu covârșești; ce întru tine să să fărâme valurile tale!’

Ierem. 5, 22.

12. Au asupra ta am rânduie lumina cea de dimineață, și luceafărul știe rânduiala sa,

13. Să să apuce de arepile pământului, să scuture pre cei necurați dentru el?

14. Au tu luând de la pământ tină ai zidit vită și grăitoriu pre dânsul l-ai pus pre pământ?

15. Și ai luat de la cei necurați lumina, și brațul mândrilor ai sfărâmat?

Ps. 9, 35.

16. Venit-ai la pământul mării, și în urmele beznii îmblat-ai?

17. Și deschidu-ți-se ție cu frică porțile morții, și portarii iadului, văzându-te, spământatu-s'au?

18. Și învățatu-te-ai lățimea cea de supt ceriu? Spune-m dară mie câte care iaste?

19. Și în ce pământ mâne lumina, și al întunearecului loc care e?

20. Au duce-mă-vei la hotarale lor? Au de și știi cărările lor?

21. Știi dară, că atuncea te-ai născut, și numărul anilor tăi e mult!

22. Și ai venit la visteriile omătului, și visteriile smidii ai văzut.

23. Și să află ție la vreamea vrăjmașilor, la ceasul războiului și bății.

Is. Navi 10, 11.

24. Și de unde iase bruma sau să răsâpeaște aostrul la cel dedesupt ceriu?

Ioan 3, 8.

25. Și cine au gătit ploii cei buhoioase curgerea, și calea urletelor,

26. Ca să ploao pre pământ unde nu e om, în pustii unde nu iaste om întru el,

Ps. 103, 13, 14.

27. Ca să sature pre cel necălcat și nelăcuit, și a răsări ieșire de pajiște?

Ps. 64, 9; și 103, 14.

28. Cine iaste tatăl ploii? Și cine iaste cela ce au născut bulgări de roao?

29. Și dentr'al cui pânțece iase gheața? Și bruma în ceriu cine o au născut?

30. Au pogoară-se ca o apă curând? Fața beznii cine o au rânduie?

31. Și preceput-ai legătura Găienuşii? Și îngrădirea Orionului deschis-ai?

Amos 5, 8.

32. Au deschide-vei zodiile în vreamea lor, și pre luceafărul de sară de păr aduce-l-vei pre el?

Iov 9, 9.

33. Și știi schimbările ceriului, sau ceale de supt ceriu totodată făcându-să?

Ierem. 31, 35.

34. Și vei chema norul cu glas, și cu cutremur de apă pornitoare te va asculta?

35. Și vei trimite trăsnete și vor merge? Și vor grăi ție: ‘Ce iaste?’

36. Și cine au dat muierilor învățătura țeșeturii? Sau știința împistriturii?

37. Și cine e cel ce numără norii cu înțelepciunea, și ceriul la pământ l-au plecat?

38. Și iaste răvărsat ca pământul cu pulberea, și l-am lipit pre el ca pre o piatră cu 4 muchi.

39. Și vei vâna leilor mâncare? Și vei sătura sufletele bălaurilor?

40. Pentru că să tem în zăcerile lor, șadă în păduri, păzind într’ascuns.

41. Și cine au gătit corbului mâncare? Pentru că puii lui cătră Domnul strigă, rățacindu-se, mâncările cercând.

Ps. 146, 10.

CAP 39

Cuvântul lui Dumnezeu (urmare). Iov îș cunoaște greșala.

1. De ai cunoscut vreamea nașterii pietrii țap-cerbului? Și ai păzit chinurile cerbilor?

2. Și ai numărat lunele lor pline ale nașterii lor? Și durorile lor ai dezlegat?

3. Și ai hrănit copiii lor fără de frică? Și chinurile lor le vei trimite?

4. Vor lepăda fiii lor, înmulți-se-vor într-o naștere, ieși-vor și nu se vor mai întoarce la ei.

5. Și cine iaste acela ce au lăsat măgariul sălbatec slobod, și legăturile lui cine au dezlegat?

6. Și am pus petreacerea lui –pustiiul și lăcașurile lui –sărătura.

7. Batjocurind mulțimea gloatei cetății și hula birariului neauzind,

8. Socoti-va munții pășunea lui și pe urma a toată verdeața cearcă.

9. Vrea-va ție și inorodul să-ț slujască, sau să doarmă pre iaslea ta?

10. Și vei lega cu cureale jugul lui, sau trage-va ție răzoare în câmp?

11. Și nădejduiești preste dânsul că multă e vârtutea lui? Și vei lăsa preste el faptele tale?

12. Și creade-vei că-ț va da ție sămânța și va aduce ție trierișul?
13. Aripa celor ce să veselesc, neelasa, de va zămisli asida și nesa?
14. Căci va lăsa la pământ oaole ei, și preste țărână va cloci,
15. Și au uitat că piciorul le va răsipi și hiarăle câmpului vor călca.
16. Nesâlnici fiii ei, nu ca pre sine, în deșărt au ostenit fără de frică.
17. Căci au tăcut ei Dumnezeu înțelepciunea, și n’au făcut ei parte spre priceapere.
18. După vreamă întru înălțime va înălța, și va batjocuri pre cal și pre călărețul lui.
19. Au tu ai pus calului puteare, și ai pus grumazului lui frică?
20. Și ai pus preste el armele toate, și mărirea piepturilor lui îndrăznire?
21. Săpând cu piciorul, să îndârjaște, și iase la câmp cu vârtute; timpinând săgeț,
22. Batjocureaște, și nu se va întoarce de la fier.
23. Preste el să semețească arcul și sabia,
24. Șiurgia va piarde pământul, însă nu va creade, până ce va da semn
25. Trâmbița. Și făcând semn trâmbița, zice: ‘Bine!’ Și de departe urmă războiul, cu chiot și strigare.
26. Sau dentru a ta știință stătu șoimul, întinzând aripile neclătit, căutând ceale despre austru?
27. Și pre porunca ta să înalță vulturul
28. Și gripsorul, pre cuibul lui șazănd, mâne pre colț de piatră și ascuns?
29. Acolo fiind, cearcă mâncările, de departe ochii lui străjuiesc.
30. Și puii lui să frământă în sânge, și oriunde vor fi morți, îndată să află“.

Mat. 24, 28; Luca 17, 37.

31. Și răspunse Domnul Dumnezeu lui Iov și zise:
32. „Nu judecată cu Cel den destul judeci? Muștrând pre Dumnezeu, va răspunde pre dânsa“.
33. Și răspunzând Iov, zise Domnului:
34. „Ce mă mai judec eu doșânindu-mă și muștrând pre Domnul, auzind ca acestea, nemica fiind? Și eu care răspuns voiu da cătră acestea? Mâna voiu pune preste gura mea.
35. O dată am grăit, iară al doilea nu voiu adaoge“.

Arătarea a tot Puterniciei lui Dumnezeu la balaur.

1. Și răspunzând Domnul, zise lui Iov, den nor:
2. „Nu, ce încinge ca un om mijlocul tău, și te voiu întreba pre tine, și tu în răspunde!
3. Au depărtezi-mi judecata? Și mă socotești nu într’alt chip ție să fiu isprăvit, fără de numai pentru ca să te arăți drept?

Ps. 50, 6.

4. Au brațul tău iaste asupra Domnului, au cu glas ca El tuni?
 5. Și ia înălțime și tărie și mărire, și cu cinste te îmbracă.
 6. Și trimite îngerii cu urgie, și pre tot semețul smerește,
 7. Și pre cel mândru stinge-l, și pre necurați îndată-i întoarce,
 8. Și ascunde totodată în pământ afară, și obrazele lor de necinste le împle.
 9. Și voiui povesti dară că poate direapta ta să mântuiască.
 10. Ce iată dară hiară lângă tine; iarbă întocma cu boii mănâncă.
 11. Iată dară vârtutea ei pre mijloc, și tăria ei pre buricul pântecelui.
 12. Pus-au coada ca un chiparos și vinele ei s’au împleticit.
 13. Coastele ei –coaste de aramă, și spinarea ei –fier vărsat.
 14. Aceasta iaste începătura zidirii Domnului, făcută ca să să batjocurească de cătră îngerii lui.
 15. Și venind la munte încolțorat, au făcut veselie celor cu 4 picioare în tartar.
 16. Supt multe fealiuri de copaci doarme, lângă paporă și trestie și rogoz.
 17. Și să umbresc întru dânsa copaci mari cu stâlperi și ramuri den țarină.
 18. De să va face necătură, nu va simți; nădejduiaște căci va izbi Iordanul în gura ei.
 19. În ochiul ei va sprijeni pre el; înfășurându-se, găuri-va nasul.
 20. Și aduce-vei bălaurul cu undița și pune-vei căpăstru prejur nasul lui?
 21. Au lega-vei belciug de narea lui, și cu brățare vei găuri buza lui?
- 4 Împ. 19, 28; Isaia 37, 29.
22. Și grăi-va ție cu rugă, rugăciune moale?
 23. Și pune-va cu tine făgăduință? Și-l vei lua pre dânsul rob veacinic?
 24. Și vei juca cu el ca cu o pasăre? Sau lega-l-vei pre el ca pre o vrabie unui copil?
 25. Și să hrănesc întru dânsul limbi, și-l împart pre el limbile finicilor.
 26. Și tot ce umblă pre apă, adunându-se, nu vor aduce o piale a coadii lui, și în cinurile păscarilor capul lui.

27. Și vei pune preste el mânilor, aducându-ți aminte de războiu în trupul lui, și să nu să mai facă încă.

28. Nu l-ai văzut pre dânsul, nici de ceale ce să grăiesc te-ai mirat? Nu te temi căci mi s'au gătit mie? Pentru că cine iaste cela ce mi'au stătut împotrivă?

CAP 41

Putearea balaurului.

1. Sau cine-m va sta împotrivă-mi și va îngădui, de iaste tot cel de supt ceriu al meu?

Ierem. 49, 18.

2. Nu voiui tăcea pentru el, și cu cuvântul puterii voiui milui pre cel întocma cu el.

Râm. 11, 35.

3. Cine va descoperi fața îmbrăcării lui, și la închiirea zalei lui cine ar intra?

4. Porțile obrazului lui cine va deschide? Premprejurul dinților lui iaste frică.

5. Ficații lui –paveze de aramă, și legătura lui –ca piatra smiritului.

6. Unul de alalt să lipesc, și Domnul petreace pre el. Omul cu fratele lui să va lipi,

7. Împreună-se și nu să vor despărți.

8. Întru stărnutarea lui va luci lumină, și ochii lui –chip de luceafăr.

9. Den gura lui ies ca nește făclii arzând și scapără ca nește gratii de foc.

10. Și den nările lui iase ca nește fum de cuptoriu arzând cu foc de cărbuni.

11. Sufletul lui –ca cărbunii; și ca para focului den gura lui iase.

12. Și în cerbicea lui stă puteare, înaintea lui cură pierzare.

13. Și pielițele trupului lui sânt lipite; toarnă preste el, nu se va clăti.

14. Inema lui iaste înfiptă ca o piatră și stă ca o năcovalnă ce nu răsare.

15. Și întorcându-se el, frică e hiarălor celor cu 4 picioare pre pământ săltând.

16. De vor tempina pre el fușture, nemică nu-l vor înfricoșa, suliță rădicată și za,

17. Pentru că socoteaște fierul ca paie și arama ca un lemn putred.

18. Nu-l va vătăma pre el arcul de aramă, și socoteaște lovitura de piatră ca iarba.

19. Ca trestia s'au socotit ciocanele; și batjocorește cutremurul celui purtătoriu de foc.

20. Așternutul lui –țăpuși ascuțite; și tot aurul mării, supt dânsul –ca niște tină nepovestită.

21. Undează bezna ca o căldare, și socoteaște marea ca o ștersură,

22. Și pre tartarul beznii ca pre un rob. Socoti bezna întru primblare.

23. Nu iaste nemică pre pământ aseamene lui, făcut să să batjocorească de îngerii miei.

24. Pre tot cel înalt veade; și pre el –împăratul tuturor celor den ape“.

CAP 42

Umilirea și îndireptarea lui Iov.

1. Și răspunzând Iov, zise Domnului:

2. „Știu că toate poți și ție nu e neputincios nemica.

3. Pentru că cine iaste cela ce ascunde de tine sfatul? Și scumpindu-ș cuvintele, și pre tine socoteaște să te ascunză? Și cine va povesti mie ceale ce n'am știut, mari și minunate, carele n'am știut?

Iov 38, 2.

4. Și ascultă-mă, Doamne, pentru ca și eu să grăiescu! Și te voi întreba pre tine, și tu mă învață.

5. Cu auzul urechii te auziam mai nainte, iară acum ochiul meu te-au văzut pre tine.

6. Pentru aceea m'am defăimat pre mine și m'am topit, și mă socotescu pre mine pământ și cenușă“.

7. Și fu după ce au grăit Domnul toate cuvintele acestea lui Iov, zise Domnul lui Elifaz Themaniteanul: „Greșit-ai tu și cei 2 priateni ai tăi, pentru că n'ați grăit înaintea mea nemica adevărat, precum robul meu, Iov.

8. Și acum luați șapte viței și 7 berbeci și meargeți cătră robul meu, Iov, și va face jârtvă pentru voi. Și Iov, robul meu, se va ruga pentru voi, că, de nu aş priimi fața lui și de nu ar fi pentru el, aş fi pierdut pre voi, pentru că n'ați grăit adevărat asupra robului meu, Iov“.

9. Și mearse Elifaz Themaniteanul și Valdad Safhitul și Sofar Mineul și au făcut în ce chip le-au poruncit lor Domnul; și dezlegă păcatul lor, pentru

Iov.

10. Și Domnul adăose pre Iov. Și rugându-se el și pentru prietenii lui, și le lăsa lor păcatul. Și deade Domnul îndoite câte era mai înainte lui Iov, într-o îndoire.

11. Și auziră toți frații lui și sororile lui toate câte i s'au întâmplat lui și veniră către el, și toți cât știa pre dânsul dătau. Și mâncând și bănd lângă el, l-au mângâiat pre el, și să mirară pentru toate câte adusease preste el Domnul.

12. Și-i deade lui fieștecările câte o mieușită și câte un aur de 4 drahme neprecetluit. Și Domnul blagoslovi ceale de apoi ale lui Iov decât ceale dătau. Și era dobitoacele lui oi 14000, cămile 6000, părechi de boi 1000, măgărițe păscătoare 1000.

13. Și să nascură lui fii 7 și feate 3.

14. Și numi pre cea dătau Zio, și pre a doao Casia, și pre a treia Cornul Amalthiei.

15. Și nu s'au aflat ca featele lui Iov mai bune decât eale în ceale de supt ceriu. Și le deade lor tată-său moștenire într-o frați.

16. Și trăi Iov după rană ani 170, iară preste tot au trăit ani 248. Și văzu Iov pre fiii lui, și pre fiii fiilor lui, a patra rudă.

17. Și muri Iov bătrân și plin de zile. Și iaste scris cum el iarăș să fie învis cu carii Domnul au învis; acesta să tâlcuiască den cartea cea siriinească; în pământul Afsitedei lăcuind, la hotarale Idumeii și Araviei. Și era mai înainte numele lui –Ioval. Și luând muiare harapcă, nascu fiu căruia fu numele Enon. Și era acesta den tată-său, Zare, fecior den feciorii lui Isaf, și den muiă-sa, Vosora, care iaste el al cincilea de la Avraam. Și aceștea-s împărații carii au împărătit în Edom, care țări au stăpânit și el: întâiu –Valac al lui Veor; și numele cetății lui –Dennava; și după Valaac, Iovav, ce să chema Iov; după acesta, Asomi, cela ce era domn den țara Themanitidii; după acesta, Adad, feciorul lui Vadad, cel ce au tăiat pre Madiam în câmpul lui Moav, și numele cetății lui –Ghiethem; iară cei ce au venit către el priateni: Elifaz, den fiii lui Isaf, împăratul themanilor; Valdad, împăratul safheilor; Sofar, împăratul mineilor.

Fac. 36, 32-35.

PSALTIREA

PSALMUL 1

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi.

Al lui David prorocului și împăratului.

1. Fericit omul carele n'au mersu în sfatul necuraților și în calea păcătoșilor n'au stătut și pre scaunul ucigașilor n'au șezut,

Ps. 111, 1; Paremii 4, 14; Ps. 25, 4, 5; Is. Navi 1, 8; Iov 34, 8; Paremii 1, 10; 15; Ier. 15, 17.

2. Ce în leagea Domnului – voia lui, și în leagea lui va cugeta ziua și noaptea.

Ps. 118, 1, 2; Is. Navi 1, 8.

3. Și va fi ca lemnul cel răsădit lângă trecătorile apelor, carele roada lui va da în vremea lui și frunza lui nu va cădea; și toate, oricâte va face, se vor îndirepta.

Ierem. 17, 8.

4. Nu așa – necredincioșii, nu așa, ce ca praful ce-l aruncă vântul de pre fața pământului.

Ps. 36, 36; și 34, 5; Isaia 17, 13; și 29, 5; Iov 8, 13; Ierem. 13, 24.

5. Pentru aceea nu vor învia necredincioșii la judecată, nice păcătoșii în sfatul dreptilor.

6. Căce cunoaște Domnul calea dreptilor, și calea necredincioșilor va pieri.

Ps. 36, 18, 20.

PSALMUL 2

Al lui David

1. Pentru ce s'au înfierbântat limbile și noroadele au cugetat deșarte? Stătut-au aproape împărații pământului, și boiarii s'au adunat într'un loc asupra Domnului și asupra Unsului lui:

Fapt. Ap. 4, 25.

2. „Să rumpem legăturile lor și să lepădăm de preste noi jugul lor“.

3. Cel ce lăcuiaște în ceriuri va batjocori pre dâșii, și Domnul va defăima pre ei.

Ps. 36, 13; și 58, 9; Paremii 1, 26.

4. Atuncea va grăi cătră dâșii cu urgia lui, și cu mânia lui va turbura pre dâșii:

5. „Și eu mă puș împărat de dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al lui, povestind porunca Domnului. Domnul zise cătră mine: ‘Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

Mih. 4, 7; Evrei 1, 5; și 5, 5; Fapt. Ap. 13, 33.

6. Ceare de la mine, și-ț voi da ție limbi moștenirea ta, și ținerea ta, marginile pământului.

Ps. 21, 28; și 83, 8.

7. Paște-vei pre dâșii cu toiag de fier, ca vasele olariului zdrobi-vei pre dâșii’“.

Dan. 2, 44; Apocal. 2, 27; și 19, 15.

8. Și acum, împăraților, priceapeți! Cerțați-vă toți ceia ce judecă pământul!

9. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați lui cu cutremur.

10. Apucați învățătura, ca nu cândai se va mânia Domnul și veți pieri den calea cea direaptă.

11. Când să va ațâța degrabă mânia lui, fericiț toți ceia ce nedejduiți pre dânsul.

Ierem. 17, 7; 1 Petr. 2, 6; Ps. 109, 6; Isaia 30, 18.

PSALMUL 3

Psalmu al lui David, cându fugiia de cătră fața lui Avesalom, fiiul lui.

1. Doamne, ce să înmulțiră ceia ce mă necăjesc? Mulți să scoală asupră-mi!

2. Mulți zic sufletului meu: „Nu iaste mântuire lui întru Dumnezeu al lui“.

3. (Strigare) Și tu, Doamne, ajutoriul meu ești, slava mea, și înălțând capul meu.

Ps. 26, 6.

4. Cu glasul meu cătră Domnul am strigat și mă ascultă den muntele cel sfânt al lui.

5. (Strigare) Și eu mă culcaiu și adormiiu, sculaiu-mă, căce Domnul îmi va ajuta mie.

Ps. 4, 8; Preoția 26, 6.

6. Nu mă voiui teame de zeci de mii de noroadă ale celor ce pre împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiaște-mă, Dumnezeu al meu,

Iov 11, 19; ps. 26, 3; și 22, 4.

7. Că tu ai lovit pre toți ceia ce-m vrăjmășuiesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.

Ps. 57, 6.

8. A Domnului e mântuirea, și preste norodul tău blagoslovenia ta. Slava.

Isaia 43, 11; Apoc. 19, 1.

PSALMUL 4

La săvârșit, în laude, psalmul lui David.

1. Când am strigat eu, ascultatu-m'ai Dumnezeu al dreptății mele! Întru primejdie lărgit-ai pre mine! Milostiveaște-te spre mine și ascultă ruga mea.

Ps. 54, 1.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru căci iubiți deșertarea și cercați minciuna?

3. (Strigare) Și conoașteți că au minunat Domnul pre cel curat al lui; Domnul va asculta pre mine, când voiui striga către el.

4. Mâniați-vă, și nu greșiți; ceale ce ziceți întru inimile voastre, pre așternuturile voastre vă umiliți.

Efes. 4, 26.

5. (Strigare) Jârtvuiți jârtva dreptății și nedejduiți pre Domnul.

Ps. 50, 20.

6. Mulți zic: „Cine va arăta noao bunătățile?” Însămnă-se preste noi lumina feței tale, Doamne!

Ps. 118, 135; ps. 30, 16; 66, 1; Num. 6, 26.

7. Dat-ai veselie la inima mea, de roada grâului, vinului și untdelemnului lor s'au înmulțit.

8. Cu pace deodată mă voiui culca și voiui adormi, căci tu, Doamne, deusebi pre nedeajde m'ai lăcuit.

Ps. 3, 5.

PSALMUL 5

La săvârșit, pentru cea moștenitoare, psalmul lui David.

1. Graiurile mele bagă-le în urechi, Doamne! Înțelege strigarea mea!
2. Ia aminte glasului rugii mele, Împăratul meu și Dumnezeu! mieu, căci către tine mă voi ruga, Doamne!

Ps. 140, 1.

3. Dimineața asculta-vei glasul meu; dimineața d-voiri-voi ție și mă vei vedea.

Ps. 56, 11; 58, 19; 87, 14; 129, 6.

4. Că nu Dumnezeu vrând fărădelegea ești tu; nu va nemernici lângă tine cel ce viclenește

5. Nice vor rămânea ceaia fără de lege în preajma ochilor tăi. Urâș pre toți ceia ce fac fărădelegea.

Ps. 11, 5.

6. Piarde-vei pre toți ceia ce grăiesc minciuna; pre bărbatul sângiurilor și viclean uraște Domnul.

A 2 Leage 33, 19.

7. Și eu, întru mulțimea milei tale, întra-voi în casa ta, închina-mă-voi către beseareca cea sfântă a ta, cu frica ta.

8. Doamne, povățește-mă întru dreptatea ta, pentru vrăjmașii miei! Îndireptează înaintea ta calea mea.

Ps. 26, 11; ps. 24, 4.

9. Căci nu iaste în rostul lor adevăr, inema lor e deșartă; groapă deschisă, grumazul lor; cu limbile lor vicleniia.

Ps. 33, 15; Râm. 3, 13.

10. Judecă-i pre ei, Dumnezeule; cază den sfaturile lor; după mulțimea necredințelor lor scoate-i pre dânșii, căci te-au amărât, Doamne.

Ps. 34, 23; și 40, 6.

11. Și să veselească toți ceia ce nedejduiesc pre tine; în veac se vor bucura și vei sălășlui întru ei. Și se vor fâli întru tine toți cei ce iubesc numele tău,

12. Căci tu vei blagoslovi pre cel drept. Doamne, ca cu o armă de bună voire ne-ai cununat pre noi.

PSALMUL 6

La săvârșit, întru laude, pentru a opta, psalmu lui David.

1. Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri, nice cu urgia ta să mă cerți.

Ierem. 11, 23.

2. Miluiaște-mă, Doamne, căci slab sânt; vindecă-mă, Doamne, căci să turburără oasele mele;

Ps. 37, 1.

3. Și sufletul meu să turbură foarte; și tu, Doamne, până când? Întoarce-te, Doamne, și izbăvește sufletul meu.

4. Mântuiaște-mă pentru mila ta!

Ps. 58, 5.

5. Căci nu iaste în moarte pomenirea ta; și în iad cine se va mărturisi ție?

Ps. 29, 9; ps. 87, 12; Ps. 113, 25; Isaia 38, 18.

6. Ostenit-am întru suspinul meu, scâlda-voiu în toate nopțile patul meu, cu lacrămile mele așternutul meu voi u da.

Iov 7, 3, 4.

7. Turbură-se de mânie ochiul meu, vechiiu-mă întru toți vrăjmașii miei.

Ps. 37, 10.

8. Depărtați-vă de la mine toți ceia ce faceți fărădelege, căci au ascultat Domnul glasul plânsorii mele.

Matei 7, 23; ps. 38, 12.

9. Auzit-au Domnul ruga mea, Domnul rugăciunea mea au priimit.

Matei 25, 41.

10. Rușineaze-se și să turbure foarte toți vrăjmașii miei; întoarcă-se și să rușineaze foarte pren sârguială. Slava.

Luca 13, 27.

PSALMUL 7

Psalm al lui David carele l-au cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemeni.

1. Doamne, Dumnăzăul meu, pre tine nădejduiiu; mântuiaște-mă de toți cei ce mă gonesc și mă mântuiaște,

2. Ca nu cândai va hrăpi ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce mântuiaște, nice cel ce hălăduiaște.

3. Doamne, Dumnezeu al meu, de am făcut aceasta, de iaste strâmbătate întru mâinile mele,

4. De am răsplătit celor ce-m dau mie reale, să caz dară de la vrăjmașii miei deșărt,

5. Să gonească dară vrăjmașul sufletul meu și să apuce, și să calce la pământ viața mea și mărirea mea în țărână să o sălășluiască.

6. (Strigare) Scoală-te, Doamne, cu urgia ta, înalță-te cu mânie asupra vrăjmașilor tăi;

Ps. 39, 24.

7. Și te scoală Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca carea ai poruncit, și adunarea năroadelor te va încungiura,

Ps. 43, 25.

8. Și pentru aceasta întru înălțime întoarce-te. Domnul va judeca năroadele;

9. Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea, și după nerăutatea cea ce e asupra mea.

1 Împ. 26, 23; ps. 9, 4; și 17, 23; ps. 138, 1.

10. Săvârșască-se dară vicleșugul celor păcătoși și vei îndirepta pre cel drept, cercetând inimile și mușchii, Dumnezeu.

1 Paral. 28, 9.

11. Drept e ajutoriul meu de la Dumnezeu, cel ce mântuiește pre cei dreپți la inimă.

Ierem. 11, 20; și 17, 10; ps. 139, 1.

12. Dumnezeu judecătoriu drept e și tare și mult îngăduitoriu și neaducând urgie, în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia lui o va luci, arcul lui au încordat și l-au gătit pre el

A 2 Leage 32, 41.

14. Și întru el au gătit arme de moarte; săgețile lui celor ce ard le-au făcut.

15. Iată, chinui strâmbătatea, zemisli durori și născu fărădeleage.

Iov 15, 35; Isaia 59, 4; Paremii 5, 22; ps. 93, 23.

16. Groapă săpă și o adâncă pre ea și va cădea în groapa care au făcut.

Ps. 9, 16 și 22; Iov 4, 8; și 18, 8; ps. 139, 6.

17. Întoarce-se-va durearea lui la capul lui și pre creăștetul lui strâmbătatea lui se va pogori.

Paremii 11, 27.

18. Mărturisi-mă-voiu Domnului după dreptatea lui și voiu cânta numelui Domnului celui înalt.

PSALMUL 8

La săvârșit, pentru teascuri, psalm al lui David.

1. Doamne, Domnul nostru, foarte e minunat numele tău întru tot pământul!

2. Căci s'au rădicat mare cuviința ta mai sus de ceriuri.

Isaia 6, 3.

3. Den rostul pruncilor și sugătorilor ai întărit laudă pentru vrăjmașii tăi, ca să surpe pre vrăjmași și izbânditori.

Mat. 21, 16.

4. Căci voi vedea ceriurile, lucrurile deagetelor tale, luna și stealele carele tu ai întemeiat.

Isaia 29, 23.

5. Ce iaste omul, căci pomenești pre el? Sau fiiul omului, căci socotești pre el?

Ps. 143, 4.

6. Înmicșoratu-l-ai pre dânsul puțin oarece decât îngerii, cu mărire și cinste l-ai cununat pre el și l-ai pus pre dânsul preste faptele mâinilor tale.

Iov 7, 17; și 14, 5; Evrei 2, 7.

7. Toate le-ai supus supt picioarele lui. Oile și vacile toate; și încă și dobitoacele câmpului,

Fac. 1, 28; 1 Cor. 15, 27.

8. Pasările ceriului și peștii mării, ceale ce merg pre cărările mărilor.

9. Doamne, Domnul nostru, foarte iaste minunat numele tău în tot pământul. Slava.

Ps. 91, 5.

CATHISMA 2. PSALMUL 9

La săvârșit, pentru ceale ascunse ale fiiului lui, psalomul lui David.

1. Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne, cu toată inema mea, povesti-voiu toate minunele tale.

2. Veseli-mă-voiu și mă voi bucura întru tine, cânta-voiu numelui tău, Înalte.

3. Când să va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de cătră fața ta.

4. Căci ai făcut judecata mea și legiuirea mea, șazut-ai pre scaun, cel ce judeci dreptatea.

Ps. 7, 9.

5. Certăș limbile și pieri necredinciosul, numele lor l-ai stins în veac și în veacul veacului.

6. Vrajmașului lipsiră sabiile desăvârșit și cetăț surpaș.

7. Pieri pomenirea lui cu sunet, și Domnul în veac rămâne.

Plâng. 5, 19.

8. Gătiti-ai cu judecată scaunul lui; și el va judeca lumea cu dreptate, judeca-va norodul cu dreptate.

Ps. 95, 13.

9. Și să făcu Domnul scăpare săracului, ajutoriu la bune vremi, întru năcazuri.

Ps. 36, 39.

10. Și nădejduiască pre tine cei ce cunosc numele tău, căci n'ai părăsit pre cei ce te cercetează, Doamne!

Ierem. 14, 8; ps. 35, 10; 45, 1; ps. 33, 16.

11. Cântaț Domnului, celui ce lăcuiaște în Sion, povestiț întru limbi tocmealele lui!

12. Căci cela ce cercetează sânghiurile lor ș'au adus aminte. N'au uitat strigarea săracilor.

13. Miluiaște-mă, Doamne! Vezi smerenia mea de cătră vrăjmașii miei, cela ce mă înalți pre mine den porțile morții,

14. Pentru ca să povestesc toate laudele tale, în porțile featei Sionului. Veseli-ne-vom pre mântuirea ta;

15. Înfigseră-se limbile întru stricăciunea carea au făcut. În lațul acesta care au ascuns prinse-se piciorul lor.

Ps. 7, 16; și Iov 38, 15.

16. Cunoaște-se Domnul, judecăți făcând! Întru faptele mânilor lui să prinse păcătosul.

Ps. 7, 16.

17. (Cântare a strigării) Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate limbile ceale ce uită pre Dumnezeu.

Ps. 68, 7.

18. Căci nu până în săvârșit să va uita săracul, răbdarea săracilor nu va pieri desăvârșit.

19. Scoală-te, Doamne, nu să întărească omul, judece-se limbile înaintea ta.

20. Pune, Doamne, tocmitoriu de leage preste ei; cunoască limbile că oameni sânt.

21. (Strigare) Pentru căci, Doamne, stai de departe, treci cu vederea la bune vremi întru necazuri?

Ps. 12, 1.

22. Când să semețească necredinciosul, ațâță-se săracul; prindu-se întru svaturile carele socotesc.

Ps. 7, 16; Iov 18, 8.

23. Căci să laudă păcătosul întru pohtele sufletului lui, și cel ce face strâmbătate să binecuvintează.

24. Întărâtă pre Domnul păcătosul, după mulțimea urgiei lui; nu va cerceta. Nu iaste Dumnezeu înaintea lui,

Ps. 13, 1.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea. Strică-se judecățile tale de cătră fața lui, tuturor vrăjmașilor lui va stăpâni de tot.

26. Pentru că zice întru inema lui: „Nu mă voi clăti den rudă în rudă, fără de rău“.

Ps. 29, 6.

27. Supt limba lui osteneală și dureare. Carea de blestem rostul lui iaste plin și de amărăciune și de vicleșug;

Râm. 3, 14.

28. Șade întru vicleșug cu ceia avuț, întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel nevinovat; ochii lui la cel sărac să uită.

29. Pândește întru ascuns, ca leul la stâna lui; pândește ca să apuce pre sărac, să apuce pre sărac deaca-l va trage pre el.

30. În lațul lui va smeri pre el; pleca-se-va și va cădea deaca va stăpâni el pre săraci.

31. Pentru că au zis întru inema lui: „Uitat-au Dumnezeu! Întors-au fața lui, ca să nu vază desăvârșit“.

Ps. 72, 11; Iov 22, 13.

32. Scoală-te, Doamne, Dumnezeul mieu, înalțe-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi desăvârșit.

33. Pentru care lucru au întărâtat necredinciosul pre Dumnezeu? Pentru că au zis întru inema lui: „Nu va cerceta“.

34. Vezi, că tu osteneala și durearea socotești, ca să-l dai pre el în mâinile tale. Ție s'au lăsat săracul, surumanului tu ai fost ajutoriu.

35. Zdrobeaște brațul celui păcătos și rău; cerca-se-va păcatul lui și nu să va afla.

Iov 38, 15.

36. Domnul Împărat e în veac și în veacul veacului! Pieriți, limbi, den pământul lui!

Ps. 28, 10.

37. Pohta săracilor ascultat-ai, Doamne, la gătirea inimilor lor luoa aminte ureachea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, pentru ca să nu mai adaogă încă a să mări omul pre pământ.

PSALMUL 10

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Pre Domnul nădejduiesc. Cum va grăi sufletului meu: „Mută-te pren munți ca o vrabie?”

2. Căce, iată, păcătoșii au întins arcul, gătiră săgeți în tulpă, ca să săgeate întru ceață pre cei direpți la inimă.

Ps. 36, 14.

3. Căci carele tu ai întărit, ei le-au surpat; și dreptul ce-au făcut?

4. Domnul, în beseareca cea sfântă a lui; Domnul, în ceriu scaunul lui. Ochii lui la cel sărac privesc, geanele lui cercetează pre fiii oamenilor.

Avvac. 2, 20.

5. Domnul cercetează pre cel drept și pre cel necredincios; iară cel ce iubeaște strâmbătatea uraște sufletul lui.

Ps. 32, 13-15; și 5, 5.

6. Ploua-va preste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă; și duh de vivor partea păharului lor.

Iezech. 38, 22.

7. Căci drept e Domnul și direptăți au iubit, îndireptări au văzut fața lui. Slava.

Ps. 32, 18.

PSALMUL 11

La săvârșit, pentru a opta, psalmul lui David.

1. Mântuiaște-mă, Doamne, căci au lipsit cel curat, căci s’au împruținat adevărurile de către fiii oamenilor.

Isaia 57, 1.

2. În deșert au grăit fieștecarele către aproapele său, buze vicleane la inimă, și în inimă au grăit reale.

Mih. 7, 5; Ierem. 9, 8; ps. 27, 4; și 63, 3.

3. Piarză de tot Domnul toate buzele ceale vicleane și limbă grăitoare mare,

4. Pre cei ce au zis: „Limba noastră vom mări, buzele noastre lângă noi sânt; cine iaste noao Domnu?“

Ps. 16, 10.

5. „Pentru necazul săracilor și suspinul measerilor acum mă voi scula – zice Domnul; pune-voi întru mântuire, mă voi îndrăzni întru el“.

Ps. 5, 5.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit ispitit pământului, curățit de 7 ori.

Ps. 118, 140; Paremii 30, 5.

7. Tu, Doamne, să ne păzești pre noi și să ne cruți pre noi de către neamul acesta și în veac.

8. Împrejur necredincioșii împlă; după înălțimea ta ai înmulțit fiii oamenilor.

PSALMUL 12

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Până când, Doamne, mă vei uita desăvârșit, până când întorci fața ta de către mine?

Ps. 9, 21; și 76, 8.

2. Până când voi pune sfaturi întru sufletul meu, durori în inima mea, ziua și noaptea?

3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea? Caută, ascultă-mă, Doamne, Dumnezeul meu.

4. Luminează ochii miei, ca nu cândai să adorm de moarte, ca nu cândai să zică vrăjmașul meu: „Întării-mă către dânsul“.

5. Cei ce mă necăjesc bucura-se-vor de mă voiui clăti; și eu pre mila ta nădejduiiu.

Ps. 24, 2.

6. Bucura-se-va inima mea pre mântuirea ta; cânta-voiu Domnului, celui ce au făcut bine mie, și voiui cânta numelui Domnului celui înalt.

PSALMUL 13

La săvârșit, psalmul a lui David.

1. Zise cel fără minte întru inima lui: „Nu iaste Dumnezău!“ Stricară-se și să urără întru meșteșugiri; nu iaste făcând bunătate, nu iaste până întru unul.

Ps. 9, 24; și 52, 1, 2.

2. Domnul den ceriu să plecă preste fiii oamenilor, ca să vază de iaste pricepând sau cercetând pre Dumnezeu.

A 2 Leage 31, 17; Iov 28, 24; ps. 65, 6; Râm. 3, 10; Isaia 59, 2.

3. Toți s’au abătut, odată s’au netrebut; nu iaste făcând bunătate, nu iaste până la un.

Iov 15, 14.

4. Nu vor cunoaște toți cei ce fac fărădeleagea? Cei ce mănâncă pre norodul mieu cu mâncare de pâine

5. Pre Domnul nu l-au chemat. Acolo s’au înfricoșat cu frică, unde nu era frică, căce Domnul – în rudă direaptă.

6. Sfatul săracului l-ați rușinat, căce Domnul nedeajdea lui iaste:

7. „Cine va da den Sion mântuirea lui Israil?“ Când va întoarce Domnul robimea norodului său, bucura-se-va Iacov și să va veseli Israil. Slava.

PSALMUL 14

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Doamne, cine va nemernici întru sălașul tău, sau cine va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

Ps. 23, 3, 4; Isaia 33, 15; 57, 13.

2. Mergând fără prihană și făcând dreptate, grăind adevăr în inima lui;

Iov 27, 4; Isaia 26, 2.

3. Carele n’au viclenit în limba lui și n’au făcut vecinului lui rău, și ocară n’au luat pre cei de aproape ai lui.

4. Defăimă-se înaintea lui cel ce viclenește, iară pre cei ce să tem de Domnul va slăvi;

5. Cella ce jură aproapelui lui și nu defaimă, argintul lui n'au dat pre camătă și daruri pentru cei nevinovați n'au luat.

Preoția 25, 36; A 2 Leage 16, 19; Paremii 16, 28.

6. Cella ce face aceastea nu să va clăti în veac.

PSALMUL 15

Scrisoare pre stâlpul a lui David.

1. Păzește-mă, Doamne, că spre tine am nedejduit.

2. Zis-am Domnului: „Domnul meu ești tu, căce bunătățile mele nu-ți trebuiescu“. Sfinților celor den pământul lui s'au minunat Domnul, toate voile lui întru dânșii.

3. Înmulțitu-s'au slăbiciunile lor, după aceastea au sânguit.

4. Nu voi aduna adunările lor den sânghiuri, nice voi pomeni numele lor pren buzele mele.

Iosia 2, 17.

5. Domnul, partea moștenirii mele și păharului meu; Tu ești cella ce așezi moștenirea mea mie.

Plâng. 3, 24.

6. Funi au căzut preste mine întru cei mai tari, pentru că moștenirea mea mai tare iaste mie.

7. Binecuvânta-voiu pre Domnul, cella ce m'au înțeleptit pre mine; și încă și până în noapte m'au certat mușchii miei.

Ps. 62, 7.

8. Vedeam pre Domnul înaintea mea pururea, căci den direapta mea iaste, pentru ca să nu mă clintesc.

Ps. 109, 6; Fapt. Ap. 2, 25.

9. Pentru aceaea veseli-să inima mea și să bucură limba mea și încă și trupul meu să va sălășlui pre nedeajde,

10. Căce nu vei părăsi sufletul meu la iad, nice vei da pre cel curat al tău să vază stricăciune.

Ps. 48, 16; Isaia 53, 10; Fapt. Ap. 2, 31.

11. Arătat-ai mie căile vieții; împlea-mă-vei de veselie cu fața ta, în frumșări în direapta ta, desăvârșit.

PSALMUL 16

Rugăciunea lui David.

1. Ascultă, Doamne, dreptățile mele, ia aminte rugăciunea mea, bagă în urechi ruga mea, nu cu buze vicleane.

2. De la fața ta judecata mea să iasă, ochii miei vădă dreptăți.

3. Ispitit-ai inima mea, socotit-ai noaptea; ispittu-m'ai, și nu s'au aflat întru mine strâmbătate.

Ps. 138, 1, 2.

4. Ca să nu grăiască rostul meu lucrurile oamenilor, pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi năsilnice.

5. Întărește umbletele mele întru cărările tale, pentru ca să nu se clinească pașii miei.

6. Eu am strigat, căcie m'ai ascultat, Dumnezeu; pleacă ureachea ta mie și ascultă cuvintele mele.

Ps. 141, 7.

7. Minunează milele tale, cela ce mântuiești pre cei ce nedejdiesc pre tine, den cei ce stau împotriva dreptei tale.

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperirea arepilor tale mă vei acoperi

Ps. 35, 7-10; Mat. 23, 37.

9. De cătră fața necredincioșilor, celor ce m'au necăjit pre mine. Vrajmașii miei sufletul meu au cuprins;

10. Seul lor au închis, gura lor au grăit mândrie.

Ps. 11, 4.

11. Scoțându-mă, acum m'au încunjurat, ochii lor puseră ca să abată la pământ.

12. Luară-mă ca un leu gata la vânat și ca un puiu de leu lăcuind întru ascunsuri.

13. Scoală-te, Doamne, apucă-i pre ei și-i împiadică pre dânșii! Izbăvește sufletul meu de cătră cel necurat, sabia ta de la vrajmașii mâinii tale.

14. Doamne, den puțini de la pământ împarți pre ei în viața lor; și de ceale ascunse ale tale să împlu pânțele lor. Săturatu-s'au de fii și au lăsat

rămășițele pruncilor lor.

15. Iară eu întru dreptate ivi-mă-voiu feații tale, sătura-mă-voiu, arătându-mi-se mărirea ta. Slava.

Ps. 15, 11.

CATHISMA 3. PSALMUL 17

La săvârșit, copilului Domnului, lui David, carele au grăit Domnului cuvintele cântării aceștia, în ziua care l-au izbăvit pre el Domnul den mâna tuturor vrăjmașilor lui și den mâna lui Saul, și zise:

1. Îndrăgi-te-voiu, Doamne, vârtutea mea. Domnul, întărirea mea și scăparea mea și izbăvitoriul meu,

Evrei 2, 13.

2. Dumnezeu al meu, ajutoriul meu, și voiu nedejdui pre dânsul,

3. Scutitoriul meu și cornul mântuirii mele și sprejenitoriul meu.

Ps. 91, 10; Paremii 18, 10.

4. Lăudând voiu chema pre Domnul și de vrăjmașii miei mă voiu mântui.

Ps. 144, 3.

5. Cuprinsu-m'au durori de moarte și pâraile fărădelegii m'au turburat.

6. Chinurile iadului m'au încunjurat; apucatu-m'au lațurile morții.

Ps. 114, 3.

7. Și, necăjindu-mă, am chemat pre Domnul și cătră Dumnezeu al meu am strigat.

8. Auzit-au den besearca sfântă a lui glasul meu și strigarea mea înaintea lui va intra în urechile lui.

9. Și să clătină și plin de cutremur să făcu pământul și temeaiile munților s'au turburat și s'au clătit, căci s'au urgisit lor Dumnezeu.

10. Sui-se fum întru urgia lui și foc de cătră fața lui să va aprinde, cărbuni s'au ațâțat de cătră dânsul.

11. Și plecă ceriurile și să pogorâ, și negură supt picioarele lui.

Isaia 19, 1.

12. Și să sui preste heruvim și zbură, și zbură pre aripile vânturilor.

Ps. 103, 4.

13. Și puse întunearec ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui, întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

Isaia 50, 3.

14. De lucire înaintea lui norii au trecut, smidă și cărbuni de foc.

Ps. 96, 3, 4.

15. Și tună den ceriu Domnul și cel înalt au dat glasul lui.

Is. Navi 10, 11; ps. 76, 16.

16. Trimise săgeți și răsipi pre ei, și fulgere au înmulțit și-i turbură pre ei.

Ps. 143, 7.

17. Și să iviră izvoarele apelor și să descoperiră temeaiele lumii,

18. De certarea ta, Doamne, de suflarea duhului urgiei tale.

Isaia 5, 25.

19. Trimise dentru înălțime și mă luo pre mine, apucă-mă den ape multe.

Ps. 143, 8.

20. Mântui-mă-va dentru tari vrăjmașii miei și de cei ce mă urăsc pre mine, căci să mai întăriră decât mine.

Ps. 7, 9.

21. Apucatu-m'au în ziua răutății mele și să făcu Domnul întăritura mea.

22. Și mă scoase întru lărgime, izbăvi-mă-va, căci m'au vrut.

23. Și-m va da Domnul după dreptatea mea și după curățenia mânilor mele îm va da.

Ps. 7, 9.

24. Căci am păzit căile Domnului și n'am păgânit de la Dumnezeuul meu.

25. Căci toate judecățile lui înaintea mea și dreptățile lui nu s'au depărtat de la mine.

26. Și voi fi fără prihană cu dânsul și mă voi păzi de cătră fărădelegea mea.

27. Și-m va da Domnul după dreptatea mea și după curățenia mânilor mele înaintea ochilor lui.

Isaia 5, 16.

28. Cu cel drept, drept vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic vei îndărătnici.

Preoția 26, 23, 24.

30. Căci tu nărodul smerit vei mântui și ochii mândrilor vei smeri.

Paremii 3, 34; Isaia 2, 11; și 5, 15.

31. Căci tu vei lumina luminătoriul meu, Doamne, Dumnezeuul meu, lumina-vei întunearecul meu.

32. Căci întru tine mă voi izbăvi de bântuială și cu Dumnezeuul meu voi sări zid.

33. Dumnezeu mieu, fără prihană e calea lui, cuvintele Domnului lămurite-s, scutitoriu iaste tuturor celor ce nădejduiesc pre dânsul.

Ps. 18, 8; A 2 Leage 32, 4; 2 Împ. 22, 31.

34. Pentru că cine e Dumnezeu afară den Domnul? Sau carele e Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?

A 2 Leage 32, 39.

35. Dumnezeu, cel ce mă încinge cu putere și au pus fără prihană calea mea,

36. Întărind picioarele mele ca unui cerb, și pre ceale înalte puindu-mă,

37. Învățând mânil mele la războiu și ai pus arc de aramă brațele mele.

Ps. 143, 1.

38. Și ai dat mie scuteală de mântuire și direapta ta m'au sprejenit.

39. Și învățătura ta m'au îndireptat desăvârșit și certarea ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii miei dedesuptul mieu, și n'au slăbit urmele mele.

41. Goni-voiu pre vrăjmașii miei și-i voiu prinde pre dâșii, și nu mă voiu întoarce, până unde vor lipsi.

42. Năcăji-voiu pre dâșii și nu vor putea să stea, cădea-vor supt talpele mele.

43. Și mă încinseș cu putere la războiu, împiedecaș pre toți pre cei ce să scula asupra mea dedesuptul mieu.

44. Și pre vrăjmașii miei datu-mi-ai mie dos și pre cei ce urăsc pre mine i-ai pierdut de tot.

Ps. 80, 14.

45. Strigară, și nu era cel ce mântuiaște, cătră Domnul, și n'au ascultat pre dâșii.

Ps. 65, 2.

46. Și-i voiu mărunți pre ei ca țărâna în fața vântului, ca tina ulițelor voiu mărunți pre dâșii.

47. Izbăvi-mă-vei de pricea norodului, pune-mă-vei întru cap de limbi.

Ps. 143, 2.

48. Norod carele n'am cunoscut mi'au slujit mie, la auzirea urechii m'au ascultat.

49. Fii striini au mințit mie, fii striini s'au vechit și s'au șchiopat de cătră căile lor.

50. Viu Domnul, și blagoslovit Dumnezeuul meu, și să înalțe Dumnezeuul mântuirii mele.

51. Dumnezeu, cel ce dai izbândiri mie și ai supus noroade supt mine, izbăvitoriul meu de vrăjmașii mei cea cu urgie,

52. De cătră cei ce să scoală preste mine înălța-mă-vei, de cătră omul nedirept izbăvi-mă-vei.

53. Pentru aceea mărturisi-mă-voiu ție întru limbi, Doamne, și numelui tău cânta-voiu.

Râm. 15, 9.

54. Mărind mântuirile împăratului și făcând milă unsului, lui David, și semenției lui, până în veac. Slava.

PSALMUL 18

La săvârșit, psalm al lui David.

1. Ceriurile povestesc mărirea lui Dumnezeu și facerea mânilor lui povestește întărirea.

Ps. 88, 6; 96, 6.

2. Ziua zilei va izbâcni cuvânt și noaptea nopții povestește minte.

3. Nu-s graiuri, nici cuvinte, căroră nu să aud glasurile lor.

4. La tot pământul ieși răspunsul lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Râm. 10, 18.

5. În soare au pus lăcașul lui; și el ca un ginere ieșind den cămara lui.

6. Bucura-se-va ca un uriaș să aleargă cale; den marginea ceriului ieșirea lui

Ecl. 1, 5.

7. Și istovul lui până în marginea ceriului, și nu iaste cel ce să va ascunde de căldura lui.

8. Leagea Domnului fără prihană e, întorcând suflete; mărturia Domnului credincioasă e, înțeleptind pruncii;

Paremii 6, 23; Ps. 17, 33; Ps. 118, 30.

9. Direptățile Domnului direapte-s, veselind inema; porunca Domnului lucie iaste, luminând ochii;

Ps. 118, 40.

10. Frica Domnului curată e, rămâind în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate-s, îndireptate deodată.

11. Pohtite-s mai mult decât aurul și piatră cinstită multă și mai dulce decât miarea și fagurul.

Paremi 3, 14.

12. Pentru că și robul tău păzește acestea; și păzind acestea, răsplătire multă.

13. Greșalele cine le va priceape? Dentre ceale ascunse ale mele curățește-mă și de cătră cei streini cruță pre robul tău;

Ps. 89, 8; Preoția 4, 2; Iov 9, 20.

14. De nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și vor fi la bunăvzare cuvintele rostului meu și cercetarea inimii mele înaintea ta pururea; Doamne, ajutorul meu și mântuitorul meu.

PSALMUL 19

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Asculte-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimiță ție ajutoriu dentru cel sfânt și den Sion sprejenească-te pre tine.

3. Pomenească toată jârtva ta, și arderea ta cea de tot, să o îngraș.

4. (Strigare) Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom pre mântuirea ta și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cearerile tale. Acum conosciu că au mântuit Domnul pre unsul lui.

7. Asculta-l-va pre dânsul den ceriul cel sfânt al lui, în sile mântuirea direaptei lui.

8. Aceștea cu cară, și aceștea cu cai; și noi în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom chema.

1 Împ. 17, 45; Isaia 31, 1.

9. Ei s'au împiedecat și au căzut, și noi ne-am sculat și ne-am îndireptat.

Ps. 43, 9; Paremi 4, 19.

10. Doamne, mântuiaște pre împăratul și ascultă pre noi ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20

Psalm a lui David.

1. Doamne, întru putearea ta veseli-se-va împăratul și pre mântuirea ta se va bucura foarte.

2. Pohta inimii lui ai dat lui și de voia buzelor lui n'ai lipsit pre dânsul.

3. (Strigare) Căci l-ai apucat pre el cu blagosloveniile bunătății, pus-ai pre capul lui cunună de piatră cinstită.

4. Viață au cerșut ție și ai dat lui îndelungare de zile, în veacul veacului.

Isaia 53, 10.

5. Mare e slava lui întru mântuirea ta, mărire și mare cuviință vei pune preste el.

6. Căci da-vei lui blagoslovenie în veacul veacului, veseli-vei pre dânsul cu bucurie cu fața ta.

Ps. 15, 11.

7. Căci împăratul nedejduiaște pre Domnul și cu mila celui înalt nu să va clăti.

8. Afle-se mâna ta la toți vrăjmașii tăi, dreapta ta să afle pre toți cei ce te urăsc pre tine.

9. Căci pune-vei pre dânșii ca un cuptoriu de foc la vremea feații tale.

10. Domnul cu urgia lui va turbura pre dânșii și va mânca de tot pre ei focul.

Maleachi 4, 1.

11. Rodul lor de pre pământ piarde-l-vei și sămânța lor de la fiii oamenilor.

Isaia 14, 20; Ps. 108, 12.

12. Căci plecară spre tine reale, cugetară sfaturi cu care nu vor putea să stea.

13. Căci vei pune pre dânșii umăr, în cei rămași ai tăi găti-vei cădearea lor.

14. Înălță-te, Doamne, întru putearea ta; cânta-vom și vom peveți puterniciile tale. Slava.

PSALMUL 21

La săvârșit, pentru sprejenea la cea de la zori, psalmul lui David.

1. Dumnezeu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru căci mă părăsiș? Departe de la mântuirea mea cuvintele greșalelor mele.

Mat. 27, 46; Marc. 15, 34.

2. Dumnezeul meu, striga-voiu ziua, și nu vei asculta, și noaptea, și nu la necunoștința mea.

Ps. 68, 4.

3. Și tu în ceale sfinte lăcuiești, lauda lui Israil.

4. Pre tine au nedejduit părinții noștri; nedejduiră și ai izbăvit pre dânșii.

5. Cătră tine strigară și să mântuiră, pre tine nedejduiră și nu se rușinară.

Ps. 24, 3; și 30, 2.

6. Iară eu sânt viarme, și nu om, ocară oamenilor și defăimarea nărodului.

Iov 25, 6.

7. Toți ceia ce mă văd batjocuritu-m'au, grăiră în buze, clătiră capul:

Isaia 52, 14; 53, 2; Ps. 108, 24.

8. „Nedejduit-au pre Domnul, izbăvească pre el, spăsească pre el, că-l va pre el“.

Mat. 27, 43.

9. Căci tu ești cela ce m'ai zmult den pântece, nedeajdea mea, de la țatele maică-mea. Spre tine mă aruncaiu den zgău,

Isaia 46, 3.

10. Den pântecel maicei mele, Dumnezeul meu ești tu, să nu te depărtezi de la mine.

Isaia 49, 1.

11. Căci năcazul e aproape, căci nu iaste cel ce să-mi ajute mie.

12. Împrejură-mă viței mulți, tauri graș mă încungiură.

13. Deșchiseră asupra mea gura lor ca un leu hrăpind și răcnind.

Ps. 68, 21.

14. Ca o apă mă vărsaiu și să răsipiră toate oasele mele.

15. Să făcu inema mea ca o ceară, topindu-se în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscă-se ca un hârb vârtutea mea, și limba mea s'au lipit de gâtulejul meu, și la țărâna morții m'ai pogorât.

Ps. 101, 4, 5, 6.

17. Căci m'au încunjurat câini mulți, adunarea celor ce mă viclenesc mă cuprinseră.

18. Săpară mânil mele și picioarele mele,

19. Numărară toate oasele mele. Și ei socotiră și mă văzură,

20. Împărțiră hainele mele lor și pre îmbrăcăminte mea aruncară sort.

Ioan 19, 24.

21. Iară tu, Doamne, să nu depărtezi ajutoriul tău de la mine, spre sprejeneala mea ia aminte.

Ps. 108, 25.

22. Izbăveaște de la sabie sufletul meu și den mâna câinelui, pre cel sângur născut al meu.

Ps. 34, 16.

23. Mântuiaște-mă den gura leului și de la coarnele inorodilor, smerirea mea.

24. Povesti-voiu numele tău fraților miei; în mijlocul adunării lăuda-te-voiu.

Ps. 39, 12; Ps. 68, 34; Evrei 2, 12.

25. Cei ce vă teameți de Domnul, lăudați pre dânsul; toată sămânța lui Iacov, măriți pre dânsul!

26. Teamă-se dară de dânsul toată sămânța lui Israil,

27. Căci n'au ocărât, nici au defăimat ruga săracului,

Ps. 68, 36.

28. Nici au întors fața lui de la mine și, când am strigat cătră el, ascultat-m'au.

Ps. 2, 6.

29. De la tine lauda mea, întru adunare mare mărturisi-mă-voiu ție; rugile mele voi da înaintea celor ce să tem de dânsul.

Ps. 66, 3.

30. Mânca-vor săracii și să vor sătura și vor lăuda pre Domnul cei ce cercetează pre dânsul, trăi-vor inemile lor în veacul veacului.

31. Pomeni-vor și să vor întoarce cătră Domnul toate marginile pământului.

32. Și să vor închina înaintea lui toate neamurile limbilor.

Ps. 51, 8; și Ps. 68, 40.

33. Căci a Domnului e împărăția și el oblăduiaște limbile.

34. Mâncară și să închinară toți grașii pământului, înaintea lui vor cădea toți ceia ce să pogoară la pământ.

35. Și sufletul meu lui trăiaște și sementia mea va sluji lui.

36. Spune-se-va Domnului ruda cea ce vine și vor vestui dreptatea lui la norodul cel ce să va naște, pre carele au făcut Domnul.

PSALMUL 22

Psalm a lui David.

1. Domnul paște-mă și nemica nu-m va lipsi; la locul otăvii, acolo m'au sălășluit.

Isaia 40, 11.

2. Pre apă de răpaos mă hrăni pre mine, sufletul meu întoarse.

Iezech. 34, 11, 23; Ioan 10, 12; 1 Petr. 2, 25; și 5, 4.

3. Povețuitu-m'au pre cărările dreptății, pentru numele lui.

4. Că, de voiu și merge în mijlocul umbrei morții, nu mă voiu teame de reale, căci tu cu mine ești.

Iov 13, 15; Ps. 3, 6; 43, 21; și 117, 6.

5. Toiagul tău și varga ta, aceasta m'au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă den preajma celor ce mă năcăjesc.

7. Muiași cu untdelemn capul meu, și păharul tău îmbătând ca un prea tare.

8. Și mila ta mă va goni toate zilele vieții mele. Și a lăcui eu în casa Domnului la îndelungare de zile.

PSALMUL 23

Psalmul lui David, a unii den sâmbete.

1. Al Domnului iaste pământul și împlerea lui, lumea și toți cei ce lăcuiesc într'însul.

Ps. 88, 12; Ps. 49, 13; 1 Cor. 10, 28.

2. Acesta pre mări au întemeiat pre el și pre râuri l-au gătit pre el.

Ps. 103, 6; 135, 6.

3. Cine să va sui la muntele Domnului? Au cine va sta în locul cel svânt al lui?

Ps. 14, 1.

4. Nevinovat la mâni și curat la inemă, carele n'au luat pre deșert sufletul lui și n'au jurat pre vicleșug aproapelui său.

5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitoriul lui.

6. Aceasta e ruda celor ce cearcă pre Domnul și celor ce cearcă fața Dumnezăului lui Iacov.

7. (Strigare) Rădicați porțile, boiari, ale voastre și vă rădicați porți veacine, și va intra Împăratul mării.

8. Cine e acesta, Împăratul mărireii? Domnul tare și puternic, Domnul tare e în războiu.

9. Rădicați porțile, boiari, ale voastre și vă rădicați porți veacينية, și va intra Împăratul mărireii.

10. Cine iaste acesta, Împăratul mărireii? Domnul puterii: Acesta e Împăratul slavei. Slava.

CATHISMA 4. PSALMUL 24

Psalmu a lui David.

1. Cătră tine, Doamne, rădicaiu sufletul meu, Dumnezeu! Pre tine nedejdiii, să nu mă rușinez în veac,

Ps. 142, 9.

2. Nice să mă batjocorească vrăjmașii miei! Pentru că toți ceia ce te îngăduiesc pre tine nu se vor rușina;

Isaia 28, 16; Râm. 10, 11; Ps. 12, 5.

3. Rușinează-se cei ce nelegiuiesc în zadar.

4. Căile tale, Doamne, arată-mi mie și cărările tale învăță-mă.

Ps. 5, 8; și 26, 17; Ps. 85, 10; Ps. 142, 11.

5. Povățește-mă pre adevărul tău și mă învăță, căce tu ești Dumnezeu, Mântuitoriul meu, și pre tine te-am îngăduit toată ziua.

Ierem. 33, 11.

6. Adu-ți aminte de îndurările tale, Doamne, și de milele tale, căce den veac sânt.

Ps. 102, 17.

7. Păcatele tinerețelor mele și ale necunoștinții mele să nu-ți aduci aminte.

Iov 13, 26.

8. După mila ta, adu-ți aminte tu, pentru bunătatea ta, Doamne.

9. Bun și drept iaste Domnul; pentru aceea va pune leage celor greșiți în cale.

10. Povățui-va pre ceia blânzi la judecată, învăța-va pre ceia blânzi căile lui.

11. Toate căile Domnului, milă și adevăr celor ce cearcă făgăduința lui și mărturiile lui.

12. Pentru numele tău, Doamne, și iartă păcatul meu, pentru că multu iaste.

Isaia 43, 25.

13. Cine iaste omul cel ce să teame de Domnul? Pune-va leage lui în calea care au ales.

14. Sufletul lui întru bunătăți va mânea și sămânța lui va moșteni pământul.

15. Întărirea Domnului, celor ce să tem de dânsul și făgăduința lui va arăta lor.

Paremii 3, 25.

16. Ochii miei pururea cătră Domnul, căce el va scoate den laț picioarele mele.

17. Priveaște preste mine și mă miluiaște, căce sânșur născut și sărac sânt eu.

18. Necazurile inimii mele s'au înmulțit, den nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și ostineala mea și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pre vrăjmașii miei că s'au înmulțit și urâciune strâmbă m'au urât.

Ioan 15, 25.

21. Păzeaște sufletul meu și mă izbăveaște să nu mă rușinezu, căce am nedejduit pre tine.

22. Cei fără răutate și cei direpți să lipiia de mine, căce te-am îngăduit pre tine, Doamne.

23. Mântuiaște, Dumnezeule, pre Israil den toate năcazurile lui.

Ps. 129, 7.

PSALMUL 25

Psalmul a lui David.

1. Judecă-mă, Doamne, căce eu întru nerăutatea mea am mers și pre Domnul nedejduind nu voiu slăbi.

Ps. 6, 9; 42, 1.

2. Ispiteaște-mă, Doamne, și mă cearcă, lămureaște rănichii miei și inima mea.

Ps. 138, 22.

3. Că mila ta înaintea ochilor miei iaste și bine am plăcut întru adevărul tău.

4. N'am șazut cu adunarea deșertării și cu cei ce nelegiuiescu nu voi întra înlăuntru.

Ps. 100, 4; 140, 5; Ps. 1, 1; Iov 31, 5.

5. Urât-am adunarea celor ce să viclenescu și cu cei necredincioși nu voi șădea.

Ps. 100, 7.

6. Spăla-voiu întru cei nevinovați mânil meale și voiu încungiura jârtăvnicul tău, Doamne,

Ps. 72, 13.

7. Ca să auz eu glasul laudei tale și a povesti toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casii tale și locul lăcașului mărire tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu și cu oamenii sângiurilor viața mea,

Ps. 27, 3.

10. Căroră sânt în mâini fărădelegile, dreapta lor s'au umplut de daruri.

11. Iară eu întru nerăutatea mea am mers; mântuiaște-mă, Doamne, și mă miluiaște.

12. Piciorul meu au stătut în dreptate; întru adunări binecuvânta-te-voiu, Doamne.

PSALMUL 26

Psalmu a lui David, mai nainte decât a să unge.

1. Domnul e lumina mea și Mântuitoriul meu; de cine mă voiu teame?

Mih. 7, 8; Ioan 1, 4; și 8, 12.

2. Domnul, scutitoriul vieții mele; de cine mă voiu spămânda?

3. Când s'ar apropia asupra mea cei ce chinuiesc, ca să mănânce cărnurile mele,

Ps. 3, 6; Iov 19, 22.

4. Cei ce mă necăjesc și vrăjmașii miei, ei au slăbit și au căzut.

5. Și de se va rându asupra mea tabără, nu se va înfricoșa inima mea.

6. De se va rădica asupra mea războiu, întru aceasta eu nedejduiesc.

Ps. 3, 3; și 31, 8.

7. Una am cerșut de la Domnul, aceasta voiui ceare: a lăcui eu în casa Domnului, toate zilele vieții mele,

8. A vedea frumsețarea Domnului și a socoti beseareca cea sfântă a lui.

9. Căci m’au ascuns în cortul lui în ziua răutăților mele, acoperitu-m’au întru ascunsul cortului lui.

Ps. 30, 21.

10. În piatră m’au înălțat și acum, iată, au înălțat capul meu preste vrăjmașii miei.

Ps. 3, 4; și 109, 8.

11. Încungiurat-am și am jârtvuit în cortul lui jârtvă de mântuire și de clic, cânta-voiu și voiui peveți Domnului.

Ps. 5, 8.

12. Ascultă, Doamne, glasul meu, carele am strigat, miluiaște-mă și mă ascultă.

13. Ție au zis inima mea: „Pre Domnul voiui cerca“. Cercă-te fața mea, fața ta, Doamne, voiui cerca.

14. Să nu-ți întorci fața ta de cătră mine și să nu te abați cu urgie de la robul tău.

15. Ajutoriu mie fii, să nu mă depărtezi și să nu mă lași, Dumnezeu, Mântuitoriul meu.

16. Căci tată-meu și maica mea m’au părăsit, și Domnul m’au luat pre mine.

17. Îndireptează-mă, Doamne, în calea ta și mă povățuiaște în cărare dreaptă pentru vrăjmașii miei.

Ps. 24, 4; și 5, 8.

18. Să nu mă dai la sufletele celor ce mă necăjesc pre mine, căci s’au sculat asupra mea mărturii strâmbe și minți strâmbătatea eiș.

19. Crez ca să văz bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20. Îngăduiaște pre Domnul, îmbărbătează-te și să întărească inima ta și îngăduiaște pre Domnul. Slava.

Isaia 25, 9.

PSALMUL 27

Psalmul lui David.

1. Cătră tine, Doamne, striga-voiu, Dumnezeu! mieu, să nu taci de cătră mine și mă voiu asămăna celor ce să pogoară la groapă.

Ps. 142, 7.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugării mele când mă rogu cătră tine, când rădic mâinile mele cătră beseareca cea sfântă a ta.

3. Să nu mă tragi împreună cu cei păcătoși și cu cei ce fac strâmbătate să nu mă pierzi,

Iov 34, 27; Ps. 25, 9; 61, 4.

4. Celor ce grăiesc pace cu cei de aproape ai lor, și reale în inimile lor.

Ps. 11, 2; Ierem. 9, 8.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după vicleșugul tocmealelor lor.

6. După faptele mânilor lor dă-le lor, dă-le lor răsplătirea lor.

2 Tim. 4, 14.

7. Căci n'au priceput la faptele Domnului și la faptele mânilor lui, surpavei pre dânșii și nu vei zidi pre dânșii.

8. Blagoslovit Domnul, căci au ascultat glasul rugii mele.

9. Domnul, ajutoriul meu și scutitoriul meu; pre el au nedejduit inima mea și mă ajutoraiu.

10. Și odrăsli trupul meu și den voia mea mă voiu mărturisi lui.

11. Domnul e întărirea norodului lui și scutitoriu mântuirilor unsului lui iaste.

12. Mântuiaște pre norodul tău și blagosloveaște moștenirea ta; și paște pre ei și-i nalță pre ei până în veac.

PSALMUL 28

Psalmul lui David, spre scosul cortului.

1. Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului fii de berbeci;

Ps. 95, 7.

2. Aduceți Domnului mărire și cinste, aduceți Domnului mărire numelui lui, închinați-vă Domnului în curtea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului spre ape, Dumnezeu! măririi au tunat; Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului cu putere, glasul Domnului cu mare cuviință;

5. Glasul Domnului zdrobind chedrii și va zdrobi Domnul chedrii Livanului;

6. Și va mărunți pre dânșii ca vițelul Livanului; și cel iubit, ca fiiul inorodilor.

7. Glasul Domnului tăind para focului,

8. Glasul Domnului clătind pustiiul, și va clăti Domnul pustiiul Cadis.

9. Glasul Domnului întărind cerbii; și va descoperi dumbrăvile; și în beseareca lui tot carele zice: „Mărire!“.

10. Domnul potopul va lăcui și va șădea Domnul Împărat în veac.

Ps. 9, 36.

11. Domnul vârtute norodului lui va da, Domnul va blagoslovi pre nărodul lui cu pace.

PSALMUL 29

Psalmul cântării înnoirei casii lui David.

1. Înălța-te-voiu, Doamne, căci m'ai luat pre mine și n'ai veselit pre vrăjmașii miei asupra mea.

2. Doamne, Dumnezeu! mieu, strigat-am cătră tine și m'ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai den iad sufletul mieu, mântuitu-m'ai dentru cei ce pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului, cei curăț ai lui, și vă mărturisiți cu pomenirea sfințirii lui!

Ps. 96, 13.

5. Căci urgie mânia lui, și viață în voia lui. Sara va mânea plângere, și dimeneață, bucurie.

Plâng. 3, 23.

6. Și eu am zis într-o bună-voia mea: „Nu mă voi clăti în veac!“.

Ps. 9, 26.

7. Doamne, în voia ta dă frumuseaței mele putere. Și-ți întorseși fața ta și mă făcui turburat.

Ps. 30, 26.

8. Cătră tine, Doamne, voi striga și cătră Dumnezeu! mieu mă voi ruga.

9. Ce-i folos în sângele mieu, când mă pogor eu într-o stricăciune? Au mărturisi-va ție țărâna? Au vesti-va adevărul tău?

Ps. 6, 5, 29, 9; 87, 11, 113, 25; și 117, 17.

10. Auzi Domnul și mă milui, Domnul s'au făcut ajutoriu mie.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupseși sacul meu și mă încinseși cu bucurie.

3 Împ. 20, 21; și 32.

12. Pentru ca să-ți cânte mărirea mea și nu mă voiui umili; Doamne, Dumnezeul meu, în veac mărturisi-mă-voiui ție. Slava.

PSALMUL 30

La săvârșit, psalmul lui David, ieșirii din fire.

1. Pre tine, Doamne, nedejduiiu, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea ta, izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă cătră mine ureachea ta, grăbește a mă scoate pre mine. Fii mie întru Dumnezeu scutitoriu și spre casa scăpării a mă mântui.

Ps. 21, 5; și 70, 2.

3. Căci întărirea mea și scăparea mea ești tu și pentru numele tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

Ps. 24, 11.

4. Scoate-mă-vei din lațul acesta, carele au ascuns mie, căci tu ești scutitoriul meu, Doamne.

5. În mâinile tale pune-voiui duhul meu, mântuitu-m'ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.

Luca 23, 46.

6. Urât-ai pre cei ce păzesc deșertăciune în zadar. Și eu pre Domnul am nedejduit,

7. Bucura-mă-voiui și mă voiui veseli pre mila ta. Căci ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Și nu m'ai închis în mâinile vrăjmașilor; pus-ai în loc larg picioarele mele.

A 2 Leage 31, 17.

9. Miluiaște-mă, Doamne, căci mă necăjăsc; turbură-se cu mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecele meu.

Ps. 5, 7.

10. Căci au lipsit cu dureare viața mea și anii miei în suspinări; slăbi cu sărăcie vârtutea mea și oasele mele s'au turburat.

11. Lângă toți vrăjmașii miei mă făcuiui ocară, și vecinilor miei foarte, și frică cunoscuților miei.

12. Cei ce mă vedea afară fugiră de la mine. Mă uitaiu ca un mort de la inimă, făcuiu-mă ca un vas pierdut,

Iov 6, 21.

13. Căci am auzit ura a multora den cei ce nemernicesc împrejur; când să adunară ei într'un loc asupra mea, ca să ia sufletul meu au sfătuit.

Ierem. 20, 10.

14. Și eu pre tine, Doamne, nedejduii, ziș: „Tu ești Dumnezeu al meu, în mâinile tale sorții miei!“.

15. Izbăvește-mă den mâna vrăjmașilor miei și de cei ce mă gonesc pre mine.

16. Arată fața ta preste robul tău, mântuiaște-mă cu mila ta. Doamne, să nu mă rușinez, căce te-am chemat pre tine.

Ps. 4, 6.

17. Rușineaze-se necurații și să pogoare în iad,

18. Mute să facă buzele ceale vicleane, cealea ce grăiescu asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și defăimare.

Ps. 93, 3; Ps. 74, 5; Ps. 75, 6.

19. Foarte e multă mulțimea bunătății tale, Doamne, carea ai ascunsu celora ce să tem de tine. Ai făcut celora ce nedejduiesc pre tine înaintea fiilor oamenilor.

Isaia 64, 4; 1 Cor. 2, 9.

20. Ascunde-vei pre dânșii întru ascunderea obrazului tău de turburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pre dânșii în cort, de pricea limbilor.

Ps. 26, 9.

22. Blagoslovit Domnul, căce au minunat mila lui în cetatea îngrădirii.

23. Și eu zișu întru dezmetecirea mea: „Lepădatu-m'am de cătră fața ochilor tăi“.

Isaia 38, 11, 12; Plâng. 3, 53.

24. Pentru aceea ai ascultat glasul rugii mele când strigu cătră tine.

25. Iubiți pre Domnul, toți curații lui, căce adevăruri cearcă Domnul și răsplătește celor ce de prisosit facu mândrie.

Ps. 33, 9.

26. Îmbărbățați-vă și întărească-se inima voastră, toți ceia ce nedejduiți pre Domnul!

Ps. 29, 7.

PSALMUL 31

Psalmul lui David, al priceaperii.

1. Fericiți căroră să iertară fărălegile și căroră să acoperiră păcatele.

Ps. 84, 2; Ierem. 50, 20; Râm. 4 7.

2. Fericit bărbatul căruia nu va socoti Domnul păcatul, nice iaste în rostul lui vicleșug.

Ps. 129, 4.

3. Căce am tăcut, vechiră-să oasele mele strigând eu toată ziua.

4. Căce ziua și noaptea să îngreoie preste mine mâna ta, întorșu-mă spre chinuire înfigându-se mie ghimpu.

5. (Strigare) Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul mieu n'am acoperit.

Iov 31, 33.

6. Zis-am: „Mărturisi-voiu asupra mea fărădelegea mea Domnului“. Și tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.

Isaia 65, 24; Paremii 28, 13; 1 Ioan 1, 10.

7. (Strigare) Pentru aceasta ruga-se-va cătră tine tot curatul în vreamea bine tocmită, însă în potop de ape multe cătră el nu să vor apropia.

Isaia 49, 8.

8. Tu-m ești scăparea de necazul cela ce mă cuprinde; bucuria mea, mântuiaște-mă de cătră cei ce m'au încungiurat.

Ps. 26, 5.

9. (Strigare) „Învăța-te-voiu și ocârmui-te-voi în calea aceasta carea vei merge, întări-voiu asupra ta ochii miei.

10. Nu vă faceți ca calul și mușcoiul, la carii nu iaste priceapere. Cu zăbală și cu frâu fălcile lor să le sugrumi, celor ce nu să apropie cătră tine“.

11. Multe-s bătăile păcătosului, iară pre cel ce nedejduiaște pre Domnul, milă îl va încungiura.

Paremii 13, 22; Iov 27, 15; și 20; Ps. 57, 10.

12. Bucurați-vă pre Domnul și vă veseliți, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă! Slava.

Ps. 32, 1; Ps. 96, 13.

CATHISMA 5. PSALMUL 32

Psalmul al lui David, nescris deasupra la jidovi.

1. Bucurați-vă, dreptii, întru Domnul; celor drepti cuvine-se lauda.

Ps. 31, 12.

2. Mărturișiți-vă Domnului cu copuze, cu canon cu 10 strune,

3. Cântați lui cântare noao, bine cântați lui cu clic!

Ps. 39, 4.

4. Căce drept e cuvântul Domnului și toate faptele lui, cu credință.

5. Iubeaște milostenie și judecată Domnul; de mila Domnului plin e pământul.

Ps. 44, 9; Ps. 35, 6; și 118, 65; Evrei 1, 9.

6. Cu cuvântul Domnului ceriurile s'au întărit și cu Duhul rostului lui toată puterea lor.

Fac. 1, 6, 7.

7. Adunând ca un foale apele mării, puind în visterii beznele.

Iov 26, 10; și 38, 8.

8. Să să teamă de Domnul tot pământul și de dânsul să să cutremure toți ceia ce lăcuiesc în lume.

Iov 37, 24.

9. Căci el au zis, și s'au făcut; el au poruncit, și s'au zidit.

Fac. 1, 7; Iudith 16, 12; Ps. 148, 5.

10. Domnul răsipeaște svaturile limbilor și defaimă socotealele norodurilor și defaimă svaturile boiarilor.

Isaia 8, 10; și 19, 3.

11. Iară svatul Domnului în veac rămâne, gândurile inemii lui, den neamuri și în neamuri.

Isaia 46, 10; Paremii 19, 21.

12. Fericit norodul căruia iaste Domnul Dumnezeuul lui, norod pre carele au ales spre moștenire lui!

Ps. 143, 18.

13. Den ceriu privi Domnul, văzu pre toți fiii oamenilor.

Iov 28, 24.

14. Den cel gata lăcașul lui, privi preste toți ceia ce lăcuiesc pământul.

15. Cel ce au zidit deosăbi inemile lor, cela ce priceape toate lucrurile lor.

16. Nu să mântuiaște împărat pentru multă putere și uriaș nu să va mântui cu mulțimea vârtutei lui.

Ps. 43, 8.

17. Minciunos e calul spre mântuire, și cu mulțimea tăriei lui nu să va mântui.

Paremii 21, 31; 1 Împ. 17, 47; Ps. 146, 11.

18. Iată, ochii Domnului spre cea ce să tem de dânsul, cea ce nădejduiesc spre mila lui,

Ps. 10, 7, 33, 16; și 146, 12; Iov 36, 7.

19. Ca să izbăvească den moarte sufletele lor și să-i hrănească pre dânșii în foamete.

20. Și sufletul nostru va îngădui Domnului, căci ajutoriu și scutitoriu noao iaste.

21. Căci întru dânsul să va veseli inema noastră și întru numele cel svânt al lui am nădejduit.

22. Facă-se, Doamne, mila ta preste noi, în ce chip am nădejduit pre tine!

PSALMUL 33

Psalm lui David, când premeni fața lui înaintea lui Avimeleh și-l slobozi pre dânsul și să duse. (1 Împ. 21, 13).

1. Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Întru Domnul să va lăuda sufletul mieu! Auză cei blânzi și să să veselească.

Ps. 106, 42.

3. Măriț pre Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele lui dempreună!

Ps. 104, 3.

4. Cercat-am pre Domnul și mă ascultă; și den toate necazurile mele mă mântui pre mine.

5. Apropiati-vă cătră dânsul și vă luminaț și feațele voastre nu să vor rușina.

6. Săracul acesta au strigat, și Domnul au ascultat pre dânsul și den toate scârbele lui mântui pre el.

7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce să tem de dânsul și va izbăvi pre ei.

8. Gustați și vedeți că bun e Domnul; fericit bărbatul carele nădejduiaște pre el!

9. Teameți-vă de Domnul, toți svinții lui, căci nu iaste lipsă celor ce să tem de dânsul.

Ps. 30, 25; Paremii 19, 23.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iară cei ce cearcă pre Domnul nu să vor împuțina de tot binele.

Paremii 13, 24; Luca 1, 53.

11. Veniți, fiilor, ascultați-mă, frica Domnului voi învăța pre voi.

12. Cine e omul cela ce va viață, iubind a vedea zile bune? Înceată limba ta de rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug.

1 Petr. 3, 10; Paremii 4, 24; și 12, 14.

13. Fereaște-te de rău și fă bine, cearcă pacea și goneaște pre ea.

Evr. 12, 14; Isaia 1, 14.

14. Ochii Domnului spre cei direpți și urechile lui la ruga lor.

Ps. 32, 18; 1 Petr. 3, 12; Sirah 15, 19; Evrei 4, 13.

15. Și fața Domnului preste cei ce fac rău, ca să piarză de tot den pământ pomenirea lor.

Ps. 5, 10.

16. Strigară direpții, și Domnul auzi pre ei, și den toate nevoile lor izbăvi pre dâșii.

Iov 34, 21; și 36, 7; Ps. 9, 11.

17. Aproape e Domnul de cei zdrobiți la inemă și pre cei smeriți cu duhul va mântui.

Ps. 144, 19; Ps. 71, 12.

18. Multe-s scârbele direpților, și dentru toate ale lor va izbăvi pre ei Domnul.

2 Tim. 3, 12.

19. Păzește Domnul toate oasele lor și unul dentru eale nu să va zdrobi.

Ps. 146, 3.

20. Moartea păcătoșilor e rea și cei ce urăsc pre cel drept vor greși.

Paremii 5, 22.

21. Mântui-va Domnul sufletele robilor lui și nu vor greși toți ceia ce nedejduiesc pre el. Slava.

PSALMUL 34

Psalm al lui David.

1. Judecă, Doamne, pre cei ce-m fac mie strâmbătate; dă războiu celor ce dau războiu mie!

Ps. 42, 1.

2. Apucă-te de armă și de pavăță și te scoală într'ajutoriu mieu.

3. Varsă sabie și închide den preajma celor ce mă gonesc pre mine; ziș sufletului meu: „Mântuirea ta eu sânt!“.

4. Rușineaze-se și să să sfiască cei ce cearcă sufletul meu! Întoarcă-se îndărăt și să să rușineaze cei ce-mi gândesc mie rău!

Ierem. 17, 18.

5. Facă-se ca prahul spre fața vântului, și îngerul Domnului necăjind pre ei! Facă-se calea lor întunearec și lunecare; și îngerul Domnului gonind pre dânșii!

Ps. 1, 4; Ierem. 23, 12.

6. Căci în dar au ascuns mie stricăciunea lațului lor, în deșărt au ponosluit sufletul meu.

Ierem. 18, 20.

7. Vie lui laț, carele nu-l știe, și vânatul carele au ascuns să-l prinză pre el; și în laț va cădea întru el!

8. Iară sufletul meu se va bucura întru Domnul, înfrâmsăța-se-va spre mântuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: „Doamne, Doamne, cine e aseamenea ție, izbăvind pre sărac den mâna celor mai tari decât el, și pre sărac și measer de la cei ce jehuiesc pre dânsul?“.

10. Sculându-se mie mărturii strâmbe, cealea ce nu știia mă întreba.

11. Îm răsplătiia reale pentru bune și stârpiciune sufletului meu.

Ps. 37, 20; 108, 3.

12. Și eu, când ei mă bântuia, mă îmbrăcam cu sac. Și smeriiam cu post sufletul meu, și ruga mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca la unul de aproape, ca la un frate al nostru, așa bine-i plăceam, ca când aş jeli și m'aş mâhni, așa mă smeriiam.

Ps. 37, 8.

14. Și asupra mea s'au veselit și s'au adunat, adunatu-s'au preste mine vânătași, și n'am știut.

15. Desfăcură-se și nu să umiliră, ispitiră-mă, batjocoriră-mă cu batjocură, scrâșniră dinții lor asupra mea.

Ps. 37, 16; Iov 30, 14.

16. Doamne, când vei vedea? Depărtează sufletul meu de faptul lor cel rău, de la lei, pre cel sângur născut al meu!

Ps. 21, 22.

17. Mărturisi-mă-voiui ție întru adunare multă, întru norod greu lăuda-te-voiui.

Ps. 39, 12.

18. Să nu se bucure pre mine cei ce învrăjbesc mie pre strâmbătate, cei ce mă urăsc în dar și clipind cu ochii.

Paremii 6, 13; Ioan 15, 25.

19. Căci mie de pace grăiia, și pre urgie vicleșuguri gândiia.

20. Și lărgiră asupra mea gura lor, ziseră: „Bine e, bine e, văzură ochii noștri“.

Ps. 69, 4.

21. Văzuș, Doamne, să nu taci, Doamne, să nu te depărtezi de la mine!

22. Scoală-te, Doamne, și ia aminte la judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, la legiuirea mea!

Ps. 82, 1; Ps. 43, 25.

23. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu se bucure spre mine.

Ps. 5, 10.

24. Să nu zică întru inimile lor: „Bine e, bine e sufletului nostru“, nici să zică: „Înghițitu-l-am pre dânsul“.

25. Rușineaze-se și să sfiască deodată cei ce să bucură spre realele mele. Îmbrace-se cu rușine și înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.

26. Bucure-se și să veselească cei ce vor dreptatea mea și zică pururea: „Mărească-se Domnul!“ cei ce vor pacea robului lui!

27. Și limba mea va cerceta dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

PSALMUL 35

La săvârșit; la copil Domnului, la David.

1. Zice cel fără de leage, ca să greșască întru sine: „Nu iaste frica lui Dumnezeu în preajma ochilor lui“.

2. Căci au viclenit înaintea lui ca să afle fărădelegea lui și să urască.

3. Graiurile gurii lui, fărădelege și vicleșug; nu vru să priceapă ca să îmbuneaze.

4. Fărădelege gândi pre așternutul lui, aproape stătu lângă toată calea nu bună și răutatea n'au depărtat.

Mih. 2, 1.

5. Doamne, în ceriu e mila ta, adevărul tău, până la nori.

Ps. 118, 64; Ps. 56, 13.

6. Direptatea ta, ca munții lui Dumnezeu, judecățile tale, beznă multă. Oameni și dobitoace mântui-vei, Doamne,

Ps. 32, 4; și 44, 9; Râm. 11, 33; ps. 107, 4.

7. Foarte înmulțiși mila ta, Dumnezeule. Și fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nedejdi.

Ps. 16, 8.

8. Îmbăta-se-vor de 'ngrașarea casii tale și pârlul desfătăciunii tale vei adăpa pre dânșii.

9. Căci lângă tine e izvor de viață; întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Întinde mila ta celor ce te cunosc pre tine și dreptatea ta celor direpți la inimă.

Ps. 9, 10.

11. Să nu-m vie mie piciorul mândriei și mâna păcătosului să nu mă clătească!

12. Acolo au căzură toți ceia ce fac fărădelege, împinseră-se afară și nu vor putea să stea. Slava.

PSALMUL 36

Psalm a lui David.

1. Nu te apropia cu râvnire întru cei ce viclenesc, nici râvni celora ce fac fărădelegea.

Ps. 73, 11; Ierem. 12, 1.

2. Că ca o iarbă curând se vor usca și ca legumile pajiștei curând vor cădea.

Iov 22, 16; Ps. 72, 19; Paremii 23, 17; și 24, 1.

3. Nedejduiaște pre Domnul și fă bunătate; și lăcuiaște pământul, și te vei paște pre avuția lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și daț-va ție cearerile inimii tale.

5. Descopere cătră Domnul calea ta, și nedejduiaște pre el, și el va face.

Ps. 54, 25; 1 Petr. 5, 7.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiazăzi.

Iov 11, 17; și 22, 28; Isaia 59, 8.

7. Supune-te Domnului și roagă pre dânsul; nu te apropia cu râvnirea la acela ce să bine călătorește în calea lui, la omul ce face fărădelegea.

8. Potolește-te de urgie și părăsește mânia; nu te apropia cu râvnirea ca să viclenești.

9. Căci ceia ce viclenesc de tot vor pieri; iară cei ce îngăduiesc pre Domnul, ei vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei cerca locul lui, și nu-l vei afla.

Iov 7, 21.

11. Iară cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta pre mulțimea păcii.

Mat. 5, 5.

12. Păzi-va păcătosul pre cel drept și va scrâșni asupra lui dinții lui.

13. Iară Domnul va batjocuri pre el, că mai nainte veade că va veni ziua lui.

Ps. 2, 3.

14. Sabie au zmult păcătoșii, întinseră arcul lor, ca să oboară pre sărac și pre measer, ca să junghe pre cei direpți la inimă.

Ps. 10, 2.

15. Sabia lor între în inimile lor și arcele lor să să zdrobească.

16. Mai bine puținel celui drept, decât avuția multă a păcătoșilor.

Paremi 15, 16, 17.

17. Căci brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pre cei direpți Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană și moștenirea lor în veac va fi.

Ps. 1, 6.

19. Nu se vor rușina în vreme rea și în zilele foametei se vor sătura, căci păcătoșii vor pieri.

Ps. 32, 18.

20. Iară vrăjmașii Domnului, îndată ce să măriră, ei și să înălțară, lipsind ca fumul lipsiră.

21. Împrumutează-se păcătosul, și nu va plăti; iară dreptul îndură-se și dă.

A 2 Leage 28, 12.

22. Căci cei ce blagoslovesc pre el vor moșteni pământul, iară cei ce blastemă pre el de tot vor pieri.

Paremii 2, 21; și 10, 21.

23. De la Domnul pașii omului să îndireptează și calea lui o va vrea foarte.

24. Când va cădea, nu se va struncina, căci Domnul sprejenește mâna lui.

Paremii 24, 16; Mih. 7, 8.

25. Tânăr fuii, ce și îmbătrâniiu, și nu văzuii pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.

Paremii 10, 3.

26. Toată ziua miluiaște și împrumutează dreptul; și sămânța lui la blagoslovenie va fi.

Paremii 21, 26; Ps. 111, 8.

27. Fereaște-te de rău și fă bine și lăcuiște în veacul veacului.

Isaia 1, 17.

28. Că Domnul iubeaște judecată și nu va părăsi pre cei curați ai lui; în veac se vor păzi. Și cei fără de leage se vor goni și sămânța celor necredincioși se va piarde de tot.

29. Iară dreptii vor moșteni pământul și vor sălășlui în veacul veacului preste el.

Paremii 2, 21.

30. Gura dreptului va deprinde învățătură și limba lui va grăi judecată.

Paremii 31, 26.

31. Leagea Dumnezăului lui, în inima lui; și nu se vor poticni pașii lui.

32. Socoteaște păcătosul pre cel drept și cearcă a-l omorî pre el,

33. Iară Domnul nu-l va părăsi pre el în mânilor lui, nice va osândi de tot pre el când să va judeca cu el.

Isaia 51, 7.

34. Îngăduiaște pre Domnul și păzește calea lui; și te va înălța, ca să moștenești de tot pământul: când pieru de tot păcătoșii, vedea-vei.

Iov 22, 16; Ps. 54, 27.

35. Văzuii pre cel necurat preaînălțându-se și în sus ridicându-se, ca chedrii Livanului.

Iov 5, 3; Paremii 29, 16.

36. Și trecuii, și iată, nu fu; și cercaiu pre dânsul, și nu să află locul lui.

Ps. 1, 4; și 48, 14; Paremii 12, 7.

37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea; căce iaste rămășiță la omul de pace.

Ps. 40, 1.

38. Iară cei fără de leage vor pieri de tot, deodată; rămășițele celor necurați vor pieri de tot.

39. Și mântuirea dreptilor, de la Domnul; și scutitoriu lor iaste în vremea necazului.

Ps. 9, 9.

40. Și le va ajuta lor Domnul și va izbăvi pre dâșii și-i va scoate pre ei de la cei păcătoși și va mântui pre dâșii, căce au nedejduit pre dânsul. Slava.

CATHISMA 6. PSALMUL 37

Psalmul lui David, întru pomenire pentru sâmbăta.

1. Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri, nice cu urgia ta să mă cerți!

Ps. 6, 2.

2. Căce săgețile tale s’au înfipt în mine și ai întărit preste mine mâna ta. Nu iaste vindecare în trupul meu, de cătră fața urgiei tale;

Iov 6, 4.

3. Nu iaste pace întru oasele mele, de cătră fața păcatelor mele.

4. Căce fărădelegile mele covârșiră capul meu; ca o sarcină grea să îngreoiară preste mine.

Esdra 9, 6; Ps. 39, 16.

5. Împutiră-să și putreziră rănilile mele de cătră fața nebuniei mele.

6. Tânguitu-m’am și m’am gârbovit până în săvârșit, toată ziua mâhnit mergeam.

Ps. 41, 10.

7. Că vintrele mele s’au umplut de ocări și nu iaste leac în trupul meu.

8. Chinuiiu-mă și mă smeriiu foarte, răcniiu de la suspinarea inimii mele.

Ps. 34, 13.

9. Doamne, înaintea ta toată pohta mea, și suspinul meu de la tine nu s’au ascunsu.

10. Inima mea s’au turburat, părăsitiu-m’au vârtutea mea; și lumina ochilor miei, și aceasta nu iaste cu mine.

Ps. 6, 7.

11. Prietenii miei și cei de aproape ai miei den preajma mea să apropiară și stătură

Ps. 30, 11.

12. Și cei mai de aproape de mine de departe stătură și mă siliia cei ce cerca sufletul meu.

Iov. 19, 13.

13. Și cei ce cerca răutățile mele grăiră deșertăciune și vicleșuguri toată ziua cugetară. Și eu ca un surd nu auziam; și ca cel fără graiu, ce nu deschide gura lui.

14. Și mă făcui ca un om ce nu aude și n'are în gura lui muștrări.

15. Căce pre tine, Doamne, nedejduii, tu vei asculta Doamne, Dumnezeul meu.

16. Căce am zis: „Ca nu cândai să vor bucura vrăjmașii miei mie și clătindu-se picioarele mele, asupra mea grăiră mari“.

Ps. 34, 15.

17. Căce eu spre vânătași gata sânt și durearea mea înaintea mea iaste pururea.

18. Căce fărădelegea mea eu voi povesti și voi griji pentru păcatul meu.

19. Iară vrăjmașii miei trăiescu și să mai întăriră decât mine; și să înmulțiră cei ce mă urăscu pre mine pre strâmbătate.

20. Cei ce-m răsplătescu mie reale pentru bune mă pâria, de vreme ce goniam bunătatea.

Ps. 34, 11.

21. Să nu mă părăsești, Doamne! Dumnezeul meu, să nu te depărtezi de la mine!

Ps. 146, 12; Ps. 32, 18.

22. Ia aminte la ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!

PSALMUL 38

La săvârșit, lui Idithum; cântarea lui David.

1. Ziș: „Păzi-voiu căile mele ca să nu greșescu cu limba mea.

Ps. 36, 1.

2. Puș gurei mele pază, când să așază păcătosul înaintea mea“.

3. Asurziiu-mă și mă smeriiu și tăcuii den bunătăți, și durearea mea să înnoi.

4. Să încălzi inema mea înlăuntrul meu și întru cugetul meu ațâța-să-va foc.

5. Grăi-voiu cu limba mea: „Arată-m, Doamne, săvârșitul meu

Ps. 89, 10, 11.

6. Și numărul zilelor mele care iaste, pentru ca să cunosc ce lipsesc eu“.

Ps. 89, 4.

7. Iată, cu palma ai pus zilele mele și statul meu, ca o nemică înaintea ta.

Ps. 48, 9; și 89, 6; Ps. 143, 5.

8. Însă toate-s deșarte, tot omul trăind.

Ecl. 1, 2.

9. (Strigare) Pentru aceea într'un chip merge omul, însă în zădar să turbură;

Ps. 72, 20; 1 Cor. 7, 31.

10. Strânge comori, și nu știe cui va strânge pre eale.

Ps. 48, 10; Eccl. 4, 8.

11. Și acum carea e îngăduința mea, nu e Domnul? Și statul meu de la tine iaste.

Luca 12, 20.

12. (Strigare) De cătră toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocară celui fără minte mă dădeș !

Ps. 6, 8.

13. Asurziiu și n'am deschis gura mea, căci tu ai făcut. Depărtează de la mine bicele tale!

14. Pentru că de la vârtutea mâinii tale eu m'am lipsit. Întru muștrări, pentru nelegiuri ai certat pre om.

15. Și potopiș ca un painjin sufletul lui; însă în deșertu e tot omul.

16. (Strigare) Ascultă ruga mea, Doamne, și umilința mea; bagă în urechi lacrimile mele!

17. Să nu taci, căci nemearnic sânt eu la tine și prișleț, ca și toți părinții miei!

Ps. 118, 19.

18. Slobozi-mi, pentru ca să răsuflu mai nainte de a mă duce și nu încă voi mai fi!

Evr. 11, 13.

PSALMUL 39

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Îngăduind, îngăduiiu pre Domnul și luo aminte mie,
2. Și ascultă rugăciunea mea și mă scoase den groapa ticăloșiei și den tina noroiului,

Ps. 68, 1.

3. Și puse preste piatră picioarele mele și îndireptă pașii miei,
4. Și puse în gura mea cântare noao, laudă Dumnezeului nostru.

Ps. 32, 3.

5. Vedea-vor mulți și să vor spărea și vor nădejdui pre Domnul.

Ps. 138, 16.

6. Fericit bărbatul căruia iaste numele Domnului nădejdea lui și n’au privit la deșertăciuni și mâinii mincinoase!

Ps. 51, 5.

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile tale; și gândurilor tale nu iaste cine să se aseamene ție.

Ps. 70, 16; și 138, 13.

8. Vestiiu și grăiiu; înmulțiră-se preste număr.

9. Jârtvă și prinos nu vruseș, și trupul mi’ ai închegat;

Isaia 66, 3; Evrei 10, 5.

10. Arderi-de-tot și pentru păcat n’ ai cerșut. Atuncea am zis: „Iată, viu! –

11. Întru căpețeale de carte scrisu-s’ au pentru mine – ca să fac voia ta, Dumnezeul meu, vrut-am și leagea ta în mijlocul pântecelui meu“.

Isaia 51, 7; Ps. 142, 5.

12. Binevestiiu dreptate în adunare mare; iată, buzele mele nu voiu lipi; Doamne, tu cunoscū!

Ps. 21, 24; și Ps. 34, 17.

13. Direptatea ta n’ am ascuns în inema mea, adevărul tău și mântuirea ta am zis,

Ps. 69, 1.

14. N’ am ascuns mila ta și adevărul tău de cătră adunare multă.

15. Și tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările tale de cătră mine; mila ta și adevărul tău pururea să mă sprejenească.

16. Căci mă cuprinseră reale, căroră nu iaste număr, apucară-mă fărădelegile mele; și nu putui a vedea.

Ps. 37, 4.

17. Mai înmulțiră-se decât perii capului meu și inima mea mă părăsi.
18. Binevoiaște, Doamne, ca să mă izbăvești pre mine! Doamne, a ajuta mie te apropie!

Ps. 68, 33; și 69, 7.

19. Rușinează-se și să înfrunteaze deodată cei ce cearcă sufletul meu, ca să-l ridice pre dânsul.

20. Întoarcă-se îndărăt și să rușineaze cei ce vor mie reale.

Ps. 69, 3.

21. Poarte-ș îndată rușinea lor cei ce zic mie: „Bine, bine!“.

Isaia 66, 5.

22. Bucure-se și să veselească spre tine toți ceia ce te cearcă, Doamne, și zic pururea: „Mărească-se Domnul!“, cei ce iubesc mântuirea ta.

Ps. 68, 34.

23. Și eu sărac sânt și measer; Domnul purta-m-va grija mea.

24. Ajutorul meu și scutitoriul meu ești tu; Dumnezeu! meu, să nu te zăbovești! Slava.

Ps. 7, 6.

PSALMUL 40

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Fericit cel ce înțelege pre sărac și measer! În ziua rea izbăvi-va pre dânsul Domnul.

Ps. 36, 37.

2. Domnul să-l păzască pre el și să-l trăiască pre el și să-l fericească pre el pre pământ și să nu-l dea pre el în mâinile vrăjmașilor lui!

3. Domnul ajuta-i-va lui pre patul durerii lui; tot așternutul lui ai întors la boala lui.

4. Eu ziș: „Doamne, miluiaște-mă, vindecă sufletul meu, căci au greșit ție“.

5. Vrăjmașii miei ziseră reale mie: „Când va muri și va pieri numele lui?“.

6. Și de vrea întra a vedea, în deșart grăia; inima lui îș adună fărădelege lui, ieșiiia afară și grăiia împreună.

Ps. 5, 10.

7. Asupra mea șoptiia toți vrăjmașii miei, asupra mea gândiia reale mie.

8. Cuvânt fără de leage puseră asupra mea: „Au cela ce doarme nu va adaoage a să scula?”.

9. Pentru că omul păcii mele, pre carele am nedejduit, cel ce mănâncă pâinile mele, mări preste mine înșelăciune.

Iov. 19, 19; Ps. 54, 14; Ioan 13, 18.

10. Și tu, Doamne, miluiaște-mă și mă scoală și voiu răsplăti lor.

11. Întru aceasta conosciu căci ai vrut pre mine, căci nu se va bucura nepriatenul meu pre mine.

12. Și mie pentru nerăutatea-mi ai ajutorit și mă adeveriș înaintea ta în veac.

13. Binecuvântat Domnul Dumnezeu al lui Israil, den veac și până în veac! Facă-se! Facă-se!

PSALMUL 41

La săvârșit, spre priceapere fiilor lui Core.

1. În ce chip pohtește cerbul spre izvoarele apelor, așa pohtește sufletul meu cătră tine, Dumnezeule!

Ps. 83, 1, 2.

2. Însetoșă sufletul meu cătră Dumnezeu cel vartos, cel viu; când voiu veni și mă voiu ivi feței lui Dumnezeu?

Ps. 62, 2.

3. Făcură-se lacrimile mele mie pâine, ziua și noaptea, când mi să zicea mie în toate zilele: „Unde iaste Dumnezeul tău?”

Ps. 78, 10; Ps. 79, 6.

4. Acestea mi'am adus aminte și am răvărsat preste mine sufletul meu, căci voiu treace în loc de cort minunat, până la casa lui Dumnezeu,

5. Cu glas de bucurie și de mărturisire glasului ce prăznuiște.

6. Pentru ce mâhnit ești, sufletul meu, și pentru căci mă turburi?

Ps. 42, 6.

7. Nedejduiaște pre Dumnezeu, căci mă voiu mărturisi lui, Mântuitoriul feței mele și Dumnezeu al meu.

Ps. 83, 8.

8. Cătră mine sufletul meu să turbură; pentru aceea pomeni-te-voiu den pământul Iordanului și Ermonii, de la munte mic.

9. Cel fără fund pre cel fără fund cheamă la glasul jgheburilor tale,

Ierem. 4, 20.

10. Toate rădicările tale și valurile tale preste mine veniră.

Ps. 37, 6.

11. Ziua porunci-va Domnul mila lui și noaptea, cântarea lui lângă mine.

12. Rugă Dumnezeului vieții mele zice-voiu lui Dumnezeu:
„Sprijenitoriu îmi ești.

Ps. 42, 7.

13. Pentru căci m'ai uitat? Și pentru căci mâhnind merg, când mă năcăjaște nepriatinul?“

Ps. 34, 14; 42, 2.

14. Când să frângea de tot oasele mele și mă ocărăia neprietenii miei,

15. Când zicea ei mie în toate zilele: „Unde iaste Dumnezeul tău?“

16. Pentru ce mâhnit ești, sufletul meu, și pentru căci mă turburi?

17. Nedejdăiaște pre Dumnezeu, căci mă voiu mărturisi lui, Mântuitoriul
feții mele și Dumnăzăul meu.

Ps. 42, 5.

PSALMUL 42

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi.

1. Judecă mie, Dumnezeule, și legiuiaște judecata mea de limbă necurată!
De cătră om strâmb și viclean mântuiaște-mă!

Ps. 34, 1; 25, 1.

2. Căci tu ești Dumnezeu, întărirea mea; pentru căci m'ai depărtat? Și
pentru căci mâhnind merg, când mă necăjaște nepriatinul?

Ps. 41, 13.

3. Trimite lumina ta și adevărul tău; acestea m'au povățuit și m'au adus
la muntele cel sfânt al tău și la lăcașurile tale.

4. Și voiu intra cătră jârtăvnicul lui Dumnezeu, cătră Dumnezeu, cel ce
veseleaște tinerețele mele.

5. Mărturisi-mă-voiu ție întru alăută, Dumnezeu, Dumnezeul meu!

Ps. 41, 17.

6. Pentru ce mâhnit ești, sufletul meu, și pentru ce mă turburi?

Ps. 41, 6.

7. Nădejduiaște pre Dumnezeu, căci mă voiu mărturisi lui, Mântuitoriul
feții mele și Dumnezeul meu. Slava.

Ps. 41, 12.

PSALMUL 43

La săvârșit, fiilor lui Core, spre priceapere.

1. Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus
noao

Ps. 77, 3.

2. Lucrul carele ai făcut în zilele lor, în zilele de 'nceput.

Jud. 6, 13.

3. Mâna ta limbi au pierdut de tot și i-ai sădit de tot pre dânșii; chinuit-ai
noroadă și le-ai scos pre eale.

4. Pentru că nu cu sabia lor au moștenit pământ și brațul lor n'au mântuit
pre dânșii,

Is. Navi 11, 6; și 24, 12.

5. Ce direapta ta și brațul tău și lumina feații tale, căci bine ai vrut întru
dânșii.

6. Tu ești acela, Împăratul meu și Dumnezeul meu, cel ce poruncește
mântuirile lui Iacov!

7. Cu tine pre vrăjmașii noștri vom împunge, și cu numele tău vom
supune pre cei ce să scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu pre arcul meu voi nedejdui și sabia mea nu mă va
mântui;

Ps. 32, 16.

9. Pentru că ne-ai mântuit pre noi de cătră cei ce necăjesc pre noi, și pre
cei ce urăsc pre noi i-ai rușinat.

Ps. 19, 9.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua și întru numele tău ne vom
mărturisi în veac.

11. (Strigare) Și acum ne-ai împins și ne-ai rușinat pre noi și nu vei ieși,
Dumnezeule, întru puterile noastre;

Ps. 59, 1-3; Jud. 6, 13.

12. Întors-ai pre noi mai îndărăt decât pre vrăjmașii noștri, și cei ce urăia
pre noi jefuia loruș.

13. Dat-ai pre noi ca oile mâncării și în limbi ne-ai răsipit pre noi.

Ps. 79, 7; Jud. 2, 14; Râm. 8, 36.

14. Vândut-ai pre nărodul tău fără de preț și nu era mulțime întru clicurile lor.

Isaia 52, 3.

15. Pusu-ne-ai pre noi ocară vecinilor noștri, batjocură și ocară celor de pre împrejurul nostru.

Ierem 24, 9.

16. Pus-ai pre noi pildă întru limbi, clătire de cap întru năroade.

17. Toată ziua rușinea mea înaintea mea iaste și rușinea obrazului meu mă acopere

18. De glasul celui ce ocăraște și clevește, de cătră fața vrăjmașului și celui ce gonește.

19. Acestea toate venit-au preste noi și n'am uitat pre tine și n'am făcut strâmbătate întru făgăduința ta

20. Și nu să depărtă înapoi inima noastră; și abătuși cărările noastre de cătră calea ta,

21. Căci ne-ai smerit pre noi în loc de chinuri și ne-au acoperit pre noi umbră de moarte.

Ps. 22, 4.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru și de am întins mâinile noastre cătră dumnezău strein,

23. Au nu Dumnezău va cerca acestea? Pentru că el știe ascunsele inimii.

24. Căci pentru tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiare.

Râm. 8, 36.

25. Scoală-te! Pentru căci dormi, Doamne? Râdică-te și să nu leapezi desăvârșit!

Ps. 34, 22; Ps. 7, 7.

26. Pentru căci fața ta întorci? Uiți sărăcia noastră și necazul nostru?

27. Căci să smeri la țărână sufletul nostru, lipi-se la pământ pântecul nostru.

Iov 16, 15; Ps. 118, 25.

28. Învie, Doamne, ajută noao și mântuiaște pre noi pentru numele tău!

PSALMUL 44

*La săvârșit, pentru cei ce să vor schimba, fiilor lui Core, spre priceapere.
Cântare pentru cel iubit.*

1. Izbucni inema mea cuvânt bun; zic eu: Faptele mele, împăratului,
2. Limba mea, trestia scriitoriului, curând scriitoare.
3. Frumos cu frumuseața decât fiii oamenilor, răvărsă-se dar în buzele tale! Pentru aceea au blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.

Cânt. Cântărilor 5, 17.

4. Încinge sabia ta pre coapsa ta, putearnice,
5. Cu frumuseața ta și cu ghizdăvia ta; și întinde și bine călătorește și împărățește,
6. Pentru adevăr și blândețe și dreptate, și te va povățui minunată dreptatea ta.

Isaia 32, 1.

7. Săgețile tale ascuțite-s, putearnice, noroadele supt tine vor cădea, în inema vrăjmașilor împăratului.

8. – Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției tale ! –

Evrei 1, 8.

9. Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea unse-te pre tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei, mai vârtos de părtașii tăi.

Ps. 32, 4; 5, 5.

10. Zmirnă și stacti și casie, de la hainele tale; den turnuri de pil, dentru carele te-au bucurat featele împărăților întru cinstea ta.

11. Înainte stătu împărăteasa den dreapta ta, cu îmbrăcăminte cu aur îmbrăcată împistrită.

12. Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă ureachea ta, și uită norodul tău și casa tătâne-tău.

13. Și va pofti împăratul frumuseața ta, căci acesta iaste domnul tău; și te vei închina lui.

Cânt. Cântărilor 7, 6.

14. Și fata Tirului cu daruri, fața ta o vor ruga bogații norodului.

Ps. 71, 10.

15. Toată mărirea featei împăratului pre denlăuntru; cu lanțuri de aur înfășurată împodobită.

16. Aduce-să-vor împăratului fecioare denapoia ei, ceale de aproapele ei aduce-să-vor ție.

17. Aduce-să-vor cu veselie și cu bucurie.
18. Aduce-să-vor la biserica împăratului.
19. Pentru părinții tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânșii boiari preste tot pământul.
20. Pomeni-vor numele tău în toată ruda și ruda.
Ps. 66, 4, 5, 6.
21. Pentru aceea noroadele să vor mărturisi ție, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 45

La săvârșit, pentru fiii lui Core, pentru ceale ascunse.

1. Dumnezeu nostru, scăpare și putere, ajutoriu întru primejdiile ce ne-au aflat pre noi foarte.
Ps. 9, 10.
2. Pentru aceea nu ne vom teame când să va clăti pământul și să vor premeni munții în inemile mărilor.
Isaia 54, 10.
3. Sunară și să turburară apele lor, turburară-se munții cu tăria lui.
4. (Strigare) Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu, svinți lăcașul lui cel înalt.
Ps. 86, 2; și 92, 4.
5. Dumnezeu e în mijlocul ei: și nu să va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu de cătră dimeneață, dimeneață.
Sofon. 3, 15; Isaia 33, 20.
6. Turburară-se limbile, plecară împărății; dat-au glasul lui cel înalt, clătină-se pământul.
Jud. 5, 4, 5.
7. Domnul puterilor, cu noi, sprijenitoriu noao, Dumnezeu lui Iacov.
8. (Strigare) Veniți și vedeți faptele lui Dumnezeu, carele au pus seamne pre pământ, rădicând războaie până la marginile pământului.
Ps. 65, 4.
9. Arc va sfărâma și va frânge arma și scuturile va arde cu foc.
Ps. 75, 3.
10. „Lăsaț lucrul și cunoașteți că Eu sânt Dumnezeu; înălța-mă-voiu întru limbi, înălța-mă-voiu pre pământ“.

11. Domnul puterilor, cu noi, ajutoriu noao, Dumnezeuul lui Iacov. Slava.

CATHISMA 7. PSALMUL 46

La săvârșit, pentru fiii lui Core.

1. Toate limbile bateț cu mânil, clicuiț lui Dumnezeu cu glas de bucurie!
2. Căci Domnul e Preaînalt, înfricoșat, Împărat mare preste tot pământul.
3. Supuse noroadе noao și limbi supt picioarele noastre;
4. Ales-au noao moștenirea lui, frumuseața lui Iacov, carea au iubit.
5. (Strigare) Să sui Dumnezeu cu clic, Domnul cu glas de trâmbiță.

2 Împ. 6, 5.

6. Cântați Dumnezeului nostru, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați!

7. Căci e împărat a tot pământul Dumnezeu; cântați înțelepțește!

8. Împărățit-au Dumnezău preste limbi, Dumnezău șade pre scaunul cel sfânt al lui.

9. Boiarii noroadelor s'au adunat cu Dumnezăul lui Avraam, căce ai lui Dumnezău cei tari ai pământului; foarte să rădicară.

PSALMUL 47

Psalmu al cântării fiilor lui Core, a doao a sâmbetei.

1. Mare e Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezăului nostru, în muntele cel sfânt al lui;

Ps. 144, 3.

2. Cu bună rădăcină, bucurie a tot pământul, măgurile Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.

Mat. 5, 35.

3. Dumnezău în curțile ei să cunoaște, când sprejeneaște pre ea.

Isaia 14, 13.

4. Căce iată, împărății pământului să adunară, trecură împreună.

5. Aceștea, văzând așa, să mirară, să turburară, să clătiră, cutremur apucă pe ei;

6. Acolo, chinuri ca ceii ce naște. Cu duh silnic fărâma-vei vasele Tharsisului.

7. În ce chip am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru:

8. Dumnezeu au întemeiat pre ea în veac. (Strigare) Apucat-am, Dumnezeule, mila ta în mijlocul norodului tău!

9. După numele tău, Dumnezeu, așa și lauda ta, preste marginile pământului; de dreptate plină e dreapta ta.

10. Veselească-se muntele Sionului și să bucure featele Iudeii pentru judecățile tale, Doamne!

11. Încungiurați Sionul și cuprindeți pre el, povestiți în turnurile lui,

12. Puneți inimile voastre la putearea lui și împărțiți curțile ei, pentru ca să povestiți la altă rudă.

13. Căce acesta e Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, acesta ne va paște pre noi în veaci.

PSALMUL 48

La săvârșit, fiilor lui Core.

1. Auziți aceastea toate limbile, băgați în urechi toți ceia ce lăcuiescu lumea:

2. Și cei născuți den pământ, și fiii oamenilor, dempreună bogat și sărac!

Paremii 22, 2.

3. Gura mea grăi-va înțelepciune și cugetul inimii meale, priceapere.

4. Pleca-voiu la pildă ureachea mea, deschide-voiu în psaltire gâcitoarea mea.

Ps. 77, 2; Matei 13, 35.

5. Pentru ce mă tem în ziua rea? – fărădelegea călcâiului meu mă va încungiura.

6. Cei ce nedejduiescu pre putearea lor și pre mulțimea avuției lor să fălescu.

Paremii 18, 11.

7. Fratele nu mântuiaște; mântui-va omul? Nu va da lui Dumnezeu răscumpărarea lui

8. Și prețul mântuirii sufletului lui, și osteni în veac; și va trăi desăvârșit.

9. Nu va vedea stricăciune de tot când va vedea pre cei înțelepți murind; deodată cel nebun și cel fără minte pieri-vor.

Ps. 38, 7; Ecles. 2, 16.

10. Și vor părăsi streinilor avuția lor; și mormânturile lor, casele lor în veac,

Ps. 38, 10.

11. Lăcașurile lor în rudă și rudă; numiră numele lor preste pământurile lor.

12. Și omul în cinste fiind, nu pricepu; să alătură cu dobitoacele ceale fără minte și să asămăna lor.

Ps. 2, 10.

13. Această cale a lor piadecă e lor, și după aceasta în gura lor vor binevoi.

14. (Strigare) Ca niște oi în iad au pus, moartea-i va paște pre dânșii.

Ps. 1, 4; Ps. 36, 36; Ps. 88, 47.

15. Și-i vor stăpâni de tot pre ei cei direpți dimineața și ajutoriul lor să va vechi în iad; den cinstea lor s'au scos.

16. Însă Dumnezeu va mântui sufletul meu den mâna iadului, căce mă prinde.

Ps. 15, 10.

17. (Strigare) Nu te teame când să va îmbogăți omul, sau când să va înmulți mărirea casii lui.

18. Căce nu când va muri el va lua toate, nice să va pogorî cu el mărirea lui.

1 Timot. 6, 7.

19. Căce sufletul lui în viața lui blagoslovi-se-va; mărturisi-va ție când vei face bine lui.

20. Întra-va până la ruda părinților lui, până în veac nu va vedea lumină.

Eccles. 2, 16.

21. Și omul întru cinste fiind nu pricepu, să alătură dobitoacelor celor fără minte și să asămăna lor. Slava.

v. 12; Eccles. 3, 19.

PSALMUL 49

Psalmul lui Asaf.

1. Dumnezeu dumnezeilor, Domnul, au grăit și au chemat pământul,

Is. Navi 22, 22.

2. De la răsăriturile soarelui până la apusuri, den Sion e bunăcuviința frumseții lui.

3. Dumnezeu întru arătare va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.

Isaia 35, 4.

4. Foc înaintea lui se va arde, și împrejurul lui, vifor foarte.

5. Chema-va ceriul sus și pământul, ca să osebească pre norodul lui.

6. Adunați lui pre curații lui, pre cei ce pun făgăduința lui pre jârtve.

7. Și vor vesti ceriurile dreptatea lui, căci Dumnezeu judecătoriu iaste.

Ps. 88, 6.

8. (Strigare) „Ascultă, norodul meu, ceale ce voiui grăi ție, Israile, și voiui mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sânt eu.

9. Nu preste jârtvele tale muștra-te-voiui; și arderile tale ceale de tot înaintea mea sânt pururea.

Evrei 13, 15; Ps. 39, 9, 10; 117, 14.

10. Nu voiui priimi den casa ta viței, nice den turmele tale țapi.

11. Căci ale mele sânt toate hiarăle dumbrăvii, dobitoacele în munți, și boii.

12. Conoscut-am toate pasările ceriului și frumsețea țarenii cu mine iaste.

13. De voiui flămânzi, nu voiui zice ție, pentru că a mea iaste lumea și împlerea ei.

Ps. 23, 1.

14. Au mânca-voiui carne de taur, sau sânge de țapi voiui bea?

15. Jârtvuiaste la Dumnezeu jârtvă de laudă și dă celui Preaînalt rugile tale.

Ps. 117, 14; Evrei 13, 15; Ps. 106, 22.

16. Și mă cheamă pre mine în ziua necazului tău și te voiui scoate și mă vei proslăvi“.

Iov 22, 27; Ps. 85, 6.

17. Și păcătosului zise Dumnezeu: „Pentru căci tu povestești dreptățile mele și iai făgăduința mea pren gura ta?

18. Și tu urâș învățătura și scoseș cuvintele mele îndărăt.

Isaia 38, 17.

19. De vedeai fur, alergai împreună cu el și cu cel preacurvariu partea ta puneai.

20. Gura ta înmulți răutate și limba ta împletiia vicleșuguri.

Ecl. 8, 12.

21. Șezând asupra fratelui tău cleveții și asupra fiiului maicii tale puneai poticneale; acestea ai făcut și am tăcut.

Fac. 42, 21.

22. Gândiș fărădelege, că voi fi cu tine asemenea; mostra-te-voi și voi pune înaintea feții tale păcatele tale.

A 2 Leage 29, 19, 20.

23. Priceapeți dară acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cândai va răpi și nu va fi cel ce izbăvește!

Mal. 4, 1, 3.

24. Jârtva laudei mă va mări și acolo e calea cu care voi arăta lui mântuirea mea“.

Ps. 106, 22.

PSALMUL 50

La săvârșit, psalmul lui David, când au intrat către dânsul Nathan prorocul, când intră către Virsavie, muiarea lui Urie.

1. Miluiaște-mă, Doamne, după mare mila ta
2. Și după mulțimea îndurărilor tale, stinge fărădelegea mea!
3. Mai mult mă spală de fărădelegile mele și de păcatul meu curățește-mă!
4. Căci fărădelegea mea eu conosc și păcatul meu înaintea mea iaste pururea.

Isaia 59, 12.

5. Ție unuia greșiiu și răul înaintea ta am făcut, pentru ca să te îndireptezi întru cuvintele tale și ca să biruiești când vei judeca tu.

Râm. 3, 4.

6. Pentru că iată, întru fărădelegi mă zămisliu și întru păcate mă născu maica mea.

Iov 14, 4; Isaia 48, 8; Ioan 3, 6.

7. Pentru că iată, adevărul iubiș: ceale neivite și ceale ascunse ale înțelepciunii tale ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

Preoția 14, 7; Num. 19, 4, 18.

9. Îm vei da auzului bucurie și veselie, bucura-se-vor oase smerite.

10. Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele stinge!

11. Inimă curată zidește întru mine, Doamne, și duh drept înnoiaște întru ceale denlăuntru ale mele.

Ierem. 32, 39; A 2 Leage 30, 6.

12. Nu mă lepăda de către fața ta și Duhul tău cel Sfânt să nu-l iai de la mine.

13. Dă-m mie bucuria mântuirii tale și cu duh povățuitoriu întărește-mă.

14. Învăța-voiu pre cei fără de leage căile tale, și cei necredincioși spre tine se vor întoarce.

Ps. 75, 11.

15. Izbăvește-mă den sânziuri, Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.

Ps. 90, 14.

16. Doamne, buzele mele deschide-vei și gura mea vesti-va lauda ta.

Ps. 118, 171.

17. Că de ai fi vrut jârtvă, aș fi dat; arderi-de-tot nu vei binevoi.

18. Jârtvă lui Dumnezeu, duh zdrobit; inimă înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va defăima.

Isaia 57, 15.

19. Îmbunează, Doamne, cu bunăvoința ta Sionul și zidească-se zidurile Ierusalimului.

20. Atuncea vei binevoi jârtva dreptății, aducere-în-sus și arderi-de-tot; atuncea vor aduce către jârtăvnicul tău viței. Slava.

PSALMUL 51

La săvârșit, priceaperii lui David, când venise Doic Idumeul și vestise lui Saul și zise lui: „Veni David la casa lui Avimeleh“. (1 Împăraților 22, 9).

1. Ce te fălești întru răutate, cel tare? Fărădelege toată ziua, strâmbătate au gândit limba ta; ca un briciu ascuțit ai făcut vicleșug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, strâmbătate – mai mult decât a grăi dreptate.

Ps. 11, 4, 5.

3. (Strigare) Iubit-ai toate cuvintele prăpădirii, limbă vicleană!

4. Pentru aceea Dumnezeu te va surpa desăvârșit, să te zmulgă și să te rădăce de la lăcașul tău și înrădăcinarea ta de la pământul celor vii.

Ps. 58, 8.

5. (Strigare) Vedea-vor direpții, și să vor spămânda, și spre el vor râde, și vor zice: „Iată om carele n’au pus pre Dumnezeu ajutorul lui,

Ps. 39, 5.

6. Ce nedejdui pre mulțimea avuției lui și să întări spre deșertăciunea lui“.

Ierem. 49, 4.

7. Și eu, ca un maslin prea rodit în casa lui Dumnezeu; nădejduiiu pre mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

Paremii 11, 28.

8. Mărturisi-mă-voiu ție în veac, căci ai făcut; și voiu îngădui numele tău, căci iaste bun înaintea celor curați ai tăi.

Ps. 21, 32.

PSALMUL 52

La săvârșit pentru maeleth, priceaperii lui David.

1. Zise cel fără minte întru inima lui: „Nu iaste Dumnezeu“.

Ps. 13, 1; Râm. 3, 12.

2. Strică-se și să urâră întru fărădelegi, nu iaste făcând binele.

Râm. 3, 10.

3. Dumnezeu den ceriu plecă spre fiii oamenilor, ca să vază de iaste pricepătoriu, sau cercetând pre Dumnezeu.

Ps. 13, 2.

4. Toți s’au abătut, împreună să netrebnică; nu iaste făcând binele, nu iaste până într’unul.

Iov 14, 4.

5. „Au nu vor cunoaște toți ceia ce fac fărădelegea, cei ce mănâncă de tot pre nărodul meu întru mâncare de pâine? – Pre Domnul n’au chemat“.

6. Acolo s’au temut teamere, unde nu era teamere.

7. Căci Dumnezeu au răsipit oasele celor plăcuți de oameni; rușinară-se, căci Dumnezeu defăimă pre dânșii.

8. Cine va da den Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robimea nărodului său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israil.

PSALMUL 53

La săvârșit, întru laudele; priceaperii lui David, când veni ră zifeii și ziseră lui Saul: „Nu, iată, David s’au ascuns la noi“. (1 Împ. 23, 19; și 26, 1).

1. Dumnezeu, întru numele tău mântuiește-mă și cu putearea ta judecămă!

2. Dumnezeu, ascultă rugăciunea mea, bagă în urechi graiurile gurii mele!

3. Căci streini s’au rădicat asupra mea, și cei tari au cerșut sufletul meu și nu puseră pre Dumnezeu înaintea lor.

Ps. 85, 13; Ps. 143, 7.

4. (Strigare) Pentru că iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul, sprejenitoriu sufletului meu!

5. Întoarce-va răutățile vrăjmașilor miei; cu adevărul tău piarde-i pre dânșii!

6. De bunăvoie jârtvui-voiu ție, mărturisi-mă-voiu numelui tău, Doamne, căci e bun;

Ps. 117, 17.

7. Căci dentru toată grija mântuitu-m’ai și întru vrăjmașii miei privi ochiul meu.

Ps. 58, 11; Ps. 117, 7.

PSALMUL 54

La săvârșit, întru laude; priceaperii lui Asaf.

1. În urechi bagă, Dumnezeu, ruga mea, și nu treace cu vederea rugăciunea mea;

Ps. 4, 1.

2. Ia aminte mie și ascultă-mă! Mâhniuu-mă întru voroava mea și mă turburaiu de cătră glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

3. Căci abătură spre mine fărădelegea și cu urgie pizmuia mie.

4. Inima mea să turbură în mine și înfricoșare de moarte căzu preste mine.

5. Frică și cutremur veni asupra mea și mă acoperi întunearec.

6. Și ziș: „Cine-m va da mie aripi ca porumbului, și voi zbură și voi odihni?“

7. Iată, îndelungaiu pribegind şi maş în pustie.

8. (Strigare) Nedejduiam pre Dumnezeu, pre cel ce mă mântuiaşte de împuţinarea sufletului şi den vifor.

9. Prăpădeşte, Doamne, şi împarţi limbile lor, căce văzuiu fărădelege şi price în cetate;

Ps. 91, 11.

10. Ziua şi noaptea încungiura-va pre ea preste zidurile ei şi fărădelege şi osteneală în mijlocul ei şi strâmbătate;

Ierem. 6, 6.

11. Şi nu lipsi den uliţele ei camătă şi vicleşug.

12. Că, de m'ar fi ocărât vrăjmaşul, aş hi răbdat.

13. Şi cel ce mă uraşte de au grăit asupra mea mare, fi-m'aş ascunsu de el.

14. Iară tu, oame, întocma la suflet, povaţa mea şi cunoscutul meu,

Ps. 40, 9.

15. Care împreună îndulcişi-mi în mâncări, în casa lui Dumnezeu mearsem cu un gând!

16. Vie dară moarte preste ei şi să să pogoare la iad vii,

17. Căce vicleşug e întru nemerniciile lor, în mijlocul lor.

18. Eu cătră Dumnezeu strigaiu şi Domnul ascultă pre mine.

19. Sara şi dimineaţa şi amiazăzi povesti-voiu şi voiui vesti, şi va asculta glasul meu.

20. Mântui-va cu pace sufletul meu de la cei ce să apropie de mine, căce întru mulţi era cu mine.

21. Auzi-va Domnul şi va smeri pre dânşii cel ce iaste mai nainte de veaci.

22. (Strigare) Pentru că nu iaste lor schimbare, căce nu s'au temut de Dumnezeu. Îtinse mâna lui când răsplătiia;

23. Spurcară făgăduinţa lui, împărţiră-să de urgia feaţii lui şi să apropiară inimile lor.

24. Muiară-să cuvintele lor mai mult decât untul-de-lemnul, şi eale sânt împrôscături.

Ps. 57, 6; 58, 8; şi 61, 4.

25. Aruncă spre Domnul grija ta şi el te va hrăni, nu va da în veac clătire dreptului.

Ps. 36, 5; 1 Petr. 5, 7; Luca 12, 22.

26. Şi tu, Dumnezeule, pogorî-i-vei pre dânşii la puţul stricăciunii.

27. Bărbații sângiurilor și vicleșugului nu vor înjumătăța zilele lor; iară eu, Doamne, nedejdui-voi pre tine. Slava.

Ps. 36, 34, 35; Paremii 10, 28.

CATHISMA 8. PSALMUL 55

La săvârșit, pentru norodul celor de la sfinte depărtat; lui David la scrisoare de stâlp, cându-l opriră pre el cei striini de fealiu în Gheth.

1. Miluiaște, Dumnezăule, căce m'au călcat omul, toată ziua dând războiu mă necăji.

2. Călcără-mă de tot neprietenii miei toată ziua, căce mulți-s ceia ce-m dau războiu de la înălțime.

3. Ziua nu mă voi teame și eu voi nedejdui pre tine.

4. Întru Dumnezeu lăuda-voi cuvintele mele, pre Dumnezău nedejdui; nu mă voi teame ce-m va face mie carnea.

Ps. 117, 5; Evr. 13, 6.

5. Toată ziua cuvintele mele urâia, asupra mea toate gândurile lor spre rău.

6. Nemernici-vor și vor ascunde ei; călcâiul meu vor păzi, în ce chip au răbdat sufletul meu;

7. Pentru nemică vei împinge pre dânșii, cu urgie noroadă vei pogorî.

8. Dumnezăule, viața mea povestit-am ție; pus-ai lacrimile mele înaintea ta, ca și în făgăduința ta.

Apoc. 7, 17.

9. Întoarce-se-vor vrăjmașii miei îndărătu, întru careș zi voi chema pre tine. Iată cunoscuu că Dumnezăul meu ești tu.

10. Spre Dumnezău lăuda-voi cuvânt, spre Domnul lăuda-voi cuvântul;

11. Pre Dumnezău nedejdui, nu mă voi teame ce-m va face mie omul.

12. Întru mine sânt, Dumnezeule, făgăduialile carele voi răspleti laudei tale,

13. Căce ai izbăvit sufletul meu den moarte, ochii miei de lacrimi și picioarele mele de la lunecare, bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALMUL 56

La săvârșit, „Nu strica“, lui David spre scrisoare de stâlp, când el fugia de către fața lui Saul la peșteră. (1 Împ. 22, 1; și 24, 4).

1. Miluiaște-mă, Dumnezeule, miluiaște-mă, căci pre tine nedejduiaște sufletul meu!

Ps. 60, 3.

2. Și în umbra aripilor tale voi nedejdi, până unde va trece fărădelegea.

Ps. 90, 4.

3. Striga-voiu către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul cela ce mi'au făcut bine.

Ps. 139, 8; Ps. 137, 9.

4. Trimise den ceriu și mă mântui, deade în ocară pre cei ce mă calcă de tot.

Ps. 61. 8.

5. Trimise Dumnezeu mila lui și adevărul lui și mântui sufletul meu den mijlocul puilor de lei. Culcaiu-mă turburat;

Ps. 60, 7.

6. Fiii oamenilor, dinții lor, arme și săgeți, și limba lor, sabie ascuțită.

Paremi 12, 19; Ps. 54, 24.

7. Înălță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărirea ta.

8. Cursă gătiră picioarelor mele și mi'au împilat sufletul meu;

Ps. 9, 16.

9. Săpară înaintea feții mele groapă și căzură într'însa.

Ps. 7, 16.

10. (Strigare) Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea! Cânta-voiu și voi peveți întru mărirea mea.

Ps. 108, 1.

11. Deșteaptă-te, mărirea mea! Deșteaptă-te, canonul și lăuta! Deșteptă-mă-voiu dimeneața.

Ps. 5, 3.

12. Mărturisi-mă-voiu ție întru noroadă, Doamne! Cânta-voiu ție întru limbi!

Ps. 107, 3.

13. Căci să mări până la ceriuri mila ta și până la nori adevărul tău.

Ps. 35, 5.

14. Înălță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărirea ta.

PSALMUL 57

La săvârșit, „Să nu strici“, lui David la scrisoarea stâlpului.

1. De adevărat oare dreptate grăiți, ceale drepte judecați, fii oamenilor?

Ps. 81, 2.

2. Pentru că în inemă fărădelege lucrați pre pământ, strâmbătate mâinile voastre împletesc.

Isaia 10, 1.

3. Înstreinară-se păcătoșii, den zgău, rățacitu-s'au den pânțete, grăit-au minciuni.

Isaia 48, 8.

4. Mânia lor e după asămănarea șarpelui, ca unii aspide surde, și-ș astupă urechile ei,

Ps. 139, 3.

5. Carea nu va auzi glasul celor ce cântă, otrăveaște-se otrăvindu-se de înțelept.

6. Dumnezeu zdrobi-va dinții lor în gura lor; măsealele leilor sfărâmă Domnul.

Ps. 3, 7.

7. Defăima-se-vor ca niște apă curătoare; întinde-va arcul lui până unde vor slăbi.

Iov 24, 18.

8. Ca o ceară topindu-se să vor rădica; căzu foc preste dânșii și nu văzură soarele.

9. Mai nainte de ce ar priceape spinii voștri păducelul, ca pre niște vii, ca într'o urgie va înghiți de tot pre dânșii.

10. Veseli-se-va dreptul când va vedea izbândă; mâinile lui va spăla în sângele păcătosului.

Ps. 31, 11.

11. Și va zice omul: „De iaste oare roadă dreptului! Oare iaste Dumnezeu judecând pre dânșii pre pământ?“ Slava.

PSALMUL 58

La săvârșit, „Să nu strici“, lui David, la scrisoarea stâlpului, când trimise Saul și păzi casa lui, ca să-l omoară pre el.

1. Scoate-mă dentru vrăjmașii miei, Dumnezeule, și dentru cei ce să scoală asupra mea mântuiaște-mă!

2. Izbăveaște-mă de cei ce fac fărădelegea și de oamenii sângiurilor mântuiaște-mă!

3. Căci iată, au vânat sufletul meu; puseră-se asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne! Fără de nelegiuire am alergat și am îndireptat;

5. Scoală-te spre timpinarea mea și vezi. Și tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil,

Ps. 6, 4.

6. Ia aminte a socoti toate limbile, să nu te milostivești spre toți ceia ce fac fărădelegea!

7. (Strigare) Întoarce-să-vor cătră sară și vor muri de foame, ca un câine, și vor încungiura cetatea.

8. Iată, ei vor răspunde cu gura lor, și sabie, în buzele lor; căci cine au auzit?

Ps. 54, 24; Ps. 51, 4, 5.

9. Și tu, Doamne batjocuri-vei pre dâșii, defăima-vei toate limbile.

Ps. 2, 3; și 36, 13.

10. Tăria mea cătră tine voi păzi, căci tu, Dumnezeule, sprejenitoriul meu ești, Dumnezeul meu, mila lui mă va apuca.

11. Dumnezeul meu arăta-m-va mie întru neprietenii miei.

Ps. 53, 7; Ps. 91, 11.

12. Să nu-i omori pre dâșii, ca nu cândai să uite leagea ta;

13. Răsizeaște-i pre dâșii cu putearea ta și pogoară-i pre dâșii, scutitoriul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, și să să prinză întru mândria lor.

15. Și den osândă și minciună să vor vesti cu săvârșire, cu urgie de concenire, și nu vor fi.

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește lui Iacov și marginelor pământului.

17. (Strigare) Întoarce-să-vor cătră sară și vor muri de foame ca câinele și vor încungiura cetatea.

18. Ei să vor răsiți a mânca, iară de nu să vor sătura, și vor răpști.

19. Și eu voi cânta puterii tale și mă voi bucura dimineața de mila ta,

Ps. 5, 3; 91, 2.

20. Căci te-ai făcut sprejenitoriu mie și scăpare mie, în ziua necazului meu.

21. Ajutoriu! mieu ești, ție voi cântam, că tu, Dumnezeu, sprejenitoriu! mieu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59

La săvârșit, celor ce se vor schimba, spre scrisoarea stâlpului lui David, spre învățătură, când au ars Mijlocul-Râurilor Siriei și Siria Sova, și să întoarse Ioav și lovi pre Edom în Valea Sărilor, 12000.

1. Dumnezeu, împinsu-ne-ai pre noi și ne surpaș pre noi, urgisiși-te; și te milostiviș spre noi!

Ps. 43, 11.

2. Clătiș pământul și-l scuturaș pre dânsul; vindecă sfărâmările lui, căci s'au clătit!

Ps. 106, 27.

3. Arătat-ai norodului tău nășâlnice și ne adăpaș pre noi cu vinul umilinții.

Ps. 43, 11.

4. Dat-ai celor ce să tem de tine semn ca să fugă de cătră fața arcului.

5. (Strigare) Pentru ca doară s'ar izbăvi cei iubiți ai tăi, mântuiaște cu dreapta ta și ascultă-mă.

6. Dumnezeu au grăit în sfântul lui: „Bucura-mă-voi și voi împărți Sichima și Valea Corturilor voi măsura.

Ps. 107, 6.

7. Al meu iaste Galaad și al meu iaste Manasis și Efraim, întărirea capului meu;

8. Iuda, împăratul meu, Moav, căldarea nedejdii mele;

Num. 24, 19; 2 Împ. 8, 14.

9. Preste Idumea voi întinde încălțăminte mea, mie cei streini de fealiu mi să supuseră“.

10. Cine mă va aduce la cetatea îngrădirei? Sau cine mă va povăți până la Idumea?

11. Au nu tu, Dumnezeu, cel ce ne-ai împins pre noi? Și nu vei ieși, Dumnezeu, întru puterile noastre?

12. Dă-ne noao ajutoriu den năcaz; că deșartă e mântuirea omului.

Ps. 107, 13.

13. Întru Dumnezeu face-vom puteare și el va defăima pre cei ce ne necăjesc pre noi.

PSALMUL 60

La săvârșit, întru laude, lui David.

1. Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea, ia aminte la ruga mea!
2. De la marginile pământului cătră tine am strigat, când să mâhni inima mea; în piatră înălțași-mă.
3. Povățuitu-m'ai, căci te-ai făcut nedeajdea mea, turn de vârtute de cătră fața vrăjmașului.

Ps. 56, 1.

4. Nemernici-voiu întru lăcașul tău, în veaci; acoperi-mă-voiu în acoperământul aripilor tale,
5. (Strigare) Căci tu, Dumnezeu, ascultat-ai rugile mele, dat-ai moștenire celor ce să tem de numele tău.
6. Zile preste zile împăratului vei adaoge, anii lui până la zi, de rudă și de rudă.
7. Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul lui cine va cerceta?

Ps. 56, 5.

8. Așa voiu cânta numelui tău în veaci, ca să dau eu rugile mele den zi în zi. Slava.

PSALMUL 61

La săvârșit, pentru Idithum. Psalmul lui David.

1. Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Pentru că la el e mântuirea mea.

Ps. 72, 1.

2. Pentru că el e Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, Sprijenitorul meu; nu mă voiu clăti mai mult.
3. Până când vă puneți preste om? Ucideți toți voi ca la un păreate povârnit și ca la un gard împins.

4. Însă cinstea mea au sfătuit să o izgonească, alergară cu seate; cu gura lor binecuvânta și cu inima lor blestema.

Ps. 54, 24; Ps. 27, 3.

5. (Strigare) Ce numai lui Dumnăzău supune-te, sufletul meu, căci la el e îngăduința mea.

6. Căci el e Dumnezeu meu și Mântuitorul meu, Sprijenitorul meu; nu mă voi mai muta cu scularea.

7. Spre Dumnăzău, Mântuitorul meu, și mărirea mea; Dumnezeu ajutorului meu; și nedeajdea mea, pre Dumnezeu.

8. Nădejduiți spre el toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea lui inimile voastre, căci Dumnezeu, ajutorul nostru.

Ps. 56, 4, 5, 117, 9.

9. (Strigare) Însă deșerti sânt fiii oamenilor, mincinos fiii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate ei den deșertăciune împreună.

Ecl. 1, 2; 12, 8.

10. Nu nădejduiți pre strâmbătate și spre jah, nu pohtiți; avuția, de va cură, nu vă puneți aproape inima.

11. O dată au grăit Dumnezeu, doao acestea am auzit, căci: „Tăria e a lui Dumnezeu“. Și a ta e, Doamne, mila, căci tu vei răsplăti fieștecăruia după faptele lui.

Matei 16, 27; Râm. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10; Galat. 6, 5; Ierem. 9, 23; Paremii 24, 12.

PSALMUL 62

Psalmul lui David, când era el în pustiiul Iudeii. (1 Împăraților 22, 5).

1. Dumnezeu, Dumnezeul meu, cătră tine mânec!

2. Însetă-te sufletul meu, de câte ori trupul meu – ție,

Ps. 41, 2.

3. În pământ pustiu și necălcăt și fără apă. Așa întru cel sfânt arătaiu-mă ție, ca să văz putearea ta și mărirea ta.

Ps. 142, 6.

4. Căci mai bună e mila ta decât viețile; buzele mele lăuda-te-vor.

5. Așa te voi binecuvânta în viața mea, în numele tău rădica-voiu mâinile mele,

Ps. 145, 1.

6. Ca den seu și grăsime să să sature sufletul meu, și cu buze de bucurie lauda-va gura mea.

7. De-m aduceam aminte de tine preste așternutul meu, deminețile cugetam cătră tine, căci te făcuși ajutorul meu

Ps. 15, 7.

8. Și întru acoperemântul aripilor tale bucura-mă-voi. Să lipi sufletul meu dupe tine, și pre mine m'au sprejenit dreapta ta.

9. Și ei în deșărt cercetară sufletul meu, intra-vor în ceale mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. Și împăratul se va veseli spre Dumnezeu, lauda-se-va tot cela ce să jură întru el, căci să astupă gura celora ce grăiesc strâmbătăț.

Ps. 63, 11.

PSALMUL 63

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Ascultă, Dumnezeu, glasul meu, când mă voi ruga cătră tine; de cătră frica vrăjmașului scoate sufletul meu!

2. Acopere-mă de cătră învăluirea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce fac strâmbătatea,

3. Carii au ascuțit ca sabia limbile lor, întinseră arcul lor, lucru amar, ca să săgeate de tot întru ceale ascunse pre cel curat.

Ps. 11, 2.

4. Fără veaste îl vor săgeta pre el și nu se vor spământa; întăriră-ș lor cuvânt hiclean,

5. Povestiră a ascunde lațu; ziseră: cine va vedea pre dâșii?

Iov 24, 15; Ps. 70, 11.

6. Cercetară fărădelegea, părăsiră cercetând cercetări,

7. Apropia-se-va omul și inima, adâncă. Și se va înălța Dumnezeu,

Ierem. 17, 9.

8. Săgeata pruncilor să făcură ranele lor și slăbiră preste dâșii limbile lor.

Pareмии 6, 15.

9. Turburară-să toți carii văd pre dâșii și să temu tot omul.

10. Și povestiră lucrurile lui Dumnezeu și faptele lui au priceput.

11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul și va nădejdui spre el și se vor lăuda toți cei direpți la inimă. Slava.

Ps. 62, 10.

CATHISMA 9. PSALMUL 64

La săvârșit, psalm cântării lui David (Cântare a Ieremiei și a lui Iezichiil, a nemerniciei nărodului, când vrea să iasă).

1. Ție ți să cuvine laudă, Dumnezeu, în Sion și ție ți se va răsplăti rugăciune în Ierusalim.

2. Ascultă ruga mea, cătră tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fără de leage întăriră preste noi și necurățiile noastre tu le vei ierta.

4. Fericit pre carele ai ales și l-ai luat; lăcui-va în curțile tale.

5. Sătura-ne-vom întru bunătățile casii tale; sfântă e beseareca ta minunată, cu dreptate.

6. Ascultă pre noi, Dumnezeu, Mântuitoriul nostru, nădeajdea tuturor marginilor pământului și a celor den mare, departe,

7. Gătind munții cu vârtutea lui, încins cu puteare, cela ce turbură chitul mării, sunetele valurilor ei cine le va suferi?

Mat. 8, 26.

8. Turbura-se-vor limbile și se vor spămânda ceia ce lăcuiesc marginile, de cătră seamnele tale; ieșirile de dimineață și de sară vei înfrumuseța.

9. Socotiș pământul și-l îmbătaș pre dânsul, înmulțiș a-l îmbogăți pre el.

Iov. 38, 27.

10. Râul lui Dumnezeu să umplu de ape; gătiș hrana lor, căci așa e gătirea.

11. Brazdele lui îmbătă-le, înmulțeaste nașterile lui, cu picăturile lui veseli-se-va răsărind.

Ps. 103, 14; Isaia 55, 10.

12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătății tale și câmpii tăi împlea-se-vor de grăsime.

13. Îngrășa-se-vor ceale frumoase ale pustiiului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcară-se berbecii oilor și văile vor înmulți grâul; striga-vor, pentru că vor lăuda.

PSALMUL 65

La săvârșit, cântarea psalmului învierilor.

1. Clicuiți Domnului, tot pământul; cântați dară numelui lui; dați mărire laudei lui!

2. Ziceți lui Dumnezeu: „Foarte-s înfricoșate lucrurile tale! Cu mulțimea tăriei tale, minți-te-vor vrăjmașii tăi.

Ps. 17, 45.

3. Tot pământul închine-se ție și cânte ție, cânte dară numelui tău, Preaînalte!“

Ps. 144, 22.

4. (Strigare) Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât e de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor,

Ps. 45, 8.

5. Cel ce întoarce marea spre uscat; în râu vor treace cu piciorul. Acolo ne vom veseli spre el,

Ieș. 14, 21, seq.

6. Celui ce biruiaște cu putearea lui veacul; ochii lui preste limbi privescu; cei ce amărăscu nu se înalțe întru sine.

Ps. 13, 2.

7. (Strigare) Binecuvântați, limbilor, pre Dumnezeul nostru și ascultați glasul laudei lui,

8. Celui ce au pus sufletul meu în viață și n’au dat spre clătire picioarele mele!

9. Căce ne-ai ispitit pre noi, Dumnezeule, lămuritu-ne-ai pre noi cum să lămureaște argintul.

10. Băgași pre noi în lațu, pus-ai necazuri pre umărul nostru, încălecat-ai oameni preste capetele noastre,

11. Trecum pren foc și apă, și ne-ai scos pre noi la răpaos.

Isaia 43, 2.

12. Întra-voiu în casa ta cu arderi-de-tot, da-ț-voiu rugile mele carele au osebit buzele mele

13. Și au grăit gura mea în necazul meu.

14. Arderi-de-tot cu măduhă aduce-ț-voiu ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-ț-voiu boi cu țapi.

15. (Strigare) Veniți de ascultați și voiu povesti voao, toți ceia ce să tem de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu!

16. Cătră dânsul cu gura mea am strigat și am înălțat supt limba mea.
17. Strâmbătate de vedeam în inima mea, să nu mă asculte Domnul.
18. Pentru aceea ascultă-mă Dumnezeu, luoa aminte glasului rugăciunii mele.
19. Blagoslovit Domnul, carele n'au depărtat rugăciunea mea și mila lui de cătră mine!

PSALMUL 66

La săvârșit, întru laude, psalmul cântării lui David.

1. Dumnezeu să ne cruțe pre noi și să ne blagoslovească pre noi, să lumineaze fața lui spre noi și să ne miluiască pre noi!

Ps. 4, 6.

2. Ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate limbile mântuirea ta.

3. Mărturisască-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisască-se ție noroadele toate!

Ps. 21, 29.

4. Veselească-se și să bucure limbile, căce vei judeca noroadele cu dreptate și limbi în pământ vei povățui.

Ps. 67, 33.

5. (Strigare) Mărturisască-se ție noroadele, Doamne, mărturisască-se ție noroadele toate. Pământul au dat roada lui.

Ps. 44, 21; Ps. 84, 13.

6. Blagoslovească pre noi Dumnezeu, Dumnezeul nostru. Blagoslovească pre noi Dumnezeu și să să spământeaze de el toate marginile pământului. Slava.

Num. 6, 24.

PSALMUL 67

La săvârșitul cântării, psalmul lui David.

1. Scoale-se Dumnezeu și răsească-se vrăjmașii lui și fugă de cătră fața lui cei ce-l urăsc pre dânsul!

Num. 10, 35; 2 Paral. 6, 4; Ps. 131, 8.

2. Cum lipsească fumul, să lipsească; cum să topească ceara de cătră fața focului, așa vor pieri păcătoșii de cătră fața lui Dumnezeu.

3. Și direpții veselească-se, bucure-se înaintea lui Dumnezeu, înfrumusețează-se cu veselie.

4. Cântați lui Dumnezeu, pevețuiți numelui lui; faceți cale celui ce e încălecat pre apusuri, Domnul – numele lui.

5. Și vă bucurați înaintea lui. Turbure-se de cătră fața lui, Părintelui celor săraci și Judecătorelui văduvelor!

Paremii 22, 11; Ps. 146, 9.

6. Dumnezeu, în locul cel sfânt al lui; Dumnezeu lăcuiaște pre cei ce sânt într'un chip în casă,

7. Scoțând pre cei den obezi cu vitejie, așijdirea pre cei ce amărăscu, pre cei ce lăcuiesc în mormânturi.

8. Dumnezeu, când ieșiai tu înaintea norodului tău, când treceai în pustiiu.

9. (Strigare) Pământul să cutremură, pentru că și ceriurile picară de cătră fața Dumnezeului Sinaii, de cătră fața Dumnezeului lui Israil.

Jud. 5, 4.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii tale; și au slăbit, și tu vei întări pre dânsa;

11. Dobitoacele tale lăcuiescu întru ea; gătiș cu bunătatea ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc, cu puteare multă.

13. Împăratul puterilor al celui iubit; cu înfrumusețarea casii să împărță prăzi.

14. De veți dormi în mijlocul sorților, aripi de porumb, ferecate cu argint, și spatele lui cu verdeață de aur.

15. Când osebeaște cel ceresc împărați preste el, omeți-se-vor în Selmon;

Jud. 9, 48.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte închegat, munte gras. Pentru ce socoți, munții închegați,

17. Muntele care au binevoit Dumnezeu să lăcuiască într'însul? Pentru că și Domnul va lăcui desăvârșit.

Ps. 86, 1.

18. Carul lui Dumnezeu cu zece mii de părți, mii de cei ce îndireptează; Domnul întru ei, în Sinai, în cel svânt.

Isaia 66, 15.

19. Suiși-te întru nălțime, robîș robime, luaș dări întru oameni, pentru ca și pre cei neascultători să lăcuiești.

Efes. 4, 8.

20. Domnul Dumnezeu, blagoslovit. Blagoslovit e Domnul în zi preste zi; să sporească noao Dumnezeu mântuirilor noastre.

21. (Strigare) Dumnezeuul nostru, Dumnezeu a mântui; și ale Domnului Domnului, ieșirile morții.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor lui, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

Ps. 109, 6.

23. Zise Domnul: „Den Vasan întoarce-m-voiu, întoarce-mă-voiu în fundurile mării,

24. Pentru ca doară s’ară văpsi piciorul tău cu sânge, limba câinilor tăi, den vrăjmaș de la dânsul“.

25. Văzură-se îmbletele tale, Dumnezeu, îmbletele Dumnezeului mieu, Împăratului, celui den cel svânt.

26. Apucară boiarii țiindu-se de cei ce cânta, în mijlocul fetișoarelor tâmpănăreațe.

Ieș. 15, 20.

27. În adunări binecuvântaiu pre Dumnezeu, pre Domnul den izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin, mai tânăr, întru spământare, boiarii Iudii, povățuitorii lor, boiarii Zavulonului, boiarii Neftalimului.

29. Poruncește, Dumnezăule, puterii tale, întărește, Dumnezeule, aceasta carea ai făcut întru noi.

30. De la bisearica ta, preste Ierusalim, ție vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă hiarăle trestiei, adunarea taurilor în juncelăle năroadelor, ca să închiză cei ispitiți cu argintul!

32. Răsipește limbile ceale ce vor războaiele. Veni-vor soli de la Eghipet; Ethiopia va apuca înainte mâna ei lui Dumnezeu.

Isaia 19, 21; Sofon. 3, 11.

33. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, pevețuiți Domnului,

Ps. 66, 4.

34. (Strigare) Celuia ce s’au suit preste ceriul ceriului despre răsărituri!

Evr. 7, 26.

35. Iată, va da glasul lui glas de puteare. Dați mărire lui Dumnezeu! Pre Israil mare cuviința lui și putearea lui în nori.

36. Minunat e Dumnezeu întru svinții lui. Dumnezeul lui Israil, acesta va da puteare și întărire norodului lui. Blagoslovit Dumnezău. Slava.

PSALMUL 68

La săvârșit, pentru cei ce să vor schimba, psalm lui David. (Ioan Cap. 2, 17; Rom. 10, 11).

1. Mântuiaște-mă, Doamne, căci înțără apele până la sufletul meu.

Ps. 39, 2.

2. Înfipșu-mă în noroiul adâncului și nu iaste stare.

3. Veniiu la adâncurile mării și vihor mă prăpădi.

4. Osteniiu strigând, amorțit-au gâtlejul meu, slăbiră ochii miei de a nădejdui eu pre Dumnezeuul meu.

Ps. 21, 2; Iov 17, 7; Ps. 118, 82.

5. Înmulțiră-se mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc în dar.

Ps. 34, 18; Ioan 15, 25; Ps. 108, 2.

6. Întăriră-se vrăjmașii miei, cei ce mă goniia pre mine cu strâmbătate; ceale ce nu jăfuiam, atuncea plătiim.

7. Dumnezeuule, tu ai cunoscut necunoștința mea și greșalele mele de la tine nu s'au ascuns. Să nu să rușineaze spre mine cei ce te îngăduiesc, Doamne, Doamne al puterilor,

Ps. 9, 17.

8. Nici să să rușineaze pre mine cei ce te cercetează pre tine, Dumnezeuul lui Israil!

9. Căci pentru tine am suferit ocară, acoperit-au rușinea obrazul meu.

Iov 6, 15.

10. Înstreinat fui fraților miei și strein fiilor maicii mele,

Fac. 31, 15.

11. Căci râvnirea casii tale m'au mâncat pre mine și ocărăle celor ce te ocărăsc pre tine căzură preste mine.

Ps. 118, 139; Ioan 2, 17.

12. Și acoperiiu cu post sufletul meu și fu întru ocări mie.

Ps. 101, 5, 9.

13. Și puș îmbrăcămintea mea sac și fui lor în pildă.

Iov 30, 9; Ps. 108, 24.

14. Asupra mea limbuția cei ce șădea în porți și la mine cânta ceia ce bea vin.

Isaia 49, 8.

15. Și eu, cu ruga mea cătră tine, Doamne; vreamea e de bunăvoință,

16. Dumnezeule, cu mulțimea milei tale; ascultă-mă, cu adevărul mântuirii tale,

17. Mântuiaște-mă den tină pentru ca să nu mă înfig; mântui-m'ăș de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.

Ps. 143, 8.

18. Să nu mă prăpădească viforul apei, nici să mă înghiță adâncul, nici să cuprinză asupra mea fântâna gura sa.

19. Ascultă-mă, Doamne, că bună e mila ta, după mulțimea milosirdiilor tale priveaște spre mine!

20. Să nu întorci fața ta de la sluga ta, căci mă necăjăsc. Degrabă ascultă-mă.

21. Ia aminte sufletului meu și mântuiaște pre el; pentru vrăjmașii miei mântuiaște-mă,

Ps. 21, 13.

22. Pentru că tu cunoști ponoslul meu și rușinea mea și înfruntarea mea;

23. Înaintea ta, toți ceia ce mă necăjăsc pre mine; ocară așteptă sufletul meu și ticăloșire,

24. Și îngăduiiu pre cel ce să mâhniia împreună, și nu fu; și pre cei ce mângâia, și n'am aflat.

Isaia 63, 3.

25. Și deaderă la mâncarea mea fiare și la seatea mea adăpară-mă cu oțet.

Mat. 27, 48; Ioan 19, 29, 30.

26. Facă-să masa lor înaintea lor întru laț și întru răsplătire și întru poticnire;

Râm. 11, 9.

27. Întunece-să ochii lor ca să nu vază și umărul lor pururea îl gârbovește;

28. Varsă spre ei urgia ta și mânia urgiei tale să-i cuprinză pre ei;

29. Facă-se curtea lor pustie și în lăcașurile lor să nu fie cel ce lăcuiăște.

Fapt. Ap. 1, 20.

30. Căci, pre carele tu ai bătut, ei l-au gonit și pre durearea ranelor mele l-au pus;

Ps. 108, 15.

31. Adaoge fărdeleage preste fărdeleagea lor și să nu între întru dreptatea ta.

32. Șteargă-să den cartea celor vii și cu cei direpți să nu să scrie.

33. Sărac și duios sânt eu; mântuirea ta, Dumnezeule, să mă sprejenească.

Ps. 39, 18.

34. Lăuda-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-l-voiu pre el cu laudă;

Ps. 39, 22; Evr. 2, 12; și 13, 15; Ps. 21, 24.

35. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițel tânăr ce-ș răsare coarne și unghi.

36. Vază săracii și să să veselească; cercetați pre Dumnezeu și va trăi sufletul vostru!

Ps. 21, 27; 69, 5.

37. Căci au ascultat pre cei săraci Domnul și pre cei legați ai lui nu i-au defăimat.

38. Laude-l pre dânsul ceriurile și pământul, marea și câte să târăsc întru dânsa.

Isaia 49, 13.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudei.

Ps. 101, 14.

40. Și vor lăcui acolo și vor moșteni pre dânsa. Și semenția robilor tăi vor ținea pre ea și cei ce iubesc numele tău vor lăcui într'însa.

Ps. 21, 32.

PSALMUL 69

La săvârșit, lui David spre pomenire, ca să mântuiască Domnul.

1. Dumnezeu, la ajutoriul meu ia aminte! Doamne, ca să-mi ajutorești mie, sânguiaște!

Ps. 39, 13, 18.

2. Rușinează-se și să înfrunteaze cei ce cearcă sufletul meu;

3. Întoarcă-se îndărăt și să să rușineaze cei ce-m vor mie reale;

Ps. 39, 20.

4. Întoarne-se îndată rușinându-se cei ce-m zicea mie: „Bine e, bine e!“.

Ps. 34, 20.

5. Bucure-se și să veselească spre tine toți cei ce caută pre tine, Dumnezeule, și zică pururea: „Mărească-se Domnul!“ cei ce iubesc mântuirea ta.

Ps. 68, 36.

6. Și eu sărac sânt și measer, Dumnezeule, ajută-mi!

Ps. 70, 13.

7. Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești tu, Doamne, nu zăbovi! Slava.

Ps. 39, 18.

CATHISMA 10. PSALMUL 70

Lui David psalm, fiilor lui Ionadav și al celor dentâi ce s'au robit, fără de scrisoare deasupra la jidovi.

1. Spre tine, Doamne, nedejduiiu, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate,

Isaia 49, 23.

2. Pleacă cătră mine ureachea ta și mă mântuiește.

Ps. 30, 2.

3. Fii mie întru Dumnezeu scutitoriu și în loc tare ca să mă mântuiești,

4. Căci întărirea mea și scăparea mea ești tu.

5. Dumnezeu! mieu izbăvește-mă den mâna păcătosului, den mâna celui ce face fărădelege și strâmbătate.

6. Că tu ești îngăduința mea, Doamne; Doamne, nădejdea mea den tinerețele mele.

7. Pre tine m'am răzimat den zgău, den pântecel maicii mele tu-m ești acoperitoriu;

8. Întru tine e lauda mea pururea; ca o minune fui cel mult, și tu, ajutorul meu tare.

9. Împle-să gura mea de laudă, pentru ca să laud mărirea ta, toată ziua mare cuviința ta.

10. Să nu mă leapezi la vremi de bătrânețe; când va lipsi vârtutea mea, să nu mă părăsești !

11. Că ziseră vrăjmașii miei mie și cei ce păzesc sufletul meu sfătuiră împreună,

Ps. 63, 5.

12. Zicând: „Dumnezeu l-au părăsit pre dânsul, goniți-l și-l prindeți pre dânsul, căci nu iaste cel ce-l izbăvește“.

13. Dumnezeu! mieu, să nu te depărtezi de la mine; Dumnezeu! mieu, la ajutorul meu ia aminte!

Ps. 69, 6.

14. Rușinează-se și să lipsească cei ce părăsesc sufletul meu, îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare cei ce cearcă realele mele!

15. Și eu pururea voi nedejdi pre tine și voi adaoge preste toată lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta,

Ps. 39, 7.

17. Căci n'am conșcut tocmeale. Întra-voi cu puternicia Domnului; Doamne, aduce-m-voi aminte de dreptatea ta numai.

18. Dumnezeu! mieu, ceale ce m'ai învățat, den tinereațele mele și până acum voi vesti minunile tale.

19. Și până la bătrânețe și căruntețe,

20. Dumnezeu! mieu, să nu mă părăsești,

Ps. 84, 4.

21. Până voi vesti brațul tău la neamul tot carele iaste viitoriu!

22. Sila ta și dreptatea ta, Dumnezeu, până la ceale înalte, carele ai făcut mie mărire, Dumnezeule, cine e aseamenea ție?

23. Câte ai arătat mie năcazuri multe și reale! Și întorcându-te, m'ai înviat și den beznile pământului scoseși-mă.

24. Înmulțit-ai asupra mea mărirea ta și, întorcându-te. m'ai mângâiat și den fără-fundurile pământului iarăș mă scoseși.

25. Pentru că și eu mă voi mărturisi ție întru noroadă, Doamne, cu meșteșuguri de cântare, adevărul tău, Dumnăzăule, cânta-ț-voi cu alăută, cel sfânt al lui Israil.

26. Bucura-se-vor buzele mele când cânt ție și sufletul meu, carele ai mântuit.

27. Și încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea ta, când se vor rușina și se vor înfrunta ceia ce cearcă realele mele.

PSALMUL 71

La Solomon, psalmul lui David.

1. Dumnezeu, judecata ta împăratului dă și dreptatea ta, fiiului împăratului,

2. Să judece pre norodul tău cu dreptate și pre săracii tăi, cu judecată.

3. Să ia munții pace norodului și dealurile, dreptate.

4. Judeca-va pre săracii norodului și va mântui pre fiii săracilor și va smeri pre cel năpăstuiitoriu.

5. Și va rămânea împreună cu soarele și mai nainte de lună, în neamuri de neamuri.

Ps. 88, 36.

6. Pogori-se-va ca ploaia pre lână și ca o picătură ce pică pre pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptate și mulțime de pace, până unde să va ridica luna.

8. Și va domni de tot, de la mare până la mare și de la râuri până la marginile lumii.

Ps. 88, 25.

9. Înaintea lui vor cădea arapii și vrăjmașii lui țărână vor linge.

Ps. 101, 16.

10. Împărații Tharsisului și ostroavele daruri vor aduce, împărații arapilor și Sava daruri vor aduce.

Ps. 44, 14; Isaia 60, 6.

11. Și să vor închina lui toate împărățiile pământului, toate limbile slujiv vor lui.

Ps. 85, 8; 137, 5; Isaia 19, 21.

12. Căce au izbăvit pre sărac de la cel silnic și pre cel measer, căruia n'au fost ajutoriu.

Ps. 33, 17.

13. Nu să va îndura de cel sărac și measer, și sufletele measerilor le va mântui.

14. Den camătă și den strâmbătate mântui-va sufletele lor și cinstit numele lui înaintea lor.

15. Și va trăi și să va da lui den aurul Araviei și să vor ruga pentru dânsul pururea, toată ziua bine vor cuvânta pre dânsul.

16. Fi-va razim în pământ preste vârfurile munților, să va rădica mai sus decât Livanul roada lui și vor înflori den cetate ca iarba pământului.

Ps. 64, 12; Isaia 27, 6.

17. Fi-va numele lui binecuvântat întru veaci, mai nainte de soare rămâne numele lui.

Ps. 88, 36.

18. Și să vor blagoslovi întru el toate neamurile pământului, toate limbile vor ferici pre el.

19. Blagoslovit Domnul, Dumnezeuul lui Israil, cel ce face minuni sângur!

20. Și blagoslovit numele mărirei lui, în veac și în veacul veacului!
21. Și să va împlăea de mărirea lui tot pământul. Facă-se, facă-se! Slava.

PSALMUL 72

Sfârșiră-să laudele lui David, fiului lui Iessei. Psalmul lui Asaf.

1. Cât e de bun Dumnezeu al lui Israil celor direpți la inimă!
Ps. 61, 1.
2. Și mie puțin mi să lunecară picioarele, puțin să răvărsară pașii miei.
Ps. 93, 18.
3. Căci am râvnit spre cei fără de leage, pacea păcătoșilor văzând,
Paremii 24, 19; Ierem. 12, 1; Iov 21, 7.
4. Căci nu iaste apestală la moartea lor și întărire întru bătaia lor.
5. Întru ostenealele oamenilor nu sântu și cu oamenii nu se vor răni.
6. Pentru aceea i-au prinsu pre ei mândria lor desăvârșit, îmbrăcară-se cu strâmbătatea și cu necurăția lor.
7. Ieși-va ca den rostu strâmbătatea lor, trecură la plăcerea inimii.
8. Gândiră-să și grăiră cu vicleșug, strâmbătate la înălțime grăiră.
9. Pusără la ceriu gura lor și limba lor trecu preste pământ.
10. Pentru aceea întoarce-se-va norodul mieu aicea și zile pline se vor afla întru dâșii.
11. Și ziseră: „Cum au conoscut Dumnezeu și de iaste cunoștință întru cel înalt?”
Ps. 9, 31.
12. Iată, aceștea păcătoșii și carii îndireptează în veaci, cuprinseră avuție.
13. Și ziș: „Oare în deșert am îndireptat inima mea și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele?”
Ps. 25, 6; Mal. 3, 14.
14. Și fuiu bătut toată ziua și muștrarea mea – diminețile“.
15. Să vream zice: „Povesti-voiu așa“, iată, rudei fiilor tăi făgăduiiu.
16. Și gândiiu a ști aceasta; trudă iaste înaintea mea.
17. Până unde voiu întra la sfințirea lui Dumnezeu și voiu înțeleage la ceale de apoi ale lor:
18. Însă pentru vicleșugurile lor puseș lor reale, oborâși-i pre ei când să semețiră.

19. Cum să făcură întru pustiire, îndată! Să sfârșiră, pieriră pentru fărădelegea lor.

Ps. 36, 2.

20. Ca un vis celui ce să scoală, Doamne, în cetatea ta, chipul lor vei defăima.

Ps. 38, 9.

21. Căce să ațâță inima mea și rănichii miei să premeniră și eu, ocărât, și n'am știut;

22. Dobitoc mă făcuiu lângă tine. Și eu – pururea cu tine.

23. Ținuș de mâna dreaptei mele; și în sfatul tău m'ai povățuit și cu mărire m'ai luat.

24. Pentru că ce iaste mie în ceriu? Și de la tine ce am vrut pre pământ?

25. Sfârși-se inima mea și trupul meu, Dumnezeul inemiei mele, și partea mea, Dumnezeul meu, în veac.

26. Căci iată, cei ce să depărtează pre sine de la tine pier, pierduș de la tine de tot pre cel ce curveaște.

Ierem. 17, 13.

27. Și mie a mă lipi de Dumnezeu bine iaste, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să povestesc eu toate laudele tale în porțile featei Sionului.

PSALMUL 73

Înțelegerii lui Asaf.

1. Dirept ce, Dumnezeule, ne lepădaș desăvârșit, urgisi-se mânia ta preste oile pășunei tale?

2. Adu-ți aminte de adunarea ta, carea ai câștigat de 'nceput.

3. Mântuit-ai toiagul moștenirii tale, muntele Sion acesta, carele ai lăcuit întru el.

4. Rădică mânil tale preste mândriile lor la săvârșit, câte au viclenit vrăjmașul întru cel svânt al tău.

5. Și s'au făluit cei ce te urăsc pre tine în mijlocul praznecului tău;

6. Puseră seamnele lor seamne și n'au știut ca la ieșiri mai pre sus.

7. Ca într'o dumbravă de leamne, cu topoară au tăiat ușile lui deodată, cu săcuri și cu bardă surpară pre el.

8. Arseră cu foc svințenia ta; la pământ spurcară lăcașul numelui tău.

4 Împ. 25, 9.

9. Ziseră întru inemile lor rudeniile lor dempreună: „Veniți și să potolim toate praznecile lui Dumnezeu de la pământ!“.

10. Seamnele lor n'am văzut; nu iaste încă proroc și pre noi nu va cunoaște încă.

Plâng. 2, 9.

11. Până când, Dumnezeule, va ocări vrăjmașul, întărâta-va pizmașul numele tău la săvârșit?

Ps. 36, 1.

12. Pentru căci întorci mâna ta și dreapta ta den mijlocul sânului tău, la săvârșit?

13. Și Dumnezeu, împăratul nostru, mai nainte de veac făcu mântuire în mijlocul pământului.

Luca 1, 68.

14. Tu ai întărit cu putearea ta marea, tu zdrobiș capetele bălaurilor în apă;

Ieș. 14, 21.

15. Tu zdrobiș capul zmeului, datu-l-ai pre el mâncare noroadelor arapilor.

16. Tu ai rupt izvoară și pâraie, tu uscaș râurile ceale de 'nceput.

Ieș. 17, 6.

17. A ta iaste ziua și a ta iaste noaptea, tu săvârșiș lumina și soarele.

18. Tu ai făcut toate hotarăle pământului; vară și primăvară, tu ai zidit pre eale.

Iov 5, 9; 9, 10.

19. Adu-ți aminte de aceasta: vrăjmașul ocăriia pre Domnul, și nărod fără minte defăima numele tău.

20. Să nu dai fiarălor sufletul ce să mărturiseaște ție, sufletele measerilor tăi să nu uiți în săvârșit.

21. Caută la făgăduința ta, căci s'au plinit cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu să întoarcă smerit și înfruntat; săracul și measerul vor lăuda numele tău.

23. Scoală-te, Doamne, judecă judecata ta, adu-ț aminte de ocară ta, cea de cătră cel fără minte, toată ziua.

24. Nu uita glasul poslușnicilor tăi, mândria celor ce te urăsc pre tine să sui pururea. Slava.

PSALMUL 74

La săvârșit, „Să nu strici“, psalmul cântării lui Asaf.

1. Mărturisi-ne-vom ție, Dumnezeu, mărturisi-ne-vom ție și vom chema numele tău.

2. Povesti-voiu toate minunile tale. „Când voiu lua vreamă eu, dreptatea voiu judeca.

3. Să topi pământul și toți ceia ce lăcuiesc întru dânsul; (Strigare) Eu am întărit stâlpii lui“.

4. Ziș celor ce fac fărădeleage: „Nu faceți fărădeleage!“ Și celor ce greșesc: „Nu înălțaț corn!“.

5. Nu rădicați la înălțime cornul vostru și nu grăiț asupra lui Dumnezeu strâmbătate!

Ps. 30, 18.

6. Căci nici de la ieșituri, nici de la apusuri, nici de la pustii munți, căci Dumnezeu Judecătoriu iaste.

7. Pre cesta smerește, și pre cesta înalță, căci păhar iaste în mâna Domnului, de vin curat, plin de amestecătură.

1 Împ. 2, 7.

8. Și plecă den cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s’au deșărtat, bea-vor toți păcătoșii pământului.

Isaia 51, 17.

9. Și eu mă voiu bucura în veac; cânta-voiu Dumnezăului lui Iacov.

10. Și toate coarnele păcătoșilor voiu zdrobi; și se va înălța cornul dreptului.

Ps. 88, 17.

PSALMUL 75

La săvârșit, întru laude, psalmu lui Asaf, cântare cătră asiriani.

1. Cunoscute în Iudea Dumnezău, în Israil mare e numele lui.

2. Și să făcu în pace locul lui și lăcașul lui în Sion.

3. Acolo zdrobi țăriile arcelor, arma și sabia și războiul.

Ps. 45, 9.

4. (Strigare) Luminezi tu minunat, de la munți veacinici. Turburară-se toți cei nepricepuți la inimă,

5. Adormiră somnul lor; și nu aflară nemică toți oamenii avuției cu mâinile lor.

6. De certarea ta, Dumnezeu lui Iacov, adormit-au cei călări pre cai.

Ps. 30, 18.

7. Tu înfricoșat ești! Și cine va sta împotriva ta, de atunci e urgia ta?

8. Den ceriu ai ascultat judecata; pământul s'au temut și au odihnit,

9. Când se va scula la judecată Dumnezeu ca să mântuiască pre toți blânzii pământului.

10. (Strigare) Căci gândirea omului va mărturisi ție și rămașița gândirei va prăznui ție.

11. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru! Toți cei premprejurul lui aduce-vor daruri

Ps. 50, 14.

12. Celui înfricoșat și luătorului duhurilor boiarilor, groaznic lângă împărații pământului.

PSALMUL 76

La săvârșit, pentru Idethum, psalmul lui Asaf.

1. Cu glasul meu cătră Domnul am strigat, cu glasul meu cătră Dumnezeu, și-m luó aminte.

2. În ziua necazului meu pre Dumnezeu am cercetat; cu mâinile mele înaintea lui noaptea, și nu mă amăgiu;

3. Să părăsi a să mângâia sufletul meu. Adușu-mi aminte de Dumnezeu și mă veseliiu; mă uimiiu întru mine și leșină sufletul meu.

4. (Strigare) Apucară înainte străji ochii miei, turburaiu-mă, și n'au grăit.

5. Socotiiu zilele vechi și anii veacinici în aduș aminte.

Isaia 43, 18.

6. Și cugetaiu noaptea cu inima mea, chitiiam și cerca sufletul meu:

7. Au doară în veaci va lepăda Domnul și nu va adaoge a binevoi încă?

8. Au desăvârșit mila lui o va tăia? Conceni cuvânt den rudă în rudă?

Ps. 12, 1.

9. Au uita-va a să milostivi Dumnezeu? Au opri-va întru urgia lui îndurările lui?

10. (Strigare) Și ziș: „Acum începuu, aceasta e premenirea direaptei celui de sus!“.

11. Pomeniile lucrurilor Domnului, căci în voi aduce aminte de 'ncepătura minunilor tale;

12. Și voi cugeta întru toate lucrurile tale și întru tocmealele tale voi glumi.

13. Dumnezeule, întru cel sfânt e calea ta! Cine e Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, cel ce faci minuni;

Ps. 71, 17; Ieș. 15, 11.

14. Ai arătat întru năroade puterea ta. Mântuiș cu brațul tău pre nărodul tău, pre fiii lui Iacov și Iosif.

15. (Strigare) Văzură-te apele, Doamne, văzură-te apele și să spământară, turburără-să beznele,

16. Mulțimea sunetului apelor. Glas deaderă norii, pentru că și săgețile tale trec. Glasul tunetului tău, în roată;

Ps. 17, 15.

17. Străluciră fulgerele tale lumii; clătină-se și să îngrozi pământul.

18. În mare – căile tale, și cărările tale, în ape multe; și urmele tale nu se vor cunoaște.

Ieș. 14, 21.

19. Povățuiși ca pre niște oi nărodul tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron. Slava.

Ieș. 14, 29; Mih. 6, 4.

CATHISMA 11

Stihuri la dumnezeiescul David.

Taci, Orfep, leapădă, Ermi, lăuta.

Cel cu trei picioare den Delfis, încă apune-te spre uitare.

Că David noao, a duhului lovind lăută,

Iveaște ascunsele tainilor lui Dumnezeu.

Mulțime de vechi istorește minuni.

Porneaște spre laudă celui ce au zidit lumea,

Mântuind pre toți; tăinuiaște și scrie.

Pre cei ce greșesc spre 'ntoarcere-i aduce.

Cu multe ș' alte și a judecătoreiului arătând leage,

A curăți învață sufleteștile greșale.

Lui Dumnezeu slavă.

A armoniei sfinte, ca miarea de dulce, cântările lui David.

PSALMUL 77

Înțelegerii lui Asaf.

1. Luați aminte, norodul meu, la leagea mea, plecați ureachea voastră la graiurile gurii mele!

2. Deșchide-voiu în pilde rostul meu, răspunde-voiu întrebări de 'nceput.

Ps. 48, 4; Mat. 13, 35.

3. Câte am auzit și am conosciut pre eale, și părinții noștri au povestit noao;

Ps. 144, 4; Isaia 38, 19; Ps. 43, 1.

4. Nu s'au ascuns de la fiii lor la altă rudă,

5. Vestind laudele Domnului și silele lui și minunile lui care au făcut.

Fac. 18, 19; Ps. 147, 8.

6. Și rădicară mărturie întru Iacov și leage puse în Israil,

A 2 Leage 4, 9.

7. Câte au poruncit părinților noștri, ca să arate pre eale fiilor lor; pentru ca să conoască altă rudă,

8. Fiii cei ce se vor naște și se vor scula și vor vesti pre eale fiilor lor.

9. Pentru ca să puie pre Dumnezeu nedeajdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu și poruncile lui voiu cerceta.

10. Pentru ca să nu se facă ca părinții lor, rudă întoartă și amărătoare,

Ieș. 32, 7, sequ.

11. Rudă carea n'au îndireptat inima ei și nu se încredință cu Dumnezeu duhul ei!

A 2 Leage 32, 18; Neemia 9, 17.

12. Fiii lui Efrem, încordând și lovind cu arcele, întoarseră-se în ziua războiului;

13. N'au păzit făgăduința lui Dumnezeu și în leagea lui n'au vrut să meargă.

14. Și au uitat facerile ceale de bine ale lui, și minunile lui, carele au arătat lor,

Neemia 9, 17.

15. Înaintea părinților lor, carele au făcut minuni în pământul Eghiptului, în câmpul lui Taneos.

16. Rupse marea și trecu pre ei, opri apele ca un foale.

Ieș. 14, 22; Is. Navi 3, 16; Ps. 113, 3; Evt. 11, 29.

17. Și povățui pre dânșii cu nor ziua, și toată noaptea cu lumină de foc.

18. Rupse piatra în pustiiu și-i adăpă pre ei, ca într'o beznă multă.

19. Și scoase apă den piatră și pogorî ca râurile apele.

Ps. 104, 40.

20. Și adaoseră încă a greși lui, amărâra pre cel nalt la loc fără de apă.

21. Și ispitiră pre Dumnăzău întru inimile lor a ceare mâncări sufletelor lor.

Num. 11, 4.

22. Și clevetiră asupra lui Dumnezeu și ziseră: „Au putea-va Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. De vreame ce au lovit piatra și curseră ape și pâraiele să îneacă,

24. Au și pâine poate da, sau să gătească masă norodului lui?“.

Num. 11, 7; Num. 11, 30.

25. Pentru aceea auzi Domnul și să mânie și foc să ațâță întru Iacov și urgie să sui preste Israil,

26. Căci n'au crezut întru Dumnezeu, nici au nedejduit pre Mântuitoriul lui.

27. Și porunci norilor de asupra și ușăle ceriului deșchise.

28. Și ploo lor mana să mănânce și pâinea ceriului deade lor.

Ieș. 16, 4; Ps. 104, 39.

29. Pâinea îngerilor mănă omul; hrană trimise lor de sațiu.

Ieș. 16, 14; Num. 11, 7; Înțel. Sol. 16; 20; Ioan 6, 31.

30. Rădică austrul den ceriu și aduse cu putearea putearea lui vântul Liviei.

31. Și ploo preste dânșii ca pulberea cărnuri și ca nășipul mării pasări zburătoare.

Ps. 105, 31; Num. 11, 31-34.

32. Și căzură în mijlocul taberii lor, împrejurul lăcașălor lor.

33. Și mâncară și să săturară foarte și pohta lor aduse lor, nu să lipsiră de cătră pohta lor.

34. Încă mâncarea fiind în gura lor, și urgia lui Dumnezeu să sui preste dânșii

Num. 11, 33.

35. Și ucise întru cei mai mulți ai lor și pre cei aleș ai lui Israil îi împiedecă.

1 Cor. 10, 5.

36. Cu toate acestea, mai greșit-au încă și n’au crezut întru minunile lui.

Num. 14, 2, 3; și 16, 2, 3.

37. Și să sfârșiră cu deșertăciune zilele lor și anii lor, cu sânguială.

38. Cându-i omorâia pre dânșii, atuncea cerca pre el și să întorcea și mâneca cătră Dumnezeu.

39. Și-ș aduseră aminte că Dumnezeu Ajutoriu lor iaste și Dumnezeu cel nalt Mântuitor lor iaste.

40. Și-l iubiră pre dânsul cu gura lor și cu limba lor au mințit lui.

Isaia 29, 13; Ierem. 12, 2; Mat. 15, 8; Marc. 7, 6.

41. Și inima lor nu era dreaptă cu dânsul, nice s’au încrezut întru făgăduința lui.

42. Și el iaste milostiv și iartă păcatele lor și nu va strica.

43. Și va înmulți a întoarce mânia lui și nu va ațâța toată mânia lui.

44. Și-ș aduse aminte că trup sânt, duh mergând, și nu întorcându-se.

45. De câte ori amărâra pre dânsul în pustie, mânieră pre dânsul la pământ fără apă?

46. Și să întoarseră și ispitiră pre Dumnezeu și pre cel sfânt al lui Israil întărâtără.

47. Nu-ș aduseră aminte de mâna lui, de ziua care au mântuit pre ei den mâna celui ce-i supăra;

48. Cum au pus în Eghipt seamnele lui, și minunile lui în câmpul lui Taneos;

49. Și întoarse în sânge râurile lor și șipotele lor, pentru ca să nu bea.

Ieș. 7, 20.

50. Trimise la ei muscă câinească și-i mîncă pre ei, și broască, și strică pre dânșii.

Ieș. 8, 6; Ps. 104, 29; Ieș. 8, 16, 24.

51. Și deade păliciunii roadele lor și ostenealele lor, lăcustei.

52. Ucise cu grindină via lor și dulele lor, cu bruma.

53. Și deade la grindină dobitoacele lor și avearea lor, focului.

Ieș. 9, 25.

54. Trimise la ei urgia mâniei lui, mânie și urgie și necaz, trimitere pren îngeri răi.

55. Făcu cale cărării urgiei lui și nu cruță de moarte sufletele lor și dobitoacele lor la moarte le închise.

56. Și lovi pre tot cel dentâi născut în pământul Eghipetului, începătura de toată truda lor, în lăcașurile lui Ham.

Ieș. 12, 29; Ps. 104, 35; și 135, 10.

57. Și rădică ca oile pre norodul lui și sui pre ei ca o turmă în pustie.

58. Și-i povățui pre dânșii pre nădeajde, și nu s'au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor acoperitu-i-au marea.

Ieș. 14, 27.

59. Și-i băgă pre dânșii la muntele sfințeniei lui, muntele acesta carele au câștigat direapta lui.

60. Și izgoni de cătră fața lor limbi și le deade cu sorți lor, cu fune de dare de sorți;

Is. Navi 13, 7.

61. Și sălășlui întru sălașurile lor neamurile lui Israil.

62. Și ispitiră și amărără pre Dumnezeu cel Preaînalt, și mărturiile lui nu le-au păzit.

63. Și să întoarseră și vicleniră ca și părinții lor, întoarseră-se la arcu strâmb.

Isaia 1, 4.

64. Și-l urgisiră pre dânsul în înălțările lor și cu ceale cioplite ale lor mânieră pre el.

65. Auzi Dumnezeu și trecu cu vederea și defăimă foarte pre Israil.

66. Și lepădă cortul lui Silom, lăcașul carele au lăcuit întru oameni.

1 Împ. 4, 4.

67. Și deade la robime vârtutea lor și frumsețea lor, la mânilor vrăjmașilor.

Ierem. 6, 13.

68. Și închise cu sabie pre norodul lui și moștenirea lui trecu cu vederea.

69. Pre junii lor i-au mâncat focul și fecioarele lor nu să jeliră.

70. Preoții lor cu sabie căzură și văduvele lor nu să vor plânge.

71. Și să sculă ca cel adormit Domnul, ca un tare și amețit de vin,

72. Și lovi pre vrăjmașii lui dendărăt; ocară veacinică deade lor.

1 Împ. 5, 1, 6.

73. Și lepădă lăcașul lui Iosif și pre fealiul lui Efraim n'au ales;

74. Ce alease pre fealiul Iudii, muntele Sionul, care l-au iubit.

Ps. 131, 14.

75. Și zidi ca a inorodului svințenia lui; la pământ întemeia pre dânsul în veac.

76. Și alease pre David, robul lui, și-l luo pre el den turmele oilor, de după ceale fătătoare l-au luat pre dânsul,

1 Paral. 17, 7; 2 Împ. 5, 2.

77. Să pască pre Iacov, robul lui, și pre Israil, moșnenirea lui.

78. Și păscu pre dâșii cu nerăutatea inemii sale, și cu priceaperile mânilor lui povățui pre ei. Slava.

PSALMUL 78

Psalm lui Asaf.

1. Dumnezeule, veniră limbi la moșnenirea ta, spurcară beseareca cea svântă a ta,

Ps. 136, 3.

2. Puseră Ierusalimul ca o cramă. Puseră mortăciunile robilor tăi mâncări pasărilor ceriului, cărnurile celor curați ai tăi, fiarălor pământului.

3. Vărsară sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu era cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor demprejurul nostru.

Ps. 79, 7.

5. Până când, Doamne, te vei urgisi desăvârșit, ațâța-să-va ca focul râvnirea ta?

Ps. 88, 45.

6. Varsă urgia ta preste limbile carele nu te știu și preste împărățiile carele numele tău nu l-au chemat.

Ierem. 10, 24.

7. Căci au mâncat pre Iacov și locul lui l-au pustiit.

8. Să nu-ți aduci aminte de ceale vechi fărădelegi ale noastre, degrabă să ne apuce pre noi milosârdiile tale, Doamne, căci am sărăcit foarte.

Isaia 64, 9; Preoția 26, 40.

9. Ajută noao, Dumnezeu, Mântuitoriul nostru, pentru mărirea numelui tău! Doamne, izbăveaște pre noi și iartă păcatele noastre, pentru numele tău!

10. Ca nu cândai vor zice limbile: „Unde iaste Dumnezeul lor?“ Și să să cunoască întru limbi, înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui robilor tăi, celui vărsat;

Ps. 41, 3.

11. Între înaintea ta suspinul celor legați. După mărimea brațului tău, ocroteaște pre fiii celor omorâți.

12. Răsplătește vecinilor noștri, cu 7 părți în sânul lor, ocară lor care au ocărât pre tine, Doamne!

Isaia 65, 6.

13. Iară noi, norodul tău și oile pășunii tale, ne vom mărturisi ție, Dumnezeule, în veac – în neam și în neam vom vesti lauda ta.

Ps. 94, 7; și 99, 3.

PSALMUL 79

La săvârșit, pentru ceia ce să vor schimba, mărturie lui Asaf, psalmu pentru assiriani.

1. Cella ce paști pre Israil, ia aminte, cella ce povățuiești ca pre o oaie pre Iosif!

2. Cella ce șezi preste heruvimi, iveaște-te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manassi.

Ieș. 25, 22; 4 Împ. 19, 15; Ps. 95, 11; și 98, 1.

3. Rădică putearea ta și vino, ca să ne mântuiești pre noi!

4. Dumnezeu, întoarce pre noi și arată fața ta și ne vom mântui!

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când te vei scârbi spre ruga robilor tăi?

6. Hrăni-ne-vei pre noi pâine de lacrimi și ne vei adăpa pre noi cu lacrimi preste măsură.

Ps. 41, 3.

7. Pus-ai pre noi întru prigonire vecinilor noștri și vrăjmașii noștri batjocuriră pre noi.

Ps. 78, 4; Ps. 43, 13.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce pre noi și iveaște fața ta și ne vom mântui!

9. Vie de la Eghipet ai rădicat, scoseși limbi și răsădiș pre ea.

Isaia 5, 1, 7; și 27, 2.

10. Făcut-ai cale înaintea ei și răsădiș rădăcinile ei, și împlu pământul.

11. Acoperi munții umbra ei și mlădițile ei, chedrii lui Dumnezeu.

12. Întinse vițele ei până la mare și până la râuri, odraslele ei.

13. Pentru ce răsipești gardul ei și culeg pre ea toți ceia ce merg pre cale?

Isaia 5, 5.

14. O strică pre ea scroafă den dumbravă și vier sălbatec pre ea o păscu.

15. Dumnezeuul puterilor, întoarce-te dară și caută den ceriu și vezi și socoteaște via aceasta!

Isaia 63, 15; Ps. 101, 20.

16. Și o săvârșăște pre ea, pre carea au răsădit direapta ta, și preste fiiul omului, pre carele ai întărit ție!

17. Arsă cu foc și săpată! De cătră certarea feații tale pieri-vor.

4 Împ. 17, 6.

18. Facă-să mâna ta preste omul direaptei tale și preste fiiul omului, pre carele ai întărit ție!

19. Și nu ne vom depărta de cătră tine; învia-ne-vei pre noi și numele tău îl vom chema.

20. Doamne, Dumnezeuul puterilor, întoarce-ne pre noi și iveaște fața ta, și ne vom mântui!

PSALMUL 80

La săvârșit, pentru teascuri, psalm al cântării lui Asaf.

1. Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutoriului nostru; clicuiți Dumnezeului lui Iacov!

2. Luați psalm și dați tâmpănă, canon înfrumusețat cu alăută!

3. Trâmbițați în lună noao cu trâmbițe, în bună rânduită zi a sărbătorii voastre!

Num. 10, 10.

4. Căci poruncă lui Israil iaste și judecata Dumnezeului lui Iacov. Mărturie în Iosif puse pre dânsul, când ieși el den pământul Eghipetului; limba carea n'au știut, au auzit:

Ieș. 23, 17.

5. „Depărtă de sarcini umărul lui, mâinile lui întru coșniță au lucrat.

Ieș. 16, 5.

6. Întru necaz m'ai chemat și te-am izbăvit pre tine, ascultatu-te-am întru ascundere de vifor, ispititu-te-am la Apa Pricei.

7. (Strigare) Ascultă, nărodul mieu, și voi mărturisi ție, Israil: De mă vei auzi,

A 2 Leage 32, 29.

8. Nu va fi într-o tine Dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu străin,

Ieș. 20, 3.

9. Pentru că Eu sânt Domnul Dumnezeul tău, acela ce te-au scos din pământul Egiptului; lărgaște gura ta și voiu împlini pre ea.

10. Și n'au ascultat neamul meu glasul meu și Israel nu luă aminte mie.

11. Și trimiș pre dânșii după tocmealele inimilor lor, merge-vor într-o tocmealele lor.

Isaia 65, 2; Fapt. Ap. 14, 15.

12. De m'ar fi ascultat neamul meu, Israel, de ar fi mers în căile mele,

Varuh 3, 13; Isaia 48, 18; și 65, 2.

13. Într-o nemică aș fi smerit pre vrăjmașii lor și pre cei ce necăjii pre dânșii aș fi pus mâna mea“.

14. Vrăjmașii Domnului mințiră lui, și va fi vremea lor în veac.

Ps. 17, 44.

15. Și hrăni pre ei din grăsimea grâului și din piatră cu miere au săturat pre dânșii. Slava.

Ps. 147, 3; A 2 Leage 32, 13.

PSALMUL 81

Psalmul lui Asaf.

1. Dumnezeu stătu în adunare de dumnezei și în mijloc pre dumnezei va osebi.

2. Până când judecați strâmbătate și fețele păcătoșilor vegheați?

Ps. 57, 2, 3.

3. (Strigare) Judecați surumanul și săracul, pre cel smerit și pre cel meșter îndreptați.

Ieș. 22, 21; Ps. 57, 1.

4. Scoateți pre cel meșter și pre cel sărac, din mâna păcătosului izbăviți-l pre dânșii!

Paremi 24, 11.

5. N'au conșcut, nici au priceput, într-o 'ntunearec merg; clătescă-se toate temeiile pământului.

Ps. 74, 4; Ioan 10, 34.

6. Eu zis: „Dumnezăi sântet și fiii celui de sus toți!“.
7. Și voi ca niște oameni muriți și ca unul den boiari cădeți.
8. Scoală, Dumnezăule, judecă pământul, căci tu vei moșteni de tot întru toate limbile!

Evrei 1, 2.

PSALMUL 82

Cântare, psalmu lui Asaf.

1. Doamne, cine să va asămăna ție? Să nu taci, nici să te potolești, Doamne!

Ps. 34, 22.

2. Căci iată, vrăjmașii tăi răsunară și cei ce urăsc pre tine rădicară cap.
 3. Preste nărodul tău meștersuguiră gând și sfătuiră asupra sfinților tăi.
 4. Ziseră: „Veniți și să-i piardem de tot pre dâșii den limbă și să nu se pomenească numele lui Israil încă“.
 5. Că să sfătuiră întru unire dempreună, asupra ta făgăduință puseră lăcașurile idumeilor și ismailteanii,
 6. Moav și agareanii, Gheval și Ammon și Amalic, cei streini de fealiu, cu cei ce lăcuiescu Tirul.
 7. Pentru că și Asur veni împreună cu dâșii, făcură-se spre sprejeneală fiilor lui Lot.
 8. (Strigare) Fă lor ca lui Madian și Sisarii, ca lui Iavim la pârau Chisson.
 9. Pieriră de tot în Aendor, făcură-se ca balega pământului.
 10. Pune pre boiarii lor ca pre Oriv și Ziv și Zevee și Salmanan,
- Jud. 7, 25.
11. Pre toți boiarii lor, carii au zis: „Să moștenim noao jârtăvnicul lui Dumnezău!“.
 12. Dumnezeul mieu, pune-i pre ei ca pre o roată, ca trestia despre fața vântului,
 13. Ca focul carele va arde dumbrava, ca para carea va arde munții,
 14. Așa vei goni pre dâșii cu viforul tău și cu urgia ta vei turbura pre dâșii.
 15. Împle obrazele lor de necinste și vor cerca numele tău, Doamne.

16. Rușinează-se și să turbure în veacul veacului și să înfrunteaze și piară.

17. Și cunoască că numele ție – Domnul. Tu sânгур nalt preste tot pământul!

PSALMUL 83

La săvârșit, pentru teascuri, fiilor lui Core.

1. Cătu-s de îndrăgite sălașele tale, Doamne al puterilor! Pofteaște și să sfârșaste sufletul meu la curțile Domnului;

2. Inima mea și trupul meu bucurară-se pre Dumnezeu cel viu.

Ps. 41, 1, 2; 121, 1.

3. Pentru că și vrabia ș'au aflat ei casă și turtureaua cuiubu ei, unde va pune pui ei:

4. Jârtăvnicile tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

5. Fericiți ceia ce lăcuiesc în casa ta, în vecii vecilor lăuda-te-vor pre tine.

6. (Strigare) Fericit omul căruia iaste ajutorul lui de la tine; suiri în inima lui au pus, la Valea Plângerii, la locul carele au pus.

7. Pentru că blagoslovenii va da cel ce pune leage, merge-vor den puteare în puteare, ivi-se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

8. Domnul, Dumnezeul puterilor, ascultă ruga mea, bagă în ureache, Dumnezeul lui Iacov!

Ps. 2, 6; 21, 28; 41, 7.

9. (Strigare) Scutitoriul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută la fața unsului tău!

Ps. 88, 18.

10. Căci mai bună e o zi în curțile tale decât mii.

11. Ales-am a mă lepăda în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a lăcui la sălașale păcătoșilor.

12. Căci milă și adevăr iubeaște Domnul Dumnezeu, dar și mărire da-va Domnul.

13. Nu va lipsi bunătățile celor ce merg cu nerăutate. Doamne Dumnezeul puterilor, fericit omul cel ce nădejduiaște pre tine!

Ps. 88, 19.

PSALMUL 84

La săvârșit, fiilor lui Core.

1. Bine vruș, Doamne, pământului tău, întorșeși robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

Ps. 31, 1.

3. (Strigare) Potoliș toată mânia ta; întorsu-te-ai de cătră urgia mâniei tale.

4. Întoarce pre noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, și întoarce mânia ta de preste noi!

Ps. 70, 20.

5. Au în veaci vei urgisi preste noi? Au întinde-vei urgia ta den rudă în rudă?

6. Dumnezeu, tu întorcându-te vei învia pre noi, și norodul tău se va veseli preste tine.

7. Arată-ne noao, Doamne, mila ta, și mântuirea ta da-ne-vei noao.

8. Auzi-voiu ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; căci va grăi pace preste norodul lui

9. Și preste cei curați ai lui și preste cei ce întorc inima cătră el.

10. Însă aproape e de ceia ce să tem de dânsul – mântuirea lui, ca să sălășluiască mărire în pământul nostru.

11. Mila și adevărul s'au întimpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.

Evr. 7, 2.

12. Adevărul den pământ au răsărit și dreptatea den ceriu să plecă.

13. Pentru că și Domnul da-va bunătate și pământul nostru da-va roada lui.

Ps. 66, 5.

14. Dreptate înaintea lui merge-va și va pune la cale pașii lui. Slava.

CATHISMA 12. PSALMUL 85

Ruga lui David.

1. Pleacă, Doamne, ureachea ta și mă ascultă, căci sărac și measer sânt eu.

2. Păzește sufletul mieu, căci curat sânt; mântuiaște pre robul tău, Dumnăzăul mieu, pre cel ce nedejduiaște pre tine!

3. Miluiaște-mă, Doamne, căci cătră tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului tău, căci cătră tine rădicaia sufletul meu.

4. Căci tu, Doamne, bun și blând și mult-milostiv la toți ceia ce te cheamă pre tine.

Ioil 2, 13.

5. Bagă în urechi, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte glasul rugii mele!

6. În ziua necazului meu strigai cătră tine, căci m'ai ascultat.

Ps. 49, 16.

7. Nu iaste aseamenea ție întru dumnezăi, Doamne, și nu iaste după faptele tale.

A 2 Leage 6, 4.

8. Toate limbile câte ai făcut veni-vor și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor mări numele tău.

Ps. 71, 11; 101, 19.

9. Căci mare ești tu și făcând minuni, tu ești Dumnezău sângur.

Ps. 135, 4; Ps. 94, 3.

10. Povățuiaște-mă, Doamne, întru calea ta și voi merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să să teamă de numele tău.

Ps. 24, 4.

11. Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne Dumnezăul meu, dentru toată inima mea și voi mări numele tău în veac.

12. Căce mila ta mare e preste mine și ai izbăvit sufletul meu den iadul cel mai de jos.

13. Dumnezăule, cei fără de leage s'au rădicat asupra mea și adunarea celor tari au cercat sufletul meu și n'au pus înaintea pre tine înaintea lor.

Ps. 53, 3.

14. Și tu, Doamne Dumnezăul meu, milosârd și milostiv, mult îngăduitoriu și mult milostiv și adevărat.

Ps. 102, 4; Ioil 2, 13; Ps. 144, 8.

15. Priveaște preste mine și mă miluiaște, dă tăria ta slugii tale și mântuiaște pre fiiul slujniciei tale.

16. Fă cu mine semn spre bine și vază cei ce mă urăsc pre mine și să să rușineaze, căci tu, Doamne, mi'ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

Ps. 142, 14.

PSALMUL 86

Fiilor lui Core, psalmul cântării.

1. Temeiurile lui – în munții cei sfinți. Iubeaște Domnul porțile Sionului, mai vârtos decât toate sălașele lui Iacov.

Ps. 67, 17; și 124, 2.

2. Slăvite să grăiră pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

Ps. 45, 4.

3. (Strigare) Aduce-m-voiu aminte de Raav și de Vavilon celor ce mă cunosc pre mine.

4. Și iată, cei streini de fealiu și Tirul și nărodul arapilor, aceștea s'au născut acolo.

5. „Maică Sion“, grăi-va omul, și om s'au născut întru ea și sângur cel Preaînalt au întemeiat pre dânsa.

Isaia 14, 32.

6. Domnul va povesti întru scrisoarea năroadelor și boiarilor acestora, celor ce s'au născut întru ea.

7. (Strigare) Ca celor ce să veselesc tuturor lăcașul întru tine.

PSALMUL 87

Cântare psalmului fiilor lui Core, la săvârșit, pentru maeleth, ca să răspundă, priceaperii lui Etham israilteanul.

1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea ta.

2. Între înaintea ta ruga mea; pleacă ureachea ta la rugăciunea mea,

3. Căci se umplu de reale sufletul mieu și viața mea la iad s'au apropiat.

Ps. 122, 4.

4. Socotiiu-mă cu cei ce să pogoară în groapă; făcuiu-mă ca un om neajutorit, în morți slobod.

5. Ca niște răniț ce dorm în mormânt, de carii nu ți-ai mai adus aminte, și ei de la mâna ta s'au împins.

6. Pusu-m'au în groapa cea mai de jos, întru întunearece și în umbra morții.

Ps. 40, 8.

7. Asupra mea să întări mânia ta și toate valurile tale aduseși preste mine.

8. (Strigare) Depărtaș cunoscuții miei de la mine, pusără-mă urâciune lor.

9. Dedeiu-mă și nu ieșiiam, ochii miei slăbiră de sărăcie.

Plâng 2, 11.

10. Strigaiu cătră tine, Doamne, toată ziua, întinș cătră tine mâinile mele.

Ps. 142, 6.

11. Au morților vei faci minuni, au doftorii se vor scula și vor mărturisi ție?

Ps. 6, 5; Ps. 29, 9; Isaia 38, 18.

12. Au povesti-va cineva în mormânt mila ta și adevărul tău întru pierzare?

Ps. 6, 5.

13. Au cunoaște-se-vor întru întunearec minunile tale și dreptatea ta în pământ uitat?

14. Și eu cătră tine, Doamne, strigaiu și dimineața ruga mea să te apuce.

Ps. 5, 3.

15. Pentru ce, Doamne, leapezi sufletul meu, întorci fața ta de cătră mine?

Iov 13, 24.

16. Sărac sânt eu și întru osteneale den tinerețele mele, și înălțându-mă mă smeriiu și mă ticăloșiiu.

Iov 9, 35.

17. Preste mine veniră urgiile tale, înfricoșările tale m'au turburat.

18. Încungiurără-mă ca apa, toată ziua mă cuprinseră dempreună.

19. Depărtași de cătră mine priatinul și aproapele, și pre cei cunoscuți ai miei den ticăloșie. Slava.

PSALMUL 88

Priceaperii lui Etham israilteanul.

1. Milele tale, Doamne, în veac voiu cânta.

2. La rudă și la rudă vesti-voiu adevărul tău, în rostul meu.

3. Căci ai zis: În veac milă se va zidi, în ceriuri găti-se-va adevărul tău.

4. „Pus-am făgăduință celor aleși ai miei, juratu-m'am lui David, robului meu, până în veac găti-voiu sămânța ta.

2 Împ. 7, 12; 1 Paral. 28, 7.

5. Și voiu zidi în neam și în neam scaunul tău“.

6. (Strigare) Mărturisi-vor ceriurile minunile tale, Doamne, adevărul tău întru adunarea sfinților.

Ps. 49, 7; Ps. 18, 1.

7. Căci cine în nori se va potrivi cu Domnul, asămăna-se-va Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

8. Dumnezeu slăvindu-se în svatul svinților, mare și înfricoșat iaste, preste toți cei de premprejurul lui.

Daniil 7, 10; Apoc. 4, 11.

9. Doamne Dumnezeul puterilor, cine e aseamenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău – împrejurul tău.

A 2 Leage 3, 24.

10. Tu stăpânești tăria mării, și pornirea valurilor ei tu potolești.

Iov 9, 8.

11. Tu smeriș ca pre un rănit pre cel mândru, cu brațul puterii tale răsipit-ai vrăjmașii tăi.

12. Ale tale sânt ceriurile și al tău iaste pământul; lumea și împlerea ei tu ai întemeiat; miazănoaptea și marea tu ai zidit.

Fac. 1, 1; Iov 9, 9; Ps. 23, 1.

13. Thavor și Ermon întru numele tău să vor veseli; brațul tău, cel cu putere.

14. Întărească-se mâna ta, înalțe-se direapta ta; dreptatea și judecata, gătirea scaunului tău.

Ps. 96, 2.

15. Mila și adevărul merge-vor înaintea feței tale. Fericit norodul carele știe clicul.

16. Doamne, în lumina feții tale vor merge și întru numele tău să vor bucura toată ziua și întru dreptatea ta înălța-se-vor.

Isaia 2, 5.

17. Căci lauda puterii lor tu ești și întru bunăvreaarea ta înălța-se-va cornul nostru.

Ps. 74, 10.

18. Căci a Domnului sprejeneala și a Svântului Israil, împăratului nostru.

Ps. 83, 9.

19. Atuncea ai grăit în vedeaare fiilor tăi și ai zis: „Pus-am ajutoriu asupra celui tare, înălțaiu ales den norodul meu.

20. Aflat-am pre David, robul meu, cu untdelemn svânt al meu unș pre el.

1 Împ, 16, 13; Fapt. Ap. 13, 22.

21. Pentru că mâna mea sprejeni-va lui și brațul meu întări-l-va pre dânsul.

Ps. 61, 8.

22. Nu va folosi vrăjmaș întru el și fiiul fărădelegii nu va adaoge a face rău lui.

23. Și voiui zdrobi de cătră fața lui pre vrăjmașii lui și pre cei ce-l urăsc pre el înfrânge-i-voiu.

24. Și adevărul meu și mila mea, cu dânsul; și în numele meu nălța-se-va cornul lui.

25. Și voiui pune în mare mâna lui și în râuri dreapta lui;

Ps. 71, 8.

26. El mă va chema pre mine: ‘Tată-m ești tu, Dumnezeuul meu, și sprejenitoriul mântuirii mele’.

27. Și eu dentâi născut pune-l-voiu pre dânsul, înalt lângă împărații pământului;

1 Paral. 17, 13.

28. În veac păzi-voiu lui mila mea și făgăduința mea credincioasă lui.

2 Împ 7, 14.

29. Și voiui pune în veacul veacului sămânța lui și scaunul lui ca zilele ceriului;

30. De vor lăsa fiii lui leagea mea și după judecățile mele nu vor merge,

3 Împ. 9, 6.

31. De vor spurca dreptățile mele, și poruncile mele nu le vor păzi,

32. Socoti-voiu cu toiag fărădelegile lor și cu bice strâmbătățile lor.

2 Împ 7, 14.

33. Iară mila mea nu o voiui răsiți de la ei, nici voiui face strâmbătate întru adevărul meu,

34. Nici voiui spurca făgăduința mea și ceale ce ies pren buzele mele nu le voiui defăima.

35. Odată am jurat în svântul meu: De voiui minți lui David? Sămânța lui în veac va rămânea.

Evr. 6, 13, 18.

36. Și scaunul lui, ca soarele înaintea mea și ca luna întărită în veac; și martur în ceriu credincios“.

2 Împ. 7, 16; Ps. 71, 5; și 71, 17.

37. (Strigare) Și tu ai lepădat și ai ocărât, sfiiș pre unsul tău.
38. Surpaș făgăduința robului tău, spurcaș la pământ svințenia lui.
39. Oborâș toate gardurile lui, pus-ai țăriile lui frică.
40. Jefuia pre el toți ceia ce călătoria în cale, să făcu ocară vecinilor lui.
41. Înălțaș direapta celor ce năcăjesc pre dânșii, veseliș pre toți vrăjmașii lui.
42. Întors-ai ajutoriul sabiei lui și nu sprejeniș lui în războiu.
43. Stricaș den curățenia lui, scaunul lui la pământ l-ai surpat.
44. Înmicșuraș zilele anului lui, vărsaș preste el rușine.
45. (Strigare) Până când, Doamne, te întorci desăvârșit, ațâța-se-va ca focul urgia ta?

Ps. 78, 5.

46. Adu-ți aminte ce e statul meu; au doară ai zidit în deșert pre toți fiii oamenilor?
47. Cine iaste omul carele va trăi și nu va vedea moarte, izbăvi-va sufletul lui den mâna iadului?

Ps. 48, 14; Eccl. 6, 6.

48. (Strigare) Unde sânt milele tale ceale de 'nceput, Doamne, carele ai jurat lui David întru adevărul tău?

2 Împ. 7, 11.

49. Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor tăi, carea am sprejenit în sânul meu, a multe limbi,
50. Carea ocărâră pizmașii tăi, Doamne, cu carea au ocărât schimbarea unsului tău!
51. Blagoslovit Domnul în veac! Facă-se! Facă-se. Slava.

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moisi, omului lui Dumnezeu.

1. Doamne, scăpare te făcuș noao în rudă și rudă.
2. Mai nainte de a să face munții și a să urzi pământul și lumea și den veac și până în veac tu ești.

Iov 15, 7; și 36, 26; Ps. 92, 3; Paremii 8, 25.

3. Să nu întorci om la smerenie; și ziseș: „Întoarceți-vă, fiii oamenilor!”

Eccl. 12, 7.

4. Căci o mie de ani înaintea ochilor tăi, Doamne, ca ziua de ieri, carea au trecut,

Ps. 38, 6.

5. Și straja în noapte; ponosurile lor ani vor fi, dimineața ca pajiștea va trece.

Isaia 40, 7; Ps. 102, 15; Iov 7, 7.

6. Dimineața înflori-va și va trece, de cu sara să cază, învârtoșaze-se și să usuce.

Ps. 38, 6.

7. Căci ne-am sfârșit întru urgia ta, și întru mânia ta ne-am turburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, veacul nostru la luminarea feței tale.

Ps. 18, 13; Isaia 64, 6.

9. Căci toate zilele noastre s'au sfârșit și întru urgia ta ne-am sfârșit.

Ps. 102, 15; Iov 14, 1.

10. Anii noștri ca paianjinul socotiam; zilele anilor noștri, întru dâșii, 70 de ani.

Sirah 18, 8.

11. Și de vor fi în puteri, 80 de ani; și cel mai mult al lor, osteneală și durere.

12. Căci au venit blândește preste noi, și ne vom certa.

13. Cine știe tăria urgiei tale? Și de frica ta mânia ta să numere?

14. Direapta ta așa o arată mie, și pre cei legați cu inima, întru învățătură.

15. Întoarce-te, Doamne! Până când? Și te mângâie spre robii tăi!

16. Împlutu-ne-am dimineața de mila ta, Doamne, și ne-am bucurat, și ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Să ne veselim pentru care zile ne-ai smerit pre noi, anii întru carii am văzut reale.

18. Și vez spre robii tăi și spre faptele tale și povățește pre fiii lor.

19. Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și faptele mâinilor noastre îndireptează preste noi și lucrul mânilor noastre îndireptează.

PSALMUL 90

Laudă cântării lui David, nescrisă deasupra la jidovi.

1. Cel ce lăcuiaște în ajutoriul celui Nalt, întru acoperământul Dumnezeuului ceriului va petrece.

2. Zice-va Domnului: „Sprejenitoriul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu, și voi nădejdui pre el“.

3. Căci el te va izbăvi den lațul vânătorilor și den cuvântul gâlcevitoriu.

Ps. 123, 7.

4. Cu spatele lui va umbri ție și supt aripile lui vei nădejdui.

Iov 5, 19; Ps. 56, 2.

5. Cu armă te va încungiura adevărul lui, nu te vei teame de frică de noapte,

Cânt. Cântărilor 3, 8; Paremii 3, 25.

6. De săgeată ce zboară ziua, de lucru ce întru întunearec umblă, de întâmplare și diavol de amiazăzi.

7. Cădea-va den laturea ta o mie și zece mii den dreapta ta, și cătră tine nu se va apropia;

8. Fără numai cu ochii tăi vei socoti, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

9. Căci tu, Doamne, nădeajdea mea; pre Cel Înalt ai pus scăpare ție.

10. Nu se vor apropia cătră tine reale, și biciu nu se va apropia în sălașul tău.

Ps. 120, 6-8.

11. Căci îngerilor lui va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.

Mat 4, 6; Luca 4, 10; Paremii 4, 12.

12. Pre mâini rădica-te-vor, ca să nu împiadeci de piatră piciorul tău.

Luca 4, 11.

13. Preste aspidă și vasiliscu vei încăleca și vei călca pre leu și pre bălaur.

Iov 5, 22.

14. „Căci pre mine nedejdui și voi izbăvi pre el, acoperi-voi pre el, căci au conosciut numele meu.

Ps. 50, 15.

15. Striga-va cătră mine și voi asculta pre el; cu dânsul sânt în necaz, scoate-voi pre dânsul și-l voi mări pre el.

16. Cu delungare de zile împlea-voi pre el și voi arăta lui mântuirea mea. Slava.

CATHISMA 13. PSALMUL 91

Psalmul cântării, la ziua sâmbetei.

1. Bine e a să mărturisi Domnului și a cânta numelui tău, Preaînalte,
Ps. 146, 1.
2. A vesti demineața mila ta și adevărul tău preste noapte,
Ps. 58, 19.
3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.
4. Căci m'ai veselit, Doamne, cu facerea ta și întru faptele mâinilor tale bucura-mă-voiu.
5. Foarte să măriră faptele tale, Doamne, foarte să adâncară gândurile tale.
Ps. 8, 2, 9; 103, 25; Ps. 138, 5.
6. Om fără minte nu va cunoaște, și cel nepriceput nu va priceape acestea.
7. Când vor răsări păcătoșii ca iarba și să plecară toți ceia ce fac fărădelegea,
Ps. 36, 2.
8. Pentru ca să piară de tot în vacul vacului. Și tu, Preaînalt în veac, Doamne.
9. Căci iată, vrăjmașii tăi, Doamne, căci iată-i, vrăjmașii tăi pier; și se vor răsipi toți ceia ce fac fărădelegea.
10. Și se va înălța ca al inorodului cornul mieu, și bătrânețele mele cu untdelemn gras.
Ps. 17, 3.
11. Și privi ochiul meu întru vrăjmașii miei și întru cei ce să scoală preste mine, ce viclenesc, auzi-va ureachea mea.
Ps. 54, 9; 58, 11.
12. Dreptul ca finicul va înflori, ca chedrul cel den Livan se va înmulți.
Iosia 14, 6.
13. Răsădiți în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.
14. Încă se vor înmulți cu bătrânețe grase și bine pătimind vor fi, ca să vestească
15. Căci drept e Domnul Dumnezeul nostru, și nu iaste strâmbătate întru el.

PSALMUL 92

La ziua cea mainte de sâmbătă, când să lăcui pământul; laudă cântării lui David.

1. Domnul au împărățit, cu bunăcuviință să îmbracă, îmbracă-să Domnul în putere și să încinse.

2. Pentru că-ș întări lumea, carea nu se va clăti.

3. Gata e scaunul tău, de atunci den veac ești tu.

Ps. 89, 2; 101, 13.

4. Ridică răurile, Doamne, ridică răurile glasurile lor,

Ps. 45, 4.

5. Rădica-vor răurile sfărâmurile lor, de glasuri de ape multe.

6. Minunate-s rădicările mării, minunat e întru ceale înalte Domnul.

7. Mărturiile tale să încrezură foarte, casii tale să cuvine sfințire, Doamne, întru îndelungare de zile.

PSALMUL 93

Psalmu lui David, a patra a sâmbetei.

1. Dumnezeu izbânder, Domnul, Dumnezeu izbânder să arată.

2. Înălță-te, cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătire celor mândri.

3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor fâli?

Ps. 30, 18.

4. Răspunde-vor și vor grăi strâmbătate, grăi-vor toți ceia ce fac fărădelegea?

5. Pre norodul tău, Doamne, au smerit și pre moștenirea ta au chinuit.

6. Vădua și săracul omorâra și pre nemearnic uciseră.

Iov 22, 9.

7. Și ziseră: „Nu va vedea Domnul, nici va priceape Dumnezeu lui Iacov“.

8. Priceapeți dară, cei fără minte întru norod, și, nebuni, vreodată gândiți?

9. Cel ce au răsădit ureachea nu aude? Au cela ce au zidit ochiul nu socotește?

Ieș. 4, 11.

10. Cel ce ceartă limbi nu va muștra? Cel ce învață pre om minte,

11. Domnul, conoaște gândurile oamenilor că sânt în deșert.

Ps. 32, 15; 1 Cor. 3, 20.

12. Fericit omul ori pre carele vei certa, Doamne, și den leagea ta învățal-vei pre el,

Evrei 12, 6.

13. Ca să-l îmblânzești pre el den zile reale, până unde se va săpa păcătosului groapă.

14. Căci nu va lepăda Domnul pre norodul lui și moștenirea lui nu va părăsi,

Isaia 57, 16.

15. Până unde direptatea se va întoarce la judecată și țiindu-se de ea toți cei direpți la inimă.

16. (Strigare) Cine să va scula mie preste cei ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine preste ceia ce fac fărădelegea?

17. De nu Domnul mi'ar fi ajutat mie, cât de aproape are fi lăcuit lângă iad sufletul meu!

18. De ziceam: „Clăti-să piciorul meu“, mila ta, Doamne, ajuta-m mie.

Ps. 72, 2.

19. După mulțimea durorilor mele în inima mea, mângâierile tale au veselit sufletul meu.

20. Nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegii, cel ce zidește osteneală preste poruncă.

21. Vâna-vor preste sufletul dreptului și sânge nevinovat vor osândi.

22. Și mi să făcu mie Domnul întru scăpare și Dumnezeuul meu, spre ajutor nădejdi mele.

23. Și va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor și după răutatea lor stinge-i-va pre dânșii Domnul Dumnezeu. Slava.

Ps. 7, 15, 16.

PSALMUL 94

Laudă cântării lui David, nescrisă deasupra la jidovi.

1. Veniți să ne bucurăm Domnului, să clicuim lui Dumnezeu, Mântuitoriului nostru!

Ps. 95, 11; și 96, 1.

2. Să apucăm fața lui cu mărturii și cu cântări să clicuim lui!

3. Căci Dumnezeu mare e Domnul, și Împărat mare preste tot pământul.

Ps. 85, 7; 95, 4.

4. Căci în mâna lui – marginile pământului și înălțimile munților ale lui sânt.

Iov 26, 7.

5. Căci a lui iaste marea și el au făcut pre ea, și uscatul mânilor lui au zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem lui și să plângem înaintea Domnului, celui ce ne-au făcut pre noi.

Ps. 99, 2; Ps. 95, 8; 99, 3.

7. Căci acesta iaste Dumnezeuul nostru, și noi norodul pășunii lui și oile mâinii lui.

Ps. 78, 13; și 99, 3.

8. Astăzi de veți auzi glasul lui: „Nu învârtoșat inemile voastre,

9. Ca întru amărăciune, la ziua ispitirii în pustie,

Ieș. 17, 7; A 2 Leage 6, 16; Evrei 3, 7.

10. Unde m’au ispitit pre mine părinții voștri, ispitiră-mă și văzură faptele mele!

11. Patruzeci de ani am supărat neamului aceluia și ziș: ‘Pururea să înșală cu inemile’.

Evrei 3, 17.

12. Și ei n’au cunoscut căile mele, că am jurat întru urgia mea: ‘De vor întra la odihna mea!’“.

Num. 14, 23; Evrei 4, 3.

PSALMUL 95

Lauda cântării lui David, când casa zidiia, după robie, nescrisă deasupra la iidovi.

1. Cântați Domnului cântare noao, cântați Domnului tot pământul!

1 Paral. 16, 23; Isaia 42, 10.

2. Cântați Domnului, blagosloviți numele lui, binevestiți den zi în zi mântuirea lui!

3. Vestiți întru limbi mărirea lui, în toate noroadale minunile lui!

4. Căci mare e Domnul și lăudat foarte, groaznic iaste, mai mult decât toți dumnezeii.

5. Căci toți dumnezeii limbilor sânt dimoni; iară Domnul ceriurile au făcut.

6. Mărturisire și frumusețe e înaintea lui, svințire și mare cuviință întru svințirea lui.

7. Aduceți Domnului, neamurile limbilor, aduceți Domnului mărire și cinste; aduceți Domnului mărire numelui lui!

A 2 Leage 32, 3; Ps. 28, 1 și 2.

8. Rădicați jârtve și mergeți în curțile lui; închinați-vă Domnului, în curtea cea svântă a lui!

Ps. 94, 6.

9. Cutremure-se de cătră fața lui tot pământul; ziceți întru limbi că Domnul au împărățit!

Ps. 96, 1.

10. Pentru că au isprăvit lumea, carea nu se va clăti; judeca-va noroadele cu dreptate.

11. Veselească-se ceriurile și să bucure pământul, clătească-se marea și plinirea ei; bucura-se-vor câmpii și toate câte-s întru ei!

Ps. 94, 1; 97, 1, 8; Isaia 49, 13; și 52, 9.

12. Atuncea să vor bucura toate leamnele dumbrăvii de cătră fața Domnului, căci vine, căci vine a judeca pământul!

13. Judeca-va lumea cu dreptate și noroadele cu adevărul lui.

Ps. 9, 8; și 97, 10; Fapt. Ap. 17, 31.

PSALMUL 96

Psalmul lui David, când pământul lui să așăza, nescris deasupra la jidovi.

1. Domnul au împărățit, bucure-se pământul, veselească-se ostroave multe!

Ps. 94, 1; 95, 9, 11; Isaia 42, 11.

2. Nor și negură împrejurul lui, dreptate și judecată, dreptarea scaunului lui.

Ps. 88, 14.

3. Foc înaintea lui merge-va și va pârloli împrejur pre vrăjmașii lui.

Ps. 17, 14.

4. Străluciră fulgerele lui lumiei; văzu și să clăti pământul.

Apoc. 4, 5.

5. Munții ca ceara să topiră de cătră fața Domnului, de cătră fața Domnului a tot pământul.

6. Vestiră ceriurile dreptatea lui și văzută toate noroadale mărirea lui.

Ps. 88, 6; Ps. 18, 1.

7. Rușinează-se toți ceia ce să închină celor cioplite, cei ce să fălesc în idolii lor.

1 Împ. 5, 3; Ieș. 20, 4; A 2 Leage 5, 8; Preoția 26, 1; Isaia 2, 20; Isaia 42, 17; și 44, 11.

8. Închinați-vă lui, toți îngerii lui! Auzi și să veseli Sionul

Isaia 45, 16; și Evrei 1, 6.

9. Și să bucurară featele jidovimei pentru judecățile tale, Doamne.

10. Pentru că tu Domn Nalt ești preste tot pământul; foarte te-ai preaînălțat, mai mult decât toți dumnezeii.

Isaia 2, 19, 21.

11. Cei ce iubiți pre Domnul, urâți realele! Păzește Domnul sufletul curăților lui; den mâna păcătosului izbăvi-va pre dânșii.

Evrei 1, 6; Amos 5, 15.

12. Lumină răsări dreptului și celor direpți la inimă, veselie.

Iov 22, 28.

13. Veseliți-vă, direpții, întru Domnul și vă mărturisiți cu pomenirea svințirii lui. Slava.

Ps. 31, 12; Ps. 29, 4.

PSALMUL 97

Psalmul lui David.

1. Cântați Domnului cântare noao, că minunate au făcut Domnul!

2. Mântuitu-l-au pre el direapta lui și brațul cel svânt al lui.

Isaia 42, 10; și 52, 10.

3. Arătă Domnul mântuirea lui, înaintea limbilor descoperi dreptatea lui.

4. Pomeni mila lui Iacov și adevărul lui Israil.

Luca 1, 72.

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeuului nostru.

Isaia 52, 10.

6. Clicuiți lui Dumnezeu, tot pământul; cântați și vă bucurați și cântați!

Ps. 95, 11; și 99, 1.

7. Pevețuiți Domnului cu alăută, cu alăută și cu glas de cântare, cu trâmbițe bătute și cu glas de trâmbiță de corn,

8. Clicuiți înaintea Împăratului, Domnului. Clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți ceia ce lăcuiesc întru ea.

Isaia 44, 23.

9. Râurile bate-vor cu mâna deodată, măgurile se vor veseli de cătră fața Domnului, căci vine, căci apropie a judeca pământul.

10. Judeca-va lumea cu dreptate și noroadele cu îndireptare.

Ps. 95, 13.

PSALMUL 98

Psalmul lui David.

1. Domnul au împărățit: urgisască-se noroadele; cea ce șade pre Heruvimi: clatine-se pământul!

Ps. 95, 11; 79, 2.

2. Domnul în Sion mare și înalt iaste preste toate noroadele.

3. Mărturisască-se numele tău cel mare, căci groznic și sfânt iaste. Și cinstea Împăratului judecată iubeaște.

4. Tu ai gătit îndireptări; judicată și dreptate întru Iacov tu ai făcut.

5. Înălțați pre Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați supunerii picioarelor lui, căci sfânt iaste!

Ps. 131, 7.

6. Moisi și Aaron, întru preoții lui, și Samoil, întru cei ce cheamă numele lui,

7. Chema pre Domnul; și el asculta pre dâșii, cu stâlp de nor grăia cătră dâșii;

8. Căci păziia mărturiile lui și poruncile lui carele au dat lor.

9. Domnul Dumnezeuul nostru, tu auziai pre ei; tu bun iertătoriu te făceai lor, și izbândind preste toate tocmealele lor.

10. Înălțați pre Domnul Dumnezăul nostru și vă închinați la mägura cea sfântă a lui, căci sfânt Domnul Dumnezeuul nostru!

PSALMUL 99

Psalm lui David, spre mărturisire.

1. Clicuiți Domnului, tot pământul, slujiți Domnului cu veselie! Întrați înaintea lui cu bucurie!

Ps. 97, 6.

2. Conoașteți că Domnul, acesta iaste Dumnezăul nostru, el ne-au făcut pre noi, și nu noi.

Ps. 94, 6.

3. Și noi, norodul lui și oile pășunii lui. Întrați la porțile lui cu ispovedanie, la curțile lui cu laude mărturisiți-vă lui!

Ps. 78, 13; și 94, 7; Ps. 94, 6.

4. Lăudați numele lui! Căci iaste bun Domn; în veac mila lui și până în neam și în neam adevărul lui!

Ps. 117, 1.

PSALMUL 100

Psalm a lui David.

1. Milă și judecată cânta-ț-voiu ție, Doamne.

2. Cânta-voiu și voiu priceape în cale fără prihană. Când vei veni cătră mine?

3. Mergeam întru nerăutatea inimii mele în mijlocul casii mele.

4. Nu puneam înaintea ochilor miei lucru fără de leage; pre cei ce făcea călcări de leage am urât.

Ps. 25, 4; și 118, 113.

5. Nu să lipi de mine inimă îndărătnică, abătându-se de la mine; cel rău nu cunoșteam.

Paremii 6, 17, 18.

6. Pre cel ce clevetiia pre ascuns pre aproapele său, pre acesta îl goniiam.

Ps. 118, 115.

7. Cu cel mândru ochiu și cu nesățioasă inimă, cu acesta nu mâncam împreună.

Ps. 25, 5.

8. Ochii miei, preste credincioșii pământului, ca să șază ei împreună cu mine; mergând în cale fără prihană, acela îm slujiia.

Ps. 118, 63.

9. Nu lăcuia în mijlocul casei mele făcând mândrie; grăind nedireptăți, nu să îndirepta înaintea ochilor miei.

10. Întru demineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să pierz de tot, den cetatea Domnului, pre toți ceia ce fac fărădeleagea. Slava.

CATHISMA 14. PSALMUL 101

Rugăciune la sărac, când se va supăra și înaintea Domnului va răvărsa rugăciunea lui.

1. Doamne, ascultă ruga mea și strigarea mea cătră tine vie!
2. Să nu întorci fața ta de cătră mine; ori întru carea zi mă necăjesc, pleacă cătră mine ureachea ta!
3. În carea zi voi chema pre tine, degrabă ascultă-mă!
4. Căci săvârșiră ca fumul zilele mele și oasele mele ca o uscăciune să uscară.

Ps. 21, 16; 68, 12.

5. Bătut fui ca iarba și să uscă inima mea; căci am uitat a mânca pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu să lipi osul meu de carnea mea.

Iov 19, 20.

7. Asămănaiu-mă cu pelecă pustnic, făcuiu-mă ca corbul de noapte în jăriște.

8. Am privegheat și m'am făcut ca o vrăbie ce e singură pre casă.

9. Toată ziua mă ocărăia neprietenii miei, și cei ce lăuda pre mine asupra mea să jura.

Ps. 68, 12.

10. Că cenușă ca pâinea mâncai și băutura mea cu plânsoare amestecam,

11. De cătră fața urgiei tale și mâniei tale; căci rădicându-mă, m'ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra să plecară și eu ca iarba mă uscai.

Ps. 108, 22.

13. Și tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta, în neam și în neam.

Ps. 92, 3; Plâng. 5, 19.

14. Tu, sculându-te, vei milui Sionul, căce vreamea e a te milostivi spre el, că au venit vreamea.

Ps. 68, 39; Isaia 14, 32.

15. Căce bine au vrut robii tăi pietrele lui, și țărâna lui vor cruța.

16. Și se vor teame limbile de numele Domnului și toți împărații pământului, de mărirea ta.

Ps. 71, 9; Isaia 29, 23; și 49, 7.

17. Căce va zidi Domnul Sionul și să va ivi întru mărirea lui.

18. Căută spre ruga celor smeriți, și n'au defăimat ruga lor.

19. Să scrie aceasta la altă rudă și norodul cel ce să zidească va lauda pre Domnul;

Ps. 85, 8.

20. Căce să pleacă dentru nălțimea cea sfântă a lui, Domnul den ceriu preste pământ privi,

Ps. 79, 15.

21. Ca să auză suspinul celor obeziți, ca să dezlege pre fiii celor omorât,

Ps. Isaia 42, 7.

22. Ca să vestească în Sion numele Domnului și lauda lui în Ierusalim,

23. Când să vor aduna noroadе dempreună și împărați a sluji Domnului.

24. Răspunse lui în calea vârtutei lui: Împutinarea zilelor meale vestească-mi;

25. Nu mă lua la înjumătățarea zilelor meale; în neam de neamuri – anii tăi.

26. De 'nceput tu, Doamne, pământul ai întemeiat și faptele mânilor tale sânt ceriurile.

Evrei 1, 10.

27. Acealea vor pieri, iară tu vei rămânea, și toți ca haina să vor vechi, și ca o învălitoare învâli-vei pre ei, și să vor premeni.

Isaia 51, 6; Iov 14, 12.

28. Iară tu acelaș ești, și anii tăi nu vor lipsi.

29. Fiii robilor tăi voru sălășlui și sămânță lor în veac să va îndirepta.

Ps. Isaia 66, 20.

PSALMUL 102

Psalmul lui David.

1. Binecuvintează, sufletul meu, pre Domnul și toate ceale denlăuntrul meu numele cel sfânt al lui!

2. Blagoslovească, sufletul meu, pre Domnul, și nu uita toate răsplătirile lui!

3. Pre cea ce bine iartă toate fărădelegile tale, pre cea ce vindecă toate boalele tale;

Ps. 129, 7.

4. Pre cel ce izbăvească den stricăciune viața ta, pre cea ce te cunună cu milă și milosârdii;

Ps. 85, 14.

5. Pre cea ce satură întru bunătați pohta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Isaia 40, 31.

6. Făcând mile Domnul și judecată la toți ceia ce li să face strâmbătate.

Ps. 147, 8; 145, 7.

7. Arată căile lui Moisi, fiilor lui Israil voile lui.

8. Îndurătoriu și milostiv – Domnul, mult îngăduitoriu, și mult milostiv.

Ieș. 33, 13; Ieș. 34, 6; Ps. 144, 8; Ierem. 3, 12.

9. Nu desăvârșit să va urgisi, nici în vac va ținea mânie.

Plâng. 3, 22; Isaia 57, 16.

10. Nu după fărădelegile noastre au făcut noao, nici după greșalele noastre ne răsplăti noao,

Num. 14, 11.

11. Căci după înălțimea ceriului de la pământ au întărit Domnul mila lui preste ceia ce să tem de el.

12. Pre cât sânt depărtate răsăriturile de apusuri, depărtă de cătră noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluiaște părintele pre fii, au miluit Domnul pre cei ce să tem de el,

Mal. 3, 17.

14. Căci el au cunoscut ziditura noastră. Aduse-ș aminte că țărână sântem;

15. Omul, ca iarba zilele lui; ca floarea câmpului, așa va înflori.

Ps. 89, 5, 9.

16. Căci duh trecu într'însul și nu va fi, și nu va mai cunoaște încă locul lui.

17. Iară mila Domnului, den veac și până în veac preste ceia ce să tem de dânsul.

Ps. 24, 6.

18. Și dreptatea lui, preste fiii fiilor, la cei ce păzescu făgăduința lui

19. Și pomenescu poruncile lui, ca să le facă pre eale.

20. Domnul în ceriu găti scaunul lui și împărăția lui tuturor stăpânește.

21. Binecuvântați pre Domnul, toți îngerii lui cei tari la vârtute, făcând cuvântul lui, ca să auziți glasului cuvintelor lui!

Ps. 148, 2; Ps. 103, 5.

22. Binecuvântați pre Domnul, toate puterile lui, slujitorii lui făcând voia lui!

Evr. 1, 13, 14.

23. Binecuvântați pre Domnul, toate faptele lui, în tot locul stăpânirii lui; binecuvântează, sufletul meu, pre Domnul! Slava.

PSALMUL 103

Psalmul lui David, pentru alcătuirea lumii.

1. Binecuvintează, sufletul meu, pre Domnul! Doamne, Dumnezeu! mieu, măriși-te foarte!

2. Cu mărturisire și mare cuviință îmbrăcași-te, îmbrăcându-te cu lumină, ca o haină;

1 Tim. 6, 16; Isaia 44, 24.

3. Întinzând ceriul ca o piale; cel ce acoperi cu ape cerdacurile lui;

Isaia 40, 22; Zahar. 12, 1; Iov 26, 8, 9.

4. Cea ce pune nori încălecarea lui; cea ce îmblă preste aripile vânturilor;

Ps. 17, 12.

5. Cea ce face îngerii lui duhuri și pre slugile lui, pară de foc;

Ps. 102, 21; și 118, 91; Evrei 1, 7.

6. Cea ce întemeiază pământul pre întemeierea lui, nu se va pleca în veacul veacului.

Ps. 23, 2.

7. Fără-fundul, ca o haină – îmbrăcămintea lui, preste munți sta-vor ape.

Fac. 1, 2.

8. De cătră certarea ta fugi-vor, de glasul tunetului tău se vor spăria.

9. Suie-să munții și să pogoară câmpii la locul carele ai întemeiat lor.

10. Hotar ai pus, carele nu-l vor trece, nici se vor întoarce a acoperi pământul.

Paremii 8, 29; Fac. 1, 9.

11. Cea ce trimite izvoară în văi, între mijlocul munților trece-vor ape.

12. Adăpa-vor toate hiarăle câmpului, priimi-vor colunii la seata lor.

13. Preste eale pasările ceriului vor sălășlui; den mijlocul pietrilor da-vor glas.

Iov 38, 26.

14. Adăpând munți den cerdacurile lui, den roada faptelor tale sătura-se-va pământul.

Ps. 64, 11; Iov 38, 27.

15. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor și pajiște la lucrul oamenilor,

Iov 28, 5.

16. Ca să scoată pâine den pământ, și vinul veselească inima omului,

Paremi 31, 6.

17. Ca să netezască fața cu untdelemn, și pâinea inima omului întărească.

Jud. 9, 9.

18. Sătura-se-vor leamnele câmpului, chedrii Livanului, carele ai răsădit; acolo pasări vor încuiba.

19. Lăcașul erodiului povățuiaște lor; munții cei înalți – cerbilor, piatra – scăpare iepurilor.

20. Făcu pre luna la vremi, soarele cunoscă apusul lui.

21. Puseș întunearec și să făcu noapte; întru ea vor treace toate hiarăle dumbrăvii.

22. Puii de lei – răcnind ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Isaia 31, 4.

23. Răsări soarele și să adunară și la staolile lor vor zăcea.

24. Ieși-va omul la lucrul lui și la lucrarea lui până în sară.

25. Foarte să măriră lucrurile tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut; să împlu pământul de zidirea ta!

Ps. 91, 5; Isaia 6, 3.

26. Marea aceasta – cea mare și largă; acolo – jigani cărora nu iaste număr,

27. Dobitoace mici și mari. Acolo vase merg;

28. Bălaurul acesta carele ai zidit a să batjocuri cu el. Toate cătră tine așteaptă să le dai hrană lor la bună vreme.

Ps. 144, 16.

29. Dându tu lor, aduna-vor; deschizând tu mâna, toate se vor împlea de bunătate;

30. Și întorcând tu fața ta, se vor turbura; lua-le-vei duhul lor și se vor sfârși și la țărâna lor se vor întoarce.

31. Trimite-vei Duhul tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului.

32. Fie mărirea Domnului în veaci! Veseli-se-va Domnul pre faptele lui,

Ps. 145, 1.

33. Căla ce privești pre pământ și faci pre el a tremura; cel ce să atinge de munți și să afumă!

34. Cânta-voiu Domnului în viața mea, pevețui-voiu Dumnezăului meu până voiu fi.

35. Îndulcească-se lui socoteala mea, și eu mă voiu veseli pre Domnul.

36. Sfârșască-se păcătoșii de la pământ și cei fără de lege, cât să nu fie ei. Binecuvintează, sufletul meu, pre Domnul! Slava.

PSALMUL 104

Alliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele lui, vestiți întru limbi faptele lui.

1 Paral. 16, 8; Ps. 105, 1; Isaia 12, 4, 5.

2. Cântați lui și pevețuiți lui; povestiți toate minunile lui.

3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui; veselească-se inima celor ce cearcă pre Domnul.

Ps. 33, 3; Isaia 12, 4.

4. Cercați pre Domnul și vă întăriți; cercați fața lui pururea.

5. Pomeniți minunile lui carele au făcut, ciudeasele lui și judecățile rostului lui,

6. Sămânța lui Avraam, robii lui; fiii lui Iacov, aleșii lui.

7. Acesta e Domnul Dumnezăul nostru, în tot pământul judecățile lui.

8. Pomeni în veac făgăduința lui, cuvânt care au poruncit întru o mie de neamuri,

1 Paral. 16, 15.

9. Carele au pus lui Avraam și jurământul lui lui Isaac.

Fac. 17, 2.

10. Și puse pre el lui Iacov spre poruncă și lui Israil spre făgăduință veacinică,

1 Paral. 16, 17.

11. Zicând: „Ție voiu da pământul lui Hanaan funire moștenirii voastre“.

Fac. 13, 16.

12. Fiind ei la număr puțini, împuținați și nemearnici într'însul,

13. Și trecu den limbă în limbă și de la o împărăție, la alt norod,

14. Nu lăsa om ca să le facă lor strâmbătate și muștră pentru dânșii împărați:

15. „Nu vă atingeți de unșii miei, și întru prorociei miei nu vicleniți!“.

1 Paral. 16, 22; Fac. 37, 36; 2 Împ. 1, 14.

16. Și chemă foamete pre pământ, toată întărirea pâinii o zdrobi.

Isaia 3, 1.

17. Trimise înaintea lor om; întru rob să vându Iosif.

Fac. 37, 28, 36; Fac. 45, 4.

18. Smeriră cu obezi picioarele lui, în hier petrecu sufletul lui până va veni cuvântul lui.

Fac. 39, 20.

19. Cuvântarea Domnului lămuri pre el; trimise împărat și dezlegă pre el boiarin de norod și-l lăsa pre el.

20. Puse-l pre el domn casii lui și boiarin a toată câștigarea lui,

Fac. 41, 40.

21. Ca să cearte pre boiarii lui ca pre sine și pre cei bătrâni ai lui ca să-i înțeleptască.

22. Și întră Israil la Eghipet și Iacov nemernici în pământul lui Ham.

Fac. 46, 6.

23. Și crescă pre norodul lui foarte și-l întări pre el mai mult decât pre neprietenii lui.

Fapt. Ap. 7, 17.

24. Întoarse inima lui ca să urască pre norodul lui, ca să-i robească întru robii lui.

25. Trimise pre Moisi, robul lui, pre Aaron, carele au ales lui.

Ieș. 3, 10.

26. Puse întru dânșii cuvintele seamnelor lui și minunilor lui în pământul lui Ham.

Ieș. 7, 9.

27. Trimise întunearec și întunecă, căci amărâra cuvintele lui;

28. Întoarse apele lor spre sânge și omorî peștii lor;

29. Scoase pământul lor broaște în cămările împărățiilor lor.

Ieș. 8, 6.

30. Zise și veni muscă câinească și muște în toate hotarale lor.

Ieș. 8, 16, 24.

31. Puse ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor;

32. Și lovi viile lor și smochinii lor și zdrobi tot lemnul hotarului lor.

33. Zise, și veni lăcustă și omidă, căroră nu era număr,

Ieș. 10, 12.

34. Și mănă toată iarba în pământul lor și mănă toată roada pământului lor.

35. Și lovi tot dentâiu născutul, în pământul lor, începătura a toată osteneala lor,

Ieș. 12, 29; Ps. 77, 55.

36. Și-i scoase pre ei cu argint și cu aur, și nu era întru neamurile lor cel ce bolește.

Ieș. 12, 35.

37. Veseli-se Eghipetul întru ieșirea lor, căci căzu frica lor preste ei.

Ieș. 12, 33.

38. Întinse nor spre acoperirea lor și foc, ca să lumineaze lor noaptea.

Ieș. 13, 21; 1 Cor. 10, 1.

39. Cerșură și veniră cârstei și cu pâinea ceriului sătură pre ei.

Ieș. 16, 13.

40. Rupse piatra și curseră ape, mearseră întru râuri fără ape,

Num. 20, 11; și Ps. 77, 15.

41. Căci îș aduse aminte de cuvântul cel sfânt al lui, cel cătră Avraam, robul lui,

Fac. 15, 14.

42. Și scoase norodul lui cu bucurie și pre cei aleș ai lui cu veselie,

Ieș. 14, 8.

43. Și le deade lor țările limbilor și osteneala noroadelor moșteniră,

44. Pentru ca să păzască dreptățile lui și leagea lui vor cerceta. Slava.

CATHISMA 15. PSALMUL 105

Alliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, căci e bun, căci în veac mila lui!

Iudith 13, 21; Ps. 104, 1.

2. Cine va grăi puterniciile Domnului, auzite va face toate laudele lui?

Sirah 43, 34.

3. Fericiți ceia ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.

4. Adu-ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvreaarea norodului tău; socoteaște pre noi întru mântuirea ta,

Isaia 38, 3; Neem. 5, 19.

5. Ca să vedem întru bunătatea aleşilor tăi, ca să ne veselim întru veselie limbii tale, ca să ne lăudăm cu moştenirea ta.

6. Greşit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

Esdra 9, 7; Ierem. 3, 24.

7. Părinţii noştri în Egipt n'au priceput minunile tale, nu ş'au adus aminte de mulţimea milei tale

Ieş. 14, 11, 12; Isaia 64, 6.

8. Şi amărâra suindu-se la Marea Roşie.

9. Şi mântui pre dânşii pentru numele lui, ca să cunoască puternicia lui.

10. Şi certă pre Marea Roşie şi secă şi povăţui pre dânşii în beznă ca în pustie;

Isaia 63, 13; Ieş. 14, 21.

11. Şi mântui pre dânşii den mâna celui ce urăşte şi mântui pre ei den mâna vrăjmaşilor;

12. Acoperi apa pre cei ce necăjiia pre ei, unul dentru dânşii n'au rămas

Ieş. 14, 28; şi 15, 10.

13. Şi crezură cuvântul lui şi cântară lauda lui;

14. Sânguiră, uitară lucrurile lui, nu îngăduiră svatul lui;

15. Şi poftiră poftă în pustiu şi ispitiră pre Dumnezeu în loc fără de apă.

Num. 11, 4; 1 Cor. 10, 6.

16. Şi deade lor cearerea lor, trimise saţiu la sufletele lor.

Num. 11, 31; Ps. 77, 31.

17. Şi scârbiră pre Moisi în tabără, pre Aaron, pre svântul Domnului.

Num. 16, 2.

18. Să deschise pământul şi înghiţi pre Dathan şi acoperi preste adunarea lui Aviron.

Num. 16, 27, 32.

19. Şi să aţâţă foc întru adunarea lor, pară au mistuit pre păcătoşi.

20. Şi au făcut viţel în Horiv şi să închinară la cel cioplit.

Ieş. 32, 4.

21. Şi schimbă mărirea lui întru asemănare de viţel, ce mănâncă iarbă.

Ierem. 2, 11.

22. Şi uitară pre Dumnezeu, cel ce mântuiaşte pre dânşii, pre cela ce au făcut mari în Egipt,

23. Minunate în pământul lui Ham, înfricoşate la Marea Roşie.

Ieş. 32, 10; A 2 Leage 9, 14.

24. Și zise ca să-i piarză de tot pre dânșii, de nu ar fi stătut Moisi, cel ales al lui, întru zdrobire înaintea lui,

25. Ca să întoarcă mânia lui, ca să nu-i piarză de tot pre ei.

Ieș. 32, 10.

26. Și defăimară pământ pohtit, nu crezură cuvântul lui; și răpștiră în sălașele lor, nu ascultară glasul Domnului.

27. Și rădică mâna lui preste dânșii, ca să-i surpe pre ei în pustiiu

Num. 14, 28.

28. Și ca să le oboară sămânța lor întru limbi și să-i răsipască pre dânșii pren țări.

Iezech. 20, 23.

29. Și să lipiră de Veelfegor și mâncară jârtvele morților.

Num. 25, 3.

30. Și-l întărâtără pre el întru tocmealele lor și să înmulți întru dânșii cădearea.

31. Și stătu Finees și izbândi și încetă rana,

Num. 25, 7.

32. Și să socoti lui întru direptate, în neam și în neam, până în veac.

33. Și-l mâniară pre el la Apa Pricei și să dosădi Moisi pentru ei, că amărără Duhul lui,

Num. 25, 10.

34. Și usebi cu buzele lui. N'au pierdut de tot limbile carele au zis Domnul lor,

35. Și să amestecară întru limbi și învățară faptele lor și slujiră celor cioplite ale lor și li se făcu lor întru piadecă.

Jud. 1, 21.

36. Și jârtvuiră pre fiii lor și pre featele lor dracilor

Ierem. 32, 35.

37. Și vărsară sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al featelor, căroră au jârtvuit cioplitelor lui Hanaan,

Preoția 17, 7; A 2 Leage 12, 31; 4 Împ. 16, 3; și 21, 6; 2 Paral. 28, 3.

38. Și să omorî cu ucidere pământul întru sânge, și să spurcă cu faptele lor și curviră cu tocmealele lor.

39. Și să urgisi cu mânie Domnul preste norodul lui și urî moștenirea lui.

Ps. 77, 65.

40. Și-i deade pre dânșii în mânilor vrăjmașilor și stăpâniră pre ei ceia ce urâia pre dânșii

Jud. 2, 14.

41. Și necăjiră pre ei vrăjmașii lor și să smeriră supt mânilor lor. De multe ori au mântuit pre dânșii,

42. Iară ei l-au amărât pre el cu svatul lor și s'au smerit cu fărădelegile lor.

43. Și văzu Domnul când să năcăjiia ei, când el auzi rugăciunea lor,

44. Și-ș aduse aminte de făgăduința lui și să căi după mulțimea milei lui,

A 2 Leage 30, 1.

45. Și-i deade pre ei la mile înaintea tuturor căroră au robit pre dânșii.

46. Mântuiaște-ne pre noi, Doamne, Dumnezeuul nostru, și ne adună pre noi den limbi,

A 2 Leage 30, 3; Neemia 1, 9.

47. Ca să ne mărturisim numelui tău celui svânt, ca să ne fălim întru lauda ta.

48. Binecuvântat – Domnul Dumnezeuul lui Israil, den veac și până în veac! Și va grăi tot norodul: „Facă-se. Facă-se!“. Slava.

PSALMUL 106

Alliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, căci e bun, căci e în veac mila lui!

1 Paral. 16, 34.

2. Zică cei mântuiți de Domnul, pre carii au mântuit den mâna vrăjmașului, și den țări au adunat pre dânșii,

3. De la răsărituri, și apusuri, și crivăț, și mare.

4. Rătăciră în pustiiul cel fără apă, calea cetății lăcașului n'au aflat,

5. Flămânzind și însetând, sufletul lor întru dânșii să săvârșii;

6. Și strigară cătră Domnul, năcăjindu-se ei, și den nevoile lor mântui pre ei,

7. Și povăță pre ei la cale direaptă, ca să meargă la cetate de lăcaș.

8. Mărturiscă-se Domnului milele lui și minunile lui flilor oamenilor!

9. Căci au săturat suflet deșert și suflet flămând împlu de bunățăți.

Ps. 145, 7.

10. Pre cei ce ședea întru întunearec și în umbra morții, legați cu sărăcie și cu fier,

11. Căce au amărât cuvintele lui Dumnezeu și sfatul celui Nalt întărâtară,

A 2 Leage 31, 20.

12. Și să smeri întru osteneale inimile lor, slăbiră, și nu era cine ajuta;

13. Și strigară către Domnul când să necăjiia ei și den nevoile lor mântui pre dânșii,

14. Și-i scoase pre ei dentru întunearec și umbra morții și legăturile lor au rumptu.

15. Mărturisască-se Domnului milele lui și minunile lui fiilor oamenilor!

16. Căce au sfărâmat porți de aramă și zăvoară de fier frânse.

17. Îi sprejini pre dânșii den calea fărădelegii lor, că pentru păcatele lor s'au smerit.

18. Toată mâncarea urî sufletul lor și să apropiară până la porțile morții.

Iov 33, 20.

19. Și strigară către Domnul când să necăjiia ei și den nevoile lor mântui pre ei,

20. Trimise cuvântul lui, și vindecă pre ei dentru stricăciunile lor.

21. Mărturisască-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor!

22. Și jârtvuiască lui jârtvă de laudă, și vestească faptele lui cu bucurie!

Ps. 49, 15, 24.

23. Cei ce să pogoară la mare cu vase, făcând lucrare în ape multe,

24. Aceștea au văzut faptele Domnului și minunile lui întru adâncu.

25. Zise și stătu duh de vifor și să înălțară valurile ei;

26. Suie-să până la ceriuri și să pogoară până la ceale fără funduri, sufletul lor întru răutăți să topiia.

27. Turburară-să, clătiră-să, ca cel ce să îmbată; și toată învățătura lor să cufundă.

Ps. 59, 2.

28. Și strigară către Domnul când să necăjiia ei și den nevoile lor scoase-i pre dânșii

29. Și porunci vihorului și stătu spre abur, și încetară valurile ei.

30. Și să veseliră, căce s'au așăzat, și povățui pre dânșii la limanul voii lor.

31. Mărturisască-se Domnului milele lui și minunile lui fiilor oamenilor!

32. Înalțe-l pre dânsul întru adunarea norodului și întru ședeara bătrânilor laude-l pre el.

33. Puse râuri la pustiiu și cursurile apelor la seate,

34. Pământul roditoriu la sărătură, de răutatea celor ce lăcuiescu într'însul.

Ierem. 17, 6; și 12, 4.

35. Pus-au pustiiul la iazere de apă și pământul fără de apă la cursori de ape

Isaia 41, 18.

36. Și lăcui acolo flămânzind și au așezat cetăți de lăcuință

37. Și sămănară țarine și răsădiră vii și au făcut roadă de naștere

38. Și-i blagoslovi pre ei și să înmulțiră foarte și dobitoacele lor nu le-au împutinat.

39. Și să împutinară și căzură la rău de năcazul realelor și durerii.

40. Răvărsatu-s'au ocară preste boiarii lor și-i rătăci pre dâșii întru neumblată, și nu în cale.

Iov 12, 21.

41. Și ajută săracului den sărăcie și puse ca oile neamului.

Ps. 112, 6.

42. Vedea-vor direpții și să vor veseli și toată fărădelegea va astupa gura ei.

Iov 22, 19.

43. Cine e înțelept, și va păzi aceastea, și va priceape milele Domnului. Slava.

PSALMUL 107

Cântare a psalmului lui David.

1. Gata e inima mea, Doamne, gata e inima mea; cânta-voiu și voiui pevețui întru mărirea mea.

2. Scoală-te, slava mea! Deștaptă-te, psaltire și alăută! Deștepta-mă-voiu la mânecate.

3. Mărturisi-mă-voiu ție întru noroadе, Doamne, cânta-voiu ție întru limbi,

Ps. 56, 12.

4. Căce mare e deasupra ceriurilor mila ta și până la nori adevărul tău.

Ps. 35, 6.

5. Înaltă-te preste ceriuri, Dumnezeu, și preste tot pământul mărirea ta; pentru ca să izbăvească cei iubiți ai tăi,

6. Mântuiaște cu direapta ta și mă ascultă! Dumnezeu au grăit întru sfântul lui:

Ps. 59, 6.

7. „Înălța-mă-voiu și voi împărți Sâchima și Valea Corturilor voi măsura.

8. Al meu iaste Galaad și al meu iaste Manassi; și Efraim, sprejenire capului meu;

9. Iuda, împăratul meu; Moav, căldarea nădejdei mele,

10. Preste Idumea voi pune încălțăminte mea, mie cei de alt neam să supuseră“.

11. Cine mă va aduce la cetatea îngrădirii? Au cine mă va povățui până la Idumea?

12. Au nu tu, Dumnezeu, cela ce ne-ai lepădat pre noi? Și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?

13. Dă-ne noao ajutoriu den supărare; și deșartă e mântuirea omului.

Ps. 59, 12.

14. Întru Dumnezeu vom face puteare și acesta va defăima pre vrăjmașii noștri.

PSALMUL 108

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Dumnezeu, lauda mea să nu o taci! Căci gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea să deșchise,

Ps. 56, 10.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană și cu cuvinte de urâciune m'au încungiurat și-m deaderă războiu în zadar.

Ps. 68, 5.

3. În loc să mă iubească, mă pârlăia, și eu mă rugam.

4. Și puseră asupra mea reale în loc de bune și ură, în loc de îndrăgirea mea.

Ps. 34, 11.

5. Pune preste dânsul greșit și diavolul să stea den dreapta lui.

6. Când se va judeca el, să iasă osândit și ruga lui facă-se întru păcat.

7. Fie zilele lui puține și oblăduirea lui să o ia altul.

Fapt. Ap. 1, 20.

8. Facă-se fiii lui săraci și muiarea lui, văduă.

Iov 20, 10.

9. Legănându-se să scoale fiii lui și să ceară; scoată-se den jirăștele caselor lor.

Ierem. 18, 21.

10. Cercetează datornicul toate câte sânt la el și să jăfuiască streinii ostenealele lui.

11. Să nu fie lui sprejenitoriu, nici să facă milostivitoriu surimanilor lui.

12. Facă-să fiii lui întru pierzare, într'un neam stingă-se numele lui.

Ps. 20, 11.

13. Pomenească-se de iznoavă fărădelegea părinților lui înaintea Domnului; și păcatul maicii lui să nu stingă.

14. Facă-se înaintea Domnului pururea și piară de tot den pământ pomeana lor, pentru căci nu ș'au adus aminte a face milă

15. Și goni pre omul cel measer și sărac și umilit la inimă, a-l omorî.

Ps. 68, 30.

16. Și iubi blăstăm, și va veni la dânsul; și nu vru blagoslovenia, și se va depărta de la el.

17. Și să îmbracă cu blăstemul ca cu o haină, și întră ca o apă în mațele lui și ca untul-de-lemn în oasele lui.

18. Facă-se lui ca o haină care să îmbracă și ca brâul carele pururea să încinge.

19. Acesta e lucrul celor ce mă pârăsc pre mine la Domnul și celor ce grăiesc reale asupra sufletului meu.

20. Și tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele tău, căci bună e mila ta.

21. Izbăvește-mă, căci sărac și measer sânt eu și inima mea să turbură înlăuntrul meu.

22. Ca umbra, când să abate ea, mă răsipiiu, scuturaiu-mă ca lăcustele.

Ps. 101, 12.

23. Genuchele mele slăbiră de post și carnea mea să schimbă de untdelemn.

24. Și eu mă făcuiu ocară lor; văzură-mă, clătiră capetele lor.

Ps. 21, 7; și 68, 13.

25. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeu al meu, și mă mântuiaște, după mila ta!

Ps. 21, 21.

26. Și cunoască că e mâna ta aceasta și tu, Doamne, ai făcut pre dânsa.

27. Blăstăma-vor ei, și tu vei blagoslovi. Cei ce să rădică asupra-mi rușineaze-se, iară robul tău se va veseli.

28. Îmbrace-să cei ce mă părăsc pre mine în rușine și să învălească ca cu un veșmânt cu rușinea lor.

29. Mărturisi-mă-voiu Domnului foarte în rostul meu și în mijlocul multora voiu lăuda pre el,

30. Căci stătu den dreapta săracului, ca să mântuiască de spre cei ce gonesc sufletul meu. Slava.

Ps. 15, 8; și 109, 6.

CATHISMA 16. PSALMUL 109

Psalmul lui David.

1. Zise Domnul Domnului meu: „Șazi den dreapta mea,

2. Până voiu pune pre vrăjmașii tăi supunere picioarelor tale“.

Mat. 22, 43.

3. Toiagul puterii trimite-ț-va ție Domnul den Sion: „Și biruiaște în mijlocul vrăjmașilor tăi!“

Fapt. Ap. 1, 8; Isaia 60, 5, 1 Cor. 15, 25.

4. Cu tine, începătura în ziua puterii tale, întru minunile sfinților tăi; den pân-tece mainte de luceafărul am născut pre tine.

Evrei 1, 13; și 10, 13.

5. Jură-să Domnul și nu se va căi: „Tu – preot în veac, după orânduiala lui Melhisedec“.

Evrei 5, 6; 7, 17.

6. Domnul den dreapta ta sfărâmat-au în ziua urgiei lui împărați.

Ps. 2, 11; 15, 8; și Ps. 67, 22.

7. Judeca-va întru limbi; plini-va căderi; zdrobi-va capete, pre pământ, ale multora;

8. Den pârau pre cale va bea: pentru aceea va înălța capul.

Ps. 26, 10.

PSALMUL 110

Alliluia.

1. Mărturisi-mă-voiui ție, Doamne, cu toată inima mea, în svatul celor drepte și în adunare!

2. Mare-s lucrurile Domnului, cercate la toate voile lui!

3. Mărturisire și mare cuviință, lucrul lui și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Ps. 111, 3, 8.

4. Pomenire făcu minunelor lui; milostiv și îndurătoriu, Domnul. Hrană au dat celor ce să tem de dânsul,

5. Pomeni-va în veac făgăduința lui; putearea lucrurilor lui vestit-au norodului său,

6. Ca să le dea lor moștenirea limbilor: faptele mânelor lui, adevărul și judecata.

7. Crezute-s toate poruncile lui, întărite în veacul veacului, făcute cu adevăr și dreptate.

8. Mântuire trimise norodului său, porunci în veac făgăduința lui.

Ecles. 12, 13.

9. Svânt și înfricoșat iaste numele lui; începătura înțelepciunii – frica Domnului

Paremii 1, 7; și 9; 10; Sirah 1, 17; A 2 Leage 4, 6.

10. Și priceapere bună la toți ceia ce fac pre ea. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Iov 28, 28.

PSALMUL 111

Alliluia.

1. Fericit omul cela ce să teame de Domnul; întru poruncile lui vrea-va foarte.

Ps. 1, 1, 2.

2. Tare în pământ va fi sămânța lui; neamul dreptilor să va blagoslovi.

Paremii 20, 7.

3. Măriri și avuție în casa lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Ps. 110, 3.

4. Răsări întru întunearec lumină dreptilor, milostiv și îndurătoriu și drept.

Paremii 13, 9.

5. Bun om acela ce să îndură și împrumutează; găti-va cuvintele lui la judecată, căci în veac nu să va clăti.

Luca 6, 35; A 2 Leage 28, 12; Ps. 36, 25, 26.

6. La pomenire veacinică va fi dreptul, de auz rău nu să va teame.

Paremii 10, 7.

7. Gata e inima lui să nădejduiască pre Domnul; întăritu-s'au inima lui, nu să va teame, până unde va căuta spre vrăjmașii lui,

8. Răsiți, deade săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului,

Ps. 36, 26; și 110, 3; 2 Cor. 9, 9.

9. Cornul lui să va înălța cu mărire; păcătosul va vedea și să va urgisi, dinții lui va scrâșni și să va topi; pohta păcătosului va pieri. Slava.

Paremii 11, 24.

PSALMUL 112

Alliluia.

1. Lăudați, copii, pre Domnul, lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului blagoslovit de acum și până în veac!

3. De la răsăritul soarelui, până la apusuri, lădat numele Domnului!

Mal. 1, 11.

4. Înalt preste toate limbile, Domnul, preste ceriuri mărirea lui!

5. Cine e ca Domnul Dumnezeuul nostru, cel ce lăcuiaște întru ceale înalte și ceale smerite privind în ceriu și în pământ?

Ps. 137, 7.

6. Cel ce rădică de la pământ pre sărac și de la gunoiu rădicând pre measer,

Ps. 106, 41.

7. Ca să-l șază pre el cu boiarii, cu boiarii norodului lui. Cel ce lăcuiaște pre stearpă în casă, maică preste feciori veselindu-se.

1 Împ. 2, 5.

PSALMUL 113

Alliluia.

1. În ieșirea lui Israil de la Eghipt, casei lui Iacov den norod varvar,

Ieș. 12, 41; și 13, 3.

2. Să făcu Iudeea svințirea ei; Israil, stăpânirea ei.

Ierem. 2, 3.

3. Marea văzu și fugi, Iordanul să întoarsă îndărăt.

Ieș. 14, 22; Is. Navi 3, 16; Ps. 77, 16; Evr. 11, 29.

4. Munții săltară ca berbecii și dealurile, ca mieii oilor.

5. Ce-ți iaste ție, mare, de ai fugit? Și tu, Iordane, de ai întors îndărăt?

6. Munții, că ați săltat ca berbecii, și dealurile, ca mieii oilor?

Jud. 5, 5.

7. De cătră fața Domnului să clătină pământul, de cătră fața Dumnezeului lui Iacov,

8. Celuia ce au întors piatra, în iazere de ape, și cea în colțuri cioplită, în izvoară de ape.

Num. 20, 11; Isaia 48, 21; Ieș. 17, 6; 1 Cor. 10, 4.

9. Nu noao, Doamne, nu noao, ce numai numelui tău dă mărire,

10. Pre mila ta și pre adevărul tău, ca nu cândai să zică limbile: „Unde iaste Dumnezeul lor?”.

11. Și Dumnezeul nostru, în ceriu și pre pământ, toate câte au vrut au făcut.

Ps. 135, 5-10.

12. Idolii limbilor – argint și aur, fapte de mâni de oameni;

Ps. 134, 30.

13. Gură au, și nu vor grăi; ochi au, și nu vor vedea; urechi au, și nu vor auzi; nasuri au, și nu vor mirosi;

Ps. 134, 31-34; Ierem. 10, 4.

14. Mâni au, și nu vor pipăi; picioare au, și nu vor îmbla; nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

15. Aseamenea lor să să facă cei ce fac aceastea și toți ceia ce nădejduiesc preste ei.

Ps. 134, 35; Isaia 44, 11.

16. Casa lui Israil nădejdui pre Domnul, ajutoriu și scutitoriu lor iaste.

17. Casa lui Aaron nădejdui pre Domnul, ajutoriu și scutitoriu lor iaste.

18. Ceia ce să tem de Domnul nădejduiră pre Domnul, ajutoriu și scutitoriu lor iaste.

Ps. 117, 4.

19. Domnul pomenind pre noi, blagoslovi pre noi;

20. Blagoslovi casa lui Israil, blagoslovi casa lui Aaron,

21. Blagoslovi pre cei ce să tem de Domnul, pre cei mici, cu cei mari.

22. Adaogă Domnul preste voi, preste voi și preste fiii voștri!
23. Blagosloviți sânteți voi Domnului, celui ce au făcut ceriul și pământul.

3 Împ. 8, 27; Isaia 66, 1.

24. Cerul ceriului – Domnului; și pământul l-au dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morți te vor lăuda, Doamne, nice toț ceia ce lăcuiescu în iad,

Ps. 6, 5; și 29, 9; 87, 11; 117, 17; Varuh 2, 17.

26. Ce noi, cei vii, vom blagoslovi pre Domnul, de acum și până în veac.

PSALMUL 114

Alliluia.

1. Îndrăgiu, căce va asculta Domnul glasul rugii mele,
2. Căce au plecat ureachea lui mie, și în zilele mele îl voi chema.
3. Cuprinsă-mă durori de moarte, primejdiile iadului aflatu-m'au;

Ps. 17, 6.

4. Necaz și durori aflaiu, și numele Domnului am chemat:

5. „O, Doamne, izbăvește sufletul meu!“ Milostiv Domnul și drept, și Dumnezeu nostru miluiește.

6. Păzind pruncii Domnul; smeriu-mă și mă mântui.

7. Întoarce-te, sufletul meu, la odihna ta, căce Domnul au făcut bine ție;

8. Căce au scos sufletul meu den moarte, ochii miei den lacrimi și picioarele mele de la lunecare.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului în țara celor vii. Slava.

PSALMUL 115

Alliluia.

1. Crezut-am, pentru aceea am grăit și eu m'am smerit foarte.

2 Cor. 4, 13.

2. Și eu ziș într uimirea mea: „Tot omul – mincinos!“

Râm. 3, 4.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte au dat mie?

4. Păhar de mântuire voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Rugile mele Domnului voi da naintea a tot norodului lui. Cinstită e înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

6. O, Doamne, eu – robul tău, eu – robul tău și fiiul slujniciei tale.

Ps. 118, 125.

7. Rumpseși legăturile mele, ție voiui jârtvui jârtve de mântuire și întru numele Domnului voiui chema.

8. Rugile mele Domnului voiui da, naintea a tot norodul lui, în curțile casii Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116

Alliluia.

1. Lăudați pre Domnul, toate limbile; făliți pre el, toate noroadele!

Râm. 15, 11.

2. Căce să întări mila lui preste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117

Alliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, căce e bun, căci în veac – mila lui!

1 Paral. 16, 8; Ps. 99, 4.

2. Zică, dară, casa lui Israil căce e bun, căce e în veac mila lui!

3. Să zică, dară, casa lui Aaron, că e bun, că e în veac mila lui!

4. Zică dară, toți ceia ce să tem de Domnul, că e bun, că e în veac mila lui!

Ps. 113, 18.

5. Den scârbă chemaiu pre Domnul și mă ascultă spre lărgime.

6. Domnul, mie ajutoriu și nu mă voiui teame ce-m va face mie omul.

Ps. 55, 4; 119, 1; Ps. 3, 6 și 22, 4; Evrei 13, 6.

7. Domnul, mie ajutoriu și eu voiui vedea pre pizmașii miei.

Ps. 53, 7.

8. Bine e a nedejdui pre Domnul decât a nedejdui pre om;

9. Bine e a nedejdui pre Domnul decât a nedejdui pre boiari.

Ps. 61, 8, 9.

10. Toate limbile încunjură-mă: și cu numele Domnului îm izbândiiu pre ei.

11. Încungiurându-mă încunjurare, și cu numele Domnului îm izbândiiu pre ei.

Ps. 142, 13.

12. Încunjură-mă ca albinile fagurul, și se ațâțară ca focul în spini, și cu numele Domnului îmi izbândiiu pre ei.

A 2 Leage 1, 44.

13. Împinsu fiind, mă întorșu a cădea, și Domnul m'au sprijenit.

14. Vârtutea mea și lauda mea – Domnul; și fu mie întru mântuire.

Ieș. 15, 2; Ps. 49, 15; Isaia 12, 2.

15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor:

16. „Direapta Domnului făcu putere, direapta Domnului mă înălță, direapta Domnului făcu putere!”

17. Nu voiui muri, ce voiui trăi și voiui povesti lucrurile Domnului.

Ps. 6, 5 și 87, 11; 53, 6; Ps. 118, 175.

18. Certând mă certă Domnul, și morții nu mă deade.

19. Deșchideți mie porțile dreptății; întrând întru eale, mărturisi-mă-voiu Domnului. Aceasta e poarta Domnului; dreptii vor intra întru ea.

Isaia 26, 2.

20. Mărturisi-mă-voiu ție, căce ai ascultat mie și te făcuși mie întru mântuire.

21. Piatra carea nu o au socotit ziditorii, aceasta fu în capul unghiului.

Isaia 28, 16; Mat. 21, 42.

22. De la Domnul s'au făcut aceasta și iaste minunată întru ochii noștri.

23. Aceasta e ziua carea o au făcut Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim întru dânsa.

Isaia 28, 16; Fapt. Ap. 4, 11.

24. O, Doamne, mântuiaște-mă dară! O, Doamne, sporeaște dară! Blagoslovit cel ce vine întru numele Domnului;

Râm. 9, 33.

25. Blagoslovit-am pre voi den casa Domnului. Dumnezeu – Domnul și să ivi noao.

26. Adunați sărbătoare întru umbrare, până la cornurile jârtăvnicului!

27. Dumnezeul meu ești tu și mă voiui ispovedi ție; Dumnezeul meu ești tu, și te voiui înălța.

28. Mărturisi-mă-voiu ție, căci ai ascultat pre mine și te făcuși mie întru mântuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului, căci e bun, căci în veac mila lui! Slava.

CATHISMA 17. PSALMUL 118

Alliluia.

1. Fericiți cei nevinovați în cale, cei ce împlă în leagea Domnului!
2. Fericiți ceia ce cearcă mărturiile lui; cu toată inima vor cerceta pre el,
Ps. 1, 1, 2; Paremii 8, 32.
3. Pentru că nu cei ce fac fărădelegea în căile lui au mers.
4. Tu ai poruncit poruncile tale ca să le păzim foarte.
5. Măcară de s'ar îndrepta căile mele, ca să păzesc dreptățile tale!
6. Atuncea nu mă voi rușina eu, când voi vedea preste toate poruncile tale.
Isaia 51, 7.
7. Mărturisi-mă-voiu ție cu dreptatea inimii, învățând eu judecățile dreptății tale.
8. Îndreptările tale păzi-le-voiu; nu mă părăsi până în sfârșit!
9. Întru ce va isprăvi tânărul calea lui? Întru cruțarea cuvintelor tale.
10. Cu toată inima am cercat pre tine; să nu mă leapezi de cătră poruncile tale!
11. În inima mea am ascuns cuvintele tale, pentru ca să nu greșesc ție.
12. Blagoslovit ești, Doamne; învață-mă dreptățile tale!
13. Cu buzele mele vestiiu toate judecățile rostului tău.
14. În calea mărturiilor tale mă desfătaiu ca spre toată avuția.
15. Întru poruncile tale voi zăbovi și voi socoti căile tale.
16. Întru dreptățile tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele tale.
17. Răsplătește robului tău! Trăiaște-mă, și voi păzi cuvintele tale.
18. Descoperi ochii miei, și voi socoti minunile den leagea ta.
Efes. 1, 18.
19. Nemearnic sânt eu în pământ; să nu ascunzi de la mine poruncile tale.
Ps. 38, 17.
20. Pofti sufletul meu ca să poftească judecățile tale, în toată vremea.
21. Certăș pre cei mândri; blăstămați ceia ce să abat de cătră poruncile tale.
22. Ia de preprejurul meu ocară și defăimarea, căci mărturiile tale am cercetat.
23. Pentru că au șezut boiari și asupra mea grăiia, iară robul tău zăbovia întru dreptățile tale.
24. Pentru că mărturiile tale cugetul meu iaste; și sfaturile mele, dreptățile tale.
25. Lipitu-s'au de pământ sufletul meu; trăiaște-mă după cuvântul meu.

Ps. 43, 27.

26. Căile mele le-am vestit și m'ai ascultat; învață-mă dreptățile tale.

27. În calea îndreptărilor tale înțelepțește-mă și voiu zăbovi întru minunile tale.

28. Adormită sufletul meu de trândăvie; adeverează-mă întru cuvintele tale.

29. Calea strâmbătății depărtează de la mine și cu leagea ta miluiaște-mă!

30. Calea adevărului am ales și judecățile tale n'am uitat.

Ps. 18, 8.

31. Lipiiu-mă de mărturiile tale; Doamne, nu mă rușina!

32. Calea poruncilor tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

33. Leage pune mie, Doamne, calea dreptăților tale, și voiu cerceta-o pre ea pururea.

34. Înțelepțește-mă și voiu cerceta leagea ta și voiu păzi pre ea cu toată inima mea.

35. Povățuiaște-mă în calea poruncilor tale, căci pre dânsa vrui.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii miei, ca să nu văz deșertăciune; în calea ta trăiaște-mă.

38. Pune robului tău cuvântul tău la frica ta.

39. Ia demprejurul meu ocara mea carea am prepus, căci judecățile tale-s bune.

40. Iată, poftiiu poruncile tale; întru dreptatea ta trăiaște-mă.

Ps. 18, 9.

41. Și să vie preste mine mila ta, Doamne, mântuirea ta, după cuvântul tău!

42. Și voiu răspunde celor ce-mi împrută cuvânt, căci am nedejuit pre cuvintele tale.

43. Și să nu iai den rostul meu cuvântul adevărului, până la moarte, căci pre judecățile tale nedejduii.

44. Și voiu cruța leagea ta pururea în veac și în veacul veacului.

45. Și mergeam întru lărgime, căci poruncile tale am cercat.

46. Și grăiiam întru mărturiile tale înaintea împăraților, și nu mă rușinam.

47. Și cugetam întru poruncile tale, carele am iubit foarte.

48. Și am rădicat mâinile mele cătră poruncile tale, carele am iubit, și zăboviiam întru dreptățile tale.

49. Pomeneaște cuvintele tale robului tău, căroră m'ai nedejduit.

50. Aceasta m'au mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântarea ta m'au trăit.

51. Cei mândri nelegiuiră foarte, iară de la leagea ta nu m'am abătut.

52. Pomenit-am judecățile tale den veac, Doamne, și mă mângâiai.

53. Mâhnire mă cuprinse de la cei păcătoși, carii ce părăsăscu leagea ta.

54. Cântate era mie dreptățile tale în locul nemerniciei mele.

55. Îm aduș aminte noaptea de numele tău, Doamne, și păziiu leagea ta.

56. Aceasta mi să făcu mie, căci dreptățile tale am cercetat.

57. Partea mea ești Doamne, ziș a păzi leagea ta.

58. Rugaiu-mă feații tale cu toată inima mea, miluiaște-mă după cuvântarea ta.

59. Socotiiu căile tale și am întors picioarele mele la mărturiile tale.

Plâng. 3, 39.

60. Gătiiu-mă și nu mă turburaiu a păzi poruncile tale.

61. Funile păcătoșilor să încâlciră la mine, și leagea ta n'am uitat.

62. La miazănoapte m'am sculat ca să mă mărturisescu ție, spre judecățile dreptății tale.

63. Părtaș eu sânt tuturor celor ce să tem de tine și celor ce păzăsc poruncile tale.

Ps. 100, 8.

64. De mila ta, Doamne, plinu e pământul; dreptățile tale învață-mă.

Ps. 35, 5.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, după cuvântul tău.

66. Bunătate și învățătură și cunoștință învață-mă, căci poruncile tale am crezut.

67. Mainte de a mă smeri, eu am păcătuit; pentru aceea cuvântarea ta am păzit.

68. Bun ești tu, Doamne, și cu bunătatea ta învață-mă dreptățile tale.

69. Înmulți-se preste mine strâmbătatea mândrilor, și eu cu toată inima voi cerceta poruncile tale.

70. Închegatu-s'au ca laptele inima lor, iară eu leagea ta am cercetat.

71. Bine e mie, căci m'ai smerit, pentru ca să învăț dreptățile tale.

72. Bună mi-e leagea gurii tale, decât mii de aur și de argint. Slava.

Iov 22, 22; Paremii 16, 16.

73. Mâinile tale făcură-mă și mă zidiră; înțelepțește-mă și voiui învăța poruncile tale.

Iov 10, 9.

74. Ceia ce să tem de tine vedea-mă-vor și se vor veseli, căci la cuvintele tale am nedejduit.

75. Cunoscute-am, Doamne, că dreptate e judecățile tale și cu adevăr m'ai smerit pre mine.

Ps. 32, 4; 44, 9 și 35, 6.

76. Facă-se dară mila ta ca să mă mângâie pre mine, după cuvântarea ta, robului tău.

77. Vie mie îndurările tale și voiui trăi, căci legea ta cugetul meu iaste.

78. Rușinează-se mândrii, căci fără dreptate au nelegiuit mie; și eu voiui zăbovi întru poruncile tale.

79. Întoarce-mă pre mine cea ce să tem de tine și cea ce cunosc mărturiile tale.

80. Facă-se inima mea nevinovată întru dreptățile tale, pentru ca să nu mă rușinez.

81. Sfârșăște-să la mântuirea ta sufletul meu, la cuvintele tale nedejduiiu.

82. Sfârșiră-se ochii mei la cuvântătorul tău, zicând: „Când mă vei mângâia?”

Ps. 68, 4.

83. Căci m'am făcut ca un foale la brumă, dreptățile tale n'am uitat.

Plâng. 5, 10.

84. Câte sânt zilele robului tău, când îmi vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85. Povestiră mie cei fără de lege limbuții; ce nu e ca legea ta, Doamne.

86. Toate poruncile tale – adevăr; pre strâmbătate m'au gonit pre mine. Ajută mie!

87. Cât de puțin mă conceniră la pământ, și eu n'am părăsit poruncile tale.

88. După mila ta trăiaște-mă și voiui păzi mărturiile gurii tale.

89. În veac, Doamne, cuvântul tău rămâne în ceriu.

90. În rudă și în rudă, adevărul tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. Cu rânduiala ta rămâne ziua, căci toate-s roabe ție.

Ps. 103, 5.

92. De nu căci leagea ta cugetul meu iaste, atunci aş pieri întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita îndreptările tale, căci întru eale m'ai trăit.

Starea a doao

94. Al tău sânt eu, mântuiaşte-mă, căci dreptăţile tale am cercetat.

95. Pre mine îngăduiră păcătoşii ca să mă piarză. Mărturiile tale pricepui.

96. A toată săvârşirea văzuii marginea, largă e porunca ta foarte.

97. Cât iubiiu leagea ta, Doamne, toată ziua cugetul meu iaste.

98. Mai mult decât pre nepriatinii miei m'ai învăţat porunca ta, căci în veac a mea iaste.

99. Mai mult decât toţi ceia ce mă învaţă pre mine pricepui, căci mărturiile tale cugetul meu iaste.

100. Mai mult decât cei bătrâni pricep, căci poruncile tale cercetai.

101. Den toată calea rea am oprit picioarele mele, pentru ca să păzesc cuvintele tale.

102. De la judecăţile tale nu m'am abătut, căci tu ai pus leage mie.

103. Cătu-s de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât miarea rostului meu!

104. De la poruncile tale pricep, pentru aceea am urât toată calea strâmbătăii.

105. Luminătoriu picioarelor mele e leagea ta, şi luminează cărărilor mele.

2 Petr. 1, 19.

106. Jurai şi puş ca să păzesc judecăţile dreptăţii tale.

107. Smeriiu-mă până în săvârşit; Doamne, trăiaşte-mă după cuvântul tău !

108. Ceale de bunăvoie ale gurii mele binevoiaşte dară, Doamne, şi judecăţile tale învaţă-mă!

109. Sufletul meu – în mâinile tale pururea şi leagea ta n'am uitat.

110. Puseră păcătoşii laţ mie, şi den poruncile tale nu mă rătăci.

111. Moşteniiu mărturiile tale în veac, căci bucurie inimii mele sânt.

112. Plecai inima mea, ca să fac dreptăţile tale în veac pentru răsplătire.

113. Pre cei fără de leage urâi şi leagea ta îndrăgii.

Ps. 25, 4; şi 100, 4.

114. Ajutorul meu și sprejeneratorul meu ești tu, la cuvintele tale nădejduiiu.

115. Abateți-vă de la mine, cei ce vicleniț, și voi cugeta poruncile Dumnezeului meu.

Ps. 107, 7.

116. Sprejeneaște-mă după cuvântarea ta și mă trăiaște și nu mă rușina de la așteptarea mea!

117. Ajută-mi și mă voi mântui; și voi cugeta întru dreptățile tale pururea.

118. Defăimaș pre toți ceia ce viclenesc de la dreptățile tale, căci strâmbă e gândirea lor.

119. Smintiți am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceea am iubit mărturiile tale.

120. Țintuiaște de frica ta cărnurile mele, pentru că de judecățile tale mă spământaiu.

121. Făcut-am judecată și dreptate; să nu mă dai pre mine la cei ce mă năpăstuiesc.

122. Priimește pre robul tău spre bine; să nu mă năpăstuiască mândrii.

123. Ochii miei să sfârșiră la mântuirea ta și la cuvântătorul dreptății tale.

124. Fă cu robul tău după mila ta și dreptățile tale învață-mă.

125. Robul tău sânt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile tale.

Ps. 115, 6.

126. Vreamea e a face Domnului; răsipiră leagea ta.

127. Pentru aceea iubiiu poruncile tale, mai mult decât aurul și topazion.

Paremii 8, 11.

128. Pentru aceea cătră toate poruncile tale mă îndireptam, toată calea strâmbă am urât.

129. Minunate-s mărturiile tale; pentru aceea le-au cercetat pre eale sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale lumina-va și va înțelepți pruncii.

131. Gura mea am deschis și am tras duh, căci poruncile tale poftiam. Slava.

Starea a treia

132. Priveaște spre mine și mă miluiaște, după judecata celor ce iubesc numele tău.

133. Pașii miei îndreptează după cuvântătoriul tău și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Efes. 6, 13.

134. Mântuiaște-mă de năpasta oamenilor și voiu păzi poruncile tale.

135. Fața ta iveaște spre robul tău și mă învață dreptățile tale.

Ps. 4, 6.

136. În cursori de apă se afundară ochii miei, de vream ce n'am păzit legea ta.

Ierem. 9, 1; Plâng. 3, 47.

137. Drept ești, Doamne, și dreapte-s judecățile tale.

138. Porunciși dreptate mărturiile tale și adevăr foarte.

139. Topitu-m'au râvnirea ta, căce uitară cuvintele tale vrăjmașii miei.

Ps. 68, 11.

140. Lămurit cuvântătoriul tău foarte, și robul tău iubi pre el.

Ps. 11, 6; Paremii 30, 5.

141. Tânăr eu sânt și ocărât; dreptățile tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta dreptate e în veac și legea ta – adevăr.

143. Năcazuri și nevoi aflară-mă; poruncile tale – cugetul meu.

144. Dreptate-s mărturiile tale în veac; înțelepțește-mă și voiu trăi.

145. Strigai cu toată inima mea: Ascultă-mă, Doamne! Dreptățile tale voi cerceta.

146. Strigaiu ție; mântuiaște-mă, și voiu păzi mărturiile tale.

Ps. 129, 5.

147. Apucaiu fără vream și strigaiu, la cuvintele tale nedejduiiu.

148. Apucară-mă ochii miei spre mânecate, ca să deprinzu cuvintele tale.

149. Glasului meu ascultă, Doamne, după mila ta; după judecata ta trăiaște-mă.

150. Apropiară-se cei ce mă gonii cu nelegiuire, și de la legea ta s'au depărtat.

151. Aproape ești, Doamne, și toate căile tale – adevăr.

Ps. 144, 19.

152. De 'nceput cunoscuu dentru mărturiile tale, căce în veac întemeiaș pre eale.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate, căce legea ta n'am uitat.

154. Judecă judecata mea și mă mântuiaște; pentru cuvântul tău trăiaște-mă!

155. Depart e de la păcătoși mântuirea, căce dreptățile tale n'au cruțat.

156. Milosârdiile tale multe-s, Doamne; și după judecata ta trăiaște-mă.
157. Mulți-s ceia ce mă gonescu și mă necăjescu; de la mărturiile tale nu m'am abătut.
158. Văzuiu nepricepuți și mă topiiam, căce cuvintele tale n'au păzit.
159. Caută că poruncile tale am iubit, Doamne, în mila ta trăiaște-mă.
160. Începătura cuvintelor tale e adevărul și în veac toate judecățile dreptății tale.
161. Boiarii goniră-mă în zadar; și de cuvintele tale să înfricoșă inima mea.
162. Bucura-mă-voiu eu pre cuvintele tale ca cela ce află jafuri multe.
Isaia 9, 3.
163. Strâmbătatea am urât și m'am scârbit, și leagea ta îndrăgiu.
164. De șapte ori ziua lăudaiu-te, pre judecățile dreptății tale.
165. Pace multă la cei ce iubescu leagea ta, și nu iaste lor piadecă.
166. Așteptam mântuirea ta, Doamne, și poruncile tale îndrăgiu.
167. Păzi sufletul meu mărturiile tale și le iubi foarte.
168. Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, căce toate căile mele înaintea ta sânt, Doamne.
Ps. 138, 3.
169. Apropie-se rugăciunea mea înaintea ta, Doamne; după cuvântarea ta înțelepțește-mă.
170. Între rugăciunea mea înaintea ta, Doamne; după cuvântătoriul tău mântuiaște-mă.
171. Izbucnească buzele mele laudă când mă vei învăța dreptățile tale.
Ps. 50, 16; Ps. 144, 7.
172. Răspunză limba mea cuvintele tale, căce toate poruncile tale dreptate sânt.
173. Facă-se mâna ta a mă mântui, căce poruncile tale am ales.
174. Poftiiu mântuirea ta, Doamne; și leagea ta deprindere mie iaste.
175. Trăi-va sufletul meu și te va lăuda, și judecățile tale ajuta-m-vor mie.
Ps. 117, 17.
176. Rătăciiu ca o oaie pierdută; cearcă pre robul tău, căce poruncile tale n'am uitat. Slava.

Isaia 53, 6; Ioan 10, 3.

CATHISMA 18. PSALMUL 119

Cântarea stepenilor.

1. Cătră Domnul, când mă necăjiu, strigaiu și mă ascultă.

Ps. 117, 5.

2. Doamne, izbăveaște sufletul meu de buze nedireapte și de limbă vicleană!

3. Ce să va da ție și ce să va adaoge ție cătră limba vicleană?

4. Săgețile celui tare – ascuțite, cu cărbunii cei pustinici.

5. Vai, că nemernicia mea s'au delungat, sălășluiu-mă cu sălașurile lui Chidar! Multe nemernici sufletul meu.

6. Cu cei ce urâia pacea eram cu pace; când grăiiam lor, îm da război în zadar.

PSALMUL 120

Cântarea stepenilor.

1. Rădicaui ochii miei la munți; de unde va veni ajutorul meu?

Ps. 122, 1.

2. Ajutorul meu – de la Domnul, acela ce au făcut ceriul și pământul.

Ps. 123, 8.

3. Să nu dai la clătire piciorul tău, nici să dormiteaze acela ce te păzește pre tine.

4. Iată, nu va dormita, nici va adormi acela ce păzește pre Israil. Domnul păzi-te-va.

5. Domnul să te păzască pre tine, pre mâna dreapta ta.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pre tine de cătră tot răul; păzi-va sufletul tău Domnul.

Ps. 90, 10.

8. Domnul va păzi întrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121

Cântarea stepenilor.

1. Veseliiu-mă spre cealea ce mi s'au zis mie: „La casa Domnului merge-vom!”

Ps. 83, 2.

2. Stând era picioarele noastre în curțile tale, Ierusalim. Ierusalime, care te zidești ca o cetate, căria partea ei dempreună!

3. Pentru că acolo s'au suit neamurile, fealurile Domnului, mărturia lui Israil,

A 2 Leage 16, 16.

4. Ca să mărturisască numelui Domnului.

5. Căci acolo au șezut scaune la judecată, scaune la casa lui David.

6. Întrebați dară ceale de pace Ierusalimului; și ieftinătate celor ce te iubesc pre tine!

7. Facă-să dară pace întru putearea ta și ieftinătate întru băștile turnului tău.

8. Pentru frații miei și pentru vecinii miei grăiam dară pace pentru tine.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am cercetat ceale bune ție.

PSALMUL 122

Cântarea stepenilor.

1. Cătră tine rădicaiu ochii miei, cela ce lăcuiești în ceriu.

Ps. 120, 1.

2. Iată, ca ochii robilor în mânilor stăpânilor lor,

3. Ca ochii slujnicii la mânilor stăpânei ei, așa-s ochii noștri cătră Domnul Dumnezeul nostru, până unde se va milostivi spre noi.

4. Miluiaște-ne pre noi, Doamne, miluiaște-ne, căci întru mult ne-am împlut de hulă!

Ps. 87, 3.

5. Întru mult să împlu sufletul nostru – ocară celor ce sânt în bogăție și hula celor mândri.

PSALMUL 123

Cântarea stepenilor.

1. De nu ar fi că Domnul era întru noi – zică dară Israil! –,

2. De nu ar fi că Domnul era întru noi, când s'ar rădica oamenii preste noi, oare vii ne-ar fi înghițit pre noi, când s'au urgisit mânia lui preste noi.

2 Paral. 20, 12.

3. Oare apa ne-ar fi cufundat pre noi,

4. Pârâu au trecut sufletul nostru, oare trecut-au sufletul nostru apa cea neașăzată!

5. Blagoslovit Domnul, carele n’au dat pre noi spre vânat dinților lor!

6. Sufletul nostru ca o pasăre să izbăvi den lațul vânătoriului;

7. Lațul să zdrobi și noi ne-am mântuit.

Ps. 90, 3.

8. Ajutorul nostru, întru numele Domnului, celui ce au făcut ceriul și pământul. Slava.

Ps. 120, 2.

PSALMUL 124

Cântarea stepenilor.

1. Ceia ce nedejduiesc pre Domnul, ca muntele Sionului; nu se va clăti în veac cela ce lăcuiaște în Ierusalim.

2. Munți – împrejurul lui și Domnul – împrejurul norodului lui, de acum și până în veac.

Ps. 86, 1.

3. Căci nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor preste sorțul direpților, pentru ca să nu întinză direpții întru fărădelegi mânilor lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor direpți la inimă.

5. Iară pre cei ce pleacă la îndărătnicii duce-i-va Domnul cu cea ce fac fărădeleagea. Pace preste Israil!

PSALMUL 125

Cântarea stepenilor.

1. Când întoarse Domnul robirea Sionului, făcutu-ne-am ca niște mângâiați.

2. Atuncea să împlu de bucurie gura noastră și limba noastră, de veselie.

Iov 8, 21; Ierem. 31, 9.

3. Atuncea vor grăi întru limbi:

4. „Mări Domnul a face cu dânșii!“ Mări Domnul a face cu noi, făcutu-ne-am veselindu-ne.

5. Întoarce, Doamne, robimea noastră, ca pâraiele în austru!

6. Cei ce samănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

7. Mergând mergea și plângea puind semențele lor.
8. Și venind vor veni cu bucurie rădicând znopii lor.

PSALMUL 126

Cântarea stepenilor.

1. De nu va Domnul zidi casa, în deșărt au ostenit cei ce zidesc.
2. De nu va Domnul păzi cetatea, în deșărt au privegheat cel ce păzește;
în deșărt voao iaste a mâneca,
3. Sculați-vă, după ce aț șazut, ceia ce mâncați pâinea durerii,
4. Când va da iubiților lui somnu! Iată, moștenirea Domnului – fiii, plata
rodului pântecelui!

Ps. 127, 3.

5. Ca niște săgeți în mâna celui tare, așa – fiii celor scuturați.
6. Fericit cine va plini pofta lui dentru dânșii; nu se vor rușina când
grăiesc vrăjmașilor lor în porți.

PSALMUL 127

Cântarea stepenilor.

1. Fericiți toți ceia ce să tem de Domnul, ceia ce merg în căile lui!
2. Ostenealele roadelor tale vei mânca; fericit ești și bine-ț va fi.
Isaia 3, 9.
3. Muieră ta – ca o vie rodită în laturile casei tale;
Ps. 126, 4.
4. Fiii tăi – ca niște tinere odrasle de maslin împrejurul measei tale.
Iov 5, 25.
5. Iată, așa se va blagoslovi omul cela ce să teame de Domnul.
6. Blagoslovească-te Domnul den Sion și să vezi bunătățile Ierusalimului
toate zilele vieții tale.

Ps. 132, 3; 133, 4.

7. Și să vezi fiii fiilor tăi. Pace preste Israil!

PSALMUL 128

Cântarea stepenilor.

1. De multe ori în deaderă războiu den tinereațele mele – zică dară Israil! –,

2. De multe ori în deaderă războiu den tinereațele mele și încă nu putură spre mine.

3. Pre umărul mieu ciopliia păcătoșii, îndelungară fărădelegea lor.

Isaia 51, 23.

4. Domnul cel drept tăia grumazii păcătoșilor;

5. Rușineaze-se și să întoarcă îndărăt toți ceia ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba podurilor, carea mai nainte de a să zmulge să uscă,

4 Împ. 19, 26.

7. De carele n’au împlut mâna lui săcerătoriul și sânul lui, cel ce adună znopii!

8. Și nu ziseră cei ce trec pre aproape: „Blagoslovenia Domnului, preste voi! Blagoslovit-am pre voi întru numele Domnului“. Slava.

PSALMUL 129

Cântarea stepenilor.

1. Den adâncuri strigaiu ție, Doamne! Doamne, ascultă glasul mieu!

2. Facă-se urechile tale păzind la glasul rugii mele.

3. De vei lua aminte fărădelegile, Doamne, Doamne cine va suferi?

Iov 9, 2.

4. Căci lângă tine iertarea iaste, pentru numele tău îngăduiiu-te, Doamne;

Ps. 31, 1, 2.

5. Îngădui sufletul mieu la cuvântul tău, nedejdui sufletul mieu pre Domnul,

Ps. 118, 146; Avvac. 2, 3.

6. De la straja de dimineață până în noapte; de la straja de dimineață nedejduiască Israil pre Domnul.

Ps. 5, 3; 56, 11; 58, 19; 87, 14.

7. Căci lângă Domnul e mila și multă mântuire lângă el. Și el va mântui pre Israil den toate fărădelegile lui.

Ps. 102, 3; Ps. 24, 13.

PSALMUL 130

Cântarea stepenilor.

1. Doamne, nu să înălță inima mea, nici să înălțară ochii miei,
2. Nici merș întru mărire, nici întru minunate, mai mult decât mine;
3. De nu mă smeriam, ce înălțaiu sufletul meu,
4. Ca întărcatul spre maica lui, așa să răsplătești sufletului meu.
5. Nedejduiască Israil pre Domnul, de acum și până în veac!

PSALMUL 131

Cântarea stepenilor.

1. Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețele lui,
2. Cum s’au jurat Domnului, făgăduitu-s’au Dumnezeului lui Iacov:
3. „De voiu intra în sălașul casei mele, de mă voiu sui pre patul așternutului meu,

2 Împ. 7, 2.

4. De voiu da somn ochilor miei și geanelor mele adormitare
5. Și odihnă tâmpelor mele, până unde voiu afla loc Domnului, sălaș Dumnezeului lui Iacov“.
6. Iată, am auzit pre ea în Efratha, aflăm pre ea în câmpii Dumbrăvii.
7. „Întra-vom la lăcașurile lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui“.

Ps. 98, 5.

8. Scoală-te, Doamne, la odihna ta, tu și chivotul sfințirii tale!

Num. 10, 35; 2 Paral. 6, 41; Ps. 67, 1.

9. Preoții tăi îmbrăca-se-vor cu dreptatea, și curații tăi se vor bucura.

Isaia 61, 10.

10. Pentru David, robul tău, să nu întorci fața unsului tău!

11. Jură Domnul lui David adevăr și nu va lepăda pre el: „Den roada pântecelui tău pune-voiu preste scaunul tău.

2 Împ. 7, 12; Luca 1, 55 și 69.

12. De vor păzi fiii tăi făgăduința mea și mărturiile mele acestea, carele voiu învăța pre ei,

2 Împ. 7, 12; 3 Împ. 8, 25.

13. Și fiii lor până în veac vor șede pre scaunul tău“.

3 Împ. 15, 4.

14. Căce au ales Domnul Sionul, osebi pre dânsul spre lăcaș lui.

Ps. 77, 74.

15. „Aceasta e odihna mea în veacul veacului, aicea voiui lăcui, căce am ales pre el.

16. Vânatul lui blagoslovind voiui blagoslovi; pre săracii lui sătura-i-voiui de pâine.

17. Pre preoții lui îmbrăca-i-voiui cu mântuire, și curații lui cu bucurie să vor bucura.

2 Paral. 6, 41; Ps. 148, 14.

18. Acolo voiui răsări cornul lui David, gătit-am luminătoriu unsului mieu.

Luca 1, 69.

19. Pre vrăjmașii lui îmbrăca-i-voiui cu rușine, și preste dânsul va înflori sfîntenia mea“.

PSALMUL 132

Cântarea stepenilor.

1. Iată dară ce e bun sau ce e înfrumșet, fără numai a lăcui frații dempreună!

2. Ca mirul preste cap, cel ce pogoară preste barbă, pre barba lui Aaron,
Ieș. 30, 2-3, 25, 30.

3. Ce pogoară pre marginea îmbrăcămintei lui, ca roua Ermonului, cea ce să pogoară pre munții Sionului.

Ps. 127, 6.

4. Căce acolo au poruncit Domnul blagoslovenia, viață până în veac.

PSALMUL 133

Cântarea stepenilor.

1. Iată dară, binecuvântați pre Domnul, toți robii Domnului,

Ps. 134, 1.

2. Ceia ce stați în casa Domnului, în curțile casii Dumnezeului nostru!

3. În nopți rădicați mânil voastre la sfinte, blagosloviți pre Domnul!

4. Blagoslovească-te Domnul den Sion, cea ce au făcut ceriul și pământul! Slava.

Ps. 127, 6.

CATHISMA 19. PSALMUL 134

Alliluia.

1. Lăudați numele Domnului, lăudați, robii, pre Domnul,
Ps. 133, 1.
2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casii Dumnezăului nostru!
3. Lăudați pre Domnul, căce e bun Domnul,
4. Cântați numelui lui, căce e bun!
5. Căce pre Iacov au ales lui Domnul,
6. Pre Israil, spre aveare lui.
7. Căce eu am cunoscut că e mare Domnul,
8. Și Domnul nostru – mai mare decât toți dumnezăii.
9. Toate câte au vrut Domnul au făcut
10. În ceriu și pre pământ,
11. În mări și în toate beznele.
12. Suind nori de la marginea pământului,
Iov 5, 10; Ps. 146, 8; Ierem. 10, 12.
13. Fulgere la ploaie au făcut.
14. Cella ce scoate vânturi den visteriile lui;
15. Carele au lovit ceale dentâi născute ale Eghipetului,
Ieș. 12, 29.
16. Den om până în dobitoc.
17. Trimis-au seamne și minuni în mijlocul tău, Eghipte,
18. Întru Faraon și întru toți robii lui.
19. Carele au lovit limbi multe
Is. Navi 12, 7.
20. Și au ucis împărați tari,
21. Pre Sion, împăratul amoreilor,
Num. 21, 24, 25.
22. Și pre Og, împăratul Vasanului,
23. Și toate împărățiile lui Hanaan,
24. Și deade pământul lor moștenire
25. Lui Israil, norodului lui.
26. Doamne, numele tău – în veac,
27. Și pomenirea ta – în rudă și în rudă.
28. Căce va judeca Domnul pre norodul lui,
A 2 Leage 32, 36.

29. Și preste robii lui să va mângâia.
30. Idolii limbilor – argint și aur, fapte de mâini omenești.
Ps. 113, 12; Întel. Sol. 15, 15.
31. Gură au, și nu vor grăi,
Ps. 113, 13.
32. Ochi au, și nu vor vedea,
Ps. 113, 13.
33. Urechi au, și nu vor auzi,
Ps. 113, 13.
34. Pentru că nu iaste duh în gura lor.
35. Asemenea cu dânșii facă-se ceia ce fac acestea
Ps. 113, 15.
36. Și toți ceia ce nedejduiescu preste ei!
37. Casa lui Israil, binecuvântați pre Domnul;
38. Casa lui Aaron, binecuvântați pre Domnul;
39. Casa lui Levi, binecuvântați pre Domnul;
40. Ceia ce vă teameti de Domnul, binecuvântați pre Domnul!
41. Bine e cuvântat Domnul den Sion, cela ce lăcuiaște Ierusalimul.

PSALMUL 135

Alliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, căci iaste bun, căci e în veac mila lui!
2 Paralip. 20, 22.
2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, căci e în veac mila lui!
A 2 Leage 10, 17.
3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor, căce e în veac mila lui!
4. Celuia ce au făcut minuni mari sânșur, căci e în veac mila lui!
Ps. 85, 9.
5. Celuia ce au făcut ceriurile cu preceapere, căci e în veac mila lui!
Fac. 1, 1; Ierem. 10, 11; Paremii 3, 19.
6. Celui ce au întărit pământul preste ape, căci e în veac mila lui!
Ps. 23, 2.
7. Celui ce au făcut luminători mari sânșur, căci e în veac mila lui;
Fac. 1, 14, 16.
8. Soarele, spre stăpânirea zilei, căci e în veac mila lui;

9. Luna și stealele, spre stăpânirea nopții, căci e în veac mila lui!
10. Cei ce au lovit Egiptul cu cei dentâi născuți ai lor, căci e în veac mila lui,
Ieș. 12, 12, 29; Ps. 77, 56.
11. Și au scos pre Israil din mijlocul lor, căci e în veac mila lui,
Ieș. 14, 21.
12. Cu mână tare și cu braț înalt, căci e în veac mila lui!
13. Cei ce au împărțit Marea Roșie în despărțituri, căci e în veac mila lui,
Ieș. 14, 21; Ps. 77, 16.
14. Și au trecut pre Israil prin mijlocul ei, căci e în veac mila lui,
15. Și au scuturat pre Faraon și putearea lui în Marea Roșie, căci e în veac mila lui!
Ieș. 14, 28.
16. Celui ce au trecut neamul lui în pustiu, căci e în veac mila lui!
17. Celui ce au lovit împărați mari, căci e în veac mila lui!
18. Și au omorât împărați tari, căci e în veac mila lui,
Num. 21, 24.
19. Pre Sion, împăratul amorreilor, căci e în veac mila lui,
20. Și pre Og, împăratul Vasanului, căci e în veac mila lui,
Num. 21, 33; A 2 Leage 3, 1.
21. Și au dat pământul lor moștenire, căci e în veac mila lui,
22. Moștenire lui Israil, robului lui, căci e în veac mila lui!
Is. Navi 12, 6; și 13, 7.
23. Căci întru smerenia noastră pomeni pre noi Domnul, căci e în veac mila lui!
24. Și ne mântui pre noi de vrăjmașii noștri, căci e în veac mila lui!
25. Cei ce dă hrană la tot trupul, căci e în veac mila lui!
Ps. 146, 10.
26. Mărturișiți-vă Dumnezeului ceriului, căci e în veac mila lui!

PSALMUL 136

Lui David prin Ieremia.

1. La râurile Vavilonului, acolo am șazut și am plâns, pomenind noi Sionul.

2. La sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat unealtele noastre,
3. Căci acolo ne-au întrebat pre noi cei ce ne-au robit pre noi cuvinte de cântări,

Ps. 78, 1.

4. Și cei ce ne-au adus pre noi laudă: „Cântați noao den cântările Sionului!”

5. Cum vom cânta cântarea Domnului pre pământ strân?

6. De te voi uita, Ierusalime, să să uite dreapta mea!

7. Să să lipască limba mea de gâtlejul meu, de nu-m voi aduce aminte de tine,

Ierem. 50, 15.

8. De nu voi rânduî întâiu Ierusalimul ca la începătura veseliei mele!

9. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii Edomului ziua Ierusalimului,

Amos 1, 11; Ierem. 25, 21.

10. Cei ce zicea: „Deșertați, deșertați până la temeliile lui”.

11. Fata Vavilonului cea ticăloasă! Fericit carele-ț va da ție răsplătirea ta carea ai dat noao.

12. Fericit cine va prinde și va trânti pruncii tăi cătră piatră. Slava.

Isaia 13, 16.

PSALMUL 137

Cântare lui David, a lui Aggheu și a Zahariei.

1. Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne, cu toată inema mea, și înaintea îngerilor cânta-voiu ție, căci ai auzit toate graiurile rostului meu.

2. Închina-mă-voiu cătră biseareca cea svântă a ta și mă voi mărturisi numelui tău,

3. Pre mila ta și adevărul tău; căci ai mărit preste tot numele cel svânt al tău.

4. În carea zi te voi chema, de sâng ascultă-mă! Înmulți-mă-vei în sufletul meu cu putearea ta.

5. Mărturisasă-se ție, Doamne, toți împărații pământului, căci au auzit toate graiurile gurii tale,

Ps. 71, 10, 11.

6. Și cânte întru cântările Domnului, căci mare e mărirea Domnului,

7. Căci înaltu e Domnul, și ceale smerite priveaște și ceale înalte de departe cunoaște.

Ps. 112, 5.

8. De voiu merge în mijlocul năcazului, trăi-mă-vei! Preste urgia vrăjmașilor miei întinseș mâna ta și mă mântui direapta ta.

9. Domnul va răsplăti pentru mine. Doamne, mila ta, în veac; faptele mânilor tale să nu le treci cu vederea.

Ps. 56, 3.

PSALMUL 138

La săvârșit, lui David, psalmul Zahariei întru răsipire.

1. Doamne, ispiți-mă și mă cunoscă. Tu cunoscăși șederea mea și scularea mea;

Ps. 7, 9; Ierem. 12, 3.

2. Tu pricepi gândurile mele de departe. Cărarea mea și funea mea tu ai iscoditu-o,

3 Împ. 8, 39; Ps. 16, 3.

3. Și toate căile mele le-ai văzut înainte; căci nu iaste vicleșug în limba mea.

Ps. 118, 168.

4. Iată, Doamne, tu cunoscă toate, ceale de apoi și ceale de 'nceput; tu m'ai zidit, și ai pus preste mine mâna ta.

5. Minună-se știința ta, de cătră mine; să întări, nu voiu putea cătră ea.

Ps. 91, 5.

6. Unde voiu merge de cătră duhul tău, și de cătră fața ta unde voiu fugi?

7. De mă voiu sui la ceriu, tu acolo ești; de mă voiu pogorî la iad, ești de față;

Amos 9, 2, 3.

8. De-m voiu lua arepile mele la mânecate și voiu lăcui la marginile mării,

9. Pentru că și acolo mâna ta mă va povățui și mă va ținea direapta ta.

10. Și ziș: „Oare întunearec călca-mă-va, și noaptea – luminează întru desfătăciunea mea?“.

11. Căci întunearec nu se va întuneca de la tine, și noaptea ca ziua se va lumina; cum iaste întunearecul ei, așa e și lumina ei.

Iov 26, 6.

12. Căci tu ai câștigat rănichii miei, sprijenitu-m'ai den pânțele maicei mele.

13. Mărturisi-mă-voiu ție, că cu groază te-ai minunat; minunate-s lucrurile tale, și sufletul meu le conoaște foarte.

Ps. 39, 7.

14. Nu s'au ascuns osul meu de la tine, carele ai făcut întru ascuns, și statul meu, întru ceale prea de jos ale pământului.

15. Cel nefăcut al meu au conoscut ochii tăi și pre cartea ta toți se vor scrie; ziua se vor zidi, și nimea, întru dâșii.

16. Și mie foarte să cinstiră prietenii tăi, Dumnezeăule, o, foarte să întăriră începăturile lor.

Ps. 39, 6.

17. Număra-i-voiu pre dâșii, și mai mult decât năsipul se vor înmulți. Sculaiu-mă și încă sânt cu tine.

18. De vei omori pre păcătoși, Dumnezeăule! Oamenii sângerilor, abateți-vă de la mine,

19. Căci pricitori sânteți la gânduri! Lua-vor la deșertăciune cetățile tale.

20. Au nu pre cei ce te-au urât, Doamne, am urât, și pre vrăjmașii tăi mă topiiam?

21. Deplin ură urâiam pre ei, în loc de nepriatini mi să făcură.

22. Ispiteaște-mă, Doamne, și conoaște inima mea; cearcă-mă și conoaște cărările mele.

Ps. 25, 2.

23. Și vezi de iaste cale fără de leage în mine și mă povățește în cale veacinică.

Ps. 25, 2.

PSALMUL 139

La săvârșit, psalmul lui David.

1. Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de om nedrept mântuiaște-mă,

Ps. 7, 10.

2. Carii au socotit strâmbătate la inimă, toată ziua rânduia războaie.

3. Ascuțiră limbile lor ca a șarpelui; otrava aspidelor – supt buzele lor.

Ps. 57, 4; Râm. 3, 13.

4. (Strigare) Păzește-mă, Doamne, den mâna păcătosului; de oameni nedirepți scoate-mă,

5. Carii au socotit ca să împiadece pașii miei. Ascunseră mândrii laț mie

Ps. 140, 10; 141, 4.

6. Și cu funi au întins laț picioarelor mele; ținându-se de cărare, piadeci puseră mie.

Ps. 7, 16.

7. (Strigare) Ziș Domnului: „Dumnezăul meu ești, bagă în urechi, Doamne, glasul rugii mele“.

8. Doamne, Doamne, putearea mântuirii mele, umbriș preste capul meu, în ziua războiului.

Ps. 56, 3.

9. Să nu mă dai, Doamne, de la pohta mea, celui păcătos; gândiră asupra mea; să nu mă părăsești, pentru ca să nu se înalțe.

10. (Strigare) Capul încungiurării lor, truda buzelor lor, va acoperi pre dânșii!

11. Cădea-vor preste dânșii cărbuni; cu foc vei oborî pre ei, cu ticăloșii, și nu vor suferi.

Paremii 25, 21; Râm. 12, 20.

12. Om limbut nu se va îndirepta pre pământ, pre bărbatul strâmb realele-l vor vâna spre stricăciuni.

13. Conoscui că va face Domnul judecata săracilor și dreptatea measerilor;

14. Însă direpții vor mărturisi numele tău și vor lăcui direpți împreună cu fața ta. Slava.

PSALMUL 140

Psalm lui David.

1. Doamne, strigaiu cătră tine, ascultă-mă; ia aminte glasul rugii mele, când strig cătră tine!

Ps. 5, 2.

2. Îndireptează-se ruga mea ca tămâia înaintea ta, rădicarea mânilor mele, jârtvă de sară.

Apoc. 5, 8. Ps. 39, 2.

3. Pune, Doamne, straje gurii mele, și ușa de îngrădire împrejur buzelor mele.

4. Să nu abați inima mea la cuvinte de vicleșug, ca să vinuiesc vini în păcate

5. Cu oameni ce lucrează fărădelegea, și nu mă voiu însoți cu aleșii lor.

Ps. 25, 4.

6. Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, și untdelemnul păcătosului să nu ungă capul meu;

Paremi 27, 6; Eccl. 7, 6.

7. Căci încă și ruga mea, întru bune-vrerile lor. Să înghițiră lângă piatră judecătorii lor.

8. Auzi-vor graiurile mele, căci să îndulciră; ca grăsimea pământului să rumpse pre pământ, răsipiră-se oasele lor lângă iad.

Ps. 87, 6.

9. Căci cătră tine-s Doamne, Doamne, ochii miei; pre tine nedejduii, să nu iai sufletul meu.

10. Păzește-mă de lațul carele mi'au întins mie și de piadecile cealea ce fac mie fărădelegea.

Ps. 139, 5.

11. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii; în sânгурătate sânt eu până voi trece.

PSALMUL 141

Priceaperii lui David, fiind el în peșteră, rugându-se.

1. Cu glasul meu cătră Domnul strigaiu, cu glasul meu cătră Domnul mă rugaiu.

2. Vărsa-voiu înaintea lui ruga mea, necazul meu înaintea lui voi vesti.

Plâng. 2, 19.

3. Când lipsii dentru mine duhul meu, și tu conoșuș cărările mele.

4. În calea aceasta carea mergeam ascunseră laț mie.

Ps. 139, 5.

5. Socotiiam în a dreapta și priviiam, și nu era cela ce mă cunoaște.

6. Pieri fuga de la mine, și nu iaste cela ce cearcă sufletul meu.

7. Strigaiu către tine, Doamne, zîș: „Tu ești nedeajdea mea, partea mea ești în pămîntul celor vii“.

Ps. 16, 15.

8. Ia aminte către ruga mea, căci mă smeriiu foarte.

9. Mîntuiaște-mă de cei ce mă gonescu pre mine, căci să întăriră preste mine.

10. Scoate den temniță sufletul meu, ca să mă mărturisască numelui tău.

11. Pre mine mă vor îngădui direptii până unde îmi vei răsplăti.

PSALMUL 142

Psalmul lui David, cînd gonii pre dînsul Avesalom, fiul lui.

1. Doamne, ascultă ruga mea, bagă în urechi rugăciunea mea; întru adevărul tău ascultă-mă, întru direptatea ta!

2. Și să nu întri la judecată cu robul tău, căci nu se va îndirepta înaintea ta tot viul.

Iov 9, 2.

3. Căci au gonit vrăjmașul sufletul meu, smeri la pămînt viața mea;

4. Șăzutu-m'au întru întunecări ca morții vacului și să obidi întru mine duhul meu.

5. Întru mine să turbură inima mea; îmi aduș aminte de zilele ceale de 'nceput, învățaiu-mă întru toate lucrurile tale, în faptele mâinilor tale mă învățam.

Ps. 39, 11.

6. Întinș către tine mâinile mele; sufletul meu ca pămîntul fără de apă e ție.

Ps. 62, 3; 87, 10.

7. (Strigare) De sîrg ascultă-mă, Doamne! Să sfârși duhul meu.

Ps. 27, 1.

8. Să nu întorci fața ta de la mine, și mă voiu asămăna celor ce să pogoară la groapă!

9. Auzită fă mie demineța mila ta, căci pre tine nedejdiiu.

Ps. 24, 1.

10. Arată-mi, Doamne, calea întru carea voiu merge, căci către tine rădicaiu sufletul meu.

11. Scoate-mă dentru vrăjmașii miei, Doamne, cătră tine fugiiu. Învață-mă ca să fac voia ta, căci tu ești Dumnezeu! meu.

Ps. 24, 4.

12. Duhul tău cel bun povățui-mă-va în pământ drept. Pentru numele tău, Doamne, mă vei trăi; în dreptatea ta

13. Scoate-vei den necaz sufletul meu. Și întru mila ta vei piarde de tot pre pizmașii miei,

Ps. 117, 12.

14. Și vei piarde pre toți ceia ce necăjăsc sufletul meu, căci eu robul tău sânt. Slava.

Ps. 85, 16.

CATHISMA 20. PSALMUL 143

Psalmul lui David, cătră Goliath.

1. Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu! meu, cel ce învață mâinile meale rânduială, deagetele meale la războiu.

Ps. 17, 37.

2. Mila mea și Scăparea mea, Sprejenitoriul meu și Mântuitoriul meu,

3. Scutitoriul meu, și preste el am nedejduit, cela ce supune nărodul meu supt mine!

Ps. 17, 47.

4. Doamne, ce iaste omul, căci te-ai cunoscut lui, sau fiiul omului, căci îl socotești pre el?

Ps. 8, 5.

5. Omul întru deșărtăciune să asămănă, zilele lui ca umbra trec.

Ps. 38, 6, 7; Ecl. 12, 8.

6. Doamne, pleacă ceriurile și te pogoară, atinge-te de munți și se vor afuma!

Iov 9, 5, 8, 9; 14, 12; Isaia 64, 1.

7. Fulgeră fulger, și vei răsiți pre dânșii! Trimite săgețile tale, și vei turbura pre ei!

Ps. 53, 3; Ps. 17, 16.

8. Trimite mâna ta dentru înălțime, scoate-mă și mă mântuiaște den ape multe, den mâna fiilor celor streini,

Ps. 17, 19; Ps. 68, 17.

9. Căroră gura au grăit în deșărt și direapta lor – direaptă de strâmbătate.
10. Dumnezeule, cântare noao cânta-voiu ție, cu psaltire cu zece strune cânta-voiu ție,
11. Celui ce dă mântuirea împăraților, celui ce mântuiaște pre David, robul său, den sabie rea.
12. Mântuiaște-mă și mă scoate den mâna fiilor celor striini, căroră gura au grăit deșertăciune, și direapta lor – direapta strâmbătății!
13. Căroră fiii lor – ca niște tinere răsădituri, întărite întru tinerețele lor;
14. Featele lor – înfrâmsățate, împodobite, ca asămănarea besearicii;
15. Cămarile lor – pline, vărsându-se den ceaea în ceaea;
16. Oile lor – mult fătătoare, înmulțind în ieșirile lor; boii lor – graș;
Iov 21, 10, 11.
17. Nu iaste căzătură de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor!
18. Au fericit norodul la carele aceastea sânt, fericit norodul căruia Domnul – Dumnezeul lui!

Ps. 32, 12.

PSALMUL 144

Laudei lui David.

1. Înălța-te-voiu, Dumnezeul mieu, Împăratul mieu, și voiu binecuvânta numele tău în veac și în veacul veacului.
2. Preste toată ziua blagoslovi-te-voiu și voiu lăuda numele tău în veac și în veacul veacului.
3. Mare e Domnul și lăudat foarte și mărimii lui nu iaste margine.
Ps. 17, 4; Ps. 47, 1.
4. Rudă și rudă va lăuda lucrurile tale și putearea ta vor vesti.
Ps. 77, 3.
5. Mare-cuviința mărimii svințirii tale vor grăi și minunile tale vor povesti.
6. Și putearea celor groaznice ale tale vor grăi și mărimia ta vor povesti.
7. Pomenirea mulțimei bunății tale vor izbucni și cu dreptatea ta să vor bucura.
Ps. 118, 171.
8. Îndurătoriu și milostiv Domnul, mult îngăduitoriu și mult milostiv.

Ps. 85, 15; Ps. 102, 8.

9. Bun e Domnul tuturor și îndurărilor lui – preste toate lucrurile lui.
10. Mărturisască-se ție, Doamne, toate faptele tale și curății tăi blagoslovească-te pre tine.
11. Mărirea împărăției tale vor grăi și puternicia ta vor grăi,
12. Ca să arate fiilor oamenilor puternicia ta și mărirea mării-cuviinței împărăției tale.
13. Împărăția ta – împărăția tuturor veacurilor, și stăpânirea ta – întru toată ruda și ruda.

Ps. 145, 10.

14. Credincios Domnul, întru toate cuvintele lui, și curat, întru toate lucrurile lui.

15. Sprejeneaște Domnul pre toți ceia ce cad și îndireptează pre toți ceia ce-s dărâmați.

Ps. 145, 8.

16. Ochii tuturor la tine nădejduiesc și tu dai lor hrană în vreme bună.

Ps. 103, 28.

17. Deșchizi tu mâna ta și satori pre tot viul den bunăvoie.

Ps. 146, 10.

18. Dirept e Domnul întru toate căile lui și curat întru toate lucrurile lui.

A 2 Leage 32, 4; 68 Ecl. 3, 14; Daniil 4, 34.

19. Aproape e Domnul la toți ceia ce cheamă pre el, la toți ceia ce cheamă pre el cu adevăr.

Ps. 118, 151; Ps. 33, 17.

20. Voia celor ce să tem de el va face și rugii lor va asculta și va mântui pre dâșii.

21. Păzește Domnul pre toți ceia ce iubesc pre el, și pre toți păcătoșii va piarde de tot.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea, și blagoslovească tot trupul numele cel svânt al lui în veac și în veacul veacului. Slava.

Ps. 65, 3.

PSALMUL 145

Alliluia a lui Aggheu și Zaharia.

1. Laudă, sufletul meu, pre Domnul! Lăuda-voiu pre Domnul în viața mea, cânta-voiu Dumnezeului meu până voi fi!

Ps. 62, 5; și 103, 33.

2. Nu nădărduiți pre boiari, pre fiii oamenilor, la carii nu iaste mântuire.

Ierem. 17, 5.

3. Ieși-va duhul lui și să va întoarce la pământul lui;

Eccl. 12, 7.

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit căruia Dumnezeuul lui Iacov e ajutoriu lui, nădejdea lui pre Domnul Dumnezeuul lui,

6. Pre cela ce au făcut ceriul și pământul, marea și toate ce-s întru dânsăle,

Fapt. Ap. 14, 14; Apoc. 14, 7.

7. Pre cela ce păzește adevărul în veac, făcând judecată celor ce să năpăstuiesc, dând hrană celor flămânzi.

Ps. 102, 6; 106, 9.

8. Domnul dezleagă pre cei ce-s în obeade, Domnul înțelepțește orbii. Domnul îndireptează pre cei dărâmaț. Domnul iubește pre cei direpți. Domnul păzește pre cei prișleți,

Ps. 144, 15.

9. Pre sărac și pre văduo va ajutori, și calea păcătoșilor va stinge.

Ps. 67, 5.

10. Împărăți-va Domnul în veac; Dumnezăul tău, Sion, – în neam și în neam.

Ps. 144, 13.

PSALMUL 146

Alliluia.

1. Lăudați pre Domnul, căci e bun psalmul; Dumnezeuului nostru îndulcească-să lauda!

Ps. 91, 1.

2. Zidind Ierusalimul, Domnul rășchirările lui Israil va aduna,

3. Cela ce vindecă pre cei zdrobiț la inemă și legând struncinăturile lor,

Ps. 33, 19.

4. Cel ce numără mulțimea stealelor și la toate la eale nume chemând.

Isaia 40, 26.

5. Mare e Domnul nostru și mare e vârtutea lui și priceaperii lui nu iaste număr!

Isaia 40, 28.

6. Luând la sine pre cei blânzi Domnul, și smerind pre cei păcătoș, până la pământ.

7. Înceapeți Domnului cu mărturisire, cântați Dumnezeului nostru cu alăută,

8. Celuia ce învălește ceriul cu nori, celui ce gătește pământului ploaie,
Iov 5, 10; Ps. 134, 12; Ierem. 10, 12.

9. Celui ce răsare în munți iarbă și pajiște la lucrul oamenilor,

10. Dând dobitoacelor hrana lor și puilor corbilor celor ce cheamă pre el!
Ps. 135, 25; 144, 17.

11. Nu întru puternicia calului va vrea, nici în pulpele omului binevoiaște.

Paremii 21, 31; Ps. 32, 16 și 43, 8.

12. Binevoiaște Domnul întru cei ce să tem de dânsul și întru cei ce nedejduiesc pre mila lui. Alliluia.

Ps. 32, 18; 33, 16; 10, 7; Ps. 37, 21, 22.

PSALMUL 147

A lui Aggheu și Zahariei.

1. Laudă, Ierusalime, pre Domnul, fălește pre Domnul tău, Sion!

2. Căci au întărit zăvoarale porții tale, blagoslovit-au pre fiii tăi întru tine

3. Cel ce au pus hotarale tale pace și de grăsime de grâu săturându-te.

Ps. 80, 15.

4. Căci trimițând cuvântătoriul lui pământului, cât de sârg va alerga cuvântul lui.

5. Dând omățul lui ca lâna, negura ca cenușa celui ce presară;

Iov 37, 6.

6. Puind gheața lui ca pâinile; în fața gerului lui cine va suferi?

7. Trimite-va cuvântul lui și le va topi pre eale, sufla-va vântul lui și vor cură apele:

8. Cel ce vestește cuvântul lui lui Iacov, dreptăți și judecățile lui lui Israil.

Ps. 102, 6; Ps. 77, 5.

9. N’au făcut așa la toată limba, și judecățile lui nu le-au arătat. Slava.

Fapt. Ap. 14, 15.

PSALMUL 148

Aliluia, a lui Anghieu și lor, Zahariei.

1. Lăudați pre Domnul den ceriuri, lăudați pre el întru ceale înalte!

2. Lăudați pre el, toți îngerii lui, lăudați pre el, toate puterile lui!

Ps. 102, 21; Iov 38, 7.

3. Lăudați pre el, soarele și luna, lăudați pre el, toate stealele și lumina!

Iov 38, 7.

4. Lăudați pre el, ceriurile ceriurilor, și apa cea pre deasupra ceriurilor laude numele Domnului!

Apoc. 6, 13.

5. Căci el au zis și s’au făcut, el au poruncit și s’au zidit,

Fac. 1, 3, 6; Ps. 32, 6, 9.

6. Pus-au pre eale în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va treace.

7. Lăudați pre Domnul, den pământ, balauri și toate beznele;

8. Foc, grindină, zăpadă. gheață, vânt de vifor, ceale ce fac cuvântul lui;

9. Munții și toate dealurile, leamne roditoare și toți chedrii;

10. Hiarăle și toate dobitoacele târâitoare și pasări zburătoare;

11. Împărații pământului și toate noroadale, boiari și toți judecătorii pământului;

12. Tinerii și fecioare, bătrâni, cu cei mai tineri, laude numele Domnului! Căci să înălță numele lui sânгур:

13. Mărturisirea lui – pre pământ și în ceriu. Și va înălța cornul norodului lui:

Paremii 18, 10.

14. Laudă la toți cei curați ai lui, la fiii lui Israil, norodului ce să apropie de el!

Ps. 131, 17.

PSALMUL 149

Aliluia.

1. Cântați Domnului cântare noao, lauda lui în beseareca cuvioșilor!
2. Veselească-se Israil de cel ce l-au făcut și fiii Sionului să să bucure de Împăratul lor!
3. Să laude numele lui cu danț, cu tâmpănă și cu psaltire cântă lui!
4. Căci bineva Domnul întru norodul lui și va înălța pre cei blânzi cu mântuire.
5. Făli-se-vor cei curați cu mărire și se vor bucura pre așternuturile lor!
6. Înălțările Dumnezăului – în gâtlejul lor și săbii de amândoașo părțile ascuțite în mâinile lor,

Evr. 4, 12; Apoc. 1, 16.

7. Ca să facă izbândă întru limbi, muștrări întru noroad;
8. Ca să leage pre împărații lor cu obezi și pre slăviții lor cu cătuși de fier,
9. Ca să facă întru ei judecată scrisă! Mărirea aceasta fi-va la toți cei curați ai lui.

A 2 Leage 4, 6.

PSALMUL 150

Aliluia.

1. Lăudați pre Dumnezău întru sfinții lui! Lăudați pre dânsul întru întărirea puterii lui!

Isaia 6, 3.

2. Lăudați pentru puterniciile lui, lăudați pre el după mulțimea mărimii lui!
3. Lăudați pre dânsul cu glas de trâmbiță, lăudați pre el cu psaltire și alăută!
4. Lăudați pre el cu tâmpănă și danț, lăudați pre el cu strune și organe!
5. Lăudați pre el cu țimbale bine răsunătoare, lăudați pre el cu țimbale de clic! Toată suflarea să laude pre Domnul! Slava.

PAREMIILE LUI SOLOMON

CAP 1

Cum se dobândește și se piarde înțelepciunea.

1. Paremiile lui Solomon, fiiul lui David, carele au împărțit în Israil,
2. Ca să cunoască înțelepciunea și învățătura, și să socotească cuvintele înțelepciunii,
3. Și să priimască întorsurile cuvintelor, și dezlegările cuvintelor întunecoase, și să socotească dreptatea adevărată, și judecata a o îndrepta,
4. Pentru ca să dea la cei nerăi măiestrie și la copilul tânăr sâmtire și cugetare.
5. Pentru că, auzind acestea, înțeleptul mai înțelept va fi,
6. Și cel socotitoriu ocârmuire va câștiga și va priceape pilda, și întunecosul cuvânt, și graiurile înțelepților, și gâciturile:
7. Începătura înțelepciunii –frica Domnului, și priceapere bună la toți ceia ce fac pre ea. Bunăcredință la Dumnezeu –începătura simțirii, și înțelepciunea; și învățătura necuraților vor defăima.

Ps. 110, 9.

8. Ascultă, fiiule, legile tătâne-tău și nu lepăda învățăturile mâne-ta,

Paremi 6, 20.

9. Pentru că cunună de daruri vei priimi la creștetul tău și lăntuș de aur prejur grumazul tău.

10. Fiiule, să nu te rătăcească oameni păgâni, nici să voiești,

Ps. 1, 1.

11. Săvai de te vor ruga, zicând: „Vino cu noi de te însoțește la sânge, și să ascundem în pământ om drept cu strâmbătate,

12. Și să-l înghițim pre el de viu ca iadul, și să rădicăm a lui pomenirea de la pământ;

13. Câștigarea lui cea de mult preț să o apucăm, și să împlăm casele noastre de prăzi.

14. Și sorțul tău pune între noi, și pungă de obște să câștigăm toți, și o cămară să să facă noao!“.

15. Să nu mergi în căi cu dânșii; abate piciorul tău den cărările lor,

Ps. 1, 1.

16. Pentru că picioarele lor la răutate aleargă, și sânghitori sânt a vărsa sânge.

Isaia 59, 7.

17. Pentru că nu cu strâmbătate să întind mreșile la pasări.

Plâng. 3, 51.

18. Pentru că aceștea ce sânt părtași la ucidere îș câștigă lor reale, și surparea oamenilor fără de leage rea e.

19. Aceaste căi sânt ale tuturor celor ce isprăvesc ceale fără leage, pentru că cu necurăția sufletul lor îș rădică.

20. Înțelepciunea întru ieșire să laudă, și în ulițe cinste poartă,

21. Și pre marginile zidurilor să mărturiseaște, și la porțile silnicilor dvoreaște și, la porțile cetății îndrăznind, zice:

22. „Ori, câtă vreme cei nerăi se vor ținea de dreptate, nu se vor rușina, iară cei fără minte, ai sudălmii fiind poftitori, necurați făcându-se, urără sântirea?

23. Și vinovați să făcură muștrărilor. Iată, voi izbucni voao graiul suflării mele și voi învăța pre voi al meu cuvânt.

24. De vreme ce vă chemam și nu m'aș ascultat, și am întins cuvinte și nu luați aminte,

Isaia 65, 11; 66, 4; Ierem. 7, 12.

25. Ce mincinoase aș făcut sfaturile mele și la ale mele muștrări n'aș luat aminte.

26. Pentru aceea și eu, la pieirea voastră, voi râde și mă voi veseli, când va veni voao piarderea;

Ps. 2, 3; 36, 13 și 58, 9.

27. Și deaca va veni voao fără veaste gâlceava, și surparea aseamene vihorului va fi, sau când vine voao necaz și încungiurare.

Iezech. 38, 9.

28. Pentru că va fi când mă veș chema, eu nu voi asculta voao; cerca-mă-vor răii și nu mă vor afla,

Iov. 27, 8; Isaia 1, 15; Ierem. 11, 11.

29. Pentru că au urât învățătura, și frica Domnului n'au ales,

30. Nici vrea la ale mele sfaturi să ia aminte, batjocuriia ale mele muștrări.

31. Pentru aceea vor mânca ale căii lor roade, și de a lor necurăție se vor sătura;

32. Că, pentru căci făcea strâmbătate pruncilor, se vor omorî, și cercetarea pre necurați piarde;

33. Iară cea ce pre mine ascultă va sălășlui pre nedeajde și va odihni fără frică de cătră tot răul“.

CAP 2

Învățarea înțelepciunii.

1. Fiiule, de priimind graiul poruncii mele vei ascunde lângă tine,
 2. Asculta-va înțelepciune ureachea ta, și vei alătura inema ta la priceapere, și o vei apropia pre ea spre învățatură fiiului tău;
 3. Pentru că, de vei chema înțelepciunea, și priceaperii vei da glasul tău, și simțirea vei cerca cu mare glas,
 4. Și de vei cerca pre ea, ca argintul și ca comoarale vei cerca-o pre ea,
 5. Atuncea vei priceape frica Domnului și cunoștința lui Dumnezeu vei afla;
 6. Căce Domnul dă înțelepciune, și de la fața lui iaste mintea și priceaperea;
- Daniil 2, 20; Iov 12, 13.
7. Și adună visterie celor ce isprăvescu mântuirea, și scuteaște călătoria lor;
 8. Ca să păzească calea dreptăților, și calea celor ce să tem de el va păzi.
 9. Atuncea vei priceape dreptatea și judecata, și vei isprăvi toate osiile bune.
 10. Pentru că, de va veni înțelepciunea la cugetul tău, și simțirea la sufletul tău bună să va părea,
 11. Sfatul cel bun te va păzi și socoteala cea curată te va cruța,
 12. Pentru ca să te mântuiască de la calea cea rea și de cătră om ce grăiaște nemică de crezut.
 13. O, ceia ce părăsescu căile dreapte ca să meargă în căile întunearecului!
 14. O, ceia ce să bucură spre reale și să veselescu spre întoarcere rea,
 15. Cărora cărările-s întoarte, și șovăite roatele lor!
 16. Ca să te depărteaze de la calea dreaptă, și strein de dreptul gând, fiiule, să nu te apuce sfatul rău,

17. Care lasă învățătura tinerețelor, făgăduința lui Dumnezeu fiind uitată,

1 Tim. 5, 11, 12.

18. Pentru că au pus lângă moarte casa lui, și lângă iad, cu pământeanii, osiile lui;

19. Toți câți mergu într'însul nu se vor mai întoarce, nici vor apuca cărări dreapte, pentru că nu să prinde de anii vieții.

20. Pentru că, de ar merge în căi bune, aflar-ar cărările dreptății neatede. Cei buni vor fi lăcuiitori pământului și cei nerăi vor rămânea întru el,

21. Căce dreptii vor sălășlui pământul și curații vor rămânea întru el.

Ps. 36, 22, 29.

22. Și căile necuraților den pământ pier, și cei fără de lege se vor scoate de la el.

Iov 18, 17.

CAP 3

Îndemnare la fapte bune. Lauda înțelepciunii.

1. Fiiule, ale mele legiuri nu uita, și graiurile mele cruțe a ta inimă,

2. Pentru că îndelungare de viață și anii vieții și pace vor adaoge ție.

A 2 Leage 8, 1.

3. Milele și credințele nu te lipsescu, și le atinge pre eale preste grumazi, scrie-le pre eale pre leaspedea inimii tale,

Paremii 6, 21; A 2 Leage 6, 6.

4. Și vei afla har. Și gândește înainte bune, înaintea Domnului și a oamenilor.

5. Fii nedejduind cu toată inima pre Dumnezău, și pre a ta învățătură nu te semeți.

6. În toate căile tale cunoaște-o pre ea, pentru ca să îndrepteaze căile tale.

7. Nu fii înțelept întru sine, și te teame de Dumnezău, și te abate de tot răul.

Râm. 12, 16.

8. Atuncea va fi vindecare trupului tău și socoteală oaselor tale.

9. Cinsteaște pre Domnul den ale tale direapte osteneale și dă începătură lui den ale tale roade ale direptății,

Tovit 4, 7.

10. Pentru ca să să împle cămările tale de sațiu de grâu, și cu vin teascurile tale să vor răvărsa.

Mal. 3, 10; A 2 Leage 28, 8.

11. Fiiule, nu defăima învățătura Domnului, nice te muia de El muștrându-te,

12. Pentru că pre cea ce iubeaște Domnul ceartă, și bate pre tot fiiul carele priimeaște.

Evrei 12, 5.

13. Fericit omul carele au aflat înțelepciunea și pământeanul carele știe înțelepciunea,

14. Pentru că mai bine e pre ea a neguțatori decât visterii de aur și de argint.

Iov 28, 15; Ps. 18, 11.

15. Și mai cinstit iaste decât pietrile ceale de mult preț; nu să împoncișază ei nici un rău, bine cunoscută iaste la toți ceia ce să apropie de ea; și tot ce e cinstit nu iaste vreadnic ei.

16. Pentru că lungimea traiului și anii vieții –în direapta ei, iară în stânga ei –bogăție și mărire; den rostul ei iase direptate; și leage și milă pre limbă poartă.

17. Căile ei –căi bune, și toate cărările ei –cu pace.

18. Lemn de viață iaste la toți ceia ce să țin de dânsa și celor ce să razimă pre ea ca pre Domnul e întemeiată.

19. Dumnezeu cu înțelepciunea întemeie pământul și găti ceriurile cu mintea.

Ps. 135, 5.

20. Cu simțirea lui beznile să rupsără și norii curseră roao.

21. Fiiule, să nu preacuri, și cruță al mieu sfat și socoteală,

22. Pentru ca să trăiască sufletul tău, și har să fie prejur grumazul tău; și va fi vindecare trupului tău, și socotință oaselor tale.

23. Pentru ca să mergi nădejduind cu pace toate căile tale, și piciorul tău nu să va poticni.

24. Pentru că, de vei șede, fără frică vei fi, și de vei adormi, dulce vei dormi.

Iov 11, 19.

25. Și nu te vei teme de frica ce au venit, nici de pornirile necuraților care vin,

Ps. 90, 5; Ps. 24, 15.

26. Pentru că Domnul va fi preste toate căile tale și vor răzima piciorul tău, pentru ca să nu te clătești.

27. Nu te depărta a face bine celui lipsit, când va avea mâna ta a ajuta.

28. Să nu zici: „Înturnându-te, mai întoarce-te, și mâine voi da“, putincios tu fiind a face bine, pentru că nu știi ce va naște ceea ce vine.

29. Nu meșterșugui asupra prietenului tău real, carele nemernicește și nădejduiaște pre tine.

30. Nu iubi a face vrajbă cătră om în deșert, pentru ca să nu să facă vreun rău la tine.

31. Să nu câștigi al răilor oameni ponoslu, nici să râvnești căile lor,

Ps. 36, 1.

32. Pentru că necurat iaste înaintea Domnului tot cel fără leage, și întru cei direpți nu să adună.

Ps. 25, 4.

33. Blestemul Domnului –în casele necuraților, și curțile direpților să blagoslovesc.

A 2 Leage 28, 15, 16.

34. Domnul celor mândri să împoncișază, iară celor smeriți dă har.

Ps. 17, 30.

35. Mărirea cei înțelepți o vor moșneni, și cei necredincioș înălțară necinste.

CAP 4

Înlăturarea prilejului spre păcat.

1. Ascultați, fii, învățătura tatălui, și luați aminte a cunoaște socoteala;

2. Pentru că dar bun hărăzesc voao, cuvântul meu să nu-l părășiți.

3. Pentru că și eu am fost fiiu tătâne-mieu, ascultătoriu, și iubindu-mă în fața maicei,

4. Carei mă învăța și zicea: „Razime-se cuvântul în inima ta! Păzește poruncile, nu uita,

1 Paral. 28, 9.

5. Câștigă înțelepciunea, câștigă priceaperea; să nu uiți, nici să treci cu vederea graiul gurii mele, nici să te abați de cătră graiurile gurii mele!

6. Să nu părăsești pre ea, și să va ținea de tine; iubeaște pre ea, și cruța-te-va.

7. Începătura înțelepciunii iaste a câștega înțelepciunea; și în toată câștegarea ta câștigă priceapere.

8. Îngrădește-o pre ea, și te va înălța; cinstește-o pre ea, pentru ca să nu te cuprinză;

9. Pentru ca să dea capului tău cunună de daruri, și cu cununa desfătăciunei va scuti pre tine“.

10. Auzi, fiiule, și priimește ale mele cuvinte, și să vor înmulți ție anii vieții tale, pentru ca să ți să facă ție multe căi vieții;

11. Pentru că căile înțelepciunei te învăț, și te puiu pre tine la cărări dreapte.

12. Pentru că, de vei merge, nu să vor închide ție pașii și, de vei alerga, nu vei osteni.

Ps. 90, 11.

13. Apucă-te de a mea învățătură, nu te lăsa, ce păzește pre ea ție în viața ta.

14. În căile necuraților să nu mergi, nici să râvnești căile celor fără lege.

Ps. 1, 1.

15. În care loc să vor tăbări, să nu mergi acolo, abate-te de la ei și scapătă,

16. Pentru că nu vor adormi de nu vor face rău; luat-u-s'au somnul de la ei și nu dorm.

17. Pentru că aceștea mănâncă bucatele necurăției și cu vin fără de lege să îmbată.

18. Iară căile dreptilor aseamene cu lumina strălucescu, merg și luminează până unde isprăveaște ziua;

Ps. 36, 5.

19. Iară căile necuraților întunecoase-s, nu știu cum să împiadecă.

Isaia 59, 10; Ps. 19, 9.

20. Fiiule, la ale mele cuvinte ia aminte, și la ale mele cuvinte alătură-ț ureachea!

21. Pentru ca să nu te părăsască izvoarele tale, păzește-le pre eale întru a ta inimă,

22. Pentru că viață iaste la toți ceia ce află pre eale, și la tot trupul lor vindecare.

23. Cu toată paza ta păzește a ta inimă, pentru că dentru aceastea-s ieșire de viață.

24. Ia demprejurul tău cea îndărăpnică gură și nedireapte buze departe de la tine împinge.

Ps. 33, 12, 13.

25. Ochii tăi drept să caute și geanele tale să clipască drept.

26. Direapte alergături fă cu picioarele tale și căile tale îndireptează.

27. Să nu te abați în direapta, nici în stânga, și întoarce piciorul tău de cătră calea cea rea.

A 2 Leage 5, 32.

28. Pentru că căile ceale den na direapta le știe Domnul, și întoarte sânt ceale den na stânga.

29. Și El direapte va face alergăturile tale și călătoriile tale cu pace le va aduce înainte.

CAP 5

Ferirea de desfrânare. Îndemnarea spre curăție.

1. Fiiule, la a mea înțelepciune ia aminte, și la cuvintele mele alătură-ț ureachea,

2. Pentru ca să păzăști socotița bună; și sâmtirea buzelor mele poruncesc ție.

3. Nu lua aminte la muiare rea, pentru că miare cură den buzele muierii curve; până la o vreme unge gâtlejul tău,

Eccl. 7, 27.

4. Însă mai apoi mai amar vei afla decât hiarea și ascuțit mai mult decât sabia cu doao ascuțite.

Paremii 6, 26.

5. Pentru că ale nebuniei picioare pogoară pre ceia ce să deprind cu ea cu moarte la iad;

6. Și urmele ei nu să razimă, pentru că în căile vieții nu merge, și greșite-s alergăturile ei, și nu bine cunoscute.

7. Acum, fiiule, ascultă-mă și să nu faci mincinoase cuvintele mele!

8. Departe de la ea fă calea ta, să nu te apropii de ușile casii ei,

9. Pentru ca să nu dea la alții viața ta, și traiul tău la cei nemilostivi;
10. Pentru ca să nu să sature streinii de vârtutea ta, și ale tale osteneale la case streine vor intra;
11. Și te vei căi la ceale de apoi ale tale, când se vor roade piețile trupului tău,
12. Și vei grăi: „Cum urâiu învățătura, și muștrările le abātu inima mea?
13. Nu ascultai glasul celui ce mă certa și mă învăța, nici mi'am alăturat ureachea.
14. Preste puțin mă făcui întru tot rău, în mijlocul adunării și împreunării“.
15. Fiiule, bea ape den ale tale vase și den izvorul fântânilor tale.
16. Să să preavearse ție apele den izvorul tău, și la ulițele tale îmble apele tale.
17. Fie ție sângur avute și nimerea strein să fie părtaș cu tine.
18. Izvorul tău al apei fie ție osebită și te veselească împreună cu muiarea cea den tinerețele tale.
19. Cerbul priinții și mânzul darurilor tale să-ș petreacă cu tine; și aceasta a ta să să socotească și fie împreună cu tine în toată vremea.
20. Pentru că în priința aceștiia împrejurându-te, înmulțit vei fi; nu fii mult cătră cea streină, nici te țină în brațele ce nu-s ale tale.
21. Pentru că înaintea ochilor lui Dumnezeu sânt căile omului, și la toate alergăturile lui socoteaște.
- Paremii 15, 3; 16, 1; Iov 14, 16; 31, 4; 34, 21; Ierem. 32, 19.
22. Fărădelegile pre om venează, și cu șirurile păcatelor sale fieștecarele să strânge.
- Ps. 7, 15 și 33, 20.
23. Acesta moare cu cei neînvățați, și den mulțimea avuției lui să lepădă și pieri pentru nebunie.

CAP 6

Îndemnare la muncă și la viață curată.

1. Fiiule, de te vei chizășui pre al tău priatin, da-vei mâna ta la vrăjmaș;
2. Pentru că lațu tare e la om buzele lui, și să prinde cu buzele gurii lui.
3. Fă, fiiule, ceale ce-ț poruncesc eu și te mântuiaște. –Pentru că vei veni la mâinile răilor pentru priatinul tău– fii neslăbindu-te, și învitează și pre

priatinul tău carele l-ai chizășuit.

4. Să nu dai somnu ochilor tăi, nici să dormitezi cu geanele tale,

5. Pentru ca să te mântuiești ca căprioara den laț și ca pasărea den cursă.

6. Pasă cătră furnică, o, leaneșule, și râvneaște văzând căile, ei și fii decât aceea mai înțelept!

7. Pentru că la ea arătură nefiind, nici pre cel ce să o îndeamne având, nici supt stăpân fiind,

8. Gătește vara hrana și multă strânsoare la seacere. Sau pasă cătră albină și află cât iaste de lucrătoare, și lucrul foarte cuvios face, ale căriia osteneale împărații și proștii spre sănătate le aduc, și pohtită iaste la toți, și slăvită; macară fiind la tărie slabă, pre înțelepciune cinstindu-o, să aduse înainte.

9. Până când, leaneșule, zaci? Și când den somn te vei scula?

10. Puțin dormi, și puțin șezi, și puțin dormitezi, și puțin îmbrățășezi cu mâinile pieptul.

Eccles. 4, 5.

11. După aceea vine ție ca un râu curătoriu sărăcia, și încă lipsa, ca un bun alergătoriu.

12. Iară de vei fi fără de leane, veni-va ca izvorul seacerea ta, și lipsa, ca un râu alergătoriu, va fugi de la tine.

13. Omul fără minte și fără de leage mearge-va în căi nu bune. Și acesta face semn cu ochiul, și însemnează cu piciorul, și învață cu înduplecăturile deagetelor,

Ps. 34, 18.

14. Și inima îndărătnică meștersuguiăște reale în toată vreamea. Unul ca acesta gâlcevi întăreaște la cetate.

15. Pentru aceea fără veaste vine pieirea lui, tăiare și sfărâmare nevindecată.

Ps. 63, 8.

16. Pentru că să bucură la toate care uraște Domnul și zdrobeaște pentru necurăția sufletului.

17. Ochiul sămețului, limba nedireaptă, mâinile ce varsă sânge drept,

Ps. 100, 5, 6.

18. Și inima ce meștersuguiăște gânduri reale, și picioarele ce sânguiesc a face rău vor pieri de tot;

Râm. 3, 15.

19. Ațâță minciuni mărturia strâmbă și trimite judecăți în mijlocul fraților.

20. Fiiule, păzește legile tătâne-tău și nu lepăda obiceiurile mâne-ta.

Paremi 1, 8.

21. Și le lipește pre eale preste sufletul tău pururea și încheaie împrejurul grumazului tău.

Paremi 3, 3.

22. Când îmbli, o ia cu tine pre ea, și cu tine fie; și când dormi, păzască-te, pentru ca, sculându-te, să vorovască cu tine.

23. Căci sfeășnic e porunca legii, și lumină, și calea vieții, și mustrare, și învățătură,

Ps. 18, 8.

24. Ca să te păzască de fămeaia cu bărbat, și de pâra de limbă streină.

25. Fiiule, să nu te biruiască pohta frumusețelor, nici să te vinezi cu ochii tăi, nici să te hrănești de geanele ei.

26. Pentru că prețul curvei e cât și a unii pâini, și fămeaia bărbaților cinstite suflete vinează.

27. Lega-va neștine foc în sân, și hainele nu-ș va arde?

Iov 31, 12.

28. Au va îmbli neștine pre cărbuni de foc aprinși, și picioarele nu-ș va arde?

29. Așa ceta ce întră cătră fămeaia cu bărbat, nu se va dezvinovăți, nici tot ceta ce se va atinge de dânsa.

30. Nu e cu minune de se va prinde neștine furând, pentru că fură ca să sature suflet flămând.

31. Iară de se va prinde, plăti-i-va cu 7 părți și, toate agonisitele lui dând, se va izbăvi.

Ieș. 22, 1.

32. Iară preacurvariul, pentru lipsa minților, pierire sufletului lui câștigă.

33. Chinuri și necinste suferă, și ocara lui nu se va stinge în veac.

34. Pentru că plinu-i de râvnirea mâniei bărbatului ei, nu se va contenii în ziua judecății.

35. Nu va schimba pentru nici o răscumpărare vrajba, nici se va slobozi pre multe daruri.

Ferirea de preacurvie.

1. Fiiule, păzește ale mele cuvinte și poruncile mele ascunde lângă tine.

2. Fiiule, cinstește pre Domnul și te vei întări, și afară den El nu te teame de altul.

3. Păzește ale mele porunci și vei trăi, și ale mele cuvinte –ca luminele ochilor. Pune-le pre eale prejur deagetele tale și le scrie preste lățimea inimii tale!

A 2 Leage 6, 8; Preoția 18, 5; Iezech. 20, 11; Râm. 10, 5; Galat. 3, 12.

4. Zi înțelepciunei sora ta să fie, și mintea conoscută ți-o câștigă ție,

5. Pentru ca să te păzască de cătră muiare streină și rea, de te va pune cu cuvintele ceale ce-s spre dar.

6. Pentru că, de pre fereastră den casa ei la ulițe privind,

7. Ori pre care tinerel va vedea, den cei fără minte feciori lipsit de minte,

8. Mergând în unghiu în poticele casei ei

Iov 31, 9.

9. Și grăind întru întunearec de sară, când liniște de noapte va fi, și neguroasă,

10. Și muiarea-l timpină pre el, chip având curvăsc, carea face a zbura inimile tinerilor.

11. Și răsfățată iaste și nestâmpărată, și în casă nu să așază picioarele ei;

12. Pentru că oareșcătă vreame afară să dezmiardă și câtăva vreame în uliță pren tot unghiul pândește,

13. După aceaea, apucându-se, sărută pre el, și cu obraz fără de rușine zise lui:

14. „Jârtvă de pace îm iaste, astăzi dau rugile mele;

15. Pentru aceaea am ieșit întru întimpinarea ta, poftind a ta față, aflatute-am.

16. Cu fășuri am întinsu patul meu, cu așternuturi am așternut de ceale de la Eghipet.

17. Am stropit stratul meu cu șofran și casa mea cu scorțișoare.

18. Vino, și să ne desfătăm cu iuboste până la mânecate; vino, și cu dragoste să ne tăvălim,

19. Pentru că nu iaste bărbatul meu acasă, s'au dus cale delungată,

20. Legătură de argint luând în mânilor lui, pren zile multe se va întoarce la casa lui“.

21. Și-l rătăci pre el cu multă voroavă, și cu lațurile ceale de la buze scăpătă-l pre el.

22. Și el urmă ei zburându-se, și ca un bou la giunghiare să aduce, și ca un câine la legătură,

23. Sau ca un cerbu cu săgeata rănindu-se la ficat, și sânguiaște ca pasărea la laț, neștiind că pentru suflet aleargă.

24. Acum dară, fiiule, ascultă-mă și ia aminte cuvintelor gurii mele.

25. Să nu se abată la căile ei inima ta și să nu te rătăcești în drumurile ei, pentru că pre mulți rănind i-au surpat, și nenumărați sânt pre carei au omorât.

26. Căile iadului e casa ei, pogorându la cămările morții.

CAP 8

Despre adevărata înțelepciune, Fiul lui Dumnezeu.

1. Pentru aceea tu înțelepciunea mărturiseaște, ca mintea să te asculte,

2. Pentru că pre ceale înalte vârfuri iaste, și în mijlocul cărărilor stă,

3. Și lângă porțile silnicilor dvoreaște, și la întrări să laudă:

4. „Pre voi, o, oamenilor, vă rog; și slobozescu al mieu glas fiilor oamenilor.

5. Gândiți, cei fără răutate, măiestria și, cei neînvățați, însemnați la inimă!

6. Ascultați-mă, că cuvioase voiu grăi și voiu scoate den buze direapte;

7. Că adevărul va cerceta gâtlejul mieu, și urâte sânt înaintea mea buzele mincinoase.

8. Cu direptate-s toate graiurile gurii mele, nimică fiind întru eale strâmbu, nice încâlcit;

9. Toate-s înaintea celor ce pricep, și direapte –celor ce află cunoștința.

10. Luați învățătură, și nu argint; și minte, mai multă decât aur lămurit; și luați simțiri, decât aur curat;

11. Pentru că mai bună e înțelepciunea decât pietrile ceale scumpe și tot cinstitul nu iaste vreadnec ei.

Iov. 28, 15; Ps. 118, 127.

12. Eu, înțelepciunea, sălășluiu sfatul; și mintea, și gândul –eu am chemat.

13. Frica Domnului uraște strâmbătatea, semeția, și mândria, și căile vicleanilor. Și urâiu eu ceale încâlcite căile răilor.

14. Al meu e sfatul și întemeierea, a mea iaste înțelepciunea, și a mea e vârtutea.

15. Pren mine împărații împărătescu și silnicii scriu dreptate.

16. Pren mine cei mari să mărescu, și tiranii pre mine biruiescu pământului.

17. Eu pre cei ce mă iubescu îndrăgesc și cei ce cearcă pre mine afla-vor dar.

Isaia 55, 6.

18. Avuția și mărirea la mine iaste, și câștigarea a multora, și dreptatea.

19. Mai bine pre mine să mă rodească decât aurul și piatră scumpă, și ale mele roduri mai bune sânt decât argintul cel ales.

20. În căile dreptății umblu, și în mijlocul cărărilor adevărului mă întorc,

21. Pentru ca să împărțu celor ce mă iubescu avere, și visteriile lor să le împlu de bunătați. De voi spune voao ceale ce să fac în toate zilele, voi pomeni ceale den veac să le număr.

22. Domnul zidi pre mine; începătura căilor lui la lucrurile lui;

23. Mainte de veac mă întemeie, de 'nceput, mai nainte decât a face pământul,

Mih. 5, 2; Ioan 1, 1.

24. Și mai nainte decât a face beznele, mai nainte decât a ieși izvoarele apelor,

25. Mai nainte de a se întări munții, și mai nainte de toate dealurile mă naște.

Ps. 89, 2.

26. Domnul au făcut țări și nelăcuite, și margini lăcuite celui de supt ceriu.

27. Când gătiia ceriul, eram de față cu el; când usebiia scaunul său preste vânturi,

28. Când tari făcea pre cei de sus nori, și cum tare pune izvoarele celui de supt ceriu,

29. Când pune mării cercetarea lui, și apele nu vor trece gura lui, și tari făcea temeaile pământului;

Iov 28, 25; și 38, 4 și 10; Ps. 103, 10.

30. Eram lângă El tocmind, eu eram cu carea să bucura, și în toate zilele mă veseliam în fața lui preste toată vremea;

Ioan 1, 18.

31. Când să veseliia lumea săvârșind, și să veseliia întru fiii oamenilor.

32. Acum dară, fiiule, ascultă-mă și fericiț carii căile mele vor păzi.

Ps. 118, 1, 2.

33. Ascultați înțelepciunea și vă înțelepțiți, și să nu vă astupați urechile.

34. Fericit omul carele mă va asculta și omul carele ale mele căi va păzi, preveghind la ale mele uși pururea, păzind pragurile întrărilor mele;

35. Pentru că ieșirile mele –ieșiri de viață, și să gătească vrearea de la Domnul.

36. Iară cei ce greșesc la mine păgânesc la ale lor suflete; și cei ce urăsc pre mine iubesc moartea“.

CAP 9

Chemarea prietenească a înțelepciunei.

1. Înțelepciunea îș zidi ei casă și o întări cu stâlpi 7.

2. Junghiat-au ale ei junghieri, și turnă în clonderi al său vin, și găti a ei masă.

3. Trimise pre a ei robi chemând cu înaltă strigare spre clondiriu, zicând:

4. „Carele iaste dentru voi fără de minte abată-să cătră mine!“ Și celor lipsiți de minte zise:

5. „Veniți de mâncați pâinea mea, și beați vin carele am turnat voao.

6. Părăsiți nebunia, și veți trăi, în veac veți împărăți; și cercați înțelepciunea, pentru ca să trăiți, și îndireptați priceaperea cu mintea“.

7. Cela ce ceartă pre cei răi îș va lua lui necinste; și muștrând pre cel necurat, să va huli pre sine; și muștrările la cel necurat –rane lui.

8. Nu muștra pre cei răi, pentru ca să nu te urască; muștră pre cel înțelept, și te va iubi.

Mat. 7, 6.

9. Dă celui înțelept pricină, și mai înțelept va fi; arată dreptului, și va adaoge a priimi.

Ps. 110, 9.

10. Începătura înțelepciunii –frica Domnului, și sfatul svinților – priceaperea; iară a cunoaște leagea iaste a cugetului bun.

Sirah 1, 17.

11. Pentru că într'acesta chip multă vreme vei trăi, și să vor adaoge ție anii vieții tale.

12. Fiiule, de vei fi înțelept, ție înțelept vei fi, și celor de aproapele tău; iară de vei petrece rău, sângur vei suferi realele; fiiul certat înțelept va fi, și pre cel nebun slugă va avea; carele să razimă pre minciuni, acesta va naște vânturi și acesta va goni pasări zburătoare, pentru că au lăsat căile viei lui, și osiile arăturii lui au rătăcit, și merge pre pustiu fără apă, și în pământ rânduie într-o seteciuni, și adună cu mâinile nerodire.

13. Fămeaia fără de minte și obraznică lipsită de pâine să face, carea nu știe rușinea.

14. Șăzută-au la ușile casii ei preste jățiu, la iveală, în ulițe,

15. Chemând pre ceia ce trecea pre cale, pre cei ce mergea drept într-o căile lor: „Carele iaste într-o voi prea fără de minte, abată-se cătră mine.

16. Și celor lipsiți de minte poruncesc, zicând:

17. ‘De pâine ascunsă cu dulceață vă atingeți, și den apă dulce de furteșag să beați!’“

18. Și el nu știe că peminteanii lângă ea pier, și la fundul iadului să timpină.

19. Ce sai, să nu zăbăvești în locul ei, nici să pui ochiul tău spre ea, pentru că așa vei trece ca apa striin,

20. Și vei trece râul striin, și de apa striină te depărtează, și den izvor striin să nu beai, pentru că multă vreme să trăiești și să ți se adaogă ție anii vieții tale.

CAP 10

Direptatea.

1. Fiiul înțelept veselește pre tatăl, iară fiiul nebun iaste întristare maicii.

Paremi 17, 26.

2. Nu vor folosi vistierii celor fără de leage, și dreptatea izbăvește den moarte.

3. Nu va omorî cu foame Domnul sufletul dreptilor, și viața celor necurați o va surpa.

Ps. 36, 25.

4. Sărăcia pre om smerește, și mâinile celor viteaji îmbogățescu-se.

5. Fiiul certat înțelept va fi, și pre cel nebun slugă-l va avea.

6. Scăpă de la zăduf fiiul înțelept, și stricat de vânt să face la seacere fiiul fără de leage.

7. Blagoslovenia Domnului –pre capul dreptului, și gura celor necredincioși o acopere plângere fără de vreamă.

Ps. 111, 6.

8. Pomenirea dreptilor –cu laude, și numele celor necurați să stinge.

9. Cel înțelept la inimă va priimi porunci, iară cel neacoperit la buze îndărătnicind să va împiedeca.

10. Cine merge cu prostime, merge nedejduind; și cel ce îndărătnicește căile lui se va conoaște.

11. Cea ce face semnu cu ochiul cu vicleșug adună oamenilor voi reale, iară cel ce muștră cu îndrăznire face pace.

Sirah 27, 22.

12. Izvorul vieții –în mâna dreptului, și gura păgânului o va acoperi pierzarea.

13. Ura rădăcă price, și pre toți ceia ce nu se pricescu îi va acoperi prieteșugul.

1 Cor. 13, 4; 1 Petr. 4, 8.

14. Care den buze scoate înțelepciune, cu toiag bate pre omul fără de inimă.

15. Înțelepții vor ascunde simțirea, și gura obraznicului apropie-se la sfărâmare.

16. Câștigarea avuțiilor –cetate tare, și sfărâmarea celor necurați –sărăcia.

17. Faptele dreptilor viață fac, și roadele celor necurați –păcatele.

18. Căile vieții păzește învățătura, și învățătura nemustrată rățăcește.

19. Acopere vrajba buzele dreapte, și cei ce scot sudălmi prea fără de minte sânt.

20. Den cuvinte multe nu vei scăpa de păcat; și scumpindu-ți cuvintele, înțelept vei fi.

Eccl. 5, 2, 6.

21. Argintul lămurit –limba dreptului, și inima celui necurat se va sfârși.

Eccl. 10, 12.

22. Buzele dreptilor știu înalte, iară cei fără de minte cu lipsă mor.

23. Blagoslovenia Domnului pre capul dreptului, aceasta îmbogățește și nu se va adaoge ei în inimă mâhnire.

24. Cu râsul nebunul face reale, iară învățătura la om naște înțelepciune.

Paremii 14, 8.

25. Cu pierirea cel necurat să poartă, și pofta dreptului –priimită.
26. Mergând viforul, piare cel necurat; și dreptul, abătându-se, să mântuiască în veac.
27. În ce chip e agurida la dinți stricătoare și fumul la ochi, așa fărădelegea celor ce să poartă cu ea.
28. Frica Domnului adaoge zilele, și anii necuraților să vor împuțina.
29. Zăbovește la drepti veselia, iară nădejdea necuraților piare.
Iov 8, 13; Ps. 54, 27.
30. Întărirea curatului –frica Domnului, și sfărâmare celor ce fac reale.
31. Dreptul în veac nu se va slăbi, și necurații nu vor lăcui pământul.
Ps. 36, 22.
32. Gura dreptului pică înțelepciune, și limba nedreptului piare.
Eccl. 10, 12.
33. Buzele oamenilor drepti pică daruri, și gura celor necurați să întoarce.

CAP 11

Folosul și piedicile în calea dreptății.

1. Cumpenile vicleane –urâciune înaintea Domnului, și cântariul drept –priimit la dânsul.
Preoția 19, 36; Iezech. 45, 10.
2. Oriunde va intra sudalmă, acolo și necinste; și gura smeriților cercetează învățătura.
3. Săvârșirea celor dreapte va povățui pre dânsii, și împiedecătura nebăgătorilor de samă va prăda pre ei.
4. Nu vor folosi averile în ziua mâniei, și dreptatea va izbăvi de la moarte; murind dreptul, lăsa lăcuință, și gata să face și bucuroasă pierirea necuraților.
Iezech. 7, 19.
5. Dreptatea nevinovatului îndreptează căi, și necurația cade asupra strâmbătății.
6. Dreptatea oamenilor drepti va izbăvi pre ei, și cu nesfatul să prind cei fără de leage.
7. Murind omul drept, n'au pierit nădejdea, iară fala necuraților au pierit.

8. Dreptul den vânat iase, și pentru el să dă cel necurat.
9. În gura necuraților –lațu cetățeanilor, și simțirea dreptilor bine-călătorită.
10. Întru bunătațile dreptilor să îndreptă cetatea, și întru pierirea necuraților –bucurie.
11. Cu blagoslovenia dreptilor se va înălța cetatea, și cu gura necuraților s’au surpat.
12. Batjocureaște pre cetățeani cel lipsit de minte, și omul înțelept liniște poartă.
13. Omul îndoit la limbă descopere sfaturi la adunare, și cel credincios la duh ascunde lucrurile.
14. La carii nu iaste ocârmuire cad ca frunzele, și mântuirea iaste cu mult sfat.
15. Cel rău face rău când se va împreuna cu dreptul, și uraște sunetul adevărului.
16. Muiarea de treabă rădică bărbatului mărire, și scaunul necinstei iaste muiarea urând ceale dreapte. De avuție leaneșii lipsiți să fac, iară viteajii razimă spre avuție.
17. Sufletului lui bine face omul milostiv, și piarde al său trup cel nemilostiv.
18. Necuratul face fapte nedreapte, și sămânța dreptilor –plata adevărului.

Galat. 6, 8.

19. Fiiul drept să naște spre viață, gonirea necuratului –spre moarte.
20. Urâte-s Domnului încâlcitele căi, și priimiți sânt la El toți nevinovații în cale.
21. Asupra mâinii puind mâinile cu strâmbătate, nu necertat va fi de răutăți, și cel ce seamănă dreptatea lua-va plată credincioasă.
22. În ce chip iaste cercelul de aur în nasul scroafei, așa la fămeaia îndărătnică frumuseața.
23. Pofta dreptilor toată e bună, iară nedeajdea necuraților va pieri.
24. Sânt cei ce ale lor samănă carii mai multă fac, și sânt și cei ce adună ceale streine carii să împuținează.

Ps. 111, 9.

25. Tot sufletul ce bine să cuvintează iaste prost, și omul mânios nu e cu chip bun.

26. Cella ce ține grâul, să-l lase pre el limbilor; și blagoslovenia –în capul celui darnic.

27. Cel ce meștersuguiște ceale bune cearcă dar bun; iară pre cel ce cearcă realele, îl vor apuca pre el.

Ps. 7, 17.

28. Cel ce nedejduiaște pre avuția lui, acesta va cădea; iară cella ce să apucă de direpți, acela va răsări.

Iezech. 7, 19; Sirah 5, 10; 1 Tim. 6, 17; Ps. 51, 7.

29. Cella ce nu să poartă împreună cu casa lui, va moșteni vânt; și va sluji cel fără de minte la cel înțelept.

30. Den roada direpțăii odrăslește copaciul vieții, și să omoară fără de vreamă sufletele celor fără de leage.

31. De vreamă ce dreptul abia să spăsească, dară necuratul și păcătosul unde se va ivi?

1 Petr. 4, 18.

CAP 12

Sfaturi folositoare pentru viață.

1. Cella ce iubească învățătura, iubească sântirea; iară cel ce uraște muștrările, nebun e.

2. Mai bun iaste cel ce află dar de la Domnul Dumnezeu, și omul fără de leage se va milcomiși.

3. Nu va isprăvi omul de la cel fără de leage, și rădăcinile direpților nu se vor scoate.

4. Muiarea bărbată cunună e bărbatului ei, și, în ce chip e în lemn viarmele, așa pre bărbat piarde muiarea făcătoare de reale.

5. Socotealele direpților –judecăți, și ocârmuiesc necurații vicleșuguri.

6. Cuvintele necuraților vicleane-s spre sânge, și gura direpților va izbăvi pre dânșii.

7. Oriunde se va întoarce, cel necurat să stinge, și casele direpților vor rămânea.

Ps. 36, 35, 36.

8. Gura înțeleptului să laudă de om, și cel greu la inimă să batjocurească.

9. Mai bine omul întru necinste slujindu-ș lui, decât cinste pre sine puind și lipsit fiind de pâine.

Sirah 10, 30.

10. Dreptului i să face milă de sufletele dobitoacelor lui, iară ficiații necuraților nemilostivi sânt.

A 2 Leage 25, 4.

11. Cela ce lucrează al său pământ se va sătura de pâine, iară cei ce gonesc în deșărt sânt lipsiți de minte.

12. Carele e dulce în petreacerile vinurilor, întru ale lui țării lua-va necinste.

13. Poftele necuraților reale sânt, iară rădăcinele dreptilor în țării sânt.

14. Pentru păcatele buzelor cade în lațuri păcătosul, și lunecă den eale dreptul. Cela ce caută lin, milui-se-va, iară cel ce va timpina în porți, va necăji sufletele.

Ps. 33, 12.

15. Den rodurile gurii sufletul omului se va sătura de bunătăți, și răscumpărarea buzelor lui se va da lui.

16. Căile celor fără de minte dreapte-s înaintea lor, și ascultă sfaturile înțeleptul.

17. Nebunul într'aceaeaș zi vesteăște urgia lui, și ascunde a lui necinste omul viclean.

Ecc1. 7, 10.

18. Dovedita credință vesti-va dreptul, și mărturia strâmbilor vicleană e.

19. Sânt ceia ce grăiesc de rănesc ca cu sabia, și limbile înțelepților vindecă.

Ps. 56, 6.

20. Buzele adevărate isprăvesc mărturisala, și marturul iute are limbă strâmbă.

21. Vicleșugul e în inima celui ce meșterșuguiăște reale, iară cei ce vor pace se vor veseli.

22. Nu va plăcea dreptului nemica strâmb, și necurații se vor umplea de reale.

23. Scârbă-s Domnului buzele mincinoase, și cel ce face credință priimit e lângă El.

24. Omul priceput –scaunul simțirii, și inima celor fără de minte va întimpina la blestemuri.

25. Mâna celor aleș birui-va pre lesne, și vicleanii vor fi la pradă.

26. Groaznicul cuvânt turbură inima omului a drept, și veastia bună veseleăște pre dânsul.

27. Conoscătorul drept luiș priaten va fi, iară gândurile necuraților nesuferite-s. Pre cei ce greșăsc îi vor goni realele, și calea necuraților rățăci-va pre dânșii.

28. Nu va nemeri vicleanul vânat; și câștigare cinstite –omul curat.

29. În căile dreptății –viața, și căile pomenitorilor de reale sânt spre moarte.

CAP 13

Alte sfaturi.

1. Fiiul iscusit e ascultătoriu tatălui, și fiiul neascultătoriu –întru pierzare.

2. Den roadele dreptății mânca-va cel bun, și sufletele celor fără de lege pieri-vor fără de vreamă.

3. Cine-ș păzește gura sa, păzește al său suflet; iară cel îndrăzneț la buze înfricoșa-va pre sine.

4. Întru poftă iaste tot cela ce iaste fără de lucru, iară mâinile celor bărbați sânt întru nevointă.

5. Cuvântul strâmb uraște-l cel drept, și necuratul rușinează-se și nu va avea îndrăznire.

6. Dreptatea păzește pre cei fără răutate, și pre cei necurați răi îi face păcatul.

7. Sânt ceia ce îmbogățesc pre sine neavând nemica, și sânt ceia ce smeresc pre sine cu multă avuție.

8. Răscumpărarea sufletului omului e avuția sa, și săracul nu îngăduiaște înfricoșarea.

9. Lumina e la drepti pururea, și lumina necuraților stinge-se. Suflete vicleane rățăcescu-se în păcate, iară dreptii îndură-se și miluiesc.

Ps. 111, 4; Iov 18, 5, 6.

10. Răul cu sudalmă face reale, și cei ce-s conșcători de sine înțelepți sânt.

11. Avearea, sânguindu-se cu fărădelege, mai puțină să face, iară cela ce strânge lui cu bună-credință se va înmulți.

12. Dreptul îndură-se și împrumutează. Mai bunu e cel ce înceape a ajutori inimii decât cela ce să făgăduiaște și la nedeajde aduce, pentru că copaciul vieții e pofta cea bună.

Pareмии 15, 4.

13. Cine nu bagă în samă lucrul, nebăga-se-va în samă de el; iară cel ce să teame de poruncă, acela e sănătos.

14. La fiiul viclean nemica bun nu iaste, iară la sluga înțeleaptă sporite lucrure vor fi și să va îndirepta calea lui.

15. Leagea înțeleptului –izvorul vieții, iară cel fără de minte de laț va muri.

16. Priceaperea bună dă dar, iară a cunoaște leagea iaste a cugetului bun, și căile celor nebăgători de samă –întru pierire.

17. Tot vicleanul face cu minte, iară cel fără de minte îș întinse a lui răutate.

18. Împăratul dârz cădea-va la reale, și slugă înțelept izbăvi-va pre el.

19. Sărăcia și necinstea rădică învățătura, iară cela ce păzește muștrările să va mări.

Iov 21, 17.

20. Poftele necuraților îndulcesc sufletul, și faptele necuraților departe-s de minte.

21. Cel ce umblă împreună cu cei învățați, învățat va fi, iară cela ce merge cu cei fără de minte, cunoaște-se-va.

22. Pre cei ce greșăsc goni-i-va realele, iară pre cei direpți îi va apuca binele.

Ps. 31, 11; Iov 27, 17.

23. Omul bun va moșteni pre fiii fiilor, și să agonisească direpților avuția necuraților.

24. Direpții face-vor cu avuție ani mulți, iară cei nedirepți pier degrabă.

Ps. 33, 10.

25. Care nu să îndură de toiag, uraște pre fiiul lui, iară cela ce iubeaște cu nevointă-l ceartă.

26. Direptul, mâncând, satură sufletul lui, iară sufletele necuraților lipsite-s.

CAP 14

Lauda iscusinței în viață.

1. Înțeleaptele muieri zidiră case, iară cea nebună o au săpat cu mânilor ei.

2. Cela ce merge drept teame-se de Domnul, iară cela ce șovăiaște în căile lui rușina-se-va.

Iov 12, 4.

3. Den gura celor fără de minte –toiag de sudalmă, și buzele înțelepților păzește-i pre ei.

4. Unde nu-s boi, iaslele-s curate; și unde-s multe pâini, arătată e vârtutea bouului.

5. Mărturia credincioasă nu minte, și atâtă minciuni mărturia mincinoasă.

Ieș. 23, 1.

6. Cerca-vei înțelepciunea la cei răi, și nu o vei afla; și simțirea lângă cei înțelepți e ușoară.

7. Toate-s împotriva omului fără de minte, armele simțirii –buzele înțelepte.

8. Înțelepciunea celor harnici cunoaște-va căile lor, și gândul celor fără de minte –în rătăcire.

Premii 10, 24.

9. Casele celor fără de lege datoare vor fi de curăție, și casele dreptilor priimate-s.

10. Inima omului simțitoare mahnitoare e sufletului său; și când să veselească, nu să amească cu sudalma sa.

11. Casele necuraților stinge-se-vor, și corturile celor ce isprăvescu stavor.

12. Iaste calea carea să pare a fi dreaptă lângă oameni, iară svârșitul ei vine la fundul iadului.

13. În veselie nu să amească mahnirea, și săvârșiturile bucuriei la plângere vin.

Luca 6, 5.

14. De căile lui umplea-se-va cel dârș la inemă, și den cugetele lui e omul bun.

15. Cel prost creade la tot cuvântul, și vicleanul vine la căință.

16. Înțeleptul, spământându-se, s'au abătut de la rău, iară cel fără de minte, luiș nădejduind, amească-se cu cel fără de lege.

17. Cel iute la mânie face fără de svat, iară omul înțelept multe suferă.

18. Împărți-vor cei fără de minte răutatea, iară cei știutori vor birui simțirea.

19. Luneca-vor răii înaintea celor buni, și necurații vor sluji la ușile dreptilor.

20. Priatenii vor urî pre priateni săraci, și priatenii bogăților sânt mulți.

21. Cei ce necinsteaște pre sărac greșăște, iară cel ce miluiaște pre sărac iaste fericit.

22. Rătăcindu-se cei strâmbi meștersuguiesc reale, iară mila și adevărul meștersuguiesc cei buni.

23. Nu știu mila și credința meșterii de reale, și milele și credințele – lângă meșterii cei buni.

24. La tot cela ce grijaște poate să fie și mult, iară cel dulce și fără de durere în lipsă va fi.

25. Cununa înțelepților –avuția lor, iară zăbava celor fără de minte e rea.

26. Mântui-va den reale sufletul mărturia credincioasă, și ațâță minciuni vicleanul.

27. În frica Domnului –nedeajdea vârtuții, și la fiii lui va părăsi razim de pace.

28. Frica Domnului –izvorul vieții, și face a te abate den lațul morții.

29. În multă limbă –mărirea împăratului, și întru lipsirea norodului –surparea silnicului.

30. Bărbatul mult-răbdătoriu mult e la înțelepciune, iară cel tare cu puțin la suflet fără minte e.

31. Bărbatul îmblânzitoriu de mânie iaste inimii vraciu, și carul oaselor –inima simțitoare.

32. Cel ce năpăstuiăște pre cel sărac întărâtă pre Cel ce l-au făcut pre el, iară cela ce cinsteaște pre El miluiaște pre sărac.

Iov 31, 15.

33. Întru răutatea lui se va împinge necredinciosul, iară cela ce nedejduiaște pre Domnul cu a lui curăție drept e.

34. În inima cea bună a bărbatului odihni-se-va înțelepciunea, iară în inima celor fără de minte nu se priceape.

35. Dreptatea înalță nărodul, și împuținează neamurile păcatele.

36. Priimită e la împăratul sluga înțeleaptă, și cu a lui bună învățare rădică-ș necinstea.

CAP 15

Roadele iscusinței. Mijloace împotriva păcatelor.

1. Urgia piarde și pre cei înțelepți, și răspunsul, supuindu-se, întoarce mânia; și cuvântul de 'ntristare rădică urgii.

2. Limba înțelepților bune știe, și gura celor fără de minte vestește reale.
Eccles. 10, 12.

3. În tot locul ochii Domnului privesc, și pre cei răi și pre cei buni.
Iov 34, 21; Ierem. 16, 16.

4. Vindecarea limbii –copaciul vieții, și cela ce păzește pre ea umplea-se-va de duh.
Paremi 13, 12.

5. Cel fără de minte batgiocurește învățătura părintelui, iară cela ce păzește poruncile mai știut e. În dreptatea ce prisosește iaste putere multă, și cei necurați cu toată rădăcina de pre pământ vor pieri.
3 Mac. 4, 1.

6. La casele dreptilor –tărie multă, și roadele necuraților vor pieri.
1 Tim. 6, 18, 19.

7. Buzele înțelepților legate-s cu simțirea, și inimile celor fără de minte nu-s întemeiate.

8. Jârtva necuraților urâciune e Domnului, iară rugile celor ce să îndireptează priimite-s lângă El.
Isaia 1, 11; Amos 5, 22.

9. Urâciune-s Domnului căile necuratului, pre cei ce gonesc dreptatea iubeaște.

10. Învățătura celui prost să cunoaște de cei ce trec pre cale, și cei ce urăsc muștrările mor grozav.

11. Iadul și pierzarea aiave-s lângă Domnul, cum nu și inimile oamenilor?
Iov 26, 6; Ierem. 17, 10.

12. Nu va îndrăgi cel neînvățat pre cei ce muștră pre el, și cu înțelepții nu se va dumăi.

13. A inimii ce să veselească fața înflorească, și fiind în voi reale posomoraște-să.
Eccl. 8, 1.

14. Inima dreaptă cearcă sântirea, și gura celor necertați va cunoaște realele.

15. În toată vremea ochii celor răi așteaptă reale, iară cei buni încetează pururea.

16. Mai bună e mică parte cu frica Domnului decât visterii mari cu fără de frică.
1 Tim. 6, 8, 9; Ps. 36, 16.

17. Mai bun e ospățul de legumi spre prieteșug și dar, decât punere înainte de viței cu vrajbă.

Ps. 36, 16.

18. Omul mânios gătește vrăjbi, iară cel îndelungat la mânie și pre cea viitoare potolește.

19. Cel mult-îngăduitoriu om va stinge judecăți, iară cel necurat mai vârtos le rădică.

20. Căile celor ce șad fără de lucru sânt așternute cu spini, iară ale celor destoinici bătute-s.

21. Fiiul înțelept veselește pre tatăl, și fiiul fără de minte batgiocurește maica lui.

22. Cărările nebunului sânt lipsite de minte, și omul înțelept, îndireptând, va merge.

23. Covârșăsc cu gândurile ceia ce nu cinstesc adunările, și în inimile celor ce să sfătuiesc rămâne sfatul.

24. Și nu va asculta cel rău lui, nici va zice desăvârșit cevași bun la obște.

25. Căile vieții –socotealele priceputului, ca, abătându-se, den iad se va mântui.

26. Casele semeților le surpă Domnul, și întări hotarul văduvei.

27. Urâciune e Domnului gândul cel strâmbu, și graiurile curaților –cuvioase.

28. Piarde pre sine cela ce ia daruri, iară cela ce urăște luările darurilor să mântuiaște.

Preoția 25, 36; A 2 Leage 16, 19; Ps. 14, 5.

29. Cu milele și cu credințele să curățescu păcatele, și cu frica Domnului să abătu tot de la rău.

30. Inima dreptilor va cerceta credința, și gura necuraților răspunde reale.

31. Priimite-s lângă Domnul căile oamenilor direpți, și, pren mijlocul lor, și vrăjmașii priateni să fac.

32. Departe lipsește Dumnezeu de la cei necurați, și rugile dreptilor ascultă.

33. Mai bună e puțină luare cu dreptate decât multe roduri cu strâmbătate.

Îndemnări pentru smerenie, dreptate și înfrânare.

1. Inima omului să gândească ceale dreapte, ca de Dumnezeu să să tocmească pașii lui.

Paremii 5, 21; Ierem. 10, 23.

2. Văzând ochiul bune, veselește inima, și veasta bună îngrașă oasele. Cea ce ascultă muștrările vieții în mijlocul înțelepților va petrece.

3. Cine izgonește învățătura uraște-se pre sine, iară cea ce păzește muștrările iubește sufletul lui.

4. Frica Domnului –învățătura și înțelepciunea, și începătura măririi se va răspunde ei; și merge înainte la cei smeriți mărirea.

5. Toate lucrurile smeritului ivite-s lângă Dumnezeu, iară necurații în zio rea pier.

6. Necurat e lângă Dumnezeu tot cel cu inima naltă; asupra mâinii mânilor puind cu strâmbătate, nu va fi nevinovat.

7. Începătura căii bune –a face ceale dreapte, și priimite-s lângă Dumnezeu mai vârtos decât a jârtvui jârtve.

8. Cea ce cearcă pre Domnul afla-va minte cu dreptate, și cea ce drept îl cearcă pre el afla-vor pace.

9. Toate lucrurile Domnului cu dreptate-s, și să păzește cel păgân la ziua cea rea.

Iov 21, 30.

10. Vrajă e pre buzele împăratului, și la judecată nu se va rătăci gura lui.

11. Pornirea cumpenii dreptate e lângă Dumnezeu, și faptele lui –cumpăniturii drepte.

Paremii 20, 23; A 2 Leage 25, 13.

12. Urâciune e împăratului cel ce face reale, pentru că cu dreptatea se gătește scaunul domniei.

13. Priimite-s la împăratul buzele dreapte, și cuvintele dreapte iubește Domnul.

14. Mânia împăratului –îngerul morții, și omul înțelept va îmblânzi pre el.

15. În lumina vieții –fiiul împăratului, și cei priimiți lui –ca norul târziu.

16. Cuiuburile învățăturii mai alese sânt decât aurul, și cuiuburile înțelepciunii mai alese-s decât argintul.

Ps. 118, 72.

17. Cărările vieții abatu-se de la reale, și îndelungarea vieții –căile dreptății.

18. Cel ce priimește învățătura în cei buni va fi, și cel ce păzește mustrările înțelepți-se-va.

19. Cine păzește căile lui păzește al său suflet, și, iubind viața lui, va opri gura lui.

20. Mainte de surpare povățuiaște semeția, și înaintea căderii, gândirea cea rea.

21. Mai bun iaste cel lin la mânie cu smerenie decât cel ce împarte prăzi cu cei semeți;

22. Cel priceput la lucruri aflături de bunătăți iaste, și nedejduind pre Domnul fericit e.

23. Pre cei înțelepți și pricepuți răi îi numescu, iară cei dulci la cuvânt mai multe vor auzi.

24. Izvorul vieții în gândire e la cei ce o au, și învățătura celor fără de minte rea iaste.

25. Inima înțeleptului gândi-va cealea den rostul lui, și pre buze purta-va a conoaște pre sine.

26. Fagur de miare –cuvintele bune, și îndulcirea lor –leacul sufletului.

Eccl. 10, 12.

27. Sânt căi părându-se direapte a fi la om, iară ceale de apoi ale lor caută la fundul iadului.

28. Bărbatul întru osteneale ostenește lui, și grăbește a luiș pieire, însă cel îndărătnic pre gura luiș poartă pieirea.

29. Bărbatul fără de minte sapă lui reale și pre buzele lui adună foc.

Iacov 3, 6.

30. Bărbatul îndărătnic trimite reale și luminătoriu de vicleșug ațâță răilor și osebește prietenii.

31. Bărbatul fără de leage înșăla-va prietenii, și poartă pre ei la căi nu bune.

32. Întărind ochii lui, gândește îndărătnicii, și, mușcând buzele lui, aleage toate realele; acesta cuptoriu iaste răutății.

33. Cununa laudii –bătrânețele, și în căile dreptății să află.

34. Mai bun iaste omul cel îndelungat la mânie decât cel vârtos, și bărbat înțelepciune având decât o arătare mare, și cel ce-ș biruiaște urgia decât cela ce ia cetate.

35. Însă nu râvni toate la cei strâmbi, iară de la Domnul toate ceale direapte.

CAP 17

Ceartă și vrajbă.

1. Mai bine pâine cu bucurie, cu pace, decât casă plină de multe bunătăți și decât nedireapte jârtve cu vrajbă.

2. Sluga înțeleaptă birui-va stăpâni fără de minte, și întru frați va împărți părți.

Sirah 10, 28.

3. În ce chip să ispitească în cuptoriu argintul și aurul, așa ceale alese inimi lângă Domnul.

4. Cel rău ascultă limba celor fără de leage, și dreptul nu ia aminte la buzele mincenoase.

5. Cella ce batjocurește pre sărac întărită pre cel ce l-au făcut pre el, și cel ce să bucură pre cel ce piare, nu va fi fără vină; iară cella ce i să face milă, milui-se-va.

6. Cununa bătrânilor –fiii fiilor, și fala fiilor –părinții lor. Celui credincios e toată lumea cu banii, iară celui necredincios nici un ban.

7. Nu se vor tocmi la cel fără de minte buze credincioase, nici la cel drept buze mincinoase.

8. Plata darurilor –învățătura, la cei ce să trebuiesc cu dânsa; și unde se va înturna, bine se va călători.

9. Care ascunde strâmbătăți, cearcă prieteșugul, și carele uraște a ascunde, desparte prietenii și rudeniile.

10. Svârâmă înfricoșarea inima înțeleptului, iară cel fără de minte, bătându-se, nu simte.

11. Prici va rădica tot omul rău, și Domnul înger nemilostiv va trimite lui.

12. Cădea-va grija la om înțelept, iară cei fără de minte socotesc reale.

13. Carele dă reale pentru bune, nu se vor clăti realele den casa lui.

Râm. 12, 17; 1 Solon. 5, 15; 1 Petr. 3, 9.

14. Volnecie dă cuvintelor începătura dreptății, și povățuiaște înaintea lipsii prici și vrajbă.

15. Cel ce judecă pre cel strâmb drept, și pre cel drept strâmb, necurat și urât lângă Dumnezeu.

Isaia 5, 23.

16. Pentru căci au fost banii la cel fără de minte? Că a dobândi înțelepciunea cel rău la inimă nu va putea.

17. Carele înaltă face casa lui, cearcă surpare; iară cel ce șovăiaște a ști, cădea-va la reale.

18. În toată vremea priatin să-ți fie ție, frații la nevoi de folos să fie, că pentru aceea să fac.

19. Bărbatul fără de minte bate în palme și să veselească luiș ca și cel ce să chizășuiaște cu chizășie pre al său priatin, și pre buzele lui foc agonisească.

20. Cel iubitoriu de păcat bucură-se la vrăjbi, cela ce înaltă-ș face casa caută surpare.

21. Și cel tare de inimă nu va timpina la bunătăți, și bărbatul ce pre lesne-ș schimbă limba va cădea la reale.

22. Și inima celui fără de minte dureare e la cel ce o are. Nu să veselească părintele pre fiiul necertat, și fiiul înțelept veselească maica lui.

23. Inima ce să veselească a fi sănătos face, și omului mahnitoriu usucă-i-să oasele.

24. Celuia ce ia daruri cu strâmbătate în sânuri nu i să sporesc căile, și necuratul abate căile dreptății.

25. Obraz priceput iaste al omului celui învățat, iară ochii celui fără de minte –pre marginile pământului.

Eccl. 2, 14.

26. Urgia părintelui –fiiul fără de minte, și dureare ceia ce l-au născut pre el.

Premii 10, 1 și 19, 13.

27. A păgubi pre omul drept nu iaste bine, nici cel curat a vicleni pre silnicii drepti.

28. Carele să scumpească a scoate cuvânt năsilnic cunoaște pre sine, și cel mult-îngăduitoriu bărbat înțelept iaste, (mai bun decât cela ce nu cearcă a ști).

29. Celui fără de minte, întrebând înțelepciunea, înțelepciune să va socoti, și năuc neștine pre sine făcându-se, părea-se-va înțelept a fi.

Iov 13, 5.

CAP 18

Prietenie și înfrânarea limbii.

1. Pricini cearcă omul, vrând a se osebi de priateni, și în toată vremea ocărând iaste.

2. Nu-i trebuiaște înțelepciunea celui fără de minte, pentru că mai vârtos să trage la nebunie.

3. Când vine necuratul la adâncul realelor, dosădeaște, și vine lui necinste și ocară.

4. Apă adâncă e cuvântul în inema omului, și râu săltând, și izvorul vieții.

5. A lăuda fața necuratului nu iaste bine, nici cel curat a abate dreptatea la judecată.

Preoția 19, 15.

6. Buzele celui fără de minte aduc pre dânsul la reale, și gura lui cea dârză pre moarte cheamă.

7. Gura nebunului –surparea lui, și buzele lui –laț sufletului lui.

8. Pre cei leaniș biruiaște-i frica, și sufletele oamenilor muieroș vor flămânzi.

9. Cela ce nu să vindecă pre sine în faptele lui frate iaste celui ce pre sine să strică.

10. Den mărimea vârtutei –numele Domnului; și, la El alergând, direcții să înalță.

Ps. 148, 13; și 17, 3.

11. Avearea omului bogat –cetate tare, și mărirea ei mult umbreaște.

Ps. 48, 6.

12. Mai nainte de surpare să înalță inema omului, și mai nainte de mărire să smereaște.

Luca 14, 11.

13. Carele răspunde cuvânt mai nainte de ce va auzi, nebunie iaste lui și ocară.

14. Mânia omului o potoleaște sluga cea înțeleaptă. Pre omul slab la suflet cine-l va suferi?

15. Inema înțeleptului câștigă simțirea, și urechile înțelepților cearcă gândurile.

16. Darea omului lărgaște pre el și lângă silnici îl așază pre el.

17. Dreptul luiș iaste pâraș întru graiul dentâiu. Și deaca-l va asupra pârașul, să muștră.

18. Pricele le potoleaște sorțul, și întru domni hotăraște.

19. Frate de cătră frate ajutorindu-se, ca o cetate tare și înaltă, și poate ca o întemeiată împărăție.

20. Den roadele gurii omul umple pânțele lui, și den roadele buzelor lui sătura-se-va.

21. Moartea și viața e în mâna limbii, și cei ce o stăpânesc pre ea mânca-vor roadele ei.

Paremii 21, 23; Iacov 3, 2.

22. Carele au aflat muiare bună, aflat-au daruri, și au luat de la Domnul îmblânzire.

23. Carele scoate pre muiarea bună, scoate bunătățile. Și cela ce ține pre cea preacurvă, fără de minte e și necurat. Nebunia omului strică căile lui, și pre Dumnezeu vinuiaște cu inema lui.

24. Rugăciuni răspunde săracul, și cel bogat răspunde nesilnec.

25. Omul prietenilor –spre prietenie, și iaste priaten lipindu-se mai mult decât fratele.

CAP 19

Săracii cinstiți și fiii bine crescuți.

1. Mai bun iaste săracul mergând în prostimea lui decât îndărătnic la buzele lui, și acesta fără de minte.

2. Și încă fără de știință sufletul nu iaste bun, și cela ce sârguiaște cu picioarele, grișăște.

3. Nebunia omului strică căile lui, și pre Dumnezeu vinuiaște cu inema lui.

Iac. 1, 13.

4. Avuția adaoge priateni mulți, iară cel sărac și de priatenul ce-l are să lipsească.

5. Mărturia mincinoasă nu va fi fără de certare, și cela ce pâraște cu strâmbătate nu va scăpa.

A 2 Leage 19, 18.

6. Mulți odihnesc fețele împăraților, și tot cel rău face-se ocară omului.

7. Tot cela ce pre fratele sărac uraște, și de priiteșug departe va fi. Gândurile bune la ceia ce-l știu pre dânsul va apropia, și omul înțelept îl va afla pre el. Cela ce multe reale face isprăveaște răutatea.

8. Și carele întărată cuvinte nu se va mântui. Cel ce câștigă înțelepciune iubeaște pre sine, și carele păzește înțelepciunea afla-va ceale bune.

9. Mărturia mincinoasă nu va fi necertată, și cine va ațâța răutatea pieriva de ea.

10. Nici de un folos e celui fără de minte desfătăciunea, și de va începe sluga cu semeție a domni.

11. Omul milostiv mult-îngăduiaște, și fala lui vine asupra celor fără de leage.

1 Cor. 6, 7.

12. Înfricoșarea împăratului aseamene e cu răcnirea leului, și ca roua pre iarbă, așa e îmblânzirea lui.

13. Rușinea tatălui –fiiul fără de minte, și nu-s curate rugile de la simbria curvei.

Premii 17, 26; și 10, 1.

14. Casă și avere împart părinții la feciori, și de la Domnul să lipeaște muiarea la bărbat.

15. Frica opreaște pre bărbatul muieros, și sufletul celui fără de lucru va flămânzi.

16. Carele păzește porunca, păzește al său suflet, iară cela ce huleaște ale Sale căi, piare.

Luca 11, 28.

17. Împrumutează pre Dumnezeu cel ce miluiaște pre sărac, și după darea lui îi va răsplăti lui.

Eccl. 11, 1.

18. Ceartă pre fiiul tău, pentru că așa va fi cu bună nădejde. Și la simeție nu te rădica cu sufletul tău.

Efes. 6, 4.

19. Cel rău gânditoriu bărbat mult se va păgubi. Și de va fi și lacom, și sufletul lui va adaoge.

20. Ascultă, fiiule, învățătura tătâne-tău, ca înțelept să te faci la ceale de apoi ale tale.

21. Multe gânduri sânt în inima omului, iară sfatul Domnului în veac rămâne.

Ps. 32, 11.

22. Rода la om e milostenia, și mai bine săracul drept decât bogatul mincinos.

23. Frica Domnului la viața omului, iară cel fără de frică petreace-va în locuri unde nu socoteaște mintea.

Ps. 33, 9.

24. Cella ce ascunde în sânurile lui mâinile cu strâmbătate, nici la gură nicicum le va aduce pre eale.

Eccl. 4, 5.

25. Ucigașul, bătându-se, cel fără de minte mai rău va fi; și de vei mostra pre omul înțelept, socoti-va simțirea.

26. Cella ce necinsteaște pre tatăl și să leapădă de maica lui, rușina-se-va și ocărât va fi.

27. Fiiul, părăsându-se a păzi învățătura tătâne-său, deprinde-va graiuri reale.

28. Cella ce chizășuiaște copilul fără de minte rușina-va dreptatea, și gura celor necurați înghiți-va judecata.

29. Gătescu-se celor nestâmpărați biciuri, și cazne aseamene celor fără de minte.

CAP 20

Împăratul înțelept.

1. Nestâmpărat lucru e vinul și semeață e beția, și tot stricăturiul nu va fi înțelept.

2. Nu se osebeaște înfricoșarea împăratului de mânia leului, iară cel ce-l întărită pre el (și să ameastecă) greșăște în sufletul lui.

3. Mărire e omului a urî sudălmile, și tot cel fără de minte cu unele ca acestea să împleticeaște.

1 Cor. 6, 7.

4. Ocărându-se, leaneșul nu se va rușina; așa e și cel ce să împrumutează grâu la seacere.

5. Apă adâncă e sfatul în inima omului, și omul înțelept îl va zlei pre el.

6. Mare și cinstit lucru iaste omul milostiv; și om credincios lucru cu nevoie iaste a afla.

7. Carele petreace nevinovat întru dreptate, fericiți pre feciorii lui va lăsa.

Ps. 111, 2.

8. Când împărat drept va șădea pre scaun, nu va sta împotriva ochilor lui tot răul.

9. Cine se va făli să aibă inimă curată? Sau cine se va fățeșa curat a fi de păcate?

Iov 14, 4, 5; 3 Împ. 8, 46; 2 Paral. 6, 36.

10. Celui ce grăiaște de rău pre tată au pre maică, stinge-se-va luminătorul, și luminile ochilor lui vedea-vor întunearec.

A 2 Leage 5, 16; Sirah 3, 9; Ieș. 21, 16; Preoția 20, 9; Matei 15, 4; Marc. 7, 10; Efes 6, 1-3.

11. Partea ce să grăbeaște dentru întâiu, în ceale de apoi nu se va binecuvânta.

12. Să nu zici: „Plăti-voiu nepriatinului“, ce îngăduiaște pre Domnul ca să ajute ție.

13. Cantariul mare și mic, și măsurile îndoite, necurate-s înaintea Domnului amândoa. Și cela ce le face pre eale,

14. Întru tocmealele lui împiedeca-se-va. Tinerelul –cu cel curat, și dreaptă e calea lui.

15. Ureachea aude și ochiul veade, lucrurile Domnului –amândoa.

16. Nu iubi a cleveti, pentru ca să nu te rădici, ce deschide ochii tăi și te satură de pâine.

17. „Rău, rău!“ zice cela ce cumpără, și deaca se va duce, atuncea se va fâli.

18. Sânt de aur și mulțime de pietri scumpe și vase cinstite buzele priceaperii.

19. Ia haina celui ce să chizășuiaște pentru cel striin, și striinează lor de la el.

20. Dulce e la om pâinea minciunii, și apoi se va umplea gura lui de halice.

21. Gândurile cu sfatul să întemeiază, și cu cârmuiuri să face războiul.

22. Cela ce descopere sfaturi întru adunare, merge cu 2 limbi. Și cu cela ce lărgaște buzele lui nu te amesteca!

23. Urâciune e Domnului cântariu îndoit, și cumpăna vicleană nu e bună înaintea lui.

Paremii 16, 11; A 2 Leage 25, 13.

24. De la Domnul să îndireptează pașii omului. Și pământeanul cum ar putea socoti căile lui?

25. Laț e la omul curând de ale sale ceva a sfinți, că, după ce se va făgădui, a să căi să face.

26. Vânturătorul celor necurați e împăratul înțelept, și va pune preste ei roată.

27. Lumina Domnului –suflarea a oamenilor, care cercetează cămărâle pântecelui.

28. Milostenia și adevărul pază e împăratului, și vor încungiura cu dreptate scaunul lui.

29. Podoaba la tineri e înțelepciunea, și mărirea bătrânilor –cărunteațele; struncinături și sfărâmături timpină-să la reale, și rane la cămărâle pântecelui.

CAP 21

Pronia lui Dumnezeu.

1. În ce chip e pornirea apei, așa inima împăratului în mâna lui Dumnezeu: oriunde va vrea să o pleace, acolo o au plecat pre ea.

2. Tot omul i se pare întru sine că e drept, și îndireptează inimile Domnul.

3. A face dreapte și a grăi adevăr mai plăcute-s lângă Dumnezeu mai mult decât al jârtvelor sânge.

Paremi 15, 8; Isaia 1, 11; Iosia 6, 6; 1 Împ. 15, 22.

4. Mare e la sudalmă cu gândul cel dârz la inimă, și luminătoriul necuraților păcatele sânt.

5. Gândurile celui bărbat numai ce sânt la prisosire, și tot cela ce nu sângruiaște numai ce e la lipsă.

6. Cela ce isprăveaște vestierii cu limbă mincinoasă deșarte goneaște pre lațurile morții.

7. Pierirea la cei necurați se va priimi, pentru că nu vor să facă ceale dreapte.

8. Cătră cei îndărătnici îndărătnice căi trimite Dumnezeu. Pentru că curate și dreapte-s lucrurile lui.

9. Mai bine e a lăcui la un unghiu descoperit decât în ceale văruite, cu strâmbătate și în casă de obște.

10. Sufletul celui necurat pofteaște ceale reale, nu se va milui nice de unul dentru oameni.

11. Păgubindu-se cel nestâmpărat, mai știutoriu să face cel nerău; și pricepând, înțeleptul va priimi minte.

12. Priceape-va dreptul inemile necuraților și defaimă pre cei necurați întru reale.

13. Careleș astupă urechile lui ca să nu asculte pre cel bolnav, și el va striga și nu va avea cine să-l asculte.

Iov 22, 7.

14. Darea pre ascunsu întoarce urgiile, și cel ce să scumpeaște de daruri mânie mare rădică.

15. Veselia dreptilor –a face judecată, și cel curat necurat iaste lângă făcătorii de rău.

16. Bărbatul, rătăcindu-se den calea dreptății, în adunarea uriașilor se va odihni.

17. Bărbatul lipsit iubeaște veselie, iubind vinul și untdelemnul spre avuție.

18. Și curățitura dreptului e cel fără de leage, și pentru cei drepti cel fără de leage.

19. Mai bine e a lăcui în pământ pustiiu decât cu muiarea sfadnică și limbută și vrăjmașă.

20. Comoară poftită odihni-se-va în casa celui înțelept, și oamenii cei fără de minte înghiți-o-vor pre ea.

21. Calea dreptății și milosteniei câștiga-va viață și mărire.

22. Cetăți tari călcă înțeleptul, și surpă tăria preste carea nedejduia necurații.

Eccl. 9, 15.

23. Cine păzește gura lui și limba, păzește de scârbă sufletul lui.

Paremii 18, 21.

24. Dârzul și obraznicul și mândrul ciumă să cheamă, iară carele ține minte răul fără de leage e.

25. Poftele pre cel leaneș îl omoară, pentru că nu vor mânilor lui a face ceva.

26. Necuratul pohteaște toată ziua pohte reale, iară dreptul miluiaște și să îndură fără de scumpeate.

Ps. 36, 26.

27. Jârtvele necuraților –urâciunea Domnului, pentru că fără de leage le aduc pre eale.

15, 8; Amos 5, 22; Isaia 1, 11; Sirah. 34, 21.

28. Mărturia mincinoasă piare, și bărbatul ascultătoriu păzindu-se va grăi.

29. Necuratul bărbat cu obrăznicie stă înaintea feații, iară cel drept, acela va priceape căile lui.

30. Nu iaste înțelepciune, nu iaste vitejie, nu iaste sfat spre cel necurat.

31. Calul să gătească la ziua războiului, și de la Domnul e ajutorul.

Ps. 146, 11; și 32, 17.

CAP 22

Deosebite sfaturi.

1. Mai ales iaste numele bun decât averea multă; și decât argintul și aurul –darul bun.

Eclis. 7, 2.

2. Săracul și bogatul s’au întempinat între sine, și pre amândoi Domnul i-au făcut.

Iov 3, 19; Ps. 48, 2.

3. Cel ce e făcătoriu de reale, văzând pre cel rău certându-se tare, să pedepsească și el, iară cei fără de minte trecând să păgubiră.

4. Neamul înțelepciunii –frica Domnului, și averea și mărirea și viața.

5. Ciulini și lațuri –în căile ceale strâmbe, iară cela ce păzește sufletul lui să va feri de la eale.

6. Înnoiaște copilul după calea lui, și încă de va și îmbătrâni, nu se va depărta de la ea.

7. Bogații vor stăpâni pre cei săraci, și slugile la stăpânii lor vor împrumuta.

8. Cela ce samănă reale, reale va și săcera, și rana faptelor lui va săvârși; pre omul blând și dătoriu iubește Dumnezeu, și deșărtarea lucrurilor lui va săvârși.

Iov 4, 8; Isaia 59, 7.

9. Cela ce miluiaște pre săracul, el să va hrăni, pentru că den pâinea lui au dat săracului (biruință și cinste câștigă cela ce daruri dă, însă ia sufletul celor ce le au).

2 Cor. 9, 7.

10. Scoate den adunare pre ucigaș, și va ieși cu dânsul pricea, pentru căci, când va șădea în adunare, pre toți necinsteaște.

11. Iubește Domnul inemile curate, și priimiț sânt lui toți cei curați în căile lor. Cu buzele va paște împăratul.

12. Și ochii Domnului păzesc simțirea și defaimă cuvintele ceale fără de leage.

13. Să cură și zice leaneșul: „Leu iaste în căi, și în ulițe ucigaș“.

14. Groapă adâncă –gura celui fără de lege, și acela ce s’au urât de cătră Domnul va cădea într’însa. Sânt căi reale înaintea omului, și nu iubeaște ca să se întoarcă de la eale, și a se întoarce trebuie den calea șovăită și rea.

15. Negândirea zboară inema tânărului, toiagul învățaturii departe e de la el.

16. Cela ce năpăstuiăște pre sărac multe face ale lui reale, și dă bogatului pre mai puțin.

17. Pre cuvintele înțelepților apropie ureachea ta și ascultă ale meale cuvinte, și inema ta așază-o pentru ca să cunoști

18. Că bune sânt. Și de vei pune pre eale la inema ta, veseli-te-vor deodată pre buzele tale.

19. Pentru ca să-ți fie ție pre Domnul nădeajdea, și va arăta ție calea lui.

20. Și tu scrii-le ție pre eale întreit, la sfat, și la gând, și la cunoștință, pre lărgimea inemii tale.

21. Învățu-te dară cuvânt adevărat și minte bună a asculta, ca să răspunzi tu cuvintele adevărului celor ce te întreabă.

22. Nu sili pre measer pentru că sărac iaste, și să nu necinstești pre cel slab în porți,

Zah. 7, 10; Ierem. 5, 28; Ieș. 22, 22; Iov. 31, 21.

23. Pentru că Domnul va judeca lui judecata, și va mântui pre cel fără de trup suflet al tău.

Ieș. 22, 23, 24.

24. Nu fii priaten cu omul mânios, și cu priaten mânios nu te amesteca,

25. Pentru ca să nu înveți den căile lui, și vei lua lațuri la sufletul tău.

26. Nu da pre tine la chezeșie, rușănându-te de obraz,

27. Pentru că, de nu vei avea de unde să plătești, lua-vor așternutul cel de supt coastele tale.

Ieș. 22, 26, 27; A 2 Leage 24, 12, 13.

28. Nu rădica hotarăle veacinice carele au pus părinții tăi.

A 2 Leage 19, 14; Iosia 5, 10.

29. Omul vederos și iute la lucrurile lui la împăraț trebuie a dvori, și să nu dvorească la oameni leaneș.

CAP 23

Sfaturi pentru mâncare și băutură.

1. De vei șadea a cina la masa silnicului, cu gândul gândește ceale ce să pun înainte-ți;

2. Și pune mâna ta, știind cum că aceastea trebuie tu să gătești; iară de ești mai nesățios,

3. Nu pofti bucatele lui, pentru că aceastea să țin de viață mincinoasă.

4. Nu te întinde, fiind measer, cu cel avut, și cu al tău gând lipsește-te.

1 Tim. 6, 9.

5. De vei pune al tău ochiu cătră el, nicăirea nu se va ivi, pentru că i s'au făcut lui aripi ca unui vultur și să întoarce la casa celuia ce stă înaintea lui.

6. Nu cina împreună cu omul zavistnic, nici pofti den bucatele lui,

7. Că precum oricine va înghiți păr, așa mănâncă și bea. Nici cătră tine să-l bagi pre el

8. Și să mănânci pâinea ta cu el, pentru că va borî pre ea și va strica cuvintele tale ceale bune.

9. La urechile celui fără de minte nemica nu zice, ca nu cândai să batjocurească pre ceale înțeleapte cuvinte ale tale.

Mat. 7, 6.

10. Să nu muți hotarăle veacinice, și la agonisita săracilor să nu întri,

11. Pentru că cela ce mântuiaște pre ei, Domnul, tare iaste și va judeca judecata lor împreună cu tine.

Ps. 67, 5.

12. Dă la învățătură inima ta, și urechile tale le gătește la cuvintele sâmtirii.

13. Nu lipsi a certa pruncul, nici de-l vei lovi pre el cu toiag. Nu va muri pentru că tu îl vei lovi pre el cu toiag, și sufletul lui den moarte îl vei izbăvi.

14. Fiiule, de se va face inima ta înțeleaptă, veseli-vei și pre a mea inimă,

15. Și întru deprinderea cuvintelor ale tale buze cătră ale meale buze, de vor fi direapte.

16. Nu râvnească inima ta păcătoșilor, ce în frica Domnului fii toată ziua,

Ps. 36, 1; 24, 14.

17. Pentru că, de le vei păzi aceastea, fi-ț-vor ție nepoți, și nădeajdea ta nu să va depărta.

18. Ascultă, fiiule, și te fă înțelept, și îndreptează gândurile inimii tale.

19. Nu fii bețiv, nici te întinde la sfaturi, și la cumpărăturile cărnii,

20. Pentru că tot curvariul și bețivul va sărăci, și se va îmbrăca cu rupte și dezământate tot somnorosul.

21. Ascultă, fiiule, de părintele cela ce te-au născut, și nu huli căci au îmbătrânit maica ta.

22. Câștigă adevărul și nu lepăda înțelepciunea, și învățătura, și priceaperea.

Mat. 13, 44, 46.

23. Bine hrănește tatul drept, și pre fiiul înțelept veselește-se inima lui.

24. Veselească-se tatul și maica pre tine și bucure-se cea ce te-au născut.

25. Dă-m, fiiule, a ta inimă și ai tăi ochi ale mele căi să păzească,

26. Pentru că cadă surpată iaste casa striină, și fântână strâmtă e cea striină.

27. Pentru că acesta degrabă piare, și tot cel fără de leage va pieri.

28. La cine e vai? La cine e gâlceavă? La cine-s judecăți? La cine-s voi reale și bârfeale? La cine-s zdrobiturile în zadar? Ai cui sânt ochii urduroși?

29. Au nu ai celor ce să zăbovesc în vinuri, au nu celor ce urmează unde băuturi să fac? Nu vă îmbățați cu vin, ce vă voroviți cu oameni direpți, și voroviți întru primblări.

Isaia 5, 12.

30. Pentru că, de vei da la păhară și la potire ochii tăi, apoi vei îmbla mai gol decât un pilug;

31. Și cea mai de apoi ca de șarpe rănit să întinde și ca de chierast să varsă lui veninul.

32. Ochii tăi când vor vedea pre striin, atuncea gura ta va grăi strâmbe,

33. Și vei zăcea ca în inima mării, și ca un cârmaciu la multă fortună, și vei grăi:

Iosia 4, 11.

34. „Bătea-mă, și nu am durut; și mă batgiocuriră, și eu nu știam. Când mânecatul va fi, pentru ca, venind, voi cu carele voi merge împreună?”

CAP 24

Sfătuire a izbăvi pre cei în primejdie de moarte și ferire de neînțelepție și ușurătate de minte.

1. Fiiule, să nu te potrivești cu oamenii răi, nici să poștești a fi cu dânșii,

Paremi 23, 17; Ps. 36, 1.

2. Pentru că minciuni cugetă inima lor, și osteneale buzele lor grăiesc.

3. Cu înțelepciunea să zidească casă (și cu priceaperea să îndreptează).
4. Cu simțirea să umplu cămările de toată avuția cinstită și bună.
5. Mai bun iaste înțeleptul decât cel tare, și omul ce are minte decât o arătură mare.

Eccl. 9, 16.

6. Cu otcârmuirea să face războiul, și ajutorul iaste cu inima cea sfătuitoare.

7. Înțelepciunea și gândul bun –la porțile înțelepților. Înțelepții nu să abat den leagea Domnului,

8. Ce socotesc întru adunări. La cei necertați timpină moarte,

9. Și moare cel fără de minte întru păcate. Necurăția iaste la omul pierzătoriu,

10. Pângări-se-va în ziua cea rea și în ziua scârbei, până unde se va săvârși.

11. A izbăvi pre ceia ce să aduc la moarte și a răscumpăra pre cei ce să întind, nu te scumpi!

12. Și de vei zice: „Nu știu pre acesta“, să știi că Domnul inimile tuturor cunoaște, și Cela ce au zidit suflare la toți, Acela știe toate, carele va răsplăti fieștecăruia după faptele lui.

Ps. 61, 11; Mat. 16, 27; Râm. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10; Gal. 6, 5;
Apoc. 22, 10.

13. Mănâncă miare, fiiule, pentru că e bun fagurul, pentru ca să ți să îndulcească gâtlejul,

Ps. 18, 11.

14. Pentru că așa vei simți înțelepciunea la sufletul tău; pentru că, de vei afla, fi-va bună săvârșirea ta, și nedeajdea nu te va părăsi.

Paremii 23, 17.

15. Să nu apropii la cel necurat pășunea dreptilor, nici să te amăgești cu sațiul pântecelui;

16. Pentru că de 7 ori va cădea dreptul, și se va scula, iară cei necurați vor slăbi în reale.

Ps. 36, 24; Mih. 7, 8; Amos 5, 2.

17. De va cădea nepriatinul tău, să nu te bucuri pre el, și întru împiedecarea lui nu te înălța,

Iov 31, 29.

18. Căci va vedea Domnul și nu-i va plăcea lui, și va întoarce mânia lui de la dânsul.

19. Nu te bucura pre ceia ce fac rău, nici râvni pre cei păcătoși,

Ps. 72, 3; Iov 21, 7.

20. Pentru că nu se vor face nepoți la cei rău, și lumina necuraților stingese-se-va.

Iov 18, 5, 6; Ps. 36, 9.

21. Teame-te de Dumnezeu, fiiule, și de împăratul, și nici unuia să nu fii neascultătoriu,

22. Pentru că fără de veaste vor plăti spre cei necurați; și caznele amânduror cine le știe? Și acestea zic voao, înțelepților:

23. A cunoaște fața la judecată nu iaste bine.

Ieș. 23, 6; Preoția 19, 15; A 2 Leage 1, 17; 16, 19; Sirah 46, 1.

24. Cella ce zice necuratului: „Dirept iaste“, blestemat năroadelor va fi, și urât la limbi.

25. Și cei ce muștră mai buni se vor arăta, și preste ei va veni blagoslovenie bună,

26. Și buzele vor iubi, răspunzând cuvinte bune.

27. Gătește la ieșire faptele tale, și te gătește la țarină, și pasă denapoia mea, și de iznoavă vei zidi casa ta.

28. Nu fii mincinoasă mărturie pre al tău cetățean, nici te lărgi cu ale tale buze!

29. Să nu zici: „În ce chip au făcut mie, face-voiu lui, și voiui plăti lui ceale ce m’au năpăstuit“.

Râm. 12, 17; 1 Solon. 5, 15; 1 Petr. 3, 9.

30. Ca o arătură e omul fără de minte, și ca via e omul lipsit de minte;

31. De-l vei lăsa pre el, țeleni-se-va și se va îmburuiena tot, și să face părăsit, și îngrădirile pietrilor lui să sapă de tot.

32. Apoi eu m’am căit, căutat-am ca să aleg învățătura.

33. „Puțin dormitez, puțin dormu, și puțin îmbrățășăz cu mâinile pieptul“; și de vei face aceasta,

34. Veni-va mergând înainte sărăcia ta, și lipsa –ca un bun alergătoriu.

CAP 25

Cuviința în adunări și măsura în vorbă și în mâncări.

1. Aceastea-s pildele lui Solomon ceale nealease, carele au scris prietenii Ezechiei, împăratului Iudeii.

2. Mărirea lui Dumnezeu ascunde cuvânt, și mărirea împăratului cinstește porunca lui.

A 2 Leage 29, 29; Râm. 11, 33.

3. Ceriul e înalt și pământul adâncu, și inima împăratului –neoblicită.

4. Bate argintul nelămurit, și se va curăța curat tot.

5. Ucide pre necurați denaintea împăratului, și va isprăvi întru dreptate scaunul lui.

6. Nu te mândri naintea împăratului, nice în lucrurile silnicilor sta,

7. Pentru că mai bine e a ți se zice: „Să te sui!“, decât a te smeri în fața silnicului; ceale ce au văzut ochii tăi, grăiaște.

Luca 14, 8.

8. Nu cădea la sfadă în grabă, pentru ca să nu te căiești mai apoi, când te va ocări priatenul tău.

9. Tu stăi înapoi, nu huli, ca să nu te ocărăscă priatenul.

10. Și sfada ta și vrajba ta nu se va depărta, ce va fi ție întocma cu moartea; harul și prieteșugul mântuiaște, carele întărește-le ție, pentru ca nu ocărât să fii, ce păzește căile tale bine premenindu-le.

11. Măru de aur la șâr de sardion, așa a zice cuvântul la cel ce se cuvine lui.

12. La cerchel de aur sardion de mult prețu iaste legat: cuvântul înțelept – la bună ascultătoare ureache.

13. În ce chip ieșirea zăpăzii la seacere zădufului foloseaște, așa vestitoriul credincios celor ce l-au trimis pre el; că spre sufletele celor ce să trebuiescu cu el foloseaște.

14. Cumu-s vânturile și norii și ploile prea lucii, așa sânt cei ce să făluiescu pre dare mincenoasă.

15. Întru îndelungarea mâniei –sporiul împăratului, și limba moale zdrobeaște oase.

16. Miare aflând, mănâncă câtu e destul, ca nu cândai, umplându-te, vei borî.

17. Raru bagă piciorul tău cătră priatenul tău, ca nu cândai, săturându-se de tine, urî-te-va.

18. Zburătură și sabie, și săgeata fără de smârdă, așa e și omul carele mărturiseaște asupra priatenului lui măturie mincinoasă.

19. Calea răului și piciorul celui fără de leage pieri-va în zio rea.

20. În ce chip e oțetul la rană nefolositoriu și fumul la ochi, așa, căzând vătămare în trup, inima mârneaște.

21. În ce chip molia în haină și viarmerle în lemn, așa voia rea a omului strică inima.

22. De e flămând vrăjmașul tău, hrănește-l pre el; de-i iaste seate, adapă-l pre el;

Ps. 139, 11.

23. Pentru că, făcând aceasta, cărbuni de foc vei grămădi preste capul lui, și Domnul răsplăti-ț-va ție bune.

Râm. 12, 20; Mat. 5, 44.

24. Vântul crivăț rădică nori, și obrazul obraznic limbă întărită.

25. Mai bine e a lăcui într'un unghiu de pod, decât cu muiarea suduitoare în casă de obște.

26. În ce chip apa reace la sufletul însetat iaste dulce, așa e veastea bună de la pământ de departe.

27. Precum de va astupa neștine izvor și a apei ieșire va strica, așa fără podoabă a cădea dreptul înaintea necuratului.

28. A mânca miare multă nu iaste bine, și trebuie a cinsti cuvintele slăvite.

29. În ce chip cetatea la ziduri e surpată și nezidită, așa bărbatul carele nu cu sfat face ceva.

CAP 26

Sfaturi împotriva leneviei și a vicleniei.

1. În ce chip roao la seacere și în ce chip ploaia vara, așa nu iaste la cel fără de minte cinste.

2. În ce chip pasările zboară și vrabiile, așa blestemul în deșert nu va veni asupra nemăru.

3. În ce chip biciul la cal și boldul la măgariu, așa e toiagul la norodul fără de leage.

4. Nu răspunde la cel fără minte după nebunia lui, pentru ca să nu fii aseamene lui,

5. Ce răspunde celui nebun cătră nebunia lui, pentru ca să nu se pară înțelept la sine.

6. Den căile lui ocară face cela ce au trimis pren vestitoriu fără de minte cuvânt.

7. Ia meargerea vinelor și fărădeleagea den rostul celor fără de minte.

8. Cea ce leagă piatra în praştie asemenea iaste celuia ce dă celui fără de minte mărire.

9. Ghimpi cresc în mâna beţivului şi robie în mâna celor fără de minte.

10. Mult să bate de valuri tot trupul celor fără minte, pentru că să surpă spământarea lor.

11. Ca câinele când vine spre a lui borătură şi urât să face, aşa şi cel fără de minte, cu răul său întorcându-se la al său păcat. Iaste ruşine aducând păcat, şi iaste ruşine aducând mărire şi dar.

2 Petr. 2, 22.

12. Văzuiu bărbat ce i să păru lângă sine a fi înţelept, însă nedeajde avu mai multă cel fără de minte decât el.

13. Zice leaneşul trimiţându-se la cale: „Leul e în căi şi în uliţe ucigaş“.

Paremii 22, 13.

14. În ce chip uşa să întoarce la ţâţână, aşa leaneşul pre patul lui.

15. Ascunzând leaneşul mâna în sânul lui, nu poate să aducă la gură.

Paremii 6, 10; 19, 24; Eccl. 4, 5.

16. Mai înţelept luiş leaneşul i să pare, decât cel ce în săturare duce veaste.

17. În ce chip cea ce ţine de coada câinelui, aşa cea ce stă înaintea pentru judecată striină.

18. În ce chip ceia ce ispitesc pun înaintea cuvinte la oameni, iară cea ce va timpina cuvântul întâiu se va împiedeca,

19. Aşa toţi ceia ce într'ascuns pândesc pre ai lor priateni şi, când se vor vedea, zic că „Glumind, am făcut“.

20. În multe leamne odrăseşte focul, şi, unde nu iaste iute la mânie, să potolească sfada.

21. Grătariu pre cărbuni şi leamne în foc, şi omul suduitoriu –spre gâlceava sfăzii.

22. Cuvintele mângâitorilor moi sânt şi aceştia bat la locurile ficiţilor.

23. Argintul, dânsu-se cu vicleşug, ca hârbul să să socotească. Buzele vicleane acopere inimă mahnită.

24. Cu buzele toate le priimeşte jălindu-se vrăjmaşul, iară în inimă meştersuguiască vicleşuguri.

25. Săvai de ți s'ar ruga vrăjmaşul cu glas mare, să nu-l ascuţi, pentru că 7 vicleşuguri sânt în sufletul lui.

Eremia 12, 6.

26. Cine ascunde vrajba, închiagă vicleșugul, și descopere ale sale greșale cel bine conșcut într-o adunare.

27. Cei ce sapă groapa aproapelui său, într'însa va cădea; și cel ce tăvălește piatră, peste el se va tăvăli.

Ps. 7, 16; Eccl. 10, 8.

28. Limba mincinoasă uraște adevărul, și gura cea neacoperită face neașzări.

CAP 27

Sfaturi pentru mânia, adevărata prietenie și îngrijirea turmelor.

1. Nu te fâli spre cele de mâine, pentru că nu știi ce va naște cea ce vine.

2. Laude-te aproapele-ți, și nu gura ta; striinul, și nu buzele tale.

3. Grea e piatra și cu nevoie purtat năsipul; și urgia celui fără de minte mai grea e decât amândouă.

Iov 6, 3.

4. Nemilostivă e mânia și iute e urgia, iară nemică nu rabdă râvnirea.

5. Mai bune-s muștrările descoperindu-se decât ascuns priiteșug.

6. Mai vreadnice-s de credință ranele prietenului decât sărutările cele de bună voie ale vrăjmașului.

Ps. 140, 6.

7. Sufletul, în săturare fiind, batjocurește fagurii; iară sufletului ce e la lipsă, și cele amare și dulci i să par.

8. În ce chip când pasărea va zbura dentru al său cuiub, așa omul să robească când să înstreinează de la ale sale locuri.

9. Cu miruri și cu vinuri și cu tămâie să veselească inima, și să sparge de primejdii sufletul.

10. Pre prietenul tău sau pre prietenul părintesc să nu-l părăsești, și la casa frățâne-tău să nu întri nenorocind; mai bun e prietenul aproape decât frate lăcuind departe.

11. Înțelept fii, fiule, pentru ca să ți se veselească inima; și întoarce de la tine cuvintele ocărăte.

12. Marghiolul, realele viind, să ascunse, iară cei fără de minte, mergând, pagubă vor plăti.

13. Ia haina lui, pentru c'au trecut semețul, carele cele striine strică.

14. Cea ce binecuvintează prietenul dimineața cu glas mare, decât cel ce bleastemă, nemica nu să va părea că iaste osebit.

15. Picăturile scot pre om în zi de iarnă den casa lui, așijderea și muiarea sudalnică den casa ei.

16. Crivățul nesilnic vânt iaste, iară pre nume „Iscusit“ să cheamă.

17. Fier pre fier ascute, și omul întărâtă fața prietenului.

18. Cine răsădește smochin, mânca-va roadele lui; și cine păzește pre al său domn, să va cinsti.

19. În ce chip nu-ș samănă feațele la feațe, așa nici inemile oamenilor sânt potrivă.

20. Iadul și pierirea nu se satură, așijderea și ochii oamenilor sânt nesățioș. Urâciune e Domnului cea ce împoncișază ochiul, și cei neînvățați –neopriț la limbă.

Sirah 14, 9.

21. Ispitirea la argint și la aur –lămurirea, și bărbatul să ispitească pren rostul celora ce laudă pre el. Inema celui fără de leage cercetează reale, și inema direaptă cearcă mintea.

22. De vei bate pre cel fără de minte, în mijlocul adunării necinstindu-l, nu vei lua nebunia lui.

Ierem. 6, 29.

23. Cu cunoștință vei cunoaște sufletele turmei tale și vei întări inema ta la ale tale cirezi.

24. Căci nu e în veac la om putearea și vârtutea, nici dă den neam în neam.

25. Poartă grija celor den câmp verzi, și vei tunde iarbă, și adună buruian de munte,

26. Pentru ca să aibi oi de îmbrăcăminte. Cinsteaște-ț câmpul, pentru ca să-ț fie ție miei.

27. Fiiule, de la mine ai graiuri cuvioase în viața ta și în viața slugilor tale.

1 Tim. 6, 8.

CAP 28

Iubirea de leage și lauda binefacerii.

1. Fuge necuratul, nimenea gonindu-l, iară dreptul ca un leu nădejduiaște.

Preoția 26, 17; A 2 Leage 28, 25; Iov 15, 21; Isaia 57, 21.

2. Pentru păcatele necuraților judecăți să scoală, și omul isteț va stinge pre eale.

3. Viteazul întru cei fără de credință năpăstuiăște pre săraci. Ca o ploaie mare și nefolositoare,

4. Așa ceia ce au lăsat leagea laudă necurăția; și ceia ce iubesc leagea pun împrejurul lor zidu.

5. Oamenii răi nu vor gândi judecată, iară ceia ce cearcă pre Domnul înțeleage-vor întru tot.

6. Mai bun e săracul mergând cu adevăr decât bogatul mincinos.

7. Păzeăște leagea fiiul înțelegătoriu, iară cela ce paște necurăția necinsteăște pre tatul lui.

8. Cela ce înmulțeăște avuția lui cu camete și lăcomii, celui ce miluiaște pre săraci adună pre ea.

Ecl. 2, 26.

9. Cela ce abate ureachea lui ca să nu auză leagea, și el ruga lui ș'au urât.

Zah. 7, 12.

10. Carele rătăceăște pre cei direpți în cale rea, la stricăciune el va cădea; iară cei fără de leage vor treace ceale bune și nu vor intra la eale.

11. Înțelept lângă sine e omul avut, și tot înțeleptul va defăima pre el.

12. Pentru ajutoriul direpților mult să va face mărire, și în locurile necuraților prindu-se oamenii.

13. Cela ce acopere necurăția lui nu se va spori, iară cel ce tălmăceăște muștrările iubi-se-va.

Ps. 31, 6; 1 Ioan 1, 10.

14. Fericit omul carele să teame de toate pentru smerire, iară cel nesilnic la inemă cădea-va la reale.

Filip. 2, 12, 13.

15. Leu flămând și lup setos iaste cel ce te răneaște, sărac fiind, de fealiu săracăcios.

16. Împărat ce e lipsit de venituri –mare asupritoriu iaste, iară cel ce uraște strâmbătatea, îndelungată vreamă va trăi.

17. Cela ce ia în chezășie pre bărbatul ce iaste în vină de ucidere, pribeag va fi, și nu întru întemeiare. Ceartă pre fiu, și te va iubi și va da podoabă sufletului tău; nu va asculta la limbă fără de leage.

18. Cel ce merge drept ajutoritu-s'au, iară cela ce merge în căi strâmbe se va încleșta.

Ecl. 2, 14.

19. Cela ce lucrează pământul lui se va satura de pâine, iară cel ce goneaște zăbavă umplea-se-va de sărăcie.

Sirah 20, 29.

20. Omul ce e vreadnic de credință mult se va blagoslovi, iară cel rău nu va fi necertat.

21. Cine nu să rușinează de obrazele dreptilor, nu iaste bun; unul ca acesta pentru o bucată de pâine va vinde pre om.

22. Grăbeaște a să îmbogăți omul zavistnic, și nu știe că cel milostiv va birui pre el.

23. Iară cela ce dovedeaște căile omului har va avea mai mult decât cela ce să îmbunează cu limba.

24. Cine leapădă pre tată sau pre mumă și i să pare cum nu greșeaște, acesta împreunătoriu iaste omului celui necurat.

25. Nesățiosul om va judeca în deșart, iară carele nedejduiaște pre Domnul întru socotință va fi.

26. Carele nedejduiaște cu inimă dârză, unul ca acesta e nebun; iară carele merge cu înțelepciune mântui-se-va.

27. Iară carele dă săracilor nu se va lipsi, iară carele întoarce ochiul lui în multă lipsă va fi.

A 2 Leage 15, 7, 8, 10.

28. În locurile necuraților suspină dreptii, și întru acelora pieiri înmulți-se-vor dreptii.

Iov 24, 4.

CAP 29

Lauda dreptei judecăți.

1. Mai bun e omul ce muștră decât omul ce e năsilnic la cerbice, pentru că, fără de veaste arzându-se el, nu iaste vindecare.

2. Lăudându-se dreptii, veseli-se-vor năroadele, și de boiarii ce-s fără de leage suspină bărbații.

3. De bărbatul ce iubeaște învățătura veselește-se tatul lui, iară carele va paște curve va piarde avuția.

Luca 15, 13.

4. Împăratul drept rădică țară, iară bărbatul fără de lege de tot o sapă.

5. Carele gătește de spre fața nepriatinului său mreață, o pune pre ea la picioarele lui.

6. La omul ce păcătuiaște mare e lațul, iară dreptul în bucurie și în veselie va fi.

7. Știe dreptul a judeca la săraci, iară cel necurat nu va priceape judecata; și la sărac nu iaste minte a să cunoaște pre sine.

Iov 29, 16.

8. Oamenii fără de lege au ațâțat cetate, și înțelepții întoarserăurgia.

9. Bărbatul învățat judecă limbi, iară omul rău, urgisindu-să, batgiocureaște și nu se spământează.

10. Bărbații părtaș de sângiuri urî-vor pre cel curat, iară cei dreپți cerca-vor sufletul lui.

11. Toată mânia lui îș arată cel fără de minte, și înțeleptul ascunde pre amăruntul.

12. Împăratului ce ascultă cuvântul strâmb toți cei de supt dânsul fără de lege sânt.

13. Împrumutătoriu și datornicul, unul cu altul împreunându-se, socotință face amândurora Domnul.

14. Împăratul cu adevăr judecând pre săraci, scaunul lui întru mărturie se va pune.

15. Ranele și muștrările dau învățătura, și copilul rățacindu-se rușinează părinții lui.

16. Mulți fiind cei necurați, multe să fac păcatele, și dreپții, căzând aceia, plini de frică să fac.

Ps. 36, 35.

17. Ceartă pre fiiul tău, și te va odihni și va da podoabă sufletului tău.

18. Să nu fii tâlcuitoriu la limbă fără de lege, și cel ce păzește legea fericit iaste.

19. Cu cuvintele nu se va certa sluga năsilnică, că, de va și înțeleage, iară nu va asculta.

20. De vei vedea bărbat grabnic la cuvinte, să știi că nedeajde are mai mult cel fără de minte decât dânsul.

21. Carele să desfrânează den copilărie, slugă va fi; și mai târziu se va durea spre sine.

22. Omul mânios rădică price, și bărbatul urgisitoriu au săpat păcatul.

23. Semeția pre om smereaște, și pre cei ce gândesc cu smerire razimă-i cu mărire Domnul.

Iov 22, 29; Isaia 66, 2.

24. Cine împarte cu furul, uraște-ș sufletul lui; și de se va pune jurământ, auzind nu vor spune.

Preoția 5, 1.

25. Temându-se și rușinându-se de oameni, s'au împiedecat; iară cela ce nedejduiaște pre Domnul, veseli-se-va.

26. Necurăția la om dă greșală, iară carele nedejduiaște pre Stăpânitoriul, mântui-se-va.

27. Mulți slujăsc obrazelor povățuitorilor, iară de la Domnul să face dreptul la om.

28. Urâciune e dreptului omul strâmb, și urâciune e celui fără de lege calea ce îndireptează.

CAP 30

Alte pilde.

1. Aceastea zice bărbatul celor ce cred lui Dumnezeu și încetează:

2. „Pentru că mai fără de minte sânt decât toți oamenii și înțelepciunea omului nu iaste în mine,

3. Și Dumnezău m'au învățat înțelepciune, și mintea sfinților am conoscut.

4. Cine s'au suit în ceriu și s'au pogorât? Cine au adunat vânturile în sân? Cine au întorsu toată apa întru haină? Cine au biruit toate marginile pământului? Ce e numele lui? Sau ce e numele fiilor lui? Pentru ca să conoască

Isaia 40, 12; Ioan 3, 13.

5. Că toate cuvintele lui Dumnezău sânt lămurite, și ajută El celor ce să smerescu de Dânsul.

Ps. 11, 6 și 118, 140.

6. Nu adaoge la cuvintele lui, ca să nu te dovedească, și mincinos vei fi.

A 2 Leage 4, 2; 12, 32; Apoc. 22, 18, 19.

7. Doao ceru de la tine, să nu iai harul mieu mainte de ce voiuri muri eu:

8. Cuvântul deșărt și mincinos departe de la mine îl fă. Avuție și sărăcie nu-m da,

9. Ce-m rânduiaște ceale ce-m trebuie și ceale de ajunsu,

Mat. 6, 11.

10. Pentru ca nu, săturându-mă, mincinos mă voiu face, și voiu zice: ‘Cine mă veade?’; au sărac făcându-mă, voiu fura, și voiu jura în numele lui Dumnezeu.

A 2 Leage 8, 12-14.

11. Să nu dai pre rob la mânil stăpânului lui, pentru ca să nu te bleasteme, și te vei stinge.

12. Nepotul rău pre tatul blastă-mă, și pre mumă nu binecuvintează.

13. Nepotul rău drept pre sine să judecă, și ieșirea lui n’au spălatu-o.

14. Nepotul rău înalți ochi are și cu geanele lui să înalță; nepotul rău are dinți de sabie și măsealele barde, ca să mistuiască și să mănânce de tot pre cei slabi de la pământ și pre săracii lor dentru oameni.

15. Lipitoarei trei feate era cu dragoste iubindu-se și aceaste trei nu o sătura pre ea, și a patra nu-i fu destul a zice: ‘Deajuns e’.

16. Iadul, și dragostea muierii, și pământul neumplut de apă, și apa, și focul nu vor zice: ‘Destul e’.

17. Ochiul cel ce batgiocoreaște pre tatăl și necinsteaște bătrânețele maicii, să-l taie pre el corbii den văi, și să-l mănânce de tot pre el puii vulturilor.

18. Și trei îm sânt preste puțință a le gândi, și a patra nu o cunosc:

19. Urmele vulturului ce zboară, și căile șarpelui pre piatră, și cărările corabiei ce mearge pre mare, și căile omului la tinerețe.

20. Ca aceasta e calea muierii preacurve, carea, când va face, spălându-se, nemică zice că au făcut fără cale.

21. Pren trei lucruri să clăteaște pământul, și al patruea nu poate să-l poarte:

22. De va împărăți slugă, și nebunul să va umplea de bucate;

23. Și slujneca de va scoate pre a ei stăpână, și muiarea urâtă de va nemeri bărbat bun.

24. Și patru sânt mai mici pre pământ, și aceastea-s mai înțeleapte decât ceale înțeleapte:

25. Funicile, la carele nu iaste vârtute, și gătescu vara hrană;

26. Și aricii, neam slab, carii au făcut în pietri casele lor;

27. Neîmpărătită iaste lăcusta, și dentru o poruncă ostenește cu bun obicei;

28. Și nevăstuica, pre mâni răzimându-se, și pre lesne fiind a să prinde, lăcuiaște întru țările împăraților.

29. Și trei sânt carele cu sporiu mergu, și a patra carea bine treace:

30. Puiul de leu mai vârtos e decât dobitoacele, care nu să întoarce, nice să teame de dobitoc;

31. Și cocoșul umblând în găini cu bun suflet, și țap povățuind turma, și împăratul povestind întru limbi.

32. De te vei da pre sine la veselie și vei întinde mâna ta cu vrajbă, te vei necinști.

33. Mulge lapte, și va fi unt; și de vei storce nărilor, va ieși sânge; și de vei trage cuvintele, vor ieși judecăți și vrajbă“.

CAP 31

Lauda femeii harnice.

1. Ale mele cuvinte grăitu-s'au de Dumnezeu împăratul, legiuire, pre carele au certat maica lui:

2. „Ce vei păzi, fiiule? Graiurile lui Dumnezeu. Dentâi născut, ție zicu, fiiule! Ce, fiiule pântecelui meu? Ce e, fiiule rugăciunilor mele?

3. Nu da muierilor a ta avuție, și gândul tău, și viața, la sfatul de apoi.

4. Cu sfat toate fă, cu sfat bea vin. Silnicii mânioși sânt; vin să nu bea,

5. Pentru ca nu cumva, bând, vor uita învățătura, și drept a judeca nu vor putea pre cei slabi.

6. Dați beție celor den mahniri și vin a bea celor den dureri,

7. Ca să uite sărăcia și de osteneale să nu-și mai aducă aminte.

Ps. 103. 16.

8. Fiiule, deschide gura ta cu cuvântul lui Dumnezeu și judecă toate sănătos!

9. Deschide gura ta și judecă drept, și osebeaște pre sărac și pre slab!

Preoția 19, 15.

10. Muiare bărbat cine va afla? Mai cinstită iaste decât pietri scumpe una ca aceasta.

11. Nedejduiaște pre ea inima bărbatului ei; una ca aceasta de bune prăzi nu se va lipsi,

12. Pentru că lucrează bărbatului spre bine în toată viața.

13. Depănând lână și in, au făcut bună treabă cu mâinile ei.

14. Să făcu ca o corabie ce să neguțătorească pre departe și-ș adună avuția ei.

15. Și să scoală de noapte, și au dat mâncări casii și lucruri la slujnece.

16. Văzând arătură, au cumpărat, și den roadele mânilor ei răsădi aveare.

17. Încingând vârtos mijlocul ei, răzimă brațul ei la lucru.

18. Și gustă că e bine a lucra, și nu se stinge luminătoriul ei toată noaptea.

19. Coturile ei le întinde spre ceale de folos, și mânilor ei le răzimă la fus.

20. Și mânilor ei le deschise săracului, și roadă întinse la sărac.

21. Nu grijaște de ceale den casă bărbatul ei, când zăbovește undeva, pentru că toți ceia de lângă ea să îmbracă.

22. Îndoite cămăși au făcut bărbatului ei, și den vison și mohorât –ei îmbrăcăminți.

23. Și socotit să face bărbatul ei la porți, când va șădea în adunare cu bătrânii cei ce lăcuiesc pământul.

24. Cearșafuri au făcut și le-au vândut finiceanilor și cingători hananeilor.

25. Cu puteare și cu bună-cuviință s’au îmbrăcat, și să veseli în zilele de apoi.

26. Gura ei o deschise cu socotință și cu leage, și rânduială porunci limbii ei.

27. Strimte-s cărările caselor ei, și mâncări leaneșe n’au mâncat.

28. Râdică fiii ei și să îmbogățiră, și bărbatul ei lăudă pre ea:

29. ‘Multe feate au făcut puteare, multe au făcut tari, iară tu mai sus ești și le-ai covârșit pre toate’.

30. Mincinoasele plăceri, și deșartă frumseștea (muierii nu iaste întru tine), pentru că muiarea înțeleaptă să binecuvintează (și frica Domnului aceasta laude).

31. Dați ei den roadele buzelor ei și să laude în porți bărbatul ei“.

CARTEA ECLISIASTULUI

CAP 1

Nimicnicia lucrurilor omenești.

1. Graiurile Eclisiastului, fiiului lui David, a împăratului lui Israil, în Ierusalim.

2. Deșărtarea deșărtărilor, zise Eclisiastul, deșărtarea deșărtărilor, toate-s deșărtare!

Ps. 61, 9 și 38, 8.

3. Care e prisosirea omului, în toată truda lui care trudeaște supt soare?

4. Neam merge și neam vine, și pământul în veac stă.

5. Și răsare soarele, și apune soarele, și la locul lui trage el răsărind, iase cătră austru și încungiură cătră crivăț.

Ps. 18, 5-7.

6. Încungiură încungiurând, merge duhul, și la încungiurările lui întoarce-se duhul.

7. Toate pâraiele merg în mare, și marea nu se împle. La locul unde pâraiele merg, acolo eale se vor întoarce a merge.

8. Toate cuvintele sânt cu trudă. Nu va putea bărbat a grăi, și nu se va sătura ochiul a vedea, și nu se va împlă ureachea de auz.

9. Ce e cea ce fu? Ceaea ce va să fie. Și ce e cea ce s'au făcut? Aceasta ce va să să facă;

Ecl. 3, 15.

10. Și nu iaste tot proaspăt supt soare. Carele va grăi și va zice: „Vezi, acesta nou iaste“, acum s'au făcut în veacii carii s'au făcut denaintea noastră.

11. Nu iaste pomenire la cei dentâiu; și încă la cei de apoi făcându-se, nu va fi lor pomenire cu ceale ce se vor face la ceale de apoi.

12. Eu, Eclisiastul, am fost împărat preste Israil, în Ierusalim.

13. Și am dat inima mea a cerceta și a socoti cu înțelepciunea pentru toate câte s'au făcut supt ceriu; căci migăială rea au dat Dumnezeu fiilor oamenilor ca să migăiască întru sine.

3 Împ. 4, 30, 34.

14. Văzuiui toate faptele ceale făcute de supt soare și, iată: toate deșărtare și voie de duh.

15. Cel întort nu se poate împodobi, și lipsa nu se va putea număra.

Ecl. 2, 11, 17, 26; 4, 4, 6, 16.

16. Grăit-am eu în inima mea a zice: „Iată, eu mă mării, și adaoș înțelepciune preste toți carii fură înaintea mea în Ierusalim, și inima mea văzu multă înțelepciune și minte.

3 Împ. 3, 12.

17. Și dediu inima mea a conoaște înțelepciune și minte, pilde și știință; conosciu eu că încă și aceasta iaste voie a duhului,

18. Căci întru mulțimea învățaturii –mulțime de minte, și cela ce adaoge înțeleagere, adaoge-va dureare“.

CAP 2

Zădărnicia lucrurilor lumești.

1. Ziș eu în inima mea: „Vino dară să te ispitesc întru veselie, și vezi întru bine“. Și, iată, să făcu aceasta deșărtăciune.

2. Râsului ziș: „Împrejurare“, și veselie: „Ce aceasta faci?“

3. Și socotiu de va slăbănogi inima mea cu niște vin trupul mieu, –și inima mea mă povățui cu învățătură și a birui pe veselie,– până unde voi vedea care e binele fiilor oamenilor care făcu supt soare numărul zilelor vieții lor.

4. Mărit-am fapta mea, ziditu-mi-am case, răsăditu-mi-am mie vii,

5. Făcutu-mi-am grădini și livezi, și răsădiu întru eale tot lemnul de toată roada;

6. Făcut-am mie scaldători de ape, ca să adăp dentru eale dumbrăvi ce odrăslești leamne;

7. Câștegat-am slugi și slujnece, și de casă născuți să făcură mie, și încă câștigare de cireadă și de turme multe să făcură mie, mai mult decât toți ceia ce s’au făcut înaintea mea în Ierusalim;

8. Adunaiu mie argint și aur, și averile împăraților și ale țărilor; făcut-am mie cântăreți și cântăreațe, și desfătăciunile fiilor omului, mestecători de vin și mestecătoare.

3 Împ. 9, 28; și 10, 10.

9. Și mă mării și adaoș înțelepciune mai multă decât toți ceia ce s’au făcut înaintea mea în Ierusalim; și încă învățătura mea au stătut mie.

10. Și tot ce au cerșut ochii miei n’au fost depărtat de cătră dâșii; n’am oprit inema mea de cătră toată veselia, căci inema mea să veseli întru toată osteneala mea, și aceasta să făcu împărțeale de cătră toată truda mea.

11. Și căutaiu eu întru toate faptele mele carele au făcut mânil mele și în truda carea am ostenit a face și, iată, toate în deșărt, și voia duhului, și nu iaste prisosire supt soare.

Ecl. 1, 13, 17.

12. Și căutaiu eu ca să văz învățătura, și împrejurarea, și fără-de-mintea; căci cine e omul carele va veni denapoia sfatului, toate câte au făcut întru el?

13. Și văzui eu că sânt prisosiri înțelepciunei mai mult decât nebunia, câtu e prisosirea luminii mai multu decât întunearecul.

14. Ochii înțeleptului –în capul lui, și cel fără de minte întru întunearec merge. Și cunoscu eu că o timpinare va timpina la toate acestea.

Paremi 17, 25 și 28, 18.

15. Și ziș eu în inema mea: „Cum e întimpinarea celui fără de minte, și mie mi să va timpina; și pentru căci m’am măiestrit?“ Eu de prisosit grăiiu în inema mea –pentru că cel fără de minte den prisosire grăiaște–, căci și aceasta e deșărtăciune,

16. Căci nu iaste pomenirea celui înțelept cu a celui fără de minte, în veac, în ce chip dară zilele la ceale viitoare toate s’au uitat; și cum va muri înțeleptul cu cel fără de minte?

Ps. 48, 9 și 20.

17. Și am urât viața, căci vicleană iaste asupra mea fapta cea făcută supt soare, căci toate-s deșărtare și voie de duh.

18. Și urâiu eu toată lumea și truda mea carea am trudit supt soare, căci las pre ea omului care s’au făcut după mine;

19. Și cine știe de va fi înțelept au fără de minte? Și, de stăpânește întru toată osteneala mea carele am ostenit și am măiestrit supt soare, și aceasta e deșărtare.

20. Și m’am întors eu ca să așăz inemii mele în toată truda care am trudit supt soare,

21. Căci iaste omul de e truda lui întru înțelepciune și întru minte și întru vitejie, și omul la carele n’au ostenit da-va lui partea lui. Și încă aceasta e în deșărt și răutate mare.

22. Căci să face la om, în toată truda lui, și în voia inemii lui, în ce chip el ostenește supt soare?

23. Căci toate zilele lui –ale durerilor, și a mâinii migăiale la el, și încă noaptea nu doarme inema lui. Și aceasta deșărtare iaste.

Iov 14, 1; Ps. 89, 9.

24. Nu iaste bine la om, fără de numai ce va mânca și ce va bea și va arăta sufletului lui bine într-o osteneala lui. Și încă aceasta am văzut eu că de la mâna lui Dumnezeu iaste.

25. Căci cine va mânca? Și cine va bea afară den El?

26. Căci, la omul cel bun înaintea feații lui, dat-au înțelepciunea și mintea și veselia; și, celui ce greșăște, dat-au migăială ca să meargă și să adune ca să dea celui bun înaintea feații lui Dumnezeu. Căci și aceasta e deșărtare și voia duhului.

Iov 27, 17 și 32, 8; Paremii 28, 8.

CAP 3

Vreamea tuturor lucrurilor. Deosebirea omului de dobitoc.

1. La toate e vreamea și vreamea e la tot lucrul supt soare:
2. Vreame a naște și vreame a muri, vreame a răsădi și vreame a zmulge pre cel răsădit.
3. Vreame e a omorî și vreame e a vindeca, vreame e a surpa și vreame e a zidi.
4. Vreame e a plânge și vreame a râde, vreame e a să tângui și vreame e a juca.
5. Vreame e a zvârli pietri și vreame e a strânge pietri, vreamea e a cuprinde și vreamea e a să depărta de cuprindere.
6. Vreamea e a căuta și vreamea e a piarde, vreamea e a păzi și vreamea e a scoate.
7. Vreamea e a rumpe și vreamea e a coase, vreamea e a tăcea și vreame e a grăi.
8. Vreamea e a iubi și vreamea e a urî, vreamea e a războiului și vreamea e a păcii.
9. Ce iaste prisosirea celui ce face într-o carele el trudeaște?
10. Văzuiu împreună toată migăiala care o au dat Dumnezeu fiilor oamenilor ca să migăiască într-o ea.
11. Toate carele au făcut –bune fieșcarele la vreamea lui; și încă tot vacul au dat în inima lor, pentru ca să nu afle omul făptura care au făcut

Dumnezău, de 'nceput și până în săvârșit.

12. Cunoscuți că nu iaste bine întru ei, fără numai a să veseli și a face bine în viața lui;

13. Și tot omul care va mânca și va bea și va vedea bun în toată osteneala lui, aceasta dare lui Dumnezău iaste.

14. Cunoscuți că toate câte au făcut Dumnezău, acestea vor fi în veac asupra lor; nu iaste a adaoge, de la eale nu iaste a lua, și Dumnezău au făcut pentru ca să să teamă de fața lui.

A 2 Leage 32, 4.

15. Ceea ce să face acum iaste; și câte-s a să face acum s'au făcut; și Dumnezău va cerca pre cea ce să goneaște.

16. Și încă am văzut supt soare locul judecății, și acolo e cel necurat; și locul dreptului, acolo e cel bun-credincios.

17. Și zisei eu în inima mea: „Împreună cu cel drept și împreună cu cel necurat va judeca Dumnezău, căci vream e la tot lucrul și la toată fapta acolo“.

18. Ziș eu în inima mea pentru graiurile fiilor omului: „Căci va osebi pre ei Dumnezeu, și ca să arate că ei dobitoace sânt.

19. Și, la ei, ca întîmpinarea fiilor omului –și întîmpinarea dobitocului, o timpinare la ei; în ce chip iaste moartea acestuia, așa și moartea acestuia, și un duh la toate. Și ce au prisosit omul decât dobitocul? Nemică, căci toate-s deșarte.

Ps. 48, 12; și 21.

20. Toate merg la un loc: toate s'au făcut den țărână și toate se vor întoarce la țărână.

Fac. 3, 19.

21. Și cine au văzut duhul fiilor omului, de să suie în sus? Și duhul dobitocului, de să pogoară el jos la pământ?“

22. Și văzui că nu iaste bine, fără de numai ceea ce se va veseli omul întru faptele lui, căci aceea e partea lui. Căci cine îl va aduce pre el că să vază întru care va fi după el?

Iov 14, 10, 14, 15.

CAP 4

Zădărnicia avuției.

1. Și mă întorș eu și văzui toate năpăștile cealea ce să fac supt soare. Și iată lacrima celor ce să năpăstuiesc, și nu iaste lor cel ce mângâie; și de la mâna celor ce năpăstuiesc pre dânșii –puteare, și nu iaste lor mângâitoriu.

2. Și am fericit eu pre toți ceia ce au murit, pre cei ce au murit, mai bine decât pre cei vii, căci ei sânt vii până acum.

3. Și, mai bun decât amândoi aceștea, carele încă nu s’au născut, carele nu știe toată facerea cea rea care iaste făcută supt soare.

4. Și văzui eu toată osteneala și împreună toată vitejia facerii că e aceasta râvnirea omului de la priatenul lui. Și încă aceasta e deșărtare și voia duhului.

5. Cel fără de minte îmbrățășă mânilor lui și mănă cǎrnurile lui.

Paremii 6, 10, 19, 24; și 26, 15.

6. Mai bine iaste o împlere de mână de odihnă decât umplere de 2 mâni de trudă și de voia duhului.

7. Și mă întorșu eu, și văzui deșertăciune supt soare.

8. Iaste unul, și nu iaste al doilea, și încă fecior și frate nu iaste lui. Și nu iaste săvârșit la toată truda lui, și încă ochiul lui nu să satură de avuție. „Și cui eu trudes și lipsescu sufletul meu de bunătate?“. Și aceasta e deșărtare, și migăială rea iaste.

Ps. 38, 10; Ierem. 17, 11.

9. Mai buni sânt doi decât unul, căroră iaste lor plată bună întru truda lor;

10. Căci, de va cădea unul, celalalt rădică pre părtașul lui; și vai acestui unuia, când va cădea și nu va fi al doilea ca să-l rădice pre dânșul.

11. Și încă, de vor dormi amândoi, și căldură la ei; și unul cum să va încălzi?

12. Și măcară de să va întări cel unul, și cei doi vor sta împotriva lui, și funea cea întreită nu curând să va rumpe.

13. Mai bun iaste copilul sărac și înțelept decât împăratul bătrân și fără de minte, carele n’au mai conosciut a mai lua aminte încă;

14. Căce den casa legăturilor ieși-va a împărăți, căci și întru împărăția lui s’au făcut sărac.

15. Văzut-am pre toți cei vii, cei ce umblă supt soare, cu tânărul cel al doilea, carele va sta pentru el.

16. Nu iaste săvârșire la tot norodul, la toți câți s’au făcut înaintea lor, și încă cei mai de apoi nu să vor veseli întru el, căci și aceasta e deșărtare și voia duhului.

1 Împ. 15, 22.

17. Păzește piciorul tău cu carele vei merge la casa lui Dumnezeu și aproape –a auzi; decât darea celor fără de minte –jârtva ta, căci nu sânt știind ca să facă bine.

Iosia 6, 6.

CAP 5

Folosul avuției.

1. Nu grăbi asupra gurii tale, și inima ta nu sânguiască ca să scoată cuvânt înaintea lui Dumnezeu, căce Dumnezeu e în ceriu sus, și tu pre pământ jos; spre aceasta fie-ți cuvintele tale puține.

2. Că vine visul întru mulțime de dodeială, și glasul celui fără de minte – întru mulțime de cuvinte.

Paremi 10, 20.

3. În ce chip vei făgădui făgăduința lui Dumnezeu, nu zăbovi a o da pre ea, căce nu iaste la nebunie voie; tu dară, de te vei făgădui, dă!

4. Mai bine e a nu te făgădui, decât, făgăduindu-te, să nu dai.

A 2 Leage 23, 22.

5. Nu da gura ta ca să greșască trupul tău, și să nu zici înaintea feații lui Dumnezeu că: „Neștiință iaste“, pentru ca să nu se urgisască Dumnezeu pre glasul tău, și va strica faptele mânilor tale.

6. Căce, întru mulțimea visurilor și deșărtăciunilor și a cuvintelor multe, tu de Dumnezeu te teame!

Paremi 10, 20.

7. Săvai năpatea săracului și jaful judecății și al dreptății vei vedea în țară, nu te mira de lucru, căci cel înalt asupra celui înalt să va păzi,

8. Și înalți –preste ei. Și prisosirea pământului preste tot iaste împărat, țarina fiind lucrată.

9. Iubind argintul, nu să va sătura de argint. Și cine au iubit întru mulțimea lor roadele? Și acesta e deșărtare.

10. Întru mulțime de bunătați să înmulțiră ceia ce mănâncă pre ea. Și ce e vitejia celui de lângă ea? Căci începătură a vedea cu ochii lui.

11. Dulce e somnul robului, săvai puținel, săvai mult va mânca; iară celui ce s'au săturat a se îmbogăți, nu iaste lăsând pre el să adoarmă.

12. Iaste boala carea o am văzut supt soare: avuție păzindu-se la cel ce e a lui, spre răul lui,

13. Și piare avuția aceea întru migăială rea; și au născut fiu, și nu iaste în mâna lui nemică.

14. În ce chip au ieșit den pântecel maicei lui, gol, întoarce-se-va ca să meargă cum au venit; și nemică nu va lua cu truda lui, pentru ca să meargă în mâna lui.

Iov 1, 21; 1 Tim. 6, 7; Ps. 48, 18.

15. Și încă aceasta e rea boală, pentru că în ce chip au venit, așa va și merge. Și ce e prisosirea lui carea trudește în vânt?

16. Și încă toate zilele lui –întru întunearec și în jale, și mânie multă, și boală, și scârbă.

17. Iată, am văzut eu binele carele iaste bun: a mânca, și a bea, și a vedea bunătatea în toată truda lui carea va trudi supt soare, numărul zilelor vieții lui care au dat lui Dumnezeu, căci aceasta e partea lui.

18. Și încă tot omul căruia au dat lui Dumnezeu bogăție și avere, și l-au volnicit pre el ca să mănânce dentr'însele, și să ia partea lui, și ca să se veselească întru osteneala lui; aceasta darea lui Dumnezeu iaste,

19. Căci nu mult să vor pomeni zilele vieții lui, căci Dumnezeu migăiaște pre el, în veselia inemii lui.

CAP 6

Deșertăciunea iubirei de avuție.

1. Iaste răutate carea am văzut supt soare, și multă iaste supt om;

2. Omul căruia va da lui Dumnezeu avuție și avere și slavă, și nu iaste lipsindu-se cu sufletul lui de toate carele va pofti, și nu va stăpâni lui Dumnezeu ca să mănânce dentru eale, căci om striin va mânca pre el. Și aceasta e deșărtare, și boală rea iaste.

3. De să va face om de 100 de ani, și mult va trăi, și cât de multe vor fi zilele anilor lui, și sufletul lui nu să va sătura de bunătate, și încă îngropare nu s'au făcut lui, zis-am: „Mai bună e lepădătura femeii decât el!“

A 2 Leage 28, 26; Isaia 14, 19, 20.

4. Căci întru deșertăciune au venit, și întru 'ntunearec merge, și întru 'ntunearec numele lui să va acoperi,

5. Și încă soarele n'au văzut, și nu am odihna acestuia mai multă decât a celuia.

6. Și, de au trăit trecători de 1000 de ani, și bunătate n’au văzut, au nu la un loc vor merge toate?

Ps. 88, 47; 48, 14; 36, 36; Evr. 9, 27.

7. Toată osteneala omului –la gura lui, și încă sufletul nu se va împlăa.

8. Căci ce e prisosirea înțeleptului mai multă decât celui fără minte? Pentru căci săracul știe a merge în preajma vieții.

9. Mai bună e vederea ochilor decât cel ce merge cu sufletul. Și încă aceasta e deșărtăciune și voie a duhului.

10. Orice s’au făcut, iată, s’au chemat numele lui, și să cunoscă ce iaste omul, și nu va putea să judece cu cel mai tare decât el.

Iov 9, 32.

11. Căci sânt cuvinte multe, înmulțind deșărtăciune.

CAP 7

Folosul înțelepciunii. Viclenia femeii.

1. Căci prisoseală e la om? Căci cine știe binele omului în viață, numărul zilelor vieții deșărtăciune e lui? Și au făcut pre eale în umbră, căci cine va povesti omului ce va fi după el supt soare?

2. Mai bun iaste numele decât untdelemn bun, și ziua morții decât ziua nașterii.

Premii 22, 1.

3. Mai bine e a merge la casa plângerii decât a merge la casă de băutură, după cum aceasta e săvârșit la tot omul, și cel ce e viu da-va bun la inema lui.

4. Mai bună e mânia decât râsul, căci întru răutatea obrazului să va îmbuna inema.

5. Inema înțelepților –în casa plângerii, și inema celor fără minte –în casa veseliei.

6. Mai bine e a auzi certarea înțeleptului decât omul ce aude cântările celor fără minte.

Ps. 140, 6.

7. În ce chip iaste glasul spinilor supt căldare, așa e râsul celor fără minte. Și încă aceasta e deșărtăciune.

8. Căci năpasta împrejur poartă pre înțelept și strică inima bunii nașterii lui.

9. Mai bună e săvârșirea cuvintelor decât începătura lui; mai bunu e cel îngăduitoriu decât cel înalt cu inima.

10. Să nu sârguiești cu duhul tău a te mânia, căci mânia în sânul celor fără minte se va odihni.

Pareмии 12, 17.

11. Să nu zici: „Ce s’au făcut, căci zilele ceale de mainte era mai bune decât aceastea?“, căci nu întru înțelepciune ai întrebat pentru aceasta.

12. Bună e învățătura cu dare de sorți, și prisosirea, celor ce văd soarele,

13. Căci, în umbra ei, înțelepciunea –ca umbra argintului; și prisosirea minții, a înțelepciunei, înțelepciunea va învia pre cel de la ea.

14. Vezi faptele lui Dumnezeu, căci cine va putea a împodobi pre carele Dumnezeu va înfrânge?

15. În ziua bunății lui, trăiaște în bine, și vezi, în ziua răutății, vezi încă și tu cu aceasta tocmirea acestora care au făcut Dumnăzău, pentru graiu, pentru ca să nu afle omul după dânsul nemică.

Isaia 45, 7.

16. Toate le-am văzut în zilele deșertăciunii meale: iaste drept pierind întru dreptatea lui, și iaste necuratul rămâind întru răutatea lui.

Ps. 72, 3, 12.

17. Nu te face drept pre multe, nici te înțelepți de prisosit, ca nu cândai te vei spărea.

Râm. 12, 16.

18. Și nu păgâni spre mult și nu te face năsilnic, ca nu cândai vei muri întru nevreamea ta.

19. Bine e a te ținea întru aceasta, și încă de aceasta să nu pângărești mâna ta, căci temătorilor de Dumnezeu ieși-vor toate.

20. Înțelepciunea va ajuta înțeleptului mai mult decât 10 stăpânitori ce vor fi în cetate.

21. Căci om nu iaste drept pre pământ, carele va face bine și nu va greși.

3 Împ. 8, 46; 2 Paral. 6, 37; 1 Ioan 1, 8.

22. Și încă la toate cuvintele carele vor grăi cei necurați, să nu pui inima ta, pentru ca să nu auzi pre robul tău blestemându-te;

23. Căci de multe ori te va vicleni pre tine, și cu pogorâri multe va face rău inimii tale, pentru că și tu ai blestemat pre alții mulți.

24. Toate aceastea le-am ispitit cu înțelepciunea;

25. Ziș: „Înțelepți-mă-voiu“, și ea s’au depărtat de la mine mai departe decât era, și adâncă adâncătură e; cine o va afla pre ea?

26. Încunjurai eu, și inima mea, a cunoaște și a cerceta și a cerca înțelepciunea și sorțul, și a conoaște nebunia celui necredincios, și nășâlnicia, și învăluiala.

27. Și aflu eu, mai amară pre dânsa decât moartea, cu muiarea –carea iaste vânanare, și mreji –inima ei, legătura –în mânilor ei. Cel bun înaintea feații lui Dumnăzău se va rădica de la ea, și cel ce păcătuiaste prinde-se-va întru ea.

Paremi 5, 3, 4 și 6, 26.

28. Vezi, aceasta aflaiu, zise Eclisiastul, una câte una a afla gândul

29. Pre carele au cercat sufletul mieu, și n'am aflat; și un om dentru 1000 am aflat, și muiare întru toate aceastea n'am aflat.

30. Însă, vezi, aceasta am aflat, carea au făcut Dumezău împreună cu omul drept, și ei au cercat gânduri multe. Cine știe înțelepciunea și cine știe dezlegarea cuvântului?

Fac. 1, 27.

CAP 8

Nestatornicia vieții.

1. Înțelepciunea omului lumina-va fața lui, și cel fără rușine la fața lui se va urî.

Paremi 15, 12.

2. Gura împăratului păzeaste, și a călca jurământul lui lui Dumnăzău

3. Să nu sârguiești! De cătră fața lui merge-vei, că nu stai la cuvânt rău, căci tot ce va vrea face-va,

4. În ce chip cuvântul, împăratului stăpânind, cine va grăi lui: „Ce vei face?”.

5. Cela ce păzeaste porunca nu va conoaște cuvântul rău, și vreamea judecății cunoaște-va inima înțeleptului,

Râm. 13, 3.

6. Căci în tot lucrul iaste vreamea judecății, căci mintea omului iaste multă preste el.

7. Căci nu iaste conoscând ce e ceaea ce va să fie, căci, în ce chip va fi, cine va spune lui?

8. Nu iaste om stăpânind întru duh ca să oprească împreună cu duhul. Și nu iaste stăpânind în ziua morții, și nu iaste trimitere întru zi de războiu, și

nu va mântui necurăția pre cel de la ea.

9. Și toată aceasta văzui, și am dat inima mea la toată facerea care s'au făcut supt soare, toate câte au stăpânit omul întru om ca să-i facă rău lui.

10. Și atuncea văzui necurați în gropi băgați, și dentru cel sfânt, și mearsără și să lăudară în cetate că așa au făcut. Și încă aceasta e deșărtăciune.

11. Căci nu iaste făcându-se price dentru ceia ce fac răul, în grabă, pentru aceea să adevveri inima fiilor omului întru dânșii ca să facă răul.

Avvac. 1, 3, 4.

12. Cel ce au greșit au făcut răul de atuncea și de la delungarea lor, căci și știu eu că iaste bine celor ce să tem de Dumnezeu pentru ca să să teamă de cătră fața lui.

Ps. 49, 20, 21; Paremii 1, 33; Râm. 2, 4.

13. Și bine nu va fi necuratului, și nu va îndelunga zilele în umbră carele nu iaste temându-se de cătră fața lui Dumnezeu.

14. Iaste deșărtare carea s'au făcut pre pământ, căci sânt direpți căci ajunge preste ei ca făptura necuraților, și sânt necurați căci ajunge preste ei ca făptura direpților; zis-am că încă și aceasta e în deșărt!

Iov 9, 23.

15. Și am lăudat împreună pre veselie, căci nu iaste bine omului supt soare, fără numai a mânca și a bea și a să veseli, și aceasta merge împreună cu el în truda lui, în zilele vieții lui care i-au dat lui Dumnezeu supt soare.

16. Întru carei am dat inima mea a cunoaște înțelepciunea și a vedea migăiala făcută pre pământ, căci și în zi și în noapte somn la ochii lui nu iaste văzând,

17. Și văzui toate faptele lui Dumnezeu, că nu va putea omul afla împreună cu faptul cel făcut supt soare. Oricâte va trudi omul a afla, și nu va afla; și încă oricâte va zice înțeleptul a cunoaște, nu va putea afla.

CAP 9

Cei buni și cei răi au aceeași soartă. Înțelepții disprețuiți.

1. Că toată aceasta am dat la inima mea, și inima mea toată au văzut aceasta: În ce chip sânt direpții și înțelepții și faptele lor în mâna lui Dumnezeu, și încă dragoste și urâciune nu iaste omul știind.

2. Toate-s înaintea feții lor deșărtare, într-o timpinare: dreptului și celui necredincios, răului și bunului, și curatului și necuratului, și celui ce jârtvuiște și celui ce nu jârtvuiște, și în ce chip iaste cel bun, în ce chip iaste cel ce greșăște, și în ce chip cel ce jură, precum cel ce să teame de jurământ.

3. Aceasta e rea într-o tot cel făcut de supt soare, căci o timpinare e la toate. Și încă inima fiilor omului să împlu de rău, și învăluiale –într-o inima lor, și în viața lor, și denapoia lor, spre morți.

4. Căci cine e cel ce să împreună cătră toți cei vii? Iaste nădeajde, căci câinele cel viu acesta mai bun e decât leul cel mort.

5. Căci cei vii cunoaște-vor că vor muri, și cei morți nu sânt cunoscând nimic, și nu iaste lor încă plată, căci s'au uitat pomenirea lor.

6. Și încă iubirea lor, și încă urâciunea lor, și încă râvnirea lor, iată, au pierit, și încă parte nu iaste lor încă în veac într-o tot ce e făcut supt soare.

7. Vino, mănâncă cu veselie pâinea ta și bea cu inimă bună vinul tău, căci acum au binevruit Dumnezeu faptele tale.

8. Într-o toată vremea fie hainele tale albe, și untdelemnul de pre capul tău nu se lipsească.

9. Și vezi viață cu fămeaia care ai îndrăgit, toate zilele vieții tinerețelor tale cealea ce ți s'au dat ție supt soare, toate zilele deșărtării tale, căci aceasta e partea ta în viața și într-o truda ta carea tu trudești supt soare.

10. Toate, oricâte va afla mâna ta a face, în ce chip iaste putearea ta, fă, căci nu iaste fapt, și gând, și minte, și înțelepciune, în iad, unde tu mergi acolo.

11. Întorșu-mă și văzui supt soare că nu e celor sprinteni alergătura, și nu e celor tari războiul, și încă acestuiaș înțelept nu e nescari pâine, și încă nu celor de 'nțeles –avuția, și încă nu celor ce cunosc –harul, că vreme și timpinare va întâmpina la toți aceia.

Amos 2, 14.

12. Și încă nu cunosc omul vremea lui; ca peștii cei ce să vânează în mreaje rea, și ca pasările ceale ce să vânează în laț, ca acestea să prind fiii omului la vremea rea, când va cădea preste dânșii fără de veaste.

13. Și încă aceasta văzui înțelepciune supt soare, și mare iaste cătră mine:

14. Cetate mică și oamenii ei puținei, și va veni preste ea împărat mare și o va încunjura pre ea, și va clădi preste ea șanțuri mari,

15. Și va afla întru ea om sărac înțelept și va mântui lor cetatea întru înțelepciunea lui; și omul n’au pomenit împreună cu omul cel sărac acela.

Pareмии 21, 22.

16. Și ziș eu: „Mai bună e înțelepciunea decât putearea, și învățătura săracului –defăimată, și cuvintele lui nu sânt ascultându-se“.

Iov. 6, 26; Pareмии 24, 5.

17. Cuvântele înțelepților întru odihnă să aud decât strigarea celor ce biruiescu cu nebunie.

18. Mai bună e înțelepciunea decât unealtele războiului, și, păcătuind unul, va piarde bunătate multă.

CAP 10

Urmările nedreptății omenești și ale trândăviei.

1. Muștele, murind, putrezescu tocmirea îndulcirea untdelemnului; mai cinstit e cel puțin al înțelepciunei decât mărire mare a nebuniei.

2. Inima înțeleptului –la dreptul lui, și inima celui fără minte –la stângul lui.

3. Și încă în cale, când cel fără minte merge, inima lui să va scădea și, ceale ce va socoti, toate nebunie sânt.

4. De să va sui duhul celui ce biruiaște preste tine, locul tău să nu lași, căce vindecarea va potoli greșale mari.

5. Iaste răutatea carea o am văzut supt soare că fără voie au ieșit de cătră fața celui ce biruiaște:

6. Deade-să cel fără minte întru nălțări mari, și bogații întru smerire vor șădea.

Pareмии 19, 10.

7. Văzuiu robi pre cai, și boiari mergând ca niște robi pre pământ.

8. Cel ce sapă groapă, într’însa va cădea; și pre cel ce curățește gardul, mușca-l-va pre el șarpe.

Pareмии 26, 27; Sirah. 27, 27; Ps. 7, 16.

9. Scoțând pietri, osteni-se-va întru eale; despicănd leamne, primejdui-va întru eale.

10. De va cădea fierul, și el fața ș’au turburat, și puteri va întări, și prisosirea omului –înțelepciunea.

11. De va mușca șarpele, nu în șoaptă, și nu iaste prisosire celui ce vrăjaște.

12. Cuvintele gurii înțeleapte iaste har, și buzele celui fără minte îl vor prăpădi pre dânsul.

Paremii 15, 2 și 16, 26; Paremii 10, 21, 32.

13. Începătura cuvintelor gurii lui –nebunie, și cea de apoi a gurii lui – învăluială rea.

14. Cel fără minte mulțeaște cuvinte. N’au cunoscut omul ce e ceaea ce să face, și ce e ceaea ce va să fie, ce e denapoia lui; și cine va povesti lui?

15. Osteneala celor fără minte va trudi pre el, carele n’au cunoscut ca să meargă la cetate.

16. Vai ție, cetate care împăratul tău iaste tânăr și boiarii tăi dimineța mănâncă!

Isaia 3, 3.

17. Fericit tu, pământ care e împăratul tău fiiul volnicilor și boiarii tăi la vreame vor mânca în puteare, și nu să vor rușina!

18. Întru leneviri pleca-se-va grinzirea, și în zăbava mânilor pica-va casa.

19. Spre răs fac pâinea; și vinul și untuldelemnul –ca să să veselească cei vii; și argintului vor asculta toate.

20. Și încă întru socotința ta să nu blastemi pre bogat, nice pre împărat; și în cămărilor așternuturilor tale, să nu blastemi pre cel bogat, căce pasărea ceriului va duce glasul tău și cel ce are arepile spune-va cuvântul tău.

Ieș. 22, 28.

CAP 11

Aducerea aminte de moarte și de judecată.

1. Trimite pâinea ta pre fața apei, căci întru mulțimea zilelor vei afla pre ea.

2. Departe celor șapte, și încă la cei 8, căci nu conoști ce va fi rău pre pământ.

3. De se vor plini norii de ploaie, preste pământ vor turna. Și de va cădea lemn în austu, și săvai în crivăț, la locul unde va cădea lemnul, acolo va fi.

4. Păzind vântul, nu va sămăna; și căutând la nori, nu va secera

5. Întru carele nu iaste conoscând care e calea duhului. Ca oasele în pânțele ceii ce poartă naștere, așa nu vei conoaște faptele lui Dumnezeu,

câte va face toate.

Ioan 3, 8.

6. Dimeneața samănă sămânța ta, și ziua nu lasă mâna ta, căci nu conoști care va rânduiești ceasta au ceaea și de vor fi amândouă dempreună bune.

7. Și dulce e lumina și bună la ochi a vedea împreună cu soarele.

8. Căci, de va și trăi ani mulți omul, întru toate acestea se va veseli, și vor pomeni zilele întunearecului, că multe vor fi. Tot cel ce vine deșărtăciune e.

9. Veselește-te, tinerelule, în tinerețele tale, și te îmbunează inima ta în zilele tinerețelor tale, și îmblă în căile inimii tale fără prihană, și nu întru vederea ochilor tăi, și conoaște că preste toate acestea aduce-te-va Dumnezeu la judecată.

10. Și depărtează mânia de la inima ta, și ferește răul de la trupul tău, căci tinerețele și nebunia e deșărtare.

CAP 12

Vârsta bătrâneții și sfârșitul vieții.

1. Și-ți adu aminte de cel ce te-au zidit pre tine, în zilele tinerețelor tale, până unde nu vor veni zilele răutății tale și vor ajunge ani întru carele vei grăi: „Nu iaste mie întru dânsii voie“,

2. Până unde nu se va întuneca soarele, și lumina,, și luna, și stealele, și se vor întoarce norii denapoia ploii.

3. În ziua carea se vor clăti paznicii casii, și se vor înturna oamenii puterii, și au sărbat cealea ce macină, căci s’au împușinat, și se vor întuneca cealea ce vād în gauri,

4. Și vor închide ușăle în târg, întru slăbiciunea glasului cei ce măcina, și se va scula la glasul vrabii, și se vor smeri toate featele cântării,

5. Și încă de la înălțare vor vedea și spământare în cale, și va înflori migdalul, și se va îngroșa lăcusta, și se va răsăpi chiparosul, căci au mers omul la casa veacului său, și au încunjurat în târg cei ce să tânguiesc,

6. Până unde nu se va înturna funea argintului, și se va zdrobi înflorirea aurului, și se va zdrobi ciutura la izvor, și se va învârti roata la groapă,

7. Și se va întoarce țărâna la pământ, în ce chip era, și duhul se va întoarce cătră Dumnezeu, carele au dat pre el.

Fac. 2, 7; 3, 19; Ps. 89, 3; 145, 3.

8. Deșărtarea deșărtărilor, zise Eclisiastul, toate-s deșarte.

Ps. 61, 9; și 143, 5.

9. Și de prisosit iaste căci s'au făcut Eclisiastul înțelept, și căci au învățat minte împreună cu omul, și ureachea au urmat podoaba pildelor. Mult

10. Cercă Eclisiastul a afla cuvintele voii, și cea scrisă a dreptății, cuvintele adevărului.

11. Cuvintele înțelepților –ca strămurările, și ca cuie arse în foc, care de la tocmeale s'au dat, de la un Păstoriu.

12. Și prisosit iaste dentru eale, fiiul meu: Păzește a face cărți multe, nu iaste săvârșit; și cercetare multă –trudă trupului.

13. Săvârșitul cuvântului tot auzi: De Dumnezeu te teame, și poruncile lui păzește, căci aceasta e tot omul.

Ps. 110, 9; Luca 10, 42.

14. Căci toată facerea Dumnezeu va duce la judecată întru tot ce e trecut cu vederea, ori bine, ori rău. La Eclisiast, cea de săvârșit, ca la niște mari, și desăvârșit pune învățătura.

2 Cor. 5, 10.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

CAP 1

Iubirea între mire și mireasă.

1. Sărute-mă de la sărutările gurii lui, căci mai bune-s țâțele tale decât vinul.

2. Și mirosul mirurilor tale, mai mult decât toate miroasele; mir deșărtat – numele tău; pentru aceea fecioarele te iubiră.

3. Traseră-te, denapoia ta, la mirosul mirurilor tale vom alerga! Băgă-mă împăratul în camera lui. Bucura-ne-vom și ne vom veseli întru tine, iubim-vom țâțele tale mai mult decât vinul. Dreptatea iubit-te-au!

Ioan 6, 44; 1 Petr. 1, 8.

4. Neagră sânt eu și frumoasă, featele Ierusalimului, ca sălașele Chidarului, ca corturile lui Solomon.

5. Nu mă vedeți căci eu sânt neagrindu-mă, căci m'au ars soarele. Fiii maicii mele s'au învrăjbit întru mine, puseră-mă păzitoare în vii, via mea n'am păzit!

Isaia 6, 5.

6. Povestește-mi, pre carele au iubit sufletul meu, unde paști? Unde zaci în amiazăzi? Ca nu doară să-m facă ca cea ce să învăluiaște pre cerezile prietenilor tăi!

7. De nu te vei cunoaște pre sine, cea frumoasă întru fămei, ieși tu întru călcâile turmelor și paște iadele tale spre sălașurile păstorilor!

8. Cu călărimea mea întru carăle lui Faraon asămănatu-te-am, cea ce ești aproape de mine!

9. Ce s'au înfrumusețat fălcile tale, ca ale turturealei, cerbicea ta – ca niște șiruri!

10. Asămănări de aur face-vom ție, cu pistriri de argint.

11. Până unde iaste împăratul întru înduplecarea lui, nardul meu dat-au mirosul lui.

12. Legătura stactiei – iubitul meu, în mijlocul țâțelor mele va petrece.

13. Strugur de chipru e fratele meu mie, în vie în Gadi.

14. Iată, ești frumoasă, cea de aproapele meu! Iată, ești frumoasă, ochii tăi – porumbi!

15. Iată, ești bun, fratele meu! Și încă înfrumusețat! Patul nostru – umbros!
16. Grinzile caselor noastre – chedri, podurile noastre – chiparoș.

CAP 2

Mirele laudă frumusețea miresei.

1. Eu – floarea câmpului, crinul văilor.
2. Ca crinul în mijlocul spinilor, așa e iubitul meu în mijlocul fezelor.
3. Ca mărul în lemnurile dumbrăvii, așa – fratele meu între mijlocul fiilor. În umbra lui am pohtit și am șazut, și roada lui e dulce în gâtlejul meu.
4. Băgați-mă în casa vinului, grămădiți preste mine dragoste.
5. Întăriți-mă întru mirosituri, clădiți-mă în meri, căci rănită-s de dragoste eu.
6. Stânga lui – supt capul meu și dreapta lui mă va cuprinde.
7. Juratu-v'am pre voi, featele Ierusalimului, în puteri și în țările țarinei, de veți scula și veți deștepta dragostea, până unde va vrea!
8. Glasul fratelui meu! Iată, așa vine, sărind preste munți, săltând preste dealuri.
9. Aseamene iaste frățiorul meu cu căprioara sau cu puii de cerbi (preste munții lui Vethil); iată, acesta stătu denapoia părețului nostru, privind pre firestri, plecându-se pren mreji.
10. Răspunde frățiorul meu și zice mie: „Scoală, vino, cea de aproapele meu, frumoasa, porumbița mea!

V. 13.

11. Că iată, iarna au trecut, ploaia să duse, mearse la sine.
12. Florile să iviră pre pământ, vreamea pleavilii au sosit, glasul turturalii s'au auzit în pământul nostru.
13. Smochinul au scos ceale fără vreame smochinele lui, și viile înfloresc, deaderă miros. Scoală, vino, cea de aproapele meu, frumoasa mea (porumbița mea, vino) și vino tu!

V. 10.

14. Porumbița mea, în acoperemântul pietrii, țiindu-te de zidul denainte, arată-mi fața ta și fă-mă să auz glasul tău! Căci glasul tău dulce e și fața ta frumoasă!

15. Prindeți noao vulpi mici stricând viile; și viile noastre înfloresc“.

Iezec. 13, 4.

16. Frățiorul meu – mie, și eu – lui, cel ce paște în crini.

Gal. 2, 20.

17. Până unde va înceta ziua și se vor pleca umbrele, te întoarce, asemănă-te tu, frățiorul meu, cu căpriorul sau cu puiul cerbilor preste munții încunjurărilor.

CAP 3

Mireasa arată iubirea sa cătră mire.

1. În patul meu noaptea am căutat pre carele au iubit sufletul meu; cercatu-l-am pre el, și nu l-am aflat, chemat-am pre el, și nu m’au ascultat.

2. Scula-mă-voiu dară și voiu încunjura în cetate, în târguri și pren ulițe, și voiu cerca pre carele au iubit sufletul meu. Cercatu-l-am pre el, și n’am aflat pre el, chematu-l-am pre el, și nu m’au ascultat.

3. Aflatu-m’au cei ce păzăsc, cei ce încunjură în cetate. „Au doară pre care au iubit sufletul meu aț văzut?“

4. Cât de puțin deaca trecui de la ei, până unde aflaiu pre carele au iubit sufletul meu; ținutu-l-am pre el și nu l-am lăsat, până unde l-am băgat pre el în casa mâne-mea și la cămara ceia ce m’au zămislit.

5. Jurat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru puteare și întru țăriile țarinii, de veț rădica și veț scula dragostea, până unde va vrea!

6. Care e aceasta ce să suie den pustiu, ca buciumi de fum, tămâiată cu zmirnă și tămâie, den toate prafurile făcătorului de mir?

7. Iată patul lui Solomon, 60 de putearnici împrejurul lui, den cei tare ai lui Israil,

8. Toți țiind sabie, învățați războiul; om – sabia lui preste coapsa lui, de spaima nopților.

Ps. 90, 5.

9. Nesilie ș’au făcut lui împăratul Solomon den leamnele Livanului.

10. Stâlpii lui au făcut de argint și plecătoriul lui de aur și primblarea lui mohorâtă, înlăuntrul lui cu pietri așternut; dragostea de la featele Ierusalimului.

11. Featele Sionului, ieșiț și vedeț la împăratul Solomon, întru cununa carea l-au cununat pre dânsul maica lui, în ziua gineriei lui și în ziua

veseliei inimii lui!

CAP 4

Frumusețea Miresei.

1. Iată, ești frumoasă, cea de aproapele meu, iată, ești frumoasă! Ochii tăi – porumbițe, afară den tăcearea ta; părul tău – ca turmele caprelor carele s’au descoperit de la Galaad.

2. Dinții tăi – ca turmele celor tunse, carele s’au suit de la baie, toate cu geamene, și fără fiiu nu iaste întru eale.

6, 5.

3. Ca funea cea roșie – buzele tale și graiul tău – frumos. Ca coaja rodiei – mărul tău afară den tăcearea ta.

4. Ca turnul lui David – grumazul tău, cel zidit la Thalpioth; 1000 de scuturi spânzurați sânt pre el, toate svârliturile celor tari.

5. Doao țate ale tale – ca doi pui geameni ai căprioarii, cei ce pasc în crini.

6. Până unde va sufla ziua și se vor porni umbrele, merge-m-voiu mie cătră măgura zmirnei și cătră dealul Livanului.

7. Toată ești frumoasă, cea de aproapele meu, și hulă nu iaste întru tine.

Efes. 5, 27.

8. Vino de la Livan, mireasă, vino de la Livan! Veni-vei și vei treace de ’nceputul credinței, de la capul lui Saniir și Aermon, de la stânile leilor, de la munții pardoșilor.

A 2 Leage 3, 9.

9. Datu-ne-ai inimă, sora noastră, mireasă, îndârjitu-ne-ai pre noi cu unul dentru ochii tăi, cu un șâr de la grumazul tău.

10. Ce să înfrumșetară țitele tale, sora mea, nevastă! Ce să înfrumșetară țitele tale de vin! Și mirosul hainelor tale – mai mult decât toate mirosurile!

11. Fagur pică buzele tale, nevastă, miare și lapte e supt limba ta, și mirosul hainelor tale – ca mirosul Livanului. Grădină închisă, soru-mea, nevastă,

12. Grădină închisă, izvor pecetluit.

13. Trimiterile tale – grădină cu rodii cu roadă den muguri, chipri cu nardii:

14. Nardu și șofran, trestie și scorțișoară, de toate leamnele Livanului, zmirnă, aloi, cu toate ceale de frunte mirosur.

15. Izvorul grădinii și fântâna apei vii și duduind, de la Livan.

16. Scoală-te, crivețe, și vino, austre, și suflă spre grădina mea și curgă mirosurile tale.

CAP 5

Frumusețea Mirelui.

1. Pogoare-se frățiorul meu la grădina lui și să mănânce roadă poamelor lui.

2. Întraiu în grădina mea, soru-mea, nevastă! Cules-am zmirna mea, cu mirosurile mele, mâncat-am pâinea mea cu miarea mea, băut-am vinul meu cu laptele meu. Mâncați, cei de aproape, și beați și vă îmbățați, fraților!

3. Eu dormu și inema mea bdenuiaște, glasul frățiorului meu bate la ușă: „Deșchide-m, sora mea, cea de aproapele meu, porumbița mea, deplina mea, căce capul meu să împlu de roao și părul meu, de râurări de noapte“.

4. Dezbrăcatu-m'am de cămașa mea, cum mă voiu îmbrăca cu ea? Spălat-am picioarele mele, cum voiu pângări pre eale?

5. Frățiorul meu trimis-au mâna lui pren gaură și pântecele meu să turbură spre el.

6. Sculaiu-mă eu să deșchiz fratelui meu, den mânil mele au picat zmirnă, deagetele mele, pline de zmirnă, pre mânil încuitorii.

7. Deșchișu eu frățiorului meu, frățiorul meu trecu; sufletul meu ieși, cu cuvântul lui cercaiu-l pre el, și n'am aflat pre el; chemaiu-l pre el, și n'au ascultat pre mine.

8. Aflatu-m'au păzitorii cei ce încunjură cetatea, lovire-mă și mă rănire, luară-m brobodealnicul meu de la mine păzitorii zidurilor.

9. Jurat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru puteri și întru țăriile țarinii, de veți afla pre frățiorul meu, vestiți lui căce rănită de dragoste eu sânt!

10. Ce e frățiorul tău, de la frățior, cea frumoasă în muieri? Ce e frățiorul tău, de la frățior, căce așa ne-ai jurat pre noi?

11. Frățiorul meu – alb și rumen, alesu dentru zeci de mii.

12. Capul lui – cap de aur; cosițele lui – brazi, neagri ca corbul.

13. Ochii lui – ca porumbețele preste împlerile apelor, spălate cu lapte, șazănd la împlerile apelor.

14. Fălcile lui – ca năstrăpile mirosului, odrăslind mirosituri; buzele lui – crini picând zmirnă aleasă.

15. Măinile lui – oable de aur, pline de tharsis; pântecele lui – tablă de elefand preste piatră de zamfir.

16. Pulpele lui – stâlpi de marmură, întemeiați pe cuiburi de aur; chipul lui – ca Livanul, ales ca chedrii.

17. Gâtlejul lui – îndulcire și tot pohtă; acesta e frățiorul meu și acesta e aproapele meu, featele Ierusalimului!

Ps. 44, 3.

18. Unde să duse frățiorul tău, cea frumoasă întrui muieri? Unde au privit frățiorul tău? Și-l vom cerca pre el cu tine împreună.

CAP 6

Iarăși se laudă frumuseața miresii.

1. Frățiorul meu pogoară-se la grădina lui, la năstrăpile mirosului, să pască în grădini și să adune crini.

2. Eu frățiorului meu și frățiorul meu mie, cel ce paște în crini.

3. Frumoasă ești, cea de aproapele meu, ca o bunăvzare, frumoasă ca Ierusalimului, spaimă, ca ceale rânduie.

4. Întoarce ochii tăi den potriva mea, căce ei m'au zburat. Părul tău – ca turmele caprelor, carele s'au suit de la Galaad.

5. Dinții tăi – ca turmele celor tunse, carele s'au suit de la baie, toate cu geameni, și nefăcând copii și nu iaste întrui eale.

4, 2.

6. Ca o ață roșie – buzele tale și graiul tău frumos, ca coaja rodiei, mărul tău, afară den tăcearea ta.

7. 60 sânt împărătease și 80 țititoare, și fecioare care n'au număr;

8. Una iaste porumbița mea, deplina mea; una iaste maicii ei, aleasă iaste ceea ce au născut pre ea. Văzutu-o-au pre ea feate și au fericit pre ea; împărătease și țititorile, și vor lăuda pre ea.

9. Care e aceasta carea să iveaște ca zorile, frumoasă ca luna, aleasă ca soarele, spaimă ca ceale rânduie?

10. La grădina nukului am pogorât, să văz întru nașterea pâ râului, să văz de au înflorit via, înflorit-au rodiile; acolo voi u da țâțele meale ție.

11. N'au cunoscut sufletul meu, pusu-m'au întru carăle lui Aminadav.

12. Întoarce-te! Întoarce-te, Sulamiteanco! Întoarnă-te și vom vedea întru tine!

CAP 7

Frumusețea Sulamitei.

1. Ce veți vedea la Sulamiteancă ceaea ce vine, ca horele taberilor? Ce s'au înfrumusețat pașii tăi cu încălțămintele tale, fiica lui Navad! Rândurile coapselor tale aseamene-s cu șărurile, lucru de mâni de meșter.

2. Buricul tău – clondiriu oblu, nu lipsindu-se de ameastecătură; pântecelul tău – stog de grâu îngrădit cu crini.

3. Doao țâțe ale tale – ca doi pui geameni de căprioară.

4. Cerbicea ta – ca un turn de elefant; ochii tăi – ca iazere în Esevon, în porți de mulțime de feate; narea ta – ca turnul Livanului, socotind fața Damascului.

5. Capul tău preste tine – ca Carmilul, și împletitura capului tău – ca mohorâtul, împărat legat întru alergături.

6. Ce te-ai înfrumusețat și ce te-ai îndulcit, dragoste, întru desfătăciunile tale!

Ps. 44, 13.

7. Aceasta e mărimea ta. Asămănași-te finicului și țâțele tale, cu strugurii.

8. Ziș: „Sui-mă-voi u preste finic, ținea-voi u înălțimile lui“. Și vor fi dară țâțele tale ca strugurii viei și mirosul nasului tău, ca mearele.

9. Și gâtlejul tău, ca vinul cel bun, mergând la frățiorul meu la îndireptări, destulindu-mă cu buzele meale și cu dinții.

Pareмии 23, 31.

10. Eu – frățiorului meu și preste mine întoarcerea lui.

11. Vino, frățiorul meu, să ieșim la țarină, să mânem în sate!

12. Să mânecăm la vii, să vedem de au înflorit via, înflorit-au coacerea, înflorit-au rodiile; acolo voi u da țâțele meale ție.

13. Mandragorile au dat miros și, la ușile noastre, toate roadele pomilor, noao spre vechi, frățiorul meu, păzit-am ție.

Fac. 30, 14.

CAP 8

Dragostea cea desăvârșită.

1. Cine-ț va da, frățiorul meu, sugând țâțele maicii mele; aflându-te afară, săruta-te-voi și încă nu mă vor defăima.

2. Lua-te-voi, băga-te-voi în casa maicii mele și la cămara cei ce m'au zemislit învăța-m-ei; adăpa-te-voi de vinul cel mirositoriu de la curgerea rodiilor mele.

3. Stânga lui – supt capul meu și dreapta lui mă va lua pre mine.

4. Jurat-am pre voi, featele Ierusalimului, întru puteri și întru țăriile țarinei, ce rădicați și ce sculaț dragostea până unde va vrea!

5. Cine e aceasta ce să suie albită, înflorită, răzimându-se pre frățiorul ei? Supt măr am sculat, pre tine acolo te-au chinuit maica ta, acolo te-au chinuit ceaea ce te-au născut.

6. Pune-mă ca o peceate pre inema ta, ca o peceate pre brațul tău! Căci tare e ca moartea dragostea; grea e ca iadul râvnirea. Prejur peneale ei – ca prejud peneale focului; cărbuni de foc – văpăile ei.

7. Apă multă nu va putea să stingă dragostea și râurile nu vor potopi pre ea; de va da bărbatul toată avuția lui în dragoste, cu defăimare îl vor defăima pre el.

Râm. 8, 38, 39.

8. Sor noastră e mică și țâțe n'are; ce vom face surorii noastre în ziua carea să va grăi întru ea?

9. De iaste zidu, să zidim preste ea băști de argint; și de iaste ușă, să scriem pre ea scândură de chedru.

10. Eu – zidu, și țâțele mele – ca turnurile; eu eram înaintea ochilor lui aflând pace.

11. Vie s'au făcut lui Solomon în Veelamon; dat-au via lui celor ce păzesc, omul va aduce întru roada lui 1000 de arginți.

12. Via mea a mea e înaintea mea; cei o mie – ai lui Solomon și cei 200 – celor ce păzesc roadă lui!

13. Cea ce șade în grădini, prietenii luând aminte glasului tău, auzit îl fă mie!

14. Fugi, frățiorul meu, și te asemănă cu căprioara sau cu puiul cerbului preste munții mirositorilor.

ISAIA

CAP 1

Graiul lui Isaia despre adevăratele jârtve.

1. Vedearea carea au văzut Isaia, feciorul lui Amos, carea au văzut asupra Iudeii, asupra Ierusalimului, întru împărăția lui Ozie și lui Ioatham și Ahaz și Ezechia, carii au împărățit Iudea.

2. Ascultă, ceriule, și bagă în urechi, păminte, căci Domnul au grăit: „Fii am născut și am înălțat și ei pre mine m’au defăimat.

A 2 Leage 4, 26; 32, 1; Ierem. 2, 12; Iosia 11, 3.

3. Conoscut-au boul pre cel ce l-au câștigat și măgariul iaslea domnului lui, și Israil pre mine nu mă cunosc și nărodul meu n’au priceput“.

Ierem. 8, 7 și 4, 22.

4. Vai, limbă păcătoasă, nărod plin de păcate, sămânță rea, fii fără de leage, părăsit-aț pre Domnul și aț mâniat pre Sfântul lui Israil, streinară-se îndărăt.

A 2 Leage 31, 20; Ps. 77, 63.

5. Ce încă veț răni, adăogând fărădeleage? Tot capul la dureare și toată inima –la întristare.

Mat. 23, 31-33; Iosia 4, 10; Ierem. 11, 11.

6. De la picioare până la cap nu iaste întru el întregăciune, nici rană, nici struncinare, nici zgaibă înflată, nu iaste unsoare a pune, nici untdelemn, nici legături.

7. Pământul vostru –pustiiu, cetățile voastre –arse cu foc, țara voastră, înaintea voastră, cei streini o mănâncă de tot pre ea și s’au pustiit, surpată fiind de năroade streine.

A 2 Leage 28, 51, 52.

8. Părăsi-se-va fata Sionului ca o colibă într’o vie și ca un pățul într’o grădină cu crastaveț, ca o cetate încungiurată.

9. Și de nu Domnul Savaoth ar fi lăsat noao sămânță, ca Sodomul ne-am fi făcut și ca Gomorul ne-am fi asămănat.

Râm. 9, 29; Fac. 19, 24, 25; Ierem. 23, 14.

10. Ascultaț cuvântul Domnului, boiarii Sodomului; luați aminte leagea lui Dumnezeu, nărodul Gomorului.

11. „Ce e mie mulțimea jârtvelor voastre? –zice Domnul. Plin sânt de arderi-de-tot (și) de berbeci și seu de miei; și sânge de tauri și de țapi nu voi.

Premii 15, 8 și 21, 3; Ierem. 6, 20; Amos 5, 21.

12. Nici de aț veni să vă arătaț mie, pentru că cine au cercetat acestea den mâinile voastre, ca să călcați curtea mea?

13. Nu vă veț adaoge de veț aduce făină de grâu, deșartă tămâie – urâciune în iaste.

14. Lunile ceale noao ale voastre și sâmbetele și zi mare nu sufăr; post și țineare de lucru și lunile ceale noao ale voastre și sărbătorile voastre uraște sufletul meu; făcutu-v'ăț mie spre sațiu, nu voi mai părăsi păcatele voastre.

15. Când veț întinde mâinile, întoarce-voiu ochii miei de cătră voi și, de veți înmulți ruga, nu voi asculta pre voi, pentru că mâinile voastre pline sânt de sânge.

Iov 35, 12; Premii 1, 28; Ierem. 14, 12.

16. Scăldați-vă, curați vă faceț, luați răutățile de la sufletele voastre denaintea ochilor miei, părăsiți-vă de răutățile voastre.

2 Cor. 7, 1; Ierem. 4, 14; Ps. 33, 15.

17. Învățați bine a face, cercetați judecata, mântuiț pre cel ce să năpăstuiască, judecați săracului și îndireptați văduva.

Ieș. 22, 22; Ps. 36, 27; Ierem. 22, 3.

18. Și veniț și să ne întrebăm –zice Domnul– și, de vor fi păcatele voastre ca cel negru, ca zăpada le voi albi; și de vor fi ca roșiul, ca lâna le voi albi.

Mih. 6, 2.

19. Și, de veț vrea și mă veț asculta, bunătățile pământului veț mânca.

20. Iară de nu veț vrea, nici mă veț asculta, sabia pre voi va mânca“, pentru că gura Domnului au grăit acestea.

Preoția 26, 14-15; Ierem. 2, 19; Mal. 2, 2.

21. Cum s'au făcut curvă cetatea cea credincioasă, Sionul, plin de judecată, în carea direptatea dormi întru ea și acum ucigaș?

Ierem. 2, 21.

22. Argintul vostru –nelămurit, cârciumarii tăi amestecă vinul cu apă.

Iezech. 22, 18; Ierem. 6, 30. A 2 Leage 24, 17.

23. Boiarii tăi nu ascultă, părtași de furi, iubind daruri, gonind răsplătire, pre săraci nu judecând și judecata văduvelor neluând aminte.

Ierem. 5, 28.

24. Pentru aceea, acestea zice Stăpânitoriul, Domnul Savaoth: „Vai, cei putincioși ai lui Israil, pentru că nu se va potoli mânia mea spre cei vrăjmași și judecata de cătră vrăjmașii miei voi face.

A 2 Leage 28, 63.

25. Și voi aduce mâna mea preste tine și voi lămuri spre curat și pre cei neascultători voi pierde și voi lua pre toți cei fără leage de la tine și pre toți sămeții.

Mal. 3, 2, 3.

26. Și voi pune pre judecătorii tăi ca mai nainte și pre sfeatnicii tăi ca de 'nceput, și după aceasta te vei chema cetatea dreptății, mitropolie credincioasă.

Zahar. 8, 3.

27. Sion, cu judecată se va mântui robimea ei și cu milostenie.

28. Și se vor zdrobi cei fără leage și cei păcătoși deodată, și cei ce au părăsit pre Domnul conceni-se-vor.

Iov 31, 3; Ierem. 30, 19.

29. Pentru căci se vor rușina de cătră idolii lor, carele ei vrea, și să rușinară la grădinile carele au poftit.

Iezech. 20, 28; Iosia 4, 13.

30. Pentru că vor fi ca un terevith ce au lepădat frunzele lui și ca o grădină neavând apă.

31. Și va fi vârtutea lor ca puzderia câlților și lucrurile lor împreună ca niște scânteii, și vor arde de tot cei fără de leage și nu va fi cine să stingă“.

Ierem. 4, 20.

CAP 2

Prorocie despre Iuda și Ierusalim.

1. Cuvântul carele s'au făcut cătră Isaia, feciorul lui Amos, pentru Iudea și pentru Ierusalim.

2. Că va fi în zilele ceale de apoi ivit muntele Domnului și casa lui Dumnezeu pre vârfurile măgurilor și se va înălța mai sus decât dealurile și vor veni într'însa toate limbile.

Mih. 4, 1, 2; Tovit 14, 7.

3. Și vor merge limbi multe și vor grăi: „Veniți și să ne suim la muntele Domnului și la casa Dumnezeului lui Iacov, și va vesti noao calea lui și vom merge într-o dânsă“. Pentru că din Sion va ieși legea și cuvântul Domnului din Ierusalim.

Zaharia 14, 16; Ierem. 31, 6.

4. Și va judeca în mijlocul limbilor și va dovedi norod mult; și vor tăia sabiile lor la pluguri și fuștiurile lor pre seaceri, și nu va lua limbă spre limbă sabie și nu se vor mai învăța încă a să bate.

Mih. 4, 3.

5. Și acum, casa lui Iacov, veniți și să mergem într-o lumina Domnului!

Ps. 88, 16.

6. Pentru că lăsa norodul lui, casa lui Iacov, căci s'au împlut ca de nceput țara lor de vrăji, ca a celor străini de fealiu, și fii mulți de fealiu străini s'au făcut lor.

Iosia 12, 2.

7. Pentru că să împlu țara lor de argint și de aur, și nu era număr visteriilor lor.

8. Și să împlu pământul de cai, și nu era număr carălor lor; și să împlu pământul de urâciunile faptelor mânilor lor și să închinare celor ce au făcut deagetul lor.

Ierem. 2, 28 și 50, 38.

9. Și să plece omul și să smeri bărbatul și nu voiu părăsi pre ei.

10. Și acum intrați la pietri și vă ascundeți la pământ de cătră fața fricii Domnului și de mărirea vârtutei lui, când se va scula să piarză pământul.

Is. 2, 19 și 21.

11. Pentru că ochii Domnului înalți sânt, și omul –smerit; și se va smeri înălțimea oamenilor și se va înălța Domnul însuși în ziua aceea.

Ps. 17, 30.

12. Pentru că ziua Domnului Savaoth –preste tot dosăditoriul și mândrul și preste tot înălțatul și rădicatul, și se vor smeri;

13. Și preste tot chedrul Livanului celor înalte și rădicate și preste tot copaciul ghindii Vasanului,

14. Și preste înaltă măgură și preste tot dealul înalt,

15. Și preste tot turnul înalt și preste tot zidul înalt,

16. Și preste tot vasul mării și preste toată privirea frumsețelor vaselor.

17. Și se va smeri tot omul și va cădea înălțimea oamenilor, și se va înălța Domnul sângur în ziua aceea.

18. Și ceale făcute de mâni toate le vor ascunde,

19. Băgându-le la peșteri și în spintecăturile pietrilor și în găurile pământului de cătră fața înfricoșării Domnului și de slava puterii lui, când se va scula să surpe pământul.

Iosia 10, 8; Luca 23, 30; Apoc. 6, 16.

20. Pentru că în ziua aceea va scoate omul urâciunile lui ceale de argint și ceale de aur, carele au făcut a să închina celor deșarte și liliacilor,

Mih. 5, 13.

21. Ca să între în găurile pietrii cei tari și la spintecăturile pietrilor de cătră fața înfricoșării Domnului și de mărirea puterii lui, când se va scula să piarză pământul.

Is. 2, 10 și 19.

22. Conținuți voao de la omul carele răsuflă cu narea lui, căci în cine s'au socotit?

CAP 3

Pedeapsa mândriei și a podoabelor deșarte.

1. Iată dară Stăpânul, Domnul Savaoth, lua-va de la Israil și de la Iudea pre cel putincios și pre cea putincioasă, putearea pâinii și putearea apei,

Ps. 104, 16; Iov 19, 21.

2. Uriași și vârtucios, om războinic și judecătoriu și proroc și chipzuitoriu și bătrân și căpitan de 50 și minunat sfeatnic și înțelept mai mare preste teslari și priceput ascultătoriu.

3. Și voi pune tineri căpetenii lor și batjocoroșii vor stăpâni pre ei.

Ecl. 10, 16.

4. Și va cădea norodul, om cătră om și om cătră aproapele lor; împiedecă-să-va copilul cătră cel bătrân, cel necinstit cătră cel cinstit.

5. Căce va uita om pre fratele său și rudeniei tătâni-său, zicând: „Haină ai, căpetenie fii noao, și mâncarea mea sup tine să fie“.

6. Și, răspunzând, în ziua aceea va grăi: „Nu voi fi ție căpetenie, pentru că nice în casa mea iaste pâine, nice haină, nu voi fi căpetenie norodului acestuia“.

7. Căce să părăsească Ierusalimul și Iudea au căzut, și limbile lor cu fărădelegile ceale spre Domnul neascultând, pentru căce acum să smeri mărirea lor.

8. Și rușinea feții lor să împotrivi lor, și păcatul lor ca al sodomleanilor l-au vestit și l-au ivit –vai sufletului lor, pentru că au sfătuit sfat rău asupra lor,

Fac. 19, 4.

9. Zicând: „Să legăm pre cel drept, căce de rea treabă ne iaste“; deci nașterile lucrurilor lor vor mânca.

Ps. 36, 37-40; Ps. 127, 2.

10. Vai celui fără de leage, reale după faptele mânilor lui întâmpla-să-vor lui.

11. Norodul meu, ispravnicii voștri vă spicuiescu pre voi și cei ce cer vor stăpâni pre voi; norodul meu, cei ce fericescu pre voi rătăcescu pre voi și cărarea picioarelor voastre o scutură.

Mat. 23, 13, 16, 24; Plâng. 1, 5.

12. Ce acum va sta la judecată Domnul și va pune la judecată norodul lui.

13. Acesta, Domnul, la judecată va veni cu cei mai bătrâni ai norodului și cu boiarii lui și: „Voi căce ați arsu via mea și jacul săracului în casele voastre?

14. Pentru ce voi năpăstuiți norodul meu și fața săracilor rușinați?“ –zice Domnul, Domnul oștilor.

15. Aceastea zice Domnul: „Pentru căce s’au înălțat featele Sionului și au mersu cu grumaz nalt și în clipealele ochilor și cu mersul picioarelor împreună, târând hainele, și cu picioarele împreună jucând,

16. Și va smeri Dumnezeu stăpânile, featele Sionului, și Domnul va descoperi chipul lor

17. În ziua aceea și lua-va Domnul mărirea îmbrăcăminții lor și ceapsele

18. Și podoaba grumazilor și lefthul și podoaba feții lor și tocmirea podoabei cei de mărire

19. Și gherdanele și brățările și inealele și ceale de na direapta și cei împlețiți cercei

20. Și ceale premprejur mohorâte și ceale mijlocii mohorâte și acoperiturile ceale ce-s în casă

21. Și ceale lucii foarte și ceale vișine și ceale vinete

22. Și roșie și vison, cu aur și vânat împreună țăsut, și brobodealnici închise.

23. Și va fi în loc de mirosenia cea frumoasă prah, și în loc de brâu cu fune te vei încinge, și pentru podoaba capului cea de aur pleșuvire vei avea,

pentru faptele tale, și pentru haina cea mijlocie mohorâtă te vei încinge cu sac.

24. Și fiul tău cel preafrumos, pre carele iubești, cu sabie va cădea și cei vârtucioși ai voștri cu sabie vor cădea și să vor smeri.

25. Și vor plânge raclele podoabei voastre și vei rămânea sângur și la pământ te vei face țărână“.

Plâng. 1, 1.

CAP 4

Pedeapsa mândriei și a podoabelor deșarte (Urmare).

1. Și să vor apuca șapte muieri de un om într’aceaea zi, zicând: „Pâinea noastră vom mânca și hainele noastre vom îmbrăca, fără numai numele tău să să cheame preste noi; ia ponoslul nostru“.

2. În ziua aceaea lumina-va Dumnezeu cu sfat cu mărire pre pământ, ca să înalțe și să mărească pre cel rămas al lui Israil.

Zahar. 6, 12.

3. Și va fi cel rămas în Sion și cel rămas în Ierusalim sfinți să vor chema, toți cei ce s’au scris la viață în Ierusalim.

4. Căce va spăla Domnul tina fiilor și a fezelor Sionului, și sângele Ierusalimului va curăți den mijlocul lui cu duh de judecată și cu duh de arsură.

5. Și va veni, și va fi tot locul muntelui Sionului și toate premprejurile lui va umbri norul ziua și precum fumul și lumina focului arde noaptea;

Ieș. 13, 21; Sirah 34, 18.

6. Cu toată mărirea se va acoperi, și va fi la umbră de zăduh și întru acoperemânt și întru ascuns de nășâlnicie și ploaie.

CAP 5

Via neroditoare.

1. Cânta-voiu dară celui iubit cântarea iubitului mieu, viei meale. Vie s’au făcut celui iubit în corn, în loc gras.

Ierem. 2, 21.

2. Și gard am pus împrejur și am șențuit, și am răsădit viță bună, rodnică, și am zidit turn în mijlocul ei, și înainte teasc am săpat întru ea, și așteptai

să facă struguri, și făcu spini.

Mat. 21, 33; Iosia 10, 1.

3. Și acum, cei ce lăcuți Ierusalimul și omul Iudei, judecați întru mine și întru mijlocul viii mele.

4. Ce voi face încă viii mele și n'am făcut ei? Pentru căci am așteptat ca să facă struguri, și au făcut măcăciuni.

5. Acum dară voi povesti voao ce eu voi face viei mele: lua-voiu gardul ei și va fi în jah, și voi răsi zidul ei și va fi spre călcare-de-tot.

Ps. 79, 13.

6. Și voi lăsa via mea și nu se va tăia, nici se va săpa, și se va sui pre ea ca pre țelenă spinul, și norilor voi porunci ca să nu ploaie la ea ploaie.

7. Pentru că via Domnului Savaoth casa lui Israil iaste, și omul Iudei – tânără odraslă iubită;

Ps. 79, 9; Ierem. 31, 20.

8. Așteptai ca să facă judecată, și făcu fărădelege, și nu dreptate, ce strigare.

9. Vai de ceia ce împreună casă cătră casă și țarină cătră țarină apropiind, pentru ca al vecinului să ia cevaș; sau lăcui-veți sânguri pre pământ?

Mih. 2, 2.

10. Pentru că s'au auzit la urechile Domnului Savaoth acestea, pentru că, de se vor face case multe, spre pustii vor fi mari și bune și nu vor fi cei ce lăcuiesc întru eale.

11. Pentru că unde lucrează zece părechi de boi va face un urcior, și cel ce samănă artave 6 face-va măsuri trei.

Mih. 6, 14, 15; Aggheu 1, 6.

12. Vai, ceia ce să scoală dimeneață și gonesc îmbătarea, cei ce îngăduiesc târziu, pentru că vinul opări-va pre ei.

Întel. Sol. 2, 7; Paremii 23, 29, 30.

13. Pentru că cu alăute și canon și tâmpene și fluieri beau vinul, și faptele Domnului nu le văd și faptele mânilor lui nu le socotesc.

14. Deci dară robii norodului meu s'au făcut, pentru căci nu știia ei pre Domnul; și mulțime s'au făcut de morți, pentru foamete și însătoșare de apă.

Iosia 4, 6.

15. Și largi iadul sufletul lui și deschise gura lui, ca să nu lase; și se vor pogori cei slăviți și cei mari și avuții și lacomii ei și cel ce să bucura întru

ea. Și se va smeri om, și se va necinști bărbat, și ochii cei rădicați smeri-se-vor.

16. Și se va înălța Domnul Savaoth întru judecată și Dumnăzău cel Sfânt mări-se-va întru dreptate.

Ps. 17, 27, 30.

17. Și se vor paște cei hrăniți ca taurii, și pustiile celor apucați miei le vor mânca.

18. Vai, ceia ce târăsc păcatele lor ca cu o fune lungă și ca cu o curea a unii junce de jug fărălegile (lor),

19. Ceia ce zic: „Curând să să apropie ceale ce va face, pentru ca să vedem, și vie sfatul Sfântului Israil, pentru ca să cunoaștem“.

Ierem. 17, 13, 15; Amos 5, 18.

20. Vai, ceia ce zic cel rău bun și cel bun rău, ceia ce pun întunearecul lumină și lumina întunearec, ceia ce pun cel amar dulce și cel dulce amar.

21. Vai, cei pricepuți întru sine și înaintea lor știutori.

Paremii 3, 7; Râm. 12, 16.

22. Vai, cei ce pot ai voștri, cei ce beau vinul și silnicii și cei ce ameastecă sichera.

Paremii 23, 29, 30.

23. Cei ce îndireptează pre cel necurat, pentru daruri, și cel drept de la cel drept rădicând.

Paremii 17, 15.

24. Pentru aceea, în ce chip va arde trestia de cărbunele focului, și va arde de pară slobodă, rădăcina lor ca țărâna va fi, și floarea lor ca prahul se va sui, pentru că n’au vrut leagea Domnului Savaoth, ce cuvântul Sfântului Israil întărâtără.

25. Și să mânie cu urgie Domnul Savaoth preste norodul lui; și puse mâna lui preste ei și lovi pre ei și să întărâtără munții; și să făcură mortăciunile lor ca gunoiul în mijlocul drumului; și întru toate acestea nu s’au întors mâna lui, ce încă mâna lui naltă e.

Ps. 17, 18; Ierem. 4, 24.

26. Pentru aceea rădica-va semn în limbile ceale de departe și va şuiera de la marginea pământului, și, iată, degrabă sprinten vine.

27. Nu vor flămânzi, nici vor osteni, nici vor dormita, nici vor dormi, nici vor dezlega brânele lor de la mijlocul lor, nici se vor rumpe curealele încălțămintelor lor.

28. Căroră săgețile ascuțite sânt și arcele lor încordate, picioarele cailor lor ca o piatră tare s'au socotit, roatele carălor lor ca un vifor.

Ierem. 47, 3.

29. Pornescu-se ca lei și au stăcut ca puii leului,

Ierem. 2, 15.

30. Și să va apuca și va striga ca o hiară și va scoate, și nu iaste cel ce mântuiaște pre ei. Și va striga pentru ei în ziua aceea, ca glasul mării ce vălăiaște. Și vor căuta la ceriu, sus și jos: și, iată, întunearec nășâlnic întru lipsa lor.

Amos 8, 8, 9; Ier. 50, 42.

CAP 6

Isaia veade slava Domnului.

1. Și fu în anul carele au murit Ozia împăratul, văzut-am pre Domnul șazănd pre scaun înalt și rădicat și plină casa de mărirea lui.

4 Împ. 22, 19.

2. Și serafimi sta împrejurul lui, și 6 aripi la unul, și 6 la altul, și cu doao acoperiia fața, și cu doao acoperiia picioarele, și cu doao zbura.

3. Și striga unul cătră altul și zicea: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaoth, plin tot pământul de mărirea lui“.

Ps. 8, 1, 2, 9; 103, 25; Ps. 150, 1, 2; Apoc. 4, 8.

4. Și să rădică pragul de sus al ușii de glasul care striga, și casa să umplu de fum.

3 Împ. 8, 10.

5. Și ziș: „O, ticălosul, eu, căci m'am umilit, căci, om fiind și necurate buze având, în mijlocul norodului ce are buze necurate eu lăcuiesc și pe Împăratul, Domnul Savaoth, văzui cu ochii miei“.

Ierem. 1, 9; Dan 10, 16.

6. Și să trimise cătră mine unul den serafimi, și în mână avea cărbune carele cu lingura l-au luat de la jârtăvnic.

7. Și atinse de gura mea și zise: „Iată, au atins acesta de buzele tale și va lua fărădelegile tale, și păcatele tale le va curăți“. Și auziiu glasul Domnului zicând:

Ierem. 1, 9.

8. „Pre cine voiu trimite? Și cine va merge cătră norodul acesta?” Și ziș: „Iată, eu sânt, trimite-mă”.

9. Și zise: „Pasă și zi norodului acestuia: ‘Cu auzul să auziț și să nu priceapeți, și căutând să căutați și să nu vedeți’.

Ierem. 5, 21; Mat. 13, 14; Marc. 4, 12; Luca 8, 10; Ioan 12, 40; Fapt. Ap. 28, 26; Râm. 11, 8.

10. Pentru că s’au îngrășat inema nărodului acestuia, și cu urechile lor greu au auzit și ochii lor au închis, ca nu cândai să vază cu ochii și cu urechile să auză și cu inema să priceapă, și să vor întoarce și voiu vindeca pre dânșii”.

11. Și ziș: „Până când, Doamne?” Și zise: „Până unde să vor pustii cetăț a nu să lăcui și case a nu fi oameni și pământul va rămânea pustiiu”.

12. Și, după aceasta, îndelunga-va Dumnezeu oamenii și să vor înmulți cei ce au rămas pre pământ.

13. Și încă preste el iaste al zeacele, și iarăș va fi la pradă, ca tereventhul și ca ghinda când va cădea den găocea ei; sămânță sfântă –stâlpirea ei.

Sofon. 3, 12, 13.

CAP 7

Profeția despre nașterea Mântuitorului din Fecioara.

1. Și fu în zilele lui Ahaz și lui Ioachim, fiiului Oziei, împăratului Iudii, să sculă Rasin, împăratul Aramului, și Fache, fiiul Romeliei, împăratul lui Israil, preste Ierusalim, ca să-l bată pre el, și nu putură ca să-l bată pre el.

4 Împ. 16, 5; 2 Paral. 28, 5.

2. Și să vesti în casa lui David, zicând: „Să tocmi Aram cătră Efraim”. Și să spământă sufletul lui și sufletul norodului lui, în ce chip în dumbravă lemnul de vânt să va clăti.

3. Și zise Domnul cătră Isaia: „Ieși în timpinarea lui Ahaz, tu și cela ce au rămas, Iasuv, feciorul tău, cătră scăldătoarea căii cei de sus a țarinei nălbitoriului.

4. Și vei grăi lui: ‘Păzește a te potoli și nu te teame, nici sufletul tău slăbească de ceale doao leamne ale tăciunelor ce fumegă acelora, pentru că când urgia mâniei să va face, iarăș voiu vindeca și fiiul lui Aram, și fiiul lui Romelie.

5. Căci au sfătuit sfat rău Efraim și fiiul lui Romelie pentru tine, zicând:

6. ‘Sui-ne-vom la Iudea și, grăind împreună cu ei, întoarce-i-vom pre dâșii cătră noi și vom împărăți ei pre fiiul lui Taveil’.

7. Acestea zice Domnul Savaoth: ‘Nu va rămânea sfatul acesta, nici va fi.

8. Ce capul lui Aram –Damascul, și capul Damascului –Raasim; ce preste 65 de ani va lipsi împărăția lui Efraim preste norod.

Ezdra 4, 2.

9. Și capul lui Efraim –Somoron, și capul lui Somoron –fiiul lui Romelie. Și de nu veți creade, nici veți înțeleage’“.

10. Și adaoase Domnul a grăi lui Ahaz, zicând: „Ceare ție semn de la Domnul Dumnezeul tău: întru adâncare, au întru înălțime“.

11. Și zise Ahaz: „Nu voi ceare, nici voi ispiți pre Domnul“.

12. Și zise: „Ascultați, dară, casa lui David, au mică voao iaste nevoiță a da oamenilor? Și cum Domnului daț nevoiță?

13. Pentru aceaea da-va Domnul, El, voao semn: iată, Fecioară în pânțecă va lua și va naște Fiiu și vei chema numele lui Emmanuil.

Mat. 1, 22.

14. Unt și miare va mânca, și mai nainte decât a cunoaște el au a aleage realele și va aleage binele.

15. Căci, mainte de a cunoaște Copilul binele sau răul, nu ascultă răului ca să aleagă binele, și va rămânea pământul, de carele tu temi, de la fața celor doi împărați.

16. Ce va aduce Dumnezău preste tine și preste nărodul tău și preste casa părintelui tău zile, carele încă n’au venit den carea zi au luat Efraim de la Iuda, pre împăratul asirianilor.

4 Împ. 18, 13; 2 Paral. 32, 1.

17. Și va fi în ziua aceaea șuiera-va Domnul muștelor, care domnescu o parte a râului Eghipetului, și albinei, carea iaste în țara asirianilor.

2 Paral. 35, 20.

18. Și vor ieși și se vor odihni toți în văile țării și în găurile pietrilor și în peșteri și la toată spărtura și în tot lemnul.

19. În ziua aceaea rade-va Domnul, cu briciul cel îmbătat decindea de râul, împăratului asirianilor capul și perii picioarelor și barba va lua.

Iezech. 5, 1.

20. Și va fi în ziua aceaea, hrăni-va omul juncă de boi și 2 oi.

21. Și va fi den prea mult a bea lapte, mânca-va unt, căci unt și lapte va mânca tot cel ce au rămas pre pământ.

Preoția 26, 20.

22. Și fi-va în ziua aceea, fi-va tot locul unde vor fi 1000 de vii 1000 de sicli, spre țealină vor fi și spre spini.

23. Cu săgeată și cu săgetături vor intra acolo, căci țealină și măracini va fi tot pământul.

24. Și tot muntele arat ara-se-va, însă nu va veni acolo frică, pentru că va fi den țealină și den spini pășunea oii și călcătura bouului“.

CAP 8

Surparea împărăției Siriei și a lui Israil. Vreamea lui Mesia.

1. Și zise Domnul către mine: „Ia ție o bucată de hârtie noao, mare, scrie într’însa cu condeiul omului: ‘Ca iute pradă a face jafurilor’.

Is. 30, 8; Avvac. 2, 2.

2. Pentru că de față iaste, și mărturii mie-m fă credincioși oameni, pre Uria, preotul, și pre Zaharia, feciorul Varahiei“.

3. Și veniiu către prorociță și luo în pânțete, și născu fiiu, și zise Domnul mie: „Cheamă numele lui: ‘De sârg pradă, iute jăfuiaste’.

4. Pentru căci, mai nainte decât a cunoaște copilul a chema pre tată au pre maică, lua-va putearea Damascului și prăzile Samariei înaintea împăratului asirianilor“.

4 Împ. 16, 9 și 15, 24.

5. Și adaose Domnul a grăi mie, zicând încă:

6. „Pentru căci nu va nărodul acesta apa lui Siloam, carea merge încet, ce vor să aibă pre Rasin și pre fiiul lui Romeliu împărat preste voi“,

7. Pentru aceea, iată, Domnul aduce preste voi apa râului cea tare și multă, pre împăratul asirianilor și mărirea lui, și se va sui preste toată valea voastră și va îmbla preste tot zidul vostru.

Ierem. 51, 42.

8. Și va lua de la Iudea om carele va putea cap să rădice, au cu puțință a săvârși ceva, și va fi tabăra lui ca să împle lățimea țării tale“. Cu noi – Dumnezeu,

9. Cunoașteți limbi și vă biruiți, și ascultați până la marginea pământului, întărindu-vă biruiți-vă, că, de vă veți iarăș întări, iară vă veți birui.

10. Și vericare sfat vă veți sfătui, răsiți-l-va Domnul, și cuvântul carele veți grăi nu va rămânea întru voi, căci cu noi – Dumnezeu“.

Neemia 4, 15; Ps. 32, 10.

11. Așa zice Domnul, la mâna cea tare nu ascultă la meargerea căii nărodului acestuia, zicând:

12. „Ca nu cândai să zică năsilnic, pentru că tot, orice va zice norodul acesta, năsilnic iaste, și de frica lui să nu vă teameț, nici să vă turburaț.

13. Pre Domnul puterilor, pre El sfințiți, și El va fi frica ta, că, de vei fi pre El nedejduind,

14. Fi-va ție întru sfințenie, și nu ca la a pietrii împiedecare veț timpina, nici ca a pietrii căzătură, și casele lui Iacov în laț și în gropilă șazănd în Ierusalim.

Luca 2, 34; Râm. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

15. Pentru aceea vor slăbi întru ei mulți și vor cădea și se vor zdrobi, și se vor apropia și se vor prinde oameni, întru întemeiare fiind“.

Mat. 21, 44.

16. Atuncea aiave vor fi cei ce pecetluiesc, ca să nu înveațe leagea.

17. Și va grăi: „Îngădui-voiu pre Dumnezău, pre cel ce au întors fața lui de la casa lui Iacov, și, nedejduind, voiu fi preste El.

18. Iată eu și copiii, care mi’au dat Dumnezău, și vor fi seamne și minuni în casa lui Israil, de la Domnul Savaoth, care lăcuiaște în muntele Sionului“.

Evr. 2, 13.

19. Și de vor zice cătră voi: „Cercați pre cei ce grăiescu den pântece și pre cei ce de la pământ strigă, pre cei ce grăiesc în deșărt, carii den pântece vor glăsui“. „Au nu limbă cătră Dumnezăul lor vor cerceta? Dirept ce vor cerceta pentru cei vii pre cei morți?“

A 2 Leage 13, 1; Mat. 24, 24; 1 Împ. 28, 7, 15; Preoția 20, 27; A 2 Leage 18, 11; Fapt. Ap. 16, 16.

20. Pentru că leage la ajutoriu au dat, pentru ca să zică nu iaste ca cuvântul acesta, pentru carele nu iaste daruri a da pentru el.

21. Și vor avea preste voi rea foamete și va fi deaca veț flămânzi, vă veț mâhni și rău veț grăi pre boiarini și ceale părintești, și vor căuta la ceriu sus.

22. Și la pământ jos vor căuta, și, iată, lipsă strimă și întunearec, necaz și strânsoare și întunearec cât să nu vază; și nu să va tângui cel ce iaste întru îngustare până la vremea; aceasta întâiu de sârg bea.

CAP 9

Nașterea, numele și împărăția lui Mesia.

1. Degrabă fă țara Zavolonului, pământul Neftalimului și ceilalți cei spre marginea mării și decindea de Iordan, Galilea limbilor.

Mat. 4, 15.

2. Norodul cel ce mergea întru întunearec văzu lumină mare; ceia ce lăcuiescu în locul și îmbra morții, lumina-va lumina preste voi.

3. Pre cel mai mult al norodului ai pogorât cu veselie, și să vor veseli înaintea ta cei ce să veselescu la seacere și în ce chip cei ce pradă prăzi.

Ps. 118, 162 și 125, 4.

4. Pentru căce s'au luat jugul cel ce preste ei zace și toiagul cel preste grumazul lor, pentru că toiagul celor ce cer l-au răsipit ca în ziua aceea ce era pre Madiam.

Jud. 7, 22, 23.

5. Căce toată podoaba adunată cu vicleșug și haina cu împăcăciune vor plăti și vor vrea de s'ar fi făcut arși cu foc.

6. Căce Copil s'au născut noao, Fiiu și să deade noao, căruia domnia să făcu preste umărul lui, și să cheamă numele lui: „Al marelui sfat Înger, minunat Sfeatnic, Dumnezeu tare, biruitoriu, Domnu păcii, Părintele veacului celui viitoriu“, pentru că voi aduce pace preste boiari și sănătatea lui.

Ierem. 23, 5; Luca 2, 11.

7. Și mare e stăpânirea lui, și păcii lui nu iaste săvârșit preste scaunul lui David și împărăția lui să o îndirepteaze pre ea și să sprijănească cu judecată și cu direptate, de acum și până în veac. Râvnirea Domnului Savaoth va face aceasta.

4 Împ. 19, 31; Luca 1, 32, 33.

8. Moarte au trimis Domnul preste Iacov, și veni preste Israil.

9. Și vor cunoaște tot norodul lui Efraim și cei ce șād în Samaria, cu semeție și cu înaltă inimă zicând:

10. „Cărmizele căzură; ce veniți să cioplim pietri și să tăiem dudi și chedri și să ne zidim noao turnuri“.

11. Și va dărâma Dumnezeu pre cei ce să scoală pre mătura Sionului preste el și pre vrăjmașii lui va răsipi:

12. Siria despre răsăriturile soarelui și pre elini de la apusurile soarelui, pre cei ce mănâncă pre Israil cu toată gura; preste toate acestea nu s'au întorsu mânia, ce încă e mâna naltă.

13. Și norodul mieu nu s'au întorsu, până s'au rănit, și pre Domnul puterilor nu l-au cercat.

14. Și au luat Domnul de la Israil capul și coada, mare și mică, într-o zi:
15. Bătrânul și preceii ce obrazele laudă –aceasta e începătura, și proroc învățând fărădelege –acesta e coada.
16. Și vor fi cei ce fericescu norodul acesta rătăcind și vor înșala pentru ca să-i înghiță pre ei.
17. Și pentru aceaea pre tinerii lor nu se va veseli Domnul și pre sărăimani lor și pre văduvele lor nu le va milui, căce toți-s fără lege și răi, și toată gura grăiaște strâmbătăți; preste toate acestea nu s’au întorsu mânia lui, ce încă mâna lui e înaltă.
18. Și va arde ca focul fărădelegea și ca troscotul uscat să va mânca de foc; și va arde întru desigurile dumbrăvii, și va mânca împreună împrejurele dealurilor toate.
19. Pentru mânia urgiei Domnului ars-au pământul tot, și va fi norodul ca când ar fi arsu de foc. Om pre fratele lui nu va milui,
- Ierem. 19, 9.
20. Ce va abate în na dreapta, căce va flămânzi, și va mânca ceale de na stânga, și nu se va sătura omul mâncând cărnurile brațului lui.
21. Pentru că va mânca Manassis al lui Efraim și Efraim al lui Manassi, căce împreună vor încunjura pre Iuda; preste toate acestea nu s’au întorsu mânia, ce încă mâna lui înaltă e.

CAP 10

Pedeapsa nedireptății. Pieirea asirianilor.

1. Vai celor ce scriu vicleșug, pentru că scriind, vicleșug scriu,
- Ps. 57, 2.
2. Abătând judecata săracilor, jecuinđ judecata measerilor norodului meu, ca să le fie lor văduva în jah și sărămanul spre pradă.
- Ierem. 7, 5; Iov 31, 16.
3. Și ce vor face în ziua socotealei? Pentru că năcazul vostru de departe va veni. Și cătră cine veți fugi ca să vă ajutoriți? Și unde veți lăsa mărirea voastră
4. Ca să nu cădeți la aducere? Și dedesuptul celor uciși vor cădea. Și preste toate acestea nu s’au întors urgia lui, ce încă mâna lui înaltă e.
5. Vai asirianilor, toiagul mâniei mele și al urgiei iaste în mânilor lor.

6. Urgia mea la limbă fără de leage o voi trimit și la al meu norod voi rânduie să facă prăzi și jafure și a călca cetățile și a le pune pre eale la prah.

Ierem. 25, 9; 4 Împ. 18, 13.

7. Și el nu așa să mânia și cu sufletul nu așa socoti, ce a mântui gândul lui și a piarde limbi nu puține.

Avvac. 1, 17.

8. Și de voi zice lui: „Tu sângur ești domn?”

Iosia 8, 10.

9. Și va grăi: „N’am luat țara cea de asupra Vavilonului și Halanului, unde turnul s’au zidit? Și am luat Arăpimea și Damascul și Samaria?”

10. În ce chip aceastea am luat, toate domniile voi lua; văietăți-vă, ceale cioplite în Ierusalim și în Samaria,

11. Pentru că în ce chip am făcut Samariei și celor făcute de mâna ei, așa voi face și Ierusalimului și idolilor lui.”

12. Și fi-va când va istovi Domnul toate făcând în muntele Sionului și în Ierusalim, duce-va preste gândul cel mare, preste domnul asirianilor, și pre înălțimea mărireii ochilor lui.

4 Împ. 10, 15.

13. Pentru că au zis: „Cu putearea voi face și cu înțelepciunea priceaperei, lua-voiu hotarâle limbilor și vârtutea lor voi prăda și voi clădi cetăți lăcuite.

14. Și lumea toată o voi lua cu mâna ca un cuiub și ca pre niște oao părăsite voi rădica, și nu iaste carele în va scăpa sau în va grăi împotriva și deschizând gura și puind.”

15. Au mări-se-va săcurea fără de cela ce taie cu ea? Au înălța-se-va herestreu fără de cela ce-l trage pre el? Așijderea, de va rădica neștine toiagul sau lemn, înălța-se-va lemnul? Și nu așa,

16. Ce va trimite Domnul Savaoth la cinstea ta necinste, și la mărirea ta foc arzând va arde.

17. Și va fi lumina lui Israil spre foc și-l va sfinți pre el cu foc arzătoriu și va mânca ca iarba ființa.

18. În ziua aceea stinge-să-vor munții și dealurile și dumbrăvile, și va mânca de la suflet până la trupuri; și va fi cel ce fuge ca cel ce fuge de pară de foc arzătoare.

19. Și ceia ce au rămas de la ei număr vor fi, și copil mic va scrie pre ei.

20. Și va fi în ziua aceea nu se va mai adaoge cel rămas al lui Israil, și cei ce s’au mântuit ai lui Iacov nu încă nădejduind vor fi preste cei ce i-au

năpăstuit pre ei, ce vor fi nădejduind pre Domnul cel Sfânt al lui Israil cu adevărul,

21. Și va fi cel rămas al lui Iacov spre Dumnezeu, Cel ce poate.

22. Și, de să va face nărodul lui Israil ca năsipul mării, rămășița lor să va mântui; căci cuvânt săvârșind și împutinând întru dreptate,

Râm. 9, 27, 28.

23. Căci cuvânt pre scurt Domnul Domnul puterilor va face în lumea toată.

24. Pentru aceea, acestea zice Domnul Savaoth: „Nu te teame, norodul meu, cei ce lăcuiesc în Sion, de asiriani, căci cu toiagul lovi-te-va, pentru că rană aduce preste tine ca să vază calea Eghiptului.

25. Pentru căci încă puțin, și să va potoli urgia și mânia mea preste sfatul lor“.

26. Și va rădica Domnul Dumnezeul puterilor preste ei cap rana lui Madiam la loc de năcaz, și mânia lui la calea cea despre mare, la calea cea despre Eghipt.

27. Și va fi în ziua aceea lua-se-va jugul lui de la umărul tău și frica lui de la tine, și să va strica jugul de la umerile voastre.

Jud. 7, 25; Ieș. 14, 18.

28. Pentru că va veni la cetatea Anghe și va treace la Magghedo și în Mahmas pune-va unealtele lui.

29. Și va treace valea și va veni la Anghea, frică va apuca pre Rama, cetatea lui Saul va fugi.

30. Nechează glasul tău, fată Gallim, asculta-va Laisa, asculta-va în Anathoth.

Jud. 18, 14, 27, 29.

31. Și să turbură Mademina, și cei ce lăcuți în Gavim mângâiaț.

32. Astăzi în cale a rămânea, rugați-vă cu mâna, muntele, fata Sionului, și dealurile ceale den Ierusalim.

33. Iată, Stăpânitoriul, Domnul Savaoth, scutură pre cei slăviți cu vârtute, și cei înalți cu semeție sfărma-se-vor; și cei înalți cădea-vor și se vor smeri.

34. Și vor cădea cei înalți cu sabie, și Livanul împreună cu cei înalți va cădea.

CAP 11

Putearea lui Mesia.

1. Și va ieși Toiag den rădăcina lui Iesei și Floare den rădăcina lui și Se va sui.

Fapt. Ap. 13, 26; Apoc. 5, 5, 6.

2. Odihni-Se-va preste El Duhul Domnului, duhul înțelepciunii și priceaperii, duhul sfatului și al puterii, duhul cunoștinței și al buneicredințe.

Mat. 3, 16; Ioan 3, 34.

3. Împlea-L-va pre El duhul înfricoșării lui Dumnezeu. Nu după mărire va judeca, nici după graiu va dovedi,

4. Ce va judeca smeritului judecată și va mostra pre smeriții pământului și va lovi pământul cu cuvântul gurii lui și cu duhul pren buze va omorî pre cel necurat.

Malach. 3, 16; 17, 18; Iov 4, 9; 2 Solon. 2, 8.

5. Și va fi cu dreptate încins mijlocul lui și cu adevăr învălitate coastele lui.

6. Și va paște împreună lupul cu mielul, și pardosul va odihni împreună cu iedul și vițelul, și leul și taurul împreună se vor paște, și copil mic va aduce pre ei.

7. Și bou și urs împreună se vor paște și împreună copiii lor vor fi, și leul ca boul mânca-va paie.

8. Și copil prunc pren gaurile aspidelor și pre zăcearea fiilor aspidelor mâna va pune.

9. Și nu vor face rău, nici vor putea să piarză pre nici unul pre muntele cel sfânt al mieu, pentru că s'au împlut tot pământul împreună a cunoaște pre Domnul, ca apă multă a acoperi mări.

Iezech. 34, 26; Ierem. 31, 34.

10. Și fi-va în ziua aceea rădăcina lui Iesei Cel ce Să scoală a stăpâni limbile, întru El limbile vor nedejdui, și va fi odihna lui cinste.

Mih. 4, 2; Râm. 15, 12.

11. Și va fi în ziua aceea adaoge-va Domnul a arăta mâna lui ca să râvnească pre cea rămasă rămășița norodului, care va rămânea de la asiriani și de la Eghiptet și de la Vavilon și de la Ethiopia și de la elamiteani și de la răsăriturile soarelui și de la Arăpime.

12. Și va rădica semn la limbi și va aduna pre cei pieriți ai lui Israil și pre cei răsiți ai Iudei va aduna den ceale 4 aripi ale pământului.

Ier. 44, 28.

13. Și se va rădica râvnirea lui Efraim, și vrăjmașii Iudei vor pieri; Efraim nu va râvni Iudei, și Iuda nu va necăji pre Efraim.

14. Și vor zbura cu vasele celor streini de fealiu, marea împreună o vor prăda și pre cei de la răsăriturile soarelui și Idumea; și pre Moav mâinile întâiu vor pune, și fiii lui Amon întâiu vor auzi.

15. Și va pustii Domnul marea Eghiptului și va pune mâna lui preste râu cuvânt sâlnic, și va lovi 7 vâi, cât să treacă el cu cizmele.

16. Și va fi treacere celui rămas nărodului meu în Eghipt, și va fi lui Israil ca în ziua când au ieșit den pământul Eghiptului.

Ieș. 14, 29.

CAP 12

Cântare de mulțămire.

1. Și va grăi în ziua aceea: „Binecuvânta-te-voiu, Doamne, pentru căci te-ai urgisit mie și ai întors mânia ta și m’ai miluit pre mine.

Is. 14, 1 și 54, 7, 8.

2. Iată Dumnezeu al meu, Mântuitoriul meu, nădejduind voiu fi pre El, tocmi-mă-voiu întru El și nu mă voiu teame, pentru căci mărirea mea și lauda mea Domnul iaste și fu mie întru mântuire“.

Ieș. 15, 2; Psalm 117, 14.

3. Și scoateț apă cu veselie den izvoarele Mântuitoriului.

Ioan 7, 37, 38.

4. Și vei grăi în ziua aceea: „Lăudați pre Domnul, strigați numele lui, vestiți întru limbi ceale slăvite ale lui, aduceți-vă aminte că s’au înălțat numele lui“.

5. Lăudaț numele Domnului, căci înalte au făcut, vestiți acestea în tot pământul.

Ps. 104, 1 și 105, 1; 1 Paral. 16, 8.

6. Și vă bucurați și vă veseliți, cei ce lăcuiesc Sionul, căci Să înălță Cel Sfânt al lui Israil în mijlocul lui.

CAP 13

Videnia lui Isaia.

1. Videnie asupra Vavilonului, carea au văzut Isaia, feciorul lui Amos.

2. Pre muntele șăs rădicaț semn, înălțați lor glasul, nu vă teameț, rugați-vă cu mâna: „Deșchideț, boiarii.

Ierem. 50, 2.

3. Eu mă tocmesc și eu aduc pre dânșii; uriaș vin să plinească mânia mea bucurându-se împreună, suduind“.

Ierem. 50, 44; Plâng. 1, 15; Iezech. 30, 11.

4. Glas de limbi multe preste munți, aseamene a limbi multe, glas de împărați și de limbi adunate; Domnul Savaoth poruncit-au la limbă ce să bate cu arme.

4 Împ. 7, 6.

5. Veniți den pământ departe, de la marginea temeiului ceriului, Domnul și cei războinici cu arme ai lui, ca să strice toată lumea.

Is. 46, 11.

6. Văietati-vă, pentru că aproape iaste ziua Domnului, și surpare de la Domnul va veni.

7. Pentru aceaea, toată mâna se va slobonogi și tot sufletul omului va leșina.

Is. Navi 5, 1.

8. Turbura-se-vor solii, și chinuri pre ei vor apuca ca unii muieri ce naște; și se vor împărechea unul cătră altul și se vor înspăima și fața lor ca para focului vor primeni.

9. Pentru că, iată, ziua Domnului vine nevindecată, și mânie de pizmă și de urgie, ca să puie lumea pustie și pre păcătoși să piarză dentr'însa.

10. Pentru că stealele ceriului și Ralița și toată podoaba ceriului lumina lor nu o vor da, și va întuneca soarele răsărind și luna nu va da lumina ei.

Iezech. 32, 7; Ioil 2, 10; 3, 15; Matei 24, 29; Marc. 13, 24; Luca 21, 25.

11. Și voiui porunci la toată lumea reale și celor necurați păcatele lor; și voiui piarde sudalma celor fără leage și semeția mândrilor voiui smeri.

Ierem. 50, 29, 31.

12. Și vor fi cei rămași cinstiți mai vârtos decât aurul cel nelămurit, și omul mai mult cinstit va fi decât piatra de sapfir.

13. Pentru că ceriul se va mânia și pământul se va clăti den temeliile lui pentru mânia urgiei Domnului Savaoth, în ziua carea va veni mânia lui.

Ioil 3, 16; Ierem. 25, 30.

14. Și vor fi cei rămaș ca o căprioară ce fuge și ca o oaie ce rătăcește și nu iaste cine să o aducă, ca omul la norodul lui să să întoarcă și omul la țara lui va goni.

15. Pentru că cine se va prinde birui-se-va, și carii sânt adunați cădea-vor cu sabie.

16. Și fiii lor sparge-i-vor înaintea lor și casele lor prăda-le-vor și pre muierile lor vor avea.

Ps. 136, 12; Fac. 19, 24; A 2 Leage 29, 23.

17. Iată, rădic asupra voastră pre midiani, carii argintul nu socotesc, nici de aur lipsă au.

Ierem. 51, 28.

18. Săgetăturile tinerilor vor sfărâma și pre fiii voștri nu vor milui, nici pre fiii tăi se vor milostivi ochii lor.

19. Și va fi Vavilonul, carele să cheamă slăvit de la împăratul haldeilor, în ce chip au prăpădit Dumnezeu Sodomul și Gomorul.

Ierem. 51, 41; Ierem. 50, 9.

20. Nu se va lăcui în vremea veacinică, nici vor intra la dânsul pren multe neamuri, nici vor trece pren el arapii, nici păstori nu se vor odihni întru el.

Iezech. 16, 49; Sofon. 2, 9; Ierem. 51, 29, 43, 44.

21. Și oare înceta-vor acolo hiarăle, și se vor împlă casele de sunet, și se vor odihni acolo sirinele, și diavoli acolo vor juca,

22. Și onochentavrii acolo vor lăcui, și vor puia aricii în casele lor.

CAP 14

Graiul împotriva Vavilonului.

1. Curând vine și nu zăbovește, și zilele lor nu se vor trage. Și va milui Domnul pre Iacov și va aleage încă pre Israil, și se vor odihni pre pământul lor, și cel pemintean se va lipi cătră ei și se va lipi cătră casa lui Iacov.

2. Și vor lua pre dâșii limbi și-i vor băga la locul lor, și-i vor moșteni de tot și se vor înmulți pre pământul lui Dumnezeu spre robi și roabe; și vor fi robi cei ce au robit pre ei, și se vor stăpâni ceia ce au stăpânit pre ei.

Zah. 9, 16.

3. Și va fi în ziua aceea odihni-te-va Domnul de dureare și de mânia ta și de robia ta cea grea care ai slujit lor.

4. Și vei lua plângerea aceasta peste împăratul Vavilonului și vei grăi în ziua aceea: „Cum s’au odihnit cel ce ceare și s’au odihnit sânguitoriul!

5. Zdrobi Domnul jugul păcătoșilor, jugul boiarilor, lovind limba cu mânia cu rană nevindecată,

6. Lovind limba cu rana mâniei, cu carea nu s'au milostivit.

7. S'au odihnit nedejduind, tot pământul strigă cu veselie.

8. Și leamnele Livanului s'au veselit spre tine, și chedrul Livanului: 'De când tu ai adormit, nu s'au suit cel ce taie pre noi'.

9. Iadul de jos să amărî întimpinându-te, sculară-să cu tine împreună toți uriașii cei ce au biruit pământul, cei ce s'au sculat den scaunele lor, toți împărații limbilor.

10. Toți vor răspunde ție și vor grăi: 'Și tu te-ai prinsu, ca și noi, și întru noi te-ai socotit'.

11. Pogorātu-s'au la iad mărirea ta, cea multă veselia ta; dedesuptul tău aștearne-vor putrejune, și rămășița ta –viarme.

12. Cum au căzut den ceriu Luceafărul cel ce dimineața răsare! Se zdrobi la pământ cel ce trimite la toate limbile.

13. Și tu ai zis întru cugetul tău: 'În ceriu mă voiui sui, deasupra stealelor ceriului pune-voiu scaunul meu. Ședea-voiu în măgură naltă, preste munții cei nalți, cei despre miazănoapte,

Ps. 47, 2, 3.

14. Sui-mă-voiu deasupra norilor, fi-voiu de potriva Celui Înalt'.

15. Și acum la iad te vei pogorî și la temeaiile pământului.

16. Cei ce vor vedea pre tine mira-se-vor de tine și vor grăi: 'Acesta e omul ce întărită pământul, ce clătește împărații?'

17. Cel ce au pus lumea toată pustie și cetățile lui au surpat, pre cei den aducere n'au slobozit?'

18. Toți împărații limbilor au dormit în cinste, om în casa lui.

19. Și tu te vei lepăda în munți, ca un mort urât, cu mulți morți împunși cu sabia, pogorând la iad. În ce chip haină în sânge cruntată nu va fi curată,

A 2 Leage 28, 26 sq.

20. Așa nice tu nu vei fi curat, pentru căce pământul meu ai pierdut și norodul meu ai omorât. Nu vei rămânea în veac de vreme, sămânță vicleană!

Iov 18, 18; Ps. 20, 11.

21. Gătește copiii tăi să să junghe cu păcatele tătâne-său, pentru ca să nu să scoale și vor moșteni pământul și vor împlă pământul de vrăjmași'.

Ieș. 20, 5.

22. „Și mă voiu scula asupra lor –zice Domnul Savaoth– și voiu piarde lor numele și rămășița și sămânța –aceasta zice Domnul–

23. Și voiu pune Vavilonia pustie ca să lăcuiască arici, și va fi întru nemică, și voiu pune pre ea groapă de tină spre pierzare“.

Sof. 2, 13, 14.

24. Acestea zice Domnul Savaoth: „În ce chip am grăit, așa va fi, și în ce chip am sfătuit, așa va rămânea,

25. Ca să pierzu pre asiriani pre pământul meu și pre munții miei, și vor fi spre călcare, și să va lua de la ei jugul lor și cinstea lor de la umerile lor să va lua“.

Preoția 25, 23; Ioil 2, 18.

26. Acesta e sfatul carele au sfătuit Domnul preste toată lumea și aceasta e mâna cea înaltă preste toate limbile.

27. Pentru că ceale ce Dumnezeu cel Sfânt au sfătuit, cine va răsiți? Și mâna lui cea înaltă cine o va întoarce?

Dan. 4, 34.

28. În anul carele au murit împăratul Ahaz s’au făcut cuvântul acesta:

4 Împ. 16, 20.

29. „Să nu vă veseliți, cei striini de fealiu toți, pentru că s’au zdrobit jugul celui ce loviia pre voi; pentru că den sămânța șarpelui ieși-vor pui de aspidă, și puii lor vor ieși șerpi zburători.

Mih. 7, 8.

30. Și să vor paște săracii prent’însul, și săracii oameni pre pace să vor odihni; și va omorî cu foame sămânța ta și rămășița ta va omorî.

31. Văietăți-vă, porțile cetăților, strige cetăți turburate, cei striini de fealiu toți, căce de la crivăț fum vine, și nu iaste a fi“.

32. Și ce vor răspunde împărații limbilor? Că Domnul au întemeiat Sionul, și pren El să vor mântui cei smeriți ai norodului.

Ps. 86, 1, 5 și 101, 14.

CAP 15

Graiul împotriva lui Moav.

1. Graiul cel asupra Moavitidei. „Noaptea va pieri Moavita, pentru că noaptea va pieri zidul Moavitidei. Măhniți-vă întru voi,

Num. 21, 28; Ierem. 48, 1, 2.

2. Pentru că piare și Nevon, unde e capiștea voastră; acolo vă veți sui a plânge pre Navaton al Moavitidei. Văietăți-vă, preste tot capul pleșuvire, toate brațurile tăiate în ulițele lor, încingeți-vă cu sacii și vă tânguți pre podurile ei,

Ierem. 7, 29 și 48, 37; Iezech. 7, 18.

3. Și în ulețile ei și în răspântiile lor toți văietăți-vă cu plânsori.

4. Căci strigă Esevon și Eleali, până la Iasa să auzi glasul lor; pentru aceea mijlocul Moaviteancii strigă, sufletul ei va cunoaște.

Is. Navi 13, 17.

5. Inema Moavitidei strigă întru ea până la Sigor, pentru că juncă iaste de 3 ani; și la suirea Luithii cătră tine plângând să vor sui, pre calea Aroniimului strigă zdrobire și cutremur.

Ierem 48, 5, 34.

6. Apa Nemrimei pustie va fi și iarba va lipsi, pentru că iarbă vearde nu va fi.

Is. Navi 13, 27.

7. Au doară și așa să va mântui? Pentru că voi aduce pre vale arapi și vor lua pre ea.

8. Pentru că împreună-strigarea hotarul Moavitidei până la Galim, și vaietul ei până la fântâna lui Elim –vaietul ei.

9. Pentru că apa Devonului împlea-se-va de sânge, pentru că voi aduce preste Devon arapi și voi rădica sămânța lui Moav și a lui Ariil și rămășița Adamei.

CAP 16

Graiul împotriva lui Moav (Urmare).

1. Trimite-voiu ca jiganiile preste pământ; au piatră pustie va fi măgura featei Sionului?

2. Pentru că vei fi ca de pasăre ce zboară puiu luat, fată Moav, după aceea și Arnon.

3. Mai multe te sfătuiaste și fă acoperemânt jalei ei pururea; într'amiazăzi cu întunearec fug, spământară-se, să nu te aduci.

4. Lăcui-vor lângă tine pribeagii lui Moav, fi-vor acoperimânt voao de cătră fața celui ce goneaște, pentru că s'au rădicat ajutoriul tău, și boiarenul au pierit cela ce călca de tot pre pământ.

5. Și să va găti scaun cu milă și va șădea preste el cu adevăr în cortul lui David, judecând și cercetând judecată și sânguind dreptate.

Dan. 7, 14, 27; Luca 1, 32.

6. Auzit-am semeția lui Moav, semeț foarte; mândria și semeția lui și pizma lui –nu e așa vraja ta,

Ierem. 48, 29, 30.

7. Nu așa. Văieta-se-va Moav, pentru că în Moavitida toți să vor văieta; celor ce lăcuiesc Desethul cerceta-vei și nu te vei înfrunta.

Ierem. 48, 20.

8. Câmpii Esevonului jeli-vor, viile den Sevama înghițind limbile, călcând de tot viile ei până la Iazir; să nu vă împreunați, rătăciți-vă în pustiiu, cei trimiș de la ea s’au părăsit, pentru că au trecut marea.

9. Pentru aceaea voiui plânge, ca plângerea Iazirului, via lui Sevama; copacii tăi oborātu-i-au Esevon și au grăit că pre seacere și pre culesul tău voiui călca, și toate vor cădea.

10. Și să va rădica veselie și bucurie den vii, și viile tale nu să va veseli și nu vor călca vin în teascuri, pentru că au încetat.

Amos 5, 17.

11. Pentru aceaea pântecele meu spre Moav ca o lăută va suna, și ceale den lăuntru meu ca un zidu ai noit.

Ierem. 4, 19 și 48, 36.

12. Și fi-va ca să te rușinezi tu, căci au ostenit Moav întru capiști și va intra la ceale făcute cu mâna lui ca să să roage, și nu va putea ca să scoată pre ea“.

13. Acesta e graiul carele au grăit Domnul pentru Moav când au grăit.

14. Și acum grăi Domnul, zicând: „În 3 ani ai anilor năiemitului să va necinsti mărirea Moavului, cu toată avuția cea multă, și va rămânea pre puțin și necinstit“.

Iov 7, 1, 2.

CAP 17

Graiul cel asupra Damascului.

1. Iată, Damascul rădica-se-va de la cetăți și va fi spre cădeare,

Ierem. 49, 22; Amos 1, 3, 5; 4 Împ. 16, 9.

2. Părăsit în veac spre zăcearea și odihna turmelor, și nu va fi cel ce goneaște.

3. Și nu va mai fi încă tare ca să scape acolo Efraim, și nu va mai fi încă împărăție în Damasc, și rămășița sirilor, pentru că tu nu ești mai bun decât fiul lui Israil și decât mărirea lor –aceasta zice Domnul Savaoth.

4. Fi-va în ziua aceea lipsă mării lui Iacov și ceale mai multe ale mării lui cutremura-se-vor.

5. Și va fi în ce chip va aduna neștine săcerătură stând și sămânța spicurilor va secera, și va fi în ce chip va aduna neștine spic în vale tare,

6. Și vor rămânea într'însa paie, sau ca borboane de masline 2 sau 3 pre vârful naltului, au 4, au 5 preste stâlpările lor vor rămânea –aceasta zice Domnul Dumnezeu al lui Israil.

7. În ziua aceea nedejduind va fi omul pre Cel ce l-au făcut pre el și ochii lui la Sfântul lui Israil vor căuta.

8. Și nu vor fi nedejduindu-se pre capiști, nici pre fapte de mâni carele au făcut deagetele lor, și nu vor vedea copacii, nici urâciunile lor.

Preoția 26, 30.

9. În ziua aceea fi-vor cetățile tale părăsite, în ce chip au părăsit amoreii și eveii de cătră fața fiilor lui Israil, și vor fi pustie.

10. Pentru căci ai lăsat pre Dumnezeu, mântuitoriul tău, și de Domnul, ajutoriul tău, nu ți-ai adus aminte, pentru aceea vei sădi răsad necredincios și sămânță necredincioasă.

11. Și în ziua carea vei sădi, vei rătăci; și dimeneața de vei sămăna, înflori-va spre seacere în care zi vei însorți, și ca tatăl omului vei însorți pre fiii tăi.

12. Vai, mulțime de limbi multe, ca marea învăluindu-se, așa vă veți turbura, și umărul a multe limbi ca apa va răsuna; ca apă multă

13. Limbi multe, ca apă multă cu silă pornindu-se, și-i va izgoni pre ei și departe pre ei va goni, ca prahul den paie vânturându-se în preajma vântului și ca pulberea roatei ce să poartă de volbură.

Ps. 1, 4; Iov 21, 18.

14. Cătră sară va fi jale, până a nu fi dimeneață, și nu va fi. Aceasta e partea celor ce v'au jăhuit pre voi și moștenirea celor ce pre voi au moștenit.

CAP 18

Graiul cel asupra Damascului (Urmare).

1. Vai de pământul căruia sânt aripile corăbiilor decindea de râurile Ethiopiei, cea ce trimite în mare zăloage și cărți de hârtie asupra apei,
2. Pentru că vor merge vestitori ușori cătră înălțime rădicată și striin norod și năsâlnic (cine iaste decindea de el?), limbă nenedejduită și călcată –acum râurile pământului.
3. Tot ca o țară lăcuită se va lăcui țara lor, ca un semn de la munte se va rădica, ca al trâmbiții glas se va auzi.
4. Pentru căci așa au zis Domnul mie: „Întăritură va fi întru a mea cetate, ca lumina arsurii de amiazăzi și ca norul roaoi în zi de seacere va fi“.
5. Mai nainte de seacere, când se va săvârși floarea și agurida va înflori, floare agurizând, și va lua strugurașii cei mici cu seacerile și vițișoarele le va lua și le va tăia
6. Și va lăsa împreună pasărilor ceriului și hiarălor pământului, și se vor aduna preste ei pasările ceriului, și toate hiarăle pământului preste ea vor veni.
7. În vremea aceea aduce-se-vor daruri Domnului Savaoth de la norod chinuit și zmult și de la norod mare de acum și în vacul vremii, limbă nedejditoare și călcată de toți, care iaste în partea râului țării lui, la locul unde e numele Domnului Savaoth, la muntele sfânt.

CAP 19

Videnia Eghipetului.

1. Iată, Domnul șade pre nor ușor și va veni la Eghipet. Și se vor clăti ceale făcute de mână ale Eghipetului de cătră fața lui și inima lor înfrânge-se-va întru ei.

Ps. 17, 11; Ierem. 43, 12, 13 și 46, 25.

2. Și se vor rădica eghipteanii asupra eghipteanilor, și va bate om pre fratele lui și om pre aproapele său, cetate asupra cetății și leage asupra legii.
3. Și se va turbura duhul eghipteanilor întru ei, și sfatul lor îl voiu răsipi; și vor întreba pre dumnezăii lor și chipurile lor și pre cei ce den pământ glăsuiesc și pre cei ce den pânțece grăiesc.

2 Împ. 15, 31.

4. Și voi da Eghipetul pre mână de oameni domni năsilnici, și împărați năsilnici vor stăpâni pre ei –aceasta zice Domnul Savaoth.

Ierem. 46, 13.

5. Și vor bea eghipteanii apa cea de la mare, și râul va seca și se va usca.

6. Și vor seca râurile și iazurile râului, și se va usca toată adunarea apei.

7. Și în tot băhnișul trestiei și al paporei și burăiana cea vearde toată ce e împrejurul râului și tot ce să samănă pren râu usca-se-va pălită de vânt.

8. Și vor suspina păscarii, și vor suspina toți ceia ce pun undețe la râu și ceia ce pun năvoade, și mrejearii vor jăli.

9. Și rușinea va cuprinde pre cei ce lucrează inul cel despicat și pre cei ce lucrează vison.

10. Și vor fi ceia ce lucrează acestea într-o durere, și toți ceia ce fac bearea se vor mârni și sufletele îi vor dura.

11. Și nebuni vor fi boiarii lui Taneos cei înțelepți, sfeatnicii împăratului, sfatul lor se va nebuni. Cum veți grăi împăratului: „Fiii înțelepților –noi, fiii împăraților celor de ’nceput“?

1 Cor. 1, 19.

12. Unde sânt acum înțelepții tăi? Și spuie ție și zică ce au sfătuit Domnul Savaoth preste Eghiptet.

13. Sfârșiră-să boiarii lui Taneos și să înălțară boiarii lui Memfios, și vor înșăla Eghiptetul și neamurile.

Ierem. 44, 1.

14. Pentru că Domnul au turnat lor duh de înșălăciune și au înșălat Eghiptetul întru toate faptele lor, în ce chip rățăcește cel ce să îmbată și cel ce boraște împreună.

2 Paral. 18, 22.

15. Și nu va fi la eghipteani lucru carele va face cap și coadă și începătură și săvârșit.

16. Și în ziua aceea fi-vor eghipteanii ca muierile în frică și groază de cătră fața mâniei Domnului Savaoth, care el va pune preste ei.

17. Și va fi țara iudeilor eghipteanilor într-o spământare; tot carele va numi pre ea lor, înfricoșă-se-vor, pentru sfatul carele au sfătuit Domnul Savaoth asupra ei.

18. În ziua aceea fi-vor 5 cetăți în Eghiptet grăind cu limba cea hananiteancă și jurându-se pre numele Domnului Savaoth: Cetate-Asedec se va chema o cetate.

A 2 Leage 10, 20.

19. În ziua aceea fi-va jârtăvnic Domnului în țara Eghiptelui și stâlp cătră hotarul ei Domnului,

20. Și va fi într-un semn în veac Domnului în țara Egiptului; că vor striga către Domnul pentru cea ce necăjesc pre ei, și va trimite lor om carele va mântui pre dânșii, judecând va mântui pre ei.

21. Și cunoscut va fi Domnul egipteanilor și vor cunoaște egipteanii pre Domnul în ziua aceea. Și vor face jârtve și dar și vor făgădui făgăde Domnului, și le vor da.

Ps. 67, 32 și 71, 11; Mal. 1, 11.

22. Și va lovi Domnul pre egipteani cu rană, și va vindeca pre ei. Și se vor întoarce către Domnul și îi va asculta pre dânșii, și va vindeca pre ei cu vindecare.

23. În ziua aceea fi-va calea Egiptului către asiriani și vor intra asirii la Egipt și egipteanii vor merge către asiriani, și vor sluji egipteanii asirianilor.

24. În ziua aceea fi-va Israil al treilea într-un egipteani și într-un asiriani blagoslovit pre pământu,

25. Carele au blagoslovit Domnul Savaoth, zicând: „Blagoslovit –nărodul meu, cel de la Egipt și cel dentru asiriani, și moștenirea mea, Israil!“

CAP 20

Robia Egipteanilor și Etiopilor.

1. În anul carele au intrat Nathan la Azot, când să trimise de Arna, împăratul asiriilor, și bătu Azotul și îl luă pre el,

2. Atuncea grăi Domnul către Isaia, feciorul lui Amos, zicând: „Pasă și ia sacul tău de la mijlocul tău și călțunii tăi desculți de la picioarele tale“. Și fă așa, mergând gol și desculțu.

3. Și zise Domnul: „În ce chip au mers sluga mea Isaia gol și desculțu 3 ani, va fi în seamne și minuni egipteanilor și etiopilor.

4. Căce așa va aduce împăratul asirianilor robimea Egiptului și a etiopilor, pre tineri și pre bătrâni goli și desculți, împreună acoperiți cu rușinea Egiptului.

5. Și să vor rușina biruindu-se spre etiopi, pre carii era nedejduind egipteanii, pentru că era la ei mărire.

6. Și vor grăi cei ce lăcuiescu în ostrovul acesta în ziua aceea: ‘Iată, noi eram nedejduind a fugi la dânșii într’ajutoriu, nu putea să măntuiască de la împăratul asirianilor. Și cum noi ne vom mântui?’“

CAP 21

Graiul pustiiului.

1. Ca o volbură pren pustiu treacă den pustiu venind înfricoșat de la pământ.

2. Videnia și rău mi s'au vestit: cel ce să leapădă, să leapădă, cel ce nelegiuiște, nelegiuiște. Asupra mea, elamiteanii și solii persilor asupra mea vinu! Acum voi suspina și mă voi mângâia pre mine.

3. Pentru aceea să împlu mijlocul meu de slobonogire și chinuri mă apucară, ca pre ceea ce naște; strâmbătate am făcut ca să nu auzu, sârguiu ca să nu văzu.

Iezech. 21, 12.

4. Inima mea rățăcește și fărădeleagea mea mă afundă, sufletul meu stă la frică.

Iov 7, 4.

5. Gătiți masa, mâncați, beați; sculându-vă, voi, boiarii, zmulgeți scuturile.

6. Că așa au zis cătră mine Domnul: „Mergând pune-ți ție strajnic și ce vei vedea vestește“.

7. Și am văzut 2 călăreți de cai și călăreți de măgariu și călăreți de cămilă, ca să asculte ascultare multă.

8. Și cheamă pre Uria la straja Domnului și zise: „Stătui preste toată ziua și la tabără eu am stătut toată noaptea.

Avvac. 2, 1.

9. Și, iată, el vine, călăreți pre 2 oameni“. Și răspunzând, zise: „Căzu Vavilonul și toți idolii lui, și ceale făcute cu mâna lui să zrobiră la pământ“.

Apoc. 14, 8; Ierem. 51, 8.

10. Ascultați, cei rămași și cei chinuiți, auziți carele am auzit de la Domnul Savaoth, Dumnezeul lui Israil ne-au vestit noao.

Videnia Idumeii.

11. Cătră mine cheamă de la Siir: „Păziți zăbrealele!“ „Păzescu dimineața și noaptea.

12. De vei cerca, cercă și lângă mine lăcuiaște“.

13. Graiul cel den Aravia: „În dumbravă sara vei dormi au în calea lui Dedan.

14. Întru timpinarea celui ce e setos de apă, aduceți, cei ce lăcuiescu în țara Themanului, cu pâine timpinați pre cei ce fug pentru mulțimea celor omorâți, și pentru mulțimea celor ce rățăcescu,

15. Și pentru mulțimea sabiei, și pentru mulțimea săgetăturilor celor întinse, și pentru mulțimea celor ce au căzut în războiu“.

16. Pentru căce așa au zis mie Domnul: „Încă un an, ca un an al celui năimitu, lipsi-va mărirea fiilor lui Chidar. Și rămășița săgetăturilor celor tari, fii ai lui Chidar, fi-va puțină“, pentru căce Domnul au grăit, Dumnezeuul lui Israil.

Ierem. 49, 27.

CAP 22

Videnia Văii Sionului.

1. Ce s’au făcut ție, că acum v’ați suit toți în poduri?

2. În deșert să împlu cetatea de cei ce strigă: răniții tăi –nu răniți de sabie, nici morții tăi –morți de războaie.

3. Toți boiarii tăi au fugit, și cei ce s’au prins vârtos legați sânt, și cei ce-s putincioși întru tine departe au fugit.

4. Pentru aceea am zis: „Lăsați-mă, amar voi plânge, nu întăriți a mă ruga spre surparea featei rudeniei mele!

Ierem. 4, 19 și 9, 1.

5. Căce ziua turburării și a pierzării și a călcării iaste și rățăcire de la Domnul Savaoth în valea Sionului; să rățăcescu den mic până la mare, să rățăcescu pren munți.

6. Și elamiteanii au luat tulbe și călăreții oameni pre cai și adunare de rânduiale războiului.

7. Și vor fi ceale alese văile tale împlea-se-vor de cară, și călăreții vor astupa porțile tale.

8. Și vor descoperi porțile Iudei și vor privi în ziua aceea la casele ceale alese ale cetății.

9. Și vor descoperi ascunsele caselor marginii lui David, și au văzut că sânt mai mulți și cum că s’au întors apa scăldătorii cei de ’nceput în cetate,

10. Și cum că au surpat casele Ierusalimului spre țăriile zidului cetății.

11. Și aț făcut voao apă în mijlocul a doao ziduri, mai înlăuntru de scăldătoarea cea veache, și n’aț căutat la Cela ce de ’nceput au făcut pre el,

și pre Cel ce au zidit pre el n’at văzut.

12. Și au chemat Domnul Savaoth în ziua aceea spre plângere și tânguire și radere și încingere de saci.

13. Și ei au făcut veselie și bucurie, junghind viței și jârtvuind oi, ca să mănânce cărnuri și să bea vin, zicând: ‘Să mâncăm și să bem, pentru că mâine murim’.

Înțel. 2, 6; Amos 6, 4-6; 1 Cor. 15, 32.

14. Și descoperite acestea sânt în urechile Domnului Savaoth, că nu se va lăsa voao păcatul acesta până când veți muri“.

15. Acestea zice Domnul Savaoth: „Pasă la cămară cătră Somna, cămărașul, și zi lui:

16. ‘Ce iaste ție aici? Și ce-ț iaste ție aici? Că ai cioplit ție aici mormânt și ai făcut ție întru nalt mormânt și ai scris ție în piatră cort?’

17. Iată, dară, Domnul Savaoth va scoate și va surpa om și va lua veșmântul tău

18. Și cununa ta cea slăvită și te va lepăda la țară mare și nenumărată, și acolo vei muri; și va pune carul tău cel bun la necinste și casa boiariului tău spre călcare.

19. Și te vei lua den diregătoria casii tale și den starea ta.

20. Și va fi în ziua aceea și voiui chema pre sluga mea, pre Eliachim a lui Helchiu,

4 Împ. 18, 18.

21. Și-l voiui îmbrăca pre el cu veșmântul tău și cununa ta da-o-voiui lui și tăria și diregătoria casii tale da-o-voiui la mâna lui, și va fi ca un părinte celor ce lăcuiesc în Ierusalim și celor ce lăcuiesc în Iuda.

22. Și voiui da lui cheaia casii lui David preste umărul lui: și va deschide, și nu va fi cela ce va închide, și va închide, și nu va fi cel ce deschide; și voiui da mărirea lui David lui și va domni și nu va fi cine să pricească.

Iov 12, 14; Apoc. 3, 7.

23. Și voiui pune pre el biruitoriu în loc credincios, și va fi la scaunul mării casii tătâne-său.

24. Și va fi nădejduind pre el tot slăvitul în casa tătâne-său, de la mic până la mare, tot vasul cel mic de la vasul aganothilor, și vor fi spânzurându-se lui.

25. În ziua aceea –acestea zice Domnul Savaoth– mișca-se-va omul cel întemeiat în loc credincios și se va lua și va cădea și se va piarde toată mărirea cea de pre el’“, căci Domnul au grăit.

CAP 23

Videnia Tirului.

1. Văietăți-vă, corăbiile Carhidonului, căci au pierit, și încă nu vor mai veni, den pământul chiteilor adus-au robi.

Ierem. 47, 4.

2. Cu cine aseamene s'au făcut cei ce lăcuiesc în ostrov? Schimbătorii Finichiei, trecând marea,

3. În apă multă, sămânță de schimbători, ca seacerea băgându-se înlăuntru –schimbătorii limbilor.

4. „Rușinează-te, Sidonul“ –zise marea; și vârtutea mării zise: „N'am chinuit, nici am născut, nici am hrănit tineri, nici am înălțat ficioare“.

5. Și când se va face auzit la Eghipet, apuca-i-va pre ei durere pentru Tir.

6. Păsați la Carhidon, văietăți-vă, cei ce lăcuiesc în ostrovul acesta.

7. Nu era aceasta voao sudalma de 'nceput mainte de ce s'au dat ea?

8. Cine au sfătuit aceastea asupra Tirului? Au mai mică iaste, au nu poate? Neguțătorii ei –slăviți, boiari sânt ai pământului.

9. Domnul Savaoth s'au sfătuit să strice toată semeția celor slăviți și să necinstească pre tot slăvitul pre pământ.

10. Lucrează pământul tău, pentru că corabii nu mai vin încă de la Carhidon.

11. Și mâna ta nu mai poate pre marea, cea ce întărată împărați; Domnul Savaoth au poruncit pentru Hanaan să piarză ei vârtutea. Și vor grăi:

12. „Încă să nu mai adaogeți a sudui și a năpăstui pre fata Sionului; și, de vei merge la chiteani, nici acolo odihnă va fi ție.

13. Și la pământul haldeilor, și acesta s'au pustiit de la asiriani, nici acolo ție odihnă va fi, căci zidul ei au căzut“.

14. Văietăți-vă, corăbiile Carhidonului, căci au pierit tăria voastră.

15. Și va fi în ziua aceeaa rămânea-va Tiros ani 70, ca vreamea unui împărat, ca vreamea omului; și va fi după 70 de ani Tiros va fi ca cântarea curvei:

Iezech. 26, 3, 4.

16. „Ia alăută, desfrânează-te, cetate curvă uitată, bine zi în lăută multe cântări, ca să ți să facă ție pomenire“.

17. Și va fi după cei 70 de ani socoteală va face Dumnezeu Tirului, și iarăș se va așeza la cea dentâiu și va fi scală la toate împărățiile lumii preste

fața pământului.

18. Și va fi ei neguțitoria și plata sfântă Domnului; nu lor se va aduna, ce celor ce lăcuiesc înaintea Domnului, în Ierusalim. Toată neguțitoria ei –a mânca și a bea și a să satura, și la tocmală paminte înaintea Domnului.

CAP 24

Pustiirea Iudeei.

1. Iată, Domnul strică de tot lumea toată, și va pustii pre dânsa și va descoperi fața ei și va răsipi pre cei ce lăcuiesc într'însa.

2. Și va fi norodul ca preotul și sluga ca domnul și slujnica ca doamna, fi-va cea ce cumpără ca cea ce vinde, cel ce împrumutează ca cel ce să împrumutează, și cel ce e datoriu în ce chip iaste datornicul.

Iosia 4, 9.

3. Cu stricare se va strica pământul și cu plenuire se va plenui pământul,

4. Pentru că gura Domnului au grăit acestea. Plânse pământul și strică lumea, plânseră cei nați ai pământului.

5. Și pământul făcu fărădelegi pentru cei ce lăcuiesc prestre el, pentru că legea Domnului au călcat și au răsipit, premenit-au poruncile, făgăduința veacinică.

6. Pentru aceea poate fi va mânca pământul, căci au greșit cei ce lăcuiesc pre el; pentru aceea săraci vor fi ceia ce lăcuiesc în pământ, rămânea-vor oameni puțini.

7. Plânge-va vinul, plânge-va via, suspina-vor toți ceia ce veselesc sufletul.

8. Încetat-au veselia tâmpenilor, părăsitu-s'au obrăznicia și avuția necuraților, părăsitu-s'au glasul alăutii.

Ierem. 7, 32 și Ierem. 16, 8; Iezech. 26, 13.

9. Rușinatu-s'au, n'au băut vin, amară să făcu îmbătarea celor ce beau.

10. Pustiitu-s'au toată cetatea, închide-va casa, ca să nu între.

11. Văietați-vă pentru vin petutinderile; încetat-au veselia pământului, duse-se toată veselia pământului.

12. Și vor rămânea cetăți pustii și case părăsite vor pieri.

13. Acestea toate vor fi în pământ în mijlocul limbilor: în ce chip neștine ar culeage măslinul, așa vor culeage pre ei, și de va înceta culesul,

Ierem. 6, 9.

14. Și aceștea cu glas vor striga, și ceia ce au rămas pre pământ se vor veseli împreună cu mărirea Domnului. Turbura-se-va apa mării,

15. Pentru aceea mărirea Domnului în ostroavele mării va fi, numele Domnului slăvit va fi:

16. „Doamne, Dumnezeu al lui Israil“. De la arepile pământului minuni am auzit: „Nădeajde celui bun-credincios!“

17. Și vor grăi: „Vai celor neascultători, cei ce nu ascultă leagea!“

18. Frică și groapă și laț –preste voi, ceia ce lăcuiesc pre pământ, și va fi cela ce fuge de frică va cădea în groapă, și cela ce va ieși den groapă prinde-se-va de lați, căci ferestri den ceriu s’au deșchis și se vor clăti temeaiele pământului.

Ierem. 48, 44; Plâng. 3, 46.

19. Cu turburare se va turbura pământul și cu lipsă se va lipsi pământul.

20. Și cu clătire se va clăti pământul, plecă-se și se va cutremura ca o cramă pământul, ca cel beat și amețit; și va cădea și nu va putea să scoale, pentru că birui preste el fărădeleagea.

21. Și va fi în ziua aceea aduce-va Dumnezeu preste podoaba ceriului mâna și preste împărății pământului.

22. Și vor aduna adunarea lui și se vor închide la tărie și la legături; pren multe neamuri socoteală va fi lor, și se va topi cărămida și va cădea zidul.

23. Și să va înfrunta luna și să va rușina soarele, căci va împărăți Domnul în Sion și în Ierusalim și înaintea celor bătrâni să va slăvi.

Ioil 2, 31.

CAP 25

Cântare de mulțămire.

1. Doamne Dumnezeul meu, mări-te-voiu, lăuda-voiu numele tău, căci ai făcut minunate lucruri; sfatul de ’nceput adevărat făcă-se, Doamne.

2. Căci ai pus cetăți la pământ, cetăți tari, ca să nu cază temeaiele lor; cetatea celor necurați în veac nu să va zidi.

Apoc. 14, 8.

3. Și pentru aceea te va binecuvânta norodul cel sărac, și cetățile oamenilor celor ce să năpăstuiesc bine te vor cuvânta.

4. Pentru că te-ai făcut la toată cetatea smerit ajutoriu și celor ce au necinstit pentru lipsa acoperimânt, de la oameni răi izbăvi-vei pre ei,

acoperemânt celor însetoşaţi şi duhul oamenilor celor năpustuiţi. Bine te vor cuvânta,

5. Ca neşte oameni puţini la suflet însetoşând în Sion, căci vei mântui pre dânşii de cătră oameni vicleani, la carii pre noi ne-ai dat.

6. Şi va face Domnul Savaoth la toate limbile pre măgura aceasta: be-vor veselie, bea-vor vin,

7. Unge-se-vor cu mir în muntele acesta, dă aceastea toate la limbi, pentru că acest sfat e preste toate limbile.

8. Înghiţi moartea puternecind, şi iară luo Domnul Dumnezeu toată lacrăma de cătră toată faţa; ocară norodului luo de la tot pământul, pentru că gura Domnului au grăit.

1 Cor. 15, 54, 55; Apoc. 7, 17, 21, 4.

9. Şi vor grăi în ziua aceea: „Iată Dumnezeul nostru, pre carele nădejduiam şi ne va mântui pre noi; Acesta e Domnul, îngăduit-am lui şi ne vom bucura şi ne vom veseli spre mântuirea noastră“.

Ps. 26, 20.

10. Odihnă va da Dumnezeu preste muntele acesta; şi să va călca Moavitida, în ce chip calcă aria cu cară.

11. Şi va întinde mânilor lui, în ce chip şi el au smerit a piarde; şi va smeri semeţia lui preste ceale ce au pus mânilor.

12. Şi înălţimea pribegirii casii tale va smeri şi să va pogorî până la pământ.

CAP 26

Cântarea celor răscumpăraţi.

1. În ziua aceea cânta-vor cântarea aceasta pre pământul Iudii, zicând: „Iată cetate tare, şi Mântuitoriu noao pune-va zidul şi prejur-zidu.

Ps. 45, 5.

2. Deşchideţ porţile, între norod păzind dreptate şi păzind adevărul,

Ps. 117, 19; Ps. 14, 2.

3. Sprejenind adevărul şi păzind pace, căci pre tine cu nădeajde au nădejduit,

4. Domnul până în veac, Dumnezeu cel Mare, cel Veacinic,

5. Carele smerind ai pogorât pre cei ce lăcuiesc întru ceale înalte. Cetăţi tari vei surpa şi vei aduce până la faţa pământului,

6. Și vor călca pre eale picioarele celor blânzi și pașii smeriților.

7. Calea celor buni-credincioș direaptă s'au făcut, și gătită e calea celor buni-credincioș.

8. Pentru că calea Domnului e judecata, nădejduit-am pre numele tău și pre pomenirea care pohtește sufletul meu.

9. De noapte mânecă duhul meu cătră tine, Dumnezeule, pentru că lumină e poruncele tale pre pământ. Direptate învățat, cei ce lăcuiț pre pământ!

10. Pentru că s'au părăsit cel necurat, tot carele nu va învăța dreptate pre pământ adevăr nu va face; rădice-se cel necurat, pentru ca să nu vază slava Domnului.

11. Doamne, înalt e brațul tău, și nu știi; și, cunoscând, să vor rușina: râvnire va lua pre norodul cel neînvățat, și acum foc pre cei împotrivnici va mânca.

12. Doamne Dumnezeul nostru, pace dă noao, pentru că toate ne-ai dat noao.

13. Doamne Dumnezeul nostru, câștigă-ne pre noi; Doamne, afară den tine pre altul nu știm, numele tău numim.

14. Și morții viață nu vor vedea, nici dohtorii nu vor învia, pentru aceea ai adus și ai pierdut și ai rădicat toată partea bărbătească a lor.

15. Adaoge lor reale, Doamne, adaoge reale celor slăviți ai pământului; departe ai făcut toate hotarale pământului.

16. Doamne, întru necaz ne-am adus aminte de tine, întru necaz mic certarea ta la noi.

17. Și în ce chip ceaea ce să chinuiaște apropie-se a naște și asupra chinului ei au strigat, așa ne-am făcut cu cel iubit al tău pentru frica ta, Doamne.

Ioan 16, 21.

18. În pântece am luat ș'am chinuit și am născut duhul mântuirii tale, carele ai făcut preste pământ; nu vom cădea, ce vor cădea toți ceia ce lăcuiescu pre pământ.

19. Scula-să-vor cei morți și să vor rădica cei den mormânturi și se vor veseli cei de pre pământ, pentru că roaua cea de la tine vindecare lor iaste, și pământul necuraților va cădea.

Iosia 6, 4.

20. Pasă, norodul meu, întră la cămara ta, încuie ușa ta, ascunde-te puțin câtuș de câtu, până va treace mânia Domnului.

2 Cor. 4, 17.

21. Pentru că, iată, Domnul de la Cel Sfânt aduce urgia preste ceia ce lăcuiescu preste pământ. Și va descoperi pământul sângele lui și va acoperi de tot pre cei morți încă“.

Mih. 1, 3; Iov 16, 18.

CAP 27

Înainte vestire pentru așezarea norodului lui Dumnezeu.

1. În ziua aceea aduce-va Dumnezeu sabia cea sfântă și mare și cea tare preste bălaurul –șarpele fugind, preste bălaurul –șarpele cel strâmb, și va omori pre bălaurul cel den mare.

2. În ziua aceea via cea bună pohtă biruiaște asupra ei.

Ps. 79, 9.

3. Eu, cetate tare, cetate încungiurată, în deșart voi adăpa pre ea, pentru că se va lua noaptea și ziua va cădea zidul ei.

4. Nu iaste carea nu s’au apucat de ea. Cine mă va pune să păzescu paie în țarină? Pentru bătaia aceasta am defăimat pre ea.

5. Deci pentru aceea au făcut Domnul toate câte au rânduit: „Arsu-m’am –striga-vor toți ceia ce lăcuiescu întru dânsa– să facem o pace lui, să facem pace“.

6. Cei ce vin, fiii lui Iacov, răsări-va și va înflori Israil, și să va sătura lumea de roada lui.

Ps. 71, 16.

7. Au nu în ce chip el au lovit, și el așa se va răni? Și precum el au omorât, și el așa să va omori?

8. Sfădindu-se și ocărându, va trimite pre ei; n’ai fost tu cel ce cugetai cu duhul cel năsâlnic să omori pre ei cu duhul mâniei?

Ierem. 10, 24; 18, 17 și 30, 11.

9. Pentru aceea se va lua fărădelegea lui Iacov, și aceasta iaste blagoslovenia lui, când voi lua păcatul lui, când vor pune toate pietrile capiștilor tăiate de tot, ca țărâna mărunță; și nu vor rămânea copacii lor, și idolii lor –tăiați, ca o dumbravă departe.

10. Cea ce să lăcuiaște turmă lăsată va fi, ca o turmă părăsită; și va fi multă vreme la pășune, și acolo vor odihni turme.

11. Și după vreme nu va fi întru ea verdeață, pentru căce s'au uscat. Muieri venind de la vedeare, veniți! Pentru că nu iaste norodu având priceapere, pentru aceea nu se va milostivi spre ei Cel ce au făcut pre ei, nici Cel ce au zidit pre ei nu-i va milui.

12. Și va fi în ziua aceea astupa-va Domnul de la iazul râului până la Rinocuron hotarul Eghipetului, și voi adunați câte unul pre fiii lui Israil.

Ierem. 3, 14.

13. Și va fi în ziua aceea vor trâmbița cu trâmbița cea mare, și vor veni cei pieriți în țara asiriilor și cei pieriți în Eghipet, și se vor închina Domnului pre muntele cel sfânt în Ierusalim.

4 Împ. 17, 6; Ierem. 43, 7 și 44, 28.

CAP 28

Prorocie împotriva lui Efraim. Amenințări și mângâeri.

1. Vai cununii semeției, năimiții lui Efraim, floarea ce au căzut den mărire preste vârful muntelui celui gras, cei ce să îmbată fără de vin.

Iosia 5, 5.

2. Iată, tare e și năsâlnică mânia Domnului și ca grindina ce să pogoară neavând acoperemânt, cu silă pogorându-se; ca mulțime de apă multă târând țară în pământ va face odihnă și cu mânilor.

3. Și cu picioarele se va călca cununa semeției, năimiții lui Efraim.

4. Și va fi floarea ce au căzut a nădejdiei mării, pre vârful măguriilor ceilor nalte, ca cel ce aleargă înainte la smochin, care, văzându-o, mainte de a o lua în mâna lui, vrea-va să înghiță pre ea.

5. În ziua aceea fi-va Domnul Savaoth cununa nădejdiei, cea împletită ale mării, la norodul meu ce au rămas la Eghipet.

6. Și va rămânea cu duh de judecată la judecată și puteare celor ce opresc a omorî.

7. Pentru că aceștea cu vin rătăciți sânt, rătăciră pentru beție preot și proroc, spământară-se pentru îmbătare, să înghițiră pentru vin, cutremurără-se de îmbătare de sică, rătăciră—

8. Aceasta iaste arătarea. Oare mânca-va sfatul acesta, pentru că sfatul acesta e pentru lăcomie.

9. Cui am vestit reale și cui am vestit veaste, cei înțărcați de la lapte, cei zmulși de la țată?

10. „Necaz preste necaz aşteaptă, nădejde preste nădejde, încă puţin, încă puţin“,

11. Pentru defăimarea buzelor prentrealtă limbă, că vor grăi norodului acestuia,

1 Cor. 14, 21.

12. Zicând: „Aceasta e odihna celui flămând, şi aceasta e surparea“, şi n’au vrut să asculte.

13. Şi va fi lor cuvântarea lui Dumnezeu „necaz preste necaz, nădejde preste nădejde, încă puţin, încă puţin“, pentru ca să meargă şi să cază îndărăt, şi se vor surpa şi vor sta la cumpănă şi se vor prinde.

14. Pentru aceea ascultaţi cuvântul Domnului, bărbaţi chinuiţi şi boiari ai norodului acestuia din Ierusalim,

15. Căci aţi zis: „Am făcut făgăduinţă cu iadul şi cu moartea tocmeale, volbură aducându-se de va trece nu va veni preste noi, pus-am minciuna nădejdea noastră şi cu minciuna ne vom acoperi“.

Ierem. 5, 12.

16. Pentru aceea aşa zice Domnul: „Iată, Eu voi pune la temeaiele Sionului piatră de mult preţ aleasă, încolţurată, cinstită la temeaiele lui; şi cea ce va creade spre ea, nu se va ruşina.

Ps. 24, 2; Râm. 9, 32; Râm. 10, 11; Ps. 117, 22; Mat. 21, 42; Fapt. Ap. 4, 11.

17. Şi voi pune judecata spre nădejde şi milostenia mea spre cumpene, şi ceia ce nădejduiesc în deşert în minciună, că nu va trece pre voi furtuna.

18. Au şi lua-va voao făgăduinţa morţii şi nădejdea voastră cea către iad nu va rămânea. Volbură învăluindu-se de va veni, veţi fi ei spre călcare-de-tot.

19. Când va trece, lua-va pre voi; dimeneaţa, dimeneaţa va trece zile, şi noaptea va fi nădejde rea –învăţaţi a auzi!“

20. Păsându-ne nu putem să ne batem, şi noi slăbim a ne aduna.

21. Ca un munte al necuraţilor scula-se-va Domnul şi va fi în valea Gavaonului; cu mânie va face lucrurile lui, lucru de amărăciune; şi mânia lui cu înstreinare se va purta, şi putreziciunea lui –striină.

2 Împ 5, 20; 1 Paral. 14, 11; Is. Navi 10, 10.

22. Şi voi să nu vă veseliţi, nici să vă întărească ale voastre legături, pentru căci săvârşite şi rânduite lucruri am auzit de la Domnul Savaoth, ceale ce va face preste tot pământul.

23. Băgați în urechi și auziți glasul mieu, luați aminte și ascultați cuvintele mele!

24. Au doară toată ziua va cela ce ară să are? Au sămânța va găti mai nainte decât a lucra pământul?

Is. 45, 9.

25. Nu când va netezi fața lui, atuncea va sămăna puțină neghină au chimen? Și iarăș va sămăna grâu și orz și mălaiu și hricică în hotarale tale?

26. Și te voiu certa cu judecata Dumnezeului tău și te vei veseli.

27. Pentru că nu cu greutate să curățește neghina, nici roate de car va aduce la chimen, ce cu toiag să scutură neghina, și chimenul cu pâine să va mânca.

28. Pentru că nu în veac eu voao mă voiu urgisi, nici glasul amărăciunii mele va mânca de tot pre voi.

29. Și minunile acestea de la Domnul Savaoth au ieșit; sfătuit, înălțat deșartă mângâiare.

Ier. 32, 20.

CAP 29

Prorocie împotriva Ierusalimului.

1. Vai, cetatea Ariil, care o au bătut David! Adunaț roade den an în an, pentru că veți mânca cu Moav.

Iezech. 43, 15, 16.

2. Pentru că voiu necăji pre Israil, și va fi la ea vârtutea și avuția la mine.

3. Și voiu încungiura ca David asupra ta, și voiu pune împrejurul tău șanț și voiu zidi și voiu pune împrejurul tău turnuri.

Ierem. 6, 3.

4. Și să vor smeri la pământ cuvintele tale, și la pământ cuvintele tale să vor afunda; și va fi ca ceia ce strigă den pământ glasul tău, și cătră fața pământului glasul tău va slăbi.

5. Și va fi ca pulberea de la roată avuția celor necurați, și ca țărâna ce spulberă mulțimea celor ce te asupresc; și va fi ca o punctură îndată

Is. 17, 13; Ps. 1, 4.

6. De la Domnul Savaoth. Pentru că socoteală va fi cu tunet și cutremur și glas mare, volbură învăluindu-se și pară de foc mistuind.

7. Și va fi ca cel ce visează în somn avuția tuturor limbilor câți au oștit preste Israil, și toți ceia ce oștesc preste Ierusalim, și toți cei adunați asupra lui și cei ce năcăjesc pre dânsul.

8. Și vor fi ca cei ce în somn beau și mănâncă, și sculându-se în deșărt e lor visul, și în ce chip visează cel ce-i e seate ca și cela ce bea, și sculându-se încă-i e seate și sufletul lui în deșărt au nădejduit; așa va fi avuția tuturor limbilor câți au oștit preste muntele Sionului.

9. Sloboziță-vă și ieșiți în lature și amețiță-vă, nu de rachiu, nici de vin.

10. Căci au adăpat pre voi Domnul cu duh de omilință și va clipi ochii lor și ai prorocilor lor și ai boiarilor lor, cei ce văd ceale ascunse.

Râm. 11, 8.

11. Și va fi voao toate cuvintele aceastea ca cuvintele cărții cei pecetluite aceștiia, carea o va da pre ea la om ce știe carte, zicând: „Citeaște aceasta!“ și va grăi: „Nu poci să citesc, pentru că iaste pecetluită“.

12. Și să va da cartea aceasta la mână de om ce nu știe carte, și va grăi lui: „Citeaște aceasta!“ și va grăi: „Nu știu carte“.

13. Și zise Domnul: „Apropie-se mie norodul acesta cu gura lui și cu buzele lui cinstescu-mă, iară inema lor departe iaste de la mine, și în zădar cred în mine învățând porunci omenești și dăscălii.

Matei 15, 8; Marc. 7, 6.

14. Pentru aceaea, iată, eu voiui adaoge ca să mut pre norodul acesta și voiui muta pre ei și voiui piarde înțelepciunea înțelepților și priceaperea celor pricepuți voiui ascunde“. Vai de cei ce adânc sfat fac, și nu pren Domnul!

Avdiu 1, 8; 1 Cor. 1, 19.

15. Vai de cei ce în taină sfat fac și vor fi întru întunearec faptele lor și vor grăi: „Cine ne-au văzut pre noi și cine pre noi ne va cunoaște sau ceale ce noi facem?“

Sirah 23, 25.

16. Au nu ca lutul olariului vă veți socoti? Au zice-va ziditura celui ce au zidit pre ea „nu tu m'ai zidit“? Sau fapta celui ce o au făcut „nu înțelepțește m'ai făcut“?

Is. 45, 9; Râm. 9, 20, 21; Ierem. 18, 6.

17. Nu încă puțin și să va muta Livanul ca muntele Hermelului și Hermelul spre dumbravă să va socoti?

18. Și vor auzi în ziua aceaea surzii cuvintele cărții, și cei de la întunearec și cei den negură ochii orbilor vor vedea.

Mat 11, 5.

19. Și se vor bucura săracii pentru Domnul cu veselie, și cei fără nădejde din oameni se vor sătura de veselie.

20. Sfârșitu-s'au cel fără de lege și pieri cel mândru și pieriră de tot cei ce fac fărădelege spre răutate

21. Și cei ce fac a greși oameni cu cuvântul. Și pre toți ceia ce muștră în porți piadecă vor pune, pentru că au curmezișat spre cei strâmbi pre cel drept.

Amos 5, 10.

22. Pentru aceea, aceasta zice Domnul preste casa lui Iacov, carea au osebit de la Avraam: „Nu acum se va rușina Iacov, nici acum fața va premeni Israil;

23. Ce când vor vedea fiii lor faptele meale, pre mine vor sfinți numele meu și vor sfinți pre Sfântul lui Iacov, și de Dumnezeu al lui Israil teame-se-vor“.

Ps. 8, 4; Ps. 101, 16.

24. Și vor cunoaște cei ce rătăcescu cu duhul priceaperea, și cei ce răpștesc învăța-se-vor a asculta, și limbile ceale ce fâncăvesc învăța-se-vor a grăi pace.

CAP 30

Amenințări asupra Iudeei.

1. „Vai, feți vicleani, –aceasta zice Domnul– făcut-aș sfat nu pre mine și tocmeale nu pre Duhul meu, ca să adaogă păcate preste păcate,

2. Cei ce merg a să pogorî la Eghipt, și pre mine nu m'au întrebat, ca să să ajutorească de Farao și să să acopere de eghipteani.

Ierem. 37, 7 și 2, 18.

3. Pentru că va fi voao acoperemântul lui Farao spre rușine și celor ce nădejduiesc spre Eghipt ocară“.

Iezech. 29, 6.

4. Căci sânt în Tani căpetenii vestitori răi,

5. În deșart vor osteni cătră norod carele nu le va folosi lor spre ajutoriu, ce spre rușine și ocară.

Ierem. 2, 36.

Videnia hiarălor celor din pustii.

6. Cu necaz și cu strânsoare, leu și puiu de leu de acolo și aspide și puiu de aspide zburătoare, carii aducea pre măgari și pre cămile avuția lor cătră limbă carea nu va folosi lor spre ajutoriu, ce spre rușine și ocară.

2 Paral. 28, 21-23.

7. Eghipteanii în deșărt și în zadar vor folosi voao, vestește-le lor că în deșărt iaste mângâierea voastră aceasta.

Ierem. 37, 7, 8 și 2, 36.

8. Acum dară șazând scrie pre leaspede aceastea și pre carte, că vor fi aceastea la zilele vremilor și până în veac.

Is. 8, 1.

9. Căci nărod neascultătoriu iaste, fii mincinoș, carii nu vrea să asculte leagea lui Dumnezeu,

10. Cei ce zic prorocilor: „Nu vestiț noao!” și celor ce văd videniile: „Nu grăiț noao, ce grăiț noao și spuneț noao altă rătăcire

Amos 2, 12; Ierem. 11, 21.

11. Și întoarceț pre noi den calea aceasta, luaț de la noi cărarea aceasta și luaț de la noi Cuvântătoriu lui Israil!”

12. Pentru aceaea aceastea zice Domnul, Cel Sfânt al lui Israil: „Căci nu v’aș supus cuvintelor acestora și aș nădejduit pre minciuni, și căci ai cârtit și nădejduit ai fost pre cuvântul acesta,

13. Pentru aceaea fi-va voao păcatul acesta, ca un zidu căzând îndată al unii cetăți tari ce s’au luat, căriia îndată e de față cădearea;

14. Și cădearea ei va fi ca o zdrobitură a unui vas de strachină de cărămidă suptire, cât să nu să afle întru ei hârb cu care să iai foc și cu care vei turna apă puțină“.

Ierem. 19, 11.

15. Așa zice Domnul Domnul, Sfântul lui Israil: „Când te vei întoarce vei suspina, atuncea te vei mântui și vei cunoaște unde ai fost; când nădejduiai pre ceale deșarte, deșartă vârtutea voastră s’au făcut“. Și nu vreați să auziți, ce aș zis:

Plâng. 3, 26.

16. „Pre cai vom fugi!” –pentru aceaea veț fugi! Și aș zis: „Pre sprintine încălecări ne vom sui!” –pentru aceaea, sprintini vor fi cei ce vor goni pre voi.

17. O mie de glasul unuia vor fugi, și de glasul a cincea fugi-vor mulți, până unde veț rămânea ca un catart pre munte și ca un steag purtându-l pre deal.

Preoția 26, 8, 36.

18. Și iarăș vă va îngădui Dumnezeu ca să vă milostivească spre voi, și pentru aceea înălța-să-va ca să vă miluiască pre voi, pentru că judecătoriu e Domnul Dumnezeul vostru; fericiți cei ce rămân întru El.

Ps 2, 11.

19. Pentru că norod sfânt în Sion va lăcui și în Ierusalim și cu plângere au plânsu: „Miluiaște-mă!“ Milui-te-va glasul strigării tale; când l-au văzut, ascultatu-te-au.

20. Și va da Domnul voao pâine de scârbă și apă de necaz, și nu încă ți se vor apropia ceia ce rătăcescu pre tine, căce ochii tăi vor vedea pre cei ce te rătăcescu,

21. Și urechile tale vor auzi cuvintele celor ce denapoi pre tine au rătăcit, cei ce zicu: „Aceasta e calea, să meargem întru ea, veri în dreapta, veri în stânga“.

22. Și vei pângări idolii cei ferecați cu argint și cei ferecați cu aur, mărunți îi vei face și-i vei vântura ca apa cei ce are pre sine și ca pre niște balegă îi vei lepăda pre ei.

Is. 64, 6.

23. Atuncea va fi ploaie seminții pământului tău, și pâinea rodului pământului tău va fi săturare și grasă. Și să vor paște ție dobitoacele în ziua aceea în loc gras și larg,

Preoția 26, 4; Ierem. 14, 22.

24. Taurii voștri și boii cei ce lucrează pământul mânca-vor paie amestecate cu orzu vânturat.

25. Și va fi preste tot muntele înalt și preste tot dealul înălțat apă mergând în ziua aceea, când vor pieri mulți și când va cădea turnuri.

26. Și va fi lumina lunii ca lumina soarelui și lumina soarelui cu 7 părți mai mult în ziua când va vindeca Domnul zdrobirea norodului lui, și durearea ranii tale va vindeca.

27. Iată, numele Domnului vine pren vreame multă, arzătoare mânie: cu mărire e cuvântarea buzelor lui, cuvântarea e plină de urgie și urgia mâniei lui ca focul va mânca.

28. Și Vântul lui ca apa în vale târându-se va veni până la grumazi, și se va împărți ca să turbure limbile spre rătăcire deșartă, și va goni pre ei rătăcirea și va prinde pre ei înaintea feații lor.

29. Au doară pururea trebuie voi să vă veseliți și să intrați la sfintele mele pururea ca când ați prăznui, și ca când v'ați veseli să intrați cu fluier

la muntele Domnului, cătră Dumnezeu al lui Israil?

30. Și auzită va face Domnul mărirea glasului lui și mânia brațului lui să-l arate cu mânie și cu urgie și para focului mistuind de tot; detuna-va cu silă și ca apa și grindina ce să poartă împreună cu silă.

31. Pentru că pre glasul Domnului birui-se-vor asirianii cu rana carea va lovi pre ei.

32. Și va fi lui preprejur, de unde era lor nădejdea ajutoriului pre care el nădejduia; ei cu tâmpene și cu alăute vor da războiu lui dentru schimbare.

33. Pentru că nu mainte de zile te vei vicleni; au doară și ție s'au gătit să împărățești? Valea adâncă, leamne zăcând, focu și leamne multe –e mânia Domnului ca o vale arzând de iarbă pucioasă.

CAP 31

Blestem întreit asupra legăturii cu Eghipetul și Asiria. Dumnezeu însuș va izbăvi Israilul.

1. Vai cei ce pogoară la Eghipt pentru ajutoriu, cei ce pre cai nădejduiescu și pre cară, căce sânt multe, și de cai mulțime foarte, și n'au auzit nădejduind pre Sfântul lui Israil și pre Dumnezeu nu l-au cercat.

Ps. 19, 8.

2. Și el înțelepțește aducea preste ei reale, și cuvântul lui nu se va călca. Și se va scula preste case de oameni răi și pre nădejdea lor cea deșartă:

Plâng. 3, 37.

3. Pre om eghiptean –și nu Dumnezeu, pre trupuri de cai, și nu iaste ajutoriu. Și Domnul va aduce mâna lui preste dâșii, și vor osteni cei ce ajută, și împreună toți vor pieri cu sabie.

Iezech. 28, 9.

4. Căci așa au zis mie Domnul: „Precum când va striga leul sau puiul leului pre vânatul carele au prinsu, și va striga preste el până unde se vor umplea munții de glasul lui, și s'au biruit și de mulțimea mâniei s'au spământat, așa va pogorî Domnul Savaoth să oștească preste muntele Sion, preste măgurile ei.

Ps. 103, 22.

5. Ca pasările ce zboară, așa va scuti Domnul Savaoth pentru Ierusalim, va scuti și va scoate și va ocroti și va mântui“.

A 2 Leage 32, 11.

6. Întoarceți-vă, cei ce adâncul sfat și fărădeleage sfătuiț, fiii lui Israil!

7. Căci în ziua aceeaa lepăda-se-vor oamenii de ceale făcute de mână ale lor ceale de argint și de ceale făcute de mână ceale de aur, carele au făcut mâinile lor.

8. Și va cădea Asur nu cu sabia omului, nici sabia omului îl va mânca pre el, și va fugi nu de cătră față de sabie; și tinerii fi-vor la biruință,

2 Paral. 32, 21.

9. Pentru că cu piatră se vor cuprinde ca cu șanțu și se vor birui, și cela ce fuge se va prinde. Acestea zice Domnul: „Fericit cel ce are în Sion sămânță și rude în Ierusalim!“

CAP 32

Făgăduință despre timpuri fericite.

1. Pentru că, iată, împărat drept va împărăți și boiarii cu judecată vor stăpâni.

Ps. 44, 6; Zahar. 9, 9.

2. Și va fi omul ascunzând cuvintele lui și se va ascunde ca de la apa ce să duce; și se va arăta în Sion ca un râu mergând slăvit în pământ sătos.

3. Și încă nu vor mai fi nădejduind pre oameni, ce vor da urechile spre auzire.

4. Și inima celor slabi va lua aminte a auzi, și limbile ceale ce fâncăvesc curând vor învăța a grăi pace.

5. Și încă nu vor mai zice celui nebun a stăpâni, și încă nu vor mai zice slugile tale: „Taci!“

6. Pentru că cel nebun nu bune va grăi, și inima lui deșarte va gândi: a săvârși fărădeleage și a grăi cătră Domnul înșălăciune, ca să samene sufletele flămânde, și sufletele ceale însătoșate deșarte să le facă.

7. Pentru că sfatul celor răi fărădeleage va sfătui, ca să strice pre cei smeriț cu cuvinte strâmbe și să răsipască cuvintele smeriților cu judecată.

8. Iară cei buni-credincioși înțeleapte au sfătuit, și acest sfat va rămânea.

9. Muieri bogate, sculați-vă și auziți glasul mieu; feate, auziți, pre nădeajde, cuvintele meale.

10. Zilele anului pomenire faceț în dureare cu nădeajde; cheltuitu-s'au culesul, încetat-au sămânța și încă nu va mai veni.

11. Stați în laturi, mârniți-vă, ceale ce nădejduiți, dezbrăcați-vă, goale vă faceți, încingeți-vă cu saci mijlocele
12. Și preste țate vă tăiați de la pofta țarinii și de la roada viei.
13. În pământul nărodului meu spini și iarbă se va sui și den toată casa veselie se va rădica, cetate avută.
14. Case părăsite avuția cetății vor lăsa, case poftite; și vor fi satele peștere până în veac, veselie de măgari sălbateci, pășune de păstori,
15. Până unde va veni preste noi Duh de la înălțime. Și va fi pustiu Hermelul, și Hermelul în loc de dumbravă se va socoti.
16. Și se va odihni în pustiu judecată, și dreptate în Carmil va lăcui.
17. Și vor fi faptele dreptății pace și va ținea dreptatea odihnă, și nădejduiți vor fi până în veac.
18. Și va lăcui nărodul lui în cetatea păcii, și va lăcui nădejduind, și se vor odihni cu avuție.
19. Și grindina, de se va pogori, nu va veni preste noi. Și vor fi cei ce lăcuiesc în dumbrăvi nădejduind ca și cei de la câmpie.
20. Fericiți cei ce samănă preste toată apa, unde bou și măgariu calcă.

CAP 33

Izbăvirea făgăduită norodului lui Dumnezeu.

1. Vai celor ce chinuiesc pre voi, și pre voi nimeni nu vă face chinuți; și cel ce defaimă, pre voi nu defaimă. Prinde-se-vor defăimătorii și se vor da, și ca molia preste haină, așa se vor birui.

Jud. 1, 7; 1 Împ. 15, 33.

2. Doamne, miluiaște pre noi, pentru că pre tine nădejduim; făcutu-s'au sămânța celor neascultători spre pieire, și mântuirea voastră în vremea primejdiei.

3. Pentru glasul fricii tale s'au spământat năroadele de frica ta, și să răsipiră limbile.

4. Și acum se vor aduna prăzile voastre, de la mic și de la mare; în ce chip va aduna neștine lăcuste, așa vor batjocori voao.

5. Sfântu e Dumnezeul cel ce lăcuiaște în ceriuri nalte, că împlu Sionul de judecată și de dreptate.

6. Cu leage se vor da, întru visterii –mântuirea noastră; acolo înțelepciune și știință și bună-credință către Domnul –acestea-s visteriile dreptății.

7. Iată, dară, întru frica voastră aceștea se vor teame; de carii vă teameți, ajutori-se-vor de cătră voi, pentru că vestitori se vor trimite, poftind pace, amar plângând.

8. Pentru că se vor pustii căile lor, potolitu-s'au frica limbilor, și cea cătră ei făgăduință să rădică și nu vor socoti pre ei oameni.

9. Plânse pământul, rușină-se Livanul, să făcu ca un pustiiu Saronul, ivite vor fi Galilea și Carmilul.

10. „Acum mă voi scula, –zice Domnul– acum mă voi slăvi, acum mă voi înălța“.

11. Acum veți vedea, acum veți simți, deșartă va fi vârtutea duhului vostru, foc va mânca pre voi.

12. Și va fi limbi arse de tot, ca spinul în țarenă aruncat și ars de tot.

13. „Auzi-vor cei de departe ceale ce am făcut și vor conoaște cei ce să apropie putearea mea“.

14. Depărtară-se cei den Sion fără de leage, apuca-va cutremur pre cei necurați. Cine va vesti voao că foc arde? Cine va vesti voao locul cel veacinic?

15. Mergând întru direptate, grăind cale direaptă, urând fărădeleagea și strâmbătatea și mânil ferindu-le de cătră daruri, îngreuid urechile pentru ca să nu auză judecata sângelui, clipind ochii lui pentru ca să nu vază nedireptatea,

Ps. 14, 2.

16. Acesta va lăcui în peșteră naltă de piatră tare; pâine lui se va da, și apa –lui credincioasă.

17. Împărat cu mărire veți vedea și ochii voștri vor vedea pământ de departe.

18. Sufletul vostru va cerceta frică: unde sânt cărturarii? unde sânt cei ce sfătuiesc? unde iaste cela ce numără pre cei ce hrănesc-împreună, mic și mare, norod?

19. Cu care nu s'au sfătuit împreună, nici știia pre cel adânc la glas ca să nu auză norod defăimat, și nu iaste la cela ce aude priceapere.

20. Iată Sion, cetatea, mântuirea noastră; ochii tăi vor vedea Ierusalimul, cetate bogată, corturi carele nu se vor clăti, nici se vor clăti țarușii cortului ei în veacul anului, nici ațele lui nu se vor rumpe.

Ps. 45, 5.

21. Căci numele Domnului mare iaste voao, locul voao va fi râuri și iazurile late și largi; nu vei merge pre această cale, nici va merge corabie

mânându-se, pentru că Dumnezeu mieu mare iaste, nu mă va treace.

22. Domnul e Judecătoriu noao, Domnul –Biruatoriu noao, Domnul – Împărat noao, Domnul, Acesta pre noi ne va mântui.

23. Rupseră-se funile tale, căci nu s’au întărit; catartul tău s’au plecat, nu va slobozi veatrelele; nu va rădica semn, până unde se va da la pradă, deci mulți șchiopi pradă vor face.

24. Și nu va zice norodul ce lăcuiaște întru dânsul: „Osteni-voiu“, pentru că s’au lăsat lor păcatul.

CAP 34

Prorocie împotriva Idumeii.

1. Apropiați-vă, limbi, și auziți, boiari! Auză pământul și cei dentru dânsul, lumea și norodul ce e întru dânsul.

2. Pentru că mânia Domnului iaste preste toate limbile și urgia preste numărul lor, ca să-i piarză pre ei și să-i dea pre ei la junghiare.

3. Și răniții lor se vor lepăda și cei morți, și se va sui lor mirosul și se vor uda măgurile de sângele lor.

4. Și se vor topi toate puterile ceriului, și se va învălui ceriul ca o carte, și toate stealele vor cădea ca frunzele den vie și în ce chip cad frunzele de la smochin.

Apoc. 6, 12, 13, 14.

5. Îmbătatu-s’au sabia mea în ceriu, iată, preste Idumea se va pogoři și preste norodul pierzării cu judecată.

Ierem. 46, 10; Iezech. 35, 7.

6. Sabia Domnului s’au împlut de sânge, să îngrășă de seu de sânge de țapi și de miei și de seu de țapi și de berbeci, căci jârtvă e lui Dumnezeu în Vosor și junghiare mare în Idumea.

Ierem. 48, 24.

7. Și vor cădea cei gingaș cu ei împreună și berbecii și taurii, și să va îmbăta pământul de sânge și lutul lui și de seul lor să va sătura,

8. Pentru că ziua judecății Domnului iaste și anul izbândirii judecății Sionului.

9. Și să vor întoarce văile lui spre smoală și pământul lui spre iarbă pucioasă, și va fi pământul lui ca smoala arzătoare,

10. Noaptea și ziua, și nu se va stinge în veacul anului; și să va sui fumul lui în sus, pre neamurile ei să va pustii, și în vreme multă să va pustii.

Apoc. 14, 11 și 19, 3.

11. Și vor lăcui într'însul pasări și aricii și stârci și corbi, și să va pune preste el funea măsurii pământului pustiiu, și onochentavrii vor lăcui într'însul.

4 Împ. 21, 13; Apoc. 18, 2.

12. Boiarii lui nu vor fi, pentru că împărații lui și cei mai mari ai lui vor fi la pierzare.

13. Și vor odrăsli în cetățile lor leamne înghimpoase și la țăriile lui, și vor fi odăi sirinilor și curte pasărilor.

14. Și să vor timpina diavoli cu onochintavri și vor striga unul cătră altul; acolo se vor odihni onochintavri, pentru că-ș aflară lor odihnă;

15. Acolo încuibă ariciul și mântui pământul copiii lui cu întemeiare; acolo s'au întimpinat cerbii și ș'au văzut obrazele înde sine.

16. Cu număr au trecut și una dentru eale n'au pierit, una pre altă n'au cercat, căci Domnul lor au poruncit și Duhul lui le-au adunat pre eale.

17. Și El va pune preste dânșii sorți, și mâna lui împărți lor a se paște. În veacul anului veți moșneni, la neamurile neamurilor să vor odehni preste el.

CAP 35

Starea de fericire a besearecii.

1. Veselește-te, pustiiul care ești însetoșat, și să bucure pustiiul și înflorească ca un crin.

Is. 55, 12.

2. Și vor înflori și să vor bucura ceale pustie ale Iordanului; mărirea Livanului datu-s'au lui și cinstea Carmilului, și norodul mieu va vedea mărirea Domnului și înălțimea Dumnezeului nostru.

3. Întăriți-vă, mâni lăsate și genuchi slăbănoage, rugați-vă,

Iov 4, 3; Evrei 12, 12.

4. Cei slabi de inemă cu cugetul, întăriți-vă, nu vă teamereți. Iată, Dumnezeul nostru cu judecată răsplătește și va răsplăti, Acesta va veni și va mântui pre noi.

5. Atuncea să vor deșchide ochii orbilor și urechile surzilor vor auzi.

Ps. 49, 3; Mat. 11, 5.

6. Atuncea va sări cel șchiop ca cerbul și desfătăta va fi limba gângavilor, căci să rupse în pustiiu apă și vale în pământ sătos.

Mat. 9, 33; Ioil 3, 18.

7. Și va fi cel fără de apă spre mocioriță și la pământul setos izvorul apei va fi. Acolo –veselie pasărilor, odăi de turme de trestie și bahnă.

8. Fi-va acolo cale curată și cale sfântă să va chema, și nu va treace acolo necurat, nici va fi acolo cale necurată; și cei răsiți merge-vor pre cale și nu vor rătăci.

9. Și nu va fi acolo leu, nici den hiarăle ceale reale nu se vor sui la el, nici să vor afla acolo, ce vor merge întru dânsul mântuiț

10. Și adunați pren Domnul și să vor întoarce. Și vor veni la Sion cu veselie, și veselie veacinică preste capul lor, pentru că pre capul lor laudă și bucurie și veselie va apuca pre ei, fugit-au durearea și mahnirea și suspinul.

Apoc. 21, 4.

CAP 36

Năvălirea lui Senahirim în Iudeea. Amenințările lui Rapsachi.

1. Și fu în anul 14, ani împărățindu Ezechia, să sui Senahirim, împăratul asiriilor, preste cetățile Iudei ceale tari și le-au luat pre eale.

4 Împ. 18, 13; 2 Paralip. 32, 1; Sirah 48, 21.

2. Și trimise împăratul asirianilor pre Rapsachi de la Lahis la Ierusalim cătră împăratul Ezechia cu puteare multă, și stătu la știubeaiul scaldătorii cei de sus, în calea țarinii nălbitoriului.

3. Și ieși cătră el Eliachim al Helchiei, diregătoriul casii, și Somnas, scriitoriul, și Ioah a lui Asaf, scriitoriul de pomenire.

4. Și zise lor Rapsachis: „Ziceț dară cătră Ezechia: ‘Aceasta zice împăratul cel mare, împăratul asirianilor:

5. Pre cine nădejduiești? Au doară în sfat sau în cuvinte de buze rânduiala să face? Și acum pre ce nădejduiești de nu ascuți mie?

6. Iată, nădejduind ești preste toiagul cel de trestie cel frânt acesta, pre Eghiptet: după ce să va răzima omul preste el, intra-va în mâna lui și o va găuri –așa iaste Faraon, împăratul Eghiptetului, și toți ceia ce nădejduiesc preste dânsul’.

Iezech. 29, 6, 7.

7. Iară de ziceți cătră mine: ‘Pre Domnul Dumnezeu nădejduim’, au nu iaste El căruia au luat Ezechia ceale înalte ale lui și jârtăvnicile lui și zise Iudei și Ierusalimului: ‘Pre fața jârtăvnicului acestuia să vă închinați!’?

8. Acum amestecați-vă dară cu domnul meu, cu împăratul asirianilor, și voi da voao doao mii de cai, de veți putea să daț încălecători preste ei.

9. Și cum veți putea să vă întoarceți la fața biruitorilor locurilor? Slugi sânt ceia ce nădejduiesc preste eghipteani la cale și la călăreț.

10. Și acum, au fără de Domnul ne-am suit asupra țării aceștia a o bate pre ea? Domnul zise cătră mine: ‘Suie-te preste pământul acesta și-l strică pre el!’“

11. Și zise Eliachim și Somnas și Ioah cătră Rapsachi: „Grăiaște dară cătră slugile tale siriinește, pentru că vom auzi noi, și nu grăi cătră noi jidovește; și pentru căci grăiești la urechile oamenilor celor ce stau preste zidu?“

2 Paral. 32, 18.

12. Și zise cătră ei Rapsachis: „Au cătră domnul vostru au cătră voi au trimis pre mine domnul meu să grăiesc cuvintele aceastea? Au nu cătră oamenii cei ce șad pre zidu, pentru ca să mănânce baligă și să bea pișat cu voi împreună?“

13. Și stătu Rapsachis și strigă cu glas mare, jidovește, și zise: „Ascultaț cuvintele împăratului celui mare, împăratului asirianilor.

14. Aceastea zice împăratul: ‘Nu vă înșale pre voi Iezechia cu cuvintele, nu va putea să mântuiască pre voi.

15. Și nu zică voao Ezechias că va mântui pre voi Dumnezeu și nu se va da cetatea aceasta în mâna împăratului asirianilor;

16. Să nu ascultați de Ezechia!’ Aceastea zice împăratul asirianilor: ‘De veți să vă grăiți de bine, ieșiți cătră mine și veți mânca fieștecarele via lui și smochinii și veți bea apă den lacul vostru,

17. Până voi veni și voi lua pre voi la pământ ca și pământul vostru, pământ al grâului și al vinului și al pâinilor și al viilor.

18. Să nu vă înșale pre voi Ezechia zicând: ‘Dumnezeu va mântui pre voi!’ Au doară au mântuit dumnezeii limbilor fieștecarele pre a sa țară den mâna împăratului asirianilor?

19. Unde iaste dumnezeul lui Emath și Arfaath? Și unde e dumnezeul cetății Semfaruem? Au putea a mântui Samaria den mâna mea?

20. Cine e den dumnezeii toți ai limbilor acestora care au mântuit pământul lui den mâna mea, ca să mântuiască Dumnezeu pre Israil den

mâna mea?’’“

21. Și au tăcut și n’au răspuns lui nemică cuvânt, pentru că au poruncit împăratul nemica să nu răspundă.

4 Împ. 18, 36.

22. Și întră Eliachim a lui Helchîu, diregătoriul casii, și Somnas, scriitoriul puterii, și Ioah al lui Asaf, cel scrietoriu de pomenire, cătră Ezechia, cu hainele rupte, și spuseră lui cuvintele Rapsacului.

CAP 37

Rugăciunea lui Ezechia. Izbăvirea Ierusalimului.

1. Și fu deaca auzi împăratul Ezechia, rupse hainile lui și să îmbracă cu sac și să sui la casa Domnului.

4 Împ. 19, 1.

2. Și trimise pre Eliachim, diregătoriul casii, și pre Somna scriitoriul și pre cei mai bătrâni ai preoților, îmbrăcaț cu saci, cătră Isaia, fiiul lui Amos, prorocul, și zisără lui:

3. „Aceasta zice Ezechia: ‘Ziua ocării și a muștrării și a urgiei, iată, ziua de astăzi, căce vine chinul ceia ce naște, și puteare n’are a naște.

4. Cândai va asculta Domnul Dumnezăul tău cuvintele lui Rapsacu, carele au trimis împăratul asirianilor, domnul lui, a ocărî pre Dumnezăul cel Viu și a ocărî cuvintele carele au zidit Domnul Dumnezăul tău; și te vei ruga cătră Domnul Dumnezăul tău pentru cei rămaș aceștea’’.

5. Și veniră slugile împăratului Ezechiii cătră Isaia.

6. Și zise lor Isaia: „Așa veți grăi cătră domnul vostru: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Să nu te temi de cuvintele carele ai auzit, carele m’au ocărât solii împăratului asirianilor.

7. Iată, Eu voi pune la el duhu, și, auzând veaste, se va întoarce la țara lui și va cădea cu sabie în pământul lui’’.

8. Și să întoarsă Rapsachis și apucă pre împăratul asirianilor dând războiu la Lovna,

4 Împ. 19, 8.

9. Și auzi cum s’au sculat de la Lahis. Și ieși Tharaca, împăratul ethiopilor, ca să-l încungiure pre el și, auzând, s’au întorsu și trimise vestitoriu cătră Ezechia, zicând:

Ierem. 34, 7.

10. „Așa veți grăi Ezechiei, împăratului Iudeii: ‘Nu te înșale Dumnezeuul tău preste carele nădejduiești, zicând: ‘Nu se va da Ierusalimul în mâna împăratului asirianilor!’

11. Tu n’ai auzit ceale ce au făcut împărații asirianilor, cum au pierdut tot pământul? Și tu vei scăpa?

12. Au doară mântuit-au pre ei dumnezeii limbilor, pre carii au pierdut părinții miei, pre Gozan și Haran și Rasem, carele sânt în țara Theemath?

13. Unde sânt împărații Emathului? Și unde-s ai Arfathului? Și unde-s ai cetății Epfaruimului, Ana și Ava?’“

4 Împ. 18, 34 și 19, 13.

14. Și luo Ezechias cartea de la vestitoriu și o ceti; și să sui la casa Domnului și o deschise pre dânsa înaintea Domnului,

15. Și să rugă Ezechias cătră Domnul, zicând:

16. „Domnul Savaoth, Dumnezeul lui Israil, cela ce ștezi preste hieruvimi, tu ești Dumnezeău sângur a toată împărăția lumii, tu ai făcut ceriul și pământul.

17. Pleacă, Doamne, ureachea ta, ascultă, Doamne, deschide, Doamne, ochii tăi, caută, Doamne, și vezi și auzi toate cuvintele lui Senahirim, carele au trimis a ocărî pre Dumnezeul cel Viu.

18. Pentru că cu adevăr, Doamne, pustiit-au toată lumea împărații asirianilor și țara lor.

19. Și au pus idolii lor în foc, pentru că nu era dumnezei, ce fapte de mâni de oameni, leamne și pietri, și au pierdut pre ei.

2 Paral. 32, 19.

20. Și acum, Doamne Dumnezeuul nostru, mântuiaște-ne pre noi den mâna lor, pentru ca să conoască toată împărăția pământului că tu ești Dumnezeău sângur“.

21. Și să trimise Isaia, fiiul lui Amos, cătră Ezechia, și zise lui: „Aceasta zice Domnul Dumnezeul lui Israil: ‘Auzit-am ceale ce te-ai rugat cătră mine, pentru Senahiram, împăratul asirianilor’.

22. Acesta e cuvântul carele au grăit pentru dânsul Dumnezeău: ‘Defăimatu-te-au și te-au batjocurit fecioară, fata Sionului, preste tine capul au clătit fata Ierusalimului.

23. Pre cine ai ocărât și ai întărâtat? Sau cătră cine ai înălțat glasul tău? Și n’ai rădicat la înălțime ochii tăi, la Sfântul lui Israil?

24. Că pre în vestitori ai ocărât pre Domnul, pentru că tu ai zis: ‘Cu mulțimea carălor eu m’am suit la vârful munților și la ceale de apoi ale

Livanului, și am tăiat înălțimea chedrului lui și frumusețile chiparosului și am intrat la nălțime de o parte de dumbravă.

25. Și am pus podu și am pustiit ape și toată adunarea apei’.

26. Nu aceastea ai auzit, demult care am făcut eu? Den zilele de ’nceput am rânduist, și acum am arătat a pustii limbi într-o țară și pre cei ce lăcuiescu în cetăți tari.

27. Sloboziiu mânilor, și să uscară și să făcură ca iarba uscată în poduri și ca troscotul.

28. Și acum, odihna ta și ieșirea ta și intrarea ta Eu știu.

29. Și mânia ta carea te-ai mâniat și amărăciunea ta s’au suit cătră mine, și voiu pune căpăstru în nasul tău și frâu la buzele tale, și te voiu întoarce pre calea carea ai venit într-o dânsa.

4 Împ. 19, 28.

30. Și acesta e ție semnul: mănâncă acest an carele ai semănat, și în anul al doilea rămășița, și la al treilea, sămănând, secerați și răsădiți vii și veți mânca roada lor.

31. Și vor fi cei rămași în Iudea odrăsli-vor rădăcinele în jos și vor face sămânță în sus.

32. Căci den Ierusalim vor fi cei rămași și cei ce să mântuiesc den muntele Sionului’. Râvnirea Domnului Savaoth va face aceastea.

33. Pentru aceea așa zice Domnul asupra împăratului asirianilor: ‘Nu va intra la cetatea aceasta, nici va pune preste ea săgeată, nici va pune preste ea scut, nici va împrejura pre dânsa cu șanțu,

34. Ce pre calea carea au venit într-o ea se va întoarce, și la cetatea aceasta nu va intra!’ Aceastea zice Domnul:

35. ‘Scuti-voiu preste cetatea aceasta, ca să o mântuiesc pre dânsa, pentru mine și pentru David, sluga mea’“.

4 Împ. 9, 35 și 20, 6.

36. Și ieși îngerul Domnului și omorî den tabăra asirianilor 185000 și, sculându-se dimineața, aflară toate trupurile moarte.

2 Paral. 32, 21; Tovit 1, 15; Sirah 48, 24, 25.

37. Și să duse întorcându-se și să întoarse Senahirim, împăratul asirianilor, și lăcui în Ninevi.

1 Mac. 7, 41.

38. Și când el să închina în casa lui Assarah, dumnezeului lui, începătoriul părinților lui, Adrameleh și Sarasar, fiii lui, l-au lovit pre el cu săbii, și ei scăpară la Armenia. Și împărați Asordan, fiul lui, în locul lui.

2 Mac. 8, 19; 4 Împ. 19, 37; 2 Paral. 32, 21.

CAP 38

Boala și vindecarea lui Ezechia. Rugăciunea lui.

1. Și fu în vremea aceea bolnăvi Ezechia până la moarte; și veni către el Isaias, fiiul lui Ammos, prorocul, și zise către el: „Aceasta zice Domnul: ‘Rânduiaște pentru casa ta, pentru că vei muri tu și nu vei trăi’“.

4 Împ. 20, 1; 2 Paral. 32, 24.

2. Și întoarse Ezechias fața lui către păreate și să rugă către Domnul, zicând:

3. „Adu-ți aminte, Doamne, că am mers înaintea ta cu adevăr și cu inimă adevărată și ceale plăcute înaintea ta am făcut“; și plânse Ezechias cu plângere mare.

Ps. 105, 4; Sirah 48, 25, 26.

4. Și fu cuvântul Domnului către Isaia, zicând:

5. „Mergi și zi Ezechiei: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeu al lui David, tătâne-tău: ‘Auzit-am rugăciunea ta și văzui lacrămile tale, iată, adaog către vremea ta 15 ani.

6. Și den mâna împăratului asirianilor mântui-voi pre tine și cetatea aceasta, și voi scuti pentru cetatea aceasta’“.

7. Și acesta –ție semnul de la Domnul, cum că va face Dumnezeu cuvântul acesta în ce chip au grăit:

8. „Iată, Eu voi întoarce umbra stepenilor, care au pogorât ceale zece stepene ale casii tătâne-tău soarele, întoarce-voi soarele ceale 10 stepene, pre care au pogorât umbra“. Și să sui soarele ceale 10 stepene, carele să pogorî umbra.

Sirah 48, 26.

9. Ruga Ezechiei, împăratului Iudeii, când să bolnăvi și să sculă den boala lui:

10. „Eu am zis: ‘Întru înălțimea zilelor mele merge-voi în porțile iadului, părăsi-voi anii cei rămași’.

11. Zis-am: ‘Încă nu voi mai vedea mântuirea lui Dumnezeu preste pământul celor vii, încă nu voi mai vedea Mântuitoriul lui Israil pre pământ, încă nu voi mai vedea om cu cei ce lăcuiesc,

Ps. 30, 23.

12. Lipsiiu den rudenia mea. Părăsit-am rămășița vieții mele, ieși și să duse de la mine ca și cel ce surpă, cort întinzând, duhul meu la mine să făcu ca pânza pânzariului, apropiindu-se să o taie'. În ziua aceea

Plâng. 3, 53.

13. Dedeiu-mă până dimeneța, ca un leu, așa au zdrobit toate oasele mele, pentru că den zi m'am dat până în noapte.

14. Ca o rândurea, așa voiui glăsui, și ca porumbița, așa voiui cugeta.

15. Pentru că să sfârșiră ochii miei căutând la înălțimea ceriului, cătră Domnul, carele m'au scos și mi'au luat durearea sufletului.

16. Doamne, că pentru el s'au vestit ție, și-m rădicaș răsuflarea și, mângâind, mă trăiiu.

17. Iată, în pace e amărăciunea mea, pentru că ai luat sufletul meu, ca să nu piară, și ai lepădat denapoia mea păcatele.

Ps. 49, 18.

18. Pentru că nu cei den iad vor lăuda pre tine, nici ceia ce au murit vor blagoslovi pre tine, nici vor nădejdui cei den iad milostenia ta;

Ps. 6, 5; 29, 9 și 87, 11.

19. Cei vii te vor blagoslovi pre tine, în ce chip și eu, pentru că de astăzi copii voiui face, carii vor vesti direptatea ta,

Ps. 77, 3.

20. Doamne al mântuirii mele. Și nu voiui părăsi blagoslovindu-te cu psaltirea toate zilele vieții mele denaintea casei lui Dumnezeu!“

21. Și zise Isaia cătră Ezechia: „Ia păpușă de smochine și freacă și fă blastru deasupra, și sănătos vei fi“.

4 Împ. 20, 7.

22. Și zise Ezechia: „Acesta e semn cătră Ezechia că mă voiui sui la casa lui Dumnezeu“.

CAP 39

Ezechia arată vistieriile sale solilor din Vavilon. Pedeapsa lui.

1. În vremea aceea trimis-au Meodah Valadan, feciorul lui Valadan, împăratul Vaviloniei, cărți și soli și daruri Ezechiei,

4 Împ. 20, 12.

2. Pentru că au auzit că s'au bolnăvit până la moarte și s'au sculat. Și să bucură de ei Ezechia, bucurie mare, și le arătă lor casa lui nehotha și a

argintului și a aurului și a zmirnei aleasă și a tămâieturilor și a mirului și toate casele unealtelor visteriei și toate câte era în visteriile lui; și nu era nemica carea n’au arătat lor Ezechia în casa lui și întru toată oblăduirea lui.

3. Și veni Isaia prorocul către Ezechia împăratul și zise către el: „Ce zic oamenii aceștea? Și de unde au venit către tine?” Și zise Ezechia: „Den pământ departe au venit către mine, de la Vavilon“.

4. Și zise Isaia: „Ce au văzut în casa ta?” Și zise Ezechia: „Toate ceale den casa mea au văzut, și nu iaste în casa mea care n’au văzut, ce încă și ceale den visteriile mele“.

5. Și zise Isaia lui: „Ascultă cuvântul Domnului Savaoth:

6. ‘Iată, zile vin –zice Domnul– și vor lua toate ceale den casa ta, și câte au strâns părinții tăi până în ziua aceasta la Vavilon vor veni, și nemica nu vor lăsa’.

7. Și zise Dumnezeu că și den fiii tăi carii ai născut vor lua și-i vor face scopiți în casa împăratului vaviloneanilor“.

Daniil 1, 3, 4.

8. Și zise Ezechias către Isaia: „Bun iaste cuvântul Domnului carele au grăit, facă-se dară pace și dreptate în zilele mele!“

CAP 40

Graiul despre Meargătoriul înainte.

1. „Mângâiați, mângâiați pre nărodul meu“ –zice Dumnezeul vostru.

Is. 66, 13.

2. Preoți, graiți în inima Ierusalimului, mângâiați pre el, căci să umplu smerenia lui, dezlegă-se păcatul lui, căci au priimit den mâna Domnului îndoite pacatele lui.

Zahar. 9, 12.

3. Glasul celui ce striga în pustii: „Gătiți calea Domnului, dreapte faceți cărările Dumnezeului nostru“.

Matei 3, 3; Marc. 1, 3; Luca 3, 4; Ioan 1, 23.

4. Toată valea se va umplea și toată măgura și dealul se va smeri, și vor fi toate ceale încâlcite dreapte și cea clinciuroasă spre căi neatede.

5. Și se va ivi mărirea Domnului și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu, căci Domnul au grăit.

6. Glasul celui ce zicea: „Strigă!“ Și ziș: „Ce voi striga?“

7. „Tot trupul –iarbă, și toată mărirea omului –ca floarea ierbii“.

Ps. 89, 5; Iov 14, 1, 2; Sirah 14, 18; Iacov 1, 10; 1 Petr. 1, 24.

8. Uscă-se iarba și floarea au căzut, iară cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.

1 Petr. 1, 25.

9. Pre măgură înaltă suie-te, cel ce binevestești Sionul; înalță cu vârtute glasul tău, cel ce binevestești Ierusalimul; înălțați, nu vă teamereț, zi cetăților Iudei:

10. „Iată Dumnezeul vostru!“ Iată, Domnul Domnul cu vârtute vine și brațul lui cu domnie, iată, plata lui –cu El, și lucrul –înaintea lui.

11. Ca păstoriul va paște turma lui și cu brațul lui aduna-va miei, și pre ceale ce au în pânțece va mângâia.

Mih. 7, 14; Iezech. 34, 23; 37, 24; Ioan 10, 11.

12. Cine au măsurat cu mâna apa și ceriul cu palma și tot pământul cu pumnul? Cine au pus munții cu cantariul și codrii cu cumpăna?

Paremii 30, 4.

13. Cine au cunoscut gândul Domnului și cine lui sveatnic s’au făcut, carele va îndirepta pre El?

Ierem. 23, 18; Înțel. 9, 13; Râm. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

14. Au cătră cine s’au svătuit și au îndireptat pre El? Sau cine au arătat lui judecată? Sau calea priceaperii cine au arătat lui? Sau cine au dat mai nainte lui și să va răsplăti lui?

15. De sânt toate limbile ca o picătură de la cadă și ca o plecare de cumpănă s’au socotit, și ca scuipitul să vor socoti.

Daniil 4, 34; Fapt. Ap. 17, 29.

16. Și Livanul nu e destul spre ardere, și toate dobitoacele nu-s destule spre ardere-de-tot.

17. Și toate limbile ca nemica sânt, și întru nemica s’au socotit lui.

18. Cu cine ați asămănat pre Domnul și cu ce asămănare ați asămănat pre el? Au chip au făcut teslariul?

Fapt. Ap. 17, 29.

19. Au zlătariul, topind aur, l-au ferecat pre El? Asămănare l-au făcut pre Dânsul?

20. Pentru că teslariul lemn neputred aleage și înțelepțește va cerca cum va pune pilda lui, și pentru ca să nu se clătească.

Ierem. 10, 3.

21. Nu veți cunoaște? Nu veți auzi? Nu s’au vestit de ’nceput voao? N’au cunoscut temeaiele pământului?

22. Cea ce ține încungiuurarea pământului, și cei ce lăcuiesc întru el ca lăcustele, Cel ce au întins ca o cămară ceriul și au întins ca un cort a lăcui,

Ps. 103, 3; Zahar. 12, 1.

23. Cea ce au dat stăpânitoriu ca nemica să stăpânească, și pământul ca o nemica l-au făcut.

24. Pentru că nu vor răsădi, nici vor sămăna, nici să va înrădăcina la pământ rădăcina lor; suflă preste ei și s’au uscat, și vifor ca nește uscăciuni va lua pre ei.

Iov 12, 21; Ps. 1, 4.

25. „Acum dară cu cine m’ati asămănat și mă voi înălța?” –zise Cel Svânt.

Avvac. 3, 3.

26. Căutați la înălțime cu ochii voștri și vedeți: Cine au arătat toate acestea? Cea ce scoate după număr podoaba lui, pre toți pre nume va chema; de la multă slavă și întru tăria vârtutei lui nemica nu te-au amăgit.

Ps. 146, 4; Fac. 2, 1.

27. Că au doară zice-vei, Iacov, și ce ai grăit, Israil: „Ascunsu-s’au calea mea de la Dumnezeu, și Dumnezeul meu judecata o au luat și s’au depărtat!“?

28. Și acum n’ai cunoscut, de nu ai fi auzit? Dumnezeu veacinic, Dumnezeu cea ce au meștersuguit marginile pământului, nu va flămânzi, nici va osteni, nici iaste aflare înțelepciunii lui,

Ps. 146, 5; Ps. 89, 2; Râm. 11, 33.

29. Dând celor flămânzi vârtute și celor ce n’au dureare mâhnire.

30. Pentru că vor flămânzi cei mai tineri și vor trudi tinerii, și cei aleș fără de vârtute vor fi;

31. Și cei ce vor îngădui pre Dumnezeu primeni-vor vârtute, face-vor peane ca vulturii, alerga-vor și nu vor osteni, mearge-vor și nu vor flămânzi.

Ps. 102, 5.

CAP 41

Putearea lui Dumnezeu și deșertăciunea slujirii de idoli.

1. Înnoiți-vă cătră mine, ostroave, pentru că boiarii vor premeni vârtutea; apropiere-se și grăiască împreună, atunci judecată vestuiescă.

2. Cine au rădicat de la răsărituri dreptate, chemat-au pre ea dendărătul lui și merge-va? Da-va înaintea limbilor și împărați va spămânda și va da la pământ sabiile lor și ca niște hreascuri lepădate arcele lor;

3. Și va goni pre ei, treace-va cu pace calea picioarelor lui.

4. Cine au tocmiți și au făcut acestea? Chemă pre ea Cela ce chemă pre ea de la începutul neamurilor, Eu, Dumnezeu dentâiu, și la ceale viitoare Eu sânt.

Apoc. 1, 17 și 22, 13.

5. Văzut-au limbi și s'au spămânat, marginele pământului s'au turburat, apropiară-se și veniră împreună

6. Judecând fieștecarele aproapelui său și fratelui să ajutorească, și va grăi: „Întăritu-s'au!“

7. Om teslariu și faur bătând cu ciocanul împreună mând, atunci va grăi: „Punere bună iaste“; întăritu-le-au pre eale cu cuie, pune-vor pre eale și nu să vor clăti.

8. Și tu, Israile, fiiul meu, Iacov, și pre carele am ales, sămânța lui Avraam, carea am iubit,

A 2 Leage 7, 6; Iacov 2, 23; Ieș. 19, 5, 6; 2 Paral. 20, 7; 1 Petr. 2, 9.

9. Pre carele am sprejenit de la marginile pământului și den străjile lui te-am chemat și am zis ție: „Fiiul meu ești, alesu-te-am și nu te-am părăsit“,

10. Nu te teame, pentru că cu tine sânt, nu te înșăla, pentru că Eu sânt Dumnezeul tău, cela ce au întărit pre tine și am ajutorit ție și te-am întemeiat cu dreapta mea cea dreaptă.

Ierem. 46, 26.

11. Iată, să vor înfrunta și se vor rușina toți ceia ce-s împotriva ta, pentru că vor fi ca când n'ar fi și vor pieri toți împotrivicii tăi.

Ierem. 30, 13.

12. Cerca-vei pre ei și nu vei afla pre oamenii carii vor nelegiui la tine, pentru că vor fi ca și nefiind și nu vor fi ceia ce împotriva să bat cu tine.

13. Pentru că Eu –Dumnezeul tău, cela ce țiiu dreptatea ta, cela ce-ț zic: „Nu te teame, Eu sânt ajutorul tău.

14. Nu te teame, Iacov, cel împutinat Israil, Eu am ajutat ție“, –zice Dumnezeul tău– Cela ce mântuiaște pre tine, Sfântul lui Israil.

15. Iată, am făcut pre tine ca niște roate noao de car, trierând în chip de detunătură, și vei triera măguri și vei mărunți dealuri și ca țărâna le vei

pune;

16. Și vei vântura și vântul va lua pre ei și volbura va răsiți pre ei, și tu te vei veseli întru sfinții lui Israil. Și se vor bucura săracii și lipsiții,

Ierem. 15, 7 și 51, 2.

17. Pentru că vor ceare apă și nu va fi, limba lor de seate s'au uscat, Eu, Domnul Dumnezeu, Eu voi asculta lor, Dumnezeul lui Israil, și nu voi părăsi pre ei,

18. Ce voi deschide pre munți râuri și în mijlocul câmpilor izvoară, face-voiu pustiiul spre bălți de ape și pre cel însetoșat pământ întru adâncături de apă.

Ps. 106, 35; Ioil 3, 18.

19. Pune-voiu la pământul cel fără de apă chedru și tisă și mirsină și chiparos și plop,

20. Pentru ca să văză și să conoască și să gândească și să știe împreună că mâna Domnului au făcut aceastea toate, și Sfântul lui Israil le-au arătat.

21. „Apropie-să judecata voastră“ –zice Domnul Dumnezeu. „Apropiatu-s'au sfaturile voastre“ –zice Împăratul lui Iacov.

22. „Apropie-se și vestească voao ceale ce vor întâmpla, sau ceale mai denainte care era ați zis, și să luăm aminte și vom conoaște ce-s ceale de apoi, și ceale ce vin

23. Ziceți noao. Spuneți noao ceale ce vin mai apoi, și vom conoaște că dumnezei sânteti; faceți bine și faceți rău, și ne vom mira și vom vedea împreună.

24. Că de unde sânteti voi și de unde-s lucrurile voastre? Den pământ; urâciune au ales pre voi.

25. Și eu am rădicat pre cel de la miazănoapte și pre cei de la răsăriturile soarelui, chema-să-vor cu numele meu; vie biruatorii, și ca lutul olariului și ca olariul călcând lutul, așa vă veți călca de tot.

26. Pentru că cine va vesti ceale de 'nceput, pentru ca să știm, și ceale denainte, și vom zice că adevărate sânt? Nu iaste cel ce va zice mai nainte, nice cela ce va auzi voao cuvintele.

27. Începătura Sionului voi da și pre Ierusalim voi ruga pre cale.

28. Pentru că dentru limbi, iată, nemica, și de la idoli lor nu era cine să vestească; și de voi întreba pre ei: „De unde iaste?“, nu-m vor răspunde mie.

29. Pentru că sânt ceia ce fac pre voi, și în deșert ceia ce înșală pre voi.

Râm. 1, 21.

CAP 42

Prorocie despre Mesia.

1. Iacov, Sluga mea, sprijini-voiul pre El, Israil, Cel Ales al meu, priimit-au pre El sufletul meu; dat-am Duhul meu preste El, judecată limbilor va scoate.

Mat. 12, 18.

2. Nu va striga, nice va părăsi, nice se va auzi afară glasul lui.

3. Trestie frântă nu va frânge și inul afumându-se nu-l va stinge, ce la adevăr va scoate judecată.

4. Străluci-va și nu se va frânge până unde va pune pre pământ judecată, și pre numele lui limbi vor nădejdui“.

5. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce au făcut ceriul și au întărit pre el, cel ce au întărit pământul și ceale dentru el, și dând răsuflare nărodului ce e pre dânsul și duhul celor ce calcă preste dânsul:

1 Paral. 16, 26; Fapt. Ap. 17, 25.

6. „Eu, Domnul Dumnezeu, chematu-te-am cu dreptate și te voiu ținea de mână și te voiu întări, și te-am dat pre tine spre făgăduința rudeniilor mele, spre lumina limbilor,

Luca 2, 32.

7. Să deschizi ochii orbilor, să scoți legați den legături și den casa temniței pre cei ce șăd întru întunearec.

Ps. 101, 21.

8. Eu, Domnul Dumnezeu, acesta-m iaste numele, mărirea mea altuia nu voi da, nici bunătățile mele celor cioplite“.

Ierem. 32, 2.

9. Ceale dentâiu, iată, au venit; și noao, carele Eu voi vesti, și mai nainte de a vesti s’au arătat voao.

10. Lăudaț Domnului laudă noao, biruința lui; măreaște-să numele lui de la marginea pământului, cei ce să pogoară la mare și înoată pre ea, și ostroavele și cei ce lăcuiesc pre eale.

Ps. 95, 1; Ps. 97, 2.

11. Veselește-te, pustiiule și satele ei, odăile și cei ce lăcuiesc Chidarul! Veseli-se-vor ceia ce lăcuiesc în Piatră, de la marginea munților striga-vor.

Ps. 96, 1.

12. Da-vor lui Dumnezeu mărirea, bunătățile lui în ostroave vor vesti.

13. Domnul Dumnezeu al puterilor va ieși și va zdrobi războiul, rădica-va râvnirea și va striga preste vrăjmași El cu vârtute:

14. „Tăcut-am den veac, au și pururea voiui tăcea și voiui răbda? Ca ceaea ce naște am îngăduit, scoate-voiui și voiui usca împreună.

15. Pustii-voiui măgurile și dealurile și toată iarba lor voiui usca, și voiui pune râurile spre ostroave și bălțile voiui usca.

16. Și voiui aduce pre orbi în calea carea n’au știut, și cărărele carele nu le-au știut a le călca voiui face pre dânșii; face-voiui lor întunearecul spre lumină și ceale strâmbe direapte. Aceastea graiuri voiui face lor și nu voiui părăsi pre ei“.

17. Și ei s’au întors îndărăt; rușinați-vă cu rușine, cei ce nădejduiți pre ceale cioplite, ceia ce ziceți topiturilor: „Voi sânteți dumnezăii noștri!“

Ps. 96, 7.

18. Cei surzi, auziți, și cei orbi, căutați a vedea.

19. Și cine e orb, fără de numai slugile mele? Și surzi, fără de numai cei ce domnesc pre ei? Cine e orb ca cel depărtat? Și s’au orbit robii lui Dumnezeu.

Iezechiel 12, 2.

20. Văzut-ați de multe ori, și n’ați păzit urechile deschise și n’ați auzit.

21. Domnul Dumnezeu vrea ca să îndirepteaze și să mărească lauda. Și văzuiui,

22. Și să făcu nărodul prădat și jăfuit, pentru că lațul –în cămări pretutindinilea, și în case împreună, unde au ascuns pre dânșii, făcură-să spre jah, și nu era cel ce să scoată jaful, și nu era cel ce să zică: „Plătește!“

23. Cine e întru voi carele va băga în urechi aceastea, carele va asculta la ceale viitoare?

24. Cine au dat în jaf pre Iacov și pre Israil la cei ce pradă pre el? Au nu Dumnezeu, căruia au greșit lui și nu vrea întru căile lui a merge, nici a auzi legea lui?

25. Și aduse preste ei urgia mâniei lui, și să întări preste ei războiul și cei ce ard pre ei împrejur, și n’au conosciut fieștecarele dentru ei, nici au pus în inimă.

CAP 43

Mângâierea besearecii în Hristos și în patimile lui.

1. Și acum așa zice Domnul Dumnezeu cel ce au făcut pre tine, Iacov, și cel ce te-au zidit pre tine, Israil: „Nu te teame, căci te-am mântuit pre tine; chemat-am numele tău, al meu ești tu.

Ierem. 30, 15; 46, 27.

2. Și, de vei treace pren apă, cu tine sânt, și râurile nu te vor acoperi; și de vei treace pren foc, nu vei arde de tot, pară nu te va arde.

Ps. 65, 11.

3. Căci Eu sânt Domnul Dumnezeu tău, Sfântul lui Israil, cel ce mântuiesc pre tine; făcut-am schimbarea ta: Eghiptul și Etheopia și Soia pentru tine.

4. De când te-ai făcut cinstit înaintea mea, măritu-te-ai, și eu te-am iubit; și voi da oameni pentru tine și boiari pentru capul tău.

Ieș. 19, 5.

5. Nu te teame, că cu tine sânt; de la răsărituri voi aduce sămânța ta și de la apusuri te voi aduna.

Is. 44, 2; Ierem. 30, 10.

6. Zice-voiu crivățului: ‘Adu!’ și livei: ‘Nu opri! Adu pre fiii miei den pământul cel de departe și featele mele de la marginile pământului,

7. Pre toți cât sânt chemați pre numele meu, pentru că cu mărirea mea l-am tocmi pre el și l-am zidit pre el și l-am făcut pre el.

8. Și am scos norod orb, și ochii sânt așâjderea orbi, și surde urechile având.

9. Toate limbile s’au adunat împreună și se vor aduna boiarii dentru ei; cine le va vesti aceastea? sau ceale de ’nceput cine le va vesti noao? Aducă mărturiile lor și să îndirepteaze și asculte și zică adevărate.

10. Fiți mie mărturii și Eu martur –Domnul Dumnezeu– și sluga care am ales, ca să conoașteți și să creadeți și să priceapeți că Eu sânt, înaintea mea nu s’au făcut alt Dumnezeu și după mine nu va fi.

1 Paral. 17, 20; Is. 41, 4.

11. Eu sânt Dumnezeu și nu va fi afară den mine mântuind.

Iosia 13, 4; Ps. 3, 8.

12. Eu vestiiu și mântuiiu, ponosluiiu și nu era întru voi strîin; voi mie marturi și Eu Domnul.

13. Dumnezeu –încă de ’nceput, și nu iaste cel ce va scoate den mâinile mele; face-voiu, și cine va întoarce aceasta?”

Ioan 1, 1; Mih. 5, 2; Paremii 8, 23-30.

14. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce mântuiaște pre voi, Cel Sfânt al lui Israil: „Pentru voi trimite-voi la Vavilon și voi scula pre toți fugind, și haldeii cu corăbiile se vor slăvi.

15. Eu –Domnul Dumnezeu, Sfântul vostru, cela ce au arătat pre Israil, Împăratul vostru“.

16. Căci acestea zice Domnul, cela ce dă cale în mare și cărare în apă tare,

17. Cela ce au scos cară și călărime și gloată tare, ce au adormit și nu se vor scula, stinseră-se ca inul stins:

18. „Nu pomeniți ceale dentâiu și ceale de ’nceput nu gândiți.

Ps. 76, 5.

19. Iată, Eu fac noao carele acum vor răsări și veți conoaște pre eale; și voi face în pustiiu cale și în ceale fără de apă râuri.

2 Cor. 5, 17; Apoc. 21, 5.

20. Binecuvânta-mă-vor hiarăle țarenii, sirinele și featele pasărilor, căci am dat în pustiiu apă și râuri în ceale fără de apă, ca să adape neamul meu cel ales,

21. Norodul meu, pre carele am ocrotit bunătățile mele a povesti.

Luca 1, 74, 75.

22. Nu acum am numit pre tine, Iacov, nici a osteni pre tine am făcut, Israil.

23. N’ai adus mie oile tale jârtvei tale, nici întru jârtvele tale ai mărit pre mine, n’ai slujit cu jârtvele, nici trudit te-am făcut în Livan,

24. Nici ai câștigat mie tămâie fără de argint, nici grăsimea jârtvelor tale am poftit, ce în păcatele tale ai stăut înaintea mea și în strâmbătățile tale.

25. Eu sânt Acela ce sting fărădelegile tale pentru mine și păcatele tale și nu voi pomeni.

Ps. 24, 12; Iezech. 36, 22, 32.

26. Iară tu îți adu aminte și să ne judecăm împreună; zi tu fărădelegile tale întâiu, pentru ca să te îndireptezi.

Mih. 6, 2.

27. Părinții voștri întâiu au greșit, și boiarii voștri au nelegiuit la mine,

Ierem. 2, 8.

28. Și au pângărit boiarii sfintele mele. Și am dat a piarde pre Iacov și pre Israil spre ocară“.

Slava lui Dumnezeu și deșertăciunea idolilor. Făgăduințe de mântuire.

1. Și acum ascultă, Iacov, sluga mea, și Israil, pre carele am ales.

2. Așa zice Domnul Dumnezeu, cela ce au zidit pre tine și te-au urzit den pânțele: „Încă te vei ajuta, nu te teame, sluga mea Iacov și cel iubit Israil, pre carele am ales.

Is. 43, 5; Ierem. 30, 15; 46, 27.

3. Eu voi da apă spre seate celor ce merg în loc fără de apă, pune-voiu Duhul meu preste sămânța ta și blagosloveniile mele preste fiii tăi,

Ioil 2, 28; Fapt. Ap. 2, 17; Ioan 7, 38.

4. Și vor răsări ca în mijlocul apei iarba și ca salcea preste toată apa ce cură“.

Ierem. 17, 8.

5. Acesta va zice: „Al lui Dumnezeu sânt“, și acesta va striga pre numele lui Iacov, și altul va scrie cu mâna lui: „Al lui Dumnezeu sânt“, și pre numele lui Israil va striga.

6. Așa zice Dumnezeu, Împăratul lui Israil și cela ce au mântuit pre el, Dumnezeu Savaoth: „Eu –întâiu și Eu –după acestea, afară den mine nu iaste Dumnezeu.

Apoc. 1, 8, 17 și 22, 13.

7. Cine e cum sânt Eu? Stea și cheame și vestească și gătească mie de când am făcut om în veac, și ceale viitoare mainte de a veni spuie voao.

8. Nu vă descoperiți, nici vă rătăciți; au nu de 'nceput ați băgat în urechi și am vestit voao? Marturi voi sânteți de iaste Dumnezeu afară den mine.

A 2 Leage 6, 4 și 4, 35, 39; Ioan 17, 3, 10; 1 Cor. 8, 4, 6.

9. Și nu era atuncea ceia ce zidesc și cei ce scriu, toți întru deșărt, făcând pohtele lor, carele nu vor folosi lor; și marturi lor sânt, nu vor vedea și nu vor cunoaște, pentru ca să să rușineaze.

Ierem. 10, 3.

10. Cine zidește pre cel vârtos și pre cel cioplit, va topi spre nefolos.

11. Iată, toți ceia ce să împreună cu el să vor rușina (ceia ce frământă dumnezeu și cioplesc ceale nefolositoare) și toți de unde s'au făcut s'au uscat și surzi dentru oameni; adune-se toți și stea împreună, și să înfrunteaze și să rușineaze împreună.

Ps. 113, 15 și Ps. 96, 7.

12. Căci au ascutit teslariul fierul, cu tesla au lucrat pre el în cărbuni și cu dalta au făcut pre el, și au lucrat pre el cu vârtutea brațului; și va flămânzi și va slăbi și nu va bea apă.

Întel. Sol. 13, 13.

13. Alegând teslariul lemnu, au pus pre el cu măsură și au închipuit pre el cu condeiu, făcut-au pre el în unghiuri și cu cleiu au asemănat pre el; și l-au făcut ca chip de om și ca frumuseatea omului, să-l puie pre el în casă.

14. La carele au tăiat lui chedri și au luat ghindă sălbatecă și stejari, și au întărit pre el lemn den dumbravă, carele au răsădit Domnul pefcu și ploaia l-au lungit,

15. Pentru ca să fie oamenilor spre ardere. Și luând dentru el să încălzi și arzând au copt pâine preste el, iară rămășița o au făcut dumnezei și să închină lor; făcut-au pre dânsul cioplit și îngenuche la ei.

16. Căruia jumătatea lui au ars cu foc și preste jumătatea lui au copt în cărbuni pâini și preste el carne au mâncat, frigând au fript friptură și să sătură; și, încălzindu-se, zise: ‘Dulce e mie, căci mă încălziiu și văziiu foc’.

17. Iară ce au rămas l-au făcut dumnezeu cioplit, îngenunche la el și să închină și să roagă lui, zicând: ‘Scoate-mă, că dumnezeul meu ești tu!’

18. N’au cunoscut a gândi că s’au întunecat a vedea cu ochii lor și a socoti cu inema lor.

Mat. 13, 13.

19. Și n’au socotit cu sufletul lui, nici au cunoscut cu înțelepciunea că jumătatea lui au ars cu foc și au copt pre cărbunii lui pâine și, frigând carne, au mâncat, și rămășița lui spre urâciune au făcut și să închină lui.

20. Cunoaște că cenușă e inema lor, și să înșală, și nimenea poate să scoată sufletul lui; vedeț, să nu grăiț că ‘Minciună e în dreapta mea’.

Ierem. 10, 14.

21. Adu-ț aminte de aceastea, Iacove și Israile, căci slugă a mea ești tu; frământatu-te-am sluga mea, și tu, Israile, nu mă uita.

22. Pentru că, iată, am șters ca un nor fărădelegile tale și ca un întunearec păcatele tale; întoarce-te cătră mine, și te voiu mântui pre tine!“

23. Veseliți-vă, ceriuri, căci au miluit Dumnezău pre Israil; trâmbițaț, temeaietele pământului, strigați, munții, veselie, dealurile și toate leamnele ce-s întru eale, că au mântuit Dumnezău pre Iacov, și Israil să va mări.

Ps. 97, 9, 10.

24. Așa zice Domnul, ceta ce mântuiaște pre tine și te frământă den pânțete: „Eu –Domnul, ceta ce săvârșăște toate, întins-am ceriul sângur și am întărit pământul.

Neemia 9, 6; Iov 9, 8; Ps. 103, 2, 3.

25. Cine altul va răsi pi seamnele celor grăitori den pântice și vrăjile de la inemă, întorcând pre cei înțelepți înderăt și sfatul lor nebunind

Iov 5, 12.

26. Și puind graiul slugii lui și sfatul îngerilor lui adevărind? Cela ce zice Ierusalimului: ‘Lăcui-te-voiu’, și cetăților Iudii: ‘Zidi-vă-veți’, și pustiile ei voiu rădica.

27. Cela ce zice beznii: ‘Pustii-te-vei, și râurile tale voiu usca’.

28. Cela ce zice lui Chiros să socotească, și: ‘Toate voile mele va face’. Cela ce zice Ierusalimului: ‘Zidi-te-vei, și casa cea sfântă a mea o voiu întemeia’“.

Is. 45, 13; 2 Paral. 36, 23; Esdra 1, 2.

CAP 45

Mai nainte vestire despre Chiros. Mântuirea cea de la Dumnezău vestită norodului său.

1. Așa zice Domnul Dumnezeul unsului meu, lui Chiros, pre care am ținut de dreapta lui să asculte înaintea lui limbi, și putearea împăraților voiu rumpe; deschide-voiu înaintea lui porți și cetățile nu să vor închide:

Esdra 1, 2.

2. „Eu înaintea ta voiu merge și munții voiu netezi, ușă de aramă voiu zdrobi și zăvoară de fier voiu fărâma,

3. Și voiu da ție visterii întunecoase, ascunse nevăzute deschide-voiu ție, pentru ca să cunoști că Eu sânt Domnul Dumnezăul tău, cela ce chemu numele tău, Dumnezăul lui Israil.

4. Pentru sluga mea, Iacov, și Israil, cel ales al meu, eu chema-te-voiu pre numele tău și te voiu priimi, și tu nu m’ai conosciut

5. Că Eu sânt Domnul Dumnezău, și nu iaste încă afară den mine Dumnezău; întăritu-te-am și nu m’ai știut.

A 2 Leage 4, 35; 32, 39.

6. Pentru ca să conoască cei de la răsăriturile soareluî și cei de la apus că nu iaste Dumnezău afară den mine.

7. Eu –Domnul Dumnezău, și nu iaste încă. Eu –cela ce am tocmit lumina și am făcut întunearecul, cela ce facu pace și zidescu reale. Eu –Dumnezău, cela ce facu toate aceastea.

Iov 2, 10; Amos 3, 6; Eccl. 7, 15.

8. Veselească-să ceriul deasupra și norii răureaze dreptate, răsaie pământul și odrăslească milă și dreptate răsaie împreună. Eu sânt Dumnezeu, cea ce am zidit pre tine.

9. Făcând mai bine, am tocmit ca lutul olariului. Au doară cea ce ară va ara pământul toată ziua? Au zice-va lutul olariului: ‘Ce faci, căci nu lucrezi? nici ai mâini?’ Au răspunde-va zidirea cătră cea ce au frământat pre dânsa?

Is. 28, 24; 29, 16; Ierem. 18, 6; Râm. 9, 20; Iov 9, 4.

10. Cea ce zice părintelui: ‘Ce vei naște?’ și maicii: ‘Ce chinuiești?’“

11. Că așa zice Domnul Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israil, cea ce au făcut ceale viitoare: „Întrebați-mă pentru fiii miei, și pentru faptele mâinilor mele porunciți-mi.

4 Împ. 19, 22.

12. Eu am făcut pământul și om preste el, eu cu mâna mea am întărit ceriul, eu tuturor stealelor am poruncit.

13. Eu l-am sculat pre el cu dreptate împărat, și toate căile lui –dreapte; acesta va zidi cetatea mea și robimea norodului meu va întoarce, nu cu răscumpărări, nice cu daruri“ –zice Domnul Savaoth.

Is. 44, 28; Esdra 1, 2.

14. Așa zice Domnul Savaoth: „Ostenit-au Eghipetul și neguțătoria ethiopilor, și savaimii, oamenii cei nați, la tine vor treace și ție vor fi robi, și denapoia ta vor veni legați cu cătuș, și vor treace cătră tine și se vor închina ție și întru tine se vor ruga, căce întru tine e Dumnezeu, și: ‘Nu iaste Dumnezeu afară den tine,

15. Pentru că tu ești Dumnezeu, și n’am știut, Dumnezeul lui Israil, mântuitoriu’“.

16. Rușina-să-vor și să vor înfrunta toți ceia ce să împotrivescu lui, și vor merge cu rușine; înnoiți-vă cătră mine, ostroave!

Ps. 96, 7.

17. Israil mântuiaște-se de Domnul, mântuire veacinică; nu să vor rușina și nu să vor înfrunta până în veac încă (pentru că nu încă se vor rușina, măcară că pentru rățăcirea idolilor s’au înfruntat mainte).

18. Căci așa zice Domnul, cea ce au făcut ceriul –Acesta e Dumnezeu, cel ce au arătat pământul și au făcut pre el, Acesta au rânduit pre el, nu întru deșărt au făcut pre el, ce a să lăcui au zidit pre el: „Eu sânt Domnul, și nu iaste încă.

A 2 Leage 4, 35.

19. Nu întru ascunsu am grăit, nici în locul pământului întunecos, n'am zisu semenției lui Iacov: 'În deșărt cercați!' Eu sânt Domnul, cea ce grăiescu cu direptate și vestescu adevărul.

A 2 Leage 30, 11.

20. Adunați-vă și veniți, sfătuiți-vă împreună, ceia ce vă mântuiți de la limbi. N'au conoscut ceia ce rădică lemnul cioplitura lor și ceia ce să roagă cătră dumnezei carii nu mântuiescu.

21. Cei ce vestescu, apropie-se, pentru ca să cunoască împreună –Cine au făcut aceastea auzite de 'nceput? Atuncea va vesti voao –Nu-s eu Domnul? Dumnezău nu iaste altul afară den mine, drept și mântuitoriu nu iaste afară den mine.

22. Întoarceți-vă cătră mine și vă veți mântui, cei de la marginea pământului. Eu sânt Dumnezău, și nu iaste altul.

A 2 Leage 4, 35.

23. Asupra mea mă jur! De nu va ieși den gura mea direptate, cuvintele mele nu se vor întoarce, căci mie se va pleca tot genuchiul și va jura toată limba

Ierem. 22, 5; Râm. 14, 11; Filip. 2, 10.

24. Pre Dumnezău, zicând: 'Direptate și mărire cătră El va veni, și să vor rușina toți ceia ce să împart pre ei. De la Domnul se vor îndirepta,

25. Și întru Dumnezeu se va slăvi toată sămânța fiilor lui Israil'“.

CAP 46

Vavilonul dărâmat și Israil mântuit de Domnul.

1. Căzu Vil, să zdrobi Dagon, făcură-se cioplitelile lor spre hiară și dobitoace;

Ierem. 50, 2 și 51, 47.

2. Râdicați pre eale legate ca sarcena la cel ostenit, obosit și flămând, neputând împreună, carii nu vor putea să mântuiască de la războiu, și ei robiți s'au adus.

3. „Ascultați-mă, casa lui Iacov și toată rămășița lui Israil, ceia ce să rădică den pânțele și să pedepsesc den copilărie:

A 2 Leage 32, 11; Ps. 21, 9; A 2 Leage 1, 31.

4. Până la bătrânețe Eu sânt, și până veți îmbătrâni de tot Eu sânt, Eu sufăr pre voi, Eu am făcut și Eu voiu părăsi, Eu voiu apuca și voiu mântui

pre voi.

5. Cu cine m'ați asămănat? Vedeți, meștersuguiți-vă, ceia ce vă rătăciți.

6. Și ceia ce puneți împreună aur den sac și argint cu cumpăna, pune-vor cu cumpăna și năimind aur au făcut făcute de mâni și, plecându-se, să închină lui.

7. Râdică pre el pre umăr, și merg; și de vor pune pre el, pre locul lui rămâne, nu se va mișca; și carele va striga cătră el, nu va asculta, de la reale nu-l va mântui pre el.

Ierem. 10, 5.

8. Aduceți-vă aminte de acestea și suspinați, pocăiți-vă, cei rătăciți, întoarceți-vă cu inima.

9. Și vă aduceți aminte ceale de mai nainte den veac, că Eu sânt Dumnezeu, și nu iaste altul afară den mine.

10. Vestind mai nainte ceale de apoi, până a nu să face acestea, și împreună s'au săvârșit; și am zis: Tot sfatul mieu va sta și toate câte am sfătuit face-voiu,

Ps. 32, 11; Râm. 6, 17.

11. Chemând de la răsărituri pasăre și de la pământ de departe pentru carele am sfătuit, am grăit și încă am adus, zidit-am și am făcut, adusu-l-am pre el și am sporit calea lui.

Is. 13, 5.

12. Auziți-mă, ceia ce ați pierdut inima, cei departe de la dreptate.

13. Apropiat-am dreptatea mea, nu se va depărta, și mântuirea celor de lângă mine nu voiui întârzia. Dat-am în Sion mântuire lui Israil spre mărire“.

CAP 47

Prorocie pentru cădearea Vavilonului.

1. „Pogoară-te, șezi pre pământ, fecioară, fata Vavilonului, șezi întră la pământ, nu iaste scaun, fata haldeilor, căci încă nu vei adaoge a te chema moale și gingașă.

2. Ia moară, macină făină, descopere rămășița ta, cruță căruntețele, descopere pulpele, treci râurile.

Ierem 13, 22.

3. Descoperi-se-va rușinea ta, arăta-se-vor ocărăle tale; cel drept de la tine voiui lua, încă nu vei mai da la oameni“.

Naum 3, 5; Plâng. 1, 8; Ierem. 13, 26.

4. Cei ce te-au mântuit pre tine, Domnul Savaoth –numele lui, Sfântul lui Israil:

5. „Șazi umilită, intră la întunearec, fata haldeilor, nu te vei mai chema încă putearea împărăției.

6. Întăritu-m' am pre norodul mieu, pângărit-ai moștenirea mea. Eu am dat pre ei în mâna ta, și tu nu le-ai dat lor milă, celui mai bătrân ai îngreuiat jugul foarte.

7. Și ai zis: 'În veac voi fi stăpână!' N'ai gândit acestea în inima ta, nici ți-ai adus aminte de ceale de apoi.

8. Acum, dară, ascultă acestea, gingașo, cea ce șazi, cea ce nădejduiești, cea ce zice în inima ei: 'Eu sânt, și nu iaste alta; nu voi șădea văduo, nici voi conoaște sărăcia'.

Apoc. 18, 7.

9. Și acum vor veni preste tine aceste 2 fără de veaste, într'o zi: nefeciorie și vădovie; veni-vor fără de veaste asupra ta, întru fărâcătoarea ta, în putearea vrăjitorilor tăi foarte.

10. Cu nădejdea viclenii tale, și tu ai zis: 'Eu sânt, și nu iaste alta!' Conoaște că priceaperea acestora va fi și curvia ta ție rușine. Și ai zis cu inima ta: 'Eu sânt, și nu iaste alta!'

Paremii. 16, 1.

11. Și va veni asupra ta pieire, și nu vei conoaște, și vei cădea într'însa; și va veni la tine chinuire, nu vei putea să te faci curată; și va veni asupra ta fără de veaste pieire, și nu vei conoaște.

12. Stăi acum întru vrăjile tale și întru multă fărâcătoarea ta, carele învățai den tinerețele tale, de vei putea să-ți folosești, de vei putea cândai să te întărești.

Ierem. 32. 30.

13. Ostenit-ai întru sfaturile tale, stea dară și te mântuiască pre tine cuvântătorii de stealele ceriului, cea ce văd stealele vestească ție ce va să vie asupra ta.

14. Iată, toți ca uscăciunile preste foc se vor arde de tot și nu vor scoate sufletul lor den para focului; căci ai cărbuni de foc, arde-va preste ei.

15. Aceștea vor fi ție ajutoriu, ostenit-ai întru premenire den tinerețe, omul dentru sine au rătăcit, și ție nu iaste mântuire“.

Darul lui Dumnezeu asupra lui Israil.

1. Ascultați acestea, casa lui Iacov, cei chemați pre numele lui Israil și den apa Iudei ați ieșit, ceia ce vă jurați pre numele Domnului Dumnezeului lui Israil, pomenindu-se nu cu adevericiune, nici cu direptate,

Ierem. 4, 2 și 5, 2.

2. Și sprejenindu-vă cu numele cetății cei sfinte și pre Dumnezeul lui Israil vă răzimați, Domnul Savaoth –numele lui:

Is. 58, 2; Ierem. 7, 3.

3. „Ceale mai denainte încă le-am vestit, și den rostul meu au ieșit și auzit s’au făcut; fără de veaste au făcut și au venit.

4. Cunosc că nășâlnic ești și vână de fier –gâtul tău, și fruntea ta –de aramă.

Ieș. 32, 9 și 33, 3.

5. Și am vestit ție de multe, până a nu veni ceale ce vor să vie asupra ta, auzit ție am făcut, ca nu cândai să zici că ‘Idolii miei au făcut’, și vei zice că ‘Ceale cioplite și ceale vărsate mi’au poruncit mie’.

6. Auzit-ați toate, și voi n’ăți cunoscut; ce încă și acum auzite ție și-am făcut ceale noao de acum, care sânt să să facă, și n’ăți zis.

7. Acum să face, și nu mai demult, și nu la ceale mai denainte zile, și ai auzit acestea, să nu zici: ‘Așa, știu pre eale’.

8. Nici ai conoscut, nici ai știut, nici de ’nceput am deschis ție urechile, pentru că am cunoscut că defăimând vei defăima și fără de leage încă den pântece te vei chema.

Iov 14, 4; Ps. 56, 6 și 57, 3.

9. Pentru numele meu arăta-voi ție mânia mea și ceale mărite ale mele aduce-le-voi preste tine, pentru ca să nu te pierz de tot.

Iezech. 36, 22.

10. Iată, am vândut pre tine nu pre argint, și te-am curățit den cuptoriul sărăciei.

11. Pentru mine face-voi ție, căci cu numele meu să spurcă, și mărirea mea altuia nu o voi da.

12. Ascultă-mă, Iacove și Israil, pre carele Eu chem: Eu sânt cel dentâiu și Eu sânt în veac.

Apoc. 1, 8-17.

13. Și mâna mea au întemeiat pământul, și direapta mea au întărit ceriul. Chema-voi pre ei și vor sta împreună.

14. Și se vor aduna toți și vor auzi. Cine au spus lor acestea? Iubindu-te, am făcut voia ta asupra Vavilonului, ca să rădic sămânța haldeilor.

15. Eu am grăit, Eu am chemat, adus-am pre el și am sporit calea lui.

16. Apropiați-vă către mine și ascultați acestea: Nu de 'nceput întru ascuns am grăit, când s'au făcut acolo eram“. Și acum Domnul Domnul au trimis pre mine și Duhul lui.

17. Așa zice Domnul, cela ce au mântuit pre tine, Sfântul lui Israil: „Eu, Domnul Dumnezeu tău, am arătat ție ca să afli tu calea întru carea vei merge întru ea.

18. Și, de ai [fi] auzit poruncile mele, fi-s'ar făcut ca un râu pacea ta și dreptatea ta ca valul mării.

Ps. 80, 12; A 2 Leage 5, 29.

19. Și s'ar fi făcut ca năsipul sămânța ta și fiii pântecelui tău ca țărâna pământului. Nici acum nu te vei piarde de tot, nici va pieri numele tău înaintea mea.

20. Ieși den Vavilon, fugind de la haldei; glas de veselie vestiți și auzită să să facă aceasta, vestiți până la marginea pământului, ziceți: ‘Mântuit-au Domnul pre robul lui, pre Iacov.

Ierem. 21, 6; Ierem. 51, 6; Apoc. 18, 4.

21. Și, de se vor însetoșa, în pustiiu aduce-va pre ei, apă den piatră scoate-le-va lor'; sparge-se-va piatra și cură-va apă și va bea norodul meu.

Ieș. 17, 6; Num. 20, 11; Ps. 113, 8; 1 Cor. 10, 4.

22. Nu iaste a să bucura –zice Domnul– celor necurați“.

CAP 49

Slujitorul Domnului lumină neamurilor.

1. Ascultați-mă, ostroave, și luați aminte, limbi! „Pren vreamă multă stă-va“, zice Domnul. Den pântecelul maicii mele au chemat numele meu,

Ps. 21, 10.

2. Și au pus gura ta ca o sabie ascutită și supt acoperemântul mâinii lui au ascuns pre mine, pusu-m'au ca o săgeată aleasă și în tulba lui m'au ascuns pre mine.

3. Și zise mie: „Robul meu ești tu, Israil, și întru tine mă voi proslăvi“.

4. Și Eu ziș: „În deșărt osteniui, în zadar și întru nemică am dat vârtutea mea; pentru aceea judecata mea lângă Domnul iaste și durearea mea

înaintea Dumnezeului meu“.

5. Și acum așa zice Domnul, acela ce m’au zidit din pântecul robului, ca să adune pre Iacov cătră el și pre Israil –mă voi aduna și mă voi slăvi înaintea Domnului, și Dumnezeul meu fi-m-va mie vârtute–

6. Și zise mie: „Mare iaste ție a te chema fiii mei, ca să întărești neamurile lui Iacov, și răsipirea lui Israil întoarce; iată, am dat pre tine spre făgăduința neamului, spre Lumină limbilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului“.

Luca 2, 32.

7. Așa zice Domnul, acela ce te-au izbăvit, Dumnezeul lui Israil: „Sfințit pre acela ce defaimă sufletul lui, pre acela ce să uraște de limbă, pre Robul boiariilor; împărați vor vedea pre El, și să vor scula boiarii și să vor închina lui pentru Domnul, căci credincios iaste Sfântul lui Israil, și am ales pre tine“.

Ps. 101, 16.

8. Așa zice Domnul: „În vreme priimită am ascultat pre tine și în zi de mântuire am ajutat ție, și te-am zidit și te-am dat spre făgăduința limbilor, ca să așazi pământul și să moștenești moșteniri pustii,

Ps. 31, 7; 68, 14; 2 Cor. 6, 2.

9. Zicând celor din legături: ‘Ieșiți!’, și celor de la întunecare a să descoperi“. În toate căile să vor paște și în toate cărările –pășunea lor.

Luca 4, 18.

10. Nu vor flămânzi, nici vor înseta, nici va lovi pre ei căldura, nici soarele, ce Căla ce miluiaște pre ei îi va mângâia și pre izvoară de ape aduce-va pre ei.

Apoc. 7, 16.

11. Și voi pune toată măgura spre cale și toată cărarea spre pășunea lor.

12. Iată, aceștea de departe vor veni, aceștea de la miazănoapte și de la mare, și alții din pământul persilor.

Luca 13, 29.

13. Veseliți-vă, ceriuri, și să să bucure pământul, strige măgurile veselie și dealurile dreptate, căci au miluit Dumnezeu pre norodul lui și pre cei smeriți ai norodului său i-au mângâiat.

Ps. 68, 38; Ps. 95, 11.

14. Și zise Sion: „Părăsindu-m’au Domnul, și Domnul m’au uitat pre mine“.

15. „Au uita-va muiarea copilul ei? sau a nu milui fiii pântecelui ei? Iară deși acestea va uita muiarea, iară Eu nu voi uita pre tine“ –zise Domnul.

16. „Iată, pre mânilor mele am zugrăvit zidurile tale, și înaintea mea ești pururea.

17. Și curând te vei zidi de care te-ai surpat, și ceia ce au pustiit pre tine ieși-vor de la tine.

18. Rădică împrejur ochii tăi și vezi pre toți: iată, s’au adunat și au venit cătră tine; viu –Eu, zice Domnul, că pre toți pre ei ca o podoabă-i vei îmbrăca și vei pune împrejurul tău pre ei, ca nevasta podoaba.

19. Căci pustiile tale și ceale surpate și ceale căzute, că acum te vei strămuta de cei ce lăcuiesc, și să vor depărta de la tine ceia ce te înghit pre tine.

20. Pentru că vor zice la urechile tale fiii tăi pre carei ai pierdut: „Strâmt mie locul, fă-m mie loc pentru ca să lăcuiesc“.

21. Și vei grăi întru inima ta: „Cine au născut mie pre aceștea? Și eu fără de feciori sânt și văduo, nemearecă și închisă, și pre aceștea cine mi i-au hrănit? Și eu am rămas sângură, dară aceștea unde au fost?“

22. Așa zice Domnul Domnul: „Iată, rădic la limbi mâna mea și la ostroave rădica-voiu semnul meu; și voi aduce pre fiii tăi în sân, și pre featele tale preste umăr le vor rădica.

23. Și vor fi împărați aplecători ție, și împărăteasele lor –doici ție; preste fața pământului închina-se-vor ție și țărâna picioarelor tale vor linge; și vei cunoaște că Eu –Domnul Dumnezeu, și nu să vor rușina ceia ce îngăduiesc pre mine“.

Ps. 70, 1.

24. Au lua-va neștine de la uriaș prăzi? Și de va robi neștine cu strâmbătate, hălădui-va?

Mat. 12, 29.

25. Căce așa zice Domnul, că „De va robi neștine uriaș, lua-va prăzi; și, luând de la cela ce poate, să va mântui; și Eu judecata ta voi judeca, și Eu pre fiii miei voi mântui.

26. Și vor mânca ceia ce au necăjit pre tine trupurile lor, și vor bea ca vinul nou sângele lor, și să va îmbăta tot trupul, căci Eu –Domnul, cela ce am mântuit pre tine și sprejănind vârtutea lui Iacov“.

Apoc. 16, 6.

Mesia nesocotit și biruitor.

1. Așa zice Domnul: „Care e cartea slobozirei maicii voastre, cu carea am slobozit pre ea? Sau cu ce datornic (al celor ce mă vând pre mine, cu carele) am vândut pre voi (lui)? Iată, cu păcatele voastre v’ați vândut, și cu fărălegile voastre am trimis maica voastră.

2. (Cu trup) pentru căci am venit și nu era om? chemat-am, și nu era cel ce să auză. Au nu poate mâna mea a mântui, au nu pociu a scoate? Iată, cu dovedeala mea pustii-voiu marea și voiu pune râurile pustie și să vor usca peștii lor, nefiind apă, și vor muri cu seate.

Is. 59, 1; Num. 11, 23.

3. Îmbrăca-voiu ceriul cu întunearec și ca un sac voiu pune învălitura lui“.

Ieș. 10, 21; Ps. 17, 13.

4. Domnul Domnul îm dă mie limba învățăturii, ca să cunoscă când să cade a zice cuvântu.

5. Puse-mi dimineața, dimineața puse-mi mie ureache a auzi.

6. Și învățătura Domnului Domnului deschide-mi mie urechile, și eu nu mă împoncișăz, nice pricescu.

7. Umărul meu l-am dat spre bățai și fălcile mele spre palme, și obrazul meu nu l-am întors de cătră rușinea scuipturilor.

Mat. 26, 67.

8. Și Domnul Domnul ajutoriu mie îm fu, pentru aceea nu m’am înfruntat, ce am pus obrazul meu ca o piatră tare, și cunoscuiau că nu mă voiu rușina.

Ierem. 1, 18.

9. Căce să apropie Cela ce au îndireptat pre Mine. Cine e cel ce să judecă cu Mine? Stea împotriva Mea împreună. Și cine e cel ce să judecă cu Mine? Apropie-se de Mine. Iată, Domnul Domnul va ajuta Mie; cine-M va face rău Mie? Iată, toți voi ca o haină vă veți vechi și ca cariul va mânca pre voi.

Râm. 8, 33.

10. Cine e întru voi cela ce să teame de Domnul? Asculte glasul Slugii Lui. Cei ce merg întru întunearec și nu iaste lor lumină, nădejduiți pre numele Domnului și vă răzimați pre Domnul.

11. Iată, toți voi foc ardeți și întăriți para focului; meargeți cu lumina focului vostru și cu para carea ați ațâțat. Pentru Mine s’au făcut aceastea voao, cu mâhnire veți adormi.

CAP 51

Făgăduinți celor credincioși.

1. Auziți-mă, ceia ce goniți dreptul și cercați pre Domnul! Priviți la piatra cea întărită carea ați cioplit și la gaura gropii carea ați săpat.

2. Priviți la Avraam, tatul vostru, și la Sarra, ceaea ce chinuiaște pre voi; căce unul era, și am chemat pre el și l-am blagoslovit pre el și l-am îndrăgit pre el și l-am înmulțit pre el.

3. Și pre tine acum te voiu mângâia, Sione, și am mângâiat toate pustiile lui, și voiu pune pustiile lui ca raiul și ceale de cătră apusurile lui ca raiul Domnului; veselie și bucurie afla-vor întru el, mărturisire și glas de laudă.

4. Ascultați-mă, ascultați-mă, norodul meu, și împărați, cătră mine luați aminte, căce leage de la mine va ieși și judecata mea –spre lumina limbilor.

5. Apropie-se curând dreptatea mea și va ieși ca o lumină mântuitoriul meu, și la brațul meu limbi vor nădejdii; pre mine ostroavele mă îngăduiescu și pre brațul meu vor nădejdii.

6. Rădicați la ceriu ochii voștri și priviți la pământ jos, căce ceriul ca fumul s'au întărit și pământul ca o haină se va vechi; și ceia ce lăcuiesc ca aceastea vor muri, și mântuitoriul meu în veac va fi și dreptatea mea nu va lipsi.

Ps. 101, 27.

7. Auziți-mă, ceia ce știț judecata, nărodul meu, căruia e leagea mea în inima voastră: nu vă teamet de muștrarea oamenilor și cu defăimarea lor nu vă biruiț,

Ps. 36, 31; 39, 11 și 118, 6.

8. Pentru că ca o haină se va mânca de vreame și ca lâna să va mânca de molii; iară dreptatea mea în veac va fi, și mântuirea mea spre neamuri de neamuri.

9. Scoală-te, scoală-te, Ierusalime, și te îmbracă cu vârtutea brațului tău; scoală-te ca de 'nceputul zilei, ca neamul veacului. Au nu ești Tu Cela ce ai cioplit lățimea rumpând pre bălaur, nu ești Tu

10. Cela ce pustiești marea, apa, mulțimea beznii, Ceaea ce ai pus adâncurile mării cale de trecătoare celor ce să izbăvesc și să mântuiesc?

Ieș. 14, 21.

11. Pentru că de Domnul se vor întoarce și vor veni la Sion cu veselie și cu bucurie veacinică, pentru că pre capul lor –laudă; și veselie îi va apuca pre ei, fugit-au durearea și mâhnirea și suspinul.

12. Eu sânt, Eu sânt Acela ce te mângâiu! Cunoaște cine fiind tu te-ai spăimântat de om muritoriu și de fiiul omului, carii ca iarba s’au uscat.

13. Și ai uitat pre Dumnezeu, carele te-au făcut pre tine, pre cela ce au făcut ceriul și au întemeiat pământul, și te temei pururea în toate zilele de obrazul mâniei ceia ce necăjaște pre tine, pentru că în ce chip au sfătuit ca să te rădice pre tine; și acum unde e mânia celui ce te necăjaște?

14. Pentru că mântuindu-te tu, nu va sta, nici va zăbovi, și nu va omorî spre stricare și nu va lipsi pâinea lui.

15. Căci Eu –Dumnezeul tău, cela ce turbură marea și sună valurile ei, Domnul Savaoth.

Iov 26, 12.

16. Pune-voiu cuvintele mele în rostul tău și supt umbra mâinii mele te voi acoperi, întru care am întărit ceriul și am întemeiat pământul; și va zice Sionul: „Domnul ești Tu!”

17. Scoală-te, scoală-te, învie, Ierusalimule, cela ce ai băut den mâna Domnului păharul mâniei lui, pentru că păharul căderii, cupa mâniei ai băut și ai deșărtat.

Ps. 74, 8.

18. Și nu era cel ce să te mângâie den toți fiii tăi carii ai născut, și nu era cela ce să te apuce de mână nici den toți fiii tăi carii ai înălțat.

19. Pentru aceea aceastea-s împotrivă ție –cine se va mârni pre tine? Cădeare și zdrobire, foamete și sabie. Cine te va mângâia?

Ierem. 15, 5; Plâng. 2, 13.

20. Fiii tăi –ceia ce-s lipsiți, ceia ce dorm pre marginea a toată ieșirea, ca o sfeclă jumătate fiartă, cei plini de mânia Domnului, slobonogiț pren mânia Domnului Dumnezeu.

Plâng. 2, 11.

21. Pentru aceea ascultă, smerită și îmbătată, nu de vin!

22. Așa zice Domnul Domnul Dumnezeu, cela ce judecă pre nărodul lui: „Iată, am luat den mâna ta păharul căderii, cupa mâniei mele, și nu vei mai adaoge încă a-l bea!

Iov 21, 20.

23. Și voi da pre el în mâinile celor ce au năpăstuit pre tine și celor ce au smerit pre tine, carii au zis sufletului tău: ‘Pleacă-te, pentru ca să treacem!’ Și ai pus tocma cu pământul ceale den lăuntru ale tale afară la cei ce merg alături.”

Ps. 128, 3.

CAP 52

Fagăduințe de mântuire și de întemeierea Ierusalimului.

1. Rădică-te, rădică-te, Sionule, îmbracă vârtutea ta, Sionule, și tu îmbracă mărirea ta, Ierusalime, cetatea cea sfântă! Nu va mai adaoge a treace pren tine neobrezuit și necurat.

2. Scutură țărâna și te scoală, șazi, Ierusalime; dezbracă legătura gâtului tău, cea robită, fata Sionului.

3. Căci acestea zice Domnul: „În dar v’aș vândut și nu cu argint vă veți răscumpăra“.

Ps. 43, 14.

4. Căci așa zice Domnul Domnul Dumnezeu: „La Eghipt au pogorât norodul meu mai nainte ca să nemernicească acolo, și la asiriani cu sila s’au adunat.

Fac. 46, 6.

5. Și acum ce va fi aicea? –aceasta zice Domnul: Căci s’au luat norodul meu în dar, mirați-vă și văietați-vă; –aceasta zice Domnul: Pren voi pururea numele meu să blastemă întru limbi.

Ezechiil 36, 20; Râm. 2, 24.

6. Pentru aceea va conoaște norodul meu numele meu, în ziua aceea, căci Eu sânt Acela ce grăiesc, de față sânt“.

7. Ca ceasul preste munți, câtu-s de înfrumusețate picioarele celor ce binevestesc auzirea păcii, ca cel ce binevesteaște ceale bune, că auzită va face mântuirea ta, zicând Sion: „Împărați-va ție Dumnezeu!“

Naum 1, 15; Râm. 10, 15.

8. Căci glasul celor ce păzesc pre tine s’au înălțat și cu glasul împreună se va veseli, căci ochi cătră ochi vor vedea când va milui Domnul pre Sion.

9. Strige veselie împreună pustiile Ierusalimului, căci au miluit Domnul pre el și au mântuit Ierusalimul.

Ps. 95, 11, 12.

10. Și va descoperi Domnul brațul cel sfânt al lui înaintea tuturor limbilor, și vor vedea toate marginile pământului mântuirea cea de la Dumnezeul nostru.

Ps. 97, 2, 5.

11. Depărtați-vă, depărtați-vă, ieșiți de acolo și de necurat să nu vă atingeți, ieșiți den mijlocul lui, osebiți-vă, ceia ce purtați unealtele Domnului.

Apoc. 18, 4.

12. Căci nu cu turburare veți ieși, nici cu fugă veți merge, pentru că va merge înaintea voastră Domnul, acela ce vă adună pre voi, Dumnezeu al lui Israil.

2 Cor. 6, 17.

13. Iată, va priceape Fiiul Mieui, și Se va înălța și Se va mări și Se va rădica foarte.

Ierem. 23, 5; Evr. 7, 26.

14. În ce chip se vor spămânda asupra Ta mulți –așa se va necinsti de cătră oameni chipul Tău și dreapta Ta de fiii oamenilor–

Ps. 21, 7.

15. Așa se vor mira limbi multe de El, și vor ținea împărați gura lor, căci căroră nu s'au vestit pentru Dânsul vor vedea, și cei ce n'au auzit vor priceape.

Râm. 15, 21.

CAP 53

Patimile, moartea și proslăvirea lui Mesia.

1. Doamne, cine au crezut auzului nostru? Și brațul Domnului la cine s'au descoperit?

Ioan 12, 36; Râm. 10, 16.

2. Vestit-am ca un copil înaintea lui, ca rădăcina în pământ sătos; nu iaste chip la El, nici mărire; și văzum pre El, și nu avea chip, nici frumsețe.

Ps. 21, 7.

3. Ce chipul lui –necinstit și lipsit mai mult decât toți fiii oamenilor, om întru rană fiind și știind a purta boală, căci s'au întors fața lui, să necinsti și nu se socoti.

Marc. 9, 12.

4. Acesta păcatele noastre poartă și pentru noi să chinuiască, și noi am gândit a fi El în durere și în rană de Dumnezeu și în patimă rea.

Mat. 8, 17.

5. Și El Să răni pentru păcatele noastre și Să bolnăvi pentru fărădelegile noastre; învățătura păcii iaste noao întru El, cu rana lui noi ne-am vindecat.

1 Cor. 15, 3; 1 Petr. 2, 24.

6. Toți ca niște oi ne-am rătăcit, om pre calea lui rătăci, și Domnul l-au dat pre El păcatelor noastre.

Ps. 118, 176.

7. Și El, pentru căci e chinuit, nu deschide gura lui; ca o oaie spre junghiere să aduse și ca mielul înaintea celui ce tunde, fără de glas, așa nu deschide gura lui.

Mat. 26, 62; Fapt. Ap. 8, 32.

8. Cu smerenie judecata lui s'au rădicat; rudenia lui cine o va povesti? Căci să rădică de la pământ viața lui, de la fărădelegile norodului meu adusu-s'au la moarte.

9. Și voi da pre cei răi în loc de îngroparea lui și pre cei avuți în loc de moartea lui, căci fărădelege n'au făcut, nici ficteșug în gura lui.

1 Ioan 3, 5; 1 Petr. 2, 22.

10. Și Domnul va să-l curățască pre el de rană; de veți da pentru păcat, sufletul vostru vedea-va sămânță îndelungată cu viață.

Ps. 20, 4; Ierem. 23, 5; Ps. 15, 10.

11. Și va Domnul cu mâna lui ca să ia de la durearea sufletului lui, să arate lui lumină și să zidească cu înțeleagerea, să îndirepteaze pre cel drept, cel ce bine lucrează la mulți, și păcatele lor Acesta le va purta.

Ioan 17, 3.

12. Pentru aceea Acesta va moșteni pre mulți și prăzile celor tari va împărți, pentru carea s'au dat la moarte sufletul lui, și întru cei fără de lege să socoti; și El păcatele multora au suferit și pentru fărădelegile lor s'au dat.

Marc. 15, 28; Luca 22, 37; Mat. 27, 38; Luca 23, 33.

CAP 54

Slava noului Ierusalim.

1. Veselește-te, steapo, ceaea ce nu naște, rumpe și strigă, ceaea ce nu chinuiești, căci mulți sânt fiii pustiiului, mai vârtos decât ai ceia ce are pre bărbat, pentru că zise Domnul.

Galat. 4, 27.

2. Lărgaște locul cortului tău și pieile gardurilor tale înfinge-le, nu te scumpi; lungeaște funile tale și țărșii tăi întăreaște!

3. Încă în na dreapta și în na stânga întinde, și sămânța ta limbi va moșteni, și cetăți pustii vei sălășlui.

4. Nu te teame căci te-ai rușinat, nici să te înfrunteezi căci te-ai ocărăt, căci rușine veacinică vei uita și ocara văduvirii tale să nu mai pomenești încă.

5. Căci Domnul Cela ce te face pre tine e, Domnul Savaoth –numele lui; și Cela ce au mântuit pre tine Acesta e, Dumnezeuul lui Israil la tot pământul să va chema.

Luca 1, 32; 1 Tim. 2, 5.

6. Nu ca o muiare părăsită și cu puțin suflet chemat-au pre tine Domnul, nici ca o muiare den tinireate urâtă, zise Dumnezeuul tău:

7. „Puțină vreme te lăsaui, și cu milă mare te voiu milui.

8. Cu mânie puțină am întors fața mea de cătră tine, și cu milă veacinică te voiu milui“, zise cel ce te-au izbăvit, Domnul.

9. De la apa cea de la Noe aceasta Îm iaste, precum am jurat cătră el în vremea aceea pământului, să nu se mânie pre tine încă, nici cu înfricoșarea ta.

Fac. 8, 21.

10. Munții a să premeni, nici dealurile tale să vor mai clăti, așa nici cea de la mine milă ție va lipsi, nici făgăduința păcii mele nu se va muta, pentru că au zis „Blând –ție“ Domnul.

Ps. 45, 2; Iosia 2, 20; Ierem. 32, 40.

11. Smerită și neașăzată, nu te mângâiaș; iată, Eu gătesc ție anthrax –piatra ta, și temeaile tale –zamfir.

12. Și voiu pune zăbrealele tale iaspin, și porțile tale pietri, de cristal pietri, și curtea ta pietri alese.

13. Și pre toți fiii tăi învățaț lui Dumnezeu și întru multă pace –fiii tăi.

Ioan 6, 45.

14. Și cu direptate te vei zidi, fericindu-te de cei strâmbi, și nu te vei teame, și groază nu se va apropia ție.

15. Iată, nemearnici vor veni pren mine și vor lăcui lângă tine, și spre tine vor pribegi.

16. Iată, Eu te-am zidit pre tine, nu ca faurul suflând în căție cărbunii și scoțând vas la lucru; și Eu te-am zidit, nu la pieire a te strica.

17. Tot vasul făcut spre tine nu se va spori, și tot glasul să va scula spre tine la judecată; pre toți pre ei vei birui, și vinovații tăi fi-vor într'însa. Iaste moștenire celor ce slujăsc Domnului, și voi mie veți fi direpți, zice Domnul.

Iosia 2, 18.

CAP 55

Sfătuire pentru primirea mântuirii.

1. Ceia ce sânteț însătoșat, păsaț la apă; și câți n'aveț argint, mergând cumpăraț și mâncaț, și meargeț și cumpăraț fără de argint și fără preț vin și seu.

Sirah 51, 32; Apoc. 22, 17.

2. Dirept ce cinstiț argintul nu în pâine? Și truda voastră nu spre săturare?

3. Ascultaț-mă, și veți mânca ceale bune și să va desfăta întru bunătăți sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și urmați căilor mele. Ascultați-mă, și va trăi întru bunătăți sufletul vostru. Și voiui pune voao făgăduință veacinică ceale curate ale lui David, ceale credincioase.

4. Iată, mărturie în limbi am dat pre el, biruitoriu și poruncitoriu limbilor.

Fapt. Ap. 13, 34.

5. Iată, limbi carele n'au știut pre tine chema-te-vor, și noroadele carele nu știu pre tine spre tine vor pribegi, pentru Domnul Dumnezeuul tău și Sfântul lui Israil, căci au mărit pre tine.

6. Cercați pre Domnul și, aflând pre El, chemați-L. Și când S'ar apropia de voi,

Premii 8, 17.

7. Să lase cel necurat căile lui și omul fără de leage sfaturile lui și să să întoarcă cătră Domnul, și să va milui, și cătră Dumnezeuul vostru, căce întru mult va lăsa păcatele voastre.

8. Pentru că nu-s sfaturile mele ca sfaturile voastre, nici căile mele ca căile voastre, zice Domnul.

9. Ce în ce chip iaste depărtat ceriul de pământ, așa e depărtată calea mea de cătră căile voastre și cugetele voastre de la cugetul meu.

10. Pentru că în ce chip s'ar pogorî ploaia au zăpada de la ceriu și nu se va întoarce până unde va îmbăta pământul și să va topi și va răsări și va da sămânță celui ce samănă și pâine la mâncare,

Ps. 64, 11.

11. Așa va fi cuvântul meu, carele va ieși den gura mea, nu se va întoarce cătră mine deșărt până unde să vor săvârși oricâte am vrut, și voiui spori căile tale și poruncile mele.

12. Pentru că cu veselie veți ieși și cu bucurie vă veți învăța; pentru că munții și dealurile vor sălta, așteptând pre voi cu bucurie, și toate leamnele țarinii să vor lovi cu stâlpările,

Is. 35, 1.

13. Și în loc de paporă să va sui chiparos, și în loc de măceș să va sui mirsina; și va fi Domnul în nume și în semnu veacinic și nu va lipsi.

CAP 56

Chemarea neamurilor la mântuire.

1. Acestea zice Domnul: „Păziți judecata și faceți dreptate, pentru că s’au apropiat paharul meu a veni și mila mea a să descoperi“.

Întel. Sol. 1, 1.

2. Fericit bărbatul carele face acestea și omul care să țină de eale, și păzind sâmbetele a nu le spurca, și păzind mâinile lui, ca să nu facă strâmbătăți.

3. Nu zică cel striin de neam, cel ce e aproape cătră Domnul, zicând: „Cu osăbire mă va osăbi poate fi pre mine Domnul de la norodul lui!“ Și nu zică scopitul că „Lemnu sânt eu sec!“

4. Că acestea zice Domnul hadânilor, că „De vor păzi sâmbetele mele și vor aleage ceale ce eu voiui și să vor ținea de făgăduința mea, da-voiu lor în casa mea și în zidul meu loc numit, mai bun decât fii și feate;

5. Nume veacinic voiui da lor și nu va lipsi.

6. Și celor aleși striini de fealiu, ceia ce sânt lângă Domnul a slujirea lui și a iubi numele Domnului, ca să fie lui spre robi și roabe, și pre toți ceia ce păzesc sâmbetele mele, să nu le spurce, și pre cei ce să țin de făgăduința mea,

7. Băga-i-voiu pre dânșii la muntele cel sfânt al meu și voiui veseli pre ei în casa rugii mele; arderile-de-tot ale lor și jârtvele lor fi-vor priimate pre jârtăvnicul meu, pentru că casa mea casă de rugă să va chema la toate limbile“.

Ierem. 7, 10; Mat. 21, 13; Marc. 11, 17; Luca 19, 46.

8. Zise Domnul, cela ce adună pre cei răsiți ai lui Israil, că „Voiui aduna preste el adunare“.

9. Toate hiarăle ceale sălbateci, veniți, mâncați, toate hiarăle dumbrăvii.

Ierem. 12, 9.

10. Vedeți că au orbit toți, n’au cunoscut; toți câinii –năuci, nu vor putea lătra, visând așternutul, iubind a dormita.

11. Și câinii –fără rușine la suflet, neștiind sațiul; și sânt hicleani, neștiind înțeleagerea; toți la căile lor au urmat, fieștecarele după a lui prisosire pre marginile lui:

Ierem. 6, 13; 8, 10.

12. Veniți, să luăm vin și să ne îmbătăm beție! Și va fi ca această zi, mâine, mare împrejurul tău“.

Is. 22, 13; 1 Cor. 15, 32.

CAP 57

Mustrare necredinței lui Israil.

1. „Cât de tare vedeți cum dreptul au pierit, și nici un om priimește la inimă, și bărbați direpți să rădică, și nimeni nu priceape, pentru că de cătră fața strâmbătății să rădică dreptul.

Ps. 11, 1.

2. Fi-va în pace îngroparea lui, rădicatu-s’au den mijloc.

3. Și voi vă apropiați aicea, fii fără de leage, sămânța celor preacurvari și a curvei.

4. Întru cine v’at desfătat? Și spre cine at deschis gura voastră? Și asupra cui at slobozit limba voastră? Nu sântet voi fiii pierzării, sămânța necinstită,

5. Ceia ce să roagă la idoli supt copaci deși, junghind pre fiii lor în văi, în mijlocul pietrilor?

3 Împ. 14, 23; 4 Împ. 17, 10; Ierem. 2, 20 și Iezech. 6, 13.

6. Aceaea ți-e partea, acesta e sorțul tău! Și acelora ai vărsat turnări și acestora ai adus jârtve. Pre aceștea dară nu mă voiu urgisi?“ –zice Domnul.

7. „Pre munte nalt și rădicat, acolo e așternutul tău, și acolo ai suit jârtvele tale.

Iezech. 16, 16; Ierem. 3, 6.

8. Și denapoia stâlpilor ușii tale pus-ai pomeniri; gândiiai că de te vei depărta de la mine, mai mult ceva vei avea. Iubiș pre cea ce dormu cu tine

9. Și ai mulțit curvia ta cu ei și mulți ai făcut pe cei departe de la tine. Și ai trimis soli preste hotarăle tale, și te întorseș și te-ai smerit până la iad.

10. Cu multe căile tale ai ostenit, și n’ai zis: ‘Înceta-voiu, întărindu-mă’, căci ai făcut aceastea, pentru aceaea nu te-ai rugat mie.

11. Tu de care te-ai temut te-ai înfricoșat, și m’ai mințit, și nu ți-ai adus aminte de mine, nici m’ai luat în cuget, nici la inima ta? Și Eu, văzând pre

tine, trec cu vederea, și de mine nu te-ai temut.

12. Și eu voiui vesti dreptatea ta și realele tale, carele nu vor folosi ție.

13. Când vei striga, scoață-te den necazul tău! Pentru că pre aceștea toți vântul îi va lua și-i va duce volbura. Iară ceia ce să țin de mine agonisi-vor pământ și vor moșteni mägura cea sfântă a mea.

Ps. 14, 1.

14. Și vor grăi: ‘Curățiț de cătră fața lui căile și rădicaț împiedecări den calea nărodului meu’“.

15. Aceastea zice Cel Preaînalt, cela ce întru înălțimi lăcuiăște veacul, Sfânt întru sfinți e numele lui, Domnul Preanalt întru sfinți odihnindu-se și la cei cu puțin suflet dând multă îngăduință și dând viață la cei zdrobiți cu inima:

Ps. 112, 5; Matei 5, 3.

16. „Nu în veac voiui izbândi pre voi, nici pururea mă voiui urgisi spre voi, pentru că duhul de la mine va ieși și suflarea toată Eu am făcut.

Ps. 93, 14; 102, 9; Plâng. 3, 30.

17. Pentru puțin oarece păcat am mahnit pre el și l-am lovit pre el și mi’am întors fața mea de la el, și să mahnii și mearse trist în căile lui.

18. Căile lui am văzut și am vindecat pre el și am mângâiat pre el și am dat lui mângâiare adevărată,

19. Pace preste pace celor departe și celor aproape fiind“. Și zise Domnul: „Vindeca-voiu pre ei!

20. Și cei strâmbi așa se vor bate de valuri, și a să odihni nu vor putea.

21. Nu iaste a să bucura celor necuraț“ –zise Dumnezeu.

Paremii 28, 1.

CAP 58

Postul cel adevărat.

1. Strigă cu putere și nu te conteni, ca o trâmbiță nalță glasul tău și vesteăște nărodului meu păcatele lor și casei lui Iacov fărădelegile lor.

Mih. 3, 8.

2. Pre mine den zi în zi ei mă caută și a cunoaște căile meale pohtesc; ca un norod făcând dreptate și judecata Dumnezeului lui nepărăsind, îm ceru acum judecată dreaptă și a să apropia de Dumnăzău poftesc,

Is. 48, 2.

3. Zicând: „Ce e, căci am postit și n’ ai văzut? Smerit-am sufletele noastre și n’ ai conoscut?” Pentru că în zilele posturilor voastre aflați voiele voastre și pre toți cei de supt mânilor voastre îi asupriți.

4. Spre judecați și sfăzi postii și bateți cu pumni pre cel smerit; drept ce-m postiți, ca astăzi a să auzi întru strigare glasul vostru?

5. Nu acest post și zi am ales Eu a smeri omul sufletul lui; nici de vei îndupleca ca un belciug grumazul tău și sac și cenușă vei aștearne supt tine, nici așa veți chema post priimit.

Zah. 7, 5.

6. Nu ca acest post am ales, zice Domnul, ce dezleagă toată legătura strâmbătății, dezleagă îndărătniciile sâlnicilor, schimbări trimite pre cei surpați întru slobozire, și toată adunarea ta de scrisoare nedireaptă sparge-o.

7. Duminică la cel flămând pâinea ta și pre săracii cei fără de acoperemânt bagă-i în casa ta; de-l vei vedea gol, îmbracă-l, și den rudele semenției tale să nu treci cu vederea.

Ezechiil 18, 7-16; Matei 25, 35.

8. Atuncea se va ivi de timpuriu lumina ta, și vindecările tale curând vor răsări, și va merge înaintea ta dreptatea ta și mărirea lui Dumnezeu te va cuprinde.

Ps. 36, 6.

9. Atuncea vei striga, și Dumnezeu va asculta pre tine; încă grăind tu, va zice: „Iată, de față sântu!” De vei lua de la tine legătura și întinderea de mână și graiul răpștirea,

Iov 33, 26.

10. Și vei da celui flămând pâinea den sufletul tău și sufletul smerit vei sătura, atuncea va răsări întru întunearec lumina ta, și întunearecul tău –ca amiazăzi.

11. Și va fi Dumnezeul tău cu tine împreună pururea, și te vei sătura în ce chip pofteaște sufletul tău. Și oasele tale se vor îngrășă și vor fi ca o grădină îmbătându-se și ca un izvor pre carele nu l-au părăsit apa; și oasele tale ca iarba vor răsări și se vor îngrășă, și vor moșteni neamuri den neamuri.

12. Și se vor zidi ție ceale pustii veacinice, și vor fi temeaiile tale veacinice neamurile neamurilor; și te vei chema ziditoriu de îngrădire, și cărările tale ceale de pren mijloc vei înceta.

Is. 61, 4.

13. De vei întoarce piciorul tău de la sâmbete, ca să nu faci voiele tale în ziua cea sfântă, și vei chema sâmbetele gingașă, sfinte Dumnezeului tău, și

nu vei rădica piciorul tău spre lucru, nici vei grăi cuvânt cu urgie den gura ta,

14. Și vei fi nădejduind pre Domnul, și te va sui preste bunătățile pământului, și te va hrăni, moștenirea lui Iacov, tătâne-tău, pentru că gura Domnului au grăit acestea.

A 2 Leage 32, 13.

CAP 59

Nelegiuirile norodului Israil. Făgăduința Mântuitorului.

1. Au nu poate mâna Domnului a mântui? Au îngreuiat-au ureachea lui ca să nu asculte?

Is. 50, 2; Num. 11, 23.

2. Ce păcatele voastre oselesc întru mijlocul vostru și întru mijlocul lui Dumnezeu, și pentru păcatele voastre au întors fața despre voi, ca să nu vă miluiască.

A 2 Leage 31, 18; Ps. 13, 2.

3. Pentru că mâinile voastre pângărite-s cu sânge și deagetele voastre întru păcate; și buzele voastre au grăit fărădelege și limba voastră strâmbătate cugetă.

Ierem. 3, 10.

4. Nimeni nu grăiaște dreapte, nici iaste judecată adevărată; nădejduiesc pre ceale deșarte și grăiesc deșarte, căci nasc dureare și fată fărădelege.

Iov 15, 35; Ps. 7, 14.

5. Oaole aspidelor au spart și pânza păianjănului țes, și cel ce va să mănânce den oaole lor, sfărâmând vârful, află într'însul și vasilisc.

6. Pânza lor nu va fi ca haina, nici să vor îmbrăca den faptele lor, pentru că lucrurile lor sânt lucrurile fărădelegii.

Iov 8, 14.

7. Și picioarele lor spre vicleșug aleargă, grabnici sânt a vărsa sânge; și gândurile lor –gânduri de ucideri, zdrobire și chinuire –în căile lor.

Paremii 22, 8 și 1, 16; Râm. 3, 15.

8. Și calea păcii nu o știu, și nu iaste judecată întru căile lor, pentru că cărările lor stricate-s, carele urdină, și nu știu pacea.

9. Pentru aceaea depărtă-se judecata de la ei, și nu-i va apuca pre ei dreptatea; îngăduind ei lumina, să făcu lor întunearec, așteptând zorile, fără

vreame au îmblat.

10. Pipăi-vor ca orbii păreatele, și ca și când n'ar avea ochi vor pipăi; și vor cădea întru amiazăzi ca întru amiazănoapte, ca și când ar muri.

Paremii 4, 19.

11. Suspina-vor ca ursul și ca porumbița împreună vor merge; îngăduit-am judecată și nu iaste mântuire, departe s'au depărtat de la noi.

12. Pentru că multă e fărădelegea noastră înaintea ta, și păcatele noastre s'au împoncișat noao; pentru că fărădelegile noastre-s întru noi, și strâmbătățile noastre am cunoscut.

Ps. 50, 4; Ierem. 14, 7.

13. Păgânit-am și am mințit și ne-am depărtat denapoia Dumnezeuului nostru, grăit-am strâmbătăți și n'am ascultat, nășteam și cugetam de la inema noastră cuvinte strâmbe.

14. Și am depărtat îndărăt judecata, și dreptatea departe stă,

Ierem. 7, 29.

15. Căci să cheltui întru căile lor adevărul, și pren cale dreaptă nu putea ca să treacă. Și adevărul s'au rădicat, și au mutat cugetul lor a înțeleage.

16. Și văzu Domnul și nu-i plăcu lui, căci nu era judecată. Și văzu și nu era om, și socoti și nu era cel ce să sprejenească, și-i apără pre ei cu brațul lui și cu milostenia i-au întărit.

17. Și să îmbracă cu dreptatea ca cu o za și puse misurca mântuirii în cap; și să îmbracă în haină de izbândire și cu veșmântul lui,

Efes. 6, 14-17; 1 Solon. 5, 8; Iov 29, 14.

18. Ca răsplătind răsplătire –ocară împotrivicilor.

19. Și să vor teame cei de la apus de numele Domnului și cei de la răsăriturile soarelui de numele cel slăvit, pentru că va veni ca un râu sâlnic urgia de la Domnul, veni-va cu mânie.

Ierem. 47, 2.

20. „Și va veni pentru Sion Cel ce izbăveaște și va întoarce necurățiile de la Iacov.

Râm. 11, 26.

21. Și aceasta e lor cea de la mine făgăduință –zise Domnul: Duhul mieu, carele iaste preste tine, și graiurile meale, carele am dat în gura ta, nu vor lipsi den gura ta și den gura sămenției tale –pentru că zise Domnul– de acum și în veac“.

Slava norodului lui Dumnezeu.

1. Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, pentru că vine lumina ta, și mărirea Domnului preste tine au răsărit!

2. Iată, întunearec va acoperi pământul, și negură –preste limbi; și preste tine să va arăta Domnul, și mărirea lui asupra ta să va ivi.

Ieș. 10, 23.

3. Și vor merge împăraț cu lumina ta și limbi cu strălucirea ta.

Apoc. 21, 24; Ps. 101, 16.

4. Râdică ochii tăi împrejur și vezi adunați pre toți fiii tăi; venit-au toți fiii tăi de departe, și featele tale preste umăr să vor râdica.

5. Atuncea vei vedea și te vei veseli și te vei înfricoșa și te vei spămânda cu inima, căci să va premeni întru tine avuția mării și a limbilor și a năroadelor.

Ps. 109, 3.

6. Și vor veni ție cirezi de cămile, și te vor acoperi pre tine cămilele Madiamului și Ghifarului; toți de la Sava vor veni, aducând aur și tămâie; vor aduce și piatră cinstită, și mântuirea Domnului vor binevesti.

Ps. 71, 10.

7. Și toate oile Chidarului să vor aduna ție, și berbecii Naveothului veni-vor ție, și să vor aduce priimite preste jârtăvnicul mieu, și casa rugii mele să va mări.

Fac. 25, 13.

8. Și cine-s aceștea –ca norii zboară și ca porumbițele cu puii?

9. Pre mine ostroavele mă așteptară și corăbiile la Tharsis dentâiu, să aducă pre fiii tăi de departe, și argintul și aurul lor împreună cu ei, și pentru numele Domnului cel Sfânt, și pentru că Sfântul lui Israil mărit iaste.

10. Și vor zidi cei striini de rudă zidurile tale și împărații lor vor dvori ție, că pentru mânia mea te-am lovit pre tine și pentru milă te-am iubit pre tine.

11. Și să vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu să vor închide, ca să să aducă cătră tine putearea limbilor, și împărații lor aducându-se.

Apoc. 21, 25.

12. Pentru că limbile și împărații carii nu vor sluji ție vor pieri, și limbile cu pustiire să vor pustii.

Ierem 12, 17.

13. Și mărirea Livanului cătră tine va veni, cu chiparos și cu molidvu și cu chedru împreună să cinstească locul cel sfânt al mieu, și locul picioarelor

meale voiui mări.

14. Și vor merge cătră tine temându-se fiii celor ce au smerit pre tine și te-au întăritat pre tine, și te vei chema Cetatea Domnului, Sionul Sfântului Israil.

Apoc. 3, 9.

15. Pentru căci te-ai făcut tu părăsit și urât, și nu era cel ce să-ți ajute, și te voiui pune bucurie veacinică veseliei întru neamurile neamurilor.

16. Și vei suga laptele limbilor și avuția împăraților vei mânca; și vei cunoaște că Eu sânt Domnul, cel ce mântuiescu pre tine și cel ce te scoțu pre tine, Dumnezeul lui Israil.

17. Și pentru aramă aduce-ț-voiui aur, și pentru fier aduce-ț-voiui argint, și pentru leamne aduce-ț-voiui aramă, și pentru pietri –fier. Și voiui da boiarii tăi în pace și pre socotitorii tăi întru dreptate;

18. Și nu să va auzi încă strâmbătate în pământul tău, nici zdrobire, nici chinuire în hotarale tale, ce să va chema mântuire zidurile tale, și porțile tale cioplitură.

19. Și nu va fi ție încă soarele spre lumina zilei, nici răsăritul lunii va lumina noaptea ta, ce va fi ție Domnul lumină veacinică și Dumnezeu –mărirea ta.

Apoc. 21, 23; 22, 5.

20. Pentru că nu va apune soarele ție, și luna nu-ț va lipsi; pentru că va fi ție Domnul lumină veacinică și să vor împlăa zilele plângerii tale.

21. Și norodul tău tot –drept, și pren veac vor moșteni pământul, păzind răsăditura, faptele mânilor lui spre mărire.

Mat. 15, 13.

22. Cel îpușinat fi-va întru mii și cel mai mic întru limbă mare; Eu, Domnul, după vreamă aduna-i-voiui pre ei.

CAP 61

Vestirea mântuirii prin Mesia.

1. Duhul Domnului –preste mine, pentru care m'au unsu; a binevesti săracilor m'au trimisu, a vindeca pre cei zdrobiți cu inima, a propovedui celor robiți iertare și celor orbi vedea,

Luca 4, 18.

2. A chema an Domnului priimit și zi de răsplătire, a mângâia pre toți ceia ce plângu;

Mat. 5, 4.

3. Să să dea la cei ce plângu Sionul, să dea lor mărire pentru cenușă, unsoare de veselie celor ce plângu, podoabă măriri în loc de duh de trândăvie; și să vor chema neamurile dreptății, sădirea Domnului spre mărire.

Mat. 5, 4.

4. Și vor zidi pustiile veacinice, ceale pustiite mai nainte vor rădica; și vor înnoi cetăți pustii, pustiite în neamuri.

Is. 58, 12.

5. Și vor veni de alte neamuri păscând oile tale, și striini de fealiu – plugari și viari.

6. Iară voi preoții Domnului vă veți chema, slujitori Dumnezeului vostru grăi-se-va voao; tăria limbilor veți mânca de tot și cu avuția lor vă veți minuna.

1 Petr. 2, 5, 9; Apoc. 1, 6.

7. Așa de al doilea vor moșteni pământul, și veselie veacinică –preste capul lor.

8. Pentru că Eu sânt Domnul, cela ce iubescu dreptatea și urăscu jahul den strâmbătate; și voiui da truda lor dreptilor și făgăduința veacinică voiui spune lor.

Paremii 3, 9; Ierem. 32, 40.

9. Și să va cunoaște întru limbi sămânța lor și fiii lor în mijlocul năroadelor; tot carele va vedea pre ei va cunoaște pre ei, căci aceștea-s sămânța blagoslovită de Dumnezeu,

10. Și cu veselie se vor veseli spre Domnul. Să să bucure sufletul meu spre Domnul, pentru că îmbracă pre mine cu haină de mântuire și cu cămașă de veselie, ca unui ginere puse mie mitră și ca pre o nevastă mă împodobi cu podoabă.

Ps. 131, 9.

11. Și ca un pământ crescând floarea lui și ca o grădină ce odrăslește sămânțele ei, așa va răsări Domnul Domnul dreptatea și bucuria înaintea tuturor limbilor.

Ierem. 31, 12.

Așteptarea mântuirii.

1. Pentru Sion nu voiui tăcea și pentru Ierusalim nu voiui părăsi, până unde va ieși ca o lumină dreptatea mea și mântuirea mea ca o făclie va arde.

2. Și vor vedea limbile dreptatea ta și toți împărații mărirea ta, și te va chema pre tine numele tău cel nou, carele va numi Domnul pre el.

3. Și vei fi cununa frumuseații în mâna Domnului și diadima împărăției în mâna Dumnezeului tău.

4. Și nu încă te vei chema „Părăsită“ și pământul tău încă nu se va chema „Pustiiu“, pentru că ție se va chema „Voia mea“ și pământul tău „Lăcuit“, căci va binevoi Domnul întru tine și pământul tău se va lăcui-împreună.

Iosia 1, 10; 1 Petr. 2, 10.

5. Și ca când ar lăcui tânăr cu fecioară, așa vor lăcui fiii tăi împreună cu tine; și va fi în ce chip se va veseli ginerele pentru mireasă, așa se va veseli Domnul spre tine.

6. Și preste zidurile tale, Ierusalime, pus-am strejari toată ziua și toată noaptea, carii până la săvârșit nu vor tăcea pomenind pre Domnul. Pentru că nu iaste cu voi depotrivă,

7. De te vei îndirepta, Ierusalime, și vei face semeție pre pământ.

8. Jură-se Domnul asupra dreptei lui și asupra vârtutei brațului lui, și „De voiui da încă grâul tău și mâncările tale vrăjmașilor tăi, și de vor bea încă fii streini vinul tău, spre carele ai ostenit.

9. Ce numai cei ce au adunat vor mânca pre eale și vor lăuda pre Domnul, și ceia ce le-au adunat bea-vor pre eale întru lăcașăle ceale sfinte ale mele“.

10. Meargeți pren porțile meale și faceți cale nărodului meu și pietrile ceale den cale lepădați-le, rădicați semn la limbi.

11. Pentru că, iată, Domnul au făcut auzit până la marginea pământului: „Ziceți featii Sionului: ‘Iată, Mântuitoriul ție vine, având plata lui cu El și lucrul lui înaintea feații lui’“.

Zah. 9, 9; Mat. 21, 5; Ioan 12, 15.

12. Și va chema pre el „Nărod sfânt, mântuit de Domnul“, și tu te vei chema „Cercată Cetate“, și nu „Părăsită“.

CAP 63

Ziua izbândirii.

1. Cine e Acesta, carele au venit de la Edom, rușata hainelor –de la Vosor? Acesta e înfrumusețat întru podoaba lui, strigă cu vârtute: „Eu vorovesc dreptate și judecata mântuirii“.

Ierem. 48, 24.

2. „Pentru căci hainele tale sânt roșii și îmbrăcămintele tale ca de la un teasc călcat?“

Apoc. 19, 13.

3. „Plin călcat de tot, și dentru limbi nu iaste om cu mine, și i-am călcat pre ei cu mânia mea și zdrobiu pre ei ca pământul, și aduș sângele lor la pământ, și toate îmbrăcămintele meale am pângărit.

Ps. 68, 24; Ioan 16, 33.

4. Pentru că zi de răsplătire veni asupra lor, și anul răscumpărării iaste de față.

5. Și căutaiu, și nu era ajutoriu; și socotiiu, și nimeni nu sprejenia; și au mântuit pre ei brațul mieu, și mânia mea sosi.

6. Și-i călcai pre ei cu mânia mea și aduș sângele lor la pământ“.

7. Mila Domnului pomeniiu, bunătățile Domnului întru toate, carele noao răsplătește; Domnul –judecătoriu bun casii lui Israil, aduce noao după mila lui și după mulțimea dreptății lui.

8. Și zise: „Nu –norodul mieu? Fiii nu vor defăima“. Și să făcu lor spre mântuire.

9. Den tot necazul lor, nu sol, nici înger, ce Sângur Domnul au mântuit pre ei, iubind pre ei, și nu se îndură de ei; El au răscumpărat pre ei și i-au luat pre ei și-i înălță pre ei toate zilele veacului.

A 2 Leage 7, 7-9.

10. Iară ei n’au ascultat și întărâtară Duhul cel Sfânt al lui; și să întoarse lor Domnul spre vrajbă, și El au bătut pre ei.

Ieș. 16, 2; Num. 14, 4, 11; Efes. 4, 30.

11. Și au pomenit zilele veacinice: unde e Cela ce au suit den pământ pre păstoriul oilor? unde e Cela ce au pus întru ei pre Duhul cel Sfânt?

Ieș. 14, 27, 30.

12. Cela ce au adus cu direapta pre Moisi, brațul mării lui? Așa au adus pre norodul tău –să întări apa de cătră fața lui, să facă lui nume veacinic.

13. Adusu-i-au pre ei pren beznă ca pre un cal pren pustie, și n’au ostenit.

Ps 105, 10.

14. Și ca dobitoacele pren câmpi, să pogorî Duh de la Domnul și-i povăți pre ei; așa ai adus pre norodul tău, ca să faci ție nume de slavă.

15. Întoarce-te den ceriu și vezi den casa cea sfântă a ta și mărirea ta; unde iaste râvnirea ta și vârtutea ta? unde iaste mulțimea milei tale și îndurările tale, de ai suferit pre noi?

A 2 Leage 26, 15. Varuh 2, 16; Ps. 79, 15.

16. Pentru că tu ești Părinte noao, căci Avraam n'au conoscut pre noi, și Israil nu ne-au știut pre noi, ce tu, Doamne –părintele nostru; mântuiaște-ne pre noi, de 'nceput numele tău preste noi iaste.

17. Ce ne-ai rătăcit pre noi, Doamne, dentru calea ta, învârtoșat-ai inimile noastre ca să nu ne teamem de tine? Întoarnă-te pentru robii tăi, pentru neamurile moștenirii tale,

18. Ca puțin să moștenim măgura cea sfântă a ta, vrăjmașii noștri călcară sfințirea ta.

Ps. 73, 7.

19. Făcutu-ne-am ca de 'nceput, când n'ai stăpânit pre noi, nici s'au chemat numele tău preste noi.

Ierem. 14, 9.

CAP 64

Rugăciunea norodului.

1. De vei deschide ceriul, cutremur va apuca pre munți de cătră tine, și se vor topi,

Ps. 143, 6.

2. În ce chip ceara de cătră fața focului să topeaște. Și va arde foc pre vrăjmași, și arătat va fi numele Domnului întru vrăjmași; de cătră fața ta limbile se vor turbura.

3. Când faci ceale slăvite, cutremur va apuca de cătră tine munții.

4. Den veac n'am auzit, nici ochii noștri au văzut dumnezeu afară den tine și faptele tale, carele vei face celor ce îngăduiesc milă.

Ps. 30, 19; 1 Cor. 2, 9.

5. Pentru că va întimpina la cei ce îngăduiesc și la cei ce fac dreptatea, și de căile tale îș vor aduce aminte. Iată, tu te-ai mâniat, și noi am greșit; pentru aceaea am rătăcit.

6. Și ne-am făcut ca niște necurați toți noi, ca o cârpă a ceii ce are pre sine –toată dreptatea noastră; și am căzut ca frunzele pentru fărădelegile noastre, așa vântul ne va duce pre noi.

Is. 30, 22; Ps. 89, 8; 105, 6, 7; Daniil 9, 16.

7. Și nu iaste cela ce va chema numele tău și cel ce ș'au adus aminte să știe de tine, căci ai întors fața ta de cătră noi și ne-ai dat pre noi pentru fărădelegile noastre.

8. Și acum Domn, Părinte noao tu ești, iară noi –tină, lucrurile mânilor tale toți.

Ierem. 18, 6.

9. Nu te urgisi pre noi foarte și nu cu vreamă să pomenești păcatele noastre. Și acum, caută, Doamne, că norodul tău sântem toți noi.

Ps. 78, 8.

10. Cetatea Sfântului tău făcutu-s'au pustie, Sionul ca un pustiu s'au făcut, Ierusalimul spre blestem.

11. Casa sfințirei noastre și mărirea, carea au blagoslovit părinții noștri, s'au făcut arsă de foc, și toate ceale slăvite ale noastre au scăzut.

12. Și preste toate acestea suferit-ai, Doamne, și ai tăcut și ne-ai smerit pre noi foarte.

CAP 65

Răsplătirile Domnului.

1. Arătat fui la ceia ce pre mine nu mă cerca, aflaiu-mă la ceia ce pre mine nu mă întreba, ziș: „Iată, sânt“, la limbă carii n'au chemat numele meu.

Râm. 10, 20.

2. Întins-am mâinile mele toată ziua cătră nărod neascultătoriu și pricealnic, carii n'au mers pre cale adevărată, ce denapoia păcatelor lor.

Num. 15, 39; Ps. 80, 12; Ierem. 7, 23.

3. Nărodul acesta, cela ce mă întărâtă pre mine înaintea mea pururea, aceștea jârtvuiesc în grădini și tămâiază pre leaspezi dimonilor, care nu sânt;

4. Și în mormânturi și în peșteri dorm pentru vise, ceia ce mănâncă cărnuri de porc și zama jârtvelor, pângărite-s toate vasele lor;

Iezech. 4, 14.

5. Ceia ce zic: „Depart de la mine, nu te apropia de mine, căci curat sânt“; acesta e fumul mâniei mele, foc arde întru el toate zilele.

6. Iată, iaste scris înaintea mea: „Nu voiui tăcea, până unde voiui răsplăti, și voiui răsplăti în sânul lor; păcatele lor și ale părinților lor –zice Domnul– care au tămâiat preste măguri și preste munți m’au ocărât pre mine, da-voiu lucrurile lor în sânul lor“.

Ps. 70, 13.

7. Așa zice Domnul: „În ce chip se va afla borboana în strugur și vor zice ‘Să nu strice pre ea, căci blagoslovenie iaste într-o ea’, așa voiui face pentru cea ce-m slujăște mie, pentru acela nu voiui piarde pre toți.

8. Și voiui scoate cea den Iacov sămânță și cea den Iuda, și va moșteni muntele cel sfânt al mieu, și vor moșteni aleșii miei și robii mii și vor lăcui acolo.

9. Și vor fi în dumbravă odăi de turme și valea lui Ahor spre odihna cirezilor nărodului mieu, carii au cercat pre mine.

Is. Navi 7, 26.

10. Iară voi, cei ce m’ați părăsit și ați uitat muntele cel sfânt al mieu și gătiți diavolului masă și împleți nărocului turnare,

11. Eu voiui da pre voi spre sabie, toți cu jungheare veți cădea, căci am chemat pre voi și n’ați ascultat, grăit-am și n’ați auzit și ați făcut răul înaintea mea și ceale ce nu vream ați ales“.

Paremii 1, 24; Ierem. 7, 12 și 19, 4.

12. Pentru aceaea aceastea zice Domnul: „Iată, ceia ce slujăsc mie vor mânca, și voi veți flămânzi; iată, ceia ce slujăsc mie vor bea, și voi veți înșăta;

Luca 13, 28.

13. Iată, ceia ce slujăsc mie se vor veseli, și voi vă veți rușina;

14. Iată, ceia ce slujăsc mie se vor bucura cu veselie, și voi veți striga pentru durearea inimii voastre și de zdrobirea duhului vostru veți văieta-vă“.

15. Pentru că veți părăsi numele vostru spre săturarea celor aleși ai miei, și pre voi va omorî Domnul, și celor ce slujăsc mie se va chema nume nou,

Ierem. 42, 18.

16. Carele se va blagoslovi pre pământ; pentru că vor binecuvânta pre Dumnezeu cel Adevărat, și cei ce să jură pre pământ să jură pre Dumnezeu cel Adevărat; pentru că vor uita necazul lor cel dentâiu; și nu va veni în inima lor;

A 2 Leage 6, 13; Ps. 62, 10; Terem. 4, 2.

17. Pentru că va fi ceriul nou și pământul nou, și nu-ș vor aduce aminte de ceale de mai nainte, nici va veni în inima lor,

2 Petr. 3, 13; Apoc. 21, 1.

18. Ci veselie și bucurie vor afla întru ea, căci, iată, Eu fac bucurie Ierusalimul și nărodul meu veselie.

19. Și mă voi bucura preste Ierusalim și mă voi veseli preste nărodul meu, și nu încă se va auzi întru dânsul glas de plângere, nici glas de strigare.

20. Nici se va face încă acolo fără de vreamă și bătrân, care să nu-ș împle vreama lui; pentru că va fi cel tânăr de 100 de ani, și păcătosul –cel ce va muri de 100 de ani și blestemat va fi.

21. Și vor zidi case și ei vor lăcui înlăuntru, și vor răsădi vie și ei vor mânca roadele lor și vinul vor bea.

Amos 9, 14; Ierem. 31, 5.

22. Și nu vor zidi și alții vor lăcui, și nu vor răsădi și alții vor mânca; pentru că după zilele lemnului vieții fi-vor zilele norodului meu, pentru că lucrurile ostenealelor lor vor vechi.

23. Iară cei aleș ai miei nu vor osteni în dășărt, nici vor face fecior spre osândă, căci sămânța blagoslovită de Dumnezeu iaste, și fiii lor împreună cu ei vor fi.

Is. 66, 22; Ps. 21, 31.

24. Și va fi mai nainte decât a strigare ei Eu voi asculta lor, încă grăind ei voi zice: „Ce iaste?”

Ps. 31, 6.

25. Atuncea lupii cu miei să vor paște împreună, și leul ca boul va mânca paie, și șarpele pământ ca pâinea; nu vor face strâmbătate, nici vor striga preste măgura cea sfântă a mea, zice Domnul.

Fac. 3, 14.

CAP 66

Lepădarea jârtvelor. Judecata și împărăția Domnului.

1. Așa zice Domnul: „Ceriul mie –scaun, și pământul –supunere picioarelor mele; care casă veș să-m zidiș mie? și care iaste locul odihnirei mele?”

2 Paral. 6, 18; Fapt. Ap. 7, 48, 49; 3 Împ. 8, 27; Ps 113, 24.

2. Pentru că toate acestea le-au făcut mâna mea, și sânt ale mele toate acestea“ –zice Domnul. Și preste carele voi privi fără numai preste cel

smerit și lin și care tremură de cuvintele mele?

Paremi 29, 23.

3. Iară cel fără de leage, cea ce-m junghie mie vițal ca cea ce bate om, și cea ce jârtvuiăște den turmă ca cea ce ucide câine, și cea ce aduce făină de grâu ca sângele de porc, cea ce dă tămâie spre pomenire ca cel ce bleastă –și ei au ales căile lor și urâciunile lor, carele sufletul lor au voit,

Ps. 39, 9, 10.

4. Și eu voi aleage batjocurile lor și păcatele lor voi răsplăti lor; căci am chemat pre ei și n’au ascultat pre mine, grăit-am și n’au auzit, și au făcut răul înaintea mea și carele n’am vrut au ales“.

Paremi 1, 24.

5. Ascultaț cuvintele Domnului, ceia ce tremură de cuvântul lui; ziceț „frații noștri“ celor ce urăsc pre voi și să scârbesc, pentru ca numele Domnului să mărească și să arate întru veselia lor, și aceia să vor rușina.

Ierem. 7, 12; Ps. 39, 21.

6. Glasul strigării den cetate –glasul den besearică, glasul Domnului răsplătind răsplătire celor ce să împoncișază.

7. Mai nainte de a naște cea ce să chinuiaște, mai nainte de ce va veni durearea chinurilor, fugi și născu făt.

8. Cine au auzit ca aceasta? Și cine au văzut așa? De au chinuit pământul într’o zi sau de au și născut limbă deodată, căci au chinuit și au născut Sionul copiii lui?

9. „Și eu am dat așteptarea aceasta, și n’au pomenit pre mine, zise Domnul. Iată, eu născătoare și stearpă am făcut“, zise mie Dumnezeuul tău.

10. Veseleăște-te, Ierusalime, și faceț zbor întru el, toți ceia ce iubiți pre el, și cei ce lăcuiț pre dânsul, bucurați-vă împreună cu el cu bucurie, toți cât plângeț preste el,

11. Pentru ca să sugeț și să vă săturaț de țâța mângâierii lui, pentru că, sugând, să vă desfătaț de la întrarea mării lui.

12. Căci acestea zice Domnul: „Iată, eu voi pleca spre ei ca un râu de pace și ca pâraiele înecând mărirea limbilor; copiii lor preste umăr să vor rădica și pre genuchi să vor mângâia.

13. Ca și când pre niștine muma ar mângâia, așa și eu voi mângâia pre voi, și în Ierusalim veț mângâia-vă. Și veț vedea,

Is. 40, 1.

14. Și să va veseli inima voastră, și oasele voastre ca iarba vor crește; și cunoscută va fi mâna Domnului celor ce să tem de el, și va înfricoșa pre cei ce-s neascultători.

Is. 61, 11 și 65, 14.

15. Pentru că, iată, Domnul ca focul va veni și ca viforul carăle lui, ca să dea cu mânie izbândire și depărtarea lui cu pară de foc.

Ps. 67, 18; 2 Solon. 1, 8.

16. Pentru că cu focul Domnului să va judeca tot pământul și cu sabia lui tot trupul; mulți răniți vor fi de Domnul.

17. „Ceia ce să sfințescu și să curățasc la grădini și înaintea ușilor, mâncând carne de porcu și urâciunile și șoarecile, deodată să vor mistui, zise Domnul.

18. Și eu faptele lor și gândul lor știu. Și eu viu a aduna toate limbile și striini, și vor veni și vor vedea mărirea mea.

19. Și voiui lăsa asupra lor sâmnul și voiui trimite dentru dânșii mântuiți la limbi, la Tharsis și Fud și Lud și Mosoh și la Thuvel și la Elada și la ostroavele ceale departe, carii n’au auzit numele mieu, nici au văzut mărirea mea.

Ierem. 46, 9.

20. Și vor vesti mărirea mea întru limbi. Și vor aduce pre frații voștri den toate limbile dar Domnului, cu cai și cară, cu năsilii de mușcoi cu umbrare, la sfânta cetate a Ierusalimului, și zise Domnul, ca și când ar aduce fiii lui Israil jârtvele lor mie cu veselie, cu cântări la casa Domnului.

Ps. 101, 29.

21. Și dentru ei voiui lua preoți și leviți, zise Domnul.

1 Petr. 2, 5, 9; Apoc. 1, 6.

22. Pentru că în ce chip ceriul iaste nou și pământul nou, carele eu fac, rămâne înaintea mea, zise Domnul, așa va sta sâmânța voastră și numele vostru.

Is. 65, 17; Apoc. 21, 1; 2 Petr. 3, 13.

23. Și va fi lună den lună și sâmbătă den sâmbătă veni-va tot trupul a să închina înaintea mea în Ierusalim, zise Domnul.

24. Și vor ieși și vor vedea oasele oamenilor celor ce au ieșit den porunca mea; pentru că viarmele lor nu va muri, și focul lor nu să va stinge, și vor fi spre vedea la tot trupul“.

Marc. 9, 46.

IEREMIA

CAP 1

Chemarea Prorocului.

1. Cuvântul lui Dumnezeu, carele s'au făcut spre Ieremia al Helchiei, den preoți, carele lăcuia în Anathoth, în pământul lui Veniamin.

2. Cum să făcu cuvântul lui Dumnezeu cătră dânsul, în zilele Iosiei, feciorul lui Ammon, împăratul Iudeii, la al treisprăzeacelea an întru împărăția lui.

4 Împ. 21, 25.

3. Și fu în zilele lui Ioachim, fiiul Iosiei, împăratului Iudei, până la al unsprăzeacelea an al lui Sădechie, fiiul Iosiei, împăratului Iudei, până la robimea Ierusalimului, în al cincilea lună.

4 Împ. 23, 34; 2 Paral. 35, 4.

4. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

5. „Mai nainte de a te frământa în pântece te știu pre tine; și mai nainte de a ieși tu den zgău, te-am sfințit, proroc spre limbi te-am pus“.

Gal. 1, 15.

6. Și ziș: „Cela ce ești, Stăpâne Doamne, iată, nu știu a grăi, căce tânăr eu sânt!“

7. Și zise Domnul cătră mine: „Nu zice că ‘Tânăr sânt eu’, căce cătră toți carii te voiu trimite, vei merge, și după toate câte voiu porunci ție, vei grăi.

8. Să nu te temi de cătră fața lor, căci eu cu tine sânt, ca să te scoțu pre tine“, zice Domnul.

A 2 Leage 31, 6, 8.

9. Și întinse Domnul mâna lui cătră mine și să atinse de gura mea, și zise Domnul cătră mine:

Isaia 6, 5, 6, 7.

10. „Iată, am dat cuvintele mele în gura ta! Iată, pusu-te-am astăzi preste limbi și preste împărății, a dezrădăcina și de tot a săpa și a răsiți, și de iznoavă a zidi și de tot a răsădi“.

2 Cor. 10, 5.

11. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând: „Ce tu vezi, Ieremio?“ Și ziș: „Toiag de nuc“.

Zahar. 4, 2.

12. Și zise Domnul către mine: „Bine ai văzut, pentru căci am priveghiat eu preste cuvintele mele, ca să le fac pre eale“.

13. Și să făcu cuvântul Domnului de-al doilea către mine, zicând: „Ce tu vezi?“ Și ziș: „Căldare dedesupt arzind văz eu, și fața ei –de către fața crivățului!“ Și zise Domnul către mine: „Pentru că să vor ațâța răutățile de către fața crivățului!“

Iezech. 1, 4.

14. Și zise către mine: „De către fața crivățului să vor ațâța realele preste toți ceia ce lăcuiescu pământul,

15. Pentru căci, iată, Eu chem împreună toate împărățiile pământului de la crivăț, zice Domnul, și vor veni și vor pune fieștecarele scaunul lui pre denaintea ușilor porților Ierusalimului și preste toate zidurile ceale demprejurul lui și preste toate cetățile Iudei.

16. Și voiui grăi către dânșii cu judecată preste toată răutatea lor, în ce chip m’au părăsit pre mine și au jârtvuit la dumnezăi striini și s’au închinat la faptele mânilor lor.

17. Și tu încinge mijlocul tău și te scoală și zi către ei toate, oricâte voiui porunci ție. Să nu te temi de către fața lor, nice să te înfricoșezi înaintea lor, căci cu tine sânt, ca să te scoțu pre tine, zice Domnul.

18. Iată, te-am pus în ziua de astăzi ca o cetate tare și ca un zidu de aramă tare la toți împărații Iudii, și la boiarii lui, și la preoții lui, și la norodul pământului.

Isaia 50, 8.

19. Și vor da războiu spre tine, și nu vor putea către tine, pentru căci cu tine eu sânt, ca să te scoțu pre tine“, zice Domnul.

CAP 2

Mustrări norodului Israil.

1. Și zise: „Aceasta zice Domnul:

2. Adușu-m aminte de mila tinerețelor tale și de dragostea săvârșirei tale ca să urmezi tu la sfântul Israil, zice Domnul.

3. Sfânt e Israil! Domnului –începătura roadelor lui. Toți ceia ce mănă pre el vor greși, reale vor veni preste dânșii“, zice Domnul.

Ps. 113, 1, 2.

4. Auziți cuvântul Domnului, casa lui Iacov și toată sementeia casei lui Israil!

5. Acestea zice Domnul Domnul: „Ce au aflat părinții voștri întru mine greșală, că s’au depărtat departe de la mine și au mers denapoaia celor deșarte și să deșărtară?

Mih. 6, 3.

6. Și nu ziseră: ‘Unde iaste Domnul, cela ce ne-au scos pre noi den pământul Eghiptului, cela ce ne-au povățuit pre noi în pustiiu, la pământ neispitit și neîmblat, în pământ fără de apă și fără de roadă, în pământ carele n’au îmblat întru el bărbat nemică și n’au lăcuit om acolo?’

7. Și v’am băgat pre voi la Carmil, ca să mâncați voi roadele lui și bunătățile lui; și ați intrat și ați pângărit pământul meu, și moștenirea mea ați pus spre urâciune.

8. Preoții nu ziseră: ‘Unde iaste Domnul?’ Și ceia ce să ținea de leage nu mă știa pre mine, și păstorii păgâniia spre mine, și prorocii prorocia lui Vaal, și după nefolosire au mers.

Isaia 43, 27; Râm. 2, 20; Plâng. 2, 14.

9. Pentru aceea încă mă voiui judeca cătră voi, zice Domnul, și cătră fiii fiilor voștri mă voiui judeca.

10. Căci treaceți la ostroavele Hetiimului și vedeți! Și la Chidar trimiteti, și socotiți foarte, și vedeți de s’au făcut ca acestea!

Num. 24, 24.

11. De vor primeni limbile dumnezăii lor? Și aceștea nu-s dumnăzăi. Iară norodul meu premeni mărirea lui, dentru carea nu să vor folosi.

Ps. 105, 21; Râm. 1, 23.

12. Spământă-se ceriul spre aceasta și să îngrozi pământul spre mult foarte! zice Domnul.

A 2 Leage 32, 1; Isaia 1, 2.

13. Căce doao și vicleane făcu norodul meu: pre mine mă părăsiră, izvorul apei vieții, și săpară lor gropi surpate, care nu vor putea apă a ținea.

14. Au rob iaste Israil, au născut den casă iaste? Pentru căci spre pradă să făcu?

15. Preste el răcniia lei și au dat glasul lor carii au rânduit pământul lor spre pieire, și cetățile lui s’au săpat de tot, pentru că nu să lăcuiesc.

Isaia 5, 29.

16. Și fiii Menfiii și Tafneii au conoscut pre tine și batjocuriia pre tine.

17. Au nu aceastea au făcut ție pentru că ai părăsit tu pre mine?, zice Domnul Dumnezeu tău.

18. Și acum ce e ție și căii Eghiptului, ca să beai apa Ghionului? Și ce e ție și căii asirianilor, ca să beai apa râurilor?

Isaia 30, 2.

19. Certa-te-va viclenia ta, și răutatea ta muștra-te-va. Și conoaște și vezi că amar ție a părăsi tu pre mine, zice Domnul Dumnezeu tău. Și n'am binevoit întru tine, zice Domnul Dumnezeu tău,

Isaia 1, 20.

20. Căci den veac ai zdrobit jugul tău și ai rumt legăturile tale și ai zis: 'Nu voi slui ție, ce voi merge preste tot dealul înalt, și dedesuptul a tot lemnul umbros, acolo mă voi răsfața întru curvia mea'.

3 Împ. 14, 23; Isaia 57, 5; 4 Împ. 16, 4 și 17, 10; Iezech. 6, 13.

21. Și eu te-am răsadit viță roditoare, toată adevărată; cum te-ai întors spre amărăciune, via cea streină?

Isaia 1, 21 și 5, 2.

22. Și de te vei spăla cu silitră și vei înmulți ție iarbă, spurcatu-te-ai întru strâmbătățile tale înaintea mea, zice Domnul.

Iov 9, 30; Matei 21, 32.

23. Cum vei grăi: 'Nu m'am pângărit și denapoia lui Vaal n'am mers'? Vezi căile tale întru mulțimea bărbaților și conoaște ce ai făcut. Târâu glasul ei s'au văietat de căile ei.

24. Lărgit-au spre apa pustiiului, întru poftete sufletului ei să purta de vânt. Cine va întoarce pre ea? Toți ceia ce cearcă pre ea nu vor osteni, întru smerenia ei vor afla pre ea.

25. Întoarce piciorul tău den cale clenciuroasă, și gâltejul tău de la seate. Și ea zise că: 'Mă voi viteji', căci au fost iubit striini și denapoia lor mergea.

26. Ca rușinea furului, când să va prinde, așa să vor rușina fiii lui Israil, ei și împărații lor, și boiarii lor, și preoții lor, și prorocii lor.

27. Lemnului au zis că: 'Tată îm ești tu!', și pietrii: 'Tu ai născut pre mine'; și au întors spre mine spatele și nu fețele lor, și în vremea răutăților lor vor grăi: 'Scoală-te și ne mântuiește pre noi!'

2 Paral. 29, 6.

28. Și unde sânt dumnezăii tăi carii ai făcut ție? Au scula-se-vor și vor mântui pre tine în vremea răutății tale? Căci după numărul cetăților tale era

dumnezăii tăi, Iudo, și după numărul răspântiilor Ierusalimului jârtvuia lui Vaal.

Isaia 2, 6, 8; Iosia 10, 1; A 2 Leage 32, 37.

29. Drept ce graț cǎtrǎ mine? Toți voi v'aț păgănit și toți voi ați nelegiuit la mine, zice Domnul.

30. În deșărt am lovit pre fiii voștri, învățatură n'aț priimit, sabie au mâncat pre prorocii voștri, ca leul ce piare de tot, și nu v'aț spăriat“.

31. Auziț cuvântul Domnului, acestea zice Domnul: „Au doarǎ pustiiu m'am făcut lui Israil? Au pământ țelinit? Pentru căci au zis norodul meu: 'Nu ne vom stăpâni și nu vom veni cǎtrǎ tine încă?'

Mat. 3, 7.

32. Au uita-va nevasta podoaba ei și fecioara legătura pieptului ei? Iară norodul meu uitatu-m'au zile cărora nu iaste număr.

Ier. 3, 21.

33. Ce în bine vei mai isprăvi întru căile tale, ca să cerci iubire? Nu așa, ce și tu ai viclenit a pângări căile tale.

34. Și în mânil tale s'au aflat sânghiuri de suflete nevinovate. Nu pren scorburi am aflat pre ei, ce pren tot stejariul.

35. Și ziș: 'Nevinovat sânt, ce întoarcă-se mânia lui de la mine!'

36. Iată, Eu mă judec cǎtrǎ tine, zicând tu: 'N'am greșât!' Căci ai defăimat foarte a îndoi căile tale? Și de la Eghipet te vei rușina, în ce chip te-ai rușinat de la Assur.

Isaia 30, 5, 7.

37. Căci și de aicea vei ieși, și mânil tale –preste capul tău, căci au depărtat Domnul nădeajdea ta și nu te vei spori întru dânsa“.

CAP 3

Mustrări și îndemnări la pocăință.

1. „De va slobozi bărbatul muiarea lui, și să va duce de la el și va fi la alt bărbat, au întorcându-se, să va întoarce cǎtrǎ el încă? Nu pângărindu-se să va pângări muiarea aceea? Și tu ai curvit întru păstori mulți, și te întorceai cǎtrǎ mine, zice Domnul.

2. Rădică ochii tăi spre cea direaptă și vezi: Unde nu te-ai frământat? În căi ai șăzut lor ca o cioară pustiiă, și pângăriș pământul întru curviile tale și întru răutățile tale.

3. Și avuseș păstori mulți spre piadecă ție, fața ta de curvească să făcu, obrăznicisă cătră toți!

4. Nu ca o casă m' ai chemat, și părinte și începătoriu fecioriei tale?

5. Au rămânea-vei în veac? Au cruța-să-va spre biruință? Iată, ai grăit și ai făcut ceale reale aceastea și ai putut“.

6. Și zise Domnul cătră mine în zilele Iosiei împăratului: „Văzut-ai carele au făcut mie lăcașul lui Israil? Mers-au preste tot muntele înalt și dedesuptul a tot lemnul frunzos și au curvit acolo.

Isaia 57, 7.

7. Și am zis, după ce au curvit ea toate aceastea: ‘Cătră mine te întoarce!’ Și nu s' au întors.

8. Și văzu netocmeala ei cea netocmită a Iudei. Și văzui că pentru toate carele să părăsi, întru carele să preacurviia lăcașul lui Israil. Și am slobozit pre ea și am dat carte de despărțire la mânil ei, și nu să temu cea netocmită a Iudei. Și mergea și curvi și ea.

9. Și să făcu întru nemică curvia ei, și au preacurvit lemnul și piatra.

10. Și întru toate aceastea nu să întoarse cătră mine cea fără de tocmală a Iudei dentru toată inema ei cea pren minciuni“.

Isaia 59, 3.

11. Și zise Domnul cătră mine: „Îndireptă sufletul ei Israil de la cea netocmită a Iudei.

Iezech. 16, 51.

12. Mergi și citeaște cuvintele aceastea cătră crivăț; și vei grăi: ‘Întoarce-te cătră mine, lăcașul lui Israil, zice Domnul, și nu voiui întări fața mea cătră voi, căci milostiv Eu sânt, zice Domnul, și nu voiui ținea voao mânie în veac.

Ps. 102, 8, 9.

13. Însă cunoaște strâmbătatea ta, că la Domnul Dumnezeuul tău ai necredințat și ai răvărsat căile tale spre streini, dedesuptul a tot lemnul frunzos, și glasul mieu n' ai ascultat, zice Domnul.

14. Întoarceți-vă, fii depărtaț, zice Domnul, pentru că eu voiui stăpâni de tot pre voi și voiui lua pre voi unul den cetate și doi den neam și voiui aduce pre voi la Sion.

Isaia 27, 12.

15. Și voiui da voao păstoriu după inema mea și vor paște pre voi, păscând neștiință.

Iezech. 34, 23; Efes. 4, 11.

16. Și va fi de vă veți înmulți și vă veți crește pre pământ, zice Domnul; în zilele acelea nu vor mai grăi încă: ‘Chivotul făgăduinței sfântului Israil!’; nu se va sui preste inemă, nu să va numi, nici să va socoti, și nu să va mai face.

17. În zilele acelea și în vremea aceeaa numi-vor Ierusalimul ‘Scaunul Domnului’, și să vor aduna toate limbile la dânsul și nu vor mai merge încă după poftetele inimii lor ceale reale.

Mih. 4, 1.

18. În zilele aceale veni-vor împreună casa lui Israil preste casa Iudei, și vor veni dempreună de la pământul miezii-nopti și de la toate țările, pre pământul carele am moștenit pre părinții lor”.

19. Și eu ziș: „Facă-se, Doamne!” „Încă, rândui-te-voi spre fii și voi da ție pământ ales, moștenirea lui Dumnezeu Atotțiitorul limbilor. Și ziș: Părinte mă chemaș pre mine, și de la mine să nu vă întoarceș!

20. Însă, cum nu bagă în samă muiarea pre cela ce să împreună cu ea, așa au defăimat întru mine casa lui Israil, zice Domnul.

21. Glas den buze să auzi, al plângerii și al rugii fiilor lui Israil, căci făcură strâmbătate întru căile lor; uitară pre Dumnezeu cel sfânt al lor.

Ier. 2, 32 și 7, 28.

22. Întoarceți-vă, fii, întorcându-vă, și voi vindeca zdrobiturile voastre!” „Iată, robi noi vom fi ție, căci tu, Domnul Dumnezeul nostru ești. Cu adevărat, întru minciună era munții și putearea măgurilor, însă prin Domnul Dumnezeul nostru –mântuirea lui Israil.

Iosia 14, 2.

23. Și rușinea topi trudele părinților noștri den tinerețele lor, oile lor, și vișeei lor, și pre fiii lor, și pre featele lor.

24. Am adormit întru rușinea noastră și acoperi pre noi necinstea noastră, pentru căci înaintea Dumnezeului nostru am greșit noi și părinții noștri, den tinerețele noastre până în ziua aceasta, și n’am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru”.

Ps. 25, 7 și 105, 6; Iov 13, 26; Daniil 9, 16.

CAP 4

Sfătuiri și amenințări.

1. „De să va întoarce Israil, zice Domnul, cătră mine, și să va întoarce, și de vei lua demprejurul tău urâciunile lui den gura lui, și de cătră fața mea să va smeri

2. Și va jura: ‘Viu Domnul cu adevărat, cu judecată și cu dreptate!’, și vor binecuvânta întru El limbi, și întru El vor lăuda pre Dumnezeu în Ierusalim,

Isaia 48, 1 și 65, 16; Fac. 22, 18.

3. Căci acestea zice Domnul bărbaților Iudei și celor ce lăcuiesc Ierusalimul:

4. ‘Înnoiți-vă înnoituri și să nu sămănați preste ghimpi; obrezuiți-vă Dumnezeului vostru și obrezuiți năsâlnicia inimii voastre, bărbați iudei și cei ce lăcuie în Ierusalim, să nu iasă ca focul mânia mea; și să va ațâța, și nu va fi cela ce stinge de cătră fața vicleșugului tocmealelor voastre.

Fac. 17, 11; A 2 Leage 10, 16; Iosia 10, 12; Râm. 4, 11.

5. Vestiți în Iuda, și să auză în Ierusalim! Ziceți: ‘Sămnu faceți cu trâmbița pre pământ și strigați tare!’ Ziceți: ‘Adunați-vă și să întrăm la cetățile ceale cu ziduri!’ Luând, fugiți la Sion!

6. Sânguiți, nu stați, căci reale Eu aduc de la miazănoapte și surpare mare!

7. Sui-să leul den bârlogul lui și pierzând limbile le rădică; și ieși den locul lui, ca să puie pământul tău spre pustiire, și cetățile tale să vor surpa, nelăcuindu-se eale.

Ier. 2, 15 și 5, 6.

8. Spre acestea, încingeți-vă saci, și vă tânguiți și văietați-vă, pentru căci nu s’au întors urgia mâniei Domnului de la voi.

9. Și va fi întru aceaea zi, zice Domnul, piarde-se-va inima împăratului și inima boiarilor; și preoții să vor spămânda și prorocii să vor mira’“.

Iezech. 13, 9.

10. Și ziș: „O, Stăpâne Doamne! Oare înșălând ai înșălat pre nărodul acesta și Ierusalimul, zicând: ‘Pace va fi voao!’ Și să va atinge sabia până la sufletul lor.

11. În vreamea aceaea, zice-vor nărodului acestuia și Ierusalimului: ‘Duhul rățcirii în pustie, calea featii nărodului meu –nu spre curat, nici spre sfânt!

12. Duh de plinire Îm va veni, și acum Eu voiui grăi judecățile mele cătră ei.

Iezech. 1, 4.

13. Iată, ca norul să vor sui, și ca viforul –carăle lor, mai sprinteni decât vulturii –caii lor’. Vai noao, căci muncim!“

14. „Spală de răutate inima ta, Ierusalime, pentru să te mântuiești! Până când sânt întru tine gândurile trdelor tale?

Isaia 1, 16.

15. Pentru că glasul celui ce să suie de la Dan veni-va mie și se va auzi durearea den muntele lui Efraim.

16. Pomeniți limbi: ‘Iată, au venit!’ Vestiți în Ierusalim: ‘Învârtejiri vin den pământ departe și au dat spre cetățile Iudii glasul lor!’

17. Ca cei ce păzescu țarină s’au făcut spre ea împrejur, căci de mine te-ai lenevit, zice Domnul.

18. Căile tale și tocmealele tale au făcut acestea ție; aceasta e răutatea ta, căci e amară, că s’au atinsu până la inima ta!“

19. Pântecele meu mă doare și simțiturile inimii meale! Meastecă sufletul meu, scutură-să inima mea; nu voiu tăcea, căci glas de trâmbiță auzi sufletul meu, strigare de războiu.

Isaia 16, 11; 21, 4 și 22, 4.

20. Și a chinuirei zdrobire cheamă, căce au chinuit tot pământul, fără de veaste au chinuit cortul. Rumpseră-să pieile mele.

Ps. 41, 8.

21. Până când voiu vedea fugind, auzind glasul trâmbiților?

22. – „Pentru căci povățuitorii norodului meu pre mine n’au știut; fii fără de minte sânt și nepricepuți! Măiestri sânt a face rău, iară a face bine n’au conoscut!“

Isaia 1, 3.

23. – „Căutaiu spre pământ și, iată, nemica; și la ceriu, și nu era luminile lui.

24. Văzuiu munții, și era tremurând, și toate dealurile turburându-se.

Isaia 5, 25.

25. Căutaiu și, iată, nu era om. Și toate pasările ceriului să spământase.

Sofon. 1, 3.

26. Văzuiu și, iată, Carmilul –pustiiu, și toate cetățile arse cu foc de cătră fața Domnului; și de cătră fața urgiei mâniei lui s’au stinsu“.

27. Acestea zice Domnul: „Pustiiu va fi tot pământul, și concenire nu voiu face.

Ier. 5, 10.

28. Și pre acestea jălească pământul, și întunece ceriul de sus, pentru căci am grăit, și nu mă voiu căi; pornitu-m'am și nu m'am întorsu de la el“.

Ier. 15, 6.

29. – „De glas de călăreți și arcu întinsu să feri toată țara; intrară la peștere, și la desigur să ascunsără, și pre pietri s'au suit; toată cetatea s'au părăsit, nu lăcuiaste întru eale om“.

30. – „Și tu ce vei face, de te vei îmbrăca cu roșiu și te vei împodobi cu podoabă de aur, de vei unge cu răstic ochii tăi? În deșert e înfrumșetarea ta, lepădatu-te-au ibovnicii tăi, sufletul tău cearcă.

Iezech. 23, 40.

31. Căci glas ca al ceii ce să chinuiaște am auzit, suspinul tău –ca ceii ce dentâi naște; glasul featei Sionului să va slăbi, și va slobozi mâinile ei: ‘Vai eu, căci să sfârșaste sufletul pre cei omorâți!’“

Ier. 6, 24.

CAP 5

Plinirea măsurii fărădelegilor Ierusalimului.

1. „Alergați pemprejur în căile Ierusalimului, și vedeți și cunoașteți și cercați în ulițele lui, de veți afla bărbat de iaste făcând judecată și cercându credința. Și blându voiu fi lor, zice Domnul.

2. ‘Viu Domnul!’ zic; pentru aceea nu întru minciuni să jură?“

Isaia 48, 1.

3. – „Doamne, ochii tăi – spre credință: Bătut-ai pre ei, și n'au durut; concenit-ai pre ei, și n'au vrut să priimască învățătură; întăriră fețele lor mai mult decât piatra și n'au vrut să se întoarcă.

4. Și eu ziș: ‘Poate fi săraci sânt, pentru căci n'au putut, căci n'au cunoscut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu.

Ier. 8, 7.

5. Mearge-voiu cătră cei mai aleși și voiu grăi lor, căci ei au conosciut calea Domnului și judecata lui Dumnezeu’. Și iată, cu toți dempreună surpară jug, rumpseră legături.

Ier. 2, 20.

6. Pentru aceea lovi pre ei leu den dumbravă, și lupu până la case îi pierdu pre ei, și pardos priveghe spre cetățile lor; toți ceia ce ies de la ei să vor vâna, căce au înmulțit necurățiile lor, întăritu-s'au întru urechile lor“.

Avvac. 1, 8.

7. – „Cu care dentru aceastea voi fi ție blând? Fiii tăi au părăsit pre mine și să jura întru ceia ce nu-s dumnezei. Și-i sătura pre ei și preacurviia și în casele curvelor poposiia.

Is. Navi 23, 7.

8. Cai nebuni spre parte fămeiască să făcură, fieștecarele spre fămeaia aproapelui său necheza.

Iezech. 22, 11 și 33, 26.

9. Au asupra acestora nu voi socoti? zice Domnul. Au întru limbă ca aceasta nu va izbândi sufletul meu?

10. Suiți-vă pre băștile ei și săpați de tot, și concenire să nu faceți! Lăsați proptealele lor, căci ale Domnului sânt.

Ier. 4, 27.

11. Căci defăimând, defăimă spre mine, zice Domnul, casa lui Israil și casa Iudei.

12. Mințiră Domnului lor și ziseră: ‘Nu sânt aceastea, nu vor veni preste noi reale, și sabie și foamete nu vom vedea.

Isaia 28, 15.

13. Prorocii noștri era în vânt, și cuvântul Domnului nu era la ei. Așa va fi lor’“.

14. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Atotțiitoriul: „Pentru care lucru ați grăit cuvântul acesta, iată, Eu am dat cuvintele mele în rostul tău –foc, și pre norodul acesta –leamne, și va mistui pre ei.

Ier. 1, 10.

15. Și iată, Eu aduc preste voi limbă de departe, casa lui Israil, zice Domnul, limbă căriia nu vei auzi glasul limbii ei,

16. Toți vârtoș,

17. Și vor mânca secerătura voastră și pâinile voastre; și vor mânca de tot pre fiii voștri și pre featele voastre; și vor mânca de tot oile voastre și vițeei voștri; și vor mânca viile voastre și smochineturile voastre și maslineturile voastre; și vor triera cetățile ceale tari ale voastre, preste carele voi nădejduți preste eale cu sabie.

18. Și va fi în zile acealea, zice Domnul Dumnezăul tău, nu voi face pre voi spre concenire.

19. Și va fi când veți zice: ‘Pentru care lucru au făcut Domnul Dumnezăul nostru noao toate aceastea?’, și vei zice lor: ‘Pentru căci ați

părăsit pre mine și ați slujit la dumnezăi striini în pământul vostru, așa veți sluji la striini în pământ care nu va fi al vostru’.

Ier. 16, 10.

20. Vestiți aceastea la casa lui Iacov și să auză în casa Iudei:

21. Auziți dară aceastea, norod nebun și fără inimă! Ochi sânt la ei, și nu văd; urechi la ei, și nu aud.

Isaia 6, 9; Fapt. Ap. 28, 26, 27.

22. Au de mine nu vă veți teame? zice Domnul. Au de cătră fața mea nu vă veți sfii? De cela ce au pus năsipul hotar mării, poruncă veacinică, și nu va covârși pre el; și se va turbura, și nu va putea; și vor suna valurile ei, și nu va covârși pre el.

Iov 38, 11.

23. Și la norodul acesta să făcu inimă neascultătoare și nebăgătoare în samă. Și să abătură și să duseră;

24. Și n’au zis în inima lor: ‘Să ne teamem dară de Domnul Dumnăzăul nostru, cela ce dă noao ploaie timpurie și târzie, după vreamea plinirei poruncii seacerii, și au păzit noao’.

A 2 Leage 28, 12.

25. Fărădelegile voastre au abătut aceastea și păcatele voastre au depărtat bunătățile de cătră voi.

26. Căci s’au aflat în norodul meu necredincioș, și lațuri au întins ca să strice oameni și prindea.

27. Ca lațul întins, plin de pasări, așa casele lor pline de vicleșug; pentru aceea s’au mărit și s’au îmbogățit.

28. S’au îngrășat și au călcat judecata; n’au judecat judecata săracului, și judecata văduvei n’au judecat.

Amos 5, 7 și 6, 12; Isaia 1, 23.

29. Au spre aceastea nu voi socoti? zice Domnul. Au în limbă ca aceea nu va izbândi sufletul meu?

Zaharia 7, 10.

30. Spământare și înfricoșate să făcură pre pământ.

31. Prorocii prorocesc strâmbe, și preoții bătură în palmele lor, și norodul meu au iubit așa. Și ce veți face la ceale după aceastea?”

Plâng. 4, 13.

CAP 6

Vestirea năvălirii unui neam strein.

1. „Întăriți-vă, fiii lui Veniamin, den mijlocul Ierusalimului, și în Thecue trâmbițați cu trâmbiță, și preste Vithaharma rădicați semn, căci reale să iviră de la miazănoapte și zdrobire mare să face.

Neemia 3, 14.

2. Și se va lua înălțimea ta, fată Sion!

3. La ea vor veni păstori și turmele lor și vor înfige spre ea colibi împrejur și vor paște fieștecarele cu mâna lui.

Isaia 29, 3.

4. Rânduiți-vă asupra ei spre războiu! Sculați-vă și să ne suim asupra ei în amiazăzi! Vai noao, căci s’au plecat ziua, căci să sfârșăsc umbrele zilei!

5. Sculați-vă și să ne suim preste ea noaptea și să stricăm temeaiele ei!

6. Căci acestea zice Domnul puterilor: ‘Tăiați leamnele ei! Varsă preste Ierusalim puteare! O, cetate mincinoasă! Toată sila e întru dânsa.

Ps. 54, 10.

7. În ce chip răceaște groapa apa, așa răceaște răotatea ei. Necurăție și ticăloșie să va auzi întru ea preste fața ei pururea, cu dureare și cu bătaie.

8. Certa-te-vei, Ierusalime, să nu se depărteaze sufletul meu de la tine, să nu te facă pământ neumblat, carele nu să va lăcui!’“

9. Căci acestea zice Domnul puterilor: „Culeageț, culeageț ca o vie rămășițele lui Israil! Întoarceți-vă, ca cel ce culeage în cunoștința lui!“

Isaia 24, 13.

10. – „Cătră cine voi grăi și mă voi mărturisi și va auzi? Iată, neobrazuite-s urechile lor și nu pot să auză! Iată, cuvântul Domnului să făcu lor spre ocară! Nu vor vrea pre el să-l asculte!“

11. – „Și mânia mea am plinit, și am oprit și n’am concenit pre ei. Turna-voiu preste prunci denafară și spre adunarea tinerilor împreună, căci bărbat și muiare să vor prinde, bătrân cu cel plin de zile.

12. Și să vor înturna casele lor la alții, țarine și muierile lor deodată, căci voiu întinde mâna mea pre ceia ce lăcuiesc pământul acesta, zice Domnul,

A 2 Leage 28, 30.

13. Căci de la cel mic al lor până la mare, toți au făcut fărădeleage; de la preot și până la proroc mincinos, toți au făcut mincinoase.

Ps. 77, 67; Isaia 56, 11.

14. Și vindeca zdrobirea norodului meu, defăimând și zicând: ‘Pace!’ Și unde e pace?

Ier. 8, 11; Mih. 2, 8.

15. Rușinară-se, căci s'au săvârșit, și nu ca cei ce să rușinează să rușinară, și necinstea lor n'au cunoscutu-o. Pentru aceea vor cădea în cădearea lor și în vremea socotealei lor pieri-vor“, zice Domnul.

Sofon. 3, 5.

16. Acestea zice Domnul: „Stați pren căi și vedeți și întrebați cărările Domnului veacinice și vedeți carea iaste calea cea bună; și mergeți întru ea și veți afla curățire sufletelor voastre“. Și ziseră: „Nu ne vom duce!“

Matei 11, 29.

17. – „Pus-am preste voi strejari; ascultați glasul trâmbiței!“ Și ziseră: „Nu vom auzi!“

18. – „Pentru aceea auzit-am limbile și ceia ce pasc turmele lor.

19. Ascultă, păminte! Iată, Eu aduc preste norodul acesta reale, roada urârei lor, căci la cuvântul mieu nu luară aminte, și leagea mea o lepădară.

A 2 Leage 32, 1; Isaia 1, 2.

20. Pentru căci tămâie de la Sava îm aduceți și scorțișoară den pământ departe? Și arderile ceale de tot ale voastre nu-s priimate și jârtvele voastre nu m'au îndulcit pre mine“.

Isaia 1, 11-15; Paremii 15, 8 și 21, 3; Mih. 6, 6, 7.

21. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „Iată, Eu dau preste nărodul acesta boală, și vor boli întru ea părinți și fii împreună, vecinul și cel de aproapele lui vor pieri“.

22. Acestea zice Domnul: „Iată, norod vine de la crivăț și limbi să vor rădica de la marginile pământului.

23. Arc și fuște vor ținea, năsilnic iaste și nu va milui; glasul lui –ca marea ce aduce valuri; cu cai și cară să va rându, ca focul, spre războiu cătră tine, fată Sion!“

24. – „Auzit-am auzul lor, slăbănogiră-se mânilor noastre; necaz ne cupginse pre noi, chinuri ca ceia ce naște.

Ier. 4, 31.

25. Nu ieșiț afară la țarină și în căi nu îmblați, căci sabia neprietenilor lăcuiaște preprejur!

26. Fata norodului mieu! Încinge-te cu sac și presară cenușă! Fă-ți jale ibovnicului, tânguire de milă, căci fără veaste va veni chinul preste voi!“

Amos 8, 10.

27. – „Ispititoriu am dat pre tine întru noroade ispitite; și vei cunoaște când voi ispitiiu Eu calea lor. Toți neascultători, mergând încâlcită, aramă și fier.

28. Toți stricați sânt!
29. Să sfârși foiul de la foc, să sfârși plumbul. În deșert zlătariul bate argintul, vicleșugurile lor nu s’au topit.
30. ‘Argint lepădat’ chemați pre ei, căci i-au izgonit pre ei Domnul“.
- Isaia 1, 22.

CAP 7

Deșarta încredere a lui Israil. Amenințările lui Dumnezeu.

1. Ascultați cuvântul Domnului, toată jidovimea!
2. Acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israil: „De veți îndrepta căile voastre și tocmealele voastre, și voiu lăcui pre voi în locul acesta.
3. Nu vă nădejduiți spre voi cuvinte mincinoase, căci mai mult nemică nu vor folosi voao, zicând: ‘Beseareca Domnului beseareca Domnului iaste’.
- Isaia 48, 2.
4. Că, de veți isprăvi isprăvind căile voastre și tocmealele voastre și, făcând, veți face judecată întru mijlocul omului și întru mijlocul aproapelui său,
5. Și nemearnicul și surumanul și vădua să nu asupriți, și sânge nevinovat să nu vărsați în locul acesta, și denapoia altor dumnezăi să nu meargeți spre rău voao,
- Isaia 10, 1, 2.
6. Și voiu lăcui pre voi în locul vostru, în pământul carele am dat părinților voștri den veac și până în veac.
7. Iară de veți nădejdui voi pre cuvinte mincinoase, de unde nu vă veți folosi,
8. Și ucideți, și preacurviți, și furați, și jurați pre strâmb, și tămâiați la Vaal, și meargeți denapoia dumnezăilor streini, carii nu știți, ca să vă fie voao rău,
9. Și ați venit și ați stăut înaintea mea în Casă unde să numeaște numele meu preste ea și ați zis: ‘Feritu-ne-am ca să nu facem toate urâciunile aceastea!’,
- Isaia 56, 7; Matei 21, 13; Marc. 11, 17; Luca 19, 46.
10. Au peșteri tâlharilor –Casa Mea unde să numeaște numele meu întru ea acolo înaintea voastră? Și iată, Eu văzui“, zice Domnul.

11. „Căci meargeți la locul meu cel de la Silom, unde am sălășluit numele meu preste el acolo înainte, și vedeți ceale ce am făcut lui de cătră fața răutății nărodului meu, Israil.

Is. Navi 18, 1.

12. Și acum, pentru care lucru ați făcut toate acestea lucruri, și am grăit cătră voi, și nu m'ați ascultat pre mine, și v'am chemat pre voi, și n'ați răspuns,

Pareмии 1, 24; Isaia 65, 11.

13. (Deci) face-voiu și Eu Casii aceștia unde să cheamă numele meu preste ea, preste carea voi nădejduiți preste ea, și locului carele am dat voao și părinților voștri, în ce chip am făcut Silomului.

14. Și voiui lepăda pre voi de cătră fața mea, în ce chip am lepădat pre frații voștri, toată sămânța lui Efraim!

3 Împ. 9, 7; 1 Împ. 4, 2, 10.

15. Și tu nu te ruga pentru nărodul acesta și nu te ruga ca să să miluiască aceștea, și nu te ruga și să nu te apropii de mine pentru ei, căci nu voiui asculta.

16. Au nu vezi ce fac ei în cetățile Iudei și în căile Ierusalimului?

Ieș. 32, 10; 1 Împ. 16, 1.

17. Fiii lor adună leamne, și părinții lor ard foc, și muierile lor fărâmă aluat, ca să facă hamoni oștii ceriului; și au turnat turnări la dumnezei streini, pentru ca să mă mânie.

18. Au doară ei mă scârbesc pre mine?“, zice Domnul, „nu pre ei, pentru ca să să rușineaze obrazele lor?“

19. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „Iată, urgia și mânia mea să varsă preste locul acesta, și preste oameni, și preste dobitoace, și preste tot lemnul țarinii lor, și preste roadele pământului; și va arde și nu se va stinge“.

20. Acestea zice Domnul: „Arderile ceale de tot ale voastre adunați cu jârtvele voastre și mâncați carne,

Amos 5, 21.

21. Căci n'am grăit cătră părinții voștri și n'am poruncit lor, în ziua carea am scos pre ei den pământul Eghiptului, pentru arderi-de-tot și jârtve,

22. Fără numai graiul acesta am poruncit lor, zicând: ‘Ascultați glasul meu, și voiui fi voao întru Dumnezeu și voi veți fi mie întru nărod, și meargeți în toate căile mele, oricarele voiui porunci voao, pentru ca să vă fie voao bine’.

A 2 Leage 6, 3.

23. Și n’au ascultat pre mine, nici au apropiat ureachea lor, ce au mers întru gândurile inimii lor cei reale și să făcură la ceale dendărăt, nu la ceale denainte, den carea zi au ieșit părinții lor den pământul Eghipetului și până în ziua aceasta.

Ps. 80, 13; Isaia 65, 2.

24. Și am trimis cătră ei pre toți robii miei, prorocii, ziua și dimineața, și am trimis,

2 Paral. 36, 15.

25. Și n’au ascultat pre mine, și nu s’au apropiat ureachea lor, și ș’au învățat cerbicea lor mai mult decât părinții lor.

Neemia 9, 17, 29.

26. Și vei grăi lor cuvântul acesta, și nu vor asculta pre tine; și vei chema pre ei, și nu vor răspunde ție.

27. Și vei grăi cătră ei: ‘Această limbă, care n’au auzit glasul Domnului lor, nici au priimit învățătura, să sfârși credința den rostul lor’.

28. Tunde capul tău și leapădă! Și ia pre buze plângere, căci au izgonit Domnul și au lepădat ruda care făcea acestea; căce au făcut fiii Iudii răul înaintea mea“, zice Domnul.

Ier. 3, 21.

29. „Rânduie-au urâciunile lor în Casă unde s’au chemat numele meu preste ea, ca să o pângărească pre ea. Și au zidit capiște lui Tafeth, carele iaste în valea fiiului Ennom, ca să arză-de-tot pre fiii lor și featele lor cu foc, care n’am poruncit lor și n’am socotit în inima mea.

Isaia 59, 14 și 15, 2; Preoția 21, 9.

30. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și nu vor mai zice încă ‘Capiștea lui Tafeth’ și ‘Valea fiiului Ennom’, ce ‘Valea celor omorâți’; și-i vor îngropa în Tafeth, nefiind loc.

Ier. 19, 6; 4 Împ. 23, 10.

31. Și vor fi morții norodului acestuia spre mâncare pasărilor ceriului și hiarălor pământului, nu va fi cine să apere.

A 2 Leage 28, 26.

32. Și voi surpa den cetățile Iudii și den răspântiile Ierusalimului glasul celor ce să veselescu și glasul celor ce să bucură, glasul ginerei și glasul neveastei, căce spre pustiire va fi tot pământul“.

Isaia 24, 8; Iosia 2, 11; Iezech. 26, 13.

CAP 8

Orbirea norodului și pedeapsa lui.

1. „În vremea aceea, zice Domnul, deschide-vor oasele împăraților Iudii și oasele boiarilor lor și oasele preoților și oasele prorocilor lor și oasele celor ce lăcuiescu în Ierusalim den mormânturile lor

Preoția 26, 30.

2. Și le vor zbici pre eale spre soare și spre lună și spre toate stealele și spre toată oastea ceriului, care au iubit și cărora au slujit și cărora au mersu denapoia lor și de carii să ținea și la carii s’au închinat ei. Nu să vor tăia, nici să vor îngropa, și vor fi spre pildă preste fața a tot pământul,

3. Căci au mai ales moartea decât viața; și la toți ceialalți ce au rămas de la rudenia aceea, în tot locul, oriunde-i voiui scoate pre dânșii acolo“.

Apoc. 9, 6.

4. Căci acestea zice Domnul: „Au doară cel ce cade nu să scoală? Sau cel ce să întoarce nu să întoarce?

5. Pentru căci să întoarse norodul acesta întoarcere fără rușine și să biruiră de tot într-o voia lor și nu vrură a să întoarce?

6. Băgați în urechi dară și auziți! Nu așa vor grăi, nu iaste om care să să pocăiască de la răutatea lui, zicând: ‘Ce am făcut?’ Rămase cela ce aleargă de la alergătura lui ca calul șezătoriu într-o nechezarea lui.

7. Și asida în ceriu conosciu vremea ei, turtureaoa și rândureaoa, pasările țarenii, păzire vremile întrării lor; iară norodul meu acesta n’au cunoscut judecățile Domnului.

Ier. 5, 4; Isaia 1, 3.

8. Cum veți grăi că: ‘Înțelepți sântem noi, și leagea Domnului cu noi iaste’? În deșert să făcu trestia minciunoasă la scriitori!

Râm. 2, 17-19.

9. Rușinară-să înțelepții, acoperire capul lor; și să spământară și să prinsără, căci cuvântul Domnului l-au izgonit. Care înțelepciune e într-o dânșii?

10. Pentru aceea voiui da muierile lor altora și țarinile lor, moștenitorilor, căci, de la mic până la mare, toți iubirea argintului gonesc; și, de la proroc până la preot, toți fac minciună.

Isaia 56, 11.

11. Și vindecă surparea norodului meu către necinste, zicând: ‘Pace! Pace!’; și nu era pace!

Ier. 6, 14.

12. Rușinară-să, căci urâciune au făcut? Și cu rușine nu s'au rușinat, și a să rușina nu știu. Pentru aceea vor cădea între mijloc căzând, în vremea socotealei lor vor cădea“, zice Domnul.

13. „Și vor aduna roadele lor, zice Domnul, nu iaste strugur în vie și smochine în smochin, și frunzele au căzut de tot“.

14. – „Și spre ce noi șădem?“– „Adunați-vă și să întrăm la cetățile ceale tari și să ne lepădăm acolo, căci Dumnezeu ne-au lepădat pre noi și ne-au adăpat apă de hiare, căci am greșit înaintea lui.

Plâng. 3, 15; 4, 19.

15. Adunatu-ne-am spre pace, și nu era bune la vremea vindecării și nu era sânguială“.

16. – „De la Dan vom auzi glasul iuțimei cailor lui, de la glasul nechezării călărimei cailor lui să clăti tot pământul; și va veni și va mânca de tot pământul, și plinirea lui, cetatea, și pre cei ce lăcuiescu întru dânsa.

17. „Pentru căci, iată, Eu trimiț la voi șărpi omorători, la carii nu iaste a descântarea,

18. Și vor mușca pre voi fără vindecare cu durearea inimii voastre cei izmenite!

19. Iată (strigare) glasul strigării featii nărodului meu, de la pământ departe: ‘Au Domnul nu iaste în Sion? Sau împărat nu iaste acolo?’ – „Pentru căci m’au urgisit cu ceale cioplite ale lor și întru deșărtări streine?“

20. Să petrecu vara, trecu seacerea, și noi nu ne-am mântuit.

21. – „Spre surparea featei nărodului meu mă întunecaiu; întru izmenire mă întăriră durori ca ceaea ce naște.

22. Și au rășină nu iaste în Galaad? Au doftor nu iaste acolo? Pentru căci nu să sui vindecarea featei nărodului meu?“

CAP 9

Plângerea prorocului. Amenințări de la Dumnezeu.

1. „Cine va da capului meu apă și ochilor miei izvoară de lacrimi, și voiui plânge pre nărodul meu acesta, ziua și noaptea, pre cei răniț ai featii nărodului meu?

Ps. 118, 136; Isaia 22, 4.

2. Cine îmi va da în pustiiu sălaş mai de margine, şi voiui părăsi pre nărodul meu şi mă voiui duce de la ei? Căci toţi să preacurvesc, adunarea celor defăimători!

Marc. 8, 38.

3. Şi întinseră limba lor ca un arc mincinos şi nu credinţa putu pre pământ, căci den reale la reale au ieşit, şi pre mine n'au cunoscut!", zice Domnul.

4. „Fieştecarele de cătră aproapele său păziţi-vă şi pre fraţii lor nu nădejduiţi, căci tot fratele cu amăgitură va amăgi şi tot priatenul cu vicleşug mearge.

Mih. 7, 5.

5. Fieştecarele asupra priatinului lui va batjocuri, adevăr nu vor grăi; învăţă-se limba lor a grăi minciuni; năpăstuiră şi nu lipsiră a să întoarce.

6. Camătă preste camătă, vicleşug preste vicleşug, n'au vrut să ştie pre mine", zice Domnul.

7. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul puterilor: „Iată, Eu voiui lămuri pre ei şi voiui ispiţi pre ei, căci voiui face de cătră faţa vicleşugului feaţii nărodului meu.

Mal. 3, 3.

8. Săgeată rănitore e limba lor; vicleane-s graiurile gurii lor; cu aproapele lui grăiaşte de pace, şi întru sine are vrajba.

Psalm 11, 2 şi 27, 4.

9. Au asupra acestora nu voiui socoti, zice Domnul, sau la nărod ca acesta nu va izbândi sufletul meu?

10. Preste măguri luaţi tânguire şi pre căile pustiiului plângere, căci s'au săvârşit, pentru că nu sânt oameni, n'au auzit glasul stăpânirei; den pasările ceriului şi până la dobitoace spământară-să, dusă-ră-să.

11. Şi voiui da Ierusalimul spre înstreinare, spre lăcuinţă bălaurilor, şi cetăţile Iudei spre stingere le voiui pune, nelăcuindu-se". Cine e omul înţelegătoriu şi înţelegeă aceasta? Şi la care e cuvântul gurii Domnului cătră el, vestească voao: pentru care lucru pieri pământul? Aprinse-se ca pustiiul, neumblându-se el?

Iosia 14, 10.

12. Şi zise Domnul cătră mine: „Pentru căci au părăsit ei leagea mea carea am dat înaintea feaţii lor şi n'au ascultat glasul meu,

A 2 Leage 32, 29.

13. Ce au mers denapoia celor alese ale inimii lor cei reale și denapoia idolilor carele au învățat pre ei părinții lor“,

14. Pentru aceea, acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israil: „Iată, Eu hrănesc pre ei cu nevoi, și voi adăpa pre ei apă de viere,

15. Și voi răsi pre dânșii într limbă la cari nu conoștea ei și părinții lor, și voi trimite la dânșii sabia, până-i voi topi pre ei cu dansa“.

Preoția 26, 33.

16. Acestea zice Domnul puterilor: „Chemați pre ceale ce plâng, și să vie; și cătră ceale măiestre trimiteți,

Amos 5, 17.

17. Și răspunză; și să ia preste noi plângere, și pogoare ochii voștri lacrimi, și geanele voastre cure apă,

2 Paral. 35, 25.

18. Căci glasul cel de jale să auzi în Sion: ‘Cum am chinuit! Ne-am rușinat foarte, căci am părăsit pământul și am lepădat sălășlurile noastre’“.

19. – „Ascultați dară, muieri, cuvântul lui Dumnezeu și priimască urechile voastre cuvintele gurei lui; și învățați featele voastre jale și muiarea pre cea de aproapele ei, plângere,

20. Căci să sui moarte pren ferestrele voastre, întră la pământul vostru, ca să zdrobească prunci pre den afară și tinerii de pren uliță.

21. Și vor fi morții oamenilor spre pildă, preste fața câmpului pământului vostru, și ca iarba denapoia celui ce coseaște.

22. Și nu va fi cel ce să adune“. Acestea zice Domnul: „Nu să laude înțeleptul într înțelepciunea lui și nu se laude cel vârtos într vârtutea lui și nu se laude cel bogat într bogăția lui,

23. Ce într aceasta să să laude cel ce să laudă a înțeleage și a mă conoaște că Eu sânt Domnul, cela ce fac milă și judecată și dreptate pre pământ, căci într acestea e voia mea“, zice Domnul.

1 Cor. 1, 31; 2 Cor 10, 17; Ps. 61, 11.

24. „Iată, zile vin, zice Domnul, și voi socoti preste toți cei obrezuiți marginea acoperirii lor,

25. Preste Eghipt, și preste Idumea, și preste Edom, și preste fiii lui Ammon, și preste fiii lui Moav, și preste tot cela ce tunde împrejur ceale de la fața lui, cea ce lăcuiesc în pustii, căci toate limbile neobrezuite-s la trup, și toată casa lui Israil –neobrezuiți la inima lor“.

Preoția 26, 41.

CAP 10

Deșertăciunea idolilor. Pustiirea Ierusalimului.

1. Ascultați cuvântul Domnului, carele au grăit cătră voi, casa lui Israil!
2. Acestea zice Domnul: „După căile limbilor nu învățați și de seamnele ceriului nu vă teamereți, căci să tem de eale cu obrazyele lor;

Preoția 18, 3; 20, 23.

3. Căci legiurile limbilor deșarte-s: lemn iaste, den dumbravă tăiat, lucru de teslariu și topitură;

Isaia 40, 20 și 44, 9; Înțel. Sol. 3, 13, 14.

4. Cu argint și cu aur înfrumusețate sânt, cu ciocane și cu cuie le-au întărit pre eale, pune-le-vor pre eale și nu se vor mișca.

5. Argintul bătut iaste, nu vor îmbla; rădicându-se, rădica-se-vor, căci nu vor păși. Nu vă teameti de eale, căci nu vor face rău, și bine nu iaste întru eale“.

Isaia 46, 7; Ps. 113, 13 și 134, 31-34.

6. – „Nu iaste aseamenea cu tine, Doamne! Mare ești tu și mare e numele tău întru vârtute!

Ps. 85, 7, 9.

7. Cine nu se va teame de tine, Împărate al limbilor? Pentru că ție să cuvine, că întru toți înțelepții limbilor și întru toate împărățiile lor nu iaste aseamenea ție.

Mih. 7, 18; Apoc. 15, 4.

8. Împreună cei fără minte și cei nesocotitori sânt dăscălia deșărtărilor lor, lemn iaste!

Avvac. 2, 18; Zahar. 10, 2.

9. Argint lipit iaste, de la Tharsis veni-va; aurul –Mofaz; și mâna zlătarilor, lucruri de meșteri; toate cu vânat și mohorâte vor îmbrăca pre eale.

[10. Dar Domnul este Dumnezeu adevărat. El este Dumnezeul cel viu și Împărat veșnic. De mânia lui se va clăti pământul și limbile nu pot suferi urgia lui.]

Ps. 9, 16.

11. Așa să ziceți lor: ‘Dumnezăi carii ceriul și pământul n’au făcut să piară de pre pământ și dedesuptul ceriului acestuia!’“

Fac. 1, 1.

12. Dumnezeu –cela ce au făcut pământul cu putearea lui, cela ce au îndireptat lumea cu înțelepciunea lui și cu mintea lui au întins ceriul,

Ps. 135, 5.

13. Și mulțime de ape în ceriu, și sui nori de la marginea pământului; fulgere spre ploaie au făcut și scoase vânturi (lumină) den visteriile lor.

14. Nebunitu-s'au tot omul de minte; rușină-se tot zlătariul pre ceale săpate ale lui, căci mincinoase au topit; nu iaste duh întru eale.

15. Deșarte sânt, lucrure batjocurite; în vremea socotirei lor vor pieri.

Isaia 44, 20.

16. Nu iaste ca aceasta parte la Iacov, căci cela ce au zidit toate, acela iaste moșnenirea lui; Domnul –numele lui.

17. Adună den afară statul tău cel ce lăcuiaște întru cei aleși, căci acestea zice Domnul:

Ps. 73, 1.

18. „Iată, Eu împiadec pre ceia ce lăcuiesc pământul acesta cu necaz, și voi năcăji pre ei, pentru ca să aflu rana ta“.

19. Vai preste zdrobitura ta! Duioasă rana ta! Și eu ziș: Așa e aceasta rana ta și te apucă pre tine.

20. Cortul tău au chinuit, pieri, și toate pieile tale să spintecară; fiii miei și oile meale nu sânt; nu iaste încă loc cortului mieu, locul pieilor meale,

21. Căci păstorii au ieșit den minte și pre Domnul n'au cercetat; pentru aceea n'au socotit toată pășunea și să răsipiră.

22. Glasul auzirii, iată, vine! Și cutremur mare den pământul de la miazănoapte, ca să rânduiască cetățile Iudii spre stingere și zăceare pasărilor.

23. Știu, Doamne, că nu e a omului calea lui, nici bărbat va merge și va isprăvi călătoria lui.

Paremii 16, 1.

24. Ceartă-ne pre noi, Doamne, însă cu judecată, și nu cu mânie, pentru ca să nu ne faci pre noi puțini!

Psalm 6, 1; Isaia 27, 8.

25. Varsă mânia ta preste limbile cealea ce nu te știu pre tine, și preste împărățiile carele numele tău nu l-au chemat, căci au mâncat pre Iacov și au topit pre Israil!

Ps. 78, 6.

CAP 11

Ruperea legăturii cu Dumnezeu. Sfat viclean asupra prorocului.

1. Cuvântul carele s'au făcut de cătră Domnul cătră Ieremia, zicând:
2. „Auzi cuvintele făgăduinții aceștia, și vei grăi cătră oamenii Iudei și cătră cei ce lăcuiesc în Ierusalim și vei grăi cătră ei.
3. Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Blestemat omul carele nu va asculta cuvintele făgăduinței aceștia carea am poruncit părinților voștri în ziua carea am scos pre ei den pământul Eghiptului, den cuptoriul cel de fier, zicând:

A 2 Leage 27, 26.

4. Ascultați glasul meu și faceți toate, oricâte voi porunci voao, și veți fi mie norod, și Eu voi fi voao Dumnezeu,

Preoția 26, 3, 12.

5. Pentru ca să întăresc jurământul meu carele am jurat părinților voștri ca să le dau lor pământ ce cură miare și lapte, ca cum e ziua aceasta!’” Și răspunș și ziș: „Facă-să, Doamne!”

A 2 Leage 7, 12.

6. Și zise Domnul cătră mine: „Citeaște toate cuvintele acestea în cetățile Iudii și denafara Ierusalimului, zicând:

7. ‘Auziți cuvintele făgăduinței aceștia și le faceți pre eale, căci mărturisind mărturisiim împreună părinților voștri, în ziua carea am scos pre ei den pământul Eghiptului până în ziua aceasta, mânecând mărturisiim împreună, zicând:

Ier. 7, 13.

8. ‘Ascultați glasul meu!’ Și n’au ascultat, nici plecară ureachea lor, ce mergea fieștecarele întru încâlcirea inemii lor cei vicleane. Și aduș cătră ei toate cuvintele făgăduinței aceștia carea am poruncit ca să facă, și n’au făcut’“.

9. Și zise Domnul cătră mine: „Să află legătură întru bărbații Iudei și întru ceia ce lăcuiesc în Ierusalim.

10. Întoarseră-se spre strâmbătățile părinților lor celor mai denainte, carii n’au vrut să asculte cuvintele mele și, iată, ei mergu denapoia dumnezeilor striini, ca să slujască lor. Și răsipi casa lui Israil și casa Iudei făgăduința mea, carea am pus cătră părinții lor“.

11. Pentru aceaea, aceste zice Domnul: „Iată, Eu aduc preste norodul acesta reale, den carele nu vor putea ca să iasă dentr’însele; și vor striga cătră mine, și nu voi asculta pre ei.

Paremii 1, 28; Isaia 1, 5.

12. Și vor merge cetățile Iudei și cei ce lăcuiescu Ierusalimul și vor striga către dumnezeii lor, cărora ei tămâiază lor, cari nu vor mântui pre ei în vremea chinurii lor.

13. Căci pre numărul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iudo, și pre numărul ieșirilor Ierusalimului au rânduit capiști a tămâia pre Vaal.

Iezech. 16, 24, 31.

14. Și tu nu te ruga pentru norodul acesta și nu te ruga pentru ei la rugă și rugăciune, căci nu voi asculta la vremea carea mă cheamă pre mine, în vremea chinurii lor.

15. Pentru ce cea iubită în Casa mea au făcut urâciune? Au rugăciune și cărnuri sfinte vor lua de la tine răutățile tale? Au de aceasta vei scăpa?

16. ‘Maslin cu bună umbră, frumos la chip’ au numit Domnul numele tău. La glasul tăierii lui au răsădit; să făcură de nimica ramurile ei.

17. Și Domnul puterilor, cela ce de tot te-au răsădit, grăit-au asupra ta reale, pentru răutatea casii lui Israil și casei Iudii, căci ș’au făcut lor a mă urgisi, tămâind ei la Vaal“.

18. Doamne, arată mie și voi cunoaște; atuncea văzui tocmealele lor.

19. Și eu, ca un miel blând aducându-se să să jârtvuiască, n’am cunoscut că asupra mea au gândit gând rău, zicând: „Veniți și să punem lemn în pâinea lui și să-l surpăm pre el de la pământul celor vii, și numele lui nu să va mai pomeni încă“.

20. Doamne al puterilor, judecând drept, ispitind rănichii și inimile, de aș vedea cea de la tine izbândă dentru ei, căci către tine descoperiiu îndireptarea mea.

1 Paral. 28, 9; Psalm 7, 10 și 18, 9, 10.

21. Pentru aceea, acestea zice Domnul preste oamenii den Anathoth, ceia ce cearcă sufletul mieu, ceia ce zic: „Nu vei proroci pre numele Domnului! Iară de nu, vei muri în mâinile noastre!“

Isaia 30, 10.

22. Pentru aceea, acestea zice Domnul puterilor: „Iată, Eu socoti-voiu asupra lor; tinerii lor cu sabie vor muri, și fiii lor și featele lor muri-vor cu foamete.

23. Și rămășiță nu va fi lor, căci voi aduce reale preste ceia ce lăcuiescu în Anathoth, în anul socotirii lor“.

CAP 12

Fericirea amăgitoare a celor răi.

1. Direptu ești, Doamne, că voi răspunde cătră tine, însă judecăți voi grăi cătră tine: Ce e că calea necuraților să sporească, îndreptatu-s'au toți cei ce defaimă defăimări?

Iov. 21, 7; Avvac. 1, 13; Ps. 36, 1 și 72, 3.

2. Răsădiș pre ei și să înrădăcinară; făcură fii și făcură roadă. Aproape ești Tu de gura lor și departe de la rănichii lor!

Isaia 29, 13; Ps. 77, 40.

3. Și tu, Doamne, știi pre mine; ispitit-ai inima mea. Înaintea ta adună-i pre ei ca oile spre junghiare! Curățește-i pre ei la ziua jungherii lor!

Ps. 138, 1; Ps. 17, 2, 3.

4. Până când va plânge pământul și toată iarba țarinii să va usca de răutatea celor ce lăcuiesc întru el? Stânsără-să dobitoace și pasări, căci au zis: „Nu va vedea Dumnezeu căile noastre!“.

Ps. 106, 34.

5. – „Ale tale picioare aleargă și te slobonogescu pre tine; cum te vei găti pre cai? Și în pământul păcii tale te nădejduiești; cum vei face întru înfierbântarea Iordanului?

6. Căci și frații tăi și casa tătâni-tău, și aceștea să lepădară de tine și aceștea au strigat, dendărătul tău adunară-să. Să nu te încrezi întru ei, când vor grăi cătră tine cu pace!

Paremii 26, 25.

7. Părăsit-am casa mea, lăsat-am moștenirea mea, dat-am cel iubit suflet al mieu pre mâinile vrăjmașilor lui.

8. Să făcu moștenirea mea mie ca un leu în duminică, deade asupra mea glasul ei; pentru aceea am urât pre ea. Au peștera leoaicei iaste moștenirea mea mie?

9. Au peșteră e împrejurul ei preste ea? Păsați! Adunați toate hiarăle câmpului și să vie ca să mănânce pre ea!

Isaia 56, 9.

10. Păstori mulți stricară via mea, pângăriră partea mea, deaderă partea cea poftită a mea spre pustiiu neumblat.

Ier. 6, 3.

11. Făcură-să spre pieirea pierzării prin mine; cu stingere stinsă-se tot pământul, căci nu iaste om care să puie la inimă.

Is. 57, 1.

12. Preste toată ieșirea în pustiiu au venit, chinuind, căci sabia Domnului va mânca de la marginea pământului și până la marginea pământului, nu iaste pace la tot trupul.

13. Sămănat-aț grâu, și spini aț secerat; sortii lor nu vor folosi lor. Rușinați-vă de fala voastră, de ocară înaintea Domnului!“

Preoția 26, 16; Deut. 28, 38.

14. Căci acestea zice Domnul pentru toți vecinii cei răi: „Ceia ce să ating de moștenirea mea carea am împărțit nărodului meu, lui Israil, iată, Eu zmulg pre ei de la pământul lor, și pre Iuda voi scoate den mijlocul lor.

15. Și va fi după ce voi scoate Eu pre ei, mă voi întoarce și voi milui pre ei. Și voi lăcui pre ei, pre fieștecarele la moștenirea lui și fieștecarele la pământul lui.

16. Și va fi, de învățând, vor învăța calea nărodului meu a să jura în numele meu: ‘Viu Domnul!’, în ce chip au învățat pre nărodul meu a să jura pre Vaal, și să va zidi în mijlocul nărodului meu. Iară de nu să vor întoarce,

17. Și voi rădica limba aceea cu rădicare și pierzare“, zice Domnul.

Isaia 60, 12.

CAP 13

Mai înainte vestirea robiei jidovilor închipuită prin brâul de in și foalele sparte.

1. Acestea zice Domnul: „Pasă și câștigă ție încingere de in și pune pre mijlocul tău; și în apă nu va trece“.

2. Și câștigaiu încingerea, după cuvântul Domnului, și puș prejur mijlocul meu.

3. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

4. „Ia încingerea cea demprejurul mijlocului tău și scoală-te și pasă la Efrat și ascunde pre ea acolo, în gaura pietrii“.

5. Și merș și o ascunș la Efrat, în ce chip mi’au poruncit mie Domnul.

6. Și fu după zile multe, și zise Domnul cătră mine: „Scoală-te și pasă la Efrat și ia de acolo brâul carele am poruncit ție ca să-l ascunzi acolo“.

7. Și merș la apa Efratului și săpaiu și luaiu brâul den locul unde am îngropat pre el acolo. Și iată, stricat era, care să nu fie de treabă la nemică.

8. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. „Aceasta zice Domnul: Așa voi strica semeția Iudei și semeția Ierusalimului, cea multă aceasta semeție.

10. Pre cei ce nu vor să asculte cuvintele mele, ce au mers într-o încălcire a inimii lor cei vicleane, și pre cei ce au mers după dumnezeii străini ca să slujască lor și să se închine lor, și vor fi ca brâul acesta care nu se va trebui la nemică.

11. Căci, în ce chip să lipească brâul prejur mijlocul omului, așa am lipit către mine casa lui Israel și toată casa Iudei, ca să se facă mie spre norod numit, și spre fală, și spre mărire; și n’au ascultat de mine.

12. Și vei grăi către norodul acesta: ‘Tot foalele să se împlea de vin’. Și va fi de vor zice către tine: ‘Au cunoscând nu vom cunoaște că tot foalele să se împlea de vin?’

13. Și vei grăi ei: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu voi împlea pre toți ceia ce locuiesc pământul acesta, și pre împărații lor, pre ceia ce șad, fiii lui David, pre scaunul lui, și pre preoți, și pre proroci, și pre Iuda, și pre toți ceia ce locuiesc în Ierusalim cu îmbătăre.

Ps. 59, 3-6.

14. Și voi răsiți pre ei, pre bărbat, și pre fratele lui, și pre părinții lor, și pre fiii lor deodată; și nu voi dori, zice Domnul, și nu-m va fi milă și nu mă voi milostivi de către stricarea lor’.

15. Auziți și băgați în urechi și nu vă rădicați, căci Domnul au grăit!

16. Dați Domnului Dumnezeului vostru mărire, mai înainte de a întuneca și mai înainte de a se împiedeca picioarele voastre preste munți întunecoși; și veți aștepta la lumină, și acolo –umbra morții, și să vor pune la întunecare.

Ioan 9, 24.

17. Iară de nu veți auzi, pre ascuns plânge-va sufletul meu de către fața semeției; și vor pogori ochii voștri lacrimi, căci să surpă turma Domnului.

Plâng. 1, 2, 16.

18. Ziceți împăratului și silnicilor: ‘Smeriți-vă și ședeți, căci s’au surpat den capul vostru cununa mării voastre!’

19. Cetățile ceale despre austru să închiseră împreună și nu era cel ce să deschiză; să înstriină Iuda, săvârșiră înstriinare deplin.

20. Rădică ochii tăi, Ierusalime, și vezi pre cei ce vin de la crivăț: Unde iaste turma carea s’au dat ție, oile mării tale?

21. Ce vei grăi, când te vor socoti pre tine? Și tu ai învățat pre ei asupra ta învățături la început. Durori te vor apuca, ca pre muiarea ce naște.

22. Și de vei zice în inima ta: ‘Pentru căci întimpină mie acestea?’ – Pentru mulțimea strâmbătății tale descoperiră-se denapoile tale, să să ivească călcâile tale.

23. De va premeni arapul pialea lui și pardosul împistriturile lui, și voi veți putea a face bine, fiind învățați rău.

24. Și-i împrăștiaiu pre ei ca ojogiturile ce să duc de vânt spre pustiiu.

25. Acesta e sorțul tău și parte, a nu asculta voi mie, zice Domnul, cum m’ai uitat pre mine și ai nădejduit pre minciuni.

26. Și eu voiu descoperi ceale denapoi ale tale preste fața ta,

27. Și să va ivi necinstea ta. Preacurviile tale și nechezarea ta și înstriinarea curviei tale preste dealuri și în țarini am văzut, urâciunile tale. Vai ție, Ierusalime, căci nu te-ai surpat denapoia mea! Până când vei fi?“

CAP 14

Pedeapsa cu secetă și foamete. Rugăciunea Prorocului.

1. Cuvântul Domnului, carele s’au făcut cătră Ieremia pentru neplouare.

2. Plânse jidovimea, și porțile ei să deșertară, și să întunecară pre pământ, și strigarea Ierusalimului să sui.

Plâng. 4, 8.

3. Și cei putearnici ai ei trimiseră pre cei mai tineri ai lor la apă; venit-au la fântâni, și n’au aflat apă. Și au întors vasele lor deșarte.

3 Împ. 18, 5.

4. Și lucrurile pământului s’au săvârșit, căci nu era ploaie. S’au rușinat plugarii, acoperiră capetele lor.

5. Și cerbii în țarină fătară și părăsiră, căci nu era iarbă.

6. Măgarii sălbateci stătură pren codri, și traseră vânt, săvârșiră-se ochii lor, că nu era buruiană.

7. De norodul strâmbătății, păcatele noastre împomcișară-se noao. Doamne, fă noao pentru numele tău, căci multe-s păcatele noastre înaintea ta, căci ție am greșit.

Isaia 59, 12; Ps. 50, 4.

8. Îngăduiala lui Israil, Doamne, și mântuiești în vremea răutăților;

Ps. 9, 10.

9. Pentru căci te-ai făcut ca un nemearnic pre pământ? Și ca un pămintean abătându-se spre popas? Au fi-vei ca un om adormit fiind? Au ca

un om ce nu poate a mântui? Și tu întru noi ești, Doamne, și numele tău s'au chemat preste noi, să nu uiți pre noi!

Isaia 63, 19.

10. –Așa zice Domnul norodului acestuia: „Îndrăgiră a mișca picioarele lor și nu s'au scumpit; și Dumnezeu n'au binevoit întru ei. Acum îș va aduce aminte de strâmbătatea lor“.

Iosia 8. 13.

11. Și zise Domnul cătră mine: „Nu te ruga pentru norodul acesta spre bine!

Ieș. 32, 10.

12. Căci, de vor posti, nu voi auzi rugile lor; și de vor aduce arderi-de-tot și jârtve, nu voi binevoi întru ei, căci cu cuțit și cu foamete și cu moarte eu voi conceni pre ei“.

Isaia 1, 15; Iezech. 8, 18; Mih. 3, 4.

13. Și ziș: „Cela ce ești, Doamne, iată, prorocii lor vor proroci și zic: ‘Nu veți vedea sabie, nici foamete va fi întru voi, căci adevăr și pace voi da pre pământ și în locul acesta’“.

14. Și zise Domnul cătră mine: „Minciuni prorocii prorocesc pre numele meu! N'am trimis pre ei și n'am poruncit lor și n'am grăit cătră ei, căci vederi mincenoase și vrăji și descântături și voile inimilor ei prorocesc voao“.

A 2 Leage 18, 20; Iezech. 13, 2, 3.

15. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul pentru prorocii: „Ceia ce prorocesc pre numele meu minciuni, și eu n'am trimis pre ei, carii zic: ‘Sabie și foamete nu va fi pre pământul acesta’, cu moarte, cu boală vor muri și cu foamete să vor conceni prorocii

A 2 Leage 13, 5.

16. Și norodul la carii ei prorocesc lor, și vor fi lepădați în răspântiile Ierusalimului de cătră fața sabiei și foameții; și nu va fi cel ce să îngroape pre ei și fămeile lor și fiii lor și featele lor. Și voi vărșa preste ei răutățile lor.

17. Și vei grăi cătră ei cuvântul acesta: ‘Pogorâți preste ochii voștri lacrimi, ziua și noaptea, și să nu să sfârșască, căci cu zdrobitură mare să zdrobi fața norodului meu și cu rană duioasă foarte’.

Plâng. 1, 16; 2, 18.

18. De voi ieși la câmp, și iată, răniți de sabie; și de voi intra la cetate, și iată, dureare de foamete; căci preot și proroc mearseră la pământul carele

n’au știut“.

Plâng. 1, 20.

19. – „Au doară izgonind au izgonit pre Iuda? Și de la Sion s’au depărtat sufletul tău? Pentru ce ne-ai lovit pre noi, și nu iaste noao vindecare? Îngăduit-am spre pace, și nu era bunătăți; la vreme de vindecare, și iată, turburare!

Ier. 8, 15.

20. Conoscut-am, Doamne, păcatele noastre, strâmbătățile părinților noștri, căci am greșit înaintea ta!

Daniil 9, 8.

21. Încetează, pentru numele tău! Să nu pierzi scaunul mărire tale! Adu-ți aminte să nu răsipești făgăduința ta cea ce e cu noi!

22. Au iaste în idolii limbilor ploând? Și ceriul va da sațiul lui? Au nu tu ești sânгур, și te vom îngădui pre tine, Doamne, căci tu ai făcut toate acestea!“

Ier. 5, 24; A 2 Leage 28, 12; Isaia 30, 23.

CAP 15

Răspunsul Domnului. Plângerea Prorocului.

1. Și zise Domnul cătră mine: „De va sta Moisi și Samuil înaintea feații mele, nu iaste sufletul mieu cătră ei! Slobozi norodul acesta și să iasă!

Iezech. 14, 14.

2. Și va fi de vor zice cătră tine: ‘Unde vom ieși?’, și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeu: Câți la moarte, la moarte; câți la sabie, la sabie; și câți la foamete, la foamete; și câți la robie, la robie.

Zah. 11, 9.

3. Și voiu izbândi asupra lor, patru chipuri, zice Domnul: Sabia, spre junghiare; și câinii, spre spargere; și fiarale pământului și pasările ceriului, spre mâncare și spre stricare.

Preoția 26, 16, 17.

4. Și voiu da pre ei la nevoi la toate împărățiile pământului, pentru Manasi, feciorul Ezechiei, împăratul Iudei, pentru toate câte au făcut în Ierusalim.

4 Împ. 21, 11; A 2 Leage 28, 25.

5. Cui va fi milă de tine, Ierusalime? Sau cine să va sfii asupra ta? Au cine să va întoarce spre pace ție?

Isaia 51, 19.

6. Tu m'ai urât, zice Domnul, denapoi vei merge. Și voiui întinde mâna mea și te voiui strica pre tine! Și încă nu voiui părăsi pre ei.

Ier. 4, 28.

7. Și voiui sămăna pre ei cu sămănare. În porțile norodului meu, să făcură fără feciori, pierdură norodul meu, pentru răutățile lor.

Isaia 41, 16; Mat. 3, 12.

8. Înmulțiră-să văduvele lor mai mult decât năsipul mării. Aduseră spre mumă chinuirea tinerelului într'amiazăzi, chin lepădară preste ea fără de veaste, cutremur și sânghială.

9. Deșertă-se cea ce năștea șapte, să chinui sufletul ei, apuse soarele preste ea, că, fiind ziua spre namiază, să rușină și să ocărî; pre cei rămași ai lor spre sabie îi va da înaintea vrăjmașilor lor", zice Domnul.

1 Împ. 2, 5, 20, 14; Amos 8, 9.

10. – „Vai eu, maică, ca pre cine m'ai născut, bărbat judecându-să și osăbindu-să în tot pământul? Nici am folosit, nici mi'au folosit mie nimerile, vârtutea mea s'au sfârșit întru cei ce mă blestema.

Iov 3, 1-4.

11. Facă-se, Doamne, îndireptându-se ei, de nu am stătut în vremea răutăților lor și în vremea năcazului lor spre bunătăți către vrăjmaș!“

12. – „De se va cunoaște fieru, și învălitură de aramă putearea ta.

13. Și comorile tale spre pradă le voiui da, schimbare pentru toate păcatele tale și în toate hotarile tale.

Ps. 43, 13.

14. Robi-te-voiui de tot împrejurul vrăjmașilor tăi, în pământul care n'ai știut, căci foc s'au ațâțat dentru mânia mea, preste voi să va arde!“

A 2 Leage 32, 22.

15. – „Doamne! Adu-ți aminte de mine și mă socoteaște și mă fă nevinovat dentru ceia ce mă gonescu pre mine nu spre îndelungu-răbdare. Cunoaște că am luat pentru tine ocară.

Neemia 5, 19.

16. Pentru ceia ce defaimă cuvintele tale, conceneaște pre ei, și va fi cuvântul tău mie spre veselie și bucurie inimii meale, căce s'au chemat numele tău asupra mea, Doamne Atotîitoriu!

Apoc. 10, 9.

17. N'am șezut în adunarea lor, jucând ei, ce numai mă temeam de cătră fața mâinii tale; deosebi ședeam, căci de amărăciune m'am săturat.

Psalm 1, 1, 15, 4.

18. Pentru căci biruiescu asupra mea cei ce mă mâhnescu? Rana mea e tare; de unde mă voiu vindeca? Făcându-se, să făcu mie ca o apă mincinoasă, neavând credință“.

Iov 6, 15.

19. –Pentru aceea, acestea zice Domnul: „De te vei întoarce și te vei așeza și înaintea feții mele vei sta, și de vei scoate cinstit den nevreadnic, ca gura mea vei fi; și să vor întoarce ei cătră tine, și tu nu te vei întoarce cătră ei.

20. Și te voi da la norodul acesta ca un zid de aramă tare, și vor da războiuri cătră tine și nu vor putea cătră tine, pentru căci cu tine sânt a te mântui

21. Și a te scoate, zice Domnul. Și te voi mântui pre tine den mâinile celor răi și te voi izbăvi den mâna pierzătorilor“.

CAP 16

Prorocie din nou despre judecățile lui Dumnezeu. Robia și izbăvirea norodului.

1. „Și tu să nu iai muiare (zice Domnul Dumnezeu al lui Israil) și nu ți se va naște ție fecior, nici fată în locul acesta“.

2. Căci acestea zice Domnul Dumnezeu pentru fiii și featele carele s'au făcut în locul acesta și pentru maicile lor, ceale ce au născut pre ei, și pentru tații lor, ceia ce au plămădit pre ei în pământul acesta:

3. „Cu moarte bolnăvicioasă vor muri, nu să vor tăia, nici să vor îngropa, spre pildă pre fața pământului vor fi, cu sabie și foamete să vor conceni; și vor fi stârvurile lor spre mâncare hiarălor pământului și pasărilor ceriului“.

4. Acestea zice Domnul: „Să nu întri în danțul lor și să nu mergi să tânguiești și să nu plângi pre ei, căci am depărtat pacea mea de la norodul acesta, zice Domnul, mila și milosteniile.

5. Și vor muri mari și mici în pământul acesta, nu să vor îngropa și nu să vor plânge; nu să vor tângui pre ei și nici pleșuvituri nu vor face și nu să vor rade.

Preoția 19, 28; Iezech. 24, 16, 17.

6. Și nu să va frânge pâine întru plângerea lor spre mângâiere la cel mortu; nu-l vor adăpa pre el păhar spre mângâiere spre tatăl și spre maica lui. La casa ospățului să nu întri tu ca să șazi împreună cu ei ca să mănânci și să beai“.

7. Pentru căci acestea zice Domnul Dumnezeu al lui Israil:

8. „Iată, Eu voi strica den locul acesta înaintea ochilor voștri și în zilele voastre glas de bucurie și glas de veselie, glas de ginere și glas de nevestă.

Isaia 24, 8.

9. Și va fi când vei vesti nărodului acestuia toate cuvintele acestea și vor zice cătră tine: ‘Pentru căci au grăit Domnul a noastre toate răutățile acestea? Carea e strâmbătatea noastră? Și care iaste păcatul nostru care am greșit înaintea Domnului Dumnezeului nostru?’

10. Și vei grăi cătră ei: Pentru căci m’au părăsit părinții voștri, zice Domnul, și au mers denapoia a dumnezei streini, și au slujit lor și s’au închinat lor, și pre mine m’au părăsit și leagea mea n’au păzit!

Ier. 5, 19.

11. Și voi mai mult aț viclenit decât părinții voștri. Și iată, voi mergeți fieștecarele după plăcerile inimii voastre cei vicleane, ca să nu ascultați pre mine.

12. Și voi lepăda pre voi de la pământul acesta la pământul carele n’au știut voi și părinții voștri; și veț sluji acolo la alți dumnezei, carii nu vor da voao milă.

A 2 Leage 28, 36, 64, 65.

13. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, nu vor mai zice încă ‘Viu Domnul, cela ce au scos pre fiii lui Israil den pământul Eghiptului’,

14. Ce ‘Viu Domnul, carele au suit casa lui Israil de la pământul despre miazănoapte și de la toate țările unde s’au scos acolo’. Și voi așaza pre ei la pământul lor, carele am dat părinților lor.

Iezech. 28, 25, 26.

15. Iată, Eu trimiț pre cei mulți păscari, zice Domnul, și vor vâna pre ei. Și după aceea trimite-voiu pre mulții vânători și vor vâna pre ei deasupra a tot muntele și deasupra a tot dealul și den gaurile pietrilor.

16. Căci ochii miei sânt preste toate căile lor, și nu s’au ascuns strâmbătățile lor denaintea ochilor miei.

Iov 34, 21; Paremii 15, 3.

17. Și voi răsplăti îndoite răutățile lor și păcatele lor întru carele au pângărit pământul meu întru mortăciunile urâciunilor lor și întru

fărădelegile lor întru carele au păcătuit moștenirea mea“.

Iezech. 43, 7.

18. – „Doamne, tu ești putearea mea și ajutorul meu și scăparea mea în zilele răutăților! Cătră tine limbi vor veni de la marginea pământului și vor grăi că ‘Idoli mincinoși au câștigat părinții noștri, și nu iaste întru ei folos!’

19. Au face-va luiș omul dumnezăi? Și aceștea nu-s dumnezăi!“

20. – „Pentru aceea, iată, Eu voi arăta lor în vremea aceasta mâna mea și voi arăta lor putearea mea și vor cunoaște că mie e numele Domnului!“

CAP 17

Pedeapsa celor răzvrățiți. Cinstirea zilei a șaptea.

1. „Păcatul Iudei scris iaste cu condeiu de fier, în unghe de diamant săpat pre leaspedea inimii lor și pre coarnele capiștelor lor,

2. Când pomeniia pre fiii lor capiștilor lor și desigurilor lor, preste lemn des, preste munții cei înalți.

Iezech. 36, 31.

3. O, munteane! La câmp avuția ta și toate visteriile tale prăzii voi da; ceale înalte ale tale întru păcat sânt în toate hotarile tale.

4. Și vei rămânea de moștenirea ta carea am dat ție, și a sluji te voi face vrăjmașilor tăi în pământul carele nu-l știi, căci foc aț ațâțat întru mânia mea, până în veac va arde“.

A 2 Leage 28, 36; 32, 22.

5. Aceastea zice Domnul: „Blestemat iaste omul carele are nădejdea pre om și va răzima trupul brațului lui pre dânsul, și de la Domnul să va depărta inima lui.

2 Paral. 32, 8; Isaia 30, 2; 31, 1; Ps. 145, 2.

6. Și va fi ca mirsinul cel sălbatec ce iaste în pustie; nu va vedea când va veni bunătățile, și să va sălășlui întru neadăpostiri de ape și în pustiiu, în pământ sătos, carele nu se va lăcui.

Ps. 106, 34.

7. Și blagoslovitu e omul cela ce nădejduiaște pre Domnul și va fi Domnul nădejdea lui.

Ps. 2, 11.

8. Și va fi ca lemnul cel odrăslit lângă ape, și pre umezală va pune rădăcinile lui, și nu să va teame când va veni zăduful, și va fi într’însul

odrasle frunzoase; în anul cel fără de ploaie nu să va teame și nu va lipsi a face roadă.

Ps. 1, 3; Isaia 44, 4.

9. –Adâncă e inima decât toate, și om iaste; și cine-l va conoaște pre el?–

Ps. 63, 7.

10. Eu sânt Domnul, care cercetezu inimi și ispitesc rănichii, ca să dau fieștecăruia după căile lui și după roadele tocmealelor lor“.

Paremii 15, 11; 3 Împ. 8, 39; Ps. 138, 1, 2 și 7, 10.

11. –Glăsui potârnichea, adună ceale ce n’au născut, făcând avuția ei nu cu judecată; la jumătatea zilelor ei vor părăsi pre ea, și la cea de apoi a ei va fi nebună.

Eccl. 4, 8; Ps. 38, 10.

12. – „Scaun înălțat de mărire iaste sfîntirea voastră.

13. Îngăduire lui Israil, Doamne! Toți ceia ce te părăsăsc pre tine rușineaze-se! Depărtați pre pământ să scrie, căci au părăsit izvorul vieții, pre Domnul!

Isaia 5, 19; Ps. 72, 26.

14. Vindecă-mă, Doamne, și mă voiu tămădui; mântuiaște-mă și mă voiu mântui, căci fala mea tu ești!

15. Iată, ei zic cătră mine: ‘Unde iaste cuvântul Domnului? Vie!’

Isaia 5, 19; 2 Petr. 3, 3.

16. Și eu n’am ostenit viind denapoia ta, și ziua omului nu am poftit. Tu știi: ceale ce ies pren buzele meale, înaintea feații tale sânt.

17. Să nu te faci mie spre înstreinare, cruțându-mă în ziua cea rea.

18. Și să să rușineaze ceia ce mă gonesc și să nu mă rușinezu eu; înfricoșaze-se ei și să nu mă înfricoșăz eu. Adu preste ei zi rea, cu îndoită zdrobire zdrobeaște-i pre ei!“

Ps. 34, 4.

19. Aceastea zice Domnul cătră mine: „Pasă și stăi în porțile fiilor norodului tău, în carele întră într’însele împărații Iudei și în carele ies întru eale și în toate porțile Ierusalimului. Și vei grăi cătră ei:

20. ‘Auziți cuvântul Domnului, împărații Iudei și toată Iudea și tot Ierusalimul, ceia ce intrați în porțile aceastea!

21. Aceastea zice Domnul: ‘Păziți sufletele voastre și nu rădicați sarcine în zio sâmbetelor și nu băgați pren porțile Ierusalimului.

Neemia 13, 19.

22. Și nu scoateți sarcine den casele voastre în ziua sâmbetelor, și tot lucrul să nu faceți; sfințiți ziua sâmbetelor, în ce chip am poruncit părinților voștri’;

Ieș. 20, 8.

23. Și n’au auzit și n’au plecat ureachea lor și au mai învățat cerbicea lor decât părinții lor, ca să nu mă asculte pre mine și să nu priimască învățătură.

24. Și va fi de mă veți asculta, zice Domnul, ca să nu băgați sarcine pren porțile cetății aceștia în ziua sâmbetelor și să sfințiți ziua sâmbetelor ca să nu faceți întru dânsa tot lucrul,

25. Și vor intra pren porțile cetății aceștia împărați și boiari, șazând pre scaunul lui David, și călări vor fi pre carăle și pe caii lor, ei și boiarii lor, oamenii Iudei și cei ce lăcuiesc în Ierusalim; și să va lăcui cetatea aceasta în veac.

26. Și vor veni den cetățile Iudei și de premprejurul Ierusalimului și den pământul lui Veniamin, și de la câmpie și den munte, și den cei despre austru, aducând arderi-de-tot și jârtve și tămâituri și mană, și tămâie aducând laudă la Casa Domnului.

Zaharia 7, 7.

27. Și va fi de nu mă viți asculta pre mine, ca să sfințiți ziua sâmbetelor, ca să nu rădicați sarcine și să nu intrați în porțile Ierusalimului în ziua sâmbetelor, și voi aprinde foc în porțile ei și va mistui ulițele Ierusalimului și nu să va stingă“.

CAP 18

Vasul olarului și cerbicia norodului.

1. Cuvântul carele s’au făcut de la Domnul cătră Ieremia, zicând:
2. „Scoală-te și te pogoară la casa olariului! Și acolo vei auzi cuvintele mele“.
3. Și mă pogorâiu la casa olariului și, iată, el făcea lucru pre pietri.
4. Și căzu vasul carele el făcea în mânilor lui; și iarăș el îl făcu pre acela alt vas, în ce chip au plăcut înaintea lui a face.

Isaia 64, 8.

5. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

6. „Au ca olariul acesta nu voi putea să vă fac pre voi, casa lui Israil? Iată, ca tina olariului voi sânteti în mâinile mele.

Isaia 29, 16.

7. Săvârșitul voi grăi asupra limbii, au asupra împărăției, ca să-i rădic pre dânșii și să-i pierz.

8. Și să va întoarce limba aceea den toate răutățile lor și mă voi căi pentru realele carele am socotit ca să le fac lor.

9. Și de săvârșit voi grăi asupra limbii și împărăției, ca să să zidească de iznoavă și să să răsădească de tot.

10. Și vor face ceale reale înaintea mea, ca să nu auză glasul mieu, și mă voi căi pentru bunătățile carele am grăit ca să le fac lor.

11. Și acum zi cătră oamenii Iudei și cătră cea ce lăcuiesc Ierusalimul: ‘Iată, Eu urzesc asupra voastră reale și gândesc asupra voastră gând. Întorcă-se dară fieștecările de la calea lui cea vicleană, și mai bune faceți tocmealele voastre!’

4 Împ. 17, 13.

12. Și ziseră: ‘Îmbărbătămu-ne, că după urâciunile noastre vom merge; și fieștecările ceale plăcute ale inemii lui cei vicleane vom face’.

13. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „Întrebați dară întru limbi: Cine au auzit ca acestea înfricoșate care foarte au făcut fecioara lui Israil?

1 Cor. 5, 1.

14. Au lipsi-vor de la piatră țate, au zăpadă de la Livan? Au abate-se apa cu sila, în sus ducându-se?

15. Căci au uitat pre mine norodul mieu. În deșert au tămâiat și vor slăbi în căile lor poteci veacinice, ca să să bată cărările, neavând cale spre meargere,

16. Ca să rânduiască pământul lor spre stingere și șuierare veacinică; toți cea ce merg prentre însele să vor spământa și vor clăti capul lor.

17. Ca vânt pălitoriu sămăna-i-voiu pre ei spre fața vrăjmașilor lor; arăta-voiu lor ziua pieririi lor“.

Isaia 27, 8.

18. Și ziseră: „Veniț să socotim asupra Ieremieii gând, căci nu piare leagea de la preot și svatul de la cel priceput și cuvântul de la proroc. Veniț și să-l batem pre el în limbă și nu vom asculta cuvintele lui toate“.

Amos 7, 10, 12.

19. Ascultă-mă, Doamne, și ascultă glasul îndireptării mele.

20. De să răsplătesc pentru bune, reale? Căci au vorovit împreună graiuri asupra sufletului meu și certarea lor mi'o au ascuns. Adu-ț aminte, Doamne, stând eu spre fața ta ca să grăiesc pentru ei bune, ca să întorci mânia ta de către ei.

Fac. 44, 4; Ps. 34, 6.

21. Pentru aceea, dă pre fiii lor spre foamete și adună-i pre ei spre mâni de sabie. Facă-se muierile lor fără fii și vădue, și bărbații lor fie omorâți cu moarte, și tinerii lor căzuți cu sabie la războiu!

Ierem. 11, 22.

22. Facă-se strigare în casele lor, adu asupra lor tâlhari fără de veaste, căci au început cuvânt spre prinderea mea și lațuri au ascuns asupra mea.

23. Și tu, Doamne, ai cunoscut tot sfatul lor asupra mea, spre moarte; să nu faci fără vină strâmbătățile lor, și păcatele lor de către fața ta să nu le lipsești. Facă-se slăbiciunea lor înaintea ta; în vremea mâniei tale fă întru dânsii!“

CAP 19

Prevestirea dărâmării Ierusalimului.

1. Atuncea zise Domnul către mine: „Pasă și câștigă ție vas făcut de lut și vei aduce den cei mai bătrâni ai norodului și den cei mai bătrâni ai preoților.

2. Și vei ieși la mormântul fiilor fiilor lor, carele iaste înaintea ușilor porților cetății Tharsis, și citeaște acolo toate cuvintele aceastea carele voiu grăi către tine.

3. Și vei grăi lor: ‘Auziți cuvântul Domnului, împărații Iudii și bărbații Iudii și ceia ce lăcuiescu la Ierusalim și ceia ce intrați în porțile aceastea! Zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: Iată, Eu aduc preste locul acesta reale, cât tot cine va auzi pre eale vor suna urechile lor,

1 Împ. 3, 11 și 4 Împ. 21, 12.

4. Pentru care lucru m'au părăsit și au înstreinat locul acesta și au tămâiat întru el la dumnezei străini cari nu știa ei și părinții lor; și împărații Iudii au împlut locul acesta de sângiuri nevinovate.

Isaia 65, 11.

5. Și au zidit înalte Vaalii, ca să arză pre fiii lor cu foc, ceale ce n'am poruncit, nici am cugetat în inima mea.

Preoția 21, 9.

6. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și nu să va mai chema locului acestuia ‘Cădeare’ și ‘Mormânt fiului lui Enom’, fără numai ‘Mormântul jungherii’.

Ier. 7, 30.

7. Și voiui junghea sfatul Iudii și al Ierusalimului în locul acesta, și voiui surpa pre ei cu sabie înaintea vrăjmașilor lor și în mâinile celor ce cearcă sufletul lor, și voiui da pre morții lor spre mâncare pasărilor ceriului și hiarălor pământului.

8. Și voiui pogoři cetatea aceasta spre stingere și spre șuierare; tot cela ce va merge aproape de ea să va mârni și va șuiera pentru toată rana aceasta.

9. Și vor mânca trupurile fiilor lor și trupurile fezelor lor; și fieștecarele trupurile aproapelui său vor mânca întru îngrădire și întru încunjurarea carea vor încunjura pre ei vrăjmașii lor.

A 2 Leage 28, 53; Isaia 9, 19.

10. Și vei zdrobi cana înaintea ochilor oamenilor celor ce vor ieși cu tine și vei grăi cătră ei:

11. ‘Aceasta zice Domnul: ‘Așa voiui sfărâma norodul acesta și cetatea aceasta, în ce chip să zdrobeaște un vas de lut care nu va mai putea să vindece încă; și în Tofeth să vor îngropa, căci nu iaste loc a să îngropa.

Isaia 30, 14.

12. Așa voiui face, zice Domnul, locului acestuia și celor ce lăcuiescu întru el, ca să dea cetatea aceasta ca pământul cel ce cade.

13. Și casele Ierusalimului și casele împăraților Iudii vor fi în ce chip e locul cela ce cade de necurățiile lor, în toate casele întru carele au tămâiat preste podurile lor la toată oastea ceriului și au turnat turnări la dumnezei străini”.

4 Împ. 23, 12.

14. Și veni Ieremia de la cădearea locului Tofeth, unde l-au trimis pre el Domnul acolo ca să prooroască, și stătu în curtea Casii Domnului și zise cătră tot norodul:

15. „Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu aduc preste cetatea aceasta și preste toate cetățile ei și preste satele ei toate realele carele am grăit asupra ei și preste cetățile ei, căci au învățat cerbicea lor a nu asculta poruncile mele’”.

Ieremia în temniță. Plângerea lui.

1. Și auzi și Pashor, fiiul lui Emir preotul, acesta era pus povățuitoriu Casii Domnului, Ieremia prorocind cuvintele acestea.

2. Și-l lovi pre el și-l puse pre dânsul la locul de muncă, care era în poarta casii cei rânduite de la tată-său, care era în Casa Domnului.

2 Paral. 18, 23 și 16, 10.

3. Și scoase Pashor pre Ieremia den locul închisorii și zise cătră el Ieremia: „Nu Pashor au chemat Domnul numele tău fără numai ‘înstreinat’,

4. Pentru căci acestea zice Domnul: ‘Iată, Eu dau pre tine la înstreinare, împreună cu toți prietenii tăi; și vor cădea de sabia vrăjmașilor lor și ochii tăi vor vedea, și pre tine și pre tot Iuda voi da la mâinile Vavilonului, și vor înstreina pre ei și vor tăia de tot pre ei cu sabii.

5. Și voi da toată putearea cetății aceștia și toate trudele ei și toate visteriile împăratului Iudii în mâinile vrăjmașilor lor; și vor aduce pre ei la Vavilon.

6. Și tu, Pashor, și toți ceia ce lăcuiescu în casa ta merge-veți în robie, și în Vavilon vei muri; și acolo te vei îngropa tu și toți priatinii tăi, căroră au prorocit lor minciuni”.

7. –Amăgiși-mă, Doamne, și mă amăgiu; biruiș și te întăriș, făcuiu-mă spre răs, în toată ziua fui batjocurindu-mă.

8. Căci cu cuvântul mieu cel amar voi râde defăimare și becisnicie voi chema, căci să făcu cuvântul Domnului spre ocară mie și spre batjocură în toată ziua mea.

9. Și ziș: Nu voi numi numele Domnului și nu voi mai grăi încă pre numele lui; și să făcu ca focul ce arde pârlolind în oasele mele; și mă părăsiu de pretutindinea și nu poci să sufăr.

10. Căci am auzit hula multora adunându-să de premprejur: „Rădicați-vă și să ne rădicăm asupra lui toți oamenii, priatinii lui; păziț ceaea ce e în gândul lui, doară să va înșăla, și vom putea asupra lui și vom lua izbânda noastră de la el”.

Ps. 30, 13.

11. Și Domnul –cu mine, ca un războinic putând; pentru aceaea au gonit și a socoti nu putea; rușinară-să foarte, căci n’au socotit necinstile lor carele pren veac nu se vor uita.

12. Doamne, cel ce ispitești ceale dreapte și cunoști rănichii și inimile, să văz cea de la tine izbândă la ei, căci cătră tine am descoperit răspunsurile mele.

13. Cântați Domnului, lăudați-lui, căci au scos sufletul săracului din mână celor mai tare.

14. Blestămată fie ziua întru carea am născut întru ea, ziua întru carea m'au născut maica mea; să nu fie vreadnică de rugăciune.

Ier. 15, 10; Iov 3, 2, 3.

15. Blestămat fie omul acela ce au bine-vestit tatâne-mieu, zicând că: „Să nascu ție făt, veselindu-să iaste“.

16. Fie omul acela ca cetățile carele au prăpădit Domnul cu mânie și nu s'au căit; auză strigare dimeneață și clic în amiazăzi,

Fac. 19, 24, 25.

17. Căci nu m'au ucis în zgăul maicii mele, și să făcu mie maica mea groapă mie și zgăul –de zămislire veacinică.

18. Pentru ce aceasta am ieșit din zgău, ca să văz trude și dureri și să săvârșiră în rușine zilele mele?

CAP 21

Sedechias ceare sfat lui Ieremia care vestește robia Ierusalimului.

1. Cuvântul carele s'au făcut de la Domnul către Ieremia, când trimise către el împăratul Sedechias pre Pashur, fiiul Melhie, și pre Sofonia, fiiul lui Vaseu preotul, zicând:

2. „Întreabă pentru noi pre Domnul, că împăratul Vavilonului stă asupra noastră, doară va face Domnul după toate minunile lui și se va duce de asupra noastră“.

3. Și zise către ei Ieremia: „Așa veți grăi către Sedechia, împăratul Iudei:

4. ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu întorc armele ceale de războiu, cu care voi dați războiu cu eale către haldeii cei ce au închis pre voi denafara zidului, și voi aduna pre ei la mijlocul cetății aceștia.

5. Și voi bate Eu pre voi cu mână întinsă și cu braț tare, cu mânie și cu urgie mare.

6. Și voi lovi pre toți ceia ce lăcuiesc în cetatea aceasta, pre oameni și pre dobitoace, cu moarte mare, și vor muri’.

7. Și după aceea, așa zice Domnul: ‘Da-voiu pre Sedechia, împăratul Iudei, și pre fiii lui și pre nărodul care au rămas în cetatea aceasta, de moarte și de foamete și de sabie în mână vrăjmașilor lor celor ce cearcă

sufletele lor; și vor tăia pre ei de tot cu gură de sabie; nu mă voi scumpi de dânșii și nu mă voi milostivi spre înșii’.

8. Și cătră nărodul acesta vei grăi: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu am dat înaintea feații voastre calea vieții și calea morții.

9. Cea ce șade în cetatea aceasta va muri cu sabie și cu foamete; și cea ce iase a să duce la haldei, cea ce au închis pre voi, trăi-va și va fi sufletul lui spre prăzi și va trăi,

Ier. 38, 2.

10. Pentru căci am întărit fața mea preste cetatea aceasta spre reale și nu spre bune’. Zice Domnul: ‘În mâinile împăratului Vavilonului să va da și va arde de tot pre ea cu foc’.

11. Casa împăratului Iudei, auziț cuvântul Domnului! Casa lui David, acestea zice Domnul:

12. ‘Judecați dimeneața judecată și îndireptați și scoateț pre cel jefuit den mâna celui ce năpăstuiăște pre el, pentru ca să nu să descopere ca focul urgia mea, și va arde și nu va fi cel ce să stingă.

13. Iată, Eu –cătră tine, cea ce lăcuiești Valea Sorului cea câmpoasă, pre cea ce zic: ‘Cine va înfricoșa pre noi?’ sau ‘Cine va întra cătră lăcuința noastră?’

14. Și voi aprinde foc în dumbrava ei și va mânca toate ceale de premprejurul ei’“.

CAP 22

Prorocie împotriva împărăției lui Iuda.

1. Această zice Domnul: „Pasă și te pogoară la casa împăratului Iudei și vei grăi acolo cuvântul acesta și vei zice:

2. ‘Ascultă cuvântul Domnului, împărate al Iudei, cea ce șaz pre scaunul lui David, tu și casa ta, norodul tău și cei ce întră pren porțile acestea!

3. Această zice Domnul: ‘Faceț judecată și dreptate și scoateț pre cel jăfuit den mâna celui ce-l năpăstuiăște pre el; și pre cel nemearnic și pre sărac și pre văduvă să nu-i asupriț; și nu păgâniț, și sânge nevinovat să nu vărsaț în locul acesta,

Isaia 1, 17.

4. Pentru căci, de veț face făcând cuvântul acesta, și vor întra în porțile casei aceștia împărați șazând preste scaunul lui David, și pre cară și cai vor

fi șazănd ei și feciorii lor și norodul lor.

5. Iară de nu veți face cuvintele acestea, asupra mea m'am jurat, zice Domnul, că spre pustiire va fi casa aceasta'.

Isaia 45, 23.

6. Că acestea zice Domnul asupra casei împăratului Iudei: 'Galaadule, tu mie –începătura Livanului, de nu voi pune pre tine la pustiiu, cetăți carele nu să vor lăcui.

7. Și voi aduce asupra ta om pierzătoriu și săcurea lui; și vor tăia pre cei aleși chedrii tăi și vor pune în foc.

8. Și vor treace limbi multe pren cetatea aceasta și vor grăi fieștecarele cătră aproapele lui: 'Pentru ce au făcut Domnul așa cetății aceștii mari?'

A 2 Leage 29, 24.

9. Și vor zice: 'Pentru căci au părăsit făgăduința Domnului Dumnezeuului lor și s'au închinat la dumnezăi striini și au slujit lor.

3 Împ. 9, 8.

10. Nu plângeți pre cel mort, nici vă tânguți pre el! Plângeți cu plângere pre cel ce iase, căci nu să va mai întoarce încă, nici va vedea pământul moșiei lui'.

Luca 23, 28.

11. Pentru căci acestea zice Domnul asupra lui Selim, fiiul Iosiei, cela ce împărățește în locul Iosiei, tatul lui, carele au ieșit den locul acesta:

12. 'Nu să va mai întoarce acolo încă, ce numai în locul acesta unde l-am mutat pre el, acolo va muri și pământul acesta nu-l va vedea încă.

13. Ca cela ce zidește casa lui nu cu dreptate și cerdacurile lui nu cu judecată, la el aproapele lui lucrează în dar și plata lui nu o va da lui.

Avvac. 2, 9.

14. Zidit-ai ție casă cu măsură, cerdacuri largi și usebite cu ferestri și căptușite cu chedru și văruite cu minău.

15. Au nu vei împărăți, căci te-ai întărâtat tu întru Aham, tatăl tău? Nu vor mânca și nu vor bea. Mai bine tu să faci judecată și dreptate bună.

16. N'au cunoscut, n'au judecat judecata smeriților, nici judecata measerului. Nu e aceasta a nu cunoaște tu pre mine?' zice Domnul.

17. Iată, nu sânt ochii tăi direpți, nici inema ta bună, ce la lăcomia ta și la sângele cel nevinovat, ca să-l verși pre el, și la strâmbățați și la ucideri, ca să le faci pre eale.

Iezech. 19, 6, 7.

18. Pentru aceea, acestea zice Domnul asupra lui Ioachim, feciorul Iosiei, împăratului Iudii: ‘Și preste omul acesta nu să vor tângui pre el: ‘O, frate!’, nici vor plânge pre el: ‘Vai, Doamne!’

19. Îngropare nu se va îngropa, putrezind să va lepăda decindea de poarta Ierusalimului’.

Ier. 36, 30.

20. Suie-te la Livan și strigă; și la Vasan dă glasul tău, și strigă decindea de mare, căci să sfărâmară toți ibovnicii tăi!

Plâng. 1, 2.

21. Grăit-am cătră tine întră cădearea ta, și ai zis: ‘Nu voi asculta’. Aceasta e calea ta; den tinerețele tale n’ai ascultat glasul meu.

22. Pre toți păstorii tăi va paște vântul, și ibovnicii tăi întră robire vor ieși, că atuncea te vei rușina de cătră toți ceia ce te iubesc pre tine.

23. Lăcuind în Livan, încuibând în chedri, foarte vei suspina, când vor veni ție durori ca ceia ce naște.

24. Viu eu, zice Domnul, de să va face făcându-să Iehonia, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudei, pecetluire pre mâna cea dreaptă a mea, de acolo te voi zmulge

25. Și te voi da pre mâna celor ce cearcă sufletul tău, de carii tu te temi de cătră fața lor, la mâna haldeilor.

4 Împ. 24, 14; 2 Paral. 36, 10.

26. Și voi lepăda pre tine și pre maica ta, ceaea ce te-au născut, la pământ unde nu ai născut acolo; și acolo vei muri.

4 Împ. 24, 15; Iezech. 19, 8.

27. Iară la pământul carele ei să roagă cu sufletul lor nu să vor înturna’.

28. Necinstitu-s’au Iehonia ca un vas căruia nu iaste treaba lui, căci să lepădă și să scoase la pământul carele nu știia

Iosia 8, 8.

29. –Păminte, păminte, auzi cuvântul Domnului!

30. Scrie pre omul acesta: izgonit om, căci nu va mai adaoge den seminția lui bărbat șazănd pre scaunul lui David, biruitoriu în Iuda’“.

CAP 23

Pedeapsă asupra păstorilor necredincioși și a prorocilor mincinoși.

1. O, păstori, ceia ce răsiți și stricați oile pășunii lor!

Iezech. 34, 2.

2. Pentru aceea, acestea zice Domnul preste ceia ce pasc norodul meu: „Voi ați răsipit oile mele și le-ați scos afară și nu le-ați socotit pre eale. Iată, Eu voi izbândi asupra voastră după ceale reale tocmeale ale voastre.

3. Și Eu voi priimi pre cei rămaș ai norodului meu preste tot pământul unde am scos pre ei acolo, și voi așaza pre ei la pășunea lor și să vor crește și să vor înmulți.

4. Și voi scula lor păstori carii vor paște pre ei, și nu să vor mai teame încă, nici să vor înfricoșa, zice Domnul.

Iezech. 34, 11, 12, 23.

5. Iată, zile vin, zice Domnul, și voi râdica lui David odraslă dreptă și va împărăți împărat drept și va înțeleage și va face judecată și dreptate pre pământ.

Isaia 9, 6; 52, 13; 53, 10; Ioan 1, 45.

6. În zilele lui să va mântui Iuda, și Israil va sălășlui nădejduind; și acesta e numele lui, carele va chema pre el ‘Domnul Iosedec’.

Isaia 4, 2; 40, 11; 45, 8. Iezech. 34, 17.

7. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și nu vor mai grăi încă ‘Viu Domnul, carele au scos casa lui Israil den pământul Eghiptului’,

8. Ce ‘Viu Domnul, cela ce au scos și au adunat toată sămânța lui Israil de la pământul despre miazănoapte și de la toate țările unde s’au scos acolo, și au așazat pre ei la locul lor’“.

9. Întru proroci: „Să zdrobi inima mea în mine; clătiră-se oasele mele toate; făcuiu-mă ca un om zdrobit și ca un om cuprins fiind de vin de cătră fața Domnului și de cătră fața bunii-cuviinței mărireii lui.

10. Căci de cătră fața acestora plânse pământul; uscară-să pășunile pustiiului și să făcu dumbrava lor rea și putearea lor așa“.

11. – „Căci preot și proroc s’au pângărit și în Casa mea văzui răutățile lor,

2 Paralip. 36, 14.

12. Pentru aceea facă-să lor calea lor spre lunecare întru negură și să vor împiedeca și vor cădea întru ea, pentru căci voi aduce preste ei reale în anul socotireii lor, zice Domnul.

Ps. 34, 5.

13. Și întru prorocii Samariei văzut-am fărădelegi: prorociră (în numele meu) pren Vaal și au rătăcit pre norodul meu, Israil.

14. Și întru prorociei Ierusalimului am văzut groaznice: preacurvindu-să și mergând întru minciuni și sprijenind mâni multe, ca să nu să întoarcă fieștecarele de la calea lui cea rea; făcutu-s'au mie toți ca Sodomul, și cei ce lăcuiesc într'însul –ca Gomorul!“

Isaia 1, 9.

15. Pentru aceea, acestea zice Domnul puterilor: „Iată, Eu hrănesc pre ei cu dureare și voi adăpa pre ei apă amară, căci de la prorociei Ierusalimului ieși spurcăciune la tot pământul“.

Plâng. 3, 15.

16. Așa zice Domnul Atotțiitorul: „Nu ascultați cuvintele prorocilor, că în deșert îș fac lor videnii; și de la inima lor grăiescu, și nu de la gura Domnului

17. Zicu celora ce leapădă cuvântul Domnului ‘Pace va fi voao’; și la toți ceia ce mergu spre pohtele lor și la tot cela ce merge întru înșelăciunea inimii lui: ‘Nu vor veni asupra ta reale’“.

Iezech. 13, 10.

18. „Căci cine au stătut la voroava Domnului și au văzut cuvântul lui? Cine au băgat în urechi și au auzit?

Isaia 40, 13; Iov 15, 8; Râm. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

19. Iată, cutremur de la Domnul și urgie iase; spre cutremur învârtejindu-se veni-va? Preste cei necurați va veni.

20. Și nu încă să va întoarce mânia Domnului până unde o va face pre ea și până unde va întări pre ea de la izdărătura inimii lui; la săvârșitul zilelor socoti-vor pre eale“.

21. – „N'am trimis prorociei, și ei alerga; nici am grăit cătră ei, și ei prorocia.

22. Și de au stătut la voroava mea și de au auzit cuvintele mele, și pre norodul meu ar fi întorsu de la ceale reale tocmeale ale lor.

23. Dumnezeu de aproape eu sânt, zice Domnul, și nu Dumnezeu de departe.

24. Au ascunde-se-va neștine întru ceale ascunse și eu nu-l voi vedea pre el? Au nu ceriul și pământul eu plinesc?, zice Domnul.

Amos 9, 2, 3; Isaia 66, 1; 3 Împ. 8, 27; Fapt. Ap. 7, 49.

25. Auzit-am ceale ce grăiescu prorociei carele prorocescu pre numele meu minciuni, zicând: ‘Visat-am vis’.

26. Până când va fi în inima prorocilor celor ce prorocescu minciuni, prorocind ei voile inimilor lor?

27. Celor ce socotescu ca să uite leagea mea întru visele lor carele povestiia fiecarele aproapelui său, în ce chip au uitat părinții lor numele meu întru Vaal.

28. Prorocul întru carele iaste visul, povestească visul lui; și întru carele cuvântul meu cătră el, povestească cuvântul meu pre adevărat. Ce sânt paiele spre grâu? Așa sânt cuvintele meale, zice Domnul.

29. Nu-s, iată, cuvintele meale ca focul arzătoare, zice Domnul, și ca un ciocan tăind piatră? Iată, Eu –pentru aceea cătră proroci, zice Domnul Dumnezău, ceia ce fură cuvintele meale fieștecarele de la aproapele său.

30. Iată, Eu –cătră prorocii ceia ce scot prorociile limbii și dormitează adormirea lor.

A 2 Leage 18, 20.

31. Iată, Eu –cătră prorocii ceia ce prorocescu vise mincinoase.

32. Și nu povestiia pre eale, și au rătăcit pre norodul meu întru minciunile lor și întru înșălăciunile lor; și Eu n'am trimis pre ei și n'am poruncit lor, și folos nu vor folosi norodului acestuia.

Sof. 3, 4.

33. Și de te vor întreba norodul acesta, au preot, au proroc, zicând: 'Ce e luarea Domnului?', și vei grăi lor: 'Voi sânteți luarea; și voi sparge pre voi', zice Domnul;

34. Și prorocul și preoții și norodul carii vor zice 'Luarea Domnului!', și voi izbândi pre omul acela și pre casa lui.

35. Așa veți grăi fieștecarele cătră aproapele lui și fieștecarele cătră fratele lui: 'Ce au răspunsu Domnul?' și 'Ce au grăit Domnul?'

36. Și 'luarea Domnului' nu mai numiți încă, căce 'luarea omului' fi-va cuvântul lui; și pentru aceea au grăit Domnul Dumnezăul nostru, și ați întorsu cuvintele Dumnezăului celui viu.

37. Așa veți grăi cătră proroc: 'Ce au răspunsu ție Domnul?' Și: 'Ce au grăit Domnul?'

38. Și de veți zice 'luarea Domnului', pentru aceea, zice Domnul Dumnezăul nostru pentru care lucru ați zis cuvântul acesta 'luarea Domnului', și am trimis cătră voi, zicând: 'Nu veți zice 'luarea Domnului',

39. Pentru aceea, iată, Eu iau și spargu pre voi și cetatea carea am dat voao și părinților voștri.

40. Și voi da preste voi ocară veacinică și necinste veacinică, carea nu se va uita'".

CAP 24

Ceale doao coșnițe de smochine și soarta viitoare a norodului.

1. Arătat-mi-au Domnul doao coșnițe de smochine, stând despre fața besearecii Domnului, după ce au streinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonia, feciorul lui Ioachim, împăratul Iudei, și pre boiari, și pre meșteri, și pre cei legați, și pre cei bogați den Ierusalim și-i aduse pre ei la Vavilon.

4 Împ. 24, 15.

2. O coșniță de smochine –bune foarte, ca smochinele ceale timpurie, și coșnița a doua de smochine –reale foarte, carele nu se vor mânca, de răutatea lor.

3. Și zise Domnul cătră mine: „Ce vezi, Ieremio?“ Și ziș: „Smochine! Smochinele ceale bune bune-s foarte, și ceale reale reale-s foarte, carele nu se vor mânca, de răutatea lor“.

4. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

5. „Aceasta zice Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Ca smochinele ceale bune acestea, așa voi cunoaște pre cei streinați ai Iudei, pre carii am trimis den locul acesta la pământul haldeilor spre bunățăți.

6. Și voi întări ochii miei spre ei spre bunățăți și voi așaza pre ei la pământul acesta spre bunățăți și voi zidi de iznoavă pre ei, și nu voi surpa pre ei; și voi răsădi de tot pre ei, și nu-i voi zmulge.

7. Și voi da lor inimă ca să știe ei pre mine, căci Eu sânt Domnul. Și-m vor fi mie nărod, și Eu voi fi lor Dumnezeu, și căci se vor întoarce cătră mine dentru toată inima lor.

A 2 Leage 30, 6.

8. Și ca smochinele ceale reale, carele nu se vor mânca, de răutatea lor, acestea zice Domnul, așa voi da pre Sedechia, împăratul Iudei, și pre diregătorii lui, și rămășița Ierusalimului, pre cei rămaș în pământul acesta, și pre cei ce lăcuiescu în Eghipet,

9. Și voi da pre ei spre răsipiri la toate împărățiile pământului și vor fi spre ocară și spre pildă, și spre ură și spre blestem, în tot locul unde voi scoate pre ei acolo.

A 2 Leage 28, 37; Ps. 43, 15.

10. Și voi trimite la ei foamete și moarte și sabie, până să vor sfârși de la pământul carele am dat lor”“.

CAP 25

Robia Vavilonului și pedeapsa tuturor neamurilor.

1. Cuvântul carele s'au făcut cătră Ieremia preste tot nărodul Iudei, în anul al patrulea al lui Ioachim, fiiul Iosiei, împăratul Iudei, acesta e anul dentâiu al lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului,

2. Carele au grăit cătră tot nărodul Iudei și cătră ceia ce lăcuiesc în Ierusalim, zicând:

3. „La al 13 an al Iosiei, fiiul lui Amos, împăratul Iudei, și până în ziua aceasta, 23 de ani, și am grăit cătră voi, mânecând și zicând.

4. Și trimiteam cătră voi pre robii miei, prorocii, de noapte trimițindu-i, și n'ați ascultat și n'ați luat aminte cu urechile voastre.

5. Întoarceți-vă fieștecarele de cătră calea lui cea rea și de la ceale reale tocmeale ale voastre, și veț lăcui pre pământul carele am dat voao și părinților voștri den veac și până în veac.

4 Împ. 17, 13.

6. Nu mergeți denapoia a dumnezăi streini ca să slujiț lor și ca să vă închinaț lor, pentru ca să nu mă porniți spre urgie cu faptele mâinilor voastre, ca să facu rău voao.

7. Și n'aț ascultat pre mine“.

8. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „De vreame ce n'aț crezut cuvintele mele,

9. Iată, eu voi trimit și voi lua moștenirea de la crivăț și voi aduce pre ei preste pământul acesta și preste cei ce lăcuiesc pre el și preste toate limbile ceale de premprejurul lor și voi pustii pre ei și voi da pre ei spre stingere și spre șuierare și spre ocară veacinică.

Isaia 10, 6; Plâng. 2, 15.

10. Și voi piarde de la ei glas de bucurie și glas de veselie, glas de ginere și glas de nevastă, miros de mir și lumina luminătoriului.

11. Și va fi tot pământul spre stingere și vor sluji întru limbi 70 de ani.

2 Paral. 36, 22; Esdra 1, 1; Isaia 24, 8.

12. Și deaca să vor împlăa cei 70 de ani, izbândi-voiu limba aceaea, zice Domnul, și voi pune pre ei spre stingere veacinică.

Dan. 9, 2.

13. Și voi aduce preste pământul acela toate cuvintele mele carele am grăit asupra lui, toate câte-s scrise în cartea aceasta, carele au prorocit Ieremia preste toate limbile.

14. Căci au slujit lor când era limbi multe și împărați mari, și voiui răsplăti lor după faptele lor și după lucrurile mânilor lor“.

Plâng. 4, 21.

15. Așa zise Domnul Dumnezeu lui Israil: „Ia paharul vinului acestui chiar den mâna mea și vei adăpa toate limbile către carele eu trimit către ei.

16. Și vor bea și vor borî și vor nebuni de către fața sabiei carea eu voiui trimite în mijlocul lor“.

17. Și luaiu paharul den mâna Domnului și am adăpat toate limbile carele m’au trimis pre mine Domnul către eale:

18. Ierusalimul, și cetățile Iudii, și împărații Iudii, și boiarii lui, ca să-i puie pre ei spre pustiire și spre stingere și spre șuierare,

19. Și pre Faraon, împăratul Eghiptului, și pre slugile lui, și pre boiarii lui, și pre tot norodul lui,

20. Și pre toți cei amestecați ai lui, și pre toți împărații celor striini de fealiu, și Ascalonul, și Gaza, și Acaronul, și rămășița Azotului,

21. Și pre Idumea, și pre Moavita, și pre fiii lui Ammon,

Ps. 136, 9.

22. Și împărații Tirului, și împărații Sidonului, și împărații cei de decindea de mare,

Iezech. 26, 3.

23. Și pre Dedan, și pre Theman, și pre Ros, și pre tot tunsul denaintea feații lui,

24. Și pre toți amestecații, ceia ce poposesc în pustiiu,

25. Și pre toți împărații Dedanului, și pre toți împărații persilor,

26. Și pre toți împărații de la Apiliot, cei departe și cei aproape, fieștecarele către fratele său, și toate împărățiile ceale de preste fața pământului.

27. – „Și vei grăi lor: ‘Așa zice Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul, Dumnezeu lui Israil: ‘Beați, îmbățați-vă, și borăți, și veți cădea, și nu vă veți scula de către fața sabiei carea voiui trimite în mijlocul vostru!’

28. Și va fi când nu vor vrea să priimească paharul den mâna ta ca să bea, și vei grăi: Așa zise Domnul: ‘Bând, veți bea!

29. Căci în cetatea întru carea s’au numit numele mieu preste ea, Eu viu a chinui; și voi cu curățenie nu vă veți curăți, căci sabie Eu chem preste toți ceia ce șad pre pământ!’

30. Și tu vei proroci preste ei toate cuvintele aceastea și vei zice: ‘Domnul de la cel înalt va lucra; de la lăcașul cel sfânt al lui da-va glasul

lui; cuvânt va isprăvi preste locul lui; și aceștea ca ceia ce culeg vor răspunde, și șazănd toți pre pământ.

Isaia 13, 13; Ioil 3, 16; Amos 1, 2.

31. Vine pieire pre o parte de pământ, căci judecata Domnului e întru limbi; judecă-se El cătră tot trupul, și cei necredincioș deaderă-se la sabie', zice Domnul.

32. Așa zice Domnul: 'Iată, reale vin de la limbă preste limbă și volbură mare iase de la marginea pământului.

33. Și vor fi răniți de Domnul, în ziua Domnului, den partea pământului și până la partea pământului; nu se vor îngropa, în balegă preste fața pământului vor fi.

34. Clicuiți, păstori, și strigați și vă tânguiți, berbecii oilor, căci s'au plinit zilele voastre spre junghiare și veți cădea ca berbecii cei aleși!

35. Și va pieri fuga de la păstori și mântuirea de la berbecii oilor.

36. Glasul strigării păstorilor și clicul oilor și berbecilor, căci pierdu Domnul pășunile lor.

37. Și vor înceta rămășițele păcii de cătră fața urgiei mâniei meale'.

38. Lăsa ca un leu popasul lui, căci să făcu pământul lor neîmblat de cătră fața sabiei cei mari“.

CAP 26

Prorocie despre surparea Ierusalimului și a Casei Domnului. Ieremia în primejdie de moarte.

1. La începutul împăratului Ioachim, fiiului Iosiei, să făcu cuvântul acesta de la Domnul.

2. Așa zise Domnul: „Stăi în curtea Casii Domnului și vei isprăvi la toți jidovii și la toți ceia ce vin a să închina în Casa Domnului toate cuvintele care le-am rânduit ție ca să le răspunzi lor; să nu tăgăduiești cuvântul,

A 2 Leage 16, 16.

3. Cândai vor auzi și se vor întoarce fieștecarele de la calea lui cea rea și voi înceta de realele carele Eu socotesc ca să le fac lor pentru ceale reale tocmeale ale lor.

4. Și vei grăi: 'Așa zise Domnul: 'De nu mă veți asculta ca să meargeți întru legile meale carele am dat spre fața voastră,

5. Să ascultați cuvintele slugilor mele, prorocilor, pre carii Eu trimit către voi pe mâncate; și am trimis, și n'aș ascultat pre mine.

6. Și voi da Casa aceasta ca Silomul, și cetatea aceasta voi da-o spre blestăm la toate limbile a tot pământul'".

1 Împ. 4, 12.

7. Și auziră preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul pre Ieremia grăind cuvintele acestea, în Casa Domnului.

8. Și fu încetând Ieremia a grăi toate carele au rânduie Domnul lui ca să grăiască la tot norodul, și l-au prins pre el preoții și prorocii cei mincinoși și tot norodul, zicând: „Cu moarte vei muri!

9. Căci ai prorocit pre numele Domnului, zicând: 'Ca Silom va fi Casa aceasta, și cetatea aceasta va rămânea pustie de cei ce lăcuiesc'?" Și să adună tot norodul asupra Ieremiei în Casa Domnului.

10. Și auziră boiarii Iudei cuvintele acestea și să suiră den casa împăratului la Casa Domnului. Și au stătut înaintea ușilor porții Domnului ceii noao.

11. Și ziseră preoții și prorocii cei mincinoși către boiari și către tot norodul: „Judecată de moarte –la omul acesta, căci au prorocit asupra cetății aceștia în ce chip ați auzit cu urechile voastre!"

Amos 7, 10.

12. Și zise Ieremia către toți boiarii și către tot norodul, zicând: „Domnul au trimis pre mine să prorocesce preste Casa aceasta și preste cetatea aceasta toate cuvintele care ați auzit.

13. Și acum, mai bune faceți căile voastre și faptele voastre și auziți glasul Domnului Dumnezeu, și să va potoli Domnul de răutățile carele au grăit asupra voastră.

14. Și iată, eu în mâinile voastre sânt; faceți-m cum iaste de folos și cum e mai bine voao!

15. Ce numai conoscând să conoașteți că, de mă veți omorî pre mine, sânge nevinovat voi dați preste voi și preste cetatea aceasta și pre cei ce lăcuiesc într'însa, căci că cu adeverit m'au trimis pre mine Domnul spre voi să grăiesc la urechile voastre cuvintele acestea".

16. Și ziseră boiarii și tot norodul către preoți și către prorocii cei mincinoși: „Nu iaste omului acestuia judecată de moarte, căci pre numele Domnului nostru au grăit către noi".

17. Și să sculară oameni dentru cei mai bătrâni ai pământului și ziseră la toată adunarea norodului:

18. „Mihea Morastitul era în zilele Ezechiei, împăratului Iudei; și zise la tot norodul Iudei, zicând: ‘Așa zice Domnul: Sionul ca o țarină să va ara și Ierusalimul ca o cramă va fi, și muntele Casii spre desiş de dumbravă’.

Mih. 1, 1 și 3, 12.

19. Au ucigând l-au ucis pre el Ezechia și tot Iuda? Nu că s’au temut de Domnul și căci s’au rugat feații Domnului? Și încetă Domnul de realele carele au grăit asupra lor. Noi am făcut răutăți mari asupra sufletelor noastre“.

2 Paral. 32, 26.

20. Și om era prorocind pre numele Domnului: Uria, feciorul Sameii de la Cariathiarim, și au prorocit pentru pământul acesta după toate cuvintele Ieremieii.

21. Și auzi împăratul Ioachim și toți boiarii toate cuvintele lui și cerca să-l omoară pre el. Și auzi Urias și intră la Eghipet.

22. Și trimise împăratul oameni la Eghipet,

23. Și-l scoasă pre el de acolo și-l adusă pre el către împăratul; și lovi pre el cu sabie și-l lepădă pre el la mormântul fiilor norodului lui.

24. Însă mâna lui Ahicaz, fiul lui Safan, era cu Ieremia, ca să nu-l dea pre el la mâinile norodului, să nu-l ucigă pre el.

4 Împ. 22, 14.

CAP 27

Sfatul lui Ieremia de a se supune împăratului Vavilonului.

1. Așa zise Domnul: „Fă ție legături și lanțuri și pune prejur grumazii tăi.

2. Și vei trimite pre eale către împăratul Idumeii și către împăratul Moavului și către împăratul fiilor lui Amoaan și către împăratul Tirului și către împăratul Sidonului, în mâinile vestitorilor lor, celora ce vin spre timpinarea lor, la Ierusalim, către Sedechia, împăratul Iudii.

3. Și vei aduna pre ei către stăpânii lor a zice: ‘Așa au zis Domnul Dumnezeu al lui Israil: Așa veți grăi către domnii voștri

4. Că eu am făcut pământul cu putearea mea cea mare și cu brațul meu cel înalt, și voi da pre el oricărui se va părea înaintea ochilor miei.

A 2 Leage 32, 8.

5. Dat-am pământul lui Navuhodonosor, împăratul Vavilonului, să slujască lui, și hiarăle țarinii să lucreze lui.

6. Și limba și împărăția, câți nu vor pune grumazul lor supt jugul împăratului Vavilonului, cu sabie și cu foamete voi socoti pre ei, zise Domnul, până să vor fârși în mâna lui.

7. Și voi să nu ascultați prorocii cei mincinoși ai voștri și pre cei ce vă vrăjesc și pre cei ce visază voao și pre descântătorii voștri și fărâcătorii voștri, ceia ce zic: ‘Nu veți lucra împăratului Vavilonului’,

8. Căci minciuni ei prorocesc voao, ca să vă depărteaze pre voi de la pământul lui.

9. Și limba carea va băga grumazul ei supt jugul împăratului Vavilonului și va lucra lui, și voi lăsa pre ea preste pământul lui și va lucra întru el și va lăcui întru el’“.

10. Și cătră Sedechia, împăratul Iudii, am grăit după toate cuvintele aceastea, zicând: „Băgați cerbicea voastră

11. Și lucrați împăratului Vavilonului, căci strâmbu ei prorocesc voao.

12. ‘Căci n’am trimis pre ei, zise Domnul, și să procească cu numele meu pre strâmbătate, ca să vă piarză pre voi, și veți pieri voi și prorocii voștri, ceia ce prorocesc voao pre strâmbătate mincinoasă’“.

13. Și preoților și la tot norodul acesta am grăit, zicând: „Așa zise Domnul:

14. Nu ascultați cuvintele prorocilor celora ce prorocesc voao, zicând: ‘Iată, vasele Casii Domnului –pre Vavilon’, căci strâmbu ei prorocesc voao;

15. N’am trimis pre ei“. Și apoi, proroci sânt și, de iaste cuvântul Domnului întru ei, întimpine-se cu mine, căci așa zise Domnul:

16. „Și cealealalte vase, carele n’au luat împăratul Vavilonului când mută pre Iehonia, de la Ierusalim la Vavilon vor întra“, zise Domnul.

4 Împ. 25, 13.

CAP 28

Ieremia și Anania prorocul cel mincinos.

1. Și fu în a patrulea an împărățând Sedechie, împăratul Iudei, în luna a cincea, zise mie Anania, fiiul lui Azor, prorocul cel mincinos de la Gavaon, în Casa Domnului, întru ochii preoților și a tot nărodul, zicând:

2. „Așa zise Domnul: Sfărâmat-am jugul împăratului Vavilonului!

3. Încă 2 ani de zile, eu voi întoarce la locul acesta toate vasele Casei Domnului

4. Și pre Iehonia și înstreinarea Iudei, căci voi sfărâma jugul împăratului Vavilonului“.

5. Și zise Ieremia către Anania, înaintea ochilor preoților și întru ochii a tot nărodul, celor ce sta în Casa Domnului.

6. Și zise Ieremia: „Adevărat, așa să facă Domnul! Să întărească cuvântul tău carele tu prorocești, ca să întoarcă vasele Casei Domnului și toată înstreinarea de la Vavilon la locul acesta.

7. Însă auziți cuvântul Domnului, carele eu zicu la urechile voastre și la urechile a tot nărodul:

8. Prorocii ceia ce s’au făcut mai nainte de mine și mai nainte de voi den veac și au prorocit preste mult pământ și preste împărății mari spre războiu;

9. Prorocul cela ce au prorocit spre pace, venind cuvântul, cunoaște-vor pre proroc, pre carele au trimis lor Domnul cu credință“.

A 2 Leage 18, 22.

10. Și luă Anania întru ochii a tot nărodul lanțurile den gâtul Ieremie și le zdrobi pre eale.

11. Și zise Anania întru ochii a tot nărodul, zicând: „Așa zice Domnul: Așa voi sfărâma jugul împăratului Vavilonului de la grumazii a tuturor limbilor!“

12. Și să duse Ieremia la calea lui; și să făcu cuvântul Domnului către Ieremia, după ce au sfărâmat Anania lanțușăle de la grumazul lui, zicând:

13. „Pasă și zi către Anania, zicând:

14. ‘Așa au zis Domnul: Lanțuri de lemn ai sfărâmat, și voi face în locul lor lanțuri de fier!’ Că așa au zis Domnul: ‘Eu jug de fier am pus preste cerbicea tuturor limbilor, să lucreze împăratului Vavilonului’“.

15. Și zise Ieremia Ananiei: „Nu te-au trimis pre tine Domnul, și tu a nădejdui ai făcut pre nărodul acesta pre strâmbătate.

Iezech. 13, 3, 9.

16. Pentru aceea, așa zise Domnul: ‘Iată, Eu trimiț pre tine de către fața pământului, în anul acesta vei muri’“.

17. Și muri în luna a șaptea.

CAP 29

Cartea lui Ieremia către cei din robie.

1. Și aceastea-s cuvintele cărții, carele au trimis Ieremia den Ierusalim către cei bătrâni ai lui ai înstreinării și către preoți și către prorocii cei mincinoș, carte la Vavilon a înstreinării și către tot nărodul,

2. Mai apoi ieșind Iehonia împăratul, și împărăteasa, și scopiții, și tot volnicul, și meșterul și legatul, den Ierusalim,

4 Împ. 24, 12.

3. Cu mâna lui Eliasan, fiiul lui Safan, și a Gamariei, fiiul Helchiei, pre care au trimis Sedechie, împăratul Iudei, către împăratul Vavilonului, la Vavilon, zicând:

4. „Așa au zis Domnul Dumnezeu al lui Israil spre înstreinarea care au streinat de la Ierusalim:

5. ‘Zidiți case și lăcuiți, și răsați grădini și mâncați roadele lor!

6. Și luați muieri și faceți feciori și feate, și luați la fiii voștri muieri, și featele voastre dați la bărbați, și vă înmulțiți și nu vă împuținați!

7. Și cercați pacea pământului la carele v’am înstreinat pre voi acolo, și vă veți ruga pentru ei către Domnul, căci întru pacea lor va fi pace voastră’.

8. Căci așa zise Domnul: ‘Să nu vă prilestească pre voi prorocii cei mincinoș ce sânt întru voi și să nu vă prilestească pre voi vrăjitorii voștri; și nu ascultați spre visele voastre carele voi visați,

9. Căci pre strâmbătate ei prorocesc voao pre numele meu și n’am trimis pre ei’.

10. Căci așa au zis Domnul: ‘Când să va împlea Vavilonul de 70 de ani, socoti-voi pre voi și pune-voi cuvintele mele asupra voastră, ca să întoarceți norodul vostru la locul acesta.

2 Paral. 36, 22; Ezdra 1, 1; Dan. 9, 2.

11. Și voi gândi asupra voastră gând de pace, și nu reale, ca să vă dau voao aceastea.

12. Și vă rugați către mine, și voi asculta pre voi.

Iezech. 6, 9.

13. Și mă cercați pre mine, și veți afla pre mine, căci veți cerca pre mine cu toată inima voastră.

Iosia 5, 15.

14. Și mă voi arăta voao.

15. Căci ați zis: ‘Pus-au noao Domnul proroci în Vavilon’,

16. Așa zise Domnul asupra lui Ahav și asupra Sedechiei: ‘Iată, Eu dau pre ei în mâinile împăratului Vavilonului, și va lovi pre ei înaintea ochilor voștri’.

17. Și vor lua de la ei blestem întru toată strîinarea Iudii în Vavilon, zicând: ‘Să te facă Domnul cum au făcut pre Sedechie și ca pre Ahav, pre carii prăji împăratul Vavilonului cu foc!’,

18. Pentru fărădelegea care au făcut în Ierusalim și preacurvia muierile cetăților lor, și cuvânt au răspuns întru numele mieu, carele n’am poruncit lor. Și Eu –martur, zice Domnul.

19. Și cătră Samea elamiteanul vei grăi:

20. ‘Nu te-am trimis cu numele mieu!’ Și cătră Sofonia preotul, fiiul lui Manasi, zise:

21. ‘Domnul deade pre tine preot în locul lui Iodae preotul, să te faci ispravnic în Casa Domnului, la tot omul ce prorocăște și la tot omul ce nebuneăște, și vei da pre el la închisoare și la locul muncii.

22. Și acum pentru ce aș suduit împreună pre Ieremia cel de la Anathoth, pre cela ce au prorocit voao?

23. Căci pren luna aceasta au trimis cătră voi la Vavilon, zicând: ‘Departe iaste: zidiș case și lăcuiș și răsădiș grădini și veșî mânca roada lor’“.

24. Și citi Sofonie cuvintele aceastea la urechile Ieremieii.

25. Și să făcu cuvântul Domnului cătră Ieremia, zicând: „Trimite cătră înstreinare, zicând:

26. ‘Așa zice Domnul asupra Sameii elamiteanul: De vreme ce au prorocit voao Samea, și Eu nu l-am trimis pre el, și a nădejdui au făcut pre voi pre strîmbătate,

27. Pentru aceaea, așa au zis Domnul: Iată, Eu voiu socoti asupra Sameii, și asupra rudei lui, și nu va fi lui om întru mijlocul vostru, ca să vază bunătășile carele Eu voiu face voao, nu le vor vedea’“.

CAP 30

Dumnezeu făgăduiește Iudeilor întoarcerea din robie.

1. Cuvântul carele s’au făcut cătră Ieremia de la Domnul, să zică:

2. „Așa zise Domnul Dumnezeul lui Israil, zicând: ‘Scrie toate cuvintele carele am răspuns cătră tine pre carte,

3. Căci, iată, zile vin, zice Domnul Atotșitorul, și voiu întoarce strîinarea norodului mieu, Israil, și a Iudei, zise Domnul Atotșitorul, și voiu întoarce pre ei la pămîntul carele l-am dat părinșilor lor, și vor stăpîni pre el’“.

4. Și aceastea-s cuvintele carele au grăit Domnul asupra lui Israil și Iudii:

5. Așa zise Domnul: „Glasul înfricoșării veți auzi; frică, și nu iaste pace.

6. Întrebați și vedeți de s’au născut făt? Și pentru frica întru carea voi ținea mijlocul și mântuirea, pentru căci am văzut pre tot omul, și mâinile lui pre mijlocul lui, întoarseră-să obrazele spre gălbenare.

7. Că mare să făcu ziua aceea și nu iaste ca aceea; și vreame strimță iaste lui Iacov, și dentru aceasta să va mântui.

Ioil 2, 11; Amos 5, 18; Sofon. 1, 15.

8. În ziua aceea, zise Domnul, sfărâma-voiu jugul de la grumazul lor și legăturile lor voi rupe. Și nu vor mai lucra ei încă la striini.

9. Și vor lucra Domnului Dumnăzăului lor, și pre David împăratul lor voi scula lor“.

Iezech. 34, 23; Iosia 3, 5.

10. Așa zise Domnul: „Râdicat-am zdrobire; duioasă e rana ta.

Ier. 46, 27; Isaia 43, 1; 44, 2.

11. Nu iaste cine să judece judecata ta, spre dureare te-ai vindecat, folos nu-ți iaste ție.

Isaia 27, 8.

12. Toți prietenii tăi au uitat pre tine; pre tine nu te vor întreba ceale de pacea ta, căci cu rana vrăjmașului lovitu-te-am, certare întărită spre toată strâmbătatea ta, înmulțiră-se păcatele tale.

Mih. 1, 9.

13. Pentru aceea, toți ceia ce te mănâncă, mânca-să-vor; și toți vrăjmașii tăi carnea lor toată o vor mânca. Preste mulțimea strâmbătăților tale înmulțiră-se păcatele tale, făcut-au aceastea ție. Și vor fi ceia ce înfricoșază pre tine, spre înfricoșare; și pre toți ceia ce au prădat pre tine da-i-voiu la pradă.

Isaia 41, 11.

14. Căci voi aduce vindecarea ta, de rana cea cu dureri vindeca-te-voiu, zice Domnul, căci răsipit te-ai chemat, vânatul vostru iaste, căci nu iaste cel ce cearcă pre el“.

Plâng. 1, 19.

15. Așa zice Domnul: „Iată, Eu voi întoarce înstreinarea lui Iacov și robimea lui voi milui. Și să va zidi cetate pre înălțimea ei și norodul după judecata lui va dormi.

Isaia 43, 1; 44, 2; Luca 1, 70.

16. Și vor ieși de la ei cântând, și glasul celor ce joacă; și voiui înmulți pre ei și nu să vor împuțina.

17. Și vor intra fiii lor ca mai nainte; și mărturiile lor despre fața mea să vor porni. Și voiui socoti preste toți ceia ce necăjăsc pre ei.

Isaia 1, 26.

18. Și vor fi mai tari decât el preste ei, cel ce stăpânește pre el, și dentr'însul va ieși. Și voiui aduna pre ei și să vor întoarce cătră mine, căci cine iaste acesta, carele au dat inima lui a să întoarce cătră mine?“, zice Domnul.

19. „Căci urgia Domnului ieși mânioasă, ieși urgie hrănindu-se, preste necurați va veni.

Isaia 1, 28.

20. Nu să va întoarce urgia mâniei Domnului, până va face și până va așaza izdărătura inimii lui. În zilele ceale de apoi veți conoaște aceastea“.

CAP 31

Prorocie privitoare la Mesia.

1. „În vremea aceea, zise Domnul, fi-voiu Dumnăzău neamului lui Israil, și ei vor fi mie norod“.

2. Așa zise Domnul: „Aflaiu fierbinte în pustiiu cu cei pieriți cu sabie. Meargeți și să nu piardeți pre Israil“.

3. Domnul de departe să va arăta lui: „Îndrăgire veacinică iubi pre tine, pentru aceea traș pre tine spre îndurare.

4. Căci te voiui zidi și te vei zidi, fecioara lui Israil. Încă vei lua tâmpăna ta și vei ieși cu adunarea celor ce joacă.

5. Căci ai răsădit vii, în măgurile Samariei răsădind; răsădiți în măgurile lui Efraim și lăudați,

Isaia 65, 21.

6. Căci iaste zi de chemare celor ce răspund în măgurile lui Efraim: ‘Sculați-vă și vă suiți la Sion, cătră Domnul Dumnezeuul vostru!’

7. Căci așa zise Domnul lui Iacov: ‘Veseliți-vă, veseliți-vă! Și nechezați preste capul limbilor; auzite faceți și lăudați; ziceți: ‘Mântuit-au Domnul norodul lui, rămășița lui Israil!’

Isaia 2, 3; Mih. 4, 2.

8. Iată, Eu aduc pre ei de la crivăţ, şi voi aduna pre ei de la marginea pământului la praznicul lui Fasesc. Şi vei face fii gloată multă şi să vor înturna aicea.

9. Cu plângere au ieşit, şi cu mângâiere voi scoate pre ei, lăcuindu-i pre iazuri de ape în cale dreaptă; şi nu să vor rătăci întru ea, căci m'am făcut lui Israil tată şi Efraim dentâiu născut al mieu iaste'.

Ps. 125, 2; Ieş. 4, 22.

10. Auziţi cuvintele Domnului, limbi, şi vestiţi la ostroavele ceale departe! Ziceţi: 'Cela ce au vânturat pre Israil îl va şi aduna pre el şi va păzi pre el ca cela ce paşte turma lui'.

11. Căci au mântuit Domnul pre Iacov. Scosu-l-au pre el den mâna celor mai tari ai lui. Şi vor veni şi să vor veseli în măgura Sionului.

12. Şi vor veni preste bunătăţile Domnului, pre pământul grâului şi vinului, şi al roadelor, şi al dobitoacelor, şi al oilor, şi va fi sufletul lor ca un lemn cu roadă şi nu vor mai flămânzi încă.

Isaia 61, 11; Ps. 125, 2.

13. Atuncea să vor bucura fecioare întru adunare de tineri, şi cei bătrâni să vor bucura, şi voi întoarce plângerea lor spre bucurie şi voi face pre ei veaseli.

14. Voiu mări şi voiu îmbăta sufletul preoţilor, fiilor lui Levi, şi norodul mieu de bunătăţile mele sătura-să-va'.

15. Aşa zise Domnul: „Glas în Rama să auzi, de plângere şi tânguire şi jale, Rahil plângând de fiii ei, şi n'au vrut să să mângâie, căci nu sânt“. Aşa zise Domnul:

Mat. 2, 17.

16. „Sfârşască-se glasul tău de plânsu şi ochii tăi de lacrămile tale, căci iaste plată lucrurilor tale şi să vor înturna den pământul vrăjmaşilor,

17. Pre leage, la ai tăi fii.

18. Auzind, auziiu pre Efraim plângând: 'Certaşi-mă, şi mă certaiu; şi eu, ca un viţel, nu mă învăţaiu. Întoarce-mă, şi mă voi întoarce, că Tu eşti Domnul Dumnezeul mieu!

Ps. 118, 66-70; Plâng. 5, 21.

19. Căci mai apoi, după robirea mea, m'am pocăit; şi mai apoi, după ce am conoscut, eu am suspinat pentru zilele ruşinii; şi arătaiu ție că am luat ocară den tinereţele mele'.

A 2 Leage 30, 2.

20. Fiiu iubit, Efraim –mie, copil desfătându-se, pentru căci sânt cuvintele mele întru el, cu pomenire voiu pomeni pre el. Pentru aceea am sânguit asupra lui, miluind voiu milui pre el“, zice Domnul.

Isaia 5, 7.

21. – „Întărește-te pre tine, Sioane! Fă certare, dă inima ta la umerile tale pre calea carea ai mersu! Întoarce-te, fecioară Israil, întoarce-te la cetățile tale plângând!

22. Până când te voiu înturna, fată necinstită?“ Căci au zidit Domnul mântuire spre răsădire noao, întru mântuire vor încunjura oamenii.

23. Căci așa zise Domnul: „Încă vor grăi cuvântul acesta în pământul Iudii și în cetățile lor, când voiu întoarce înstriinarea lui: ‘Blagoslovit Domnul pre drept muntele cel sfânt al lui!’

24. Și lăcuind înlăuntru, în cetățile Iudii și în tot pământul lui, împreună cu plugariul, și să va lua în turmă,

25. Căci am îmbătat tot sufletul setos, și tot sufletul flămând l-am săturat!“

26. Pentru aceea, mă sculaiu și văzui; și somnul meu dulce mi să făcu.

27. „Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și voiu sămăna pre Israil și pre Iuda sămânță de om și sămânță de dobitoc.

28. Și va fi în ce chip privegheam preste ei a-i surpa și a-i chinui, așa voiu priveghea preste ei a-i zidi și a-i răsădi de tot, zice Domnul.

29. În zilele acealea nu vor mai zice: ‘Părinții au mâncat aguridă, și dinții feciorilor s’au strepezit’,

Iezech. 18, 2, 3.

30. Ce numai fieștecarele într’al său păcat va muri și celui ce au mâncat agurida se vor strepezi dinții lui.

31. Iată, zile vin, zice Domnul, și voiu pune casei lui Israil și casei Iudei făgăduință noao,

Evrei 8, 8; Iezech. 16, 62.

32. Nu după făgăduința carea am pus părinților lor în ziua când m’am apucat de mâna lor ca să-i scoț pre ei den pământul Eghipetului, căci ei n’au rămas întru făgăduința mea și Eu n’am grijit de ei, zice Domnul;

Evrei 10, 16.

33. Că aceasta e făgăduința mea carea voiu pune casii lui Israil, după zilele acealea, zice Domnul: Dând, da-voiu legile mele la cugetul lor, și preste inima lor voiu scrie pre ei; și voiu vedea pre ei și voiu fi lor Dumnezeu, și ei vor fi mie nărod.

34. Și nu vor învăța fieștecarele pre cetățanul lui și fieștecarele pre fratele lui, zicând: ‘Cunoaște pre Domnul’, căci toți mă vor ști pre mine, de la cel mic al lor până la marele lor, căci blând voi fi strâmbătăților lor și păcatelor lor nu voi mai pomeni încă.

Ioan 6, 45; Fapt. Ap. 10, 43; Isaia 11, 9 și 54, 13.

35. De să va înălța ceriul în slavă, zice Domnul, și de se va smeri fața pământului jos,

Iov 38, 33.

36. Și Eu nu voi izgoni ruda lui Israil, zice Domnul, pentru toate carele au făcut“.

37. Așa zise Domnul, cela ce au dat soarele spre lumina zilei, luna și stealele spre lumina nopții, și strigare în mare, și sună valurile ei; Domnul Atotțiitorul e numele lui:

Isaia 51, 15.

38. „De se vor potoli legile aceastea de cătră fața mea, zice Domnul, și ruda întru Israil să va potoli, să să facă limbă înaintea feații mele toate zilele.

39. Iată, zile vin, zice Domnul, și să va zidi cetatea Domnului, de la turnurile lui Anameil până la poarta unghiului, și va ieși măsurarea ei în preajma lui, până la dealurile lui Gariv; și să va încungiura împrejur dentru alese pietri.

Neemia 3, 1 și 12, 39.

40. Și toți asarimothii, până la pârau Ahelchedro, până la unghiul porții cailor răsăritului, –sfintire Domnului, și încă nu va mai zmulge și nu se va surpa până în veac“.

CAP 32

Țarina cumpărată de Ieremia.

1. Cuvântul carele s’au făcut de la Domnul cătră Ieremia în anul al 10 împăratului Sedechiei, acesta e anul al 18 al împăratului Navohodonosor (împăratului Vavilonului).

2. Și putearea împăratului Vavilonului au făcut șanțu asupra Ierusalimului; și Ieremia era la pază în curtea temniței carea iaste la casa împăratului,

Ier. 37, 20.

3. Întru carea l-au închis pre el împăratul Sedechia, zicând: „Pentru căci tu prorocеști, zicând: ‘Așa zise Domnul: Iată, Eu dau cetatea aceasta în mânilе împăratului Vavilonului și va lua pre ea;

4. Și Sedechia, împăratul Iudei, nu va scăpa den mâna haldeilor, căci cu dare să va da pre mânilе împăratului Vavilonului și va grăi gura lui cătră gura lui, și ochii lui pre ochii lui vor vedea.

5. Și va intra Sedechia la Vavilon și acolo va muri’?”

6. Și cuvântul Domnului s’au făcut cătră Ieremia, zicând:

7. „Iată, Anameil, fiiul lui Salom, fratele tătâne-tău, vine cătră tine, zicând: ‘Câștigă ție țarina mea cea de la Anathoth, căci ție e judecata, după rudenie, ca să o iai spre câștigare’”.

Preoția 25, 25; Rut 3, 12.

8. Și veni cătră mine Anameil, feciorul lui Salom, fratelui tătâne-mieu, după cuvântul Domnului, la curtea temniței și zise: „Câștigă ție țarina mea cea de la Anathoth, cea den pământul lui Veniamin, căci ție e judecata a câștiga pre ea. Și tu ești bătrân”. Și cunoscuiau că cuvântul Domnului iaste.

9. Și am câștigat țarina lui Anameil, fiiului fratelui tătâne-mieu. Și am pus lui 7 sicile și 10 arginți.

10. Și am scris în carte, și am pecetluit, și am pus mărturii, și am pus argintul în cumpănă.

11. Și luaiu cartea câștigării, cea citită și pecetluită,

12. Și am dat pre ea lui Varuh, feciorul Niriei, fiiul lui Maseu, înaintea ochilor lui Anameil, fiiului fratelui tătâne-mieu, și înaintea oamenilor (celor ce sta mărturie); și scria în cartea câștigării și înaintea jidovilor celor ce șădea în curtea temniții.

13. Și rânduiau lui Varuh înaintea lor, zicând:

14. „Așa zise Domnul Atotțiitoriul, Dumnezeuul lui Israil: ‘Ia cartea câștigării aceștia și cartea cea citită, și vei pune pre ea în vas de strachină, pentru ca să rămăie zile multe’”.

15. Căci așa zise Domnul: „Încă să vor mai câștiga case și țarine și vii în pământul acesta”.

16. Și mă rugaiu cătră Domnul, după ce am dat cartea câștigării cătră Varuh, fiiul Niriei, zicând:

17. „Cela ce ești, Doamne! Tu ai făcut ceriul și pământul cu putearea ta cea mare și cu brațul tău cel înalt și rădicat! Nu să va ascunde de la tine nemică;

18. Făcând milă la mii și răsplătind păcatele părinților în sânul fiilor lor după ei, Dumnezeu cel mare și puternic,

Ieș. 34, 7; A 2 Leage 5, 9; Psalm 78, 11-13.

19. Domnul marelui sfat și tare întru lucruri, Dumnezeu cel mare, cel Întru-tot-țiitoriu, și Domnul cel cu nume mare, ochii tăi deșchiși sânt la căile toate ale fiilor oamenilor, să dai fieștecăruia după calea lui;

Paremii 5, 21.

20. Care ai făcut seamne și minuni în pământul Eghiptului, și până în ziua aceasta și în Israil, și întru păminteani, și făcuș ție nume ca în ziua aceasta,

Isaia 28, 29.

21. Și scoseș pre norodul tău, pre Israil, den pământul Eghiptului cu seamne și cu minuni, cu mână tare și cu braț înalt și cu vederi mari,

Ieș. 6, 6.

22. Și ai dat lor pământul acesta carele ai jurat părinților lor, pământ ce cură lapte și miare;

23. Și înțară și luară pre el, și n'au ascultat glasul tău și întru poruncile tale n'au îmblat; toate carele ai poruncit lor a le face nu le-au făcut, și ai făcut a li să întâmpla lor toate realele acestea.

24. Iată, gloata au venit la cetate ca să o ia pre dânsa, și cetatea să deade la mânil haldeilor celor ce bat pre dânsa de cătră fața sabiei și foame, ție, în ce chip ai grăit, așa s'au făcut.

25. Și Tu zici cătră mine: 'Câștigă-ț ție țarină pe argint!'; și am scris carte și o am pecetluit și am pus mărturii, și cetatea s'au dat la mâna haldeilor“.

26. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

27. „Eu, Domnul Dumnezeu a tot trupul! Au de la mine ascunde-se-va ceva?“

Num. 16, 22.

28. Pentru aceaea, așa au zis Domnul Dumnezeul lui Israil: „Dându-se, da-să-va cetatea aceasta pre mânil Vavilonului și o va lua pre dânsa.

29. Și vor veni haldei, dând războiu asupra cetății aceștiia, și vor arde cetatea aceasta cu foc și vor arde de tot casele întru carele au tămâiat întru eale pre podurile lor la Vaal și turna turnări la alți dumnezei, ca să mă amărască pre mine,

30. Căci era fiii lui Israil și fiii Iudii sânguri făcând răul înaintea ochilor miei den tinireățile lor,

Isaia 47, 12.

31. Căci pre urgia mea și pre mânia mea era cetatea aceasta den ziua carea au ziditu-o pre ea și până în ziua aceasta, ca să o mut pre ea de cătră fața mea,

32. Pentru toate răutățile fiilor lui Israil și Iudii, căci au făcut a mă amărî aceștea, și împărații lor, și boiarii lor, și cei mai mari ai lor, și preoții lor, și prorocii lor, bărbații Iudii și ceia ce lăcuia în Ierusalim.

33. Și întoarseră cătră mine dosul, și nu fața lor. Și i-am învățat pre ei la mânecate, și n'au auzit încă a lua învățătură.

34. Și au pus spurcăciunile lor în Casă unde s'au chemat numele meu preste ea, întru necurățiile lor.

4 Împ. 21, 4.

35. Și zidiră capiștile Vaalii, cealea den valea fiiului lui Enom, ca să aducă pre fiii lor și pre featele lor lui Moloh împăratul, ceale ce n'am poruncit lor, și nu s'au suit pre inima mea a face urâciunea aceasta, ca să greșască Iuda“.

Ps. 105, 36.

36. Și acum, așa zise Domnul Dumnezeu lui Israil pentru cetatea carea tu zici: „Da-se-va în mânilor împăratului Vavilonului, cu sabie, și cu foamete, și cu ducere“:

37. „Iată, Eu adun pre ei den tot pământul unde i-am sămănat pre ei acolo cu urgia mea, și cu mânia, și cu întărâtare mare; și voi întoarce pre ei la locul lor și voi așaza pre ei cu nădejde.

A 2 Leage 30, 3; Neemia 1, 9; Ps. 105, 45, 46.

38. Și vor fi mie întru norodu, și Eu voi fi lor întru Dumnezeu.

39. Și voi da lor altă cale și altă inimă, să să teamă de mine toate zilele, spre binele lor și fiilor lor după ei.

Ps. 50, 11; A 2 Leage 30, 6.

40. Și voi pune lor făgăduință veacinică, carea nu o voi întoarce denapoia lor; și voi da frica mea în inima lor, ca să nu să depărtează ei de la mine.

Ieș. 34, 10; Isaia 54, 10; A 2 Leage 5, 2.

41. Și voi socoti a-i îmbuna pre ei, și voi răsădi pre ei pre pământul acesta, cu credință, și cu toată inima mea, și cu tot sufletul“.

Amos 9, 15.

42. Căci așa zise Domnul: „În ce chip am adus asupra norodului acestuia toate răutățile ceale mari aceastea, așa Eu voi aduce preste ei toate bunătățile carele am grăit preste ei.

43. Și să vor câștiga încă țărini în pământul carele tu zici: ‘Necălcat va fi de oameni și de dobitoace și s’au dat pre mânilor haldeilor’.

44. Și vor câștiga țărini cu argint, și vei scrie în carte și vei pecetlui și vei pune mărturii în pământul lui Veniamin, și împrejurul Ierusalimului, și în cetățile Iudii, și în cetățile muntelui, și în cetățile Sefilei, și în cetățile Nagheevii, căci voi întoarce înstreinările lor“.

CAP 33

Prorocia despre luarea Ierusalimului.

1. Și să făcu cuvântul Domnului către Ieremia al doilea rând, și el încă era legat în curtea teamniții, zicând:

2. „Așa zise Domnul, care au făcut pământul și l-au urzit pre el ca să-l îndrepteaze pre el, Domnul e numele lui:

Isaia 42, 8.

3. Și strigă către mine, și voi răspunde ție și voi spune ție mari și tari, care nu le-ai cunoscut“.

4. Căci așa au zis Domnul Dumnezeu al lui Israil pentru casele cetății aceștia și pentru casele împăratului Iudii, ceale ce sânt spre șanțu

5. Și spre băști, ca să bată către haldei: „Și voi împli pre ea de morții oamenilor pre carii am lovit cu urgia mea și cu mânia mea, și am întorsu fața mea de către ei, pentru toate răutățile lor.

6. Iată, Eu aduc ei închegare de rană și leac, și voi vindeca pre ea și voi arăta lor a asculta și voi preoți pre ei și voi face pace și credință.

Ier. 30, 17.

7. Și voi întoarce înstriinarea Iudii și înstriinarea lui Israil și voi zidi pre ei ca și mai nainte.

8. Și voi curăți pre ei de toate strâmbătățile lor carele au greșit mie și nu-m voi aduce aminte de greșalele lor care au greșit mie și s’au depărtat de la mine.

Iezech. 37, 23.

9. Și va fi spre veselie și spre laudă și spre mărire la tot norodul pământului, carii vor auzi toate bunătățile carele Eu voi face, și să vor teame și să vor amări pentru toate bunătățile și pentru toată pacea carea Eu voi face lor“.

10. Așa zice Domnul: „Încă să vor mai auzi în locul acesta care ziceți voi: ‘Pustiui iaste de oameni și de dobitoace’, întru cetățile Iudei și denafara Ierusalimului, ceale pustiite, nefiind oameni și dobitoace, glas de veselie și glas de bucurie, glas de ginere și glas de nevastă, glasul celor ce zic:

11. ‘Mărturisiți-vă Domnului Atotțiitoriul, că e bun Domnul, că în veac mila lui’. Și vor băga daruri la Casa Domnului, căci voi înțoarce toată înstreinarea pământului aceluia ca și mai nainte“, zise Domnul.

Ps. 24, 6 și 102, 17; Iosia 2, 11.

12. Așa zise Domnul puterilor: „Încă va fi în locul acesta pustiul, nefiind oameni și dobitoc, în toate cetățile lui, popasuri de păstori adăpostind oile.

13. În cetățile muntelui, și în cetățile Săfilaei, și în cetățile Nagheveii și în pământul lui Veniamin, și întru ceale de premprejurul Ierusalimului, și în cetățile Iudei încă vor treace oile pre mâna celui ce numără“, zise Domnul.

CAP 34

Prorocie despre robia Vavilonului.

1. Cuvântul carele s’au făcut cătră Ieremia de la Domnul, –și Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată tabăra lui, și toată țara împărăției lui da războiu asupra Ierusalimului și preste toate cetățile Iudei–, zicând:

4 Împ. 24, 1.

2. „Așa zise Domnul: ‘Pasă cătră Sedechia, împăratul Iudei, și vei zice lui: ‘Așa zise Domnul: Cu dare să va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Vavilonului și o va lua pre ea și o va arde cu foc pre ea.

3. Și tu nu vei scăpa den mâna lui, și cu prinsoare te vei prinde, și pre mâinile lui te vei da, și ochii tăi pre ochii lui vor vedea, și gura lui cu gura ta va grăi, și la Vavilon vei intra!“

4. Ce ascultă cuvântul Domnului, Sedechio, împăratul Iudei! Așa zice Domnul: „Nu vei muri cu sabie,

5. Cu pace vei muri! Și în ce chip au plâns pre părinții tăi, pre cei ce au împărățit mai nainte de tine, plânge-te-vor și pre tine: Vai, doamne! Și până la iad te vor plânge, căci cuvânt am grăit“, zise Domnul.

2 Paral. 16, 14 și 21, 19; Is. Navi 10, 10.

6. Și grăi Ieremia cătră împăratul Sedechie toate cuvintele acestea în Ierusalim.

7. Și putearea împăratului Vavilonului da războiu asupra Ierusalimului și asupra cetăților Iudei, și la Halis și a Azica, căci acestea au rămas, în cetățile Iudei, cetăți tari.

Isaia 37, 8, 9.

8. Cuvântul carele s'au făcut cătră Ieremia de la Domnul, după ce au săvârșit împăratul Sedechia făgăduința cătră norod, ca să cheame slobozire,

9. Ca să sloboaze fieștecarele pre sluga lui și fieșcarele pre slujnica lui, pre jidov și pre jidovcă, volnici, ca să nu robească bărbat den casa lui Israil.

10. Și să întoarsără toți cei mari și tot norodul, ceia ce au întrat la făgăduință,

11. Ca să sloboază fieștecarele sluga lui și fieștecarele slujnica lui. Și lăsară pre ei a fi slugi și slujnice.

12. Și să făcu cuvântul Domnului cătră Ieremia, zicând:

13. „Așa zise Domnul Dumnezeu al lui Israil: Eu am pus făgăduință cătră părinții voștri în ziua carea am scos pre ei den pământul Eghiptului, den casa robirei, zicând:

14. Când să vor plini 6 ani, vei slobozi pre fratele tău, pre jidovul carele să va vinde ție și va lucra ție 6 ani, și să-l slobozi pre el volnic; și n'au ascultat pre mine și n'au plecat ureachea lor.

Ieș. 21, 2; A 2 Leage 15, 12.

15. Și s'au întors astăzi a face cel drept înaintea ochilor miei, ca să să cheame slobozire fieștecarele aproapelui lui. Și făcură făgăduință înaintea feații mele, în Casa carea s'au chemat numele meu preste ea.

16. Și v'aț întors și aț spurcat numele meu, ca să întoarcă fieștecarele sluga lui și fieștecarele slujnica lui, pre carii aț slobozit volnici cu sufletul lor, ca să vă fie voao slugi și slujnice.

17. Pentru aceea, zise Domnul, voi n'aț ascultat pre mine, ca să cheame fieștecarele slobozenie cătră fratele său și fieștecarele cătră aproapele său, iată, Eu chemu slobozire voao spre sabie, și spre moarte, și spre foamete. Și voi da pre voi spre răsipire la toate împărățiile pământului.

A 2 Leage 28, 25.

18. Și voi da pre oamenii ceia ce au trecut preste făgăduința mea, pre ceia ce n'au întărit făgăduința mea carea au făcut înaintea feații mele, vițelul carele au făcut înaintea feații mele, ca să-i lucreze lui,

19. Pre boiarii Iudei, și pre sâlnici, și pre preoți, și pe nărod,

20. Și voi da pre ei vrăjmașilor lor, și vor fi mortăciunile lor mâncare pasărilor ceriului și hiarălor pământului.

21. Și pre Sedechia, împăratul Iudei, și pre boiarii lor da-i-voiu în mâinile vrăjmașilor lor, și puterile împăratului Vavilonului, celor ce să duc de la ei.

22. Iată, Eu tocmesc, zice Domnul, și voiu întoarce pre ei la pământul acesta și vor da războiu asupra lui și vor lua pre el și vor arde pre el cu foc, și pre cetățile Iudei, și le voiu da pre eale pustii de cei ce lăcuiesc“.

4 Împ. 24, 7, 9.

CAP 35

Cei din casa lui Arhathin nu voiesc să bea vin.

1. Cuvântul ce s'au făcut cătră Ieremia de la Domnul, în zilele lui Ioachim, împăratului Iudei, zicând:

2. „Pasă la casa Arhathin și vei aduce pre ei la Casa Domnului, la una den curți, și vei adăpa pre ei cu vin“.

3. Și scoș pre Iehonia, fiiul Ieremie, fiiul lui Havasin, și pre frații lui, și pre fiii lui, și toată casa Rahavin,

4. Și băgaiu pre ei la Casa Domnului, la cămara fiilor Ananiei, fiiul Godoliei, omului lui Dumnezeu, care iaste aproape de casele boiarilor, deasupra casii lui Maaseu, fiiul lui Selom, cealuia ce păzește calea.

5. Și am dat înaintea feații lor urcior de vin și păhar și ziș: „Beați vin!“

6. Și ziseră: „Nu vom bea vin, căci Ioanadav, fiiul lui Rihav, tată-nostru, porunci noao, zicând: ‘Să nu beați vinu voi și fiii voștri până în veac.

4 Împ. 10, 15.

7. Și case să nu zidiț, și sămânță să nu sămănaț, și vie nu va fi voao, căci în corturi veț lăcui toate zilele vieții voastre, pentru ca să trăiț zile multe pre pământul carele zăboviț voi preste el’.

8. Și am ascultat glasul lui Ionadav, tatului nostru, ca să nu bem vin toate zilele vieții noastre, noi și muierile noastre, și fiii noștri, și featele noastre,

9. Și ca să nu zidim case a lăcui acolo;

10. Și vie și țarină și sămânță nu s'au făcut noao; și am lăcuit în corturi și am auzit și am făcut după toate câte au poruncit noao Ionadav, părintele nostru. Și s'au făcut

11. Când s'au suit Navohodonosor asupra pământului, și am zis: Suindu-ne, să întrăm la Ierusalim de cătră fața haldeilor și de cătră fața puterii asirianilor! Și am lăcuit acolo“.

12. Și fu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

13. „Așa zice Domnul: Pasă și zi omului Iudii și celor ce lăcuiesc în Ierusalim: ‘Nu veți lua învățătură ca să ascultați cuvintele mele?’

14. Pusă ră cuvinte fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, precum au poruncit fiilor lui ca să nu bea vin, și n’au băut; și Eu am grăit cătră voi den zori; și am grăit, și n’ați ascultat pre mine.

Ier. 11, 7 și 25, 3.

15. Și am trimis cătră voi slugile mele, pre proroci, zicând: ‘Întoarceți-vă fieștecarele de la calea lui cea rea, și mai bune faceți tocmealele voastre, și nu meargeți denapoia altor dumnezei ca să slujiți lor, și lăcuiți pre pământul carele am dat voao și părinților voștri’. Și n’aț plecat urechile voastre și n’aț ascultat.

4 Împ. 17, 13.

16. Și întăriră fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, porunca părintelui lor, și norodul acesta n’au ascultat pre mine“.

17. Pentru aceea, așa zise Domnul: „Iată, Eu aduc preste Iuda și preste ceia ce lăcuiesc în Ierusalim toate răutățile carele am grăit preste ei“.

18. Pentru aceea, așa zise Domnul: „De vreame ce au auzit fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, porunca părintelui lor, ca să facă câte au poruncit lor părintele lor,

19. Nu va lipsi om den fiii lui Ionadav, fiiul lui Rihav, stând înaintea mea toate zilele pământului“.

CAP 36

Cartea lui Ieremia, arsă în foc de Ioachim.

1. În anul al patrulea al lui Ioachim, fiiul Iosiei, împăratul Iudei, făcutu-s’au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Ia ție hârtie de carte și scrie pre ea toate cuvintele carele am grăit cătră tine asupra Ierusalimului și asupra Iudii și asupra tuturor limbilor, den ziua carea am grăit Eu cătră tine, den zilele Iosiei, împăratului Iudii, și până în ziua aceasta,

Ier. 30, 2.

3. Cândai va auzi casa Iudii toate realele carele Eu socotesc ca să le fac lor, pentru ca să să întoarcă fieștecarele den calea cea rea a lor, și blând voi fi strâmbătăților lor și păcatelor lor“.

4. Și au chemat Ieremia pre Varuh, feciorul lui Nirie, și au scris den gura Ieremiei toate cuvintele Domnului, carele au răspuns cătră el, într'o hârtie de carte.

5. Și porunci Ieremia lui Varuh, zicând: „Eu mă păzăsc și nu pociu să întru la Casa Domnului.

6. Și vei citi întru hârtia aceasta la urechile norodului, în Casa Domnului, în zi de post, și în urechile a tot Iuda, celor ce vin den cetățile lor, vei citi lor,

7. Cândai va cădea mila lor naintea feții Domnului și să vor întoarce de la calea lor cea rea, căci mare e mânia și urgia Domnului, care au grăit asupra norodului acestuia“.

8. Și făcu Varuh după toate câte au poruncit lui Ieremia, a citi în carte cuvintele Domnului în Casa Domnului.

9. Și fu în anul al optulea al împăratului Ioachim, în luna a noao, adunară post înaintea feții Domnului tot norodul, în Ierusalim și casa Iudii.

10. Și citia Varuh în carte cuvintele Ieremiei, în Casa Domnului, în casa lui Gamariu, fiiul lui Safan logofătului, în curtea cea de sus, înaintea ușilor porții Casii Domnului cei noao, în urechile a tot norodul.

Ier. 26, 10.

11. Și auzi Mihea, fiiul Gamariei al fiiului lui Safan, toate cuvintele Domnului den carte.

12. Și pogorî la casa împăratului și la casa scriitoriului. Și iată, acoloa toți boiarii șădea: Elisama scriitoriul și Daleas, feciorul lui Selemia, și Ionathan, fiiul lui Ahovor, și Gamarias, feciorul lui Safan, și Sedechias, feciorul Ananiei, și toți boiarii.

13. Și povesti lor Mihea toate cuvintele carele au auzit cetind Varuh la urechile norodului.

14. Și trimisără toți boiarii cătră Varuh, feciorul lui Niriu, pre Iudin, feciorul lui Nathaneu, fiiul lui Selemiu al fiiului lui Husi, zicând: „Hârtia în carea tu cetești la urechile norodului, ia-o pre ea la mâna ta și vino!“ Și luo Varuh hârtia și să pogorî cătră ei.

15. Și zisără lui: „Iarăși ceteaște, la urechile noastre!“ Și ceti Varuh.

16. Și fu deaca auziră toate cuvintele, să sfătuiră fieștecare cătră aproapele său și zisără:

17. „Vestind, să vestim împăratului toate cuvintele aceastea“. Și pre Varuh întrebară, zicând: „De unde ai scris toate cuvintele aceastea?“

18. Și zise Varuh: „Den gura lui mi’au spus mie Ieremia toate cuvintele acestea și scriiam în carte“.

19. Și zisără lui Varuh: „Pasă și foarte te ascunde, tu și Ieremia, și om să nu știe unde sânteți voi!“

20. Și întrară cătră împăratul la curte și hârtia au datu-o să o păzască în casa lui Elisama. Și spusără împăratului toate cuvintele acestea.

21. Și trimise împăratul pre Iudin să ia hârtia. Și luo pre ea den casa lui Elisama. Și ceti Iudin la urechile împăratului și la urechile tuturor boiarilor celor ce sta împrejurul împăratului.

22. Și împăratul șadea în casă de iarnă și gratie de foc –înaintea lui.

23. Și fu cetind Iudin 3 foi au 4, le tăia pre eale cu cuțitașul scriitoriului și le arunca în focul ce era pre gratie, până să sfârși toată hârtia în focul cel de pre gratie.

24. Și nu să turburară, nici rumpseră hainile lor împăratul și slugile lui, cei ce auziia toate cuvintele acestea.

25. Și Jonathan și Godolia și Daleas și Gamaria sfătuiră pe împăratul ca să nu arză-de-tot cartea; și nu-i ascultă.

26. Și porunci împăratul lui Ieremeil, fiiul împăratului, și lui Sarea, fiiul lui Edriil, să prinză pre Varuh și pre Ieremia; și foarte să ascunsără.

27. Și să făcu cuvântul Domnului cătră Ieremia, după ce au arsu de tot împăratul hârtia, toate cuvintele carele au scris Varuh den gura Ieremie, zicând:

28. „Iarăși ia tu altă hârtie și scrie toate cuvintele ceale ce era pre hârtie, carele au arsu împăratul Ioachim.

29. Și vei zice: ‘Așa au zis Domnul: Tu ai arsu hârtia aceasta, zicând: ‘Pentru căci ai scris pre dânsa, zicând: Întrându va intra împăratul Vavilonului și va piarde de tot pământul acesta și va lipsi de pre dânsul om și dobitoc’?

30. Pentru aceaea, așa zise Domnul asupra lui Ioachim, împăratul Iudii: ‘Nu va fi lui care să șază pre scaunul lui David; și stârvul lui va fi lepădat în arsura zilei și întru înghețul nopții.

Ier. 22, 19.

31. Și voiu socoti asupra lui, și asupra rudeniei lui, și asupra fiilor lui, și voiu aduce preste el, și preste cei ce lăcuiescu Ierusalimul, și preste pământul Iudii toate răutățile carele au grăit cătră ei și n’au ascultat”“.

32. Și luo Varuh altă hârtie și scrise pre ea den gura Ieremie toate cuvintele cărții, carele au arsu Ioachim; și încă să mai adaosără lui cuvinte

mai multe decât acestea.

CAP 37

Sedechia închide pre Ieremia în temniță.

1. Și împărăți Sedechia, fiiul Iosiei, în locul lui Ioachim, pre carele l-au împărățit împăratul Vavilonului, Navohodonosor, a împărăți în pământul Iudii.

2 Paral. 36, 10.

2. Și n'au auzit el și slugile lui și norodul pământului cuvintele Domnului, carele au grăit cu mâna Ieremieii.

2 Paral. 36, 12.

3. Și trimise împăratul Sedechia pre Ioahas, fiiul Selemiei, și pre Sofonia, fiiul lui Maaseu preotul, către Ieremia, zicând: „Roagă-te dară pentru noi către Domnul!”

4. Și Ieremia veni și trecu pren mijlocul cetății, și nu-l deaderă pre el la casa temniții. Și putearea lui Faraon ieși de la Eghipet, și auziră haldeii auzul lor și să suiră de la Ierusalim.

Ier. 34, 21.

5. Și să făcu cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:

6. „Așa zice Domnul: Așa vei grăi către împăratul Iuda, cela ce te-au trimis pre tine ca să cerci pre mine:

7. Iată, putearea lui Faraon, ceaea ce au ieșit voao spre ajutoriu, să vor întoarce la pământul Eghipetului; și să vor înturna aceștea haldeii și vor da războiu asupra pământului acestuia și-l vor lua pre el și-l vor arde pre el cu foc,

Ier. 4, 17; Isaia 30, 2 și 7.

8. Căci așa zise Domnul: Să nu gândiți cu sufletele voastre, zicând: ‘Ducând, să vor duce de la noi haldeii’, că nu să vor duce.

9. Și de veți bate toată putearea haldeilor, pre cei ce dau războiu voao, și vor rămânea unii împunși, fieștecarele în locul lui, aceștea să vor scula și vor arde cetatea aceasta cu foc”.

10. Și fu când să sui putearea haldeilor de la Ierusalim de către fața puterii lui Faraon,

11. Ieși Ieremia de la Ierusalim, ca să meargă la pământul lui Veniamin, ca să grăiască de acolo în mijlocul norodului lui.

12. Și fu el în poarta lui Veniamin, și acolo era om la carele găzduia Saruia, feciorul Salamiei, feciorul Ananiei; și prinse pre Ieremia, zicând: „Spre haldei tu fugi“.

13. Și zise: „Minciună e! Nu cătră haldei eu fug“. Și nu-l ascultă pre el, și prinse Saruia pre Ieremia și-l aduse pre el cătră boiari.

14. Și să scârbiră boiarii pre Ieremia, și-l bătură pre el și-l trimisără pre el la casa lui Jonathan scriitoriul, căci aceasta au făcut spre casă de pază.

15. Și veni Ieremia la casa gropii și la hereth și șazu acolo zile multe.

16. Și trimise Sedechie împăratul și-l chemă pre el. Și-l întreba pre el împăratul pre ascuns, să-i spuie de iaste cuvânt de la Domnul. Și zise: „Iaste! Pre mâna împăratului Vavilonului te vei da!“

17. Și zise Ieremia cătră împăratul: „Ce strâmbătate am făcut ție, și slugilor tale, și norodului acestuia, de mă dai tu la casa păzii?“

18. Și unde sânt prorocii voștri, ceia ce prorociia voao, zicând că: ‘Nu va veni împăratul Vavilonului la pământul acesta’?

Ier. 28, 1, 2, 3.

19. Și acum, domnul mieu împărate, cază mila mea înaintea feații tale și nu mă întoarce la casa lui Jonathan scriitoriul și să nu moriu acolo“.

20. Și porunci împăratul și-l puseră pre el la casa cea de pază și-i da lui o pâine de zi denafară, unde frământa, până s’au sfârșit pâinele den cetate. Și șazu Ieremia în curtea temniții.

Ier. 32, 2.

CAP 38

Ieremia aruncat și scos din groapă.

1. Și auzi Safania, feciorul lui Nathan, și Godolia, feciorul lui Pashor, și Ioahal, feciorul lui Seliu, cuvintele carele Ieremia grăia cătră norod, zicând:

2. „Așa au zis Domnul: ‘Cela ce lăcuiaște în cetatea aceasta va muri cu sabie și cu foamete; și cela ce va ieși cătră haldei va trăi și va fi sufletul lui spre aflare și va trăi’. Căci așa zise Domnul:

Ier. 21, 9.

3. ‘Dând, să va da cetatea aceasta la mânilor puterii împăratului Vavilonului, și va lua pre ea’“.

4. Și ziseră împăratului: „Omoară-să dară omul acela, căci el slăbeaște mânilor oamenilor ce dau războiu, celor ce au rămas în cetate, și mânilor a tot

norodul, grăind cătră ei după cuvintele acestea, căci omul acesta nu de folos grăiaște, pace norodului acestuia, ce numai reale“.

5. Și zise împăratul: „Iată el –în mânilor voastre“, căci nu i să putea împăratului cătră ei.

6. Și-l aruncară pre el în groapa lui Melhiu, feciorul împăratului, carele era în curtea temniței, și-l slobozică pre el în groapă; și în groapă nu era apă, ce numai împuciciune, și era întru împuciciune.

7. Și auzi Avdemeleh Arapul (și el era de casa împăratului) cum că au dat pre Ieremia la groapă; și împăratul era la poarta lui Veniamin,

Ier. 39, 6.

8. Și veni cătră el și grăi cătră împăratul și zise:

9. „Rău ai făcut ceale ce ai făcut, a ucide pre omul acesta de cătră fața foametei, căci nu mai sânt încă pâini în cetate“.

10. Și porunci împăratul lui Avdemeleh, zicând: „Ia împreună cu tine de aici 30 de oameni și-l scoate pre el den groapă, ca să nu moară“.

11. Și luo Avdemeleh pre oameni și întră la casa împăratului cea de jos; și luo de acolo obiale vechi și funi vechi și le aruncă pre eale cătră Ieremia în groapă.

12. Și zise cătră el: „Acestea pune-le dedesuptul funilor!“ Și făcu Ieremia așa.

13. Și traseră pre el cu funile și-l scoasăă pre el den groapă și șazu Ieremia în curtea temniței.

14. Și trimise împăratul și-l chemă cătră el, la casa lui Asalisail cea den Casa Domnului. Și zise cătră el împăratul: „Întreba-te-voiu cuvânt, și să nu ascunzi de cătră mine cuvânt!“

15. Și zise Ieremia împăratului: „De-ț voiu spune, nu cu moarte mă vei omorî? Și de te voiu sfătui, nu vei asculta pre mine“.

16. Și să jură împăratul, zicând: „Viu Domnul, carele ne-au făcut noao sufletul acesta, de te voiu ucide pre tine și de te voiu da pre mânilor oamenilor acestora“.

Num. 16, 22.

17. Și zise lui Ieremia: „Așa zise Domnul: ‘De vei ieși, ieșind cătră domnii împăratului Vavilonului, trăi-va sufletul tău, și cetatea aceasta nu să va arde de tot cu focu, și vei trăi tu și casa ta.

18. Și de nu vei ieși, da-se-va cetatea aceasta pre mâna haldeilor și vor arde pre ea cu foc, și tu nu vei scăpa’“.

19. Și zise împăratul Ieremie: „Eu cuvânt am al jidovilor celor ce sânt fugiți cătră haldei, ca să nu mă dea la mâinile lor și mă vor batjocuri pre mine“.

20. Și zise Ieremia: „Nu te va da! Ascultă cuvântul Domnului, carele eu zicu cătră tine, și mai bine va fi ție și va trăi sufletul tău.

21. Și de nu vei tu a ieși, acesta e cuvântul carele au arătat mie Domnul:

22. ‘Iată, toate muierile carele au rămas în casa împăratului Iudei să scotea cătră boiarii împăratului Vavilonului. Și eale zicea: ‘Înșalară-te și vor putea ție oameni de pace ai tăi, și vor strica întru alunecări piciorul tău, înturnară-să de la tine!’

Ier. 5, 12, 13.

23. Și pre muierile tale și pre fiii tăi scoate-i-vor cătră haldei, și tu nu vei scăpa, că în mâna împăratului Vavilonului te vei prinde. Și cetatea aceasta va arde de tot“.

24. Și zise lui împăratul: „Om să nu știe den cuvintele acestea, și tu nu vei muri!

25. Și boiarii, de vor auzi că am grăit ție, și vor veni cătră mine și vor zice ție: ‘Spune tu noao ce au grăit ție împăratul; nu ascunde de cătră noi și nu te vom omorî pre tine. Și ce au grăit cătră tine împăratul?’

26. Și vei grăi lor: ‘Arunc eu mila mea înaintea ochilor împăratului, ca să nu mă întorc la casa lui Ionathan să moriu acolo’“.

27. Și veniră toți boiarii cătră Ieremia și întrebară pre el. Și spuse lor după toate cuvintele acestea carele au poruncit lui împăratul; și tăcură, căci nu s’au auzit cuvântul Domnului.

28. Și șazu Ieremia în curtea temniței până la vreamea carea s’au luat Ierusalimul.

CAP 39

Luarea Ierusalimului.

1. Și fu în luna de la al noaolea an al Sedechiei, împăratului Iudii, mearse Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată putearea lui asupra Ierusalimului și-l bătea pre el.

4 Împ. 25, 1; 2 Paral. 36, 17; Ierem. 52, 4-6.

2. Și în al zeacilea an, în zilele Sedechiei, în luna a patra, în 9 ale lunii, să sparse cetatea.

3. Și intrară toți domnii împăratului Vavilonului. Și șăzură în poarta cea den mijloc: Nigher-Sarasar, și Samagoth, și Navusahor, și Navusaris, Nagargas, și Ravamath și ceilalți domni ai împăratului Vavilonului.

4. Și trimiseră și luară pre Ieremia den temnița curții împărătești și-l deaderă pre el cătră Godolia, feciorul lui Ahicam, fiiul lui Safan; și-l scoaseră pre el și șăzu în mijlocul norodului.

5. Și cătră Ieremia să făcu cuvântul Domnului în curtea temniții, zicând:

6. „Pasă și zi cătră Avdimeleh arapul: ‘Așa au zis Domnul, Dumnezeuul lui Israil: ‘Iată, Eu aduc cuvintele mele asupra cetății aceștia spre reale și nu spre bune.

Ier. 38, 7.

7. Și te voiu mântui în ziua aceea și nu te voiu da pre tine la mâna oamenilor care tu temi de cătră fața lor,

8. Căci mântuind, mântui-te-voiu, și în sabie nu vei cădea, și va fi sufletul tău la aflare, căci nădejduiș pre mine’, zice Domnul”.

Ier. 38, 2.

CAP 40

Ieremia lăsat slobod.

1. Cuvântul ce s’au făcut de la Domnul cătră Ieremia, după ce l-au trimis pre el Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, den Radaman, când luo pre el cu cătuș în mijlocul striinării Iudii, celor ce să ducea la Vavilon,

2. Și-l luo pre el cel mai mare preste bucătari și zise lui: „Domnul Dumnezeuul tău au grăit realele acestea preste locul acesta.

3. Și au făcut Domnul, căci ați greșit lui și n’ăți auzit glasul lui.

4. Iată, am dezlegat pre tine den cătușile ceale ce sânt în mâinile tale; de iaste bine înaintea ta să vii împreună cu mine la Vavilon, vino, și voiu pune ochii miei preste tine; iară de nu, purceade

5. Și te întoarce cătră Godolia, feciorul lui Ahicaz, feciorul lui Safan, pre carele l-au pus împăratul Vavilonului în pământul Iudii, și lăcuiăște cu el în mijlocul norodului, în pământul Iudii. Toate bunătățile sânt înaintea ochilor tăi, ca să mergi acolo. Și pasă!“ Și-i deade lui bucătariul cel mare daruri și-l trimise pre el.

4 Împ. 25, 22.

6. Și veni cătră Godolia, la Masifa, și șazu în mijlocul norodului celuia ce au rămas în pământ.

7. Și auziră toți povățuitorii puterii, cei den țarenă, ei și putearea lor, că au pus împăratul Vavilonului pre Godolia biruitoriu țării, și încă i-au dat pre seama lui bărbați și muieri lui, pre carii n’au înstriinat la Vavilon,

8. Și veniră cătră Godolia cătră Masifa: Ismail, feciorul Mathaniei, și Ioanan, feciorul Cariei, și Sarea, fecioru lui Nathaemeth, și fiii lui Afeth, ai lui Netsfathi, și Ezonia, feciorul lui Mahathi, ei și oamenii lor.

9. Și să jură lor Godolia și oamenilor lor, zicând: „Să nu vă teameț de cătră fața slugilor haldeilor! Lăcuiți pre pământ și lucrați împăratului Vavilonului și mai bine va fi voao!

4 Împ. 25, 24.

10. Și iată, eu șaz înaintea voastră, la Masifa, să stau înaintea haldeilor, când vor veni asupra voastră; și voi adunați vin și poame, și untdelemn luați pren vasele voastre, și lăcuiț în cetățile carele le-aț biruit“.

11. Și toți jidovii cei den pământul Moavului, și den fiii lui Amon, și cei den Idumea, și cei den tot pământul au auzit că au dat împăratul Vavilonului rămășița Iudii și încă au pus preste ei pre Godolia, feciorul lui Ahicam.

12. Și veniră cătră Godolia, la Masifa, la pământul Iudii, și adunară vin și poame multe foarte și untdelemn.

13. Și Ionan, feciorul lui Caria, și toți povățuitorii puterii, cei de la țarină, veniră cătră Godolia, la Masifa, și ziseră lui: „De vei cu cunoștință cunoaște, că Velisa, împăratul fiilor lui Amon, au trimis cătră tine pre Ismail, ca să lovească sufletul tău?“

14. Și n’au crezut lor Godolia. Și zise Ioanan Godoliei pre ascunsu: „Dară în Masifa voiu merge

15. Și voiu lovi pre Ismail, și nimene să nu știe, pentru ca să nu lovască sufletul tău; și să vor răsiți toți jidovii ce-s adunați cătră tine și vor pieri cei rămași ai Iudii“.

16. Și zise Godolia cătră Ioanan: „Să nu faci după graiul tău, căci minciuni tu zici asupra lui Ismail“.

CAP 41

Uciderea lui Godolia.

1. Și fu în luna a șaptea, veni Ismail, feciorul Nathaniei, fiiul lui Eleasa, cel de ruda împărătească, și 10 oameni împreună cu el, către Godolia, la Masifa, și mâncară acolo pâine împreună.

2. Și să sculă Ismail și cei 10 oameni ce era cu el și loviră pre Godolia, pre carele au pus împăratul Vavilonului biruatoriu țării,

3. Și pre toți jidovii ceia ce era cu el la Masifa, și pre toți haldeii carii s'au aflat acolo.

4. Și fu în ziua a doua, lovind el pre Godolia, și om nu știu.

5. Și veniră oameni de la Sihem, și de la Salim, și de la Samaria, 80 de oameni raș la barbe, și rumte hainele lor, și tânguindu-se, și daruri și tămâie –în mâinile lor, ca să aducă la Casa Domnului.

6. Și ieși întru timpinarea lor Ismail, și ei mergea și plângea. Și zise lor: „Întrați către Godolia!“

7. Și fu întrând ei în mijlocul cetății, îi junghiară pre ei și-i băgară în fântână.

8. Și 10 oameni să afluă acolo și ziseră lui Ismail: „Să nu ne ucizi pre noi, căci sânt nouă jitnițe în țarină, grâne și oarze, miare și untdelemn“. Și trecu, și nu-i ucise pre ei în mijlocul fraților lor.

9. Și puțul în care aruncă acolo Ismail pre toți pre carii lovi fântână mare iaste; aceasta iaste care au făcut împăratul Asa de către fața lui Vaasa, împăratul lui Israil, aceasta umplu Ismail de trupuri rănite.

3 Împ. 15, 22.

10. Și întoarse Ismail tot norodul cela ce au rămas la Masifa, și pre featele împăratului, pre carele au dus mai marele preste bucătari Godoliei, feciorul lui Ahicam.

11. Și să duse decindea la fiii lui Ammon. Și auzi Ioanan, feciorul Cariei, și toț povățuitorii puterii cei împreună cu el toate realele carele au făcut Ismail

12. Și aduseră toată tabăra lor și mearse să dea războiu lui. Și afluă pre el la apa cea multă, la Gavaon.

2 Împ. 2, 13.

13. Și fu deaca văzu tot norodul cel ce era cu Ismail pre Ioanan și pre povățuitorii puterii lui cei ce era cu dânsul

14. Și să înturnară către Ioanan.

15. Și Ismail scăpă cu 8 oameni și să duse către fiii lui Ammon.

16. Și luo Ioanan și toți povățuitorii puterii carii era cu el pre toți cei rămași ai norodului, pre carii au înturnat de la Ismail, oameni tari la

războiu, și pre muieri și cealealalte, și pre hadâmi, pre carii au întorsu de la Gavaon,

17. Și să duseră și șazură în pământul Virothoam, cel despre Vithleaem, ca să meargă la Eghipt de cătră fața haldeilor,

18. Căci să spământară de cătră fața lor, căci au lovit Ismail pre Godolia, pre carele au pus împăratul Vavilonului mai mare preste țară.

CAP 42

Ieremia întreabă pre Dumnezeu.

1. Și veniră toți domnii puterii, și Ionan, și Azaria, fiiul lui Maseu, și tot norodul, de la mic până la marele lor,

2. Cătră Ieremia prorocul și ziseră lui: „Cază dară mila noastră înaintea feații tale și te roagă cătră Domnul Dumnezeuul tău pentru aceștea ce au rămas, căci am rămas den mulți puțini, precum ochii tăi vădu.

3. Și spuie noao Domnul Dumnezeuul tău calea întru carea vom merge întru ea și cuvântul carele vom face“.

4. Și zise lor Ieremia: „Auzit-am! Iată, eu mă voi ruga pentru voi cătră Domnul Dumnezeuul vostru, după cuvintele voastre, și va fi cuvântul, carele va răspunde Domnul Dumnezeu, voi spune voao; nu voi ascunde de la voi cuvânt“.

1 Împ. 3, 18.

5. Și ei ziseră cătră Ieremia: „Fie Domnul întru noi spre mărturie dreaptă și credincioasă, de nu după tot cuvântul carele va trimite Domnul cătră noi așa vom face!

6. Și sevai bine și sevai rău, glasul Domnului Dumnezeuului nostru, căruia noi trimitem pre tine cătră el, auzi-vom, ca mai bine noao să să facă, că vom auzi glasul Domnului Dumnezeului nostru“.

7. Și fu preste 10 zile, să făcu cuvântul Domnului cătră Ieremia.

8. Și chemă pre Ioanan, și pre povățuitorii puterii, și pre tot nărodul, de la mic până la mare,

9. Și zise lor: „Așa zise Domnul Dumnezeu:

10. ‘De veț șădea în pământul acesta, zidi-voiu pre voi și nu voi răsipi; și voi răsădi pre voi și nu vă voi zmulge, căci mă odihniu întru realele care am făcut voao.

Ier. 24, 6.

11. Să nu vă teamеț de cătră fața împăratului Vavilonului, de carele voi vă teamеț de cătră fața lui, să nu vă teamеț, zice Domnul, căci cu voi sânt, ca să vă scoț pre voi și să mântuiesc pre voi den mâna lui.

12. Și voiі da voao milă, și voiі milui pre voi, și voiі întoarce pre voi la pământul vostru.

13. Și de ziceț voi: ‘Nu vom șădea în pământul acesta’, ca să nu auziț glasul Domnului,

14. ‘Că la pământul Eghipetului vom întra, și nu vom vedea războiu, și glas de trâmbițe nu vom auzi, și de pâini nu vom flămânzi, și acolo vom lăcui’,

15. Pentru aceaea, auziț cuvântul Domnului! Așa zise Domnul: ‘De veț da voi fața voastră la Eghipet și veț întra acolo a lăcui,

16. Și va fi sabia, de care voi vă teamеț de cătră fața ei, afla-va pre voi în pământul Eghipetului; și foametea, carea voi cuvântați de cătră fața ei, apuca-va pre voi denapoia voastră la Eghipet și acolo veț muri.

Iezech. 5, 4.

17. Și vor fi toți oamenii, și toți cei streini de rudă, ceia ce au pus fața lor la pământul Eghipetului să lăcuiască acolo, sfârși-se-vor cu sabie și cu foamete. Și nu va fi lui nimeni mântuindu-se de răutățile carele Eu aduc preste ei’.

Iezech. 30, 10, 11.

18. Căci așa zise Domnul: ‘În ce chip au picat mânia mea preste cei ce lăcuia Ierusalimul, așa va pica mânia mea preste voi, întrând voi la Eghipet’. Și veț fi spre loc neumblat, și supuși și la blestăm și la ocară, și nu veț mai vedea încă locul acesta

Isaia 65, 15.

19. Care au grăit Domnul Dumnezeu preste voi, cei rămași ai Iudei: ‘Să nu întrați la Eghipet!’ Și acum, cunoscând, veț cunoaște

20. Căci aț ficlenit întru sufletele voastre trimițându-mă, zicând: ‘Roagă-te pentru noi cătră Domnul, și după toate, oricâte va grăi ție Domnul, face-vom’.

21. Și n’aț auzit glasul Domnului carele au trimis cătră voi.

22. Și acum, cu sabie și cu foamete veț sfârși-vă în locul carele voi vă rugați să întrați să lăcuiți acolo“.

Evreii împotriva lui Ieremia.

1. Și fu deaca încetă Ieremia zicând cătră nărod toate cuvintele Domnului, carele au trimis Domnul cătră ei toate cuvintele acestea,
2. Și zise Azaria, feciorul lui Maaseu, și Ioanan, feciorul lui Carie, și toți oamenii semeți, zicând Ieremie: „Răspunzând, minț! Nu te-au trimis pre tine Domnul cătră noi, zicând: ‘Să nu intrați la Eghipet a lăcui acolo’,
3. Ce numai Varuh, feciorul lui Nirie, te îndeamnă cătră noi, pentru ca să ne dai pre noi pre mânil haldeilor, ca să ne omoare pre noi și ca să ne înstreineaze pre noi la Vavilon“.
4. Și n’au ascultat Ioanan și toți povățuitorii puterii, cei împreună cu el, și tot norodul glasul Domnului, să lăcuiască în pământul Iudii.
5. Și luo Ioanan și toți povățuitorii puterii pre toți rămașii Iudii, pre cei ce s’au întors a lăcui în pământ,
6. Pre oamenii cei tari, și pre muieri, și pruncii, și cealealalte, și pre featele împăratului, și sufletele carele au lăsat Navuzardan cu Godolia, fiiul lui Ahicaz, și pre Ieremia prorocul, și pre Varuh, feciorul lui Niriu,
7. Și au intrat la Eghipet, căci n’au ascultat glasul Domnului; și au intrat la Tafnas.
8. Și să făcu cuvântul Domnului cătră Ieremia la Tafnas, zicând:
9. „Ia ție pietri mari și le ascunde pre eale înaintea ușii, în poarta casii lui Faraon, în Tafnas, înaintea ochilor bărbaților Iudii.
10. Și vei grăi: ‘Așa zise Domnul: Iată, Eu trimiț și voi aduce pre Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și va pune scaunul lui deasupra pietrilor acestora carele ai ascuns, și va rădica armele preste eale,
11. Și va intra și va lovi pământul Eghipetului, pre carii la moarte, la moarte; și pre carii la înstriinare, la striinare; și pre carii la sabie, la sabie.
12. Și va arde foc în casele dumnezeilor lor, și le va pâjoli pre eale, și va înstriina pre ei, și va păduchea pământul Eghipetului în ce chip păduche păstoriul haina lui, și va ieși cu pace.
13. Și va zdrobi stâlpii cetății a Iliupoleos, cei de la Enom, și casele lor le vor arde de tot cu foc“.

Isaia 19, 1.

CAP 44

Ieremia mustră pre Evreii din Eghipet.

1. Cuvântul carele s’au făcut cătră Ieremia la toți jidovii ceia ce lăcuiesc în pământul Eghipetului și celor ce șad în Magdol și în Tafnes și în pământul Pathuris, zicând:

Isaia 19, 13.

2. „Așa zice Domnul puterilor, Dumnezeuul lui Israil: ‘Voi ați văzut toate răutățile carele am adus preste Ierusalim și preste cetățile Iudii! Și iată, sânt pustii de lăcuiitori,

3. De cătră fața răutății lor, care au făcut să mă amărască, mergând a tămâia la dumnezei striini, carii n’au cunoscut;

4. Și am trimis cătră voi pre slugile mele, pe proroci, la mânecate, și am trimis cătră voi, zicând: ‘Să nu faceți lucrul pângăriciunei aceștia care am urât!’

5. Și n’au ascultat pre mine și n’au plecat ureachea lor, să se întoarcă de la răutățile lor, ca să nu jârtvuiască la alți dumnezei.

6. Și pică mânia mea și urgia mea, și să ațâtară în porțile Iudii și den afara Ierusalimului, și să făcură spre pustiire și spre necălcare, ca în ziua aceasta’.

7. Și acum așa zise Domnul cel Întru-tot-țiitoriu: ‘Pentru căci voi faceți răutăți mari preste sufletele voastre, a tăia dentru voi bărbat și muiare, prunc și sugari den mijlocul Iudii, ca să nu rămâie dentru voi nimenea,

8. Să mă amărât pre mine întru faptele mânilor voastre, a tămâia la alți dumnezei, în pământul Eghipetului la carele ați intrat a lăcui acolo, pentru ca să vă tăiați și pentru ca să vă faceți spre blestem și spre ocară întru toate limbile pământului?

9. Au uitat voi realele părinților voștri, și realele împăraților Iudii, și realele boiarilor voștri, și realele muierilor voastre, carele au făcut în pământul Iudii și afară den Ierusalim?

10. Și n’au încetat până în ziua aceasta; și nu să ținea de poruncile mele, carele am dat înaintea părinților lor’.

11. Pentru aceaea, așa zise Domnul: ‘Iată, Eu depărtez fața mea,

12. Ca să pierz pre toți cei rămaș de la Eghipet, și căzuț cu sabie, și cu foamete. Și să vor săvârși de la mic până la marele lor. Și vor fi spre ocară și spre pieire și spre blestem.

13. Și voi socoti preste ceia ce lăcuiesc în pământul Eghipetului, în ce chip am socotit în Ierusalim, cu sabie, și cu foamete, și cu moarte.

14. Și nu va fi scăpat nimenea den cei rămaș ai Iudii, celor ce nemernicesc în pământul Eghipetului, ca să se întoarcă la pământul Iudei,

preste carele ei nădejduiesc cu sufletele lor să se întoarcă acolo; nu se vor întoarce, fără numai cei scăpați”.

15. Și au răspuns Ieremiei toți bărbații ceia ce știa că tămâiază muierile lor la dumnezăi streini, și toate muierile, adunare mare, și tot nărodul, ceia ce șădea în pământul Eghiptului, în pământul Pathurei, zicând:

16. „Cuvântul carele ai grăit cătră noi cu numele Domnului, nu vom asculta pre tine,

17. Căci făcând, vom face tot cuvântul carele va ieși den gura noastră: a tămâia împărăteasei ceriului și a turna ei turnări, în ce chip am făcut noi, și părinții noștri, și împărații noștri, și boiarii noștri, în cetățile Iudei și den afara Ierusalimului, și ne-am saturat de pâine, și ne-am făcut buni, și reale n'am văzut.

18. Și deaca am părăsit a tămâia împărăteasii ceriului, ne împruțăm de pâine toți, și cu sabie și cu foamete ne sfârșim.

19. Și căci noi tămâiam împărăteasei ceriului și am turnat ei turnări, au fără de bărbații noștri am făcut ei havone și am turnat ei turnări?”

20. Și zise Ieremia la tot nărodul, celor tari, și muierilor, și la tot nărodul, celor ce au răspuns lui cuvinte, zicând:

21. „Au nu den tămâia carea aț tămâiat în cetățile Iudei și den afara Ierusalimului, voi, și părinții voștri, și împărații voștri, și boiarii voștri, și nărodul pământului, și-au adus Domnul aminte și să sui pre inima lui?

22. Și nu mai putea Domnul încă a suferi de cătră fața vicleșugului lucrurilor voastre și den urâciunile carele aț făcut, și să făcu pământul vostru spre pustiire și spre necălcare și spre blestăm ca în ziua aceasta;

23. De cătră fața celora ce tămâiați și celora ce aț greșit Domnului, și n'aț auzit glasul Domnului, și întru poruncile lui și în leagea lui și întru mărturiile lui n'ați mers, și s'au apucat de voi răutățile acestea“.

24. Și zise Ieremia nărodului și muierilor: „Auziți cuvintele Domnului!

25. Așa zise Domnul Dumnezăul lui Israil: ‘Voi, muierilor, cu gura voastră aț grăit și cu mâinile voastre aț plinit, zicând: ‘Făcând, să facem mărturisirile carele am mărturisit, a tămâia împărăteasii ceriului, să-i turnăm ei turnări’. Stând, aț stătut întru mărturiile voastre și făcând, aț făcut’.

26. Pentru aceea, auziți cuvântul Domnului tot Iuda, ceia ce șădeț în pământul Eghiptului: ‘Iată, am mărturisit numelui meu celui mare, zise Domnul; de se va face încă numele meu în gura a tot Iuda a zice ‘Viu Domnul!’, preste tot pământul Eghiptului!

27. Căci iată, Eu am priveghiat preste ei a le face rău lor și nu a le face bine; și se vor sfârși tot Iuda, cei ce lăcuiesc în pământul Eghiptului, cu sabie și cu foamete, până unde se vor sfârși.

Daniil 9, 14.

28. Și cei mântuiți de sabie înturna-se-vor în pământul Iudei împuținați cu numărul, și vor cunoaște cei rămași ai Iudei, carii s’au așăzat în pământul Eghiptului acolo a lăcui, al cui cuvânt va rămânea.

Isaia 11, 12 și 27, 13.

29. Și acesta e semnul voao că voi socoti Eu preste voi spre reale’.

30. Așa zise Domnul: ‘Iată, Eu dau pre Uafri, împăratul Eghiptului, pre mâinile vrăjmașului lui și pre mâna celui ce cearcă sufletul lui, în ce chip am dat pre Sedechie, împăratul Iudei, pre mâinile lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, vrăjmașului său și cercătoriului sufletului lui’“.

CAP 45

Ieremia muștră pe Varuh.

1. Cuvântul carele au grăit Ieremia prorocul către Varuh, fiiul Niriei, când au scris cuvintele aceastea pre carte, den gura Ieremie, în anul al patrulea al lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratul Iudei:

2. „Așa zise Domnul asupra ta, Varuh!

3. Căci ai zis: ‘Vai, vai, căci adaose Domnul truda cu dureare mie; adormiiu cu suspinuri, odihnă nu aflaiu’,

4. Ziș lui: ‘Așa au zis Domnul: ‘Iată, pre carele Eu am zidit, Eu voi răsiipi; și pre care Eu am răsădit, Eu voi zmulge.

5. Și tu ceare-ț-vei ție mari? Să nu ceri, căci iată, Eu aduc reale preste tot trupul, zice Domnul, și voi da sufletul tău spre aflare, în tot locul oriunde vei merge acolo’“.

Ier. 21, 9 și 38, 2.

CAP 46

Prorocie pentru pustiirea Eghiptului.

1. De început, împărățind Sedechie împăratul, făcutu-s’au cuvântul acesta

2. Pentru Elam: Al Eghiptului, preste putearea lui Faraon Nehao, împăratul Eghiptului, carele era la râul Efratului, la Harmis, pre carele l-au

lovit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în anul al patrulea al lui Ioachim, împăratului Iudei:

4 Împ. 24, 7; 2 Paral. 35, 20.

3. „Luaț arme și pavețe și vă apropiaț la războiu!

4. Și înșălaț caii, încălecaț, călăreții! Și vă tocmiț misurcile voastre, puneț înainte sulile și îmbrăcaț zalele voastre!

5. Pentru aceea aceștea să tem și să feresc înapoi, pentru căci cei tari ai lor să vor tăia; cu fuga au fugit, și nu s’au întors, încungiuraț pre împrejur, zice Domnul.

6. Să nu fugă cel sprinten și să nu scape cel vârtos; spre crivăț, ceale de lângă Efraath slăbiră și căzură.

Amos 2, 14, 15.

7. Cine e acesta, ca un râu se va sui și ca râurile învăluind apa?

8. Apele Eghiptului, ca un râu să vor sui, și zise: ‘Sui-mă-voiu și voiu acoperi de tot pământul și cetatea, pre cei ce lăcuiesc întru ea!’

9. Încălecaț pre cai, gătiți carăle, ieșiți cei războinici ai ethiopilor și ai Liviei, înarmați cu arme! Și lidii, suiți-vă, întindeț arcul!“

Isaia 66, 19; Iezech. 30, 5.

10. Și ziua aceea – a Domnului Dumnezeuului nostru e zi de izbândire, ca să izbândească pre vrăjmașii lui. Și-i va mânca de tot sabia Domnului, și să va sătura și să va îmbăta de sângele lor, căci jârtvă e Domnului de la pământul despre miazănoapte, la apa Efratului.

Isaia 34, 5.

11. „Suie-te, Galaad, și ia rășână fecioarii feții Eghiptului; în deșărt să înmulțiră vindecările tale, folos nu iaste ție.

Ier. 51, 8.

12. Auziră limbile glasul tău și de strigarea ta s’au împlut pământul, căci războinic cătră războinic slăbi, deodată căzură amândoi“.

13. Carele au grăit Domnul cu mâna Ieremieii, ca să vie împăratul Vavilonului să taie pământul Eghiptului:

Isaia 19, 4.

14. „Vestiț la Magdolon și porunciț la Memfin! Ziceț: ‘Stăi și te gătește, pentru căce au mâncat sabia ceale dupre împrejurul tău’.

15. Pentru căci au fugit de la tine Apis? Vițelul tău cel ales n’au rămas, căce Domnul l-au deznodat pre el.

16. Și mulțimea ta slăbi și căzu; și fieștecarele cătră aproapele lui grăia: ‘Să ne sculăm și să ne înturnăm cătră norodul nostru, la moșia noastră, de

cătră fața sabiilor ilinești!’

17. Chemați numele lui Farao Nehao, împăratul Egiptului: ‘Saoniezviemoidu!’

18. Viu –Eu, zice Domnul Dumnezeu, căci ca Itavirion întru munți și ca Carmilul cel din mare va veni!

19. Vas de înstrăinare fă-ți, lăcuind fata Egiptului, căce Memfis spre stingere va fi și să va cheme: ‘Vai!’, nefiind locuitoriu întru ea.

20. Juncă împodobită e Egiptul, zmulgere de la crivăț veni preste ea.

21. Și argații ei întru ea, ca vițeei cei hrăniți, ce să hrănesc spre junghiere, pentru căci și ei să înturnară și fugiră toți deopreună, n’au statut, căci ziua pierzării au venit preste ei și vremea izbândirii lor.

22. Glasul lor ca al șarpelui ce șuieră, căci în năsip vor merge, cu topoarele vor veni preste ea ca ceia ce taie leamne.

23. Tăia-va dumbrava ei, zice Domnul, căci nu să va închipui Dumnezeu; căci să va înmulți mai mult decât lăcusta și nu iaste lor număr.

Iezech. 21, 3.

24. Rușinatu-s’au fata Egiptului; deade-se pre mâinile norodului de la miazănoapte.

25. Iată, Eu izbâdesc pre Amon, pre fiul ei, preste Egipt, și preste dumnăzii ei, și preste împărații ei, și preste Farao, și preste ceia ce nădejduiesc preste el.

Isaia 19, 1.

26. Și tu să nu te temi, robul meu Iacov, nici să te spari, Israil! Pentru căci, iată, Eu te mântuiesc de departe, și sămânța ta, dintru robirea lor. Și să va înturna Iacov și va înceta; și va adormi, și nu va fi cel ce să-l dodeiască pre el.

Isaia 41, 10.

27. Nu te teame, sluga mea Iacov, zice Domnul, căci cu tine Eu sânt! Cea neînfricoșată și gingașă să deade, căci voi face concenire în toată limba la care te vor scoate pre tine acolo, iară pre tine nu te voi face să te sfârșăști și te voi certa spre judecată și nevinovat nu te voi face“.

Isaia 43, 1, 44, 2.

CAP 47

Prorocie pentru pieirea celor de alt neam.

1. Aceastea zice Domnul:

2. „Iată, ape să suie de la miazănoapte și vor fi la pârâul ce îneacă, și va îneca pământul și plinirea lui, cetate și pre cei ce lăcuiescu întru ea. Și vor striga oamenii,

Isaia 59, 19.

3. Și vor clicui toți ceia ce lăcuiescu pământul de glasul pornirii lui, de armele picioarelor lui și de cutremurul carălor lui și sunetul roatelor lui.

Isaia 5, 28.

4. Nu s’au întorsu părinții preste fiii lor de cătră slăbirea mâinilor lor în zio aceea ce vine ca să piarză pre toți cei striini de fealiu. Și voi stinge Tirul și Sidonul și pre toți cei rămaș ajutoriului lor!, căci va piarde de tot Domnul pre ceale rămase den ostroave.

Amos 9, 7; Isaia 23, 1.

5. Vine pleșuvirea preste Gaza, lepădă-se Ascalonul și cei rămaș Enachimi. – ‘Până când va tăia

Isaia 15, 2; Mih. 1, 16.

6. Sabia Domnului? Până când nu vei înceta? Așază-te în teaca ta,

7. Și te odihnește, și te rădică!’ – Cum va înceta, și Domnul au poruncit ei preste Ascalon și preste ceale de pre lângă mare și preste ceale rămase a să rădica!“

CAP 48

Prorocie pentru pustiirea Moavului.

1. Cătră Moav, așa zise Domnul: „Vai de Navan, căci au pierit; luatu-s’au Cariathem, rușină-se Masigath și să birui.

2. Nu iaste încă vindecare la Moav! Semeție –în Esevon, gândiră asupra ei reale: ‘Veniți să o tăiem pre ea den norod!’ Și potolire se va potoli, denapoia ta va umbla sabia

Isaia 15, 1.

3. Căci glasul celor ce au strigat de la Uronaim, pieire și zdrobitură mare.

4. Zdrobi-se Moav, vestiți la Zogora!

5. Căci să umplu Alaoth cu plângere, sui-se-va plângând în calea Uronaim, strigare de sfărâmare aț auzitu:

Isaia 15, 5.

6. ‘Fugiți și mântuiți sufletele voastre și veți fi ca un măgariu selbaticu în pustie!’

7. De vream ce nădejduiai pre tăria ta, și te vei prinde și va ieși Hamos întru striinare, și preoții lui și boiarii lui împreună,

Isaia 46, 1, 7.

8. Și va veni pieire preste toată cetatea, nu va scăpa, și va pieri zăpodia, și va pieri de tot câmpia, în ce chip zise Domnul.

9. Dați seamne la Moav, căci cu aprindere să va aprinde și toate cetățile ei neumblate vor fi. De unde e lăcuiitoriul ei?

10. Blestemat cela ce face faptele Domnului cu leane, scoțând sabia lui den sânge!

11. Să odihni Moav de copilașu, și nădejduind era preste mărirea lui, n’au turnat den vas în vas și la înstriinare n’au mersu; pentru aceea, stătu gustarea lui întru el și mirosul lui n’au lipsit.

Sof. 1, 12.

12. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și voi trimite lui pre ceia ce pleacă și-l vor pleca pre el, și vasele lui să vor mărunta și oalele lui le vor zdrobi.

13. Și să va rușina Moav de Hamos în ce chip s’au rușinat casa lui Israil de la Vethil, nădejdea lor, nădejduind preste ea.

3 Împ. 12, 29.

14. Cum veți grăi: ‘Tari sântem și om puternecind la ceale de războiu?’

15. Pieri Moav cetatea lui, și cei aleș tinerii lui pogorâră-se spre junghiare.

16. Aproape e ziua lui Moav a veni, și vicleșugul lui de sârg foarte.

17. Porniți la el toți de pre împrejurul lui, toți dați numele lui, ziceți: ‘Cum să să fărâme varga cea cu bună cinste, toiagul cel de mărime?’

18. Pogoară-te de la mărire și șazi la umezală, cea ce șade Dedan; sfărâma-se-va, că pieri Moav, sui-se la tine cel ce strică tăria ta.

19. Pre cale stăi și preveaște, ceaea ce șaz în Aruir, și întreci pre cel ce fuge și cel mântuit și zi: ‘Ce s’au făcut?’

20. Rușină-să Moav, căci să zdrobi. Vaietă-te și strigă, vestează în Arnon că au pierit Moav!

Isaia 16, 7.

21. Și judecată vine la pământul lui Misor asupra lui Helon, și asupra lui Refas, și asupra lui Mofas,

22. Și preste Devon, și preste Dadan, și preste casa lui Devlathaim,

23. Și preste Cariathaim, și preste casa lui Ghemol, și preste casa lui Maon,

24. Și preste Cariuth, și preste Vosor, și preste toate cetățile Moavului, ceale departe și ceale de aproape.

Isaia 34, 6 și 63, 1.

25. Frânse-se cornul Moavului și brațul lor să zdrobi.

26. Îmbățați-l, căci spre Domnul s'au mărit. Și va bate Moav cu mâna lui, și va fi spre răs și el.

27. Și însă spre răs era ție Israil? Și întru furtușagurile tale să află, căci băteai războiu asupra lui?

28. Lăsară cetățile și lăcuiă în pietri cei ce lăcuiesc în Moav, făcură-se ca niște porumbițe ce-ș fac cuibul în pietri, la gura gropii.

29. Și auziiu semeția lui Moav, și să semeți foarte semeția lui și mândria lui, înălțatu-s'au inema lui.

Isaia 16, 6.

30. Și eu am cunoscut faptele lui: Au nu îndestularea lui i-au făcut așa?

31. Pentru aceea, asupra Moavului vă văietați, de toate părțile strigați asupra oamenilor celor tunși ai prafului.

Isaia 16, 7.

32. Ca plânsul lui Iazir plânge-te-voiu, vie Aserima! Vițele tale trecură marea; preste culesurile tale pieire au căzut!

33. Să fiarse bucuria și veselia de la Moavitida și vin era pren teascurile tale; dimeneața n'au călcat, nici înde sară n'au făcut.

34. Și ceale de la strigarea Esevonului până la Eliali și până la Iassa, până la Etath, cetățile lor, deaderă glasul lor, de la Zogora până la Oronaim; și veaste la Salasia, căci și apa Nevremis de tot arsă va fi.

Isaia 15, 5.

35. 'Și voi pierde pre Moav, zice Domnul, suindu-se la capiște și tămâind la dumnezeii lui'.

36. Pentru aceea, inema lui Moav ca niște fluire va suna, inema mea preste oameni tunși ca un fluier va suna; pentru aceea, ceale ce au câștigat pierit-au de la om.

Isaia 16, 11.

37. Tot capul în tot locul vor rade, și toată barba să va rade, și toate mâinile să vor tângui, și preste tot mijlocul –sac.

Isaia 15, 2; Iezech. 7, 18.

38. ‘Și preste toate podurile Moavului și preste ulițele ei toate –tânguire, căci am zdrobit pre Moav, zice Domnul, ca un vas care nu e de treabă de el’.

Ier. 7, 29; Isaia 15, 4.

39. Cum s’au împăcat? Cum întoarse dosul Moav? Rușină-se și s’au făcut Moav spre răs și zavistie la toți cei după ’mprejurul ei.

40. Căci așa zise Domnul: ‘Iată, ca un vultur va porni și va întinde mâinile lui preste Moav’.

Iezech. 17, 12.

41. Luă-se Carioth, și țăriile să luare împreună; și va fi inima Moavului în ziua aceea ca inima muierii ce chinuiaște.

42. Și va pieri Moav de gloată, căci preste Domnul s’au mărît.

43. Lațu și frică și groapă preste tine, șezând preste Moav!

44. ‘Cela ce fuge de cătră fața înfricoșării, cădea-va în groapă; și cela ce să va sui den groapă prinde-se-va în lațu, căci voi aduce acestea preste Moav, ca în anul socotirei lui!’“

Isaia 24, 18.

CAP 49

Altă prorocie pentru cei de alt neam.

1. Fiilor Ammon așa zise Domnul: „Au fii nu sânt în Israil? Au luotoriu nu iaste la ei? Pentru ce au luat Melhol pre Galaad, și norodul lor în cetățile lor lăcuiaște?

Amos 1, 3, 13.

2. Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și voi da în auzul Ravathiei gâlceavă de războiu, și vor fi spre necălcare și spre pieire. Și capiștile ei cu foc vor arde de tot, și va lua Israil biruința lui.

Iezech. 21, 32; Sof. 2, 8.

3. Vaietă-te, Esevon, căci au pierit Gai! Strigați, feate den Ravath, încingeți-vă împrejur, căci Melhol va merge în striinătate, preoții lui și boiarii lui împreună!

4. Ce vă bucurați câmpilor Enachimilor, fata Itamiei, cea ce nădejduiești preste visteriile ei, cea ce zici: ‘Cine va intra asupra mea?’

Ps. 51, 6.

5. Iată, Eu aduc frică preste tine, zise Domnul, de cătră tot împrejurul tău și vă veți răsiți fieștecarele la fața lui, și nu iaste cel ce să adune“.

6. Idumeii aceastea zice Domnul: „Nu iaste înțelepciune încă în Theman? Pieri sfatul den cei pricepuți, duse-se înțelepciunea lor,

7. Amăgitu-s'au locul lor. Afundați-vă pre voi spre șădeare, ceia ce lăcuiți în Dedan, căci greale au făcut. Adus-au preste ei în vreamea care am socotit preste el.

8. Căci cu legături au venit ție, nu vor lăsa ție lăsare, ca furii noaptea vor pune mâinile lor.

Avdiu 1, 5.

9. Căci eu am tras pre Isaf, descoperit-am ceale ascunse ale lor, a să ascunde nu vor putea, pieriră pre mâna fratelui lui și vecinului mieu, și nu iaste.

10. Să lase pre surumanul tău ca să trăiască. Și eu voiu trăi și văduvele spre mine nădejduiesc“. Căci aceastea au zis Domnul:

11. „Cărora nu era leage a bea păharul, au băut. Și tu, nevinovată? Nu te vei face nevinovată, că bând, vei bea.

12. Căci asupra mea am jurat, zice Domnul, că spre necălcare și ocară și spre blestem vei fi în mijlocul ei. Și toate cetățile ei vor fi pustii în veac“.

Evrei 6, 13.

13. Auz am auzit de la Domnul și vestitori la limbi au trimis: „Adunați-vă și păsați la ea; și să sculă la războiu!

Avdiu 1, 1.

14. Mic dedeiu pre tine întru limbi și pre lesne hulit întru oameni.

15. Jucăreaia ta deade în mâna ta, nesilnicia inimii tale lăcui în gaurile pietrilor, luo vârtutea măgurii cei nalte; căci au înălțat ca vulturul cuibul lui, de acolo te voiu oborî.

Avdiu 1, 4.

16. Și va fi Idumea spre necălcare; tot cela ce merge spre ea se va întrista și va șuiera preste toată rana ei.

17. În ce chip s'au surpat Sodomul și Gomorul și vecinele lor, zise Domnul Atotțiitoriul, nu va șădea acolo om și nu va lăcui acolo fiiul omului.

Fac. 19, 24.

18. Iată, ca un leu să va sui den mijlocul Iordanului la locul Emathului, căci de sârg voiu goni pre ei de la dânsă. Și pre cei tineri puneți asupra ei.

Căci cine e ca mine? Și cine Îm va sta mie împotrivă? Și cine e păstoriul acesta carele va sta înaintea feații mele?“

Iov 41, 1.

19. Pentru aceea, auziți sfatul Domnului, carele au sfătuit asupra Idumeii, și gândul lui, carele au gândit preste ceia ce lăcuiesc în Theman: „De nu se vor înălța împreună ceale mai mici ale oilor, de nu se va necalca preste ei surparea lor,

20. Căci de cătră glasul strigării lor cutremuratu-s’au pământul și strigarea mării nu s’au auzit.

21. Iată, ca vulturul va vedea și va întinde aripile lui preste țăriile ei. Și va fi inima celor tare ai Idumeii în ziua acea ca inima muierii ce să chinuiaște.

22. Cu Damascul să rușină Imath și Arfath, că au auzit auz rău; îș ieșiră den hire, mâniară-se, a să odihni nu pot.

Isaia 17, 1.

23. Slăbi Damascul, să întoarse spre fugă, cutremur s’au apucat de ea.

24. Cum n’au părăsit cetatea mea? Satul au îndrăgit;

4 Împ. 18, 34.

25. Pentru aceea, vor cădea tinerii în ulițele tale și toți oamenii cei războinici ai tăi cădea-vor, zice Domnul.

26. Și voi arde foc în zidul Damascului și va mânca răspântiile fiiului lui Ader“.

Amos 1, 4, 14.

27. La Chidar, împărăteasa curții, pre carea au lovit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, așa zise Domnul: „Sculați-vă și vă suiți preste Chidar și împleți pre fiii lui Chedem!

Isaia 21, 16.

28. Corturile lor, și oile lor îș vor lua, haine și toate vasele lor și cămilele lor lua-ș-vor lor. Și chemați preste ei pieire de premprejur.

29. Fugiți foarte, afundați spre șădeare, șăzând în curte, căci au sfătuit asupra voastră împăratul Vavilonului sfat și gândi gând.

30. Scoală-te și te suie spre limbă care e bine așăzată, șăzând spre răsufare, la carii nu-s uși, nu-s zăvoară, nu-s încuietori, sânguri poposesec.

Iezech. 38, 11.

31. Și vor fi cămilele lor spre pradă și mulțimea dobitoacelor lor la pieire. Și voi vântura pre ei cu tot vântul, tunși înaintea feații lor, dentru tot decindea a lor aduce-voiu înfrângerea lor, zise Domnul.

32. Și va fi curtea zăbava pasărilor și necălcată până în veac. Nu va lăcui acolo om și nu va șădea acolo fiul omului“.

CAP 50

Prorocie pentru întoarcerea din robia Vavilonului.

1. Cuvântul Domnului, carele au grăit asupra Vavilonului:

2. „Vestiți întru limbi și auzite faceți și să nu ascundeți! Ziceți: ‘Luat-au Vavilonul, rușinatu-s’au Vilos cea neînfricoșată, cea gingașă să deade la Merodah,

Isaia 13, 2 și 46, 1.

3. Căci s’au suit asupra ei limbă de la crivăț. Acesta va pune pământul lui spre stingere și nu va fi cine să lăcuiască într’însul, den om până în dobitoc’.

4. În zilele acealea și în vremea aceea, veni-vor fiii lui Israil, ei și fiii Iudii, dempreună mergând; și plângând vor merge, pre Domnul Dumnezeu lor cercând.

5. Până la Sion întreba-vor calea, pentru că aicea vor da fața lor și vor veni și vor pribegi la Domnul Dumnezeu lor, pentru că făgăduința veacinică nu să va uita.

6. Oi pierite s’au făcut norodul mieu, păstorii lor au scos pre ei, preste măguri au rătăcit pre ei, den măgură preste munte au mers, uitară așternutul lor.

Zahar. 10, 2; Mat. 9, 36.

7. Împărțirea direptății – Celui ce au adunat pre părinții lor.

8. Înstreinați-vă den mijlocul Vavilonului și de la pământul haldeilor, și ieșiți și vă faceți ca bălaurii înaintea oilor,

Apoc. 18, 4.

9. Căci iată, Eu rădic preste Vavilon adunări de limbi den pământul despre miazănoapte și să vor rânduie de războiu spre el; de acolo să vor lua, precum zvârlitura războinicului înțelept nu să va întoarce deșartă.

Isaia. 13, 9.

10. Și va fi țara haldeiască în pradă, toți ceia ce pradă pre ea sătura-se-vor, căci vă veseliiați și vă preafăliați jehuind moștenirea mea,

11. Pentru căci aț jucat ca boii în pajiște și împungeați ca taurii. Rușinatu-s’au maica voastră foarte,

Ioil 3, 2.

12. Înfruntă-se cea ce va născu pre voi, maică spre bunătați, cea de apoi pustie de limbi.

13. De urgia Domnului nu să va lăcui și va fi spre stingere toată; și tot cela ce va treace pren Vavilon să va mână și vor șuiera preste toată rana lui.

14. Rânduți-vă asupra Vavilonului împrejur, toți încordând arcul. Săgetați asupra ei, nu vă scumpiți de săgetăturile voastre ceale de mai nainte.

15. Și biruiți de tot pre ea; slăbiră mâinile ei, căzut-au băștile ei și să săpă de tot zidul ei; căci izbândirea de la Dumnezeu iaste, izbândiș asupra ei; în ce chip au făcut, faceți ei.

Ps. 136, 7.

16. Pierzând de tot sămânța den Vavilon, toți ceia ce afla pre ei topiia de tot pre ei; vrăjmașii lor ziseră: ‘Nu vom părăsi pre ei, pentru căci au greșit Domnului, țiind seacerea în vremea secerăturii; de cătră fața sabiei elinești, fieștecarele la norodul lui să vor întoarce și fieștecarele la pământul lor vor fugi’.

17. Oaie rătăcită e Israil, lei l-au scos pre el. Cel dentâiu au mâncat pre el împăratul Assur, și acesta apoi, oasele lui, împăratul Vavilonului“.

18. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „Iată, Eu izbândesc asupra împăratului Vavilonului și asupra pământului, în ce chip am izbândit asupra împăratului Assur.

Isaia 37, 36, 38.

19. Și voi așaza pre Israil la pășunea lui, și să va paște la Carmil, și în muntele lui Efraim, și în Galaad, și să va sătura sufletul lui.

20. În zilele acealea și în vremea aceaea, zice Domnul, vor cerca strâmbătate lui Israil, și nu va fi; și păcatele Iudii, și nu să vor afla, căci blând voi fi celor rămași pre pământ, zice Domnul.

Num. 23, 21; Ps. 31, 1, 2; Râm. 4, 6, 7.

21. Cu amar te suie preste el, și preste ceia ce lăcuiesc preste el izbândește cu sabie, și stinge, zice Domnul, și fă după toate câte poruncesc ție“.

22. Glas de războiu și zdrobire mare în pământul haldeilor!

23. Cum să frânse și să surpă ciocanul a tot pământul! Cum să făcu întru stingere Vavilonul întru limbi!

24. Râdica-se-vor asupră-ți și nu vei conoaște în ce chip te vei și lua, Vaviloane! Aflași-te și te luași, căci Domnului stătuș împotrivă.

25. Deșchis-au Domnul visteria lui și scoase vasele urgiei lui, căci lucrul Domnului Dumnezeu e în pământul haldeilor,

26. Căci au venit vremile lui: „Deșchideți jicnițile lui, cercați pre el ca o peșteră și-l piardeți de tot pre el, să nu fie lui rămășiță!

27. Secați lui toate roadele și să pogoare la junghiare! Vai de ei, căci veni ziua lor și vreamea izbândirii lor!“

2 Paral. 36, 18.

28. Glasul celor ce fug și celor ce scapă den pământul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbândirea de la Domnul Dumnezeu nostru.

29. „Porunciți asupra Vavilonului la mulți, la tot cela ce încordează arcul. Tăbărăți-vă asupra lui împrejur, să nu scape nime de la el! Răsplătiți lui după faptele lui! După toate câte au făcut, faceți lui, căci cătră Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israil, să împotrivi.

Isaia 13, 11; Ioil 3, 4, 7.

30. Pentru aceaea, cădea-vor tinerii lui în ulițele lui și toți bărbații cei războinici ai lui să vor lepăda, zise Domnul.

31. Iată, Eu – cătră tine, semețule, zice Domnul, căci Ț’au venit ziua și vreamea izbândirii tale!

Isaia 13, 11.

32. Și va slăbi semeția ta și va cădea; și nime nu va fi care să rădice pre el; și voi aprinde foc în dumbrava lui“.

33. Aceastea zice Domnul puterilor: „Asupritu-s’au de tot fiii lui Israil și fiii Iudii împreună; toți ceia ce au rob it pre ei, și au silit pre ei, căci n’au vrut să-i sloboază pre ei.

34. Și cel ce mântuiaște pre ei tare e, Domnul Întru-tot-Țiitoriu – numele lui. Judecată va judeca cătră împotrivnicii lui, pentru ca să rădice țara, și întărâtă pre cei ce lăcuiescu Vavilonul.

35. Sabie asupra haldeilor, și asupra celor ce lăcuiescu Vavilonul, și asupra diregătorilor lui, și asupra înțelepților lui!

36. Sabie preste războinicii lui, și se vor slăbi!

37. Sabie preste caii lor, și preste carăle lor, și preste amestecătura cea den mijlocul lui, și vor fi ca muierile! Sabie preste visteriile lui, și să vor răsiți!

Dan 5, 28.

38. Preste apa lui carea nădejduia, și să vor rușina, căci pământul celor cioplite iaste și în ostroave să preafăliia.

Isaia 2, 8.

39. Pentru aceeaa lăcuiescu năluciri în ostroave, și vor lăcui întru ea featele sirinilor, nu se va mai lăcui încă în veac.

40. În ce chip au surpat Dumnezeu Sodomul și Gomorul și cealea ce era în hotarăle lor, zise Domnul, nu va lăcui acolo om, nici va nemernici acolo fiiul omului.

Fac. 19, 24, 25.

41. Iată, norod vine de la crivăț, și limbă mare, și împărați mulți să vor scula de la marginea pământului,

42. Arcu și sabie având. Năsilnic iaste și nu va milui. Glasul lui ca marea va suna; pre cai vor încăleca, gătiți ca focul spre războiu cătră tine, fata Vavilonului!

Isaia 5, 30.

43. Auzit-au împăratul Vavilonului auzul lor și s'au slăbit mâinile lui. Necazul biruia pre el cu durori ca ceia ce naște.

44. Iată, ca un leu să va sui de la Iordan la Ghemoth, căci curând voiui goni pre ei de la el și tot tânărul asupra lui îl voiui pune. Căci cine e ca mine? Și cine va sta împotriva mea? Și cine e acesta păstoriul carele va sta înaintea feții mele?“

Iov 41, 1; Isaia 13, 3.

45. Pentru aceeaa, auziți sfatul; Domnul, carele au sfătuit asupra Vavilonului, și gândurile lui, carele au gândit asupra celor ce lăcuiescu haldeii! De nu se vor strica mieii oilor lor, de nu se va stinge pășunea de la ei,

46. Căci, de glasul luorii Vavilonului, se va cutremura pământul și strigare întru limbi să va auzi.

CAP 51

Prorocie pentru pieirea Vavilonului.

1. Aceastea zice Domnul: „Iată, Eu rădic preste Vavilon și preste ceia ce lăcuiescu haldeii vânt și arsură stricătoare.

2. Și voiui trimite la Vavilon suduitori și vor sudui pre el și vor strica pământul lui. Vai asupra Vavilonului de pe împrejur, în ziua chinuirii lui!

Isaia 41, 16; Iezech. 22, 15.

3. Asupra lui întinză cela ce încoardă arcul lui și asupra lui să puie ceale ce sânt armele lui, și să nu vă fie milă de tinerii lui, și stingeți toată putearea

lui,

4. Și vor cădea răniți în pământul haldeilor și împunși denafara lui,

5. Pentru căci n'au văduvit Israil și Iuda de la Domnul Dumnezeu lor, de la Domnul Atotțiitorul, căci pământul lor s'au împlut de strâmbătate de sfinții lui Israil.

6. Fugiți din mijlocul Vavilonului și mântuiască fieștecarele sufletul lui; și să nu vă lepădați întru strâmbătatea lui, căci vreamea izbândirei lui iaste de la Domnul, răsplătire El răsplătește lui.

Isaia 48, 20; Apoc. 18, 4.

7. Păhar de aur iaste Vavilonul în mâna Domnului, îmbătând tot pământul. Den vinul lui au băut limbi, pentru aceea s'au clătit.

8. Și fără veaste au căzut Vavilonul și să zdrobi. Plângeți pre el, luați rășină la stricăciunea lui, cândai să va vindeca.

Ier. 46, 11; Isaia 21, 9; Apoc. 14, 8.

9. Vindecat-am Vavilonul și nu s'au vindecat; părăsit-am pre el și să meargem fieștecarele la pământul lui, căci s'au apropiat la ceriu judecata lui, rădicatu-s'au până la steale.

10. Scoase Domnul judecata lui; veniți și să vestim la Sion lucrurile Domnului Dumnezeului nostru!

11. Gătiți săgețile, împleți tulbele. Rădică Domnul duhul împăratului midilor, căci la Vavilon e urgia lui, ca să-l piarză de tot pre el, căci izbânda Domnului iaste, izbânda norodului lui iaste.

12. Preste zidurile Vavilonului rădicați semn, tocmiț tulbele, rădicați păzi, gătiți armele, căci s'au apucat și va face Domnul ceale ce au grăit preste ceia ce lăcuiesc Vavilonul

13. Lăcuind preste ape multe și pre mulțimea visteriilor lui. Venit-au săvârșitul tău adevărat la ficații tăi,

14. Căci s'au jurat Domnul asupra brațului lui pentru căci: 'Te voiu împla de oameni ca de lăcuste, și răspund asupra ta cei ce să pogoară!'

Amos 6, 8.

15. Domnul, care au făcut pământul cu putearea lui, gătind lumea cu înțelepciunea lui, cu priceaperea lui au întins ceriul.

Fac. 1, 1; Iov 9, 8.

16. Spre glas au pus mulțime de răsunarea apei în ceriu și au scos nori de la marginea pământului, fulgere spre ploaie au făcut și au scos lumină den comoarale lui.

17. Nebunit-au tot omul de minte, rușinatu-s'au tot zlătariul de ceale cioplite ale lui, căci minciuni au topit și nu iaste duh întru ei.

18. În deșărt sânt, fapte hulite, în vremea socotinței lor vor pieri.

19. Nu e ca aceasta partea lui Iacov, căci cela ce au zidit toate, El iaste moștenirea lui, Domnul e numele lui:

20. 'Răsipești tu mie vase de războiu, și voiui răsiți întru tine limbi, și voiui rădica dentru tine împărați,

21. Și voiui răsiți întru tine cal și călărețul lui, și voiui răsiți întru tine cară și călăreții lor,

22. Și voiui răsiți întru tine tânăr și fecioară, și voiui răsiți întru tine păstoriul și turma lui,

23. Și voiui răsiți întru tine plugariu și arătura lui, și voiui răsiți întru tine domnii și voievozii tăi.

24. Și voiui răsplăti Vavilonului și la toți ceia ce lăcuiesc haldeii toate răutățile lor carele au făcut asupra Sionului, înaintea ochilor voștri, zice Domnul.

Plâng. 1, 21.

25. – Iată, Eu cătră tine, măgura cea stricată, ceaea ce strică tot pământul, și voiui întinde mâna mea asupra ta și te voiui răstogoli de la pietri și voiui da pre tine ca o măgură pârjolită.

26. Și nu vor lua de la tine piatră în unghiu și piatră la temelie, căci pre stingere vei fi în veac, zice Domnul.

Isaia 13, 19, 87611.

27. – Rădicați semn preste pământ, trâmbițați întru limbi cu trâmbiță, sfințiți preste el limbi, vestiți asupra lui împăraț rădicați de la mine și ahanazeilor, puneți asupra lui tocmire de săgetături, suiți asupra lui călărime ca mulțimea lăcustelor.

Ioil 3, 9.

28. Suiți asupra lui limbi, pre împăratul midilor și pre povățuitorii a toată țara lui și pre toți voievozii lui!'

Isaia 13, 17.

29. Să cutremură pământul și să duru, căci s'au rădicat asupra Vavilonului gândul Domnului ca să puie pământul Vavilonului spre stingere și să nu să lăcuiască el.

Isaia 13, 20.

30. Sfârși-să războinicul Vavilonului a da războiu, ședea-vor acolo întru încungiurare, înfrânsă-se puternicia lor, făcutu-s'au ca niște muieri; ars-au

lăcașurile lui, zdrobiră-se zăvoarele lui.

31. Cel ce goneaște, spre timpinarea celui ce goneaște va goni, și cel ce vestește – spre timpinarea celui ce vestește, ca să să vestească împăratului Vavilonului că s’au luat cetatea lui,

32. La cea de apoi a trecătorilor lui s’au luat, și adunările lui le-au ars cu foc, și bărbații lui cei războinici ies.

33. Pentru căci acestea zice Domnul: ‘Casa împăratului Vavilonului ca aria cea coaptă se va triera; încă puțin și va veni seacerea lui’.

34. ‘– Mâncatu-m’au de tot, împărțitu-m’au Navohodonosor, împăratul Vavilonului, apucatu-m’au întunearec suptire, înghițitu-m’au ca un bălaur, împlut-au pânțelele lui, de la desfătăciunea mea m’au scos afară.

35. Trudele mele și chinurile mele –la Vavilon! grăi-va ceaea ce lăcuiaște Sionul; și: Sângele mieu – asupra celor ce lăcuiesc haldeii! grăi-va Ierusalimul’.

36. Pentru aceaea, acestea zice Domnul: ‘Iată, Eu voi judeca pe împotrivnicul tău și voi izbândi izbânda ta și voi pustii marea lui și voi usca izvorul lui.

Ier. 50, 21, 39.

37. Și va fi Vavilonul spre stingere și nu să va lăcui,

38. Căci ca leii s’au sculat împreună și ca puii leilor.

39. Întru fierbântarea lor da-voiu adăpare lor și voi îmبăta pre ei pentru ca să să amețască și să doarmă somn veacinic și nu se vor scula’, zice Domnul.

40. Și-i pogoară pre ei ca mieii la junghiare și ca berbecii cu iezii.

41. Cum s’au prinsu și s’au vânat fala a tot pământul? Cum s’au făcut Vavilonul spre stingere întru limbi?

Ier. 25, 26.

42. Suitu-s’au preste Vavilon marea cu sunetul valurilor ei și să acoperi.

Isaia 8, 7 și 14, 23.

43. Făcutu-s’au cetățile lui ca pământul fără de apă și necălcăt. Nu va lăcui întru el nici un fiiu de om, nici poposeaște într’însul fiiul omului.

44. ‘Și voi izbândi asupra Vavilonului și voi scoate ceale ce au înghițit den gura lui; și nu se vor mai aduna cătră dânsul limbile și în Vavilon vor cădea răniții a tot pământul.

2 Paral. 36, 7; Ezdra 1, 7; Dan. 1, 2; Mih. 4, 13.

45. Cei ce scapă den pământ, meargeți și nu stați; cei de departe, pomeniți pre Domnul, și Ierusalimul să să suie asupra inimii voastre!’

46. ‘– Rușinatu-ne-am, căci am auzit ocara noastră, acoperit-au necinstea obrazul nostru, că au venit streini de neam la sfintele noastre, la Casa Domnului!’

47. ‘Pentru aceea, iată, zile vin, zice Domnul, și voi izbândi preste ceale cioplite ale lui, și în tot pământul lui cădea-vor răniți.

Isaia 46, 1, 2.

48. Că de se va sui Vavilonul ca ceriul și căci de va întări înălțimea vârtutei lui, de la mine vor veni cei ce vor piarde de tot pre el’, zice Domnul.

49. Glasul strigării – în Vavilon și zdrobire mare în pământul haldeilor,

50. Căci au pierdut de tot Domnul Vavilonul și au pierdut de la el glas mare, răsunând ca ape multe; deade la pieire glasul lui,

51. Căci au venit asupra Vavilonului chinuire; prinsu-s’au războinicii lui, înfricoșatu-s’au arcul lor, căci Dumnezeu răsplătind lor, Domnul răsplătește lui răsplătirea.

52. Și va îmbăta cu îmbătare pre povătuitorii lui și pre înțelepții lui și pre voivozii lui. Zice Împăratul, Domnul Atotțitiitorul e numele lui,

53. Aceastea zice Domnul: ‘Zidul împăratului Vavilonului s’au lătit; săpându-se, de tot săpa-se-va; și porțile lui ceale înalte arde-se-vor; ostenesc năroadele în deșărt și limbi dentâiu se vor sfârși’“.

Amos 9, 2.

54. Cuvântul carele au poruncit Domnul Ieremiei prorocului să zică Saraiei, feciorul lui Niri, fiiul lui Maaseu, când mergea de la Sedechia, împăratul Iudei, la Vavilon, în anul al patrulea al împărăției lui, și Saraia – boiarinul darurilor.

55. Și au scris Ieremia toate realele carele vor veni preste Vavilon într’o carte, toate cuvintele aceastea carele sânt scrise asupra Vavilonului.

56. Și zise Ieremia către Saraia: „Când vei veni la Vavilon și vei vedea și vei ceti toate cuvintele aceastea

57. Și vei grăi: ‘Doamne, Doamne! Tu ai grăit asupra locului acestuia, ca să-l pierzi de tot pre el și ca să nu fie întru el lăcuiori, den om până în dobitoc, căci stingere în veac va fi!’

58. Și va fi când vei tăcea a ceti cartea aceasta, și vei lega de ea piatră și vei arunca pre ea în mijlocul Efratului și vei grăi:

59. ‘Așa să va surpa Vavilonul și nu să va scula de către fața haldeilor, căroră eu aduc asupra lor!’“ (Preste cei striini de fealiu).

CAP 52

Pustiirea Ierusalimului. Evreii duși robi în Vavilon.

1. Fiiu de 20 și 1 de ani era Sedechia când împărăți el și ani 11 au împărățit în Ierusalim; și numele maicii lui –Amitaal, fata Ieremieii, de la Lovenna.

4 Împ. 24, 1 și 24, 18.

2. Și fu în anul al noalea al împărăției lui, în luna a noaua, în 10 ale lunii, veni Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și toată putearea lui asupra Ierusalimului și-i făcură șanțu împrejur și o zidi pre ea cu pietri de patru picioare.

3. Și veni cetatea la strânsoare până în al 11 an al împăratului Sedechiei,

4. În luna a patra, la noao ale lunii. Și să întări foametea în cetate; și nu era pâini la norodul pământului.

4 Împ. 24, 3; Plâng. 2, 11, 12 și 4, 4, 5.

5. Și să rupse cetatea și toți oamenii cei de războiu ieșiră noaptea despre calea porții, între mijlocul zidului și între celalalt denaintea zidului carele era despre grădina împăratului, și haldeii –premprejurul cetății. Și mearseră la calea cea de la Arava.

4 Împ. 24, 4.

6. Și goni putearea haldeilor denapoia împăratului și-l ajunseră pre el decindea de Iereho; și toate slugile lui să răsipiră de la el.

Ier. 39, 1.

7. Și prinseră pre împăratul și-l aduseră pre el cătră împăratul Vavilonului la Devlatha și grăi lui cu judecată.

8. Și junghe împăratul Vavilonului pre fiii lui Sedechie înaintea ochilor lui și pre toți boiarii Iudii îi junghe în Devlatha.

Plâng. 4, 20.

9. Și ochii Sedechiei i-au orbit și-l băgă pre el în obezi și-l aduse pre el împăratul Vavilonului la Vavilon și-l deade pre el la casa morii până în ziua care au murit.

4 Împ. 24, 7.

10. Și în luna a cincea, în 10 a lunii, veni Navuzardan, cel mai mare preste bucătari, stând înaintea feței împăratului Vavilonului la Ierusalim.

11. Și arse Casa Domnului și casa împăratului și toate casele cetății și toată casa mare au ars cu foc.

4 Împ. 24, 9.

12. Și tot zidul Ierusalimului de premprejur îl surpă putearea haldeilor, cei ce era cu mai marele bucătarilor.

13. Și pre cei rămași ai norodului lăsatu-i-au mai marele bucătarilor să fie viari și plugari.

14. Și stâlpii cei de aramă, cei den Casa Domnului, i-au zdrobit; și fundurile și marea cea de aramă cea den Casa Domnului ce-au zdrobit haldeii și au luat arama lor și au dusu-o la Vavilon și cununa.

4 Împ. 24, 13.

15. Și păharăle și toate vasele ceale de aramă cu carele slujia cu eale,

16. Și amfothurile și masmarothurile și turnăturile ceale dedesupt și sfeașnecele și cățiile și căușăle carele era de aur, de aur, și carele era de argint de argint au luat mai marele bucătarilor.

17. Și stâlpi doi, și marea una, și viței 12 de aramă dedesuptul mării, carele au făcut împăratul Solomon la Casa Domnului, căruia nu era cumpănirea arămii lui.

3 Împ. 7, 22; 2 Paral. 4, 2.

18. Și stâlpii de 35 de coți înălțimea unuia și fune de 12 coți premprejurul lui, și grosimea ei de 4 deagete împrejur.

2 Paral. 3, 14; 3 Împ. 7, 15.

19. Și glăvănță preste ei de aramă și de 5 coți de înaltă covârșirea unii glăvănțe și mreață și rodie preste glăvănță premprejur, toate de aramă.

20. Și așijderea și la stâlpul al doilea, 8 rodii la un cot la cei 12 coți; și era rodiile 96 o parte, și era toate rodiile 100 preste mreață împrejur.

21. Și luo bucătariul cel mare pre preotul cel mare, pre Sofonia, și pre preotul al doilea și pre cei trei, carii păzăsc calea.

4 Împ. 24, 18.

22. Și den cetate au luat pre un scopit, carele era ispravnic oamenilor celor războinici, și șapte oameni numiți, pre cei den fața împăratului, pre cei ce s'au aflat în cetate și pre scriitoriul puterilor și pre scriitoriul norodului a tot pământul și 60 de oameni den norodul pământului, pre cei ce s'au aflat în mijlocul cetății.

23. Și luo pre ei Navuzardan, cel mai mare preste bucătari. Și-i aduse pre ei cătră împăratul Vavilonului în Devlatha, în pământul Emathului.

24. Și-i omorî pre ei împăratul Vavilonului în Devlatha, în pământul Emathului.

4 Împ. 25, 21.

25. Și fu în 37 de ani ce s'au înstreinat Ioachim, împăratul Iudii, în luna a 12; în 24 ale lunii luă Ualevardah, împăratul Vavilonului, în anul carele au împărățit capul lui Ioachim, împăratul Iudii, în luna a zecea, la 24 ale lunii, și-l scoase pre el den casa carea să păziia.

26. Și grăi lui bune și-i deade scaunul lui asupra împăraților ce să împreună cu el la Vavilon.

27. Și premeni îmbrăcămintea temniții lui și mânca pâine pururea înaintea feții lui toate zilele carele au trăit și rânduiala lui să dea pururea de la împăratul Vavilonului den zi în zi, până la ziua carea au murit.

PLÂNSURILE IEREMIEI

CAP 1

Nevoile și pricinile lor.

1. Și să făcu după ce să robi Israil și Ierusalimul să pustii, șezu Ieremia plângând și plânse plângerea aceasta pre Ierusalim, și zise:

Alef

Cum au șezut sângură cetatea cea înmulțită de noroade? Făcutu-s'au ca o văduvă înmulțită întru limbi; domnind în țări, făcutu-s'au spre bir.

Isaia 3, 25; Iezech. 5, 5.

Bet

2. Plângând, au plânsu noaptea și lacrămile ei –pre obrazul ei, și nu era cine să o mângâie pre ea, den toți cei ce iubiia pre ea; toți cei ce iubiia pre ea să lepădară de ea, făcură-să vrăjmași ei.

Ierem. 13, 17 și 22, 20.

Ghimel

3. Înstreină-să Iudea de smerenia ei și de mulțimea robirii ei. Au șezut întru limbi, n'au aflat odihnă. Toți ceia ce gonescu pre ea prinsă ră pre ea în mijlocul celor ce năcăjescu.

Delet

4. Căile Sionului plângu, pentru că nu-s cei ce veniia la praznic. Toate porțile ei pierite sânt, preoții ei suspină, fecioarele ei duse sânt, și ea – amărându-se întru ea.

Ghe

5. Făcură-se cei ce năcăjescu pre ea spre căpetenie și vrăjmașii ei, spre sporitoare, căci Domnul au smerit pre ea preste mulțimea păgânătăților ei; pruncii ei mers-au întru robie înaintea feații celui ce năcăjaște.

Isaia 3, 11.

Vaf

6. Și să rădică de la fata Sionului toată podoaba ei; făcură-să boiarii ei ca berbecii carii nu află pășune și mergea cu neputință spre fața celui ce

goneaște.

Zain

7. Îș aduse aminte Ierusalimul de zilele smeririi ei și ale împingerilor ei, toate pohtele ei, câte era den zilele de 'nceput, căzând norodul ei în mânilor celui ce năcăjaște; și nu e cine să-i ajute ei; văzând vrăjmașii ei, râseră spre înstreinarea ei.

Fe

8. Greșală greși Ierusalimul, pentru aceea spre clătire să făcu. Toți cei ce măriia pre ea smeriră pre dânsa, pentru că văzură rușinarea ei. Și încă ea suspinând și să întoarse în trudă.

A 2 Leage 32, 28; Isaia 47, 3.

Țadi

9. Necurăția ei —înaintea porților ei; nu ș'au adus aminte de ceale de apoi ale ei. Pogorât-au ceale prea înălțate, nu iaste cine să mângâie pre ea. „Vezi, Doamne, smerenia mea, căci să mări vrăjmașul!“

Iezech. 24, 6.

Iod

10. Mâna lui întinse cel ce năcăjaște preste toate pohtele ei, pentru că văzu limbi întrând la sfințirea ei, care ai poruncit: „Să nu între eale la adunarea ta!“

Caf

11. Tot norodul ei preasuspînând, căutând pâine, deaderă pohtele ei spre mâncare, ca să întoarcă suflet. Vezi, Doamne, și priveaște, căci să făcu necinstită!

Ierem. 52, 6.

Lamed

12. Toți cei ce mergu, spre voi, pre lângă cale, întoarceți-vă și vedeți de iaste dureare ca durearea mea carea s'au făcut! Răspunzând întru mine, smeritu-m'au Domnul întru urgia mâniei lui.

Mem

13. Dentre înălțimea lui trimis-au foc, în oasele meale îl pogorî pre el. Îtinse mreajă picioarelor meale, întorșu-mă îndărăt, deade-mă Domnul pierit, toată ziua cu dureare.

Nun

14. Să priveghe spre necurățiile mele. În mâinile mele să încleștară, suiră-se preste cerbicea mea. Slăbi vârtutea mea, căci deade Domnul în mâna mea durori, nu voiu putea să stau.

Sameh

15. Rădică pre toți cei tari ai miei Domnul den mijlocul meu, chemă asupra mea vreamă ca să zdrobească pre cei aleși ai miei. Călcă Domnul teascul fecioarei, featei Iudii; pre aceștea eu plâng,

Isaia 13, 3; Ierem. 50, 44.

Ain

16. Ochiul meu pogorî apă, căci să depărtă de cătră mine cela ce mă mângâie pre mine, cel ce întoarce sufletul meu. Făcutu-s'au fiii miei stinși, căci să întări vrăjmașul.

Ierem. 13, 17 și 14, 17.

Fe

17. Întinse Sion mâna ei, nu iaste cine să o mângâie pre ea! Poruncit-au Domnul lui Iacov, că împrejurul lui vor fi cei ce-l năcăjesc pre el. Făcutu-s'au Ierusalimul ca ceaea ce are pre sine în mijlocul lor.

Țadi

18. Dirept iaste Domnul și gura lui am amărât. Auziți dară toate noroadele și vedeți durearea mea! Fecioarele mele și tinerii miei mearseră întru robie.

1 Împ. 12, 15. Iov 8, 3.

Cof

19. (Pentru) că am chemat pre ibovnicii miei, și ei m'au prelesti; preoții miei și bătrânii miei în cetate să sfârșiră, căci cerșură mâncare lor pentru ca să întoarcă sufletele lor, și n'au aflat.

Ierem. 30, 14.

Reș

20. Vezi, Doamne, că mă năcăjesc! Pântecel meu să turbură și inima mea să întoarse întru mine, căci amărând am amărât. Den afară m'au făcut fără fii sabia, ca moartea în casă.

Isaia 16, 11; Ierem. 14, 18.

Șin

21. Auziț dară că suspin eu, nu iaste cine să mă mângâie pre mine. Toți vrăjmașii miei au auzit răutățile mele și s'au bucurat, căci tu ai făcut. Aduseș zi, numiș vreame; făcură-se mie, vai! vai!

Ierem. 51, 24.

Taf

22. Să între toată răutatea lor înaintea feații tale, și-i greșaste pre ei în ce chip au făcut greșale pentru toate păcatele mele; căci multe-s suspinile mele și inema mea să mîhneaste.

CAP 2

Stricarea cetății și a bisearicii.

Alef

1. Cum întunecă cu urgia lui Domnul pre fata Sionul! Aruncă den ceriu la pămînt mărirea lui Israil și nu-ș aduse aminte de cel de supt picioarele lui în ziua urgiei lui.

Bet

2. Prăpădi Domnul, nescumpindu-se de toate ceale frumoase ale lui Iacov, surpă cu mânia lui țăriile featei Iudii; au lipit la pămînt, spurcă împărăția ei și pre domnul ei.

Ghimel

3. Frânse cu urgia mâniei lui tot cornul lui Israil, întoarse îndărăt direapta lui de cătră fața vrăjmașului; și ațâță întru Iacov ca focul văpaia, și mîncă de tot ale ei toate ceale demprejur.

Dalet

4. Întinse arcul lui ca un vrăjmaș, întări direapta lui ca un nepriatin și omorî toate poftete ochilor miei în cortul featei Sionului, vărsă ca niște foc mânia lui.

Ghe

5. Făcutu-s'au Domnul ca un vrăjmaș, prăpădi pre Israil, prăpădi toate băștile lui, strică țăriile lui și înmulți featei Iudii, smerită și prea smerită.

Iov 13, 24; 16, 9 și 19, 11.

Vaf

6. Și întinse ca o vie sălașul lui, strică sărbătoarea lui, uită Domnul ceale ce au făcut în Sion praznecului și sâmbetei și întărâtă cu pornirea mâniei lui pre împărat și preot și boiar.

Zain

7. Împinse Domnul jârtăvnicul lui, scutură svințenia lui, sfărâmă cu mâna vrăjmașului zidul băștilor ei, glas deaderă de războiu în Casa Domnului ca în ziua sărbătorii.

Ghet

8. Gândi Domnul a strica zidul featii Sion, întinse măsură, nu întoarse mâna lui de la călcare-de-tot; și plânse cea denaintea zidului, și zidul tot deodată slăbi.

Tet

9. Înfipsără-să la pământ porțile ei, pierdu și zdrobi zăvoarale ei. Pre împăratul ei, pre boiarinul ei –întru limbi. Nu iaste leage, și proroc n’au văzut vedeare de la Domnul.

Ps. 73, 10.

Iod

10. Șezut-au la pământ, tăcut-au bătrânii featii Sionului, pusără țărână preste capul lor, încinsără-să cu saci; pogorără la pământ căpetenii fecioare în Ierusalim.

Caf

11. Sfârșiră-să cu lacrămile ochii miei, turbură-se inima mea, răvărsă-se la pământ mărirea mea asupra zdrobirii featii norodului meu, când muriia pruncu și sugătoriu în ulițele cetății.

Isaia 51, 20; Ps. 87, 9.

Lamed

12. Maicelor lor am zis: „Unde iaste grâu și vin?“, când leșina ei ca niște răriți în ulițele cetății, vârsându-se sufletele lor în sânul maicii lor.

Mem

13. Ce voi mărturisi ție sau ce voi asămăna ție, fată Ierusalim? Cine te va mântui sau cine te va mângâia, fecioară fată Sion? Căci să mări păharul zdrobirei tale! Cine te va vindeca?

Isaia 51, 19.

Nun

14. Prorocii tăi au văzut ție deșărtări și nebunie, și n’au descoperit asupra strâmbătății tale, ca să întoarcă robia ta; și au văzut ție luări deșarte și scoateri-afară.

Ierem. 2, 8.

Sameh

15. Plesnit-au asupra ta mânilor toți ceia ce merg pre cale, șuietare și clătire capul lor asupra feței Ierusalimului: „De iaste aceasta cetatea –grăivor–, cununa mării, veselia a tot pământul?”

Ierem. 25, 9.

Ain

16. Deșchiseră asupra ta gura lor toți vrăjmașii tăi, șuietare și scrâșniră dinții și ziseră: „Să o înghițim pre ea; însă aceasta e ziua carea așteptam, aflat-am pre ea, văzutu-o-am”.

Fe

17. Făcut-au Domnul ceale ce au gândit, săvârși graiul lui, care au poruncit den zilele de ’nceput; surpă și nu se milostivi, și veseli asupra ta pre vrăjmași, înălță cornul celor ce te necăjesc.

Preoția 26, 41; A 2 Leage 28, 15.

Țadi

18. Strigă inima lor către Domnul: „Zidurile Sionului să pogoare lacrimi ca pâraiele, ziua și noaptea!” Și-ț dă trezvie ție, nici să tacă lumina ochilor tăi.

Ierem. 14, 17.

Cof

19. Scoală-te, bucură-te noaptea la începăturile strejii tale, varsă ca apa inima ta pre denaintea feței Domnului, rădică către el mânilor tale pentru sufletele pruncilor tăi celor ce leașină de foame de ’nceputul tuturor ieșirilor.

Ps. 141, 2.

Reș

20. Vezi, Doamne, și priveaște la cine ai prăpădit așa! Au mânca-vor muierile roada pântecelor lor? Piericiune făcu bucătariul! Omorî-se-vor pruncii cei ce sug țâță? Au ucide-vei întru sfințenia Domnului preot și proroc?

Plâng. 4, 10; A 2 Leage 28, 53.

Șin

21. Adormiră la ieșire copilaș și bătrân. Fecioarele mele și tinerii miei mearseră în robie. Cu sabie și cu foamete ai ucis, în ziua urgiei tale fiert-ai și nu te-ai scumpit.

Taf

22. Chemat-au ziua sărbătorii nemernicii mele de premprejur; și nu fură în ziua urgiei Domnului mântuit și rămas, în ce chip am biruit și am înmulțit pre vrăjmașii miei toți.

CAP 3

Plângerea și rugăciunea prorocului.

Alef

1. Eu –bărbat văzând sărăcia cu toiagul mâniei lui asupra mea.
2. Luatu-m’au și m’au dus la întunearec și nu la lumină,
3. Însă întru mine întoarse mâna lui toată ziua.

Bet

4. Vechit-au trupul meu și piala mea, oasele mele le-au zdrobit.
5. Zidi asupra-mi, și încungiură capul meu, și osteniră întru ceale întunecoase.
6. Șezutu-m’au în morții cei de veac.

Ghimel

7. Zidi asupra-mi și nu voi ieși, îngreuie arama mea.
8. Și voi striga și voi chiu; astupat-au ruga mea.
9. Zidit-au de iznoavă căile mele, astupatu-le-au, cărările mele au turburat.

Dalet

10. Urs pândind în iaste acesta mie, ca leul întru ascuns.

Iosia 13, 8.

11. Goni pre cel depărtat și mă încetă, puse-mă stinsă.
12. Întinse arcul lui și mă stâlpi ca proașca la săgeată.

Ghe

13. Băgă în rănichii miei tulbele lui.

Iov 30, 9.

14. Făcutu-m'am cuvânt la tot norodul meu, cântare lor toată ziua.
15. Săturatu-m'au de amărăciune, îmbătatu-m'au de hiare.

Ierem. 23, 15 și 8, 14.

Vaf

16. Și scoase cu număr dinții miei, mă hrăni cu cenușă.
17. Și depărtă de la pace sufletul meu, uitaiu ceale bune.
18. Și ziș: „Pieri putearea mea și nădejdea de la Domnul“.

Zain

19. Adușu-mi aminte de sărăcia mea și de goana amărăciunii mele și a hierii.
20. Cu pomenire voi pomeni și va buiugui asupra mea sufletul meu.
21. Pre aceasta voi pune la inima mea, pentru aceea voi răbda.

Ghet

22. Milele Domnului, căci nu m'au părăsit pre mine, căci nu s'au săvârșit milosârziile lui!

Ps. 102, 9; Esdra 9, 13.

23. Lunile spre dimeneți, miluiaște Doamne, căci ne-am concenit; căci s'au concenit îndurările lui deșarte întru dimeneți; multă e credința ta.

Ps. 29, 5.

24. „Partea mea e Domnul –și zise sufletul meu– pentru aceea voi îngădui lui“.

Ps. 15, 5; Avvac. 2, 3.

Tet

25. Bun iaste Domnul celor ce îngăduiesc pre el, sufletul carele va cerca pre el.

26. Bine e, și va îngădui, și va odihni la mântuirea lui Dumnezeu.

Isaia 30, 15.

27. Bine e omului, când va rădica jugul den tinerețele lui.

Iod

28. Șădea-va singur și va tăcea, căci au rădicat asupra lui.

29. Da-ș-va falca celui ce loveaște pre el, sătura-se-va de ocări.

Caf

30. Căci în veac nu se va depărta Domnul;

Isaia 57, 16.

31. Căci cel ce au smerit milostivi-se-va după mulțimea milii lui.

32. Și nu răspunse de la inima lui și smeri pre fiii omului.

Lamed

33. A smeri supt picioarele lui pre toți legații pământului,

34. A abate leagea omului pre denaintea feații Celui Înalt,

35. A osândi pre om când să judecă el, Domnul n'au zis.

Mem

36. Cine au zis așa și s'au făcut? Domnul n'au poruncit;

37. Den rostul Celui Înalt nu vor ieși ceale reale și bunele?

Isaia 31, 2; Amos 3, 6.

38. Au cârti-va omul trăind, omul pentru păcatul lui?

Nun

39. Cercetatu-s'au calea noastră și s'au cercat și ne vom întoarce până la Domnul.

Ps. 118, 59; 2 Cor. 13, 5.

40. Să luom inimile noastre în mâinile noastre la ceriu:

41. „Greșit-am, păgânit-am, și n'ai curățit!“

Dan. 9, 5.

Sameh

42. Acoperit-ai cu mânie și ne-ai gonit pre noi, omorâtu-ne-ai și nu te-ai milostivit.

43. Acoperit-ai cu nor spre tine pentru rugăciune;

44. A clipi eu și a ne depărta ai pus pre noi în mijlocul năroadelor.

1 Cor. 4, 13.

Ain

45. Deșchis-au asupra noastră gura lor toți vrăjmașii noștri.

46. Frică și spaimă s'au făcut noao, rădicare și surpare.

Isaia 24, 18.

47. Slobozirile apelor —înaintea ochilor miei, preste zdrobitura feței
nărodului meu.

Ps. 118, 136.

Fe

48. Ochiul meu să sorbi și nu voiui tăcea, ca să nu fie trezvie,

49. Până unde va pleca și va vedea Domnul den ceriu.

50. Ochiul meu va tânji asupra sufletului meu decât toate featele cetății.

Țadi

51. Vânănd, mă vânară ca pre o pasăre toți vrăjmașii miei, în dar;

Paremii 1, 17.

52. Omorât-au în groapă viața mea și puseră piatră preste mine.

53. Să vărsă apă preste capul meu; ziș: „Lepădaiu-mă“.

Ps. 30, 23; Isaia 38, 11.

Cof

54. Chemat-am numele tău, Doamne, den groapa cea prea adâncă.

55. Glasul meu ai ascultat; să nu ascunzi urechile tale la ruga mea.

56. La ajutoriul meu apropiatu-te-ai în ziua carea am chemat pre tine.
Zisu-mi-ai: „Nu te teame!“

Reș

57. Judecat-ai, Doamne, toate judecățile sufletului meu, mântuit-ai viața
mea.

58. Văzut-ai, Doamne, turburările meale, judecat-ai judecata mea.

59. Văzut-ai toată izbânda lor și toate gândurile întru mine.

Șin

60. Auzit-ai ocară lor, toate gândurile lor asupra mea,

61. Buzele celor ce să rădică asupra mea și cugetele lor asupra mea toată
ziua,

62. Șădearea lor și scularea lor. Priveaște asupra ochilor lor.

Taf

63. Răsplăti-vei lor răsplătire, Doamne, după faptele mâinilor lor,

64. Da-vei lor scuteala inimii meale, osteneala.

65. Tu pre ei vei goni cu urgie și vei topi pre ei dedesuptul ceriului,
Doamne!

CAP 4

Pricina certării și nădejdea izbăvirii.

Alef

1. Cum să va negri aurul? Premeni-să-va argintul cel bun? Răvărsară-se pietrele sfinte preste începăturile a toate ieșirile.

Bet

2. Fiii Sionului cei cinstiți, cei rădicați cu aurul, cum să socotiră întru vase de lut ce sânt fapte de mânilor olariului?

Ghimel

3. Și bălauri dezbrăcară țate, aplecară puii lor; featele nărodului meu – spre nevindecare, ca pasărea în pustiu.

Dalet

4. Lipitu-s'au limba sugariului de gâtlejul lui cu seate; pruncii au cerșut pâine, cine să le frângă nu iaste la ei.

Ghe

5. Cei ce mănâncă desfătăciunile s'au stins la ieșiri, cei ce să apleacă preste făși îmbrăcară-se cu gunoiu.

Vaf

6. Și să mări fărădelegea feții nărodului meu mai mult decât fărădelegea Sodomului celui surpat ca o sânghială, și n'au durut întru ea mânilor.

Fac. 9, 24.

Zain

7. Curățitu-s'au cei sfințiți ai ei mai mult decât omătul, luminară mai mult decât laptele, închegară-să mai mult decât piatra zamfirului zmulgerea lor.

Ghet

8. Întunecă-să mai mult decât spuza chipul lor, nu s'au cunoscut întru ieșiri; închegatu-s'au pialea lor preste oasele lor, uscatu-s'au, făcutu-s'au ca un lemn.

Plâng. 5, 10; Iov 30, 30; Ierem. 14, 2.

Tet

9. Mai buni era răniții cei de sabie, decât cei răniți de foamete: mearsă ră împunși de la roadele țarinilor.

Iod

10. Mânile muierilor celor neîndurătoare fiarsă ră copiii lor; fură spre mâncare lor întru surparea feții norodului meu.

Preoția 26, 29; 4 Împ. 6, 29.

Caf

11. Săvârși Domnul mânia lui, răvărsă mânia urgiei lui și aprinsă foc în Sion, și mănă de tot temeaiile ei.

A 2 Leage 28, 53; Varuh 1, 2.

Lamed

12. N'au crezut împărații pământului, toți cei ce lăcuiescu lumea, că va întra vrăjmași și năcăjitori pren porțile Ierusalimului,

Mim

13. Den păcatele prorocilor ei, den strâmbătățile preoților ei celor ce varsă sânge drept în mijlocul ei.

Ierem. 5, 31 și 23, 21.

Nun

14. Clătiră-să previghetorii ei întru ieșiri, pângăritu-s'au cu sânge; neputând ei atins-au îmbrăcămintele lor.

Sameh

15. „Feriți-vă de la ceale necurate“ –chemați pre ei–, „feriți-vă, feriți-vă, nu vă atingeți, căci s'au ațâțat și încă s'au clintit“. Ziceți întru limbi, (căci) nu vor mai adaoge a nemernici.

Ain

16. Fața Domnului e partea lor; nu va adaoge a privi cătră ei. Fața preoților n'au luat, prorocii n'au miluit.

Fe

17. Încă fiind noi, să sfârșiră ochii noștri la ajutoriul nostru în deșert! Privind noi, am privit la limbă ce nu mântuiaște.

Ierem. 37, 7; Isaia 30, 1; 2, 7; Iezech. 29, 16.

Țadi

18. Vânat-am pre cei mai mici ai noștri, ca să nu meargă în ulițele noastre. Apropiatu-s'au vreamea noastră, plinitu-s'au zilele noastre, sosit-au săvârșitul nostru.

Caf

19. Sprinteni să făcură cei ce goniia pre noi mai mult decât vulturii ceriului; preste munți s'au ațâțat, în pustiiu au pândit pre noi.

A 2 Leage 28, 49; Ierem. 16, 16.

Reș

20. Duhul obrazului nostru, Domnul cel unsu, să prinse întru stricăciunile noastre, căruia am zis: „În umbra lui vom trăi întru limbi“.

Ierem. 52, 8, 9.

Șin

21. Bucură-te și te veselește, fata Idumeii, cea ce lăcuiești pre pământ; încă și preste tine va trece păharul Domnului, îmbăta-te-vei și vei vărsa.

Ierem. 25, 15, 16.

Taf

22. Sfârșitu-s'au fărădelegea ta, fată Sion; nu va adaoge încă a te (mai) înstreina; socoti fărădelegile tale, fată Sion, au descoperit preste necurățiile tale.

CAP 5

Ruga Ieremiei prorocul.

1. Adu-ți aminte, Doamne, căci s'au făcut noao! Priveaște și vezi ocară noastră!

2. Moștenirea noastră mutatu-s'au la striini, casele noastre la striini.

3. Sărăimani ne-am făcut, nu iaste tată, maicele noastre –ca văduvele.

4. Apa noastră cu argint am băut, leamnele noastre pre schimbare au venit.

5. Preste cerbicea noastră ne-am gonit, ostenit-am, nu ne-am odihnit.

6. Eghipetul deade mâna, la Arsur –spre săturarea lor.

7. Părinții noștri au greșit și nu sânt, noi fărădelegile lor am suferit.

8. Robi ne-au stăpânit pre noi, mântuit nu iaste den mânilor lor.

9. Cu sufletele noastre vom aduce pâinea noastră de cătră fața sabiei pustiiului.

10. Pialea noastră ca un cuptoriu să afumă, zmulșără-să de cătră fața viforălor foameții.

Plâng. 4, 8; Ps. 118, 83.

11. Pre muieri în Sion au smerit, pre fecioare –în cetățile Iudii.

12. Boiari în mânilor lor s'au spânzurat, bătrânii nu s'au cinstit.

13. Cei aleș plângere au luat, și tinerii cu lemnul slăbiră.

14. Și bătrânii de la poartă s'au părăsit, cei aleși de cântările lor au încetat.

15. Strică-se bucuria inimii noastre, întoarsă-să spre plângere jocul nostru.

Ierem. 31, 13.

16. Căzut-au cununa capului nostru și vai noao, căci am greșit.

17. Pentru aceasta s'au făcut durere, duioasă e inima noastră; pentru aceasta s'au întunecat ochii noștri,

18. Preste măgura Sionului, căci s'au stins, vulpi au trecut prenr'însa.

19. Și tu, Doamne, în veac vei lăcui, scaunul tău spre rudă și rudă.

Ps. 9, 7 și 101, 13.

20. Pentru căci în sfârșit vei uita pre noi, părăsi-vei pre noi spre îndelungare de zile?

21. Întoarce pre noi, Doamne, cătră tine și ne vom întoarce; și înnoiaște zilele noastre ca și mainte!

Ierem. 31, 18; Ioan 6, 44.

22. Căci lepădând, ne-ai lepădat pre noi, urgisitu-te-ai preste noi foarte.

IEZECHIIL

CAP 1

Videniile prorocului Iezechiil.

1. Și fu la al treizecilea an, la al 4 lună, în cinci ale lunii, și eu eram în mijlocul robirei, la râul lui Hovar, și să deschiseră ceriurile și am văzut vederi ale lui Dumnezeu,

4 Împ. 24, 12, 16.

2. În cincea a lunii (acesta e anul al cincelea al robirei împăratului Ioachim)

3. Și să făcu cuvântul Domnului către Ezechiil, feciorul lui Vuzi preotul, în pământul haldeilor, pre râul lui Hovar; și să făcu asupra mea mâna Domnului.

4. Și văzui și iată, vânt rădicându-se ieșia de la miazănoapte, și nor mare întru el, și strălucire premprejurul lui, și foc fulgerând.

Ierem. 1, 13 și 4, 12.

5. Și în mijlocul lui – ca vederea chehribariului în mijlocul focului și lucire întru el; și în mijloc – ca o asămănare de patru vite, și aceasta vedea a lor – asămănare de om preste dânsale.

6. Și patru obaze la una și patru aripi la una.

7. Și fluierile picioarelor lor, dreapte, și cu aripi picioarele lor, și scânteii ca arama ce fulgeră, și iușoare aripile lor.

8. Și mână de om dedesuptul aripilor lor, preste ceale patru părți ale lor, și fețele lor, și aripile acelor patru

9. Țiindu-se una de alaltă; și obazele acestor patru nu să întorcea când îmbla aceastea, fieștecarele în preajma feței lor mergea.

10. Și asămănarea feței lor – obraz de om, și obraz de leu den dreapta celor patru, și obraz de vițel den stânga acelor patru, și obraz de vultur la ceale patru.

Apoc. 4, 7.

11. Și aripile lor întinse deasupra celor patru, la fieștecarele dentr'amândoi doao, încleștate una la alaltă, și doao acoperiia deasupra trupului lor.

12. Și fieștecarele în preajma feții ei mergea; unde vrea fi vântul mergând, mergea, și nu se întorcea.

13. Și în mijlocul vitelor – vedea de cărbuni de foc arzători, ca vedea de făclii, învârtându-se între mijlocul dobitoacelor și lucirea focului, și den foc ieșia fulger.

14. Și vitele alerga și să înturna, ca vedea fulgerului.

15. Și văzui și iată, o roată pre pământ, ținându-se de câteșpatru vite.

16. Și vedea roatelor – ca vedea tharsisului și asămănare întru ceale patru, și lucrul lor era în ce chip are fi roată în roată.

17. Preste patru părți ale lor mergea, nu să înturna când mergea eale.

18. Nici umerile lor, și înălțime era la eale. Și văzui pre eale și umerile lor, pline de ochi împrejur la cei patru.

19. Și când mergea vitele, mergea roatele, ținându-se de eale; și când să rădica vitele de la pământ, să rădica roatele.

20. Unde vrea fi norul, acolo era vântul a merge; mergea vitele și roatele să rădica împreună cu eale, pentru căci duh de viață era în roate.

21. Mergând, eale mergea, și când sta, eale sta; și când să rădica acestea de pre pământ, să rădica împreună cu eale, că duh de viață era în roate.

22. Și asămănare preste capetele vitelor, ca o întărire, ca vedea cristalului, întins preste aripile lor deasupra.

23. Și dedesuptul întăriturii – aripile lor întinse aripindu-se una la alaltă, la fieștecarele doao încheștate, acoperind trupurile lor.

24. Și auziam glasul aripilor lor când zbura eale ca glas de câțava apă, când mergea eale, glasul cuvântului, ca glas de tabără; și când sta eale, înceta aripile lor.

25. Și iată, glas deasupra întăriturii cei deasupra capului lor; când sta acestea, să lăsa aripile lor.

26. Și deasupra întăriturii cei deasupra capului lor, ca vedea pietrii zamfirului, asămănare de scaun preste el și preste asămănarea scaunului, asămănare ca un chip de om deasupra.

27. Și văzui ca vedea chehrivarului, ca vedea focului denlăuntrul lui împrejur, de la vedea mijlocului, și în sus, și de la vedea mijlocului în jos, văzui vedea de foc și lucirea lui premprejur.

28. Ca vedea curcubeului când va fi în nor în ziua ploii, așa era vedea lucirea premprejur.

CAP 2

Vedea cărții.

1. Aceasta e vederea asămănării mărireii Domnului. Și văzui și căzui preste fața mea, și auzii glas ce grăia.

2. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, stăi pre picioarele tale și voi grăi cătră tine“.

Dan. 10, 11.

3. Și veni asupra mea Duh și mă rădică și mă sculă și mă puse pre picioarele mele. Și auzii pre el grăind cătră mine și zise cătră mine: „Fiiul omului, trimite-voi Eu pre tine la casa lui Israil, la cei ce m’au amărât pre mine, carii m’au amărât; ei și părinții lor au defăimat întru mine până în ziua de astăzi.

Ierem. 3, 24.

4. Și fii tari de obraz și năsâlnici la inimă; Eu te voi trimite pre tine la ei și vei grăi cătră ei:

5. ‘Acestea zice Domnul Domnul’. De vor doară auzi, să vor spământa, căci casă amărătoare iaste. Și vor conoaște că proroc ești tu în mijlocul lor.

6. Și tu, fiiul omului, să nu te temi de ei, nici să te spari de cătră fața lor, căci vor strechea și să vor rădica asupra ta împrejur și în mijlocul scorpiilor tu lăcuiești; de cuvintele lor să nu te înfricoșezi, și de cătră fața lor să nu te spăimântezi, pentru că casă amărătoare iaste.

Mih. 7, 4.

7. Și vei grăi cuvintele mele cătră ei, de vor doară auzi au să vor spământa, căci casă amărătoare iaste.

8. Și tu, fiiul omului, auzi celui ce grăiaște cătră tine, și nu te face amărătoriu, ca și casa aceea ce amăraște, cască gura ta și mănâncă ceale ce-ți dau Eu ție“.

Apoc. 10, 9.

9. Și văzui și iată, mână întinsă cătră mine. Și întru ea, răvășel de carte.

10. Și-l desfăcu pre el înaintea mea și era într’însul scrise ceale denainte și ceale denapoi. Și era scris întru el plângere și viers și vaiu.

CAP 3

Videnia prorocului.

1. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, mănâncă răvașul acesta și pasă și grăiaște fiilor lui Israil“.

Apoc. 10, 9.

2. Și deșchise gura mea și mă hrăni cu răvașul acela

3. Și zise către mine: „Fiiul omului, gura ta va mânca și pântecele tău să va sătura de răvașul acesta, carele să dă la tine“. Și-l mâncai pre el și să făcu în gura mea ca miarea ce îndulcește.

Apoc. 10, 9-10.

4. Și zise către mine: „Fiiul omului, pasă și întră la casa lui Israil și grăiaște cuvintele mele către ei.

Ierem. 1, 17.

5. Că nu te trimiț tu către norod adânc la buze și greu la limbă, ce către casa lui Israil.

6. Nici către noroadе multe, alte glasuri, sau de alte limbi, nici grei la limbă fiind, cărora să nu auzi cuvintele lor. Și de te-aș fi trimis către aceia, aceia doară te-ar fi ascultat.

7. Iară casa lui Israil nu vor vrea să te asculte, pentru că nu vor să asculte pre mine; căci toată casa lui Israil pricealnici sânt și năsâlnici la inimă.

8. Iată, am dat fața ta tare pre denaintea obrazelor lor și biruința ta voiu întări în preajma biruinții lor.

Ierem. 1, 18.

9. Și va fi pururea mai tare decât piatra. Dat-am biruința ta să nu te temi de ei, nici să te spari de către fața lor, căci casă amărătoare iaste“.

Ierem. 1, 8, 17; 5, 3.

10. Și zise către mine: „Fiiul omului, toate cuvintele carele am grăit cu tine le ia în inima ta și cu urechile tale auzi.

11. Și pasă la robime, întră către fiii norodului tău și vei grăi către ei și vei zice către ei: ‘Aceasta zice Domnul’. De vor însă auzi, doară să vor muia“.

12. Și mă luo Duh și auziu denapoia mea glas de cutremur mare, zicând: „Binecuvântată e mărirea Domnului, den locul lui“.

13. Și văzui glasul aripilor vitelor zburând una către alaltă și glasul roatelor țiindu-se de eale și glasul cutremurului.

14. Și Duhul Domnului mă rădică și mă luo și merș rădicat întru pornirea Duhului mieu. Și mâna Domnului să făcea asupra mea tare.

15. Și întraiu la robime rădicat și veniiu împrejur spre cei ce lăcuiesc la râul lui Hovar, ceia ce sânt acolo. Și am șezut acolo 7 zile, amestecându-mă pren mijlocul lor.

16. Și fu după ceale 7 zile și să făcu cuvântul Domnului către mine, zicând:

17. „Fiiul omului, straje te-am dat casei lui Israil. Și vei auzi den gura mea cuvânt și vei înfricoșa pre ei de la mine.

1 Tim. 3, 1.

18. Când voi zice Eu celui fără de leage: ‘Cu moarte te vei omorî!’ și n’ai osebit, nici ai grăit ca să osebești celui fără de leage, ca să se întoarcă de la căile lui ca să trăiască el, cel fără de leage, acela cu strâmbătatea lui va muri și sângele lui den mâna ta îl voi ceare.

19. Și tu, de vei osebi celui fără de leage, și nu se va întoarce de cătră fărădelegea lui și de la calea lui cel fără de leage, acela întru strâmbătatea lui va muri, și tu sufletul tău vei mântui.

20. Și când vei întoarce pre cel drept de la dreptățile lui și va face greșală și voi da certarea la fața lui, el va muri, căci n’au osebit lui și întru păcatele lui va muri, pentru căci nu se vor pomeni dreptățile lui, carele au făcut, și sângele lui den mâna ta îl voi ceare.

21. Și tu, de vei osebi dreptului ca să nu greșască, și el nu va greși, cel drept cu traiu va trăi, căci ai osebit lui, și tu sufletul tău vei mântui“.

22. Și să făcu asupra mea mâna Domnului și zise cătră mine: „Scoală-te, și ieși la câmp, și acolo se va grăi cătră tine“.

23. Și mă sculaiu, și veniiu la câmp și iată, acolo mărirea Domnului sta în ce chip era vederea și precum era mărirea carea am văzut la râul lui Hovar; și căziiu preste fața mea.

24. Și veni asupră-mi Duh, și mă puse în picioare, și grăi cătră mine, și zise mie: „Întră și te închide în mijlocul casii tale.

25. Și tu, fiiul omului, iată, să deaderă asupra ta legături, și te vor lega pre tine cu eale, și nu vei ieși den mijlocul lor.

26. Și-ț voiu lega limba, și te vei asurzi, și nu vei fi lor om muștrătoriu, căci casă amărătoare iaste.

27. Și când voi grăi cătră tine, deschide-voiu rostul tău și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Domnul Domnul! Cel ce aude auză, și cel ce nu ascultă nu asculte, pentru căci casă amărătoare iaste’“.

Iosia 4, 4; Apoc. 22, 11.

CAP 4

Prorocia foametei cetății Ierusalimului.

1. Și tu, fiii omului, ia ție leaspede, și vei pune pre ea înaintea feații tale, și vei scrie într'însa cetatea Ierusalimului.

2. Și-i vei face ei îngrădire, și vei zidi la ea băști, și o vei împrejura cu șanțu, și vei pune asupra ei tabere, și vei rânduî împrejur puneri de săgeți.

3. Și tu ia o tigaie de fier, și o vei pune pre ea zidu de fier între mijlocul tău și între mijlocul cetății, și vei găti fața ta asupra ei, și va fi întru încuiare, și vei închide pre ea, sammu va fi; și vei pune fiilor lui Istrail.

4. Și tu vei dormi pre coasta ta cea stângă, și vei pune strâmbătățile casei lui Israil pre după numărul zilelor care vei dormi pre dânsa, și vei lua strâmbătățile lor.

5. Și eu am dat ție ceale doao strâmbătăți ale lor, spre număr de 390 de zile, și vei lua păcatele casei lui Israil.

6. Și vei săvârși aceastea toate, și vei dormi preste coasta ta cea dreaptă, și vei lua strâmbătățile casei Iudei 40 de zile, o zi la un an am pus ție.

Num. 14, 34.

7. Și la încuiarea Ierusalimului găti-vei fața ta, și brațul tău vei întări, și vei proroci asupra ei.

8. Și Eu, iată, am dat preste tine legături. Și să nu te întorci după o coastă a ta pe alta până să vor săvârși zilele închiderii.

9. Și tu ia ție grâu și orzu și bob și linte și mălaiu și ovăs, și vei pune pre eale ție spre pâine, și după numărul zilelor căroră tu dormi pre coasta ta, trei sute și 90 de zile, vei mânca pre eale.

10. Și mâncarea ta carea vei mânca să fie cumpănă, 20 de sicli pre zi, de la vreme până la vreme vei mânca pre eale.

11. Și apa cu măsură vei bea și al șasea parte den vreme până la vreme vei bea.

12. Și turtă de orzu vei mânca pre eale, în balegă de scârnă omenească le vei învoalbe pre eale înaintea ochilor lor.

13. Și vei zice: 'Aceastea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: 'Așa vor mânca fiii lui Israil necurate întru limbi, unde voi răsiți pre ei acolo'".

Iosia 9, 3.

14. Și ziș: „Nici într'un chip, Doamne, Dumnezeul lui Israil, de nu s'au pângărit sufletul meu întru necurăție, și mortăciună și mâncată de hiară n'am mâncat den nașterea mea până acum, nici au intrat în gura mea toată carnea spurcată“.

Isaia 65, 4; Fapt. Ap. 10, 14.

15. Și zise cătră mine: „Iată, am dat ție balege de boi pentru balegile ceale de om, și vei face pâinile tale într'însele“.

16. Și zise Domnul cătră mine: „Fiiul omului, iată, Eu zdrobesc întăritura pâinii în Ierusalim, și vor mânca pâinea cu cumpăna și cu lipsă, și apă cu măsură și cu stingere vor bea,

17. Ca lipsiți să să facă de pâine și de apă și să va stinge omul și fratele lui și să vor topi întru strâmbătățile lor.

Preoția 26, 26; Isaia 3, 1.

CAP 5

Pedeapsa norodului.

1. „Și tu, fiiul omului, ia ție sabie ascuțită mai mult decât briciul bărbieriului, să-ți câștigi pre ea ție, și vei aduce pre ea preste capul tău și preste barba ta; și vei lua cumpănă de dramuri și vei osebi pre ei.

Isaia 7, 20.

2. A patra parte cu foc vei arde den mijlocul cetății, după împlerea închiderii zilelor, și vei lua a patra parte și o vei arde de tot în mijlocul ei. Și a patra parte vei tăia de tot cu sabie pre împrejurul ei. Și a patra parte vei răsiți cu duhul și sabia o vei deșerta denapoia lor.

3. Și vei lua de acolo puțini cu număr și vei lua pre ei împreună întru acoperimântul tău.

4. Și dentr'acestea vei mai lua și vei arunca pre ei în mijlocul focului și vei arde de tot pre ei cu foc. Dintre aceasta va ieși foc la toată casa lui Israil.

5. Și vei zice la toată casa lui Israil: ‘Acestea zice Adonai Domnul: ‘Acesta iaste Ierusalimul; pusu-l-am pre el în mijlocul limbilor și pre țările ceale de pre împrejurul lui,

Plâng. 1, 1.

6. Și vei grăi dreptățile mele celui fără de leage dentru limbi și legiuirile tale den țările ceale de pre împrejurul lui, căci dreptățile mele le-au lepădat și întru legile mele n'au mersu întru eale.

7. Pentru aceaea, aceste zice Adonai Domnul: Pentru căci iaste pricina voastră den limbile ceale de pre împrejurul vostru și întru legiuirile mele n'ați mersu și dreptățile mele n'ați făcut, ce nice după dreptățile limbilor celor de pre împrejurul vostru nu ați făcut.

8. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: Iată, Eu sânt asupra ta și voi face în mijlocul tău judecată înaintea limbilor.

Amos 3, 6.

9. Și voi face întru tine ceale ce n'am făcut, și nu voi face încă aseamene lor, după toate urâciunile tale.

10. Pentru aceea, părinții vor mânca feciorii în mijlocul tău și feciorii vor mânca pre părinți. Și voi face întru tine judecăți și voi răsiți pre toți cei rămași ai tăi la tot vântul.

A 2 Leage 28, 53; 4 Împ. 6, 28; Ierem. 49, 32.

11. Pentru aceea viu, Eu – zice Adonai Domnul– adevărat, pentru căci sfintele mele ai spurcat cu toate ale tale ceale neplăcute și întru toate urâciunile tale, și Eu te voi lepăda pre tine; nu se va milostivi ochiul meu, și Eu nu voi milui pre tine. A patra parte a ta cu moarte să va topi.

A 2 Leage 32, 40-42.

12. Și a patra parte a ta cu foamete să va conceni în mijlocul tău. Și a patra parte a ta la tot vântul voi răsiți pre ei. Și a patra parte a ta cu sabie vor cădea împrejurul tău, și sabia voi deșerta denapoia lor.

13. Și să va conceni mânia mea și urgia mea preste ei și mă voi mângâia și vor conoaște că Eu, Domnul, am grăit cu râvnirea mea, după ce am săvârșit Eu urgia mea preste ei.

14. Și voi pune pre tine în pustiire și spre ocara limbilor celor de premprejurul tău. Și pre featele tale, împrejurul tău, înaintea a tot călătoriului.

15. Și vei fi suspinată și ticăloasă întru limbile ceale demprejurul tău, făcând întru tine judecăți cu urgie și cu mânie și cu izbândirea mâniei mele. Eu, Domnul, am grăit.

A 2 Leage 28, 37.

16. Când am trimis Eu segețile mele ceale de foamete asupra lor, și vor fi la sfârșire, și voi zdrobi întăririle pâinei tale.

17. Și voi trimite preste tine foamete și hiară reale, și te voi certa pre tine, și moarte și sânge va trece preste tine, și sabia voi aduce preste tine de premprejur. Eu, Domnul, am grăit'“.

Preoția 26, 22.

CAP 6

Prorocia împotriva Iudeii.

1. Și să făcu cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Fiiul omului, întărește fața ta asupra măgurilor lui Israil și prorocește preste eale.
3. Și vei zice: ‘Măgurile lui Israil, auziți cuvântul lui Adonai Domnul! Acestea zice Adonai Domnul munților, și dealurilor, și văilor, și codrilor: ‘Iată, Eu aduc preste voi sabie, și vor pieri de tot ceale înalte ale voastre.
4. Și să vor zdrobi jârtăvnicile voastre și bisearicile voastre, și voi surpa răniții voștri înaintea idolilor voștri.

Preoția 26, 30; A 2 Leage 20, 17; 3 Împ. 15, 12.

5. Și voi da stârvurile fiilor lui Israil înaintea feții idolilor lor, și voi răsiți oasele voastre împrejurul jârtăvnicilor voastre.

6. Și în toată lăcuința voastră, cetățile să vor pustii și ceale înalte stinge-se-vor, pentru ca să să piarză de tot jârtăvnicile voastre, și să vor sfărâma idolii voștri, și să vor rădica bisearicile voastre, și să vor stinge faptele voastre.

7. Și vor cădea răniți în mijlocul vostru, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

8. Și făcându-se dentru voi scăpaț de sabie întru limbi și întru răsipirea voastră pren țări,

9. Și-ș vor aduce aminte de mine cei scăpați dentru voi întru limbi, unde s’au robit, acolo jurat-am cu inema lor, ceaea ce curveaște de la mine, și ochilor lor celor ce curvesc denapoia tocmealelor lor, și să vor tângui obrazele lor pentru răutățile carele au făcut întru toate urâciunile lor.

Iosia 5, 15.

10. Și vor cunoaște pentru că Eu, Domnul, nu în zădar am grăit, ca să le fac lor toate realele acestea’.

11. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Bate cu mâna și loveaște cu piciorul și zi: ‘Bine e, bine e’. Preste toate urâciunile casei lui Israil cu sabie și cu foamete și cu moarte vor cădea.

12. Cel de aproape cu sabie va cădea, iară cel de departe cu moarte va muri și cel ce iaste cuprins cu foamete să va conceni. Și voi săvârși urgia preste ei.

13. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul, fiind răniții voștri în mijlocul idolilor voștri, împrejurul jârtăvnicilor voastre, preste toată măgura înaltă, și în toate vârfurile măgurilor, și supt copaciul umbros, și supt stejariul stufos, unde au dat miros de bună mirosire la toți idolii lor.

Isaia 57, 5; 3 Împ. 14, 23; 4 Împ. 16, 4; 17, 10; Ierem. 2, 20.

14. Și voiui întinde mâna mea preste ei, și voiui pune pământul spre stingere și spre pierire de la pustiiul Devlatha, dentru toată lăcuința lor, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul’“.

CAP 7

Urmarea prorociei.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Și tu, fiiul omului, zi: ‘Aceasta zice Adonai Domnul pământului lui Israil: ‘Sfârșitul vine preste ceale patru aripi ale pământului.
3. Vine sfârșitul, acum e sfârșitul cătră tine; și voiui trimite Eu cătră tine, și voiui izbândi întru căile tale, și voiui da spre tine toate urâciunile tale.
4. Nu să va scumpi ochiul meu spre tine, nici voiui milui, pentru căci calea ta preste tine voiui da, și urâciunile tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște pentru că Eu sânt Domnul.
5. Pentru căci acestea zice Adonai Domnul: ‘Răutate, o răutate, iată, vine.
6. Săvârșitul vine, vine săvârșitul, să rădică cătră tine, iată, vine!
7. Vine împletitură preste tine. Celor ce lăcuiesc pământul venit-au vremea, apropiatu-s’au ziua, nu cu gâlcevi, nici cu chinuri.
8. Acum, de aproape voiui vărsa urgia mea preste tine, și voiui săvârși mânia mea întru tine, și voiui judeca pre tine întru căile tale, și voiui da preste tine toate urâciunile tale.
9. Nu să va scumpi ochiul meu, nici voiui milui, pentru căci calea ta asupra ta voiui da, și urâciunile tale în mijlocul tău vor fi, și vei cunoaște că Eu sânt Domnul, Cel ce bat. Iată, ziua Domnului vine.
10. Iată, săvârșitul vine! Ieși împletirea și înflori toiagul. Să sculă mândria.
11. Și va surpa întărirea celui fără de leage, și nu cu gâlceavă, nici cu sârguială, și nu den ei sânt, nici înfrumusețare e întru ei.
12. Venit-au vremea, iată ziua! Cel ce câștigă să nu se bucure, și cel ce vinde nu plângă, căci urgie e la toată mulțimea ei.

1 Cor. 7, 30.

13. Pentru că cela ce câștigă cătră cela ce vinde încă nu se va mai întoarce, și nu e încă în viață a trăi lui, căci vedea la toată mulțimea ei nu se va întoarce, și om în ochii vieții lui nu va birui.

14. Trâmbițați cu trâmbița și judecați toate, și nu va fi cel ce merge la războiu, căci urgia mea e preste toată mulțimea ei.

15. Războiul cu sabie denafară, și foametea pre denlăuntru. Cei de la câmp cu sabie vor muri, iară pre cei den cetate foametea și moartea îi va conceni.

16. Și vor scăpa cei ce scapă dentru ei și vor fi preste munți ca niște porumbește cercetătoare. Și pre toți voiui omorî, pre fieștecarele întru strâmbătățile lui.

17. Toate mâinile să vor slobonogi și toate coapsele să vor spurca cu umezală.

Isaia 13, 7; Ierem. 6, 24.

18. Și se vor încinge cu saci și va acoperi pre ei spaimă. Și preste tot obrazul – rușine asupra lor, și preste tot capul – pleșuvire. Argintul lor lepăda-se-va în ulițe, și aurul lor să va treace cu vederea.

Isaia 15, 2, 3; Ierem. 48, 37; Amos 8, 10.

19. Argintul lor și aurul lor nu va putea să-i scoată pre ei în ziua urgiei Domnului. Sufletele lor nu se vor sătura, și pântecele lor nu se vor împla, pentru căci certare strâmbățărilor lor s’au făcut.

Sof. 1, 15; Iezech. 7, 19; Paremii 11, 4; Sirah 5, 10.

20. Ceale alese ale lumii spre mândrie le-au pus și chipurile urâciunilor și scârbele lor au făcut dentru ei. Pentru aceasta da-voiu acestea lor spre necurăție.

21. Și le voiui da pre eale la mâinile streinilor lor, ca să le apuce pre eale, și omorătorilor pământului în prăzi, și le vor spurca pre eale.

22. Și voiui întoarce fața mea de cătră ei, și vor pângări socoteala mea, și vor intra la eale fără pază, și vor pângări pre eale.

23. Și vor face frământare, căci pământul iaste plin de năroade și cetatea e plină de fărădeleage.

24. Și voiui aduce pre cei vicleani ai limbilor, și vor moșteni casele lor, și voiui întoarce înhierbântarea puterii lor, și se vor spurca sfintele lor.

25. Și curățenia va veni, și va cerca pacea, și nu va fi.

26. Vai preste vai și veaste peste veaste va fi, și se va căuta vedere de la proroc, și leagea va pieri de la preot, și sfatul dentru cei bătrâni.

Plâng. 2, 9.

27. Împăratul va plânge și boiarinul se va îmbrăca cu stingere. Și mâinile nărodului pământului să vor slăbănogi; după căile lor face-voiu lor, și întru judecățile lor Îm voiui izbândi pre ei, și vor cunoaște că Eu sânt Domnul’“.

CAP 8

Iezechiil răpit cu Duhul din Haldeea în Ierusalim.

1. Și fu în al șaselea an, în luna a cincea, în 5 ale lunii. Eu șadeam în casa mea și cei bătrâni ai Iudei șadea înaintea mea. Și să făcu preste mine mâna lui Adonai Domnului.

2. Și văzui și iată, asămănare – ca chipul omului, de la mijlocul lui și până jos, foc, și de mijlocul lui în sus, ca vederea aburului, ca chipul chehribariului.

3. Și întinse asămănare de mână, și mă luo de creștetul mieu, și mă luo Duh în mijlocul pământului și în mijlocul ceriului, și mă aduse la Ierusalim, cu vederea lui Dumnezeu, la tinda porții cei mai denlăuntru, ceaea ce caută cătră crivăț, unde era stâlpul celui ce câștigă.

Daniil 5, 5.

4. Și iată, era acolo mărirea Domnului Dumnezeului lui Israil, după vederea care am văzut la câmp.

5. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, caută cu ochii tăi cătră crivăț!”. Și căutaiu cu ochii miei spre crivăț, și iată, de la crivăț preste poarta cea de cătră răsărit a jârtăvnicului, chipul râvnirei aceștia, când intra ea.

6. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, văzut-ai ce fac aceștea fărădelegi mari, carele casa lui Israil fac aicea, ca să să ferească de la sfintele mele? Și încă vei vedea fărădelegi mai mari“.

7. Și m’au băgat la tinzile curții, și văzui, și iată, o gaură în păreate.

8. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, sapă dară în păreate!”. Și săpaiu în păreate, și iată, o ușă.

9. Și zise cătră mine: „Întră și vezi fărădelegile ceale reale, carele aceștea fac aicea astăzi“.

10. Și intraiu, și văzui, și iată, toată asămănarea de jiganii și de dobitoace, deșarte urâciuni. Și văzui toți idolii casei lui Israil scriș asupra lor împrejur.

Râm. 1, 23.

11. Și 70 de bărbați den cei bătrâni ai casii lui Israil; și Iezonia al lui Safan în mijlocul lor sta, înaintea feței lor; și fieștecarele dentru ei cădelniță avea în mâna lui, și fumul tămâiei să suia.

12. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, văzut-ai ceale ce fac aici bătrânii casii lui Israil, fieștecarele în cămara cea ascunsă a lor? Pentru căci au zis: ‘Au lăsat Domnul, nu caută Domnul pământul’“.

Iov 22, 12.

13. Și zise cătră mine: „Încă vei vedea fărădelegi mai mari carele aceștea fac“.

14. Băgatu-m'au la tinzele porții casii Domnului, cei ce caută cătră crivăț; și iată, acolo muieri șazănd, plângând pre Thammus.

15. Și zise cătră mine: „Văzut-ai, fiiul omului? Încă vei vedea tocmeale mai mari decât aceastea“.

16. Și m'au băgat în curtea casii Domnului cea mai denlăuntru. Și iată, la tinzele besearecii Domnului, între mijlocul elamilor și între mijlocul jârtăvnicului, ca vro 25 de bărbați fiind dați cu dosurile lor cătră beseareca Domnului, și obrazele lor den preajmă; și aceștea să închină soarelui spre răsărit.

Ioil 2, 17.

17. Și zise cătră mine: „Văzut-ai, fiiul omului? Au doară puține sânt casii lui Israil a face fărădelegile carele au făcut aicea? Căci au împlut pământul de fărădelegi și întoarșeră a mă urgisi. Și iată, ei întind vița ca când ș'ar bate joc.

18. Și Eu voi face lor cu mânie; nu va cruța ochiul mieu, nici voi milui; și vor chema la urechile meale cu glas mare, și nu voi asculta pre ei“.

Isaia 1, 15; Ierem. 14, 12 și 15, 11.

CAP 9

Pierderea nelegiuiților și cruțarea celor însemnați.

1. Și strigă la urechile meale glas mare, zicând: „Apropiatu-s'au izbânda cetății și fieștecarele avea unealtele pierzării de tot în mâna lui“.

2. Și iată, șase oameni veniia despre calea porții ceii ce caută cătră răsărit, și la fieștecarele – săcure în mâna lui; și un om în mijlocul lor, îmbrăcat cu haină până în pământ, și brâu de zamfir preste mijlocul lui; și înțără și stătură alătura cu jârtăvnicul cel de aramă.

3. Și mărirea Dumnezeului lui Israil suitu-s'au preste heruvimi, ceaea ce era preste el la descoperitul casii. Și chemă pre bărbatul cel îmbrăcat cu haina până în pământ, carele avea pre mijlocul lui brâul.

4. Și zise Domnul cătră el: „Treci pren mijlocul Ierusalimului și dă semnul preste frunțile oamenilor celor ce suspină și celor ce-s chinuiți, preste toate fărădelegile cealea ce să fac în mijlocul lor“.

Ieș. 12, 7; Apocal. 7, 3.

5. Și acestora zise, auzând eu: „Păsați la cetate denapoia lui, și tăiați, și nu cruțați cu ochii voștri, și să nu miluiți!

6. Bătrân, și tânăr, și fecioară, și prunci, și muiare omorâți spre stingere, iară de toți cei ce au sămnul să nu vă atingeți! Și de la sfinții miei înceapeți!“. Și începură de la oamenii cei bătrâni, carii era înlăuntru în casă.

2 Paralip. 36, 17.

7. Și zise către ei: „Pângăriți casa și împleți căile de morți, ieșind și tăiați!“

8. Și fu tăind ei, și căzuiu preste fața mea, și strigaiu, și ziș: „Vai, Adonai Doamne, stingi Tu pre cei rămași ai lui Israil, vărsându-ți mânia preste Ierusalim?“

9. Și zise către mine: „Strâmbătatea casii lui Israil și a Iudii măritu-s’au foarte foarte, căci să împlu pământul de noroadе multe, și cetatea să împlu de strâmbătate și necurăție, căci zisără: ‘Lăsat-au Domnul pământul, nu socoteaște Domnul’.

10. Și Eu sânt. Nu să va milostivi ochiul meu, nici voi milui. Căile lor la capetele lor le-am dat“.

11. Și iată, bărbatul cel îmbrăcat cu haină până în pământ și încinsu cu brâu mijlocul lui și răspunsă, zicând: „Făcut-am precum mi’ai poruncit mie“.

CAP 10

Videnia focului și a heruvimilor.

1. Și văzuiu și iată, deasupra întăriturii cei de preste capul heruvimilor, ca piatra zamfirului, asămănare de scaun preste ei.

2. Și zise către bărbatul cel îmbrăcat cu veșmântul: „Întră în mijlocul roatelor celor dedesuptul heruvimilor și împle mâinile tale de cărbuni de foc den mijlocul heruvimilor și răsizeaște preste cetate!“ Și întră înaintea mea.

3. Și heruvimii sta de-a dreapta casii când intra bărbatul, și norul împlu curtea cea mai denlăuntru.

4. Și să rădică mărirea Domnului de la heruvimi la descoperitura casii și împlu norul casa, și curtea să împlu de lumina mării Domnului.

5. Și glasul aripilor heruvimilor să auziia mai naintea curții cei den afară, ca glasul Dumnezăului Saddai grăind.

6. Și fu poruncind bărbatului celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt, zicând: „Ia foc den mijlocul roatelor și den mijlocul heruvimilor!“ Și întră și stătu, ținându-se de roate.

7. Și întinse heruvimul mâna lui în mijlocul focului ce era în mijlocul heruvimilor și luo și deade în mâinile celui îmbrăcat cu veșmântul cel sfânt; și luo și ieși.

8. Și văzui heruvimii – asămănare de mâni de om dedesuptul aripilor lor.

9. Și văzui și iată, patru roate sta ținându-se de heruvim, o roată ținându-se de un heruvim, și vedearea roatelor, ca vedearea pietrii anthracului.

10. Și vedearea lor în ceale patru, ca când ar fi roată în mijlocul roatei.

11. Și când mergea eale, la patru părți ale lor mergea, nu să întorcea când mergea eale; căci la care loc are fi socotit o începătură, denapoia ei mergea, și nu să întorcea când mergea eale.

12. Și umerile lor, și mâinile lor, și aripile lor, și roatele – pline de ochi premprejur la ceale patru roate ale lor.

13. Și roatelor acestora să cheamă Ghelghel, auzind eu.

14. Și patru obaze la una, obrazul uniia – obrazul heruvimului, și obrazul cei al doilea – obrazu de om, și al treilea – obrazul leului, și al patrulea – obrazul vulturului.

15. Și să rădicară heruvimii; aceasta e vita carea am văzut, la râul lui Hovar.

16. Și mergând heruvimii, mergea roatele; și aceștea, ținându-se de eale. Și când rădica heruvimii aripile lor, ca să să înalțe de la pământ, și nu să întorcea roatele lor; și aceastea să ținea de ei.

17. Când sta ei, sta; și când să rădica ei, să rădica cu eale, căci duh de viață era întru eale.

18. Și ieși mărirea Domnului den descoperemântul casii și stătu preste heruvimi.

19. Și rădicară heruvimii aripile lor și să înălțară de la pământ înaintea mea, ieșind ei și roatele ținându-se de ei; și stătură la tinda porții casii Domnului, ce e în preajmă; și mărirea Dumnezeului lui Israil era preste ei deasupra.

20. Această vită iaste carea am văzut dedesuptul Dumnezeului lui Israil, la râul lui Hovar. Și conosciu că heruvim iaste.

21. Patru obaze, la unul și patru aripi, la unul, și asămănare de mâni de omu, dedesuptul aripilor lor.

22. Acestea obraze sântu carele am văzut dedesuptul mărirei Dumnezăului lui Israil, la râul lui Hovar, vedearea lor și pre eale; fieștecarele dentru eale după fața lor mergea.

CAP 11

Videnia căldării.

1. Și mă luo Duh și mă aduse la poarta casei Domnului cei den preajmă, ceaea ce caută cătră răsărit. Și iată, la tinda porții, ca vro 25 de oameni. Și văzui în mijlocul lor pre Iezonia a lui Azer, și pre Faltia a lui Vaneu, cei ce povățuiesc norodul.

2. Și zise Domnul cătră mine: „Fiiul omului, aceștea-s oamenii cei ce socotesc deșarte și sfătuiesc sfat rău în cetatea aceasta,

3. Ceia ce zic: ‘Nu s’au zidit de curând casele; aceasta iaste căldarea și noi, cărnurile!’

4. Pentru aceaea, prorocește asupra lor, prorocește, fiiul omului!“

5. Și căzu asupră-mi Duhul Domnului și zise cătră mine: „Zi: ‘Acestea zice Adonai Domnul: ‘Așa ziceți, casa lui Israil, și svaturile duhului vostru Eu știu.

6. Înmulțit-aț morții voștri în cetatea aceasta și ați împlut căile ei de răniț’.

7. Pentru aceaea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Pre morții voștri, carii au lovit în mijlocul ei, aceștea sânt cărnurile și ea căldarea iaste; și pre voi voi scoate den mijlocul ei.

8. De sabii vă teamet, și sabie voi aduce preste voi – zice Adonai Domnul –

Ierem. 42, 16.

9. Și voi scoate pre voi den mijlocul ei, și voi da pre voi pre mâinile striinilor, și voi face întru voi judecăți.

10. Cu sabie veț cădea, și preste măgurile lui Israil voi judeca pre voi, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

11. Aceasta voao nu va fi întru căldare, și voi nu veți face în mijlocul ei în loc de cărnuri; preste munții lui Israil judeca-voiu pre voi.

12. Și veți cunoaște pentru că Eu sânt Domnul“.

13. Și fu prorocind eu, și Faltias al lui Vaneu au murit. Și căzuiu pre fața mea, și strigaiu cu glas mare, și ziș: „Vai, vai, Adonai Doamne, spre

concenire faci tu pre cei rămaș ai lui Israil?“

14. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

15. „Fiiul omului, frații tăi, și bărbații robiei tale, și toată casa lui Israil sfârșitu-s’au, căroră au zis lor cea ce lăcuiesc Ierusalimul: ‘Departe sânteț, depărtați de la Domnul; voao s’au dat pământul spre moștenire’.

16. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Că voiui lepăda pre ei la limbi, și voiui răsipi pre ei preste tot pământul, și voiui fi lor spre svințenie mică în țări, oriunde vor întra acolo’.

17. Pentru aceea, acestea zice Domnul: ‘Și voiui priimi pre ei dentru limbi, și voiui aduna pre ei de pren țări, unde i-am răsipit pre ei întru eale, și voiui da lor pământul lui Israil.

Ierem. 29, 10.

18. Și vor întra acolo, și vor rădica toate urâciunile ei și toate fărădelegile ei (dentru ea).

19. Și voiui da lor altă inemă, și duh nou voiui da lor, și voiui zmulge inema lor cea de piatră den trupul lor, și voiui da lor inemă de trup.

Ierem. 32, 39.

20. Pentru ca întru poruncile meale să meargă, și dreptățile meale să păzască, și să facă pre eale; și vor fi mie întru norod, și Eu voiui fi lor întru Dumnezeu’ zice Domnul.

Ierem. 24, 7.

21. ‘Și după inimile urâciunilor lor și fărădelegilor lor, căroră au făcut precum inema lor mergea, căile lor la capetele lor le-am dat’, zice Domnul“.

22. Și rădicară heruvimii aripile lor și roatele – țiindu-se de ei, și mărirea Dumnezeului lui Israil – preste eale, deasupra lor.

23. Și să sui mărirea Domnului din mijlocul cetății și stătu pre muntele care era în preajma cetății.

24. Și mă luo Duh și mă duse la pământul haldeilor, la robime cu vedeare, cu Duhul lui Dumnezeu; și mă suiiu de la vedearea carea am văzut.

25. Și am grăit cătră robime toate cuvintele Domnului, carele au arătat mie.

CAP 12

Robia Ierusalimului.

1. Și fu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, în mijlocul strâmbătăților lor tu lăcuiești, carii au ochi a vedea, și nu văd, și urechi au ca să auză, și nu aud, căci casă amărâtoare iaste.

Isaia 6, 9 și 42, 19; Fapt. Ap. 28, 26, 27.

3. Și tu, fiiul omului, fă ție dichise de robire și te robeaște câteva zile înaintea lor și te robeaște den locul tău într'alt loc înaintea lor, pentru ca să vază căci casă amărâtoare iaste.

4. Și vei scoate dichisele tale, dichise de robie, câteva zile înaintea lor; tu vei ieși sara înaintea lor, cum merge cel rob.

5. Sapă-ț ție în păreate și vei ieși pren el.

6. Înaintea lor preste umere te vei lua și ascuns vei ieși. Fața ta să o acoperi și să nu vezi pământul, pentru căci minune am dat pre tine casei lui Israil“.

7. Și am făcut așa după toate câte au poruncit mie, și am scos ca niște vase de robire ziua, și sara am săpat mie păreatele cu mâna, și ascuns am ieșit, preste umere mă luaiu înaintea lor.

8. Și să făcu cuvântul Domnului demineăța cătră mine, zicând:

9. „Fiiul omului, n'am zis cătră tine că casa lui Israil iaste cea ce amăraște? Ce faci tu? Zi cătră ei:

10. 'Aceastea zice Domnul Domnul celui ce stăpânește, și celui ce povățuiaște în Ierusalim, și la toată casa lui Israil, carii sânt în mijlocul lor'.

11. Zi că Eu minuni facu în mijlocul lui; în ce chip am făcut, așa va fi lui, întru înstreinare și robire vor merge.

12. Și stăpânitoriul lor, în mijlocul lor, preste umere să va rădica și ascuns va ieși; pren păreate săpa-va, să iasă el pentr'însul. Fața lui va acoperi, pentru ca să nu se vază cu ochiul, și el pământul nu va vedea.

4 Împ. 25, 7.

13. Și voiui întinde mreaja mea preste el, și să va prinde întru îngrădirea mea, și voiui aduce pre el la Vavilon, la pământul haldeilor, și pre el nu-l va vedea, și acolo va muri.

14. Și pre toți cei de premprejur ai lui, pre ajutorii lui și pre toți ceia ce să sprejenesc de el răsipi-i-voiu la tot vântul, și sabie voiui turna denapoia lor.

15. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, când voiui răsipi pre ei întru limbi și voiui sămăna pre ei pren țări.

16. Și voiui lăsa dentru ei bărbați cu număr den sabie, și den foamete, și den moarte, pentru ca să să povestească toate fărădelegile lor la limbi, unde vor fi merși acolo, și vor cunoaște că Eu sânt Domnul“.

17. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, pâinea ta cu lipsă o vei mânca și apa ta cu caznă și cu necaz o vei bea.

19. Și vei grăi cătră nărodul pământului: ‘Aceasta zice Adonai Domnul celor ce lăcuiesc Ierusalimul, pre pământul lui Israil: ‘Pâinile lor cu lipse le vor mânca și apa lor cu prăpădire o vor bea, pentru ca să stingă pământul cu împlerea lui, pentru că întru necurăție sânt toți ceia ce lăcuiesc într’însul’.

20. Și cetățile lor ceale ce să lăcuiesc se vor pustii și pământul lor spre stingere va fi și veți cunoaște pentru că Eu sânt Domnul”“.

21. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

22. „Fiiul omului, carea iaste voao pilda aceasta pre pământul lui Israil, zicând: ‘Îndelungate-s zilele, pierit-au toată vederea’?

Isaia 5, 19.

23. Pentru aceaea, zi cătră ei: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Întoarce-voi pilda aceasta și încă nu vor mai zice pilda aceasta casa lui Israil’, căci vei grăi cătră ei: ‘Apropiatu-s’au zilele și cuvântul a toată vederea’.

24. Căci nu va mai fi încă toată vederea mincinoasă și vrăjind ceale spre daru în mijlocul fiilor lui Israil.

25. Pentru că Eu, Domnul, voi grăi cuvintele mele, grăi-voi și voi face și nu voi îndelunga încă, căci în zilele voastre iaste casa cea ce amăraște; grăi-voi cuvânt și voi face –zice Adonai Domnul”“.

26. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

27. „Fiiul omului, iată casa lui Israil, ceaea ce amăraște, zicând zicu: ‘Vederea carea acesta veade –în zile multe, și în vremi îndelungate acesta va proroci’.

28. Pentru aceaea zi cătră ei: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Nu se vor mai îndelunga încă toate cuvintele mele, oricarele voi grăi, căci voi grăi cuvânt și voi face –zice Adonai Domnul”“.

CAP 13

Proroci mincinoși.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, prorociaște asupra prorocilor lui Israil, ceia ce prorocesc ale lui Israil, și vei grăi prorocilor celor ce prorocesc de la inima

lor, și vei proroci și vei grăi către ei: ‘Auziți cuvântul Domnului.

Ierem. 14, 14.

3. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Vai celor ce prorocesc de la inima lor, și nemică nu văd!

Ierem. 14, 14; 23, 1 și 28, 15.

4. Prorocii tăi, Israil, ca vulpile în pustiiu.

Cânt. Cântărilor 2, 15.

5. N’au stătut întru întărire și adunară turme preste casa lui Israil, nu s’au rădicat la războiu ceia ce zicu: ‘În ziua Domnului’.

6. Văzând mincinoasă, vrăjind deșarte, ceia ce zic: ‘Zice Domnul’, și Eu n’am trimis pre ei. Și au început a rădica cuvânt.

Ierem. 23, 15.

7. Au nu vedea mincinoasă ați văzut? Și vrăji deșarte ați văzut? Și ziceați: ‘Zice Domnul’, și Eu n’am grăit.

8. Pentru aceea, zi: ‘Acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru căci sânt cuvintele voastre mincinoase și vrăjile voastre deșarte, pentru aceea iată, Eu preste voi – zice Adonai Domnul.

9. Întinde-voiu mâna mea preste prorocii ceia ce văd mincinoase și ceia ce răspund deșarte; întru certarea norodului meu nu vor fi, nici în scrisoarea casii lui Israil nu să vor scrie; și la pământul lui Israil nu vor intra, și vor cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul.

Ierem. 4, 9 și 28, 15.

10. Pentru care lucru au înșelat pre norodul meu, zicând: ‘Pace, pace’, și nu iaste pace; și acesta zideaște zidul, și ei îl spoiescu, de va cădea.

Ierem. 6, 14; 23, 17.

11. Zi către cei ce-l spoiescu pre el: ‘Cădea-va’, și va fi ploaia înecând și voiu da pietri, zvârlituri de pietri, la legăturile lor; și vor cădea și, vânt rădicând, sparge-să-va.

12. Și iată, au căzut păreatele, și nu vor zice către voi: ‘Unde iaste spoitura carea ați spoit?’

13. Pentru aceasta, acestea zice Adonai Domnul: ‘Și voiu sparge suflarea ce să rădică, cu mânie, și ploaie înecând cu urgia mea va fi, și pietrile ceale zvârlitoare cu mânie voiu aduce spre concenire.

14. Și voiu săpa de tot păreatele carele ați spoit, și va cădea, și-l voiu pune pre el pre pământ, și să vor descoperi temeliile lui, și va cădea, și veți conceni cu muștrări, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

15. Și voiui obârși mânia mea preste păreate și preste ceia ce-l spoiescu pre el, și va cădea. Și zișu cătră voi: Nu iaste păreatele, nici cei ce spoiescu pre el,

16. Prorocii lui Israil, ceia ce prorocescu asupra Ierusalimului și ceia ce văd lui pace, și nu iaste pace – zice Adonai Domnul’.

17. Și tu, fiiul omului, întăreaște obrazul tău asupra featelor norodului tău, cealea ce prorocescu de la inima lor, și prorocește asupra lor.

18. Și vei grăi: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Vai celor ce cos perine preste tot cotul mâinii și fac acoperituri preste tot capul a toată vârsta ca să întoarcă suflete! Sufletele norodului meu s’au strămutat și suflete ocrotiia’.

Isaia 30, 10.

19. Și mă spurca pre mine cătră norodul meu, pentru o mână de orzu și pentru o bucătea de pâine, ca să omoară suflete carele nu se cădea a muri, și ocrotiia suflete carele nu să cădea să trăiască, când răspundeți voi la norod ce ascultă răspunsuri deșarte.

Mih. 3, 11.

20. Pentru aceea, aceasta zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu – preste pernile voastre, preste carele voi acolo strămutați sufletele; rumpe-le-voi pre eale de la brațul vostru și voiui slobozi sufletele, pre carele voi le strămutați, sufletele lor spre răsipire.

21. Și voiui rumpe acoperemânturile voastre, și voiui mântui pre norodul meu den mâna voastră, și nu vor mai fi în mâinile voastre spre strămutare, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul.

22. Pentru căci întoarceți inima dreptului pre strâmbătate, și Eu nu-l strămutam pre el, și a întări mâinile celui fără de leage, ca întru tot să nu să întoarcă el de la fărădeleagea lui și de la calea lui cea rea, și să trăiască el,

23. Pentru aceea minciuni nu veți mai ști și vrăji nu veți mai vrăji încă; și voiui mântui pre norodul meu den mâna voastră, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul’“.

CAP 14

Iarăși prorocii mincinoși.

1. Și veniră cătră mine bărbați den cei mai bătrâni ai norodului lui Israil și șezură înaintea feții mele.

2. Și să făcu cătră mine cuvântul Domnului, zicând:

3. „Fiiiul omului, bărbații aceaște au pus socotealele lor pre inimile lor și certarea strâmbătăților au pus înaintea feții lor! Au răspunzând voiui răspunde lor?

4. Pentru aceaea, grăiaște cătră ei și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Om, om den casa lui Israil, carele va pune socotealele lui preste inima lui, și certarea strâmbătății lui va rânduî înaintea feții lui, și va veni cătră proroc, Eu, Domnul, voiui răspunde lui întru ei, întru care să ține cugetul lui,

5. Pentru ca să pleace casa lui Israil după inimile lor ceale înstreinate de la mine, în gândurile lor’.

6. Pentru aceaea, zi cătră casa lui Israil: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Întoarceți-vă și vă întoarceți de cătră tocmealele voastre și de cătră toate necurățiile voastre și întoarceți fețele voastre cătră mine,

7. Pentru căci om, om den casa lui Israil și den nemernicii cei ce nemernicesc în Israil, oricarele să va înstreina de la mine și va pune gândurile preste inima lui, și certarea inimii lui va rânduî înaintea feții lui, și va veni cătră proroc, ca să-l întreabe pre el întru mine, Eu, Domnul, voiui răspunde lui întru carea să ține întru el.

8. Și voiui întări fața mea preste omul acela, și-l voiui pune pre el întru sămn și întru stingere, și-l voiui rădica pre el den mijlocul norodului meu, și veți conoaște că Eu sânt Domnul.

Preoția 17, 10.

9. Și prorocul de să va rătăci și va grăi cuvânt, Eu, Domnul, am rătăcit pre prorocul acela; și voiui întinde mâna mea preste el și voiui stinge pre el den mijlocul norodului meu, Israil.

10. Și vor lua strâmbătatea lor după strâmbătatea celui ce întreabă, și așijderea și prorocului, după strâmbătate va fi,

11. Pentru ca să nu să rățăcească încă casa lui Israil de la mine și pentru ca să nu să pângărească întru toate greșalele lor; și vor fi mie întru norod, și eu voiui fi lor spre Dumnezeu – zice Adonai Domnul’“.

12. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

13. „Fiiiul omului, pământul de-m va greși mie ca să-m greșască greșală, și voiui întinde mâna mea preste el, și voiui sfărâma lui întărirea pâinii, și voiui trimite preste el foamete, și voiui rădica de preste el om și dobitoace.

Preoția 26, 26.

14. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui: Noe, și Daniil, și Iov, aceștea întru dreptatea lor să vor mântui – zice Adonai Domnul.

Ierem. 7, 15.

15. Iară și hiară reale de voi aduce pre pământ, și-l voiu certa pre dânsul, și va fi într-o stingere, și nu va fi călătoriu de cătră fața hiarălor.

16. Și vor fi acești trei oameni în mijlocul lui, viu Eu – zice Adonai Domnul – de să vor mântui fii sau feate, fără numai ei sânguri să vor mântui, iară pământul va fi la pieiri.

17. Iară și sabie de voi aduce pre pământul acela, și voi zice: ‘Sabie să treacă preste pământ’, și voiu rădica dentr’însul om și dobitoc.

18. Și vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, viu Eu – zice Adonai Domnul – că nu vor izbăvi fii și feate, fără numai ei sânguri să vor mântui.

19. Iară săvai și moarte voi trimite pre pământul acela, și voiu turna mânia mea preste el cu sânge, ca să pierzu dentru el om și dobitoc,

20. Și Noe, și Daniil, și Iov vor fi în mijlocul lui; viu Eu – zice Adonai Domnul – de vor rămânea fii au feate; ei într-o dreptate lor vor mântui sufletele lor’.

21. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Iară de voi trimite și aceste patru izbândiri ale mele, ceaste reale: sabia, și foametea, și hiară reale, și moartea preste Ierusalim, ca să pierzu de tot dentru el om și dobitoc,

A 2 Leage 32, 24.

22. Și iată, rămași într-o el vor fi cei scăpați dentr’însul, aceștea vor scoate pre fii și pre feate. Iată, aceștea vor ieși cătră voi, și veți vedea căile lor, și vă veți căi de realele carele am adus preste Ierusalim, toate realele carele am adus asupra lui.

23. Și vor mângâia pre voi, pentru căci veți vedea căile lor și gândurile lor, și veți conoaște că nu în deșărt am făcut toate câte am făcut într-o el – zice Adonai Domnul’“.

CAP 15

Ierusalimul arătat prin lemnul viței.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Și tu, fiul omului, ce s’ar face lemnul viei, den toate leamnele vițelor celor ce sânt în leamnele dumbrăvii?

3. Au lua-vor dentr’însul lemn ca să facă spre lucru? Au lua-vor dentr’însa cuiu, să spânzure într’însul vas?

4. Afară den care s’au dat focului spre topire: cea preste tot anul a ei curăție mistuiaște focul și sfârșăște desăvârșit; au de folos va fi spre lucru?

5. Nice încă ea fiind întreagă, nu va fi spre lucru; nu doară că de o va și topi focul pre ea desăvârșit, au mai fi-va spre lucrare?

6. Pentru aceea zi: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘În ce chip e lemnul viei în leamnele dumbrăvii pre care le-am dat focului spre topire, așa am dat pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul.

7. Și voiui întări obrazul meu preste ei; den foc vor ieși, și foc pre ei va mistui, și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, întărind Eu obrazul meu preste ei.

Preoția 17, 10.

8. Și voiui da pământul spre stingere pentru căci au căzut la greșală – zice Adonai Domnul’“.

CAP 16

Darurile lui Dumnezeu asupra Ierusalimului.

1. Și să făcu cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, mărturiseaște Ierusalimului fărădelegile lui.

3. Și vei grăi: ‘Aceasta zice Adonai Domnul Ierusalimului: ‘Rădăcina ta și nașterea ta iaste den pământul lui Hanaan, tată-tău – amoreu și mumă-ta – hetteancă.

4. Și nașterea ta, în carea zi te-ai născut, buricul tău nu s’au tăiat, și n’ai legat țițele tale, și cu apă nu te-ai scăldat, nici cu sare te-ai sărat, și cu făși nu te-ai înfășat.

5. Nici nu s’au îndurat ochiul tău asupra ta ca să-ț facă ție una dentru toate acestea a păți ceva pentru tine și te aruncași preste fața câmpului cu îndărătnicirea sufletului tău în ziua carea te-ai născut.

6. Și trecui preste tine, și te văzui cruntată în sângele tău, și ziș ție: ‘Den sângele tău vei trăi!

7. Înmulțeaște-te, ca răsăritul țarinei te-am dat pre tine, și te-ai înmulțit, și te-ai mărit, și ai intrat la cetățile cetăților; țățele tale s’au îndireptat, și părul tău au răsărit, și tu erai goală și grozavă.

8. Și trecui pren tine și văzui pre tine, și iată, vreamea ta și vreamea celor ce strică. Și întinșu aripile mele asupră-ț și am acoperit grozăvia ta, și

am jurat ție, și am intrat la făgăduință cu tine – zice Adonai Domnul – și te-ai făcut mie.

Fac. 22, 16.

9. Și te-am scăldat pre tine cu apă, și am spălat sângele tău de la tine, și te-am uns cu untdelemn.

10. Și te-am îmbrăcat cu împistrite, și te-am încălțat cu vânat, încinsu-te-am cu vison, și te-am îmbrăcat cu haină de păr țesută.

11. Și te-am împodobit cu podoabă, și am pus brățări prejur mâinile tale, și gherdan prejur grumazul tău.

12. Și am dat cercei în narea ta și verigute în urechile tale și cunună de fală pre capul tău.

13. Și te-ai împodobit cu podoabă de aur și de argint, și veșmintele tale – de vison și de păr țesute și împistrite; făină aleasă de grâu și miare și untdelemn ai mâncat, și te făcuși frumoasă foarte.

14. Și ieși numele tău întru limbi întru frumusețea ta, că săvârșit era cu bunăcuviință întru frumusețea care am pus pre tine – zice Adonai Domnul.

15. Și te nădejdui pre frumusețile tale, și ai curvit pre numele tău, și ai vărsat curvia ta pre toată trecătoarea unde nu va fi.

Ierem. 2, 20, 23.

16. Și ai luat den hainele tale, și ai făcut ție idoli cusuți, și ai curvit preste ei; și nu vei intra, și nu se va face.

17. Și ai luat vasele laudei tale și den aurul meu și den argintul meu, den care am dat ție, și ai făcut ție chipuri bărbățești, și ai curvit întru eale.

18. Și ai luat îmbrăcămintea cea împistrită a ta, și le-ai îmbrăcat pre eale, și untul-de-lemnul meu și tămâia mea ai pus înaintea feții lor,

Ierem. 10, 9.

19. Și pâinile mele carele am dat ție, făină de grâu și untdelemn, și cu miare am hrănit pre tine, și ai pus înaintea feții lor spre miros de bună mirosire; și să făcu după acestea – zice Adonai Domnul.

Isaia 57, 5.

20. Și ai luat pre fiii tăi și pre featele tale carii ai născut și ai junghiat lor; cât de mici ai curvit.

21. Și ai junghiat pre fiii tăi și ai dat pre ei, când te descântai cu ei lor.

22. Aceasta e mai mult decât toată curvia ta și urâciunile tale; și nu ți-ai adus aminte de zilele prunciei tale când erai goală și grozavă, frământată în sângele tău ai trăit.

23. Și să făcu după toate răutățile tale, vai, vai ție – zice Adonai Domnul

—
24. Și ai zidit ție casă curvească, și ai făcut ție punere în toată ulița.

Ierem. 11, 13; Isaia 57, 7.

25. Și întru începătura a toată calea ai zidit curvăriile tale, și ai stricat frumusețile tale, și ai petrecut picioarele tale la tot trecătoriul și ai înmulțit curvia ta.

26. Și ai curvit preste fiii Eghiptului cei ce să hotărăsc cu tine, cei mari la trup; și în multe fealiuri ai curvit ca să mă mânii pre mine.

27. Iară de voiu întinde mâna mea asupra ta, și voiu rădica legiuirile tale și te voiu da la sufletele celor ce te urăsc pre tine, featele celor striini de fealiu, cealea ce te abat pre tine de la calea ta carea ai păgânit.

28. Și ai curvit preste featele Assur, și nici așa nu te-ai săturat.

4 Împ. 16, 7, 8.

29. Și ai curvit și nu te împleai, și ai înmulțit făgăduința ta cătră pământul lui Hanaan și al haldeilor, și nici cu acestea nu te-ai săturat.

30. Ce voiu pune featele tale – zice Adonai Domnul – făcând acestea fapte de muiare curvă? Și ai curvit întreit

31. Întru featele tale, și curvăria ta o ai zidit preste toată începătura drumului, și vatra ta o ai făcut în toată ulița, și te-ai făcut ca o curvă adunând năiemituri.

Ierem. 11, 13.

32. Muiarea ce preacurveaște aseamenea e ție, cea ce ia de la bărbatul ei plată.

33. Și la toți ceia ce au curvit le da năiemiri, și tu ai dat năimiri la toți ibovnicii tăi și îmbrăcai pre ei ca să vie cătră tine după împrejur întru curvia ta.

Ierem. 3, 1.

34. Și să făcu întru tine îndărătnicire mai multă decât la muieri întru curvia ta, și după tine n'au curvit dând tu năimiri, și ție năimiri nu s'au dat, și să făcu întru tine îndărătnicii.

35. Pentru aceaea, curvă, auzi cuvântul Domnului!

36. Aceastea zice Adonai Domnul: 'Pentru căci ți'ai vărsat arama ta și să va descoperi rușinea ta întru curvia ta cătră ibovnicii tăi și la toate gândurile fărădelegilor tale și în sângiurile fiilor tăi cărora ai dat lor,

37. Pentru aceaea, iată, Eu asupră-ț adun toți ibovnicii tăi, întru carii te-ai amestecat întru ei, și pre toți pre carii ai iubit, împreună cu toți carii urâiai,

și voi aduna pre ei asupra-ț de premprejur și voi descoperi răutățile tale cătră ei și vor vedea toată grozăvia ta.

Isaia 47, 3; Ierem. 13, 26.

38. Și voi izbândi asupra ta izbânda preacurvei și cei ce varsă sânge și voi pune pre tine cu sânge de mânie și de râvnire.

Preoția 20, 10; A 2 Leage 22, 22.

39. Și te voi da la mânilor lor, și vor săpa de tot curvăria ta, și vor surpa vatra ta, și vor dezbrăca pre tine de îmbrăcăminte ta, și vor lua vasele laudei tale, și te vor lăsa goală și grozavă.

Iosia 2, 3.

40. Și vor aduce asupra-ț gloate, și te vor ucide cu pietri, și de tot te vor junghea cu sabiile lor.

41. Și vor arde casele tale cu foc, și vor face întru tine izbândire înaintea a multora muieri, și voi întoarce dentru curvia ta, și năimiri nu voi da încă.

42. Și voi slobozi mânia mea asupra ta, și să va rădica râvnirea mea dentru tine, și mă voi odihni, și nu voi griji încă.

43. Căci nu ți ai adus aminte de ziua prunciei tale și mă mârșăiești cu toate acestea și, iată, Eu căile tale la capul tău le-am dat – zice Adonai Domnul; și așa ai făcut bunăcredința întru toate fărădelegile tale.

44. Acestea sântu toate câte au zis asupra ta, cu pildă zicându: ‘În ce chip muma, așa și fata’.

45. Fiică maicii tale și tu ești cea ce au lepădat pre bărbatul ei, și pre fiii ei, și surorile fraților tăi, și lepădând pre bărbații lor, și pre fiii lor. Muma voastră e hetteancă, și tatăl vostru, amoreu.

46. Sora voastră cea mai bătrână, Samaria, ea și featele ei, cea ce lăcuiaște den stânga ta; și soru-ta cea mai tânără de tine, lăcuind den dreapta ta, Sodomul și featele ei.

4 Împ 21, 11.

47. Și nici așa în căile ei ai mersu, nici după fărălegile lor ai făcut pre puțin: covârșești pre eale în toate căile tale.

48. Viu Eu – zice Adonai Domnul – de au făcut Sodomul, soru-ta, aceasta și featele ei, în ce chip ai făcut tu și featele tale.

49. Însă aceasta e fărădelegea Sodomului, surorii tale: mândria; întru săturare de pâine și întru ieftinătate de vin să răsfăța ea și featele ei; aceasta covârșia pre ea și pre featele ei; și mâna săracului și measerului nu o sprijiniia.

Isaia 13, 19; Fac. 19, 24.

50. Și să fălăia și au făcut fărădelegi înaintea mea, și le-am rădicat pre eale precum am văzut.

51. Și Samaria pre jumătate de păcatele tale n'au greșit; înmulțit-ai fărădelegile tale mai mult decât eale, și ai îndireptat pre surorile tale întru toate fărădelegile tale carele ai făcut.

Ierem. 3, 11.

52. Și tu îți poartă certarea ta întru carea ai stricat pre surorile tale întru păcatele tale și întru toate fărădelegile tale carele ai nelegiuit mai mult decât eale și ai îndireptat pre eale mai mult decât pre tine. Și tu rușinează-te și ia fărădelegea ta, îndireptând tu pre surorile tale.

53. Și voiui întoarce întoarcerile lor, întoarcerea Sodomului și featelor ei, și voiui întoarce întoarcerea Samariei și a featelor ei, și voiui întoarce întoarcerea ta în mijlocul lor,

54. Pentru ca să-ți iai cazna ta și te vei necinsti dentru toate carele ai făcut mâniindu-mă tu pre mine.

55. Și soru-ta, Sodoma, și featele ei să vor așeza, în ce chip era de 'nceput; și Samaria și featele ei să vor așeza, precum era de 'nceput; și tu și featele tale vă veți așeza, precum ați fost de 'nceput.

56. Și de n'are fi Sodomul, soru-ta, într'auz în gura ta în zilele mândriei tale,

57. Mai nainte de ce s'au descoperit răutățile tale, în ce chip acum ești ocară featelor Siriei și tuturor celor de premprejurul ei, featelor celor striine de fealiu, celor ce te-au încungiurat împrejur.

58. Cu necurățiile tale și cu fărălegile tale tu le-ai adus pre eale – zice Adonai Domnul'.

59. Aceasta zice Adonai Domnul: 'Și voiui face întru tine precum ai făcut, precum ai necinstit aceastea a călca făgăduința mea.

60. Și-m voiui aduce aminte de făgăduința mea cea ce e cu tine den zilele prunciei tale și voiui rădica ție făgăduință veacinică.

61. Și-ți vei aduce aminte calea ta și te vei necinsti când vei lua tu pre surorile tale ceale mai tinere decât tine împreună cu ceale mai bătrâne de tine și voiui da pre eale ție spre ispită, și nu dentru făgăduința ta.

62. Și voiui rădica Eu făgăduința mea cu tine și vei cunoaște că Eu sânt Domnul,

Ierem. 31, 32.

63. Pentru ca să-ți aduci aminte și să te rușinezi și să nu-ți fie încă ție a mai deschide gura ta de cătră fața necinstii tale, când voi curăți Eu ție după toate câte ai făcut – zice Adonai Domnul’“.

CAP 17

Pilda vulturului și a chedrului.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, povestește poveaste și zi pildă cătră casa lui Israil.
3. Și vei zice: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Vulturul cel mare, cel cu aripi mari, cel lungu la întindere, plin de unghi, care are povățuirea a intra la Livan, și au luat ceale alese ale chedrului,
4. Margenile moleciunii au scărpinat și le-au adus pre eale la pământul lui Hanaan, la cetate zidită le-au pus pre eale.
5. Și au luat den sămânța pământului, și au dat pre ea la câmp răsad spre ape multe, și rădăcinele lui supt el vor fi, socotitoriu rându pre el.
6. Și răsări și să făcu vie, slăbită fiind și mică la mărime, ca să văză vițele ei preste ea, și rădăcinele ei dedesuptul ei era; și să făcu vie mare, și au făcut săpături, și au întins vița ei.
7. Și să făcu alt vultur mare cu aripile mari și mult la unghi; și iată, via aceasta împletită cătră el, și rădăcinele ei cătră el, și vițele ei dedesuptul ei; trimis-au lui ca să adape pre ea cu roaua răsăditurii ei.
8. La câmp bun spre ape multe aceasta să îngrașe, ca să facă odrasle și să scoate roadă, ca să fie întru vie mare’.
9. Pentru aceaea zi: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘De să va îndirepta? Au nu rădăcinele moliciunii ei și roada va putrezi și să vor usca toate ceale ce răsar mai nainte ale ei? Și nu cu braț mare, nici cu norod mult ca să o zmulgă pre ea den rădăcinele ei.
10. Și iată, să îngrașe: au doară să va îndirepta? Au nu îndată ce să va atinge de ea vântul cel arzătoriu, să va usca cu uscăciune? Împreună cu bulgărul răsăriturii ei să va usca?’“

Iosia 13, 15.

11. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
12. „Fiiul omului, zi dară cătră casa lui Israil, ceaea ce amăraște pre mine: ‘Nu știți ce sânt aceastea carele am zis? Când va veni împăratul

Vavilonului asupra Ierusalimului, și-l va lua pre el și pre împăratul lui și pre boiarii lui, și va scoate pre ei cătră el la Vavilon,

Ierem. 22, 25 și 48, 40.

13. Și va lua den sămânța împărăției, și va pune cătră el făgăduință, și va băga pre el la osândă, și pre povățuitorii pământului va lua,

14. Ca să să facă spre împărăție slabă, întru tot să nu se înalțe, ca să păzască făgăduința lui și să întărească pre ea.

15. Și să va depărta de la el a trimiterea vestitori la Eghipet ca să-i dea lui cai și norod mult. De să va îndirepta au mântui-să-va cela ce face împotrivă? Și calcă făgăduința au mântui-să-va?

4 Împ. 18, 24.

16. Viu, Eu – zice Adonai Domnul – de nu va muri în locul celui ce l-au împărătit pre el, carele au necinstit osânda mea și care au călcat făgăduința mea împreună cu el în mijlocul Vavilonului.

2 Paral. 36, 13; Ierem. 32, 5.

17. Și nu cu puteare mare, nici cu gloată multă va face el cătră el Farao războiu cu bătaie de șanț și întru zidire punerilor de săgeți, ca să rădice suflete multe.

Ierem. 37, 5-8.

18. Și necinsti jurământul a călca făgăduința și iată, deade mâna lui și toate aceastea au făcut lui, ca să nu scape’.

2 Împ. 21, 1.

19. Pentru aceaea zi: ‘Aceastea zice Adonai Domnul: ‘Viu sânt Eu, de nu e făgăduința mea, carea au călcat, și jurământul mieu, care au necinstit, și voi da pre eale la capul lui.

20. Și voi întinde preste el mreaja mea și să va prinde întru îngrădirea lui și voi aduce pre el la Vavilon și mă voi judeca acolo cu el de strâmbătatea lui carea au făcut asupra mea.

Ierem. 4, 13.

21. Și toate fugile lui întru toată rânduiala lui cu sabie vor cădea, și pre cei rămaș ai lui la tot vântul îi voi răsi și veți conoaște că Eu, Domnul, am grăit’.

22. ‘Pentru aceaea, aceastea zice Adonai Domnul: ‘Și voi lua eu den ceale alese ale chieului celui nalt, den vârful, și voi da preste capul odraslelor lui; inimile lor voi scărpi și voi răsi de tot Eu pre munte nalt și voi spânzura pre el.

23. În munte nalt al lui Israil și voi răsađi, și va scoate odrasle, și va face roadă, și va fi chedru mare, și să va odihni dedesuptul lui toată hiara, și și toată pasărea supt umbra ramurilor lui să va odihni, și vițele lui să vor așăza.

24. Și vor cunoaște toate leamnele câmpului pentru că Eu sânt Domnul, cel ce smerescu lemnul cel nalt, și înalț lemnul cel smerit, și usuc lemnul cel vearde, și înverzesc lemnul cel uscat; Eu, Domnul, am grăit și voi face’“.

Isaia 13, 11.

CAP 18

Îndemnare la pocăință.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, ce e voao pilda aceasta întru fiii lui Israil, zicând: ‘Părinții au mâncat aguridă și dinții ficiorilor s’au strepezit!’?”

Ierem. 31, 29.

3. Viu sânt Eu – zice Adonai Domnul – de va mai fi grăită pilda aceasta întru Israil.

4. Căci toate sufletele ale meale sânt; în ce chip sufletul tatălui, așa și sufletul fiiului, ale meale sânt; sufletul cel ce greșăște, acela va muri.

A 2 Leage 24, 16; 4 Împ. 15, 6.

5. Iară omul care iaste drept, cela ce face judecată și direptate,

6. Preste măguri nu va mânca și ochii lui nu-i va rădica cătră idolii casii lui Israil; și pre muiarea aproapelui său nu o va pângări, și cătră muiarea ce va avea pre sine nu se va apropia.

Preoția 18, 19; Isaia 57, 7.

7. Și pre om nu va asupri, zălogul celui ce e datoriu va da înapoi, și jaf nu jăfuiăște, pâinea lui celui flămând o va da, și pre cel gol îmbrăca-l va cu haină.

Ieș. 22, 21; A 2 Leage 24, 12; Isaia 58, 7; Matei 25, 35.

8. Și argintul lui cu camătă nu-l va da, și adaos nu va lua; de la strâmbătate întoarce-va mâna lui, judecată direaptă va face întru mijlocul bărbatului și întru mijlocul aproapelui lui.

Preoția 25, 36.

9. Și cu poruncile mele au mers și dreptățile mele au păzit ca să le facă pre eale, dreptul acesta iaste, cu viață va trăi – zice Adonai Domnul.

10. Și de va naște fiiu pierzătoriu, vărsătoriu fiind de sânge și făcătoriu fiind de păcate, în calea tatălui lui celui drept n’au mers,

11. Ce și preste munți au mâncat, și muiarea aproapelui său au spurcat,

12. Și pre sărac și pre measer au asuprit, și jaf au jăfuit, și zălogul nu l-au dat înapoi, și la idoli au pus ochii lui, fărădelege au făcut.

13. Cu camătă au dat și adaos au luat; acesta cu traiu nu va trăi; toate fărădelegile aceastea au făcut, cu moarte se va omori, sângele lui asupra lui va fi.

14. Iară de va naște fiiu, și va vedea toate păcatele tatălui care au făcut, și se va teame, și nu va face după eale,

15. Preste măguri n’au mâncat, și ochii lui n’au pus la poftete casei lui Israil, și pre muiarea aproapelui lui n’au spurcat,

16. Și pre om n’au asuprit, și zălog n’au zălojit, și jaf n’au jăfuit, pâinea lui celui flămând au dat, și pre cel gol l-au îmbrăcat cu haină,

Iov 24, 3.

17. Și de la strâmbătate au întors mâna lui, camătă și adaos n’au luat, dreptate au făcut, și întru poruncile mele au mers, nu va muri întru strâmbătățile tatălui său, cu viață va trăi.

18. Iară tatăl lui, de va necăji cu năcaz și va jăfui jaf, împotrivă au făcut în mijlocul nărodului meu și va muri întru strâmbătățile lui.

19. Și veț zice: ‘Pentru căci n’au luat feciorul strâmbătatea tatălui său?’ Căci feciorul dreptate și milă au făcut, toate legiuirile mele au păzit și le-au făcut pre eale, cu viață va trăi.

A 2 Leage 24, 16; 4 Împ. 14, 6.

20. Iară sufletul cel ce greșăște, acela va muri. Iară fiiul nu va lua strâmbătatea părintelui său și tatăl nu va lua strâmbătatea fiiului lui; dreptatea dreptului preste el va fi și fărădelegea celui fărădelege preste el va fi.

4 Împ. 14, 3; A 2 Leage 24, 16; 2 Paral. 25, 4.

21. Și cel fărădelege, de se va întoarce den toate fărădelegile lui care au făcut, și va păzi toate poruncile mele, și va face dreptate și milă, cu viață va trăi și nu va muri.

22. Toate strâmbătățile lui, câte au făcut, nu se vor pomeni, ce întru dreptatea lui carea au făcut va trăi.

23. Au cu vreaire voiui vrea moartea celui fărădelege – zice Adonai Domnul – ca să să întoarcă el den calea lui cea rea și să trăiască el?

1 Paral. 3, 9.

24. Și când să va întoarcă cel drept den dreptatea lui și face strâmbătate după toate strâmbătățile carele au făcut cel fărădelege, toate dreptățile lui carele au făcut nu să vor pomeni întru greșala lui, carea au greșit, și întru păcatele lui, carele au păcătuțit, întru eale va muri.

25. Și ați zis: ‘Nu va îndirepta calea Domnului’. Ascultați dară, toată casa lui Israil, au calea mea nu va îndirepta? Au nu calea voastră îndireptează?

26. Întorcându-se dreptul den dreptatea lui și va face greșală, și va muri întru ea, întru greșala carea au făcut, într’însa va muri.

27. Și când să va întoarcă cel fărădelege de la fărădelegea lui carea au făcut și va face judecată și dreptate, acesta sufletul lui au păzit.

28. Și văzu și-l întoarsă dentru toate necurățiile lui carele au făcut, cu viață va trăi și nu va muri.

Mat. 3, 2.

29. Și zic casa lui Israil: ‘Nu îndireptează calea Domnului’. Casa lui Israil, calea mea nu îndireptează? Au calea voastră nu îndireptează?

Luca 3, 3.

30. Pre fieștecarele după calea lui judeca-voiui pre voi, casa lui Israil – zice Adonai Domnul –, întoarceți-vă și vă întoarceți de cătră toate necurățiile voastre și nu vor fi voao spre certare de strâmbătate.

31. Lepădați de la voi toate necurățiile voastre, carele ați făcut spre mine, și faceți voao inimă noao și duh nou și faceți toate poruncile meale. Și pentru ce muriți, casa lui Israil? – Zice Domnul.

Ierem. 32, 39.

32. Pentru că nu voiui moartea celui ce moare – zice Adonai Domnul –, și vă întoarceți și veți trăi”.

CAP 19

Pilda leoaicei și a viei.

1. „Și tu, fiiul omului, ia plângere preste boiarenul lui Israil
2. Și vei zice: ‘Ce e maica ta? Puiu de leu. În mijlocul leilor să nascu, în mijlocul leilor înmulți puii ei.

3. Și sări unul den puii ei, leu să făcu și să învăță a hrăpi hrăpitori, oameni au mâncat.

4. Și au auzit asupra lui limbi, întru stricarea lor s'au prinsu, și-l aduseră pre el cu căpăstru în pământul Eghiptului.

4 Împ. 23, 33.

5. Și văzu că s'au lepădat de la ea și pieri statul ei și luo altul den puii ei, leu îl rânduie pre el.

6. Și să amesteca pren mijlocul leilor, leu s'au făcut și să învăța a hrăpi hrăpitori, oameni au mâncat.

Ierem. 22, 17.

7. Și păștea cu îndârjirea lui și cetățile lor au pustiit și au stinsu pământul și plinirea lui de glasul răcnirii lui.

8. Și au dat preste el limbi den țările de premprejur și au întinsu preste el mreaja lor, întru stricarea lor s'au prinsu.

Ierem. 22, 26.

9. Și l-au pus pre el în căpăstru și în teascu au venit cătră împăratul Vavilonului și-l băgară pre el la temniță, pentru ca să nu să auză glasul lui preste munții lui Israil.

10. Maica ta, ca o vie, ca o floare de rodie în apă răsădită; roada ei și odrasla ei s'au făcut den apă multă.

11. Și să făcu ea toiagul puterii preste fealiul povățuitorilor și să înălță cu mărimea ei în mijlocul rădăcinilor și au văzut mărimea ei în mulțimea vițelor ei.

Iosia 13, 15.

12. Și să frânse cu mânie, la pământ s'au lepădat și vântul cel pălitoriu uscă vițele ei; izbânditu-s'au și s'au uscat toiagul puterii ei, foc au topit pre ea.

13. Și acum răsădiră pre ea în pustiiu, în pământu fără de apă și sătos.

14. Și ieși foc den toiagul celor aleși ai ei și mîncă de tot pre ea și nu era întru ea toiagul vîrtutei; fealiu spre pildă de plînsu iaste și va fi spre plînsu'".

CAP 20

Mustrări norodului lui Israil.

1. Și fu în anul al șaptelea, la a cincea lună, în 10 ale lunii, vinit-au bărbați den cei mai bătrâni ai casii lui Israil să întreabe pre Domnul și au șezut înaintea feații meale.

2. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

3. „Fiiul omului, grăiaște cătră cei mai bătrâni ai casii lui Israil și vei grăi cătră dânșii: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Au a mă întreba pre mine voi veniți? Viu Eu, de voi răspunde voao – zice Adonai Domnul’.

4. Au izbândi-voiu pre ei cu izbândire, fiiul omului? Păcatele părinților lor mărturiseaște lor!

5. Și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Den ziua care am ales casa lui Israil și m’am cunoscut sămenției casei lui Iacov și m’am cunoscut lor în pământul Eghiptului și am sprejenit cu mâna mea, zicând: ‘Eu – Domnul Dumnezeuul vostru’;

Ieș. 6, 7.

6. Întru aceea zi sprejeniam cu mânia mea pre ei, ca să scoț pre ei den pământul Eghiptului cătră pământul carele am gătit lor, pământ ce cură miare și lapte, fagur iaste dicât tot pământul.

7. Și am zis cătră ei: ‘Fieștecarele urâciunile ochilor lui să leapede și întru tocmealele Eghiptului nu vă pângăriți. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru!’

Ieș. 20, 3.

8. Și s’au depărtat de la mine și n’au vrut să mă asculte pre mine; fieștecarele urâciunile ochilor lui n’au lepădat și tocmealele Eghiptului n’au părăsit; și ziș a vărsa mânia mea preste ei și ca să obârșască urgia mea întru ei în mijlocul Eghiptului.

1 Împ. 7, 3; Is. Navi 24, 14.

9. Și am făcut ca numele mieu mai mult să nu să pângărească înaintea limbilor căroră sânt ei în mijlocul lor, întru carii m’am cunoscut cătră ei înaintea lor, ca să-i scoț pre ei den pământul Eghiptului.

1 Împ. 12, 22.

10. Și am scos pre ei den pământul Eghiptului, și am adus pre ei la pustiiu.

Ieș. 13, 18.

11. Și am dat lor poruncile meale, și dreptățile meale am arătat lor, în ce chip ar face pre eale omul și va trăi întru eale.

Neemia 9, 29; Paremii 7, 3; Preoția 18, 5; A 2 Leage 5, 12; Râm. 10, 5; Gal. 3, 12.

12. Și simbetele mele am dat lor, ca să fie spre sămn între mine și între ei, ca să cunoască ei pentru că Eu-s Domnul, cel ce svințesc pre ei'. Și am zis cătră casa lui Israil la pustiiu: 'Întru poruncile mele meargeț și dreptățile mele păziți ca să le faceți pre eale, care va face pre eale omul și va trăi întru eale'.

Ieș. 20, 8, 31, 13; A 2 Leage 5, 12.

13. Și m'au amărât pre mine casa lui Israil în pustiiu, întru poruncile mele n'au mers și dreptățile mele le-au lepădat, carele va face pre eale om, și va trăi întru eale; și simbetele mele le-au spurcat foarte; și ziș ca să vărs mânia mea preste ei în pustiiu, ca să-i topesc pre ei.

14. Și am făcut pentru ca mai mult numele meu să nu să spurce înaintea limbilor căroră am scos pre ei înaintea ochilor lor.

Ieș. 32, 12; Num. 14, 15; A 2 Leage 9, 28.

15. Și Eu am rădicat mâna mea preste ei în pustiiu, ca mai mult să nu-i bag pre ei la pământul carele am dat lor, pământ ce cură miare și lapte, fagur iaste decât tot pământul.

16. Căci dreptățile mele au lepădat, și întru poruncile mele n'au mers, și sâmbetele mele le spurca, și denapoia gândurilor inemilor lor mergea.

17. Și nu să îndură ochiul meu de ei ca să-i sting pre ei, și n'am făcut lor spre concenire în pustiiu.

18. Și am zis cătră fiii lor în pustiiu: 'Întru legiurile părinților voștri nu meargeți, și dreptățile lor nu păziți, și întru tocmealele Eghipetului nu vă amestecați împreună, și nu vă pângăriți.

19. Eu – Domnul Dumnezeuul vostru, și întru poruncile mele umblați, și dreptățile mele păziți, și le faceți pre eale.

20. Și sâmbetele mele svințiți, și fie întru sămn între mijlocul meu și al vostru, ca să cunoașteți pentru că Eu sânt Domnul Dumnezeuul vostru'.

21. Și mă amărâă și feciorii lor: întru poruncile mele n'au mers, și dreptățile mele n'au păzit ca să le facă pre eale, care va face pre eale omul și va trăi întru eale; și sâmbetele mele le spurca foarte; și ziș ca să vărs mânia mea preste ei, ca să săvârșesc urgia mea preste ei în pustiiu.

22. Și am făcut pentru ca numele meu mai mult nu să va spurca înaintea limbilor lor căroră am scos pre ei înaintea ochilor lor.

23. Și eu am rădicat mâna mea preste ei în pustiiu ca să-i răsipesc pre ei întru limbi și să-i împrăstiesc pre ei pren țări,

Preoția 26, 33; Ps. 105, 28.

24. Căci dreptățile mele n’au făcut, și poruncile mele au lepădat, și întru poruncile mele n’au mers întru eale, și sâmbetele mele le spurca, și denapoia gândurilor părinților lor era ochii lor.

25. Și am dat lor porunci nu bune și dreptăți întru carele nu vor trăi întru eale.

26. Și voiui pângări pre ei întru obiceiurile lor, mergând Eu, tot cel ce deschide zgăul, pentru ca să-i sting pre ei; pentru ca să cunoască că Eu sânt Domnul’.

Ps. 105, 37.

27. Pentru aceeaa grăiaște cătră casa lui Israil, fiul omului, și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Până într’aceasta m’au scârbit pre mine părinții voștri întru greșalele lor întru carele au greșit întru mine.

28. Și am băgat pre ei la pământul carele am rădicat mâna mea ca să-l dau pre el lor; și văzură toată măgura înaltă și tot lemnul umbros, și au jirtvuit acolo dumnezăilor lor, și au rânduie acolo miros de bună-mirositura lor, și au făcut acolo turnările lor.

Isaia 1, 29.

29. Și am zis cătră ei: ‘Ce iaste Avama de întrați voi acolo?’ Și au numit numele lui Avama până în ziua de astăzi’.

30. Pentru aceeaa, zi cătră casa lui Israil: ‘Aceasta zice Adonai Domnul Dumnezău: ‘De vream ce întru fărădelegile părinților voștri vă pângăriți și denapoia urâciunilor voastre voi curviți,

31. Și întru începăturile dărilor voastre, întru osăbirile fiilor voștri cu foc voi vă pângăriți, întru toate gândurile voastre până în ziua de astăzi, și Eu voiui răspunde voao, casa lui Israil? Viu Eu – zice Adonai Domnul – de voiui răspunde voao și de să va sui preste duhul vostru acesta.

32. Și nu va fi în ce chip ziceți voi: ‘Fi-vom ca limbile și ca fealiurile pământului a sluji leamne și la pietri!’

Ierem. 44, 17.

33. Și pentru aceeaa, viu Eu – zice Adonai Domnul – de nu adevărat cu mână tare, și cu braț înalt, și cu mânie vărsată voiui împărăți preste voi.

34. Și voiui scoate pre voi den noroadе și voiui primi pre voi den țări, unde v’ați răsipit întru eale, cu mână tare și cu braț înalt întru mânie vărsată.

35. Și voiui aduce pre voi la pustiiul noroadelor și mă voiui judeca cătră voi acolo față cătră față.

36. În ce chip m’am judecat cătră părinții voștri în pustiiu, când am scos pre ei den pământul Eghipetului, așa voiui judeca pre voi – zice Domnul

Dumnezău.

37. Și voiui treace pre voi pre supt toiagul meu și voiui băga pre voi cu număr.

38. Și voiui aleage dentru voi pre cei necurați și pre cei depărtați, pentru căci dentru nemernicirea lor voiui scoate pre ei, și la pământul lui Israil nu vor intra, și veți conoaște că Eu sânt Domnul Dumnezău.

39. Și voi, casa lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezău: ‘Fieștecarele tocmealele; lui rădicați, și după aceasta de veți asculta voi, și numele meu cel sfânt nu-l veți mai spurca încă cu darurile voastre și cu tocmealele voastre.

Apoc. 22, 12.

40. Căci preste mägura cea sfântă a mea, preste mägura cea înaltă a lui Israil – zice Domnul Domnul –, acolo vor sluji mie toată casa lui Israil desăvârșit; și acolo voiui priimi pre ei, și acolo voiui socoti începăturile voastre și începăturile osăbirilor voastre, întru toate sfințirile voastre.

Isaia 2, 2.

41. Cu miros de bună mirosire priimi-voiui pre voi când voiui scoate Eu pre voi den noroadе și a vă priimi pre voi den țări în carele v’ăți răsipit întru eale și mă voiui sfinți întru voi înaintea ochilor noroadelor.

42. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul, băgând Eu pre voi la pământul lui Israil, la pământul la carele am rădicat mâna mea ca să-l dau pre el părinților voștri.

43. Și vă veți aduce aminte acolo de căile voastre, întru carele v’ăți pângărit întru eale, și veți bate obrazele voastre întru toate strâmbătățile voastre.

44. Și veți conoaște că Eu sânt Domnul, făcând Eu așa voao ca numele meu să nu să spurce după căile voastre ceale reale și după tocmealele voastre ceale stricate, casa lui Israil, – zice Adonai Domnul’“.

45. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

46. „Fiiul omului, întăreaște obrazul tău preste Theman și priveaște preste Dagon și proroceaște preste dumbrava cea povățuitoare a lui Naghev.

47. Și vei grăi dumbrăvii Nagheului: ‘Auzi cuvântul Domnului! Această zice Domnul Domnul Dumnezău: ‘Iată, Eu aprinzu în tine foc și va mânca întru tine tot lemnul vearde și tot lemnul uscat; nu să va stânge para cea ce s’au ațâțat și va arde de tot întru ea toată fața, de la austru până la crivăț.

48. Și va cunoaște tot trupul că Eu, Domnul, am ațâțat pre el și nu se va stinge’“.

49. Și ziș: „Nici într’un chip, Doamne, Doamne! Ei zicu cătră mine: ‘Nu iaste pildă zicându-se aceasta?’“.

CAP 21

Prorocie pentru luarea Ierusalimului.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, întăreaște obrazul tău preste Ierusalim și priveaște preste sfintele lor și vei proroci preste pământul lui Israil.

3. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu cătră tine și voi scotea cuțitul meu den teaca lui și voiu piarde dentru tine pre cel fără de leage și pre cel nedirept.

Ierem. 46, 23 și 21, 14.

4. Pentru care voiu piarde de tot dentru tine pre cel strâmb și pre cel fără de leage, așa va ieși cuțitul meu den teaca lui preste tot trupul, de la apiliot până la crivăț.

5. Și va cunoaște tot trupul pentru că Eu, Domnul, am zmult cuțitul meu den teaca lui și nu se va întoarce încă’.

6. Și tu, fiiul omului, suspină întru zdrobirea mijlocului tău și în chinuri vei suspina înaintea ochilor lor.

7. Și va fi de vor zice cătră tine: ‘Pentru care lucru tu suspini?’ Și vei zice: ‘Pentru veaste, pentru căci vine, și să va înfrânge toată inima, și toate mâinile se vor slobonogi, și va înțepeni tot trupul și tot duhul, și toate coapsele se vor pângări de umezală, iată vine și va fi – zice Domnul Dumnezeu’“.

8. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. „Fiiul omului, prorocește și vei grăi: ‘Aceastea zice Adonai Domnul’. Zi: ‘Sabie, sabie, ascute-te și te mânîe,

10. Pentru ca să junghi jungheri; ascute-te pentru ca să te faci spre sclipire, gata spre deznodare, junghe, ocăraște, pune tot lemnul.

11. Și au dat pre ea gata a ținea în mâinile lui, ascuțitu-s’au sabia, iaste gata a să da ea la mâinile celui ce împunge’.

12. Strigă și te vaietă, fiiul omului, căci aceasta s’au făcut întru nărodul meu, aceasta întru toți povățuitorii lui Israil; vor nemernici, spre sabie s’au

făcut nărodul mieu; pentru aceea plesnește în mâna ta.

Ierem. 6, 24; Isaia 21, 3.

13. Căci s’au îndireptat și încă de se va lepăda și fealiu nu iaste – zice Domnul Domnul.

14. Și tu, fiiul omului, prorocește și plesnește mâna preste mână și îndoiaște sabia, a treia sabie de rane iaste, sabia ranelor cea mare, și vei spământa pre ei.

15. Pentru ca să să înfrângă inima, și să vor înmulți cei ce slăbesc în toată poarta lor, dau-se spre junghierea sabiei, bine s’au făcut spre sclipire, bine s’au făcut spre jungheare, și treci.

Ierem. 31, 19.

16. Ascute-te den na dreapta și den na stânga, oriunde se va rădica fața ta.

17. Și Eu încă voi ține mâna mea cătră mâna mea și voi slobozi mânia mea; Eu, Domnul, am grăit“.

18. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

19. „Și tu, fiiul omului, rânduiaște ție doao căi a întra sabia împăratului Vavilonului; dentru o țară vor ieși doao începături și mâna vor găti la începătura căii cetății, la începutul căii vei rându,

20. Și tu gătește și rânduiaște cale ca să între sabie în Ravvath, în fiii lui Ammon, și în Iudea, și în Ierusalim, în mijlocul lui.

21. Pentru că va sta împăratul Vavilonului la calea cea veache, la începutul celor doao căi, ca să vrăjască vrajă, ca să undeaze toiag, și a întreba întru ceale cioplite, și a socoti

22. Den dreapta lui; și să făcu vrăjitorie asupra Ierusalimului, ca să puie șanț și a deschide gura cu strigare, a nălța glas cu strigare, a pune șanțu la porțile ei și a pune pământ și a zidi stări de săgeți.

23. Și el lor – ca când ar vrăji vrajă înaintea lor; și el aducând aminte strâmbătățile lui a le pomeni.

24. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci aș pomenit strâmbătățile voastre, descoperindu-se necurățiile voastre, ca să vă vădă păcatele voastre întru toate necurățiile voastre, întru tocmealele voastre, pentru care aș pomenit, întru acealea vă veți prinde.

25. Și tu, pângărite, fără de leage povățuitoriule lui Israil, căruia vine ziua, în vremea strâmbătății săvârșitului,

26. Acestea zice Domnul Domnul: ‘Ia chivăra și leapădă cununa, ea nu ca aceasta va fi, smerit-ai pre cel înalt și ai înălțat pre cel smerit.

Iov 5, 11.

27. Strâmbătate, strâmbătate pune-o-voiu pre ea; nici ea ca aceasta va fi, până unde va veni la care să cade, și voiu da lui’.

28. Și tu, fiiul omului, proroceste și vei zice: ‘Aceasta zice Domnul Domnul Dumnezeu către fiii lui Ammon și către ocara lor’. Și vei zice: ‘Sabie, sabie zmultă spre jungheare și zmultă spre concenire, rădică-te, pentru ca să sclipești

Sofon. 2, 8.

29. Întru vederea ta cea deșartă și vrăjind tu minciuni, ca să dea pre tine preste grumazii răniților celor fără de leage, căroră au venit ziua, în vremea strâmbătății săvârșit.

30. Întoarce-te în teaca ta și să nu poposești în locul acesta carele te-ai născut, în pământul tău judeca-voiu pre tine.

31. Și voiu vărsa preste tine urgia mea; cu focul urgiei mele sufla-voiu preste tine și voiu da pre mâinile bărbaților celor varvari ce meștersuguiesc stricăciune.

Ierem. 25, 31.

32. În foc vei fi mâncare, sângele tău va fi în mijlocul pământului tău; nu să va face ție pomenire, pentru căci Eu, Domnul, am grăit’“.

Ierem. 49, 2.

CAP 22

Prorocie împotriva Ierusalimului.

1. Și să făcu cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Și tu, fiiul omului, au judeca-vei cetatea sângiurilor? Și arată ei toate fărădelegile ei, și vei grăi:

3. ‘Aceasta zice Domnul Domnul Dumnezeu: ‘O, cetatea care verși sângiuri în mijlocul ei, ca să vie vremea ei, și făcând gânduri asupra ei ca să pângărească pre ea!

4. Cu sângele lor carele ai vărsat ai căzut, și întru gândurile tale carele făceai te pângăriiai, și ai apropiat zilele tale, și ai adus vremea anilor tăi. Pentru aceea, dat-am pre tine întru ocară limbilor și spre batjocură la toate țările

4 Împ. 21, 16; 3 Împ. 9, 7.

5. Ceale ce să apropie cătră tine și ceale ce-s departe de tine, și vor batjocuri întru tine: Necurată e cea numită și multă întru fărădelege’.

6. Iară povățuitorii casei lui Israil, fieștecarele cătră rudeniile lor să frământă într’un loc ție, pentru ca să vearse sânge.

7. Pre tată și pre maică grăiia de rău întru tine și cătră cel prișleț să purta cu strâmbătăți întru tine, pre sărăiman și pre văduvă asupriia întru tine.

8. Și svintele mele defăima și sâmbetele mele spurca întru tine.

9. Bărbați tâlhari era întru tine, pentru ca să vearse întru tine sânge, și preste măguri mânca întru tine, necurate făcea întru tine.

Isaia 57, 7.

10. Rușinea tatălui descoperiră întru tine și întru necurății pre cea ce are pre sine smeriia întru tine.

Preoția 18, 8.

11. Și fieștecarele pre muiarea aproapelui lui păgânit-au, și fieștecarele pre nora lui pângăriia cu necurății, și fieștecarele pre sora lui și pre fata tatălui lui smeriia întru tine.

Preoția 18, 14; Ierem. 5, 8; 13, 27.

12. Daruri lua întru tine, pentru ca să vearse sânge; camătă și adaos lua întru tine; și ai concenit concenirea răutății tale, cea dentru asupreală, și pre mine m’ai uitat – zice Domnul Domnul.

13. Iară de voiui lovi mâna mea cătră mâna mea, preste carii să isprăveaște care ai făcut și preste sângeriurile tale ceale făcute în mijlocul tău,

14. De va suferi inema ta? De vor ținea mânil tale în zilele care eu fac întru tine? Eu, Domnul, am grăit, și voiui face, și te voiui răsipi întru limbi,

15. Și te voiui împrăștiia în țări, și va lipsi necurăția ta dentru tine,

Ierem. 15, 7 și 51, 2.

16. Și voiui moșteni de tot întru tine înaintea limbilor, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul”“.

17. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, iată, făcutu-s’au mie casa lui Israil amestecat tot cu aramă, și cu cositoriu, și cu fier, și cu plumb, în mijlocul cuptoriului argintului amestecată iaste.

Isaia 1, 22.

19. Pentru aceea, zi: ‘Aceasta zice Domnul Domnul:

20. ‘Pentru căci v’ați făcut toți într’o amestecătură, pentru aceea, iată, Eu priimesc pre voi în mijlocul Ierusalimului, în ce chip priimește argintul,

și arama, și fierul, și cositoriul, și plumbul în mijlocul cuptoriului, a sufla la el foc a să topi; așa voi priimi cu urgia mea, și voi aduna,

21. Și voi topi pre voi, și voi sufla preste voi cu focul urgiei mele, și vă veți topi în mijlocul lui.

22. În ce chip să topească argintul în mijlocul cuptoriului, așa vă veți topi în mijlocul lui, și veți cunoaște pentru căci Eu, Domnul, am vărsat mânia mea preste voi”.

23. Și să facu cuvântul Domnului către mine, zicând:

24. „Fiiul omului, zi lui: ‘Tu ești pământul cela ce nu să udă, nici ploaie să va pogori preste tine în ziua urgiei.

25. Căruia povățuitorii în mijlocul lui – ca leii ceia ce răcnesc apucând hrăpiti, sufletele mistuind cu asupreală, cinste luând cu strâmbătate, și văduile tale înmulțitu-s’au în mijlocul tău.

Mat. 23, 14.

26. Și preoții lui au defăimat legea mea și spurca sfintele mele; între cel sfânt și între cel spurcatu nu osebiia, și între mijlocul celui necuratu și celui curatu nu despărția; și de la sâmbetele mele acoperiia ochii lor, și sâmbetele mele le spurca în mijlocul lor.

Sofon. 3, 4; Ierem. 15, 19.

27. Boiarii lui în mijlocul lui – ca lupii hrăpind hrăpitori, ca să vearse sânge, pentru ca cu lăcomie să lăcomească.

Mih. 3, 11.

28. Și prorocii lui ucigând pre ei vor cădea, văzând deșarte, vrăjind minciuni, zicând: ‘Aceasta zice Adonai Domnul’, și Domnul n’au grăit.

29. Norodul pământului storcând strâmbătate și hrăpind hrăpiti, pre sărac și pre measer asuprindu-l și către cel nemearnic neîntorcându-se cu judecată.

30. Și cercam dentru ei bărbat purtându-se drept și ca să stea despre fața mea cu tot denadinsul în vreamea urgiei, ca nu desăvârșit să-l stingă pre el, și n’am aflat.

Ierem. 5, 1.

31. Și am vărsat pre el mânia mea, în focul urgiei mele, ca să-i concenescu pre ei, căile lor la capetele lor le-am dat – zice Domnul Domnul”.

3 Împ. 8, 31.

CAP 23

Pilda a doao muieri păcătoase și pedepsirea lor.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
 2. „Fiiul omului, doao muieri era feate unii maice.
 3. Și au curvit la Eghipetu; întru tinerețele lor curvit-au, acolo au căzut țitele lor și acolo ș’au stricat fecioria.
 4. Și numele lor: Oola, cea mai bătrână, și Ooliva – sora ei; și s’au făcut mie și născură fii și feate; și numele lor: Samaria era Oola și Ierusalimul era Ooliva.
 5. Și curvi Oola de la mine și au pus preste ibovnicii ei, preste assirianii ceia ce să apropia de ea,
 6. Îmbrăcați cu vinete, povățuitori și voivozi, voinici aleși toți, călăreți încălecând cai.
 7. Și au dat curvia ei preste ei, cei aleși ai asirianilor toți, și preste toți preste carii au pus preste ei; cu gândurile lor să pângăriia.
 8. Și curvia ei cea de la Eghipet n’au părăsit, căci cu ea dormiia în tinerețele ei; și ei i-au stricat fetia ei și au vărsat curvia lor preste ea.
- Fapt. Ap. 7, 43.
9. Pentru aceea am dat pre ea la mânilor ibovnicilor ei, la mânilor feciorilor asirianilor, asupra căroră să punea.
 10. Aceștea au descoperit rușinea ei, fiii și featele ei au luat, și pre ea cu sabia au omorât, și s’au făcut graiu întru muieri, și au făcut izbândiri întru ea la featele ei.
 11. Și au văzut sora ei, Ooliva, și au stricat punerea ei deasupra mai mult decât ea
- Ierem. 3, 8, 11.
12. Și curvia ei, mai mult decât curvia sororii ei; preste fiii assirianilor au pus povățuitori și voivozi aproape de dânsa, îmbrăcați cu bune țesute, călăreți încălecând cai, tineri aleși toți.
 13. Și văzui că s’au pângărit o cale dentr’amândoa.
 14. Și adaose cătră curvia ei și văzu bărbați zugrăviți pre păreate, chipurile haldeilor zugrăvite cu condeiul,
 15. Încinși cu împistrituri preste mijloacele lor și chivere văpsite preste capetele lor, vedeaie întreită tuturor, asămănarea fiilor Vavilonului, haldeilor, ai pământului moșiei lor.
 16. Și să puse asupra lor cu vedeaie ochilor ei și au trimis soli cătră ei, la pământul haldeilor.

17. Și au venit cătră ea fiii Vavilonului, la așternutul popositorilor, și pângăria pre ea întru curvia ei și să pângări întru ei și să depărtă sufletul ei de la dânșii.

18. Și descoperi curvia ei și descoperi rușinea ei, și să depărtă sufletul meu de la ea în ce chip s'au depărtat sufletul meu de la sora ei.

19. 'Și ai înmulțit curvia ta, a pomeni zilele tinerețelor tale, întru carele ai curvit la Eghipet.

20. Și te-ai pus preste haldei, căroră era ca ale măgarilor cărnurile lor, și boașe ca de cai boașele lor.

21. Și ai socotit fărădelegea tinerețelor tale, carele ai făcut la Eghipetu la poposirea ta, unde au căzut țitele tinerețelor tale.

22. Pentru aceea, Ooliva, acestea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu rădic pre ibovnicii tăi asupra ta, de la carii s'au depărtat sufletul tău de la ei, și voi aduce pre ei asupra ta de premprejur:

23. Pre fiii Vavilonului și pre toți haldeii, Facuth și Sie și Cuth și pre toți fiii assiriilor împreună cu ei, tinerii aleș povățuitori și voivozi, pre toți întreii și numiți, călăriți pre cai toți.

24. Veni-vor asupra ta de la crivăț cară și roate cu gloată de noroadе, scuturi și pavețe, și vor pune pază preste tine împrejur; și voi da înaintea feații lor judecată și vor izbândi pre tine întru judecățile lor.

25. Și voi da râvnirea mea întru tine și vor face împreună cu tine cu urgie de mânie; nasul tău și urechile tale vor tăia și pre cei rămaș ai tăi cu sabie îi vor lovi; aceștea pre fiii tăi și pre featele tale vor lua, și pre cei rămaș ai tăi cu foc îi vor topi.

26. Și te vor dezbrăca de îmbrăcămintea ta, și vor lua vasele ceale de fala ta.

27. Și voi întoarce păgânătățile tale de la tine și curvia ta den pământul Eghipetului, și nu vei rădica ochii tăi preste ei, și de Eghipet nu-ț vei mai aduce aminte încă.

28. Pentru căci acestea zice Domnul Domnul: 'Iată, dau pre tine la mâinile celora ce-i urăști, de la carii s'au depărtat sufletul tău de la ei.

29. Și vor face întru tine cu urâciune, și vor lua toate trudele tale și ostenealele tale, și vei fi despuiată și grozăvită, și să va descoperi rușinea curviei tale întru necurăția ta. Și curvia ta

30. Făcut-au acestea ție, când curviai tu denapoia limbilor și te pângăriai întru gândurile lor.

31. În calea surorii tale ai mers, și voiu da păharul ei la mâinile tale'. Acestea zice Domnul Domnul:

32. 'Păharul surorii tale vei bea, cel adânc și cel larg, va fi spre râs și spre batjocură, cel ce prisoseaște a să săvârși.

Isaia 51, 17.

33. De beție și de leșinare te vei împlă, păharul stingerii și al pustirii, păharul surorii tale, Samariei.

34. Și-l vei bea pre el și-l vei scură, și sărbătorile și lunile ceale noao ale ei le voiu întoarce, pentru căci eu am grăit – zice Adonai Domnul'.

35. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: 'Pentru care ai uitat pre mine și ai lepădat pre mine denapoia trupului tău, și tu ia necurăția ta și curvia ta'".

Ierem. 2, 32.

36. Și zise Domnul către mine: „Fiiul omului, judeca-vei pre Ola și pre Oliva și vei vesti lor fărădelegile lor!

37. Căci precurvia și sânge – în mâinile lor, cu gândurile lor curvia, și fiii lor carii au născut mie îi petrecea lor pren foc.

38. Și acestea au făcut mie: sfintele mele pângăriia în ziua aceea și sâmbetele mele spurca.

39. Și junghind ei pre fiii lor idolilor lor, și intra la sfintele mele în zilele acealea, ca să le spurce pre eale, și iată, așa făcea în mijlocul casii mele.

4 Împ. 21, 4, 5.

40. Și căci bărbaților celor ce vin de departe, la carii olăcari trimitea către ei, și cum venia ei, îndată te scaldai și-ți încondeiai ochii și te împodobiai cu podoabă.

Ierem. 4, 30.

41. Și șadeai pre pat așternut, și masă împodobită – înaintea feții ei, și tămâia mea și untdelemnul meu să veseliia întru ei.

Paremii 7, 17.

42. Și glas de asămănare răspundea, și către bărbat den mulțimea oamenilor ce era veniți plini de vin den pustiu, și le punea brățări la mâinile lor și cunună de fală pre capetele lor.

43. Și am zis: 'Nu întru acestea preacurvescu? Și faptele curviei și ea au curvit'.

44. Și mergea către ea în ce chip merg către muiarea curvă, așa intra către Oola și către Ooliva, ca să facă fărădeleage.

45. Și bărbat direpți, ei vor izbândi pre eale cu izbânda celor preacurve și cu izbândirea sângelui, căci preacurve sânt, și sânge – în mânilor lor.

46. Căci acestea zice Domnul Domnul: ‘Scoate pre ei gloate și dă preste eale turburare și jehuire.

47. Și ucide cu pietri preste eale, cu pietri de noroadă, și vor preaîmpunge pre eale cu sabiile lor; pre fiii lor și pre featele lor vor omorî, și casele lor cu foc vor arde.

48. Și voi înțoarce necurăția den pământ, și să vor certa toate muierile, și nu vor face după necurățiile lor.

49. Și să va da necurăția voastră preste voi, și păcatele gândurilor voastre veți lua; și veți conoaște că Eu sânt Domnul Domnul’“.

CAP 24

Pilda cu fierberea căldării.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, în anul al noualea, în luna a zeacea, la a zeacea a lunii, zicând:

2. „Fiiul omului, scrie-ț ție într zi den ziua aceasta, dentru carea au răzimat împăratul Vavilonului preste Ierusalim, den ziua de astăzi.

4 Împ. 25, 1.

3. Și zi cătră casa cea ce amăraște pildă și vei grăi cătră ei: ‘Aceasta zice Domnul Domnul:

4. ‘Pune căldarea și toarnă într’însa apă, și pune într’însa despicăturile ei, toată despicătura bună: fluierul și umărul tăiate de pe lângă oase,

Ierem. 1, 13.

5. Dentru alease dobitoace fiind luate, și arde dedesuptul lor oasele, deaderă undă și să fiarsără oasele ei în mijlocul ei’.

6. Pentru aceaea, acestea zice Adonai Domnul: ‘O, cetate a sângiurilor, căldare într carea iaste rugină într ea și rugina n’au ieșit dentr’însa! După mădulariul ei au scos, n’au căzut preste ea sorțu.

Ierem. 4, 11.

7. Căci sângele ei în mijlocul ei iaste, pre piatră neatedă am pus pre el, n’am vărsat pre el pre pământ ca să-l acopere pământul.

Plâng. 1, 9.

8. Ca să să suie mânie spre izbândire, a să izbândi dat-am sângele ei pre piatră neatedă, ca să nu acopere pre el’.

9. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Vai, cetatea sângiurilor, și Eu voiui mări tăciunele

10. Și voiui înmulți leamnele, și voiui ațâța focul, pentru ca să să topească cărnurile și să va împutina zama, și oasele să vor fărâma.

11. Și va sta pre cărbunii ei, fiarse-le pentru ca să să arză și să să înfierbânte, pentru ca să să prăjască arama ei; și să va topi în mijlocul ei necurăția ei și să va sfârși rugina ei.

12. Și nu va ieși dentru ea, multă e rugina ei, și să va rușina rugina ei.

13. Întru necurăția ta, undezare, pentru care te pângăriai tu și nu te-ai curățit de necurăția ta; și ce de nu te vei curăți până unde voiui împlia mânia mea întru tine.

14. Eu, Domnul, am grăit: Și va veni și voiui face; nu voiui osebi, nici voiui milui: după căile tale și după tocmealele tale judeca-te-voiu – zice Adonai Domnul –, pentru aceea Eu te voiui judeca, după sângiurile tale și după gândurile tale judeca-te-voiu, cea necurată, cea numită și multă a amărârea’“.

15. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

16. „Fiiul omului, iată, Eu iau de la tine poftete ochilor întru rânduiala războiului, nu te vei tăia, nici te vei plânge.

Ierem. 16, 5.

17. Suspinul sângelui plânsul mijlocului iaste; nu va fi părul tău împletit preste tine și ciobotele tale în picioarele tale; nu te vei mângâia cu buzele lor și pâinea oamenilor nu vei mânca“.

18. Grăit-am cătră norod dimeneața, în ce chip au poruncit mie, și au murit muiarea mea seara; și am făcut dimeneața în ce chip mi s’au poruncit.

19. Și zise cătră mine norodul: „Nu ne spui noao ce sânt acestea ce faci tu?“

20. Și ziș cătră ei: „Cuvântul Domnului fu cătră mine, zicând:

21. ‘Zi cătră casa lui Israil: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: Iată, Eu spurc svintele meale, semeția puterii voastre, poftete ochilor voștri și pentru carele nu să îndură sufletele voastre; și fiii voștri, și featele voastre, pre carii ați părăsit, cu sabie vor cădea.

22. Și veți face în ce chip am făcut: despre rostul lor nu vă veți mângâia și pâinea bărbaților nu o veți mânca.

23. Și chicile voastre – pre capul vostru, și ciobotele voastre – în picioarele voastre; nici veți tângui, nici veți plânge; și vă veți topi întru strâmbătățile voastre și nu veți mângâia fieștecarele pre fratele său.

24. Și va fi Iezechiil voao întru minune; și toate câte au făcut faceți, când vor veni acestea; și veți cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul’.

25. Și tu, fiiul omului, nu în ziua carea iau vârtutea lor de la ei, înălțarea laudei lor, poftete ochilor lor și semeția sufletului lor, pre fiii lor și pre featele lor,

26. În ziua aceeaa veni-va cel ce să mântuiaște cătră tine, ca să spuie ție la urechi;

27. În ziua aceeaa deschide-se-va gura ta cătră cel ce hălăduiaște, și vei grăi, și nu te vei mai asurzi încă, și vei fi lor întru minune; și vor cunoaște că Eu sânt Domnul’“.

CAP 25

Prorocii asupra celor de altă limbă.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, întăreaște obrazul tău spre fiii lui Ammon și prorocește spre ei.

Ierem. 49, 1.

3. Și vei zice fiilor lui Ammon: ‘Auziți cuvântul lui Adonai Domnul. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru căci v’ați bucurat de sfintele mele, căci s’au pângărit, și de pământul lui Israil, căci s’au stins, și de casa Iudei, căci au mersu întru robire,

Amos 1, 13.

4. Pentru aceeaa, iată, Eu dau pre voi fiilor lui Chedem spre moștenire, și vor sălășlui cu îndestularea lor întru tine, și vor da întru tine lăcașurile lor; ei vor mânca roadele tale și ei vor bea grăsimea ta.

Sofon. 2, 8.

5. Și voiui da cetatea lui Ammon spre pășune de cămile și pre fiii lui Ammon spre pășune de oi și veți cunoaște că Eu – Adonai Domnul’.

6. Pentru căci acestea zice Domnul Domnul: ‘Căci ai bătut cu mâna ta, și ai buhnit cu piciorul tău, și te-ai veselit den sufletul tău de pământul lui Israil,

7. Pentru aceeaa, întinde-voiui mâna mea preste tine, și te voiui da în jaf la limbi, și te voiui piarde de tot dentru năroade, și te voiui piarde dentru țări cu pierzare, și vei cunoaște că Eu sânt Domnul’.

8. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru căci au zis Moav și Siir: ‘Iată, ca și toate limbile e casa lui Israil și a Iudei’,

Ierem. 48, 1.

9. Pentru aceea, iată, Eu deznod umărul lui Moav de la cetățile vârfărilor lui, pământul cel ales, casa Vethiasimuthului, deasupra izvorului și cetății pre lângă mare.

Is. Navi 12, 3.

10. Pre fiii lui Chedem preste fiii lui Ammon dat-am lui întru moștenire, pentru ca nu pomenire să să facă fiilor Ammon întru limbi.

11. Și întru Moav voi face izbândire și vor cunoaște că Eu sânt Domnul’.

12. Acestea zice Adonai Domnul: ‘Pentru căci au făcut Idumea izbândind ei izbândă la casa Iudei și ținură minte răul și izbândiră certarea de la ei,

Amos 1, 11.

13. Pentru aceea, aceste zice Adonai Domnul: Și voi întinde mâna mea asupra Idumeii și voi pierde tot dentr’însa, om și dobitoc, și voi face pre ea pustie, și de la Theman gonindu-se cu sabie vor cădea.

Ierem. 49, 7, 8.

14. Și voi da izbânda mea preste Idumea în mâna norodului mieu Israil; și vor face asupra Idumeii după urgia mea și după mânia mea și vor cunoaște izbândirea mea – zice Adonai Domnul’.

15. Pentru aceea, aceste zice Adonai Domnul: ‘Pentru căci au făcut cei streini de fealiu cu izbândă și au rădicat izbânda bucurându-se den suflet ca să stingă până în veac’,

Isaia 14, 29.

16. Pentru aceea, aceste zice Adonai Domnul: ‘Iată, Eu întinz mâna mea preste cei streini de fealiu, și voi pierde criteanii, și voi pierde pre cei rămași, pre ceia ce lăcuiescu pre lângă mare.

17. Și voi face întru ei izbândire mare, și vor cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul, dând izbânda mea preste ei’“.

CAP 26

Prorocie pentru pustiirea Tirului.

1. Și să făcu întru al 11 an întru una a lunii, făcutu-s'au cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pentru căci au zis Sor de Ierusalim: ‘Bine să sfărâmă, pieriră limbile, întoarse-să către mine, cea plină pustiitu-s'au’.

Amos 1, 9; Zah. 9, 2, 3, 4.

3. Pentru aceea, acestea zice Adonai Domnul: ‘Iată Eu asupra ta, Sor, și voi aduce preste tine limbi multe, în ce chip să suie marea întru valurile ei.

Ierem. 51, 42.

4. Și vor oborî zidurile cetății Sor, și vor oborî turnurile tale, și voi vântura țărâna ei de la ea, și voi da pre ea spre piatră mărunță.

Isaia 23, 15.

5. Zbicire de mreji va fi în mijlocul mării, căci Eu, Domnul, am grăit – zice Domnul Domnul – și va fi întru pradă limbilor.

6. Și featele ei la câmp cu sabie se vor omorî și vor cunoaște că Eu sânt Domnul’.

7. Căci acestea zice Adonai Domnul: ‘Iată, Eu aduc preste tine, Sor, pre Navuhodonosor, împăratul Vavilonului, de la crivățu; împărat împăraților iaste, cu cai, și cu cară, și călăreți, și adunare de limbi foarte multă.

8. Acesta featele tale ceale de la câmpu cu sabie le va omorî, și va pune asupra ta strajă înainte, și va zidi împrejur, și va face asupra-ți șanțu și împrejurare de arme.

9. Și fușturile lui în preajma ta va da preste zidurile tale și turnurile tale le va oborî cu sabiile lui.

10. De mulțimea cailor lui acoperi-te-va praful lor, de glasul călăreților și de roatele carălor lui clăti-se-vor zidurile tale, întrând el pen porțile tale ca când are întra în cetate de la câmpu.

11. Cu copitele cailor lui călca-vor toate ulițile tale, pre norodul tău cu sabie îl va omorî și statul vârtutei tale pre pământ va aduce.

Ierem. 47, 3; Isaia 5, 28.

12. Și va prăda putearea ta, și va jehui unealtele tale, și va oborî zidurile tale, și casele tale ceale pohtite le va surpa, și pietrile tale, și leamnele tale și țărâna ta în mijlocul mării va băga.

13. Și va afunda mulțimea cântăreților tăi, și glasul canoanelor tale nu să va auzi încă întru tine.

Isaia 24, 8; Ierem. 7, 32.

14. Și te voi da spre piatră mărunță, zbicire mrejiilor vei fi; nu te vei mai zidi încă, căci eu am grăit – zice Adonai Domnul’.

15. Pentru căci acestea zice Domnul Domnul către Sor: ‘Au nu den glasul căderii tale zmulgându-se sabie în mijlocul tău să vor clăti ostroavele?’

16. Și să vor pogorî den scaunile lor toți boiarii den limbile mării, și vor lua mitrele den capetele lor, și de îmbrăcămintea cea împistrită a lor să vor dezbrăca, cu spământare să vor spământa; pre pământ vor dormi, și să vor teame de pierzarea lor, și vor suspina asupra ta.

Preoția 10, 6.

17. Și vor lua asupra ta plânsu, și vor zice ție: ‘Cum ai pierit și te-ai surpat den mare, cetatea cea lăudată, carea s’au făcut vârtoasă în mare, ea și cei ce lăcuiescu într’însa, ceaea ce au dat frica ei la toți ceia ce lăcuiescu într’însa!’

Isaia 23, 15, 16; Apoc. 18, 9.

18. Și să vor teame ostroavele den ziua căderii tale și să vor turbura ostroavele în mare de ieșirea ta.

19. Căci acestea zice Domnul Domnul: ‘Când voi da pre tine cetate pustiiță, ca cetățile ceale ce nu să vor lăcui, să aduc Eu asupra ta pre cea fără de fundu și te va acoperi apă multă.

20. Și te voi pogorî către cei ce să pogoară în groapă, către norodul vacului, și te voi lăcui la adâncurile pământului, ca un pustiiu veacinicu, cu cei ce să pogoară în groapă, pentru ca să nu te lăcuiești, nici să te scoli pre pământul vieții.

Isaia 57, 9; Amos 9, 2, 3.

21. Pierzare te voi da și nu vei mai fi, și te vei cerca, și nu te vei afla în veac – zice Domnul Domnul’“.

CAP 27

Neguțătoria Tirului și căderea lui.

1. Și să făcu cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Și tu, fiiul omului, ia spre Sor plângere.

3. Și vei zice către Sor, ceia ce lăcuiaște la întrarea mării, la scala noroadelor de la multe ostroave: ‘Aceasta zice Domnul Domnul către Sor: ‘Tu ai zis: ‘Eu mi’am pus mie frumsețea mea’.

4. În inima mării lui Veelim fiii tăi ți’au pus frumsețea.

5. Chedru de la Inir s'au zidit ție, șindile de scânduri, chiparoși de la Livan s'au luat ca să facă catarturi

6. De brad; de la Vasanitida au făcut vâslele tale, besearicile tale făcutu-s'au den elefant, casă frunzoasă, de la ostroavele Hettiimilor.

Isaia 2, 3.

7. Vison cu împistritură de la Eghipet făcutu-s'au ție așternut ca să puie prejur tine mărire și să te îmbrace vână și mohorât, bătute s'au făcutu veșminte ție.

8. Și boiarii tăi ceia ce lăcuiescu Sidonul și aradiii s'au făcut vâslari ție; măiestrii tăi, Sor, carii era întru tine, aceștea-s cârmacii tăi.

9. Cei bătrâni ai cărților și învățații lor carii era întru tine, aceștea întăriia sfatul tău; și toate vasele mării și vâslarii lor fură ție spre apusurile apusurilor.

10. Persii și lidiii și leviii era întru putearea ta, bărbații cei războinici ai tăi; scuturile și misurcile au spânzurat întru tine, aceștea au dat mărirea ta.

11. Fiii aradiilor și putearea ta preste zidurile tale împrejur paznici în turnurile tale era; sahidacele lor au spânzurat de zăbrealele tale împrejur, aceștea au săvârșit frâmseatele tale.

12. Carhidoneanii, neguțatorii tăi, de mulțimea a toată putearea ta, argint, și aur, și aramă, și fier, și cositoriu, și plumb au dat cumpărătura ta.

Isaia 23, 1.

13. Toată Elada și ceale ce sânt alătura aceștea neguțatoriia ție, cu suflete de oameni și vase de aramă au dat neguțatoria ta.

14. Den casa Thorgavei cai și călăreți și mușcoi au dat cumpărătura ta.

15. Fiii rodeanilor, neguțatorii tăi de la ostroave, au înmulțit neguțatoria ta, dinți de elifandu, și celor ce să aducea înlăuntru le dai plățile tale.

16. Oamenii neguțoriei tale, de mulțimea amestecățișului tău, în afec, zmirnă aleasă și împistrituri de la Tharsis și Ramoth și Hor au dat cumpărătura ta.

17. Iuda și fiii lui Israil, aceștea-s neguțatorii tăi cu vânzare de grâu și miruri, și casia; și frunte de miare, și untdelemn, și rășină au dat la cel amestecat al tău.

18. Damascul, neguțatorii tăi, den mulțimea a toată putearea ta; vin de la Helvon și lâni sclipicioase de la Melit.

19. Și vin de Dedan și de Ioian și de Meozel la cumpărătura ta au dat; de la Asiil fier lucrat și roată întru amestecătura ta iaste.

20. Didanul e neguțatorii tăi, cu dobitoace alese spre cară.

21. Aravia și toți boiarii Chidarului, aceștea-s neguțători: pren mânil tale, cămile, și miei, și berbeci, cu carii te neguțatoriiai.

22. Neguțătorii de la Sava și Ramma, aceștea-s neguțătorii tăi: cu dulcelele ceale de frunte, și pietri scumpe, și aur au dat târguirea ta.

23. Harran, și Hanan, și Dedan, aceștea-s neguțătorii tăi; și Savva, și Assur, și Halman, neguțătorii tăi,

24. Aducând neguțătorie, vânăt și mohorât, și odoară alease legate cu funi și de chiparos,

25. Corăbii, întru ei carhidoneanii, neguțătorii tăi, în mulțime întru amestecățișul tău, și te săturași și te îngreuiăș foarte, în inima mării.

26. În apă multă te aducea vâslarii tăi, vântul austrului te-au sfărâmat în inima mării.

27. Era puterile tale, și plata ta, și amestecații tăi, și vâslarii tăi, și cârmacii tăi, și sfeatnicii tăi, și cei amestecați ai tăi dentru cei amestecați ai tăi, și toți oamenii cei războinici ai tăi întru tine, și toată adunarea ta în mijlocul tău vor cădea în inima mării, în ziua căderii tale.

Apoc. 18, 9.

28. Cătră glasul strigării tale, cârmacii tăi cu frică să vor spămânda.

29. Și să vor pogorî den corăbiile lor toți vâslarii tăi, și corăbiarii, și păscarii mării, pre pământ vor sta.

30. Și vor clicui asupra ta cu glasul lor, și vor striga amar, și vor pune pământ pre capul lor, și cenușe vor aștearne.

Ierem. 6, 26.

31. Și vor pleșuvi asupra ta pleșuviri, și să vor încinge cu sac, și vor plânge pentru tine cu amărăciunea sufletului și cu tânguire amară.

32. Lua-vor fiii lor pentru tine plângere, și vor plânge plângere ție: ‘Care era ca Tiros [ce] s’au ostit în mijlocul mării?’.

33. Ca ce fealiu de plată ai aflat de la mare? Împlut-ai limbi de mulțimea ta și den amestecățișul tău ai îmbogătit pre toți împărații pământului.

34. Acum te-ai zdrobit în mare, în adâncul apei, amestecătura ta și toată adunarea ta în mijlocul tău au căzut.

35. Toți vâslarii tăi, toți ceia ce lăcuiesc ostroavele s’au mâhnit spre tine și împărații lor cu spământare s’au spământat și au lăcrămat fața lor asupra ta.

36. Neguțătorii limbilor te-au șuierat, pierzare te făcuși și nu vei mai fi în veac – zice Domnul Dumnezeu’“.

3 Împ. 9, 8.

CAP 28

Prorocie împotriva Tirului și a Sidonului.

1. Și să făcu cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Și tu, fiiul omului, zi boiarinului Tirului: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Pentru căci s’au înălțat inima ta și ai zis: ‘Dumnezău sânt eu, lăcuința lui Dumnezău am lăcuit în inima mării’, și tu ești om, și nu Dumnezău, și ai dat inima ta ca inima lui Dumnezeu,

Isaia 31, 3.

3. Au mai înțelept ești tu decât Daniil? Au înțelepții nu te-au învățat pre tine cu știința lor?

4. Au cu știința ta, au cu mintea ta ai făcut ție puteare și ai făcut aur și argint în visteriile tale?

Zahar. 9, 3.

5. Au într-o multă știință ta și neguțătoria ta ai înmulțit putearea ta, înălțatu-s’au inima ta într-o puteare a ta?’

6. Pentru aceea, aceasta zice Domnul Domnul: ‘De vreme ce ai dat inima ta ca inima lui Dumnezău,

7. Pentru aceea, iată, Eu aduc preste tine streini pierzători de la limbi și vor deșărta sabiile lor asupra ta și preste frumusețile științei tale și vor aștearne frumusețile tale

8. Spre pieire. Și te vor pogori și vei muri cu moartea ranelor în inima mării.

9. Au vei zice înaintea celor ce te ucig pre tine: ‘Dumnezău sânt eu’, și tu ești om, și nu Dumnezău? Într-o mulțimea celor ce te rănesc.

Isaia 31, 3.

10. În moartea celor neobrezuiți vei muri, în mâinile streinilor, căci eu am grăit – zice Adonai Domnul’“.

11. Și să făcu cuvântul Domnului către mine, zicând:

12. „Fiiul omului, ia plânsoare preste biruatorul Tirului și-i zi lui: ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Tu ești pecetluirea asămănării plină de înțelepciune și cununa frumusețelor.

13. Într-o desfătăciunea raiului lui Dumnezău te-ai născut; cu toată piatra bună te-ai îmbrăcat: sardiu și topazion, și zmaragdu, și anthrac, și zamfir, și iaspin, și argint, și aur, și leghiriu, și ahat, și amethyst, și hrisolith, și viriliu, și onihion; și de aur ai împlit visteriile tale, și raclele tale într-o tine, den care zi te-ai zidit.

14. Cu heruvim am dat pre tine în muntele cel sfânt al lui Dumnezeu; te-ai născut tu în mijlocul pietrilor ceale de foc, te-ai născut

15. Tu nevinovat în zilele tale, den care zi tu te-ai zidit până s’au aflat strâmbătățile întru tine.

16. De mulțimea neguțătoriei tale împlut-ai cămărâle tale de fărădeleagea ta, și greșiș, și te-ai rănit de la muntele lui Dumnezeu, și te-au adus pre tine heruvimul den mijlocul pietrilor de foc.

17. Înălțatu-s’au inima ta de frumuseațile tale, stricatu-s’au știința ta împreună cu frumuseațele tale. Pentru mulțimea păcatelor tale pre pământ te-am lepădat, înaintea împăraților am dat pre tine a te arăta.

18. Pentru mulțimea păcatelor tale și strâmbătățile neguțătoriei tale ai spurcat sfintele tale; și voiu scoate focu den mijlocul tău, acesta te va mânca de tot pre tine; și te voiu face cenușă pre pământul tău înaintea tuturor celor ce te văd.

19. Și toți ceia ce te știu întru limbi se vor mâhni spre tine; pieire te-ai făcut și nu vei mai fi încă în veac’“.

20. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

21. „Fiiul omului, întăreaște fața ta asupra Sidonului și prorocește preste el și zi:

22. ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Sidonule, și mă voiu mări întru tine și vei cunoaște că Eu sânt Domnul; și făcând întru tine judecăți, și mă voiu sfinți întru tine.

23. Și voiu trimite asupra ta moarte, și sânge întru ulițele tale va fi, cădea-vor răniți cu sabie întru tine împrejurul tău; și vor conoaște că Eu sânt Domnul.

24. Și nu vor mai fi încă casei lui Israil piadecă de amărăciune și ghimpu de dureare de cătră toți cei de premprejurul lor, celor ce au necinstit pre ei; și vor cunoaște că Eu sânt Adonai Domnul’.

25. Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Și voiu aduna casa lui Israil dentru limbi, unde s’au rășchirat acolo, și mă voiu svinți întru ei înaintea năroadelor și limbilor; și vor lăcui pre pământul lor, carele am dat robului meu Iacov.

Ierem. 16, 14.

26. Și vor lăcui preste el cu nădeajde, și vor zidi case, și vor răsădi vii, și vor lăcui cu nădeajde, când voiu face judecată întru toți ceia ce au necinstit pre ei întru cei ce sânt premprejurul lor; și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeul lor și Dumnezeul părinților lor’“.

CAP 29

Prorocie asupra Eghiptului.

1. În anul al zeacelea, în luna a zeacea, într'una a lunii, făcutu-s'au cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, întărește fața ta preste Faraon, împăratul Eghiptului, și prorocește preste el și preste tot Eghiptul, grăiaște și zi:

Ierem. 43, 9.

3. ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Faraone, împăratul Eghiptului, pre bălaurul cel mare, cea ce șade în mijlocul râurilor Eghiptului, pre cea ce zice: ‘Ale mele-s râurile și eu am făcut pre eale’.

Isaia 27, 1 și 51, 9, 10.

4. Și eu voi pune lațu în fălcile tale, și voi lipi peștii râului tău către aripile tale, și te voi scoate pre tine den mijlocul râului tău, și pre toți peștii râului.

Isaia 37, 29; Iov 40, 21.

5. Și te voi oborî pre tine de pripă, și pre toți peștii râului tău; preste fața câmpului vei cădea și nu te vei aduna și nu te vei ocroti; fiarălor pământului și pasărilor cerului te-am dat spre mâncare.

6. Și vor cunoaște toți ceia ce lăcuiesc la Eghipt că Eu sânt Domnul, pentru căci te-ai făcut toiag de trestie casei lui Israil.

4 Împ. 18, 21; Isaia 30, 3 și 36, 6.

7. Când să apuca de tine cu mâna lor, te-ai frânt; și când plesniia asupra lor – toată mâna, și când au odihnit asupra ta, te-ai sfărâmatu și ai frânt lor tot mijlocul’.

8. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: ‘Iată Eu aduc asupra ta sabie și voi piarde de la tine om și dobitoace.

9. Și va fi pământul Eghiptului pierzare și pustiu, și vor cunoaște că Eu-s Domnul, pentru căci zicând tu ‘Râurile ale mele sânt și eu am făcut pre eale’,

10. Pentru aceea, iată Eu asupra ta și preste toate râurile tale, și voi da pământul Eghiptului spre pustiu și spre sabie și pieire, de la Magdol și Siinu și până la hotarale arapilor.

11. Nu va treace prene ea picior de om, și picior de dobitoc nu va treace prene ea, și nu să va lăcui 40 de ani.

12. Și voi da pământul ei spre pieire în mijlocul pământului celui pustiu; și cetățile ei în mijlocul cetăților celor pustiite fi-vor 40 de ani stingere; și voi răsiți Eghiptul într-o limbă, și voi vântura pre ei prene țări’.

13. Căci acestea zice Domnul Domnul: ‘După 40 de ani aduna-voi pre eghipteani de la limbă, unde s’au răsiți acolo,

14. Și voi întoarce robirea eghipteanilor și voi lăcui pre ei în pământul Pathurii, în pământ de unde s’au luat; și va fi începătura smerită.

15. Decât toate începăturile va fi mai smerită și nu să va mai înălța încă preste limbă; și împuținați pre ei voi face, ca să nu fie ei mai mulți într-o limbă.

16. Și nu vor mai fi într-o Israil spre nădejde ce pomenește fărădelegea, urmând ei denapoia inemilor lor; și vor cunoște că Eu sânt Adonai Domnul’“.

Plâng. 4, 17.

17. Și când fu la 27 de ani, într’una a lunii dentău, fu cuvântul Domnului către mine, zicând:

18. „Fiiul omului, Navuhodonosor, împăratul Vavilonului, rob au putearea lui robire mare asupra Tirului; tot capul pleșuvire și tot umărul zmulgând, și plată nu s’au făcut lui, și puterii lui asupra Tirului, și slujbei carei au slujit preste el.

19. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: ‘Iată, dau lui Navuhodonosor, împăratul Vavilonului, pământul Eghiptului; și va lua mulțimea lui, și va prăda prăzile lui, și va pleni pleanul lui, și va fi plată puterii lui.

20. Pentru slujba lui, carea au slujit la Tir, dat-am lui pământul Eghiptului, pentru câte au făcut mie’. Acestea zice Domnul Domnul:

21. ‘În ziua aceea răsări-va cornu la toată casa lui Israil și ție voi da gură deschisă în mijlocul lor; și vor cunoște că Eu-s Domnul’“.

CAP 30

Urmare prorociei asupra Eghiptului.

1. Și fu cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, prorocăște și zi: ‘Aceasta zice Adonai Domnul: ‘Văietăți-vă: ‘O! O, zi!’

3. Căce aproape e ziua și aproape e ziua Domnului, zi de noru, sfârșitul limbilor va fi.

4. Și va veni sabia preste Eghipet și va fi turburare în Ethiopia, și vor cădea răniți în Eghipet, și vor lua mulțimea lui, și vor cădea temeliile lui.

5. Persi și criteani, lidii și livii, și toți cei amestecați, și den fiii făgăduinții mele întru el cu sabie vor cădea’.

Ierem. 46, 9.

6. Această zice Domnul: ‘Și vor cădea răzimăturile Eghipetului și să va pogorî sămeția puterii lui de la Magdol până la Siinu; cu sabia vor cădea întru el – zice Adonai Domnul.

7. Și să va pustii în mijlocu de țări stânse și cetățile lor în mijlocul cetăților celor pustiite vor fi.

8. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, cându voi da foc preste Eghipet și să vor zdrobi toți ceia ce ajutorescu lui.

9. În ziua aceea ieși-vor vestitori de la fața mea, sânguindu a stinge Ethiopia; și va fi turburare întru ei, în ziua Eghipetului, căce iată că vine’.

10. Această zice Domnul Domnul: ‘Și voi piarde mulțimea eghipteanilor pren mâna lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului,

11. Lui și norodului lui, împreună cu el, pierzători de la limbi, trimiși ca să piarză pământul; și vor deșerta toț sabiile lor preste Eghipet și să va împlea pământul de răniți.

Isaia 13, 3.

12. Și voi da râurile lor pustiite, și voi da pământul în mâna celor răi; și voi piarde pământul și plinirea lor împreună cu plinirea lui în mâinile celor striini, căci Eu, Domnul, am grăit’.

13. Căci această zice Domnul Domnul: ‘Și voi piarde urâciunile, și voi potoli pre cei măriți de la Memfeos și pre boiarii den pământul Eghipetului, și nu vor mai fi încă, și voi da frică în pământul Eghipetului.

Zah. 13, 2; Isaia 19, 1; Ierem. 46, 13.

14. Și voi piarde pământul Pathurii, și voi da foc preste Tanin, și voi face izbândă întru Diospolis.

Ierem. 44, 1.

15. Și voi vărsa mânia mea preste Sain, putearea Eghipetului, și voi piarde mulțimea Memfiii.

16. Și voiui da foc preste Eghipet, și cu turburare să va turbura Sais, și întru Diospolis va fi spărtură, și să vor vărsa apele.

17. Tinerii cetății Iliupoleos și Vuvastii cu sabie vor cădea și muierile în robie vor merge.

18. Și în Tafnis va întuneca ziua, zdrobind Eu acolo buzduganul Eghipetului; și va pieri acolo semeția puterii lui; și pre el noru îl va acoperi și featele lui roabe să vor rădica.

19. Și voiui face judecată în Eghipet; și vor cunoaște că Eu sânt Domnul”“.

20. Și când fu la unsprăzeacelea an, în luna dentâiu, la șapte ale lunii, făcutu-s’au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

21. „Fiiul omului, brațele lui Farao, împăratului Eghipetului, le-am zdrobit și iată, nu să rugă ca să să dea leac, ca să să puie preste el unsoare ca să să dea vârtute, să să apuce de sabie.

22. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu preste Farao, împăratul Eghipetului, și voiui zdrobi brațele lui ceale tari și pre cei ce să bat și pre cei ce să zdrobesc, și voiui oborî sabia lui den mâna lui.

23. Și voiui răsiți Eghipetul la limbi, și voiui vântura pre ei pren țări.

24. Și voiui întări brațele împăratului Vavilonului, și voiui da sabia mea la mâinile lui, și o va aduce pre ea preste Eghipet și va prăda prada ei și va plenui pleanurile ei.

25. Și voiui întări brațele împăratului Vavilonului, iară brațele lui Farao cădea-vor; și vor conoaște că Eu sânt Domnul, dând Eu sabia mea la mâinile împăratului Vavilonului și va întinde pre ea preste pământul Eghipetului.

26. Și voiui răsiți Eghipetul la limbi, și voiui vântura pre ei pren țări; și vor conoaște toți eghipteanii că Eu sânt Domnul”“.

CAP 31

Prorocie pentru pieirea Eghipetului.

1. Și fu în al 11 an, la a treia lună, într’una a lunii, făcutu-s’au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, zi cătră Farao, împăratul Eghipetului, și mulțimei lui: ‘Cu cine te-ai asemănat pre tine cu înălțimea ta?

3. Iată Assur, chiparos den Livan, bun la odrasle, și des întru acoperemânt și înalt la mărime; și la mijlocul norilor făcutu-s’au începătura

lui.

Daniil 4, 11.

4. Apa l-au hrănit pre el, cel fără de fund l-au înălțat pre el, râurile lui le-au adus împrejurul răsăditurilor lui și adunările ei au trimis la toate leamnele câmpului.

5. Pentru aceasta s'au înălțat mărimea lui decât toate leamnele câmpului, și să înmulțiră cranghinile lui, și să înălțară odraslele lui, preste apă multă întinzându-să eale.

6. În odraslele lui au încuibat toate pasările ceriului, și dedesuptul crăngilor lui naștea toate hiarăle câmpului, și la umbra lui au lăcuit toată mulțimea limbilor.

Daniil 4, 12.

7. Și s'au făcut frumsețe întră înălțimea lui pentru mulțimea crăngilor lui, căci s'au făcut rădăcinile lui în apă multă.

8. Chiparoș nu-s ca aceștea în grădina lui Dumnezeu, și molidvi nu-s aseamenea cu odraslele lui, și brazi nu s'au făcut aseamenea cu crangele lui; tot lemnul în grădina lui Dumnezeu nu s'au asămănat lui întră frumsețele lui.

Fac. 2, 9.

9. Frumos l-am făcut pre el pentru mulțimea crăngilor lui; și l-au râvniț pre el leamnele grădinii desfătăciunei lui Dumnezeu.

10. Pentru aceea, ceastea zice Domnul Domnul: 'Pentru căci te-ai făcut mare la mărime și ai dat începătura ta în mijlocul norilor și am văzut când să înălțase el,

11. Și l-am dat pri el la mânilor boiarilor limbilor, și au făcut pierzarea lui.

12. Și l-au pierdut de tot pre el striini pierzători de la limbi; și l-au oborât pre el preste măguri, în toate văile au căzut crăngile lui, și să zdrobiră odraslele lui în tot câmpul pământului; și s'au pogorât de la acoperirea lor toate gloatele limbilor, și l-au trântit pre el la pământ.

13. Și s'au odihnit toate pasările ceriului, și la buciumii lui s'au făcut toate hiarăle țarenii,

14. Pentru ca să nu se înalțe întră măriia lor toate leamnele ceale den apă, și n'au dat începătura lor la mijlocul norilor, și n'au stătit întră înălțimea lor cătră el toți ceia ce beau apă; toț s'au dat la moarte, la adâncul pământului, în mijlocul fiilor oamenilor, cătră cei ce să pogoară la groapă.

15. Aceastea zice Domnul Domnul: 'În carea zi s'au pogorât la iad, l-au plâns pre el bezna; și am oprit râurile ei, și am contenit mulțimea apei, și au

întunecat preste el Livanul; toate leamnele câmpului preste el slăbiră.

16. De glasul căderii lui s’au cutremurat limbile, când pogorâia pre el la iad cu cei ce să pogoară la groapă și-l mângâia pre el la pământ jos toate leamnele desfătăciunii și ceale alese și ceale mai frumoase ale Livanului, toate cealea ce beau apă.

Isaia 14, 8.

17. Pentru că și ei s’au pogorât cu el la iad, întru cei răniți de cătră sabie; și sămânța lui, cei ce lăcuiescu supt acoperemântul lui, în mijlocul vieții lor au pierit.

18. Cu cine te-ai asemănat întru mărire și întru puteare și întru mărire în leamnele desfătăciunii? Pogoară-te și să te pogori cu leamnele desfătăciunii la adâncul pământului, în mijlocul celor neobrezuiți vei dormi, cu cei răniți de sabie; așa Faraon și toată mulțimea puterii lui – zice Domnul Domnul’“.

CAP 32

Plângere asupra Eghiptului.

1. Și fu întru al 12 an, în luna a 12, într’una a lunii, fu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiiul omului, ia plângere preste Faraon, împăratul Eghiptului, și vei zice lui: ‘Cu leul limbilor te-ai asemănat tu și ca bălaurul cel den mare: și împungeai cu cornul întru râurile tale, și turburai apă cu picioarele tale, și călcai râurile tale.

3. Aceastea zice Domnul Domnul: ‘Și voiui pune preste tine mrejiile mele și întru adunare de limbi multe și te voiui scoate pre tine cu undița mea.

4. Și te voiui întinde pre pământ, câmpii se vor împlăa de tine, și voiui așăza preste tine toate pasările ceriului, și voiui sătura dentru tine toate hiarăle a tot pământul.

5. Și voiui da cărnurile tale preste munți, și voiui sătura de sângele tău tot pământul.

6. Și se va adăpa pământul de gunoaiele tale, de mulțimea ta preste munți, văile voiui împlăa de tine.

7. Și voiui acoperi ceriul când te voiui stinge, și voiui întuneca stealele lui, soarele cu nor îl voiui acoperi, și luna nu va lumina lumina ei.

Isaia 13, 10; Ioil 2, 31 și 3, 15; Mat. 24, 29.

8. Pre toate stealele ceriului, pre tot ce luminează lumină den ceriu vor întuneca preste tine și voiui da întunearec preste tine – zice Domnul Domnul.

9. Și voiui urgisi inima a năroade multe, când va scoate robirea ta la limbi, la pământul carele nu l-ai știut.

10. Și se vor mârni asupra ta limbi multe și împărații lor cu întristare să vor întrista, zburând sabia mea preste fețele lor, așteptând cădearea lor de la ziua căderii tale’.

11. Căci acestea zice Domnul Domnul: ‘Sabia împăratului Vavilonului veni-va ție.

12. Cu sabiile uriașilor voiui oborî vârtutea ta; toți omorătorii de la limbi, și vor strica simeția Eghiptului, și să va sfărâma toată vârtutea.

13. Și voiui piarde toate dobitoacele lui de la apa cea multă și [nu] o va turbura pre ea picior de om încă, și urmă de dobitocu nu o va călca.

14. Așa atuncea vor înceta apele lor; și râurile lor ca untul-de-lemn vor merge – zice Adonai Domnul.

15. Când voiui da Eghiptul la pieire și se va pustii pământul împreună cu plinirea lui, când voiui răsi pi pre toți ceia ce lăcuiescu întru el, și vor conoaște că Eu-s Domnul.

16. Plângere iaste și vei plânge pre el; featele limbilor plânge-l-vor pre el. Preste Eghipt și preste toată vârtutea lui plânge-l-vor pre el – zice Domnul Domnul”“.

17. Și să făcu în al doisprăzeacelea an, în luna dentâiu, în 15 ale lunii dentâiu, făcutu-s’au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, plânge preste vârtutea Eghiptului, și vor pogorî limbile featele lui moarte la adâncul pământului, cătră ceia ce să pogoară în groapă.

19. Den ape cu bună cuviință pogoară-te și dormi cu cei neobrezuiți.

20. În mijlocul celor răniți cu sabie vor cădea cu el și va dormi toată vârtutea lui.

21. Și vor zice uriașii: ‘În adâncul gropii te fă, de cine ești mai bună? Pogoară-te și dormi cu cei neobrazuiți în mijlocul celor răniți de sabie’.

22. Acolo e Assur și toată adunarea lui, toți răniți.

23. Acolo s’au dat îngroparea lor, întru adâncul gropii, și să făcu adunarea lui preprejurul mormântului lui; toți răniții cei căzuți cu sabie, carii au dat îngropările ei în coastele gropii și s’au făcut adunare

premprejurul îngropării lui, toți aceștea răniții, cei ce cad cu sabie, cei ce au dat frica lor preste pământul vieții.

24. Acolo Elam și toată putearea lui premprejurul mormântului lui; toți răniții cei căzuți cu sabie și cei ce să pogoară neobrăzuiți la adâncul pământului, ceia ce au dat a lor frică preste pământul vieții și au luat certarea lor împreună cu cei ce să pogoară la groapă

25. În mijlocul răniților, acolo s’au dat Mosoh și Thovel și toată vârtutea lui premprejurul mormântului lui, toți neobrăzuiții răniți de sabie, cei ce au dat frica lor pre pământul vieții.

26. Și n’au dormit cu uriașii ceia ce au căzut den veac, carii s’au pogorât la iad cu arme de războiu ale lor și au pus sabiile lor supt capetele lor și s’au făcut fărădelegile lor preste oasele lor, căci au înfricoșat uriaș întru viața lor?

27. Și tu în mijlocul celor neobrăzuiți te vei sfărâma și vei dormi cu cei răniți cu sabie.

28. Acolo – Edom și împărații ei, și toți boiarii ei, ceia ce au dat vârtutea lor spre rană de sabie, aceștea cu răniții au adormit, cu cei ce să pogoară la groapă.

29. Acolo – boiarii crivățului toți aceștea, toți voivozii lui Assur, cei ce să pogoară răniți împreună cu frica lor și cu vârtutea lor au dormit neobrăzuiți cu răniții de sabie și au luat munca lor cu cei ce să pogoară la groapă.

30. Pre aceia va vedea Faraon și să va mângâia preste toată vârtutea lor răniții sabiei lui Faraon și toată putearea lui – zice Domnul Domnul – căci am dat frica lui preste pământul vieții și va dormi în mijlocul celor neobrăzuiți, cu răniții sabiei lui Faraon și toată mulțimea lui – zice Domnul Domnul“.

CAP 33

Dregătoria prorocilor.

1. Și s’au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, grăiaște fiilor norodului tău și vei grăi cătră ei: ‘Pământ preste carele voi aduce sabie, și va lua norodul pământului pre un om dentru ei, și-l va da pre el lor întru strajă,

3. Și va vedea sabia venind preste pământ, și va trâmbița cu trâmbița, și da-va semnu norodului.

4. Și va auzi cel ce aude glasul trâmbiței, și nu se va păzi, și va veni sabia, și-l va apuca pre el; sângele lui preste capul lui va fi.

5. Căci glasul trâmbiței auzind n’au păzit, sângele lui preste dânsul va fi; și acesta, căci s’au păzit, sufletul lui au scos.

6. Și strejariul, de va vedea sabia venind, și nu va trâmbița cu trâmbița, și norodul nu să va păzi și venind sabia va lua dentru ei suflet, el pentru fărădelegea lui s’au prinsu și sângele dentru mâna strejariului voiu ceare’.

7. Și tu, fiiul omului, strejariu te-am dat casei lui Israil și vei auzi dentru rostul mieu cuvânt și vei vesti lor de la mine,

Isaia 21, 11.

8. Zicând Eu celui păcătos: ‘Cu moarte te vei omorî’, și nu vei grăi ca să să păzască cel necurat de la calea lui, acel fără leage cu fărădelegea lui va muri, iară sângele lui den mâna ta îl voiu ceare.

9. Și tu, de vei vesti mai nainte celui păgân calea lui, ca să să întoarcă de la ea, și nu să va întoarce de la calea lui, el cu necurăția lui va muri, și tu sufletul tău l-ai scos.

10. Și tu, fiiul omului, zi casei lui Israil: ‘Așa ați grăit, zicând: ‘Înșălăciunile noastre și fărădelegile noastre preste noi sânt și întru eale noi ne topim. Și cum vom trăi?’

Preoția 26, 39.

11. Zi lor: ‘Viu Eu – zice Adonai Domnul –, nu voiu moartea păcătosului, ca să să întoarcă cel necurat de la calea lui și să trăiască el. Cu întoarcere întoarceți-vă de la calea voastră cea rea! Și pentru căci muriți, casa Israil?’

2 Petr. 3, 9.

12. Și tu, fiiul omului, zi cătră fiii norodului tău: ‘Direptatea dreptului nu-l va scoate pre el ori întru care zi va rățăci, și fărădelegea celui fără de leage nu-i va face rău lui ori întru care zi să va întoarce de la fărădelegea lui, și dreptul nu va putea să scape întru ziua păcatului lui.

13. Zicând Eu dreptului: ‘Cu traiu vei trăi!’ și acesta nădejduiaște pre dreptatea lui și va face fărădelege și toate dreptățile lui nu să vor pomeni, întru strâmbătatea lui carea au făcut, întru dânsa va muri.

14. Și zicând Eu celui necurat: ‘Cu moarte vei muri!’, și să va întoarce de la păcatul lui și va face judecată și dreptate.

15. Și zălogul va da înapoi, și jahul va plăti, întru poruncile vieții va merge ca să nu facă strâmbătate, cu viață va trăi și nu va muri.

16. Toate păcatele lui carele au greșit nu să vor pomeni, căci judecată și dreptate au făcut, întru eale va trăi’.

17. Și vor grăi fiii norodului tău: ‘Nu e dreaptă calea Domnului!’, și aceasta, calea lui, nu e dreaptă!

18. Întorcându-se cel drept de la dreptatea lui și va face fărădelegi, și va muri întru eale.

19. Și întorcându-se cel păcătos de la fărădelegea lui și va face judecată și dreptate, întru eale el va trăi.

20. Și aceasta iaste carea ați zis: ‘Nu e dreaptă calea Domnului!’. Pre fieștecarele întru căile voastre voi judeca pre voi, casa Israil“.

21. Și fu întru al 12 an, întru a zecea lună, la 5 ale lunii a robirii noastre, venit-au cătră mine cel ce au scăpat de la Ierusalim, zicând: „Luatu-s’au cetatea“.

22. Și mâna Domnului s’au făcut asupra mea sara mai nainte de ce au venit el; și au deschis gura mea până au venit dimineața cătră mine; și, deschizindu-se, gura mea nu s’au mai oprit încă.

4 Împ. 25, 3, 4.

23. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

24. „Fiii omului, ceia ce lăcuiescu ceale pustiite preste pământul lui Israil zic: ‘Unul era Avraam, și au ținut pământul; și noi mai mulți sântem, noao s’au dat pământul întru ținere’.

25. Pentru aceaea zi cătră ei: ‘Așa au zis Adonai Domnul: ‘Preste sânge vei mânca și ochii voștri veți lua cătră chipurile voastre și sânge vărsa-veți, și pământul moșteni-l-veți?’

Fac. 9, 4; Preoția 3, 17.

26. Stătut-ați pre sabia voastră, făcut-ați urâciune și fieștecarele pre aproapele lui ați pângărit, și pământul veți moșteni așa?’

Ierem. 5, 8.

27. Pentru aceaea zi lor: ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Viu Eu de nu ceia dentru ceale pustiite cu sabie vor cădea; și cei de pre fața câmpului hiarălor țarinii să vor da spre mâncare de tot; și pre cei dentru ceale zidite și pre cei dentru peșteri cu moarte voi omorî.

28. Și voi da pământul pustiu și va pieri sămeția vârtutei lui și să vor pustii munții lui Israil nefiindu călătoriu’.

29. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul; face-voiu pământul lor pustiu și să va pustii pentru toate urâciunile lor carele au făcut’.

30. Și tu, fiiul omului, fiii norodului tău, ceia ce grăiescu pentru tine, pre lângă ziduri, și la porțile caselor, și grăia om fratelui lor, zicând: ‘Să ne adunăm și să auzim cealea ce ies de la Domnul!’

31. Și vor veni cătră tine în ce chip mearge împreună norod: și șadu înaintea ta norodul mieu, și audu cuvintele tale, și aceastea nu le vor face, căci minciună întru gura lor și denapoia pângăriciunilor lor inima lor mearge.

Zah. 3, 8.

32. Și te vei face lor ca glasul canonului cel cu dulce glas bine asămănat; și vor auzi cuvintele tale și nu le vor face pre eale.

33. Când vor veni, vor grăi: ‘Iată vine!’ și vor cunoaște că prorocu era în mijlocul lor“.

CAP 34

Păstorii necredincioși și făgăduința păstorului bun.

1. Și s’au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, prorocește preste păstorii lui Israil, prorocește și zi păstorilor: ‘Aceastea zice Domnul Domnul: ‘O, păstorii lui Israil, au pasc păstorii pre sine? Nu pre oile mele pasc păstorii?’

Ierem. 23, 1.

3. Iată, laptele mâncați de tot, și lâna vă îmbrăcați; și ce e gras jungheați, și oile mele nu pașteți.

Zah. 11, 17; Ierem. 23, 1.

4. Pre cea slabă nu o ați rădicat; și pre cea bolnavă n’ăți vindecat, și cea struncinată n’ăți legat; și pre cea rățăcită n’ăți înturnatu-o, și cea pierită n’ăți căutat, și cea tare o ați supus cu trudă.

Luca 15, 4.

5. Și să răsipiră oile mele, nefiind păstoriu, și s’au făcut spre mâncare de tot la toate hiarăle țarenii.

Isaia 53, 6; Ierem. 50, 6; Mat. 9, 36; 1 Petr. 2, 25.

6. Și s’au răsipit oile mele în tot muntele și preste tot muntele înalt; și preste fața a tot pământul s’au răsipit și nu era cine să caute, nici cine să întoarcă.

7. Pentru aceaea, păstori, auziți cuvântul Domnului:

8. Viu Eu – zice Domnul Domnul – pentru căci s’au făcut oile mele spre pradă și să fie oile mele spre mâncare de tot la toate hiarăle câmpului, nefiind păstoriu, și n’au cercetat păstorii oile mele, și s’au păscut păstorii pre sine, iară oile mele nu le-au păscut,

9. Pentru aceasta, păstori, auziți cuvântul Domnului:

10. Acestea zice Domnul Domnul: Iată, eu asupra păstorilor și voiui ceare oile mele den mânilor lor; și voiui întoarce pre ei ca să nu pască oile mele, și nu le vor mai paște păstorii pre eale, scoate-voiu oile mele den gura lor și nu vor fi lor încă spre mâncare de tot.

11. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voiui cerca oile mele și le voiui scoate pre eale.

12. În ce chip cearcă păstoriul turma lui în ziua rătăcirii, când e negură și nor în mijlocul oilor lui, osebite fiind, așa voiui cerca oile mele și le voiui mâna pre eale de la tot locul unde s'au răsipit acolo în zi de nor și de negură.

13. Și voiui scoate pre ei de la limbi și voiui aduna pre ei de la țări și voiui scoate pre ei la pământul lor și voiui paște pre ei preste măgurile lui Israil, și în râpi, și în toată lăcuința pământului.

14. Și la pășune bună voiui paște pre ei, în măgura cea înaltă a lui Israil; și vor fi stânile lor acolo și vor dormi și să vor odihni într-o desfătăciune bună și într-o pășune grasă să vor paște preste măgurile lui Israil.

Ioan 10, 16.

15. Eu voiui paște oile mele și eu le voiui odihni pre eale și vor cunoaște că Eu sânt Domnul – acestea zice Domnul.

Mat. 25, 32, 33.

16. Cea pierdută voiui cerca și cea rătăcită voiui înturna, și cea zdrobită voiui lega, și cea leșinată voiui întări, și cea tare voiui păzi și le voiui paște pre eale cu judecată.

17. Și voi, oile mele, acestea zice Domnul Domnul: Iată, Eu voiui aleage între oaie și între oaie, între berbeci și între țapi.

18. Și nu e destul voao, căci pășunea cea bună pășteți și ceale rămase ale pășunii le călcați de tot cu picioarele voastre? Și apa cea limpede beați și cea rămasă cu picioarele voastre turburați?

19. Și oile mele călcăturile picioarelor voastre păștea și apa cea turburată de picioarele voastre bea?'

20. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu voiui osăbi între oaie tare și între oaie slabă.

21. Cu coastele și cu umerele voastre împingeți și cu coarnele voastre împungeți tot ce era slab.

22. Și voiui mântui oile mele, și nu vor fi încă spre pradă, și voiui judeca între berbeace câtră berbeace.

23. Și voiui rădica asupra lor un păstoriu; și va paște pre ei robul meu, David, și va fi lor păstoriu.

Isaia 42, 1 și 40, 11; Zah. 11, 7; Mih. 7, 14; Ierem. 3, 15, 23, 4 și 30, 9.

24. Și Eu, Domnul, voiui fi lor Dumnezeu, și David – căpetenie în mijlocul lor. Eu, Domnul, am grăit.

Iosia 3, 5; Ioan 10, 11.

25. Și voiui pune cu David făgăduință de pace și voiui stinge pre hiarăle ceale reale de la pământ, și vor lăcui în pustii și vor dormi întru dumbrăvi.

Iosia 2, 18; Isaia 11, 9.

26. Și voiui da lor blagoslovenie premprejurul măgurii mele și ploaie voiui da voao, ploaie de blagoslovenie.

Isaia 11, 9; Ierem. 31, 34.

27. Și leamnele câmpului vor da roada lor și pământul va da vârtutea lui și vor lăcui preste pământul lor cu nădejde de pace și vor cunoaște că Eu sânt Domnul, când voiui zdrobi Eu jugul lanțului lor și voiui scoate pre ei den mâna celor ce urăscu pre ei.

28. Și nu vor mai fi încă în pradă la limbi și hiarăle pământului nu-i vor mai mânca pre ei; și vor lăcui pre nădejde și nu va fi cine să-i spară pre ei.

Ierem. 30, 11.

29. Și voiui rădica lor răsăditură de pace și nu vor mai fi puțini cu numărul pre pământ și încă nu vor mai fi pieriți cu foametea pre pământ și ocară limbilor nu vor mai suferi încă.

30. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeul lor și ei – nărodul meu, casa lui Israil – zice Domnul Domnul.

Ierem. 31, 33.

31. Și voi, oile mele, și oile turmei sânteț, și Eu Domnul Dumnezeul vostru – zice Domnul Domnul’“.

Ioan 10, 11, 12.

CAP 35

Prorocie împotriva Idumeii.

1. Și s’au făcut cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiii omului, întoarce fața ta preste mägura Siir și prorocește preste ea.

Amos 1, 11.

3. Și zi ei: ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu sânt asupra ta, măgură Siir, și voi înținde mâna mea preste tine și te voi da pustie și te vei pustii.

4. Și în cetățile tale pustietate voi face și tu pustie vei fi și vei cunoaște că Eu-s Domnul.

5. Pentru că fiind tu vrăjmașă veacinică, și ai șazut la casa lui Israil cu vicleșug în mâna vrăjmașilor sabiei în vremea strâmbătății la ceale de apoi,
Ps. 136, 7.

6. Pentru aceea, viu Eu – zice Domnul – de nu ai fi greșit în sânge și sângele te va goni pre tine.

7. Și voi da măgura Siir spre pustiire și pustiită și voi pierde de la ea oameni și dobitoace.

Isaia 34, 5.

8. Și voi împlea de răniții tăi dealurile tale și văile tale și întru toate câmpurile tale răniți cu sabia vor cădea întru tine.

9. Pustietate veacinică te voi face și cetățile tale nu să vor mai lăcui încă; și vor cunoaște că Eu sânt Domnul.

10. Pentru căci ai zis tu: ‘Ceale doao limbi și ceale doao țări ale mele vor fi și voi moșteni pre eale’, și Domnul acolo iaste,

11. Pentru aceea, viu Eu – zice Domnul Domnul –, și voi face ție după vrăjmășia ta; și mă voi cunoaște ție, când te voi judeca.

12. Și vei cunoaște că Eu-s Domnul; auzit-am glasul blestemilor tale, căci ai zis: ‘Măgurile lui Israil pustie s’au dat noao spre mâncare!’

13. Și ai grăit mare asupra mea, cu gura ta, și eu am auzit’.

14. Pentru aceea, aceasta zice Domnul Domnul: ‘Întru veselie pământului, pustie voi face pre tine.

15. În ce chip te-ai veselit la moștenirea casii lui Israil, căci s’au stinsu, așa voi face pre tine: pustie vei fi, măgură Siir, și toată Idumea va pieri de tot – și vor cunoaște că Eu-s Domnul Dumnezeu lor’“.

Avdiu 1, 15.

CAP 36

Făgăduința mântuirii lui Israil.

1. „Și tu, fiiul omului, prorocăște preste măgurile lui Israil și zi munților lui Israil:

2. ‘Auziți cuvântul Domnului, acestea zice Domnul Domnul: ‘Pentru căci au zis asupra voastră vrăjmașul: ‘Bine e, pustiiri veacınice spre moșteniri noao ni s’au făcut!’

3. Pentru aceaea prorocește și zi: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Pentru căci v’at necinstit voi și v’at urât voi de cătră limbile ceale de premprejurul vostru, ca să fiț voi spre moștenire celoralalte limbi și v’at suit și v’at făcut graiu la limbă și ocară la limbi’,

4. Pentru aceaea, măgurile lui Israil, auziți cuvântul Domnului; acestea zice Domnul Domnul măgurilor, și dealurilor, și pâraielor, și văilor, și celor pustiite și stinse și cetăților celor părăsite, carele s’au făcut spre pradă și spre călcare de tot la limbile ceale ce au rămas premprejur,

5. Pentru aceaea, acestea zice Domnul Domnul: De nu cu focul mâniei mele am grăit asupra celoralalte limbi și preste Idumea toată, căci au dat pământul mieu lui întru țineare cu veselia, necinstind sufletele ca să le stingă în pradă’,

Ierem. 2, 7.

6. Pentru aceaea prorocește preste pământul lui Israil și zi munților și dealurilor, și văilor, și codrilor: Aceasta zice Domnul Domnul: Iată, Eu cu râvnirea mea și cu mânia mea am grăit, pentru că ați suferit voi ocărâle limbilor.

7. Pentru aceaea, iată, Eu rădica-voiu mâna mea preste limbile ceale demprejurul vostru, aceștea necinstea lor vor lua.

8. Iară voi, măgurile lui Israil, strugurul și roada voastră mânca-va nărodul mieu, căci nădejduiesc să vie.

9. Căci iată, Eu voiu căuta spre voi și vă veți lucra și vă veți sămăna.

10. Și voiu înmulți preste voi oameni și casa lui Israil toată desăvârșit; și să vor lăcui cetățile voastre și ceale pustiite să vor zidi.

11. Și voiu înmulți preste voi oameni și dobitoace; și voiu lăcui pre voi ca de ’nceputul vostru și bine voiu face voao, ca cel de mai nainte al vostru; și veți cunoaște că Eu-s Domnul.

12. Și voiu naște preste voi oameni, pre norodul mieu, Israil, și vor moșteni pre voi și veți fi lor spre țineare și nu vă veți mai adaoge încă a vă face fără feciori dentru ei’.

13. Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Pentru că au zis ție: Pământ care mănâncă oamenii ești tu și fără feciori de limba ta te-ai făcut’,

Preoția 26, 38.

14. Pentru aceea, oameni încă nu vei mai mânca, și limba ta nu o vei mai face fără feciori încă – zice Domnul Domnul.

15. Și nu să va mai auzi încă preste voi necinstea limbilor și ocara noroadelor nu veți suferi încă – zice Domnul Domnul’“.

16. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

17. „Fiii omului, casa lui Israil au lăcuit preste pământul lor și au pângărit pre el cu calea lor și cu idolii lor și cu necurățiile lor; ca necurăția ceia ce are pre sine s’au făcut calea lor înaintea feații mele.

Preoția 12, 2.

18. Și am vărsat mânia mea preste dânșii pentru sângele carele au vărsat pre pământ și cu chipurile lor au pângărit pre el,

19. Și i-am răsipit pre ei la limbi și i-am vânturat pre ei în țări; după calea lor și după păcatul lor judecat-am pre ei.

20. Și au intrat la limbi unde au intrat acolo și au spurcat numele cel svânt, zicându-să ei: ‘Norodul Domnului aceștea, și den pământul lui au ieșit’.

Isaia 52, 5; Râm. 2, 24.

21. Și nu m’am îndurat de ei, pentru numele meu cel svânt, care au spurcat casa lui Israil întru limbi unde au intrat acolo’.

22. Pentru aceea zi casei lui Israil: ‘Acestea zice Domnul Domnul: ‘Nu vă fac Eu voao, casa lui Israil, ce pentru numele meu cel svânt, carele ați spurcat întru limbi, unde ați intrat acolo.

A 2 Leage 9, 5; Isaia 43, 25 și 48, 9.

23. Și voi svinți numele meu cel mare, cela ce s’au pângărit întru limbi, carele ați pângărit în mijlocul lor; și vor cunoaște limbile că Eu sânt Domnul – zice Adonai Domnul – svințindu-mă întru voi înaintea ochilor lor.

24. Și voi lua pre voi dentru limbi și voi aduna pre voi den toate țările și voi băga pre voi la pământul vostru.

25. Și voi stropi preste voi apă curată și vă veți curăți de toate necurățiile voastre și de toate chipurile voastre voi curăți pre voi.

26. Și voi da voao inemă noao și duh nou voi da întru voi; și voi lua inema cea de piatră dentru trupul vostru și voi da voao inemă de carne.

Ierem. 32, 39.

27. Și Duhul meu da-l-voiu întru voi și voi face ca întru dreptățile mele să meargeți și judecățile mele să păziți și să faceți.

28. Și veți lăcui pre pământul carele am dat părinților voștri și veți fi mie întru norod și Eu voi fi voao întru Dumnezeu.

29. Și voi mântui pre voi dentru toate necurățiile voastre și voi chema grâul și voi înmulți pre el și nu voi da asupra voastră foamete.

30. Și voi înmulți roada lemnului și roadele țarinei, pentru ca să nu luați ocară de foamete întru limbi.

31. Și vă veți aduce aminte de căile voastre ceale reale și de tocmealele voastre ceale ce nu era bune și veți împuta în fața lor întru fărădelegile voastre și întru urâciunile voastre.

Ierem. 17, 2.

32. Nu pentru voi facu Eu – zice Domnul Domnul –, conoscut fie voao. Rușinați-vă și vă abateț den căile voastre, casa lui Israil!’

Isaia 43, 25.

33. Acestea zice Domnul Domnul: ‘În ziua carea voi curăți pre voi den toate fărădelegile voastre și voi lăcui cetățile și să vor zidi ceale pustii

Isaia 33, 20.

34. Și pământul cel stricat să va lucra, pentru căci stricat s’au făcut înaintea a tot căsătoriul,

35. Și vor zice: ‘Pământul acela ce e stricat s’au făcut ca o grădină de desfătăciune și cetățile ceale pustii și stricate și săpate tari s’au așezat’.

36. Și vor conoaște limbile, oricâte vor rămânea premprejurul vostru, că Eu, Domnul, am ziditu ceale surpate, răsădit-am ceale stricate. Eu, Domnul, am grăit și am făcut’.

37. Acestea zice Domnul Domnul: ‘Încă aceasta cearere pune-voiu casii lui Israil ca să fac lor: înmulți-voiu pre ei de oameni ca oile;

38. Ca oile sfinte, ca oile Ierusalimului întru sărbătorile lui, așa vor fi cetățile ceale pustii pline de oi de norod; și vor conoaște că Eu sânt Domnul’“.

CAP 37

Videnia oaselor uscate și învierea morților.

1. Și fu asupra mea mâna Domnului și au scos pre mine cu Duhul Domnului și m’au pus în mijlocul câmpului; acesta era plin de oase de oameni.

2. Și mă apropie către eale de jur împrejur; și iată, multe foarte era pre fața câmpului, și iată, uscate foarte.

3. Și zise către mine: „Fiiul omului, au trăi-vor oasele acestea?” Și ziș: „Doamne, Doamne, tu știi acestea“.

4. Și zise către mine: „Fiiul omului, prorocește pentru oasele acestea și vei zice lor: ‘Oasele ceale uscate, auziți cuvântul Domnului!’

5. Acestea zice Domnul oaselor acestora: ‘Iată, Eu aduc preste voi duh de viață.

6. Și voi da preste voi vine și voi scoate asupra voastră trup și voi întinde preste voi piale și voi da Duhul meu preste voi și veți trăi și veți cunoaște că Eu sânt Domnul’“.

7. Și prorociu în ce chip mi’au poruncit Domnul și să făcu glas, când eu prorociu, și iată cutremuru și apropie oasele, os către închietura lui.

8. Și văzui și iată, preste eale vine și carne creștea și să suia preste eale piale deasupra, și duh nu era într’însele.

9. Și zise către mine: „Prorocește pentru duh, prorocește, fiiul omului, și zi duhului: ‘Acestea zice Domnul Domnul: ‘Den patru vânturi vino, duhule, și suflă la morții aceștea și să trăiască!’“.

10. Și am poruncit după cum au poruncit mie și au intrat întru ei duhul și au trăit și au stătut pe picioarele lor și adunare era multă foarte.

11. Și grăi Domnul către mine, zicând: „Fiiul omului, oasele acestea toate casa lui Israil iaste. Ei zic: ‘Uscate s’au făcut oasele noastre, pierit-au nădejdea noastră, fârșitu-ni-s’au glasul’.

12. Pentru aceea poruncește și zi către ei: ‘Acestea zice Domnul: ‘Iată, Eu deschizu mormânturile voastre și voi scoate pre voi den mormânturile voastre, norodul meu, și voi băga pre voi la pământul lui Israil,

13. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul, când voi deschide Eu mormânturile voastre ca să scoțu Eu pre voi, norodul meu, den gropile voastre.

Isaia 26, 19.

14. Și voi da Duhul meu la voi și veți trăi și voi pune pre voi pre pământul vostru; și veți cunoaște că Eu, Domnul, am grăit și voi face – zice Domnul Domnul’“.

15. Și să făcu cuvântul Domnului către mine zicând:

16. „Fiiul omului, ia ții toiag și scrie preste el pre Iuda și pre fiii lui Israil, cei ce șad lângă el. Și toiagul al doilea vei lua ție și vei scrie preste el pre

Iosif, toiagul lui Efraim, și pre toți fiii lui Israil, ceia ce s'au adaos cătră el.

17. Și le vei împreuna pre eale unul cătră altul ție într'un toiag, ca să le legi pre eale, și vor fi în mâna ta.

18. Și va fi când vor zice cătră tine fiii norodului tău: 'Nu vei spune noao ce sânt aceastea ție?'

19. Și vei grăi cătră ei: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu voi lua fealiul lui Iosif, cel ce iaste pren mâna lui Efraim, și fealiurile lui Israil, ceale ce șad lângă el, și voi da pre ei preste fealiul Iudii și vor fi într'un toiag în mâna Iudii'.

20. Și vor fi toiagele, preste carele tu ai scris preste eale, în mâna ta, înaintea lor.

21. Și vei grăi cătră ei: 'Aceastea zice Domnul Domnul: 'Iată, Eu iau toată casa lui Israil den mijlocul limbilor, unde au întrat acolo, și voi aduna pre ei dentru toți cei de premprejurul lor și voi băga pre ei la pământul lui Israil.

22. Și voi face pre ei întru limbă în pământul meu și în munții lui Israil și o căpetenie va fi lor; și nu vor mai fi încă întru 2 limbi, nici să vor mai împărți încă la 2 împărății,

Ierem. 3, 18; Ioan 10, 16.

23. Pentru ca să nu să pângărească încă întru idolii lor și întru urâciunile lor și întru toate necurățiile lor, și voi mântui pre ei dentru toate fărădelegile lor ceale ce au greșit întru eale și voi curăți pre ei și vor fi mie norod și Eu voi fi lor Dumnezeu.

Ierem. 33, 8; Isaia 1, 18; Isaia 40, 11.

24. Și robul meu David – împărat în mijlocul lor și păstoriu unul va fi tuturor, căci întru poruncile mele vor merge și judecățile mele vor păzi și vor face pre eale.

Ierem. 23, 4 și 30, 9.

25. Și vor lăcui pre pământul lor carele am dat robului meu, lui Iacov, unde au lăcuit acolo părinții lor; lăcui-vor preste el ei și fiii lor și fiii fiilor lor până în veac; și David, robul meu, căpetenie va fi lor în veac.

26. Și voi pune lor făgăduință de pace și făgăduință veacinică va fi cu ei; și voi pune sfintele mele în mijlocul lor în veac.

Daniil 9, 24; Ioan 1, 46; Preoția 26, 11.

27. Și va fi sălășluirea mea întru ei și voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi mie norod.

Psalm 88, 4 și 109, 5; 2 Cor. 6, 16.

28. Și vor cunoaște limbile că Eu sânt Domnul cela ce sfințesc pre ei, fiind sfintele mele întru mijlocul lor în veac’“.

Ioan 12, 34.

CAP 38

Prorocie asupra lui Gog și Magog.

1. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, întărește fața ta spre Gog și spre pământul lui Magog, spre biruitoriul Rosului și Mosohului și Thovel și prorocește pentru el.

Apoc. 20, 8.

3. Și zi lui: ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Gogule, și asupra pământului lui Magog, biruitoriul Rosului, Mosohului și Thovelului.

4. Și voi aduna pre tine și toată putearea ta pre cai și călăreți îmbrăcați în zale toț, adunare multă, scuturi și coifuri și sabii,

5. Persi și arapi, și levii și lidii, toți cu coifuri și cu scuturi;

6. Gomor și toți cei demprejurul lui, casa lui Thogarma de la marginea crivățului și toți cei prejur el și limbi multe împreună cu tine.

7. Gătește-te, gătește-te pre tine, tu și toată adunarea ta cea adunată cu tine, și vei fi mie straje denainte.

8. Den zile multe găti-se-va și în anii cei de apoi va veni și va veni la pământul cel stricat de sabie, adunați de la limbi multe, pre pământul lui Israil, carele s’au făcut pustiiu de toate părțile; și acesta dentru limbi au ieșit și vor lăcui pre pace toți.

9. Și te vei sui ca ploaia și vei veni ca norul și vei acoperi pământul și vei cădea tu și toți cei de premprejurul tău și limbi multe împreună cu tine’.

Daniil 11, 40; Paremii 1, 27.

10. Această zice Domnul Domnul: ‘Și va fi în ziua aceea, sui-se-va cuvânt preste inima ta și vei gândi gânduri reale.

11. Și vei grăi: Sui-mă-voiu pre pământul cel lepădat, veni-voiu preste cei ce odihnesc cu liniște și cei ce lăcuiesc pre pace, toți ceia ce lăcuiesc pământul întru carele nu iaste zidu, nici zovoară și uși nu sânt întru ei,

Ierem. 49, 30.

12. A prăda pradă și pleanuri a plenui lor, a întoarce mânile mele la cea pustiiă carea s’au lăcuit și preste limbile ceale adunate den limbi multe, cei

ce au făcut moșii și lăcuiescu pre buricul pământului’.

13. Sava și Dedan și neguțătorii carhidoneanii și toate satele lor vor grăi: ‘Spre pradă a pradă vei tu? Și a plenui pleanuri? Și ai adunat adunarea ta să iai argint și aur, a lua moșie, a plenui pleanuri mari?’

14. Pentru aceea, prorocăște, fiiul omului, și zi lui Gog: ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Au nu în ziua aceea, după ce să va lăcui nărodul meu Israil pre pace, te vei rădica?’

15. Și vei veni de la locul tău, de la marginea despre miazănoapte, și limbi multe împreună cu tine, călăreți de cai toți, adunare mare și putere multă!

16. Și te vei sui asupra norodului meu Israil ca un nor să acoperi pământul; în zilele ceale de apoi va fi și te voi aduce pre pământul meu pentru ca să cunoască toate limbile pre mine, sfintindu-mă Eu întru tine înaintea lor’.

Dan. 11, 40.

17. Aceasta zice Domnul Domnul lui Gog: ‘Tu ești pentru care am grăit mai nainte de zilele ceale denainte, pren mâna robilor miei, prorocilor lui Israil, întru acealea zile și ani, ca să te aducă pre tine asupra lor?’

18. Și va fi în ziua aceea, în ziua carea va veni Gog asupra ta, pământul lui Israil – zice Domnul Domnul – sui-se-va mânia mea

19. Și râvnirea mea. Cu focul mâniei mele am grăit: De nu va fi adevărat, în ziua aceea – cutremur mare pre pământul lui Israil,

20. Și să vor clăti de cătră fața Domnului peștii mării și pasările ceriului, și hiarăle câmpului și toate târătoarele ce să târăscu pre pământ, și toți oamenii cei de preste fața pământului; și să vor sparge munții, și vor cădea văile și tot zidul pre pământ va cădea.

Matei 24, 29; Luca 21, 25; Iosia 4, 3.

21. Și voi chema preste el toată frica sabiei – zice Domnul Domnul – sabia omului preste fratele lui va fi.

Jud. 7, 22; 1 Împ. 14, 20.

22. Și voi judeca pre el cu moarte și cu sânge și cu ploaie înecătoare și cu pietri de grindină și foc și iarbă pucioasă voi ploua preste el și preste toți cei ce sânt cu el și preste limbi multe împreună cu el.

Ps. 10, 6; Apoc. 8, 7 și 16, 21.

23. Și mă voi mări și mă voi sfinti și mă voi proslăvi și mă voi arăta înaintea a limbi multe și vor cunoaște că Eu sânt Domnul’“.

CAP 39

Urmarea prorociei contra lui Gog și Magog.

1. Și tu, fiiul omului, prorocește asupra lui Gog și zi: „Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Iată, Eu asupra ta, Gogule, Domnul lui Ros, Mosoh și Thovel.

2. Și te voi aduna pre tine și te voi povățui pre tine și te voi sui pre tine de la marginea crivățului și te voi aduce pre munții lui Israil.

3. Și voi piarde arcul tău de la mâna cea stângă a ta și săgețile tale de la mâna ta cea dreaptă.

4. Și te voi oborî preste munții lui Israil și vei cădea tu și toți cei demprejurul tău și limbile ceale ce-s cu tine mări-se-vor spre mulțime de pasări și la toată zburătoarea și la toate hiarăle câmpului dat-am pre tine să te mănânce.

5. Preste fața câmpului vei cădea, căci Eu am grăit – zice Domnul Domnul.

6. Și voi trimite foc preste Magog și se vor lăcui ostroavele pre pace și vor cunoaște că Eu sânt Domnul.

7. Și numele meu cel sfânt cunoaște-se-va în mijlocul nărodului meu Israil, și nu se va mai pângări numele meu cel sfânt; și vor cunoaște toate limbile că Eu sânt Domnul cel sfânt, întru Israil.

8. Iată, vine și vei cunoaște că va fi – zice Domnul Domnul. Aceasta iaste ziua întru carea am grăit.

9. Și vor ieși ceia ce lăcuiesc cetățile lui Israil și vor arde întru arme, paveze și sulite și arce și săgeți și toiage de mâni și fuști și vor ațâța cu eale foc în șapte ani.

10. Și nu vor lua leamne de la câmpu, nici vor tăia den dumbrăvi, ce armele vor arde cu foc, și vor prăda pre ceia ce au prădat pre ei și vor pleni pre ceia ce au plenuit pre ei – zice Domnul Domnul.

11. Și va fi în ziua aceea, da-voiu lui Gog loc numit mormânt întru Israil, îngroparea celor ce au venit de cătră mare și vor zidi gura văii.

12. Și vor astruca acolo pre Gog și toată mulțimea lui și să va chema atuncea Îngroparea lui Gog.

13. Și vor astruca pre ei casa lui Israil pentru ca să să curățească pământul la a șaptelea lună. Și va astruca pre ei tot norodul pământului și va fi lor întru numeire – zice Domnul Domnul.

14. Și oameni pururea vor trimite mergând tot pământul a îngropa pre cei rămaș preste fața pământului și să curățească pre el; după ceale șapte luni vor cerca.

15. Tot cela ce treace pământul și, văzând os de om, va clădi lângă el semn până unde vor îngropa pre el ceia ce îngroapă la Gai îngroparea lui Gog.

16. Pentru că și numele cetății să va chema Mulțime-de-bărbați, și să va curăți pământul’.

17. Și tu, fiiul omului – acestea zice Domnul Domnul –, zi cătră toată pasărea zburătoare și cătră toate hiarăle câmpului: ‘Adunați-vă și veniți, adunați-vă de cătră toate împrejurele la jârtva mea, carea am jârtvuit voao, jârtvă mare în munții lui Israil, și veți mânca carne și veți bea sânge.

Isaia 34, 6; Sofon. 1, 7, 8.

18. Cărnurile uriașilor veți mânca și sângele boiarilor pământului veți bea, berbeci și viței și țapi și viței îngrășați toți.

19. Și veți mânca grăsimea de sațiu și veți bea sânge spre îmbătare den jârtva mea, carea am junghiat voao.

20. Și vă veți sătura den masa mea cal și călăreț, uriaș și pre tot bărbatul războinic – zice Domnul Domnul.

21. Și voi da mărirea mea întru voi și vor vedea toate limbile judecata mea, carea am făcut, și mâna mea, care am adus preste ei.

22. Și vor cunoaște casa lui Israil că Eu sânt Domnul Dumnezeu lor, den ziua aceasta și înainte.

23. Și vor cunoaște toate limbile că pentru păcatele lor s’au robit casa lui Israil, căci s’au lepădat de mine, și am întors fața mea de cătră ei, și am dat pre ei la mânilor vrăjmașilor lor, și au căzut toți cu sabie.

A 2 Leage 31, 17, 18.

24. După necurățiile lor și după fărădelegile lor am făcut pre ei și am întors fața mea de cătră ei.

25. Pentru aceea, acestea zice Domnul Domnul: ‘Acum voi întoarce robimea lui Iacov și voi milui casa lui Israil și voi râvni pentru numele cel svânt al meu.

26. Și vor lua necinstea lor și strâmbătatea carea au făcut când să lăcuiră ei pre pământul lor pre pace, și nu va fi cine să-i înfricoșaze.

27. Când îi voi întoarce Eu pre ei de la limbi și-i voi aduna pre ei den mânilor limbilor și mă voi svinți întru ei înaintea limbilor,

28. Și vor cunoaște că Eu-s Domnul Dumnezeul lor, când mă voi arăta Eu întru limbi și voi aduna pre ei pre pământul lor și nu voi mai lăsa dentru ei încă.

29. Și nu voi mai întoarce fața mea de cătră ei, pentru căci am vărsat mânia mea preste casa lui Israil – zice Domnul Domnul’“.

Ioil 2, 28.

CAP 40

Videnia zidirii besearecii.

1. Și fu întru al doaozeci și cincile de ani ai robirii noastre, în luna dentâiu, în zeace ale lunii, întru în al 14 ani după ce s’au luat cetatea, în ziua aceea făcutu-s’au preste mine mâna Domnului și mă aduse acolo.

2. Întru vederea lui Dumnezău m’au adus pre mine la pământul lui Israil, și m’au pus într’un munte foarte nalt, și preste el era ca o zidire de cetate în preajmă.

3. Și mă băgă acolo, și iată om, și vederea lui era ca vederea aramei ce sclipeaște; și în mâna lui era ață de ziditori și trestie de măsură, și el sta la poartă.

4. Și zise cătră mine bărbatul: „Văzut-ai, fiiul omului? Vezi cu ochii tăi și cu urechile tale, auzi și rânduiaște în inima ta toate câte eu arăt ție, pentru căci ca să arăt ție ai intrat aicea; și vei arăta toate casii lui Israil, câte tu vezi“.

5. Și iată, îngrădire afară den casă pre împrejur, și în mâna acelui bărbatu trestie – măsură de șase coți cu cotul și o palmă; și au măsurat zidul cel denainte, lățimea tocma cu trestia, și înălțimea lui tocma cu trestia.

6. Și să sui pren 7 treapte la poarta cea ce caută la răsărit și măsură (thee 6 de o parte și 6 de altă parte) și elam al porții tocma cu trestia.

7. Și thee tocma cu trestia de lungă și tocma cu trestia lățimea și elam în mijlocul lui theilath de 6 coți.

8. Și thee al doilea tocma cu trestia de lată și tocma cu trestia lungimea, și elam de coți 5.

9. Și thee al treilea tocma cu trestia lungimea și tocma cu trestia lățimea.

10. Iară elamul porții aproape de elamul ușii de 8 coți și elef de 2 coți, și elam al porții denlăuntru.

11. Și thee ale porții în preajma lui thee trei de o parte, trei de altă parte și o măsură la câte trei, și o măsură la elam de o parte și de alta.

12. Și au măsurat lărgimea ușii porții de 10 coți și lărgimea porții de 13 coți.

13. Și un cot adunându-se despre fața navinilor și de amândoa pârțile hotaru câte de un cot și thee de 6 coți de o parte și de 6 coți de altă parte.

14. Și măsură poarta de la zidul lui thee preste zidul lui thee lățimea de 25 de coți; aceasta e poartă pre poartă.

15. Și descoperemântul elamului porții de 60 de coți den afară și de 25 de coți thee al porții preprejur.

16. Și descoperemântul curții den afară la descoperemântul elamului porții cei denlăuntru de 50 de coți.

17. Și ferestri ascunse la theim și la elamuri pre denlăuntrul porții curții preprejur și așijderelea la elamoth, ferestri împrejur pre denlăuntru și preste elam finici de o parte și de alta.

18. Și mă băgă la curtea cea mai denlăuntru și iată, cămări și stâlpi împrejurul curții, treizeci de cămări întru împrejurarea stâlpilor.

19. Și boltele den dosul porților, după lungimea porților stâlpii cei dedesuptu.

20. Și măsură lărgimea curții de la descoperemântul porții cei mai den afară pre denlăuntru la descoperemântul porții ceia ce caută cătră răsărit și mă băgă despre crivățu.

21. Și iată poarta cea ce caută spre crivățu la curtea cea mai den afară și măsură pre ea, lungimea ei și lărgimea.

22. Și thee trei de o parte și trei de altă parte; și elef și elamoth, și finicii ei, și s'au făcut după măsurile porții ce caută spre răsărit de 50 de coți lungimea ei și de 25 de coți lărgimea ei.

23. Și ferestrele ei și elamothurile, și finicii ei, ca și poarta ceaea ce caută cătră răsărit și cu 7 treapte se suia pre ea și elamoth pre denlăuntru.

24. Și poarta la curtea cea mai denlăuntru, căutând spre poarta crivățului în ce chip e poarta cea ce caută spre răsărit, și măsură curtea de la o poartă până la o poartă 100 de coți.

25. Și mă aduse despre austru și iată o poartă căutând cătră austru și măsură pre ea și thee și elef și elamothurile după măsurile aceastea.

26. Și ferestrele ei și elamothurile împrejur ca și ferestrele elamului, de 50 de coți lungimea ei și de 25 de coți lărgimea ei.

27. Și 7 treapte era la ea și elamoth pre denlăuntru, și finici la ea, unul dencoace, altul dencoalea preste elef.

28. Și poartă în preajma porții curții cei mai denlăuntru cătră austru, și măsură curtea de la o poartă până la o poartă, lărgimea coți 100 cătră austru.

29. Și mă băgă la curtea cea mai denlăuntru a porții de cătră austru și măsură poarta după măsurile ei.

30. Și thee și elefii și elamothii, după măsurile aceastea și ferestrele ei și la împrejur elamoth coți 50 lungimea ei și lărgimea coți 25.

31. Și elamoth împrejur lungimea de 25 de coți și lățimea coți 5.

32. Și elamoth la ușa cea mai den afară și finici la elef și 8 treapte.

33. Și mă băgă la poarta cea ce caută cătră răsărit și o au măsurat pre ea după măsurile aceastea.

34. Și thee și elefii și elamothurile, după măsurile aceastea și ferestri la ea și elamoth împrejur 50 de coți lungimea ei și lărgimea de 25 de coți.

35. Și elamoth la curtea cea mai den afară și finici preste elef dencoace și dencoalea și 8 treapte la ea.

36. Și mă băgă cătră poarta cea cătră crivăț și măsură după măsurile aceastea.

37. Și thee ale ei și elefii și elamothii și ferestri la ea împrejur 50 de coți lungimea ei și lărgimea coți 25.

38. Și elamothii la curtea cea mai den afară și finici la elef dencoace și dencoalea și 8 treapte la ea.

39. Și cămărăle ei și ușăle ei și preste elamothii ei spre poarta a doua curgere de apă, acolo spală arderea-de-tot.

40. Și la elam al porții doao mease dencoace, pentru ca să junghe într'însele arderea-de-tot și ceale pentru păcate și ceale pentru neștiință.

41. Și denapoia curgerii arderilor-de-tot cei ce caută spre crivăț doao mease cătră răsărituri den dosul cei a doaa și elamului porții despre răsărit optu mease.

42. Patru mease de o parte și 4 mease de altă parte, den dosul porții, preste eale junghea jungherile și arderile-de-tot în preajma celor 8 mease ale jungherilor.

43. Și 4 mease ale arderilor-de-tot de piatră cioplită, lungimea de un cot și jumătate și de un cot de înaltă.

44. Preste eale vor pune vasele cu carele junghea acolo arderile-de-tot și jârtvele.

45. Și de o palmă vor avea usnă cioplită pe denlăuntru împrejur, și deasupra measelor acoperemânt ca să acopere de ploaie și de uscăciune.

46. Și mă băgă pre mine la curtea cea mai denlăuntru și iată 2 camere în curtea cea mai denlăuntru, una den dosul porții ce caută cătră crivăț și aduce cătră austru și una den dosul porții cei de cătră austru ce caută cătră crivăț.

47. Și zise cătră mine: „Cămara aceasta care caută cătră austru iaste a preoților celor ce păzăscu paza casii,

48. Iară cămara ce caută cătră crivăț iaste a celor ce păzescu paza jârtăvnicului, aceia sânt fiii lui Saduc, cei ce să apropie dentru ai lui Levi cătră Domnul ca să-i slujască lui“.

49. Și măsură curtea, lungimea de 100 de coți și lărgimea de 100 de coți preste ceale 4 părți ale ei și jârtăvnicul – în preajma casii.

50. Și mă băgă pre mine la elam al casii și măsură elamul de 5 coți lărgimea de o parte și de 5 coți de altă parte și lărgimea ușii de 14 coți și țâțânile ușii lui elam de 3 coți de o parte și de 3 de ceaea parte și lungimea lui elam de 20 de coți,

51. Și lărgimea de 10 coți, și pre 10 treapte să suia la el; și stâlpi era și preste elam, unul dencoace și unul dencoalea.

CAP 41

Rânduiala zidirii besearecii.

1. Și mă băgă la besearecă la care au măsurat elamul de 6 coți lărgimea dencoace și de 6 coți lărgimea elamului dencoalea.

2. Și lărgimea porții de 10 coți și țâțânile porții de 5 coți de o parte și de 5 coți de altă parte și măsură lungimea lui de patruzăci de coți și lărgimea de 20 de coți.

3. Și întră la curtea cea mai denlăuntru și măsură elamul ușii de 2 coți și ușa de 6 coți și țâțânile ușii de 7 coți dencoace și de 7 dencoalea.

4. Și au măsurat lungimea ușilor de 40 de coți și lărgimea de 20 de coți despre fața besearecii și zise cătră mine: „Acesta e cel sfânt“.

Ieș. 26, 33.

5. Și măsură păreatele casii de 6 coți și măsură lărgimea coastei de 4 coți împrejur.

6. Și coastele, coastă preste coastră de 2 ori câte de 33 și osebirea în păreatele casii în coaste împrejur ca să fie celor ce să prind a vedea, ca întru

nemica să nu să atingă de păreții casii.

7. Și lărgimea coastei cei mai de sus, după adaogerea den păreate cătră cea mai de sus împrejurul casii pentru ca să să lărgască deasupra, și den ceale de jos să vor sui la ceale de sus, și den ceale den mijloc – spre ceale cu trei poduri.

8. Și thrael al casii înălțimea împrejur osebirea coastelor, tocma cu trestia de 6 coți osebirea.

9. Și lărgimea coastii păreatelui denafară de 5 coți, iară cealealalte – între coastele casii.

10. Și între bolte lărgimea de 20 de coți împrejurarea casii pre împrejur.

11. Și ușăle boltelor cătră rămășița unii uși cei de cătră crivăț și o ușă cătră austru și lărgimea luminii ceiialalte de 5 coți lărgimea împrejur.

12. Și cea ce osebeaște de cătră fața ceiialalte ca 'n spre mare, de 70 de coți lărgimea păreatelui celui ce împarte, de 5 coți lățimea împrejur și lungimea lui de 90 de coți.

13. Și au măsurat în preajma casii 100 de coți lungimea și ceale rămase și ceale ce împart, și păreții lor lungimea de 100 de coți.

14. Și lărgimea de cătră fața casii, și ceale rămase în preajmă, de 100 de coți.

15. Și măsură lungimea celui ce împarte și fața celui rămas celor denapoia casii aceiia și ceale rămase dencoace și dencoalea de 100 de coți lungimea și beseareca și unghiurile și elamul cel mai denafară podit.

16. Și ferestrele mrejuite și pre dedesupt lumina împrejur la câte trei, cât a privi, și casa și ceale de aproape, căptușite cu leamne toate împrejur și pardoseala, și den pardoseală până la ferestre și ferestre deschizându-se în trei fealiuri

17. Spre plecare, și până la casa cea mai denlăuntru și până la cea mai den afară și preste toată casa împrejur întru cea den afară și întru cea denlăuntru măsuri,

18. Și săpați heruvimi și finici, câte un finic între un heruvim și între alt heruvim, doao obraze la un heruvim.

19. Obraz de om cătră finic și obraz de leu cătră finic de o parte și de alta, săpată toată casa pre împrejur.

20. Și den pardoseala casii până la podine, heruvimii și finicii săpați și cel sfânt.

21. Și beseareca deschizându-se în patru unghiuri despre fața sfintelor, ca vederea unui jârtăvnicu de lemn.

22. De trei coți înălțimea lui și lungimea de doi coți și lărgimea de doi coți și coarne avea și vatra ei și roatele ei – de lemn; și zise cătră mine: „Aceasta e masa cea denaintea feții Domnului“.

Ieș. 30, 1.

23. Și 2 uși era besearecii și sfântului.

24. Și 2 uși la ceale 2 uși ce să învârtesc, 2 uși la una și 2 uși la ușa a doua.

25. Și săpături preste eale, și preste ușăle besearecii heruvimi și finici după săpătura sfintelor; și-s leamne de treabă despre fața elamului pre den afară.

26. Și ferestri ascunse și măsură dencoace și dencoalea spre acoperemânturile lui elam și coastele casii întocmite.

CAP 42

Măsurile besearecii (Urmare).

1. Și m'au băgat la curtea cea mai den afară, despre răsărit, în preajma porții cei de cătră crivățu.

2. Și mă băgă și iată bolte cinci țiindu-se de ceale rămase și țiindu-se de cel ce osibește cătră crivățu, despre față de 100 de coți lungimea cătră crivățu, și lărgimea de 50 de coți, scrise în ce chip sânt porțile curții cei mai denlăuntru și în ce chip sânt stâlpii cei duple împrejur ai curții cei mai den afară rânduiri, bolte întreite cu fața căutând una la alta.

3. Și în preajma boltelor loc de priumblat de 10 coți de lat, de 100 de coți de lung, nici un cot lipsă; și ușăle lor cătră crivățu.

4. Și horele ceale de sus așijderea, căci prisosiia stâlpilor împrejur dentr'însele den stâlpilor cei dedesupt.

5. Și osibirea așa era premprejur cu stâlpi și despărțitoare și așa și boltele, căci întreite era și stâlpi nu avea ca stâlpilor boltelor.

6. Pentru aceaea prisosiia den cei dedesupt și den cei den mijloc de la pământ.

7. Și lumină den afară, precum era boltele curții ceii mai den afară, cealea ce căuta în preajma boltelor celor de cătră crivățu, de lungi 50 de coți.

8. Căci lungimea boltelor celor ce caută la curtea cea mai den afară era de 50 de coți și aceastea sânt ceale ce-ș caută la față cu eale, preste tot 100 de coți.

9. Și uşale boltelor acestora ale întrării cei de cătră răsărit, a întra prin eale den curtea cea mai den afară,

10. După lumina locului premlării celui dentâiu; și spre austru de cătră fața austrului și de cătră fața celui rămas și de cătră fața celui ce osibește.

11. Și boltele și hora și despre fața lor despre măsurile boltelor celor de cătră crivăț, după lungimea lor și după lărgimea lor și după toate ieșirile lor și după toate întorsurile lor și după luminile lor.

12. Și după uşile lor, ale boltelor celor de cătră austru, și după uşale ceale de 'nceput ale horii, ca la lumina unii despărțituri de o trestie și despre răsărit ca să între pren eale.

13. Și zise cătră mine: „Boltele ceale de cătră miazănoapte și ceale de cătră austru, ceale ce sânt de cătră fața osebirilor, aceastea-s boltele svântului, întru carele vor mânca acolo preoții, fiii lui Saduc, cei ce să apropie cătră Domnul; svintele svintelor, și acolo vor pune svintele svintelor și jârtva și ceale pentru păcat și ceale pentru neștiința, căci locul iaste svânt.

Num. 18, 9.

14. Nu vor întra acolo afară dentru preoți și nu vor ieși de la svânt în curtea cea mai den afară pentru ca pururea svinți să fie ceia ce să apropie; și să nu să atingă de podoaba lor, cu carele slujăsc întru eale, pentru căci svinte sânt; și să vor îmbrăca cu alte haine, când să ating de norod“.

15. Și să săvârși măsurarea casii denlăuntru, și mă scoase pre mine pre calea porții cei ce caută cătră răsărit, și măsură pilda casii împrejur cu rânduiala.

16. Și stătu de cătră dosul porții cei ce caută cătră răsărit și au măsurat 500 cu trestia cea de măsură.

17. Și să întoarse cătră crivățu și au măsurat cea de cătră fața crivățului 500 de coți cu trestia măsurii.

18. Și să întoarse cătră mare și măsură cea de cătră fața mării 500 de coți cu trestia măsurii.

19. Și să întoarse cătră austru și măsură cea de cătră fața a austrului 500 cu trestia măsurii.

20. În patru părți tot cu acea trestie, și orândui pre ea și îngrădirea lor premprejur de 500 de cătră răsărit și 500 de coți lărgimea a osebi între svinte și în zidul celui denainte celui den rânduiala casii.

Videnia slavei lui Dumnezeu.

1. Și mă aduse pre mine la poarta cea ce caută cătră răsărit și mă scoase afară.

2. Și iată, mărirea Dumnezeului lui Israil venia despre calea porții ce caută cătră răsărituri, și glasul taberii – ca glasul celor a multe îndoite, și pământul strălucia ca o lumină de slavă premprejur.

3. Și vedeare care am văzut era ca vedearea carea am văzut când întram a unge cetatea, și vedearea carului căruia am văzut – ca vedearea carea am văzut preste râul Hovarului, și căzuiu preste fața mea.

4. Și mărirea Domnului au intrat în casă despre calea porții ce caută cătră răsărit.

5. Și mă luo pre mine Duh și mă băgă în curtea cea mai denlăuntru, și iată, plină de mărirea Domnului era casa.

6. Și stătui și iată glas den casă grăind cătră mine și bărbatul sta alătura cu mine.

7. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, văzut-ai locul scaunului meu și locul urmei picioarelor mele, întru carele va lăcui numele meu, în mijlocul casii lui Israil în veac; și nu vor mai spurca casa lui Israil numele cel svânt al meu, ei și povățuitorii lor, întru curvia lor și întru uciderile povățuitorilor lor în mijlocul lor,

Ierem. 16, 17; 1 Paral. 28, 2.

8. Când punea ei tinda mea întru tinzile lor și pragurile mele alătura cu pragurile lor, și au făcut păreatele meu ca când s’ar ținea împreună al meu și al lor, și au spurcat numele cel sfânt al meu cu păcatele lor carele făcea; și am zdrobit pre ei cu mânia mea și cu uciderea.

9. Și acum leapede curvia lor și uciderile povățuitorilor lor de la mine și voi lăcui în mijlocul lor în veac.

10. Și tu, fiiul omului, arată casii lui Israil casa, și vor înceta de cătră păcatele lor, și vedearea ei și rânduiala ei.

11. Și aceștea vor lua certarea lor pentru toate care au făcut și vei scrie casa și gătirea ei și ieșirea ei și starea ei și toate poruncile ei și toate ceale legiuite ale ei vei arăta lor și vei scrie înaintea lor și vor păzi toate dreptățile mele și le vor face pre eale.

12. Și scrisoarea casii, preste vârful muntelui, toate hotarăle ei premprejur sfintele sfintelor sânt, aceasta e leagea casii“.

13. Și aceastea-s măsurile jârtăvnicului cu cotul cotului și o palmă, sânul – adâncarea preste tot de un cot, și de un cot lărgimea.

Ieș. 27, 1.

14. Și usna pre buzele ei împrejur de o palmă și aceasta e înălțimea jârtăvnicului. Și adâncarea începăturii gropilii lui cătră curățitoriul cel mare dedesupt, de doi coți și lărgimea de un cot, și cel de la curățitoriul cel micu preste curățitoriul cel mare 4 coți și lărgimea de un cot.

15. Și ariilu de 4 coți, și de la ariilu până deasupra coarnelor un cot.

Isaia 29, 1, 2.

16. Și ariilu de 12 coți în lungu și de 12 coți lărgimea în 4 muchi în câte 4 părți ale lui, și curățitoriul de 14 coți de lungu și de 14 coți de largu în patru muchi preste patru părți ale lui, și usnele lui împrejur împrejurându-se la el de jumătate de cot și împrejurul ei un cot împrejur, și treaptele lui căutând cătră răsărit.

17. Și zise cătră mine: „Fiiul omului, aceasta zice Adonai Domnul Dumnezeu al lui Israil: ‘Acestea-s poruncile jârtăvnicului, în ziua facerii lui, ca să aducă preste el arderi-de-tot și a vărsa cătră el sânge.

18. Și vei da preoților leviților, celor den sămânța lui Saduc, celor ce să apropie cătră mine – zice Domnul Domnul –, a sluji mie vițel den boi pentru păcat.

19. Și vor lua den sângele lui și vor pune preste ceale 4 cornuri ale jârtăvnicului și preste ceale 4 unghiuri ale curățitoriului și preste vatră împrejur vei stropi pre elu și vor curăți pre el.

Ieș. 29, 36.

20. Și vor lua vițelul cel pentru păcat și să va arde întru cea osăbită a casii den afară a sfintelor.

21. Și în ziua a doao vor lua doi iezi de capre curați pentru păcat și vor curăți jârtăvnicul în ce chip au curătit cu vițalul.

22. Și după ce se va săvârși curățirea, aduce-vor vițel den boi fără de prihană și berbeace den oi fără de prihană.

23. Și veți aduce înaintea Domnului și vor presăra preste el preoții sare și vor aduce pre eale arderi-de-tot Domnului.

Preoția 2, 13.

24. Șapte zile vei face iedu pentru păcat în toate zilele și vițel den boi și berbeace den oi fără de prihană, vei face ceale

25. 7 zile; și vor curăți jârtăvnicul și vor lămuri pre el și vor umplea mânilor.

26. Și vor săvârși zilele și va fi în ziua a opta și înainte vor face preoții preste jârtăvnicu arderile ceale de tot ale voastre și ceale ale mântuirii

voastre și voiui priimi pre voi’ – zice Domnul Domnul“.

CAP 44

Rânduiala și portul preoților.

1. Și mă înturnă pre mine de pe calea porții sfintelor cei mai den afară, ce caută cătră răsărituri, și aceasta era închisă.

2. Și zise Domnul cătră mine: „Poarta aceasta închisă va fi, nu să va deschide și nime nu va trece pren ea,

3. Căci Domnul Dumnezeu al lui Israil va intra pren ea și va fi închisă, pentru că povățuitoriul acesta șade într’însa ca să mănânce pâine înaintea Domnului; după calea elamului porții va intra și după calea lui va ieși“.

4. Și mă băgă înlăuntru după calea porții cei despre crivățu, în preajma casii, și am văzut și iată, plină era de mărire casa Domnului și căzuiu preste fața mea.

5. Și zise Domnul cătră mine: „Fiiul omului, rânduiaște la inima ta și vezi cu ochii tăi și auzi cu urechile tale toate câte grăiescu cu tine după toate poruncile casii Domnului și toate legile ei, și vei rândui inima ta la întrarea casii după toate ieșirele ei și întru toate sfintele.

6. Și vei grăi cătră casa cea amărătoare, cătră casa lui Israil: ‘Aceasta zice Domnul Domnul: ‘Îndestulească-se voao de toate fărădelegile voastre, casa lui Israil,

7. A vă băga pre voi, fii de alt neam, neobrezuiți la inimă și neobrezuiți la trup, ca să să facă întru sfintele mele ca să le pângărească pre eale, aducând voi pâine sau și sânge, și călcați făgăduința mea întru toate fărădelegile voastre,

Preoția 3, 11, 16.

8. Și n’ați păzit ca să păzâți paze întru sfintele mele’.

9. Pentru aceea, acestea zice Adonai, Domnul Dumnezeu: ‘Tot fiiul cel de alt neam, neobrezuit la inimă și neobrezuit la trup, nu va intra la sfintele mele întru toți fiii celor de alt neam, celora ce sânt în mijlocul casii lui Israil,

Num. 1, 51; 3, 38.

10. Fără de numai leviții, carii au luat de la mine când rătăciia Israil, carii au rătăcit de la mine denapoia gândurilor lor, și vor lua strâmbătatea lor,

11. Și vor fi într-o sfintele mele slujind, portari la porțile casii, și slujind în casă; aceștea vor junghea jârtvele și arderile ceale de tot ale norodului și aceștea vor sta înaintea norodului ca să slujască lor.

12. Pentru căci sluji lor înaintea feții chipurilor lor și s'au făcut casii lui Israil spre certare de strâmbătate; pentru aceasta am rânduit mâna mea preste ei – zice Domnul Dumnezeu – și vor lua păcatul lor.

13. Și nu să vor apropia către mine ca să preoțască mie, nici a să apropia către ceale sfinte ale fiilor lui Israil, nici către sfintele sfintelor mele; și vor lua necinstea lor într-o rătăcirea carea au rătăcit.

14. Și vor rândui pre ei a păzi pazele casii la toate lucrurile ei și la toate oricâte vor face.

15. Preoții leviți, fiii lui Sadoc, carii au păzit pazele sfintelor mele când rătăci casa lui Israil de la mine, aceștea să vor apropia către mine a sluji mie și vor sta înaintea feței mele a-mi aduce jârtvă și seu și sânge – zice Domnul Dumnezeu.

16. Aceștea vor intra la ceale sfinte ale mele și aceștea să vor apropia către masa mea a sluji mie și vor păzi pazele mele.

17. Și va fi când vor intra ei la porțile curții cei mai denlăuntru, cu veșminte de in să vor îmbrăca și nu se vor îmbrăca cu lână când vor sluji ei de la poarta curții cei mai denlăuntru.

18. Și chivere de in vor avea în capetele lor și nădragi de in vor avea preste mijloacele lor și nu să vor încinge în silă.

19. Și când vor ieși ei la curtea cea mai den afară, către norod, dezbrăc-vor veșmintele lor cu carele ei slujesc cu eale și le vor pune pre eale în cămărâle sfintelor și să vor îmbrăca în alte veșminte și nu vor sfinți norodul cu veșmintele lor.

Ieș. 29, 37.

20. Și capetele lor nu-ș vor rade și chicele lor nu le vor goli, acoperind vor acoperi capetele lor.

Preoția 21, 5.

21. Și vin nu vor bea tot preotul, când vor intra ei la curtea cea mai denlăuntru.

Preoția 10, 9.

22. Și văduvă, muieri lăsate nu vor lua lor spre fămeaie, fără de numai fecioară den sementia casii lui Israil și văduvă, de să va face, den preot vor lua.

Preoția 21, 13, 14.

23. Și pre norodul meu vor învăța între cel sfânt și între cel spurcat și în mijlocul celui necurat și celui curat vor arăta lor.

24. Și pentru judecata sângelui acestea să vor pune a aleage, și dreptățile mele vor îndrepta, și judecățile mele vor judeca, și legiurile mele și poruncile mele întru toate sărbătorile mele vor păzi, și sămbetele mele vor sfinți.

A 2 Leage 17, 8, 9.

25. Și la sufletul omului nu vor intra a să pângări, fără de numai la tată și la mamă, și la fecior, și la fată, și la frate, și la sora lui carea nu s'au măritat să va pângări.

Preoția 21, 1-2.

26. Și după ce să va curăți el, șapte zile să-ș numere lui.

Num. 6, 9.

27. Și în care zi merg înlăuntru la poarta cea mai denlăuntru ca să slujască la cel sfânt, aduce-vor curățenie – zice Domnul Dumnezeu.

28. Și vor fi lor spre moștenire, Eu moștenirea lor, și ținerea lor nu să va da întru fiii lui Israil, căci Eu – ținere lor.

Num. 18, 20; A 2 Leage 14, 27; Ieș. 22, 31; Iezech. 44, 28; Is. Navi 13, 33.

29. Și jârtva și ceale pentru păcate și ceale pentru neștiință acestea vor mânca. Și toată osăbirea întru Israil lor va fi. Începăturile tuturor

30. Și dentâiu născutele tuturor și luările toate den toată începătura voastră preoților va fi; și ceale dentâiu născute ale voastre veți da preotului a pune blagoslovenia voastră în casele voastre.

Ieș. 13, 2, 12; 22, 30; 34, 19; 22, 8; Num. 5, 9; Malah 3, 10.

31. Și toată mortăciunea și prinsă de hiară den pasări și den dobitoace nu vor mânca preoții.

A 2 Leage 14, 21; Preoția 17, 15, 20, 8.

CAP 45

Împărțirea țării și rânduiala jârtvelor.

1. Și când veți măsura voi pământul întru moștenire, veți osebi începătura Domnului sfânt de la pământ 25000 lungimea și lărgimea 10000. Sfânt va fi întru toate hotarăle lui împrejur.

2. Și va fi dentru aceasta sfințenie 500 preste 500 în patru muchi împrejur și 50 de coți osebirea lor pre împrejur.

3. Și dentru această măsurare vei măsură lungimea 25000, lărgimea 20000 și întru ea va fi sfințenia, Sfânta Sfintelor;

4. De la pământ va fi preoților ce slujesc la cel sfânt și va fi la cei ce să apropie a sluji Domnului, și va fi lor loc de casă osăbit la sfințenia lor.

5. Doaozeci și cinci de mii lungimea, și lărgimea 20000 va fi și leviților celor ce slujesc casii lor spre țineare cetăți a lăcuirea.

6. Și ținearea cetății vei da 5000 lărgimea, și lungimea 25000, în ce chip e începătura svintelor, la toată casa lui Israil vor fi.

7. Și celui povățuitoriu, dentr'aceasta și de la aceasta la începăturile svintelor spre ținearea cetății despre fața începăturilor svintelor și despre fața ținerii cetății ceale despre mare și despre ceale despre mare, ceale despre răsărituri, și lungimea ca una dentru părți de la hotarăle ceale de cătră mare, și lungimea spre hotarăle ceale de cătră răsăriturile pământului.

8. Și va fi lui spre ținearea lui Israil și nu vor mai asupra încă cei ce povățuiesc lui Israil pre norodul meu și pământul vor moșteni de tot casa lui Israil, după fealiurile lor'.

9. Acestea zice Adonai Domnul: 'Destul fie voao, cei ce povățuiți lui Israil! Strâmbătatea și dosada lepădaț și judecată și dreptate faceți! Rădicați asupralele de la norodul meu! – zice Domnul Dumnezeu.

10. Cumpănă dreaptă și măsură dreaptă și șinic drept fie voao al măsurii.

Preoția 19, 35, 36; A 2 Leage 25, 13.

11. Și șinicul așijderea și va fi luarea, zeciuiala lui gomor un șinic și a zecea lui gomor; măsură spre gomor să fie tocma.

12. Și cântariul 20 de bani, 20 de sicli, 25 de sicle, 15 sicle talerul va fi voao.

Ieș. 30, 13; Preoția 27, 25; Num. 3, 47.

13. Și aceasta e începătura care veți osebi: dentru ale lui ifi de la coriul grâului și a șasea a lui ifi de la coriul orzului.

14. Și porunca untdelemnului: un păhar de untdelemn de la zece pahară, căci zece pahară sânt un gomor.

15. Și o oaie den zece oi luare, dentru toate neamurile lui Israil, spre jârtve și spre ardere-de-tot și spre mântuire, ca să să roage pentru voi – zice Domnul Dumnezeu.

16. Și tot norodul va da începătura aceasta celui ce povățuiaște lui Israil.

17. Și pren povățuitoriu vor fi arderile ceale de tot și jârtvele și turnările vor fi întru sărbători și întru lunele nouă și întru sâmbete și întru toate sărbătorile casii lui Israil. Acesta va face ceale pentru păcat și jârtva și arderile-de-tot și ceale ale mântuirii ca să să roage pentru casa lui Israil’.

18. Acestea zice Adonai Domnul Dumnezeu: ‘În luna dentâiu, într’una a lunii, lua-veți vițel de boi fără de prihană ca să să curățească cel svânt.

19. Și va lua preotul den sângele curățeniei și va da preste stâlpii ușii casii și preste ceale 4 unghiuri ale svântului și preste jârtăvnec și preste stâlpii porții curții cei mai denlăuntru.

20. Și așa vei face în luna a șaptea, într’una a lunii, lua-vei de la fieștecarele ce nu știe și de la prunc și veți curăți casa.

21. Și în luna dentâiu, în 14 ale lunii, va fi voao Paștele sărbătoare: șapte zile azime veți mânca.

Ieș. 12, 18; Preoția 23, 5; A 2 Leage 16, 1.

22. Și va face cela ce povățuiaște întru aceea zi pentru el și pentru casă și pentru tot norodul pământului vițel den boi pentru greșală.

23. Șapte zile ale praznecului va face arderi-de-tot Domnului 7 viței și 7 berbeci fără de prihană în toate zilele, 7 zile, și pentru păcat iedu den capre în toate zile.

24. Și frământături vițelului și frământături berbeacelui vei face și a untdelemnului in la frământătură.

25. Și în a șaptea lună, în 15 ale lunii, la sărbătoare, face-vei ca acestea 7 zile ca și ceale pentru păcat și ca arderile-de-tot și ca manaa și ca untdelemnul’.

Preoția 23, 34; Num. 29, 12; A 2 Leage 16, 13.

CAP 46

Jârtva povățuitorului.

1. Acestea zice Domnul Dumnezeu: „Poarta cea den curtea cea mai denlăuntru, ceaea ce caută cătră răsărituri, va fi închisă șase zile, ceale de lucru, iară ziua sâmbetelor să va deșchide.

2. Și în ziua lunii noao să va deșchide și va intra povățuitoriul despre calea lui elam al părții cei den afară și va sta denaintea ușilor porții și vor face preoții arderile ceale de tot ale lui și ceale ale mântuirii lui.

3. Și să va închina pre denaintea ușii porții și va ieși, și poarta nu se va închide până în seară.

4. Și să va închina nărodul pământului despre ceale denaintea ușii porții aceiia întru sâmbete și întru lunile ceale noao înaintea Domnului.

5. Și arderile ceale de tot le va aduce povățuitoriul Domnului în ziua simbetelor: șase miei fără de prihană și un berbeace fără de prihană.

6. Și manaa și frământături berbeacelui, și mieilor jârtvă, darea mâinii lui, și de untdelemn in la frământătură.

7. Și în ziua lunii noao vițel, fiiu de cireadă fără prihană, și șase miei și berbeci fără de prihană va fi.

8. Și frământătură berbeacelui și frământătură vițelului va fi manaa și mieilor în ce chip va ajunge mâna lui și de untdelemn in la frământătură.

9. Și când va merge povățuitoriul, despre calea lui elam al porții va intra și despre calea ei va ieși.

10. Și când va merge înlăuntru nărodul pământului celui denaintea Domnului, la praznice, cea ce merge înlăuntru despre calea porții cei despre crivăț să să închine, ieși-va despre calea porții cei de cătră austru și cea ce merge înlăuntru despre calea porții cei de cătră austru va ieși despre calea porții cei despre crivăț, nu se va înturna despre calea porții care au intrat, ce numai în dreptul ei va ieși.

11. Și povățuitoriul, în mijlocul lor; când vor merge ei înlăuntru, va intra împreună cu ei, și când vor merge ei înlăuntru, va ieși.

12. Și întru sărbători și întru bulciuri va fi manaa frământătură vițelului și frământătură berbeacelui și mieilor în ce chip va ajunge mâna lui și de untdelemn in la frământătură.

13. Iară de va face povățuitoriul mărturisire ardere-de-tot a mântuirii Domnului, și va deschide lui poarta cea ce caută cătră răsărit și va face arderea cea de tot a lui și ale mântuirii lui în ce chip va face în ziua sâmbetelor și va ieși și va închide ușile după ce va ieși el.

14. Și miel de un an fără de prihană și va face întru ardere-de-tot în toate zilele Domnului dimineața, dimineața va face pre el.

15. Și manaa va face preste el demineața, dimineața a șasea a măsurii și a untdelemnului al treilea lui in ca să ameastece făina cea de grâu manaa Domnului, poruncă veacinică pururea.

16. Face-va mielul și manaa și untdelemnul, va face dimineața ardere-de-tot pururea’.

17. Acestea zice Domnul: ‘De va da povătuitorul dare unuia dentru fiii lui dentru moștenirea lui aceasta, fiilor lui va fi ținearea lor aceasta întru moștenire.

18. Iară de va da dare dentru moștenirea lui unuia dentru fiii lui și va fi lui până la anul slobozirii și să va da înapoi povătuitoriului afară den moștenirea fiilor lui, lor va fi.

19. Și nu va lua povătuitoriul den moștenirea nărodului ca să-i asuprească pre ei dentru ținearea lui, dentru moștenirea lui să moștenească pe fiii lui pentru ca să nu se răsipească nărodul meu fieștecarele de la ținearea lui’“.

20. Și m’au băgat la calea cea despre austru a porții, la bolta sfintelor preoților cea ce caută cătră crivăț și iată acolo locu osebit.

21. Și zise cătră mine: „Acest locu iaste unde vor fiarbe acolo preoții ceale pentru fărădelege și ceale pentru păcat; și acolo vor frământa manaa mai mult, ca să nu scoată la curtea cea mai den afară ca să sfințască norodul“.

22. Și mă scoase la curtea cea mai den afară și mă purtă împrejur preste ceale patru părți ale curții; și iată curte despre laturile curții,

23. Curte mică, de lungă 40 de coți, și de largă 30 de coți, o măsură la câte 4.

24. Și bolte împrejur la eale, împrejur la ceale 4 și cuhnii făcute dedesuptul boltelor împrejur.

25. Și zise cătră mine: „Acestea-s casele bucătarilor, unde vor fiarbe acolo ceia ce slujesc casii jârtvuirile norodului“.

CAP 47

Hotarele țării.

1. Și mă băgă la pridvoarele casii și iată, apă ieșia de supt descoperemântul casii despre răsărit, căci fața casii căuta cătră răsărituri și apa pogorâia de la laturea cea dreaptă despre austru preste jârtăvnic.

Ioil 3, 18; Zah. 14, 8.

2. Și m’au scos despre calea porții cei despre miazănoapte și mă încungiură pre calea porții den afară cătră poarta curții cei ce caută cătră răsărituri; și iată, apa să pogorâia de la laturea cea dreaptă.

3. Ca ieșirea unui om den preajmă și măsură în mâna lui și au măsurat 1000 cu măsura și au trecut pren apă, apă de iertare.

4. Și au măsurat 70000 cu măsura și veni în apă, apa până la coapse; și măsură 1000 și trecu apa până la brâu.

5. Și măsură 1000 și nu putea să treacă, căci să repeziia apa ca un sunet de pârau carele nu să va treace.

6. Și zise către mine: „Văzut-ai, fiiul omului?”

7. Și mă aduse și mă întoarse pre marginea apei.

Apoc. 22, 2.

8. Întru întoarcerea mea și iată, pre marginea râului copaci mulți foarte, dencoace și dencoalea.

9. Și zise către mine: „Apa aceasta carea iase la Galilea cea de către răsărit și pogorâia preste Aravia și veniia până la mare la apa ieșirii, și va însănătoșa apele.

10. Și va fi tot sufletul celor vii undezați; preste toate, preste carele va veni râul, vor trăi acolo; și va fi acolo pește mult foarte, căci vine acolo apa aceasta și va însănătoșa și va trăi tot preste carele va veni râul acolo.

11. Și va fi și vor sta acolo păsarii preste ei de la Agadim până la Anagalim; zbicire de năvoade va fi, osebită va fi; și peștii ei, ca peștii mării ceii mari, mulțime multă foarte.

12. Și întru treacerea lui și întru întoarcerea lui și întru treacerea lui cu vederea malurile lui nu să vor însănătoșa, spre sare să deaderă.

13. Și spre râu să va sui și țărmurile lui dencoace și dencoalea, tot pomul de mâncat nu să va vechi asupra lui, nici să va sfârși roada lui, den noirea lui va da pârgă pentru că apele lor den ceale sfinte acestea ies; și va fi roada lor spre mâncare și suirea lor spre sănătate“.

14. Acestea zice Domnul Dumnezeu: „Aceste hotară veți moșteni de tot ale pământului, celor 12 fealiuri ale fiilor lui Israil, adaogere de funire.

Fac. 12, 7; 17, 8 și 26, 3.

15. Și veți moșteni de tot pre el fieștecarele, ca și fratele lui, la carele am rădicat mâna mea ca să-l dau pre el părinților lor și va cădea voao pământul acesta întru moștenire.

Num. 34, 8.

16. Și acestea-s hotarale pământului: către crivăț, de la marea cea mare cea ce să pogoară și împrejur spintecă întrarea Sedadii,

2 Împ. 8, 8.

17. Emath, Virotha, Savarim, ceale den mijlocul hotarilor Damascului și în mijlocul hotarilor Emathului, curțile lui Savnan, care sânt deasupra hotarilor Avranitidii.

Num. 13, 21; Jud. 3, 3.

18. Acestea-s hotarăle de la mare: de la curtea lui Avnan, hotarăle Damascului și ceale despre crivăț cătră crivăț și hotarul lui Emath și hotarul crivățului.

19. Despre fața răsăriturilor, în mijlocul Avranitidii, și în mijlocul Damascului, și în mijlocul Galaaditei, și în mijlocul pământului lui Israil, Iordanul hotăraște spre marea cea despre răsăriturile Finicetului; aceastea-s ceale de cătră răsărituri.

20. Și ceale despre austru și liva, de la Theman și de la Finicetu până la apa Marimothului Cadis, lățându-se la marea cea mare; această parte austru și lipsu.

21. Această parte mării cei mari hotăraște până în preajma întrării Emathului, până la intrarea lui; aceastea-s ceale despre mare; și veți împărți pământul acesta voao, fealiurilor lui Israil.

22. Veț pune pre el cu sorțu voao și celor nemearnici ce nemernicescu în mijlocul vostru, carii au născut fii în mijlocul vostru; și vor fi voao ca cei păminteani întru fiii lui Israil, împreună cu voi vor mânca întru moștenire în mijlocul fealiurilor lui Israil.

23. Și vor fi întru fealiul nemearnicilor, întru nemearnicii cei ce sânt cu ei; acolo veț da moștenire lor – zice Domnul Dumnezeu.

CAP 48

Împărțirea pământului celui Sfânt la ceale doisprăzece fealiuri.

1. Și aceastea-s hotarăle fealiurilor de la începătura cea despre crivățu și partea pogorării cei ce spintecă împregiur la intrarea lui Emath îngrădirea elamului, hotarul Damascului cătră crivățu despre partea lui Emath al curții; și va fi lor ceale despre răsărituri până la mare – Dan, una.

2. Și de la hotarăle lui Dan, ceale de cătră răsărituri, până la mare – Asir, una.

3. Și de la hotarăle lui Asir, de la ceale despre răsărituri până la ceale despre mare – Neftalim, una.

4. Și de la hotarăle lui Neftalim, celor despre răsărituri, până la ceale despre mare – Manasi, una.

5. Și de la hotarăle lui Manasi, celor despre răsărituri, până la ceale despre mare – Efraim, una.

6. Și de la hotarale lui Efraim, de la ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare – Ruvim, una.

7. Și de la hotarale lui Ruvim, de la ceale despre răsărituri până la ceale despre mare – Iuda, una.

8. Și de la hotarale Iudii, de la ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare va fi începătura osebirii, 25000 lărgimea și lungimea ca una den părțile ceale de cătră răsărituri și până la ceale despre mare; și va fi cel sfânt în mijlocul lor.

9. Începătura care vor osebi Domnului, lungimea 25000 și lărgimea doaozeci și cinci de mii.

10. Acestora va fi începătura sfintelor preoților: cătră crivățu 25000, și cătră mare lărgimea 10000, și cătră răsărituri lățimea 10000, și cătră austru lungimea 25000, muntele sfintelor va fi în mijlocul lui,

11. Preoților celor sfințiți, fiilor lui Sadoc, celor ce păzescu pazele casii, carii nu s’au rătăcit cu rătăcirea fiilor lui Israil, în ce chip au rătăcit leviții.

12. Și va fi lor începătura dată dentru începăturile pământului sfânt sfintelor de la hotarale leviților.

13. Iară leviților – ceale ce-s alătura cu hotarale preoților, lungimea 25000, și lărgimea 10000, toată lungimea 25000, și lărgime 10000.

14. Nu să va vinde dentru eale, nici să va măsură, nici să vor lua ceale dentâiu născute ale pământului, căci sfântu va fi Domnului.

Preoția 25, 23.

15. Iară ceale 5000, ceale ce prisosescu spre lărgime spre ceale 25000, înaintea zidului va fi cetății spre lăcuință și spre împărțala lui; și va fi cetatea în mijlocul lui.

16. Și aceastea-s măsurile ei de cătră ceale de cătră crivățu: 3000 și 500, și de la ceale despre austru 4000 și 500, și de la ceale despre răsărituri 4000 și 500, și de la ceale despre mare 4000 și 500.

17. Și va fi împărțeală cetății cătră crivățu 250, și cătră austru 250, și cătră răsărituri 250, și cătră mare 250.

18. Și prisosala lungimei ceaea ce iaste alătura începăturilor sfintelor, 10000 cătră răsărituri și 10000 cătră mare; și vor fi începăturile celui sfânt și vor fi roadele ei spre pâine celor ce lucrează cetatea.

19. Iară cei ce lucrează cetatea lucrează pre ea den toate fealiurile lui Israil.

20. Toată începătura doaozeci și cinci de mii, preste 25000 în patru muchi veți osebi lui începătura svântului de la ținearea cetății.

21. Iară cel prisosit al povătuitorului, den cesta și den cela, de la începăturile svântului și la ținearea cetății despre față, preste 25000 lungimea până la hotarăle ceale de cătră răsărit și cătră mare despre față 25000 până la hotarăle ceale despre mare alătura cu părțile povătuitorului; și va fi începătura svintelor și svințirea casii în mijlocul ei.

22. Și de la ținearea leviților de la ținearea cetății în mijlocul povătuitorilor va fi, în mijlocul hotarălor Iudii și în mijlocul hotarălor lui Veniamin povătuitoriu lui va fi.

23. Și prisoseala neamurilor de la cei despre răsărit până la ceale despre mare – Veniamin, una.

24. Și de la hotarăle lui Veniamin, de la ceale despre răsărituri, până la ceale despre mare – Semeon, una.

25. Și de la hotarăle lui Semeon, una, și de la hotarăle lui Semeon, de la ceale despre răsărit, până la ceale cătră mare – Isahar, una.

26. Și de la hotarăle celor ai lui Isahar, de la cei de la răsărit, până la ceale despre mare – Zavulon, una.

27. Și de la hotarăle celor ai lui Zavulon, de la ceale de cătră răsărit până la ceale despre mare – Gad, una.

28. Și de la hotarăle celor ai lui Gad, de la ceale de cătră răsărit, până la liva, și vor fi hotarăle lui de la Theman și apa Maremoth de moștenire până la marea cea mare.

29. Acesta e pământul care îl veți pune cu sorțu fealiurilor lui Israil și aceastea-s împărțelele lor, zice Domnul Dumnezeu.

30. Și aceastea-s trecătorile cetății ceale de cătră miazănoapte, 4500 cu măsura.

31. Și porțile cetății pre numele fealiurilor lui Israil, porți 3 cătră crivățu: poarta lui Ruvim, una, poarta Iudii, una, poarta lui Levi, una.

32. Și ceale de cătră răsărit 4500 și porți 3: poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, poarta lui Dan, una.

33. Și ceale de cătră austru 4500 cu măsura și porți 3: poarta lui Semeon, una, și poarta lui Isahar, una, poarta lui Zavulon, una.

34. Și ceale de cătră mare 4500 cu măsură, porți 3: poarta lui Gad, una, poarta lui Asir, una, poarta lui Neftalim, una.

35. Împrejurare de 18000. Și numele cetății den ziua carea să va face, ‘Domnul acolo’ va fi numele ei“.

DANIIL

CAP 1

Tinerii evrei aleși de Navohodonosor păzesc leagea.

1. În anul al treilea al împărăției lui Ioachim, împăratul Iudei, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la Ierusalim și-l încungiură pre el.

4 Împ. 24, 2, 3, 10.

2. Și deade Domnul în mâna lui pre Ioachim, împăratul Iudei, și den partea vaselor casii Domnului, și le-au adus pre eale la pământul lui Senaar, casa dumnezeului lui; și vasele le-au descărcat în casa visteriei dumnezeului lui.

Ierem. 51, 44 și 22, 18, 19; 2 Paral. 36, 7.

3. Și zise împăratul lui Asfanez, celui mai mare preste scopiții lui, să bage den fiii robiei Ierusalimului și den sămânța împărăției și de la forthomin

4. Tinerii la carii nu iaste întru ei prihană, frumoși la chip și pricepători la toată înțelepciunea, și conoscând minte, și cugetând înțelepciune, și la carele iaste vârtute întru ei, a sta în casă înaintea împăratului și a învăța pre ei carte și limba haldeilor.

Isaia 39, 7.

5. Și au rânduit lor împăratul pre zi de la masa împăratului și de la vinul băuturii lui și să-i hrănească pre ei 3 ani, și după aceea să stea înaintea împăratului.

6. Și fu întru ei den fiii Iudei: Daniil și Anania și Misail și Azaria.

7. Și au pus lor mai-marele scopiților nume: lui Daniil –Valtasar, și Ananiei –Sedrah, și lui Misail –Misah, și Azariei –Avdenago.

8. Și au pus Daniil în inima lui ca să nu să pângărească cu masa împăratului și cu vinul băuturii lui, și rugă pre cel mai mare preste scopiți ca să nu se pângărească.

9. Și au dat Dumnezeu pre Daniil spre milă și îndurări înaintea mai-marelui scopiților.

10. Și zise mai-marele scopiților lui Daniil: „Temu-mă eu de domnul meu, de împăratul, pre cela ce au rânduit mâncarea voastră și băutura voastră, pentru ca nu cândai va vedea fața voastră mai scăzută decât a

copilașilor celor de o vârstă cu voi, și veți face de va fi capul meu de osândă la împăratul“.

11. Și zise Daniil către Amelsal, pre carele au pus cel mai mare preste scopiți preste Daniil și Anania și Misail și Azaria:

12. „Ispitește dară pre feciorii tăi 10 zile, și să dea noao den semintele câmpului și să mâncăm și apă să bem.

13. Și să ivească înaintea ta chipurile noastre și chipurile copilașilor celor ce mănâncă den masa împăratului; și în ce chip vei vedea, fă cu slugile tale“.

14. Și au ascultat lor și au ispitit pre ei 10 zile.

15. Și după săvârșitul celor 10 zile, văzutu-s'au chipurile lor bune și vârtoase la trupuri, mai mult decât copilașii cei ce mânca den masa împăratului.

16. Și fu Amelsad luând cina lor și vinul băuturii lor, și le da lor seminte.

17. Și le deade lor Dumnezeu înțeleagere și înțelepciune întru toată cărturăria și înțelepciune; și Daniil pricepea în toată videnia și în visuri.

Eccl. 2, 26.

18. Și după săvârșitul zilelor, cărora au zis împăratul să-i bage pre ei, și băgă pre ei cel mai mare preste scopiți înaintea lui Navohodonosor.

19. Și grăi împreună cu ei împăratul, și nu s'au aflat dentru ei dentru toți aseamene cu Daniil și cu Anania și cu Misail și cu Azaria; și au stătut înaintea împăratului,

20. Și întru tot graiul înțelepciunii și științii, câte au cercat de la ei împăratul, aflat-au pre ei cu 10 părți mai vârtos decât toți vrăjitorii și decât toți descântătorii ceia ce era în toată împărăția lui.

21. Și fu Daniil până într'un an al lui Chiroș împăratului.

CAP 2

Visul împăratului descoperit de Daniil.

1. În anul al doilea al împărăției lui Navohodonosor visat-au Navohodonosor vis, și s'au spământat duhul lui, și somnul lui să făcu departe de la el.

2. Și zise împăratul: „Chemați pre descântători și pre vrăjitori și pre farmăcători și pre haldei, ca să spuie împăratului visul lui“. Și veniră și stătură înaintea împăratului.

3. Și zise lor împăratul: „Visat-am, și s’au spământat duhul meu, a ști visul“.

4. Și grăiră haldeii împăratului siriinește: „Împărate, în veaci trăiaște! Tu spune visul noao, slugilor tale, și tâlcuirea lui vom spune“.

5. Răspunse împăratul și zise haldeilor: „Cuvântul de la mine s’au depărtat: deci de nu-m veți arăta mie visul și tâlcuirea lui, la pierire veți fi și casele voastre să vor jăhui;

6. Iară de-m veți arăta visul și tâlcuirea lui, dări și daruri și cinste multă veți lua de la mine. Însă visul și tâlcuirea lui spuneți mie!“

7. Răspunseră de al doilea rând și ziseră: „Zică împăratul visul slugilor lui, și asămănarea lui vom spune“.

8. Și răspunse împăratul și zise: „Cu adevărat știu eu că vreame voi răscumpărați, și căci ați văzut că s’au depărtat de la mine graiul;

9. Deci de nu-m veți spune visul, știu că cuvânt mincenos și stricat ați tocmit ca să ziceți înaintea mea, până va trece vreamea. Visul meu spuneți-mi, și voi conoaște că și asămănarea lui veți spune mie“.

10. Și răspunseră iarăș haldeii înaintea împăratului, și ziseră: „Nu iaste om pre pământ care graiul împăratului va putea să-l conoască, de vreame ce tot împăratul mare și domnu graiu ca acesta nu întreabă pre vrăjitoriu, haldeu.

11. Căci cuvântul care împăratul întreabă e greu, și altul nu iaste care să spuie pre el înaintea împăratului, fără de numai dumnezăii căroră nu iaste lăcașul cu tot trupul“.

12. Atuncea împăratul, cu mânie și urgie multă, zise să piarză pre toți măiestrii Vavilonului.

13. Și porunca ieși, și măiestrii să omorâia, și cercară pre Daniil și pre prietenii lui să-i omoară.

14. Atuncea Daniil au răspuns sfat și gând lui Arioh, celui mai mare preste bucătării împăratului, carele au ieșit a omorî pre măiestrii Vavilonului.

15. Și întreba pre el zicând: „Boiarine al împăratului, pentru care lucru au ieșit părearea aceasta nerușinată de la fața împăratului?“

16. Și arătă Arioh graiul lui Daniil. Și Daniil întră și rugă pre împăratul pentru ca să-i dea lui vreame, și tâlcuirea lui va spune împăratului.

17. Și întrând Daniil la casa lui și la Anania și la Misail și la Azaria, prietenii lui, graiul au arătat.

18. Și milosârdii cerea de la Dumnăzăul ceriului pentru taina aceasta, pentru ca să nu piară Daniil și prietenii lui, împreună cu ceilalți măiestri ai Vavilonului.

19. Atuncea lui Daniil, întru vederea nopții, taină s’au descoperit; și au binecuvântat pre Dumnezăul ceriului Daniil,

20. Și zise: „Să fie numele lui Dumnezău blagoslovit den veac și până în veac, căci înțelepciunea și înțeleagerea a lui iaste.

Paremii 2, 6; Ps. 112, 2; Iacov 1, 5; Iov 12, 13.

21. Și El premenește vreamă și ani, așază împărați și mută, dând înțelepciunea la cei înțelepți și înțelepciune celor ce știu înțeleagerea.

Iov 12, 18; Ps. 74, 8.

22. Și El descopere adânci și ascunse, conoscând ceale dentru întunearec, și lumina împreună cu El iaste.

Iov 12, 22 și 38, 36.

23. Ție, Dumnezăul părinților noștri, mă mărturisescu și laud, căci înțelepciune și puteare ai dat mie, și ai arătat mie ceale ce am rugat de la tine, și graiul împăratului ai arătat mie“.

24. Și veni Daniil cătră Arioh, pre carele au pus împăratul să piarză pre măiestrii Vavilonului, și-i zise lui: „Pre măiestrii Vavilonului să nu-i pierzi, ce mă bagă pre mine înaintea împăratului, și tâlcuirea împăratului voi spune“.

25. Atuncea Arioh de pripă băgă pre Daniil înaintea împăratului și zise lui: „Aflat-am om den fiii robirei jidovimei, care tâlcuirea împăratului va spune“.

26. Și răspunse împăratul și zise lui Daniil, al căruia numele era Valtasar: „De poți, să-m spui mie visul carele am văzut și asămănarea lui!“

27. Și răspunse Daniil înaintea împăratului și zise: „Taina carea împăratul întreabă nu iaste a măiestrilor, vrăjitori, descântători, gazarineani să vestească împăratului.

28. Ce iaste Dumnezău în cer, cela ce descopere taine, și au arătat împăratului Navohodonosor ceale ce trebuie să fie la sfârșitul zilelor. Visul tău și videnia capului tău, pre așternutul tău, acesta iaste:

29. Tu, împărate, gândurile tale pre așternutul tău s’au suit, ce trebuie să să facă după aceasta; și Cel ce descopere taine au arătat ție ceale ce trebuiescu să să facă.

Fac. 41, 16.

30. Și mie, nu întru măiestria carea iaste întru mine mai vârtos decât toți cei vii taina aceasta s'au descoperit, ce pentru ca să arate împăratului tâlcuirea, pentru ca gândurile inimii tale să conoști.

31. Tu, împărate, vedeai, și iată un chip mare. Și chipul acela și vederea lui –preadecovârșită, stând înaintea feții tale, și vederea lui –înfricoșată.

32. Al căruia chipu era capul de aur curat, mânil și pieptul și brațele lui –de argint, pânțele și coapsele –de aramă,

33. Pulpele –de fier, picioarele –o parte oarece de fieru, și o parte oarece de lut.

34. Vedeai, până unde s'au tăiat piatra den munte fără de mâni și lovi chipul preste picioarele ceale de fier și ceale de lut, și le mărunți pre eale desăvârșitu.

35. Atuncea s'au mărunțit deodată lutul, fierul, arama, argintul, aurul, și s'au făcut ca praful de la arie de vară; și le rădicară pre eale mulțimea duhului, și loc nu s'au aflat lor. Și piatra ceaea ce au lovit chipul să făcu munte mare și împlu tot pământul.

36. Acesta iaste visul; și asămănarea lui vom grăi înaintea împăratului.

37. Tu, împărate, împăratul împărăților, căruia Dumnezeu împărăția tare și puternică și cinstită o au dat,

38. În tot locul, unde lăcuiescu fiii oamenilor și hiarăle țarinii și pasările ceriului și peștii mării au dat în mâna ta și te-au pus pre tine domnu tuturor, tu ești capul cel de auru.

Ierem. 27, 5-7.

39. Și denapoia ta să va scula altă împărăție, mai mică decât a ta, și împărăția a treia, carea iaste arama, carea va domni tot pământul,

40. Și împărăția a patra, carea va fi vârtoasă ca fierul; în ce chip fierul măruntează și supune toate, așa toate le va mărunți și le va supune.

41. Și căci ai văzut picioarele și deagetele –o parte oarecarea de lut și o parte oarecarea de fieru, împărăție împărțită va fi, și den rădăcina cea de fieru va fi întru ea, în ce chip ai văzut fierul amestecat cu lutul;

42. Și deagetele picioarelor –o parte oarecarea de fier și o parte oarecarea de lut, și o parte oarecarea de împărăție va fi tare, și dentru ea va fi sfărâmându-se.

43. Căci ai văzut fierul amestecat cu lutul, amestecați vor fi întru sămânța oamenilor și nu vor fi lipindu-se într'acesta chip cu acesta, în ce chip fierul nu se amestecă cu lutul.

44. Și în zilele împăraților aceloră va scula Dumnezeu ceriului împărăție, carea în veaci nu să va strica, și împărăția lui la alt norod nu va rămânea; mărunți-va și va vântura toate împărățiile, și aceasta să va rădica în veaci.

Ps. 2, 7; Mih. 4, 7; Luca 1, 33.

45. În ce chip ai văzut că den munte s'au tăiat piatră fără de mâni și au mărunțit lutul, fierul, arama, argintul, aurul, Dumnezeu cel mare au arătat împăratului ceale ce trebuie a să face după aceastea; și adevărat e visul, și crezută e tâlcuirea lui“.

46. Atuncea împăratul Navohodonosor au căzut preste față și lui Daniil s'au închinat, și manaa și bun miros zise să-i toarne lui.

47. Și răspunzându împăratul, zise lui Daniil: „Cu adevărat, Dumnezeu vostru, Acesta e Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, Cel ce descopere taine, căci ai putut a descoperi taina aceasta“.

48. Și au mărit împăratul pre Daniil, și dări mari și multe au dat lui, și l-au pus pre el preste toată țara Vavilonului și domn domnilor, preste toți măiestrii Vavilonului.

Fac. 41, 40, 43.

49. Și Daniil au cerșut de la împăratul, și au pus preste lucrurile țării Vavilonului pre Sidrah, Misah, Avdenaago; și Daniil era în curtea împăratului.

CAP 3

Chipul cel de aur și cei trei tineri în cuptorul cu foc.

1. În anul al 18 Navohodonosor împăratul au făcut chip de aur, înălțimea lui de 60 de coți, lărgimea lui de 6 coți, și au pus pre el în câmpul lui Deira, în țara Vavilonului.

2. Și au trimis să adune pre veziri și pre voivozi, pre biruitorii locurilor, povățuitori și tirani și pre cei preste biruință și pre toți boiarii țărilor, să vie la înnoirea chipului care au pus Navohodonosor împăratul.

3. Și s'au adunat biruitorii locurilor, vezirii, voivozii, povățuitorii, tiranii cei mari, cei preste biruințe și toți boiarii țărilor la înnoirea chipului care au pus Navohodonosor împăratul, și au stătut înaintea chipului.

4. Și strigătoriul striga cu vârtute: „Voao vă se zice, limbilor, noroadelor, fealiurilor, neamurilor!

5. În care ceas veți auzi glasul trâmbiții, muscalului și alăutei, samvichii și canonului, tocmeala glasului și a tot neamul de cântăreți, căzând închinăți-vă chipului celui de aur, care au pus Navohodonosor împăratul;

6. Și carele nu va cădea să să închine, într'acela ceas să va băga în cuptoriul cel de foc, cela ce arde“.

7. Și fu când auziră toate noroadele glasul trâmbiții, muscalului și alăutei, samvichii și canonului, și a tot neamul de muzice, căzând toate noroadele, fealiurile, limbile să închina chipului celui de aur care au pus Navohodonosor împăratul.

8. Atuncea au venit bărbați haldei și au pârlit pre iudei.

9. Și răspunzând ziseră lui Navohodonosor împăratului: „Împărate, în veaci trăiaște!

10. Tu, împărate, ai pus poruncă, tot omul carele va auzi glasul trâmbiții și muscalului și alăutei și samvichii și canonului și tocmeala glasului și tot neamul muzicilor,

11. Și cel ce nu va cădea să să închine la chipul cel de aur, băga-se-va la cuptoriul focului cel arzătoriu.

12. Sânt dară bărbați iudei pre carei ai pus preste lucrurile țării Vavilonului –Sedrah, Misah, Avdenago; bărbații aceia n'au ascultat, împărate, porunca ta, și dumnezeilor tăi nu slujăscu, și chipului celui de aur ce ai pus nu să închină“.

13. Atuncea Navohodonosor cu mânie și cu urgie zise să aducă pre Sedrah, Misah și Avdenago; și să aduseră înaintea împăratului.

14. Și răspunse Navohodonosor, și zise lor: „Au adevărat, Sedrah, Misah, Avdenago, dumnezeilor miei nu slujiți și chipului celui de aur, carele am pus, nu vă închinați?

15. Acum dară de sânteiți gata, pentru că, deaca veți auzi glasul trâmbiții și alăutei și samvichii și canonului și tocmeala glasului și a tot neamul de muzice, căzând să vă închinați chipului celui de aur, care am pus; iară de nu vă veți închina, într'acesta ceas vă veți băga în cuptoriul focului cel ce arde! Și care iaste dumnezeu care să vă scoată pre voi den mâinile mele?“

16. Și răspunse Sedrah, Misah, Avdenago, zicând împăratului Navohodonosor: „N'avem treabă noi pentru graiul acesta a răspunde ție;

17. Pentru că iaste Dumnezeu nostru în ceriuri, căruia noi slujim, putearnic a ne scoate pre noi den cuptoriul focului cel ce arde, și den mâinile tale, împărate, mântui-va pre noi.

18. Și de nu, să știi, împărate, că dumnezeilor tăi nu slujim, și chipului celui de aur ce ai pus nu ne închinăm!“

Fapt. Ap. 4, 19 și 5, 29.

19. Atuncea Navohodonosor s’au împlut de mânie, și vederea feții lui s’au schimbat spre Sedrah, Misah și Avdenago, și zise să arză cuptoriul cu 7 părți mai mult, până ce va arde desăvârșit;

20. Și bărbați vârtoși la vârtute –zise–legând pre Sedrah, Misah și Avdenago, să-i bage în cuptoriul focului celui ce arde.

21. Atuncea bărbații aceia s’au legat, cu îmbrăcămintea lor și cu chivere și cu nădragii și hainele lor, și s’au băgat în mijlocul cuptoriului focului ce ardea,

22. De vream ce graiul împăratului prea să întăria. Și cuptoriul să arse prea de prisosit de 7 părți mai mult,

23. Și acești 3, Sedrah, Misah și Avdenago, au căzut în mijlocul cuptoriului focului ce ardea, legați, și umbla în mijlocul văpăii, laudând pre Dumnezeu.

24. Și Navohodonosor auzi laudând ei, și să miră; și să sculă cu grabă și zise boiarilor lui: „Au n’am băgat 3 oameni în mijlocul cuptoriului focului, legați?“ Și ziseră împăratului: „Cu adevărat, împărate!“

25. Și zise împăratul: „Aicea eu văzu patru bărbați dezlegați, și în mijlocul focului umblă, și vătămare nu iaste întru ei, și vederea celui al patrulea asemenea e cu fiiul lui Dumnezeu“.

26. Atuncea să apropie Navohodonosor cătră ușa cuptoriului focului ce ardea și zise: „Sedrah, Misah și Avdinago, robii lui Dumnezeu celui Preaînalt, ieșiți și veniți!“ Și ieși Sedrah și Misah și Avdinago den mijlocul focului.

27. Și să strânseră craii și voivozii și biruatorii locului și putearnicii împăratului și vedea pre bărbați că n’au stăpânit focul trupul lor și părul capului lor nu s’au pârlit și hainele lor nu s’au schimbat și miros de focu nu era întru ei; și să închină Domnului înaintea lor împăratul.

28. Și răspunse Navohodonosor împăratul și zise: „Binecuvântat e Dumnezeul lui Sedrah, Misah și Avdenago, carele au trimis pre îngerul său și au scos pre slugile lui, căci nădejduia pre El, și graiul împăratului au schimbat și au dat trupurile lor la focu, pentru ca să nu slujască, nici să închine la tot dumnezeul, fără de numai la Dumnezeul lor.

29. Și eu puiu poruncă: Tot nărodul, neam, limbă, oricarii vor zice hulă asupra Dumnezeului lui Sedrah, Misah și Avdenago, la pierzare vor fi și

casele lor la jafu, de vreme ce nu iaste alt dumnezău carele va putea să izbăvească așa“.

Esdra 6, 11.

30. Atuncea împăratul au îndireptat pre Sedrah, Misah și Avdenago în țara Vavilonului; și crescui pre ei și învrednici pre ei a povățui tuturor jidovilor celor ce era întru împărăția lui.

31. Navohodonosor împăratul, la toate noroadele, fealiurile, limbile ceale ce lăcuiesc întru tot pământul: „Pace voao să să înmulțască!

32. Seamnele și minunile, carele au făcut cu mine Dumnezăul cel Preaînalt, plăcut-au înaintea mea să vestescu voao

33. Cătu-s de mari și puternice! Împărăția lui împărăție veacinică iaste, și stăpânirea lui –în neam și în neam.

Ps. 92, 1, 2; Luca 1, 33.

CAP 4

Visul lui Navohodonosor și tâlcuirea lui.

1. Eu, Navohodonosor, bine petrecând eram în casa mea și bine odrăslind pre scaunul meu.

2. Vis am văzut, și m'au înfricoșat, și m'am turburat pre așternutul meu, și vederile capului meu m'au turburat pre mine.

3. Și pren mine s'au pus poruncă ca să aducă înaintea mea pre toți măiestrii Vavilonului, pentru ca tâlcuirea visului în vor cunoaște.

4. Și întra descântătorii, vrăjitorii, gazarineani, haldei, și visul eu am zis înaintea lor, și asămănarea lui n'au cunoscut mie,

Fac. 41, 8.

5. Până au venit Daniil, căruia e numele Valtasar, după numele dumnezăului meu, care are Duh Svânt a lui Dumnezău întru sine, și visul înaintea lui am zis:

6. 'Valtassar, cel mai mare al descântătorilor, pre care am cunoscut că Duh Svânt al lui Dumnezeu iaste întru tine și taina nu-ț iaste cu neputință, auzi vederea visului meu, carele am văzut, și asămănarea lui spune-m mie!

7. Și vederile capului meu pre așternutul meu: Vedeam, și iată copaciu în mijlocul pământului, și înălțimea lui –multă.

8. Și să mări copaciul și să întări, și înălțimea lui au ajuns până la ceriu și tulpina lui la marginele a tot pământul.

9. Frunzele lui –frumoase, și roada lui –multă, și hrană tuturor –întru el; și dedesuptul lui sălășluia hiarăle ceale sălbateci, și întru crangile lui lăcuia pasările ceriului, dentr’însul să hrăniia tot trupul.

10. Vedeam întru vederea nopții pre patul mieu, și, iată, ir și svânt den ceriu să pogorî

11. Și strigă cu vârtutea și așa zise: ‘Tăiaț copaciul și zmulgeți cranghinile lui și scuturați frunzele lui și răsiți roada lui; clătească-se hiarăle dedesuptul lui și pasările de la ramurile lui;

Iezech. 31, 3.

12. Fără numai odrasla rădăcinilor lui în pământ lăsați, și în legătură de fier și de aramă și în pajiștea cea de afară; și în roua ceriului va mânea, și cu hiarăle –partea lui, în buruiianul pământului.

Iezech. 31, 6.

13. Inema lui de la oameni să va schimba, și inemă de hiară să va da lui, și șapte vremi să vor premeni preste el.

14. Pren asămănarea lui ir e cuvântul și graiul svinților e întrebarea, pentru ca să cunoască cei ce trăiesc căci Domnul iaste Cel Preaînalt al împărăției oamenilor, și oricărui a să va părea va da pre ea, și ocară oamenilor va rădica asupra ei.

15. Acesta e visul carele am văzut eu, împăratul Navohodonosor, și tu, Valtasar, tâlcuirea zi, căci toți măiestrii împărăției mele nu pot asămănarea lui a arăta, și tu, Daniile, poți, căci Duhul lui Dumnezeu cel Svânt e întru tine’“.

16. Atuncea Daniil, al căruia numele era Valtasar, să năuci ca un ceas, și gândurile lui turbura pre el. Și răspunse împăratul și zise: „Valtasare, visul și tâcul lui să nu te sânguiască!“

17. Răspunse Valtasar și zise: „Doamne, fie visul acesta celor ce urăsc pre tine și asămănarea lui vrăjmașilor tăi!

18. Copaciul carele ai văzut, cel ce s’au mărit și s’au întărit, a căruia înălțimea au ajuns la ceriu și tulpina lui la tot pământul și frunzele lui bine înverzite și roada lui multă și hrana tuturor întru el, dedesuptul lui lăcuia hiarăle ceale sălbateci și în crangile lui lăcuia pasările ceriului,

19. Tu ești, împărate, căci te-ai mărit și te-ai întărit și mărimea ta să mări și ajunse la ceriu și stăpânirea ta la marginile pământului.

20. Și cum că au văzut împăratul ir cel svânt pogorându-se den ceriu, și zise: ‘Zmulgeți copaciul și stricați pre el, fără numai odrasla rădăcinilor lui în pământ lăsați cu legătură de fier și de aramă și cu pajiște cea denafară, și

în roua ceriului va petrece, și cu hiarăle sălbatece va fi partea lui, până să vor premeni preste el vremi’,

21. Aceasta e asămănarea lui, împărate, și asămănarea Celui Preaînalt aceasta iaste, carele au ajuns preste domnul meu, preste împăratul,

22. Și pre tine te vor goni de la oameni, și cu hiarăle sălbatece va fi lăcașul tău, și cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni, și den roua ceriului vei petrece, și șapte vremi să vor premeni preste tine, până unde vei cunoaște că biruiaște Cel Nalt împărăția oamenilor, și căruia i se va părea o va da pre ea.

23. Și căci au zis: ‘Lăsați odrasla rădăcinelor copaciului în pământ’, împărăția ta ție rămâne, dentru carea ai cunoaște biruința cea cerească.

24. Pentru aceea, împărate, sfatul meu placă ție, și păcatele tale cu milostenie le răscumpără și strâmbătățile întru îndurările measerilor, cândai va fi Dumnezeu mult-îngăduitoriu greșalelor tale“.

Sirah 3, 29.

25. Acestea toate s’au stricat asupra lui Navohodonosor împăratul.

26. După 12 luni, la beseareca împărăției lui, în Vavilon îmblând,

27. Răspunse împăratul și zise: „Nu acesta iaste Vavilonul cel mare, care eu am zidit spre casa împărăției în tăria puterii mele, spre cinstea măririi mele?“

28. Încă cuvântul în gura împăratului fiind, glas den ceriu să făcu: „Ție să zice, Navohodonosore împărate, împărăția ta au trecut de la tine,

29. Și de la oameni pre tine vor goni, și cu hiarăle sălbatece –lăcuința ta, și cu iarbă ca pre un bou te vor hrăni, și 7 vremi să vor premeni preste tine, până unde vei cunoaște că biruiaște Cel Înalt împărăția oamenilor,și la care-i va părea va da pre ea“.

30. Într’acesta ceas cuvântul s’au plinit asupra lui Navohodonosor, și de la oameni s’au gonit, și iarbă mânca ca un bou, și den roaua ceriului trupul lui s’au văpsit, până unde perii lui ca ai leilor s’au mărit și unghile lui ca ale pasărilor.

Fapt. Ap. 12, 23.

31. „Și după săvârșitul zilelor, eu, Navohodonosor, ochii la ceriu rădicaui, și crierii miei spre mine să întoarseră, și pre Cel Preaînalt binecuvântaiu și pre Cel Viu în veaci lăudaiu și am mărit, căci biruința lui e biruință veacinică și împărăția lui –în neam și în neam,

32. Și toți ceia ce lăcuiesc pământul întru nemica s’au socotit, și după voia lui face în sila ceriului și în lăcașul pământului, și nu iaste cine să stea

împotriva mâinii lui și să grăiască lui: ‘Ce ai făcut?’

Isaia 40, 15-17 și 45, 9; Iov 9, 12.

33. Într’aceasta vreamă creierii miei s’au întors asupra-mi, și la cinstea împărăției mele am venit, și chipul meu s’au întors asupra mea, și tiranii miei și măritii miei cerca pre mine, și pre împărăția mea m’am întărit, și mărire mai multă să adăose mie.

34. Acum dară eu, Navohodonosor, laud și preaînaltu și măresc pre Împăratul ceriului, căci toate lucrurile lui sânt adevărate și cărările lui – judecăți, și pre toți ceia ce merg cu mândrie poate să-i smerească“.

A 2 Leage 32, 4; Eccl. 3, 14; Ps. 144, 18; Isaia 14, 27 și 13, 11.

CAP 5

Ospățul lui Valtazar, scrierea minunată și tâlcuirea ei.

1. Valtasar împăratul făcu cină mare celor de cinste ai lui, la 1000 de oameni, și sta în preajma celor o mie vinul.

2. Și bând, Valtasar zise la gustarea vinului ca să aducă vasele ceale de aur și ceale de argint, carele au scos Navohodonosor, tatul lui, den beseareca cea den Ierusalim, și să bea cu eale împăratul și boiarii lui și țiiitorile lui și cealea ce să culca lângă el.

3. Și aduseră vasele ceale de aur și ceale de argint, carele au scos den beseareca lui Dumnezeu den Ierusalim, și bea cu eale împăratul și boiarii lui și țiiitorile lui și ceale ce să culca lângă el.

4. Bea vin și lăuda pre dumnezăii cei de aur și de argint și de aramă și de fier și de lemn și de piatră, și pre Dumnăzăul cel Veacinic nu l-au binecuvântat, cela ce are biruința duhului lor.

5. Într’acest ceas ieșiră deagete de mână omenească și scriia în preajma făclii, preste spoiala păreatelui casii împăratului, și împăratul vedea încheieturile mâinii ceii ce scriia.

6. Atuncea fața împăratului să schimbă, și gândurile lui turburară pre el, și legăturile mijlocului lui să dezlega, și genuchile lui să izbiia.

7. Și strigă împăratul cu tărie ca să aducă vrăjitori, haldei, gazareani; și răspunse împăratul și zise măiestrilor Vavilonului: „Oricine va ceti scrisoarea aceasta și tâlcuirea ei îm va arăta, cu porfira se va îmbrăca, și lanțul cel de auru –preste grumazii lui, și al treilea întru împărăția mea va domni“.

8. Și intra toți măiestrii împăratului și nu putea scrisoarea să cetească, nici tâlcul să arate împăratului.

9. Și împăratul Valtasar s'au turburat, și chipul lui s'au premenit asupra lui, și boiarii lui să turburară.

10. Și au intrat împărăteasa la casa băuturii, și răspunse împărăteasă și zise: „Împărate, în veacu trăiaște! Nu te turbure pre tine gândurile tale, și chipul tău nu să schimbe!

11. Iaste om întru împărăția ta, întru carele e Duhul lui Dumnezeu, și în zilele tătâni-tău privegheare și înțeleagere s'au aflat întru el; și împăratul Navohodonosor, tată-tău, mai-mare descântătorilor, vrăjitorilor, haldeilor, gazareanilor l-au pus pre el,

12. Căci duhu mult –întru el și înțelepciune și înțeleagere, tâlcuind vise și vestind ceale oprite și dezlegându legăturile, Daniil, și împăratul i-au pus lui numele Valtasar. Acum dară cheame-se, și tâlcuirea lui va spune ție“.

13. Atuncea Daniil să aduse înaintea împăratului, și zise împăratul lui Daniil: „Tu ești Daniil cel den fiii robirii, ai jidovimei, care i-au adus împăratul, tată-mieu?

14. Auzit-am pentru tine că Duhul lui Dumnezeu iaste întru tine, și deșteptare și înțeleagere și măiestrie multă s'au aflat întru tine.

15. Și acum au intrat înaintea mea cei înțelepți, vrăjitori, gazareani, pentru ca scrisoarea aceasta să o cetească mie, și n'au putut să-mi spuie.

16. Și eu am auzit pentru tine că poți tâlcui a tâlcui; acum dară, de vei putea scrisoarea aceasta a ceti și asămănarea ei să-mi arăți mie, cu mohorât te vei îmbrăca, și lanțul cel de aur va fi preste grumazii tăi, și al treilea întru împărăția mea vei domni“.

17. Și zise Daniil înaintea împăratului: „Dățile tale ție fie, și darul casii tale altuia dă. Iară eu scrisoarea o voi ceti împăratului și asămănarea ei arăta-voiu ție.

18. Împărate, Dumnezeu cel Preaînalt împărăția și mărirea și cinstea au dat lui Navohodonosor, tătâne-tău;

19. Și de mărirea care au dat lui, toate noroadele, fealiurile, limbile era tremurând și temându-se de cătră fața lui; pre carele vrea el omorâia, și pre carele vrea el bătea, și pre carele vrea el înălța, și pre carele vrea el smeriia.

20. Și când să înălță inima lui și duhul lui s'au întărit a să mândri, pogorātu-s'au den scaunul împărăției și cinstea s'au luat de la el,

21. Și de la oameni s'au izgonit, și inima lui cu hiarăle s'au dat, și cu măgarii sălbatici –lăcuința lui, și cu iarbă ca pre un bou hrăniia pre el, și den

roua ceriului trupul lui s'au văpsit, până unde au conosciut că biruiaște Domnul Dumnezeu cel Preaînalt împărăția oamenilor, și căruia i să va părea o va da pre ea.

22. Și tu dară, fiiul lui, Valtasar, n'ai smerit inima ta înaintea lui Dumnezeu; nu acestea toate le-ai știut?

23. Și preste Domnul Dumnezeul ceriului te-ai înălțat, și vasele casii lui le-ai adus înaintea ta, și tu și boiarii tăi și țiitoarele tale și ceale ce să culcă lângă tine vin beați cu eale, și pre dumnezeii cei de auru și de argint și de fieru și de lemnu, de piatră, carii nu vădu, nici audu, și nu cunosc, ai lăudat, și pre Dumnezeu, care suflarea ta iaste în mâna lui și toate căile tale, pre el nu l-ai mărit.

Iov 12, 10; Ierem. 50, 31.

24. Pentru aceea de la fața lui s'au trimis o închietură de mână și scrisoarea aceasta au pus.

25. Și aceasta e scrisoarea cea rânduită: Mani, thechil, fares.

26. Aceasta e asămănarea graiului: Mani –măsurat-au Dumnezeu împărăția ta, și o plini pre ea;

27. Thechil –stătu întru cumpănă, și să află lipsind;

28. Fares –să despărți împărăția ta, și să deade midilor și persilor“.

Ierem. 50, 37.

29. Și zise Valtasar și îmbrăcară pre Daniil cu mohorât și lanțul cel de aur pusă-l prejur grumazii lui, și strigă pentru el să fie el biruitoriu al treilea întru împărăție.

30. Într'această noapte s'au omorât Valtasar, împăratul haldeul.

Isaia 13, 17. Ier. 25, 12.

31. Și Darii Midul au luat împărăția, fiind de ani 62.

CAP 6

Daniil în groapa leilor și scăparea lui.

1. Și plăcu înaintea lui Darii, și au pus preste împărăție domni 120, ca să fie ei întru toată împărăția lui,

2. Și preste dânșii rânduitori 3, dentru carii era Daniil unul dentru ei, ca să dea lor domnii cuvânt, pentru ca împăratul să nu să dodeiască;

3. Și era Daniil preste ei, căci duh de prisosit era întru el, și împăratul l-au pus pre el preste toată împărăția lui.

4. Și rânduitorii și domnii cerca vină să afle asupra lui Daniil; și toată vina și greșala și păcat nu s’au aflat asupra lui, căci credincios era.

5. Și ziseră rânduitorii: „Nu vom afla asupra lui Daniil vină, fără numai întru legile Dumnezeului lui“.

6. Atuncea rânduitorii și domnii stătură înaintea împăratului și ziseră lui: „Darie împărate, să trăiești în veaci!

7. Sfătuitu-s’au toți ceia ce-s preste împărăția ta voivozi și domni, ispravnicii și biruitorii locurilor, ca să întărească cu întăritură împărătească și să întărească poruncă, cum carele va ceare cearere de la tot dumnezeul și de la oameni până în zile 30, fără de numai de la tine, împărate, să să bage în groapa leilor;

8. Acum dară, împărate, întărește porunca, pentru ca să nu schimbe porunca persilor și a midilor“.

9. Atuncea împăratul Darie porunci a să scrie porunca.

10. Și Daniil, când au conoscut că s’au rânduit porunca, au intrat în casa lui, și ferestrele –deșchise lui la cerdacuri în preajma Ierusalimului, și 3 vremi de zi era plecându-se pre genuchile lui și rugându-se și mărturisându-se înaintea Dumnăzăului lui, în ce chip era făcând și mai nainte.

3 Împ. 8, 44.

11. Atuncea bărbații aceia au păzit și au aflat pre Daniil rugându-se și umilindu-se Dumnezeului lui.

12. Și mergând ziseră împăratului: „Împărate, au n’ai pus poruncă ca tot omul carele va ceare de la tot dumnezeul și de la om cearere până la 30 de zile, fără numai de la tine, împărate, să să bage în groapa leilor?“ Și zise împăratul: „Adevărat –cuvântul, și porunca midilor și persilor nu va trece!“

13. Și atuncea răspunseră și ziseră înaintea împăratului: „Daniil, cel dentru fiii robirii Iudii, nu s’au supus poruncii tale și în trei vremi ziua ceare de la Dumnezeul lui cearerile lui“.

14. Atuncea împăratul, deaca auzi graiul, mult s’au mâhnit asupra lui și pentru Daniil s’au nevoit ca să-l scoată pre el, și până în sară era nevoindu-se ca să-l scoată pre el.

15. Atuncea bărbații aceia ziseră împăratului: „Conoaște, împărate, căci porunca iaste la midi și la persi ca toată porunca și starea, carea împăratul va pune, nu trebuie a să premeni!“

16. Atuncea împăratul zise și aduseră pre Daniil și-l băgară pre el în groapa leilor; și zise împăratul lui Daniil: „Dumnezeul tău, căruia tu slujești

neîncetat, Acesta te va scoate pre tine!“

17. Și au adus o piatră și au pus preste gura gropii, și au pecetluit împăratul cu inelul lui și cu inelul boiarilor lui, pentru ca să nu să premenească vrun lucru întru Daniil.

18. Și s’au dus împăratul la casa lui, și au dormit necinat, și bucate n’au adus lui, și somnul s’au depărtat de la el. Și încuie Dumnăzău gurile leilor, și n’au bântuit pe Daniil.

19. Atuncea împăratul s’au sculat dimeneața cu lumină și cu sânguială au venit la groapa leilor;

20. Și apropiindu-se el de groapă, pre Daniil cu glas tare au strigat: „Daniile, robul lui Dumnezeu celui Viu, Dumnezeu căruia tu slujești nepreastano, putut-au să te scoată den gura leilor?“

21. Și zise Daniil împăratului: „Împărate, în veaci trăiaște!

22. Dumnezeul meu au trimis pre îngerul lui, și au astupat gurile leilor, și nu m’au stricat pre mine, căci înaintea lui dreptate să află întru mine; și înaintea ta, împărate, greșală n’am făcut“.

1 Mac. 2, 60.

23. Atuncea împăratul mult să îmbună spre el, și pre Daniil zise să-l scoată den groapă; și să scoase Daniil den groapă, și toată stricarea nu s’au aflat întru el, căci au crezut în Dumnezeul lui.

24. Și zise împăratul, și aduse pre bărbații ceia ce au pârat pre Daniil, și la groapa leilor s’au băgat, ei și fiii lor și muierile lor; și n’au ajuns la fundul gropii, până ce i-au fărâmat leii pre ei și toate oasele lor le-au mărunțit.

25. Atuncea Darie împăratul au scris la toate năroadele, neamurile, limbile, celor ce lăcuiescu în tot pământul: „Pace voao să să înmulțască!

26. Denaintea feații meale s’au pus poruncă ca întru toată stăpânirea împărăției meale să fie cutremurându-se și temându-se de cătră fața Dumnezeului lui Daniil, căci Acesta e Dumnezeul cel Viu și rămâne în veaci, și împărăția lui nu se va strica, și biruința –până la săvârșit;

Isaia 9, 7; Luca 1, 33.

27. Sprejeneaște și mântuiaște și face seamne și minuni în ceriu și pre pământ, carele au scos pre Daniil den gura leilor“.

28. Și Daniil să îndireptă întru împărăția lui Darie și întru împărăția lui Chir Persului.

CAP 7

Videnia lui Daniil pentru cele patru hiare.

1. În anul dentâiu a lui Valtasar, împăratul haldeilor, Daniil văzu vis, și vederile capului lui pre patul lui, și visul lui au scris. Începătura cuvintelor lui:

2. „Eu, Daniil, vedeam întru vederea nopții, și iată patru vânturi ale ceriului loviră la marea cea mare.

3. Și patru hiară mari să suia den mare, nu toate fiind într'un chip.

4. Cea dentâiu –ca o leoaie, și aripile ei –ca ale vulturului; vedeam, până unde s'au zmult aripile ei, și să rădică de la pământ și pre picioare de om au stătut, și inimă de om s'au dat ei.

5. Și iată altă hiară, aseamene cu ursoaia, și în vremi au stătut, și 3 coaste era în gura ei, în mijlocul dinților ei, și așa zicea ei: 'Scoală-te și mănâncă trupuri multe!'

6. Denapoia aceștia vedeam, și iată altă hiară, ca un pardos, și la ea era 4 aripi de pasăre deasupra ei, și patru capete avea hiara, și volnicie să deade ei.

7. Denapoia aceștia vedeam, și iată a patra hiară, groaznică, ciudată și vârtoasă de prisosit, și dinții ei mari de hieru, mâncând și sfărâmând, și ce rămânea cu picioarele ei le călca; și aceasta avea osebite multă decât toate hiarăle ceale denaintea ei, și avea zece coarne.

8. Socotiam la coarnele ei, și iată alt cornu lipit să sui în mijlocul lor, și 3 coarne de ceale denaintea ei s'au dezrădăcinat de cătră fața ei; și iată ochi ca ochii omului în cornul acesta și gură grăind mari, și făcea războiu cătră sfinți.

9. Vedeam până ce s'au pus scaunele, și șazu Cel Vechiu de zile; și îmbrăcăminte era albă ca zăpada, și părul capului lui ca o lână curată, scaunul lui –pară de foc, roatele lui –foc arzătoriu.

3 Împ. 22, 19.

10. Râu de foc să târâia ieșind denaintea lui, mii de mii slujia lui și întuneareci de întuneareci stătură înaintea lui; judecata au șazut și cărțile s'au deșchis.

Apoc. 5, 11; Ps. 88, 8; 102, 20 și 67, 18.

11. Vedeam atuncea de cătră glasul cuvintelor celor mari, carele cornul acela grăia, până s'au omorât hiara și au pierit și trupul ei s'au dat la ardere de focu.

12. Și a celoralalte hiară s'au mutat biruința, și îndelungare de viață s'au dat lor până la an și vreame.

13. Vedeam întru vederea nopții, și iată, cu norii ceriului și ca un Fiiu al Omului era viind; și până la Cel Vechiu de zile au sosit, și înaintea lui s’au adus.

14. Și lui să deade stăpânirea și cinstea și împărăția, și toate noroadale, fealiurile și limbile lui vor sluji; biruința lui –biruință veacinică, carea nu va trece, și împărăția lui nu să va strica.

Zah. 8, 22; Mih. 4, 7; Luca 1, 32; Isaia 16, 5 și 66, 18.

15. Îngrozitu-s’au duhul meu, eu, Daniil, în firea mea, și vederile capului meu împreună mă turburără.

16. Și m’am apropiat la unul den cei ce sta, și adevărul cercam de la el pentru toate acestea; și zise mie cercetarea și asămănarea cuvintelor în arătă:

17. ‘Aceastea hiară mari, ceale 4 –patru împărății să vor rădica pre pământ, care să vor rădica;

18. Și vor lua împărăția svinții Celui Înalt și vor ținea pre ea până în veacul veacurilor’.

19. Și cercam pre amăruntul pentru hiara ceaea a patra, căci era osebită decât toată hiara, hiară grozniecă foarte, dinții ei de fier și unghile ei de aramă, mâncând și mărunțindu, și ce rămânea cu picioarele ei călca,

20. Și pentru ceale 10 coarne den capul ei și pentru celalalt ce să suia și au scuturat den ceale de mai nainte 3, cornul acela la care era ochii și gura grăind mari, și vederea lui mai mare e decât a celorlalte.

21. Vedeam, și cornul acela făcea războiu cu svinții și să întări preste ei,

Apoc. 13, 7.

22. Până ce au venit Cel Vechiu de zile, și judecata au dat svinților Celui Înalt, și vreamea au sosit și împărăția o ținură svinții.

23. Și zise: ‘Hiara a patra –împărăția a patra va fi pre pământ, care va covârși toate împărățiile și va mânca tot pământul, și va călca pre el și-l va tăia de tot.

24. Și ceale zece coarne ale lui –zece împăraț să vor rădica; și denapoia lor să va rădica altul, carele va covârși (pre răii) pre toți cei denainte, și trei împărați va smeri.

25. Și cuvinte cătră Cel Înalt va grăi, și pre cei svinți ai Celui Înalt va înșăla; și va cugeta a premeni vremile și leagea, și să va da în mâna lui până la vreme și vremi și jumătate de vreme.

26. Și judecată va șădea și domnia vor muta, a atinge și a piarde până la săvârșit.

27. Și împărăția și biruința și mărimea împăraților celor dedesuptul a tot ceriul datu-s'au svinților Celui Înalt; și împărăția lui –împărăție veacinică, și toate stăpânirile la El vor sluji și vor asculta’“.

Isaia 16, 5; Ps. 2, 8, 9.

28. Până aici e săvârșitul cuvântului. Eu, Daniil, gândurile mele mă turburără, și fața mea să schimbă asupra mea, și graiul în inima mea am păzit.

CAP 8

Videnia berbeacelui și a țapului.

1. În anul al treilea al împărăției lui Valtasar împăratului, vedea s'au ivit cătră mine, eu, Daniil, după ce s'au ivit mie la început.

2. Și eram în Susa la vari, care iaste țara Elamului, și văzui întru vedea și eram la Uval.

3. Și rădicaui ochii miei și văzui, și iată un berbeace stând înaintea lui Uval, și avea coarne, și coarnele nalte, și unul mai nalt decât altul, și cel mai nalt să suia de margine.

4. Și văzui berbeacele împungând spre mare și crivăț și austru, și toate hiarăle nu vor sta înaintea lui, și nu era cine să scoată den mâna lui, și făcu după voia lui și să mări.

5. Și eu eram înțelegând, și iată, un țap de capre venia de la liva preste fața a tot pământul, și țapul avea cornu văzut între ochii lui.

6. Și au venit până la berbeacele cela ce avea coarnele, unde am văzut stând înaintea la Uvaal, și au alergat cătră el cu pornirea vârtutei lui.

7. Și am văzut pre el ajungând până la berbeace, și să sălbătăci cătră el și lovi pre berbeace și zdrobi amândoa coarnele lui, și nu era vârtute la berbeace ca să stea înaintea lui; și-l trânti în pământ și-l călcă, și nu era cine să-l scoată pre berbeace den mâna lui.

8. Și țapul caprelor să mări foarte, și întărindu-se el să zdrobi cornul lui cel mare, și să suiră alte patru coarne dedesuptul lui la ceale 4 vânturi ale ceriului.

9. Și dentru unul dentr'însele ieși un cornu vârtos și să mări multu cătră austru și cătră răsărit;

10. Și să mări până la putearea ceriului, și au căzut pre pământ de la putearea ceriului și de la steale, și le călcă pre eale împreună,

11. Și până unde voivodul va mântui robia, și pentru el jârtva s’au turburat, și să făcu și să spori la el, și cel sfânt să va pustii;

12. Și să deade preste jârtvă păcatu, să lepădă jos dreptatea, și făcu și să spori.

13. Și am auzit un sfânt grăind, și zise un sfânt lui felmoni celui ce grăia deasupra: „Până când vederea va sta, jârtva cea ce s’au rădicat și păcatul cel ce s’au dat pustiirei, și cel sfântu și putearea să va călca împreună?”

14. Și zise lui: „Până în sară și dimineață zile 2300, și să va curăți cel sfânt“.

15. Și fu deaca am văzut eu, Daniil, vederea și cercam înțeleagerea, și iată, stătu înaintea mea ca o vedere de bărbat.

16. Și am auzit glas de bărbat între Uval, și chemă și zise: „Gavriile, fă pre acela să înțeleagă vederea!“

17. Și veni și stătu alătura cu starea mea, și venindu el m’am spământat și căzuiu preste fața mea, și zise cătră mine: „Înțeleage, fiiul omului, pentru că încă la săvârșitul vremii iaste vederea!“

18. Și grăind el cu mine, căzuiu preste fața mea pre pământ; și să atinse de mine și m’au pus în picioare,

19. Și zise: „Iată, eu arăt ție ceale ce vor să fie la ceale de apoi ale urgiei, pentru că încă la săvârșitul vremii.

20. Berbeacele carele ai văzut, cela ce avea coarnele –împăratul midi lor și al persilor.

21. Țapul caprelor –împăratul elinilor; și cornul cel mare, care era între ochii lui, acesta iaste împăratul cel dentâi.

22. Și celui ce s’au zdrobit, căruia au stătit patru coarne dedesupt –4 împărați den limba lui să vor rădica, și nu întru putearea lui.

23. Și la ceale de apoi ale împărăției lor, plinindu-se păcatele lor, scula-să-va împărat fără de rușine la obraz și înțelegând pilde.

24. Și putearea lui –tare, și nu în putearea lui, și minunate va strica, și va îndirepta și va face; și va strica pre cei tari și pre norodul cel sfântu.

25. Jugul sarcinii lui va îndirepta; vicleșug –în mâna lui, și în inima lui mări-să-va, și cu vicleșugul va strica pre mulți; și spre pierzarea a multora va sta (și preste Stăpânitoriul stăpânitorilor va sta), și ca oaole în mână va zdrobi.

26. Și vederea cei de sară și cei de dimineață, ce s’au grăit, adevărată iaste; și tu pecetluiaste vederea, căce în zile multe va fi“.

Apoc. 10, 4.

27. Și eu, Daniil, adormiiu, și am bolit zile, și mă sculaiu și făceam faptele împăratului; și mă minunam de vedere, și nu era cel ce pricepea.

CAP 9

Rugăciunea lui Daniil și prorocia celor șaptezeci de săptămâni de ani.

1. În anul dentâiu al lui Darie, fiiul lui Asuir dentru semenția mideanilor, care au împărățit preste împărăția haldeilor,

2. Într'un an al împărăției lui, eu, Daniil, am înțeles den cărți: numărul anilor, care s'au făcut cuvântul Domnului cătră Ieremia prorocul, spre plinirea pustiirii Ierusalimului –70 de ani.

Ierem. 25, 12 și 29, 10.

3. Și am dat fața mea cătră Domnul Dumnezeu a cerca rugăciune și umilință, cu postiri și sac și cenușă.

4. Rugatu-m'am cătră Domnul Dumnezeul meu și m'am ispoveduit și ziș: „Doamne, Dumnezeul cel Mare și Minunat, cel ce păzești făgăduința ta și mila celor ce te iubescu și celor ce păzescu poruncile tale,

Neemia 1, 5.

5. Păcătuit-am, făcut-am strâmbătate, păgânit-am –de la poruncile tale și de la judecățile tale,

Neemia 9, 30, 33; Plâng. 3, 41.

6. Și n'am ascultat pre robii tăi, prorocii, carii grăia întru numele tău cătră împărații noștri și boiarii noștri și părinții noștri și cătră tot nărodul pământului.

Ierem. 44, 9, 21.

7. Ție, Doamne –direptatea ta, și noao –rușinea obrazului, ca în ziua aceasta la bărbatul Iudei și celor ce lăcuiescu în Ierusalim și la tot Israilul, celor de aproape și celor de departe, în tot pământul unde ai răsipit pre ei acolo întru defăimarea lor carea au defăimat pre tine.

Preoția 26, 14, 27, 31.

8. Doamne, noao rușinea obrazului și împăraților noștri și boiarilor noștri și părinților noștri, carii am greșit ție.

Ierem. 14, 20; Varuh 1, 15.

9. Domnului Dumnezeului nostru –milosârdiile și curățiile, căci ne-am depărtat de la Domnul

Plâng. 3, 22.

10. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeuului nostru; meargeți în legile lui, carele au dat cătră fața noastră în mâinile robilor lui prorocilor.

11. Și tot Israilul au călcat leagea ta și s'au abătut ca să nu auză glasul tău, și veni preste noi osânda și jurământul cel ce e scris în leagea lui Moisi, robul lui Dumnezeu, căci am greșit lui.

A 2 Leage 27, 15 și 28, 15; 32, 25.

12. Și au întărit cuvintele lui carele au grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, carii ne-au judecat pre noi, a aduce preste noi răutăți mari, ca carele nu s'au făcut supt tot ceriul ca cealea ce s'au făcut în Ierusalim.

13. În ce chip iaste scris în leagea lui Moisi, toate răutățile aceastea au venit preste noi; și nu ne-am rugat feații Domnului Dumnezeuului nostru, să ne întoarcem de la strâmbătățile noastre și a înțeleage întru tot adevărul.

Preoția 18, 17; 20, 14; 26, 16; A 2 Leage 28, 15; 28, 16; 32, 25; Plâng. 2, 17; Mih. 6, 13; Mal. 2, 2.

14. Și au privegheat Domnul Dumnezeuul nostru preste răutatea noastră și o au adus preste noi, căci drept e Domnul Dumnezeuul nostru preste toată facerea lui care au făcut, și n'am ascultat glasul lui.

Ierem. 44, 27.

15. Și acum, Doamne Dumnezeuul nostru, carele ai scos pre nărodul tău den pământul Eghiptului cu mână tare și ai făcut ție nume ca în ziua aceasta, păcătuit-am, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

Ieș. 14, 22; Plâng. 2, 11; Varuh 2, 11; Ps. 105, 7.

16. Doamne, întru toată milostenia ta, întoarcă-se dară mânia ta și urgia ta de la cetatea ta, Ierusalimul, măgura cea sfântă a ta, căci am greșit întru strâmbătățile noastre și ale părinților noștri –Ierusalim și nărodul tău spre ocară s'au făcut întru toți cei de premprejurul nostru.

Neemia 1, 6; Ps. 105, 6; Isaia 64, 6; Ierem. 3, 24; Esdra 9, 7.

17. Și acum ascultă, Doamne Dumnezeuul nostru, rugile robului tău și rugăciunile lui, și arată fața ta preste sfințenia ta cea pustie pentru tine.

Num. 6, 25.

18. Pleacă, Dumnezeuul meu, ureachea ta, și auzi, deschide ochii tăi, și vezi stingerea noastră și a cetății tale în carea s'au chemat numele tău întru ea; căci nu pre dreptățile noastre noi aruncăm îndurarea noastră înaintea ta, ce spre îndurările tale ceale multe.

19. Doamne, ascultă! Doamne, curățește! Doamne, ia aminte! Doamne, fă, și nu zăbovi! Pentru tine, Doamne Dumnezeuul meu, căci numele tău

s’au chemat preste cetatea ta și preste norodul tău!“

20. Și eu încă grăind și rugându-mă și mărturisind păcatele mele și păcatele norodului meu, lui Israil, și aruncând mila mea înaintea Domnului Dumnezeuului meu, pentru muntele cel sfânt al Dumnezeuului meu,

21. Și eu încă grăind la rugă, și iată bărbatul Gavriil, pre carele am văzut întru vedere întru începătură, zburând, și să atinse de mine, ca în ceasul jârtvei de sară.

3 Împ. 18, 29.

22. Și mă învăță și grăi cu mine și zise: „Daniil, acum am ieșit să te îndireptez.

23. La începutul rugii tale ieși cuvântul, și eu am venit să-ț spui ție, căci bărbatul poftelor ești tu; și gândește întru graiu și priceape întru vedere!

24. Șaptezeci de săptămâni s’au tăiat preste nărodul tău și preste cetatea cea sfântă, ca să să săvârșască păcatul, și a pecetlui păcatele și a stinge fărădelegile și a curăți strâmbătățile și a aduce direptate veacinică; și a pecetlui vedere și prorocul a unge pre Sfântul sfintelor.

Ioan 1, 46; Iezech. 37, 26.

25. Și vei cunoaște și vei priceape: de la ieșirea cuvântului a răspunde și a zidi Ierusalimul până la Povățuitoriu uns –săptămâni 7 și săptămâni 62; și se va întoarce și se va zidi larg și cu zidu împregiur, și să vor deșărta vremile.

Neemia 2, 1-8.

26. Și după ceale 62 de săptămâni va pieri de tot Unsoarea, și judecată nu va fi întru El; iară cetatea și cel sfânt va strica cu povățuitoriul cel viitoriu, și să vor tăia întru potop, și până la săvârșitul războiului celui tăiat va rândui la stingeri.

27. Și va întări făgăduința la mulți, o săptămână; și jumătate de săptămână va înceta jârtăvnicul și jârtvele, și aripă de stingere, și până la săvârșit și cu sârguire va rândui spre stingere. Și va întări făgăduința la mulți, o săptămână; și întru cea jumătate de săptămână să va rădica jârtva și turnarea, și preste sfințire urâciunea pustiirilor va fi, și până la săvârșitul vremii săvârșit să va da spre pustiire“.

Matei 24, 15.

CAP 10

Urmarea videniilor.

1. În anul al treilea al lui Chiroș, împăratul persilor, cuvânt s'au descoperit lui Daniil, căruia numele s'au chemat Valtasar, și adevărat era cuvântul, și puteare mare și înțeleagere s'au dat lui într-o vedere.

2. „În zilele acelea, eu, Daniil, eram plângând 3 săptămâni de zile;

3. Pâine de poftă n'am mâncat, și carne și vin n'au intrat în gura mea, și cu unsoare nu m'am uns până la plinirea a trei săptămâni de zile.

4. În ziua a 24-a a lunii dentâiu, și eram eu ținându-mă de râul cel mare – acesta iaste în Dechel.

5. Și rădicaui ochii miei și văzui, și iată un bărbat îmbrăcat cu vaddin, și mijlocul lui încins cu aur ofaz,

6. Și trupul lui ca tharsis, și fața lui ca vederea fulgerului, și ochii lui ca făcliile focului, și brațurile lui și coapsele lui ca vederea arămii ce sclipeaște, și glasul cuvintelor lui ca glasul gloatei.

7. Și văzui eu, Daniil, sânge vederea, și bărbații cei ce era împreună cu mine n'au văzut vederea, ce numai spăimântare mare au căzut preste ei și au fugit cu frică;

8. Și eu rămaș singur și văzui vederea cea mare aceasta, și nu rămase în mine vârtute, și mărirea mea să premeni spre stricăciune, și n'am ținut cu tărie.

9. Și auziiu glasul cuvintelor lui, și când auziiu glasul graiurilor lui eram umilit, și fața mea pre pământ.

10. Și iată mână atingându-se de mine, și rădică pre genuchile mele și pre palmele mânilor mele.

11. Și zise către mine: 'Daniile, bărbatul poftelor, înțelege în cuvintele carele eu grăiesc către tine, și stăi pre starea ta, că acum sânt trimes către tine!' Și grăind el către mine cuvântul acesta, sculaiu-mă îngrozit.

12. Și zise către mine: 'Nu te teame, Daniil! Căci den ziua dentâiu carea ai dat inima ta a înțelege și a te chinui înaintea Domnului Dumnezeului tău, auzitu-s'au cuvintele tale și eu am venit într-o vedere tale.

13. Și boiarenul împărăției persilor sta den preajma mea 21 de zile, și iată Mihail, unul den boiarii cei de frunte, veni să-mi ajute mie; și pre el l-am lăsat acolo, cu boiarenul împărăției persilor,

14. Și am venit să-ți spui câte să vor întâmpla norodului tău în zilele ceale de apoi, căci încă vederea e la zile'.

15. Și grăind el cu mine după cuvintele aceastea, dat-am fața mea pre pământ și m'am umilit.

16. Și iată, ca asămănarea fiiului omului s’au atins de buzele mele; și deșchișu gura mea de grăiiu și zișu cătră cea ce sta înaintea mea: ‘Doamne, întru vederea ta întoarseră-se ceale denlăuntrul mieu în mine, și n’am avut vârtute;

Isaia 6, 5; Ierem. 1, 9.

17. Și cum va putea sluga ta, Doamne, a grăi cu domnul mieu acesta? Și de acum nu va sta în mine vârtute, și suflare n’au rămas în mine’.

18. Și adaose și să atinse de mine ca o vedea de om, și mă întări.

19. Și-m zise mie: ‘Nu te teame, bărbatul poftelor, pace ție! Îmbărbătează-te și te întărește!’ Și grăind el cu mine, m’am întărit și am zis: ‘Grăiască domnul mieu, căci ai întărit pre mine!’

Jud. 6, 23.

20. Și zise: ‘De știi pentru ce veniiu cătră tine? Și acuma mă voiu întoarce a darea războiu cu biruatoriul persilor; și eu ieșiam, și biruatoriul elinilor venia.

21. Ce numai voiu spune ție cel ce e rânduit cu scrisoare de adevericiune; și nu iaste unul sprejenindu-se cu mine pentru aceastea, fără numai Mihail, boiarenul nostru;

CAP 11

Prorocie despre împărații Persiei, Eghiptului și Siriei.

1. Și eu, în anul cel dentâiu a lui Chiros, stătui la vârtute și tărie.

2. Și acum adevărăciune voiu vesti ție. Iată, încă 3 împărați să vor scula la Persida, și al patrulea să va îmbogăți cu avuție mare mai mult decât toți; și, după ce va birui el avuția lui, să va rădica asupra tuturor împărățiilor elinești.

3. Și să va scula împărat tare, și va stăpâni stăpânire multă și va face după voia lui.

4. Și după ce va sta împărăția lui, sfărâma-să-va și să va împărți la ceale 4 vânturi ale ceriului; și nu la ceale de apoi ale lui, nici după domnia lui, carea au domnit, căci să va zmulge împărăția lui, și altora, afară dentru aceștea, să va da.

5. Și să va întări împăratul austrului; și unul den boiarii lui să va întări asupra lui și va domni domnie multă, preste oblăduirea lui.

6. Și după anii lui amesteca-să-vor, și fata împăratului austrului va intra cătră împăratul crivățului, ca să facă tocmeale cu el; și nu va birui vârtutea brațului și nu va sta sămânța lui, și să va da ea și ceia ce aduc pre ea și fecioara și cel ce întărește pre ea.

7. Și întru vremi scula-să-va întru floarea rădăcinii ei asupra gătirii lui, și va veni spre puteare și va intra cătră întăriturile împăratului crivățului, și va face întru ei și să va întări.

8. Și încă pre dumnezeii lor, cu topitorii lor, tot vasul poftit al lor de argint și de aur, cu robire va aduce la Eghipet; și el va sta mai mult decât împăratul crivățului.

9. Și va intra la împărăția împăratului austrului, și să va înturna la pământul lui.

10. Și fiii lui vor aduna gloată de puteri multe, și va veni venindu, înecând, și va treace și va șede și împreună înainte să va încleșta, până la vârtutea lui.

11. Și să va sălbătăci împăratul austrului și va ieși și să va bate cu împăratul crivățului; și va pune gloată multă, și să va da gloata în mâna lui;

12. Și va lua gloata, și să va înălța inima lui, și va oborî zeci de mii și nu să va întări.

13. Și să va înturna împăratul crivățului și va aduce gloată mai multă decât întâiu, și la săvârșul vremilor veni-vor întrări cu puteare mare și cu avere multă.

14. Și în vremile acealea mulți să vor rădica asupra împăratului austrului; și fiii omorătorilor norodului tău rădica-se-vor a întări vedeare, și vor slăbi.

Isaia 19, 16.

15. Și va intra împăratul crivățului și va vărsa turnare de pământ și va lua cetăți tari, și brațurile împăratului austrului nu vor sta, și să vor scula aleșii lui, și nu va fi puteare a starea.

16. Și va face cel ce întră cătră el după voia lui, și nu va fi să stea înaintea feații lui; și va sta în pământul savirului, și să va săvârși în mâna lui.

17. Și va pune fața lui să între cu vârtutea a toată împărăția lui, și dreptate toate împreună cu el va face; și fata muierilor va da lui, să o strice pre ea, și nu va rămânea și nu va fi a lui.

18. Și va întoarce fața lui la ostroave și va lua multe și va înceta pre boiari de ocară lor, însă ocară lui întoarce-să-va la el.

19. Și va întoarce fața lui la putearea pământului lui, și va slăbi și va cădea și nu să va afla.

20. Și să va scula den rădăcina lui odraslă de împărăție preste gătirea lui îndireptând, făcând mărirea împărăției; și în zilele acealea surpa-se-va, și nu întru obraze, nici cu războiu.

21. Sta-va pre gătirea lui, ocărâtu-s'au, și n'au dat asupra lui mărire de împărăție; și va veni cu bună tocmeală și va întări împărățiile cu alunecări.

22. Și brațurile celui ce îneacă să vor îneca de cătră fața lui și să vor zdrobi, și povățuitoriul făgăduinții;

23. Și dentru amestecătură va face hicleșug tătâni-său, și să va sui și să va întări preste el cu puțină limbă.

24. Și cu bună tocmeală și întru ceale de aproape țări va veni, și va face carele n'au făcut părinții lui și părinții părinților lui –prade și pleanuri, și avearea lor va răsiți, și preste Eghiptet va gândi gândurile lui până la o vreme.

25. Și să va rădica putearea lui și inima lui preste împăratul austrului cu puteare mare, și împăratul austrului va da războiu și cu puteare mare și tare foarte; și nu va sta, căci vor gândi asupra lui gânduri;

26. Și vor mânca ceale ce trebuiescu ale lui și vor sfârâma pre el, și puteri va acoperi, și vor cădea răniți mulți.

27. Și amândoi împărații –inimile lor spre viclenie, și la o masă minciuni vor grăi, și nu să va îndirepta, căci sfârșitul va fi la vreme.

28. Și să va întoarce la pământul lui cu aveare multă, și inima lui –spre făgăduința cea sfântă, și va face și să va înturna la pământul lui.

29. La vreme să va înturna și va veni la austru, și nu va fi ca cea dentâiu și ca cea de apoi.

30. Și vor intra întru el cei ce ies chitii, și să va smeri, și să va întoarce și să va mânia pre făgăduința cea sfântă, și va face; și să va întoarce și va înțeleage preste ceia ce părăsescu făgăduința cea sfântă.

Num. 24, 24.

31. Și brațuri și seminte dentru el se vor scula, și vor spurca sfîntirea puterniciei și vor muta neîncetarea și vor da urâciunile celor stinși.

32. Și cei ce fac fărădelegile făgăduința vor aduce întru alunecări, și noroadă ce cunoscă pre Dumnezeu al lui să vor întări și vor face.

33. Și cei pricepuți ai norodului priceape-să-vor la multe; și vor slăbi cu sabie și cu vâpaie și cu robime și cu jah de zile.

34. Și slăbindu ei, să vor ajuta ajutoriu mic, și să vor adaoge preste ei mulți întru alunecări.

35. Și den cei ce înțeleg vor slăbi a lămuri pre ei și a-i aleage și a-i înălbi, până la sfârșitul vremii; căci la vreame va fi.

36. Și va face după voia lui, și împăratul să va înălța și să va mări preste tot dumnezeul, și preste Dumnezeul dumnezeilor, și va grăi cu semeție; și va bine-îndărepta, până unde să va săvârși urgia, pentru că la săvârșire și sânguială să face.

37. Și preste toți dumnezeii părinților lui nu va înțeleage, și pohta muierilor, și preste tot dumnezeul nu va înțeleage, căci preste toți să va mări;

38. Și pre dumnezeul (maozin) pre locul lui va mări, și pre dumnezeul carele nu l-au cunoscut părinții lui mări-l-va cu aur și cu argint și cu pietri scumpe și cu pohte.

39. Și va face aceastea ca să întărească țăriile cu dumnezeu striin, căruia va cunoaște, și va înmulți mărirea, și va supune lor mulți, și pământul va împărăți cu daruri.

40. Și la sfârșitul vremii să va împunge cu împăratul austrului, și să va aduna cătră el împăratul crivățului cu cară și cu călăreți și cu corăbii multe, și va intra în țară și va sfărâma și va treace.

41. Și va intra la pământul savain, și mulți vor slăbi; și aceștea vor scăpa den mâna lui: Edomul și Moavul și biruința fiilor lui Amon.

42. Și va întinde mâna lui preste pământ, și pământul Eghipetului nu va fi spre mântuire.

43. Și va domni întru ceale ascunse ale aurului și argintului și întru toate pohtele Eghipetului și ale livilor și ale ethiopilor întru țăriile lor.

44. Și auziri și sânguiale turbura-vor pre el de la răsărituri și de la crivățu, și va veni cu mânie multă ca să stingă și să proclețească pre mulți.

45. Și va întinde cortul lui la afadanon între mări, la muntele savain cel svânt; și va veni până la partea lui, și nu va fi cel ce mântuiaște pre el.

CAP 12

Videnie despre învierea morților și despre antihrist.

1. Și în vreamea aceea scula-se-va Mihail, boiarenul cel mare, cela ce stă preste fiii norodului tău, și va fi vreame de necaz carea nu s'au făcut ca aceea de când s'au făcut limbă pre pământ până la vreamea aceea; și în

vreamea aceeaa mântui-se-va norodul tău, tot cela ce s’au aflat scris în carte.

2. Și mulți dentru cei ce dormiia în țărâna pământului să vor scula, unii la viață veacinică, și unii la ocară și la rușine veacinică.

Matei 25, 46.

3. Și ceia ce înțeleg vor lumina cu lumina întăriturii, și dentru direpții cei mulți –ca stealele în veac și încă.

Ioan 5, 29.

4. Și tu, Daniile, astupă cuvintele și pecetluliaște cartea până la vreamea săvârșirei, până să vor învăța mulți și să va înmulți mintea’.

5. Și văzui eu, Daniil, și iată, alți 2 sta, unul dencoace de marginea râului, și unul dencoalea de marginea râului.

6. Și ziș bărbatului celui îmbrăcat cu vadin, carele era deasupra apei râului: ‘Până când va fi săvârșitul minunilor celora ce ai zis?’

7. Și auziiu pre omul cel îmbrăcat cu ceale de vadin, carele era deasupra apei râului, și înălță direapta lui și stânga lui la ceriu și să jură întru Cel ce trăiaște în veac, că ‘În vreame și vremi și jumătate de vreame; când să va săvârși răsipirea mâinii norodului celui svințit cunoaște-vor toate’.

Apoc. 10, 6.

8. Și eu auziiu și nu înțeleg, și ziș: ‘Doamne, ce-s ceale de apoi ale acestora?’

9. Și zise: ‘Vino, Daniile, căci astupate și pecetluite sânt cuvintele, până la vreamea săvârșirii;

10. Aleage-se-vor, înălbi-se-vor și să vor lămuri și să vor svinți mulți, și vor nelăgiui cei fără de leage; și nu vor înțeleage toți cei fără de leage, și cei înțelepți vor înțeleage.

Apoc. 22, 12.

11. Și de la vreamea premenirii neîncetării și a să darea urâciunea pustuirii –zile 1290. Fericit cela ce îngăduiaște și au ajunsu la zile 1335.

12. Și tu pasă și te odihneăște, pentru că încă zile și ceasuri sânt spre plinirea săvârșirii, și te vei odihni și te vei scula la sorțul tău, la săvârșirea zilelor’“.

IOSIA

CAP 1

Prorocie despre fărădeleagea norodului Israil.

1. Cuvântul Domnului, carele s'au făcut cătră Iosia al lui Veiri, în zilele Oziii și ale lui Ioatham și Ahaz și Ezechia, împărații Iudii, și în zilele lui Ierovoam, fiiul lui Ioas, împăratul lui Israil.

4 Împ. 14, 23.

2. Începătura cuvântului Domnului întru Iosie. Și zise Domnul cătră Iosie: „Pasă de-ți ia ție muiare de curvie și fii de curvie, pentru că curvind va curvi pământul den napoia Domnului“.

3. Și mearse și luo pre Gomir, fata lui Devilaim; și zemisli și născu lui fiiu.

4. Și zise Domnul cătră el: „Cheamă-i numele lui Iesrael, pentru că încă puțin și voiui izbândi sângele lui Iesrael asupra casii Iudii și voiui potoli de tot împărăția casii lui Israil.

5. Și va fi în ziua aceea și voiui zdrobi arcul lui Israil în valea lui Iesrael“.

6. Și zemisli încă și născu fată. Și zise lui: „Cheamă numele ei Ne-miluita, pentru că nu voiui mai adaoge încă a milui casa lui Israil, ce numai împotrivindu-mă împotrivi-mă-voiui lor.

4 Împ. 14, 27.

7. Iară pre fiii Iudii voiui milui și voiui mântui pre ei întru Domnul Dumnezeu lor; și nu voiui mântui pre ei cu arc, nice cu sabie, nici cu războiu, nici cu cară, nici cu cai, nici cu călăreți“.

8. Și înțarcă pre cea Ne-miluită și zemisli încă și născu fiiu.

9. Și zise: „Cheamă numele lui Nu-norodul-mieu, și voi nu sânteți norodul mieu, și eu nu-s Dumnăzău voao“.

10. Și era numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării, care nu să va măsură, nici să va număra. Și va fi în locul unde s'au grăit lor: „Nu norodul mieu – voi!“, chema-să-vor și ei „Fii lui Dumnezeu celui viu“.

Râm. 9, 26; Isaia 62, 4.

11. Și să vor aduna fiii Iudii și fiii lui Israil deodată și vor pune întru ei o domnie și să vor sui de pre pământu, căci mare e ziua lui Iesrael.

CAP 2

Pedepsirea fărădelegii lui Israil. Dumnezeu făgăduiește întoarcerea.

1. Ziceți fratelui vostru „Norodul-mieu“ și surorii voastre „Miluita“.

2. Judecați-vă cătră maica voastră, judecați-vă, căci ea nu-m e muiare mie, și eu nu-s bărbat ei; și voi rădica curvia ei de cătră fața mea și preacurvia ei den mijlocul țățelor ei,

3. Pentru ca să dezbrac pre ea goală și să o fac pre ea ca ziua nașterii ei; și voi pune pre ea ca pre o pustie și voi rânduie pre ea ca pământul fără de apă și voi omorî pre ea cu seate.

Iezech. 16, 39.

4. Și pre fiii ei nu voi milui, căci fii curviii sânt, căci au curvit maica lor,

5. Rușinat-au ceaea ce au născut pre ei, căci au zis: „Mearge-voi denapoia ibovnicilor miei, celora ce dau mie pâinile mele și apa mea și hainele mele și zăveastele mele, undelemnul meu și toate câte mi se cuvin“.

6. Pentru aceaea, iată, eu astup calea ei cu cursă și voi zidi căile ei, și cărările ei nu va afla.

7. Și va goni pre ibovnicii ei, și nu va ajunge pre ei; și-i va căuta, și nu-i va afla. Și va grăi: „Mearge-voi și mă voi întoarce cătră bărbatul meu cel mai den mainte, căci mai bun îm era atuncea decât acum“.

8. Și ea nu conosci că Eu am dat ei grâul și vinul și undelemnul, și argint am înmulțit ei; și ea de argint și de aur au făcut Vaalii.

3 Împ. 16, 32.

9. Pentru aceaea mă voi întoarce și voi căra grâul meu la vreamea lui și vinul meu la timpul lui și voi lua hainele mele și zăveastele mele, ca să nu acopere rușinea ei.

10. Și acum voi descoperi necurăția ei înaintea ibovnicilor ei, și nimeni nu va scoate pre ea den mâna mea.

11. Și voi întoarce toate veselile ei, praznicele ei și lunile noao ale ei și sâmbetele și toate zborurile ei.

Ierem. 7, 32 și 33, 11.

12. Și voi stinge via ei și smochinii ei, câte au zis: „Năimirile mele aceastea sânt, carele au dat mie ibovnicii miei“. Și voi pune pre eale spre mărturie, și vor mânca de tot pre eale hiarăle țarinii și pasările ceriului și târâtoarele pământului.

Isaia 5, 5, 6.

13. Și voiui izbândi asupra ei zilele Vaalimilor, întru carele au jârtvuit lor, și punea prejur ea cerceii ei și lefturile ei și mergea denapoia ibovnicilor ei, și pre mine au uitat –zice Domnul.

14. Pentru aceea, iată, eu rățăcesc pre ea și voiui aduce pre ea la pustiire și voiui grăi după inima ei,

15. Și voiui da ei câștigările ei de acolo și valea Ahor, ca să deșchiză înțeleagerea ei, și să va smeri acolo după zilele prunciei ei și după zilele suirii ei den pământul Eghipetului.

16. Și va fi în ziua aceea –zice Domnul– mă va chema „Bărbatul meu“ și nu mă va mai chema încă „Vaalim“.

17. Și voiui scoate numele Vaalimilor den rostul ei, și nu vor mai pomeni încă numele lor.

Zahar. 13, 2; Ps. 15, 4.

18. Și voiui pune lor făgăduință întru aceea zi cu hiarăle țarinei și cu pasările ceriului și cu târătoarele pământului; și arcul și sabia și războiul voiui surpa de la pământ și voiui lăcui pre nădeajde. Și voiui logodi pre tine mie în veac,

Iov 5, 23; Isaia 54, 17; Iezech. 34, 25.

19. Și te voiui logodi pre tine mie cu direptate și cu judecată și cu milă și cu îndurări,

20. Și te voiui logodi mie cu credință, și vei cunoaște pre Domnul.

Isaia 54, 10; Ps. 45, 2.

21. Și va fi în ziua aceea –zice Domnul– asculta-voiu ceriului, și ceriul va asculta pământului,

22. Și pământul va asculta grâului și vinul și untdelemnul, și acestea vor asculta lui Iesrael.

Râm. 9, 25.

23. Și voiui sămăna pre ea mie pre pământ și voiui milui pre cea Nemiluită și voiui grăi Ne-nărodului-mieu: „Nărodul meu ești tu“, și el va grăi: „Domnul Dumnezeu al meu ești Tu“.

1 Petr. 2, 1.

CAP 3

Despre necredința norodului și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu.

1. Și zise Domnul către mine: „Încă pasă și iubeaște muiare ce iubeaște reale și preacurvă, în ce chip iubeaște Dumnezeu pre fiii lui Israil și ei caută către dumnezei streini și iubesc frământătură cu stafide“.

2. Și am năimit mie cu 15 arginți și un gomor de orzu și un nevel de vin.

3. Și zișă către ea: „Zile multe vei șadea asupra-mi, și să nu curvești, nici să te afli cu alt bărbat, și eu sânt asupra ta“.

4. Căci zile multe vor șadea fiii lui Israil nefiindu împărat, nici fiind boiarin, nici fiind jârtvă, nici fiind jârtăvnic, nici preoții, nici arătători.

2 Paral. 15, 3.

5. Și după aceasta, întoarce-se-vor fiii lui Israil și vor cerca pre Domnul Dumnezeul lor și pre David, împăratul lor; și să vor ciudi spre Domnul și spre bunătățile lui la zilele ceale de apoi.

Iezech. 34, 24; Ierem. 30, 9.

CAP 4

Mustrea lui Dumnezeu pentru necredința Israilienilor.

1. Ascultați cuvântul Domnului, fiii lui Israil, că iaste judecată Domnului către cei ce lăcuiesc pământul, pentru căci nu iaste adevăr, nici milă, nici cunoașterea lui Dumnezeu pre pământu;

Mih. 6, 2.

2. Blestem și minciună, ucidere și furtișagu și preacurvie s’au răvărsat pre pământ, și sânghiuri preste sânghiuri să amească.

3. Pentru aceea plânge-va pământul și să va împutina cu toți ceia ce lăcuiesc pre el, cu fiarele țarinii și cu târătoarele pământului și împreună cu pasările ceriului, și peștii mării să vor sfârși,

Iezech. 36, 20.

4. Pentru ca nimeni nici să judece, nici să mustre nimenea; iară norodul meu –ca un preotu pricit.

Iezech. 3, 27.

5. Și va slăbi zile, va slăbi și prorocul împreună cu el noaptea și asemănat-am pre maica ta.

Mih. 3, 6.

6. Asămăna-se norodul meu ca cându n’ar avea minte; căci conștiința ai lepădat tu, lepăda-te-voiu și Eu, ca să nu preotești mie; și ai uitat legea Dumnezeului tău, uita-voiu pre fiii tăi și Eu.

Isaia 5, 14.

7. După mulțimea lor –așa au greșit mie; mărirea lor spre necinste o voi pune.

8. Păcatele norodului meu vor mânca și întru strâmbătățile lor vor lua alții sufletele lor.

Preoția 10, 17.

9. Și va fi în ce chip norodul, așa și preotul; și voi izbândi asupra lor căile lor și sfaturile lui voi răsplăti lui.

Isaia 24, 2.

10. Și vor mânca și nu să vor sătura, curvit-au și nu să vor îndirepta, pentru căci pre Domnul au părăsit a-l păzirea.

Isaia 1, 5; Mih. 6, 14; Preoția 26, 26.

11. Curvie și vin și îmbătare au priimit inima norodului meu.

Paremii 23, 29-33.

12. Cu seamne întreba și întru toiagele lui vestiia lui, căci cu duhul curviei să rătăciră și au curvit de la Dumnezeu lor.

13. Preste vârfurile munților jârtvuia și preste dealuri junghia, dedesuptul stejariului și plopului și copaciului ce umbriia, căci bunu e acoperemântul.

Isaia 1, 29; Iezech. 20, 28.

14. Pentru aceaea curvi-vor featele voastre și nurorile voastre vor preacurvi.

15. Și nu voi socoti asupra featelor voastre, când vor curvi, și spre nurorile voastre, când vor preacurvi, căci ei cu curve să frământa și cu cei săvârșiți jârtvuia, și norodul pricepând să îngurluia cu curva.

16. Și tu, Israile, nu fii neștiut, și, Iudo, nu intrați la Galgala și nu vă suiți la casa strâmbătății, și nu jurați pre Domnul cel Viu.

Amos 4, 4.

17. Căci ca junicea ce streache au strechiat –Israil; acum va paște pre ei Domnul ca pre miel la lărgime.

18. Părtașul idolilor lui Efraim își puse lui piadeci.

19. Alese pre hananei, curvind au curvit, iubit-au necinstea de înhierbântarea ei.

20. Volbura vântului tu ești în arepile ei și să vor rușina dentru jârtvele lor.

Fărădelegea lui Israil și a lui Iuda. Prezicerea pedepsei lor.

1. Auziți aceastea, preoții, și luați aminte, casa lui Israil, și casa împăratului, băgați în urechi, pentru căci cătră voi iaste judecata, pentru căci lațu v'aț făcut piscului și ca o mreață întinsă preste Itavirion,

2. Căci ceia ce vânează vânatul au întinsu. Și Eu sânt cercetătoriul vostru,

3. Eu conosciu pre Efraim, și Israil nu s'au depărtat de la mine, pentru căci acum curvi Efraim, să pângări Israil;

4. Și n'au pus sfaturile lor ca să să întoarcă cătră Dumnezeuul lor, căci duhu de curvie întru dânșii iaste, și pre Domnul nu l-au cunoscut.

5. Și să va smeri semeția lui Israil la fața lui, și Israil și Efraim vor slăbi întru strâmbătățile lor, și va slăbi Iuda cu dânșii.

Isaia 28, 1.

6. Cu oile și cu vițeei vor merge ca să caute pre Domnul și nu-l vor afla pre El. S'au abătut de la ei,

7. Căci pre Domnul au părăsit, căci fii striini să născură lor; și acum vor mânca de tot pre ei păliciunea și pre sorții lor.

8. Trâmbițați cu trâmbiță preste munți, răsunăți preste ceale înalte; mărturisiți în casa strâmbătății, de care s'au întristat Veniamin.

9. Efraim spre stingere să făcu în zilele muștrării; întru fealiurile lui Israil arătat-am credincioase.

10. Făcutu-s'au boiarii Iudii ca cei ce mută hotară; preste ei voi vârsa ca apa pornirea mea.

A 2 Leage 19, 14; Paremii 22, 28.

11. Așupri Efraim pre pizmașul lui, călcă judecata, căci au început a merge denapoia celor deșarte.

12. Și Eu –ca o turburare lui Efraim și ca un boldu casii Iudii.

13. Și văzu Efraim boala lui și Iuda durearea lui, și merge Efraim cătră asiriani și trimise soli cătră împăratul Iarim; și el n'au putut mântui, și nu va potoli durearea dentru voi. Pentru că s'au făcut Efraim ca o porumbiță fără de minte, neavând inimă: pre Eghipetu chema și la asiriani mergea.

14. Pentru căci Eu sânt ca un panthir lui Efraim și ca un leu întru Iuda; și Eu voi apuca și voi merge și voi lua, și nu iaste cine să scoată.

15. Merge-voiu și mă voi înturna la locul mieu, până ce să vor stinge și vor cerca fața mea.

Ierem. 29, 13; Iezech. 6, 9.

CAP 6

Pedeapsa lui Dumnezeu îndeamnă spre pocăință.

1. Întru necazul lor mâneca-vor cătră mine zicându: „Să meargem și să ne întoarcem cătră Domnul Dumnezeu nostru, căci Acesta ne-au lovit și va vindeca pre noi, lovi-va și ne va obloji pre noi.

2. Însănătoșa-ne-va pre noi după doao zile, în ziua a treia vom învia și vom trăi înaintea lui;

1 Cor. 15, 4.

3. Și vom cunoaște și vom goni a cunoaște pre Domnul, ca niște zori gata vom afla pre El, și va veni noao ca o ploaie timpurie și târzie pământului“.

A 2 Leage 11, 14; Ioil 2, 23.

4. Ce voi face ție, Efraime? Ce voi face ție, Iudo? Și mila voastră –ca norul de dimineață și ca roaua de zori mergându.

Isaia 26, 19.

5. Pentru aceaea am secerat pre prorocii voștri, ucis-am pre ei cu graiul gurii mele, și judecata ta ca o lumină va ieși.

6. Pentru căci milă voi, și nu jârtvă, cunoștința lui Dumnezeu, decât arderi-de-tot.

1 Împ. 15, 22; Matei 9, 13; 12, 7.

7. Și ei sânt ca omul ce calcă făgăduința; acolo au hulit pre mine.

8. Galaad –cetatea lucrând deșarte, turburând apă.

9. Și vârtutea ta –de om ispititoriu, ascuns-au preoții calea Domnului, au omorât pre Sichima, căci fărădelege au făcut.

10. În casa lui Israil văzui groaznece: acolo curvia lui Efraim, să pângări Israil.

11. Și Iuda lăsă secerătura lui, înceape culegând ție, întorcându Eu robimea norodului meu.

CAP 7

Tânguirea asupra lui Israil și vestirea dreptelor pedepse.

1. Vindecând Eu pre Israil, și se va descoperi strâmbătatea lui Efraim și răutatea Samariei, căci au lucrat mincinoase; și furul cătră el va intra, dezbrăcându-l tâlhariul în calea lui,

2. Pentru ca să cânte împreună ca cei ce cântă în inima lor. De toate răutățile lor îm aduș aminte; acum au încungiurat pre ei sfaturile lor, în preajma feații mele să făcură.

3. Cu răutățile lor veseliră pre împăratul și cu minciunile lor pre boiari;
4. Toți preacurvind, ca cuptoriul arzând spre mistuirea arsurii de para focului, de la frământarea aluatului până să va frământa el tot.
5. Zilele împăraților voștri –început-au boiarii a să mânia den vin, întinse mâna lui cu cei ucigași.
6. Pentru căci s’au arsu ca un cuptoriu inimile lor blestemând ei, toată noaptea de somnu Efraim să sătură, dimeneața să făcu, să ațâța ca lumina focului.

Mih. 2, 1.

7. Toți s’au înfierbântat ca un cuptoriu arzând și focu au mâncat pre judecătorii lor; toți împărații lor au căzut, nu era întru ei cel ce să chema cătră mine.

8. Efraim cu năroadele lui să amesteca dempreună, Efraim să făcu azimă neîntoarsă.

9. Și mâncară cei streini vârtutea lui, și el nu cunosc; și căruntește înfloriră lui, și el nu cunosc.

10. Și să va smeri simeția lui Israil la fața lui, și nu s’au întorsu cătră Domnul Dumnezeu al lor și n’au cercetat pre El întru toate acestea.

Amos 4, 9.

11. Și era Efraim ca o porumbiță fără de minte, neavând inimă: pre Eghiptet chema și la asiriani au mers.

12. În ce chip vor merge, voiui pune preste ei mreaja mea; ca pre pasările ceriului voiui pogorî pre ei, certa-voiui pre ei cu auzul necazului lor.

13. Vai lor, căci au sărit de la mine! Ticăiți sânt, căci au păgânit la mine! Și Eu am mântuit pre ei, și ei au grăit asupra mea minciuni!

Isaia 30, 1.

14. Și n’au strigat cătră mine inimile lor, ce numai să văieta preste așternuturile lor; preste grâu și vin să tăia de tot, certară-să întru mine.

Isaia 29, 13; Mat. 15, 8.

15. Și eu am întărit brațurile lor, și spre mine socotiră reale. Întoarsă-se întru nemică, să făcură ca un arcu întinsu. Cădea-vor în sabie boiarii lor, pentru necertarea limbilor. Așa e defăimarea lor în pământul Eghiptului.

CAP 8

Cei fără de Dumnezeu și cei necredincioși se vor stinge.

1. În sânul lor, ca pământul necălcăt, ca vulpea, ca vulturul pre casa Domnului,

2. Pentru căci călcară făgăduința mea și asupra legii mele pângăriră.

A 2 Leage 28, 49.

3. Pre mine mă vor striga: „Doamne, cunoscut-am pre tine!” Căci Israil au întorsu ceale bune, pre nepriatin au gonit ei.

4. Și au împărățit, iară nu pren mine au împărățit, n’au arătat mie; argintul lor și aurul lor făcut-au lor idoli, pentru ca să piară de tot.

5. Zdrobeaște vițelul tău, Samario! Întărită-se mânia mea preste ei; până când nu vor putea să să curățască

6. Întru Israil? Și aceasta teslariul au făcut, și nu Dumnezeu iaste; pentru căci înșălând era vițelul tău, Samario!

7. Pentru că stricate de vânt au sămănat, și surparea lor va priimi pre eale, neavând puteare de znop a face făină; iară de va și face, striini vor mânca pre ea.

8. Să înghiți Israil, acum să făcu întru limbi ca un vas netrebit.

Ierem. 22, 28 și 48, 38.

9. Căci ei s’au suit la siriani, puse spre sine Efraim, daruri iubi;

10. Pentru aceea da-să-vor întru limbi. Acum voi priimi pre ei, și vor înceta puținel a unge împărat și boiari.

11. Căci înmulți Efraim jârtăvnice, spre păcate făcură-se lui jârtăvnice iubite.

12. Scrie-voiu asupra lui mulțime și legiurile lui, spre striine să socotiră

13. Jârtăvnice, căci de vor jârtvui jârtvă și vor mânca cărnuri, Domnul nu va priimi pre eale. Acum va pomeni strâmbătățile lor și va izbândi fărădelegile lor; și ei la Eghiptet să înturnară.

Ierem. 14, 10.

14. Și uită Israil pre cela ce l-au făcut pre el și zidi beseareci, și Iuda înmulți cetăți zidite; și voi trimite foc la cetățile lui și va mânca de tot temeaiele lui.

CAP 9

Păcatelor greale urmează pedepse greale.

1. Nu te bucura, Israile, nici te veseli ca noroadele, căci ai curvit de la Domnul Dumnezeuul tău, iubit-ai dări preste toată aria grâului.

2. Arie și teasc n’au conoscut pre ei, și vinul i-au mințit pre ei.

Iezech. 4, 13.

3. N’au lăcuit în pământul Domnului; lăcuit-au Efraim Eghipetul, și întru asiriani necurate vor mânca.

Isaia 14, 2.

4. N’au sămănat Domnului vin și n’au îndulcit lui; jârtvele lor –ca pâinea plângerii lor: toți ceia ce mănâncă pre eale pângări-să-vor, pentru că pâinile lor –sufletelor lor, nu vor intra la casa Domnului.

5. Ce veți face la ziua zborului și la ziua sărbătorii Domnului?

6. Pentru aceea, iată, vor merge dentru chinuirea Eghipetului, și va priimi pre ei Memfis, și-i va îngropa pre ei Mahmas.

7. Argintul lor pierzare va moșteni pre el, ghimpi în sălașurile lor.

8. Venit-au zilele izbândirii, venit-au zilele răsplătirii tale, și să va chinui Israil ca prorocul cel ieșit den fire, omul cel purtătoriu de duh.

9. De mulțimea strâmbătăților tale să înmulți nebunia ta.

10. Straja lui Efraim cu Dumnezeu; prorocul e lațu încâlcit preste toate căile lui; nebunie în casa lui Dumnezeu au înspăimat.

11. Stricară-se după zilele dealului; pomeni-să-va strâmbătăților lor, izbândi-va păcatele lor.

Jud. 19, 25.

12. Ca strugurul în pustiiu aflaiu pre Israil și ca smochina în smochin timpuriu pre părinții lor am văzut. Ei au intrat cătră Veelfegor și să înstreinară spre rușine, și să făcură cei urâți ca cei îndrăgiți.

Num. 25, 3; Ps. 105, 28.

13. Efraim ca pasărea să zbură, măririle lor den nașteri și den chinuri și den zemisliri,

14. Pentru căci, și de vor hrăni pre fiii lor, fără feciori vor fi întru oameni; pentru că și vai lor iaste, carnea mea dentru ei.

Iov 27, 14.

15. Pre Efraim, în ce chip am văzut, spre vânat sânt feciorii lor, și Efraim a scoate spre împungere pre fiii lui.

16. Dă lor, Doamne! Ceale vii dă lor?

17. Dă lor zgău nenăscătoriu și țâțe uscate.

Luca 23, 29.

18. Toate răutățile lor în Galgal, căci acolo am urât pre ei. Pentru răutățile tocmealelor lor, den vinul mieu voi scoate pre ei, nu voi adaoge a îndrăgi pre ei, toți boiarii lor neascultând.

1 Împ. 6, 5.

19. Avut-au dureare Efraim, rădăcinele lui să uscară, roadă încă nu va mai aduce; pentru căci de vor și naște, voi uide pohtele pântecelui lor.

20. Lepăda-va pre ei Dumnezeu, căci n’au ascultat pre El, și vor fi rătăciți întru limbi.

CAP 10

Dojana Israeliților pentru răutățile lor.

1. Vie cu viță bună –Israil, roada rodind ei. După mulțimea a roadelor ei înmulți jârtăvnice; după bunătățile pământului lui, zidi stâlpi.

Isaia 5, 2; Ierem. 2, 28.

2. Împărțiră inimile lor, acum să vor stinge; El va săpa de tot jârtăvnicile lor, chinui-vor stâlpii lor.

3. Pentru că acum vor grăi: „Nu iaste împărat noao, căci nu ne-am temut de Domnul. Și împăratul ce va face noao?”

4. Grăindu cuvinte, pricini mincinoase, pune-va făgăduință; răsări-va ca troscotul judecată pre țealina țarenii.

5. La vițelul casii căroră strâmbătățile vor nemernici ceia ce lăcuiescu Samaria, căci plânse norodul lui asupra lui; și, în ce chip au amărât pre el, să vor veseli preste mărirea lui, căci să înstriină de la el.

4 Împ. 23, 5.

6. Și pre el la asiriani, legându-l, adus-au poclon împăratului Iarim; pentru darea lui Efraim priimi-va rușine, rușina-se-va Israil întru sfântul lui.

7. Lepădă Samaria pre împăratul ei ca o gătejie pre fața apei.

8. Și să vor rădica capiști fiind strâmbătățile, păcatele lui Israil; spini și ciulini să vor sui preste jârtăvnicile lor. Și vor grăi munților: „Acoperiți pre noi!” Și dealurilor: „Cădeți preste noi”.

Isaia 2, 19; Luca 23, 30; Apoc. 6, 16; Jud. 19, 25.

9. De cându munții au greșit Israil, acolo au stăut; nu va apuca pre ei în dealu războiu preste fiii strâmbătății?

10. Venit-au a certa pre ei după pohta mea, și să vor aduna preste ei noroadă cându să vor certa ei întru amândoa strâmbătățile lor.

11. Efraim –junice învățată a îndrăgi pricea, și Eu voi veni preste ce e mai bunu al grumazului ei; încăleca-voiu pre Efraim, mâlcomiși-voiu pre Iuda, întări-va lui pre Iacov.

12. Sămănați voao întru dreptate, culeageți spre roadă de viață;

Gal. 6, 7, 8; Iac. 3, 18; Ierem. 4, 4.

13. Luminați voao lumină de minte, până încă iaste vreame cercați pre Domnul, până a veni voao roadele dreptății.

14. Pentru căci ați tăcut necurăția și strâmbătățile ei ați cules, mâncat-ați roadă mincenoasă. Căci ai nădejduit întru carăle tale, întru mulțimea tăriei tale.

Paremi 22, 8.

15. Și să va scula pierire întru norodul tău și toate ceale zidite ale tale să vor duce; ca boiarenul Salama den casa lui Ierovoam în zilele războiului, pre mumă preste fii au trântitu-o.

Jud. 8, 12.

16. Așa voi face voao, casa lui Israil, de cătră fața răutăților voastre.

CAP 11

Mărirea milei Dumnezești, ce o au primit nemulțumitorii Israilteni.

1. La mânecate s'au lepădat, lepădatu-s'au împăratul lui Israil.

2. Pentru că prunc iaste Israil, și Eu am iubit pre el și den Eghipet am chemat pre fiii lui.

Ieș. 4, 22, 23; Matei 2, 15.

3. În ce chip am chemat pre ei, așa s'au dus de la fața mea: ei Vaalimilor jârtvuia și celor cioplite tămâia.

4. Și Eu am împiedecat pre Efraim, luat-l-am pre el preste brațul meu, și n'au conoscut că voi vindeca pre ei.

5. Întru stricarea oamenilor întins-am pre ei cu legăturile îndrăgirii meale și voi fi lor om dând palme preste fălcile lui; căuta-voiu cătră el, și-l voi birui.

6. Lăcui Efraim în Eghipet, și Asur el –împărat lui, căci n'au vrut să să întoarcă.

7. Și au slăbit cu sabia în cetățile lui și au încetat întru mâinile lui, și vor mânca dentru sfaturile lor.

8. Și nărodul lui spânzurându-l dentru nemernicia lui, și Dumnezău preste ceale cinstite ale lui să va mânia, și nu-l va înălța pre el.

9. Ce te voi pune, Efraim? Scuti-te-voiu, Israile? Ce te voi pune pre tine? Ca pre Adama te voi pune și ca pre Sevoim? Întorsu-s'au inima mea

întru aceasta, turbură-se împreună căința mea.

Fac. 19, 24.

10. Nu voi face după urgia mâniei mele și nu voi părăsi a să stinge Efraim; pentru căci Eu sânt Dumnezeu, și nu om: întru tine sfânt și nu voi intra la cetate.

1 Împ. 15, 29.

11. Denapoi Domnului voi merge; ca leul va răcni, căci El va răcni, și să vor spămânda fiii apelor.

12. Zbura-vor ca pasărea de la Eghiptet și ca porumbul de la asiriani; și voi așaza pre ei la casele lor, zice Domnul.

13. Încungiuratu-m'au cu minciuni Efraim și cu păgânătăți casa lui Israil și a Iudii; acum au conosciut pre ei Dumnezeu, și nărodu sfânt să va chema lui Dumnezeu.

CAP 12

Necredința lui Efraim și judecata lui Dumnezeu împotriva lui Iuda.

1. Și Efraim rău duh au gonit, zăduh toată ziua; deșarte și întru nemică au înmulțit și făgăduința cu asirianii au pus, și untdelemnul la Eghiptet mergea.

2. Și judecată e Domnului către Iuda ca să izbândească pre el Iacov după căile lui, și după tocmealele lui va răsplăti lui.

Isaia 2, 6.

3. În pânțele au amăgit pre fratele lui și cu ostenealele lui s'au întărit către Dumnezeu,

Fac. 25, 25; 32, 24.

4. Și să întări cu îngerul și slăbi; plânsură și să rugară mie, în casa celor ce m'au aflat, acolo să grăi către dânșii.

5. Și Domnul Dumnezeu cel întru tot Țiitoriu fi-va pomenire lui.

6. Și tu la Dumnezeul tău te vei întoarce; mila și judecata păzește și te apropie către Dumnezeul tău pururea.

Ps. 67, 5.

7. Hanaan –în mâna lui e cumpăna strâmbătății, a asupra îndrăgi.

8. Și zise Efraim: „Însă m'am îmbogățit, aflai răpaos mie“; toate trudele lui nu să vor afla lui, pentru strâmbătățile carele au greșit.

9. Și Eu, Domnul Dumnezeul tău, te-am scos pre tine den pământul Eghiptului, încă te voi lăcui în corturi, ca în zilele sărbătorii.

Isaia 43, 11.

10. Și voiui grăi către proroci, și eu vederi am înmulțit și în mâinile prorocilor mă asămănaiu.

Ioil 2, 28.

11. De nu iaste Galaad, oare mincinoși era în Galgala boiarii jârtvuind, și jârtăvnicele lor –ca broaștele ceale țestoase pre țealina țarenii.

12. Și să deade în laturi Iacov la câmpul Siriii, și sluji Israil pentru muiare și întru muiare să păzi.

Fac. 28, 5.

13. Și cu prorocu scoase Domnul pre Israil den pământul Eghipetului, și cu proroc să păzi.

Ieș. 14, 21, 22.

14. Mânie-se Efraim și urgisi, și sângele lui preste el se va vărsa și ocară lui va răsplăti Domnul lui.

CAP 13

Amenințarea Domnului împotriva fiilor lui Israil. Prezicere despre mântuire.

1. După cuvântul lui Efraim, dreptăți au luat el întru Israil; și puse Vaalii și muri.

2. Și acum adaose a greși încă: și au făcut lor topire den aur și den argintul lor după chipul idolilor, lucruri de teslari săvârșite lor. Aceștea zic: „Junghiați oameni, pentru că viței s’au sfârșit!”

3. Pentru aceea vor fi ca norul de dimeneață și ca roua de zori mergând, ca țărâna suflându-se den arie și ca aburul de lacrimi de fum.

4. Și Eu, Domnul Dumnezeuul tău, cel ce întăresc ceriul și zidesc pământul, ale căruia mâni au zidit oastea lui, și n’am arătat ție acestea ca să mergi tu denapoia lor.

Isaia 43, 11; Ieș. 20, 2.

5. Și Eu am scos pre tine den pământul Eghipetului, și Dumnezeuu afară den mine nu iaste, și mântuind nu iaste afară de mine. Eu pășteam pre tine în pustiiu, în pământ nelăcuit,

A 2 Leage 2, 7.

6. După pășunele lor. Și să săturară spre sațiu și să înălțară inimile lor; pentru aceea uitară pre mine.

A 2 Leage 32, 15.

7. Și voi fi lor ca panthir și ca un pardos despre calea asirianilor.

8. Întâmpina-voi lor ca ursoaia cea lipsită și voi rumpe încuiarea inimii lor, și vor mânca pre ei de tot acolo puii de leu ai dumbrăvii, și hiarăle țarenii vor sparge pre ei.

Plâng. 3, 10.

9. Stricării tale, Israile, cine va ajutori?

10. Unde e împăratul tău acesta? și te mântuiască pre tine întru toate cetățile tale; judece-te pre care ai zis: „Dă-mi împărat și boiari!”

1 Împ. 8, 5.

11. Și dediu ție împărat întru urgia mea și suferiiu întru mânia mea volbura strâmbătății. Efraim, ascuns e păcatul lui.

Iov 14, 7.

12. Durori ca ceia ce naște vor veni lui; acesta e fiiul nu celui înțelept, pentru căci acum nu va suferi întru zdrobirea fiilor.

4 Împ. 19, 3.

13. Dentre mâna iadului voi izbăvi pre ei și den moarte voi mântui pre ei.

1 Cor. 15, 24.

14. Unde e judecata ta, moarte? Unde e boldul tău, iadule? Mângâierea s'au ascunsu de la ochii miei.

Evrei 2, 14; Isaia 25, 8.

15. Pentru căci acesta în mijlocul fraților tăi va osebi; aduce-va vânt pālitoriu Domnul den pustiiu preste elu, și va usca vinele lui și va pustii izvoarele lui; El va usca pământul lui și toate vasele ceale poftite ale lui.

Iezech. 17, 10 și 19, 13.

CAP 14

Îndemnarea lui Israil la pocăință. Făgăduința lui Dumnezeu.

1. Stinge-se-va Samaria, căci stătu împotrivă cătră Dumnezeul ei; cu sabie vor cădea, și cei dedesuptul țătelor lor să vor trânti de pământu, și ceale ce au în pânțele lor vor plesni.

2. Întoarce-te, Ierusalime, cătră Domnul Dumnezeuul tău, pentru căci ai slăbit întru strâmbătățile tale.

Ierem. 3, 22.

3. Luați cu voi împreună cuvinte și vă întoarceți către Domnul; ziceți lui pentru ca să nu luați strâmbătate, și să luați bunătați, și „să răsplătim roada buzelor noastre.

Evrei 13, 15.

4. Asur nu ne va mântui pre noi, pre cal nu vom încăleca, nu vom mai zice încă ‘dumnezeii noștri’ faptelor mânilor noastre. Cel dentru tine va milui pre săracu“.

Mih. 5, 10.

5. Lecui-voiu lăcașurile lor, îndrăgi-voiu pre ei cu mărturisire, pentru căci să întoarse urgia mea de către ei.

6. Și vei fi ca roua lu Israil, înflori-va ca crinul și va pune rădăcinile lui ca Livanul;

Ps. 91, 12; Isaia 18, 4.

7. Mearge-vor stâlpările lui, și va fi ca maslinul de tot rodit, și mirosul lui ca al Livanului;

8. Întoarce-se-vor și vor șădea supt acoperirea lui, trăi-vor și vor întări cu grâu; și va înflori ca via pomenirea lui, ca vinul Livanului.

9. Lui Efraim, ce e lui încă și idolilor? Eu am smerit pre el, și voi întări pre el; Eu –ca un archeth copt, dentru mine roada ta s’au aflat.

10. Care e înțelept și va înțeleage aceastea? Înțelegătoriu și va cunoaște pre eale? Căci direapte sânt căile Domnului, și direpții vor merge întru eale, iară cei necurați slăbi-vor întru eale.

Ierem. 9, 11; Ps. 106, 43.

IOIL

CAP 1

Prezicerea pustiirii Iudeii și îndemnarea la pocăință.

1. Cuvântul Domnului, carele s’au făcut cătră Ioil al lui Vathuil.
2. Ascultați aceastea, cei bătrâni, și băgați în urechi, toți ceia ce lăcuți pământul. De s’au făcut ca aceastea întru zilele voastre sau în zilele părinților voștri?
3. Pentru ei fiilor voștri povestiți, și fiii voștri fiilor lor, și fiii lor la alt neam.
4. Rămășițele omidei le-au mâncatu lăcusta, și rămășița lăcustei mâncatu-o-au gândacul, și rămășița gândacului mâncatu-o-au păliciunea.
5. Trezviți-vă, cei ce să îmbată den vinul lor, și plângeți; și jăliți, toți ceia ce beați vin spre beție, căci să rădică den gura voastră veselie și bucurie.
6. Căci limbă s’au suit pre pământul meu, tare și nenumărată; dinții ei – dinți de leu, și măsealele – ca ale puiului leului.
7. Pus-au via mea spre stingere și smochinii miei spre dărâmare; cercând au cercat pre ea și au lepădat, albit-au vițele ei.
8. Plânge cătră mine mai mult decât mireasa cea îmbrăcată cu sacu preste bărbatul ei cel de fetie.
9. Rădică-să jârtvă și turnare den casa Domnului! Plângeți, preoți, cei ce slujiți jârtăvnicului Domnului,
10. Căci s’au chinuit câmpurile; plângă pământul, căci să chinui grâul, uscă-să vinul, împutină-să untul-de-lemn.
11. Uscară-se plugarii; plângeți, ocine, pentru grâu și orzu, căci pieri culesul den țarină;
12. Via să uscă, și smochinii să împutinară; rodiile și finicul și mărul și toți copacii țarinii să uscară, căci rușinară bucuria fiii oamenilor.
13. Încingeți-vă și vă tânguiți, preoți, plângeți, cei ce slujiți jârtăvnicului! Întrați, dormiți cu saci, slujând lui Dumnezeu, căci să depărtă den casa Dumnezeului vostru jârtvă și turnare.
14. Sfințiți postu, strigați slujbă, adunați pre bătrânii toți ce lăcuiescu pământul la casa Domnului Dumnezeului vostru și strigați cătră Domnul întins:

15. „...Spre zi, căci aproape e ziua Domnului și chinuire den chinuire va veni“.

Isaia 13, 6.

16. Căci pre denaintea ochilor voștri bucatele pieriră de tot, den casa Dumnezeului vostru veselie și bucurie.

17. „Săltară juncele pren iaslele lor, pieriră comorâle, săpară-se de tot teascurile, căci să uscă grâul.

18. Ce vom aduna noao? Plânsură cirezile boilor, căci nu era pășune lor, și turmele oilor să stinseră.

19. Cătră tine, Doamne, voi striga, căci foc au topit ceale frumoase ale pustiiului, și pară de focu au aprinsu toate leamnele țarinii;

20. Și dobitoacele câmpului căutară cătră tine, căci să uscară slobozirile apelor și focu au mâncat de tot ceale înfrumusețate ale pustiiului“.

CAP 2

Pedeapsa, îndemnarea la pocăință și făgăduința mântuirii.

1. Și trâmbițați cu trâmbița în Sion, strigați în muntele cel sfânt al mieu, și să să turbure toți ceia ce lăcuiescu pământul, căci au sosit ziua Domnului, căci aproape e,

Ierem. 3, 7; Amos 5, 18; Sofon. 1, 15.

2. Zi de întunearec și de ceață, zi de nor și de negură. Ca zorile să va vărsa preste munți nărod mult și tare; aseamene lui nu s’au făcut den veacu și după ei nu se va oști până la ani, întru neamurile neamurilor.

3. Ceale denainte ale lui – focu topitoriu, și ceale denapoia lui – pară de focu ațâțându-se. Ca grădina desfătăciunii – pământul de cătră fața lui, și ceale denapoi ale lui – câmpul stingerii; și nu va fi nimeni să scape de el.

4. Ca vederea cailor – vederea lor; și ca călăreții, așa vor goni.

Apoc. 9, 7.

5. Ca glasul carălor preste vârfurile munților vor sări, și ca glasul văpăii de foc care mistuiaște trestia, și ca nărod mult și tare ce se rânduiaște la războiu.

6. De cătră fața lui zdrobi-se-vor năroade, toată fața – ca arsura oalei.

7. Ca niște hăreți vor alerga și ca niște oameni războinici să vor sui preste ziduri, și fieștecarele în calea lui va merge, și nu vor abate cărările lor;

8. Și fieștecarele de cătră aproapele său nu să va despărți; îngreuindu-se cu armele lor vor merge și 'ntru zvârliturile lor vor cădea, și nu vor săvârși.

9. De cetate să vor apuca și preste ziduri vor alerga, preste case să vor sui și prin ferestri vor intra ca furii.

10. Înaintea feații lui să va turbura pământul și să va clăti ceriul, soarele și luna va întuneca și stealele vor apune lucirea lor.

Isaia 13, 10, 13 și 24, 23; Iezechiil 32, 7; Matei 24, 29; Marc. 13, 24; Luca 21, 25.

11. Și Domnul va da glasul lui feații puterii lui, căci multă iaste foarte tabăra lui, căci tari sânt faptele cuvintelor lui; pentru că mare e ziua Domnului, luminată foarte, și cine va fi destul ei?

Ierem. 30, 7.

12. Și acum zice Domnul Dumnezeuul nostru: „Întoarceți-vă cătră mine den toată inema voastră, și cu post, și cu sac, și cu plângere, și cu tânguire“.

Ierem. 4, 1; Zah. 1, 3, 4.

13. Și rumpeți inimile voastre, și nu hainele voastre, și vă întoarceți cătră Domnul Dumnezeul vostru, căci milostiv și îndurătoriu iaste, mult-îngăduitoriu și mult-milostiv și căindu-se spre răutăți.

Ps. 50, 19 și 85, 4.

14. Cine știe de să va întoarce și să va căi și va lăsa dinapoia lui blagoslovenie și jârtvă și turnare Domnului Dumnezeuului nostru?

15. Trâmbițați cu trâmbiță în Sion, svințiți postu, strigați slujbă,

16. Adunați nărod, svințiț adunare, aleageți bătrânii, adunați prunci sugători de țâță, iasă ginere din așternutul lui și nevastă den cămara ei.

17. În mijlocul veatrii jârtăvnicului vor plânge preoții cei ce slujăscu Domnului și vor grăi: „Nu te îndura, Doamne, de nărodul tău și nu da moștenirea ta ocară, ca să-i stăpânească pre ei limbi, pentru ca să nu zică întru limbi: ‘Unde iaste Dumnezeul lor?’“

Iezech. 8, 16; Ps. 78, 10; Mih. 7, 10.

18. Și râvni Domnul pământul lui și nu să îndură de norodul lui.

Preoția 25, 23; Isaia 14, 25.

19. Și răspunse Domnul și zise norodului său: „Iată, eu voi trimite voao grâul și vinul și untdelemnul, și vă veți sătura de dânsese, și nu voi mai da pre voi încă spre ponoslu întru limbi.

20. Și pre cel de la miazănoapte goni-l-voiu de cătră voi și-l voi scoate pre el la pământ fără de apă; și voi stinge fața lui la marea cea dentâiu, și

ceale de apoi ale lui la cea de apoi; și să va sui putreziciunea lui, și să va sui împuciciunea lui, căci să măriră faptele lui“.

21. Îndrăznește, păminte, bucură-te și te veselește, căci mări Domnul a face!

22. Îndrăzniți, dobitoacele câmpului, căce au odrăslit câmpii pustiiului, căce lemn au adus roada lui, smochinul și via au dat vârtutea lor.

23. Și fiii Sionului, bucurați-vă și vă veseliți spre Domnul Dumnezeu vostru, căce au dat noao bucate spre dreptate și va ploua noao ploaie timpurie și târzie, ca și mai nainte.

A 2 Leage 11, 14; Iosia 6, 3.

24. Și să vor împlea ariile de grâu, și să vor preavărsa teascurele de vinu și de untdelemn.

25. Și vor răsplăti voaă pentru anii carii au mâncat pălitura și omida și lăcusta și gândacii, putearea mea cea mare carea o am trimis la voi.

26. Și veți mânca mâncând și vă veți sătura, și veți lăuda numele Domnului Dumnezeului vostru, carele au făcut împreună cu voi spre minuni, și nu să va rușina nărodul meu în veacu.

Amos 9, 8.

27. Și veți cunoaște că în mijlocul lui Israil Eu sânt, și Eu – Domnul Dumnezeul vostru, și nu iaste încă afară de mine; și nu să va rușina încă nărodul meu în veac.

28. Și va fi după aceasta și voi turna den Duhul meu preste tot trupul, și vor proroci fiii voștri și featele voastre, și bătrânii voștri visuri vor visa, și tinerii voștri vederi vor vedea.

Isaia 44, 3; Fapt. Ap. 2, 17; Iezech. 39, 29; Iosia 12, 10; Zah. 12, 10.

29. Și preste slugile mele și preste slujnicile mele, în zilele acealea, voi vărșă den Duhul meu, și vor proroci.

30. Și vor da seamne în ceriu și pre pământ sânge și focu și abur de fum.

31. Soarele să va premeni spre întunearec și luna spre sânge, mai nainte de ce va veni ziua Domnului cea mare și luminoasă.

Isaia 24, 23; Luca 21, 24; Fapt. Ap. 2, 20.

32. Și va fi tot carele va chema numele Domnului să va mântui, căci în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuit, după cum au zis Domnul, și binevestind pre carii Domnul au chemat.

Isaia 61, 2; Râm. 10, 13.

CAP 3

Judecata împotriva limbilor și făgăduința pentru Iudea.

1. Căci iată, Eu în zilele acealea și în vremea aceea, când voiu înturna robirea Iudii și a Ierusalimului,

2. Și voiu aduna toate limbile și le voiu pogorî pre eale la Valea lui Iosafat, și mă voiu prigoni cătră ei acolo pentru norodul meu și pentru moștenirea mea, Israil, carii s'au răsipit întru limbi; și pământul meu îl împărțiră,

Ierem. 50, 11.

3. Și preste norodul meu puseră sorti, și au dat copilașii la curve, și vindea fetișoarele pentru vin și bea.

4. Și ce e voao și mie, Tirule și Sidonule și toată Galilea a celor striini de fealiu? Au răsplătire voi răsplătiți mie? Au țineți mânie voi mie? Iute și de sânge voi răsplăti răsplătirea voastră la capetele voastre,

Ierem. 50, 15, 29.

5. Pentru căci argintul meu și aurul meu ați luat, și ceale alese ale mele și ceale bune ați băgat în casele voastre,

6. Și pre fiii Iudii și pre fiii Ierusalimului i-ați vândut fiilor elinilor, pentru ca să-i depărtați pre ei den hotarăle lor.

7. Și iată, eu voiu scula pre ei den locul unde i-ați vândut pre ei acolo, și voiu răsplăti răsplătirea voastră la capetele voastre,

Ierem. 50, 29.

8. Și voiu da pre fiii voștri și pre featele voastre pre mânilor fiilor Iudii, și vor vinde pre ei la robie la limbă departe depărtată, căci Domnul au grăit.

9. Strigați aceastea întru limbi, sfințiți războiu, rădicați pre războinici; apropiați-vă și vă suiți, toți bărbați războinici.

Ierem. 51, 27.

10. Tăiaș plugurile voastre spre sabii și seacirile voastre spre darde; cel neputincios zică că: „Pociu eu!”

11. Adunați-vă și intrați, toate limbile de pre împrejur, și vă adunați acolo; cel blând fie războinic.

12. Rădice-se și să suie toate limbile la Valea lui Iosafat, pentru că acolo voiu șadea a osebi toate limbile demprejur.

13. Trimiteți seaceri, că au sosit culesul; intraș de călcați, căci plin iaste jgheabul; să varsă postăvile, căci să înmulțiră răutățile lor.

14. Sunete au răsunat în Valea Judecății, căci aproape e ziua Domnului în Valea Judecății.

15. Soarele și luna vor întuneca, și stealele vor apune lucirea lor.

Isaia 13, 10; Iezech. 32, 7; Mat. 24, 29; Marc. 13, 24.

16. Iară Domnul den Sion va striga și den Ierusalim va da glasul lui, și să va clăti ceriul și pământul; și Domnul nu se va îndura de norodul lui, și va întări pre fiii lui Israil.

Ierem. 25, 30; Amos 1, 2; Isaia 13, 13.

17. Și veți cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu vostru, cel ce sălășluiaște în Sion, muntele cel sfânt al meu; și va fi Ierusalimul sfântu, și de alt neamu nu vor mai intra pren el.

Zah. 14, 21.

18. Și va fi în ziua aceea: pica-vor munții dulceață, și dealurile vor cura lapte, și toate slobozirele Iudii cura-vor ape, și izvor den casa Domnului va ieși și vor adăpa Pârâul Shinilor.

Iezech. 47, 1; Isaia 35, 6 și 41, 18; Amos 9, 13.

19. Eghipetul spre stingere va fi, și Idumea spre câmpul stingerii va fi, de strâmbătățile fiilor Iudii, pentru căci au vărsat sânge drept în pământul lor.

20. Și Iudea în veac să va lăcui și Ierusalimul spre neamuri de neamuri.

Amos 9, 14.

21. Și voi cerceta sângele lor, și nu voi nevinovăți; și Domnul va sălășlui în Sion.

AMOS

CAP 1

Preziceri asupra limbilor pentru păgânătățile lor.

1. Cuvintele lui Amos, carele s’au făcut în Cariathiarim den Thecue, carele au zis pentru Ierusalim în zilele Oziei, împăratul Iudii, și ale lui Ierovoam al lui Ioas, împăratul lui Israil, mai nainte cu 2 ani de cutremur.

2. Și zise: „Domnul den Sion au răspuns și den Ierusalim au dat glasul lui, și au plâns pășunile păstorilor și să uscă vârful Carmilului“.

Ioil 3, 16.

3. Și zise Domnul: „Asupra celor 3 păgânătăți ale Damascului și peste ceale 4 nu mă voi întoarce de către el, pentru căci tăia cu herestraie de fier pre ceale ce avea în pânțece, ceale den Galaad;

Isaia 17, 1; Ierem. 49, 1.

4. Și voi trimite foc la casa lui Azail, și va mânca de tot temeliile fiiului lui Ader;

Ierem. 49, 26.

5. Și voi zdrobi zăvoarele Damascului, și voi piarde de tot pre cei ce lăcuiesc în câmpul Onului și voi tăia de tot neamul den bărbații Haranului, și să va robî norodul Siriei cel ales“ –zice Domnul.

4 Împ. 16, 9; Isaia 17, 1, 2; Ierem. 49, 23.

6. Acestea zice Domnul: „Asupra celor 3 păgânătăți ale Gazei și asupra celor 4 nu voi urî pre ei, pentru ca să-i robească pre ei robirea lui Solomon, ca să-i închie la Idumea;

2 Paral. 21, 16, 17 și 28, 18.

7. Și voi trimite foc preste zidurile Gazei, și va mânca de tot temeliile ei.

8. Și voi piarde de tot pre toți ceia ce lăcuia de la Azot, și să va rădica un fealiu de la Ascalon; și voi aduce mâna mea preste Accaron, și vor pieri cei rămași ai celor striini de fealiu“ –zice Domnul Domnul.

9. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgânătăți ale Tirului și preste ceale 4 nu voi urî pre ei, pentru căci au închis robimea lui Solomon la Iudea, și nu ș’au adus aminte de făgăduința fraților;

Iezech. 26, 2.

10. Și voi trimite foc preste zidurile Tirului, și va mânca de tot temeliile lui“.

11. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgânătăți ale Idumeii și preste ceale 4 nu voi urî pre ei, pentru căci au gonit ei cu sabie pre frații lui și strică maică pre pământ și au gătit spre mărturie groaza lui și pornirea lui au gătit-o spre price;

Ps. 136, 9; Ierem. 25, 21; Iezech. 35, 2 și 25, 2.

12. Și voi trimite foc la Theman, și va mânca de tot temeliile zidurilor ei“.

13. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgânătăți ale fiilor lui Ammon și preste ceale 4 nu voi urî pre ei, pentru căci spinteca pre ceale ce avea în pânțele ale galaaditeanilor, pentru ca să lărgască hotarile lor;

Sof. 2, 9.

14. Și voi aprinde foc preste zidurile Ravathii, și va mânca de tot temeliile ei cu strigare în ziua războiului, și să va clăti întru ziua săvârșirii ei;

Ierem. 49, 26.

15. Și vor merge împărații ei întru robire, preoții lor și boiarii dempreună“ –zice Domnul.

CAP 2

Pedeapsa lui Dumnezeu asupra lui Moav, Iuda și Israil.

1. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgânătăți a lui Moav și preste ceale 4 nu voi urî pre ei, pentru căci au arsu oasele împăratului Idumeii în muruială;

2. Și voi trimite focu la Moav, și va mânca de tot temeliile cetăților lui, și va muri întru neputință Moavu cu glas, cu strigare de trâmbiță;

3. Și voi piarde judecătoria de la el, și pre toți boiarii lui voi omorî împreună cu el“ –zice Domnul.

4. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgânătăți a fiilor Iudii și preste ceale 4 nu voi urî pre ei, pentru căci au lepădat legea cea de fire a Domnului, și poruncile lui nu le-au păzit și au rățacit pre ei deșărtăciunile lor, căroră au urmatu părinții lor denapoia lor.

5. Și voi trimite foc preste Iuda, și va mânca de tot temeliile Ierusalimului“.

6. Acestea zice Domnul: „Preste ceale 3 păgânătăți a Ierusalimului și preste ceale 4 nu voi urî pre ei, pentru căci au vândut pe argint pre cel

drept și pre cel measeru pentru ciobote,

7. Celor ce calcă preste țărâna pământului și da palme la capetele săracilor și calea smeriților au abătut, și fiiu și tatăl lui mergea cătră una slujnică, pentru ca să păgânească numele Dumnezeului lor,

8. Și hainele lor legând cu funi acoperiri făcea alătura cu jârtăvnicul și vinu dentru năpăști bea întru casa Dumnezeului lor.

9. Și eu am scos pre Amoreu dentru fața lor, căruia era în ce chip înălțimea chedrului înălțimea lui și vârtucios era ca stejariul, și am uscat roada lui deasupra și rădăcinile lui dedesupt;

Num. 21, 24; Psalm 134, 11.

10. Și eu am scos pre voi den pământul Eghipetului și am triumblat pre voi întru pustiiu 40 de ani, ca să moșteniți de tot pământul amoreilor;

11. Și luaiu dentru fiii voștri spre proroci și dentru tinerii voștri spre sfințenie. Au nu-s aceastea, fiii lui Israil?“ –zice Domnul.

12. „Și adăpați pre cei sfințiți cu vin și prorocii lor porunciați zicând să nu proroească.

Isaia 30, 10.

13. Pentru aceaea, iată, eu răstornu dedesuptul vostru, în ce chip să răstoarnă carul cel plin de trestie;

14. Și piare fuga de la alergătoriu, și cel tare nu va birui vârtuții lui, și cel boinic nu va mântui sufletul lui,

Ecles. 9, 11.

15. Și arcașul nu va îngădui, și cel iute cu picioarele lui nu va scăpa, și călărețul nu va scăpa sufletul lui,

Ierem. 46, 6.

16. Și să va afla inima lui întru sâlnicii, cel golu va goni întru aceaea zi“ –zice Domnul.

CAP 3

Fărădelegea israiliților și prezicerea pedepsei lor.

1. Ascultați cuvântul acesta, carele au grăit Domnul asupra voastră, casa lui Israil, și asupra a tot fealiul carea am scos den pământul Eghipetului, zicând:

2. „Numai pre voi am cunoscut den toate fealiurile pământului; pentru aceaea izbândi-voiu asupra voastră toate răutățile voastre.

Ieș. 19, 5, 6; Luca 12, 47.

3. Au merge-vor doi de-mpreună pre cale de nu se vor cunoaște ei?

4. Au răcni-va leul den dumbrava lui neavând vânat? Au da-va puiul de leu glasul lui den culcușul lui întru ceva de nu va hrăpi cevași?

5. Au cădea-va pasăre pre pământ fără de păsărariu? Au sta-va lațul pre pământ fără decât a prinde ceva?

6. Au striga-va trâmbiță în cetate și nărodul nu se va spămânda ? Au fi-va răutate în cetate carea Domnul n’au făcut?

Iezech. 5, 8; Mih. 1, 12.

7. Pentru că nu va face Domnul Dumnezeu lucru, de nu va descoperi certarea lui cătră slugile lui, cătră proroci.

Fac. 18, 17.

8. Leul va răcni, și cine nu se va spămânda? Domnul Dumnezeu au grăit, și cine nu va proroci?

9. Vestiți pren țări întru asiriani și preste țări în pământul Eghiptului, și au zis: ‘Adunați-vă preste muntele Samariei și vedeți minunate multe întru mijlocul ei și asupreală cea ce e într’însa’.

10. Și n’au cunoscut ceale ce vor fi înaintea ei –zice Domnul– cei ce agonisescu strâmbătatea și chinuirea în țările lor“.

11. Pentru aceea aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Pustii-se-va Tiros, premprejur pământul tău stinge-se-va, și să va pogorî dentru tine vârtutea ta, și se vor jăfui țările tale“.

12. Aceastea zice Domnul: „Ca când va scoate păstoriul den gura leului doao armuri au margine de ureache, așa să vor scoate fiii lui Israil ceia ce șăd în Samaria denaintea fealiului și în Damascu va pleca preoții.

13. Auziți și mărturisiți casei lui Iacov –zice Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul,

14. Pentru căci în ziua când voi izbândi păgânătățile lui Israil asupra lui, și voi izbândi pre jârtăvnicile lui Vethil, și să vor săpa de tot coarneau jârtăvnicului și vor cădea pre pământ;

15. Și voi zdrobi casa cea înaltă preste casa cea de vară, și vor pieri case de elefant, și să vor adaoge alte case multe“ –zice Domnul.

CAP 4

Mustrea și amenințarea celor răi din norodul lui Israil.

1. Auziți cuvântul acesta, juncele Vasanului, ceale den muntele Samariei, ceale ce asupriți pre săraci și călcați de tot pre measeri, cealea ce zic stăpânilor lor: „Dați-ne noao ca să bem!“

2. Jură-să Domnul asupra sfinților lui: „Pentru căci, iată, zile vin preste voi, și vor lua pre voi cu arme, și pre cei ce sânt cu voi în căldări arzând dedesupt vor băga pustiii ucigași.

Avvac. 1, 14, 15.

3. Și vă veți scoate goale una în preajma alții, și vă veți lepăda la muntele Armana“ –zice Domnul.

4. „Și ați intrat la Vethil și la Galgala ați înmulțit a păgâni și ați adus demineața jârtvele voastre, la a treia zi ceale preste-zecile voastre;

Iosia 4, 16.

5. Și cetiră afară leagea și numiră mărturisiri; vestiți că aceastea au iubit fiii lui Israil“ –zice Domnul Domnul.

6. „Și eu voi da voao strepezire dinților, în toate cetățile voastre, și lipsă de pâine, în toate locurile voastre; și nu v’ăți întorsu cătră mine“ –zice Domnul.

7. „Și eu am oprit de cătră voi ploaia mai nainte cu trei luni de seacere; și voi ploua preste o cetate, iară preste altă cetate nu voi ploua; o parte să va ploua, și partea preste carea nu voi ploua usca-să-va;

A 2 Leage 11, 17.

8. Și să vor aduna 2 și 3 cetăți la o cetate să bea apă, și nu să vor sătura; și nu v’ăți întorsu cătră mine“ –zice Domnul.

9. „Lovit-am pre voi cu pârjol și cu gălbenare; înmulțit-am grădinele voastre, viile voastre și smochinetul vostru și maslinetul vostru au mâncat omida; și nici așa v’ăți întorsu cătră mine“ –zice Domnul.

A 2 Leage 28, 22, 39; Iosia 7, 10.

10. „Trimis-am la voi moarte în calea Eghipetului și am omorât cu sabie pre tinerii voștri, cu robimea cailor voștri, și am adus în foc taberile voastre cuurgia mea; și nici așa v’ăți întorsu cătră mine“ –zice Domnul.

Iezech. 14, 19.

11. „Prăpădit-am pre voi în ce chip au prăpădit Dumnezeu Sodomul și Gomorul, și v’ăți făcut ca tăciunele scos den foc; și nici așa v’ăți întorsu cătră mine“ –zice Domnul.

Fac. 14, 15.

12. „Pentru aceea așa voi face ție, Israile; însă căci voi face ție așa, gătește-te a chema pre Dumnezeul tău, Israil!

13. Pentru căci, iată, eu întărind tunet și zidind duh și vestind la oameni pre unsul lui, făcând zori și negură și suind pre înălțimile pământului: Domnul Dumnezeu cel întru tot Țiitoriu –numele lui“.

CAP 5

Tânguirea prorocului; chemarea la pocăință și căderea lui Israil.

1. Auziți cuvântul Domnului, carele eu iau asupra voastră plângere, casa lui Israil!

2. Căzut-au, încă nu va adaoge a să scula fecioara lui Israil; greșit-au pre pământul ei, nu iaste cine să o scoale pre ea.

Paremi 24, 16.

3. Pentru căci acestea zice Domnul Domnul: „Cetatea dentru carea ieșia 1000 vor rămânea 100, și dentru carea ieșia 100 vor rămânea 10 la casa lui Israil“.

4. Pentru căci acestea zice Domnul cătră casa lui Israil: „Cercetați-mă și veți trăi!

5. Și nu cercetaț Vithilul, și la Galgala nu intrați, și la Fântâna Jurământului nu treaceți, căci Galgala robindu-se să va robi, și Vethil va fi ca și când n’ar fi;

6. Cercetați pre Domnul și trăiți, pentru ca să nu strălucească ca focul casa lui Iosif, și va mânca de tot pre ea, și nu va fi cine să o stingă pre casa lui Israil.

Isaia 1, 31; Ierem. 4, 4.

7. Cel ce face la înălțime judecată și direptate la pământ au pus,

8. Cel ce face toate și de iznoavă tocmeaște și întoarce dimineața umbra morții și ziua spre noapte întunecând, Cel ce cheamă apa mării și varsă pre ea preste fața pământului, Domnul Dumnezeu cel întru tot Țiitoriu –numele lui,

9. Cel ce împarte sfărâmare preste vârtute și dosadă preste tărie aduce“.

Isaia 29, 21.

10. Urără în porți pre cel ce muștră și cuvântul cel curat l-au urât.

11. Pentru aceea așa zice Domnul: „Pentru căci dați palmă celor săraci și daruri alease ați priimit de la ei, case cioplite ați zidit și nu veți lăcui întru eale, vii poftite ați răsădit și nu veți bea vinul lor.

Sofon. 1, 13.

12. Căci am cunoscut multe necurății ale voastre și tari sânt păcatele voastre, călcând pre cel drept, luând schimbări și de săraci la porți abătându-vă.

13. Pentru aceea, cea ce înțelege în vremea aceea tăcea-va, căci vreme rea iaste.

Mih. 2, 3.

14. Cercetați binele și nu răul, pentru ca să trăiți; și va fi Domnul Dumnezeu Atotțiitorul cu voi, în ce chip ați zis:

Ps. 33, 15.

15. ‘Urât-am ceale reale și am îndrăgit ceale bune’; și așezați în porți judecata, pentru ca să miluiască Domnul Dumnezeu Atotțiitorul pre cei rămași ai lui Iosif“.

Ps. 96, 11.

16. Pentru aceea acestea zice Domnul Dumnezeu Atotțiitorul:

17. „În toate ulițele –tânguire, și în toate căile să va zice: ‘Vai, vai!’ Chema-se-va plugariul la plângere și la tânguire și la cei ce știu plângere, și în toate căile – tânguire, căci voiui treace pren mijlocul tău“ –zise Domnul.

Ierem. 9, 16; Isaia 16, 10.

18. „Vai de ceia ce poftesc ziua Domnului! Pentru căci iaste voao aceasta ziua Domnului? Și aceasta e întunearec, și nu lumină.

Ierem. 30, 7; Sofon. 1, 15; Isaia 5, 19; Ioil 2, 2.

19. În ce chip va scăpa om denaintea leului și-i va cădea ursul asupra, și va sări în casă și va răzima mâinile lui pre păreate și-l va mușca pre el șarpe.

20. Au nu e întunearec ziua Domnului, și nu lumină? și negură neavând lumină aceasta?

21. Urât-am, lepădat-am sărbătorile voastre și nu voiui mirosi întru zborurile voastre;

Isaia 1, 11; Ierem. 6, 20; 7, 20.

22. Pentru căci de veți aduce mie arderi-de-tot și jârtvele voastre, nu le voiui priimi, și iviri de mântuirile voastre nu voiui privi.

Paremii 21, 27.

23. Mută de la mine glasul cântărilor tale, și cântarea organelor tale nu o voiui auzi;

24. Și să va rostogoli ca apa judecata, și dreptatea ca pârlul cel necălcăt.

25. Au jungheturi și jârtve ați adus mie, casa lui Israil, 40 de ani în pustie?

26. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru, Refan, chipurile care ați făcut voao.

Fapt. Ap. 7, 42.

27. Și voiui muta pre voi decindea de Damasc“, zice Domnul, Dumnezeu cel întru tot Țiitoriu –numele lui.

CAP 6

Amenințarea celor mândri și desmierdați cu pierire și robie.

1. Vai de cei ce defaimă Sionul și de cei ce nădejduiesc pre muntele Samariei; cules-au începăturile limbilor și înțără loruși.

Ierem. 2, 3.

2. Casa lui Israil, treaceți toți și vedeți la Calani și treaceți de acolo la Emat-Rava și vă pogorâți la Gheth a celor striini de fealiu, ceale mai tari dentru toate împărățiile aceastea, de sânt mai multe hotarăle lor decât ale voastre hotară.

3. Cei ce vin la zi rea, cei ce să apropie și să ating de sâmbete mincenoase,

4. Cei ce dorm pre paturi de elefandu și să răsfată preste așternutele lor și mănâncă iezi den turme și viței den mijlocul cirezii sugari,

Isaia 22, 13.

5. Cei ce bat în palme la glasul organelor ca când ar sta au socotit, și nu ca când ar fugi;

6. Cei ce beau vinul cel strecurat și cu ceale de frunte miruri ungându-să și nu păția nimica cu sfărâmarea lui Iosif.

Isaia 5, 12.

7. Pentru aceaea acum robi vor fi de la începutul putearnicilor, și să va rădica nechezarea cailor dentru Efraim.

8. Căci să jură Domnul asupra lui –zice Domnul Dumnezeu al puterilor: „Pentru căci urăsc eu toată semenția lui Iacov și locurile lui am urât, și voiui rădica cetatea împreună cu toți ceia ce lăcuiesc într’însa;

Ierem. 51, 14.

9. Și va fi de vor rămânea 10 bărbați într’o casă, și vor muri,

10. Și vor lua rudele lor și vor sili a scoate oasele lor den casă; și va grăi celor ce sânt ispravnici casii: ‘Au încă sânt lângă tine?’ Și va grăi: ‘Nu mai sânt!’ Și va grăi: ‘Taci, pentru ca să nu numești numele Domnului!’“

11. Pentru căci, iată, Domnul poruncește și va lovi casa cea mare cu sfărâmări și casa cea mică cu spărturi.

12. Au doară vor goni caii în pietri? Au vor tăcea în iape? Căci aț întorsu spre mânie judecata și roada dreptății spre amărăciune,

Ierem. 5, 28.

13. Cei ce vă veseliț pre nici un cuvânt bun, cei ce zic: „Au nu cu vârtutea noastră am avut coarne?”

14. „Pentru căci, iată, Eu voi rădica preste voi, casa lui Israil –zice Domnul Dumnezeu– limbă de oști, și vor necăji pre voi, ca să nu întrați la Emath și până la Pârâul Apusurilor”.

CAP 7

Videniile prorocului Amos despre pedepsele următoare.

1. Așa au arătat mie Domnul Domnul: Și iată prăseală de lăcuste viind a dimineții, și iată un gândac, Gog împăratul;

2. Și va fi de va săvârși a mânca de tot iarba pământului. Și ziș: „Doamne, Doamne, blând fii! Cine va scula pre Iacov? Căci împuținat iaste.

3. Căiaște-te, Doamne, spre aceasta!” „Și aceasta nu va fi!” –zice Domnul.

Isaia 26, 20; Iona 3, 10.

4. Așa au arătat mie Domnul Domnul: Și iată, au chemat judecata cu focu Domnul Domnul, și au mâncat fără-fundul cel mult și au mâncat de tot partea.

5. Și ziș: „Doamne, Doamne, încetează dară! Cine va scula pre Iacov? Căci împuținat iaste.

6. Căiaște-te, Doamne, spre aceasta!” „Și aceasta nu se va face!” –zice Domnul Domnul.

7. Așa au arătat mie Domnul: Și iată bărbat stând pre zid de diamant, și în mâna lui –diamant.

8. Și zise Domnul cătră mine: „Ce vezi tu, Amos?” Și ziș: „Diamant”. Și zise Domnul cătră mine: „Iată, eu pui diamant în mijlocul nărodului meu, Israil; nu voi mai adaoge a-l treace pre el.

Ierem. 1, 11; Zahar. 4, 2.

9. Și se vor stinge capiștele ceale de răs, și praznicele lui Israil pustii-se-vor, și mă voi scula preste casa lui Ierovoam cu sabie”.

4 Împ. 15, 10.

10. Și au trimis Amasia preotul la Vethil, către Ierovoam, împăratul lui Israil, zicând: „Zarve face asupra ta Ammos în mijlocul casii lui Israil; nu va putea pământul să sufere toate cuvintele lui,

3 Împ. 18, 17; Ierem. 26, 11.

11. Pentru căci acestea zice (Domnul) lui Ammos: ‘Cu sabie va muri Ierovoam, iară Israil rob să va duce de la pământul lui’“.

12. Și zise Amasias către Ammos: ‘Tu, cela ce vezi, pasă de te desparte la pământul Iudei, și acolo să petreci, și acolo vei proroci!

Ierem. 18, 18; 1 Împ. 9, 9.

13. Iară la Vethil nu vei mai adaoge a proroci, căci sfințirea împăratului iaste și casa împăratului iaste“.

14. Și răspunse Ammos și zise către Amasia: „Nu eram proroc eu, nici fecioru de proroc, ce căprariu eram, dărâmând dade.

15. Și m’au luat Domnul de la oi, și zise Domnul către mine: ‘Pasă și prorocește nărodului meu Israil!’

16. Și acum ascultă cuvântul Domnului. Tu zici: ‘Nu proroci pentru Israil și să nu dodeiești asupra casii lui Iacov!’

Iezech. 21, 2.

17. Pentru aceea, aceasta zice Domnul: ‘Muiarea ta în cetate va curvi, și fiii tăi și featele tale cu sabie vor cădea, și pământul tău cu funea să va măsura de tot, și tu la pământ necurat te vei săvârși, iară Israil robit să va aduce de la pământul lui’“.

CAP 8

Videnie despre pierirea casei lui Israil și foamete duhovnicească.

1. Așa au arătat mie Domnul Domnul: Și iată un vas de pășăriu.

2. Și zise: „Ce vezi tu, Ammos?“ Și ziș: „Vas de pășăriu“. Și zise Domnul către mine: „Venit-au săvârșitul preste nărodul meu Israil, nu voi mai adaoge încă a treace pre el.

3. Și să vor văieta podurile besearicii; în ziua aceea –zice Domnul Domnul– multu e cela ce au căzut în tot locul, voi lepăda tăceare“.

4. Auziți dară acestea, cei ce zdrobiți (dimeneața) measerul și asupresc pre săraci de pre pământ,

5. Zicând: „Când va trece luna și vom vinde și sâmbetele vom deschide visterie, ca să facem măsură mică și a mări cumpăna și a face cumpănă strâmbă,

Paremi 11, 1.

6. A câștiga cu argint pre săracii și pre measer pentru încălțăminte, și de toată vânzarea ne vom neguțatori?“

7. Jură-se Domnul asupra sămeției lui Iacov: „De se vor uita spre price toate lucrurile voastre!“

8. Și pentru acestea au nu se va turbura pământul și va plânge tot cela ce lăcuiaște într’însul, și să va sui ca un râu concenirea (lui) și să va pogorî ca râul Eghipetului?

9. „Și va fi în ziua aceea –zice Domnul Domnul– soarele va apune amiazăzi și lumina va întuneca ziua pre pământ;

Isaia 5, 30; Ierem. 15, 9; Mih. 3, 6.

10. Și voiui premeni sărbătorile voastre spre plângere și toate cântările voastre spre jăli, și voiui pune preste tot mijlocul sac și preste tot capul pleșuvire, și voiui pune pre el ca plângerea celui iubit și, pre cei ce vor fi cu el, ca ziua durerii.

Ierem. 6, 26; Isaia 15, 2; Tovit 2, 6; 1 Mac. 1, 41.

11. Iată, zile vin –zice Domnul Domnul– și voiui trimite foamete preste pământ, nu foamete de pâine, nici foamete de apă, ce foamete a auzi cuvântul Domnului.

12. Și să vor clăti apele de la mare până la mare și de la crivăț până la răsărituri; alerga-vor împrejur cercând cuvântul Domnului, și nu-l vor afla.

13. În ziua aceea să vor sfârși fecioarele ceale frumoase și tinere de seate,

14. Ceia ce să jură asupra curățirei Samariei și cea ce zic: ‘Viu –Dumnezeul tău, Dan, și viu –Dumnezeul tău, Versavie!’; și vor cădea și nu să vor scula încă“.

CAP 9

Amenințarea cu pedeapsa necredincioșilor și întoarcerea norodului din robie.

1. Văzut-am pre Domnul stând asupra jârtăvnicului, și zise: „Loveaște preste curățitoriu, și să vor clăti ceale denaintea porții, și taie spre capetele

tuturor! Și pre cei rămaș ai lor cu sabie voi omorî, nu va scăpa dentru ei fugind, și nu va scăpa dentru ei cel ce scapă.

2. De să vor îngropa în iad, de acolo mâna mea-i va zmulge pre ei; și de să vor sui în ceriu, de acolo-i voi pogorî pre ei;

Ps. 138, 7; Iezech. 26, 20; Ierem. 51, 53.

3. De să vor ascunde în vârful Carmilului, de acolo voi cerceta și voi lua pre ei; și de să vor afunda denaintea ochilor miei la adâncurile mării, acolo voi porunci bălaurului și va mușca pre ei;

Iov 34, 22; Ierem. 23, 24.

4. Și de vor merge în robie înaintea feații vrăjmașilor lor, acolo voi porunci sabiei și va omorî pre ei; și voi pune ochii miei preste ei spre reale, și nu spre bune“.

Ierem. 44, 11.

5. Și Domnul Dumnezeu cel întru tot Țiitoriu, Cel ce să atinge de pământ și clătește pre el și vor plânge toți ceia ce lăcuiesc pre el, și să va sui ca un râu concenirea lui și să va pogorî ca râul Eghipetului,

Mih. 1, 4.

6. Cela ce zideaște la ceriu suirea lui și făgăduința lui pre pământ întemeind, Cela ce cheamă apa mării și toarnă pre ea preste fața pământului, Domnul totȚiitoriul –numele lui.

Ps. 103, 3, 13.

7. „Nu ca fiii arapilor voi sânteti mie, fiii lui Israil? zice Domnul. Au nu pe Israil am suit den pământul Eghipetului, și pe cei striini de fealiu den Cappadochie, și pre siri den groapă?

Ierem. 47, 4.

8. Iată ochii Domnului Dumnezeu preste împărăția păcătoșilor și voi scoate pre ea de la fața pământului; însă că nu desăvârșit voi rădica pre casa lui Iacov –zice Domnul.

Ioil 2, 26.

9. Pentru că, iată, Eu poruncesc și voi vântura întru toate limbile casa lui Israil, în ce chip să vântură la vânturare, și nu va cădea zdrobitură pre pământ.

10. Cu sabie vor muri toți păcătoșii norodului meu, ceia ce zise: ‘Nu să va apropia, nici vor veni preste noi răutățile’.

11. În ziua aceea rădica-voiu cortul lui David, căzut fiind, și voi zidi de iznoavă ceale căzute ale lui, și ceale săpate ale lui le voi rădica, și voi de iznoavă zidi pre el, ca zilele veacului,

Fapt. Ap. 15, 16.

12. Pentru ca să cerceteaze pre mine cei rămaș ai oamenilor și toate limbile preste carele să cheamă numele meu“ –zice Domnul, cela ce face toate acestea.

13. „Iată, zile vin –zice Domnul– și va apuca trierișul pre cules, și să va coace strugurul întru sămânță, și vor pica măgurile dulceață, și toate dealurile împreună odrăslite vor fi.

Preoția 26, 5; Ioil 3, 18.

14. Și voi înțoarce robimea norodului meu, lui Israil, și vor zidi cetățile ceale surpate și vor lăcui, și vor răsădi vii și vor bea vinul lor, și vor face grădini și vor mânca roadele lor;

Isaia 65, 21; Ioil 3, 20.

15. Și voi răsădi de tot pre ei pre pământul lor, și nu să vor mai zmulge încă pre pământul lor carele am dat lor“ –zice Domnul Dumnezeu cel întru tot Țiitoriu.

Ierem. 32, 41.

AVDIU

CAP 1

Vedearea despre pedeapsa idumiților și mântuirea israiliților.

1. Vedearea lui Avdiu. Acestea zice Domnul Dumnezeu Idumeii: „Auz am auzit de la Domnul, și cuprinderi la limbi au trimis: ‘Sculați-vă, și să ne sculăm asupra ei cu războiu!’

Ierem. 49, 13, 14.

2. Iată, împutinat te-am dat pre tine întru limbi, necinstit ești tu foarte.

3. Semeția inimii tale te-au rădicat pre tine, lăcuind în gaurile pietrilor, înălțind lăcașul lui, zicând în inima lui: ‘Cine mă va duce pre pământ?’

4. De te vei înălța ca un vultur, și de vei pune în mijlocul stealelor cuibul tău, de acolo te voiu pogori“, zice Domnul.

Ierem. 49, 8 și 16.

5. „De au intrat la tine furi sau tâlhari noaptea, unde te-ai fi lepădat? Au n’ar fi furat destule lor? Și de ar fi venit culegători cătră tine, au nu ar fi greșit struguri?

6. Cum s’au cercetat Isaf și să luare ceale ascunse ale lui!

7. Până la hotară te-au trimis pre tine toți oamenii făgăduinții tale, stătură împotriva ție, slăbiră cătră tine oamenii cei de pace ție, pusă ră viclesug supt tine, nu iaste minte într’însul.

8. În ziua aceea, zice Domnul, piarde-voiu înțelepții den Idumea și mintea den muntele lui Isaf;

Isaia 29, 14.

9. Și să vor spămâna războinicii tăi de la Theman, pentru ca să să rădice om den muntele lui Isaf;

10. Pentru junghiarea și pentru necurăția fratelui Iacov, acoperi-te-va rușinea și te vei rădica în veaci.

Fac. 27, 41.

11. Den ziua aceea ce ai stătut împotriva den preajmă, în ziua care robii cei de neam striin putearea lui și striinii au intrat în porțile lui și pre Ierusalim au pus sorți, și voi veți fi ca unul dentru dânșii.

12. Și să nu vezi ziua fratelui tău în ziua striinilor, și să nu te veselești pre fiii Iudii în ziua pierzării lor, și să nu grăiești mari în ziua primejdiei.

Mih. 7, 8.

13. Nici să întri în porțile norodurilor în ziua durorilor lor, și să nu privești și tu adunarea lor în ziua pieririi lor, și să nu te pui și tu împreună preste putearea lor în ziua pieririi lor;

14. Nici să stai pre la marginile ieșirii lor ca să piarză pre cei ce hălăduiescu dentru ei, nici să oprești pre cei ce fugu de la ei, în ziua primejdiei,

15. Pentru că aproape iaste ziua Domnului preste toate limbile; în ce chip ai făcut, așa va fi ție; răsplătirea ta ți să va răsplăti asupra capului tău;

Iezech. 35, 15.

16. Pentru că în ce chip ai băut pre muntele cel sfânt al meu, bea-vor toate limbile vin; bea-vor și vor înghiți, și vor fi ca când n'ar fi fost.

Ierem. 25, 15, 27.

17. Iară în muntele Sionului va fi mântuirea și va fi sfânt; și vor moșteni casa lui Iacov pre ceia ce au moștenit de tot pre ei.

18. Și va fi casa lui Iacov foc, și casa lui Iosif văpaie, iară casa lui Isaf în loc de trestie, și vor arde întru ei și vor mânca de tot pre ei, și nu va fi purtătoriu de foc la casa lui Isaf, căci Domnul au grăit.

19. Și vor moșteni de tot cei den Naghev muntele lui Isaf, și cei de la Sefila pre cei de alt fealiu; și vor moșteni muntele lui Efraim și câmpul Samariei, și pe Veniamin și Galaadita.

20. Și începătura mutării aceasta e: fiilor lui Israil și a hananeilor până la Arethon, și mutarea Ierusalimului până la Afarath, și vor moșteni cetățile lui Naghev.

21. Și să vor sui mântuindu-se den muntele Sion ca să izbândească pre muntele lui Isaf, și va fi Domnului împărăția“.

IONA

CAP 1

Chemarea, neascultarea și pedeapsa lui Iona.

1. Și să făcu cuvântul Domnului către Iona al lui Amathi, zicând:
2. „Scoală-te și pasă la Ninevi, cetatea cea mare, și strigă întru ea, căci să sui strigarea răutății ei către mine“.

Fac. 10, 11, 12 și 18, 20, 21.

3. Și să sculă Iona a fugi la Tharsis de la fața Domnului. Și să pogorî la Iopi și află corabie mergând la Tharsis, și ș'au dat navlonul lui și să sui într'însa ca să meargă cu ei la Tharsis de la fața Domnului.

Matei 16, 4. Luca 11, 30.

4. Și Domnul rădică vânt mare în mare și să făcu furtună mare în mare, și corabia să cumpăniia să să sfărâme.

5. Și să spământară corăbiarii, și striga cineș la dumnezăul lui; și scoatere au făcut vaselor celor den corabie în mare, ca să să ușureaze de eale. Iară Iona s'au pogorât la fundul corăbiei, și dormiia și hărăia.

Fapt. Ap. 27, 18, 19.

6. Și veni la el cârmaciul corăbiei și zise lui: „Ce hărăiești tu? Scoală-te și cheamă pre Dumnezăul tău, cândai ne va mântui Dumnezău pre noi și nu vom pieri“.

7. Și zise fieștecare către aproapele său: „Veniți să punem sorți și să cunoaștem pentru care lucru răutatea aceasta iaste pre noi!“ Și puseră sorți, și căzu sorțul pre Iona.

8. Și ziseră către el: „Spune-ne dară noao pentru care lucru e răul acesta întru noi. Ce iaste lucrul tău? Și de unde vii, și unde mergi, și den ce țară și den ce norod ești tu?“

9. Și zise către ei: „Rob Domnului sânt eu, și în Domnul Dumnezăul ceriului eu crezu, carele au făcut marea și uscatul“.

10. Și s'au spământat oamenii cu frică mare și ziseră către el: „Ce ai făcut aceasta?“

11. Pentru căci au cunoscut oamenii căci de la fața Domnului fuge acum, căci le-au spus lor. Și ziseră către el: „Ce vom face ție și va înceta marea de asupra noastră?“ Pentru că marea mergea și tot rădica mai mare furtună.

12. Și zise Iona către ei: „Râdicați-mă și mă puneți în mare, și va înceta marea de asupra voastră; pentru că am conșcut eu că pentru mine iaste furtuna această mare asupra voastră“.

13. Și siliia oamenii să să întoarcă la pământ și nu putea, căci mergea marea și să rădica mai mult spre ei.

14. Și strigară către Domnul și ziseră: „Nici într’un chip, Doamne, să nu pierim pentru sufletul omului acestuia, și nu da pre noi sânge drept, pentru căci tu, Doamne, cum ai vrut ai făcut“.

15. Și luară pre Iona și-l puseră în mare, și stătu marea den valul ei.

16. Și să spământară oamenii cu frică mare de Domnul, și jârtvuiră jârtvă și să rugă rugile.

CAP 2

Rugăciunea lui Iona pentru mântuire.

1. Și porunci Domnul unui chitos mare să înghiță pre Iona; și era Iona în pântecele chitului 3 zile și 3 nopți.

2. Și să rugă Iona către Domnul Dumnezeu al lui den pântecele chitului,

3. Și zise: „Strigat-am la primejdia mea către Domnul Dumnezeu al meu, și mi’au ascultat; den pântecele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu.

Ps. 119, 1.

4. Aruncatu-m’ai în adâncul inimii mării, și râurile m’au încungiurat; toate rădicările tale și valurile tale pre mine au venit.

5. Și eu ziș: ‘M’am lepădat de către ochii tăi; oare mai adaoge-voiu ca să privescu către beseareca ta cea sfântă?’

6. Turnă-mi-se mie apă până la sufletul meu,

7. Bezna cea den fund m’au încungiurat, afundatu-s’au capul meu întru spintecări de munți. Pogorâiu în pământ, căruia zăvoarele lui – țineri veacinice, și să să suie de la stricăciune viața mea către tine, Doamne Dumnezeu al meu.

Ps. 68, 1.

8. Când să sfârșaste de la mine sufletul meu, de Domnul mi’am adus aminte; și să vie către tine ruga mea, către beseareca cea sfântă a ta.

9. Cei ce păzăscu deșarte și mincinoase, mila lor au lăsat.

10. Iară eu cu glas de laudă și cu mărturisire voiu jârtvui ție, câte am făgăduit îți voiu da ție, întru mântuirea mea, Domnului“.

11. Și să porunci de la Domnul chitului, și scoase pre Iona pre uscat.

CAP 3

Mustrarea cea roditoare a lui Iona. Pocăința nineviteanilor.

1. Și fu cuvântul Domnului către Iona de al doilea rând, zicând:
2. „Scoală-te și pasă la Ninevi, cetatea cea mare, și strigă întru ea după strigarea cea dentâiu, carea eu am grăit către tine“.
3. Și să sculă Iona și mearse la Ninevi, după cum au grăit Domnul; iară Ninevi era cetate mare lui Dumnezeu, cale ca de trei zile.
4. Și începu Iona a intra în cetate cale ca de o zi, și strigă, și zise:
5. „Încă 3 zile, și Ninevi să va prăpădi!“ Și crezură oamenii cei den Ninevi lui Dumnezeu, și strigară postu, și să îmbrăcară cu saci de la marele lor până la micul lor.

Matei 12, 41.

6. Și s’au apropiat cuvântul către împăratul Nineviei, și să sculă den scaunul lui și să dezbracă de îmbrăcămintele lui de la sine și să îmbracă cu sac și șăzu pre cenușă.

7. Și să strigă și să grăi întru Ninevi de la împăratul și de la boiarii lui, zicând: „Oamenii și dobitoacele și boii și oile să nu guste, nici să pască, și apă să nu bea!“

8. Și să îmbrăcară cu saci oamenii și dobitoacele, și strigară către Dumnezeu întinsu; și să întoarseră fieștecă den calea lor cea rea și den strâmbătatea ce era în mâna lor,

9. Zicând: „Cine știe dară de să va întoarce Dumnezeu și să va mângâia și se va întoarce den urgia mâniei lui și nu vom pieri?“

Ierem. 18, 11.

10. Și văzu Dumnezeu faptele lor, cum s’au întorsu den căile lor ceale reale, și să căi Dumnezeu pentru răul carele au grăit să le facă lor, și n’au făcut.

Ioil 2, 14; 1 Paral. 21, 15; Amos 7, 3; Isaia 26, 20. Ierem. 18, 8.

CAP 4

Întristarea lui Iona și mustrarea lui Dumnezeu.

1. Și să mâhni Iona mâhnire mare și să turbură.

2. Și să rugă către Domnul și zise: „O, dară, Doamne, nu-s acestea cuvintele mele, încă fiind eu în pământul meu?”

Psalm 85, 4; Ioil 2, 13.

3. Pentru aceea am apucat a fugi la Tharsis, pentru căci am cunoscut că Dumnezeu ești milostiv și îndurătoriu, mult-îngăduitoriu și mult-milostiv și căindu-te pentru păcate.

Ieș. 34, 6.

4. Și acum, Stăpâne Doamne, ia sufletul meu de la mine, pentru că mai bine iaste a muri eu decât a trăi“.

5. Și zise Domnul: „Foarte te-ai mâhnit tu?”

6. Și Ieși Iona den cetate și șazu în preajma cetății; și-ș făcu lui acolo colibă și șădea supt dânsa, până va vedea ce va fi cetății.

7. Și porunci Domnul Dumnezeu unii tigve, și să sui pre deasupra capului lui Iona ca să-i fie umbră deasupra capului lui, ca să-i umbrească lui de chinurile lui; și să bucură Iona pentru tigră bucurie mare.

8. Și porunci Dumnezeu viarmelui de dimeneață a doua zi, și lovi tigră, și să uscă.

9. Și fu îndată cum răsări soarele și porunci Dumnezeu la vânt arzătoriu, zăduhos, și lovi soarele pre capul lui Iona; și leșina și-ș dojeniia sufletul lui, și zise: „Bine mie iaste a muri decât a trăi!”

10. Și zise Domnul Dumnezeu către Iona: „Foarte te-ai mâhnit tu pentru tigră?” Și zise: „Foarte m’am mâhnit eu, până la moarte!”

11. Și zise Domnul: „Tu nu te îndurai de tigră, pentru carea n’ai pătimit rău, nici o ai ogorât, nici o ai hrănit pre dânsa, carea s’au născut noaptea și supt noapte au pierit.

12. Dară eu să mă îndur de Ninevi, cetatea cea mare, întru carea lăcuiesc mai mulți decât 120000 de oameni, carii n’au cunoscut dreapta lor au stânga lor, și dobitoace multe?”

MIHEA

CAP 1

Prorocie despre pustiirea Iudeii și Samariei pentru depărtarea de la Dumnezeu.

1. Cuvântul Domnului, carele s'au făcut cătră Mihea al lui Morasti, în zilele lui Ioatham și Ahaz și Ezechia, împăraților Iudii, pentru carele au văzut pentru Samaria și pentru Ierusalim.

Ierem. 26, 18.

2. Auziți, năroadele toate, și să ia aminte pământul și toți câți sânt întru el, și fie Domnul voao întru mărturie, Domnul den casa lui cea svântă!

A 2 Leage 32, 1; Isaia 1, 2.

3. Pentru căci, iată, Domnul iase den locul lui și să va pogorî și va încăleca preste înălțimile pământului,

Isaia 26, 21.

4. Și să vor cutremura munții dedesuptul lui, și văile să vor topi ca ceara de fața focului și ca apa ce pogoară spre pogorâș.

Amos 9, 5; Ps. 96, 5, Naum 1, 5.

5. Pentru păgânătatea lui Iacov –toate aceastea, și pentru păcatul casei lui Israil. Carea e necurăția casei lui Iacov? Nu iaste Samaria? Și carele e păcatul casei Iudei? Nu Ierusalimul?

6. Și voiui pune pre Samaria spre cramă țarinei și spre răsăditura viei, și voiui surpa în propastie pietrile ei și temeliile ei voiui descoperi;

7. Și toate cioplitele ei le vor tăia de tot și toate nămirile ei le vor arde cu foc, și toate chipurile ei voiui pune spre stingere; căci den plățile curviei le-au adunat și den plățile curviei au întors!

8. Pentru aceasta plânge-va și tângui-va, mearge-va desculță și goală, face-va tânguire ca a bălaurilor și plângere ca a featelor sirinilor;

Iov 30, 29.

9. Că să birui de tot rana ei, pentru căci veni până la Iuda și au atins până la poarta nărodului meu, până la Ierusalim.

Ierem. 30, 12 și 15, 18.

10. Cei den Gheth, să nu vă măriți; cei den Vahim, nu zidiți den casă răs, pământul surpați batjocoria voastră.

2 Împ. 1, 21; Ierem. 6, 26.

11. Lăcuind bine cetățile ei, n’au ieșit cea ce lăcuiaște în Senan; tânguți-vă, casa ce e lipită de ea, lua-va de la voi rana durerii.

Isaia 47, 3, Is. Navi 19, 33.

12. Cine au început spre bune la cea ce lăcuiaște dureri? Căci să pogorâre reale de la Domnul preste porțile Ierusalimului,

Amos 3, 6.

13. Ropotul carălor și al călăreților. Cea ce lăcuiești la Lahis, începătoriul păcatului –preste fata Sionului, căci întru tine s’au aflat necurățiile lui Israil.

14. Pentru aceea va da pre cei ce să trimit până la moștenirea Ghethii case în deșert; în zadar să făcură împăraților Ierusalimului.

15. Până pre moștenitori voi aduce ție, lăcuind în Lahis moștenire, până la Odolam va veni mărirea feții Sionului!

16. Rade-te și te tunde asupra fiilor tăi cei gingași, lățește rasul tău ca vulturul, căci s’au robit de la tine.

Isaia 15, 2, 3.

CAP 2

Fărădelegile fiilor lui Israil și prezicerea robiei lor.

1. Făcură-să socotind osteneale și lucrându reale întru zăcerile lor și odată cu ziua le săvârșia pre eale, pentru căci n’au rădicat cătră Dumnezeu mânilor;

Ps. 35, 4; Iosia 7, 6.

2. Și poftia țarine și jăfuia săracii și case asupria și jăfuia pre bărbat și pre casa lui, pre bărbat și pre moștenirea lui.

Isaia 5, 9.

3. Pentru aceea acestea zice Domnul: „Eu gândescu asupra neamului acestuia reale, dentru carele nu veți rădica grumazii voștri și nu veți merge direpți, căci vreamea rea iaste.

Amos 5, 13.

4. În ziua aceea lua-se-va asupra voastră pildă, și să va plânge plângere cu viersu zicând: ‘Cu chin am chinuit! Partea norodului meu să măsură cu funea, și nu era cine să oprească pre el a să întoarce; țarinele voastre să împărțiră’.

5. Pentru aceea nu va fi ție luând fune cu sorțu în adunarea Domnului.

A 2 Leage 32, 8.

6. Nu plângeți cu lacrimi, nici să lăcrămeaze pre acestea, pentru că nici va izgoni ocărăle.

7. Cela ce zice: ‘Casa lui Iacov mânia pre Duhul Domnului; de sânt acestea, tocmealele lui sânt? Au nu-s cuvintele lui bune cu el și direapte au mersu?’

8. Înainte norodului meu spre vrajbă stătu împotrivă; în preajma păcii lui piala lui o au belitu, ca să ia nădejdiile zrobiturilor războiului.

Ierem. 6, 14.

9. Pentru aceaea povățuitorii norodului meu lepăda-se-vor den casele desfătăciunii lor, pentru ceale reale tocmeale ale lor lepădară-să; apropiati-vă la măguri veacinice.

10. Scoală-te și pasă, că nu iaste ție odihnă, pentru necurăție. V’ăți stricat cu stricare,

Preoția 18, 24, 25.

11. Gonitu-v’ăți de nimenea gonindu-vă; duh stătu mincinos, pică ție spre vin și îmbătare. Și va fi den picătura norodului acestuia

Isaia 30, 10.

12. Adunându-se aduna-să-va Iacov cu toții; așteptând voi aștepta pre cei rămași ai lui Israil, într’un loc pune-voiu urârea lor; ca oile întru strâmtoare, ca turma în mijlocul zăcerii lor scoate-se-vor den oameni.

13. Suie-te pen ruptură înaintea feții lor, tăiară și trecură poarta și ieșiră pren ea, și ieși și împăratul lor înaintea feții lor“; și Domnul va povățui pre ei.

CAP 3

Fărădelegile căpeteniilor lumești și preoțești.

1. Și va grăi aceastea: „‘Auziți dară, căpeteniile casii lui Iacov și cei rămași ai casii lui Israil! Au nu iaste voao a cunoaște judecata?’

2. Urând ceale bune și cercând ceale reale, jăfuind pieile lor de la ei și cărnurile lor de la oasele lor.

3. În ce chip au mâncat trupurile norodului meu și pieile lor de la ei le-au belit și oasele lor le-au frânt ca mădularele în căldare și ca cărnurile în oală,

4. Așa vor striga cătră Domnul, și nu va asculta lor; și va întoarce fața lui de cătră dânșii în ziua aceaea, pentru căci au ficlenit întru tocmealele lor.

Isaia 1, 15; Ierem. 14, 13; Iezech. 8, 18.

5. Acestea zice Domnul asupra prorocilor celor ce rățăcesc pre norodul meu, pre ceia ce mușcă cu dinții lor și mărturisesc pace asupra lor, și nu s'au dat la gura lor, rădicară asupra lui războiu.

6. Pentru aceea noapte voao va fi dentru vedeare, și întunearec va fi voao spre vrăji, și va apune soarele preste proroci, și va întuneca preste ei ziua;

Isaia 5, 30; Iosia 4, 5.

7. Și să vor rușina de tot ceia ce văd visele, și să vor batjocori vrăjitorii, și vor grăi asupra lor toți aceștea, pentru căci nu iaste cela ce să asculte pre ei.

8. De nu eu voiu împla vârtutea cu Duhul Domnului și judecăți și puternicii, ca să vestesc lui Iacov necurățiile lui și lui Israil păcatele lui.

Isaia 58, 1.

9. Auziți dară aceastea, povățuitorii casii lui Iacov și ceialalți ai lui Israil, ceia ce urăsc judecata și toate ceale direapte întorcând,

10. Ceia ce zidiți Sionul cu sânziuri și Ierusalimul cu strâmbătăți!

Iezech. 22, 27.

11. Povățuitorii lui cu daruri au judecat, și preoții lui cu plată au răspuns, și prorocii lui cu argint vrăjiia, și pre Domnul să odihniia zicând: 'Au nu Domnul întru noi iaste? Nu vor veni asupra noastră reale!'

Sofon. 3, 3.

12. Pentru aceea, pentru voi, Sionul ca o țarină să va ara, și Israil cramă va fi, și muntele casii –întru desiș de dumbravă.

Ierem. 26, 18.

CAP 4

Profeție despre chemarea neamurilor și izbăvirea din robie.

1. Și va fi în zilele ceale de apoi arătat muntele Domnului, gata pre vârful muntilor, și să va rădica mai sus de dealuri; și vor sânziuri preste eale noroad,

Ierem. 3, 17.

2. Și vor merge limbi multe și vor grăi: 'Veniți să ne suim la casa Domnului și la casa Dumnezeului lui Iacov, și vor arăta noao calea lui, și vom merge întru cărările lui, căci den Sion va ieși leagea și cuvântul Domnului den Ierusalim'.

Isaia 2, 2, 3; 11, 10; Râm. 15, 12; Ierem. 31, 6.

3. Și va judeca întru mijloc de noroadе multe și va dovedi limbi tari până departe; și vor tăia sabiile lor spre pluguri și sulile lor spre seaceri, și nu va mai rădica încă limbă cătră limbă sabie, și nu să vor mai învăța a da războiu.

Isaia 2, 4.

4. Și să va odihni fieștecarele supt via lui și fieștecarele supt smochinul lui, și nu va fi cel ce înfricoșază, pentru căci gura Domnului Atotțiitorului au grăit aceastea.

Zahar. 3, 10.

5. Căci toate noroadеle vor merge fieștecarele în calea sa, iară noi vom merge întru numele Domnului Dumnăzăului nostru în veac și mai înainte“.

Zah. 10, 12.

6. „În ziua aceea –zice Domnul– aduna-voiu pre cea sfărâmată și pre cea izgonită priimi-o-voiu și pre carii am izgonit;

Sofon. 3, 19; Ps. 2, 5.

7. Și voiu pune pre cea sfărâmată la rămășiță și pre cea izgonită spre limbă tare, și va împărăți Domnul preste ei în muntele Sionului, de acum până în veaci.

Isaia 16, 5; Dan. 7, 14, 27 și 2, 44.

8. Și tu, turnul turmei cel prăhos, fata Sionului, preste tine va veni și va intra începătura cea dentâiu, împărăția de la Vavilon la fata Ierusalimului.

Luca 1, 32.

9. Și acum pentru căci cunoscuș reale? Au împărat nu era ție? Au sfatul tău au pierit, căci te biruiră pre tine dureri ca ceaea ce naște?

Ierem. 8, 18, 19.

10. Chinuiaște-te și te îmbărbătează și te apropie, fata Sionului, ca ceaea ce naște, pentru căci acum vei ieși den cetate și vei lăcui în câmp și vei veni până la Vavilon; de acolo te va izbăvi și de acolo te va mântui Domnul Dumnăzăul tău den mâna vrăjmașilor tăi.

11. Și acum să vor aduna asupra ta limbi multe, ceia ce zic: ‘Bucura-ne-vom și vor vedea preste Sion ochii noștri’.

12. Și ei n’au cunoscut gândul Domnului și n’au priceput sfatul lui, că au adunat pre ei ca znopii den arie.

13. Scoală-te și trieră pre ei, fata Sionului, căci coarnele tale pune-le-voiu de fier și copitele tale pune-le-voiu de aramă, și vei potopi cu eale limbi și

vei sfărâma năroade multe, și vei pune Domnului mulțimea lor și vârtutea lor la Domnul a tot pământul.

Ierem. 51, 44; Sofon. 3, 19, 20.

CAP 5

Profeție despre nașterea lui Mesia și întoarcerea neamurilor.

1. Acum să va îngrădi fata cu îngrădire, oprire au rânduit asupra noastră, cu toiag vor lovi preste obraz neamurile lui Israil.

2. Și tu, Vithleaeme, casa lui Efratha, împuținat ești a fi întru miile Iudei; dentru tine va ieși mie ca să fie căpetenie lui Israil și ieșirile lui –de 'nceput, den zilele veacului.

Isaia 2, 2-4; Paremii 8, 23; Ioan 1, 1; Matei 2, 6, Ioan 7, 42.

3. Pentru aceea da-i-va pre ei până la vremea născătoarei naște-va, și cei rămași ai fraților lor înturna-se-vor asupra fiilor lui Israil.

4. Și va sta și va vedea și va paște turma lui cu vârtute Domnul, și întru mărirea numelui Domnului Dumnezeuului lor vor fi, pentru căci acum să vor mări până la marginile pământului.

5. Și va fi lui pace; Assur când va veni preste pământul vostru și când va călca preste țara voastră, și să vor scula 7 păstori și 8 mușcări de oameni,

Efes. 2, 14; Zah. 9, 10.

6. Și vor paște pre Asur cu sabie și pământul lui Nevroth cu șanțul lui; și va mântui den Asur, când va veni pre pământul nostru și când va călca preste hotarale noastre.

Isaia 13, 2, 3.

7. Și va fi rămășița lui Iacov întru limbi, în mijloc de năroade multe, ca roua de la Domnul căzând și ca mieii pre troscot, pentru ca să nu să adune nici unul, nici să stea întru fiii oamenilor.

A 2 Leage 32, 2.

8. Și va fi rămășița lui Iacov întru limbi, în mijloc de năroade multe, ca leul întru dobitoace în dumbravă și ca puiul de leu întru turme de oi, ca când va treace și osebind va răpi și nu va fi cine să scoată.

9. Înălța-se-va mâna ta preste ceia ce te chinuiesc, și toți vrăjmașii tăi vor pieri.

10. Și va fi în ziua aceea –zice Domnul– și voiui piarde caii den mijlocul tău și voiui piarde carale tale,

Iosia 14, 4.

11. Și voiui piarde de tot cetățile pământului tău și voiui rădica toate țăriile tale;

12. Și voiui rădica fărâcăturile tale den mânil tale, și nu vor fi întru tine răspunzând;

13. Și voiui piarde de tot ceale cioplite ale tale și stâlpii tăi den mijlocul tău, și nu te vei mai închina încă lucrurilor mâinilor tale;

Isaia 2, 20.

14. Și voiui tăia desigurile den mijlocul tău și voiui stinge cetățile tale;

15. Și voiui face cu urgie și mânie izbândire întru limbi, pentru căci n'au ascultat“.

CAP 6

Jârtvele plăcute Domnului și amenințarea cu pedepse pentru fărâdelegi.

1. Ascultați dară ceale ce Domnul au zis: „Scoală-te, judecă-te cătră munți, și auză dealurile glasul tău“.

2. Auziț, munți, judecata Domnului, și văile, temeliile pământului, căci judecata Domnului iaste cătră norodul lui, și cu Israil muștra-să-va.

Isaia 1, 18 și 43, 26; Iosia 4, 1.

3. „Nărodul meu, ce am făcut ție, au ce te-am mahnit pre tine, au ce am dodeit ție? Răspunde-mi!

1 Împ. 12, 3; Ierem. 2, 5.

4. Căci te-am scos den pământul Eghiptului, den casa robiei te-am mântuit, și am trimis înaintea feații tale pre Moisi și pre Aaron și Mariam.

Ps. 76, 19.

5. Nărodul meu, adu-ți dară aminte ce-au sfătuit asupra ta Valac, împăratul Moavului, și ce-au răspunsu Valaam lui, feciorul lui Veor, de la funi până la Galgal, pentru ca să să cunoască dreptatea Domnului“.

Num. 22, 5, 6, 7.

6. „Întru ce voiui priceape pre Domnul, apuca-mă-voiui de Dumnezeuul meu cel Înaltu? Au apuca-voiui pre el cu ardere-de-tot, cu viței de un an?

7. Au priimi-va Domnul întru mii de berbeci, au întru zeci de mii de țapi graș? Au da-voiui ceale dentâiu născute ale meale pentru necurăția, roada pântecelui meu pentru păcatul sufletului meu?

Ierem. 6, 20.

8. Au spusu-ț'au ție, omule, ce e bun? sau ce ceare Domnul de la tine, fără numai a face judecată și a iubi mila și gata a fi a merge cu Domnul Dumnezeuul tău?

A 2 Leage 10, 12.

9. Glasul Domnului pre cetate să va chema, și va mântui pre ceia ce să tem de numele lui: „Ascultă, neamule, și cine va împodobi cetatea?

10. Au focul și casa celui fără de leage adunând avuții fără de leage și cu sămeția strâmbătății?

Preoția 19, 36; Paremii 11, 1.

11. Au îndirepta-se-va în cumpănă cel fără de leage și în cămară cantarele vicleșugului?

12. Dentreu carele avuția lor de necurăție împlură, și cei ce lăcuiesc într'însa grăiră strâmbătate, și limba lor să înălță în gura lor.

13. Și încă eu am certat asupra ta, cu stingere pentru păcatele tale.

Preoția 26, 16; A 2 Leage 28, 15; 32, 25; Mal. 2, 2.

14. Tu vei mânca și nu te vei sătura; și te voi scoate întru tine și te vei apuca, și nu vei scăpa; și oricâți vor scăpa, la sabie să vor da.

Iosia 4, 10; Preoția 26, 26.

15. Tu vei sămăna și nu vei secera, tu vei stoarce maslina și nu te vei unge cu untdelemn, și vei face vin și nu vei bea vin,

A 2 Leage 28, 38; Aggheu 1, 6.

16. Și să vor stinge legiuirile nărodului meu. Și păzi dreptățile lui Amri și toate lucrurile casei lui Ahaav și ați mers în sfaturile lor, pentru ca să dau pre tine la stingere și pre cei ce lăcuiesc întru ea spre șuierare; și ocărăle năroadelor veți lua“.

3 Împ. 16, 25.

CAP 7

Mustrarea iudeilor și făgăduința Domnului pentru izbăvirea de robie.

1. Vai, căci m'am făcut ca cela ce adună paie la seacere și ca greșitul culesului, nefiind strugur a mânca, ceale dentâiu născute carele au pohtit sufletul meu. Vai, suflete,

2. Căci au pierit cel smerit de pre pământ, și cel ce isprăveaște întru oameni nu iaste; toți la sânghiuri să judecă, fieștecarele pre aproapele său năcăjescu cu năcaz.

3. Spre rău mâinile lor gătesc; boiarenul ceare, și judecătoria împăcătoare cuvinte au grăit, pohta sufletului lui cum iaste; și mă scoate

4. Bunătățile lui ca un cariu mâncând și împlând spre îndireptare în zilele cercetărilor tale; (vai, vai!) izbândirile tale au venit, acum vor fi plângerile lor.

5. Nu vă încreadeți de tot întru priatini și nu nădejduiți spre povățuitoriu, de cei ce să culcă într'un pat cu tine păzește-te de-a pomeni ei ceva,

Matei 10, 36; Ps. 11, 2 și 27, 4; Ier. 9, 4.

6. Căci feciorul necinsteaște pre tată, fata să va scula asupra maicii ei, nora preste soacra ei; vrăjmași –toț omului cei den casa lui.

Mat. 10, 36.

7. Iară eu întru Domnul voi socoti, îngădui-voiu încă lui Dumnezeu, mântuitoriu mieu, asculta-mă-va Dumnezeul meu.

8. Nu te bucura asupra mea, vrăjmașa mea, căci am căzut; și mă voi scula, că de voi ședea întru 'ntunearec, Domnul mieu în va lumina mie.

Isaia 14, 29; Ps. 26, 1; Paremii 24, 16; Avdiu 1, 12.

9. Urgia Domnului o voi suferi, căci am greșit lui, până va îndirepta el judecata mea; și va face judecata mea și mă va scoate la lumină, și voi vedea dreptatea lui.

10. Și va vedea vrăjmașa mea și să va îmbrăca cu rușine ceaea ce cătră mine zicea: „Unde iaste Domnul Dumnezeul tău?“ Ochii miei vor vedea pre ea, acum fi-va spre călcare ca tina întru căi.

Ioil 2, 17; Ps. 78, 10.

11. Ziua ungerii cărămizii –stingere ta; ziua aceaea va lepăda legiurile tale.

Amos 9, 11.

12. Ziua aceaea, și cetățile tale vor veni spre răsipire și spre împărțeala asirianilor, și cetățile tale ceale tari la împărțeală de la Tiru până la râu, și de la mare și de la munte

13. Și va fi pământul spre stingere împreună cu ceia ce lăcuiescu pre el, de roadele tocmealelor lor.

Ierem. 21, 14.

14. Paște norodul tău cu toiagul tău, oile moștenirii tale, sălășluindu deosăbi la dumbrăvi, în mijlocul Carmilului; paște-vor pre Vasanitida și pre Galaaditida, după zilele veacului.

Isaia 40, 11; Zahar. 11, 4.

15. Și după zilele ieșirii tale den Eghipt voi arăta lor minunate.

16. Vedea-vor limbi și să vor rușina dentru toată vârtutea lor, pune-vor mânilor preste gura lor, urechile lor vor asurzi.

17. Linge-vor țărâna ca șarpele târând pământul, turbura-să-vor întrul închiderea lor; spre Domnul Dumnezeuul nostru să vor spământa și să vor teame de tine.

Isaia 65, 25.

18. Cine e Dumnezeu precum ești tu, scoțând fărădelegi și covârșind strâmbătăți celor rămași dentru moștenirea lui? N'au ținut spre mărturie urgia lui, căci voitoriu de milă iaste.

Ierem. 10, 6; Fapt. Ap. 10, 43; Ieș. 34, 6.

19. Întoarce-să-va și ne va milui pre noi, afunda-va fărădelegile noastre și să vor lepăda la fundurile mării toate păcatele noastre.

20. Da-vei spre adevărul lui Iacov, milă lui Avraam, în ce chip ai jurat părinților noștri după zilele ceale de mai nainte.

NAUM

CAP 1

Mărirea și putearea lui Dumnezeu împotriva vrăjmașilor săi.

1. Luarea Nineviei. Cartea videniei lui Naum al Elcheseului.

2. Dumnezeu râvnitoriu și izbândind Domnul, izbândind Domnul cu mânie. Izbândind Domnul asupra vrăjmașilor lui și rădicând el pre pizmașii lui.

A 2 Leage 32, 43.

3. Domnul – mult îngăduitoriu și mare e vârtutea lui, și pre cel nevinovat nu va face nevinovat Domnul; întru concenire și întru cutremur e calea lui, și norii sânt praful picioarelor lui.

Ieș. 34, 6, 7; Ps. 18, 8.

4. Înfricoșind marea și uscând pre ea, și pre toate râurile pustiind; împutină-se Vasanitida și Carmilul, și ceale înflorite ale Livanului s’au sfârșit.

Isaia 50, 2; Ps. 103, 29.

5. Munții s’au cutremurat de el, și dealurile să clătiră, și să îngrozi pământul de cătră fața lui, toată lumea și toți cei ce lăcuiescu într’însa.

Mih. 1, 4.

6. De cătră fața urgiei lui cine va suferi? Și cine va sta împotrivă întru urgia mâniei lui? Mânia lui topeaște stăpâniri și pietrile să zdrumicară de el!

7. Bun iaste Domnul celor ce îngăduiescu pre el, în ziua necazului, și conoscând pre ceia ce să temu de el.

8. Și întru potopul meargerii concenire va face, pre cei ce să scoală asupra și pre vrăjmașii lui goni-i-va întunearecul.

9. Ce socotiți asupra Domnului? Concenire el va face, nu va izbândi de doao ori deodată întru necaz.

10. Căci până la temeiul lui să va înțeleni, și ca o fasolă învălindu-se să va mânca, și ca trestia plină de uscăciune.

11. Dentre tine va ieși gând asupra Domnului, reale sfātuindu-te împotrivă.

12. Aceastea zice Domnul: „Cel ce stăpânește la apele ceale multe, și așa să vor osebi, și auzul tău nu se va mai auzi încă.

13. Și acum voi zdrobi toiagul lui de la tine și legăturile tale voi rumpe“.

14. Și va porunci pentru tine Domnul: „Nu se va mai sămăna dentru numele tău încă; den casa dumnezeului tău, piarde-voi de tot ceale săpate și ceale vărsate, și voi pune îngroparea ta, căci te-ai sânguit“.

15. Iată preste munți picioarele celui ce binevestește și celui ce vestește pace. Prăznuiște, Iudo, praznicele tale, răsplătește rugile tale, pentru căci nu vor mai adaoge încă a treace pren tine spre vechire; să conceni, să cheltui.

Isaia 52, 7; Râm. 10, 15.

CAP 2

Prorocie despre dărâmarea cetății Ninevi.

1. Sui-se suflând la fața ta, scoțând den necaz; străjuiaște calea, țin-e-ț de mijlocul, îmbărbătează-te cu vârtutea foarte!

2. Pentru că au întors Domnul sudalma lui Iacov ca sudalma lui Israil, pentru că scuturând au scuturat pre ei și vițele lor au stricat.

Isaia 10, 12.

3. Armele puterniciei lui den oameni, oameni tari, batjocurind în focu frânele carălor lor, în ziua gătirii lui, și călăreții să vor gâlcevi.

4. Întru căi să vor răvărsa carăle și să vor încleșta în ulițe, vedeara lor – ca făcliile focului și ca fulgerele ce aleargă.

5. Și-ș vor aduce aminte boiarii lor, și vor fugi ziua, și vor slăbi întru meargerea lor, și vor sângui preste ziduri, și vor găti străjile ceale denaintea lor.

6. Porțile cetății lor s’au deșchis și casele ceale împărătești au căzut, și statul să descoperi, și nimeni nu să suia.

7. Și roabele ei să aducea ca porumbițele ce răspund în inimile lor.

8. Și Ninevi, ca o scăldătoare de apă – apele ei. Și ei fugind n’au stăut, și nu era cel ce să privească.

9. Jăfuia argintul, jăfuia aurul, și nu era săvârșit podoabei ei, îngreuiară-se mai mult decât toate vasele ceale poftite ale lor.

10. Scuturare, și zmăcitură, și undezare, și frângerea inimii, și slăbirea genuchelor, și durori preste tot mijlocul, și fața tuturor – ca arsura oalei.

11. Unde iaste lăcașul leilor și pășunea cea ce iaste puilor leilor? Unde au mers leu ca să între acolo puiul leului ? Și nu era cel ce să spară.

12. Leul hrăpi ceale de ajunsu puilor lui, și sugrumă leilor lui, și împlu de vânat cuiubul lui și lăcașul lui de jaf.

13. „Iată, Eu – asupra ta, zice Domnul Atotțiitoriul, și voi arde cu focu mulțimea ta, și pre leii tăi îi va mânca sabia, și voi piarde de pre pământ vânătoarea ta, și nu se vor mai auzi încă faptele tale“.

CAP 3

Fărădelegile Ninevei și pustiirea ei.

1. O, cetate a sângiurilor, toată mincinoasă, plină de strâmbătate, nu se va pipăi vânatul!

Iezech. 24, 9; Avvac. 2, 12.

2. Glasul bicelor, și glasul cutremurului roatelor, și al calului ce goneaște, și carului ce hurduiaște,

3. Al călărețului încălecând, și al sabiei ce luceaște, și al armelor ce fulgeră, și al mulțimei de răniți, și al grealei căderi! Și nu era sfârșit limbilor ei, și vor slăbi întru trupurile lor

4. De cătră mulțimea curviei. Curvă frumoasă și veaselă, povățuitoarea farmecelor, ceaea ce vinde limbi cu curvia ei și noroadă întru fărâcăturile ei.

5. „Iată, Eu – asupra ta, zice Domnul Atotțiitoriul, și voi descoperi cealea denapoia ta preste fața ta, și voi arăta la limbi rușinea ta, și la împărății necinstea ta!

Isaia 47, 3; Ierem. 13, 26.

6. Și voi lepăda asupra ta urâciune, după necurățiile tale, și te voi pune spre pildă.

7. Și va fi, tot cela ce va vedea pre tine să va pogorî de la tine și va grăi: ‘Ticăloasă Ninevi, cine va suspina pentru ea? De unde voi ceare mângâiere ei?’

8. A tocmi coardă, a găti partea lui Ammon, ceaea ce lăcuiaște în râuri, apă e preprejurul ei, căriia începătura e marea și apă zidurile ei.

9. Și Ethiopia – vârtutea ei, și Eghiptul. Și nu iaste sfârșit fugii tale. Și Fund și liviii s’au făcut ajutori ei.

10. Și ea la strîinătate va merge robită, și pruncii ei îi vor trânti de pământ, de 'nceputul tuturor căilor ei; și preste toate slăvitele ei pune-vor sorti, și toți boiarii ei lega-să-vor cu cătuși.

11. Și tu te vei îmbăta și vei fi trecută cu vederea; și tu vei cerca ție stare de la vrăjmașii tăi.

12. Toate țările tale – ca tine; și, roade având, de să vor clăti, vor cădea la gura celuia ce mănâncă.

13. Iată, norodul tău – ca muierile întru tine. Și vrăjmașilor tăi deșchizându-se, deșchide-să-vor porțile pământului tău, mânca-va focul zăvoarele tale.

14. Apă de îngrădire trage-ți ție, biruiaște tare țările tale, întră în tină și te calcă împreună în paie, biruiaște mai tare decât cărămida.

15. Acolo te va mânca de tot focul, piarde-te-va sabia, mânca-te-va de tot, ca lăcusta, și te vei îngreuia ca gândacii.

16. Înmulțiși neguțitoriile tale mai mult decât toate stealele ceriului; gândacul să porni și zbură.

17. Sări ca grierul, amestecătura ta – ca lăcusta, suită fiind pre gard în ziua înghețului: soarele au răsărit, și au sărit și n'au conosciut locul ei, vai lor!

18. Adormit-au păstorii tăi, împăratul asirianilor, adormit-au pre sâlnicii tăi, rădică-se norodul tău preste munți, și nu era cel ce să-i așteapte!

19. Și nu iaste vindecare sfărâmării tale, înflă-se rana ta. Toți ceia ce au auzit făgăduința ta vor bate în palme asupra ta, pentru căci preste cine n'au venit răutatea ta pururea?“

Ierem. 46, 11.

AVVACUM

CAP 1

Plângerea prorocului pentru fărădelegile Iudei. Pedepsa lui Dumnezeu prin haldeii năvălitori.

1. Vederea carea au văzut Avvacum prorocul.
2. Până când, Doamne, voi striga și nu vei asculta? Striga-voiu cătră tine, având strâmbătate, și nu vei mântui?
3. Pentru căci ai arătat mie dureri și osteneale, a privi chinuire și necurăție den preajma mea? Să făcu judecată, și judecătoria ia judecată.
4. Pentru aceea s'au răsipit leagea și nu să scoate la săvârșit judecata, căci cel necurat biruiaște asupra dreptului; pentru aceea va ieși judecată îndărătnică.

Ierem. 6, 26, 28.

5. Vedeți, hulitorii și priviți, și vă minunați minuni, și vă stingeți, pentru că lucru eu lucrez, în zilele voastre, care nu veți creade de-l va neștine povesti!

Fapt. Ap. 13, 41.

6. Pentru că, iată, eu rădic pre haldei, limba cea amară și strigătoare, cecea ce merge pre lățimile pământului, ca să moștenească de tot sălașuri nu ale lui.

7. Înfricoșat și luminat iaste, de la el judecata lui iaste, și luarea lui dentru ei va ieși.

8. Și vor sări mai tare decât pardoșii caii lor, și mai iuți decât lupii arăpimei. Vor încăleca călăreții lui și să vor porni de departe, și vor zbura ca vulturul pohtitoriu ca să mănânce.

Ierem. 5, 6; Sofon. 3, 3.

9. Concenirea la necurați va veni, stând împotrivă cu obrazele lor den preajmă, și va aduna ca năsipul robimea.

10. Și el întru împăraț să va desfăta, și tiranii – jucării lui, și el la toată tăria să va batjocuri, și va pune lut, și va birui lui.

11. Atuncea va premeni duhul și va treace și va ieși; aceasta e vârtutea Dumnezeului meu.

12. Au nu tu, de 'nceput, Domnul Dumnezeu cel Sfânt al meu? Și nu vom muri, Doamne! La judecată ai pus pre el, și mă zidi a mustra învățatura

lui.

13. Curat e ochiul, ca să nu vază reale, și a prăvi preste cei răi nu va putea. Pentru ce prăvești preste cei hulitori? Tăcea-vei când înghite cel necurat pre cel drept?

Ierem. 12, 1.

14. Și vei face pre oameni ca pre peștii mării și ca jâganiile, neavând povățuitoriu?

15. Concenirea cu undița au zmult, și-l trase pre el cu mreaja, și-l adună pre el cu nevoadele lui. Pentru aceasta veseli-se-va și să va bucura inema lui.

Amos 4, 2.

16. Pentru aceasta jârtvui-va nevodului său și va tămâia mrejii lui, căci cu eale îngrășa partea lui și mâncările lui alease.

17. Pentru aceaea pune-va împrejurul lui mreaja lui și pururea va ucide limbi, nu să va milostivi?

Isaia 10, 7.

CAP 2

Videnia prorocului despre realele viitoare și pedeapsa haldeilor pentru păgânătatea lor.

1. Pre straja mea voi sta și mă voi sui pre piatră și voi socoti a vedea ce va grăi întru mine și ce voi răspunde asupra muștrării mele.

Isaia 21, 8.

2. Și răspunse cătră mine Domnul și zise: „Scrie vedeare și aiave pre tablă, pentru ca să gonească cela ce le va citi aceastea!

Isaia 8, 1 și 30, 8.

3. Căci încă vedeare la vreame, și va răsări la săvârșit și nu în deșărt. De va întârzia, așteaptă-l pre el, căci viind va veni, și nu va zăbăvi.

Ps. 129, 5; Plâng. 3, 24; Evrei 10, 37.

4. De să va feri, nu binevoiaște sufletul meu întru el, iară cel drept al meu den credință va trăi.

Ioan 3, 36; Râm. 1, 17; Galat. 3, 11.

5. Iară cel ce să măreaște pre sine cu gândul, și hulitoriu om, sămețu iaste, nemică nu va săvârși, carele au lărgit ca iadul sufletul lui, și acesta e

ca moartea nesăturându-se; și va aduna cătră el toate limbile și va primi cătră el toate năroadele.

6. Nu acestea toate pildă asupra lui vor lua și întrebare spre povestirea lui? Și vor grăi: ‘Vai cela ce-ș înmulțește lui ceale ce nu sânt ale lui – până când? – și îngreuind lanțul lui îngreuiat!’

7. Că fără veaste să vor scula cei ce-l mușcă pre el; și să vor trezvi cei ce hiclesesc pre tine și vei fi în jaf lor.

8. Pentru căci tu ai robit limbi multe, prăda-te-vor toți cei rămaș ai nărodului, pentru sânghiurile oamenilor și necurăția pământului, și a cetății, și a tuturor celor ce lăcuiesc întru ea.

Isaia 33, 1.

9. Ca cela ce lăcomește lăcomie rea casei lui, ca să-ș puie întru înălțime cuibul lui, ca să să acopere den mânil răutăților.

Ierem. 22, 13.

10. Sfătuit-ai rușine casei tale, săvârșis năroade multe și păcătui sufletul tău.

11. Pentru căci piatră den păreate va striga și gândac den lemn va răspunde acestea:

12. ‘Vai cela ce zidește cetate cu sânge și-ș gătește cetate cu strâmbătate!’

Iezech. 24, 9; Naum 3, 1.

13. Au nu sânt acestea de la Domnul Atotțiitorul? Și să sfârșiră noroade multe cu foc și limbi multe leșinară.

14. Căci să va împlea pământul a cunoaște mărirea Domnului, ca o apă multă a acoperi de tot preste mare.

15. Ca cel ce adapă pre aproapele său în turnare vicleană și-l îmbată ca să privească la peșterile lor.

Isaia 5, 22.

16. Săturare de necinste den mărire bea și tu, și te mișcă, și te clătește; încunjură asupra ta păharul direaptei Domnului și să adună necinste asupra mării tale.

Ierem. 25, 16, 26, 27.

17. Pentru căci necurăția Livanului te va acoperi pre tine și chinul hiarălor te va înspăima, pentru sânghiurile oamenilor, și necurăția pământului, și ale cetății, și ale tuturor celor ce lăcuiesc întru ea.

18. Ce folosește cioplitura, căci o au cioplit pre ea? Zidiră pre ea, topire, nălucire mincinoasă, căci nădejduiaște cela ce au zidit pre zidirea lui, ca să

facă chipuri surde.

Ierem. 10, 8, 14.

19. Vai de cea ce zice lemnului: „Trezvește-te, scoală-te!“ și pietrii: „Înalță-te!“ Și aceasta iaste nălucire, și aceasta iaste bățatură de aur și de argint, și tot duhul nu iaste întru el.

20. Iară Domnul – în beseareca cea sfântă a lui; teamă-se de cătră fața lui tot pământul!

Psalm 10, 4; Sofon. 1, 7.

CAP 3

Rugăciunea și cântarea prorocului Avvacum pentru mântuirea norodului.

1. Rugăciunea lui Avvacum prorocul, cu cântare:

2. Doamne, auziiu auzul tău și mă înfricoșaiu; Doamne, socotiiu faptele tale și mă spământaiu. În mijlocul a doao viețuitoare te vei cunoaște, apropiindu-se anii te vei mai cunoaște, sosind vreamea te vei arăta când să va turbura sufletul mieu, cu urgie de milă îț vei aduce aminte.

3. Dumnezeu de la Theman va veni și Cel Sfânt den munte umbros, des (schimbare de viersu). Acoperi ceriurile bunătatea lui, și de lauda lui plin e pământul!

Isaia 40, 25; A 2 Leage 32, 2.

4. Și strălucirea lui ca lumina va fi, coarne întru mânilor lui, și puse îndrăgire inima vârtutei lui!

5. Înaintea feații lui va merge cuvânt, și va ieși la câmpii, dendărătul lui.

6. Stătu, și să clăti pământul. Privi, și să topiră limbile. Zdrumicară-să munții cu silă, topiră-să măguri veacinice, de îmblete veacinice.

Psalm 113, 4.

7. Pentru trude, văzut-am, sălaşurile arapilor spăima-să-vor, și corturile pământului Madiamului.

8. Nu întru râuri să te urgisești, Doamne! Au întru râuri iaste mânia ta? Au în mare pornirea ta? Că vei încăleca pre caii tăi, și încălecarea ta e mântuire;

9. Încordând, vei întinde arcul tău preste buzdugane, zice Domnul. Râurilor să va sparge pământul,

Ps. 77, 15, 16 și 104, 40.

10. Vedea-te-vor și să vor dura noroadele, răsipindu apele meargerile; deade bezna glasul ei, înălțimea nălucirii ei să rădică.

11. Soarele și luna stătu întru rânduiala ei; întru lumină zvârliturile tale vor merge spre lumina fulgerului armelor tale.

12. Cu înfricoșarea vei împuțina pământul și cu mânia vei pogori limbi.

13. Ieșiș spre mântuirea norodului tău, ca să mântuiești pre cei unși ai tăi, pus-ai la capetele celor fără de leage moarte, rădicași legături până la grumazi desăvârșit.

14. Tăiași întru spământare capetele celor sâlnici, cutremura-să-vor întru ea, deschide-vor frânele lor, ca săracul cela ce mănâncă pre ascuns.

15. Și suiși la mare caii tăi, turburând ape multe.

16. Păziiu și să spământă inima mea de cătră glasul rugii buzelor meale; și întră cutremur la oasele meale, și, dedesuptul mieu, să turbură avutul mieu. Odihni-mă-voiu, în ziua necazului mieu, ca să mă suiu eu la norodul nemerniciei meale.

17. Pentru căci smochinul nu va rodi, și nu vor fi roade în vii; minți-va lucrul maslinei, și câmpii nu vor face mâncare. Sfârșiră-se de la mâncare oi și nu vor fi boi pre iasle.

18. Iară eu întru Domnul mă voiu bucura, veseli-mă-voiu spre Dumnezeu, Mântuitoriul mieu.

19. Domnul Dumnezeu al mieu, tăria mea; și va rânduî picioarele meale spre săvârșire, și pre ceale înalte mă suie pre mine, ca să biruiesc eu cu câ'tarea lui!

A 2 Leage 32, 13.

SOFONIA

CAP 1

Prorocie împotriva Iudei și Ierusalimului. Ziua mâniei Domnului.

1. Cuvântul Domnului, carele s’au făcut cătră Sofonia, cel al lui Husi, fiul Godoliei al lui Amariu, al lui Ezechiu, în zilele Iosiei, fiul lui Amon, împăratului Iudii.

2. „Cu sfârșire sfârșască-se toate de cătră fața pământului“, zice Domnul.

3. „Sfârșască-se om și dobitoace, sfârșască-se pasările ceriului și peștii mării. Și vor slăbi necurații și voi dărâteca pre cei fără de lege de pe fața pământului“, zice Domnul.

Ierem. 4, 25.

4. „Și voi întinde mâna mea preste Iuda și preste toți ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, și voi rădica den locul acesta numele Vaalii și numele preoților, cu ceale sfinte,

5. Și pre cei ce să închină pre poduri oștii ceriului, și pre cei ce să închină, și pre cei ce să jură asupra Domnului, și pre cei ce să jură asupra împărăției lui,

4 Împ. 17, 33 și 23, 12; Ierem. 19, 13.

6. Și pre cei ce să abat de la Domnul, și pre cei ce nu cearcă pre Domnul, și pre ceia ce nu să țin de Domnul“.

Isaia 1, 4; și 59, 13.

7. Sfiiți-vă de cătră fața Domnului Dumnezeu, pentru căci aproape e ziua Domnului, căci au gătit Domnul jârtva lui și au sfințit pre cei chemați ai lui.

Avvac. 2, 20; Zah. 2, 13; Iezech. 39, 17.

8. Și va fi în ziua jârtvei Domnului, și voi izbândi asupra boiarilor, și asupra casii împăratului, și asupra tuturor celor ce sânt îmbrăcați cu îmbrăcăminte striine.

9. Și voi izbândi asupra tuturor aiavea cătră cei ce-s înaintea porților într’aceaea zi, pre ceia ce împlu casa Domnului de necurăție și viclenie.

10. „Și va fi în ziua aceaea, zice Domnul, glas de strigare de la poarta celor ce împungu și vaiet de la cea a doua, și zdrobire mare de la munți“.

Ierem. 39, 2, 3.

11. Plângeți ceia ce lăcuiți lumea, căci să asămănă tot norodul cu Hanaan, și pieriră de tot toți cei semeți pre argint.

12. Și va fi în ziua aceea, cerceta-voiu Ierusalimul cu luminătoriu și voiu izbândi asupra oamenilor celor ce hulesc preste pazele lor și cei ce zic întru inimile lor: „Nu va face bine Domnul, nici va face rău“.

Ierem. 48, 11; Iov 22, 12.

13. Și va fi putearea lor spre jah și casele lor spre stingere; și vor zidi case, și nu vor lăcui întru eale; și vor sădi vii, și nu vor bea vinul lor.

A 2 Leage 28, 30.

14. Căci aproape e ziua Domnului cea mare, aproape e și grabnică foarte. Glasul zilei Domnului amar și nășâlnic s'au rânduie;

Amos 4, 2 și 5, 11.

15. Tare e ziua urgiei; ziua aceea, zi de necaz și de nevoie, zi de chin și de stingere, zi de negură și de întunearec, zi de noru și de ceață,

Ierem. 30, 7; Ioil 2, 11; Amos 5, 18.

16. Zi de trâmbiță și de strigare preste cetățile ceale tari și preste unghiurile ceale înalte.

17. Și voiu necăji pre oameni și vor merge ca orbii, căci Domnului au greșit; și va vărsa sângele lor în țărână și trupurile lor ca balegile.

18. Și argintul lor și aurul lor nu va putea să-i scoată pre ei în ziua urgiei Domnului; și cu focul râvnirei lui să va topi tot pământul, pentru căci concenire și sânguire va face preste toți ceia ce lăcuiescu pământul.

Paremii 11, 4; Iezech. 7, 19.

CAP 2

Îndemnare spre pocăință. Muștrarea limbilor.

1. Adunați-vă și vă legați împreună, limba cea necertată,

2. Mai nainte de ce vă veți face voi ca o floare carea merge alături, cu ziua până a nu veni preste voi urgia Domnului, mai nainte de ce va veni preste voi ziua mâniei Domnului.

3. Cercați pre Domnul, toți smeriții pământului, judecată faceți și dreptatea cercați, și aleașteți pre eale, pentru ca să vă acoperiți în ziua urgiei Domnului.

4. Pentru căci Gaza jăfuită va fi, și Ascalon spre stingere, și Azotul în amiazăzi se va lepăda, și Accaronul se va dezrădăcina.

Zah. 9, 5.

5. Vai de ceia ce lăcuiescu funirea mării, nemearnici criteanilor! Cuvântul Domnului asupra voastră, Hanaan, pământul celor streini de fealiu, și voiui piarde pre voi den lăcaș.

6. Și va fi Critul pășune turmelor și stână oilor.

7. Și va fi funirea mării la cei rămași ai casii Iudei. Preste ei vor paște în casele Ascalonului, înde sară vor poposi de cătră fața fiilor Iudei, căci au socotit pre ei Domnul Dumnezăul lor și au întorsu robia lor.

8. „Auzit-am ocărâle lui Moav și palmele fiilor lui Ammon, întru care ocărâia pre nărodul meu și să măria preste hotarâle mele.

Ierem. 49, 2.

9. Pentru aceea, viu – Eu, zice Domnul Puterilor, Dumnezăul lui Israil, pentru că Moav ca Sodomul va fi, și fiii lui Amon ca Gomorul, și Damascul părăsit ca stogul den arie, și stinsu în veacu. Și cei rămași ai norodului meu jăfui-vor pre ei, și cei rămași ai limbii mele moșteni-vor pre ei“.

Isaia 13, 19; Iezech. 16, 49; Amos 1, 13.

10. Aceasta e lor pentru semeția lor, pentru căci au ocărât și s’au mărit asupra Domnului Atotțitiitorului.

Isaia 16, 6.

11. Arăta-să-va Domnul preste ei, piarde-va de tot pre toți dumnezăii limbilor pământului, și să vor închina lui, fieștecarele de la locul lui, toate ostroavele limbilor.

Malahie 1, 11; Ioan 4, 21.

12. „Și voi, arapii, răniții sabiei mele sântei.

13. Și voiui întinde mâna mea preste crivăț și voiui piarde pre asirianu, și voiui pune pre Ninevi spre stingere, fără de apă, ca o pustie.

Naum 1, 8.

14. Și vor paște în mijlocul ei turme, și toate hiarăle pământului, și hameleii, și aricii în podurile ei vor zăcea, și hiară vor striga în gaurile ei, și corbii în porțile ei, pentru căci chedru e rădicarea ei“.

Isaia 14, 23; și 34, 11.

15. Aceasta a cetatea cea defăimătoare, ce lăcuiăște pre nădejde, carea zice în inima ei: „Eu sânt, și nu iaste după mine încă!“ Cum să făcu spre stingere, pășune de hiară! Tot cela ce treace pren ea va șuiera și va clăti mâinile lui.

CAP 3

Mustarea iudeilor pentru fărădelegi. Făgăduința mântuirii.

1. O, cea ivită și răscumpărată cetate, porumbița,
2. N’au ascultat glasul tău, n’au priimit învățătură, pre Domnul n’au nădejduit, și cătră Dumnezeu ei nu s’au apropiat.

Ierem. 5, 6.

3. Boiarii ei întru ea, ca leii răcnind; judecătorii ei, ca lupii Araviei n’au lăsat până dimineață;

Iezech. 22, 27; Avvac. 1, 8; Ierem. 5, 6.

4. Prorocii ei purtători de duh, oameni hulitori; preoții ei spurcă svintele și păgânesc la leage.

Ierem. 23, 11, 32; Mih. 3, 11.

5. Iară Domnul – drept în mijlocul ei și nu va face strâmbătate; dimeneață, dimeneață da-va judecata lui spre lumină; și nu s’au ascuns, și n’au cunoscut strâmbătate întru cearere, și nu spre price strâmbătate.

Ierem. 6, 15.

6. Zmulș pre cei mândri, stânsă-să unghiurile lor, pustiiu căile lor de tot, ca mai mult să nu călătorească, sfârșiră-să cetățile lor, ca nimene să nu fie nici a lăcui.

7. Ziș însă: „Teameți-vă de mine și priimiți certare, și nu va pieri de tot denaintea ochilor ei toate câte am izbândit asupra ei; gătește-te, mânecă, pieri tot cel rămas după culesul lor“.

8. „Pentru aceea îngăduiaște-mă, zice Domnul, la ziua sculării mele spre mărturie.

9. Pentru că judecata mea e spre adunări de limbi, a priimi împărați, a vărsa preste ei urgia mea, toată urgia mâniei mele, pentru că în focul râvnirei mele topi-să-va de tot tot pământul.

10. Căci atunci voi întoarce asupra năroadelor limbă la ruda ei, ca să cheame toți numele Domnului, ca să-i slujască lui supt un jug.

Isaia 19, 21.

11. Den marginele râurilor Arăpiei priimi-voiu, întru cei răsiți vor aduce jârtve mie.

Ps. 67, 32.

12. În ziua aceea nu te vei rușina dentru toate tocmealele tale carele ai păgânit spre mine, căci atunci voi rădica de la tine defăimările semeției tale, și nu încă vei adaoge a te mări preste mägura cea svântă a mea.

Isaia 6, 13.

13. Și voiui lăsa întru tine nărod mult și smerit, și să vor sfii de numele Domnului cei rămași ai lui Israil,

Isaia 6, 13.

14. Și nu vor face strâmbătăte, și nu vor grăi deșarte, și nu să va afla în gura lor limbă hicleană, pentru căci ei vor împărți și vor zăcea, și nu va fi cel ce să-i spară pre ei“.

15. Bucură-te foarte, fata Sionului, mărturiseaște, fată Ierusalim, veselește-te și te înfrumusățază de tot, dentru toată inema ta, fată Ierusalim!

Isaia 12, 6; 35, 1, 2 și 54, 1; Psalm 45, 5.

16. Luat-au Domnul strâmbătățile tale, mântuitu-te-au pre tine den mâna vrăjmașilor tăi. Împăratul lui Israil, Domnul, în mijlocul tău; nu vei mai vedea reale încă.

17. În vremea aceea grăi-va Domnul Ierusalimului: „Îndrăzneaște, Sioane, nu să lase mâinile tale.

Zah. 2, 7.

18. Domnul Dumnezeuul tău – întru tine, cel puternic mântui-te-va, aduce-va preste tine veselie și te va înnoi cu dragostea lui și să va veseli asupra ta cu înfrumusețare,

19. În ziua praznicului. Și voiui aduna pre cei zdrobiți ai tăi. Vai de cela ce au luat asupra ei ocară!

20. Iată, Eu fac întru tine pentru tine, în vremea aceea, zice Domnul, și voiui mântui pre cea stoarsă și pre cea izgonită. Voiui priimi și voiui pune pre ei în laudă și numiți în tot pământul.

Mih. 4, 13.

21. Și nu să vor rușina în vremea aceea când voao bine voiui face și în vremea aceea când voiui priimi pre voi, pentru căci voiui da pre voi numiți și spre laudă întru toate năroadele pământului, când mă voiui întoarce înaintea voastră, zice Domnul, robirea voastră“.

AGGHEU

CAP 1

Mustrearea iudeilor pentru trândăvie. Îndemnare la rezidirea Casei Domnului.

1. Într'al doilea an, pre vremea lui Darie împărat, în luna a șasea, într-una a lunii, făcutu-s'au cuvântul Domnului, cu mâna lui Aggheu prorocului, zicând: „Zi către Zorovavel al lui Salathiil, den fealiul Iudii, și către Iisus al lui Iosedec, preotul cel mare, zicând:

Esdra 3, 2 și 5, 1.

2. ‘Aceasta zice Domnul Atotțiitoriul, zicând: ‘Nărodul acesta, zic, n’au venit vremea a zidi Casa Domnului’“.

3. Și să făcu cuvântul Domnului în mâna lui Aggheu prorocul, zicând:

4. „De iaste voao vreme a zidi în casele voastre înfundate, iară Casa Mea aceasta s’au pustiit?“

2 Împ. 7, 2.

5. Și acum acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „Rânduți inimile voastre la căile voastre!

6. Sămănat-ați mult, și ați cărat puțin; mâncat-ați, și nu spre săturare; băut-ați, și nu spre beție; îmbrăcatu-v’ați, și nu v’ați încălzit într-una eale; și cel ce adună năiemirile au adunat într-una o legătură spartă“.

A 2 Leage 28, 38; Mih. 6, 15; Isaia 5, 11.

7. Această zice Domnul Atotțiitoriul: „Puneți inimile voastre la căile voastre.

8. Suiți-vă pre măgură și tăiați leamne, și veți căra, și veți clădi Casa, și voi binevrea într-una ea, și mă voi proslăvi“, zise Domnul.

9. „Vă uitați la multe, și să făcură puține. Și s’au adus în casă și le-am suflat pre eale“. Pentru aceea acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „Pentru căci Casa Mea iaste pustie, și voi goniți fieștecarele la casa lui,

10. Pentru aceea opri-să-va ceriul de roao și pământul să supune a darea odraslele lui.

Preoția 26, 19.

11. Și voi aduce sabie preste pământ, și preste munți, și preste grâu, și preste vin, și preste untdelemn, și câte scoate pământul, și preste oameni, și preste dobitoace, și preste toate trudele mânilor lor“.

Amos 4, 7.

12. Și auzi Zorovavel al lui Salathiil, den fealiul Iudii, și Iisus al lui Iosedec, preotul cel mare, și toți ceialalți ai norodului, glasul Domnului Dumnezăului lor și cuvintele lui Aggheu prorocul, în ce chip l-au trimis pre el Domnul Dumnezăul lor cătră ei, și să spământă norodul de cătră fața Domnului.

13. Și zise Aggheu, vestitoriul Domnului întru vestitorii Domnului, norodului zicând: „Eu sânt cu voi“, zice Domnul.

2 Cor. 5, 19.

14. Și rădică Domnul duhul lui Zorovavel al lui Salathiil, den fealiul Iudii, și duhul lui Iisus al lui Iosedec, preotul cel mare, și duhul rămășiților norodului, și înțară, și făcea lucrurile în Casa Domnului, Atotțiitoriul Dumnezăului lor.

CAP 2

Prorocie despre rezidirea Casei Domnului a doao și strălucirea ei.

1. În doaozeci și patru ale lunii a șasea, în anul al doilea în zilele lui Darie împăratul;

2. Întru a 7 lună, în 21 a lunii, și grăi Domnul cu mâna lui Aggheu prorocului, zicând:

3. „Zi, dară, cătră Zorovavel al lui Salathaiil, den fealiul Iudii, și cătră Iisus al lui Iosedec, preotului celui mare, și cătră toți ceialalți ai norodului, zicând:

4. ‘Cine e dentru voi carele au văzut Casa aceasta întru mărirea ei cea de mai nainte, și cum acum voi vedeți pre ea? În ce chip sânteți înaintea voastră?’

5. Și acum, întăreaște-te, Zorovavele, zice Domnul, și te întăreaște, Iisus al lui Iosedec, preotul cel mare, și să să întărească tot norodul pământului, zice Domnul, și faceți, pentru căci eu împreună cu voi sânt, zice Domnul Atotțiitoriul.

6. Cuvântul carele am pus voao când ați ieșit voi den Eghiptet și Duhul Mieu stătu în mijlocul vostru. Îndrăzniți!’

7. Pentru căci acestea zice Domnul Atotțiitoriul: ‘Încă o dată eu voi clăti ceriul și pământul, și marea și uscatul,

Evrei 12, 26.

8. Și voiui scutura toate limbile, și vor veni ceale alese ale tuturor limbilor, și voiui împlă Casa mării, zice Domnul Atotțiitorul.

9. Al meu argintul și al meu iaste aurul, zice Domnul Atotțiitorul.

10. Pentru că mare va fi mărirea Casii aceștia, cea de apoi mai mare decât cea dintâi, zice Domnul Atotțiitorul; și în locul acesta voiui da pace, zice Domnul Atotțiitorul, și pacea sufletului spre ocrotire, la tot cela ce zidește a rădica pre norodul acesta”.

11. În doazeci și patru ale lunii a noao, în anul al doilea în zilele lui Darie, făcutu-s’au cuvântul Domnului către Aggheu prorocul, zicând:

12. „Aceasta zice Domnul Atotțiitorul: Întreabă, dară, pe preoții legii, zicând:

13. ‘De va lua om carne sfântă cu marginea hainii lui și să va atinge marginea hainii lui de pâine, au de fiertură, au de vin, au de untdelemn, au de toată mâncarea, au sfinți-să-va?’” Și răspunseră preoții și ziseră: „Ba”.

14. Și zise Aggheu: „De să va atinge cel pângărit la suflet de toate acestea, oare pângări-să-va?” Și răspunseră preoții și ziseră: „Pângări-să-va”.

15. Și răspunse Aggheu și zise: „Așa e norodul acesta și așa e limba aceasta înaintea mea, zice Domnul, și așa toate lucrurile mânilor lor; și carele să va atinge acolo să va pângări, pentru luorile lor și pentru ceale de mânecate, durea-să-vor de către fața răutăților lor. Și urâiați la porți pre cel ce muștră.

16. Și acum, puneți dară în inimile voastre, den ziua aceasta și înainte, mai nainte de a să pune piatră preste piatră în beseareca Domnului,

17. Cine ați fost, când ați pus în știubeiu 20 de sata, și s’au făcut 10 sata de orzu, și intrați în postavă să scoateți 50 de veadre, și să făcură 20.

Amos 4, 9.

18. Lovit-am pre voi cu nerodire, și cu stricăciune de vânt, și cu grindină toate lucrurile mânilor voastre, și nu v’ați întors către mine”, zice Domnul.

19. „Și acum, rânduiți dară inimile voastre den ziua aceasta și înainte, de la 24 ale lunii a 9 și den ziua carea s’au întemeiat beseareca Domnului, puneți în inimile voastre

20. De să va conoaște încă în arie, și încă via, și smochinul, și rodiul, și leamnele maslinii carele nu aduc roadă; den ziua aceasta le voiui blagoslovi”.

21. Și să făcu cuvântul Domnului de al doilea rând către Aggheu prorocul, în 24 a lunii, zicând:

22. „Zi cătră Zorovavel al lui Salathiil, den fealiul Iudii, zicând: ‘Eu cutremur ceriul și pământul, și marea și uscatul;

23. Și voiui prăpădi scaunile împăraților și voiui piarde de tot putearea împăraților limbilor, și voiui sfărâma carăle și călăreții, și să vor pogorî caii și călăreții lor, fieștecarele cu sabie cătră fratele lui.

24. În ziua aceea, zice Domnul Atotțiitoriul, lua-voiu pre Zorovavel cel al lui Salathiil, pre robul meu, zice Domnul, și te voiui pune ca o peceate, pentru căci pre tine am ales’“, zice Domnul Atotțiitoriul.

ZAHARIA

CAP 1

Îndemnare spre pocăință și frica lui Dumnezeu, întărită prin două videnii.

1. Într'a optulea lună, în anul al doilea pre vreamea lui Darie, să făcu cuvântul Domnului către Zaharia al Varahiei, feciorul lui Addo prorocul, zicând:

2. „Scârbi-se Domnul pre părinții voștri cu urgie mare“.

3. Și vei zice către ei: „Aceasta zice Domnul Atotțiitoriul: Întoarceți-vă către mine, zice Domnul Puterilor,

Ioil 2, 12; Isaia 21, 12 și 45, 22.

4. Și mă voi întoarce către voi, zice Domnul Puterilor. Și nu vă faceți ca și părinții voștri căroră au chemat prorocii cei mai denainte; zicând: Aceasta zice Domnul Atotțiitoriul: 'Întoarceți-vă de la căile voastre ceale reale și de la tocmealele voastre ceale reale!' Și n'au ascultat și n'au luat aminte ca să mă asculte, zice Domnul.

Iosia 14, 2; Ioil 2, 12; Mal. 3, 7; Ierem. 18, 11.

5. Părinții voștri unde sânt? Și prorocii au în veac vor trăi?

6. Însă cuvintele mele și legiurile mele priimiți-le, câte Eu poruncescu, cu Duhul mieu, robilor miei, prorocilor, carii au apucat pre părinții voștri; și au răspuns, și au zis: 'Precum au rânduit Domnul Atotțiitoriul ca să facă noao după căile noastre și după tocmealele noastre, așa au făcut noao'“.

7. În 24 ale lunii a 11, aceasta iaste luna lui savat, întru al doilea an pre vreamea lui Darie, făcutu-s'au cuvântul Domnului către Zaharia al Varahiei, fiiu lui Addo prorocului, zicând:

8. Văzuiu noaptea, și iată om, călare fiind pre cal roșu; și acesta sta între mijlocul a doao măguri, ceale umbroase, și denapoia lui –cai roșii, și suri, și pestriți, și albi.

Apoc. 6, 4.

9. Și ziș: 'Ce-s aceștea, doamne?' Și zise către mine îngerul, cela ce grăia întru mine: 'Eu voi arăta ție ce sânt aceștea'.

10. Și răspunse bărbatul, cela ce sta în mijlocul măgurilor, și zise către mine: 'Aceștea sânt pre carii au trimis Domnul ca să încungiure tot pământul'.

11. Și răspunseră îngerului Domnului celui ce sta între munți, și ziseră: ‘Încungiurat-am tot pământul și, iată, tot pământul să lăcuiaște și lin iaste’.

12. Și răspunse îngerul Domnului și zise: ‘Doamne Atotțiitoriule, până când nu vei milui Ierusalimul și cetățile Iudei, pre carele ai trecut cu vederea? Acesta e anul al șaptezecilea’“.

13. Și răspunse Domnul Atotțiitoriul îngerului celui ce grăia întru mine cuvinte bune și graiuri mângâioase.

14. Și zise cătră mine îngerul, cel ce grăia întru mine: „Strigă zicând: ‘Aceasta zice Domnul Atotțiitoriul: Râvnit-am Ierusalimul și Sionul, râvnire mare.

15. Și cu urgie mare urgisescu preste limbile ceale ce să rădică, pentru căci Eu m’am urgisit puțin, iară ei să rădica împreună spre reale’.

16. Pentru aceaea, acestea zice Domnul: ‘Întoarce-mă-voiu asupra Ierusalimului cu milă, și Casa Mea de iznoavă să va zidi într’însul, zice Domnul Atotțiitoriul, și măsură se va întinde preste Ierusalim!’“

17. Și zise cătră mine îngerul, cela ce grăia întru mine: „Încă mai strigă zicând: Această zice Domnul Atotțiitoriul: ‘Încă să vor răvărsa cetățile întru bunătăți și va milui Domnul încă pre Sion, și va aleage încă Ierusalimul’“.

18. Și rădicaiu ochii miei și văzuiu și iată 4 coarne.

19. Și ziș cătră îngerul cela ce grăia întru mine: ‘Ce-s acestea, doamne?’ Și zise cătră mine: ‘Aceasta-s coarnele cealea ce au răsipit pre Iuda, și pre Israil, și pre Ierusalim’.

20. Și au arătat mie domnul patru teslari.

21. Și ziș: ‘Ce vin aceștea ca să facă?’ Și zise: ‘Coarnele acestea care au răsipit pre Iuda, și pre Israil zdrobit, și nimeni dentru ei n’au rădicat cap. Și au ieșit aceștea să ascuță pre eale în mânilor, ceale 4 coarne –limbile cealea ce rădică cornu preste pământul Domnului, ca să-l răsipească pre el’.

CAP 2

Videnia despre rezidirea Ierusalimului și chemarea limbilor.

1. Și rădicaiu ochii miei și văzuiu, și iată, bărbat și în mâna lui fune măsurătoare de pământ.

2. Și ziș cătră el: „Unde mergi tu?“ Și zise cătră mine: „Să măsur Ierusalimul, ca să văzu cât iaste lărgimea lui și câtă e lungimea“.

3. Și iată, îngerul, cel ce grăia întru mine, sta, și alt înger ieșia întru timpinarea lui.

4. Și zise către el, zicând: „Aleargă și grăiaște către tinirelul acela zicând: ‘Plin de roadă să va lăcui Ierusalimul, de mulțimea oamenilor și de dobitoacele ceale den mijlocul lui’.

5. Și Eu voi fi lui, zice Domnul, zidu de foc împrejur și întru mărire voi fi în mijlocul lui.

6. O, o, fugiți de la pământul crivățului, zice Domnul, pentru că den ceale 4 vânturi ale ceriului voi aduna pre voi, zice Domnul.

Isaia 48, 20 și 52, 11.

7. La Sion scăpați cei ce lăcuiți fata Vavilonului.

Sof. 3, 17.

8. Pentru că acestea zice Domnul Atotțiitorul: ‘Denapoia măririi au trimis pre mine preste limbile ceale ce au prădat pre voi; cela ce să atinge de voi –ca cela ce să atinge de lumina ochiului lui.

9. Pentru căci iată, Eu aduc mâna mea preste ei și vor fi prăzi celor ce vor sluji lor; și veți cunoaște că Domnul Atotțiitorul au trimis pre mine.

10. Înfrumusățază-te și te veselește, fata Sion, pentru că iată Eu viu și voi sălășlui în mijlocul tău, zice Domnul.

Isaia 12, 6.

11. Și vor fugi limbi multe spre Domnul în ziua aceea, și vor fi lui întru nărod, și vor sălășlui în mijlocul tău, și vei cunoaște că Domnul Atotțiitorul m’au trimis către tine.

12. Și va moșteni de tot Domnul pre Iuda, și partea lui în pământul cel sfânt, și iarăș va aleage Ierusalimul.

13. Ferească-să tot trupul de către fața Domnului, că s’au sculat den norii cei sfinți ai lui“.

Avvac. 2, 20; Sof. 1, 7.

CAP 3

Videnie: Marele preot Iisus. Schimbarea veștmintelor reale în bune și făgăduința răscumpărării.

1. Și mi’au arătat Domnul pre Iisus, preotul cel mare, stând înaintea feții îngerului Domnului, și diavolul sta de-a dreapta lui, ca să stea împotriva lui.

2. Și zise Domnul către diavol: ‘Să cearte Domnul întru tine, diavole, și să cearte Domnul întru tine, cea ce au ales Ierusalimul. Nu, iată, aceasta ca un tăciune zmulț den foc?’

Amos 4, 11.

3. Și Iisus era îmbrăcat cu haine smolite și sta înaintea feții îngerului.

4. Și răspunse și zise către ceia ce sta înaintea feții lui, zicând: ‘Luați hainele ceale smolite de la el’. Și zise către el: ‘Iată, am luat de la tine fărădelegile tale, și păcatele tale le voi curăți împrejur. Și îmbrăcați pre el cu haină până în pământ,

5. Și puneți mitră, și chivără curată în capul lui’. Și puseră mitră și chivără curată în capul lui, și-l îmbrăcară pre el cu haine.

6. Și îngerul Domnului sta.

7. Și să mărturisiia îngerul Domnului către Iisus, zicând: „Aceasta zice Domnul Atotțiitorul: ‘De vei merge întru căile mele și întru poruncile mele vei păzi, și tu vei judeca Casa Mea și de vei păzi curtea mea, și voi da ție pre cei ce să întorc în mijlocul acestora ce stau.

8. Auzi dară, Iisuse, preotul cel mare, tu și cei ce-s aproape de tine, ce șad înaintea feții tale, pentru că bărbați socotitori de minuni sânt, pentru căci iată, Eu aduc pre Robul Mieu, Răsăritul.

Luca 1, 78; Isaia 4, 2.

9. Pentru căci piatra carea am dat înaintea feții lui Iisus, preste o piatră 7 ochi sânt; iată, Eu sap groapă, zice Domnul Atotțiitorul, și voi pipăi toată strâmbătatea pământului întru o zi.

10. În ziua aceea, zice Domnul Atotțiitorul, chemați împreună fieștecarele pre aproapele lui supt vie și supt smochinu’“.

Mih. 4, 4.

CAP 4

Videnia sfeșnicului celui de aur, ramurile de maslin și rezidirea Casei Domnului.

1. Și s’au întorsu îngerul cela ce grăia mie și mă sculă pre mine ca când se-ar scula om den somnul lui.

2. Și zise către mine: ‘Ce vezi tu?’ Și ziș: ‘Văzut-am și, iată, sfeășnic tot de aur, și făclia deasupra lui, și 7 luminători deasupra lui și 7 cleaște luminătorilor celor deasupra lui;

Ierem. 1, 11; Amos 7, 8.

3. Și 2 maslini deasupra lui, unul de-a dreapta făcliei lui și altul de-a stânga’.

4. Și întrebaiu și zișu cătră îngerul cela ce grăia cu mine, zicând: ‘Ce sânt acestea, doamne?’

5. Și răspunse îngerul, cela ce grăia cu mine, și zise cătră mine zicând: ‘Nu cunoști ce sânt acestea?’ Eu ziș: ‘Nu, doamne’.

6. Și răspunse și zise cătră mine zicând: ‘Așa e cuvântul Domnului cătră Zorovavel, zicând: Nu cu puteare mare, nici cu vârtute mare, ce întru Duhul Mieui’, zice Domnul Atotțiitorul.

7. ‘Ce ești tu, muntele cel mare, înaintea lui Zorovavel a isprăvi? Și voiui scoate piatra moștenirii, tocmirea harului, harul ei’.

8. Și să făcu cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. ‘Mânile lui Zorovavel au întemeiat Casa aceasta și mâinile lui o vor săvârși pre ea; și vei cunoaște că Domnul Atotțiitorul mă trimise cătră tine.

10. Pentru că cine au defăimat la zile mici? Și să vor bucura și vor vedea piatra cea de cositoriu în mâna lui Zorovavel. 7 acești șapte –ochii Domnului sânt, cei ce privescu preste tot pământul’.

Ierem. 51, 26; Iov 38, 6.

11. Și am răspuns și am zis cătră el: ‘Ce sânt acești 2 maslini, cei den dreapta luminătoriului și den stânga?’

12. Și întrebaiu al doilea rând și ziș cătră el: ‘Ce-s aceale doao stâlări de maslini, ceale den mâinile celor doao mucări de aur, cealea ce varsă și aduc iarăș cleaștele ceale de aur?’

13. Și zise cătră mine zicând: ‘Nu știi ce sânt acestea?’ Și ziș: ‘Nu, doamne’.

14. Și zise: ‘Aceștea-s cei 2 fii ai grăsimii, ce dvorescu la Domnul a tot pământul’.

CAP 5

Videnia despre secera zburătoare, talantul de plumb, două muieri cu aripi, pregătiri pentru casa Vavilonului.

1. Și mă întorșu și-m rădicaui ochii și văzui, și iată seacere zburând.

2. Și zise cătră mine: ‘Ce vezi tu?’ Și eu ziș: ‘Văzu seacere zburând, de lungă de coți 20 și de lată de coți 10’.

3. Și zise cătră mine: ‘Acesta e blestemul cel ce iase preste fața a tot pământul, pentru că tot furul dentru aceasta până la moarte să va izbândi, și tot călcătoriul de jurământ dentr’aceasta până la moarte să va izbândi.

4. Și voiu scote pre ea, zice Domnul Atotțiitoriul, și va intra la casa furului și la casa celui ce jură pre numele meu pre minciuni, și va găzdui în mijlocul casii lui, și va conceni pre el și leamnele lui și pietrele lui’.

5. Și ieși îngerul cela ce grăia întru mine și zise cătră mine: ‘Caută cu ochii tăi și vezi aceasta care iase’.

6. Și ziș: ‘Ce iaste?’ Și zise: ‘Aceasta e măsura ceaea ce iase’. Și zise: ‘Aceasta e strâmbătatea lor în tot pământul’.

7. Și, iată, talant de plumbu ieșind și, iată, o muiare ședea în mijlocul măsurii.

8. Și zise: ‘Aceasta e fărădelegea’. Și o aruncă pre ea în mijlocul măsurii și aruncă piatra plumbului în gura ei.

9. Și rădicaiu ochii miei și văzui, și iată 2 muieri ieșind, și duh în aripile lor, și acestea avea aripi ca aripile cucului. Și luaiu măsura în mijlocul pământului și în mijlocul ceriului.

10. Și ziș cătră îngerul cel ce grăia întru mine: ‘Unde duc acestea măsura?’ Și zise cătră mine: ‘Să zidească ei casă în pământul Vavilonului și să gătească, și o vor pune pre ea acolo gătirea lui’.

CAP 6

Videnia despre cele patru ieșind den doi munți; încununarea marelui preot.

1. Și mă întorșu, și rădicaiu ochii miei și văzui. Și iată 4 cară ieșind den mijlocul a doi munți, și munții –de aramă.

2. La carul cel dentâi –cai roșii, și la carul al 2 –cai negri.

Apoc. 6, 4, 5.

3. Și la carul al 3 –cai albi, și la carul al 4 –cai peagi și suri.

Apoc. 6, 2.

4. Și am răspuns și am zis cătră îngerul cela ce grăia întru mine: ‘Ce sânt acestea, doamne?’

5. Și răspunse îngerul cela ce grăia întru mine și zise: ‘Acestea sânt ceale 4 vânturi ale ceriului și mergea ca să dvorească Domnului a tot pământul’.

6. La cel ce era caii cei negri ieșia la pământul crivățului, și cei albi mergea pre denapoia lor, și cei peagi mergea la pământul austrului,

7. Și cei suri ieșia și căuta ca să îmbie împrejurul pământului. Și zise: ‘Meargeți și îmblați împrejurul pământului’. Și împrejurară pământul.

8. Și strigă și grăi către mine, zicând: ‘Iată, ceia ce ies la pământul crivățului odihniră mânia mea în pământul crivățului’.

9. Și fu cuvântul Domnului către mine, zicând: ‘Ia ceale den robie de la boiari, și de la cei de folos ai ei, și de la cei ce au conosciut pre ea.

10. Și vei intra tu în ziua aceea la casa Iosiei al Sofoniei, celui ce au venit de la Vavilon.

11. Și vei lua argint și aur și vei face cunună și vei pune în capul lui Iisu al lui Iosedec, preotului celui mare,

12. Și vei grăi către el: ‘Aceasta zice Domnul Atotțiitoriul: Iată bărbat, Răsăritul e numele lui, și dedesuptul lui va răsări și va zidi Casa Domnului.

Isaia 4, 2; Luca 1, 78.

13. Și acesta va lua bunătatea. Și va șădea și va stăpâni de tot preste scaunul lui, și va fi preotul den dreapta lui, și sfat de pace va fi între mijlocul amânduror.

14. Iară cununa va fi celor ce îngăduiesc, și celor ce folosesc lor, și celor ce au conosciut pre ea, și spre har fiiului Sofoniei și spre cântare în Casa Domnului.

15. Și cei ce sânt departe de la ei vor veni și vor zidi în Casa Domnului, și veți conoaște că Domnul Atotțiitoriul au trimis pre mine către voi. Și va fi, de auzând veți auzi glasul Domnului Dumnezeuului vostru!’“

CAP 7

Dumnezeu leapădă posturile evreilor și sfătuiește faptele îndreptării.

1. Și fu întru al patrulea an în zilele lui Darie împăratului, să făcu cuvântul Domnului către Zaharia, în 4 a lunii a șasea, care iaste haselef.

2. Și au trimis la Vethil, Sarasar și Arvath-Sagher împăratul, și bărbații lui a ruga pre Domnul,

Esdra 2, 28; Neemia 7, 32 și 11, 31.

3. Zicând către preoții cei den Casa Domnului Atotțiitoriului, și către proroci, zicând: „Întrat-au aicea în luna a cincea, sfîntiră precum au făcut acum câțva ani“.

4. Și fu cuvântul Domnului puterilor cătră mine, zicând:

5. „Zi cătră tot norodul pământului și cătră preoți, zicând: ‘De veți posti au veți tângui întru joi au întru sâmbete, și, iată, 70 de ani au post ați postit mie?’

Isaia 58, 5. Eremia 41, 1.

6. Și de veți mânca sau veți bea, au nu voi mâncați și voi beați?

7. Au nu sânt acestea cuvintele care le-au grăit Domnul în mâna prorocilor celor de mai denainte, când și Israil era lăcuit și veselit, și cetățile lui premprejur, și muntele și câmpii să lăcuia?’“

Ierem. 17, 26.

8. Și fu cuvântul Domnului cătră Zaharia, zicând:

9. „Aceasta zice Domnul Atotțiitoriul: ‘Judecată direaptă judecați, și mila și îndurarea fieștecarele faceți cătră fratele lui.

10. Și vădua, și sărimanul, și nemearnicul, și săracul nu asupriți, și răutatea fieștecarele a fratelui lui nu vă aduceți aminte răul întru inimile voastre’.

Ieș. 22, 22; Isaia 1, 23; Ierem. 5, 28; Paremii 22, 22, 23.

11. Și nu ascultară a lua aminte, și deaderă dos neînțelept, și urechile lor au îngreuiat, ca să nu auză.

12. Și inima lor au rânduie neascultătoare, ca să nu asculte leagea mea și cuvintele meale, pre carele au trimis Domnul Atotțiitoriul cu Duhul lui, pren mâna prorocilor celor de mai nainte. Și s’au făcut urgie mare de la Domnul Atotțiitoriul.

Paremii 1, 28 și 28, 9; Isaia 1, 15.

13. Și va fi în ce chip au zis și n’au ascultat lui: „Așa vor striga și nu voi asculta“, zice Domnul Atotțiitoriul.

14. „Și voi scoate pre ei la toate limbile carele n’au conosciut. Și pământul să va stingea pe urma lor, de la cela ce-ș treace calea și să întoarnă de iznoavă, și au rânduie pământul cel ales spre stingere“.

CAP 8

Blagoslovirea Ierusalimului și întoarcerea noroadelor cătră Domnul.

1. Și s’au făcut cuvântul Domnului Atotțiitoriul, zicând:

2. Această zice Domnul, cel Întru-tot-țiitoriul: „Râvnit-am Ierusalimul și Sionul, râvnire mare, și cu mânie am râvnit pre el“.

3. Acestea zice Domnul: „Întoarce-mă-voi spre Sion și voi sălășlui în mijlocul Ierusalimului; și se va chema Ierusalimul ‘cetate adevărată’, și muntele Domnului Atotțiitoriului ‘munte sfânt’“.

Isaia 1, 26.

4. Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „Încă vor șădea bătrânii și bătrânele în ulițele Ierusalimului, fieștecarele toiagul lui având în mâna lui, de mulțime de zile.

5. Și ulițele cetății împlea-se-vor de copilași și de feate jucând în ulițele ei“.

6. Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „De va fi cu neputință înaintea acelor rămași ai nărodului acestuia, în zilele acealea, au înaintea mea va fi cu neputință?“, zice Domnul Atotțiitoriul.

7. Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „Iată, Eu mântuiesc pre nărodul meu de la pământul răsăriturilor și de la pământul apusurilor.

8. Și voi băga pre ei și-i voi sălășlui în mijlocul Ierusalimului; și vor fi mie întru nărod, și Eu voi fi lor întru Dumnezeu, cu adevărînță și dreptate“.

9. Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „Întărească-se mâinile voastre, celor ce aud, în zilele acestea, cuvintele acestea den gura prorocilor, den carea zi s’au întemeiat Casa Domnului Atotțiitoriului, și beseareca de când s’au zidit.

Evrei 12, 12.

10. Pentru căci mai nainte de zilele acealea plata oamenilor nu va fi spre folos și plata dobitoacelor nu va fi, și celui ce au întrat și celui ce au ieșit nu va fi pace, de necaz, și voi trimite pre toți oamenii, pre fieștecarele spre aproapele lui.

Isaia 3, 5; Jud. 7, 21.

11. Și acum nu după zilele ceale de mai nainte fac Eu la cei rămași ai nărodului acestuia“, zice Domnul Atotțiitoriul.

12. „Ce numai voi arăta pace! Via va da roadă ei și pământul va da nașterea lui, și ceriul va da roua lui, și voi moșteni de tot celor rămaș ai nărodului meu toate acestea.

13. Și va fi în ce chip eraț blestem întru limbi, casa Iudei și casa lui Israil, așa voi mântui pre voi, și veț fi întru blagoslovenie. Îndrăzniț și vă întăriț în mâinile voastre!“

14. Pentru căci acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „În ce chip am gândit ca să vă chinuiesc pre voi, urgisind Eu pre părinții voștri, zice Domnul

Atotțiitoriul, și nu m'am căit,

15. Așa m'am socotit și am gândit, în zilele acestea, ca bine să facu Ierusalimului și casei Iudei. Îndrăzniți!

16. Acestea-s cuvintele carele veți face: Grăiț adevărat fieștecarele cătră aproapele lui, adeverință și judecată de pace, și drept judecați în porțile voastre.

Efesenii 4, 25.

17. Și fieștecarele răutatea aproapelui nu gândiț în zilele voastre, și jurământ mincinos nu iubiț, pentru căci toate acestea le-am urât“, zice Domnul Atotțiitoriul.

18. Și s'au făcut cuvântul Domnului Atotțiitoriului cătră mine, zicând:

19. „Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: 'Postul al patrulea, și postul al cincelea, și postul al șaptelea, și postul al zeacelea fi-vor casei Iudei spre bucurie și spre veselie, și spre sărbători bune, și vă veț veseli. Și adevărul și pacea îndrăgiți'“.

Efes. 4, 25.

20. Acestea zice Domnul Atotțiitoriul: „Încă vor veni năroade multe și lăcuind cetăți multe.

21. Și să vor aduna cei ce lăcuiesc 5 cetăți la o cetate, zicând: 'Să meargem, mergând feații Domnului să ne rugăm și a cerceta fața Domnului Atotțiitoriului! Mearge-voiu și eu!'

22. Și vor veni năroade multe și limbi multe și vor cerceta fața Domnului Atotțiitoriului în Ierusalim, a îmblânzi fața Domnului“.

Isaia 2, 3, 4 și 16, 5; 66, 18; Mih. 4, 2, 3; Ps. 101, 16.

23. Acestea zice Domnul, cel Întru-tot-țiitoriu: „În zilele acealea, de să vor apuca 10 bărbați, den toate fealiurile limbilor, și să vor apuca de poala bărbatului jidov, zicând: 'Să meargem cu tine, căci am auzit că Dumnezeu cu voi iaste desăvârșit!'“

Daniil 7, 14; Apoc. 5, 9.

CAP 9

Făgăduința binefacerilor dumnăzăiești; prorocie despre chemarea păgânilor.

1. Luarea cuvântului Domnului în pământul lui Adrah, și Damascului – jârtva lui, pentru că Domnul priveaște pre oameni și toate fealiurile lui

Israil,

2. Și în Imath, întru hotarăle ei, Tirul și Sidonul, pentru căci au gândit foarte.

3. Și zidi Tiros tăria ei și câștigă argintul ca țărâna și adună aurul ca tina drumurilor.

Iezech. 28, 4.

4. Pentru aceea Domnul va moșteni pre ea și va lovi la mare tăria ei, și aceasta cu foc să va topi de tot.

Iezech. 26, 3, 4.

5. Vedea-va Ascalonul, și să va spământa; și Gaza, și să va durea foarte; și Acaron, căci s'au rușinat pre greșala ei. Și va pieri împărat de la Gaza, și Ascalonul nu să va lăcui.

Sof. 2, 4.

6. Și vor lăcui cei striini de neam în Azot. Și voi surpa semeția celor striini de fealiu.

7. Și voi rădica sângele lor den gura lor, și urâciunile lor den mijlocul dinților lor, și vor rămânea și aceștea Dumnezeului nostru, și vor fi ca un căpitan de mie întru Iuda, și Accaronul –ca Ievuseul.

8. Și voi pune dedesuptul Casei Meale rădicare, ca să nu meargă, nici să să întoarne, și nu voi mai veni preste ei încă gonind, pentru căci acum am văzut întru ochii miei.

9. Bucură-te foarte, fata Sion, strigă, fată Ierusalim, iată Împăratul tău vine ție. Drept și mântuind –El, blând și călare fiind pre jugătoriu și mânzu tânăr.

Isaia 32, 1; 62, 11. Mat. 21, 5.

10. Și va piarde de tot carăle de la Efraim și calul de la Ierusalim, piarde-să-va de tot arcul cel războinic. Și mulțimea și pacea –dentru limbi, și va birui de la ape până la mare, și de la râuri până la marginea pământului.

Isaia 49, 6; Mih. 5, 5; Ps. 2, 8; și 71, 8.

11. Și tu, cu sângele făgăduinței tale, ai slobozit legații tăi den groapă, neavând apă.

Mat. 26, 28; 1 Cor. 11, 25.

12. Șădea-veți în tărie legați adunării. Și pentru o zi a nemerniciei tale, îndoite voi da ție.

Isaia 40, 2; Ps. 60, 4.

13. Pentru că am întins pre tine mie, Iudo, arc am împlut pre Efraim, și voi rădica fiii tăi, Sionule, asupra fiilor elinilor, și te voi pipăi ca sabia

războinicului.

14. Și Domnul va fi asupra lor și va ieși ca fulgerul lovitura lui; și Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul cu trâmbiță va trâmbița și va merge cu cutremurul groazei lui.

Ps. 18, 5.

15. Domnul Atotțiitoriul va scuti pre ei, și vor topi pre ei, și vor astruca pre ei cu pietri de praștie, și vor bea sângele lor ca vinul, și vor împlă năstrăpile ca jârtăvnicul.

16. Și va mântui pre ei Domnul Dumnezeul lor, în ziua aceea, ca oile, pre nărodul lui, pentru că pietri svinte să tăvălesc pre pământul lui.

Isaia 14, 2.

17. Că verice e bun –al lui iaste, și ce e ales, de la El e; grâu la tineri, și vinul cel cu bun miros, la fecioare!

CAP 10

Făgăduința întoarcerii evreilor din robie și sfărâmarea idolilor.

1. Ceareți de la Domnul ploaie la vreme, timpurie și târzie. Domnul au făcut năluciri și ploaie de iarnă va da lor, la fieștecarele iarbă în țarină.

A 2 Leage 11, 14; Ioil 2, 23; Iov 38, 24; 37, 6.

2. Pentru că ceia ce răspund grăiră trude și vrăjitorii, videnii mincenoase, și visele minciuni grăia, deșarte să ruga. Drept aceea s’au uscat ca oile și s’au chinuit, căci nu era leac.

Ierem. 10, 8; 50, 6 și 23, 21, 30.

3. Asupra păstorilor s’au întărit mânia mea, și preste miei voi socoti. Și va socoti Domnul Dumnăzău Atotțiitoriul turma lui, casa Iudei, și va rându pre ei ca un cal binecuvios al lui la războiu.

4. Și dentru sine au privit și dentru el au rându, și dentru el –arcu cu duhu mănii, și dentru el va ieși tot cela ce cercetează întru aceastaș.

5. Și vor fi ca războinicii călcând tină în drumuri la războiu, și să vor rându la războiu, căci Domnul va fi cu ei și să vor rușina de tot călăreții cailor.

6. Și voiu întări casa Iudii, și casa lui Iosif voi mântui, și voi lăcu pre ei, căci am iubit pre ei, și vor fi ca când n’am întors pre ei, pentru că Eu sânt Domnul Dumnăzău lor și voi asculta pre ei.

7. Și vor fi ca niște războinici ai lui Efraim și să va bucura inima lor ca de vin, și fiii lor vor vedea și să vor veseli, și să va bucura inima lor spre Domnul.

8. Însămna-voiu lor și voi priimi pre ei, pentru căci voi răscumpăra pre ei și să vor înmulți precum era mulți.

9. Și voi sămăna pre ei întru noroadă, și cei departe de ei îș vor aduce aminte de mine, și vor hrăni pre fiii lor și să vor întoarce.

10. Și voi întoarce pre ei den pământul Eghiptului și de la asiriani voi priimi pre ei, și la pământul Galaadului și la Livan voi băga pre ei, și nu va rămânea dentr'înșii nici unul.

11. Și vor trece pren mare îngustă, și vor lovi în mare valurile, și să vor usca toate adâncurile apelor, și să va lua toată semeția asirianilor, și schiptrul Eghiptului să va lua.

12. Și voi întări pre ei întru Domnul Dumnezeu lor și întru numele lui să vor lăuda, zice Domnul.

Mih. 4, 5.

CAP 11

Pustiirea țării evreești; cei treizeci de arginți. Păstorii cei răi și pedepsirea lor.

1. Deșchide, Livanule, ușă tale și să mănânce de tot focul chedrii tăi!

2. Vaiete-se molidvul, că au căzut chedrul, căci foarte s'au dosădit cei măriți! Văietați-vă, stejarii Vasanitidei, căci să zmulse dumbrava cea împreună răsădită!

3. Glasul păstorilor ce plângu, pentru căci s'au dosădit mărirea lor, glasul leilor celor ce răcnesc, căci s'au dosădit înfierbântarea Iordanului.

4. Aceastea zice Domnul Atotțiitoriul: „Paște oile jungherii!“,

5. Care ceia ce le-au câștigat le junghea și nu să căia, și ceia ce le vindea zicea: „Binecuvântat Domnul, și ne-am îmbogățit!“; și păstorii lor nu pătîmia nimica pentru eale.

6. „Pentru aceea, nu voi mai cruța încă pre ceia ce lăcuiesc pământul, zice Domnul, și, iată, Eu dau pre oameni, pre fieștecările în mâinile aproapelui său și în mâna împăratului lui; și vor tăia de tot pământul, și nu vor scoate den mâna lor.

7. Și voiui paște oile jungherii la Hanaanitida și voiui lua mie 2 toiage, pre unul am numit ‘frumseătea’, și pre celalalt l-am chemat ‘funire’; și voiui paște oile.

Iezech. 34, 23.

8. Și voiui rădica pre cei 3 păstori într’o lună, și să va îngreua sufletul meu asupra lor, pentru că și sufletele lor răcniia asupra mea.

9. Și ziș: Nu voiui paște pre voi. Cea ce moare, moară, și cea ce lipsește, lipsească, și cealealalte mănânce de tot fieștecarele cărnurile aproapelui său.

Ierem. 15, 2.

10. Și voiui lua toiagul meu ‘cel înfrumșet’, și voiui arunca pre el, ca să râsipesc făgăduința mea, carea am pus cătră toate năroadele.

11. Și să va răsiți, în ziua aceea, și vor cunoaște hananeii oile cealea ce să păzesc mie, căci cuvântul Domnului iaste.

12. Și voiui grăi cătră ei: „De iaste bun înaintea voastră, dați-mi simbria mea sau vă lepădați!“ Și au pus pre cel năimit 30 de arginți.

Mat. 26, 15 și 27, 9.

13. Și zise Domnul cătră mine: „Pune-i pre ei în topitoriu, și socoteaște de iaste lămurit în ce chip m’am ispitit pentru ei“. Și am luat pre cei 30 de arginți și i-am pus la Casa Domnului, la topitoriu.

14. „Și am lepădat toiagul meu cel al doilea ‘funirea’, ca să râsipesc făgăduința întru mijlocul Iudei și întru mijlocul lui Israil“.

15. Și zise Domnul cătră mine: „Mai ia-ț ție dichise păstorești, de păstoriu nechibzuit.

16. Pentru căci iată, Eu voiui rădica păstoriu pre pământ; cea ce lipsește nu o va socoti, și cea răpită nu o va căuta, și cea struncinată nu o va vindeca, și cea întreagă nu o va îndirepta, și cărnurile ceale alese va mânca, și închieturile lor le va sfărâma.

Isaia 42, 3;

17. O, cei ce pasc ceale deșarte, și au lăsat oile! Sabie preste brațul lui și preste ochiul cel drept al lui. Brațul lui, uscându-se, să va usca, și ochiul cel drept al lui, orbind, se va orbi“.

Ier. 23, 1; Iezech. 34, 2; Ioan 10, 12.

CAP 12

Făgăduințe pentru cei din Ierusalim. Duhul Domnului preste casa lui David și pedepsirea limbilor vrăjmașe.

1. Luarea cuvântului Domnului asupra lui Israil. Zice Domnul, cel ce au întins ceriul și au întemeiat pământul, și au zidit duhul omului întru el:

9, 1; Ps. 103, 3; Isaia 40, 22; Ecles. 12, 9.

2. „Iată, Eu pui Ierusalimul ca niște tinzi clătindu-se la toate năroadele împrejur, și întru Iudea, și va fi îngrădire asupra Ierusalimului.

3. Și va fi în ziua aceea, voi pune Ierusalimul –piatră călcându-se de toate limbile. Tot cela ce o va călca pre ea, batjocurind, batjocureaște, și să vor aduna asupra lui toate limbile pământului.

4. În ziua aceea, zice Domnul Atotțiitoriul, lovi-voiu tot calul cu ieșire den hire, și pre călărețul lui cu nebunie, iară asupra casei Iudei voi deschide ochii miei, și pre toți caii nărodului îi voi lovi cu orbire.

5. Și vor grăi căpeteniile de preste miile Iudei, toți, întru inimile lor: ‘Afla-vom întru noi pre cei ce lăcuiesc Ierusalimul, întru Domnul Atotțiitoriul, Dumnezeuul lor!’

6. În ziua aceea pune-voiu pre cei preste mii ai Iudei ca tăciunele focului în leamne și ca făclia focului în trestie; și vor mânca de tot, den dreapta și den stânga, pre toate năroadele împrejur, și va mai lăcui Ierusalimul, întru eluși, în Ierusalim“.

7. Și va mântui Domnul lăcașurile Iudei, ca și de ’nceput, ca să nu să mărească fala casei lui David și rădicarea celor ce lăcuiesc Ierusalimul, asupra Iudei.

8. Și va fi în ziua aceea, scuti-va Domnul, pentru ceia ce lăcuiesc Ierusalimul; și va fi cel ce e slab, întru ei, în ziua aceea, ca David, iară casa lui David ca casa lui Dumnezeu, ca îngerul Domnului înaintea lor.

9. „Și va fi în ziua aceea, cerca-voiu ca să scoț toate limbile cealea ce vin asupra Ierusalimului.

10. Și voi turna preste casa lui David și preste cei ce lăcuiesc Ierusalimul duh de dar și de îndurare, și vor căuta cătră mine, la carele au împuns, pentru căci au jucat, și vor tângui preste el tânguire ca preste un iubit și să vor durea cu dureare ca de cel dentâiu născut“.

Ioan 19, 37; Ioil 2, 28.

11. În ziua aceea mări-se-va tânguirea asupra Ierusalimului, ca o tăiere de rodii ce să taie în câmpu.

2 Paral. 35, 26.

12. Și să va tângui pământul, după fealiuri, fealiuri: fealiul casii lui David de sineș, și muierile lor de sineș; fealiul casii lui Nathan de sineș, și muierile lor de sineș; fealiul casii lui Levi de sineș, și muierile lor de sineș;

Mih. 4, 5.

13. Fealiul casii lui Semeon de sineș și muierile lor de sineș.

14. Toate ceale rămase fealiuri, fieștecăre fealiu de sineș și muierile lor de sineș.

CAP 13

Izvorul curățirii; pedeapsa prorocilor mincinoși; prorocie mesianică.

1. În ziua aceea fi-va tot locul deșchizindu-se casii lui David și celor ce lăcuiescu Ierusalimul, la mutare și la stropire.

Iezech. 47, 1; seq. Ioil 3, 18.

2. „Și va fi în ziua aceea, zice Domnul Savaoth, piarde-voiu de tot numele idolilor de pre pământ și nu va mai fi lor pomenire și pre prorocii cei mincinoș și duhul cel necurat voiu rădica de pre pământ.

Iezech. 30, 13. Iosia 2, 17.

3. Și va fi de va mai proroci om, și va zice cătră el tatul lui și maica lui, ceaea ce l-au născut pre el: ‘Nu vei trăi, căci minciuni ai grăit pre numele Domnului’. Și vor împiedeca pre el tatăl lui și maica lui, ceia ce au născut pre el, prorocind el.

A 2 Leage 13, 5; Ierem. 14, 15.

4. Și va fi în ziua aceea, rușina-să-vor prorocii, fieștecărele dentru videnia lui, prorocind el, și să vor îmbrăca în piale de păr, pentru căci au mințit.

5. Și va grăi: ‘Nu-s prorocu eu, căci om ce lucrez pământ sânt eu, căci om au născut pre mine den tinereațele meale’.

6. Și voiu grăi cătră el: ‘Ce-s ranele aceastea prentre mânil tale?’ Și va zice: ‘Ceale ce m’am rănit la casa cea iubită a mea’.

7. Sabie, scoală-te asupra păstorilor miei și preste bărbat cetățan al lui, zice Domnul Atotțiitoriul. Loveaște pre păstori și să să răsipească oile, și voiu aduce mâna mea preste păstori.

Matei 26, 31; Marc. 14, 27.

8. Și va fi în ziua aceea, zice Domnul, ceale 2 părți dentr’însul vor pieri de tot și să vor scârbi, iară a treia va rămânea într’însul.

9. Și voiui petreace a treia parte pren foc, și voiui lămuri pre ei cum să lămurească argintul, și voiui ispiti pre ei în ce chip să ispitească aurul. El va chema numele meu, și Eu voiui asculta lui; și voiui zice: ‘Norodul meu acesta iaste’, și el va zice: ‘Domnul –Dumnezeul meu’“.

1 Petr. 1, 6, 7.

CAP 14

Prorocii asupra Ierusalimului: apele vii, pedepsirea vrăjmașilor și întoarcerea limbilor către Domnul.

1. Iată, zile vin ale Domnului și să vor împărți pleanurile tale întru tine.

2. Și voiui aduna toate limbile asupra Ierusalimului, la războiu, și să va lua cetatea și să vor răsiți casele, și muierile să vor pângări. Și va ieși jumătate de cetate în robie, iară cei rămași ai norodului meu nu vor pieri de tot den cetate.

3. Și va ieși Domnul și să va rândui de războiu întru limbile acealea, precum iaste ziua rânduialei lui în ziua războiului.

4. Și vor sta picioarele lui, în ziua aceea, pre Muntele Maslinilor, cel den preajma Ierusalimului, despre răsărit; și să va desface Muntele Maslinilor: jumătate a lui către răsărituri și jumătate spre mare, prăpastie mare foarte; și va pleca jumătate de munte către crivățu, și jumătate către austru.

Isaia 42, 13.

5. Și să va astupa valea munților miei și să va lipi râpa munților până la Asail. Și să va astupa în ce chip s’au astupat de fața cutremurului, în zilele Oziei, împăratului Iudii. Și va fi de față Domnul Dumnezeuul meu și toți sfintii împreună cu el.

6. Și va fi în ziua aceea, nu va fi lumină, și frigu și ghiață.

7. Fi-va într’o zi, și ziua aceea să va cunoaște Domnului, și nu zio și nu noapte, și de către seară va fi lumină.

Apoc. 21, 23-25.

8. Și în ziua aceea ieși-va apă vie den Ierusalim: jumătatea ei la marea cea dentâiu, și jumătatea ei la marea cea de apoi, vara și primăvara va fi așa.

Iezech. 47, 1.

9. Și va fi Domnul Împărat preste tot pământul; în ziua aceea fi-va Domnul unul, numele Domnului unul,

10. Încunjurând tot pământul și pustiiul, de la Galaad până la Remmon, despre austrul Ierusalimului. Iară Ramma pre loc va rămânea, de la poarta lui Veniamin până la locul porții cei denainte, la poarta unghiurilor, și până la turnul lui Anameil, până la postăvile împăratului.

11. Vor lăcui întru el, și anathema nu va mai fi încă, și va lăcui Ierusalimul cu nădeajde.

12. Și aceasta va fi cădearea care va tăia Domnul toate năroadele câte au oștit asupra Ierusalimului; topi-se-vor trupurile lor, stând pre picioarele lor, și ochii lor să vor scură den gaurile lor, și limba lor să va topi în gura lor.

13. Și va fi în ziua aceea groaza Domnului mare asupra lor, și să va apuca fieștecarele de mâna aproapelui său, și să va încleșta mâna lui cătră mâna aproapelui lui.

14. Și Iuda să va rânduie, în Ierusalim, și va aduna putearea tuturor năroadelor de pemprejur, aur și argint și îmbrăcăminte, spre mulțime foarte.

15. Și aceasta va fi cădearea cailor, și a mășcoilor, și a cămilelor, și măgarilor, și tuturor dobitoacelor celor ce sânt în taberile acealea, după cădearea aceasta.

16. Și va fi oricâți vor rămânea, den toate limbile cealea ce au venit asupra Ierusalimului, și să vor sui pre anu a să închina Împăratului, Domnului Atotțiitoriului, și a sărba praznicul facerii colibilor.

Isaia 2, 3.

17. Și va fi oricâți nu să vor sui, den toate fealiurile pământului, la Ierusalim, ca să să închine Împăratului, Domnului Atotțiitoriului, și aceștea lângă aceia să vor adaoge, nu va fi preste ei ploaie.

18. Iară de nu să va sui fealiul Eghipetului, nici va veni, și preste dânșii va fi cădearea carea va lovi Domnul toate limbile, oricâte nu să vor sui a prăznui praznicul facerii corturilor.

19. Acesta va fi păcatul Eghipetului și păcatul tuturor limbilor, oricâți nu să vor sui a prăznui praznicul facerii corturilor.

20. În ziua aceea va fi cea de preste frâul calului tău ‘Svântă Domnului’, și vor fi căldările în Casa Domnului ca năstrăpile înaintea feații jârtăvnicului.

21. Și va fi toată căldarea în Ierusalim și în Iuda ‘Sfântă Domnului Atotțiitoriului’. Și vor veni toți ceia ce jârtvuiesc, și vor lua dentru eale, și vor fiarbe întru eale, și nu va mai fi hananeu în Casa Domnului Puterilor în ziua aceea.

Isaia 35, 8; Ioil 3, 17; Apoc. 21, 27.

MALAHIA

CAP 1

Musturarea lui Israil. Jârtvele curate, și cinstirea numelui Domnului întru neamuri.

1. Luarea cuvântului Domnului asupra lui Israil, în mâna îngerului lui. Și puneți în inimile voastre.

2. „Iubit-am pre voi, zice Domnul, și ziceți ‘Întru ce ai iubit pre noi?’ Nu era Isaf frate lui Iacov, zice Domnul, și iubiiu pre Iacov?

Râm. 9, 13.

3. Și pre Isaf am urât și am rânduie hotarale lui spre stingere, și moștenirea lui spre dările pustiiului.

4. Pentru căci va zice Idumea: ‘S’au surpat, și ne vom întoarce și vom zidi de iznoavă ceale pustiiite ale ei’, aceastea zice Domnul Atotîitoriu: Ei de iznoavă vor zidi, și eu voi surpa; și să vor chema lor hotarale fărădelegii și nărodul preste carele s’au rânduie Domnul, până în veac.

5. Și ochii voștri vor vedea și voi veți grăi: ‘Măritu-s’au Domnul mai pesus decât hotarale lui Israil’.

6. Fiiul măreaște pre tată și sluga de domnul lui să va teame; și de sânt eu tată, unde iaste mărirea mea? Și de sânt eu Domnu, unde iaste frica mea?, zice Domnul Atotîitoriu. Voi, preoții ceia ce defăimați numele mieu, și ați zis: ‘Întru ce am defăimat numele tău?’;

7. Aducând cătră jârtăvnicul mieu pâini spurcate, și ziceați: ‘Întru ce am spurcat pre eale?’, zicând voi: ‘Masa Domnului defăimată iaste, și cealea ce să pun deasupra defăimatu-s’au’.

8. Pentru că, de veți apropia orbul la jârtve, nu iaste rău? Și de vei apropia pre șchiop, au pre bolnav, nu e rău? Ad’ dară pre ea povățuitoriuului tău, de va priimi au va lua obrazul tău, zice Domnul Atotîitoriu.

Preoția 22, 22.

9. Și acum rugați fața Dumnezăului vostru, și vă rugați lui; în mâinile voastre s’au făcut aceastea; au lua-voiu dentru voi fața voastră? zice Domnul Atotîitoriu.

10. Pentru căci și întru voi să vor încuia ușile și nu veți aprinde jârtăvnicul mieu în dar, nu-m iaste mie voia întru voi, zice Domnul Atotîitoriu, și jârtve nu voiu priimi den mâinile voastre.

Isaia 1, 11.

11. Pentru că, de la răsăriturile soarelui și până la apusuri, numele meu s'au proslăvit întru limbi, și în tot locul tămâie să aduceți numelui meu și jârtvă curată, pentru căci mare e numele meu întru limbi, zice Domnul Atotțiitorul.

Psalm 112, 3 și 71, 11; Isaia 19, 19, 21 și 41, 25; Sof. 2, 11.

12. Și voi spurcați pre el, zicând voi: 'Masa Domnului spurcată iaste, și cealea ce să pun deasupra defăimatu-s'au, mâncările lui'.

13. Și ați zis: 'Acestea den patima cea rea sânt'. Și le-am suflat pre eale, zice Domnul Atotțiitorul. Și aduceți jafurile, și ceale șchioape, și ceale ce să dodeiesc, și aduceți jârtva. Au priimi-voiu aceste den mâinile voastre? zice Domnul Atotțiitorul.

14. Și blestemat cel ce au fost tare, și au fost în turma lui parte bărbătească, și ruga lui asupra lui, și jârtvuiaste cea stricată Domnului, pentru că Împărat mare eu sânt, zice Domnul Atotțiitorul, și numele meu, luminat întru limbi.

CAP 2

Mustrea pcatelor leviilor și ale norodului.

1. Și acum porunca aceasta iaste cătră voi, preoților!

2. De nu veți asculta și de nu veți pune la inima voastră ca să dați mărire numelui meu, zice Domnul Atotțiitorul, și voiu trimite preste voi blestemul și voiu blestema blagoslovenia voastră, și voiu blestema pre ea și nu va fi întru voi.

Isaia 1, 20; Preoția 26, 14; A 2 Leage 28, 15; Ierem. 2, 17.

3. Căci iată, eu osăbescu voao umărul și voiu răsiți bandoru preste obrazele voastre, bandorul sărbătorilor voastre, și voiu lua pre voi la un loc.

A 2 Leage 18, 3.

4. Și veți cunoaște că eu am trimis cătră voi porunca aceasta, ca să fie făgăduința mea cătră leviți, zice Domnul Atotțiitorul.

5. Făgăduința mea era cu el, a vieții și a păcii, și am dat lui cu frică a să teame de mine și de cătră fața numelui meu să să ferească el.

6. Leagea adevărului era în rostul lui și strâmbătate nu s'au aflat în buzele lui, cu pace îndireptând au mersu cu mine, și pre mulți au întorsu de la strâmbătate.

A 2 Leage 33, 10.

7. Căci buzele preoților vor păzi înțeleagere și leage vor cerca den rostul lui, căci îngerul Domnului Atotțiitoriului iaste.

8. Și voi v'ați abătut den cale, și ați slăbit pre mulți în leage. Stricat-ați făgăduința lui Levi, zice Domnul Atotțiitoriul.

9. Și eu am dat pre voi defăimați și lepădați la toate limbile, pentru care voi n'ați păzit căile mele ce fățariiți în leage.

2 Paral. 19, 7.

10. Au nu iaste un tată voao tuturor, au nu un Dumnezeu v'au zidit pre voi? Ce căci ați lăsat fieștecarele pre fratele lui, ca să spurcați făgăduința părinților voștri?

Matei 23, 9; Efeseni 4, 2.

11. Părăsindu-s'au Iuda, și urâciune s'au făcut în Israil și în Ierusalim, pentru căci au spurcat Iuda sfintele Domnului, carele au iubit, și s'au meștersugit la dumnezei striini.

12. Piarde-va de tot Domnul pre omul cela ce face aceastea, până unde să va și smeri den lăcașurile lui Iacov și den ceia ce aduc jârtvă Domnului Atotțiitoriului.

13. Și aceastea care urâiam ați făcut, acoperâți cu lacrimi jârtăvnicul Domnului, și cu plânsu și cu suspinu tăiați, și încă mai iaste vreadnic a căuta la jârtvă sau a lua priimire den mâinile voastre?

14. Și ați zis: 'Pentru căci?' Domnul au mărturisit între tine și între muiarea tinerețelor tale, pre care o ai lăsat, și aceasta e împreună cu tine și muiare făgăduinții tale.

15. Și n'au făcut bine? Și rămașița duhului lui? Și ați zis: 'Ce altă, fără numai sămânță ceare Dumnezeu?' Și păziți cu duhul vostru și muiare tinerețelor tale să nu părăsești.

16. Ce, de ai urât, o ai gonit, zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, și va acoperi necurăția preste gândurile tale, zice Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul. Și păziți cu duhul vostru și să nu părăsiți.

17. Ceia ce ați întărâtat pre Domnul cu cuvintele voastre și ziceați: 'Întru ce am întărâtat pre tine?' – Când ziceați voi: 'Tot cela ce face răul bine iaste înaintea Domnului și întru ei el au binevrut', și 'Unde iaste Dumnezeul dreptății?'.

CAP 3

Prorocie despre Mesia. Îndemnarea norodului la pocăință. Muștrări pentru neaducerea pârgelor.

1. Iată, voi trimite pre îngerul meu și va căuta cale înaintea feții mele și fără veaste va veni la besearca lui Domnul pre carele voi cercați și îngerul făgăduinții pre carele voi voiți. Iată, vine!, zice Domnul Atotțiitorul.

Matei 11, 10; Marc. 1, 2; Luca 1, 17; 7, 27.

2. Și cine va răbda ziua întrării lui? Sau cine va sta întră vedearea lui? Pentru căci el întră ca focul topitoriului și ca iarba celor ce spală.

3. Și va șădea topind și curățind ca argintul și ca aurul, și va curăți pre fiii lui Levi, și va turna pre ei ca aurul și ca argintul, și vor fi Domnului aducând jârtve întră direptate.

Isaia 1, 25; Ierem. 9, 7.

4. Și va plăcea Domnului jârtva Iudei și a Ierusalimului, ca zilele veacului și ca anii cei mai denainte.

5. Și mă voi apropia cătră voi cu judecată și voi fi mărturie grabnică asupra fărăcătorilor, și asupra preacurvelor, și asupra celor ce jură pre numele meu pre minciuni, și asupra celor ce scad sâmbria năimitului și asupresc vădovile și dau palme surimanilor, și cea ce abat judecata nemearnicului, și pre cei ce nu să tem de mine, zice Domnul Atotțiitorul.

Ieș. 20, 7.

6. Pentru că Eu sânt Domnul Dumnezeul vostru, nu m'am schimbat, și voi, fiii lui Iacov, nu vă feriți

Ps. 32, 11.

7. De cătră păcatele părinților voștri, abătut-ați legiurile mele și nu le-ați păzit; întoarceți-vă cătră mine, și mă voi întoarce cătră voi, zice Domnul Atotțiitorul.

Zaharia 1, 3.

8. Și ați zis: 'Întră ce ne vom întoarce?' Au amăgi-va om pre Dumnezeu? Pentru că voi mă amăgiți pre mine și ați zis: 'Întră ce am amăgit?' Căci ceale preste zeci și începăturile cu voi sânt.

9. Și căutând voi căutați, și pre mine voi înșălați. Anul s'au săvârșit.

10. Și ați băgat toate veniturile la visterie, și va fi jaful la casele voastre. Întoarceți-vă, dară, întră aceasta, zice Domnul Atotțiitorul, de nu voi deschide voao jgheaburile ceriului și voi vărsa blagoslovenia mea voao până va fi destul.

Paremi 3, 10; Iezechiil 44, 30.

11. Și voiui osebi voao spre mâncare și nu voiui strica voao roada pământului și nu va slăbi via voastră cea den țarină, zice Domnul Atotțiitoriul.

12. Și vor ferici pre voi toate limbile, pentru căci veți fi voi pământ voios, zice Domnul Atotțiitoriul.

A 2 Leage 28, 10 și 33, 29.

13. Îngreuiat-aț asupra mea cuvintele voastre, zice Domnul, și ați zis: ‘Întru ce am grăit rău asupra ta?’

Iov 24, 9; Ps. 72, 13.

14. Zis-aț: ‘În deșărt iaste cel ce slujaște lui Dumnezeu, și ce mai mult, căci am păzit păzile lui și căci am mers rugători înaintea feații Domnului Atotțiitoriul.

Ierem. 44, 17, 18.

15. Și acum noi fericism pre cei striini, și să zidesc de iznoavă toți ceia ce fac fărădelegi, și au stăcut împotriva lui Dumnezeu, și s’au mântuit!’.

16. Aceastea au grăit împotriva cei ce să tem de Domnul, fieștecarele cătră aproapele său, și luo aminte Domnul, și ascultă, și scrise carte de pomenire înaintea lui celor ce să tem de Domnul și să smerescu de numele lui.

17. Și vor fi mie, zice Domnul Atotțiitoriul, la ziua carea eu fac spre ocrotire, și voiui aleage pre ei, în ce chip aleage omul pre fiul lui, cela ce slujaște lui.

Ps. 102, 13.

18. Și vă veți întoarce și veți vedea întru mijlocul dreptului și întru mijlocul celui fără de leage, și întru mijlocul celui ce slujaște lui Dumnezeu și celui ce nu slujaște lui.

Isaia 11, 4; 2 Solon. 2, 8.

CAP 4

Ziua de judecată a Domnului. Răsărirea soarelui dreptății. Prorocii mesianice și vremuri mai bune.

1. Că iată, zi vine arzând ca un cuptoriu, și va arde pre ei, și vor fi toț cei striini de fealiu, și toți cei ce fac fărădelegile trestie, și va aprinde pre ei ziua ceaea ce vine, zice Domnul Atotțiitoriul, și nu va rămânea dentru ei rădăcină, nici viță.

Ps. 49, 23.

2. Și va răsări voao, celor ce vă teameți de numele meu, soarele dreptății, și leac întru aripile lui, și veți ieși, și veți juca ca vițeei cei den legături sloboziți.

Ps. 20, 10; Luca 1, 78.

3. Și veți călca de tot pre cei fără de lege, și vor fi cenușă supt picioarele voastre în ziua care eu fac, zice Domnul Atotțiitorul.

Ps. 49, 23.

4. Aduceți-vă aminte de Leagea lui Moisi, robului meu, în ce chip am poruncit lui, în Horiv, cătră tot norodul lui Israil dreptăți și porunci.

A 2 Leage 6, 3.

5. Și iată, eu voi trimite voao pre Ilie Thezviteanul, și mai nainte de a veni ziua Domnului cea mare și luminoasă,

6. Carele va așăza inima părintelui cătră fiiu, și inima omului cătră aproapele lui, ca nu, viind, să lovesc pământul fără veaste“.

Luca 1, 17.

ASCUNSELE CEALE CE-S LA JIDIVI

Den numărul celor vreadnice de credință să află:
ACEST PSALM: DE ÎNSUȘ DAVID IASTE SCRIS
și afară den numărul celor 150 de psalmi,
când sânğur s'au bătut cu Goliath.

1. Mic eram întru frații miei și, mai tânăr în casa tătâne-mieu, pășteam oile tătâne-mieu.
2. Mânile meale au făcut organe și deagetele meale au încheiat Psaltirea; și cine va vesti Domnului meu? Acesta e Domnul, acesta ascultă.
3. Acesta au trimis pre înğerul lui și m'au râdicat de la oile tătâne-mieu, și m'au uns cu untdelemnul ungerii lui.
4. Frații miei – buni și mari, și n'au binevrut întru ei Domnul.
5. Ieșiiu întru întimpinarea celui striin de fealiu și mă blestemă întru idolii lui, iară eu, zmulgând sabia de la el, am tăiat capul lui și am râdicat ocară dentru fiii lui Israil.

TOVIT

CAP 1

Neamul lui Tovit. Frica de Dumnezeu și năpasta bătrânului Tovit.

1. Cartea cuvintelor lui Tovit al lui Toviil, al lui Ananiil, al lui Aduil, al lui Gavail, dentru semenția lui Țasail, den fealiul lui Nethalim,

2. Care s'au robit în zilele lui Enemesar, împăratul asirianilor, de la Fivis, carea iaste den direapta lui Chidios cea den Nethalim, în Galilea, deasupra lui Asir.

4 Împ. 17, 3 și 18, 11.

3. Eu, Tovit, întru căile adevărului mergeam și ale dreptății, toate zilele vieții mele, și milostenie multă făceam fraților miei și neamului meu, celor ce au mers împreună cu mine în țara asirianilor, la Ninevi.

4. Și când eram în țara mea, în pământul lui Israil, mai tânăr eu fiind, tot fealiul lui Nethalim, tătâne-mieu, s'au depărtat de la casa Ierusalimului, celui ce s'au ales den toate fealiurile lui Israil, ca să jârtvuiască toate fealiurile,

5. Și s'au sfințit beseareca lăcașului Celui Nalt, și s'au clădit la toate neamurile veacului. Și toate fealiurile ceale ce s'au ficlenit jârtvuia Vaalii junce, și casa lui Nethalil, tătâne-mieu.

3 Împ. 12, 28.

6. Și eu sânșur mergeam de multe ori la Ierusalim la praznice, precum iaste scris la tot norodul lui Israil, întru poruncă veacinică; începăturile, și zăciuialedle roadelor, și ceale dentâiu tunderi având, și le dam pre eale preoților, fiilor lui Aaron, preste jârtăvnicul tuturor nașterilor.

7. Zăciuiala cea dentâiu dam fiilor lui Aaron, celor ce slujăsc Ierusalimului, iară a doua zăciuială vindeam, și mergeam și cheltuiam pre eale la Ierusalim preste tot anul.

8. Și a treia o dam la cei ce să cădea, în ce chip au poruncit Devora, maica tătâne-mieu, pentru căci sărac am rămas de tată-mieu.

9. Și când m'am făcut bărbat, am luat pre Anna muiare, dentru semenția neamului meu, și am născut dentr'însa pre Tovia.

10. Și când m'am robit la Ninevi, toți frații miei și cei den ruda mea mânca den pâinile limbilor,

11. Iară eu am păzit sufletul meu, ca să nu mănânce, întrucât îmi aduceam aminte de Dumnezeu cu tot sufletul meu.

12. Și au dat Cel Preaînalt dar și chip înaintea lui Enemesar, și eram lui cumpărătoriu.

13. Și mergeam la Midia, și am pus la Gavail, fratele Gavriei, în țarinile Midiei, zece talanți de argint.

14. Și când au murit Enemesar, au împărățit Senahirim, fiul lui, în locul lui; și căile lui nu s'au așăzat, și încă n'am mai putut a merge la Midia.

15. Și în zilele lui Enemesar milostenii multe făceam fraților miei: pâinile mele dam celor ce era flămânzi, și hainele mele celor goi, și ori pre carele den neamul meu vedeam mort și aruncat preste zid la Ninevi, îngropam pre el.

16. Și ori pre carele omorâia Senahirim împăratul, când au venit fugind den țara jidovească, am îngropat pre ei, furându-i, pentru că pre mulți au pierdut, întru mânia lui; și s'au cercat de împăratul trupurile, și nu s'au aflat.

4 Împ. 19, 35.

17. Și mergând unul den neneviteani, arată împăratului pentru mine căci îngropam pre ei, și m'am ascuns; și cunoscând că mă caută să mă omoară, temându-mă, m'am dat în laturi.

Sirah 48, 24.

18. Și s'au jăfuit toate unealtele mele, și n'au rămas mie nemică, afară den Anna, muiarea mea, și Tovia, fiul meu.

4 Împ. 19, 37.

19. Și n'au trecut zile 55 până unde l-au ucis pre el cei doi fii ai lui, și au fugit la munții lui Ararath; și au împărățit Sarhedon, fiul lui, în locul lui.

Isaia 37, 33.

20. Și au rânduit pre Ahiahar al lui Anail, fiul fratelui meu, preste toată isprăvnicirea tătâne-său și preste toată diregătoria; rugatu-s'au Ahiahar pentru mine, și am venit la Nenevi.

21. Și Ahiahar era paharnic, și preste inel, și diregătoriu, și alegătoriu.

22. Și l-au pus pre el Sarhidon de al doilea rând, și-m era nepot mie.

CAP 2

Orbirea lui Tovit; muștrarea de casnici și răbdarea lui.

1. Și când m'am pogorât la casa mea și mi s'au dat mie Anna, muiarea mea, și Tovie, fiul meu, la praznicul Rusaliilor, carea iaste sfântă a șaptea săptămână, făcutu-s'au prânz bun mie și am șăzut să mănânc.

2. Și am văzut bucate multe, și ziș fiiului meu: „Pasă, adu pre carele vei afla den frații noștri lipsit, carele pomenește pre Domnul, și, iată, te aștept“.

3. Și mergând, zise: „Tată, unul den neamul nostru, sugrumat, s'au aruncat în târg“.

4. Și eu mai nainte, până a nu gusta, sărind, l-am luat pre el la o casă, până unde au apus soarele.

5. Și, înturnându-mă, m'am scăldat, și mâncam pâinea mea cu voie rea.

6. Și-m aduș aminte de prorocia lui Ammos, în ce chip au zis: „Întoarce-se-vor sărbătorile voastre spre jale, și toate veseliile voastre spre plângere“. Și am plâns. Și, când au apus soarele, m'am dus și, săpând, l-am astrucat pre el.

Amos 8, 10; 1 Mac. 1, 41.

7. Și cei de aproape râdea zicând: „Nu să mai teame acesta că să va omorî pentru lucrul acesta; și au fugit, și, iată, iarăș îngroapă pre morți“.

8. Și întru această noapte am ostenit îngropând și m'am culcat pângărit, lângă păreatele curții, și obrazul meu descoperit era.

9. Și nu știam că sânt vrabii în păreate; și ochii miei deșchiș fiind, s'au găinat vrabiile fierbinte în ochii miei, și s'au făcut albeațe în ochii miei. Și am mers la doftori, și n'au folosit mie.

10. Și Ahiahar mă hrăniia până ce am mers la Elemaida.

11. Și muiarea mea, Anna, torcea cu ceale muieresti și trimitea stăpânilor.

12. Și au dat ei și ei plata, dându-i și un ied.

13. Și când au venit cătră mine, au început a striga; și ziș ei: „De unde e iedul? Au de furțișag iaste? Dă-l pre el stăpânilor, pentru că nu e cu cale a mânca de furat“.

14. Și ea zise: „Daru mi s'au dat pre plată“. Și nu o credeam pre ea și ziceam să-l dea înapoi stăpânilor și mă rușinam cătră ea.

15. Și ea răspunzând zise mie: „Unde sânt milosteniile tale și dreptățile tale? Iată, cunoscute sânt toate cu tine“.

CAP 3

Rugăciunea bătrânului Tovit și a Sarrii fata lui Raguil; ascultarea rugăciunii lor și trimiterea îngerului ajutător.

1. Și mâhnindu-mă, am plânsu și m'am rugat cu durere, zicând:
2. „Dirept ești, Doamne, și toate lucrurile tale, și toate căile tale, milostenie și adevăr și judecată adevărată, și drept judeci în veac!
3. Adu-ți aminte de mine și priveaște asupra mea, să nu-m izbândești păcatelor mele și necunoștințelor mele, și ale părinților miei, carii au greșit înaintea ta!
4. Pentru că n'au ascultat poruncile tale, și ai dat pre noi în jah și în robie și moarte, și pildă de ocară la toți carii ne-am răsipit.

A 2 Leage 28, 15.

5. Și acum multe judecățile tale sânt adevărate, dentru mine a face pentru păcatele mele, și a părinților miei, căce n'am făcut poruncile tale, pentru că n'am mersu cu adevăr înaintea ta.
6. Și acum, după cum iaste plăcut înaintea ta, fă cu mine. Poruncește să ia duhul meu, pentru ca să mă slobozescu și să mă facu pământ, pentru căci mai de folos iaste mie a muri decât a trăi, căci ocări mincinoase am auzit și mâhnire iaste multă întru mine.
7. Poruncește dară a mă slobozi eu den nevoie, la veacinicul loc să nu întorci fața ta de cătră mine!“
8. Într'această zi întâmplatu-s'au featii lui Raguil, Sarrii, la Ecvatana Midiei, și ea să fie ocărât de slujnicile tatălui ei, căci era dată la bărbați 7, și Asmodeu, diavolul cel viclean, au omorât pre ei mai nainte de a să împreuna ei cu ea, cum iaste la muieri.
9. Și-i ziseră ei: „Nu pricepi, sugrumându-ți bărbații tăi? Adecă, 7 bărbați ai avut, și a unuia dentru ei nu te-ai numit.
10. Ce ne bați pre noi pentru ei, de au murit? Du-te cu ei, să nu-ți vedem ție fiiu sau fată în veac!“
11. Aceastea auzind, mâhnitu-s'au foarte, cât să să sugrume, și zise: „Una sânt părintelui meu; și de voiu face aceasta, ocară lui iaste și bătrânețele lui le voiu pogorî cu durere la iadu“.
12. Și să rugă spre fereastră și zise: „Binecuvântat ești, Domnul Dumnezeu al meu, și binecuvântat numele mărirei tale cel sfânt și cinstit în veaci! Blagoslovească-te toate faptele tale în veac!
13. Și acum, Doamne, ochii miei și fața mea cătră tine am dat; zis-am să mă slobozi pre mine de la pământ, și ca să nu mai auzu eu ocară!

14. Tu cunoști, Doamne, că curată sânt de tot păcatul de bărbatu și n'am pângărit numele mieu, nici numele tătâne-mieu, în pământul robirii mele.

15. Sângură născută sânt tătâne-mieu, și nu iaste la el copil carele va moșteni pre el, nici frate de aproape, nici fiind la el fiu pentru ca să mă păzescu pre mine lui muiare.

16. Iată, îm pieriră mie 7; pentru ce mi-e a trăi? Și de nu să pare ție a omorî pre mine, poruncește a căuta spre mine și a mă milui, și să nu mai auzu eu încă ocară!“

17. Și să auzi rugăciunea amândorora înaintea mării marelui Dumnezeu; și s'au trimis Rafail să-i vindece pre amândoi, lui Tovie să-i curățeaze albeaștele, și pre Sarra a lui Raguil să o dea Toviei, fiului lui Tovit, muiare, și să leage pre Asmodeu, dracul cel viclean, pentru căci lui Tovie să prindea să moștenească pre ea.

18. Întru aceeaș vreme, întorcându-se Tovit, întră în casa lui, și Sarra a lui Raguil pogorî den cerdacul ei.

CAP 4

Tovit povățuiește pre fiul său a păzi poruncile lui Dumnezeu și-i destăinuiește cei zece talanți depuși la Gavail.

1. În ziua aceea adusu-ș' au aminte Tovit pentru argintul carele au pus la Gavail, la Raghis a Midiei.

1, 14.

2. Și zise întru sineș: „Eu am cerșut moarte; pentru ce nu chem pre Tovia, fiul mieu, ca să-i arăt lui mai nainte de ce voiuri muri eu?“

3. Și chemându-l pre el, zise: „Copile, de voiuri muri, îngroapă-mă, și să cauți pre maică-ta; cinsteaște pre ea toate zilele vieții, și fă ce place ei, și să nu o mârhești pre ea!“

Ieș. 20, 12; Sirah 7, 28.

4. Adu-ți aminte, copile, că multă nevoie au văzut cu tine în pânțele. Când va muri, îngroapă pre ea lângă mine într'o groapă.

5. Toate zilele, copile, pre Domnul Dumnezeul nostru pomeneaște și să nu voiești a greși și a călca poruncile lui. Și dreptate fă, toate zilele vieții tale, și să nu mergi la căile strâmbătății.

6. Pentru căci, făcând tu adevărul, bune căi vor fi întru faptele tale, și la toți ceia ce fac dreptate.

7. Dentre ceale ce ai, fă milostenie, și să nu zavistuiască ochiul tău când vei face tu milostenie.

Paremi 3, 9; Sirah 4, 10; Luca 14, 13; Sirah 35, 11; 29, 15.

8. Să nu se întoarcă fața ta de către tot săracul, și de la tine nu să va înturna fața lui Dumnezeu.

9. După cum e la tine avere, după mulțime, fă dintre ea milostenie.

10. De iaste puțin la tine, după acel puțin nu te teame a face milostenie.

11. Pentru că punere bună agonisești ție la zilele nevoii, căci cu milostenia den moarte mântuiaște și nu lasă a intra la întunearec.

12. Pentru că dar bun iaste milostenia, la toți ceia ce fac pre ea, înaintea Celui Nalt.

13. Fereaște-te pe tine, copile, de toată curvia! Și muiare întâiu ia den sămânța părinților tăi; și să nu iai muiare striină, care nu iaste den fealiul părintelui tău,

1 Solon. 4, 3.

14. Pentru că fii den proroci sântem; Noe, Avraam, Isaac, Iacov –părinții noștri den veac.

15. Adu-ț aminte, copile, că aceștea toți au luat muieri dintre frații lor, și s’au blagoslovit întru fiii lor, și sămânța lor va moșteni pământul.

16. Și acuma, copile, iubeaște pre frații tăi, și nu te semeți întru inema ta de către frații tăi; și, den fiii și featele nărodului tău, ia ție dintre ei fămeaie.

17. Pentru că întru mândrie iaste pierzare și neașăzare multă și, întru sălbătăcire, scădeare și lipsă mare.

18. Pentru că necuviința mumă iaste foameții, plata a tot omul carele va lucra ție să nu măie lângă tine, ce dă pre ea îndată; și, de vei sluji lui Dumnezeu, răsplăti-ț-va ție.

Preoția 19, 12; Iacov 5, 4.

19. Ia aminte, copile, întru toate faptele tale, și fii învățat întru toată petreacerea ta! Și ceaea ce urăști, nimănui să nu faci.

A 2 Leage 24, 14.

20. Vin spre beție să nu beai, și să nu meargă cu tine beția în calea ta.

21. Den pâinea ta dă celui flămând și den hainele tale celor goli.

22. Tot carele va prisosi ție, fă milostenie, și să nu zavistuiască ochiul tău când vei face tu milostenie.

23. Toarnă pâinele tale peste mormântul dreptilor, și nu da celor păcătoși!

24. Sfat de la tot înțeleptul ceare, și să nu hulești preste tot sfatul de folos.

25. Și în toată vremea binecuvintează pre Domnul Dumnezeuul tău, și de la el ceare pentru ca căile tale dreapte să să facă, și toate cărările tale, și sfaturile tale să vor spori,

26. Pentru căci toate limbile n'au sfat, ce acesta Domnul dă toate bunătățile, și pre carele va, smereaște, după cum va.

27. Și acum, copile, ține minte, poruncile mele și să nu să stingă den inema ta.

28. Și acum arăt ție cei 10 talanți ai argintului, carii am pus la Gavail al Gavriei, la Raghis a Midiei.

29. Și nu te teame, copile, căci am sărăcit!

30. Sânt ție multe, de te vei teame tu de Dumnezeu și te vei depărta de cătră tot păcatul și vei face ce e plăcut înaintea lui“.

CAP 5

Trimiterea lui Tovia și însoțirea lui de cătră înger în Raghis a Midiei.

1. Și răspunzând Tovia, zise: „Părinte, face-voiu toate câte ai poruncit mie!

2. Ce cum voiu putea a luarea argintul, și nu știu pre el?“

3. Și-i deade lui scrisoarea și zise lui: „Caută-ți ție om carele va merge cu tine, și voiu da lui simbria până sânt viu, și mergând, ia argintul!“

4. Și mearse să caute om și află pre Rafail, carele era înger. Și nu știia, și zise lui: „De poț a merge cu mine la Raghis a Midiei și de ești știutoriu locurilor?“

5. Și zise lui îngerul: „Merge-voiu cu tine și la Gavail, fratele nostru, am mas“.

6. Și zise lui Tovia: „Îngăduiaște-mă, și voiu grăi tătâne-mieu“. Și zise lui: „Pasă, și să nu zăbovești“.

7. Și întrând, zise tătâne-său: „Iată, am aflat carele va merge cu mine!“ Și el zise: „Strigă-l pre el cătră mine, pentru ca să-l conosc de ce fealiu iaste și de iaste credincios a merge cu tine“.

8. Și-l chemă pre el, și întră și să sărutară unul pre alalt.

9. Și zise lui Tovit: „Frate, den care fealiu și den care neam ești tu? Arată-m mie“.

10. Și zise lui: „Fealiu și neam tu întrebi, au năimit carele va merge cu fiiu-tău?“

11. Și zise lui Tovit: „Voiu, frate, să știu neamul tău și numele“.
12. Și el zise: „Eu –den neamul Azariei, și Ananiei cel mare, și fraților tăi“.
13. Și zise Tovit: „Sănătos să vii, frate, și să nu te scârbești pre mine căci am cercat fealiul tău și neamul tău a-l conoaște.
14. Și tu te afli, fratele meu, den cel bun și fericit neam, pentru că conoșteam pre Anania și pre Jonathan, fiii lui Sameu celui mare,
15. Că mergeam împreună la Ierusalim a ne închina, ducând ceale dentâiu născute și zeciuialele roadelor, și nu s’au rătăcit cu rătăcirea fraților noștri.
16. Den rădăcină mare ești, frate; ce zi, ce sâmbrie voiu fi să-ți dau? Drahmă pre zi și ce-ț va trebui, ca și fiiului meu?
17. Și încă voiu adaoge ție preste simbrie, de vă veți întoarce sănătoși“.
18. Și binevoiră așa, și zise cătră Tovia: „Fii gata de cale și să vă bine-călătoriți“.
19. Și găti fiiul lui ceale de cale.
20. Și zise lui tatăl lui: „Pasă cu omul acesta, iară cel ce în ceriu lăcuiaște Dumnăzău să bine-călătorească calea voastră și îngerul lui Dumnezeu meargă împreună cu voi!“
21. Și ieșiră amândoi să meargă, și câinele copilașului cu ei.
22. Și plânse Anna, maica lui, și zise cătră Tovit: „Ce ai mânat copilul nostru?
23. Au nu toiagul mâinii noastre iaste, când iase înaintea noastră?
24. Argint la argint să nu ajungă, ce urâciune copilului nostru să să facă.
25. Pentru că, deaca s’au dat noao a trăi de la Domnul, aceasta destul noao iaste“.
26. Și zise ei Tovit: „Nu avea cuvânt, soro! Sănătos va veni, și ochii tăi vor vedea pre el,
27. Pentru că înger bun mearge împreună cu el, și să va bine-călători calea lui, și să va întoarce sănătos“. Și au încetat plângând.

CAP 6

Călătoria lui Tovia; prinderea peștelui periculos, luarea măruntaielor lui pentru lecuiri și sfatul îngerului pentru căsătorie.

1. Și, ceia mergând pre cale, veni sara la râul Tigris și mânea acolo.

2. Și copilașul s'au pogorât să să speale, și sări pește den râu și vru să înghiță pre copilaș.

3. Iară îngerul zise lui: „Apucă-te de pește!“ Și ținea copilașul pește și-l trase pre el la pământ.

4. Și zise lui îngerul: „Taie peștele și, luând inima și ficatii și hiarea, pune-le bine!“

5. Și făcu copilul precum îi zise lui îngerul, iară pre pește, frigându-l, l-au mâncat.

6. Și mergea amândoi până s'au apropiat la Ecvatana.

7. Și zise copilașul îngerului: „Azario frate, ce iaste inima și ficatii și hiarea peștelui?“

8. Și zise lui: „Inima și ficatii, de va bântui pre cineva drac sau duh viclean, acestea trebuie a le afuma înaintea omului sau a fâmeii și nu să va mai bântui.

9. Iară hiarea, a unge pre om carele are albeață în ochi, și să va vindeca“.

10. Și deaca să apropiară de Raghi, zise îngerul copilașului: „Frate, astăzi vom mânca la Raguil; și acesta rudă-ți iaste, și iaste la el fată sângură născută, pre nume Sarra.

11. Grăi-voiu pentru ea, ca să să dea ție pre ea fâmeaie,

12. Pentru că ție să cuvine moștenirea ei, și tu sângur ești den ruda ei, și fetișoara frumoasă și înțeleaptă iaste.

Num. 27, 8; 36, 3.

13. Și acum, ascultă-mă, și voiu grăi tatălui ei; și când ne vom întoarce de la Ragon, vom face nunta.

14. Pentru că știu că Raguil nu va da pre ea la alt bărbat, după leagea lui Moisi, sau va fi datoriu moarte, pentru că moștenirea ție să cuvine să iai, decât tot omul“.

15. Atuncea zise copilașul îngerului: „Azario frate, auzit-am eu fetișoara să o fie dat la 7 bărbați, și toți într'o cămară să fie pierit.

16. Și acum, eu sângur sânt tătâne-mieu, și mă tem ca nu, întrând, voiu muri ca și cei mai den nainte, căci drac iubeaște pre ea, care nu face strâmbătate nimănui, fără numai celor ce să apropie lângă ea.

17. Și acum, eu mă tem să nu moriu, și voiu pogorî viața tătâne-mieu și a maicii mele, cu dureare asupra mea, în groapa lor; și alt fiiu nu iaste la ei, carele va îngropa pre ei“.

18. Și-i zise lui îngerul: „Nu-ț aduci aminte de cuvintele carele au poruncit ție tată-tău, ca să iai muiare den neamul tău?

19. Și acum ascultă-mă, frate, pentru căci ție va fi muiare. Și de drac nici un cuvânt nu avea, căci în noaptea aceasta da-se-va ție ea fămeaie.

20. Și, de vei intra în cămară, vei lua spuză de tămâieturi, și vei pune den inima peștelui și den ficați, și vei afuma; și va mirosi dracul, și va fugi și nu se va mai întoarce în veacul veacului.

21. Și, când vei merge lângă ea, sculați-vă amândoi și strigați cătră cel milostiv Dumnezeu, și va mântui pre voi și va milui.

22. Nu te teame, căci tu ești gătit ei den veac, și tu pre ea vei mântui, și va merge cu tine, și gândesc că ție vor fi dentru ea copii“.

23. Și deaca au auzit Tovia aceastea, au îndrăgit pre ea și sufletul lui s’au lipit foarte cu ea.

CAP 7

Raguil din îndemnul îngerului dă pre Sarra fata sa soție lui Tovia și se face nunta.

1. Și veniră la Ecvatana și sosiră la casa lui Ragoil; și Sarra timpină pre ei și să închină lor, și ei, ei; și-i băgă pre ei în casă.

2. Și zise Ragoil Ednii, muierii lui: „Câtuș samănă tinerelul cu Tovit, nepotu-mieu?“

3. Și întrebă pre ei Raguil: „De unde sântet, fraților?“

4. Și zise lui: „Den fiii lui Nethalim, celor robiți la Ninevi“.

5. Și zise lor: „Știți pe Tovit, fratele nostru?“ Și ei ziseră: „Știmu-l“.

6. Și zise lor: „Sănătos e?“ Și ei ziseră: „Trăiaște și e sănătos“. Și zise Tovia: „Tată îm iaste“.

7. Și sări Raguil și-l sărută pre el și plânse. Și binecuvântă pre el și zise lui: „Fiiul acelui bun și fericit om“.

8. Și auzind că Tovit au pierdut ochii lui, să mâhni și plânse; și Edna, muiarea lui, și Sarra, fata lui, au plâns.

9. Și priimiră pre ei cu osârdie, și junghiară berbeace den oi, și pusă înaintea mâncări multe.

10. Și zise Tovia lui Rafail: „Azario frate, grăiaște pentru ceale ce ziceai pre cale, și să să săvârșască lucrul“. Și arată cuvântul lui Ragoil.

5, 4.

11. Și zise Raguil cătră Tovia: „Mănâncă și bea și fii veasel, pentru că ție ți să cuvine copilul mieu a lua!

12. Însă voi arăta ție adevărul: Dat-am copilul meu la 7 bărbați și, când mergea ei către ea, muri la noaptea. Ce, avându-ți mintea, fii veasel“.

13. Și zise Tovia: „Nu voi gusta nemică aicea, până veți pune și veți sta către mine!“

14. Și zise Raguil: „Ia-o pre ea de acum, după judecată. Și tu frate ești ei, și ea ție! Iară cel milostiv Dumnezeu să bine-călătorească voao ceale mai frumoase!“

Num. 36, 6.

15. Și chemă pre Sarra, fata lui, și veni către tatăl ei; și, luându-o de mâna ei, o deade pre ea Toviei muiare și zise: „Iată, după legea lui Moisi, ia pre ea și o du către tatăl tău!“ Și binecuvântă pre ei.

16. Și chemă pre Edna, muiarea lui, și, luând carte, au scris scrisoare și au pecetluit; și au început a mânca.

17. Și chemă Raguil pre Edna, muiarea lui, și zise ei: „Soro, gătește ceaealaltă cămară

18. Și o bagă pre ea!“ Și făcu cum au zis, și au băgat pre ea acolo; și au plânsu, și au priimit lacrimile featei ei

19. Și zise ei: „Îndrăznește, cocoană! Domnul ceriului și al pământului va da ție bucurie pentru mâhnirea ta aceasta. Îndrăznește, fiică!“

CAP 8

Căsătoria lui Tovia cu Sarra; rugăciunea lor, ospățul nunții și înzestrarea.

1. Și când săvârșiră a cina, băgară pre Tovia către ea.

2. Și el, mergând, își aduse aminte de cuvintele lui Rafail și luă spuza tămiețurilor și au pus inima peștelui deasupra, și ficatei, și au afumat. Și când mirosi dracul mirosirea, fugi la ceale de sus ale Eghiptului, și-l legă pre el înțelul.

3. Și deaca să închisără amândoi, să sculă Tovia de la pat și zise: „Scoală-te, soro, și să ne rugăm pentru să ne miluiască pre noi Domnul!“

4. Și începu Tovia a zice: „Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri, și binecuvântat numele tău cel sfânt și mărit în veaci!

5. Binecuvintează-te ceriurile și toate zidirile tale!

6. Tu ai făcut pre Adam și ai dat lui ajutoriu pre Evva, muiarea lui, întărire; dentru aceștea s’au făcut a oamenilor sămânță.

Fac. 2, 7.

7. Tu ai zis: ‘Nu iaste bine omul sânguru; să facem ajutoriu aseamene lui’.

8. Și acum, Doamne, nu pentru curvie eu iau pre soru-mea aceasta, ce cu adevărat.

9. Poruncește a mă milui pre mine, și cu ea împreună vom îmbătrâni“.

10. Și zise cu el: „Amin!“ Și dormiră amândoi noaptea.

11. Și, sculându-să, Raguil mearse și săpă groapă, zicând: „Cândai și acesta să nu moară“.

12. Și veni Raguil la casa lui și zise Ednii, muierii lui: „Trimite pre una den slujnice, și să vază de trăiaște; iară de nu, să-l îngrop pre el, și nimeni să nu știe“.

13. Și întră slujnica deschizând ușa, și află pre amândoi dormind.

14. Și, ieșind, spuse lor că trăiaște. Și binecuvântă Raguil pre Dumnezeu, zicând:

15. „Binecuvântat ești, Dumnezeu, întru toată bună-cuvântarea curată și sfântă!

16. Și binecuvinteaze pre tine sfinții tăi, și toate zidirile tale, și toți îngerii tăi; și cei aleș ai tăi blagoslovească pre tine întru toți veacii!

17. Binecuvântat ești, căci ai veselit pre mine și nu s’au făcut mie precum gândiam, ce după multa milă ai făcut cu noi!

18. Binecuvântat ești, că ai miluit pre doi sânguri născuți.

19. Fă lor, Doamne, milă, săvârșaste viața lor cu sănătate, cu veselie și milă!“

20. Și porunci slugilor să astupe groapa. Și făcu lor nuntă de 14 zile.

21. Și zise lui Raguil, mai nainte de a să săvârși zilele nuntei, cu giurământ, ca să nu iasă el până ce să vor plini ceale 14 zile ale nuntei.

22. Și atuncea, luând jumătate dentru avearea lui, să meargă cu sănătate cătră părintele-ș: „Și cealealalte, când voiuri muri eu și muiarea mea“.

CAP 9

Tovia trimite pre Azaria la Gavail și aduce banii și pre Gavail la nuntă.

1. Și chemă Tovia pre Rafail și zise lui: „Azario frate, ia cu tine slugă și cămile și pasă la Raghis a Midiei, cătră Gavail, și adu mie argintul –și pre el adu-l la nuntă–, pentru căci s’au jurat Raguil ca să nu ies eu.

2. Și tată-mieu numără zilele și, de voiuri zăbovi mult, va dori foarte“.

3. Și mearse Rafail și mase la Gavail, și deade lui scrisoarea; și, deaca aduse pungile, cu pecetele, și le-au dat lui.

4. Și mânecară împreună și veniră la nuntă. Și binecuvântă Tovia pre muiarea lui.

CAP 10

Întoarcerea lui Tovia la părinții săi cei întristați, luându-și muierea sa Sarra cu zestrea ei.

1. Și Tovit, tatăl lui, socotiia în toate zile;

2. Și, deaca să pliniră zilele călătoriei, și nu venia, zise Tovit: „Cândai să nu să fie rușinat? Cândai să nu fie murit Gavail și nimeni nu-i dă lui argintul?” Și să mârșni foarte.

3. Și zise lui muiarea: „Pierit-au copilul, și căci au zăbovit!” Și au început a plânge pre el și zise: „Nu mi-e grijă mie, fiiule, căci te-am lăsat, lumina ochilor miei?”

4. Și Tovit zise ei: „Taci, nu avea cuvânt, sănătos e”. Și zise lui: „Taci, nu mă înșală! Pierit-au copilul meu!”

5. Și mergea în toate zilele afară la drum pre carea au fost mers. Și ziua pâine nu mânca, și nopțile toate nu părăsia plângând pre Tovia, fiul ei, până s’au săvârșit ceale 14 zile ale nunții, pre carele au jurat Raguil să facă el acolo.

6. Și zise Tovia lui Raguil: „Trimite-mă, căci tată-meu și maica mea nu mai nădejduiesc ca să mă vădă pre mine”.

7. Și zise lui socrul lui: „Rămâi lângă mine, și eu voi trimite cătră tată-tău și voi arăta lui ceale pentru tine”.

8. Și Tovia zise: „Ba, ci mă trimite cătră tatăl meu!”

9. Și, sculându-se Raguil, deade lui pre Sarra, muiarea lui, și jumătate dentru unealte, trupuri, și dobitoace, și argint, și, binecuvântându pre ei, i-au trimis zicând:

10. „Bine să călătorească pre voi, fiilor, Dumnezeuul ceriului mai nainte de a muri eu!”

11. Și zise featei lui: „Cinsteaște pre socrii tăi, ei acum părinții tăi sânt! Să auzu de tine auz bun!” Și sărută pre ei.

12. Și Edna zise cătră Tovia: „Frate iubite, să te așaze Domnul ceriului, și să dea mie să-ț văd copii den Sarra, fata mea, pentru ca să mă veselescu

înaintea Domnului.

13. Și iată, puiu ție pre fiica mea dăruită; și să nu o mârnești pre ea“.

14. După aceasta, mergea și Tovia, binecuvântând pre Dumnezeu căci bine au călătorit calea lui; și prea binecuvânta pre Raguil și pre Edna, muiarea lui.

15. Și mearse până unde s’au apropiat ei de Ninevie.

CAP 11

Bucuria părinților pentru sosirea fiului lor Tovia. Tămăduirea minunată a ochilor lui Tovit.

1. Și zise Rafail către Tovia: „Știi, frate, cum ai lăsat pre tată-tău.

2. Să alergăm înaintea muierii tale și să gătim casa. Ia dară în mână fiarea peștelui“.

3. Și mearseră, și veni împreună câinele după dâșii. Și Anna șădea luând aminte de copilul ei la drum.

4. Și-l zări pre el viind și zise tătâne-său: „Iată, fiiul tău vine, și omul acela ce au mers împreună cu el“.

5. Și Rafail zise: „Știu eu, Tovia, că va deschide ochii tată-tău; tu dară unge fiarea la ochii lui și, mușcându-se, îi va freca; și va lăpăda albețele, și te va vedea pre tine“.

6. Și, alergând, Anna, au căzut preste grumazul fiiului ei și zise lui: „Văzutu-te-am, fiule, de acum voi muri!“ Și plânsă amândoi.

7. Și Tovit ieșii spre ușă, și să împiedica. Iară fiiul lui alergă la el, și să apucă de tată-său, și frecă fiarea pre ochii tătâne-său, zicând: „Aibi nădejde, tată“.

8. Și deaca-l ustură, frecă ochii lui; și să raseră de la găocile ochilor lui albețele și, văzând pre fiiul lui, au căzut preste grumazul lui și plânse.

9. Și zise: „Binecuvântat ești, Dumnezeu, și binecuvântat numele tău în veaci, și binecuvântați toți sfinții tăi îngeri, căci m’ai bătut și m’ai miluit. Iată, văz pre Tovia, fiiul meu!“

10. Și întră fiiul lui bucurându-se, și vesti tătâne-său măririle carele s’au făcut în Midia.

11. Și ieși Tovit întru întimpinarea nororii lui, bucurându-se și binecuvântând pe Dumnezeu, către poarta Neneviei. Și să mira ceia ce-l

vedea pre el mergând, căci au văzut. Și Tovit să mărturisiia înaintea lor că l-au miluit pre el Dumnezeu.

12. Și deaca să apropie Tovit de Sarra, nora lui, o preablagoslovi pre ea zicând: „Să vii sănătoasă, fiică! Binecuvântat Dumnezeu, carele te-au adus cătră noi, și tată-tău, și maică-ta!“

13. Și să făcu bucurie la toți cei den Ninevi frații lui.

14. Și au mers Ahiahar și Nasvas, vărul lui, și s’au purtat nunta Toviei cu veselie 7 zile.

CAP 12

Îngerul Rafail nu vrea să primească răsplata propusă și povătuindu-i spre bine se face nevăzut.

1. Și chemă Tovit pre Tovia, fiiul lui, și zise lui: „Caută, fiiule, simbria omului celui ce au venit cu tine! Și a-i adaoge lui trebuiaște“.

2. Și zise lui: „Tată, nu mi să strică dând lui jumătate dentru carele am adus, căci pre mine m’au adus ție sănătos, și pre muiarea mea au lecuit, și argintul mieu au adus, și pre tine așijderea te-au vindecat“.

3. Și zise bătrânul: „Cu dreptul să cade lui!“ Și chemă pre înger și zise lui: „Ia jumătate den toate care ați adus, și pasă sănătos!“

4. Atuncea, chemând pre amândoi, într’ascuns le zise lor: „Binecuvântați pre Dumnezău și lui vă mărturisiți, și mărire dați lui, și vă mărturisiți înaintea a tuturor celor vii, pentru carele au făcut cu voi!“

5. Bine e a binecuvânta pre Dumnezău și a înălța numele lui, cuvintele faptelor lui Dumnezău cu cinste arătând! Și nu vă leneviți a vă mărturisi lui.

6. Taina împăratului bine e a o ascunde, iară faptele lui Dumnezău a le descoperi cu mărire.

7. Bine faceți, și rău nu va afla pre voi.

8. Bună e ruga cu post și cu milostenie și cu dreptate; bunu e cel puțin cu dreptate, decât mult cu strâmbătate.

9. Mai bine e a face milostenie, decât a strânge aur, pentru că milostenia den moarte mântuiaște, și aceasta va curăți tot păcatul.

10. Ceia ce fac milostenie și dreptăți, împlea-să-vor de viață. Iară cea ce greșăsc, vrăjmași îș sânt vieții lor.

11. Nu voi ascunde de cătră voi tot cuvântul.

12. Ziș dară că taina împăratului a o ascunde bine e, iară faptele lui Dumnezeu a le descoperi cu mărire.

13. Și acum, când te-ai rugat, și noru-ta, Sara, eu am adus pomenirea rugii voastre înaintea Celui Sfânt; și când îngropai pre morți, așijderea eram de față cu tine.

14. Și când nu te-ai lenevit a te scula și a lăsa prânzul tău, ca să mergi să astruci pre cel mort, n'ai uitat pre mine făcând bine, ce împreună cu tine eram.

15. Și acum au trimis pre mine Dumnezeu să te vindec pre tine și pre noru-ta, Sara.

16. Eu sânt Rafail, unul dentru cei 7 îngeri sfinți, carii aduc rugile sfinților și ies înaintea mării Celui Sfânt“.

17. Și s'au turburat amândoi și au căzut pre fețele lor, căci s'au temut.

18. Și zise lor: „Nu vă teameti, căci pace voao va fi! Iară pre Dumnăzău blagosloviți, căci nu cu al mieu dar, ce cu voia Dumnezeului nostru am venit; pentru aceea binecuvântați pre El în veaci!

19. În toate zilele mă iviam la voi, și n'am mâncat, nici am băut, ce vedea voi vedeți. Și acum, mărturisiți-vă lui Dumnezeu, căci mă sui cătră cela ce m'au trimis; și scrieți toate câte s'au săvârșit pre carte“.

20. Și să sculară, și nu-l mai văzură încă pre el. Și mărturisiia faptele ceale mari și minunate ale lui Dumnezeu, și cum s'au ivit lor îngerul Domnului.

CAP 13

Cântarea de laudă a lui Tovit și prevestirea fericirii Ierusalimului.

1. Și Tovit au scris rugăciune spre bucurie, și zise:

2. „Binecuvântat Dumnăzău cel viu în veaci, și împărăția lui, căci el bate și miluiaște, pogoară la iad, și suie, și nu iaste cel ce să-l scape mâna lui!

A 2 Leage 32, 39. 1 Împ. 2, 6. Înțel. Sol. 16, 13.

3. Mărturisiți-vă lui, fiii lui Israil, înaintea limbilor, căci el ne-au răsipit pre noi întru ei. Acolo arătați mărirea lui, și înălțați pre el înaintea a tot viul,

4. Precum acesta e Domnul nostru și Dumnezeu, acesta e părintele nostru întru toți veacii. Și va bate pre noi întru strâmbătățile noastre, și iarăș ne va milui și ne va aduna pre noi dentru toate limbile unde v'ați răsipit întru eale.

5. De vă veți întoarce cătră el cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru, să faceți înaintea lui adevăr, atuncea să va întoarce cătră voi și nu va ascunde fața lui de cătră voi. Și veți vedea ceale ce va face cu voi. Și vă mărturisiți lui cu toată gura voastră.

6. Și binecuvântați pre Domnul dreptății și înălțați pre Împăratul veacilor.

7. Eu în pământul robirii mele mărturisescu-mă lui și arăt putearea și mărimea lui la limba păcătoșilor.

8. Întoarceți-vă, păcătoșilor, și faceți dreptate înaintea lui! Cine știe, dară de va vrea pre voi și va face milostenie voao?

9. Pre Dumnezeu! mieu înalțu, și sufletul mieu pre Împăratul ceriului! Și se va bucura mărirea lui, zică toți, și să mărturisească lui cu dreptate.

10. Ierusalim, cetate sfântă, bate-va preste faptele fiilor tăi, și iarăș va milui pre fiii dreptăților.

11. Mărturiseaște-te Domnului bine, și binecuvântează pre Împăratul veacilor, ca iarăș cortul lui să zidească întru tine cu bucurie, și va bucura întru tine pre robii de acolo, și ca să îndrăgească întru tine pre cei dosădiți la toate neamurile veacului.

12. Limbi multe de departe vor veni cătră numele Domnului Dumnezeu, daruri în mâini având, daruri Împăratului ceriului. Neamurile neamurilor vor lăuda pre tine și vor da bucurie.

13. Blestemați toți ceia ce urăsc pre tine! Binecuvântați vor fi toți ceia ce te îndrăgesc pre tine în veac!

14. Bucură-te și te veselește pre fiii dreptilor, căci să vor aduna și vor binecuvânta pre Domnul dreptilor.

15. O, fericiți ceia ce îndrăgesc pre tine, bucura-să-vor pre pacea ta! Și fericiți câți s’au mahnit preste toate bătăile tale, câț pre tine să vor bucura, văzând toată mărirea ta, și să vor veseli în veac!

16. Sufletul mieu binecuvîntează pre Dumnezeu, pre Împăratul cel mare, căci să va zidi Ierusalimul cu zamfir și zmaragd, și piatră cinstită!

Apoc. 21, 19.

17. Zidurile tale, și turnurile, și băștile, –cu aur curat! Și ulițele Ierusalimului –cu viril, și anthrac, și cu piatră de la Sufir, mărunț să vor aștearne.

18. Și vor zice toate ulițele lui: ‘Alliluia’, și vor lăuda zicând: ‘Binecuvântat Dumnezeu, carele au înălțat, toți veacii!’“

CAP 14

Sfârșitul povestirii bătrânului Tovit și a tânărului Tovia.

1. Și încetă, mărturisindu-se, Tovit. Și era de 58 de ani când au pierdut vederile, și după 8 ani au văzut.

2. Și făcea milostenie, și adaoase a să teame de Domnul Dumnezeu și a să mărturisi lui.

3. Și foarte îmbătrâni, și chemă pre fiiul lui și pre cei 6 fii ai fiiului lui.

4. Și zise lui: „Fiiule, ia pre fiii tăi; iată, am îmbătrânit și spre alergare de cătră viață sânt; pasă la Midia, fiiule, căci m’am adevărit câte au grăit Iona prorocul pentru Ninevi, că-i va veni surpare, iară la Midia mai mult va fi pace, până la o vreme,

5. Și cum că frații noștri pre pământ să vor răsiți de la pământul cel bun, și Ierusalimul va fi pustiu, și Casa lui Dumnezeu întru el va arde de tot și pustie va fi până la o vreme.

Esdra 3, 8.

6. Și iarăș va milui pre ei Dumnezeu și-i va întoarce pre ei la pământ; și vor zidi Casa, nu ca cea dentâiu, până să vor plini vremile veacului.

7. Și după aceasta se vor înturna den robii și vor zidi Ierusalimul cu cinste, și Casa lui Dumnezeu întru el să va zidi, la toate rudele veacului, cu zidire slăvită, în ce chip au grăit pentru el prorocii.

Isaia 2, 2.

8. Și toate limbile să vor întoarce cu adevărat a să teame de Domnul Dumnezeu, și vor astupa idolii lor, și vor binecuvânta toate limbile pre Domnul.

9. Și nărodul lui să va mărturisi lui Dumnezeu, și va înălța Domnul pre nărodul lui.

10. Și să vor bucura toți ceia ce iubescu pre Domnul Dumnezeu, cu adevăr și cu dreptate, făcând milă fraților noștri.

11. Și acum, fiiule, du-te de la Ninevi, căci cu adevărat vor fi ceale ce au grăit prorocul Iona. Și tu păzește leagea și poruncile; și te fă iubitoriu de milă și drept, pentru ca să-ți fie bine ție. Și îngroapă-mă bine, și pre maicăta cu mine, și să nu mai mâneți la Ninevi.

12. Fiiule, caută ce au făcut Amman lui Ahiahar, celui ce l-au hrănit pre el; că den lumină l-au adus pre el la întunearec, și câte au răsplătit lui. Și Ahiahar s’au mântuit, iară aceuia răsplătirea s’au dat, și el s’au pogorât la întunearec.

13. Manasi au făcut milostenie și s'au mântuit den lațul morții carele au întins lui, iară Amman au căzut în lațu și au pierit.

14. Și acum, fiiule, vezi ce face milostenia, și cum dreptatea mântuiaște“.

15. Și acestea el zicând, să sfârși sufletul lui pre pat. Și era de 158 de ani.

16. Și l-au îngropat pre el cu mărire; și, când au murit Anna, maica lui, au îngropat pre ea cu tatăl lui.

17. Să duse dară Tovia cu muiarea lui și cu fiii lui la Ecvatana, cătră Raguil, socru-său, și îmbătrâni cu cinste.

18. Și îngropă pre socrul lui cu mărire, și au moștenit avearea lor, și a lui Tovit, tătâne-său, și au murit de ani 127, la Ecvatana a Midiei.

19. Și au auzit, mai nainte decât a muri el, pierzarea Nineviei, pre carea au robit Navohodonosor și Asuir, și să bucură, până a nu muri, pentru Ninevii.

IUDITH

CAP 1

Întărirea cetății Ecvatana și biruința lui Navohonosor asupra lui Arfaxad.

1. În anul al 12 al împărăției lui Navohonosor, carele au împărățit la Ninevi, cetatea cea mare, în zilele lui Arfaxad, carele au împărățit pre midii, la Ecvatana,

2. Și au zidit Ecvatana împrejur, ziduri den pietri cioplite, de late de 3 coți, și de lungi de 6 coți, și au făcut înălțimea zidului de 70 de coți, și lărgimea lui de 50 de coți,

3. Și turnurile lui au pus preste porțile ei, 100 de coți, și lățimea ei au întemeiat spre 60 de coți,

4. Și au făcut porțile ei, porți rădicându-se spre nălțime de 70 de coți, și lărgimea lor de 40 de coți, spre ieșirile puterilor celor tari ai lui și spre rânduialele pedestrimei lui.

5. Și au făcut războiu în zilele aceale împăratul Navohodonosor cătră împăratul Arfaxad, în câmpul cel mare, acesta iaste câmpul în hotarale Ragavului.

6. Și întâmpinară cătră el toți ceia ce lăcuiesc muntele, și toți ceia ce lăcuia Efratul, și Tigris, și Idaspin, și în câmpul Ariohului, împăratul elimeilor; și să adunară limbi multe foarte la rânduiala fiilor lui Helod.

7. Și au trimis Navohodonosor, împăratul asirianilor, asupra tuturor celor ce lăcuiescu Persida, și cătră toți ceia ce lăcuiesc cătră apusuri, și ceia ce lăcuiesc Chilichia, și Damascul, și Livanul, și în preajma Livanului și toți ceia ce lăcuiescu despre fața marginei mării,

8. Și cei dentru limbile Carmilului, și Galaad, și Galilea cea de sus, și câmpul cel mare, Ezdrilomul, și toți cei den Samaria, și cetățile ei, și decindea de Iordan, până la Ierusalim, și Vetani, și Hellus, și Cadis, și râul Eghipetului,

9. Și Tafnas, și Ramesi, și tot pământul Ghesemului, până a veni deasupra la Taneos, și Memfeos, și la toți ceia ce lăcuiescu Eghipetul, până va veni preste hotarale Ethiopiei.

10. Și toți ceia ce lăcuia pământul nu băgară samă de graiul lui Navuhodonosor, împăratul asirianilor, și n'au venit împreună cu el la

războiu, căci nu s'au temut de el, ce era împotriva lor ca un om. Și au întorsu pre vestitorii lui deșărți, cu necinste, de cătră fața lor.

11. Și să mânia Navuhodonosor preste tot pământul acesta foarte; și s'au jurat asupra scaunului și împărăției lui de cu adevărat să izbândească el toate hotarale Chilichiei, și ale Damascului, și ale Siriei,

12. Să omoară cu sabia lui și pre toți ceia ce lăcuiescu în pământul lui Moav, și pre fiii lui Ammon, și toată jidovimea, și pre toți cei den Eghipt, până a veni la hotarale celor doao mări.

13. Și să rânduie cu putearea lui cătră Arfaxad împăratul în anul al 17, și să întări întru războiul lui.

14. Și înfrânsă toată putearea lui Arfaxad, și toată călărimea lui, și toate carale lui, și au biruit cetățile lui,

15. Și au venit până la Ecvatana, și au biruit turnurile, și au prădat ulițele ei, și podoaba ei au dat spre ocara ei. Și au prinsu pre Arfaxad, în munții lui Ragav, și l-au împunsu pre el cu fușturile lui, și l-au pierdut de tot pre el până în ziua aceea.

16. Și să întoarse împreună cu ei la Ninevi, el și toată amestecătura lui, mulțime de oameni războinici foarte mulți, și era acolo desfătându-să și bine petrecând el și putearea lui, în zile 120.

CAP 2

Navohonosor trimite pre Olofernu să jefuiască toate împărățiile și noroadele.

1. Și în anul al 18, în 22 a lunii dentâi, făcutu-s'au cuvânt în casa lui Navuhodonosor, împăratul asirianilor, să-ș izbândească preste tot pământul, în ce chip au grăit.

2. Și au chemat toate slugile lui și pre toți diregătorii lui, și au pus împreună cu ei taina sfatului lui.

3. Și săvârși toată răutatea pământului den gura lui și ei au ales să piarză tot trupul, carii n'au urmat cuvântului gurii lui.

4. Și fu deaca săvârși sfatul lui, au chemat Navohodonosor, împăratul asirianilor, pre Olofern, voivodul puterii lui, al doilea fiind după el, și zise cătră el: „Aceasta zice împăratul cel mare, domnul a tot pământul:

5. 'Iată, tu vei ieși de la fața mea, și vei lua împreună cu tine bărbați ce nădejduiescu în vârtutea lor, pedestri 120000, și mulțime de cai cu călăreț

doasprăzeace mii, și vei ieși la timpinarea a tot pământul spre apus, căci n'au ascultat de graiul meu.

6. Și vei vesti lor să-m gătească mie pământ și apă, căci voi ieși cu mânia mea asupra lor și voi acoperi toată fața pământului cu picioarele puterii mele și voi da pre ei spre jahul lor.

7. Și răniții lor vor împlă văile lor, și pâraiele, și râul necând cu morții lor să va împlă, și voi aduce robia lor preste marginile a tot pământul.

8. Și tu, ieșind, vei apuca mie tot hotarul lor; și să vor da pre ei ție, și vei păzi mie pre ei, în ziua muștrării lor.

9. Iară preste cei ce nu ascultă, să nu să milostivească ochiul tău a-i da pre ei spre ucidere și în jah, întru tot pământul tău, căci, viu eu și tăria împărăției mele, câte am grăit voi și face acestea în mâna mea.

10. Și tu încă să nu calci vreunul den cuvintele domnului tău, ce săvârșind să săvârșești întru câte am poruncit ție și să nu îndelungești a face acestea!’“

11. Și ieși Olofern de la fața domnului, și au chemat pre toți sâlnicii și voivozii și ispravnicii puterii lui Asur.

12. Și au numărat aleși oameni spre rânduială, în ce chip au poruncit domnul lui, la 120000, și călăreți arcași 12000, și rândui în ce chip să rânduiaște mulțimea războiului,

13. Și au luat cămile și măgari spre povara lor, mulțime multă foarte, și oi, și boi, și capre, de gătirea lor, căroră nu era număr, și hrană la tot bărbatul întru mulțime, și aur și argint, den casa împăratului, mult foarte.

14. Și ieși el și toată putearea lui în cale, ca să meargă înaintea împăratului Navohodonosor, și să acoperi toată fața pământului, cătră apusuri, cu cară și călăreți și pedestri aleși ai lor, și multă amestecătură, ca lăcustele, au ieșit împreună cu ei, și ca năsipul pământului, pentru că nu era număr de mulțimea lor.

15. Și ieșiră de la Ninevi cale de 3 zile, preste fața câmpului Vectileth, și au tăbărât de la Vectileth aproape de muntele celui de na stânga Chilichiei cei de sus.

16. Și au luat toată putearea lui, pe pedestri și călăreți, și carăle lui, și să duse de acolo la munte.

17. Și au tăiat pre Fud, și pre Lud, și au prădat pre toți fiii lui Rasis, și pre fiii lui Isamail, cei de cătră fața pustiului cătră amiazăzi, despre Helon.

18. Și trecu Efratul și veni în Mijlocul-râurilor, și au săpat de tot toate cetățile nalte, ceale de la pârau Arvonai, până a veni la mare. Și au cuprins

hotarăle Chilichiei, și au tăiat pre toț ceia ce au stătuț împroutiva lui,

19. Și au venit până la hotarăle lui Iafeth, ceale despre austru și despre fața Araviei, și au încunjurat pre toți fiii lui Madiam, și au ars sălaşurile lor, și au prădat stânele lor.

20. Și au pogorât la câmpul Damascului, pe vremea seacerii de grâu, și au ars toate țarenile lor și turmele, și cerezile le-au dat spre stingere.

21. Și cetățile lor le-au prădat, și câmpii lor i-au vânturat, și au lovit pre toți tinerii lor în gură de sabie.

CAP 3

Olofernu supune toate noroadele, silindu-le a se închina lui Navohonosor ca lui Dumnezău.

1. Și au căzut frica și groaza lui preste ceia ce lăcuiesc pre lângă mare, ceia ce sânt în Sidon și în Tir, și ceia ce lăcuiesc în Sur și în Ochina, și pre toți ceia ce lăcuiesc în Iemnaan.

2. Și ceia ce lăcuiesc în Azot și Ascalon să temură de el foarte, și au trimis cătră el soli cu cuvinte de pace, zicând:

3. „Iată, noi –slugile lui Navohodonosor, împăratului celui mare, aproape ne aflăm înaintea ta; fă cu noi în ce chip iaste plăcut feații tale.

4. Iată, odăile noastre, și tot locul nostru, și tot câmpul grânelor, și turmele, și cerezile, și toate stânele sălaşelor noastre aproape să află înaintea feații tale; fă în ce chip îți va plăcea ție.

5. Iată, și cetățile noastre și ceia ce lăcuiesc întru eale robii tăi sânt! Mergând, timpină la eale cum iaste bine înaintea ochilor tăi!“

6. Și mearseră bărbații cătră Olofernu și vestiră lui după cuvintele aceastea.

7. Și să pogorî spre marginea mării el și putearea lui, și deade în pază cetățile ceale nalte.

8. Și au luat dentru ei spre ajutoriu bărbați aleși, și au priimit pre el ei și tot împrejurul țării lor cu cununi, și hore, și tâmpene.

9. Și au săpat de tot toate hotarăle lor, și desișurile lor au tăiat.

10. Și era lui poruncă dată să piarză de tot pre toți dumnezeii pământului, ca sângur lui, lui Navohodonosor, să să închine, și toate limbile și neamurile lor să-l cheame pre el dumnezău.

11. Și veni despre fața ezraileanilor, aproape de jidovime, carea iaste în preajma hierestreului celui mare al jidovimei, și au tăbărât în mijlocul Ghevei și a Cetății Șichithilor, și era acolo o lună de zile, ca să adune toată plinirea puterii lui.

CAP 4

Israelii înfricoșați de Olofernu. Marele preot Ioachim îi încurajează și smerindu-se toți cer ajutorul lui Dumnezeu.

1. Și auziră fiii lui Israil, ceia ce lăcuia în țara jidovască, toate câte au făcut Olofernu limbilor, voivodul lui Navohodonosor, împăratul asirianilor, și în ce chip au prădat toate besearecile lor și le-au dat pre eale spre stingere,

2. Și să temură foarte de cătră fața lui, și pentru Ierusalim, și pentru beseareca Domnului Dumnezeului lor s'au turburat,

3. Căci atuncea era veniț de la robie și de curând tot norodul să adunase, den Iudea, și vasele, și jârtăvnicul, și Casa den pângăriciune sfințită era.

4. Și au trimis la tot hotarul Samariei, și la sate, și la Vethoro, și Velmen, și Iereho, și la Hova, și Esora, și valea Salimului, și au apucat înainte toate vârfurile munților celor nalți, și au zidit satele ce era într-o eale, și au pus spre hrană de gătire războiului, că de curând era câmpurile lor săcerate.

5. Și au scris Ioachim, preotul cel mare, carele era în zilele acealea în Ierusalim, celor ce lăcuia în Vetulua și Vetumestham, care iaste den preajma iezraililor, despre fața câmpului celui de aproape de Dothaim, zicând să apuce suișurile munților, căci pren eale era întrarea la Iudea, și era pre lesne a-i opri pre ei suindu-se, doi inși să stea asupra tuturor oamenilor, fiind strâmtă trecătoarea.

6. Și au făcut fiii lui Israil în ce chip au poruncit lor Ioachim, preotul cel mare, și bătrânimea a tot nărodul lui Israil, carii șădea în Ierusalim.

7. Și strigară tot bărbatul lui Israil cu osârdie mare, și au smerit sufletele lor, cu nencetare mare, ei și fămeile lor.

8. Și pruncii lor, și dobitoacele lor, și tot nemearnicul, și năimitul, și cel cumpărat pre argint al lor au pus saci pre mijlocele lor, și tot bărbatul și muiarea.

9. Și copiii, și cei ce lăcuia în Ierusalim au căzut despre fața besearecii, și au încenușat capetele lor, și au întins sacii lor despre fața Domnului, și

jârtăvnicul cu sacu l-au învălit.

10. Și au strigat către Domnul lui Israil, cu toți odată, neîncetat, ca să nu dea spre jaf pruncii lor, și muierile spre plenuire, și cetățile moștenirii lor spre stingere, și sfintele spre spurcăciune și ocară, bucurie limbilor.

11. Și au ascultat Dumnezeu rugăciunea lor, și văzu necazul lor, și era nărodul postind zile multe, în toată Iudea și Ierusalimul, despre fața sfintelor Domnului Atotîntorii.

12. Și Ioachim, preotul cel mare, și toți ceia ce sta înaintea Domnului preoți, și ceia ce slujia Domnului, cu saci încinși mijlocele lor, aducea arderea-de-tot a neîncetării, și rugile, și ceale de bună voie dări ale nărodului; și era cenușă preste chiverile lor, și striga către Domnul, den toată putearea, spre bine să socotească toată casa lui Israil.

CAP 5

Olofernu întrebând află de la Ahior, care este starea trecută și cea de față a israiltenilor.

1. Și să deade veaste lui Olofernu, voivodului puterii lui Asur, că fiii lui Israil s'au gătit de războiu, și trecătorile munților le-au închis, și au zidit tot vârful muntelui nalt, și au pus la câmpi piadeci.

2. Și s'au mâniat cu mânie foarte, și au chemat pre toți boiarii Moavului și pre voivozii lui Amon și pre toți domnii marginii mării și zise lor:

3. „Spuneți-mi dară mie, fiii lui Hanaan, cine e norodul acesta carele șade în munte? Și care sânt cetățile care lăcuiescu? Și ce e mulțimea puterii lor? Și întru ce e tăria lor și vârtutea lor? Și cine s'au rădicat preste ei împărat au povățuitoriu voivoziei lor? Și pentru ce s'au făcut nebăgători de samă a nu veni întru întimpinarea mea, decât toți cei ce lăcuiescu la apus?”

4. Și zise către el Ahior, povățuitoriu tuturor fiilor lui Amon:

5. „Asculte dară domnul meu cuvânt den gura slugii tale, și voiu spune ție adevărul pentru norodul acesta carele lăcuiaște muntele acesta, aproape de tine lăcuind; și nu va ieși minciună den gura slugii tale.

6. Norodul acesta sânt den neamul haldeilor;

7. Și au nemernicit mai nainte în Mijlocul-râurilor, căci n'au vrut să urmeaze dumnezeilor părinților lor, carii s'au făcut în pământul haldeilor,

Fac. 11, 31.

8. Și au ieșit den calea părinților lor, și s'au închinat Dumnezeului ceriului, la Dumnezeu carele au cunoscut. Și au scos pre ei de cătră fața dumnezeilor lor, și au fugit la Mijlocul-râurilor, și au nemernicit acolo zile multe.

9. Și au zis Dumnezeu lor să iasă den nemernicia lor și să meargă la pământul lui Hanaan. Și au lăcuit acolo, și s'au mulțit cu aur, și cu argint, și cu dobitoace multe foarte.

Fac. 12, 1.

10. Și au acoperit fața pământului lui Hanaan foamete, și s'au pogorât la Eghiptet și s'au nemernicit acolo, până ce s'au înturnat; și s'au făcut acolo întru mulțime multă, și nu era număr neamului lor.

Fac. 46, 6.

11. Și s'au sculat asupra lor împăratul Eghiptetului și i-au meștersugit pre ei, și cu trudă și cu cărămidă i-au smerit pre ei, și i-au pus pre ei a fi robi. Și au strigat cătră Dumnezeu lor, și au lovit tot pământul Eghiptetului cu rane întru carele nu era vindecare.

12. Și au scos pre ei eghipteanii de cătră fața lor; și au uscat Dumnezeu Marea Roșie înaintea lor, și i-au adus pre ei la Muntele Sinaii și Cadis Varni.

13. Și au scos pre toți ceia ce lăcuiescu în pustie, și au lăcuit în pământul amoreilor, și pre toți esevoneanii i-au pierdut de tot cu vârtutea lor.

14. Și, trecând Iordanul, au moștenit tot muntele.

15. Și au scos de cătră fața lor pre hananeu, și pre ferezeu, și pre ievuseu, și pre sihem, și pre toți ghergheseii, și au lăcuit într'însul zile multe.

16. Și, până n'au greșit înaintea Dumnezeului lor, era bunătățile împreună cu ei, căci Dumnezeu, urând strâmbătatea, împreună cu ei iaste.

17. Iară când s'au depărtat de la calea carea au pus lor, foarte mult au pierit în multe războaie, și s'au robit la pământul care n'au fost al lor, și besearica Dumnezeului lor s'au făcut tocma cu pământul, și cetățile lor s'au biruit de cătră nepriatini.

18. Și acum, întorcându-se cătră Dumnezăul lor, s'au suit de la răsipire unde s'au fost răsipit acolo, și au luat Ierusalimul, unde iaste sfințenia lor, și s'au lăcuit în munte, căci era pustiiu.

19. Și acum, stăpâne doamne, de cu adevărat iaste necunoștință întru norodul acesta și greșescu la Dumnezeu lor, să socotim căci iaste întru ei piadeca aceasta, și să ne suim și să-i batem pre ei.

20. Iară de nu iaste fărădelegea întru limba lor, să treacă dară domnul mieu, ca nu cândai va scuti Domnul pre ei și Dumnezeuul lor pentru ei, și vom fi întru ocară înaintea a tot pământul!“

CAP 6

Olofernu se mânie pe Ahior și spre pedeapsă îl trimite la Vetulua; iar israiltenii luându-l îl mângâie și se roagă lui Dumnezeu pentru ajutoriu.

1. Și fu deaca tăcu Ahior grăind cuvintele acestea, răpști tot norodul cel ce sta împrejurul cortului

2. Și zisă ră boiarii lui Olofern, și toți ceia ce lăcuiescu pământul pre lângă marginea mării, și a lui Moav: „Să-l taie pre el, pentru că nu ne vom teame de cătră fața fiilor lui Israil că, iată, norod întru care nu iaste puteare, nici tărie, spre rânduială tare iaste.

3. Pentru aceea dară, să ne suim, și vor fi spre mâncare de tot, la toată oastea ta, doamne Oloferne!“

4. Și deaca încetă gâlceava bărbaților celor ce șădea împrejur la sfat, zise Olofernu, voivodul puterii lui Asur, cătră Ahior, înaintea a tot nărodul celor striini de fealiu și cătră toți fiii lui Moav:

5. „Și cine ești tu, Ahior, și cei năimiți ai lui Efraim, de ai prorocit întru noi astăzi și ai zis pre neamul Ierusalimului să nu-l batem, căci Dumnezeuul lor scuteaște pre ei?

6. Și cine e Dumnezeu, fără numai Navohodonosor? Acesta va trimite tăria lui și va piarde de tot pre ei după fața pământului, și nu-i va izbăvi pre ei Dumnezeuul lor.

7. Ce noi, robii lui, vom piarde de tot pre ei ca pre un om, și nu vor suferi tăria cailor noștri, pentru că-i vom călca pre dânșii cu ei, și munții lor să vor îmbăta cu sângele lor, și câmpii lor să vor împlea de morții lor.

8. Și nu va sta împotrivă urma picioarelor lor despre fața noastră, ce cu pieire vor pieri, zice împăratul Navohodonosor, domnul a tot pământul, pentru că au zis: ‘Nu vor rămânea în deșărt graiurile cuvintelor mele!’

9. Și tu, Ahior, năimitul lui Amon, carele ai grăit cuvintele acestea, în ziua strâmbătății tale nu vei mai vedea încă fața mea, den ziua aceasta până ce voi izbândi pre neamul celor de la Eghipet.

10. Și atunci va trece fierul oștii mele și nărodul slugilor mele pren coastele tale, și vei cădea întru răniții lor, când mă voi înturna; și te vor

pune robii miei la munte, și te vor pune la una den cetățile suirilor, și nu vei pieri până ce te vei prăpădi cu ei.

11. Și deaca nădejduiești cu inima ta cum nu să vor prinde, să nu ți se strice fața. Grăit-am, și nemică nu va cădea den graiurile meale!“

12. Și porunci Olofernu slugilor lui, carii era davorind la cortul lui, să prinză pre Ahior și să-l puie pre el la Vetulua și să-l dea în mâna fiilor lui Israil.

13. Și-l prinsă pre el slugile lui, și-l aduseră pre el afară den tabără la câmpu, și să rădicară den mijlocul câmpului la munte, și mearseră la izvoarele care era supt Vetulua.

14. Și deaca i-au văzut pre ei bărbații cetății pre vârful muntelui, luară armele lor și ieșiră afară den cetate, preste vârful muntelui; și tot bărbatul prăstiaș și au oprit suirea lor și lovia cu pietri asupra lor.

15. Și supuindu-se dedesuptul muntelui, au alergat pre Ahior și l-au lăsat lepădat supt rădăcina muntelui și s’au dus cătră domnul lor.

16. Și pogorându-se fiii lui Israil den cetatea lor, au mers la el și, dezlegând pre el, l-au adus la Vetulua.

17. Și l-au adus pre el la boiarii cetăților, carii era în zilele acealea, Ozias al lui Miha, den fealiul lui Simeon, și Havris al lui Gothoniil, și Harmis al lui Melhiil.

18. Și au chemat împreună pre toți bătrânii cetății, și alergară tot tânărul lor, și muierile, la adunare; și au pus pre Ahior în mijlocul a tot nărodul lor,

19. Și-l întrebă pre el Ozia de cea ce s’au întâmplat. Și răspunzând spuse lor graiurile de la șădearea divanului lui Olofernu, și toate cuvintele câte au grăit în mijlocul boiarilor lui Assur, și câte s’au lepădat Olofernu spre casa lui Israil.

20. Și, căzând nărodul, să închină lui Dumnezeu și strigară cătră Dumnezeu zicând: „Doamne, Dumnezeul ceriului, caută mândriile lor, și miluiaște smerenia neamului nostru, și caută preste fața celor sfințiți ție întru ziua aceasta!“

21. Și mângâiară pre Ahior și-l lăudară pre el foarte.

22. Și-l miluia pre el Ozias, de la adunare la casa lui, și au făcut ospăț celor mai bătrâni, și au chemat pre Dumnezeul lui Israil spre ajutoriu toată noaptea aceea.

CAP 7

Înconjurarea cetății Vetulua; oprirea izvoarelor, turburarea israeliților și încurajarea lui Ozia.

1. Și a doua zi porunci Olofernu la toată oastea lui și la tot nărodul lui, carii venia întru ajutoriul lui, să porcească asupra cetății Vetulua și să apuce sușurile muntelui și să facă războiu către fiii lui Israil.

2. Și porceseră în ziua aceea tot bărbatul tare al lor și putearea lor de bărbați de războiu, pedestri 170000 și călărimi 12000, afară den zbirștină și den bărbații carii era pedestri întru ei, mulțime multă foarte.

3. Și să tăbărâ în vale, aproape de Vetulua, la izvor, și s’au întins lățimea până la Dothaim, până la Velvem și, în lungime, de la Vetulua până la Chiamon, carea iaste în preajma Ezdrilomului.

4. Iară fiii lui Israil, deaca au văzut mulțimea lor, să turburată foarte și zise fieștecările către aproapele lui: „Acum vor linge aceștea fața a tot pământul, și nici munții cei nalți, nici văile, nici dealurile vor suferi greutatea lor!“

5. Și, luând fieștecările armele ceale de războiu ale lor și ațitând foc preste turnurile lor, aștepta păzind toată noaptea aceea.

6. Iară în ziua a doua, scoase Olofernu toată călărimea lui despre fața fiilor lui Israil, carii era în Vetulua, și au socotit sușurile cetății lor, și izvoarele apelor lor au cercat, și le-au luat pre eale, și au pus la eale ceate de oameni războinici; și el s’au întors la nărodul lui.

7. Și, viind la el toți boiarii fiilor lui Isaf, și toți povățuitorii nărodului lui Moav, și voivozii de pre lângă mare, ziseră: „Auză dară cuvânt stăpânul nostru, pentru ca să nu să facă stricare întru putearea ta;

8. Pentru că nărodul acesta al fiilor lui Israil nu nădejduiescu pre sulțiile lor, ce pre nălțimile munților întru care ei lăcuiesc, căci că nu iaste pre lesne a te sui pre vârfurile munților lor.

9. Și acum, doamne, nu face războiu către ei în ce chip să face războiul rânduialei, și nu va cădea den nărodul tău măcară un bărbat;

10. Rămâi la tabăra ta păzind tot bărbatul de la putearea ta. Și să oprească slugile tale pământul apei carea iase den rădăcina muntelui, pentru căci de acolo iau apă toți ceia ce lăcuiesc în Vetulua.

11. Și va omorî pre ei seate, și vor da cetatea lor.

12. Și noi, și nărodul nostru, ne vom sui la ceale de pre aproape vârfurile a munților și ne vom tăbărî preste eale spre strajă înainte, ca să nu iasă den cetate un om. Și să vor topi cu foamete ei, și muierile lor, și feciorii lor și, mai nainte de a veni sabia preste ei, vor pieri în ulițele lăcuinții lor.

13. Și vei da lor răsplătire rea, pentru căci au viclenit și n’au ascultat de fața ta cu pace“.

14. Și au plăcut cuvintele lor înaintea lui Olofernu și înaintea tuturor slugilor lui, și au rânduit să facă în ce chip au grăit.

15. Și s’au rădicat tabăra fiilor lui Amon, și împreună cu ei 5000 den fiii lui Asur, și s’au tăbărât în vale, și au apucat înainte apele și izvoarele apelor fiilor lui Israil. Și s’au suit fiii lui Isaf, și fiii lui Amon, și s’au tăbărât în munte, în preajma Dothaimului.

16. Și au trimis dentru ei cătră austru, și cătră vântul de amiazăzi, în preajma Ecrevilului, care iaste aproape de Husi, care iaste la pârau Mohmurului; și ceaualaltă oaste a asirianilor s’au tăbărât la câmpu, și au acoperit toată fața pământului, și corturile și povăraile lor s’au tăbărât întru mulțime multă foarte.

17. Și fiii lui Israil au strigat cătră Domnul Dumnezeu lor, căci au leșinat duhul lor, căci i-au încunjurat toți vrăjmașii lor, și nu era a scăparea den mijlocul lor.

18. Și aștepta împrejurul lor toată adunarea lui Asur, pedestrima și carăle și călăreții lor, zile 34.

19. Și să svârșiră la toți ceia ce lăcuia în Vetulua toate vasele lor ceale de apă, și gropile să deșărta, și nu avea să bea de sațiu apă o zi, căci cu măsură le da lor a bea.

20. Și leșinară pruncii lor, și muierile, și tinerii pieriia de seate și cădea în ulițile cetății și în trecătorile porților, și nu mai era întărire întru ei.

21. Și să adunară tot nărodul asupra Oziei și a boiarilor cetății, tinirii și muierile și copiii, și au strigat cu glas mare și ziseră înaintea tuturor bătrânilor:

22. „Judece Dumnezeu între noi și între voi, căci ați făcut întru noi strâmbătate mare, negrăind de pace cu fiii lui Asur. Și acum nu iaste ajutoriu noao, ce ne-au vândut pre noi Dumnezeu în mânilor lor, ca să ne aștearnem de tot înaintea lor, cu seate și cu pieire mare.

Ieș. 5, 21.

23. Și acum, chemați pre dânșii și dați cetatea toată în pradă la norodul lui Olofernu și la toată putearea lui, pentru că mai bine e noao a ne face lor întru jaf, decât să murim cu seate.

24. Pentru că vom fi robi, și va trăi sufletul nostru, și nu vom vedea moartea pruncilor noștri înaintea ochilor noștri, și muierile și coconii noștri lăsându-ș sufletele lor.

25. Mărturisim voao pre ceriu și pre pământ, și pre Dumnezeu nostru, și Domnul părinților noștri, carele izbândește asupra noastră după păcatele noastre și păcatele părinților noștri, pentru ca să nu facă după cuvintele acestea în ziua de astăzi!“

Psalm 105, 6.

26. Și s’au făcut plângere mare în mijlocul adunării tuturor dempreună, și au strigat către Domnul Dumnăzău cu glas mare.

27. Și zise către ei Ozia: „Trageți nădeajde, fraților, încă 5 zile să îngăduim, întru carele va întoarce Domnul Dumnezeu nostru mila lui spre noi, pentru că nu va părăsi pre noi desăvârșit.

28. Iară de vor treace acestea și nu va veni asupra noastră ajutoriu, voi face după cuvântul vostru“.

29. Și au răsipit pre norod la tabăra lui, și preste ziduri și turnurile cetății lor s’au dus, și muierile și copiii la casele lor i-au trimis, și era cu smerire multă în cetate.

CAP 8

Iscusitul îndemn și bunul sfat al Iudithei către bătrânii norodului Israil.

1. Și auzi, în zilele acealea, Iudith, fata lui Merari, fiiul lui Ox, fiiul lui Iosif, fiiul lui Oziil, fiiul lui Elchie, fiiul lui Ananiei, fiiul lui Ghedeon, fiiul lui Rafain, fiiul lui Achitho, fiiul lui Iliu, fiiul lui Eliav, fiiul lui Nathaniil, fiiul lui Samail, fiiul lui Salasadai, fiiul lui Israil.

2. Și bărbatul ei, Manasi, den fealiul ei și den neamul ei; și au murit în zilele seacerii de orz,

3. Pentru că au stătut asupra celor ce lega znopii în câmpu, și zăduful au venit preste capul lui, și au căzut pre patul lui, și au murit în Vetulua cetatea, și l-au îngropat pre el cu părinții lui în țarena cea den mijlocul Dothaimului și Valamo.

4. Și era Iudith în casa ei văduvind 3 ani și 4 luni.

5. Și au făcut și ea cort preste podul casii ei, și au pus pre mijlocul ei sac, și era preste ea hainele văduirei.

6. Și postia toate zilele văduirei ei, afară de mai-nainte-de-sâmbete și de sâmbete, și mai-nainte-de-lunile-noao și de luni noao și sărbători, și de ceale veselitoare ale casii lui Israil.

7. Și era frumoasă la chip, și înfrumusețată la față foarte. Și au lăsat ei Manasi, bărbatul ei, aur, și argint, și slugi, și slujnice, și dobitoace, și țarine; și să afla întru eale.

8. Și nu era care să fie adus asupra ei cuvânt viclean, căci să temea de Dumnezeu foarte.

9. Și auzi cuvintele norodului ceale reale, asupra boiarenului, căci au leșinat întru împuținarea apelor. Și au auzit toate cuvintele Iudith, carele au grăit către ei Ozia, că au jurat lor să dea cetatea după 5 zile asirianilor.

10. Și trimițând pre roaba ei, pre ceaea ce era diregătoare la toate averile ei, au chemat pre Ozia, și pre Havrin, și pre Harmin, pre cei mai bătrâni ai cetății. Și veniră către ea, și zise către ei:

11. „Auziți-mă dară, boiarii celor ce lăcuiesc în Vetulua, căci nu e drept cuvântul vostru carele ați grăit înaintea norodului în ziua aceasta, și ați întărit jurământul acesta carele ați grăit întru mijlocul lui Dumnezeu și al vostru, și ați zis să dați cetatea vrăjmașilor noștri, de nu întru acestea să va întoarce Domnul să vă ajute voao.

12. Și acum cine sânteți voi, carii ați ispitit pre Dumnezeu în ziua de astăzi și stați mai pe deasupra de Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor?

13. Și acum pre Domnul Atotțiitorul cercetați, și nimică nu veți cunoaște până în veac; căci, adâncul inimii omului nu veți afla și cuvintele cugetului lui nu veți priceape, și cum pre Dumnezeu, carele au făcut toate acestea, îl veți cerceta, și gândul lui veți cunoaște, și cugetul lui veți priceape?

14. Nici într'un chip, fraților, nu mâniați pre Domnul Dumnezeul nostru, că, de nu va vrea în ceale 5 zile să ajute noao, el are putere, în care zile va vrea, să acopere au să și piarză pre noi înaintea feții vrăjmașilor noștri.

15. Iară voi nu zălojiți sfaturile Domnului Dumnezeului nostru, căci nu e ca omul Dumnezeu, să să înfricoșaze, nici ca un fiu al omului, a petrece.

16. Pentru aceaea, așteptând cea de la El mântuire, să chemăm pre El spre ajutorul nostru, și va asculta glasul nostru, de va fi lui plăcut.

17. Căci nu s'au sculat, întru neamurile noastre, nici iaste în ziua de astăzi nici fealiu, nici neam, nici nărod, nici cetate dentru noi, carei să închină la dumnezăi făcuț de mâini, în ce chip s'au făcut în zilele ceale mai denainte, pentru care lucru s'au dat la sabie și la jaf părinții noștri și au căzut cădeare mare înaintea vrăjmașilor noștri.

18. Iară noi pre alt Dumnezeu n'am cunoscut, într'aceaea nădejduim că nu ne va treace cu vederea

19. Nici den neamul nostru. Nici când ne vom lua noi, așa se va chema jidovimea; și să vor prăda sfintele noastre, și va cerceta pângăriciunea lor den gura noastră; și frica fraților noștri, și robia pământului, și pustiirea moștenirii noastre va întoarce la capul nostru, întru limbi, oriunde vom sluji acolo, și vom fi în piadecă și spre ocară înaintea celor ce ne vor câștiga pre noi;

20. Căci nu se va îndirepta treaba noastră în dar, ce la necinste o va pune pre ea Domnul Dumnezeu nostru.

21. Și acum, fraților, să arătăm fraților noștri căci de noi să spânzură sufletul lor; și sfintele, și Casa, și jârtăvnicul razimă asupra noastră.

22. Afară den toate acestea, să mulțimim Domnului Dumnezeului nostru, carele ispitește pre noi ca și pre părinții noștri.

23. Aduceți-vă aminte câte au făcut cu Avraam, și câte au ispitit pre Isaac, și câte s'au făcut lui Iacov în Mijlocul-râurilor Siriei, păscând oile lui Lavan, fratele maicii lui. Căci nu în ce chip pre aceia i-au lămurit spre cercetarea inimii lor, și pre noi nu ne-au izbândit, ce spre învățătură bate Domnul pre cei ce să apropie de El“.

24. Și zise cătră ea Ozia: „Toate câte ai zis, cu inimă bună ai grăit, și nu iaste cine să stea împotriva cuvintelor tale.

25. Căci nu în ziua de astăzi iaste înțelepciunea ta arătată, ce de începutul zilelor tale au cunoscut tot nărodul înțeleagerea ta, întru cât iaste bună zidirea inimii tale.

26. Ce nărodul au însătat foarte, și ne-au îndemnat pre noi precum am grăit să facem lor și să aducem jurământ asupra noastră, care nu-l vom călca.

27. Și acum roagă-te tu pentru noi, căci muiare bună-credincioasă ești, și va trimite Domnul ploaie spre plinirea gropilor noastre, și nu vom pieri încă“.

28. Și zise cătră ei Iudith: „Ascultați-mă, și voi face lucru carele va merge la neamurile neamurilor, la fiii nărodului nostru.

29. Voi veți sta la poartă în noaptea aceasta, și voi ieși eu cu roaba mea, și, în zilele după carele ați zis să dați cetatea vrăjmașilor noștri, va socoti Domnul pre Israil în mâna mea.

30. Și voi nu veți cerceta fapitul mieu, pentru că nu voi spune voao, până să vor sfârși ceale ce voi face eu“.

31. Și zise Ozia și boiarii cătră ea: „Pasă în pace, și Domnul Dumnezeu înaintea ta, spre izbânda vrăjmașilor noștri!“ Și întorcându-se de la cort, au

mers la rânduialele lor.

CAP 9

Rugăciunea Iudithei către Dumnezeu, cerându-i ajutorul pentru zdrobirea vrăjmașilor.

1. Și Iudith au căzut preste fața ei, și au pus cenușă pre capul ei, și s’au dezbrăcat den sacul cel ce era îmbrăcată. Și era atuncea aducându-se la Ierusalim la Casa Domnului tămâierea serii aceia.

2. Și strigă cu glas mare Iudith și zise: „Doamne, Dumnezeul părintelui meu Simeon, căruia ai datu sabie spre izbândirea celor striini de neam, carii au dezlegat zgăul fecioarii spre pângăriciune, și au golit coapsa spre rușine, și au spurcat zgăul spre ocară.

Fac. 34, 25.

3. Pentru că ai zis: ‘Nu va fi așa!’, și au făcut. Pentru căci ai dat pre boiarii lor spre ucidere, și așternutul lor l-au muiat, fiind înșălat spre sânge,

4. Și ai lovit robi asupra putearnicilor, și putearnicii preste scaunile lor, și ai dat muierile lor spre pradă, și featele lor spre robire, și toate prăzile lor spre împărțeala feciorilor celor îndrăgiți de tine,

5. Și au râvnit râvnirea ta și s’au scârbit de pângăriciunea sângelui lor, și au chemat pre tine spre ajutoriu;

6. Dumnezeule, Dumnezeule cel ce ești al meu, și ascultă pre mine, văduva!

7. Pentru că tu ai făcut ceale mai denainte de acealea, și acealea, și ceale de pre urmă. Și ceale de acum, și ceale viitoare ai socotit, și au stătut ceale ce-ai sfătuit, și au zis: ‘Iată, sântem de față!’

8. Pentru că toate căile tale sânt gata, și judecățile tale întru mai nainte conoștință.

9. Pentru că, iată, asirianii s’au mulțit întru putearea lor, înălțatu-s’au pre cal și călărețu, sămețitu-s’au în brațul celor pedestri, nădejduit-au întru pavăză, și fuște, și arcu, și praștie, și n’au cunoscut că tu ești Domnul, cel ce zdrobeaște războaie. Domnul –numele tău!

10. Tu surpă vârtutea lor cu putearea ta și pogoară tăria lor cu mânia ta, pentru că s’au sfătuit să spurce sfintele tale, să pângărească sălașul odihnii numelui mărireii tale, și a oborî cu fier cornul jirtăvnicului tău.

11. Caută la mândria lor, trimite urgia ta la capetele lor, dă în mâna mea, ceii văduve, cea ce am socotit tărie! Loveaște pre robu, den buzele înșelăciunii mele, asupra boiariului, și pre boiaren preste sluga lui. Înfrânge-le lor scularea, în mână de fămeaie!

Ieș. 14, 9; Jud. 4, 21; 5, 26.

12. Pentru că nu e întru mulțime tăria ta, nici cu puternicia ta să întăresc, ce celor smeriți ești Domnu, celor mai puțini ești ajutoriu, sprejenitoriu celor neputincioși, celor nebăgați de samă acoperitoriu, celor fără de nădejde mântuitoriu.

13. Așa, așa, Domnul părintelui meu și Dumnezeuul moștenirii lui Israil, Stăpânitoriu ceriurilor și al pământului, Ziditoriu apelor, Împărate a toată zidirea ta, tu ascultă ruga mea și dă cuvânt mie, și înșălăciune, și rană, și struncinătura lor, carii sânt împotriva făgăduinții tale, și Casii tale ceii sfinte, și vârfului Sionului, și casii tinerii fiilor tăi au sfătuit reale.

14. Și fă preste toată limba ta și a tot fealiul cunoștință a ști că tu ești Dumnezeuul a toată putearea și tăria, și nu iaste altul scutindu limba lui Israil, fără numai tu!“

Jud. 4, 21; 5, 26.

CAP 10

Iudith frumos împodobită ieșind din Vetulua cu roaba sa, și aflându-o cei ce străjuiau o duc la Olofernu.

1. Și fu deaca încetă strigând cătră Dumnezeuul lui Israil și săvârși toate graiurile aceastea, și să sculă de la cădeare și chemă pe roaba ei;

2. Și pogorî la casa carea petrecea întru ea în zilele sâmbetelor și în praznicile ei, și luă sacul carele să îmbrăca, și să dezbracă de hainele văduvirii ei,

3. Și au scăldat trupul ei cu apă, și s’au unsu cu mir gros, și au tocmit părul capului ei, și au pus mitră în cap, și s’au îmbrăcat cu hainele ceale de veselie ale ei, cu carele să împodobia în zilele vieții bărbatului ei, lui Manassi.

4. Și au luat călțuni în picioarele ei, și au pus prejur ea gherdanurile, și brățările, și inealele, și cerceii, și toată podoaba ei. Și s’au înfrumsățat foarte, spre înșălarea ochilor bărbaților câți vor vedea pre ea.

5. Și au dat roabei ei un foale de vin, și un urcioru de untdelemn, și o traistă au împlut de făină și de păpuș de smochine, și pâine curată, și au astupat toate vasele ei, și le-au pus preste ea.

6. Și au ieșit la poarta cetății Vetulei, și au găsit pre Ozia, șazănd în poartă, și pre bătrânii cetății Havrinului și Harminului.

7. Și deaca o văzură pre ea, și era premenită fața ei, și îmbrăcăminte schimbată a ei, și s'au mirat de frumusețele ei mult foarte

8. Și ziseră ei: „Dumnezeu, Dumnezeul părinților noștri, să te dea spre daru și să săvârșască tocmealele tale, întru semeția fiilor lui Israil și spre înălțarea Ierusalimului!“ Și s'au închinat lui Dumnezeu.

9. Și zise cătră ei: „Porunciș să-m deșchiză poarta cetății, și voiu ieși spre plinirea cuvintelor căroră aș grăit cu mine!“ Și au poruncit tinerilor să-i deșchiză ei, precum au grăit.

10. Și au făcut așa. Și ieși Iudith, ea și slujnica ei împreună cu ea.

11. Și o privii pre ea bărbații cetății până ce s'au pogorât den munte și până au trecut valea, și nu o au mai văzut pre ea. Și mergea pre vale drept.

12. Și întimpină pre ea straja cea denainte a asirianilor. Și o întetiia pre ea și o întrebară pre ea: „A căroră ești? Și de unde vii? Și unde mergi?“

13. Și zise: „Fată sânt a jidovilor, și fug de cătră fața lor, pentru că vor să să dea voao spre mâncare de tot.

14. Și eu viu la fața lui Olofernu, voivodului puterii voastre, ca să-i vestesc graiuri adeverate; și voiu arăta înaintea lui cale pre carea va merge, și va stăpâni tot muntele, și nu se va osebi dentru bărbații lui un trup, nici duh de viață“.

15. Și deaca auziră bărbații graiurile ei și socotiră fața ei, —și era înaintea lor minunată la frumusețe foarte—

16. Și ziseră cătră ea: „Mântuit-ai sufletul tău, sârguind a te pogorî la fața domnului nostru; și acum pasă la cortul lui și de la noi te vor petrece pre tine până te vor da la mâinile lui.

17. Iară de vei sta înaintea lui, să nu te temi cu inima ta, ce spune după graiurile tale, și bine va face ție“.

18. Și au ales dentr'înșii 100 de oameni și au însoțit pre ea și pre roaba ei și o au adus pre ea la cortul lui Olofernu.

19. Și să făcu alergare în toată tabăra, pentru că s'au strigat la corturi venirea ei. Și viind, o încungiura pre ea, cât au stătut afară den cortul lui Olofernu, până au spus lui pentru ea.

20. Și să mira de frumusețele ei și lăuda pre fiii lui Israil pentru ea.

21. Și zise fieștecarele cătră aproapele lui: „Cine va huli nărodul acesta carele are la sine muieri ca acestea? Că nu e bine a lăsa dentr’înșii un bărbat, carei, lăsându-se, vor putea să meșterșuguiască tot pământul“.

22. Și ieșiră cei ce dormiia lângă Olofernu, și toate slugile lui, și o băgară pre ea la cort.

23. Și era Olofernu odihnind pre patul lui în polog, care era de mohorât, și de aur, și zmaragd, și pietri scumpe țesut, și spusă ră lui pentru ea.

24. Și ieși la tinda cortului, și făclie de argint mergea înaintea lui. Și deaca veni despre fața lui Iudith, și a slugilor lui, s’au mirat toți pentru frumuseătele feații ei.

25. Și căzând preste față, s’au închinat lui, și o sculară pre ea robii lui.

CAP 11

Întâlnirea Iudithei cu Olofernu și sfătuirea ei amăgitoare pentru biruința lui.

1. Și zise cătră ea Olofernu: „Îndrăznește, muiare, să nu te temi cu inima ta, căci eu n’am făcut rău la om care au ales a sluji lui Navohodonosor, împăratul a tot pământul.

2. Și acum, nărodul tău, cel ce lăcuiaște muntele, de nu m’ar fi defăimat pre mine, nu aș fi rădicat sulita mea preste dâșii. Ce ei ș’au făcut lor acestea.

3. Și acum spune-m pentru care lucru ai fugit de la ei și ai venit cătră noi? Pentru că ai venit la mântuire, aibi nădejde!

4. În noaptea aceasta tu vei trăi, și înainte, pentru că nu iaste cine să facă strâmbătate ție, ce bine va face spre tine, precum să face robilor domnului meu, împăratului Navohodonosor“.

5. Și zise cătră el Iudith: „Priimește graiurile roabei tale, și să grăiască roaba ta înaintea feații tale, și nu voiu vesti minciună domnului meu în noaptea aceasta.

6. Și, de vei urma cuvintelor slujnicii tale, desăvârșit lucru va face Dumnezeu cu tine, și nu să va scădea domnul meu den tocmealele lui.

7. Pentru că viu e Navohodonosor, împăratul a tot pământul, și trăiaște tăria lui care te-au trimis pre tine spre isprăvirea a tot sufletul, pentru că nu numai oameni, pentru tine, vor sluji lui, ce și hiarăle câmpului, și

dobitoacele, și pasările ceriului, pren putearea ta, vor trăi asupra lui Navohodonosor și a toată casa lui.

8. Pentru că am auzit înțelepciunea ta și meșteșugurile sufletului tău, și s'au vestit în tot pământul că tu însuși ești bun întru toată împărăția, și tare întru știință, și minunat în oștile războiului.

9. Și acum, cuvântul carele au grăit Ahior la sfatul tău, am auzit graiurile lui, pentru că l-au socotit pre el oamenii den Vetulua și au spus lor toate câte au grăit el lângă tine.

10. Pentru aceea, stăpâne doamne, să nu treci cuvântul lui, ce-l pune pre el în inima ta, căci adevărat iaste.

11. Că nu să izbândește neamul nostru, pentru că nu poate sabie asupra lor, de nu vor greși la Dumnezeul lor.

12. Și acum, pentru ca să nu fie domnul meu în zadar și fără izbândă, și va cădea moarte preste fața lor, că i-au cuprins pre ei greșală cu carea vor mânia pre Dumnezeul lor, când vor face fără cale.

13. De vream ce s'au fârșit lor bucatele lor și să împruțină toată apa, sfătuiră a să invita spre dobitoacele lor, și toate câte au osebit lor Dumnezeu întru legile lui ca să nu mănânce, au socotit să le cheltuiască.

14. Și începăturile grâului, și zăciuiațele vinului și untul-de-lemnului, carele au păzit sfințind preoților celor ce stau la Ierusalim, înaintea feței Dumnezeului nostru, au socotit să le mistuiască, de carele nici cu mâinile să cădea să să atingă nimeni den cei dentru norod.

15. Și au trimis la Ierusalim să le aducă iertăciune de la bătrânime, pentru că și cei ce lăcuiesc acolo au făcut aceastea. Și vor fi până vor vesti lor și vor face, să vor da ție spre pierzare în ziua aceea.

16. Pentru aceea, eu, roaba ta, conoscând toate aceastea, am fugit de cătră fața lor; și au trimis pre mine Dumnezeu să fac cu tine lucru pre carele să va minuna tot pământul, oricâți vor auzi aceastea, căci roaba ta de Dumnezeu crezătoare iaste și slujind ziua și noaptea Dumnăzăului ceriului.

17. Și acum voi rămânea lângă tine, domnul meu, și va ieși roaba ta preste noapte spre vale și mă voi ruga cătră Dumnezeu, și-m va vesti mie când au făcut păcatele lor; și viind, voi cuvânta ție,

18. Și vei ieși cu toată putearea ta și nu iaste cine să stea împotrivă ție dentru ei. Și voi duce pre tine pren mijlocul jidovimei, până vei veni în preajma Ierusalimului.

19. Și voi pune jățul tău în mijlocul ei. Și vei aduce pre ei ca oile care n'au păstori. Și nu va mârâi câine cu limba lui denaintea ta.

20. Pentru căci mie acestea s'au grăit despre știința mea și s'au vestit mie, și m'am trimis ca să vestuiesc ție“.

21. Și plăcură cuvintele ei înaintea lui Olofernu și înaintea tuturor slugilor lui, și să mirară de înțelepciunea ei și ziseră: „Nu iaste ca această muiare de la marginea până la marginea pământului, în frumsețele obrazului și priceaperea cuvintelor“.

22. Și zise cătră ea Olofernu: „Bine au făcut Dumnezeu, trimițând pre tine înaintea norodului, ca să să facă întru mânilor noastre tărie, iară întru cei ce au defăimat pre domnul meu pierzare.

23. Acum iscusită ești tu la chipul tău și bună la cuvintele tale, că, de vei face în ce chip ai grăit, Dumnezeul tău va fi mie Dumnezeu și tu în casa împăratului Navohodonosor vei șădea și vei fi numită la tot pământul!“

CAP 12

Chemarea Iudithei la Olofernu. Îngăduirea ei de a ieși noaptea la rugăciune. Ospățul lui Olofernu.

1. Și porunci să o bage pre ea unde să puna arginturile lui, și rânduie să i să aștearnă ei den facerile bucatelor lui, și vinul lui să bea.

2. Și zise Iudith: „Nu voiui mânca dentru eale, pentru ca să nu să facă poticală, ce den ceale ce mi s'au urmat să va da!“

3. Și zise cătră ea Olofernu: „Dară de să vor sfârși cealea ce sânt cu tine, de unde vom avea ție să dăm aseamenea acelora? Pentru că nu iaste cu noi den neamul tău“.

4. Și zise Iudith cătră el: „Viu sufletul tău, domnul meu, că nu va cheltui roaba ta cealea ce-s cu mine, până unde va face Domnul în mâna mea ceale ce au sfătuit!“

5. Și o au adus pre ea slugile lui Olofernu la cort și au dormit până la miazănoapte.

6. Și să sculă cătră straja cea despre zori și trimise cătră Olofernu, zicând: „Poruncească dară domnul meu să lase pre roaba ta să iasă la rugă“. Și porunci Olofernu păzitorilor trupului să nu oprească pre ea.

7. Și rămase în tabără zile 3, și ieșiia preste noapte la valea cetății Vetuliei, și să afunda la izvorul apei în tabără.

8. Și deaca să suia, să ruga Domnului Dumnezeului lui Israil să îndirepteaze calea ei spre rădicarea fiilor nărodului ei. Și întrând curată,

aștepta la cort până i-au adus hrana ei cătră seară.

9. Și când fu în ziua a patra, au făcut Olofernu ospăț robilor lui, sânguri, și n’au chemat la acea treabă pre nici unul den cei ce sânt pre trebi.

10. Și zise lui Vagoa scopitului, care era ispravnic preste toate ale lui: „Pleacă dară, mergând, și pre muiarea jidovca care iaste la tine, ca să vie la noi și să mănânce și să bea cu noi,

11. Pentru că, iată, rușine iaste obrazului nostru, de vom lăsa muiare ca aceasta neîmpreunându-ne cu ea, că, de nu vom trage pre aceasta cătră noi, va râde de noi“.

12. Și ieși Vagoa de cătră fața lui Olofern și întră la ea și zise: „Să nu se lenevească dară copilașa cea frumoasă aceasta a veni cătră domnul meu, ca să mărească înaintea feații lui și să bea cu noi spre veselie vin și să facă în ziua aceasta ca o fată a fiilor lui Asur, carele stau în casa lui Navohodonosor“.

13. Și zise cătră el Iudith: „Și cine sânt eu, ca să grăiescu împotriva domnului meu? Căci tot ce va fi înaintea ochilor lui plăcut, sânguind voi face, și va fi mie aceasta spre bucurie până la ziua morții mele“.

14. Și sculându-se, să împodobi cu îmbrăcămintea și cu toată podoaba cea muierască, și veni roaba ei și-i așternu ei în preajma lui Olofernu jos pieile carele au luat de la Vagoa, la cea de toate zilele petreacerea ei, ca să mănânce șazănd pre eale.

15. Și venind, șazu Iudith. Și să ciudi inema lui Olofernu asupra ei, și să turbură sufletul lui, și era întru pohtă foarte ca să se împreune cu ea; și păziia vreamă ca să o înșale pre ea den ziua care o au văzut.

16. Și zise cătră ea Olofernu: „Bea dară și te fă cu noi spre veselie!“

17. Și zise Iudith: „Bea-voiu dară, doamne, căci s’au mărit traiul meu întru mine astăzi decât toate zilele nașterii mele“. Și luând, au mâncat și au băut înaintea lui carele au gătit roaba ei.

18. Și să veseli Olofernu pentru ea, și au băut vin mult foarte, cât n’au băut niciodineoară într’o zi, de când s’au născut.

CAP 13

Tăierea capului lui Olofernu; aducerea lui în Vetulua. Mulțămirea și blagoslovirea norodului ei.

1. Și deaca să întârzie vreamă, sânguiră robii lui a să răsiți.

2. Și Vagoa au închis cortul lui pre den afară și sloboziră pre cei ce păziia de cătră fața domnului lui, și s'au dus la așternuturile lor, pentru că era toți trudiți, fiind îndelungată băutura.

3. Și rămase Iudith sângură în cortu, și Olofern mai nainte fiind căzut pre patul lui, pentru că era preste el turnat vinul.

4. Și zise Iudith roabei ei să stea afară den așternutul ei și să păzască ieșirea ei, ca și în cealealalte zile, pentru că au zis că va ieși la ruga ei; și lui Vagoa au grăit după cuvintele aceastea.

5. Și să duseră toți de cătră fața ei, și nimen n'au rămas la așternut, de la mic până la mare.

6. Și stând Iudith lângă patul lui, zise în inima ei: „Domnul Dumnezeu a toată putearea, caută în ceasul acesta spre faptele mânilor mele spre înălțarea Ierusalimului!

7. Acum iaste vreamea a ajuta moștenirii tale și a face tocmealele mele spre surparea vrăjmașilor carii s'au rădicat asupra noastră“.

8. Și apropiindu-să la stâlpul patului care era lângă capul lui Olofern, coborî sabia lui de la el și, apropiindu-se de pat, l-au apucat de chica capului lui;

9. Și zise: „Întărește-mă, Doamne, Dumnezeul lui Israil, în ziua aceasta!“ Și lovi preste grumazul lui de 2 ori cu vârtutea ei, și luo capul lui de la el.

10. Și răsturnă trupul lui de pre așternut, și luo polugul den stâlpi, și preste puțin ieși

11. Și deade roabei ei capul lui Olofern, și-l puse pre el în traista bucatelor ei. Și ieșiră amândoaă împreună, după obiceiul lor, la rugă.

12. Și trecând tabăra, au încunjurat valea aceea și s'au suit la mătura cetății Vetuliei și veniră la porțile ei.

13. Și zise Iudith de departe celor ce păziia la porți: „Deșchideți, deșchideți dară poarta! Cu noi iaste Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ca să mai facă putere în Ierusalim și tărie asupra vrăjmașilor, precum și astăzi au făcut!“

14. Și fu deaca auziră oamenii cetății glasul ei, sârguiră a să pogorî la poarta cetății lor; și chemară împreună pre bătrânii cetății. Și alergară toți, de la mic până la mare, căci cu minune era lor a veni ea.

15. Și deșchisără poarta și le priimiră pre eale; și aprinzând foc spre lumină, le încunjură pre eale.

16. Și ea zise către dânșii cu glas mare: „Lăudați pre Dumnezeu! Lăudați pre Dumnezeu, pentru că n’au depărtat mila lui de la casa lui Israil, ce zdrobi pre vrăjmașii noștri, pren mânilor mele, în noaptea aceasta!“

17. Și luând capul den traistă, îl arată și zise lor: „Iată capul lui Olofern, voivodul puterii lui Asur, și iată pologul întru carele zăcea în bețiile lui. Și l-au lovit pre el Domnul cu mână de fâmeaie.

18. Și viu Domnul, carele au păzit pre mine în calea mea carea am mersu, că l-au înșălat pre el fața mea, spre pieirea lui, și n’au făcut păcat cu mine spre pângăriciune și rușine“.

19. Și să minună tot norodul foarte și, plecându-se, să închinară lui Dumnezeu și zisără cu toții odată: „Binecuvântat ești, Dumnezeul nostru, cela ce ai ocărât în ziua de astăzi pre vrăjmașii norodului tău!“

Psalm 105, 2, 106, 1.

20. Și zise ei Ozia: „Binecuvântată ești tu, fată, Dumnezeului celui Preaînalt, decât toate muierile ceale de pre pământ, și binecuvântat Domnul Dumnezeu, care au zidit ceriul și pământul, care au îndireptat pre tine spre rana capului voivodului vrăjmașilor noștri.

21. Că nu să va depărta nădejdea ta de la inima oamenilor ce pomenescu puterea lui Dumnezeu până în veac, și să facă ție aceasta Dumnezeu spre înălțime veacinică, ca să socotească pre tine cu bunătăți,

22. Pentru că n’ai pregetat sufletului tău, pentru smerirea neamului nostru, ce ieșiș la cădearea noastră, spre îndireptare mergând, înaintea Dumnezeului nostru!“

23. Și ziseră tot norodul: „Facă-se, facă-se!“

CAP 14

Sfatul Iudithei despre năvala celor din Vetulua, întoarcerea lui Ahior și spaima asirienilor.

1. Și zise către ei Iudith: „Ascultați-mă dară, fraților, și, luând capul acesta, spânzurați pre el de baștea zidului vostru.

2. Și va fi când va lumina de zori și va ieși soarele pre pământ, veți lua fieștecarele unealtele ceale de războiu ale voastre și va ieși tot bărbatul care e cu vârtute afară den cetate și veți pune căpetenie preste ei, ca cum ați pogori la câmpu la straja cea denaintea a fiilor lui Asur; și nu vă veți pogori.

3. Și luând aceștea armele toate, ale lor, vor merge la taberele lor și vor rădica pre hatmanii puterii lui Asur; și vor alerga la cortul lui Olofernu, și nu-l vor afla pre el. Și va cădea întru ei frică și vor fugi de cătră fața voastră.

4. Și urmând voi și cei ce lăcuiesc tot hotarul lui Israil, aștearneț pre ei întru căile lor.

5. Iară mai nainte de-a face aceastea, chemați-m pre Ahior Ammaniteanul, pentru că, văzând, să cunoască pre cela ce au defăimat casa lui Israil și pre cel ce l-au trimis pre el la noi ca la moarte“. Și chemară pre Ahior den casa Oziei.

6. Și deaca veni și văzu capul lui Olofernu în mâna unui om întru adunarea nărodului, căzu preste față-ș și leșină duhul lui.

7. Și deaca-l apucară pre el, căzu la picioarele Iudithii și să închină feații ei și zise: „Binecuvântată –tu, întru tot sălașul Iudii și întru toată limba, carii, auzând numele tău, să vor turbura.

8. Și acum spune-mi mie câte ai făcut în zilele aceastea“. Și povesti lui Iudith, în mijlocul nărodului, toate câte era făcute, den ziua ce au ieșit până când grăia cu ei.

9. Și deaca au tăcut grăind, au clicuit oamenii cu glas mare și deaderă glas veasel în cetatea lor.

10. Și văzând Ahior toate câte au făcut Dumnezeu cu Israil, crezu în Dumnezeu foarte, și-ș obrezuia trupul lui și să adaose cătră casa lui Israil, până în ziua aceasta.

11. Și când să înălțară zorile, și spânzurară capul lui Olofernu de zidu; și luo tot bărbatul armele lui și ieșiră după șireag la suișurile muntelui.

12. Și fiii lui Asur, deaca văzură pre ei, au trimis la povățuitorii lor, și ei veniră la voivozi, și cei preste mii, și la toate căpeteniile lor,

13. Și mearseră la cortul lui Olofernu și ziseră celui ce era ispravnic lui: „Scoală dară pre domnul nostru, căci au cutezat robii a pogorî asupra noastră spre războiu, pentru ca să piară desăvârșit“.

14. Întră Vagoas și lovi curtea cortului, pentru că socotiia că doarme el cu Iudith.

15. Și deaca nimene nu-l auzi, deschizând întră la așternut, și află pre el preste așternut, lepădat mort, și capul lui să luase de la el.

16. Și strigă cu glas mare, cu plângere și cu suspinu, și cu strigare tare, și rupse hainile lui. Și întră la cort unde era Iudith mând, și nu o află pre ea.

17. Și sări la nărod și strigă: „Vicleniră robii, făcut-au rușine o muiare den jidovi la casa împăratului Navohodonosor, căci iată Olofernu –jos, și capul nu iaste la el“.

18. Și deaca auziră aceaste graiuri boiarii puterii lui Asur, hainile lor rupseră și să turbură sufletul lor foarte. Și să făcu lor strigare și chiot mare foarte în mijlocul taberii.

CAP 15

Pierderea și fuga asirienilor. Blagoslovirea Iudithei și darurile făcute ei.

1. Și deaca au auzit cei ce era pre la sălaș, să îngroziră de lucru ce s’au făcut și căzu preste ei frică și cutremur.

2. Și nu era om așteptând de cătră fața aproapelui său încă, ce, spărgându-se dempreună odată, au fugit pre toate căile câmpului și ale muntelui. Și cei ce să tăbărâse la munte, împrejurul Vetuliei, să înfrânseră spre fugă.

3. Și atuncea fiii lui Israil, tot bărbatul războinic dentru ei, s’au răvărsat asupra lor. Și trimise Ozia la Vetomasthem, și Vithe, și Hove, și Coila, și la tot hotarul lui Israil, pre cei ce vestesc pentru ceale ce s’au săvârșit, și pentru ca toți să să vearse asupra vrăjmașilor, spre omorârea lor.

4. Și deaca au auzit fiii lui Israil, toți odată dempreună au căzut asupra lor și tăia pre ei până la Hova.

5. Așijderea și cei den Ierusalim au sosit, și den tot muntele, pentru că au vestit lor ceale ce s’au făcut la tabăra vrăjmașilor lor.

6. Și cei den Galaad și den Galilea foarte le-au turnat lor cu rană mare, până unde au trecut Damascul și hotarul lui.

7. Iară cei rămași ce lăcuia în Vetula căzură preste tabăra lui Asur și prădară pre ei și să îmbogățiră foarte. Și fiii lui Israil, întorcându-se de la tăiare, stăpâniră pre cei rămași.

8. Și satele și cetățile den munte și câmpi au biruit, multe pleanuri, pentru că era mulțime multă foarte.

9. Și Ioachim, preotul cel mare, și bătrânimea fiilor lui Israil, cei ce lăcuia în Ierusalim, veniră a întemeia bunătățile carele au făcut Dumnezeu lui Israil, și a vedea pre Iudith, și a grăi cu ea pace.

10. Și deaca întrară cătră ea, binecuvântară pre ea, cu toți odată, și ziseră cătră ea:

11. „Tu ești înălțarea Ierusalimului, tu ești trufă mare lui Israil, tu ești fală mare neamului nostru, căci ai făcut acestea toate cu mâna ta, făcut-ai ceale bune cu Israil, și binevru preste ei Dumnezeu.

12. Binecuvântată te fă lângă cel Întru-tot-țiitoriu Domnu, în veacinică vreme!“ Și zise tot norodul: „Facă-se!“

13. Și prădă norodul tabăra până în 30 de zile. Și deaderă Iudithii cortul lui Olofernu, și toate arginturile, și paturile, și păharăle, și toate lucrurile lui.

14. Și, luând ea, au pus preste mușcoaia ei, și au înhămat carăle ei, și le-au grămădit pre eale preste eale.

15. Și să strânse tot muieretul lui Israil ca să o vază pre ea, și au binecuvântat pre ea, și au făcut ei horă dentru eale. Și au luat stâlپări în mânilor ei, și au dat și muierilor celor ce era cu ea, și s'au cununat cu maslinul ea și cealea ce era cu ea.

16. Și veni înaintea a tot norodul, cu danțu povățuind tuturor muierilor. Și urma tot bărbatul lui Israil înarmați, cu cununi, și laude în rostul lor.

17. Și începea Iudith mărturisirea aceasta la tot Israilul, și răspundea tot norodul lauda aceasta:

CAP 16

Cântarea de biruința a Iudithei. Norodul aduce jârtve de mulțumire în Ierusalim. Moartea Iudithei.

1. Și zise Iudith: „Înceapeți Dumnezeului mieu cu tâmpene, cântați Domnului mieu cu țimbale, împreunați lui cântare și laudă, înălțați și chemați numele lui!

2. Că Dumnezeu iaste cel ce zdrobeaște războaiele, căci în taberile lui, în mijlocul norodului, mă scoase den mâna celor ce mă gonesc.

3. Veni Asur den munți de la crivăț, veni cu 10000 de mii ale puterii lui, cărora mulțimea lor au astupat pâraiele și mulțimea lor au acoperit dealurile.

4. Zise să arză hotarăle meale, și pre tinerii miei să-i omoară cu sabie, și cei sugători să-i puie la pământ, și pruncii miei să-i puie la pradă, și fecioarele meale să le prade. Domnul Atotțiitoriu defăimă pre ei cu mână de fămeaie,

5. Pentru că nu căzu cel tare de tineri, nici fii vârtucioși l-au lovit pre el, nici nalți uriași să rădicară asupra lui, ce Iudith, fata lui Merari, cu

frumusețile feții ei slăbi pre el.

6. Pentru că să dezbracă de îmbrăcăminte văduviei ei, spre înălțarea celor ce-i dureau în Israil, uns-au fața ei cu miros, și legă părul ei cu mitră, și luă veșmînt de in, spre amăgirea lui.

7. Călțunul ei hrăpi ochiul lui, și frumusețile ei robi sufletul lui, trecu sabia pînă la gâtul lui.

8. Îngroziră-să persii de cutezarea ei, și midii de îndârjirea ei să turburată.

9. Atuncea clicuiră cei smeriți ai miei, și strigară cei neputincioși ai miei, și să spămîntară, înălțară glasul lor, și să înfrînseră.

10. Fiii fețelor i-au împuns pre ei, și ca pre copiii celor ce merg de voie răniia pre ei; pierit-au, den rînduiala Domnului Dumnezeu al meu. Lăuda-voiu Domnului, laudă și fală:

11. Doamne, mare ești, și mărit, minunat în vîrtute, necovârșit! Ție să slujască toată zidirea ta.

12. Căci ai zis și s'au făcut. Trimis-ai duhul tău și au zidit, și nu iaste cel ce să stea împotriva glasului tău!

Fac. 1, 2; Psalm 32, 6.

13. Pentru că munții den temelie, cu apele, să vor clăti, și pietrele de cătră fața ta ca ceara se vor topi, iară pre cei ce să tem de tine, tu bine îi vei curăți!

14. Căci mică e toată jârtva cătră mirosul bunei-mirosiri și puțin tot seul spre arderea-de-tot a ta, iară cel ce să teame de Domnul, mare e pururea.

15. Vai limbilor ce să scoală asupra neamului meu! Domnul Atotîntîitorul va izbîndi asupra lor, în ziua judecării, a da foc și viermi la trupurile lor, și vor plînge cu simțire pînă în veac“.

16. Și deaca au intrat la Ierusalim, să închinare Domnului și, cînd să curăți nărodul, au adus arderile ceale de tot ale lor, și ceale de voie ale lor, și dările.

17. Și puse Iudith toate unealtele lui Olofernu, câte au dat nărodul ei, și pologul carele au luat ea de la așternutul lui, spre danie Domnului au dat.

18. Și era nărodul veselindu-se în Ierusalim, despre fața sfintelor, în 3 luni, și Iudith cu ei au rămas.

19. Și după zilele aceastea, au purces fieștecarele la moștenirea lui, și Iudith mearse la Vetulia și rămase întru avearea ei.

20. Și fu în vremea ei slăvită în tot pămîntul; și mulți au pohtit pre ea, și n'au cunoscut bărbat pre ea, toate zilele vieții ei, den care ceas au murit Manasi, bărbatul ei, și să adaose cătră nărodul ei.

21. Și era mergând înainte mare foarte, și îmbătrâni în casa bărbatului ei, 105 de ani; și lăsa roaba ei slobodă. Și muri la Vetulua.

22. Și o îngropară pre ea în peștera bărbatului ei, Manasi. Și o plânsă pre ea casa lui Israil 7 zile.

23. Și împărți unealtele ei, mai nainte de ce au murit ea, la toți cei de aproape ai lui Manasi, bărbatului ei, și celor aproape de neamul ei.

24. Și nu mai era cine să spară pre fiii lui Israil în zilele Iudithii și, după ce au murit ea, zile multe.

VARUH

CAP 1

Prorocul vestește și citește norodului din Ierusalim cartea primită de la evreii din Vavilon, carii făcând mărturisiri, cer rugăciuni și jârtve pentru păcate.

1. Și aceastea-s cuvintele cărții carele au scris Varuh, feciorul lui Niri, fiiul lui Maaseu, fiiul lui Sedechiu, fiiul lui Asadiu, fiiul lui Helchiu, în Vavilon,

2. În anul al 5, în 7 ale lunii, în vremea care au luat haldeii Ierusalimul și-l arsă ră pre el cu foc.

3. Și ceti Varuh cuvintele cărții aceștia la urechile Iehonie, fiiul lui Ioachim, împăratului Iudii, și la urechile a tot norodul, celor ce venia spre carte,

4. Și la urechile celor tari și fiilor împăraților, și la urechile celor bătrâni, și la urechile a tot norodul, de la mic până la mare, tuturor celor ce lăcuiescu la Vavilon, pre râul Sudului.

5. Și plângea, și postia și să ruga rugi înaintea Domnului.

6. Și adunară argint, pre cât putea a fieștecăruia mână,

7. Și trimisă ră la Ierusalim cătră Ioachim, feciorul Helchiei, fiiului lui Salom preotul, și cătră preoți, și cătră tot norodul, ceia ce s'au aflat împreună cu el în Ierusalim,

8. Când au luat el vasele casii Domnului, cealea ce s'au scos den besearică, să să întoarcă la pământul Iudii, la a zecea lui siuan, vase de argint carele au făcut Sedechia, fiiul Osiei, împăratul Iudii,

9. După ce au înstriinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonia, și pre boiari, și pre cei legați, și pre cei tari, și pre norodul pământului, de la Ierusalim, și au adus pre ei la Vavilon,

10. Și zisă ră: „Iată, am trimis la voi argint, și cumpărați pre argint arderi-de-tot, și pentru păcat, și tămâie, și faceți mană, și aduceți preste jârtăvnicul Domnului Dumnezeului nostru.

11. Și vă veți ruga pentru viața lui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și spre viața lui Valtasar, fiiul lui, pentru ca să fie zilele lor ca zilele ceriului pre pământ.

12. Și va da Domnul vârtute noao, și va lumina ochii noștri, și vom trăi supt umbra lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, și supt umbra lui Valtasar, fiiului lui, și vom sluji lor zile multe, și vom afla har înaintea lor.

13. Și vă rugați pentru noi cătră Domnul Dumnezeu nostru, căci am greșit la Domnul Dumnezeu nostru și nu s'au întorsu mânia Domnului și urgia lui de la noi și până în ziua aceasta.

14. Și veți ceti cartea aceasta carea am trimis cătră voi, să mărturisiți în Casa Domnului, la zilele praznicului și la zilele vremii.

15. Și veți grăi: 'A Domnului Dumnezeului nostru e dreptatea, și noao – rușinea obrazelor, ca în ziua aceasta la omul Iudii, și la cei ce lăcuiescu Ierusalimul,

16. Și împăraților noștri, și boiarilor noștri, și preoților noștri, și prorocilor noștri, și părinților noștri,

17. Pentru care am greșit înaintea Domnului, și n'am ascultat lui.

Daniil 9, 5.

18. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, a merge întru poruncele lui, carele au dat despre fața noastră.

19. Den ziua carea au scos Domnul pre părinții noștri den pământul Eghiptului și până în ziua aceasta, eram neascultând cătră Domnul Dumnezeu nostru și ocăzuiau ca să nu auzim glasul lui.

20. Și să lipiră de noi răutățile și blestemul care au rânduit Domnul la Moisi, sluga lui, în ziua carea au scos pre părinții noștri den pământul Eghiptului, să dea noao pământu care cură lapte și miare ca ziua aceasta.

A 2 Leage 28, 15.

21. Și n'am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, după toate cuvintele prorocilor, carele au trimis cătră noi.

22. Și am mersu fieștecarele întru cugetul inimii lui ceii reale, a lucra la alți dumnezăi, a face reale înaintea ochilor Domnului Dumnezeului nostru“.

CAP 2

Evreii în robie mărturisesc că pentru păcatele lor li s'au întâmplat realele, și cer milă de la Dumnezeu.

1. Și întări Domnul cuvântul lui care au grăit pentru noi, și pentru judecătorii noștri, ceia ce au judecat pre Israil, și pentru împărații noștri, și pentru boiarii noștri, și pentru omul lui Israil și al Iudei,

2. A aduce asupra răutăți mari, carele nu s’au făcut dedesuptul a tot ceriul în ce chip s’au făcut în Ierusalim, după ceale scrise în leagea lui Moisi,

A 2 Leage 28, 53.

3. A mânca noi, omul cărnurile fiiului și omul cărnurile featei lui.

4. Și au dat pre ei supuși la toate împărățiile ceale de pren prejurul nostru spre ocară și spre pustiire, întru toate năroadele ceale ce-s împrejurul nostru, unde i-au răsipit pre ei Domnul acolo;

5. Și s’au făcut dedesupt, și nu deasupra, căci am greșit Domnului Dumnezăului nostru, a nu asculta glasul lui.

A 2 Leage 28, 43.

6. A Domnului Dumnezeuului nostru –direptatea, iară noao, și părinților noștri, rușinea obrazelor, ca în ziua aceasta.

7. Ceale ce au grăit Domnul asupra noastră, toate răutățile aceastea au venit preste noi.

8. Și nu ne-am rugat feații Domnului, a să întoarce fieștecarele de la cugetele inimii lor cei reale.

9. Și preveghe Domnul asupra celor răi, și aduse Domnul asupra noastră, că drept iaste Domnul preste toate lucrurile lui care au poruncit noao.

Ierem. 31, 28; 44, 27. Daniil 9, 14.

10. Și n’am auzit glasul lui, a merge întru poruncile Domnului, carele au dat despre fața noastră.

11. Și acum, Doamne, Dumnezăul lui Israil, care ai scos pre nărodul tău den pământul Eghiptului, cu mână tare și cu braț nalt, cu seamne și cu minuni, și cu puteare mare, și ai făcut ție nume ca în ziua aceasta,

Daniil 9, 15.

12. Greșit-am, păgânit-am, făcut-am strâmbătate, Doamne Dumnezăul nostru, preste toate dreptățile tale;

13. Întoarcă-se mânia ta de la noi, căci am rămas puțini întru limbi, unde ne-ai răsipit pre noi acolo.

14. Ascultă, Doamne, rugăciunea noastră și umilința noastră, și ne scoate pre noi pentru tine și dă noao har cătră fața celor ce ne-au înstreinat pre noi,

15. Pentru ca să cunoască tot pământul că tu ești Domnul Dumnezăul nostru, căci numele tău s’au chemat deasupra lui Israil și preste neamul lui.

16. Și caută den casa cea sfântă a ta, și ia aminte la noi, și pleacă, Doamne, ureachea ta și auzi,

A 2 Leage 26, 15; Isaia 63, 15.

17. Deșchide ochii tăi și vezi, căci nu cei morți în iad, de la carii s'au luat duhul lor de la ficații lor, vor da mărire și îndireptare Domnului,

Ps. 113, 25; Ps. 6, 5; Ps. 29, 9; Ps. 87, 11; Ps. 117, 17.

18. Ce sufletul cel ce să mănănește preste mărirea carea merge plecându-se și slăbind, și ochii cei ce să sfârșăsc, și sufletul cel flămând vor da mărire ție și dreptate, Doamne.

19. Căci nu pe dreptățile părinților noștri și ale împăraților noștri noi oborâm mila înaintea feații tale, Doamne Dumnezeul nostru.

20. Căci ai slobozit mânia ta și urgia ta la noi, în ce chip ai grăit cu mâna slugilor tale, prorocilor, zicând:

21. 'Așa au zis Domnul: Plecați umărul vostru, lucrați împăratului Vavilonului și șadeți pre pământul carele am dat părinților voștri.

22. Și de nu veți asculta glasul Domnului, a lucra împăratului Vavilonului,

23. Sfârșire voi face, den cetățile Iudei și den afara Ierusalimului, glas de veselie și glas de bucurie, glas de ginere și glas de nevastă; și va fi tot pământul neumblat de cei ce lăcuiesc întru el'.

24. Și n'am ascultat glasul tău, a lucra împăratului Vavilonului, și ai întărit cuvintele tale care ai grăit cu mâinile slugilor tale, prorocilor, ca să scoată oasele împăraților noștri și oasele părinților noștri den locul lor.

25. Și iată, sânt lepădate la arsura zilei și la înghețul nopții, și au murit în durori reale, cu foamete și cu sabie, și cu trimitere.

26. Și ai pus Casa unde să cheamă numele tău preste ea, ca ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil și casei Iudii.

27. Și ai făcut la noi, Doamne Dumnezeul nostru, după toată liniștea ta și după toată îndurarea ta cea mare,

28. În ce chip ai grăit în mâna slugii tale, lui Moisi, în ziua care ai poruncit lui să scrie leagea ta înaintea fiilor lui Israil, zicând:

29. 'De nu veți asculta glasul mieu cu adevărat, sunetul cel mare și mult acesta ți să va întoarce spre micu întru limbi, unde voi răsiți pre ei acolo,

Preoția 26, 14; A 2 Leage 28, 15.

30. Căci am cunoscut că nu mă vor asculta, căci nărodul năsilnic la cerbice iaste. Și să vor întoarce întru inema lor, în pământul înstriinării lor,

31. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeul lor; și voi da lor inemă, și urechi de vor auzi;

Iezech. 36, 25.

32. Și vor lăuda pre mine în pământul înstriinării lor și vor pomeni numele meu.

33. Și să vor întoarce despre dosul lor cel năsilnic și de la ceale reale lucrurile lor, căci îș vor aduce aminte de calea părinților lor, celor ce au greșit înaintea Domnului.

34. Și voiui înturna pre ei la pământul carele am jurat părinților lor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și vor stăpâni pre el, și voiui înmulți pre ei, și nu să vor împuțina.

35. Și voiui întări lor făgăduință veacinică, ca să fiu lor Dumnezeu, și ei vor fi mie întru nărod, și nu voiui mai mișca pre nărodul meu, Israil, de la pământul carele am dat lor’“.

CAP 3

Urmarea mărturisirii păcatelor. Israil robit pentru părăsirea înțelepciunii lui Dumnezeu. Prorocie despre Mesia.

1. Doamne Atotțiitoriu, Dumnezeul lui Israil, suflet den strimturi și duhul trândăviilor au strigat cătră tine.

2. Ascultă, Doamne, și miluiaște, căci am greșit înaintea ta,

3. Căci tu –cel ce șazi pre veac, și noi –cei ce pierim în veac.

4. Doamne Atotțiitoriu, Dumnezeul lui Israil, auzi dară rugăciunea celor ce au murit ai lui Israil și a fiilor celor ce au greșit înaintea ta, carii n’au ascultat glasul tău, Dumnezeului lor, și s’au lipit de noi realele.

5. Să nu-ț aduci aminte de strâmbătățile părinților noștri, ce adu-ț aminte de mâna ta și de numele tău în vremea aceasta,

6. Căci tu ești Domnul Dumnezeu nostru, și vom lăuda pre tine, Doamne.

7. Căci pentru aceea ai dat frica ta în inemile noastre, ca să chemăm numele tău, și vom lăuda pre tine întru înstriinarea noastră. Căci am întors de la inema noastră toată strâmbătatea părinților noștri, celor ce au greșit înaintea ta,

8. Noi, astăzi, întru înstriinarea noastră, unde ne-ai sămănat pre noi acolo, spre ponoslu și spre blestăm și spre datorie, după toate strâmbătățile părinților noștri, carii s’au depărtat de la Domnul Dumnezeu lor.

9. Auzi, Israile, poruncile vieții, băgați în urechi a cunoaște înțelepciunea!

10. Ce iaste, Israile, de te-ai vechit în pământul limbilor?
11. În pământ striinu te-ai spurcat împreună cu morții? Socotitu-te-ai împreună cu cei de la iadu?
12. Părăsit-ai izvorul înțelepciunei.
13. Pre calea lui Dumnezeu de ai fi mers, ai fi lăcuit cu pace în veacinică vreme.

Psalm 80, 12.

14. Învață-te unde e mintea, unde e vârtutea și unde înțeleagerea a conoaște deodată, unde e îndelungarea vieții și traiul, unde e lumina ochilor și pacea!
15. Cine au aflat locul ei și cine au intrat la visteriile ei?
16. Unde sânt boiarii limbilor și cei ce stăpânesc hiarăle lor ceale de pre pământ?
17. Cei ce cu pasările ceriului batjocuresc, și argintul strângând, și aurul, la carele au nădejduit oamenii, și nu iaste săvârșit agonisealei lor?
18. Căci ceia ce argintul meșterșugesc și grijesc lucrul lor, și nu iaste aflare:
19. Stânsu-s'au și la iad s'au pogorât, și alții s'au sculat în locul lor.
20. Cei mai tineri văzură lumină și au lăcuit pre pământ, și calea științii n'au cunoscut,
21. Nici au înțeles cărările ei, nici s'au apucat de ea. Fiii lor departe fură de la calea lor,
22. Nici s'au auzit în Hanaan, nici s'au văzut în Theman.
23. Nici fiii Agarii, cei ce cercetează înțeleagerea cei de pre pământ, neguțitorii Meranului și Themanului, și băsnarii, și cei cercetători de priceapere, și calea înțelepciunii n'au conosciut, nici ș'au adus aminte de cărările ei.
24. O, Israile, câtu e de mare casa lui Dumnezeu și îndelungat locul câștigului lui!
25. Mare e și n'are sfârșit, înalt și nenumărat!
26. Acolo au născut uriașii cei numiți, de 'nceput făcându-se bune la mărime, știind războiul.
27. Nu pre aceștea au ales Dumnezeu, nici cale de știință au dat lor, și au pierit,
28. Pentru că n'au avut înțelepciune; pierit-au pentru nesfătuirea lor.
29. Cine s'au suit în ceriu și au luat pre ea și au pogorât pre ea den nori?

30. Cine au trecut decindea de mare, și au aflat pre ea, și va aduce prea ea pre aur curat?

31. Nu iaste cel ce să știe calea ei, nici cel ce să pomenească cărarea ei;

32. Ci cela ce știe toate știe pre ea și află pre ea cu înțeleagerea lui, cela ce au lucrat pământul în vremea veacului, împlut-au pre el de dobitoace cu 4 picioare,

33. Cela ce trimite lumina și va merge, chemă pre ea și-l ascultă pre el cu cutremur.

34. Și stealele luminară întru păzile lor și să veseliră.

35. Chematu-le-au pre eale, și ziseră: ‘De față sântem’. Luminat-au cu veselie celui ce le-au făcut pre eale.

36. Acesta e Dumnezeu nostru, nu să va socoti altul spre dânsul.

37. Află toată calea științii și deade pre ea lui Iacov, slugii lui, și lui Israil, celui iubit de el.

38. După aceasta pre pământ să ivi și cu oamenii să amestecă“.

CAP 4

Ierusalimul jeleaște pustiirea sa. Îndemn spre răbdare. Prorocie despre mântuire.

1. Aceasta e cartea poruncii lui Dumnezeu și legea cea ce iaste în veac; toți ceia ce o țin pre ea sânt spre viață, iară ceia ce părăsesc pre ea vor muri.

2. Întoarce-te, Iacove, și te apucă de ea, pasă spre lumină den preajma luminei ei.

3. Să nu dai altuia mărirea ta, și cealea ce-ți sânt de folos, la limbă striină.

4. Fericiți sântem, Israile, căci ceale plăcute lui Dumnezeu noao conoscute sânt.

5. Îndrăzniți, norodul mieu, pomenirea lui Israil.

6. Vândutu-v’ăți limbilor nu spre pieire, ce, căci ați mâniat voi pre Dumnezeu, v’ăți dat pizmașilor.

7. Pentru că ați întăritat pre cela ce au făcut pre voi, jârtvuind la draci, și nu la Dumnezeu;

8. Ați uitat voi pre cela ce au făcut pre voi, Dumnezeu cel Veacinic, și ați mâhnit și pre cel ce au hrănit pre voi, Ierusalimul.

9. Văzut-au și cea ce au venit voao urgie de la Dumnezeu, și zise: „Auziți, nemearnicele Sionului, pentru că au adus mie Dumnezeu plângere mare,

10. Pentru că am văzut robirea fiilor miei și featelor, carea au adus lor Cel Veacinic;

11. Pentru că am hrănit pre ei cu veselie, și i-am trimis cu plângere și jale.

12. Nimeni să nu să bucure pre mine, văduva și cea părăsită de mulți; pustiitu-m'am pentru păcatele fiilor miei, pentru căci s'au abătut den leagea lui Dumnezeu,

13. Și dreptățile lui nu le-au cunoscut, nici au mersu pre căile poruncilor lui Dumnezeu, nici pre cărările învățaturii întru dreptatea lui au mers.

14. Vie ceale nemearnice ale Sionului, și vă aduceți aminte de robimea fiilor miei și featelor, carea au adus lor Cel Veacinic.

15. Pentru că au adus preste ei limbă de departe, limbă fără rușine, și de altă limbă,

16. Căci nu s'au rușinat de bătrânu, nici copil au miluit, și au dus pre cei iubiți ai văduvei, și den feate pre cea sângură au pustiit.

17. Și eu ce puternică sânt a ajuta voao?

18. Pentru că cela ce au adus răutățile va scoate pre voi den mâna vrăjmașilor voștri.

19. Păsați, fiilor, păsați, și eu am rămas pustie.

20. Dezbrăcatu-m'am den veșmântul păcii și m'am îmbrăcat cu sacul rugii mele; striga-voiu cătră Cel Veacinic în zilele mele.

21. Îndrăzniți, fiilor, strigați cătră Dumnezeu, și va scoate pre voi den sâlnicie den mâna vrăjmașilor.

22. Pentru că eu am nădejduit pre Cel Veacinic mântuirea voastră, și veni mie bucurie de la Cel Sfânt, spre milostenia carea va veni voao de sângu de la Cel Veacinic, Mântuitoriul nostru.

23. Pentru că am trimis pre voi cu plângere și jale, și va da mie Dumnezeu pre voi cu bucurie și veselie în veac.

24. Că, în ce chip acum au văzut nemearnicile Sionului robirea noastră, așa vor vedea curând cea de la Dumnezeul nostru mântuire, carea va veni preste voi cu mărire mare, cu luminarea Celui Veacinic.

25. Fiilor, răbdați cu delungarea cea ce au venit de la Dumnezeu voao urgie! Pentru că goni pre tine vrăjmașul tău, și vei vedea a lui pieire în grabă, și pre grumazii lor vei încăleca.

26. Cei gingași ai miei au mersu pre căi vârtoase, rădicatu-s'au ca o turmă hrăpită de vrăjmași.

27. Îndrăzniți, fiilor, și strigați cătră Dumnezeu, pentru că va fi voao de la cel ce aduce pomenire.

28. Pentru că, în ce chip s'au făcut cugetul vostru spre rătăcirea voastră de la Dumnezeu, cu 10 părți adaogiți întorcându-vă să-l cercați pre el,

29. Pentru că cela ce au adus voao realele aduce-va voao cea veacinică veselie, împreună cu mântuirea voastră.

30. Îndrăznește, Ierusalime, mângâia-te-va cel ce te-au numit!

31. Mișei cei ce pre tine au chinuit și s'au bucurat de cădearea ta,

32. Ticăloase cetățile cărora au slujit fiii tăi, ticăloasă ceaea ce au priimit pre fiii tăi!

33. Pentru că, în ce chip s'au bucurat pre a ta cădeare și s'au veselit pre surparea ta, așa să va mârni pre a ei pustiire.

34. Și voi luă ei bucuria cea de multă gloată, și sămeția ei va fi spre jale.

35. Pentru că foc va veni preste ea, de la Cel Veacinic, spre zile îndelungate, și să va lăcui de draci cea mai multă vreamă.

36. Caută împrejur cătră răsărituri, Ierusalime, și vezi veselia cea ce vine de la Dumnezeul tău.

37. Iată, vinu fiii tăi pre carii ai trimis, vinu adunați de la răsărituri până la apusuri cu graiul Celui Sfânt, bucurându-se cu a lui Dumnezeu mărire.

CAP 5

Chemarea Ierusalimului spre bucurie pentru întoarcerea fiilor săi cu mărire.

1. Dezbracă-te, Ierusalime, de veșmântul jălii și chinuirii tale și te îmbracă cu bunăcuviința cei de la Dumnezeu măriri în veac.

2. Îmbracă veșmântul cei de la Dumnezeu dreptăți, pune mitra mării Celui Veacinic preste capul tău,

3. Pentru că Dumnezeu va arăta la tot cel de supt ceriu strălucirea ta,

4. Pentru că să va chema numele tău de la Dumnezeu în veac 'Pacea dreptății' și 'Mărirea cinstei dumnezeiești'.

5. Scoală-te, Ierusalime, și stăi preste ceale înalte, și caută împrejur cătră răsărituri, și vezi pre fiii tăi adunați, de la apusurile soarelui până la răsărituri, cu graiul Celui Sfânt, bucurându-se cu a lui Dumnezeu pomenire.

6. Pentru că ieșiră de la tine pedestri, aducându-se de vrăjmași, iară-i bagă pre ei Dumnezeu cătră tine rădicați fiind cu mărire, ca pre fiii împărăției.

7. Pentru că porunci Dumnezeu să să smerească toată mătura înaltă și năsipurile ceale veacinice, și văile să să împle spre netezirea pământului, pentru ca să îmble Israil întemeiat cu a lui Dumnezeu mărire.

8. Și umbriră și dumbrăvile, și tot lemnul bun-mirositoriu lui Israil, cu porunca lui Dumnezeu;

9. Pentru că va povățui Dumnezeu lui Israil, cu veselie, cu lumina măririi lui, cu milostenia și dreptatea cea de la el.

CARTE TRIMISĂ A IEREMIEI

Mai nainte spunerea robiei și îndemnare ca să părăsească închinarea idolilor.

1. Izvodul cărții care au trimis Ieremia cătră ceia ce era să aducă robiți la Vavilon de împăratul vaviloneanilor, să le spuie lor după cum s'au poruncit lui de cătră Dumnezeu:

2. Pentru păcatele carele ați greșit înaintea lui Dumnezeu, vă veți aduce la Vavilon robiți de Navohodonosor, împăratul vaviloneanilor.

Ierem. 25, 9.

3. Deci întrând în Vavilon, veți fi acolo ani mulți și vremi multe, până în șapte neamuri; iară după aceasta voi scoate pre voi cu pace de acolo.

4. Și acum veți vedea la Vavilon dumnezăi de argint, și de aur, și de lemn, rădicându-se preste umeri, arătând frică limbilor;

Isaia 44, 10.

5. Teameți-vă dară, pentru ca nu și voi asemănându-vă cu cei de alt fealiu, vă veți asemăna, și frică pre voi va lua pentru ei, văzând gloate, denainte și denapoia lor, închinându-se lor.

6. Și ziceți cu cugetul: „Ție trebuie a să închina, Stăpâne!”

7. Că îngerul meu cu voi iaste, și el cearcă sufletele voastre.

8. Pentru că limba lor iaste rasă de teslariu, și ei sânt de aur împrejur, și de argint împrejur, și sânt mincinoși, și nu pot să grăiască.

9. Ca la o fecioară iubitoare de podoabă, iau aur, făcând cununi pre capetele dumnezeilor lor.

10. Și iaste și când iau preoții de la dumnezăii lor aur și argint, la sine vor cheltui;

11. Și vor da dentr'însele și curvelor celor den cerdac. Și împodobesc pre dânșii ca pre niște oameni, cu îmbrăcăminte, dumnezăi de argint și dumnezăi de aur, și de lemn,

12. Și aceștea nu să mântuiesc de rugină și de mâncări,

13. Îmbrăcați fiind ei cu îmbrăcăminte mohorâtă; ștergând obrazul lor de praful cel den casă, care iaste mai mult preste dânșii.

14. Și are schiptru ca un om judecătoriu de țară, care, pre cel ce greșăște la el, nu-l va omorî.

15. Și are hangeariu în direapta, și topor, iară pre sine den războiu și den tâlhari nu se va scoate. Dirept aceaea cunoscuț sânt că nu-s dumnezăi.

16. Să nu vă fie frică dară de dânșii, că, precum vasul cel spart al omului nu trebuiaște nemică, ca aceștea sânt dumnezeii lor.

17. Fiind ei întemeiați în case, ochii lor sânt plini de prah, den picioarele celor ce întră.

18. Și ca la oarecarele ce ar fi făcut strâmbătate împăratului, sânt închise curțile, ca celui ce să aduce la moarte, casele lor le întăresc preoții cu uși și cu lacăte și zăvoară, pentru ca să nu să fure de tâlhari.

19. Lumini ard și mai multe decât la ei, dentru carii pre nici unul pot să vază. Iaste ca o grindă de ceale den casă,

20. Și inimile lor zic să să roază de târâitoarele ceale de pre pământ, mâncându-i pre dânșii și îmbrăcămintele lor, ei nu simt.

21. Negriț sânt la obrazele lor de fumul cel ce iaste în casă.

22. Pre trupul lor și pre capul lor zboară liliaci, rândurealele și pasările, așijderea și dihorii; de unde-i veți cunoaște că nu-s dumnezei.

23. Nu vă teameți dară de dânșii! Pentru că aurul carele iaste prejur dânșii – pentru frumuseața: de nu va șterge cineva rugina, nu vor sclipi; pentru că, nici când să topiia, simția.

24. Den tot prețul cumpăraț sânt, întru carii nu iaste duh.

25. Fără de picioare, preste umăr să poartă, arătându necinstea lor oamenilor. Și să rușinează și cei ce slujăscu la aceastea, pentru ca nu cândai pre pământ să cază, pren ei să să rădice.

Isaia 46, 7.

26. Nici de va pune neștine pre dânsul drept, pre sine să va porni, nici de să va îndupleca, nu să va îndirepta.

27. Ce, ca la niște morți, pun darurile la ei înainte; și jârtvele lor vânzând, preoții lor le cheltuiescu.

28. Așijderea și muierile dentr'însele lucrează, nici unui sărac, nici la neputincios dau. Den jârtvele lor, având eale pre sine, și lehuse fiind, le pipăie.

29. Deci cunoscând dentr'aceastea că nu-s dumnezei, să nu vă teameți de ei ! Dară de unde să vor chema dumnezei? Căci muierile pun denainte la bozi de argint, și de aur, și de lemn;

30. Și în casele lor, popii șadu, având hainile lor rupte, și capetele și barbele rase, ale căror capete descoperite sânt.

31. Și zbiară strigând înaintea dumnezeilor lor, ca oarecarii la cina mortului. Dentru îmbrăcămintea lor luând popii, vor îmbrăca muierile lor și

copiii; nici de vor păți rău de cineva, nici bine, vor putea să răsplătească; nici să puie împărat pot, nici să scoată.

32. Așijderelea nici avuție, nici aramă nu vor putea să dea. De va făgădui lor neștine făgăduință, nu va da, nici nu vor mai ceare.

33. Den moarte om nu vor izbăvi, nici pre cel mai slab de la cel mai tare nu-l vor scoate; pre omul orb la vedea nu-l vor îndirepta; în nevoie omul fiind, nu-l vor scoate, văduoa nu o vor milui, nici săracului nu-i vor face bine.

34. Cu pietrile de la munte asămănaț sânt ceale de lemnu, și ceale ferecate cu aur, și ceale ferecate cu argint. Iară cei ce slujăscu la aceastea să vor rușina.

35. Cum dară trebuie a socoti au a-i chema ca să fie ei dumnezei? Și încă și aceștea, haldeii, necinstind pre ei;

36. Carii, când vor vedea pre un năuc neputând grăi, aducând pre Vilon, să roagă să strige, ca când ară putea să sâmță; și nu pot ei socotind să-i lase, pentru că n'au simțire.

37. Iară muierile, puind împrejur funi, în căi șadu, tămâind tărățele; iară când vreuna dentr'însele, trăgându-se de vreunul den ceia ce trecu și să va culca, ocăraște pre cea de aproape că nu s'au vrednicit că și ea, nici funea ei s'au rupt.

38. Toate câte să fac întru ei minciuni sânt. Cum dară trebuie să să socotească au să să zică cum să fie ei dumnezei?

39. De teslari și zlătari sânt meștersuguși, nemică alte să nu facă, fără cât ce vor meșterii să să facă eale.

40. Și ceștia ce-i meștersuguiesc pre ei să nu se facă de mulți ani, cum dară vor ceale ce să meștersuguiesc de ei să fie dumnezăi?

41. Pentru că au lăsat lucruri mincenoase și ocară celor ce să vor naște în urmă; căci, când vor veni asupra lor războiu și răutăți, să sfătuiesc întru ei popii unde să vor ascunde împreună cu dânșii;

42. Cum dară nu iaste a simți că nu-s dumnezăi carii nici mântuiesc pre dânșii de războiu, nici den răutăți?

43. Pentru că, fiind de lemnu și ferecate cu aur și cu argint, să vor conoaște mai apoi că sânt mincenoase la toate limbile, și la împărați aiavea va fi că nu-s dumnezăi, ce fapte de mâni omenești, și nici un lucru al lui Dumnezeu întru dânșii nu iaste.

44. Cui dară trebuie conosciți că nu-s dumnezăi? Pentru că împărat țării nu vor rădica, nici ploaie la oameni nu vor da.

45. Și judecata nu vor aleage lor, nici nu vor mântui strâmbătatea, fiind neputincioși, căci sânt ca niște cioară în mijlocul ceriului și al pământului.

46. Pentru că și când va cădea foc în casa bozilor de lemn, au ferecați cu aur, au cu argint, popii lor vor fugi și vor scăpa, iară ei ca niște grinzi în mijloc vor arde de tot.

47. Și împăratului, și neprietenilor nu vor sta împotrivă. Cum dară să socotească au să cheame că sânt dumnezăi?

48. Nici de furi, nici de tâlhari nu vor scăpa bozii de lemn, și ferecați cu argint și cu aur, de la carii ceia ce pot, luând aurul și argintul și îmbrăcămintea ce iaste prejur ei, să vor duce avându-le; nici lor nu-ș vor ajuta.

49. Cât, mai bine iaste împăratul arătându-ș vitejia lui sau vasu în casă de folos, cu care să va trebui cela ce-l are, decât cei mincenoș dumnezăi.

50. Au și ușa la casă, mântuind cealea ce-s într'însa, decât bozii cei mincenoș; și stâlpul de lemn la împărății, decât bozii mincenoș.

51. Pentru că soarele și luna și stealele, fiind luminoase și trimițându-se la trebi, bine ascultătoare sânt; așâjderea și fulgerul, când să va ivi, bun e la vedea; și încă un vânt, în toată țara bate;

52. Și norilor, când să va porunci de la Dumnezău să meargă preste toată lumea, săvârșesc rânduiala; și focul, trimițându-se de sus să topească munți și codri, face rânduiala;

53. Iară aceastea, nici cu chipurile, nici cu puterile lor sânt asămănite. Pentru aceaea, nici să socotească, nici să cheame a fi ei dumnăzăi, nefiind ei putincioș nici judecată a judeca, nici a face bine oamenilor.

54. Cunoscând dară că nu sânt dumnezăi, nu vă teameți de ei!

55. Pentru că nice pre împărați vor blestema, nici vor blagoslovi, și seamne întru limbi și în ceriu nu vor arăta,

56. Nici ca soarele nu vor străluci, nici vor lumina ca luna.

57. Hiarăle sânt decât ei mai bune, care pot fugi la acoperemânt, să-ș folosască lor.

58. Nici într'un chip dară iaste noao dovedit cum sânt dumnezăi, pentru aceaea să nu vă teameți de dânșii!

59. Pentru că, precum la o grădină cu crastaveți iaste un semn de deochiu nimica păzând, așa bozii lor sânt, de lemn, și ferecați cu aur și cu argint.

60. Într'acestaș chip iaste și la cel den grădină măracini, pre carele toată pasărea șade desupra, așijderea iară și cu mortul aruncat întru întunearec să aseamănă bozii lor cei de lemn, și ferecați cu aur și cu argint.

61. De pre cel mohorât și de pre marmura ceaea ce putrezește pre dâșii, veț cunoaște că nu-s dumnezei; și ei mai pre urmă să vor mânca, și va fi ocară în țară.

62. Deci mai bun iaste omul drept, neavând idoli, pentru că va fi departe de ocară.

CÂNTAREA A TREI SFINȚI CUCONI

după locul, de la al treile cap al lui Daniil. Și îmbla pren mijlocul văpăii focului, lăudând pre Dumnezeu și binecuvântând pre Domnul; care pre rând la jidovi nu sânt adecă, și stând până și la Navohodonosor.

1. Și stând Azaria, s'au rugat așa, și deschizând gura lui în mijlocul focului, zise:

2. „Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și proslăvit numele tău în veaci!

3. Căci drept ești întru toate câte ai făcut noao, și toate lucrurile tale adevărate, și direapte căile tale, și toate judecățile tale adevărate.

4. Și judecățile adevărului ai făcut după toate ceale ce ai adus asupra noastră și asupra cetății cei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul, pentru că cu adevăr și cu judecată ai adus toate acestea asupra noastră, pentru păcatele noastre:

5. Pentru că am greșit și am făcut fărădelege, osebindu-ne de tine. Și am greșit întru toate, și poruncile tale n'am ascultat, nici am păzit, nici am făcut după cum ne-ai poruncit noao, pentru ca să ni să facă noao bine.

6. Și toate câte ai adus asupra noastră, și toate câte ai făcut noao, cu adevărată judecată ai făcut. Și ne-ai dat pre noi în mâna vrăjmașilor celor fără de lege, pizmașilor celor vicleani, și la împărat nedrept și mai rău decât tot pământul.

7. Și acum nu iaste noao a deschide gura; rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi și celor ce să închină ție.

8. Să nu ne dai dară pre noi în săvârșit, pentru numele tău, și să nu răsipești făgăduința ta, și să nu depărtezi mila ta de cătră noi, pentru Avraam, cel iubit de tine, și pentru Isaac, robul tău, și Israil, cel sfânt al tău,

9. Cărora ai grăit cătră dânșii zicând să le înmulțești sămânța lor ca stealele ceriului și ca năsipul cel de pre țărmurele mării.

10. Căci, Stăpâne, ne-am micșorat decât toate limbile și sântem smeriți în tot pământul astăzi, pentru păcatele noastre.

11. Și nu iaste în vreamea aceasta căpetenie și proroc, și povățuitoriu, nici ardere-de-tot, nici jârtvă, nici aducere, nici tămâie, nici loc a aduce înaintea ta și a afla mila ta.

12. Ce cu suflet zdrobit și duh de smerenie să fim priimiți. Ca cu ardere-de-tot de berbeci și de junci, și ca în zeci de mii de miei grași, așa să să facă

jârtva noastră înaintea ta astăzi, și să să săvârșască denapoia ta, pentru că nu va fi rușine celora ce nădejduiescu pre tine.

13. Și acum urmărește-te cu toată inima, și ne teamem de tine, și cercăm fața ta. Să nu rușinezi pre noi, ce fă cu noi după blândețile tale și după mulțimea milii tale.

14. Și scoate pre noi după minunile tale și dă mărire numelui tău, Doamne.

15. Și să să rușineaze toți ceia ce arată robilor tăi reale; și să să rușineaze de toată putearea și sila, și vârtutea lor să să zdrobească.

16. Și să cunoască că tu ești Domnul Dumnezeu sângur, și mare preste toată lumea“.

17. Și nu lipsii cei ce puneau pre dânșii, slugile împăratului, arzându cuptoriul cu iarbă pucioasă, cu smoală, și cu câlți, și cu viță.

18. Și să vărsa para deasupra cuptoriului de coți 49. Și umblă și pârjoli pre carii află împrejurul cuptoriului haldeilor.

19. Iară îngerul Domnului să pogorî împreună cu cei demprejurul Azariei în cuptoriu și scutură para focului den cuptoriu.

20. Și au făcut mijlocul cuptoriului ca un vânt de roao aburind, și nu s’au atinsu de dânșii întru nemică focul, și nici îi mârni, nici îi dodei pre ei.

21. Atuncea căteștrei ca dentr’un rostu lăuda, și măriia, și binecuvânta pre Dumnezeu, în cuptoriu, zicând:

22. „Blagoslovit ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaînălțat în veaci. Și blagoslovit numele măririi tale cel sfânt și prealăudat și preaînălțat în veaci.

23. Blagoslovit ești în beseareca sfintei măririi tale, și prealăudat, și preamărit în veaci.

24. Blagoslovit ești, cela ce șazi pre heruvimi, și vezi beznile, prealăudat și preaînălțat în veaci.

25. Blagoslovit ești pre scaunul măririi împărăției tale, și prealăudat și preamărit în veaci.

26. Blagoslovit ești întru întărirea ceriului, și prealăudat și preaslăvit în veaci.

27. Binecuvântați, toate faptele Domnului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

28. Blagosloviți, ceriuri, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

29. Blagosloviți, îngerii Domnului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

30. Blagosloviți, apele toate ceale de mai pe deasupra ceriului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

31. Blagosloviți, toate puterile Domnului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

32. Blagosloviți, soarele și luna, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

33. Blagosloviți, stealele ceriului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

34. Blagosloviți, toată ploaia și roao, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

35. Blagosloviți, toate duhurile, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

36. Blagosloviți, focul și zăduful, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

37. Blagosloviți, roua și ninsoarea, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

38. Blagosloviți, nopți și zile, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

39. Blagosloviți, lumina și întunearecul, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

40. Blagosloviți, gheața și gerul, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

41. Blagosloviți, brume și ometuri, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

42. Blagosloviți, fulgere și norii, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

43. Blagoslovească pământul pre Domnul, laude și preaînălțe pre dânsul în veaci.

44. Blagosloviți, munții și dealurile, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

45. Blagosloviți, toate ceale ce răsar pre pământ, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

46. Blagosloviți, izvoarele, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

47. Blagosloviți, marea și râurile, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

48. Blagosloviți, chitoase și toate câte să mișcă în ape, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

49. Blagosloviți, toate pasările ceriului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

50. Blagosloviți, toate hiarăle și dobitoacele, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

51. Blagosloviți, fiii oamenilor, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

52. Blagoslovească Israil pre Domnul, laude și preaînălțe pre dânsul în veaci.

53. Blagosloviți, preoții Domnului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

54. Blagosloviți, robii Domnului, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

55. Blagosloviți, duhuri și sufletele dreptilor, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

56. Blagosloviți, cei curați și smeriții cu inima, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci.

57. Blagosloviți, Anania, Azaria, Misail, pre Domnul, lăudați și preaînălțați pre dânsul în veaci,

58. Pentru căci ne-au scos pre noi den iad, și ne-au mântuit pre noi den mâna morții, și ne-au izbăvit pre noi den mijlocul cuptoriului ce ardea pară de foc, și den mijlocul focului ne-au mântuit pre noi.

59. Ispoveduiți-vă Domnului, căci iaste bun, căci în veac e mila lui.

60. Blagosloviți, toți ceia ce creadeți, pre Domnul Dumnezeu dumnezăilor, lăudați și vă ispoveduiți, căci întru toți veacii e mila lui“.

ESDRA

Catastih al Ezdrii

1. ⚓ Și aduse Iosie Paștele.
2. ⚓ Și dăruî Iosia nărodului.
3. ⚓ Și deade Helchia și Zaharia.
4. ⚓ Și Iehonia și Samea.
5. ⚓ Și aceastea făcându-se cu bună-cuviință.
6. ⚓ Și fripseră pasha.
7. ⚓ Iară după aceastea au gătit lor.
8. ⚓ Și sfinții cântăreț, feciorii lui Asafon.
9. ⚓ Și Asaf și Zaharia.
10. ⚓ Și portarii.
11. ⚓ Și să săvârșiră ale jârtvei.
12. ⚓ Și făcură fiii lui Israil, carii s'au aflat în vremea aceea, Paștele.
13. ⚓ Să isprăviră faptele Iosiei întru ale Domnului lui.
14. ⚓ Și luând cei dentru limbă pre Ioahas, feciorul Iosiei.
15. ⚓ Și puse împăratul Eghipetului pre împăratul Ioachim, fratele lui.
16. ⚓ Și împărăți, în locul lui Ioachim, fiul lui.
17. ⚓ Și după un an, trimițând Navohodonosor, aduse la Vavilon, împreună cu sfintele vase ale Domnului, și puse pre Sedechia împărat.
18. ⚓ Și povățuitorii nărodului și ai preoților.
19. ⚓ Împărățind Chiros pre persi în anul dentâiu.
20. ⚓ Și așăzându-se începătorii de neamuri.
21. ⚓ Și împăratul Darie au făcut ospăț mare.
22. ⚓ Și unul au scris: „Mai mult poate vinul“.
23. ⚓ Al doilea au scris: „Mai mult poate împăratul“.
24. ⚓ Iară celalalt au scris: „Mai mult pot muierile și adevărul“.
25. ⚓ Și începu cel dentâiu a zice pentru putearea vinului.
26. ⚓ Și începu al doilea a grăi pentru putearea împăratului.
27. ⚓ Iară cel al treilea, ce au zis pentru muieri și pentru adevăr, acesta e Zorovavel.
28. ⚓ Și atunce împăratul și cei mai mari căuta unul cătră alalt.
29. ⚓ Și începu a grăi pentru adevăr.

30. ↓ Și tăcu a grăirea.
31. ↓ Atuncea împăratul zise lui: „Ceare ce ți-e voia!“
32. ↓ Atuncea-i zise lui: „Adu-ți aminte de ruga care te-ai rugat!“
33. ↓ Atunce, sculându-se Darie împăratul.
34. ↓ Și când ieși tinerelul.
35. ↓ Și luară cărțile.
36. ↓ După aceea s’au ales să să suie începătorii caselor de moșie, după fealiurile lor.
37. ↓ Și aceastea-s numele celor ce să suie.
38. ↓ Și sânt aceștea de la Iudea suindu-se.
39. ↓ Fiii lui Foros.
40. ↓ Iară leviții, feciorii lui Iisu și Cadmina.
41. ↓ Feciorii slugilor lui Solomon.
42. ↓ Toți ai sfințirii robi.
43. ↓ Și toți era israiliteanii den 10 ani fără de copii.
44. ↓ Și așăzindu-se Isus al lui Iosedec.
45. ↓ Și să adunară la ei dentru cealealalte limbi.
46. ↓ Și făcură praznicul facerii de colibi.
47. ↓ Și câți au început rugă Domnului.
48. ↓ Și într’al doilea an, mergând la beseareca lui Dumnezeu.
49. ↓ Și auzind nepriatinii neamului Iudei.
50. ↓ Și mergând la Zorovavel și la Isus.
51. ↓ Și zise lor Zorovavel.
52. ↓ Iară limbile pământului dormind asupra celor den Iudea.
53. ↓ Iară în al doilea an al împărăției lui Darie.
54. ↓ Atuncea stând Zorovavel.
55. ↓ Într’aceasta vreme au venit cătră dâșii Sisinis.
56. ↓ Izvodul cărții ce au scris lui Darie și au trimis Sisinis.
57. ↓ Atuncea împăratul Darie au poruncit.
58. ↓ Atuncea Sisinis ispravnicul.
59. ↓ Și sporite să făcea lucrurile ceale sfinte.
60. ↓ Și făcură fiii lui Israil, și preoții, și leviții.
61. ↓ Și au făcut fiii lui Israil celor den robie Paștile.
62. ↓ Și mâncară pre Israil cei den robie.
63. ↓ Și mai pe urma acestora iaste, împărățind Artaxerxu asupra perșilor.

64. ⚓ Și să suiră împreună den fiii lui Israil.
65. ⚓ Și zise Ezdra cărturariul.
66. ⚓ Aceștea-s povățuitorii înainte, după moșiile lor.
67. ⚓ Am făgăduit acolo post.
68. ⚓ Am osebit, dentru începătorii fealiurilor preoților, 12 oameni.
69. ⚓ Și purcegând de la râul lui Thera.
70. ⚓ Iară ceia ce au venit de la robie.
71. ⚓ Și au dat poruncile împăratului.
72. ⚓ Și aceastea săvârșindu-se, au venit povățuitorii.
73. ⚓ Și fu îndată ce am auzit eu.
74. ⚓ Și să adunară cătră mine câți oarecând să pornia, cu cuvântul Domnului, Dumnezeului lui Israil.
75. ⚓ Și întinzând cătră Dumnezeu mâinile, zicea.
76. ⚓ Sculându-se Ezdra, au jurat pre căpeteniile fealiurilor.
77. ⚓ Sculându-se Ezdra de la poartă.
78. ⚓ Și să făcu strigare în toată Iudea.
79. ⚓ Și să adunară toți.
80. ⚓ Sculându-se Ezdra zise lor: „Voi aț făcut fărdeleage“.
81. ⚓ Și strigară toată mulțimea.
82. ⚓ Ioanathan al lui Zoil.
83. ⚓ Și-ș alease lui Ezdra preotul.
84. ⚓ Și să aflară, den preoții cei ce s’au adunat, având fămei de alt neam.
85. ⚓ Și den fiii lui Emir.
86. ⚓ Și den fiii lui Facu.
87. ⚓ Și den fiii lui Levi.
88. ⚓ Și den cântăreții sfinților.
89. ⚓ Den portari.
90. ⚓ Den fiii lui Foros.
91. ⚓ Den fiii lui Ila.
92. ⚓ Den fiii lui Zamoru.
93. ⚓ Den fiii lui Vive.
94. ⚓ Den fiii lui Mane.
95. ⚓ Den fiii lui Adi.
96. ⚓ Den fiii lui Anar.
97. ⚓ Den fiii lui Asom.

98. ⚡ Den fiii lui Vanni.
99. ⚡ Den fiii lui Ezoras.
100. ⚡ Den fiii lui Othma.
101. ⚡ Și lăcuiă preoții.
102. ⚡ Și să adunară împreună toată mulțimea.
103. ⚡ Împodobi Esdra arhiereul leagea.
104. ⚡ Și cetia denaintea porții cei sfinte.
105. ⚡ Și stătu Esdra preotul și cetitoriul.
106. ⚡ Și rădicând în sus mânilor, căzând la pământ, s'au închinat Domnului, Iisus, și Anas, și Saravia.
107. ⚡ Și zise Atharatis Ezdrii, preotului și cititoriului.
108. ⚡ Și leviții poruncia.
109. ⚡ Și să dusă toți să mănânce.

CAP 1

Despre Paștele adus de Iosia, și despre împărații următori lui până la robia Vavilonului.

1.[1.⬆] Și aduse Iosia Paștele în Ierusalim Domnului lui, și junghie pasha, în 14 zile a lunii dentâi, tocmind preoții după rândul lor, împodobi în besearica Domnului.

2. Și zise leviților, sfinților robi ai lui Israil, să sfînțească pre eiș Domnului întru punerea sfântului chivot al Domnului în casa carea au zidit Solomon, fiiul lui David împăratul:

3. „Nu va fi voao să rădicați pre umeri pre el, și acum slujiți Domnului Dumnezeuului vostru și poslușiți limba lui Israil.

4. Și gătiți, după neamurile și fealiurile voastre, după scrisoarea lui David, împăratul lui Israil, și după mărimea lui Solomon, fiiul lui.

5. Și stând în besearcă, după începătura părții cea părintească, a voastră, a leviților, celor denaintea fraților voștri, fiilor lui Israil,

6. Cu rânduială jârtvuiți Paștele, și jârtvele gătiți fraților voștri, și faceți Paștele după porunca Domnului, ce s'au dat lui Moisi“.

7.[2.⬆] Și dăruia Iosia norodului celui ce s'au aflat, den miei și den iezi 30000, viței 3000; aceastea den ceale împărătești s'au dat, după făgăduința, norodului și preoților și leviților.

8.[3.↑] Și au dat Helchia și Zaharia și Siilos, ispravnicii besearicii, preoților, de Paște, oi 2600, viței 300.

9.[4.↑] Și Iehonia și Samea și Nathanail, frate-său, și Savias și Ohiil și Ioram, cei preste mii, au dat leviților, de Paști, oi 5000, viței 700.

10.[5.↑] Și acestea făcându-se cu bună-cuviință, stătut-au preoții și leviții, având azimele după fealiuri și după împărțealele începăturii părinților înaintea nărodului, a aduce Domnului după ceale scrise în cartea lui Moisi; și așa de dimeneață.

11.[6.↑] Și au fript pasca la foc, în ce chip să cade, și jârtvele le-au fiert în căldări și în tingiri, cu bun miros, și au adus la toți cei dentru nărod.

12.[7.↑] Și după acestea au gătit lor și preoților, fraților lor, fiilor lui Aaron, pentru că preoții aducea seurile până la miazănoapte, și leviții au gătitu-ș lor, și preoților, fraților, fiilor lui Aaron.

13.[8.↑] Și peaveții besearecii, fiii lui Asaf, era pre rânduiala lor, după ceale rânduite de David.

14.[9.↑] Și Asaf, și Azaria, și Eddinus, cel de la împăratul,

15.[10.↑] Și portarii preste fieștecăre poartă nu iaste a treacerea, fieștecărele a lui rânduială, pentru că frații lor, leviții, au gătit lor.

16.[11.↑] Și s'au săvârșit ceale de jârtva Domnului, întru aceea zi să să aducă Paștele și să să aducă jârtvele preste jârtăvnicul lui Dumnezeu, după porunca împăratului Iosie.

17.[12.↑] Și aduseră fiii lui Israil, cei ce s'au aflat în vremea aceasta, Paștele și praznicul azimelor, zile 7.

18. Și nu s'au adus Paște ca acestea întru Israil, den zilele lui Samuil prorocul.

19. Și toți împărații lui Israil n'au adus Paști ca acestea, în ce chip au adus Iosia, și preoții, și leviții, și jâdovii, și tot Israilul, cei ce s'au aflat întru lăcuința lor în Ierusalim.

20. La al 18 an împărățind Iosia, s'au adus Paștele acestea.

21.[13.↑] Și să îndireptară faptele Iosiei înaintea Domnului lui, cu inemă plină de bună-credință.

22. Și ceale ale lui s'au scris întru ceale mai denainte vremi, pentru cei ce au greșit și au păgânit cătră Domnul mai mult decât toată limba și împărăția, și ceale ce l-au mâhnit pre el întru sâmtire, și cuvintele Domnului s'au sculat preste Israil.

23. Și după toate lucrurile acestea ale Iosiei, să întâmplă Farao, împăratul Eghiptului, viind a rădica războiu în Carhamis la Efrat.

24. Și ieși întru întâmpinarea Iosiei, și trimise cătră el împăratul Eghiptului, zicând: „Ce e mie și ție, împărate al Iudii? Nu cătră tine m'am trimis de Domnul Dumnezeu,

25. Pentru că asupra Efraimului războiul meu iaste. Și acum Domnul cu mine iaste, și Domnul cu mine sânguind iaste.

26. Depărtează-te de la mine și nu sta împotriva Domnului“.

27. Și nu întoarse de la el Iosia carul lui, ce a-i da războiu lui să apuca, neluând aminte graiurile Ieremie prorocului, den rostul Domnului, ce puse cătră el războiu în câmpul lui Magghedaus.

28. Și să pogorâră boiarii cătră împăratul Iosia, și zise împăratul slugilor lui: „Depărtați-mă de la războiu, pentru că am slăbit foarte“.

29. Și îndată l-au depărtat pre el slugile lui de la rânduială, și să sui în carul cel al doilea al lui și, ajungând la Ierusalim, ș'au premenit viața lui, și să îngropă întru cel părintesc mormânt.

30. Și în toată Iudeea au jălit pre Iosia și au plâns Ieremia prorocul de Iosia; și cei ce șăd mai sus l-au plâns pre el, cu muierile, până în ziua aceasta.

31. Și să deade aceasta să să facă pururea la tot neamul lui Israil.

32. Și aceastea-s scrise în cartea celor ce-s arătate pentru împărații Iudii, și fieștecăre ce s'au lucrat, de faptele Iosiei și a mării lui, și a înțeleagerii lui în leagea Domnului.

33. Iară ceale ce s'au făcut de el mai nainte și ceale de acum scrisu-s'au în Cartea împăraților lui Israil și a Iudii.

34.[14.↑] Și luând cei den norod pre Ioahaz, fiiul Iosiei, îl puseră împărat în locul Iosiei, tatul lui, fiind de ani 23.

35. Și împărați în Iuda și în Ierusalim 3 luni.

36. Și-l mută pre el împăratul Eghiptului, ca să nu împărățască în Ierusalim.

37. Și păgubi pre norod cu 100 de talanți de argint și cu un talant de aur.

38.[15.↑] Și puse împăratul Eghiptului împărat pre Ioachim, fratele lui, împărat Iudii și Ierusalimului.

39. Și legă Ioachim pre boiarii cei mari; și pre Zarachi, fratele lui, prinzându-l, îl scoase den Eghipt.

40. Și era Ioachim de 25 de ani, când împărați în Iudea și în Ierusalim, și făcu răul înaintea Domnului.

41. Și asupra acestuia să sui Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și, legându-l pre el cu legături de aramă, l-au dus la Vavilon.

42. Și, den sfintele vase ale Domnului luând Navohodonosor și ducându-le, le-au spânzurat în beseareca lui, la Vavilon.

43. Și ceale ce s'au scris pentru el, și pentru necurăția lui, și hula lui, s'au scris în Cartea anilor împăraților.

44.[16.↑] Și împărați, în locul lui Ioachim, fiiul lui, căci, când s'au pus, era de ani 18.

45. Și au împărățit 3 luni și 10 zile în Ierusalim, și făcu răul înaintea Domnului.

46.[17.↑] Și preste un an, trimițând Navohodonosor, îl mută pre el la Vavilon, împreună cu sfintele vase ale Domnului.

47. Și puse pre Sedechia împărat Iudii și Ierusalimului, fiind de ani 21.

48. Și împărați ani 11, și făcu răul înaintea Domnului și nu se înfruntă de graiurile ce s'au grăit de Ieremia prorocul den rostul Domnului.

49. Și fiind jurat de împăratul Navohodonosor pre numele Domnului, călcând jurământul, s'au depărtat.

50. Și, învățându-și cerbicea lui și inima lui, călcă ceale legiuite ale Domnului, Dumnezeul lui Israil.

51.[18.↑] Și povățuitorii nărodului și ai preoților multe au nelegiuit și au călcat, mai mult decât toate necurățiile tuturor limbilor, și au spurcat beseareca Domnului, cea ce s'au sfințit în Ierusalim.

52. Și au trimis Dumnezeuul părinților lor pre îngerul lui să-i cheame pre dâșii, pentru că nu se îndura de ei și de sălașul lui.

53. Și ei îș bătea joc de vestitorii lui și, în carea zi grăi Domnul, era batjocurind pre prorocii lui, până ce, mâniindu-se el pre nărodul lui pentru păgânătăți, să poruncească a să sui asupra lor pre împărații haldeilor.

54. Aceștea au omorât pre tinerii lor cu sabie, pre împrejurul sfintei lor beseareci, și nu să milostiviră de tânăr, și de fecioară, și de bătrân, și de cel mai tânăr al lor,

55. Ce pre toți i-au dat în mâinile lor, și toate ceale sfinte vasele Domnului, ceale mari și ceale mici, și vasele chivotului lui Dumnezeu.

56. Și pre ceale împărătești lăzi luându-le, le-au adus la Vavilon, și au ars Casa Domnului.

57. Și au surpat zidurile Ierusalimului, și turnurile lor le-au ars cu focu, și au săvârșit toate ceale slăvite ale lui a le face de nemica, și pre cei rămași i-au dus de la sabie la Vavilon.

58. Și era slugi lui, și fiilor lui, până ce au împărățit persii, spre plinirea cuvântului Domnului în rostul Ieremieii, până va binevoi pământul

sâmbetele lor, în toată vremea pustiirii lui, va sâmbăta spre plinire de ani 70.

CAP 2

Chiros, împăratul Perșilor, dă voie iudeilor robiți a-și rezidi besearca Domnului și Ierusalimul; iar Artaxerxu îi oprește.

1.[19.↑] Împărățind Chiros persii, în anul dentâiu, spre săvârșirea graiului Domnului în rostul Ieremieii,

2. Rădică Domnul duhul lui Chiros, împăratul persilor, și strigă în toată împărăția lui și împreună pren scrisori, zicând:

3. „Aceasta zice împăratul persilor, Chiros: ‘Pre mine Domnul lui Israil, Domnul cel Preaînălțat, m’au arătat împărat lumii.

4. Și-m arată mie să-i zidesc lui casă în Iersusalimul cel den Iudea.

5. Cine iaste dară dentru voi den limba lui, fie Domnul, Domnul lui, cu dânsul, și suindu-se la Ierusalimul cel den Iudea, să zidească Casa Domnului lui Israil; acesta e Domnul, cel ce au sălășluit în Ierusalim.

6. Câț dară pre alocuri lăcuiescu ajute lui, cei den locul lui,

7. Și cu aur, și cu argint, cu dări, cu cai și dobitoace, împreună cu ceialalți, ceia ce după rugăciune sânt puși înainte la besearea Domnului cea den Ierusalim’“.

8.[20.↑] Și, așăzându-se începătorii fealiurilor neamurilor Iudei, și fealiul lui Veniamin, și preoții, și leviții, și tuturor căroră au rădicat Domnul duhul a să sui să zidească Casa Domnului den Iersusalim, și cei de pre împrejurul lor

9. Au ajutat întru toate, cu argint, și cu aur, cu cai, cu dobitoace, și făgăduințe câte de multe ale multora căroră mintea s’au rădicat.

10. Și împăratul Chiros au scos sfintele vase ale Domnului, care le-au adus Navohodonosor den Ierusalim, și le-au spânzurat pre eale întru a lui capiște.

11. Și scoțându-le pre eale, Chiros, împăratul persilor, le deade pre eale lui Mithridat, păzitoriului cămării lui,

12. Și, pren mijlocul acestuia, s’au dat lui Avasar, ispravnicului Iudeii.

13. Și numărul acestora era: pahară de aur 1000, și pahară de argint 1000, cății de argint 29, năstrăpi de aur 30, de argintu 2000 și 400, și alte vase 1000.

14. Și toate vasele s'au adus, de aur și de argint, 5000 și 469.

15. Și să adunare de Sanavasar, împreună cu cei den robie, de la Vavilon la Ierusalim.

16. Iară în anii cei după vremea lui Artaxerxu, împăratul persilor, au scris împotriva, la el, asupra celor ce lăcuiescu în Ierusalim și în Iudea, Vilemos și Mithridat, și Tavelios și Rathimos și Veeltethmos, și Semelio scriitoriul, și ceilalți carii cu aceștea împreună să tocmescu, și cei ce lăcuiescu în Samaria și în cealealte locuri, această iscălită carte:

„Împăratului Artaxerxu, domnului,

17. Slugile tale, Rathimos, cel de pre ceale ce să nemerescu, și Semelie scriitoriul, și ceilalți ai sfatului lor, și judecătorii cei den Chilosiria și Finichi:

18. Și acum în știre să fie domnului împăratului că jidovii, suindu-se de cătră voi cătră noi, viindu la Ierusalim, cetatea cea vicleană și rea, zidescu tâgurile, și zidurile ei tocmescu, și beseareca încep.

19. Deci, de să va zidi cetatea aceasta și să vor sfârși zidurile, bir nu vor îngădui a darea, ce și împăraților vor sta împotriva.

20. Și, de vreme ce să facu ale besearicii, bine a fi socotim să nu treacem cu vederea aceasta,

21. Ce să răspundem domnului nostru, împăratului, ca, în ce chip să va părea ție, să să socotească întru ceale de la părinții tăi cărți

22. Și vei afla întru ceale de pomenire scrise pentru acestea și vei cunoaște că cetatea aceea era vicleană, și împărați, și cetăți dodiindu.

23. Și jidovii –vicleani, și războaie bătându întru ea încă den veacu, pentru carea pricină și cetatea aceasta s'au pustiit.

24. Acum dară, arătăm ție, doamne împărate, pentru că, cetatea aceasta de să va de iznoavă zidi și ale ei ziduri să vor rădica, pogorâre nu va mai fi ție la Siria cea gropiloasă și la Finichi“.

25. Atuncea au răspuns împăratul, lui Rathim, celui ce scrie ceale ce să întâmplă, și lui Veeltethmu, și Sameleu scriitoriului, și la ceilalți ce împreună să tocmescu și lăcuiescu în Samaria și Siria și Finichi, ceaste ce dedesupt sânt rânduite:

26. „Cetiti-am cartea carea ați trimis cătră mine; porunciiu dară să să caute, și să află că cetatea aceea iaste, den veacu, împăraților împotriva făcându;

27. Și oamenii vicleșuguri și războaie întru ea făcând, și împărați tari și nășâlnici era în Ierusalim domnindu și biru luându de la Asiria cea

gropiloasă și Finichi.

28. Acum dară, am poruncit să oprească pre oamenii aceia a zidi cetatea și a să socoti mai nainte ca nimica afară dentru aceastea să să facă.

29. Și să nu meargă înainte mai multu ale răutății, ca împărații să să dodeiască“.

30. Atuncea, cetindu-să cealea ce de împăratul Artaxerxu să scrise, Rathimos, și Semelios scriitoriul, și cei ce cu aceștea împreună să puna, purcezând la Ierusalim cu sânghială, cu cai și cu rânduială de gloată, începură a opri pre ceia ce zidiia.

31. Și să conteniia zidirea besearecii cei den Ierusalim până la al doilea an al împărăției lui Darie, împăratului persilor.

CAP 3

Dormind Darie după ospățul cel mare, care au făcut, la deșteptare află supt pernă scrise câteva întrebări: au vinul, împăratul, femeia sau adevărul iaste mai tare? Și ceare tălmăcirea lor.

1.[21.↑] Și împărățind Darie, făcu ospăț mare tuturor celor de supt ascultarea lui, și tuturor celor de casă născuți ai lui,

2. Și tuturor boiarilor celor mari, ai Midiii și ai Persidii, și tuturor domnilor și voivozilor, și biruitorilor de locuri, cei după el, de la India până la Ethiopia, întru ceale 127 de domnii.

3. Și când mâncară și băură și, săturându-se, să răsipiră, atuncea Darie împăratul să duse la așternutul lui și dormi, și deșteptat fu.

4. Atuncea cei trei tineri, păzitorii trupului, cei ce păziia trupul împăratului, ziseră unul cătră altul:

5. „Să zicem fieștecarele dentru noi un cuvânt, care va mai birui, și ori al căruia graiu să va arăta mai înțelept decât celalalt, va da lui Darie împăratul daruri mari și biruințe mari,

6. Și cu mohorât a să îmbrăca, și cu vase de aur a bea, și pre aur a dormi, și caru cu frâie de aur, și chivără de vison, și lăntușe prejur grumazi,

7. Și al doilea va șadea după Darie, pentru înțelepciunea lui, și rudă lui Darie să va numi“.

8. Și atuncea, scriind fieștecarele cuvântul său, au pecetluit și au pus supt perina lui Darie împăratului și ziseră:

9. „Când să va scula împăratul, vor da lui cartea; și pre carele va alege împăratul și cei trei mari diregători ai Persidei că cuvântul lui e mai înțelept, lui să va da biruința în ce chip s’au scris“.

10.[22.↑] Unul au scris: „Mai mult poate vinul“.

11.[23.↑] Celalalt au scris: „Mai mult poate împăratul“.

12.[24.↑] Celalalt au scris: „Mai mult pot muierile, iară preste toate biruiaște adevărul“.

13. Și, când să sculă împăratul, luând cărțile, deaderă lui și citi.

14. Și trimițând, au chemat pre toți boiarii cei mari ai Persidei și ai Midiii, și domnii și voievozii, și căpeteniile de locuri și diregătorii,

15. Și șazu în divan și citi cartea înaintea lor.

16. Și zise: „Chemați pre acei tineri, și ei vor arăta cuvintele lor“.

17. Și să chemară și înțără înlăuntru; și zise lor: „Spuneți noao pentru ceale scrise!“

18.[25.↑] Și începu cel dentâiu, cela ce au zis pentru putearea vinului, și zise așa: „O, bărbaților, cum nu poate mai mult vinul? Pre toți oamenii carii beau pre el înșală.

19. Cugetul, și al împăratului, și al săracului, îl face unul, și al robului și al celui slobod, și al measerului și al bogatului.

20. Și tot cugetul premenește spre bună plăcere și veselie, și nu-ș aduce aminte toată mânia și toată datoria.

21. Și toate inemile le face avute, și nu-ș aduce aminte de împărat sau domnu, și toate pren talanți face a grăi.

22. Și nu-și aduce aminte, când beau, a prii priatinilor și fraților, și nu preste mult zmulg sabiile.

23. Și, când de vin să trezvesc, nu-și aduc aminte ceale ce-au făcut.

24. O, bărbaților! Nu e mai putincios vinul, care așa îndeamnă a face?“ Și tăcu, așa zicând.

CAP 4

Biruința adevărului. Darie înapoiază vasele ceale sfinte, dând iudeilor voie și de cheltuială pentru zidirea Ierusalimului și a besearicii.

1.[26.↑] Și începu cel al doilea a grăi, cela ce au zis pentru putearea împăratului:

2. „O, bărbaților! Nu pot mai mult oamenii, pământul și marea biruind, și toate câte-s întru eale?

3. Iară împăratul mai mult poate, și domnește pre toți, și stăpânește pre ei, și tot, orice va zice lor, fac; de va zice lor să facă războiu unul cătră altul, fac.

4. Și de va trimite pre dâșii cătră vrăjmași, merg și surpă munții și zidurile și turnurile.

5. Ucig, și să ucig; și cuvântul împăratului nu-l calcă; și, de vor birui, împăratului aduc toate,

6. Și câte vor prăda, și cealealalte toate. Și câți nu oștesc, nici dau războiu, ce lucrează pământul, iarăș, când vor sămăna, secerând aduc împăratului.

7. Și, unul pre altul îndemnând, aduc birurile împăratului, și el unul singur iaste.

8. De va zice să omoară, omoară; de va zice să lase, lasă; au zis să lovească, batu.

9. Au zis să pustiască, pustiesc; au zis să zidească, zidesc; au zis să taie, taie; au zis să răsădească, răsădesc.

10. Și tot nărodul lui și puterile lui una ascultă, și spre acestea el șade, mănâncă și bea, și doarme.

11. Și aceștea păzesc pre el împrejur, și nu poate fieștecarele a merge și a face lucrurile lui, nici pot să nu-l asculte pre el.

12. O, bărbaților! Cum nu poate mai mult împăratul, că așa ascultat iaste?“ Și au tăcut.

13.[27.↑] Iară al treilea, cela ce au zis pentru muieri, și de adevăr, acesta iaste Zorovavel, începu a grăi:

14. „O, bărbaților! Au dară nu e mare împăratul, și mulți sânt oamenii? Și vinul poate!

15. Dară cine e cel ce stăpânește pre ei, au cine e cel ce domnește pre ei? Nu sânt muierile? Muierile au născut pre împăratul, și pre tot nărodul carele domnește marea și pământul.

16. Și dentru eale s’au făcut, și acestea au crescut pre ei, pre cei ce răsădesc viile den care să face vinul.

17. Și acestea fac îmbrăcămințile oamenilor, și acestea fac mărire oamenilor, și nu pot oamenii fără de muieri a fi.

18. Și de vor aduna aur, și argint, și tot lucrul frumos, au nu iubesc o muiare frumoasă la chip și la frumuseațe?

19. Și toate acestea lăsându-le, la dânsa cască și, căscând gura, o privescu pre ea, și toți pre ea aleg mai vârtos decât aurul, și decât argintul, și tot lucrul înfrumusețat.

20. Omul pre al său tată lasă, care l-au hrănit pre el, și a sa țară, și cătră a sa muiare să lipeaște.

21. Și cu muiarea îș lasă sufletul și nici de tată-său îș aduce aminte, nici de mumă, nici de țară.

22. Și de aicea să cade voi să știți că muierile stăpânesc pre voi.

23. Au nu trudiți și osteniți, și toate muierilor dați și aduceți? Și ia omul sabia lui și iase la ieșire să tâlhărească și să fure, și pre mare a îmbla și pren râuri,

24. Și pre leu veade și întru întunearec mearge și, când va fura și va hrăpi și va dezbrăca de haine, la cea iubită aduce?

25. Și mai mult iubeaște omul pre a sa muiare, mai vârtos decât pre tată-său și pre mumă-sa.

26. Și mulți s'au fluturat la chipuri pentru muieri și robi s'au făcut pentru eale.

27. Și mulți au pierit și au greșit și au păcătuit pentru muieri.

28. Și acum nu creadeți mie? Au nu e împăratul mare cu oblăduirea lui? Au nu toate țările să tem a să atinge de el?

29. Vedeam pre el și pre Apamina, fata lui Vartac celui minunat, posadneca împăratului, șazănd den dreapta împăratului

30. Și, luând stema den capul împăratului și puind la ea, și da palme cu stânga împăratului.

31. Și spre acestea împăratul, căscând gura, priviia la ea; și de-i va râde lui, râde; iară de să va mârni asupra lui, să cucereaște ei, ca să să împace cu el.

32. O, bărbaților! Cum nu-s tari muierile, de vream ce fac așa?“

33.[28. ↑] Și atuncea împăratul și diregătorii căuta unul cătră altul.

34.[29. ↑] Și începu a grăi pentru adevăr: „O, bărbaților! Au nu-s tari muierile? Mare e pământul, și înalt iaste ceriul, și iute la alergat soarele, căci să întoarce întru încungiurarea ceriului și iarăș aleargă la al său loc într'o zi.

35. Au nu e mare cel ce acestea face? Și adevărul e mare și mai tare decât toate,

36. Tot pământul adevărul cheamă, și ceriul pre el binecuvintează, și toate faptele să clătesc și tremură, și nu iaste cu el nimica strâmb.

37. Nedrept iaste vinul, nedrept iaste împăratul, nedreapte-s muierile, nedrepti-s toți fiii oamenilor, și nedreapte toate lucrurile lor ceale ce sânt ca acestea, și nu iaste întru eale adevăr, și cu nedreptatea lor pier.

38. Iară adevărul rămâne și poate în veac, și trăiaște și biruiaște în veacul veacului.

39. Și nu iaste lângă el a lua obraze, nici împărecheate, ce ceale dreapte face, de cătră toate nedreptățile și realele să fereaște, și tuturor bine li se pare la lucrurile lui.

40. Și nu iaste la judecata lui nimica nedrept, și aceasta e putearea, și împărăția, și oblăduirea, și mărimea tuturor veacurilor! Bine e cuvântat Dumnezeu adevărului!“

41.[30. ⬆] Și tăcu a grăirea, și tot norodul atuncea răspunse

42.[31. ⬆] Și atuncea zise: „Mare e adevărul și mai mult poate!“ Atuncea împăratul zise lui: „Ceare ce vei, mai mult decât ceale scrise, și voi da ție, pentru căci te-ai aflat mai înțelept, și alătura cu mine vei șadea, și rudenia mea te vei chema!“

43.[32. ⬆] Atuncea zise împăratului: „Adu-ți aminte de făgăduința carea ai făgăduit să zidești Ierusalimul,

44. În ziua carea împărăția ta ai luat, și toate vasele ceale ce s’au luat de la Ierusalim să le trimiți, care le-au osebit Chiros, când au făgăduit să taie Vavilonul, și s’au făgăduit că le va trimite acolo,

45. Și tu ai făgăduit să zidești beseareca, carea au ars idumeii, când s’au pustiit Iudea de haldei.

46. Și acum, aceasta iaste care te rog, doamne împărate, și care cer de la tine! Și aceasta iaste mărimea de la tine! Rogu-mă dară pentru ca să faci făgăduiala care ai făgăduit Împăratului ceriului a face, den rostul tău!“

47.[33. ⬆] Atuncea, sculându-se Darie împăratul, sărută pre el și scrise lui cărțile cătră toți deregătorii și biruatorii locurilor, și voivozi, și domni, ca să-l petreacă pre el și pre cei ce era cu el toți, suindu-să să zidească Ierusalimul.

48. Și la toți biruatorii locurilor în gropiloasa Siria, și Finicul, și la cei den Livan au scris cărți, să ducă leamne de chedru de la Livan la Ierusalim, și ca să zidească împreună cu el cetatea.

49. Și au scris la toți jidovii ce să suie de la împărăție la Iudea de volnicie; tot tarele, și biruatoriu de locu, și domnu, și diregători de casă, să nu meargă la ușele lor.

50. Și toată țara care țin ei, să fie lor fără dajde, și ca să lase idumeii satele care le oprescu jidovilor.

51. Și la zidirea besearicii să să dea pre an talanzi 20 până să va zidi,

52. Și preste jârtăvnicu arderi-de-tot să să ia în toate zilele, precum au poruncă; alți șaptesprăzece talanzi să aducă, preste an 10.

53. Și tuturor celor ce mergu de la Vavilonia să zidească cetatea, să aibă volnicia la ei și la fiii lor și tuturor preoților cărora mergu.

54. Și au scris și darea și podoaba preoțască cu ce slujescu întru ea.

55. Și leviților au scris să le dea dare până să va săvârși Casa și Ierusalimul să să zidească.

56. Și la toți ceia ce păzescu cetatea au scris să dea lor sorți și chielșuguri.

57. Și au trimis toate vasele carele au osebit Chiros de la Vavilon, și toate câte au zis Chiros să facă, și el au rânduie să facă și să trimiță la Ierusalim.

58.[34.↑] Și cându ieși tinerelul, rădicându fața la ceriu înaintea Ierusalimului, binecuvântă Împăratului ceriului, zicând:

59. „De la tine e biruința, și de la tine înțelepciunea, și a ta e mărirea, și eu – robul tău.

60. Binecuvântat ești, Care ai dat mie înțelepciune, și ție mărturisescu, Stăpâne al părinților!“

61.[35.↑] Și luă cărțile și ieși, și veni la Vavilon și vesti fraților lui, tuturor.

62. Și binecuvântară pre Dumnezeuul părinților lor, căci au dat lor slobozire și răsuflare

63. A se sui și a zidi Ierusalimul, și besearica unde s’au numit numele lui într’însa. Și să desfăta cu musice și cu bucurie zile 7.

CAP 5

Însemnarea celor întorși din robia Vavilonului. Începerea înnoirii cetății și a besearicii.

1.[36.↑] Și după aceasta să aleasă a să sui căpeteniile caselor neamurilor, după fealiurile lor, și muierile lor, și fiii, și featele lor, și slugile lor, și slujnicile lor, și dobitoacele lor.

2. Și Darie au trimis împreună cu ei 1000 de călărași până a-i așeza pre ei la Ierusalim cu pace și cu musice, tâmpene și cu fluier.

3. Și toți frații lor jucând, și făcu pre ei să să suie împreună cu aceia.

4.[37. ⬆] Și aceastea-s numele bărbaților celor ce să suia, după neamurile lor, la fealiuri, la împărțala începăturii lor:

5. Preoții, fiii lui Finees, fiii lui Aron: Iisus al lui Iosedec, al lui Sareu, și Ioachim al lui Zorovavel, al lui Salathiil, den casa lui David, den semenția lui Fares, și den fealiul Iudii,

6. Carele au grăit la Darie, împăratul persilor, cuvinte înțeleapte, la al doilea an al împărăției lui, în luna lui nisan, luna dentâiu.

7.[38. ⬆] Și aceștea sânt den Iudea, carele s'au suit de robia înstriinării, pre carii au înstriinat Navohodonosor, împăratul Vavilonului, la Vavilon, și s'au înturnat la Ierusalim,

8. Și ceialaltă jidovime, fieștecarele la a sa cetate, carii au venit cu Zorovavel și cu Iisus, Neemia, Zaharia, Reiseu, Eniniu, Mardoheu, Veelsar, Asfaras, Reeliu, Roim, Vaana, celor ce de înainte-povățuitorilor lor.

9. Numărul celor de la limbă și cei ce povățuia înaintea lor:

10.[39. ⬆] Fiii lui Foros, 2100 șaptezeci și 2.

11. Fiii lui Safat, 400 șaptezeci și doi.

12. Fiii lui Ares, 700 cinzeci și șase.

13. Fiii lui Faath Moav, 2800 și 12.

14. Fiii lui Ilam, 1000 doo sute cinzeci și 4.

15. Fiii lui Zathii, 900 patruzeci și cinci.

16. Fiii lui Corve, șapte sute și cinci.

17. Fiii lui Vani, șase sute patruzeci și 8.

18. Fiii lui Vive, șase sute doaozeci și trei.

19. Fiii lui Sadas, 3200 doaozeci și doi.

20. Fiii lui Adonican, 600 șasezeci și 7.

21. Fiii lui Vagoi, 2000 șasezeci și șase.

22. Fiii lui Adinu, 400 cinzeci și patru.

23. Fiii lui Atiriziu, noaozeci și doi.

24. Fiii lui Chilan și Azitas, 60 și 7.

25. Fiii lui Azuran, patru sute treizeci și 2.

26. Fiii Ananiei, o sută și unul.

27. Fiii lui Arom, treizeci și doi.

28. Fiii lui Vasa, trei sute doaozeci și trei.

29. Fiii lui Arsifurith, o sută și doi.

30. Fiii lui Metirus, 3000 și cinci.

31. Fiii den Vethlomon, o sută doaozeci și 3.

32. Cei den Netofas, cinzeci și cinci.
33. Cei den Anathoth, o sută cinzeci și 8.
34. Cei den Vethsamos, patruzeci și doi.
35. Cei den Cariathiaros, doaozeci și cinci.
36. Cei den Cafiras și Viroth, 740 și 3.
37. Cei den Piras, șapte sute.
38. Cei den Hadas și Amidiii, 420 și 2.
39. Cei den Chirama și Gavdis, 620 și unul.
40. Cei den Macalon, 100 doaozeci și doi.
41. Cei den Vitolio, cinzeci și doi.
42. Fiii lui Nefis, o sută cinzeci și 6.
43. Fiii lui Calamolal și Onus, 720 și 5.
44. Fiii lui Ierehu, 200 patruzeci și cinci.
45. Fiii lui Anaas, 3000 trei sute și 30.
46. Preoții, fiii lui Ieddu, fiul lui Iisu, la fiii lui Sanasiv, 900 șaptezeci și doi.
47. Fiii den Esemiruth, 1000 cinzeci și 2.
48. Fiii lui Fassaron, 1000 patruzeci și 7.
49. Fiii den Carmi, doao sute cinzeci și 7.
- 50.[40.↑] Iară leviții, fiii lui Iesue și Cadmiil și Van și Suia, 70 și patru.
51. Peaveții besearecii, fiii lui Asaf, 120 și 8.
52. Portarii, fiii lui Salum, fiii lui Iatal, fiii lui Tolman, fiii lui Dacovi, fiii lui Tita, fiii lui Sami, de toți, 130 și 9.
53. Robii besearecii: fiii lui Isaf, fiii lui Asifa, fiii lui Tabaoth, fiii lui Chiras, fiii lui Sud, fiii lui Faleu, fiii lui Lavana, fiii lui Agrava, fiii lui Acua, fiii lui Uta, fiii lui Chitav, fiii lui Agava, fiii lui Seve,
54. Fiii lui Anan, fiii lui Cathua, fiii lui Gheddur, fiii lui Eru, fiii lui Desan, fiii lui Noiva, fiii lui Haseva, fiii lui Gazera, fiii lui Aziu, fiii lui Finees, fiii lui Asara, fiii lui Vasthe, fiii lui Assana, fiii lui Meani, fiii lui Nafisi, fiii lui Acuv, fiii lui Aicfa, fiii lui Assur, fiii lui Farachim, fiii lui Vasaloth,
55. Fiii lui Meeda, fiii lui Cutha, fiii lui Harea, fiii lui Marcus, fiii lui Asirar, fiii lui Thomi, fiii lui Nasith, fiii lui Atifa,
- 56.[41.↑] Fiii slugilor lui Solomon: fiii lui Asapfion, fiii lui Farira, fiii lui Ieili, fiii lui Lozon, fiii lui Isdail, fiii lui Safeth,
57. Fiii Aghiei, fiii lui Fahareth, fiii Saviei, fiii Sarothiei, fiii Masiei, fiii lui Gar, fiii lui Adus, fiii lui Suva, fiii lui Afera, fiii lui Varodis, fiii lui

Savat, fiii lui Alom,

58.[42.↑] Toți robii bisearecii, și fiii slugilor lui Solomon, 300 șaptezeci și 2.

59. Aceștea-s carii s'au suit de la Thermeleth și Thelersas, povățuitoriul lor Haraathalar, și Alar, și nu putea să vestească neamurile lor și semințiile, cum sânt den Israil, fiii lui Ladan, fiiul lui Van, fiiul lui Nicodan, 652.

60. Și den preoții ceia ce să apucă de preoție, și nu s'au aflat, fiii Ovdiei, fiii lui Acos, fiii lui Addus, celui ce au luat pre Avghia muiare, den featele lui Verzeleu, și să numi pre numele lui.

61. Și acestora, cercându-se cea de rudă scrisoare la socoteală și neaflându-se, să osebiră a preoți.

62. Și zise lor Neemia și Attharias să nu aibă ei parte de ceale sfinte, până să va scula arhiereu, îmbrăcat cu arătarea și adevărul.

63.[43.↑] Și aceștea toți era de la Israil, de 12 ani și în sus, afară den slugi și slujnice, 42360.

64. Slugile lor și slujnicele, 7347.

65. Cântăreți și peaveți, 245.

66. Cămile, patru sute și treizeci și cinci.

67. Și cai, șapte sute și treizeci și șase.

68. Mușcoi, doao sute și patruzeci și cinci.

69. Înjugători, 5000 și 5 sute și 25.

70. Și den povățuitori, după neamuri, când veniia ei la beseareca lui Dumnezeu cea den Ierusalim, s'au făgăduit să rădice Casa pre locul ei, după a lor puteare, și să dea sfânta cămară a lucrurilor taleri de aur 1000 și de argint taleri 6000 și veșminte preoțești 100.

71. Și să lăcuiască preoții, și leviții, și cei den norod, în Ierusalim și în țară, și cântăreții bisearecii, și portarii, și tot Israilul la satele lor.

72. Și sosind a șaptea lună și fiind fiii lui Israil fieștecarele pre acasă-ș, adunară-să cu toții dempreună la lărgimea porții cei dentâiu ce e cătră răsărit.

73.[44.↑] Și stând Iisus al lui Iosedec, și frații lui, preoții, și Zorovavel al lui Salathiil, și frații lui au gătit jârtăvnicul Dumnezeului lui Israil, să aducă preste el arderi-de-tot, după urmarea celor mărturisite den Cartea lui Moisi, omului lui Dumnezeu.

74.[45.↑] Și să adunare la ei dentru cealealalte limbi ale pământului. Și au isprăvit jârtăvnicul pre locul lui, căci cu vrajbă era lor, și întărire pre ei

toate limbile pre pământ, și aducea jârtve după vreamă, și arderi-de-tot Domnului, demineța și înde sară.

75.[46.↑] Și au adus praznicul facerii colibilor, în ce chip s'au rânduit în leage, și jârtve în toate zilele, în ce chip să cuvinia, și după aceastea, aducerile neîncetării și jârtva simbetelor și a lunilor noao și a praznicelor tuturor celor sfințite.

76.[47.↑] Și oricăți s'au făgăduit făgăduință lui Dumnezeu, den lună noao a lunii a șaptea, au început a aduce jârtve lui Dumnezeu, căci beseareca lui Dumnezeu încă nu se zidise.

77. Și au dat argint pietrarilor și meșterilor de lemn, și mâncări și băuturi, cu bucurie,

78. Și cară sidoneanilor și tireanilor, ca să aducă ei de la Livan leamne de chiebru, a aduce plute la vadul Iopiei, după porunca ce s'au scris lor de la Chiros, împăratul persilor.

79.[48.↑] Și în al doilea an, mergând la beseareca lui Dumnezeu la Ierusalim, în luna a doua, început-au Zorovavel al lui Salathiil, și Iisus al lui Iosedec, și frații lor, și preoții, leviții, și toți ceia ce au venit den robie la Ierusalim și au întemeiat Casa lui Dumnezeu la lună noao a lunii a doua, în al doilea an viind la Iudea și la Ierusalim.

80. Și au pus pre leviți den 20 de ani preste lucrurile Domnului, și stătu Iisus, și fiiul lui, și frații, și Cadmiil, fratele, și fiii lui, Madiavun și fiii lui, Ioda al lui Iliadun, împreună cu fiii și frații, toți leviții dempreună ispravnicii preste lucruri, făcând la lucruri în Casa lui Dumnezeu, și au zidit zidarii beseareca Domnului.

81. Și au stătu preoții toți împodobiți, cu musice și trâmbițe, și leviții, fiii lui Asaf, având țimbalele, lăudând Domnului și binecuvântând, dupăânduiala lui David, împăratul lui Israil.

82. Și glăsură pren laude mărturisind Domnului, căci bunătatea lui și mărirea –în veaci în tot Israilul.

83. Și tot norodul au trâmbițat și au strigat cu glas mare, dând laudă Domnului spre rădicarea Casii Domnului.

84. Și veniră den preoții leviți, și den cei ce șăd înainte, după neamurile lor, cei bătrâni, carii au văzut casa cea mai denaintea aceștiia, cătră zidirea aceiia, cu plânsoare și strigare mare, și mulți, pren trâmbițe și bucurie, cu glas mare, cât norodul nu auziia trâmbițele, pentru plânsoarea norodului;

85. Pentru că gloată era, carea trâmbița foarte tare, ca de departe să să auză.

86.[49.↑] Și auzind vrăjmașii fealiului Iudii și ai lui Veniamin, au venit a cunoaște care e glasul trâmbițelor.

87. Și au cunoscut că cei den robie zidesc beseareca Domnului Dumnăzăului lui Israil.

88.[50.↑] Și viind la Zorovavel și la Iisus și la povățuitorii neamurilor, zic lor: „Să zidim împreună cu voi, că aseamene cu voi ascultăm de Domnul vostru și lui jârtvuim, den zilele lui Azvasareth, împăratul asirianilor, carele ne-au mutat pre noi aicea“.

89.[51.↑] Și zise lor Zorovavel și Iisus și povățuitorii neamurilor lui Israil: „Nu e noao și voao a zidi Casa Domnului Dumnezăului nostru, pentru că noi singuri vom zidi Domnului lui Israil, cu urmare precum au rânduist voao Chiros, împăratul persilor“.

90.[52.↑] Și limbile pământului, dormind asupra celor din Iudea și bătând cetatea, opriia de zidire și, vicleșuguri și aduceri de noroadе și zarve făcând, au oprit a să săvârși zidirea preste toată vreamea vieții împăratului Chiros. Și să opriră de zidire ani 2, până la a lui Darie împărăție.

CAP 6

Evreii zidesc beseareca lui Dumnezeu, ca slobozenia lui Darie.

1.[53.↑] Și în anul al doalea al împărăției lui Darie, proroci Aggheu și Zaharia al lui Adod prorocii asupra iudeilor, și asupra celor din Iudea, și den Ierusalim, pre numele Domnului Dumnezăului lui Israil asupra lor.

2.[54.↑] Atuncea, stând Zorovavel al lui Salathiil și Iisus al lui Iosedec, au început a zidi Casa Domnului cea den Ierusalim, fiind împreună cu prorocii Domnului agiutorindu lor.

3.[55.↑] Într'această vreme era cătră ei de față Sisinis, biruatoriul Siriei și Finichii, și Sathravuzanu, și cei împreună tovarăși ai lui, și zisără lor:

4. „Cine voao au rânduist de zidiți casa aceasta și acoperemântul acesta, și alalte toate săvârșiți? Și carii sânt ziditorii cei ce aceastea săvârșescu?“

5. Și avură har cei bătrâni ai iudeilor, socotință făcându-se în robie de la Domnul,

6. Și nu s'au oprit de zidire până a să face semnare lui Darie pentru ei și a să răspunde.

7.[56.↑] Izvodul cărții care au scris lui Darie și au trimis Sisinis, biruatoriul Siriei și Finichii, și Sathravuzanu, și cei împreună tovarăși, cei

den Siria și Finichi domni: „Împăratului Darie, să să bucure.

8. Toate știute să fie domnului nostru împăratului, căci mergând la țara Iudeii și viind la Ierusalim cetatea, am prinsu pre cei bătrâni jidovi ai robiei în Ierusalim cetatea zidindu casă Domnului, mare,

9. Noao, pren pietri cioplite de multu prețu, leamne puindu-se în ziduri.

10. Și lucrurile acealea în grabă să facu, și bine sporindu-se lucrul în mânilor lor, și cu toată mărirea și nevoița săvârșindu-să.

11. Atuncea am întreat de acești bătrâni, zicându: ‘Cine voao poruncindu zidiți casa aceasta și lucrurile aceastea întemeiați?’

12. Întreat-am dară pre ei, pentru ca să arătăm ție și să scriem ție pre oamenii cei ce povățuiescu, și scrisoarea numelor cearem de la dânșii a celor ce înainte-povățuia.

13. Și ei răspunsără noao zicându: ‘Noi sântem slugi Domnului, Celui ce au zidit ceriul și pământul.

14. Și era casa aceasta zidită mai nainte cu mulți ani, pren împăratul lui Israil, mare și tare, și s’au săvârșit;

15. Și, de vreme ce părinții noștri amărând greșiră spre Domnul lui Israil cel cerescu, i-au dat pre ei în mânilor lui Navohodonosor, împăratul Vaviloniei haldeilor.

16. Și casa surpându-o, o au arsu, și pre norodu l-au robit la Vavilon.

17. Iară în anul dentâiu împărățind Chiros țării Vaviloniei, au scris împăratul Chiros casa aceasta să să zidească.

18. Și sfintele vase, ceale de aur și de argint, carele au scos Navohodonosor den casa cea den Ierusalim și le-au spânzurat pre eale în beseareca lui, iarăș le-au scos pre eale Chiros împăratul den beseareca cea de la Vavilon și s’au dat lui Zorovavel și lui Sanavasari, biruitoriului.

19. Și s’au poruncit lui, ducându aceastea vase, să le puie în beseareca cea den Ierusalim, și beseareca Domnului aceasta să să zidească pre locu.

20. Atuncea Sanavasari acela, mergându, au pus temeliile Casii Domnului cei den Ierusalim și, de atuncea până acum zidindu-se, n’au luat săvârșire.

21. Acum dară, de iaste socoteala împăratului, să să caute întru ceale împărătești cămări de cărțile lui Chir

22. Și, de se va afla cu știrea lui Chir împăratului făcându-se zidirea Casii Domnului cei den Ierusalim și de să pare domnului, împăratului nostru, răspunză noao pentru aceastea“.

23.[57.↑] Atunce împăratul Darie porunci a socoti întru ceale împărătești paze de cărți, cealea ce să afla în Vavilon; și să află la Ecvatana, în turnul

cel den țara Midiei, loc întru care era pomenite acestea:

24. „În anul dentâiu împărățind Chir, împăratul Chir porunci să zidească Casa Domnului cea den Ierusalim, unde jârtvuiescu pren foc neîncetat;

25. A căruia înălțimea –de coți 60, lățimea –de coți 60, pren trei case de pietri cioplite și o casă de lemn noao de țară, și cheltuială să să dea den casa lui Chiros împăratului.

26. Și vasele ceale sfinte ale Casii Domnului, ceale de aur și ceale de argint, care le-au scos Navohodonosor den casa cea den Ierusalim și le-au adus la Vavilon, să le așaze la casa cea den Ierusalim, unde era stând, pentru ca să să puie acolo“.

27. Și porunci lui Sisin, biruitoriul Siriei și Finichiei, și lui Satravuzan și celor împreună tovaroș, să să nevoiască, și celor rânduiți în Siria și Finichi povățuitori să să ferească de loc și să lase pre sluga Domnului, pre Zorovavel, și biruitoriu Iudeii, și pre cei bătrâni ai iudeilor, Casa Domnului aceaea a o zidi pre loc:

28. „Și eu am rânduit cu tot nadinsul să zidească și să ia aminte, pentru ca să facă împreună cu cei den robimea iudeilor, până a săvârși Casa Domnului.

29. Și, den birul Chilosiriei și Finichiii, cu nevoință rânduiala să să dea acestor oameni, spre jârtvă Domnului, lui Zorovavel biruitoriului, de tauri și berbeci și miei.

30. Și așijderea și grâu, și sare, și vin, și untdelemn, neîncetat preste an, în ce chip preoții cei den Ierusalim vor zice, să să cheltuiască preste toată ziua, fără de price,

31. Pentru ca să aducă turnări lui Dumnezeu celui Înalt, pentru împăratul și slugile lui, și să să roage pentru a lor viață.

32. Și porunci pentru ca, câți are treace ceva den ceale zise mai nainte și den ceale scrise mai nainte, sau nu vor plini, să să ia lemnul dentr'ale lui și pre acela să să spânzure, și averile lui să fie împărătești.

33. Pentru aceaea și Domnul, căruia numele lui se cheamă acolo, să stingă pre tot împăratul și limba care va întinde mâna lui să oprească au să facă rău Casii Domnului aceiia den Ierusalim.

34. Și eu, împăratul Darie, porunciiu cu nevoință ca acestea să să facă“.

CAP 7

Săvârșirea besearicii; sfințirea ei și serbarea Paștilor.

1.[58.↑] Atuncea Sisin, biruitoriul gropilatei Sirii și Finichii, și Sathravuzanu și cei împreună tovaroș, urmând celor ce de împăratul Darie s'au poruncit,

2. Isprăvnicia asupra lucrurilor celor sfinte, mai cu nevoință ajutorind bătrânilor, preoților și stătătorii besearecii.

3.[59.↑] Și bine sporite să făcea lucrurile ceale sfinte, prorocind Angheu și Zaharia prorocii.

4. Și au săvârșit acestea pren porunca Domnului Dumnezeuului lui Israil, și cu gândul lui Chir și Darie și Artaxerxu, împăraților persilor.

5. Și să săvârși Casa cea sfântă până în 23 de zile ale lunii lui adar, la al șaselea an al lui Darie, împăratului persilor.

6.[60.↑] Și au făcut fiii lui Israil, și preoții, și leviții, și ceialalți cei den robime, cei ce s'au adaos, după ceale ce sânt scrise în cartea lui Moisi.

7. Și au adus la târnoseala Casii Domnului tauri 100, berbeci 200, miei patru sute,

8. Tapi pentru păcatul a tot Israilul 12, spre numărul începătorilor de fealiurile lui Israil.

9. Și stătură preoții și leviții, după fealiuri, împodobit, la lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil, după cartea lui Moisi; și portarii, la fieștecare poartă.

10.[61.↑] Și au adus fiii lui Israil, împreună cu cei den robie, Paștile în 14 zile ale lunii dentâiu, când s'au curățit preoții și leviții

11. Și toți fiii robiei, nu dempreună s'au curățit.

12. Căci leviții toți odată s'au curățit, și au junghiat Paștile la toți fiii robiei, și fraților lor, preoților, și lor.

13.[62.↑] Și au mâncat fiii lui Israil cei den robie, toți cei ce s'au osebit de cătră urâciunile limbilor pământului, cercând pre Domnul.

14. Și au adus sărbătoarea azimelor 7 zile, veselindu-se înaintea Domnului,

15. Căci au întors sfatul împăratului asirianilor asupra lor, ca să întărească mâinile lor spre lucrurile Domnului Dumnezeuului lui Israil.

CAP 8

Esdra se suie în Ierusalim. Scrisoarea lui Artaxerxu. Darurile făcute besearecii Domnului, și numărarea poporului acolo.

1.[63. ↑] Și mai pre urmă de acestea iaste, împărățind Artaxerxu, al persilor împărat,

2. Mearse Ezdra al lui Sareu, al lui Ezeriu, al lui Helchiiu, al lui Salum, al lui Saduc, al lui Ahitov, al lui Amariu, al lui Eziu, al lui Memeroth, al lui Zareu, al lui Sauiei, al lui Voca, al lui Avisum, al lui Finees, al lui Eliazar, al lui Aaron, preotului celui dentâiu;

3. Acesta Ezdra s'au suit den Vavilon, ca un cărturariu iscusit fiind întru a lui Moisi leage ce e dată de Dumnezeu al lui Israil,

4. Și deade lui împăratul mărire, aflând har înaintea lui, la toate poftele lui.

5.[64. ↑] Și să suiră împreună den fiii lui Israil, și den preoți, și leviți, și cântăreți de besearecă, și portari, și robi ai besearecii, la Ierusalim.

6. În anul al șaptelea împărățind Artaxerxu, în luna a cincea, acesta e anul al șaptelea al împăratului, pentru că, ieșind de la Vavilon, la lună noao a lunii dentâiu,

7. Au sosit la Ierusalim, după cea ce s'au dat lor bună călătorie de la Domnul;

8. Pentru că Ezdra multă știință cuprindea, ca nemica să nu lase dentru ceale dentru leagea Domnului și den porunci a învăța pre tot Israilul toate dreptățile și judecățile.

9. Și căzând porunca, cea ce s'au scris de Artaxerxu împăratul cătră Ezdra preotul și cetitorul de leagea Domnului, al căruia iaste izvodul cel de mai în jos scris:

10. „Împăratul Artaxerxu, Izdrii preotului și cetitoriului legii Domnului, să să bucure.

11. Și ceale de oameni iubitoare eu alegându, porunciiu celor ce vor vrea, den limba jidovilor alegându ei, și den preoți, și den leviți, și fiindu ei întru a noastră împărăție, să meargă împreună cu tine la Ierusalim.

12. Deci câți vor pofti, pornească-să împreună, precum s'au părut și mie și celor șapte priateni sfeatnici,

13. Pentru ca să socotească ceale ce sânt la Iudea și la Ierusalim,

14. Cu urmare în ce chip să află în leagea Domnului,

15. Și să aducă daruri Domnului lui Israil, care am făgăduit și eu și priatinii la Ierusalim, și tot aurul și argintul carele s'ar afla în țara Vavilonului, Domnului la Ierusalim, împreună

16. Cu cel dăruit de norod la beseareca Domnului Dumnezeului lor cea den Ierusalim, să să adune și argintul și aurul pentru junci și berbeci și miei

și ceale ce acestora urmează,

17. Cât să aducă jârtve Domnului la jârtăvnicul Domnului Dumnezeuului lor cel den Ierusalim;

18. Și toate, oricâte vei vrea împreună cu frații tăi să faci cu aur și cu argint, fă după voia Dumnezeuului tău.

19. Și ceale sfinte vase ale Domnului, ce să dau ție la treaba besearicii Dumnezeuului tău celui den Ierusalim, le vei pune înaintea Dumnezeuului tău celui den Ierusalim.

20. Și cealealalte, oricâte vor trebui ție la treaba besearecii Dumnezeuului tău, vei da den cea împărătească visterie.

21. Și eu, împăratul Artaxerxu, poruncit-am paznicilor visteriilor Siriei și Finichii ca, câte va trimite Ezdra preotul și cetitoriul legii lui Dumnezeu celui de sus, cu nevointă să-i dea lui,

22. Până la 100 de talanți de argint, așijderea și până la 100 de cori de grâu, și vin, veadre 100, și alte câte de multe.

23. Toate după a lui Dumnezeu leage să să săvârșască cu nevointă Dumnezeuului celui Înalt, pentru ca să nu să facă urgie preste împărăția împăratului și a fiilor lui.

24. Și voao vî se zice ca tuturor preoților, și leviților, și cântăreților besearicii, și portarilor, și robilor besearicii, și tocmitorilor besearicii aceștia,

25. Nici un bir, nici alt vicleșugu să să facă, și volnicie nimene să aibă să puie ceva asupra acestora.

26. Și tu, Ezdro, după înțelepciunea lui Dumnezeu, pune judecători și legiuitori, pentru ca să judece în toată Siria și Finica pre toți ceia ce știu leagea Dumnezeuului tău; și pre cei ce nu știu, vei învăța.

27. Și toți câți ar călca leagea Dumnezeuului tău și cea împărătească, cu nevointă să vor certa, ori cu moarte, ori cu muncă, sau cu pagubă de argint, sau cu izgonire“.

28.[65.†] Și zise Ezdra scriitoriul: „Bindecuvântat sângur Domnul Dumnezeuul părinților miei, cela ce au dat aceastea în inima împăratului, să cinstească Casa Lui cea den Ierusalim.

29. Și pre mine m’au cinstit înaintea împăratului, și celor ce sfătuiescu, și tuturor prietenilor și boiarilor lui.

30. Și eu, cu bună îndrăznire mă făcui, după ajutoriul Domnului Dumnezeuului meu, și am adunat bărbați den Israil ca să să suie cu mine.

31.[66.↑] Și aceștea-s cei mai mari povățuitori, după neamurile lor și după împărțealele începăturilor, ceia ce să suie cu mine de la Vavilon întru împărăția lui Artaxerxu împăratului.

32. Den fiii lui Finees: Ghirson; den fiii lui Ithamar: Gamil.

33. Den fiii lui David: Letus al lui Seheniu.

34. Den fiii lui Fares: Zaharia, și cu el s'au scris oameni 150.

35. Den fiii lui Salomon: Aveliacnias al Zahariei, și cu el oameni 200.

36. Den fiii lui Zathois: Sehenias al lui Iezel, și împreună cu el oameni 300.

37. Den fiii lui Adin: Ovir al lui Ionan, și cu el împreună oameni 250.

38. Den fiii lui Elam: Iesias al lui Gotholiu, și împreună cu el bărbați 70.

39. Den fiii Safatiei: Zaharia al lui Mihail, și împreună cu el bărbați 70.

40. Den fiii lui Ioav: Avadias al lui Iezil, și cu el bărbați 212.

41. Den fiii lui Vanid: Asalimoth al Iosafiei, și cu el bărbați 160.

42. Den fiii lui Vavi: Zaharia al lui Vivai, și cu el bărbați 28.

43. Den fiii lui Astath: Ioanis Acatan, și cu el bărbați 110.

44. Den fiii lui Adonicam cei mai după pre urmă, și aceastea-s numele lor: Elifalatos, Ieuil și Sameaa, și cu ei bărbați 70.

45. Den fiii lui Vaguthi al Istacuri, și cu el bărbați 70.

46. Și am adunat pre ei la râul ce să zice Theran și ne-am tăbărât 3 zile acolo și obliciiu pre ei.

47. Și den fiii preoților și dentru leviți neaflând acolo, am trimis către Eleazar și, iată, veniră și Masman, și Alnathan, și Mamean, și Iorivon, Nathan, Ennatan, Zaharia, și Mosolamon, povățuitorii și știutorii.

48. Și am zis lor să meargă către Dadeu, povățuitoriul cel den locul pazii visteriei, poruncind lor să grăiască cu Dadeu și cu frații lui și cu cei den locul păzitorilor de visterie, să trimiță noao pre cei ce vor sluji în Casa Domnului nostru.

49. Și am adus noao, după mâna cea tare a Domnului nostru, bărbați știutori den fiii lui Moli al lui Levi, al lui Israil, pre Asevivsa și pre fiii lui și pre frați, fiind 18.

50. Și Asebian și Anuon și Osean, frate, den fiii Hananeului, și fiii lor, bărbați 20.

51. Și den robii besearecii, carii au dat David, și povățuitorii la lucrul leviților, robi ai besearecii –220; tuturor s'au arătat scrisoarea numelor.

52.[67.↑] Și am făgăduit acolo post tinerilor înaintea Domnului Dumnezeului nostru, să cearem de la El bună călătorie și noao, și celor ce

era împreună cu noi, fiilor noștri, și dobitoacelor.

53. Pentru că m'am rușinat a ceare împăratului și pedestri și călăreți și petreacere pentru întemeiere de cătră cei ce ne stau împotriva,

54. Pentru că am zis împăratului că putearea Domnului nostru va fi cu cei ce cearcă pre El la toată isprăvirea.

55. Și iarăș ne-am rugat Domnului nostru ca acestea, și bine blând L-am nemerit.

56.[68.⬆] Osebit-am, den căpeteniile fealiurilor și preoților, bărbați 12, pre Esevria și pre Asamian, și împreună cu ei, dentru frații lor, bărbați 10.

57. Și am pus lor argintul și aurul și sfintele unealte ale Casii Domnului nostru, care le-au dăruit împăratul și sfeatnicii lui, și diregătorii, și tot Israilul.

58. Și puind, am dat lor talanți de argint 650, și vase de argint de talanți 100, și de aur talanți 100, și ferecături de aur 20,

59. Și vase de aramă, de aramă bună, sclepind în fealiul aurului, vase 12.

60. Și ziș lor: 'Și voi sfinți sânteti Domnului, și vasele sfinte și aurul și argintul –făgăduință Domnului părinților noștri.

61. Prevegheați și păziți până le veți da voi pre eale căpeteniilor neamului preoților, și leviților, și povățuitorilor neamurilor lui Israil, în Ierusalim, în cămările Casii Dumnezeului nostru'.

62. Și preoții și leviții, cei ce au luat argintul și aurul și vasele ceale den Ierusalim, le-au băgat la beseareca Domnului.

63.[69.⬆] Și purcegând de la râul lui Thera în 12 ale lunii dentâiu, am intrat la Ierusalim, după mâna cea tare a Domnului nostru, cea de asupra noastră, și ne-au mântuit pre noi de la întrarea Domnului și de la tot nepriatenul, și am venit la Ierusalim.

64. Și făcându-se acolo zio a treia, în ziua a patra stând, argintul și aurul s'au dat în Casa Domnului nostru, la Marimoth, fiiul lui Iuri preotului.

65. Și cu el –Eliazar al lui Finees, și era cu ei Iosavados al lui Iisu, și Moith al lui Savanu, leviții, la număr și la toată cumpănitura.

66. Și s'au scris tot trasul lor într'acel ceas.

67.[70.⬆] Și ceia ce au venit den robie au adus jârtve Dumnezeului lui Israil, Domnului, junce 12, pentru tot Israilul, berbeci 96,

68. Mieii 72, țapi pentru mântuire 12, toate jârtvă Domnului.

69.[71.⬆] Și au dat poruncile împăratului la cei împărătești deregătorii ai casii și biruitorilor gropilatei Siriei și Finichii și au slăvit pre nărod și pre beseareca Domnului.

70.[72.↑] Și acestea săvârșindu-se, venit-au la mine povățuitorii, zicând:

71. ‘N’au osebit limba lui Israil și boiarii și preoții și leviții, limbile ceale striine de neam ale pământului și necurățiile de la limbile hananeilor și heteilor și ferezeilor și evuseilor și moaviteanilor și eghipteanilor și idumeilor,

72. Pentru că au lăcuit împreună cu featele lor, și ei și fiii lor, și s’au amestecat sămânța cea sfântă la limbile ceale striine de neam ale pământului și avea parte cei mai mari povățuitori și diregătorii de nelegiuirea aceasta, de la începutul lucrului’.

73.[73.↑] Și fu îndată ce am auzit eu acestea, am rupt hainile și svințitul vășmânt și mi’am zmult părul și den cap și den barbă și am șăzut în gândure și mâhnit.

74.[74.↑] Și să porniră cătră mine câți atuncea să pornia pre cuvântul Domnului Dumnezeuului lui Israil, jălindu eu pentru nelegiuire, și șădeam trist până la jârtva cea de sară.

75. Și sculându-mă den post, rupte avându hainile și svântul vășmânt,

[75.↑] Plecând genunchele și întinzind mânilă cătră Domnul, ziceam:

76. ‘Doamne, rușinaiu-mă și mă înfruntaiu înaintea feații tale,

77. Pentru că păcatele noastre s’au înmulțit preste capetele noastre, și necunoștințele noastre au prisosit până la ceriu,

78. Încă den vreamea părinților noștri, și sântem întru mare păcat până în ziua aceasta.

79. Și pentru păcatele noastre și ale părinților noștri, ne-am dat, împreună cu frații noștri, și împreună cu împărații noștri, și împreună cu preoții noștri, cea ce au împărățit pământul, spre sabie și robie și pradă cu rușine, până în ziua aceasta.

80. Și acum, întru cât s’au făcut noao milă de la tine, Doamne, ca să rămâie noao rădăcină și nume în locul sfințirei tale

81. Și a să descoperi noao luminătoriu în Casa Domnului Dumnezeului nostru, să ne dea noao hrană în vreamea lucrului nostru;

82. Și lucrând, noi nu ne-am părăsit de cătră Dumnezeul nostru, ce ne-au făcut pre noi cu har înaintea împăraților persilor, să ne dea noao hrană,

83. Și a mări besearca Domnului nostru, și a rădica Sionul cel pustiu, a da noao întărire în Iudea și Ierusalim.

84. Și acum ce vom zice, Doamne, având acestea? Pentru că am călcat poruncile tale carele ai dat în mâna slugilor tale, prorocilor, zicând

85. Că: ‘Pământul la carele intrați să-l moșteniți iaste pământ pângărit cu pângăriciunea celor streini de neam ai pământului, și de necurăția lor au umplut pre dânsul.

86. Și acum, featele să nu le împreunați la lăcaș cu fiii voștri, și featele voastre să nu le dați la fiii lor.

87. Și să nu cercați a împăca ceale de cătră ei preste toată vremea, pentru ca, întărindu-vă, să mâncați ceale bune ale pământului și veți face moștenire fiilor voștri până în veac’.

88. Și ceale ce să întâmpieze, toate noao să fac pentru lucrurile noastre ceale reale și ceale mari păcate ale noastre. Pentru că tu, Doamne, ne-ai ușurat păcatele noastre

89. Și ai dat noao rădăcină ca aceasta; iarăș ne-am întors a călca leagea ta, ca să ne amestecăm la necurăția limbilor pământului.

90. Au nu te-ai urgisit spre noi ca să ne pierzi pre noi, până să nu rămâie rădăcină și sămânță și numele nostru?

91. Doamne, al lui Israil adevărat ești, pentru că am rămas rădăcină de astăzi înainte.

92. Iată, acum sântem înaintea ta într-o fărâdelegile noastre, pentru că nu mai iaste a sta înaintea ta spre acestea’“.

93. Și când să ruga Ezdra, să mărturisiia plângând, căzut la pământ înaintea besearecii, s’au adunat cătră el den Ierusalim gloată multă foarte, bărbați și muieri și tineri, pentru că plângere era mare într-o mulțime.

94. Și strigând Iehonia al lui Ieilu, den fiii lui Israil, zise: „Ezdro! Noi am greșit la Domnul Dumnezeu, am lăcuit împreună cu muieri de alt neam, dentru limbile pământului.

95. Și acum, iaste deasupra a tot Israilul; într-o aceasta făcă-se noao jurământ cătră Domnul, să scoatem toate muierile noastre ceale de alt neam, împreună cu fiii lor,

96. Precum s’au socotit ție și cât să supun la leagea Domnului; scoală-te, săvârșăște,

97. Pentru că la tine e lucrul și noi cu tine sântem puteare a face“.

98.[76. ⬆] Și sculându-se Ezdra, jură pre căpeteniile neamului preoților și ai leviților, a tot Israilul, și a face ca acestea; și au jurat.

CAP 9

Porunca de a lepăda muierile și copiii de neam striin. Numirea leviților și a preoților vinovați întru aceasta. Esdra cetind leagea Domnului, poruncește ca toți să se întoarcă pe acasă veseli.

1.[77. ⬆] Și sculându-se Ezdra de la curtea besearicii, au mersu la camera lui Ionan al lui Eliasiv.

2. Și mâindu acolo, pâine n'au gustat, nici au băut apă, jălind de fărădelegile ceale mari ale mulțimei.

3.[78. ⬆] Și s'au făcut strigare în toată Iudea și în Ierusalim, la toți cei den robie, să se adune la Ierusalim.

4. Și câți nu s'ar întâmpla în doao au în trei zili, după judecata celor ce mai sus ședu bătrâni, omorî-să-vor dobitoacele lor și el să va înstriina de la mulțimea robimeii.

5.[79. ⬆] Și s'au adunat toți cei den fealiul Iudii și Veniamin în trei zile în Ierusalim, aceasta e luna a noua, în 20 ale lunii.

6. Și șezu împreună toată mulțimea în curtea besearicii, tremurând pentru iarna carea era.

7.[80. ⬆] Și sculându-să Ezdra, zise lor: „Voi ați făcut fărădeleage și ați lăcuit împreună cu muieri de fealiu striinu, ca să adaogeți păcatele lui Israil.

8. Și acum, dați mărturisire și mărire Domnului Dumnezeuului nostru.

9. Și faceți voia lui și vă osebiți de la limbile pământului și de la muierile ceale de altu rod“.

10.[81. ⬆] Și strigă tot norodul și zise cu glas mare: „Așa după cum ai zis, vom face!

11. Ce mulțimea e multă, și vreame de iarnă, și nu putem să stămu descoperiți, și lucrul nostru nu iaste de o zi, nici de doao, pentru că întru mult am greșit întru aceastea.

12. Și să stea povățuitorii cei denainte ai mulțimei și toți cei dentru lăcașurile noastre câți au muieri de alt neam

13. Să vie luând vreame den tot locul, cei bătrâni și judecătorii, până a dezlega urgia Domnului de la noi a poruncii aceștia“.

14.[82. ⬆] Ioanathas al lui Azail și Ezechia al lui Theocan au arătat după aceastea; și Mosolamos, și Levi, și Savateu au îndemnat împreună cu ei;

15. Și au făcut după toate aceastea cei dentru robime.

16.[83. ⬆] Și au ales lui Ezdra preotul bărbați, povățuitori ai părinților lor, pre toți pre nume, și au șezut împreună la luna cea noao a lunii a zecea a ceare lucrul.

17. Și s’au adus la săvârșit ceale pentru bărbații cei ce țin cu ei muieri de altă rudă, până la luna noao a lunii dentâi.

18.[84. ⬆] Și s’au aflat, dentru preoții cei ce s’au adunat, având muieri de alt neam:

19. Den fiii lui Iisu al lui Iosedecu și ai fraților lui: Mathilas, și Eleazar, și Iorivos, și Ioadanos;

20. Și au pus mânilor ca să scoată pre muierile lor și, spre curățire, berbeci –pentru curăția lor.

21.[85. ⬆] Și den fiii lui Emir: Anania, și Zavdeu, și Ianis, și Sameos, și Ereil, și Azaria.

22.[86. ⬆] Și den fiii lui Fesu: Elliona, Massias, Izmailos, și Nathanail, și Ochidil, și Talsas.

23.[87. ⬆] Și den leviți: Iozavados, și Semis, și Colios, acesta iaste Calitas, și Patheu, și Iuda și Ionas.

24.[88. ⬆] Den cântăreții besearicii: Eliaxur, Vachuru.

25.[89. ⬆] Den portari: Salumu și Tulvanos.

26.[90. ⬆] Dentr’ai lui Israil, den fiii lui Foros: Iermas, și Edias, și Melhias, și Mailos, și Eleazar, și Asevias, și Vaaneas.

27.[91. ⬆] Den fiii lui Ila: Matthanias, Zaharia, și Eriil, și Ieremoth, și Aidias.

28.[92. ⬆] Și den fiii lui Zomoth: Eliada, Elisimus, Othonia, Iarimoth, și Savat, și Sardeos.

29.[93. ⬆] Den fiii lui Vivai: Ioan, și Anania, și Iosavadu, și Amathis.

30.[94. ⬆] Den fiii lui Mani[Vanni]: Olamos, Mamuhos, Iedeos, Iasuv, și Iasailos, și Ieremoth.

31.[95. ⬆] Și den fiii lui Addi: Naathos, și Moos, Sias, Laccunos, și Naidos, și Mathanias, și Sesthil, și Valnuos, și Manasia.

32.[96. ⬆] Și den fiii lui Anas: Elionas, și Aseas, și Melhia, și Savveos, și Simon al lui Hosameu.

33.[97. ⬆] Și den fiii lui Assum: Altaneu, și Matthias, și Vaneas, Elifalat, și Manasi, și Semei.

34.[98. ⬆] Și den fiii lui Maani: Ieremia, Momdis, Omairos, Ioil, Mavdai, și Pelias, și Anos, Caravasion, și Enasiv, și Mamnitanimu, Eliasi, Vanus, Eliali, Samis, Selemia, Nathania.

35.[99. ⬆] Și den fiii lui Ozora: Sesise, Esril, Azail, Samatos, Zamvis, Iosifus.

36.[100.⬆] Și den fiii lui Ethma: Mazitia, Zavadea, Ides, Iuil, Vaneas. Toți aceștea au lăcuit împreună cu muieri de altă rudă, și le-au slobozit pre eale împreună cu fiii.

37.[101.⬆] Și au lăcuit preoții și leviții și cei den Israil în Ierusalim și în țară; la lună noao a lunii a șaptea, și fiii lui Israil întru lăcașurile lor,

38.[102.⬆] Și să adună toată mulțimea împreună deodată la lărgimea de cătră răsăritul porții besearecii

39. Și zise Ezdrei, preotului și cititoriului, să aducă leagea lui Moisi, cea ce s'au dat de Domnul Dumnezăul lui Israil.

40.[103.⬆] Și aduse Ezdra arhiereul leagea la toată mulțimea, de la om până la muiare, și la toți preoții să auzi leagea, în lună noao a lunii a șaptea.

41.[104.⬆] Și citia la lărgimea porții cei dentâiu a besearecii, den zori până la amiazăzi, înaintea bărbaților și muierilor, și adaoseră toată mulțimea la leage.

42.[105.⬆] Și stătu Ezdra, preotul și cititoriul legii, pre scaunul judecății, cel de lemn, ce s'au tocmit.

43. Și stătură lângă el Matathias, Samus, Anania, Azaria, Uria, Ezechia, Valasam, den direapta,

44. Și den stânga: Faldeu, și Misail, Melhia, Aothasuf, Navaria.

45. Și luând Ezdra cartea legii înaintea mulțimei, pentru că șădea înainte cu mărire înaintea tuturor,

46. Și dezlegând leagea, toți în picioare stătură, și binecuvântă Ezdra Domnului Dumnezăului celui Înalt, Dumnezăului Savaoth Atotțitoriului.

47. Și glăsui toată mulțimea: Amin!

48.[106.⬆] Și rădicând în sus mânil și căzând la pământ, să închinară Domnului.

49. Iisus, și Anus, și Saravia, și Adinos, și Iacov, Savatea, Aftea, Meaneas și Caletas, Azaria, și Ioazavdu, și Anania, Viatas, leviții, învăța leagea Domnului, dăslușind împreună citirea.

50.[107.⬆] Și zise Athaaratis Esdrii, arhiereului și cititoriului, și leviților celor ce citescu mulțimei asupra tuturor:

51. „Ziua aceasta iaste svântă Domnului“. Și toți plângea când auzia leagea.

52. „Mergând dară, mâncați grăsimi și beați dulceți, și trimiteți trimiteri celora ce nu au,

53. Pentru că svântă e ziua Domnului, și nu vă mâhniți, pentru că Dumnezeu Domnul va mări pre voi“.

54.[108.↑] Și leviții porunciia toate nărodului, zicând: „Ziua aceasta svântă e Domnului, nu vă mâhniți“.

55.[109.↑] Și să duseră toți să mănânce și să bea, și să să veselească, și să dea trimiteri celor ce n'au, și să să veselească foarte, pentru că s'au doslușit graiurile, carele s'au învățat și s'au adunat.

ÎNȚELEPCIUNEA LUI SOLOMON

CAP 1

Înțelepciunea adevărată. Îndemnare spre dreptate, fără de care nu este înțelepciune.

1. Iubiți dreptatea, ceia ce judecați pământul; gândiți pentru Domnul cu bunătate, și cu prostime de inemă cercați pre El,

3 Împ. 3, 9 și 2 Paral. 1, 10.

2. Căci să află celora ce nu ispitesc pre El, și să arată celor ce nu să necredințază lui.

Isaia 56, 1.

3. Pentru că gândurile îndărătnice oselesc de la Dumnezeu și, ispitindu-se, putearea muștră pre cei fără de minte.

2 Paral. 15, 2.

4. Pentru că la sufletul cel cu rău meștersug nu va intra înțelepciunea, nici va lăcui în trupul cel ce iaste plin de datoria păcatului.

5. Pentru că Svântul Duh al învățăturii fugi-va de vicleșug și să va scula de la gândurile ceale fără înțeleagere și să va dovedi, viind strâmbătatea.

Galat. 5, 22.

6. Pentru că duh iubitoriu de oameni iaste înțelepciunea și nu va nevinovăți pre cel hulitoriu den buzele lui, pentru că rănichilor lui martur e Dumnezeu, și inemii lui socotitoriu adevărat, și limbii auzitoriu.

Ierem. 17, 10.

7. Căci Duhul Domnului au împlut lumea și Cel ce ține toate are înțeleagere de glas.

Isaia 6, 3.

8. Pentru aceea, răspunzând nedireapte, nimene nu va ascunde, nici va treace pre el, dovedindu-l dreptatea.

9. Pentru că în sfaturile celui necurat cercetare va fi, și auzul cuvintelor lui cătră Domnul va veni, spre dovedirea fărădelegilor lui.

10. Căci ureachea râvnirii ascultă toate, și gâlceava răpștirilor nu să ascunde.

11. Păziți-vă dară de răpștirea nefolositoare și de clevetituri vă cruțați limba, căci răspunsul pre ascuns deșărt nu va merge și gura preamînșind omoară sufletul.

12. Nu râvniți moartea într-o rățacire a vieții voastre, nici trageți cătră voi pieire cu faptele mâinilor voastre.

13. Căci Dumnezeu moarte n'au făcut, nici să bucură spre pierzarea celor vii.

Iezech. 18, 32; 33, 12.

14. Pentru că au zidit ca să fie toate, și mântuite-s facerile lumii, și nu iaste într-o eale iarbă de pierzare, nici iadului împărăție pre pământ.

15. Pentru că dreptatea fără de moarte iaste.

16. Și păgânii cu mâinile lor și cu cuvintele l-au chemat pre el [iadul] priatin, socotind pre el s'au topit, și legătură au făcut cătră el, căci vreadnici sânt părții aceluia a fi.

CAP 2

Petrecerea necredincioșilor ce nu au nădejde în viața veșnică. Prigonirea celui drept și urmările răului.

1. Pentru că ziseră într-o ei, și gândind nu drept: „Puțină iaste și mahnită viața noastră, și nu iaste leac în moartea omului, și nu s'au cunoscut cel ce s'au întors de la iad.

Iov 7, 1; 14, 1.

2. Căci deodată ne-am făcut, și după aceasta vom fi ca când n'am fost, căci fum iaste răsuflarea în nasurile noastre, și cuvântul –scânteie, într-o pornirea inimii noastre,

3. Care stingându-se, cenușă se va aleage trupul, și duhul se va răsiți ca un văzduh moale.

4. Și numele nostru se va uita cu vreme, și nimenea nu va pomeni lucrurile noastre, și să va treace viața noastră ca urma norului și ca negura să va răsiți, gonindu-se de razele soarelui, și de fierbințeala lui îngreindu-se.

5. Pentru că treacerea umbrii iaste vremea noastră, și nu iaste înturnare săvârșitului nostru, căci s'au pecetluit și nimeni nu se întoarce.

6. Veniți dară, și să dobândim den ceale ce-s bune, și să ne trebui cu zidirea ca cu tinerețele, degrabă.

Isaia 22, 13; 56, 12.

7. De vin de mult preț și de miruri să ne săturăm și să nu ne treacă pre noi floarea văzduhului.

1 Cor. 15, 32; Isaia 5, 12; Ps. 102, 15; Isaia 40, 6.

8. Să ne cununăm cu flori de trandafir, până a nu să veșteji.

9. Nimenilea dentru noi să nu fie fără parte, de a noastră răsfățare pretutindinea să lăsăm seamne de veselie, căci aceasta e partea noastră și acesta e sorțul.

10. Să asuprim pre săracul drept, să nu cruțăm vădua, nici de ale bătrânului căruntețe de mulți ani să ne rușinăm.

11. Să fie noao vârtutea leagea dreptății, pentru că ce e slab fără putere să dovedeaște.

12. Și să vânăm pre cel drept cu vicleșug, căci de rea treabă iaste noao, și să îmoncișază lucrurilor noastre, și împută noao păcatele legii, și dovedeaște noao păcatele învățaturii noastre.

13. Să adeverează a avea cunoștința a lui Dumnezeu și fiiu Domnului pre sine să numeaște.

Matei 27, 4.

14. Făcutu-s'au noao spre dovedeala cugetelor noastre;

Ioan 7, 7.

15. Greu iaste noao și văzându-să, că neasămănată iaste cu ceialalți viața lui și schimbate sânt cărările lui.

16. Spre spurcăciune ne-am socotit la el și să fereaște de căile noastre ca de necurății; fericeaște ceale de apoi ale dreptilor și să semețească a avea tată pe Dumnezeu.

17. Să vedem de-i sânt cuvintele lui adevărate și să ispitim cealea ce i se vor întâmpla lui.

18. Pentru că, de iaste dreptul fiiul lui Dumnezeu, va ajutori lui și va izbăvi pre el den mâna celor ce-i stau împotrivă.

Ps. 21, 8.

19. Cu sudalma și cu certarea să-l cercăm pre el, ca să cunoaștem blândețele lui și să ispitim suferirea răului lui.

Ierem. 11, 19.

20. Cu moarte grozavă să-l vinovățim pre el, pentru că va fi lui socoteală den cuvintele lui“.

21. Aceastea au gândit și s'au rătăcit, pentru că i-au orbit pre ei răutatea lor.

22. Și n'au cunoscut tainele lui Dumnezeu, nici spre plata cuviinții au nădejduit, nici au cules cinstea sufletelor celor curate.

23. Căci Dumnezeu au zidit pre om spre nestricare, și chip ființii sale au făcut pre el.

Fac. 1, 27; 5, 1.

24. Și cu zavistia diavolului moartea au intrat în lume, și ispitescu pre el cei ce sânt den partea lui.

Fac. 3, 4.

CAP 3

Fericirea dreptilor și pedepsirea păcătoșilor.

1. Iară sufletele dreptilor sânt în mâna lui Dumnezeu și nu să va atinge de eale muncă.

Înțel. Sol. 5, 5 și A 2 Leage 33, 3.

2. Părutu-s'au întru ochii celor fără de minte a muri, și să socoti răutate ieșirea lor,

3. Și cea de la noi călătorie –zdrobire, iară ei sântu în pace;

4. Că, de să vor și munci în vederea oamenilor, nădejdea lor iaste plină de nemurire.

5. Și puține certându-se, mari faceri de bine vor lua, căci Dumnezeu au ispitit pre ei și au aflat pre ei luiș vreadnici.

6. Ca aurul în topitoare au ispitit pre ei, și ca rodire de tot a jârtvei i-au priimit pre ei.

7. Și în vreamea socotinții lor vor lumina și ca scânteile în trestie vor alerga.

Mat. 13, 43.

8. Judeca-vor limbi și vor birui noroade, și va împărăți lor Domnul, în veaci.

1 Cor. 6, 2.

9. Ceia ce nădejduiescu pre El înțeleage-vor adevărul și cei credincioși cu dragoste vor rămânea lângă El, căci har și milă e întru preacuvioșii lui și socotință întru cei aleși ai lui.

10. Iară cei necurați, precum au socotit, vor avea certarea, – cei ce s'au lenevit de cătră cel drept și de Domnul s'au depărtat.

11. Că cel ce defaimă înțelepciunea și învățătura dosădit iaste, și deșartă e nădejdea lor, și trudele nefolosite, și fără treabă sânt lucrurile lor.

12. Muierile lor –fără de minte, și răi sânt fiii lor.

13. Blestemată e nașterea lor, că fericită e cea stearpă ce iaste nepângărită, care n’au conoscut pat spre greșală; avea-va roadă la socotința sufletelor.

14. Și hadâmul care n’au făcut cu mâna fărădelege, nici au gândit asupra Domnului reale; pentru că să va da lui darul credinții cel ales și sorțu în beseareca Domnului mai cu poftă.

Isaia 56, 3.

15. Pentru că roada bunelor trude cu bună cinste iaste și necăzută e rădăcina înțelepciunii.

16. Și fiii preacurvarilor nesăvârșiți vor fi și, den fără de lege zăceare, sămânța să va stinge.

17. Pentru că, de să vor și face îndelungați de viață, întru nimica să vor socoti și necinstite vor fi la ceale de apoi bătrânețele lor.

18. Și, săvai de pripă se vor săvârși, n’au nădejde, nici în ziua conoștinței mângâiare,

19. Pentru că neamului nedirept reale-s săvârșiturile.

CAP 4

Ce trebuie crezut despre moartea cea timpurie a dreptilor și despre soarta păcătoșilor.

1. Mai bună e nefacerea de feciori, cu bunătate, pentru că nemurare iaste întru pomenirea ei, căci și lângă Dumnezeu să conoaște bunătatea, și lângă oameni.

2. Și, de față fiind, să asămănă ei și, ducându-se, o poftesc; și în veac cununată fiind petrece, biruind pe nevoința celor nepângărite biruințe.

3. Iară mulțimea cea de multă naștere a necuraților nu să va folosi; și, den răsăditurile copililor, nu va da rădăcina la adâncime, nici va face temeiu întărit.

4. Că, macară în stâlپări cătră vreame va odrăsli, cu sminteală fiind covârșit, de vânt să va clăti și de sila vânturilor să va dezrădăcina.

Ierem. 17, 6.

5. Împrejur să vor frânge ramurile nesăvârșite, și roada lor –fără de treabă, necoaptă la mâncare, și la nimica iscusită,

Matei 7, 27.

6. Pentru că fiii cei ce fac somnurile ceale fără de leage mărturii sânt răutății asupra părinților, întru cercetarea lor.

7. Și dreptul, de va ajunge să să săvârșască, întru odihnă va fi,

8. Pentru că bătrânețele sânt cinstite nu ceale de mulți ani, nici ceale ce cu numărul anilor s'au numărat,

9. Ce înțelepciunea iaste la oameni căruntețele, și vârsta bătrânețelor – viața cea nepângărită.

10. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, s'au îndrăgit și, trăind între păcătoși, s'au mutat,

11. S'au hrăpit, ca nu răutatea să primenească înțelepciunea lui sau vicleșugul să înșale sufletul lui;

Evrei 11, 5.

12. Pentru că mahnirea răutății negreaște ceale bune și neînfrânarea poftii izmenește gândul cel nerău.

13. Săvârșindu-se preste puțin, au plinit ani îndelungați.

14. Pentru că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceea au grăbit den mijlocul răutății.

15. Iară năroadele văzând și nu socotind, nici puind la cuget ca aceasta, căci har și milă iaste întru preacuvioșii lui și socotință întru cei aleși ai lui.

16. Și dreptul, murind, va osândi pre necurații cei ce trăiescu, și tinerețele, ceale ce să săvârșăscu degrabă, – bătrânețele nedreptului, ceale de mulți ani.

17. Pentru că vor vedea săvârșitul înțeleptului, și nu vor socoti ce au svătuit pentru el și spre ce l-au întemeiat pre el Domnul.

18. Vedea-vor, și vor defăima, și pre ei Domnul va batjocuri; și vor fi după aceasta spre cădeare necinstită și spre sudalmă, întru cei morți, în veac.

19. Căci îi va rumpe în doao pre ei fără de glas, cu fața în jos, și va clădi pre ei den temelie, și până la cea de apoi să vor înteleni, și vor fi întru dureare, și pomenirea lor va pieri.

20. Veni-vor în cugetul greșalelor lor, fricoși, și vor muștra pre ei dempotrivă fărădelegile lor.

CAP 5

Căința cea prea târzie a păcătoșilor; fericirea dreptilor și pedepsirea necredincioșilor.

1. Atuncea va sta cu îndrăznire multă dreptul de cătră fața celor ce l-au necăjit pre el și celor ce hulescu trudele lui.

2. Văzând, să vor turbura cu frică groaznică și să vor mira de minunata mântuire;

3. Zice-vor, întru ei căindu-se, și pentru îngustarea duhului vor suspina: „Acesta era pre carele aveam oarecând spre râsu și spre pildă de ocară.

4. Noi, cei fără de minte, viața lui am socotit nebunie și săvârșitul lui necinstit.

Înțel. Sol. 3, 1 și A 2 Leage 33, 3.

5. Cum s’au socotit întru fiii lui Dumnezeu și întru svinți sorțul lui iaste!

6. Rătăcit-am dară den calea adevărului, și a dreptății lumină n’au luminat noao, și soarele n’au răsărit noao.

7. De cărările fărădelegii și ale pierzării ne-am împlut; și am umblat pustietăți neumblate, și calea Domnului n’am cunoscut.

8. Ce ne-au folosit noao mândria? Și avuția cu semeție ce au folosit noao?

9. Trecut-au acealea toate ca umbra și ca o veaste ce aleargă pre aproape,

10. Ca corabia carea treace apa cu valuri, ai căriia treaceri nu iaste de-a-i afla urma, nici drumul și cărarea ei în valuri,

11. Sau ca pasărea ce zboară în văzduh, nemica nu să află semnu de călătorie

12. Și, cu lovirea talpelor lovindu-se duhul ușoru și despicându-se cu sila pornirii, mișcându-se arepile, să preumblă, și după aceasta nu s’au aflat semnul suirii într’însul,

13. Sau ca săgeata, săgetându la proașcă, tăindu-se văzduhul, îndată la sine să topi, cât nu să știe treacerea ei,

14. Așa și noi, născuți fiind, ne sfârșim și nici un semnu de bunătate nu avem a arăta, ce în răutatea noastră ne-am cheltuit“.

15. Căci nădejdea necuratului, ca țărâna purtându-să de vânt și ca bruma de vifor gonindu-se, suptire, și ca fumul de vânt să răvărsă, și ca pomenirea unui oaspețu de o zi au trecut.

Ps. 1, 4; Paremii 10, 18; 11, 7.

16. Iară dreptii în veacu trăiescu, și întru Domnul e plata lor, și grija lor –lângă Cel Înalt.

17. Pentru aceaea vor lua împărăția bunei-cuviințe și stema frumsetii den mâna Domnului, căci cu dreapta va acoperi pre ei și cu brațul va scuti pre ei.

18. Lua-va înarmarea râvnirea lui și va înarma zidirea spre izbânda vrăjmașilor.

Psalm 17, 41.

19. Îmbrăca-va zaoa dreptatea și va pune coifu judecata cea nefățarnică.

Efes. 6, 13.

20. Lua-va pavăță nebiruită curăția, și va ascuți cea cumplită urgie spre sabie, și va da războiu împreună cu el lumea asupra celor fără de minte.

21. Mearge-vor bine nemerite loviturile fulgerilor și ca dentr'un bun încordat arcu al norilor la țântă vor sări.

22. Și den mânie zvârlitoare de pietri pline să vor arunca grindinile.

23. Scârbi-se-va asupra lor apa mării și râurile vor neca cu năprâsnicie; sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca viforul va vântura pre ei.

24. Și va pustii tot pământul fărădelegea, și facerea de rău va surpa scaunile puternicilor.

CAP 6

Îndemnul stăpânitorilor lumii să caute și să urmeaze înțelepciunea și dreptatea.

1. Ascultați dară, împărați, și înțelegeți, învățați judecătorii marginilor pământului!

2. Băgați în urechi, cei ce biruiți mulțimea și sânteți semeț pre gloatele limbilor:

3. Căci s'au dat de la Domnul biruința voao și puternicia de la Cel Preaînălțat, carele va cerceta faptele voastre și sfaturile va cerca.

4. Căci, poslușnici fiind împărăției lui, n'ați judecat drept, nici ați păzit legea, nici după sfatul lui Dumnezeu ați mersu.

Înțel. Sol. 13, 1; Râm. 13, 1.

5. Cu groază și cu grabă va sta asupra voastră, căci judecată cumplită să face la cei ce-s mai presus;

Colos. 3, 25; 1 Petr. 1, 17; Gal. 2, 6; A 2 Leage 10, 17.

6. Pentru că cel mai micu iertat iaste milei, iară cei tari tare să vor certa.

7. Pentru că nu să va înfrunta de obraz Stăpânul tuturor, nici să va rușina de mărire, căci, micu și mare, El au făcut; așijderea socoteaște mai nainte pentru toți.

2 Paral. 19, 7; Sirah 35, 15. Fapt. Ap. 10, 44.

8. Iară celor tari vârtoasă cercetare le stă asupra.

9. Cătră voi, dară, o, tirani, sânt cuvintele mele, pentru ca să învățați înțelepciunea și să nu scădeți.

10. Pentru că, ceia ce au păzit cu cuviință ceale cuvioase, cuvioși vor fi, și cei ce să vor învăța aceastea, afla-vor răspunsu.

Râm. 2, 14.

11. Pofțiți dară cuvintele mele, pofțiți și vă veți învăța.

12. Luminată și neveștejită iaste înțelepciunea, și pre lesne să veade de cei ce o iubescu și să află de cei ce o caută pre ea.

13. Ajunge pre cei ce o poftescu a să cunoaște ea, mai nainte.

14. Cel ce au mânecat cătră ea nu va osteni, pentru că șazăndu lângă porțile lui o va afla.

15. Pentru că a cugeta de dânsa a gândului plinire iaste, și cel ce va priveghia pentru ea, curându va fi fără de grijă.

16. Căci, pre cei vreadnici ai ei, ea umblă împrejur de-i caută, și în cărări să nălucește lor cu bun har, și cu toată socoteala să întimpină cu ei.

17. Pentru că începătura ei iaste cea prea adevărată a învățaturii pohtă.

18. Și grija învățaturii –dragostea, și dragostea e paza legilor ei.

19. Și luarea aminte de legi –întemeierea neputrejiciunii, și neputrejiciunea face a fi aproape de Dumnezeu.

20. Pohta dară înțelepciunii aduce la împărăție.

21. De vă bucurați dară pre scaune și schiptre, tiranii năroadelor, cinstiți înțelepciunea, pentru ca în veac să împărățiți.

22. Și ce iaste înțelepciunea și cum s’au făcut, spune-voiu voao.

23. Și nu voiu ascunde voao taine, ce de ’nceputul facerii voiu cerceta.

24. Și voiu pune la iveală cunoștința ei și nu voiu treace adevărul.

25. Nici iară cu zavistia cea topită voiu umbla împreună, căci aceasta nu se va împreuna cu înțelepciunea.

26. Și mulțimea înțelepților –mântuirea lumii, și împăratul înțelept iaste bună întemeiere norodului.

27. Cât voi vă învățați cu graiurile mele și vă veți folosi.

CAP 7

Înțelepciunea și foloasele ei. Minunata înălțare a omului prin ea.

1. Sânt dară și eu om muritoriu, aseamene cu toți, și de pămintean, den rodul celui dentâiu zidit.

2. Și în pântecel maicii s'au luat carne, de zece luni, închegându-se în sânge, den sămânță de bărbat și cu somnu de dulceață împreunându-se.

Iov 10, 10.

3. Și eu făcându-mă, am tras cel de obște văzduh și preste cel aseamene pătimaș pământ am căzut.

4. Întâiul glas, cel aseamene cu toți tocma plângând; în scutece m'am hrănit și în griji.

5. Că nici un împărat au avut altă începătură de naștere,

6. Ce una e intrarea tuturor în viață, și ieșirea e tocma.

1 Tim. 6, 7.

7. Pentru aceaea rugatu-m'am, și minte mi s'au dat; chemat-am, și au venit mie duhul înțelepciunii.

8. Mai ales-am pre ea decât schiptrele și scaunele.

9. Și avuția nemică nu o am socotit întru asămănarea ei.

Iov 28, 15.

10. Nici am potrivit cu ea piatră scumpă, căci tot aurul, întru vederea ei, năsip puțințel; și ca tina să va socoti argintul înaintea ei.

11. Mai mult decât sănătatea și frumusețele am îndrăgit pre ea; și am ales pre ea în loc de lumină a o avea, că nestinsă e zarea cea dentr'însa.

12. Și-m veniră toate ceale bune împreună cu ea și nenumărată avuție în mâinile ei. Și mă veseliiu preste toate, căci înțelepciunea povățuiaște pre eale; și nu știam pre ea a fi născătoare acestora.

3 Împ. 3, 13; Matei 6, 33.

13. Și fără de vicleșug am învățat, și fără de zavistie dau și altuia den ce am luat, avuția ei nu ascunz.

14. Pentru că nesfârșită comoară iaste la oameni, cu care cei ce s'au trebuit spre Dumnezeu au trimis prieteșug, pentru învățături, daruri întemeind.

15. Mie îm deade Dumnezeu a zice după gându-mi și a-m aduce aminte cu vrednicie de ceale ce să dau, că Acesta și înțelepciunii povățuitoriu iaste și înțelepților îndireptătoriu,

16. Pentru că în mâna Lui –și noi, și cuvintele noastre, și toată mintea, și a lucrurilor știință.

17. Pentru că Acesta mi'au dat cunoștință adevărată celor ce sânt a ști, tocmirea lumii și lucrarea stihiilor,

18. Începătura și sfârșitul și mijlocul anilor, premenirile chipurilor și schimbările vremilor, crugurile anilor și punerea stealelor,

19. Firile dobitoacelor și mâniile hiarălor, silele vânturilor și gândurile oamenilor, osebirile pomilor și tăriile rădăcinilor.

20. Și câte-s ascunse și ivite le-am conoscut, pentru că înțelepciunea, meștera tuturor, m'au învățat.

21. Pentru că iaste într'însa duh gândit, sfânt, singur-născut, de multe părți, suptire, bine-pornit, fraged, nespurcat, arătat, nevătămat, iubitoriu de bunătate, ascuțit, neoprit, de bine făcătoriu,

22. Iubitoriu de oameni, adevărit, întemeiat, fără de grije, întru-tot-putearnec, întru-tot-socotitoriu și răzbătând pren toate duhurile ceale gânditoare, curate, prea subțiri.

23. Pentru că decât toată pornirea mai pornitoare e înțelepciunea, și pătrunde și încape pren toate, pentru curăția.

24. Pentru că abur iaste puterii lui Dumnezeu și strecurătură cei limpede mări Atotîitorului, pentru aceea nimica pângărit nu se apucă de ea.

Evrei 1, 14.

25. Pentru că zare iaste luminii veacinice și oglindă fără de hulă a lucrării lui Dumnezeu și chip bunătății lui.

26. Și, una fiind, toate le poate, și rămâind întru sine, toate le înnoiaște și, după neamuri, la suflete curate mutându-se, priateni lui Dumnezeu și proroci tocmeaște.

27. Pentru că nimica nu iubeaște Dumnezeu, fără de numai pre cel ce cu înțelepciunea într'un loc lăcuiaște.

28. Pentru că iaste aceasta mai binecuvioasă decât soarele și decât toată punerea stealelor; cu lumină alăturându-se, să află mai de frunte.

29. Pentru că pre aceasta o așteaptă noaptea, iară înțelepciunii nu-i învinge răutatea.

CAP 8

Trebuința înțelepciunii și cererea ei de la Dumnezeu.

1. Și să tinde den margine până în margine, cu bună vârtute, și otcârmuiaște toate cu folos.

2. Pre aceasta am iubit și am cercetat den tinerețele mele, și am căutat să mi'o aduc mie nevastă, și ibovnic m'am făcut frumusețelor ei.

3. Blagorodnia măreaște, viețuirea lui Dumnezeu având, și Stăpânitoriul tuturor au îndrăgit pre ea.

4. Pentru că învățătoare iaste științii lui Dumnezeu și alegătoare de lucrurile lui.

5. Iară de iaste avuția câștigare poftită în viață, ce iaste mai bogat decât înțelepciunea cea carea lucrează toate?

6. Iară de lucrează mintea, cine iaste meșter mai mult decât ea, den câte sânt?

7. Și de iubeaște neștine dreptatea, trudele aceștia sânt bunătățile.

8. Pentru că întregăciunea minții și înțelepția învață, dreptatea și bărbăția, decât carele mai de folos nemică nu iaste în viața oamenilor.

9. Iară de și pohtează cineva a ști multe, știe ceale de 'nceput și închipuiaște ceale viitoare, știe întorsurile cuvintelor și dezlegările cuvintelor celor întunecoase, seamne și minuni mai nainte cunoaște, și întâmplările vremilor și anilor.

10. Ales-am dară pre aceasta să o aduc spre viețuire împreună, știind că va fi mie sveatnec celor buni și învățătură de griji și de mâhnire.

11. Și să aibă, pentru dânsa, mărire în gloate și cinste lângă cei bătrâni cel tânăr.

12. Iute mă voiu afla la judecată și întru vederea silnicilor minuna-mă-voi.

13. Tăcând, mă vor aștepta, și răspunzând, vor lua aminte; și grăind mai mult, vor pune mâna preste gura lor.

14. Avea-voi, pentru ea, nemurire, și pomenire veacinică celor după mine voi lăsa.

15. Voiu ocârmui noroadale, și limbi să vor supune mie.

16. Înfricoșa-se-vor, de mine auzind, tiranii cei înfricoșați; la mulțime mă voi arăta bun și la războiu viteaz. Întrându în casa mea, mă voi odihni cu ea,

17. Pentru că nu are amărăciune adunarea ei, nici durearea viețuirea ei, ce veselie și bucurie.

18. Aceastea socotind întru mine și grijind întru inima mea: Că iaste nemurire întru rudenia înțelepciunii, și în prieteșugul ei veselie bună, și în ostenealele mânilor ei avuție nesfârșită, și întru petreacerea voroavei ei înțelepciune, și cinste la împreunarea cuvintelor ei.

19. Împrejuram cercând, pentru ca să o iau pre ea la mine.

20. Și eram copil iscusit, și de suflet încă m'am întâmplat bun și, mai vârtos, bun fiindu, venit-am la trup nepângărit;

21. Și cunoscându că nu voi fi într'alt chip răbdătoriu, de nu Dumnezeu va da, –și aceasta era a înțelepciunii: a ști al cui e darul–, mă rugaiu Domnului și mă umiliiu lui și zișu den toată inema mea:

CAP 9

Rugăciunea lui Solomon către Dumnezeu pentru dobândirea înțelepciunii, care este de folos tuturor oamenilor.

1. „Dumnezeul părinților și Doamne al milii tale, cea ce ai făcut toate cu cuvântul tău,

2. Și cu înțelepciunea ta ai meștersugit pre om pentru ca să stăpânească zidirile ceale făcute de tine

3. Și să ocârmuiască lumea cu curăție și cu dreptate, și cu dreptatea sufletului judecată să judece,

4. Dă-m mie pre cea șazătoare alături cu scaunile tale înțelepciunea, și să nu mă izgonești den slugile tale.

5. Că eu robul tău sânt și fiiul roabei tale, slab om, și cu puțini ani, și mai puțin întru înțeleagerea judecății și a legilor.

Ps. 115, 6.

6. Că, măcară că va fi neștine desăvârșit întru fiii oamenilor, cea de la tine înțelepciune lipsind, întru nemică să va socoti.

7. Tu pre mine înaintea m'ai ales împărat nărodului tău și judecătoriu fiilor tăi și featelor.

1 Paral. 28, 5; 2 Paral. 1, 8.

8. Zis-ai să zidești besearecă în muntele cel svânt al tău, și în cetatea sălașului tău –jârtăvnicu, asămănarea cortului celui svânt, care mai nainte ai gătit de 'nceput.

Paremii 8, 22.

9. Și împreună cu tine e înțelepciunea, ceaea ce știe faptele tale și era de față când făceai lumea, și știind ce iaste plăcut înaintea ochilor tăi și ce e drept întru poruncile tale. Trimite-o pre ea dentru svintele ceriuri și de la scaunul mării tale

10. Trimite pre ea, ca, fiind cu mine, va osteni, și voi cunoaște ce e bine-plăcut lângă tine.

11. Pentru că știe aceea toate, și va înțelege, și mă va povățui întru lucrurile mele cu întregăciunea minții, și mă va păzi cu mărirea ei.

12. Și vor fi priimate lucrurile mele și voi judeca pre norodul tău cu dreptate, și voi fi vreadnec scaunelor tătâne-mieu.

13. Pentru că, ce om va conoaște sfatul lui Dumnezeu? Sau cine-ș va aduce aminte ce va Dumnezeu?

Isaia 40, 13; Râm. 11, 34; 1 Cor. 2, 16.

14. Că gândurile păminteanilor sânt fricoase, și greșite-s socotealele noastre.

15. Pentru că putredul trup îngreuiază sufletul și încarcă cel pămintescul sălaș gândul cel cu multă grije.

16. Și abia închipuim ceale de pre pământ și ceale den mâni le aflăm cu osteneală, iară ceale den ceriuri cine le-au cercat?

17. Și sfatul tău cine l-au conoscut, fără de numai tu ai dat înțelepciunea și ai trimes Duhul tău cel Sfânt den ceale înalte?

18. Și așa s'au îndireptat cărările celor de pre pământ,

19. Și ceale plăcute ale tale s'au învățat oamenii, și cu înțelepciunea s'au mântuit“.

CAP 10

Minunata susținere a celor ce au iubit înțelepciunea cea de la Dumnezeu.

1. Acesta pre cel dentâiu zidit părintele lumii, singur zidit fiind, l-au păzit.

Fac. 1, 27; Fac. 2, 7.

2. Și l-au scos pre el den cădearea sa și deade lui vârtute a birui tuturor.

3. Și depărtându-se de la ea, cel nedrept, cu urgia lui, cu mâniile ceale ucigătoare de frate au pierit.

Fac. 4, 8.

4. Pentru carele, pre necatul pământ iarăș au mântuit înțelepciunea, pren lemn prost pre cel drept otcârmuind.

Fac. 7, 12.

5. Aceasta și întru unirea răutății limbilor turburându-se, află pre cel drept și-l feră pre el fără de prihană lui Dumnezeu și pre ficiații fiiului tarele păzi.

Fac. 11, 2.

6. Aceasta pre cel drept, pierind cei necurați, fugind l-au mântuit [de] cel pogorât focul acelor 5 cetăți,

Fac. 19, 17.

7. Căroră, întru mărturia răutății, stătu pământul afumându-se, și la nesăvârșite vremi rodind pomi, stând stâlpul sării –mormântul sufletului celui necredincios.

Fac. 19, 20, 21.

8. Pentru că, trecând alătura cu înțelepciunea, nu numai să vătămară a nu conoaște ceale bune, ce și nebunii au lăsat în viață pomenire, ca întru ceale ce au greșit nici a să ascunde să nu poată;

9. Iară înțelepciunea, pre ceia ce au slujit ei, den trude i-au izbăvit.

10. Aceasta, pre pribeagul urgiei fratelui, drept l-au povățuit întru cărări dreapte; arătat-au lui împărăția lui Dumnezeu și au dat lui conoașterea sfintelor, l-au sporit pre el întru osteneale și înmulți trudele lui.

11. Întru lăcomia celor ce biruia pre el au stăut de față, și-l îmbogăți pre el.

12. Păzitu-l-au pre el de vrăjmași, și de cei ce-l pândia l-au întemeiat, și biruință vârtoasă îi deade lui, pentru ca să conoască că mai tare decât toate iaste buna credință.

13. Aceasta, vânzându-se cel drept, nu-l părăsi, ce den păcat l-au mântuit pre el.

Fac. 39, 12.

14. Pogorātu-s'au cu el în groapă și în legături nu l-au lăsat pre el, până au adus lui schiptrurile împărăției și stăpânirea celor ce-l tirăniia pre el; și mincenoș au arătat pre cei ce au hulit pre el, și deade lui mărire veacinică.

Fac. 41, 40.

15. Aceasta pre norodul cel curat și sămânța fără de prihană au izbăvit de la limba celor ce necăjiia.

16. Întră la sufletul robului Domnului și stătu împotriva împăraților groaznici, cu minuni și cu seamne.

17. Deade preacuvioșilor plata trdelor lor, povățui pre ei în cale minunată și să făcu lor întru acoperemânt ziua și întru văpaie de steale noaptea.

18. Trecutu-i-au pre ei Marea Roșie și i-au petrecut pren apă multă.

19. Iară pre vrăjmașii lor îi necă și den adâncul cel fără de fund i-au fiert pre ei.

Ieș. 14, 31; Psalm 77, 16.

20. Pentru aceea, dreptii prădară pre cei necurați și lăudară, Doamne, numele cel sfânt al tău, și cea prea războinică mâna ta lăudară toți deodată.

21. Căci înțelepciunea deschise gura muților și limbile pruncilor le-au pus mari.

CAP 11

Înțelepciunea povățuitoare norodului ales, Dumnezeu pedepsește pe vrăjmașii lui și așteaptă îndreptarea păcătoșilor.

1. Spori faptele lor, cu mâna sfântului proroc,
2. Îmblară pustiiul cel nelăcuit și în locuri neumblate întinseră corturi.
3. Stătură împotriva vrăjmașilor și izbândiră spre pizmaș.
4. Însetoșară, și chemară pre tine, și să deade lor apă den piatră colțurată și leacul seatei den piatră vârtoasă.
5. Pentru că, pren care s’au muncit vrăjmașii lor, pentru acestea ei, lipsindu-să, au luat facerea de bine.
6. Și în loc de izvorul pururea curătoriului râu, cu sânge mântuitoriu turburându-să,
7. Spre dovedirea poruncii cei ucigătoare de prunci, ai dat lor de ajuns apă, fără de nădejde,
8. Arătând, prin seatea de atuncea, cum pre cei vrăjmași i-ai muncit.
9. Căci, când s’au ispitit, macară că cu mile să munciia, au cunoscut cum, cu urgie judecându-se, necurații să munciia.
10. Pentru că pre aceștea, ca un părinte muștrând, i-ai ispitit, iară pre aceia, ca un năsilnic împărat vinuindu-i, i-ai cercat.
11. Și fiind de față, și lipsind, tot într’un chip să dosădiia.
12. Pentru că îndoit i-au luat pre ei mahnirea și suspinul pomenirilor celor trecute.
13. Căci când au auzit pren ale lor certări bine făcându-li-se lor, simțîia de Domnul;
14. Pentru că, pre Care au rușinat mai nainte, lepădat fiind în izgonire, batjocurindu-l, la sfârșitul întâmplărilor l-au lăudat, nu aseamene cu cei drepti însetoșind ei.
15. Și pentru gândurile ceale neînțeleghătoare ale strâmbătății lor, întru carele rătăcindu-se cinstîia târâitoarele ceale necuvântătoare și jigani de nemică, ai trimis asupra lor mulțime de hiară necuvântătoare spre izbândire,

16. Ca să cunoască, că, cine pren care greșăște, pentru acealea să ceartă.

17. Pentru că n'ar fi lipsit a toată putearnica ta mână, care și lumea au zidit den lucru fără de chip, a trimite asupra lor mulțime de urși sau dârji lei,

18. Sau noao-născute hiară necunoscute, pline de mânie, sau foc suflătoriu suflând răsuflare, sau urlete vânturându-se de fum, sau groaznice scânteii den ochi fulgerând,

Ierem. 8, 17.

19. Căroră nu numai vătămarea ar putea să fărâme spre ei, ce și vederea înspăimântându-i să-i piarză.

20. Și afară dentru aceastea, cu un duh putea să cază, gonindu-se ei de judecată și vânturându-se de vântul puterii tale; ce toate cu măsură, și cu număr, și cumpănă le-ai rânduie.

21. Că ție iaste a putea tare pururea, și la tăria brațului tău cine va sta împotrivă?

22. Căci ca plecarea den cumpene iaste toată lumea înaintea ta și ca picătura de roao cea de dimineață ce să pogoară pre pământ.

23. Și miluiești pre toți, căci toate le poți; și treci cu vederea greșalele oamenilor, spre pocăință,

24. Pentru că iubești ceale ce sânt, toate, și nemica nu te scârbești de ceale ce ai făcut; că de-ai fi urât, n'ai fi făcut ceva.

25. Și cum ar fi rămas ceva, de nu ai fi vrut tu? Sau, ceaea ce nu s'au chemat de tine, s'ar fi păzit?

26. Și le cruțezi toate, căci ale tale sânt, Stăpâne iubitoare de suflete!

CAP 12

Mărimia îndelungii răbdări a lui Dumnezeu și a dreptății Dumnezeiești.

1. Pentru că cel nestricat al tău Duh iaste întru toate.

2. Pentru aceaea, pre cei ce cad câte puținel îi mustri și, întru ceale ce greșăsc, aducându-le aminte, îi înveți ca, mântuindu-se de răutate, să crează întru tine, Doamne.

3. Pentru că și pre cei vechi lăcuiitori ai sfântului tău pământ ai urât,

4. Căci făcea lucruri vrăjmășăști, de fărâcățuri, și jârtve necurate, și pre cei ucigători de fii, nemilostivi,

5. Și mâncarea mâncătorilor de droburile trupurilor omenești și a sângelui den mijlocul dumnezeieștii tale taine,

6. Și pre domnii, părinții sufletelor celor neajutorite, ai vrut a piarde pren mâinile părinților noștri,

7. Ca vreadnică înstriinare să priimească fiilor lui Dumnezeu pământul carele e lângă tine mai cinstit de toate,

8. Ce și acestora ca unor oameni ai iertat, și ai trimis înainte alergătorii taberii tale –viespi, ca pre ei câte puțin să-i piarză de tot;

9. Nu neputincios fiindu la rânduiala războiului să dai supuși pre cei necurați direpților, sau cu hiară groaznice, au cu cuvânt cumplit deodată să-i surpi,

10. Ce, judecând câte puțineale, dai locu de pocăință, nu neștiindu că rea e nașterea lor și înlăuntru răsădită răutatea lor și cum că nu să va premeni gândul lor în veacu,

Ieș. 23, 30; A 2 Leage 7, 23.

11. Pentru că era sămânță blestemată de 'nceput; nici, temându-te de cineva, le dai lor slobozenie pentru ceale ce greșiia,

12. Că cine va grăi: Ce ai făcut? Sau cine va sta împotrivă judecății tale, au cine va pârî pre tine asupra limbilor celor pierite, care le-ai făcut tu? Sau cine-ți va veni ție la așăzare izbânditoriu asupra oamenilor celor nedirepți?

13. Pentru că nici dumnezeu iaste afară den tine, căruia iaste grije pentru toate, pentru ca să arăți că nu cu strâmbătate ai judecat,

1 Petr. 5, 7.

14. Nici împărat au tiran va putea să caute cu ochii împotriva ta, pentru ceale ce ai certat,

15. Ce, drept fiindu, cu dreptate toate le otcârmuiești,

16. Pentru striin lucru socotind puterii tale a osândi pre cel ce nu e datoriu a să munci; că vârtutea ta începătura dreptății iaste și faci a stăpâni tu toate și a cruța pre toți.

17. Vârtute arăți neîncrezându-te pre săvârșirea puterii, și întru cei ce știu dârjirea dovedești.

18. Și tu, stăpânind putearea, cu blândeate judeci și cu multă cruțare otcârmuiești pre noi, pentru că iaste la tine, cându vei vrea, să poți.

19. Și ai învățat norodul tău, pren lucrure ca aceastea, că trebuie dreptul a fi iubitoriu de oameni, și cu bună nădejde ai făcut pre fiii tăi, că dai spre păcate pocăință.

20. Pentru că, de vreame ce pre vrăjmașii fiilor tăi, și cei ce sânt datori de moarte, cu atâta rugă și umilință i-ai certat, dându ani și loc pren carele se vor mântui de răutate,

21. Cu câtă cercetare ai ales pre fiii tăi, la ai căroră părinți jurământuri și tocmeale ai dat, de bune făgăduințe?

22. Deci, certând pre noi, pre vrăjmașii noștri de zeaci mii de ori îi baș, ca să avem grije de bunătatea ta, judecându; iară noi, judecându-ne, așteptăm milă.

23. Pentru aceea și pre ceia ce au trăit întru nebunia vieții cu strâmbătate, prenr'ale lor urâciuni i-ai muncit.

24. Pentru că de căile rătăcirii mai departe au rătăcit, dumnezei socotindu ceale ce și în dobitoacele vrăjmașilor sânt necinstite, ca pruncii cei fără de minte mințind,

25. Pentru aceea ca unor copii nesocotiți judecata spre batgiocură ai trimis.

26. Iară cei ce nu s'au muștrat cu jucăreile certării, vreadneca lui Dumnezeu judecată vor ispiti, pentru că pre ceale ce pătimii ei, să scârbiia.

27. Spre aceștea, carii îi socotiia dumnezei, întru ei cercetându-se văzându, pre Cel ce demult să lepăda a-l ști l-au conșcut Dumnezeu adevărat; pentru aceea și săvârșitul osândeii asupra lor au venit.

CAP 13

Muștrarea celor fără de Dumnezeu și nebunia închinării la idoli.

1. Pentru că deșărți sânt toți oamenii den fire, la carii era de față neconșterea de Dumnezeu, și den bunătățile ceale ce să vădu n'au putut să știe pre Cea ce iaste, nici, la lucruri luându aminte, au conșcut pre meșteri.

Râm. 1, 21.

2. Ce sau foc, au vânt, au pripealnic văzduh, au crugul stealelor, au silnică apă, au luminătorii ceriului –oblăduitorii lumii dumnezei au socotit,

A 2 Leage 4, 19.

3. De carele, de se bucura de frumuseătele, dumnezei îi socotiia; cunoască cu cât mai bun decât aceștea iaste Stăpânitoriul, pentru că Începătoriul de facerea frumuseătelor au zidit pre eale.

4. Iară de să minunează de puteare și de facere, gândească cu cât iaste mai tare Cea ce le-au făcut pre eale.

5. Pentru că, den mărimea frumuseătelor și a ziditurilor, după socoteală, Făcătoriul lor să veade.

6. Iară încăș pre aceastea iaste puțină hulă, pentru că și ei poate fi să înșală, pre Dumnezeu cercând și vrând să-l afle.

7. Că, în faptele lui amestecându-se, cercetează și să supun vederii, căci bune-s ceale ce să vădu.

8. Și iarăș nici ei sânt de iertat,

9. Pentru că, de-au putut atâta a ști ca să poată a socoti veacul, pre al acestora Stăpânitoriu cum nu mai curându l-au aflat?

10. Ce dosădite-s și întru morți nădejdlile lor, carii au numit dumnezei faptele mânilor omenеști, aur și argint, chibzuiala meșterșugului, și închipuiri de vite, sau piatră fără de treabă, lucru de mână de 'nceput.

11. Iară de și vreun tăietoriu de păduri, meșter de lemnu, să porni tăind un copac, cură cu bună învățătură toată coaja lui și, meșterșugind cu bunăcuviință, au făcut un vas de treabă spre slujba vieții;

Ierem. 10, 3.

12. Și lepădăturile lucrului, spre gătirea hranei cheltuindu, s'au săturat;

13. Și rămășița dentr'însele la nemică nu e de folos, lemn strâmbu și cu ramuri fiind răsădit, luând l-au săpat cu nevoița zăbăvii lui și cu știința înțelegerii l-au tipărit pre el, închipui pre el cu chipul omului,

Isaia 44, 12.

14. Au cu oarecare vită proastă au asămănat pre el, ungându-l cu minău și chinovariu rușindu fața lui, și toată pata cea dentru el ungând peste tot,

15. Și făcând la el vreadnecă lăcuință lui, în păreate l-au pus pre el, întărindu-l cu fier.

16. Însă, pentru ca să nu cază, au socotit mai nainte pentru el, știind că nu poate lui să-ș ajute, pentru că iaste chip și-i trebuiaște ajutoriu.

17. Iară pentru agonesitele și nuntele lui, și de fii rugându-se, nu să rușinează, cu cel fără de suflet vorovind.

18. Și pentru sănătate pre cel neputincios cheamă, și pentru viață pre cel mort roagă, și pentru ajutoriu pre cel mai de nemică,

19. Și pentru călătorie pre cela ce nici a sta poate; și pentru venit și pentru lucru și a mânilor nemereală, de la cel neputincios den mâni puțință ceare.

CAP 14

Care a fost începutul idolilor și a închinării lor, și ce răutăți urmează din închinare la idoli?

1. Mergând iară neștine pre apă și vrând să călătorească pren sălbateci valuri, decât vasul cea ce-l poartă pre el mai putredu lemnul roagă.

2. Pentru că pre acela pohta agonesitelor l-au socotit și meștera înțelepciune l-au meșterșugit;

3. Aceasta, Părinte, a ta pronie otcârmuiaște, căci ai dat în mare cale și în valuri cărare negreșită,

Ieș. 13, 14.

4. Arătând că poți den tot a mântui, ca și fără de meșterșug de va intra neștine,

5. Și vei ca nu cu zăbavă să fie lucrurile înțelepciunii tale, pentru aceea și la un mai mic lemnul îș credă oamenii sufletele și, trecând furtuna cu plută, au scăpat.

6. Pentru că și la început, pierind cei mândri uriași, nădejdea lumii pre plută scăpând, au lăsat veacului sămânța facerii, cu a ta mână otcârmuindu-se.

Fac. 7, 7.

7. Pentru că bine s'au cuvântat lemnul, pren carele să face dreptate,

8. Iară cel făcut de mână, blestemat iaste acela, și cel ce au făcut pre el, căci el lucra, iar putreziciunea dumnezeu să numi.

Ps. 113, 15.

9. Pentru că tocma urâte-s la Dumnezeu, și cel ce păgânește, și păgânătatea lui.

10. Pentru că cel ce s'au făcut cu cel ce au făcut să vor munci.

11. Pentru aceea și întru chipurile limbilor socoteală va fi, căci întru zidirea lui Dumnezeu spre urâciune s'au făcut și spre piadeci sufletelor oamenilor și spre lațu picioarelor celor fără de minte.

12. Pentru că începătura curviei iaste socoteala chipurilor, și aflările lor – stricăciune vieții.

13. Pentru că nici era de 'nceput, nici în veacul va fi.

14. Pentru că deșarta mărire a oamenilor au intrat în lume, și pentru aceea pre scurt al lor sfârșit s'au socotit.

15. Pentru că, cu fără de vreamă jăli dosădindu-se tatăl fiiului celui ce degrabă s'au luat, chip făcând, pre acel de atuncea mortu om, acum ca pre un dumnezeu l-au cinstit și au dat celor supuși taine și praznice.

16. După aceea, în vreamă țiindu-se acel necurat obiceiul, ca o lege s'au păzit, și cu ale tiranilor porunci să cinstiia ceale săpate.

17. Pre carei, cu vederea neputându să-i cinstească oamenii, căci lăcuia departe, chipul cel de departe tipărindu-l, au făcut un arătat chipu al împăratului celui ce să cinstiia, ca pre cel ce nu e de față, ca când ar fi de față să-l amăgească, pren sânguială.

18. Și spre tinderea credinții, mândria meșterului și pre cei ce nu cunosc au îndemnat.

19. Pentru că, vrând el adecă să placă celui ce biruiaște, au silit cu meșterșugul ca să facă asămănarea precum ar fi mai bine.

20. Iară mulțimea, trăgându-se pentru iscusitura lucrului, pre cel cu puțin mai nainte cinstit om, acum închinăciune au socotit.

21. Și aceasta s'au făcut vieții spre vicleșugu, căci la primejdie sau la o tiranie slujindu oamenii, numele cel neîmpreunat l-au pus la pietri și la leamne.

22. Și apoi nu fu destul a să înșală asupra cunoștinții lui Dumnezeu, ce și întru mare luptă a necunoștinții trăind, atâta reale pace le numescu.

23. Că au jârtve de omorări de fii, sau taine ascunse, sau nebunești dentr' alte obiceiaie beție făcându.

A 2 Leage 18, 10.

24. Nici viețile, nici nunțile le mai păzescu curate, ce unul pre altul ficlenindu-l, îl omoară sau, amăgindu-l, face durearea.

Ierem. 5, 8.

25. Și toate amestecate sânt, sângele și uciderea, furtișagul și vicleșugul, stricăciunea, necredința, turburarea, jurământul strâmbu, gâlceavă de bunătați,

26. Nepomenire de har, a sufletelor pângăriciune, a nașterii premenire, a nuntelor netocmire, preacurvie și necurăție.

27. Pentru că, închinăciunea celor nenumite chipuri, a tot răul începătură, și pricină, și sfârșit iaste.

28. Pentru că, au veselindu-se nebunescu, au prorocescu mincinoase, au trăiescu cu strâmbătate, au calcă jurământul curând.

29. Pentru că, nădejduindu la idoli cei fără suflet, rău jurându-se, a avea strâmbătate nu priimescu.

30. Și amândoa ceale dreapte pre dânșii vor certa, căci rău au gândit pentru Dumnezeu, luând aminte la chipuri fără dreptate, și au jurat cu vicleșugu, nebăgând în samă curăția.

31. Pentru că nu putearea celor ce jură, ce a celor ce greșăscu judecată ceartă pururea călcarea nedirepților.

CAP 15

Bunătatea și putearea adevăratului Dumnezeu. Înșelăciunea idololatriei.

1. Iară tu, Dumnezeul nostru, bun ești și drept, îndelungu-răbdătoriu și cu milă otcârmuind toate.

2. Pentru că, de vom și greși, ai tăi sântem, știind tăria ta, și nu vom greși, știindu că ai tăi ne-am socotit.

3. Pentru că a ști pre tine întreagă dreptate iaste, și a ști tăria ta –rădăcina nemuririi.

4. Că nici ne-au înșălat pre noi a oamenilor cea cu rău meștersug socoteală, nici a celor scriitori de umbră trudă fără de roadă, chip întinat cu schimbate feațe,

5. A căroră vedea la cei fără de minte spre ocară vine și pofteaște a mortului chipu, vedea fără de suflare.

6. Iubitorii de reale –și vreadnici de nădejdi ca aceastea, și ceia ce facu și ceia ce poftescu, și cei ce să închină.

7. Pentru că și olariul, moale pământ călcând, cu trudă zidește, spre slujba noastră fieștecare; ce dentr'acel lut au zidit și ceale ale celor curate lucruri vase de slujbă, și ceale dempotrivă, toate aseamene; și, dentr'aceastea amândoa, care iaste trebuința fieștecăruia judecătoriu e lucrătoriu de lut.

8. Și cel rău ostenitoriu face dumnezău deșărt dentr'acelaș lut carele, mai nainte cu puțin, den pământ născându-se, după puțin merge de unde s'au luat, a sufletului cerșându-se datorie.

9. Ce iaste la el grijă nu căci va să ostenească, nici căci scurtă viață are, ce să razimă la lucrătorii de aur și la zlătari, și ziditorilor de aramă urmează, și mărire socoteaște căci face ceale spurcate.

10. Cenușă e inima lui, și decât pământul mai proastă e nădeajdea lui, și decât lutul mai necinstită e viața lui,

11. Căci n'au conosciut pre Cel ce au zidit pre el și pre Cel ce au suflat lui suflet lucrătoriu și Cel ce au suflat duh de viață,

12. Ce socotiră jucăreaie a fi viața noastră, și traiul zbor cu dobândă, pentru că trebuie, zice, orideunde, macară den rău, a agonisi.

13. Pentru că acesta decât toți mai mult știe că greșăște, den lucru de pământ vase pre lesne frânte și săpate zidind.

14. Ce toți sânt mai nebuni și ticăloș mai mult decât sufletul pruncului, vrăjmașii norodului tău, asuprindu-l pre el.

15. Pentru că și toate chipurile limbilor le-au socotit dumnăzăi, la carii nici folosul ochilor iaste spre vedea, nici nasurile spre tragere de văzduh, nici urechi a auzi, nici deagetele mânilor spre pipăire, și picioarele lor – zăbavnice spre încălecare.

Ps. 113, 12, Ps. 134, 30.

16. Pentru că om au făcut pre ei, și cel ce e împrumutat de duh au zidit pre ei, că nici un om poate să facă dumnezău aseamene lui,

17. Ce, muritoriu fiind, mort face, cu mâni fără de leage, că mai bun iaste el decât închinăciunile lui ceale ce au trăit el, iară acealea niciodinioară.

18. Și la dobitoacele ceale mai urâte să închină, că, alăturându-se cu nebunia, decât cealealalte sânt mai reale.

19. Nici sânt bune cât a să pofti ca vedea vitelor, și au fugit și de a lui Dumnezeu laudă și de blagoslovenia lui.

CAP 16

Pedepsele eghipteanilor pentru închinarea la idoli și facerile de bine ale lui Dumnezeu asupra evreilor.

1. Pentru aceaea dară, într'un chip s'au muncit vreadniceaște și pren mulțimea jâganiilor s'au căznit.

2. Pentru care caznă, bine făcând norodului tău, spre pofta râvnii, striină gustare hrană ai gătit prepelițe.

Num. 11, 31.

3. Ca aceaea poftind hrană, pentru urâta grozăvie a celor trimise, și cea de treabă poftă să urască; iară aceștea, preste puțin lipsiți făcându-se, și de striina gustare vor fi părtaș.

Ieș. 8, 21.

4. Că să cădea celora ce tirănesc nemântuită lipsă a le veni, și acestora numai să li se arate cum vrăjmașii lor să căzniia;

5. Pentru că, și când au venit lor groaznica mânie a jiganiilor și cu mușcările acelor strâmbi șărpi să strica,

Num. 21, 6.

6. Nu până la săvârșit au rămas urgia ta, ce spre dojană, spre puțin s'au turburat, având sveatnec mântuirei spre pomenirea poruncii legii tale;

1 Cor. 10, 9.

7. Pentru că cel ce s'au întors, nu pentru ceaea ce să vedea să mântuia, ce pentru tine, cel al tuturor Mântuitoriu.

8. Și cu aceasta ai plecat pre vrăjmașii noștri, că tu ești cel ce izbăvești den tot răul.

9. Că pre aceia, ale lăcustelor și ale muștelor mușcări i-au omorât, și nu s'au aflat leac sufletului lor, căci vreadnici era de unele ca acestea a să certa.

Ieș. 8, 24; 10, 4.

10. Iară pre fiii tăi nici dinții otrăviților bălauri i-au biruit, pentru că mila ta în preajmă trecu și vindecă pre ei,

Apocal. 9, 7.

11. Pentru că spre pomenirea cuvintelor tale să împunea și iute să mântuia, ca nu, întru adâncă uitare căzând, neucroțiți vor fi de cătră a ta bună-facere.

12. Pentru că nici iarbă, nici unsoare i-au vindecat pre ei, ce al tău, Doamne, cuvânt, cel ce toate le vindecă.

13. Pentru că tu a vieții și a morții biruință ai, și pogori la porțile iadului și sui.

A 2 Leage 32, 39; Tovit 13, 2.

14. Și omul ucide cu răutatea lui și, ieșind duhul, nu se întoarce, nici mai întoarnă sufletul carele s'au luat.

15. Iară de mâna ta a fugi preste puțință iaste.

Iov 10, 7.

16. Pentru că păgânii, lepădându-se a te ști pre tine, cu vârtutea brațului tău s'au bătut, cu ploi streine, și cu grindine, și cu ploi gonindu-se neîncetat, și cu foc topindu-se.

17. Pentru că, cea mai minunată: în apa ceaea ce toate le stinge, mai mult isprăviia focul, pentru că ajutoare iaste lumea dreptăților.

Ieș. 9, 22-25.

18. Că, câteodată se îmblânziia para focului, ca să nu mistuiască ceale deasupra necuraților trimise vite, ce ei, văzând, să caute că cu a lui Dumnezeu judecată să gonesc.

19. Iară câteodată, și între mijlocul apei mai mult decât putearea focului arde, ca să strice roadele pământului celui nedrept.

20. Pentru care, cu hrană îngerească ai hrănit pre nărodul tău, și pâine gata ai trimis lor den ceriu, fără osteneală, având toată dulceața și spre toată plăcuta gustare.

Ieș. 16, 15; Num. 11, 7.

21. Pentru că statul tău, dulceața ta cătră fii au arătat, iară spre pohta celui ce o mânca, slujind cine spre ce vrea, să premenia.

22. Și zăpada și ghița răbda focul și nu să topia, ca să conoască că pre ale vrăjmașilor roade au stricat focul, arzând în grindină și în ploi strălucind;

23. Și acesta iarăș, focul, ca să să hrănească direpții, ș'au uitat putearea lui,

24. Pentru că zidirea ție, Celuia ce o ai făcut, slujind, să tinde spre muncă asupra celor nedirepți, și slobozește spre facere de bine pentru ceia ce la tine nădejduiesc.

Ieș. 9, 14.

25. Pentru aceaea și atuncea, spre toate mutându-se, la cel de toate hrănitoriu al tău daru slujaște, cătră vrearea celor ce să roagă,

26. Pentru ca să înveațe fiii tăi, pre carii ai iubit, Doamne, că nu facerile roadelor hrănesc pre om, ce graiul tău pre cei ce cred ție îi ferește.

A 2 Leage 8, 3; Matei 4, 4.

27. Că cel ce de foc nu să strică, fieștecum de nemică, de rază a soarelui, încălzindu-se, să topia.

28. Pentru ca cunoscut să fie că trebuie a ajunge soarele spre mulțimita ta și către răsăritul luminii să să roage ție.

29. Pentru că nădeajdea celui nemulțămitoriu ca o brumă de iarnă să va topi și va cură ca o apă de nici o treabă.

CAP 17

Eghipteanii suferind întunearec de trei zile cu frică, și cu mare groază, cealaltă parte a lumii strălucea cu lumină.

1. Pentru că mari sânt judecățile tale și cu nevoie povestite, pentru aceaea sufletele ceale necertate s'au rătăcit;

2. Pentru că, socotind să asuprească limbă sfântă, cei fără de leage – legații întunearecului, carei și nopții cei lungi s'au legat, închizându-se cu acoperemânturi –pribeagi zăcea cei veacinice mai nainte-conoștințe.

3. Pentru că, gândind a amăgi pren ceale ascunse păcate, cu neluminos al uitării acoperemânt s'au răsipit, înspăimându-se cu groază, și cu năluciri turburându-se.

4. Pentru că nici fundul cel ascuns ce ținea pre ei îi păziia fără frică, ce sunete dărmând pre ei, împrejur răsuna, și năluciri posomorâte la obrazele ceale fără de răs să iviia.

5. Și nici o puteare a focului biruia să lumineaze, nici ale stealelor strălucitele văpăi îngăduia a lumina pre zăbavnica aceea noapte,

6. Ce să vedea la ei numai foc grabnic, plin de frică, și, spărindu-se de acea vedea ce nu să vedea, socotiia mai reale ceale ce să văd.

7. Și batjocurile meșteșugului vrăjitoresc zăcea, și simeției cei preste înțelepciune era muștrare cu batjocură.

Ieș. 8, 7.

8. Pentru că ceia ce să făgăduiesc a goni înfricoșările și turburările sufletului bolnav, aceștea teamere plină de răs boliia.

9. Pentru că, de nu-i înfricoșa pre ei nemică lucru turburătoriu, cu a jiganiilor treacere și cu șuierăturile celor târâitoare fiind buhniți, pieriia plini de frică, și de cel de necăiurea fugit văzduh să lepăda a-l vedea.

10. Pentru că fricos lucru e când singurăș răutatea mărturisește, vinuindu-se; și pururea au luat ceale reale, țiindu-se cu știința,

11. Pentru că nemică nu iaste frica, fără de numai dare celor den cuget ajutoriri.

12. Și, înlăuntru fiind, mai mică e așteptarea, mai mult socotește necunoștința vinii ceia ce dă munca.

13. Iară aceia carii în cea neputincioasă adevărată noapte, care și den fundurile neputinciosului iadu au venit tot acelaș somnu dormindu,

14. De o parte cu minunele nălucirelor să goniia, și de altă parte cu a sufletului dare să slăbiia, pentru că fără de veaste lor și fără de nădeajde frică le-au venit.

15. Și după aceasta oricarele era acolo, căzând să păziia la cea fără de fier temniță închizându-se.

16. Că au plugariu de era neștine, au păstoriu, sau den cei de la pustiire lucrători de trude, apucându-se mai nainte de cea cu greu suferită nevoie aștepta,

17. Pentru că cu un lanțu de 'ntunearec toți s'au legat.

18. Ori duh șuierând, au glasul pasărilor cel cu bun viersu de pre ramurile ceale dease, sau repeziș de apă mergând cu silă, sau lovitură cumplită de pietri surpate, cea nevăzută alergare a dobitoacelor celor ce saltă, au glasul cumplitelor hiară celor ce răcnesc i-au făcut de au leșinat, au ceaea ce spre sine să frânge den vale a munților răsunare, deznodată de frică.

19. Pentru că toată lumea cu luminată lumină lumina și cu neîmpiedecate lucruri să ținea,

20. Și numai la aceia să întinse noapte grea, chipul întunearecului celui ce va să-i priimească pre ei, și lor îș era mai grei decât întunearecul.

CAP 18

Urmarea pedepselor eghipteanilor și ieșirea evreilor din Eghiptet.

1. Și la cuvioșii tăi mare lumină era, al căror glasul auzind și chipul nevăzându-l,

Ieșire 10, 23.

2. Căci dară și aceia au pătit, fericiia; și căci nu vatămă, fiindu mai nainte năpăstuiți, mulțemes și, pentru ca să să petreacă, să ruga.

3. Pentru care, stâlpu de foc arzătoriu, povățuitoriu cei necunoscute călătorii, și soare fără de stricăciune ai dat aceii înstriinări iubitoare de cinste.

Ieș. 14, 24; Ps. 77, 17.

4. Pentru că vreadnici era aceia a se lipsi de lumină și a să păzi întru 'ntunearec ceia ce prea închiși au păzit pre fiii tăi, pren carii vrea cea nestricată a legii lumină veacului să să dea.

5. Svătuindu-se ei să omoară pruncii celor cuvioș, și un fiu puindu-se și mântuindu-se, spre dovedeală ai luat cea de fii mulțime a lor și totdeodată i-ai pierdut în apă tare.

Ieș. 2, 3; 14, 27.

6. Aceaea noapte s'au cunoscut mai nainte la părinții noștri ca, –cu întemeiare știind jurământurile, întru care s'au încredințat– să vor veseli.

7. Și să priimi de către nărodul tău mântuirea dreptilor și a vrăjmașilor pierzare.

8. Pentru că, în ce chip ai certat pre cei împotrivnici, cu aceaea, pre noi chemând, ne-ai mărit.

9. Pentru că pre ascuns jârtvuia preacuvioșii fiii bunătăților și leagea dumnezeirei într'un gându au pus, aseamene acestora, și bunătăților și primejdiilor să fie părtaș svinții, părinții dară cântând înainte laude.

10. Și în preajmă răsuna netocmita strigare vrăjmașilor și cu jale să purta copiii plângând.

11. Și cu o certare robul cu stăpânul certându-se, și cel den gloată cu împăratul unele pătimind,

12. Și cu toți dempreună, toți cu un nume de moarte, avea morți nenumărați, că nici în groapă nu era destui cei vii, de vream ce, într'o clipeală, cea mai cinstită facere a lor să strică.

13. Pentru că toate necrezându-le, pentru fărmeccături, pre pieirea celor dentâiu născuți, mărturisiră nărod –fiiu lui Dumnezeu a fi.

14. Pentru că lina tăceare cuprinzând toate și noaptea și cu a ei sârguială mijlocind,

15. Atotputearnicul tău cuvânt den ceriu, den scaunele împărătești, cumplit războinic la mijlocul celui pierdut pământ au sărit,

16. Sabie ascuțită, nefățarnica ta poruncă purtând; și stând, împlu toate de moarte, și de ceriu să atingea și sta pre pământ.

17. Atuncea îndată, nălucirile viselor groaznic îi tulburară pre ei, și înfricoșări stătură asupra lor nădejduite.

18. Și altul, aiurilea lepădându-se, jumătate mort, arăta pentru care vină muriia.

19. Pentru că visele turburându-i pre ei, aceasta au vestit mai nainte, ca să nu piară neștiind pentru ce pătimesc rău.

20. Și s'au atins și de dreptii ispita morții, și dărâmare în pustiiu s'au făcut mulțimei; ce nu întru mult rămase urgia.

21. Pentru că grăbind bărbatul nevinovat au dat războiul denainte, arma slujbei lui –rugă, și a tămâiei curățenie aducând, stătu împotriva mâniei și sfârșit puse primejdiei, arătând că robul tău iaste.

Num. 16, 46.

22. Și birui gloata nu cu vârtutea trupului, nu cu a armelor lucrare, ce cu cuvântul pre cel ce munciia îl supuse, jurământurile părinților și făgăduințele pomenind.

23. Pentru că, fiind grămadă de morți căzuți unii preste alții, la mijloc stând, tăie urgia și despică calea cea de cătră cei vii.

24. Pentru că în veșmânt până în picioare era toată podoaba, și a părinților mărire –pre săpătură de piatră, cu patru rânduri; și mărirea ta – preste stema capului lui.

25. La aceastea veni cel ce pierdea, și de aceastea să spământară, pentru că era numai sângură ispita urgiei destulă.

CAP 19

Pierirea celor fărădelege și mântuirea dreptilor.

1. Iară celor păgâni până la săvârșit nemilostivă mânia le stătu asupra,
2. Pentru că știia mai nainte ale lor și ceale viitoare, căci ei, întorcându-să ca să-i sloboază și cu sânghială petrecând pre ei, să-i gonească, căindu-se.
3. Pentru că, încă în mână având plânsurile și plângând la mormânturile morților, alt gând nebunesc au tras și, pre carii rugându-i i-au scos, pre aceștea ca pre niște fugari îi goniia.

Ieș. 14, 5.

4. Pentru că-i trăgea pre ei cea vreadnică nevoie spre acest săvârșit, și celor ce s'au întâmplat nepomenire au pus, ca să plinească cazna cea ce lipsiia den muncile lor
5. Și norodul tău minunată călătorie să ispitească, iară aceia streină moarte să afle.
6. Pentru că toată zidirea, întru al său fealiu, iarăș de sus să închipuia, slujind la ale tale porunci, ca ai tăi fii să păzească nevătămați;
7. Norul umbriia tabăra; și den apa cea ce au fost mai nainte uscatului pământ izbucnire să văzu; den Marea Roșie, cale neîmpiedecată și câmp cu pajește, den fortună silnică;
8. Pren care toată limba trecu, cei ce cu a ta mână să acoperiră, văzând minunate minuni.
9. Că, ca caii s'au păscut și ca miei au săltat, laudând pre tine, Doamne, pre cel ce i-ai mântuit pre ei.
10. Pentru că-ș aducea aminte încă de ceale den nemernicia lor, cum, în loc de nașterea vitelor, scosease pământul mușițe și, în loc de pești, izbucni râul mulțime de broaște.
11. Și la cea de apoi văzură și noao naștere de pasări, căci, cu pohtă aducându-se mai nainte, cerșut-au mâncări de desfătare,

Ieș. 16, 13.

12. Pentru că spre mângâiare s'au suit lor de la mare prepelițe; și caznele la cei păcătoși veniră, nu afară den seamnele ce s'au făcut cu sila trăsnetelor, pentru că cu dreptate pătimiia cu răutățile lor,
13. Pentru că și mai grea urâre de streini meștersugiră, pentru că ceia, pre cei ce nu știia, nu-i priimiia, fiind de față, iară aceștea pre făcătorii de bine streini îi supunea.
14. Și nu numai, ce încă și au ce socoteală va fi lor, de vreame ce cu pizmă priimiia pre cei streini,

15. Iară cei ce priimiia cu praznice pre cei ce au fost părtaş la ale lor dreptăți, cu cumplite dureri au chinuit.

16. Și s'au rănit și cu nevedearea, precum aceia la ușile dreptului, când cu nesfârșit întunearec să cuprindea, fieștecarele ieșirea ușilor lui cerca.

17. Pentru că, pren sine stihiile împreunându-se, precum strunele la un canon schimbă numele cântecului, rămâind pururea cu glas, care iaste a închipui cu amăruntul den vedearea celor ce s'au făcut.

18. Pentru că ceale ce era ale uscatului spre ceale de apă să premeniia, și ceale plutite să muta pre pământ.

19. Focul au putut în apă, peste putearea sa, și apa stingătoarea ei puteare uita.

20. Văpăile, de altă parte, n'au veștejit trupurile vitelor celor pre lesne stricătoare, care umbla împreună, nici topit, pre lesne topit, în chipul gheții, fealiul acei dumnezăiești hrane.

21. Pentru că, întru toate, Doamne, ai mărit nărodul tău și l-ai slăvit și nu l-ai trecut cu vedearea, în toată vremea, în tot locul stând de față lângă el.

ÎNȚELEPCIUNEA LUI IISUS, FIIUL LUI SIRAH

CUVÂNT ÎNAINTE

den afară băgat, nearătat de cine e făcut.

Iisus acesta al lui Sirah era fecioru, și nepotu al lui Iisus, tizului lui. Acesta dară în anii de jos au fost, după robie și înturnare și după toț prorocii. Deci moșul lui Iisus, în ce chip și el mărturiseaște, om iubitoriu de osteneală au fost între jidovi și preaînțelept, carele nu numai ceale ale altora celor mai nainte de el înțelepți bărbați răspunsuri au adunat, ce și el ale sale oarecarele au răspunsu, de multă înțeleagere și înțelepciune fiindu pline. Deci, de vreme ce cartea aceasta cel dentâiu Iisus mai adunată lăsându-o dentru oameni s'au dus, Sirah acesta după el luându, iarăș la Iisus, fiiul lui, au lăsat, care, de aceasta apucându-se, la orânduială cu bună tocmeală toată înțelepciunea au adunat, și pre al lui și al tătâne-său și încă pre al moșu-său nume numindu-o. Dentru acest nume al înțelepciunii mai vârtos cu dragoste să aibă pre ascultătoriul cătră a aceștii cărți cercetare trăgându, cuvinte dară de înțelepciune, gâcitori și pilde cuprinde, și o samă oarecare vechi iubite de Dumnezeu istorii pentru bărbații cei ce bine au plăcut lui Dumnezeu, și ruga și lauda lui, și încă de facerile de bine care au învrednicit Dumnezeu pre norodul lui și de răutățile care au ispitit pre vrăjmașii lor. Ucenic lui Solomon acesta Iisus au fost, nemică mai puțin decât acela, prejur înțelepciune și învățătură binevrând, mult-învățat cu adevărat, și fiind, și numindu-se.

CUVÂNT ÎNAINTE

ÎNȚELEPCIUNII LUI IISUS, FIIUL LUI SIRAH.

Multe și mari noao pren leage și pren proroci și a altora carii după ei au urmat fiind date, pentru carele cuvine-se a lăuda pre Israil de învățătură și de înțelepciune, și că nu numai ceia ce ei sânguri cetescu să cade știutori a fi, ce și celor den afară cei ce sânt iubitori de învățătură să poată fi de folos, și zicând și scriind, moșu-mieu Iisus, cât de mult pre sine dând și la a legii și a prorocilor și a celoralalte de la părinți cărți cetire, și întru aceastea destul cuprindere câștigând, înainte să aduse și el a scrie cevași de cealea ce

să aduc la înțelepciune și la învățătură, pentru ca cei iubitori de învățătură, și acestora prinzători făcându-se, cu mult mai vârtos vor adaoge prenviețuirea cea ce iaste prenv leage. Chemați-vă dară cu bun gând și cu luare-aminte cetirea să faceți și iertare a avea preste care ni să vor părea la ceale ce la tălmăcire sânt ostenite, la oarecare den cuvinte a fi cu neputință, pentru că nu atocma pot eale întru ealeș jidoveaște zicându-se și cându să vor muta la altă limbă, și nu numai aceastea, ce și altele, și leagea aceasta, și prorociile, și cealealalte den cărți nu puțină au osăbirea întru sineș zicându-să. Pentru că în treizeci și optu de ani, în zilele acelui Făcătoriu-de-bine împărat, mergând la Eghipet și pe o vreme fiind, aflaiu nu de mică învățătură asămănare, foarte de folos am prepus eu să aduc oarecare învățătură și iubire de osteneală, ca să tălmăcescu această carte, pentru că multă privegheare și știință aducând întru treacerea vremii, ca, la săvârșit aducând cartea, să o dau și celor ce în nemernicie vor vrea să iubească învățatura, mai înainte gătindu-se năravurile, în leage să trăiască.

CAP 1

Lauda înțelepciunii și a temerii de Dumnezeu.

1. Toată înțelepciunea e de la Domnul și cu El iaste în veac.
2. Năsipul mărilor și picăturile ploii și zilele veacului cine le va număra?
3. Înălțimea ceriului și lățimea pământului și fără-fundul și înțelepciunea cine va cerceta?
4. Mai înainte de toate s'au zidit înțelepciunea și înțeleagerea minții den veac.
5. Izvorul înțelepciunii –cuvântul lui Dumnezeu întru cele preanalte, și călătoriile ei –porunci veacinice.
6. Rădăcina înțelepciunii la cine s'au descoperit? Și meștersugurile ei cine le-au conosciut?
7. Unul iaste înțelept, înfricoșat foarte, șazănd pre scaunul Lui.
8. Domnul, El au zidit pre ea și au văzut și au numărat pre ea și răvărșă pre ea preste toate lucrurile lui,
9. Cu tot trupul după darea lui, și au dat-o pre ea celor ce iubesc pre El.
10. Frica Domnului –slavă și laudă și veselie și cununa bucuriei.
11. Frica Domnului bucura-va inima și va da bucurie și veselie și îndelungare de viață.

12. Celui ce să teame de Domnul bine-i va fi; la cea de apoi și în ziua săvârșitului lui afla-va har.

13. Începătura înțelepciunii –a te teame de Domnul, și cu credincioși cu măsură s’au zidit împreună cu ei,

14. Și cu oamenii temelia veacului au încuibat și cu seminția lor să va încreade.

15. Sațiul înțelepciunii –a te teame de Domnul, și îmbată pre ei den roadele ei.

16. Toată casa ei va sătura de pofte și sprijenitoarele de roadele ei.

17. Cununa înțelepciunii –frica Domnului, odrăslind pace și sănătatea vindecării.

Ps. 110, 9; Paremii 1, 7; 9, 10.

18. Și văzu și numără pre ea; știință și cunoștință de înțeleagere au plouat și slava celor ce să țin de ea înălță.

19. Rădăcina înțelepciunii –a te teame de Domnul, și stâlpările ei – îndelungare de zile.

20. Frica Domnului împinge păcatele și, rămâind la el, întoarce urgia.

21. Nu va putea mânia nedireaptă a să îndirepta, pentru că pripa mâinii lui cădeare e lui.

22. Până la o vreme îngădui-va cel îndelung-răbdătoriu, și apoi la el va răsări veselie.

23. Până la o vreme va ascunde cuvintele lui, și buzele celor credincioși vor povesti înțeleagerea lui.

24. În comoarale înțelepciunii –pilda științii; iară urâciune iaste la cel păcătos iaste credința cea dumnezăiască.

25. Poftind înțelepciunea, păzește poruncile, și Domnul va da ție pre ea.

26. Pentru că înțelepciunea și învățătura e frica Domnului, și bunăvreaarea Lui –credință și liniște.

27. Să nu fii neascultătoriu de frica Domnului și să nu te apropii de El cu inimă îndoită.

28. Să nu fățărnicești în gurile oamenilor și în buzile tale păzește-te.

29. Nu te înălța pre tine, ca să nu cazi și vei aduce sufletului tău necinste.

30. Și va descoperi Domnul ceale ascunse ale tale și în mijlocul adunării va surpa pre tine,

31. Căci nu te-ai apropiat la frica Domnului și inima ta e plină de vicleșug.

CAP 2

Îndemnuri la răbdare; roadele temerii de Dumnezeu și pedeapsa necredincioșilor.

1. Fătule, de vei să te apropii a sluji Domnului Dumnezeu, gătește sufletul tău spre ispită.
2. Îndireptează inima ta și rabdă și să nu te grăbești în vremea aducerii.
3. Lipește-te de El și să nu te depărtezi, pentru ca să crești la ceale de apoi ale tale.
4. Tot ce să va aduce ție priimește și întru schimbările smerirei tale îndelungează mânia.
5. Căci cu focul să ispitească aurul, și oamenii cei priimiți, în cuptoriul smereniei.
6. Creade Lui și va ajuta ție, îndireptează căile tale și nădăjduiaște pre El.
7. Ceia ce vă teameți de Domnul, așteptați mila lui și nu vă abateți, pentru ca să nu cădeți.
8. Ceia ce vă teameți de Domnul, Lui creadeți, și nu va greși plata voastră.
9. Ceia ce vă teameți de Domnul, nădejduiți spre bune și spre veselia veacului și a milii.
10. Uitați-vă la neamurile ceale de 'nceput și vedeți: Cine s'au încrezut Domnului și s'au rușinat?
11. Sau cine au îngăduit în frica Lui și s'au părăsit? Sau cine l-au chemat pre El și l-au trecut cu vederea?
12. Pentru că îndurătoriu și milostiv –Domnul, și lasă păcate și mântuiaște în vremea necazului.
13. Vai inemilor fricoase și mânilor slabe și păcătosului ce să suie pre doao cărări!
14. Vai de inema slabă, că nu creade, pentru aceea nu să va acoperi.
15. Vai voao, celor ce ați pierdut răbdarea! Și ce veți face când va cerca Domnul?
16. Ceia ce să tem de Domnul nu vor fi neascultători graiurilor lui, și cei ce iubesc pre El păzi-vor căile lui.
17. Ceia ce să tem de Domnul cerca-vor bunăvreaarea lui, și cei ce iubescu pre El sătura-se-vor de leage.
18. Ceia ce să tem de Domnul găti-vor inemile lor și înaintea lui vor smeri sufletele lor.

19. Să cădem în mâinile Domnului, și nu în mâinile oamenilor,
20. Pentru că, în ce chip e mărirea Lui, așa și mila Lui.

CAP 3

Datoriile fiilor către părinți și blagoslovirea acestora. Inima împietrită se hulește; iar cea înțeleaptă și milostivă se laudă.

1. Judecata părintelui auziți, feților, și așa faceți, pentru ca să vă mântuiți.
2. Că Domnul au mărit pre părinte spre feciori și judecata mumei au întărit preste fii.
3. Cel ce cinstește pre tată curăți-va păcatele,
4. Și ca cel ce adună comoară iaste cel ce slăvește pre muma lui.
5. Cel ce cinstește pre tată veseli-să-va de feciori și în ziua rugii lui asculta-se-va.
6. Cel ce măreaște pre tată să va îndelunga cu zilele, și cel ce va asculta pre Domnul odihni-va pre muma lui.
7. Cel ce să teame de Domnul cinsti-va pre tată și ca stăpânilor va sluji celor ce l-au născut pre el.
8. Cu fapta și cu cuvântul cinstește pre tată-tău, ca să vie ție blagoslovenie de la el.
9. Pentru că blagoslovenia tatălui întărește casele feciorilor, iară blestemul mumei dezrădăcinează temeliile.
Ieș. 20, 1; A 2 Leage 5, 16; Matei 15, 4.
10. Nu te slăvi întru necinstea tătâne-tău, că nu iaste ție mărire către necinste.
11. Pentru că slava omului –den cinstea tătâne-său, și ocară feciorilor – muma întru necinste.
12. Fătule, sprejeneaște la bătrânește pre tată-tău și să nu-l mârhești pre el în viața lui.
Efes. 6, 3.
13. Și de-ș va piarde și înțeleagerea, dă iertăciune și nu-l necinsti pre el cu toată vârtutea ta,
14. Pentru că milostenia tatălui nu să va uita și, în locul păcatelor, să va zidi lângă tine.
15. În ziua necazului tău aduce-ș-va aminte de tine. Ca seninul preste înghețu, așa să vor topi păcatele tale.

16. Cătu e de hulitoriu cel ce părăsește pre tată și blestemat de Domnul cel ce urgisește pre muma lui!

17. Fătule, cu blândește petreci lucrurile tale, și de cătră omul priimit te vei îndrăgi.

18. Cu cât ești mare, cu atâta te smereaște pre tine, și înaintea Domnului vei afla har.

19. Căci mare e puternicia Domnului și de către cei smeriți să slăvească.

20. Ceale mai greale de tine nu le cerca și ceale mai tari decât tine nu le cerceta.

21. Ceale ce ți s'au poruncit ție, aceastea cugetă, pentru că nu-ț sânt de treabă ție ceale ascunse.

22. Întru prisosala lucrurilor tale nu iscodi, pentru că mai mult decât înțeleagerea omului s'au arătat ție.

23. Căci că pre mulți au înșălat gândul lor, și socoteala rea au lunecat cugetele lor.

24. Inema aspră va păți rău la ceale de apoi,

25. Și cela ce iubeaște primejdia va cădea întru ea.

26. Inema aspră îngreua-se-va de dureri, și cel păcătos adaoge-va păcat preste păcat.

27. În aducerea trufașului nu iaste vindecare, pentru că răsadul răutății s'au rădăcinat întru el.

28. Inema celui de 'nțeles socoti-va pilda, și ureachea ascultătorului pohta înțeleptului.

29. Stinge-va apa focul învăpăiat, și milostenia va curăți păcatele.

30. Cela ce răsplătește daruri îș aduce aminte de ceale de apoi și, în vremea cădearii, va afla întărire.

CAP 4

Îndemnare spre milostenie și spre înțelepciune, arătând folosințele lor.

1. Fătule, viața săracului să nu o lipsești și să nu porți de val ochii cei lipsiți.

Tovit 4, 7.

2. Suflet flămând să nu mânăști și să nu scârbești pe bărbat întru neavearea lui.

3. Inema scârbită să nu o turburi și să nu tragi darea celui ce să roagă.

4. De rugătorul ce să necăjaște nu te lepăda și să nu-ți întorci fața de cătră sărac.

5. De la cel ce să roagă să nu întorci ochiul și să nu dai loc omului să te bleasteme.

6. Pentru că blestemând pre tine în amărăciunea sufletului lui, ruga lui va asculta Cel ce-au făcut pre el.

7. Iubit te fă pre tine la adunare și la cel mare smerește capul tău.

8. Pleacă la sărac ureachea ta și răspunde lui de pace cu liniște.

9. Scoate pre cel năpăstuit den mîna celui ce-l năpăstuiăște și să nu fii slab de inimă când vei judeca tu.

10. Fă-te la cei săraci ca un tată și în loc de bărbat mumei lor.

Tovit 4, 7.

11. Și vei fi ca un fiu Celui Preaînălțat, și te va îndrăgi mai mult [decît] muma ta.

12. Înțelepciunea fii ș'au înălțat și să apucă de cei ce o cearcă pre ea.

13. Cel ce iubește pre ea iubește viața, și cei ce să mânecă cătră ea să vor sătura de veselie.

14. Cel ce ține pre ea moșteni-va slavă, și oriunde merge blagoslovește pre el Domnul.

15. Cei ce poslușasc ei sluji-vor la Cel Sfânt, și pre cei ce iubesc pre ea iubește-i Domnul.

16. Cel ce ascultă pre ea judeca-va limbi, și cel ce să va apropia lângă ea lăcui-va nădejduindu-se.

17. Și de te vei încreade, moșteni-vei de tot pre ea, și întru țineare vor fi neamurile lui.

18. Căci îndărătnicit merge cu el dentâiu, teamere și înfricoșare va aduce asupra lui.

19. Și va munci pre el întru învățătura ei, până unde se va încreade sufletului lui, și va ispiti pre el întru dreptățile ei;

20. Și iară să va întoarce cu bună tocmeală cătră el și va veseli pre el și va descoperi lui ceale ascunse ale ei.

21. De va rătăci, părăsi-l-va pre el și va da pre dânsul în mâinile căderii lui.

22. Păzește vreamea și te păzește de rău și pentru sufletul tău să nu te rușinezi.

23. Pentru că iaste rușine care aduce păcat, și iaste rușine aducând slavă și har.

24. Să nu iai obraz asupra sufletului tău și să nu te rușinezi la căderea ta.
25. Nu opri cuvântul la vremea mântuirii,
26. Pentru că în cuvânt să va cunoaște înțelepciunea și învățătura în graiul limbii.
27. Nu te prici cu adevărul, și pentru neînvățătura ta rușinează-te.
28. Să nu te rușinezi a mărturisi asupra păcatelor tale și nu sili curgerea apei.
29. Și să nu te așterni pre tine la omul nebun și să nu iai fața putearnicului.
30. Până la moarte silește pentru adevăr, și Domnul Dumnezeu să va lupta pentru tine.
31. Nu te face aspru la limba ta și leaneș și pricăjit întru faptele tale.
32. Nu fii ca un leu în casa ta și făcând năluciri între slugile tale.
33. Nu fie mâna ta întinsă spre luare și la dat strânsă.

CAP 5

Nu trebuie a rămânea în păcat nădăjduind în averi și în vârtute; nu fii rătăcind, ci statornic în calea Domnului, și înțelept în cuvinte; nu fii clevetitor sau cu două limbi.

1. Nu te așăza pre averile tale și să nu zici: „Destul îmi iaste“.
2. Nu urma sufletului tău și vârtutei tale ca să mergi în pohtele inimii tale.
3. Și să nu zici: „Cine mă va asupri?“ Pentru că Domnul, izbândind, va izbândi asupra ta.
4. Să nu zici: „Greșit-am, și ce mi s’au făcut mie?“ Pentru că Domnul iaste mult-îngăduitoriu.
5. Pentru curățenie nu te face fără frică să adaogi păcat preste păcat.
6. Să nu zici: „Îndurarea Lui iaste multă, mulțimea păcatelor mele va curăți“.
7. Pentru că mila și urgia e de la El, și asupra păcătoșilor să va odihni mânia Lui.
8. Nu întârzia a te întoarce cătră Domnul și nu treace den zi în zi.
9. Pentru că fără de veaste va ieși mânia Domnului, și în vremea izbândirii te vei piarde.
10. Nu te răvărsa pre averi nedireapte, pentru că nemică nu vei folosi în ziua aducerii.

Iezech. 7, 19; Paremii 11, 4, 28.

11. Nu vântura în tot vântul și nu merge în toată calea –așa e păcătosul cel îndoit la limbă.

12. Fii întemeiat întru înțeleagerea ta, și unul fie cuvântul tău.

13. Fă-te grabnic întru auzul tău și întru îndelungarea mâniei grăiaște răspunsul.

14. De iaste la tine înțeleagerea, răspunde aproapelui; iară de nu, mâna ta fie peste gura ta.

15. Slava și necinstea e în graiu, și limba omului e cădearea lui.

16. Să nu te chemi șoptitoriu și cu limba ta nu hicleni.

17. Că asupra furului iaste rușinea și hula rea preste cel îndoit la limbă.

18. Între mare și între mic nu fii necunoscătoriu.

CAP 6

Despre ocară, însușirile prieteniei celei adevărate și răsplata celor ce iubesc înțelepciunea.

1. În loc de priaten nu te face vrăjmaș, pentru că numele rău rușine și ocară va moșteni –așa e păcătosul cel îndoit la limbă.

2. Să nu te semețești în sfatul sufletului tău, pentru ca să nu să hrănească ca un junc sufletul tău.

Râm. 12, 18.

3. Frunzele tale va mânca de tot și roadele tale vei piarde și te vei lăsa pre tine ca un lemn uscat.

4. Sufletul rău piarde pre cea ce au câștigat pre el și bucurie vrăjmașilor face-l-va pre el.

5. Gâtlejul dulce înmulți-va pe priatenii lui, și limba grăitoare de bine înmulți-va bunele închinăciuni.

6. Cei ce au pace cu tine fie mulți, iară sfeatnicii unul dentr'o mie.

7. De câștigi priaten, în ispită câștigă pre el și nu te încreade lui curund.

8. Pentru că iaste priaten în vremea lui și nu va rămânea în ziua necazului tău.

9. Și iaste priaten de să mută în vrajbă și cearta ocărăi tale va descoperi.

10. Și iaste priaten obștitoriu de mease și nu va rămânea lângă tine în ziua necazului tău.

11. Și în bunătățile tale va fi ca tine și preste slugile tale să va văznesi.

12. De te vei smeri, fi-va împotriva ta și de fața ta să va ascunde.
13. De cătră vrăjmașii tăi osebeaște-te și de cătră prietenii tăi te ia aminte.
14. Priatenul credincios –acoperemânt tare, și cel ce au aflat pre el aflat-au comoară.
15. Priatenul credincios nu iaste schimbare și nu iaste cumpănitură bunățăților lui.
16. Priatenul credincios –iarba vieții, și cei ce să tem de Domnul afla-vor pre el.
17. Cel ce să teame de Domnul îndireptează prieteșugul lui, căci dupre cum el, așa și aproapele lui.
18. Fătule, den tinereățele tale aleage învățătura, și până la cărunteățele tale vei afla înțelepciunea.
19. Ca cel ce ară și samănă apropie-te lângă dânsa și așteaptă ceale bune roadele ei.
20. Pentru că în lucrarea ei puțin vei osteni și curând vei mânca den roadele ei.
21. Cât iaste de grea foarte la cei neînvățați și nu va rămânea întru el cel fără de inimă.
22. Ca piatra ispitirii vârtos va fi preste el, și nu va zăbăvi a o lepăda pre ea.
23. Pentru că înțelepciunea după numele ei iaste și nu la mulți iaste arătată.
24. Ascultă, fătule, și priimește gândul mieu și nu te lepăda de sfatul mieu.
25. Și bagă picioarele tale în obeadele ei și în lanțul ei grumazul tău.
26. Supune umărul tău și ține pre ea și să nu te superi legăturilor ei.
27. Cu tot sufletul tău apropie-te la ea și cu toată putearea ta păzește căile ei.
28. Cercetează și cearcă, și să va conoaște ție, și apucându-o să nu o lași pre ea.
29. Pentru că la ceale de apoi vei afla odihna ei, și să va întoarce ție în veselie.
30. Și vor fi ție obeadele spre acoperământ vârtutei și lanțurile ei spre podoaba slavei.
31. Pentru că podoabă de aur iaste pre ea, și legăturile ei –răsucitură de iachinth.

32. Cu podoabă de mărire te vei îmbrăca cu ea și cununa bucuriei îți vei pune ție.

33. De vei vrea, fătule, învăța-te-vei, și de vei da sufletul tău, iscusit vei fi.

34. De vei îndrăgi a auzi, priimi-vei, și de vei pleca ureachea ta, înțelept vei fi.

35. În mulțimea bătrânilor stăi; și cine e înțelept –cătră el te lipeaște.

36. Toată poveastia dumnezăiască pofteaște să auzi, și pildele înțelegerii să nu scape.

37. De vei vedea pre cel înțelept, mâinecă cătră el, și treapții cărărilor lui roază piciorul tău.

38. Cugetă întru poruncele Domnului și întru învățăturile lui cercetează pururea.

Psalm 1, 2.

39. Acesta va întări inima ta, și pofta înțelepciunii tale să va da ție.

CAP 7

Povățuiri despre ferirea de faptele reale și fățărnicie. Respectul bătrânilor, datoriile părinților cătră fii și a fiilor cătră părinți. Îndemnarea la milostenie.

1. Nu face reale, și de nu, va prinde pre tine răul.

2. Depărtează-te de la cel nedirept, și să va abate de la tine.

3. Fiiule, nu sămăna pre brazdele strâmbătății și, nu le vei secera pre eale cu șapte părți mai mult.

4. Nu ceare de la Domnul domnie, nici de la împărat șadeare de slavă.

5. Nu te îndirepta înaintea Domnului și la împărat nu te înțelepți.

Iov 9, 2.

6. Nu ceare a te face judecătoriu, ca nu cumva nu vei putea a rădica strâmbătățile,

7. Ca nu cândai te vei sfii în fața silnicului și vei pune piadecă întru dreptatea ta.

8. Nu greși la mulțimea cetății și nu te supune în gloată.

9. Să nu legi de doao ori păcatul, pentru că într'unuia nu vei fi nevinovat.

10. Să nu zici: „La mulțimea darurilor mele va căuta și, când voi aduce eu la Dumnezeu cel Înalt, va priimi“.

11. Să nu fii cu puțin suflet la ruga ta și a face milostenie să nu treci cu vederea.

12. Nu batjocori pre om fiind în amărăciunea sufletului lui, pentru că iaste Cel ce smerește și Cel ce nalță.

13. Nu ara minciuni asupra fratelui tău, nice la priaten aseamenea fă.

14. Nu vrea a minți toată minciuna, pentru că desimea ei nu e spre bine.

15. Nu fii vorbitoriu întru mulțimea bătrânilor și să nu îndoiești cuvântul la ruga ta.

16. Să nu urăști lucrarea cea cu trudă și lucrarea pământului cea de Cel Preaînalt zidită.

17. Nu te socoti pre tine în mulțimea păcătoșilor, adu-ți aminte că urgia nu va zăbovi.

18. Smerește sufletul tău foarte, căci izbânda celui necurat foc și viarme iaste.

19. Să nu schimbi priatenul pentru nedobânda, nici pre fratele-ți cel chiar cu aurul lui Sufir.

20. Nu uita muiarea bună și înțeleaptă, pentru că harul ei –mai mult decât aurul.

21. Nu chinui sluga ce lucrează cu adevărul, nici pre năimit dând sufletul lui.

Preoția 19, 13.

22. Sluga bună să o iubească sufletul tău; să nu-l lipsești pre el de slobozie.

23. Dobitoace la tine sânt? Socotește pre eale și, de sânt ție de folos, rămâie la tine.

24. Fii ție sânt? Învăță-i pre ei și înduplecă den tinereate grumazul lor.

25. Ai feate? Ia aminte trupului lor și să nu îmblânzești cătră eale fața ta.

26. Dă-ți fata denlăuntru și vei fi săvârșind lucru mare, și la om de 'nțeles o dăruiaște pre ea.

27. Muiare iaste ție după suflet? Să nu o scoți pre ea, și la cea urâtă nu da pre tine.

28. Cu toată inima cinsteaște pre tată-tău și durerile mumei să nu le uiți.

Tovit 4, 3.

29. Adu-ți aminte că pren ei te-ai născut; și ce vei răsplăti lor precum ei ție?

30. Cu tot sufletul tău teame-te de Domnul și pe preoții lui laudă.

31. Cu toată putearea îndrăgește pre Cea ce au făcut pre tine și pre poslușnicii Lui să nu-i părăsești.

32. Teame-te de Domnul și slăvește pe preotu și dă partea lor, în ce chip s'au poruncit ție,

A 2 Leage 12, 19.

33. Începătura și pentru păcat și darea brațelor și jârtvele sfintirii și începătura.

Preoția 2, 3.

34. Și la sărac întinde mâna ta, pentru ca să să săvârșască blagoslovenia ta.

35. Darul dării înaintea a tot celui viu, și asupra mortului să nu oprești harul.

Num. 18, 15.

36. Nu lipsi de la cei ce plângu și cu cei ce să jălescu jălește.

37. Nu te lenevi a căuta pre bolnav, pentru că dentru acestea te vei îndrăgi.

38. Întru toate cuvintele tale îți adu aminte de ceale de apoi ale tale, și în veac nu vei greși.

CAP 8

Nu te certa cu nimeni, nu disprețui pre cel ce să pocăiaște. Ascultarea bătrânilor, certarea păcătoșilor, împrumut și cheazășie.

1. Nu te învrăjbi cu omul sâlnic, ca nu cândai vei cădea în mânilor lui.

2. Nu te prici cu omul bogat, ca nu cândai va birui cumpăna ta.

3. Pentru că pre mulți aurul i-au pierdut și inimile împăraților au plecat.

4. Nu te certa cu omul limbut și să nu grămădești preste focul lui leamne.

5. Nu glumi cu cel nepedepsit, ca să nu să necinstească strămoșii tăi.

6. Nu ocărî om ce să întoarce de la păcat, adu-ți aminte că toți sântem întru vini.

7. Să nu necinstești omul la bătrânețele lui, pentru că și dentru noi îmbătrânescu.

8. Nu te bucura pentru mort, adu-ți aminte că toți murim.

9. Să nu treci cu vederea poveastia înțelepților și în pildele lor te ameastecă,

10. Căci de la ei vei învăța învățătură și a sluji la cei mai mari.

11. Nu uita povestea celor bătrâni, pentru că și ei au învățat de la părinții lor;
12. Căci de la ei vei învăța înțeleagere și la vremea trebiei a da răspunsu.
13. Nu ațâța cărbunii păcătosului, ca să nu arzi în văpaia focului lui.
14. Să nu stai împotriva de cătră fața batjocoritoriului, ca să nu șază ca un hicleșug la gura ta.
15. Să nu împrumutezi la omul mai tare decât tine; și, de-l vei împrumuta, te fă ca când ai fi pierdut.
16. Să nu te chizășuiești preste putearea ta; și, de te vei chezășui, ca când vei să plătești grijaște.
17. Nu te judeca cu judecătoria, pentru că după mărirea lui vor judeca lui.
18. Cu cel îndrăzneț să nu mergi în cale, ca să nu să îngreioaze asupra ta,
19. Pentru că el dupe voia lui va face și cu nebunia lui vei pieri împreună.
20. Cu cel mânios să nu faci vrajbă și nu mearge cu el pren pustie, căci ca o nemica iaste sângele înaintea ochilor lui, și unde nu iaste ajutoriu te va surpa.
21. Cu cel nebun nu te sfătui, pentru că nu va putea să priimească cuvânt.
22. Înaintea striinului să nu faci ascunsu, pentru că nu știi ce să va naște.
23. La tot omul nu arăta inema ta, și să nu ți se pomenească ție har.

CAP 9

Povățuiri cum să să poarte omul cu muierile, priatinii și nepriatinii.

1. Nu râvni muiarea sânelui tău, nici să înveți asupra ta învățătură rea.
2. Să nu dai muierii sufletul tău, să să suie ea preste vârtutea ta.
3. Nu te timpina cu muiarea ce să face talaniță, ca nu cândai vei cădea în lațurile ei.
4. Cu ceaea ce cântă nu fii adease, ca nu cândai te vei prinde întru meșterșugurile ei.
5. Pre fecioara nu o înțeleage bine, ca nu cândai te vei zminti întru certările ei.
6. Să nu dai la curve sufletul tău, ca să nu pierzi moștenirea ta.
7. Nu te vedea împrejur în ulițele cetății și întru pustiile ei nu te rătăci.

Paremi 5, 3.

8. Întoarce ochiul de la muiarea frumoasă și să nu înțelegi frumuseț striine.

9. În frumuseatea muierii mulți s’au rătăcit, și dentr’aceasta iubirea ca focul să ațâță.

3 Împ. 11, 4.

10. Cu muiarea măritată să nu șazi nice într’un chip și să nu pilduiești cu dânsa în casă,

11. Ca nu cândai să va pleca sufletul tău asupra ei și cu duhul tău vei luneca la pieire.

12. Nu părăsi pe priatenul cel vechiu, pentru că cel proaspăt nu iaste potrivă cu el.

13. Vin nou –priatenul cel nou; de să va învechi, cu veselie vei bea pre el.

14. Să nu râvnești slava păcătosului, pentru că nu știi ce va fi săvârșitul lui.

15. Să nu voiești întru bunăvreaarea celor necredincioși, adu-ț aminte că până la iad nu să vor îndirepta.

16. Departe te ferească de omul care are biruință a omorî, și nu vei bănuî de frica morții.

17. Și, de te vei apropia, să nu greșăști, pentru ca să nu ia viața ta.

18. Cunoaște că în mijlocul lațurilor treci și pre polimarele cetățîlor umbli.

19. Dupre vârtutea ta ia aminte pre cei de aproape și cu cei înțelepți te sfătuiască.

20. Și cu cei de ’nțeles fie gândul tău, și toată poveastea ta în leagea Celui Preaînalt.

21. Bărbați direpți fie ție împreună-ținători, și în frica Domnului fie fala ta.

22. În mâna meșterilor lucrul să va lăuda, și povățuitorul nărodului – înțelept în cuvântul lui.

23. Groaznic e în cetatea lui bărbatul limbut, și cel dârzu la cuvântul lui urî-se-va.

CAP 10

Lauda stăpânirii înțelepte. Despre ferirea de sumeție. Să nu se necinstească săracul cel drept, nici să să laude bogatul cel păcătos.

1. Judecătoria înțelept învăța-va pre nărodul lui, și povățuirea celui de 'nțele rânduită va fi.

2. După judecătoria nărodului lui –așa și slugele lui, și după povățuitorul cetății –toți ceia ce lăcuiesc într'însa.

3. Împăratul neînvățat piarde pre nărodul lui, și cetatea să va lăcui întru înțeleagerea celor sâlnici.

4. În mâna Domnului –stăpânirea pământului, și pre cel de folos îl va rădica la vreme preste el.

5. În mâna Domnului –bună-călătoria omului, și la fața cărturariului va pune slava Lui.

6. Preste toată nedreptatea să nu pizmești aproapelui și nu face nemică cu lucrurile semeției.

Preoția 19, 13.

7. Urâtă e înaintea Domnului și a oamenilor trufia, și dentr'amândoa va greși cu nedreptate.

8. Împărăția de la limbă la limbă să mută, pentru strâmbătăți și semeții și averi.

9. Ce să semețească pământul și cenușa? Căci în viață am lepădat droburile lui.

10. Boala îndelungată taie-o doftorul; și împăratul –astăzi, și mâine să va săvârși.

11. Pentru că, murind, omul va moșteni târătoare și hiară și viermi.

12. Începătura trufiei omului celuia ce să depărtează de Domnul, și de la Cel ce l-au făcut pre el să depărtează inema lui.

13. Căci începătura păcatului e trufia, și cel ce o ține pre ea ploua-va scârbă.

14. Pentru aceea trecu cu mărirea Domnul aducerile și surpă desăvârșit pre ei.

15. Scaunele biruitoare le surpă Domnul și au pus pre cei blânzi în locul lor.

16. Rădăcinele limbilor zmultu-le-au Domnul și răsădi pre smeriți în locul lor.

17. Orașăle limbilor prăpădi Domnul și le-au pierdut pre eale până la temeliiile pământului.

18. Uscat-au dentru ei și au pierdut pre ei și au ostit de la pământ pomenirea lor.

19. Nu s'au zidit la oameni trufia, nici urgia mâniei la nașterile muierilor.

20. Sămânță cinstită carea iaste? Sămânța omului.
21. Sămânță cinstită carea e? Cei ce să tem de Domnul.
22. Sămânță necinstită carea e? Sămânța omului.
23. Sămânța necinstită carea e? Cei ce calcă poruncile.
24. Între mijlocul fraților cel ce povățuiaște pre ei cinstit iaste, și cei ce să tem de Domnul –înaintea ochilor lui.
25. Bogatul și slăvitul și săracul –lauda lor frica Domnului.
26. Nu e drept a batjocori pre săracul cel înțelegătoriu, și nu se cade a slăvi pre omul păcătos.
27. Măritul și judecătoriu și putearnecul mări-se-va, și nu iaste dentru ei cineva mai mare decât cel ce să teame de Domnul.
28. La robul înțelept cei slobozi vor sluji, și bărbatul știut nu va răpști învățându-se.

Pareмии 17, 2.

29. Nu te măiestri a face fapta ta, nu te slăvi în vreamea supărării tale.
30. Mai bunu e cel ce lucrează în toate, decât îmblând au mărindu-se și lipsindu-se de pâine.

Pareмии 12, 9.

31. Fătule, în blândește măreaște sufletul tău și dă lui cinste după vrednicia lui.
32. Pre cel ce greșaște la sufletul lui cine-l va îndirepta? Și cine va mări pre cel ce ocăraște viața lui?
33. Săracul să măreaște pentru știința lui, și avutul să slăveaște pentru avuția lui.
34. Iară cel ce să slăveaște întru sărăcie, dară în avuție cu cât? Și cel neslăvit întru avuție, dară în sărăcie cu cât?

CAP 11

Urmările înțelepciunii.

1. Înțelepciunea au înălțat capul smeritului și între mijlocul celor mari va pune pre el.
2. Să nu lauzi pre bărbat în frumuseatea lui și să nu te scârbești de om întru vederea lui.
3. Mică iaste între zburătoare albina, și începătura dulceților iaste rodul ei.

4. Întru îmbrăcarea hainelor să nu te lauzi și în ziua măririi să nu te semețești, căci minunate-s lucrurile Domnului și ascunse faptele lui întru oameni.

5. Mulți tirani au șăzut pre țărână, iară cel nepriceput au purtat stema.

6. Mulți putearnici s'au necinstit foarte, și slăviți s'au dat la mâinile altora.

7. Mai nainte de ce nu vei cerca, nu huli; gândește întâiu și atuncea dojenește.

8. Mai nainte de ce nu vei auzi, nu răspunde; și în mijlocul cuvintelor nu te învălu.

9. Pentru lucrul care nu iaste de treaba ta, nu te prici; și în judecata păcătoșilor nu șădea împreună.

10. Fătule, nu prejur multe fie faptele tale, pentru că, de vei înmulți, nu vei fi fără vină.

11. Și de vei goni nu vei prinde, și nu vei scăpa fugind.

12. Iaste trudind și ostenind și sânguind, și cu atâta mai mult să lipsească.

13. Iaste slab și trebuindu-se de sprijeneală, lipsindu-se de vârtute și cu sărăcia prisosească; și ochii Domnului au căutat lui spre bine, și l-au îndireptat pre el den smerenia lui.

14. Și înălță capul lui, și să mirară mulți de el.

15. Bunătățile și realele, viața și moartea, sărăcia și avuția de la Domnul iaste.

16. Darea Domnului rămâne la cei binecredincioși, și bunăvreaarea lui în veac să va bine-călători.

17. Iaste cel ce să îmbogățească den grija și strânsoarea lui, și aceasta e partea platei lui: zicând el: „Aflat-am odihnă și acum voi mânca den bunătățile mele“.

18. Și nu știe care vreame treace și va lăsa pre eale altora și va muri.

19. Stăi întru făgăduința ta și vorovească întru ea și în lucrul tău vei creaște.

20. Nu te mira întru lucrurile păcătosului, creade în Domnul și rămâi în truda ta.

21. Căci ușor iaste înaintea ochilor Domnului de pripă și fără veaste a îmbogăți pre sărac.

22. Blagoslovenia Domnului –în plata celui bun-credinciosului, și într'un ceas, grabnic, răsare blagoslovenia Lui.

23. Să nu zici: „Ce iaste mie treaba? Și care de acum vor fi ale mele bunătăți?”

24. Să nu zici: „De ajunsu-m sânt mie, și ce mă voi mai chinui de acum?”

25. În ziua bunătăților –nepomenirea realelor, în ziua celor reale nu va fi pomenire de ceale bune.

26. Căci ușor e înaintea Domnului, în ziua săvârșitului, să dea omului după căile lui.

27. Răutatea ceasului uitare face hranii, și la săvârșirea omului –descoperirea lucrurilor lui.

28. Mai înainte de săvârșit nu ferici pre nimeni, și întru fiii lui cunoaște-să-va bărbatul.

29. Nu pre tot omul băga în casa ta, pentru că multe sânt meșteșugurile vicleanului.

30. Potârnichea vânătoare în coșniță, așa e inima trufașului, și ca iscoada ce priveaște cădearea.

31. Pentru că ceale bune spre reale primenindu-le hicleneaște, și întru ceale alese va pune asupra ta hulă.

32. De scânteia focului înmulțescu-se cărbunii, și omul păcătos la sânge hicleneaște.

33. Păzește-te de ficlean, pentru că reale meștersuguiăște, ca nu cândai în veac va da ție hulă.

34. Lăcuiaște pre cel strein, și te va întoarce în turburări și te va înstreina pre tine de ale tale.

CAP 12

Binefacerile înțelepciunii. Recunoașterea priatinului și a nepriatinului.

1. De faci bine, cunoaște cui faci, și va fi har bunătăților tale.

2. Fă bine bunului-credincios și vei afla răsplătire, și de nu de la el, iară de la Cel de Sus.

3. Nu sânt bune la cel ce îndeseaște la reale și la cel ce milostenie nu hărăzeaște.

4. Dă celui binecredincios, și să nu ajutorești celui păcătos;

5. Fă bine celui smerit, și să nu dai la cel necredincios.

Galat. 6, 10.

6. Contenește pâinile lui și să nu dai lui, ca nu cu eale să te asuprească.
7. Pentru că îndoite reale vei afla în toate bunătățile care vei face lui.
8. Căci că și Cel de Sus au urât pre păcătoși, și de la cei necredincioși va răsplăti izândire.
9. Dă celui bun, și să nu ajutorești celui păcătos.
10. Nu se va izbândi întru bunătăți priatinul, și nu se va ascunde întru răutăți vrăjmașul.
11. La bunătățile omului –vrăjmașii lui în mahnire, și în răutățile lui și priatinul să va despărți.
12. Să nu crezi pre vrăjmașul tău în veac; că în ce chip arama să ruginească, așa și răutatea lui.
13. Și de se va smeri și va merge înduplecat, îmbărbătează sufletul tău și te ferească de el.
14. Și vei fi lui ca când ai fi șters o oglindă, și vei cunoaște că n’au ruginit desăvârșit.
15. Nu pune pre el să stea lângă tine, ca nu, întorcându-să, va sta pre locul tău.
16. Să nu-l pui să șază den dreapta ta, ca nu cândai va cerca șădearea ta, și la cea de apoi vei cunoaște cuvintele meale, și pre cuvintele meale te vei omili.
17. Să nu legi de doao ori păcat, pentru că întru unul nu te vei nevinui.
18. Cine va milui descântătoriu mușcat de șarpe și pre toți ceia ce să apropie la fiară?
19. Așa pre cela ce merge înainte la bărbatul păcătos și să frământă în păcatele lui.
20. Un ceas cu tine va aștepta și, de te vei abate, nu va răbda.
21. Și în buzele lui îndulci-va vrăjmașul, și multe va șopti și-ț va grăi bune zicând,
22. Și în inimă va sfătui să te surpe în groapă; întru ochii lui va lăcrăma,
23. Și de va afla vreame, nu se va sătura de sânge.
24. Reale de se vor întimpina ție, vei afla pre el acolo mai înainte de tine și, ca când va ajutori, va săpa supt călcâiul tău.
25. Clăti-va capul lui și va bate cu palmele lui, și multe va șopti și va premeni fața lui.

CAP 13

Primejdioasă iaste unirea cu cel mândru și bogat și puternic. Iubirea de Dumnezeu și aproapele, purtarea bogatului cu cel sărac.

1. Cea ce să atinge de smoală mânji-să-va, și cea ce să împreună cu trufașul asămăna-să-va lui.

2. Greutate mai mare de tine să nu rădici și cu cel mai tare de tine și mai avut nu te împreuna.

3. Ce să va împreuna oala cătră căldare? Ea va izbi, și ea să va zdrobi.

4. Bogatul au făcut strâmbătate, și el au împutat;

5. Săracul s'au năpăstuit, și el să va ruga.

6. De vei fi de folos, lucrează în tine; și de te vei lipsi, părăsi-te-va.

7. De vei avea, trăi-va împreună cu tine și te va deșărta, și pre el nu-l va durea.

8. Treabă are cu tine, și te va înșăla și va râde ție și-ț va da nădeajde.

9. Grăi-va ție bune și-ț va zice: „Ce-ți e treaba?“ Și te va rușina pre tine întru mâncările lui, până unde te va deșărta pre tine de doao ori au de trei, și la cea de apoi va preaîmputa ție.

10. După aceaea te va vedea pre tine și te va părăsi și capul lui va clăti asupra ta.

11. Păzește-te ca să nu te rătăcești și să nu te smerești întru veselia ta.

12. De te va chema cel puternicu, te fă a te da în laturi, și cu atâta mai vârtos te va chema.

13. Nu cădea asupră, ca să nu te împingi, și nu sta departe, ca să nu te uiți.

14. Nu îndelunga a vorovi cu el și nu creade la mai multe cuvintele lui.

15. Pentru că, den multa voroavă, ispiti-te-va și, ca când te-ar batjocori, cerca-te-va. Nemilostiv e cel ce nu păzește cuvintele și nu să va cruța pentru răutate și legături.

16. Păzește și ia aminte foarte, că cu cădearea ta umbli.

17. Toată vita iubeaște aseamenea ei și tot omul pe aproapele lui.

18. Tot trupul după neam să adună, și la cel de potrivea lui să va lipi bărbatul.

19. Ce să va împreuna lupul cu mielul? Așa cel păcătos către cel binecredincios.

20. Ce pace iaste la leoaie cătră câine? Și ce pace e celui bogat cătră cel sărac?

21. Vânaturile leilor –măgari sălbateci în pustii; așa pășunile bogaților – săracii.

22. Scârbă e trufașului plecarea, așa iaste scârbă la cel bogat săracul.
23. Bogatul, clătindu-se, întăreaște-să de către priaten; iară cel smerit, căzând, să împinge de aproape de priaten.
24. Bogatul, smintindu-se, mulți sprijenitori; grăit-au negrăite, și au îndireptat pre el.
25. Smeritul au greșit, și l-au doșănit pre el; răspuns-au înțeleagere, și nu i s'au dat lui loc.
26. Bogatul au grăit și toți au tăcut, și cuvântul lui l-au înălțat până la nori.
27. Săracul au grăit și zisără: „Cine e acesta?“ Și de să va împiedeca, răsturna-l-vor pre el.
28. Bună e avuția la care nu iaste păcat, și rea e sărăcia în gurile necredincioșilor.
29. Inima omului primenește fața lui, ori la reale, ori la bune.
30. Urma inimii întru ceale bune –fața blândă; și aflarea de pilde – gândurile cu osteneală.

CAP 14

Întrebuințarea bunurilor vremelnice. Stăpânirea limbii și deprinderea înțelepciunii.

1. Fericit bărbatul care n'au alunecat cu gura lui și nu s'au umilit în mahnirea greșalii.
2. Fericit căruia n'au clevetit sufletul lui și carele n'au căzut de la nădejdea lui.
3. La bărbatul ticăit nu e bună avuția; și la omul zavisnic pentru ce-s averile?
4. Cel ce adună, den sufletul lui, adună altora, și întru bunătățile lui desfăta-să-vor alții.
5. Cel ce-și iaste lui rău, cui va fi bun? Și nu să va veseli întru averile lui.
6. Decât cel ce zavistuiăște pre sine, nu iaste mai rău; și aceasta e răsplătirea răutății lui.
7. Și de face bine, den uitare face; iară la cea de apoi arată răutatea lui.
8. Rău iaste cela ce zavistuiăște [cu] ochiul, întorcând fața și trecând cu vederea suflete.

9. Al lacomului ochiu nu să satură de parte, și nedireptatea celui rău usucă sufletul.

Paremi 27, 20.

10. Ochiul rău e zavisnic pre pâine și lipsit preste masa lui.

11. Fătule, în ce chip vei putea, fă bine ție și aduceri Domnului cu vrednicie apropiu.

12. Adu-ți aminte că moartea nu va zăbovi și făgăduința iadului nu s'au arătat ție.

13. Mai înainte de ce vei muri, fă bine prietenului și, după puterea ta, întinde și dă lui.

Tovit 4, 7.

14. Să nu întârziezi de la ziua cea bună, și partea pohtei ceii bune să nu te treacă.

15. Au nu altuia vei lăsa trudele tale și ostenealele tale spre împărțeală de sorțu?

16. Dă și ia și sfințește sufletul tău, căci nu iaste în iad a cerca desfătăciune.

17. Tot trupul ca haina să vecheaște, pentru că făgăduința e de veac cu moarte a muri.

18. Ca frunza ce înverzește pre copaciu des, unele oboară și altele răsare.

Isaia 40, 7; Iov 14, 1, 2; Iacov 1, 10.

19. Așa e rodul trupului și al sângelui, una săvârșăște și alta naște.

20. Tot lucrul ce putrezește să sfârșăște, și cel ce lucrează pre el cu el să va duce.

Psalm 1, 1.

21. Fericit bărbatul carele întru înțelepciune să va săvârși și carele întru înțeleagerea lui va vorovi.

22. Cel ce gândește căile ei în inema lui și întru ascunsele lui socoti-se-va.

23. Ieșia după dânsa ca un următoriu și la întrările ei pândește.

24. Cel ce să pleacă pren ferestrele ei și la ușile ei va asculta,

25. Cel ce sălășluiaște aproape de casa ei și va înfige păruș în păreții ei, întinde-va cortul ei după mânilor ei și va sălășlui în răpaosul bunătăților.

26. Pune-va fiii lui în acoperământul ei și supt crângile ei să va aciua.

27. Acoperi-se-va de cătră ea de zăduf și întru slava ei va odihni.

CAP 15

Folosul temerii de Dumnezeu și al înțelepciunii. Voința omului.

1. Cea ce se teame de Domnul face-va bine, și cel ce iaste țiitoriu de leage apuca-o-va pre ea.

2. Și va întâmpina lui ca muma și ca muiarea fecioria va priimi pre dânsul.

3. Hrăni-l-va pre el cu pâinea înțeleagerii și cu apa înțelepciunii va adăpa pre el.

Ioan 4, 10.

4. Răzăma-se-va pre ea și nu se va clinti, și pre ea să va opri și nu se va rușina.

5. Și va înălța pre el mai mult decât pre cei de aproape ai lui și întru mijlocul adunării deschide-va gura lui.

6. Veselie și cununa bucuriei și nume veacinic va moșteni.

7. Nu vor cuprinde pre ea oameni fără de 'nțeleagere, și bărbați păcătoși nu o vor vedea pre ea.

8. Departe iaste de trufie, și bărbați mincinoși nu-ș vor aduce aminte de dânsa.

9. Nu e frumoasă lauda în gura păcătosului, căci nu s'au trimis de la Domnul.

10. Pentru că întru înțelepciune să va grăi lauda, și Domnul la cale bună va pune pre ea.

11. Să nu zici că „Pentru Domnul m'am depărtat“, pentru că ceale ce au urât nu vei face.

12. Să nu zici că „El m'au înșălat“, că nu-i trebuie omul păcătos.

13. Toată scârba au urât Domnul, și nu iaste iubită celor ce să tem de dânsul.

14. El de 'nceput au făcut pre om și l-au lăsat pre el în mâna sfatului său.

15. De vei vrea, vei păzi poruncile și credința a face bune-plăcute.

16. Pus-au lângă tine foc și apă; oriunde vei vrea, vei tinde mâna ta.

Ierem. 21, 8.

17. Înaintea oamenilor iaste viața și moartea, și carea-i va plăcea, să va da lui.

18. Că multă e înțelepciunea Domnului; vârtos întru putere și văzând toate.

19. Și ochii lui sânt preste cei ce să tem de El, și El va cunoaște tot lucrul omului.

Ps. 33, 14 și 32, 18.

20. Și n'au poruncit nemenui a păgâni, și n'au dat slobozire nimenui a greși.

CAP 16

Creșterea rea a copiilor. Mila Domnului spre cei buni. Pedepsa necredincioșilor.

1. Nu pohti mulțime de fii fără de folos, nici te bucura pre fii păgâni.
2. De să vor înmulți, nu te bucura pre ei, de nu iaste frica Domnului împreună cu ei.
3. Să nu te încrezi la viața lor, și nu te opri pre locul lor.
4. Că mai bun iaste unul decât o mie și a muri fără feciori, decât a avea feciori păgâni.
5. Pentru că de la unul de 'nțeles să va lăcui-împreună cetatea, iară fealiul celor fără de leage să va pustii.
6. Multe ca acestea am văzut întru ochii miei, și mai tari decât acestea au auzit ureachea mea.
7. În adunarea păcătoșilor ațâța-se-va foc, și în limba neascultătoare ațâțatu-s'au mânie.
8. N'au iertat pentru cei de 'nceput uriaș, carii s'au depărtat cu vârtutea lor;
9. N'au cruțat pentru nemernicia lui Lot, pre carii i-au urât pentru trufia lor;
10. N'au miluit limba pierzării, pre cei rădicaț în păcatele lor;
11. Și așa șase sute de mii de pedestri, cei adunați întru învârtoșarea inemii lor.
12. De va fi unul tare în cerbice, minunat iaste acesta de să va curăți.
13. Că mila și urgia de la El iaste; putearnic curățeniilor iaste și turnându urgia.
14. După multă mila Lui, așa e și multă mustrarea Lui; pre om după faptele lui judecă.
15. Nu va scăpa întru hrăpiri păcătosul, și nu va întârzia îngăduința celui binecredincios.

16. La toată milostenia va face loc; fieștecarele după faptele lui, așa va afla.

17. Să nu zici că „De Domnul mă voiu ascunde; au den nălțime cineva îș va aduce aminte de mine?

18. În nărod mare nu mă voiu pomeni, căci [ce] iaste sufletul mieu întru nenumărată zidire?“

19. Iată, ceriul și ceriul ceriului lui Dumnezeu, fără-fundul și pământul să vor clăti întru socotința lui.

20. Și așijderea munții și temeliile pământului, când va căuta cătră eale, cu cutremur să clatenă.

21. Și asupra lor nu va cugeta inema, și căile Lui cine și le va aduce aminte?

22. Și vihor carele nu-l va vedea om, iară ceale mai multe ale lucrurilor Lui –în ascunsuri.

23. Lucrurile dreptății cine va vesti? Sau cine va răbda? Pentru că departe e făgăduința.

24. Micșorându-se cu inima cugetă aceastea, și bărbatul cel fără minte și rătăcit cugetă ceale nebunești.

25. Auzi-mă, fătule, și învață știință și spre cuvintele mele ia aminte cu inima ta.

26. Arăta-voi în cumpănă învățătura și cu amăruntul voi vesti știința.

27. În judecata Domnului –lucrurile Lui de 'nceput, și den lucrarea Lui au osebit părțile lor.

28. Au împodobit în veac lucrurile Lui și începăturile lor la neamurile lor.

29. Fieștecarele pre aproapele său n'au mâhnit, și până în veac nu vor călca graiul Lui.

30. Și după aceasta Domnul la pământ au căutat și au umplut pre el de bunățățile Lui.

31. De sufletul a toată vita au acoperit fața lui, și la el –întoarcerea lor.

CAP 17

Numărarea binefacerilor lui Dumnezeu și îndemnarea spre pocăință.

1. Domnul au zidit den pământ pre om și iarăș l-au întors la dânsul pre el.

2. Zilele numărului și vremea au dat lui, și au dat lor biruința celor ce sânt preste el.

3. După Sineș i-au îmbrăcat pre ei cu vârtute și după chipul Lui au făcut pre ei.

4. Și au pus frica lui preste tot trupul, și a domni hiarălor și pasărilor.

5. Sfatul și limba și ochii, urechi și inimă au dat să socotească lor.

6. Știința înțelegerii i-au umplut pre ei și bune și reale au arătat lor.

Fac. 2, 18.

7. Pus-au ochiul Lui preste inimile lor, a arăta lor mărimea lucrurilor Lui.

[8. Și numele sfințeniei vor lăuda, ca să grăiască mărimea lucrurilor Lui.]

9. Puse înaintea lor știință și leagea vieții cu sorți au dat lor.

10. Făgăduința veacului au întărit cu ei și judecățile Lui au arătat lor.

11. Mărimea slăvii au văzut ochii lor, și slava glasului lor au auzit ureachea lor.

12. Și zise lor: „Feriți-vă de tot nedireptul“. Și au poruncit lor, fieștecăruia pentru cel de aproape.

13. Căile lor –înaintea Lui pururea, nu să vor ascunde de ochii Lui.

14. Fieștecăriia limbă au pus povățuitoriu, și partea Domnului Israil iaste.

Râm. 13, 1.

15. Toate lucrurile lor –ca soarele înaintea Lui; și ochii Lui neîncetați preste căile lor.

16. Nu s’au ascuns nedireptățile lor de la El, și toate păcatele lor – înaintea Domnului.

17. Milostenia bărbatului iaste ca o peceate cu El, și harul omului ca lumina ochiului va păzi.

18. După aceea Să va scula și va răsplăti lor, și răsplătirea lor la capul lor va răsplăti.

19. Însă la cei ce să pocăiesc dat-au întoarcere, și mângâie pre cei ce săvârșesc răbdarea.

Matei 25, 35.

20. Întoarce-te cătră Domnul și părăsește păcatele, roagă-te înaintea feații și împuținează poticneala.

Psalm 6, 6.

21. Sârguiaște spre Cel Înalt și te întoarnă de la nedireptate și foarte uraște scârba.

Isaia 38, 19.

22. Pre Cel Preaînalt cine-l va lăuda în iad în locul celor vii (și vii) și pentru cei ce dau mărturisiri?

23. De la cel mort, ca când n'ar fi, au pierit mărturisirea; cel viu și sănătos va lăuda pre Domnul.

24. Cât e de mare milostenia Domnului și curățirea celor ce să întorc spre El!

25. Pentru că nu pot toate să fie la oameni, căci nu e fără de moarte fiiul omului.

26. Ce e mai luminos decât soarele? Și aceasta lipsește. Și rău va cugeta trupul și sângele.

27. Putearea înălțimei ceriului El socotește, și oamenii toți –pământ și cenușă.

CAP 18

*Milostivirea și îndelungă-răbdarea lui Dumnezeu; cumpătarea în vorbe și
ferirea de pohtele reale.*

1. Cella ce trăiaște în veac au zidit toate de obște.

2. Domnul singur Să va îndirepta.

3. Nimărui n'au făcut să vestească faptele Lui; și cine va iscodi mărimile Lui?

4. Tăria mărimii Lui cine o va număra și va adaoge a povesti milele Lui?

5. Nu iaste a împluțina, nici a adaoge, și nu iaste a iscodi minunile Domnului.

6. Când istoveaște omul, atuncea înceape; și când va înceta, atuncea să va lipsi.

7. Ce e omul și ce e folosința lui? Ce e răul lui și ce e binele lui?

8. Numărul zilelor omului –mult o sută de ani;

Ps. 89, 10.

9. Ca o picătură de apă den mare și grăunț de năsip, așa sânt de puțini anii în ziua veacului.

Iov 15, 10.

10. Pentru aceea au îndelungat cu mânia Domnului asupra lor și au turnat preste ei mila Lui.

11. Văzut-au și au conoscut prăpădirea lor, că e rea; pentru aceea au înmulțit curățania Lui.

12. Mila omului –spre aproapele lui, iară mila Domnului –preste tot trupul,

13. Muștrând și certând și învățând și întorcând ca păstoriul turma lui.

14. Pre cei ce priimesc certarea îi miluiaște și pre cei ce să nevoiesc spre judecățile Lui.

15. Fătule, întru bunătați să nu dai hulă, și în toată darea mahnirea cuvintelor.

16. Au nu va potoli roua pe zăduf ? Așa, e mai bun cuvântul decât darea.

17. Iată, nu iaste cuvântul mai bun decât darea cea bună? Și amândoa – la omul cel plin de dar.

18. Nebunul cu nemulțămire va împluta, și darea soarbe ochii zavistnicului.

19. Mai nainte de ce vei grăi, te învață; și mai nainte de boală, te vindecă.

20. Mai nainte de judecată cercetează-te pre tine, și în ceasul socotealei vei afla curățire.

1 Cor. 11, 28.

21. Mai nainte de ce vei boli tu, smereaște-te; și în vremea păcatelor arată întoarcere.

22. Nu te împiedica a da ruga la vreme bună, și să nu aștepti până la moarte a te îndrepta.

Luca 18, 1; 1 Solon. 5, 17.

23. Mai nainte de ce te vei ruga gătește-te pre tine, și nu te face ca omul ce ispiteaște pre Domnul.

24. Adu-ți aminte de mânie în ziua săvârșirii și de vremea izbândirii întru întoarcerea feații.

25. Adu-ți aminte de vremea foametei în vremea săturării, sărăcia și lipsa –în zilele avuției.

26. De dimeneața până în sară să primeneaște vremea, și toate sânt grabnice înaintea Domnului.

27. Omul înțelept în toate să va sfii și în zilele păcatelor feri-se-va de greșale.

28. Tot înțelegătoriul au conoșcut înțelepciunea și la cel ce au aflat pre ea va da mărturisire.

29. Cei de înțeles la cuvinte și ei s’au înțeleptit și au plouat pilde alese conținerea sufletului.

30. După poftete tale nu merge și de către poftete tale te opreaște;

Râm. 6, 12; 13, 13 și 14.

31. De vei da sufletului tău bunăvreaarea poftei, face-te-va bucurie vrăjmașilor tăi.

32. Nu te veseli spre multă desfătăciune, nici să te legi cu împreunarea ei.

33. Nu te face sărac făcând sfat de osteneală dentru împrumutare, și nimica nu iaste ție în sac.

CAP 19

Despre înfrânare, trezvie, limbuție; de cel ce se bucură de nedireptate; de cel ce primeaște dojana; despre dojană, smerenia vicleană; din față se cunoaște cel înțelept.

1. Lucrătoriul bețiv nu să va îmbogăți; cel ce defaimă ceale puține, pre puținel va cădea.

2. Vinul și muierile depărta-vor pre cei de înțeleș,

Fac. 19, 33.

3. Și cel ce să lipeaște de curve mai îndrăzneț va fi.

4. Moliile și viermii vor moșteni pre el, și sufletul îndrăzneț să va rădica.

1 Împ. 11, 1.

5. Cel ce creade curând ușor e la inimă, și păcătuind la sufletul lui va greși.

Is. Navi 9, 15 și 22, 11.

6. Cel ce să veselească cu inima huli-se-va, și cel ce uraște voroava împruținează-se cu răutatea.

7. Nici dinioară să nu îndoiești cuvântul, și nimica ție nu se va împruțina.

8. Întru priaten și întru vrăjmaș nu povesti și, de nu iaste ție păcat, nu descoperi;

9. Pentru că au auzit pre tine și au păzit pre tine, și cu vreamă urî-te-va.

10. Auzit-ai cuvânt? Să moară cu tine; cutează, că nu te va sparge.

11. De cătră fața cuvântului avea-va dureare cel nebun, ca de cătră fața pruncului ceaea ce naște.

12. Săgeată înfiptă în coapsa trupului, așa e cuvântul în pânțelele nebului.

13. Muștră pe priaten, cândai n'au făcut, și, încă de au făcut, ca să nu mai adaogă vreodată.

Preoția 19, 17; Matei 18, 15; Luca 17, 3.

14. Muștră pe priaten, cândai n'au zis, și, de-au zis, ca să nu îndoiască.

15. Muștră pe prieten, pentru că de multe ori să face pâră, și nu creade tot cuvântul.

16. Iaste de să lunecă, și nu den suflet, și cine n'au greșit cu limba lui?

17. Muștră pre aproapele tău, mai nainte de a-l înfricoșă, și-i dă loc la leagea Celui Înalt.

Iacov 3, 8.

18. Toată înțelepciunea –frica Domnului, și în toată înțelepciunea – facerea legii.

19. Și nu iaste înțelepciunea știință răutății; și nu iaste unde e sfatul păcătoșilor înțelepciune.

20. Iaste răutate, și aceasta e scârbă; iaste nebun împușinându-se cu înțelepciunea.

21. Mai bun e cel împușinat la înțeleagere cu frică decât cel ce prisoseaște cu mintea și calcă leagea.

22. Iaste măiestrie chiară și aceasta e nedireaptă, și iaste care întoarce harul ca să arate judecata.

23. Iaste care umblă rău, plecat cu negreață, și ceale denlăuntrul lui sânt pline de ficleșug;

24. Plecându-și obrazul și aiurea auzind, unde nu s'au conoșcut, mai nainte te va ajunge;

25. Și săvai de cătră împușinarea vârtutei să va opri a păcătui, de va afla vreamă, va face rău.

26. După vedeare să va cunoaște omul, și dentru întimpinarea feații să va cunoaște cel înțelept.

27. Podoaba omului și râsul dinților și călcarea omului vestește de ale lui.

28. Iaste muștrare care nu iaste înfrumusătată, și iaste care tace, și acesta e înțelept.

CAP 20

Despre direapta întrebuințare a limbii. Darurile și minciuna.

1. Cătu e mai bine a muștra decât a să mânia,

2. Și cel ce să mărturiseaște, de cătră scădeare să va opri.

3. Pohta hadâmului –a strica fetia fecioarei, așa și cel ce face în viață judecăți.

4. Iaste care tace aflându-se înțelept, și iaste care e urât de mult graiul lui.
5. Iaste care tace pentru că nu are răspuns, și iaste care tace știind vreamea.
6. Omul înțelept tăcea-va până la o vreame, iară cel bălmăjătoriu și nebun va trece preste vreame.
7. Cel ce înmulțește cuvintele urî-se-va, și cel ce să volniceaște întru sine urî-se-va.
8. Iaste sporiu întru reale la om, și iaste aflare spre cădeare.
9. Iaste dare care nu-ț va folosi, și iaste dare căriia iaste răsplătire îndoită.
10. Iaste împuținare pentru slavă, și iaste care de la smerire au rădicat capul.
11. Iaste cumpărând mult pre puțin, și plătind pre eale cu șapte părți.
12. Cel înțelept la cuvânt face-va pre sine iubit, iară harurile nebunilor să vor vărsa.
13. Darea celui fără minte nu-ț va folosi, pentru că ochii lui sânt pentru unul mulți.
14. Puțineale va da și multe va ponoslui, și va deșchide gura lui ca un pristav.
15. Astăzi va împrumuta și mâine va ceare; urât om iaste unul ca acesta.
16. Nebunul va zice: „Nu-m iaste priaten și nu iaste har la bunătățile mele;
17. Cei ce mănâncă pâinea mea sânt răi cu limba“.
18. De câte ori și cât vor batjocuri pre el?
19. Lunecarea de la pământ –mai mult decât de la limbă; așa e cădearea răilor, degrabă va veni.
20. Omul fără har –basnu fără vreame; în gura celui neînvățat să va îndeși.
21. Den gura nebunului să va izgoni pilda, pentru că nu o va zice pre ea în vreamea ei.
22. Iaste care să opreaște a păcătui de lipsă, și întru odihna lui nu să va omili.
23. Iaste care-ș piarde sufletul lui pentru rușine, și de cătră fața cea fără minte va piarde pre el.
24. Iaste har pentru rușine făgăduind priatenului, și-l câștigă pre el vrăjmaș în zădar.
25. Hulă rea iaste minciuna la om, în gura cea neînvățată să va îndeși.

26. Mai alesu e furul decât cela ce îndeseaște la minciună, și amândoi pierzarea vor moșteni.

27. Năravul omului mincinos –necinste și rușinea lui– cu el neîncetat.

(Cuvintele pildelor)

28. Cel înțelept la cuvânt înaintea sa va aduce pre sine, și omul înțelept plăcea-va celor mari.

29. Cel ce lucrează pământul înălța-va stogul lui, și cel ce place celor mari curăți-va nedreptatea.

Paremi 28, 19; 12, 11.

30. Ospețele și darurile orbesc ochii înțelepților și, ca zăbala în gură, întoarce muștrările.

31. Înțelepciunea ascunsă și comoară neivită, ce e folosul într'amândouă?

Ieș. 23, 8; A 2 Leage 16, 19.

32. Mai bunu e omu ascunzând nebunia lui decât om ascunzând înțelepciunea lui.

CAP 21

Îndemnare a se feri de păcate. Deosebirea între înțelepți și nebuni după însușirile lor.

1. Fătule, greșit-ai? Să nu mai adaogi încă; și pentru ceale mai denainte ale tale, te roagă.

2. Ca de fața șarpelui fugi de păcat, pentru că, de te vei apropia, mușcate-va.

3. Dinții leului –dinții lui, omorând sufletele oamenilor.

4. Ca sabia cu doao ascuțite –toată nelegiuirea, la rana ei nu iaste vindecare.

5. Groaza și sudalma pustii-vor bogăția, așa casa trufașului să va pustii.

6. Ruga săracului –den gură până la urechile Lui, și judecata Lui de pripă vine.

7. Cel ce uraște muștrarea –în urma păcătosului; și cel ce să teame de Domnul întoarce-se-va cu inema.

8. Cunoscutu e de departe cel tare în limbă, și cel înțelept știe când lunecă el.

9. Cel ce zideaște casa lui cu bani striini –ca cel ce strânge lui pietri de iarnă.

10. Câlți adunați –adunarea celor fără de leage, și concenirea lor –pară de foc.

11. Calea păcătoșilor –netezită de pietri, și la istovul ei –groapa iadului.

12. Cel ce păzește leagea își contenește cugetul lui; și săvârșitul fricii Domnului –înțelepciunea.

13. Nu să va certa carele nu iaste hâtru; iaste hâtrie care înmulțește amărăciunea.

14. Mintea înțeleptului ca un potop să va înmulți, și sfatul lui –ca izvorul vieții.

15. Inima nebunului –ca un vas zdrobit, și toată mintea nu o va ținea.

16. Cuvântul înțelept de va auzi cel știutoriu, lauda-l-va pre el și preste el va adaoge.

17. Auzi răsfățatul și tânji lui și-l întoarse pre el den dosul lui.

18. Tâlcuirea nebunului –ca sarcina în cale, iară pren buzile celui de înțeles afla-se-va har.

19. Gura înțeleptului cerca-să-va întru adunare, și cuvintele lui cugeta-le-va în inimă.

20. Ca casa stinsă, așa e la cel nebun înțelepciunea; și mintea celui neînțelegătoriu –necertate cuvinte.

21. Obeade sânt în picioarele celor fără minte învățătura și ca cătușăle preste mâna cea dreaptă.

22. Nebunul, în răs, îș nalță glasul lui, iară omul hiclean abia încetișor va zâmbi.

23. Ca podoaba aurului iaste la cel înțelept învățătura și ca brățarea pe brațul drept.

24. Piciorul nebunului grabnic iaste în casă, și omul de multe știutoriu rușina-să-va de obrazu.

25. Nebunul de la ușă să pleacă în casă, iară bărbatul învățat va sta afară.

26. Nepedepsirea omului –a asculta de la ușă, iară înțeleptul îngreuia-să-va cu necinștea.

27. Buzele striinilor întru aceastea să vor îngreuia, și cuvintele înțelepților în cumpănă vor sta.

28. În gura nebunilor –inima lor, iară în inima înțelepților –gura lor.

29. Când bleastemă cel necredincios pre Satana, el bleastemă pre al său sufletu.

30. Pângăreaște pre al său suflet cel ce șopteaște și în nemernicie să va urî.

CAP 22

Cel leneș la toți iaste necinstit. Despre fiii cei neînvățați și rău crescuți; și de greșalele care strică prieteșugul.

1. Cu piatra întinată asemănă-să leaneșul, și tot va șuiera spre necinstea lui.

2. Cu balega scânelor se asemănă leaneșul, tot cel ce va rădica pre ea scurta-ș-va mânia.

3. Rușinea tatului –în nașterea celui neînvățat, și fata spre scădere să naște.

4. Fata înțeleaptă moșteni-va bărbatul ei, și ceaea ce rușinează iaste spre mâhnirea celui ce o naște.

5. Pre tatăl și pre bărbat rușinează cea dârză, și de cătră amândoi să va necinsti.

6. Cântarea în jale –fără vreame poveaste, bătăile și certarea în toată vreamea înțelepciunii.

7. Ca cel ce lipeaște hârbul iaste cel ce învață pre nebun, sculând pre cel ce doarme dentr'adâncul somnu.

8. Ca când ar povesti celui ce dormitează iaste cela ce povestește nebunului, și la săvârșit va grăi: „Ce iaste?”

9. Asupra mortului plânge, pentru că i-au lipsit lumina; și pre nebun plânge, pentru că i-au lipsit înțeleagerea.

10. Mai cu dulceață plânge pre mort, căci s'au odihnit; iară viața nebunului mai rea e decât moartea.

11. Jalea mortului –șapte zile, iară a celui nebun și necredincios –toate zilele vieții lui.

Fac. 50, 10.

12. Cu cel nebun nu înmulți cuvântul, și spre cel neînțelegătoriu nu merge.

13. Ferește-te de cătră el, pentru ca să nu aibi trudă și să nu te spurci întru scuturarea lui.

14. Abate-te de la el, și vei afla odihnă și nu te vei trândăvi întru nebunia lui.

15. Ce va fi mai greu decât plumbul? Și ce e numele lui fără numai nebun?

16. Năsipul și sarea și glonțul de fier mai lesne e a suferi decât om neînțelegătoriu.

Paremii 27, 3.

17. Închietura de lemn, legată fiind spre clădirea casii, de cutremuru nu să va răsi; așa inima întemeiată spre cugetul sfatului în vreme nu să va spăria.

18. Inima aşăzată spre cugetul înţăleagerii –ca podoaba năsipoasă a păreatelui neated.

19. Haraci la înălţime stându în preajma vântului nu vor îngădui; așa și inima fricoasă pre cuget nebun în preajma a toată frica nu va îngădui.

20. Cel ce împunge ochiul pogorî-va lacrimi, și cel ce împunge inima arată simțirea.

21. Aruncând piatră preste zburătoare scornește pre eale, și cel ce ocăraște priatenul strica-va prietenia.

22. Asupra priatenului de vei zmulge sabia, să nu te deznădăduiești, pentru că iaste întoarcere;

23. Asupra priatenului de vei deschide gura, să nu te sfiești, pentru că iaste împăcăciune,

24. Afară den ocară și trufie și descoperirea tainii și rană vicleană –întru aceastea va fugi tot priatenul.

25. Credință agoniseaște în sărăcie cu cel de aproape, pentru ca întru bunătățile lui împreună te vei sătura.

26. În vremea primejdiei rămâi la el, ca întru moștenirea lui împreună să moștenești.

27. Înaintea focului –abur de cuptoriu și fum; așa sânt înaintea sângiurilor sudălmile.

28. Pe priatin a-l acoperi nu mă voi rușina, și dă cătră fața lui nu mă voi ascunde.

29. Măcară că și reale mi se vor întâmpla pentru el, tot cela ce va auzi feri-se-va de el.

30. Cine va da mie preste gura mea pază și preste buzele mele peceate isteată, ca să nu caz de la ea și limba mea mă va piarde?

Ps. 140, 3.

CAP 23

Rugăciune cătră Dumnezeu pentru dobândirea înțelepciunii cei adevărate, pentru înfrânarea limbii și a pohtelor.

1. Doamne, Părinte și Stăpânitoriule vieții mele, să nu mă părăsești în sfatul lor, să nu mă laș să caz întru ei.

2. Cine va pune preste cugetul meu bății și preste inima mea învățătura înțelepciunii, ca preste necunoștințele mele nu vor cruța și nu vor fi de față păcatele lor,

3. Ca să nu să înmulțească necunoștințele mele și păcatele mele să să înmulțească, și voi eu cădea înaintea vrăjmașilor și se va bucura asupra mea vrăjmașul meu?

4. Doamne, Părinte și Dumnezeu al vieții mele, înălțarea ochilor nu-m da mie și pohta întoarce-o de la mine.

5. A pântecelui pohtă și împreunarea trupului să nu mă cuprinză pre mine, și la suflet nerușinos să nu dai pre mine.

(Învățătura gurii)

6. Învățătura gurii auziț, fiilor, și cel ce să păzească nu să va prinde.

7. În buzele lui prinde-se-va păcătosul, și suduitoriul și trufașul să vor sminti întru eale.

8. Cu jurământ să nu deprinzi gura ta, și cu numirea Sfântului să nu te obiciuiești.

9. Că precum sluga, certându-se adease, de bății nu să va scădea, așa și cel ce jură și numeaște pururea de păcat nu să va curăți.

Ieș. 20, 7; Matei 5, 33.

10. Bărbatul cel mult-jurătoriu umplea-se-va de fărdelege și nu se va depărta de la casa lui biciul.

11. De va greși, păcatul lui asupra lui; și macară va treace cu vederea, greșit-au îndoit.

12. Și de au jurat în deșărt, nu se va îndirepta, pentru că să va umplea de aduceri casa lui.

13. Iaste graiu tocma îmbrăcat cu moartea; să nu să afle întru moștenirea lui Iacov.

14. Pentru că de la cei buni-credincioși toate aceastea să vor depărta, și în păcate nu să vor tăvăli.

15. Întru neînvățătura cea neobiciuită nu deprinde gura ta, pentru că iaste întru ea gândul păcatului.

16. Adu-ț aminte de tată-tău și de mumă-ta, pentru că în mijlocul celor mari vei șădea împreună,

17. Ca nu cândai vei uita înaintea lor și cu năravul tău te vei nebuni,

18. Și vei vrea să nu te fii născut și ziua nașterii tale să nu bleastemi.

19. Omul împreună obiciuindu-se cu cuvintele ocărăi, în toate zilele lui nu se va învăța.

2 Împ. 16, 7.

20. Doao chipuri înmulțesc păcatele, și al treilea va aduce urgie.

21. Sufletul fierbinte –ca focul arzătoriu, nu se va stinge până unde să va potoli.

22. Omul curvariu în trupul cărnii lui nu să va ostoi până va ațâța foc.

23. La omul curvariu toată pâinea e dulce, nu se va înceta până nu se va săvârși.

24. Omul care pășăște den patul lui, zicând în sufletul lui: „Cine mă veade?

25. Întunearec e împrejurul mieu și păreții mă acopere și nimenea nu mă veade; ce mă sfiesc?

Isaia 29, 15.

26. Păcatele mele nu va pomeni Cel Nalt“; și ochii oamenilor –frica lui,

27. Și n’au cunoscut că ochii Domnului cu o mie de părți sânt mai luminoși decât soarele, căutând toate căile oamenilor și socotind la părțile ceale ascunse.

28. Mai înainte de a să zidi, toate s’au conosciut Lui, așa și după ce s’au săvârșit.

29. Acesta în ulițele cetăților să va izbândi, și unde n’au cugetat să va prinde.

30. Așa și muiarea ce-au lăsat pre bărbat și au pus moștenitoriu den streini,

Preoția 20, 10; A 2 Leage 22, 22.

31. Pentru că întâiu leagea Domnului au călcat, și al doilea la bărbatul ei au greșit, și al treilea în curvie s’au preacurvit, de bărbat strein copii au pus.

32. Aceasta la adunare să va scoate, și pentru fiii ei socoteală va fi.

33. Nu vor da fiii ei spre rădăcină, și ramurile ei nu vor da roadă.

34. Și va lăsa spre osândă pomenirea ei, și ocara ei nu se va stinge.

35. Și vor cunoaște cei rămași că nemică nu iaste mai bun decât frica Domnului și nemică mai dulce decât a lua aminte la poruncile Domnului.

[36. Mărire mare iaste a urma pre Dumnezeu, că lungimea zilelor vei lua de la el.]

Lauda înțelepciunii. Folosul și înceaperea ei.

1. Înțelepciunea lauda-va sufletul ei și în mijlocul norodului ei făli-se-va.
2. Întru adunarea Celui Înalt gura ei va deschide și în preajma puterii lui lauda-se-va:
3. „Eu de la gura Celui Nalt am ieșit și ca negura am acoperit pământul.
4. Eu întru ceale nalte am sălășluit, și scunul meu –în stâlp de nor.
5. Încungiurimea ceriului am încungiurat sânjură și în adâncul fără-fundurilor am îmblat.
6. În valurile mării și în tot pământul și în tot norodul și limbi am câștigat.
7. Cu aceștea toți odihnă am cercat și în moștenirea Cuiva voi sălășlui.
8. Atuncea au poruncit mie Ziditoriul tuturor, și Carele au odihnit cortul meu,
9. Și zise: ‘Întru Iacov te sălășluiaște și întru Israil te moștenește’.
10. Mai nainte de ’nceputul veacului m’au zidit pre mine, și până în veac nu mă voi sfârși.

Paremii 8, 22.

11. În cort sfânt înaintea Lui am slujit, și așa în Sion m’am întărit.
12. În cetate îndrăgită așijderea m’au odihnit, și în Ierusalim –biruința mea.
13. Și m’am rădăcinat întru norod slăvit, în partea Domnului, moștenirii Lui.
14. Ca un chedru m’am înălțat întru Livan și ca un chiparos în munții Aeronului.
15. Ca un finic m’am înălțat în țarmuri și ca sădirile trandafirului în Ieriho,
16. Ca un maslin binecuvios în câmp, și mă înălțai ca un palten.
17. Ca scorțișoara și aspalathul mirositurilor am dat miros și ca zmirna cea aleasă am dat bună-mirosire,
18. Ca halvani de onix și stacti și ca aburul Livanului în cort.
19. Eu ca un terevinth am întins ramurile mele, și ramurile mele ramurile slăvii și ale darului sânt.
20. Eu –ca o vie ce au odrăslit darul, și florile mele roada slăvii și avuției sânt.
21. Aproiați-vă cătră mine, ceia ce mă poftiți pre mine, și vă săturați den roadele mele.

22. Pentru că pomenirea mea decât miarea e mai dulce, și moștenirea mea decât fagurul mierii.

23. Cei ce mă vor mânca pre mine iară vor flămânzi, și cei ce mă vor bea iară vor însetoșa.

Ioan 6, 35.

24. Cel ce mă ascultă pre mine nu se va rușina, și cei ce lucrează în mine nu vor păcătui“.

25. Toate acestea –cartea făgăduinții Dumnezeuului celui Înalt, leagea carea au poruncit Moisi moștenirei la adunările lui Iacov,

26. Cel ce împle ca Fisonul înțelepciunea și ca Tigris în zilele tinerilor,

Fac. 2, 11.

27. Cella ce umple ca Efratul înțeleagerea și ca Iordanul în zilele seacerii,

Is. Navi 3, 15.

28. Cel ce arată ca lumina învățătura, ca Ghionul în zilele culesului.

29. N’au săvârșit cel dentâiu a o cunoaște pre ea, și așa cel duple urmă n’au cercetat pre ea.

30. De la mare s’au înmulțit cugetul ei și sfatul ei de la bezna cea mare.

31. Și eu ca un iaz den râu și ca un urloiu de apă am ieșit în grădină.

32. Ziș: „Adăpa-m-voiu grădina și-mi voiu îmbăta sădirea“.

33. Și iată, să făcu mie iazul spre râu, și râul meu s’au făcut spre mare.

34. Căci învățătura ca zorile voiu lumina și voiu ivi pre eale până departe.

35. Încă ca prorocia învățătura voiu turna și voiu lăsa pre ea la neamurile veacului.

36. Vedeți că nu mie singur am trudit, ce tuturor celor ce cercetează pre ea.

CAP 25

Trei lucruri sânt plăcute lui Dumnezeu, și trei urâte. Nouă cugetări fericesc inima. Despre muiarea limbută și rea.

1. În trei m’am înfrumusețat și mă sculaiu înfrumusețată înaintea Domnului și a oamenilor:

2. Unirea fraților, și priiteșugul vecinului, și muiarea și bărbatul carii să tocnesc bine întru ei.

3. Și trei chipuri au urât sufletul meu și foarte mă scârbiiu de viața lor:

4. Pre săracul trufaș, și pre bogatul mincinos, și pre bătrânul preacurvariu, scăzându-se cu înțeleagerea.

5. În tinerețe-ți n'ai adunat, și cum vei afla la bătrânețile tale?

6. Câtu e de 'nfrumusețată judecata căruntețelor și la cei bătrâni a conoaște sfatul!

7. Câtu e de 'nfrumusețată celor bătrâni înțelepciunea și la cei slăviți gândul și sfatul!

8. Cununa bătrânilor –ispitirea de multe, și lauda lor –frica Domnului.

9. Noao cugetări am fericit în inima mea, și al zeacelea zice-l-voiu pre limbă:

10. Om veselindu-se spre feciori, trăind și văzând cădearea vrăjmașilor;

11. Fericit cel ce trăiaște cu muiare de 'nțeles, și carele cu limba n'au lunecat, și care n'au slujit la cel ce e nevreadnic lui;

Iacov 3, 2.

12. Fericit carele au aflat înțelepciunea și cel ce povestește la urechile celor ce aud;

13. Câtu e de mare cel ce au aflat înțelepciunea! Ce nu iaste (mai mare) decât cel ce să teame de Domnul;

14. Frica Domnului decât tot au covârșit –cel ce ține pre ea cu cine să va asămăna?

15. Toată rana, și nu rana inimii; și toată răutatea, și nu răutatea muierii;

16. Toată aducerea, și nu aducerea celor ce urăscu; și toată izbânda, și nu izbânda vrăjmașilor.

17. Nu iaste cap decât capul șarpelui, și nu iaste mânie decât mânia vrăjmașului.

18. A lăcui împreună cu leul și cu bălaurul voiu pohti, decât a lăcui cu muiarea rea.

Paremii 21, 19.

19. Răutatea muierii premenește vederea ei și întunecă fața ei ca un sac.

20. Între mijlocul aproapelui lui culca-se-va bărbatul ei și, auzind, au suspinat amar.

21. Mică e toată răutatea cătră răutatea muierii; sorțul păcătosului va cădea preste ea.

22. Suișul năsipos în picioarele bătrânului, așa –muiarea limbută la bărbatul lin.

23. Să nu cazi spre frumusețele muierii și muiare să nu puftești.

24. Urgie și obrăznicie și rușine mare –muiarea de va agonesi bărbatului ei.

25. Inimă smerită și obraz posomorât și rana inimii –muiarea rea.

26. Mâni luate și genuche slăbănoage –carea nu va ferici pre bărbatul ei.

27. De la muiare e începătura păcatului, și pren ea murim toți.

Fac. 3, 6.

28. Nu da apei trecătoare, nici muierii reale volnicie.

29. De nu umblă după mâna ta, de la trupul tău taie pre ea.

CAP 26

Lauda fămeilor celor bune, mustrarea celor reale și paza featelor.

1. Muierii ceii bune fericit iaste bărbatul, și numărul zilelor lui –îndoit.

2. Muiarea bărbată veselește pre bărbatul ei și anii lui umplea-i-va cu pace.

Paremii 31, 10.

3. Muiarea bună –parte bună, în partea celor ce să tem de Domnul să va da;

4. Și a bogatului, și a săracului, inima e bună, în toată vremea fața e blândă.

5. De trei s'au sfiit inima mea, și la al patrulea feații m'am rugat:

6. Pâra cetății și adunarea gloatei și asupreală minciunii –decât moartea toate-s mai reale.

7. Dureare inimii și jale –muiarea împotrivă-râvnitoare spre muiare și bătaia limbii la toate împreunându-se.

8. Jugu de boi clătindu-se iaste muiarea rea; și cel ce o ține pre ea –ca cel ce ține scorpia.

9. Urgie mare –muiarea bețivă și rușinarea ei nu va acoperi.

10. Curviia muierii întru nălțimile ochilor și în geanele ei să va cunoaște.

11. Pre fată neîncetatu întăreaște paza, ca nu, aflând slobozire, ei-ș va trebui.

12. Denapoiă nerușinosului ochiu te păzește, și să nu te miri de va greși la tine.

13. Precum călătoriul însătoșat îș deschide gura și de la toată apa cea mai de aproape va bea,

14. În preajma a tot țărșul va șădea și înaintea săgeții va deschide tulba.

15. Harul muierii înfrumuseța-va bărbatul ei, și oasele lui va îngrășa știința ei.

16. Darea Domnului –muiarea tăcută, și nu iaste schimbare sufletului învățat.

17. Har preste har –muiarea rușânoasă, și nu iaste nici o cumpănire vreadnică sufletului celui oprit.

18. Soarele răsărind în ceale nalte ale Domnului, și frumuseatea muierii bune întru podoaba casii lui.

19. Lumină luminând pre sfeașnec sfânt, și frumuseațile feații pre vârstă de stat.

20. Stâlpi de aur preste temeiu de argint, și picioarele frumoase preste piepturile celui bine-întărit.

21. Preste doao s’au mâhnit inima mea, și pre al treilea mânie mi’au venit:

22. Bărbatul războinic care lipsește pentru neavearea, și bărbați de înțeleș de să vor ocări,

23. Întorcându-se de la dreptate spre păcat; Domnul va găti spre sabie pre el.

24. Abia să va scoate neguțătoriul den greșală, și nu să va îndirepta cârciumariul de cătră greșală.

CAP 27

Despre lipsă și scumpete. Despre cumpărare și vânzare. Înfrânarea limbii; cinstirea priatinilor.

1. Pentru nedobânda mulți au greșit, și cel ce cercă să înmulțască întoarce-va ochiul.

2. Între închieturile pietrilor înfige-se-va și păruș, și între vânzare și cumpărătoare să va zdrobi păcatele.

3. De nu cu frica Domnului va ținea cu nevoieță, curând să va surpa casa lui.

4. În clătinarea ciurului rămâne baliga, așa pleavele omului –în gândul lui.

5. Vasele olariului le ispitește cuptoriul, și ispitirea omului –în gândul lui.

6. Lucrarea lemnului arată roada lui, așa e cuvântul gândirii inemii omului.

7. Mai nainte de gândire să nu lauzi pre bărbat, pentru că aceasta e ispitirea oamenilor.

8. De vei goni dreptatea, o vei apuca și te vei îmbrăca cu ea ca cu haina slăvii cea până în pământ.

9. Pasările la ceale ce-s aseamene lor vor poposi, și adevărul cătră ceia ce lucrează pre el să va înturna.

10. Leul vânatul pândește, așa păcatele pre ceia ce lucrează ceale nedireapte.

11. Poveastea bunului-credincios –pururea înțelepciune, iară cel fără minte ca luna să primenească.

12. În mijlocul celor neînțelegători păzește vreamea, iară în mijlocul celor ce cugetă îndesește.

13. Poveastea nebunilor –supărare, și răsul lor –în răsfățarea păcatului.

14. Voroava celui mult-jurătoriu va îndirepta perii, și vrajba lor –astupare urechilor.

15. Vărsare de sânge –vrajba trufașilor, și sudalma lor –auzire rea.

16. Cel ce descopere tainele pierdut-au credința și nu va afla priaten spre sufletul lui.

17. Priimește priatenul și te încreade cu el; iară de vei descoperi tainele lui, nu vei merge după el.

18. Pentru că în ce chip au pierdut omul pre vrăjmașul lui, așa ai pierdut tu prieteșugul aproapelui.

19. Și ca cum ai slobozit o pasăre den mâna ta, așa ai lăsat pre aproapele-ț și nu-l vei vâna pre el.

20. Să nu-l gonești pre el, că s'au depărtat departe și au fugit ca căprioara den laț.

21. Căci rana iaste a o lega și a sudălmii iaste împăcăciune, iară cea ce au descoperit tainele s'au deznădejduit.

22. Cel ce clipește cu ochiul meștersuguiască reale, și nimeni pre el va depărta de la dânsul.

Premii 10, 11.

23. Den preajma ochilor tăi îndulci-va gura ta și spre cuvintele tale să va mira,

24. Și apoi îș va întoarce gura lui și în cuvintele tale va da poticneală.

25. Multe am urât și n'am asămănat cu aceasta; și Domnul va urî pre el.

26. Aruncând piatra în sus, preste capul lui aruncă; și rana vicleană despica-va ranele.

27. Cel ce sapă groapă într'înșă va cădea, și cel ce întinde cursă întru ea să va prinde.

Paremi 26, 27; Ecles. 10, 8.

28. Cei ce face reale, la el să vor tăvăli, și nu va cunoaște de unde vin lui.

29. Batjocurirea și ocară –celor trufași, și izbânda ca leul va vâna pre el.

30. Cu laț să vor prinde cei ce să veselescu de cădearea celor buni-credincioși, și dureare va topi pre ei mai nainte de moartea lor.

31. Pomenire de rău și urgie, și acestea sânt scârbe; și bărbatul păcătos țiitoriu va fi de eale.

CAP 28

A nu pohti răzbunare, ci a ierta strâmbătatea. Răutățile limbii și primejdiile ei, și pre aceasta a o înfrâna.

1. Cel ce izbândește de la Domnul va afla izbândă, și păcatele lui, întărind va întări.

A 2 Leage 32, 35; Matei 6, 14; Marc. 11, 25; Râm. 12, 19.

2. Lasă nedireptatea aproapelui tău și, atunci rugându-te tu, păcatele tale să vor dezlega.

3. Omul asupra altui om păzește mânie, și de la Domnul ceare vindecare?

4. Asupra omului ce iaste aseamene cu el nu are milă, și pentru păcatele lui să roagă?

5. El trup fiind, păzește pizmă; cine va curăți păcatele lui?

6. Adu-ți aminte de ceale de apoi, de stricăciune și de moarte, și te părăsește de vrajbă și rămâi întru porunci.

7. Adu-ți aminte de porunci, și să nu pizmuiești aproapelui; și făgăduinții Celui Nalt, și nu băga samă necunoștința.

Marc. 11, 25; Râm. 12, 19.

8. Depărtează-te de vrajbă, și vei împruțina păcatele; pentru că omul mânios ațâța-va vrajbă.

9. Și omul păcătos turbura-va prietenii și în mijlocul celor ce-s împăcați va pune pâră.

10. După materia focului, așa să va ațâța, și după întărirea vrăjbii focul să va crească.

11. După vârtutea omului mânia lui va fi, și după avuție înălța-va urgia lui.

12. Pricea sânguindu-se ațâță foc, și vrajba sânguindu-se varsă sânge.

13. De vei sufla scânteia, ațâța-se-va, și de vei scuipa preste ea, stinge-să-va; și amândoa den gura ta ies.

14. Șoptitoriul și pre cel îndoit la limbă să să bleasteme, pentru că pre mulți, împăcați fiind, i-au pierdut.

15. Limba a treia pre mulți au clătit și au despărțit pre ei den limbă în limbă și cetăți tari au surpat și casele celor mari au surpat.

16. Limba a treia muieri bărbate au izgonit și le-au lipsit pre eale de ostenealele lor.

17. Cel ce va lua aminte la ea nu va afla odihnă, nici să va sălășlui cu linește.

18. Lovitura biciului face vânături, iară lovitura limbii va frânge oase.

19. Mulți au căzut în gură de sabie, și nu ca cei ce au căzut pentru limba.

20. Fericit cel ce s'au acoperit de cătră ea, care n'au trecut în mânia ei,

21. Carele n'au tras jugul ei și în legăturile ei nu s'au legat,

22. Pentru că jugul ei –jug de fier, și legăturile ei –legături de aramă.

23. Moartea rea e moartea ei, și mult mai de folos –iadul decât ea.

24. Nu va birui pre cei buni-credincioși, și în văpaia ei nu să vor arde.

25. Cei ce părăsesc pre Domnul cădea-vor într'însa, și întru ei să va ațâța și nu se va stinge.

26. Trimite-se-va preste ei ca leul, și ca pardosul strica-i-va pre ei.

27. Vezi, îngrădește ocina ta cu măracini, argintul tău și aurul tău foarte-l leagă.

28. Și cuvintelor fă jug și cumpănă, și la gura ta fă ușă și zăvor.

29. Ia-te aminte ca nu cândai vei luneca întru ea, să nu cazi în preajma celui ce pândește cu vicleșug.

CAP 29

Despre împrumutare și cheazășuire. Milostenie, oaspeții cei nemulțămitori și despre nemearnici.

1. Cea ce face milă împrumuta-va pre aproapele lui, și cea ce biruiaște cu mâna lui păzește poruncile.

Paremi 31, 20.

2. Împrumutează pre aproapele tău în vremea trebii lui, și iarăș dă aproapelui la vreme.

A 2 Leage 15, 7, 11; Tovit 4, 12.

3. Întărește cuvânt și te încreade cu el, și în toată vremea afla-vei treaba ta.

4. Mulți ca o aflare au gândit împrumutarea și au dat dureare celor ce au ajutat lor.

5. Până unde va lua, va preasăruta mâna lui și spre banii aproapelui smeri-va glasul;

6. Și în vremea dării, va îndelunga vreme și va da cuvinte cu trândăvie și vremea va vinui.

7. De va putea, abia va lua jumătate și o va socoti ca o aflare;

8. Iară de nu, lipsitu-l-au pre el de banii lui, și l-au câștigat pre el vrăjmaș în dar.

9. Blesteame și sudălmi va răsplăti lui, și, pentru mărirea, răsplăti-va lui necinste.

10. Mulți pentru răutate s'au întors, a să lipsi în zadar s'au sfiit.

11. Însă asupra celui smerit mult îl îngăduiaște și spre milostenie să-l tragi pre el.

12. Pentru poruncă sprejeneaște pre sărac și, după lipsa lui, să nu-l întorni pre el deșărt.

13. Piarde argintul pentru frate și priatin, să nu ruginească supt piatră spre pierzare.

14. Pune comoara ta după poruncile Celui Nalt, și va folosi ție mai mult decât aurul.

15. Închide milostenia ta în cămările tale, și aceasta te va scoate pre tine den toată răutatea;

16. Mai mult decât pavăza tăriei și decât sulița puterii împotriva vrăjmașului bate-se-va pentru tine.

17. Bărbatul bun cheazășui-se-va pre aproapele lui, și cel ce au pierdut rușinea părăsi-l-va pre el.

18. Harurile chezașului să nu le uiți, pentru că au dat sufletul lui pentru tine.

19. Binele chezaşului va întoarce păcătosul, şi cel nemulţimitoriu în cuget va părăsi pre cel ce l-au izbăvit.

20. Chezăşia pre mulţi au pierdut, îndireptaţi fiind, şi au clătit pre ei ca valul mării.

21. Pre bărbaţi tari i-au înstreinat, şi au rătăcit în limbi streine.

22. Păcătosul, căzând la chezăşie şi golind prilejuri, cădea-va la judecată.

23. Sprijăneşte pe aproapele tău, după puterea ta, şi te păzeşte ca să nu cazi.

24. Începătura vieţii: apa, şi pâinea, şi haina, şi casa acoperind grozăvia.

25. Mai bună e viaţa săracului supt acoperemânt de grinzi, decât mâncări luminate în streini.

26. Spre mic şi spre mare, fii voitoriu de bine.

27. Viaţă rea iaste cea den casă în casă, şi unde să va sălăşui nu va deschide gura.

28. Ospăta-vei şi vei adăpa la ceale nemulţimite, şi pre lângă acestea amară vei auzi:

29. „Pasă, nemearnice, găteşte masa şi, cu ce va fi în mâna ta, hrăneşte-mă;

30. Ieşi, nemearnice, de naintea cinstei, că mi’au venit fratele meu oaspăt şi-i trebuiaşte casa“.

31. Greale-s acestea la om ce are minte: certarea casii şi ponosul datornicului.

CAP 30

Pentru feciori: despre certarea şi învăţătura pruncilor; îngrijirea sănătăţii; veselia şi înfrânarea.

1. Cel ce iubeaşte pre fiiul lui îndesi-va bicele lui, pentru ca să să veselească la cea de apoi ale lui.

Pareмии 13, 25; 23, 13.

2. Cela ce ceartă pre fiiul lui folosi-se-va de el, şi între cei conosciţi pentru el să va lăuda.

3. Cela ce învaţă pre fiiul lui va întărâta pre vrăjmaş, şi înaintea priatinilor de el să va bucura.

4. Murit-au tatăl lui, şi ca cum n’ar fi murit, pentru că aseamene cu el au lăsat după el.

5. În viața lui au văzut și s'au bucurat, și la moartea lui nu s'au mâhnit.
6. Înaintea vrăjmașilor au lăsat izbândire, și prietenilor răsplătind har.
7. Pentru sufletul fiilor lega-va ranele lui, și de toată strigarea să vor turbura ficații lui.
8. Calul neînvățat ieși-va năsâlnic, și fiiul slobod va ieși obraznec.
9. Apleacă fiiul, și te va înspăima; joacă cu el, și te va mâhni.
10. Nu râde împreună cu el, pentru ca să nu te doară împreună, și la cea de apoi vei strepezi dinții tăi.
11. Să nu dai lui volnicie la tinerețe;
12. Frânge coastele lui, până e copil, ca nu cândai, năsâlnicindu-se, nu te va asculta.
13. Ceartă pre fiiul tău și lucrează întru el, ca nu, întru rușinarea ta, să va poticni.
14. Mai bine sărac sănătos și putând cu vârtutea, decât bogatul bătut la trupul lui.
15. Sănătatea cea desăvârșită mai bună e decât tot aurul, și trupul cel sănătos cu vârtute decât avere nenumărată.
16. Nu iaste avuția mai bună decât sănătatea trupului, și nu iaste veselie mai multă decât bucuria inimii.
17. Mai bună e moartea decât viață amară sau boală stătătoare.
18. Bunătăți răvărsate preste gură închisă, puneri de bucate zăcând lângă groapă.
19. Ce foloseaște jârtva la idol? Pentru că nici va mânca, nici va mirosi; așa cea ce să goneaște de Domnul.
20. Văzând înaintea ochilor și suspinând, ca scopitul îmbrățeșând fecioara și suspinând, așa cea ce face în silă judecăți.
21. Să nu dai la întristare sufletul tău și să nu te necăjești pre tine în sfatul tău.
22. Veselia inimii –viața omului, și bucuria bărbatului –îndelungarea zilelor.
23. Îndrăgeaște sufletul tău și mângâie inima ta, și întristăciunea departe o depărtează de la tine,
24. Pentru că pre mulți au omorât întristăciunea și nu iaste folos întru ea.
25. Râvnirea și mânia împuținează zilele, și grija aduce bătrânețele mai nainte de vreme.

CAP 31

Despre bogăție și sărăcie. Reguli pentru ospeaște. Îngrijirea de sănătate și cumpătarea la vin.

1. Priveghearea avuției topeaște trupurile, și grija ei osebeaște somnul.
2. Grija privegherii va ceare adormire, și boala grea va trezvi somnul.
3. Ostenit-au bogatul în strânsoarea banilor și în odihnă să satură de desfătăciunile lui.
4. Ostenit-au săracul întru împuținarea vieții și în odihnă lipsit să face.
5. Cel ce îndrăgeaște aurul nu se va îndirepta, și cel ce goneaște stricăciunea sătura-se-va de ea.
6. Mulți s'au dat la cădeare pentru aurul, și s'au făcut pieirea lor de cătră fața lor.
7. Lemn de piadecă iaste celor ce jârtvuiesc lui, și tot cel fără minte să va prinde într'însul.
8. Fericit bogatul carele s'au aflat fără prihană și carele denapoia aurului n'au mers.
9. Cine iaste? Și vom ferici pre el, pentru că au făcut minunate în norodul lui.
10. Cine s'au ispitit întru el și s'au întemeiat și să fie spre laudă?
11. Cine putea a ieși den poruncă și n'au ieșit, și a face reale și n'au făcut?
12. Întări-se-vor bunătățile lui, și milosteniile lui povesti-le-va adunarea.
13. La masă mare ai șazut? Să nu deșchizi preste ea gâtlejul tău
14. Și să nu zici: „Multe-s ceale dentr'înșă“. Adu-ți aminte că e rău ochiul ficlean.
15. Mai rău decât ochiul ce s'au zidit? Pentru aceaea de cătră toată fața lăcrămează.
16. Oriunde va căuta, să nu întinzi mâna și să nu te vâri cu el în blid.
17. Gândește ceale ale aproapelui tău dentru tine și preste tot lucrul gândește.
18. Mănâncă ceale ce-ți sânt denainte ca un om și nu clefăi, să nu te urăști.
19. Încetează întâiu pentru învățătura și nu te sătura, ca să nu te împiadeci.
20. Și de ai șazut în mijlocul celor mai mulți, mai nainte de ei să nu întinzi mâna ta.
21. Cătu e de destul omului slujit cel puțin, și pre așternutul lui nu răsufală.

22. Somnul sănătății iaste pre maț cu măsură; sculatu-s’au dimeneța, și sufletul lui –cu el.

23. Truda privegherii și a greaței și căpiarea –cu omul cel nesățios.

24. Și de te-ai silit în mâncări, scoală-te, fiind mâncate pe jumătate, și te vei odihni.

25. Ascultă-mă, fiiule, și să nu mă defaimi, și la ceale de apoi vei afla cuvintele mele.

26. La toate lucrurile tale te fă sânguitoriu, și toată boala nu te va timpina.

27. Lucirea pâinii vor blagoslovi-vor buzele, și mărturia bunătății ei e credincioasă.

28. Spre pâinea rea va cârti cetatea, și mărturia răutății ei pre amăruntul.

29. La vin nu te viteji, pentru că pre mulți au pierdut vinul.

30. Cuptoriul ispitește călitura în stâmpărare; așa vinul inimile, în vrajba trufașilor.

31. Tocma e cu viața vinul la om, de-l vei bea pre el cu măsura lui.

32. Ce viață iaste aceluia ce să împruținează cu vinul? Și el s’au zidit spre veselia oamenilor.

33. Bucuria inimii și veselia sufletului iaste vinul,ându-se la vreame cu măsură.

Psalm 103, 16.

34. Amărăciune sufletului iaste vinulându-se mult, în zădărare și în cădere împotrivă.

35. Înmulțește beția mânia celui fără minte spre împiedecare, împruținând vârtutea și făcând rane.

Paremii 31, 5.

36. La ospățul vinului să nu mustri pre aproapele tău și să nu-l defaimi pre el la veselia lui;

37. Cuvânt de ocară să nu-i zici lui și să nu-l necăjești pre el în cearere.

CAP 32

Urmarea învățăturii: cum se păstrează sănătatea; respectul bătrânilor; credința în sine și în Dumnezeu.

1. Povățuitoriu te-au pus? Nu te văznesi; fă-te întru ei ca unul dentr’înșii,

2. Grijaște de ei și așa șazi; și, toată treaba ta făcând, culcă-te,

3. Pentru ca să te veselești de ei și, pentru bună podoaba harului, vei lua cunună.

4. Grăiaște, cela ce ești mai bătrân, pentru că să cade ție, întru adevărată știință, și să nu zăticnești muzicile.

5. Unde e ascultare să nu verși graiu, și fără vreamă nu te înțelepți.

6. Peceate de anthrax pre podoabă de aur –potrivirea cântăreților la ospățul vinului;

7. În meștersug de aur peceate de zmaragdu –viersul cântăreților la vinul cel dulce.

8. Grăiaște, tânărule, de-ți iaste treaba, abia de doao ori de te vei întreba;

9. Sumuiaște cuvântul, întru puține –multe; fă-te ca cum ai ști și împreună tăcând.

10. În mijlocul celor mari nu te face tocma; și altul va zice, nu prea lungi vorba.

11. Înaintea trăsnetului grăbeaște fulgerul, și înaintea rușinosului merge-va harul.

12. La vreamă te scoală și nu te codi, aleargă acasă și nu te trândăvi;

13. Acolo joacă și-ți fă cugetele tale, și să nu greșești cu cuvântul trufaș.

14. Și spre acestea cuvintează bine pre Cela ce te-au făcut și te îmbată den bunătățile Lui.

15. Cel ce să teame de Domnul aleage-va învățătura, și cei ce mânecă afla-vor bunăvreaarea.

16. Cel ce cearcă leagea sătura-să-va de dânsa, și cel ce fățareaște scârbi-să-va întru el.

17. Cei ce să tem de Domnul afla-vor judecată, și îndireptări ca lumina vor aprinde.

18. Omul păcătos să abate de muștrare și după voia lui va da potrivire.

19. Bărbatul cel de sfat nu va treace cugetul; și striinul și trufașul nu să va teame de frică, și după ce va face cu el.

20. Fără de sfat nemică să nu faci; și făcând tu, să nu te căiești.

21. În calea împiedecării nu merge, și să nu te împiadice înpietrișuri.

22. Să nu crezi în calea cea nepotinicită, și de fiii tăi te păzește.

23. În tot lucrul să-ți crezi sufletul tău, pentru că și aceasta iaste paza poruncilor.

24. Cel ce creade legii ia aminte la porunci, și cel ce nădăjduiaște pre Domnul nu să va scădea.

CAP 33

Dumnezeiasca înțelepciune pre unii îi înalță, iar pre alții îi smereaște. După direaptă judecată, bărbatul înțelept nu se supune neînțelepțește fiului său, nici fămeii, nici altcuiva.

1. Pre cel ce să teame de Domnul nu-l va întempina rău, ce în dodială, și iară-l va scoate.

2. Bărbatul înțelept nu va urî leagea, iară cel ce fățăreaște într'însa iaste ca corabia în furtună.

3. Omul de înțeles încreade-se-va legii, și leagea lui –credencioasă.

4. Ca întrebarea dreptilor, gătește cuvântul, și așa te vei asculta; leagă împreună învățătură și răspunde.

5. Roata carului –inema nebunului, și ca osia ce să întoarce e gândul lui.

6. Calul la mânzit –ca priatenul hulitoriu, dedesuptul a tot celui ce va șădea pre el va necheza.

7. Pentru ce zi decât zi prisosește, și toată lumina zilei anului –de la soare?

8. Cu mintea Domnului se-au osebit, și au schimbat vremi și praznece dentru eale.

9. Înălțat-au și au sfințit, și dentr'însele au pus spre numărul zilelor.

10. Și oamenii toți –den țărână, și den pământ s'au zidit Adam.

Fac. 2, 7.

11. Cu mulțimea științii Domnului au osebit pre dânșii și au premenit căile lor.

12. Dentru ei au blagoslovit și au înălțat, și dentru ei au sfințit și cătră El s'au apropiat.

13. Dentr'înșii au blestemat și au smerit și i-au întors pre ei de la starea lor.

14. Ca lutul olariului în mâna lui, toate căile Lui după bunăvreaarea Lui.

Râm. 9, 21.

15. Așa-s oamenii în mâna Celui ce au făcut pre ei, să dea lor după judecata Lui.

16. Împotriva răului e binele, și împotriva morții –viața.

17. Așa e împotriva bunului-credincios cel păcătos.

18. Și așa priveaște la toate lucrurile Celui Nalt: doao, doao, unul împotriva unuia.

19. Și eu, mai pre urmă, am privegheat și am moștenit de tot ca de 'nceput.

20. Ca cel ce adună în vie pe urma culegătorilor, la blagoslovenia Domnului am ajuns, și, ca când aş culeage, am împlut jgheabul.

21. Socotiț cum nu numai mie am trudit, ce la toți ceia ce cearcă învățatura.

22. Ascultați-mă, boiarii nărodului, și povătuitorii adunării, băgați în urechi!

23. Fiiului și muierii, fratelui și priatenului să nu dai putere asupra-ț în viața ta.

24. Și să nu dai altuia banii tăi, ca nu, căindu-te, te vei ruga pentru ei.

25. Până încă trăiești și suflarea e în tine, să nu schimbi pre tine cu tot trupul.

26. Pentru că mai bine iaste feciorii să ți să roage ție, decât a căuta tu la mânilor feciorilor tăi.

27. În toate lucrurile tale fă-te săvârșitoriu; nu da hulă întru slava ta.

28. În ziua sfârșitului zilelor vieții tale și la vremea morții tale, împarți moștenire.

Despre slugi

29. Săturări și toiag și sarcine –la măgari, pâine și certare și lucru –la rob.

30. Lucrează cu copilul, și vei afla odihnă; slobozi mânele lui, și va cerca slobozire.

31. Jugul și hamul vor îndupleca cerbicea, și la robul făcătoriu-de-rău – legături și cazne.

32. Pune pre el la lucru, ca să nu șază fără lucru, pentru că multă răutate au învățat zăbava.

33. La lucruri îl așază precum i să cade lui, și, măcară că nu va asculta, îngreuiază obezile lui.

34. Și să nu prisosești la tot trupul afară den cale și fără judecată să nu faci nemică.

35. De iaste ție rob, fie ca tine, căci cu sânge l-ai câștigat pre el.

36. De iaste ție rob, poartă-l pre el ca pre tine, căci ca sufletul tău îț va trebui el.

37. De-l vei chinui pre el și, sculându-se, va fugi, în care cale îl vei căuta pre el?

Deșertăciunea visurilor și a vrăjilor; nădejdea în Dumnezeu; ajutorința săracului și simbria slugii.

1. Deșarte nădejdi și mincinoase –la bărbatul neînțelegătoriu, și visele zboară pre cel fără minte.
2. Ca cel ce să apucă de umbre și goneaște vântul, așa e cela ce să încreade de la vise;
3. Aceasta asupra acestuia ia vederea viselor, den preajma feații – închipuirea feații.
4. De la cel necurat cine să va curăți? Și de la cel mincinos cine să va adevăra?
5. Vrajile și descântăturile și visele deșarte sânt, și ca cei grecioase nălucește-i-se inema.
6. De nu să va trimite de la Cel Nalt spre socotință, să nu dai inema ta asupra lor,
7. Pentru că pre mulți au înșălat visele și au căzut nădejduindu-se pre eale.
8. Fără de minciună să va săvârși leagea, și înțelepciunea e la gura cea credincioasă săvârșire.
9. Omul învățat au cunoscut multe, și cel mult-știut povesti-va înțeleagerea;
10. Cela ce nu s’au ispitit puține știe, iară cel rătăcit va înmulți isteția.
11. Multe am văzut întru rătăcirea mea, și mai multe decât cuvintele mele e înțeleagerea mea.
12. De multe ori până la moarte am avut primejdie și m’am mântuit pentru acestea.
13. Duhul celor ce să tem de Domnul va trăi, pentru că nădeajdea lor iaste pre Cel ce mântuiaște pre ei.
14. Cela ce să teame de Domnul nu să va sfii și nu să va teame, căci El e nădeajdea lui.
15. Fericitu e sufletul celui ce să teame de Domnul.
16. În cine razemă? Și cine e întărirea lui?
17. Ochii Domnului –preste cei ce iubescu pre El, scuteala puterniciei și întărirea vârtuții,
18. Acoperimânt de zăduh și cort de cătră amiazăzi, pază de cătră împiedecare și ajutoriu despre cădeare,

19. Înălțând sufletul și luminând ochii, vindecare dând, viață și blagoslovenie.

20. Cel ce jârtvuiște den strâmbătate prinos hulit iaste, și nu spre bunăvreaire –huliturile celor fără de leage.

21. Nu binevoiaște Cel Preanalt în prinoasele celor necuraț, nici în mulțimea jârtvelor curățește păcatele.

Paremii 15, 8; 21, 27; Amos 5, 22.

22. Jârtvuind pre feciori înaintea tatălui lui iaste cel ce aduce jârtvă den banii săracilor.

23. Pâinea celor lipsiț –viața săracilor, cel ce o lipsește pre ea om al sângirilor iaste.

24. Ca când ar omorî pre aproapele lui –cel ce ia viața cea dempreună, și ca când ar vărsa sânge –cel ce oprește simbria năimitului.

A 2 Leage 24, 14.

25. Unul clădind și unul surpând, ce-au folosit mai mult decât trudă?

26. Unul rugându-se și unul blestemând, al cui glas va auzi Stăpânitoriul?

27. Cel ce să afundă de la mort și iarăș să atinge de el, ce-au folosit cu scăldarea lui?

Num. 19, 11-16.

28. Așa –omul postind în păcatele lui, și iarăș mergând și acestea făcând.

29. Ruga lui cine va asculta? Și ce-au folosit smerindu-se el?

CAP 35

Despre jârtvele plăcute și neplăcute lui Dumnezeu. Mângâierea văduvelor, săracilor și orfanilor.

1. Cela ce păzește leagea înmulțește prinoasele,

2. Jârtvuind mântuirii cel ce ia aminte la porunci.

1 Împ. 15, 22.

3. Răsplătind har, aducând făină de grâu; și cela ce face milostenie, jârtvuind laudei.

4. Bunăvreaarea Domnului iaste a te depărta de răutate, și curăția –a te depărta de la strâmbătate.

Ierem. 7, 2; 26, 13.

5. Să nu te ivești în fața Domnului deșărt, pentru că toate acestea-s pentru poruncă.

6. Aducerea dreptului unge jârtăvnicul, și bun-mirosul ei –înaintea Celui Nalt.

A 2 Leage 16, 17.

7. Jârtva bărbatului drept priimită e și pomenirea ei nu să va uita.

8. Cu ochiu bun slăvește pre Domnul și să nu micșorezi începătura mâinilor tale.

9. În toată darea îmblânzește-ți fața ta și cu veselie sfințește zeciuiala.

10. Dă Celui Nalt după darea lui și cu ochiu bun aflarea mâinii,

11. Căci Domnul răsplătind iaste și cu șapte părți va răsplăti ție.

12. Nu cu daruri osteni, că nu va priimi, și nu te răzima pre jârtva cea nedireaptă,

13. Că Domnul judecătoriu iaste și nu iaste la El slava obrazului.

14. Nu va lua obrazu spre sărac, și ruga celui neîndireptat va asculta;

Iov 34, 19; Înțel. Sol. 6, 8; Fapt. Ap. 10, 24; Râm. 2, 11; Galat. 2, 6.

15. Nu va treace cu vederea rugăciunea sirimanului și vădua, de va vărsa voroavă.

16. Au nu lacrămile văduvei pre obraz cură și strigarea asupra preste cel ce le-au pogorât pre eale?

17. Odihnind în bunăvzare priimi-se-va, și ruga lui până la nori va ajunge.

18. Ruga smeritului norii au pătruns și, până va apropia, nu se va mângâia.

19. Și nu se va depărta, până va socoti Cel Nalt și va judeca cu dreptate și va face judecată.

20. Și Domnul nu va zăbovi, nici va îndelunga mânie preste dânșii, până unde va zdrobi mijlocul celor nemilostivi

1 Petr. 1, 17.

21. Și limbilor va răsplăti izbândire, până va rădica mulțimea batjocuritorilor și schiptrurile celor nedirepți va zdrobi,

22. Până va răsplăti omului după lucrurile lui și lucrurilor oamenilor după gândurile lor,

23. Până va judeca judecata norodului Lui și va veseli pre ei cu mila Lui.

24. Înfrumusețată e mila în vremea necazului Lui, ca norii ploiei în vremea neploirii.

CAP 36

Rugăciunea pentru israilteni și pentru sfânta cetate cea asuprită de neamurile streine. Laudele fămeii cei bune și înțelepte.

1. Miluiaște-ne pre noi, Stăpânitoriule, Dumnezeu al tuturor, și caută
 2. Și pune frica ta preste toate limbile.
 3. Rădică mâna ta preste limbi streine, și vază puternicia ta.
 4. În ce chip înaintea lor te-ai sfințit întru noi, așa înaintea noastră să te mărești întru ei.
 5. Și să cunoască pre tine, în ce chip și noi am conosciut, căci nu iaste Dumnezeu afară den tine, Doamne.
 6. Înnoiaște seamnele și priimește minunile,
 7. Măreaște mâna și brațul cel drept.
 8. Rădică mânia și toarnă urgia,
 9. Rădică pe nepriatin și zdrobeaște pre vrăjmaș.
 10. Grăbește vreamă și pomeneaște jurământul, și să povestească măririle tale.
 11. Cu urgia focului să mistuiască cel ce să mântuiaște, și cei ce fac nedreptate norodului tău să afle pierzare.
 12. Zdrobeaște capetele boiarilor celor vrăjmași carei zic: „Nu iaste afară den noi“.
 13. Adună pre toate neamurile lui Iacov, inima luminată și cea bună pre mâncările ei să va nevoi.
 14. Miluiaște norod, Doamne, chemat fiind pre numele tău, și pre Israil, pre carele cu naștere dentâiu l-ai asămănat.
 15. Nu te îndura de cetatea sfințeniei tale, de Ierusalim, cetatea odihnirii tale.
 16. Plineaște Sionul să rădice cuvintele tale și den mărirea ta pre norodul tău.
 17. Dă mărturie celor de 'nceput câștigărilor tale și rădică prorociile ceale ce sânt pentru numele tău.
 18. Dă plată celor ce îngăduiesc pre tine, și prorocii tăi să încrează.
- Num. 6, 24.
19. Ascultă, Doamne, rugăciunea rugătorilor tăi, după blagoslovenia lui Aaron, pre norodul tău, și vor conoaște toți cei duple pământ că tu, Domnul, ești Dumnezeu al veacilor.

20. Toată mâncarea va mânca pânțele, și iaste mâncare de mâncare mai bună.

21. Gâtlejul va mânca mâncările vânatului, așa inima înțeleghătoare cuvintele mincenoase.

22. Inima îndărătnică va da mahnire, și omul mult-știutoriu va răsplăti lui.

23. Pre tot bărbatul va priimi muiarea, și iaste fată decât fată mai bună.

24. Frumuseatea muierii îmblânzește fața și decât toată pofta omului covârșăște;

25. De iaste pre limba ei milă și blândește, deci nu iaste bărbatul ei ca fiii oamenilor.

26. Cea ce câștigă muiare începe la agonisită, ajutoriu după sine și stâlp odihnii.

27. Unde nu iaste gard, jăfui-se-va moșia; și unde nu iaste muiare, suspina-va cel răătăcit.

28. Că cine să va încreade la cel sprinten tâlhariu, greșându-se den cetate în cetate? Așa la omul ce nu are cuib și găzduiaște oriunde va însăra.

CAP 37

Să să osăbească priatinii cei adevărați de cei mincenoși, și sfeatnicii cei direpți de cei fățarnici; despre înfrânarea în mâncări.

1. Tot priatenul va grăi: „Împrietenitu-m'am cu el și eu“, ce iaste priaten cu numele numai priaten.

2. Au nu întristăciune rămâne până la moarte întorcându-se tovarușul și priatenul spre vrajbă?

3. O, rea gândire, de unde te tăvăliș să acoperi uscatul cu ficleşug?

4. Tovarușul în veseliile priatenului să bucură, și în vreamea necazului va fi den preajmă;

5. Tovarușul la priaten ostenește împreună pentru pânțele, înaintea războiului lua-va pavăză.

6. Să nu uiți priatenul întru sufletul tău și să nu-l uiți pre el cu averile tale.

7. Tot sfeatnecul aleage sfat, ce iaste cel ce sfătuiăște la sineș.

8. De cătră sfeatnec păzește sufletul tău și conoaște mai nainte carea e treaba lui –pentru că și el luiș va sfătui,

9. Ca nu cândai va pune asupra ta sorțu și va zice ție: „Bună e calea ta“, și va sta den preajmă să vază ce să va întâmpla ție.

10. Nu te sfătui cu cela ce te fură cu vederea și de către ceia ce râvnesc spre tine ascunde sfatul,

11. Cu muiarea pentru împotrivă-râvnirea ei și cu cel fricos pentru războiu,

12. Cu neguțatoriul pentru schimb și cu cel ce cumpără pentru vânzare,

13. Cu cel pizmaș pentru mulțămită și cu cel nemilostiv pentru bun nărav,

14. Cu leaneșul pentru tot lucrul și cu cel năimit de casă pentru săvârșire, cu robul cel zăbavnic pentru multă lucrare.

15. Nu te tinde spre aceștea pentru tot sfatul, ce numai cu bărbatul cel bun-credincios să fii adease, pre care vei conoaște că păzește poruncele,

16. Care iaste cu sufletul lui ca sufletul tău și, de vei greși, îl va durea împreună cu tine.

17. Și sfatul inimii îl întărește, pentru că nu iaste ție mai credincios decât ea,

18. Pentru că sufletul bărbatului a vesti uneori obiciuiaște decât șapte strejari la înălțimea socotealei șazănd.

19. Și, preste toate aceastea, roagă-te Celui Nalt, ca să îndirepteaze cu adevăr calea ta.

20. Începătura a tot lucrului –cuvântul, și mai nainte decât tot fapțul –sfatul.

21. Urma primenirii inimii patru părți răsare: binele și răul, viața și moartea, și limba iaste care stăpânește pre aceastea nepreastan.

Paremii 18, 21.

22. Iaste bărbat isteț și de multe învățătoriu, și sufletului lui iaste fără folos.

23. Iaste cine să face înțelept la cuvinte urât; și acesta de toată hrana să va lipsi,

24. Pentru că nu s’au dat lui de la Domnul dar, căci de toată înțelepciunea s’au lipsit.

25. Iaste înțelept cel care iaste sufletului său, și roadele înțelegerii lui – la gură crezute.

26. Bărbatul înțelept pre norodul lui va învăța și rodurile înțelegerii lui – credincioase.

27. Bărbatul înțelept umplea-se-va de bunăcuvântare și-l vor ferici pre el toți ceia ce-l văd.

28. Viața bărbatului –în numărul zilelor, și zilele lui Israil –nenumărate.
29. Cel înțelept în norodul lui va moșteni credință și numele lui va trăi în veac.
30. Fătule, în viața ta ispitește sufletul tău și vezi ce e rău la el și nu da lui.
31. Pentru că nu toate la toți folosesc, și nu tot sufletul într-o tot binevoiaște.
32. Nu fii fără sațiu în toată desfătăciunea și să nu te desfătezi spre mâncări,
33. Pentru că în multe mâncări va fi durere și nesațul să va apropia până va veni greață;
34. Pren nesațiu mulți s’au sfârșit, iară cel ce să păzească va adăuga viața.

CAP 38

Despre doftori și leacuri în boală; cum trebuie a plânge pentru morți, ce să gândești la îngropăciuni; despre meșterșuguri și lucrarea pământului.

1. Cinsteaște doftorul spre trebi cu cinstele lui, pentru că și pre el l-au zidit Domnul;
2. Pentru că de la Cel Nalt iaste leac, și de la împărat va lua dare.
3. Știința doftorului înălța-va capul lui, și înaintea celor mari va fi minunat.
4. Domnul au zidit den pământ leacurile, și omul înțelept nu să va scârbi de eale.
5. Au nu den lemn s’au îndulcit apa ca să cunoască putearea lui?
Ieș. 15, 25.
6. Și El au dat la oameni știință, să să slăvească într-o minunele Lui;
7. Cu acestea au odihnit și au rădicat durerea lui.
8. Făcătoriul de mir cu acestea va face amestecătură; și nu va săvârși lucrurile Lui, și pacea de la El iaste preste fața pământului.
9. Fătule, în boala ta nu fii nebăgătoriu de seamă, ce te roagă Domnului, și El va vindeca pre tine.
10. Depărtează păcatul și îndreptează mâinele și de cătră tot păcatul curățește inima.
11. Dă bun-miros și pomenire de făină de grâu și unge aducerea, ca cum n’ai fi.

12. Și doftorului dă-i loc, pentru că și pre el l-au zidit Domnul; și să nu se depărteaze de la tine.

13. Pentru că și lui treaba-i iaste, iaste vreame când și în mânilor iaste sporiu.

14. Pentru că și ei Domnului să vor ruga, ca să le sporească lor odihnă și leac pentru traiu.

15. Cela ce greșăște înaintea Celui ce au făcut pre el cădea-va în mânilor doftorului.

16. Fătule, spre cel mort slobozi lacrimi și, ca când ai pătimi greale, înceape de plângere.

17. Și după judecata lui astrucă trupul lui și nu treace cu vederea îngroparea lui.

18. Amăraște plângerea și înfierbântă tânguiala și fă jalea după vrednicia ei,

19. O zi și doao pentru cleвете, și te mângâie pentru voia cea rea.

20. Pentru că dentru întristăciune iase moartea, și întristăciunea inimii va îndupleca vârtutea.

Paremii 15, 31; 17, 23.

21. La aducere treace și întristăciunea, și viața săracului –după inimă.

22. Să nu dai la întristăciune inima ta, depărtează pre ea aducându-ți aminte de ceale de apoi;

23. Nu uita, pentru că nu iaste întoarcere, și acestuia nu vei folosi și ție vei face rău.

24. Adu-ți aminte de judecata lui, căci așa iaste ca și a ta: mie ieri și ție astăzi.

25. În odihna mortului odihneaște pomenirea lui și te mângâie întru el în ieșirea duhului lui.

26. Înțelepciunea cărturariului –în bună-vreamea zăbăvii, și cela ce să scade de la lucrul lui să va înțelepți.

27. Ce să va înțelepți cela ce ține plugul și să fălească în strămurarea boldului,

28. Boii mând și învârtindu-se în lucrurile lor, și poveastea lui –în fiii juncilor?

29. Inima lui va da să întoarcă brazda, și priveghearea lui –spre săturările juncilor.

30. Așa e fieștece meșter de lemnu și mai-mare-preste-meșteri, carele noaptea ca și ziua o petreace;

31. Cei ce sapă săpături de peceti, și îngăduința lui –a schimba împistrituri;

32. Inima lui va da ca să aseamene zugrăvala, și priveghearea lui –a săvârși lucru.

33. Așa –căldărariul șazănd aproape de năcovalnă și învățându-se cu zăbavnicul fier;

34. Aburul focului va închea carnea lui, și întru înfierbinteala căminului să va certa;

35. Glasul ciocanului va înnoi ureachea lui, și în preajma asămănării vasului –ochii lui;

36. Inima lui va da spre săvârșirea lucrurilor, și priveghearea lui –a împodobi preste săvârșire.

37. Așa –olariul șazănd în lucrul lui și întorcând cu picioarele lui roata,

38. Carele cu grijă să află pururea asupra lucrului lui, și în numărări –toată lucrarea lui;

39. Cu brațul lui va închipui lutul și înaintea picioarelor va îndupleca vârtutea lui;

40. Inema-i va da ca să săvârșască unsoarea, și preveghearea lui –a curăți căminul.

41. Toți aceștea la mânilor lor s’au încrezut, și fieștecările în lucrul lui să înțelepțească.

42. Fără de ei nu să va lăcui cetatea, și nu vor nemernici, nici vor umbla.

43. Și în adunare nu vor trece mai sus, și făgăduința judecății nu o vor socoti, nici vor arăta dreptatea și judecata.

44. Și în pilde nu să vor afla.

45. Ce ziditura veacului vor păzi, și ruga lor –în lucrarea meșterșugului,

46. Afară den cela ce au dat sufletul lui și au cugetat în legea Celui Nalt.

CAP 39

Cel înțelept cearcă cuvintele și faptele celor de demult; se pomenesc datoriile înțeleptului. Dumnezeu întru toate să să laude, lucrurile lui desăvârșit.

1. Înțelepciunea tuturor celor toate ceale de ’nceput va cerceta cel înțelept și în prorocii să va zăbăvi,

2. Poveștile bărbaților celor numiți va păzi și întru întoarcerile pildelor împreună va intra,

3. Ascunsele paremiilor va cerceta și în ghiciturile pildelor să va învățati.

4. În mijlocul celor mari va posluși și înaintea povățuitoriului să va arăta;

5. În pământul limbilor celor striine va treace, pentru că bunele și realele întru oameni au ispitit.

6. Inema lui va adaoge a mâneca cătră Domnul, cela ce l-au făcut pre el, și înaintea Celui Nalt să va ruga;

7. Și va deșchide gura lui cu rugă și pentru păcatele lui să va ruga.

8. De va vrea Domnul cel Mare, cu duhul înțeleagerii sătura-se-va;

9. Acesta va ploua graiurile înțelepciunii și cu rugă să va mărturisi Domnului;

10. Acesta îndireptează sfatul lui și știința și întru ascunsele lui să va cugeta;

11. Acesta arată învățătura dascălii lui și în leagea făgăduinții Domnului să va lăuda.

12. Lăuda-vor înțeleagerea lui mulți, până în veac nu să va stinge;

13. Și nu să va depărta pomenirea lui, și numele lui va trăi în neamurile neamurilor;

14. Înțelepciunea lui povesti-vor limbile, și lauda lui va vesti adunarea;

15. De va rămânea, nume va lăsa mai mult decât o mie, și, de să va odihni, face-se-va lui.

16. Încă cugetând mă voiui povesti și ca jumătatea lunii m'am umplut.

17. Ascultați-mă, fiii cei curați, și odrăsliți ca trandafirul ce crește spre curgerea țarenii

18. Și ca tămâia bine-miroșiți miros și înfloriți floare ca crinul.

19. Dați miros și lăudați cântare, binecuvântați pre Domnul preste toate lucrurile,

20. Dați numelui lui mărire și vă mărturisiți în lauda lui în cântări de buze și cu lăute, și așa veți grăi cu mărturisire:

21. „Lucrurile Domnului toate că bune sânt foarte, și toată porunca în vremea lui va fi;

Fac. 1, 31; Marc. 7, 37; Fac. 8, 3.

22. Și nu iaste a zice: ‘Ce e aceasta? Spre ce e aceasta?’, pentru că toate în vremea lui să vor ceare.

23. În cuvântul Lui stătu apa ca stogul și în graiul gurii Lui vasele apelor.

24. Întru porunca Lui –toată bunăvreaarea, și nu iaste carele va împruțina mântuirea Lui.

25. Lucrurile a tot trupul înaintea Lui sânt, și nu iaste a să ascunde de cătră ochii Lui; den veac în veac au privit, și nimic iaste minunat înaintea Lui.

26. Nu iaste a zice: ‘Ce iaste aceasta? Spre ce iaste aceasta?’, pentru că toate spre trebile lor s’au zidit.

27. Blagoslovenia lui ca un râu au acoperit și ca un potop uscatul au îmbătat;

28. Așa urgia lui limbile vor moșteni, în ce chip au premenit apele spre sărătură.

29. Căile lui la cei cuvios direapte sânt, așa la cei fără de leage –împiedecări.

30. Ceale bune la cei buni s’au zidit de ’nceput, așa păcătoșilor ceale reale.

31. Începătura a toată treaba la viața omului: apă, foc și fier și sare și făină de grâu și miare și lapte, sânge de struguri și untdelemn și haină;

32. Aceastea toate la cei buni-credincioși –spre bunătați, așa păcătoșilor să vor înturna spre reale.

33. Sânt duhuri care spre izbândă s’au zidit și în mânia lor au întărit bătăile lor;

34. Și în vremea săvârșirii vârtute vor turna și mânia Celui ce au făcut pre ei vor înceta.

35. Foc și smidă și foamete și moarte, toate aceastea spre izbândire s’au zidit;

36. Dinți de hiară și scorpii și șărpi și sabie izbândind spre pierzare pre cei necurați.

37. În porunca Lui se vor veseli și pre pământ la trebi se vor găti și în vremile lor nu vor treace cuvânt.

38. Pentru aceaea de ’nceput m’am întărit și am cugetat și cu scrisoare am lăsat:

39. ‘Lucrurile Domnului toate-s bune și toată treaba în vremea ei va da’.

40. Și nu iaste a zice: ‘Aceasta decât aceasta –mai rea’, pentru că toate în vreme să vor binevoi“.

41. Și acum cu toată inima și gura lăudați și blagosloviți numele Domnului.

CAP 40

Îndemnare spre lauda lui Dumnezeu. Tânguire despre ticăloșia oamenilor răi.

1. Neprilej mare s'au zidit la tot omul și jug greu pre fiii lui Adam,
2. Den ziua ieșirei den pânțele mumei lor până la ziua întoarcerii la muma tuturor:
3. Gândurile lor și frica inimii –gândul așteptării, ziua săvârșirii.
4. De la cea ce șade pre scaun cu slavă și până la cel smerit cu pământ și cenușă,
5. De la cel ce poartă iachinthu și cunună și până la cel ce să îmbracă cu in crud–
6. Mânia și râvnirea și turburarea și tremurarea și frica morții și pizma și pricea; și în vremea odihnii, pre patu-ș, somnul nopții premenește gândul lui.
7. Puțin ca o nemică la odihnă, și de la acela în somnuri, ca în zilele strejuirii,
8. Gâlcevit în vederea inimii lui ca când ar fi scăpat de cătră fața războiului,
9. În vremea mântuirii lui s'au sculat și minunându-se la nici o frică.
10. Cu tot trupul, de la om până la dobitoc, și preste păcătoși cu șapte părți
11. Cătră aceastea: moarte și sânge și price și sabie, primejdii, foamete și zdrobire și bătaie.
12. Preste cei fără de leage s'au zidit aceastea toate, și pentru ei s'au făcut potopul.

Fac. 7, 10.

13. Toate câte-s de la pământ la pământ să întorc, și de la ape la mare să întoarnă.

Ecles. 1, 7.

14. Tot darul și strâmbătatea stinge-se-va, și credința în veaci va sta.
15. Banii nedirepților ca râul să vor usca și ca trăsnet mare în ploaie va răsuna;
16. Deșchizând el mâinile veseli-se-va, așa ceia ce ies den poruncă spre concenire să vor piarde.
17. Sementiile celor necredincioși nu vor înmulți stâlpările, și rădăcinile ceale necurate –pre piatră încolțurată;

18. Spre toată apa și țărmurile râului mai înainte de toată buruiana lesne se va zmulge.

19. Harul –ca grădina întru blagoslovenii, și milostenia în veac rămâne.

20. Viața celui destul-lucrătoriu să va îndulci, și mai mult decât amândoa –cela ce află comoară.

21. Feciorii și zidirea cetății întăresc numele, iară mai mult decât acestea amândoa să socoteaște muiarea cea fără prihană.

22. Vinul și zicăturile veselescu inima, și mai mult decât amândoa – îndrăgirea înțelepciunii.

23. Fluierul și canonul îndulcesc viersurile, și mai mult decât amândoa – limba cea dulce.

24. Dar și frumuseațe va pofti ochiul tău, și decât amândoa –verdeața seminții.

25. Priatinul și tovarășul la vreame împreunându-se, și mai mult decât amândoa –muiarea cu bărbatul.

26. Frații și ajutoriul la vreame întristăciunii, și mai mult decât amândoa milostenia va mântui.

27. Aurul și argintul vor întări piciorul, și mai mult decât amândoa sfatul iaste plăcut.

28. Banii și vârtutea înălța-vor inima, și mai mult decât amândoa –frica Domnului;

29. Nu iaste la frica Domnului împuținare, și nu iaste a cerca întru el ajutoriu;

30. Frica Domnului –ca grădina blagosloveniei, și mai mult decât toată slava au acoperit pre el.

31. Fătule, viață de cearere să nu trăiești, mai bine să mori.

32. Bărbatul ce caută la masă streină, nu iaste viața lui în socoteala vieții,

33. Pângări-va sufletul lui în mâncări streine; și bărbatul știutoriu și învățat păzi-se-va.

34. În gura celui fără rușine îndulci-se-va cearerea, și în pânțele lui foc va arde.

CAP 41

Căror oameni iaste plăcută sau amară moartea? Trebuie a griji de numele bun; de care lucruri anume să te rușinezi?

1. O, moarte, cât e de amară pomenirea ta la om ce e în pace întru ale lui,
2. La omul cel ce iaste fără grijă și să sporeaște în toate, și încă la cel ce poate a priimi hrană.
3. O, moarte, bună-ț iaste judecata la omul cel căzut și împruținat cu vârtutea,
4. La cel cu adânci bătrânețe și să învăluiaște pentru toate și neascultătoriu și au pierdut răbdarea.
5. Nu te sfii de judecata morții, adu-ț aminte de ceale dentâiu ale tale și de ceale de apoiu.
6. Aceasta e judecata de la Domnul la tot trupul,
7. Și ce te tăgăduiești în bunăvreaarea Celui Nalt? Au zeace, au o sută, au o mie de ani, nu iaste în iadu muștrare de viață.
8. Fii urâți să fac fiii păcătoșilor și carii petrec cu nemerniciile necredincioșilor;
9. Moștenirea feciorilor celor păcătoș va pieri și cu sămânța lor să va îndesi ocară.
10. Pre tatăl necurat vor huli feciorii, căci pentru el să vor ocări.
11. Vai voao, bărbați necredincioși, carii aț părăsit leagea lui Dumnezeu celui Preanalt:
12. Și de vă veț naște, întru osândă vă veț naște, și de veți muri, la osândă vă veți împărți.
13. Toate câte sânt den pământ, la pământ să vor întoarce; așa cei necredincioși den osândire spre pieire.
14. Jalea oamenilor –în trupurile lor, și numele păcătoșilor nu bun să va stinge.
15. Grijaște pentru nume, că acesta-ț rămâne decât o mie de comori mari de aur;
16. A vieții cei bune iaste numărul zilelor, și numele cel bun în veaci rămâne.
17. Învățătura cu pace o păziț, fiilor! Iară înțelepciunea ascunsă și comoara neivită, ce folos e într'amândoao?
18. Mai bine e omul ascunzând nebunia lui, decât omul ascunzând înțelepciunea lui.
19. Deci dară înfrunțați-vă de graiul mieu. Pentru că nu iaste toată rușinea a o păzi bine, și nu toate la toți cu credință sânt plăcute.
20. Rușinați-vă de tată și de mumă pentru curvie și de la povățuitoriu și putearnic pentru minciună,

21. De cătră judecători și boiari pentru greșală, de cătră adunare și nărod pentru fărădeleage.

22. De soție și de priatin pentru strâmbătate și de la locul unde lăcuiești pentru furtișag,

23. Și de cătră adevărul lui Dumnezeu și făgăduința și de înfigerea cotului spre pâini,

24. De ponosul luării și al dării și de cătră cei ce să închină pentru tăcere,

25. De cătră vederea fămeii curve și de cătră întoarcerea feții de cătră rudenie,

Matei 5, 28.

26. De cătră luarea părții și a dării și de luarea-aminte la muiarea cu bărbat,

27. De băgarea de seamă slujnicii lui și să nu stai preste așternutul ei,

28. De priatin pentru ponosul cuvintelor și după ce vei da nu împuta;

CAP 42

A nu descoperi taina; a griji de lucrurile casii; featele fecioare să să păzească; ferirea de tovărășia cu fămei.

1. De poftorirea și auzul cuvântului și de descoperirea cuvintelor celor ascunse;

2. Și vei fi rușinos adevărat și aflând har înaintea a tot omul.

3. Să nu te rușinezi de acestea și să nu iai obrazu ca să greșești:

Preoția 19, 15; Iacov 2, 1.

4. Pentru leagea Celui Nalt și făgăduința și pentru judecată a îndirepta pre cel necredincios,

5. Pentru cuvântul soției și călătorilor și pentru darea moștenirii prietenilor,

6. Pentru aleagerea cumpenilor și cântarilor, pentru câștigul de multe și de puține,

7. Pentru nedobânda vânzării și a neguțătorilor și pentru multa certarea a fiilor și sângera coasta robului rău;

8. La muiarea rea bună e peceatea, și unde-s mâni multe, încuie;

9. Orice vei da, cu număr și cu cumpănă, și darea și luarea –la tot cu scrisoare;

10. Pentru învățătura celui fără minte și nebun și celui adâncu bătrân, ce să judecă cătră cei tineri; și vei fi certat adevărat și ispitit înaintea tuturor celor vii.

11. Fata la părinte ascunsă privegheare iaste, și grija ei depărtează somnul lui;

12. În tinerețele ei, ca nu cândai să treacă de vârstă, și împreună-lăcuind, nu cumva să să urască;

13. În feciorie, să nu se cumva pângărească și întru ceale părintești ale ei să să facă grecioasă;

14. Cu bărbatul fiind, să nu cumva zmintească, și împreună-lăcuind, să nu se cumva stârpească.

15. Pre fata fără rușine întărește paza, ca nu cândai să faci bucurie vrăjmașilor,

16. Voroavă în cetate și defăimare norodului, și te va rușâna în mulțimea multora.

17. La tot omul nu căuta în frumusețe și în mijlocul muierilor nu te amesteca la șădeare,

18. Pentru că den haine va ieși molia și de la muiare răutatea.

19. Mai bună e răutatea bărbatului decât muiarea ce face bine și muiarea carea rușinează spre îputăciune.

20. Aduce-m-voiu aminte dară de lucrurile Domnului, și ceale ce am văzut voiu povesti; în cuvintele Domnului –lucrările lui.

21. Soarele luminând preste tot au căutat, și de slava Lui plinu e lucrul Lui.

22. Au n’au dat Domnul sfinților a povesti toate minunele Lui, ceale ce au întărit Domnul Atotțiitoriul, să să întărească întru slava Lui tot?

23. Fără-fundul și inima au cercetat și întru vicleșugurile lor s’au cugetat;

24. Pentru că au cunoscut Domnul toată știința și au căutat la semnul veacului,

25. Vestind ceale trecute și ceale ce vor să fie și descoperind urmele celor ascunse;

26. Nu l-au trecut pre El toată cugetarea, nu s’au ascuns de la El nici un cuvânt.

27. Mărimile înțelepciunii lui le-au împodobit, și Care iaste mai nainte de veac și în veac;

28. Nici s’au adaos, nici s’au îpuținat, și nu I-au trebuit nici un sfeatnic.

29. Precum toate lucrurile Lui sânt poftite și până la o scânteie iaste a vedea!

30. Toate acestea trăiesc și rămân în veaci în toate trebile, și toate ascultă.

Ps. 148, 6.

31. Toate îndoite, unul împotriva unuia, și n'au făcut nimica să lipsească;

32. Una dentru una au întărit ceale bune. Și cine să va umplea văzând slava Lui?

CAP 43

Dumnezău se laudă pentru zidirea tuturor făpturilor; dar decât toată lauda, el iaste mai mare.

1. Înălțarea înălțimei –întărirea curățeniii, vederea ceriului în vederea slăvii.

2. Soarele în previre vestind, în ieșire, vas minunat –lucrul Celui Nalt;

3. În amiazăzi a lui usucă locul, și împotriva pripecului cine va îngădui?

4. Căminul suflând în lucrurile arsurii, cu trei părți mai mult iaste soarele arzând munții;

5. Aburi de foc suflând și strălucind zare, întunecă ochii.

6. Mare e Domnul, Cel ce l-au făcut pre el, și în cuvintele lui au sânguit meargerea.

7. Și luna în toate la vreamea ei –arătarea anului și semnul veacului.

8. Den lună e semnul sărbătorii, luminătoriu scăzându-se spre săvârșire.

9. Luna după numele ei iaste, crescându-se minunat întru primenire,

10. Vas taberilor întru nălțime, întru întărirea ceriului strălucind.

11. Frumuseața ceriului –slava stealelor, podoabă luminând întru ceale nalte –Domnul;

12. În cuvinte sfinte pune-vor judecată și nu se vor dezlega în păzile lor.

13. Vezi curcubeul și binecuvintează pre Cel ce au făcut pre el, foarte frumos în zarea lui;

Fac. 9, 13.

14. Împrejurat-au ceriul cu încungiurare de slavă, mânilor Celui Preanalt au întins pre el.

15. Cu porunca Lui au grăbit zăpada și sânguiaște fulgere judecării Lui;

16. Pentru aceea deșchisu-s'au comorâle și au zburat norii ca pasările;

17. În mărirea Lui au întărit norii și s'au zdrobit pietrele grindinii ,
18. Și în vederile lui să vor clăti munții;
19. Cu voie va sufla austrul; glasul trăsnetului Lui au durut pământul,
20. Și viforul crivățului și volbura vântului
21. Ca pasărilor ce zboară presară zăpada, și ca cum poposeaște lăcusta e
pogorârea ei;
22. De frumusețea albiciunii ei să va mira ochiul, și de ploaia ei să va
spămânda inima.
23. Și bruma ca sarea o varsă pre pământ, și, înghețând, să face lor
margine țăpușilor.
24. Reace vânt va sufla crivățul și va îngheța gheața den apă; preste toată
adunarea apei va mânea, și ca o platoșă să va îmbrăca apa.
25. Va mânca munții și va arde pustiiul și va stinge verdeța ca focul.
26. Vindecare tuturor degrabă iaste negura; roua întimpinând va îmblânzi
de zăduf.
27. Cu gândul Lui au încetat fără-fundul și au răsădit într'însul ostroave.
28. Ceia ce umblă pre mare povestesc primejdia ei, și cu auzurile
urechilor noastre ne mirăm;
29. Și acolo sânt lucrurile ceale preaslăvitele și minunatele, împistritura a
tot dobitocul, zidirea chitoșilor.
30. Pren eale e sporiul săvârșitul lui, și cu cuvântul Lui împreună să află
toate.
31. Multe vom grăi și nu vom ajunge, și săvârșirea cuvintelor: preste tot
iaste El.
32. Slăvind, unde ne vom întări? Pentru că El e Cel Mare decât toate
lucrurile Lui.
33. Groaznic –Domnul și foarte mare și minunată e puternicia Lui.
Ps. 144, 3.
34. Mărind pre Domnul, înălțați-l în cât veți putea, pentru că va prisosi și
încă;
Ps. 105, 2.
35. Și, înălțând pre El, înmulțiți în vârtute, nu osteniți, pentru că nu veți
ajunge.
36. Cine au văzut pre El și va povesti? Și cine-L măreaște pre El precum
iaste?
37. Multe ascunse sânt mai mari decât aceastea, pentru că puține am
văzut den lucrurile Lui;

38. Căci că toate au făcut Domnul și celor buni-credincioși au dat înțelepciunea.

CAP 44

Părinților, laudă: Enoh, Noe, Avraam, și făgăduințele lui Isaac și ale lui Iacov.

1. Să laudăm dară pre bărbații cei slăviți și pre părinții noștri cu nașterea.
2. Multă mărire au zidit Domnul, mărirea Lui –den veaci.
3. Domnind întru împărățiile lor, și –bărbați numești cu putere,
4. Sfătui-vor întru înțeleagerea lor, vestiți fiind în prorocii,
5. Povățuitori norodului în sfaturi și înțeleagerea cărturăriei norodului,
6. Înțeleapte cuvinte întru învățătura lor, cercetând viersurile cântăreților, povestind cuvinte cu scrisoare.
7. Bărbați bogați dăruți cu vârtute, în pace fiind întru nemerniciile lor.
8. Toți aceștea în neamuri s’au slăvit și în zilele lor –laudă.
9. Sânt dentru ei carii au lăsat numele a povesti laude;
10. Și sânt căroră nu iaste pomenire, și au pierit ca cându n’ar fi fost, și s’au făcut ca când nu s’ar fi făcut, și fiii lor cu dânșii.
11. Ce numai aceștea sânt bărbații milii, căroră dreptățile nu s’au uitat.
12. Cu sămânța lor va rămânea bună moștenire nepoții lor; întru făgăduințe stătu sămânța lor, și fiii lor pentru ei.
13. Până în veac va rămânea sămânța lor, și slava lor nu să va stinge;
14. Trupul lor cu pace s’au îngropat, și numele lor trăiaște în neamuri;
15. Înțelepciunea lor vor povesti noroadale, și lauda o va vesti adunarea.
16. Enoh bine au plăcut Domnului și să mută, arătare pocăinții la neamuri.

Fac. 5, 24; Evrei 11, 5.

17. Noe să află deplin drept, în vremea urgiei făcutu-s’au schimbare;

Fac. 9, 9.

18. Pentru aceaea s’au făcut sălășluire pământului, pentru aceaea s’au făcut potop;

Fac. 6, 9 și 7, 1.

19. Făgăduințele veacului s’au pus cătră el, pentru ca să nu să stingă cu potopul tot trupul.

Fac. 9, 9-11.

20. Avraam –mare părinte de mulțime de limbi și nu s’au aflat aseamene întru mărire,

Galat. 3, 6.

21. Carele au păzit leagea Celui Nalt și s’au făcut în făgăduință cu El;

22. Și în trupul lui au pus făgăduință și întru ispită s’au aflat credincios;

23. Pentru aceea cu jurământ au pus lui să slăvească limbi întru semenția lui, să-l înmulțească pre el ca țărâna pământului și ca stealele să înalțe semenția lui

Fac. 12, 2; 15, 6; 17, 4.

24. Și să-i moștenească de tot pre ei de la mare până la mare și de la râu până la marginea pământului.

25. Și întru Isaac au întărit așa, pentru Avraam, tatăl lui.

26. Blagoslovenia tuturor oamenilor și făgăduința și au odihnit pre capul lui Iacov;

27. Îl conosciu pre el întru blagosloveniile lui și au dat lui în moștenire;

28. Și au osăbit părțile lui, în doasprăzeace neamuri le-au împărțitu.

CAP 45

Lauda lui Moisi și a lui Aaron; râvna lui Finees.

1. Și scoase dentru el bărbat al milii, aflând har înaintea ochilor a tot trupul, iubit de Dumnezeu și de oameni, Moisi, a căruia pomenire e întru blagoslovenii.

Ieș. 11, 3.

2. Asămănatu-l-au pre el cu slava sfinților și l-au mărit pre el cu înfricoșările vrăjmașilor.

3. În cuvintele lui seamne au încetat, slăvitul-l-au pre el spre fața împăraților.

Ieș. 6, 5 și 8.

4. Porunci lui cătră norodul Lui și arătă lui de slava Lui.

5. Cu credința și liniștea lui l-au sfințit, ales-au pre el dentru tot trupul; auzit au făcut pre el glasul Lui și-l băgă pre el în negură.

Ieș. 20, 21.

6. Și au dat lui înaintea feții porunci, leagea vieții și a științii, să învețe pre Iacov făgăduința și judecățile Lui pre Israil.

7. Pre Aaron au înălțat sfânt aseamenea lui, fratele lui den ruda lui Levi.

Ieș. 16, 10.

8. Întărit-au lui făgăduința veacului și au dat lui preoția norodului.

9. Fericit-au pre el cu bună podoabă și l-au încinsu pre el cu podoaba slavei;

Evrei 3, 2 și 5.

10. Îmbrăcatu-l-au pre el cu săvârșirea laudei și l-au întărit pre el cu vasele vârtuții,

11. Nădragi și haină până în pământ și umărariu; și l-au încunjurat pre el cu rodioare de aur, cu clopoți mulți împrejur,

Ieș. 28, 30.

12. Să răsunе glas în pășiturile lui, auzit să facă sunetul întru Domnul, spre pomenirea fiilor norodului Lui;

13. Podoabă sfântă, cu aur și cu vânăt și cu mohorât, cu lucru împistritu, cu îngolpiul judecății, tâlcurile adevărului, împletită cu lucrul meșterului,

14. Cu pietri de mult prețu ale săpăturii pecetii în legătura aurului, lucrul lucrătorului de piatră, întru pomenire în scrisoare săpată după numărul neamurilor lui Israil;

15. Cunună de aur deasupra mitrii, furma pecetii sfințirei, lauda cistii, lucrul puterii, poftetele ochilor împodobindu-se înfrumusețate.

16. Mai nainte de el nu s'au făcut de acestea; până în veaci nu s'au îmbrăcat de alt neam, afară den fiii lui numai și nepoții lui pururea.

17. Jârtva lui cu totul vor lua în toate zilele neîncetat de 2 ori.

18. Umplut-au Moisi mânilе și l-au unsu pre el cu untulemnu sfântu;

Preoția 8, 12.

19. Făcutu-s'au lui spre făgăduință veacinică și întru semenția lui în zilele ceriului să slujască lui împreună și să preoțească și să blagoslovească norodul Lui cu numele.

20. Alesu-l-au pre el den toți cei vii a aduce luare Domnului, tămâie și bun-miros spre pomenire, a să ruga pentru nărodul Lui.

21. Datu-l-au pre el poruncilor lui volnecie întru făgăduințele judecăților a învăța pre Iacov mărturiile și în leagea lui a lumina pre Israil.

22. Stătit-au împotriva lui striinii și râvniră pre el oamenii în pustii,

23. Cei ce era cu Dathan și Aviron și adunarea lui Core cu mânie și urgie;

24. Văzu Domnul și nu-i plăcu, și să conceniră cu mânia urgiei;

25. Făcut-au lor seamne să-i topască cu focul văpăii Lui.

Num. 16, 1-3; 1 Cor. 10, 10; Iuda v. 11.

26. Și adaose Aaron slava și-i deade lui moștenire;

27. Începăturile roadelor dentâiu au împărțit lor, pâine dentâiu au gătit săturare,

28. Pentru că [și] jârtvele Domnului vor mânca, carele au dat lui și semenției lui.

29. Însă în pământul nărodului nu va moșteni, și parte nu iaste lui în nărod,

30. Pentru că „El e partea ta, moștenire“.

31. Și Finees, fiiul lui Eliazar –al treilea întru slavă, râvnind el în frica Domnului;

Num. 25, 12; Num. 25, 7.

32. Și a întări pre el întru întoarcerea nărodului în bunătatea pohtei sufletului lui, și s’au rugat pentru Israil.

33. Pentru aceea, au stăut lui făgăduința păcii, înainte-stătătoriu svinților și nărodului Lui, ca lui să-i fie și semenției lui mărirea preoției în veaci.

34. Și făgăduință lui David, fiiului den neamul Iudii, moștenirea împăratului a fiiului dentru fiiu sânșur; moștenirea lui Aaron și semenției lui.

35. Va da voao înțelepciunea în inema voastră, a judeca nărodul Lui cu dreptate, pentru ca să nu să stingă bunătățile lor și slava lor în neamurile lor.

CAP 46

Laudă pre Iisus Navi, pre Halev și pre judecătorii cei direpți.

1. Tare întru războaie –Iisus al lui Navi și în locul lui Moisi în prorocii,

2. Carele s’au făcut, după numele lui, mare spre mântuirea aleșilor Lui, să izbândească asupra vrăjmașilor celor ce să scoală ca să moștenească pre Israil.

3. Cât să mări rădicând mânile lui și când abătu sabia asupra cetăților!

4. Cine mai nainte de el au stăut așa? Pentru că pre vrăjmași Domnul sânșur i-au adus.

5. Au nu în mâna lui s’au înturnat soarele și o zi s’au făcut spre doao?

Is. Navi 10, 13.

6. Chemat-au pre Cel Preanalt Putearnic, necăjându-l pre el vrăjmași după împrejur,

7. Și ascultă pre el Marele Domnul cu pietri de grindină ale puterii cei tari;

8. Rupt-au războiul asupra limbii și, în pogorâre, pierdu pre cei împotrivnici,

9. Pentru ca să cunoască limbile înarmarea lor, că împotriva Domnului e războiul lui, pentru că și urmă denapoia Putearnicului.

Num. 14, 6.

10. Și în zilele lui Moisi au făcut milă el și Halev, feciorul lui Iefoni, să să împoncișaze înaintea vrăjmașului, să oprească nărodul den păcat și să înceteaze răpștirea răutății.

11. Și ei doi fiind, au scăpat den șase sute de mii de pedestri, să-i bage pre ei la moștenire, la pământ ce cură lapte și miare.

12. Și deade Domnul lui Halev vârtute, și până la bătrânețe au rămas lui, să să suie el preste înălțimea pământului; și semenția lui au ținut moștenire,

13. Pentru ca să vază toți fiii lui Israil că e bine a merge denapoia Domnului.

14. Și judecătorii, fieștecăruia după numele lui, a câți n'au curvit inema și câți nu s'au întors de la Domnul, fie pomenirea lor întru blagoslovenie;

15. Oasele lor să odrăslească den locul lor și numele lor primenindu-se preste fiii slăviților lor.

16. Îndrăgit de cătră Domnul Lui, Samuil, prorocul Domnului, pus-au împărat și au unsu boiari preste nărodul lui;

17. Cu leagea Domnului au judecat adunarea și au socotit Domnul pre Iacov;

18. În credința lui s'au făcut chiar proroc și s'au cunoscut în credința lui credincios vederii.

19. Și au chemat pre Domnul Putearnec, necăjându-l pre el vrăjmașii lui după împrejur, cu aducere de miel sugariu;

1 Împ. 7, 9 și 10.

20. Și trăsni de la ceriu Domnul și cu sunet mare auzit au făcut glasul Lui,

21. Și au surpat povățuitorii tirianilor și pre toți boiarii Filistimului.

1 Împ. 7, 11.

22. Și, mai nainte de vreamea dormirii veacului, s'au mărturisit înaintea Domnului și unsului Lui: bani și până la cizme de la tot trupul n'au luat; și n'au vinuit lui om.

1 Împ. 12, 3.

23. Și, după ce au dormit el, au prorocit și au arătat împăratului moartea lui, și au înălțat den pământ glasul lui în prorocie, să stingă nelegiuirea norodului.

1 Împ. 28, 15.

CAP 47

Laudă pre Nathan prorocul, pre David și vârsta cea mai dentâiu a lui Solomon și îi huleaște bătrânețele; nebunia lui Rovoam; defăimează închinarea de idoli a lui Ierovoam.

1. Și după acesta s’au sculat Nathan a proroci în zilele lui David.

2 Împ. 12, 1.

2. Ca seul cel osebit de la mântuire, așa –David de la fiii lui Israil.

35, 2; Preoția 19, 5.

3. Cu leii juca ca cu iezii și în urși ca în mieii oilor.

1 Împ. 17, 34.

4. În tinerețele lui au n’au ucis uriaș și au rădicat ponos den nărod rădicând mâna cu piatra praștiei și au pus jos semeția lui Goliath?

1 Împ. 17, 49.

5. Pentru că au chemat pre Domnul cel Preanalt, și au dat în dreapta lui tărie să rădice om tare în războiu, să înalțe cornul nărodului lui.

6. Așa în zeci de mii au slăvit pre el și au lăudat pre el întru blagosloveniile Domnului, aducându-se lui stema slăvii,

1 Împ. 18, 7.

7. Pentru că zdrobi pre vrăjmași de pre împrejur și au defăimat pre filistiimii cei împotrivnici, până astăzi au fărâmat lor cornul.

8. În tot lucrul lui au dat mărturisire Sfântului celui Nalt, graiului slavei;

9. Cu toată inima lui au lăudat și au îndrăgit pre Cea ce l-au făcut pre el.

10. Și au pus cântăreți în preajma jârtăvnicului și den glasul lor îndulceaște viersuri;

11. Dat-au în sărbători bună-cuviință și au împodobit vremi până la săvârșire, lăudând ei numele Lui și de dimineață a răsună sfîntirea.

12. Domnul au luat păcatele lui și au înălțat în veaci cornul lui și au dat lui făgăduința împăraților și scaunul slăvii întru Israil.

2 Împ. 12, 13.

13. După acesta sculatu-s'au fiii știutoriu și pentru acesta au odihnit într-o lărgime;

14. Solomon au împărțit în zilele păcii, căruia Dumnezeu au încetat de premprejur, ca să întărească casă pre numele Lui și să gătească sfințire în veaci.

3 Împ. 4, 21 și 5, 1.

15. Cât te-ai înțeleptit în tinerețile tale și te-ai umplut ca râul de priceapere!

16. Acoperit-au sufletul tău pământul și l-ai umplut cu pildele ghiciturilor;

3 Împ. 4, 31.

17. La ostroave, departe, au sosit numele tău și te-ai îndrăgit în pacea ta;

18. În cântări și parimii și pilde și în tălmăciri s'au mirat de tine țările,

19. În numele Domnului Dumnezeu, celui numit Dumnezeu al lui Israil.

20. Adunat-ai ca cositoriul aurul și ca plumbul ai înmulțit argintul.

21. Aproape ai plecat sânurile tale muierilor și te-ai volnicit într-o trupul tău;

3 Împ. 11, 1.

22. Dat-ai hulă într-o slava ta și ai pângărit sămânța ta, să aduci urgie preste fiii tăi, și m'am umilit asupra nebuniei tale a să face în doao părți împărăția, și den Efraim a să înceape împărăție neascultătoare.

3 Împ. 12, 16.

23. Iară Domnul nu va părăsi mila Lui și nu se va strica de la lucrurile Lui,

24. Nice va stinge dentru El nepoți și sămânța celui ce au îndrăgit pre El nu o va rădica;

25. Și lui Iacov au dat rămășiță și lui David dentr'însul rădăcină.

26. Și să odihni Solomon cu părinții.

27. Și au lăsat după el, den sămânța lui, nărodului nebunie și împruținat cu înțeleagerea, pre Rovoam, carele au depărtat nărodul den sfatul lui.

28. Și pre Ierovoam, feciorul lui Navat, carele au făcut pre Israil de au greșit și au dat lui Efraim calea păcatului.

3 Împ. 12, 28.

29. Și s'au înmulțit păcatele lor foarte, să-i depărteaze pre ei de la pământul lor;

30. Și toată răutatea au cercetatu-o, până va veni judecata asupra lor.

CAP 48

Ilie, Eliseiu, Ezechia, Isaia proroc mare, care povătuind s'au mântuit evreii de asirieni.

1. Și să sculă Ilie prorocul ca focul și cuvântul lui ca făclia ardea;

3 Împ. 16, 1.

2. Carele au adus preste ei foamete și cu râvnirea lui au împuținat pre ei;

3. Cu cuvântul Domnului au oprit ceriul și au adus așa de trei ori foc.

3 Împ. 17, 1.

4. Cât te-ai slăvit, Ilie, întru minunile tale! Și cine e asemenea ție a să lăuda?

4 Împ. 1, 10 și 12.

5. Cea ce ai sculat mort den moarte și den iad cu cuvântul Celui Preanalt;

3 Împ. 17, 22.

6. Cea ce ai pogorât împărați la pierzare și pre cei preaslăviți de la patul lor;

7. Auzind în Sina mustrare și în Horiv judecățile izbândirii;

8. Cea ce unge împărați spre răsplătire și proroci în locul lui după el;

9. Cea ce s'au luat cu viforul de foc, cu caru de cai de foc;

4 Împ. 2, 11.

10. Cea ce s'au scris, întru muștrări la vremi, să înceteaze urgia mai înainte de mânie și să întoarcă inima tatălui cătră fiiu și să așaze neamurile lui Iacov.

11. Fericiți ceia ce au văzut pre tine și cei ce cu dragoste sânt împodobiți, pentru că și noi cu traiu vom trăi.

12. Ilie, carele cu vifor s'au acoperit, și Elisee s'au umplut de duhul lui;

13. Și în zilele lui nu s'au clătit de biruitori și nu l-au asuprit pre el nimenilea.

14. Tot cuvântul nu l-au rădicat pre el și întru adormire au prorocit trupul lui;

4 Împ. 2, 11; 4 Împ. 13, 19, 20, 21.

15. Și în viața lui au făcut seamne, și la săvârșirea lui minunate sânt lucrurile lui.

16. În toate acestea nu s'au căit nărodul și nu s'au depărtat de păcate, până s'au prădat den pământul lor și s'au răsipit în tot pământul.

17. Și au rămas norodul împuținat și domn casii lui David;

18. Unii dintre ei au făcut ce e plăcut, iar unii au înmulțit păcatele.
19. Ezechia au întărit cetatea lui și au băgat în mijlocul lor pre gog,
20. Săpat-au cu fier cea încolțurată și au zidit izvoară spre ape.
21. În zilele lui suitu-s'au Senahirim și au trimis pre Rapsachi și au rădicat mâna lui preste Sion, și s'au semețit cu trufia lui.
4 Împ. 18, 13; Isaia 36, 1.
22. Atuncea s'au clădit inimile și mâinile lor, și s'au chinuit ca ceale ce nasc; și au chemat pre Domnul cel Milostiv, întinzând mâinile lor cătră El.
23. Și Cel Sfânt den ceriu degrabă ascultă lor și au mântuit pre ei în mâna Isaiei;
24. Lovit-au tabăra asirianilor și au surpat pre ei îngerul Lui,
4 Împ. 19, 35; Tovit 1, 16.
25. Pentru că au făcut Ezechia ce e plăcut Domnului și s'au întărit în căile lui David, tatal lui, care au poruncit Isaia, prorocul cel mare și credincios, în vederea lui.
Isaia 37, 36.
26. În zilele lui s'au înturnat soarele și au adaos viața împăratului.
Isaia 38, 8.
27. Cu duh mare au văzut ceale de apoi și au mângâiat pre cei ce plângea în Sion.
28. Până în veaci au arătat ceale ce vor să fie și ceale ascunse mai înainte decât a veni eale.

CAP 49

Despre Iosie și împărații Iudii. Despre prorocii mari și mici și despre alți bărbați și patriarhi vestiți.

1. Pomenirea Iosiei –spre împreunarea tămâiei meștersugită cu lucrul făcătoriului de mir;
2. În toată gura ca miarea să vor îndulci și ca muzicele la ospățul vinului.
3. Acesta s'au îndireptat întru înturnarea norodului și au rădicat scârbele fărădelegii;
4 Împ. 23, 4.
4. Îndireptat-au cătră Domnul inima lui, în zilele celor fără de lege întărit-au bună-credința.
5. Afară den David și Ezechia și Iosia, toți greșală au greșit;

6. Pentru că au lăsat leagea Celui Preanalt, împărații Iudii au lipsit, pentru că au dat cornul lor altora și slava lor la limbă striină.

7. Ars-au cetatea cea aleasă a sfințirii și au pustiit căile ei în mâna Ieremieii,

4 Împ. 25, 9.

8. Pentru că au chinuit pre el, și acesta în zgău s’au sfințit proroc, să dezrădăcineaze și să facă rău și să piarză, așijderea a zidi și a răsădi.

9. Iezechiil, carele au văzut vedearea slavei, carea i-au arătat lui pre carul heruvimilor;

Ezechiil 1, 4.

10. Pentru că-ș aduse aminte de vrăjmași în ploaie și să îmbuneaze pre ceia ce îndireptează căile.

11. Și oasele celor 12 proroci să odrăslească den locul lor;

12. Și mângâie pre Iacov, și-i mântui pre ei cu credința nădejdi.

13. Cum vom mări pre Zorovavel? Și el –ca o peceate pre mâna direaptă.

14. Așa –Iisus, fiiul lui Iosedec, carii în zilele lor au zidit casă și au înălțat norod sfânt Domnului, gătit în slava veacilor.

Aggheu 1, 1 și 12.

15. Și a Neemieii întru mult e pomenirea, celui ce rădică noao zidiri căzute și au întărit porți și zovoară și au râdicat jăriștile caselor noastre.

Zah. 3, 1; Neem. 7, 1.

16. Nici unul s’au zidit ca Enoh ca acesta pre pământ, pentru că și el s’au luat de la pământ.

17. Și Iosif s’au făcut bărbat povățuitoriu fraților, întăritură norodului, și oasele lui s’au socotit.

Fac. 41, 40.

18. Sim și Sith între oameni s’au slăvit, și decât toată vita întru zidirea lui –Adam.

Fac. 4, 25.

CAP 50

Pre Simon fiiul Oniei îl laudă, și huleaște pre cei de alt neam, pre sichimeani și pre samarineani.

1. Simon, fiiul Oniei, preotul cel mare, carele în viața lui au cusut casă și în zilele lui au întărit beseareca;

1 Mac. 12, 7.

2. Și de el s'au întemeiat înălțimea îndoirii, luare naltă a îngrădirii sfinte;

3. În zilele lui împruținat-s'au sprijenitoriul apelor, aramă ca a mării împrejurul;

3 Împ. 7, 23-26.

4. Cella ce grijaște norodului lui de la cădere și au întărit cetate a o încungiura.

5. Cât să slăvi întru împrejurarea norodului, în ieșirea acoperemântului casii!

6. Ca steaua cea de mâinecate în mijloc de nor, ca luna plină în zilele ei,

7. Ca soarele strălucind preste beseareca Celui Preanalt și ca curcubeul luminând în norii slăvii,

8. Ca floarea trandafirului în zilele tinerilor, ca crinii spre ieșirile apei,

9. Ca odrasla Livanului în zilele seacerii, ca focul și tămâia pre căție,

10. Ca vasul cel de aur bătut, preste tot împodobit cu toată piatra de mult preț,

11. Ca maslinul ce odrăslește roade și ca chiparosul ce să înalță în nori.

12. Când lua el podoabă de slavă și să îmbrăca el cu săvârșirea laudii,

13. Întru suirea altariului celui sfânt au slăvit îmbrăcăminte sfînțirii; și când priimiia părțile den mânilor preoților, și el stând lângă grătariul cuptoriului,

14. Împrejurul lui –cununa fraților, ca odrasla chedului în Livan, și l-au încunjurat pre el ca tulpinele finicilor.

15. Și toți fiii lui Aaron –întru slava lor, și aducere Domnului –în mânilor lor, înaintea a toată adunarea lui Israil,

16. Și săvârșirea poslușnicilor spre cuptoriu, să împodobească aducerea Celui Preanalt, Atotțitiitoriul,

17. Au întinsu preste vas mîna lui și au băut den sângele strugurului,

18. Vărsat-au la temeaile jârtăvnicului miros de bună-mirosire Celui Nalt, a tot Împăratul. Atuncea striga fiii lui Aaron, cu trâmbițe bătute au răsunat,

Num. 10, 2.

19. Auzit au făcut glas mare spre pomenire înaintea Celui Preanalt;

20. Atuncea tot norodul împreună grăbiră și căzură pre față la pământ a să închina Domnului lor Atotțitiitoriul, Dumnezăului celui Preanalt;

21. Și lăudară cântăreții cu glasurile lor, în casa cea mai multă îndulcitu-s'au viersul; și să rugă norodul Domnului celui Preanalt cu rugăciune

împotriva Celui Milostiv, până să va săvârși podoaba Domnului și slujba Lui o au săvârșit.

22. Atuncea, pogorându-se, rădicat-au mâinile lui preste toată adunarea fiilor lui Israil, să dea bunăcuvântare Domnului den buzele lui și în numele Lui a să făli;

23. Și slobozi întru închinare, ca să arate blagoslovenia de la Cel Preanalt.

24. Și acum binecuvântați pre Dumnezeu toți, pre Cela ce face mari pretutinderea,

25. Cela ce înalță zilele noastre den zgău și face cu noi după mila Lui.

26. Să dea noao veselie inimii și să să facă pace în zilele noastre întru Israil, după zilele veacului; să-Ș încrează cu noi mila Lui și în zilele Lui ne mântuiască pre noi.

27. În doao limbi s'au supărat sufletului meu, și a treia nu iaste limbă:

28. Ceia ce șad în Muntele Samariei, filistiimii și norodul cel nebun care lăcuiaște în Sichima.

29. Învățăturile înțelegerii și științii am semnat în cartea aceasta eu, Iisus, fiul lui Sirah al lui Eliazar Ierusalimiteanul, care au plouat înțelepciunea inimii lui.

30. Fericit carele să va întoarce întru acestea, și cel ce va pune acestea în inima lui înțelepți-se-va;

31. Că, de va face acestea, spre toate va putea, căci lumina Domnului e urma lui.

CAP 51

Rugăciunea lui Iisus, fiul lui Sirah. Îndemn prin pilda sa a cerca înțelepciunea cu bărbăție.

1. Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne Împărate, și voiu lăuda pre tine, Dumnezeu, Mântuitoriul meu.

2. Mărturisescu-mă numelui tău, căci acoperitoriu și ajutoriu te-ai făcut mie și ai mântuit trupul meu de la pierire

3. Și den lațul pârătoarii limbi, de la buze ce lucrează minciună, și înaintea celor ce dvorescu te-ai făcut ajutoriu

4. Și m'ai mântuit, după mulțimea milii și numelui tău, den scâșniri gata la mâncare,

5. Den mâna celor ce cearcă sufletul meu, den mai multe neazuri care le-am avut,

6. Den nădușirea focului de pre împrejur și dentru mijlocul focului unde n'am ațâțat,

7. Den adâncul pântecelui iadului și de limba cea necurată și de cuvântul mincinos și de limba cea nedireaptă, cu pără la împăratul.

8. Apropiatu-s'au până la moarte sufletul meu, și viața mea era aproape de iad, jos.

9. Cuprinsu-m'au de toate părțile, și nu era cine să ajute; căutând la sprijineala oamenilor, și nu era.

10. Și-m aduș aminte de mila ta, Doamne, și de lucrarea ta cea den veac,

11. Că scoți pre cei ce te îngăduiescu și mântuiești pre ei den mâna limbilor.

12. Și am înălțat pre pământ rugăciunea mea și pentru mântuirea morții m'am rugat;

13. Chemat-am pre Domnul, Tatăl Domnului meu, ca să nu mă părăsească în zilele năcazului, în vremea neajutoririi trușilor.

14. Lăuda-voiu numele tău neîncetat și voiu lăuda cu mărturisință, și să ascultă rugăciunea mea;

15. Pentru că ai mântuit pre mine den pierire și ai scos pre mine den vreme rea,

16. Pentru aceeaa mărturisi-mă-voiu și te voiu lăuda și voiu binecuvânta numele Domnului.

17. Încă fiind mai tânăr, mai nainte până a nu mă rătăci, am cercat înțelepciunea arătată întru ruga mea.

18. Înaintea besericii mă rugam pentru ea și până la ceale de apoi cerceta-voiu pre ea.

19. Den floare ca un strugur copt s'au veselit inima mea întru ea.

20. Încălecat-au piciorul meu cu dreptate, den tinerețele mele am iscodit pre ea.

21. Plecat-am puțin ureachea mea, și am priimit, și multă aflaiu mie învățătură.

22. Procopsală mi s'au făcut într'însa; Celui ce-m dă mie înțelepciune voiu da slavă.

23. Pentru că am cugetat ca să o facu pre ea și am râvnit binele și nu mă voiu rușina.

24. S'au preanevoit sufletul meu întru ea, și în facerea mea am cercetat.

25. Mânile mele le-am întinsu cătră înălțime și necunoștințele ei le-am depărtat cu cugetul.

26. Sufletul meu l-am îndireptat la dânsa și întru curățenie am aflat pre ea, inemă am câștegat cu ea de 'nceput;

27. Pentru aceea nu mă voiu părăsi.

28. Și pântecul meu s'au turburat a cerceta pre ea, pentru aceea am câștigat bun câștig.

29. Dat-au Domnul limbă mie plata mea, și cu ea voiu lăuda pre El.

30. Apropiați-vă cătră mine, cei neînvățați, și mâneți în casa învățaturii!

31. Că întârziâți întru acestea, și sufletele voastre însetoșate-s foarte?

32. Deșchis-am gura mea și am grăit: „Câștigaț pre ea, fără de argint“.

Isaia 55, 1.

33. Supuneți cerbicea voastră supt jug, și priimească sufletul vostru învățătură; aproape iaste a afla pre ea.

34. Vedeți în ochii voștri că puțin am trudit și aflaiu mie multă odihnă.

35. Aveți parte de învățătură, în mult număr de argint și mult aur veți câștiga cu ea.

36. Veselească-se sufletul vostru în mila Lui și să nu vă rușinați întru lauda Lui.

37. Lucraț lucrul vostru mai nainte de vreame, și va da plata voastră în vreamea lui.

A SOSANNEI ISTORIE,

**de la începătura lui Daniil osebită, pentru că nu iaste ea, ca și poveastea
ceaea cu bălaurul Vil, în cărțile evreilor.**

*Doi bătrâni umblă să curvească cu Sosana; judecata morții asupra
Sosanei; mântuirea ei prin Daniil.*

1. Și era un om lăcuind în Vavilon, și numele lui – Ioachim.
2. Și luo muiare, căriia era numele ei Sosana, fata lui Helchiu, frumoasă foarte și temătoare de Domnul.
3. Și părinții ei – direpți, și au învățat pre fata lor după leagea lui Moisi.
4. Și era Ioachim bogat foarte, și era la el grădină vecinindu-se alătura cu casa lui;
5. Și cătră el să aduna jidovii, pentru căci era el mai slăvit decât toți.
6. Și să arătară 2 mai bătrâni den nărod judecători în anul acela, pentru carii au grăit Stăpânitoriul că „Au ieșit fărădelegea den Vavilon, den bătrâni judecători, carii să părea că otcârmuiescu norodul“.
7. Aceștea aștepta la casa lui Ioachim, și venia cătră ei toți ceia ce să judeca.
8. Și era când să ducea nărodul la amiazăzi, întra Sosana și îmbla în grădina bărbatului ei.
9. Și o vedea pre ea cei doi bătrâni în toate zilele întrând și împlând, și să făcură întru pohta ei.
10. Și-ș îndărătniciră gândul lor și abătură ochii lor ca să nu vază la ceriu, nici îș aducea aminte de judecățile ceale direapte.
11. Și era amândoi înfierbântați pentru ea, și n’au spus unul altuia durearea lor, că să rușina a-ș spune pohta lor – că vrea să să împreune cu ea.
12. Și păziiia cu nevoință în toate zilele a o vedea pre ea. Și zise unul cătră altul: „Să meargem dară acasă, că vreamea de prânz iaste“.
13. Și ieșind, să despărțiră unul de altul, și înturnându-se, veniră la acelaș loc, și cercetând între eiș pricina, mărturisiră pohta lor;
14. Atuncea de obște rânduiriă vreame când o vor putea afla pre ea sângură.
15. Și fu păzind ei zi cu bună tocmeală, ea întră ca și ieri și alaltaieri cu doao feate și pohti să să scalde în grădină, că era zăduh;

16. Și nu era nimeni acolo, afară den cei 2 bătrâni ascunși și privind pre ea.

17. Și zise featelor: „Aduceți-m dară untdelemnul și săpun și porțile grădinii închideți, ca să mă scald“.

18. Și făcură cum au zis și închisă ușile grădinii și ieșiră pre ușile ceale de laturi, ca să aducă ceale ce au poruncit lor, și n’au văzut pre cei bătrâni, că era ascunși.

19. Și să făcu după ce ieșiră featele, să sculară cei doi bătrâni și alergară asupra ei și zisă: „Iată, ușile grădinii sânt închise, și nimenea nu ne vede pre noi, și întru pohta ta sântem;

20. Pentru aceea, pune-te împreună cu noi și te fă cu noi; iară de nu, vom mărturisi asupra ta că era cu tine un voinic, și pentru aceea ai gonit featele de la tine“.

21. Și suspină Susana și zise: „Strâmt mie de toate părțile;

22. Că de voi face aceasta, moarte-m iaste mie, și de nu voi face, nu voi scăpa den mâinile voastre;

23. Mai bine iaste mie să nu fac și să caz în mâinile voastre, decât a greși înaintea Domnului“.

24. Și strigă Susana cu glas mare, și strigară și cei 2 bătrâni dempotriva ei și, alergând, unul deschise ușile grădinii.

25. Și deaca auziră strigarea în grădină cei den casă, săriră înlăuntru pre ușa cea den coastă, să vază ce i s’au întâmplat ei.

26. Și deaca zisă cei bătrâni cuvintele lor, să rușinară slugile foarte, căci niciodinioară nu s’au grăit cuvânt ca acesta pentru Susana.

27. Și fu a doua zi, deaca să adună nărodul cătră bărbatul ei, Ioachim, veniră cei 2 bătrâni plini de cugetul cel fără de lege asupra Susanii, ca să o omoară pre ea,

28. Și ziseră înaintea nărodului: „Trimiteți cătră Susana, fata Helchiei, care iaste fămeaia lui Ioachim“; și ei au trimis.

29. Și veni ea și părinții ei și fiii ei și toate rudeniile ei.

30. Și Susana era gingașă foarte și frumoasă la chip, și cei fără de lege porunciră ca să o descopere ea,

31. Pentru că era acoperită de tot, pentru ca să o sature de frumusețile ei;

32. Și plângea cei de pre lângă dânsa și toți ceia ce știa pre ea.

33. Și sculându-se cei doi bătrâni în mijlocul nărodului, pusă mâinile pre capul ei;

34. Și ea, plângând, căuta la ceriu, căci era inema ei nădejduită pre Domnul.

35. Și ziseră bătrânii: „Îmblându noi în grădină sânguri, întrat-au ea cu doao slujnice și au închis ușile grădinii și slobozi slujnicile;

36. Și veni cătră ea un voinic, carele era ascuns, și să culcă cu ea.

37. Și noi fiind în unghiul grădinii, văzând fărădelegea, am alergat asupra-le;

38. Și văzându-i pre ei împreunându-se, pre acela nu-l putum opri, căci era mai tare el decât noi, și deschizând ușele au sărit afară,

39. Și de aceasta apucându-ne, o întrebam cine era voinicul acela, și n’au vrut să ne spuie.

40. Aceasta mărturisim“.

41. Și-i crezu pre ei adunarea, ca pre nește mai bătrâni ai nărodului și judecători, și o judecară pre ea ca să moară.

42. Și strigă cu glas mare Susana și zise: „Dumnezeu cel Veacinic, știutoriul celor ascunse, cela ce știi toate mai nainte de facerea lor, tu știi că minciuni asupra-mi au mărturisit;

43. Și iată, moriu, nefăcând eu nemică dentru carele aceștea au viclenit asupra-mi“.

44. Și ascultă Dumnezeu glasul ei și, ducându-se ea să piară, Dumnezeu rădică duhul cel svânt unui copilaș tânăr, căruia era numele Daniil,

45. Și strigă cu glas mare: „Curat sânt eu de sângele aceștiia“.

46. Și să întoarse tot norodul cătră el și zise: „Ce e cuvântul acesta carele tu ai grăit“?

47. Și el, stând în mijlocul lor, zise: „Așa sânteț de nebuni, fiii lui Israil?

48. Necercetând, nici adeverința cunoscând, ați osândit pre fata lui Israil?

49. Întoarceți-vă la judecată, pentru că minciuni au mărturisit aceștea asupra ei“.

50. Și să întoarse tot nărodul cu grabă. Și ziseră lui cei bătrâni: „Vino de șăzi în mijlocul nostru și spune noao, că Ț’au dat Dumnezeu ție cinstea bătrâneățelor“.

51. Și zise cătră ei Daniil: „Osebiți-i pre ei departe unul de altul, și voiu iscodi pre ei“.

52. Și deaca să despărțiră unul de altul, chemă pre unul dentru ei și zise cătră el: „Învechitule de zile reale, acum au venit păcatele tale carele făceai mai nainte, judecând judecăți strâmbe și pre cei nevinovaț vinuind și pre cei

vinovați slobozind, zicând Domnul: ‘Pre cel nevinovat și pre cel drept să nu-l omori’.

Is. 23, 7.

53. Acum dară, pre aceasta de o ai văzut, spune: Supt ce copaci ai văzut pre ei împreunându-se întru sine?“ Și el zise: „Supt shin“.

54. Zise Daniil: „Drept ai mințit la capul tău,

55. Pentru că acum îngerul lui Dumnezeu, luând răspuns de la Dumnezeu, te va spinteca în doao“.

56. Și mutând pre acela, porunci să apropie pre celalalt; și zise lui: „Sămânța lui Hanaan și nu a Iudii, frumuseațele te-au înșălat pre tine, și pohta îndărătnici inema ta;

57. Așa făceaț fezelor lui Israil, și acealea, temându-se, să împreuna cu voi, ce nu îngădui fata Iudii fărădelegea voastră;

58. Acum dară, spune-mi: Supt ce copaci ați prins pre ei împreunându-se întru sine?“ Și el zise: „Supt prin“.

59. Și zise lui Daniil: „Drept ai mințit și tu asupra capului tău,

60. Pentru că așteaptă îngerul lui Dumnezeu, sabie având, să te taie în doao, ca să vă piarză de tot pre voi“.

61. Și strigă toată adunarea cu glas mare și binecuvântară pre Dumnezău, pre cel ce mântuiaște pre ceia ce nădejduiescu pre el.

62. Și să sculară asupra celor 2 bătrâni, că-i dovedi pre ei Daniil den gura lor mărturisind minciuni, și au făcut lor în ce chip au viclenit să facă vecinului, după leagea lui Moisi, și au omorât pre ei; și scăpă sânge nevinovat în ziua aceea.

A 2 Leage 19, 18, 19.

63. Și Helchia și muiarea lui lăudară pre Dumnezău pentru fata lor, Susana, cu Ioachim, bărbatul ei, și toate rudeniile, căci nu s’au aflat întru ea lucru grozav.

64. Și Daniil să făcu mare înaintea norodului den ziua aceea și înainte.

PENTRU A BĂLAURULUI

Vil topire. De la săvârșitul lui Daniil rumtă pildă.

Slujba idolilor. Moartea bălaurului și mântuirea lui Daniil din groapa leilor.

1. Și împăratul Astiag să adaoase cătră părinții lui, și luó Chiru Persul împărăția lui.

2. Și era Daniil împreună viețuitoriu cu împăratul și mai slăvit decât toți prietenii lui.

3. Și era un idol la vaviloneani, căruia era numele Vil, și să cheltuia la el preste toată ziua făină de grâu artave 12 și oi 40 și veadre de vin 6.

4. Și împăratul cinstia pre el și mergea în toate zilele a să închina lui; și Daniil să închina Dumnezeului lui.

5. Și zise lui împăratul: „Pentru căci nu te închini lui Vil?”

6. Și el zise: „Căci nu crezu în chipuri făcute de mâni, ce în Dumnezeu cel Viu, cela ce au zidit ceriul și pământul și are stăpânirea a tot trupul”.

7. Și zise lui împăratul: „Nu ți să pare ție Vil a fi dumnezeu viu? Nu vezi căte mănâncă și bea în toate zilele?”

8. Și zise Daniil râzând: „Nu te înșăla, împărate; acesta iaste denlăuntru lut și denafară aramă, și n’au mâncat niciodinioară”.

9. Și mâniindu-să împăratul, chemă pre preoții lui și zise lor: „De nu-m veți spune cine e cela ce mănâncă cheltuiala aceasta, veți muri;

10. Iară de-m veți arăta că Vil mănâncă acestea, Daniil va muri, căci au hulit la Vil”.

11. Și zise Daniil împăratului: „Facă-să după cuvântul tău”.

12. Și era preoții lui Vil 70, afară den muieri și fii.

13. Și veni împăratul cu Daniil la casa lui Vil.

14. Și zisără preoții lui Vil: „Iată, noi ieșim afară, și tu, împărate, pune bucatele și vinul turnându îl pune și închide ușa și pecetluiaste cu inelul tău;

15. Și, viind dimineață, de nu vei afla toate mâncate de Vil, să murim noi, sau Daniil cela ce au mințit asupra noastră”.

16. Și ei nu băga în samă, căci făcuse supt masă ascunsă întrare și pren ea întra pururea și mânca pre eale.

17. Și fu deaca ieșiră aceia, și împăratul puse bucatele lui Vil, și porunci Daniil slugilor lui și aduseră cenușă și așternură toată beseareca, înaintea

împăratului sânzur;

18. Și ieșind, închisără ușa și pecetlură cu inelul împăratului, și să duseră.

19. Și preoții veniră noaptea, după obiceiul lor, și muierile lor și copiii lor, și le mâncară toate și băură.

20. Și mânecă împăratul dimineața, și Daniil împreună cu el.

21. Și zise împăratul: „Întregi sânt pecetele, Daniile?” Și el zise: „Întregi, împărate”.

22. Și fu îndată ce deschise porțile, căutând pre masă împăratul, strigă cu glas mare: „Mare ești, Vil! Și nu iaste la tine nici un vicleșug”.

23. Și răsă Daniil și opri pre împăratul ca să nu între el înlăuntru, și zise: „Vezi dară fața pământului, și cunoaște ale cui sânt urmele acestea.

24. Văzu urmele că sânt de bărbați și de muieri și de copii”.

25. Și scârbindu-se împăratul, atuncea prinse pe preoți și pre muieri și fiii lor, și arătară lui ușile ceale ascunse, pren carele intra și mânca ceale den masă.

26. Și-i omorî pre ei împăratul și deade pre Vil de tot lui Daniil, și-l surpă pre el și beseareca lui.

27. Și era un bălaur mare într'un loc, și-l cinstia pre el vaviloneanii.

28. Și zise împăratul cătră Daniil: „Au și acesta vei zice că de aramă iaste?”

29. Iată, trăiaște și mănâncă și bea, nu vei putea să zici că nu iaste acesta dumnezău viu; și te închină lui”.

30. Și zise Daniil: „Domnului Dumnezăului mieu mă voi închina, căci acesta e Dumnezău viu; și tu, împărate, dă-mi voie, și voi uide pre bălaur fără de sabie și fără toiag”.

31. Și zise împăratul: „Dau ție”. Și luă Daniil smoală și seu și pieri și le fiarse într'un loc și făcu cocoloș și deade în gura bălaurului, și plesni bălaurul.

32. Și zise: „Vezi închinăciunile voastre”.

33. Și fu deaca auziră vaviloneanii, să scârbiră foarte și să rădicară asupra împăratului.

34. Și ziseră: „Jâdov s'au făcut împăratul: și pre Vil surpă, și pre bălaur omorî, și pe preoți îi junghe”.

35. Și ziseră mergând cătră împăratul: „Dă-ne noao pre Daniil;

36. Iară de nu, vom omorî pre tine și pre casa ta”.

37. Și văzu împăratul că-l înțiștesc foarte și, îndemnându-se, deade lor pre Daniil.

38. Și ei puseră pre el în groapa leilor, și fu acolo 6 zile.

39. Și era în groapă 7 lei, și le da lor preste toate zilele 2 trupuri și 2 oi; iară atuncea nu li s'au dat lor, pentru ca să mănânce de tot pre Daniil.

40. Și era Avvacum prorocul în țara jidovască, și el fiarse fiertură și dumatică pâine în scafă și mergea la câmp să ducă secerătorilor.

41. Și zise îngerul Domnului lui Avvacum: „Du prânzul carele ai la Vavilon, lui Daniil, la groapa leilor“.

42. Și zise Avvacum: „Doamne, Vavilonul n'am văzut și groapa nu știu unde iaste!“

43. Și-l apucă îngerul de creăștetul lui și, țiindu-l de chica capului lui, îl puse pre el la Vavilon deasupra gropii, cu iuțimea duhului lui.

Iezec. 8, 3.

44. Și strigă Avvacum, zicând: „Daniile, Daniile, ia prânzul carele au trimis ție Dumnezeu!“.

45. Și zise Daniil: „Pentru că ți-ai adus aminte de mine, Dumnezeule, și n'ai părăsit pre cei ce cearcă pre tine și te iubesc pre tine“.

46. Și, sculându-se, Daniil, măncă; și îngerul lui Dumnezeu așază pre Avvacum îndată la locul lui.

47. Și împăratul veni în ziua a șaptea ca să plângă pre Daniil; și veni la groapă și căută, și iată, Daniil șădea.

48. Și strigând cu glas mare, împăratul zise: „Mare ești, Doamne, Dumnezeul lui Daniil! Și nu iaste altul afară den tine“.

49. Și-l scoase pre el, iară pre vinovații pierzării lui îi băgă în groapă, și să mâncară îndată de tot înaintea lui.

AL MACCAVEILOR CUVÂNT DENTÂIU

CAP 1

Antioh Epifan după ce a bătut Eghipetul, venind asupra Ierusalimului, jefuiaște besearica, tirăneaște norodul, și-l sileaște să părăsească legile părintești.

1. Și fu după ce lovi Alexandru Machidoneanul, cel al lui Filip, carele au ieșit den pământul Hettiimului; și au lovit pre Darie, împăratul persilor și al midilor, și împărăți în locul lui întâiu preste grecime.

2. Și făcu războaie multe, și au biruit cetăți multe, și au jungheat împărați ai pământului.

3. Și au trecut până la marginile pământului, și au luat prăzi de la mulțime de limbi, și încetă pământul înaintea lui.

4. Și să înălță, și să rădică inima lui, și adună puteare vârtoasă foarte

5. Și domni țări și limbi și tirani, și fură lui spre bir.

6. Și după aceasta căzu pre așternut și conosci că va să moară.

7. Și chemă pre slugile lui ceale cinstite, cei crescuți cu el den tinereaște, și împărți lor împărăția lui, încă viu fiind el.

8. Și împărăți Alexandru ani 12 și muri.

9. Și biruiră slugile lui fieștecarele la locul lui.

10. Și puseră toți steme, după ce au murit el, și fiii lor după dânșii, ani mulți, și să înmulțiră răutățile pre pământ.

11. Și ieși dentr'înșii rădăcină păcătoasă, Antioh Epifan, feciorul lui Antioh împăratul, carele era zălog la Roma. Și au împărățit în anul 137 de împărăția grecilor.

12. În zilele acealea ieșit-au den Israil fii fără de leage și au îndemnat pre mulți, zicând:

13. „Să meargem și să punem făgăduință cu limbile ceale demprejurul nostru, căci, den care zi ne-am despărțit de ei, ne-au aflat pre noi răutăți multe“.

14. Și fu bun cuvântul înaintea ochilor lor.

15. Și s'au îndemnat oarecarii den nărod și au mers cătră împăratul și au dat lor biruință a face dreptățile limbilor.

16. Și zidiră școală în Ierusalim după legiurile limbilor.

17. Și-ș făcură lor neobrezuire, și s'au depărtat de făgăduința cea sfântă, și să alăturară limbilor și să vândură a face răul.

18. Și să găti împărăția înaintea lui Antioh și gândi să împărățască Eghipetul, ca să împărățască preste amândoa împărățiile.

19. Și întră la Eghipet cu gloată grea, cu cară și pili, și cu călăreți, și cu stol mare.

20. Și împreună războiul cătră Potolomeiu, împăratul Eghipetului, și să înfrânse Potolomeiu de cătră fața lui și fugi, și căzură răniți mulți.

21. Și cuprinseră cetățile ceale tari în pământul Eghipetului și luo prăzile pământului Eghipetului.

22. Și să întoarse Antioh, după ce au lovit Eghipetul, întru 143 de ani,

23. Și să sui asupra lui Israil și Ierusalimului cu gloată grea. Și întră la sfîntenie cu mândrie și luo jărtăvnicul cel de aur, și sfeașnicul luminii, și toate vasele ei, și masa punerii înainte, și căușăle, și năstrăpile, și cădelnițele ceale de aur, și catapeteazma, și cununile, și podoaba cea de aur cea de cătră fața besearicii, și le sfărâmă toate.

24. Și luo argintul, și aurul, și vasele ceale pohtite; și au luat visteriile ceale ascunse, care le-au aflat; și luând toate, să duse la pământul lui.

25. Și făcu ucidere de oameni și grăi mândrie mare.

26. Și să făcu jale mare asupra lui Israil în tot locul.

27. Și suspinară boiarii și bătrânii; fecioarele și tinerii au slăbit, și frumusețele muierilor s'au schimbat.

28. Tot ginerele au luat plângere; ceaea ce șădea în cămară măritată s'au făcut în jale.

29. Și să clăti pământul pentru cei ce lăcuia pre dânsul, și toată casa lui Iacov s'au îmbrăcat cu rușine.

30. După doi ani de zile trimis-au împăratul pre vestitoriul cel mare la cetățile Iudei; și veni la Ierusalim cu gloată grea.

31. Și grăi lor cuvinte de pace, cu vicleșug, și să încrezură lui.

32. Și căzu asupra cetății fără de veaste și lovi pre ea lovitură mare și pierdu nărod mult dentru Israil.

33. Și luo prăzile cetății, și o arse pre ea cu foc, și surpă casele ei și zidirile ei premprejur.

34. Și robiră muierile și fiii, și dobitoacele moșteniră.

35. Și zidiră cetatea lui David cu zid mare și tare, cu turnuri tari, și să făcu lor spre margine.

36. Și puseră acolo limbă păcătoasă, bărbați fără leage, și să întăriră întru ea.

37. Și puseră arme și hrană și, adunând prăzile Ierusalimului, le-au pus acolo.

38. Și să făcură întru mare laț, și să făcu spre vicleșug sfințeniei și spre diavol rău lui Israil pururea.

39. Și au vărsat sânge nevinovat împrejurul sfințeniei și au pângărit sfințenia.

40. Și au fugit ceia ce lăcuia Ierusalimul, pentru ei, și să făcu lăcuință streinilor; și s'au făcut streină cu roadele ei, și fiii ei au părăsit pre ea.

41. Sfințirea ei pustiitu-s'au ca pustiiul, praznicele ei s'au întors spre jale, sâmbetele ei spre ocară, cinstea ei spre defăimare.

Amos 8, 10; Tovit 2, 6.

42. După mărirea ei s'au mulțit necinstea ei, și mulțimea ei s'au întorsu spre plângere.

43. Și au scris împăratul la toată împărăția lui să fie toți într'un nărod și să părăsească fieștecarele legiuirile lui.

44. Și au priimit toate limbile după cuvântul împăratului.

45. Și mulți den Israil s'au voit la slujba lui și au jârtvuit idolilor și au pângărit sâmbăta.

46. Și au trimis împăratul cărți, cu mâinile solilor, la Ierusalim și cetățile Iudei, să umble după legiuirile ceale streine ale pământului

47. Și să oprească arderile-de-tot și jârtva și turnarea den svințenie,

48. Și să pângărească sâmbetele și sărbătorile,

49. Și să pângărească svințenia și svinții;

50. Să zidească cuptoare, și capiști, și casă de idoli, și să jârtvuiască de porc și de dobitoace de obște,

51. Și să lase pre fiii lor neobrezuiți, să spurce sufletele lor în toată necurățenia, și să-i spurce pre ei, ca să uite leagea și să primenească toate îndireptările;

52. Și carele nu va face după graiul împăratului, va muri.

53. După toate cuvintele aceastea au scris la toată împărăția lui și au făcut socotitori preste tot norodul.

54. Și au poruncit cetățeanilor Iudei să jârtvuiască den cetate în cetate.

55. Și s'au adunat de la norod cătră ei mulți, tot cela ce au părăsit leagea, și au făcut răotăț pre pământ.

56. Și au pus pre Israil întru ascuns, în toată scăparea lor.

57. Și în 15 zile ale lui haselef, într-o 145 de ani, zidit-au spurcăciunea pustiirii asupra jertăvnicului, și în cetățile Iudii împrejur au zidit capiști.
58. Și preste ușile caselor și în ulițe tămâia.
59. Și cărțile legii, care le-au aflat, le-au arsu cu foc, spărgându-le de tot.
60. Și unde să afla lângă cineva Cartea făgăduinței și cine să ținea de leage, porunca împăratului, îl omorâia pre el cu putearea lor.
61. Făcea așa lui Israil, celor ce să afla în toată luna și luna în cetăți.
62. Și în 25 ale lunii –jertvuind preste cuptoriul carele era preste jertăvnic.
63. Și pre muierile cealea ce au obrezuit pruncii lor le-au omorât, după porunci,
64. Și au spânzurat pruncii de grumazii lor, și casele lor au prădat; și pre cei ce au obrăzuit, pre ei i-au omorât.
65. Și mulți într-o Israil s’au întărit și să întemeiară într-o dânșii, ca să nu mânânce de obște.
66. Și priimiră a muri, ca să nu să pângărească cu mâncările și să nu spurce făgăduința cea svântă; și au murit.
67. Și să făcu urgie mare preste Israil foarte.

CAP 2

Mattathias preotul cu fiii săi împotrivindu-se tirăniei lui Antioh, și ducându-se în muntele Modin adună oștire; care murind, îndeamnă pre fiii săi spre râvnirea legilor părintești.

1. În zilele acealea sculatu-s’au Mattathias al lui Ioan al lui Simeon preotul, den fiii lui Ioariv, de la Ierusalim și șazu în Modin.
2. Și el avea 5 feciori: pre Ioanan, cel ce să porecliia Gaddis,
3. Simon, cel ce să chema Thasi,
4. Iuda, cel ce să porecliia Maccavei,
5. Eleazar, cel ce să chema Annaran, Ioanathan, cel ce să porecliia Apfus.
6. Și văzu blestemile cealea ce s’au făcut în Iuda și în Ierusalim
7. Și zise: „Vai! Pentru căci aceasta, de mă născuiu a vedea zdrobirea nărodului meu și zdrobirea cetății cei svinte, și a șădea acolo, dându-se ea în mâna vrăjmașilor
8. Și svințenia în mâna striinilor? Făcutu-s’au beseareca ei ca un bărbat neslăvit.

9. Vasele mărireii ei robite s'au dus, omorându-s'au pruncii ei în ulițe, tinerei ei –cu sabia lui.

10. Care limbă n'au moștenit împărăție și n'au biruit prăzile ei?

11. Toată podoaba ei s'au luat; în loc de slobodă s'au făcut roabă.

12. Și iată, svintele noastre și frumusețea noastră și mărireii noastră s'au pustiit, și le-au spurcat pre eale limbile.

13. Pentru ce iaste noao a mai trăi?“

14. Și rumpse Mattathias și fiii lui hainele lor și să îmbrăcară cu saci și plânseră foarte.

15. Și veniră cei de la împăratul, cei ce îndemna împărechearea la Modin cetatea, pentru ca să facă jârtvă.

16. Și mulți den Israil au mers cătră ei; și Matathias și fiii lui s'au adunat.

17. Și răspunseră cei de la împăratul și ziseră Mattathiei zicând: „Boiaru mare ești și slăvit în cetatea aceasta și întărit întru fii și fraț.

18. Acum dară, vino întâiu și fă porunca împăratului, în ce chip au făcut toate limbile și bărbații Iudii și cei ce au rămas în Ierusalim, și vei fi tu și casa ta dentru prietenii împăratului, și tu și fiii tăi vă veți mări cu argint și cu aur și cu tremiteri multe“.

19. Și răspunse Mattathia și zise cu glas mare: „Toate limbile cealea den casa împărăției împăratului de vor asculta lui, să să depărteaze fieștecarele de cătră închinăciunea părinților lui și au ales întru poruncile lui,

20. Iară eu și feciorii miei și frații miei vom merge întru făgăduința părinților noștri.

21. Blând fie noao ca să lăsăm leagea și dreptățile.

22. Cuvintele împăratului nu vom asculta, a treace slujba noastră în dreapta au în stânga“.

23. Și deaca tăcu grăind cuvintele aceastea, să apropie un bărbat jidov, înaintea tuturor să facă jârtvă în capiștea cea den Modin, după porunca împăratului.

24. Și văzu Mattathias și râvni și să cutremurără rănichii lui și scoase mânie după judecată și alergându îl junghe pre el pre cuptoriu.

25. Și pre omul împăratului, pre cel ce îndemna a jârtvui, l-au omorât în vremea aceea și cuptoriul surpă.

26. Și râvni legii, în ce chip au făcut Finees lui Zamvri, fiiul lui Salom.

Num. 25, 7.

27. Și strigă Mattathias în cetate, cu glas mare zicându: „Tot cela ce va râvni legii și va întări făgăduința, iasă după mine!“

28. Și fugiră el și fiii lui la munți și au lăsat câte au avut în cetate.

29. Atuncea s'au pogorât mulți cercând dreptatea și judecata la pustiu,

30. Să șază acolo ei și fiii lor, și muierile lor, și dobitoacele lor, căci s'au înmulțit preste ei răutățile.

31. Și s'au spus oamenilor împăratului și puterilor carele era în Ierusalim, cetatea lui David, că s'au pogorât oamenii carii au răsipit porunca împăratului pren ascunzători în pustii.

32. Și alergară după dânșii mulți și, ajungându-i pre ei, tăbărâră asupra lor și întăriră asupra lor războiu în ziua sâmbetelor;

33. Și ziseră către ei: „Până acum destul e! Ieșiți și faceți după cuvântul împăratului și veți trăi“.

34. Și zisără: „Nu vom ieși, nici vom face cuvântul împăratului, ca să spurcăm ziua sâmbetelor“.

35. Și sânguiră asupra lor cu războiu.

36. Și n'au răspunsu lor, nici piatră au zvârlit într'înșii, nici au astupat ascunzătorile, zicând:

37. „Să murim toți întru prostimea noastră, mărturiseaște asupra noastră ceriul și pământul că fără judecată piardeți pre noi“.

38. Și să sculară asupra lor cu războiu în sâmbete și muriră ei, și muierile lor, și fiii lor, și dobitoacele lor, ca la 1000 de suflete de oameni.

39. Și înțelease Matathia și prietenii lui și plânsără de ei foarte.

40. Și zise om către aproapele lui: „De vom face toți în ce chip au făcut frații noștri și nu vom da războiu către limbi pentru sufletele noastre și pentru dreptăți acum, mai curând pre noi ne vom piarde de pre pământ“.

41. Și să sfătuiră în ziua aceea zicând: „Tot omul carele va veni către noi spre războiu în ziua sâmbetelor, să dăm războiu împotriva lui și să nu murim toți în ce chip au murit frații noștri în ascunzători“.

42. Atuncea s'au adunat către ei adunarea asideilor, vârtoși la putere den Israil, tot cela ce să voia legii.

43. Și toți ceia ce pribegii să adaosără la ei și să făcu lor întru întărire.

44. Și întăriră puterea și loviră pre cei păcătoși cuurgia lor și pre oamenii cei fără de lege cu mânia lor, și cei rămași fugiră la limbi să scape.

45. Și încunjură Matathias și prietenii lui și surpară cuptoarele.

46. Și obrezuiră pre copilașii cei neobrăzuiți, câți au aflat în hotarale lui Israil cu vârtute,

47. Și au gonit pre fiii trufiei, și să spori lucrul în mâna lor.

48. Și să apucară de leage den mâna limbilor și den mâna împăraților și n'au dat cornu păcătosului.

49. Și s'au apropiat zilele Mattathiei să moară. Și zise fiilor lui: „Acum s'au întărit mândria și muștrarea și vreamea sfârșitului și urgia mâniei.

50. Și acum, fiilor, râvniți legii și dați sufletele voastre pentru făgăduința părinților noștri.

51. Aducețe-vă aminte de lucrurile părinților noștri, ceale ce au făcut în neamurile lor, și priimiți mărire mare și nume veacinic.

52. Avraam au nu cu ispită să află credincios și să socoti lui întru direptate?

Fac. 22, 2.

53. Iosif, în vreamea strânsorii lui, păzi porunca și să făcu domn Eghiptului.

Fac. 41, 40.

54. Finees, tatăl nostru, râvni râvnire, au luat făgăduința preoției cei veacinice.

Num. 25, 13.

55. Isus, plinind cuvântul, făcutu-s'au judecătoriu în Israil.

56. Halev, pentru căci au mărturisit în adunare, au luat moștenirea pământului.

Is. Navi 14, 14; 3 Împ. 2, 4.

57. David, cu mila lui, au moștenit scaunul împărăției în veacul veacului.

58. Ilie, râvnind râvnirea legii, să luo în sus până la ceriu.

4 Împ. 2, 12.

59. Ananie, Azarie, Misail, crezând, mântuitu-s'au den para focului.

60. Daniil, cu prostimea lui, să izbăvi den gurile leilor.

Daniil 6, 22.

61. Și așa v'aș socotit după neam și neam că toți ceia ce nădejduiesc pre El nu vor slăbi.

62. Și de cuvintele omului păcătos să nu vă teamet, căci mărirea lui iaste în gunoiu și în viermi.

63. Astăz să va rădica, și mâine nu se va afla, căci s'au întors la țărâna lui, și gândirea lui au pierit.

64. Și voi, fiilor, întăriți-vă și vă îmbărbătaț în leage, că întru ea vă veț mări.

65. Și iată, Simeon, fratele vostru, știu că om de sfat iaste; de el să ascultați toate zilele; acesta voao va fi în loc de părinte.

66. Și Iuda Macaveul, acesta e vârtos la putere și den tinereașele lui; acesta voao va fi căpetenie oștii și veț bate războiul năroadelor.

67. Și voi apropiati cătră voi pre toți făcătorii legii și izbândiț izbânda nărodului vostru.

68. Răsplătiț răsplătirile limbilor și luați aminte la poruncile legii“.

69. Și blagoslovi pre ei, și să adaoșe cătră părinții lui; și muri întru 146 de ani.

70. Și-l îngropară pre el fiii lui în mormânturile părinților lor, în Modin, și-l plânsără pre el tot Israilul plângere mare.

CAP 3

Războaiele lui Iuda Macaveul cu Apolonie și cu Siron povățuitorii oștilor lui Antioh.

1. Și să sculă Iuda cela ce să chema Macaveu, fiiul lui, în locul lui; și ajutoriia lui toți frații lui

2. Și toți câț s’au lipit de părintele lui, și bătea războiul lui Israil cu veselie.

3. Și au lărgit mărire nărodului lui, și să îmbracă cu za ca un uriaș și să încinse cu armele lui ceale de războiu și războaie au întărit, acoperind tabăra cu sabie.

4. Și să asămănă cu leul în lucrurile lui și ca puiul de leu izbucnind la vânat.

5. Și au gonit pre cei fără de leage, cercetându-i, și pre cei ce turbura pre norodul lui i-au ars cu văpaie.

6. Și să zgârciră cei fără de leage de frica lor și toți lucrătorii fărădelegii împreună s’au turburat; și să spori mântuirea în mâna lui.

7. Și amărî pre împărați mulți, și veseli pre Iacov cu faptele lui; și până în veac pomenirea lui –spre bună-cuvântare.

8. Și trecu în cetățile Iudei și pierdu de tot pre cei păgâni dentr’însele și întoarse urgia den Israil.

9. Și să numi până la marginea pământului, și adună pre cei pierduți.

10. Și adună Apolonie limbi, și de la Samaria putere mare, ca să dea războiu cătră Israil.

11. Și cunoscu Iuda, și ieși în timpinarea lui și-l lovi pre el; și-l omorî pre el, și căzură răniți mulți; și ceialalți au fugit.

12. Și luo prăzile lor, și sabia lui Apolonie luo Iuda și era dând războiu cu ea, toate zilele.

13. Și auzi Siron, biruitoriul puterii Siriei, că au strâns Iuda adunare, și adunarea credincioșilor cu el și celor ce ies la războiu,

14. Și zise: „Face-m-voiu mie nume și mă voiu mări întru împărăție: și voiu bate pre Iuda, și pre cei ce-s împreună cu el, și pre ceia ce defaimă cuvântul împăratului“.

15. Și adaose a să sui, și să sui cu el tabăra celor necurați tare să ajute lui și să facă izbânda întru fiii lui Israil.

16. Și să apropie până la suirea Vethoronului, și ieși Iuda întru întimpinarea lui cu puțini.

17. Și, deaca văzură tabăra viind întru întimpinarea lor, zisără Iudii: „Ce vom putea, puțini fiind, să dăm războiu cătră atâta mulțime vârtoasă? Și noi am leșinat, nemâncați fiind astăzi“.

18. Și zise Iuda: „Pre lesne iaste a să închide mulți în mâinile celor puțini, și nu iaste osebite înaintea ceriului a mântui întru mulți au întru puțini.

19. Căci nu în mulțimea puterii iaste biruința războiului, ce numai de la ceriu iaste putearea.

20. Ei vin cătră noi cu mulțimea simeției și a fărădelegii, ca să ne rădice pre noi, și pre muierile noastre, și pre fiii noștri, ca să prade pre noi.

21. Iară noi ne batem pentru sufletele noastre și pentru legiurile noastre.

22. Și însuș Domnul va zdrobi pre ei de cătră fața noastră; și voi nu vă teameț de ei!“

23. Și deaca au tăcut grăind, sări într'înșii fără de veaste; și să surpă Siron și tabăra lui înaintea lui.

24. Și-i goniia pre ei la pogorâșul Vethoronului până la câmp și au căzut dentr'înșii ca vro 800 de oameni, și ceialalți au fugit la pământul Filistiimului.

25. Și au început frica Iudii și a fraților lui și spaima a cădea preste limbile cealea demprejurul lor.

26. Și s'au apropiat până la împăratul numele lui, și pentru rânduialele războiului Iudii povestiia toată limba.

27. Și deaca auzi Antioh împăratul cuvintele aceastea, să urgisi cu mânie și trimise și adună puterile toate ale împărăției lui, tabără tare foarte.

28. Și deschise cămara lui și au dat lefi puterilor lui de un an și porunci lor într'un an să fie ei gata la toată treaba.

29. Și văzu că s'au sfârșit argintul de la visterii și birurile țării –puține, pentru împărechearea și rana carea au făcut în pământ, ca să rădice legiuirile carele era den zilele ceale dentâiu,

30. Și să temu că doară nu va avea și a doară ca întâiu, la cheltuiale și dările carele le da mai nainte cu mână întinsă și prisosi mai mult decât împărații cei de mainte cu mâna întinsă.

31. Și să miră cu sufletul lui foarte și să sfătui a merge la Persida și să ia dăjdile țărilor și să adune argint mult.

32. Și lăsă pre Lisia, om slăvit și den neamul împărăției, preste lucrurile împăratului, de la râul Efrathului până la hotarăle Eghipetului,

33. Și a hrăni pre Antioh, feciorul lui, până a să întoarce el.

34. Și i-au dat lui jumătate den puteri, și pilii, și au poruncit lui de toate câte au vrut și, pentru ceia ce lăcuia în Iudea și în Ierusalim,

35. Să trimiță asupra lor puteare ca să zdrobească și să rădice vârtutea lui Israil și rămășița Ierusalimului și să rădice pomenirea lor den loc

36. Și să lăcuiască fii de alt neam în toate hotarăle lor și să le dea cu sorțu pământul lor.

37. Și împăratul au luat jumătate den puterile ceale ce au rămas și s'au sculat de la Antiohia, de la cetatea împărăției lui, în anul 147.

38. Și au trecut apa Efratului și mergea pren țările ceale de sus. Și porunci Lisia lui Potolomeu al lui Dorimen, și lui Nicanor, și Gorghiei, bărbații cei tari dentru prietenii împăratului,

39. Și au trimis împreună cu ei 40000 de bărbați și 7000 de călărime, ca să vie la pământul Iudii și să-l strice de tot pre el, după cuvântul împăratului.

40. Și să sculară cu toată putearea lor și veniră și să tăbărâă aproape de Emmaum, la pământul câmpiei.

41. Și auziră neguțitorii țării numele lor și luară argint și aur, mult foarte, și slugi, și veniră la tabără ca să ia pre fiii lui Israil robi.

42. Și să făcură cătră ei putearea Siriei și a pământului celor striini de fealiu.

43. Și văzu Iuda și frații lui că s'au înmulțit răutățile și puterile tăbărâsc în hotarăle lor și au înțelese cuvintele împăratului, carele au poruncit să facă norodului spre pieire și concenire.

44. Și zise fieștecarele cătră aproapele lui: „Să rădicăm surparea norodului nostru și să dăm războiu pentru norodul nostru și pentru ceale sfinte“.

45. Și să adună adunarea ca să fie gata la războiu și ca să să roage și să ceară milă și îndurări.

46. Și Ierusalimul era nelăcuit ca un pustiu; nu era cine să între și cine să iasă den rodurile lui, și sfințenia călcându-se de tot, și fiii celor de neam striin –în margine, era sălășluire limbilor; și să rădică bucuria den Iacov, și să sfârși fluier și alăută.

47. Și s’au adunat și au venit la Masifa, în preajma Ierusalimului, căci loc de rugă era la Masifa mai nainte lui Israil.

48. Și au postit în ziua aceea, și s’au îmbrăcat cu saci, și cenușă –pre capetele lor, și au rumt hainele lor.

49. Și au întins Cartea legii, pentru care cerceta limbile ca să să scrie într’însa închipuirile idolilor lor.

50. Și au adus hainele preoției, și ceale dentâiu născute, și zeciuialele, și au rădicat pre nazirei, carii au împlut zilele.

51. Și au strigat cu glas la ceriu, zicând: „Ce vom face acestora și unde vom duce pre ei?

52. Și sfintele Tale de tot s’au călcat și s’au spurcat; și preoții tăi, cu plângere și smerire.

53. Și iată, limbile s’au adunat preste noi ca să ne rădice pre noi; Tu știi ceale ce gândesc ei asupra noastră.

54. Cum vom putea sta împotrivă de cătră fața lor, de nu tu vei ajuta noao?“ Și au trâmbițat cu trâmbițele și au strigat cu glas mare.

55. Și după aceasta au pus Iuda povățuitoriu nărodului preste mii și preste sute și preste 50 și preste zece.

56. Și zise celor ce fac case și celor ce să logodescu cu muieri și răsădesc vii și cei fricoș să să întoarcă fieștecarele la casa lui, după leage.

A 2 Leage 20, 5 și 8.

57. Și să sculă tabăra și să tăbărî spre miazăzi a Emiumului.

Jud. 7, 3.

58. Și zise Iuda: „Încingeți-vă și vă faceți întru fii tari și fiți gata pre dimeneață ca să dați războiu în limbile aceastea, ceale adunate asupra noastră să rădice pre noi și svintele noastre.

59. Căci noi mai bine să murim la războiu, decât să privim preste răutățile limbii noastre și ale svintelor.

60. Iară precum va fi voia în ceriu, așa va face“.

CAP 4

Alte două războaie ale lui Iuda Macaveu împotriva lui Gorghia și Lisia și biruințele lui. Curățirea besearicii.

1. Și să tăbărî Gorghia cu 5000 de oameni și 1000 de călărime aleasă și să sculă tabăra noaptea,

2. Ca să lovească în tabăra jidovilor și să lovească pre ei fără de veaste; și fiii marginei era lui povățuitori.

3. Și auzi Iuda și să rădică el și cei tari ca să lovească putearea împăratului cea den Emaum

4. Încă până era răsipite puterile de la tabără.

5. Și veni Gorghia la tabăra Iudii noaptea, și pre nimene n'au aflat; și cerca pre ei la munți, căci zise: „Fug aceștea de noi“.

6. Și odată cu ziua, să ivi Iuda la câmpu cu 3000 de oameni, însă platoșă și sabie nu avea, precum vrea.

7. Și văzură tabăra limbilor tare, înzăuată, și călărime încunjurând pre ea, și aceștea învățaț de războiu.

8. Și zise Iuda bărbaților celor ce era cu el: „Nu vă teameți de mulțimea lor și de pornirea lor nu vă sfiți.“

9. Aduceți-vă aminte cum s'au mântuit părinții noștri la Marea Roșie, când au gonit pre ei Faraon cu puteare.

Ieș. 14, 9.

10. Și acum să strigăm la ceriu, cândai va milui pre noi și-Ș va aduce aminte de făgăduința părinților și va zdrobi tabăra aceasta despre fața noastră astăzi.

11. Și vor cunoaște toate limbile că iaste Cela ce mântuiaște și izbăveaște pre Israil.“

12. Și rădicară cei striini de fealiu ochii lor și văzură pre ei viind den preajmă și ieșiră den tabără la războiu.

13. Și trâmbițară cei ce era cu Iuda, și să loviră, și să surpară limbile și fugiră la câmpu; iară cei dendărăt toți căzură în sabie.

14. Și goniră pre ei până la Asarimoth și până la câmpii Idumeii și Azotului și Iamniei.

15. Și căzură dentr'înșii ca la 3000 de bărbat.

16. Și să întoarse Iuda și putearea de după dânșii de la goană.

17. Și zise cătră nărod: „Să nu pohtiț prăzile, căci războiul iaste în preajma noastră, și Gorghia și putearea –în măgură, aproape de noi;

18. Ce stați acum împotriva vrăjmașilor noștri și le dați războiu lor, și după aceasta veț lua prăzile, cu îndrăznire“.

19. Și încă grăind Iuda acestea, să ivi o parte oarecare abătându-se den măgură.

20. Și văzu că s'au înfrânt și ard cei ce sânt cu Iuda tabăra, pentru că fumul, văzându-se, arăta cea ce s'au făcut.

21. Și ceia, socotind acestea, s'au înfricoșat foarte și, văzând împreună și tabăra Iudii la câmpu, gata de războiu,

22. Au fugit toți la pământul celor striini de fealiu.

23. Și s'au întors Iuda spre prada taberei și au luat aur mult, și argint, și vânăț, și mohorât de la mare, și avuție mare.

24. Și întorcându-se, lăuda și binecuvânta la ceriu, căci e bine, căci în veac mila Lui.

25. Și s'au făcut mântuire mare lui Israil în ziua aceea.

26. Și câți den cei striini de fealiu au scăpat, mergând au spus Lisiei toate câte s'au întâmplat.

27. Și el, auzind, să turbură și să mârniia că nu precum îi era voia ca acealea s'au făcut lui Israil și nu s'au întâmplat ca ceale ce i-au poruncit împăratul lui.

28. Și în anul cel viitoriu împreună găti Lisia bărbați aleși 60000 și 5000 de călărime, ca să dea războiu Ierusalimului.

29. Și au venit la Idumea și s'au tăbărât la Vethsura; și întimpină pre ei Iuda cu 10000 de bărbați.

30. Și văzu tabăra tare și să rugă și zise: „Binecuvântat ești, Mântuitoriul lui Israil, Cea ce ai zdrobit pornirea celui tare în mâna robului tău David și ai dat tabăra celor de fealiu striin pre mânilor lui Ionathan, fiiul lui Saul, și celui ce purta armele lui.

1 Împ. 14, 12.

31. Închide tabăra aceasta în mâna norodului tău Israil și să să rușineaze cu putearea și cu călărimea lor.

32. Dă lor spaimă și topeaște dârjirea puterii lor și să să clătească cu zdrobirea lor.

33. Surpă-i pre ei cu sabia celor ce te iubescu și laude pre tine toți ceia ce știu numele tău, cu laude!“

34. Și s'au lovit întru ei și au căzut den tabăra Lisiei ca vro cinci mii de oameni; și căzură den preajma lor.

35. Și văzând Lisia înfrângerea ce s'au făcut a rânduialii lui și îndrăznirea Iudii ce s'au făcut și cum că gata sânt au a trăi au a muri cu vitejia, să duse

la Antiohia și adună striini și, mulțind oastea ce s'au făcut, socotiia iarăș să vie la Iudea.

36. Și zise Iuda și frații lui: „Iată, s'au zdrobit vrăjmașii noștri; să ne suim să curățim sfintele și să le înnoim“.

37. Și să adună toată tabăra și să suiră în muntele Sionul.

38. Și văzură sfințenia pustiită și jârtăvnicul pângărit și porțile arse de tot și, în curți, copacii răsăriți ca într'o dălbăvă sau ca întru unul den munți, și cămările surpate.

39. Și rupsără hainele lor și să tânguiră tânguire mare și pusără cenușe preste capetele lor

40. Și căzură preste față pre pământ și au trâmbițat cu trâmbițele seamnelor și au strigat la ceriu.

41. Atuncea au rânduit Iuda bărbați ca să bată pre cei de margine până ce va curăți sfintele.

42. Și au ales preoți fără prihană, voitori legii.

43. Și au curățit sfintele și au rădicat pietrele pângăriciunii la locu necuratu.

44. Și s'au sfătuit pentru jârtăvnicul arderii-de-tot, cel pângărit, ce vor face lui.

45. Și căzu la ei sfat bun să-l surpe pre el, ca să nu să facă lor spre ocară, căci au pângărit limbile pre el; și au surpat jârtăvnicul.

46. Și au pus pietrele în măgura casii, în loc iscusit, până a veni prorocu ca să răspunză pentru eale.

47. Și au luat pietri întregi, după leage, și au zidit jârtăvnicul nou, ca și cel de mainte.

48. Și au zidit sfintele și ceale den lăuntru casii și curțile și toate.

49. Și au făcut vasele ceale sfinte noao și au băgat sfeașnicul și jârtăvnicul arderilor-de-tot și al tămâierilor și masa în besearică.

50. Și au tămâiat preste jârtăvnic și au aprins luminile ceale de pe sfeașnic și lumina în besearică.

51. Și au pus preste masă pâini și au întinsu catapetazme și au săvârșit toate lucrurile ceale ce au făcut.

52. Și au mânecat dimeneața, în 25 de zile ale lunii a noao, aceasta e luna haselef, a anului 148.

53. Și au adus jârtvă, după leage, preste jârtăvnicul arderilor-de-tot cel nou, carele au făcut.

54. După vreame după ziua întru carea au spurcat pre el limbile, întru aceea s'au înnoit, cu cântări și cu alăute și cu copuze și țimbale.

55. Și căzură tot norodul preste fața lor și să închinară și au binecuvântat la ceriu, pre Cel ce bine au sporit lor.

56. Și au făcut noirea jârtăvnicului, zile 8, și au adus arderi-de-tot cu veselie și au jârtvuit jârtvă de mântuire și de laudă.

57. Și au împodobit fața besearicii cea denainte cu cununi de auru și cu pevecioare și au înnoit porțile și cămările și le-au pus uși lor.

58. Și să făcu veselie mare întru norod foarte și să întoarse ocară limbilor.

59. Și au pus Iuda și frații lui și toată adunarea lui Israil pentru ca să să ție zilele noirei jârtăvnicului, în vremile lor, den an în an, zile 8, de la 25 ale lunii haselef, cu veselie și cu bucurie.

60. Și au zidit în vreamea aceea muntele Sionul premprejur cu zidu nalt și cu turnuri tari, ca nu cândai mergând limbile le vor călca pre eale, în ce chip au făcut întâiu.

61. Și au rânduit acolo puteare să păzească pre el; și au întărit pre el să păzească Vethsura, ca să aibă norodul întărire de cătră fața Idumeii.

CAP 5

Alte zece biruințe ale lui Iuda Macaveul asupra vrăjmașilor.

1. Și fu când auziră toate limbile demprejur că s'au zidit jârtăvnicul și s'au înnoit sfințenia ca și mai nainte, și să urgisiră foarte;

2. Și sfătuiră ca să rădice neamul lui Iacov, pre cei ce era în mijlocul lor, și au început a omorî întru norod și a-i rădica.

3. Și da războiu Iuda cătră fiii lui Isaf, în Idumea cea den Acravaptin, căci încunjura pre Israil; și i-au lovit pre ei cu rană mare și i-au înfricoșat și au luat prăzile lor.

4. Și ș'au adus aminte de răutatea fiilor lui Vean, carii era norodului spre laț și spre piadecă, păzind ei cu ficleşug la drumuri.

5. Și s'au închis de cătră el în turnuri și s'au tăbărât asupra lor și au proclețit pre ei și au ars turnurile ei cu foc, împreună cu toți ceia ce era înlăuntru.

6. Și au trecut la fiii lui Ammon și află mână tare și norod mult și pre Timothei, povățuitoriul lor.

7. Și lovi cătră ei războaie multe, și să zdrobiră înaintea feații lui, și i-au lovit pre ei.

8. Și au luat pre Iazir și pre featele ei și s’au înturnat la Iudea.

9. Și s’au adunat limbile ceale den Galaad asupra lui Israil, ceia ce era în hotarăle lor, ca să-i rădice pre ei, și au fugit la Dathema cetatea.

10. Și au trimis cărți cătră Iuda și cătră frații lui, zicând:

11. „Adunate sânt asupra noastră limbile ceale ce-s împrejurul nostru, ca să ne rădice pre noi; și să gătesc să vie și să apuce mai nainte cetatea la carea am scăpat; și Timothei povățuiaște taberii lor.

12. Acum dară, viind, scoate-ne den mâna lor, căci au căzut dentru noi mulțime.

13. Și toți frații noștri, ceia ce era întru ai lui Tuvîn, s’au omorât; și au robît pre muierile lor, și fiii lor, și agonisealele lor, și au pierdut acolo ca o căpitănie de 1000 de bărbați“.

14. Încă cărțile să cetia și, iată, alți olăcari au venit de la Galilea, cu hainele rupte, vestind după graiurile aceastea,

15. Zicând: „Adunatu-s’au asupra lor de la Ptolemaida și de la Tir și Sidon și toată Galilea a celor striini de fealiu, ca să ne topească pre noi“.

16. Și deaca auzi Iuda și norodul cuvintele aceastea, să adună adunare mare să să sfătuiască ce vor face fraților lor celor ce-s în nevoie și să bat de ei.

17. Și zise Iuda lui Simon, fratelui lui: „Aleage-ți ție oameni și pasă și mântuiaște pre frații tăi, pre cei de la Galilea, iară eu și Ionathan, fratele meu, vom merge la Galaadita“.

18. Și lăsară pre Iosif al Zaharii și pre Asea povățuitori norodului, cu ceialalți ai puterii, în Iudea, spre pază.

19. Și porunci lor, zicând: „Stați înaintea norodului acestuia și să nu dați războiu cătră limbi, până ne vom întoarce noi“.

20. Și să împărțiră: la Simon –bărbați 3000, ca să meargă la Galilea, și la Iuda –bărbați 8000, ca să meargă la Galaadita.

21. Și mergea Simon la Galilea și deade războaie multe cătră limbi și să zdrobiră limbile de cătră fața lui și i-au gonit pre ei până la cetățile Ptolemaidei.

22. Și au căzut den limbi ca vro 3000 de oameni și luo prăzile lor.

23. Și luo pre ei den Galilea și den Arvați, cu muierile și cu fiii lor și toate câte era la ei, și i-au adus la Iudea, cu veselie mare.

24. Și Iuda Macaveul și Ionathan, fratele lui, au trecut Iordanul și au mers cale de 3 zile în pustie.

25. Și s'au întâmpinat cu navateii, și i-au întâmpinat pre ei cu pace și au povestit lor toate câte s'au întâmplat fraților lor în Galaaditida

26. Și cum că mulți dentru ei prinși sânt la Vosora, și în Vosor, în Alemis, Hascor, Mached și Carnaim; toate cetățile aceastea tari și mari sânt.

27. Și în cealealalte cetăți ale Galaaditidei sânt cuprinși, pre mâine să rânduiesc să tăbăască asupra cetăților și să ia și să rădice pre toți aceștea întru o zi.

28. Și întoarse Iuda și tabăra lui calea spre pustiiu, la Vosora, fără veaste; și luo cetatea și omorî toată partea bărbătească cu gură de sabie și luo toate prăzile lor; și o arse pre ea cu foc.

29. Și să sculă de acolo noaptea și mergea can asupra cetății.

30. Și să făcu dimineața, și rădicară ochii lor și iată, nărod mult, căruia nu era număr, rădicând loitre și meștersuguri ca să ia cetatea și da războiu lor.

31. Și văzu Iuda că s'au început războiul, și strigarea cetății s'au suit până la ceriu, cu trâmbițe și cu glas mare, și zise bărbaților puterii:

32. „Dați războiu astăzi pentru frații noștri!”

33. Și ieși în trei căpetenii pre denapoia lor și trâmbițară cu trâmbițele și strigară cu rugă.

34. Și cunoscă tabăra lui Timotheu că Macaveu iaste, și fugiră de cătră fața lui; și lovi pre ei rană mare, și căzură dentru ei în ziua aceea ca vro 8000 de bărbați.

35. Și să abātu la Maafa și o bātu; și o luo și omorî toată partea bărbătească a ei, și luo pleanurile ei, și o arse pre ea cu foc.

36. De acolo s'au rădicat și au luat pre Ahasfon, Mached, Vosor și cealealalte cetăți ale Galaaditei.

37. Și după graiurile aceastea, adunat-au Timotheu altă tabără și s'au tăbărât despre fața Rafonului, decindea de pârâu.

38. Și trimise Iuda să iscodească tabăra și spuseră lui zicând: „Adunate sânt cătră ei toate limbile ceale demprejurul nostru, puteare multă foarte.

39. Și arapi au năimit spre ajutoriu lor și sânt tăbărâți decindea de pârâu, gata a veni asupra ta la războiu“. Și mearse Iuda întru întâmpinarea lor.

40. Și zise Timothei boiarilor puterii lui: „Apropiindu-se Iuda și tabăra lui la pârâul apei, de va trece cătră noi mai nainte, nu vom putea să stăm înaintea lui, căci putând va putea spre noi;

41. Iară de se va spămânda și va tăbărî decindea de râu, să treacem cătră el și vom putea cătră dânsul“.

42. Și deaca să apropie Iuda la pârau apei, au pus pre cărturarii norodului la pârau și porunci lor zicând: „Să nu lăsați tot omul să să tăbărăscă, ce să vie toți la războiu“.

43. Și trecu asupra lor mai nainte, și tot nărodul lui, denapoia lui; și să înfrânseră înaintea feații lui toate limbile și lepădară armele lor și fugiră la capiște în Carnain.

44. Și luară cetatea, și capiștea au ars cu foc, împreună cu toți ceia ce era într'însa, și să înfrânse Carnaim și nu putea să mai stea înaintea feații Iudei.

45. Și au adunat Iuda pre tot Israilul, pre cei ce era la Galaaditida, de la mic până la mare, și pre muierile lor, și pre fiii lor, și marfa lor, tabără mare foarte, ca să vie la pământul Iudei.

46. Și veniră până la Efron; și aceasta e cetate mare, la întrarea ei foarte tare; nu era a să abate de la ea în dreapta au în stânga, ce numai pren mijlocul ei a meargerea.

47. Și i-au închis pre ei cei den cetate.

48. Și au astupat porțile cu pietri.

49. Și au trimis cătră ei Iuda cu cuvinte de pace, zicând:

50. „Treace-voiu pren pământul tău ca să meargem la pământul nostru, și nimeni nu va face rău voao, fără numai cu picioarele vom treace“. Și nu vrea să-i deschiză lui.

51. Și porunci Iuda să strige în tabără ca să să tăbărăscă fieștecarele în care loc iaste; și s'au tăbărât bărbații puterii și au dat războiu cetății toată ziua aceea și toată noaptea, și s'au dat cetatea în mâinile lui.

52. Și au pierdut toată partea bărbătească cu gură de sabie, și o deșchizăcină pre ea, și luo prăzile ei, și trecu pren cetate, deasupra peste omorâți, și au trecut Iordanul la câmpul cel mare, despre fața Vethsanului.

53. Și era Iuda adunând pre cei ce rămânea și mângâind pre nărod, toată calea, până au venit la pământul Iudii.

54. Și să suiră la muntele Sionului, cu veselie și cu bucurie, și au adus arderi-de-tot, căci n'au căzut dentru ei nimelea, până a să întoarce cu pace.

55. Și în zilele care era Iuda și Ionathan la Galaad și Simon, fratele lui, la Galilea, cătră fața Ptolemaidei,

56. Auzi Iosif al Zahariei și Azaria, boiarii puterii, de vitejiile și războiul care au făcut și ziseră:

57. „Să facem și noi noao nume și să meargem să dăm războiu cătră limbile ceale demprejurul nostru“.

58. Și porunciră celor den putearea ce era cu ei și mearseră asupra Iamniei.

59. Și ieși Gorghia den cetate și bărbații lui întru întimpinarea lor la războiu.

60. Și să înfrânse Iosif și Azaria, și s’au gonit până la hotarăle Iudii; și căzură în ziua aceea den nărodul lui Israil ca vro 2000 de bărbați și să făcu înfrângere mare întru nărodul lui Israil,

61. Căci n’au ascultat pre Iuda și pre frații lui, gândind să facă vitejie.

62. Și ei nu era den sămânța bărbaților acelora cărora s’au dat mântuirea lui Israil pren mânilor lor.

63. Și bărbatul Iuda și frații lui să măriră foarte înaintea a tot Israilul și a limbilor tuturor, unde să auziia numele lor,

64. Și să aduna cătră ei lăudând.

65. Și ieșiră Iuda și frații lui și bătea pre fiii lui Isaf, în pământul de cătră amiazăzi, și au lovit pre Hevron și pre featele ei și au surpat tăria ei și turnurile ei au ars împrejur.

66. Și s’au sculat a merge la pământul celor de fealiu striini, și mergea la Samaria.

67. În ziua aceea căzură preoții cetăților, vrând ei să facă bărbăție, ieșind ei la războiu fără de sfat.

68. Și să abātu Iuda la Azot, pământul celor striini de fealiu, și au surpat capiștile lor, și cioplitele bozilor lor, și au ars cu foc, și au prădat prăzile cetăților, și s’au întors la pământul Iudii.

CAP 6

Antioh Efpator căzând în grea boală, moare fiind tare chinuit.

1. Și împăratul Antioh mergea la țările ceale de sus și auzi că iaste Elimais la Persida, cetate slăvită cu avuție, cu argint și cu aur,

2. Și beseareca cea dentr’însa bogată foarte, și acolo acoperemânturi de aur, și zale, și arme, carele au lăsat acolo Alexandru al lui Filip, împăratul machidoneanilor, care au împărățit întâi întru elini.

3. Și au venit și cerca să ia cetatea și să o prade pre ea, și n’au putut, căci s’au înțeleș cuvântul la cei den cetate.

4. Și să sculară la el spre războiu și fugi și să duse de acolo cu mâhnire mare, întorcându-se la Vavilon.

5. Și veni vestind oarecarele lui la Persida, cum s'au înfrânt taberile ceale ce au mers la pământul Iudii

6. Și au mers Lisia cu puteare tare întâiu, și să înfrânse de cătră fața lor, și s'au întărit cu arme și cu puteare și cu prăzi multe, carele au luat den taberile carele au înfrânt,

7. Și au surpat urâciunea ceaea ce au zidit asupra jârtăvnicului den Ierusalim, și svințenia, ca și întâiu, au încunjurat cu ziduri nalte, și pre Vethsura, cetatea lui.

8. Și fu deaca auzi împăratul cuvintele aceastea, să înspăimă și să turbură tare și căzu pre patu; și au căzut în boală de voie rea, căci nu i s'au făcut lui precum gândiia.

9. Și era acolo zile multe, căci să înnoi asupra lui mâhnire mare și gândi că va muri.

10. Și chemă pre toți prietenii lui și zise cătră ei: „Luatu-s'au somnul de la ochii miei și am scăzut cu inema, de grijă.

11. Și ziș inemii: 'Până la ce năcaz am venit și furtună mare întru carea acum sânt? Căci bun și îndrăgit eram întru biruința mea;

12. Și acum îm aduc aminte de răutățile carele am făcut la Ierusalim și am luat toate vasele ceale de aur și ceale de argint, ceale dentr'însul, și am trimis ca să rădice pre ceia ce lăcuiescu Iudea, în deșărt.

13. Cunoscuu că pentru aceastea m'au aflat răutățile aceastea și, iată, pieru cu voie rea mare și în pământ striin'“.

14. Și chemă pre Filip, care era unul den prietenii lui, și-l puse pre el preste toată împărăția lui,

15. Și-i deade lui stema și veșmântul lui și inelul, ca să aducă pre Antioh, fiiul lui, și să-l crească pre el, ca să împărățească.

16. Și muri acolo Antioh împăratul, în anul 149.

17. Și cunoscu Lisia că au murit împăratul și au pus pre Antioh a împărăți, feciorul lui, în locul lui, pre carele au crescut tinirel și au numit numele lui Efpator.

18. Și cei de la margine era închizând pre Israil împrejurul sfintelor, și cercând răutățile în toată vremea, și întărirea limbilor.

19. Și gândi Iuda să-i rădice pre ei și adună tot norodul ca să șază împrejurul lor.

20. Și să adunară împreună și șazură împrejurul lor, anii 150, și au făcut asupra lor stare de săgeți și meștersuguri.

21. Și ieșiră dentr'înșii de la închisoare și să lipiră lângă ei o samă den cei necredincioși den Israil; și mearsără cătră împăratul și zisără:

22. „Până când nu vei face leage și vei izbândi pre frații noștri?

23. Noi binevom să slujim tătâne-tău și să umblăm întru ceale zise de el și să urmăm poruncilor lui; căci cei ce sânt ai norodului acestuia

24. Pentru aceasta să înstriina de la noi. Afară den câți să afla dentru noi, să omorâia, și moștenirele noastre să jăhuia.

25. Și nu preste noi numai întinsără mâna, ce și preste toate hotarăle lor.

26. Și iată, s'au tăbărât astăzi asupra marginii în Ierusalim ca să-l ia pre el; și sfințenia și pre Vethsura au întărit.

27. Și de nu vei apuca înainte pre ei cu sânghiala, mai mari decât acestea vor face și nu vei putea să-i biruiești pre ei“.

28. Și să scârbi împăratul, deaca auzi, și adună pre toți prietenii lui, pre domnii puterii lui și pre cei ce era preste călăreți.

29. Și de la alți împărați, și de la ostroavele mărilor venit-au cătră el puteri năimite.

30. Și era numărul puterii lui 100000 de pedestri, și 20000 de călărime, și pili 32, învățați la războiu.

31. Și au venit pren Idumea și s'au tăbărât asupra Vethsurii și s'au bătut în zile multe și au făcut meștersuguri; și ieșiră și le arsără pre eale cu focu și deaderă războiu bărbătește.

32. Și să sculă Iuda de la margine și să tăbărî la Veth-Zaharia, în preajma taberii împăratului.

33. Și mânecă împăratul dimineața și rădică tabăra întru pornirea ei despre calea Veth-Zahariei; și s'au răsipit puterile la războiu și au trâmbițat cu trâmbițele.

34. Și pililor au arătat sânge de strugur și de mure, ca să-i tocmească pre ei la războiu.

35. Și au împărțit hiarăle la stoluri și au pus lângă fieștecare pil 1000 de bărbați înzăuați cu lanțuri, și coifuri de aramă peste capetele lor, și 500 de călărime rânduți la toată hiara aleasă.

36. Aceștea, mai nainte de vreame, oriunde era hiara, era și ei, și oriunde mergea, mergea împreună, nu să despărția de ea.

37. Și turnuri de lemnu preste eale, tari, acoperindu-se preste fieștecare hiară, încinsă preste ea cu meștersuguri, și pre fieștecare, bărbați 32, cei ce

da războiu preste ei, și indianul ei.

38. Și ceaualtă călărime dencoace și dencoalea au pus, de amândoa părțile taberii, clătînându-se și astupându-se în văi.

39. Și când luciia soarele preste pavezile ceale de aur, sclipiia măgurile de eale și străluciia ca făcliile de foc.

40. Și să întinse o parte oarecarea den tabăra împăratului preste măgurile ceale înalte și unii preste ceale mai de jos, și veniia întemeiat și rânduie.

41. Și să cutremura toți ceia ce auziia glasul mulțimei lor și călătoria mulțimei și izbiturile armelor, pentru că era tabăra mare foarte și vârtoasă.

42. Și să apropie Iuda și tabăra lui spre rânduială și căzură den tabăra împăratului 600 de bărbați.

43. Și văzu Eleazar Avaranul una den fiară, înzăuată cu za împărătească, și era covârșind toate fiările, și i să păru că întru aceea iaste împăratul.

44. Și deade pre sine, ca să mântuiască pre nărodul lui și să-ș câștige lui nume veacinic.

45. Și alergă la ea cu dârjie, în mijlocul stolului, și omoriia și în direapta și în stânga și să desfăcea de el dencoace și dencoalea.

46. Și să vârî supt elifand și să puse supt el și-l omorî pre el; și căzu pre pământ deasupra lui și muri acolo.

47. Și văzu putearea împărăției și pornirea puterilor și să abătură de la ei, și cei den tabăra împăratului să suia întru întimpinarea lor la Ierusalim.

48. Și să tăbărî împăratul la Iudea și la mătura Sionului.

49. Și făcu pace cu cei den Vethsura și ieșiră den cetate, căci nu era lor acolo hrană ca să să închiză într'însa, căci sâmbătă era pământului aceluia.

50. Și luu împăratul Vethsura și rânduie acolo pază, ca să o păzască pre ea.

51. Și tăbărî asupra sfînteniei zile multe și au pus acolo stare de săgeți, și meșterșuguri, și aruncătoare de foc, și zvârlituri de pietri, și scorpidii, ca să zvârlească săgeți, și praștii.

52. Și au făcut ei meșterșuguri cătră meșterșugurile lor, și au dat războiu zile multe.

53. Și bucate nu era în vase, pentru că al șaptelea an era, și cei ce scăpa la Iudea de la limbi au mîncat rămășița punerii.

54. Și au rămas întru ceale sfinte bărbați puțini, căci au biruit pre ei foametea și s'au răsipit fieștecarele la locul lui.

55. Și auzi Lisia cum că Filip, pre care au pus împăratul Antioh, încă fiind viu el, să crească pre Antioh, fiiul lui, ca să împărățască pre el,

56. S’au întors de la Persida și Midia, și puterile ceale ce au mers ale împăratului –cu el, și cum că cearcă să ia lucrurile,

57. Și sânguia și să învita de margine ca să meargă și să zică către împăratul și către povățuitorii puterii și bărbații: „Ne sfârșim în toate zilele, și hrana noastră e puțină, și locul unde sântem tăbărât iaste tare, și sânt asupra noastră grijile împărăției.

58. Acum dară, să dăm dreapta oamenilor acestora și să facem pace cu ei și cu toată limba lor;

59. Și să întărim lor ca să meargă după legile lor, ca și mai înainte, că pentru legiuirile lor, carele am răsipit, s’au urgisit și au făcut toate acestea“.

60. Și plăcu cuvântul înaintea împăratului și a boiarilor, și au trimis către ei să să împace și au priimit.

61. Și s’au jurat lor împăratul și boiarii; asupra acestora au ieșit den cetate.

62. Și au intrat împăratul la muntele Sionului și au văzut tăria locului; și au călcat jurământul carele au jurat și au poruncit și au surpat zidul împrejur.

63. Și să sculă de sâng și să întoarse la Antiohia; și află pre Filip domnind cetatea și deade războiu către el și luo cetatea cu sila.

CAP 7

Continuarea luptelor Macaveilor; biruința lui Iuda asupra lui Nicanor.

1. În anul 151, ieșit-au Dimitrie al lui Selefcu den Râm și să sui cu oameni puțini la o cetate de pre lângă mare și împărăți acolo.

2. Și fu deaca mergea la casa împărăției părinților lui, prinsără puterile pre Antioh și pre Lisia să-i ducă pre ei la el.

3. Și să arătă lui lucrul și zise: „Nu-mi arătați obrazele lor“.

4. Și-i omorără pre ei puterile și șazu Dimitrie în scaunul împărăției lui.

5. Și veniră către el toți bărbații cei fără de leage și necurați den Israil, și Alchimu povățuia pre ei, vrând să preoțască,

6. Și au pârat pe nărod către împăratul, zicând: „Pierdut-au Iuda și frații lui pre toți priatinii tăi, și pre noi ne-au răsipit de la pământul nostru.

7. Acum, dară, trimite un om pre carele vei creade și, mergând, să vază toată pieirea aceasta carea au făcut noao și țării împăratului și să-i cearte pre

ei și pre toți ceia ce ajută lor“.

8. Și au ales împăratul pre Vacchidu, priatenul împăratului, domnind decindea de râu, și mare întru împărăție, și credincios împăratului,

9. Și au trimis pre el și pre Alchim păgânul, și au întărit lui preoția, și au poruncit lui să facă izbânda întru fiii lui Israil.

10. Și să duseră și veniră cu putere multă la pământul Iudii și au trimis soli cătră Iuda și cătră frații lui, cu cuvinte de pace, cu ficleșug.

11. Și n’au luat aminte la cuvintele lor, pentru că au văzut că au venit cu putere multă.

12. Și să adunară cătră Alchim și Vacchid adunare de cărturari, să cerceteaze ceale dreapte.

13. Și întâiu asideii era întru fiii lui Israil, și cerea de la ei pace,

14. Pentru că au zis: „Om preot den semenția lui Aaron au venit cu puterile și nu ne va face strâmbătate noao“.

15. Și grăi cu ei cuvinte de pace și să jură lor zicând: „Nu vom cerceta voao rău și priatenilor voștri“.

16. Și s’au încrezut lui, și au prins dentru ei 60 de bărbat și au omorât pre ei într’o zi, după cuvintele carele au scris:

17. „Trupurile sfinților tăi și sânghiurile lor au vărsat împrejurul Ierusalimului și nu era la ei cine să-i îngroape“.

Psalm 78, 1-3.

18. Și au căzut frica lor și cutremurul preste tot norodul, căci au zis că: „Nu iaste la ei adevăr și judecată, pentru că au călcat starea și jurământul carele au jurat“.

19. Și s’au sculat Vacchidu de la Ierusalim și s’au tăbărât la Vizeth și au trimis și au prins pre mulți den oamenii cei ce era împreună cu el, carei de bunăvoie au venit, și pre o samă den norod, și i-au junghiat pre ei la fântâna cea mare.

20. Și au așăzat țara pe sama lui Alchim și au lăsat cu el putere ca să-i ajute lui și să duse Vacchid cătră împăratul.

21. Și să nevoi Alchim pentru arhierie;

22. Și s’au adunat cătră el toți ceia ce turbura norodul lor, și au biruit pământul Iudii și au făcut rană mare în Israil.

23. Și văzu Iuda toată răutatea carea o au făcut Alchim și cei ce era cu el întru fiii lui Israil, mai mult decât limbile.

24. Și ieși la toate hotarăle Iudeii împrejur și au făcut izbândă întru bărbații cei ce au mers de bunăvoie și s’au oprit a merge în țară.

25. Și deaca au văzut Alchim că s’au întărit Iuda și cei ce era cu el și conosci că nu va putea să le stea împotrivă, și să întoarse cătră împăratul și făcu pârâre asupra lor.

26. Și au trimis împăratul pre Nicanor, unul den boiarii lui cei slăviți, care avea pizmă și vrăjmășie asupra lui Israil, și porunci lui să rădice norodul.

27. Și veni Nicanor la Ierusalim cu puteare multă și trimise cătră Iuda și cătră frații lui, cu vicleșug, cuvinte de pace, zicând:

1 Mac. 15, 1.

28. „Să nu fie vrajbă în mijlocul nostru și al vostru, voi veni cu oameni puțini ca să văzu fețele voastre cu pace“.

29. Și veni cătră Iuda și să sărutară unii cu alții cu pace, și vrăjmașii era gata să hrăpească pre Iuda.

30. Și să conosci cuvântul la Iuda că cu vicleșug au venit asupra lui, și să temu de cătră el și nu vru a-i mai vedea obrazul.

31. Și conosci Nicanor că s’au descoperit sfatul lui și ieși întru întâmpinarea Iudii, despre Farsarama, la războiu.

32. Și căzură den cei ce era cu Nicanor ca vro 500 de bărbați și fugiră la cetatea lui David.

33. Și după cuvintele aceastea, suitu-s’au Nicanor la muntele Sionul; și au ieșit dentru preoți, de la ceale sfinte, și den cei bătrâni ai norodului, să i se închine lui cu pace și să-i arate lui arderea cea de tot care să aduce pentru împăratul.

34. Și batjocori pre ei și-i măscări pre ei și pângări pre ei și grăi mândru.

35. Și să jură cu mânie zicând: „De nu se va da Iuda și tabăra lui în mâinile mele acum, și va fi de mă voi întoarce cu pace, voi arde casa aceasta!“ Și ieși cu mânie mare.

36. Și intrară preoții și stătură despre fața jârtăvnicului și a besearecii și plânsără și zisără:

37. „Tu ai ales casa aceasta, să să numească numele tău într’însa, să fie casă de rugă și de umilință norodului tău.

38. Fă izbândă la omul acesta și în tabăra lui, și să cază în sabie; adu-ți aminte de hulele lor și nu le da lor îngăduială!“

39. Și ieși Nicanor den Ierusalim și să tăbărî la Vethoron și-l întâmpină pre el putearea Siriei.

40. Și Iuda să tăbărî în Adasa cu 3000 de oameni; și să rugă Iuda și zise:

4 Împ. 19, 35.

41. „Cei de la împăratul, când au blestemat, au ieșit îngerul tău și au lovit dentru ei 185 de mii.

Tovit 1, 15.

42. Așa zdrobeaște tabăra aceasta înaintea noastră astăzi, și să cunoască cei rămași că au grăit rău asupra svintelor tale; și-l judecă pre el după răutatea lui!“

Sirah 48, 24.

43. Și să loviră taberile spre războiu în 13 ale lunii lui adar și să zdrobi tabăra lui Nicanor și căzu el întâiu la războiu.

Isaia 37, 36.

44. Și deaca văzu tabăra lui că au căzut Nicanor, lepădându-ș armele lor, fugiră.

45. Și gonii pre ei cale de o zi, de la Adasa până a veni la Gasira, și au trâmbițat denapoia lor cu trâmbițele sămnărilor.

46. Și au ieșit den toate satele Iudii demprejur și covârșii pre ei. Și să întoarseră ceia cătră ceia și au căzut toți de sabie și n’au rămas dentr’înșii nici unul.

47. Și au luat prăzile și pleanul, și capul lui Nicanor au luat, și direapta lui, carea o au întins cu mândrie, și o au adus și o au întins lângă Ierusalim.

48. Și s’au veselit nărodul foarte și au adus ziua aceea zi de veselie mare.

49. Și au pus ca să ție preste tot anul ziua aceasta, a 13 a lui adar.

50. Și să ostoi pământul Iudii puținale zile.

CAP 8

Despre legătura lui Iuda cu romanii.

1. Și auzi Iuda numele rămleanilor, că sânt tari la vârtute și sânt voitori de bine tuturor celora ce să lipesc lângă ei și, câți vor veni la ei, întăresc lor prieteșug și cum că sânt tari la vârtute.

2. Și au povestit lui războaiele lor și vitejiile carele au făcut întru franțozi și cum i-au biruit pre ei și i-au adus pre ei supt dajde.

3. Și câte au făcut în țara Șpaniei a birui băile ceale de argint și ceale de aur de acolo.

4. Și au biruit locul tot cu sfatul lor și cu răbdarea mâniei, și locul era departe de la ei foarte; și împărații ceia ce au venit asupra lor de la marginea

pământului până au zdrobit pre ei și au lovit întru ei rană mare; și ceialalți dau lor bir preste an.

5. Și pre Filip și pre Perseia, împăratul chiteanilor, și pre cei rădicați asupra lor i-au zdrobit pre ei cu războiu și au biruit pre ei.

6. Și pre Antioh cel Mare, împărat al Asiei, cela ce au mersu asupra lor spre războiu, având 120 de pili, și călărime, și cară, și puteare multă foarte, și să zdrobi de dânșii.

7. Și-l prinsă pre el viu și au tocmi lor să le dea, și el și cei ce vor împărăți după el, bir mare, să dea zăloage și usebire,

8. Și țara Indii, și Midia, și Lidia, și de la ceale mai bune țări ale lor și, luându-le pre eale de la el, le-au dat pre eale lui Evmeni împăratului.

9. Și cum că cei den grecime s'au sfătuit să meargă și să rădice pre ei, și să înțelească cuvântul la ei

10. Și au trimis asupra lor pre un voivod și au dat războiu cătră ei și au căzut dentru ei răniți mulți și au robit pre mulți, pre muierile lor, și pre fii lor, și i-au prădat pre ei și au biruit pământul lor și au surpat țăriile lor și i-au jăfuit pre ei și i-au robit de tot pre ei, până în ziua aceasta.

11. Și cealealalte împărății și ostroave, câți oarecând s'au înponcișat lor, i-au stricat și i-au robit pre ei.

12. Iară cu prietenii lor și cu cei ce să odihnesc cu ei au păzit prieteșugul, și au biruit împărățiile ceale de aproape și ceale de departe, și câți auziia numele lor, să temea de cătră ei.

13. Și la câți vor să ajute și să împărătescă [împărătesc]; și pre carii vor îi mută; și s'au înălțat foarte.

14. Și întru toate acestea n'au pus nimeni dentru ei stema și nu s'au îmbrăcat cu mohorât ca să să mărească întru ea.

15. Și ca să dea sfatu ș'au făcut lor, și în toate zilele să sfătuia 320, sfătuindu-să pururea pentru mulțime ca să-i bine-împodobească pre ei.

16. Și-ș încred domnia lor asupra unui om pre an și a stăpâni tot pământul lor și toți ascultă de unul și nu iaste zavistie, nici râvnire întru ei.

17. Și alese Iuda pre Efpolem, feciorul lui Ioan al lui Accos, și pre Iason, fiiul lui Eleazar, și au trimis pre ei la Râm, să le întărească lor prieteșug și ajutoriu

18. Și ca să rădice jugul de la ei, căci văzură împărăția grecilor robind pre Israil cu robie.

19. Și mearsă la Râm, și calea era multă foarte, și înțară la sfat și răspunsă și zisă:

20. „Iuda Macaveul și frații lui și mulțimea jidovilor ne-au trimis pre noi cătră voi, să întărim împreună cu voi ajutoriu și pace și să ne scriem noi ajutori și priateni voao“.

21. Și plăcu cuvântul înaintea lor.

22. Și acesta e izvodul cărții, carele s’au izvodit pre table de aramă și au trimis la Ierusalim, să fie lângă ei acolo, pomenire de pace

23. Și ajutoriu: „Cu bine să fie râmleanilor și limbii jidovești, pre mare și pre uscat, în veac, și sabie și vrăjmașu să să depărteaze de la dânșii.

24. Iară de să va întâmpla războiu în Râm mai nainte, sau tuturor ajutorilor lor întru toată domnia lor,

25. Să ajutorească limba jidovilor, precum vreamea li să va scrie lor, cu inimă plină.

26. Și celor ce să vor bate nu le vor da, nici le vor ajutori cu grâu, cu arme, cu argint, cu vase; în ce chip s’au părut râmleanilor, și vor păzi pazele lor, neluând nimica.

27. Și, aseamene, de să va tâmpla la limba jidovilor mai nainte războiu, vor ajutori râmleanii den suflet, precum lor vreamea să va scrie.

28. Și celor ce vor ajutori nu se va da grâu, arme, argint, vase; precum s’au părut Râmului, și vor păzi pazele aceastea, și nu cu viclenie.

29. După cuvintele aceastea au întărit râmleanii norodului jidovilor.

30. Iară după cuvintele aceastea, de vor vrea aceștea și aceia să adaogă sau să scază, vor face dentru aleagerea lor; și ce vor adaoge au vor scădea, vor fi chiară.

31. Și pentru răutățile carele împăratul Dimitrie face la ei, scris-am lui zicând: ‘Pentru ce ai îngreuiat jugul tău preste priatenii noștri, ajutori jidovi?’

32. Deci, de vor mai jelui de tine, vom face lor judecată și vom da războiu ție și pre mare și pre uscat’“.

CAP 9

Războaiele lui Iuda și moartea lui. Ionathan urmează în locul lui și face războiu.

1. Și auzi Dimitrie că au căzut Nicanor și puterile lui în războiu și adaose a mai trimite pre Vacchid și pre Alchim, de al doilea rând, la pământul Iudii, și cornul cel drept împreună cu ei.

2. Și mearsă pe calea cea despre Galgala și să tăbărâ la Mesaloth cea den Arvila și au luat pre ea și au pierdut suflete de oameni multe.

3. Și în luna dentâiu, la anul 152, să tăbărâ asupra Ierusalimului.

4. Și să sculară și mearsă la Vereea cu 20000 de bărbați și 2000 de călăreți.

5. Și Iuda era tăbărât în Eleasa, și 3000 de bărbați aleși –împreună cu el.

6. Și văzură mulțimea puterilor că mulți sânt și să temură foarte și fugiră mulți den tabără, n’au rămas dentru ei fără numai 800 de bărbați.

7. Și văzu Iuda că s’au răsipit tabăra lui și războiul îl grăbiia pre el, și să sfărâma cu inima, căci nu avea vreme să-i strângă pre ei, și să slăbi.

8. Și zise celor rămași: „Să ne sculăm, și să ne suim asupra împotivnicilor noștri, dară de-i vom putea să-i batem pre ei“.

9. Și-l întoarsă pre el, zicând: „Nu vom putea, ce numai să mântuim ale noastre suflete; acum te întoarce, că frații noștri s’au răsipit; și să dăm războiu cătră dânșii, și noi sântem puțini“.

10. Și zise Iuda: „Să nu-m fie mie să fac lucrul acesta, să fug de la ei, și vremea noastră s’au apropiat, și să murim vitejaște pentru frații noștri și să nu lăsăm vină mărireii noastre“.

11. Și să sculă putearea de la tabără și stătură întru întimpinarea lor; și să împărți călărimea în doao părți, și prăștiașii și arcașii mergea înaintea puterii, și cei de frunte războinici, toți cei tari.

12. Și Vacchid era în cornul cel drept și să apropie stolul dentru amândoao părțile și striga cu trâmbițele.

13. Și trâmbițară cei de la Iuda și ei cu trâmbițele și să clăti pământul de glasul taberelor și să făcu războiul împreunat de dimineață până în sară.

14. Și văzu Iuda că Vacchid și tăria taberei era în cei den dreapta și veniră împreună cu el toți cei tari de inimă.

15. Și să zdrobi cornul cel drept de la dânșii și goniia denapoia lor, până la măgura Azotului.

16. Și cei den cornul stâng văzură că s’au zdrobit cornul cel drept și să întoarsă după Iuda și după cei ce era împreună cu el pre den dos.

17. Și să îngreue războiul și căzură răniți mulți, și den ceia și den ceia.

18. Și Iuda căzu, și ceialalți fugiră.

19. Și rădicară Ioanathan și Simon pre Iuda, fratele lor, și-l astrucară pre el în groapa părinților lui, în Modiim.

20. Și-l plânsă pre el și-l tânguiră pre el tot Israilul tânguire mare, și jăliia zile multe, și ziseră:

21. „Cum căzu cel tare, care au mântuit pre Israil?”

22. Și ceale mai multe ale cuvintelor Iudei și ale războaielor și ale vitejiilor care au făcut și ale mărimii lui nu s’au scris, pentru că multe era foarte.

23. Și fu, după moartea Iudei, plecară cei fără de leage în toate hotarale lui Israil și răsăriră toți ceia ce fac strâmbătatea.

24. În zilele acealea să făcu foamete mare foarte și de bunăvoie să deade țara împreună cu ei.

25. Și alese Vacchid pre oamenii cei necredincioși și puse pre ei domni țării.

26. Și cerceta și iscodiia pre priatinii Iudei și aducea pre ei cătră Vacchid și-ș izbândiia întru dânșii și-i batjocuriia pre ei.

27. Și să făcu necaz mare în Israil, carele nu s’au făcut den ziua carea nu s’au ivit proroc întru ei.

28. Și să adunară toți priatinii Iudei și ziseră lui Ioanathan:

29. „De când fratele tău Iuda au murit, și om aseamenea lui nu iaste, să iasă cătră vrăjmași și cătră Vacchid și întru cei ce pizmuiesc limbii noastre,

30. Acum dară, pre tine te-am ales astăzi ca să ne fii în locul lui noao căpetenie și povățuitoriu, ca să bați războiul nostru”.

31. Și priimi Ioanathan în vremea aceea povățuirea și să sculă în locul Iudei, fratelui lui.

32. Și înțelease Vacchid și cerca pre el să-l omoară.

33. Și află Ioanathan și Simon, fratele lui, și toți cei ce era cu el și fugiră la pustiiul lui Thecoe și să tăbărâră la apa lacului Asfarului.

34. Și află Vacchid, în ziua sâmbetelor, și veni el și toată oastea lui, decindea de Iordan.

35. Și trimise pre fratele lui, povățuitoriu gloatei, și au rugat pre navatei, priatinii lui, să puie la ei unealtele ceale multe.

36. Și ișiră fiii lui Iambri de la Midava și prinsără pre Ioan și toate câte avea și să duseră cu eale.

37. Și după cuvintele aceastea, vestiră lui Ioanathan și lui Simon, fratele lui, că fiii lui Iamvri fac nuntă mare și aduc nevasta de la Nadavath, fata unui boiariu den cei mari ai hananeilor, cu pompă mare.

38. Și-ș aduse aminte de Ioan, fratele lui, și să suiră și să ascunseră supt acoperemântul muntelui.

39. Și rădicară ochii lor și văzură și iată, gâlceavă și gloată și povară multă, și ginerile au ieșit, și priatenii lui și frații lui, întru timpinarea lor, cu

tâmpene și cu muzice și cu arme multe.

40. Și să sculară asupra lor de unde era ascunși cei ai lui Ioanathan și uciseră pre ei și căzură răniți mulți, și cei rămași au fugit la munte; și luară toate prăzile lor.

41. Și să întoarse nunta spre plângere și glasul muzicelor lor spre jale.

42. Și au izbândit izbândirea sângelui fratelui lor și s'au întors la băhnișul Iordanului.

43. Și auzi Vacchidu și veni în ziua sâmbetelor până la mătcile Iordanului cu puteare multă.

44. Și zise Ioanathan celor de lângă el: „Să ne sculăm acum și să dăm războiu pentru sufletele noastre, pentru că nu iaste astăzi ca ieri și ca alaltaieri.

45. Că iată, războiul iaste în preajma noastră și denapoia noastră, și apa Iordanului dencoace și dencolea, și băhniș și dumbravă, nu iaste loc de-a ne abate.

46. Acum dară, strigați la ceriu pentru ca să scăpați den mâna vrăjmașilor noștri“. Și să împreună războiul.

47. Și întinse Ioanathan mâna lui să lovească pre Vacchidu și să deade de la el înapoi.

48. Și sări Ioanathan și cei ce era cu el în Iordan și înotară până decindea, și ceia n'au trecut Iordanul asupra lor.

49. Și căzură de la Vacchidu în ziua aceea ca vro 1000 de bărbați.

50. Și să înturnă la Ierusalim și zidi cetăți tari în Iudea: întărirea cea den Iereho, și pre Emmaum, și pre Vethoron, și pre Vethil, și pre Thamnatha, Farathoni, și pre Tefon, cu ziduri nalte și porți și zăvoară.

51. Și puse strajă într'însele, ca să fie cu vrăjmășie spre Israil.

52. Și au întărit cetatea cea den Vethsura, și pre Gazara, și marginea, și au pus într'însele puteri și puneri de mâncări.

53. Și au luat pre fiii povățuitorilor țării zăloage și au pus pre ei la margine, în Ierusalim, în pază.

54. Și în anul 153, în luna a doua, porunci Alchim să surpe zidul curții sfintelor cei mai denlăuntru; și surpă lucrurile prorocilor și începu a surpa.

55. În vremea aceea, rănit-u-s'au Alchim și să conteniră lucrurile lui și să astupă gura lui și să slăbi și nu mai putea grăi cuvânt și a porunci pentru casa lui.

56. Și muri Alchim în vremea aceea cu muncă mare.

57. Și văzu Vacchidu că au murit Alchim, și să înturnă cătră împăratul și să ostoi pământul Iudii ani 2.

58. Și să sfătuiră toți cei fără de leage zicând: „Iată, Ionathan și cei ai lui cu liniște lăcuiesc, nădejduind; acum dară, să aducem pre Vacchidu și va prinde pre ei toți într’o noapte“.

59. Și mergând, s’au sfătuit cu el.

60. Și să sculă a veni cu puteare multă și au trimes cărți pre ascuns la toți ajutorii lui cei den Iudea ca să prinză pre Ionathan și pre cei ce-s cu el; și nu putea, căci s’au înțelese lor sfatul lor.

61. Și au prins den bărbații țării, den căpeteniile răutății, ca vro 50 de bărbați și i-au omorât pre ei.

62. Și să osebi Ionathan și Simon și cei ce era cu el la Vethvasi cea den pustiu și zidi ceale surpate ale ei și au întărit pre ea.

63. Și află Vacchidu și adună toată mulțimea lui și celor den Iudea porunci.

64. Și viind, să tăbărî asupra Vethvasiei și au bătut pre ea zile multe și au făcut meșteșuguri.

65. Și au lăsat Ionathan pre Simon, fratele lui, în cetate și ieși în țară; și ieși cu număr.

66. Și lovi pre Odomira și pre frații lui și pre fiii lui Faseron la lăcașurile lor și începu a bate și să sui cu puteri.

67. Și Simon și cei ce era cu el ieșiră den cetate și arsără meșteșugurile.

68. Și deaderă războiu cătră Vacchid și să zdrobi de cătră ei și-l năcăjiia pre el foarte, căci era sfatul lui și venirea lui deșartă.

69. Și să urgisi cu mânie asupra bărbaților celor fără de leage, celor ce au sfătuit pre el ca să vie în țară, și au omorât dentru ei mulți; și să sfătui ca să meargă la pământul lui.

70. Și înțelease Ionathan și trimise cătră el soli, ca să tocmească cătră el pace și să le dea lor robimea.

71. Și au priimit și au făcut după cuvintele lui; și i să jură lui cum nu-i va mai cerca răul în toate zilele vieții lui.

72. Și i-au dat lui robimea carea au robit mai nainte den pământul Iudii și, înturnându-se, să duse la pământul lui și n’au mai adaos încă a veni la hotarale lor.

73. Și să ostoi sabia den Israil; și au lăcuit Ionathan în Mahmas, și începu Ionathan a judeca pre nărod, și au stins pre cei necurați den Israil.

CAP 10

Prietenia lui Ionathan cu împăratul Alexandru.

1. Și în anul 160, suitu-s'au Alexandru al lui Antioh Epifan și au luat Ptolemaida și l-au priimit pre el și au împărășit acolo.
2. Și auzi Dimitrie împăratul și adună putearea multă foarte și ieși în timpinarea lui la războiu.
3. Și au trimis Dimitrie cătră Ionathan cărți cu cuvinte de pace, ca să-l mărească pre el, pentru că zise:
4. „Să apucăm a pune pace cu ei mai nainte decât a pune el cu Alexandru împotriva noastră.
5. Pentru că-ș va aduce aminte toate răutățile carele am făcut cătră el, și la frații lui, și la limba lui“.
6. Și-i deade lui volnicie să adune puteri și să facă arme și să fie el ajutoriu lui, și pre cei zălojiț, ce era la margine, zise să-i dea lui.
7. Și veni Ionathan la Ierusalim și au citit cărțile la auzirea a tot nărodul și celor den margine.
8. Și să temură cu frică mare când auziră că i-au dat lui împăratul volnicie să adune puteri.
9. Și au dat cei den margine lui Ionathan pre cei zălojiț, și i-au dat pre ei părinților lor.
10. Și lăcui Ionathan în Ierusalim și începu a zidi și a înnoi cetatea.
11. Și zise cătră ceia ce fac lucrurile să zidească zidurile și muntele Sionului, preprejur, den pietri cu patru muchi, întru întărire; și au făcut așa.
12. Și au fugit cei striini de fealiu, cei ce era în țările carele au zidit Vacchid,
13. Și au lăsat fieștecarele locul lui și s'au dus la pământul lui.
14. Fără numai în Vethsura au rămas oarecarii den ceia ce au lăsat leagea și poruncile, pentru că le era lor scăpare.
15. Și auzi Alexandru împăratul făgăduialele câte au trimis Dimitrie lui Ionathan, și i-au povestit lui războaiele și vitejiile care au făcut el și frații lui, și trudele carele au avut, și zise:
16. „Au afla-vom noi un bărbat ca acesta? Și acum să-l facem pre el priaten și ajutoriu noao“.
17. Și au scris cărți și au trimis lui, după cuvintele aceastea zicând:
18. „Împăratul Alexandru, fratele, lui Ionathan –bucurie!

19. Auzit-am de tine cum că ești bărbat vârtos cu puteare și iscusit ești a fi noao priaten.

20. Și acum te-am pus astăzi pre tine arhiereu limbii tale și priaten împăratului să te chemi (și trimise lui mohorât și coroană de aur) și să socotești ceale ce sânt ale noastre și să păzești prieteșug cătră noi“.

21. Și să îmbracă Ionathan cu svântul vășmânt, în a șaptea lună, în anul 160, în praznicul facerii colibilor, și au adunat puteare și au făcut arme multe.

22. Și auzi Dimitrie cuvintele aceastea și să mâhni și zise:

23. „Pentru ce am făcut aceasta, de au apucat mai nainte de noi Alexandru a pune prieteșug cu jidovii spre întărire?

24. Scrie-voiu și eu lor cuvinte de mângâiare și de înălțime și de dări, ca să fie împreună cu mine spre ajutoriu“.

25. Și au trimis lor după cuvintele aceastea: „Împăratul Dimitrie, neamului Iudeilor, să să bucure!

26. De vream ce ați păzit ceale cătră noi tocmeale și ați stătut întru prieteșugul nostru și nu v’ați lipit lângă vrăjmașii noștri, auzit-am și ne-am bucurat.

27. Și acum, rămâneți încă a păzi cătră noi credință, și vom răsplăti voao bune pentru carele faceți cu noi.

28. Și vom lăsa voao lăsări multe și vom da voao dări.

29. Și acum, slobozescu pre voi și lasu voao pre toți jidovii de biruri și de prețul sării și de cununi; și pentru întreiala seminții

30. Și pentru jumătatea de roada cea de lemn, ce mi să vine mie a lua, iert de astăzi înainte a nu mai lua den țara Iudii și de la ceale 3 legi ce s’au adaos ei, de la Samaritida și Galilea, și den ziua de astăzi și până în veac.

31. Și Ierusalimul fie sfânt și iertat, și hotarăle lui, zeciuialele și vămile.

32. Lasu și biruința marginii ceii den Ierusalim și o dau arhiereului, ca să puie într’însa bărbați, pre care ar aleage el, a o păzi pre ea.

33. Și tot sufletul jidovilor, ce s’au robat de la pământul Iudii la toată împărăția mea, îl lasu slobodu în dar; și toți să lase birurile lor și ale dobitoacelor lor.

34. Și toate sărbătorile, și sâmbetele, și lunile noao, și zilele ceale dovedite, și 3 zile mai nainte de sărbătoare, și 3 zile după sărbătoare, fie toate zilele slobode și iertare la toți jidovii ceia ce sânt întru împărăția mea.

35. Și nu va avea volnicie nimeni să facă și să dodeiască pre neștine dentru ei, pentru tot lucrul.

36. Și să scrie den jidovi la puterile împăratului la 30000 de bărbați și să vor da lor lefi, cum să cuvine la toate puterile împăratului.

37. Și să voru pune dentru ei întru țăriile ceale mari ale împăratului și dentru aceștea să vor pune preste trebile împărăției care sânt de credință și căpeteniile carii vor fi preste ei să fie dentru ei și să umble după legile lor, precum au și poruncit împăratul în pământul Iudii.

38. Și ceale 3 legi [ce] s'au adaos la Iudea de la țara Samariei, să să adaogă la Iudea, ca să să socotească să fie supt unul, ca să nu asculte de altă biruință fără numai de arhiereu.

39. Ptolemaida și ceaea ce e alătura cu ea am dat-o dar sfinților celor den Ierusalim, la cheltuiala cea ce să cuvine la ceale sfinte.

40. Și eu dau pre anu 15000 de sicile de argint den viniturile împăratului, de la locurile ceale ce să cuvin.

41. Și tot cel ce prisoseaște, care n'au fost dând cei ce era preste trebi, ca în anii cei dentâiu, de acum vor da la lucrurile Casii.

42. Și, preste aceastea, 5000 de sicile de argint, carii lua de la trebi, ca în anii cei de mai nainte, ai Sfântului, den venit pre an, și aceștea să lase, pentru că să cadu aceastea preoților celor ce slujăscu.

43. Și oricâți ari fugi la besearica cea den Ierusalim și în toate hotarăle ei, fiind datori împărătești și tot lucrul, să să slobozească, și toate câte sânt lor, întru împărăția mea.

44. Și a să zidi și a să înnoi lucrurile sfintelor, și cheltuiala să va da den venitul împăratului.

45. Și să să zidească zidurile Ierusalimului și să le întărească împrejur, și cheltuiala să va da den venitul împăratului; și să să zidească zidurile ceale den Iudea“.

46. Și deaca auzi Jonathan și norodul cuvintele aceastea, nu le-au crezut, nici le-au priimit, căci ș'au adus aminte de răutatea cea mare carea o au făcut în Israil și au năcăjit pre ei foarte.

47. Și să voiră bine cu Alexandru, căci el s'au făcut lor începătoriu de cuvinte de pace și era lui într'ajutoriu în toate zilele.

48. Și adună Alexandru împărat puteri mari și să tăbărî împotriva lui Dimitrie.

49. Și deaderă războiu acești doi împărați; și fugi tabăra lui Dimitrie și goni pre el Alexandru.

50. Și să întări preste ei și întări războiul foarte, până au apus soarele, și căzu Dimitrie, în ziua aceaea.

51. Și au trimis Alexandru către Potolomeu, împăratul Eghipetului, soli, după cuvintele acestea zicând:

52. „De vreme ce m’am înturnat la pământul împărăției mele și am șăzut în scaunul părinților miei și am biruit putearea și am înfrânt pre Dimitrie și am biruit țara noastră

53. Și dedeu cu dânsul războiu și să înfrânse el și tabăra lui de noi și am șăzut pre scaunul împărăției lui,

54. Și acum, să întărim între noi prieteșug: și acum dă-m pre fata ta să o iau muiare, și voi fi ginere ție și voi da ție dări și ei, vreadnice ție“.

55. Și răspunse Potolomeu împăratul zicând: „Bună zi, în carea te-ai întors la pământul părinților tăi și ai șăzut în scaunul împărăției lor.

56. Și acum voi face ție ceale ce ai scris; ce vino să ne tâlnim la Ptolemaida, ca să ne vedem unul cu altul, și te voi face ginere precum ai zis“.

57. Și ieși Ptolemeu den Eghipet, el și Cleopatra, fata lui, și veniră la Ptolemaida, în anul 162.

58. Și să întimpină cu Alexandru împăratul și-i deade pre Cleopatra, fata lui, și-i făcu nunta ei la Ptolemaida, precum fac împărații, cu slavă mare.

59. Și scrise Alexandru împăratului Ioanathan să vie întru întimpinarea lui.

60. Și mearse cu mărire la Ptolemaida și să întimpină cu cei 2 împărați și deade lor argint și aur, și priatinilor lor dări multe, și află har înaintea lor.

61. Și să adunară asupra lui bărbați ucigași den Israil, oameni fără de leage, să-l pârască pre el, și nu-i băgă în seamă împăratul.

62. Și porunci împăratul și dezbrăcară pre Ioanathan de hainele lui și-l îmbrăcară pre el cu mohorât; și făcu așa.

63. Și-l puse împăratul de șăzu cu el și zise boiarilor lui: „Ieșiți cu el la mijlocul cetății și strigați ca nimeni să nu să roage împotriva lui, pentru nici un lucru, și nimeni să nu-l dodeiască, pentru tot cuvântul“.

64. Și fu deaca văzură cei ce-l pâria mărirea lui, precum au strigat, văzându-l îmbrăcat și cu mohorât, fugiră toți.

65. Și-l mări pre el împăratul și-l scrise pre el den priatinii cei den frunte și-l puse pre el voivod și părtașu domnilor.

66. Și să întoarse Ioanathan la Ierusalim cu pace și cu veselie.

67. Și, în anul 165, veni Dimitrie, feciorul lui Dimitrie de la Crit, la pământul părinților lui.

68. Și auzi Alexandru împărat și să mâhni foarte și să întoarse la Antiohia.

69. Și puse Dimitrie pre Apolonie, pre cea ce era la Chili-Siria, și adună putere mare; și s’au tăbărât la Iamnia și au trimis către Jonathan arhiereul, zicând:

70. „Tu însuți te rădici asupra noastră? Și eu m’am făcut de batjocură și de ocară pentru tine; și pentru căci biruiști preste noi în munți?

71. Acum dară, de te nădejduiești pre puterile tale, pogoară-te către noi la câmpu și să ne lovim amândoi acolo, căci cu mine iaste puterea cetăților.

72. Întreabă și află cine sânt; și ceialalți carii ajută noao. Și zic: ‘Nu iaste voao stare de picioru de către fața noastră, căci de doao ori s’au înfrânt părinții tăi în pământul lor’.

73. Și acum nu vei putea să stai înaintea călărimii și a unii puteri ca aceștia la câmpu, unde nu iaste piatră, nici pietricică, nici loc de fugă“.

74. Și deaca auzi Jonathan cuvintele lui Apolonie, s’au pornit cu cugetul și au ales 10000 de bărbați și ieși den Ierusalim și-l întâmpină Simon, fratele lui, spre ajutorul lui.

75. Și să tăbărî la Iopi și-l închiseră pre el den cetate, căci straja lui Apolonie era la Ioppa, și o bătură pre ea.

76. Și temându-se, deschiseră cei den cetate și stăpâni Jonathan Ioppa.

77. Și auzi Apolonie și să tăbărî aproape cu 3000 de călărimie și putere multă și mearse la Azot, ca cum ar călători, și împreună să apropie la câmp, pentru căci avea el mulțime de călărimie și să nădejduia pre dânsa.

78. Și goni Jonathan denapoia lui la Azot și să loviră taberele denapoia lui spre războiu.

79. Și lăasă Apolonie 1000 de călărimie pre ascuns denapoia lor.

80. Și află Jonathan că iaste ficleşug denapoia lui și au încungiurat tabăra lui; și scuturară săgețile la norod de dimeneață până înde sară.

81. Iară norodul sta precum poruncise Jonathan și osteniră caii lor.

82. Și trase Simon puterea lui și să lovi cu stolul, pentru că călărimia slăbise, și să zdrobiră de el și fugiră.

83. Și călărimia s’au răsipit la câmp și au fugit la Azot și înțară la Vithdagon, capiștea lor, ca să scape.

84. Și au ars Jonathan Azotul și cetățile ceale demprejurul ei, și luo prăzile lor, și beseareca Dagonului și pre cei ce au fugit într-însa i-au ars cu foc.

85. Și să făcură cei ce au căzut de sabie, împreună cu ceia ce s'au ars, ca 8000 de oameni.

86. Și să sculă Ionathan de acolo și să tăbărî la Ascalon și ieșiră cei den cetate spre timpinarea lui, cu mărire mare.

87. Și să înturnă Ionathan la Ierusalim, împreună cu ceia de lângă el, având prăzi multe.

88. Și fu deaca auzi Alexandru împăratul cuvintele aceastea, și adaose a mări pre Ionathan.

89. Și trimise lui paloș de aur, precum iaste obiceiul a să da rudelor împăraților, și-i deade lui pre Accaron și toate hotarale ei spre dare de sorțu.

CAP 11

Alexandru învins și omorât în Aravia. Împărăția lui Dimitrie. Cinstea lui Ionathan înaintea împăraților.

1. Și împăratul Eghipetului au adunat puteri multe, ca năsipul de la țarmurile mării, și corabii multe, și cercă să biruiască de tot împărăția lui Alexandru, cu vicleșug, și să adaogă pre ea la împărăția lui.

2. Și ieșiră la Siria cu cuvinte de pace și deschidea lui cei den cetăți și-l întimpina pre el, căci porunca împăratului Alexandru era să iasă întru timpinarea lui, căci îi era lui socru.

3. Și deaca intra la cetățile Ptolemaidei, au rânduie puterile și strajă în fieștecare cetate.

4. Și deaca să apropie la Azot, arătă lui beseareca lui Dagon arsă, și Azotul și împrejururile ei surpate, și trupurile lepădate, și pre cei arși, pre carii au ars la războiu, pentru că au făcut stoguri de ei în calea lui.

5. Și povestiră împăratului ceale ce au făcut Ionathan, ca să-l defaime pre el, și tăcu împăratul.

6. Și întimpină Ionathan pre împăratul la Ioppa cu mărire și să sărutară împreună și au dormit acolo.

7. Și mearse Ionathan cu împăratul până la râul ce să cheamă Elether și să întoarse la Ierusalim.

8. Și împăratul Potolomeu birui cetățile ceale de pre lângă mare până la Selevchia cea de pre lângă mare și socotiia pentru Alexandru gânduri reale.

9. Și trimise soli către Dimitrie împăratul zicând: „Vino să punem între noi legătură și voiu da ție pre fata mea, carea ține Alexandru, și vei împărăți

împărăția tătâne-tău,

10. Pentru că m'am căit căci i-am dat lui fata mea, că au cercat să mă omoară“.

11. Și l-au hulit pre el pentru că au poftit el împărăția lui.

12. Și luându-ș fata, o deade lui Dimitrie; și să streină Alexandru și să arată vrajba lor.

13. Și întră Potolomeu la Antiohia și puse 2 steme în capul lui: și a Asiei și a Eghiptului.

14. Și Alexandru împăratul era în Chilichia în vremile acealea, căci să viclenise cei de la locurile acealea.

15. Și auzi Alexandru și veni asupra lui cu războiu; și ieși Potolomeu și-l întâmpină pre el cu mână tare și-l înfrânse pre el.

16. Și fugi Alexandru la Aravia, ca să să acopere el acolo, și împăratul Potolomeu s'au înălțat.

17. Și luo Zavdiil arapul capul lui Alexandru și-l trimise lui Potolomeu.

18. Și împăratul Potolomeu muri a treia zi și cei ce era în cetăți pieriră de cei ce era într'însele.

19. Și împărăți Dimitrie în anul 167.

20. În zilele acealea adună Ioanathan pre cei den Iudea ca să bată marginea cea den Ierusalim, și făcu asupra ei meșterșuguri multe.

21. Și mearseră oarecarii, carii urâia limba lor, bărbați fără de leage, cătră împăratul și vestiră lui că Ionathan șade împrejurul marginei;

22. Și auzând, să mânie și, deaca auzi, îndată purcegând, au venit la Ptolemaida și au scris lui Ionathan să nu șază împrejur și ca să-l întâmpine el pre dânsul la Ptolemaida, cât de curând, să să împreune.

23. Și deaca auzi Ionathan, porunci să șază împrejur și alease den cei mai bătrâni ai lui Israil și den preoți și deade pre sine la primejdie.

24. Și luând argint și aur și îmbrăcămintे și alte daruri mai multe, au mers cătră împăratul la Ptolemaida și află har înaintea lui.

25. Și făcea pâra asupra lui oarecarii fără de leage den iidovi,

26. Și au făcut lui împăratul precum au făcut lui și cei mai nainte de el și-l înălță pre el înaintea tuturor prietenilor lui.

27. Și întări lui vlădicia și altele câte avea mai nainte cinstite și l-au făcut pre el a povățui pre cei de frunte priateni.

28. Și să rugă Ionathan împăratului să facă Iudea fără de bir, și ceale trei diregătorii ale locurilor, și pre Samaria, și-i făgădui lui talanzi trei sute.

29. Și plăcu împăratului, și scrise lui Ionathan cărți pentru toate acestea, scriind într'acesta chip:

30. „Împăratul Dimitrie –lui Ionathan fratelui bucurie, și limbii jidovilor!

31. Izvodul cărții care am scris lui Lasten, rudii noastre, pentru voi, scris-am și cătră voi care să știți:

32. 'Împăratul Dimitrie –lui Lastin tatălui, să să bucure!

33. Limbii iudeilor, prietenilor noștri și carii păzesc ceale ale noastre dreptăți, am ales a le face bine, pentru cea de la ei bună voie cătră noi.

34. Le-am întărit lor și hotărâle Iudei și ceale trei legi danie, și Lida și Ramathem, carele s'au adaos la Iudea de la Samaritida, și toate câte să hotărăsc cu eale; și tuturor celor ce fac jârtvă la Ierusalim, pentru ceale împărătești carele lua împăratul de la ei mai nainte pre an, den roadele pământului și den roadele pomilor,

35. Și cealealalte care ni să cad noo de acum înainte ale zeciuialelor și ale vămilor celor ce ni să cad noao, și iazerile sării, și cealea ce ni să cade cununi, toate de ajutoriu le iertăm lor.

36. Și nu să va călca nici una dentru acestea, de acum preste toată vremea'

37. Acum dară, nevoiți ca să faceți acestora izvod, și să să dea lui Ionathan și să să puie în muntele cel svânt, la locu înșămnat“.

38. Și văzu Dimitrie împăratul că au încetat pământul înaintea lui și nimica lui nu să împoncișa, și au slobozit toate puterile lui, pre fieștecarele la locul său, afară den puterile ceale striine, carele le-au adunat de la ostroavele limbilor; și pizmuiră lui toate puterile ceale de la părinți.

39. Și Trifon era den cei de la Alexandru mai nainte, și văzu că toate puterile răpștescu asupra lui Dimitrie și mearse cătră Simalcue arapul, carele hrăniia pre Antioh, copilașul lui Alexandru,

40. Și șădea lângă el, ca să-l dea pre el lui, să-l puie împărat în locul tătâne-său. Și spuse lui câte au făcut Dimitrie, și vrajba care au cu el puterile lui, și rămase acolo zile multe.

41. Și trimise Ionathan cătră Dimitrie împăratul ca să scoată pre cei den margine den Ierusalim și pre cei den țării, pentru că era dând războiu lui Israil.

42. Și trimise Dimitrie cătră Ionathan, zicând: „Nu numai acestea voi face ție și limbii tale, ce cu mărire voi mări pre tine și limba ta, de voi nemeri vreme bună.

43. Acum dară, pre dreptate vei face de-m vei trimite oameni carii în vor ajuta, căci mi s'au ficlenit toate puterile mele“.

44. Și au trimis Ionathan lui 3000 de voinici aleș la Antiohia; și veniră cătră împăratul și să veseli împăratul de vinirea lor.

45. Și să adunară cei den cetate în mijlocul cetății, ca vro 120000 de bărbați, și vrea să omoară pre împăratul.

46. Și fugi împăratul la curte, și au apucat cei den cetate răspântiile cetății și au început a da războiu.

47. Și au chemat împăratul pre jidovi spre ajutoriu, și să adunară cătră el toți împreună și s'au răsipit în cetate.

48. Și au omorât în cetate în ziua aceea ca vro 100000, și au ars cetatea, și au luat prăzi multe într'acea zi, și au mântuit pre împăratul.

49. Și văzură cei den cetate că au biruit de tot jidovii cetatea precum au vrut, și au slăbit cu cugetele lor și au strigat cătră împăratul, cu rugăciune zicând:

50. „Dă-ne noao dreapta, și să contenească jidovii bătând pre noi și cetatea“.

51. Și lepădară armele și făcură pace și să măriră jidovii înaintea împăratului și înaintea tuturor celor de la împărăția lui; și să întoarseră la Ierusalim având prăzi multe.

52. Și șazu Dimitrie împăratul în scaunul împărăției și încetă pământul înaintea lui.

53. Și minți de toate câte zise și s'au înstreinat lui Ionathan și n'au răsplătit după pohtele ceale bune, carele au răsplătit lui, și-l necăjiia pre el foarte.

54. Și după aceastea să înturnă Trifon, și Antioh cu el, copilaș tinerel; și împărăți și puse stemă.

55. Și să adunară cătră el toate puterile carele au răsipit Dimitrie și deaderă războiu cătră el; și fugi și să birui.

56. Și luo Trifon fiarăle și birui de tot pre Antiohia.

57. Și scrise Antioh cel mai tânăr lui Ionathan, zicând: „Întărescu-ți ție vlădicia și pun pre tine preste ceale patru legi, ca să fii tu den priatinii împăratului“.

58. Și au trimis lui daruri de aur, și slujbă, și-i deade lui volnicie a bea cu aur și a fi cu mohorât și a avea paloș de aur.

59. Și pre Simon, fratele lui, l-au pus voivod de la laturea Tirului până la hotarăle Eghipetului.

60. Și ieși Ionathan și mergea decindea de râu și pre la cetăți și să adunare cătră el toate puterile Siriei, spre ajutoriu; și veni la Ascalon și-i ieșiră întru întimpinarea lui cei den cetate cu slavă.

61. Și să duse de acolo la Gaza și șazu împrejurul ei și arse preprejururile ei și le prădă pre eale.

62. Și rugară cei de la Gaza pre Ionathan și deade lor direaptele; și luo pre feciorii boiarilor zăloage și-i trimise pre ei la Ierusalim, și trecu pren țară, până la Damasc.

63. Și auzi Ionathan că era boiarii lui Dimitrie la Cadis cea den Galilea, cu puteare multă, vrând să-l mute pre el den țară.

64. Și să întimpină cu ei, și pre frate-său Simon îl lăsă în țară.

65. Și să tăbărî Simon la Vethsura și bătea pre ea zile multe și o închise pre ea.

66. Și-l rugară pre el ca să ia direapte, și le deade lor; și-i scoase pre ei de acolo, și luo cetatea și puse într'însa pază.

67. Și Ionathan și tabăra lui s'au tăbărât la apa Ghenisarului și mânecară demineața la câmpul Nasorului.

68. Și iată, tabăra celor streini de fealiu întimpina pre el la câmp, și puseră oaste ascunsă asupra lui în munți, și ei îl timpinară den preajmă.

69. Și oastea cea ascunsă s'au sculat den locurile lor și au dat războiu.

70. Și fugiră cei de lângă Ionathan toți, nici unul n'au rămas dentru ei, afară de Matathia al lui Avesalom și Iuda al lui Halfi, căpeteniile oștii puterilor.

71. Și rupse Ionathan hainele lui și puse pământ pre capul lui și să rugă.

72. Și să întoarse cătră ei cu războiu și înfrânse pre ei și fugiră.

73. Și văzură cei ce fugia de la el și să întoarseră cătră el; și goniia cu el până la Cadis, până la tabăra lor, și s'au tăbărât acolo.

74. Și au căzut den cei streini de fealiu, în ziua aceea, ca vro 3000 de bărbați și să întoarse Ionathan la Ierusalim.

CAP 12

Legătura cea înnoită a lui Ionathan cu romanii și spartanii. Trifon omoară cu vicleșug pre Ionathan.

1. Și văzu Ionathan că vreamea îi pristănește și alease bărbați și trimise la Râm să întărească și să înnoiască cătră ei prieteșug.

2. Și la spartani și alte locuri au trimis cărți ca acestea.
3. Și mearseră la Râm și intrară la sfat și zisă: „Jonathan arhiereul și limba jidovilor au trimis pre noi să înnoim prieteșugul la ei și ajutoriul, ca și mai nainte“.
4. Și deaderă cărți lor cătră ei pre alocurea, ca să-i petreacă pre ei la pământul Iudii cu pace.
5. Și acesta e izvodul cărților cărora au scris Jonathan spartanilor:
6. „Jonathan arhiereul și bătrânimea limbii și preoții și celalalt norod al jidovilor –la spartanii frați, să să bucure!
7. De vreme ce mai nainte s’au trimis cărți cătră Onia arhiereul, de la Darie, cel ce împărățește întru voi, că sânteti frații noștri, precum iaste scris izvodul,
8. Și au priimit Onia pre bărbatul cel trimis cu cinste și au luat cărțile întru carele să arăta pentru ajutoriu și pentru prieteșug.
9. Și noi dară, nelipsiți de acestea fiind, mângâiare având cărțile ceale sfinte, care sânt în mânale noastre,
10. Ne-am ispitit a trimite cea cătră voi frăție și prieteșug a ’nnoi, ca să nu ne înstreinăm de cătră voi, pentru că multe vremi au trecut de când ați trimis cătră noi.
11. Noi dară în toată vremea neîncetat, și la sărbători, și la cealealte cuviitoare zile, vă pomenim pre voi [la] preste carele aducem jârtve și la rugi, precum să cade și să cuvine să pomenim pre frați,
12. Și ne veselim spre mărirea voastră.
13. Și pre noi ne-au încunjurat multe scârbe, și războaie multe, și ne-au dat războiu noao împărății cei demprejurul nostru.
14. Și nu vream dară să vă dodeim pre voi și pre ceialalți ajutori și priateni ai noștri întru războaiele acestea,
15. Pentru că avem cel de la ceriu ajutoriu ajutorind noao și ne-am mântuit de cătră vrăjmașii noștri și s’au plecat vrăjmașii noștri.
16. Ales-am dară pre Numiniu al lui Antioh și pre Andepatru al lui Iasson, și am trimis cătră râmleani să înnoim cel cătră noi prieteșug și ajutoriul cel mai den nainte.
17. Și am poruncit dară lor și cătră voi să vie, și să să închine voao și să vă dea voao ceale de la noi cărți pentru noirea și frăția noastră.
18. Și acum bine veți face, răspunzind noao cătră acestea“.
19. Și acesta e izvodul cărților carele au trimis Oniaris:
20. „Împăratul spartanilor –lui Onia, preotului celui mare, să să bucure!

21. Aflatu-s'au în scrisoare pentru spartani și pentru jidovi cum sânt frați și cum sânt den neamul lui Avraam.

22. Și acum, de când am cunoscut acestea, bine veți face scriind noao pentru pacea voastră.

23. Și noi răspundem cu scrisoarea voao, dobitoacele voastre și avearea voastră ale noastre sânt, și ceale ale noastre ale voastre sânt; poruncim dară ca să vă vestească voao ca acestea“.

24. Și auzi Jonathan că s'au întorsu boiarii lui Dimitrie cu puteare multă decât mai nainte, ca să dea războiu cătră el.

25. Și să sculă de la Ierusalim și să întâmpină cu ei la țara Amathitei, pentru că n'au dat lor îngăduială să calce în țara lui.

26. Și au trimis iscoade la tabăra lui și s'au întorsu și au vestit lui că așa să rânduiescu, să cază preste ei noaptea.

27. Și deaca apuse soarele, porunci Jonathan celor de lângă el a priveghea și să fie asupra armelor și să să gătească de războiu toată noaptea; și scoase strajă înainte împrejurul taberii.

28. Și auziră neprietenii că s'au gătit Jonathan și cei de lângă el de războiu și să temură și să întristară cu inima lor; și au ars focuri în tabăra lor.

29. Și Jonathan și cei de la el n'au știut până dimineața, pentru că ei vedea focurile arzând.

30. Și goni Jonathan denapoia lor, și nu i-au apucat pre ei, pentru că au fost trecut râul Elefterului.

31. Și să abātu Jonathan spre arapii ceia ce să cheamă zavedii și lovi pre ei și luo prăzile lor.

32. Și purcegând, veni la Damasc și îmblă în toată țara.

33. Și Simon ieși și îmblă până la Ascalon și la ceale de aproape cetăți, și să abātu la Iopa și o apucă mai nainte pre ea,

34. Pentru că auzi că vor să dea cetatea celor de la Dimitrie; și puse acolo pază ca să o păzască pre ea.

35. Și să întoarse Jonathan și adună pre cei bătrâni ai norodului și să sfătui cu ei ca să zidească țării în Iudea

36. Și să înalțe zidurile Ierusalimului și să înalțe înălțime mare în mijlocul marginii și al cetății, ca să o osebească pre ea de cătră cetate, ca să fie ea osebită, ca nici să cumpere, nici să vânză.

37. Și să adunară a zidi cetatea, și căzu zidul pâ râului celui de cătră Apiliot; și tocmiră ceale ce să cheamă Hafenatha.

38. Și Simon au zidit pre Adida, la Sefila, și au întărit uși și zăvoară.

39. Și cercă Trifon să împărătească Asia și să puie stema și să-ș tinză mâna preste Antioh împăratul.

40. Și să sfii, ca nu cândai nu-l va lăsa pre el Ionathan și ca nu cândai va da războiu cătră el; și cerca prileju ca să prinză pre Ionathan, ca să-l piarză pre el. Și sculându-se, veni la Vethsan.

41. Și ieși Ionathan întru timpinarea lui cu 40000 de bărbați aleși spre rânduială și veni la Vathsan.

42. Și văzu Trifon că au venit cu puteare multă și a tinde mânila asupra lui să temu.

43. Și l-au priimit pre el cu mărire, și l-au împreetenit pre el cu toți prietenii lui, și i-au dat lui dări, și porunci prietenilor lui și puterilor lui să asculte de el ca și de dânsul.

44. Și zise lui Ionathan: „Pentru ce ai ostenit tot norodul acesta, nefiind între noi războiu?”

45. Și acum, trimite pre ei la casele lor și aleage ție bărbați puțini carii vor fi împreună cu tine și vino cu mine la Ptolemaida și-ț voi da ție pre dânsa și cealealalte întăriri, și puterile cealealalte, și pre toți cei ce sânt preste trebi; și întorcându-mă, mă voi duce înapoi, că pentru aceasta am venit“.

46. Și încrezându-se lui, au făcut cum au zis; și trimise puterile și mearseră la pământul Iudii.

47. Și lăsă cu el bărbați 3000, dentru carii 2000 au lăsat în Galileea și 1000 au mers cu el împreună.

48. Și deaca au întrat Ionathan la Ptolemaida, au închis ptolemaianii porțile și prinseră pre el, și pre toț ceia ce au întrat împreună cu el i-au omorât cu sabia.

49. Și au trimis Trifon puteri și călărime la Galilea și la câmpul cel mare, ca să piarză pre toți ceia de la Ionathan.

50. Și aflară că s’au prins Ionathan și au pierit și cei ce era cu el și să mângâiară pre sine și mergea înturnându-se, gata fiind de războiu.

51. Și văzură ceia ce goniia că pentru sufletul lor sânt a să bate și să întoarseră.

52. Și veniră toți cu pace la pământul Iudii și plânseră pre Ionathan și pre cei ce era cu el și să temură foarte și jeliră tot Israilul jale mare.

53. Și cercară toate limbile ceale de premprejurul lor ca să-i surpe pre ei, pentru că ziseră:

54. „N’au căpetenie și ajutoriu, acum dară să-i batem pre ei și să rădicăm den oameni pomenirea lor“.

CAP 13

Murind Ionathan a rămas în locul său Simon, și acesta războindu-se împotriva lui Trifon, a biruit și a curățit cetatea Ierusalimului.

1. Și auzi Simon că au adunat Trifon puteare multă ca să vie la pământul Iudii și ca să-l surpe pre el.

2. Și văzu nărodul că iaste plin de frică și plin de teamere, și să sui la Ierusalim și adună nărodul.

3. Și mângâia pre ei și zise lor: „Voi știț câte eu și frații miei și casa tătâne-mieu am făcut pentru legi și pentru svinte, și războaiele și nevoile care am văzut.

4. Pentru aceasta au pierit frații miei toți, pentru Israil, și rămaș eu sângur.

5. Și acum, să nu dea Dumnezeu ca să-m cruț eu sufletul în toată vremea necazului, pentru că nu sânt mai bun decât frații miei,

6. Însă voiui izbândi pentru leagea mea și pentru ceale svinte, și pentru muieri și fiii noștri, căci s’au adunat toate limbile să ne surpe pre noi, pentru vrăjmășia“.

7. Și s’au învitat duhul nărodului îndată ce au auzit cuvintele acestea și răspunseră cu glas mare, zicând:

8. „Tu ești noao povățuitoriu în locul Iudii și Ionathan, fratelui tău.

9. Bate războiul nostru, și toate, oricâte vei zice noao, vom face“.

10. Și adună toți bărbații cei de războiu și grăbi a săvârși zidurile Ierusalimului și-l întări pre el premprejur.

11. Și au trimis pre Ionathan al lui Avesalom, și cu dânsul puteare destulă, la Ioppa și au scos pre cei ce era acolo și au rămas acolo într’însa.

12. Și s’au sculat Trifon de la Ptolemaida, cu puteare multă, să între la pământul Iudii; și Ionathan era împreună cu el la pază.

13. Și Simon s’au tăbărât la Adidus, despre fața câmpului.

14. Și înțelease Trifon că s’au sculat Simon în locul lui Ionathan, fratelui său, și cum va să dea cu el războiu, și cătră el au trimis soli zicând:

15. „Pentru argintul ce era datoriu Ionathan, fratele tău, la treaba împărătească, pentru trebile care au avut, îl ținem pre el.

16. Și acum trimite 100 de talanzi de argint și pre doi den fiii lui, zăloage, ca nu cândai, slobozându-se, să va vicleni cătră noi, și-l vom lăsa pre el“.

17. Și cunoscă Simon că cu vicleșug grăiescu cătră el, și trimise argintul și copilașii, ca nu cândai să rădice vrajbă mare cătră nărod, zicând:

18. „Căci nu i-am trimis lui argintul și copilașii, au pierit“.

19. Și au trimis copilașii și cei 100 de talanzi; și au mințit și n’au slobozit pre Ionathan.

20. Și după aceea veni Trifon ca să calce în țară și să o surpe pre ea, și încungiură calea cea despre Adora; și Simon și tabăra lui mergea în preajma lui, la tot locul, oriunde mergea.

21. Iară cei den margine trimitea spre Trifon soli, sânguind pre el ca să vie cătră ei pren pustiiu și să le trimiță lor hrană.

22. Și găti Trifon toată călărimea lui să vie în noaptea aceea, și era zăpadă multă foarte și n’au venit, pentru zăpadă, și să sculă și veni la Galaadita.

23. Și deaca să apropie la Vascama, au omorât pre Ionathan; și să îngropă acolo.

24. Și să înturnă Trifon și să duse la pământul lui.

25. Și au trimis Simon și au luat oasele lui Ionathan, fratelui lui, și l-au îngropat pre el în Modin, cetatea părinților lui.

26. Și l-au plâns pre el tot Israilul plângere mare și l-au jelit pre el zile multe.

27. Și au zidit Simon preste mormântul tatălui lui și al fraților lui, și-l înălță pre el cu vederea, cu piatră cioplită, pre denainte și dendărăt.

28. Și au pus preste eale șapte turnuri, unul în preajma unuia; tatălui, și maicei, și celor patru frați.

29. Și acestora le-au făcut meșterșuguri, puind împrejur stâlpi mari, și au făcut preste stâlpi toată armarea, spre nume veacinic, și lângă arme corăbii cioplite, ca să văză de cătră toți ceia ce îmblă pre mare.

30. Acesta e mormântul carea au făcut în Modin, până în ziua aceasta.

31. Iară Trifon umbla cu vicleșug cu Antioh, împăratul cel tânăr, și-l omorî pre el.

32. Și împărăți în locul lui și au pus stema Asiei și au făcut rană mare pre pământ.

33. Și au zidit Simon întăriturile Iudii și au zidit împrejur turnuri nalte și cu ziduri mari, și turnuri și porți și zăvoară, și au pus bucate întru întărire.

34. Și alease Simon bărbați și trimise către Dimitrie împăratul ca să facă iertare țării, căci toate faptele lui Trifon era jahuri.

35. Și au trimis la el Dimitrie împăratul, după cuvintele acestea, și au răspuns lui și au scris lui carte ca aceasta:

36. „Împăratul Dimitrie –la Simon arhiereul și priatinul împăraților și la cei bătrâni și la limba jidovască, să să bucure!

37. Coroana cea de aur și lanțul, carele aț trimis, împodobitu-ne-am și gata sântem a face pace mare și a scrie celor ce-s preste trebi ca să vă lase voao lăsări.

38. Și câte am pus către voi, stau; și întăririle carele aț zidit, fie-vă voao.

39. Și iertăm necunoștințele și greșalele până în ziua de astăzi; și cununa carea erați datori și ce altă să vămuia în Ierusalim, să nu să mai vămuiască.

40. Și carii vor fi iscusit dentru voi, să să scrie la cei de lângă noi; să să scrie, și să să facă în mijlocul nostru pace“.

41. În anul 170, să rădică jugul limbilor de la Israil.

42. Și au început nărodul lui Israil a scrie în scrisori și adunări: „În anul dentâiu, pre vremea lui Simon, arhiereului celui mare, și voivodul și povățuitoriul jidovilor,

43. În zilele acealea s’au tăbărât asupra Gazei și au încungiurat pre ea cu tabere și au făcut meșteșuguri de luarea cetății; și să apropie la cetate și lovi un turn și-l luu.

44. Și cei ce era într’aceale meșteșuguri săriră în cetate și să făcu pornire mare în cetate.

45. Și să suiră cei den cetate cu muierile și cu feciorii pre zid, rumpându-ș hainele lor, și strigară cu glas mare, rugând pre Simon să le dea lor direaptele, și ziseră:

46. ‘Să nu ne faci noao după răutățile noastre, ce după mila ta’.

47. Și să tocmi Simon cu ei și nu-i bătu pre ei, și-i scoase pre ei den cetate și curăți casele întru carele era idolii și așa întră într’însa, lăudând și binecuvântând.

48. Și scoase dentr’însa toată necurăția, și așază acolo oameni carii fac leagea, și o întări pre ea și-ș zidi lui într’însa lăcaș.

49. Iară cei den margine den Ierusalim să opriia a ieși și a intra în țară și a cumpăra și a vinde, și flămânzire foarte și pierire dentru ei bogați de foame.

50. Și strigară către Simon să ia direapte și le deade lor; și scoase pre cei de acolo și au curățit marginea de pângăriciuni.

51. Și intra la ea în 23 ale lunii a doua, în anul 171, cu laudă, și cu stâlări, și cu copuze, și cu țimbale, și cu alăute, și cu laude și cu cântări, căci s'au zdrobit vrăjmași mari den Israil.

52. Și puse pre an ca să ție ziua aceasta cu veselie.

53. Și au întărit măgura besearicii cea de lângă margine și lăcuia acolo el și cei de lângă el.

54. Și văzu Simon pre Ioan, feciorul lui, că iaste om deplin și l-au pus pre el povățuitoriu puterilor, tuturor, și lăcuia la Gazaris.

CAP 14

*Arsachis împăratul perșilor biruind pre Dimitrie, aduce liniște țărilor.
Simon cucereaște Ioppa, Gaza și Ierusalimul, mărind hotarele neamului său.*

1. Și în anul 172, adunat-au Dimitrie împăratul puterile lui și să duse la Midia, ca să-ș tragă lui ajutoriu pentru ca să bată pre Trifon.

2. Și auzi Arsachis, împăratul Midiei și Persidei, că au venit Dimitrie la hotarul lui și au trimis pre unul den boiarii lui să-l prinză pre el viu.

3. Și mearse și lovi tabăra lui Dimitrie și-l prinse pre el și-l aduse pre el cătră Arsacu și-l puse pre el la pază.

4. Și încetă pământul, toate zilele lui Simon; și au cercat bunătați limbii lui, și le plăcu lor biruința lui și mărirea lui, toate zilele.

5. Și cu toată mărirea lui luo pre Ioppa în loc de vad și făcu intrare ostroavelor mării.

6. Și au lărgit hotarale limbii lui și au biruit țara.

7. Și au adunat robime multă și au domnit Gazaronul și Vethsuronul și marginea și au scos necurățiile dentr'însa și nu era cel ce să stea împotrivă lui.

8. Și era lucrând pământul lor cu pace și pământul da roadele lui și leamnele câmpilor rodul lor.

9. Bătrânii în ulițe șădea, toți pentru bunătați vorbiia de obște, și tinerii s'au îmbrăcat cu mărire și cu veșminte de războiu.

10. Cetăților au dat bucate și le-au rânduie pre eale cu vase de întărire, cât s'au numit numele mării lui până la marginea pământului.

11. Făcut-au pacea pre pământ și să veseli Israil cu veselie mare.

12. Și au șezut fieștecarele suptu via lui și smochinul lui și nu era cel ce să spare pre ei.

13. Și să sfârși cel ce-i bătea pre ei pre pământ și împărații să surpară în zilele acealea.

14. Și au întărit pre toți smeriții norodului lui, leagea cercă, și rădică pre tot cel fără de leage și viclean.

15. Sfintele le mări și înmulți vasele sfintelor.

16. Și auziră la Râmu că au murit Ionathan, și până la Spartis s'au auzit, și să mâhniră foarte.

17. Și auzi că Simon, fratele lui, s'au făcut în locul lui arhiereu și biruiaște țara și războaiele celor ce sânt într'însa.

18. Scrisără cătră el cu table de aramă, ca să înnoiască cătră el prieteșug și ajutoriul carele au întărit cătră Iuda și Ionathan, frații lui.

19. Și să cetiră înaintea adunării în Ierusalim.

20. Și acesta e izvodul cărților căroră au trimis spartanii: „Boiarii spartanilor și cetatea –lui Simon, preotului celui mare, și bătrânilor și preoților și la celalalt norod al jidovilor, frați, să să bucure!

21. Solii carii s'au trimis cătră norodul nostru vestitu-ne-au noao pentru mărirea voastră și cinstea, și ne-am veselit spre venirea lor.

22. Și am scris ceale zise de cătră ei în sfaturile norodului așa: ‘Numiniu al lui Antioh și Andipatru al lui Iason, solii jidovilor, au venit cătră noi, înnoindu cel cătră noi prieteșug.

23. Și plăcu norodului a priimi oamenii cu mărire și a pune izvodul cuvintelor lor în cărțile ceale arătate la norod, ca să aibă pomenire norodul spartanilor. Și izvodul acesta au scris la Simon arhiereul”.

24. După aceastea au trimis Simon pre Numineu la Râmu, având pavăză mare de aur, cumpăna trăsorii ei da 1000 de mnas, ca să întărească cătră ei ajutoriul.

25. Și deaca auzi norodul cuvintele aceastea, zisără: „Ce har vom răsplăti lui Simon și fiilor lui?

26. Pentru că întări el, și frații lui, și casa tătâne-său, și au bătut pre vrăjmașii lui Israil de la ei și au întărit lui volnicie“. Și au scris pre table de aramă și au pus în stâlpi în munții Sionului.

27. Și acesta e izvodul cărții: „În 18 ale lui elul, în anul 172, și acesta e al treilea an pre vreamea lui Simon arhiereul, în saramel,

28. La adunare mare de preoți și de norod și de boiarii limbii și celor mai bătrâni ai țării, arătat-am voao: De vreame ce de multe ori s'au făcut

războaie în țară,

29. Și Simon, feciorul lui Matathiu, feciorul feciorilor lui Iariv, și frații lui dat-au pre sine primejdiei și au stătut împotriva celor vrăjmași ai limbilor, pentru ca să stea sfintele lor și leagea, și cu mărire mare au mărit limba lor.

30. Și au adunat Ionathan limba lor și să făcu lor arhiereu și să adaoase cătră norodul lui.

31. Și au vrut vrăjmașii lor să calce în țara lor, ca să le surpe țara lor și să tinză mânilor preste ceale sfinte ale lor.

32. Atuncea s'au sculat Simon și au dat războiu pentru limba lui, și au cheltuit bani mulți dentru ai lui, și deade arme bărbaților puterii limbii lui, și le deade lor lefi,

33. Și întări cetățile Iudii, și pre Vethsura, ceaea de la hotarăle Iudii, unde era armele vrăjmașilor mai nainte, și au pus acolo pază bărbați jidovi.

34. Și pre Ioppa au întărit, cea de la mare, și pre Gazara, cea de la hotarăle Azotului, întru carea lăcuia vrăjmașii mai nainte acolo, și au lăcuit acolo jidovi și câte le era de treabă spre isprăvirea acestora au pus într'însele.

35. Și văzu norodul credința lui Simon și mărirea carea au sfătuit să facă limbii lui, și au pus pre el povățuitoriu lor și arhiereu, pentru că el au făcut toate aceastea, și dreptatea și credința carea au păzit limbii lui și au cercat în tot chipul a înălța norodul lui.

36. Și în zilele lui s'au sporit în mânilor ca să rădice limbile den țara lor și pre cei den cetatea lui David, cei den Ierusalim, carii ș'au făcut lor margine den carea ieșia și pângăria împrejurul sfintelor și făcea rană mare cu necurăție;

37. Și au lăcuit într'înșa bărbați jidovi și au întărit pre ea spre întemeierea țării și a cetății și au înălțat zidurile Ierusalimului.

38. Și împăratul Dimitrie au întărit lui vlădicia.

39. După aceastea și l-au făcut pre el dentru prietenii lui și au mărit pre el cu slavă mare,

40. Pentru că s'au auzit că să cheamă de cătră râmleani jidovii priateni și ajutori și cum au întimpinat pre cei bătrâni ai lui Simon cu cinste,

41. Și căci au voit jidovii și preoții ca să fie Simon povățuitoriu și arhiereu în veac, până a să rădica proroc credincios,

42. Și să fie preste ei voivozi și ca să-i fie lui grijă pentru ceale sfinte, să-i puie pre ei spre lucrurile lor și preste țară și preste arme și preste întăriri,

43. Și ca să aibă grijă el pentru ceale sfinte și ca să să asculte de toți și ca să să scrie pre numele lui toate scrisorile în țară și ca să să îmbrace cu mohorât și să poarte cu aur.

44. Și nu va fi slobod nimeni den norod și den preoți să calce ceva dentr'aceastea și să stea împotrivă la ceale ce se vor grăi de el și ca să rădice adunare în țară, afară de el, și a să îmbrăca mohorât și a să încinge cu armă de aur.

45. Iară carele va face afară dentr'aceastea sau va călca cevaș dentr'aceastea, vinovat va fi“.

46. Și plăcu la tot norodul să așaze pre Simon și să facă după cuvintele aceastea.

47. Și au primit Simon și voi a fi arhiereu și a fi voivod și biruitoriu limbii jidovilor și preoților și a purta grija tuturor. Și scrisoarea aceasta au zis să o puie în table de aramă

48. Și să le puie pre eale în curtea sfintelor, în loc ales, și izvoadele lor să le puie la visterie pentru ca să o aibă Simon și fiii lui.

CAP 15

*Împrietenindu-se Simon cu Antioh feciorul lui Dimitrie și cu romanii,
curând să strică priatenia lor.*

1. Și au trimis Antioh, feciorul lui Dimitrie împăratul, cărți de la ostroavele mării lui Simon preotul și biruitoriu limbii jidovilor și la toată limba.

2. Și era cuprinzând într'acesta chip: „Împăratul Antioh –lui Simon, preotului celui mare și biruitoriu limbii și limbii jidovilor, să să bucure!

3. De vream ce oameni vrăjmași au biruit împărăția părinților noștri,

4. Și voi să mă apuc de împărăție, ca să o așezu pre ea precum era mai nainte; și am adunat streini, mulțime de puteri, și am făcut corabii de războiu, și voi să ies în țară ca să cert pre ceia ce au stricat țara noastră și pre cei ce au pustiit cetăți multe la împărăție.

5. Acum dară, întăresc ție toate luorile carele au lăsat ție cei mai denainte de mine împărați și câte alte dări au lăsat ție;

6. Și Ț'am poruncit ție să faci chip al tău bani țării tale,

7. Și Ierusalimul și sfintele să fie slobode; și toate armele câte ai lucrat și întăririle ce ai zidit, carele biruiești, rămâie ție;

8. Și toată datoria împărătească și cealea ce vor fi împărătești, de acum și în tot veacul, să să lase ție.

9. Și deaca vom aşăza împărăția noastră, te voiu mări pre tine și pre limba ta și beseareca cu mărire mare, cât să fie mărirea voastră arătată în tot pământul“.

10. În anul 174, au ieșit Antioh la pământul părinților lui; și să adunară cătră el toate puterile, cât puțini era ceia ce au rămas cu Trifon.

11. Și l-au gonit pre el Anthioh împăratul, și au venit fugind la Dora cea de la mare,

12. Pentru că au văzut că s’au adunat preste el răutățile și-l lăsară pre el puterile.

13. Și să tăbărî Antioh asupra Dorii, și cu el 120000 de bărbați de războiu și 8000 de călărime,

14. Și încungiură cetatea, și corăbiile despre mare loviră, și da strânsoare cetății și de pe uscat și de pe mare, și n’au lăsat pe nimeni să între sau să iasă.

15. Și veni Numinie și cei ce fusease cu el la Râm, având cărți la împărați și la țări, întru carele să scriia acestea:

16. „Lichios, ipatul râmleanilor, lui Potolomeu împăratul, să să bucure!

17. Bătrânii jidovilor au venit cătră noi, priateni noao și ajutori, înnoind cel de ’nceput prieteșug și ajutoriu, trimiș de Simon arhiereul și de nărodul jidovilor.

18. Și au adus pavăză de aur de 1000 de mnas.

19. Plăcutu-s’au dară noao a scrie împăraților și țărilor ca să nu le cearce lor răutăț și să nu-i bată pre ei și cetățile lor, și țara lor, și ca să nu ajutorească celor ce dau războiu lor.

20. Și s’au părut noao a priimi pavăza de la ei.

21. Deci de vor fi fugit niscari oameni făcători de reale den țara lor cătră voi, să-i daț pre ei lui Simon arhiereului, ca să izbândească întru ei, după leagea lor“.

22. Și ca acestea au scris lui Dimitrie împăratul, și lui Attal, și lui Arath,

23. Și lui Arsac, și la toate țările, și lui Sampsac, și la spartani, și la Dilo, și la Mindon, și la Sichiona, și la Cariia, și la Samo, și la Pamfilia, și la Lichia, și la Alicarnason, și la Rodos, și la Vasilida, și la Co, și la Sidi, și la Gortina, și la Cnidon, și la Chipros, și la Chirini.

24. Și izvodul lor au scris la Simon arhierul.

25. Și Antioh împăratul s'au tăbărit asupra Dorii, într-o a doua zi, apropiindu pururea mâinile la ea și meșterșuguri făcând, și închise pre Trifon a nu intra și a nu ieși.

26. Și au trimis lui Simon 2000 de bărbați aleși, să-i ajutorească lui, și argintul și aur și vase destule.

27. Și nu vrea să le priimască, ce defăimă toate câte au tocmit cu el mai nainte și să înstriina de cătră el.

28. Și au trimis cătră el pre Athinovie, unul den prietenii lui, vorovind cu el zicând: „Voi biruiți Ioppa și Gadaron și marginea cea den Ierusalim, cetatea împărăției mele.

29. Hotarăle lor le-aș pustiit și ați făcut rană mare pre pământ și aș stăpânit locuri multe într-o împărăția mea.

30. Acum dară, daș cetățile carele aș luat și birurile locurilor căroră aș domnit, afară den hotarăle ceale de afară, den Iudea.

31. Iară de nu, daș pentru eale 500 de talanzi de argint, și pentru stricăciunea carea aș stricat și pentru birurile locurilor –alți 500 de talanzi; iară de nu, viind, vom da războiu voao“.

32. Și veni Athinovie, priatinul împăratului, la Ierusalim și văzu mărirea lui Simon și păhărnicie de aur, cu vase de aur și de argint, și dvoreală destulă, și să minuna; și spuse lui cuvintele împăratului.

33. Și răspunzând Simon, zise lui: „Nici pământul striinilor am luat, nici pe striini am biruit, ce moștenirea părinților noștri; iară de vrăjmașii noștri, într'o vreme, fără judecată s'au biruit;

34. Și noi, vreme având, ne ținem de moștenirea părinților noștri.

35. Și pentru Ioppa și Gazaron, carele ceri, acestea făcea într-o nărod rană mare, în țara noastră. Pentru acestea vom da talanzi 100“. Și nu-i răspunse lui Athenovie cuvânt,

36. Și să întoarse cu mânie cătră împăratul și-i spuse lui cuvintele acestea și mărirea lui Simon și toate câte au văzut. Și să scârbi împăratul cu urgie mare.

37. Iară Trifon, întrând în corabie, au fugit la Orthosiada.

38. Și au pus împăratul pre Chindeveu în loc de voivod în marginea mării, și puteri pedestri și călări i-au dat lui.

39. Și au poruncit lui să să tăbărească cătră fața Iudii; și porunci lui să zidească Chedronul și să întărească porțile, pentru ca să bată pre nărod. Și împăratul gonii pre Trifon.

40. Și veni Chindeveu la Iamnia și începu a dodei nărodul și a călca la Iudea și a robi pre nărod și a ucide. Și zidi pre Chedron

41. Și rânduî acolo călăraș și puteri, pentru ca ieșind, să închiză căile Iudii, în ce chip au poruncit lui împăratul.

CAP 16

Simon și doi feciori ai lui sânt omorâți cu vicleșug, și îi urmează Ioan fiul lui, care multe războaie și vitejii a făcut.

1. Și să sui Ioan de la Gazara și povesti lui Simon, tatălui lui, ceale ce au făcut Chendiveu.

2. Și chemă Simon pre cei 2 fii ai lui cei mai mari, pre Iuda și pre Ioan, și zise lor: „Eu și frații miei și casa tătâne-mieu am bătut pre vrăjmașii lui Israil, den tinereațe până în ziua de astăzi, și să spori în mâinile noastre a mântui pre Israil de multe ori.

3. Și acum îmbătrâniiu, și voi, cu mila, destui sânteț întru ani; fiț în locul mieu și în locul fratelui mieu și, ieșind, bateți-vă pentru limba noastră și cel den ceriu ajutoriu fie cu voi“.

4. Și au ales den țară 20000 de bărbați războinici și călăreți și au mers asupra lui Chendiveu. Și dormiră la Modin.

5. Și sculându-se dimineața, mergea la câmp și, iată, puteare multă întru timpinarea lor, pedeastră și călări; și era pârau între dânșii.

6. Și să tăbărî el de cătră fața lor, și norodul lui. Și văzu pre nărod temându-se a treace pâraul, și trecu întâiu; și văzură pre el bărbații și trecură după el.

7. Și împărți nărodul și pre călăreți în mijlocul pedestrilor; și călărimea vrăjmașilor era multă foarte.

8. Și trâmbițară cu trâmbițele și să înfrânse Chendiveu și tabăra lui și căzură dentru ei răniț mulți, și ceia ce au rămas au fugit la întărire.

9. Atuncea s’au rănit Iuda, fratele lui Ioan, și Ioan goni pre ei până au venit la Chedron, carele au zidit.

10. Și au fugit până la turnurile ceale den țarina Azotului; și arse pre ea cu foc și căzură dentru ei ca vro 2000 de bărbați. Și să înturnă la pământul Iudei cu pace.

11. Și Ptolomeu al lui Avuv era pus voivod la câmpul Ierihonului și avu argint și aur mult,

12. Pentru că era ginere arhiereului.

13. Și să înălță inima lui și vru să biruiască de tot țara; și să sfătuia cu vicleșug asupra lui Simon și a fiilor lui, să-i rădice pre ei.

14. Și Simon era cercând cetățile ceale den țară și grijind de socotința lor. Și să pogorî la Iereho, el, și Matathia, și Iuda, fiii lui, în anul 177, în luna a 11, aceasta e luna lui savvat.

15. Și au priimit pre ei feciorul lui Avuv cu vicleșug la pălăncuța ceaea ce să chema Docos, care o au zidit, și au făcut lor ospăț mare. Și ascunse acolo bărbați,

16. Și când s'au îmbătat Simon și fiii lui, s'au sculat Ptolomeu și cei de lângă el și au luat armele lor și înțară asupra lui Simon la ospăț și omorâră pre el și pre cei doi fii ai lui și o samă den slugile lui.

17. Și făcu defăimare mare și răsplăti reale pentru bune.

18. Și au scris aceastea Ptolomeu și au trimis la împăratul, ca să-i trimiță lui puteare spre ajutoriu și să dea lui țara lor și cetățile.

19. Și au trimis pre alții la Gazar să rădice pre Ioan; și celor preste mii au trimis cărți să meargă cătră el, ca să dea lor argint și aur și dări.

20. Și pre alții i-au trimis să apuce Ierusalimul și măgura besearecii.

21. Și alergând oarecine, vesti lui Ioan la Gazara că au pierit tatăl lui și frații lui, și cum: „Au trimis să te omoară și pre tine“.

22. Și auzind, să spământă foarte și prinse pre bărbații ceia ce au venit să-l piarză pre el și-i omorî pre ei, pentru că au cunoscut că cerca pre el să-l omoară.

23. Și cealealalte cuvinte ale lui Ioan și războaiele lui și vitejiile lui carele au vitejit și zidirea zidurilor care au zidit și lucrurile lui,

24. Iată, aceastea s'au scris în Cartea zilelor vlădiciei lui, după ce s'au făcut arhiereu după tatăl lui.

AL MACCAVEILOR CUVÂNT AL DOILEA

CAP 1

Jidovii din Ierusalim scriu celor din Eghipet. Moartea lui Antioh în Persida. Mulțămirea către Dumnezeu. Praznicul înfigerii corturilor și aflarea focului svânt.

1. „Fraților jidovilor ce sânt la Eghipet, să să bucure! Frații cei den Ierusalim jidovi și cei den țara Iudeii, pace bună!
2. Și să facă voao bine Dumnezeu și să pomenească făgăduința lui, cea către Avraam și Isaac și Iacov, robilor lui celor credincioși.
3. Și să vă dea voao inimă tuturoră, să vă închinați lui și să-i faceți lui voia, cu inimă mare și cu suflet voitriu.
4. Și să deschiză inima voastră întru leagea lui și întru porunci, și pace să facă.
5. Și să asculte voao rugile și să să împace cu voi și nu pre voi să vă părăsască în vreme rea.
6. Și acum, aicea sântem, rugându-ne pentru voi.
7. Împărățind Dimitrie în anul 169, noi, jidovii, scris-am voao den necaz și de întâmplarea vremii ce au venit asupra noastră în anii aceștea, de când s’au depărtat Iacov și cei ce au fost cu dânsul de la sfântul pământ și de la împărăție.
8. Și au ars poarta și au vărsat sânge nevinovat; și ne-am rugat Domnului și ne-au ascultat, și am adus jârtvă și făină de grâu, și am aprins luminătorii, și am pus înainte pâinile.
9. Și acum, ca să țineți zilele facerii de colibi ale lunii lui haselef“.
10. În anul 188, „Cei den Ierusalim și den Iudea și bătrânimea și Iuda –la Aristovul, dascalului lui Potolemeu împărat, care iaste den neamul preoților celor unși, și celor den Eghipet jidovi, să vă bucurați și să fiți sănătoși!
11. Den mari primejdii fiind mântuiți de Dumnezeu, foarte mulțemim lui, ca cum către împărat am fi dat războiu.
12. Pentru că el au fiert pre ceia ce s’au rânduie în sfânta cetate.
13. Pentru că, la Persida fiind domnul și putearea cea ce era cu el, care i să părea a nu-i sta nimeni înainte, s’au tăiat de tot în beseareca Naneii, cu prilăstire făcând preoții Naneii.

14. Pentru că, ca când ar vrea să lăcuiască cu ea, au venit la locul acela și Antioh și cei dempreună cu el priatени, ca să ia banii în loc de zeastre.

15. Și puind aceastea înainte preoții Naneii și el apropiindu-se cu puțin la curtea besearecii, închizând beseareca,

16. Deaca au intrat Antioh, deschizând ușa podului cea ascunsă, lovind cu pietri, uciseră pre domn și, părți făcând și luând capetele, le-au lepădat celor de afară.

17. Întru tot bine e cuvântat noao Dumnezeu, carele au dat pre ceia ce au păgânit.

18. Vrând să aducem în 25 ale lunii haselef curățania besearecii, cu cuviință am socotit să vă arătăm voao, pentru ca și voi să țineți până la facerea corturilor și a focului, când Neemias –zidiia și beseareca și jârtăvnicul– au adus jârtvă.

19. Că și când ducea la Persida pre părinții noștri, cei de atuncea bunii-credincioși preoți, luând den focul jârtăvnicului, cu taină au ascuns într’o groapă ca de puț, fiind fără de apă, întru care l-au astupat, cât la toți era neștiut locul.

20. Și trecând câțva ani, când să păru lui Dumnezeu, trimițându-se Neemia de împăratul Persidii, pre nepoții preoților celor ce au ascuns i-au trimis la foc, precum ne-au arătat noao să nu fie aflat foc, ce apă iute;

21. Porunci ca să ia ei și să aducă; și deaca să aduseră cealea ale jârtvelor, porunci preoților Neemia să stropească cu apa și leamnele și cealea ce-s deasupra.

22. Și deaca fu și vreamea trecu și soarele străluci, după nori fiind mai nainte, să ațâță foc mare, cât toți s’au mirat.

23. Și rugă au făcut preoții, mistuindu-se jârtva; și preoții, și toți, începând Ionath, și ceialalți răspunzând ca Neemia.

24. Și era ruga în chipul acesta.

Rugă:

‘Doamne! Doamne Dumnezeule! Ziditoriul tuturor, cel înfricoșat și tare și drept și milostiv,

25. Și cel sângur împăratu și bun, cel sânguru dătătoriu, cel sânguru drept și atotțitoriu și veacinic, cela ce mântuiești pre Israil den tot răul, cela ce ai făcut pre părinți aleși și ai sfințit pre ei,

26. Priimește jârtva pentru tot norodul tău, Israil, și păzește partea ta și o sfințește.

27. Adună răsipirea noastră, mântuiaște pre ceia ce slujescu în limbi, pre cei ocărăți și urâți îi socoteaște, și să cunoască limbile că tu ești Dumnezeuul nostru.

28. Căzneaște pre ceia ce asuprescu și hulescu cu mândrie.

29. Răsădeaște pre norodul tău la locul cel sfânt al tău, precum au zisu Moisi’.

A 2 Leage 30, 5.

30. Și preoții cânta laudele.

31. Și îndată ce s’au topit ale jârtvei, și ceaualaltă apă ce au rămas porunci Neemia să o ție pre pietri mai mari.

32. Și deaca să făcu aceasta, pară de focu să ațâță, și cea de la jârtăvnicu lumină, ce strălucia împotriva, să mistui.

33. Și deaca să făcu lucrul aiave, și s’au vestit la împăratul persilor că, la locul unde au ascunsu focul preoții cei ce s’au mutat, s’au ivitu apa, den care și cei ce era cu Neemia au curățit cealea ale jârtvei.

34. Și îngrădind împăratul locul, besearecă au făcut, ispitind lucrul.

35. Și căroră dăruia împăratul, multe dobânzi lua și le da.

36. Și numiră cei ce era cu Neemia pre aceasta Efthar, carea să tălmăceaște ‘Curățenie’; și să cheamă la cei mulți: Nefthar.

CAP 2

Partea a doua a cărții carea se pomeneaște în capul dentâiu.

1. Și să află în scrisori, Ieremia prorocul cum că au poruncit den focu să ia ceia ce să mută, precum s’au însămnat, și cum au poruncit celor ce să mută.

2. Prorocul, dându lor Leagea, pentru ca să nu uite poruncile Domnului și ca să nu rățăcească cu cugetele, văzând chipuri de auru și de argint și cea de premprejurul lor podoabă.

3. Și altele ca acestea zicând, de să ruga să nu se depărteaze leagea de la inima lor.

4. Și era într’acea scriptură cum cortul și chivotul au poruncit prorocul, răspunsu făcându-se lui, să meargă după el. Și deaca ieși la munte, unde s’au suit Moisi și au văzut moștenirea lui Dumnezeu,

5. Și viindu Ieremia, au aflat casă de peșteră și cortul și chivotul și jârtăvnicul tămâierii au băgat acolo și ușa au astupat.

6. Și apropiindu-se oarecarii den cei ce mergea după el ca să sămneaze calea, și n’au putut să o afle.

7. Și deaca află Ieremia hulind pre ei, zise că: „Și necunoscut va fi locul, până când va aduna Dumnezeu adunarea norodului și blând să va face.

8. Și atuncea Domnul va arăta acestea și să va ivi mărirea Domnului și norul, precum și la Moisi să arăta; în ce chip și Solomon s’au rugat, ca să să sfințească locul foarte,

2 Paral. 6, 14; și 7, 1.

9. Și să arăta; și precum, având înțelepciune, au adus jârtvă de tânosire și de săvârșirea besearicii.

10. Precum și Moisi s’au rugat cătră Domnul și să pogorî focu den ceriu și au mistuit ale jârtvei, așa și Solomon s’au rugat și, pogorându-să foc, au topit arderile-de-tot.

11. Și zise Moisi: ‘Pentru căci nu s’au mâncat cel pentru păcat, s’au topit’.

12. Așijderea și Solomon ceale 8 zile au ținut.

13. Și să povestiia și în scripturi și în pomenirile ceale de Neemia, ca și acestea și, cum, adunând raclă de cărți, au adunat ceale de împărați, și de proroci, și ceale ale lui David, și cărțile ceale trimise ale împăraților pentru danii,

14. Așijderile și ale Iudii, câte s’au întâmplat, pentru războiul ce s’au făcut noao, le-au adunat toate și sânt la noi.

15. Dentre carele dară, de vă vor trebui, să trimiteți pre cei ce vor aduce voao.

16. Vrând dară a face curățenie, am scris voao; bine dară veți face, ținind zilele.

17. Și Dumnezeu, cela ce au mântuit pre tot norodul lui și au dat moștenirea tuturor și împărăția și preoția și sfințenia,

18. În ce chipu au făgăduit pren leage, pentru că nădejduim pre Dumnezeu că curând pre noi ne va milui și ne va aduna dentru cel de supt ceriu la locul cel svânt,

19. Pentru că ne-au scos pre noi den mare răutăți și locul au curățit“.

20. Iară ceale de Iuda Macaveul, și de frații lui, și de a besearicii cei mari curățenie, și a cuptoriului înnoire,

21. Și încă războaiele ce s’au făcut cătră Antioh al lui Epifan și cătră al acestuia fiiu, Efpator,

22. Și ceale den ceriu ce s'au făcut arătări celora ce pentru jidovime cu nevoiță s'au vitejit, cât toată țara, puțini fiind, a o prăda și mulțimile de varvari a le goni,

23. Și cea vestită preste toată lumea besearecă să să zidească, și cetatea a o face slobodă, și legile, ceale ce era să să surpe, a să îndirepta, Domnul cu toată liniștea blând fiind lor;

24. Ceale de cătră Iason Chirineanul arătate pren cinci cărți, ne vom ispiti, prent' o adunare tocmită, să o scurtăm.

25. Pentru că, socotind curgerea numerilor și surparea care iaste la cei ce vor să încungiure la poveștile istoriei, pentru mulțimea materiei,

26. Grijit-am celor ce vor vrea să citească, mângâiare sufletească, și celor ce iubesc a gândi ca să-ș aducă aminte, iușurare, și la toți ceia ce vor citi, folos.

27. Însă noao, celor ce patima cea rea am priimit a îngustării, nu e pre lesne, ce al sudorii și al privegherii iaste lucrul,

28. Precum la cela ce gătește ospăț și cearcă al altora folos nu e pre lesne (dară); însă, pentru a celor mulți mulțămită, cu dulceață patema cea rea vom suferi.

29. Una –a aleage pre amăruntul, pentru fieștecarea –lăsând loc celui ce au scris; alta –ostenind a merge spre pildele îngustării.

30. Pentru că, în ce chip meșterului de lemn al casii cei noao iaste a purta grijă de toată așăzarea și celui ce să apucă a săpa și a zugrăvi, ceale ce sânt de treabă spre podoabă iaste a le cerceta, așa socotesc și la noi,

31. Că a cerceta și a cerca multe, întru ceale cu amăruntul, pentru toate a face cuvinte, celui ce înceape istoria să cad;

32. Iară a urma scurtarea zicerii și a lăsa cercetarea lucrării iaste la voia celui ce face tălmăcirea.

33. De aicea dară vom înceape poveaste la ceale ce mai sus zisem atâta adăogând, pentru că prostateg iaste cea mai nainte de istorie a mulți și istoria a o scurta.

CAP 3

*Minunata apărare a vistieriei besearicii din Ierusalim împotriva lui
Iliodoru răpitorul.*

1. Svânta cetate lăcuindu-se cu toată pacea și legile cât de bine păzindu-se, pentru a lui Onie arhiereul bună-credință și urâre de răutate,

2. Să întâmpla și sânaturi împărăției a cinsti locul, și besearica cu trimiterile ceale prea bune a o cinsti,

3. Cât și Selefc, al Asiei împărat, a da dentru ale lui venituri toate ceale ce să cădea cătră slujbele jârtvelor cheltuiale.

4. Și Simon oarecarele, den fealiul lui Veniamin, ispravnic besearicii fiind pus, să prici cu arhiereul pentru cea dupren cetate nelegiuire.

5. Și a birui pre Onia neputând, venit-au cătră Apolonie al lui Thraseu, care pre aceea vreme era Gropilatei Siriei și Finichii voivod,

6. Și spuse pentru că ar fi plină visteria cea den Ierusalim de bani nespui, că mulțimea celor de multe fealiuri nenumărată să fie și nu s'ară cuveni aceastea să fie pre sama jârtvelor, ce ar fi cu puțință supt a împăratului biruință a cădea toate aceastea.

7. Și împreunându-se Apolonie cu împăratul, pentru banii cei ce s'au poruncit lui au arătat; și el, chemând pre Iliodoru, cel ce era preste bani, și l-au trimis, dându-i porunci să aducă banii ce s'au zis mai sus.

8. Și îndată Iliodor făcea călătoria, însă cu veaste ca aceea că merge în cetățile Gropilatei Siriei și Finichii, iară cu lucrul porunca a împăratului săvârșind.

9. Și sosind la Ierusalim și prietenește de arhiereul cetății priimindu-se, au arătat pentru arătarea ce s'au făcut mai nainte și pentru care lucru au venit au spus; și întreba de vor fi cu adevărat aceastea.

10. Și arhiereul arătând cum sânt puse pentru văduve și pentru săraci,

11. Iară o samă și ai lui Ircan al Toviei, ce să află om foarte de cinste, iară nu precum au fostu pârât păgânul Simon; iară de toți sânt talanți de argint 400 și de auru 200.

12. Și avea strâmbătate ceia ce s'au încrezut cu a locului sfintire și cu cea mai cinstită prespre toată lumea a besearicii sfințenie; și nefurțișag întru tot nemeșterșugit să fie.

13. Iară Iliodor, pentru împărăteștile porunci ce avea, cu dinadinsul zicea cum că la împărăție sânt să ia aceastea.

14. Și rânduind zi, intra ca socoteala acestora să caute; și nu puțină grijă era preste toată cetatea.

15. Iară preoții, înaintea jârtăvnicului, îmbrăcați cu ceale preoțești veșminte, căzând, chema den ceriu pre cel ce, pentru punerea aceasta, au pus leage, celor ce au pus aceastea, întregi să le păzască.

16. Și cine vedea fața arhiereului era a să răni la cuget, pentru că vedea și schimbarea a feții arăta cea de cătră suflet grije.

17. Pentru că să răvărsase asupra omului teamere oarecare și frică trupului, pre carele vădită s'au făcut durea cea de la inimă la cei ce vedea.

18. Și cei den case ca cirezile săriia spre ruga a tot norodului, pentru că era spre hulă a veni locul.

19. Și încinse pre supt țite fiind muierile cu târsâni, pre drumuri să înmulția, și ceale închise fecioare, unele alerga la porți, și unele la ziduri, și unele pre ferestri să pleca.

20. Și toate, întinzând mânila la ceriu, făcea ruga.

21. Și era de a fi milă de căderea mulțimei preste tot amestecată și de nădejdea arhiereului celui ce foarte să trudiia.

22. Și ei dară ruga pre Domnul Atotțiitorul, ceale încrezute, la cei ce s'au încrezut, întregi să le păzască, cu toată întărirea.

23. Iară Iliodor cea ce știia făcea, și așa acolea, împreună cu purtătorii de sulite spre cămară fiind,

24. Cel al părinților Domnu și a toată putearea Putearnicu arătare mare au făcut, cât toți ceia ce au preaîndrăznit a veni, îngrozându-se de a lui Dumnezeu puteare, spre amețală și spre frică să întoarsără.

25. Pentru că să arată lor un cal groaznicu, având pre dânsul călărețu, și cu prea frumoasă acoperire împodobit, și, pornindu-se iute, lovi pre Iliodor cu copitele ceale denainte; și cel ce șădea deasupra să vedea având arme de auru.

26. Și alți doi s'au ivit mai nainte lui, tinerei la vitejie, prea cuvioși și prea frumoși la mărire, și luminoși la îmbrăcăminte, carii și stând de amândoa părțile, îl bătea pre el neîncetat, multe bătai aruncând asupra lui.

27. Și fără veaste căzând pre pământ și cu multu întunearec împresurându-se, apucându-l și întru o năsilie puindu-l

28. Pre cel ce acum, cu multă alergare și cu toată purtarea de sulite, au intrat la cea ce s'au zis mai sus vistierie, îl ducea, neajutorit pre el cu armele fiindu,

29. Aiave a lui Dumnezeu puternicie cunoscându și acela, pentru cea dumnezăiască lucrare, fără de glas zăcea, lipsit de toată nădejdea și mântuirea.

30. Iară ceia pre Domnul binecuvânta, pre cel ce măreaște pre al său loc; și beseareca, care cu puțin mai nainte era plină de teamere și de gâlceavă,

Domnul Atotîitorul arătându-se, de bucurie și de veselie să împluse.

31. Și curându oarecarii dentru ai lui Iliodor cunoscuți să ruga Oniei să chame pre Cel Preaînalt și viața să dăruiască celui ce zăcea de săvârșit la cea de apoi răsufare.

32. Și fiind la îndoială arhiereul, ca nu cândai să gândească împăratul că vro răutate să fie făcut lui Iliodor de cătră jidovi, au adus jârtvă pentru a omului mântuire.

33. Și făcând arhiereul curățenia, aceșteași tineri iarăși s’au ivitu la Iliodor, cu acealeaș haine împodobiți, și stând zisăra: „Multe Oniei arhiereului mulțamită să aibi, că pentru el au dăruit Domnul ție viața.

34. Și tu, de la ceriu fiind bătut, povesteaste la toți cea slăvită a lui Dumnezeu puteare“. Și aceastea zicând, nevăzuț s’au făcut.

35. Și Iliodor, jârtvă aducând Domnului și făgăduințe prea mari făgăduindu-se celui ce viață i-au dăruit, și pre Onia priimindu-l, să înturnă cătră împăratul.

36. Și mărturisiia la toți ceale ce era supt vedeare, fiind el văzut lucrurile celui prea mare Dumnezeu.

37. Și împăratul întrebând pre Eliodor carele ar mai fi vreadnic încă o dată a să trimite la Ierusalim, zise:

38. „De ai pre cineva vrăjmaș sau al lucrurilor viclean, trimite pre el acolo și bătut îl vei priimi, însă de va și scăpa; pentru că împrejurul locului cu adevărat iaste oarecarea a lui Dumnezeu puteare.

39. Pentru că cela ce are lăcașul ceresc socotitoriu iaste și ajutoriu acelui loc, și pre cei ce vin spre răutate, băându-i, îi piarde“.

40. Și însă ceale despre Iliodor și pentru a cămării pază așa s’au tâmplat.

CAP 4

Simon pârând la Selevc pre Onia preotul cel mare, îl omoară Andronic din porunca lui Menelau.

1. Și cel de mai nainte zis Simon, cel ce al banilor și al moșiei arătătoriu s’au făcut, de rău grăia pre Onia, cum el să fie pre Iliodor scuturat și al realelor lucrătoriu să fie făcut,

2. Și pre făcătoriu de bine al cetății și pre otcârmuitoriu celor de o limbă și râvnitoriu legilor, viclean lucrurilor îndrăzniia a zice.

3. Și vrajba până într'atâta adăogându-se, cât și, pren oarecarele den cei ce de Simon s'au ispitit, ucideri a să face.

4. Socotind Onia pâra cea cu greu și cum că să va turbura Apolonie cel al Gropiloasei Siriei și al Finichii voivod, adăogând răutatea lui Simon, la împăratul să duse,

5. Nu făcându-se cetățeanilor pâraș, ce folosul de obște, de osebi, la toată limba socotind,

6. Pentru că vedea a fi peste puțină, fără de împărăteasca socoteală, a afla pace încă lucrurile și pre Simon cum nu va lua încetare de nebunie.

7. Și premenindu-ș viața Selevc și luând împărăția Antioh, cela ce s'au chemat Elpifanun, au streinat vlădicia Iason, fratele Oniei,

8. Făgăduindu-se împăratului, prin rugăciune, talanzi de argint 360 și alt venit oarecarele talanzi 80.

9. Și cătră aceastea să făgăduia și altele să scrie, 150, de se va da pren biruința lui școală și copii tineri să puie lui și pre cei den Ierusalim antiohiani să-i scrie.

10. Și priimind împăratul, și luând el stăpânirea, îndatăș spre cea elinească furmă pre cei de un fealiu cu el îi muta.

11. Și ceale împărătești iubiri de oameni ce era la jidovi pren Ioan, tatăl lui Efpolem, celuia ce au făcut solia pentru prieteșug și ajutoriu cătră râmleani, le-au lepădat și, ceale legiuite stricând politii, fără de leage obiceaie înnoia.

12. Pentru că, cu veselie, supt acea marginea cetății școală au întemeiat și, pre cei mai tari den cei tinerei supuindu-i, supt curvărie îi aducea.

1 Mac. 1, 10.

13. Și era așa o pripă a eleniei și apropiare de înstreinare de fealiu pentru a acelui păgân, și nu arhiereu, Iason, multa necurăție,

14. Cât nu era a mai fi preoții nevoitori la ceale de prejur jârtăvnic slujbe, ce, beseareca hulind și de jârtve părăsire făcând, sârguia a fi părtași dării cei fără de leage de la luptă, după chemarea înainte, la piatră,

15. Și cea părintească cinste întru nemică puindu-o, iară ceale elinești măriri mai bune socotindu-le.

16. Pentru carele, îi cuprinseră pre ei grea primejdie și, căroră râvniia petreacerile și întru tot vrea să să aseamene, pre aceștea vrăjmaș și căznitori i-au avut.

17. Pentru că a păgâni la dumnezăieștile legi nu e pre lesne; ce aceastea cea viitoare vreame le va arăta.

18. Și făcându-se praznicul lui Agon, la al cincilea an, în Tiros, și împăratul fiind de față,

19. Au trimis Iason pângăritul privitori de la Ierusalim pre cei ce era antioheani, aducând drahme de argint 300, spre a lui Iracleu jârtvă, carele li s'au și rugat ceia ce le aducea ca să nu le facă spre jârtvă, pentru că nu se cuvine, ce la altă cheltuială să să facă.

20. Trimis-au dară aceastea, una, pentru cel ce le-au trimis, la a lui Iracleu jârtvă, alta, pentru voia celor ce le-au adus, la diresul cătărgilor.

21. Și trimițându-se la Eghipet Apolonie al lui Menesteu, pentru șădearea cea mai sus a lui Ptolomeu al lui Filomitor împăratul, înțelegând Antioh a fi el înstreinat de aceasteaș lucruri, de cea pentru eluș întemeiare grijiia; pentru aceaea la Iopa mergând, au sosit la Ierusalim.

22. Și cu mare cuviință de cătră Iason priimindu-se, cu făclii aprinse și cu strigări s'au priimit; și de-acii la Finichi au purces cu tabăra.

23. Și după al treilea an, au trimis Iason pre Minelau, fratele lui Simon, celui ce s'au zis mai nainte, aducând banii împăratului și pentru lucruri de folos pomeniri având să facă.

24. Și el tocmindu-se cu împăratul și mărindu-l pre el cu fața biruinței, la sine au tras arhieria, întrecând pre Iason cu talanzi de argint 300.

25. Și luând ceale împărătești porunci, au venit, de vlădicie nemică vreadnic aducând, ce mânii de crud tiran și de hiară varvară urgii având.

26. Și Iason, cel ce pre al său frate au înstreinat, înstreinându-se și el de altul, pribeag la țara Amanitii s'au gonit.

27. Iară Menelau stăpânirea ținea, iară de banii cei făgăduiți împăratului nimica nu rânduia, și făcând cearerea Sostrat, diregătoriul marginii cetății,

28. Că pre acesta era treaba birurilor; pentru care pricină amândoi de cătră împăratul să chemară.

29. Și Menelau au lăsat vlădiciei ispravnic pre Lisimah, fratele său, iară Sostrat pre Cratita, cel preste Chiprii.

30. Și ca aceastea întâmplându-se, să întâmplă tharseanilor și maloteanilor a rădica gâlceavă, pentru căci au dat pre Andiohida, posadnica împăratului, în dar.

31. Degrabă dară împăratul au venit ca să potolească lucrurile, lăsând în locul lui pre Andronic, cel ce era dentru cei de cinste.

32. Și gândind Menelau că au aflat vreame cu bun prileju, niște vase de aur de ale besearecii furându-le, au dăruit lui Andronic; și altele au fost vândut la Tir și la ceale de premprejur cetăți.

33. Și cu adevărat prinzând de veaste Onia, îl mustra, fiind ferit la loc fără teamere, la Dafne, ceaea ce iaste cătră Antiohia.

34. Pentru aceaea Menelau, luând osebi pre Andronic, să ruga să prinză pre Onia. Și cela, mergând la Onia și încrezându-se cu vicleșug și direapte cu jurământuri dând și, macară că întru bănuiale era, îl făcu a ieși den locul cel fără teamere, pre carele și îndată l-au ucis, nerușinându-se de direptate.

35. Pentru care pricină nu numai jidovii, ce mulți și den cealealalte limbi tânjiia și să mâhniia pentru a bărbatului nedireaptă moarte.

36. Și împăratul, întorcându-se de la locurile despre Chilichia, să ruga cei den cetate jidovi, urând împreună și elinii vicleșugul, cum că afară den socoteală Onia s'au omorât.

37. Sufleteaște dară Antioh mâhnindu-se și întorcându-se spre milă și lăcrămând, pentru a celuia ce s'au prestăvit înțelepciune și multă bună rânduială,

38. Și ațâțându-se cu mâniile, îndată lui Andronic îi luo haina cea mohorâtă, și hainele rumpându-i-le, încungiurându-l pren toată cetatea, într'acelaș loc unde la Onia au păgănit, acolo pre pângăritul cu ucidere l-au omorât, Domnul cea vreadnică lui certare dându-i.

39. Și făcându-se multe furteșaguri de besearecă la cetate de cătră Lisimah, cu a lui Menelau știre, și dându-se veastea afară, s'au adunat mulțimea asupra lui Lisimah, multe dară vase de aur fiind cheltuite.

40. Și rădicându-se asupra-i gloatele și cu urgii fiind pline, înarmând Lisimah ca vro 3000, început-au la mâni nedireapte, povățuind înainte oarecare tiran bătrân de vârstă, nimica mai puțin și la cuget.

41. Și văzând rădicarea lui Lisimah asupra-le, apucând unii pietri, alții leamne groase și alții den cenușa ce era aproape, apucându-se amestecați, zvârliia în ceia ce era împrejurul lui Lisimah și spre cei ce să rădicase asupra-le.

42. Pentru care pricină, pre mulți dentr'înșii au rănit și pre unii i-au oborât și pre toți spre fugă i-au împins, și pre acesta fur de besearecă lângă visterie l-au prins.

43. Și pentru aceastea stătu judecată cătră Menelau.

44. Și nemerindu-se împăratul la Tir, la dânsul direptatea cuvintelor au făcut cei trei bărbați ce s'au trimis de cătră bătrâtime.

45. Și așa, prins fiind Menelau, au făgăduit bani mulți lui Potolomeu al lui Dorimenuș, ca să îmblânzască pre împăratul.

46. Pentru aceea, apucând Potolomeu pre împăratul la un cerdac pentru odihna, l-au mutat

47. Și pre cel de toată răutatea vinovat Menelau l-au slobozât de cătră cealea ce să pâraia; iară celor ticăloși, carii zicea că macară și de la tătari s'ar fi slobozit nevinovați, acestora moarte le judecă.

48. Degrabă dară, cea nedireaptă pagubă suferiră cei ce pentru cetate și noroadе și sfintele vase au grăit înainte.

49. Pentru care lucru și tiriii, scârbindu-se de răutate, ceale cătră astrucarea lor, cu mare cuviință, au dat.

50. Iară Menelau, pentru ale celor ce biruia lăcomii, era la cinste, adăogându-se spre răutate, mare viclean stând cetățeanilor.

CAP 5

Minunata arătare a ostașilor care s'au văzut războindu-se în văzduh preste Ierusalim timp de patruzeci de zile; păgânătatea lui Iason și tirania lui Antioh.

1. Și pre vreamea aceasta, a doua călătorie Antioh la Eghipet au călătorit.

2. Și să întâmplă mai preste toată cetatea, în 40 de zile, a să vedea pren văzduh alergând călăreți, podoabe de aur având, și cu sulițe în chip de stol înarmați,

3. Și pâlcuri de cai rânduie, și lovituri făcându-se, și alergături de amândoa părțile, și porniri de paveze, și mulțime de chiloame, și zmulgeri de sabii, și lovituri de săgeți, și străluciri de podoabe de aur, și de toate fealiurile de înzăoturi.

4. Pentru aceea, toți să ruga ca să să facă arătarea spre bine.

5. Și făcându-se voroavă mincinoasă cum ș'au primenit Andioh viața, luând Iason nu mai puțin de 1000, fără veaste asupra cetății au lovit și, cei de pre zidu împingându-se, și la cea de apoi luându-se cetatea,

6. Menelau la marginea cetății au fugit; iară Iason făcea jungheri cetățeanilor lui fără de milă, nesocotind cea de la rudeniile lui bună norocire cea mai mare nenorocire a fi și părându-i că ale vrăjmașilor și nu ale celor de o limbă biruințe surpă.

7. Și stăpânirea nu birui, iară săvârșitul vicleniei, rușine luând, pribeag iarăș la Ammanitida s'au dus.

8. Săvârșitul dară realii amestecături au luat, închizându-se [de] către Areta, tiranul arapilor; den cetate în cetate fugând, gonindu-se de către toți și urându-se ca un viclean al legii și scârbit fiind ca un gâde moșiei lui și al cetățeanilor gâde, la Eghipet să lepădă.

9. Și ca o țărână de la moșie înstreinându-se, în streinătate au pierit, către lachidemoneani ducându-se ca, pentru cunoștința, să afle acoperemânt.

10. Și cel ce mulțime de neîngropați au lepădat, nejelit fu și de astrucare nici într'un chip, nici de părintescul mormânt avu parte. Și înțelegându-se la împăratul

11. Pentru cealea ce s'au făcut, socoti că au viclenit Iudea; pentru aceea, purcegând de la Eghipet, sălbătăcit la suflet, luă cetatea în pradă

12. Și porunci ostașilor să taie fără milă pre cei ce să nemeresc, și pre cei ce să suie în casă să-i junghie.

13. Și să făcea de tineri și de bătrâni ucideri, și bărbaților și muierilor și feciorilor stingere, fecioarelor și pruncilor jungheri.

14. Și 80000 în trei zile să stricară, însă 40000 întru împărțeașele mânilor lor, și nu mai puțini de cei jungheați s'au vândut.

15. Și nu fiind destul cu aceastea, au cutezat la cea decât tot pământul mai svântă besearecă a intra, povățuitoriu având pre Menelau, pre cea care și legilor și moșiei vânzătoriu s'au făcut,

16. Și, cu ceale pângărite mâni, svintele vase luând și ceale ce de alți împărați s'au pus spre creăștere și mărirea locului și cinste, cu pângăritele mâni trăgându-le, le da.

17. Și să semeșia cu cugetul Antioh, nu socotind că, pentru păcatele celor ce lăcuia cetatea, s'au urgisit puțin Stăpânitoriul, pentru aceea s'au făcut pre acel loc nebăgare de seamă.

18. Iară să nu să fie întâmplat de mai nainte a fi cuprinși cu multe păcate, precum Iliodor, cea ce s'au fost trimis de către Selefcu împăratul spre socoteala visteriei, acesta, înainte năvălind, îndată să întoarse den dârjie, bătându-se.

19. Ce nu pentru loc limba, ce pentru limbă locul Domnul au ales.

20. Pentru aceea și locul acesta, având parte de ale limbii reale nesilnicii ce s'au făcut, mai apoi de bune faceri au avut parte de Domnul; și cel ce s'au cuprins cu a Celui Atotșitorului urgie, iarăș la a Celui mare Stăpânitoriu împăcăciune cu toată mărirea s'au îndireptat.

21. Deci Antioh, 1000 și opt sute de talanzi luând de la bisearecă, degrabă la Antiohia să osăbi, gândind de mândrie pământul să înoate și

genunea mergătoare să o facă, pentru semeția inemii.

22. Și au lăsat și ispravnici a chinui neamul, însă în Ierusalim pre Filip, de neam frighian, iară chipul mai varvar având decât cea ce l-au pus,

23. Și în Garizin pre Andronic, și cătră aceștea pre Menelau, carele mai rău decât ceialalți să rădica asupra cetățeanilor.

24. Și, vrăjmaș gând având cătră jidovii cetățeani, și au trimis pre începătoriul urâciunii, Apolonie, cu oaste 22000, poruncind pre cei de vârstă pre toți să-i junghe, iară pre muieri și pre cei mai tineri să-i vînză.

25. Și acesta, viind la Ierusalim și chip de pace fățarnicind, au așteptat până la svânta zi a sâmbetei și, apucând pre jidovi fără de lucru fiind ei, celor de supt ascultarea lui înarmare au poruncit.

26. Și pre toți cei ce au ieșit spre privală i-au împuns împreună și, în cetate cu armele întrînd, destule mulțimi așternu.

27. Iară Iuda Macaveul, al zeacelea cu sine făcându-se, și depărtându-se la pustiiu, ca fiarăle în munți trăia, împreună cu cei ce era cu dânsul; și cu hrana cea de buruieni petrecea, ca să nu aibă parte de pângăriciune.

CAP 6

Despre spurcarea besearicii de cătră păgâni; idololatria și moartea lui Eleazar.

1. Și nu după multă vreme, au trimis împăratul pre un bătrîn athineu să îndeamne pre jidovi să să mute den legile ceale părintești și cu ale lui Dumnezeu legi să nu petreacă,

2. Și să pângărească și pre cea den Ierusalim besearică și să o numească a lui Dia Olimbiul, și cea den Garizin, în ce chip era ceia ce lăcuia locul, a Diii, iubitoriul de oaspeț.

3. Și grea era gloatelor și cu greu săvârșită isprăvnicia răutății.

4. Pentru că besearea de curvie și de beții să împluse de limbi, desfătându-se cu sodomii, și sfintele curți, cu muieri împreunându-se, și încă cealea ce nu să cădea înlăuntru aducând,

5. Iară jârtăvnicul de ceale necuviitoare, osebite de cătră legi, să împluse,

6. Și era nici a ținea sâmbetele, nici părintești sărbători a păzi, nici măcară jidov a să mărturisi că iaste,

7. Și să aducea cu amară nevoie, la cea după lună a împăratului zi de naștere, spre jârtvă, și, făcându-se sărbătoarea Dionisilor, să siliia jidovii,

având iadere, să facă pompă lui Dionisu,

8. Și răspuns au ieșit la ceale de pren vecini cetăți elinești, Potolomeu puind aceastaș petreacere asupra jidovilor a face și a jârtvui,

9. Iară pre cea ce nu vor să să mute spre ceale elinești, să-i junghe de tot, era dară a vedea dosada ce să întâmplase.

10. Pentru că doao muieri s'au adus, obrăzuind eale pre pruncii lor, și acestora, spânzurându-le pruncii de țățe și pren gloată purtându-le pre eale pren cetate, după zid le-au surpat.

1 Mac. 1, 63.

11. Și alții, pre aproape alergând la peșteri, pre ascuns ca să sârbeaze ziua sâmbetei, dându-se știre lui Filip, i-au ars, pentru că cu sfială era a să ajutori, după mărirea cei prea cinstite zile.

12. Rog dară pre cei ce vor ceti la această carte să nu se îndoiască pentru primejdii, ce să socotească muncile, nu spre pierzare, ce spre învățatura neamului nostru a fi.

13. Și a nu să lăsa în multă vreme cei răi credincioși, ce îndată a cădea la certări, semn de mare facere de bine iaste,

14. Pentru că nu ca și la cealealalte limbi, îngăduiaște cu îndelungă răbdare Stăpânitoriul până vor veni ei cătră plinirea păcatelor, decii să-i muncească, ce asupra noastră așa au socotit a fi, ca nu, la săvârșitul păcatelor viind noi, apoi să izbândească asupra noastră.

15. Pentru aceea niciodinioară mila despre noi nu depărteaze și certând cu primejdii nu părăsește pre nărodul Lui.

16. Însă până încât vom pomeni, acestea să să zică.

17. Și preste puțin să cade să venim la poveaste.

18. Eleazar, oarecare om den cei de frunte cărturari, trecut fiind cu vârsta și la chipul obrazului prea frumos fiind, căscându-se să siliia să mănânce carne de porc.

19. Iară el moartea cea cu bună cinste mai vârtos decât viața cu urâciune priimind, așa de bunăvoie la muncă să apropia;

20. Și scuihind, mai nainte în ce chip să cădea să să apropie cei ce îngăduia a să apăra, căroră nu să cade să mănânce, pentru dragostea vieții.

21. Iară cei ce era rânduiț la cea fără de leage jârtvă, pentru cea de vechi ani a omului cunoștință, luându-l pre el deosebi, îl ruga să aducă cărnurile carele să cuvin lui, ceale ce era de el făcute, să mănânce și să fățarească, ca cum are mânca ceale ce de împăratul sânt rânduite, den cărnurile cealea ale jârtvei,

22. Pentru ca, făcând aceasta, să sloboază den moarte și, pentru cel de mai nainte cătră ei prieteșug, va afla milă.

23. Și el, gând bun luând și vreadnic fiind vârstei și celor adânci bătrânețe și celor câștigate și luminate căruntețe și cei den copilărie foarte bună creștere și mai vârtos cei sfinte și de Dumnezeu zidite facere de leage, pre urmă au răspuns curând zicând să-l petreacă la iad:

24. „Pentru că nu iaste vreadnic vârstei noastre a fățărnici, ca mulți den cei tineri, socotind pre Eleazar, cel de 90 de ani, să fie premenit spre streinare de fealiu

25. Și ei, pentru a mea fățărnicie și pentru cea puțină și scurtă viață, să vor rătăci pren mine, și urâciune și pângăriciune bătrânețelor voiu pune.

26. Că, macară că într’această vreame voiu scăpa de la cea de la oameni muncă, iară den mâinile Atotțiitoriului nici trăind, nici murind voiu scăpa.

27. Pentru aceaea vitejaște acum premenind viața, bătrânețelor vreadnic mă voiu arăta.

28. Și celor tineri pildă vitejască lăsând ca, cu nevoință și cu bărbăție, pentru ceale cinstite și sfintele legi a muri“. Și, atâta zicând, spre muncă îndată au venit.

29. Și ceia ce-l aducea cătră ea, cea de mainte cu puțină bună voie spre rea voie premenind, pentru cuvintele care mai nainte au grăit, precum ei socotiia a fi, fără socoteală.

30. Și vrând de rane să moară, suspinând zise: „Domnului, celuia ce are sfânta înțeleagere, arătat iaste că, putând a mă slobozi de moarte, greale durori sufăru, pre trup bătându-mă; iară spre suflet, cu dulceață, pentru a Lui frică aceastea pătimescu“.

31. Și acesta dară într’acesta chip muri, nu numai tinerilor, ce la mai mulți ai limbii a sa moarte pildă vitejiei și pomenire bunătății lăsând.

CAP 7

Despre statornicia în credință și chinurile celor șapte frați Maccavei și a mumei lor.

1. Întâmplatu-s’au și la 7 frați carii, cu maică-sa prinzându-să, să siliia de cătră împăratul să atingă de ceale fără cuviință cărnuri de porcu, cu bice și cu vine căznindu-să.

2. Și unul dentru dânșii, făcându-să grăitoriu întâi, așa zise: „Ce vei să întrebi și să afli de la noi? Pentru că gata a muri sântem, decât a călca ceale părintești legi“.

3. Și, plin de mânie făcându-să împăratul, porunci tigăi și căldări a înfierbânta;

4. Și acealea înfierbântându-să, îndată pre cela ce s’au făcut dentru ei grăitoriu înainte porunci să-i taie limba și, belindu-l premprejur, să-i taie marginile trupului, ceialalți frați și muma împreună văzându.

5. Și olog el cu totul făcându-să, porunci la foc să-l aducă viu și să-l prăjască. Și sfara tigăii preste câtva timp ajungând, unii pre alții să mângâia, împreună cu maică-sa, vitejaște să moară, zicând așa:

6. „Domnul Dumnezeu priveaște și cu adevărurile asupra noastră să mângâie, în ce chip Moisi, pren cântarea cea ce mărturiseaște, în față au arătat, zicând: ‘Și întru robii lui să va mângâia’“.

A 2 Leage 32, 43.

7. Și săvârșindu-se cel dentâi într’acesta chip, pre al doilea aducea cătră bățjocorire și, pialea capului cu părul belind, îl întreba: „Au mânca-vei mai nainte de ce a-ți căzni trupul, câte un mădulariu?“

8. Iară el, răspunzând cu cel părintescu glas, zise: „Ba“.

9. Pentru aceaea și acesta ș’au luat munca pre rând, ca și cel dentâiu și, la cea de apoi răsuflare fiind, zise: „Tu dară, ticăloase, dentru această viață pre noi ne slobozi, iară Împăratul lumii, murind noi pentru ale Lui legi, spre veacinică de iznoavă înviare a vieții, pre noi ne va învia“.

10. Și după acesta, al treilea să batjocoriia și limba-i, cerșindu-să, degrabă înainte o întinse, și mâinile cu bună îndrăznire le întinse, și vitejaște zise:

11. „De la ceriu aceastea le câștig și pentru ale Lui legi nu bagu samă de aceastea, că de la El aceastea iarăș nădejduiesc să le iau“.

12. Cât și sânгур împăratul și cei ce era cu el să îngroziiia de al tinerelului suflet, că întru nemică durorile nu le punea.

13. Și acesta săvârșindu-se, pre al patrulea așijderilea-l munciia, căznindu-l.

14. Și, fiind a să săvârși, așa zise: „Bine e, cel ce primeneaște ceale de cătră oameni, ceale de cătră Dumnezeu a aștepta nădejdi; iarăș să va învia de cătră El, pentru că ție înviarea spre viață nu va fi“.

15. Și îndatăș pre al cincelea aducându-l, îl munciia; și el, cătră el căutând, zise:

16. „Biruință la oameni având, putred fiind, ce ți-e voia faci; și nu ți să pară că neamul nostru de Dumnezeu va fi părăsit,

17. Ce tu îngăduiaște și vezi cea mărită a Lui tărie, că pre tine și sămânța ta o va căzni“.

18. Și după acesta, aduseră pre al șaselea; și vrând să moară, zise: „Nu te înșela în deșert, noi și pentru noi acestea le pătimim, greșind la Dumnezeul nostru, vreadnici și de mirare s’au făcut.

19. Și tu să nu gândești că vei fi nevinovat, apucându-te a te învrăjbi cu Dumnezeu“.

20. Și de prisosit maica lor fiind minunată și de pomenirea cea bună vreadnică, carea văzând pierindu-i 7 fii în vreme de o zi, cu bun suflet îngăduia, pentru ceale de la Domnul nădejdi.

21. Și pre fieștecările dentru ei îl mângâia cu cel părintesc glas, plină fiind de vitejască gândire și gândul cel fâmeiesc cu bărbătească mânie rădicându-l, zicând cătră ei:

22. „Nu știu în ce chip v’ați arătat în pânțelele mieu, nici eu duhul și viața voao v’am dăruit și a fieștecăruia închipuire nu o am tocmit eu,

23. Ce dară cel al lumii Ziditoriu, ce au zidit nașterea omului și au aflat facere și tuturor duhul și viața voao iarăș va da, cu milă, în ce chip acum nu vă socotiț pre voi întru nemică pentru ale Lui legi“.

24. Iară Antioh, gândind că să hulească și fiind la bănuială de glasul cel ce ponosluia, încă cel mai tânăr fiind viu, nu numai pren cuvinte făcea mângâierea, ce și pren jurământuri încredința dempreună să-l îmbogățască și fericit să-l facă, schimbându-se dentru ceale părintești și priatin să aibă și la treabe să i să încrează.

25. Iară tinerelul nici într’un chip luând aminte, chemând împăratul pre maică-sa, o învăța ca tinerelului să să facă sveatnică spre mântuire.

26. Și multe el învățându-o, priimi să domolească pre fiiu.

27. Și plecându-se la el, amăgind pre cel crud tiran, așa zise cu cel părintesc glas: „Fiiule, fie-ț milă de mine, ceaea ce în pânțece te-am purtat noao luni și ți’am dat țată trei ani și te-am hrănit și te-am adus la vârsta aceasta și te-am crescut purtându-te în brațe.

28. Rogu-te, fiiule, căutând la ceriu și la pământ și ceale dentru eale toate văzându-le, să cunoști că, de unde n’au fost, le-au făcut pre eale Dumnezeu, și pre neamul omenesc

29. Așa l-au făcut. Să nu te temi de gâdea acesta, ce, fraților vreadnic făcându-te, priimește moartea, pentru ca în milă împreună cu frații tăi să te

iau“.

30. Și încă ea grăind, tinerelul zise: „Pre cine așteptați? Nu ascultu de porunca împăratului, ce de porunca legii ascult, ceaea ce s’au dat părinților noștri pren Moisi.

31. Iară tu, de toată răutatea aflătoriu făcându-te spre jidovi, nu vei scăpa de mânilor lui Dumnezeu;

32. Pentru că noi pentru ale noastre păcate pătimim,

33. Iară de iaste pentru certare și pedeapsă Domnul cel viu spre noi, puțin s’au urgisit, și iară să va împăca cu ai săi robi;

34. Și tu, o, necurate și decât toți oamenii mai pângărite, nu te semeți în deșărt, zburdându-te pre nearătate nădejdi, preste ceale cerești slugi rădicându mâna,

35. Că încă n’ai scăpat de judecata Atotîitorului, celui de asupra văzătoriu Dumnezeu.

36. Pentru că acum frații miei, puțină dureare suferind, căzut-au întru a lui Dumnezeu făgăduință a veacinicii vieți; și tu, cu a lui Dumnezeu judecată pre drept, ceale de lângă cinstea mândriei vei suferi.

37. Iară eu, în ce chip frații și trupul și sufletul dau înainte, pentru ceale părintești legi, rugând pre Dumnezeu curând blând limbii să să facă și pre tine cu cercetări și bătai să te scoată de mărturie, pentru că sângur Acesta iaste Dumnezeu,

38. Iară întru mine și întru frații miei să stea a Totîitorului urgie, cea preste tot neamul nostru pre dreptate adusă“.

39. Și mânios făcându-se împăratul, acestuia decât celorlalți mai rău i-au făcut, amar suferind pentru batjocurie.

40. Și acesta dară curat viața ș’au premenit, întru tot pre Domnul nădejduind.

41. Și pe urma fiilor, maica lor s’au săvârșit.

42. Deci aceastea, pentru jârtvă și pentru ceale preste măsură cazne, pre atâta să să dovedească.

CAP 8

Războaiele și biruințele lui Iuda Macaveul împotriva lui Nicanor și a lui Timotheu.

1. Iară Iuda Macaveul și cei dempreună cu el, întrând pre ascuns pre la sate, îș chema pre rudeniile; și pre cei ce au fost rămaș în leagea jidovească luându-i lângă ei, au strâns ca vro șase mii.

2. Și să ruga Domnului să caute spre cel de toți supus nărod și să să milostivească și să nu se îndure de beseareca cea care de păgâni oameni s'au spurcat,

3. Și să miluiască și pre cea de tot stricată cetate și care întocma cu pământul va să să facă, și sânghiurile ceale ce tot strigă cătră El să să asculte.

4. Și să-Ș aducă aminte de pierzarea cea fără de leage a celor fără de păcate prunci, și pentru hulele cealea ce s'au făcut la numele Lui, și să urască răutatea.

5. Și făcându-se întru adunare, Maccaveu nerăbdătoriu limbilor să făcea, urgia Domnului spre milă înturnându-se.

6. Și cetăți și sate, fără nădejde viind, le ardea; și locurile ceale cu prilejuri apucându-le, nu pre puțini den nepriateni biruia, înfrângându-i.

7. Și mai vartos noptile spre vicleșuguri ca aceastea ajutoare le lua; și voroavă oarecarea a bunei vitejiei lui să răvărsa petutindenea.

8. Și văzând Filip că, câte puțin, vine omul spre procopsală și mai adease spre norocire ieșind înainte, cătră Ptolomeu, voivodul Gropiloasei Siriei și al Finichiii, au scris să ajutorească la lucrurile împăratului.

9. Și el îndată alegând pre Nicanor al lui Patroclu, care era den cei de frunte priateni, l-au trimis, supuind de toate fealiurile de limbi, nu mai puțini decât 20000, să rădice tot neamul jidovesc. Și însoți lui și pre Gorghia sărdariul și întru ale războiului trebi ispită având.

10. Și făgădui Nicanor, birul împăratului la râmleani fiind talanzi 2000, dentru a jidovilor robime să-l plinească.

11. Și îndată la ceale de pre lângă mare cetăți au trimis să-i cheame spre cumpărarea de robi jidovi, făgăduind 90 de trupuri să dea la un talant, neașteptând certarea cea ce era să urmeaze asupra lui de la Totțiitoriul.

12. Iară Iudii să făcu știre pentru a lui Nicanor venire.

13. Și vestind el celor ce era împreună cu el de venirea taberii, cei ce era fricoși și nu credea judecata lui Dumnezeu fugiia și ieșiia den locurile lor.

14. Iară alții, ce le rămăsease, toate le vindea și împreună pre Domnul ruga să mântuiască pre cei vânduți de cel rău credincios Nicanor, mai nainte de a se împreuna.

15. Și de nu pentru ei, iară pentru ceale cătră părinții lor făgăduințe și pentru cea de asupra lor chemarea celui cinstit și prea cuvios numelui Lui.

16. Și adunând Maccaveu pre cei ce era cu el, fiind la număr 6000, îi ruga să nu se îngrozască de cătră nepriateni, nici a să teame de cea ce cu strâmbătate vine asupra lor a limbilor multă mulțime, ce să să nevoiască cu vitejie, înaintea ochilor luând cea fără de leage făcută de dânșii ocară la sfântul loc

17. Și a cei a batjocoritei cetăți caznă și încă a cei de la stremoși politii surpare.

18. Deci ei ziseră că: „Aceia și armelor nădejduiesc și îndrăznirilor, iară noi pre Atotțiitoriul Dumnezău, cel ce poate și pre cei ce vin asupra noastră, și pre toată lumea întru clipeală să surpe, nădejduim“.

19. Și cătră aceastea, arătând lor și ceale de la strămoși ce s’au făcut ajutoriri, și cea de pre vreamea lui Sinahirim, a celor 185000 cum au pierit,

4 Împ. 19, 35; Tovit 1, 15; Sirah 48, 24; Isaia 37, 36; 1 Mac. 7, 41.

20. Și cea den Vavilon, cătră franțози, rânduială ce s’au făcut, cum toți au venit la treabă 8000, cu 4000 de machidoneani, și machidoneanii lipsându-se numai ceale 8000, pre ceale 120000 au pierdut, pentru cel ce li s’au făcut lor den ceriu ajutoriu, și folos mult au luat,

21. Pre carii aceastea cu bună îndrăznire pre ei puindu-i și gata pentru leage și pentru moșie a muri, în patru părți oastea au făcut,

22. Rânduind și pre frații lui înainte-povățuitori, den marginea șireagului, pre Simon și pre Iosif și pre Ionathan, supuind supt fieștecarele câte 1500.

23. Și încă și pre Eleazar, să cetească sfânta carte și, dând hasnă a ajutoriului lui Dumnezău, celui dentâiu stol el înainte-povățuind, lovitu-s’au cu Nicanor.

24. Și făcându-se lor ajutoriul Atotțiitoriului, au jungheat den vrăjmași mai mulți decât 9000, iară cea mai multă parte a oștii lui Nicanor o au făcut răniț și de mădulare ologi, și pre toți a fugi i-au silit.

25. Iară banii celor ce spre cumpărarea lor au venit i-au luat și, gonindu-i pre ei împreună câtva, conteniră, de vreame oprindu-se,

26. Pentru că era ziua cea mai nainte de sâmbătă, pentru care pricină n’au îndelungat cu mânia gonindu-i pre ei.

27. Și armele luând de la ei și dezbrăcând prăzile vrăjmașilor, fură șăzători sâmbătă pre loc, mult binecuvântând și mărturisindu-se Domnului, celui ce i-au mântuit în ziua aceasta, începătură de milă rânduind lor.

28. Iară după sâmbătă, celor căzniți și văduvelor și săracilor împărțându-le den prăzi, cealealalte ei și copiii au împărțit.

29. Și aceastea făcându-le și de obște rugă făcând, pre cel milostiv Domn ruga desăvârșit să să împace cu ai lui robi.

30. Și pre cei ce era cu Timotheu și cu Vacchid lovindu-i, mai mult decât 20000 dentr'înșii au ucis și de tării înalte foarte bine biruitori s'au făcut și pleanuri prea multe au împărțit, tocma pre ei părtași făcându-se cu cei căzniți, și săraci, și văduve, și încă și cu cei bătrâni.

31. Și adunând armele de la ei, cu socoteală toate le-au pus împreună, la locurile ceale de treabă, iară cealealalte den prăzi le-au adus la Ierusalim.

32. Și pre Filarhin, cel ce era cu Timotheu, l-au omorât, foarte om spurcat fiind și multe scârbe făcând jidovilor.

33. Și biruințe aducând la moșie, pre Calisten, cel ce au ars sfintele porți, l-au aprins într-o cășcioară, fiind fugit, și cea vreadnică a realei credințe au luat plată.

34. Iară cel de trei ori dosădit Nicanor, cel ce pre cei 1000 de neguțatori spre vânzarea jidovilor au adus,

35. Smerindu-se de ceia ce după el să gândia că sânt mai mici, cu al Domnului ajutoriu cea de mărire lepădând haină, pren mare, ca un fugariu, pustiu pre sine făcând, au venit la Antiohia, foarte viind la nenorocire, pentru a oștii stricăciune.

36. Și cel ce au priimit ca să întărească bir râmleanilor den robimea ierusalimleanilor au mărturisit pre jidovi a avea pre Dumnezeu războinic, și pentru aceaea sânt jidovii nerăniți, căci urma ei legile ceale rânduite de El mai nainte.

CAP 9

Despre rușinoasa moarte a lui Antioh și scrisoarea lui pentru urmași.

1. Și pre vreamea aceaea să întâmplase Antioh întors fără cinste de la locurile ceale despre Persida,

2. Pentru că au intrat la ceaea ce să cheamă Persopolis și s'au apucat a jefui beseareca și a opri cetatea, pentru aceaea dară gloatele, pornindu-se spre ajutoriul armelor, să înturnară, și să întâmplă înfrângându-se Antioh de cătră cei de loc, rușinată i să făcu întoarcerea.

3. Și fiind el spre Ecvatana, au înțeles ceale ce s'au întâmplat lui Nicanor și celor ce au fost cu Timothei.

4. Și înălțându-se cu mânie, gândiia și răutatea celor ce l-au gonit pre el la jidovi să o razime; pentru aceea porunci carâtașului să măie neîncetat, să săvârșască călătoria, cea den ceriu judecată fiind împreună cu dânsul, pentru că așa cu mândrie zise: „Movilă de jidovi voi face Ierusalimul sosând acolo“.

5. Iară Atotțiitoriul, Domnul Dumnezeu lui Israil, l-au lovit pre el cu nevindecată și nevăzută rană și așa, el săvârșind cuvântul, apucatu-l-au pre el nesuferită durere la ficați și amară munci celor denlăuntrul lui,

6. Foarte cu dreptate, pre cel ce cu multe și cu îngrozite primejdii ai altora ficați au căznit, și el nici într'un chip de semeție să ostoia.

7. Și încă și de mândrie era plin, foc suflând cu mâniile asupra jidovilor și poruncind să grăbască cu meargerea, așa să întâmplă de au și căzut el den car, mergând tare; și cu rea cădere căzând, toate mădularele trupului s'au strămutat.

8. Și cel ce atuncea i să părea la valurile mării a porunci, de mândria cea ce avea, peste hirea omenească, și cu cumpăna largimile munților gândind înălțiri să le puie, pre pământ fiind, într-o năsilie să ducea, a lui Dumnezeu puteare arătată cătră toți făcându-o,

9. Cât și den trupul acestui păgân viermii herbea și, trăind cu chinuri și cu dureri, cărnurile lui cădea și de putoarea lui toată tabăra s'au fost îngreuind cu putoarea.

10. Și pre cel ce cu puțin mai nainte i să părea a să atinge de ceale cerești steale, a-l aduce nimeni nu putea, pentru a putorii nesuferită greutate.

11. Aicea dară au început cea multă a mândriei a să potoli, zdrobit fiind, și spre cunoștință a veni, cu bătaia cea dumnezeiască premenit, adăogându-să cu durerile.

12. Și nici putorii lui putând să sufere, acestea zise: „Dirept iaste a să supune lui Dumnezeu, și nu, pămintean fiind, tocma cu Dumnezeu a gândi cu mândrie“.

13. Și să ruga pângăritul cătră Stăpânul, Cea ce nu va mai milui pre el, așa zicând:

14. Sfântă aceea cetate, carea, sânguind, mergea întocma cu pământul să o facă, și movilă de oameni,

15. Să o zidească, slobodă să o facă, și pre jidovi, pre carii au fost socotit nici de îngropare a-i învrednici, ce mâncați de pasări, împreună cu pruncii, să-i leapede la hiară; pre toți aceștea întocma cu athineii să-i facă;

16. Și pre cea ce mai nainte au prădat sfântă besearică, cu prea bune danii să o împodobască, și sfintele vase cu multe părți toate să le dea, și ceale ce să cuvin cătră jârtve porunci, dentru ale lui venituri să le dea;

17. Și spre aceastea, și jidov să fie, și tot locul ce e lăcuit de oameni să meargă, mărturisind a lui Dumnezeu tărie.

18. Și nici într'un chip încetând durorile, pentru că venise asupra lui cea direaptă a lui Dumnezeu judecată, și de ceale despre el nenădejduindu-să, scris-au cătră jidovi iscălită carte, iscălit cu chip de rugăciune, carea cuprindea așa:

19. „Celor buni jidovi cetățeanilor, multu a să bucura și a fi sănătoș și bine a face –împăratul și voivodul Antioh.

20. De sânteti sănătoși și fiii voștri și ale voastre după voie vă sânt voao, rogu-mă dară lui Dumnezeu cel prea mare har, la ceriu nădeajde având.

21. Și eu, boleac zăcând, de a voastră cinste și bună gândire mi'aș fi adus aminte cu dragoste. Întorcându-mă de la locurile ceale despre Persida și căzând în boală grea, de folos socotiiu a griji pentru cea de obște a tuturor întemeiare.

22. Nu nenădejduindu-mă de ceale ce-m sânt asupră, ce având multă nădeajde a scăpa de boală

23. Și văzând că încă și tată-mieu, pre vremile carele au oștit la locurile ceale de sus, au arătat pre cel ce va fi în urma lui

24. Ca, de să va întâmpla ceva fără de nădeajde sau de să va vesti ceva cu greu, știindu cei de pren țară la carele sânt lăsate lucrurile, să nu să turbure;

25. Și cătră aceastea, socotind pre cei de aproape putearnici și vecini împărăției vremile așteptând, adăstând să vază ce s'are întâmpla, pus-am pre fiiul mieu, Antioh, împărat, pre carele de multe ori, împlând pre domniile ceale de sus, la mai mulți dentru voi îl adevăram și-l întăriiam; și am scris cătră el ceale de mai jos scrise.

26. Rogu dară pre voi și poftesc, aducându-vă aminte de facerile de bine de obște și de osăbi, fieștecarele să păzască cea ce iaste bunăvoință la mine și la feciorul mieu.

27. Pentru că adevărit sânt că el, cu blândețe și cu iubire de oameni, urmând la voia mea, să petreacă cu voi“.

28. Deci acel ucigătoriu de oameni și hulitoriu, ceale ce era mai reale pătimind, precum altora el au făcut pren streinătate, în munți, cu prea jalnică moarte îș săvârși viața.

29. Și aducea trupul Filip, soția lui, carele și temându-se de fiiul lui Antioh, cătră Ptolomeu Filomitor, la Eghipet, s'au dus.

CAP 10

Curățirea besearicii și marea biruință împotriva edomiteanilor și asupra lui Timotheu.

1. Iară Maccaveu și cei dempreună cu el, Domnul aducând înainte pre ei, besearica au luat și cetatea.

2. Iară cealea de pren târg cuptoare, ce era făcute de cei striini de fealiu,

3. Încă și capiștile, le-au surpat. Și besearica curățindu-o, alt jârtăvnic au făcut și, înfierbântând pietri și foc dentru eale luând, au adus jârtvă după al doilea an și încă și 6 luni, și tămâie și luminători și a pâinilor puneri-înainte au făcut.

4. Și aceastea făcând, rugatu-s'au Domnului, căzând pre pânțece, să nu mai cază ca la aceastea răutăți, ce, de vor și greși vreodinioară, de cătră el cu blândețe să să cearte, și nu la ceale hulitoare și varvari limbi să să dea.

5. Și în care zi s'au pângărit besearica de cei striini de fealiu, într'aceaea zi și curățenia besearicii a fi s'au întâmplat, în 25 ale lunii aceștia, care iaste haselef;

6. Și cu veselie au ținut zile 8, în chip de colibi, aducându-ș aminte că mai nainte cu puțină vreme, făcând sărbătoarea colibilor în munți și în peșteri, ca hiarăle era păscându-se.

7. Pentru aceaea stâlpări și ramuri frumoase, încă și finici având, laude da Celui ce bine au sporit să să curățască locul Lui.

8. Și au poruncit cu poruncă de obște și cu răspuns la toată limba jidovească den an în an să ție zilele aceastea.

9. Și ceale ale săvârșirii lui Antioh, celui ce s'au numit Epifanu, așa au fost.

10. Iară acum ceale de Efpator Antioh, și fiiu celui necredincios fiind, să arătăm, scurtându aceastea ce cuprind răutățile războaielor.

11. Pentru că el, luând împărăția, au pus diregătoriu preste lucruri pre oarecarele Lisia, și a Gropiloasei Siriei și Finichii voivod dentâiu mai mare.

12. Pentru că Ptolomeu, cel ce să chema Macron, socotind a păzi dreptatea la jidovi, pentru cea ce s'au făcut la ei strâmbătate, ispitia ceale cătră ei cu pace a le petreace.

13. Pentru aceea, pârându-se de priatini cătră Efpator și auzind de toate părțile că iaste vânzătoriu, pentru căci au părăsit Chiprul, care să încrezuse de Filomitoriu, și cătră Antioh Epifan s'au dus, nici blagorodnică având biruința, de voie rea, otrăvindu-se pre sine, părăsi viața.

14. Și Gorghia, făcându-se voivod locurilor, hrăniia striini și duple tutindine împotriva jidovilor hrăniia războiu.

15. Și împreună cu acesta și idumeii, biruitori de cetăți tari fiind, certa pre jidovi și, pre cei ce au fugit de la Ierusalim luându-i cătră ei, a hrăni războiu să apuca.

16. Iară cei ce era cu Maccaveu, făcând rugă și rugând pre Dumnezeu ca să le fie lor ajutoriu, spre cetățile idumeilor s'au pornit,

17. La carele și lovind cu bună vitejie, biruitori să făcură locurilor și spre toți ceia ce să bătea de pre zid izbândiră; și pre cei ce să nemerii, pre toți îi junghea, și uciseră nu mai puțini decât 20000.

18. Și fugind unii, nu mai puțini decât 9000, la doao turnuri foarte cu tărie bună și toate ceale de 'nchisoare având,

19. Maccaveu, la locuri ce era de treabă lăsând pre Simon și pre Iosif și încă pre Zaccheu și pre câțva care era împreună cu el spre a acestora încunjurare, el s'au despărțit.

20. Iară cei ce era cu Simon, iubind argintul, de oarecarii den cei den turnuri s'au amăgit cu bani și, 70000 de drahme de argint luând, au lăsat pre oarecarii de au scăpat.

21. Și vestindu-se lui Maccaveu pentru lucrul ce s'au făcut, adunând pre povățuitorii nărodului, i-au hulit, că pentru argint au vândut pre fraț, slobozând pre nepriatini asupra lor.

22. Pre aceștea dară, vânzători fiind, i-au omorât și îndată pre ceale doao turnuri au luat.

23. Și cu armele toate în mâni sporindu-se, pierdu, într'amândoao țăriile, mai mulți de 20000.

24. Iară Timotheu, cel ce mai înainte s'au biruit de jidovi, adunând streine puteri prea multe și adunând nu puțină călărime care au fost a Asiei, veni ca să ia pre Iudea cu robie.

1 Mac. 16, 5.

25. Iară cei ce era cu Macaveu, apropiindu-se el, cătră ruga lui Dumnezeu s'au întorsu;

26. Cu pământ capetele presărând și mijlocile cu saci încingându-le, pre cea denaintea jârtăvnicului vatră căzând, să ruga, blând să le fie lor, să să

învrăjbasă cu vrăjmașii lor și să stea împotriva celor ce să pun împotriva, precum leagea dovedeaște.

27. Și întorcându-se de la rugă, luând armele, ieșiră den cetate mult înainte; și apropiindu-se de vrăjmaș, de eluș era.

28. Și, în răsărita soarelui, să loviră amândoaă părțile, ceștia chizășuită având buna norocire și biruința cu bunătate, cea spre Domnul scăpare, iară ceia povățuitori ostenealelor rânduise mânia.

29. Și făcându-se tare războiu, arătară-să vrăjmașilor de la ceriu 5 bărbat străluciț, pre cai cu frâne de aur.

30. Și povățuind pre jidovi cei doi și pre Macaveu în mijloc luându-l și acoperindu-l cu armele lor, nerănit îl păziia, iară la vrăjmași săgetături și trăsnete arunca. Pentru aceea, turburându-se cu nevedeare, de tot să tăia, fiind plini de gâlceavă.

31. Și să junghiară 20000 și 500, și călăreți 600.

32. Și sânur Timotheu au fugit la Gazara, ce să chema tărie, foarte bună palancă, căpitănind acolo Hereu.

33. Iară cei ce era cu Macaveu cu bucurie au șezut prejur palancă 4 zile.

34. Iară cei denlăuntru, întru tăria locului nădejduind, foarte mult blestema și cuvinte necuvioase răspundea.

35. Și luminând a cincea zi, voinicii cei ce era a lui Macaveu, ațâțându-se cu mâniile pentru blesteame, lovind la zid bărbătește și cu sălbatecă mânia, pre cel ce să nemeri îl tăia.

36. Și alții așijderea, suindu-se cu nevointă cătră cei denlăuntru, aprindea turnurile și, focuri aprinzând, vii pre cei blăstemători ardea de tot.

37. Și ceialalți porțile tăia și, priimind înlăuntru și ceaealaltă rânduială, luară cetatea și pre Timotheu ascuns într'o groapă l-au junghiat și pre al acestuia frate, Hereu, și pre Apolofani.

38. Și aceastea făcând, cu laudă și mărturisiri binecuvânta pre Domnul, cel ce mult bine face lui Israil și biruința lor le da.

CAP 11

Iuda omoară oștirea lui Lisia; Lisia face pace între Iuda și între împăratul.

1. Și după puțină vreme, Lisia, vezirul împăratului și rudenie și ispravnic preste trebi fiind, foarte îi era cu greu de aceasta ce s'au făcut.

2. Adunând aproape de 80000 și călărima toată, au venit asupra jidovilor, gândind cetatea lăcaș elenilor să o facă

3. Și besearea cu bani vândută, precum sânt cealealalte ale limbilor capiști, și vândută vlădicia pre an să o facă;

4. Nici într'un chip gândind a lui Dumnezeu tărie, ce semețându-se cu zecile de mii ai pedestrimii și cu miile călăreților și cu piliu cei 80.

5. Întrând la Iudea și apropiindu-se la Vethsura, fiind într'un loc tare, și de la Ierusalim în laturi fiind ca de 5 stadii, pre aceasta o bătea.

6. Și deaca înțeleasă cei ce era cu Maccaveu că bate el pălăncile, cu plângere și cu lacrimi să ruga, împreună cu gloatele, la Domnul, bun înger să trimită, cătră mântuirea lui Israil.

7. Și el întâiu, Maccaveul, luând armele, au îndemnat pre ceialalți împreună cu el să stea la primejdii, să ajute fraților lor.

8. Și împreună cu osârdie au pornit; și acolo și cătră Ierusalim fiind ei, să arată povățuindu-i pre ei un călăreț cu haină albă, toate armele de aur clătind.

9. Și împreună toți au binecuvântat pre cel milostiv Dumnezeu și să întăriră cu inima nu numai oamenii, ce și tocma fiarele ceale sălbatece, fiind gata și ziduri de her a răni,

10. Să apropia cu tocmeale, pre cel den ceriu ajutoriu având, miluind pre ei Domnul,

11. Și, ca leii lovind în vrăjmași, așternură den ei 11000 și călăreț 1000 și 600.

12. Și pre toți i-au pornit a fugi și mai mulți dentr'înșii răniți goli au scăpat și sângur Lisia, grozav fugind, au scăpat.

13. Și nu fără minte fiind, spre sine socotind scădearea cea ce i s'au făcut lui și socotind nebiruiți a fi jidovii, cel ce toate poate Dumnezeu ajutorind lor,

14. Trimițând îi siliia să să tocmască spre toate dreptățile și cum că pre împăratul va pleca a-l îndemna priatin lor să să facă.

15. Și priimi Maccaveu de toate carele Lisia să ruga, cea de folos grijind; pentru că, câte au dat Macaveu Lisiei pren scrisori pentru jidovi, au iertat împăratul.

16. Că era ceale scrise ale jidovilor cărți de la Lisia cuprinzând într'acesta chip:

17. „Lisia –mulțimei jidovilor, să să bucure! Ioan și Avesalom, carii s'au trimis de cătră voi, dând cartea cea iscălită cu răspuns, să ruga pentru ceale

ce pren ei sânt arătate.

18. Deci, câte trebuia împăratului a să arăta, am arătat, și ceale ce era de întâmplare le-au iertat.

19. Deci, de veți păzi cea de la lucruri bună cugetare, și de acum înainte mă voi ispiti pricină voao de bunătăți a mă face.

20. Și pentru aceastea am poruncit și acestora pre amăruntul și celor de la mine să vorovască cu voi. Fiți sănătoși.

21. În anul 148, la a lui dioscorinthie, 24“.

22. Iară a împăratului carte cuprindea într’acesta chip: „Împăratul Antioh –fratelui Lisiei, să să bucure!

23. Părintele nostru la dumnezăi pristăvindu-se, vrând ca să fie cei ce sânt întru împărăție neturburați întru a lor purtare de grijă,

24. Auzind pre jidovi că nu priimesc a tătâne-mieu spre ceale elinești primenire, ce a lor petreacere alegând, pentru aceaea rugându-se să să iarte lor ceale ce sânt de leagea lor,

25. Vrând dară și această limbă fără de gâlceavă a fi, aleagem și beseareca lor să să isprăvască și să petreacă după ale strămoșilor lor obiceaie.

26. Bine dară vei face trimițând cătră ei și dându-le direapte, pentru ca, știind a noastră voie, veaseli să fie și cu dragoste să vor afla cătră a lor ajutoriu“.

27. Iară cătră limbă cartea împăratului într’acesta chip era: „Împăratul Antioh –bătrânimei jidovilor și celoralalți jidovi, să să bucure!

28. De santeți sănătoși, fie în ce chip am vrea, și noi sântem sănătoși.

29. Arătat-au noao Menelau că ați vrea să vă pogorâți voi, să fiți la ale voastre.

30. Deci, celor ce vor merge până la 30 ale lunii lui xanthic, fi-va direaptă cu volnicie,

31. Să petreacă jidovii cu ale lor cheltuiale și legi ca și mai nainte și nimeni dentru dânșii nici într’un chip să va dodei pentru ceale greșite.

32. Trimis-am și pre Menelau, să vă mângâie pre voi. Sănătoși fiți.

33. Anul 148, ale lunii lui xanthic, 15“.

34. Trimis-au și râmleanii cătră dânșii carte, scriind așa: „Cointu Memmiu, Tit Maneu, bătrânii râmleanilor –norodului jidovilor, să să bucure!

35. Pentru ceale ce Lisia, ruda împăratului, au iertat voao, și noi împreună bine ne vom.

36. Și ceale ce au ales să să aducă la împăratul, tremiteți pre cineva îndată, socotind pentru aceastea, pentru ca să punem cum să cuvine voao, pentru că noi ne apropiem cătră Antiohia.

37. Drept aceea, grăbiți și trimiteți pre oarecarii, pentru ca și noi să conoaștem de ce gând sânteți.

38. Sănătoși fiți. Anul 148, ale lui xanthic, 15“.

CAP 12

Biruințele lui Iuda Macaveul. Iuda bătând multe cetăți și învingând pre neamuri premprejur; mare învingere face asupra lui Gorghia și a lui Timotheu; iară căzând și unii dintre jidovi, carii adusesese daruri la idoli, Iuda rânduiaște să să aducă jârtve pentru dânșii.

1. Făcându-se și legăturile aceastea, Lisia s’au dus cătră împăratul, iară jidovii spre lucrarea pământului să afla.

2. Iară cei depre alocurea voivozi, Timotheu și Apolenie al lui Gheneu și încă Ieronim și Dimofon și cătră aceștea Nicanor, mai marele chiprianilor, nu-i lăsa pre ei să să așaze bine și a avea liniște.

3. Și ioppianii atâta au săvârșit cea rea credință, rugând pre jidovii ceia ce lăcuia împreună cu ei să între în vasele ceale ce era grijite de ei împreună cu muierile-ș și cu feciorii, că nici o pizmă nu iaste cătră dânșii.

4. Iară după cel de obște răspuns al cetății, și ei priimiră, vrând ca să fie împăcați și nici o bănuială nu avea; și vâslindu-i pre ei, îi afundară, fiind nu mai puțini decât 200.

5. Și înțelegând Iuda răutatea ce s’au făcut la cei de o limbă, poruncind oamenilor celor ce era cu el

6. Și chemând pre cel drept judecătoriu Dumnezeu, au mers spre pângăriții ucigători de frați și limanul noaptea l-au ars și vasele le-au ars și pre cei ce fugise acolo i-au junghiat.

7. Și orașul închizându-se, să întoarse și iarăș să mai vie și toată politia iopianilor cu totul să o dezrădăcineaze.

8. Și înțelegând și de cei den Iamlia că vrea să facă într’acestaș chip celor ce lângă ei lăcuia jidovi,

9. Și la iamniteani, noaptea lovind, au aprinsu vadul cu armata, cât s’au fost văzând zările luminii la Ierusalim, fiind doao sute și patruzeci de stadii.

10. Și de acolo trăgându-să, stadii 9 făcând călătorie asupra lui Timotheu, lovire-l arapi pre el, nu mai puțin decât 5000, și călăreți 500.

11. Și făcându-se războiu tare și cei ce era cu Iuda, pentru cel de la Dumnezeu ajutoriu sporindu-să și împruținându-să lăiașii arapi, să ruga să le dea Iuda lor direapte, făgăduindu-să și dobitoace să dea și întru cealealalte să le folosască lor.

12. Și Iuda, socotind cu adevărat întru multe pre ei de folos, îngădui pace să facă cătră ei și, luând direapte, la corturile lor s'au osăbit.

13. Și au lovit și la oarecare cetate, cu pod tare, și cu ziduri îngrădită, și cu de toate amestecăturile de limbi lăcuindu-să, și numele ei –Caspi.

14. Și cei denlăuntru, nădejduindu-să pre a zidurilor tărie și cu punerea bucatelor, mai cu nalsusul făcea celor ce era ai Iudii, suduind și încă blăstămând și grăind ceale ce nu să cuvin.

15. Iară cei ce era cu Iuda, chemând pre Marele Putearnic al lumii, pre cela ce fără de berbeci și unealte de meșterșuguri au surpat Ierehonul pre vremile lui Isus, lovire ca în chip de fiară la zidu.

Is. Navi 6, 20.

16. Și luând cetatea cu a lui Dumnezeu voie, nepovestite jungheri au făcut, cât iazerul ce era aproape, fiind de doi stadii de lat, plinu de curgerea sângelui să vedea.

17. Și de acolo trăgându-se stadii 750, au sosit la Șanțu, cătră ceia ce să zic tuvini jidovi.

18. Și însă pre Timotheu la aceale locuri nu l-au apucat, și fără nice o ispravă de la locurile acealea întorcându-să, și lăsând strajă la oarecare loc și foarte tare.

19. Dositheu și Sosipatru, cei den căpeteniile ce era cu Macaveu, mergând, au pierdut pre cei lăsați de Timotheu pren cule, mai mulți de 10000 de bărbați.

20. Și Maccaveu, rânduindu-ș oastea lui cu șireaguri, i-au pus pre ei preste polcuri și asupra lui Timotheu s'au pornit, care, având lângă dânsul 120000 de pedestri și călăreți 1500,

21. Și înțelegând de venirea Iudii, au trimis Timotheu muierile și copiii și ceaealaltă zbirștină la locul ce să chema Carnion, pentru că era rău de 'ncungiuat și rău de apropiat locul, pentru a tuturor locurilor strâmtoare.

22. Și arătându-să stolul Iudii întâiu și făcându-să frică asupra vrăjmașilor și făcându-să teamere asupra lor de arătarea Celuia ce toate le

veade, spre fugă să porniră, care cum putea, cât, de multe ori, dentru ei s'au fost vătămând și în ascuțiturile sabiilor lor s'au fost împungând.

23. Și făcea goana mai tare Iuda, împungând pre cei păgâni și strică ca vro 30000 de bărbați.

24. Și acesta Timotheu, căzând la cei despre partea lui Dositheu și Sosipatru, să ruga cu multă vrăjitorie să-l lase întregu pre el, pentru că mai multora părinți, unora și frați, avea den jidovi și aceștea să va întâmpla de să vor uita, de va pieri el.

25. Și încrezându-i pre ei, pren a mai multora poruncă îl slobozică pre el, pentru a fraților mântuire, ca să-i așaze nevătămați.

26. Și ieșind Macaveul asupra Carnului și Atargationului, au jungheat 25000 de trupuri.

27. Și după a acestora înfrângere și pierzare, au oștit Iuda și asupra Efronului, cetatea cea tare, întru carea lăcuia Lisia și de toate fealiurile de mulțime; și voinici bărbați, stând înaintea zidurilor, să bătea cu bună vitejie. Acolo puneri de arme și de săgeți multe era.

28. Și chemând pre Cel Putearnic, care cu tărie zdrobeaște putearea vrăjmașilor, au luat cetatea supt mâinile lor și au așternut den cei denlăuntru ca vro 25000.

29. Și purcegându de acolo, s'au pornit asupra cetății schithilor, depărtată fiind de la Ierusalim stadii 600.

30. Și mărturisând ceia ce lăcuia acolo jidovi dragostea carea cătră ei schithopolitheanii avea și cum că întru ale nenorocului vremi blând întimpinare le făcea, mulțimindu-le lor [Iuda]

31. Și iarăș rugându-i ca și de cei înainte cătră norod cu bunăvoie a fi, au venit la Ierusalim, fiind sărbătoarea supt mâna lor aproape.

32. Iară după Rusalii s'au pornit cătră Gorghia, voivodul Idumeii.

33. Și ieși cu 3000 de pedestrime și cu patru sute de călăreți

34. Și, bătându-se, să întâmplă de au căzut puțini dentru idumei.

35. Iară Dositheu, oarecarele de ai lui Vachinor, călărețu bărbat și tare, să ținea de Gorghia și, apucându-l de veșmânt, îl aducea pre el cu bună vitejie; și vrând pre osânditul să-l prinză viu, den călăreții thrachilor oarecare venind asupră-i și preste umere lovindu-l, scăpă Gorghias la Marisa.

36. Și cei demprejurul Gorghiei mult bătându-se și osteniț fiind, chemând Iuda pre Domnul ajutoriu să să arate și Înainte-povățuitoriu războiului,

37. Începând cu cel părintesc glas cea cu laudă strigare strigând, fără nădeaide celor ce era cu Gorghia înfrângere le-au făcut lor.

38. Și Iuda, luând oastea, o aducea la Odolam cetatea; și săptămâna sosând, după obiceiul curățându-se, acolo au petrecut ziua sâmbetei.

39. Și a doua zi veni la Iuda, în ce chip trebuia să se facă, ale celor de mai înainte căzute trupuri să le ia și cu rudeniile să le așaze la ceale părintești mormânturi.

40. Și aflară supt cămășile fieștecăruia dintr'acei morți sfințenii den idolii Iamniei, de carele leagea opriia pre iidovi; și la toți s'au dovedit că pentru această pricină aceștea să fie căzut.

A 2 Leage 7, 25.

41. Și toți, binecuvântând celui drept judecătoriu Domn, celui ce ascunsele ivite le face,

42. La rugă întorcându-să, să rugară pentru păcatul ce s'au făcut, de tot să stângă. Și viteazul Iuda rugă mulțimea să păzască pre eiș, negreșit să fie, cu ochii văzând ceale ce s'au făcut pentru al celor ce au căzut mai înainte păcat.

43. Și făcând după numărul bărbaților gătiri spre de drahme de argint 2000, au trimis la Ierusalim să aducă pentru păcat jârtve, foarte bine și iscusit făcând, pentru înviare socotind.

44. Pentru că de nu ar fi nădejduind a învia cei ce au căzut mai înainte, de prisosit are fi și bârfealnic lucru pentru morți a să ruga.

45. Și apoi, văzând la cei ce cu bună credință sânt adormiți aflându-se prea bună mulțămită,

46. Svântă fiind și bună credincioasă cugetarea, drept aceaea pentru cei morți curățenie au făcut, pentru păcat să slobozească.

CAP 13

Despre moartea lui Menelau și despre pacea lui Antioh cu Iuda.

1. Și în anul 149 să înțeleasă la cei ce era cu Iuda, de Antioh Efpator, că vine cu mulțime asupra Iudii

2. Și, împreună cu el, Lisia epitropul, care și preste trebi era, fieștecarele având puteare elinească: pedestri 110000 și călăreți 5000 și 300, și pili 22, și cară purtătoare de seaceri 300.

3. Iară Menelau s'au împreunat cu ei și ruga cu multă lingușire pre Antioh nu de mântuirea moșiei, ce gândind căpetenie să-l puie.

4. Iară Împăratul împăraților rădică mânia lui Antioh asupra păgânului și, Lisia arătând că acesta e pricina tuturor răutăților, porunci, precum iaste obiceiul la acel loc, să-l piarză, aducându-l pre el la Veria.

5. Și iaste în locul acela un turn de 50 de coți, plin de cenușă, și acesta avea un meștersug, lucru rătund, de toate părțile povârnit la cenușă.

6. Aicea pre cel ce era vinovat de furtișagul bisearicii, au și de alții care ar face răutăți mari, toți să să împingă spre pieire.

7. Cu această moarte cel fără leage Menelau să întâmplă a muri, nici îngropare aflând;

8. Foarte cu direptate, pentru că, de vreme ce au făcut multe păcate asupra jârtăvnicului căruia era focul curat și cenușa, în cenușă dară moartea au luat.

9. Și cu gândurile împăratul prea varvar veniia, ceale mai reale, ce în zilele tătâne-său s'au făcut, să facă jidovilor.

10. Și înțelegând Iuda aceastea, porunci nărodului pren zi și în noapte să să roage Domnului, cândai și altă dată, și acum să ajutorească

11. Celor ce de leage și de moșie și de besearecă svântă vor să să lipsească, și pre nărodul ce atunce puțin au răsuflat să nu-l lase celor hulitoare limbi să fie supuși.

12. Și toți aceasta făcând împreună și rugând pre cel milostiv Domn cu plânsoare și cu posturi și cu cădere înainte, în 3 zile neîncetat, mângâind pre ei Iuda, porunci să vie.

13. Și sângur cu cei bătrâni împreună fiind Iuda, au sfătuit, mai nainte de ce va intra oastea împăratului în Iudeea și a să face cetății biruitori, ieșind ei, să aleagă lucrurile cu a lui Dumnezeu ajutoriu.

14. Și dând diregătoria Domnului lumii, rugând pre cei ce era împreună cu el bărbătește să să nevoiască până la moarte, pentru legi, pentru besearecă, și cetate, și moșie, și politie, pus-au împrejurul Modimului tabăra oștii.

15. Și dând celor ce era ai lui haslă: „Biruința lui Dumnezeu“, cu voinici prea buni aleși lovind noaptea asupra curții împărătești, la tabără, omorât-au ca vro 4000 de bărbați și, pre cel ce era fruntaș preste pili, cu cea de casă gloată l-au pus împreună.

16. Și la săvârșit tabăra de frică și de gâlceavă o au împlut și să întoarsără cu bine.

17. Și, ivindu-se ziua, aceasta s'au făcut, pentru cea ce ajutoriia lui a Domnului acoperire.

18. Și împăratul, luând gustare de a jidovilor bună îndrăznire, ispiti pren meșterșuguri locurile.

19. Și asupra Vethsurei, care era strajă tare a jidovilor, să apropia și să biruia, loviia și să scădea.

20. Și celor denlăuntru Iuda ceale ce trebuia le-au trimis.

21. Și spuse tainele la vrăjmaș oarecarele Rodocos, care era den tabăra jidovilor; și să cercă și să prinse și să închise.

22. Al doilea rând au avut împăratul cuvânt cu cei ce era în Vethsura, direapta au dat, au luat, și s'au dus; lovitu-s'au cu cei ce era cu Iuda, scăzut fu.

23. Și înțelegând cum să să fie ficlenit Filip la Antiohia, cel ce era lăsat preste trebi, să turbură și pre jidovi au mângâiat; să supuse și să jură, preste toate ceale direapte, să împăcă și jârtvă aduse, cinsti beseareca și locul au miluit.

24. Și pre Macaveu au priimit, lăsatu-l-au voivod de la Ptolemaida până la domnia gherineanilor.

25. Venit-au la Ptolemaida, cu greu le părea pentru tocmeale ptolemeanilor, pentru că tânjiia, căci vrea să strice legăturile.

26. Veni la divan Lisia, răspunse cu priimire, i-au așezat, i-au potolit, cu bunăvoie i-au făcut. Purceasă la Antiohia; așa ale venirei împăratului și ale întoarcerii s'au isprăvit.

CAP 14

Necredința lui Nicanor; ascunderea lui Iuda și moartea vitejească a lui Razia.

1. Și după vreamea al treilea an, întâmplatu-s'au celor ce era cu Iuda, Dimitrie al lui Selefc, pren al Tripoliei vad trecând cu mulțime tare și stol,

2. Biruitoriu a fi țării, omorând pre Antioh și pre Lisia, ispravnicul acestuia.

3. Iară oarecare Alchim, fiind arhiereu, și de bunăvoie pângărit fiind în vremile amestecăturii, socotind că nici într'un chip nu iaste lui mântuire, nici cătră sfântul jârtăvnic încă alăturare,

4. Veni cătră împăratul Dimitrie, în anul 151, aducând lui coroană de aur și finic și cătră aceastea și den cealea ce să socotesc flori de ale besearecii. Și în ziua aceeaa liniște avu.

5. Și vremea nebuniei lui luând ajutoare, chemându-se la sfat de cătră Dimitrie și întrebându-se cu ce voie și sfat să află jidovii, cătră acestea zise:

6. „Ceia ce să cheamă den jidovi asidei, pre carii povățuiaște Iuda Macaveul, hrănesc oști și să împărechează, nelăsând împărăția bună așezare să aibă.

7. Pentru aceaea, luând cea de strămoșie mărire, zic adecă vlădicia, aicea acum am venit:

8. Întâiu, pentru ceale ce să cuvin împăratului cu dreptate gândind și, al doilea, și pentru ai miei cetățeani socotind, pentru că, cu a celor de mai nainte ziș nesocotință, tot neamul nostru nu puțin nenorocește.

9. Și fieștecarele dentr'aceasta cunoscându-le, tu, împărate, și țării și celui ce pre împrejur stă, neamului nostru, mai nainte cugetă după cea ce ai cătră toți bună timpinată iubire de oameni.

10. Pentru că, până iaste Iuda, preste puțință iaste pace a avea lucrurile“.

11. Și ca acestea zicându-să de cătră el, îndată ceialalți priateni, cu vrăjmășie fiind spre Iuda, ațâțară pre Dimitrie.

12. Și chemând îndată pre Nicanor, cela ce au fost mai-mare preste pili, și voivod făcându-l Iudeii, l-au trimis,

13. Dându-i porunci pre Iuda acesta să-l omoară și pre cei ce vor fi cu el să-i răsipască și să puie pre Alchimu arhiereu besearicii ceii prea mari.

14. Iară limbile, cealea ce de la Iudea au fost fugite de Iuda, să amesteca ca cerezile cu Nicanor, nenorocirile și primejdiile jidovilor ale lor norociri le părea a fi.

15. Și auzind de venirea lui Nicanor și rădicarea limbilor care pridedise pământu, ruga pre Cel ce până în veac au întemeiat pre al său norod și Cel ce pururea cu arătare au sprijenit partea sa.

16. Și poruncind povățuitoriul, de acolo îndată au purcesu și să împreună cu ei la satul Dessau.

17. Iară Simon, fratele Iudii, să lovise cu Nicanor și puțin pentru cea fără de veaste a vrăjmașilor tăcere au fost greșit.

18. Însă auzând Nicanor vitejia carea avea cei ce era cu Iuda și bărbăția ce avea întru ceale pentru moșie nevoie, să temea să-ș aleagă pren facere de sânge.

19. Pentru aceaea au trimis pre Posidonie și pre Theodot și pre Mattathia să dea și să ia dreapte.

20. Și mult făcându-se pentru acestea socoteală și povățuitoriul gloatelor vorovindu-se cu obștea și arătându-se cel împreună de toți răspuns, sfat plecară spre tocmeale.

21. Și rânduiră zi întru carea osebi vor veni la un loc. Și au venit și de la fieștecare multe scaune puseră.

22. Rândui Iuda oameni înarmați gata la locurile ceale de treabă, ca nu cândai dentru vrăjmași, fără veaste, vreun lucru rău să să facă; și cea de obște voroavă ce s'au căzut au făcut.

23. Iară Nicanor să zăboviia la ierusalimleani și nici un lucru fără cale făcea și gloatele ceale ce să adunase ca cirezile le-au slobozit.

24. Și avea pre Iuda pururea în față, sufleteaște spre dânsul să afla.

25. Rugatu-l-au pre el să să însoare și să facă feciori; însuratu-s'au, bine s'au așezat, luat-au împreunare de viață.

26. Iară Alchim, văzând cea dentru ei dragoste și luând tocmealele ceale ce s'au făcut, veni cătră Dimitrie și zicea că Nicanor altele socotiia pentru lucruri, pentru că pre Iuda cel ficlean al împărăției l-au ales să fie în locul lui, după dânsul.

27. Iară împăratul, plin de mânie făcându-se și întărâtându-se de pârăle, vrăjmaș au scris lui Nicanor, zicând că pentru aceale tocmeale cu greu îi iaste a le îngădui, poruncind pre Macaveu legat curând să-l trimiță la Antiohia.

28. Și nemerind acestea la Nicanor, s'au mahnit și cu greu i să părea de va călca ceale osăbite tocmeale, nimică omul făcând strâmbătate.

29. Iară de vreamă ce a face împotrivă împăratului nu să putea, cerca prilej cu meșterșug aceasta să săvârșască.

30. Iară Macaveu, văzând pre Nicanor răspunzând cătră el mai cu posomorâre și cea obiciuită întâmpinare mai sălbatică având, socoti că nu de bine posomorârea aceasta iaste; strângându nu puțini dentr'ai lui, să ascunsă de cătră Nicanor.

31. Și cunoscând celalalt că vitejaște de cătră bărbat s'au meșterșuguit, mergând la cea mare și sfântă besearică, preoții ceale cuviitoare jârtve aducând, porunci să dea pre bărbat.

32. Și ceia cu jurământuri zicând că nu știu pre cel ce caută unde iaste, întinzând direapta la besearică, acestea s'au jurat:

33. „De nu-m veți da mie legat pre Iuda, aceasta a lui Dumnezeu casă câmpu o voi face, și jârtăvnicul voi săpa, și besearică aicea lui Dionis vestită voi face“.

34. Și atâtea zicând, să dusă; iară preoții, întinzând mânila la ceriu, chema pre Cel de-a pururea ajutoriu limbii noastre, acestea zicând:

35. „Tu, Doamne, de toate nelipsit fiind, binevruș, besearecă sălășluirei tale întru noi să să facă.

36. Și acum, Sfinte a toată sfințenia, Doamne, păzește în veac nepângărită această casă, ce de curund s’au curățit, și vei astupa toată gura nedireaptă“.

37. Iară oarecarele ce-l chema Razis, dentru ai ierusalimleanilor bătrâni, să vesti lui Nicanor, de om iubitoriu de cetățeani și foarte bun nume având și, după bună cugetare, părinte jidovilor să chema,

38. Pentru că era, în ceale de mai nainte vremi ale neamestecării, purtând judecata jâdoviei, și trup și suflet pentru jidovime puind cu toată nevoința.

39. Și vrând Nicanor arătată să facă vrajba carea avea cătră jidovi, trimise oșteani mai mulți decât 500 să-l prinză pre el,

40. Pentru că i se păru, prinzând pre acela, acestora să le facă primejdie.

41. Și, mulțimea vrând ca să ia turnul, și ușa curții silind, și poruncind foc să aducă și ușăle să le aprinză, socotindu-se întru sine, supus-au lui sabie,

42. Cu bună cinste vrând să moară, decât păgânilor să să supuie și de cătră a lui cinste cu nevrednicie să să ocărăscă.

43. Și cu rana nu drept nemerind, pentru graba nevoii, și gloatele denlăuntru de ușă întrând, el, alergând vitejaște pre zidu, să surpă pre sine vitejaște la gloate.

44. Și ceia curând dându-se îndărăt, făcându-se loc, căzu tocma în deșărt.

45. Și încă viu fiind, și înfierbântat cu mâniile sculându-se, curând ca șipotele sângiurile și greale fiind ranele, cu alergare pren gloate trecând,

46. Și stând pre oarecare piatră despicată, de tot fără de sânge făcându-se, întinzându-ș mațele și luându-le cu amândoaș mânila, le răsipi cătră gloate și, rugând pre Cel ce stăpânește viața și duhul acestea iarăș lui să le dea, într’acestaș chip s’au prestăvit.

CAP 15

Iuda pierde pre Nicanor și mulțime din oștirea lui, și poruncește să taie capul și mânila lui Nicanor celui mort, și să le spânzure în Ierusalim spre pomenirea puterii cei Dumnezeeshi.

1. Iară Nicanor, înțelegând de cei ce era cu Iuda că sânt în locurile ceale de pre împrejurul Samariei, sfătuitu-s'au, la ziua cea de odihnă, cu toată întemeierea, spre ei să lovească.

2. Iară cei ce de nevoie împreună cu el mergea jidovi zicea: „Nici într'un chip așa sălbătăcește și varvarește să-i pierzi; cinste împarte zilei cei ce cu sfințenie iaste mai denainte cinstită de Cel ce toate privește“.

3. Cel de 3 ori păgân au întreat: „Au iaste în ceriu Cel puternic, Care au poruncit să ție ziua sâmbetelor?“

4. Și ei răspunzând: „Iaste Domnul viu, El în ceriu Cel puternic, Cel ce au poruncit să nu lucrezi a șaptea zi“.

5. Iară celalalt: „Și eu –zice– sânt puternic pre pământ, care poruncesc a rădica armele și ceale împărătești trebi a le săvârși“. Însă nu se lipsi a nu face cea becisnică a lui voie.

6. Și Nicanor, cu toată semeția înălțându-se, socotiia de obște să facă biruința asupra Iudii.

7. Iară Macaveu era neîncetat nădejduind, cu toată nădejdea, avea ajutoriu de la Domnul

8. Și ruga pre cei ce era cu el să nu se spară de a limbilor venire, ce, având în gând ceale mai denainte făcute lor den ceriu ajutorii, și acum să așteapte cea ce va să fie lor de la Atotțiitoriul biruință și ajutoriu.

9. Și mângâind pre ei den leage și den proroci și pomenindu-le și ostenealele ceale ce mai nainte au fost făcut, mai cu osârdie pre ei făcu.

10. Și cu mâniile rădicându-i pre ei, porunci împreună arătând a limbilor nețineare și a jurământurilor călcare.

11. Și pre fieștecarele dentr'înșii înarmându-i nu cu a pavețelor și a sulitelor întemeiare, ca cu cea dentru ceale bune cuvinte mângâiare, și povestindu-le vis vreadnec de credință oarece aiavea lucru pre toți au veselit.

12. Și era vedearea acestuia într'acesta chip: Onia, cela ce au fost arhiereu, om bun și cuvios, smearen la întimpinare, blând la chip, și voroava răspundea cu cuviință, și den copilărie au cercetat toate ceale ale bunății avute, acesta, mânila întinzând, s'au fost rugând pentru toată a jidovilor adunare.

13. După aceasta s'au arătat un bărbat cu căruntețe și cu mărire, osebit fiind, și minunată oarecarea și prea cuvioasă era cea de prejur el mărire.

14. Și răspunzând Onia, să fie zis: „Cel iubitoriu de frați acesta iaste, cel ce mult să roagă pentru norod și pentru sfânta cetate, Ieremia, prorocul lui

Dumnezău“.

15. Și întinzând înaintea Ieremia direapta, au dat Iudei sabie de aur și, dând, să-i fie răspuns acestea:

16. „Ia sfânta sabie aceasta, dar de la Dumnezeu, pre carea vei surpa pre vrăjmași“.

17. Și mângâindu-se cu ale Iudei cuvinte foarte bune și putând spre bunătate a îndemna și sufletele voinicilor a le îndirepta, socotiră să nu să tăbărască, ce vitejaște să să lovască și, cu toată bună vitejia cuprinzându-se și apucându-se, ca să aleagă lucrurile, pentru că și cetatea și sfintele și beseareca stă la primejdie.

18. Pentru că era pentru muieri și fii, și încă de frați și rudenii, la mai mică parte pusă primejdia, iară cea dentâiu și mai mare frică era pentru sfînțita besearecă.

19. Și era și celor den cetate cuprinși nu fără de lucru grijă, turburându-se pentru cea den văzduh lovire.

20. Și toți așteptând judecata ce era să fie, și amestecându-se vrăjmașii, și oastea rânduindu-se, și fiarăle despre parte cu prilej bun rânduindu-se, și călărimea despre cornuri fiind rânduită,

21. Văzând Macaveul a mulțimelor venire și a armelor cea de multe fealiuri gătire și a fiarălor sălbătăcire, întinzând mâinile la ceriu, au rugat pre cel de seamne făcătoriu Domn, pre Cel păzitoriu, conoscând că nu iaste pre armă biruința, ce, precum la El se va judeca, la cei vreadnici câștigă biruința.

22. Și zicea, rugându-se, întru acesta chip: „Tu, Doamne, ai trimis pre îngerul tău în zilele Ezechiei, împăratul Iudei, și ucise den tabăra lui Senahirim la vro 185000.

23. Și acum, Putearnice al ceriurilor, trimite înger bun înaintea noastră, spre frica și cutremurul lor; cu mărirea brațului tău

24. Spămintează-se cea ce cu hulă vin asupra sfântului tău nărod“. Și acesta întru acestea încetă.

25. Iară cei de prejur Nicanor cu trâmbițe și cântări venii.

26. Iară cei ce era cu Iuda, cu chemare și rugi, s’au amestecat cu vrăjmașii și, cu mâinile ostenindu-se,

27. Iară cu inimile cătră Dumnezău rugându-se, au așternut nu mai puțini decât 35000, foarte veselindu-se cu arătarea lui Dumnezău.

28. Și lăsându-se de la treabă și cu veselie așăzându-se, au conosciut înaintea căzut pre Nicanor, cu toată înarmarea.

29. Și făcându-se strigare și turburare, binecuvânta pre Cel Putearnic cu părintescul glas.

30. Și porunci cel întru tot, cu trup și suflet, înainte-ostenitoriu pentru cetățeani, cea ce a vârstei bună-cugetare la cei de o leage au păzit, capul lui Nicanor să-l taie și mâna cu umărul să o aducă la Ierusalim.

31. Și sosând acolo și chemând împreună pre cei de o leage și pre preoți înaintea jârtăvnicului puindu-i, au chemat pre cei de la margine.

32. Și arătând al pângăritului Nicanor cap și mâna celui rău hulitoriu, carea, întinzându-o asupra ceii sfinte a Totțiitoriului casă, s'au simețit.

33. Și limba celui rău credincios Nicanor tăind, zisă să o facă bucăți mărunte, să o dea pasărilor; și ceale de răsplătirea nebuniei în preajma besearicii să le spânzure.

34. Și ceia toți la ceriu au binecuvântat pre cel luminos Domnu, zicând: „Binecuvântat Cea ce au păzit al Lui locu nepângărit“.

35. Și legă capul lui Nicanor la margine, arătat la toț și ivit al ajutoriului Dumnezău semnu.

36. Și porunciră toți cu de obște poruncă nici într'un chip să lase neînsemnată această zi,

37. Ce să aibă însemnată ziua a 13 a lunii a 12, care să zice adar cu siriinescul glas, cu o zi mai nainte a zilei lui Mardoheu.

38. Deci ceale ce au fost pentru Nicanor așa s'au întâmplat și, den vremile acealea țiindu-se cetatea de jidovi, și eu aici voiu înceta cuvântul și, de e bine și cu bună nemereală la tocmire, aceasta și eu vream.

39. Iară de e prosteaște și mijlocie, aceasta de ajunsu îm era mie, că, precum vinul sânğur a bea, așjderea iară și apa, împotrivă e;

40. Ce, în ce chip vinul, cu apa amestecându-să, e dulce și înfrumșet darul săvârșaste, așa și a meșterșuguirii cuvântului veseleaste auzirile celor ce citescu cu tocmeală. Și aicea săvârșitul va fi.

AL MACCAVEILOR CUVÂNT AL TREILEA

CAP 1

*Ptolomeu Filopator vrea să năvălească în Sfânta Sfintelor, și mare
turburare să face în Ierusalim.*

1. Iară Filopator, înțelegându de la cei ce s'au adus luarea care s'au făcut locurilor celor de supt biruința lui de Antioh, porunci la toate puterile lui, pedestrime și călărime, să strângă;

2. Și, pre soru-sa, Arsenoi, împreună luând-o, s'au pornit până la locurile ceale despre Rafain, unde era tăbărăți cei ce era cu Antioh.

3. Iară Theodot oarecarele, gândind a plini vicleniia și luându den ceale de mai nainte rânduie supt ascultarea lui potolomeiești arme ceale mai tari, să duse noaptea la cortul lui Ptolomeu, ca sângur să-l ucigă pre el și cu aceastea să răsipească războiul.

4. Și pre acesta scoțându-l Dositheu, cel ce să chema al lui Drimil, de neam jidov și, mai apoi schimbându ceale legiuite și de ceale părintești porunci înstriinat fiind, pre oarecare neștiut au culcat în cort, carele s'au întâmplat de au petrecut a aceluia patimă.

5. Și făcându-să tare războiu și lucrurile mai vârtos fiind tari la Antioh, Arsenoi mergând destul ruga puterile cu jale și cu lacrimi, fiind cu cosițele dezlegate, să-ș ajute lor, și fiilor, și muierilor, cu îndrăznire, făgăduindu-se să dea celor ce vor birui, la fieștecarele, doao talere de aur.

6. Și așa să întâmplă a pieri vrăjmașii cu ceale pre leage ale mânilor izbândiri, și mulți s'au și robit.

7. Și biruind vicleșugul, socoti ceale de aproape sate mergând să le mângâie. Și, făcând [Ptolomeu] aceasta și besearicelor daruri împărțindu, cu bună îndrăznire pre cei supuș i-au făcut.

8. Și jidovii, trimițând cătră Filopator, de la bătrânime și de la cei mai de folos, pentru închinăciunea și pocloane să-i ducă și de ceale ce s'au întâmplat să-i iarte, să întâmplă mai vârtos el să să îndeamne cât de curând cătră ei să meargă.

9. Mergând la Ierusalim și jârtvuind celui prea mare Dumnezeu, și daruri dând, și den ce era prilej oarece locului făcând

10. Și viind la loc, și, cu sânguială și cu bună-cuviință minunându-să, deaca mearse, și, mirându-se și de a besearecii bună rânduială, gândi să să

svătuiască să între la besearecă.

11. Și ei, zicând cum nu să cade a să face aceasta, pentru căci nici celor dentru limbi iaste slobodu, nici la toți preoții, ce numai celui ce povățuiaște tuturor, arhiereului, și acestuia o dată într'un an, el nici într'un chip vrea să asculte.

A 2 Leage 23, 3; Neem. 13, 3; Ieș. 30, 10.

12. Și leagea citindu-se, nici într'un chip părăsi, aducând pre sine înainte zicând că trebuie a intra, și, măcară că ei sânt lipsiți de aceea cinste, iară „eu nu trebuie a fi lipsit“. Și-i întreba pentru care pricină, întrând el la toată beseareca, nimene nu l-au oprit dentr'aceia ce era acolo.

13. Și oarecarele, negândit mai nainte, zise: „Rău aceasta să face“; iară el zise: „Făcându-se aceasta pentru vreo pricină, au nu, tot voiu intra eu, și vrând ei și nu“.

14. Iară preoții, cu toate veșmintele, căzuți fiind înainte și rugându-se celui prea mare Dumnezeu să ajutorească la nevoia ce să întâmplase și pornirea celui rău să apuca să o mute și de strigare cu lacrimi biseareca umplându-o, cei ce rămăsease în cetate, turburându-se, au săritu, neștiind ceaea ce să face.

15. Și fecioarele ceale închise den cămări, cu ceale ce le-au născut, s'au pornit și, cu cenușă și prah capetele-ș presărând, cu tânguiri și cu suspini ulețile umplea.

16. Și ceale de curând adunate den ceale spre întimpinare rânduie cămări, și cea ce să cuvine rușine lăsând, alergătură fără de cale în cetate făcea.

17. Iară pruncii cei născuți de curând lăsându-i mumânile și doicile într'o parte și într'alta, unele pren case și altele pre ulițe, fără de poruncă, la cea prea mare bisearecă să aduna.

18. Și de multe fealiure era ruga celor ce la aceasta să aduna, spre ceale ce fără de cuviință de dânsul să ispitia.

19. Și împreună cu aceștea, cetățeanii, îndârjându-se, nu îngăduia săvârșitul lui, arătându-se și cugetând ce era voia lui să plinească; și, strigând să facă pornirea spre arme și cu îndrăznire pentru cea părintească leage să moară, destulă gâlceavă au făcut în locul acela.

20. Și abia de cătră preoți și de cătră cei bătrâni întorcându-se, la aceaș a rugii stare era.

21. Și mulțimea ca mai nainte întru aceastea să afla rugându-se; iară bătrânii care era cu împăratul mult să ispitia a muta cel semeț al lui gându

de la svatul cel ce gândise.

22. Și dârjându-se și toate lăsându-le, și întrare făcea, gândind să puie săvârșit la ce au zis mai nainte.

23. Acestea dară și cei ce era prejur el văzând, să înturnară ca să să roage cu ai noștri Celuia ce toată tăria are, celor ce era acolo să le ajute, luând aminte la cea fără de leage și mândră facere.

2 Paralip. 16, 9; 2 Mac. 9, 5.

24. Și, de strigarea cea îndesită și plină de durere a gloatelor ce să aduna, era o strigare neînchipuită,

25. Pentru că să părea nu numai oamenii, ce și zidurile și țărâna toată a răsuna, precum toți moartea atuncea poftiia, decât a locului spurcare.

CAP 2

Rugăciunea lui Simon arhiereul și a celorlalți jidovi; pedeapsa lui Ptolomeu și însănătoșirea.

1. Iară arhiereul Simon, în preajma besearicii îngenunchind și mânila întinzându-le cu bună rânduială, au făcut ruga într'acesta chip:

2. „Doamne! Doamne, Împăratul ceriurilor și Stăpâne a toată zidirea, Sfinte întru sfinți, Sângur-biruatoriu, Întru-tot-țiitoriu, ia aminte spre noi, carii ne supunem la cel necurat și spurcat, fiind înfierbântat cu dârjie și puteară,

3. Pentru că tu, cela ce ai zidit toate și toate biruiești, putearnic, drept ești, care judeci pre cei ce verice cu semeție și cu trufie fac,

4. Tu pre cei ce au făcut dentăiu strâmbătate, întru carii și uriași era, cu vitejie și 'ndârjire nădejduindu-să, i-ai stricat, aducând preste ei nemăsurată apă.

Fac. 6, 4.

5. Tu pre sodomleanii cei ce au făcut mândria, dovediți cu răutățile făcându-să, cu foc și cu iarbă pucioasă i-ai arsu, pildă puind celor den urmă.

Fac. 19, 24.

6. Tu pre cel dârzu Farao, care de tot au robat pre norodul tău cel sfânt, Israil, cu multe și cu de multe fealiure de munci ispitindu-l, ai arătat puternicia ta; preste carele ai arătat tăria ta cea mare

7. Și, gonindu el cu cară și cu mulțime de gloate, l-ai acoperit în fundul mării; iară pre ceia ce s'au încrezut întru tine, cela ce a toată zidirea

puterniceaște, întregi i-ai purtat, iară ei, cunoscând faptele mâinii tale, te-au lăudat pre tine, pre Cel Atotîitoriu.

Îeș. 14, 28.

8. Tu, Împărate, care ai zidit pre cel nesăvârșit și nemăsurat pământ, ai ales cetatea aceasta și ai sfințit locul acesta, spre numele tău celui de toate nelipsit, și ai slăvit cu arătare luminată, întărire făcând lui cătră mărirea celui mare și cinstit numelui tău.

A 2 Leage 12, 11; 3 Împ. 8, 29, 47.

9. Și, îndrăgind casa lui Israil, făgăduit-ai dară că, de va fi noao vreo urâciune și ne va cuprinde pre noi strânsoare și, viind la locul acesta să ne rugăm, vei asculta ruga noastră.

10. Și dară credincios ești și adevărat

11. Și, de vreame ce, de multe ori, necăjindu-să părinții noștri, le-am ajutat întru smerenie și i-ai izbăvit de mari primejdii,

12. Iată și acum, Sfinte Împărate, pentru ceale multe și mari ale noastre păcate, ne chinuim și ne-am supus vrăjmașilor noștri și ne-am părăsit întru neputințe.

13. Și, la cădearea noastră, cel dârzu și spurcat acesta să meștersugeaște să ocărăscă pre cel pre pământ arătat numelui mării tale sfântu locu;

14. Pentru că lăcașul tău iaste ceriul ceriului, neajunsu la oameni iaste;

15. Iară de vreame ce ai binevrut să fie mărirea ta întru norodul tău, Israil, ai sfințit locul acesta.

16. Să nu ne osândești pre noi întru necurăția acestora, nici să ne îndireptezi pre noi întru spurcare, ca să nu să laude cei fără de leage întru mânia lor, nici să să veselească întru mândria limbii, zicând:

17. 'Noi am călcat Casa sfințeniei, în ce chip să calcă casele urâciunilor'.

18. Stinge păcatele noastre și rășipeaște smintealele noastre și arată mila ta în ceasul acesta,

19. Degrabă să ne apuce pre noi mai nainte milosârdiile; și dă laudă în gura celor căzuți și zdrobiți cu sufletele, făcând noao pace aici“.

20. Iară Cel atotvăzătoriu și Dumnezeu mai nainte decât toate Sfânt întru sfinți, auzând cea după obiceiul rugăciune, pre cel ce cu ocară și dârjire tare era rădicat, îl bātu pre el încoace și încoalea,

21. Scuturându-l pre el ca o trestie de vânt, cât la pământ fără ispravă zăcea, încă și la mădulare slăbănogit, cât nici a striga nu putea, fiind împletecit cu direaptă judecată;

22. Pentru aceea prietenii și păzitorii trupului lui, văzând cea grabnică și iute osândă care l-au cuprins pre el, temându-se ca nu și de viață să să lipsească, degrabă pre el l-au tras, cu nespusă frică, spăimântați fiind.

23. Și cu vreamă mai apoi trezvinduse pre sine, nici într'un chip spre căință au venit după certare, ce cu înfricoșare amară au purces

24. Și, sosând la Eghiptet și ale răutății adăogând, și pren cei ce mai nainte s'au arătat împreună ostenitori și cu alții care era osebiți de toată dreptatea,

25. Nu numai cu ceale nenumărate spurcăciuni fu destul, ce și la atâta dârjie veni, cât blesteame pren locuri să punea și, mulți dentru prieteni căutând la împăratului punere-înainte, și ei urma după voia lui.

26. Și puse înainte împăratul între norod asupra limbii să dea hulă și, spre ceale de curte turnuri stâlpi rădicând, au săpat scrisoare:

27. „Nici unul den ceia ce nu jârtvuiesc la sfintele lor să nu între, și toți jidovii spre scrisoare-de-norod și la rânduială de poslușire să să aducă; și pre cei ce vor răspunde împotriva, cu sila aducându-i, de viață să-i primenească,

28. Și cei ce să scriu, să să însemneaze pren foc la trup cu însemnarea lui Dionisu, frunză de iaderă, pre carii i-au și osebit la domnia cea ce mai nainte s'au prădat“.

29. Și ca nu la toți supărătoriu să să arate, scrise dedesupt: „Iară de vor vrea unii dentru ei să petreacă întru cei ce după slujbele jârtvelor sânt învățați, aceștea tocma cetățeani cu alexandreanii să fie“.

30. Unii dară la cetate, urând ceale de bună-credință ale cetății treapte, pre lesne pre sine să da, ca cum oarece mare cinste ar lua de la petreacerea ceaea ce ar fi împreună cu împăratul.

31. Iară cei mai mulți cu vitejăsc suflet s'au întărit și nu s'au despărțit de cătră buna-credință; și banii pentru viață schimbându-i, fără de frică să ispitiia pre sine să să mântuiască de scrisori

32. Și cu bună nădejde era ajutoriu să nemerească. Și pre cei ce să depărta de ei să scârbiia de ei și ca pre niște vrăjmaș ai limbii îi judeca și de cea de obște lăcuință și de bună trebuință îi lipsiia,

CAP 3

Porunca împăratului Ptolomeu Filopator pre toți jidovii cu fămeile și cu pruncii să-i ducă la el legați să-i piarză, și toate ale lor să să jefuiască.

1. Carele și înțelegând păgânul, întru atâta s'au scârbit, cât nu numai la Alexandria să scârbiia, ce și celor den țară mai cu greu să îmoncișa. Și porunci sârguind să-i strângă pre toți într'un loc și cu prea rea moarte den viață să-i primenească.

2. Și aceastea gătindu-se, veaste rea să suna asupra neamului la oameni pohtitori de rău, dându-se pricina spre voie ca, dentru ceale de legi pre ei oprindu-i,

3. Iară jidovii era păzând cea spre împărați buna voire și credință neîndărătnicită

4. Și cinstind pre Dumnezeu și cu a Acestuia leage petrecând, osebire făcea asupra lor și surpări, pentru care pricină la unii urâți să arăta,

5. Și, cu facerea cea bună a celor direapte împodobind lăcuința, la toți oamenii cu bună voie să afla.

6. Deci cea pentru neam întru toți vestită bună facere cei streini de fealiu nici într'un chip o au numărat,

7. Iară cea pentru închinăciune și a mâncărilor osebire vestiia, zicând a nu fi oamenii nici cu împăratul, nici cu puterile împreună la tocmeală, ce cu rea voie a fi. Și mult oarece lucrurilor împotrivindu-se, și cu fieștece hulă au ațâțat;

8. Iară cei de pren cetate elini nemică având strâmbătate, gâlceavă nenădejduită prejur oameni văzând și alergături împreună neostenite făcându-se, a ajuta nu putea, că tirănească era porunca; ce să ruga și cu greu să avea și a să schimba aceastea gândiia,

9. Pentru că nu așa va fi necăutată o adunare ca aceasta, nemica greșind.

10. Și însă oarecarei vecini și priatini, și împreună neguțătorind pre taină, pre unii trăgându-i cătră ei, credințe le da să să scutească împreună și cu tot denadinsul să priimească spre ajutoriu.

11. Acela dară [Ptolomeu] pentru cea deocamdată bună nărocire semețindu-se și nu văzând a celui prea mare Dumnezeu tărie, ce gândind pururea întru acelaș sfat să rămâie, scris-au asupra lor cartea aceasta:

12. „Împăratul Potolomeu Filopator –celor de la Eghipet și pre alocurea voivozi și oșteani, să să bucure și să fie sănătoși!

13. Sănătos sânt și eu singur și lucrurile noastre

14. Den oștirea cea de la Asia ce s'au făcut noao, carea, știț și voi, cu a dumnezăilor cătră noi nescăzută ajutorie și cu a noastră vitejie, după cuvânt, spre foarte bun săvârșit aducându-se,

15. Gândit-am dară nu cu silă și suliță, ce cu blândețe și cu multă iubire de oameni să aplecăm limbile ceale ce lăcuiesc în Gropilata Siria și Finichi și bine să le fac, cu bucurie;

16. Și celor de pren cetăți sfințenii împărțându-le venituri multe, mers-am și la Ierusalim, suindu-ne să cinstim beseareca celor păgâni și celor ce niciodinioară încetează de nebunie.

17. Iară ei, cu cuvântul priimind a noastră venire, iară cu lucrul –cu ficleșug, poftind noi să întrăm în beseareca lor și cu ceale cuviitoare și prea frumoase danii să cinstim,

18. Ei, cu semeții mai vechi purtându-se, ne-au oprit pre noi de intrare, rămâind de cinstea noastră, pentru carea avem cătră toți oamenii iubire de oameni.

19. Și gândul cel rău al lor cătră noi aiave l-au arătat, ca numai sânğuri ei dentru limbi împăraților și făcătorilor de bine împoncișindu-se, nemica de conoștință vor să sufere.

20. Și noi, cu nebunia lor fiind cuprinși, cu biruință ne-am întors; și la Eghipet, tuturor limbilor cu iubire de oameni întimpinându-ne, precum să cădea am făcut;

21. Și la aceastea, spre cei ce sânt de un fealiu cu ei nimenui pizmă n'am ținut; și pentru ajutoriul și pentru ceale încrezute lor cu prostime, ceale de 'nceput întunearece lucruri îndrăznind a le premeni am vrut, și politiei alixandreanilor pre ei să-i învrednicim și părtași celor de-a pururea preoți să-i facem.

22. Iară ei, împotrivirea priimind și cu cel dempreună săditu răul nărav bine lepădând și pururea la rău abătându-se,

23. Nu numai s'au întors de cătră cea scumpă politie, ce încă să scârbesc și cu cuvântul și cu faptul spre cei puțini dentr'înșii carei să află spre noi cu bună cunoștință, pururea ei bănuind pren cel fără de cinste rău traiu, că noi curând vom strica tocmealele.

24. Pentru aceea și cu seamne bine adevărindu-se, aceștea în tot chipul a gândi rău spre noi, și socotind mai nainte ca nu cândai, mai apoi, fără de veaste, turburare făcându-se, pre aceștea păgâni, de după dos vânzători și varvari vrăjmaș vom avea,

25. Poruncit-am dară, îndată ce va sosi cartea aceasta, într'aceaeaș zi, pre cei însămnați, împreună cu muierile și copiii, cu ocară și pradă să-i trimitet cătră noi, în legături de fier de petutinderea legați, spre nesuferită primejdie, cu rea cinste și cu frica cea ce să cade celor răi.

26. Pentru că, aceștea cu toții certându-se, am socotit de acum nainte desăvârșit noao lucrurile întru bună stare și mai bună voință să să așaze.

27. Iară cine va ascunde pre oarecarele den jidovi, de la bătrân până la copil mic, până la cei de supt țâță, foarte cu groaznece munci să va căzni, cu toată casa.

28. Și cine va spune pre cel ce va ascunde, acela va lua avearea celui ce va cădea supt vină și, den argintul împărătesc, drahme 2000, și de slobozenie să va cununa.

29. Și tot locul unde să va simți acoperindu-se jidov, peste tot neumblat și arsu de foc să să facă, și la toată muritoarea fire întru tot fără de treabă să să socotească preste toată vremea“.

30. Și al cărții izvod așa au fost scris.

CAP 4

Nici o cetate nu era fără de plâns pentru izgonirea jidovilor, pre carii nu-i pot înscrie trimișii în patruzeci de zile, care împiedecare era din rânduială Dumnezeiască.

1. Și petutinderea, unde să întâmpla această poruncă, bună desfătăciune de norod să făcea limbilor, cu clicuri și cu bucurie, ca cum s’ar fi arătat lor cu îndrăznire cea mai denainte în cugetul lor pizmă rea.

2. Iară jidovilor nesuferită plângere era și întru tot tânguică strigare cu lacrimi, cu suspini înfierbântate ale inimii lor, după tutindenerea plângând pieirea cea nenădăjduită, care fără de veaste s’au judecat lor.

3. Care leage sau cetate, au care loc peste tot lăcuit sau care uliță nu să împlea de tânguirii și de plânsori pentru dânșii?

4. Pentru că așa, cu amărăciunea sufletului, fără de milă, de domnii cei de pren cetăți, toți dempreună să trimitea, cât și unii den vrăjmașii lor, luând înaintea ochilor lor mila cea de obște pentru ceale striine munci și socotind cea nearătată a vieții surpare, lăcrăma de cea de trei ori ticăloasă trimitere a lor;

5. Pentru că să aducea mulțimea de bătrâni albi de cărunteate, cea de bătrâneate cujbită zăbavă a picioarelor, cu pornirea întoarcerii a silniciei înfricoșări, fără de rușine, spre călătorie iute îndemnându-se;

6. Și ceale tinereale, care de curând era venite spre cămara cea de nuntă a împreunării de viață, în loc de veselie lua plângeri, și cosițele ceale, unse cu

mir, de prah întinate și descoperite aducându-se, plângere, în loc de cântări de nuntă, cu toate împreună începea, ca când ară fi răsfirate ca prăzi de alte limbi

7. Și, legate de nărod, până la băgarea în corabie să trăgea cu sila.

8. Și ai acestora bărbați, cu lanțuri în loc de cununi grumazii fiindu împleteciți, cu cea crescută vârstă a tinerețelor, în loc de desfătăciune și tinerească răsfățare, zilele ceale rămase ale nuntelor cu plângeri le petrecea, lângă picioare văzând iadul zăcând.

9. Și să pogorâră ca hiarăle, aducându-se în legături de fier, cu nevoie, unii de cumpenile corăbiilor de grumazi prinși cu cuie, iară alții la picioare cu țăpene obezi fiindu încuiați,

10. Încă și cu cea ce să afla deasupra deasă podire lumina astupând, ca, de toate părțile întunecați să le fie ochii; nume de vicleani iau, în toată meargerea pre apă.

11. Și aceștea, în șaică aducându-se și meargerea obârșându-se, precum era poruncit de împăratul, porunci să-i tăbărască înaintea cetății, unde era locul de alergăturile cailor, la așăzare largă peste măsură; și la arătare foarte cu bun prilej stând la toți ceia ce mergea la cetate și la ceia care dentr'aceștea ieșia la țară spre călătorie, ca nici cătră puterile lui să să împreune, nici întru tot nemica să-i învrednicească la cetate.

12. Și deaca să făcu aceasta, auzând pre cei den cetate, cei ce era de o limbă cu ei, că ies pre ascuns mai adease să plângă cea fără cinste a fraților dosadă,

13. Mâneindu-se, porunci și acestora într'același chip cu nevoieșă acelora să le facă, nelipsiți fiind nici într'un chip de a acelora muncă,

14. Și să scrie tot neamul a nume, pentru că nu ca la cea cu puțin mai nainte arătată a faptelor robie cu trudă, ce, căznindu-se cu poruncitele munci, mai apoi să stingă supt vreame de o zi.

15. Făcutu-s'au dară scrisoarea acestora cu amară sârguială și cu cea iubitoare de cinste împreună șădeare, de la răsăriturile soarelui până la apusuri, nesăvârșit, luând săvârșitul preste zile 40.

16. Și tare și neîncetat împăratul, plin de bucurie fiind, ospeațe la toți idolii făcând, cu minte rătăcită departe de adevăr și cu spurcată gură lăudând chipurile ceale surde, care nu pot lor să grăiască sau să le ajute, iară la cel prea mare Dumnezeu ceale necuvioase grăind.

17. Iară după ce trecu vreamea care s'au zis mai nainte, au adus scriitorii răspuns la împăratul, nemaiputând să facă scrisoarea jidovilor, pentru cea

nenumărată a lor mulțime,

18. Măcară că era pren țară încă cei mai mulți, unii încă pren case adunați fiind, alții pre alocurea, cât cu neputință era la toți domnii despre Eghipet.

19. Și înfricoșându-i pre ei mai vârtos, ca când ară fi luat daruri spre meștersuguirea scăpării, să întâmplă aiave el pentru aceasta a să adevveri,

20. Zicând ei cu dovedire că și hârtia și condeaietele ceale de scris, cu care făcea treaba, să să fie sfârșit.

21. Și aceasta era lucrarea proniei cei nebiruite a Celui ce den ceriu ajuta jidovilor.

CAP 5

Împăratul poruncind lui Ermon să întrarmeze elefanți spre ziua viitoare să omoare pre jidovi, au trimis Dumnezeu somn împăratului, și a trecut ceasul, și prin rugăciune îi mântuiaște Dumnezeu de moarte.

1. Atuncea, chemând pre Ermon, care era spre purtare de grijă a pililor, cu grea urgie fiind plin și cu scârbă, întru tot nepremenit,

2. Porunci, supt ziua cea viitoare, cu mertice de tămâie de ajunsu și cu vin mai mult neamestecat, pre toți pilii să-i adape, fiind la număr 500, și, sălbătăcindu-se cu datul băuturii den destul, să-i bage spre întimpinarea morții jidovilor.

3. Deci acesta aceastea poruncind, să întorcea spre desfătare, adunând pre cei mari den priateni și den oaste spre cei ce era cu pizmă cătră jidovi.

4. Iară mai-marele pililor, Ermon, ce i s'au poruncit, cu tocmeale făcea.

5. Și cei ce era spre aceastea poslușnici, cătră sară, ieșind, lega mânilor celor dosădiți și ceaualaltă întemeiare meștersuguia prejur ei, părându-li-se că preste noapte va lua acel neam tot deodată sfârșitul pieirii.

6. Iară jidovii, carei să părea a fi pustii întru limbi de tot acoperemântul, pentru nevoia cea cu legături, care îi cuprinsease pre ei de toate părțile,

7. Pre Atotțiitoriul Domn și a toată putearea puternecind cel milostiv Dumnezeu al lor și Părinte, cu greu încetată strigare toți cu lacrimi l-au chemat, rugându-se

8. Ca să mute sfatul cel nedrept de asupra lor și să-i mântuiască pre ei, cu mare parte de arătare, de moartea care era gătită la picioare.

9. Deci dară ruga acestora întins să suia la ceriu.

10. Iară Ermon, pre cei nemilostivi pili adăpându-i, fiind plini de a vinului multă adăpare și de tămâie, la curte era mânecat pentru acestea să spuie împăratului.

11. Și aceasta den veacul vremii zidire bună, în zi și în noapte, puindu-se de cea ce dăruiaște tuturora căroră el va vrea, parte de somn, au trimes cătră împăratul,

12. Cu prea dulce și adânc să cuprinse, cu lucrarea Stăpânitoriului, den cea fără de leage punere-înainte mult fiind greșit și den gândul lui cel nemutat mult fiind mințit.

13. Iară jidovii, scăpând de ceasul care era sămnat mai nainte, pre sfântul Dumnezăul lor lăuda și iarăș ruga pre Cel bun Împăcătoriu să arate tăria ceii mari putincioase mâinii lui spre limbile ceale mândre,

14. Și fiind mai jumătate de a zeacea, cel ce era rânduie spre chemări, văzând pre cei chemați că s'au strâns, viind mușcă pre împăratul

15. Și, abia deșteptându-l, i-au arătat că treace vreamea ospățului. Și făcând cuvântul pentru acestea

16. Care împăratul socotind și întorcându-se spre băătură, porunci cei ce au venit la ospățu să șază în preajma lui;

17. Care și făcându-se, îi îndemnă să dea pre ei –cuviința ospățului– spre desfătare, dentru multe cinstindu-se ei, să o puie spre parte de veselie.

18. Și spre mult înainte mergând voroava, pre Ermon chemându-l împăratul, cu amară înfricoșare îl întreba pentru care pricină s'au lăsat jidovii astăzi a fi vii?

19. Și el arătând că noaptea, ce i-au fost porunca, au adus la săvârșire, mărturisând încă și prietenii.

20. Iară el, neomeniia mai rea decât Falaris având, zise: „Să aibă ei har somnului de astăzi, iară negreșit la ziua cea de mâine aseamene gătește pili spre a celor fără de cuviință jidovi pieire“.

21. Și zicând împăratul, toți cei ce era de față, împreună lăudând, voioș și cu bucurie s'au dus fieștecarele la casa lui

22. Și nu așa spre somn cheltuiră vreamea nopții, ca spre toate fealiurile de batjocuri a se meșterșugi, spre cei ce să părea dosediți.

23. Și când cânta cocoșul de dimeneață, și Ermon –hiarăle înarmându-le la curtea cea mare, unde să făcea jârtve;

24. Iară mulțimile ceale de pren cetate s'au fost adunat cătră cea prea jalnică vedeare, așteptând dimineața cu sânguială;

25. Iară jidovii, după cea fără de parte vreame trăgându-ș sufletul, cu rugă, cu multe lacrimi, în viersuri de jale, întinzând mâinile la ceriu, să ruga celui prea mare Dumnezeu iarăș să ajute lor de pripă.

26. Și încă razele soarelui nu să răvărsase, și împăratul pre priatini așteptând, Ermon, stând aproape, îl chema cătră ieșire, arătând că cea ce au pohtit împăratul iaste gata.

27. Și el, priimindu-l și îngrozându-se de cea fără de leage ieșire, întru tot cu neconștiința cuprins fiind, întreba ce iaste lucrul spre care aceasta la el de sârg s'au săvârșit?

28. Și aceasta era lucrarea celui ce toate stăpânește Dumnezeu, uitare spre cugetul lui puindu-i de ceale de mai înainte meșterșugite.

29. Spunea Ermon la toți priatinii că: „Fiarăle și puterile s'au gătit, împărate, după cea întinsă a ta punere-înainte“.

30. Iară el, de ceale grăite împlându-se cu grea mânie, pentru căci cu pronia lui Dumnezeu să râsipise toată a lui cugetare, căutând cu înfricoșare, zise:

31. „De ar hi ție părinții tăi de față, au nașteri-de-feciori, această mâncare la hiară sălbateci ar fi gătit de sațiu, în locul celor nevinovați mie și strămoșilor miei, celor ce s'au arătat ales întru tot, cu întreagă adeverită credință, jidovi.

32. Și încă de nu mi'ar fi pentru dragostea care am crescut împreună și pentru slujbă, de viață pentru acestea te-ai fi lipsit“.

33. Așa Ermon nenădejduită, cu primejdie, frică luo, și cu vederea și cu fața să sfii.

34. Și fieștecarele dentru priatini cu posomorâre furișându-se, pre cei adunaț i-au slobozit pre toți, pre fieștecarele la a sa zăbavă.

35. Iară jidovii, auzind ceale de la împăratul, pre cel luminat Dumnezeu, Domn și Împărat împăraților, lăuda, și acest ajutoriu al lui nemerind ei.

36. Și după legile aceastea, împăratul, adunând iarăș ospățul, spre veselie să să întoarcă îi îndemna.

37. Și pre Ermon chemându-l, cu înfricoșare zise: „De câte ori ți să pare ție tot pentru acestea să-ț poruncesc, becisnice?

38. Pre pili încă și acum îi armează pre mâine, spre a jidovilor stingere“.

39. Iară ceia ce șădea împreună cu el rudenii, de cel neașăzat al lui gând mirându-se, grăiia aceastea:

40. „Împărate, până când ca pre niște vite ne vei ispiti? Poruncind acum al treilea rând pre ei să-i stingă și iarăș asupra lucrului întorcându-te cu

gândul, strici cealea ce de tine-s poruncite,

41. Pentru carele cetatea pentru așteptare tânjaște și, înmulțindu-se cu adunări, iaste la griji de multe ori să nu să jefuiască“.

42. Pentru aceea, cel întru toate Falaris, împăratul, înmulțându-se de nesocoteală și ceale ce să făcea cătră socoteala jidovilor întru el schimbări de suflet întru nemica socotind, nesăvârșit jurământ au întărit, rânduind pre aceștea fără de greșală să-i trimiță la iad, în genuchele și în picioarele fiarălor căzniț fiind;

43. Și apoi să oștească asupra Iudeii, tocma cu pământul să o puie, cu focul și cu sulițele, degrabă; și „cea necălcată de noi beseareca lor“ cu foc să o arză, cu sânghială; și celor ce facu acolo jârtve pustietate în toată vremea să puie.

44. Atuncea bucuroși ducându-să prietenii și rudeniile, cu credință rânduia puterile spre locurile cetății ceale mai cu bun prileju spre pază.

45. Iară cel mai mare preste pili, hiarăle, ca cum am zice –spre așzare cu nebunie aducându-le, prea cu bune mirosuri băuturi de vin tămâiat, groaznecul împodobite cu tocmealele;

46. Pre dimineață deci, cetatea fiind plină de mulțime nenumărată despre alergătura cailor, întrând [Ermon] la curte, spre cea ce era înainte îndemna pre împăratul.

47. Și el, umplându-și mintea lui cea păgână de urgie grea, cu toată greutatea, împreună cu hiarăle s’au pornit, vrând cu nevătămată inimă și cu luminile ochilor să vază cea duioasă și dosădită a celor de mai nainte însemnați surpare.

48. Și când pilii ieșia pre la poartă, și cea ce venia în urmă înarmată puteare, și văzând jidovii praful cel de mulțimea călătoriei, și gâlceava cea cu greu sunet auzind,

49. Socotind ei a fi pieirea vieții lor cea de apoi în clipeala ochilor, săvârșitul ceii prea ticăloasă nădejdi, spre jale și plângere întorcându-se, să săruta unul cu altul, îmbrățășindu-se cu rudeniile, pre grumazi căzând părinții la feciori și maicele la ceale tinereale, și altele, de curând născuți prunci la țată având, sugând laptele cel de apoi;

50. Și încă și ceale de mai nainte ajutoriri ce s’au făcut lor de la ceriu știind ei, cu fața la pământ cu toții odată căzând, și pruncii osebindu-i de la țate,

51. Strigară cu glas mare foarte pre Cel Atotputearnicu rugând să i să facă milă cu arătare spre ei, acum cătră porțile iadului fiindu.

CAP 6

Rugăciunea preotului Eleazar. Arătarea îngerilor apărători. Întoarcerea hiarelor asupra ostașilor. Schimbarea inimii împăratului spre bine și mântuirea jidovilor.

1. Iară Eleazar oarecarele, om de folos den cei de țară preoți, la vârsta bătrâneților fiind și cu toată cea despre viață bunătate împodobitu, pre cei prejur el bătrâni potolindu-i a să ruga, Sfântului Dumnezeu să rugă acestea:

2. „Împărate mare, Țiitoriule preaînalte, Întru-tot-țiitoriu Dumnezeu, toată zidirea otcârmuind,

3. Cu îndurările caută spre sămânța lui Avraam, spre fiii celui sfințit Iacov, al sfințitei tale părți norod, striin în striin pământ, fără de dreptate pierind, Părinte!

4. Tu pre Farao, putearnicul Eghiptului, acestuia care s’au mulțit cu cară mai nainte de s’au rădicat cu fără de leage dârjire și cu limbă mare grăitoare, împreună cu cea mândră oaste, în luciu, înecați i-ai pierdut, lumina milei arătând la neamul lui Israil;

Ieș. 14, 28.

5. Tu pre Senahirim, cel ce cu nenumărate puteri s’au semețit, cel greu al sirianilor împărat, cu sulița tot pământul supuind și rădicându-să asupra sfintei cetății tale, greale grăind cu semeție și cu dârjie, Doamne, l-ai înfrânt, arătată arătând la limbi multă tăria ta;

2 Mac. 8, 19.

6. Tu pre cei de la Vavilon trei tovarăși, care-și dedeasă în foc sufletul de bunăvoie, ca să nu să închine la ceale deșarte, cel arsu cuptoriu răcorind, i-ai mântuit, până la un păru nestricați, pară de foc trimițând la toți neprietenii;

7. Tu pre Daniil cel lepădat în pământ la lei, de zavisnice pâri, spre mâncarea hiarălor, la lumină l-ai adus nevătămat;

Daniil 6, 22.

8. Și pre cel hrănit adâncime Iona, care necruțat s’au topit în pânțelele chitosului, nevătămat la toți ai lui l-ai arătat, Părinte!

Iona 2, 1, 11.

9. Și acum nu zăbovi, Mult-milostive, al tuturor Acoperitoriu, de sârgu te arată celor den neamul lui Israil, și de urâte și fără de leage limbi ocărându-se.

10. Iară de iaste viața noastră cu necurății la înstriinare, mântuindu-ne pre noi den mâna vrăjmașilor, în ce chip vei, Stăpânitoare, ne piarde pre noi cu moarte,

11. Nu cu ceale deșarte, cei ce gândescu deșărt să să laude spre pieirea celor iubiți ai tăi, zicând: ‘Nici Dumnezeu lor i-au mântuit pre ei’.

12. Iară tu, cea ce toată tăria și toată puternicia având veacinice, acum caută, miluiaște pre noi, pre cei ce, după nesocotită ocara celor fără de leage, den viață ne premenim în chip de vicleani;

13. Înfricoșază-să limbile de putearea ta cea nebiruită, astăzi întinde, puteare având, spre mântuirea neamului lui Iacov.

14. Roagă-ți-se toată mulțimea pruncilor și părinții acestora cu lacrimi,

15. Arate-se la toate limbile că cu noi ești, Doamne, și nu Ț’ai întorsu fața ta de cătră noi, ce, precum ai zis că, nici în pământul vrăjmașilor lor fiind, i-ai trecut cu vederea pre ei, așa săvârșaste, Doamne“.

16. Deci Eleazar săvârșind ruga, împăratul, împreună cu hiarăle și cu toată a puterii zborăre, veni spre locul acela al alergătorilor de cai.

17. Și văzând jidovii, tare la ceriu strigară, cât și văile ceale ce era pre aproape împreună răsunând, necontenite plângeri să fie făcut în toată tabăra.

18. Atuncea Cel Mare, Slăvit, Atotțiitoriu și Adevărat Dumnezeu, arătând sfânta a lui față, deschise porțile ceale cerești, dentru care doi slăviți îngeri, înfricoșați la chip, s’au pogorât, arătați la toți, afară den jidovi.

19. Și stătură împotrivă, și putearea vrăjmașilor o au împlut de gâlceavă, și de frică, și cu nemișcate obezi au legat,

20. Și supt frică fu și trupul împăratului, și uitare luo dârjirea lui cea cu grea mânie.

21. Și să întoarsără hiarăle asupra celor înarmate puteri care dempreună denapoi veniia, și-i călca pre ei și-i pierdea.

22. Și să întoarsă urgia a împăratului spre jale și lacrimi, pentru ceale ce mai nainte la el s’au fost meștersugit,

23. Pentru că, auzind strigarea și văzându-i pre toți cu fața la pământu, spre pierzare lăcrămând, cu urgie prietenii înfricoșa, zicând:

24. „Alătura cu mine împărățiți, și pre tirani i-ați covârșit cu neomenia, și pre mine, sânгур al vostru de bine făcătoriu, vă ispitiți de domnie și de suflet a mă premeni, pre ascunsu meștersuguind ceale ce nu folosescu împărăției.

25. Cine au strâns aici pre cei ce au ținut noao cu credință țăriile țării, de la casele lor depărtându-i pre fieștecarele fără de socoteală?

26. Cine așa fără cuviință au cuprinsu cu munci pre cei ce sânt de 'nceput cu bun cuget cătră noi, întru tot osăbiți fiind decât toate limbile și ceale mai reale primejdii mai de multe ori decât [toți] oamenii au priimit?

27. Dezlegați, dezlegați nedireaptele legături și la casele lor cu pace îi trimiteți, lăsând ceale mai nainte făcute.

28. Sloboziți pre fiii Atotțiitorului cerescului Dumnezeu cel viu, care de la ai noștri până acum strămoși neîmpiedecată, cu mărire, bună așzare dă la ale noastre lucruri“.

29. Deci acesta aceastea zise, iară ei, întru vreamă fără de parte dezlegându-se, pre Sfântul Mântuitoriu, Dumnezeul lor, binecuvânta, atuncea den moarte fiind scăpați.

30. După aceea, împăratul, la cetate mergând, pre cel ce era preste venituri chemând, porunci vinuri și cealealalte spre ospătu de treabă jidovilor să le dea pre zile șapte, judecând pre ei [ca], în locul care s'au părut că vor lua pierzarea, într'acela cu toată veselie mântuire a face.

31. Atuncea cei mai nainte ocărăți și aproape de iad, și mai vârtos la el întrați fiind, pentru cea amară și cu rea jale moarte, răsfățare de mântuire întărind, locul cel gătit de cădearea și de îngroparea lor, cu șădeare l-au împărțit plin de bucurie.

32. Și istovind viersul plângerii cel întru tot lăcrămat, luară cântare de moșie, pre Cel mântuitoriu și făcătoriu de seamne Dumnezeu lăudând și plângerea toată și vaietul lepădând, danțuri de veselie au împreunat, semn de pace.

33. Așâjderea și împăratul, pentru aceastea ospăț greu adunând, neîncetat spre ceriu să mărturisiia cu mare cuviință, spre cea minunată mântuire ce s'au făcut.

34. Și cei ce mai nainte la pieire și mâncați de pasări îi puneau pre ei a fi, și cu bucurie scriindu-i, au suspinat, cu rușine pre ei îmbrăcându-se și de cea cu suflare de foc îndrăznire fără de cinste stinși fiind.

35. Și jidovii, precum am grăit mai nainte, întemeind cea mai denainte zise, vreamă cu desfătăciune, cu mărturisiri blânde și cu cântări petrecea.

36. Și de obște rânduind pentru aceastea obiceiuri, preste toată nemernicia lor spre neamuri, zilele ceale zise mai nainte veselitoare au pus a le ținea, nu pentru băutură și lăcomie, ce pentru mântuirea cea ce pentru Dumnezeu s'au făcut lor.

37. Și să rugară împăratului cerșindu-ș slobozirea lor spre case.

38. Și-i scriu pre ei den 25 ale lui pahon până în 4 ale lui epif, în zile 40, și împreună pun pierzarea lor den 5 ale lui epif până în 7, în zile trei,

39. Întru carele și cu mare mărire arătându mila lui, Cel al tuturor Stăpân negreșiți pre ei i-au mântuit totodată.

40. Și să ospăta, toate dându-li-se de toate de la împăratul, până la al 14 zi, întru carea și rugăciunea au făcut, pentru slobozenia lor.

41. Și împreună laudându-i pre ei împăratul, scris-au lor cea dedesupt iscălită carte cătră cei de pren cetăți voivozi, cu inimă tare osârdia având:

CAP 7

Cartea împăratului Ptolomeu cătră supușii săi, pentru întoarcerea jidovilor întru ale sale.

1. „Împăratul Potolomeu Filopator –celor de la Eghipet voivozi și la toți cei rânduți preste lucruri, să să bucure și sănătoși să fie!

2. Sănătoși sântem și noi și fiii noștri, îndireptându-ne noao cel mare Dumnezeu lucrurile precum am vrea.

3. Oarecarei den priateni, cu rău nărav, mai des lângă noi aflându-se, ne îndemnară ca să adunăm pre toți jidovii de supt împărăția noastră la un loc, să-i muncim cu înstreinate munci de vicleani,

4. Aducând înainte ca nu cândai cu bună așzare vor fi lucrurile noastre, pentru răutatea carea au aceștea cătră toate limbile, până să va săvârși aceasta.

5. Carii și legați aducându-i pre ei, cu prăzi, ca pre niște robi și, mai vârtos, ca pre niște vicleani, fără de nice o cercetare și iscodire s’au apucat a-i ucide, fiind cuprinși cu mai sălbatecă cruzie decât leagea tătarâlor.

6. Și noi, asupra acestora mai vârtos înfricoșând, după blândețele ce avem cătră toți oamenii, abia viața lor hărăzindu-le, și pre cel ceresc Dumnezeu conoscând negreșit, scutind pre jidovi, ca un tată ce pentru fii pururea ajutorează,

7. Și socotind noi a prieteșugului pren care au cătră noi și cătră strămoșii noștri adeverită bună cugetare, pre dreptate i-am slobozit de toate, ori fiecă chip de vină,

8. Și am poruncit fieștecăruia, toți la casele lor să să întoarcă cu tot mijlocul, și nimene lor întru nemică să le strice, nici a-i ocări pentru ceale ce au făcut fără de socoteală,

9. Pentru că să știți că asupra acestora de vom meșterșugi cu rău vreun vicleșug sau îi vom mârni pre ei întru tot, nu pre om, ce pre cel ce stăpânește a toată putearea, Dumnezeu cel Preaînalt, împotrivitoriu noao spre izbândirea lucrurilor, întru tot, cu nemântuire pururea vom avea. Fiți sănătoși!“

10. Și luând cartea aceasta, n’au sânguit îndată să fie spre purceadere, ce pre împăratul au rugat pentru cei den neamul jidovilor carei pre Cel Sfânt Dumnezeu de bunăvoie au viclenit, și leagea lui Dumnezeu, să li să facă pren ei cea ce să cuvine certare,

11. Zicând că cei ce pentru pânțece au călcat poruncile ceale dumnezăiești, niceodinioară vor gândi bine nici la poruncile împăratului.

12. Și el, zicând ei adevărul, au priimit și, luându-i, deade lor voie slobodă de toate, pentru ca pre cei ce au călcat leagea lui Dumnezeu să-i piarză, în tot locul cel de supt împărăția lui, cu îndrăznire, fără de nici o împărătească biruință sau socoteală.

13. Atuncea, prealăundându-l pre el, precum să cădea, preoții și toată mulțimea lor glăsuind aliluia, cu bucurie s’au despărțit.

14. Și așa, pre cei ce au căzut, den cei pângăriți, fiind de o limbă cu ei, pre drum îi certa și cu arătări [din leage] îi omorâia.

15. Și întru aceaeaș zi au ucis mai mulți decât 300 de bărbați; și au făcut veselie cu bucurie, prinzând pre cei pângăriți.

16. Iară aceștea carii au avut pre Dumnezeu până la moarte, desăvârșit dobândirea mântuirii luând, purceasără den cetate, cu de toate fealiurile de flori cu bun miros cununaț, cu veselie și strigare cu laude și cu de toate viersurile cântări, mulțămind Dumnezeului părinților lor celui Sfânt, Mântuitorul lui Israil.

17. Și sosind la Ptolemaida, ceaea ce să cheamă pentru a locului ființă Rodoforon, ce să zice „purtătoare de trandafir“, întru carea au îngăduit pre ei tabăra, după obștescul lor sfat, 7 zile

18. Acolo au făcut băătură de mântuire, împăratul dându-le lor cu blândețe ceale cătră venire toate, fieștecăruia până la casa lui.

19. Și sosind cu pace cu ceale cuviitoare mărturisiri, așijderilea și acolo au stătat a ținea și aceaste zile, la vremea nemernicieii lor, de veselie,

20. Carele și sfințindu-le cu stâlp la locul ospățului, ruga întemeind, s’au dus nevătămați, slobozi, prea veaseli pre pământ, și pe mare, și pe râu, mântuindu-se fieștecarele, cu a împăratului poruncă, la casa lui,

21. Și mai multă biruință decât mai nainte întru vrăjmași având, cu mărire și frică, întru nemica de nimenea clătindu-se den averile lor.

22. Și toate ale lor toți le-au luat cu carte, cât ceia ce au fost având câte ceva, cu frică mare le da lor, măririle celui prea mare Dumnezeu făcând deplin, spre mântuirea lor.

23. Binecuvântat Izbăvitoriul lui Israil întru cei de-a pururea ani! Amin!

**A LUI IOSIP LA MACAVEI CARTE,
ADECĂ PENTRU SÂNGURUL-ȚIITORIUL GÂND**

CAP 1

Predoslovia.

1. Preafilosofesc cuvânt, vrând a arăta de iaste sângur-stăpânitoriu patemelor cel bun credincios gând. Svătuire-aș dară voao drept ca să luați aminte cu osârdie la filosofie,

2. Pentru că și de treabă iaste spre știință la tot cuvântul și, într'alt chip, a cei prea mare bunătăți, zicu dară, înțelepciuni, cuprinde laudă.

3. De să arată dară gândul a birui celor opritoare patemi ale înțelepciunii, de lăcomia pântecelui și de pohtă,

4. Iară și de ale dreptății contenitoare pateme a birui să arată, în ce chip răului nărav și celor ale vitejiei contenitoare patemi, a mâniei, și uciderei, și durerii.

5. Cum dară poate fi, ară zice neștine, de biruiaște gândul patemile, [iar] uitarea și neștiința nu stăpânește? De răs ispitindu-se a zice,

6. Pentru că nu biruiaște gândul patemile sale, ce ceale ce sânt împotriva dreptății, și vitejiei, și întregii firi. Și pre aceastea nu ca doară să le surpe, ce ca nu la eale să să supuie.

7. De multe părți dară și de aiurelea aș putea voao să arăt că sângur-țitiitoriu iaste patemilor gândul,

8. Ce mult mai vârtos aceasta a dovedi dentru bărbăția celor ce pentru bunătate au murit, a lui Eleazar și a celor 7 frați și maicii lor,

9. Pentru că toți aceștea, ceale până la moarte dureri nepregetându-le, dovediră că biruiaște gândul patemile.

10. Pentru bunătăți dară slobod sânt a lăuda pre bărbații cei ce pre aceaea vreme pentru bună bunătate au murit cu maică-sa, iară pentru cinste ferici-i-aș.

11. Pentru că lăudându-se nu numai de cătră toți oamenii de vitejie și răbdare, ce încă și de ceia ce i-au căznit, pricină fură a să surpa cea de asupra limbii tiranie, biruind pre tirani cu răbdarea, cât a să curăți fu pren ei moșia.

12. Ce și pentru cea ce cercăm acum a zice, dară, slobod va fi, începând poveastia în ce chip avem obiceiul a face. Și așa, la cuvântul care iaste pentru ei mă voiu învățeji, mărire dând celui întru tot înțelept Dumnezeu.

Sângur-țiitoriu iaste patemilor gândul.

13. Cercăm dară acum de sângur-țiitoriu iaste patemilor gândul,

14. Și aleagem ce poate fi gândul și ce e patima, și câte-s ale patemilor chipuri, și de biruiaște gândul pre toate acestea.

15. Gândul iaste dară minte, cu drept cuvânt, mai cinstind viața înțelepciunii;

16. Și înțelepciunea iaste cunoaștere dumnezeieștilor și omeneștilor lucruri ș'ale acestora pricini.

17. Aceasta dară iaste a legii învățătură, pren carea ceale dumnezeiești cu cinste, și ceale omenești cu folos le învățăm.

18. Iară chipurile înțelepciunii sânt mintea, dreptatea, vitejia și întregăciunea minții;

19. Iară mai chiar decât toate iaste mintea, dentru carea dară gândul biruiaște patemile.

20. Și firile patemilor sânt ceale cuprinzătoare doao: dulceața și durearea; și dentr'acestea amândoao și prejur suflet iaste.

21. Și multe-s și prejur dulceață și următoare sânt durerile patimilor.

22. Mainte dară de dulceață iaste pohta, și după dulceață bucuria.

23. Și mai nainte de dureare iaste frica, și după dureare mâhnirea.

24. Iară mânia de obște patimă iaste dulceții și durerii, de va cugeta neștine când s'au întâmplat la el.

25. Iară întru dulceață iaste și voia cea cu rău nărav, mai cu multe chipuri fiind decât toate patimile,

26. Însă la suflet mândria, iubirea de argint, iubirea de price și zavistia,

27. Iară la trup a mânca de toate și a mânca singur.

28. Precum doao răsădituri trupului și sufletului fiind dulceața și durearea, multe sânt odraslele răsăditurilor acestora,

29. Dentru carele pre fieștecarea cel atotlucrătoriu gând curățindu-le, și plivindu-le, și adăpându-le, și în tot chipul mai turnându-le, dumestecește ceale ale năravurilor și ale patimilor materii.

30. Pentru că gândul iaste povățuitoriu bunătăților, iară patemelor sângur-țiitoriu, și caută oarece întâiu pentru el den ceale opritoare fapte ale întregăciunii minții; că sângur-țiitoriu iaste patemelor gândul.

31. Iară întregăciunea minții iaste biruința pohtelor.
32. Și dentru pohte unele sânt sufletești, altele trupești, și acestora amândurora gândul să arată a birui,
33. Eu așa socotesc.
34. Deci den ceale den apă pohtind, și den pasări, și den dobitoace, și de toate fealiurile de mâncări, care sânt oprite noao, după leage ne ferim, și pentru a gândului biruință;
35. Pentru că să opresc ale pohtelor patimi, întorcându-se de mintea cea întreagă, și să înfrânează toate ale trupului porniri de gând.

CAP 2

Leagea împărățește gândul.

1. Și ce lucru minunat iaste de să izmenesc pohtele sufletului cătră partea frumuseațelor?
2. Cu aceasta dară cel întreg la minte Iosif să laudă, că cu gândul au biruit patema cea rea,
3. Pentru că tânăr și în vârstă fiind cătră împreunare, izmeni cu gândul a patimilor strecheare.
4. Și nu numai acei dulce patimi lovitură de streachie să arată gândul a birui, ce și toată pohta.
5. Zice drept aceaea leagea: „Să nu poftești pre muiarea aproapelui tău, nici câte sânt ale aproapelui tău“.
6. Însă ca cum a nu pohti noi au zis leagea, cu mult mai mult ne-ar adeveri pre noi că gândul ar putea birui pre pofte, ca și pre ceale opritoare patimi ale dreptății.
7. De vreame ce, precum neștine are nărav a mânca sânfur și, la pânțete fiind lacom, să mută cu certarea, au nu aiave iaste că gândul iaste domn patemilor?
8. Îndată dară cu leagea petrecând, și de iaste cineva iubitoriu de argint silește chipul lui, împrumutând pre cei lipsiți fără de camătă și, împrumutarea săptămânelor sosind, tăind den datorie,
9. Măcară scumpu de va fi neștine, de leage să biruiaște, cu aducerea aminte a gândurilor, nici de iznoavă cercând secerăturile, nici viile. Și la cealealalte poate a să cunoaște aceasta, că gândul iaste cel ce biruiaște patemilor,

10. Pentru că leagea și cea cătră părinți bună cugetare biruiaște, nici vânzând bunătatea pentru ei,

11. Și cea cătră fămeaie-ș dragoste biruiaște, pentru nelegiuire pre ea muștrând,

12. Și fiilor dragoste biruiaște, pentru răutatea pre ei certându-i,

13. Și al priatenilor obiceiiu biruiaște, pentru viclenia pre ei muștrând.

14. Și să nu gândiți a fi lucru de minune, unde și vrajba a birui gândul poate, pentru leage, nici tăind copacii, ceale dumeastice ale vrăjmașilor răsădituri, și ceale ale vrăjmașilor celor ce le-au pierdut mântuindu-le, și ceale căzute împreună rădicându-le.

15. Și celor mai sâlnece pateme a birui gândul să arată, iubirea de cinste, mărirea deșartă și zavistia,

16. Pentru că toate aceastea ceale cu rău nărav patimi cea întreagă minte le leapădă, în ce chip și mânia, pentru că și pre aceasta o stăpânește.

[17. Mâniindu-se Moisi împotriva lui Dathan și Aviron, nu mearse împotriva lor cu mânie, ci, prin cel bun credincios gându, înlătură mânia.]

[18. Pentru că mintea cumpănită poate, după cum am spus, să să întărească împotriva patimilor și pe unele din ele să schimbe, iar pe altele să le nimicească.]

19. De vreame ce pentru ce cel preaînțelept părintele nostru Iacov pre cei prejur Semeon și Levi vinuiaște? Au doară văzând că au junghiat limbi, pre sichimiteani, cu gândul au zis: „Blestemată mânia lor“?

20. Pentru că, de nu ar putea mânia a birui gândurile, nu ar fi zis așa,

21. Pentru căci când tocmiia Dumnezeu pre om cu cuvântul și cu sânгурă biruință împodobindu-l, atuncea patemile lui și năravurile împrejur i-au răsădit

22. Și pre povățuitoarea minte pren ceale denlăuntru simțituri pre scaun o au șezut

23. Și pre aceasta o au dat leage, după carele petrecând, va împărăți împărăție întreagă la minte, și direaptă, și bună.

24. În ce chip, ar zice dară neștine, de iaste stăpânitoriu gândul patimilor, pre uitare și neconștința nu biruiaște?

CAP 3

1. Și iaste foarte de răs cuvântul, pentru că nu se arată gândul a birui patemile lui, ce ceale trupești,

2. În ce chip pofta nu poate nimeni să o taie de la noi. Ce poate gândul să dea să nu se supuie de poftă.

3. Mânia nimeni nu poate să o taie de la noi, ce a nu se supune sufletului, iară mâniei cu puțință iaste gândul a ajuta.

4. Năravul rău nimeni dentru voi nu poate să-l taie, iară a nu se îndupleca cu răul nărav poate gândul să ajutorească,

5. Pentru că nu iaste gândul dezrădăcinătoriu patemilor, ce împotrivă luptătoriu.

Seatea lui David împăratul.

6. Spre aceasta dară pren seatea lui David împăratul mai aiavea iaste a socoti.

7. Pentru că, de vream ce preste toată ziua bătând pre cei striini de fealiu, David pre mulți dentru ei au omorât cu oșteanii cei de o limbă,

8. Atuncea dară, făcându-se sară, asudat fiind și foarte ostenit, venit-au la cortul cel împărătesc, prejur carea toată a strămoșilor oaste era tăbărâtă.

9. Deci ceialalți toți la cină era,

10. Iară împăratul cât de mult setos fiind, macară mulțime de izvoară avea, nu putea pren eale să-ș vindece seatea,

11. Ce oarecarea a lor fără de socoteală poftă de apa cea de la nepriateni întinzându-se să adăogea, și slăbindu-l îl ardea.

12. Dirept aceaea paicii, pentru a împăratului seate, cu mare dosadă le era, și doi tinerei, rușânându-se de pofta împăratului, cu toate armele s'au înarmat și, coiful luând, trecură șanțurile nepriatenilor

13. Și, ferindu-se de paznicii porților celor de margine, au ieșit cercând peste toată tabăra nepriatenilor.

14. Și, cercând izvorul, dentr'însul au adus împăratului.

15. Și el, măcară că cu seatea să aprindea, socoti întru tot groaznică primejdie la suflet a fi, socotindu-se băutura tocma cu sângele.

16. Pentru aceaea, puind gândul împotrivă poftei, au turnat băutura la Dumnezeu,

17. Pentru că putearnicu e cel întregu la minte gându să biruiască ale patimilor nevoi și să stingă ale strechilor înflături

18. Și ale trupurilor dureri, de prisosit fiind a să lupta și, cu cea bună bunătate a gândului, să scuie toate ale patimilor biruințe.

Volnicie visteriei besearicii.

19. Acum dară și vremea pre noi ne cheamă spre dovedirea vederii celui întregu gând.

20. Că, de vreme ce adâncă pace pentru buna leage părinții noștri avea și făcea bine, cât și Selefcu, împăratul Asiei, și Nicanor să fie osebit lor agonesită la ceale sfinte, și politia la el să priimiia,

21. Atuncea dară oarecarii cătră cea de obște unire făcându-să, multe fealiuri de primejdii petrecură.

CAP 4

1. Pentru oarecarele Simon purtându-să împotrivă cătră Onia, cela ce oarecând vlădicia avea pren viață, om bun și fericit, de vreme ce, în tot chipul pârându-l pentru limbă, nu putu să-i facă rău. Deci pribegi ca să vânză moșia.

2. Pentru aceaea viind la Apolonie care era voivod Siriei și Finichiei, zicea:

3. „Bun cugetătoriu fiind la lucrurile împăratului, venit-am să spui multă samă de mii de bani ai celor proști, care sânt în visteriile ierusalimleanilor, să să fie adunat la besearică, osăbiți fiind. Aceștea să cuvin să fie la Selefcu împăratul“.

4. Aceastea toate pre amăruntul înțelegând Apolonie, pre Simon lăuda de purtarea de grijă cătră împăratul. Și mergând cătră Selefcu, spuse visteria banilor,

5. Și luând de la el volnicia, degrabă la moșia noastră împreună cu blestematul Simon și cu foarte grea oaste viind,

6. Cu ale împăratului porunci zicea că au venit pentru ca să ia banii cei prostești ai visteriei.

7. Și norodul, dosădindu-să pentru cuvântul acela și pricindu-să foarte groaznicu, a fi, socotind ceia ce averile ș'au încrezut la visteria besearicii să să lipsească; și întru cât putea, opriia.

8. Iară Apolonie cu înfricoșări mergea la besearică;

9. Și preoții cu muieri și copii în besearică rugându-să lui Dumnezeu să scutească besearica; și hulindu-să locul

10. Și suindu-să cea înarmată oaste a lui Apolonie spre jahul banilor, den ceriu îngeri călări s'au arătat, strălucind împrejur cu armele și multă frică și cutremur lor slobozind.

11. Și căzând mai mort Apolonie spre cea de toate neamurile a besearicii îngrădire, mânilor au întinsu la ceriu și cu lacrimi pre jidovi ruga ca, rugându-să pentru el, vor îmblânzi oastea cea cerească.

[12. El spuse că păcătui, așa încât era chiar vreadnic de moarte, dar că, de va fi izbăvit, va cânta în imnuri, în fața tuturor oamenilor, fericirea locului sfânt.]

13. Cu acestea cuvinte îndemnându-să Onia arhiereul, măcară că și aiminterele s'au temut ca nu cândai va gândi împăratul Selefcu că den vicleșug omenescu să fie omorât pre Apolonie, rugatu-s'au pentru el.

14. Și el, foarte minunat mântuindu-să, dusu-s'au să arate împăratului ceale ce i s'au întâmplat lui.

Antioh prigonește pre ovrei.

15. Și murindu Selefcu împăratul, în urmă luo împărăția fiiul lui, Antioh, bărbat mândru și năsilnecu,

16. Carele, scoțând pre Onia den vlădicie, pre Iason, fratele lui, au pus vlădică,

17. Tocmindu-se să-i dea lui pre an 3660 de talanzi;

18. Și el porunci lui și arhiereu a fi și nărodul să povățuiască,

19. Carele și cercare au făcut limbii și au ieșit den politia cetății spre toată fărădeleagea,

20. Cât nu numai la marginea moșiei noastre școală făcându-se, ce încă și ajutoriul besearicii surpase;

21. Spre carele, mâniindu-se cea dumnezeiască judecată, pre sânghur lor l-au bătut pre Antioh.

22. Că, de vreme ce era dând războiu despre Eghipet cu Potolomeu, și au auzit că, înțelegându-se cum să fie murit el, iară unii ierusalimleani foarte să să fie bucurat, degrabă dară asupra lor pourcease

23. Și prădă pre ei; și poruncă puse cum, carii dentru ei întru cea părintească leage vor petrece, să moară.

24. Și, de vreme ce cu aceasta nu putu, ce toate ale lui înfricoșări și munci le vedea surpându-se,

25. Cât și pre muieri, căci obrăzuia copiii cu pruncii, le surpa, știind mai nainte că aceasta vor păți.

26. De vreme dară ce poruncile lui să batjocuriia de nărod, el sânghur, pren munci, pre fieștecarele, câte unul, îndemna să guste de ceale pângărite mâncări, să să leapede de jidovie.

CAP 5

Eliazar adus lui Antioh.

1. Șăzând dară înaintea, cu sveatnicii împreună, tiranul Antioh, la oarecare loc nalt, și oștele dvorind la el împrejur cu arme,
2. Porunci lor câte unul den jidovi a-i trage și den cărnuri de porcu și ceale junghiate la idoli să-i silească să guste,
3. Iară de nu vor vrea vreunii să mănânce spurcatu, pre aceștea, în roată învârtindu-se, să-i omoară.
4. Și mulți împreună hrăpindu-se, unul dentâiu, anume Eliazar, de rudă preot, la știință legiuitoriu și de vârstă îndelungat, –și la mulți den cei de prejur tirani, pentru vârstă, era cunoscut–, să aduse aproape de el.
5. Și văzându-l pre el Antioh, zise:
6. „Eu mai nainte de ce voi începe ce vor să fie muncile ceale asupra ta, o, bătrâne, svătui-te voi ca, gustând de carne de porcu, să te mântuiești,
7. Pentru că mă rușinez și de vârsta ta și de căruntețe, carea, după atâția ani, nu mi să pare a face filosofeaște, petrecând cu leagea cea jidovească.
8. Pentru căci dară, fiind cu dare la fire de această mâncare de carne a vitei, te scârbești?
9. Pentru că fără de minte iaste aceasta, să nu guști den ceale ce-s, fără de ponoslu, dulci; și nedirept iaste a urî ceale ale firii haruri.
10. Iară tu și mai fără de minte a face mi se pare, de te vei mândri pentru adevăr, încă și pe mine vei huli, spre a ta certare.
11. Nu te vei deștepta de la cea bârfitoare filosofia voastră și răsipești gândul tău cel mahnit?
12. Și, închinându-te la a mea iubitoare de oameni mângâiare, să nu se îndure de bătrânețele tale?
13. Pentru că –și aminte-ț aduc–, deși iaste oarecarea văzătoare puteare aceștii legi ai voastre, va ierta pre tine spre toată fărădeleagea ce să face de nevoie“.
14. Într’acesta chip auzind Eliazar, au cerșut cuvânt
15. Și, luând volnicie, început-au a grăi în norod așa:
16. „Noi, Antiohe, cu dumnezeiască leage nădejduiți fiind a petreace, nici o nevoie mai sâlnică socotim a fi decât cea cătră leagea noastră bună ascultare.
17. Pentru aceea dară nici într’un chip a călca leagea vom.

18. Și ce, macară că nu cu adevărat ar fi leagea noastră, în ce chip gândești, dumnezeiască, ce într'alt chip socotim pre ea a fi dumnezăiască, nici așa slobod ar fi noao cea pentru bună-credință mărire a izmeni.

19. Să nu socotești dară păcat mic a fi acesta, de vom mânca spurcat;

20. Pentru că, și la mici și la mari, a călca leagea tot o potrivă iaste;

21. Pentru că pren fieștecare leage aseamene să mândreaște.

22. Ce batjocurești filosofia noastră, ca când nu cu bună-cuvântare întru ea am fi sănătoș?

23. Pentru că, întregăciunea minții pre noi ne învață ca tuturor dulceților și poftelor a birui și bărbăția a învăța, ca toată durearea de bunăvoie a răbda,

24. Și dreptatea învață. Cât numai pre cela ce iaste Dumnezău a cinsti cu mare cuviință,

25. Pentru aceaea nu mâncăm spurcat; pentru că, crezând a fi leagea lui Dumnezău, știm că, după fire puind noao leage, Ziditoriul legii ne iartă,

26. Și ceale ce să vor împreuna cu ale noastre suflete au poruncit să le mâncăm, iară ceale ce vor fi împotrivă au oprit, să nu le mâncăm.

27. Tirănesc lucru iaste dară nu numai a ne îndemna pre noi să călcăm leagea, ce și să mâncăm.

28. Ce nu vei râde asupra mea acest răs,

29. Nici pre cei sfinți ai strămoșilor; pentru ca să păzesc leagea, jurământuri nu voiui părăsi,

30. Nici de mi'ai tăia ochii și să-m topești ficații.

31. Nu sânt eu așa bătrân și fără de bărbăție, cât pentru buna credință să nu mi să întinerească mie gândul.

32. Cătră aceastea roatele gătește și focul îl suflă mai tare.

33. Nu așea mă îndur de ale mele bătrânețe, cât a strica eu pren mine leagea cea de moșie.

34. Nu te voiui amăgi, leage învățătoare, nici te voiui lepăda, iubită răbdare,

35. Nici te voiui rușina, filosoafe cuvinte, nici te voiui tăgădui, preoție cinstită și a punerii legii știință.

36. Curat pre mine părinții vor priimi, netemându-mă de ale tale ceale până la moarte nevoi“.

CAP 6

Muncile lui Eliazar și cinstita moarte.

1. Într'acesta chip împotriva răspunzând spre ale tiranului mângâieturi, stând purtători de sule, cu amar trăgea pre Eliazar spre ceale de munci.

2. Întâiu l-au dezbrăcat pre el

3. Și apoi, legându-l cu mâinile îndărăt, de amândoa părțile cu bicele îl bătea,

4. Strigând strigătoriul de altă parte: „Supune-te supt poruncile împăratului!“

5. Iară cel mare la minte Eliazar, ca în vis muncindu-se, nici într'un chip să schimba,

6. Ce, înalți întinzând ochii la ceriu, să rumpea cu bicele cărnurile bătrânului și-i preacura sângele și coastele i să răniia.

7. Și căzând jos, neputând suferi trupul durerile, drept avea și neclătit gândul.

8. Deci oarecare den cei amari paici sărind, în deșărturi îl loviia, ca să să scoale, fiind căzut.

9. Iară el îngăduia durerile, și huliia nevoia, și răbda muncile;

10. Bătându-se, biruia, pre ceia ce munciia, bătrânul.

11. Și de aceiaș carii îl munciia era cu mirare, pentru bunătatea sufletului.

12. Pentru aceea, de o parte făcându-li-se milă pentru bătrânețele lui

13. Și despre altă parte fiind ei în pătimirea obiceiului, apropiindu-se la el oarecarii dentru ai împăratului, zicea:

14. „Pentru ce supt răutățile aceastea pre tine fără de socoteală te supui, Eleazare?

15. Noi dară den ceale fripte cărnuri vom pune, și tu, fățărind că guști den ceale de porc, te mântuiaște“.

16. Și Eleazar zise:

17. „Nu așa rău să gândim cei ce sântem feciorii lui Avraam, cât muindu-ne de suflet; necuvios lucru iaste noao să fățărnicim,

18. Că fără de socoteală iaste, trăind spre adevăr viața cea până la bătrânețe și slava cea deasupra ei după leage păzându-o, de acum să ne premenim

19. Și noi sânguri să ne facem celor tineri pildă necredinții, ca și arătare să ne facem mâncării de spurcăciuni;

20. Și rușinat lucru iaste, de vom mai trăi puțină vreme, și aceasta – batjocorindu-ne de cătră toț, pentru frica.

[21. Și defăimați chiar de tiran pentru lipsa de curaj–, și nu ne-am apăra până la moarte leagea noastră dumnăzăiască.]

[22. De aceea, voi, copii ai lui Avraam, sfârșiți-vă, ca cei dintr'un neam ales, pentru credință!]

[23. Iar voi, purtători de sulețe tiranului, ce mai așteptați?“]

24. Așa mare la minte pre el văzându-l și nici spre mila lor premenindu-se, la foc pre el îl aduseră,

25. Unde, pren ceale cu rău meșterșug lucruri de munci arzându-l de tot, pre el îl arunca și pocioase turnări pren nările lui vărsa.

26. Și el, până la oase fiind ars și vrând să-ș lase sufletul, întinse ochii cătră Dumnezeu și zise:

27. „Tu știi, Dumnezeule, că fiind mică putință a mă mântui, cu munci arzătoare moriu pentru leagea.

28. Deci blând fii limbii tale, destul fiind pentru dânșii cu a noastră certare;

29. Curățătoriu fă lor sângele nostru și, în locul sufletelor lor, ia sufletul mieu“.

30. Și aceastea zicând cel sfânt bărbat, cu bună cinste muri.

31. Mărturisit dară biruitoriu iaste patimelor cel bun credincios gând,

32. Pentru că, de ar fi biruit patemile pre gând, acestora dară aș da mărturia biruinții;

33. Iară acum, gândul pre patime biruind, lui dăm cu cuviință biruința povățuirii.

34. Și pre drept iaste a mărturisi noi tăria a fi a gândului, unde și ceale den afară dureri arātu că au biruit gândul,

35. Și a desfătărilor a birui, și nici la eale a se supune.

CAP 7

Encomiu lui Eleazar.

1. Pentru că, ca un bun cârmaciu, gândul părintelui nostru Eleazar, cârmuind a bunii-credințe corabie întru a patimelor genune,

2. Și preacăznindu-se cu ale tiranului înfricoșări, și strecurându-se cu ale caznelor valuri,

3. Nici într'un chip au întors cârmele buneii-credințe, până unde au înotat la vadul biruinței cei fără moarte.

4. Nu că doară cetate, la multe și de multe fealiuri de meșterșuguri au îngăduit, cu vitejie vrodinioară bătându-se, precum preasfântul acela,

sfântul suflet cu cazne și cu cleaște arzându-se, au biruit pre cei ce încunjura, pentru gândul bunii-credințe, care era sprijenitoriu.

5. Ca o margine înainte răpaos al său cuget părintele Eleazar întinzând, au înfrânt pre ceale ce să nebuniia ale patemilor furtuni.

6. O, vreadnice al preoției preote, nu ți ai spurcat cei sfinției dinți, nici pre pântecele cel ce dumnezăiasca credință au priimit, ce [nu] l-ai împreunat cu spurcată mâncare.

7. O, tocmitoare de leage și filosoafe dumnăzăiescului cuvânt,

8. Ca aceștea trebuie a fi ceia ce preoțesc leagea, carei cu al său sânge și cu vitejască sudoare ceale până la moarte patime sprijenesc.

9. Tu, părinte, buna leagea noastră, pren răbdări, spre slavă o ai adevărit și, curăția cinstindu-o, nu o ai stricat, și pren fapte încrezute ai făcut ale dumnezăieștii filosofii cuvinte.

10. O, decât munca mai silnice bătrâne și decât focul mai tare uncheașule, și mai mare decât patemile, Eleazare!

11. Că, precum părintele Aaron, fiind înarmat cu cădealnița, pren mulțimea limbii alergându, pre cel arzătoriu înger au biruit,

12. Așa feciorul lui Aaron, Eleazar, pren foc topindu-să, nu i să întoarse gândul

13. Și –cea mai de minune–, bătrân fiind, dezlegate fiind ale trupului întinsori cătră părintele, și slăbănogite cărnurile, și ostenite vinile, să întineriră pren gându.

[14. În duhul pren gându; și printr'un gându ca al lui Isaac el făcu cuiele multe ale roții zadarnice.]

15. O, fericite bătrâneate, și cinstite cărunteate, și viața de leage, pre carele credincioasă peceate a morții le-au săvârșit!

16. Vezi dară, bătrân bărbat cea până la moarte dureare au trecut cu mintea pentru buna-credință; mărturisit povățuitoriu iaste patimilor cel bunu-credincios gând.

CAP 8

Șapte frați înfruntă tiranul.

1. Pentru aceaea dară și tinerii, cu ai buneii-credințe gându, filosofind, mai greale munci biruiră.

2. Pentru că, de vreme ce după aceea să birui la arătare tiranul, neputându să îndeamne pre bătrân a mânca spurcat, atuncea foarte cu patimă porunci pre alții den robimea jidovească să aducă. Și, de vor mânca spurcat, să-i sloboază, mâncând. Iară de să vor prici, mai amar să-i muncească.

3. Aceastea rânduind tiranul, era aducându-să, cu bătrână maică, 7 frați buni și viteaji și întru tot dăruși.

4. Bucură-să de ei și, de buna cuviință mirându-să, le zâmbi lor și, aproape chemându-i, zisă:

5. „O, tinerilor cu iubire de socotință, frumsețele voastre eu laud și, mulțime de atâția frați preacinstind, nu numai sfătuiescu să nu vă nebuniți aceiaș nebunii cu cel mai nainte căznit bătrân, ce vă și rog, împreună îngăduind eu, ca să dobândiți al mieu prieteșug;

6. Pentru că aș putea, în ce chip a certa pre ceia ce nu ascultă la ale mele porunci, așa și a face bine celor ce pre mine bine vor asculta.

7. Creați dară că și boierii asupra lucrurilor mele veți lua, lepădându-vă de cel de moșie al vostru al politiei obiceiui

8. Și luându viață elinească și, primenindu-vă, desfățați-vă în tinerețele voastre.

9. Că, de vreme ce cu urgie mă veți face, pren neascultare, îndemna-mă-veți pre mine spre groaznice munci pre fieștecările den voi, câte unul, pren munci să-l pierzu.

10. Facă-vă-se dară milă de voi, de carii și eu, nepriatenul, și de vârste și de frumsețe nu mă înduru.

11. Nu socotiți aceasta că doară nu vă va fi nemica neascultând, ce cu strămutătură a muri voi iaste gata!“

12. Și aceastea zicând, porunci să să puie înainte unealtele ceale de munci, ca doară și de frică va pleca pre ei să mănânce.

13. Și deaca puseră înainte purtătorii de suliță vârtejăle, deznodăturile, și legăturile, și roatele, și pavezele, și căldările, și tigăile, și degetarile, și mânil ceale de fier, și peanele, și foii focului, răspunzând tiranul, zise:

14. „Voinicilor, fie-vă frică, că și judecata care cinstiți blândă va fi voao, celor ce de nevoie călcați leagea!“

15. Și ei, auzind mângăituri și văzând groaznice, nu numai să temură, ce și împotrivă filosofiră tiranului și, pren bună cuvântare, tirania lui o surpară.

16. Și ce vom gândi? Neîndurători cu sufletele era vreunii și nebărbați întru ei? Ce cuvinte le-ar hi trebuit a zice? Au nu cu aceastea?:

17. „O, ticăloșii noi și foarte fără de minte! Împăratul pre noi rugându-ne și spre bună-facere chemându-ne, de vom asculta de el,

18. Pentru ce cu voie deșartă pre noi ne veselim și muritoare neascultare cutezăm?

19. Nu ne vom teame, bărbați frați, de unealtele muncilor? Și vom socoti înfricoșările caznelor, și vom fugi de mărirea cea deșartă aceasta și de cea purtătoare de pierzare semeție;

20. Să ne fie milă de vârstele noastre. Și să nu ne îndurăm de ale maicii bătrânețe

21. Și să ne aducem aminte că, neascultând, vom muri,

22. Și ne va ierta pre noi cea dumnezăiască judecată, pentru nevoie de împăratul temându-ne?

23. Ce ne scoatem pre noi den viața cea dulce și ne lipsim pre noi de lumea cea dulce?

24. Să nu silim nevoia, nici să iubim cinstea spre a noastră strămutare;

25. Nici sângură leagea de bunăvoie pre noi ne omoară, temându-ne de unealtele ceale muncitoare.

26. De unde s’au pus noao atâta iubire de price și ne place răbdarea cea purtătoare de moarte, putând cu volnicie a trăi, împăratului supuindu-ne?“

27. Ce de aceastea nemica nu ziseră tinerii cei ce vrea să muncească, nici ș’au adus aminte,

28. Pentru că era nebăgători de samă de patime și sânguri-țiitori de dureri,

29. Cât, îndată ce-au tăcut tiranul sfătuind pre ei ca să mănânce spurcat, toți cu un glas dempreună, ca dentr’un suflet, ziseră cătră el:

CAP 9

1. „Ce zăbovești, o, tirane? Pentru că gata sântem a muri, decât a călca ceale de moșie ale noaste porunci;

2. Pentru că ne rușinăm de cuviințele ceale de la strămoș, de nu cu cea sfeatnică a legii bună ascultare și cu Moisi ne vom lăuda.

3. Nu sfătui, tirane, fărădelegi; nu ne milui pre noi mai mult decât noi, urându-ne

4. Pentru că, mai greu decât moartea aceasta, socotim a fi mila ta cea spre cea fără de leage mântuire a noastră.

5. Și ne spari pre noi, înfricoșându-ne cu moartea cea pren munci, precum nu cu puțin mainte de Eliazar învățând.

6. Și, de vream ce bătrânii jidovilor, pentru buna-credință și munci răbdând, au bine-crezut, mai pre drept ar fi de am muri noi, tinerii, muncile nevoilor tale nebăgându-le în seamă, care și învățătoriul nostru, bătrânul, le-au biruit.

7. Ispiteaște dară, tirane! Și cu ale noastre suflete de ne vei omorî pentru buna-credință, nu gândi să ne strici noao, muncindu-ne!

8. Pentru că noi, pre cea rea patimă și răbdare, ale bunătății biruințe vom purta,

9. Iară tu, pentru a noastră pângărită ucidere, destulă muncă vei îngădui, de cea dumnezăiască, veacinică“.

Muncile primului și celui de al doilea dentru frați.

10. Aceștea așa zicând, nu numai ca când s’ar fi îngreuiat asupra unor neascultători tiranul, ce ca și asupra unor nemulțămitori să urgisi.

11. Drept aceea, pre cel mai mare dentr’înșii poruncindu să îl aducă paicii și, rumpându-i haina, îi legară mâinile și brațele cu cureale, de altă parte,

12. Cât, bătându-l cu bicele, au ostenit. Nemica nu săvârșind, pusără-l pre el pre roată,

13. Prejur carea întinzându-se cel de bună rudă născut tinerel, să deznoda;

14. Și, den toate încheieturile frângându-se, huliia zicând:

15. „Tirane preapângărite, și al cereștii judecăți vrăjmașu, și fără de omenie, n’am ucis oameni, de mă căznești într’acesta chip, nici am păgănit, ce leagea dumnezăiască păzesc“.

16. Și, purtătorii de sulite zicând: „Mărturiseaște că vei mânca, ca să te mântuiești de munci“,

17. Iară el zise: „Nu așa vă iaste voao mai tare roata, o, spurcați poslușnici, cât a înfrâna gândul mieu! Tăiați-mi mădularile și îm ardeți cărnurile, și strămutați închieturile,

18. Pentru că, pren toate muncile, vă voi supune pre voi, că sânguri feciorii ovreailor, pentru bunătate, sânt nebiruiți“.

19. Aceastea zicând, foc dedesuptu-i așternură și să deaderă în laturi, mai întinzând roata,

20. Mânjindu-se de toate părțile roata de sânge. Și grămada cărbunilor de picăturile puroilor să stângea și prejur osia roatei cura cărnurile.

21. Și tăiată împrejur fiind închegarea oaselor, cel mare la minte și tinerelul Avramieu n’au suspinat,

22. Ce, precum în foc primenindu-se, spre nestricare răbda cu vitejie strămutările,

23. „Asemănați-vă mie, fraților!“ zicând: „Să nu părăsiți rândul veacului meu, nici să vă lepădați de a frăției mele bărbăție sfântă și blagorodnică;

24. Oștire oștiți pentru buna-credință, pren carea blândă e cea direaptă și de moșie a noastră socotință; care s’au făcut neamului, certa-va pre cel necertat tiran“.

25. Și acestea zicând cel sfânt cuvios tinerel, îș lepădă sufletul.

26. Și mirându-se toți de tăria sufletului lui, aducea purtătorii de sulite pre cel de vârstă după cel dentâiu, al doilea. Și puind mânilor ceale de fier cu ascuțite unghi, la lucru de muncă făcut în chip de pavăză, l-au legat pre el,

27. Cât întrebându-l de va vrea să mănânce porc, mai nainte de-a se munci, cel de bună rudă gând au auzit;

28. Trăgându-i cu mânilor de fier carnea toată și pialea capului, de la umere până la barbă, hiarăle ceale ca pardoșii au tras, și el, această durere cu greu îngăduind, zicea:

29. „Câtu e de dulce tot chipul morții pentru cea de moșie a noastră bună-credință!

30. Nu ți se pare, decât toți mai fără de omenie tirane, mai mult decât mine tu acum a te munci, văzând că să biruiască cel tirănesc al tău mândru gând de răbdarea cea pentru bună-credință a noastră?

31. Pentru că eu, cu ceale pentru bunătate dulceți, de dureri mă ușurez,

32. Iară tu întru ale păgânii înfricoșări te muncești. Iară nu vei scăpa, preapângărite tirane, de judecățile dumnezeieștii urgii!“

CAP 10

Muncile celui de al treilea și celui de al patrulea dentru frați.

1. Și acesta de veacinică pomenire moarte îngăduind, cel al treilea să aducea, rugându-se mult de cătră mulți pentru ca, gustând, să să mântuiască;

2. Și el strigând, zise: „Nu știți că un tată pre mine cu cei morți m’au semănat și unaș maică m’au născut și pre ale lor porunci ne-am hrănit.

3. Nu leapăd cea de bună rudă a frăției rudenie“.

[4. „Așa că dacă ai o unealtă de tortură, folosește-o pe trupul meu, căci tu nu poți să-mi atingi gândul, chiar dacă ai vrea“.]

5. Și ei, cu amar suferind îndrăznirea bărbatului, cu unealte puitoare la închieturi mânele lui și picioarele deznoda și, dentru închieturi zăvorându-le, le dejghina;

6. Și deagetele, brațele, și fluierile, și coturile le frângea.

7. Și nici într’un chip putea pre el să-l înfrâneaze. Împrejur trăgându-i pialea, cu marginele, vârfurile deagetelor să beliia.

8. Și îndată-l aducea împrejurul roatei, prejur carea, dentru închietură ieșindu-i mădulele, îi scotea mădulele, îș vedea cărnurile căzând împrejur. Și asupra ficaților picături de sânge cura.

9. Și, vrând să moară, zise:

10. „Noi dară, o, preapângărite tirane, pentru învățatura și bunătatea lui Dumnezeu acestea pătimim,

11. Iară tu, pentru păgânătate și pentru spurcata ucidere, nepricepute vei răbda munci“.

12. Și acesta murind cu cuviință frățească, pre al patrulea trăgea, zicând:

13. „Să nu te nebunești și tu cu nebunia fraților tăi!“

14. Și el zise lor: „Nu aveți voi focul așa mai arzătoriu, cât să mă înfricoșați pre mine;

15. Pre fericita a fraților miei moarte și cea veacinică a tiranului pierire, și pre cea pururea pomenită a celor buni credincioși viață, nu mă voiu lepăda de cea de bun rod frăție.

16. Gândește, tirane, muncile, pentru ca și prin eale să te înveți că frate sânt celor de mai nainte muncii!“

17. Aceastea auzind cel de sânge mîncătoriu, și ucigătoriu, și preapângărit Antioh, au poruncit limba lui să-i taie.

18. Și el zise: „Măcară că vei lua organul glasului, iară încăș și pre cei ce tac îi ascultă Dumnezeu.

19. Iată, înainte s’au slobozit limba. Tăiași-o, că nu pentru aceasta vei tăia limba gândului nostru.

20. Cu dulceață pentru Dumnezeu părțile trupului le ciuntim,

21. Iară pre tine curând te va certa Dumnezeu, pentru că pre cea cântătoare de dumnezeieștile laude limbă o tai“.

CAP 11

Muncile celui de al cincilea și celui de al șaselea dentru frați.

1. Deci deaca muri și acesta, cu munci căznindu-se, cel al cincelea au sărit, zicând:

2. „Nu zăbăvi, tirane, spre acea pentru bunătate caznă,

3. Că și eu de la sine-m am venit, ca, și pre mine omorându-mă, certare de mai multe nedireptăți vei fi datoriu la cea cerească judecată.

4. O, urătoare de oameni și urătoare de bunătate, ce am făcut noi de ne prazi într’acesta chip?

5. Căci creadem în Ziditoriul tuturor și după a lui bună leage trăim?

6. Ce aceastea de cinste, nu de cazne sânt vreadnice“.

[7. „Dacă ai înțeleage patimile omenești și ai avea nădejdea mântuirii de către Dumnezeu!]

[8. Dară, după cum iaste, tu ești un striin lui Dumnezeu și prigoneaști pe aceia ce-l slujesc“.]

9. Ca aceastea zicând, dărdașii legându-l pre el, îl trăgea spre pavăză,

10. De care legându-l pre el de genuche și aceastea cu cleaște de fier împreunându-le, îi înduplecară mijlocul spre o pană de roată, prejur carele cu totul pre împrejurul roatei, ca un scorpiu înfrângându-se, să deznoda.

11. Într’acestaș chip și duhul strângându-i-se, și trupul rupându-se:

12. „Bune –zicea–, fără de voie, o, tirane, hărăzești noao haruri, pren mai tari dureri, arătând cea despre leagea noastră tărie“.

13. Și murind și acesta, cel a șaselea tinirel să aducea; pre carele, întrebând tiranul de va vrea să mănânce, să să slobozească, zise:

14. „Eu de vârstă decât frați sânt mai tânăr, iară la cuget de o vârstă,

15. Pentru că la aceasteaș și născând și hrânindu-ne am fost; și pentru aceasteaș și a muri datori sântem aseamene.

16. Deci, de ți se pare ție a munci căci nu mănâncu spurcat, munceaște!“

17. Aceastea el zicându-le, aducea pre el la roată,

18. De carea întinzându-se afară den mădulare și dejghinându-să, să ardea dedesupt;

19. Și cu frigări ascuțite arzându-le, la spate le aducea, și coastele pătrunzându-le, și ficații ardea.

20. Și el, căznindu-să, cel de sfântă și cuvioasă osteneală, zicea: „Spre carele, pentru buna-credință, spre deprindere de dureri, atâția frați, chemați fiind, nu ne-am biruit,

21. Pentru că nebiruită iaste, o, tirane, cea bună-credincioasă știință,
22. Cu bună bunătate înarmatu fiind, voiuri muri și eu cu frații miei,
23. Mare vrăjmaș al mieu biruind, înnoitoare de munci și vrăjmași celor
ce adevărat binecred.
24. Șase tinerei am surpat tirania ta,
25. Pentru că a nu putea tu să premenești gândul nostru, nici a ne sili
cătră mîncarea spurcăciunii, au nu-ți iaste ție surpare?
26. Focul tău reace e la noi, și fără de dureare pavezele,
27. Că nu ai tiranului, ce ai dumnezeieștii legi stau înaintea noastră
purtători de sulite. Pentru aceea nebiruit avem gândul“.

CAP 12

Muncile celui de al șaptelea frate.

1. Și deaca și acesta cu fericire muri puindu-se într-o căldare, cel al
șaptelea veni, decât toți mai tânăr,
2. Spre carele milostivindu-să tiranul, macară că rău de cătră toți frații
pre sine chinuindu-să, ades tiranul, și văzând legăturile prejur, copil fiindu,
mai aproape de el l-au chemat și a-l mîngâia să ispitia, zicându:
3. „Săvârșitul nebuniei fraților tăi îl vezi, că, pentru neascultarea,
strămutându-să, au murit.
4. Și tu, de nu vei asculta, sărace, muncindu-te și tu, vei muri mai nainte
de vreme-ți;
5. Iară ascultând, priatin vei fi și lucrurile împărăției vei povățui“.
6. Și aceastea mîngâindu-l, pre maica copilului au chemat, ca, de sine
făcându-i-să milă, de atîția feciori fiind lipsită, să să pornească cătră
mîntuire, cu bună ascultare făcând pre cel rămas;
7. Și maică-sa, cu cel ovreiescu glas îndemnându-l pre el, după cum vom
grăi,
8. „Dezlegați-mă, zise, ca să zicu împăratului și, împreună cu el, la toți
prietenii“.
9. Și bucurându-se foarte spre făgăduința copilului, de sîrg îl dezlegară.
10. Și alergând la una de aproape den tigăi
11. „Necurate, zise, și decât toți răii preapăgâne tirane, nu te rușinași, de
la Dumnezeu luând bunătățile și împărăția, și slugile lui a le omorî, și pre
cei de bună-credință învățători să-i strămuți?

12. Pentru care aşteaptă-te certarea mai cu adease şi veacinicul focu, şi munci carele în tot veacul nu te vor părăsi.

13. Nu te ruşinaşi, om fiind, cel ce eşti aseamenea ca o hiară, pre cei de o potrivă pătimitori şi tot den nişte stihii fiind făcuţi, să le tai limbile şi, într'acesta chip muncindu-i, să-i căzneşti?

14. Alţii dară, vitejaşte murind, au plinit cea cătră Dumnezeu bună-credinţă, iară tu rău vei plânge, pre cei ai bunăătăii ostenitori fără de vină omorându-i.

15. Pentru aceea şi eu a muri vrând,

16. Nu fug de cătră a fraţilor miei vitejie“.

[17. „Şi chem pe Dumnăzăul părinţilor noştri să aibă îndurare de norodul nostru;]

[18. Iară pre tine el te va pedepsi atât în această viaţă cât şi atunci când vei fi mort“.]

19. Şi aceastea zicând, sânгур au sărit asupra tigăilor şi aşa-ş deade sufletul.

CAP 13

Sângur-ţiitorul gând la cei şapte.

1. Vezi dară că ceale până la moarte dureri au călcat cei şapte fraţi. Împreună s'au mărturisit de cătră toate părţile, că sânгур-ţiitoriu patemilor iaste cel bun-credincios gând;

2. Că în ce chip, de s'ar fi supus patemilor, ar fi mâncat spurcat, zicere-am: Acestea dară pre sine să să fie biruit.

3. Ce acum nu aşa, ce cu gândul cel ce să laudă la Dumnezeu au biruit patimele;

4. Şi nu iaste a ne băga de samă domnia cugetului, pentru că au biruit şi patema şi durerile.

5. Cum dară nu iaste la aceştea cuvântarea cea bună, de patemi biruitoare, a mărturisi, carii pren ale focului dureri nu s'au întorsu?

6. Pentru că, în ce chip sânt puse, înainte-s turnurile limanurilor, înfricoşerile valurilor înfrângându-le, cu linişte da vadul celor ce umblă,

7. Aşa cea cu şapte turnuri a tinerilor bună cuvântare, care au întărit vadul bunei-credinţe, au biruit neoprirea patemilor.

8. Pentru că, întinzând danțul bunei-credințe, îndemnară-se unul pe altul, zicând:

9. „Frățește să murim, fraților, pentru leagea! Să ne asămănăm celor trei tineri de la Siria, carii pre cel întocma cu focul cuptoriu au călcat.

10. Să nu fim bărbați fricoș cătră a bunei-credințe arătare“.

11. Și unul „Aibi nădejde, frate!“ zicea; iară altul: „Cu blagorodnie rabdă!“;

12. Iară altul, pomenind, zicea: „Aduceți-vă aminte de unde sânteț!“; sau „Cu mâna cărui Părinte a să junghia pentru buna-credință au îngăduit Isaac?“

13. Și fieștecare, unul altuia, toți împreună căutând luminoș și foarte îndrăzneți loruș, zicea: „Lui Dumnezeu să ne făgăduim den toată inema, celui ce au dat sufletele, și să ne purtăm prejur paza legii!

14. Trupurile să nu ne teamem de cela ce să pare că omoară trupul,

15. Pentru că mare e primejdia sufletului în munca cea veacinică“, zicând celor ce calcă porunca lui Dumnezeu:

16. „Să ne înarmăm dară cu dumnezeiasca biruință dumnezeiescului gându,

17. Pentru că, așa murind noi, Avraam, Isaac și Iacov ne vor arăta și toți părinții ne vor lăuda“.

18. Și fieștecăruia den frații cei ce să trăgea dentru ei zicea cei rămaș: „Să nu ne rușinezi pre noi, frate, nici să amăgești pre ceia ce au murit mai nainte de noi frați;

19. Nu fiț necunoscători de ale frăției dragoste, carele cea dumnezăiască și preaînălțată socoteală pren părint celor ce s’au făcut le-au împărțit și pren pânțele maicei răsădind,

20. Întru care, fraților, vreamea potrivă lăcuindu-o, și întru unaș vreame zidindu-ne, și de la un sânge crescându-ne, și pren un suflet săvârșându-ne,

21. Și pren mijlocul unii vremi născându-ne, și tot dentru unele izvoară bând lapte, dentru carii împreună să hrănescu de ’mbrățășare iubitoare de frați suflete

22. Și crescui mai tare, pentru soția ta te hrăniui, și pentru cea de toate zilele obiciuire, și ceialalte învățături, și pentru a noastră leagea lui Dumnezeu învățatură“.

23. Așadară, fiind împreună pătimitoare iubirea frăției, cei șapte fraț mai vârtos a patemi împreună fură întru eiș,

24. Pentru că, o leage fiind învățați, și tot unele bunătăți învățând, și cu cea dreaptă viață împreună hrănindu-se, mai vârtos pre ei să iubiia,

25. Pentru că cea aseamene râvnire a bunei bunătăți adăogea lor cea dentru ei unire;

26. Pentru că cu bună-credință mai dorită lor îș făcea iubirea frăției,

27. Ce însă și pentru fire, și pentru obiceiiu, și ale bunătăților năravuri, ceale ale frăției lor iubiri împreună adăogând, fură plăcuți frații pentru buna-credință, cei rămaș pre cei ce să căznesc văzând până la moarte muncindu-se.

CAP 14

1. Și încă și la caznă îndemnând, cât nu numai a nu băga samă durerile, ce încă și patimile iubirei de frăție a birui,

2. Oh, decât ale împăraților gânduri mai împărătești și decât cei volnici mai volnici,

[3. O înțeleagere sfântă și duioasă a șapte frați de partea bunei-credințe,]

4. Nimeni dentru cei 7 tineri s'au spăimântat, nici cătră moarte s'au lenevit,

5. Ce toți, ca spre a nemorții cale alergând, spre cea pren munci moarte sârguia.

6. Și precum mâinile împreună și picioarele împreună cu ale sufletului povățuituri să pornesc, așa sfinții tinereii aceia, ca dentr'un suflet, de cea fără de moarte bună-credință pornindu-se, spre cea pentru ea moarte să tocmiră.

7. O, preasfântă săptămână a celor tocmiț împreună frați, pentru că, în ce chip 7 zile sânt ale facerii lumii, prejur buna-credință,

8. Așa prejur săptămână jucând, tinerii încungiura, frica muncilor surpând.

9. Acum noi, auzind chinuirea tinerilor, ne îngrozim, iară aceia, nu numai văzând, ce nici auzând cuvântul înfricoșării cel de 'ndată, ce încă și pătimind, răbda. Și aceasta pren ale focului dureri,

10. Dentru carele ce altă ar fi mai cu dureare? Pentru că ascuțită și cu cutremur fiind putearea focului, de sârg au topit trupurile.

Encomiu maicii celor șapte.

11. Și nu socotiți lucru minunat de au biruit gândul bărbaților acelora întru munci, unde și a muierii minte, mai de multe chipuri, au nepregetat durerile,

12. Pentru că maica celor 7 tinerei acelora au suferit strămutăturile fieștecăruia den fii.

13. Și să veade cum de multe fealuri iaste a iubirei de fii dragoste, trăgând toate cătră a fiilor împreună-pățimire,

14. Unde și ceale necuvântătoare vite, spre ceale ce să nasc dentr'însele, aseamene împreună-pățimire și dragoste au ca și oamenii.

[15. De pildă, la pasări, ceale îmblânzite îș fac cuibul sub acoperișurile caselor, pentru a-și ocroti puii,]

[16. Cealelalte, pre culmile munților, pre râpile văilor, în scorburile și pre vârfurile copacilor îș clocesc ouăle, îș scot puii și alungă pe oricine să apropie de ei;]

[17. Iar dacă nu pot să-l alunge, zboară de jur împrejur, suferind, chemându-și cu dragoste puii pre limba lor, cât poate, le vine în ajutoriu.]

18. Și ce trebuie a arăta la fii patima cea ce iaste pren ceale necuvântătoare vite?

19. Unde și albinele, pentru nașterea cerii, să apără de cei ce să apropie și ca cu bold de hier lovesc pre cei ce să apropie la cuibul lor și să apără până la moarte.

20. Iară muma celor tineri, care era cu Avraam la un suflet, nu o au mutat cea dempreună-pățimă;

CAP 15

[1. O, cel bun-credincios gând, tiranic stăpânitor al patimilor iubirei față de copii, și o bună-credință mai dragă mamei decât fiii ei!]

2. Nu fiilor muma cea mai cu dor, doao lucruri fiind înainte: buna-credință și a celor șapte fii mântuire, cea după vreamă, după a tiranului făgăduință,

3. Buna-credință mai mult au îndrăgit, ceaea ce mântuiaște la veacinică viață după Dumnezeu.

4. O, în ce chip aș grăi, după închipuire, ceale iubitoare de fii ale părinților patime, a sufletului și a chipului asemănare la un copil, minunat chip mic de copil pecetluindu-se? Mai vârtos că maicile, fiind mai pățimașă decât tații, la naștere sânt mai împreună-pățimitoare,

5. Pentru că, cu cât sânt mai slabe de inimă și mai iubitoare la naștere sânt maicele, cu atâta mai vârtos sânt iubitoare de fii;

6. Și decât toate maicele făcutu-s'au a acestor șapte mumă mai iubitoare de fii, carea, cu șapte nașteri, cea cătră ei răsedind iubire cu dragoste

7. Și, pentru multele dureri ale fieștecăruia dentr'înșii, cea învățată mumă având cea dempreună-pățimire cătră ei,

8. Pentru frica cea dumnezăiască n'au băgat samă de a fiilor deșartă mântuire.

9. Și încă și pentru cea bună bunătate a fiilor și cea cătră leagea lor bună patimă, mai mare avea dragostea la dânșii,

10. Pentru că direpți era, și întregi la minte, și tari de suflete, iubitori de frați, iubitori de maică, așa cât și până la moarte ceale ale legii păzind, asculta pre ea.

11. Ce însă măcară că atâtea fiind ceale de iubirea fiilor, spre cea dempreună-pățimire trăgând ei pre mumă-sa, asupra nici unuia dentru ei ceale de toate fealiurile cazne au putut să mute gândul ei,

12. Ce câte un fiu și împreună pre toți muma îi îndemna la cea pentru bună-credință moarte.

13. O, fire sfântă, și iubire de părinți, și înțeleagere iubitoare, cu dragoste, și hrană, și ale maicelor neînfrante patimi,

14. Câte unul strămutându-se și arzându-se văzând, muma nu se schimba, pentru buna-credință,

15. Trupurile fiilor vedea prejur foc topindu-se, și ale mânilor și ale picioarelor deagete pre pământ adiind, și cealea ale capetelor până la bărbii cărnuri ca niște obraze, înainte zăcând,

16. O, mai amar acum maica dureri ispitindu-se pentru durerile ceale ce era asupra lor!

17. O, sângură muiare, buna-credință întreagă născându-o,

18. Nu te-au mutat cel dentâiu născut dându-ș suflarea, nici al doilea care era în munci n'au văzut la tine jale, nici al treilea, dându-ș sufletul,

19. Nici ochii fieștecăruia văzând, ca juncii, asupra muncilor căutând cazna lor și nările însemnând înainte moartea lor;

20. N'ai plâns văzând trupurile fiilor arzându-se, și preste mâni mâni tăindu-se, și preste capete capete tăindu-se de la grumazi, și preste morți morți căzând; și movilă văzând danțul fiilor pren munci, n'ai lăcrămat.

21. Nu sânt așa ale sirinilor viersuri, nici glasurile de lebădă trag cătră iubirea auzului pre ceia ce aud glasurile de fii cu cazne pre maică strigând;

[22. Cât de cumplite, cât de numeroase sânt chinurile pentru o maică, când fiii ei sânt chinuiți pre roată și arși cu foc,]

[23. Dar buna-credință, chiar în mijlocul patimilor, i-a întărit cu curaj inima să disprețuiască vremealnică iubire de fii,]

[24. Deși vedea pieirea celor șapte fii și multele fealuri și grealele chinuri, această maică din neam ales le-a nesocotit pre toate pentru buna-credință în Dumnăzău;]

25. Pentru că, în ce chip la sfătuire întru al ei suflet, văzând groaznici sfeatnici: firea, și nașterea, și iubirea fiilor, și a fiilor strămutături,

26. Doi sorți țiind muma: de moarte și de mântuire, pentru fii,

27. N'au conosciut pre cea ce mântuia șapte fii, spre mântuire de puțină vreme,

28. De cea de Dumnăzău crezătoare a lui Avraam tărie fata ș'au adus aminte.

29. O, maica neamului, izbânditoare de leage, și scutitoare bunii credințe, și pren osteneala ficaților purtătoare de biruință!

30. O, ceaea care ești decât bărbații spre tărie mai bărbată și decât bărbații cătră răbdare mai vitează,

31. Pentru că, în ce chip chivotul lui Noe întru cel den mulțimea lumii potop purtând lumea, tare răbda valurile,

32. Așa și tu, păzitoare legii, de toate părțile, întru ceale ale patimilor răvârsându-te cu potop și cu tare vânturi, cu ale cuielor munci cuprinzându-te, vitejaște ai răbdat cea pentru bună-credință fortună.

CAP 16

Muncile maicii.

1. Vezi dară, și muiare bătrână, și de șapte copii mumă, au răbdat văzând ceale până la munci ale fiilor: Mărturisit iaste sânghur-țitoriu patemilor cel bun-credincios gându.

2. Arătat-am dară că nu numai bărbați patimile au biruit, ce și muiare ceale prea mari munci au trecut, cu gândul.

3. Și nu așa sălbatici era leii cei prejur Daniil, nici ceia ce spre Misail ardea cuptoriul cu preavăpăiosul foc, precum a iubirii de fii fire ardea pre ea, văzând pre ei așa în multe fealiuri căznindu-să cei șapte fii;

4. Ce cu gândul bunii-credințe au potolit atâtea și ca aceastea patime muma,

5. Pentru că aceasta iaste a socoti, că, de ar fi fost muiare fricoasă la suflet, măcară că mumă era lor, ar fi plânsu pentru ei și, poate fi, aceastea ar fi zis așa:

6. „O, ticăloasa eu, și de multe ori de trei ori ticăloasă, carea șapte copii născând, a nice unuia maică m’am făcut!

7. O, deșarte șapte purtări de nașteri și nefolositori șapte câte de zece luni! Și aplecături fără rod,

8. În deșert. O, fiilor, asupra voastră multe dureri am răbdat și mai greale griji de hrană!

9. O, fiilor miei, cei neînsurați și cei însurați fără de folos, nu voi vedea dentru voi fii, nici moașă chemându-mă mă voi ferici!

10. O, cea de mulți feciori și buni feciori, eu, muiare văduvă și sângură mult jăluită,

11. Nici de voiuri muri, să mă îngroape afară den fii cineva!“

12. Ce cu aceasta plângere pre nimeni nu plângea cea sfântă și bună-credincioasă maică. Nici, ca să nu moară, înturna pre vrurul dentru ei; nici, ca când n’ar hi murit, s’au mâhnit,

13. Ce, ca de diamant având gândul și, spre nemoarte, de iznoavă, zidind numărul fiilor, mai vârtos, pentru bună-credința, spre moarte pre ei îi îndemna rugându-să.

14. O, maică, pentru buna-credință a lui Dumnezeu oșteancă bătrână, și pren răbdare muierească și pre tiran ai biruit; și cu faptele, și cu cuvintele mai tare te-ai aflat decât un bărbat,

15. Pentru căci că te-ai prinsu cu copiii-ț și stai, văzând pre Eleazar muncindu-să, și ziceai copiilor cu cea ovreiască limbă:

16. „O, copii, vitejască e ostineala, spre care chemându-vă, pentru mărturisirea limbii osteniți-vă cu osârdie pentru cea părintească leage,

17. Pentru că grozav iaste cel bătrân acesta a răbda ceale pentru bună-credință dureri! Și voi, tinerei fiind, să vă îngroziți de munci?

18. Aduceți-vă aminte că pentru Dumnezeu cu lumea v’ați împreunat și viața ați gustat.

19. Pentru aceaea datori sânteți toată durearea să suferiți pentru Dumnezeu,

20. Pentru carele și părintele nostru, Avraam, sânguia pre părintele limbilor, pre fiiu-său, Isaac, să-l junghe. Și mâna cea părintească văzându-o

purtătoare de sabie, aducându-o asupra lui, nu s'au spământat.

21. Și Daniil cel drept la lei s'au băgat. Și Anania, Azaria și Misail la cuptoriul focului s'au împrăștiat, și au răbdat pentru Dumnezeu.

22. Și voi dară, aceeaș credință cătră Dumnezeu având, nu vă scârbiți,

23. Pentru că nesocotit lucru iaste, știind bună-credința, să nu vă împotriviți durerilor“.

24. Pren aceastea cuvinte, cea de șapte fii maică, câte unul, pre fieștecarele den fii ruga să moară,

25. Încă și aceastea știind, că cei ce mor pentru Dumnezeu, trăiescu lui Dumnezeu, ca și Avraam, Isaac și Iacov și toți patriarșii.

CAP 17

1. Și zicea și unii den purtătorii de sulețe, cum când era să să prinză și ea cătră moarte, pentru ca să nu să atingă cineva de trupul ei, sângură s'au aruncat asupra focului.

Al doilea encomiu maicii.

2. O, maică, care împreună cu șapte fii ai surpat sila tiranului, și ai izmenit ceale reale socoteale ale lui, și ai arătat vitejia credinței!

3. Tu, ca un acoperimânt preste stâlpii fiilor vitejaște fiind întărit, neclătit ai suferit cutremurul cel duple munci!

4. Îndrăznește dară, o, maică cu suflet svânt, nădejde îngăduinții având adevărită cătră Dumnezeu!

5. Nu așa iaste luna la ceriu cu stealele cinstită, precum tu, stealele –cei șapte copii–, luminându-i cătră bună-credință, cinstită ești la Dumnezeu și ești întărită la ceriu împreună cu ei,

6. Pentru că era nașterea copiilor tăi de la Avraam părintele.

Un encomiu la săvârșit.

7. Iară de ar fi prilej noao ca asupra unii table a zugrăvi a bunii-credințe istorie, nu s'ară îngrozi ceia ce ar vedea maică de șapte fii, pentru buna-credință multe fealiuri de munci făcându-se, până la moarte îngăduind?

8. Pentru că și vreadnic era pre acelaș mormânt a scrie și aceastea, celor dentru limbă, spre pomenire, zicându-se:

9. „Aicea cel svânt bătrân și șapte copii s’au îngropat, pren a tiranului silă vrând să surpe politia ovreailor;

10. Cari au și izbândit neamul, spre Dumnezău căutând și până la moarte muncile îngăduindu-le“.

11. Pentru că adevărată osteneala dumnezeiască e, care pren ei s’au făcut,

12. Pentru că biruia atuncea bunătatea pre ’ngăduință, ispitind biruința cu nestricare întru viață de mulți ani.

13. Și Eleazar înainte să osteniia, și maica celor șapte fii împreună biruia, și frații să osteniia,

14. Tiranul împotriva să nevoia, iară lumea și a oamenilor viață privia

15. Și credința dumnezeiască biruia, pre ai săi biruitori cununându-i.

16. Cari nu s’au mirat de cei ai dumnezeieștii puneri-de-leage biruitorii?
Cari nu s’au îngrozit?

17. Acesta dară, tiranul și tot sfatul, s’au minunat de a lor îngăduință;

[18. Datorită căreia ei stau acum înaintea scaunului dumnezeiesc și trăiesc prin blagoslovita vecinicie;]

19. Pentru că și zice Moisi: „Și toți svinții –supt mânil Tale!“

20. Și aceștea dară, svințindu-se, pentru Dumnezău s’au cinstit.

[21. Tiranul fu pedepsit, iar țara curățită – ei fiind, după cum fu, răscumpărarea păcatelor norodului nostru.]

22. Și pren sângele acelor buni-credincioși, și acei curățitoare moarte a lor, cea dumnezeiască pronie pre Israil, mainte chinuindu-se, l-au mântuit.

23. Pentru că, cătră vitejia bunătății lor și cea spre muncile lor îngăduință tiranul Antioh căutând, strigă la ostașii lui: „Pildă a celora răbdare!

24. Țineți-vă viteaji și bărbați spre războiu pedestru și spre încungiurare de cetate!“ Și jăfuind, au biruit pre toți vrăjmașii.

CAP 18

O, cei den sămânța lui Avraam strănepoți, fii israilteani, ascultați leagea aceasta și în tot chipul bine-creadeți,

2. Conoscând că al patimilor stăpânitoriu iaste cel bun-credincios gând. Și nu numai celor den lăuntru, și celor den afară dureri,

3. Pentru care, pentru bună-credință dându-ș trupurile durerilor, aceia nu numai de cătră oameni să lăudară, ce și de dumnezeiasca parte să învredniciră

4. Și, ca să aibă pace limba și buna-legiuire, cea de moșie, înnoind, au încungiurat pre vrăjmași.

5. Și tiranul Antioh, și pre pământ s'au certat, și murind să căznească, pentru că, deaca nemică întru nemică nu putu să îndeamne pre ierusalimiteani a păgâni și den ceale de moșie obiceiaie a-i scoate, atuncea, rădicându-se de la Ierusalim, au oștit asupra persilor.

Maica cătră copii.

6. Și zicea maica celor 7 copii, cea direaptă, și aceastea cătră fii, că

7. „M-am născut fecioară curată, nici am călcat părinteasca casă și păziiam cea zidită coastă.

8. Nu m'au stricat pre mine stricătoriu den pustiiu sau stricătoriu la câmp, nici mi'au vătămat ceale curate ale fecioriei vătămătoriu cel amăgitoriu, șarpele,

9. Ce am așteptat vreamea vârstei cu bărbat și, aceștea de vârstă fiind, au murit tatul fericit dară, pentru că cel al bunilor feciori traiu trăind, vreamea cea a fără de feciori n'au ajuns a să chinui;

10. Carele învăța pre noi, încă fiind împreună cu noi, leagea. Și prorocii,

11. Pre Avel, cel ce s'au omorât de Cain, cetiia noao, și pre Isaac, cel ce să da jârtvă, pre Iosif cel den temniță,

12. Și zicea noao pre cel râvnitoriu Finies, și învăța pre noi pre cei den foc, Anania, și Azaria, și Misail;

13. Slăviia și pre cel den groapa leilor, Daniil, pre carele fericiia;

14. Și pomeniia noao scriptura Isaiei zicând: 'Macară pren foc de vei treace, văpaia nu te va arde';

15. Pre cel de cântări scriitoriu David ne cânta noao, zicând: 'Multe sânt necazurile dreptilor';

16. Pre Solomon pilduia noao, zicând: 'Lemnul vieții – la toți cei ce fac voia lui';

17. Pre Ezechiil adeveriia, zicând: 'Au trăi-vor oasele ceale uscate aceastea?';

18. Iară cântarea carea au învățat Moisi n'au uitat, învățând și zicând: 'Eu voi uide și a trăi voi face.

19. Aceasta e viața voastră și îndelungarea zilelor'“.

20. O, amară cea de atuncea zi, și nu amară, când cel amar tiran al elenilor, foc ațâțând la căldări cumplite, și cu unde mâinii aducând preste pavăză, și toate caznele lui preste cei șapte copii ai avramiancii,

21. Și de luminile ochilor i-au orbit, și limbile le-au tăiat, și cu munci de multe fealiuri i-au omorât,

La săvârșit.

22. Pentru carele cea dumnăzăiască certare certat-au și va certa pre acel păgân,

23. Iară avramiei copii cu cea purtătoare de biruință maică la cinul părinților împreună petrec, suflete curate, fără-de-moarte luând de la Dumnezeu,

24. La care e mărirea în veaci! Amin!

DUMNEZĂIASCA SCRIPTURĂ NOAO

DE LA MATTHEI – SVÂNTA EVANGHELIE

CAP 1

Neamul și Nașterea lui Iisus Hristos.

1. Cartea nașterii lui Iisus Hristos, fiiul lui David, fiiul lui Avraam.
Luca 3, 23-36.
2. Avraam au născut pre Isaac, iară Isaac au născut pre Iacov, iară Iacov născu pre Iuda și pre frații lui,
Fac. 21, 3; 25, 26; 29, 35.
3. Iară Iuda născu pre Fares și pre Zara den Thamar, iară Fares născu pre Esrom și Esrom născu pre Aram.
Fac. 38, 29; 1 Paral. 2, 5, 9; Rut 4, 19.
4. Aram născu pre Aminadav, iară Aminadav născu pre Nasson, Nasson născu pre Salmon,
1 Paral. 2, 10; Num. 1, 7.
5. Salmon născu pre Vooz den Rahav, iară Vooz născu pre Ovid den Ruth, iară Ovid născu pre Iesei.
Is. Navi 2, 1; Rut. 4, 13, 1 Paral. 2, 11, 12.
6. Iesei născu pre David împăratul, iară David împărat născu pre Solomon den muiarea carea au fost a Uriei.
2 Împ. 12, 24.
7. Solomon născu pre Rovoam, iară Rovoam născu pre Avia și Avia născu pre Assa.
3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10.
8. Assa născu pre Iosafat, iară Iosafat născu pre Ioram, și Ioram născu pre Ozia,
3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10.
9. Iară Ozia născu pre Ioatham, iară Ioatham născu pre Ahaz, iară Ahaz născu pre Ezechia.
3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10; 4 Împ. 15, 7 și 38; 16, 20.
10. Ezechia născu pre Manasi, iară Manasi născu pre Amon.
3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10; 4 Împ. 20, 21.
11. Amon născu pre Iosia, iară Iosia născu pre Iehonia și pre frații lui, spre mutarea Vavilonului.
3 Împ. 11, 43; 1 Paral. 3, 10, 15,, 16

12. Iară după mutarea Vavilonului, Iehonia născu pre Salathiil, iară Salathiil născu pre Zorovavel.

Ezdra 3, 2.

13. Zorovavel născu pre Aviud, iară Aviud născu pre Eliachim, iară Eliachim născu pre Azor.

14. Azor născu pre Sadoc, iară Sadoc născu pre Ahim și Ahim născu pre Eliud.

15. Eliud născu pre Eleazar, iară Eleazar născu pre Matthan,

16. Iară Matthan născu pre Iacov, iară Iacov născu pre Iosif, bărbatul Mariei, dentru carea s'au născut Iisus, carele să cheamă Hristos.

1 Paral. 3, 17. Mat. 27, 17, 22.

17. Toate dară neamurile de la Avraam până la David, 14 neamuri, și de la David până la mutarea în Vavilon, neamuri 14, și de la mutarea Vavilonului până la Hristos, neamuri 14.

18. Iară nașterea lui Iisus Hristos așa era, că logodindu-se maica lui, Maria, cu Iosif, mai nainte până nu se adunase ei, află-se în pânțece având den Duhul Sfânt.

Luca 1, 27, 35 și 2, 5.

19. Iară Iosif, bărbatul ei, fiind drept și nevrând să o vădească pre ea, vru să o lase pre ascuns.

Num. 5, 15; A 2 Leage 24, 1.

20. Și cugetând el aceastea, iată îngerul Domnului i să arătă lui în vis grăind: „Iosife, fiul lui David, nu te teame a lua pre Maria muiarea ta, că cel născut întru ea den Duhul Sfânt iaste.

Luca 1, 35.

21. Și naște-va fiiu și vei chema numele lui Iisus, că acela va mântui pre norodul lui den păcatele lor“.

Luca 2, 21; Fapt. Ap. 4, 12 și 5, 31.

22. Și aceasta tot fu ca să să împle ce e zis de Domnul pren prorocul zicând: „Iată, fecioara în pânțece va avea și va naște fiiu și vor chema numele lui Emmanuil, carele iaste tălmăcindu-se: ‘Cu noi Dumnezeu’“.

Is. 7, 13.

23. Și sculându-se Iosif den somn, au făcut cum au poruncit îngerul Domnului și luo pre muiarea lui.

Is. 7, 13; Luca 1, 31.

24. Și nu o cunoscă pre ea până unde au născut pre fiiul ei cel născut dentâiu și chemă nume lui Iisus.

CAP 2

Vrăjitorii de la răsărit. Omorârea copiilor. Întoarcerea lui Iosif cu Maria și cu Coconul den Eghipet în Nazareth.

1. Iară Iisus născându-să în Vithleaemul jidovesc, în zilele lui Irod împărat, iată, vrăjitorii de la răsărituri au venit la Ierusalim,

Luca 2, 6, 7; Fac. 35, 19.

2. Zicând: „Unde iaste cel ce s’au născut, Împăratul jidovilor? Că am văzut steaua lui spre răsărit și am venit să ne închinăm lui“.

Num. 24, 17.

3. Și auzind Irod împărat, să turbură, și tot Ierusalimul cu el.

4. Și adunând pre toți arhiereii și cărturarii norodului, întreba de ei unde să naște Hristos.

5. Iară ei zisă ră lui: „În Vithleaemul Iudeii, pentru că așa iaste scris pren prorocul:

6. ‘Și tu, Vithleaeme, pământul Iudii, nici într’un chip mai mic ești întru povățuitorii Iudii; că dentru tine va ieși Povățuitoriu carele paște pre norodul mieu, Israil’“.

Mih. 5, 2. Ioan 7, 42.

7. Atuncea Irod, pre ascunsu chemând pre vrăjitori, cercetă de la ei vreamea ceii ce s’au arătat stea.

8. Și trimițând pre ei în Vithleaem zise: „Ducându-vă, cercetați cu de-adins de Cocon; și deacă-l veți afla, dați-m știre, ca să viiu și eu să mă închin lui“.

9. Iară ei, ascultând pre împăratul, mearseră; și iată, steaua carea au văzut la răsărit înainte aducea pre ei, până viind au stătut deasupra unde era Coconul.

10. Iară deaca văzură steaua, să bucurară bucurie mare foarte.

11. Și întrând în casă, aflară Coconul cu Maria, muma lui, și căzând să închină ră lui și, deșchizând comoarale lor, adusă ră lui darure; aur și tămâie și zmirnă.

Luca 2, 16; Ps. 71, 10; Is. 60, 6.

12. Și luând răspuns în vis, să nu să întoarcă cătră Irod, pren altă cale s’au dus la țara lor.

13. Și ducându-să ei, iată, îngerul Domnului să arată în vis lui Iosif zicând: „Sculându-te, ia Coconul și pre muma lui și fugi la Eghiptet și fii acolo până voi zice ție; pentru că va să caute Irod pre Cocon să-l piarză“.

14. Iară el sculându-să, luă Coconul și pre maica lui noaptea și să duse la Eghiptet.

15. Și fu acolo până la moartea lui Irod, ca să să plinească ce e zis de Domnul pre prorocul zicând: „Den Eghiptet am chemat pre fiiul meu“.

Iosia 11, 2.

16. Atuncea Irod, văzând că fu batjocorit de vrăjitori, să mânia foarte și trimițând au ucis pre toți copiii cei den Vithleam și den toate hotarile lui, de doi ani și mai mici, după vremea carea au iscodit de la vrăjitori.

17. Atuncea să plini ceaea ce s'au grăit de Ieremia prorocul zicând:

18. „Glas în Rama să auzi, plângere și suspin și țipăt mult; Rahil plângându copiii săi și nu vrea să să mângâie, căci nu era“ .

Ier. 31, 15.

19. Iară deaca muri Irod, iată, îngerul Domnului în vis să arată lui Iosif în Eghiptet zicând:

20. „Scoală și ia Coconul și pre maica lui și te du în pământul lui Israil, că au murit ceia ce căuta sufletul Coconului“.

Ieș. 4, 19.

21. Iară el sculându-să, luă Coconul și pre maica lui și veni în pământul lui Israil.

22. Și auzind că Arhelau împărătește în Iudea în locul lui Irod, tătâne-său, să temu a merge acolo și, luând știre în vis, să duse în părțile Galileii.

Is. 11, 1 și 53, 2; Zah. 6, 12.

23. Și venind sălășlui în cetatea carea să cheamă Nazareth, ca să să împlăceaea ce s'au grăit pre proroci, că să va chema Nazarinean.

CAP 3

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

1. În zilele acealea, veni Ioan Botezătorul propoveduind în pustiiul Iudei

Marc. 1, 4; Luca 3, 3.

2. Și zicând: „Pocăiți-vă, că s'au apropiat împărăția ceriurilor.

Mat. 4, 17;

3. Că acesta e cel ce s’au grăit de Isaia prorocul zicând: Glasul celui ce strigă în pustiiu: ‘Gătiți calea Domnului, direapte faceți cărările lui!’“.

Is. 40, 3.

4. Și acesta Ioan avea îmbrăcămintea lui de păr de cămilă și brâu de curea prejur mijlocul lui; și hrana lui era vlăstare și miare sălbatecă.

4 Împ. 1, 8; Marc. 1, 6.

5. Atuncea ieși la el Ierusalimul și toată Iudeia și tot împrejurul Iordanului.

6. Și să boteza de la el în Iordan ispoveduindu-ș păcatele lor.

Marc. 1, 5. Fapt. Ap. 19, 18.

7. Și văzând mulți den farisei și saducheii viind către botezul lui, zise lor: „Pui de năpârci, cine v’au arătat voao să fugiți de urgia cea viitoare?

Luca 3, 7.

8. Faceți dară rod vreadnic pocăinței.

9. Și să nu vă pară a grăi întru voi: ‘Părinte avem pre Avraam!’, că zic voao că poate Dumnezeu den pietrile aceastea să rădice feciori lui Avraam.

Luca 3, 8; Ioan 8, 39.

10. Și, iată, și săcurea zace la rădăcina copacilor; deci tot pomul ce nu face rod bun taie-să și în foc să bagă.

Mat. 7, 19; Luca 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

11. Că eu botez pre voi cu apă întru pocăință; iară cel ce vine după mine mai tare de mine iaste, căruia nu-s destul să-i port încălțămintele; acela va boteza pre voi cu Duhul Sfânt și cu foc;

Marc. 1, 8; Luca 3, 16; Ioan 1, 26; Fapt. Ap. 1, 5 și 2, 3, 4.

12. Căruia e lopata în mâna lui și va curăți area lui și va aduna grâul lui în jitniță, iară paieile le va arde în focul nestins“.

13. Atuncea veni Iisus den Galilea la Iordan către Ioan, să să boteaze de dinsul.

Marc. 1, 9-11; Luca 3, 21, sq.

14. Iară Ioan oprii pre el, zicând: „Eu trebuiesc să mă botez de tine; și tu vii la mine?“

15. Și răspunzând Iisus zise către el: „Lasă acum, că așa să cade noao a împlă toată dreptatea“. Atunci lăsă pre el.

16. Și botezându-se Iisus, numaidecât ieși den apă și, iată, i să deschisără lui ceriurile și văzu Duhul lui Dumnezeu pogorând ca un porumb și viind spre el.

Luca 3, 22. Ioan 1, 32.

17. Și iată glas den ceriuri grăind: „Acesta iaste Fiiul Mieui cel iubit, întru carele binevruii”.

Ps. 2, 5; Is. 42, 1; Mat. 17, 5; Marc. 1, 11 și 9, 7; 2 Petr. 1, 17.

CAP 4

Postul și ispita lui Hristos. Începerea propoveduirii. Chemarea Apostolilor.

1. Atuncea Iisus aduse-să de Duhul la pustie să să ispitească de diavolul.

Marc. 1, 12. Luca 4, 1, sq.

2. Și postind 40 de zile și 40 de nopți, apoi flămânzi.

Ieș. 34, 28. 3 Împ. 19, 8.

3. Și apropiindu-să cătră el ispititoriul, zise: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele aceastea pâini să să facă”.

1 Solon. 3, 5; Matei 3, 17.

4. Iară el răspunzând zise: „Scrii iaste: Nu numai cu pâine va trăi omul, ce cu tot cuvântul carele iaste den gura lui Dumnezeu”.

A 2 Leage 8, 3; Luca 4, 4.

5. Atunci luo pre el diavolul întru sfânta cetate și-l puse pre el pre aripa besearecii.

6. Și zise lui: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, pune-te pre tine jos, că scrisu-s’au că: ‘Va porunci îngerilor săi de tine; și preste mâini rădica-te-vor, să nu cândva poticnești de piatră piciorul tău’”.

Ps. 90, 11, 12; Luca 4, 10, 11.

7. Zise Iisus lui: „Iară s’au scris: ‘Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeul tău’”.

A 2 Leage 6, 16.

8. Iară luo pre el diavolul într’un munte înalt foarte și arătă lui toate împărățiile lumii și mărirea lor.

9. Și zise lui: „Toate aceastea voiui da ție, de te vei pleca să te închini mie”.

10. Atuncea zise Iisus lui: „Du-te denapoia mea, satano, că scrisu-s’au: ‘Domnului Dumnezeului tău să te închini, și lui sânșur să slujăști’”.

A 2 Leage 6, 13; Mat. 16, 23.

11. Atuncea lăsă pre el diavolul și iată, îngerii să apropiară și slujia lui.

Evr. 1, 14.

12. Și auzind Iisus că Ioan s’au prins, mearse în Galilea.

Marc. 1, 14; Luca 4, 14.

13. Și lăsând Nazaretul, veni și lăcui în Capernaum, lângă mare, în hotarale lui Zavulon și lui Neftalim;

Marc. 1, 21; Luca 4, 14, 31.

14. Ca să să împle ce s'au zis pren Isaia prorocul zicând:

Is. 9, 1.

15. „Pământul lui Zavulon și pământul lui Neftalim, calea mării, de ceaea parte de Iordan, Galilea limbilor,

16. Nărodul cel ce șădea întru 'ntunearec văzu lumină mare; și celor ce șădea în locul și în umbra morții, lumină răsări lor“.

Luca 1, 79; Is. 9, 2.

17. De atunce începu Iisus a propovedui și a grăi: „Pocăiți-vă, că s'au apropiat împărăția ceriurilor“.

Mat. 3, 2; Marc. 1, 15; Luca 4, 35.

18. Și îmblând Iisus lângă marea Galileii, văzu doi frați: pre Simon, ce să zice Petr, și pre Andreiu, fratele lui, aruncând mreaja în mare, că era pascari.

Marc. 1, 16; Luca 5, 2; Ioan 1, 35.

19. Și zise lor: „Veniți după mine, și voi face pre voi pascari de oameni“.

20. Carii numaidecât lăsând mreșile, mearseră după el.

Mat. 19, 27.

21. Și mergând de acoloa, văzu alți doi frați, pre Iacov al lui Zevedeu și pre Ioan, fratele lui, în cin cu Zevedeu, tatăl lor, tocmind mreșile lor; și chemă pre ei.

22. Iară ei, numaidecât lăsând cinul și pre tatăl lor, mearseră după el.

23. Și încungiură Iisus toată Galilea, învățând adunările lor și propoveduindu Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată slăbiciunea întru nărod.

Marc. 1, 39; Luca 4, 15, 44.

24. Și ieși veastea lui în toată Siria și aduseră lui pre toți carii pășia rău, în multe fealiuri de boale și de chinuri cuprinși fiind: și drăciț, și lunateci și slăbonogi; și au vindecat pre ei.

Marc. 6, 55.

25. Și mearseră după el gloate multe den Galilea și den Decapolias și den Ierusalim și den Iudea și de ceaea parte de Iordan.

Marc. 3, 7; Luca 6, 17.

CAP 5

Fericirile. Apostolii și Învățătorii sânt sare și lumină. Plinirea legii și a poruncilor. Iubirea pizmașilor.

1. Și văzând gloatele, să sui în măgură; și șazând el, veniră cătră el ucenicii lui.

2. Și deschizând rostul său, învăța pre ei, zicând:

Luca 6, 20.

3. „Fericit cei săraci cu duhul, că acelora iaste împărăția ceriurilor!

Is. 57. 15.

4. Fericți ceia ce plângu, că aceia să vor mângâia!

Is. 61, 2; Luca 6, 21.

5. Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul!

Ps. 36, 11.

6. Fericți ceia ce flămânzesc și însetoșază dreptatea, că aceia să vor sătura!

Luca 6, 21.

7. Fericți cei milostivi, că aceia să vor milui!

Paremii 21, 21; Iac. 2, 13.

8. Fericți cei curați la inemă, că ei vor vedea pre Dumnezeu!

Ps.23, 4; 50, 11; 1 Ioan 3, 2-3.

9. Fericți cei de pace făcători, că aceia fii lui Dumnezeu să vor chema!

10. Fericți cei goniți pentru dreptate, că acelora iaste împărăția ceriurilor!

1 Petr. 2, 20; 3, 14.

11. Fericți veți fi când vor ocări pre voi și vă vor goni și vor zice tot răul graiu asupra voastră, mințind pentru mine!

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă e în ceriuri, că așa au gonit pre prorocii mai nainte de voi!

Iac. 5, 10.

13. Voi sânteți sarea pământului; iară de să va împuți sarea, cu ce să va săra? Întru nemică nu va mai putea, fără numai a să lepăda afară și a să călca de oameni.

Marc. 9, 50; Luca 14, 34.

14. Voi sânteți lumina lumii; nu să poate ascunde cetatea deasupra dealului zăcând,

15. Nici ardu luminătoriu și-l pun supt obroc, ce în sveășnic; și luminează tuturor celora ce sânt în casă.

Marc. 4, 21; Luca 11, 33; 8, 16.

16. Așa să lumineaze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să văză faptele voastre ceale bune, și vor mări pre Tatăl vostru cel dentru ceriuri.

1 Petr. 2, 12.

17. Gândiți că am venit să stric leagea, sau prorocii? Că n'am venit să stric, ce să plinesc.

Mat. 3, 15; Râm. 3, 31.

18. Că adevăr grăiesc voao, până unde va treace ceriul și pământul, iotă una, au o sâncea nu va treace den leage, până unde toate să vor face.

Luca 16, 17 și 21, 33.

19. Carele dară va dezlega una dentr'aceaste porunci ce-s mai mici și va învăța pre oameni așa, mai mic să va chema întru împărăția ceriurilor; iară cela ce va face și va învăța, acela mare să va chema întru împărăția ceriurilor.

Iac. 2, 10.

20. Pentru că zic voao că, de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra întru împărăția ceriurilor.

21. Auzit-ați că s'au zis celor dentâiu: 'Să nu ucizi; iară carele va ucide vinovat iaste judecătii'.

Ieș. 20, 13.

22. Iară eu grăiesc voao că tot cel ce urgiseaște pre fratele său în deșărt, vinovat va fi judecătii; iară cine ar zice fratelui său: Raca, vinovat iaste săborului, iară oricare ar zice: nebune, vinovat va fi la matca focului.

1 Ioan 3, 15; A 2 Leage 5, 17.

23. De vei aduce dară darul tău la jârtăvnic și acolo-ț vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta,

Marc. 11, 25.

24. Lasă acolo darul tău, înaintea jârtăvnicului, și pasă întâiu de te împacă cu fratele tău; și atuncia viind adu darul tău.

25. Fii tocmindu-te cu pârâșul tău curând, până ești pre cale cu el, să nu cumva să te dea pârâșul judecătoriaului și judecătoriaul te va da slugii și în temniță te vei băga.

Luca 12, 58.

26. Adevăr grăiesc ție, nu vei ieși de acolo până unde vei da pre cel de apoi fileariu.

27. Auzit-ați că s’au zis celor dentâiu: să nu preacurviți.

Ieș. 20, 14.

28. Iară eu grăiesc voao că tot cel ce caută spre muiare ca să o poftească pre ea, iată, au preacurvit cu dânsa întru inima lui.

Iov 31, 1.

29. Iară de te va blăzni ochiul tău cel drept, scoate-l și-l leapădă de la tine; că mai bine e ție ca să piară unul den mădularele tale, și nu tot trupul tău să bage în gheena.

Mat. 18, 9; Marc. 9, 47

30. Și de te săblăznește mâna ta dreaptă, taie-o și o leapădă de la tine; că mai bine e ție ca să piară unul den mădularele tale, și nu tot trupul tău să arunce în gheena.

31. Și s’au zis că: vericine ș’ar lăsa muiarea lui, să-i dea ei carte de despărțală.

A 2 Leage 24, 1.

32. Iară eu zic voao că cine-ș va lăsa muiarea lui, afară den cuvântul curviei, face-o pre ea a să preacurvi; și oricine pre cea lăsată va lua preacurvește.

Mat. 19, 9; Marc. 1, 11; Luca 16, 18. 1 Cor. 7, 10.

33. Iară ați auzit că s’au zis celor de demult: să nu juri strâmb; și vei da Domnului jurământurile tale întru tot.

Ieș. 20, 16.

34. Iară eu zic voao: Să nu jurați: nici pre ceriu, că scaun iaste lui Dumnezeu,

Mat. 23, 22; Is. 66, 1.

35. Nici pre pământ, că e cel de supt picioarelor lui, nici pre Ierusalim, că iaste cetate marelui împărat,

36. Nici pre capul tău să te juri, că nu poți nici un păr alb sau negru să faci.

37. Ce să fie cuvântul vostru: așa, așa; nu, nu; iară mai mult de aceastea de la cel viclean iaste.

2 Cor. 1, 17; Iac. 5, 12.

38. Auzit-ați că s’au zis: ochiu drept ochiu și dinte pentru dinte.

Ieș. 21, 23-24.

39. Iară eu zic voao: Nu vă împotrivireți răului, ce cel ce-ț va da palmă preste falca ta cea dreaptă, întoarce lui și ceaualaltă.

40. Și celui ce va să pârască cu tine și veșmintul tău să ia, lasă lui și îmbrăcămintea.

Luca 6, 29; 1 Cor. 6, 7.

41. Și care te va podvodări o milă deloc, pasă cu el doao.

42. Celui ce ceare de la tine dă-i și pre cela ce va să să împrumuteaze de la tine, să nu te întorci.

Luca 6, 30, 34.

43. Auzit-ați că s'au grăit: să iubești pre aproapele tău și să urăști pre pizmașul tău.

Preoția 19, 18.

44. Iară eu zic voao: Iubiți pre pizmașii voștri, binecuvântați pre cei ce vă blastămă, bine faceți celora ce vă urăsc pre voi și vă rugați pentru cei ce vă dodeiesc pre voi și vă gonesc.

Luca 6, 27; 23, 34; Fapt. Ap. 7, 59.

45. Ca să fiți fii Tatălui vostru, celui den ceriuri; căci răsare pre soarele său, spre buni și spre răi, și ploospre direpți și nedirepți.

Luca 6, 32.

46. Că de veți iubi pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii fac aceasta?

47. Și de veți cuprinde cu dragoste pre frații voștri numai, ce veți face mai mult? Au nu și vameșii fac așa?

48. Dirept aceaea fiți voi desăvârșit, cum Tatăl vostru cel den ceriuri desăvârșit iaste.

A 2 Leage 18, 13.

CAP 6

Milostenia. Postul. Rugăciunea. Defăimarea celor lumești.

1. Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, ca să vază ei; iară de nu, plată nu aveți de la Tatăl vostru cel den ceriuri.

2. Deci, când faci milostenie, nu bucina înaintea ta, precum cei fățarnici fac în adunări și pren ulițe, ca să să mărească de cătră oameni; adevăr zic voao că-ș iau plata lor.

Râm. 12, 8.

3. Iară tu, făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

4. Ca să fie milostenia ta într'ascuns și Tatăl tău, cel ce veade într'ascuns, acela va da ție la arătare.

Luca 14, 14.

5. Și când te rogi, nu fi ca fățarnicii, că întru adunări iubescu și în unghiurile ulițelor stând să să roage, ca să să arate oamenilor; adevăr, zic voao că-ș iau plata lor.

4 Împ. 4, 33.

6. Iară tu, când te rogi, intră în cămara ta și, închizând ușa ta, te roagă Tatălui tău celui dentr'ascunsu Tatăl tău cela ce veade într'ascunsu da-va ție la arătare.

7. Și, rugându-vă, nu grăiți mult ca păgânii, că le pare că întru multă cuvântarea lor vor fi auziți.

Is. 1, 15.

8. Deci nu vă închipuireți lor, că știe Tatăl vostru de cealea ce vă trebuiesc voao, mai nainte decât a ceare voi de la el.

9. Dirept aceea, așa vă rugați voi: 'Tatăl nostru cel den ceriuri, sfințească-să numele tău.

Luca 11, 2; Ieș. 20, 7.

10. Vie împărăția ta, fie voia ta, cumu în ceriu, așa și pre pământ.

Luca 22, 42.

11. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o noao astăzi.

12. Și lasă noao datoriile noastre, cum lăsăm și noi datornicilor noștri.

Psalms 31, 5.

13. Și să nu ne duci pre noi în bântuială, ce ne izbăveaște pre noi de cel rău. Că a ta iaste împărăția și putearea și slava întru veaci, amin!'

Mat. 26, 41.

14. Că, de veți lăsa oamenilor greșalele lor, lăsa-va și voao Tatăl vostru cel cerescu.

Marc. 11, 26.

15. Iară de nu veți lăsa oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va lăsa voao greșalele voastre.

Mat. 18, 35.

16. Și când postiți, nu vă faceți ca cei fățarnici, posomorâți, că-ș strică fețele lor, ca să să arate oamenilor postind; adevăr zic voao, că-ș iau plata lor.

Is. 58, 5.

17. Iară tu, când postești, unge capul tău și-ți spală fața ta,

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ce Tatălui tău celui într'ascunsu; și Tatăl tău, cel ce vede într'ascunsu, da-va ție la arătare.

19. Nu adunareți voao comori pre pământ, unde moliile și rugina o strică și unde furii o sapă și o fură.

20. Ce adunați comoară voao în ceriu, unde nici moliile, nici rugina o strică, și unde furii nu o sapă, nici o fură.

Luca 12, 33 sq; 1 Tim. 6, 19

21. Că, unde iaste comoara voastră, acolo iaste și inima voastră.

22. Luminătoriul trupului iaste ochiul; deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău luminat va fi.

Luca 11, 34-36.

23. Iară de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat; deci, deaca iaste lumina carea e întru tine întunearec, dară întunearecul câtu e?

24. Nimeni nu poate sluji la doi domni; că sau pre unul va urî și pre altul va îndrăgi, au de unul să va țină și pre altul va defăima; nu veți putea sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

3 Împ. 18, 21; Luca 16, 13; 2 Cor. 6, 16.

25. Derept aceaea zic voao: Nu grijireți cu sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru ce veți îmbrăca; au nu iaste sufletul mai mult decât hrana și trupul decât veșmintele?

Luca 12, 22; Filip. 4, 6; 1 Tim. 6, 7.

26. Căutați spre pasările ceriului, că nu samănă, nici seaceră, nici adună în jicniță; și Tatăl vostru cel den ceriu le hrănește pre eale. Au nu sânteți voi mai mult osebiți de eale?

Mat. 10, 31; Luca 12, 24.

27. Dară cine dentru voi, grijind, poate să adaogă preste vârsta lui un cot?

28. Și pentru veșmânt ce vă grijiți? Socotiți crinii câmpului cum cresc: nu ostenescu, nici torcu.

29. Iară zic voao că nici Solomon, întru toată slava lui, să îmbrăca ca unul dentr'aceștea.

3 Împ. 4, 21.

30 Și, de iarba câmpului, astăz fiind și mâine în cuptoriu aruncându-se, și Dumnezeu așa îmbracă, au nu cu mult mai vârtos pre voi, puțin credincioși?

Mat. 8, 26; 16, 8.

31. Deci nu vă grijireț zicând: 'Ce vom mânca?' sau 'Ce vom bea?' sau 'Cu ce ne vom îmbrăca?'

32. Că toate acestea limbile cer, că știe Tatăl vostru den ceriu că vă trebuiesc acestea toate.

33. Ce ceareț întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și toate acestea se vor adaoge voao.

3 Împ. 3. 13; Ps. 36, 4.

34. Drept aceaea, nu vă grijireț de mâine, că ziua de mâine griji-va de sine; destul e zilei răutatea ei.

Ieș. 16, 19.

CAP 7

A nu judecata pre alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păzirea de proroci mincinoși.

1. Nu judecareț, ca să nu vă judecaț.

Luca 6, 37; Râm. 2, 1; 1 Cor. 4, 5.

2. Că cu ce judecată veț judeca, judeca-vă-veț; și cu ce măsură măsuraț, să va măsura voao.

Marc. 4, 24.

3. Și ce cauți ștercul cel den ochiul fratelui tău, iară bârna care e în ochiul tău nu o iai aminte?

4. Și cum zici fratelui tău: ‘Lasă să scoț ațapocul den ochiul tău’, și iată bârna în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâiu bârna den ochiul tău, și atuncea vei căuta a scoate ațapocul den ochiul fratelui tău.

Luca 6, 42.

6. Nu dareț sfintele câinilor, nici vărsareț mărgărintarele voastre înaintea porcilor, să nu-l calce cumva supt picioarele lor și, întorcându-se, rumpe-vor pre voi.

7. Ceareț și se va da voao, căutaț și veț afla, sunaț și se va deșchide voao.

Marc. 11, 24.

8. Că tot cel ce ceare ia, și cel ce cearcă află, și celui ce bate deșchide-i-se-va.

Pareмии 8, 17.

9. Sau cine iaste dentru voi om carele, de va ceare feciorul lui pâne, au da-i-va lui piatră?

Ioan 14, 13.

10. Și de are ceare pește, au șarpe-i va da lui?

11. Deci, fiind voi răi, știți dări bune a da fiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel den ceriuri va da bune celor ce cer de la el!

Luca 11, 13; Iac. 1, 17.

12. Toate dară câte aș vrea să facă voao oamenii, așa și voi faceți lor, că aceasta iaste legea și prorocii.

Luca 6, 31; Râm. 13, 8, 10.

13. Întrați pren poarta cea strâmtă; căci largă e poarta, și lată e calea carea duce la pierire, și mulți sânt carii întră pren ea.

14. Că strâmtă e poarta și necăjită e calea carea duce la viață, și puțini sânt carii află pre ea.

Fapt. Ap. 14, 21.

15. Luați-vă aminte de proroci mincinoși, carii vin cătră voi în veșmintele oilor, iară denlăuntru sânt lupi răpitori.

Ier. 14, 14; Fapt. Ap. 20, 29.

16. Den rodul lor îi veți cunoaște pre ei; au doară vor culeage den spini struguri, sau den ciulini smochine?

Luca 6, 43, sq; Iac. 3, 12.

17. Așa, tot pomul bun, poame bune face, iară pomul putred poame reale face.

18. Nu poate pomul bun poame reale să facă, nici pomul rău poame bune să facă.

Mat. 12, 33.

19. Tot pomul ce nu face poame bune taie-să și în foc aruncă-să.

Mat. 3, 10; Luca 3, 9; Ioan 15, 2, 6.

20. Oare den poamele lor îi veți cunoaște pre ei.

21. Nu tot cine-m va zice mie: 'Doamne, Doamne!', va intra întru împărăția ceriurilor, ce cela ce face voia Tatălui Mieui celui den ceriuri.

Râm. 2, 13; Iac. 1, 22, 25.

22. Mulți vor zice mie în ziua aceea: 'Doamne, Doamne, au n'am prorocit în numele tău? Și cu numele tău dracii am scos, și cu numele tău multe puteri am făcut?'

Luca 13, 25, sq; Fapt. Ap. 19, 15.

23. Și atunci voi mărturisi lor că 'Niciodată am știut pre voi, delungați-vă de la mine, toți carii faceți fărădelegea!'

Mat. 25, 41; Ps. 6, 8.

24. Deci tot carele aude cuvintele mele aceastea și le face, asămăna-l-voiu pre el omului înțelept, carele au zidit casa lui pre piatră.

Luca 6, 47, sq.

25. Și pogorî ploaie, și veniră râurile și suflară vânturile și loviră în casa aceea, și nu căzu, că era întemeiată pre piatră.

Mat. 16, 18.

26. Și tot carele aude cuvintele mele aceastea și nu le face, asămăna-să-va omului nebun, carele ș'au zidit casa lui pre năsip.

27. Și pogorî ploaia și veniră râurile și suflară vânturile și să loviră de casa aceea și căzu și fu răsipirea ei mare“.

Iezech. 13, 11.

28. Și fu deaca sfârși Iisus cuvintele aceastea, să mirară năroadele de învățătura lui;

Marc. 1, 22; Luca 4. 32.

29. Că era învățând pre ei ca cum avea puteare, și nu ca cărturarii.

CAP 8

Vindecări a felurite boale. Îndepărtarea unui cărturar și chemarea celui ce avea să îngroape pre tatăl său. Domolirea mării și izbăvirea a doi îndrăciți.

1. Și pogorându-se el den munte, mearseră după el gloate multe.

Mat. 5, 1.

2. Și iată bubos, viind să închină lui zicând: „Doamne, de vei vrea, poți-mă curăți“.

Marc. 1, 40; Luca 5, 12.

3. Și tinzând mâna, atinse pre el Iisus zicând: „Voia mi-e, curățește-te!“. Și numaidecât i să curăți lui stricăciunea.

4. Și zise Iisus lui: „Caută nemănuși să nu spui, ce pasă de te arată preotului și du darul carele au poruncit Moisi întru mărturia lor“.

Luca 17, 14; Preoția 14, 2.

5. Și întrând Iisus în Capernaum, să apropie cătră el un sutaș, rugând pre el și grăind:

Luca 7, 11.

6. „Doamne, feciorul meu zace în casă slăbănog, rău muncindu-se“.

7. Și zise Iisus lui: „Eu viind voi vindeca pre el“.

8. Și răspunzând sutașul, zise: „Doamne, nu sânt destoinic să întri supt strașina mea, ce numai zi cu cuvântul, și să va vindeca feciorul meu.

Ps. 106, 20.

9. Că și eu sânt om supt biruință, având supt mine slujitori, și zic cestuia: ‘Pasă’, și merge, și altuia: ‘Vino’, și vine; și slugii mele: ‘Fă aceasta’, și face“.

10. Iară deaca auzi Iisus acestea, să miră și zise celor ce mergea după el: „Adevăr grăiesc voao, nici în israili nu aflaiu atâta credință.

11. Însă vă zic voao că mulți de la răsărituri și de la apusuri vor veni și să vor răpăosa cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov întru împărăția ceriurilor.

Is. 49, 12; Luca 13, 29, sq Mal. 1, 11.

12. Iară fiii împărăției să vor scoate la întunearecul cel mai den afară; acolo va fi plângere și scrâșnirea dinților“.

Mat. 22, 13; 25, 30; Luca 13, 26-30.

13. Și zise Iisus sutașului: „Pasă și cum ai crezut fie ție“; și să vindecă feciorul lui într’acel ceas.

14. Și viind Iisus în casa lui Petr văzu pre soacra lui zăcând și înfierbântată.

Marc. 1, 29; Luca 4, 38.

15. Și o atinse de mână și lăsă pre ea frigurile și să sculă și slujia lui.

Mat. 9, 25.

16. Iară deaca să făcu sară aduseră lui îndrăciț mulți și scotea duhurile cu cuvântul și pre toți bolnavii vindecă,

Marc. 1, 32; Luca 4, 40.

17. Ca să să împle carea e zisă pren Isaia prorocul zicând: „Acesta au luat slăbiciunile noastre și boalele nostre au purtat“.

Is. 53, 4. 1 Petr. 2, 24.

18. Și văzând Iisus mulțime multă pregiur sine, porunci să treacă decindea.

Marc. 4, 35; Luca 8, 22.

19. Și apropiindu-se un cărturariu, zise lui: „Învățătoriule, merge-voiu după tine oriunde vei merge“.

Luca 9, 57 sq.

20. Și zise lui Iisus: „Vulpile vizunii au, și pasările ceriului lăcașuri, iară Fiiul Omenesc n’are unde să-ș pleace capul“.

2 Cor. 8, 9.

21. Iară altul den ucenicii lui zise lui: „Doamne, lasă-mă mai nainte să merg să îngrop pre tată-mieu“.

22. Iară Iisus zise lui: „Vino după mine și lasă pre morți să îngroape morții lor“.

23. Și întrând El în corabie mearseră după el ucenicii lui.

24. Și iată, cutremur mare fu în mare, cât să mai acoperiia corabia de valuri; iară el dormiia.

Luca 8, 23.

25. Și apropiindu-se ucenicii lui, deșteptară pre el, zicând: „Doamne, mântuiaște-ne, că pierim“.

26. Și zise lor Iisus: „Ce sânteți fricoș, puțin credincioși ?“ Atuncea sculându-se, certă vânturile și marea și fu liniște mare.

27. Iară oamenii să mirară, zicând: „În ce chip iaste acesta, că și vânturile și marea ascultă pre el?“

28. Și deacă viind el de ceaea parte la locul gherghesineanilor, timpinară pre el doi îndrăciți ieșind dentru morminte, foarte răi, cât nu putea nimeni treace pre aceaea cale.

Marc. 5, 1; Luca 8, 26.

29. Și iată, strigară grăind: „Ce e noao și ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnedzău, venit-ai acicea mai nainte de vreamă să ne chinuiești pre noi?“

30. Și era departe de ei o turmă mare de porci, de păștea.

31. Iară dracii ruga pre el grăind: „De ne vei scoate pre noi, poruncește noao să meargem în turma cea de porci“.

32. Și zise lor: „Meargeți“; iară ei, deaca ieșiră, mearseră în turma de porci și iată, să porni toată turma porcilor asupra râpei în mare și muriră în apă.

33. Iară păstorii fugiră și venind în cetate spuseră toate, și ceale ale îndrăciților.

34. Și iată, tot orașul ieși întru timpinarea lui Iisus și, văzându-l pre el, rugară-l ca să să mute den hotarăle lor.

Marc. 5, 17; Luca 8, 37.

CAP 9

Însănătoșirea unui slăbănog. Chemarea lui Mattheiu. Învierea fiicei mai marelui sinagogei. Femeia ce-i curgea sânge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

1. Și întrând în corabie, au trecut și au venit într’ a lui cetate.

2. Și iată, aduseră lui un slăbănog pus pre pat;

Marc. 2, 3; Luca 5, 18.

3. Și văzând Iisus credința lor, zise slăbănogului: „Aibi nădeajde, fiule, iartă-ți-se păcatele tale“.

4. Și iată, unii den cărturari ziseră întru eiș: „Acesta blastemă“.

5. Și, știind Iisus cugetele lor, zise: „Pentru ce voi cugetați rău întru inimile voastre?

6. Pentru căce e mai lesne a zice? ‘Iartă-ți-se ție păcatele tale’, sau a zice: ‘Scoală și îmblă?’

Marc. 2, 10 sq.

7. Ce ca să știți că puteare are Fiiul Omenesc pre pământ a ierta păcatele (atunci zise slăbănogului): „Sculându-te, rădică-ți patul și te du acasă-ți“.

8. Și sculându-se, mearse la casa lui. Iară deaca văzură mulțimea, să mirară și slăviia pre Dumnezeu, carele au dat puteare ca aceaea oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acoloa, văzu un om șazănd la o vamă, Mattheiu chemându-l, și zise lui: „Vino după mine“; și să sculă de mearse după el.

Luca 5, 27; Marc. 2, 14.

10. Și fu el șazănd în casă și iată, mulți vameși și păcătoș veniră de șazără cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și văzând fariseii, ziseră ucenicilor lui: „Drept ce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă învățătorul vostru?“

12. Iară Iisus, auzind, zise lor: „Nu trebuie sănătoșilor doftor, ce bolnavilor.

Luca 5, 31.

13. Ce mergând învățați ce iaste: ‘Milă voiu, și nu jârtvă’; că n’am venit să chem pre cei direpți, ce pre păcătoși, la pocanie“.

1 Împ. 15, 22; Iosia 6, 6.

14. Atunci veniră cătră el ucenicii lui Ioan zicând: „Drept ce noi și fariseii postim mult, iară ucenicii tăi nu postesc?“

Marc. 2, 18; Luca 5, 32.

15. Și zise lor Iisus: „Au pot fiii nuntei jăli până iaste cu ei ginerele? Ce vor veni zilele când să va lua de la ei ginerele, și atunci vor posti.

Ioan 3, 29.

16. Deci nimeni nu va cârpi veșmântul vechiu cu peatec nou, că scoate plinirea lui de cătră haină și mai rea spărtură să face.

17. Nici bagă vinul nou în foi vechi, iară de nu, să sparg foi și vinul să varsă și foi pier; ce bagă vinul nou în foi noi și amândoi să țin“.

18. Acestea grăind el lor, iată un boiaru venind să închină lui, zicând că: „Fata mea acum muri; ce viind pune mâna ta pre ea și va învia“.

Marc. 5, 22; Luca 8, 41.

19. Și sculându-se Iisus, mearse după el și ucenicii lui.

20. (Și iată o muiare, căria-i cura sânge de 12 ani, apropiindu-se den dos, să atinse de poalele veșmântului lui.

Marc. 5, 25; Luca 8, 43 sq. Preoția 15, 25.

21. Că zicea întru sine: „Măcară numai de m'aș atinge de veșmântul lui, mă voiu mântui“.

Mat. 14, 36.

22. Iară Iisus, întorcându-se și văzându-o zise: „Încreade-te, fată, credința ta te va mântui pre tine“; și să mântui muiarea den ceasul acela).

23. Și deaca veni Iisus în casa boiariului și văzând fluierașii și nărodul gâlcevind,

24. Zise lor: „Dați-vă în laturi că n'au murit fata, ce doarme“; și-ș râdea de el.

25. Iară deaca să scoase afară nărodul, întrând, o au apucat de mână și să sculă fetișoara.

26. Și ieși veastea aceasta preste tot pământul acela.

Luca 7, 17.

27. Și trecând de acolo Iisus, mearseră după el doi orbi strigând și grăind: „Miluiaște-ne pre noi, Fiiul lui David“.

Mat. 15, 22 și 20, 30.

28. Iară deaca veni în casă, să apropiară cătră el orbii și zise lor Iisus: „Creadeți că poci face aceasta?“ Ziseră lui: „Așa, Doamne“.

29. Atuncea atinse ochii lor zicând: „După credința voastră fie voao“.

Mat. 8, 13.

30. Și să deșchiseră ochii lor și certă Iisus pre ei, zicând: „Căutați nimeni să nu știe“.

Marc. 1, 43 și 7, 36.

31. Iară ei, deaca ieșiră, vestiră pre el preste tot pământul acela.

32. Și ieșind ei, iată, aduseră lui un om mut și îndrăcit.

Mat. 12, 22 sq.; Luca 11, 14 sq.

33. Și scoțându-se dracul, grăi mutul și să miră mulțimea, zicând că niciodată nu s'au arătat așa întru Israil.

Isaia 35, 6.

34. Iară fariseii zicea: „Cu stăpânul dracilor scoate dracii“.

Mat. 12, 24; Luca 11, 15.

35. Și încungiura Iisus pren toate orașale și satele, învățând în adunările lor și propoveduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată slăbiciunea întru oameni.

Mat. 4, 23; Marc. 6, 6.

36. Iară deaca văzu năroadele, i să făcu milă de eale, că era leșinați și părăsiți ca niște oi ce n’au păstoriu.

Marc. 6, 34 1 Petr. 2, 25; Num. 27, 17. Is. 53, 6; Ier. 50. 6.

37. Atunci zise ucenicilor lui: „Iată, săcerătură e multă, iară lucrători-s puțini.

Luca 10. 2.

38. Ce vă rugați Domnului secerăturii, ca să scoată lucrătorii la secerătura sa“.

Marc. 3, 13.

CAP 10

Chemarea Apostolilor și trimiterea lor la propoveduire.

1. Și chemând Iisus pre cei 12 ucenici ai săi, deade lor puteare spre duhurile necurate, ca să le scoată pre eale și să vindece toată boala și toată neputința.

Marc. 3, 14 sq.; 6, 7; Luca 9, 1 și 10, 17.

2. Iară celor 12 apostoli numele lor aceastea-s: întâiu Simon, carele să zice Petăr, și Andreiu, fratele lui; Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui;

Fapt. Ap. 1, 13.

3. Filip și Vartholomeiu, Thoma și Mattheiu vameșul; Iacov al lui Alfeu și Leveu, cel ce s’au poreclit Thadeu;

4. Simon Cananitul și Iuda Iscariotul, carele și vându pre el.

5. Pre acești 12 îi trimise Iisus poruncindu-le lor zicând: „În calea păgânilor să nu meargeți și în cetatea samarineanilor nu intrați.

6. Ce vă duceți mai vârtos cătră oile ceale pierite ale casei lui Israil.

Mat. 15, 24; Fapt. Ap. 13, 46.

7. Și mergând, propovăduiți zicând că s’au apropiat împărăția ceriurilor.

Mat. 3, 2 și 4, 17; Luca 9, 2 și 10, 9.

8. Pre bolnavi vindecați, pre gubavi curățiți, pre morți înviați, pre draci îi scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

Mat. 11, 5; Marc. 6, 7, 13.

9. Să nu câștigați aur, nici argint, nici aramă în brânele voastre.

Marc. 6, 8; Luca 9, 3.

10. Nici traistă pre cale, nici doao veșminte, nici încălțăminte, nici toiag, că vreadnic iaste lucrătoriul de hrana lui.

1 Tim. 5, 18.

11. Ori în ce cetate au sat veți intra, cercetați cine iaste într'înșă harnic, și acolo mâneți până veți ieși.

12. Deci, întrând în casă, urați bine ei.

Luca 10, 5, 6.

13. Și de va fi casa destoinică, vie pacea voastră spre ea, iară de nu va fi destoinică, pacea voastră cătră voi să va întoarce.

14. Și cine nu va priimi pre voi, nici va asculta cuvintele voastre, ieșind den casă au den orașul acela, scuturați prahul picioarelor voastre.

Marc. 6, 11; Luca 9, 5. Fapt. Ap. 13, 51.

15. Adevăr grăiescu voao, mai iușor va fi pământul Sodomului și Gomorului în ziua judecății decât orașul acela.

Mat. 11, 24.

16. Iată, eu trimițu pre voi ca oile în mijlocul lupilor; deci fiți înțelepți ca șerpilor și întregi ca porumbii.

Luca 10, 3; Râm. 16, 19.

17. Și feriți-vă de oameni, că vor da pre voi la adunări și în săboarele lor vor bate pre voi.

Mat. 24, 9; Marc. 13, 9; Luca 12, 11 și 21, 12.

18. Și la domni și la împărați duș veți fi pentru mine, întru mărturie lor și limbilor.

Marc. 13, 9 sq.

19. Iară când vă vor da pre voi, nu vă grijireți cum și ce veți grăi, că să va da voao într'acela ceas ce veți grăi.

Luca 12, 11 și 21, 14 sq. Marc. 13, 11.

20. Că nu veți fi voi grăind, ce Duhul Tatălui vostru cel ce grăiaște întru voi.

21. Da-va frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu, și să vor scula feciorii preste părinți și-i vor omorî pre ei.

Luca 21, 16; Mih. 7, 6.

22. Și veți fi urâți de toți pentru Numele Mieui; iară acela ce va răbda până în sfârșit, acela să va spăși.

Marc. 13, 13.

23. Iară când vă vor goni pre voi din cetatea aceasta, fugiți la ceaalaltă, că adevăr grăiesc voao, nu veți fârși cetățile lui Israil până va veni Fiiul Omenescu.

24. Nu iaste ucenicul mai mare decât învățătorul, nici slugă decât domnul lui.

Luca 6, 40; Ioan 13, 16 și 15, 20.

25. Destul e ucenicului ca să facă ca dascalul lui, și sluga ca domnu său; deaca chemară pre stăpânul casii Veelvavul, cu cât mai vârtos pre casnicii lui?

Mat. 12, 24; Luca 11, 15.

26. Deci nu vă teamereți de ei, că nemică nu iaste acoperit ca să nu să descopere și ascunsu care nu să va cunoaște.

Marc. 4, 22; Luca 8, 17.

27. Care vă zice voao întru întunearec spuneți la lumină, și ce auziți la ureache propoveduiți pre case.

Luca 12, 3.

28. Și nu vă teamereți de ceia ce omoară trupul, iară sufletul nu-l pot omori; ce vă teameti mai vârtos de cela ce poate piarde sufletul și trupul în gheena.

Luca 12, 4; 1 Petr. 3, 14.

29. Au nu doao păsăreale să vând într'un asarion? Și una de eale nu va cădea pre pământ, fără Părintele vostru.

Luca 12, 6.

30. Iară și perii capului vostru încă-s numărați toți.

31. Dirept aceea nu vă teamereți, că decât multe păsăreale sânteti voi osăbiți.

32. Decii tot carele va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și eu întru el înaintea Tatălui Mieui celui din ceriuri.

Marc. 8, 38; 2 Tim. 2, 12.

33. Și carele să va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepăda-mă-voi și eu de el înaintea Tatălui Mieui celui din ceriuri.

Luca 9, 26.

34. Să nu vă pare că am venit să pui pace pre pământ; n'am venit să pui pace, ce sabie.

Luca 12, 51.

35. Că am venit să osăbescu omul asupra tatălui său, și pre fată asupra mâne-sa, și nor asupra soacră-sa.

Mih. 7, 6.

36. Și pizmașii omului – cei de casa lui.

37. Cella ce iubeaște tatăl, sau muma, mai vârtos decât pre mine, nu e destoinic mie; și cine va iubi feciorul sau fata mai vârtos decât pre mine, nu-i destoinic de mine.

A 2 Leage 33, 9; Luca 14, 26.

38. Și cine nu va lua crucea sa și să vie după mine, nu iaste destoinic de mine.

Mat. 16, 24. Luca 9, 25.

39. Cella ce au aflat sufletul lui piarde-l-va pre el, și cella ce-ș va piarde sufletul lui pentru mine, afla-va pre el.

Marc. 6, 35. Luca 17, 33.

40. Cine priimeaște pre voi, pre mine priimeaște; și cella ce priimeaște pre mine, priimeaște pre cella ce m'au trimes pre mine.

Mat. 18, 5; Luca 10, 16; Ioan 13, 20.

41. Cella ce priimeaște prorocul în numele prorocului plata prorocului va lua; și cella ce priimeaște pre dreptul, în numele dreptului, plata dreptului va lua.

3 Împ. 17, 10 și 18, 4.

42. Și cine va da băătură unuia den cești mai mici, numai un păhar de apă reace, în nume de ucenicu, adevăr grăiesc voao nu va piarde plata lui“.

Mat. 25, 40; Marc. 9, 41.

CAP 11

Trimișii lui Ioan la Iisus. Asemănarea fariseilor și legiuitorilor cu copiii ce se jucau în târg. Mustrarea unor cetăți. Iisus laudă pre Tatăl și cheamă la sine pre cei osteniți.

1. Și fu deaca săvârși Iisus poruncind celor doisprăzece ucenici ai lui, trecu de acolo, ca să înveaște și să propoveduiască pren orașile lor.

Is. 61, 1, 2.

2. Iară Ioan auzând, den prinsoare, faptele lui Hristos, trimițând doi den ucenicii lui,

Luca 7, 18, sq.

3. Zise lui: „Tu ești acela ce va să vie, au pre altul vom aștepta?”

A 2 Leage 15, 18, sq.

4. Și răspunzând Iisus, zise lor: „Meargeți de spuneți lui Ioan ceale ce auziți și vedeți:

5. Orbii văd și șchiopii îmblă, stricații să curățescu, surzii aud, morții să scoală și săracilor bine să vestească.

Mat. 15, 30; Is. 29, 18 și 35, 5; Luca 7, 22; Is. 61, 1.

6. Și fericit iaste acela ce nu să va sminti în mine“.

Mat. 13, 57.

7. Și ducându-se aceștea, începu Iisus a grăi mulțimei de Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Trestie carea să clătească de vânt?

Luca 7, 24, sq.

8. Iară la ce ați ieșit să vedeți? Om într-o veșminte moi îmbrăcat? Iată, ceia ce poartă veșminte moi în casele împăraților sânt.

9. Și ce ați ieșit să vedeți? Proroc? Adevăr grăiesc voao, și mai mult decât proroc.

Luca 1, 76 și 7, 26-28.

10. Că acesta iaste de carele s’au scris: ‘Iată, eu trimit îngerul meu înaintea feații tale, carele va găti calea ta înaintea ta’.

Mal. 3, 1, sq. Marc. 1, 2.

11. Adevăr grăiesc voao, nu s’au sculat den născuți den muieri mai mare de Ioan Botezătorul; iară cel mai mic într-o împărăția ceriului mai mare e decât el.

12. Iară den zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția ceriurilor silească-să, și nevoitorii apucă pre ea.

Luca 16, 16.

13. Că toți prorocii și leagea până la Ioan prorociră.

14. Și, de veți vrea să primiți, acesta e Ilie, carele va să vie.

Mat. 17, 12; Mal. 4, 5.

15. Că acela ce are urechi de auzirea să auză.

Marc. 7, 16.

16. Dară cui voi închipui ruda aceasta? Aseamene iaste copiilor, cărora șad în târguri și strigă pre soțiile lor și zic:

17. ‘Fluierat-am voao, și n’ăți jucat; plâns-am voao, și n’ăți tânguț’.

Luca 7, 32.

18. Că veni Ioan, nici mâncând, nici bând, și zic că are drac.

Matei 3, 4; Luca 7, 33; Ioan 19, 20.

19. Veni Fiiul Omenesc, mâncând și bând, și zic: 'Iată om mâncătoriu și de vin băutoriu, priaten vameșilor și păcătoșilor!' Și să îndireaptă înțelepția de la fiii ei“.

Matei 9, 10.

20. Atuncea începu Iisus a defăima orașale întru carele era făcute ceale mai multe puterile lui, căci nu să pocăiră:

21. „Vai ție, Horazin, vai ție, Vithsaidan, că de ară fi fost în Tir și în Sidon puterile carele fură întru voi, de mult cu sac și cu cenușă s'ară fi pocăit.

Luca 10, 13, sq.

22. Însă zic voao: Tirului și Sidonului mai lesne va fi în ziua judecăției decât voao.

23. Și tu, Capernaum, ceaea ce te-ai înălțat până la ceriu, până în iad te vei pogorî; că de ară fi fost în Sodom puterile carele fură făcute întru tine, fire-ar rămas până în ziua de astăzi.

Is. 14, 12.

24. Însă grăiesc voao că pământului Sodomului mai lesne va fi în ziua judecății decât ție“.

25. Întru aceaea vreamă răspunzând Iisus zise: „Mărturisescu-mă ție, Părinte, Domnul ceriului și al pământului, că ai ascuns aceastea de înțelepți și de înțelegători și le-ai arătat pruncilor.

Luca 10, 21; 1 Cor. 1, 19 și 27.

26. Așa, Părinte, că așa fu bunăvreaarea înaintea ta!

27. Toate sânt mie date de la Tatăl Mie și nimene nu cunoaște pre Fiiul, numai Tatăl; nici pre Tatăl cunoaște cineva, fără numai Fiiul, și cui va Fiiul să i-l arate.

Mat. 28, 18; Ps. 8. 7; Luca 10, 22; Ioan 1, 18; 3, 35 și 17, 2; 1 Cor. 15, 27; Efes. 1, 22; Filip. 2. 9; Evr. 2, 8.

28. Veniți cătră mine, toți cei osteniți și împovărați, și eu voi odihni pre voi.

Is. 55, 1-4; Ier. 31, 25.

29. Luați jugul meu asupra voastră și vă învățați de mine că blând sânt și smerit cu inima și veți afla răpaos sufletelor voastre.

Ier. 6, 16.

30. Că e jugul meu bun și sarcina mea iușoară iaste“.

1 Ioan 5, 3.

CAP 12

Ucenicii rupând spice sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată, a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iona. Muma lui Iisus și frații săi.

1. Într'aceaea vreme merse Iisus sâmbătă pren sămănături, iară ucenicii lui flămânzică și începură a zmulge spice și a mânca.

Marc. 2, 23; Luca 6, 1.

2. Iară fariseii, văzând, ziseră lui: „Iată, ucenicii tăi fac carea nu se cade a face sâmbăta“.

Ieș. 20, 10.

3. Iară el zise lor: „Au n'ăți cetit ce au făcut David când au flămânzit el și carii era cu el?

1 Împ. 21, 6.

4. Cum întră în casa lui Dumnezeu și pâinile ceale ale aducerii înainte le mănă, carele nu i să cădea să le mănânce, nici celora ce era cu el, fără numa preoților?

Ieș. 29, 33; Luca 24, 6, 9.

5. Sau n'ăți cetit în leage că în sâmbete preoții în beserecă sâmbăta spurcă, și nevinovați sânt?

Num. 28, 9.

6. Iară zic voao că mai mare de besereca iaste acicea.

7. Și de ăți ști ce iaste: 'Milă voiesc, și nu jârtă', n'ăți vinui pre cei nevinovați.

Matei 9, 13; 1 Împ. 15, 22; Iosia 6. 6.

8. Că Domnul iaste și al sâmbetii Fiiul Omenesc“.

9. Și ieșind de acoloa, veni la adunarea lor.

10. Și iată, un om era având mâna uscată; și întrebară pre el zicând: „Oare cade-se în sâmbăta a vindeca?“, ca să-l hulească pre el.

11. Iară el zise lor: „Cine iaste întru voi om carele va avea oaie și, de va cădea aceasta sâmbăta în groapă, au nu o va apuca și o va scoate?

Luca 14, 5.

12. Deci, cu cât iaste omul mai osebit decât oaia? Derept aceaea cade-se în sâmbete a face bine“.

13. Atuncea grăi omului: „Tinde mâna ta“; și o tinse, și să făcu sănătoasă ca și ceaealaltă.

14. Iară fariseii, deaca ieșiră, făcură asupra lui sfat, ca pre el să-l piarză.

Ps. 2, 2; Marc. 3, 6; Luca 6, 11.

15. Iară Iisus, conoscând, să duse de acolo; și după el mearseră noroade multe și vindecă pre ei pre toți.

16. Și-i certă pre ei ca să nu-l facă pre el vădit.

Matei 9, 30.

17. Ca să să împle ceaea ce s'au grăit pren Isaia prorocul zicând:

18. „Iată, Fiiul Mieu, care am ales, iubitul mieu, în carele binevru sufletul mieu, pune-voiu Duhul Mieu preste el și va vestui limbilor judecată.

Matei 3, 17 și 17, 5; Is. 11, 2 și 42, 1.

19. Nu va prici, nici va striga, nici va auzi cineva în ulițe glasul lui.

20. Trestia zdrobită nu va frânge și inul ce fumegă nu va stinge, până când va scoate judecata la biruință.

Is. 61, 1; Iezech. 34, 16.

21. Și întru numele lui limbile vor nădejdui“.

22. Atuncea s'au adus lui un drăcit, orb și mut; și vindecă pre el, cât cel orb și mut și grăia și vedea.

Matei 9, 32 sq.

23. Și să mirară năroadele toate și zicea: „Au nu e doară acesta Fiiu lui David?“

24. Iară fariseii, auzind, ziseră: „Acesta nu scoate dracii, ce numai cu Velzevul, domnul dracilor“.

Matei 9, 34; Marc. 3, 22; Luca 11, 15.

25. Iară Iisus, știind cugetele lor, zise lor: „Toată împărăția împărțindu-se întru sine, pustiaște-se; și toată cetatea au casa, împărțindu-se întru sine, nu va sta.

Luca 11, 17.

26. Și de va scoate satana pre satană, întru sine să împărți; dară cum va sta împărăția lui?

27. Și de scoțu eu întru Velzevul dracii, feciorii voștri cu cine vor scoate? Derept aceaea ei vor fi judecătorii voștri.

28. Iară de scoțu eu cu Duhul lui Dumnezeu dracii, ajuns-au dară preste voi împărăția lui Dumnezeu.

1 Ioan 3, 8.

29. Sau cum poate cineva a întra în casa celui tare și vasele lui să-i jăhuiască, de nu va lega întâiu pre cel tare și atunce îi va jăhui casa lui?

Is. 49, 24.

30. Cea ce nu iaste cu mine, asupra mea iaste și cine nu strânge cu mine, răsipeaște.

Luca 11, 23.

31. Dirept aceasta grăiesc voao: Tot păcatul și hula ierta-să-va oamenilor, iară hula ce e spre Duhul Sfânt nu să va ierta oamenilor.

Marc. 3, 28.

32. Și cine va zice cuvânt asupra Fiiului Omenesc ierta-să-va lui, iară cea ce ar zice spre Duhul Sfânt nu se va ierta lui nici într'acest veac, nici în cel viitoriu.

Luca 12, 10.

33. Au faceți pomul bun și poamele lui bune, sau faceți pomul putred și poamele lui putrede; că den roadă să cunoaște pomul.

Matei 3, 7 și 7, 17; Luca 6, 43.

34. Puii năpârcelor, cum puteți a grăi bine, răi fiind? Pentru că den prisosirea inimii gura grăiaște.

Luca 6, 45.

35. Omul bun den comoara bună a inimii scoate ceale bune, și omul rău, den comoară rea, scoate reale.

36. Iară grăiesc voao că tot cuvântul deșart carele vor grăi oamenii, davor de el samă la ziua judecării.

Efes. 4, 29.

37. Că den cuvintele tale te vei îndirepta și den cuvintele tale te vei judeca“.

Iov 15, 6.

38. Atuncea răspunseră unii den cărturari și farisei zicind: „Învățătoriule, vom de la tine să vedem sămn“.

Matei 16, 1; Marc. 8, 11.

39. Iară el răspunse, zise lor: „Neamul rău și preacurvariu sămn ceare și sămn nu să va da lui, numai sămnul lui Iona prorocul.

Matei 16, 4; Luca 11, 29 sq.

40. Că, cum au fost Iona în pântecul chitului trei zile și 3 nopți, așa va fi și Fiiul Omenesc întru inima pământului 3 zile și 3 nopți.

Iona 2, 1 sq 1 Cor. 15, 4.

41. Bărbați nineviteani scula-să-vor la judecată cu ruda aceasta și vor judeca pre ea, căci s'au pocăit de propovedania lui Iona; și iată, mai mult decât Iona aici.

Iona 3, 5.

42. Împărăteasa de la amiazăzi să va scula la judecată cu ruda aceasta și o va judeca pre ea, că au venit de la margile pământului să auză înțelepția lui Solomon; și iată, mai mult decât Solomon acicea.

3 Împ. 10, 1; Luca 11, 31.

43. Iară când duhul cel necurat va ieși den om, treace pren locuri seci, căutând răpaos, și nu află.

Luca 11, 24.

44. Atunci zice: ‘Întoarce-mă voi la casa mea de unde am ieșit’; și viind află-o zăbovind, măturată și înfrumusețată.

45. Atunci merge și ia cu sine alte șapte duhuri, mai reale decât el; și întrând lăcuiesc acoloa și să fac mai reale omului aceleia ceale de apoi decât ceale dentâiu; așa va fi și aceștii rude reale“.

2 Petr. 2, 20.

46. Și încă grăind el cătră gloate, iată, muma și frații lui sta afară, pohtind să grăiască lui.

Marc. 3, 31; Luca 8, 19.

47. Zise oarecine lui: „Iată, maica ta și frații tăi afară stau căutând să grăiască ție“.

48. Iară el răspunzând zise cătră cela ce-i zisease lui: „Carea e muma mea? Și carii sânt frații miei?“

49. Și tinzând mâna lui spre ucenicii săi, zise: „Iată muma mea și frații miei!“

50. Că cela ce va face voia Tatălui Mieu celui den ceriuri, acela mie frate și sor și mumă îm iaste“.

Matei 7, 21; Ioan 6, 40.

CAP 13

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția ceriurilor.

1. Și în ziua aceea, ieșind Iisus den casă, ședea lângă mare.

Marc. 4, 1 sq.

2. Și să adunară mulțime multă cătră Dânsul, câtu-i fu lui a intra în corabie să șază; și toată gloata sta pre țărmure.

3. Și grăi lor multe în pilde, zicând: „Iată, ieși sămănătoriul să samene.

Luca 8, 4 sq.

4. Și sămănând el, unele căzură lângă cale și veniră pasărilor și le mâncară pre eale.

5. Iară altele căzură pre pietriș, unde nu avea pământ mult și numai cât răsăriră, pentru că nu avea de pământ adâncare.

6. Deci răsărind soarele, să păliră și, pentru căci nu avea rădăcină, să uscară.

7. Altele căzură pre spini și crescură spinii și le înecară pre eale.

8. Iară altele căzură în pământ bun și da rod, una o sută, alta șasezeci, iară alta treizeci.

9. Cela ce are urechi de auzirea să auză“.

10. Și apropiindu-să ucenicii, zisă ră lui: „Căci grăiești lor în pilde?“

11. Iară el răspunzând, zise lor că „Voao s’au dat a ști tainele împărăției ceriurilor, iară acelora nu s’au dat.

12. (Că ceala ce are da-să-va lui și să va prisosi, iară cel ce n’are, și ce are să va lua de la el).

Matei 25, 29; Luca 8, 18.

13. Dirept aceea în pilde grăiescu lor, ca văzând nu vădu, și auzind nu aud, nici să pricep.

Luca 8, 10.

14. Și să împle preste ei prorocia Isaiei, carea zice: ‘Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege și căutând veți căuta și nu veți vedea.

Is. 6, 9 sq. Ioan 12, 40; Fapt. Ap. 28, 26.

15. Pentru că s’au îngrășat inima norodului acestuia și cu urechile greu au auzit și ochii lor au clipit, ca nu cândva să vază cu ochii și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă și să să întoarcă și voi vindeca pre ei’.

16. Iară ochii voștri fericiți-s că văd și urechile voastre că aud.

Luca 10, 23 sq.

17. Că adevăr grăiesc voao că mulți proroci și direpți au poftit să vază ce vedeți, și n’au văzut, și să auză ceale ce auziti, și n’au auzit.

18. Voi dară auziți pilda sămănătoriului.

Marc. 4, 14; Luca 8, 11 sq.

19. Tot cel ce aude Cuvântul Împărăției și nu înțelege, vine hicleanul și apucă ce e sămănat întru inima lui; aceasta e cea ce lângă cale s’au sămănat.

20. Iară cea ce s’au sămănat pre pietrișu, aceasta iaste carele aude Cuvântul și numaicât cu dragoste priimește pre el.

Is. 58. 2.

21. Și nu are rădăcină întru sine, ce după vreme iaste și, făcându-să strânsoare au gonire pentru Cuvânt, numaidecât să zmințească.

22. Iaru cea ce-i sămănată în spini, acesta iaste carele aude Cuvântul, și grija veacului acestuia și înșălăciunea bogăției sugrumă Cuvântul și fără de rod să face.

23. Iară cea ce pre pământul cel bun s'au sămănat, acesta iaste carele aude cuvântul și înțelege, carele aduce rod și face unul o sută, altul șasezeci, altul treizeci“.

24. Altă pildă puse lor înainte zicând: „Asemănă-se împărăția ceriurilor omului celui ce samănă sămânță bună în țarina lui.

25. Și dormind oamenii, veni pizmașul lui și sămăna între grâu neghini și să duse.

26. Iară când răsări iarba și rod făcu, atunci să arătară și neghinile.

27. Viind slugile stăpânului casei, zisără lui: ‘Doamne, au n'ai sămănat sămânță bună în țarina ta? Dară de unde are neghinile?’

28. Iară el zisă lor: ‘Un om pizmașu au făcut aceasta’. Și zisără lui slugile: ‘Dară vrea-vei să meargem să le plevim?’

29. El zise: ‘Ba, să nu cumva, zmulgând neghinile, să zmulgeți împreună cu eale și grâul.

30. Lăsați să crească amândoa până la secerat și la vremea secerișului voi zice secerătorilor: Culeageți întâi neghinile și legați pre eale în snopi, ca să arză eale, iară grâul strângeți în jicnița mea”“.

31. Altă pildă puse lor înainte, zicând: „Asămănată iaste împărăția ceriurilor grăunțului de muștariu, carele luându-l omul l-au sămănat în țarina lui;

Marc. 4, 31; Luca 13, 19.

32. Care iaste mai mic de toate sămințele, iară deaca crește, mai mare e de toate legumile, și să face copaciu, cât vin pasările ceriului și sălășluiescu în ramurile lui“.

33. Altă pildă grăi lor: „Asămănată iaste împărăția ceriurilor aluatului, care luându-l muiarea îl ascunse în făină de trei măsuri, până s'au dospit tot“.

Luca 13, 21.

34. Acestea toate grăi Iisus în pilde noroadelor și fără pildă nemică nu grăiia lor;

Marc. 4, 33.

35. Ca să să împle ce e zis pren prorocul zicând: „Deșchide-voiu în pilde rostul mieu și voiu arăta ascunse de începutul lumii“.

Psalm 77, 2.

36. Atuncea lăsând mulțimea, veni Iisus în casă

37. Și să apropiară cătră el ucenicii lui, grăind: „Spune noao pilda neghinelor țarinii“.

38. Iară el răspunzând, zise lor: „Cela ce samănă sămânța bună iaste Fiiul Omenesc.

1 Cor. 3, 9.

39. Iară țarina iaste lumea; și sămânța cea bună, aceștea sânt fiii împărăției; iară neghinile sânt fiii hicleanului.

40. Iară vrăjmașul cela ce au sămănat pre eale iaste diavolul; iară secerătura sfârșenia veacului iaste; iară secerătorii îngerii sânt. Deci, cum să adună neghinele și să ard cu foc, așa va fi la sfârșenia veacului acestuia.

Apoc. 14, 15.

41. Trimite-va Fiiul Omenesc pre îngerii lui și vor culeage dentru împărăția lui toate zmintelele și pre ceia carii fac fărădeleagea.

Matei 25, 32.

42. Și-i vor arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților.

Matei 8, 12 și 22, 13.

43. Atunci direpții vor străluci ca soarele întru împărăția Părintelui lor; cine are urechi de auzirea să auză.

Dan. 12, 3.

44. Iarăș aseamene iaste împărăția ceriurilor cu comoară ascunsă în țarină care, aflându-o omul, o ascunse și de bucuria ei merge și toate câte are vinde și cumpără pamântul acela.

Matei 16, 24; Filip. 3, 7.

45. Iară aseamenea iaste împărăția ceriurilor cu omul neguțătoriu, carele caută mărgăritariuri bune;

46. Carele aflând un mărgăritariu de mult preț, mergând, vându tot ce avea și-l cumpără.

Paremii 8, 10 sq.

47. Iarăș aseamenea iaste împărăția ceriurilor cu năvodul aruncat în mare, și de tot fealiul au adunat;

48. Carele, deaca să împlu, suindu-l pe țarmuri și șazănd, aleaseră ceale bune în vase, iară ceale putrede lepădară afară.

49. Așa va fi la sfârșenia veacului, ieși-vor îngerii și vor despărți pre cei răi den mijlocul direpților.

Matei 25, 34; Marc. 13, 27.

50. Și-i vor arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților“.

51. Zise Iisus lor: „Înțeleageți aceastea toate?“ Grăiră lui: „Așa Doamne!“

52. Iară el zise lor: „Dirept aceasta tot cărturariul știutoriu întru împărăția ceriurilor aseamene iaste cu omul stăpân al casei carele scoate den comoara sa noao și vechi“.

53. Și fu când sfârși Iisus pildele aceastea, trecu de acoloa.

Luca 4, 16.

54. Și venind la moșia sa învăța pre ei în adunarea lor cât să mira ei și grăia: „De unde e acestuia această înțelepție și puterile?“

55. Au nu e acesta feciorul teslariului? Au nu să cheamă muma lui Maria? Și frații lui, Iacov și Iosie și Simon și Iuda?

Marc. 6, 1; Ioan 6, 42; Luca 4, 22.

56. Și surorile lui au nu-s toate cătră noi? Dară de unde sânt aceastea toate lui?“

57. Și să smintia întru el; iară Iisus zise lor: „Nu iaste proroc necinstit, fără numai în moșia lui și în casa lui“.

Luca 4, 24; Ioan 4, 44.

58. Și nu făcu acolo puteri multe pentru necredința lor.

CAP 14

Tăierea Capului sfântului Ioan de Irod. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus îmblând pe mare.

1. Întru aceaea vreme auzi Irod, al patruea biruitoriu, veastea lui Iisus.

Marc. 6, 14; Luca 9, 7.

2. Și zise slugilor sale: „Acesta iaste Ioan Botezătoriu, acesta au învis den morți și drept aceasta puterile lucrează întru el“.

3. Pentru că Irod, prinzând pre Ioan, l-au legat pre el și l-au pus în temniță, pentru Irodiada, muiarea lui Filip, fratelui său.

Marc. 6, 17; Luca 3. 19.

4. Că zicea Ioan lui: „Nu ți să cade să o aibi pre ea“.

Preoția 18, 16.

5. Și vrând să ucigă pre el, să temu de gloată, căci ca un proroc îl avea pre el.

Matei 21, 25, 26.

6. Și nașteri făcându-se lui Irod, jucă fata Irodiadei înainte-le și plăcu lui Irod.

Luca 6, 20.

7. Deci cu jurământ să mărturisi ei să-i dea orice ară ceare.

8. Iară ea, fiind învățată de mumă-sa, zise: „Dă-mi cicea în tipesie capul lui Ioan Botezătorul“.

9. Și să întrestă împăratul, iară pentru jurământuri și pentru cei ce ședea cu el, porunci să să dea.

10. Și trimițând tăie capul lui Ioan în temniță.

11. Și să aduse capul lui în blid și să deade featei și-l duse mâne-sa.

12. Și apropiindu-se ucenicii lui, luară trupul lui și-l îngropară și venind spuseră lui Iisus.

Marc. 6, 29.

13. Și deaca auzi Iisus, să duse de acolo într'un vas în loc pustiu, sângur; și auzind gloatele, mearseră după el pedestri den orașe.

Marc. 6, 32 sq. Luca 9, 10.

14. Și ieșind Iisus, văzu gloată multă și i să făcu milă de ei și vindecă bolnavii lor.

Marc. 6, 34 sq. Luca 9, 12 sq. Ioan 6, 1.

15. Și fiind sara, să apropiară cătră el ucenicii lui, grăind: „Pustiu iaste locul și acum vreamea treace, slobozi năroadale, ca să meargă pren sate să-ș cumpere lor bucate“.

16. Iară Iisus zise lor: „Nu trebuie să să ducă, dați voi lor să mănânce“.

17. Iară ei ziseră lui: „Nu avem aicea fără numai 5 pâini și doi pești“.

18. El zise: „Aduceți mie acealea încoace“.

19. Și poruncind năroadelor să șază pre pajiște, luând ceale 5 pâini și cei doi pești, căutând la ceriu, binecuvântă și frângând deade ucenicilor pâinile, iară ucenicii năroadelor.

20. Și mâncară toți și să săturară și strânseră prisoseala fărămiturilor 12 coșnițe pline.

21. Iară cei ce mâncară era bărbați ca la 5000, fără muieri și copii.

22. Și îndată îndemnă Iisus pre ucenicii săi să între în corabie și să treacă înainte de el, de ceaea parte, până va slobozi năroadale.

Marc. 6, 45; Ioan 6, 17.

23. Și deaca slobozi mulțimea, să sui în munte sânțur, să să roage, deci fiind sară, era însuș acolo.

24. Iară corabia era pre la mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că le era vântul împotrivă.

25. Iară în a patra strajă de noapte, mearse Iisus cătră dâșii îmblând pre mare.

26. Și văzând pre el ucenicii îmblând pre mare, să spăreară zicând că iaste nălucă și de frică strigară.

Luca 24, 37.

27. Și numaidecât grăi lor Iisus zicând: „Îndrăzniți, că eu sânt, nu vă teameți“.

28. Și răspunzând Petăr zise lui: „Doamne, de ești tu, poruncește-mi să viu cătră tine pre apă“.

29. Iară el zise: „Vino“. Și pogorându-se den corabie Petăr, au umblat pre apă, să vie cătră Iisus.

30. Și văzând vântul tare să spământă și, începând a să afunda, strigă zicând: „Doamne, mântuiaște-mă“.

31. Și numai cât Iisus tinzând mâna, apucă pre el și grăi lui: „Puțin credincioase, la ce te îndoiești?“

Matei 6, 30 și 8, 26; Iac. 1, 6.

32. Și întrând ei în corabie, încetă vântul.

33. Iară cei den corabie viind să închinară lui, zicând: „Adevărat Fiiul lui Dumnezeu ești“.

34. Și deaca trecând, veniră în pământul Ghenisarethului.

Marc. 6, 53 sq.

35. Și deaca conoscură oamenii acelui loc, trimiseră întru tot împrejurul acela și aduseră cătră el toți bolnavii.

36. Și ruga pre el ca numai să să atingă de poala veșmântului lui; și câți să atinseră să mântuiră.

Matei 9, 21; Luca 6, 19.

CAP 15

Obiceaiuri omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei hananiencei și a altor bolnavi. Săturarea norodului în pustie.

1. Atunci veni ră cătră Iisus cei den Ierusalim, cărturarii și fariseii, zicând:
2. „Pentru ce ucenicii tăi calcă rânduiala bătrânilor, că nu-ș spală mările lor când mănâncă pâine?”

3. Iară el răspunzând, zise lor: „Dară voi căci călcaț porunca lui Dumnezeu pentru rânduiala voastră?

4. Că Dumnezeu au poruncit grăind: ‘Cinsteaște pre tată-tău și pre mumă-ta’ și: ‘Cela ce grăiaște de rău pre tată sau pre mumă cu moarte să moară’.

Is. 20, 12 și 21, 17; A 2 Leage 5, 16; Marc. 7, 10; Efes. 6, 2.

5. Iară voi ziceț: ‘Cela ce ar zice tătâne-său sau mîne-sa: ‘Darul care te vei folosi de la mine’,

6. ‘Și nu va cinsti pre tată-său sau pre mumă-sa’. Și n’at plinit porunca lui Dumnezeu, pentru rânduiala voastră.

7. Fățarnicilor, bine au prorocit de voi Isaia zicând:

Is. 29, 13; Marc. 7, 6.

8. ‘Apropie-să de mine oamenii aceștea cu gurile lor și cu buzele mă cinstesc, iară inima lor departe e de mine.

Ps. 77, 40; Is. 29, 13; Ierem. 12, 2.

9. Că în deșărt mă cinstesc învățând învățături, porunci omeneshi”.

Col. 2, 22.

10. Și chemând norodul zise lor: „Auziț și înțeleageț.

Marc. 7, 14.

11. Nu ce întră în gură spurcă pre om, ce ce iase den gură, aceaea spurcă omul”.

12. Atuncea apropiindu-se ucenicii lui, ziseră lui: „Știi că fariseii, auzind cuvântul, să zmintiră?”

13. Iară el răspunzând zise: „Toată răsădirea carea n’au sădit Tatăl Mieu cel ceresc dezrădăcina-se-va.

14. Lăsați pre ei, povățuitori orbi sânt orbilor; orbul, de va povățui pre orb, amândoi vor cădea în groapă”.

6, 39; Râm. 2, 19.

15. Și răspunzând Petăr zise lui: „Spune-ne noao pilda aceasta”.

16. Iară Iisus zise: „Au și voi neînțelegători santeț?

17. Încă nu socotiți că tot care întră în gură, în pânțece întră și la șăzut iase?

18. Iară carele ies den gură, den inimă ies și acealea spurcă omul?

19. Că de la inimă ies cugete reale, ucideri, preacurvii, curvii, furtușaguri, mărturii mincinoase, blesteame.

Fac. 6, 5.

20. Acestea sânt carele spurcă pre om, iară a mânca cu mâinile nespălate, nu spurcă pre om“.

21. Și ieșind Iisus de-acolea, să duse în partea Tirului și a Sidonului.

Marc. 7, 24.

22. Și iată o muiare hananeiană ieșind dentr’aceale hotară, strigă lui grăind: „Miluiaște-mă, Doamne, Fiiul lui David, fiica mea rău să îndrăcește“.

23. Iară el nu răspunse ei cuvânt; și apropiindu-se ucenicii lui rugară pre el zicând: „Slobozi-o pre ea, că strigă după noi“.

Ps. 33, 6.

24. Iară el răspunzând zise: „Nu sânt trimis ce numai cătră oile ceale pierite ale casei lui Israil“.

Mat. 10, 6; Fapt. Ap. 13, 46.

25. Iară ea, viind, să închina lui, grăind: „Doamne, ajută-mi“.

26. Iară el răspunzând zise: „Nu e bine a lua pâinea feciorilor și a o arunca câinilor.

Marc. 7, 27.

27. Iară ea zise: „Așea, Doamne, că și câinii mănâncă den fărâmele cealea ce cad den masa domnilor lor“.

28. Atuncea răspunzând Iisus zise ei: „O, muiare, mare-i credința ta, fie ție cum voiești“; și să sănătoși fiica ei dentr’acel ceas.

Mat. 8, 10, 13.

29. Și mutându-se Iisus de-acolea, veni lângă marea Galileiului și suindu-se pre măgură, ședea acolo.

Marc. 7, 31.

30. Și apropiindu-se cătră el năroade multe, având cu dânșii ologi, orbi, muți, nevolnici și alții mulți, și-i aruncară pre ei la picioarele lui Iisus și-i vindecă pre ei;

Mat. 11, 5; Is. 35, 5; Luca 7, 22.

31. Cât să mira mulțimea văzând muții grăind, nevolnicii sănătoși, schiopii împlând și orbii văzând; și lăudară pre Dumnezeu al lui Israil.

32. Iară Iisus, chemând pre ucenicii săi, zise: „Milă mi-e de nărod, că, iată, trei zile de când șăd lângă mine și n’au ce mânca; și a-i slobozi pre ei nemâncați nu voiu, ca nu cumva să slăbească pre cale“.

Marc. 8, 1 sq.

33. Și ziseră lui ucenicii lui: „De unde noao în pustie atâtea pâini, ca să se sature atâta mulțime?”

34. Și grăi Iisus lor: „Câte pâini aveți?” Iară ei ziseră: „7 și puținei peștișori”.

35. Și porunci gloatelor să șază pre pământ.

36. Și luând ceale 7 pâini și peștii, dând laudă, frânse și deade ucenicilor lui, iară ucenicii mulțimei.

Marc. 8, 6.

37. Și mâncară toți și să săturară și luară prisosala den fărâmituri 7 coșnițe pline.

38. Iară cei ce mâncară era patru mii de oameni fără muieri și copii.

39. Și slobozind norodul, întră în corabie și veni în hotarăle Magdalii.

CAP 16

Iudeii cer sămnu. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petăr. Lepădarea de sine și luarea crucii. Mustrarea lui Petăr.

1. Și apropiindu-să fariseii și saducheii, ispitind, rugară pre el semnu den ceriu să le arate lor.

Marc. 8, 11; Ioan 6, 30.

2. Iară el răspunzând zise lor: „Făcându-să sară, ziceți: ‘Senin e, că să rușaste ceriul’.

Luca 12, 54 sq.

3. Și demineăta: ‘Astăzi vreame turbure, că să rușaste ceriul posomorându-să’. Fățarnicilor, fața ceriului știț a o aleage, iară seamnele vremilor nu puteți?

4. Rudă rea și preacurvare sămnu ceare; și sămnu nu să va da ei, numai sâmnul lui Iona prorocul“. Și lăsând pre ei să duse.

Matei 12, 39; Luca 11, 39; Iona 2, 1.

5. Și viind ucenicii lui în ceaea parte, uitară să ia pâine.

6. Iară Iisus zise lor: „Căutați și vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor”.

Marc. 8, 15; Luca 12, 1; 1 Cor. 5, 6; Galat. 5, 9.

7. Iară ei cugeta întru sine zicând că „Pâine n’am luat”.

8. Și conoscând Iisus, zise lor: „Ce cugetați întru voi, puțini credincioși, căci pâine n’ați luat?

Matei 6, 30.

9. Încă nu socotiți, nici nu aduceți aminte de ceale cinci pâini ale celor cinci mii de oameni și câte coșnițe ați luat?

Matei 14, 17; Ioan 6, 9.

10. Nici de ceale șapte pâini ale celor patru mii și câte coșnițe ați luat?

Matei 15, 34, 37.

11. Cum nu priceapeți că nu de pâine am zis voao să vă luați aminte, de aluatul fariseilor și al saducheilor?“

12. Atuncea pricepură că nu le-au zis să să ferească de aluatul pâinii, ce de învățăturile fariseilor și saducheilor.

Galat. 5. 9.

13. Și viind Iisus în părțile Chesariei lui Filip, întreba pre ucenicii săi zicând: „Cine mă zic oamenii a fi Fiiul Omenescu?“

Marc. 8, 27; Luca 9, 19 sq.

14. Iară ei zisără: „Unii Ioan Botezătorul, alții Ilie, iară alții Ieremia, sau unul den proroci“.

15. Zise lor: „Dară voi cine mă ziceți a fi?“

16. Și răspunzând Simon Petăr, zise: „Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu celui viu“.

Marc. 8, 29; Ioan 1, 49 și 6, 69.

17. Și răspunzând Iisus, zise lui: „Fericit ești, Simone, Var Iona, că trupul și sângele nu arată ție aceastea, ce Părintele Mieu cel den ceriuri!

1 Cor. 2, 10; Galat. 1, 16.

18. Și eu zic ție că tu ești Petăr și pre aceasta piatră voiui zidi beseareca mea și porțile iadului nu vor învinge ei.

Ioan 1, 42.

19. Și voiui da ție cheile împărăției ceriurilor și oricare vei lega pre pământ, fi-va legat în ceriuri, și care vei dezlega pre pământ, fi-va dezlegat în ceriuri“.

Mat. 18, 18; Is. 22, 22; Ioan 20, 23.

20. Atuncea conteni ucenicilor săi ca să nu spuie nemunui că iaste el Iisus Hristos.

21. De atuncea începu Iisus a spune ucenicilor săi că i să cade lui a merge în Ierusalim și multe a păți de bătrâni și de arhierei și de cărturari și a să omori, și a treia zi a învia.

Mat. 17, 22; Luca 9, 22.

22. Și apucându-l pre el Petăr, începu a certa pre el zicând: „Blând ție, Doamne, să nu-ți fie ție aceastea“.

23. Iară el întorcându-să, zise lui Petăr: „Pasă denapoia mea, satano, sminteală îm ești, căci nu gândești de cealea ce sânt ale lui Dumnezeu, ce de-ale oamenilor!“

24. Atuncea Iisus zise ucenicilor săi: „Cine va să vie după mine, să să lepede de sine și să ia crucea sa și să vie după mine.

Marc. 8, 34, sq. Luca 9, 23 sq.

25. Că vericine ar vrea să mântuiască sufletul lui piarde-l-va pre el, iară cine ar piarde sufletul lui pentru mine afla-l-va pre el.

Mat. 10, 39; Luca 17, 33; Ioan 12, 25.

26. Că ce să foloseaște omului de ar dobândi toată lumea și sufletul său va păgubi? Sau ce va da omul schimbu pentru sufletul lui?

Marc. 8, 36. Luca 9, 25; Ps. 48, 8.

27. Că va să vie Fiiul Omenesc cu slava Tatălui său, cu îngerii lui, și atuncea va plăti fiecăruia după faptele lui.

Fapt. Ap. 17, 31. Râm. 2, 6.

28. Adevăr grăiesc voao că sânt unii de carii stau acicea, carii nu vor gusta moarte, până nu vor vedea pre Fiiul Omenesc viind întru împărăția sa“.

Mat. 24, 30; Marc, 9, 1 sq. Luca 9, 27.

CAP 17

Schimbarea la Față. Vindecarea lunatecului. Plata dajdiei.

1. Și după șase zile luo Iisus cu el pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan, fratele lui, și-i sui pre ei spre un munte înalt osebi.

Marc. 9, 2 sq. Luca 9, 28.

2. Și să schimbă la față înaintea lor și străluci fața lui ca soarele, iară veșmintele lui fură albe, ca lumina.

2 Petr. 1, 16, sq.

3. Și iată, să arătă lor Moisi și Ilie grăind cu el.

Luca 9, 31.

4. Și răspunzând Petăr, zise lui Iisus: „Doamne, bine iaste noao acicea a fi; de vei, să facem trei colibi, ție una și lui Moisi una și una lui Ilie“.

5. Încă grăind el, iată nuor luminat umbri pre ei și iată glas den nuor grăind: „Acesta iaste Fiiul Mieui cel iubit, întru carele binevruiu, pre acela ascultați!“

Matei 3, 17.

6. Și auzând ucenicii, căzură pre fața lor și să temură foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus, să atinse de ei și zise: „Sculăți și nu vă teameți“.

Dan 8, 18.

8. Și rădicând ochii lor, pre nimeni nu văzură, numai pre Iisus sângur.

9. Și pogorându-se ei den munte, porunci lor Iisus, zicând: „Nemărui să nu spuneți vedeania până când va învia Fiiul Omenesc den morți“.

Matei 16, 20.

10. Și întrebară pre el ucenicii lui, zicând: „Dară zic cărturarii că trebuie Ilie să vie mai nainte?“

Matei 11, 14; Mal. 4, 5.

11. Iară Iisus răspunzând, zise lor: „Ilie va veni mai nainte și va tocmi toate.

12. Iară grăiesc voao că Ilie, iată, au venit și nu-l cunoscără pre el, ce făcură lui câte vrură, așa și Fiiul Omenesc va păți de ei“.

13. Atuncea înțeleaseră ucenicii că de Ioan Botezătorul zise lor.

14. Și mergând ei cătră mulțime, să apropie cătră el un om, căzu în genunchind la el

Marc. 9, 17; Luca 9, 38.

15. Și zicând: „Doamne, miluiaște pre fiiul mieui, că e lunatec și rău pate, că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și aduș pre el la ucenicii tăi, și nu-l putură vindeca“.

17. Iară Iisus răspunzând zise: „O, rudă necredincioasă și îndărătnică, până când voi fi cu voi? Până când voi înșădăi pre voi? Aduceți-m pre el încoace“.

18. Și certă Iisus pre el și ieși dentr’însul dracul și să vindecă cuconul dentr’acela ceas.

19. Atunce apropiindu-se ucenicii de Iisus deosebi, ziseră: „Pentru ce noi nu putem scoate pre el?“

20. Iară Iisus zise lor: „Pentru necredința voastră; că adevăr zic voao, de ați avea credință cât un grăunț de muștariu, zicere-ați măguri aceștia: ‘Treci de acicea colo!’ și va treace, și nemică nu va fi să nu să poată voao.

Matei 21, 21; Marc. 11, 23; Luca 17, 6.

21. Că acest fealiu nu iase, ce numai cu rugăciunea și cu postul“.

22. Iară întorcându-se ei în Galilea zise lor Iisus: „Va să să dea Fiiul Omenesc în mâinile oamenilor.

Matei 20, 18; Marc. 9, 31; Luca 9, 22, 44 și 18, 31.

23. Și-l vor omorî pre el și a triia zi va învie“. Și să întristară foarte.

24. Și venind ei în Capernaum, să apropiară cei ce lua didrahmele către Petăr și-i ziseră: „Învățătoriul vostru nu dă vamă didrahme?“

Ieș. 30, 13.

25. Zise: „Așa“. Și când întră în casă, mai nainte-l apucă pre el Iisus, zicând: „Ce ți se pare, Simone? Împărații pământului de la carii iau vămile sau bir? De la feciorii lor au de la streini?“

26. Zise Petăr lui: „De la striini“. Grăi lui Iisus: „Dară feciorii slobozi sânt.

27. Ce ca să nu-i smintim pre ei, ducându-te la mare, aruncă undița și, care peaște va iași întâiu, rădică-l, și, deschizând gura lui, vei afla un statir; acela luând, dă lor, pentru mine și pentru tine“.

Luca 23, 2.

CAP 18

Întrebări despre întâietate. Despre scandal. Putearea de a lega și a dezlega. Certarea greșalei fratelui. Iertarea greșalelor.

1. Într’acel ceas să apropiară ucenicii către Iisus zicând: „Oare cine-i mai mare întru împărăția ceriurilor?“

Marc. 9, 34; Luca 9, 46, sq.

2. Și chemând Iisus un copil, îl puse în mijlocul lor.

3. Și zise: „Adevăr grăiesc voao, de nu vă veți întoarce și să fiți ca copiii, nu veți intra întru împărăția ceriurilor.

Mat. 19, 14; Marc. 10, 15; 1 Cor. 14, 20.

4. Deci, carele să va smeri pre sine, ca acest copil, acela iaste mai mare întru împărăția ceriurilor.

1 Petr. 5, 6.

5. Și care ar priimi pre un copil ca acesta în numele mieu, pre mine priimește.

Mat. 10, 40.

6. Iară cine ar sminti pre unul de acești mici, carii cred întru mine, mai bine e lui să spânzure piatra morii de grumazii lui și să îneace

într'adâncul mării.

Marc. 9, 42; Luca 17, 2; Râm. 14, 13.

7. Vai lumii, de zmințeale, că trebuiaște să vie smintealele, însă vai de omul acela pren carele vine zmințeala!

8. Iară de te zmințește mâna ta sau piciorul tău, taie-le pre eale și leapădă de la tine; mai bine iaste ție ciung sau șchiop să întri în viață, decât, doao mâni sau doao picioare având, să te pui în focul veacinic.

Mat. 5, 30; Marc. 9, 43.

9. Și ochiul tău de te va sminti, scoate-l pre el și-l leapădă de la tine; mai bine iaste ție cu un ochiu să întri în viață decât, doi ochi având, să te pui în matca focului.

10. Căutați să nu huliți pre vrurul de acești mici, că grăiesc voao că îngerii lor în ceriu pururea văd fața Tatălui Mieui cel den ceriuri.

11. Că au venit Fiiul Omenesc să mântuiască pre cel pierdut.

Mat. 9, 13; Luca 19, 10; 1 Tim. 1, 15.

12. Ce să pare voao? De vor fi la un om 100 de oi și va rătăci una dentr'însele, au nu, lăsând pre ceale 90 și 9 în munți, caută pre cea rătăcită?

Luca 15, 4; Ier. 50, 6; Iez. 34, 11, sq.

13. Și de se va tâmpla să o afle, adevărat grăiesc voao că să bucură de aceaea mai vârtos decât de ceale 90 și noao nerătăcite.

14. Așa nu iaste voie înaintea Tatălui vostru den ceriuri ca să piaie unul de cești mici.

15. Iară de va greși fratele tău ție, pasă și ceartă pre el între tine și între el sânșur; de te va asculta, ai dobândit pre fratele tău.

Preoția 19, 17; Luca 17, 3.

16. Iară de nu va asculta, mai ia cu tine încă unul sau doi, ca pren gura a doi au trei mărturii va sta tot cuvântul.

A 2 Leage 19, 15; Iac. 5, 19; Evr. 10, 28; Ioan 8, 17; 2 Cor. 13, 1.

17. Iară de nu va asculta și pre ei, spune săborului, iară de nu va asculta nice săborul, fie ție ca cel pășân și ca un vameș.

Râm. 16, 17.

18. Adevăr grăiesc voao, oricâte veți lega pre pământ, fi-vor legate în ceriu, și oricâte veți dezlega pre pământ, fi-vor dezlegate în ceriu.

Mat. 16, 19; Ioan 20, 23.

19. Iarăș adevăr zic voao că, de se vor tocmi doi dentru voi pre pământ, de tot lucrul care l-ar ceare, fi-va lor de la Tatăl Mieui cel den ceriuri.

20. Că unde sânt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sânt în mijlocul lor“.

21. Apropiindu-se de el Petăr, zise: „Doamne, de câte ori va greși fratele meu mie și voi ierta lui? Până în șapte ori?“

Luca 17, 3 sq.

22. Zise Iisus lui: „Nu zic ție numai până de șapte ori, ce până de șaptezeci și șapte de ori.

23. Dirept aceea a sămănatu-s’au împărăția ceriului cu omul împărat carele vru să ia samă cu slugile lui.

24. Deci, începând el a lua samă să aduse lui un datornic cu zece mii de talanți.

25. Și neavând el să-i dea, porunci domnul lui pre el să-l vînză, și pre muiarea lui și pre feciori și toate ce avea, și să-i plătească.

26. Decii, căzând sluga, să închina lui zicând: ‘Doamne, îndelungeaște-ț mânia asupra-mi și toate-ț voi plăti’.

27. Și milostivindu-se Domnul slugii aceia, îl slobozi pre el și-i iertă datoria.

28. Și ieșind sluga aceea, află pre unul den soțiile lui, carele era lui datoriu cu o sută de dinari; și prinzând pre el, îl sugruma, zicând: ‘Plătește-mi ce-mi ești datoriu’.

29. Deci, căzând cel dempreună cu el rob la picioarele lui, ruga pre el grăind: ‘Îndelungă-ț mânia preste mine și voi plăti ție toate’.

30. Iară el nu vru, ce-l duse de-l băgă în temniță, până va plăti datoria.

31. Și văzând cei dempreună robi ceale ce s’au făcut, foarte să întristară și viind spusă domnului lor toate ceale ce fură.

32. Atuncea, chemând pre el domnul său, zise lui: ‘Slugă hicleană, toată datoria aceea iertai ție, de vream ce m’ai rugat.

33. Nu ți să cădea și ție să-ț fie milă de cel ce e împreună cu tine rob, cum și mie mi’au fost milă de tine?’.

Iac. 2, 13.

34. Și mâniindu-se domnul lui, îl deade pre el muncitorilor până va plăti toată datoria lui.

Mat. 5, 26.

35. Așa și Tatăl Meu cel ceresc va face voao, de nu veți ierta fieștecarele fratelui său, de la inimile voastre, greșalele lor“.

CAP 19

Despărțirea căsătoriei. Binecuvântarea pruncilor. Primejdiile avuției. Viața de veci ca răsplătire următorilor lui Hristos.

1. Și fu când sfârși Iisus cuvintele acestea, ieși din Galileiu și veni în hotarale Iudeii, de cealaltă parte de Iordan.

Marc. 10, 1 sq.

2. Și mearseră după el gloate multe și vindecă pre ei acolo.

3. Și să apropiară către el fariseii, ispitindu-l pre el și zicând lui: „Cade-să omului a lăsa pre muiarea lui pentru fiecare vină?”

4. Iară el răspunzând zise lor: „Au n’au cetit că cel ce au făcut dentâiu, bărbatul și muiarea au făcut pre ei?”

Fac. 1, 27.

5. Și au zis: ‘Dirept aceea va lăsa omul pre tată-său și pre mamă-sa și să va lipi către muiarea sa și vor fi amândoi un trup’.

Fac. 2, 24; 1 Cor. 6, 16; Efes, 5, 31.

6. Dirept aceea nu mai sânt doi, ce un trup; care dară Dumnezeu au împreunat omul să nu despartă“.

1 Cor. 7, 10.

7. Ziseră lui: „Dară căci au poruncit Moisi să dea carte de despărțire și să o lase pre ea?”

Mat. 5, 31; A 2 Leage 24, 1.

8. Zise lor că „Moisi pentru întărirea inimii voastre au poruncit voao să vă lăsați muierele voastre, iară dentâiu n’au fost așa.

9. Și zic voao că au cine-ș va lăsa muiarea lui, nu pre curvie, și va lua alta, preacurveaște, și cine va lua lăsată de altul preacurvie face“.

Mat. 5, 32; Marc. 10, 11.

10. Ziseră lui ucenicii lui: „De iaste așa pricina omului cu muiarea, nu e bine să se însoare“.

11. Iară el zise lor: „Nu-l cuprind toți cuvântul acesta, ce căroră li-e dat.

1 Cor. 7, 7, 17.

12. Că sânt fameni carii din trupul mamei lor au născut așa, și sânt fameni carii s’au scopit de oameni, și sânt fameni carii s’au scopit pre înșiși pentru împărăția cerurilor; cela ce poate cuprinde cuprinză“.

13. Atuncea să adusă ră către el copilași ca să-ș puie mâinile pre ei și să se roage; iară ucenicii certa pre ei.

Marc. 10, 23.

14. Iară Iisus zise: „Lăsați copilași, și nu-i oprireți pre ei a veni către mine, pentru că ca acestora iaste împărăția cerurilor“.

Mat. 18, 2, sq.

15. Și puindu-și pre ei mâinile, să duse de acolo.

16. Și iată unul apropiindu-să, zise lui: „Învățătoriule bune, ce bine voi face ca să aibu viața veacinică?”

Marc. 10, 17; Luca 18, 18.

17. Iară el zise lui: „Ce mă zici bun? Nimeni nu e bun, fără numai unul Dumnezeu; iară de vei să întri în viață, păzește poruncile”.

Luca 10, 25, sq.

18. Zise lui: „Carele?” Iară Iisus zise: „Să nu omori, să nu preacurvești, să nu furi, să nu mărturisești minciuni.

19. Cinsteaște pre tatăl tău și pre muma ta și să iubești pre aproapele tău ca pre tine”.

Mat. 15, 4.

20. Zise lui tânărul: „Toate acestea le-am păzit den tinerețele mele; ce încă-m lipsește?”

21. Zise Iisus lui: „De vei să fii desăvârșit, pasă, vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu, și vino după mine”.

Mat. 6, 20; Luca 16, 9.

22. Și auzind tânărul cuvântul, să duse întristat, că era având agonisită multă.

Psalm 61, 10.

23. Iară Iisus zise ucenicilor săi: „Adevăr zic voao că anevoie va intra bogatul întru împărăția ceriurilor.

Marc. 10, 23; Luca 18, 24, sq. Luca 1, 37.

24. Și iarăș zic voao: Mai lesne iaste cămila pren ureachea acului a trece decât bogatul întru împărăția lui Dumnezeu a intra”.

25. Și auzind ucenicii lui, să mirară foarte zicând: „Dară cine să va putea spăsi?”

26. Și căutând Iisus, zise lor: „La oameni aceasta peste putință iaste, iară la Dumnezeu toate să pot”.

27. Atuncea răspunzând Petăr, zise lui: „Iată, noi am lăsat toate și am venit după tine; dară ce ne va fi noao?”

Marc. 10, 28; Luca 18, 28.

28. Iară Iisus zise lor: „Adevăr zic voao că voi, carii ați venit după mine, la nașterea de iznoavă când va șădea Fiiul Omenescu pre scaunul slavei sale, șădea-veți și voi pre doasprăzeace scaune, judecând ceale doasprăzeace neamuri ale lui Israil.

Luca 22, 30.

29. Și tot carele au lăsat casă, au frații, au surorile, au pre tată-său, au pre mumă-sa, au muiarea, au feciorii, au țarini, pentru numele mieu, cu o sută de părți va lua și viața veacinică va moșteni.

30. Că mulți vor fi cei dentâi apoi, și cei de apoi întâi.

Mat. 20, 16 și 22, 14; Marc. 10, 31; Luca 13, 30.

CAP 20

Pilda despre lucrătorii viei. Iisus vestează patimile sale. Fiii lui Zevedeu iubitori de slavă. Vindecarea a doi orbi.

1. Că aseamenea iaste împărăția ceriurilor omului căsătoriu, carele ieși dâns-demineată să tocmească lucrători la via lui.

Mat. 21, 33.

2. Deci tocmindu-să cu lucrătorii, câte un denar pre zi, trimise pre ei la via lui.

3. Și ieșind la al treilea ceas, văzu pre alții stând în târg fără lucru.

4. Și acelora zise: ‘Meargeți și voi în vie și ce ar fi drept voi da voao’.

5. Iară ei mearsără; iară ieșind în al șasele și al noale ceas, făcu așijderea.

6. Și ieșind în al unsprăzeacele ceas, află pre alții stând fără lucru și zise lor: ‘Ce stați acicea toată ziua fără lucru?’

7. Ziseră lui: ‘Că nimeni pre noi n’au tocmit’. Zise lor: ‘Meargeți și voi în vie și ce va fi drept veț lua’.

8. Și făcându-se seară, zise domnul viei ispravnicului său: ‘Cheamă pre lucrători și le plătește lor plata, începând de la cei de apoi, până la cei dentâiu’.

9. Și deaca veniră cei ce venise în al unsprăzeacele ceas, luară unul câte un dinariu.

10. Și viind cei dentâiu, le părea că vor lua mai mult; și luară și aceia câte un dinariu.

11. Iară deaca-i luară, răpștiră spre domnul casei,

12. Zicind că ‘Acești de apoi un ceas lucrară și i-ai făcut tocma cu noi, carii am purtat greutatea zilei și zăduhul’.

13. Iară el răspunzând zise unuia den ei: ‘Priatene, nu fac ție nedireptate, au nu te-ai tocmit într’un dinar cu mine?’

14. Ia-ț al tău și pasă, că voi eu să dau și ție.

15. Au nu să cade mie să fac ce voi eu vrea dentr'ale mele? De iaste ochiul tău rău, că eu bun sânt?'

Râm. 9, 21.

16. Așa vor fi cei de apoi întâiu, și cei dentâiu apoi; că mulți sânt chemați, iară puțini aleși“.

Mat. 19, 30; Marc. 10, 31; Luca 13, 30.

17. Și suind Iisus în Ierusalim, luă pre cei doisprăzece ucenici înșiș pre cale și zise lor:

18. „Iată, ne suim în Ierusalim și Fiiul Omenesc să va da arhiereilor și cărturarilor, și-l vor judeca pre el spre moarte.

Mat. 17, 22.

19. Și-l vor da pre el păgânilor să-l batjocurească și să-l bată și să-l răstignească, și a treia zi va învia“.

Luca 18, 32.

20. Atunci să apropie de el muma feciorilor lui Zevedeu cu feciorii săi, închinându-se și cerșind oarece de la el.

Marc. 10, 35.

21. Iară el zise ei: „Ce vei?“ Zise lui: „Zi ca să șază acești doi feciori ai miei unul de-a dreapta ta și altul de-a stânga întră împărăția ta“.

22. Și răspunzând Iisus, zise: „Nu știț ce ceareț; puteț bea păharul carele eu voi eu să beau și cu botezul carele eu mă botezu să vă botezaț?“ Ziseră lui: „Putem“.

Ioan 18, 11.

23. Și zise lor: „Păharul meu veți bea și cu botezul carele eu mă botezu vă veți boteza, iară a șădea de-a dreapta mea și de-a stânga mea nu iaste mie a da, ce celora ce s'au gătit de la Tatăl Meu“.

24. Și auzind aceastea, cei zece să mâniară pre cei doi frați.

Marc. 10, 41.

25. Iară Iisus, chemând pre ei, zise: „Știț că domnii păgânilor domnesc pre ei și cei mari stăpânescu pre ei.

26. Iară între voi nu va fi așa, ce, carele va vrea întră voi să fie mai mare, să fie voao slugă.

27. Și cine va vrea întră voi a fi întâiu, să fie voao slugă.

28. Precum și Fiiul Omenesc n'au venit să-i slujească lui, ce să slujască el și să dea sufletul lui răscumparare pentru mulți“.

Ioan 13, 4; Filip. 2, 7.

29. Și ieșind ei den Erihon, mearse după el mulțime multă.

30. Și iată doi orbi șazănd lângă cale, auzind că Iisus treace, strigară zicând: „Doamne, Fiiul lui David, miluiaște pre noi, Doamne, Fiiul lui David!”

Mat. 2, 7; Marc. 10, 46; Luca 18, 35.

31. Și mulțimea certa pre ei să tacă, iară ei mai vartos striga zicând: „Doamne, fiiul lui David, miluiaște-ne”.

32. Și stătu Iisus, chemă pre ei și zise: „Ce veț să fac voao?”

33. Ziseră lui: „Doamne, ca să să deșchiză ochii noștri”.

Ecles. 11, 7.

34. Și milostivindu-se Iisus, atinse ochii lor și numaidecât văzură ochii lor și mearseră după el.

CAP 21

*Întrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor den besearică.
Smochinul cel uscat. Botezul lui Ioan. Pilda despre cei doi fii trimiși în vie.
Lucrătorii cei răi.*

1. Și când să apropiară cătră Ierusalim și veniră în Visfaghi, cătră Muntele Maslinilor, atunci Iisus trimise doi ucenici,

Marc. 11, 1; Luca 19, 29; Ioan 12, 12 sq.

2. Zicând lor: „Duceți-vă la satul carele iaste înaintea voastră și numaicât veț afla o asină legată și mânzul cu ea; dezlegându-o, aduceț mie.

3. Și de are zice voao cineva ceva, veț zice că Domnului aceastea trebuiesc; și numaidecât le va trimite pre eale.

4. Aceasta tot fu ca să să împle ce iaste zis pren prorocul zicând:

5. „Ziceț featei Sionului: ‘Iată, împăratul tău vine ție blând și șazănd pre asin și mânzul fiiul celui de supt jug’”.

Zah. 9, 9; Isaia 62, 11; Psal. 23, 8.

6. Și mergând ucenicii și făcând precum le porunci lor Iisus,

7. Adusără asina și mânzul și puseră deasupra lor.

4 Împ. 9, 13.

8. Iară mai multa gloată au așternut veșmintele lor pre cale, iară alții frângea stâlpări den copaci și așternea pre cale.

9. Iară gloatele care mergea înainte și carii mergea denapoi striga zicând: „Osana Fiiului lui David, blagoslovit cel ce vine întru numele Domnului,

osana într-o înălțimi!“

Ps. 117, 24, 25.

10. Și intrând el în Ierusalim, să cutremura cetatea, zicând: „Cine iaste acesta?“

11. Iară mulțimea zicea: „Acesta iaste Iisus, prorocul cel den Nazarethul Galileii“.

Ioan 1, 45.

12. Și intră Iisus în beseareca lui Dumnezeu și scoase pre toți carii vindea și cumpăra în besearecă și measele precupeților și scaunele vânzătorilor de porumbi le-au răsturnat.

13. Și zise lor: „Scriș iaste: ‘Casa mea casa rugăciunii se va chema’, iară voi o ați făcut peșteră tâlharilor“.

Marc. 11, 15; Luca 19, 45, sq Ioan 2, 13, 17; Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

14. Și veniră la el orbi și șchiopi în besearecă și vindeca pre ei.

Is. 35. 6.

15. Și văzând arhiereii și cărturarii ciudele carele au făcut și copiii strigând în besearecă și zicând: „Osana, Fiiul lui David!“, mâniară-se.

16. Și ziseră lui: „Auzi ce zic aceștea?“ Iară Iisus zise lor: „Așa. Au nu aț cetit niciodinioară că den gura pruncilor și sugătorilor ai întărit laudă?“

Ps. 8, 3.

17. Și lăsând pre ei, ieși afară den oraș în Vithania și să sălășlui acolo.

18. Iară demineăța, înturnându-se în oraș, flămânzi.

Marc. 11, 12.

19. Și văzând un smochin lângă cale, mearse la el și nemica nu află întru el, fără numai frunzele, și zise lui: „De acum să nu mai fie dentru tine rod în veaci“. Și secă smochinul numaidecât.

Luca 13, 6, 7.

20. Și văzând ucenicii, să mirară grăind: „Cum numai cât secă smochinul?“

21. Răspunzând, Iisus zise lor: „Adevăr zic voao, de veț avea credință și să nu vă îndoii, nu numai a smochinului veț face, ce și muntelui acestuia, de aț zice: ‘Rădică-te și te aruncă în mare’, să va face.

22. Și toate câte veț ceare întru rugăciune crezând lua-veț“.

Marc. 11, 24; Ioan 14, 13.

23. Și mergând el în besearecă, când învăța, mearseră cătră el mai marii popilor și bătrânii oamenilor, zicând: „Cu ce puteare faci aceastea? Și cine ți-au dat această puteare?“

Marc. 11, 27; Luca 20, 1, sq.

24. Și răspunzând Iisus, zise lor: „Întreba-vă-voi și eu pre voi un cuvânt, carele de veți spune mie, și eu voao voi spune cu ce putere acestea fac.

25. Botezul lui Ioan de unde era? Den ceriu, au de la oameni?“ Iară ei cugeta întru sine zicând: „De vom zice: den ceriu, va zice noao: ‘Dară drept ce n’ăț crezut lui?’.

26. Iară de vom zice: de la oameni, teamemu-ne de gloată, că toți țin pre Ioan ca pre un proroc“.

Mat. 14, 5.

27. Și răspunzând lui Iisus ziseră: „Nu știm“. Zise lor și el: „Nice eu voi spune voao cu ce putere fac acestea.

28. Și ce vă să pare voao? Un om avea doi feciori și, mergând la cel dentâiu, zise: ‘Fătule, du-te astăzi de lucrează în via mea’.

29. Iară el răspunzând zise: ‘Nu voiu’. Iară mai apoi căindu-se, mearse,

30. Și apropiindu-se cătră cel al doilea, zise așijderea; iară el răspunzând zise: ‘Eu, Doamne’, și nu mearse.

Iezech. 33, 31.

31. Care dentr’acei doi au făcut voia părintelui?“ Ziseră lui: „Cel dentâiu“. Zise Iisus lor: „Adevăr zic voao că vameșii și curvele întrec pre voi întru împărăția lui Dumnezeu.

Luca 3, 12, 13.

32. Că veni Ioan la voi întru calea dreptăției și n’ăț crezut lui, iară vameșii și curvele crezură lui; iară voi, văzând, nu v’ăț pocăit după aceea să creadeț lui.

Marc. 12, 1, sq; Luca 20, 9; Is. 5, 1.

33. Ascultaț altă pildă: Era un om căsătoriu, care sădi vie și cu gard îngrădi pre ea și săpă în ea teasc și zidi turn și o deade pre ea lucrătorilor și să duse departe.

34. Iară când să apropie vreamea rodului, trimise slugile sale cătră lucrători să-i ia rodul ei.

35. Și viarii, prinzând slugile lui, pre unul bătură, iară pre altul omorâră, pre altul cu pietri îl uciseră.

Fapt. Ap. 7. 52.

36. Și iară trimise și pre alte slugi, mai multe decât întâiu, și făcură lor așijderea.

37. Mai apoi trimise cătră ei pre fiiul său, zicând: ‘Rușina-se-vor de fiiul meu’.

38. Iară viarii, văzând pre fiiul, ziseră întru eiș: ‘Acesta iaste moșteanul, veniți să-l omorâm pre el și să ținem moștenirea lui’.

Mat. 26, 3.

39. Și prinzându-l pre el, scoaseră-l afară den vie, și-l omorâră.

40. Dară, când va veni domnul viei, ce va face viarilor acelora?’

41. Ziseră lui: „Pre răi, rău-i va piarde și via o va da altor viari, carii vor da lui rodul la vremea lui”.

42. Zise Iisus lor: „N’ăți citit niciodată întru Scripturi: ‘Piatra carea nu o băgată în samă ziditorii, aceasta să făcu în capul unghiului; de la Domnul s’au făcut aceasta și iaste minunată întru ochii noștri’?

Psalm 117, 21 sq. Is. 8, 14 și 28, 16; Fapt. Ap. 4, 11; Râm. 9, 33; 1 Petr. 2, 6.

43. Dirept aceasta zic voao că să va lua de la voi împărăția lui Dumnezeu și să va da păgânilor, carii vor face rodul ei.

44. Și cel ce va cădea spre piatra aceasta, zdrobi-să-va; iară pre carele va cădea, vântura-va pre el”.

45. Și auzind mai-marii popilor și fariseii pildele lui, pricepură că de ei grăiaște.

46. Și căutând pre el să-l prinză, să temură de gloate, căci ca un proroc ținea pre el.

Luca 7, 16.

CAP 22

Chemarea la nuntă. Întrebarea despre dajdie. Saducheii și învierea morților. Întrebarea legiuitoriului pentru porunca cea mai mare den leage.

Iisus întreabă pe cărturari: al cui fiiu este Hristos.

1. Și răspunzând Iisus, iară zise lor în pilde, zicând:

2. „Asămănatu-s’au împărăția ceriurilor unui om împărat, carele făcu nuntă fiiului său.

Luca 14, 16 sq.

3. Și mână slugile sale să cheame pre cei chemați la nuntă, și nu vrură să vie.

4. Iară trimise pre alte slugi zicând: ‘Ziceți chemaților: ‘Iată, prânzul meu gătit-am, juncii miei și ceale hrănite sânt junghiate și toate-s gata, veniți la nuntă’.

5. Iară ei lenevind, mearseră unul la țarină, iară altul la neguțătoria lui.
6. Iară alții, prinzând pre slugile lui, batjocuriră-i și-i omorâră.
7. Iară împăratul auzind, să mânie și, trimițind oastea lui, pierdu pre acei ucigași și orașul lor arse.
8. Atunci zise slugilor lui: ‘Nunta gata iaste, iară chemații nu fură destoinici’.
9. Dirept aceea meargeți la ieșirile căilor și, oricât veț afla, chemați-i la nuntă.
10. Și ieșind slugile lui la căi, strânsără pre toți câț aflară, răi și buni, și să împlu nunta de oaspeți.
11. Și întrând împăratul să vază oaspeții, văzu acolo pre un om neîmbrăcat în veșminte de nuntă.
12. Și zise lui: ‘Priatene, cum ai intrat acicea neavând veșminte de nuntă?’ Iară el amuți.
13. Atunci zise împăratul slugilor: ‘Legându-i mânil și picioarele lui, luați-l și-l aruncați la întunearecul cel de afară; acolo va fi plângere și scrâșnirea dinților.

Luca 20, 20.

14. Că mulți sânt chemați, iară puțini aleși’“.

Mat. 19, 30; 20, 16; Marc. 10, 31.

15. Atuncea, mergând fariseii, făcură sfat ca să-l prinză pre el în cuvânt.

Marc. 12, 13.

16. Și trimiseră la el ucenicii lor cu irodianii zicând: „Învățătoriule, știm că ești drept, și calea lui Dumnezeu cu adevăr înveți și nu-ț e grije de nemică, că nu cauți la fața oamenilor.

17. Spune dară noao, ce ți se pare? Cade-se a da dajde împăratului au ba?”

18. Și conoscând Iisus ficșugul lor, zise: „Ce mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-m banul dăjdii“.

Psalms 40, 7.

19. Iară ei aduseră lui un ban.

20. Și zise lor: „Al cui iaste acest chip și scriptura ce e pre el?”

21. Ziseră lui: „A lui chesariu“. Atuncea zise lor: „Daț dară ale lui chesariu la chesariu, și ale lui Dumnăzău lui Dumnăzău“.

22. Și auzind, să mirară și, lăsând pre el, să duseră.

23. Într’aceaea zi veniră la el saducheii, carii zicea că nu va fi înviere, și întrebară pre el,

Marc. 12, 18; Luca 20, 27.

24. Zicând: „Învățătoriule, Moisi au zis: ‘De va muri cineva neavând feciori, să ia fratele lui pre muiarea lui și să râdice sămânța fratelui său’.

A 2 Leage 25, 5.

25. Și era într-o noi șapte frați; și cel dintâi însurându-se muri; și neavând sămânță, lăsa pre muiarea lui fratelui său.

26. Așijderea și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.

27. Iară mai apoi de toți muri și muiarea.

28. Dară la înviere, a căruia de acei șapte va fi muiarea? Că toți o au avut pre ea“.

29. Și răspunzând Iisus, zise lor: „Vă rătăciți, neștiind scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30. Că la înviere nice să însoară, nice să mărită, ce ca îngerii lui Dumnezeu în ceriu sânt.

31. Iară de învierea morților au n’ăți cetit ce s’au zis de la Dumnezeu zicând voao:

32. ‘Eu sânt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov’? Nu iaste Dumnezeu Dumnezeu morților, ce viilor“.

Ieș. 3, 6.

33. Și auzind mulțimea, să mirară de învățătura lui.

34. Iară fariseii, auzind că au astupat gurile saducheilor, să adunară împreună.

Marc. 12, 28; Luca 10, 25.

35. Și întrebă pre el unul den ei, știutoriu de leage, ispitind pre el și zicând:

36. „Învățătoriule, carea poruncă e mare în leage?“

37. Iară Iisus zise lui: „Să iubești pre Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta e întâi și mai mare poruncă.

A 2 Leage 6, 5; 10, 12.

38. Și a doua, aseamene aceștia; să iubești pre aproapele tău ca și pre tine.

Preoția 19, 18.

39. Întru aceste doao porunci toată leagea și prorocii spânzură“.

40. Și fiind adunați fariseii, întrebă pre ei Iisus,

Marc. 12, 35; Luca 20, 41.

41. Zicând: „Ce vă se pare voao de Hristos? Al cui fiu iaste?” Ziseră lui: „A lui David”.

42. Zise lor: „Dară cum David cu Duhul cheamă pre el Domnul zicând așa:

43. ‘Zise Domnul Domnului meu: Șăzi de-a dreapta mea până voi pune vrăjmașii tăi scaun picioarelor tale’?

Ps. 109, 1, sq. Fapt. Ap. 2, 34; 1 Cor. 15, 25; Evr. 1, 13; 10, 13.

44. Dară deaca cheamă David pre el Domnu, cum iaste al lui fiu?”

45. Și nimeni nu putu să-i răspună lui cuvânt, nici cuteză cineva dentr’aceaea zi să mai întreabe pre el.

CAP 23

Mustrări cărturarilor și fariseilor.

1. Atuncea Iisus grăi gloatelor și ucenicilor săi zicând:

2. „În scaunul lui Moisi au șăzut cărturarii și fariseii.

3. Deci, toate câte vor zice voao să țineți, țineți și faceți, iară după faptele lor nu facereți, că ei zic și nu fac.

Mal. 2, 7.

4. Că leagă sarcine greale și cu nevoie a le purta și le pun preste umerile oamenilor, iară ei nici cu deagetul lor nu vor să le clătească pre eale.

Luca 11, 46; Fapt. Ap. 15, 10; Is. 10, 1, 2.

5. Și toate faptele lor le fac pentru să să arate oamenilor că-ș lărgescu advarele lor și-ș mărescu poalele veșmintelor lor.

Mat. 6, 1; Num. 15, 38; A 2 Leage 6, 8 și 22, 12.

6. Și iubescu șederea mai sus la ospeațe și în scaunile ceale de frunte în adunări.

7. Și închinăturile pren târguri, și să cheame de oameni: ‘Învățătoriule, învățătoriule!’

8. Iară voi nu vă chemareți învățători, că unul iaste Învățătorul vostru: Hristos; iară voi toți frați sânteti.

Marc. 12, 39; Luca 11, 43.

9. Și părinte nu vă chemareți voao pre pământ, că unul iaste Părintele vostru, carele iaste în ceriuri.

Mal. 1, 6; 2, 10; Iac. 3, 1.

10. Nici vă chemareți învățători, că unul iaste Învățătorul vostru: Hristos.

11. Iară carele e mai mare întru voi fi-va voao slugă.

Mat. 20, 26 sq.

12. Că cine să va înălța pre sine smeri-să-va, și cine să va smeri pre sine înălța-să-va.

Paremii 29, 23; Iov 22, 29; Iez. 17, 24; Luca 14, 11 și 18, 14; 1 Petr. 5, 5.

13. Ce vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Că mâncați casele văduvelor și cu vină lungă rugându-vă; drept aceasta, veți lua mai multă judecată.

Marc. 12, 40; Luca 20, 47.

14. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Că închideți împărăția ceriurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, nici pre ceia ce întră îi lăsați să între.

Luca 11, 52.

15. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Că încungiurați marea și uscatul să faceți un nemearnic; și când să face, faceți pre el fiiul gheennei, mai cu de doao ori decât voi.

16. Vai voao, povățuitori orbi, carii ziceți: ‘Cine să va jura pre besearică nemică iaste; iară cine să va jura pre aurul besearicii datoriu e!’

17. Nebuni și orbi, care e mai mare, aurul au beseareca, carea sfințește pre aurul?

18. Și cine să va jura pre oltariu, nemică iaste; iară cine să va jura pre darul carele e deasupra lui vinovat iaste.

19. Nebuni și orbi, dară care e mai mare, darul au oltariul carele sfințește darul?

2 Petr. 1, 9.

20. Deci, cela ce să jură pre oltariu, jură-să pre el și pre toate cealea ce sânt deasupra lui.

21. Și cela ce să jură pre besearecă, jură-să pre ea și pre cela ce lăcuiaște întru ea.

22. Și ceia ce să jură pre ceriu, jură-să spre scaunul lui Dumnezeu și pre cela ce șade deasupra lui.

Mat. 5, 34.

23. Vai voao, cărturari și farisei fățarnici! Că zeciuiți izma și mărariul și chimenul, și ați lăsat ceale mai greale ale legii, judecata și milostenia, și credința; aceastea să cădea să le faceți și acealea să nu lăsaț.

Luca 11, 42.

24. Povățuitori orbi, ceia ce strecurați țânțariul și cămila înghițiț!

25. Vai voao, cărturari și farisei fățarnici! Că curățiți cea den afară a păharului și a blidului, iară denlăuntru pline sânt de hrăpitori și de nedireptăți.

Luca 11, 39.

26. Fariseie oarbe, curățește întâi înlăuntru păharului și blidului ca să fie și cea den afară a lor curată.

Tit 1, 15.

27. Vai voao, cărturari și farisei fățarnici! Că vă asămănați mormânturilor celor spoite, carele să arată den afară frumoase, iară denlăuntru pline sânt de oasele morților și de toată necurăția.

28. Așa și voi, den afară vă arătați oamenilor direpți, iară denlăuntru, plini sânteți de fățaria nelegiurii.

29. Vai voao, cărturari și farisei fățarnici! Că zidiți mormintele prorocilor și împodobiți mormintele direpților.

30. Și ziceți: ‘De am fi fost în zilele părinților noștri, nu am fi fost lor soți în sângele prorocilor’.

31. Cât înșivă mărturisiți pre voi că sânteți fii celora ce au omorât pre proroci.

32. Și voi împleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pui de năpârci, cum veți scăpa de judecata gheennei?

Mat. 3, 7.

34. Dirept aceasta, iată eu trimiț cătră voi proroci, și înțelepți, și cărturari; și dentr’înșii omorî-veț și răstigni-veț și dentr’înșii veț bate în săboarile voastre și goni-i-veț den oraș în oraș.

Luca 11, 49; Fapt. Ap. 5, 40.

35. Ca să vie spre voi tot sângele drept, carele s’au vărsat pre pământ, de la sângele lui Avel, dreptul, până la sângele Zahariei, fiiul Varahiei, pre carele aț omorât între besearecă și între oltariu.

Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21, sq; Luca 11, 51; Evr. 11, 4.

36. Adevăr grăiesc voao, veni-vor toate acestea spre neamul acesta.

37. Ierusalime, Ierusalime, carele omorâș prorocii și cu pietri uciseș pre cei trimeși cătră tine, de câte ori vrui să adun feciorii tăi, în ce chip adună găina puii ei supt arepi, și n’at vrut!

Luca 13, 34.

38. Iată, să lasă voao casa voastră pustie.

3 Împ. 9, 7; Ps. 68, 29.

39. Că zic voao: Nu mă veți vedea de acum până când veți zice: ‘Blagoslovit cel ce vine întru numele Domnului!’“

Ioan 12, 13.

CAP 24

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii.

1. Și ieșind Iisus din besearecă, mergea și să apropiară ucenicii lui să arate lui ziditurile besearecii.

Marc. 13, 1; Luca 21, 5.

2. Iară Iisus zise lor: „Nu vedeți acestea toate? Adevăr grăiesc voao, nu va rămânea acicea piatră pe piatră care să nu să răsipească“.

3. Și șazând el pre Muntele Maslinilor, apropiară-să ucenicii la el osebi, zicând: „Spune noao când vor fi acestea? Și ce e sămnel venirei tale și al sfârșirii veacului?“

4. Și răspunzând Iisus zise lor: „Căutați să nu vă înșale cineva pre voi.

Efes. 5, 6; Colos. 3, 6.

5. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: ‘Eu sânt Hristos’; și pre mulți vor înșala.

Mat. 7, 22; Ioan 5, 43.

6. Și veți auzi războaie și auziri de războaie; căutați, nu vă spămânați,

7. Că să cade toate să fie, ce încă nu va fi sfârșitul.

8. Că să va scula limbă preste limbă și împărăție preste împărăție și vor fi morți și foameț și cutremure pre-alocurea și toate acestea-s începătura durerilor.

9. Atuncea vor da pre voi la strânsoare și vă vor omorî pre voi și veți fi urât de toate limbile pentru numele meu.

Marc. 13, 8, sq.; Luca 21, 11, sq.; Ioan 16, 2.

10. Și atuncea să vor zminti mulți și unul pre alt să vor vinde și să vor urî unul cu altul.

Mat. 11, 6.

11. Și mulți proroci mincinoși să vor scula și vor înșala pre mulți.

Mat. 7, 15.

12. Și pentru căci să va înmulți fărădelegea, răci-să-va dragostea multora.

2 Tim. 3, 1.

13. Iară cea ce va răbda până în sfârșit, acela să va spăși.

Mat. 10, 22; Marc. 13, 13; Apoc. 2, 10, 26.

14. Și să va propovedui Evanghelia aceasta a Împărăției întru toată lumea, întru mărturia a toate limbile; și atunci va veni sfârșenia.

15. Iară când veți vedea scârba pustiirii carea s'au grăit prin Daniil prorocul stând în loc sfânt (ceia ce cetește să înțeleagă),

Dan. 9, 26 sq.

16. Atuncea cei din Iudea să fugă la munți;

17. Carele e în pod să nu să pogoară să ia ceva din casa lui;

Luca 17, 31.

18. Și carele e în câmp să nu să întoarne să ia veșmântul lui.

19. Iară vai celor ce au în pântece și aplecătoarelor într'acelea zile!

20. Ce rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nice sâmbăta.

Ieș. 16, 29.

21. Că va fi atuncea nevoie mare, carea n'au fost de 'nceputul lumii până acum, nici nu va fi.

Fapt. Ap. 1, 12.

22. Și de nu s'ar fi micșorat zilele acelea, nu s'ar fi mântuit tot trupul; iară pentru cei aleși să vor scurta zilele acelea.

23. Atuncea, de are zice voao cineva: 'Iată, acicea e Hristos, sau coala', nu creadereți.

Marc. 13, 21; Luca 17, 23 și 21, 8.

24. Că să vor scula hristoș mincinoși și proroci mincinoși și vor da seamne mari și minuni, cât să înșale, de va fi puțință, și pre cei aleși.

25. Iată, spus voao mai înainte.

26. De vor zice dară voo: 'Iată, în pustie iaste', nu ieșireți. 'Iată, în cămări', nu creadeți.

A 2 Leage 13, 1.

27. Că, cum fulgerul iase de la răsărit și să arată până la apus, așa va fi venirea Fiiului Omenesc.

28. Că oriunde va fi stârvul, acolo să vor aduna vulturii.

Iov 39, 30; Avvac. 1, 8.

29. Iară numaidecât după scârba acelor zile, soarele să va întuneca și luna nu va da lumina ei, și stealele vor cădea din ceriu și puterile ceriurilor să vor clăti.

Is. 13, 10; Iez. 32, 7.

30. Și atunci să va arăta sămnul Fiiului Omenesc în ceriu și atunci vor plânge toate semințiile pământului și vor vedea pre Fiiul Omenesc viind pre norii ceriului, cu putere și cu slavă multă.

Ioil 2, 10; 3, 15; Apoc. 1, 7.

31. Și va trimite pre îngerii săi cu trâmbiță și cu glas mare și vor aduna aleșii lui de la patru vânturi, de la marginile ceriurilor până la marginile lui.

1 Cor. 15, 52; 1 Solon. 4, 16.

32. Iaru de la smochin vă învățați pildă: când va fi mlădița lui moale și frunzele va odrăsli, știți că aproape e vara.

Marc. 13, 25; Luca 21, 29.

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape iaste la uși.

Iac. 5, 9.

34. Adevăr grăiesc voao, nu va trece neamul acesta, până când să vor face acestea toate.

35. Cериul și pământul vor trece, iară cuvintele meale nu vor trece.

36. Iară de ziua aceea și ceasul nimeni nu știe, nici îngerii ceriurilor, fără Tatăl Mieu sângur.

Marc. 13, 32.

37. Căci, cum au fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiiului Omenesc.

Fac. 7, 7; Luca 17, 26 sq 1 Petr. 3, 20.

38. Și cum era în zilele ceale mai nainte de potop, mâncând și bând, însurându-se și măritându-se, până în ziua ce întră Noe în chivot,

39. Și nu conoscură până veni potopul și luo pre toți, așa va fi și venirea Fiiului Omenesc.

40. Atuncea doi vor fi în câmp; unul să va lua și altul să va lăsa.

Luca 17, 35 sq.

41. Doao măcenând la moară; una să va lua și una să va lăsa.

42. Deci privegheați, că nu știți în care ceas Domnul vostru va veni.

Matei 25, 13; Marc. 13, 33, 35.

43. Iară aceasta să știți, că, de-ar ști stăpânul casei în care strajă va veni furul, ar priveghea și n'ar lăsa să-i sape casa lui.

Luca 12, 39; 1 Solon. 5, 2.

44. Derept aceasta și voi fiți gata, că, în ceasul care n'ați gândi, Fiiul Omenesc va veni.

45. Oare cine iaste sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre carele l-au pus domnul lui preste slujba lui, să dea lor hrană la vreme?

Matei 25, 21; Luca 12, 42; Evr. 3, 5.

46. Fericită sluga aceea carele, viind domnul lui, va afla făcând așa.

Apoc. 16, 15.

47. Adevăr zic voao, că preste toată avuția lui pune-l-va pre el.

48. Iară de va zice acea slugă rea întru inima lui: ‘Apesteaște domnul meu a veni’

49. Și va înceape a bate pre cei cu el robi, mâncând și bând cu bețivii,

50. Veni-va domnul slugii aceluia în ziua carea nu se nădăiaște și în ceasul care nu știe.

51. Și-l va despica pre el și partea lui cu fățarnicii va pune; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Matei 8, 12 și 13, 42.

CAP 25

Pilda despre cele 10 fete și despre talanți. Judecata de apoi.

1. Atuncea să va asemăna împărăția ceriurilor cu zece feate, carele luând făcliile lor, ieșiră întru tâmpinarea ginerelui.

2. Iară cinci dentru eale era înțeleapte și cinci nebune.

3. Ceale nebune, luându-ș făcliile lor, nu luară cu sine untdelemn.

4. Iară ceale înțeleapte luară untdelemn în vasele lor cu făcliile lor.

5. Și, zăbăvind ginerile, au adormitat toate și dormiia.

6. Iară la miazănoapte fu strigare: ‘Iată, ginerile vine. Ieșiți în timpinarea lui’.

7. Atuncea să sculară toate fecioarele acealea și-ș împodobiră făcliile lor.

Luca 12, 36.

8. Iară ceale nebune celor înțeleapte ziseră: ‘Dați noao den untdelemnul vostru, că făcliile noastre să sting’.

9. Și răspunseră ceale înțeleapte zicând: ‘Ca nu cândai nu va ajunge noao și voao, mai bine meargeți la vânzători și vă cumpăraț voao’.

10. Și mergând eale să cumpere, veni ginerile și ceale gata înțără cu el la nuntă și să închise ușa.

Apoc. 19, 7.

11. Iară mai apoi veni ră și cealealalte feate, zicând: ‘Doamne, Doamne, deșchide noao’.

Luca 13, 25 sq.

12. Iară el răspunzând zise: ‘Adevăr grăiesc voao, nu vă cunosc pre voi’.

13. Dirept aceea prevegheați, că nu știți ziua, nici ceasul în carea Fiiul Omenesc va veni.

Mat. 24, 42; Marc. 13, 33; Luca 21, 26.

14. Că în ce chip un om, mergând departe, chemă slugile sale și deade lor averile lui,

Luca 19, 12.

15. Și unuia îi deade cinci talanți, altuia doi, iară altuia unul, fiecăruia după putearea lui, și să duse numaidecât.

16. Și mergând cel ce au luat cei cinci talanți, au lucrat cu ei și făcu alți cinci talanți,

17. Așijderea și cel cu doi, dobândi și el alți doi.

18. Iară cela ce au luat unul, mergând, săpă în pământ și ascunse argintul domnului său.

19. Iară după multă vreme, veni domnul slugilor acelora și luo samă cu ei.

20. Și mergând cel ce au luat cei cinci talanți, aduse alți cinci talanți, zicând: ‘Doamne, cinci talanți mi’ai dat; iată, alți cinci talanți am dobândit cu ei’.

21. Și zise lui domnu-său: ‘Bine iaste, slugă bună și credincioasă; spre puțin fuseși credincios, spre mult te voiu pune; întră în bucuria domnului tău’.

22. Și venind și cela ce au luat cei doi talanți, zise: ‘Doamne, doi talanți mi’ai dat; iaca, alți doi talanți dobândit-am cu ei’.

23. Zise lui domnul lui: ‘Bine e, slugă bună și credincioasă, pre puțin ești credincios, spre multe te voiu pune; întră în bucuria domnului tău’.

24. Și venind și cela ce luase un talant, zise: ‘Doamne, știutu-te-am că ești om nesilnic, secerând unde n’ai sămănat și adunând de unde n’ai răsipit.

25. Și temându-mă, merș și ascunșu talantul tău în pământ. Iată, ai al tău’.

26. Și răspunzând domnu-său zise lui: ‘Slugă rea și leaneșă, știuși că seacer unde n’am sămănat și adun de unde n’am răsipit.

Mat. 18, 32.

27. Cădea-se dară să fi pus argintul meu la schimbători și, viind eu, fire-aș luat al meu cu dobândă.

28. Luați dară de la el talantul și-l dați celui ce are zece talanți.

29. Că la tot cela ce are da-i-se-va și i să va prisosi (iară de la cela ce n'are, și ce are lua-se-va de la el).

Mat. 13, 12; Marc. 4, 25; Luca 8, 18 și 19, 26.

30. Și pre sluga netreabnică aruncați-l întru întunearecul cel mai de afară; acolo va fi plânsul și scârșnirea dinților'.

Mat. 8, 12.

31. Iară când va veni Fiiul Omenesc întru slava lui, și toți sfinții îngeri cu el, atuncea va șădea spre scaunul slavei lui.

Mat. 16, 27; 1 Solon. 4, 16.

32. Și să vor aduna înaintea lui toate limbile și va despărți pre ei unul de altul, cum aleage păstoriul oile den capre.

Râm. 14, 10.

33. Și va pune oile de-a dreapta lui, iară caprele de-a stânga.

Iezech. 34, 17.

34. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta lui: 'Veniți, blagosloviții Părintelui Meu, moșteniți cea gătită voao împărăția de la întemeierea lumii.

35. Că am flămânzit și mi'ați dat mâncare, însătoșat-am și mi'ați dat băutură, strein am fost și m'ați priimit.

Is. 58, 7; Iezech. 34, 17.

36. Gol, și m'ați îmbrăcat, bolnăvit-am și m'ați socotit, în temniță am fost și ați venit la mine'.

37. Atuncea răspunde-vor lui dreptii, zicând: 'Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau sătos și ți'am dat băutură?

38. Sau când te-am văzut striin și te-am priimit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Sau când te-am văzut bolnav, sau în temniță și am venit la tine?'

40. Și răspunzând Împăratul zise lor: 'Adevăr grăiescu voao, întru cât ați făcut unuia dentr'acești frați mai mici ai miei, mie ați făcut'.

Paremii 19, 17; Evr. 6, 10.

41. Atuncea va zice și celor de-a stânga: 'Duceți-vă de la mine, blăstămaților, în focul de veac, carele e gătit diavolului și îngerilor lui!

Mat. 7, 23; Ps. 6, 8; Luca 13, 27; Apoc. 20, 10, 15.

42. Că am flămânzit și nu mi'ați dat mâncare, însetoșat-am, și nu mi'ați dat băutură.

43. Striin am fost și nu m'ați priimit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați socotit'.

44. Atuncea vor răspunde și ei lui zicând: 'Doamne, când te-am văzut flămând, sau setos, sau striin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și n'am slujit ție?'

45. Atuncea va răspunde lor zicând: 'Adevăr grăiescu voao, întru cât n'ați făcut unuia dentr'acești mici, nici mie ați făcut'.

Paremi 14, 31.

46. Și vor merge aceștea în munca de veaci, iară direpții în viața veacinică“.

A 2 Leage 15, 11; Marc. 14, 7; Ioan 12, 8.

CAP 26

Sfat împotriva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petăr.

1. Și fu când sfârși Iisus toate cuvintele aceastea, zise ucenicilor lui:

2. „Știți că după doao zile Paștile vor fi și Fiiul Omenescu să va da să răstignească“.

Marc. 14, 1; Luca 21, 1.

3. Atuncea să adunară arhieriei și cărturarii și bătrânii în curtea arhierelui, carele îl chema Caiafa.

Ioan 11, 47.

4. Și făcură sfat ca să prinză pre Iisus cu hiclenie și să-l omoară.

5. Și zicea: „Nu în sărbătoare, ca să nu fie gâlceavă în oameni“.

Mat. 27, 15.

6. Iară Iisus fiind în Vithania, în casa lui Simon stricatul,

7. Veni cătră el o muiare având un vas cu mir de mult prețu și-l vărsă pre capul lui, șazănd:

Ioan 12, 3.

8. Iară văzând ucenicii lui să mânieră zicând: 'Pentru spre ce e piarderea aceasta?'

9. Că putea acestu miru să să vânză drept mult și să dea săracilor'.

10. Iară știind Iisus, zise lor: ‘Ce dați osteneale muierii? Că lucru bun făcu cu mine.

11. Că săracii pururea aveți cu voi, iară pre mine nu mă aveți pururea.

A 2 Leage 15, 11; Marc. 14, 7; Ioan 12, 8.

12. Puind aceasta mirul acesta pre trupul mieu, spre îngroparea mea au făcut.

13. Adevăr grăiescu voao, oriunde să va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, zice-să-va și ce au făcut aceasta spre pomenirea ei“.

14. Atuncea mergând unul den cei doisprăzeace, carele îl chema Iuda Iscariotis, la arhierei, zise: „Ce veți să-m dați mie și eu să vî-l dau pre el voao?“

Marc. 14, 10; Luca 22, 3, sq.

15. Iară ei au pus lui treizeci de arginți.

Zah. 11, 12.

16. Și de-atuncea căuta vreame bună ca să-l dea pre el.

17. Iară în ziua dentâiu a azimelor, veniră ucenicii la Iisus, zicând lui: „Unde vei să gătim ție să mănânci Paștile?“

Marc. 14, 12; Luca 22, 7, sq.

18. Iară el zise: „Meargeți în orașu cătră cutarele și ziceți lui: ‘Învățătoriu! zice: ‘Vreamea mea e aproape, la tine voi face Paștile cu ucenicii miei’“.

19. Și făcură ucenicii cum le porunci lor Iisus și gătiră Paștile.

20. Iară fiind sară, șazu cu cei doisprăzeace.

Marc. 14, 17 sq. Luca 22, 14.

21. Și mâncând ei, zise: „Adevăr zic voao, că unul den voi mă va vinde“.

Ioan 13, 21.

22. Și întristându-să ei foarte începură a grăi lui fieștecarele den ei: „Au doară eu sânt, Doamne?“

23. Iară el răspunzând zise: „Cela ce-au întinsu cu mine mâna în blid, acela mă va vinde.

Marc. 14, 20.

24. Ce Fiiul Omenescu va merge, cum s’au scris de el, iară vai de omul acela pren carele Fiiul Omenescu să vinde; bine ar fi lui de nu s’ar fi născut omul acela!“

Psalms 40, 9, sq.

25. Și răspunzând Iuda, cela ce-l vindea pre el, zise: „Au doară sânt eu, învățătoriule?“ Zise lui: „Tu ai zis“.

26. Și cinând ei, luând Iisus pâinea și blagoslovind, frânse și da ucenicilor și zise: „Luați, mâncați, acesta e trupul meu“.

1 Cor. 11, 23.

27. Și, luând paharul și blagoslovind, deade lor zicând: „Beați dintr'acesta toți.

28. Că acesta e sângele meu, al legii noao, ce să varsă pentru mulți, întru iertăciunea păcatelor.

29. Iară zic voao că nu voiui bea de acum dintru acest rod de vie până la ziua aceea, când pre el voiui bea cu voi nou întru împărăția Tatului Meu“.

30. Și lăudând, ieșiră în Muntele Maslinilor.

Marc. 14, 26 sq. Luca 22, 39.

31. Atuncea zise Iisus: „Toți voi vă veți sminti în mine într'această noapte, că scris iaste: 'Bate-voiu păstoriul și să vor răsiți oile turmei'.

Zah. 13, 7.

32. Iară după ce voiui învia, merge-voiu mai nainte de voi în Galilea“.

33. Și răspunzând Petr, zise lui: „De se vor și toți zminti în tine, iară eu niciodată nu mă voiui zminti“.

34. Zise Iisus lui: „Adevăr grăiesc ție că în această noapte, mainte de cântatul cocoșului, de trei ori te vei lepăda de mine“.

Marc. 14, 30; Luca 22, 34 sq.

35. Zise Petr lui: „De mi s'ară tâmpla și a muri cu tine, nu mă voiui lepăda de tine“. Așijderea și toți ucenicii ziseră.

36. Atuncea veni cu ei Iisus la satul ce să zice Ghethsimani și zise ucenicilor: „Ședeți acicea până voiui merge acolo să mă rog“.

Ioan 18, 1.

37. Și luând pre Petr și pre doi feciori ai lui Zevedeu, începu a să întrista și a să mârni.

38. Atuncea zise lor Iisus: „Trist iaste sufletul meu până moare; rămâneți aici și prevegheați cu mine“.

39. Și mergând puținel, căzu pre fața lui, rugându-se și zicând: „Părintele Meu, de iaste cu puțință, treacă de la mine acest pahar; însă nu cum voiui eu, ce precum tu“.

Luca 22, 41; Evr. 5, 7.

40. Și veni către ucenici și află pre ei dormind și zise lui Petr: „Așa, nu putut un ceas preveghea cu mine?“

41. Prevegheați și vă rugați, ca să nu intrați la dodeială; că duhul e osârdios, iară trupul e slab“.

Marc. 14, 38.

42. Iară a doua oară mergând, să rugă, zicând: „Părintele Mieu, de nu poate treace acest păhar de la mine, de nu voiui bea pre el, fie voia ta“.

43. Și viind iară, află pre ei dormind, că era ochii lor îngreuiți.

44. Și lăsând pre ei, iară mearse de să rugă a treia oară, acelaș cuvânt zicând.

45. Atunci veni cătră ucenicii lui și zise lor: „Dormiț de acum și odihniț! Iată, s’au apropiat ceasul și Fiiul Omenesc să va da în mâinile păcătoșilor.

Marc. 14, 41.

46. Sculați-vă să meargem; iată, să apropie cela ce mă vându“.

47. Și încă grăind el, iată Iuda, unul den cei doisprăzece, veni, și cu el mulțime multă cu sabii și leamne, de la arhierei și bătrânii nărodului.

Marc. 14, 43 sq. Luca 22, 47 sq. Ioan 18, 2.

48. Iară cela ce vându pre el dedease lor sămn, zicând: „Pre carele voiui săruta, acela iaste, prindeț pre el“.

49. Și numai cât viind la Iisus, zise: „Bucură-te, învățătoriule“. Și-l sărută.

2 Împ. 20, 9.

50. Iară Iisus zise lui: „Priatine, spre ce ai venit?“ Atuncea, apropiindu-se, puseră mâinile pre Iisus, și-l prinsără pre el.

51. Și iată, unul den cei ce era cu Iisus, tinzând mâna, scoase sabia lui și, lovind pre sluga arhiereului, tăie ureachea lui.

Ioan 18, 10.

52. Atuncea zise Iisus lui: „Întoarce sabia ta în locul ei, că toți carii să apucă de sabie cu sabie vor muri.

53. Au pare-ți-se că nu poci acum ruga pre Părintele Mieu să-mi trimiță mie mai mult decât doaosprezece legheoane de îngerî?

54. Dară cum s’ar împlea scripturile, că așea să cade să fie?“

Ps. 21, 7, sq.; Is. 53, 10.

55. Într’acel ceas zise Iisus mulțimei: „Ca la un tâlhariu aț ieșit, cu sabii și cu leamne să mă prindeț! Șădeam în toate zilele la voi, învățând în besearecă și nu m’aț prins.

56. Aceasta tot fu ca să să împle scripturile prorocilor“. Atuncea ucenicii toți lăsând pre el, fugiră.

57. Iară ei prinzând pre Iisus, duseră-l la Caiafa, arhiereul, unde cărturarii și bătrânii era adunați.

Marc. 14, 53; Luca 22, 54; Ioan 18, 24.

58. Iară Petăr mergea după el de departe până la curtea arhiereului și, întrând înlăuntru, șădea cu slugile, să-i vază sfârșitul.

59. Iară arhiereii și bătrânii și tot sfatul căuta mărturie mincenoasă asupra lui Iisus, ca să-l omoară pre el.

60. Și nu aflară; și multe mărturii mincenoase viind, nu aflară, iară mai apoi, viind doao mărturii mincenoase,

61. Ziseră: „Acesta au zis: ‘Pociu să surpu beseareca lui Dumnezeu și în trei zile să o zidesc pre ea’“.

Mat. 27, 40; Ioan 2, 19.

62. Și, sculându-se arhiereul, zise lui: „Nemică nu răspunzi? Ce mărturisesc aceștea asupra ta?“

63. Iară Iisus tăcea; și răspunzând arhiereul, zise lui: „Juru-te pre Dumnezeul cel viu să spui noao de ești tu Hristos, Fiiul lui Dumnezeu“.

3 Împ. 22, 16.

64. Zise Iisus lui: „Tu ai zis; însă zic voao, de acum veți vedea pre Fiiul Omenesc șazănd de-a dreapta puterii și viind pre norii ceriului“.

Mat. 16, 27; Marc. 14, 62; Ps. 109, 1.

65. Atuncea mai marele popilor îș rupse veșmintele sale zicând că „Au hulit, ce ne mai trebuiesc încă mărturii? Iată, acum ați auzit hula lui.

66. Ce vă pare voao?“ Dară ei răspunzând, ziseră: „Iaste vinovat morții“.

Ier. 26, 11.

67. Atuncea scupiră în obrazul lui și-l bătură preste obraz, iară alții i-au dat palme,

Is. 50, 7.

68. Zicând: „Prorocește noao, Hristoase, cine e cela ce te lovi?“

69. Iară Petăr șădea afară în curte; și veni la el o slujnică zicând: „Și tu erai cu Iisus Galileanul“.

Marc. 14, 66; Luca 22, 55; Ioan 18, 16.

70. Iară el să lepădă înaintea tuturor, zicând: „Nu știu ce zici“.

71. Și ieșind el cătră poartă, văzu pre el alta, și zise celor ce era acolo: „Și acesta era cu Iisus Nazarineanul“.

72. Și iară să lepădă cu jurământ că „Nu știu omul“.

73. Iară preste puținel, apropiindu-se ceea ce sta, ziseră lui Petăr: „Adevăr și tu ești dentr’înși, că și graiul tău aiavea te face“.

74. Atuncea începu a să blăstăma și a să jura că „Nu știu pre om“. Și numaidecât cântă cocoșul.

75. Și-ș aduse aminte Petăr de cuvântul lui Iisus cela ce-i zisease lui, că „Mai nainte de cântatul cocoșului de trei ori te vei lepăda de mine“. Și ieșind afară, plânse cu amar.

CAP 27

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se căiaște. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea lui. Paza mormântului.

1. Și fiind dimineața, sfat făcură toț arhierei și bătrânii nărodului asupra lui Iisus, ca să-l omoară pre el.

Marc. 15, 1; Luca 22, 66; Ioan 18, 28.

2. Și legând pre el, îl duseră și-l deaderă lui Pondie Pilat, domnului.

Luca 23, 1.

3. Atuncea, văzând Iuda, cela ce-l vânduse pre el, că s’au vinuit, căindu-se, întoarse cei 30 de arginți popilor celor mari și bătrânilor,

4. Zicând: „Greșit-am vânzând sânge nevinovat“. Iară ei ziseră: „Ce e noao? Tu vei vedea“.

5. Și aruncând arginții în besearecă, să duse în laturi și mergând să spânzură.

Fapt. Ap. 1, 18.

6. Iară mai marii popilor, luând arginții, ziseră: „Nu se cade aceștea a-i pune în corvan, de vream ce preț de sânge iaste.

7. Și sfat făcând, cumpărară cu ei Țarina Olariului, de îngroparea striinilor.

Fapt. Ap. 1, 19.

8. Pentru aceaea s’au chemat acea țarină Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi.

9. (Atuncea să împlu ce s’au grăit pren Ieremia prorocul zicând: „Și luară cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, carele au prețuit, den fiii lui Israil.

Zah. 11, 13.

10. Și-i deaderă pre Țarena Olariului, cum au rânduit mie Domnul“).

11. Iară Iisus stătu înaintea domnului și întrebă pre el domnul, zicând: „Tu ești împăratul iudeilor?“ Iară Iisus zise lui: „Tu zici“.

Ioan 18, 33.

12. Și când să hulii el de arhierei și de bătrânii, nemică nu răspundea.

13. Atunce zise lui Pilat: „Au nu auzi câte asupra ta mărturisescu?“

14. Și nu-i răspunse lui spre nici un cuvânt, cât să mira diregătoriul foarte.

15. Iară la praznic avea obiceiul domnul să sloboază pre unul legat nărodului, pre carele vrea.

Marc. 15, 6; Luca 23, 17; Ioan 18, 39.

16. Ce avea atunci un legat vestit de-l chema Varavva.

17. Deci, adunându-se ei, zise lor Pilat: „Pre carele veți să vă sloboz voao, pre Varava, au pre Iisus, ce să zice Hristos?”

18. Că știa că pentru pizma l-au dat pre el.

19. Și șazând el la divan, trimis-au către el muiarea lui, zicând: „Nemica ție și dreptului aceleia, că multe am pățit astăzi în vis pentru el”.

20. Iară arhieriei și bătrânii au îndemnat gloatele ca să ceară pre Varavva, iară pre Iisus să-l piarză.

21. Și răspunzând diregătoriul, zise lor: „Pre carele veți dentr’amândoi să sloboz voao?” Iară ei ziseră: „Pre Varavva”.

22. Zise lor Pilat: „Dară ce voiu face lui Iisus ce să zice Hristos?” Ziseră lui toți: „Să să răstignească!”

23. Iară diregătoriul zise: „Dară ce rău au făcut?” Iară ei mai vartos striga, zicând: „Să să răstignească!”

Marc. 15, 14.

24. Și văzând Pilat că nemică nu foloseaște, ce mai multă gâlceavă să face, luând apă, spălă-ș mâinile înaintea gloatei zicând: „Nevinovat sânt de sângele dreptului acestuia. Voi veți vedea”.

A 2 Leage 21, 6.

25. Și răspunzând toată gloata, zise: „Sângele lui pre noi și pre feciorii noștri”.

26. Atunci lăsă lor pre Varavva, iară pre Iisus, izbindu-l, deade-l lor să-l răstignească.

27. Atunce slujitorii domnului, luând pre Iisus la divan, să adunară la el toată adunarea.

Marc. 15, 16.

28. Și dezbrăcând pre el, îmbrăcară pre el haină roșie.

29. Și împletind cunună de spini, puseră în capul lui, și trestie în dreapta lui; și îngenunchind înaintea lui, bătea-ș joc de el, zicând: „Bucură-te, Împăratul Iudeilor”.

30. Și scuipând spre el, luară trestia și bătea capul lui.

Is. 50, 7.

31. Și deaca-ș bătură joc de el, dezbrăcară de pre el veșmântul și-l îmbrăcară în veșmintele lui, și-l duseră să-l răstignească.

Marc. 15, 20.

32. Și ieșind, aflară un om, numele lui Simon Chirineu, și pre acesta siliră ca să-i ducă crucea lui.

33. Și venind la locul ce să cheamă Golgotha, ce să zice: „Locul Căpățânii“,

34. Deaderă lui să bea oțăt cu fiare amestecat; și deacă gustă, nu vru să bea.

Ps. 68, 25.

35. Iară deaca răstigni pre el, împărțiră veșmintele lui aruncând sorți, să să împle ce e zis de prorocul zicând: „Împărțiră veșmintele mele lor și pre veșmântul mieu aruncară sorțu“.

Ps. 21, 20; Ioan 19, 24.

36. Și șazănd păziia pre el acolo.

37. Și puseră deasupra capului lui vina lui scrisă: ACESTA IASTE IISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

38. Atuncea să răstigniră cu el doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga.

Luca 23, 32.

39. Iară ceia ce trecea huliia pre el, clătind capetele lor, și zicând:

40. „Cela ce surpă beseareca și în trei zile o zidește, mântuiaște-te pre tine! De ești Fiiul lui Dumnezeu, pogori de pre cruce!“

Ioan 2, 19.

41. Așijderea și mai marii popilor, bătându-și joc cu cărturarii și cu bătrânii și cu fariseii, zicea:

42. „Pre alții au mântuit, dară pre sine nu să poate mântui? De iaste Împăratul lui Israil, pogoare-să acum de pre cruce, și vom creade lui.

43. Nădăjduia în Dumnezeu; izbăvească acum pre el, de va vrea pre el, că au zis că ‘Sânt Fiiul lui Dumnezeu’!“

Ps. 21, 7.

44. Aceastăș și tâlharii carii era răstigniți cu el împuta lui.

Luca 23, 39.

45. Iară den al șasele ceas întunearec fu preste tot pământul, până la al noaole ceas.

46. Iară într'al noaole ceas strigă Iisus cu mare glas, zicând: „*Ili, Ili, lama savahthani?*“ Aceasta iaste: „Dumnezeul mieu, Dumnezeu! mieu, căci

mă lăsași?“

Ps. 21, 1.

47. Iară unii ce sta acolo, auzind, zicea că pre Ilie strigă acesta.

48. Și numaidecât alergă unul dentru ei și, luând bureatele, împlându-l de oțăt și puindu-l în trestie îl adăpa pre el.

Luca 23, 36; Ioan 19, 29.

49. Iară alții zisără: „Lasă să vedem, au veni-va Ilie să-l mântuiască pre el?“

50. Și Iisus, iară strigând cu glas mare, lăsă-ș duhul.

Marc. 15, 37.

51. Și iată, catapetazma besearecii să rupse în doao, de sus până jos și pământul să cutremură și pietrile să despicară.

Ieș. 26, 31.

52. Și mormintele să deșchisără și multe trupuri ale sfinților carii era adormiți să sculară.

53. Și ieșind den mormente după înviarea lui, întrară în sfânta cetate și să arătară la mulți.

54. Iară sutașul și ceia ce era cu el străjuind pre Iisus, văzând cutremurul și cealea ce fură, să spământară foarte zicând: „Adevărat Fiiul lui Dumnezeu era acesta“.

Marc. 15, 39; Luca 23, 47, sq.

55. Și era acolo muieri multe de departe privind, carele au mersu după Iisus den Galilea, să slujască lui.

Marc. 15, 40, sq.; Luca 8, 2, 3; 23, 49; Ioan 19, 25.

56. Între carele era Maria Magdalina și Maria, a lui Iacov și a lui Iosie mumă, și muma feciorilor lui Zevedeu.

57. Și fiind înde sară veni un om bogat den Arimathea căruia era numele Iosif, care și el ucenic fu lui Iisus.

Marc. 15, 42, sq.; Luca 23, 50, sq.; Ioan 19, 38, sq.

58. Acesta apropiindu-să cătră Pilat, ceru trupul lui Iisus.

59. Atuncea Pilat porunci să-i dea trupul; și luând trupul, Iosif îl învăli în cearșaf curat.

60. Și-l puse pre el în cel nou al lui mormânt, carele l-au cioplit în piatră; și prăvălind o piatră mare la ușa mormântului, să duse.

Is. 53, 9.

61. Și era acolo Maria Magdalina și ceaealaltă Marie șazănd în preajma mormântului.

62. Iară a doao zi care iaste după vineri, să adunară mai marii popilor și fariseii cătră Pilat,

63. Zicând: „Doamne, aducemu-ne aminte că acel amăgitoriu zise încă fiind viu: ‘După trei zile mă voi scula’.

64. Dirept aceea poruncește să să păzească mormântul până a treia zi, să nu cumva, viind ucenicii lui noaptea, să-l fure pre el și vor zice oamenilor că s’au sculat den morți, și va fi rătăcirea cea de apoi mai rea decât cea dentâiu“.

65. Și zise lor Pilat: „Aveți custodie, mergeți de întăriți cum știți“.

66. Iară ei mearsără și întăriră mormântul, pecitluind piatra cu custodia.

Dan. 6, 17.

CAP 28

Învierea lui Hristos. Îngerul și fămeile la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor și porunca dată lor.

1. Iară în sara sâmbetelor, cei ce lumina întru una a sâmbetelor, veni Maria Magdalina și ceaalaltă Marie să vază mormântul.

Marc. 16, 1; Luc 24, 1; Ioan 20, 1.

2. Și iată, cutremur mare fu; că îngerul Domnului pogorând den ceriu, viind, prăvăli piatra de pre ușă și șazu preste ea.

3. Și era vederea lui ca fulgerul, și veșmântul lui alb ca zăpada.

Marc. 16, 5.

4. Iară străjarii, de frica lui, să spământară și fură ca morții.

5. Iară răspunzând îngerul, zise muierilor: „Voi nu vă teameț, că știu că pre Iisus răstignitul căutați.

Marc. 16, 6; Luc 24, 5.

6. Nu iaste aici, că s’au sculat, cum au zis; veniț de vedeț locul unde au zăcut Domnul.

Matei 12, 40.

7. Și, curând mergând, ziceț ucenicilor lui că s’au sculat den morți și iată, va merge înaintea voastră în Galilea; acolo îl veț vedea; iată, am zis voao“.

Mat. 26, 32.

8. Și ieșind curând den mormânt, cu frică și cu bucurie mare, alergară să spuie ucenicilor lui.

Marc. 16, 8.

9. Și deaca mearsă ră să spuie ucenicilor lui, iată, Iisus tâmpină pre eale, zicând: „Bucurați-vă“. Iară eale, apropiindu-se, apucară-i lui picioarele și să închinară lui.

Marc. 16, 9; Ioan 20, 14.

10. Atuncea zise Iisus lor: „Nu vă teamereț, meargeț de vestiț fraților miei să meargă în Galilea și acolo mă vor vedea“.

Ioan 20, 17.

11. Și mergând eale, iată, unii den străjari, mergând în cetate, deaderă știre arhierilor toate ceale ce s’au făcut.

12. Și adunându-se cu bătrânii și sfat făcând, argint deaderă slujitorilor,

13. Zicând: „Ziceț că ucenicii lui, noaptea viind, l-au furat pre el, dormind noi.

14. Iară de să va auzi aceasta la domn, noi vom îmblânzi pre el și pre voi fără frică vom face“.

15. Iară ei, luând banii făcură cum era învățați și să vesti cuvântul acesta întru iudei până în ziua de astăzi.

16. Iară cei unsprăzece ucenici mearseră în Galilea, în muntele unde rânduise lor Iisus.

Luc 24, 52.

17. Și văzându-l pre el, să închinară lui, iară unii să îndoira.

18. Și apropiindu-se Iisus, grăi lor, zicând: „Datu-mi-s’au toată putearea în ceriu și pre pământ.

Mat. 11, 27; Filip. 2, 9, 10.

19. Dirept aceaea, mergând, învățați toate limbile, botezând pre ei în numele Tatălui și al Fiiului și al Duhului Sfânt,

Marc. 16, 15.

20. Învățând pre ei să ție toate câte am poruncit voao; și iată, eu cu voi sânt în toate zilele, până în sfârșania veacului. Amin“.

Mat. 18, 20.

EVANGHELIA DE LA MARCO

PREDOSLOVIA SFÂNTULUI MARCO EVANGHELISTUL

Aici, de pre Evanghelia lui Marco trebuie să știm trei lucruri: Întâiu, de pre ce au scris Marco. A doua oară, cine au fost Marco și în ce limbă au scris Evanghelia lui. A treia oară, câte părți are Evanghelia lui.

1) Sfântul Marco, ca și Matthei, scrie de cuvintele și de faptele lui Hristos, de chinuri, de moarte, de înălțarea lui Hristos. Iară nașterea lui Hristos o lasă, că el toate le scrie mai pre scurt. Scris-au pentru aceasta ca și alalți evanghelisti, ca să arate pre Iisus Nazarineanul că-i Hristos, carele să arată așa, în carele s'au împlut toate ce au fost prorocit prorocii de Hristos; acela-i Hristos și aceastea toate s'au împlut în Iisus Nazarineanul, cum arată evanghelistii. Pentru aceea Iisus Nazarineanul iaste Hristos, cel ce era făgăduit părinților.

2) De a doua oară, Marco n'au fost den cei 12 apostoli, ce au fost den cei 70 de ucenici; cum zic unii, fost-au ascultătoriu și ucenic lui Petăr, de care pomenește în sfârșitul cărții dentâiu. Scris-au Evanghelia lui în limbă grecească, ca și alalți evanghelisti și apostoli; săvai că au scris Evanghelia mai vârtos pentru rugarea rimleanilor; ce n'au scris în limbă lătinească, ce grecească, cum atunci pretutindenilea petrecea cu limbă grecească. Pavel apostol încă au scris la rimleani, ce au scris în limbă grecească; și ovreailor încă n'au scris ovreiaște, ce grecește.

3) A treia, Evanghelia lui Marco are trei părți. Partea dentâiu: despre deregătoria prorociei lui Hristos, carea o au arătat propoveduind Evanghelia și tâlcuind leagea lui Dumnăzău, certând păcatele și învățătura strâmbă a jidovilor, prorocind despre venirea pieririi jidovilor și de venirea lui la giudecată. Alte lucruri încă semnează aici: chemarea apostolilor, și trimeaterea lor a propovedui în Iudea, și minunile lor, și întrarea lui cea împărătească în Ierusalim, și curățirea besearecii. Această parte dentâiu iaste cuprinsă în ceale 13 capete dentâiu. A doua parte iaste de popia lui Hristos, carea o au arătat întru răbdarea sa pentru păcatele noastre și murind pentru noi; și-i cuprinse aceasta în 2 capete, în 15, 16. A treia parte iaste de începătura împărăției slavei lui, pentru sculare den morți și trimeaterea

apostolilor în toată lumea să propoveduiască Evanghelia și înălțarea la ceriu, și șădearea de-a dreapta Tatălui. Acestea-s cuprinse în al 16 cap.

CAP 1

Iisus botezat de Ioan. Ispitirea. Chemarea Apostolilor. Vindecări de multe fealiuri de boale.

1. Înceaperea Evangheliei a lui Iisus Hristos, Fiiului lui Dumnezeu.

Mal. 3, 1; Mat. 11, 10; Luca 7, 27.

2. Precum s'au scris în proroci: „Iată, eu voi trimite îngerul meu înaintea feații tale, carele va găti calea ta înaintea ta“.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: „Gătiți calea Domnului, dreapte faceți cărările lui“.

Is. 40, 3. Mat. 3, 3. Luca 3, 4. Ioan 1, 23.

4. Era Ioan botezând în pustie și propoveduind botezul pocăinței întru iertăciunea păcatelor.

Mat. 3, 1; Luca 3, 3; Ioan 1, 6, sq.

5. Și ieșia cătră el toată țara Iudeii și ierusalimleanii și să boteza toți în râul Iordanului de la el, ispoveduindu-și păcatele lor.

6. Și era Ioan îmbrăcat cu peri de cămilă și brâu de curea prejur mijlocul lui și mânca vlăstări și miare sălbatică.

Preoția 11, 22.

7. Și propoveduia, zicând: „Vine după mine cel mai tare de mine, căruia nu-s destoinic, plecându-mă, să-i dezlegu cureua încălțămintelor lui.

Mat. 3, 11; Luca 3, 16; Ioan 1, 27.

8. Că eu am botezat pre voi cu apă, iară acela va boteza pre voi cu Duhul Sfânt“.

Mat. 3, 11; Luca 3, 21; Ioan 1, 32.

9. Și fu în zilele acealea, veni Iisus den Nazaretul Galileii și să boteză de la Ioan în Iordan.

10. Și îndată, ieșind den apă, văzu deșchise ceriurile și Duhul, ca un porumbu, pogorând spre el.

11. Și glas fu den ceriuri: „Tu ești Fiiul Mieu cel iubit, întru carele bine am vrut“.

Mat. 3, 17; Luca 3, 22; 2 Petr. 1, 17.

12. Și numaidecât scoase pre el Duhul în pustie.

Mat. 4, 1; Luca 4, 1.

13. Și era acolo în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de Satana; și era cu hiarăle și îngerii slujii lui.

14. Iară după ce să prinse Ioan, veni Iisus în Galilea, propoveduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu.

Mat. 4, 17; Luca 4, 15.

15. Și zicând că „Să împlu vreamea și s’au apropiat împărăția lui Dumnezeu; pocăiți-vă și creadeți întru Evanghelie“.

Gal. 4, 1.

16. Și îmblând pre lângă Marea Galileiului, văzu pre Simon și pre Andrei, fratele lui, aruncând mreaja lui Simon în mare (că era păscari).

Mat. 4, 18; Luca 5, 2.

17. Și zise Iisus lor: „Veniți după mine și vă voi face pre voi a fi păscari de oameni“.

18. Și numaidecât lăsând mrejile lor, mearsără după el.

19. Și mergând de acolo puțin, văzu pre Iacov cel al lui Zevedeu și pre Ioan, fratele lui, și pre ei în cin diregând mrejile.

Mat. 4, 21.

20. Și numaidecât chemă pre ei și, lăsând pre Zevedeu, tatăl lor, în cin cu năimiții lor, mearsără după el.

21. Și intrară în Capernaum; și numaidecât în sâmbete, întrând în adunare, învăța.

22. Și să mira de învățătura lui, că era învățând pre ei ca cum avea putere, și nu ca cărturarii.

Mat. 7, 28; Luca 4, 32.

23. Și era în adunarea lor un om cu duh necurat, și strigă

Luca 4, 33.

24. Zicând: „Lasă, ce e noao și ție, Iisuse Nazarineane. Venit-ai să pierzi pre noi? Știu-te cine ești, sfântul lui Dumnezeu“.

Marc. 5, 7.

25. Și certă pre el Iisus, zicând: „Amuțeaște și ieși dentr’însul“.

Marc. 9, 25.

26. Și, scuturându-l pre el duhul cel necurat și strigând cu glas mare, ieși dentr’însul.

27. Și să spământară toți, cât să întreba întru eiș, zicând: „Ce e aceasta? Ce e învățătura cea noao aceasta, că, după puterea, și duhurilor celor necurate poruncește și ascultă de el?“

28. Și ieși veastia lui numaicât întru tot împrejurul Galileiului.

29. Și îndată ieșind den adunare, veniră în casa lui Simon și a lui Andreiu, cu Iacov și Ioan.

Mat. 8, 14; Luca 4, 38.

30. Iară soacra lui Simon zăcea de friguri prinsă și numaicât ziseră lui de ea.

31. Și, mergând, o sculă pre ea, țiindu-o de mână, și îndată lăsară pre ea frigurile și slujia lor.

32. Iară când fu sara într'apusul soarelui, aduseră cătră el pre toți beteagii și îndrăciții.

Mat. 8, 16; Luca 4, 40.

33. Și era tot orașul strânsu la ușă.

34. Și au vindecat pre mulți bolnavi cuprinși de multe fealiuri de boale și draci mulți au scos; și nu lăsa să grăiască dracii, că știia pre el.

Fapt. Ap. 16, 17 sq.

35. Și dimeneața, foarte de noapte sculându-se, ieși și mearse Iisus în loc pustiu și acolo să ruga.

Luca 4, 42.

36. Și mearseră după el Simon și carii era cu el.

37. Și aflând pre el, ziseră lui că „toți caută pre tine“.

38. Și grăi lor: „Blămaț în satele și în orașele ce-s mai aproape, ca să propoveduiescu și acolo, că pentru aceaea am venit“.

Luca 4, 43.

39. Și propoveduia în sinagoghiile lor, în toată Galilea, și dracii scotea.

40. Și veni cătră el un stricat, rugându-l pre el și îngenunchind la el și zicând lui că „de vei vrea, poți mă curăți“.

Mat. 9, 1; Luca 5, 12.

41. Iară Iisus, milostivindu-se, tinse mâna și atinse de el și zise lui: „Voiu, curățește-te“.

42. Și zicând el, îndată să duse de la el stricăciunea și să curăți.

43. Și răstindu-se lui, numaidecât mână pre el.

44. Și zise lui: „Caută nemelui nemică să nu spui, ce pasă de te arată popei și du, pentru curățenia ta, ce au poruncit Moisi, întru mărturia lor“.

Marc. 3, 12; Preoția 14, 2.

45. Iară el, ieșind, începu a propovedui multe și a vesti cuvântul, cât nu mai putea el aiavea în cetate să între, ce afară, în locuri pustie era, și veniia la el de pretutindenea.

CAP 2

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Matthei și ospățul cu vameșii.

Despre post. Ucenicii zmulg spice sâmbăta.

1. Și iară intră în Capernaum, după câteva zile, și să auzi că iaste în casă.
2. Și îndată să adunare mulți, cât nu mai putea încăpea nici pre lângă ușă, și grăia lor cuvântul.
3. Și veniră la el, aducând slăbănog, purtându-se de patru.

Mat. 9, 1, sq.; Luca 5, 17, sq.

4. Și neputându-se apropia către el pentru mulțime, descoperiră casa unde era și, spărgând, sloboziră patul în carele zăcea slăbănogul.

5. Și văzând Iisus credința lor, zise slăbănogului: „Fiiule, iartă-să ție păcatele tale“.

6. Și era acia șazând unii den cărturari și cugetând întru inimile lor:

7. „Ce grăiaște așa acesta hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai sânșur Dumnezău?“

8. Și îndată cunoscând Iisus, cu duhul său, că așa cugetă întru eiș, zise lor: „Ce cugetaț aceastea întru inemile voastre?“

Ioan 2, 24.

9. Care e mai lesne, a zise slăbănogului: ‘Iartă-ți-se păcatele tale’, au a zice: ‘Scoală și-ț ia patul tău și îmblă’?

10. Ce, ca să știț că are Fiiul Omenesc putearea a ierta păcatele pre pământ“, (zise slăbănogului:)

11. „Ție zic: Scoală și-ț ia patul tău și pasă la casa ta“.

12. Și îndată să sculă și, rădicându-ș patul, ieși înaintea tuturor, cât să mira toți și lăuda pre Dumnezău, zicând că „niciodinioară n’am văzut așa“.

13. Și ieși iară la mare și toată mulțimea veniia la el și învăța pre ei.

14. Și trecând, văzu pre Levi al lui Alfeu șazând la vamă și zise lui: „Vino după mine“ și, sculându-se, mearse după el.

Mat. 9, 9, sq.; Luca 5, 27.

15. Și fu când șădea el în casa lui și mulți vameș și păcătoși șădea cu Iisus și cu ucenicii lui, că era mulți și mergea după el.

16. Și văzând cărturarii și fariseii pre el mîncând cu vameșii și cu păcătoșii, ziseră ucenicilor lui: „Căci mîncă și bea cu vameșii și cu

păcătoșii?“

17. Și, auzând, Iisus zise lor: „N’au treabă cei ce pot de vraci, ce bolnavii. N’am venit să chem direpții, ce păcătoșii la pocăință“.

18. Și era ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postind și veniră și ziseră lui: „Căci ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iară ucenicii tăi nu postesc?“

Mat. 9, 14, sq.

19. Și zise lor Iisus: „Au pot posti fiii nuntei când iaste ginerele cu ei? Până când e ginerele cu ei, nu pot posti.

20. Iară vor veni zilele când să va lua de la ei ginerele și atuncea vor posti într’acealea zile.

21. Și nimeni nu coase peatecul nou în veșmântul vechiu, iară de nu, rădică plinirea lui cel nou celui vechiu și mai mare va fi spărtura.

Mat. 9, 16, sq.; Luca 5, 36.

22. Și nimeni nu bagă vinul nou în foi vechi, iară de nu, sparge vinul nou foi și vinul să varsă și foi pier; ce vinul nou în foi noi să bage“.

23. Și fu trecând el sâmbăta pren sămănături și începură ucenicii lui, mergând, a zmulge spicele.

Mat. 12, 8; Luca 6, 1; A 2 Leage 23, 24, sq.

24. Și zisără lui fariseii: „Iată, ce fac sâmbăta ce nu să cade?“

Ieș. 20, 10.

25. Iară el zicea lor: „Au niciodinioară n’au cetit ce-au făcut David când au avut lipsă și flămânzise el și cei ce era cu el?

26. Cum întră în casa lui Dumnezeu, pre vremea lui Aviathar arhiereul, și mănca pâinile sfinte, carele nu să cădea a mânca, ce numai popilor, și deade și celora ce era cu el?“

1 Împ. 21, 6; Ieș. 29, 32, sq.; Preoția 24, 9.

27. Și zise lor: „Sâmbăta pentru om s’au făcut, nu omul pentru sâmbăta“.

A 2 Leage 5, 14.

28. Dirept aceaea Fiiul Omenesc domn e și sâmbetei.

Luca 6, 5.

CAP 3

Vindecarea celui cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Muma și frații lui Iisus.

1. Și întră iară în sinagoghi și era acolo un om având mâna uscată.

Mat. 12, 9, sq.; Luca 6, 6.

2. Și-l păziia pre el de-l va vindeca sâmbăta, ca să-l defaime pre el.

3. Și zise omului celui ce avea mâna uscată: „Scoală-te în mijloc“.

4. Și zise lor: „Cade-să sâmbăta bine a face au rău a face, suflet a mântui au a-l piarde?“ Iară ei tăcea.

5. Și căutând spre ei cu mânie, mâhnindu-se de împietritura inimii lor, zise omului: „Tinde mâna ta“. Și tinse și să alcătui mâna lui sănătoasă ca și ceaealaltă.

3 Împ. 13, 6.

6. Și ieșind, fariseii făcea cu irodianii asupra lui sfat, ca pre el să-l piarză.

Mat. 12, 14.

7. Și Iisus să duse cu ucenicii lui cătră mare și multă mulțime den Galilea mergea după el și de la Iudea,

Luca 6, 17; Ioan 6, 1.

8. Și de la Ierusalim, și de la Idumea, și den ceaea parte de Iordan, și cei demprejurul Tirului și Sidonului, mulțime multă, auzând câte făcea, veniră cătră el.

9. Și zise ucenicilor lui ca să fie lui îndămână corăbioara, pentru mulțimea, ca să nu-l împresoare pre el.

10. Că pre mulți au vindecat, cât năvăliia spre el, ca să să atingă de el câți avea boale.

11. Și duhurile ceale necurate, când vedea pre el, cădea înaintea lui și striga, grăind că „Tu ești Fiiul lui Dumnezeu“.

Luca 4, 41.

12. Iară el mult certa pre ei, ca să nu-l facă arătat pre el.

Mat. 12, 16.

13. Și să sui în munte și chemă la sine pre ceia ce vrea însuș, și veniră cătră el.

14. Și făcu 12 ca să fie cu el și ca să-i trimiță pre ei să propoveduiască,

Mat. 10, 1; Luca 6, 13.

15. Și să aibă puteare să vindece boalele și să scoată dracii.

16. Și puse numele lui Simon – Petăr;

Mat. 10, 2. Ioan 1, 42.

17. Și Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui Iacov (și puse lor numele Voanergheș, ce să zice fiii tunetului),

Ps. 28, 3 și 68, 36.

18. Și Andreiu, și Filip, și Vartholomeiu, și Mattheiu, și Thoma, și Iacov a lui Alfeu, și Thadeu, și Simon Cananitul,

19. Și Iuda Iscariotis, carele și vânduse pre el.

20. Și veniră acasă, și să adună iară mulțime, cât nu putea ei nici bucate să mănânce.

Marc. 6, 31.

21. Și auzind cei de lângă el, veniră să prinză pre el, că zicea că „nu-și e în minte“.

22. Și cărturarii cei ce venise den Ierusalim zicea că are Velzevul și cum că cu domnul dracilor scoate dracii.

Mat. 9, 34 și 12, 24; Luca 11, 15.

23. Și, chemând pre ei, în pilde zicea lor: „Cum poate Satana pre Satana să scoată?

24. Și împărăția de să va împărți pre sine, nu poate sta împărăția aceea.

Luca 11, 17.

25. Și măcară casă de să va împărți pre sine, nu poate sta casa aceea.

26. Și Satana de au stătut pre sine și s’au împărțit, nu poate sta, ce are sfârșanie.

27. Nu poate nimeni vasele celui tare, întrând în casa lui, să le jăfuiască, de nu va lega întâiu pre cel tare, și atuncea casa lui va jăfui.

28. Adevăr zic voao că toate păcatele să vor ierta fiilor oamenilor, și hulele, oricâte vor huli.

29. Iară cela ce va huli în Duhul Sfânt nu are iertăciune în veac, ce iaste vinovat judecării de veac“.

30. Că zicea: „Duh necurat are“.

31. Deci veniră muma lui și frații și, stând afară, trimeaseră la el, chemându-l pre el.

32. Și șădea mulțimea împrejurul lui și ziseră lui: „Iată muma ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută“.

Luca 8, 20.

33. Și răspunse lor, zicând: „Cine iaste muma mea sau frații miei?“

34. Și, căutând pre ceia ce șădea prejur el, zise: „Iată muma mea și frații miei.

35. Că oricine va face voia lui Dumnezeu, acela e fratele meu și sora mea și muma mea“.

CAP 4

Pilda seminței. Certarea vântului și a mării.

1. Și iară începu a învăța, lângă mare, și să adună cătră el mulțime multă, cât el, întrând în corabie, șădea în mare, și toată mulțimea lângă mare era, pre uscat.

Mat. 13, 1, sq.; Luca 8, 4.

2. Și învăța pre ei în pilde multe, și zicea lor întru învățătura lui:

3. „Ascultați! Iată, ieși sămănătoriul a sămăna.

4. Și fu când sămăna, una căzu lângă cale și veniră pasărilor ceriului și o mâncară.

5. Iară alta căzu pre pietriș, unde nu avea pământ mult, și numaidecât răsări, pentru căci nu avea pământ într'adânc.

6. Și, răsărind soarele, să pârlă și, neavând rădăcină, să uscă.

7. Și alta căzu în spini, și crescură spinii, și o înecară, și rod nu deade.

8. Și alta căzu în pământ bun și deade rod, rădicându-să și crescând, și aduse una treizeci și una șasezeci și una o sută“.

9. Și zicea: „Cine are urechi de auzirea, să auză“.

10. Și când fu sânguru, întrebară pre el carii era lângă el, cu cei doisprăzece, de pildă.

11. Și zise lor: „Voao s'au dat să știți taina împărăției lui Dumnezeu, iară celor den afară în pilde toate vor fi,

Mat. 11, 25.

12. Ca, privind, să privească și să nu vază și, auzind, să auză și să nu înțeleagă, nu cândva să să întoarcă și să să iarte păcatele lor“.

13. Și zise lor: „Au nu știți pilda aceasta? Dară cum veți toate pildele înțeleage?

14. Cela ce samănă, cuvântul samănă.

15. Și aceștea sânt cei de lângă cale unde să samănă cuvântul și, deaca-l aud, numaicât vine Satana și ia cuvântul ce e sămănat întru inimile lor.

16. Și aceștea sânt așijderea cei ce samănă în pietrișu, carii, deaca aud cuvântul, îndată cu bucurie îl priimescu.

17. Și n'au rădăcină întru eiș, ce slabi sânt, decii, făcându-să strânsoare au gonire pentru cuvânt, numaidecât să smintescu.

18. Și aceștea-s carii aud cuvântul.

19. Și grijile veacului acestuia și înșălăciunea bogăției și pohtele ceale de alalte, întrând, îneacă cuvântul și fără rod să face.

20. Și aceștea sânt cei ce s'au sămănat în pământul cel bun, carii aud cuvântul și-l priimescu și aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și unul o

sută“.

21. Și zicea lor: „Au doară făclia să aprinde ca să să puie supt obroc sau supt pat? Au nu în sfeășnic să o puie?

22. Că nu iaste ceva ascuns carea să nu să vădească, nici pre ascuns sau făcut ce numai la ivală să vie.

Mat. 10, 26; Luca 8, 17.

23. De are cineva urechi de auzirea, să auză“.

Mat. 11, 15; Apoc. 2, 7.

24. Și zicea lor: „Vedeți ce auziți! Cu care măsură veți măsura, măsura-să-va voao, și să va adaoge voao, celor ce aud.

Mat. 7, 2; Luca 6, 38.

25. Că cine va avea, da-i-să-va lui, și carele n'are, și ce are lua-să-va de la el“.

Mat. 13, 12; Luca 8, 18.

26. Și zicea: „Așa iaste împărăția lui Dumnezeu, precum omul ar pune sămânța pre pământ.

27. Și doarme și să scoală, noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește, cum nu știe el.

28. Că pământul den eluș rodește: întâiu iarbă, după aceaea spic, după aceaea deplin grâu în spic.

29. Iară când va da rodul, numaidecât trimite seacerea, că au venit seceratul“.

30. Și zicea: „Cui vom asămăna împărăția lui Dumnezeu, sau în ce pildă vom închipui pre ea?

31. Ca grăunțul de muștariu carele, când să va sămăna în pământ, mai mic iaste de toate semințele care-s pre pământ.

Mat. 13, 31; Luca 13, 19.

32. Și deaca să samănă, crește și să face mai mare de toate legumile și face stâlpări mari, cât pot supt umbra lui pasările ceriului să sălășuiască“.

33. Și cu pilde ca aceastea multe grăiia lor cuvântul, cum putea a auzi.

34. Iară fără pildă nu grăiia lor; iară deosebi ucenicilor lui toate le spunea.

35. Și grăi lor într'aceaea zi, fiind sara: „Să treacem în ceaea parte“.

36. Și lăsând mulțimea, luă pre el, cumuș era, în corabie; și alte vase încă era cu el.

Mat. 8, 23.

37. Și să scorni vihor de vânt mare, iară valurile intra în corabie, cât mai să împlea ea.

38. Și era el în fundul corabiei, dormind pre căpătâiu; și-l deșteptară pre el și ziseră lui: „Învățătoriule, au nu bagi samă că pierim?”

39. Și, sculându-se, certă vântul și zise mării: „Domoleaște-te! Înfrânează-te!” Și încetă vântul și fu liniște mare.

Mat. 8, 26.

40. Și zise lor: „Ce sânteț înspăimaț așa? Cum n’aveți credință?”

Luca 24, 38.

41. Și să înfricoșară cu frică mare și grăia unul cătră alalt: „Oarecine iaste acesta, că și vântul și marea ascultă pre el?”

Ps. 106, 25.

CAP 5

Vindecarea unui om având duh necurat. Fămeia ce-i curgea sânge. Învierea fiicei lui Iair.

1. Și veniră de ceaea parte de mare, în laturea gadarineanilor.

Mat. 8, 28; Luca 8, 26.

2. Și ieșind el den corabie, îndată timpină pre el, dentru mormânturi, un om cu duh necurat.

3. Carele lăcașul avea în morminte, și nici cu lanțuri nu putea cineva să-l leage pre el.

4. Pentru că de multe ori fiind el în fiară și în lanțuri, și să rumpsease de el lanțurile și fiările să sfârâmase, și nimeni nu putea pre el să-l domolească.

5. Și în toată vremea, noaptea și ziua, prin munți și în morminte era, strigând și tăindu-se cu pietri pre sine.

6. Și, văzând pre Iisus de departe, alergă și să închină lui.

7. Și strigând cu glas mare, zise: „Ce e mie și ție, Iisuse, Fiiul lui Dumnezeu celui de sus? Juru-te pre Dumnezeu să nu mă muncești”.

8. (Că-i grăia lui: „Ieși duh necurat den om“.)

9. Și-l întreba pre el: „Ce ți-e numele?” Și răspunse grăind: „Legheon mi-e numele, că mulți sântem”.

10. Și ruga pre el mult ca să nu-i scoată pre ei afară den ținut.

11. Și era acolo, lângă munte, o turmă mare de porci păscând.

12. Și rugară pre el toți dracii, zicând: „Slobozi pre noi în porci, ca să înțrăm întru ei“.

13. Și-i slobozi pre ei Iisus îndată. Și, ieșind, duhurile ceale necurate înțrără în porci, și năvăli turma de pre țarmure în mare (și era ca la doao mii), și să înecară în mare.

14. Iară ceia ce păștea porcii fugiră și deaderă veaste în oraș și în sate; și ieșiră să vază ce iaste ceaea ce s’au făcut.

15. Și veniră cătră Iisus și văzură pre cel îndrăcit șazănd, și îmbrăcat, și întreg la minte pre acela ce avea legheonul, și să spământară.

16. Și spunea lor cei ce văzuse cum s’au făcut celui îndrăcitu și de porci.

17. Și începură a ruga pre el să ducă den hotarăle lor.

Mat. 8, 34.

18. Și, înțrând el în corabie, ruga pre el cel ce-au fost îndrăcit ca să fie cu el.

19. Iară Iisus nu lăsă pre el, ce zise lui: „Pasă la casa ta, cătră ai tăi, și vesteăște lor câte au făcut ție Domnul și te-au miluit“.

20. Și mearse și începu a propovedui în Decapolis câte i-au făcut lui Iisus; și toți să mira.

21. Și trecând Iisus în corabie iară în ceaea parte, să adună mulțime multă la el și era lângă mare.

22. Și iată, veni unul den mai-marii sinagogului, pre nume Iair, și, văzându-l pre el, căzu cătră picioarele lui.

Mat. 9, 18; Luca 8, 41.

23. Și rugă pre el mult, zicând că „Fiica mea spre moarte iaste, ca, viind, să pui mânila preste ea, ca să mă mântuiască și să trăiască“.

24. Și mearse cu el; și după el mergea mulțime multă și-l împresura pre el.

25. Și muiare oarecare fiind în curgere de sânge 12 ani

Preoția 15, 25; Mat. 9, 20; Luca 8, 43, sq.

26. Și mult pătimind de mulți vraci și cheltuindu-ș ce avuse toate și nemică nu folosindu-se, ce mai mult spre rău viind,

27. Auzind de Iisus, veni în mulțime den dos și atinse de veșmântul lui.

Luca 6, 19.

28. Că zicea că „măcar de aş atinge de veșmântul lui, mântui-mă-voiu“.

29. Și îndată săcă izvorul sângelui ei și simți cu trupul că să vindecă de acea boală.

30. Și numaidecât cunoscând Iisus întru sine putearea cea ce ieșise dentru el, întorcându-se cătră gloată, zicea: „Cine să atinse de veșmintele mele?“

31. Și ziseră lui ucenicii lui: „Vezi mulțimea împresurându-te și zici ‘cine să atinse de mine’“?

32. Și căută în laturi să vază pre cea ce au făcut aceasta.

33. Iară muiarea, spământându-se și tremurând, știind ce s’au făcut ei, veni și căzu la picioarele lui și spuse lui tot adevărul.

34. Iară el zise ei: „Fiică, credința ta te mântui, pasă în pace și fii sănătoasă de boala ta“.

35. Încă grăind el, veniră de la mai marele sinagogului zicând că „fata ta au murit, drept ce mai ostenești pre Învățătorul?“

36. Iară Iisus, numaicât auzind cuvântul grăindu-se, zise mai marelui sinagogului: „Nu te teame, numai ce creade!“

Luca 8, 50.

37. Și nu lăsă nici pre unul să meargă după sine, numai pre Petr și Iacov și pre Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și veni în casa mai marelui sinagogului și văzu gâlceavă, plângând și văietându-se mult.

Fac. 50, 10.

39. Și întrând, zise lor: „Ce gâlceviț și plângeț? Copila n’au murit, ce doarme“.

Ioan 11, 11.

40. Și râdea pre el. Iară el, scoțând pre toți, luo pre tatăl fecioarei și pre muma și pre carii era cu el și întră unde era fecioara zăcând.

41. Și prinzând fecioara de mână, zise ei: „*Talitha Kum*“, care iaste tălmăcindu-se: „Fecioară, (ție zic,) scoală!“

Luca 7, 14.

42. Și numaidecât să sculă fecioara și îmbla, că era ca de 12 ani. Și să mirară cu minune mare.

43. Iară el conteni pre ei mult, ca nimeni să nu știe aceasta. Și zise să-i dea ei să mănânce.

CAP 6

Trimiterea Apostolilor la propoveduire. Ioan Botezătorul și Irod. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus împlând pre mare.

1. Și ieși de acolo și veni la moșia sa, și mergea după el ucenicii lui.

2. Și, fiind sâmbătă, începu în sinagog a învăța. Și mulți, auzind, să mira zicând: „De unde-s acestuia acestea? Și care e înțelepciunea ce s’au dat lui? Că și puteri ca acestea pren mânilor lui să fac?”

3. Au nu iaste acesta teslariul, fiiul Mariei și frate lui Iacov și lui Iosie și Iudei și lui Simon? Și au nu sânt surorile lui acicea cătră noi?” Și să smintiia întru el.

Mat. 13, 55. Luca 4, 22.

4. Și grăia lor Iisus că „Nu iaste proroc necinstit, fără numai în moșia lui și întru rudenii și în casa lui”.

Ioan 4, 44.

5. Și nu putu acolo nici o puteare să facă, ce numai pre puținei bolnavi puse mânilor și-i vindecă.

6. Și să mira pentru necredința lor. Și îmbla satele împrejur, învățând.

7. Și chemă pre cei 12 și începu pre ei a-i trimite câte doi, câte doi și deade lor puteare spre duhurile ceale necurate.

Mat. 10, 1; Luca 9, 1.

8. Și porunci lor ca nemică să nu ia pre cale, numai toiag, nici traistă, nici pâine, nici bani în pungă.

9. Ce numai încălțați cu colțuni și să nu să îmbrace în doao veșminte.

10. Și zicea lor: „Veriunde veți intra în casă, acoloa rămâneți până veți ieși de acolo.

11. Și vericâți nu vor priimi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieșind de acoloa, scuturați prahul de supt picioarele voastre, întru mărturie lor. Adevăr zic voao că mai iușor va fi sodomleanilor au gomoreanilor în ziua judecării decât orașului aceluia”.

Mat. 10, 14.

12. Și ieșind, propoveduia ca să să pocăiască.

13. Și draci mulți scotea și ungea cu untdelemn pre mulți bolnavi și-i vindeca.

Iac. 5, 14.

14. Și auzi împăratul Irod (că arătat s’au făcut numele lui) și zicea că Ioan cela ce boteza s’au sculat den morți și drept aceeaa lucrează puterile întru el.

Mat. 14, 1; Luca 9, 7.

15. Alții zicea că Ilie iaste, iară alții zicea că iaste proroc sau ca unul den proroci.

16. Iară auzind, Irod zise că „Acesta e Ioan pre carele am tăiat eu, el s’au sculat den morți“.

17. Că Irod acesta, trimițând, au prins pre Ioan și l-au legat pre el în temniță, pentru Irodiada, muiarea lui Filip, fratelui său, căci o luase muiare.

Luca 3, 19 sq.

18. Că zicea Ioan lui Irod că „Nu ți se cade să aibi pre muiarea fratelui tău“.

Preoția 18, 16 sq.

19. Iară Irodiada pizmiia lui și vrea să-l omoară, și nu putea,

20. Că Irod să temea de Ioan, știind pre el om drept și sfânt, și-l socotiia pre el și, ascultând pre el, multe făcea și cu drag asculta pre el.

21. Și tâmplându-se o zi de bună vreme, când Irod nașterilor lui făcea cină boiarilor săi și căpitanilor și mai marilor Galileii,

22. Și întrând fata Irodiadei și jucând, și plăcând lui Irod și celor ce șădea cu el, zise împăratul featei: „Ceare de la mine ce vei vrea, și voiui da“.

23. Și să jură ei că „Au ce vei ceare de la mine da-ț-voiu ție, până la jumătate de împărăția mea“.

24. Iară ea, ieșind, spuse mâne-sa: „Ce voiui ceare?“ Iară ea zise: „Capul lui Ioan Botezătorul“.

25. Și întrând îndată, cu grabă, la împăratul, ceru, zicând: „Voiui ca să-mi dai acum, în blid, capul lui Ioan Botezătorul“.

26. Și împăratul, foarte întristându-se, pentru jurământuri și pentru ceia ce șădea cu el, nu vru să-i leapede cearerea.

27. Și numaidecât trimițând împăratul speculator, porunci să să aducă capul lui.

28. Iară el, mergând, tăie capul lui în temniță și-l aduse în blid și-l deade featei, și fata îl deade mâne-sa.

29. Și auzind, ucenicii lui veniră și luară trupul lui și-l puseră în mormânt.

30. Atuncea să adunară apostolii la Iisus și-i spuseră lui toate, și câte au făcut, și câte au învățat.

Mat. 14, 13; Luca 9, 10, sq.; Ioan 6, 1.

31. Și zise lor: „Veniți voi înșivă deosebi, în loc pustiiu, și odihniți puținel“. Că era mulți carii venia și cei ce mergea și nice să mănânce nu avea prileju.

32. Și mearseră în loc pustiiu cu corabia, sânguri.

33. Și văzând pre ei mergând mulțimea și conoscură pre el mulți și pedestri den toate orașale au alergat acolo și să apropiară pre ei și veniră la el.

34. Și ieșind, văzu Iisus mulțime multă și să milostivi spre ei, că era ca oile neavând păstoriu, și începu a învăța pre ei multe.

Mat. 9, 36.

35. Și iată, fiind vreame multă, mergând la el, ucenicii lui ziseră că „Pustiiu iaste locul și iată, vreame multă.

Mat. 14, 15; Marc. 8, 1.

36. Slobozi pre ei, ca să meargă pren sate și în orașale demprejur să-ș cumpere lor pâini, că n’au ce mânca“.

37. Iară el, răspunzând, zise lor: „Dați voi lor să mănânce“. Și ziseră lui: „Mergând să cumpărăm de doao sute de dinari pâini și să dăm lor să mănânce?“

38. Iară el zise lor: „Câte pâini aveți? Meargeți și vedeți“. Iară ei, știind, ziseră: „Cinci și doi pești“ .

39. Atunci porunci lor să-i așaze pre toți mease, mease pre iarbă vearde.

40. Și șazură ceate, ceate, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și luând ceale cinci pâini și cei doi pești, căutând la ceriu, blagoslovi și frânse pâinile și le deade ucenicilor lui, ca să le puie înaintea lor, și cei doi pești împărți tuturor.

42. Și mâncară toți și să săturară.

43. Și strânsără fărâməturi doaosprăzeace coșnițe pline și den pești.

44. Și era ceia ce au mâncat pâinile ca la cinci mii de oameni.

45. Și îndată sili pre ucenicii lui să între în corabie și să treacă înainte, în ceaea parte, în Vithsaida, până va slobozi el mulțimea.

Mat. 14, 22; Ioan 6, 17.

46. Și slobozind pre ei, mearse în munte să să roage.

47. Și fiind sara, era corabia în mijlocul mării și el însuși pre uscat.

48. Și văzu pre ei chinuindu-să când vâsliia corabia (că era vântul împotriva lor). Și în a patra strajă a nopții veni cătră ei îmblând pre mare și vrea să meargă pre lângă ei.

49. Iară ei, văzându-l pre el îmblând pre mare, le păru a fi o nălucă și strigară.

50. (Că toți îl vedea și să turburără.) Și îndată grăi cu ei și zise lor: „Cutezați! Eu sânt, nu vă teamereți“.

51. Și întră la ei în corabie și încetă vântul. Și ei mai vartos întru eiș să înfricoșă și să mira.

Marc. 4, 39.

52. Că n’au priceput la pâini, că era inima lor împietrită.

53. Și trecând, veniră la pământul Ghenesarethului și să deaderă la vad.

54. Și ieșind ei den corabie, numaidecât cunoscând pre el,

55. Alergând tot împrejurul locului aceluia, începură în paturi a purta bolnavii, unde-l auziia că iaste.

56. Și oriunde întra, în sate, au în cetăți, au țarini, pren târguri punea bolnavii și ruga pre el încai numai să să atingă de poalele veșmintelor lui. Și câți să atingea de el să vindeca.

Marc. 5, 27, 28; Mat. 9, 21.

CAP 7

Fățarnicia fariseilor. Fiica hananiencei. Vindecarea unui surdo-mut.

1. Și să adunară cătră el fariseii și unii den cărturari, carii viind den Ierusalim.

Mat. 15, 1, sq.

2. Și văzând pre unii den ucenicii lui cu mânil necurate (adecă nespălate) mâncând pâini, îi huliia.

Luca 11, 38.

3. Că fariseii și toți jidovii, de nu-ș spală mâinile cu pumnul, nu mănâncă, țiind rânduiala bătrânilor.

4. Și viind den târg, de nu spală, nu mănâncă; și altele multe sânt carele au luat a ținea: spălarea păharălor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceeaa întrebară pre el fariseii și cărturarii: „Pentru ce ucenicii tăi nu îmblă după rânduiala bătrânilor, ce cu mânil nespălate mănâncă pâine?”

6. Iară el, răspunzând, zise lor: „Bine au prorocit Isaia de voi, fățarnicii, cum iaste scris: ‘Acest norod cu buzele mă cinsteaște, iară inima lor departe e de la mine’.

Is. 29, 13.

7. Ce în deșărt mă cinstescu, învățând învățăturile poruncile oamenilor.

8. Că, lăsând porunca lui Dumnezeu, ți-neți obiceiul oamenilor: spălarea urcioarelor și a păharălor și altele asemenea ca acestea multe faceți“.

9. Și zicea lor că „Bine, lepădați porunca lui Dumnezeu, ca rânduiala voastră să păziți.

10. Că Moisi au zis: ‘Cinsteaște pre tată-tău și pre muma ta’ și ‘Cela ce va grăi de rău pre tată sau pre mumă, cu moarte să moară’.

Ieș. 20, 12.

11. Iară voi ziceți: ‘De ar zice omul tătâni-său sau mâni-sa: Corvan (ce iaste: Daru), ori cu carele de la mine te vei folosi’.

12. Și nu-l mai lăsaț pre el nemică să facă tătâne-său sau mâne-sa,

13. Călcând cuvântul lui Dumnezeu cu rânduiala voastră care aț rânduie; și asemenea ca acestea multe faceț“.

14. Și chemând toată mulțimea, grăiia lor: „Ascultaț pre mine toț și înțeleageți.

Mat. 15, 10.

15. Nemică nu iaste den afara omului, întrând într’însul, care poate pre el spurca, ce ceale ce ies dentru el, acealea sânt carele spurcă omul.

16. De are cineva urechi de auzirea, să auză“.

17. Și când întră în casă de la gloată, întreba pre el ucenicii lui de pildă.

18. Și zise lor: „Așa și voi neînțelegători sânteți? Nu vă priceapeț că tot cel ce den afară întră în om nu-l poate spurca pre el?

19. Că nu întră în inema lui, ce în mațe, și la șăzut iase, curățind toate bucatele“.

20. Și zicea că „Ce iase den om, aceaea spurcă pre omul.

21. Că denlăuntru, dentru inema oamenilor, ies cugetele reale, preacurviile, curviile, uciderile,

22. Furtușagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșălăciunea, necurăția, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia.

23. Aceastea reale toate ies denlăuntru și spurcă pre om“.

24. Și de acoloa sculându-se, mearse în hotarăle Tirului și a Sidonului și, întrând în casă, nu vrea să-l știe nimeni, și nu să putea ascunde.

Mat. 15, 21.

25. Pentru că auzind o muiare de el, carea avea o fată cu duh necurat, venind căzu la picioarele lui.

26. (Și muiarea era elină, siriancă finică de neam). Și rugă pre el ca să scoață dracul den fata ei.

27. Iară Iisus zise ei: „Lasă mai nainte să să sature fiii, că nu e bine a lua pâinea fiilor și a o arunca căteilor“.

Mat. 15, 26.

28. Iară ea răspunse și zise lui: „Așa, Doamne, că și căteii de supt masă mănâncă den fărâmele fiilor“.

29. Și zise ei: „Pentru acest cuvânt, pasă, ieșit-au dracul den fata ta“.

30. Și mergând în casa ei, află dracul ieșit și fata zăcând în pat.

31. Și iară ieșind den hotarale Tirului și Sidonului, veni la Marea Galileiului, pren mijlocul hotarălor a Decapoleos.

Mat. 15, 29.

32. Și aduseră lui un surd, grăind anevoie, și rugară pre el să-ș puie mâna pre el.

Mat. 9, 32; Luca 11, 14.

33. Și luând pre el den mulțime deusebi, puse deagetele sale în urechile lui și, scuipând, au atinsu de limba lui.

Marc. 8, 23.

34. Și căutând spre ceriu, suspină și zise lui: „*Effatha!*“, ce iaste: „Deșchide-te“.

Ioan 11, 41.

35. Și numaidecât să deșchiseră auzurile lui și să dezlegă legătura limbii lui și grăiia drept.

36. Și-i contenii pre ei ca nemălui să spuie; iară cât conteniia pre ei, ei mai vârtos striga.

37. Și mai vârtos să mira, zicând: „Toate le-au făcut bine: face și pre surzi a auzi, și mușii a grăi“.

Fac. 1, 31.

CAP 8

Minunea cu ceale șapte pâini. Iudeii cerând sămn din ceriu. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petăr și certarea lui.

1. În zilele acealea, prea multă gloată fiind și neavând ce mânca, chemând Iisus pre ucenicii lui, zise lor:

Mat. 15, 32.

2. „Milă mi-e de mulțime, că, iată, trei zile așteaptă lângă mine și n’au ce mânca.

3. Și de-i voiui lăsa pre ei flămânzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii dentr'înși de departe au venit“.

4. Și răspunseră lui ucenicii lui: „De unde pre aceștea va putea cineva aicea să-i sature de pâine în pustie?“

5. Și întreba pre ei: „Câte pâini aveț?“ Iară ei ziseră: „7“.

6. Și porunci mulțimei să șază pre pământ. Și luând ceale 7 pâini, mulțemind, frânse și deade ucenicilor lui să le puie înainte; și puseră înaintea mulțimei.

7. Și avea și puținei peștișori și, blagoslovindu-i, zise să puie înainte și aceia.

8. Deci mâncară și să săturară și luară rămașițe de fărmituri 7 coșnițe.

4 Împ. 4, 44.

9. Și ceia ce mâncară era ca la 4000; și-i slobozi pre ei.

10. Și numaicât întrând în corabie cu ucenicii lui, veni în părțile Dalmanuthei.

11. Și ieșiră fariseii și începură a să prici cu el, cerșind de la el sămn den ceriu, ispitind pre el.

Mat. 12, 38 și Mat. 16, 1.

12. Și suspinând cu duhul său, zise: „Pentru ce neamul acesta caută sămn? Adevăr zic voao, de să va da rudei aceștiia sămn“.

13. Și lăsând pre ei, întrând iară în corabie, mearse de ceaea parte.

14. Și uitară ucenicii lui să ia pâini și mai mult de o pâine n'avea cu ei în corabie.

Mat. 16, 5, 6.

15. Și porunciia lor, zicând: „Căutaț, vedeț de cătră aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod“.

Luca 12, 1.

16. Și să socotiia unul cu alalt, zicând că „pâini nu avem“ .

17. Și știind, Iisus zise lor: „Ce vă socotiț că pâini nu aveț? Încă nu socotiț, nici înțeleageț? Încă împietrită aveț inima voastră?“

Marc. 6, 52; Luca 24, 25.

18. Ochi având nu vedeț și urechi având nu auziț și nu vă aduceț aminte?

19. Când am frânt ceale 5 pâini la ceale 5000, câte coșuri pline de fărmituri aț rădicat?“ Ziseră lui: „Doaosprăzeace“.

Mat. 14, 19; Luca 9, 13; Ioan 6, 9, 13.

20. „Și când ceale șapte la cei 4000, câte coșuri pline de fărâme aț luat?“ Ei ziseră: „Șapte“.

Mat. 15, 34.

21. Și zise lor: „Cum nu priceape?”

22. Și veni în Vithsaida; și adusă ră lui un orb și rugă ră pre el ca să atingă pre el.

Marc. 6, 56.

23. Și prinzând mâna orbului, îl scoase pre el afară den oraș și, scuihind în ochii lui, puindu-ș mâinile pre el, întrebă pre el de veade ceva.

Marc. 7, 32, sq.; Ioan 9, 6.

24. Și rădicându-ș ochii, zise: „Văz pre oameni, că ca copacii îmblând îi văz”.

25. După aceaea iară puse mâinile pre ochii lui și făcu iară pre el să caute, și să îndireptă și văzu luminos pre toți.

26. Și trimise pre el la casa lui, zicând: „Nice în sat să întri, nice să spui cuiva în sat”.

Marc. 7, 36.

27. Și ieși Iisus și ucenicii lui în satele Chesariei lui Filip; și pre cale întreba pre ucenicii lui, zicând lor: „Cine mă zic oamenii a fi?”

Mat. 16, 13.

28. Iară ei răspunsără: „Ioan Botezătorul, și alții Ilie, iară alții unul den proroci”.

29. Și el zise lor: „Dară voi cine mă ziceți a fi?” Și răspunzând, Petr zise lui: „Tu ești Hristos”.

Ioan 1, 49 și 6, 69.

30. Și certă pre ei ca să nu spuie nemunui de el.

31. Și începu a învăța pre ei că trebuie Fiiului Omenesc multe a păți și a să izgoni de bătrâni și de arhieriei și de cărturari și a să omorî și după trei zile a învia.

Mat. 16, 21.

32. Și aiave grăiia cuvântul. Și apucând pre el Petr, începu a-l certa.

33. Iară el, întorcându-se și văzând pre ucenicii săi, certă pre Petr, zicând: „Pasă denapoia mea, satano, că nu gândești ceale ale lui Dumnezeu, ce ceale ale oamenilor”.

2 Împ. 19, 22.

34. Și chemând pre mulțime cu ucenicii lui, zise lor: „Cine va vrea după mine să vie să să leapede de sine și să ia crucea lui și să vie după mine.

35. Că cine va vrea sufletul lui pentru mine și pentru Evanghelie, acela va mântui pre el.

Mat. 10, 39; Luca 17, 33.

36. Că ce va folosi omul de ar dobândi lumea toată și-ș va păgubi sufletul lui?

Mat. 16, 26.

37. Sau ce schimbu va da omul pentru sufletul lui?

38. Că cine să va rușina de mine și de cuvintele mele în ruda aceasta preacurvară și păcătoasă, și Fiiul Omenescu să va rușina de el când va veni întru slava Tatului Său cu îngerii cei sfinți“.

Ier. 9, 2. Mat. 10, 33; Luca 12, 9; 2 Tim. 2, 12.

CAP 9

Schimbarea la Față a lui Hristos. Vindecarea lunaticului. Cearta ucenicilor pentru întâietate. Ferirea de scandal.

1. Și zicea lor: „Adevăr zic voao că sânt unii, den carii stau aicea, carii nu vor gusta moartea până vor vedea împărăția lui Dumnezeu viind cu putere“.

Mat. 16, 28, sq.; Luca 9, 27.

2. Și după șase zile luo Iisus pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan și-i aduse pre ei într'un munte înalt, numai ei de eiși, și-ș schimbă fața înaintea lor.

3. Și veșmintele lui fură sclipindu, albe foarte, ca zăpada, carele nălbitori pre pământ nu poate să le nălbească.

Mat. 25, 3.

4. Și să arătă lor Ilie cu Moisi, grăind cu Iisus.

5. Și răspunzând Petăr, zise lui Iisus: „Ravvi, bine e noao să fim aicea; și să facem trei colibi: ție una și lui Moisi una și lui Ilie una“.

6. Că nu știia ce va grăi, că era înfricoșat.

7. Și fu nuor umbrind pre ei și veni glas den nuor, zicând: „Acesta iaste Fiiul Mieui cel iubit, pre el ascultați“.

Mat. 3, 17; 2 Petr. 1, 17.

8. Și numaidcât căutând împrejur, pre nimeni nu mai văzură, ce numai pre Iisus Însuș cu ei.

9. Iară pogorând ei den munte, conteni pre ei ca să nu povestească nemănu carele au văzut, ce numai când să va scula Fiiul Omenesc den morți.

10. Și cuvântul țânură întru ei, întrebându-să: „Ce iaste a să scula den morți?”

11. Și întrebare pre el, zicând: „Dară căci zic cărturarii că să cade Ilie să vie mai nainte?”

Mal. 4, 5.

12. Iară el, răspunzând, zise lor: „Iată, Ilie, viind mai nainte, va tocmi toate. Și cumu e scris de Fiiul Omenesc ca să pață multe și să să defaime.

Is. 53, 3 sq.

13. Ce zic voao că și Ilie au venit și făcură lui câte vrură, cum e scris asupra lui”.

Mat. 11, 14.

14. Și viind cătră ucenici, văzu mulțime multă prejur ei și cărturari întrebându-să cu ei.

15. Și îndată toată mulțimea, văzând pre el, să spământă și, alergând, da mâna cu el.

16. Și întrebă pre cărturari: „Ce vă priciți întru voi?”

17. Și răspunzând, unul den mulțime zise: „Învățătoriule, aduș pre fiiul meu la tine, având duh mut.

Mat. 17, 14; Luca 9, 38.

18. Și oriunde îl apucă, sparge pre el și spumează și scârșnește dinții lui și să usucă. Și ziș ucenicilor tăi ca să-l scoată, și nu-l putură”.

19. Iară el, răspunzând, zise lui: „O, rudă necredincioasă, până când voi fi la voi? Până când voi suferi pre voi? Aduceți-l la mine”.

20. Și-l adusără la el. Și văzându-l pre el, îndatăș duhul scutură pre el și, căzând la pământ, tăvăliia-se aspumând.

21. Și întrebă pre tatăl lui: „Câtă vream iaste de când s’au făcut lui aceasta?” Iară el zise: „Den copilărie.

22. Și de multe ori pre el și în foc l-au aruncat, și în ape, ca să-l piarză pre el. Ce ce poți, ajută noao, fiindu-ți milă de noi”.

23. Iară Iisus zise lui: „De poți creade, toate să pot celui ce creade”.

Luca 17, 6.

24. Și îndată strigând tatăl copilului, cu lacrimi zicea: „Crezu, Doamne! Ajută necredinței mele”.

25. Deci văzând Iisus că năvălește mulțimea, certă pre duhul cel necurat, zicând lui: „Duh mut și surd, eu ție poruncesc: Ieși dentr’însul și de-acum să nu mai întri într’însul!”

26. Și strigând și mult scuturând pre el, ieși; și fu ca un mort, cât mulțimea zicea că au murit.

27. Iară Iisus, prinzându-l de mână, rădică pre el, și să sculă.

28. Și întrând el în casă, ucenicii lui întrebară pre el de eiș: „Căci noi nu-l putum scoate pre el?”

Mat. 17, 19.

29. Și zise lor: „Acest fealiu cu nemică nu poate să iasă, fără numai cu rugăciune și cu post”.

30. Și de acolo ieșind, împreună mergea pren Galilea, și nu vrea să-l știe nimeni.

31. Că învăța pre ucenicii săi și zicea lor că Fiiul Omenesc să va da în mânilor oamenilor și-l vor omorî pre el și, omorându-l, a treia zi va învie.

Mat. 17, 22.

32. Iară ei nu înțeleaseră cuvântul și să temea a întreba pre el.

33. Și veni în Capernaum. Și fiind în casă, întrebă pre ei: „De ce vă prigoniiți pre cale?”

34. Iară ei tăcură, că să prigonise pre cale unul cu alt, cine are fi mai mare întru ei.

Mat. 18, 1; Luca 9, 46.

35. Și șazănd, chemă pre cei 12 și zise lor: „Cela ce vrea să fie cel dentâiu, fi-va mai apoi de toți și tuturor slugă”.

Marc. 10, 43.

36. Și luând un copil, puse pre el în mijlocul lor și, luându-l în brațe, zise lor:

37. „Oricine va priimi pre unul den cești copii în numele mieu, pre mine priimește; și cine priimește pre mine, nu priimește pre mine, ce pre cela ce m’au trimis pre mine”.

Mat. 10, 40; Ioan 13, 20.

38. Iară Ioan răspunse lui, zicând: „Învățătoriule, văzut-am pre oarecine întru numele tău scoțând dracii, carele nu vine după noi, și l-am contenit pre el, pentru că nu vine după noi”.

Num. 11, 27, sq.; Luca 9, 49, sq.

39. Iară Iisus zise: „Nu-l opriți pre el, că nimeni nu iaste care va face puteare în numele mieu și să poată curund rău grăi de mine.

1 Cor. 12, 3.

40. Că oricine nu iaste împotriva voastră, pentru voi iaste.

Marc. 12, 30.

41. Că vericine va da voao un păhar de apă în numele meu, căci ai lui Hristos sânteți, adevăr grăiesc voao, nicicum nu va piarde plata lui.

Marc. 10, 42.

42. Și vericine va sminti pre unul de acești mici, carii cred întru mine, mai bine iaste lui de va zăcea piatră de moară prejur grumazii lui și să va arunca în mare.

Mat. 18, 6; Luca 17, 2.

43. Și de te smintește mâna ta, taie-o, mai bine e ție ciung în viață să întri, decât, doao mâni având, să întri în gheena, în focul cel nestins,

Mat. 5, 30.

44. Unde viarmele lor nu moare și focul nu se stinge.

Is. 66, 24.

45. Și de te va sminti piciorul tău, taie pre el, mai bine iaste ție în viață să întri șchiop, decât, doao picioare având, să te bagi în gheenă, în focul nestins,

Mat. 18, 8.

46. Unde viarmele lor nu moare și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește ochiul tău, scoate-l, mai bine iaste ție cu un ochiu să întri întru împărăția lui Dumnezeu, decât, doi ochi având, să te bagi în focul gheenei,

Mat. 5, 29.

48. Unde viarmele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Că tot cu foc să va săra, și toată jârtva cu sare să va săra.

Preoția 2, 13.

50. Bună e sarea; iară sarea de să va face nesărată, cu ce o veți îndulci? Aveți întru voi sare și vă veți împăca unii cu alalți“.

Mat. 5, 13; Luca 14, 34.

CAP 10

Întrebare despre despărțenie. Iisus blagoslovește copiii. Bogatul doritor de viața veșnică. Iisus vestește patimile sale. Fiii lui Zevedei. Vartimeiu orb.

1. Și de acolo sculându-se, veni în hotarale Iudeii, de ceaea parte de Iordan, și să adună iară la el mulțime și, cum avea obicei, iară-i învăța pre ei.

Mat. 19, 1, sq.

2. Și apropiindu-se fariseii, întrebară pre el: „Oare cade-se bărbatului a-ș lăsa muiarea?“, ispitindu-l pre el.

3. Iară el, răspunzând, zise lor: „Ce au poruncit voao Moisi?“

4. Iară ei ziseră: „Moisi au rânduit să-i scrie carte de despărțire și să o lase“.

A 2 Leage 24, 1; Mat. 5, 31.

5. Și răspunzând, Iisus zise lor: „Cătră năsilnicia inemii voastre au scris voao porunca aceasta.

6. Iară de 'nceputul zidirei, bărbat și muiarea i-au făcut Dumnezeu pre ei.

Fac. 1, 27; 2, 24.

7. Dirept aceaea va lăsa omul pre tată-său și pre mumă-sa și să va lipi cătră muiarea lui.

8. Și vor fi amândoi un trup, cât de-acii nu mai sânt doi, ce un trup.

1 Cor. 6, 16.

9. Deci care au împreunat Dumnezeu, omul să nu desparță“.

Mat. 19, 6.

10. Și în casă iară întrebară ucenicii lui pre el de acela lucru:

11. „Și vericine-ș va lăsa muiarea lui și va lua alta, preacurveaște spre ea.

Mat. 5, 32; Luca 16, 18.

12. Și muiarea, de-ș va lăsa bărbatul ei și să va mărita după altul, preacurveaște“.

13. Și aduseră lui copii, ca să să atingă de ei, iară ucenicii certa pre ceia ce-i aducea.

Mat. 19, 13, sq.; Luca 18, 15, sq.

14. Carea văzând Iisus, nu-i păru bine și zise lor: „Lăsaț copiii să vie la mine și nu oprireț pre ei, că unora ca acestora iaste împărăția lui Dumnezeu.

15. Adevăr grăiescu voao, vercine nu va priimi împărăția lui Dumnezeu ca copilul, nu va întra întru ea“.

Mat. 18, 3.

16. Și, luându-i în brațe, puse-ș mânil pre ei și-i blagoslovi.

Marc. 9, 36.

17. Și ieșind el în cale, alergă oarecine și, îngenunchind înaintea-i, întreba pre el: „Învățătoriule bune, ce voi face ca să moștenescu viața veacilor?“

Mat. 19, 16; Luca 18, 18.

18. Iară Iisus zise lui: „Ce-m zici bun? Nimeni nu iaste bun fără numai unul Dumnezeu.

19. Știi poruncile: nu preacurvi, nu omori, nu fura, nu mărturisi strâmbu, nu păgubi, cinsteaște pre tatăl tău și pre mamă-ta“.

Ieș. 20, 12; A 2 Leage 5, 16 sq.

20. Iară el, răspunzând, zise lui: „Învățătoriule, acestea toate le-am păzit den tinerețele mele“.

21. Iară Iisus, căutând spre el, îl îndrăgi și-i zise lui: „Încă una-ți lipsește: pasă, câte ai vinde și dă săracilor, și vei avea comoară în ceriu; și vino de umblă după mine, luându-ți crucea“.

Mat. 6, 20; Luca 12, 33.

22. Iară el, întristându-se pentru cuvânt, să duse mâhnit, că avea avuție multă.

23. Și căutând Iisus împrejur, zise ucenicilor lui: „Cum anevoie ceia ce au avuțiile întru împărăția lui Dumnezeu vor intra!“

Marc. 4, 18 sq. Mat. 19, 23; Luca 18, 24.

24. Iară ucenicii să mira de cuvintele lui. Iară Iisus, răspunzând, iară zise lor: „Fiilor, cum anevoie iaste celor ce nădejduiesc pren avuții a intra întru împărăția lui Dumnezeu:

Ps. 61, 10; 1 Tim. 6, 17.

25. Mai lesne iaste cămillei pren urechile acului a treace, decât bogatului întru împărăția lui Dumnezeu să între“.

26. Iară ei mai mult să mirară, zicând întru eiș: „Cine poate să să spăsească?“

27. Iară Iisus, căutând spre ei, zise: „La oameni fără putință e, iară nu la Dumnezeu, că toate să pot lângă Dumnezeu“.

Luca 1, 37.

28. Și începu Petăr a zice lui: „Iată, noi am lăsat toate și am venit după tine“.

Mat. 19, 27; Luca 18, 28.

29. Și răspunzând, Iisus zise: „Adevăr grăiesc voao, nimeni nu iaste carele ș'au lăsat casa, sau frații, sau surorile, sau tată, au muma, au muiarea, sau feciorii, au moșii pentru mine și pentru Evanghelie,

30. De nu va lua cu o sută de părți mai mult: acum, în vremea aceasta, case și frați și surori și mume și feciori și moșii cu goniri, și în veacul cel viitoriu viața veacinică.

31. Că mulți vor fi cei dentâiu apoi și cei de apoi întâiu“.

Mat. 19, 30; Luca 18, 30.

32. Și era pre cale, suindu-se în Ierusalim, și Iisus era mergând înainte-le. Și să spământară și mergând după el să temea. Și luând iară pre cei 12, începu lor a spune ceale ce era lui să să întâmple,

Mat. 20, 17; Luca 18, 31.

33. Că, „Iată, ne suim la Ierusalim și Fiiul Omenesc da-să-va arhiereilor și cărturarilor; și-l vor judeca pre el spre moarte și vor da pre el limbilor.

Mat. 16, 21.

34. Și vor batjocuri pre el și-l vor bate pre el și-l vor scuipi pre el și-l vor omorî pre el și a treia zi va învia“.

35. Și veniră cătră el Iacov și Ioan, feciorii lui Zevedeu, zicând: „Învățătoriule, vom ca verice vom ceare să faci noao“.

Mat. 20, 20.

36. Iară el zise lor: „Ce veț să vă fac voao?“

37. Iară ei ziseră lui: „Dă-ne noao ca să șădem unul de-a dreapta ta, altul de-a stânga ta, întru slava ta“.

38. Iară Iisus zise lor: „Nu știț ce ceareț! Putea-veț bea păharul care eu beau și cu botezul care eu mă botez să vă botezați?“

Luca 12, 50.

39. Iară ei ziseră lui: „Putea-vom“. Iară Iisus zise lor: „Păharul care eu voiui bea bea-l-veț, și cu botezul care eu mă voiui boteza boteza-vă-veț.

Fapt. Ap. 12, 2.

40. Iară a ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea nu iaste mie a da, ce celora ce s’au gătit“.

Mat. 25, 34.

41. Și auzind cei zeace, începură a să mânia pre Iacov și pre Ioan.

42. Iară Iisus, chemând pre ei, zise lor: „Știț că cei ce li să pare a birui pre limbi domnesc pre ei și mai-marii lor stăpânesc pre ei.

Mat. 20, 25 sq.; Luca 22, 25 sq.

43. Iară întru voi nu va fi așa, ce cine va vrea să fie mare întru voi, să fie slugă voao.

Marc. 9, 35.

44. Și cela ce va vrea să fie voao întâiul, fi-va slugă tuturor.

1 Petr. 5, 3.

45. Că și Fiiul Omenesc n’au venit să i să slujască, ce să slujască și să dea sufletul lui răscumpărare pentru mulți“.

46. Și veniră în Erihon. Și ieșind el den Erihon și ucenicii lui și mulțime multă, Vartimeiu orbul, fiiul lui Timeiu, șădea lângă cale, cerșind.

Mat. 20, 29; Luca 18, 35.

47. Și auzind că iaste Iisus Nazarineanul, începu a striga și a zice: „Fiiul lui David, Iisuse, miluiaște-mă!”

48. Și certa pre el mulți ca să tacă, iară el cu mult mai vârtos striga: „Fiiul lui David, miluiaște-mă!”

49. Și stând Iisus, zise să-l cheame. Și chemară pre orbul, zicând lui: „Cutează, scoală, că te cheamă”.

50. Iară el, lepădând veșmântul său, să sculă de veni la Iisus.

51. Și răspunzând, zise Iisus lui: „Ce vei să-ț fac ție?” Iară orbul zise lui: „Învățătoriule, ca să văz”.

52. Iară Iisus zise lui: „Pasă, credința ta te vindecă”. Și atunceaș văzu și mergea după Iisus pre cale.

CAP 11

Întrarea în Ierusalim. Blestemarea smochinului. Izgonirea zarafilor din besearică.

1. Și când să apropiară cătră Ierusalim, la Vithfaghi și Vithania, cătră Muntele Maslinilor, trimise doi den ucenicii lui.

Mat. 21, 1 sq; Luca 19, 29, sq; Ioan 12, 12, sq.

2. Și zise lor: „Meargeț în cel sat ce e în preajma voastră și, îndată întrând într’însul, afla-veț un mânz legat, pre carele nimeni den oameni n’au șăzut. Dezlegându-l pre el, aduceți-l.

3. Și de ar zice voao cineva: ‘Ce faceț aceasta?’, ziceț că Domnului trebuiaște și numaidecât îl va trimite acicea”.

4. Deci mearseră și aflară mânzul, legat lângă ușă, afară la răspântia drumului, și-l dezlegară pre el.

5. Și unii den carii sta acoloa ziseră lor: „Ce faceț de dezlegaț mânzul?”

6. Iară ei ziseră lor cum le poruncise Iisus, și-i lăsară pre ei.

7. Și aduseră mânzul la Iisus și puseră pre el veșmintele lor și șăzu pre el.

Ioan 12, 14.

8. Iară mulți așternură veșmintele lor pre cale, iară alții tăia stâlپări den copaci și le așternea pre cale.

9. Și cei ce mergea înainte și cei dendărăt striga, grăind: „Osanna! Blagoslovit cel ce vine întru numele Domnului!

Ioan Ps. 117, 24.

10. Blagoslovită împărăția carea vine întru numele Domnului părintelui nostru David! Osanna întru înălțime!“

11. Și întră în Ierusalim Iisus și în besearică și, căutând împrejur toate, fiind ceasul de sară, ieși în Vithania cu cei doisprăzece.

12. Și a doao zi, ieșind ei den Vithania, flămânzi.

Mat. 21, 18, sq.

13. Și văzând un smochin de departe având frunze, veni să vază, cândai va afla ceva într'însul; și deaca veni la el, nemica nu află, fără numai frunzele, că nu era încă vreamea smochinelor.

14. Și, răspunzând, Iisus zise lui: „De acum niceodinioară nimeni den tine rod să nu mănânce în veac“. Și auziia ucenicii lui.

15. Și veniră iară în Ierusalim. Și întrând Iisus în besearică, începu a scoate pre cei ce vindea și cumpăra în besearică, și measele schimbătorilor și scaunile celor ce vindea porumbi le răsturnă.

Mat. 21, 12; Luca 19, 45; Ioan 2, 14.

16. Și nu lăsa pre nimeni să poarte vas pren besearică.

17. Și învăța zicând lor: „Au nu iaste scris că casa mea casă de rugăciune să va chema, la toate limbile? Iară voi făcut-aț pre ea peșteră tâlharilor“.

Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

18. Și auziră cărturarii și mai-marii popilor. Și căuta cum l-ar piarde pre el, că să temea de el, căci toată mulțimea să mira de învățătura lui.

Luca 19, 47 sq.

19. Iară când fu sară, ieși Iisus afară den oraș.

20. Și dimineața trecând, văzură smochinul uscat den rădăcină.

Mat. 21, 20.

21. Atuncea, aducându-ș aminte, Petăr zise lui: „Ravvi, iată, smochinul pre carele blestemași secă“.

Evrei 6, 8; Avvac. 3, 17.

22. Și, răspunzând, Iisus zise lor: „Aveți credința lui Dumnezeu.“

23. Că adevăr grăiescu voao, că cine ar zice muntelui acestuia: Rădică-te și te aruncă în mare, și nu să va îndoi întru inima sa, ce să crează că cealea ce va zice vor fi, fi-va lui au ce va zice.

Mat. 17, 20.

24. Dirept aceasta zic voao: Toate câte veți ceare, rugându-vă, să creadeți că veți lua și vor fi voao.

Mat. 7, 7 și 21, 22; Luca 11, 9.

25. Și când stați a vă ruga, iertați asupra cuiva verice aveți, ca și Tatăl vostru cel den ceriuri să iarte voao greșalele voastre.

Efes. 4, 32.

26. Iară de nu veți ierta voi, nice Tatăl vostru cel den ceriuri va ierta voao greșalele voastre“.

Mat. 6, 15.

27. Și veniră iară în Ierusalim. Și, în besearică îmblând el, veniră la el mai-marii popilor și cărturarii și bătrânii.

Mat. 21, 23; Luca 20, 1 sq.

28. Și zisără lui: „Cu ce puteare faci aceastea? Și cine Ț’au dat Ție această puteare ca să faci aceastea?“

Ieș. 2, 14.

29. Iară Iisus, răspunzând, zise lor: „Întreba-voiu și eu pre voi un cuvânt; și-m răspundeți mie, și eu voiu spune voao cu ce puteare facu aceastea:

30. Botezul lui Ioan den ceriu era, au de la oameni? Răspundeți-mi!“

31. Și cugetară întru sine, grăind: „De vom zice: ‘Den ceriu’, va zice: ‘Direp ce dară n’ăți crezut lui?’

Luca 7, 30.

32. Ce de vom zice: ‘De la oameni’“, să temea de norod, că toți-l avea pre Ioan că adevărat proroc era.

Mat. 14, 5.

33. Și, răspunzând, zisără lui Iisus: „Nu știm“. Și Iisus, răspunzând, zise lor: „Nici eu voiu spune voao cu ce puteare fac aceastea“.

CAP 12

Pilda viei. Plata dajdiei. Saducheii tăgăduind Învierea. Legiuitoriul. Al cui Fiu iaste Hristos. Fățăria cărturarilor. Cei doi bani ai văduvei.

1. Și începu lor în pilde a zice: „Un om sădi vie, și împrejur o îngrădi, și săpă teasc, și zidi turn, și o deade lucrătorilor, și să duse departe.

Mat. 21, 33 sq; Luca 20, 9 sq. Ps. 79, 9; Is. 5, 1; Ier. 2, 21.

2. Și trimise la viari slugă la vreame, ca să ia de la viari den roada viei.

3. Iară ei, prinzând pri el, îl bătură și-l trimiseră deșărt.

4. Și iară trimise cătră ei altă slugă; și pre acela, ucigându-l cu pietri, îi sparseră capul și-l trimiseră batjucorit.

5. Și iară pre altul trimise, și pre acela omorâă; și pre alții mulți, pre unii bătându-i, iară pre alții omorând.

6. Deci încă un fiiu având iubit al său, trimise și pre acela cătră ei, pe urmă zicând că ‘Să vor rușina de fiiul meu’.

7. Iară viarii ziseră întru sine că ‘Acesta iaste moșteanul, veniți să omorâm pre el și a noastră va fi moșia’.

Ps. 2, 2, 8; Mat. 26, 3.

8. Și prinzându-l pre el, omorâă-l și-l lepădară afară den vie.

Evr. 13, 12.

9. Ce dară va face domnul viei? Veni-va și va piarde pre lucrători și va da via altora.

10. Nici scrisoarea aceasta ați cetit: ‘Piatra carea o lepădară ziditorii, aceea fu în capul unghiului’?

Ps. 117, 21, 22; Mat. 21, 42.

11. De la Domnul fu aceasta și iaste minunată în ochii noștri“.

12. Și căuta pre el să-l prinză, ce să temură de mulțime, că conoscură că spre ei zice acea pildă. Și lăsându-l pre el, să duseră.

Mat. 14, 5.

13. Și trimiseră la el unii den farisei și den irodiani, ca să-l prinză cu cuvântul.

Mat. 22, 15; Luca 20, 20.

14. Iară ei, deaca veniră, ziseră lui: „Învățătoriule, știm-te că adevărat ești și nu grijăști de nemică, că nu cauți în fața oamenilor, ce în dreptate calea lui Dumnezeu înveți. Cade-se a da dajde împăratului au ba? Da-vom au nu vom da?“

15. Iară el, știind fățaria lor, zise lor: „Ce mă ispitiți? Aduceți-m un ban să văzu“.

16. Iară ei aduseră. Și zise lor: „Al cui chip iaste acesta și scriptura?“ Iară ei ziseră lui: „A lui chesariu“.

17. Și, răspunzând, Iisus zise lor: „Daț ce e a lui chesariu lui chesariu, și ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu“. Și să mirară de el.

Râm. 13, 7.

18. Și veniră saduchei la el, carii zic înviere să nu fie, și întrebară pre el, zicând:

Mat. 22, 23 sq; Luca 20, 27 sq.

19. „Învățătoriule, Moisi au scris noao că de va muri cuiva fratele și-i va rămânea muiarea și feciori nu va lăsa, ca să ia fratele său muiarea lui și să

râdica sămânța fratelui său.

A 2 Leage 25, 5.

20. Șapte frați era. Și cel dentâiu luo muiare și, murind, nu lăsă sămânță.

21. Și al doilea luo pre ea, și muri, și nici acela nu lăsă sămânță. Și al treilea iară așa.

22. Și o luară pre ea câte șapte și nu lăsară sămânță. Mai apoi de toți muri și muiarea.

23. Dară la înviere, când vor învie, a căruia den ei va fi muiarea? Că câte șapte au avut pre ea muiare?“.

24. Și răspunzând, Iisus zise lor.: „Au nu pentru aceea vă rătăciți, că neștiind scripturile, nice putearea lui Dumnezeu?”

25. Că, după ce vor învie den morți, nici să vor însura, nici să vor mărita, ce sânt ca îngerii carii sânt în ceriuri.

26. Iară de morți, că vor învia, au n’ăți cetit în cartea lui Moisi cumu-i grăi lui Dumnezeu den rug, zicând: ‘Eu-s Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov’?

Ieș. 3, 6.

27. Nu iaste Dumnezeu morților, ce al viilor. Dară voi mult rătăciți!“

28. Și apropiindu-se unul den cărturari, auzind pre ei prigonindu-se, văzând că celora bine le-au răspuns, întrebă pre el: „Carea iaste poruncă mai întâiu de toate?“

Mat. 22, 35; Luca 10, 27.

29. Iară Iisus răspunse lui că mai întâiu de toate poruncile: „Auzi, Israile, Domnul Dumnezeu nostru Domnul unul iaste,

A 2 Leage 6, 4, 5.

30. Și să iubești pre Domnul Dumnezeul tău den toată inima ta și den tot sufletul tău și den tot cugetul tău și den toată tăria ta. Aceasta e porunca dentâiu.

31. Și a doua aseamenea ei: Să iubești pre vecinul tău ca pre tine. Mai mare de acestea altă poruncă nu iaste“.

Preoția 19, 18; Ioan 13, 34; 15, 12, 17; Râm. 13, 9; Gal. 5, 6, 14 și 6, 2;

Efes. 5, 2, 17; 1 Solon. 4, 9; 1 Petr. 1, 22.

32. Atunci zise lui cărturariul: „Bine, Învățătoriule. Pre adevărat grăiș că unul iaste Dumnezeu și nu iaste altul fără el.

A 2 Leage 4, 35; Is. 45, 6.

33. Și a iubi pre el den toată inima și den tot înțelesul și den tot sufletul și den toată tăria și a iubi pre vecinul ca pre sine mai mult iaste decât toate

arderile-de-tot și jârtvele“.

34. Și văzând pre el Iisus că cu înțelepciune răspunse, zise lui: „Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu“. Și nimeni nu mai îndrăzniia să-l întreabe pre el.

Mat. 22, 45; Luca 20, 40.

35. Și răspunzând, Iisus zicea, învățând în besearică: „Cum zic cărturarii că Hristos iaste fiiul lui David?

Mat. 22, 41 sq. Luca 20, 41 sq.

36. Că însuși David zis-au în Duhul Sfânt: ‘Zice Domnul Domnului meu: Șazi de-a dreapta mea, până când voi pune pizmașii tăi scaun supț picioarele tale’.

Psalms 109, 1.

37. Însuși dară David îi zice lui Domnu; și de unde lui fecior iaste?“ Și cea multă gloată asculta pre el cu dulceață.

38. Și zicea lor întru învățătura lui: „Socotiți-vă de cărturarii carii le place a îmbla în podoabe și închinăciune în târguri,

Mat. 23, 6 sq.; Luca 11, 43 și 20, 46.

39. Și șăderile întăiu în săboară și șăderi mai înainte la ospeațe,

40. Carii înghit casele văduvelor și cu prilej îndelung rugăciune făcând; aceștea vor lua mai grea judecată“.

41. Și șăzând Iisus drept visterie, priviia cum aruncă mulțimea bani în vistiariu. Și mulți bogați arunca mult.

4 Împ. 12, 9; Luca 21, 1.

42. Și viind o văduo săracă, aruncă doi fileari, ce iaste un condrant.

43. Și chemând pre ucenicii lui, zise lor: „Adevăr zic voao că aceasta văduo săracă mai mult aruncă decât toți cei ce aruncară în sicriiu.

44. Că toți den prisoseala lor au aruncat, iară aceasta, den lipsa ei, tot cât au avut au aruncat, toată avuția ei“.

CAP 13

Sfârșitul lumii. Seamnele vestitoare. Nimeni nu știe ziua și ceasul în care va să fie.

1. Și ieșind el den besearică, zise lui unul den ucenicii săi: „Învățătoriule, vezi ce fealiuri de pietri-s și ce fealiuri de zidiri!“

Mat. 24, 1.

2. Și Iisus, răspunzând, zise lui: „Vezi acestea zidire mare? Nu să va lăsa piatră pre piatră care să nu să răsipească“.

Mat. 24, 1; Luca 21, 5 sq.

3. Și șazănd el în Muntele Maslinilor, împotriva besearecii, întrebară pre el, de eluș, Petăr și Iacov și Ioan și Andrei:

4. „Spune noao când vor fi acestea? Și ce e sămnul când să vor sfârși acestea toate?“

Fapt. Ap. 1, 6.

5. Iară Iisus, răspunzând lor, începu a zice: „Căutaț nimeni pre voi să nu vă înșale.

6. Că mulți vor veni în numele mieu, zicând că eu sânt, și pre mulți vor amăgi.

Ier. 14, 14.

7. Iară când veț auzi oști și vești de oști, nu vă turburareț, că să cade să fie acestea, ce încă nu va fi sfârșitul.

8. Că să va rădica limbă pre limbă și împărăție pre împărăție și vor fi cutremuri pre-alocuri și vor fi foameț și turburări – începăturile durorilor acestea.

Mat. 24, 8.

9. Ce vă păziț voi înșivă, că vor da pre voi în sfaturi și pre la săboară bătuț veț fi și înaintea diregătorilor și împăraților veț sta, pentru mine, întru mărturie lor.

Mat. 24, 9.

10. Și la toate limbile trebuiaște mai nainte să să propoveduiască Evanghelia.

11. Iară când vă vor duce pre voi dându-vă, nu vă grijireț mai nainte ce veț grăi, nici vă învățareț, ce care să va da voao într'acel ceas aceea grăiț. Că nu veț fi voi ceia ce grăiți, ce Duhul Sfânt.

Mat. 10, 19; Luca 12, 11.

12. Și va da frate pre frate spre moarte și tată pre fecior și să vor scula feciorii pre părinți și-i vor omorî pre ei.

13. Și veț fi urăț de toți pentru numele mieu; iară cela ce va răbda până în sfârșit, acela să va mântui.

Mat. 24, 13.

14. Iară când veț vedea urâciunea pustiirei, carea e zisă de Daniil prorocul, stând unde nu se cade (cela ce va ceti să înțeleagă), atuncea carii vor fi în Iudea să fugă la munți.

Dan. 9, 27.

15. Și cela ce va fi în pod să nu să pogoară în casă, nici să între să ia ceva den casa lui.

Luca 17, 31.

16. Și cel den câmpu fiind să nu să întoarcă înapoi să ia veșmântul lui.

17. Iară vai de ceale ce vor avea în pânțece și de aplecătoare în zilele acealea!

18. Ce vă rugați să nu fie fuga voastră iarna.

19. Că vor fi zilele acealea necaz ca carele n'au fost de 'nceputul zidirei, carea au zidit Dumnezeu, până acum și nici va mai fi.

Dan. 12, 1; Ioil 2, 2.

20. Și de n'ar fi scurtat Dumnezeu zilele acealea, nu s'ar hi mântuit tot trupul, ce pentru cei aleș, carii au ales, au ciuntit zilele acealea.

21. Și atuncea de ar zice voao cineva: Iată, acicea e Hristos, sau iată colo, nu creadereț.

Mat. 24, 23 sq; Luca 17, 23.

22. Că să vor scula hristoși mincinoș și proroci mincinoș și vor da seamne și minuni, ca să înșale și pre cei aleș, de-ar putea.

A 2 Leage 13, 1.

23. Iară voi vă păziț. Iată, mai nainte vă spus voao toate.

24. Ce în zilele acealea, după strânsoarea aceaea, soarele să va întuneca și luna nu va da lumina ei.

Is. 13, 10.

25. Și stealele ceriului cădea-vor și puterile ceale den ceriuri să vor clăti.

26. Și atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc viind în nori, cu putere multă și slavă.

Dan. 7, 13.

27. Și atunci va trimite îngerii săi și va aduna pre cei aleș ai săi den ceale patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea ceriului.

Iez. 32, 7; Ioil 2, 31 și 3, 15; Mat. 13, 41.

28. Dară de la smochin învățați pilda: când va fi stâlparea lui moale și înfrunzește, să știți că aproape iaste vara.

Mat. 24, 32 sq; Luca 21, 29.

29. Așa și voi, când veț vedea aceastea făcându-se, să știți că aproape iaste, la uși.

30. Adevăr grăiesc voao că nu va treace ruda aceasta până nu vor fi aceastea toate.

31. Ceriul și pământul va trece, iară cuvintele mele nu vor trece.

Mat. 24, 35.

32. Iară de ziua aceea și ceasul nimeni nu știe, nice îngerii carii sânt în ceriu, nici Fiiul, fără numai Tatăl.

Mat. 24, 36.

33. Vedeți, prevegheați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea.

Mat. 25, 13; Luca 12, 40.

34. Ca un om ce să ducă departe lăsându-ș casa lui, și dând slugilor lui putearea și fieștecăruia lucrul lui, și portariului porunci să preveaghe.

Luca 19, 12; Mat. 25, 14.

35. Dirept aceea prevegheați (că nu știți când va veni domnul casei: sara, au la miazănoapte, au la cântatul cocoșilor, au deminează),

36. Să nu cumva, viind fără veaste, să afle pre voi dormind.

37. Iară cealea ce zic voao, tuturor zic: Prevegheați!“

CAP 14

*Hristos uns cu mir. Iuda cârtește. Cina cea de taină. Vânzarea.
Rugăciunea lui Hristos. Prinderea și ducerea lui la arhiereu. Mărturii
mincinoase. Lepădarea lui Petăr.*

1. Era Paștile și Azimele după doao zile. Și căuta mai-marii popilor și cărturarii cum pre el, cu înșălăciune prinzându-l, să-l omoară.

Mat. 26, 2 sq; Luca 22, 1; Ioan 11, 47.

2. Și zicea: „Nu în praznic, ca să nu fie gâlceavă norodului“.

3. Și fiind el în Vithania, în casa lui Simon Stricatul, șazănd el, veni o muiare având un vas de mir de nard de credință, de mult preț, și, sfărmând vasul, vărsă pre capul lui.

Mat. 26, 6 sq; Luca 7, 38; Ioan 12, 1 sq.

4. Și era oarecarii de le părea rău întru sine și zicea: „Dirept ce fu această pagubă a mirului?“

5. Că s’ar fi putut vinde acesta în mai mult de 300 de dinari și să să dea săracilor“. Și împuta ei.

6. Iară Iisus zise: „Dați-i pace. Ce o supărați pre ea? Bun lucru făcu cu mine.

7. Că în toată vremea săracii aveți cu voi și, când veți vrea, puteți face lor bine, iară pre mine nu mă aveți pururea.

A 2 Leage 15, 11.

8. Aceasta ce au avut, au făcut: apucă înainte să ungă trupul meu, spre îngropare.

9. Adevăr grăiescu voao, oriunde să va propovedui Evanghelia, aceasta, în toată lumea, și ce au făcut aceasta, zice-să-va, întru pomenirea ei“.

10. Și Iuda Iscariotis, unul den cei doisprăzeace, mearse cătră mai-marii popilor, ca să-l vînză pre el lor.

Mat. 26, 14; Luca 22, 3.

11. Iară ei, auzind, să bucurară și făgăduiră lui să-i dea arginți. Și căuta cum cu prileju să-l vînză.

12. Și în ziua dentâi a Azimelor, când jârtviia Paștile, zisără lui ucenicii: „Unde vei să meargem să gătim, să mănânci Paștile?“

Mat. 26, 17; Luca 22, 7 sq; Ieș. 12, 17.

13. Și trimise doi den ucenicii lui și zise lor: „Meargeți în oraș și va timpina pre voi un om, purtând un vas cu apă; meargeți după el.

14. Și oriunde va intra, ziceți stăpânului casii că Dascălul zice: ‘Unde iaste sălașul unde voi mîncă Paștile cu ucenicii miei?’

15. Și acela voao va arăta un cerdac mare așternut, gătit. Acolo gătiți noao“.

16. Și mearsără ucenicii lui și veniră în cetate și aflară așa cum zisease lor și gătiră Paștile.

17. Și sara fiind, veni cu cei doisprăzeace.

Mat. 26, 20; Luca 22, 14 sq.

18. Deci șazând ei și mîncând, zise Iisus: „Adevăr grăiescu voao că unul den voi mă va vinde, cel ce mănâncă cu mine“.

Ps. 40, 9.

19. Iară ei începură a să întrista și a zice lui, unul câte unul: „Să nu fiu eu?“ Și altul: „Să nu fiu eu?“

20. Iară el, răspunzând, zise lor: „Unul den doisprăzeace, carele întinge cu mine în blid.

21. Ce Fiiul Omenescu va mearge cumu e scris pentru el; ce vai omului aceluia de carele Fiiul Omenescu să va vinde. Mai bine au vrut fi lui să nu fie născut omul acela“.

22. Și mîncând ei, luând Iisus pâine, blagoslovind, frânse și deade lor și zise: „Luați, mâncați, acesta e trupul meu“.

Mat. 26, 26; Luca 22, 19; 1 Cor. 11, 23.

23. Și luând păharul, dând har, deade lor și băură dentr’însul toți.

24. Și zise lor: „Acesta-i sângele meu, cel al legii ceii noao, carele pentru mulți să varsă.

25. Adevăr zic voao că de acum nu voiui bea den rodul viții până în ziua aceea cându-l voiui bea nou întru împărăția lui Dumnezeu“.

26. Și laudând, ieșiră în Muntele Maslinilor.

Mat. 26, 30; Luca 22, 39; Ioan 18, 1.

27. Și zise Iisus lor că „Toți vă veți sminti în mine, în noaptea aceasta, că scris iaste: ‘Bate-voiui păstoriul, și să vor răsi pi oile’.

Zah. 13, 7; Ioan 16, 32.

28. Ce după ce voiui învia, voiui merge mai nainte de voi în Galilea“.

Marc. 16, 7; Mat. 26, 32 și 28, 10, 16.

29. Iară Petăr zise lui: „De s’ar și toți sminti, iară eu nu“.

Luca 22, 31; Ioan 13, 38.

30. Atuncea zise lui Iisus: „Adevăr zic ție că astăzi, în noaptea aceasta, mai nainte până nu va cânta cocoșul de doao ori, de trei ori te vei lepăda de mine“.

Marc. 14, 72.

31. Iară el mai vartos zicea: „De mi’ar fi și a muri cu tine, nicicum nu mă voiui lepăda de tine“. Așijderea și toți zicea.

32. Și veniră în locul ce să cheamă Ghethsimani, și zise ucenicilor săi: „Șădeți aicea până mă voiui ruga“.

Mat. 26, 34 sq. Luca 22, 34; Ioan 18, 27.

33. Și luo pre Petăr și pre Iacov și pre Ioan cu el și începu a să spământa și a să îngrija.

34. Și zise lor: „Întristatu e sufletul meu până la moarte. Rămâneți aicea și privegheați“.

35. Și mergând înainte puținel, căzu la pământ și să rugă ca, de are fi cu puțință, să treacă de la el ceasul.

Luca 22, 41.

36. Și zicea: „Avva, Părinte, toate să pot ție, treci de la mine păharul acesta. Ce nu ce voiui eu, ce ce tu“.

37. Și veni și află pre ei dormind. Și zise lui Petăr: „Simone, dormi? Nu putuș un ceas priveghea?

38. Privegheați și vă rugați, să nu intrați în bântuială, că duhul iaste pohtitoriu, iară trupul e slabu“.

Mat. 26, 41.

39. Și iarăș mearsă de să ruga, acelaș cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, află pre ei iarăș dormind (că era ochii lor îngreuiat), și nu știa ce vor răspunde lui.

41. Și veni a treia oară și zise lor: „Dormiți de acum și odihniți. Destul! Veni ceasul. Iată, să dă Fiiul Omenesc în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați să meargem. Iată, cela ce m'au vândut s'au apropiat“.

43. Și îndată, încă grăind el, veni Iuda, unul den cei doisprăzece, și cu el mulțime multă cu sabii și leamne, de la arhierei și cărturari și bătrâni.

Mat. 26, 47 sq. Luca 22, 47.

44. Și dedeace cela ce-l vânduse pre el sămn lor, zicând: „Pre carele voiui săruta, acela iaste. Prindeți pre el și-l duceți cu pază“.

45. Și viind numaicât, să apropie la el, zise lui: „Ravvi, Ravvi!“.

2 Împ. 20, 9.

46. Iară ei puseră mâinile lor pre el și-l prinseră.

47. Iară unul den ceia ce sta scoase sabia, lovi pre sluga arhiereului și-i tăie lui ureachea.

48. Și răspunzând, Iisus zise lor: „Ca la un tâlhariu ați ieșit cu sabii și leamne, să mă prindeți.

49. În toate zilele am fost cătră voi în besearecă, învățând, și nu mă prinseți. Ce ca să să împle scripturile“.

Ps. 68, 9 sq.

50. Și lăsându-l pre el, toți fugiră.

Iov 19, 13; Mat. 26, 56.

51. Iară un voinic tânăr mergea după el, învăluit fiind cu un cearșaf, peste piala goală, și-l prinseră pre el tinerii.

52. Iară el, lăsând cearșaful, gol fugi de la ei.

53. Și duseră pre Iisus la arhiereu și să adunară la el toți mai-marii popilor și bătrânii și cărturarii.

Mat. 26, 57; Luca 22, 54; Ioan 18, 13.

54. Iară Petăr pre departe mergea după el, până înlăuntru, la curtea arhiereului, și era șezând împreună cu slugile și încălzându-se la foc.

55. Iară mai-marii popilor și tot sfatul căuta spre Iisus mărturie ca să-l omoară pre el, și nu afla.

Mat. 26, 59.

56. Că mulți mărturisiia spre el strâmbu și nu să tocmiia mărturiile.

57. Atunci unii, sculându-se, mărturisiia strâmbu asupra lui, zicând

58. Că „Noi am auzit pre el zicând că ‘Eu voi surpa besearea aceasta cea făcută cu mâna și în trei zile altă, nefăcută cu mâna, voi zidi’“.

Ioan 2, 19.

59. Și nici așa nu era aseamene mărturia lor.

60. Și, sculându-se popa cel mare în mijloc, întrebă pre Iisus, zicând: „Nu răspunzi nemică ce aceștea mărturisescu asupra ta?”

61. Iară el tăcea și nemica nu răspundea. Și iară-l întrebă pre el arhiereul și zise lui: „Tu ești Hristos, Fiiul celui blagoslovit?”

Is. 53, 7; Luca 22, 67.

62. Iară Iisus zise: „Eu sânt și veți vedea pre Fiiul Omenesc șazănd de-a dreapta puterii și viind asupra norilor ceriului”.

Mat. 24, 30.

63. Iară arhiereul, rupându-ș veșmintele sale, zise: „Ce ne mai trebuiaște noao mărturie?”

64. Auzit-aț hulele; ce vă pare voao?” Iară ei toți judecară pre el a fi vinovat morții.

65. Și începură unii a scuipi pre el și a acoperi fața lui și a-l bate preste obraz pre el și a zice lui: „Proroceaște!” Și slugile îl bătea cu palmele preste obraz.

66. Și fiind Petăr în curte jos, veni una den slujnicele arhiereului.

Mat. 26, 69.

67. Și văzând pre Petăr încălzindu-se, căutând spre el, zise: „Și tu cu Nazarineanul Iisus erai”.

68. Iară el să lepădă, zicând: „Nu știu, nici știu ce grăiești tu”. Și ieși afară înaintea curții; și cucoșul cântă.

69. Și slujnica, văzând pre el, iară începu a zice celora ce sta acolo că „Acesta dentr’înșii iaste”.

70. Iară el iară să lepădă. Și preste puținel iară cei ce sta ziseră lui Petăr: „Adevăr den ei ești, că galilean ești și graiul tău seamăna”.

71. Iară el începu a să blăstăma și a să jura că „Nu știu pre omul acela carele ziceț”.

Mat. 26, 74.

72. Și a doao oară cântă cucoșul. Și-ș aduse aminte Petăr de cuvântul carele-i zisease lui Iisus, că „Mai nainte de ce va cânta cocoșul de doao ori, de trei ori te vei lepăda de mine”. Și începând plângea.

CAP 15

Patimile lui Hristos. Pogorârea de pre cruce și îngroparea.

1. Și dimineața, numaidecât sfat făcând mai-marii popilor cu bătrânii și cărturarii și cu tot sfatul, legând pre Iisus, duseră-l și-l deaderă lui Pilat.

Mat. 27, 1 sq.; Luca 23, 1; Ioan 18, 28 sq.

2. Și întrebă pre el Pilat: „Tu ești împăratul jidovilor?” Iară el, răspunzând, zise lui: „Tu zici”.

3. Și-l pârâia pre el mult mai-marii popilor.

4. Iară Pilat iarăși întrebă pre el, zicând: „Nu răspunzi nemică? Vezi câte mărturisesc asupra ta”.

5. Iară Iisus de-acii nemică nu răspunse, cât să mira Pilat.

6. Iară la praznic sloboziia lor câte un legat, pre carele cerea.

Ioan 18, 39.

7. Și era cel ce-l chema Varavva, prinsu cu cei împreună cu el cetaș, legat carei în zarvă făcuse ucidere.

8. Și strigând mulțimea, începură a ceare să le facă cum pururea le făcea lor.

9. Iară Pilat răspunse lor, zicând: „Veți să slobozu voao pre împăratul jidovilor?”

10. (Că știa că pentru pizma îl dedeese pre el arhieriei).

11. Iară arhieriei învitară mulțimea ca mai vârtos pre Varavva să sloboaze lor.

12. Și Pilat, răspunzând, iară zise lor: „Dară ce veți să fac cestuia ce-i ziceți împăratul jidovilor?”

13. Iară ei iară strigară: „Răstignește pre el!”

14. Iară Pilat zicea lor: „Ce rău au făcut?” Iară ei mai vârtos au strigat: „Răstignește pre el!”

Mat. 27, 23.

15. Iară Pilat, vrând să facă pre voia mulțimei, slobozi lor pre Varavva și deade pre Iisus, bătându-l, ca să-l răstignească.

16. Iară slujitorii duseră pre el înlăuntru în curte, carea iaste divan, și chemară tot șireagul.

Mat. 27, 27; Ioan 19, 2.

17. Și îmbrăcară pre el în mohorât și-i puseră lui, împletind, cunună de spini.

18. Și începură a să închina lui, zicând: „Bucură-te împăratul jidovilor!”

19. Și bătea capul lui cu trestie și scuipia pre el și, duplecându-se în genunchi, să închina lui.

20. Și deaca-ș bătură joc de el, dezbrăcară-l de mohorât și îmbrăcară pre el în veșmintele lui și-l scoaseră să-l răstignească.

Mat. 27, 31.

21. Și siliră pre un om ce trecea, anume Simon Chirineiu (viind den câmp, tatăl lui Alexandru și a lui Ruf), să ducă crucea lui.

22. Și duseră pre el în locul Golgothii, care iaste tălmăcindu-se „Locul Căpățânilor“.

Ioan 19, 17, 24; Ps. 21, 20.

23. Și deaderă lui să bea vin mestecat cu zmirnă, iară el nu luo.

24. Și răstignindu-l pre el, împărția veșmintele lui, aruncând sorțu spre eale, cine ce ar lua.

25. Și era ceasul al treilea și răstigniră pre el.

26. Și era scrisoarea vinei lui scrisă: „ÎMPĂRATUL JIDOVILOR“.

27. Și cu el răstigniră doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga lui.

28. Și să împlu scriptura, carea zice: „Și cu cei fără de leage să socoti“.

Is. 53, 12.

29. Iară ceia ce trecea huliia pre el, clătind capetele lor și grăind: „Ua! Cela ce strică beseareca și în trei zile o zideaște!

30. Mântuiaște-te pre tine și pogori de pre cruce!“

Luca 23, 35.

31. Așijderea și arhieriei, bătându-ș joc unul cătră alt, cu cărturarii zicea: „Pre alții au mântuit, iară pre sine nu să poate mântui;

32. Hristos, împăratul lui Israil, pogoare-se acum de pre cruce, ca să vedem și să creadem“. Și cei ce era răstigniț cu el mustra pre el.

33. Și fiind ceasul al șasele, întunearec fu preste tot pământul până la al noaole ceas.

34. Și în al noaole ceas strigă Iisus cu glas mare, zicând: „Eloí, Eloí, lammá savahtaní?“, ce să zice tălmăcindu-se: „Dumnezăul Mieui, Dumnezăul Mieui, la ce m'ai părăsit?“

Ps. 21, 1; Mat. 27, 46.

35. Și unii den carii sta acoloa, auzind, zicea: „Iată, pre Ilie strigă“.

36. Și alergând unul și împlând bureate de oțăt și puindu-l în trestie, îi deade să bea, zicând: „Lăsaț să vedem de va veni Ilie să-l pogoare pre el“.

Ps. 68, 22; Ioan 19, 29 sq.

37. Iară Iisus, lăsând glas mare, îș deade duhul.

38. Și catapeteazma besearecii să rupse în doao, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul carele sta den preajma lui că strigând așa răposă, zise: „Adevărat omul acesta Fiiul lui Dumnezeu era!”

40. Și era și muieri de departe privind, întru carele era Maria Magdalina și Maria lui Iacov celui mic și muma lui Iosie și Salomia,

Mat. 27, 55; Luca 23, 49.

41. Carele și când era în Galilea mersease după el și slujii lui, și altele multe carele mersease cu el în Ierusalim.

42. Și iată, sară fiind, de vreme ce era vineri, care iaste înaintea sâmbetei,

Mat. 27, 57 sq. Luca 23, 50 sq; Ioan 19, 38 sq.

43. Veni Iosif den Arimathea, cu bun chip sfeatnic, carele și acela era așteptând împărăția lui Dumnezeu, îndrăznind, întră la Pilat și ceru trupul lui Iisus.

44. Iară Pilat să miră de au murit așa curând și, chemând pre sutașul, întrebă pre el de au murit demult.

45. Și înțelegând de la sutașul, dăruî trupul lui Iosif.

46. Iară el, cumpărând giulgiu și luând pre el, înfășură-l cu giulgiul și-l puse pre el în mormânt, care era scobit în piatră, și răsturnă o piatră pre ușa mormântului.

47. Iară Maria Magdalina și Maria lui Iosie privii unde el să pune.

Luca 23, 55.

CAP 16

Învierea lui Hristos. El se arată ucenicilor. Înălțarea lui la ceriu.

1. Și făcându-se sâmbăta, Maria Magdalina și Maria, muma lui Iacov, și Salomia au cumpărat unsori ca să meargă să ungă pre el.

Mat. 28, 1 sq; Luca 24, 1 sq.

2. Și foarte de demineată, întru una a sâmbetelor, veniră la mormânt, răsărind soarele.

3. Și grăii una cătră alta: „Cine va răsturna noao piatra de pre ușa mormântului?”

4. Și căutând, văzură că era piatra răsturnată; că era mare foarte.

5. Și, întrând în mormânt, văzură pre un tânăr șazănd de-a dreapta, îmbrăcat în veșmânt alb, și să spământară.

Ioan 20, 11, 12.

6. Iară el zise lor: „Nu vă spământareți! Pre Iisus căutați, Nazareneanul cel răstignit? Sculatu-s’au! Nu iaste acicea. Iată locul unde l-au pus pre el.

7. Ce meargeți, spuneți ucenicilor lui și lui Petr că va merge, mai nainte de voi, în Galilea; acolo veți vedea pre el, cum au zis voao“.

Mat. 26, 32.

8. Și ieșind, fugiră de la mormânt, că era cuprinse de tremur și de mirare; și nemică nimunui nu ziseră, că să temea.

9. Iară înviind demineața, în ziua dentâiu a săptămânii, arătă-să întâiu Mariei Magdalinei, dentru carea scosease 7 draci.

10. Aceaea, mergând, vesti celora ce fusease cu el, jălind și plângând.

11. Iară aceia, deaca auziră că iaste viu și l-au văzut ea, nu crezură.

12. Iară după aceaea, a doi dentr’înșii mergând să arătă, într’alt chip, mergând la un sat.

Luca 24, 13 sq.

13. Și aceia, mergând, deaderă veaste celorlalți; nici pre aceia nu crezură.

14. Mai apoi, șazănd ei, cei unsprăzeace, s’au arătat și înfruntă necredința lor și împietrirea inimii, că celor ce l-au văzut pre el sculat nu crezură.

Luca 24, 36; Ioan 20, 19; 1 Cor. 15, 5.

15. Și zise lor: „Meargeți în toată lumea, propoveduiți Evanghelia la toată zidirea.

16. Cea ce va creade și să va boteza, spăsi-să-va; iară cea ce nu va creade, osândi-să-va.

17. Iară seamnele celor ce vor creade aceastea vor urma: cu numele mieu dracii vor scoate, grăi-vor în limbi noao.

Fapt. Ap. 16, 18; 2, 4, 11; 10, 46.

18. Șerpi vor lua și de-ar și bea ceva de moarte nu va strica lor, pre bolnavi mânil-eș vor pune și bine le va fi“.

Luca 10, 19; Fapt. Ap. 28, 5 sq.

19. Iară Domnul, după ce grăi lor, să luo sus în ceriu și șăzu de-a dreapta lui Dumnezeu.

Luca 24, 51; Fapt. Ap. 1, 9; 1 Tim. 3, 16.

20. Iară ei, ieșind, propoveduiră pretutindinea, Domnul împreună lucrând și cuvântul întărind, pren ceale ce urma seamne. Amin.

Fapt. Ap. 3, 16; 14, 3; Evr. 2, 4.

EVANGHELIA DE LA LUCA

PREDOSLOVIA A LUCĂI EVANGHELISTUL

Luca au fost vraciu den Antiohia, după aceea au fost în cale soție credincioasă lui Pavel, și în propovedania Evangheliei soție, cum să cunoaște den Deanie 20, stih 16, și 13, 14, 15 și Cap 21, stih 1, 2, 3 i proci și Cap 27, 28 și Epistolia colaseanilor 4, stih 14 și Epistola a doua a lui Timotheiu, în Cap 4, stih 11.

CAP 1

Nașterea lui Ioan Botezătorul. Buna-Vestire. Închinăciunea Mariamei la Elisavet și cântarea ei. Dezlegarea limbei lui Zaharia și prorocia lui.

1. De vreame ce mulți să apucară să tocmească poveaste pentru ceale adevărate întru noi lucruri,

2. Cum ne-au dat noao cei de 'nceput singuri văzători, și slugi făcându-se cuvântului,

Evr. 2, 3; 1 Ioan 1, 1.

3. Părutu-s'au și mie, urmând de sus la toate pre amăruntul pre rând a scrie ție, puternice Theofile,

Fapt. Ap. 1, 1.

4. Ca să cunoști întemeierea cuvintelor pentru carele te-ai învățat.

5. Și fu în zilele lui Irod, împăratului Iudeii, oarecare preot, anume Zaharia, den rânduiala Aviei, și muiarea lui den featele lui Aaron, și numele ei Elisavet.

Mat. 2, 1; 1 Paral. 24, 10.

6. Și era direpți amândoi înaintea lui Dumnezeu, îmblând întru toate poruncile și dreptățile Domnului, fără prihană.

Iov 1, 1, 8.

7. Și nu avea ei feciori, pentru că Elisavet era stearpă și amândoi îndelungaț întru zilele lor era.

8. Și fu când preoția el la rânduiala slujbei lui înaintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoției, să întâmplă să tămâiaze întrând în besearca Domnului.

Ieș. 30, 7.

10. Și toată mulțimea de oameni era rugându-se afară în vremea tămâierii.

Preoția 16, 17; 3 Împ. 7, 12.

11. Iară lui să arată îngerul Domnului, stând de-a dreapta oltariului tămâierii.

12. Și Zaharia, văzând, să turbură, și frică căzu preste el.

Jud. 13, 6, 20; Dan. 10, 7.

13. Și zise către el îngerul: „Nu te teame, Zahario, că s’au ascultat rugăciunea ta, și muiarea ta, Elisafra, naște-va fiu ție și vei chema numele lui Ioan.

Fapt. Ap. 10, 31.

14. Și va fi ție bucurie și mulți de nașterea lui să vor bucura.

15. Că va fi mare înaintea Domnului, și vin și sicera nu va bea, și să va împlea de Duhul Sfânt încă den zgăul mumei lui.

16. Și pre mulți fii ai lui Israil va întoarce către Domnul Dumnezeu lor.

17. Și el va merge înaintea lui, cu duhul și cu putearea lui Ilie, și a întoarce inima părinților către feciori, și pre cei neascultători întru înțelepția celor direpți, să gătească Domnului nărod tocmit“.

Mal. 4, 5.

18. Și zise Zaharia către înger: „Den ce voi cunoaște aceasta? Că eu sânt bătrân și muiarea mea trecută în zilele ei“ .

Fac. 17, 17.

19. Și, răspunzând îngerul, zise lui: „Eu sânt Gavriil, carele stau înaintea lui Dumnezeu, și sânt trimis să grăiesc către tine și să vestesc ție acestea.

Dan. 8, 16 și 9, 21; 3 Împ. 17, 1; Ps. 102, 21; Apoc. 7, 11.

20. Și iată, vei fi tăcând și nu vei putea grăi până în ziua ce vor fi acestea, pentru căci nu crezuș cuvintele mele, carele să vor împlea la vremea lor“.

21. Și era nărodul așteptând pre Zaharia și să mira ce să zăbăveaște în besearecă.

22. Și ieșind, nu putea grăi lor. Și cunoscură că au văzut vedea în besearecă; și el arăta lor și rămase mut.

23. Și fu deaca să împlură zilele slujbei lui, să duse la casa lui.

24. Iară după acealea zile, zămisli Elisafra, muiarea lui, și ascundea pre sine cinci luni, zicând:

25. „Că așa-m făcu mie Domnul, în zilele carele au socotit să ia ocară mea într-oameni“.

26. Iară în a șasea lună trimes fu îngerul Gavriil de Dumnezeu în orașul Galileei, care-i e numele Nazaret,

27. Cătră fecioară logodită cu bărbat căruia numele Iosif, den casa lui David; și numele fecioarei Mariam.

Luca 2, 5; Mat. 1, 18 sq.

28. Și întrând cătră ea îngerul, zise: „Bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu tine; blagoslovită tu într-o muieri“.

29. Iară ea văzând, să turbură de cuvântul lui, și cugeta: „Oare ce ară fi închinarea aceea?“

30. Și zise ei îngerul: „Nu te teame, Mariam, că aflaș har la Dumnezeu.“

31. Și iată, vei zămisi în zgău, și vei naște fiiu și vei chema numele lui Iisus.

Is. 7, 14; Mat. 1, 21.

32. Acesta va fi mare, și Fiiu Celui de Sus chema-să-va, și-i va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David, tatălui său,

Is. 9, 7; 2 Împ. 7, 12.

33. Și va împărăți în casa lui Iacov în veaci, și împărăției lui nu va fi sfârșenie“.

Dan. 4, 31 și 7, 14; Mih. 4, 7.

34. Iară Mariam zise cătră înger: „Cum va fi aceasta, de vream ce bărbat nu cunosc?“

35. Și răspunzând, îngerul zise ei: „Duh Sfânt va pogorî spre tine și ptearea Celuia de Sus te va umbri; drept aceea și ce să va naște den tine Sfânt, chema-să-va Fiiul lui Dumnezeu.“

Mat. 1, 18, 20; Dan. 9, 24.

36. Și iată Elisaftha, rudenia ta, și ea zămislită fiind fiiu în bătrânețele ei, și aceasta a șasea lună iaste ei, ce să chema stearpă.

Is. 54, 6.

37. Că la Dumnezeu nu va neputința tot cuvântul“.

Luca 18, 27; Fac. 18, 14; Iov 42, 2; Ier. 32, 17, 27; Zah. 8, 6; Râm. 4, 21.

38. Iară Mariam zise: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău“. Și să duse de la ea îngerul.

39. Iară sculându-se Mariam, în zilele acealea, mearse la munte, cu degrabă, în cetatea Iudei.

Is. Navi 21, 11.

40. Și intră în casa Zahariei și să închină Elisaftei.

41. Și fu când auzi Elisaftea închinăciunea Mariei, săltă pruncul în pântecele ei și să împlu de Duhul Sfânt Elisaftea,

42. Și strigă cu glas mare și zise: „Blagoslovită ești tu întru muieri și blagoslovit rodul pânteceleui tău.

43. Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu cătră mine?

44. Că iată, cum fu glasul închinării tale întru urechile mele, săltă pruncul cu bucurie în pântecele meu.

45. Și fericită e carea au crezut că va fi săvârșire celor zise ei de la Domnul“.

46. Și zise Mariam: „Măreaște sufletul meu pre Domnul,

47. Și să bucură sufletul meu preste Dumnezeu, Mântuitoriul meu,

48. Că căută spre smerenia slujnicei sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

49. Că făcu cu mine măriri Cel Putearnic, și sfânt e numele lui.

50. Și mila lui în neamurile neamurilor, celor ce să tem de el.

51. Făcu tărie cu brațul lui și răsipi mândrii cu cugetul inemiei lor.

Is. 31, 9.

52. Pogorî putearnicii den scaune și rădică smeriții.

Ps. 32, 5.

53. Pre cei flămânzi împlu-i de bunătăți și pre cei bogați îi trimise deșărți.

1 Împ. 2, 5; Ps. 33, 11.

54. Apucă-se Israil, feciorul lui, să pomenească mila,

55. Precum au grăit cătră părinții noștri, lui Avraam și sămenții lui, în veaci“.

Fac. 17, 7, 19.

56. Și rămase Mariam cu ea ca la trei luni; și să întoarse în casa ei.

57. Iară Elisaftei să împlu vreamea nașterii ei și născu fiiu.

58. Și auziră vecinii și rudeniile ei că Domnul au mărit mila lui cu ea și să bucura împreună cu ea.

Is. 41, 8.

59. Și fu a opta zi, veniră să taie împrejur copilul, și chema pre el pre numele tătâne-său, Zaharia.

Fac. 17, 12, Preoția 12, 3.

60. Și răspunzând muma lui, zise: „Ba! Ce să va chema Ioan“.

61. Și ziseră cătră ea că: „Nimeni nu iaste în ruda ta care să să cheame cu acest nume“.

62. Ce arăta tătâne-său cum va vrea să-l cheame pre el.

63. Și el, cerșind tablă, scrise zicând: „Ioan e numele lui“. Și să mirară toți.

64. Și să deșchise gura lui numaicât și limba lui, și grăi, lăudând pre Dumnezeu.

65. Și să făcu frică preste toți vecinii lor; și în tot poalele muntelui Iudeii să grăia toate cuvintele acestea.

66. Și toți ceia ce auziia puseră întru inimile lor, zicând: „Oare ce va fi copilul acesta?“ Și mâna Domnului era cu el.

Is. 1, 3 și 3, 22.

67. Și Zaharia, tatăl lui, să împlu de Duhul Sfânt și proroci, zicând:

68. „Blagoslovit Domnul Dumnezeu al lui Israil, că socoti și făcu răscumpărare nărodului său;

Ps. 103, 13 și 73, 13.

69. Și rădică corn de spăsenie noao în casa lui David, feciorului său,

Ps. 103, 17.

70. Precum au grăit pren rostul sfinților, celor den veac prorocii lui,

Ier. 23, 6; Fapt. Ap. 3, 21.

71. Mântuire dentru vrăjmașii noștri și den mâna tuturor celora ce urăsc pre noi,

72. Să facă milă cu părinții noștri, și să-ș aducă aminte de legătura lui cea Sfântă;

73. Jurământul carele au jurat cătră Avraam, părintele nostru, să dea noao.

Fac. 22, 16.

74. Fără frică, izbăvindu-se den mânil pizmașilor noștri, să slujască lui,

Ier. 31, 33.

75. Cu curăție și cu direptate înaintea lui, toate zilele vieții noastre.

Colos. 1, 22.

76. Iară tu, cocoane, proroc Celui de Sus chema-te-vei, că vei îmbla înaintea feații Domnului să gătești calea lui,

Mal. 3, 1; Mat. 3, 3 și 11, 9.

77. Ca să dai conoștința spăseniei norodului lui, întru iertăciunea păcatelor lor,

Ier. 31, 34.

78. Pentru milosârdiile milei Dumnăzăului nostru, carele ne-au socotit pre noi Răsăritul den Nălțime,

Mal. 4, 2; Zah. 3, 9; 6, 12.

79. Să să arate celora ce întru întunearec și în umbra morții șad, să drepteaze picioarele noastre în calea de pace“.

Is. 9, 2.

80. Iară Coconul creștea și să întăriia cu duhul. Și fu în pustie până în ziua arătării lui cătră Israil.

CAP 2

Nașterea lui Hristos. Îngerii vestesc păstorilor Nașterea lui. Aducerea lui Iisus în Beseanică. Simeon și Anna. Iisus în Beseanică întrebându-se cu dascalii legii.

1. Și fu în zilele acealea, ieși poruncă de la Chesariu Avgust să să scrie toată lumea.

2. (Aceasta scrisoare întâiu fu, domnind în Siria Chirineu.)

3. Și mergea toți să să scrie, cineș în orașul său.

4. Să sui și Iosif den Galilea, den orașul Nazaretului, în Iudea, în cetatea lui David, carea să cheamă Vithleaem (pentru căce era el den casa și den neamul lui David),

Mih. 5, 2 sq; Mat. 2, 6.

5. Să să scrie cu Maria, cea logodită cu el muiare, fiind grea.

6. Și fu fiind ei acolo, împlură-se zilele ca să nască ea.

7. Și născu pre Fiiul ei Cel Dentâiu Născut, și-l înfășă pre el, și-l puse în iasle, pentru căci nu era lor loc în sălaș.

Mat. 1, 24.

8. Și păstori era într'acelaș loc priveghind cu fluire și străjuind păzile nopții la turma lor.

9. Și iată, îngerul Domnului stătu asupra lor și slava Domnului au strălucit prejur ei, și să înfricoșară cu frică mare.

10. Și zise lor îngerul: „Nu vă teamereți, că, iată, vă vestescu voao bucurie mare, carea va fi la tot norodul;

11. Că să născu noao astăzi Mântuitoriu (carele iaste Hristos Domnul), în cetatea lui David.

12. Și acesta e voao sămnul: afla-veți pruncu înfășat, culcat în iasle“.

13. Și îndată fu, cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pre Dumnezeu și zicând:

Ps. 102, 20, 21.

14. „Slava lui Dumnezeu întru înălțimi și pre pământ pace, întru oameni bună voire“.

Is. 57, 19; Efes. 2, 14.

15. Și fu deaca să dusă de la ei îngerii la ceriu, oamenii, păstorii, zisă unii către alalți: „Să mergem, dară, în Vithleaem și să vedem cuvântul acesta ce s’au făcut, care Domnul au arătat noao“.

16. Și veniră în degrabă și aflară și pre Mariam și pre Iosif, și Coconul culcat în iasle.

17. Și văzând, au conoscut pentru graiul ce s’au grăit lor pentru Coconul acesta.

18. Și toți carii auziia să mira de carele zisease păstorii către ei.

19. Iară Mariam toate le păziiia cuvintele acestea, puindu-le la inima ei.

20. Și să întoarsă păstorii, slăvind și lăudând pre Dumnezeu de toate cealea ce auziră și văzură, cum fu grăit către ei.

21. Și când să împlură opt zile, să tăie Coconul împrejur și să chemă numele lui Iisus, cel ce fu chemat de înger, încă mai nainte, până nu să prinsease el în pânțece.

Fac. 17, 12; Preoția 12, 3; Luca 1, 31.

22. Și când să împlură zilele curățeniilor, după Leagea lui Moisi, duseră pre el în Ierusalim să-l puie înaintea Domnului

Preoția 12, 4.

23. (Cum e scris în Leagea Domnului, că tot ce e parte bărbătească deschizând zgăul, sfânt Domnului chema-să-va),

Ieș. 13, 2.

24. Și ca să dea jârtvă, după cum e zis în Leagea Domnului, o păreache de turtureale sau doi pui de porumbi.

Preoția 12, 8.

25. Și, iată, era un om în Ierusalim, căruia îi era numele Simeon; și era omul acesta drept și cu frica lui Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israil, și Duhul Sfânt era asupra lui.

26. Și era zis lui de Duhul cel Sfânt să nu vază moartea mai nainte până nu va vedea pre Hristosul Domnului.

27. Și veni cu Duhul în besearică, și când dusă înlăuntru părinții pre Coconul Iisus, să facă ei pentru el cum era obiceiul Legii,

28. Și el luo pre el în brațele lui și binecuvântă pre Dumnezeu și zise:

29. „Acum, slobozește pre sluga ta, Doamne, după cuvântul tău, cu pace,

30. Că văzură ochii miei mântuirea ta,

31. Carea ai gătit înaintea feații a tuturor noroadelor:

32. Lumină întru descoperirea limbilor și slavă norodului tău, Israil“.

Isaia 42, 6.

33. Și era Iosif și muma lui mirându-se de ceale grăite pentru el.

34. Și blagoslovi pre ei Simeon și zise cătră Mariam, muma lui: „Iată, acesta zace spre cădearea și scularea a multora întru Israil, și întru semnu împotrivă grăindu-să

Is. 8, 14; Râm. 9, 33; 1 Petr. 2, 7.

35. (Și ție sângură sufletulu-ț va pătrunde sabie), ca să să descoapere de la multe inimi cugete“.

36. Și era Anna prorocița, fata lui Fanuil, den ruda lui Asir, aceasta era petrecută în zile multe, lăcuind cu bărbatul ei șapte ani den fecioria ei.

37. Și ea văduvă, ca de 80 și patru de ani, carea nu să depărta de la besearică, cu posturi și cu rugăciuni slujind noaptea și ziua.

1 Împ. 1, 22; 1 Tim. 5, 5.

38. Și aceasta într’acel ceas stând, să mărturisiia Domnului, și grăia de el tuturor celor ce aștepta răscumpărarea în Ierusalim.

39. Și deaca săvârșiră toate ceale după Leagea Domnului, să întoarseră în Galilea, în orașul lor, în Nazaret.

40. Iară Cuconul creștea și să întăria cu duhul, împlându-se de înțelepție, și darul lui Dumnezeu era preste el.

41. Și părinții lui mergea, în toți anii, în Ierusalim, la praznicul Paștilor.

Ieș. 34, 23; A 2 Leage 16, 16.

42. Și când fu de 12 ani, suindu-se ei în Ierusalim, dupre obiceiul praznicului,

43. Și sfârșind zilele când să întorcea ei, rămase Iisus Cuconul în Ierusalim, și n’au știut Iosif și muma lui.

44. Și gândind ei a fi el întru cei împreună-călători, mearseră cale de o zi, și-l căuta pre el pren rudenii și în cunoscuți.

45. Și, neaflându-l, să întorseră în Ierusalim, căutând pre el.

46. Și fu după a treia zi, aflară pre el în besearecă, șazănd în mijlocul dascalilor, ascultându-i și întrebând pre ei.

47. Și toț carii auziia pre el să mira de înțelepciunea și de răspunsurile lui.

Mat. 7, 28; Marc. 1, 22; Ioan 7, 46.

48. Și văzându-l pre el, să mirară; și zise muma lui către el: „Fiiule, că ce făcuș noao așa? Iată, ta'tău și eu, dorind, te căutam pre tine“.

49. Și zise către ei: „Ce e de mă căutați? Au nu știați că mi să cade mie a fi întru cealea ale Tatului Mieui?“

50. Iară ei nu înțeleasără cuvântul care grăi lor.

51. Și pogorî cu ei și veni în Nazaret și era ascultătoriu de ei. Și muma lui ținea toate cuvintele aceastea întru inima ei.

52. Și Iisus creștea întru înțelepție și vârstă și în dar, lângă Dumnezeu și lângă oameni.

1 Împ. 2, 27.

CAP 3

Propoveduirea lui Ioan și mărturia lui despre Hristos. Botezul lui Hristos și povestirea neamului său.

1. Iară în al cincisprezece ani ai domniei lui Tiverie Chesariu, domnind în Iudea Pilat den Pont, și Irod biruind a patra parte de Galilea, și Filip, fratele lui, biruind a patra parte den Itirea și den țara Trahoniei, și Lisanie, den Avilenea a patra parte biruind,

2. Pe vremea arhierilor Anii și Caiafei, fu cuvântul lui Dumnezeu pre Ioan, fiiiul Zahariei, în pustiie.

3. Și veni în tot împrejurul Iordanului, propoveduind botezul pocăinței, în iertăciunea păcatelor.

Mat. 3, 1; Marc. 1, 4; Ioan 1, 6.

4. Cumu e scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocul, zicând: „Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiț calea Domnului, direapte faceț cărările lui.

Is. 40, 3.

5. Toată valea să va împlea, și tot muntele și măgura să va smeri, și ceale strâmbe vor fi direapte, și ceale aspre spre căi neatede.

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu“.

Is. 52, 10.

7. Deci grăia mulțimei cei ce mergea să să boteaze de la el: „Nașteri de năpârci, cine au arătat voao să fugiț de mânia cea viitoare?

Mat. 3, 7 sq.

8. Faceți, dară, roduri destoinice pocăinței și nu înceapereți a grăi întru voiș ‘Tată avem pre Avraam’, că zic voao că poate Dumnezeu den ceaste pietri a rădica feciori lui Avraam.

9. Și iată și săcurea la rădăcina copacilor zace, deci tot pomul carele nu face rod bun taie-se și în foc aruncă-să“.

10. Și întrebară pre el mulțimea, zicând: „Dară ce vom face?“

11. Și, răspunzând, zise lor: „Cine are doao veșminte să dea celuia ce n’are, și cela ce are bucate așijderea să facă“.

12. Și veniră și vameși să să boteaze, și ziseră cătră el: „Învățătoriule, ce vom face?“

13. Iară el zise cătră ei: „Nemică mai mult decât vă e rânduită faceți“.

14. Și întrebară și slujitorii pre el, zicând: „Dară noi ce vom face?“ Și zise lor: „Pre nimeni să nu clintiți, nici-i năpăstuiți, ce destui fiți cu câștigurile voastre“.

15. Și așteptând oamenii și cugetând toți întru inimile lor de Ioan, nu cumva el va fi Hristos,

16. Răspunse Ioan, zicând tuturor: „Eu cu apă botez pre voi, ce vine cel mai tare de mine, căruia nu-s destoinic să dezleg cureaua încălțămintelor lui. Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfânt și cu foc,

17. Căruia i-e lopata în mâna lui și curățește aria lui, și va strânge grâul în jâcnita lui, iară paiele le va arde cu foc nestinsu“.

18. Deci multe și altele mângâindu, binevestiia oamenilor.

19. Iară Irod, al patrulea biruitoriu, fiind muștrat de el pentru Irodiada, muiarea lui Filip, frate-său, și pentru toate realele care făcuse Irod,

20. Adaose și aceasta preste toate, și închise pre Ioan în temniță.

Mat. 11, 2.

21. Și fu deaca să botezări toți oamenii, și Iisus botezându-se și rugându-se, să să fie deschis ceriul

Mat. 3, 16; Marc. 1, 10; Ioan 1, 32.

22. Și să să fie pogorât Duhul cel Sfânt în chip de trup, ca un porumb, spre el, și glas den ceriu să să fie făcut, zicând: „Tu ești Fiiul Mieu cel iubit, în tine binevruiu“.

Luca 9, 35.

23. Și acesta era Iisus începând a fi ca de treizeci de ani (cum să părea), fiiul lui Iosif al lui Ili,

24. Al lui Matthat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iaina, al lui Iosif,

25. Al lui Mattathie, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagghia,

26. Al lui Maath, al lui Mattathie, al lui Semei, al lui Iosif, al lui Iuda,
27. Al lui Iona, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salathiil, al lui Niri,
28. Al lui Melhi, al lui Addi, al lui Cosam, al lui Elmodam, al lui Ir,
29. Al lui Iosi, al lui Eleezer, al lui Iorim, al lui Mattha, al lui Levi,
30. Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim,
31. Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Mattatha, al lui Nathan, al lui David,

2 Împ. 5, 14.

32. Al lui Iese, al lui Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

Rut. 4, 22.

33. Al lui Aminadav, al lui Araim, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda,

Fac. 29, 35.

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Thara, al lui Nahor,

35. Al lui Saruh, al lui Ragav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh,

37. Al lui Mathusala, al lui Enoh, al lui Iader, al lui Malaleil, al lui Cainan,

38. Al lui Enos, al lui Sith, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

CAP 4

*Postul și ispitirea lui Iisus. El învață în sinagogă. Iaste amenințat de Iudei.
Vindecă multe fealiuri de boale.*

1. Iară Iisus, plin de Duhul Sfânt să înturnă de la Iordan și fu dus de Duhul în pustie,

Mat. 4, 1 sq; Marc. 1, 12 sq.

2. În patruzeci de zile ispitindu-se de diavolul. Și nu mănă nemică în zilele acealea, iară sfârșindu-se acealea, după aceaea flămânzi.

3. Și zise lui diavolul: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, zi pietrii aceștia să să facă pâine“.

4. Și răspunse Iisus cătră el, zicând: „Scrie iaste că nu numai pre pâine sângură va trăi omul, ce pre tot cuvântul lui Dumnezeu“.

A 2 Leage 8, 3.

5. Și suind pre el diavolul într'un munte înalt, arătă lui toate împărățiile lumii într'o minută de vreme.

Mat. 4, 8.

6. Și zise lui diavolul: „Ție voi da toată putearea aceasta, și mărirea lor, că mie e dată, și cui voi vrea, aceluia o voi da.

7. Derept aceea tu de te vei închina înaintea mea, ale tale vor fi toate“.

8. Și, răspunzând, zise Iisus lui: „Du-te napoia mea, satano, că scris iaste: Să te închini Domnului Dumnezeuului tău, și aceluia numai să slujești“.

A 2 Leage 6, 13.

9. Atuncea duse pre el în Ierusalim și-l puse spre arepa besearecii, și zise lui: „De ești Fiiul lui Dumnezeu, pune-te pre tine de aicea jos,

10. Că scris iaste că: Îngerilor lui porunci-va de tine, să te păzască.

Ps. 90, 11.

11. Și cum preste mâni rădica-te-vor, să nu cândva poticnești de piatră piciorul tău“.

12. Și răspunzând, zise Iisus lui că: „S’au zis: Să nu ispitești pre Domnul Dumnezeuul tău“.

A 2 Leage 6, 16.

13. Și sfârșind toată ispita diavolul, să duse de la el până la o vreme.

14. Iară Iisus să întoarse cu putearea Duhului în Galilea și ieși veaste de el în tot împrejurul.

Mat. 4, 12; Marc. 1, 14.

15. Și el învăța în adunările lor, slăvindu-se de cătră toți.

16. Și veni în Nazaret, unde era crescut, și întră, după obiceiul lui, în ziua sâmbetelor în adunare și să sculă să cetească.

Mat. 13, 53 sq; Marc. 6, 1; Neem. 8, 4 sq.

17. Și s’au dat lui cartea Isaiei prorocul. Și, deschizând cartea, află locul unde era scris:

18. „Duhul Domnului pre mine, pentru care lucru m’au uns pre mine bine să vestesc săracilor, m’au trimes să vindec pre cei zdrobiți cu inima; a propovedui robilor slobozie și orbilor vedea; a trimite pre cei sfărâmați întru slobozire,

Is. 61, 1.

19. A propovedui an Domnului priimit“.

20. Și, închizând cartea, dându-o slugii, șazu; și ochii tuturor den sinagog era căutând spre el.

21. Și începu a zice cătră ei că: „Astăzi să împlu Scriptura aceasta în urechile voastre“.

22. Și toți mărturisiia lui și să mira spre cuvintele ceale de dar, carele ieșiia den rostul lui, și zicea: „Au nu iaste acesta feciorul lui Iosif?“

23. Și zise cătră ei: „Cu adevăr veți zice mie pilda aceasta: ‘Vraciule, vindecă-te însuți; câte am auzit că s’au făcut în Capernaum, fă și acicea în moșia ta’“.

Mat. 4, 13.

24. Și zise: „Adevăr grăiesc voao, că nice un proroc priimit iaste în moșia lui.

Ioan 4, 44.

25. Ce adevăr zic voao, multe văduve era în zilele lui Ilie în Israil, când să încuie ceriul la trei ani și șase luni, cât fu foamete mare preste tot pământul.

3 Împ. 17, 1, 9 și 18, 1; Iac. 5, 17.

26. Și nici cătră una de aceastea nu fu trimis Ilie, ce numai la Sarepta Sidonului, la o muiare văduo.

27. Și mulți stricați era în zilele lui Eliseiu proroc întru Israili, și nice unul den ei nu se curăți, fără numai Neeman Sirianul“.

4 Împ. 5, 14.

28. Și să împlură toți de mânie, în adunare, auzind aceastea.

29. Și sculându-se, scoaseră pre el afară den oraș, și-l duseră pre el până în sprânceană muntelui, pre carele cetatea lor era zidită, ca să-l împingă pre el.

30. Iară el, trecând pren mijlocul lor, mergea.

Ioan 8, 59.

31. Și pogorî în Capernaum, în orașul Galileii, și învăța pre ei în sâmbete.

Mat. 4, 13; Marc. 1, 21; Ioan 2, 12.

32. Și să mira de învățătura lui, că cu destoinicie era cuvântul lui.

Mat. 7, 28 și 22, 23; Ioan 7, 46.

33. Și în sinagog era un om, având duh drăcesc necurat, și strigă cu glas mare,

34. Zicând: „Lasă, ce e noao și ție, Iisuse Nazarineane? Venit-ai să pierzi pre noi? Știut e cine ești: Cel sfânt al lui Dumnezeu“.

Luca 1, 35; Marc. 1, 22.

35. Și certă Iisus pre el, zicând: „Înfrânează-te, și ieși dentr’însul“. Și aruncând pre el dracul în mijloc, ieși dentr’însul, nemică stricându-l.

36. Și să făcu spaimă spre toți și grăia unul cătră alt, zicând: „Ce e cuvântul acesta? Că cu volnicie și cu putearea poruncește duhurilor necurate, și ies“.

37. Și ieșiia glas de el preste tot locul împrejurului.

38. Și sculându-să Iisus den sinagogă, întră în casa lui Simon. Iară soacra lui Simion era prinsă de friguri foarte și ruga pre el pentru ea.

Mat. 8, 14 sq.

39. Și stând asupra ei, certă frigurile și o lăsară pre ea, și numaidecât sculându-să slujia lor.

40. Iară apuind soarele, toți carii avea bolnavi de multe fealiuri de boale aducea pre ei cătră el, iară el pre fieșcarele den ei puindu-și mânilor, au vindecat pre ei.

Marc. 1, 32 sq.

41. Și ieșia și draci den mulți, strigând și grăind că „Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu“. Și certând, nu lăsa să grăiască aceastea, pentru că știa pe Hristos că el iaste.

42. Și făcându-să zio, ieșind mearse în loc pustiu, și mulțimea îl căuta pre el și veniră până la el, și oprii pre el ca să nu meargă de la ei.

43. Iară el zise cătră ei că: „Și altor orașă mi să cade să vestescu împărăția lui Dumnezeu, că pentr’aceasta sânt trimis“.

44. Și propoveduia în sinagogurile Galileii.

CAP 5

Minunata pescuire. Leprosul. Slăbănogul. Levi vameșul. Ospățul lui Iisus cu vameșii. Despre post.

1. Și fu când mulțimea împresura pre el să auză cuvântul lui Dumnezeu, și el sta lângă iazerul Ghenesaretului,

Marc. 1, 16.

2. Și văzu doao vase stând lângă iazer, iară păscarii, ieșind dentr’însăle, spăla mrejiile.

3. Și întrând într’unul den vase care era al lui Simon, rugă pre el de la pământ să-l delunge puținel. Și șazănd, învăța den vasu pre mulțime.

4. Iară deaca încetă grăind, zise cătră Simon: „Du-l la adâncă și aruncați mrejiile voastre spre vânat“.

5. Și răspunzând Simon, zise lui: „Dascale, toată noaptea ostenindu-ne, nemică n’am prinsu, iară pe cuvântul tău arunca-voiu mreaja“.

6. Și făcând aceasta, prinsără mulțime multă de pești, de să rumpea mreaja lor.

7. Și făcură semnu părtașilor celor den cela vas ca să vie să le ajute lor, și veniră și împlură amândoa vasele, cât afunda eale.

8. Și văzând Simon Petăr, căzu la genuchele lui Iisus, zicând: „Ieși de la mine, că om păcătos sânt, Doamne“.

9. Că spaima cuprinsease pre el, și pre toți carii era cu el, de vânarea peștilor care prinsă.

10. Așijderea și Iacov și Ioan, feciorii lui Zevedeu, carii era soții lui Simon; și zise Iisus către Simon: „Nu te teame, de acum vei vâna oamenii“.

11. Și trăgând vasele la pământ, lăsând toate, mearsă după el.

12. Și fu când era el într'un oraș, și iată un om plin de stricăciune și, văzând pre Iisus, căzând pre fața lui, rugă pre el grăind: „Doamne, de-ai vrea, poți să mă curățești“.

Mat. 8, 2; Marc. 1, 40 sq.

13. Și tinzând mâna, atinse pre el, zicând: „Voiu, curățește-te“. Și atunceasă duse stricăciunea de la el.

14. Iară el porunci lui nemărui să nu spuie; „Ce mergi și te arată preotului, și du pentru curățenia ta cum au poruncit Moisi, spre mărturie lor“.

Preoția 14, 2.

15. Iară mai vartos să tindea cuvântul de el și să aduna mulțime multă să auză și să vindece de la el de boalele lor.

16. Iară el era dându-să în laturi, în pustiiuri, și să ruga.

Marc. 1, 35 sq.

17. Și fu întruna de zile și el era învățând, și era șazănd fariseii și dascalii legii, carii era veniț den toate satele Galileii, și Iudeii, și Ierusalimului, și putearea Domnului era spre ca să vindece pre ei.

18. Și iată oameni purtând în pat un om carele era slăbănog, și cerca să-l ducă înlăuntru, să-l puie înaintea lui;

Mat. 9, 2; Marc. 2, 3.

19. Și neaflând pre unde l-ar duce pre el, pentru mulțimea, suindu-se în pod, pren cărămizi, sloboziră pre el cu pățiceanul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și văzând credința lor, zise lui: „Omule, iartă-să ție păcatele tale“.

21. Și începură a cugeta cărturarii și fariseii, zicând: „Cine iaste acesta, carele grăiaște hule? Cine poate ierta păcatele, fără sânгур Dumnezeu?“

Is. 43, 25.

22. Iară Iisus, știind cugetele lor, răspunzând zise lor: „Ce cugetați întru inimile voastre?

23. Ce iaste mai lesne a zice ‘Iartă-ți-se păcatele tale’ sau a zice ‘Scoală și îmblă’?

24. Iară ca să știți că puteare are Fiiul Omenesc pre pământ a ierta păcatele (zise slăbănogului), ție zic: Scoală și, luând patul tău, pasă acasă-ț“.

25. Și îndată sculându-se înaintea lor, luându-ș pre carele zăcuse, mearse la casa lui slăvind pre Dumnezeu.

26. Și spaimă luo pre toți, și slăviia pre Dumnezeu, și să împlură de frică, zicând că: „Văzum minuni astăzi“.

27. Și după aceastea ieși, și văzu pre un vameș, anume Levi, șazănd la vamă, și zise lui: „Vino după mine“.

Mat. 9, 9; Marc. 2, 14.

28. Iară el, lăsând toate, sculându-se dusă-să după el.

29. Și făcu Levi lui ospăț mare în casa lui. Și era mulțime de mitarnici multă și de alții carii șădea cu ei.

30. Și cârtia cãrturarii lor și fariseii pre ucenicii lui, zicând: „Pentru ce cu mitarnicii și cu păcătoșii mâncați și beați?“

31. Și, răspunzând, Iisus zise lor: „Nu le trebuiaște sănătoșilor vraci, ce bolnavilor.

32. N’am venit să chem pre direpți, ce pre păcătoși la pocăință“.

33. Iară ei ziseră lui: „Direp ce ucenicii lui Ioan postesc adease și rugăciuni fac, așijderea și ai fariseilor, iară ai tăi mănâncă și beau?“

Mat. 9, 14; Marc. 2, 18.

34. Iară el zise lor: „Au puteț face pre fiii casei mirelui, întru cât iaste Mirele cu ei, să postească?

35. Ce vor veni zile și când să va lua de la ei Mirele; atuncea vor posti în zilele acealea“.

36. Zicea lor și pildă, că: „Nimeni peatec de veșmânt nou va pune pre veșmânt vechiu, iară de nu, și cel nou se va sparge, și la cel vechiu nu să tocmeaște cel de la cel nou.

37. Și nimeni nu bagă vin nou în foi vechi, iară de nu, rumpe-va vinul cel nou foi; și el să va vărsa și foi vor pieri.

38. Ce vinul nou în foi noi să-l puie și amândoi să vor ținea.

39. Și nimeni, cine bea vechiu, nu va vrea numaicât nou, că zice: Mai bun iaste cel vechiu“.

CAP 6

Ucenicii rup spice sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Chemarea apostolilor. Fericirile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Zidirea pe temelie bună.

1. Și fu în a doao sâmbătă dentâiu, trecea el pren sămănături, și zmulgea ucenicii lui spicele și mânca, frecându-le în mâni.

Mat. 12, 1; Marc. 2, 23.

2. Iară unii den farisei ziseră lor: „Ce faceț carea nu să cade a face în sâmbete?”

3. Și, răspunzând Iisus, zise lor: „Nici aceasta n’aț cetit, ce au făcut David când flămânzi el și ceia ce era cu el?”

4. Cum au intrat în casa lui Dumnezeu și pâinile sfinte le luo și mîncă, și deade și celora ce era cu el, carele nu să cădea să mînânce fără numai preoții.

1 Împ. 21, 6.

5. Și zicea lor că „Fiiul Omenesc Domn iaste și sâmbetei”.

6. Și fu și într’altă sâmbătă de întră el în sinagog și învăța. Și era acolo un om căruia mâna cea dreaptă era uscată.

7. Și lua aminte cărturarii și fariseii, au doară sâmbăta va vindeca, ca să afle hulă asupra lui.

8. Iară el știa cugetele lor și zise omului celuia ce avea mână uscată: „Scoală și stăi în mijloc”; iară el sculându-se stătu.

9. Zise drept aceaea Iisus lor: „Întreba-voiu pre voi ce să cade în sâmbete, bine a face au rău a face? Suflet a-l mîntui au a-l piarde?”

10. Și căutând spre ei toți împrejur, zise omului: „Tinde mâna ta”. Iară el făcu așa și să alcătui mâna lui sănătoasă, ca și ceaealaltă.

11. Iară ei să împlură de nebunie, și grăia unul cătră alt ce oare ară face lui Iisus.

12. Și fu în zilele acealea, ieși în munte să să roage, și înnoptă acolo întru rugăciunea lui Dumnezeu.

13. Și când fu la zio, chemă ucenicii lui și, alegând dentr’înșii doisprăzeace, pre care și apostoli îi numi,

Luca 9, 1; Marc. 3, 13, sq.

14. Pre Simon, pre carele și Petăr îl numi, și pre Andrei, fratele lui, pre Iacov și pre Ioan, pre Filip și Vartholomeiu,

15. Pre Mattheiu și Thoma, pre Iacov al lui Alfeo și pre Simon, carele-l chema Zilotin,

16. Pre Iuda a lui Iacov și pre Iuda Iscariotis, carele fu și vânzătoriu,

17. Și, pogorându-se cu ei, stătu în loc șăsu, și mulțimea ucenicilor lui, și mulțime multă de nărod den toată Iudea și den Ierusalim, și după lângă marea Tirului și a Sidonii, carii venise să asculte pre el și să vindece de boalele lor,

Marc. 3, 7 sq; Mat. 4, 24 sq.

18. Și carii să chinuia de duhure necurate, și să vindeca.

19. Și toată mulțimea căuta să atingă de el, că puteare ieșiia den el și vindeca pre toți.

20. Iară el, rădicând ochii lui spre ucenicii săi, grăia: „Fericiți săracii, că a voastră iaste împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți carii flămânziți acum, că sătura-vă-veți. Fericiți carii plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vor urî pre voi oamenii și când vă vor despărți, și vă vor ocări și numele vostru ca un rău îl vor scoate, pentru Fiiul Omenesc.

23. Bucurați-vă într'aceaea zi și săltați, că iată, plata voastră multă iaste în ceriu; pentru că ca aceastea făcea prorocilor părinții lor.

24. Ce vai voao, bogaților, că ați luat mângâierea voastră.

Amos 6, 1; Iac. 5, 1.

25. Vai voao, sătuilor, că veți flămânzi, vai voao carii râdeți acum, că veți jăli și veți plânge.

Is. 65, 13, 14.

26. Vai, când bine vor zice voao oamenii, că așa făcea prorocilor mincinos părinții lor.

27. Ce voao zic, cestora ce auziți: Iubiți pre vrăjmașii voștri, bine faceți celora ce vă urăsc pre voi.

28. Bine-grăiți pre cei ce vă blastămă și vă rugă pentru cea ce vă dodeiescu pre voi.

29. Celui ce te lovește preste falcă, întoarce-i și ceaealaltă, și de la cela ce-ți ia veșmântul, și cămașa nu-i opri.

30. Și la tot cel ce ceare de la tine dă-i; și de la cela ce-ți ia ale tale nu le ceare.

A 2 Leage 15, 7.

31. Și cum veți să facă voao oamenii, și voi faceți lor așijderea.

Mat. 7, 12.

32. Că de veți iubi pre ceia ce iubesc pre voi, ce har iaste voao? Că și păcătoșii iubesc pre ceia ce iubesc pre ei.

Mat. 5, 46.

33. Și de veți face bine celor ce fac voao bine, care har iaste voao? Că și păcătoșii fac aceasta.

34. Și de veți împrumuta celora de la carii nădejduiți că veți lua, care har iaste voao? Că și păcătoșii pre păcătoși împrumutează, ca să ia întocma.

Mat. 5, 43; Preoția 25, 35.

35. Dirept aceaea iubiți pre vrăjmașii voștri și bine faceți și împrumutați, nemică nenădejduindu-vă, și va fi plata voastră multă, și veți fi fii Celui Nalt, că el bun iaste cătră cei nemulțămitori și răi.

Ps. 36, 26.

36. Fiți drept aceaea miloș, cum și Tatăl vostru milos iaste.

Ieș. 34, 6; Ps. 102, 8, 13.

37. Și nu judecați și nu vă veți judeca; nu osândireți și nu vă veți osândi; sloboziți și vă veți slobozi.

Râm. 2, 1.

38. Dați și să va da voao măsură bună, îndesată și scuturată, și pre deasupra vărsându-se da-vor în sânul vostru, că cu aceaeș măsură care veți măsura, măsura-să-va voao“.

Marc. 4, 24.

39. Și zise lor pildă: „Au doară poate orb pre orb să-l ducă pre cale? Au nu vor cădea amândoi în groapă?

40. Nu iaste ucenicul mai presus de dascalul său; iară întemeiat fiind, tot va fi ca dascalul său.

Ioan 15, 20.

41. Și cauți ațapocul în ochiul fratelui tău, iară bârna ce e în ochiul tău nu socotești.

Mat. 7, 3.

42. Sau cum poți zice fratelui tău: ‘Frate, lasă să scoți ațapocul cel den ochiul tău’, tu bârna cea den ochiul tău nu văzând? Fățarnice, scoate întâiu bârna den ochiul tău, și atuncea vei căuta să scoți așchia cea den ochiul fratelui tău.

43. Că nu iaste pom bun carele face roada putredă, nici pom putred făcând poame bune.

44. Că tot pomul den rodul lui să conoaște; că nu culeg den spin smochine, nici den măceș struguri.

45. Omul bun den comoara inimii sale cea bună scoate binele, și omul rău den comoara rea a inimii sale scoate răul. Că den prisosirea inimii grăiaște gura lui.

Mat. 12, 35.

46. Dară ce mă chemați ‘Doamne, Doamne’, și nu faceți ceale ce zic?

47. Tot cela ce va veni cătră mine și aude cuvintele mele și le face, arăta-voiu voao cui iaste aseamene:

Râm. 2, 13; Iac. 1, 22.

48. Aseamenea iaste omului ce zideaște casă, carele săpă și adâncă și puse temelie preste piatră, și, făcându-se năboiu, lovi apa de casa aceea, și nu o putu clăti pre ea, că era întemeiată pre piatră.

49. Iară cela ce au auzit, și n’au făcut, aseamene iaste omului ce au zidit casă pre pământ fără temelie, în carea lovi apa, și numaicât căzu, și fu spărtura casei aceia mare“.

CAP 7

Vindecarea slugei sutașului. Învierea fiiului văduvei din Nain. Trimișii lui Ioan. Muierea cea păcătoasă. Pilda cu cei doi datornici.

1. Iară de vreame ce sfârși toate cuvintele lui întru auzirea oamenilor, întră în Capernaum.

2. Iară sluga unui sutaș, bolnav fiind, vrea să moară, carele era la el cinstit.

Mat. 8, 5 sq.

3. Și auzind de Iisus, trimise la el bătrânii iudeilor, rugând pre el ca să vie să mântuiască pre sluga lui.

4. Iară ei venind cătră Iisus, rugară pre el foarte, zicând că: „E destoinic căruia va da aceasta,

5. Că iubeaște limba noastră și sinagogul el l-au făcut noao“.

6. Iară Iisus mergea cu ei și, nefiind departe el de casă, trimise la el sutașul priateni, zicând lui: „Doamne, nu te osteni, că nu-s destoinic ca să întri supt acoperemântul meu.

7. Pentru aceea nice pre mine mă învredniciu să viu cătră tine, ce zi cu cuvântul și să va vindeca feciorul meu,

8. Că eu încă sânt om supt puteare rânduit, având supt mine slujitori, și zic cestuia: ‘Pasă’, și merge, și altuia ‘Vino’, și vine, și slugii mele: ‘Fă

aceasta', și face“.

9. Iară auzind acestea Iisus, să miră de el și, întorcându-se, zise mulțimei ce mergea după el: „Zic voao că nici în Israil atâta credință n'am aflat“.

10. Și înturnându-se carii era trimiș acasă, aflare sluga cea bolnavă sănătoasă.

11. Și fu a doua zi, mergea în orașul ce să chema Nain, și cu el mergea ucenicii lui destui și mulțime multă.

12. Iară cum să apropie cătră poarta orașului, și iată, să scotea afară un mort, unul născut fiiu mumei lui, și ea era văduo, și mulțime multă den oraș cu ea.

13. Și văzând pre ea Domnul, i să făcu milă de ea și zise: „Nu plânge“.

Mat. 9, 36; Ier. 31, 16.

14. Și apropiindu-se, să atinse de coșciug (iară ceia ce-l ducea stătură) și zise: „Voinice, ție zic, scoală!“

15. Și șazu mortul, și începu a grăi; și-l deade pre el mumei lui.

16. Și luo frică pre toți, și slăviia pre Dumnezeu, zicând că: „Proroc mare s'au sculat întru noi și cum au socotit Dumnezeu pre norodul lui“.

17. Și ieși cuvântul acesta în toată Iudea pentru el și în tot împrejurul locului.

Mat. 9, 26.

18. Și deaderă veaste lui Ioan ucenicii lui de acestea de toate și, chemând pre doi den ucenicii săi, Ioan

19. Trimise-i cătră Iisus, zicând: „Tu ești cela ce vine au pre altul așteptăm?“

20. Și venind cătră el, bărbaii zisără: „Ioan Botezătorul ne-au trimis pre noi la tine zicând: Tu ești cela ce vine au altul vom aștepta?“

21. Și într'acel ceas vendecă pre mulți de boale și de rane și de duhuri necurate, și a mulți orbi deade vedeare.

22. Și, răspunzând, Iisus zise lor: „Meargeți, dați știre lui Ioan cealea ce ați văzut și ați auzit: că orbii vădu, șchiopii îmblă, stricații să curățescu, surzii aud, morții înviază,

Is. 35, 5.

23. Săracii să binevestescu; și fericit iaste cela ce nu să va sminti în mine“.

24. Și ducându-să vestitorii lui Ioan, începu a grăi mulțimei de Ioan: „Ce ați ieșit în pustie a vedea? Trestie de vânt clătindu-să?

Mat. 11, 7.

25. Dară ce ați ieșit a vedea? Om în veșminte moi îmbrăcat? Iată, cei cu veșminte slăvite și în desfătăciune fiind, la împărății sânt.

26. Dară ce ați ieșit a vedea? Proroc? Adevăr zic voao: și mai mult decât proroc.

27. Acesta iaste de carele e scris: ‘Iată eu trimiț solul mieu înaintea feații tale, carele va găti calea ta, înaintea ta’.

28. Că zic voao că: Întru născuți den muieri nimeni nu e mai mare proroc decât Ioan Botezătorul; iară carele e mai mic întru împărăția lui Dumnezeu, mai mare de el iaste“.

29. Și tot norodul auzând, și vameșii au făcut drept pre Dumnezeu, botezați fiind cu botezul lui Ioan.

30. Iară fariseii și legiuitorii sfatul lui Dumnezeu lepădară de la ei, nebotezându-să de la el.

Fapt. Ap. 13, 16.

31. „Cu ce voi asămăna oamenii neamului acestuia? Și cu ce sânt aseamenea?

Mat. 11, 16 sq.

32. Aseamenea sânt coconilor căroră șad în târgu și strigă unii cătră alalți, zicând: ‘Fluierat-am voao și n’ăți jucat, cântam de jale și n’ăți plâns’.

33. Că veni Ioan Botezătorul, nici pâine mâncând, nici vin bând, și ziceți: ‘Drac are’.

34. Veni Fiiul Omenesc, mâncând și bând, și ziceți: ‘Iată om mâncătoriu și băutoriu de vin, vameșilor priaten și păcătoșilor’.

35. Și înțelepciunea să îndireptă de la toți fiii ei“.

36. Și rugă pre el unul den farisei ca să mănânce cu el și, întrând în casa fariseului, șazu.

37. Și iată, o muiare den oraș, carea era păcătoasă, știind că șade în casa fariseului, aducând un alavastu cu unsoare

38. Și, stând lângă picioarele lui, den dos, plângând, începu a spăla picioarele lui cu lacrimi, și cu părul capului ei ștergea, și săruta picioarele lui, și le ungea cu unsoarea.

39. Și văzând fariseul carele chemase pre el, zise întru sine, zicând: „Acesta de-ari fi proroc, ar ști cine e și ce muiare e carea să atinge de el, că iaste păcătoasă“.

40. Și răspunzând Iisus, zise cătră el: „Simone, am a-ț zice oarece“. Iară el zise: „Învățătoriule, zi!“

41. „Doi datornici era unui împrumutătoriu, unul era datoriu cu cinci sute de dinari, iară altul cu cincizeci.

42. Și neavând ei să plătească, amândurora le-au dăruit. Spune-mi dară care den ei mai mult pre el va îndrăgi?“

43. Răspunzând Simon, zise: „Pare-mi că cela ce cel mai mult i-au dăruit“. Iară el zise lui: „Dirept judecași“.

44. Și întorcându-se către muiare, zise lui Simon: „Vez această muiare? Întraiu în casa ta, apă pre picioarele mele nu dedeș, iară aceasta cu lacrimi spală picioarele mele și cu părul capului ei le șterse.

45. Sărutare nu-mi dedeși, iară aceasta de când am întrat nu lipsi sărutându-mi picioarele.

46. Cu untdelemn capul meu n'ai uns, iară aceasta cu mir unse picioarele mele.

47. Pentru carea zic ție: Iartă-se păcatele ei ceale multe, că iubi mult. Iară căruia să iartă puțân, puțân iubeaște“.

48. Și zise ei: „Iartă-ți-se păcatele tale“.

Mat. 9, 2.

49. Și începură carii șădea împreună a zice întru sine: „Cine iaste acesta carele și păcatele iartă?“

50. Și zise către muiare: „Credința ta te mântui, pasă în pace“.

CAP 8

Pilda sămănătorului. Muma și frații lui Iisus. Certarea apelor. Legheon.

Fata mai-marelui săborului. Femeia ce-i curgea sânge.

1. Și fu după aceaea, și el făcea cale pren cetate și pren sate, propoveduind și vestind împărăția lui Dumnezeu; și cei 12 cu el,

2. Și niște muieri carele era vindecate de duhuri reale și de boale, Maria carea să chema Magdalina, den carea ieșise 7 draci,

Marc. 15, 40 și 16, 9.

3. Și Ioana, muiarea Huzei, diregătorului lui Irod, și Sosanna, și altele multe, carele slujia lui den avearea lor.

4. Și adunându-se mulțime multă și cei de pren cetăți, mergând către el, zise pren pildă:

Mat. 13, 3; Marc. 4, 2.

5. „Ieși sămănătoriul să samene sămânța lui. Și sămănând el, una căzu lângă cale și o călcară și pasările ceriului mâncară-o.

6. Și alta căzu pre piatră și, răsărind, să uscă, pentru că nu avea răveneală.

7. Și alta căzu în mijlocul spinilor și, crescând spinii dempreună, o necară pre ea.

8. Și alta căzu în pământ bun și, crescând, făcu rod de o sută de ori mai mult“. Acestea grăind, striga: „Cine are urechi de auzirea, să auză“.

9. Deci întrebare pre el ucenicii lui, zicând: „Ce iaste pilda aceasta?“

10. Iară el zise: „Voao dată e a ști taina împărăției lui Dumnezeu, iară altora în pilde, ca văzând să nu vază, și auzând să nu priceapă.

Is. 6, 9, 10; Mat. 13, 14; Marc. 4, 12; Ioan 12, 40; Fapt. Ap. 28, 26.

11. Iară pilda e aceasta: Sămânța iaste cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iară cei de lângă cale sânt ceia ce aud, după aceea vine diavolul și ia cuvântul de la inima lor, să nu cumva, crezând, să să spăsască.

13. Iară cei de pre piatră, carii, deaca aud, cu bucurie primesc cuvântul, și aceștea rădăcină nu au, carii după vreme cred, și în vremea dodeialii să despart.

14. Iară carea cade în spini, aceștea sânt carii, auzind, și de griji, și de bogății, și de dulcele vieții să îneacă și rod nu aduc.

15. Iară carea cade în pământ bun, aceștea sânt carii, întru inimă bună și curată, cuvântul auzit țânu-l și rod fac întru răbdare.

Fapt. Ap. 16, 14; Evr. 10, 36.

16. Că nimeni, lumina aprinzând, nu va acoperi pre ea cu vasul sau supt pat să o puie, ce în sfeașnic o pune, ca ceia ce întră să vază lumina.

Mat. 5, 15; Marc. 4, 21.

17. Că nu iaste ascuns care nu să va face arătat, nice ascunsă ca să nu să cunoască și la aiave să nu vie.

Mat. 10, 26.

18. Deci căutaț cum auziț, că: Cine are da-i-să-va, și cela ce n'are, și ce-i pare că are lua-să-va de la el“.

Mat. 13, 12.

19. Și veniră la el muma și frații lui, și nu să putea împreuna cu el, pentru mulțimea.

Mat. 12, 46; Marc. 3, 31.

20. Și-i deaderă veaste lui, zicându-i: „Muma ta și frații tăi stau afară, vrând să te vază“.

21. Iară el, răspunzând, zise lor: „Muma Mea și frații Mieii aceștea sânt, carii ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l fac“.

22. Și fu într'o zi, și el intră într'un vas, și ucenicii lui; și zise către ei: „Să treacem de cea parte de iazer“. Și să sloboziră.

Mat. 8, 23; Marc. 4, 35.

23. Și mergând ei cu luntrea, adormi. Și să scorni în iazer vifor de vânt, și să împlea și pieria.

24. Și venind la el, deșteptară-l, zicând: „Dascale, dascale, pierim“. Iară el, deșteptându-să, certă vântul și valurile apei, și se încetă și fu liniște.

25. Zise lor: „Unde iaste credința voastră?“ Deci înfricoșindu-să, să mira, grăind unii către alaiți: „Oare cine iaste acesta, că și vânturilor și apelor poruncește, și ascultă pre el?“

26. Și mearsă în ținutul gadareanilor, carea iaste împotriva Galileii.

Mat. 8, 28, sq; Marc. 5, 1.

27. Iară ieșind ei la uscat, timpină pre el un om den oraș, carele avea draci de multă vreme, și în veșminte nu să îmbrăca, și în casă nu mânea, ce în morminte.

28. Și văzând pre Iisus și strigând, căzu la el, și cu glas mare zise: „Ce e mie și ție, Iisus, Fiiul lui Dumnezeu Celui Înalt? Rogu-te să nu mă muncești“.

29. Că porunciia duhului necurat să iasă den om, că de mulți ani l-au fost hrăpit pre el, și să lega cu lanțuri și cu obezi păzându-să, și rumpând legăturile, să ducea de dracul în pustie.

30. Și întrebă pre el Iisus, zicând: „Ce ți-e numele?“ Iară el zise: „Legheon“, că mulți draci intrase în el.

31. Și ruga pre el ca să nu le poruncească lor să meargă în adânc.

32. Și era acolo un cârd de porci mulți păscând în măgură, și rugară pre el ca să-i sloboază pre ei să între în ei; și îi rândui.

33. Și ieșind dracii den om, intrară în porci, și să porni turma de pre țărnișe în iazer și să înece.

34. Și văzând păstorii ce fu, fugiră, și mergând, deaderă veaste în oraș și în sate.

35. Și ieșiră să vază ce s'au făcut și veniră către Iisus, și aflară șazând omul den carele ieșiră dracii, îmbrăcat și în minte întreagă, șazând lângă picioarele lui Iisus, și să temură.

36. Și spusă lor și văzând cum s'au mântuit cel îndrăcit.

37. Și rugară pre el toată mulțimea den prejurul gadarineanilor să ducă de la ei, că în frică mare era, iară el, întrând în vas, să înturnă.

38. Rugă pre el acel om den carele ieșise dracii să fie cu el, ce Iisus slobozi pre el, zicând:

39. „Întoarnă-te acasă-ți și povestește câte Ț’au făcut Ție Dumnezeu“. Și mearse pren tot orașul, propoveduind câte i-au făcut lui Iisus.

40. Și fu când să înturnă Iisus, priimi pre el mulțimea, că toți aștepta pre el.

41. Și iată, veni un om ce-i era numele Iair, carele era mai-mare săborului, și căzând la picioarele lui Iisus, ruga pre el să între în casa lui,

Mat. 9, 18.

42. Că avea el numai o fată, ca de doisprăzece ani, și aceeaa muriia; iară mergând el, mulțimea împresura pre el.

43. Și o muiare, fiind în curgere de sânge de doisprăzece ani, carea la vraci cheltuise toată avearea ei, și nu putu nici de la unul să vindece,

Marc. 5, 25.

44. Apropiindu-să den dos, să atinse de marginele veșmintelor lui și numaidecât stătu cursura sângelui ei.

45. Atuncea zise Iisus: „Cine să atinse de mine?“ Și tăgăduindu-să toți, zise Petăr și ceia ce era cu el: „Învățătoriule, de gloate ești cuprinsu și te împresoară, și zici ‘Cine se atinse de mine?’“

46. Iară Iisus zise: „Atinse de mine oarecine, că eu cunoscui că ieși puteare den mine“.

47. Și văzând muiarea că nu putu să ascunză, tremurând veni și căzu la picioarele lui, spuse lui înaintea a tot norodul pentru care pricină s’au atins de el și cum s’au vindecat îndată.

48. Iară Iisus zise ei: „Cutează, fiică, credința ta te mântui, pasă în pace“.

49. Încă el grăind, veni oarecine de la mai-marele săborului zicând lui: „Murit-au fata ta, nu osteni pre Dascalul“.

Mat. 9, 23 sq; Marc. 5, 35, sq.

50. Iară Iisus auzind, răspunse lui, grăind: „Nu te teame, numai creade și să va mântui“.

51. Și întrând în casă, nu lăsă să între nimeni, numai Petăr, și Iacov, și Ioan, și pre tatăl coconeii și mumă-sa.

52. Și o plângea toți și să văieta, iară el zise: „Nu plângereți, n’au murit, ce doarme“.

Luca 7, 13.

53. Și batjocuriia pre el, știind că au murit.

54. Iară el, scoțând pre toți afară și apucând pre ea de mână, strigă zicând: „Fetișoară, scoală!“

55. Și să înturnă sufletul ei, și învise îndată; și porunci să dea ei să mănânce.

56. Și să spământară părinții ei, iară el porunci lor nemului să nu spuie ce s’au făcut.

CAP 9

Trimiterea apostolilor la propoveduire. Cinci pâini. Lepădarea de sine și luarea crucei. Schimbarea la față. Lunatecul. Cearța pentru înțâietate.

1. Și chemând pre cei 12 ucenici ai lui, deade lor puteare și volnicie preste toți dracii, și boalele să vindece.

Mat. 10, 1; Marc. 6, 7.

2. Și trimise pre ei să propoveduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece bolnavii.

3. Și zise lor: „Nemică să nu luați pre cale, nici toiag, nici traistă, nice pâine, nici bani, nici câte doao veșminte a avea.

4. Și veri în ce casă veți intra, acoloa rămâneți și de acoloa ieșiți.

Luca 10, 5 sq.

5. Și vericarii nu vor priimi pre voi, ieșind den orașul acela, și prahul den picioarele voastre scuturați, întru mărturie spre ei“.

Luca 10, 11.

6. Și ieșind, îmbla pren toate satele, binevestind și vindecând pretutindenea.

7. Auzi și Irod, al patrulea domnitoriu, cealea ce fură de el toate, și să îndoia, pentru că zicea unii că Ioan s’au sculat den morți.

Mat. 14, 1; Marc. 6, 14.

8. Iară unii zicea că Ilie s’au arătat, iară alții că un proroc den cei de demult s’au sculat.

9. Și zicea Irod: „Pre Ioan eu l-am tăiat, dară cine iaste acesta, de carele eu auzu unele ca aceastea?“ Și căuta să-l vază pre el.

10. Și înturnându-se apostolii, spuseră lui toate câte făcuse. Și luând pre ei, să osebi Însuș în loc pustiiu al orașului ce să cheamă Vithsaida.

Ioan 6, 1 sq.

11. Iară înțelegând mulțimea, mearseră după el; și priimind pre ei, grăia lor de împărăția lui Dumnăzău, și celor ce trebuia vindecare vindeca-i.

12. Iară ziua începu a treace, și mergând la el cei 12, ziseră lui: „Slobozi mulțimea ca să meargă în orașă și în sate carele-s împrejur, să să odihnească și să-ș afle bucate, că acicea sântem în loc pustiiu“.

Ioan 6, 5.

13. Și zise lor: „Daț voi lor să mănânce“. Iară ei ziseră: „Nu iaste la noi mai mult de cinci pâini și doi pești, poate că vom merge noi să cumpărăm mulțimei aceștiia bucate“.

14. Că era bărbați ca la cinci mii; iară el zise ucenicilor lui: „Așăzați pre ei otace, câte 50“.

15. Și făcură așa, și-i așăzară pre toți.

16. Și luând ceale cinci pâini și cei doi pești, căutând la ceriu, le blagoslovi și le frânse și deade ucenicilor să le puie înaintea mulțimei.

17. Și mâncară și să săturară toți, și să rădică prisosala lor, fărmituri, coșuri doosprăzeace.

18. Și fu fiind el rugându-se deosebi, cu el era ucenicii și întrebă pre ei, zicând: „Cine-m zic mulțimea că sânt?“

19. Iară ei răspunzând, ziseră: „Ioan Botezătoriul, alții Ilie, iară alții că un proroc den cei de demult s’au sculat“.

20. Și zise lor: „Dară voi cine-m ziceți că sânt?“ Răspunzând Petăr zise: „Pre Hristos al lui Dumnezău“.

Mat. 16, 16 sq. Marc. 8, 29; Ioan 6, 69.

21. Iară el, contenind pre ei, porunci nemărui să nu spuie aceasta,

22. Zicând că să cade Fiiului Omenesc multe a păți, și a să izgoni de bătrâni, și de arhierei, și de cărturari, și a-l omorî, și a triia zi a învia.

Mat. 17, 22 și 20, 18 sq.

23. Și zicea tuturor: „Cine va vrea după mine să vie, să să leapede de sine și să ia crucea lui în toate zilele și să vie după mine.

Mat. 16, 24; Marc. 8, 34.

24. Că cine va vrea sufletul lui să-l mântuiască piarde-l-va pre el, iară cine va piarde sufletul lui pentru mine acesta-l va mântui pre el.

Luca 17, 33.

25. Că ce foloseaște omului de va dobândi lumea toată, iară pre sine să piarză sau să să păgubească?

26. Că cine să va rușina de mine și de cuvintele meale, de acela Fiiul Omenesc să va rușina, când va veni cu slava lui, și a Tatălui, și a sfinților

înger.

Mat. 10, 33; Marc. 8, 38; Luca 12, 9; 2 Tim 2, 12.

27. Ce zic voao adevărat: Sânt unii, den carii stau acicea, carii nu vor gusta moartea până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu“.

28. Și fu după cuvintele aceastea ca la opt zile, și luând pre Petăr și pre Ioan și Iacov, să sui în măgură să să roage.

Mat. 17, 1. Marc. 9, 2.

29. Și fu, rugându-se el, fața obrazului lui alta, și veșmântul lui albu strălucind.

30. Și iată doi bărbat voroviia cu el, carii era Moisi și Ilie,

31. Carii, să văzură în slavă, grăiia de ieșirea lui carea era a împla în Ierusalim.

32. Iară Petăr și ceia ce era cu el era îngreuiți de somnu, iară deșteptându-se, văzură slava lui, și cei doi bărbat ce sta cu el.

33. Și fu când osebiia ei de la el, zise Petăr lui Iisus: „Dascale, bine iaste noao acicea a fi, și să facem trei colibi: una ție, și lui Moisi una, și una lui Ilie“, neștiind ce grăiaște.

34. Și aceastea zicând el, fu nuor și umbri pre ei, și să spăreară când înțară ei în nor.

35. Și glas fu den nor, zicând: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, pre acesta ascultă“.

2 Petr. 1, 17; Mat. 3, 17.

36. Și după ce fu glasul, să află Iisus sânșur. Iară ei tăcură și nemurui nu spusără, în zilele acealea, nemică de acealea carele au văzut.

37. Și fu a doua zi, pogorându-să ei den munte, mearse înainte mulțime multă.

Mat. 17, 14; Marc. 9, 14.

38. Și iată, oarecine den mulțime strigă, zicând: „Dascale, rogu-te, caută spre feciorul mieu, că unul născut îm iaste.

39. Și iată, duhul hrăpește pre el de pripă, strigă și-l scutură pre el cu spumă, și abia să duce de la el, sfărmand pre el.

40. Și mă rugaiu ucenicilor tăi ca să-l scoată, și nu putură“.

41. Și, răspunzând, Iisus zise: „O, rudă necredincioasă și îndărătnică! Până când voi fi cătră voi și voi suferi pre voi? Adu fiiul tău încoace“.

42. Și încă apropiindu-să, îl trânti pre el dracul și-l scutură, iară Iisus certă duhul cel necurat, și vindecă copilul și-l deade tătâne-său.

43. Și să mirară toți de mare putearea lui Dumnezeu și, mirându-să toți de toate carile au făcut, Iisus zise ucenicilor:

44. „Puneți voi în urechile voastre cuvintele acestea, că: Fiiiul Omenesc să va da în mâinile oamenilor“.

Mat. 17, 22.

45. Iară ei nu înțeleasără cuvântul acesta, și era lor ascuns de ei ca să nu-l priceapă, și să temea a întreba pre el de cuvântul acesta.

Luca 18, 34.

46. Și întră gând între ei: Carele va fi mai mare den ei?

Marc. 9, 34.

47. Iară Iisus, știind cugetul inimii lor, luo un copil, puse-l lângă sine,

48. Și zise lor: „Cela ce va primi pre cuconul acesta în numele mieu, pre mine primeaște, și cela ce primeaște pre mine, primeaște pre cela ce-au trimis pre mine. Că, carele iaste mai mic între voi, acela va fi mare“.

Mat. 10, 40; Ioan 13, 20.

49. Iară răspunzând Ioan, zise: „Dascale, văzut-am pre oarecine în numele tău scoțând dracii și l-am contenit pre el, că nu vine după tine cu noi“.

50. Și zise Iisus lui: „Nu conteniți, că cine nu e împotrivă noao, pentru noi iaste“.

51. Și fu când să împlea zilele Înălțării lui, și el întări fața lui să meargă în Ierusalim.

52. Și trimise vestitori înaintea feții lui. Și mergând intrară într'un sat al samarineanilor ca să-i gătească lui.

Ioan 4, 4.

53. Și ei nu priimiră pre el, căci fața lui era mergând în Ierusalim.

54. Iară văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, ziseră: „Doamne, vei să zicem să pogoară foc den ceriu și să-i mistuiască pre ei, cum făcu și Ilie?“

4 Împ. 1, 10 sq.

55. Iară Iisus, întorcându-se, certă pre ei și zise: „Nu știți de ce fealiu de duh sânteț voi.“

56. Că Fiiiul Omenesc n'au venit să piarză sufletele oamenilor, ce să le mântuiască“. Și mearsără într'alt sat.

Ioan 3, 17 și 12, 47.

57. Și fu mergând ei pre cale, zise oarecine lui: „Mearge-voiu după tine, veriunde vei merge, Doamne“.

Mat. 8, 19.

58. Și zise Iisus lui: „Vulpile au viezunii și pasările ceriului cuiburi, iară Fiiul Omenesc nu are unde capul să-ș pleace“.

59. Ce zise cătră altul: „Vino după mine“. Iară el zise: „Doamne, îngăduiaște-mă să merg întâiu să îngrop pre tatăl meu“.

60. Și zise Iisus lui: „Lasă morții să îngroape pre morții lor, iară tu pasă și vestește împărăția lui Dumnezeu“.

61. Zise și altul: „Mearge-voiu după tine, Doamne, iară întâiu îngăduiaște-mă să isprăvesc celora ce-s în casa mea“.

62. Și zise cătră el Iisus: „Nimeni, puind mâna lui pre plug și căutând înapoi, iaste îndireptat întru împărăția lui Dumnezeu“.

CAP 10

Cei 70 de apostoli. Legiuitoriul doritor de viața de veaci. Pilda celui căzut în tâlhari. Martha și Maria.

1. Iară după aceastea, au arătat Domnul și alți 70, și trimise pre ei, câte doi, înaintea feații lui, în tot orașul și locul unde era el mergătoriu.

2. Și zicea lor: „Iată, secerătura e multă, iară lucrătorii puțini; ce vă rugați Domnului secerăturii ca să trimeată lucrători la secerarea sa.

Ioan 4, 35; Mat. 9, 37 sq.

3. Meargeț, iată, eu trimiț pre voi ca mieii în mijlocul lupilor.

Mat. 10, 16.

4. Nu purtareț pungă, nice taistră, nice încălțăminte, și nimurui pre cale să nu daț închinăciune.

Mat. 10, 9.

5. Veri în ce casă veț întra, întâiu ziceț: ‘Pace casei aceștiia’.

6. Și de va fi acolo fiiul pazei, odihni-se-va preste el pazea voastră, iară de nu, cătră voi să va înturna.

7. Iară într’aceaea casă rămâneț, mâncând și bând ceale de la ei, că harnic iaste lucrătoriul platei sale. Nu vă mutați den casă în casă.

A 2 Leage 24, 14; Mat. 10, 10; 1 Cor. 9, 14.

8. Și veri în ce oraș veț întra și vă vor priimi, mâncați de carele vă vor pune voao înainte.

9. Și vindecați bolnavii carii vor fi acoloa, și ziceț lor: ‘Apropiatu-s’au la voi împărăția lui Dumnezeu’.

10. Veri întru care oraș veți intra și nu vor primi pre voi, ieșind în ulițele lui, ziceți:

11. ‘Și prahul ce s’au lipit de noi den orașul vostru scuturăm voao. Însă aceasta să știți, că s’au apropiat la voi împărăția lui Dumnezeu’.

12. Iară vă zic voao că Sodomului în ziua aceea mai lesne va fi decât orașului aceuia.

13. Vai ție, Horazin, vai ție, Vithsaida, că de ar fi fost în Tir și în Sidon puterile carele fură întru voi, demult în saci și în cenușă șazând s’ar fi pocăit.

Mat. 11, 21.

14. Însă Tirului și Sidonei mai iușor va fi la judecată decât voao.

15. Și tu, Capernaum, care până la ceriu te-ai înălțat, până la iad te vei pogori.

16. Cea ce ascultă pre voi, pre mine ascultă, și cea ce să leapădă de voi, de mine să leapădă; iară cea ce să leapădă de mine, leapădă pre cea ce m’au trimis pre mine“.

Ioan 13, 20.

17. Și să întoarseră cei 70 cu bucurie, zicând: „Doamne, și dracii să pleacă noao, întru numele tău“.

18. Iară el zise lor: „Văzuiu pre satana, ca un fulger den ceriu căzând.

Apoc. 12, 8 sq.

19. Iată, dau voao puteare să călcați preste șărpi și preste scorpii, și preste toată putearea vrăjmașului, și nemică voao nu va strica.

Ps 90, 13.

20. Însă de aceasta nu vă bucurareți căci duhurile voao să pleacă, ce bucurați-vă că numele vostru scris iaste în ceriuri“.

Filip. 4, 3.

21. Într’acel ceas să bucură cu Duhul Iisus și zise: „Mărturisescu-mă ție, Părinte, Doamne al ceriului și al pământului, că ai ascuns acestea de cătră înțelepți și înțelegători, și le descoperiș acealea pruncilor. Așa, Părinte, că așa fu ție bunăvoie înaintea ta.

Mat. 11, 25 sq.

22. Toate-m sânt date de Părintele Mieui și nimeni nu știe cine iaste Fiiul, fără numai Tatăl, și cine iaste Tatăl, fără numai Fiiul și vericui va vrea Fiiul să-i arate“.

Ioan 1, 18 și 6, 46.

23. Și întorcându-să către ucenici, sângur zise: „Ferice de ochii carii văd ceale ce vedeți!

3 Împ. 10, 8 și Mat. 13, 16.

24. Că zic voao că mulți proroci și împărați au vrut să vădă carele vedeți voi, și nu văzură; și să auză carele auziți, și nu auziră“.

1 Petr. 1, 10.

25. Și iată, un legiuitoriu să sculă, ispitindu-l pre el și zicând: „Dascale, ce voi face, viața de veaci să moștenescu?“

Mat. 22, 35 sq; Marc. 12, 28 sq.

26. Iară el zise lui: „În Leage ce s’au scris? Cum cetești?“

27. Iară el, răspunzând, zise: „Să iubești pre Domnul Dumnezeu tău den toată inima ta și den tot sufletul tău și den toată vârtutea ta și den tot cugetul tău, și pre aproapele tău ca pre tine“.

Preoția 19, 18.

28. Și zise lui: „Dirept ai răspuns, fă aceasta și vei trăi“.

Preoția 18, 5; Ioan 11, 1.

29. Iară el, vrând să să indrepteaze pre sine, zise lui Iisus: „Și cine iaste aproapele meu?“

Ieș. 2, 13.

30. Și răspunzând Iisus, zise: „Un om oarecare pogorâia den Ierusalim în Erihon și în tâlhari căzu, carii, și dezbrăcându-l pre el, și rănindu-l, să dusără, lăsându-l mai mort fiind.

31. Iară după tâmplare, un preot pogorâia pre acea cale și, văzându-l pre el, trecu pre lângă el.

32. Așijderea și un levit, sosind la acel loc, venind și văzând, trecu pre lângă el.

33. Iară un samarinean, venind pre cale, sosi la el și, văzând pre el, fu-i milă de el

34. Și, apropiindu-se, legă ranele lui, turnând untdelemn și vin; puindu-l pre el pre al lui dobitoc, duse-l în sălaș de oaspeț și-i purtă grija lui.

35. Și a doao zi mergând, scoase doi dinari și-i deade gazdei, și zise lui: ‘Poartă-i grija lui și, vericât vei cheltui mai mult, eu, când mă voi întoarce, voi plăti ție’.

36. Dară, carele dentr’acei trei ți să pare priatin să fie fost celuia ce căzu în tâlhari?“

37. Iară el zise: „Carele au făcut milă cu el“. Iară Iisus zise lui: „Pasă de fă și tu așijderea“.

38. Și fu mergând ei, și el întră într'un sat, iară o muiare, numele ei Martha, priimi pre el în casa ei.

Ioan 11, 1 și 12, 2.

39. Și aceasta avea o sor de o chema Maria, carea și șazănd la picioarele lui Iisus, asculta cuvântul lui.

40. Iară Martha să învăluia prejur multă slujbă și, stând, zise: „Doamne, nu socotești că sora-mea m'au lăsat sângură să slujăsc? Ce-i zi ei ca să-mi ajute“.

41. Și răspunzând Iisus, zise ei: „Martho, Martho, grijești-te și prejur multe te silești.

42. Ce un lucru trebuiaște, iară Maria cea bună parte ș'au ales, carea nu să va lua de la ea“.

CAP 11

Rugăciunea Domnească. Vindecarea unui mut. O femeie fericeaște pre Iisus. Iudeii cer sămn din ceriu. Iisus învățând la un ospăț și muștrând pre legiuitori.

1. Și fu fiind el în oarecare loc rugându-se; deaca istovi, zise unul den ucenicii lui cătră el: „Doamne, învăță-ne să ne rugăm, cum și Ioan au învățat pre ucenicii săi“.

2. Și zise lor: „Când vă rugați, ziceți: TATĂL NOSTRU cel den ceriuri, sfînșască-se numele tău, vie împărăția ta, fie voia ta, cum în ceriu, și pre pământ.

Mat. 6, 9.

3. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne noao pren toate zilele.

4. Și iartă noao păcatele noastre, că și noi lăsăm la tot ce ne iaste datoriu noao, și să nu ne bagi pre noi în ispită, ce ne izbăveaște pre noi de ficleanul“.

5. Și zise cătră ei: „Cine dentru voi va avea un priaten și mearge-va cătră el la miază noapte și va zice lui: ‘Priatene, împrumutează-mă cu trei pâini,

6. Că un priaten den cale au venit la mine și n'am ce-i pune lui înainte’.

7. Și acela, den lăuntru răspunzând, va zice: ‘Nu mă osteni, iată că ușa-i încuiată și coconii miei cu mine sânt într'așternut, nu mă pociu scula să-ți dau’.

8. Zic voao, săvai nu s'ar scula să-i dea lui, căci iaste priaten lui, iară pentru acolisitura lui, scula-să-va și-i va da lui câtu-i trebuiaște.

Luca 18, 5.

9. Și eu încă zic voao: Ceareți și să va da voao, căutați și veți afla, sunați și să va deșchide voao.

Mat. 7, 7; Marc. 11, 24; Ioan 16, 23 sq.

10. Că tot cel ce ceare ia, și cel ce caută află, și celui ce va bate deșchide-i-să-va.

11. Și la care tată den voi va ceare feciorul pâine, au piatră îi va da lui? Sau și peaște, au doară în loc de peaște șarpe-i va da lui?

12. Sau de va ceare ou, au da-i-va lui scorpie?

13. Derept aceaea, de sânteti voi răi, știți dări bune a da feciorilor voștri, dară cu cât mai vârtos Tatăl vostru cel den ceriu va da Duh Sfânt celora ce cer de la el?“

14. Și era scoțând un drac, și acesta era mut. Și fu ieșind dracul, grăi mutul; și să mirară mulțimea.

Mat. 12, 22 sq; Marc. 3, 22.

15. Iară unii dentr'înșii ziseră: „Cu Veelzevul, domnul dracilor, scoate dracii“.

16. Iară alții ispitindu-l, sămn de la el cerea den ceriu.

Mat. 16, 10 sq.

17. Iară el, știind cugetele lor, zise lor: „Toată împărăția ce să împarte întru sine pustiaște-se și casă preste casă cade.

18. Iară deși satana preste sine s'au împărțit, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că cu Veelzavul scoțu eu dracii.

19. Iară de scoțu eu dracii cu Veelzevul, feciorii voștri cu cine-i vor scoate? Derept aceaea ei vor fi judecătorii voștri.

20. Iară de scoț dracii cu deagetul lui Dumnezeu, sosit-au dară preste voi împărăția lui Dumnezeu.

Ieș. 8, 19.

21. Când cel tare înarmat păzește curtea lui, în pace sânt câte-s ale lui.

22. Iară de va veni preste el cel mai tare de el, va birui pre el, toate armele lui va lua, spre carele nădejduia, și dobânda lui va împărți.

Col. 2, 15.

23. Cine nu e cu mine, asupra mea iaste, și cela ce nu strânge cu mine, răsipeaște.

Marc. 9, 40.

24. Când iase duhul cel necurat den om, îmblă pren loc fără de apă, căutând odihnă; și deaca nu află, zice: ‘Întoarce-mă-voiu în casa mea de unde am ieșit’.

25. Și viind, o află măturată și împodobită.

26. Atunci merge și ia alte șapte duhuri mai reale de el, și întrând lăcuiescu acolo, și vor fi ceale de apoi omului aceuia mai reale decât ceale dentâiu“.

Ioan 5, 14.

27. Și fu când grăia el aceastea, rădicând o muiare glas den mulțime, zise lui: „Fericit pântecul ce te-au purtat și țâțele ce-ai supt“.

28. Iară el zise: „Adevărat, fericiți-s ceia ce aud cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc“.

Mat 7, 21.

29. Iară mulțimea adunându-se, începu a zice: „Ruda aceasta hicleană iaste, sămnu ceare, și sămnu nu să va da ei, fără numai sămnu lui Iona prorocul.

30. Că cum au fost Iona sămnu nineviteanilor, așa va fi și Fiiul Omenesc rudei aceștia.

31. Împărăteasa austrului să va scula la judecată cu bărbații rudei aceștia și-i va osândi pre ei, că veni de la marginea pământului să auză înțelepția lui Solomon; și iată, mai mult decât Solomon aicea.

3 Împ 10, 1; 2 Paral. 9, 1; Mat. 12, 42.

32. Bărbații Nineviei scula-se-vor la judecată cu ruda aceasta și vor osândi pre ea, că să pocăiră la propovedania lui Iona; și iată, aicea e mai mare de Iona.

Iona 2, 1; 3, 5; Mat. 12, 41.

33. Nimeni, aprinzând lumina, o va pune întru ascuns, nici supt obroc, ce în sfeașnic, ca să vază lumina ceia ce întră.

Marc. 4, 21.

34. Lumina trupului iaste ochiul, deci când va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iară deaca va fi rău, și trupul tău e întunecat.

35. Dirept aceaea ia aminte ca lumina carea e întru tine să nu fie întunearec.

36. Că, de va fi trupul tău tot luminat, neavând vro parte ceva întunecată, fi-va luminat tot, ca și când te-are lumina lumina cu strălucirea“.

37. Iară când grăia, rugă pre el un fariseu ca să prânzească la el; și întrând, șazu.

38. Iară fariseul, văzând, să miră că nu să spală mai nainte de prânzu.

Mat. 15, 2.

39. Și zise Domnul cătră el: „Acum voi, fariseii, cea den afară a păharului și a blidului curățiți, iară cea den lăuntru vostru plin iaste de hrăpire și răutate.

Mat. 23, 25.

40. Nebunilor, au nu cela ce-au făcut cea den afară, și cea den lăuntru au făcut?

41. Însă ceale den prilej dați milostenie, și iată, toate vor fi voao curate.

42. Ce vai voao, fariseilor, că zeciuiți izma și ruta, și toate legumile, și dați judecata și dragostea lui Dumnezeu; acestea s’au căzut a le face, și acealea a nu lăsa.

43. Vai voao, fariseilor, că iubiți șădearea întâiu în adunări, și închinăciunile pren târguri.

44. Vai voao, cărturarilor și fariseilor fățarnici, că sânteț ca mormintele ceale ce nu-s arătate, și oamenii ce îmblă pre deasupra nu știu“.

45. Răspunzând neștine den știutorii legii, zise lui: „Dascale, acestea zic, și pre noi ne ocărăști“.

46. Iară el zise: „Vai și voao, știutorilor de leage, că încărcăți oamenii sarcine cu greu purtate, iară voi cu un deaget al vostru nu veți să atingeți la sarcine.

Is. 10, 1; Mat. 23, 4; Fapt. Ap. 15, 10.

47. Vai voao, că zidiți mormintele prorocilor, iară părinții voștri au omorât pre ei.

Mat. 23, 29 sq.

48. Oare mărturisiți și împreună veți cu faptele părinților voștri, că aceia omorâră pre ei, iară voi zidiți mormintele lor.

49. Dirept aceaea și înțelepciunea lui Dumnezeu zise: ‘Trimi-te-voiu la dânșii proroci și apostoli, și dentr’înșii vor omorî și vor goni’.

50. Ca să să caute sângele tuturor prorocilor cel ce să varsă, den izvodirea lumii, de ruda aceasta,

51. De la sângele lui Avel până la sângele Zahariei, carele au pierit între oltariu și între besearică. Adevărat zic voao, căuta-să-va de la ruda aceasta.

Fac. 4, 8; 2 Paral. 24, 21.

52. Vai voao, legiuitorilor, că ați luat cheaia științii; voi n’ați intrat, și pre ceia ce întra opriiați“.

53. Deaca zise el acestea lor, începură cărturarii și fariseii tare a-l opri, și a-l opri pre el de graiu,

54. Pentru multe pândindu-l pre el, cercând să vineaze ceva den gura lui, ca să-l pârască pre el.

CAP 12

Aluatul fariseilor. De cine trebuie a să teame. Hula împotriva Duhului Sfânt. Curajul în izgoniri. Sfaturi împotriva lăcomiei. Defăimarea celor lumești. Ferirea de iubirea de argint. A nu se prici cu aproapele.

1. Întru carele adunându-să zeci de mii de noroadе, cât să călca unii pre alții, începu a zice ucenicilor lui: „Întâiu, luați-vă aminte pre voi de aluatul fariseilor, care iaste fățarie.

Mat. 16, 6 sq.

2. Că nemică nu iaste acoperit care să nu să descopere, și ascunsu carea să nu să știe.

3. Dirept aceea, câte ați zis întru întunearec, în lumină să va auzi, și care ați șoptit la ureache în cămări, să va propovedui preste case.

Mat. 10, 27.

4. Iară zic voao, priatenilor miei: Nu vă teamereți de cea ce omoară trupul și după aceea n’au mai mult ce face.

Is. 8, 13 și 51, 12.

5. Ce voiu arăta voao de cine să vă teameți: Teameți-vă de cela ce, după ce va omorî, are puteare să arunce în gheenă; așa zic voao, de acesta vă teameți.

6. Au nu să vând cinci păsăreale în doi fileari? Și una den eale nu e uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ce și perii capului vostru toț numărați sânt; deci nu vă teamereți, de multe pasări santeți osebiți.

Luca 21, 18.

8. Iară zic voao: tot cine mă va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, și Fiiul Omenescu va mărturisi întru el, înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

Mat. 10, 32.

9. Iară cela ce să leapădă de mine înaintea oamenilor, lepăda-să-va denaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10. Și tot cine va grăi cuvânt spre Fiii lui Omenescu ierta-să-va lui, iară celuia ce va hulii spre Duhul Sfânt nu i să va ierta.

Mat. 12, 31; Marc. 3, 29.

11. Iară când vor duce pre voi în sinagoguri, și la deregători, și la puternicii, nu vă grijireți cum au ce veți răspunde sau ce veți zice,

Mat. 10, 19; Marc. 13, 13.

12. Că Duhul Sfânt va învăța pre voi, într'acela ceas, carele să cade a grăi“.

13. Zise lui neștine den mulțime: „Învățătoriule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea“.

14. Iară el zise lui: „Omule, cine m'au pus pre mine judecătoriu sau împărțitoriu între voi?“

15. Și zise cătră ei: „Vedeți și vă păziți de lăcomie, căci nu când va prisosi la neștine, viața lui iaste den avuțiile lui“.

1 Tim. 6, 9 sq. Mat. 4, 4.

16. Zise lor pildă, zicând: „Unui om bogat au rodit pământul.

17. Și cugeta întru sine, grăind: ‘Ce voi face, că n'am unde aduna rodurile mele?’ Și zise: ‘Aceasta voi face:

18. Sparge-voiu jitnițile mele și mai mari le voi face, și voi strânge acolo toate rodurile mele și bunătățile mele.

19. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți zăcând spre mulți ani, odihnește, mănâncă, bea, veselește-te’.

20. Și-i zise lui Dumnezeu: ‘Nebune, într'această noapte sufletul tău vor ceare de la tine, dară cealea ce-ai gătit cui vor fi?’

21. Așa e cela ce strânge lui comoară și nu în Dumnezeu să bogățească“.

22. Și zise cătră ucenicii lui: „Dirept aceasta, zic voao, nu grijireți de sufletul vostru ce veți mânca, nici de trup ce veți îmbrăca.

Mat. 6, 25 sq.

23. Mai mult sufletul iaste decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea.

24. Luați aminte corbii, că nu samănă, nici seaceră, carii n'au celariu, nici jâcnită, și Dumnezeu hrănește pre ei. Cu cât mai vârtos sânteț voi osebiți decât pasările.

25. Dară cine den voi, grijind, poate să adaogă preste vârsta lui un cot?

26. Deci deaca nu puteț nici cel mai puțin a face, dară de cealealalte ce grijiți?

27. Socotiț crinii cum cresc: nu ostenescu, nici torc. Și zic voao că nici Solomon, întru toată slava lui, s'au îmbrăcat ca unul dentru aceștea.

28. Iară de iarba, astăzi în câmpu fiind și mâine în cuptoriu aruncându-se, Dumnezeu așa îmbracă, cu cât mai vârtos pre voi, puțin credincioși?

29. Și voi nu căutareț ce veț mânca sau ce veț bea, și nu vă înșălareț.

30. Că toate aceastea limbile lumii le caută, iară Tatăl vostru știe că vă trebuiescu aceastea,

31. Ce ceareț împărăția lui Dumnezeu, și toate aceastea să vor adaoge voao.

32. Nu te teame, turmă mică, că au binevrut Tatăl vostru să dea voao împărăția.

33. Vindeț avuția voastră și daț milostenie; faceț voao pungi nevechite, comoară nescăzută în ceriuri, unde furul nu să apropie, nici moliile o strică.

Mat. 6, 19 sq.

34. Că unde iaste comoara voastră, acolo va fi și inema voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile aprinse;

Ier. 1, 17; 1 Petr. 1, 13; Mat. 25, 1 sq.

36. Și voi, aseamene cu oamenii carii așteaptă pre domnul lor, când să va scula de la nuntă, ca, venind și sunând, numaidecât vor deschide lui.

37. Fericiț slugile acealea pre carii, venind domnul, va afla priveghind. Adevăr zic voao, că să va încinge și-i va așăza pre ei, și viind va sluji lor.

38. Și de va veni la a doua strajă, și la a triia strajă va veni, și-i va afla așa, fericiț sânt slugile acealea.

39. Iară aceasta să știț: că de ară ști stăpânul casei în care ceas furul va veni, ară priveghea și n'ar lăsa să-i sape casa lui.

Mat. 24, 43; 1 Solon. 5, 2 sq.

40. Deci și voi fiț gata, că, în ceasul care nu gândiț, Fiiul Omenesc va veni“.

41. Zise Petăr lui: „Doamne, noao zici pilda aceasta au tuturora?“

42. Și zise Domnul: „Oare cine iaste cel credincios diregătoriu al casei și înțelept, pre carele îl va pune domnul preste slujba lui, să dea, la vreame, merticul?“

Mat. 24, 45.

43. Fericit sluga aceaea carele, viind domnu-său, afla-l va făcând așa.

44. Adevărat zic voao că preste toată avuția lui va pune pre el.

45. Iară de va zice sluga aceaea întru inema lui: ‘Pesti-va domnul mieu a veni’, și va înceape a bate slugile și slujnicele, a mânca, și a bea, și a să îmbăta;

46. Veni-va domnul slugii aceluia în zi carea nu-l așteaptă și în ceasul carele nu-l știe, și-l va tăia în doao și partea lui cu necredincioșii va pune.

47. Iară sluga aceea carele știe voia domnu-său, și negătindu-se și nefăcând voia lui, mult să va bate.

Iac. 4, 17.

48. Iară cela ce nu știe, și făcând vreadnice de bătai, bate-să-va puțin; și la tot căruia i s' au dat mult, mult să va ceare de la el, și la cine au pus mult, mai mult vor ceare de la el.

49. Foc am venit să puiu pre pământ, și ce voiu de s'au aprinsu!

50. Ce botez am a mă boteza și cum mă cuprinzu până când să vor săvârși!

51. Vă pare că am venit să dau pace pre pământ? Ba, zic voao, ce numai împărteală.

Mat. 10, 34.

52. Că vor fi de acum cinci într'o casă, împărțit: trei spre doi și doi spre trei.

53. Că să va împărți tată pre fecior, și fecior spre tată, mumă spre fată, și fată spre mumă, soacra spre noru-sa, și nor spre soacra ei“.

Mih. 7, 6.

54. Și zicea și mulțimei: „Când vedeț nuor ieșind de la apus, numaidecât ziceț ‘ploaie vine’, și să face așa.

Mat. 16, 2.

55. Și când suflă austru ziceț că ‘zăduh va fi’, și va fi.

56. Fățarnicilor! Fața pământului și a ceriului știț ispiti, dară vreamea aceasta cum nu știț ispiti?

Ioan 4, 35.

57. Ce nu judecați dară și înșivă întru voi ce e drept?

58. Pentru că în ce chip mergi cu pârașul tău cătră domn, pre cale dă prilej să te izbăvești de el, ca nu cândai să te tragă cătră judecătory, și judecătoryul te va da temniceariului, și temniceariul te va arunca în temniță.

Paremii 25, 8; Mat. 5, 25 sq.

59. Zic ție: Nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și fileariul cel de apoi“.

CAP 13

Iisus îndeamnă la pocăință cu pilda galileianilor, cu cei uciși în Siluam și cu pilda smochinului neroditor. Muiarea cu duhul neputinței. Grăunțul de

*muștar. Ușa cea strâmtă. Iisus amenințat cu moarte din partea lui Irod.
Ierusalimul omorâtorul prorocilor.*

1. Era unii, într'aceaea vreme, spuindu-l lui pentru galileiani, al căror sânger Pilat au mestecat cu jârtvele lor.

2. Și răspunzând Iisus, zise lor: „Au vă să pare că galileianii aceștea mai păcătoși au fost de toți galileianii, că ca aceastea au pățit?

3. Nicecum, zic voao, ce, de nu vă veț pocăi, așea veț pieri cu toți.

Ps. 7, 13.

4. Sau acei 18, preste carii căzu turnul în Siluam și omorî pre ei, pare-vă că aceștea mai greșiț era de toți oamenii carii lăcuiesc în Ierusalim?

5. Nu, zic voao, ce, de nu vă veț pocăi, toți așijderea veț pieri“.

6. Și zicea și aceasta pildă: „Un smochin avea oarecine în via lui sădit și veni căutând rod într'însul, și nu află. Și zise cătră viariu: ‘Iată, trei ani viiu căutând roadă în smochinul acesta, și nu aflu. Taie-l pre el, căci și pământul îl cuprinde în deșărt’.

Mat. 21, 19.

8. Iară el, răspunzând, zise lui: ‘Doamne, lasă pre el încă în cest an, până voi sapa împregiurul lui și voi pune gunoiu.

9. Cândai va face roadă, lasă-l; iară să nu, tăia-l-vei pre dânsul la cea viitoare vreme“.

10. Și era învățând într'una den sinagoguri în sâmbete.

11. Și iată, o muiare era având duhul neputinței de 18 ani, și era gârbovă, cât nu să putea să îndirepteaze nicedecum.

12. Și văzând pre ea, Iisus chemă-o și zise ei: „Muiare, slobozitu-te-ai den boala ta“.

13. Și puse pre ea mânil și îndată să îndireptă și lăudă pre Dumnezeu.

14. Și răspunzând mai-marele sinagogului, bănuind căci o vindecă sâmbăta Iisus, zicea mulțimei: „Șase zile sânt întru carele să cade a lucra, deci într'aceastea viind vă veț vindeca, și nu în ziua sâmbetei“.

15. Răspunse drept aceaea lui Domnul și zise: „Fățarnicilor, fieștecarele de voi sâmbăta au nu dezleagă boul lui sau asinul de la iasle, și-l duce de-l adapă?

16. Iară aceasta, fata lui Avraam fiind, carea o au legat satana, iată, de 18 ani, au nu să cădea a să dezlega den legătura aceasta în zi de sâmbăta?

Mat. 12, 11; Luca 14, 5.

17. Și aceastea zicând el, să rușina toți ceia ce să punea împotriva lui, și toată mulțimea să bucura de toate ceale slăvite ce să făcea de el.

18. Și zicea: „Cu ce e aseamene împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asămăna pre ea?

19. Aseamenea iaste grăunțului de muștariu, carele, luând omul, l-au pus în grădina lui, și cresc și să făcu copaciu mare și pasările ceriului încuibuiră în ramurile lui“.

20. Și iară zise: „Cu ce voi asămăna împărăția lui Dumnezeu?

Mat. 13, 31 sq. Marc. 4, 31.

21. Aseamene iaste aluatului carele, luându-l, muiarea ascunse în făină de trei măsuri, până să dospă toată“.

22. Și îmbla pren orașă și sate, învățând, și cale făcând în Ierusalim.

23. Și zise oarecine cătră el: „Doamne, au puțină sânt ceia ce să spăsesc?“ Iară el zise cătră ei:

24. „Nevoiți-vă a intra pren poarta cea strâmtă, că mulți, zic voao, vor cerca să între și nu vor putea.

25. Dar când să va scula stăpânul casii și va încuia ușa, și veți înceape afară a sta și a bate în ușă, zicând: ‘Doamne, doamne, deschide noao!’ Și răspunzând, va zice voao: ‘Nu vă știu pre voi de unde sânteti’.

Mat. 7, 13; Filip. 3, 12.

26. Atuncea veți înceape a zice: ‘Mâncat-am înaintea ta și am băut, și în ulițele noastre ai învățat’.

27. Și va zice: ‘Zic voao, nu știu pre voi de unde sânteti. Depărtați-vă de la mine toți lucrătorii fără dreptate’.

28. Acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților, când veți vedea pre Avraam, și pre Isaac, și pre Iacov, și pre toți prorocii întru împărăția lui Dumnezeu, iară voi goniți afară.

Ps. 6, 8; Mat. 7, 23 și 25, 41.

29. Și vor veni de la răsărit și de la apus, și de la miazănoapte și de la amiază, și vor șădea întru împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sânt de apoi carii vor fi întâiu, și sânt dentâi carii vor fi de apoi“.

31. Într’aceaea zi să apropiară unii den farisei, zicându-i: „Ieși și pasă de aicea, că Irod va să te omoară“.

Mat. 19, 30; Marc. 10, 31.

32. Și zise lor: „Mergând ziceți aceștii vulpi: ‘Iată, scoț dracii și vindecări fac astăzi și mâine, și a treia zi mă voi isprăvi’.

33. Însă mi se cade astăzi și mâine, și după aceaea a face cale, că nu se tâmplă să piaie prorocul afară de Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, omorâtorul prorocilor și cel ce ai ucis cu pietri pre cei trimiși la tine, de câte ori vrui să adun feciorii tăi, cum adună găina puii ei supt aripi, și n'ai vrut.

35. Iată, lasă-să voao casa voastră pustie, și zic voao că nu mă veți vedea pre mine până va veni când veți zice: 'Blagoslovit acela ce vine întru numele Domnului!'

CAP 14

Iisus vindecă pre bolnavul de idropică. Învăță a nu căuta locurile dintâi la mease și a chema pre săraci. Pilda despre cei chemați la cină. Adevăratul ucenic al lui Hristos.

1. Și fu când întră el într'o casă a unuia den boiarii fariseilor, sâmbătă, să mănânce pâine, și ei îl lua aminte pre el.

2. Și iată, un om bolnav de idropică era înaintea lui.

3. Și răspunzând Iisus, zise cătră legiuitori și farisei, zicând: „Au slobodu e sâmbăta a vindeca?”

Mat. 12, 10 sq.

4. Iară ei tăcură. Și apucându-l, vindecă-l pre el și-l lăsă.

5. Și răspunzând lor, zise: „A căruia den voi asinul sau boul va cădea în fântână, au nu-l va trage numaicât în zi de sâmbătă?”

Luca 13, 15.

6. Și nu putu să răspundă lui cătră acestea.

7. Și zicea pildă cătră chemați, luând aminte cum alegea șăderile dentâiu, zicând lor:

8. „Când vei fi chemat de cineva la nuntă, nu șădea la locul cel dentâiu, ca nu cumva să fie chemat de dânsul altul mai cinstit de tine.

9. Și viind carele și pre tine și pre acela au chemat, va zice ție: 'Dă locul cestuia!' Și atuncea vei înceape, cu rușine, locul cel mai de apoi a ținea.

10. Ce, când vei fi chemat, mergi și șăzi la locul cel den jos, ca, când va veni acela ce te-au chemat, zice-va ție: 'Priatene, mută-te mai sus!' Atuncea-ț va fi cinste înaintea celor ce șăd cu tine.

11. Că tot acela ce să va înălța smeri-să-va, și acela ce să va pleca înălța-să-va“.

Mat. 23, 12.

12. Și zicea și celuia ce-l chemase pre el: „Când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudeniile tale, nici vecini bogați, să nu cândva te cheame și ei pre tine și-ți va fi ție împrumut.

13. Ce, când faci ospăț, cheamă pre săracii, pre sluți, șchiopi, orbi.

14. Și fericit vei fi, căci n’au cu ce-ț răsplăti, că ți să va răsplăti ție întru înviarea dreptilor“.

15. Iară aceastea auzind unul den ceia ce șădea cu el, zise lui: „Fericit cela ce mănâncă pâine întru împărăția lui Dumnezeu!“

16. Iară el zise lui: „Un om oarecare făcu cină mare și chemă mulți.

Mat. 22, 1 sq.

17. Și mână pre sluga lui la ceasul cinei să zică chemaților: ‘Veniți, că iată, gata sânt toate!’

18. Și începură toți într’un chip a să apăra; cel dentâiu zise lui: ‘Țarină am cumpărat și-m trebuie să ies să o văzu, rogu-te să mă aibi mântuit’.

19. Și altul zise: ‘Părechi de boi cumpărat-am, 5, și voiu mearge să-i ispitescu pre ei, rogu-te aibi-mă mântuit’.

20. Și altul zise: ‘Muiare am luat spre nuntă și pentru aceea nu pociu veni’.

21. Și înturnându-să sluga aceea, spuse domnu-său aceastea. Atuncea, mâniindu-să, stăpânul casei zise slugii lui: ‘Ieși curând la ulițe și în cărările cetății; și cerșătorii, și ciungii, și șchiopii, și orbii adu-i acicea’.

22. Și zise sluga: ‘Doamne, făcutu-s’au cum ai poruncit și încă mai iaste loc’.

23. Și zise domnul cătră slugă: ‘Ieș la drumuri și la îngrădiri și-i îndeamnă să între ca să să împle casa mea’.

24. Că zic voao că: Niciunul den bărbații aceia ce era chemați vor gusta de cina mea“.

25. Mergea într’aceaea cu el mulțime multă și, întorcându-să, zise cătră ei:

26. „Vericine vine cătră mine și nu uraște pre tată-său și pre muma, și muiarea, și feciorii, și frații, și surorile, încă și sufletul lui, nu poate ucenicul meu să fie.

Mat. 10, 37 sq.

27. Și cine nu poartă crucea sa și vine după mine nu poate să fie ucenicul meu.

Marc. 8, 34.

28. Că cine dentru voi va vrea să zidească un turnu, au nu va şădea mainte să-ş socotească cheltuiala, de are ceale de săvârşit?

29. Că nu cândva, puind el temelia şi neputându-l săvârşi, toţi ceia ce-l vor vedea vor înceape a-ş bate joc de el,

30. Zicind că: ‘Acest om începu a zidi şi nu putu săvârşi’.

31. Sau care împărat, mergând să să bată cu alt împărat, au nu va şădea mainte să să sfătuiască, oare putea-va cu zeace mii să să timpine cu cela ce vine asupra lui cu doaozeci de mii?

32. Iară de nu, încă fiind el departe, solie trimiţând, să roagă de pace.

33. Deci aşa, fieştecarele den voi, carele nu să va lepăda de toată avuţia lui, nu poate fi ucenicul mieu.

34. Bună e sarea, iară de sarea să va nebuni, cu ce să va săra?

Mat. 5, 13; Marc. 9, 50.

35. Nice în pământ, nici în gunoiu nu-i bună, afară leapădă pre ea. Cine are urechi de auzirea, să auză“.

Luca 8, 8.

CAP 15

Pilda despre oaia şi drahma cea pierdută. Fiul cel risipitoriu.

1. Şi era apropiindu-să la el toţi vameşii şi păcătoşii, să auză pre el.

Mat. 9, 10.

2. Şi cârtiia fariseii şi cărturarii, zicând că: „Acesta pre păcătoşi priimeşte şi mănâncă cu ei“.

Luca 7, 39.

3. Şi grăi cătră ei pilda aceasta, zicând:

4. „Care om dentru voi, având o sută de oi şi pierzând una dentru eale, au nu va lăsa ceale noaozeci şi noao în pustie şi va merge după cea pierdută, până o va afla?

Iezech. 34, 11, 16; Mat. 18, 12; Luca 19, 10.

5. Şi aflându-o, o pune pre umărul lui, bucurându-să.

6. Şi venind acasă, cheamă prietenii şi vecinii, zicând lor: ‘Bucuraţi-vă cu mine, că am aflat oaia mea cea pierdută!’

7. Zic voao că aşa va fi bucurie în ceriu de un păcătos ce să pocăiaşte, decât de noaozeci şi noao de direpţi, căroră nu le trebuiaşte pocanie.

Luca 5, 32.

8. Sau care muiare, având zece drahme, de va piarde o drahmă, au nu va aprinde lumina și va mătura casa, și va căuta cu deadinsu până o va afla?

9. Și aflându-o, chema-va prietenile și vecinile, zicând: ‘Bucurați-vă cu mine, că am aflat drahma carea am pierdut!’

10. Așa zic voao, bucurie iaste înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos pocăit“.

11. Și zise: „Un om avea doi feciori.

12. Și zise cel mai tânăr den ei tătâne-său: ‘Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție’. Și împărți lor avuția.

13. Și nu după multe zile, adunând toate, feciorul cel mai mic să duse într’o țară departe și acolo răsipi avuția lui, viețuind.

Paremii 29, 3.

14. Și cheltuind el toate, fu foamete mare în țara aceea și el începu a să lipsi.

15. Și mearse de se lipi de un lăcuioriu acelu ținut, și trimise pre el în câmpul său să pască porcii.

16. Și poftiia să împle pânțelele său de roșcovi ce mânca porcii, și nime nu-i da lui.

17. Deci, viindu-ș în fire, zise: ‘Câți năimiți ai tătâne-mieu să satură de pâine, iară eu pieiu de foame!

Paremii 23, 21.

18. Scula-mă-voiu de mă voiu duce la tatăl mieu și voiu zice lui: ‘Tată, greșit-am spre ceriu și înaintea ta.

Ier. 3, 12; Ps. 50, 4.

19. Și de-acum nu sânt harnic să mă chem fiiul tău. Fă-mă ca unul den năimiții tăi’.

20. Și sculându-se, veni cătră tatăl lui; și încă fiind el departe, văzu pre el tatăl lui și i să făcu milă; și, alergând, căzu preste grumazii lui și-l sărută pre el.

21. Și zise lui feciorul: ‘Tată, greșit-am spre ceriu și înaintea ta, și de-acum nu sânt harnic să mă chem fiiul tău’.

22. Și zise tatăl cătră slugile sale: ‘Aduceți podoaba cea dentâiu și-l îmbrăcați pre el, și dați inel în mâna lui, și încălțăminte în picioare.

23. Și, aducând vițelul cel hrănit, giungheați-l și, mâncând, să ne veselim;

24. Că acesta fiiul mieu era mort și învie, și pierdut era și să află’. Și începură a să veseli.

Efes. 2, 1, 5; și 5, 14.

25. Iară feciorul lui cel mai mare era în câmp și, venind, să apropie de casă, auzi cântece și jocuri.

26. Și chemând pre unul den feciori, întrebă ce să fie acestea.

27. Iară el zise lui că: ‘Fratele tău au venit și i-au jungheat tatăl tău vițelul cel îngrășat, căci sănătos l-au priimit pre el’.

28. Și să mânie și nu vru să între; iară tatăl lui, ieșind, ruga pre el.

29. Iară el, răspunzând, zise tătâne-său: ‘Iată, atâtea ani slujăsc ție și niciodinioară porunca ta n’am trecut, și mie niciodată nu mi’ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii miei.

30. Iară când fiiul tău acesta, carele mănăcă avuția ta cu curvele, veni, jungheaș lui vițelul cel îngrășat’.

31. Iară el zise lui: ‘Fiiule, tu în toată vremea ești cu mine, și toate ale mele ale tale sânt.

32. A ne veseli și a ne bucura să cădea, căci fratele tău acesta mort era și învise, și pierdut era și să află’“.

CAP 16

Diregătoriul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. A nu-și lăsa omul muiarea. Bogatul și Lazăr.

1. Și zicea și cătră ucenicii lui: „Era un om bogat carele avea un diregătoriu casei și acesta fu pârat la el că răsipeaște avuția lui.

2. Și chemând pre el zise lui: ‘Ce auz aceasta de tine? Dă samă de diregătoria ta, că nu vei putea mai mult a fi diregătoriu’.

3. Și zise întru sine diregătoriul casei: ‘Ce voi face, că domnul meu ia diregătoria de la mine? A săpa nu pociu, a ceare rușine mi-e.

4. Știu ce voi face ca, pentru când mă voi schimba de diregătorie, să mă priimească în casele lor’.

5. Și chemând câte unul pre fieștecarele den datornicii domnului său, zise celui dentâiu: ‘Cu cât ești datoriu domnu-mieu?’

6. El zise: ‘Cu 100 de măsuri de untdelemn’. Și zise lui: ‘Priimește-ți scrisoarea și șazi numaidecât de scrie cincizeci’.

7. Iară după aceea zise altuia: ‘Dară tu cu cât ești datoriu?’ Iară el zise: ‘Cu o sută de măsuri de grâu’. Și zise lui: ‘Ia-ți scriptura ta și scrie 80’.

8. Și lăudă domnul pre diregătoriul nedireptății, că înțelepțește au făcut. Că fiii veacului acestuia mai înțelepți sânt decât fiii luminii în neamul lor.

Efes. 5, 9; 1 Solon. 5, 5.

9. Și eu voao zic: Faceți-vă voao priatini den mamona nedireptății, ca, când veț săvârși-vă, să vă priimească pre voi în corturile ceale de veaci.

Mat. 6, 20; 19, 21; 1 Tim. 6, 19.

10. Cine-i credincios în puțin și la mult e credincios; și cine-i nedirept în puțin și în mult e nedirept.

Luca 19, 17.

11. Deci de nu fuseț credincioși întru nedireptul mamona, cea adevărată cine voao va creade?

12. Și deaca nu fuseț credincioși întru cel strein, dară ce-i a voastră cine vă va da?

13. Nici o slugă nu poate sluji la doi domni, că sau pre unul va urî și pre altul va îndrăgi, sau de unul să va ținea și de celalalt va huli. Nu veț putea sluji lui Dumnezeu și lui mamona“.

Mat. 6, 24.

14. Și auzind acestea toate și fariseii, iubitori de argint fiind, și-ș bătea joc de el.

Mat. 23, 14.

15. Și zise lor: „Voi sânteț carii vă direptați pre voi înaintea oamenilor, iară Dumnezeu știe inimile voastre; că cea înălțată la oameni, urâciune iaste înaintea lui Dumnezeu.

Luca 18, 9; Ps. 7, 10.

16. Leagea și prorocii – până la Ioan; de atuncea împărăția lui Dumnezeu să binevesteaște și tot la aceea să silească.

Mat. 11, 13.

17. Iară mai lesne iaste ceriului și pământului a treace, decât den Leage o certă să cază.

Luca 21, 33; Mat. 5, 18.

18. Tot cine-ș va lăsa muiarea lui și va lua alta, preacurveaște; și tot cine va lua lăsată de bărbat, preacurveaște.

Mat. 5, 31.

19. Și era un om oarecare bogat și să îmbrăca în mohorât și cu vison, veselindu-se în toate zile, luminat.

20. Și oarecare sărac, anume Lazar, carele zăcea înaintea ușii lui, zgăibos.

21. Și poftiia să să sature de fărâmele ce cădea den masa bogatului, ce și câinii veniia și lingeia zgaibele lui.

22. Fu de muri cerșitoriul, și-l dusă în ingerii în sânul lui Avraam. Muri și bogatul și-l îngropă.

Ps. 90, 11.

23. Și în iad, rădicând ochii lui, fiind în munci, văzu pre Avraam de departe și pre Lazar în sânul lui.

24. Și el strigând zise: ‘Părinte Avraame, miluiaște-mă și trimite pre Lazar ca să întingă vârful deagetului în apă și să stâmpere limba mea, că mă chinuiesc întru această văpaie!’

Is. 66, 24.

25. Și zise Avraam: ‘Fiiule, adu-ți aminte că țe-ai luat tu binele tău în viața ta, și Lazar așijderea răul, iară acum el să mângâie, iară tu te muncești.

26. Și prespre toate acestea, între noi și între voi prăpastie mare s’au întărit, ca cei ce ar vrea să treacă de acicea la voi nu pot, nice de acolo să treacă cătră noi’.

27. Iară el zise: ‘Rogu-te, dară, părinte, ca să trimeț pre el în casa tătâne-mieu,

28. Că am cinci frați, ca să mărturisească lor, ca să nu vie și ei într’acest loc de muncă’.

29. Zise Avraam lui: ‘Au pre Moisi și pre proroci; asculte-i pre ei’.

Is. 8, 20.

30. Iară el zise: ‘Ba, părinte Avraame, ce de ar merge cineva den morți cătră ei, s’ar pocăi’.

31. Și zise lui: ‘De nu vor asculta pre Moisi și pre proroci, nici de s’ar scula cineva den morți vor asculta’“.

CAP 17

Despre zmenteale. Iertarea greșalelor aproapelui. Credința în Dumnezeu.

Cei zece bărbați stricați. Întrebarea despre a doao venire.

1. Și zise cătră ucenicii săi: „Fără puțință iaste să nu vie zmentealele, iară vai aceluia pren carele vin!

2. Mai bine ară fi lui o piatră de ară zăcea prejur grumazii lui și să să arunce în mare, decât să smintească pre unul de cești mai mici.

Mat. 18, 6; Marc. 9, 42.

3. Feriți-vă pre voi! De va greși ție fratele tău, ceartă pre el, și de să va pocăi, iartă lui.

Mat. 18, 15.

4. Și de șapte ori în zi de va greși ție și de șapte ori de să va întoarce la tine zicând: ‘Căiescu-mă’, – iartă-i lui“.

5. Și ziseră apostolii Domnului: „Adaoge-ne credință“.

Marc. 9, 24.

6. Și zise Domnul: „De aț avea credință ca un grăunț de muștariu, zicere-aț murului acestuia: ‘Dezrădăcinează și te sădeaște în mare’, și ară asculta pre voi.

Mat. 17, 20.

7. Carele dentru voi, având o slugă, arând sau păscând, și venind den câmpu, zice-i-va numaidecât: ‘Vino de șăzi’?

8. Și a nu-i va zice lui: ‘Gătește-mi ceva să cin și, încingându-te, slujeaște-mi până voiui mânca și voiui bea, și după aceaea vei mânca și vei bea și tu’?

9. Au doară îi va avea har slugii aceiia căce-i făcu ceale ce era poruncit lui? Nu mi se pare.

10. Așa și voi, când faceț toate cealea ce-s poruncite voao, ziceț că: ‘Slugi netreabnice sântem, că ce sântem datori să facem, făcut-am’“.

1 Cor. 9, 16.

11. Și fu când mergea el în Ierusalim, și el trecea pren mijlocul Samariei și a Galileei,

Ioan 4, 4.

12. Și întrând el într’un sat, tâmpinară pre el zeace bărbați stricaț, carii stătură de departe,

13. Și ei rădicară glas, zicând: „Iisuse, Învățătoare, miluiaște pre noi“.

14. Și văzând, zise lor: „Meargeț și vă arătaț pre voi preoților“. Și fu când mergea ei, să curățiră.

Preoția 14, 2.

15. Iară unul dentr’înșii, văzând că s’au vindecat, să înturnă, cu glas mare slăvind pre Dumnezeu.

16. Și căzu cu fața la picioarele lui, mulțămind lui. Și acela era samarinean.

17. Și răspunzând Iisus, zise: „Au nu zeace să curățiră? Dară cei noao unde-s?

18. Nu să aflare să să întoarce, să dea slavă lui Dumnezeu fără numai acest strein de neam?”

19. Și zise lui: „Scoală de pasă, credința ta te mântui“.

20. Și întrebat fiind de farisei când va veni împărăția lui Dumnezeu, răspunse lor și zise: „Nu va veni împărăția lui Dumnezeu, să o poată lua aminte.

21. Nici vor zice ‘Iată acicea sau iată acolo’. Că, iată, împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul vostru iaste“.

Mat. 24, 23; Marc. 13, 21.

22. Și zise către ucenici: „Veni-vor zile când veți pohti una den zilele Fiiului Omenesc să vedeți, și nu veți vedea.

23. Și vor zice voao: ‘Iată cicea sau iată acolo’; nu mergeți, nici îmblați după aceia.

24. Pentru că în ce chip fulgerul care fulgeră den cel de supt ceriu, la cel de desupt ceriu luminează, așa va fi Fiiul Omenesc în ziua lui.

Mat. 24, 27 sq.

25. Iară întâiu i să cade lui multe a păți și a fi izgonit de ruda aceasta.

Luca 9, 22; Mat. 16, 21 sq.

26. Și cum au fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiiului Omenesc.

27. Mânca, bea, însura-să, și să mărita, până în care zi întră Noe în corabie, și veni potopul și pierdu pre toți.

Fac. 7, 7.

28. Așijderea și precum au fost în zilele lui Lot: mânca, bea, vindea, cumpăra, sădiia, făcea case.

Fac. 18, 20.

29. Iară în ce zi ieși Lot den Sodom, ploo foc și piatră pucioasă den ceriu și pierdu pre toți.

30. Ca aceastea vor fi în ziua în carea și Fiiul Omenesc să va arăta.

31. Într’aceaea zi, carele va fi în pod, și vasele lui în casă, să nu să pugoară să le ia, și cel den câmpu, așijderea, să nu să întoarne înapoi.

Mat. 24, 17.

32. Aduceți-vă aminte de muiarea lui Lot.

Fac. 19, 26.

33. Cine va căuta sufletul lui să-l mântuiască piarde-l-va, și cine va piarde pre el învia-l-va.

Luca 9, 24; Mat. 10, 39; Marc. 8, 35. Ioan 12, 25.

34. Zic voao: Într’acea noapte fi-vor doi într’un pat, unul să va lua și altul să va lăsa.

Mat. 24, 40 sq.

35. Doao vor măcina împreună, una să va lua și alta să va lăsa“.

36. Fi-vor doi în câmpu, unul să va lua și altul să va lăsa.

37. Și răspunzând, zisără lui: „Unde, Doamne?” El zise lor: „Unde va fi trupul, acolo să vor aduna vulturii”.

Mat. 24, 28.

CAP 18

Despre rugăciune. Fariseul și vameșul. Lăsați copiii să vie către mine. Întrebarea boiariului: ce va face, viața veacinică să moștenească. Iisus vestește patimile sale. Orbul din Ierihon.

1. Iară zicea și pildă lor, că să cade lor în toată vremea a să ruga și a nu să leni,

1 Solon. 5, 17; Râm. 12, 12.

2. Zicând: „Un judecătoriu era într'un oraș, de Dumnezeu netemându-să și de om nerușinându-să.

3. Iară era, în orașul acela, o muiare văduvă și venia la el zicând: 'Izbândește-mă despre pârâșul meu'.

Luca 11, 7, 8.

4. Și nu vru în multă vreme, iară după aceea zise într'el: 'Săvai că nu mă tem de Dumnezeu și de om nu mă rușinez,

5. Iară pentru că-m face dodeială văduva aceasta, izbândi-voiu pre ea, ca nu până la săvârșit venind să-m facă supărare'.

6. Zise Domnul: 'Auziți ce zice judecătoriu nedireptății!'

7. Iară Dumnezeu au nu va face izbânda aleșilor lui, carii strigă la el ziua și noaptea, și îndelungând mânia preste ei?

8. Zic voao că va face izbânda lor de sârg. Însă când va veni Fiiul Omenesc, oare afla-va credință pre pământ?”

9. Și zise pilda aceasta către unii carii să nădejduia într' sine a fi direpți și defăima pre alții:

10. „Doi oameni mearsără în besearică să să roage, unul dentru ei fariseu și altul vameș.

11. Fariseul, stând deusebi, așa să ruga 'Doamne, mulțămescu-ți că nu sânt ca ceialalți oameni jăhuitori, nedirepți, preacurvari, sau ca și acest mitarnic.

Mat. 5, 20; Is. 58, 2.

12. Postescu-mă de doao ori în săptămână, dau a zecea den toate câte câștig’.

13. Iară mitarnicul, departe stând, nu vrea nici ochii să rădice cătră ceriu, ce bătea pieptul lui zicând: ‘Doamne, iartă mie păcătosului!’

14. Zic voao că mai îndireptat pogorî acesta în casa lui decât cela, că tot cela ce să înalță pre sine pleca-să-va, iară cela ce să pleacă pre sine înălța-să-va“.

Is. 66, 2; Mat. 23, 12; 1 Petr. 5, 5.

15. Și aducea la el și pruncii, ca de ei să să atingă. Iară văzând ucenicii, certară pre ei.

Is. 49, 22; Mat. 19, 13; Marc. 10, 13.

16. Iară Iisus chemând pre ei, zise: „Lăsaț copiii să vie cătră mine și nu-i oprireți, că unora ca acestora iaste împărăția lui Dumnezeu.

17. Adevăr zic voao: Cine nu va priimi împărăția lui Dumnezeu ca copilul, nu va intra întru ea“.

18. Și întrebă pre el unul den boiari, zicând: „Învățătoriule bune, ce voi face, viața veacinică să moștenescu?“

Mat. 19, 16; Marc. 10, 17.

19. Și zise Iisus lui: „Ce mă zici bun? Nime nu e bun, fără numai unul Dumnezeu.

20. Poruncile știi: Nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi strâmbu, cinsteaște pre ta’tău și pre mumă-ta“.

Ieș. 20, 12.

21. Iară el zise: „Aceastea toate le-am păzit den tinerețele mele“.

22. Iară auzind aceastea Iisus, zise lui: „Încă una-ț lipsește. Toate câte ai, vinde și împarți săracilor și vei avea comoară în ceriu; și vino de îmblă după mine“.

Mat. 6, 20.

23. Iară el, auzând aceastea, foarte să întristă, că era bogat foarte.

24. Și văzând pre el Iisus întristat făcându-să, zise: „Cum cu anevoie vor intra carii au bani la împărăția lui Dumnezeu!

25. Că mai lesne iaste cămila pren urechile acului să treacă, decât bogatul întru împărăția lui Dumnezeu să între“.

26. Iară carii auziră aceastea ziseră: „Dară cine să poate să să spăsească?“

27. Iară el zise: „Ceale ce nu să pot la oameni, să pot de la Dumnezeu“.

Iov 42, 2.

28. Și zise Petr: „Iată, noi am lăsat toate și am venit după tine“.

Mat. 19, 27; Marc. 10, 28.

29. Iară el zise lor: „Adevăr grăiesc voao, că nime nu iaste carele au lăsat casa, sau părinții, sau frații, sau muiarea, sau feciorii pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Care nu va lua cu mai multe părți în vremea aceasta, și în veacul cel viitoriu, viața veacinică“.

31. Și luând pre cei 12, zise cătră ei: „Iată, suim în Ierusalim și să vor împlă toate ceale scrise pren proroci Fiiului Omenesc.

Mat. 20, 17; Marc. 10, 32.

32. Că să va da limbilor și să va batgiocuri, și să va ocări, și să va scuipi.

Mat. 27, 2.

33. Și bătându-l, îl vor omori pre el, și a treia zi va învia“.

34. Iară ei nemică de aceastea înțeleasă și era cuvântul acesta ascuns de ei și nu cunoștea cealea ce să grăia.

Luca 9, 45.

35. Și fu când să apropie el în Erihon, un orb șădea lângă cale, cerând.

Mat. 20, 29; Marc. 10, 46.

36. Și, auzind mulțime trecând, întreba ce va să fie aceasta?

37. Și-i spuseră lui că Iisus Nazareneanul treace.

38. Și strigă zicând: „Iisuse, Fiiul lui David, miluiaște-mă“.

39. Și ceia ce mergea înainte certa pre el să tacă, iară el mai vartos strigă: „Fiiul lui David, miluiaște-mă“.

40. Și stând Iisus, porunci să-l aducă pre el la sine; apropiindu-se de el, întrebă pre dânsul,

41. Zicând: „Ce vei să fac ție?“ Iară el zise: „Doamne, să văz“.

42. Și Iisus zise lui: „Vezi! Credința ta te mântui pre tine“.

Mat. 9, 22.

43. Și îndată văzu, și mergea după el, slăvind pre Dumnezeu. Și toată mulțimea văzând, deaderă laudă lui Dumnezeu.

Ps. 145, 8.

CAP 19

Zacheu. Pilda despre arginții încredințați slugilor. Întrarea în Ierusalim.

Iisus plânge pentru Ierusalim. Izgonirea vânzătorilor din besea.

1. Și întrând, trecea Ierehonul.

2. Și iată un om, pre nume chemându-se Zacheu, și el era mai-mare vameșilor, și acesta era bogat.

3. Și căuta să vadă pre Iisus cine iaste, și nu putea de mulțime, că de stat mic era.

4. Și alergând înainte, să sui într'un smochin, ca să-l vadă pre el, că pre acolea vrea să treacă.

5. Și cum sosi la acel loc, căutând Iisus, văzu pre el și zise lui: „Zachee, grăbește de te pogoară, că astăz în casa ta mi să cade a mânea“.

6. Și grăbind, pogorî și-l priimi pre el bucuros.

7. Și văzându-l, toți cârtia, zicând că la un om păcătos au intrat să poposască.

8. Și stând Zacheu, zise către Domnul: „Iată, giumătate de averile meale, Doamne, dau săracilor și, de al cuiva ceva am năpăstuit, da-l-voiu cu patru părți“.

9. Și zise către el Iisus, că: „Astăzi să făcu mântuirea casei aceștia, pentru ce și el fecior lui Avraam iaste.

10. Că veni Fiiul Omenesc să caute și să mântuiască pre cel ce era pierit“.

1 Tim. 1, 15; Mat. 18, 11.

11. Și auzând ei aceastea, adăogând, zise pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și li să părea lor că numaidecât va să să arate împărăția lui Dumnezeu.

12. Zise dară: „Un om de bună rudă mearse într'o țară departe să-ș ia lui împărăție și să să întoarne.

Mat. 25, 14 sq; Marc. 13, 34.

13. Și chemând zece slugi ale lui, deade lor zece grivne și zise către ei: 'Neguțatoriți-vă până voi veni'.

14. Iară orășanii lui urâia pre el și trimiseră solie după el, zicând: 'Nu vom pre acesta să împărățască preste noi'.

15. Și fu când să înturna el, luând împărăția, și zise să cheame la el slugile aceastea căroră le dedeas argintul, ca să știe cine ce au neguțatorit.

16. Și veni cel dentâiu, zicând: 'Doamne, grivna ta au lucrat zece grivne'.

17. Iară el zise lui: 'Bine-i, slugă bună, că întru puțin fuseș credincios, aibi puteare preste zece orașă'.

18. Și veni al doilea, zicând: 'Doamne, grivna ta au făcut cinci grivne'.

19. Și zise și acestuia: 'Și tu fii preste cinci orașă'.

20. Și altul veni, zicând: ‘Doamne, iată grivna ta care o aveam, pusă în măhramă,

21. Că m’am temut de tine, că om mânios ești, iai ce n’ai pus și seaceri ce n’ai sămănat’.

22. Și zise lui: ‘Den gura ta te voi judeca, slugă rea. Știuși că om mânios sânt, iau care n’am pus și secerând care n’am sămănat;

Mat. 12, 37.

23. Și pentru ce n’ai dat argintul mieu la masa schimbătorilor? Și eu, viind, cu camătă aș fi făcut pre el’.

24. Și celor ce sta zise: ‘Luaț de la el grivna și dați celuia ce are zece grivne’.

25. Și ziseră lui: ‘Doamne, acela are zece grivne’.

26. ‘Că zic voao că a tot celuia ce are da-i-să-va, iară de la cela ce n’are, și ce are lua-să-va de la el.

Luca 8, 18; Mat. 13, 12; Marc. 4, 25.

27. Însă pizmașii miei, aceia carii nu mă vrură să împărățesc preste ei, aduceți-i încioace și-i jungheați înaintea mea’“.

28. Și zicând aceastea, mergea înainte, suindu-se în Ierusalim.

Marc. 10, 32.

29. Și fu când să apropie în Vithaghi și Vithania, la munte ce să cheamă al Maslinilor, trimise doi den ucenicii lui,

Mat. 21, 1; Marc. 11, 1 sq; Ioan 12, 12 sq.

30. Zicând: „Meargeți în cel sat ce vă e împotrivă, întru carele întrând, afla-veți mânz legat, preste carele nime niceodată om au șazut. Dezlegând pre el, aduceți-l.

31. Și să v’ar întreba cineva pre voi: ‘Pentru ce dezlegați?’, așa ziceți lui că: ‘Domnului trebuiaște’.

32. Și mergând cei trimeși, aflară cum le zisease lor.

33. Și dezlegând ei mânzul, ziseră domnii lui cătră ei: ‘Ce dezlegaș mânzul?’

34. Iară ei ziseră: ‘Domnului trebuiaște’.

35. Și-l aduseră pre el la Iisus și, aruncând veșmintele lor preste mânz, suiră pre Iisus deasupra.

36. Și mergând el, așternea veșmintele lor pre cale.

37. Și apropiindu-se el la pogorâșul Muntelui Maslinilor, începură toată mulțimea de ucenici, bucurându-se, a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile carele văzuse,

38. Zicând: „Blagoslovit cel viitoriu Împărat în numele Domnului! Pace în ceriu și slavă întru ceale înalte!“

Luca 2, 14.

39. Și unii den farisei den mulțime ziseră lui: „Învățătoriule, ceartă ucenicii tăi!“

40. Și răspunzând, zise lor: „Zic voao că: De vor aceștea tăcea, pietrile vor striga“.

Avvac. 2, 11; Is. Navi 24, 27.

41. Și deaca apropie, văzând orașul, plânse de el,

42. Zicând că: „De ai fi știut și tu, întru ziua ta aceasta, cealea ce-s cătră pacea ta! Iară acum ascunsu-s’au de ochii tăi.

43. Că vor veni zilele preste tine, și vor împregiura vrăjmașii tăi șanț ție, și te vor încunjura, și te vor strânge de toate părțile.

44. Și te vor asămăna cu pământul, și feciorii tăi întru tine, și nu vor lăsa întru tine piatră preste piatră, pentru ce n’ ai socotit vreamea socotealei tale“.

3 Împ. 9, 7; Is. 29, 3; Mih. 3, 12; Mat. 24, 2; Marc. 13, 2.

45. Și întrând în besearică, începu a scoate pre cei ce vindea într’însa și cumpăra,

Mat. 21, 12; Marc. 11, 15.

46. Zicând lor: „Scriu iaste: ‘Casa mea casă de rugăciune iaste’, iară voi o ați făcut pre ea peșteră tâlharilor“.

Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

47. Și era învățând în toate zilele în besearică. Iară mai-marii popilor și cărturarii căuta să-l piarză pre el, și cei de frunte a norodului.

48. Și nu afla ce-i vor face, că toată mulțimea să ținea de el ascultând.

CAP 20

Iudeii întreabă pre Iisus despre putearea sa. Pilda viei. Întrebarea despre dajdie și despre învierea morților. Al cui fiu iaste Hristos. Îngâmfarea cărturarilor. Lăcomia.

1. Și fu într’una den zilele acealea, învățând el oamenii în besearică și binevestind, să sculară asupra-i mai-marii popilor și cărturarii, împreună cu cei bătrâni,

Mat. 21, 23 sq; Marc. 11, 27.

2. Și grăiră către el, zicând: „Spune noao cu a cui puteare faci aceastea, sau cine iaste carele Ț’au dat putearea aceasta“.

Fapt. Ap. 4, 7.

3. Iară răspunzând, zise către ei: „Întreba-voiu și eu pre voi un cuvânt, și-m spuneți:

4. Botezul lui Ioan den ceriu era au de la oameni?“

5. Iară ei cugetară întru eiș, zicând că: „De vom zice: ‘Den ceriu’, va zice: ‘Dară pentru ce n’ăți crezut lui?’

6. Iară de vom zice: ‘De la oameni’, toată mulțimea cu pietri ne vor ucide pre noi, c’au crezut că Ioan proroc iaste“.

Mat. 14. 5.

7. Și răspunsără: „Nu știm de unde e“.

8. Și Iisus zise lor: „Nici eu nu voiu spune voao cu a cui puteare fac aceastea“.

9. Și începu a zice către mulțime pilda aceasta: „Un om sădi vie și o deade pre ea lucrătorilor și multă vreame fu departe.

Ps. 79, 9 sq; Is. 5, 1; Mat. 21, 33; Marc. 12, 1.

10. Și la vreame, trimise către lucrători pre slugă, ca den roada viii să-i dea lui. Iară lucrătorii, bătându-l pre el, trimisără-l deșărt.

11. Și adaoase a trimite altă slugă, iară ei, și pre acela bătându-l și batjocurindu-l, trimisără-l deșărt.

12. Și adaoase a trimite al treile, iară ei și pre acela, rănindu-l, scoasără-l afară.

13. Și zise domnul viii: ‘Ce voiu face? Trimite-voiu pre fiiul meu cel iubit, doară, de vor vedea pre acesta, să vor rușina’.

14. Și văzând pre el lucrătorii, cugetară întru eiș, zicând: ‘Acesta iaste moșteanul; veniți să omorâm pre el, ca să fie a noastră moștenirea’.

Ps. 2, 1.

15. Și scoțându-l pre el afară den vie, îl omorără. Dară ce va face lor domnul viei?

16. Veni-va și va piarde pre lucrătorii aceștea și va da via altora“. Și auzind, zisără: „Să nu fie!“

17. Iară el, căutând spre ei, zise: „Ce iaste, dară, ce e scris aceasta: ‘Piatra ceaea carea o lepădară ziditorii, aceaea s’au făcut în capul unghiului;

Ps. 117, 21; Mat. 21, 42.

18. Tot cela ce va cădea preste aceaea piatră, frânge-să-va, iară preste carele va cădea, vântura-l-va pre el’?“

19. Și cerca mai-marii popilor și cărturarii să-ș puie mânil preste el într'acel ceas, și să temură de oameni, că cunoscură că de ei zise pilda aceasta.

Luca 19, 48.

20. Și păzind, au trimis prilăstitori, fățarnicind pre sine a fi direpți, ca să - l prinză pre el în cuvânt, ca să-l dea pre el împărăției și puterii diregătoriului.

Mat. 22, 15; Marc. 12, 13.

21. Și-l întrebară pre el, zicând: „Învățătoriule, știm că drept zici și înveți, și nu iai față, ce pre adevărat calea lui Dumnezeu înveți:

Mat. 22, 16.

22. Cade-să noao a da bir împăratului au ba?“

23. Iară înțelegând hicleșugul lor, zise cătră ei: „Ce mă ispițiți?

24. Arătați-m banul, al cui chip are și scriptură?“ Și, răspunzând, zisără: „Al împăratului“.

25. Iară el zise lor: „Dați dară carele-s a împăratului, împăratului, și carele sânt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu“.

26. Și nu putură să-l apuce pre el în cuvânt înaintea mulțimei și, mirându-se de răspunsul lui, tăcură.

27. Iară apropiindu-se unii den saducheii (carii zicea împotrivă, înviare să nu fie), întrebară pre el,

Mat. 22, 23 sq; Marc. 12, 18.

28. Zicând: „Învățătoriule, Moisi au scris noao: ‘De ară muri cuiva fratele, având muiare, și acesta va muri fără feciori, ca să-i ia fratele lui muiarea și să învie sămânța fratelui său’.

A 2 Leage 25, 5.

29. Deci era șapte frați și cel dentâiu, luând muiare, muri fără feciori.

30. Și luo cel al doile muiarea, și acesta muri fără feciori.

31. Și al treilea o luo pre ea și așijderea, câteșapte nu lăsară feciori și muriră.

32. Iară mai apoi de toți, muri și muiarea.

33. Dară, la înviere, a căruia dentr'aceia va fi muiare, pentru că câteșapte o avură pre ea muiare?“

34. Răspunzând Iisus, zise lor: „Fiii veacului acestuia să însoară și să mărită,

35. Iară carii să vor destoinici a dobândi acel veac și a învierii den morți, nici să vor însura, nici să vor mărita.

36. Nici pot să mai moară, asemenea sânt cu îngerii, și fiii lui Dumnezeu sânt, fiind fiii învierii.

Mat. 22, 30; 1 Ioan 3, 2.

37. Iară că vor învia morții, și Moisi încă au arătat asupra rugului, precum zice pre Domnul: ‘Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov’.

Ieș. 3, 6.

38. Și Dumnezeu nu iaste al morților, ce al viilor, că toți cu el trăiescu“.

39. Iară răspunzând unii den cărturari, ziseră: „Învățătoriule, bine ziseș“.

40. Iară deacii nu mai îndrăzniră să-l întreabe nemică.

41. Și zise cătră ei: „Cum zic pre Hristos a fi fiiul lui David?

Mat. 22, 42; Marc. 12, 36.

42. Și acesta David zice în cartea psalomilor: ‘Zise Domnul Domnului meu: ‘Șăzi de-a dereapta mea,

Ps. 109, 1. Fapt. Ap. 2, 34.

43. Până voi pune pre vrăjmașii tăi scaun supt picioarele tale’.

44. Deci David cheamă pre el Domnu, dară cum fiiu lui iaste?“

45. Iară auzind toți oamenii, zise ucenicilor săi:

46. „Luați-vă aminte de cărturari, de cei ce vor a îmbla în podoabe, și iubesc închinăciuni pren târguri, și șăderile dentâiu în adunări, și șăderile dentâiu la cini,

Luca 11, 43.

47. Cari mănâncă casele văduvelor și cu prilej lungu fac rugăciune; aceștea vor lua mai multă osândă“.

CAP 21

Banii văduăi. Întrebare despre sfârșitul lumei. Robirea Ierusalimului și pustiirea lui. Seamnele venirii a doao a lui Hristos.

1. Căutând, văzu pre cei bogați aruncând darurile lor gazofilachiin.

Marc. 12, 41.

2. Văzu și pre o văduo oarecarea și săracă aruncând acolo doi fileari.

3. Și zise: „Adevărat zic voao că văduoa cea săracă aceasta mai mult decât toț au aruncat.

4. Că toți aceștea den cel ce prisoseaște lor aruncară daruri lui Dumnezeu, iară aceasta, dentru lipsa ei, toată avuția ce avea o aruncă“.

5. Și grăind oarecarii pentru besearecă, cu pietri bune și cu daruri împodobită, zise:

Mat. 24, 1 sq; Marc. 13, 1 sq.

6. „Vedeți acestea, carele veni-vor zile întru carele nu să va lăsa piatră preste piatră carea nu să va surpa“.

7. Și întrebare pre el, zicând: „Învățătoriule, dară când vor fi acestea? Și ce e sămnul când vor fi acestea?“

8. Iară el zise: „Căutați să nu vă înșălați; că mult vor veni în numele meu, zicând că ‘Eu sânt’ și ‘Vreamea s’au apropiat’. Deci nu meargeți după ei.

Marc. 13, 22.

9. Iară când veți auzi războaie și răzmirițe, nu vă spământareți, că să cad acestea a fi întâiu, ce nu va fi numaidecât sfârșitul.

10. Atuncea – zicea lor – scula-se-va limbă preste limbă, și împărăție preste împărăție.

11. Și vor fi cutremuri mari, pre alocurea, și foamete, și ciume, vor fi spaime și seamne den ceriu mari vor fi.

12. Iară mainte de acestea toate, pune-vor preste voi mâinile lor și vă vor goni, dându-vă pren săboară și în temnițe, vă vor duce pre la împărați și la domni pentru numele meu.

Mat. 10, 17; 24, 9; Marc. 13, 9 sq.

13. Și să va istovi voao întru mărturie.

14. Puneți drept aceaea în inimile voastre să nu vă gândiți întâiu cum veți răspunde,

Luca 12, 11; Mat. 10, 19.

15. Că eu voi da voao gură și înțelepciune, căriia nu-i vor putea sta, nice-i vor putea grăi împotrivă toți carii să vor pune împotrivă voao.

Fapt. Ap. 6, 10.

16. Și vă veți da de cătră părinți, și de frați, și de rudenie, și de priateni, și vor omorî pre unii den voi.

Fapt. Ap. 7, 58.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

18. Și păr den capul vostru nu va pieri.

Luca 12, 7; Mat. 10, 30.

19. Cu răbdarea voastră agonisiți sufletele voastre.

2 Paral. 15, 7. Evr 10, 30.

20. Iară când veți vedea Ierusalimul încungiurat de oști, atuncea să știți că s’au apropiat pustiirea lui.

Mat. 24, 15 sq.

21. Atuncea ceia den Iudea să fugă la munți și carii-s în mijlocul lui să dea în laturi, și cei den țări să nu între în el.

22. Că zilele izbândirei sânt acealea, ca să plinească toate carele-s scrise.

23. Iară vai de ceale ce au în pânțete și de aplecătoare, în zilele acealea, că va fi nevoie mare pre pământ și mânje între oamenii aceștea.

24. Și vor cădea în ascuțitul sabiei și să vor robi la toate limbile, și Ierusalimul va fi călcat de păgâni până se vor împlăa vremile limbilor.

25. Și vor fi seamne în soare, și în lună, și în steale, și pre pământ tânguire păgânilor, cu lipsă, sunând marea și valul,

Is. 13, 10; Ez. 32, 7.

26. Dându-ș sufletul oamenii de frică și de așteptarea celor ce vin în lume, că puterile ceriurilor să vor clăti.

Is. 64, 7; Ez. 38, 19; Ioil 3, 15.

27. Și atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc, venind întru nori cu putere și cu slavă multă.

Dan. 7, 13.

28. Deci începându-se aceastea a fi, căutați sus și rădicați capetele voastre, că să apropie răscumpărarea voastră“.

Râm. 8, 23.

29. Și zise pildă cătră ei: „Vedeț smochinul și toate leamnele:

Mat. 24, 32 sq.

30. Când înfrunzesc, văzând, dentru sine-vă știț că-i aproape vara.

31. Așa și voi, când veț vedea aceastea fiind, să știț că aproape iaste împărăția lui Dumnezeu.

32. Adevăr zic voao că nu va treace ruda aceasta până nu vor fi toate.

33. Ceriul și pământul vor treace, iară cuvintele meale nicecum nu vor treace.

Luca 16, 17; Ps. 101, 27; Is. 51, 6; Mat. 5, 18.

34. Și vă luați aminte pre voi, să nu cumva să îngreuiaze inimile voastre cu amețelele mâncării și beții și cu grijile lumești, și ziua aceeaa fără veaste va veni preste voi;

Râm. 13, 13; Gal. 5, 21; Efes. 5, 18.

35. Că, ca un laț va veni, preste toți carii șad preste fața a tot pământului.

1 Solon. 5, 3.

36. Privegheați dară în toată vremea, rugându-vă, ca să vă destoiniciți a scăpa de acestea, de toate carele-s venitoare, și să stați înaintea Fiiului Omenesc“.

37. Și era ziua învățând în besearecă, iară noaptea, ieșind, mânea în muntele carele să cheamă al Maslinilor.

Ioan 8, 1, 2.

38. Și toți oamenii mâneca cătră el, să auză pre el în besearecă.

CAP 22

Vînderea lui Iisus. Serbarea Paștelor și așezarea tainei euharistiei. Apostolii dispută între sine pentru întâietate. Rugăciunea lui Iisus și prinderea și ducerea lui la arhiereu. Lepădarea lui Petăr.

1. Iară apropiindu-se sărbătoarea Azimelor, carea să cheamă Paști,

Marc. 14, 1 sq; Ioan 13, 2.

2. Și mării popilor și cărturarii căuta cum l-ar omorî pre el, că să temea de oameni.

3. Iară satana întră în Iuda, carele să cheamă Iscariotin, carele era den numărul celor doisprăzece.

Mat. 26, 14.

4. Și, mergând, grăi mai-marilor popillor, și cu voivozii, cum l-ar vinde pre el lor.

5. Și să bucurară și să tocmiră cu el să-i dea lui bani.

6. Și să mărturisi și căuta un prilej ca să-l vînză pre el lor, fără gloată.

7. Și veni ziua Azimelor, întru carea să cădea să jârtvuiască Paștile.

Mat. 26, 17; Marc. 14, 12.

8. Și trimise pre Petăr și pre Ioan, zicând: „Meargeți, gătiți noao Paștile, ca să mâncăm“.

9. Iară ei ziseră lui: „Unde vei vrea să gătim?“

10. Iară el zise cătră ei: „Iată, întrînd voi în cetate, timpina-va pre voi un om purtând un urcior cu apă; meargeți după el în casa unde va intra,

11. Și veți zice stăpânului casii: ‘Zice ție Învățătorul: ‘Unde iaste sălașul de oaspeți, unde să mănânc Paștile cu ucenicii miei?’

12. Și el va arăta voao un foisor mare, așternut; acolo gătiți“.

13. Deaca mearseră, aflare cum zisease lor, și gătiră Paștile.

Luca 19, 32.

14. Și când veni ceasul, șazu; și cei 12 apostoli, cu el.

Mat. 26, 20.

15. Și zise lor: „Cu poftă am poftit aceaste Paști să mănânc cu voi, mainte de a pătimi eu;

16. Că zic voao că de acum nu voi mănca dentru aceastea până nu să va împlea întru împărăția lui Dumnezeu“.

17. Și luând păhar, dând laudă, zise: „Luați acesta și vă împărțiți voao.

18. Că zic voao că nu voi bea den rodul viței până nu va veni împărăția lui Dumnezeu“.

Mat. 26, 29.

19. Și luând pâinea, dând har, frânse și deade lor, zicând: „Acesta-i Trupul Mieui, carele să dă pentru voi; aceasta faceți întru pomenirea mea“.

1 Cor. 11, 23.

20. Așijderea și păharul, după ce au cinat, zicând: „Acest păhar e Leagea noao, în Sângele Mieui, carele să varsă pentru voi.

21. Însă iată, mâna celuia ce mă vinde, cu mine iaste la masă.

Marc. 14, 18; Ioan 13, 21 sq.

22. Și Fiiul Omenesc merge după cumu-i rânduit, ce vai omului aceluia de carele să vinde“.

23. Atuncea ei începură a întreba întru eiș cine ar fi dentru ei carele va să facă aceasta.

24. Și fu și price într'înșii, carele li s'ar părea a fi mai mare între ei.

Luca 9, 46, sq.

25. Iară el zise lor: „Împărații limbilor domnesc pre eale și cei ce biruiesc pre eale făcători de bine să cheamă.

Mat. 20, 25, sq; Marc. 10, 42.

26. Iară voi nu așa, ce carele-i mai mare întru voi să fie ca cel mai mic, și povățuitoriul, ca cela ce slujaște.

1 Petr. 5, 3 și 5, 6.

27. Că cine e mai mare: cela ce șade au cela ce slujaște? Au nu cela ce șade? Iară eu sânt, între voi, ca cela ce slujaște.

28. Iară voi sânteți carii ați rămas cu mine întru bântuialele meale.

Luca 18, 28.

29. Și eu vă făgăduiesc voao, cum făgădui mie Tatăl Mieui, împărăție,

30. Ca să mâncați și să beați la masa mea întru împărăția mea și să șadeți pre scaune, judecând doasprăzeace rude ale lui Israil“.

Mat. 19, 28.

31. Zise Domnul: „Simon, Simon, iaca, satana au cerut pre voi să vă cearnă ca grâul.

32. Iară eu mă rugaiu pentru tine, să nu scază credința ta; iară tu oarecând înturnându-te, întăreaște pre frații tăi“.

33. Iară el zise lui: „Doamne, cu tine gata sânt și în temniță, și la moarte a merge“.

Mat. 26, 33 sq; Marc. 14, 29; Ioan 13, 37.

34. Iară el zise: „Zic ție, Petre: Nu va cânta astăzi cocoșul până nu te vei lepăda de trei ori, cum nu mă știi pre mine“.

35. Și zise lor: „Când am trimis pre voi fără pungă și fără traistă și încălțăminte, au avut-ați lipsă de ceva?“ Iară ei ziseră: „Ba, de nemică“.

Ps. 22, 1; 32, 18; Mat. 10, 9.

36. Deci zise lor: „Iată, acum cine are pungă să o ia, așijderea și traistă; și cela ce n'are, să-ș vînză haina lui și să-ș cumpere sabie.

37. Că zic voao că încă Scripturii aceștia i să cade să să împle în mine, care zice: ‘Și cu cei fără de leage să socoti’, că și ceale pentru mine conet au“.

Is. 53, 12.

38. Iară ei zisără: „Doamne, iaca doao arme aicea?“ Iară el zise lor: „Destule-s“.

39. Și ieșind, mearse după obiceiul în Muntele Maslinilor, și mearsără după el și ucenicii lui.

Mat. 26, 30; Marc. 14, 26; Ioan 18, 1.

40. Și sosind la loc, zise lor: „Rugați-vă să nu intrați la dodeială“.

41. Atuncea el să departă de la ei, câtu e o aruncare de piatră, și, îngenuchind, să ruga,

42. Zicând: „Părinte, de vei, să treacă păharul acesta de la mine, însă nu voia mea, ce a ta să fie“.

43. Și să arăta lui înger den ceriu, întărindu-l pre el.

44. Și fiind în tînjire, mai cu deadinsu să ruga, și să făcu sudoarea lui ca niște picături de sânge picând pre pămînt.

45. Și sculându-să de la rugăciune, veni la ucenici, află pre ei dormind de 'ntristare.

46. Și zise lor: „Ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu intrați în năpaste“.

47. Iară încă grăind el, iată mulțimea, și cela ce să chema Iuda, unul den cei doisprăzeace, mergea înaintea lor; și să apropie cătră Iisus, să sărute pre

el.

Mat. 26, 47 sq.

48. Iară Iisus zise lui: „Iudo, cu sărutare pre Fiiul Omenescu vinzi?“

49. Iară văzând ceia ce era pre lângă el ce va să fie, zisără lui: „Doamne, lovi-l-vom cu sabia?“

50. Și unul dentr’înșii lovi pre sluga arhiereului și-i tăie lui ureachea cea dreaptă.

51. Iară Iisus, răspunzând, zise: „Lăsați, până aici“. Și, atingând ureachea lui, vindecă pre el.

52. Zise într’aceaea Iisus cătră ceia ce venise spre el, mai-marii popilor, și voivozii besearicii, și bătrânilor: „Ca la un tâlhariu ați ieșit, cu sabii și cu leamne.

53. În toate zilele fiind eu cu voi în besearică, nu tinset mâinile spre mine. Ce acesta-i ceasul al vostru și putearea întunearecului“.

54. Și prinzându-l pre el, dusără-l și-l băgară pre el în casa arhiereului, iară Petăr mergea după el pre departe.

Mat. 26, 57; Marc. 14, 53; Ioan 18, 13.

55. Iară ațâțând foc în mijlocul curții și șazănd ei împreună, șădea Petăr în mijlocul lor.

56. Și văzându-l pre el o slujnică șazănd cătră lumină, căutând spre el, zise: „Și acesta cu el era“.

57. Iară el să lepăda, zicând: „Muiare, nu-l știu pre el“.

58. Și preste puținel, altul, văzând pre el, zise: „Și tu dentru ei ești“. Iară Petăr zise: „Oame, nu sânt“.

59. Și trecând ca un ceas, altul îl întęiia, zicând: „Adevărat, și acesta cu el era, că-i galilean“.

60. Iară Petăr zise: „Oame, nu știu ce zici“. Și atunceaș, încă grăind el, cântă cocoșul.

61. Și întorcându-să, Domnul căută spre Petăr; și-ș aduse Petăr aminte de cuvântul Domnului, cumu-i zisease lui, că ‘Mainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine’.

62. Și ieșind afară Petăr, plânse cu amar.

63. Și oamenii carii ținea pre Iisus, batgiocuriia pre el, bătându-l.

Mat. 26, 67; Marc. 14, 65.

64. Și acoperindu-l pre el, bătea-l preste obraz și întreba pre el, zicând: „Proroceaste, cine iaste carele te loveaște?“

65. Și altele multe hulind zicea de el.

66. Și făcându-să zio, adunară bătrânii oamenilor, mai-marii popilor și cărturarii și dusă ră pre el în săborul lor,

Mat. 27, 1; Marc. 15, 1; Ioan 18, 24.

67. Zicând: „De ești tu Hristos, spune noao“. Și zise lor: „De voiu spune voao, nu veți creade;

Mat. 26, 63; Marc. 14, 61.

68. Iară de voiu și întreba, nu-m veți răspunde mie, au să mă sloboziți.

69. De acum va fi Fiiul Omenesc șazând de-a dreapta puterii lui Dumnezeu“.

Mat. 24, 30; 26, 64; Marc. 15, 1.

70. Și zisă ră toți: „Dară tu ești Fiiul lui Dumnezeu?“ Iară el zise cătră ei: „Voi ziceți că eu sânt“.

71. Iară ei ziseră: „Ce ne mai trebuiaște încă mărturie, că înșine auzim den gura lui?“

CAP 23

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea și tâlharul pocăit.

Îngroparea lui Iisus.

1. Și sculându-se toată mulțimea lor, dusă ră pre el la Pilat.

Mat. 27, 2; Marc. 15, 1; Ioan 18, 28.

2. Începură a pârî pre el, zicând: „Pre acesta am aflat întorcând norodul nostru și oprind împăratului să nu dea dajde, grăindu-se pre sine Hristos Împărat a fi“.

Luca 20, 25.

3. Iară Pilat întreabă pre el, zicând: „Tu ești împăratul jidovilor?“ Iară el, răspunzând lui, zise: „Tu zici“.

4. Iară Pilat zise cătră mai-marii popilor și cătră mulțime: „Nici o vină nu aflu în cest Om“.

5. Iară ei întărâta, zicând că turbură oamenii, învățând prespre toată Iudea, începând den Galilea până aciea.

6. Iară Pilat, deaca auzi de Galilea, întreabă: „Au omul galilean iaste?“

7. Și înțelegând că den biruința lui Irod iaste, trimise pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim într'acealea zile.

Luca 3, 1.

8. Iară Irod, văzând pre Iisus, să bucură foarte, că era vrând de mult să-l vază pre el, pentru că auziia multe de el și să nădejduia vrun sămn a vedea de la el făcându-să.

Luca 9, 9. Mat. 14, 1.

9. Și-l întreba pre el cu cuvinte multe, iară el nemică nu răspundea lui.

10. Și sta mai-marii popilor și cărturarii întins pârându-l pre el.

11. Și, defăimându-l pre el Irod, împreună, și batjocurind cu curteanii săi pre el, îmbrăcându-l pre el în veșmânt luminat, trimise pre el la Pilat.

12. Și să făcură priatini, Irod cu Pilat, într'aceaea zi, unul cu alalt, că mainte era între ei vrajbă.

13. Iară Pilat, chemând pre mai-marii popilor și pre domnii și oamenii,

14. Zise cătră ei: „Adusu-mi'aț pre Omul Acesta, precum turbură oamenii și, iată, eu înaintea voastră întrebându-l, nice o vină n'am aflat întru Omul Acesta, den carele pârâț asupra lui.

Mat. 27, 33; Ioan 18, 38.

15. Ce nice Irod, că v'am mânat pre voi la el, și iată, nemică vreadnic de moarte iaste făcut de el.

16. Deci certându-l pre el, îl voiu slobozi“.

17. Oricum, obiceiiu avea să sloboază lor la praznic câte unul.

Mat. 27, 15 sq.

18. Și strigară toată mulțimea, zicând: „Ia-l pre Acesta și slobozi noao pre Varavva“,

19. Carele era, pentru o sfadă oarecarea ce făcuse în cetate și ucidere, pus în temniță.

20. Deci Pilat iară grăi, vrând să sloboază pre Iisus,

21. Iară ei striga, zicând: „Răstignește-l, răstignește-l pre el“.

22. Iară el a treia oară zise lor: „Dară ce rău au făcut Acesta? Nice o vină de moarte nu aflaiu întru el; iară certându-l pre el, îl voiu slobozi“.

23. Iară ei să învita, cu glasuri mari cerând pre el să-l răstignească; și să întăriia glasurile lor și al mai-marilor popilor.

Ioan 19, 12.

24. Iară Pilat judecă să să facă după pohta lor.

25. Și slobozi lor pre cel aruncat în temniță pentru sfadă și ucidere, pre carele îl cerea, iară pre Iisus îl deade pre voia lor.

26. Și deaca-l duseră pre el, apucându-se de un Simon Chirineu ce veniia den câmp, pusără preste el crucea să o ducă după Iisus.

Mat. 27, 32; Marc. 15, 21; Ioan 19, 17.

27. Iară mergea după el mulțime multă de oameni și de muieri, ceale ce plângea și jăliia pre el.

28. Și întorcându-să Iisus cătră eale, zise: „Fiicele Ierusalimului, nu plângereț asupra mea, însă preste voi plângeț și preste feciorii voștri.

29. Că iată, vor veni zilele în carele vor zice: ‘Ferice de ceale stearpe, și pântecele cealea ce n’au născut, și țâțele carele n’au aplecat’.

30. Atuncea vor înceape a zice măgurilor: ‘Cădeț preste noi!’ și dealurilor: ‘Acoperiț pre noi!’

Is. 2, 19; Iosia 10, 8; Apoc. 6, 16 și 9, 6.

31. Că de fac aceastea în lemnul cel umăd, în cel uscat ce să va face?“

Paremii 11, 31; 1 Petr. 4, 18.

32. Ducea și pre alți doi făcători de rău, împreună cu el să-i piarză.

Is. 53, 12; Ioan 19, 18.

33. Și când veniră la locul care să cheamă Căpățână, acolo răstigniră pre el și pre făcătorii de rău, unul de-a dreapta, iară altul de-a stânga.

Mat. 27, 33; Marc. 15, 22; Ioan 19, 17.

34. Iară Iisus zicea: „Părinte, iartă lor, că nu știu ce fac“. Iară împărțind veșmintele lui, aruncară sorț.

Mat. 5, 44; Ps. 21, 20 sq.

35. Și sta oamenii de priviia și batjocuriia, și boiarii împreună, zicând: „Pre alții au mântuit, mântuiască-se pre sine, de iaste Acesta Hristos, cel al lui Dumnezeu ales“.

Mat. 27, 39 sq.

36. Și-ș bătea joc de el și oștașii, apropiindu-se și oțăt aducând lui

37. Și zicând: „De ești tu împăratul jidovilor, mântuiaște-te pre tine“.

38. Și era și scriptură scrisă deasupra lui, cu slove elinești, și rimlenești, și jidovești: ACESTA IASTE ÎMPARATUL JIDOVILOR.

Mat. 27, 37.

39. Iară unul den cei făcători de rău care era răstignit huliia pre el, zicând: „De ești tu Hristos, mântuiaște-te pre tine și pre noi“.

40. Iară răspunzând celalalt, certa pre el, zicând: „Nu te temi tu de Dumnezeu, căci întru aceeaa judecată ești?

41. Și noi pre dreptul, pentru că vreadnice de cealea ce am făcut luom (că luom cum s’au căzut după faptele noastre), iară Acesta nemică rău n’au făcut“.

42. Și zicea cătră Iisus: „Pomeneaște-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta“.

Mat. 16, 28.

43. Atuncea zise Iisus lui: „Adevărat zic ție, astăzi cu mine vei fi în raiu“.

44. Și era ca la al șasele ceas, și întunearec să făcu preste tot pământul, până la al noaole ceas,

Mat. 27, 46; Marc. 15, 33.

45. Și să întunecă soarele și să spintecă catapeteazma besearecii pren mijloc.

46. Și strigând Iisus cu glas mare, zise: „Părinte, în mânil tale dau duhul mieu“. Și aceastea zicând, își deade duhul.

Mat. 27, 54; Ps. 30, 5; Fapt. Ap. 7, 60.

47. Iară sutașul, văzând ce fu, slăvi pre Dumnezeu, zicând: „Adevărat acest Om drept era“.

48. Și toată mulțimea carea venise împreună la acea privire, văzând cealea ce s’au făcut, bătând piepturile lor, să întoarseră.

49. Și sta toți cunoscuții lui departe, și muierile carele venise după el den Galilea, văzând aceastea.

50. Și iată, un bărbat, anume Iosif, sfeatnic fiind, om bun și drept,

Mat. 27, 57; Marc. 15, 42; Ioan 19, 38.

51. Acesta nu era pristănind cu sfatul și cu lucrul lor, – den Arimathea, orașul jidovilor – carele și acela aștepta împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta, venind la Pilat, cerșu trupul lui Iisus.

53. Și pogorându-l pre el, îl învăli în cearșaf și-l puse în mormânt ce era săpat în piatră, întru carea nu era nime pus.

54. Și ziua era vineri, și să lumina spre sâmbătă.

Mat. 27, 62.

55. Și urmând și muierile, carele era venite cu el den Galilea, văzură mormântul și cum s’au pus trupul lui.

56. Și înturnându-se, gătiră aromata și unsori scumpe; și sâmbătă odihniră, după Poruncă.

Ieș. 20, 10.

CAP 24

Fămeile la mormânt. Învierea lui Hristos. Arătarea lui la doi ucenici pre cale spre Emmaus. Arătarea lui la toți apostolii mâncând împreună cu ei. Înălțarea.

1. Iară într'una de sâmbete, într-o adâncă mânecare, mearseră la mormânt, ducând mirosirile care le gătise, și oarecarii – împreună cu eale.

Mat. 28, 1; Marc. 16, 1; Ioan 20, 1.

2. Și aflară piatra răsturnată de pre mormânt.

3. Și întrând, nu aflară trupul Domnului Iisus.

4. Și fu îndoindu-se eale de aceea, și iată, doi bărbați veniră înainte-le, într-o veșminte strălucind.

Ioan 20, 12; Fapt. Ap. 1, 10.

5. Și spământându-se eale, plecară fețele la pământ; ziseră către eale: „Ce căutați pre cel viu cu morții?”

6. Nu iaste aicea, ce s'au sculat. Aduceți-vă aminte cum au grăit voao, încă fiind în Galilea,

7. Zicând că să cade Fiiului Omenescu a să da în mâinile oamenilor păcătoși și a să răstigni, și a treia zi a învie“.

Mat. 17, 22.

8. Și-ș adusără aminte de cuvintele lui.

9. Și înturnându-să de la mormânt, spusără aceastea toate celor unsprăzeace și altora tuturor.

10. Și era Maria Magdalina, și Ioana, și Maria a lui Iacov, și cealealalte împreuna cu eale, carele zisără către apostoli aceastea.

Luca 8, 2, 3.

11. Și să păru înaintea lor cuvintele acelora ca o bârfeală și nu crezură pre eale.

12. Iară Petăr, sculându-să, alergă la mormânt și, plecându-să, văzu cearșafurile sângure zăcând; și să duse mirându-să într-o sine de ce fu.

13. Și iată, doi dentru ei era mergând într'aceaeaș zi într'un sat, carele era îndelungat șasezeci de stadii den Ierusalim, al căruia era numele Emmaus.

Marc. 16, 12.

14. Și aceia voroviia unul către alt de toate aceastea care să tâmplară.

15. Și fu când voroviia ei și să întreba, și însuș Iisus apropiindu-să și mergea împreună cu ei.

16. Iară ochii lor să ținea ca să nu-l cunoască pre el.

17. Și zise către ei: „Ce sânt cuvintele aceastea de carele vă voroviți unul către altul, mergând, și sânteți posomorâți?”

18. Și răspunzând, unul, carele-i era numele Cleop, zise lui: „Tu sângur nemernicești în Ierusalim și nu știi cealea ce s'au făcut într-o el în zilele

aceastea?“

19. Și zise lor: „Carele?“ Și ei zisă ră lui: „Ceale de Iisus Nazarineanul, carele s’au făcut om – proroc, puternic în cuvânt și în fapt înaintea lui Dumnezeu și a toți oamenii;

Mat. 21, 11.

20. Precum deaderă pre el mai-marii popilor și domnii noștri spre judecată de moarte și răstigniră pre el.

21. Și noi nădejduiam că el iaste cela ce va să răscumpere pre Israil; ce cu aceastea toate împreună, a treia zi merge astăzi de când aceastea s’au făcut.

Fapt. Ap. 1, 6.

22. Ce și nește muieri dentru noi ne spământară, carele mearsără de dimeneață la mormânt

Mat. 28, 8; Marc. 16, 10; Ioan 20, 1, 18.

23. Și, neaflând trupul lui, veniră zicând și vedea de îngeri să hie văzut, carii zic pre el a fi viu.

24. Și mearsără unii dentru noi la mormânt și aflare așa cum și muierile zisă ră, iară pre el nu l-au văzut“.

25. Și el zise cătră ei: „O, voi, fără minte și târzii cu inima a creade la toate carele au grăit prorocii!

Gal 3, 1.

26. Au nu s’au căzut aceastea să le pață Hristos și să între întră slava lui?

Is. 50, 6.

27. Și începând, de la Moisi și de la toți prorocii, a tâlcui lor, întră toate scripturile ceale pentru el.

Fac. 3, 15; Iov 19, 25; Ps. 15, 10; Is. 53, 1; Iosia 6, 1.

28. Și să apropiară de sat în carele mergea, și el să făcea a merge mai departe.

29. Și-l siliia pre el, zicând: „Rămâi cu noi, căci cătră sară iaste și s’au plecat ziua“. Și întră să mâie cu ei.

30. Și fu când șazu el cu ei, luând pâine, o blagoslovi și, frângând, deade lor.

31. Iară lor li să deșchisără ochii și cunoscură pre el, și el nevăzut să făcu de la dânșii.

32. Și ziseră unul cătră alalt: „Au nu ardea inima noastră întră noi când grăiia noao pre calea și când deșchidea noao Scripturile?“

33. Și sculându-să într'acel ceas, să înturnară în Ierusalim și aflară adunați pre cei unsprăzece și pre cei cu ei,

34. Zicând că s'au sculat Domnul adevărat și s'au arătat lui Simon.

1 Cor. 15, 4, 5.

35. Și ei povestii ceale dentru cale și cum s'au arătat lor în frângerea pâinii.

36. Iară ei vorovind aceastea, însuș Iisus stătu în mijlocul lor și zise lor: „Pace voao!”

Marc. 16, 14; Ioan 20, 19.

37. Iară ei spămându-se și înfricoșați făcându-se, le părea că văd un duh.

38. Și zise lor: „Ce sânteți turburați și drept ce întră cugete întru inimile voastre?”

39. Vedeți mânil meale și picioarele meale, că însum eu sânt, pipăiți-mă și vedeți, că duhul carne și oase n'are, precum mă vedeți pre mine având“.

Ioan 20, 20.

40. Și aceasta zicând, arătă lor mânil și picioarele.

41. Și încă necrezând ei, de bucurie, și mirându-se, zise lor: „Aveți ceva de mâncare acicea?”

42. Iară ei deaderă lui o parte de peaște fript și dentr'un fagur de miare.

Ioan 21, 10.

43. Și, luând, înaintea lor mâncă.

44. Și zise lor: „Aceastea sânt cuvintele carele am grăit cătră voi încă fiind împreună cu voi, că să cade a să împlea toate carele-s scrise în Leagea lui Moisi, și în proroci, și în psalomi pentru mine“.

45. Atuncea deșchise lor mintea ca să înțeleagă Scripturile.

46. Și zise lor că așa-i scris și așa s'au căzut să pață Hristos, și să învie den morți a treia zi,

Ps. 21, 7, 16.

47. Și să să propoveduiască în numele lui pocăința și iertăciunea păcatelor, în toate limbile, începând den Ierusalim.

48. „Iară voi sânteți mărturii acestora.

49. Și iată, eu trimițu făgăduința Tatălui Mieui preste voi; iară voi șădeți în cetatea Ierusalimului, până unde vă veți îmbrăca cu puteare de sus“.

Ioan 15, 26; 16, 8; Fapt. Ap. 1, 4.

50. Și-i scoase pre ei afară până în Vithania și, rădicând mânil sale, blagoslovi pre ei.

Fapt. Ap. 1, 12.

51. Și fu când blagosloviia el pre ei, să despărți de la ei și să suia în ceriu.

Marc. 16, 19.

52. Iară ei, închinându-se lui, să înturnară în Ierusalim cu bucurie mare.

53. Și era în toată vremea în besearecă, lăudând și binecuvântând pre Dumnăzău. Amin.

EVANGHELIA DE LA IOAN

DE IOAN EVANGHELIST, CINE AU FOST

Ioan Evanghelist, carele au scris Evanghelia, și trei poslanii, și Apocalipsis, fost-au unul den cei 12 apostoli a lui Hristos și, dentr'alalți, au fost mai drag ucenic lui Hristos, cum însuș arată Evanghelia sa, în Cap 21, stih 24. Fost-au fecior lui Zevedeu și frate lui Iacov celui mai mare, pre carele-l omorî Irod, cum să arată la Mattheiu, în Cap 10, stih 2, Marco 3, stih 17, Deania 12, stih 2. Și au fost trimes în pribegie de Dionisie împărat în ostrovul Patmosului și acolo au scris cartea Apocalipsis, cum scrie în Cap 1, stih 9 și în 10, stih 11; iară după moartea lui Dionisie, au venit în Efes, cum scrie Evsevie în Historia besearecii, în a treia carte în Cap 18 și după ce văzu scrisoarea acelor trei evangheliști de mainte.

Și mărturisind despre scrisoarea lui, așa au scris această carte, Evanghelia, văzând că au lăsat ceia niște lucruri ce să cuvin a ști, cum scrie Evsevie în a treia carte, în Cap 21.

CAP 1

Dumnezău Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan. Chemarea lui Andrei, Petăr, Filip și Nathanail.

1. De 'nceput era Cuvântul și Cuvântul era cătră Dumnezău și Dumnezău era Cuvântul.

2. Acesta era de 'nceput cătră Dumnezău.

3. Toate pren el s'au făcut; și fără de el s'au făcut niceuna carea s'au făcut.

Ps 32, 6; Col. 1, 16; Evr. 1, 2.

4. Întru el viață era și viața era lumina oamenilor.

Ioan 5, 26 și 12, 46.

5. Și lumina întru întunearec luminează, și întunearecul pre ea nu o apucă.

Ioan 8, 12; 9, 5.

6. Fu om trimis de la Dumnezău, numele lui – Ioan.

Mat. 3, 1 și 11, 10; Marc. 1, 4; Luca 3, 2.

7. Acesta veni spre mărturie, ca să mărturisească pentru Lumină, ca toți să crează pre el.

8. Nu era acela Lumina, ce pentru ca să mărturisească pentru Lumină.

9. Era Lumina cea adevărată carea luminează pre tot omul carele vine în lume.

10. În lume era și lumea pre el s'au făcut, și lumea pre el nu cunosc.

11. La ale sale veni, și cei ai lui pre el n'au luat.

12. Iară cât l-au luat pre el, deade lor biruință fii ai lui Dumnezeu să să facă, celora ce cred întru numele lui,

13. Cari nu den sânge, nici den voia trupului, nici den voia bărbatului, ce de la Dumnezeu s'au născut.

Ioan 3, 5; 1 Ioan 5, 4; Iac. 1, 18.

14. Și Cuvântul trup s'au făcut și sălășlui întru noi și am văzut mărirea lui, mărirea ca unul Sângur-Născut de la Tatăl, plin de dar și de adevăr.

Is. 7, 14; Mat. 1, 16; Luca 1, 31 și 2, 7; Is. 40, 5; Mat. 17, 2.

15. Ioan mărturisește pentru el și strigă zicând: „Acesta era carele am zis: ‘Cela ce denapoia mea e viitoriu înaintea mea s'au făcut, căci întâiul meu era’.

Mat. 3, 1; Marc. 1, 7.

16. Și dentru plinirea lui noi toți am luat, și dar pentru dar.

17. Căci Leagea pre Moisi s'au dat, darul și adevărul pre Iisus Hristos fu.

Ieș. 20, 1.

18. Pre Dumnezeu nimeni nu l-au văzut niciodată; cel Sângur-Născut Fiiu, cela ce iaste în sânul Tatălui, Acela au mărturisit“.

Ieș. 33, 20; 1 Ioan 4, 12; 1 Tim. 6, 16; Luca 10, 22.

19. Și aceasta iaste mărturia lui Ioan, când trimiseră jidovii den Ierusalim preoți și leviți ca să-l întreabe pre el: „Tu cine ești?“

Ioan 5, 33.

20. Și au mărturisit și n'au tăgăduit; și mărturisi că: „Nu sânt eu Hristos“.

21. Și-l întrebară pre el: „Ce dară? Ilie ești tu?“ Și zise: „Nu sânt“. „Prorocul ești tu?“ Și răspunse: „Nu“.

A 2 Leage 18, 15; Mat. 16, 11.

22. Și ziseră drept aceaea lui: „Cine ești? Ca răspuns să dăm celor ce au trimis pre noi. Ce zici pentru tine?“

23. Zise: „Eu – glasul celui ce strigă în pustii: ‘Îndireptați calea Domnului!’, în ce chip zise Isaia prorocul“.

Is. 40, 3; Mat. 3, 3; Marc. 1, 3; Luca 3, 4.

24. Și cei trimiși era dentru farisei.

25. Și-l întrebară pre el și-i ziseră lui: „Deci ce botezi, deaca nu ești tu Hristos, nice Ilie, nice Prorocul?”

26. Răspunsă lor Ioan zicând: „Eu botez cu apă, iară în mijlocul vostru stă pre carele voi nu-l știți,

Mat. 3, 11.

27. Acesta iaste cel ce denapoia mea e viitoriu, carele înaintea mea fu, căruia eu nu-s vreadnic ca să-i dezleg lui cureaua încălțăminteii“.

28. Aceastea în Vithania fură, decindea de Iordan, unde era Ioan botezând.

Ioan 10, 40.

29. A doua zi vedea Ioan pre Iisus viind cătră el și zise: „Vezi Mielul lui Dumnezeu, cela ce rădică păcatul lumii.

30. Acesta iaste pentru carele eu am zis: ‘Denapoia mea vine bărbat, carele înaintea mea fu, căci întâiul meu era’,

31. Și eu nu-l șteiam pre el, ce ca să arate lui Israil,

32. Pentru aceea am venit eu cu apă botezând“. Și mărturisi Ioan zicând că: „Am văzut Duhul, ca un porumb pogorând den ceriu, și rămase pre el.

Mat. 3, 16.

33. Și eu nu-l știiam pre el, ce cela ce m’au trimis pre mine să botez cu apă, Acela mi’au zis: ‘Preste carele vei vedea Duhul pogorând și rămâind preste el, Acesta iaste cela ce botează cu Duhul Sfânt’.

34. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta iaste Fiul lui Dumnezeu“.

35. A doao zi iarăș sta Ioan și dentru ucenicii lui doi.

36. Și căutând lui Iisus umblând, zise: „Vezi Mielul lui Dumnezeu!“

37. Și auzită pre el cei doi ucenici grăind și mearseră după Iisus.

38. Și întorcându-se Iisus și văzând pre ei urmând lui, zise lor: „Ce căutați?“ Iară ei ziseră lui: „Ravvi, – care să zice tălmăcinduse: ‘Învățătoriule’ – unde mâi?”

39. Zise lor: „Veniiți și vedeți!“ Veniră și văzură unde mâne și lângă el maseră în ziua aceea. Și ceasul era ca al zeacelea.

40. Era Andrei, fratele lui Simon Petăr, unul dentru cei doi ce au auzit de la Ioan și au mers după el.

Mat. 4, 18.

41. Află acesta întâiu pre fratele său, pre Simon, și zise lui: „Aflat-am pre Mesia!“, care iaste tălmăcindu-se: Hristos.

42. Și-l aduse pre el cătră Iisus și căutând lui Iisus zise: „Tu ești Simon, feciorul lui Iona? Tu te vei chema Chifa“, care să înțeleage: Petăr.

Mat. 16, 18.

43. Iară a doao zi vru Iisus să iasă în Galilea și află pre Filip. Și zise lui: „Vino după mine!“

44. Și era Filip de la Vithsaida, den cetatea lui Andrei și lui Petăr.

45. Află Filip pre Nathanail și zise lui: „Pre carele au scris Moisi în Leage și prorocii am aflat, pre Iisus, feciorul lui Iosif, pre cel de la Nazaret“.

Fac. 49, 10; A 2 Leage 18, 18; Is. 40, 10; Ier. 23, 5; Iezech. 34, 23; Dan. 9, 24; Mat. 2, 23.

46. Și zise lui Nathanail: „Den Nazaret poate cevaș bun să fie?“ Zise lui Filip: „Vino și vezi“.

47. Văzu Iisus pre Nathanail venind cătră el și zise pentru el: „Vezi adevărat israiltean, întru carele vicleșug nu iaste“.

Ps. 31, 2.

48. Zise lui Nathanail: „De unde mă știi?“ Răspunse Iisus și zise lui: „Mai nainte decât a te striga Filip, fiind supt smochin te-am văzut“.

49. Răspunse Nathanail și zise lui: „Ravvi, tu ești Fiiul lui Dumnezeu? Tu ești Împăratul lui Israil?“

Ioan 6, 69; Mat. 14, 33 și 16, 16; Marc. 5, 20.

50. Răspunse Iisus și zise lui: „Căci am zis ție: ‘Văzutu-te-am dedesuptul smochinului’, crezi? Mai mare decât acestea vei vedea“.

51. Și zise lui: „Amin, amin zic voao: De-acum veți vedea ceriul deșchis și pre îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se preste Fiiul Omului“.

Fac. 28, 12.

CAP 2

Nunta den Cana. Izgonirea vânzătorilor den besearecă.

1. Și în ziua a treia nuntă s’au făcut în Cana Galileiului și era maica lui Iisus acolo.

2. Și să chemă și Iisus și ucenicii lui la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, zise maica lui Iisus cătră el: „Vin nu au“.

4. Zise ei Iisus: „Ce-i mie și ție muiare? Încă n’au venit ceasul meu“.

5. Zise maica lui slugilor: „Orice va zice voao, faceți!“

6. Și era acolo șase ciuturi de piatră, puse după curățenia jidovilor, încăpând câte doao sau trei măsurii.

Marc. 7, 3.

7. Zise lor Iisus: „Împleți ciuturile de apă!“ Și le-au umplut pre eale până sus.

8. Și zise lor: „Scoateți acum și aduceți arhitriclinului measei!“ Și aduseră.

9. Și deaca gustă arhitriclinul apa vin făcută, și nu știia de unde iaste, iară slugile știia, ceia ce au fost cărat apa, strigă pre ginere arhitriclinul measei.

10. Și zise lui: „Tot omul întâiu vinul cel bun pune, și, când să vor îmbăta, atuncea pre cel mai prost. Tu ai păzit vinul cel bun până acum“.

11. Această începătură au făcut seamnelor Iisus în Cana Galileiului și au arătat mărirea lui; și au crezut întru el ucenicii lui.

12. După aceasta să pogorî în Capernaum el, și maica lui, și frații lui, și ucenicii lui, și acolo au rămas nu multe zile.

13. Și aproape era Paștele jidovești, și să sui în Ierusalim Iisus.

14. Și află în besearecă pre ceia ce vindea boi și oi și porumbi, și pre schimbători șazănd.

Mat. 21, 12; Marc. 11, 13; Luca 19, 45.

15. Și făcând biciu de funi, pre toți i-au scos den besearecă, și oile și boii, și schimbătorilor le vârsă schimbul și measele le surpă.

16. Și celor ce vindea porumbi le zise: „Râdicați aceastea de aicea, nu faceți casa Tătâne-Mieu casă de neguțatorie“.

17. Și-ș aduseră aminte ucenicii lui că scris iaste: „Râvnirea casei tale m’au mâncat pre mine“.

Ps. 68, 11.

18. Răspunseră drept aceaea jidovii și-i ziseră lui: „Ce sămn arăți noao, că aceastea faci?“

19. Răspunse Iisus și zise lor: „Stricați beseareca aceasta, și în trei zile o voiu râdica pre ea“.

Mat. 26, 61.

20. Deci ziseră jidovii: „46 de ani să zidi beseareca aceasta, și tu în trei zile o vei râdica pre ea?“

21. Iară el zicea pentru beseareca trupului său.

22. Deci când învise den morți, îș aduseră aminte ucenicii lui că aceasta zicea și crezură Scriptura și cuvântul care zise Iisus.

Luca 24, 8; Ps. 15, 10.

23. Și când era în Ierusalim, la Paște, în sărbători, mulți au crezut în numele lui, văzând seamnele lui care făcea.

24. Iară sângur Iisus nu credea pre sine lor, pentru că el știa pre toți,

25. Și că nu-i trebuia ca să mărturisască cineva pentru om, pentru că el cunoștea ce era în om.

Ps. 7, 10; Apoc. 2, 23.

CAP 3

Vorbirea lui Iisus cu Nicodim, despre calea către viața de veaci. Ioan și ucenicii săi.

1. Și era un om dentru farisei, Nicodim numele lui, boiaren al jidovilor.

Ioan 7, 50 și 19, 39.

2. Acesta veni către Iisus noaptea, și zise lui: „Ravvi, știm că de la Dumnezeu ai venit dascal, pentru că nimeni aceste seamne poate să le facă, carele tu faci, de nu va fi Dumnezeu cu el“.

3. Răspunse Iisus și zise lui: „Amin, amin zic ție: de nu să va naște neștine de sus, nu poate să vadă împărăția lui Dumnezeu“.

Tit. 3, 5.

4. Zise către el Nicodim: „Cum poate omul să nască, bătrân fiind? Au poate în pântecele maicii sale a doua oară să între și să nască?“

5. Răspunse Iisus: „Amin, amin zic ție: de nu să va naște cineva den apă și den duh, nu poate să între întru împărăția lui Dumnezeu.“

Iezech. 36, 25, 27; Efes. 5, 26.

6. Ceea ce e făcut den trup, trup iaste, și cea ce să face den duh, duh iaste.

7. Nu te mira căci am zis ție: ‘Trebuie voi să vă nașteți de sus’.

8. Duhul, unde va, suflă, și glasul lui auzi, ce nu știi de unde vine și unde merge; așa iaste tot cel născut den duh“.

Iov 38, 24.

9. Răspunse Nicodim și zise lui: „Cum pot să fie acestea?“

10. Răspunse Iisus și zise lui: „Tu ești dascalul lui Israil, și acestea nu le știi?“

11. Amin, amin zicu ție că noi care știm grăim și carea am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o prindeți.

12. De vreme ce ceale pămîntești ziș voao, și nu le creadeți, cum, de voi zice voao ceale cerești, le veți creade?

13. Și nimenea nu s'au suit în ceriu, fără numai cel ce den ceriu s'au pogorât, Fiiul Omenescu, cela ce iaste în ceriu.

14. Și în ce chip Moisi înălță șarpele în pustiiu, așa a să înălța trebuie Fiiul Omului,

Num. 21, 8.

15. Ca tot cela ce creade în el să nu piară, ce să aibă viață veacinică.

Marc. 16, 16; Luca 19, 10.

16. Că așa au iubit Dumnezeu lumea, cât pre Sângur-Născut, Fiiul lui au dat, ca tot cel ce va creade întru el să nu piară, ce să aibă viață veacinică.

Ioan 15, 13; Râm. 5, 8 și 8, 32; 1 Ioan 3, 16 și 4, 9.

17. Pentru că n'au trimis Dumnezeu pre Fiiul lui în lume ca să judece lumea, ce ca să mântuiască lumea pren el.

Ioan 12, 47.

18. Cela ce creade în el nu să judecă, iară cela ce nu creade lui s'au judecat, căci n'au crezut în numele celui Sângur-Născut Fiiul lui Dumnezeu.

Ioan 5, 24.

19. Și aceasta e judecata, căci lumina au venit în lume, și au îndrăgit oamenii mai mult întunearecul decât lumina, pentru că era reale lucrurile lor.

20. Pentru că tot cela ce face reale uraște lumina și nu vine cătră lumină, ca să nu să dovedească lucrurile lui.

Efes. 5, 8, sq.

21. Iară cela ce face adevărul vine cătră lumină ca să arate lucrurile lui, că în Dumnezeu sânt făcute“.

22. După aceasta veni Iisus și ucenicii lui în pământul Iudeii și acolo petrecea cu ei, și boteza.

23. Și era și Ioan botezând în Enon, aproape de Salim, căci ape multe era acolo; și mergea și să boteza.

24. Pentru că încă nu era băgat în temniță Ioan.

Mat. 14, 3; Luca 3, 19, sq.

25. Deci să făcu întrebare dentru ucenicii lui Ioan cu jidovii pentru curățenie.

26. Și veniră cătră Ioan și ziseră lui: „Ravvi, cela ce era cu tine decindea de Iordan, de care tu ai mărturisit, vezi, Acesta botează, și toți vin cătră el“.

27. Răspunse Ioan și zise: „Nu poate omul să ia nemică, de nu va fi dat lui den ceriu.

28. Voi sânğuri mie mărturisiș că am zis: ‘Nu sânt eu Hristos, ce căci trimis sânt înaintea Aceluia’.

Ioan 1, 20, 30.

29. Cella ce are nevastă, ginere iaste, iar priatenul ginerelui, lui, cella ce stă și aude pre el, cu bucurie să bucură pentru glasul ginerelui: deci această bucurie a mea s’au umplut.

30. Acela trebuie a să adaoge, eu a mă scădea.

2 Împ. 3, 1, sq.

31. Cella ce vine de sus, asupra tuturor iaste, cella ce iaste den pământ, den pământ iaste, și den pământ grăiaște. Cella ce vine den ceriu, deasupra tuturor iaste.

Ioan 8, 23.

32. Și carea au văzut și au grăit, aceasta mărturiseaște, și mărturia lui nimenea nu o prinde.

33. Cella ce au prinsu mărturia lui, au pecetluit că Dumnezeu adevărat iaste.

34. Pentru că pre carele au trimis Dumnezeu graiurile lui Dumnezeu grăiaște, pentru că nu den măsură dă Dumnezeu Duhul.

35. Părintele iubeaște pre Fiiul, și toate le-au dat în mâna lui.

Mat. 11, 27.

36. Cella ce creade în Fiiul are viață veacinică, iară cella ce nu ascultă de Fiiul nu va vedea viață, ce urgia lui Dumnezeu rămâne asupra lui“.

1 Ioan 5, 12.

CAP 4

Vorbirea lui Iisus cu samarineana. Omul împărătesc.

1. Deci deaca înțelease Domnul că au auzit fariseii că Iisus mai mulți ucenici face și botează decât Ioan,

Ioan 3, 22, 26.

2. Măcară că Iisus sânğur nu boteza, ce ucenicii lui,

3. Lăsă pre Iudea și să duse iarăș la Galileiu.

4. Și trebuia el să treacă pren Samaria.

5. Deci veni la o cetate a Samariei chemându-să Sihar, aproape de locul carele au dat Iacov lui Iosif, fiiului lui.

Fac. 48, 22; Is. Navi 24, 32.

6. Și era acolo fântâna lui Iacov. Deci Iisus, ostenit fiind de călătorie, șădea așa la fântână. Era ca la al șaselea ceas.

7. Veni muiare den Samaria să scoată apă. Zise ei Iisus: „Dă-mi să beau“.

8. Pentru că ucenicii lui s’au fost dus în cetate ca să cumpere bucate.

9. Zise-i dară lui muiarea samarineana: „Cum tu, jidov fiind, de la mine ceri să beai, fiind muiare samarineancă?“ –Pentru că n’au a face jidovii cu samarineanii.–

Luca 9, 52; Fapt. Ap. 10, 28.

10. Răspunse Iisus și zise ei: „De ai ști darul lui Dumnezeu și cine iaste cela ce-ți zice ție ‘Dă-mi să beau’, tu ai fi cerșut de la el, și ar fi dat ție apă vie.

Ioan 7, 38.

11. Zise lui muiarea: „Doamne, nici ciutură ai, și puțul iaste adâncu; de unde dară ai apa cea vie?

Isaia 48, 21; Ioan 7, 38.

12. Au tu mai mare ești de tatăl nostru, Iacov, carele au dat noao fântâna, și el dentru ea au băut, și fiii lui, și dobitoacele lui?“

13. Răspunse Iisus și zise ei: „Tot cela ce va bea den apa aceasta, iară va însătoșa;

Ioan 6, 58.

14. Iară carele va bea den apa carea eu voiu da lui, nu va însetoșa în veac, ce apa carea eu voiu da lui să va face întru el izvor de apă săltătoare în viață veacinică“.

15. Zise cătră el muiarea: „Doamne, dă-m aceasta apă ca să nu însătoșezu, nici să viu aici să scoțu“.

16. Zise ei Iisus: „Pasă de strigă pre bărbatul tău și vino aicea“.

17. Răspunse muiarea și zise: „N’am bărbat!“ Zise ei Iisus: „Bine ai zis că ‘Bărbat n’am’,

18. Pentru că cinci bărbați ai avut, și acum pre carele ai nu iaste ție bărbat. Aceasta adevărat ai grăit“.

19. Zise lui muiarea: „Doamne, văz că proroc ești tu.

Ioan 6, 14; 9, 17.

20. Părinții noștri în muntele acesta s’au închinat, și voi ziceți că în Ierusalim iaste locul unde să cade a să închina“.

A 2 Leage 12, 5; 3 Împ. 8, 29 și 9, 3.

21. Zise ei Iisus: „Muiare, creade-mă că va veni ceas când nice în măgura aceasta, nice în Ierusalim vă veți închina Părintelui.

22. Voi vă închinați căruia nu știți, noi ne închinăm căruia știm, că mântuirea den jidovi iaste.

4 Împ. 17, 29; Iez. 2, 3; Luca 24, 47.

23. Ce vine ceas, și acum iaste, când cei adevărați închinători închina-se-vor Părintelui, cu duh și cu adevăr, pentru că și Tatăl pre aceștea cearcă, pre ceia ce să închină lui.

24. Duh e Dumnezeu, și cei ce să închină lui, cu duh și cu adevăr trebuie a să închina“.

2 Cor. 3, 17.

25. Zise lui muiarea: „Știu că Mesia vine, cel ce să cheamă Hristos; când va veni Acela, va vesti noao toate“.

26. Zise-i ei Iisus: „Eu sânt, cela ce grăiesc ție“.

Ioan 8, 25; 9, 37.

27. Și spre aceasta veniră ucenicii lui și să mirară că cu muiarea grăia. Iară nimenea nu zicea: „Ce cerci?“ au „Ce grăiești cu dânsa?“

28. Deci lăasă ciutura ei muiarea și mearse în cetate și zise oamenilor:

29. „Ia păsați de vedeți om carele au zis mie câte am făcut; nu cumva acesta iaste Hristos?“

30. Ieșiră drept aceaea den cetate și veniia cătră el.

31. Iară întru dânșii întreba pre el ucenicii zicând: „Ravvi, mănâncă“.

32. Iară el zise lor: „Eu mâncare am să mănânc carea voi nu o știți“. Deci zicea ucenicii întru dânșii:

33. „Să nu-i fie adus cineva să mănânce?“

34. Zise lor Iisus: „Mâncarea mea iaste ca să fac voia celuia ce m’au trimis pre mine și să săvârșescu lucrul lui.

Ioan 5, 30; 17, 4.

35. Au nu voi ziceți că încă patru luni sânt și secerătura vine? Iată, zic voao: Rădicați ochii voștri și vedeți țarinile, că albe sânt cătră secerătură acum.

Mat. 9, 37.

36. Și cel ce seaceră plată ia și adună roadă în viață veacinică, ca și cel ce samănă împreună să să bucure, și cel ce seaceră.

37. Pentru că întru aceasta cuvântul iaste cel adevărat că: ‘Altul iaste cela ce samănă și altul cela ce seaceră’.

38. Eu am trimis pre voi să secerați carea voi n'ați ostenit, alții au ostenit, și voi în osteneala lor ați intrat“.

39. Și den cetatea aceea mulți au crezut întru el den samariteani, pentru cuvântul muierii mărturisit că: „Au zis mie toate câte am făcut“.

40. Și după ce veniă către el, samariteanii îl ruga pre el să rămâie la ei. Și rămase acolo doao zile.

41. Și cu mult mai mult au crezut pentru cuvântul lui.

42. Și muierii zicea că: „Nu vom mai creade pentru graiul tău, că noi am auzit și știm că Acesta iaste adevărat Mântuitoriul lumii, Hristos“.

Ioan 17, 18.

43. Iară după ceale doao zile ieși de acolo și să duse în Galilea.

44. Pentru că sângur Iisus au mărturisit că prorocul în moșia lui cinste nu are.

Mat. 13, 57; Marc. 6, 4; Luca 4, 24.

45. Deci când veni la Galilea, au priimit pre el galileianii, toate văzând câte au făcut în Ierusalim, la sărbătoare.

46. Și veni Iisus iarăș în Cana Galileii, unde au făcut apa vin. Și era oarecarele împărătesc, al căruia fiul bolia în Capernaum.

Ioan 2, 1.

47. Acesta auzind că Iisus au venit den Iudea în Galilea, să duse la el și întreba pre el ca să pogoare și să vindece pre fiul lui, pentru că era să moară.

48. Și zise drept aceea Iisus către el: „De nu veți vedea seamne și minuni, nu veți creade“.

1 Cor. 1, 22.

49. Zise către el împărătescul: „Doamne, pogoară-te mai nainte de ce va muri copilul meu“.

50. Zise lui Iisus: „Pasă, fiul tău trăiaște“. Și crezu omul cuvântul carele-i zise lui Iisus, și mergea.

51. Și iată, el pogorându-se, slugile lui întâmpinară pre el și spuseră zicând că: „Copilul tău trăiaște!“

52. Deci întreba de la ei ceasul întru carele i-au fost mai alinat. Și ziseră lui că: „Ieri, în ceasul a șaptea, au lăsat pre el fierbinteala“.

53. Deci conosci tatăl că într'acel ceas au fost, întru carele au zis lui Iisus că: „Fiul tău trăiaște!“ Și crezu el și casa lui toată.

54. Acesta iarăș al doilea semn au făcut Iisus, venind den Iudea în Galilea.

CAP 5

Slăbănogul de la Vithezda și cuvântarea Domnului către jidovi despre putearea sa cea dumnezeiască.

1. După aceasta era sărbătoare a jidovilor și să sui Iisus în Ierusalim.

Ieș. 23, 17; Preoția 23, 5.

2. Și iaste în Ierusalim, preste a oilor, scăldătoare carea să cheamă ovreiaște Vithezda, 5 bolte având.

Neem. 3, 1.

3. Întru aceastea zăcea mulțime multă dentru cei ce boliia, orbi, șchiopi, uscați, așteptând clătirea apei.

4. Pentru că inger pogorâia după vreame, la scăldătoare, și turbura apa. Deci cel ce intra întâiu, după turburarea apei, sănătos să făcea, ori de ce boală vrea fi cuprins.

5. Și era oarecarele om acolo, 38 de ani având întru boală.

6. Pre acesta văzându-l Iisus zăcând, și conoscând că multă vreame are, zise lui: „Vrei să fii sănătos?”

7. Răspunse lui cel ce boliia: „Doamne, om nu am ca, când să va turbura apa, să mă puie în scăldătoare, ce întru cât viu eu, altul mai nainte de mine să pogoară”.

8. Zise-i lui Iisus: „Scoală-te, rădică patul tău și îmblă”.

9. Și îndată fu sănătos omul, și rădică patul lui și îmbla. Și era sâmbătă într'acea zi.

Ioan 9, 14.

10. Deci zicea jidovii celui vindecat: „Sâmbătă iaste, nu iaste slobod ție să rădici patul”.

Ieș. 20, 10.

11. Răspunse lor: „Cela ce au făcut pre mine sănătos, Acela mi'au zis: ‘Rădică-ți patul și îmblă’”.

12. Și-l întrebară drept aceaea pre el: „Cine iaste omul cela ce au zis ție: ‘Rădică patul tău și îmblă?’”

13. Iară cel ce s'au vindecat nu știa cine iaste, pentru că Iisus s'au abătut, gloată fiind în loc.

14. După aceasta află pre el Iisus în besearecă și-i zise lui: „Vezi, sănătos te-ai făcut, să nu mai greșăști, ca nu ceva mai rău ție să să facă”.

A 2 Leage 18, 15.

15. Duse-se omul și vestiia jidovilor că Iisus iaste cela ce l-au făcut pre el sănătos.

Ioan 9, 11.

16. Și pentru aceea gonii pre Iisus jidovii și cerca pre el să-l omoară, căci acestea le făcea sâmbăta.

Mat. 14, 22; Marc. 6, 45.

17. Iară Iisus au răspuns lor: „Părintele Mieu până acum lucrează, și eu lucrezu“.

18. Pentru aceea dară mai mult cerca jidovii să-l omoară, căci nu numai dezlega sâmbăta, ce și Tată a lui zicea pre Dumnezeu, tocma pre dânsul făcând cu Dumnezeu.

19. Deci răspunse Iisus și zise lor: „Amin, amin zic voao: Nu poate Fiiul să facă de la dânsul nemică, de nu va vedea ceva pre Tatăl făcând, pentru că ceale ce ar face Acela, acealea și Fiiul așijderea face.

20. Pentru că Tatăl iubeaște pre Fiiul și toate arată lui, ceale ce face el, și mai mari lucruri decât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați.

21. Pentru că în ce chip Tatăl scoală pre morți și-i face vii, așa și Fiiul, pre carii va, îi face vii.

22. Pentru că nici Tatăl judecă pre nimenea, ce judecata toată o au dat Fiiului,

Mat. 11, 27; Fapt. Ap. 17, 31.

23. Ca toți să cinstească pre Fiiul, în ce chip cinstescu pre Tatăl. Cela ce nu cinsteaște pre Fiiul nu cinsteaște pre Tatăl, pre cela ce l-au trimis pre el.

1 Ioan 2, 23.

24. Amin, amin zic voao că cela ce cuvântul mieu aude și creade pre cela ce m'au trimis, are viață veacinică, și la judecată nu vine, ce s'au mutat den moarte în viață.

Ioan 6, 40, 47 și 8, 51.

25. Amin, amin zic voao că vine ceas, și acum iaste, când cei morți vor auzi glasul Fiiului lui Dumnezeu, și cei ce vor auzi vor trăi.

Ioan 11, 43.

26. Pentru că în ce chip Părintele are viață întru el, așa au dat și Fiiului viață să aibă întru el;

27. Și biruință îi deade lui, și judecată a face,

28. Căci Fiiul Omului iaste. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceas întru care toți cei den mormânturi vor auzi glasul lui,

29. Și vor ieși cei ce au făcut ceale bune întru înviere de viață, iară cei ce ceale reale au făcut, întru înviere de judecată.

Ioan 6, 40; Mat. 25, 46.

30. Nu pociu eu să facu de la mine nimica; după cum auzu, judecu, și judecata mea direaptă iaste, căci nu cercu voia mea, ce voia Părintelui celui ce m'au trimis.

31. De voiu mărturisi eu pentru mine, mărturia mea nu iaste adevărată.

32. Altul iaste cela ce mărturiseaște pentru mine și știu că adevărată iaste mărturia carea mărturiseaște pentru mine.

Mat. 3, 17.

33. Voi ați trimis cătră Ioan, și au mărturisit cu adevărat.

Ioan 1, 19.

34. Iară eu nu de la om mărturia iau, ce aceastea zic ca voi să vă mântuiți.

Ioan 7, 31 și 10, 25.

35. Acela era luminătoriul cela ce ardea și lumina, iară voi ați vrut să vă bucurați cătră un ceas întru lumina lui.

36. Iară eu am mărturie mai mare decât Ioan, pentru că lucrurile care au dat mie Părintele ca să le săvârșescu pre eale, acesteăș lucrure carele eu facu, mărturisescu pentru mine că Părintele m'au trimis.

37. Și Părintele cela ce m'au trimis pre mine, Acesta au mărturisit pentru mine. Nici glasul lui n'ați auzit niciodinioară, nici chipul lui ați văzut.

Preoția 23, 36.

38. Și cuvântul lui nu-l aveți rămâind întru voi, căci pre carele au trimis Acela, voi pre el nu creadeți.

39. Cercetați Scripturile, căci voao vă să pare întru eale viață veacinică a avea. Și acealea sânt cealea ce mărturisescu pentru mine.

Is. 34, 16; 1 Tim. 4, 13.

40. Și nu veți să veniți cătră mine ca viață să aveți.

41. Mărire de la oameni nu iau;

42. Ce am cunoscut pre voi că dragostea lui Dumnezeu nu aveți întru voi.

43. Eu am venit întru numele Părintelui Mieui, și pre mine nu mă luați; de va veni altul întru numele său, pre acela veți lua.

44. Cum puteți voi să creadeți, mărire dentru voi luând, și mărirea cea de la unul Dumnezeu nu o cercați?

Ioan 12, 43.

45. Nu vă să pară că eu voiu pâri pre voi cătră Părintele. Iaste cela ce pâărăște pre voi Moisi, în carele voi nădejduiți.

A 2 Leage 18, 15.

46. Pentru că de-ați creade lui Moisi, creadere-ați și mie, că pentru mine acela au scris.

Fac. 3, 15 și 22, 18 și 49, 10; Ps. 39, 9.

47. Iară de nu creadeți cărțile lui, cum graiurile mele veți creade?“

CAP 6

Minunea cu cinci pâini. Iisus să depărtează în munte. Umblarea pre mare. Nărodul ceare semn. Pâinea carea să pogoară den ceriu. Mărturisirea lui Petăr.

1. După aceasta să duse Iisus decinde de marea Galileii, a Tiveriadei.
2. Și mergea după el gloată multă, căci vedea seamnele lui, care le făcea la cei bolnavi.
3. Și să sui în munte Iisus și acolo șădea cu ucenicii lui.
4. Și era aproape Paștele, sărbătoarea jidovilor.

Preoția 23, 5.

5. Deci rădicând Iisus ochii și văzând că multă gloată vine cătră el, zise cătră Filip: „De unde vom cumpăra pâini, ca să mănânce aceștea?“

Mat. 14, 15; Marc. 6, 34; Luca 9, 10.

6. Și aceasta zicea, ispitind pre el, pentru că el știia ce vrea să facă.
7. Răspunse-i lui Filip: „De 200 de dinari pâini nu vor ajunge lor, ca fieștecarele dentru ei câte puțin să ia“.
8. Zise lui unul dentru ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petăr:
9. „Iaste un copil aici carele are cinci pâini de orzu și doi pești. Ce aceastea ce sânt la atâtea?“
10. Și zise Iisus: „Faceți pre oameni să șază“. Și era iară multă în locul acela. Deci șăzură oamenii, pre număr ca vro cinci mii.

Marc. 6, 39.

11. Și luo pâinile Iisus și, mulțămind, împărți ucenicilor, și ucenicii celor ce șădea; așijderea și den pești, cât vrea.
12. Iară deaca să săturară, zise ucenicilor lui: „Adunați bucățile ce au prisosit, ca să nu piară ceva“.
13. Deci adunară și umplură 12 coșnițe de bucăți den ceale 5 pâini de orz, carele au rămas celor ce au mâncat.

14. Deci oamenii, văzând semnul carile au făcut Iisus, zicea că Acesta iaste adevărat Prorocul, acela ce vine în lume.

A 2 Leage 18, 15, 18.

15. Deci Iisus cunoscând că vor să vie și să-l apuce pre el ca să-l facă pre el împărat, să depărtă iarăș la munte, el sânșur.

16. Și deaca să făcu seară, să pogorâră ucenicii lui la mare.

17. Și întrând în vas, veniră decindea de mare, la Capernaum. Și, iată, întunearec să făcea și nu venise cătră ei Iisus.

Mat. 14, 22; Marc. 6, 45.

18. Și suflând vânt mare, marea să rădica.

19. Deci vâslindu ei ca vreo 25 au 30 de stadii, văd pre Iisus umblând pre mare și, aproape de vas făcându-se, să și înfricoșară.

20. Iară el zise lor: „Eu sânt, nu vă teamereți“.

21. Vrea drept aceea să-l ia pre el în vas, și îndată vasul sosi la pământul la care să siliia ei.

22. A doao zi gloata, carea sta decindea de marea, văzând că alte vășcioare nu era acolo fără numai unul, întru carele au întrat ucenicii lui, și căci n’au întrat cu ucenicii lui Iisus în vășcior, ce sânșuri ucenicii lui să duseră.

23. Și alte vășcioare au venit, de la Tiveriada, aproape de locul unde au mâncat pâinea, bine-mulțămind Domnului.

24. Deci când au văzut gloata că Iisus nu iaste acolo, nici ucenicii lui, au întrat ei în vase și veniră în Capernaum cercând pre Iisus.

25. Și aflându-l pre el decindea de mare, ziseră lui: „Ravvi, când ai sosit aici?“

26. Răspunse Iisus și zise: „Amin, amin zic voao: Pre mine mă cercaț nu căci aț văzut seamne, ce căci aț mâncat den pâini și v’ăț sățurat.

27. Lucraț nu mâncarea ceaea ce piare, ce mâncarea ceaea ce rămâne în viața veacinică, care Fiiul Omului voao va da, pentru că pre Acesta Dumnezău Tatăl l-au pecetluit“.

Ioan 3, 16 și 4, 14; Mat. 6, 33.

28. Deci ziseră cătră el: „Ce să facem ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezău?“

29. Răspunse Iisus și zise lor: „Acesta iaste lucrul lui Dumnezău, ca să creadeț în carele au trimis Acela“.

30. Deci ziseră lui: „Dar ce semn faci ca să vedem și să creadem ție? Ce lucrezi?

31. Părinții noștri au mâncat mana în pustiiu, precum iaste scris, pâine den ceriu au dat lor să mănânce“.

Ieș. 16, 4 și 15; Ps. 77, 24.

32. Deci zise lor Iisus: „Amin, amin zic voao: Nu Moisi au dat voao pâinea den ceriu, ce Părintele Mieiu dă voao pâinea den ceriu cea adevărată.

33. Pentru că pâinea lui Dumnezeu iaste ceaea ce să pogoară den ceriu și viață dă lumii“.

34. Deci ziseră cătră el: „Doamne, pururea ne dă noao pâinea aceasta?“

35. Și zise lor Iisus: „Eu sânt pâinea vieții; cela ce vine cătră mine nu va flămânzi și cela ce creade în mine nu va însetoșa niceodată.

36. Ce am zis voao că aț și văzut pre mine, și nu creadeț.

37. Pre tot care-m va da mie Părintele, cătră mine va veni, și pre cela ce vine cătră mine nu-l voi scoate afară.

Ioan 17, 6, 9.

38. Căci m’am pogorât den ceriu nu ca să fac voia mea, ce voia celui ce m’au trimis pre mine.

Ioan 4, 34; Marc. 14, 36.

39. Și aceasta iaste voia Părintelui celui ce m’au trimis pre mine, ca tot ce mi’au dat mie, să nu pierz de la el, ce să-l înviez în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta iaste voia celui ce m’au trimis, ca tot cel ce va vedea pre Fiiul și va creade întru el va avea viață veacinică și voi învia pre el eu în ziua cea de apoi“.

41. Deci răpștiia jidovii pentru el căci zise: „Eu sânt pâinea ceaea ce au pogorât den ceriu“, și zicea:

42. „Au nu iaste Acesta Iisus, feciorul lui Iosif, căruia noi știm pre tată-său și pre muma-sa? Cum dară zice Acesta că ‘Den ceriu am pogorât?’“.

Luca 4, 22.

43. Deci răspunse Iisus și zise lor: „Nu răpștiț unii spre alții.

44. Nimenea nu poate să vie cătră mine de nu-l va trage pre el Tatăl, cel ce m’au trimis pre mine, și eu voi scula pre el în ziua cea de apoi.

45. Iaste scris întru proroci: ‘Și vor fi toți învățați lui Dumnezeu’; deci tot cela ce au auzit de la Părintele și au învățat, vine cătră mine.

Is. 54, 13; Ier. 31, 34.

46. Nu doară că pre Tatăl cineva l-au văzut, fără numai cela ce iaste de la Dumnezeu, Acela au văzut pre Tatăl.

Mat. 11, 27.

47. Amin, amin zic voao: Cela ce creade în mine are viață veacinică.

48. Eu sânt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat mana în pustiu, și au murit.

Ioan 6, 31.

50. Aceasta e pâinea cea ce pogoară den ceriu, ca să mănânce neștine dentr'însa, și să nu moară.

51. Eu sânt pâinea cea vie, ceaea ce den ceriu au pogorât. Cine va mânca dentr'această pâine va trăi în veac. Și pâinea carea eu voiui da, trupul meu iaste, carele eu îl voiui da pentru viața lumii“.

52. Deci să prigionia jidovii întru dânșii, zicând: „Cum poate Acesta noao să-ș dea trupul să-l mâncăm?“

53. Deci zise lor Iisus: „Amin, amin zic voao: De nu veț mânca trupul Fiiului Omenesc și veț bea sângele lui, nu aveț viață întru voi.

Mat. 26, 26, 28.

54. Cea ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are viață veacinică, și eu îl voiui învia pre el în ziua cea de apoi.

55. Pentru că trupul meu, adevărat iaste mâncare, și sângele meu adevărat iaste băutură.

56. Cea ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, întru mine rămâne, și eu întru el.

Ioan 15, 4; 1 Ioan 3, 24; 1 Cor. 11, 20.

57. În ce chip m'au trimis Părintele cel viu, și eu trăiesc pentru Părintele, și cea ce mă mănâncă, și acela va trăi pentru mine.

58. Aceasta iaste pâinea cea ce au pogorât den ceriu, nu după cum au mâncat părinții voștri mana, și au murit, ci cea ce mănâncă pâinea aceasta trăi-va în veac“.

59. Aceastea au zis în adunare, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți auzind den ucenicii lui, ziseră: „Greu iaste cuvântul acesta; cine poate să-l auză pre el?“

61. Iară știind Iisus întru dânsul că cârtesc pentru aceasta ucenicii lui, zise lor: „Aceasta vă smintește pre voi?“

62. Dară de veț vedea pre Fiiul Omului suindu-se unde era mai nainte?

Ioan 3, 13; Marc. 16, 19; Efes. 4, 8.

63. Duhul iaste carele face viață, trupul nu folosește nemică. Graiurile carele eu grăiesc voao duh sânt și viață sânt.

2 Cor. 3, 6.

64. Ce sânt dentru voi oarecarii carii nu cred“. Pentru că știia de 'nceput carii sânt ceia ce nu cred și cine iaste cea ce va să-l vînză pre el.

65. Și zicea: „Pentru aceea am grăit voao, căci nimenea nu poate să vie cătră mine, de nu va fi lui dat de la Părintele Mieu“.

66. Dentre aceasta mulți s’au dus den ucenicii lui îndărăpt și nu mai umbla cu el.

67. Deci zise Iisus celor 12: „Au și voi veți să vă duceți?“

68. Răspunse drept aceea lui Simon Petr: „Doamne, cătră cine ne vom duce? Graiuri de viață veacinică ai.

69. Și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu celui viu“.

Ioan 11, 27; Mat. 16, 16.

70. Răspunse lor Iisus: „Au nu eu pre voi, pre acești 12, am ales, și dentru voi unul diavol iaste?“

Ioan 15, 16; Luca 6, 13.

71. Și zicea de Iuda al lui Simon Iscariotul, pentru că acesta vrea să-l vânză pre el, unul fiind den cei 12.

CAP 7

Iisus învață în besearecă la sărbătoarea facerii de colibi.

1. Și umbla Iisus după aceastea în Galilea, pentru că nu vrea în Iudea să umble, căci cerca pre el jidovii să-l omoară.

Ioan 5, 18 și 6, 1.

2. Și era aproape sărbătoarea jidovilor, facerea de colibi.

Preoția 23, 34.

3. Deci ziseră cătră el frații lui: „Mută-te de aicea și pasă în Iudea, ca și ucenicii tăi să vază lucrurile tale carele faci.

Mat. 12, 40.

4. Pentru că nimenea întru ascuns cevaș face, și caută el a fi întru fățișare. Deaca faci aceastea, arată-te pre tine lumii“.

5. Pentru că nici frații lui credea întru el.

6. Deci zise lor Iisus: „Vreamea mea încă n’au venit, iară vreamea voastră pururea iaste gata.

7. Nu poate lumea să urască pre voi, iară pre mine uraște, căci eu mărturisesc pentru ea că lucrurile ei reale sânt.

8. Voi suiți-vă la sărbătoarea aceasta; eu încă nu m’oiu sui la sărbătoarea aceasta, căci vreamea mea încă nu s’au plinit“.

9. Și aceastea zicând lor, rămase în Galilea.

10. Și deaca să suiră frații lui, atuncea și el să sui la sărbătoare nu aiavea, ce cam pre ascuns.

11. Deci jidovii îl cerca pre el în sărbătoare și zicea: „Unde iaste Acela?”

12. Și răpștire multă era pentru el întru gloate. Unii zicea că iaste bun, iară alții zicea ba, ce înșală gloata.

13. Însă nimenea de față nu grăia pentru el, pentru frica jidovilor.

14. Și iată, fiind mijlocul sărbătorii, să sui Iisus în besearecă și învăța.

15. Și să mira jidovii, zicând: „Cum Acesta carte știe, fiind neînvățat?”

Mat. 13, 54; Marc. 6, 3.

16. Răspunse lor Iisus și zise: „A mea învățătură nu iaste a mea, ce a celuia ce m’au trimis pre mine.

Ioan 14, 24.

17. De va vrea neștine voia lui să facă, conoaște-va pentru învățătură care iaste de la Dumnezeu, au eu de la mine grăiesc.

18. Cea ce grăiaște de la el, mărirea lui cearcă, iară cea ce cearcă mărirea celui ce au trimis pre el, acesta adevărat iaste, și nedireptate întru el nu iaste.

19. Au nu Moisi au dat voao Leage? Și nimenea dentru voi face Leagea. Ce mă cercați să mă omorâți?”

Ieș. 24, 3; Fapt. Ap. 7, 53.

20. Răspunse gloata și zise: „Drac ai. Cine te cearcă să te omoară?”

Ioan 8, 48, 52.

21. Răspunse Iisus și zise lor: „Un lucru am făcut și toți vă mirați.

22. Pentru aceaea Moisi au dat voao obrezania, nu că de la Moisi iaste, ce de la părinți, de obrezuiți și sâmbata om.

Preoția 12, 3.

23. De ia obrezania omul sâmbăta, ca să nu se dezleage Leagea lui Moiseiu, pre mine vă scârbiți că pre tot omul sănătos l-am făcut sâmbăta?

24. Nu judecați în fățarie, ce cea direaptă judecată judecați.”

A 2 Leage 1, 18.

25. Deci zicea unii den ierusalimiteani: „Au nu iaste Acesta pre carele cearcă să omoară?

Ioan 5, 18.

26. Și, vezi, de față grăiaște, și nimică lui nu-i zic. Nu cumva cu adevărat au conoscut boiarii că Acesta iaste adevărat Hristos?

27. Ce pre Acesta îl știm de unde iaste, iară Hristos, când vine, nimenea nu conoaște de unde iaste“.

28. Deci strigă în beserecă, învățând Iisus și zicând: „Și pre mine mă știți și de unde sânt; și de la mine n’am venit, ce iaste adevărat cela ce au trimis pre mine, pre carele voi nu-l știți.

Ioan 8, 14.

29. Iară eu știu pre el, căci de la dânsul sânt și el m’au trimis“.

30. Deci cerca pre el să-l prinză, și nimenea n’au pus preste el mâna, căci încă nu venise ceasul lui.

Ioan 8, 20, Luca 22, 54.

31. Și mulți den gloată au crezut în el și zicea că: „Hristos, când va veni, au doară mai multe seamne decât aceastea va face, carele Acesta au făcut?“

32. Auziră fariseii gloata cârtind pentru el aceastea și trimiseră arhieriei slugi ca să-l prinză pre el.

33. Deci zise Iisus: „Încă puțână vreamă cu voi sânt, și merg cătră cela ce au trimis pre mine.

Ioan 13, 33.

34. Cerca-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sânt eu, voi nu puteți să mergeți“.

35. Deci ziseră jidovii întru dânșii: „Unde Acesta va să meargă, că noi nu-l vom afla pre el? Au în răsipirea elinilor va să meargă și să înveațe pre elini?

36. Carele iaste cuvântul acesta carele au zis: ‘Cerca-mă-veți și nu mă veți afla, și unde eu sânt, voi nu puteți să mergeți’?“

37. Iară în ziua cea de apoi cea mare a sărbătorii sta Iisus și striga zicând: „De iaste neștine însetoșat, vie cătră mine și să bea.

Preoția 23, 36.

38. Cela ce creade în mine, după cum au zis Scriptura, râuri den pântecele lui vor cură, de apă vie“.

Is. 44, 3; Zah. 14, 8; Ioil 2, 28.

39. Și aceasta zise pentru Duhul carele era să ia ceia ce cred întru el. Pentru că încă nu era Duh Sfânt, căci Iisus încă nu să slăvise.

40. Deci mulți den gloate, auzind cuvântul, zicea: „Acesta iaste adevărat Prorocu“. Alții zicea: „Acesta iaste Hristos“.

41. Iară alții zicea: „Au doară den Galilea Hristos vine?

42. Au nu Scriptura au zis că den semenția lui David și den satul Vithleaemul, unde era David, Hristos vine?“

Ps. 131, 11; Mih. 5, 1; Mat. 2, 5.

43. Deci despărțire să făcu întru gloate pentru el.

44. Iară unii vrea dentru ei să-l prinză pre el, ce nimenea n'au pus preste el mânilor.

45. Deci veniră slugile cătră arhieriei și farisei și ziseră lor aceia: „Pentru căci nu l-ați adus pre el?”

46. Răspunseră slugile: „Niciodinioară așa au grăit om ca Omul Acesta”.

Mat. 7, 28.

47. Deci răspunseră lor fariseii: „Au și voi v'ați înșălat?”

48. Au doară cineva dentru boiari au crezut întru el au dentru farisei?

49. Ce gloata aceasta, carea nu știe Leagea, blestemați sânt!”

50. Zise Nicodim cătră ei, cela ce au venit noaptea la el, unul fiind dentru ei:

51. „Au Leagea noastră judecă pre om de nu va auzi de la el mai nainte și va cunoaște ce va face?”

A 2 Leage 1, 17 și 19, 15.

52. Răspunsără și zisără lui: „Au și tu den Galilei ești? Cearcă și vezi că proroc den Galilea nu s'au sculat”.

53. Și mearse fieștecarele la casa lui.

CAP 8

*Iisus întrebat despre Tatăl său. Iisus făgăduiaște următorilor săi slobozenia.
Iisus amenințat cu pietri.*

1. Iară Iisus mearse în Muntele Maslinilor.

2. Și la mânecate iarăș veniia în besearică și tot norodul veniia cătră el; și șazănd, învăța pre ei.

3. Și adusără cărturarii și fariseii cătră dânsul muiare, în preacurvie fiind prinsă, și puindu-o pre ea în mijloc,

4. Zisără lui: „Dascale, aceasta muiare s'au prinsu așa de față preacurvindu-se;

5. Iară în Leage Moisi noao au poruncit unile ca aceastea a să ucidă cu pietri. Deci tu ce zici?”

Preoția 20, 10; A 2 Leage 20, 20-24.

6. Și aceasta zicea ispitind pre el ca să poată să-l hulească pre el. Iară Iisus jos plecându-se, cu deagetul scriia în pământ, nebăgând în samă lor.

7. Iară deaca-l înțeția întrebând pre el, rădicându-să zise cătră ei: „Cel nepăcătos dentru voi întâiu cu piatra asupra ei să lovească“.

Râm. 2, 1.

8. Și iarăș jos plecându-să, scriia în pământ.

9. Iară ei auzind și de știința lor muștrându-se, ieșia unul câte unul, începând de la cei bătrâni până la cei de apoi, și rămase sânșur Iisus, și muiarea în mijloc fiind.

Râm. 2, 22.

10. Și sculându-să Iisus și pre nimenea văzând afară den muiare, zise ei: „Muiare, unde sânt aceia pârașii tăi? Nimenea nu te-au osândit?“

11. Iară ea zise: „Nimeni, Doamne!“ Și zise ei Iisus: „Nici eu te osândescu, pasă și să nu mai greșăști“.

12. Deci iarăș Iisus lor au grăit zicând: „Eu sânt Lumina lumii, cela ce urmează mie nu va umbla întru întunearec, ce va avea lumina vieții“.

Ioan 1, 5, 9; Is. 49, 6.

13. Deci ziseră lui fariseii: „Tu pentru tine mărturisești, mărturia ta nu iaste adevărată“.

14. Răspunse Iisus și zise lor: „Măcară ca eu mărturisescu pentru mine, adevărată iaste mărturia mea, căci știu de unde am venit și unde mergu. Voi nu știți de unde viu și unde mergu.

15. Voi după trup judecați, eu nu judec nici pre unul.

16. Și de voiu judeca eu, judecata mea adevărată iaste, căci sânșur nu sânt, ce eu și Părintele cela ce m'au trimis pre mine.

Ioan 16, 32.

17. Și în Leagea voastră scrisu-s'au că a doi oameni mărturia adevărată iaste.

A 2 Leage 17, 6; Mat. 18, 16.

18. Eu sânt cela ce mărturisescu pentru mine, și mărturiseaște pentru mine Părintele cela ce au trimis pre mine“.

19. Deci zicea lui: „Unde iaste Tatăl tău?“ Răspunse Iisus: „Nici pre mine știți, nici pre Tatăl Mieș; de ați ști pre mine, și pre Părintele Mieș ați ști“.

20. Aceastea graiuri au grăit Iisus în gazofilachie, învățind în besearică; și nimenilea nu l-au prinsu pre el, căci încă nu venise ceasul lui.

Ioan 7, 30; Luca 22, 53.

21. Deci zise iară lor Iisus: „Eu mergu, și mă veți cerca, și în păcatul voștru veți muri. Unde eu mă duc, voi nu puteți să veniți“.

Ioan 13, 33.

22. Deci zicea jidovii: „Cândai să nu să omoară pre sine, căci zice: ‘Unde eu mă duc, voi nu puteți să meargeți’“.

23. Și zise lor: „Voi dentru ceale de jos sânteți, eu den ceale de sus sânt. Voi den lumea aceasta sânteți, eu nu sânt den lumea aceasta.

Ioan 3, 31; 1 Ioan 4, 5.

24. Deci zis-am voao că veți muri întru păcatele voastre, pentru că, de nu veți creade că eu sânt, veți muri în păcatele voastre“.

Marc. 16, 16, 25.

25. Deci zicea lui: „Tu cine ești?“ Și zise lor Iisus: „Începătura, căci și grăiescu voao.

26. Multe am pentru voi a grăi și a judeca, ce cela ce au trimis pre mine adevărat iaste, și eu ceale ce am auzit de la el, aceastea zic în lume“.

27. Nu cunoscără că pre Tatăl zicea lor.

28. Deci zise lor Iisus: „Când veți înălța pre Fiiul Omului, atuncea veți cunoaște că eu sânt și de la mine nu fac nemica, ce în ce chip au învățat pre mine Părintele Mieui, aceastea grăiescu.

Ioan 3, 14.

29. Și cel ce au trimis pre mine cu mine iaste, n’au lăsat pre mine sânțur Părintele, că eu ceale plăcute lui facu pururea“.

30. Aceastea el grăind, mulți au crezut întru el.

31. Deci zicea Iisus cătră jidovii ceia ce au crezut întru el: „De veți rămânea voi în cuvântul mieui, adevărat ucenici mie-m sânteți.

Ioan 15, 10, 14.

32. Și veț cunoaște adevărul, și adevărul va mântui pre voi“.

33. Răspunseră lui: „Sămânța lui Avraam sântem și nimănui n’am slujit niciodinioară. Cum tu zici că ‘Slobozi veți fi’“.

34. Răspunse lor Iisus: „Amin, amin zic voao, că tot cela ce face păcatul, rob iaste păcatului.

Râm. 6, 16; 2 Petr. 2, 19; 1 Ioan 3, 8.

35. Iară robul nu rămâne în casă în veac; Fiiul rămâne în veac.

Fac. 21, 10.

36. Deci de va mântui pre voi Fiiul, cu adevărat slobozi veț fi.

1 Cor. 7, 22; Gal. 5, 1.

37. Știu că sămânță lui Avraam sântet, ce cercați să mă omorâți, căci cuvântul mieui nu încape în voi.

38. Eu ceale ce am văzut lângă Tată-Mieui grăiescu: deci și voi carea aț văzut lângă tatăl vostru faceți“.

39. Răspunseră și ziseră lui: „Părintele nostru Avraam iaste“. Zise lor Iisus: „De ați fi feciori lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați face.

Mat. 3, 9.

40. Iară acum cercați să mă omorâți, pre Om carele adevărul voao am grăit, carele am auzit de la Dumnezeu. Aceasta Avraam n’au făcut.

41. Voi faceți lucrurile părintelui vostru“. Deci ziseră lui: „Noi den curvie nu ne-am născut, pre un părinte avem: pre Dumnezeu“.

42. Zise lor Iisus: „De ar fi Dumnezeu Părinte voao, doară m’au iubi pre mine, pentru că eu de la Dumnezeu am venit și viu, pentru că nici de la mine am venit, ce acela m’au trimis.

43. Pentru ce graiul mieu nu-l cunoașteți? Nu puteți să auziți cuvântul mieu?

44. Voi den tatăl diavolul sânteți și pohtele tatălui vostru veți să faceți. Acela ucigătoriu de oameni era de ’nceput și întru adevăr n’au stătut, căci nu iaste adevăr întru el. Când grăiaște minciuna, dentru ale sale grăiaște, căci mincinos iaste și tatăl lui.

Ioan 3, 8.

45. Iară eu căci adevărul zic, nu creadeți mie.

46. Care dentru voi mă muștră pentru păcat? Iară de adevărul grăiescu, pentru ce voi nu creadeți mie?

Is. 53, 9; 2 Cor. 5, 21; 1 Ioan 3, 5.

47. Cela ce iaste de la Dumnezeu, graiurile lui Dumnezeu aude; pentru aceea voi nu auziți, căci de la Dumnezeu nu sânteți“.

1 Ioan 4, 6.

48. Deci răspunseră jidovii și ziseră lui: „Au nu bine zicem noi că samaritean ești tu și drac ai?“

Mat. 10, 25.

49. Răspunse Iisus: „Eu drac nu am, ce cinstescu pre Părintele Mie, și voi necinstiți pre mine.

50. Iară eu nu cercu mărirea mea. Iaste cela ce cearcă și judecă.

51. Amin, amin zic voao: De va neștine cuvântul mieu păzi, moarte nu va vedea în veac“.

Ioan 5, 24; 11, 25.

52. Deci ziseră lui jidovii: „Acum am cunoscut că drac ai. Avraam au murit și prorocii, și tu zici: ‘De va neștine cuvântul mieu păzi, nu va gusta moarte în veac’.

53. Au tu mai mare ești decât părintele nostru Avraam, carele au murit, și prorocii au murit; cine te faci tu pre tine?“

54. Răspunse Iisus: „De voiu mări eu pre mine, mărirea mea nemică nu iaste. Iaste Tatăl Mieiu cela ce măreaște pre mine, pre carele voi ziceți că de iaste voao Dumnezeu.

55. Și nu l-ați cunoscut pre el, iară eu știu pre el; și de voiu zice că nu-l știu pre el, voiu fi aseamene cu voi mincinos, ce știu pre el și cuvântul lui păzescu.

56. Avraam, părintele vostru, s’au bucurat ca să vază ziua mea, și văzu și să bucură“.

Fac. 18, 17.

57. Deci ziseră jidovii către el: „50 de ani încă nu ai, și pre Avraam ai văzut?“

58. Zise lor Iisus: „Amin, amin zic voao: Mai nainte de a să face Avraam eu sânt“.

59. Dirept aceasta rădicară pietri să-l lovească pre el, iară Iisus să ascunse și ieși den besearecă, trecând pren mijlocul lor; și trecea așa.

Ioan 10, 31; Luca 4, 30.

CAP 9

Vindecarea orbului celui den naștere.

1. Și trecând văzu un om orb den naștere.

Luca 13, 2.

2. Și-l întrebară ucenicii lui zicând: „Ravvi, cine au greșit? Acesta au părinții lui, ca să să nască orb?“

3. Răspunse Iisus: „Nice acesta au greșit, nice părinții lui, ce ca să să arate lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Eu trebuie a lucra lucrurile celui ce m’au trimis pre mine, până iaste zio; vine noapte când nimenea nu poate să lucreaze.

Mih. 3, 6.

5. Când sânt în lume, Lumină sânt lumii“.

Ioan 8, 12.

6. Aceaste zicând, au scuipit jos și au făcut tină den scuipat și au uns tina preste ochii omului.

7. Și zise lui: „Du-te de te spală la scaldătoarea lui Siloam!“, carea să înțeleage: Trimis. Deci să duse și să spălă, și veni văzând.

Neem. 3, 15.

8. Deci vecinii și ceia ce-l vedea pre el mai nainte că era orb zicea: „Au nu iaste acesta cela ce șădea și cerea?“

9. Alții zicea că acesta iaste, iară alții că aseaminea cu el iaste. Acela zicea că: „Eu sânt“.

10. Deci zicea lui: „Cum ți s’au deșchis ochii?“

11. Răspunse acela și zise: „Un om ce să chema Iisus tină au făcut și au uns ochii miei; și zise mie: ‘Du-te la scaldătoarea lui Siloam, și te spală’. Și mergând și spălându-mă, am văzut“.

12. Deci ziseră lui: „Unde iaste Acela?“ Zise: „Nu știu“.

13. Aduc pre el cătră farisei, pre cel ce odinioară era orb.

14. Și era sâmbătă când au făcut Iisus tina și au deșchis lui ochii.

15. Deci iarăș îl întreba pre el și fariseii cum au văzut. Iară el zise lor: „Tină au pus preste ochii miei, și m’am spălat și văz“.

16. Deci zicea dentru farisei oarecarei: „Acesta om nu iaste de la Dumnezeu, căci sâmbăta nu o păzește“. Alții zicea: „Cum poate om păcătos ca acestea să facă seamne?“ Și price era întru ei.

17. Ziseră orbului iarăș: „Tu ce zici pentru el, că au deșchis ție ochii?“ Iară el zise că proroc iaste.

18. Deci nu crezură jidovii pentru el că orb era și au văzut, până unde au chemat pre părinții celuia ce au văzut.

19. Și întrebară pre ei zicând: „Acesta iaste fiiul vostru, carele voi ziceț că orb s’au născut? Cum dară acum veade?“

20. Răspunseră lor părinții lui și ziseră: „Știm că acesta iaste fiiul nostru și cum orb s’au născut.“

21. Iară cum acum veade, nu știm. Au cine au deșchis lui ochii, noi nu știm. El vârstă are, pre dânsul întrebați. El pentru dânsul va grăi“.

22. Aceastea ziseră părinții lui, căci să temea de jidovi, pentru că să tocmise jidovii ca, de-l va mărturisi cineva pre el Hristos, depărtat de adunare să fie.

Ioan 7, 13; 12, 42.

23. Pentru aceaea părinții lui ziseră că: „Vârstă are, pre el întrebați“.

24. Deci strigară de al doilea rând pre omul carele era orb și zisă ră lui: „Dă mărire lui Dumnezeu. Noi știm că Omul Acesta păcătos iaste“.

25. Răspunse drept aceea acela și zise: „De iaste păcătos nu știu. Una știu: că orb fiind, acum văz“.

26. Și ziseră lui iarăș: „Ce au făcut ție? Cum au deschis ție ochii?“

27. Răspunse lor: „Am zis voao acum, și n’au auzit. Ce iarăș veți să auziți? Au și voi veți să fiți lui ucenici?“

28. Deci suduiră pre el și ziseră: „Tu ești ucenic Aceluia, iară noi lui Moisi sântem ucenici.

29. Noi știm că cu Moisi au grăit Dumnezeu, iară pre Acesta nu-l știm de unde iaste“.

Ieș. 3, 4.

30. Răspunse omul și zise lor: „Pentru că întru aceasta minunat iaste, căci voi nu știți de unde iaste, și au deschis mie ochii.

31. Și știm că pre păcătoși Dumnezeu nu-i ascultă, ce, de va fi cineva de Dumnezeu crezătoriu și va face voia lui, pre acela ascultă.

Iov. 27, 9; Ps. 65, 18; Is. 1, 15; Paremii 15, 29, 32.

32. Den veac nu s’au auzit cum să fie deschis cineva ochi de orb născut.

33. De nu ar fi Acesta de la Dumnezeu, n’ar putea să facă nemică“.

34. Răspunseră și ziseră lui: „Întru păcate tu te-ai născut tot, și tu ne înveți pre noi?“ Și-l scoaseră pre el afară.

35. Auzi Iisus că l-au scos pre el afară și aflând pre el zise lui: „Tu crezi în Fiiul lui Dumnezeu?“

36. Răspunse acela și zise: „Cine iaste, Doamne, ca să crez întru el?“

37. Și zise lui Iisus: „Și l-ai văzut pre el! Și cela ce grăiaște cu tine, Acela iaste“.

Ioan 4, 26.

38. Iară el zise; „Crez, Doamne!“ Și să închină lui.

39. Și zise Iisus: „Întru judecată eu în lumea aceasta am venit, ca ceia ce nu văd să vază, și ceia ce văd, orbi să fie“.

Mat. 13, 13; Is. 42, 19.

40. Și auziră dentru farisei aceastea, ceia ce era cu el, și ziseră lui: „Au și noi orbi sântem?“

41. Zise lor Iisus: „De ați fi orbi, n’ar avea păcat, iară acum ziceți că: ‘Vedem’, deci păcatul vostru rămâne“.

CAP 10

Păstoriul cel bun. Iisus întrebat de iaste el Mesia.

1. Amin, amin zic voao: Cea ce nu întră pren ușă în ocolul oilor, ce să suie pre aiurile, acela fur iaste și tâlhariu.

2. Iară cea ce întră pren ușă, păstoriu iaste oilor.

3. Acestuia portariul deșchide și oile glasul lui aud, și pre ale sale oi le cheamă pre nume și le scoate pre eale.

4. Și când scoate oile sale, înaintea lor merge, și oile lui urmează, căci știu glasul lui.

5. Iară la cel strein nu vor urma, ce vor fugi de la el, căci nu știu glasul celor streini“.

6. Această pildă zise lor Iisus, iară aceia n’au cunoscut carele era ceale ce grăia lor.

7. Deci zise iarăș lor Iisus: „Amin, amin zic voao că: Eu sânt ușa oilor.

8. Toți câți mai nainte de mine au venit furi sânt și tâlhari, ce n’au ascultat de ei oile.

Ier. 23, 2.

9. Eu sânt ușa, pren mine de va intra neștine, mântui-se-va. Și va intra și va ieși, și pășune va afla.

10. Furul nu vine fără numai ca să fure și să junghe și să piarză.

11. Eu am venit ca viață să aibă și de prisosit să aibă.

Ps. 22, 1, sq.; Is. 40, 11; Iez. 34, 23; 1 Petr. 2, 25.

12. Eu sânt păstoriul cel bun. Păstoriul cel bun sufletul lui pune pentru oi.

13. Iară năimitul și cel ce nu e păstoriu, căruia nu sânt oile ale lui, veade pre lupi viind și lasă oile și fuge; și lupul hrăpește pre eale și rășipește oile.

14. Iară năimitul fuge, căci năimit iaste, și nu e grijă lui pentru oi. Eu sânt păstoriul cel bun și cunosc pre ale mele și mă cunosc de ale mele.

2 Tim. 2, 19.

15. În ce chip mă cunoaște Părintele, și eu cunosc pre Părintele. Și sufletul meu puiu pentru oi.

16. Și alte oi am, carele nu sânt den ocolul acesta. Și acealea trebuie eu să le aduc, și glasul meu vor auzi și să va face o turmă, un păstoriu.

Mich. 2, 12; Fapt. Ap. 2, 39.

17. Pentru aceea Părintele Meu pre mine iubește, căci eu puiu sufletul meu, ca iarăș să-l ia pre el.

18. Nimeni nu-l ia pre el de la mine, ce eu puiu pre el de la mine. Voie am a pune pre el, și voie am iarăș să-l iau pre el. Această poruncă am luat de la Tatăl Meu“.

Ioan 14, 31.

19. Deci iarăș împărecheare s’au făcut între jidovi pentru cuvintele acestea.

20. Deci zicea mulți dentru ei: „Drac are și să nebunească. Ce-l auziți pre el?”

21. Alții zicea: „Aceste graiuri nu sânt de îndrăcit. Au drac poate ochii orbilor să deschiză?”

22. Și să făcură înnoirile în Ierusalim și iarnă era.

23. Și umbla Iisus în besearecă, în bolta lui Solomon.

24. Deci îl încunjură pre el jidovii și-i ziseră lui: „Până când sufletul nostru iai? De ești tu Hristos, zi noao de față”.

25. Răspunse lor Iisus: „Zis-am voao, și nu creadeți. Lucrurile carele eu fac în numele Tatălui Mieui, acestea mărturisescu pentru mine.

Ioan 5, 36.

26. Ce voi nu creadeți, pentru că nu sânteu den oile meale, în ce chip am zis voao.

Ioan 8, 46.

27. Oile meale glasului mieui ascultă, și eu le știu pre eale, și vin după mine.

28. Și eu viață veacinică dau lor și nu vor pieri în veac și nu le va hrăpi cineva pre eale den mâna mea.

29. Tatăl Mieui, care au dat mie, mai mare de toți iaste, și nimenea nu poate să hrăpască den mâna Tatălui Mieui.

Ioan 14, 28.

30. Eu și Părintele una sântem”.

31. Apucară drept aceaea iarăș pietri jidovii ca să-l lovească cu pietri pre el.

Ioan 8, 59.

32. Răspunse lor Iisus: „Multe bune lucruri am arătat voao de la Părintele Mieui. Pentru care lucru dentru eale cu pietri veți să mă ucideți?”

33. Răspunseră lui jidovii zicând: „Pentru lucru bun nu te împroșcăm, ce pentru hulă, și căci tu, om fiind, faci pre tine Dumnezeu”.

34. Răspunse lor Iisus: „Nu iaste scris în Leagea voastră: ‘Eu am zis: dumnezei sânteu?’

Ps. 81, 6.

35. De vream ce pre aceia au zis ‘dumnezei’, cătră carii cuvântul lui Dumnezeu s’au făcut – și nu să poate să dezleage Scriptura –,

36. Pre carii Părintele au svințit și au trimis în lume, voi ziceți că ‘Blastemi!’, căci am zis: ‘Fiiul lui Dumnezeu sânt’?

Ioan 6, 27.

37. De nu fac lucrurile Părintelui Mieu, nu creadeți în mine.

38. Iară de facu, măcară de în mine nu mă creadeți, lucrurilor creadeți, ca să știți și să creadeți că în mine e Tatăl și eu întru el“.

Ioan 14, 10, 11 și 17, 21.

39. Deci cerca iarăș pre el să-l prinză, și ieși den mâna lor.

40. Și să duse iarăș decindea de Iordan, în locul unde era Ioan întâiul botezând, și rămase acolo.

41. Și mulți veniră cătră el și zicea că: „Ioan niciun semn n’au făcut, iară toate câte au zis Ioan pentru Acesta adevărate era“.

42. Și crezură mulți acolo întru el.

CAP 11

Învierea lui Lazar. Arhiereii și fariseii unealtesc moartea lui Iisus. Sfatul lui Caiafa.

1. Și era bolind oarecarele Lazăr, de la Vithania, den satul Mariei și Marthei, surorii ei.

Luca 10, 38.

2. Și era Maria cea ce au fost uns pre Domnul cu mir și au ștersu picioarele lui cu părul ei, al căriia frate, Lazăr, bolia.

Ioan 12, 3; Mat. 26, 7.

3. Deci trimiseră cătră el surorile, zicând: „Doamne, iată pre cea ce iubești, boleăște“.

4. Și auzind Iisus, zise: „Această boală nu iaste spre moarte, ce pentru mărirea lui Dumnezeu, ca să să mărească Fiiul lui Dumnezeu pren ea“.

5. Și iubiia Iisus pre Martha, și pre sora ei, și pre Lazar.

6. Deci, deaca auzi că boleăște, rămasă într’acelaș locu doao zile.

7. Apoi, după aceasta, zise ucenicilor: „Să meargem în Iudea“.

8. Iarăș ziseră lui ucenicii: „Ravvi, acum te căuta să te ucigă cu pietri jidovii, și iarăș mergi acolo?“

9. Răspunse Iisus: „Au nu doaosprăzeace sânt ceasurile zilei?

10. De va umbla neștine ziua, nu să va poticni, că lumina lumii aceștii veade, iară de va umbla neștine noaptea, poticneăște-se, căci lumina nu

iaște întru el“.

11. Acestea zise, și după aceasta zise lor: „Lazar, prietenul nostru, au adormit, ce voi merge ca să-l deștept pre el“.

12. Deci ziseră ucenicii lui: „Doamne, de au adormit, mântui-se-va“.

13. Și zicea Iisus pentru moartea lui, iar aceluia li se păru că pentru adormirea somnului zice. Deci atunci zise aiave:

14. „Lazar au murit.

15. Și mă bucur pentru voi ca să credeți, căci nu eram acolo; ce să ne ducem către el“.

16. Deci zise Thoma, cel ce să cheamă Geamăn, celor dempreună ucenici: „Să mergem și noi ca să murim cu el“.

17. Deci venind Iisus, află pre el 4 zile având în groapă.

18. Și era Vithania aproape de Ierusalim ca vro 15 stadii.

19. Și mulți dentru iudovi au fost venit către ceale prejur Martha și Maria, ca să le mângâie pre eale pentru fratele lor.

20. Deci Martha, deaca au auzit că Iisus vine, întâmpină pre el, iară Maria șădea în casă.

21. Deci zise Martha către Iisus: „Doamne, de ai fi fost aicea, fratele nostru n’ar fi murit.

22. Ce și acum știu că, câte vei cere de la Dumnezeu, va da ție Dumnezeu“.

Ioan 9, 31, 33.

23. Zise ei Iisus: „Scula-să-va fratele tău!“

24. Zise lui Martha: „Știu că să va scula la înviare, în ziua de apoi“.

Dan. 12, 2; Ioan 5, 29 și 6, 40; Luca 14, 14.

25. Zise ei Iisus: „Eu sânt înviarea și viața. Cea ce creade întru mine, măcară de va și muri, trăi-va.

Ioan 8, 51.

26. Și tot cea ce trăiaște și creade în mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?“

27. Zise lui: „Așa, Doamne. Eu am crezut că tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu, cel viitoriu în lume“.

Ioan 6, 69.

28. Și acestea zicând, să duse și strigă pre Maria, sora ei, pre ascunsu zicând: „Învățătoriul au venit și te strigă“.

29. Aceaea, deaca auzi, să sculă iute și veni către el.

30. Și încă nu venise Iisus în sat, ce era în locul unde au întâmpinat pre el Martha.

31. Deci jidovii carii era cu ea în casă și o mângâia pre ea, văzând pre Maria că degrabă să sculă și ieși, mearseră după ea zicând: „S’au dus la mormânt ca să plângă acolo“.

32. Deci Maria, deaca au venit unde era Iisus, văzând pre el, au căzut la picioarele lui, zicând lui: „Doamne, de ai fi fost aicea, n’ar fi murit frate-mieu“.

33. Deci Iisus, deaca au văzut prea ea plângând și pre cei ce venise cu ea jidovi plângând, gemu cu duhul și să turbură pre sine.

34. Și zise: „Unde ați pus pre el?“ Ziseră lui: „Doamne, vino și vezi!“

35. Lăcrămă Iisus.

36. Deci zicea jidovii: „Caută cum iubiia pre el“.

37. Iară unii dentru ei ziseră: „Nu putea Acesta, carele au deschis ochii orbului, să facă și pe acesta să nu moară?“

38. Deci Iisus iarăș gemând întru sine, veni la mormânt. Și era peșteră și piatra zăcea preste ea. Zise Iisus: „Rădicați piatra!“

39. Zise lui sora celui mort, Martha: „Doamne, acum pute, pentru că de 4 zile iaste“.

40. Zise ei Iisus: „N’am zis ție că, de vei creade, vei vedea mărirea lui Dumnezeu?“

41. Deci rădicară piatra unde era mortul zăcând, iară Iisus rădică ochii în sus și zise: „Părinte, mulțimescu-ț căci m’ai ascultat.“

42. Și eu știam că pururea mă ascuți, ce pentru gloata ce stă pe -mprejur am zis, ca să crează că tu m’ai trimis“.

43. Și aceastea zicând, cu glas mare au strigat: „Lazare, vino afară!“

44. Și ieși cel mort, legate fiind picioarele și mânilor cu fâșuri, și fața lui cu măhramă era legată. Zise lor Iisus: „Dezlegați pre el și lăsați să meargă“.

45. Deci mulți den jidovii carii au fost venit cătră Maria, și văzând ceale ce au făcut Iisus, au crezut întru el.

46. Iară unii dentru ei s’au dus cătră farisei și spuseră ceale ce au făcut Iisus.

47. Deci adunară arhieriei și fariseii sfat și zicea: „Ce facem, că Acesta Om multe seamne face!“

48. De vom lăsa pre el așa, toți vor creade întru el, și vor vini râmleanii și vor rădica noao și locul și limba“.

49. Iară unul dentru ei, oarecarele Caiafa, arhiereu fiind anului aceluia, zise lor: „Voi nu știți nimica,

50. Nici gândiți că de folosu e noao ca să moară un om pentru norod, și nu toată limba să piară“.

Ioan 18, 14.

51. Iară aceasta de la el n’au zis, ce, arhiereu fiind anului aceluia, prooroci că vrea Iisus să moară pentru limbă;

Ioan 10, 16; Efes. 2, 16.

52. Și nu pentru limbă numai, ce ca și pre fiii lui Dumnezeu cei răsiți să-i adune într-o una.

53. Deci den ziua aceea s’au sfătuit ca să-l omoară pre el.

54. Deci Iisus nu mai umbla aiave într-o jidovi, ce să duse de acolo într’un ținut, aproape de pustiu, la cetatea ce să cheamă Efraim, și acolo petrecea cu ucenicii lui.

55. Și era aproape Paștele jidovilor și să suiră mulți în Ierusalim den țară mai nainte de Paște, ca să să curățască pre dânșii.

56. Deci cerca pre Iisus și zicea între dânșii în besearică stând: „Ce vă pare voao, că nu va veni la sărbătoare?“

57. Și au fost dat și arhiereii și fariseii poruncă, ca, de va ști neștine unde iaste, vor porunci ca să-l prinză pre el.

CAP 12

Muiarea ce a uns pre Domnul cu mir. Întrarea în Ierusalim. Elinii doresc a vedea pre Iisus. Glasul den ceriu.

1. Deci Iisus, cu șase zile mai nainte de Paște, veni la Vithania, unde era Lazar, cel ce fusease mort, pre carele au învis den morți.

Mat. 26, 6; Marc. 14, 3.

2. Făcură drept aceea lui cină acolo, și Martha poslușia, iară Lazar era unul den cei ce șădea împreună cu el.

Ioan 11, 14, 43; Luca 10, 38.

3. Deci Maria, luând o litră de mir de nardu de credință, de mult preț, unse picioarele lui Iisus și ștearse cu părul ei picioarele lui, iară casa s’au împlut de mirosul mirului.

4. Deci zise unul dentru ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscariotul, cel ce era să-l vândă pre el:

5. „Pentru ce acest mir nu s’au vândut drept 300 de dinari și să fie dat săracilor?”

6. Și zise aceasta nu că pentru săraci îi era grije lui, ce căci fur era și punga avea, și ce să băga purta.

7. Deci zise Iisus: „Lasă-o pre ea, pentru în ziua îngropării mele au păzit pre el.

8. Pentru că pre săraci pururea-i aveți cu voi, iară pre mine nu pururea mă aveți“.

A 2 Leage 15, 11; Mat. 26, 11.

9. Deci conosciu gloată multă den jidovi că iaste acolo și veniră nu pentru Iisus numai, ce ca și pre Lazar să vază, pre carele au învis den morți.

10. Iară să sfătuiră arhieriei ca și pre Lazar să omoară.

Ioan 11, 53.

11. Căci mulți pentru el să ducea, dentru jidovi, și credea în Iisus.

12. A doua zi, gloata cea multă ce au fost venit la sărbătoare auzind că vine Iisus în Ierusalim,

Mat. 21, 9; Marc. 11, 8; Luca 19, 29.

13. Luară stâlپări de finic și-i ieșiră în timpinarea lui și striga: „Osanna! Blagoslovit cela ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israil!”

Ps. 117, 24, 25; Mat. 23, 39.

14. Și aflând Iisus un asin, șazu pre el după cum iaste scris:

15. „Nu te teme, fiică Sion! Iată, Împăratul tău vine șazând pre mânzul asinii“.

Zach. 9, 9.

16. Și aceastea nu le-au conosciut ucenicii lui mai nainte, ce, când să proslăvi Iisus, atuncea ș’au adus aminte că aceastea era asupra lui scrise, și aceastea au făcut lui.

17. Deci mărturisiia gloata care era cu el, când pre Lazar au strigat den mormânt și au sculat pre el den morți.

Ioan 11, 43.

18. Pentru aceaea au și întimpinat pre el gloata, căci au auzit să fie făcut el acest semn.

19. Deci fariseii ziseră întru dânșii: „Vedeți că nu folosiți nemică! Iată, lumea după el să duse“.

20. Și era oarecarii elini den ceia ce să suia ca să închine la sărbătoare.

21. Deci aceștea veniră la Filip, la cel de la Vithsaida a Galileii, și-l întreba pre el zicând: „Doamne, vom să vedem pre Iisus“.

22. Veni Filip și zise lui Andreiu, și iarăș Andreiu și Filip ziseră lui Iisus.

23. Iară Iisus au răspuns lor zicând: „Venit-au ceasul ca să mărească Fiiul Omului.

24. Amin, amin zic voao: Grăunțul de grâu, căzând în pământ, de nu va muri, el sânghur rămâne, iară de va muri, multă roadă aduce.

1 Cor. 15, 36, 37.

25. Cea ce iubeaște sufletul lui, piarde-va pre el; și cea ce uraște sufletul lui în lumea aceasta, întru viață veacinică păzi-va pre el.

Mat. 10, 39; Luca 17, 33.

26. De mie va sluji neștine, mie să urmeze, și unde sânt eu, acolo și sluga mea va fi. Și de va sluji neștine mie, cinsti-l-va pre el Părintele.

Ioan 14, 3.

27. Acum sufletul mieu s'au turburat, și ce voi zice? Părinte, mântuiaște-mă den ceasul acesta! Ce pentru aceaea am venit la ceasul acesta.

Mat. 26, 38; Marc. 14, 34.

28. Părinte, măreaște numele tău!“ Deci veni glas den ceriu: „Și am mărit și iarăș voi mări“.

Ioan 17, 4.

29. Iară gloata aceaea ce sta și au auzit zicea că tunet să fie făcut.

30. Alții zicea: „Înger lui au grăit“. Răspunse Iisus și zise: „Nu pentru mine acest glas s'au făcut, ce pentru voi.

Ioan 11, 42.

31. Acum judecată iaste lumii aceștia, acum biruitoriul lumii aceștia scoate-să-va afară.

Ioan 16, 11.

32. Iară eu, de mă voi înălța de la pământ, pre toți voi trage cătră mine“.

Ioan 3, 14.

33. Și aceasta zicea însemnând cu ce moarte era să moară.

34. Răspunse lui gloata: „Noi am auzit den Leage că Hristos rămâne în veac, și cum tu zici că trebuie a să înălța Fiiul Omului? Cine iaste acesta Fiiul Omului?“

Ps. 109, 4, 5.

35. Zise lor drept aceaea Iisus: „Încă puțină vreme Lumina cu voi iaste. Îmblați până aveți Lumina, ca nu întunearec pre voi să vă apuce. Și cea ce umblă întru întunearec nu știe unde merge.

36. Până aveți Lumina, creadeți în Lumină, ca fiii Luminei să fiți!“ Acestea au grăit Iisus și, ducându-se, s’au ascuns de la ei.

37. Și atâtea seamne făcând el, fiind înaintea lor, nu credea întru el,

38. Ca cuvântul Isaiei prorocului să se plinească, care au zis: „Doamne, cine au crezut auzului nostru? Și brațul Domnului cui s’au descoperit?“

Is. 53, 1; Râm. 10, 16.

39. Pentru aceea nu putea să creadă, căci iarăși zise Isaia:

40. „Orbit-au ochii lor și împietri inima lor, ca să nu vadă cu ochii și să priceapă cu inima, și să vor întoarce, și voi vindeca pre ei“.

Is. 6, 9; Luca 8, 10.

41. Acestea zise Isaia, când văzu mărirea lui și grăi pentru el.

Is. 6, 1.

42. Însă drept aceea, și dentru boiari mulți au crezut întru el, ce pentru farisei nu mărturisiia, ca nu depărtați de adunare să se facă;

43. Pentru că îndrăgira mărirea oamenilor mai mult decât mărirea lui Dumnezeu.

Ioan 5, 44.

44. Iară Iisus strigă și zise: „Cela ce creade în mine, nu creade în mine, ce în cela ce m’au trimis pre mine.

1 Petr. 1, 21.

45. Și cela ce vede pre mine, vede pre cela ce au trimis pre mine.

Ioan 8, 19.

46. Eu Lumină în lume am venit, ca tot cela ce va creade în mine întru întunearec să nu rămâie.

Ioan 1, 9.

47. Și de va auzi neștine graiurile mele, și nu va creade, eu nu judec pre el, pentru că n’am venit ca să judec lumea, ce ca să mântuiesc lumea.

48. Cela ce leapădă pre mine și nu prinde graiurile mele, are pre cela ce judecă pre el: cuvântul carele am grăit, acela va judeca pre el în ziua cea de apoi.

49. Căci eu dentru mine n’am grăit, ce Părintele cela ce au trimis pre mine, Acela poruncă mi’au dat ce voi zice și ce voi grăi.

Ioan 14, 10.

50. Și știu că porunca lui viață veacinică iaste. Deci ceale ce grăiesc eu, după cum mi’au zis mie Părintele, așa grăiesc“.

CAP 13

*Spălarea. Iisus descopere ucenicilor pre vânzătorul. Porunca dragostei.
Iisus vestește cădearea lui Petăr.*

1. Iară mai nainte de sărbătoarea Paștilor, știind Iisus că i-au venit lui ceasul ca să să mute den lumea aceasta cătră Părintele, iubind pre ai săi, pre cei den lume, desăvârșit i-au iubit pre ei.

Mat. 26, 2; Marc. 14, 1; Luca 22, 1.

2. Și cină făcându-se, dracul întrând în inima Iudei al lui Simon Iscariotul ca să-l vândă pre el,

3. Știind Iisus că toate i-au dat lui Părintele în mână și cum de la Dumnezeu au ieșit și cătră Dumnezeu merge,

Mat. 11, 27 și 28, 18.

4. Sculă-să de la cină și puse veșmintele și, luând ștergătoriul, să încinse pre sine.

5. Apoi puse apă în spălătoare și începu a spăla picioarele ucenicilor și a șterge cu ștergătoriul cu carele era încins.

6. Veni drept aceea la Simon Petr. Și zise lui acela: „Doamne, tu speli picioarele?”

7. Răspunse Iisus și zise lui: „Ce fac eu, tu nu știi acum, ce vei cunoaște după aceasta”.

8. Zise lui Petr: „Nu vei spăla picioarele mele în veac!” Răspunse lui Iisus: „De nu voi spăla pre tine, n’ ai parte cu mine”.

9. Zise lui Simon Petr: „Doamne, nu picioarele mele numai, ce și mâinile și capul”.

10. Zise lui Iisus: „Cel scaldat nu trebuie fără numai picioarele a le spăla, ce iaste curat tot. Și voi curați sânțeți, iară nu toți”.

Ioan 15, 3.

11. Pentru că știa pre cel ce vindea pre el, pentru aceea zise: „Nu toți curați sânțeț”.

Ioan 6, 64.

12. Deci când spălă picioarele lor și-ș luo hainele lui, șazănd iarăș, zise lor: „Cunoașteț ce am făcut voao?”

13. Voi strigați pre mine: ‘Învățătoriul și Domnul’, și bine ziceț, pentru că sânt.

14. Deci de eu am spălat voao picioarele, Domnul și Învățătoriul, și voi datori sânțeț unul altuia a spăla picioarele;

Luca 22, 27.

15. Pentru că pildă am dat voao, ca, după cum eu am făcut voao, și voi să faceți.

1 Petr. 2, 21; 1 Ioan 2, 6.

16. Amin, amin zic voao: Nu iaste sluga mai mare decât domnul său, nice trimisul mai mare de cel ce l-au trimis pre el.

Ioan 15, 20; Mat. 10, 24.

17. De știți aceastea, fericiți sânteți de le veți face aceastea.

18. Nu pentru voi toți zic, eu știu pre carii am ales. Ce ca să să plinească Scriptura: ‘Cela ce mănâncă cu mine pâine, au rădicat asupra mea călcâiul lui’.

Ps. 40, 9.

19. De-acum zic voao, mai nainte decât a să face, ca, când să va face, să creadeți că eu sânt.

20. Amin, amin zic voao: Cela ce priimește, de voi trimite pre cineva, pre mine priimește; și cela ce pre mine priimește, priimește pre cel ce au trimis pre mine“.

Mat. 10, 40; 1 Solon. 4, 8.

21. Aceastea zicând Iisus, s’au turburat cu duhul și mărturisi și zise: „Amin, amin zic voao că unul dentru voi mă va vinde“.

Mat. 26, 20 sq.

22. Căuta drept aceaea ucenicii unul spre altul, mirându-se pentru cine zice.

23. Și era șazănd unul den ucenicii lui la sânul lui Iisus, pre carele-l iubiia Iisus.

Ioan 21, 20.

24. Îi făcu semnu drept aceaea acestuia Simon Petru, să întreabe cine ar fi pentru carele zice.

25. Și căzând acela pre pieptul lui Iisus, zise lui: „Doamne, cine iaste?“

26. Răspunse Iisus: „Acela iaste căruia eu, întingând pâinea, îi voi da!“ Și întingând pâinea, o deade Iudei al lui Simon Iscariotului.

Mat 25, 23.

27. Și după pâine atunci întră într’acela Satana. Deci zise lui Iisus: „Ce vei să faci, fă mai curând!“

28. Și aceasta nimenea n’au cunoscut den ceia ce șădea, spre ce au zis lui.

29. Pentru că unii socotiia, de vreame ce punga avea Iuda, că-i zicea lui Iisus: „Cumpără de carele ne trebuiescu la praznec“, sau săracilor ca să dea ceva.

Ioan 12, 6.

30. Deci luând pâinea, acela îndată au ieșit; și era noaptea, când au ieșit.

31. Zise Iisus: „Acum s’au slăvit Fiiul Omului, și Dumnezeu s’au slăvit întru el.

32. De vream ce Dumnezeu s’au slăvit întru el, și Dumnezeu va slăvi pre el întru dânsul și îndată va slăvi pre el.

Ioan 12, 23; 17, 1.

33. Feților, încă puținel cu voi sânt. Cerca-veți pre mine și, după cum ziș jidovilor că ‘Unde mă duc eu, voi nu puteț să meargeț’, și voao zic acum.

Ioan 7, 34.

34. Poruncă noao dau voao ca: Să iubiț unul pre altul. În ce chip am iubit pre voi, ca și voi să vă iubiț întru voi.

Preoția 19, 18; Marc. 12, 31.

35. Întru aceasta vor cunoaște toți că ai miei ucenici sânteț, de veț avea dragoste întru voi“.

36. Zise lui Simon Petăr: „Doamne, unde mergi?“ Răspunse-i lui Iisus: „Unde merg, nu poți acum să vii după mine, iară mai apoi vei veni după mine“.

Ioan 7, 34.

37. Zise lui Petăr: „Doamne, pentru ce nu pociu veni după tine acum? Sufletul meu pentru tine voi pune“.

38. Răspunse-i lui Iisus: „Sufletul tău pentru mine vei pune? Amin, amin zic ție: Nu va cânta cucușul până nu te vei lepăda de mine de trei ori.

CAP 14

Cuvântarea lui Hristos cătră Apostoli înainte de patima sa. Întrebarea lui Filip. Despre Mângâitoriul. Pacea cea adevărată.

1. Nu să turbure inema voastră; creadeț în Dumnezeu, și întru mine creadeț.

2. În casa Tătâne-Mieu sălaşuri multe sânt. Iară de nu, aş fi zis voao. Mearge-voiu să gătescu loc voao.

3. Și de voiu mearge și voiu găti voao loc, iarăș voi veni și voi lua pre voi cătră mine, ca unde eu sânt, și voi să fiți.

Ioan 12, 26.

4. Și unde eu merg, știț, și calea o știț“.

5. Zise lui Thoma: „Doamne, nu știm unde mergi; și cum putem calea să știm?”

6. Zise lui Iisus: „Eu sânt Calea și Adevărul și Viața. Nimenea nu vine cătră Părintele, fără numai pren mine.

Evr. 9, 8; 1 Petr. 1, 21.

7. De ați ști pre mine, și pre Părintele Mieui ați fi cunoscut; și de acum știți pre el și ați văzut pre el”.

8. Zise lui Filip: „Doamne, arată-ne noao pre Părintele și destulu-i noao”.

9. Zise-i lui Iisus: „Atâta vream cu voi sânt și nu m’ai cunoscut, Filipe? Cea ce au văzut pre mine, au văzut pre Părintele. Și cum tu zici: ‘Arată-ne noao pre Părintele?’

10. Nu crezi că eu sânt întru Părintele și Părintele întru mine iaste? Graiurile carele eu voao grăiesc, de la mine nu grăiescu, iară Tatul, cea ce rămâne întru mine, Acela face lucrurile.

Ioan 10, 38.

11. Creadeți în mine, că eu sânt întru Părintele și Părintele întru mine; iară de nu, pentru faptele acelea să creadeți în mine.

12. Amin, amin zic voao: Cea ce creade întru mine, lucrurile carele eu fac, și acela va face, și mai mari decât aceastea va face;

Mat. 21, 21.

13. Că eu cătră Părintele Mieui merg. Și orice veți ceare întru numele mieui, aceasta voi face, ca să mărească Părintele întru Fiiul.

Marc. 11, 24.

14. De veți ceare ceva întru numele mieui, eu voi face.

15. De iubiți pre mine, poruncile mele păziți.

Ioan 15, 10; 1 Ioan 5, 3.

16. Și eu voi ruga pre Părintele și alt Mângâitoriu va da voao, ca să rămâie cu voi în veac,

17. Duhul Adevărului, care lumea nu poate să-l ia, nici vede pre el, nici știe pre el; iară voi știți pre el, căci lângă voi rămâne și întru voi va fi!

Ioan 7, 39.

18. Nu voi lăsa pre voi săraci, veni-voiu cătră voi.

Ier. 51, 5; Ioan 14, 3.

19. Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea; iară voi vedea-mă-veți, căci eu viu sânt și voi veți fi vii.

20. Întru aceea zi cunoaște-veți voi că eu – întru Părintele Mieui, și voi întru mine și eu întru voi.

Ioan 17, 21 sq.

21. Cea ce are poruncile mele și le păzește pre eale, acela iaste cea ce iubește pre mine; iară cea ce iubește pre mine, iubi-să-va de Părintele Mieui, și eu voi iubi pre el și voi arăta lui pre mine“.

22. Zise lui Iuda, nu Iscariotul: „Doamne, ce s’au făcut că noao vei să te arăți pre tine, și nu lumii?“

23. Răspunse Iisus și zise lui: „De mă iubește neștine, cuvântul meu va păzi, și Tatăl Mieui va iubi pre el, și cătră el vom veni și lângă el lăcașu vom face.

Ioan 13, 34.

24. Cea ce nu iubește pre mine, cuvintele mele nu păzește. Și cuvântul carele auziți nu iaste al meu, ce al Părintelui celui ce m’au trimis.

Ioan 7, 28.

25. Aceastea am grăit voao, lângă voi șazănd,

26. Iară Mângâitoriul, Duhul cel Sfânt, carele va trimite Părintele întru numele meu, Acela pre voi va învăța toate și va aduce voao aminte toate carele am zis voao.

Ioan 15, 26.

27. Pace las voao, pacea mea dau voao, nu după cum lumea dă eu dau voao; să nu se turbure inima voastră, nici să spare.

Filip 4, 7.

28. Auzit-ați că eu am zis voao: ‘Mergu și viu cătră voi’. De m’ați iubi pre mine, v’ați bucura, căci am zis: ‘Mergu cătră Părintele, căci Părintele Mieui mai mare de mine iaste’.

Ioan 10, 29.

29. Și acum am zis voao mai nainte decât a fi, ca, când va fi, să creadeți.

30. Nu voi mai grăi multe cu voi, pentru că vine biruitoriul lumii, și întru mine nu are nimica;

Ioan 12, 31.

31. Ce ca să știe lumea că iubescu pre Părintele și, precum mi’au poruncit Părintele, așa facu. Sculați-vă să meargem de aicea!

Ioan 10, 18.

CAP 15

Viea cea adevărată. Lucrătorul și vița.

1. Eu sânt buciumul viței cel adevărat și Părintele Mieui lucrătorul iaste.
2. Toată vița ce n'aduce roadă în mine, rădică-o pre ea; și toată carea aduce roadă, curățește-o pre ea, ca mai multă roadă să aducă.
3. Acum voi curăți sântei, pentru cuvântul carele am grăit voao.
4. Rămâneți întru mine și eu întru voi. În ce chip vița nu poate roadă să scoată dentru ea, de nu va rămânea în bucium, așa nici voi, de nu veți rămânea în mine.
5. Eu sânt buciumul, voi vițele. Cea ce rămâne întru mine și eu întru el, acesta aduce roadă multă, căci fără de mine nu puteți să faceți nimica.
6. De nu va rămânea neștine întru mine, s'au scos afară ca vița și să uscă, și le aduce pre eale și în foc le bagă și ardu.
7. De veți rămânea în mine și graiurile mele întru voi vor rămânea, orice veți vrea, veți ceare, și să va face voao.

Ioan 14, 13; Marc. 11, 24; 1 Ioan 3, 22.

8. Întru aceastea s'au mărit Părintele Mieui, ca roadă multă să scoateți și veți fi ai miei ucenici.
9. După cum au iubit pre mine Părintele, și eu am iubit pre voi; rămâneți în dragostea mea.
10. De veți păzi poruncile mele, rămânea-veți întru dragostea mea, în ce chip eu poruncile Tatâni-Mieui am păzit și rămâiu întru a lui dragoste.
11. Aceastea am grăit voao, ca bucuria mea întru voi să rămâie și bucuria voastră să va plini.
12. Aceasta iaste porunca mea ca: Să vă iubiți unul pre altul, după cum am iubit pre voi.

Marc. 12, 31.

13. Mai mare decât aceasta dragoste nimeni nu are, ca neștine sufletul lui să puie, pentru prietenii lui.

Ioan 3, 16; 1 Ioan 3, 16.

14. Voi prietenii miei sântei, de veți face câte eu poruncescu voao.
15. Nu vă mai zic voao slugi, căci sluga nu știe ce face domnul său, iară voao v'am zis priateni, că toate care am auzit de la Părintele Mieui, am arătat voao.
16. Nu voi m'ați ales pre mine, ce eu am ales pre voi și am pus pre voi, ca voi să meargeți și roadă să aduceți, și roada voastră va rămânea, că orice de veți ceare de la Părintele, întru numele mieui, va da voao.

Mat. 28, 19.

17. Aceastea poruncescu voao ca: Să iubiți unul pre altul.

18. De lumea pre voi uraște, cunoașteți că pre mine mai nainte decât pre voi au urât.

19. De ați fi den lume, lumea ar iubi pre al său; iară căci den lume nu sânteți, ce eu am ales pre voi den lume, pentru aceea uraște pre voi lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul carele eu am zis voao: ‘Nu iaste sluga mai mare de domnul lui’. De m’au gonit pre mine, și pre voi vor goni; de cuvântul mieu au păzit, și al vostru vor păzi.

Ioan 13, 16; Mat. 10, 24.

21. Ce aceastea toate vor face voao pentru numele mieu, căci nu știu pre cela ce m’au trimis pre mine.

Ioan 16, 3.

22. De n’aș fi venit și n’aș fi grăit lor, păcat n’ar avea; iară acum pricină n’au pentru păcatul lor.

Ioan 9, 41.

23. Cela ce pre mine uraște și pre Tatăl Mieu uraște.

24. De nu aș fi făcut lucrurile întru ei, carele nimenilea altul n’au făcut, păcat nu ar avea; iară acum și au văzut, și au urât și pre mine și pre Tatăl Mieu.

Ioan 10, 37.

25. Ce ca să să plinească cuvântul cel scris în Leagea lor: ‘Căci mă urără în zadar’.

Ps. 34, 19.

26. Iară când va veni Mângâitoriul, carele eu voi trimite voao, de la Părintele, Duhul Adevărului, carele de la Părintele iase, Acela va mărturisi pentru mine.

Ioan 14, 26; Fapt. Ap. 1, 4.

27. Și voi mărturisiți, că de ’nceput cu mine sânteți.

Fapt. Ap. 5, 32.

CAP 16

Sfârșitul cuvântării lui Iisus.

1. Aceastea am grăit voao, ca să nu vă smintiți.

2. Depărtați de adunare or face pre voi; ce vine ceas ca tot cela ce va ucide pre voi, îi va părea că slujbă aduce lui Dumnezeu.

Mat. 10, 17.

3. Și aceastea vor face voao, căci n’au conoscut pre Părintele, nici pre mine.

Ioan 15, 21.

4. Ce aceastea am grăit voao, ca, când va veni ceasul, să vă aduceți aminte de eale căci am zis voao. Și aceastea voao de ’nceput n’am zis, căci cu voi eram.

5. Iară acum mă duc cătră cela ce m’au trimis și nimeni dentru voi mă întreabă: ‘Unde te duci?’

Ioan 7, 33.

6. Ce, căci aceastea am grăit voao, mâhnirea au împlut inima voastră.

7. Ce eu adevărul zic voao, de foloseaște voao ca eu să mă duc; că de nu mă voiu duce, Mângâitoriul nu va veni cătră voi, iară de mă voiu duce, trimite-l-voiu pre el cătră voi.

Ioan 14, 16, 26.

8. Și venind Acela, va mustra lumea pentru păcate și pentru direptate și pentru judecată.

9. Pentru păcate, căci nu cred întru mine;

10. Iară pentru direptate, căci cătră Tatăl Mieu mergu și nu veți mai vedea pre mine;

11. Iară pentru judecată, căci biruitoriul lumii aceștia s’au judecat.

12. Încă multe am a zice voao, ce nu puteți a le purta acum.

1 Cor. 3, 1.

13. Iară când va veni Acela, Duhul Adevărului, povățui-va pre voi întru tot adevărul, pentru că nu va grăi de la Dânsul, ce oricâte va auzi, va grăi, și ceale ce vin va vesti voao.

1 Ioan 2, 27.

14. Acela mă va proslăvi, căci dentru al mieu va lua și va vesti voao.

15. Toate câte are Părintele ale mele sânt; pentru aceea am zis că dentru al mieu ia și va vesti voao.

Ioan 17, 10.

16. Puțin, și nu mă veți vedea; și iarăș puțin, și mă veți vedea, căci eu mă duc cătră Părintele“.

Ioan 7, 33.

17. Ziseră drept aceea den ucenicii lui între dânșii: „Ce iaste aceasta care zice noao: ‘Puțin și nu mă veți vedea, și iarăș puțin și mă veți vedea? Și că eu mergu cătră Părintele’?“

18. Deci zicea: „Aceasta ce iaste care zice ‘cel puțin?’ Nu știm ce zice“.

19. Cunoscu drept aceea Iisus că vrea pre el să-l întreabe și zise lor: „Pentru aceasta cercați între voi căci am zis: ‘Puțin, și nu mă veți vedea; și iară puțin, și mă veți vedea?’

20. Adevăr, adevăr zic voao că veți plânge și veți jăli voi, iară lumea să va bucura; iară voi vă veți mâhni, iară mâhnirea voastră spre bucurie să va face.

Ps. 29, 11.

21. Muiarea, când naște, mâhnire are, căci au venit ceasul ei; iară când va naște copilul, nu-ș mai aduce aminte de chin, pentru bucurie, căci s’au născut om în lume.

22. Deci și voi mâhnire acum aveți, ce iarăș voi vedea pre voi și să va bucura inima voastră, și bucuria voastră nimenea nu o va rădica de la voi.

23. Și într’aceaea zi pre mine nu mă veți întreba nimica. Adevăr, adevăr zic voao că, oricâte veți ceare de la Tatăl Meu întru numele meu, va da voao.

Ioan 14, 20; Marc. 11, 24.

24. Până acum n’ați cerșut nimică întru numele meu. Ceareți și veț lua, ca bucuria voastră să fie plinită.

Ioan 15, 11.

25. Aceastea în pilde am grăit voao, ce va veni ceas când nu voi mai grăi voao cu pilde, ce aiavea pentru Părintele voi grăi voao.

26. Într’aceaea zi întru numele meu ceare-veți; și nu zic voao că eu voi ruga pre Tatăl pentru voi,

27. Pentru că Acesta Părintele iubeaște pre voi, căci voi pre mine ați iubit și ați crezut că eu de la Dumnezeu am ieșit.

Ioan 17, 8, 25.

28. Ieșit-am de la Părintele și am venit în lume; iarăș las lumea și mergu cătră Părintele“.

Ioan 13, 3.

29. Ziseră lui ucenicii lui: „Iată, acum aiavea grăiești, și nici o pildă zici.

30. Acum știm că știi toate și nu-ți trebuie ca să te întreabe cineva. Întru aceasta credem că de la Dumnezeu ai ieșit“.

Ioan 21, 17.

31. Răspunse lor Iisus: „Acum creadeți?

32. Iată vine ceas, și acum au venit, ca să vă răsiți fieștecarele la ale sale, și pre mine sângur să mă lăsați. Și nu sânt sângur, căci Tatăl Meu cu mine iaste.

Zah. 13, 7; Mat. 26, 31.

33. Acestea am grăit voao, ca întru mine pace să aveți. În lume necaz aveți, ce îndrăzniți; eu am biruit lumea“.

Ioan 14, 27; Râm. 5, 1; Efes. 2, 14; Col. 1, 20; Is. 35, 1.

CAP 17

Rugăciunea către Tatăl pentru ucenici.

1. Acestea au grăit Iisus și au rădicat ochii lui la ceriu și zise: „Părinte, sosit-au ceasul! Măreaște pre Fiiul tău, ca și Fiiul tău să te mărească pre tine.

Ioan 11, 41.

2. După cum ai dat lui biruință a tot trupul ca, tot care ai dat lui, să dea lor viață veacinică.

Ioan 6, 37; Mat. 11, 27.

3. Și aceasta iaste viața cea veacinică: Ca să cunoască pre tine, pre cel sânfur adevărat Dumnezeu, și pre carele ai trimis, Iisus Hristos.

1 Ioan 5, 20.

4. Eu te-am slăvit pre pământ; lucrul am săvârșit, carele ai dat mie ca să fac.

Ioan 4, 34.

5. Și acum, măreaște-mă tu, Părinte, lângă tine, eu mărirea carea am avut lângă tine mai nainte decât a fi lumea.

Ioan 8, 58.

6. Arătat-am numele tău la oameni, pre carii ai dat mie den lume.

7. Ai tăi era, și mie ai dat pre ei, și cuvântul tău au păzit. Acum au cunoscut că toate câte ai dat mie de la tine sânt;

8. Căci graiurile care ai dat mie, am dat lor; și ei au luat și au cunoscut cu adevărat că de la tine am ieșit și au crezut că tu m'ai trimis.

Ioan 16, 27, 30.

9. Eu pentru ei mă rog; nu pentru lume mă rog, ce pentru carii ai dat mie, căci ai tăi sânt.

Ioan 6, 37.

10. Și ale mele toate ale tale sânt, și ale tale ale mele; și m'am mărit întru eale.

Ioan 16, 15.

11. Și nu mai sânt în lume, și aceștea în lume sânt; și eu cătră tine viu, Părinte Sfinte, păzește pre ei întru numele tău, pre carii ai dat mie, ca să fie una ca și noi.

Ioan 10, 30.

12. Când eram cu ei în lume, eu păziam pre ei întru numele tău; pre carii ai dat mie, am păzit și nimenea dentru ei n'au pierit, fără numai fiiul pierzării, ca să să plinească Scriptura.

Ioan 6, 69; Ps. 108, 12.

13. Iară acum cătră tine viu și aceastea grăiescu în lume, ca să aibă bucuria mea plinită întru ei.

Ioan 15, 11.

14. Eu am dat lor cuvântul tău, și lumea au urât pre ei, căci nu sânt den lume, precum nu sânt eu den lume.

15. Nu mă rog ca să-i iai pre dânșii den lume, ce ca să ferești pre ei de cel rău.

2 Solon. 3, 3.

16. Den lume nu sânt, precum eu den lume nu sânt.

17. Sfînțeaște pre ei cu adevărul tău; cuvântul tău adevăr iaste.

Ioan 8, 40.

18. Precum m'ai trimis pre mine în lume, și eu am trimis pre ei în lume.

19. Și pentru ei eu sfînțescu pre mine, ca și ei să fie sfînțiți cu adevăr.

Evr. 2, 11.

20. Și nu numai pentru aceștea mă rog, ce și pentru ceia ce cred pren cuvântul lor în mine,

Ioan 20, 31.

21. Ca toți una să fie, după cum tu, Părinte, întru mine și eu întru tine, ca și ei întru noi una să fie, ca lumea să crează că tu m'ai trimis.

Gal. 3, 28.

22. Și eu mărirea carea ai dat mie am dat lor, ca să fie una, după cum noi una sântem:

Fapt. Ap. 4, 32.

23. Eu întru ei și tu întru mine, ca să fie desăvârșit întru una și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimis și ai iubit pre ei, precum pre mine ai iubit.

1 Cor. 6, 17.

24. Părinte, pre carii ai dat mie, voiu ca, unde voiu fi eu, și aceia să fie cu mine, ca să vază mărirea mea care ai dat mie, căci m'ai iubit pre mine mai nainte de izvodirea lumii.

Ioan 12, 26.

25. Părinte dreapte, și lumea pre tine n'au cunoscut, iară eu te-am cunoscut, și aceștea au cunoscut că tu m'ai trimis.

Ioan 15, 21.

26. Și am arătat lor numele tău și voi arăta, ca dragostea cu carea ai îndrăgit pre mine întru ei să fie, și eu întru dânșii“.

Ioan 15, 9.

CAP 18

*Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și Caiafa. Lepădarea lui Petăr.
Iisus înaintea lui Pilat. Varavva.*

1. Aceastea zicând, Iisus ieși împreună cu ucenicii lui decide de pâraul Chedrilor, unde era grădină la carea au intrat el și ucenicii lui.

Mat. 26, 36.

2. Și știa și Iuda, cela ce-l vindea pre el, locul, căci de multe ori s'au adunat Iisus acolo cu ucenicii lui.

Luca 21, 37.

3. Deci Iuda, luând pâlcu și, de la arhierii și farisei, slugi, veni acolo cu fălinare și făclii și arme.

Mat. 26, 47.

4. Iisus drept aceea, știind toate ceale ce vin asupra lui, ieșind zise lor: „Pre cine căutați?“

5. Răspunseră lui: „Pre Iisus Nazarineanu!“ Zise lor Iisus: „Eu sânt“. Și sta și Iuda, cela ce-l vindea pre el, cu ei.

6. Deci deaca zise lor că „Eu sânt“, să duseră înapoi și căzură jos.

7. Deci iarăși întrebă pre ei: „Pre cine cercați?“ Și ei ziseră: „Pre Iisus Nazarineanu“.

8. Răspunse Iisus: „Zis-am voao că eu sânt, deci, de mă cercați pre mine, lăsați pre aceștea să ducă,

9. Ca să să plinească cuvântul carele au zis că ‘Pre carii ai dat mie, n'am pierdut dentru ei pre nici unul’“.

Ioan 17, 12.

10. Deci Simon Petăr, având sabie, o zmulse pre ea și lovi pre sluga arhierelui și-i tăie lui ureachea cea dreaptă; și era numele slugii Malhos.

Mat. 26, 51.

11. Zise drept aceea Iisus lui Petăr: „Pune sabia ta în teacă. Păharul care au dat mie Părintele nu-l voi bea pre el?”

Mat. 20, 22.

12. Deci pâlcul și cel preste mie și slugile jidovilor prinseră pre Iisus și-l legară pre el.

Marc. 14, 53.

13. Și duseră pre el cătră Anna dentâiu, pentru că era socru lui Caiafa, carele era arhiereu anului aceleia.

Luca 22, 54.

14. Și era Caiafa cela ce sfătuse pre jidovi că de folos iaste un om să piară pentru nărod.

Ioan 15, 18.

15. Și mergea după Iisus Simon Petr și celalalt ucenic, iară ucenicul acela era cunoscut arhiereului și întră împreună cu Iisus în curtea arhiereului;

16. Iară Petr sta lângă ușă afară. Deci ieși ucenicul celalalt, carele era cunoscut arhiereului, și zise portăriții și băgă înlăuntru pre Petr.

Mat. 26, 69.

17. Zise drept aceea slujnica portărița lui Petr: „Să nu cândai și tu ești dentru ucenicii omului acestuia?” Zise acela: „Nu sânt”.

18. Și sta robii și slugile carei făcuse jăratec, căci răceală era, și să încălziia; și era cu ei Petr stând și încălzindu-se.

19. Deci arhiereul întrebă pre Iisus pentru ucenicii lui și pentru învățătura lui.

20. Răspunse lui Iisus: „Eu aiave am grăit lumii. Eu pururea am învățat în adunare și în besearecă, unde pururea jidovii să adună, și într’ascuns n’am grăit nemică.

Ioan 7, 14, 26; Luca 2, 46 și 4, 15.

21. Ce mă întrebi? Întreabă pre ceia ce au auzit, ce am grăit lor! Iată, aceștea știu ceale ce am zis eu”.

22. Aceastea el zicând, unul dentru slugi, stând aproape, deade palmă lui Iisus, zicând: „Așa răspunzi arhiereului?”

23. Răspunse lui Iisus: „De am grăit rău, mărturiseaște pentru rău, iară de am grăit bine, ce mă bați?”

24. Trimise-l pre el Anna legat cătră Caiafa arhiereul.

25. Și era Simon Petr stând și încălzindu-se. Deci ziseră lui: „Au și tu dentru ucenicii lui ești?” Lepădatu-s’au acela și zise: „Nu sânt!”

26. Zise unul dentru robii arhiereului, rudenie fiind celuia ce au tăiat Petr ureachea: „Au nu eu te-am văzut în grădină cu el?”

27. Deci iarăș s’au lepădat Petr și îndată cocoșul au cântat.

28. Deci aduseră pre Iisus de la Caiafa la divan; și era dimineața și ei n’au intrat la divan, ca să nu să pângărească, ce să mănânce Paștile.

Mat. 27, 2; Marc. 15, 1.

29. Ieși drept aceaea Pilat cătră ei și zise: „Ce pâră aduceț asupra Omului Acestuia?”

30. Răspunseră și ziseră lui: „De nu ar fi Acesta făcătoriu de reale, nu l-am da ție pre el”.

31. Zise lor drept aceaea Pilat: „Luați-l pre el voi și, după leagea voastră, judecați-l pre el”. Deci ziseră lui jidovii: „Noao nu e slobod să ucidem pre nimenea”.

32. Ca cuvântul lui Iisus să să plinească, carele au zis, însemnând cu ce moarte era să moară.

Mat. 20, 13.

33. Deci întră în divan iarăș Pilat și strigă pre Iisus și zise lui: „Tu ești împăratul jidovilor?”

Mat 27, 11; Marc. 15, 2.

34. Răspunse lui Iisus: „De la tine tu aceasta zici, au alții au zis ție pentru mine?”

35. Răspunse Pilat: „Au eu jidov sânt? Limba ta și arhiereii te-au dat mie, ce ai făcut?”

36. Răspunse Iisus: „Împărăția mea nu iaste den lumea aceasta. De ar fi den lumea aceasta împărăția mea, slugile mele s’ar trudi ca să nu mă dau jidovilor. Iară acum împărăția mea nu iaste de aici”.

37. Zise lui drept aceaea Pilat: „Dară împărat ești tu?” Răspunse Iisus: „Tu zici că împărat sânt eu. Eu spre aceasta m’am făcut și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărului. Tot cela ce iaste den adevăr îm ascultă glasul meu”. Zise-i lui Pilat: „Ce iaste adevărul?”

Ioan 8, 40; 1 Tim. 6, 13.

38. Și aceasta zicând, iarăș ieși cătră jidovi și zise lor: „Eu nice o vină nu află întru el;

39. Ce iaste obicei voao ca pre unul voao să sloboz la Paști. Deci voia vă iaste să sloboz pre împăratul jidovilor?”

Mat. 27, 15.

40. Strigară drept aceea iarăș toți zicând: „Nu pre Acesta, ce pre Varavva“. Și era Varavva tâlhariu.

CAP 19

*Patimile Domnului. Muma lui lângă Cruce. Iosif ceare de la Pilat trupul.
Îngroparea.*

1. Atuncea dară luo Pilat pre Iisus și-l bătu.

Mat. 27, 26, sq.; Marc. 10, 34 și 15, 15; Luca 23, 16.

2. Și slujitorii, împletind cunună den spini, au pus preste capul lui și cu haină mohorâtă l-au îmbrăcat pre el.

3. Și zicea: „Bucură-te, împăratul jidovilor!“ Și-i da lui palme.

Is. 50, 7; Mat. 26, 67.

4. Ieși drept aceea iarăș afară Pilat și zise lor: „Iată, scoț voao pre el afară, ca să cunoașteț că întru el nice o vină nu aflu“.

5. Ieși drept aceea Iisus afară, purtând cununa cea de spini și haina cea mohorâtă, și zise lor: „Iată Omul!“

6. Deci deaca văzură pre el arhieriei și slugile, strigară zicând: „Răstignește-l! Răstignește-l!“ Zise lor Pilat: „Luați-l pre el voi și-l răstigniți, pentru că eu nu aflu întru el vină“.

7. Răspunseră lui jidovii: „Noi leage avem și, după leagea noastră, datoriu iaste să moară, căci pre el Fiiu lui Dumnezeu s’au făcut“.

Preoția 24, 16, sq.; A 2 Leage 18, 20.

8. Deci deaca auzi Pilat acesta cuvânt, mai mult s’au spământat.

9. Și întră în divan iarăș și zise lui Iisus: „De unde ești tu?“ Iară Iisus răspuns n’au dat lui.

10. Zise drept aceea Pilat lui: „Mie nu grăiești? Nu știi că puteare am să te răstignesc pre tine și puteare am să te slobozescu?“

11. Răspunse Iisus: „N’ai avea nici o puteare asupra mea, de nu ar fi fost dată ție de sus. Pentru aceea cea ce m’au vândut ție mai mare păcat are“.

12. Dentre aceasta cerca Pilat să-l sloboază pre el, iară jidovii striga zicând: „De vei slobozi pre Acesta, nu ești priaten Chesarului. Tot cea ce face pre sine împărat stă împotriva lui Chesariu“.

13. Deci Pilat, auzind acest cuvânt, scoase afară pre Iisus și șazănd pre scaun, în locul ce să cheamă „Așternut cu piatră“, iară jidoveaște Gavatha.

14. Și era Vinerea Paștilor, și ca la al șaselea ceas, și zise jidovilor: „Vezi Împăratul vostru!”

15. Iară ei strigară: „Rădică-l! Rădică-l! Răstignește-l pre el“. Zise lor Pilat: „Pre Împăratul vostru să-l răstignesc?” Răspunseră arhieriei: „Nu avem împărat fără numai pre Chesariu“.

16. Deci atuncea deade pre el lor, ca să se răstignească. Și luară pre Iisus și-l duseră.

17. Și purtând crucea lui, ieși la locul ce să cheamă al Căpățânilor, care să cheamă jidovește Golgotha,

Mat. 27, 33; Marc. 15, 22.

18. Unde pre el l-au răstignit, și împreună cu el pre alți doi, dencoace și dencoalea, și în mijloc pre Iisus.

Luca 22, 33.

19. Și scrise și titlul Pilat și puse pre cruce. Și era scris: „Iisus Nazarineanul, Împăratul Jidovilor“.

20. Deci acest titlu mulți l-au citit dentru jidovi, căci aproape era de cetate locul unde s’au răstignit Iisus. Și era scris jidovește, elinește, râmlenește.

21. Deci zicea lui Pilat arhieriei jidovilor: „Nu scrie: ‘Împăratul jidovilor’, ce cum că Acela au zis: ‘Împărat sânt jidovilor’“.

22. Răspunse Pilat: „Ce am scris, am scris“.

23. Deci slujitorii, când au răstignit pre Iisus, luară hainele lui (și făcură patru părți, la fieștecare slujitoriu parte) și veșmântu. Și era veșmântul necusut, de sus țesut preste tot.

24. Deci ziseră întru ei: „Să nu-l spintecăm pre el, ce să aruncăm sorți pentru el, al cui va fi!“; ca Scriptura să se plinească, cea ce zice: „Împărțiră hainele mele lor, și pre îmbrăcămintea mea puseră sorți“. Deci slujitorii aceastea au făcut.

Ps. 21, 20.

25. Și sta lângă crucea lui Iisus maica lui și sora maicei lui, Maria a Cleopei, și Maria Magdalina.

26. Deci Iisus, văzând pre maică și pre ucenic stând, pre carele iubiia, zise maicii lui: „Muiare, iată Fiiul tău!“

27. Și după aceea zise ucenicului: „Iată maica ta!“ Și den ceasul acela au luat pre ea ucenicul acela la ale sale.

28. După aceea, știind Iisus că toate acum s’au săvârșit, ca să să plinească Scriptura, zise: „Seate mi-e!“

Ps. 68, 25.

29. Deci vas zăcea, de oțet plin, și ei, umplând bureate de oțet și cu isop puind împrejur, apropiară la gura lui.

30. Deci când luo oțetul, Iisus zise: „Săvârșitu-s’au“. Și plecând capul, au dat duhul.

Mat. 27, 50.

31. Deci jidovii, ca să nu rămâie pre cruce trupurile sâmbăta, de vreme ce vineri era, pentru că era mare ziua sâmbetei aceia, întrebară pre Pilat ca să zdrobească lor fluierile și să-i rădice.

A 2 Leage 21, 23; Marc. 15, 42.

32. Deci veniră slujitorii și celui dentâiu îi zdrobiră fluierile și celui alt ce s’au răstignit împreună cu el.

33. Iară la Iisus venind, deaca văzură pre el mort fiind, n’au zdrobit lui fluierile.

34. Ce unul den slujitori cu fuștele coasta lui împunse și îndată ieși sânge și apă.

35. Și cela ce au văzut au mărturisit, și adevărată iaste mărturia lui; și acela știe că adevărat zice, ca voi să creadeți.

36. Pentru că s’au făcut aceastea, ca Scriptura să se plinească: „Os nu să va zdrobi de la el“.

Ieș. 12, 46.

37. Și iarăș altă Scriptură zice: „Vedea-vor la carele au împuns“.

Zach. 12, 10; Apoc. 1, 7.

38. Iară după aceasta întrebă pre Pilat Iosif cel de la Arimathea, fiind ucenic lui Iisus, iară ascuns pentru frica jidovilor, ca să rădice trupul lui Iisus. Și au poruncit Pilat; deci veni și rădică trupul lui Iisus.

Mat. 27, 57; Marc. 15, 42.

39. Și veni și Nicodim, cela ce au venit cătră Iisus noaptea dentâiu, aducând amestecături de zmirnă și aloi, ca vro 100 de litre.

40. Deci luară trupul lui Iisus și legară pre el cu cearșafuri împreună cu unsorile, după cum iaste obiceiul jidovilor a îngropa.

41. Și era în locul unde s’au răstignit grădină, și în grădină mormânt nou, întru carele nimenilea niciodinioară s’au pus.

42. Deci acolo, pentru vinerea jidovilor, căci aproape era mormântul, au pus pre Iisus.

CAP 20

*Învierea lui Hristos. Maria Magdalena la mormânt. Arătarea lui Hristos
Apostolilor. Thoma să încredințează.*

1. Iară într'una de sâmbete, Maria Magdalena veni dimineata, întunearec încă fiind, la mormânt, și văzu piatra rădicată de la mormânt.

Mat 28, 1; Marc. 16, 1; Luca 24, 1, sq.

2. Alergă drept aceea și veni către Simon Petăr și către celalalt ucenic, carele iubiia Iisus, și zise lor: „Au rădicat pre Domnul den groapă și nu știm unde l-au pus pre el“.

3. Deci ieși Petăr și celalalt ucenic și veniia către mormânt.

4. Și alerga amândoi împreună, și celalalt ucenic alergă înainte, mai curând decât Petăr, și veni mai întâiu la mormânt.

5. Și plecându-se, văzu zăcând cearșafurile, însă nu intra.

6. Deci veni Simon Petăr, urmând lui, și intra în mormânt și văzu cearșafurile zăcând.

7. Și mährama care era preste capul lui nu cu cearșafurile zăcând, ce osebi, învăluită, într'un loc.

8. Deci atuncea intra și celalalt ucenic, cela ce au venit întâiu în mormânt, și văzu și crezu.

9. Pentru că încă nu știa Scriptura, că trebuie el den morți să să învie.

Ps. 15, 8, sq.

10. Deci să duseră iarăș către dânșii ucenicii.

11. Iară Maria sta către mormânt, plângând afară, și plângând să plecă în mormânt.

12. Și văzu doi îngeri întru veșminte albe șazănd: unul către cap, altul către picioare, unde zăcea trupul lui Iisus.

Mat. 28, 5, sq.

13. Și ziseră aceia ei: „Muiare, ce plângi?“ Zise lor: „Căci au rădicat pre Domnul mieu și nu știu unde l-au pus pre el“.

14. Și aceastea zicând, să întoarse îndărăt și văzu pre Iisus stând, și nu știia că Iisus iaste.

Mat. 28, 9.

15. Zise ei Iisus: „Muiare, ce plângi? Pre cine cauți?“ Aceaea, părându-i să că grădinariul iaste, zise lui: „Doamne, de ai rădicat tu pre el, spune-m unde l-ai pus, și eu pre dânsul să-l rădic“.

16. Zise ei Iisus: „Mario!“ Întorcându-se, aceaea zise lui: „Ravvuni!“, care să zice „Învățătoriule“.

17. Zise ei Iisus: „Nu te atinge de mine, pentru că încă nu m’ am suit cătră Părintele Mieui, ce pasă cătră frații miei și zi lor: Suiui-mă cătră Părintele Mieui și Părintele vostru și Dumnezăul mieui și Dumnezăul vostru“.

18. Veni Maria Magdalina vestind ucenicilor că au văzut pre Domnul și acestea au zis ei.

19. Deci fiind sară întrui ziua aceea, într’una a sâmbetelor, și ușăle fiind închise unde era ucenicii adunați, pentru frica jidovilor, veni Iisus și stătu în mijloc și zise lor: „Pace voao!“

Luca 24, 36.

20. Și aceasta zicând, arătat-au lor mânilor și coasta lui. Bucurără-se drept aceea ucenicii văzând pre Domnul.

1 Ioan 1, 1.

21. Deci iarăș zise lor Iisus: „Pace voao! Cum au trimis pre mine Părintele, și eu trimițu pre voi“.

Ioan 17, 18; Is. 61, 1.

22. Și aceasta zicând, au suflat și zise lor: „Luați Duh Sfânt:

Mat. 16, 19 și 18, 18.

23. Cărora veți lăsa păcatele, lăsa-se-vor lor; ori cărora veți opri, oprite sânt“.

24. Iară Thoma, unul den 12, cela ce să cheamă Geamăn, nu era cu ei când au venit Iisus.

25. Deci zicea lui ceialalți ucenici: „Văzut-am pre Domnul!“ Iară el zise lor: „De nu voiui vedea întrui mânilor lui semnul cuilor și să puii deagetul mieui în semnul cuilor și să puii mâna mea în coasta lui, nu voiui creade“.

Ioan 19, 34.

26. Și după 8 zile iară era înlăuntru ucenicii lui, și Thoma cu ei. Veni Iisus, ușăle fiind închise, și stătu în mijloc și zise: „Pace voao!“

27. Apoi zise Thomei: „Adu deagetul tău aicea și vezi mânilor mele; și adu mâna ta și pune la coasta mea; și nu te face necredincios, ce credincios“.

28. Și răspunse Thoma și zise lui: „Domnul mieui și Dumnăzăul mieui!“

29. Zise lui Iisus: „Căci ai văzut pre mine, Thoma, ai crezut. Fericiți ceia ce n’ au văzut și au crezut“.

1 Petr. 1, 8.

30. Deci multe și alte seamne au făcut Iisus înaintea ucenicilor lui, carele nu sânt scrise în cartea aceasta.

31. Iară aceastea s’au scris ca să creadeți că Iisus iaste Hristos, Fiiul lui Dumnezeu, și ca, crezând, viață să aveți întru numele lui.

1 Ioan 5, 13.

CAP 21

Arătarea lui Hristos Apostolilor în Galileea. Îi zice lui Petăr: „Paște oile mele“.

1. După aceasta s’au arătat iarăș pre sine Iisus ucenicilor, la marea Tiveriada, și să arătă așa:

2. Era împreună Simon Petr și Thoma ce să cheamă Geamăn și Nathanail cel de la Cana Galileiului și cei ai Zevedeului și alții dentru ucenicii lui, doi.

3. Zise lor Simon Petr: „Duce-mă-voiu să vânez“. Ziseră lui: „Veni-vom și noi împreună cu tine!“ Ieșiră și să suiră în vas îndată, și întru aceeaa noapte n’au prins nemică.

Luca 5, 5.

4. Și demeneța făcându-se, stătu Iisus la țărmure, însă nu știia ucenicii că Iisus iaste.

Luca 24, 16.

5. Zise drept aceeaa lor Iisus: „Copii, nu ceva de mâncat aveți?“ Răspunseră lui: „Nu“.

6. Și el zise lor: „Puneț de-a dreapta parte a vasului mreaiea și veț afla“. Deci puseră și nu mai putea să-l tragă de mulțimea peștilor.

7. Deci zise ucenicul acela, pre carele iubiia Iisus, lui Petr: „Domnul iaste!“ Deci Simon Petr, auzind că Domnul iaste, cu haina-ș să încinsă, căci era gol, și să aruncă pre dânsul în mare.

8. Iară ceialalți ucenici cu vășciorul au venit, căci nu era departe de la pământ, ce ca vro 200 de coți, trăgând nevodul peștilor.

9. Deci deaca ieșiră la pământ, văzură jăratec jos și peaște deasupra și pâine.

10. Zise lor Iisus: „Aduceț den peștii carii aț prins acum!“

11. Să sui Simon Petr și trase nevodul pre pământ plin de pești mari, 153, și, atâtea fiind, nu s’au rupt nevodul.

12. Zise lor Iisus: „Veniț de prânziți“. Și nimenea nu cuteza den ucenici să cearce pre el: „Tu cine ești?“, știind că Domnul iaste.

13. Veni drept aceea Iisus și luă pâinea și dea lor, și peștele așijderea.

14. Aceasta dară a treia oară s'au arătat Iisus ucenicilor lui, sculându-se din morți.

15. Deci dea prânzire, zise lui Simon Petr Iisus: „Simon Iona, iubești-mă mai mult decât acestea?“ Zise lui: „Așa, Doamne, tu știi că te iubesc!“ Zise lui: „Paște miei miei“.

16. Zise lui iară, al doilea: „Simon Iona, iubești-mă?“ Zise lui: „Așa, Doamne, tu știi că te iubesc!“ Zise lui: „Paște oile mele“.

17. Zise lui a treia oară: „Simon Iona, iubești-mă?“ Mâhnitu-s'au pentru căci au zis lui a treia oară „Iubești-mă?“, și zise lui: „Doamne, tu toate știi. Tu știi că te iubesc“. Zise lui Iisus: „Paște oile mele.

Ioan 16, 30.

18. Amin, amin zic ție: Când erai mai tânăr, încingeai pre tine și umblai unde vrei; iară când vei îmbătrâni, întinde-vei mâinile tale și altul te va încinge și te va aduce unde nu vei“.

2 Petr. 1, 14.

19. Și aceasta au zis, arătând cu ce moarte va slăvi pre Dumnezeu. Și aceasta zicând, zise lui: „Vino după mine!“

20. Și întorcându-se Petăr, văzu pre ucenicul carele iubii Iisus, urmând, carele au și căzut la cină pre pieptul lui și-i zise: „Doamne, cine iaste cela ce vinde pre tine?“

Ioan 13, 23.

21. Pre acesta văzând Petr, zicea lui Iisus: „Doamne, dară acesta ce?“

22. Zise lui Iisus: „De voi vrea pre el să rămâie până voi veni, ce e cătră tine? Tu vino după mine“.

23. Deci ieși cuvântul acesta la frați că ucenicul acela nu moare. Și nu zise lui Iisus că nu va muri, ce: „De voi vrea să rămâie el până voi veni, ce-ț e ție?“

24. Acesta iaste ucenicul cela ce mărturiseaște pentru acestea și au scris acestea, și știm că adevărată iaste mărturiseala lui.

Ioan 15, 27; 3 Ioan 12.

25. Și sânt și altele multe care au făcut Iisus, carele de să vor scrie câte una, nici în lumea aceasta gândesc a încăpea ceale ce s'ar scrie cărți. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

CAP 1

*Arătarea lui Hristos apostolilor după Înviare și învățăturile date lor.
Înălțarea lui Hristos la ceriu. Aleagerea lui Matthia în locul vânzătorului Iuda.*

1. Cuvântul cel dintâiu făcut-am pentru toate, o, Theofile, carele au început Iisus a face și a învăța,

2. Până în ziua, carea, poruncind apostolilor pren Duhul Sfânt, pre carii au ales, s'au înălțat.

3. La carii s'au și aiavea arătat după ce au pătimit el întru multe seamne chiar pren 40 de zile arătându-se lor și zicând ceale ce era pentru împărăția lui Dumnezeu.

Luca 17, 20 sq; Râm. 14, 17.

4. Și împreună petrecând, porunci lor de la Ierusalim să nu se despartă, ce să așteapte făgăduința Părintelui „carea ați auzit de la mine:

Iezech. 36, 26; Ioan 15, 26; Luca 24, 49.

5. Căci Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu după multe zilele acestea“.

Luca 3, 16; Fapt. Ap. 19, 33.

6. Deaca s'au adunat, ei întreba pre el, zicând: „Doamne, au în anul acesta vei așaza împărăția lui Israil?“

Luca 24, 41 sq.

7. Și zise cătră ei: „Nu iaste voo a priceape anii au vremile, carele Părintele au pus întru a sa biruință.

8. Ce veți lua putere venind Duhul Sfânt preste voi și veți fi mie mărturie în Ierusalim și în toată Iudea și Samaria și până la marginea pământului“.

9. Și acestea zicând, văzând ei, să rădică și nor îl luo pre el den ochii lor.

10. Și așa căutând, era în ceriu mergând el și iată, doi bărbați sta lângă ei cu haină albă,

11. Carii și ziseră: „Bărbați galilei, ce stați căutând la ceriu? Acesta Iisus, luându-se de la voi în ceriu, așa va veni, în ce chip ați văzut pre el mergând în ceriu“.

Luca 21, 27; 1 Solon. 4, 16.

12. Atunci s’au întors în Ierusalim de la mătura ce să cheamă Eleonul, carea iaste aproape de Ierusalim, calea Sâmbetii având.

Luca 24, 50, sq.

13. Și când întrară, să suiră în foișor, unde era mând Petăr și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Thoma, Vartholomeu și Mattheu, Iacov al lui Alfeu și Simon Zilotis și Iuda a lui Iacov.

Mat. 10, 2.

14. Aceștea toți era așteptând dempreună, cu rugăciunea și cu ruga, împreună cu muierile și cu Maria, maica lui Iisus, și cu frații lui.

Fapt. Ap. 2, 1, 42.

15. Și în zilele aceastea, sculându-se Petăr în mijlocul ucenicilor, zise (și era gloată de nume într’un loc ca vreo 120):

16. „Bărbați frați, trebuia să să împle Scrisoarea aceasta, care au zis mai nainte Duhul cel Sfânt pren rostul lui David pentru Iuda, cela ce s’au făcut povață celor ce au prins pre Iisus.

Ps. 40, 9.

17. Căci numărat era cu noi și luo sorțul slujbei aceștia.

18. Deci acesta au câștigat loc den plata nedirepții și, căzut fiind, au plesnit preste mijloc și s’au vărsat toate mărunțiile lui.

Mat. 27, 5.

19. Și să înțelease la toți ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, cât s’au chemat locul acela cu limba lor Acheldama, adecă loc al sângelui.

20. Pentru că scris iaste în cartea Psalmilor: ‘Facă-se curtea lui pustie și să nu fie cine să lăcuiască întru ea și socoteala lui să o ia altul’.

Ps. 68, 29 și Ps. 108, 7.

21. Deci trebuie, den bărbații care au venit cu noi în toată vremea întru carea au intrat și au ieșit asupra noastră Domnul Iisus,

22. Începând de la botezul lui Ioan până la ziua carea s’au înălțat de la noi, mărturie Învierii lui unul să să facă dentru aceștea împreună cu noi“.

23. Și au pus pre doi, pre Iosif, cela ce să chema Varsava, carele s’au numit Iustos, și pre Matthia.

24. Și, făcând rugăciuni, ziseră: „Tu, Doamne, știutoare de inimile tuturor, arată dentru acești doi pre unul carele vei aleage

Ps. 7, 10.

25. Să ia sorțul slujbei aceștia și a trimiterii dentru carea au ieșit Iuda să meargă la locul lui“.

26. Și deaderă sorții lor și căzu sorțul pre Matthia și împreună să rânduie cu cei 11 apostoli.

CAP 2

Pogorârea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petăr către mulțime.

1. Și când să împlea ziua Rusaliilor, era cu toții împreună adunați la un loc.

2. Și să făcu fără veaste den ceriu sunet ca când ar veni suflare cu silă și umplu toată casa unde era șazănd.

3. Și să arătară lor, împărțindu-se, limbi ca de foc și au șázut preste fieștecarele dentru ei.

Mat. 3, 11.

4. Și să împlură toți de Duhul Svânt și începură a grăi cu alte limbi, după cum Duhul le da lor să răspunză.

Fapt. Ap. 1, 5; 11, 15.

5. Și era în Ierusalim lăcuind jidovi, oameni smeriți den toată limba cea de supt ceriu.

Fapt. Ap. 13, 26.

6. Și făcându-se glasul acesta, să adună mulțimea și să turbură, căci auziia fieștecarele cu a sa limbă grăind ei.

7. Și să ciudiia toț și să mira zicând între sine: „Au nu, iată, aceștea toți cei ce grăiescu galilei sânt?”

8. Și cum noi auzim fieștecarele cu a noastră limbă de fealiu cu carea am născut?

9. Parthii și midii și elamiteanii și ceia ce lăcuiesc Mijlocul-Râurilor și pre Iudea și Capadochia, Marea Neagră și Asia,

10. Frighia și Pamfilia și Eghipetul și părțile Leviei cei despre Chirini și ceia ce veniia râmleani, și jidovi și nemearnici,

11. Criteani și arapi, auzâm grăind ei cu ale noastre limbi măririle lui Dumnezeu!“

12. Și să mira toți și să ciudiia, unul către altul zicând: „Ce va să fie aceasta?”

13. Iară alții, batjocurind, zicea că de must sânt plini.

14. Și stând Petăr cu cei 11, rădică glasul lui și răspunse lor: „Bărbaț jidovi și ceia ce lăcuiți Ierusalimul toți, aceasta voao știută să fie și să băgați

în urechi graiurile mele;

15. Pentru că nu, după cum voi socotiți, sânt aceștea beați, pentru că iaste ceas al treilea den zi;

16. Ce aceasta iaste ce s’au grăit pren prorocul Ioil:

Ioil 2, 28.

17. ‘Și va fi în zilele ceale de apoi –zice Dumnezău– turna-voiu den Duhul mieu preste tot trupul și vor proroci fiii voștri și featele voastre, și tinerii voștri vederi vor vedea și cei bătrâni ai voștri vise vor visa.

Fapt. Ap. 21, 9.

18. Și încă preste robii miei și preste roabele mele în zilele acealea turna-voiu den Duhul mieu și vor proroci.

19. Și voi da minuni în ceriu sus și seamne pre pământ jos, sânge și foc și abur de fum.

20. Soarele să va întoarce spre întunearec și luna spre sânge, mai nainte de ce va veni ziua Domnului cea mare și strălucită.

21. Și va fi tot carele va chema numele Domnului mântui-se-va’.

Râm. 10, 13.

22. Bărbați israilteani, ascultați cuvintele aceastea: ‘Pre Iisus Nazarineanul, bărbat de la Dumnezău arătat la voi cu puteri și cu minuni și cu seamne, carele au făcut pren el Dumnezău în mijlocul vostru, după cum și voi știți,

Fapt. Ap. 10, 38.

23. Pre Acesta, cu cel rânduit svat și cu mai nainte știință a lui Dumnezău, dat, luându-l pren mânilor celor fără de leage, răstignindu-l, l-ați omorât.

Fapt. Ap. 4, 28; Luca 22, 22.

24. Pre carele Dumnezău l-au învis, dezlegând chinurile morții, pentru că nu era puțină să să ție el de dânsa.

Fapt. Ap. 3, 15.

25. Pentru că David zice la El: ‘Înainte vedeam pre Domnul înaintea mea pururea, căci de-a dreapta mea iaste, ca să nu mă clintescu.

Ps. 15, 8-11.

26. Pentru aceaea veselitu-s’au inema mea și s’au bucurat limba mea și încă și trupul mieu să va sălășlui pre nădeajde;

27. Căci nu vei lăsa sufletul mieu în iad, nici vei da pre cel preacuvios al tău să vază stricăciune.

28. Arătat-ai mie căile vieții, împlea-mă-vei de veselie cu fața ta’.

29. Bărbați frați, slobod e a zice aiave cătră voi, pentru patriarhul David, căci și au murit și s’au îngropat, și mormântul lui iaste întru noi, până în ziua aceasta.

Fapt. Ap. 13, 36; 3 Împ. 2, 10.

30. Deci, fiind proroc și știind că cu jurământ au jurat lui Dumnezeu den rodul mijlocului lui trupeaște să scoale pre Hristos, să șază pre scaunul lui,

Ps. 88, 4, sq.

31. Mai nainte văzând, au grăit pentru înviarea lui Hristos, căci nu s’au părăsit sufletul lui în iad, nici trupul lui au văzut stricăciune.

Fapt. Ap. 13, 35; Ps. 16, 10.

32. Pre acestu Iisus au învis Dumnezeu, căruia toți noi sântem mărturii.

33. Deci, cu direapta lui Dumnezeu înălțindu-să și făgăduința Duhului Sfânt luând de la Părintele, au turnat aceasta carea acum voi vedeți și auziți.

34. Pentru că nu David s’au suit în ceriuri, ce zice el: ‘Zise Domnul Domnului meu: ‘Șăzi de-a direapta mea,

Mat. 22, 24.

35. Până voi pune pre vrăjmașii tăi razim picioarelor tale’.

36. Deci fără greșală să știe toată casa lui Israil că și Domnu și Hristos pre el Dumnezeu l-au făcut, pre Acest Iisus pre carele voi ați răstignit“.

37. Și auzind s’au umilit cu inima și ziseră cătră Petăr și cătră ceialalți apostoli: „Ce vom face, bărbați frați?“

Fapt. Ap. 9, 6; 16, 30.

38. Petăr zise cătră ei: „Pocăiți-vă și să să botează fieștecarele dentru voi pre numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor și veți lua darul Sfântului Duh.

Mat. 3, 2; Fapt. Ap. 19, 6.

39. Pentru că voao iaste făgăduința și fiilor voștri și tuturor celor de departe ori pre carii va chema Domnul Dumnezeul nostru“.

40. Și cu alte cuvinte mai multe să mărturisiia și ruga, zicând: „Mântuiți-vă de neamul cel strâmbu acesta“.

41. Deci ei bucuroși priimind cuvântul lui s’au botezat și să adaoseră în ziua aceea suflete ca vreo 3000.

42. Și era așteptând la învățătura apostolilor și la împreunarea și la frângerea pâinii și la rugăciune.

Fapt. Ap. 1, 14; 2, 1.

43. Și să făcu la tot sufletul frică, și multe minuni și seamne pren apostoli să făcea.

44. Și toți ceia ce credea era într'un loc și avea toate de obște.

Fapt. Ap. 4, 32.

45. Și ocinile și averile le vindea și le împărția pre eale tuturor, după cum neștine avea lipsă.

46. Și în toate zilele așteptând cu toți dempreună în besearică și frângând pren case pâine priimiia cu bucurie hrană și cu prostimea inimii.

Fapt. Ap. 20, 7.

47. Lăudând pre Dumnezeu și având har cătră tot norodul și Domnul adăogea pre cei ce să mântuia în toate zilele la besearică.

CAP 3

Vindecarea ologului. Petăr cuvintează mulțimei despre Hristos și pocăință.

1. Și deodată Petăr și Ioan să suia la besearică la ceasul rugăciunii al noaolea.

2. Și oarecare bărbat ologu, den pântecele maicii lui fiind să purta, pre carele îl punea în toate zilele lângă ușa besearicii, cea ce să zice a Înfrumusețată, ca să ceară milostenie de la cei ce intra în besearică,

Fapt. Ap. 8, 7 și 14, 8.

3. Carele, văzând pre Petăr și pre Ioan vrând să între în besearică, să ruga de milostenie.

4. Și căutând Petr la el împreună cu Ioan zise: „Caută la noi“.

5. Și el să uită la ei așteptând ceva de la ei să ia.

6. Și zise Petăr: „Argint și aur nu iaste la mine, iară carea am, aceasta-ți dau ție: Întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală-te și umblă!“

Fapt. Ap. 14, 9 sq.

7. Și apucându-l pre el de mâna cea dreaptă, îl sculă și îndată i să întăriră lui talpele și fluierile.

Mat. 8, 15.

8. Și sărind, stătu și umbla și intra împreună cu ei în besearică, umblând și săltând și lăudând pre Dumnezeu.

Is. 35, 6.

9. Și văzu pre el tot nărodul umblând și lăudând pre Dumnezeu.

10. Și-l cunoștea pre el că acesta era cela ce șădea pentru milostenie la Poarta cea Frumoasă a besearicii și să umplură de spaimă și de mirare de ce i s'au întâmplat lui.

11. Și fiind cel ce s'au vindecat olog pre Petr și pre Ioan, alergă către ei tot nărodul la bolta cea ce să cheamă a lui Solomon, înspăimați.

Fapt. Ap. 5, 12.

12. Și văzând, Petr răspunse către nărod: „Bărbați israilteani, ce vă mirați spre aceasta? Sau la noi ce priviți, ca cum cu a noastră putere au bună credință am făcut ca să umble el?

13. Dumnezeu al lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeu al părinților noștri, au mărit pre Fiiul lui, Iisus, pre carele voi l-ați dat și v'ați lepădat de el denaintea lui Pilat, judecând acela să-l sloboază.

Fapt. Ap. 5, 30; Ieș. 3, 6.

14. Iară voi de cel Sfânt și Dirept v'ați tăgăduit și ați cerut pre om ucigaș să să hărăzască voao.

Mat. 27, 20.

15. Iară pre începătoriul vieții l'ați omorât, pre carele Dumnezeu l'au învis din morți, căruia noi mărturii sântem.

Fapt. Ap. 2, 24; Râm. 4, 24; 1 Cor. 6, 14.

16. Și cu credința numelui lui, pre acesta pre carele vedeți și-l știți, au întărit numele lui și credința cea ce e prin el au dat lui întregăciunea aceasta denaintea voastră tuturor.

17. Și acum, fraților, știu că după necunoștință ați făcut, ca și boiarii voștri.

18. Iară Dumnezeu, carele au vestit mai înainte pre gura a tuturor prorocilor lui a pătimi Hristos, au plinit așa.

19. Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să ștergă ale voastre păcate,

20. Ca să vie vremi de răsuflare de la fața Domnului

Is. 35, 10; Dan. 7, 22; Râm. 8, 21; Apoc. 20, 6.

21. Și să trimită pre cel mai nainte rânduit voao, Iisus Hristos,

22. Pre carele trebuie ceriul să-l priimească până la așezarea anilor tuturor, căroră au grăit Dumnezeu pre rostul tuturor sfinților lui proroci den veac.

23. Pentru că Moisi către părinte au zis că 'Proroc voao va învia Domnul Dumnezeu vostru dentru frații voștri, ca mine; de el să ascultați după toate oricâte va grăi către voi.

A 2 Leage 18, 15.

24. Și va fi tot sufletul oricarele nu va asculta de Prorocul Acela, cu totul va pieri dentru nărod'.

25. Și toți prorocii, de la Samoil și celor pre rând, câți au grăit, și mai nainte au vestit zilele acestea.

Fac. 12, 3.

26. Voi sânteț fiii prorocilor și făgăduinții cării au pus Dumnezeu cătră părinții noștri, zicând cătră Avraam: ‘Și sementiei tale să vor blagoslovi toate neamurile pământului’.

Fapt. Ap. 13, 46.

27. Voao întâiu Dumnezău înviind pre Fiiul lui, Iisus, trimisu-l-au pre el blagoslovind pre voi, când vă întoarceț fieștecarele de cătră vicleșugurile voastre“.

CAP 4

Prigonirea apostolilor de Iudei. Mărturisirea lui Petăr despre putearea și darul lui Hristos. Mulțămirea Besearecii pentru îndrăzneala și credința apostolilor. Unirea și dragostea în Besearecă.

1. Și grăind ei cătră norod, veniră-le asupra preoții și căpitanul besearecii și sadocheii,

Luca. 22, 4, 52.

2. Tânjând pentru că învață ei pre nărod și vestesc ei întru Iisus înviarea cea den morți.

3. Și puseră asupra lor mâinile și-i pusără în pază pre a doua zi, pentru că era sară.

4. Și mulți dentru ceia ce au auzit cuvântul au crezut și să făcu numărul bărbaților ca vro cinci mii.

Fapt. Ap. 2, 47.

5. Și fu a doao zi să adunară ai lor boiarii și bătrânii și cărturarii în Ierusalim,

6. Și Anna arhiereul și Caiafa, și Ioan și Alexandru, și câți era den rod vlădicesc.

Fapt. Ap. 5, 17; Luca 3, 2.

7. Și puindu-i pre ei în mijloc, îi întreba: „Cu ce puteare sau cu ce nume ați făcut aceasta voi?“

Mat. 21, 23 sq.

8. Atunce Petăr, umplându-se de Duhul Svânt, zise cătră ei: „Boiari ai norodului și bătrânii lui Israil,

9. De vreme ce noi astăzi ne cercetăm pentru facerea de bine a unui om bolnav, cu ce acesta s'au mântuit,

10. Cunoscut să fie la toți la voi și la tot norodul Israil căci întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre carele voi l-ați răstignit, pre carele Dumnezeu l-au învis den morți, întru Acela acesta stă înaintea voastră sănătos.

11. Aceasta iaste piatra cea ce s'au ocărât de cătră voi, cei ce zidiți, ceaea ce s'au făcut în capul unghiului.

Ps. 117, 21 sq.

12. Și nu iaste într'alt întru nemică mântuirea, pentru că nici nume iaste altul supt ceriu cela ce s'au dat întru oameni întru carele trebuie să ne mântuim noi“.

Mat. 1, 21.

13. Și văzând a lui Petăr învrednicie și a lui Ioan și pricepând că oameni necărturari sânt și proști, să mira și cunoștea pre ei că cu Iisus împreună era.

14. Și pre om văzându-l împreună cu ei stând, pre cel vindecat, nemică nu putea să zică împotrivă.

15. Și poruncind ei afară den adunare să iasă, voroviră întru ei,

16. Zicând: „Ce vom face oamenilor acestora? Pentru că cunoscut semnu s'au făcut pren ei la toți ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, aiave, și nu putem să ne tăgăduim.

17. Ce ca nu întru mai mult să să împartă la nărod, cu înfricoșare să-i înfricoșem pre ei, să nu mai grăiască pre numele acesta nici unuia dintre oameni“.

Fapt. Ap. 5, 28, sq.

18. Și chemând pre ei, porunciră lor întru tot să nu grăiască, nici să înveațe pre numele lui Iisus.

19. Iară Petăr și Ioan, răspunzând cătră ei, ziseră: „De iaste drept înaintea lui Dumnezeu a asculta de voi mai mult decât de Dumnezeu, judecați.

Fapt. Ap. 5, 29.

20. Pentru că nu putem noi cealea ce am văzut și ceale ce am auzit să nu grăim“.

1 Ioan 1, 1, 2.

21. Iară ei, înfricoșându-i, sloboziră pre ei, nemic aflând cum vor certa pre ei, pentru norod, că toți măriia pre Dumnezeu pentru ce s'au făcut.

22. Pentru că mai mult era omul decât de 40 de ani la carele s’au fost făcut sămnușul acesta al vindecării.

23. Și slobozindu-se, s’au dus către ceia ai lor și au vestit câte către ei arhieriei și bătrânii ziseră.

24. Și ei, auzind, toți deodată rădicară glas către Dumnezeu și ziseră: „Doamne, tu, Dumnezeul cela ce ai făcut ceriul și pământul și marea și toate celea dintru eale,

Ps. 104, 6, Isaia 37, 16.

25. Cela ce prene gura lui David, slugii tale ai zis: ‘Pentru ce să înherbântară limbile și noroadele cugetară deșarte?

Ps. 2, 1, sq.

26. Stătură împărații pământului și boiarii s’au adunat la un loc asupra Domnului și asupra Unsului lui’.

27. Pentru că s’au adunat cu adevărat în cetatea aceasta asupra Sfântului tău Fecior, Iisus, pre carele ai unsu, și Irod și Pontie Pilat cu limbile împreună și noroadele lui Israil,

28. Să facă câte mână ta și sfatul tău au rânduit mai înainte să să facă.

29. Și acum, Doamne, caută preste înfricoșerile lor și dă robilor tăi cu toată îndrăzneala să grăiască cuvântul tău.

Fapt. Ap. 13, 46.

30. Când mână ta vei tinde spre vindecare și seamne și minuni să să facă prene numele celui Sfânt al tău Fecioru, Iisus“.

31. Și rugându-se ei, să clăti locul întru carele era adunați și să umplură toț de Duhul Sfânt și grăia cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăznire.

Fapt. Ap. 16, 26.

32. Iară inima și sufletul mulțimei celor ce au crezut era unul, și nici unul cevași dintru averile lui zicea să fie a lui, ce era lor toate de obște.

Fapt. Ap. 1, 14.

33. Și cu mare putere da mărturia apostolii de înviarea Domnului Iisus și dar mare era preste ei toți.

Fapt. Ap. 2, 24.

34. Că nici lipsit era neștine dintru ei, pentru că câți moșneani de locuri au de case era vânzând, aducea prețurile celor ce să vindea.

35. Și punea lângă picioarele apostolilor și să da la fieștecarele după cum avea lipsă fieștecarele.

36. Iară Iosis, cela ce s’au poreclit Varnava de apostoli, carea să talmăcește „fiiul mângâierii“, levit chiprean de neam,

37. Având el țarină, vânzându, aduse prețul și puse lângă picioarele apostolilor.

CAP 5

Anania și Sapphira. Apostolii aruncați în temniță și mântuiți prin minune. Cu toate amenințările arhierilor ei nu încetează a propovedui. Gamaliil.

1. Iară un om oarecarele, pre nume Anania, cu Sapphira, muiarea lui, au vândut ocină.

2. Și au oprit și ei den prețu, știind împreună și muiarea lui, și aducând parte oarece, lângă picioarele apostolilor au pus.

3. Iară Petăr zise: „Ananio, pentru ce au umplut satana inima ta, să amăgești tu Duhul cel Sfânt și să ascunzi den prețul locului?

4. Au nu, rămâind, ție rămânea și, vânzându-să, întru a ta biruință era? Ce căci ai pus în inima ta lucrul acesta? N'ai mințit oamenilor, ce lui Dumnezeu“.

5. Și auzind Anania cuvintele acestea, căzând au murit; și fu frică mare preste toți ceia ce auziia acestea.

6. Și sculându-să cei mai tineri, grijiră pre el și, scoțându-l, l-au astrucat.

7. Și fu treacere ca de vo trei ceasuri; și muiarea lui, neștiind ce s'au făcut, întră.

8. Și răspunse ei Petăr: „Spune-m, au drept atâta locul ai vândut?“ Și ea zise: „Așa, drept atâta“.

9. Iară Petăr zise cătră ea: „Pentru ce s'au tocmit între voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul tău, la ușă și vor scoate pre tine“.

10. Și căzu îndată lângă picioarele lui și muri; și întrând tinerii, aflară pre ea moartă și, scoțându-o, o au îngropatu-o lângă bărbatul ei.

11. Și să făcu frică mare preste toată adunarea și preste toți ceia ce auziia acestea.

12. Și pren mânilor apostolilor făcutu-s'au seamne și minuni întru noroad multe; și era cu toți dempreună în bolta lui Solomon.

13. Iară den ceialalți nimenea nu cuteza să să lipească lângă ei, ce-i măriia pre ei nărodul.

14. Și mai mult să adăogea crezând în Domnul mulțime de bărbați și de muieri;

Fapt. Ap. 2, 47.

15. Cât pre uliță scotea pre cei bolnavi și-i punea pre paturi și pre năsilii, ca, viind Petr, macară umbra să umbrească la vreunul dentru ei.

Fapt. Ap. 19, 11, 12.

16. Și să aduna și mulțimea cetăților celor de premprejur la Ierusalim, aducând bolnavi și pre ceia ce să dodeia de cătră duhurile ceale necurate, carii să vindeca toți.

17. Și sculându-se arhiereul și toți cei dempreună cu el, care era eresul sadocheilor, să umplură de zavistie.

18. Și puseră mâinile lor preste apostoli și-i puseră pre dâșii în paza temniței.

19. Iară îngerul Domnului pren noapte au deșchis ușile temniței și, scoțând pre ei afară, au zis:

Fapt. Ap. 12, 7.

20. „Meargeți și stând grăiț în besearecă norodului toate graiurile vieții aceștiia“.

21. Și auzind înțară de noapte în besearecă și învăța; și mergând arhiereul și cei ce era cu el, chemară împreună sfatul și toată bătrânimea fiilor lui Israil și trimiseră la temniță să-i aducă pre ei.

22. Și slugile mergând, n'au aflat pre ei în temniță și, întorcându-se, spuseră

23. Zicând că „Temnița am aflat-o închisă cu toată întemeierea și străjarii stând înaintea ușilor; și, deșchizând înlăuntru, pre nime n'au aflat“.

24. Și deaca auziră cuvintele aceastea, preotul și căpitanul besearecii și arhieriei să mira pentru ei ce să fie aceasta.

25. Și venind oarecarele, spuse lor, zicând că „Iată, bărbații pre carii aț pus în temniță sânt în besearecă stând și învățând pre norod“.

26. Atuncea, ducându-se căpitanul cu slugile, au adus pre ei, nu cu sila, pentru că să temea de nărod, ca să nu să ucigă cu pietri.

27. Și aducându-i pre ei, i'au pus în adunare; și întrebă pre ei arhiereul,

28. Zicând: „Nu cu poruncă am poruncit voao să nu învățați pre numele acesta? Și, iată, aț umplut Ierusalimul de învățătura voastră și veț să aduceț asupra noastră sângele omului acestuia!“

Fapt. Ap. 4, 18.

29. Și răspunzând Petr și apostolii, ziseră: „A asculta trebuie pre Dumnezău mai mult decât pre oameni.

Fapt. Ap. 4, 19; Dan. 6, 10.

30. Dumnezeu părinților noștri au sculat pre Iisus, pre carele voi l-ați omorât spânzurându-l pre lemn.

Fapt. Ap. 3, 15.

31. Pre Acest Dumnezeu Începătoriu și Mântuitoriu l-au înălțat cu dreapta lui, să dea pocăință lui Israil și iertare de păcate.

32. Și noi sântem lui marturi graiurilor acestora, și Duhul cel Sfânt, carele au dat Dumnezeu celor ce ascultă de el“.

Ioan 15, 26, sq.

33. Iară ei auzind, scrâșna în dinți și sfătuia să-i omoară pre ei.

34. Și sculându-se oarecarele fariseu într-o adunare, pre nume Gamaliil, învățătoriu de lege, cinstit la tot nărodul, porunci afară curând ceva apostolilor să să facă.

Fapt. Ap. 22, 3.

35. Și zise către ei: „Bărbați israilteani, luați-vă aminte voao de oamenii aceștea ce veți să faceți.

36. Pentru că mai înainte de aceste zile, sculatu-s'au Thevdas zicând a fi el oarecarele mare, lângă carele s'au lipit număr de oameni ca vro 400, carele s'au omorât, și toți câți asculta pre el s'au răsipit și s'au făcut într-o nemică.

37. După acesta s'au sculat Iuda Galileul, în zilele scrisorii, și despărți norod mult denapoia lui; și acela au pierit și toți câți asculta de el s'au răsipit.

38. Și acum zic voao: Feriți-vă de oamenii aceștea și lăsați pre ei, căci, de va fi den oameni sfatul acesta au lucrul acesta, să va răsiți.

Mat. 15, 13.

39. Iară de iaste de la Dumnezeu, nu veți putea să-l răsiți, ca nu cândai și vrăjmașii lui Dumnezeu să vă aflați“.

40. Și ascultară pre el și, chemând aproape pre apostoli, bătându-i, porunciră să nu grăiască pre numele lui Iisus și au slobozit pre ei.

41. Deci ei mergea bucurându-se despre fața adunării, căci pentru numele lui să învredniciră a să necinsti.

Mat. 5, 10, 12; 1 Petr. 4, 13.

42. Și toată ziua în beserecă și pre casă nu înceta a învățarea și a binevesti pre Iisus Hristos.

Aleagerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconul Stefan.

1. Și în zilele acestea, înmulțindu-se ucenicii, făcându-s'au răpștire elinilor către evrei, căci să trecea cu vederea întru slujba cea de toate zilele văduvile lor.

2. Și chemând cei 12, mulțimea ucenicilor ziseră: „Nu e plăcut noi, părăsând cuvântul lui Dumnezeu, a sluji la mease.

3. Socotiți drept aceea, fraților, șapte oameni dentru voi, mărturisiți fiind, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pre carii vom pune preste treaba aceasta.

1 Tim. 3, 7 sq.

4. Iară noi la rugăciune și la slujba cuvântului vom îngădui“.

5. Și plăcu cuvântul înaintea a tot norodul; și aleaseră pre Stefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pre Filip și pre Prohor și pre Nicanor și pre Timon și pre Parmena și pre Niculau, nemearnic antiohean,

6. Pre carii au pus înaintea apostolilor și, rugându-se, au pus preste ei mânilor.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și să înmulția numărul ucenicilor în Ierusalim foarte, și multă gloată den preoți asculta credinții.

8. Iară Stefan, plin de credință și de putere, făcea minuni și seamne mari întru norod.

9. Și să sculară oarecarii dentru cei den adunare, ceia ce să zicea ai libertinilor și ai chirineilor și ai alexandreanilor, și celor de la Chilichia și Asia, certându-se cu Stefan,

10. Și nu putea să stea împotriva înțelepciunii și Duhului căruia grăia.

11. Atuncea au supus oameni, zicând că „Am auzit pre el grăind graiuri de hulă spre Moisi și spre Dumnăzău“.

12. Și au întărâtat pre norod și pre bătrâni și pre cărturari și, stând asupră-i, îl apucară pre el și-l aduseră la sfat.

13. Și puseră mărturii mincenoase zicând: „Omul acesta nu părăsește graiuri cu blestem a grăirea asupra locului celui sfânt acestuia și legii.

3 Împ. 21, 13; Ierem. 26, 11.

14. Pentru că am auzit pre el zicând că Iisus Nazarineanul Acesta va surpa locul acesta și va schimba obiceiurile carele au dat noao Moisi“.

15. Și căutând la el toți ceia ce șădea în adunare, văzură fața lui ca o față de înger.

Cuvântarea lui Stefan înaintea Sinedriului: Moisi și Leagea. Solomon și beseareca lui. Mărturisește slava lui Hristos. Uciderea lui cu pietre.

1. Și zise arhereul: „Oare aceastea așa sânt?”

2. Iară el zise: „Bărbați frați și părinți, ascultați, Dumnezeuul măririi arătat-u-s’au la părintele nostru Avraam, fiind în Mijlocul-Râurilor, mai nainte, până a lăcui el în Harran,

3. Și zise cătră el: ‘Ieș den pământul tău și den rudenia ta

Fac. 12, 1 sq.

4. Și vino la pământul carele-ț voi arăta’. Atunci, ieșind den pământul haldeilor, au lăcuit în Harran; și de acolo, după ce au murit tatăl lui, l-au mutat pre el la pământul acesta, la carele voi lăcuiți acum.

5. Și n’au dat lui moștenire întru el nici pas de picior; și au făgăduit lui să-i dea spre ținere pre el și seminției lui după el, nefiind la el fiiu.

6. Și grăi așa Dumnezeu, că va fi sămânța lui nemearnică în pământ strein și o vor robi pre ea și o vor chinui ani patru sute.

Fac. 15, 13; Ieș. 12, 40.

7. ‘Și limba la care vor sluji judeca-o-voi eu –zise Dumnezeu– și după aceastea ieși-vor și vor sluji mie în locul acesta’.

8. Și deade lui făgăduință de obrezanie; și așa au născut și Isaac și l-au obrezuit pre el în a opta zi; și Isaac pre Iacov pre cei doisprăzece patriarși.

Fac. 17. 10; 25, 26.

9. Și patriarșii, râvnind pre Iosif, îl vândură la Eghipet; și era Dumnezeu cu el.

Fac. 37, 28.

10. Și scoase pre el dentru toate scârbele lui și deade lui dar și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Eghipetului, și-l puse pre el povățuitoriu preste Eghipet și preste toată casa lui.

Fac. 41, 40.

11. Și veni foamete preste tot pământul Eghipetului și în Hanaan și necaz mare, și nu afla de mâncat părinții noștri.

12. Și, auzând Iacov că sânt bucate în Eghipet, au trimis pre părinții noștri dentâiu.

Fac. 42, 2, 3.

13. Și în al doilea s’au arătat Iosif fraților lui și arătat s’au făcut neamul lui Iosif lui Faraon.

Fac. 45, 4 sq.

14. Și trimițând Iosif, au chemat pre tată-său, Iacov, și toată rudenia lui cu suflete 75.

15. Și pogorî Iacov la Eghipet și muri el și părinții noștri.

Fac. 49, 33.

16. Și s'au mutat la Sihem și s'au pus în groapa carea au cumpărat Avraam cu preț de argint de la fiii lui Emor al lui Sihem.

Fac. 23, 16 sq; Is. Navi 24, 32.

17. Și cum să apropia vremea făgăduinții căriia au jurat Dumnezeu lui Avraam, crescú norodul și să înmulți în Eghipet,

18. Până unde s'au sculat alt împărat, carele nu știa pre Iosif.

19. Acesta, meștersuguind neamul nostru, au chinuit pre părinții noștri ca să facă lepădaț pruncii lor, ca să nu să învie.

20. Întru care vreme să născu Moisi, și era iscusit lui Dumnezeu; care să hrăni luni trei în casa tătâne-său.

Ieș. 2, 2 sq; Evr. 11, 23.

21. Și, lepădându-se el, îl luo fata lui Faraon și-l crescú pre el eiș fecior.

22. Și să învătă Moisi cu toată înțelepciunea eghipteanilor și era tare în cuvinte și în fapte.

23. Și deacă să plinia lui 40 de ani, să puse în inema lui să socotească pre frații lui, pre fii lui Israil.

Ieș. 2, 11 sq.

24. Și văzând pre oarecarele având strâmbătate, izbândi și făcu izbândă celui ce să supunea ucigând pre eghiptean.

25. Și gândia să să fie priceput frații lui că Dumnezeu pren mâna lui dă lor mântuire, iară ei n'au înțeleș.

26. Și a doao zi să arătă la ei bătându-să și îndemnă pre ei spre pace, zicând: 'Bărbați frați sânteți voi; pentru căci faceți strâmbătate unul altuia?'.

27. Iară cela ce făcea strâmbătate aproapelui îl goni pre el, zicând: 'Cine te-au pus biruitoriu și judecătoriu preste noi?'

28. Au vei tu să mă omori, precum ai omorât ieri pre eghipteanu?'.

29. Și fugi Moisi cu cuvântul acesta și să făcu nemearnic în pământul Madiamului, unde au născut 2 fii.

30. Și împlându-să ani 40, să arată lui în pustiiul Muntelui Sinaii îngerul Domnului, în para focului rugului.

Ieș. 3, 2 sq.

31. Iară Moisi, văzând, s'au minunat de vedeare și, apropiindu-să el să ia aminte, să făcu glasul Domnului cătră el:

32. ‘Eu – Dumnezeu părinților tăi, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov’. Și, înfricoșându-să Moisi, nu cuteza să socotească;

33. Și zise lui Domnul: ‘Dezleagă încălțăminte picioarelor tale, pentru că locul întru carele stai pământ sfânt iaste.

34. Că, văzând, am văzut chinuirea norodului meu celui den Eghiptet și suspinul lor am auzit și m’am pogorât să-i scoțu pre ei; și acum vino să te trimițu la Eghiptet’.

35. Pre acest Moisi, pre carele l-au tăgăduit zicând: ‘Cine te-au pus biruitoriu și judecătoriu?’, pre acesta Dumnezeu biruitoriu și mântuitoriu au trimis, pren mâna îngerului celui ce s’au arătat lui la rug.

36. Acesta au scos pre ei, făcând minuni și seamne în pământul Eghiptetului și la Marea Roșie și în pustiiu, ani 40.

Ieș. 7, 10 și 14, 21.

37. Acesta e Moisi, cela ce au zis fiilor lui Israil: ‘Proroc va rădica voao Domnul Dumnezeu vostru den frații voștri, ca mine, de el să ascultați’.

A 2 Leage 18, 15.

38. Acela iaste cel ce s’au făcut întru adunare în pustiiu, cu îngerul care grăia lui în muntele Sinaii și cu părinții noștri, carele au priimit cuvinte vii să dea noao.

Ieș. 19, 3.

39. La carele n’au vrut să să facă ascultători părinții noștri, ce lepădară și să întoarsără cu inimile lor în Eghiptet,

40. Zicând lui Aaron: ‘Fă noao dumnezăi, carii vor merge înaintea noastră, pentru că Moisi acesta, carele au scos pre noi den pământul Eghiptetului, nu știm ce i s’au făcut lui’.

Ieș. 32, 1.

41. Și au făcut vițel în zilele acealea și au dat jârtvă idolului și să veseliia întru lucrurile mânilor lor.

42. Și întoarse Dumnezeu și deade pre ei a sluji oștii ceriului în ce chip e scris în cartea prorocilor: ‘Au jungheri și jârtve ați adus mie ani 40 în pustiiu, casa lui Israil?’

Ier. 19, 15; Amos 5, 25.

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua dumnezăului vostru, Remfan, tiposurile care ați făcut, a vă închina lor! Și voiui muta pre voi decindea de Vavilon.

44. Cortul mărturiei era întru părinții noștri, în pustiiu, după cum au rânduit cela ce grația lui Moisi să facă pre el după pilda carea au fost văzut;
Ieș. 25, 40.

45. Pre care l-au și adus, priimindu-l, părinții noștri cu Iisus întru ținerea limbilor, care au scos Dumnezeu despre fața părinților noștri până în zilele lui David,

Is. Navi 3, 14.

46. Carele află har înaintea lui Dumnezeu și cerșu să afle lăcaș Dumnezeului lui Iacov.

Ps. 131, 5; 2 Împ 7, 2.

47. Și Solomon zidi lui casă.

3 Împ. 6, 1.

48. Iară nu lăcuiaște cel înălțat în beseareci făcute de mână, după cum prorocul zice:

Is. 66, 1.

49. ‘Ceriul mie scaun, iară pământul razim picioarelor mele. Care casă veți zidi mie –zice Domnul– au care e locul odihnii mele?’

50. Au nu mâna mea au făcut aceastea toate?’.

51. Nesilnici la cerbice și neobrezuiți cu inima și cu urechile, voi pururea Duhului Sfânt stați împotriva, precum părinții voștri și voi!

Ieș. 33, 3.

52. Pre carele den proroci n’au gonit părinții voștri? Și au omorât pre ceia ce mai nainte au vestit pentru venirea celui drept, căruia acum voi vânzători și ucigători v’ați făcut,

Mat. 23, 29, 30.

53. Cari ați luat leagea în rânduiale de înger și n’ați păzit!“

Gal. 3, 19; Evr. 2, 2.

54. Și auzând aceastea, rânjâia cu inimile lor și scrâșniia cu dinții asupra lui.

55. Și fiind plin de Duhul Sfânt, căutând la ceriu, văzu mărirea lui Dumnezeu și pre Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu.

2 Tim. 4, 7, sq.

56. Și zise: „Iată, văz ceriurile deschise și pre Fiiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu!“

Mat. 26, 64.

57. Și strigând cu glas mare, astupară urechile lor și să porniră cu toți deodată asupra lui.

58. Și, scoțându-l afară den cetate, îl ucidea cu pietri și mărturiile au pus hainele lor lângă picioarele unui tinerel ce-l chema Savlu.

Fapt. Ap. 22, 20; A 2 Leage 17, 5, 7.

59. Și ucidea cu pietri pre el, Stefan strigând și zicând: „Doamne Iisuse, priimește duhul meu“.

60. Și îngenuchind striga cu glas mare: „Doamne, să nu bagi samă lor păcatul acesta!“ Și aceasta zicând, au adormit.

Luca 23, 34.

CAP 8

Savlu prigonește beseareca. Filip în Samaria. Simon vrăjitorul. Petăr și Ioan în Samaria. Începutul simoniei. Hadâmul Candachiei ca pildă despre sporirea celor credincioși întru mântuire.

1. Și Savl era binevoind cu uciderea lui și fu într'aceea zi goană mare asupra besearecii cea den Ierusalim și toți s'au răsipit pren țările Iudeii și Samariei, afară den apostoli.

2. Și aduseră pre Stefan bărbați smeriți și au făcut plângere mare preste el.

3. Și Savlu strica beseareca, pren case mergând, și, trăgând bărbați și muieri, le da la temniță.

4. Deci ei răsipindu-se, trecură binevestind cuvântul.

Fapt. Ap. 11, 19.

5. Iară Filip, pogorându-se la cetatea Samariei, mărturisiia lor pre Hristos.

Fapt. Ap. 6, 5.

6. Și lua aminte gloatelele la ceale ce să zicea de Filip cu toții deodată, auzind ei și văzând seamnele care le făcea.

7. Pentru că mulți den cei ce avea duhuri necurate, strigând cu glas mare ieșiia și mulți slăbănogi și șchiopi s'au vindecat.

Mat. 16, 17.

8. Și fu bucurie mare întru cetatea aceea.

Ioan 4, 10.

9. Iară un bărbat oarecarele, pre nume Simon, era mai denainte în cetate vrăjând și răzvrătind limba Samariei, zicând pre sine a fi oarecine mare.

10. La carele luând aminte toți, de la mic până la mare, zicând: „Acesta iaste putearea lui Dumnezeu cea mare“.

11. Și să dedească după el pentru că oarecâtă vreme cu vrăjile i-au fost scos den minte pre ei.

12. Și, deaca crezură lui Filip, binevestind ceale de împărăția lui Dumnezeu și de numele lui Iisus Hristos să boteza și bărbați și muieri.

13. Iară Simon și el au crezut și, botezându-se, era îngăduind lângă Filip și, văzând seamne și puteri mari făcându-se, să mira.

14. Și auzând apostolii cei den Ierusalim că au priimit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către ei pre Petăr și pre Ioan,

15. Carii, pogorându-se, s’au rugat pentru ei ca să ia Duh Svânt.

16. Pentru că încă nu era pre niciunul dentru ei căzut, ce numai botezați era întru numele Domnului Iisus.

Fapt. Ap. 6, 6.

17. Atuncea punea mâinile preste ei și lua Duh Svânt.

18. Și văzând Simon că pren punerea mânilor apostolilor să dă Duhul cel Svânt, adusu-le-au bani,

19. Zicând: „Dați și mie putearea aceasta, ca, pre carele voi pune mâinile, să ia Duh Svânt“.

20. Iară Petăr zise către el: „Argintul tău fie cu tine spre pierire, căci darul lui Dumnezeu ai socotit pre bani a agonesi.

Mat. 10, 8.

21. Nu iaste ție parte, nici sorțu întru cuvântul acesta, pentru că inema ta nu iaste dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăiaște-te dară de răutatea ta aceasta și te roagă lui Dumnezeu, cândai să va lăsa ție cugetul inemii tale.

23. Pentru că spre fiare de amărâciune și legătură de strâmbătate te văz fiind“.

A 2 Leage 29, 18.

24. Și răspunzând Simon, zise: „Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nemică să nu vie asupra mea de carele aț zis“.

25. Ei, drept aceaea, mărturisind și grăind cuvântul Domnului, întorsu-s’au în Ierusalim și multe sate ale samariteanilor au binevestit.

26. Și îngerul Domnului grăi către Filip, zicând: „Scoală-te și te du despre amiazăzi, la calea ceaea ce să pogoară de la Ierusalim la Gaza; aceasta iaste pustie“.

27. Și sculându-se au mers; și iată bărbat arap hadâm, putearnic al Candachiei, împărăteasei ethiopilor, carele era preste toate visteriile ei, carele au fost venit să să închine la Ierusalim.

Sof. 3, 17.

28. Și era înturnându-se și, șazănd pre carul lui, cetia pre prorocul Isaia.

29. Și zise duhul lui Fillp: „Apropii-te și te lipeaște de carul acesta“.

30. Și alergând Filip, auzi cetind el pre prorocul Isaia și zise: „Oare știi ceale ce citești?“

31. Iară el zise: „Cum dară aş putea, de nu mă va neştine povăţui?“ Și să rugă lui Filip, suindu-să să şază cu el.

32. Iară cuprinderea Scrisorii care cetia era aceasta: „Ca o oaie spre junghiare să aduse și ca un miel înaintea celui ce tunde pre el, fără de glas, așa nu deşchide gura lui.

Is. 53, 7.

33. Întru smerenia lui, judecata lui s’au rădicat; și neamul lui cine-l va povesti? Căci să rădică de la pământ viaţa lui“.

34. Și răspunzând scopitul lui Filip, zise: „Rogu-te, pentru cine prorocul aceasta zice? Pentru dânsul au pentru altcinevaș?“

35. Și deşchizând Filip gura lui și începând den scrisoarea aceasta, binevesti lui pre Iisus.

36. Și așa, mergând ei pre drum, veniră la oarecare apă.

Fapt. Ap. 10, 47.

37. Și zise scopitul: „Iată apă; ce mă opreaște a mă boteza?“ Și zise Filip: „De crezi dentru toată inema ta, slobod iaste“. Și răspunzând zise: „Crez pre Fiiul lui Dumnezeu să fie Iisus Hristos“.

38. Și porunci să stea carul și să pogorâră amândoi la apă, Filip și scopitul, și-l boteză pre el.

39. Și, când ieşiră den apă, Duhul Domnului hrăpi pre Filip și nu l-au mai văzut pre el famănul, pentru că mergea în calea lui, bucurându-se.

40. Și Filip să află la Azot și, mergând, binevestia cetățile toate, până a veni el la Chesaria.

CAP 9

Chemarea lui Pavel și botezul său. Minunile lui Petăr în Lidda și Ioppa.

1. Iară Savl încă răsuflând înfricoșare și ucidere spre ucenicii Domnului, mergând la arhiereu,

Fapt. Ap. 25, 9, sq.

2. Cerșu de la el cărți la Damasc cătră adunări ca, de va afla pre nescare călători, bărbați și muieri, legați să-i aducă în Ierusalim.

3. Și mergând fu el apropiindu-se de Damasc, și îndată l-au strălucit pre el lumină den ceriu.

1 Cor. 15, 8.

4. Și, căzând pre pământ, auzi glas grăind lui: „Saul, Saul ce mă gonești?”

5. Și zise: „Cine ești, Doamne?” Iară Domnul zise: „Eu sânt Iisus, pre carele tu gonești; cu greu iaste ție spre bolduri a lovi cu piciorul”.

Fapt. Ap. 5, 39.

6. Și tremurând și spăriat fiind, zise: „Doamne, ce vei să fac eu?”

Fapt. Ap. 10, 6.

7. Și Domnul cătră el: „Scoală-te, și întră în cetate și să va grăi ție ce trebuie tu a face”. Iară bărbații ceia ce umbla împreună cu el sta încremeniți, auzind glasul și pre nimenea văzând.

8. Și să sculă Savl de la pământ și, deșchiș fiind ochii lui, pre nime nu vedea și, țiindu-l de mână pre el, îl băgară la Damasc.

9. Și era 3 zile nevăzând, și nici au mâncat, nici au băut.

10. Și era oarecarele ucenic în Damasc, pre nume Anania, și zise cătră el Domnul, întru videnie: „Ananio!” Și el zise: „Iată eu, Doamne”.

11. Și Domnul cătră el: „Sculându-te, pasă la ulița ceaea ce să cheamă Direaptă și cearcă în casa Iudei pre Savl, anume Tarsea, pentru că iată că face rugăciune

12. Și văzu întru videnie bărbat pre nume Anania întrând și puind preste el mâna ca să vază de iznoavă”.

13. Și răspunse Anania: „Doamne, auzit-am de mulți pentru bărbatul acesta câte răutăți au făcut sfinților tăi în Ierusalim.

14. Și aicea are voie de la arhierei să leage pre toți ceia ce cheamă numele tău”.

15. Și zise cătră el Domnul: „Pasă, că vas de aleagere iaste mie acesta, ca să poarte numele meu înaintea limbilor și împăraților și fiilor lui Israil.

16. Pentru că eu voiu arăta lui câte trebuie el pentru numele meu a pătimi”.

2 Cor. 11, 23.

17. Și să dusă Anania și întră în casă și, puind preste el mânil zise: „Saule frate, Domnul m’au trimis pre mine, Iisus, cela ce s’au arătat ție în calea care veniiai, ca să vezi și să te umpli de Duhul Sfânt“.

18. Și îndată au căzut de la ochii lui ca niște solzi și văzu îndată; și sculându-să, s’au botezat.

19. Și, luând mâncare, să întări și fu Savlu cu ucenicii cei den Damascu câteva zile.

20. Și îndată întru adunări mărturisiia pre Hristos că Acesta iaste Fiiul lui Dumnezeu.

21. Și să mira toți ceia ce auziia și zicea: „Au nu acesta iaste cela ce au prădat în Ierusalim pre ceia ce chema numele acesta și aicea spre aceasta au venit ca legați pre ei să-i aducă la arhieriei?“

Fapt. Ap. 8, 1; 26, 10.

22. Iară Savl mai tare să întăriia și turbura pre jidovi, pre ceia ce lăcuia în Damascu, deslușind că Acesta iaste Hristos.

23. Și, deaca să pliniia zile multe, să sfătuiră jidovii să-l omoară pre el.

24. Și să cunoscui lui Savl vicleșugul lor; și păziia porțile ziua și noaptea ca pre el să-l omoară.

25. Și, luându-l pre el ucenicii noaptea, îl sloboziră preste zidu, lăsându-l cu un coșu.

26. Și mergând Savl în Ierusalim, să ispitiiia a să lipi de ucenici și toți să temea de el, necrezând că iaste ucenic.

27. Iară Varnava, apucându-l pre el, îl aduse cătră apostoli și povesti lor cum în cale au văzut pre Domnul și cum au grăit lui și cum în Damascu aiave au grăit întru numele lui Iisus.

28. Și era cu ei întrând și ieșind în Ierusalim

29. Și fățișindu-se întru numele Domnului Iisus. Și grăiia și să întreba cu elinii și ei să apuca să-l omoară.

30. Și înțelegând frații, l-au pogorât pre el la Chesaria și l-au trimis pre el la Tarson.

Fapt. Ap. 11, 25.

31. Deci besearicile preste toată Iudea și Galilea și Samaria avea pace, zidindu-să și mergând cu frica Domnului și cu mângâierea Sfântului Duh să înmulțiia.

32. Și fu Petăr trecând pren toate, s’au pogorât și la sfinții ceia ce lăcuia Lidda.

33. Și află acolo pre oarecare om pre nume Enea, de opt ani zăcând pre un pat, carele era slăbănog.

34. Și zise lui Petăr: „Enea, vendecă-te Iisus Hristos; scoală-te și-ți aștearne ție!“ Și îndată să sculă.

35. Și văzând pre el toți ceia ce lăcuia Lidda și Sarona, carii s’au întorsu spre Domnul.

36. Și în Iopa era oarecarea ucenică, pre nume Tavitha, carea, tălmăcindu-se, să zice Căprioară; aceasta era plină de fapte bune, și de milostenii care făcea.

37. Și fu în zilele acealea, bolnăvind ea, să fie murit; și scăldându-o pre ea, o au pus în foișor.

38. Și aproape fiind Lidda de Ioppa, ucenicii auzind că Petăr iaste întru ea, trimiseră doi bărbați cătră el, rugându-l să nu să lenevească a trece până la ei.

39. Și sculându-se Petăr, mearse împreună cu ei; pre carele venind, îl suiră în foișor și stătură înaintea lui toate văduvele, plângând și arătând cămăși și haine câte făcea cu eale fiind Căprioara.

40. Și scoțind afară pre toți, Petăr, puind genuchile, au făcut rugăciune și, întorcându-să cătră trup, zise: „Tavitha, scoală-te!“ Și ea deschise ochii ei și, văzând pre Petr, au șăzut.

41. Și dând ei mâna, au sculat pre ea și, strigând pre sfinți și văduvile, au adus pre ea de față vie.

42. Și cunoscut s’au făcut pren toată Ioppa și mulți au crezut în Domnul.

43. Și fu zile câteva să fie rămas el în Ioppa, lângă un Simon oarecare, curălariu.

Fapt. Ap. 10, 6.

CAP 10

Botezul lui Cornilie. Vedeare lui Petăr pentru chemarea neamurilor la credință.

1. Și un bărbat oarecarele era în Chesaria, pre nume Cornilie, sutaș den ceata ce să chema Frâncească,

2. Bun credincios și temându-se de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui, și făcând milostenii multe nărodului și rugându-se lui Dumnezeu pururea.

3. Văzut-au într-o videnie aiave, ca la al noaptea ceas den zi, îngerul lui Dumnezeu intrând către el și zicând lui: „Cornilie!“

4. Iară el, căutând la el și înfricoșat făcându-se, zise: „Ce iaste, Doamne?“ Și zise lui: „Rugăciunile tale și milosteniile tale suiră-se într-o pomenire înaintea lui Dumnezeu.“

5. Și acum trimite în Ioppa bărbați și cheamă pre oarecarele Simon, carele să poreclească Petr.

6. Acesta iaste oaspe la un Simon curelariu, căruia iaste casa lângă mare. Acesta va grai ție ce trebuie să faci tu“.

7. Și deaca să duse îngerul cela ce grăia lui, Cornilie, chemând doi den slugile lui și pre un oștean bun credincios den ceia ce șădea lângă el

8. Și povestindu-le lor toate, au trimis pre ei la Ioppa.

9. Și a doua zi, călătorind aceia și lângă cetate apropiindu-se, suitu-s'au Petr în foișor să să roage de al șaselea ceas.

10. Și fu flămând și vrea să guste și gătind aceia, căzu pre el năucire.

11. Și vedea ceriul deșchis și pogorând preste el un vas oarecarele ca o zăvăstă mare, în patru căpătaie legată și slobozându-se pre pământ,

12. Întru care era toate dobitoacele pământului și hiarăle și jigăniile și pasările ceriului.

13. Și să făcu glas către el: „Sculându-te, Petre, junghe și mănâncă!“

14. Iară Petr zise: „Nici într'un chip, Doamne, căci niciodineoară am mâncat tot ce e de obște și necurat“.

Preoția 11, 4 sq. Iezech 4, 14.

15. Și glas iarăș, de al doilea, către el: „Ceale ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurca!“

16. Și aceasta s'au făcut de trei ori și iarăș s'au înălțat vasul în ceriu.

17. Și deaca-ș veni într-o sine, să mira pentru ce ar putea fi vedea carea au văzut și iată, bărbații cei trimiși de la Cornilie și întrebând de casa lui Simon au stătut deasupra porții

18. Și, strigând, întreba de Simon, cel ce să poreclească Petr, aicea găzduiaște.

19. Iară Petr, gândind pentru vedea, zise lui Duhul: „Iată, bărbați trei cearcă pre tine.“

20. Ce sculându-te pogoară și pasă împreună cu ei, nemică nu mai cercând, pentru căci eu am trimis pre ei!“

21. Și pogorându-se Petr către bărbații cei trimiș de la Cornilie către el, zise: „Iată, eu sânt pre carele cercați; ce e pricina pentru carea aț venit?”

22. Iară ei ziseră: „Cornilie sutașul, bărbat drept și temându-se de Dumnezeu și mărturisindu-se despre toată limba jidovilor, s’au năstăvit de către înger sfânt să te cheame pre tine la casa lui și să auză cuvânt de la tine“.

23. Deci chemând înluntru pre ei, i-au ospătat, și a doua zi Petăr ieși împreună cu dânșii; și oarecarei dentru frați den cei de la Ioppa au venit împreună cu el.

24. Și a doua zi înțară în Chisarea, iară Cornilie era așteptând pre ei, chemând împreună pre rudele lui și pre cei de treabă priateni.

25. Și deaca fu de întră Petăr, întimpinându-l Cornilie, căzându-i la picioare să închină.

26. Iară Petăr pre el l-au sculat zicând: „Scoală-te, și eu însumi om sânt!”

27. Și vorovind împreună cu el, au înțat și află împreună pre mulți veniț.

28. Și zise către ei: „Voi știți că necuvios iaste la bărbatul jidov a să lipi au a să apropia la cel striin de fealiu și mie Dumnezeu mi’au arătat nici pre un om spurcat sau necurat a zice.

Ioan 4, 9.

29. Pentru aceaea și fără price am venit, chemându-mă; întrebuvă dară: cu ce cuvânt ați chemat pre mine?”

30. Și Cornilie zise: „Den ziua a patra până într’acesta ceas eram postind; și în al noaolea ceas, rugându-mă în casa mea și iată, bărbat stătu înaintea mea cu haină albă.

31. Și zise: ‘Cornilie, ascultatu-ți-s’au ruga și milosteniile tale s’au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite dară la Iopa și cheamă pre Simon carele să cheamă Petăr; acesta găzduiaște în casa lui Simon curelariul, pre lângă mare; carele, venind, grăi-va ție’.

33. Dentr’acela ceas am trimis către tine și tu bine ai făcut venind. Acum dară toți noi înaintea lui Dumnezeu sântem de față să auzim toate câte-s poruncite ție despre Dumnăzău“.

34. Și, deschizând Petăr gura, zise: „Cu adevărat pricep că nu e fățarnic Dumnezeu,

A 2 Leage 10, 17; Iov 34, 19; Râm. 2, 11; 1 Petr. 1, 17.

35. Ce, întru toată limba, cela ce să teame de el și lucrează dereptate priimit la el iaste,

36. Cuvântul carele au trimis fiilor lui Israil, binevestind pace pren Iisus Hristos; Acesta iaste al tuturor Domnu.

Mat. 28, 18; Râm. 5, 1.

37. Voi știți graiul ce s'au făcut pren toată jidovimea, începându-se de la Galilea, după botezul carele au strigat Ioan:

Mat. 4, 12.

38. Pre Iisus, pre cel de la Nazaret, cum au uns pre el Dumnezău cu Duhul Sfânt și cu puteare, carele trecu făcând bine și vindecând pre cei asupriți de diavolul, căci Dumnezău era cu el.

Is. 61, 1.

39. Și noi sântem mărturii tuturoră cărora au făcut și în țara iudeilor și în Ierusalim; pre carele îl omorâră, spânzurându-l pre lemn.

40. Pre Acesta Dumnezău l-au învis a treia zi și deade pre el arătat a să face.

Fapt. Ap. 3, 15, 26.

41. Nu la tot norodul, ce la mărturiile ceale mai denainte hirotonisite de Dumnezău noao, carii am mâncat împreună și am băut cu el, după ce au învis el dentru morți.

Ioan 14, 22; 20, 19, 26.

42. Și porunci noao să propoveduim norodului și să mărturisim că Acesta iaste cel rânduie de Dumnezău Judecătoria viilor și morților.

2 Tim 4, 1.

43. Acestuia toț prorocii mărturisesc iertare de păcate să ia pren numele lui tot ceta ce va creade întru el“.

Is. 53, 5, 6; Ier. 31, 34; Ez. 34, 16; Dan. 9, 24; Iosia 1, 7; Mih. 7, 18.

44. Încă grăind Petru graiurile aceastea, căzu Duhul Sfânt preste toți ceia ce auzia cuvântul.

45. Și să ciudiră cei den obrezanie credincioși, căci au venit împreună cu Petăr, căci și preste limbi darul Sfântului Duh s'au vărsat.

Is. 60, 5.

46. Pentru că auzia pre ei grăind cu limbi și mărint pre Dumnezău. Atuncea au răspuns Petăr:

47. „Au doară apa poate opri neștine ca să nu se boteaze aceștea care Duhul cel Svânt au luat, ca și noi?“

48. Și porunci lor să boteaze întru numele Domnului. Atuncea-l pohtiră pre el să îngăduiască câteva zile.

Ioan 4, 40.

CAP 11

Petăr dă seamă înaintea apostolilor despre botezul lui Cornilie. Varnava trimis în Antiohia. Prorocia lui Agav despre foamete. Trimitere de ajutoare la Ierusalim.

1. Și auziră apostolii și frații ceia ce era spre Iudea că și limbile au priimit cuvântul lui Dumnezeu.

Efes. 3, 1.

2. Și când s'au suit Petăr la Ierusalim, să judeca cătră el cei den obrezanie, zicând:

3. „Căci cătră bărbați neobrezuiți ai intrat și ai mâncat împreună cu ei?”

4. Și începând Petăr, le spunea lor pre rând, zicând:

5. „Eu eram în cetatea Iopiei rugându-mă și văzui în somn vedea, pogorându-se un vas oarecarele, ca o zăvastă mare, den patru colțuri, slobozându-se den ceriu, și veni până la mine.

Fapt. Ap. 10, 10.

6. La carea căutând, socotiiam și văzui dobitoacele pământului și hiarăle și jigăniile și pasările ceriului.

7. Și auziiu glas zicând mie: ‘Sculându-te, Petre, junghe și mănâncă!’

8. Și ziș: ‘Nici într’un chip, Doamne, căci tot ce e spurcat sau necurat niciodinioară au intrat în gura mea’.

Preoția 11, 4.

9. Și răspunse mie glas de al doilea rând den ceriu: ‘Ceale ce Dumnezeu au curățit tu nu le spurca!’

10. Și aceasta s’au făcut de trei ori și iarăș s’au tras toate în ceriu.

11. Și iată, îndată trei oameni veniră la casa care eram, trimiși de la Chesaria la mine.

Fapt. Ap. 10, 17.

12. Și zise mie Duhul să merg împreună cu ei, nemaisocotind nemică; și veniră împreună cu mine și acești șase frați și am intrat în casa bărbatului.

13. Și vesti noao cum au văzut pre înger în casa lui stând și zicând lui: ‘Trimite la Ioppa bărbați și cheamă pre Simon, pre cel ce să porecleaște Petăr,

14. Carele va grăi graiuri cătră tine, întru carele mântui-te-vei tu și toată casa ta’.

15. Și când începui eu a grăi, căzu Duhul cel Svânt preste ei, ca și preste noi de ’nceput.

Fapt. Ap. 2, 4 și 10, 44.

16. Și-m aduș aminte de graiul Domnului, cum au zis: ‘Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veți boteza cu Duhul Svânt’.

Fapt. Ap. 1, 5; Mat. 3, 11.

17. Deci, de au dat lor Dumnezeu întocma darul ca și noao, crezând în Domnul Iisus Hristos, dară eu ce putearnic aș fi să oprescu pre Dumnezeu?“

18. Și, auzind acestea, încetară și măriia pre Dumnezeu, zicând: „Oare și limbilor Dumnezeu pocăința au dat spre viață?“

19. Deci ceia ce s’au răsipit despre strânsoarea ce s’au făcut spre Stefan trecură până la Finichi și Chipros și Antiohia, nemănuî cuvântul, fără numai jidovilor.

Fapt. Ap. 8, 1.

20. Și era oarecarii dentru ei bărbați chipreani și chirinei carii, întrând în Antiohia, grăia cătră elini binevestind pre Domnul Iisus.

21. Și era mâna Domnului cu ei și, mult număr crezând, s’au întors spre Domnul.

Fapt. Ap. 2, 41.

22. Și să auzi cuvântul în urechile adunării cei den Ierusalim pentru ei și trimiseră pre Varnava să treacă până la Antiohia.

23. Carele, mergând și văzând darul lui Dumnezeu, s’au bucurat și ruga pre toți cu nevoința inimii să rămâie lângă Domnul.

Fapt. Ap. 13, 43.

24. Căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință. Și să adaoase gloată câtăva la Domnul.

25. Și ieși la Tarson Varnava să cearce pre Savl.

26. Și, aflându-l pre el, îl aduse la Antiohia. Și fură ei un an tot adunându-să la besearică și a învățarea gloată câtăva și fură întâiu în Antiohia ucenicii creștini.

Gal. 2, 11.

27. Și întru aceste zile pogorâră de la Ierusalim prorocii în Antiohia.

Fapt. Ap. 15, 32.

28. Și sculându-să unul dentru ei, pre nume Agav, arăta pren duh că foamete mare va să fie preste toată lumea, carea s’au și făcut în zilele lui Clavdie Chesariu.

Fapt. Ap. 21, 10.

29. Iară den ucenici, după cum avea neștine rânduire, fieștecarele dentru ei spre slujbă să trimiță celor ce lăcuiescu în Iudea frați;

Râm. 15, 26.

30. Carea au și făcut trimițând cătră cei bătrâni pren mâna Varnavei și a lui Savlu.

Fapt. Ap. 12, 25.

CAP 12

Irod ucide pre Iacov și prinde pre Petăr. Scăparea lui prin minune din închisoare. Pedepsa străjarilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

1. Și într'aceaea vreme puse Irod împăratul mânil ca să facă rău unora den cei den besearică.

Fapt. Ap. 4, 3.

2. Și ucise pre Iacov, fratele lui Ioan, cu sabia.

3. Și, văzând că plăcut iaste jidovilor, adaose a prinde și pre Petăr; și era zilele Azimelor;

4. Pre carele prinzându-l, îl puse în temniță, dându-l la 16 slujitori să-l păzească pre el, vrând după Paște să-l scoată pre el la norod.

Fapt. Ap. 16, 24 sq.

5. Deci Petăr era la pază în temniță, iară ruga era întinsă, făcându-să despre besearică, pentru el, cătră Dumnezeu.

6. Și când vrea pre el să-l scoată Irod, în noaptea aceaea era Petăr dormind între doi slujitori, legat cu doao lanțuri, și păzitori înaintea ușii păziia temnița.

7. Și iată, îngerul Domnului stătu deasupra și lumină lumină în casă și, lovind coasta lui Petăr, sculatu-l-au pre el, zicând: „Scoală-te degrabă!” Și căzură lui lanțurile den mâni.

3 Împ. 19, 7.

8. Și zise îngerul cătră el: „Încinge-te și-ți încaltă călțunii tăi!” Și făcu așa și zise lui: „Îmbracă-ți haina și vino după mine!”

9. Și, ieșind, mergea după el și nu știia că iaste adevărat aceaea ce să făcea pren îngeru, ce i să părea că vedea videnie.

10. Și, trecând cea dentâiu strajă și a doao, veniră la poarta cea de fieru carea duce la cetate, carea singură să deșchise lor, și, ieșind, trecură o uliță și îndată să dusă îngerul de la el.

11. Și Petr venindu-ș întru sine, zise: „Acum știu adevărat că au trimis Domnul pre îngerul lui și au scos pre mine den mâna lui Irod și den toată

nădejdea norodului jidovilor“.

12. Și, socotind, veni la casa Mariei, maicii lui Ioan, ce să porecliia Marco, unde era câțva adunați și făcând rugă.

Fapt. Ap. 15, 37.

13. Și lovind Petr ușa porții, să apropie o slujnică să asculte, pre nume Rodi.

14. Și cunoscând glasul lui Petr, de bucurie nu deșchise poarta, ce, alergând înlăuntru, spuse cum stă Petr înaintea porții.

15. Iară ei ziseră cătră dânsa: „Nebunit-ai?“ Iară ea să prindea cum să fie așa; iară ei zicea: „Îngerul lui iaste“.

16. Iară Petr aștepta bătând și, deșchizând, văzură pre el și să spământară.

17. Și, arătându-le cu mâna să tacă, povesti lor cum Domnul pre el l-au scos den temniță; și zise: „Vestiți lui Iacov și fraților aceastea“. Și, ieșind, mearse într’alt loc.

18. Și făcându-se zio, era turburare nu puțină întru slujitori: „Oare ce să să fie făcut Petr?“

19. Iară Irod, cerșind pre el și neaflându-l, cercetând pre străjari, porunci să-i ducă și, pogorând de la Iudea la Chesaria, petrecea.

20. Și era Irod mânios pre tireani și pre sidoneani, și toți dempreună venise la el și, plecând pre Vlast, carele era preste cămara împăratului, cerea pace, pentru că să hrăniia țara lor den pământul împărătesc.

3 Împ. 5, 9, 11.

21. Iară într’o zi rându-i Irod îmbrăcându-se în haină împărătească și, șazănd la divan, grăiia cătră ei.

22. Iară nărodul striga: „Glas dumnezăiesc, și nu omenesc!“

23. Și îndată l-au lovit pre el îngerul Domnului, pentru căci n’au dat mărirea lui Dumnezeu și, făcându-se mâncat de viermi, muri.

Dan. 5, 20.

24. Iară cuvântul lui Dumnezeu creștea și să înmulțiia.

Fapt. Ap. 6, 7; Is. 55, 11.

25. Iară Varnava și Pavel s’au întors den Ierusalim la Antiohia, plinind slujba, luând împreună și pre Ioan, pre cel ce să porecliia Marco.

Fapt. Ap. 14, 23.

CAP 13

*Trimiterea lui Varnava și Pavel la propoveduire. La Chipru ceartă pe Elima
Vrăjitoriul. Cuvântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la
neamuri.*

1. Și era oarecarii în Antiohia la besearca carea era proroci și dascali Varnava și Simon, ce să poreclia Negher și Luchios Chirineul și Manain, care era crescut cu Irod, al patrulea biruitoriu, și Savl.

2. Și slujind ei Domnului și postind, zise Duhul cel Sfânt: „Osebiți dară mie pre Varnava și pe Savl la lucrul carele am chemat pre ei“.

3. Atuncea, postind și făcând rugă și puind mâinile preste ei, îi sloboziră.

Fapt. Ap. 14, 23.

4. Deci aceștea, trimițându-se de Duhul cel Sfânt, pogorâră la Selevchia, și de acolo au mers la Chipru.

5. Și, fiind în Salamina, vestiia cuvântul lui Dumnezeu întru adunările jidovilor; și avea și pre Ioan slugă.

Fapt. Ap. 12, 12, 25.

6. Și trecând ostrovul până la Paf, aflară pre oarecarele vrăjitoriu, proroc mincinos jidov, căruia era numele Vari Iisus,

7. Carele era împreună cu anthipatul Serghie Pavel, bărbat priceput. Acesta chemând pre Varnava și pre Savl, cercă a auzi cuvântul lui Dumnezeu.

8. Și sta împotriva lor Elima Vrăjitoriul, pentru că așa să tâlcuiască numele lui, cercând să întoarcă pre anthipat den credință.

Ieș. 7, 11; 2 Tim 3, 8.

9. Iară Savl, cel ce-i zic Pavel, împlându-se de Duhul Sfânt și căutând la el, zise:

10. „O, pline de tot vicleșugul și de toată răutatea, fiiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei părăsi întorcând căile Domnului ceale dreapte?

A 2 Leage 13, 13; Mat. 13, 35.

11. Și acum, iată, mâna Domnului asupra ta și vei fi orbu nevăzând soarele până la o vreme“. Și îndată căzu preste el ceață și întunearec și, îmblând împrejur, cerca povățuitoriu de mână.

12. Atuncea, văzând anthipatul ce s’au făcut, au crezut, mirându-se spre învățătura Domnului.

13. Și ducându-se de la Pafa, cei ce era cu Pavel veniră la Perghia Panfiliei, iară Ioan, întorcându-se de la ei, să înturnă la Ierusalim.

14. Iară ei, trecând de la Perghis, au mers la Antiohia a Pisidiei și, întrând în adunare în ziua sâmbetelor, au șăzut.

15. Și după cetirea Legii și a Prorocilor, trimiseră mai marii adunării cătră ei, zicând: „Bărbați frați, de iaste cuvânt întru voi de mângâiare cătră norod, ziceți“.

Fapt. Ap. 15, 21.

16. Și, sculându-se Pavel și clătind cu mâna, zise: „Bărbați israilteani și ceia ce vă teameți de Dumnezeu, auziți!

Fapt. Ap. 19, 33.

17. Dumnezeu norodului acestuia, lui Israil, au ales pre părinții noștri și pre norod au înălțat în nemernicie în pământul Eghipetului și cu brațu înalt au scos pre ei dentr'însul

18. Și cum vream de 40 de ani i-au purtat cu biruință în pustie.

19. Și, surpând limbi șapte în pământul lui Hanaan, au dat moștenire lor pământul lor.

20. Și după aceasta ca vro 450 de ani au dat judecători, până la Samoil prorocul.

21. Și de acolo au cerut împărat și deade lor Dumnezeu pre Saul, feciorul lui Chis, bărbat den fealiul lui Veniamin, ani 40.

1 Împ. 10, 21, sq.

22. Și premenind pre el, rădică lor pre David să le fie împărat, căruia au și zis, mărturisând: ‘Aflaiu pre David, pre feciorul lui Iesei, bărbat după inima mea, carele va face toate voile meale’.

1 Împ. 16, 12, sq.

23. Dentreu seminția acestuia Dumnezeu, după făgăduință, rădică den Israil Mântuitoriu pre Iisus.

Is. 11, 1; Ps. 88, 20.

24. Mai nainte, strigând Ioan, mai nainte de fața întrării lui, botez de pocăință la tot norodul lui Israil.

Mat. 3, 1.

25. Iară deaca împlu Ioan calea, zicea: ‘Cine mă socotiți să fiu? Nu sânt eu, ce iată, vine după mine, căruia nu-s vreadnic încălțăminte a picioarelor a dezlega’.

Ioan 1, 20.

26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cei dentru voi temători de Dumnezeu, voao cuvântul mântuirii aceștia s’au trimis.

Râm. 1, 16.

27. Pentru că ceia ce lăcuiesc în Ierusalim și boiarii lor pre Acesta neconoscându-l și glasurile prorocilor, cealea ce la toate sâmbetele să citesc, judecând, au plinit.

Fapt. Ap. 3, 17; Râm. 16, 3.

28. Și nici o vină de moarte aflând, cerșură de la Pilat să-l omoară pre el.

Mat. 27, 22 sq; Marc. 15, 12 sq; Luca 23, 23; Ioan 19, 6.

29. Și deaca au săvârșit toate ceale ce era pentru el scrise, pogorându-l de pre lemn, l-au pus în mormânt.

Mat. 27, 59, 60.

30. Iară Dumnezeu l-au sculat pre el den morți;

Fapt. Ap. 3, 15; Marc. 16, 6.

31. Care s’au arătat pren multe zile celor ce s’au suit împreună cu el de la Galilea la Ierusalim, carii sânt mărturii lui cătră norod.

Ioan 20, 19, 26.

32. Și noi voao binevestim cea făcută cătră părinți făgăduință.

Fac. 3, 15 și 12, 3.

33. Că pre aceasta Dumnezeu o au plinit-o fiilor lor, noao înviindu-ne pre Iisus, cum și în psalmul al doilea scris iaste: ‘Fiiul Mieui ești tu, eu astăzi am născut pre tine’.

Evr. 1, 5.

34. Iară cum au învis pre el din morți, ca să nu să mai întoarcă spre stricăciune, așa au zis, că ‘Voiu da voao, ceale preacuvioase ale lui David, ceale credincioase’.

Is. 55, 3.

35. Pentru aceea și într’alt loc zice: ‘Nu voiu da pre Preacuviosul tău să vază stricăciune’.

Ps. 15, 8-11, Fapt. Ap. 2, 27.

36. Pentru că David, într’al lui neam slujind sfatului lui Dumnezeu, au adormit și s’au adaos lângă părinții lui și văzu stricăciune.

Fapt. Ap. 2, 29.

37. Iară pre carele Dumnezeu l-au învis n’au văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să fie voao, bărbați frați, că pren aceasta voao iertare de păcate vestește,

Luca 24, 47.

39. Și de cătră toate carele n’ați putut în leagea lui Moisi să vă îndireptați. Întru aceasta, tot cela ce creade îndireptează-se.

Râm. 8, 3; 10, 4.

40. Căutați, drept aceea, ca să nu vie asupra voastră ce e grăit întru proroci:

Avvac. 1, 5.

41. ‘Căutați, cei nebăgători de samă, și vă mirați și vă stingeți, că lucru eu lucrez în zilele voastre, lucru căruia nu veți creade, de va neștine povesti voao’“.

42. Și, ieșind den adunarea jidovilor, ruga limbile prentre sâmbete să să grăiască lor graiurile.

43. Și, răsipindu-să adunarea, urmară mulți den jidovi și den nemearnicii cei ce credea la Pavel și la Varnava, carii, grăind lor, îi îndemna pre ei să rămâie la darul lui Dumnezeu.

Fapt. Ap. 11, 23 și 14, 22.

44. Iară în ceaealaltă sâmbătă, mai toată cetatea să adună să auză cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzându jidovii gloatele, să împlură de râvnire și sta împotriva cuvintelor celor ce să zicea de Pavel, pricindu-să și hulind.

46. Iară îndrăznind Pavel și Varnava ziseră: „Voao era de folos întâiu a să grăi cuvântul lui Dumnezeu, iară, de vreame ce goniți pre el și nevreadnici pre voi socotiți de cea veacinică viață, iată, ne întoarcem la limbi.

Mat. 10, 6.

47. Pentru că așa au poruncit noao Domnul: ‘Pus-am pre tine spre lumină limbilor, ca să fii tu spre mântuire, până la marginea pământului’“.

Is. 42, 6; Luca 2, 32.

48. Și auzând limbile, să bucura și măriia cuvântul Domnului și crezură câți era rânduți în viață veacinică.

Râm. 8, 29.

49. Și să purta cuvântul Domnului pren toată țara.

50. Iară jidovii învitară pre muierile ceale credincioase și cu bun chip și pre cei de frunte ai cetății și rădicară goană asupra lui Pavel și asupra Varnavei și scoaseră pre ei de la hotarale lor.

51. Iară ei, scuturând țărâna picioarelor lor asupra lor, veniră la Iconie.

Fapt. Ap. 18, 6; Mat. 10, 14.

52. Iară ucenicii să umplea de bucurie și de Duhul Sfânt.

CAP 14

Pavel în Iconia și Licaonia. Vindecarea unui olog în Listra. Însuflețirea mulțimei pentru Pavel și Varnava. Furia jidovilor. Întoarcerea în Antiohia.

1. Și fu în Iconie de odată întrând ei în adunarea jidovilor, și grăiră așa, cât crezură den jidovi și den elini, multă mulțime.

2. Iară jidovii cei ce nu asculta au rădicat și au făcut rău sufletelor limbilor asupra fraților.

3. Deci câtăva vreme au zăbovit cu îndrăzneală grăind spre Domnul, cela ce mărturisiia cuvântul darului lui, dând seamne și minuni a să face pren mânilor lor.

Fapt. Ap. 19, 11.

4. Și să împărți mulțimea cetății și unii era cu jidovii, iară unii cu apostolii.

5. Și, deaca să făcu pornirea limbilor și a jidovilor împreună cu boiarii lor, ca să-i ocărăscă și ca să-i ucigă cu pietri pre ei,

2 Tim. 3, 14.

6. Socotind, au fugit la cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și împrejur

Fapt. Ap. 8, 1.

7. Și acolo era binevestind.

Fapt. Ap. 11, 20.

8. Și oarecare bărbat în Listra, neputincios la picioare, șădea olog den pântecile maicii lui fiind, carele niciodinioară au fost umblat.

Fapt. Ap. 3, 2.

9. Acesta asculta pre Pavel grăind, carele, căutând la el și văzând că credință are a să mântui,

10. Zise cu glas mare: „Scoală-te pre picioarele tale drept!“ Și sării și umbla.

11. Iară gloatele, văzând ceaea ce au făcut Pavel, rădicară glasul lor licaoneaște, zicând: „Dumnezei asemănându-se cu oamenii s’au pogorât cătră noi.

12. Și chema pre Varnava Dia, iară pre Pavel Ermi, de vreme ce el era cela ce povățuia cuvântul.

13. Iară preotul Diei, celui ce era înaintea cetății lor, tauri și cununi la porți aducând, împreună cu gloatele vrea să jârtvuiască.

14. Și auzând apostolii Varnava și Pavel, rumpând hainele lor, săriră în gloată strigând

15. Și zicând: „Bărbați, ce faceț aceastea? Și noi oameni aseamenea cu voi pătimitori sântem, binevestind voao de la aceastea deșarte să vă

întoarceţ spre Dumnezeu cel viu, carele au făcut ceriul şi pământul şi marea şi toate câte sânt întru eale;

Fapt. Ap. 10, 26; Ps. 145, 5; Apoc. 14, 7.

16. Carele în trecutele neamuri au lăsat toate limbile să meargă în căile lor.

Fapt. Ap. 17, 30; Ps. 80, 13.

17. Însă, drept aceea, nu fără mărturii pre sine au lăsat, făcând bunătăţi, den ceriu noao ploi dând şi vremi purtătoare de roade, umplând de hrană şi de veselie inemile noastre“.

Ps. 146, 8; Ier. 5, 24.

18. Şi aceastea zicând, abia au potolit gloatele ca să nu jârtvuiască lor.

19. Şi veniră de la Antiohia şi Iconia jidovi şi, îndemnând gloate şi lovind cu pietri pre Pavel, îl traseră afară den cetate, gândind că el au murit.

2 Cor. 11, 25; 2 Tim. 3, 11.

20. Şi încungiurându-l pre el ucenicii, sculându-se, întră în cetate şi a doua zi ieşi împreună cu Varnava la Dervi.

21. Şi binevestind cetatea aceea şi învăţând pre câţva, să întoarseră la Listra şi la Iconie şi la Antiohia,

22. Întărind sufletul ucenicilor, rugându-i să rămâie în credinţă şi cum că pren multe necazuri trebuie noi a intra la împărăţia lui Dumnezeu.

Mat. 10, 38.

23. Şi hirotonisind lor preoţi pre la besearici, rugându-se cu posturi, i-au lăsat pre ei la Domnul, la carele au fost crezut.

Tit. 1, 5.

24. Şi trecând la Pisidia, veniră la Pamfilia.

25. Şi grăind în Perghi cuvântul, să pogorâră la Atalia.

26. Şi de acolo au mers la Antiohia, de unde era daţ la darul lui Dumnezeu, la lucrul carele au plinit.

27. Şi mergând şi adunând besearica, au vestit câte au făcut Dumnezeu cu ei şi cum că au deschis limbilor uşă de credinţă.

Fapt. Ap. 15, 4; 1 Cor. 16, 9.

28. Şi petrecea acolo vreame nu puţină împreună cu ucenicii.

CAP 15

Apostolii hotărăsc a nu se obrezui creştinii dintre neamuri şi ce anume să păzească. Pavel şi Varnava călătoresc din nou la neamuri. Neînţelegerea

pentru Ioan Marcu.

1. Și oarecarii pogorându-să de la Iudea învăța pre frați că „de nu vă veți obrezui cu obiceiul lui Moisi, nu vă veți putea să vă mântuiți“.

Gal. 5, 2.

2. Făcându-se drept aceea gâlceavă și price nu puțină lui Pavel și Varnavei, către ei rânduiră să se suie Pavel și Varnava și alții oarecarii dintru ei către apostoli și bătrâni la Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.

Fapt. Ap. 11, 30.

3. Deci aceștea, trimițându-se mai înainte de către adunare, trecea Finica și Samaria, povestind întoarcerea limbilor și făcea bucurie mare la toți frații.

4. Și, mergând la Ierusalim, s’au priimit de adunare și de apostoli și de cei bătrâni și au vestit câte Dumnezeu au făcut cu ei.

Fapt. Ap. 14, 27.

5. Și s’au sculat oarecarii dintru cei din eresul fariseilor, crezuți fiind, zicând că trebuie să obrezuiască pre ei și să poruncească să păzească legea lui Moisi.

6. Și s’au adunat apostolii și cei bătrâni a vedea pentru cuvântul acesta.

7. Și multă întrebare făcându-să, sculându-să Petr, zise către ei: „Bărbați frați, voi știți că din zilele ceale vechi, Dumnezeu întru noi au ales pre rostul meu să auză limbile cuvântul Evangheliei și să crează.

Fapt. Ap. 11, 18.

8. Și cel cunoscătoriu de inimi, Dumnezeu, mărturisi lor, dând lor Duhul cel Sfânt, ca și noao.

9. Și nemică n’au osebit dintru mijlocul nostru și al lor, cu credința curățând inimile lor.

Fapt. Ap. 10, 34.

10. Acum dară ce ispitiți pre Dumnezeu, să puneți jug preste cerbicea ucenicilor, carele nici părinții noștri, nici noi am putut să purtăm?

Mat. 23, 4.

11. Ce pre darul Domnului, lui Iisus Hristos, creadem să ne mântuim, în ce chip și aceia“.

Efes. 2, 4, 8.

12. Și tăcu toată mulțimea și auziia de Pavel și de Varnava povestind câte au făcut Dumnezeu seamne și minuni întru limbi pre ei.

Fapt. Ap. 11, 18.

13. Și, deaca au tăcut ei, răspunsă Iacov, zicând: „Bărbați frați, ascultați-mă!

14. Simeon au povestit precum întâiu Dumnezeu au socotit să ia dentru limbi nărod pre numele lui.

Fapt. Ap. 10, 44.

15. Și cu aceasta să tocmesc cuvintele prorocilor, după cum e scris:

16. ‘După aceasta mă voi înturna și voi zidi cortul lui David cel căzut și ceale săpate ale lui le voi zidi și voi îndirepta pre el.

Amos 9, 11.

17. Ca să cearce cei rămași ai oamenilor pre Domnul și toate limbile preste carii s’au chemat numele mieu preste ei –zice Domnul– cea ce face aceastea toate.

18. Cunoscute den veaci sânt la Dumnezeu toate lucrurile lui’.

19. Pentru aceaea eu judec ca să nu dodeiț pre ceia ce de la limbi să întorc spre Dumnezeu.

20. Ce să trimitet la ei ca să ferească de pângăriciunile idolilor și de curvie și de sugrumat și de sânge.

Preoția 3, 17.

21. Pentru că Moisi den neamurile ceale vechi pren cetăți pre cei ce-l strigă pre el are întru adunări, preste toată sâmbăta cetindu-se“.

Fapt. Ap. 13, 15.

22. Atuncea s’au părut apostolilor și bătrânilor, împreună cu toată adunarea, alegând oameni dentru ei să trimiță la Antiohia, împreună cu Pavel și cu Varnava, pre Iuda, pre cea ce să cheamă Varsava, și pre Sila, bărbați ce povățuia întru frați.

23. Scriind pren mâinile lor aceastea: „Apostolii și bătrânii și frații celor de la Antiohia și Siria și Chilichia frați, celor dentru limbi să să bucure.

24. De vream ce am auzit că oarecarii dentru voi, ieșind, au turburat pre voi cu cuvinte, netocmind sufletele voastre, zicând să vă obrezuiți și a păzi leagea, căroră nu am poruncit,

Fapt. Ap. 20, 30; Gal. 1, 7.

25. Părutu-s’au noao, făcându-ne împreună, alegând oameni, să trimitem cătră voi, împreună cu cei iubiți ai noștri Varnava și Pavel,

26. Cu oameni carii au dat sufletele lor pentru numele Domnului Iisus Hristos.

27. Trimis’am dară pre Iuda și pre Sila și pre ei, pren cuvânt, poruncind aceasteaș.

28. Pentru că s’au părut Svântului Duh și noao nemică mai mult să să puie preste voi greutate, afară dentru ceale de treabă aceastea:

29. Să vă feriți de ceale jârtvuite la idoli și de sânge și de sugrumat și de curvie, den carele păzind pre voi, bine veți face. Fiți sănătoși“.

30. Deci aceștea slobozindu-se, veniră la Antiohia și, adunând mulțimea, au dat cartea.

31. Și citind s’au bucurat spre mângâiare.

Fapt. Ap. 13, 48.

32. Și Iuda și Sila, și ei proroci fiind, pren cuvânt mult au mângâiat pre frați și i-au întemeiat.

Fapt. Ap. 11, 27 și 13, 1.

33. Și făcând vreamă, s’au slobozit cu pace de la frați către apostoli.

34. Și să păru Silii să rămâie acolo.

35. Iară Pavel și Varnava zăbăviia în Antiohia, învățând și binevestind, împreună și cu alții mulți, cuvântul Domnului.

36. Iară după câteva zile zise Pavel către Varnava: „Întorcându-ne dară să socotim pre frații noștri, pren toată cetatea, întru carii am vestit cuvântul Domnului, cum să află“.

37. Iară Varnava au sfătuit să ia împreună pre Ioan, ce să cheamă Marco.

38. Iară Pavel să ruga pre ceta ce s’au osebit de la ei de la Pamfilia și nevenind împreună cu ei la lucru să nu-l ia pre el împreună.

Fapt. Ap. 13, 13.

39. Făcutu-s’au drept aceaea împăricheare, cât s’au despărțit ei dentru eiși, și Varnava, luând pre Marco, să fie mers pre mare la Chipros.

40. Iară Pavel, alegând pre Sila, s’au dus, dându-se cu darul lui Dumnezeu de către frați.

41. Și trecea pren Siria și pren Chilichia, întărind besearecile.

CAP 16

Pavel în Macedonia. Propoveduirea, minunile și suferințele lui.

1. Și sosi la Dervi și Listra, și, iată un ucenic oarecarele era acolo, pre nume Timotheiu, fecior unii muieri jidovce credincioasă, iară tatăl lui, elin,

Fapt. Ap. 19, 22.

2. Carele să mărturisiia den cei den Listra și Iconie frați.

Fapt. Ap. 6, 3 și 10, 22.

3. Pre acesta vru Pavel împreună cu el să iasă și, luându-l, îl obrezui pre el pentru jidovii ceia ce era în locurile acealea, pentru că știia toți pre tatăl

lui că elin era.

4. Și deaca mergea pren cetăți, le da învățătură lor să păzească poruncile ceale rânduite de apostoli și de bătrânii cei den Ierusalim.

5. Deci besearecile să întăria cu credința și prisosiia cu numărul în toate zilele.

6. Și trecând Frighia și țara galateanilor, oprindu-ne de Svântul Duh a grăi cuvântul în Asia.

Fapt. Ap. 18, 23.

7. Venind spre Misia, ispitia a mearge spre Vithinia și n'au lăsat pre ei Duhul.

8. Și trecând Misia, s'au pogorât la Troada.

Fapt. Ap. 20, 6; 2 Cor. 2, 12; 2 Tim. 4, 13.

9. Și videnie pren noapte s'au arătat lui Pavel: bărbat oarecarele machidonean era stând, rugându-l pre el și zicând: „Trecând la Machidonia, ajută-ne noao!”

10. Și deaca au văzut vedearea, îndată am cercat să ieșim la Machidonia, socotind că ne cheamă pre noi Domnul să-i binevestim pre ei.

11. Sculându-ne, drept aceea, de la Troada, am mersu drept la Samothrachi, și a doao zi, la Neapoli.

12. Și de acolo la Filippi, care iaste întâia părții Machidoniei cetate, Colonia. Și eram într'această cetate zăbovind zile câteva.

13. Și în ziua sâmbetelor am ieșit afară den cetate, lângă un râu, unde să socotiia rugăciune a fi și, șazănd, grăiam muierilor celor ce să adunasă.

14. Și oarecare muiare pre nume Lidia, carea vindea pânze roșii, den cetatea thiatirilor, cinstind pre Dumnezău, auziia, căriia Domnul au deșchis inima a lua aminte ceale ce să grăia de Pavel.

15. Și deaca să boteză și casa ei, rugatu-s'au zicând: „De m'ați ales a fi credincioasă Domnului, întrându în casa mea, mâneți!” Și ne-au silit pre noi.

16. Și fu mergând noi la rugă, oarecare slujnică având duh pitliv ne timpină pre noi, carea lucru mult da stăpânilor ei vrăjind.

1 Împ. 28, 7.

17. Aceasta urmând lui Pavel și noao, strigă, zicând: „Aceștea oameni robii lui Dumnezău Celui Înalt sântu, carii vestescu noao cale de mântuire”.

Marc. 1, 24, 31.

18. Și aceasta făcea în multe zile și, durându-se Pavel și întorcându-să cu duhul, zise: „Poruncescu ție întru numele lui Iisus Hristos să ieși

dentr'însa!“ Şi ieşi într'acel ceas.

Marc. 16, 17.

19. Şi văzând stăpânii ei că au ieşit nădejdea lucrului lor, apucând pre Pavel şi pre Sila, i-au tras la târgu la boiari

20. Şi, aducându-i pre ei la voivod, ziseră: „Aceşti oameni turbură noao cetatea, jidovi fiind,

Fapt. Ap. 17, 6.

21. Şi ne vestescu obiceiaie carele nu-s slobode noao să le priimim, nici să le facem, râmleani fiind“.

22. Şi să rădică împreună gloata asupra lor şi diregătorii, rumpându-le hainele lor, porunciră să-i bată.

2 Cor. 11, 25; Filip. 1, 30; 1 Salon. 2, 2.

23. Şi multe bătăi dându-le lor, îi puseră în temniţă, poruncind temniceariului cu grije să-i păzască pre ei;

24. Carele poruncă ca aceasta luând, i-au pus pre ei la cea mai denlăuntru temniţă, şi picioarele lor le-au băgat în gros.

25. Iară spre amiazănoapte, Pavel şi Sila, rugându-să, lăuda pre Dumnezeu şi asculta pre ei cei legaţi.

Fapt. Ap. 4, 31; 5, 41.

26. Şi fără veaste cutremur s'au făcut mare, cât s'au clătit temeaiele temniţii; şi să deşchiseră îndată uşăle toate, şi ale tuturor legături s'au slobozit.

27. Şi deşteptându-se temniceariul şi văzând deşchise uşăle temniţii, zmulgând sabia, vrea pre sine să să omoară, gândind că au fugit cei legaţi.

28. Şi strigă cu glas mare Pavel, zicând: „Nemica rău să nu-ţi faci ție pentru că toţi sântem aicea!“

29. Şi cerşând lumină, sări înlăuntru şi tremurând căzu la Pavel şi la Sila.

30. Şi, scoţând pre ei afară, zise: „Domnilor, ce trebuie ca să fac eu ca să mă mântuiesc?“

31. Iară ei ziseră: „Crede în Domnul Iisus Hristos şi te vei mântui tu şi casa ta“.

Ioan 3, 16.

32. Şi au grăit lui cuvântul Domnului şi tuturor celor den casa lui.

33. Şi luând pre ei într'acela ceas de noapte, îi spală de rane şi să boteză el şi cei ai lui, toţi îndată.

34. Şi scoţând pre ei la casa lui, puse masă şi să bucurară cu toată casa, crezând în Dumnezeu.

Luca 5, 29.

35. Și, făcându-se zio, trimiseră diregătorii pre purtătorii de toiage, zicând: „Slobozi pre oamenii aceia“.

36. Și spuse temniceariul cuvintele aceastea cătră Pavel, că „Au trimis diregătorii ca să vă sloboziți; acum dară ieșind păsați cu pace“.

37. Iară Pavel zise cătră ei: „Bătând pre noi fățiș fără de judecată, oameni râmleani fiind, și ne-au pus în temniță; și acum pre ascuns ne scot? Că nu iaste așa, ce să vie ei să ne scoată“.

38. Și vestiră diregătorilor purtătorii de toiage graiurile aceastea și să temură auzind că râmleani sânt.

39. Și, mergând, s’au rugat lor și, scoțându-i, să ruga să iasă den cetate.

Mat. 8, 34.

40. Și, ieșind den temniță, întrară la Lidia și, văzând pre frați, rugară pre ei și ieșiră.

CAP 17

Turburarea din Solon din pricina propoveduirii lui Pavel. El trece în Verria și apoi în Athina. Cuvântarea lui Pavel înaintea Ariopagului.

1. Și trecând Amfiponi și Apolonia, veniră la Solon, unde era adunarea jidovilor.

1 Solon. 2, 2.

2. Și, după obiceiul lui Pavel, au întrat la ei și în trei sâmbete să întreba cu ei den Scripturi,

3. Deșchizând și arătându-le că Hristos trebuia să pătimească și să învie den morți și cum „Acesta iaste Hristos Iisus, carele eu vestesc voao“.

Luca 24, 27, 45.

4. Și oarecarii dentru ei s’au plecat și s’au însoțit cu Pavel și cu Sila, și den elinii cei ce credea, multă mulțime și, den muierile ceale de frunte, nu puține.

5. Și, pizmuind judecării, cei ce nu asculta și, luând lângă sine den cei proști pre oarecarii oameni răi și făcând gloată, turbura cetatea și, mergând la casa lui Iason, îi căuta să-i scoată la norod.

Râm. 16, 21.

6. Și, neaflându-i pre ei, trăgea pre Iason și pre oarecarii den frați la cei mai mari ai cetății, strigând că ceia ce lumea au amestecat, aceștea și aicea

încă au venit,

Fapt. Ap. 16, 20.

7. Pre carii i-au priimit Iason, și aceștea toți împotriva poruncilor lui Chesariu fac, zicând să fie alt împărat Iisus“.

Luca 23, 2.

8. Și turburără gloata și pre mai marii cetății, auzând aceastea.

9. Și, luând de chelșug de la Iason și de la ceialalți, au slobozit pre ei.

10. Și frații îndată noaptea au trimis pre Pavel și pre Sila la Verria, carii, mergând la adunarea jidovilor, s’au dus.

11. Și aceștea era mai den bună rudă, den cei den Solon carii au priimit cuvântul cu toată osârdia, în toate zilele cercetând Scripturile, de sânt aceastea așa.

Iez. 34, 12; Luca 16, 29; Ioan 5, 39.

12. Mulți dară dentru ei au crezut și den muierile ceale eline, ceale de folos, și den bărbați nu puțini.

13. Și deaca înțeleaseră jidovii cei den Solon că și în Verria să vestească de Pavel cuvântul lui Dumnezeu, veniră și acolo, turburând gloatele.

14. Și îndată atuncea pre Pavel l-au trimis frații să meargă spre mare și rămasără Sila și Timotheiu acolo.

Fac. 16, 1.

15. Iară ceia ce grijiia pre Pavel adusără pre el până la Anthina și, luând porunci cătră Sila și Timotheiu ca cum mai curând să vie cătră el, ieșiră.

16. Iară în Athina așteptându-i pre ei Pavel, să întărâta duhul lui întru el, văzând cetatea plină de idoli.

1 Solon. 3, 1.

17. Să întreba, drept aceaea, în adunare cu jidovii și cu cei ce credea și în târg în toate zilele cătră cei ce să prilejiia.

18. Iară oarecarii den epicurii și den stoici filosofi să priciră cu el, și unii zicea: „Oare ce va acest sămănătoriu de cuvinte a zice?“ Iară alții: „De streini draci să pare vestitoriu a fi, căci pre Iisus și înviarea lui binevestiia“.

1 Cor. 4, 12.

19. Și, prinzându-l pre el la Arionpagon, îl aduseră, zicând: „Putem a înțelege ce iaste această noao învățătură carea de tine să grăiaște?“

20. Pentru că oarece strein bagi în auzurile noastre, vreare-am, drept aceaea, a ști ce vor să fie aceastea“.

21. Iară athineii toți și streinii cei ce veniia la nemică alta îș pierdea vreamea, fără numai a zice câte ceva și a auzi mai nou.

22. Și stând Pavel în mijlocul Ariopagului, zise: „Bărbați athinei, întru toate mai temători de Dumnezeu pre voi văz.

23. Pentru că, trecând și privind închinăciunile voastre, aflaiu și capiște întru carele era scris ‘Neconoscutului Dumnezeu’; pre carele dară, neconoscându-l, cinstiți cu închinăciunea, pre Acesta eu vestesc voao.

24. Dumnezeu, cela ce au făcut lumea și toate câte sânt întru ea, Acesta ceriului și pământului Domnu fiind, nu întru făcute de mână beseareci lăcuiaște,

Fapt. Ap. 7, 48.

25. Nici de mâni de oameni să slujaște, nefiind lipsit de ceva, acesta dând tuturor viață și răsuflare întru tot.

26. Și au făcut dentr’un sânge toată limba oamenilor, a lăcui preste toată fața pământului, rânduind mai denainte obiciuite vremi și punerile hotarălor lăcuirii lor,

27. A cerca pre Domnul de-l vor putea să-l pipăie pre el și să-l afle, și încă nu departe de la fieștecările dentru noi fiind.

Is. 55, 6.

28. Pentru că în el trăim și ne mutăm și sântem după cum oarecarii dentru ai voștri făcători ziseră: ‘Pentru că și dentr’al Cestuia neam sântem’.

29. Rudă dară fiind lui Dumnezeu, nu sântem datori a gândi la aur au la argint au la piatră cu cioplitură de merșteșug și gândului omului dumnezăirea a fi aseamenea.

Is. 46, 5.

30. Deci anii neconoștinții părăsind Dumnezeu, acum poruncește oamenilor tuturor, pretutindenea, să să pocăiască.

Fapt. Ap. 14, 16; Luca 24, 47.

31. Pentru căci au pus zi întru carea va să judece lumea cu dreptate întru Bărbatul carele au rânduit, credința dând tuturor, înviind pre el den morți“.

Râm. 14, 10; Fapt. Ap. 3, 15.

32. Și auzind înviare de morți, unii batjocoriia, alții au zis: „Auzi-vom iarăș pre tine pentru aceasta“.

1 Cor. 1, 23.

33. Și așa Pavel ieși den mijlocul lor.

34. Iară oarecarii bărbați, lipindu-se de el, au crezut, întru carii și Dionisie Areopaghitul și o muiare, pre nume Damaris, și alții împreună cu ei.

CAP 18

Pavel în Corint. Achila și Prischila. Cuvântarea lui Pavel. Crispu mai marele sinagogei vine la credință cu toată casa lui. Vederea lui Pavel.

Proconsulul Galion. Apollos, bărbat cuvântătoriu și credincios.

1. Iară după aceasta, despărțându-se Pavel den Athina, veni la Corinthu.

2. Și aflând pre oarecare jidov, pre nume Achila, de la Marea Neagră de neam, fiind venit de curând de la Italia, și pre Prischila, muiarea lui, pentru că au fost poruncit Clavdie să să desparță toți jidovii de la Râm, au venit la ei.

Râm. 16, 3.

3. Și pentru că era de un fealiu de meșteri, rămânea lângă ei și lucra, pentru că era făcători de corturi la merșteșug.

1 Cor. 4, 12.

4. Și să priciia în adunare în toată sâmbăta și îndemna pre jidovi și pre elini.

5. Și deaca să pogorâră de la Machidonia, Sila și Timotheiu să cuprinsease cu duhul, Pavel mărturisind jidovilor pre Hristos Iisus.

Fapt. Ap. 17, 14, 15.

6. Și stând ei împotrivă-i și hulind, scuturând hainele, zise cătră ei: „Sângele vostru asupra capului vostru! Curat eu; de acum la limbi mă voi duce“.

Fapt. Ap. 13, 51; Mat. 10, 14.

7. Și mutându-se de acolo, veni la casa oarecui pre nume Iustos, ce credea în Dumnezeu, căruia casa era alătura cu adunarea.

8. Iară Crispu, mai marele adunării, au crezut în Domnul, împreună cu toată casa lui, și mulți den corintheani auzând, credea și să boteza.

9. Și zise Domnul în vederea nopții lui Pavel: „Nu te teame, ce grăiaște și să nu taci.

1 Cor. 2, 4.

10. Că eu sânt cu tine și nimenea nu să va ispiti asupra ta, ca să-ți faci rău; pentru că norod mult iaste mie în cetatea aceasta“.

Is. 41, 10; Ioan 10, 16.

11. Și șazu un an și 6 luni, învățând întru ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și Galion, având diregătoria la Ahaia, să rădicară toți deodată jidovii la Pavel și-l aduseră pre el la divan,

13. Zicând că, afară den leage, acesta îndeamnă pre oameni să să închine lui Dumnezeu.

14. Și vrând Pavel să deschiză gura, zise Galion cătră jidovi: „De ar fi dară vreo nedireptate sau hâtrie vicleană, o, jidovilor, după socoteală aş îngădui voao.

15. Iară de iaste cercare pentru cuvânt şi pentru nume şi pentru leagea cea după cumu e la voi, vedea-veţi voi, pentru că judecătoriu acestora nu voi să fiu“.

Mat. 27, 24; Ioan 18, 31.

16. Și goni pre ei de la divan.

17. Și apucând toţi elinii pre Sosthen, mai marele adunării, îl bătea înaintea divanului; şi nimica de aceastea lui Galion era grije.

1 Cor. 1, 1.

18. Iară Pavel, încă mai îngăduind zile câteva, despărţindu-să de fraţi, mearse pre apă la Siria, şi împreună cu el Prischila şi Achila, tunzându-şi capul în Chehrees, pentru că avea rugă.

Fapt. Ap. 21, 24; Num. 6, 9, 18.

19. Și sosi la Efes şi pre aceia lăsă acolo, iară el, întrând în adunări, să prici cu jidovii.

20. Și rugându-l ei ca să rămâie la dânşii mai multă vreme, nu pristăni,

21. Ce să despărţi de ei, zicând: „Cuvine-se cu tot adevărul ca eu praznicul cela ce vine să-l facu la Ierusalim; şi iară mă voi învârteji cătră voi, Dumnezeu vrând“. Și purcease de la Efes.

1 Cor. 4, 19; Evr. 6, 3; Iac. 4, 15.

22. Și pogorând în Chesaria, suindu-să şi închinându-să besearicii, pogorî la Antiohia

23. Și, făcând vreamă câtăva, trecând pre rând a galateanilor țară şi Frighia, întărind pre toţi ucenicii.

24. Iară un jidov oarecarele, Apollos pre nume, alexandrean de rudă, bărbat cuvântătoriu, sosi la Efes, tare fiind întru Scripturi.

1 Cor. 1, 12.

25. Acesta era învăţat calea Domnului şi, fierbântându-să cu duhul, grăia şi învăţa pre amăruntul ceale pentru Domnul, ştiind numai botezul lui Ioan,

26. Și acesta începu făţiş a grăi întru adunare şi, auzind pentru el Achila şi Prischila, îl apucară pre el şi mai chiar la el au arătat calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând el să treacă la Ahaia, poruncind fraţii, scrisără ucenicilor să-l priimească pre el, carele mergând ajutorii mult celora ce crezuse, pren dar.

28. Pentru că vârtos cu jidovii să priciia de față arătând pren Scrisori a fi Hristos Iisus.

Fapt. Ap. 9, 22.

CAP 19

Pavel propoveduiaște în Efes, botează și săvârșeaște multe vindecări minunate. Dimitrie zlătariul ridică nărodul asupra lui Pavel.

1. Și fu, când Apollos era în Corinth, Pavel, trecând ceale de mai sus părț, să fie venit la Efes și, aflând pre oarecarii ucenici,

Fapt. Ap. 18, 19, 24.

2. Zise cătră ei: „Au luat-aț Duh Sfânt, crezând?“ Iară ei ziseră cătră el: „Ba nici de și iaste Duh Sfânt am auzit“.

Fapt. Ap. 10, 44; Ioan 7, 39.

3. Și zise cătră ei: „Dară în ce v’ăț botezat?“ Și ei ziseră: „În botezul lui Ioan“.

4. Și zise Pavel: „Ioan au botezat botez de pocăință nărodului, zicând la cela ce vine după el ca să crează, adecă în Hristos Iisus“.

Mat. 3, 11.

5. Și auzind, s’au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Și, puind preste ei Pavel mânil, veni Duhul cel Svânt preste ei, și grăiia cu limbi și prorocia.

Fapt. Ap. 6, 6 și 2, 4.

7. Și era toț bărbații ca vro doisprăzeace.

8. Și, întrând în adunare, de față grăiia, în trei luni pricindu-se și adevérind ceale de împărăția lui Dumnezeu.

Fapt. Ap. 14, 3.

9. Și deaca unii tânjiia și nu asculta, grăind de rău calea înaintea mulțimei, despărțindu-se de la ei, osebi pre ucenici, în toate zilele pricindu-se, în școala unui Tiran.

10. Și aceasta să făcu întru ani doi, cât toți ceia ce lăcuiesc în Asia, auzind cuvântul Domnului Iisus, și jidovi și elini.

11. Și puteri nu mici făcea Dumnezeu pren mânil lui Pavel,

12. Cât și asupra celora ce boliia să aducea de la față lui măhrămi au ștergătoare și să depărta de la ei boalele, și duhurile ceale reale ieșiia de la ei.

13. Și să ispitiră oarecarii den jidovii cei ce umbla împrejur jurători a numi preste ceia ce au duhurile ceale reale, numele Domnului Iisus, zicând: „Jurăm pre voi pre Iisus, pre carele Pavel mărturiseaște!“

14. Și era oarecarii fiii lui Scheva, jidovului arhiereului, șapte, care făcea aceasta.

15. Și răspunzând, duhul acel rău, zise: „Pre Iisus știu și pre Pavel știu, dară voi carii sântet?“

16. Și sărind preste ei omul întru carele era duhul cel rău și biruind pre ei, să întări asupra lor, cât goli și răniți fugiră den casa aceea.

17. Și aceasta fu știută la toți jidovii și elinii ceia ce lăcuia Efesul și căzu frică preste toți preste ei și să măria numele Domnului Iisus.

Fapt. Ap. 5, 5, 11.

18. Și mulți dentru ceia ce crezuse venia ispoveduindu-se și vestind lucrurile lor.

19. Și mulți den ceia ce făcuse iscodirile, aducând cărțile, le ardea înaintea tuturor; și socotiră prețurile lor și aflară de argint cincizeci de mii.

20. Așa cu tărie cuvântul Domnului creștea și să întăria.

Fapt. Ap. 6, 7; 12, 24.

21. Și deaca să umplură aceastea, puse Pavel în duh, trecând Machidonia și Ahaia, să meargă în Ierusalim, zicând: „Și deaca voi fi eu acolo, trebuie și Râmul să-l văz“.

Fapt. Ap. 18, 21 și 20, 22.

22. Și trimițând la Machedonia doi den cei ce-i slujia lui, pre Timotheiu și pre Erast, el îngădui câtăva vreme în Asia.

Râm. 16, 23.

23. Și fu în vremea aceea gâlceavă nu puțină pentru cale.

2 Cor. 1, 8.

24. Pentru că oarecare, pre nume Dimitrie, zlătariu, făcând besereci de argint Artimidei, da lucrătorilor lucru nu puțin;

Fapt. Ap. 16, 16.

25. Pre carii adunând, și pre cei ce era lucrători spre unele ca aceastea, zise: „Bărbaților, știți că dentr’acest lucru sporiul nostru iaste.

26. Și vedeți și auziți că nu numai Efesul, ce mai toată Asia Pavel acesta plecând, mută gloată câtăva, zicând că nu-s dumnezăi cei ce pren mână să fac. Și nu numai această parte a noastră primejduiaște a veni spre ponoslu, ce și besereca cei mari dumnezăoaie, Artimidei, întru nemică să socoti.

27. Și încă va să și surpe mărimea ei, pre carea toată Asia și lumea cinstește închinindu-se“.

28. Și auzând și umplându-se de mânie, striga zicând: „Mare e Artemis a efeseanilor!“

29. Și să umplu cetatea toată de gâlceavă și să porniră cu toți deodată la priveală, hrăpind împreună pre Gaion și pre Arestarhos machedoneanii, soțiile lui Pavel.

2 Cor. 1, 8.

30. Iară Pavel, vrând să între în nărod, nu-l lăsa pre el ucenicii.

31. Și unii și den mai marii Asiei, fiind lui priatini, trimițând la dânsul, îl ruga să nu dea pre sine la priveală.

32. Deci alții altceva striga, pentru că era adunarea turburată și mai mulți nu știa pentru care lucru s’au adunat.

33. Iară den gloată scoaseră înainte pre Alexandru, împingându-l pre el înainte jidovii; iară Alexandru, clătind mâna, vrea să răspundă gloatei.

34. Și cunoscând că jidov iaste, un glas să făcu de cătră toți, ca vro doao ceasuri strigând: „Mare e Artimis a efeseanilor!“

35. Iară, așazănd cărturariul gloata, zise: „Bărbați efeseani, dară care iaste omul acela care nu știe cetatea a efeseanilor că e purtătoare de grija besearecii Artimidei, dumnezăoiei cei mari, și a lui Diopetus?“

36. Deci, neîndoite fiind aceastea, cuvine-se voi să fiț așăzați și nemică cu obrăznicie să nu faceț.

Fapt. Ap. 21, 5.

37. Pentru că aț adus pre bărbații aceștea, nice furi de besearecă (fiind), nici hulind dumnezăoaia voastră.

38. Iară de are Dimitrie, și cei dempreună cu el meșteri, cătră cineva cuvânt, judecători sânt și diregători, facă pâra unul altuia.

39. Iară de pentru altceva cercați, întru cea pre leage adunare să va dezlega.

40. Pentru că grijim să nu să facă pâra de zarvă pentru ziua de astăzi, nici o pricină fiind pentru carea vom putea să dăm seamă de zarva aceasta“.

41. Și aceastea zicând, slobozi adunarea.

CAP 20

Călătoria lui Pavel pren Machidonia și Elada în Asia. El învie pre Evtih în Troada. Dă sfaturi păstorești la Militos preoților den Efes.

1. Iară după ce s'au încetat gâlceava, chemând Pavel pre ucenici și închinându-se lor, ieși să meargă la Machidonia.

1 Tim. 1, 3.

2. Și trecând părțile acealea și mângâind pre ei cu cuvânt mult, veni la Elada.

3. Și făcând luni trei, făcându-se lui vicleșug despre jidovi, vrând să să suie la Siria, îi fu gândul să să întoarcă pren Machidonia.

4. Și mergea împreună cu el până la Asia Sosipatru Verianul și, den soloneani, Aristarhu și Secundu, și Gaie Derveul și Timotheiu, iară de la Asia Tihic și Trofim.

Fapt. Ap. 17, 10; Râm. 16, 21, 23; Efes. 6, 21; 2 Tim. 4, 20.

5. Aceștea, apropiindu-se, aștepta pre noi în Troada.

6. Iară noi am mers pre apă, după zilele Azimelor, de la Filipi și am venit cătră ei la Troada până în 5 zile, unde am zăbovit zile șapte.

Ieș. 12, 15.

7. Iară într'una den sâmbete, adunați fiind ucenicii a frânge pâinea, Pavel să priciia cu ei, vrând să iasă a doua zi, și îndelungă cuvântul până la amiazănoapte.

Fapt. Ap. 2, 42, 46.

8. Și era făclii câteva în foișorul unde era adunați.

9. Iară șazănd oarecarele tinerel, pre nume Evtih, la fereastră, împreunându-se cu adânc somn, povestind lui Pavel în multă vreme, biruindu-se de somn, căzu den a treia strașină jos și să rădică mort.

10. Și pogorându-se Pavel, căzu preste el și îmbrățeșându-l zise: „Nu vă turburați, pentru că sufletul lui întru el iaste“.

11. Și suindu-se și frângând pâinea și gustând și oarecate vorovind până la zio, așa au ieșit.

12. Și aduseră pre copil viu și s'au mângâiat nu puțin.

13. Iară noi, venind la corabie, am mers la Asso, de acolo vrând ca să luom pre Pavel, pentru că așa era rânduit, vrând el să meargă pedestru.

14. Și deaca s'au împreunat cu noi la Asson, luându-l pre el, am venit la Mitelini.

15. Și de acolo mergând a doua zi, am sosit împotriva Hiului și în ceaialtă zi ne-am apropiat la Samos și, mâind în Troghilie, a doua zi am venit la Militos.

16. Pentru că socotiia Pavel să treacă pre lângă Efes ca să nu se facă lui zăbavă de vreme în Asia, pentru că sârguia, de va fi cu puțință lui, în ziua

Rusaliilor să fie în Ierusalim.

Fapt. Ap. 19, 21.

17. Și de la Militos trimițând la Efes, au chemat pre cei bătrâni ai besearecii.

18. Și, deaca au venit cătră el, zise cătră ei: „Voi știți den ziua dentâiu dentru carea am întrat în Asia cum împreună cu voi în toată vremea fuii,

19. Slujiți Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și dodeiale de cealea ce s’au întâmplat mie întru vicleniile jidovilor,

20. Cum nemică n’am ferit dentru ceale de folos ca să nu vestesc voao și să vă învăț pre voi și în nărod și pren case,

21. Mărturisind jidovilor și elinilor pocăința cea cătră Dumnezău și credința cea despre Domnul vostru Iisus Hristos.

Luca 24, 47.

22. Și iată, eu acum, legat fiind cu Duhul, merg în Ierusalim, cealea ce întru el mi să vor întâmpina mie neștiind,

23. Fără numai că Duhul cel Svânt pren cetăți mărturiseaște, zicând că legături pre mine și necazuri mă așteaptă.

Fapt. Ap. 21, 4.

24. Ce nici de una samă nu bag, nici am sufletul mieu cinstit la mine, ca cum a plini calea mea cu bucurie și slujba carea am luat de la Domnul, a mărturisi Evanghelia darului lui Dumnezău.

Fapt. Ap. 21, 13.

25. Și iată, eu acum știu că nu veț mai vedea fața mea voi toți, întru care am petrecut mărturisind împărăția lui Dumnezău.

26. Pentru aceaea, mărturisescu-mă voao în ziua de astăzi că curatu-s eu de sângele tuturor.

Fapt. Ap. 18, 6.

27. Pentru că nu m’am ferit ca să nu vă vestescu voao tot sfatul lui Dumnezău.

28. Luați drept aceaea aminte și voao și la toată turma întru carea pre voi Duhul cel Svânt v’au pus socotitori, ca să pașteți Beseareca lui Dumnezău, carea o au câștigat pren sângele lui.

1 Petr. 5, 2.

29. Pentru că eu știu aceasta, că vor întra după venirea mea lupi grei întru voi, necruțând turma.

30. Și dentru voi sânguri scula-se-vor bărbaț grăind îndărătnicie, ca să tragă pre ucenici după dânșii.

31. Pentru aceea, privegheați, aducându-vă aminte că în trei ani noaptea și ziua n'am încetat cu lacrimi învățând pre fieștecarele câte unul den voi.

Evr. 13, 17.

32. Și acum vă las pre voi, fraților, la Dumnezeu și la cuvântul darului lui, cela ce poate zidi deasupra și a da voao moștenire întru cei sfințiți toți.

Fapt. Ap. 14, 3.

33. De argint, au de aur, au de îmbrăcăminte, nici de una n'am pohtit.

34. Iară voi știți că treabelor meale și celora ce sânt cu mine au slujit mânilor aceastea.

Fapt. Ap. 18, 3.

35. Toate le-am arătat voao, că așa ostenind, trebuie a ajutori celor bolnavi și a pomeni cuvintele Domnului Iisus, că el au zis: 'Fericit iaste a da mai mult decât a lua'".

36. Și aceastea zicând, puind genuchile lui, împreună cu toți cu ei au făcut rugă.

Fapt. Ap. 21, 5, 38.

37. Și câtăva plânsoare fu cătră toți și, căzând pre grumazii lui Pavel, îl săruta pre el,

38. Dorindu mai vârtos de cuvântul carele au fost zis, că nu vor mai vedea obrazul lui. Și-l petrecea pre el la corabie.

CAP 21

Călătoria lui Pavel la Chesaria Palestinei. Agav îi prorocește ce are să sufere în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacov. Jidovii să rădică asupra lui în Ierusalim; el e scăpat de căpitanul polcului.

1. Și, după ce fu a purceade noi, osebindu-ne de la ei, mergând drept, venit-am la Con, și a doao zi la Rodos, și de acolo la Patara.

2. Și aflând vas trecând la Finichi, întrând în el, am purces.

3. Și ivindu-ne la Chipros și lăsându-l pre el în stânga, mergeam la Siria și ne-am pogorât la Tiros, pentru că acolo era corabia descărcând povara.

4. Și aflând ucenici, am rămas acolo zile șapte, carii lui Pavel zicea pren Duh să nu să suie la Ierusalim.

Fapt. Ap. 20, 23.

5. Și, când fu noao a isprăvi zilele, ieșind, mergeam, petrecându-ne pre noi toți împreună cu muieri și copii până afară den cetate; și, puind

genuchele pre țarmure, am făcut rugăciune.

Fapt. Ap. 20, 36.

6. Și, sărutându-ne unul pre alalt, am intrat în corabie, iară aceia s'au întorsu acasă-și.

7. Iară noi, calea săvârșind, de la Tiros am sosit la Ptolimaida și, sărutând pre frați, am îngăduit o zi lângă ei.

8. Iară a doao zi, ieșind cei ce era cu Pavel, au venit la Chesaria și, intrând în casa lui Filip evanghelistului, fiind den cei șapte, am mas la el.

Fapt. Ap. 6, 8, 9. Ioil 2, 25.

9. Și la acesta era feate fecioare patru, prorocind.

10. Și, șazănd noi zile mai multe, să pogorî oarecarele de la Iudea proroc, pre nume Agav.

Fapt. Ap. 11, 28.

11. Și, venind cătră noi și luând brâul lui Pavel și legându-i mânil și picioarele, zise: „Aceasta zice Duhul cel Sfânt: pre bărbatul al căruia iaste brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim jidovii și-l vor da pre mânil limbilor“.

12. Și deaca am auzit aceastea, îl rugam și noi și cei de loc ca să nu să suie el în Ierusalim.

13. Și răspunsă Pavel: „Ce faceți de plângeți și-m zdrobiți inima? Că eu nu numai să mă legu, ce și a muri în Ierusalim gata sânt, pentru numele Domnului Iisus“.

Râm. 8, 36.

14. Și, neascultând el, am încetat, zicând: „Voia Domnului să să facă!“

Luca 22, 42.

15. Iară după zilele aceastea, gătindu-ne, ne suiam în Ierusalim.

16. Și veniră împreună și den ucenicii de la Chesaria împreună cu noi, aducând la carele ne vom sălășlui, la Mnason oarecarele, chiprean, vechiu ucenic.

17. Și sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au priimit pre noi frații.

18. Iară a doao zi întră Pavel împreună cu noi cătră Iacov și toți bătrânii veniră.

19. Și sărutând pre ei, povestiia câte una pre amăruntul carele au făcut Dumnezău întru limbi pren slujba lui.

Fapt. Ap. 20, 24.

20. Și ei auzând, măriia pre Domnul, și ziseră lui: „Vezi, frate, câte zeci de mii sânt den jidovii care au crezut și toți râvnitori legii sânt.

21. Și au înțeles pentru tine, că despărțire înveți de la Moisi pre cei den toate limbile jidovi, zicând ca să nu obrezuiască ei fiii lor, nici după obiceiaie a umbla.

22. Deci ce iaste? Cu adevărat trebuie mulțime să să adune, pentru că vor auzi că ai venit.

23. Deci aceastea fă, care ție zicem: Sânt la noi bărbați patru, rugăciune având întru sine;

24. Pre aceștea luând, curățește-te împreună cu ei, și cheltuiaște cu ei ca să să rază pre cap; și vor cunoaște toți că de ceale ce au înțeles pentru tine nemică nu iaste, ce mergi și tu leagea păzind.

Fapt. Ap. 18, 18. Num. 6, 21.

25. Iară pentru limbile carele au crezut, noi am trimis socotind nemică ca aceasta să păzască ei, fără numai să să ferească ei de jârtva idolilor, și de sânge, și de sugrumat, și de curvie“.

Fapt. Ap. 15, 20, 29.

26. Atuncea Pavel, luând pre bărbați, întru a doua zi cu ei împreună curățându-se, intra în besearecă vestind plinirea zilelor curățirei, până unde s’au dus pentru fieștecarele dentru ei aducerea.

Num. 6, 13 sq.

27. Și, deaca era a să plini ceale șapte zile, cei de la Asia jidovi, văzând pre el în besearecă, turburară toată gloata și puseră mâinile preste el,

Fapt. Ap. 24, 18.

28. Strigând: „Bărbați israilteani, ajutați! Acesta iaste omul cel ce iaste împotriva nărodului, și a legii, și a locului acestuia, pre toți pretutindinea învățând, și încă și elini au băgat în besearecă și au spurcat sfântul loc acesta“.

Fapt. Ap. 19, 26 și 24, 5.

29. Pentru că văzuse mai nainte pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre carele gândiia că l-au băgat Pavel în besearecă.

Fapt. Ap. 20, 4; 2 Tim. 4, 20.

30. Și s’au pornit cetatea toată și fu alergare de nărod și, apucându-se de Pavel, îl trăgea pre el afară den besearecă și îndată să închiseră ușile.

Fapt. Ap. 26, 21.

31. Și, cercând pre el să-l omoară, să deade știre la căpitanul polcului că tot Ierusalimul s’au turburat;

32. Care dentr’acel ceas luând slujitori și sutași, au alergat asupra lor; iară ei, văzând pre polcovnic și pre slujitori, încetară a bate pre Pavel.

33. Atuncea, apropiindu-se polcovnicul, să apucă de el și porunci să să leage cu doao lanțuri și întreba cine ar fi și ce-au făcut?

Fapt. Ap. 20, 23 și 21, 11.

34. Și alții altceva striga în gloată și, neputând să înțeleagă de ispravă, pentru gâlceavă, porunci să-l ducă pre el la tabără.

35. Și când sosi la scări, să întâmplă a să ținea el de slujitori, pentru sila gloatei;

36. Pentru că urma mulțimea gloatei, strigând: „Rădică-l pre el!”

37. Și, vrând să să bage în tabără, Pavel zise căpitanului: „De iaste slobodie a zice ceva cătră tine?” Iară el zise: „Elineaște știi?”

38. Au doară nu ești tu eghiptineanul cela ce mai nainte de zilele acestea te-ai rădicat și ai scos în pustiiu pre ceale 4000 de bărbați den Chesarii?”

39. Și zise Pavel: „Eu sânt jidov, tarsean al Chilichiei, nu den nesemnată cetate oroșan; și rog pre tine, poruncește-m să grăiesc cătră nărod”.

Fapt. Ap. 9, 11.

40. Și poruncind el, Pavel, stând pre scări, au clătut cu mâna nărodului și multă tăcere făcându-se, striga cu cea jidovească limbă, grăind:

Fapt. Ap. 12, 17 și 13, 16 și 19, 33.

CAP 22

Apărarea lui Pavel. Chemarea sa și trimiterea sa la propoveduire. Ca om râmlean ceare a nu fi bătut.

1. „Bărbați frați și părinți, auziți cea de cătră voi acum a mea răspundere!”

2. Și auzind că cu limba jidovească striga lor, mai mult deaderă tăcere.

3. Și zise: „Eu sânt bărbat jidov, născut fiind în Tarsos a Chilichiei, crescut în cetatea aceasta, lângă picioarele lui Gamaleil, învățat fiind pre amăruntul leagea părintească, râvnitoriu fiind lui Dumnezeu, cum voi toți astăzi sânteți;

Fapt. Ap. 5, 34.

4. Carele aceasta cale am gonit până la moarte, legând și dând la temniță bărbați și muieri,

Fapt. Ap. 9, 2, sq.

5. După cum și arhiereul mărturisește mie și toată bătrânimea, de la carii și cărți luând cătră frați la Damasc, mergeam ca să aduc și pre ceia ce acolo era legați în Ierusalim, ca să să cearte.

6. Și fu mergând eu și apropiindu-mă de Damasc, spre amiază, fără veaste den ceriu au fulgerat lumină câțeva împrejurul meu.

7. Și am căzut la pământ și am auzit glas, zicându-mi: ‘Saul, Saul, ce mă gonești?’

Fapt. Ap. 26, 14, 15.

8. Iară eu am răspuns: ‘Cine ești, Doamne?’ Și zise cătră mine: ‘Eu sânt Iisus Nazoreul, pre carele tu gonești’.

9. Iară ceia ce împreună cu mine era lumina au văzut și înfricoșați fură, iară glasul n’au auzit celuia ce mie grăia.

Fapt. Ap. 9, 7.

10. Și ziș: ‘Ce voi face, Doamne?’ Iară Domnul zise cătră mine: ‘Sculându-te, pasă la Damasc, și acolo să va grăi ție pentru toate carele s’au rânduie ție a le face’.

11. Și, deaca nu vedeam de mărirea luminii aceia, purtându-mă de mână de cei ce era împreună cu mine, veniiu la Damasc.

12. Iară Anania, oarecarele bărbat bun credincios după lege, mărturisindu-se despre toți jidovii cei ce lăcuia,

13. Venind cătră mine și stând, zise mie: ‘Saul frate, caută!’. Și eu într’acela ceas am căutat la el.

14. Iară el zise: ‘Dumnezăul părinților noștri te-au ales pre tine ca să conoști voia lui și să vezi pre cel Dirept și să auzi glas den gura lui.

Gal. 1, 15.

15. Căci vei fi mărturie lui, cătră toți oamenii, de care ai văzut și ai auzit.

Fapt. Ap. 26, 16.

16. Și acum ce zăbovești? Sculându-te, botează-te și spală-ți păcatele tale, chemând numele Domnului!’

17. Și fu mie întorcându-mă în Ierusalim și făcând eu rugă în beserecă, fui întru năucire.

Fapt. Ap. 9, 26.

18. Și văzui pre el, zicând mie: ‘Sânguiaște și ieși degrabă den Ierusalim, pentru căci nu vor priimi mărturia ta pentru mine’.

19. Și eu ziș: ‘Doamne, ei știu că eu eram puind în temniță și bătând la adunări pre ceia ce credea întru tine;

20. Și când să vărsa sângele lui Stefan, mucenicului tău, și eu eram ispravnic și împreună voind la moartea lui, păzind hainele celor ce omorâia pre el’.

21. Și zise cătră mine: ‘Pasă, că eu la limbi departe te trimițu’“.

Fapt. Ap. 9, 15 și 13, 2.

22. Și-l asculta pre el până la acest cuvânt și rădicară glasul lor, zicând: „Rădică-l de la pământ pre unul ca acesta, pentru că nu se cade el să trăiască!“.

Fapt. Ap. 21, 36.

23. Și strigând ei și aruncând hainele și prah aruncând în văzduh,

24. Porunci pre el polcovnicul să-l ducă în tabără, zicând cu bătaie să să cearte el, ca să conoască pentru care vină așa striga asupra lui.

25. Iară deaca-l prea întindea pre el cu curealele, zise Pavel către sutașul cel ce sta: „De e slobod voao a bate om râmlean și nevinovat?“

Fapt. Ap. 16, 37.

26. Și auzând sutașul, mergând, spuse miașului, zicând: „Caută ce vei să faci, pentru că omul acesta râmlean iaste“.

27. Și apropiindu-se, căpitanul zise lui: „Spune-m mie, de ești tu râmlean?“ Și el zise: „Așa“.

28. Și răspunse polcovnicul: „Eu cu multă cheltuială poliția aceasta am câștigat“. Iară Pavel zise: „Iară eu am și născut“.

29. Deci îndată să depărtară de la el ceia ce vrea să-l iscodească și căpitanul s'au spăriat, cunoscând că râmlean iaste și căci legase pre el.

30. Și a doua zi vrând să cunoască adevărul ce să huleaște de jidovi, dezlegă-l pre el den legături și porunci să vie arhieriei și toată adunarea lor și, aducând pre Pavel, îl puse între ei.

CAP 23

Pavel vorovind adunărei iaste bătut preste gură. Răspunsul său către arhieru. Provoacă despărțire în adunare. Vicleșugul jidovilor împotriva lui Pavel dat pre față. Trimiterea lui în Chesaria.

1. Și căutând Pavel la adunare, zise: „Bărbaț fraț, eu cu toată știința bună am petrecut spre Dumnezeu până în ziua aceasta“.

Fapt. Ap. 24, 16.

2. Iară arhieru Anania porunci celor ce sta lângă el să-l bată preste gură.

3. Atuncea Pavel către el zise: „Va să te bată Dumnezeu, păreate spoit; și tu șazi judecându-mă după leage și, călcând leagea, poruncești să mă bată?“

4. Iară ceia ce dvoriia ziseră: „Pre arhieru lui Dumnezeu suduiești?“

5. Și zise Pavel: „N’am știut, fraților, că iaste arhiereu, pentru că scrisu e: ‘Pre biruitoriul nărodului tău să nu-l grăiești de rău!’“

Ieș. 22, 28; 2 Petr. 2, 10; Iuda v. 8.

6. Și cunoscând Pavel că o parte iaste de saduchei și ceealaltă de farisei, strigă în adunare: „Bărbaț fraț, eu fariseu sânt, fecior de fariseu; pentru nădeaajdea și înviarea den morți ei mă judecă!“

Fapt. Ap. 26, 5.

7. Și aceasta el grăind, făcutu-s’au price între farisei și între sadochei și să despărți mulțimea;

8. Pentru că sadocheii zicu că nu iaste înviare, nici înger, nici duh, iară fariseii mărturisescu-le amândoa.

Mat. 22, 23.

9. Și să făcu strigare mare și, sculându-se cărturarii părții fariseilor, să priciia, zicând: „Nici un rău nu aflăm întru omul acesta; iară de au grăit lui duh au înger, să nu ne sfădim cu Dumnezeu“.

Fapt. Ap. 25, 25 și 5, 39.

10. Și multă gâlceavă făcându-se, temându-se căpitanul ca să nu rumpă ei pre Pavel, porunci oștii să să pogoare să-l hrăpească pre el den mijlocul lor și să-l aducă în tabără.

11. Și în noaptea ce veni, stând la el Domnul, zise: „Cutează, Pavele, pentru că, în ce chip ai mărturisit ceale ce sânt de mine în Ierusalim, așa trebuie tu și în Râm să mărturisești“.

Fapt. Ap. 19, 21.

12. Și făcându-se zio, făcând oarecarii den jidovi turburare, să proclețiră pre ei, zicând nici să mănânce, nici să bea, până nu vor ucide pre Pavel.

13. Și era mai mulți de 40 ceia ce jurământul acesta au fost făcut;

14. Carii mergând la arhierei și la bătrâni, ziseră: „Cu procleciune ne-am proclețit pre noi nemică să nu gustăm până nu vom omorî pre Pavel.

15. Acum dară voi arătaț căpitanului, împreună cu adunarea, ca mâine pre el să pogoară cătră voi, ca adecă să cercaț mai pre amăruntul ceale ce sânt pentru el, iară noi, mai nainte de ce să va apropia el, gata sântem să-l omorâm pre el“.

16. Și auzind feciorul surorii lui Pavel vicleșugul, mergând și întrând în tabără, spuse lui Pavel.

17. Și chemând Pavel pre unul den sutași, zise: „Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pentru că are oarece să spuie lui“.

18. Deci cela luând pre dânsul, îl duse la căpitan și zise: „Cel legat Pavel, chemând pre mine, să rugă pentru acest tinerel să-l aduc cătră tine, având oarece a grăi ție“.

19. Și apucându-l de mână căpitanul și depărtându-se deosebi, îl întreba: „Ce iaste carea ai să-m spui mie?“

20. Și zise că „Jidovii s’au vorovit ca să să roage ție ca mâine la adunare să pogori pre Pavel, ca adecă vrând ceva mai pre amăruntul să-l întreabe pre el.

21. Deci tu să nu-i asculți, pentru că pândesc pre el dentru ei bărbați mai mulți de 40, carii s’au proclețit pre ei nice a mânca, nice a bea, până nu vor omorî pre el; și acum gata sânt, așteptând cea de la tine făgăduință“.

22. Deci căpitanul au slobozit pre tinerel, poruncind ca nimăruî să nu spuie că: „Aceastea ai arătat cătră mine“,

23. Și chemând pre doi oarecarii den sutași, zise: „Gătiț doao sute de slujitori, ca să meargă până la Chesaria, și călăreț șaptezeci și fuștași doao sute, den al treilea ceas de noapte.

24. Și dobitoace să aduceț, ca să puie pre Pavel să-l scape cătră Filic domnul“,

25. Scriind carte cuprinzând într’acesta chip:

26. „Clavdia Lisie, celui prea tare domn Filic să să bucure!

27. Pre acesta om, fiind prins de jidovi și vrând să să omoară despre ei, stând cu oaste, l-am scos pre el, înțelegând ca râmlean iaste.

Fapt. Ap. 21, 13; 22, 25.

28. Și vrând să înțeleg vina pentru carea pârâia pre el, îl pogorâiu pre el la adunarea lor;

Fapt. Ap. 22, 30.

29. Pre carele aflaiu pârându-se pentru întrebările legii lor, iară nemică vreadnic de moarte, au de legături, vină având.

30. Și vestindu-se mie cum va să fie vicleșug la bărbatul acesta, despre jidovi, dentru acela ceas am trimis cătră tine, poruncind și pârâșilor să zică ceale despre el înainte-ț. Fii sănătos“.

31. Deci oșteanii, după rânduiala lor, luând pre Pavel, l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iară a doua zi, lăsând pre călăreț să meargă cu el, să întoarseră în tabără;

33. Carii întrând în Chesaria și dând cartea domnului, deaderă și pre Pavel lui.

34. Și cetind domnul și întrebându-l den ce eparhie iaste, și înțelegând că iaste de la Chilichia:

35. „Auzi-voiu pre tine –zice– când și pârașii tăi vor veni“. Și porunci ca să păzască el în divanul lui Irod.

CAP 24

Pavel înaintea lui Filix și răspunsul său la învinuirile jidovilor.

1. Iară preste cinci zile pogorātu-s'au arhiereul Anania cu cei bătrâni și cu un meșter de graiu, Tertil oarecarele, carii au arătat domnului asupra lui Pavel.

2. Și chemându-se el, începu a pârî pre el Tertil, zicând: „Multă pace nemerind pren tine și isprăvire făcându-se la limba aceasta, pren a ta socoteală,

3. Pretutindinea și în locul priimim, putearnice Filix, cu toată mulțemita.

Fapt. Ap. 23, 26.

4. Iară nu ca întru mai mult să te ostenesc, te rog să auzi tu pre scurt cu ale tale blândețe.

5. Pentru că aflând pre omul acesta pierzătoriu, și pornind gâlcevile la toț jidovii ceia ce sânt în lume, și mai mare eresului nazareilor,

3 Împ. 18, 17.

6. Carele și besearica au ispitit să o spurce, pre carele am și prinsu și după a noastră leage am vrut să-l judecăm,

7. Iară venind Lisia căpitanul, cu multă silă den mânil noastre l-au luat.

8. Poruncind pârașilor lui să vie la tine; de carele vei putea sânșur, cercetând de toate de aceastea, să cunoști de ceale ce noi pâraș pre el“.

9. Și împreună adeveriia și jidovii, zicând cum aceastea așa să fie.

10. Și răspunse Pavel, făcând lui semnu domnul să zică: „Știindu-te că de mulți ani fiind judecătoriu limbii aceștiia, mai cu bun suflet ceale de mine îť răspunzu,

11. Putând tu a cunoaște că nu-s mai mult decât 12 zile de când m'am suit să mă închin la Ierusalim.

12. Și nici în besearică au aflat pre mine cătră cineva pricinu-mă, au turburare a face gloatei, nici la adunări, nici în cetate,

13. Nici să mă adeverească pot pentru carele acum mă pârașcu.

14. Și mărturisesc această ție că pre calea carea zic eres, așa crezu la cel părintescu Dumnezău, crezând la toate ceale den leage și în proroci scrise,

15. Nădeajde având în Dumnezău, carea și aceștea așteaptă cum să fie înviere morților, și direpților, și strâmbilor.

Dan. 12, 2; Ioan 5, 28, 29.

16. Și întru aceasta eu mă nevoiescu neîmpiedecată știință a avea cătră Dumnezău și cătră oameni pururea.

Fapt. Ap. 23, 1; Iov 27, 6; 1 Petr. 3, 16.

17. Și pren ani mulți am fost venit milostenie ca să facu la limba mea, și prinoase;

Fapt. Ap. 11, 29; Gal. 2, 10.

18. Întru carele m'au aflat curățit în besearică, nu cu gloată, nici cu gâlceavă.

Fapt. Ap. 21, 27.

19. Iară oarecarii den Asia jidovi, carii trebuie înaintea ta a fi de față și a pârî, de au ceva cătră mine;

20. Sau aceștea singuri să zică de au aflat ceva întru mine strâmbătate, stând eu la adunare;

21. Au pentru un glas ca acesta, carele am strigat stând întru ei, că pentru învierea morților eu mă judec astăzi de voi“.

Fapt. Ap. 23, 6; 26, 6 și 28, 20.

22. Și, auzând aceastea Filixu, părăsi pre ei, mai pre amăruntul știind ceale ce sânt pentru cale, zicând: „Când Lisia căpitanul să va pogorî, voi înțeleage ceale ce sânt de voi“,

23. Și poruncind sutașului să păzească Pavel și să aibă răpaos și pre nimenea să nu oprească dentru ai lui ca să-i poslușască au să să apropie de el.

Fapt. Ap. 27, 3.

24. Iară după câteva zile, mergând Filix cu Drusila, muiarea lui, fiind jidovcă, chemă pre Pavel și auzi pre el, pentru cea întru Hristos credință.

25. Și grăind el de direptate și răbdare și pentru judecata care va să fie, înfricoșându-se Filix, au răspuns: „Acum pasă, iară, aflând vreame, mai chema-te-voiu“,

26. Încă și nădejduind că bani să vor da despre Pavel, ca să-l dezleage pre el; pentru aceaea, și mai adease pre el chemându-l grăiia cu el.

27. Și doi ani împlinindu-se, să puse în locul lui Filix Porchie Fiston; și vrând har să facă jidovilor, Filix lăsă pre Pavel legat.

CAP 25

*Pavel se apără înaintea lui Fist și ceare să fie trimis la divanul Chesarului.
Fist îl aduce la Agripa și Vernichi, cari doriau să-l asculte.*

1. Deci Fist, întrând în diregătorie, preste trei zile să sui în Ierusalim de la Chesaria.

Fapt. Ap. 24, 1 sq.

2. Și arătară lui arhiereul și cei mai de frunte ai jidovilor asupra lui Pavel și să ruga lui,

3. Cerșând har asupra lui, ca să-l trimiță pre el la Ierusalim, vicleșug făcând ca să-l ucigă pre el pre drum.

Fapt. Ap. 23, 15.

4. Deci Fist au răspuns: „Pavel să păzească în Chesaria, și el va degrabă să să ducă.

5. Decii cei tari întru voi –zise– pogorându-se împreună, de iaste ceva întru bărbatul acesta, pârască-l pre el“.

6. Și zăbăvind întru ei zile mai multe decât zeace, pogorându-se în Chesaria a doao zi, șazănd la divan, porunci să aducă pre Pavel.

7. Și venind el, stătură împrejur jidovii cei ce era veniț de la Ierusalim, multe și greale vine aducând asupra lui Pavel, carele nu le putea să le dovedească,

Fapt. Ap. 24, 1, 5, 13.

8. Răspunzând el că: „Nici la leagea jidovilor, nici la besearecă, nici la Chesariu am greșit ceva“.

9. Iară Fist, vrând jidovilor har să le arate, răspunzând lui Pavel, zise: „Vei la Ierusalim să te sui, acolo pentru aceastea să te judeci de mine?“

10. Și zise Pavel: „La divanul lui Chesariu stând sânt, unde trebuie să mă judec. Jidovilor nici o strâmbătate n’am făcut, după cum și tu mai bine știi.

11. Pentru că, de am făcut strâmbătate și vreadnic de moarte am făcut cevaș, nu mă feresc de moarte; iară de nemică nu iaste de care aceștea mă pârăscu, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăruiască. Pre Chesariu chem“.

12. Atunce Fist, grăind împreună cu sfatul, răspunse: „Pre Chesariu ai chemat, la Chesariu vei merge“.

13. Și zile trecând câteva, Agripa împăratul și Vernichi au sosit la Chesaria, să să adune cu Fist.

14. Și deaca multe zile zăboviia acolo, Fist împăratului au arătat ceale ce era de Pavel, zicând: „Un om oarecarele iaste lăsat de Filix legat,

15. Pentru carele, mergând eu la Ierusalim, arătatu-mi’au arhiereii și bătrânii jidovilor, cerșând asupra lui judecată;

16. Cătră carii am răspuns că nu iaste obiceiul la râmleani să dăruiască pre vreun om la pierire, până nu va avea cel ce să pârăște de față pre pârâș, și loc de răspuns va lua pentru vină.

A 2 Leage 17, 4.

17. Deci, venind împreună ei aicea, îngăduială nemică făcând, și a doua zi șazănd la divan, porunciiu să să aducă omul;

18. Pentru carele, stând pârâșii, nici o vină aducea, den carele prepuneam eu,

19. Ce cercări oarecarele pentru a lor teamere de Dumnezeu avea cătră el și pentru oarecarele Iisus, ce au murit, pre carele zicea Pavel că trăiaște.

Luca 24, 23.

20. Și, îndoindu-mă eu spre cercarea acestuia, ziceam de va vrea să meargă la Ierusalim și acolo să să judece pentru aceastea.

21. Iară Pavel strigând să să păzască el la a lui Sevastos judecată, am poruncit să să păzască el până voi trimit pre el cătră Chesariu“.

22. Iară Agrippa cătră Fist zise: „Vreare-aș și eu să auzu pre om“. Iară el: „Măine –zise– vei auzi pre dânsul“.

23. Deci a doua zi, venind Agrippa și Vernichi cu multă pofală și întrând la ascultare împreună cu miașii și cu oamenii ce era mai de folos ai cetății și poruncind Fist, adusu-s’au Pavel.

24. Și zise Fist: „Agripo împărate și toți cei ce împreună sânteți cu noi bărbați, vedeți pre acesta, pentru care toată mulțimea jidovilor mi s’au rugat, și în Ierusalim și aicea, strigând că nu trebuie să mai trăiască el.

25. Iară eu, pricepând nemică vreadnic de moarte el să fie făcut, și el singur chemând pre Sevastos, am socotit să-l trimițu pre el.

26. Pentru carele a scrie ceva pre amăruntul domnului nu am. Pentru aceea l-am adus pre el la voi, și mai vârtos înaintea ta, împărate Agrippa, ca cercetarea făcându-se, voi avea ceva să scriu.

27. Pentru că fără socoteală mi se pare a fi trimițându-l legat, să nu însămnescu și ceale de asupra lui vini“.

CAP 26

Cuvântarea lui Pavel despre credința sa cea după lege și chemarea la Evanghelie. Agripa socotește că n'are nici o vină.

1. Iară Agripa către Pavel zise: „Poruncește-ți-să ție pentru tine să zici“. Atuncea Pavel răspundea, tinzând mâna:

2. „Pentru toate carele mă pârăsc despre jidovi, împărate Agripo, socotesc pre mine fericit, vrând să răspunz înaintea ta astăzi,

3. Mai vârtos cunoscătoriu fiind tu tuturor celor ale jidovilor năravuri și cercetări; pentru aceeaa rogu-te cu multă îngăduială să mă auzi.

4. Deci viața mea, cea den tinerețe, cea ce de 'nceput s'au făcut întru limba mea în Ierusalim, știu toți jidovii,

5. Știind pre mine mai denainte, de vor vrea să mărturisască căci, după cel chiar eres al legii noastre, am trăit fariseu.

Fapt. Ap. 23, 6; Filip. 3, 5.

6. Și acum pre nădejdea făgăduinții, cei ce s'au făcut către părinți despre Dumnezeu, stau judecându-mă.

Fapt. Ap. 22, 18; 28, 20; Fac. 3, 15; A 2 Leage 18, 15.

7. La carea ceale 12 fealiuri ale noastre întru neîncetare ziua și noaptea slujind, nădejduiesc să sosească; pentru carea nădejde mă pârăsc, împărate Agripo, despre jidovi.

Fapt. Ap. 24, 15.

8. Ce lucru necredincios să judecă lângă voi, deaca Dumnezeu morți învie?

9. Deci eu, mi s'au părut întru mine, către numele lui Iisus Nazareneanul a trebui multe împotriva a face;

Fapt. Ap. 8, 3; 9, 1 sq; 22, 4.

10. Carea am și făcut în Ierusalim, și pre mulți den sfinți eu în temniță i-am închis, cea de la arhieriei volnicie luându-o; și omorându-se ei, dam sort.

11. Și la toate adunările, de multe ori căzând pre ei, îi îndemnam să hulească și, mult nebunindu-mă asupra lor, îi goniam până și la ceale den afară cetăți;

12. Întru carele și mergând la Damasc, cu biruință și diregătorie de la arhieriei,

13. Întru amiazăzi, pre cale, am văzut, împărate, de la ceriu, mai mult decât lumina soarelui, lumină încungiurându-mă și pre cei ce cu mine mergea.

14. Și toți noi căzând la pământ, auziiu glas grăind cătră mine și zicând cu cea jidovească limbă: ‘Saul, Saul, ce mă gonești? Cu greu iaste ție cătră bolduri a lovi cu piciorul’,

Fapt. Ap. 9, 4.

15. Iară eu ziș: ‘Cine ești, Doamne?’ Iară el zise: ‘Eu sânt Iisus, pre carele tu gonești.

16. Ce te scoală și stăi pre picioarele tale, pentru că spre aceasta m’am arătat ție, ca să te aleg slugă și mărturie celor ce ai văzut, și celor ce mă voiu arăta ție.

Fapt. Ap. 22, 15.

17. Scoțându-te den norod și den limbi, la carii acum pre tine trimiț,

18. Să deșchizi ochii lor, ca să să întoarcă de la întunearec la lumină și de la biruința satanei spre Dumnezeu, ca să ia ei iertare de păcate și sorțu întru cei sfințiți, cu credința cea ce e întru mine’.

Is. 35, 5; Efes. 1, 18; Fapt. Ap. 20, 32; Colos. 1, 12.

19. Pentru aceaea, împărate Agripo, nu m’am făcut neascultătoriu cereștii vederi,

Gal 1, 16.

20. Ce celor den Damascu întâiu, și ierusalimleanilor, și în toată țara jidovilor, și limbilor vestind să să pocăiască și să să întoarcă spre Dumnezeu, vreadnice de pocăință lucruri făcând.

Fapt. Ap. 9, 20.

21. Pentru aceastea jidovii, prinzându-mă în bisearică, să ispitiia să mă omoară.

Fapt. Ap. 21, 30.

22. Deci, ajutoriu nemerind cel de la Dumnezeu, până în ziua aceasta stau, mărturisind la mic și la mare, nimica afară grăind dentru carele prorocii au grăit vrând să să facă, și Moisi:

Luca 24, 27.

23. De iaste pătimitoriu Hristos, de va să vestească, întâiu de înviarea morților, lumină norodului și limbilor“.

1 Cor. 15, 20; Col. 1, 18; Apoc. 1, 5.

24. Și aceastea el răspunzând, iară Fist cu mare glas zise: „Nebun ești, Pavele; cartea cea multă spre nebunie te întoarce“.

25. Iară el: „Nu-s nebun –zise– putearnice Fiste, ce ale adevărului și ale înțelepciunii graiuri răspunzu; pentru că știe

26. Pentru acestea împăratul, cătră carele și îndrăznind grăiescu, pentru că nu mi se pare nimica a nu ști el pentru acestea, pentru că nu e în unghiu făcută aceasta.

Ioan 18, 20.

27. Crezi, împărate Agrippa, pre proroci? Știu că crezi“.

28. Iară Agrippa cătră Pavel zise: „Pre câtinel mă faci creștin a mă face“.

29. Iară Pavel zise: „Ruga-m’ăș lui Dumnezeu, și în puținel și în mult, nu numai pre tine, ce și pre toți ceia ce aud pre mine astăzi să să facă ca aceștea, în ce fealiu și eu sânt, afară den legăturile acestea“.

30. Și acestea zicând el, sculatu-s’au împăratul și domnul și Vernica și ceia ce șădea împreună cu ei.

31. Și depărtându-să, grăia unul cătră altul, zicând că: „Nimica de moarte vreadnic au de legături face omul acesta“.

32. Iară Agrippa lui Fist zise: „A să slobozi s’ar putea omul acesta, de n’ar fi chemat pre Chesariu“.

Fapt. Ap. 25, 26.

CAP 27

Pavel călătorește cu multe primejdii la Roma. Îndemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

1. Iară după ce s’au ales ca să meargem noi în Italia, da pre Pavel și pre alții oarecarii legați la un sutaș pre nume Iulie, al ceatei Sevastis.

2. Și întrând în corabie de la Adramit, vrând să meargă la locurile lui de la Asia, purceasem, fiind împreună cu noi Arestarhu Machidoneanul de la Solon.

Fapt. Ap. 19, 29 și 20, 4.

3. Și a doua zi ne-am pogorât la Sidon și cu iubire omenească Iulie lui Pavel arătându-i-se, porunci la priateni, mergând, să-l grijască.

4. Și de acolo purcegând, am trecut pre supt Chipros, pentru că vânturile era împotrivă.

5. Și genunea cea despre Chilichia și Panfilia trecându-o, ne-am pogorât la Mira Lichiei.

6. Și acolo, aflând sutașul corabie alexandrinească mergând în Italia, ne-au băgat pre noi într’însa.

7. Și în câteva zile, începui mergând și abia sosind spre Cnidos, nelăsând pre noi vântul, am trecut pre lângă Crit, despre Salmoni.

8. Și abia abătându-ne de la ea, venit-am la un loc oarecarele ce să chema Bune Vaduri, lângă care aproape era cetatea Lasea.

9. Și câtăva vreme trecând și fiind meargerea pre apă cu primejdie, pentru că și postul trecuse, îi învăța Pavel,

2 Cor. 11, 25, 26.

10. Zicând lor: „Bărbați, văzu că cu dosadă și multă pagubă, nu numai a povării și a corabiei, ce și a sufletelor noastre, va fi meargerea“.

11. Iară sutașul de cârmaci și de corăbiari asculta mai mult decât cealea ce să grăia de Pavel.

12. Și netocmit bine fiind vadul de iernatec, mai mulți făcură sfat să porcează și de acolo, ca, de vor putea, ajungând la Finica să ierneaze, vadul Critului văzând, ce iaste spre amiazăzi și spre Hor.

13. Iară bătând austrul, părându-le că au nemerit sfatul lor, lăsând pre Ason, mergea spre Grit.

14. Iară nu după multă vreme lovi asupra ei vânt cela ce-i zic tifonicos, ce să cheamă Viforul lui Evros.

15. Și hrăpindu-se corabia și neputând să stea împotriva vântului, slobozindu-ne, ne duceam.

16. Și la un ostrov oarecarele supuindu-ne, ce să chema Clavdis, abia am putut de am prins varca;

17. Carea rădicându-o cu ajutoriuri să trebuia, încingând corabia și temându-se ca să nu cază în sorbu, slobozind veatrila, așa să purta.

18. Și vârtos viforându-ne noi, a doao zi lepădare făcea.

Iona 1, 5.

19. Și a treia zi, cu mânilor noastre unealte corabiei am lepădat.

20. Nici soarele, nici stealele văzându-se preste multe zile și vifor nu puțin fiindu-ne asupră, deci să luase toată nădejdea de a ne mântui noi.

21. Și multă flămânzie fiind, atuncea stând Pavel în mijlocul lor, zise: „Cădea-se, o, bărbaților, ascultând pre mine, să nu porceadem de la Crit și a dobândi dosada aceasta și paguba.

22. Și acum învăț pre voi a fi cu bună voie, pentru că lepădare de suflet nici una nu va fi dentru voi, afară de corabie.

23. Pentru că au venit la mine în noaptea aceasta îngerul lui Dumnezeu, al căruia sânt, căruia și slujăsc,

24. Zicând: ‘Nu te teame, Pavle, la Chesariu trebuie a sta tu de față, și, iată, Ț’au dăruit Ție Dumnezeu pre toți ceia ce merg cu tine’.

25. Pentru aceea, fiți cu bun suflet, bărbaților, pentru că crezu în Dumnezeu că așa va fi, în ce chip mi’au grăit mie.

26. Și la oarecare ostrov trebuie să cădem noi.

27. Și deaca a patrusprăzeace noapte să făcu, pornindu-ne noi în Adria, la miezul nopții socotiia corăbiarii a să apropia de ei oarecare țară.

28. Și cercând, aflară stânjâni 20; și puținel depărtându-se și iarăși slobozind, aflară stânjâni cincisprăzeace.

29. Și temându-ne ca nu cândai în locuri aspre să cădem, den fund aruncând patru fiară, să rugă să să facă zio“.

30. Și corăbiarii, cercând să fugă den vas și slobozind varca în mare, cu prilej adegă că den pisc vor să întinză fiară,

31. Zise Pavel sutașului și oșteanilor: „De nu vor rămânea aceștea în vas, voi să scăpați nu veț putea“.

32. Atuncea oșteanii tăiară funile varcii și o lăsară pre ea de căzu.

33. Iară până unde vrea să să facă zio, ruga Pavel pre toți să ia de mâncat, zicând: „Patrusprăzeace zile astăzi, așteptând, nemâncăți sântet, nemică gustând.

34. Pentru aceea rog pre voi să luați de mâncat, pentru că aceasta spre mântuirea voastră iaste; pentru că nice unuia dentru voi păr den cap va cădea“.

Mat 10, 30; Luca 21, 18.

35. Și zicând aceastea și luând pâine, mulțimi lui Dumnezeu înaintea tuturor și, frângând, începu a mânca.

Ioan 6, 11.

36. Și cu bună voie făcându-se toți, și ei au luat de mâncat.

37. Și eram în corabie toate sufletele 276.

38. Și săturându-se de mâncare iușora corabia, lepădând hrana în mare,

39. Iară când s’au făcut zio, pământul nu-l cunoștea; iară socotiia un pisc având țarmure, la carele sfătuiră, de vor putea, să împingă corabia.

40. Și rădicând fiările, le sloboziră în mare și slăbiră jugurile cârmelor și, rădicând veatrila den frunte, siliia despre țarmure.

41. Și căzând în loc cu doao mări, deaderă la uscat vasul și, piscul denainte împlântându-se, rămase neclătit, iară fundul să rumpea de sila valurilor.

2 Cor. 11, 25.

42. Iară oșteanii sfat făcură ca pre cei legați să-i omoară, ca nu cândai vreunul înotând va scăpa.

43. Iară sutașul, vrând să mântuiască pre Pavel, opri pre ei den sfat și porunci pre ceia ce vor putea să înoate să sloboază întâiu la pământ, ca să iasă și ceialalți,

44. Pre unii pre scânduri, și pre alții pre unele den ale corăbiei. Și așa făcură toți de scăpară la pământ.

CAP 28

Pavel iase în ostrovul Meleti, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde cuvintează jidovilor.

1. Și scăpând, atuncea au cunoscut că Meleti ostrovul să cheamă.

Fapt. Ap. 27, 26.

2. Iară varvarii făcea nu fiecă milă cu noi, pentru că, aprinzând foc, ne-au luat pre toți pre noi, pentru ploaia ce era și pentru frig.

2 Cor. 11, 27.

3. Și adunând Pavel mulțime de gătejii și puind preste foc, o vipere, de căldură ieșind, să apucă de mâna lui.

4. Iară deaca văzură varvarii spânzurând jigania de mâna lui, zicea unul cătră altul: „Cu adevărat ucigaș iaste omul acesta, pre carele, mântuind den mare, judecata să trăiască n’au lăsat“.

5. Deci el, scuturând jigania în foc, nemică rău n’au pățit.

Marc. 16, 18.

6. Iară ei aștepta pre el ca să umfle au să cază fără veaste mort. Și mult ei așteptând și văzând nemică nevoie la el făcându-se, premenindu-se, zicea că e Dumnezău el.

7. Iară întru ceia ce era împrejurul locului aceluia, era sălașă ale mai marelui ostrovului, pre nume Poplie, carele, priimindu-ne pre noi trei zile, cu dragoste ne ospătă.

8. Și fu tatăl lui Poplie, de friguri și de vintre fiind cuprins, zăcea; cătră carele Pavel întrând și făcând rugă, puind mânil preste el, l-au vindecat pre dânsul.

Mat. 8, 14.

9. Deci aceastea făcându-se, și ceialalți, ceia ce avea boale în ostrov, mergea și să tămăduia.

10. Carii și cu multă cinste ne-au cinstit pre noi și, vrând a purceade, ne-au grijit ceale de treabă.

11. Iară după trei luni, ne-am pornit cu corabia, ce au iernat în ostrovul Alexandriei, carea era înșămnată Dioscurilor.

12. Și nemerind la Siracussa, am așteptat zile trei.

13. Și de acolo, încunjurând, am sosit la Righion; și preste o zi, făcându-se austru, a doua zi am venit la Potioli,

14. Unde, aflând frați, ne-am mângâiat spre ei, ca să rămânem zile șapte. Și așa la Râm am venit.

15. Și de acolo frații, auzind ceale pentru noi, au ieșit întru întâmpinarea noastră, până la Târgul lui Apie și până la Trei Cârciume; pre carii văzând Pavel, mulțămind lui Dumnezeu, luo îndrăznire.

16. Iară când am sosit la Râm, sutașul au dat pre legați celui mai mare preste oaste, iară lui Pavel să rânduie să rămâie deosebi, împreună cu cela ce păziia pre el oștean.

17. Și fu după trei zile, chemă Pavel pre ceia ce era jidovi de frunte; și, adunându-se ei, zicea către ei: „Bărbați frați, eu nemică împotriva făcând norodului au obiceiurilor de la părinți, legat den Ierusalim m'am dat în mâinile râmleanilor,

18. Carii, certându-mă, au vrut să mă sloboază, pentru că nici o vină de moarte era întru mine.

19. Și pricindu-se jidovii, m'am îndemnat a chema pre Chesariu, nu ca având ceva a pârî pre limba mea.

Fapt. Ap. 25, 11.

20. Pentru aceasta pricină dară am chemat pre voi să vă văzu și să vorovescu, că pentru nădejdea lui Israil lanțul acesta iaste prejur mine“.

21. Iară ei către dânsul ziseră: „Noi nici cărți pentru tine am luat de la Iudea, nici, venind vreunul dentru frați, au vestit au au grăit ceva pentru tine rău.

22. Ce rugăm de la tine să auzim ceale ce socotești; că pentru eresul acesta cunoscut noao iaste că pretutindenile să priceaște“.

23. Și rânduind lui zi, veniră către el spre ospăț mai mulți, căroră le arăta mărturisind împărăția lui Dumnezeu și adevărind lor ceale pentru Iisus, de la legea lui Moisi și a prorocilor, de dimeneață până în sară.

Fapt. Ap. 26, 22.

24. Și unii credea celora ce să zicea, iară alții nu credea.

Fapt. Ap. 17, 4.

25. Și netocmiți fiind unul către alalt, să răsiția, zicând Pavel un cuvânt, că „Bine Duhul cel Svânt au grăit pren Isaia prorocul către părinții noștri,

26. Zicând: ‘Pasă către norodul acesta și zi: ‘Cu auzul să auziți și să nu înțeleageți și căutând să căutați și să nu vedeți.

Is. 6, 9, 10; Luca 8, 10.

27. Pentru că s’au îngroșat inima nărodului acestuia și cu urechile cu greu au auzit și ochii lor i-au închis, ca nu cândva vor vedea cu ochii și cu urechile vor auzi, și cu inima vor înțeleage și să vor întoarce și voi vindeca pre ei’.

28. Deci știut să fie la voi că limbilor s’au trimis mântuirea lui Dumnezeu; aceștea vor și auzi“.

Fapt. Ap. 13, 39, 46; Ps. 17, 48.

29. Și aceastea el zicând, duseră-se jidovii, multu având întru dânșii price.

30. Și rămase Pavel doi ani deplin cu al său chelșug și priimiia pre toți ceia ce întra către el,

31. Mărturisind împărăția lui Dumnezeu și învățând ceale pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăznirea, fără contenire.

CEALE ALE SFÂNTULUI PAVEL CĂRȚI TRIMISE

Ceale preste tot cărți trimise.
Descoperirea sfântului Ioan Bogoslovul.

A LUI PAVEL APOSTOLUL CEA CĂTRĂ RÂMLEANI CARTE TRIMISĂ

CAP 1

Învățătura Evangheliei despre cei ce viețuiesc afară den darul lui Dumnezeu și în dar. Nădejdea și viața cea duhovnicească. Judecata limbilor că nu păzesc leagea firei.

1. Pavel, robul lui Iisus Hristos, chemat apostol osăbit, spre Bunăvestirea lui Dumnezeu,

Fapt. Ap. 9, 15; Gal. 1, 15.

2. Carea mai nainte au făgăduit, pren prorocii lui, întru Scrisori Sfinte,

3. Pentru Fiiul lui, cela ce s'au născut den semenția lui David trupește,

2 Timot. 2, 8.

4. Celui rânduit Fiiul lui Dumnezeu cu puteare, după Duhul sfințeniei, dentru înviarea den morți a lui Iisus Hristos, Domnului nostru,

Ioan 10, 36; Evr. 1, 5.

5. Pren carele am luat dar și trimitere, spre ascultare de leage întru toate limbile, pentru numele lui,

6. Întru carii sânteți și voi chemați ai lui Iisus Hristos.

7. Tuturor celor ce sânt în Râm, iubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: Dar voao și pace de la Dumnezeu, Părintele nostru, și Domnul Iisus Hristos!

1 Cor. 1, 2.

8. Întâiu dară mulțimescu Dumnezeului meu, pren Iisus Hristos, pentru voi toți, căci credința voastră vestește-se în toată lumea.

1 Cor. 1, 4; 1 Solon. 1, 2.

9. Pentru că mărturie iaste mie Dumnezeu, căruia slujăscu întru duhul meu, întru Bunăvestirea Fiiului lui, că neîncetată pomenire voao facu

Filip. 1, 8.

10. Pururea la rugăciunile meale, rugându-mă cândai acum cândva bine mă voi călători, întru voia lui Dumnezeu, a veni cătră voi.

Efes. 1, 16.

11. Pentru că pohtescu a vedea pre voi, ca voao să vă dau cevaș dar duhovnicesc, ca să vă întăriți voi.

Râm. 15, 23, 32; Fapt. Ap. 28, 31.

12. Și aceasta iaste ca să să mângâie împreună întru voi, pre ceaea ce iaste întru voi credință, a voastră și a mea.

2 Petr. 1, 1.

13. Și nu voiui ca voi să nu știți, fraților, că de multe ori am pus înainte a veni cătră voi, și m'am oprit până acum, ca roadă oarecarea să aibu și întru voi, precum și în cealealalte limbi.

1 Solon. 2, 18.

14. La elini și la varvari, la înțelepți și la cei fără minte datoriu sânt.

15. Așa cea despre mine, cu osârdie, și voao celor den Râm, să vă binevestesc.

16. Pentru că nu mă rușânez de Evanghelia lui Hristos, pentru că putearea lui Dumnezeu iaste spre mântuire la tot cela ce creade, la jidov întâiu și la elini.

Ps. 39, 12; Ps. 118, 46; 1 Cor. 1, 18, 24; Evr. 4, 12.

17. Pentru că direptatea lul Dumnezeu întru ea să descopere, den credință în credință, după cum s'au scris: „Iară dreptul den credință va trăi“.

Râm. 3, 21. sq.; Avvac. 2, 4; Ioan 3, 36; Gal. 3, 11; Evr. 10, 38.

18. Pentru că să descopere urgia lui Dumnezeu den ceriu peste toată necurăția și nedireptatea oamenilor, celor ce adevărul întru nedireptate îl opresc.

19. Pentru căci ce e conosciut lui Dumnezeu, arătat iaste întru ei, pentru că Dumnezeu lor le-au arătat.

Fapt. Ap. 14, 15.

20. Pentru că ceale nevăzute ale lui, de la zidirea lumii, cu faptele socotindu-se să văd, și cea veacinică a lui puteare și dumnezăire, ca să fie ei fără de răspuns,

21. Pentru căci, cunoscând pre Dumnăzău, nu ca pre un Dumnezeu l'au mărit sau au mulțemit, ce să făcură în deșărt intru gândurile lor și să întunecă cea fără înțeleagere a lor inimă.

Efes. 4, 18.

22. Zicând a fi înțelepți, nebunit-au.

1 Cor. 1, 20; Ier. 10, 14.

23. Și schimbă mărirea celui nestricat Dumnezeu întru asemănarea chipului putredului om și al pasărilor, și al dobitoacelor, și al jiganiilor.

A 2 Leage 4, 15.

24. Pentru aceea au și dat pre ei Dumnezeu în poftele inimilor lor, spre necurăție, ca să necinstească trupurile lor întru sineș,

Ps. 80, 11; Fapt. Ap. 14, 16; Ps. 105, 20.

25. Carii au primenit adevărul lui Dumnezeu întru minciună și au cinstit și au slujit zidirii mai mult decât celuia ce au zidit, carele iaste binecuvântat întru veaci, amin!

26. Pentru aceea au dat pre ei Dumnezeu spre patimile necinstii, pentru că ceale de parte fămeiască a lor au mutat fireasca treabă spre cea ce e afară den fire;

Preoția 18, 23; 1 Cor. 6, 9.

27. Așijderea și cei de parte bărbătească, lăsând cea după fire treabă a părții fămeiești, să aprinseră cu pofta lor întru ei, bărbați întru bărbați, rușinarea lucrându-o, și răsplătirea carea să cădea a rătăcirii lor întru eiș luându-o.

28. Și precum n'au ispitit pre Dumnezeu să-l aibă întru cunoștință, deade-i pre ei Dumnezeu la neispitit gând, să facă ceale ce nu se cuvin.

29. Plinii fiind cu toată nedreptatea, cu curvie, cu vicleșug, cu lăcomie, cu răutate; plini de zavistie, de ucidere, de price, de înșălăciune, de nărav rău,

Gal. 5, 19; 1 Cor. 6, 9; 2 Cor. 12, 20; Efes. 5, 3; 2 Tim. 3, 2.

30. Șoptitori, clevetnici, urâți de Dumnezeu, ocarnici, mândri, semeți, aflători de reale, la părinți neascultători,

31. Neînțelegători, netocmiți, nederăgălași, neîmpăcăcioși, nemilostivi,

32. Carii, dreptatea lui Dumnezeu conoscând, că ceia ce ca aceasta fac vreadnici de moarte sânt, nu numai aceastea fac, ce încă și binevor cu cei ce le fac.

CAP 2

Jidovii sânt tot atât de călcătoriu de leage ca și limbile.

1. Pentru aceea fără răspuns ești, o, omule, tot cela ce judeci, pentru că, cu carea judeci pre celalalt, pre tine te osândești, pentru că acealeaș faci cela ce judeci.

Mat. 7, 2; Ioan 8, 5, 7; Iacov 5, 3.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu iaste cu adevărat preste ceia ce ca acestea fac.

3. Și gândești aceasta, o, oame, cela ce judeci pre ceia ce ca acestea fac, și făcând acestea, că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Au de bogăția bunătății lui, și de suferirea, și de cea îndelungă răbdare nu bagi samă, neconoscând că bunătatea lui Dumnezeu la pocăință pre tine aduce?

5. Și după năsilnicia ta și nepocăită inimă, câștigi ție urgie în ziua urgiei și descoperirii și direaptei judecății lui Dumnezeu,

6. Carele va da fieștecăruia după faptele lui:

Ps. 61, 11; Is. 40, 10; Ier 17, 10; Mat. 16, 27; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

7. Celor după îngăduința lucrului bun, mărire și cinste, și nestricare, cearcă viață veacinică;

8. Iară celor ce sânt pricealnici și nu ascultă adevărul, ce ascultă nedireptatea, mânie și urgie.

Filip. 1, 16.

9. Necazu și strânsoare preste sufletul omului celui ce lucrează răul, întâiu la jidov și la elin;

10. Mărire și cinste și pace, la tot cela ce lucrează binele, la jidov întâiu și la elin.

11. Pentru că nu iaste fățarnicie lângă Dumnezeu.

Fapt. Ap. 10, 34; Efes. 6, 9 sq.

12. Pentru că câți fără de leage au greșit, fără de leage vor și pieri, și câți cu leage au greșit, pren leage să vor judeca.

13. Pentru că nu-s auzitorii legii direpți la Dumnezeu, ce făcătorii legii să vor îndrepta.

Iac. 1, 22.

14. Căci, când limbile, cealea ce leage n'au, den fire ale legii fac, aceștea, leage neavând, loruș sânt leage.

15. Cari arată lucrul legii scris în inimile lor, împreună mărturisindu-le lor știința și întru mijlocul lor gândurile, hulind, au și răspunzând,

Evr. 8, 10; Râm. 9, 1.

16. În ziua când va judeca Dumnezeu ceale ascunse ale oamenilor, după Evanghelia mea, pren Iisus Hristos.

Mat. 25, 31.

17. Iată tu jidov te numești, și te odihnești pre Leage, și te lauzi întru Dumnezeu,

18. Și cunoști voia, și ispitești cealea ce-s osebite, învățat fiind den Leage,

Filip. 1, 10.

19. Și nădejduiești pre tine povață a fi orbilor, lumină celor dentru întunearec,

20. Certătoriu celor fără minte, dascăl pruncilor, având închipuirea minții și a adevărului în Leage,

21. Deci cela ce înveți pre altul, pre tine nu te înveți? Cela ce strânge să nu fure, furi?

Mat. 23, 2, 3.

22. Cela ce zice să nu precurvească, precurvești? Cela ce urăști idolii, furi de la besearecă?

23. Care în Leage te lauzi, pren călcarea legii pre Dumnezeu necinstești?

24. „Pentru că numele lui Dumnăzău prentre voi să huleaște întru limbi“, în ce chip scris iaste.

Is. 52, 5; 1 Tim. 6, 1.

25. Pentru că obrezania foloseaște de vei face Leagea, iară de călcătoriu de Leage vei fi, obrezania ta s'au făcut acoperitoare de mădulariu.

1 Cor. 7, 19.

26. Deci acoperirea de mădulariu de va păzi dreptățile legii, au nu acoperirea de mădulariu a lui, în loc de obrezanie să va socoti?

27. Și va judeca, cea den fire acoperire de mădulariu Leagea făcând, pre tine, cel ce, pren scrisoare și obrezanie, călcătoriu de Leage?

28. Pentru că nu cel de la iveală jidov iaste, nici cea ce e în iveală la trup obrezanie,

29. Ce cel într'ascuns jidov, și obrezania –inimii, cu duhul nu cu scrisoarea, a căruia laudă nu e de la oameni, ce de la Dumnezeu.

A 2 Leage 10, 16.

CAP 3

Apostolul amenință cu judecata lui Dumnezeu. Jidovii să laudă în dășert cu leagea obrezaniei, căci mântuirea iaste pren har.

1. Ce dară iaste cel mai mult al jidovului? Sau ce e folosul obrezaniei?

2. Mult în tot chipul, pentru că, întâiu, că s’au crezut cuvintele lui Dumnezeu.

Fapt. Ap. 9, 38.

3. Pentru căci, de au și necrezut oarecarii, au doară necredința lor credința lui Dumnezeu va supune?

4. Nu poate fi! Ce fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos, după cum s’au scris: „Ca să te îndireptezi întru cuvintele tale și să biruești când te vei judeca tu“.

Ps. 50, 6.

5. Iară de vreame ce nedireptatea noastră pre dreptatea lui Dumnezeu încheagă, ce vom zice? Au nedireptu e Dumnezeu cela ce aduce urgia? Ca omul grăiescu. Să nu fie!

6. De vreame ce cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Pentru că, de adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună au prisosit, întru mărirea lui, ce încă și eu ca un păcătos mă judec?

8. Și nu după cum ne hulim și după cum zic unii că noi zicem, că vom face realele, ca să vie ceale bune? Căra judecata în judecată iaste.

Râm. 6, 1, 2.

9. Ce dară? Mai nainte ne ținem? Nu cu tot adevărul, pentru că mai nainte am vinuit pre jidovi și pre grecii toți supt păcat a fi.

Gal. 3, 22.

10. Precum s’au scris că: „Nu iaste drept nici unul;

Ps. 13, 3.

11. Nu iaste cela ce priceape, nu iaste cela ce cearcă pre Dumnezeu.

12. Toți s’au abătut împreună, de nemică s’au făcut; nu iaste cel ce face bunătate, nu iaste până într’unul.

13. Groapă deschisă – gâtlejul lor, cu limbile lor vicleniia; veninul aspidelor – supt buzile lor,

Ps. 5, 9.

14. Căra gura de blestem și de amărăciune plină e;

Ps. 9, 28.

15. Iuți-s picioarele lor a vărsa sânge;

Is. 59, 7.

16. Zdrobire și dosadă – întru căile lor,

17. Și calea păcii n’au cunoscut.

18. Nu iaste frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor“.

Ps. 35, 1.

19. Și știm că, câte Leagea zice, celor den Leage grăiaște, ca toată gura să să astupe și supt judecată să să facă toată lumea lui Dumnezeu.

Ps. 106, 42; Gal. 3, 22.

20. Pentru că, den lucrurile Legii, nu să va îndirepta tot trupul înaintea lui, pentru că pren Leage e cunoștința păcatului.

Ps. 142, 2; Gal. 2, 16.

21. Iară acum, fără de Leage, dreptatea lui Dumnezeu s'au arătat, mărturisindu-se de Leage și de proroci.

Ioan 5, 46.

22. Iară dreptatea lui Dumnezeu, pren credința lui Iisus Hristos, – la toți și preste toți ceia ce cred, pentru că nu iaste despărțire.

Râm. 10, 12.

23. Pentru că toți au greșit și să lipsescu de mărirea lui Dumnezeu,

24. Îndereptându-se în dar cu al lui har, pren răscumpărarea cea dentru Hristos Iisus,

Efes. 2, 8.

25. Pre carele au pusu înainte Dumnezeu curățitoriu, pren credință întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui, pentru părăsirea celor mai denainte făcute păcate,

Evr. 4, 16; 1 Ioan 2, 2.

26. Întru îngăduința lui Dumnezeu, cătră arătarea dreptății lui în vremea de acum, ca să fie el drept și a înderepta pre cel den credința lui Iisus.

27. Deci unde e lauda? S'au încuiat. Pren care Leage? A faptelor? Ba, ce pren Leagea credinței.

Râm. 2, 17, 23.

28. Socotim drept aceaea cu credința a să îndirepta omul, fără de faptele Legii.

Gal. 2, 16.

29. Au al jidovilor e Dumnezeu numai? Și nu și al limbilor? Ba și al limbilor.

Râm. 10, 12; Efes. 4, 6.

30. De vreame ce unul e Dumnezeu, carele va îndirepta tăierea împrejur den credință și neobrezania pren credință.

31. Leagea dară surpăm, pren credință? Nu poate fi, ce Leagea întărim.

Mat. 5, 17; Gal. 3, 24.

CAP 4

Avraam chip și pildă pentru îndreptarea prein credință.

1. Deci ce vom zice pre Avraam, părintele nostru, să fie aflat trupeaște?
2. Pentru că, de Avraam den fapte s'au îndreptat, are laudă, ce nu cătră Dumnezeu.
3. Pentru că ce zice Scriptura?: „Și crezu Avraam la Dumnezeu, și să socoti lui întru dreptate“.

Fac. 15, 6; Gal. 3, 6. Iac. 2, 23.

4. Iară celuia ce lucrează, plata nu să socoteaște după dar, ce după datorie;

5. Iară celuia ce nu lucrează, ce creade spre cela ce îndreptează pre cel necurat, socoteaște-se credința lui spre dreptate.

6. În ce chip și David zice fericirea omului căruia Dumnezeu socoteaște dreptatea fără de lucruri:

7. „Fericiț căroră s'au iertat fărădelegile și căroră s'au acoperit păcatele!

Ps. 31, 1, sq.

8. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul!“

9. Deci fericirea aceasta – spre obrezanie au și spre neobrezanie? Pentru că zicem că: „S'au socotit lui Avraam credința spre dreptate“.

10. Cum dară s'au socotit? Întru obrezanie fiind, au întru neobrezanie? Nu în obrezanie, ce întru neobrezanie.

11. Și semn au luat de obrezanie, peceatea dreptății credinței cei dentru neobrezanie, ca să fie el părinte tuturor celor ce cred prein obrezanie, ca să să socotească și lor dreptatea,

Fac. 17, 11.

12. Și părinte obrezaniei nu numai celor den obrezanie, ce și celor ce merg în urmele credinței cei dentru neobrezania părintelui nostru Avraam.

Mat. 3, 9.

13. Pentru că nu prein Leage e făgăduința lui Avraam, au sementiei lui, ca moștenitoriu a fi el lumii, ce prein dreptatea credinței.

Fac. 22, 17.

14. Pentru că de sânt cei den Leage moșnean, deșărtatu-s'au credința și s'au surpat făgăduința,

Gal. 3, 18.

15. Pentru că leagea urgie lucrează, pentru că, unde nu iaste leage, nici călcare iaste.

Râm. 3, 20.

16. Pentru aceea den credință, ca după dar, ca să fie adevărată făgăduința la toată semenția, nu numai celui den Leage, ce și celui den credința lui Avraam, carele iaste tată tuturor noao,

17. După cum scris iaste că „Părinte a multe limbi am pus pre tine“, în preajma lui Dumnezeu căruia au crezut, celui ce înviază pre morți și cheamă ceale ce nu sânt ca cum ar fi,

Fac. 17, 5, sq.

18. Carele, afară den nădejde, pre nădejde au crezut, ca să să facă el tată a multe limbi, după ceaea ce s’au zis: „Așa va fi sămânța ta“;

Fac. 15, 5.

19. Și, neslăbind cu credința, nu ș’au socotit trupul lui adevărat omorât fiind, mai de 100 de ani fiind, și omorâciunea zgăului Sarii,

20. Iară la făgăduința lui Dumnezeu nu s’au îndoit cu necredința, ce s’au întărit cu credința, dând mărire lui Dumnezeu

Ioan 9, 24.

21. Și adevărindu-se că, ce au făgăduit, putearnic iaste a și face;

22. Pentru aceea s’au și socotit lui în direptate.

23. Și nu s’au scris pentru el numai, că s’au socotit lui,

24. Ce și pentru noi, la carii iaste a să socoti, celor ce cred în cel ce au învis, în Iisus Domnul nostru, den morți,

Fapt. Ap. 2, 24.

25. Carele s’au vândut pentru greșelele noastre și s’au sculat pentru îndireptarea noastră.

Is. 53, 12.

CAP 5

Roadele îndireptării pren credință. Adam și Hristos.

1. Îndireptându-ne drept aceea den credință, pace avem cătră Dumnezeu, pren Domnul nostru Iisus Hristos,

Ioan 16, 33.

2. Pren carele și apropiare am avut cu credința la darul acesta, dentru care stămu și ne lăudăm spre nădejdea mării lui Dumnezeu.

Efes. 2, 18.

3. Și nu numai, ce ne și lăudăm întru necazuri, știind că necazul îngăduință face,

Iac. 1, 2, sq.

4. Iară îngăduința ispită, iară ispita nădejde,

5. Iară nădejdea nu rușinează, căci dragostea lui Dumnezeu s’au vărsat în inimile noastre, pren Duhul Sfânt, cela ce s’au dat noao.

Evr. 6, 18, 19; 1 Petr. 3, 18.

6. Pentru că încă Hristos, fiind noi slabi, după vreamă, pentru cei necurați au murit.

7. Că abia pentru cel drept neștine va muri, că pentru cel bun doară neștine cutează și a muri.

Ioan 15, 13.

8. Și întăreaște Dumnezeu dragostea lui la noi, căci, încă păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi au murit.

Ioan 3, 16.

9. Cu mult dară mai vârtos îndireptându-ne acum cu sângele lui, mântuim-ne-vom pren el den urgie.

1 Petr. 1, 19.

10. Pentru că, de vreamă ce, vrăjmași fiind, ne-am împăcat cu Dumnezeu, pren moartea Fiiului lui, cu mult mai vârtos împăcându-ne, ne vom mântui întru viața lui;

11. Și nu numai, ce și lăudându-ne întru Dumnezeu, pren Domnul nostru Iisus Hristos, pren carele acum împăcăciunea am luat.

12. Pentru aceea, în ce chip prenr’un om păcatul în lume au intrat, și pren păcat moartea, și așa la toți oamenii moartea au trecut, spre carea toți au greșit.

1 Cor. 15, 21, sq.

13. Pentru că, până la Leage, păcatul era în lume, iară păcatul nu să socoteaște, nefiind leage.

Râm. 4, 15.

14. Ce au împărățit moartea de la Adam până la Moisi și spre ceia ce n’au greșit, spre asămănarea greșalii lui Adam, carele iaste pildă celui viitoriu.

1 Cor. 15, 45.

15. Ce nu după cum e greșala, așa și darul, pentru că, de vreamă ce cu a unuia greșală cei mulți au murit, cu mult mai vârtos harul lui Dumnezeu și darul întru harul cel al Unuia om Iisus Hristos la cei mulți au prisosit.

16. Și nu după cum pren unul greșind –darul, pentru că judecata e dentru unul spre osândă, iară darul den multe greșale spre îndireptare.

17. Pentru că, de vreme ce, cu a unuia greșală, moartea au împărățit pren unul, cu mult mai vârtos cea ce, prisoseala darului și harului dreptății luând, în viață vor împărăți pren Unul Iisus Hristos.

18. Deci dară, cum iaste prenr'un păcat la toți oamenii spre osândă, așa și prenr'o îndireptare la toți oamenii spre îndireptarea vieții.

19. Pentru că, în ce chip pren neascultarea unui om păcătoși să făcură cei mulți, așa și pren ascultarea unuia drepti să vor aleage cei mulți.

20. Iară Leagea au intrat ca să înmulțească greșala; iară unde au înmulțit păcatul, au prea prisosit darul,

Râm. 4, 15; Gal. 3, 19.

21. Ca, în ce chip au împărățit păcatul în moarte, așa și darul va împărăți pren dreptate în viața veacinică pren Iisus Hristos, Domnul nostru.

Râm. 6, 23.

CAP 6

Lucrarea faptelor bune ce se cuvine să urmeaze credinței. Îndemnare la viața duhovnicească.

1. Ce vom zice dară? Să rămânem în păcat, ca darul să să înmulțească?

Gal. 2, 17.

2. Nu poate fi. Carei am murit cu păcatul cum încă vom mai trăi întru el?

Gal. 6, 14.

3. Au nu cunoașteți că, câți ne-am botezat în Hristos Iisus, în moartea lui ne-am botezat?

Gal. 3, 27.

4. Împreună ne-am îngropat cu el pren botezu la moarte, ca, în ce chip au învis Hristos den morți, pren mărirea Tatălui, așa și noi întru noire de viață vom umbla.

Col. 2, 8, sq.; Efes. 4, 23; Evr. 12, 1; 1 Petr. 2. 1 și 4, 12.

5. Pentru că, de vreme ce împreună odrăsliți ne-am făcut cu asămănarea morții lui, ce și ai învierii vom fi,

Filip. 3, 10.

6. Aceasta știind, că cel vechi al nostru om să răstigni împreună, ca să să surpe trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului.

Gal. 5, 24.

7. Pentru că cela ce au murit îndireptatu-s'au de cătră păcat.

8. Iară de am murit împreună cu Hristos, creadem că vom și trăi împreună cu el,

2 Tim. 2, 11.

9. Știind că Hristos, înviind den morți, nu mai moare. Moartea pre el nu mai stăpânește.

10. Căci care au murit, cu păcatul au murit odată, iară care trăiaște, trăiaște în Dumnezeu.

11. Așa și voi, vă socotiți pre voi morți a fi cu păcatul, iară vii cu Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

12. Deci să nu împăratească păcatul întru cel pământesc al vostru trup, ca să asculte ei întru pohtele lui,

Fac. 4, 7; Ps. 118, 133.

13. Nici apropiati mădulările voastre – armele nedreptății la păcat, ce apropiati pre voi la Dumnezeu, ca dentru morți – vii, și mădulările voastre – armă dreptății lui Dumnezeu.

14. Pentru că păcatul pre voi nu va stăpâni, că nu sânteți supt Leage, ce supt daru.

Gal. 5, 18.

15. Ce dară? Să păcătuim, căci nu sântem supt leage, ce supt dar? Nu poate fi.

Ioan 8, 16.

16. Nu știți că la care puneți pre voi robi spre ascultare, robi sânteți căruia ascultați, au păcatului spre moarte, au ascultării spre dreptate?

Ioan 8, 34.

17. Iară har fie lui Dumnezeu, căci erați robi păcatului, și ați ascultat de la inimă la carele v'ați dat pildă de învățătură.

18. Iară mântuindu-vă de păcat, v'ați robit cu dreptatea.

1 Cor. 7, 22.

19. Omenește zic, pentru slăbiciunea trupului vostru, pentru că, în ce chip ați apropiat mădularile voastre robi necurăției și fărădelegii la fărădelege, așa acum puneți mădularile voastre robi dreptății pre sfințenie.

20. Căci când erați robi păcatului, slobozi erați cu dreptatea.

21. Deci ce roadă aveți atunci, de carei acum vă rușinați? Pentru că săvârșitul acelora moarte e.

Râm. 8, 6; Filip. 3, 19.

22. Iară acum, mântuindu-vă de păcat și robindu-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iară sfârșitul viață veacinică.

1 Petr. 1, 9.

23. Pentru că negoățele păcatului moarte e, iară harul lui Dumnezeu viață veacinică în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Râm. 5, 21; Iacov 1, 15.

CAP 7

Osânda păcatului supt Leage. Slăbiciunea firei omului, împiedicându-l a plini Leagea, aduce moarte.

1. Au nu știț, fraților,— pentru că la ceia ce știu Leagea grăiesc —, căci Leagea biruiaște omul, în câtă vreme trăiaște?

Râm. 6, 14.

2. Pentru că muiarea măritată cu bărbatul cel viu legată e cu leagea, iară de va muri bărbatul, surpatu-s'au de la leagea bărbatului.

1 Cor. 7, 39.

3. Deci dară, viu fiind bărbatul, preacurvă va fi de se va face la alt bărbat, iară de va muri bărbatul, slobodă iaste despre leage ca să nu fie ea preacurvă, făcându-se la alt bărbat.

Mat. 5, 32.

4 Deci, frații miei, și voi v'aț omorât cu Leagea pren trupul lui Hristos, ca să vă faceț și voi cu altul, cu cela ce den morți au învis, ca roadă să aducem lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor, ceale ce sânt pren Leage, să lucra întru mădulările noastre, ca să aducă rod morții.

Râm. 6, 21.

6. Iară acum ne-am surpat den Leage, murind întru carea ne țineam, cât a lucra noi întru înnoirea Duhului, nu întru vechitura scrisorii.

2 Cor. 3, 6.

7. Ce dară vom zice? Leagea e păcatul? Să nu fie. Ce păcatul nu l-am cunoscut, fără numai pren Leage; pentru că și pohta n'aș ști, de nu Leagea ar zice: „Să nu pohtești!“

Ieș. 20, 17.

8. Și pricină luând păcatul pren poruncă, au lucrat întru mine toată pohta, pentru că fără de leage păcatul e mort.

Râm. 4, 15; Ioan 15, 22.

9. Iară eu trăiam fără de leage odinioară, iară venind porunca, păcatul au învis.

10. Iară eu am murit! Și să află mie porunca cea spre viață – aceasta spre moarte.

Preoția 18, 5; Iezech. 20, 11, 13.

11. Pentru că păcatul, îndemnare luând pren poruncă, m’au înșălat și pren ea au omorât.

12. Deci Leagea sfântă e și porunca sfântă, și direaptă, și bună.

1 Tim. 1, 8.

13. Cel bun dar mie mi s’au făcut moarte? Să nu fie. Ce păcatul, ca să să arate păcat, pren cel bun mie lucrând moarte, ca să să facă de prisosit păcătuie păcatul, pren poruncă.

14. Pentru că știm că Leagea duhovnicească iaste, iară eu trupesc sânt, vândut supt păcat.

Râm. 8, 3.

15. Pentru că ce lucrez nu știu, că nu care voiui aceasta fac, ce care urăsc aceasta fac.

16. Iară de fac aceasta care nu voiui, împreună zic cu Leagea că e bună.

17. Iară acum nu mai lucrez eu aceasta, ce păcatul cel ce lăcuiaște în mine.

18. Pentru că știu că nu lăcuiaște în mine, adecă în trupul meu bun, pentru că a vrea află-să la mine, iară a lucra binele nu aflu.

Fac. 6, 6, 5.

19. Pentru că nu binele care voiui fac, ce răul care nu voiui acesta fac.

20. Iară de vreme ce cel ce nu voiui eu acesta fac, nu mai fac eu pre el, ce păcatul cel ce lăcuiaște în mine.

21. Aflu dară leagea celui ce va mie să fac binele, căci mie răul aproape să află.

Ps. 50, 7.

22. Pentru că împreună mă veselesc cu leagea lui Dumnezeu, după cel den lăuntru om.

Ps. 1, 2.

23. Iară văz altă leage întru mădulările mele, oștind împotriva legii gândului meu și robindu-mă cu leagea păcatului, cea ce iaste în mădulările mele.

Gal. 5, 17.

24. Dosăditul eu om! Cine mă va mântui den trupul morții aceștia?

25. Mulțămesc lui Dumnezeu, pren Iisus Hristos, Domnului nostru! Deci dară, eu sângur cu gândul slujăsc legii lui Dumnezeu, iară cu trupul legii păcatului.

1 Cor. 15, 57.

CAP 8

Schimbarea patemilor pren viețuirea cea după Duh. Mângâierea celor ce sufer cu arătarea slavei sfinților. Dragostea cătră Hristos.

1. Nemică dară acum osândă celor ce în Hristos Iisus nu trupeaște umblă, ce duhovniceaște.

Râm. 3, 27.

2. Pentru că leagea duhului vieții întru Hristos Iisus mântuitu-m'au de legea păcatului și a morții,

3. Pentru că cel neputincios al legii, întru carea slăbiia pren trup, Dumnezeu pre Fiiul său trimițând, întru asămănare de trup de păcat, și, pentru păcat, osândi păcatul cu trupul,

Fapt. Ap. 15, 10; Filip. 2, 7.

4. Ca îndireptarea Legii să să plinească întru noi, ceia ce nu trupeaște umblă, ce duhovniceaște.

5. Pentru că cei ce sânt trupeaște, cealea ale trupului gândescu, iară cei ai Duhului, ale Duhului.

6. Pentru că gândul trupului moartea e, iară gândul Duhului viață și pace;

Râm. 6, 21.

7. Pentru că gândul trupului vrajbă e la Dumnezeu, pentru că legii lui Dumnezeu nu să supune, că nici poate.

Iac. 4, 4.

8. Și cei ce sânt în trup lui Dumnezeu a plăcea nu pot.

9. Iară voi nu sânteți în trup, ce întru Duh, de Duhul lui Dumnezeu lăcuiaște întru voi; și de n'are neștine Duhul lui Hristos, acesta nu iaste al lui.

1 Cor. 3, 16.

10. Iară de e Hristos întru voi, trupul e mort pentru păcat, iară Duhul e viață pentru dreptate.

11. Iară de Duhul celuia ce au învis pre Iisus den morți lăcuiaște întru voi, cela ce au învis pre Hristos den morți învia-va și ceale pămintești

trupurile voastre, pentru cela ce lăcuiaște al lui Duh întru voi.

1 Cor. 6, 14.

12. Deci poate fi, fraților, datori sântem nu cu trupul trupeaște a trăi.

13. Pentru că, de trupeaște trăiți, veți să muriți, iară de cu Duhul lucrurile trupului omorâți, trăi-veți.

Gal. 5, 19.

14. Căci câți cu Duhul lui Dumnezeu să poartă, aceștea sânt fiii lui Dumnezeu.

Gal. 5, 18.

15. Pentru că n'ați luat duh de robie iarăș spre frică, ce ați luat Duh de punere-de-fii, întru carele strigăm: Avva! Tatăl!

Gal. 3, 26 și 4, 6; 2 Tim. 1, 7.

16. Duhul acesta mărturiseaște împreună cu duhul nostru că sântem fii lui Dumnezeu.

2 Cor. 1, 22.

17. Iară de sântem fii, și moșninitori, moșninitori lui Dumnezeu, și împreună-moșninitori lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună, ca împreună să ne mărim.

Gal. 4, 7; Fapt. Ap. 14. 22.

18. Pentru că socotesc că nu-s vreadnice patemile vremii de acum cătră cea viitoare mărire, să să descopere cătră noi.

2 Cor. 4, 17.

19. Pentru că nădejdea zidirii, descoperirea fiilor lui Dumnezeu așteaptă.

Col. 3, 4.

20. Că deșertăciunii zidirea s'au supus, nu de bună voie, ce pentru cela ce au supus, pre nădejde,

21. Căci și aceasta zidire mântui-se-va de la robia stricăciunii, la volnicia mării fiilor lui Dumnezeu.

22. Pentru că știm că toată zidirea împreună suspină și împreună să chinuiaște până acum.

23. Și nu numai, ce și noi, începătura Duhului având, și noi sânaturi întru noi suspinăm, puneri-de-fii așteptând, mântuirea trupului nostru.

2 Cor. 5, 2 sq; Luca 21, 28; Gal. 4, 5.

24. Pentru că, cu nădejdea ne-am mântuit, iară nădejdea ce să veade nu iaste nădejdea; pentru că, ce veade neștine, ce și nădejduiaște?

25. Iară de nu carea vedem nădejduim, pren îngăduință așteptăm.

26. Așijderea și Duhul împreună-ajutoreaște slăbiciunilor noastre, pentru că ce ne vom ruga, după cum să cade, nu știm, ce Duhul acesta roagă-se pentru noi, cu suspinuri negrăite.

27. Iară cela ce cercetează inemile știe ce e gândul Duhului, căci dumnezeiaște să roagă pentru svinți.

28. Și știm că celora ce iubesc pre Dumnezeu toate împreună-lucrează spre bine, celor ce după puneri-înainte chemați sânt.

29. Pentru că pre carii au cunoscut mai nainte, au și rânduitor mai nainte tocma la față chipului Fiiului lui, ca să fie el dentâiu născut întru mulți frați.

Col. 1, 18; Evr. 1, 6.

30. Și pre carii au rânduitor mai nainte, pre aceștea au și chemat, și pre carii au chemat, pre aceștea au și îndireptat, și pre carii au îndireptat, pre aceștea au și mărit.

31. Ce vom zice dară cătră aceastea? De e Dumnezeu pentru noi, cine e împotriva noastră?

32. Carele pre al său Fiiu n'au cruțat, ce pentru noi toți au dat pre dânsul, cum nu și, împreună cu el, toate noao ne va dărui?

Ioan 3, 16.

33. Cine va pâri asupra aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu e cel ce îndireptează.

34. Cine e cel ce osândește? Hristos, cel ce au murit și mai vârtos carele s'au și sculat, carele și iaste în direapta lui Dumnezeu, carele să și roagă pentru noi.

1 Petr. 3, 22.

35. Cine pre noi ne va despărți de dragostea lui Hristos? Necaz, au strânsoare, au gonire, au foamete, au golătatea, au primejdie, au sabie?

Ioan 10, 28.

36. După cum scris iaste căci „Pentru tine omorâmu-ne toată ziua, făcutu-ne-am ca oile jungherii“,

Ps. 43, 23; 1 Cor. 4, 9; 2 Cor. 4, 11.

37. Ce întru aceastea toate preabiruim, pren cela ce au iubit pre noi.

1 Cor. 15, 57.

38. Pentru că adevărit sânt că nici moarte, nici viață, nici îngerii, nici începăturile, nici puterile, nici ceale ce sânt, nici ceale viitoare,

Filip. 1, 6; 2 Tim. 1, 12.

39. Nici înălțime, nici adâncime, nici altă oarecare zidire va putea pre noi să ne osebească de dragostea lui Dumnezeu cea ce e în Hristos Iisus,

Domnul nostru.

CAP 9

Israil cel căzut s'a lepădat. Chemarea limbilor, Israilul cel adevărat.

1. Adevărat zic în Hristos, nu bârfesc, împreună mărturisindu-mi știința mea întru Duhul Sfânt,

Râm. 1, 9.

2. Căci întristare mie mare, și neîncetată durere inimii mele,

3. Că mă rugam eu singur anathema să fie de la Hristos, pentru frații miei, care-m sânt rudenii după trup,

Ieș. 32, 32.

4. Carii sânt israilteani, căroră punerea-de-fii, și mărirea, și făgăduințele, și rânduiala legii, și slujba, și făgăduințele,

5. Căroră sânt părinții și den carei iaste Hristos trupeaște, cela ce iaste preste toți Dumnezeu, binecuvântat în veaci, amin!

6. Și nu poate fi, căci au scăzut cuvântul lui Dumnezeu, pentru că nu toți cei din Israil aceștea-s Israil;

Num. 23, 19; Ioan 8, 39.

7. Nici căci sânt sămânța lui Avraam, toți sânt fii, ce „întru Isaac chema-să-va ție semenție“,

Fac. 21, 12; Evr. 11, 18; Gal. 4, 28.

8. Adecă nu fiii trupului, aceștea-s fii lui Dumnezeu, ce fiii făgăduinții socotescu-se întru semenție.

9. Pentru că al făgăduinții e cuvântul acesta: „După vreamea aceasta voi veni și va fi la Sara fiiu“.

Fac. 18, 10.

10. Și nu numai, ce și Reveca dentr'unul așternut având lui Isaac, părintelui nostru,

Fac. 25, 21.

11. Pentru că, încă nenăscând, nici făcând cevaș bun sau rău, ca cea după aleagerea lui Dumnezeu punere-înainte să rămâie, nu den fapte, ce den cel ce cheamă,

12. Grăitu-s'au ei că „cel mai mare va sluji celui mai mic“.

Fac. 25, 23.

13. Cum iaste scris: „Pre Iacov am îndrăgit, iară pre Isaf am urât“.

Mal. 1, 2.

14. Deci ce vom zice? Au strâmbătate e la Dumnezeu? Să nu se afle!

15. Pentru că lui Moisi zice: „Milui-voiu pre carele voi milui și mă voiu îndura de carele mă voiu îndura“.

Ieș. 33, 19.

16. Deci poate fi că nici celuia ce va, nici celuia ce aleargă, ce celuia ce miluiaște Dumnezeu.

17. Pentru că zice Scriptura lui Faraon că „Spre aceastaș am rădicat pre tine, ca să arăt întru tine putearea mea și ca să să vestească numele meu întru tot pământul“.

Ieș. 9, 16.

18. Poate fi dară că, pre carele va, miluiaște, iară pre carele va, împietreaște.

19. Zice-m-vei pentru aceea mie: Ce dară mai defaimă? Pentru că la voia lui cine stă împotrivă?

20. Însă drept aceea, o, omule, tu cine ești, cela ce răspunzi lui Dumnezeu? Au grăi-va zidirea celui ce au zidit: Ce m’ ai făcut așa?

Is. 45, 9; 29, 16; Ierem. 18, 6.

21. Au n’ are puteare olariul pre lut, dentru aceeaș sfărâmătură a face cel ce e de cinste vas și cel de necinste?

22. Iară de vream ce, vrând Dumnezeu să arate urgia și să să conoască putința lui, au adus cu multă îndelungare a mâniei vase de urgie întărite spre pieire

23. Și, ca să arate avuția mărirei lui, preste vase de milă, carele au gătit mai înainte spre mărire,

Efes. 1, 4, 7; Col. 1, 27.

24. Pre carii au și chemat pre noi, nu numai dentru jidovi, ce și dentru limbi,

25. După cum și la Iosie zice: „Chema-voiu pre cel ce nu e norodul meu, norodul meu, și pe cea neîndrăgită îndrăgită;

Iosia 2, 23.

26. Și va fi în locul unde s’ au grăit lor: ‘Nu norodul meu – voi!’, acolo să vor chema ‘Fiii lui Dumnezeu celui viu’“.

Iosia 1, 10.

27. Iară Isaia strigă pentru Israil: „De va fi numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării, rămășița să va mântui.

Is. 10, 22, sq.

28. Pentru că, cuvânt săvârșind și scurtând, întru dreptate, că cuvânt scurtat va face Domnul pre pământ“.

29. Și după cum au grăit mai nainte Isaia: „De nu Domnul Savaoth au lăsat noao sămânță, ca Sodomul ne-am fi făcut și ca Gomorul ne-am fi sămănat“.

Is. 1, 9.

30. Ce dară vom zice? Că limbile cealea ce nu gonesc dreptatea au apucat dreptatea, iară dreptatea –cea den credință,

31. Iară Israil, gonind leagea dreptății, la leagea dreptății n’au sosit.

32. Pentru ce? Căci nu den credință, ce ca den faptele Legii; pentru că s’au poticnit la piatra poticnirei,

33. După cum iaste scris: „Iată, puiu în Sion piatră de poticnire și piatră de zmințeală; și tot cela ce va creade preste ea nu se va rușina“.

Is. 8, 14; 28, 16; Râm. 10, 11.

CAP 10

Jidovii cearcă dreptatea cea den Leage, iar nu den sfârșitul Leagei, care iaste Hristos. Osebirea între dreptatea cea den Leage și cea den credință, care e de obște și jidovului și limbilor.

1. Fraților, bunăvreaarea inimii meale și ruga cea cătră Dumnezeu, preste Israil, iaste spre mântuire.

2. Pentru că mărturisesc lor că râvnirea lui Dumnezeu au, ce nu după cunoștință.

3. Pentru că, neștiind a lui Dumnezeu dreptate și a lor dreptate cercând să o întărească, la dreptatea lui Dumnezeu nu s’au supus.

Râm. 9, 31, 32; Filip. 3, 9.

4. Pentru că săvârșirea Legii Hristos e, la dreptate, la tot cela ce creade.

Mat. 5, 17; Ioan 3, 18.

5. Pentru că Moisi scrie dreptatea cea den leage, că: „Omul cela ce va face pre eale trăi-va întru eale“.

Preoția 18, 5; Luca 10, 28; Gal. 3, 12.

6. Iară cea den credință dreptate așa zice: „Să nu zici întru inima ta: Cine se va sui în ceriu?“, adecă pre Hristos să-l pogoară.

A 2 Leage 30, 12, sq.

7. Sau: „Cine să va pogorî în cel fără de fund?“, adecă pre Hristos să-l suie.

8. Dară ce zice? „Aproape ți-e graiul, la ruga ta și în inima ta“,– adecă graiul credinței, carele mărturisim.

A 2 Leage 30, 14; 1 Tim. 4, 6.

9. Că de vei mărturisi întru gura ta pre Domnul Iisus și vei creade întru inima ta că Dumnezeu pre el l-au învis den morți, mântui-te-vei.

10. Pentru că, cu inima să creade în dreptate, iară cu gura să mărturiseaște spre mântuire.

11. Pentru că așa zice Scriptura: „Tot cela ce creade întru el nu se va rușina“.

Is. 28, 16.

12. Pentru că nu iaste osebite jidovului și elinului, pentru că Acestaș Domnul tuturor, bogat fiind la toți ceia ce-l cheamă pre el.

13. Pentru că: „Tot oricarele va chema numele Domnului mântui-se-va“.

Ioil 2, 32; Fapt. Ap. 2, 21.

14. Cum dară vor chema la carele n’au crezut? Și cum vor creade, pre carele n’au auzit? Și cum vor auzi fără de propoveduitoriu?

15. Și cum vor propovedui, de nu se vor trimite? După cum s’au scris: „Cātu-s de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, celor ce binevestesc bunătățile!“

Is. 52, 7, 15.

16. Ce nu toți au ascultat Evanghelia, pentru că Isaia zice: „Doamne, cine au crezut auzului nostru?“

Is. 53, 1; Ioan 12, 38.

17. Deci credința e den auz, iară auzul pren graiul lui Dumnezeu.

18. Ce zic: Nu cumva n’au auzit? Însă drept aceaea: „În tot pământul au ieșit răspunsul lor și la marginile lumii graiurile lor“.

Ps. 18, 4.

19. Ce zicu: Cândai n’au cunoscut Israil? Întâiu Moisi zice: „Eu voi râvni pre voi nu spre limbi, spre limbă fără înțeleagere voi urgisi pre voi“.

A 2 Leage 32, 21.

20. Iară Isaia îndrăznește și zice: „Aflaiu-mă celora ce pre mine nu cearcă, arătatu-m’am celora ce pre mine nu întreabă“.

Râm. 9, 30; Is. 65, 1, sq.

21. Iară cătră Israil zise: „Toată ziua am întinsu mânile mele cătră norod neascultătoriu și pricitoriu“.

CAP 11

Aleagerea unei părți den jidovi, spre mântuire pren credința în Hristos; lăsarea altei părți în orbirea ei, luând pre limbi. Îndemnarea acestora a nu se sumeți, căci la urmă și jidovii să vor mântui.

1. Zicu drept ceea: „Au doară au împinsu Dumnezeu norodul lui?” Să nu fie! Pentru că și eu israilteanu sânt, den sămânța lui Avraam, den fealiul lui Veniamin.

Ps. 93, 14.

2. N’au lepădat Dumnezeu pre norodul lui, pre carele mai nainte au știut. Au nu știți la Ilie ce zice Scriptura? Cum să roagă lui Dumnezeu asupra lui Israil, zicând:

3. „Doamne, pre proorocii tăi au omorât și jârtăvnicile tale le-au săpat și eu am rămas sângur și cearcă sufletul meu”.

3 Împ. 19, 10.

4. Ce ce zice lui răspunsul? „Lăsatu-mi-am mie 7000 de bărbați carii n’au plecat genuchiul la Vaal”.

3 Împ. 19, 18.

5. Așa dară și întru aceasta vreame lăsare după aleagerea darului s’au făcut.

6. Iară de e den dar, nu mai iaste den fapte, de vreame ce darul nu să mai face dar; iară de e den lucruri, nu mai iaste dar, de vreaune ce lucrul nu mai iaste lucru.

7. Ce e dară? Care cearcă Israil, aceasta n’au nemerit, iară aleagerea au nemerit, iară ceialalți s’au împietrit.

8. Precum iaste scris: „Dat-au lor Dumnezeu duh de umilință, ochi ca să nu vază și urechi ca să nu auză, până în ziua de astăzi”.

Luca 8, 10; Is. 29, 11; A 2 Leage 29, 4.

9. Și David zice: „Facă-să masa lor în lațu, și în vânat, și în sminteală, și spre răsplătire lor!

Ps. 68, 26.

10. Întunece-se ochii lor ca să nu vază și umărul lor pururea îl înduplecă!”

11. Zicu dară: Cândai n’au greșit ca să cază? Să nu fie! Ce cu a lor greșală mântuirea e la limbi, ca să râvnească pre ei.

Râm. 10, 19; Fapt. Ap. 13, 46, sq.

12. Iară de e greșala lor avuția lumii și biruința lor avuția limbilor, cu cât mai mult plinirea lor!

13. Pentru că voao zic, limbilor: Întrucât sânt eu al limbilor apostol, slujba mea mărescu,

14. Ca cândai voiu râvni al mieu trup și voiu mântui pre vreunii dentru ei.
1 Tim. 4, 16.

15. Pentru că, de e lepădarea lor împăcarea lumii, ce e luarea alta, fără numai viața den morți?

16. Iară de e începătura sfântă, și amestecatura; și de e rădăcina sfântă, și ramurile.

17. Iară de s'au și frânt oarecare den ramuri, iară tu, maslin sălbatec fiind, te-ai alcătuit întru ei și împreună părtașu rădăcinii și grăsimii maslinului te-ai făcut,

Ier. 11, 16.

18. Nu te lăuda asupra ramurilor; iară de te lauzi, nu tu rădăcina porți, ce rădăcina pre tine.

19. Zice-vei drept aceea: Frântu-s'au ramurile, ca eu să mă alcătuiesc.

Fapt. Ap. 13, 46.

20. Bine! Cu necredința s'au frânt, iară tu cu credința ai stătut. Nu gândi sus, ce te teame;

1 Cor. 10, 12.

21. Pentru că, de vreame ce Dumnezeu ceale den fire stâlpări n'au cruțat, cândai nici pre tine va cruța.

22. Caută dară bunătatea și năsilnicia lui Dumnezeu: preste ceia ce au căzut, năsilnicie, iară preste tine bunătate, de vei rămânea pre bunătate, de vreame, ce și tu te vei tăia,

Ioan 15, 24.

23. Și aceia, de nu vor rămânea la necredință, altui-să-vor, pentru că puternic iaste Dumnezeu iarăș să-i altuiască pre ei.

Râm. 14, 4; 2 Cor. 3, 16.

24. Pentru că, de vreame ce tu den cel după fire sălbatec maslin te-ai tăiat și afară den fire te-ai altuit maslin bun, cu cât mai vârtos aceștea, ce-s după fire, să vor altui la al lor maslin.

25. Pentru că nu voiu ca să nu știți voi, fraților, taina aceasta, ca să nu fiți la înșivă înțelepți, căci împietrire de o parte la Israil s'au făcut, până unde plinirea limbilor va intra.

26. Și așa tot Israilul să va mântui, precum s'au scris: „Veni-va den Sion cea ce izbăveaște și va înturna necurățiile de la Iacov.

Is. 59, 20 și 27, 9.

27. Și aceasta e lor cea de la mine făgăduință, când voi lua păcatele lor“.

Ier. 31, 33.

28. Însă după Evanghelie vrăjmaș pentru voi, iară după aleagere iubiți, pentru părinți.

29. Pentru că necăite-s darurile și chemarea lui Dumnezeu.

30. Pentru că, în ce chip și voi odinioară n'ați ascultat pre Dumnezeu, iară acum v'ați miluit cu acestora neascultare,

31. Așa și aceștea acum au neascultat, la mila voastră, ca și ei să să miluiască.

32. Pentru că împreună închise Dumnezeu pre toți spre neascultare, ca pre toți să miluiască.

Gal. 3, 22.

33. O, adâncime de bogăție, și de înțelepciune, și de înțeleagerea lui Dumnezeu! Cătu-s de necercetate judecățile lui și neurmăte căile lui.

34. Pentru că cine au cunoscut gândul Domnului? Sau cine sveatnic lui s'au făcut?

Is. 40, 13; 1 Cor. 2, 16.

35. Au cine au dat înaintea lui și să va răsplăti lui?

36. Căci dentru el, și pren el, și la el sânt toate. Lui mărirea în veaci. Amin!

1 Cor. 8, 6; Col. 1, 16; Râm. 16, 27.

CAP 12

Sfătuire pentru fapta bună cea cătră Dumnezeu și cătră oameni.

1. Rog drept aceaea pre voi, fraților, pren îndurările lui Dumnezeu, să puneți trupurile voastre jârtvă vie, svântă, bine-plăcută lui Dumnezeu, cea cuvântătoare slujba voastră

Râm. 6, 13; 1 Solon. 4, 3.

2. Și nu vă închipuiți cu veacul acesta, ce vă premeniți chipul cu înnoirea minții voastre, ca să ispitiți voi ce iaste voia lui Dumnezeu cea bună, și bine-plăcută, și deplin.

Efes. 4, 23.

3. Pentru că zic, pren darul ce mie mi s'au dat, la tot cela ce iaste între voi, să nu gândească mai sus, mai mult decât i să cade să gândească, ce să gândească ca să-ș ție întreg gândul, la fieștecarele după cum Dumnezeu au împărțit măsură credinței.

1 Cor. 7, 17.

4. Pentru că, în ce chip într'un trup mădulări multe avem, iară mădulările toate nu acelaș fapt au,

1 Cor. 12, 12, sq.

5. Așa cei mulți un trup sântem întru Hristos, iară câte unul, unul altuia mădulare.

6. Și având daruri, după darul ce s'au dat noao în multe fealiuri, ori prorocie, după asămănarea credinții,

Efes. 4, 11.

7. Ori slujbă, întru slujbă, ori cela ce învață, întru dascălie,

8. Ori cela ce să roagă, la rugă, cela ce dă, întru prostime, cela ce ispravnic iaste, cu sârguială, cela ce miluiaște, cu blândeațe!

Mat. 6, 2.

9. Dragostea –nefățarnică, urând răul, lipindu-vă la bine.

1 Tim. 1, 5, Ps. 96, 11.

10. Că iubirea frăției, unul la alalt – iubitoriu; cu cinstea, unul pre altul – mai nainte povățând.

11. Cu sârguiala nu leaneș, cu duhul fierbând, vremii slujând;

Râm. 14, 18 și 16, 18.

12. Cu nădeașdea bucurându-vă, la necaz răbdând, la rugăciune îngăduind,

Col. 4, 2.

13. La trebile sfinților părtaș fiind, iubirea de striini gonind.

14. Binecuvântați pre ceia ce gonesc pre voi, blagosloviți și nu-i osândiți.

Mat. 5, 44; 1 Cor. 4, 12.

15. Să vă bucurați cu cei ce să bucură și să plângeți cu ceia ce plâng.

16. Una unul altuia gândind, nu ceale înalte gândind, ce cu ceale smerite împreună luându-vă și vă faceți înțelepți la înșivă.

Râm. 15, 5.

17. Nimunui rău pentru rău dând, socotind mai nainte bune înaintea tuturor oamenilor,

Paremii 3, 4; 2 Cor. 8, 21.

18. De e cu puțință, cea dentru voi, cu toți oamenii având pace.

19. Nu pre voi să vă izbândiți, iubiților, ce dați loc urgiei, pentru că scris iaste: „A mea e izbânda, eu voi răsplăti, zice Domnul“.

A 2 Leage 32, 35; Evr. 10, 30.

20. Deci de va fi flămând vrăjmașul tău, hrănește pre el, de e setos, adapă-l pre el, pentru că, aceasta făcând, cărbuni de foc vei grămădi preste capul lui.

Pareмии 25, 22, 23.

21. Nu te birui de cel rău, ce biruiaște cu binele pre rău.

CAP 13

Sfătuire la supunere, dragoste și alte fapte bune.

1. Tot sufletul la biruințele ce-s mai presus să să supuie, pentru că nu iaste biruință, fără numai de la Dumnezeu, iară cealea ce sânt biruințe, de Dumnezeu rânduite sânt.

1 Petr. 2, 13 sq; Tit 3, 1.

2. Deci cela ce să împonceșază biruinții, la a lui Dumnezeu poruncă stă împotrivă, iară ceia ce stau împotrivă, lor judecată-ș vor lua.

3. Pentru că boiarii nu sânt frică lucrurilor bune, ce celor reale. Și vei să nu te temi de biruință? Binele fă și vei avea laudă dentru ea.

Luca 22, 25; 1 Petr. 2, 14.

4. Pentru că sluga lui Dumnezeu iaste ție spre bine; iară de vei face răul, teame-te, pentru că nu în zadar sabia poartă, pentru că slugă lui Dumnezeu iaste, izbânditoriu spre urgie celuia ce face răul.

5. Pentru aceea trebuie să să supuie, nu numai pentru urgie, ce și pentru știință.

6. Pentru aceea dară și biruri plățiți, pentru că poslușnici lui Dumnezeu sânt spre aceasta, aceasta așteptând.

7. Dați dară la toți datoriile: celui cu birul, birul; celui cu dajdea, dajdea; celui cu frică, frica; celui cu cinstea, cinstea.

Mat. 22, 21.

8. Nemănuie nemică să nu fiți datori, fără numai a iubi unul pre altul, pentru că cela ce iubeaște pre altul leagea au plinit.

Gal. 5, 14; Col. 3, 14; 1 Tim. 1, 5.

9. Pentru că ceaea ce zice: Nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi minciuni, nu pohti și oricare altă poruncă, întru acest cuvânt să adună, întru:

Să iubești pre aproapele tău, ca pre tine.

Marc. 12, 31.

10. Dragostea aproapelui rău nu face, plinirea dară a Legii dragostea e.

1 Cor. 13, 4.

11. Și aceasta știind vreamea, că vreame e acum noi den somn să ne sculăm, pentru că acum mai aproape e de noi mântuirea, decât când am crezut.

2 Cor. 6, 2; Efes. 5, 14; 1 Solon. 5, 6 sq.

12. Noaptea au plecat înainte, iară ziua s'au apropiat. Să lepădăm dară lucrurile întunearecului și să ne îmbrăcăm cu armele luminei.

1 Ioan 5, 5; Efes. 5, 11.

13. Ca ziua, cu cuviință să umblăm, nu cu ospeațe și beții, nu cu călcări și necurății, nu cu price și cu râvnire,

Luca 21, 34; Efes. 5, 18; Iac. 3, 14.

14. Ce îmbrăcați-vă pren Domnul Iisus Hristos și a trupului socoteală nu faceți la pohte.

Gal. 3, 27; Col. 3, 10.

CAP 14

Despre cei slabi în credință. Să nu judecăm unul pre altul. Despre pace. Să nu smintim pre fratele.

1. Iară pre cela ce boleaste la credință îl luat, nu întru cercetări de cugete.

Râm. 15, 1 sq; Fapt. Ap. 20, 35; 1 Cor. 8, 9; Gal. 5, 10.

2. Că unul creeze să mănânce toate, iară cela ce e slab legumi mănâncă.

3. Cela ce mănâncă, pre cela ce nu mănâncă să nu-l defaime; și cela ce nu mănâncă, pre cela ce mănâncă să nu-l judece, pentru că Dumnezeu pre el l-au luat.

Col. 2, 16.

4. Tu cine ești, cel ce judeci pre slugă streină? La domnul său stă au cade. Iară va sta, pentru că tare iaste Dumnezeu să-l întărească pre el.

Râm. 2, 1; Mat. 7, 1; Iac. 4, 12.

5. Unul judecă den zi în zi, iară altul judecă preste toată ziua; și fieștecarele întru a sa minte să să adevereaze.

Gal. 4, 10.

6. Cea ce gândește ziua, la Domnul gândește; și cea ce nu gândește ziua, la Domnul nu gândește. Și cea ce mănâncă, Domnului mănâncă, pentru că mulțamește lui Dumnezeu; și cea ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mulțamește lui Dumnezeu.

A 2 Leage 8, 10; 1 Cor. 10, 31.

7. Pentru că nimeni dentru noi luiș trăiaște și nimeni luiș moare.

8. Pentru că, de vom și trăi, Domnului trăim, și de vom muri, Domnului murim. Deci, ori trăim, ori murim, ai Domnului sântem.

9. Că spre aceasta Hristos și au murit, și au învis, și au de iznoavă trăit, ca morților și viilor să domnească.

Fapt. Ap. 10, 42; 2 Cor. 5, 15.

10. Dară tu, ce judeci pre fratele tău? Au și tu, ce defaimi pre fratele tău? Pentru că toți vom sta de față la divanul lui Hristos.

2 Cor. 5, 10.

11. Pentru că scris e: „Viu –eu, zice Domnul, că mie se va pleca tot genuchiul și toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu“.

Is. 45, 23; Tit. 2, 10.

12. Deci dară, fieștecarele dentru noi pentru dânsul samă va da lui Dumnezeu.

Mat. 12, 36; Gal. 6, 5.

13. Deci să nu mai judecăm unul pre alt, ce aceasta să judecați mai mult, ca să nu să puie piadecă fratelui au sminteală.

Mat. 18, 7.

14. Știu și adevărit sânt în Domnul Iisus, că nemică nu e spurcat pren el, fără numai la cea ce socoteaște a fi ceva spurcat, aceuia e spurcat.

Mat. 15, 11.

15. Iară de să mîhneaște pentru mîncare fratele tău, nu umbli decii după dragoste; nu cu mîncarea ta pre acela piarde, pentru carele Hristos au murit.

1 Cor. 8, 11, 13.

16. Să nu se hulească dară binele vostru.

17. Pentru că nu iaste împărăția lui Dumnezeu mîncare sau băutură, ce direptate și pace, și bucurie întru Duhul Svânt.

Luca 17, 20; 1 Cor. 8, 8.

18. Pentru că cea ce întru aceastea slujaște lui Hristos, bine e plăcut lui Dumnezeu și ispitit la oameni.

19. Deci să gonim ale păcii și ceale ale întemeiarii unuia cătră altul.

20. Nu pentru mâncare strica lucrul lui Dumnezeu! Toate-s curate, ce rău e omului celui ce prene poticneală mănâncă.

21. Bine e a nu mânca carne, nici a bea vin, nici întru care fratele tău să împiadecă, au să smintească, au slăbească.

1 Cor. 8, 13.

22. Tu credință ai? Asupra ta să aibi înaintea lui Dumnezeu. Fericit acela ce nu judecă pre sine întru carea ispitească!

1 Ioan 3, 21.

23. Iară acela ce să cercetează, de va mânca, osândească-se, căci nu e den credință; și tot ce nu e den credință păcat iaste.

Tit 1, 15; Evr. 11, 6.

CAP 15

Urmarea blândeții lui Hristos. Pavel arată slujba Evangheliei plinită de el. Îndeamnă a da ajutoare la săraci.

1. Și datori sântem noi, cei tari, slăbiciunile celor neputincioși a le purta și nu noao să ne plăcem.

Râm. 14, 1; Gal. 6, 1.

2. Pentru că fieștecarele dentru noi aproapelui său să placă spre bine, cătră zidire.

1 Cor. 9, 19, 22.

3. Pentru că și Hristos nu lui ș'au plăcut, ce, după cumu e scris: „Ocarâle celor ce ocărăsc pre tine, căzut-au preste mine“.

Ps. 68, 9.

4. Pentru că, câte s'au scris mai înainte la a noastră învățătură, s'au scris mai înainte, ca prene răbdare și prene mângâierea Scripturilor nădeajdea să o avem.

1 Cor. 10, 11.

5. Iară Dumnezeul îngăduinții și al mângâierii să dea voao una să gândiți între voi, după Hristos Iisus,

Filip. 3, 16.

6. Ca toți odată cu o gură să măriș pre Dumnezeu și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Pentru aceea luați unul pre altul, cum și Hristos au luat pre noi, întru mărirea lui Dumnezeu.

8. Și zicu pre Iisus Hristos poslușnic să să fie făcut obrezaniei, pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să adevereaze făgăduințele părinților,

Mat. 15, 24; Fapt. Ap. 3, 25.

9. Iară limbile, pentru milă, să mărească pre Dumnezeu, cum iaste scris: „Pentru aceea mărturisi-mă-voiu ție întru limbi și numele tău voiu cânta“.

Râm. 11, 30; 2 Împ. 22, 50; Ps. 17, 53.

10. Și iarăș zice: „Veseliți-vă, limbi, cu norodul lui“.

A 2 Leage 32, 43; Ps. 66, 5.

11. Și iarăș: „Lăudaț pre Domnul toate limbile și-l făliți pre el toate noroadele“.

Ps. 116, 1.

12. Și iarăș Isaia zice: „Fi-va rădăcina lui Iesei, și cea ce să scoală să domnească limbile, preste el limbile vor nădejdui“.

Is. 11, 10; Mat. 12, 21.

13. Iară Dumnezeul nădejdiei să umple pre voi de toată bucuria și pacea, crezând, ca să prisosiți voi întru nădeajde, întru putearea Duhului Svânt.

Râm. 14, 17.

14. Și adevărit sânt și eu sânțur, fraților, pentru voi, că și voi plini sântet de bunătate, pliniți de toată mintea, putând și unul pre altul a învăța.

2 Petr. 1, 12; 1 Ioan 2, 21.

15. Și mai cu îndrăzneală am scris voao, fraților, despre o parte, ca cum v'aș mai aduce aminte voao pentru darul cela ce s'au dat mie de la Dumnezeu

16. A fi eu slujitoriu lui Iisus Hristos, la limbi, cu slujbă sfântă lucrând Evanghelia lui Dumnezeu, ca să să facă aducerea limbilor bine priimită, sfințită cu Duhu Sfânt.

17. Am, drept aceea, laudă întru Iisus Hristos ceale despre Dumnezeu.

18. Pentru că nu voiu cuteza a grăi ceva den carele n'au lucrat Hristos pren mine, spre ascultarea limbilor, cu cuvântul și cu fapțul,

19. Întru puteri de seamne și de minuni, întru putearea Duhului lui Dumnezeu, cât eu, de la Ierusalim și împrejur până la Iliric, am umplut Evanghelia lui Hristos;

20. Și așa, nevoindu-mă a binevesti, nu unde s'au numit Hristos, ca nu preste striină temelie să zidescu,

2 Cor. 10, 15, 16.

21. Ce, după cum s'au scris: „Cărora nu s'au vestit pentru el, vedea-vor; și carii n'au auzit, înțeleage-vor“.

Is. 52, 15.

22. Pentru aceea mă și opriam de multe ori a veni către voi.

Râm. 1, 13; 1 Solon. 2, 18.

23. Iară acum, nemaiavând locu întru laturile acestea și pohtă având a veni către voi den mulți ani,

Fapt. Ap. 19, 21.

24. Și deaca voiui merge la Șpania, veni-voiu către voi, pentru că nădejduiescu, mergând, să văz pre voi, și despre voi să mă trimițu acolo, de mă voiui umplea întâiu despre voi de o parte.

25. Iară acum mergu în Ierusalim slujind sfinților.

Fapt. Ap. 18, 21; 19, 21; 20, 22.

26. Pentru că binevrură Machidonia și Ahaia împreunare oarecare a face la săracii sfinților celor den Ierusalim.

1 Cor. 16, 1.

27. Pentru că binevrură și datori lor sânt; pentru că, de vreame ce întru ceale duhovnicești ale lor s'au împreunat limbile, datori sânt și întru ceale trupești să slujască lor.

1 Cor. 9, 11.

28. Aceasta dară săvârșind și pecetluind lor roada aceasta, treace-voiu pren voi la Șpania.

29. Și știu că, venind către voi, cu plinirea blagosloveniei, a Evangheliei lui Hristos, voiui veni.

30. Și rog pre voi, fraților, pren Domnul nostru Iisus Hristos și prin dragostea Duhului, să nevoiți împreună cu mine la rugi pentru mine către Dumnezeu,

2 Solon. 3, 1; Colos. 4, 12.

31. Ca să mă izbăvescu de către cei ce-s neascultători în Iudea și ca slujba mea cea den Ierusalim bine priimită să să facă sfinților,

32. Ca cu bucurie să viu către voi, pren voia lui Dumnezeu, și să mă odihnescu împreună cu voi.

33. Iară Dumnezeul păcii – cu toți cu voi. Amin!

CAP 16

Încredințare a Fivei slujitoare besearicii din Chenhrees. Închinăciune a lui Pavel către toți.

1. Și împrietenescu voao pre Fivi, sora noastră, fiind slujnică Besearicii den Chenhrees,

2. Ca pre ea să o priimiți întru Domnul, vredniceaște sfinților, și să o ajutoriți ori întru ce lucru despre voi îi va trebui, pentru că și ea socotitoare a mulți s'au făcut, și mie sânгур.

3. Închinați-vă Preschilei și Achilei, celor împreună-lucrători mie întru Hristos Iisus,

Fapt. Ap. 18, 2.

4. Cari, pentru sufletul meu, pre a lor cerbice supusu-o-au, căroră nu numai eu sânгур mulțimescu, ce și toate Besearicile limbilor,

5. Și cea de la casa lor Besearică. Închinați-vă lui Epeneton, iubitoriului meu, carele iaste începătură Ahaiei la Hristos.

1 Cor. 16, 19.

6. Închinați-vă Mariamei, carea mult au ostenit la noi.

7. Închinați-vă lui Andronic și Iuniei, rudelor meale și împreună robiți cu mine, carei sânt vestiți întru apostoli, cari și mai nainte de mine s'au făcut întru Hristos.

8. Închinați-vă Ampliei, iubitului meu întru Domnul.

9. Închinați-vă lui Urvan, celui împreună-lucrătoriu al nostru întru Hristos, și lui Stahis, iubitului meu.

10. Închinați-vă lui Apelin, celui de folos în Hristos. Închinați-vă celor dentru ai lui Aristovul.

11. Închinați-vă lui Irodion, rudei meale. Închinați-vă celui dentru ai lui Narchis, ceia ce sânt întru Domnul.

12. Închinați-vă Trifeniei și Trifoasei, cealea ce ostenesc întru Domnul. Închinați-vă Persidei cei iubite, carea mult au ostenit întru Domnul.

13. Închinați-vă lui Rufon, celui ales întru Domnul, și maicii lui și ai meale.

Marc. 15, 21.

14. Închinați-vă lui Asingrit, lui Flegon, lui Erman, Patrovei, lui Ermin și celor ce sânt împreună cu ei frați.

15. Închinați-vă lui Felolog și Iuliei, Niriei și surorii lui, și lui Olemban, și celor împreună cu ei tuturor sfinților.

16. Sărutați-vă unul pre alalt cu sărutare sfântă. Închină-se voao Besearicile lui Hristos.

1 Cor. 16, 20; 2 Cor. 13, 12; 1 Solon. 5, 26; 1 Petr. 5, 14.

17. Și rog pre voi, fraților, să socotiți pre ceia ce împărecherile și smintealele fac afară de 'nvățătura carea voi ați învățat; și vă abateți de la ei.

Mat. 7, 15; Tit. 3, 10.

18. Pentru că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujăsc, ce pântecilor lor, și pren bună cuvântare și bun graiu înșală inimile proștilor.

Filip. 3, 19; 2 Cor. 2, 17; Col. 2, 4.

19. Pentru că ascultarea voastră la toți au sosit. Bucuru-mă, drept aceea, cei de ce e pentru voi și voiui ca voi înțelepți să fiți la bunătate, iară neîntregi la rău.

20. Iară Dumnezeuul păcii zdrobi-va pre satana supt picioarele voastre degrabă. Darul Domnului nostru Iisus Hristos –împreună cu voi!

21. Închină-se voao Timotheiu, cel ce iaste împreună cu mine lucrătoriu, și Luchie, și Iason, și Sosipatru, rudele meale.

Fapt. Ap. 16, 1, 2; Filip. 2, 19.

22. Închinu-mă voao eu, Tertie, cel ce am scris cartea, întru Domnul.

23. Închină-se voao Gaie, priatenul meu și a toată Beseareca. Închină-se voao Erastos, dirigătoriul cetății, și Cuart fratele.

Fapt. Ap. 19, 22; 1 Cor. 1, 14; 2 Tim. 4, 20.

24. Darul Domnului nostru Iisus Hristos –cu toți cu voi. Amin!

25. Iară celuia ce poate pre voi să vă întărească după Evanghelia mea și mărturisirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainii în ani veacinici tăcută

Ef. 1, 9; 3, 20; Iuda v. 24.

26. Și acum arătată pren scrisori prorocești, după porunca celui veacinic Dumnezeu, spre ascultare de credință la toate limbile conoscându-se,

2 Tim. 1, 10.

27. Celui singur înțelept Dumnezeu, pren Iisus Hristos, căruia e mărirea în veaci. Amin!

1 Tim. 1, 17.

Cătră Râmleani s'au scris de la Corinthu, pren Fiva, poslușnica cei den Chenhres Besearecă.

CEA CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ DENTÂIU

CAP 1

Mulțemiri lui Dumnezeu pentru credința corinteanilor. Mustră împărecherile dentru ei den iubirea de slavă pentru înțelepciunea lumească, punând înainte Crucea Domnului ca adevărata înțelepciune.

1. Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezeu, și Sosthen fratele,

Fapt. Ap. 18, 17.

2. La Beseareca lui Dumnezeu ceaea ce iaste în Corinth, celor sfinți întru Iisus Hristos, chemați sfinți, împreună cu toți ceia ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al nostru, și al lor:

1 Cor. 6, 11.

3. Har voao și pace de la Dumnezeu, Părintele vostru, și Domnu nostru Iisus Hristos.

Râm. 1, 7; 2 Cor. 1, 2; Efes. 1, 2.

4. Mulțemescc Dumnezeului mieu pururea pentru voi, pentru darul lui Dumnezeu, cela ce s'au dat voao întru Hristos Iisus.

Efes. 1, 15, sq.

5. Căci întru tot v'aț îmbogățit întru el, întru tot cuvântul și toată știința;

2 Cor. 8, 7.

6. În ce chip mărturiseala lui Hristos s'au adevărat întru voi,

Râm. 1, 16.

7. Ca voi să nu vă lipsiț întru nice un daru, așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos,

Ps 33, 11; Filip. 3, 20.

8. Carele va și adevveri pre voi, fără de vină până în săvârșit, în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

1 Solon. 5, 23.

9. Credincios e Dumnezeu, pren carele v'aț chemat spre împreunarea Fiiului său Iisus Hristos, Domnului nostru.

10. Și rog pre voi, fraților, pren numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca tot una să ziceți toți și să nu fie între voi împărecheri, ce să fiț întemeiați întru acelaș cuget și întru acelaș gând.

Filip. 2, 20 și 3, 16.

11. Pentru că s’au arătat mie pentru voi, frații miei, de cătră cei ai lui Hlois, că prici întru voi sânt;

12. Și zic aceasta, că fieștecarele dentru voi zice: –„Eu sânt al lui Pavel!“ –„Iară eu, al lui Apolon!“ –„Iară eu, al lui Chifa!“ –„Iară eu, al lui Hristos!“

1 Cor. 3, 4; Fapt. Ap. 18, 24.

13. Împărțitu-s’au Hristos? Au doară Pavel s’au răstignit pentru voi? Au în numele lui Pavel v’aț botezat?

14. Mulțemesc lui Dumnezeu că nice pre unul dentru voi am botezat, fără numai pre Crisp și pre Gaie,

Fapt. Ap. 18, 8.

15. Ca nu neștine să zică, că întru al meu nume am botezat.

16. Și am botezat și casa lui Stefana; deci nu știu de pre altcineva am botezat.

1 Cor. 16, 15, sq.

17. Pentru că nu m’au trimis Hristos să botez, ce să binevestesc, nu cu înțelepciunea cuvântului, ca să nu să deșarte crucea lui Hristos.

18. Pentru că, cuvântul Crucii, celor ce pier, nebunie iaste, iară noao, celor ce ne mântuim, putearea lui Dumnezeu iaste.

1 Cor. 2, 2, 4; Râm. 1, 16.

19. Pentru că scris iaste: „Piarde-voiu înțelepciunea înțelepților, și înțeleagerea celor de înțeles lepăda-voiu“.

Is. 29, 14.

20. Unde e înțelept? Unde e cărturariu? Unde e cercetătoriul veacului acestuia? Au nu au nebunit Dumnezeu înțelepciunea lumii aceștia?

Iov 12, 17; Is. 33, 18.

21. Pentru că, de vreme ce cu înțelepciunea lui Dumnezeu n’au conșcut lumea pren înțelepciune pre Dumnezeu, binevrea Dumnezeu, pren nebunia propoveduinții, să mântuiască pre ceia ce cred.

Mat. 11, 25; Luca 10, 21.

22. De vreme ce și jidovii semn cer și elinii înțelepciune cearcă,

Ioan 4, 48.

23. Iară noi mărturisim pre Hristos răstignit: jidovilor adecă –sminteală, iară elinilor– nebunie.

Râm. 9, 32; 1 Cor. 2, 14.

24. Iară noao, celor chemați, jidovi și elini: pre Hristos, a lui Dumnezeu puteare și a lui Dumnezeu înțelepciune.

Col. 2, 8.

25. Căci cel nebun al lui Dumnezeu mai înțelept decât oamenii iaste și cel slab al lui Dumnezeu mai tare decât oamenii iaste.

26. Pentru că vedeți chemarea voastră, fraților, căci nu-s mulți înțelepți trupește, nu-s mulți tari, nu-s mulți den bun rod născuți;

Mat. 11, 25; Iac. 2, 5.

27. Ce ceale bune ale lumii au ales Dumnezeu, ca pre cei înțelepți să-i rușineaze, și ceale slabe ale lumii au ales Dumnezeu, ca să rușineaze ceale putincioase;

28. Și ceale de rău rod ale lumii și ceale ocărâte au ales Dumnezeu și ceale ce nu sânt, ca pre ceale ce sânt să biruiască,

29. Ca să nu se laude tot trupul înaintea lui Dumnezeu.

Efes. 2, 9.

30. Și dentru el voi sânteți întru Hristos Iisus, carele s'au făcut voao înțelepciune de la Dumnezeu și dreptate și sfințire și mântuire,

Ier. 23, 5, sq.; Râm. 4, 25; 2 Cor. 5, 21; Ioan 17, 9.

31. Ca, după cum iaste scris: „Cela ce să laudă, întru Domnul să să laude“.

Ier. 9, 23, sq.; 2 Cor. 10, 17.

CAP 2

Propoveduirea Evangheliei nu stă în măiestria cuvintelor, nici în înțelepciune lumească, ci în înțelepciunea cea după Dumnezeu.

1. Și eu, venind cătră voi, fraților, venit-am nu după covârșirea cuvântului au înțelepciunii, vestind voao mărturia lui Dumnezeu.

Gal. 6, 14.

2. Pentru că nu am ales a ști ceva întru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre Acesta răstignit.

3. Și eu cu slăbiciune și cu frică și cu cutremur mult fui cătră voi.

Fapt. Ap. 18, 1.

4. Și cuvântul meu și propoveduirea mea nu e întru biruință de cuvinte ale omeneștii înțelepciuni, ce întru dovedeala duhului și a puterii,

2 Petr. 1, 16.

5. Ca credința noastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ce întru putearea lui Dumnezeu.

Efes. 1, 17; 1 Solon. 1, 5.

6. Și înțelepciune grăim întru cei desăvârșit, și înțelepciune nu a veacului acestuia, nici a boiarilor veacului acestuia celor ce să biruiesc,

7. Ce grăim cu taină înțelepciunea lui Dumnezeu, cea ascunsă, carea mai nainte au rânduit Dumnăzău, mai nainte de veaci, întru mărirea noastră,

Ps. 50, 7; Râm. 16, 25.

8. Pre carea nimenea den biruitorii veacului acestuia au cunoscut, pentru că, de ar fi cunoscut nu ar fi răstignit pre Domnul mării;

Fapt. Ap. 3, 15.

9. Ce, după cum s'au scris: „Ceale ce ochiul n'au văzut și ureachea n'au auzit și pre inima omului nu s'au suit, carele au gătit Dumnezeu celor ce iubescu pre el“.

Is. 64, 4.

10. Iară noao Dumnezeu ne-au descoperit pre Duhul lui, pentru că Duhul toate le cercetează, și adâncurile lui Dumnezeu.

Mat. 16, 17.

11. Pentru că cine den oameni știe ale omului, fără numai duhul omului cel dentru el? Așa și ale lui Dumnezeu, nimenea nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

Mat. 11, 27.

12. Iară noi nu duhul lumii am priimit, ce Duhul cel de la Dumnezeu, ca să știm cealea ce de cătră Dumnezeu s'au hărăzit noao;

13. Carele și grăim, nu întru învățate ale omeneștii înțelepciuni cuvinte, ce întru învățate ale Duhului Sfânt, ceale duhovnicești cu ceale duhovnicești alăturându-le.

1 Cor. 1, 17; 2 Petr. 1, 16.

14. Iară cel sufletescu om nu priimește cealea ale Duhului lui Dumnezeu, pentru că nebunie la el iaste, și nu poate să cunoască, că duhovnicește să cercetează,

Ioan 14, 17; Râm. 8, 7.

15. Iară cel duhovnicescu cercetează toate, și el de nimenea nu să cercetează.

Paremii 28, 5.

16. Pentru că cine au știut gândul Domnului, carele să tocmească pre el? Iară noi gândul lui Hristos avem.

Râm. 11, 34; Isaia 40, 13.

CAP 3

Apostolul a propovedit corintheanilor potrivit înțelegerii lor. Hristos iaste temelie credinței. Cei ce zidesc pe această temelie bine sau rău, să vor vădi în ziua judecății. Creștinii sânt beseareca lui Dumnezeu.

1. Și eu, fraților, nu putui să grăiesc voao ca unor duhovnicești, ce ca unor trupești, ca unor prunci întru Hristos.

Ioan 16, 12; Evr. 5, 12.

2. Cu lapte pre voi am adăpat și nu cu mâncare, pentru că încă nu puteați, ce nici încă acum puteți, pentru că încă trupești sânteți.

1 Petr. 2, 2.

3. Căci, când e între voi râvnă și price și împărecheri, au nu trupești sânteți și după omenie umblați?

1 Cor. 1, 11; Gal. 5, 20.

4. Căci, când zice neștine: „Eu sânt a lui Pavel!“, și altul: „Eu, al lui Apolos!“, au nu trupești sânteți?

5. Deci cine e Pavel și cine e Apolos, fără numai poslușnici pren carii ați crezut, și fieștecăruia după cum Domnul i-au dat.

Râm. 12, 3.

6. Eu am răsădit, Apolos au adăpat, iară Dumnezeu au crescut.

Iac. 1, 21.

7. Deci nici cela ce răsădește iaste ceva, nici cela ce adapă, ce cela ce crește, Dumnezeu.

8. Iară cela ce răsădește și cela ce adapă una sânt, și fieștecarele pre a sa plată va lua, după a lui osteneală.

Ps. 61, 11; Râm. 2, 6.

9. Pentru că a lui Dumnezeu sântem împreună-lucrători; a lui Dumnezeu arătură, a lui Dumnezeu zidire sânteți.

2 Cor. 6, 1.

10. După darul lui Dumnezeu, cela ce s’au dat mie, ca un măiestru mai mare peste meșteri, temelie am pus; și altul deasupra zidește. Și fieștecarele să caute cum zidește deasupra,

11. Pentru că altă temelie nimeni nu poate să puie fără decât ceaea ce iaste, care iaste Iisus Hristos.

Efes. 2, 20.

12. Iară de zidește cineva, preste această temelie, aur, argint pietri scumpe, leamne, iarbă, trestie,

13. Al fieștecăruia lucru arătat va fi, pentru că ziua va arăta, căci cu foc să va descoperi și, al fieștecăruia lucru, în ce fel va fi, focul va ispiti.

Is. 48, 10.

14. Ori al căruia lucru rămâne, carele au zidit deasupra, plată va lua.

15. Ori al cui lucru va arde, păgubi-se-va, și el să va mântui, ce așa, ca pren foc.

Iuda v. 23.

16. Nu știți că beseareca lui Dumnezeu sânteti și Duhul lui Dumnezeu lăcuiaște întru voi?

1 Cor. 6, 19; 2 Cor. 6, 16; Efes. 2, 21; Râm. 8, 9.

17. Oricarele beseareca lui Dumnezeu strică, strica-l-va pre acesta Dumnezeu, pentru că beseareca lui Dumnezeu svântă iaste, carii voi sânteti.

18. Nimenea pre el să nu să amăgească; de-i pare cuiva înțelept a fi întru voi în veacul acesta, nebun să să facă, ca să să facă înțelept.

Paremii 3, 5, 7; Is. 5, 21; Iac. 1, 22.

19. Pentru că înțelepciunea lumii aceștiia nebunie lângă Dumnezeu iaste, pentru că scris iaste: „Cela ce prinde pre cei măiestri întru hâtia lor“.

Iov. 5, 12, sq.

20. Și iarăș: „Domnul cunoaște gândurile măiestrilor, că sânt deșarte“.

Ps. 93, 11.

21. Deci nimenea să nu se laude întru oameni, pentru că toate ale voastre sânt:

22. Ori Pavel, ori Apolos, ori Chifa, ori lumea, ori viață, ori moarte, ori cealea ce-s de față, ori ceale viitoare, toate voao sânt.

23. Iară voi ai lui Hristos și Hristos al lui Dumnezeu.

1 Cor. 11, 3.

CAP 4

Vrednicia apostolească. Necuviința împărecherilor. Smerenia și răbdarea apostolilor. Lauda lui Timotheu.

1. Așa pre noi să ne socotească omul: ca pre nește slugi ale lui Hristos și diregători tainelor lui Dumnezeu.

Mat. 16, 19; 1 Petr. 4, 10.

2. Iară care e rămas, cearcă-se întru diregători ca credincios neștine să să afle.

Luca 12, 42.

3. Iară mie întru mai puțini îmi iaste, ca despre voi să mă cercetezu, sau de zi omenească, ce nici pre mine mă cercetezu.

4. Pentru că nemică spre mine nu știu, ce nu întru aceasta m'am îndireptat; iară cela ce mă cercetează Domnul iaste.

Ps. 34, 23.

5. Deci nu mai nainte de vreme ceva judecați, până unde va veni Domnul, carele va și lumina ceale ascunse ale întunearecului și va arăta sfaturile inemilor. Și atunce lauda să va face la fieștecarele de la Dumnezeu.

Râm. 2, 29.

6. Și aceastea, fraților, le-am închipuit la mine și la Apollos, pentru voi, ca întru noi să vă învățați, ca nu preste carea s'au scris să gândiți, ca nu unul pentru altul să vă umflați asupra celui alt.

Râm. 12, 3.

7. Pentru că cine va aleage pre tine? Și ce ai cea ce n'ai luat? Iară de ai și luat, ce te fălești, ca cum n'ai fi luat?

Ioan 3, 27.

8. Acum sătuli sânteti, acum ați îmbogățit. Fără de noi ați împărățit și, măcară de ați fi și împărățit, ca și noi cu voi să împărățim împreună.

Apoc. 3, 17.

9. Pentru că mi se pare că Dumnezeu pre noi, pre apostoli, de apoi ne-au arătat, ca asupra morții, căci priveală ne-am făcut lumii și îngerilor și oamenilor.

Râm. 8, 36.

10. Noi –nebuni pentru Hristos, iară voi –înțelepți în Hristos. Noi slabi, iară voi tari. Voi slăviți, noi necinstiți.

11. Până în ceasul de acum și flămânzim, și însetăm, și goli sântem, și ne batem, și nestătători sântem,

2 Cor. 11, 27.

12. Și ostenim lucrând cu ale noastre mâni; suduindu-ne, binecuvântăm; gonindu-ne, suferim.

Fapt. Ap. 18, 3; 1 Solon. 2, 9, sq; Râm. 12, 14.

13. Hulindu-ne, mângâiem; ca niște necurății ale lumii ne-am făcut, tuturor fiertură, până acum.

14. Nu înfruntând pre voi scriu aceastea, ce ca niște fii ai miei dragi învățu.

15. Că săvai zece mii de învățători veți avea întru Hristos, iară nu mulți părinți, pentru că întru Hristos Iisus, pren Evanghelie, eu pre voi am născut.

16. Rog drept aceea pre voi, următori mie vă faceți.

1 Cor. 11, 1.

17. Pentru aceea am trimis la voi pre Timotheiu, care iaste fiiul meu iubit și credincios întru Domnul; carele voao va aduce aminte căile meale, ceale întru Hristos, precum pretutindenea întru toată Adunarea învățu.

1 Cor. 16, 10.

18. Iară ca neviind eu cătră voi, s'au semețit unii.

19. Ce voi veni degrabă la voi, de va vrea Domnul, și voi arăta nu cuvântul celor semeți, ce putearea.

Fapt. Ap. 18, 21; Evr. 6, 3; Iac. 4, 15.

20. Pentru că nu e în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ce în puteare.

1 Cor. 2, 4; Luca 17, 20.

21. Ce veți? Cu toiag să viu cătră voi, au cu dragoste și cu duh de blândețe?

CAP 5

Mustări împotriva celor desfrânați.

1. Întru tot aude-să întru voi curvie, și curvie ca aceea carea nici într'o limbă nu să numeaște, cât muiarea tătâne-său oarecarele a avea.

Preoția 18, 7.

2. Și voi semeți sânteți și nu mai mult ați plânsu, ca să rădice den mijlociul vostru cela ce faptul acesta au făcut.

3. Pentru că eu, ca când ași lipsi cu trupul, și aș fi de față cu duhul, acum am judecat, ca când aș fi de față, pre cela ce așa aceasta au făcut.

2 Cor. 10, 1; Col. 2, 5.

4. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi și al meu duh, împreună cu putearea Domnului nostru Iisus Hristos,

Mat. 18, 18.

5. Să dați pre unul ca acela satanii, spre piericiunea trupului, ca duhul să să mântuiască în ziua Domnului Iisus.

1 Cor. 1, 8; 1 Tim. 1, 20.

6. Nu e bună fala voastră. Nu știți că micu aluat toată frământătura dospeaște?

Gal. 5, 9.

7. Curățiți drept aceea vechiul aluat, ca să fiți tânăra frământătură, după cum sânteți fără aluat; pentru că Pasha noastră pentru noi s'au junghiat Hristos.

8. Deci să prăznuim nu cu aluat vechiu, nici cu aluat de răutate și de viclenie, ce întru nedospirea curăției și adevărului.

Ieș. 12, 3, 15, 19.

9. Scris-am voao în carte sa nu vă amestecați împreună cu curvarii;

10. Și nu numai cu curvarii lumii aceștia, au cu lacomii, au hrăpitori, au cu închinători de idoli, de vreme ce datori sânteți den lume a ieși.

11. Iară acum am scris voao să nu vă amestecați, de va fi vreun frate numindu-se, au curvariu, au lacom, au închinătoriu de bozi au suduitoriu, au bețiv, au hrăpitoriu; cu acesta nici a mânca împreună.

Mat. 18, 17; 2 Solon. 3, 6.

12. Pentru că ce mi-e și pre cei den afară a judeca? Au nu pre cei denlăuntru voi judecați?

Marc. 4, 11.

13. Iară pre cei den afară Dumnezeu judecă. Și veți scoate pre cel rău dentru voi singuri.

A 2 Leage 13, 5 și 22, 21 sq.

CAP 6

A nu se judeca înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânării.

1. Cutează neștine dentru voi, lucru având cătră celalalt, a să judeca la cei nedirepți și nu la cei sfinți?

2. Nu știți că sfinții lumea vor judeca? Și de judecă întru voi lumea, nevreadnici sânteți de judecați mai mici?

Apoc. 2, 26.

3. Nu știți că pre îngeri vom judeca? Necum ale vieții?

4. Ale vieții dară judecați de aveți, pre cei defăimați întru Adunare, pre aceia așăzați.

5. Cătră înfruntare voao zic: Așa, nu iaste întru voi înțelept nice unul, carele va putea să aleagă întru mijlocul fratelui lui?

1 Cor. 15, 34.

6. Ce frate cu frate să judecă, și aceasta la necredincioși?

7. Acum dară toată biruința întru voi iaste, căci judecați aveț cu voi. Pentru căci nu mai mult pățiți nedireptate? Pentru căci nu mai mult vă scădeți?

Mat. 5, 39; Râm. 12, 19; 1 Petr. 3, 9.

8. Ce voi faceți strâmbătate și faceți scădeare și mai vârtos pre frați!

9. Au nu știț că nedireptii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșălați: nice curvari, nice închinători de idoli, nice preacurvari, nice cei ce să îmbală cu mădulariul, nici cei ce să culcă cu bărbați,

Gal 5, 19, sq.; Râm. 1, 29, sq.

10. Nice furii, nice lacomii, nice bețivii, nice suduitorii, nice hrăpitorii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

11. Și mai vârtos cine erați; ce v'aț scădat, ce v'aț sfințit, ce v'aț îndireptat, în numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru. Toate mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.

12. Toate mi-s slobode, ce nu eu mă voiu birui de vreuna.

1 Cor. 10, 23.

13. Bucatele –pântecelui, și pânțele –bucatelor, iară Dumnezeu și pre aceasta și pre acestea va surpa; iară trupul, nu curvie, ce Domnului, și Domnul –trupului.

Mat. 15, 17; 1 Solon. 4, 3.

14. Iară Dumnezeu și pre Domnul au învis, și pre noi ne va scula pren putearea lui.

Fapt. Ap. 3, 15; Râm. 8, 11; 2 Cor. 4, 14.

15. Nu știț că trupurile voastre mădulări lui Hristos sânt? Rădicând dară mădulările lui Hristos, să le fac ale curviei mădulări? Să nu să facă!

Efes. 4, 12.

16. Au nu știț că cela ce să lipeaște cu curva un trup iaste? „Pentru că vor fi –zice– amândoi într'un trup“.

Fac. 2, 24; Mat. 19, 5; Efes. 5, 31.

17. Iară cel ce să lipeaște cu Domnul un duh iaste.

Ioan 17, 21, sq.; Efes. 5, 30.

18. Fugiț de curvie! Tot păcatul carele va face omul, afară den trup iaste; iară cela ce curveaște, la al său trup păcătuiaște.

19. Au nu știț că trupul vostru besearecă celui dentru voi Svânt Duh iaste, carele având de la Dumnezeu, și nu santeț ai voștri?

1 Cor. 3, 16; 2 Cor. 6, 16.

20. Pentru că v'ați cumpărat cu preț! Măriți dară pre Dumnezeu cu trupul vostru și cu duhul vostru, carele sânt ale lui Dumnezeu.

1 Cor. 7, 23; 1 Petr. 1, 18.

CAP 7

Despre căsătorie, neînsoare și văduvie.

1. Iară pentru carele ați scris mie, bine e omului de muiare să nu să atingă.

2. Iară pentru curvie, fieștecarele a sa muiare să aibă și fieștecarea pre al său bărbat să aibă.

3. Muierii bărbatul, cea după datorie bunăvoință să-i dea, așijderea și muiarea bărbatului.

4. Muiarea trupul său nu-l stăpânește, ce bărbatul; așijderea și bărbatul al său trup nu-l stăpânește, ce muiarea.

5. Nu vă lipsiți unul pre alalt, fără numai de va fi ceva den tocmeală, după vreamă, ca să păziți la post și la rugă, și iarăș la un loc vă împreunați ca să nu ispitească pre voi satana, pentru neoprirea voastră.

Ieș. 19, 15; Ioil 2, 16.

6. Iară aceasta zic după voie, nu după poruncă.

7. Pentru că voi eu să fie toți oamenii ca și însumi eu. Ce fieștecarele al său dar are de la Dumnezeu: unul așa, altul almintrelea.

Mat. 19, 12.

8. Și zicu celor neînsoarați și văduvelor: Bine iaste lor de vor rămânea ca și eu.

9. Iară de nu se pot opri, însoare-se, pentru că mai bine e să însoare decât să aprinză.

1 Tim. 5, 14.

10. Iară celor ce s'au însoarat poruncesc, nu eu, ce Domnul: Muiarea de la bărbat să nu să despartă!

Mat. 5, 32; Mal. 2, 14.

11. Iară de să va despărți, să rămâie nemăritată, au cu bărbatul să împace; și bărbatul pre muiare să nu o lase.

12. Iară celor alți eu zicu, nu Domnul: Oricare frate are muiare necredincioasă, și ea bine va să lăcuiască cu el, să nu o lase prea ea.

13. Și muiarea carea are bărbat necredincios, și el bine va să lăcuiască împreună cu ea, să nu lase pre el.

14. Pentru că s'au svințit bărbatul cel necredincios întru muiare, și svințitu-s'au muiarea cea necredincioasă întru bărbat; de vream ce fiii voștri necurați sânt, iară acum svinți sânt.

Râm. 11, 16.

15. Iară de vream ce cel necredincios să desparte, desparță-să. Nu iaste robit fratele au sora întru aceștea; iară întru pace chemat-au pre noi Dumnezeu.

Efes. 2, 14, 17.

16. Pentru că ce știi, muiare, de vei mântui pre bărbat? Sau ce știi, bărbate, de pre muiare vei mântui?

1 Petr. 3, 1.

17. Fără numai fieștecăruia după cum au împărțit Dumnezeu, pre fieștecarele cum l-au chemat Domnul, așa să umble. Și așa la Besearecile toate poruncesc.

1 Cor. 3, 5; Râm. 12, 3; Efes, 4, 1.

18. De s'au chemat oarecine tăiat împrejur, nu pohtească netăierea; întru netăiere împrejur neștine s'au chemat, nu să tragă tăiare; întru neobrezanie s'au chemat, să nu să obrezuiască.

19. Tăierea împrejur nimică iaste și acoperirea marginii nemică iaste, ce paza poruncilor lui Dumnezeu.

Gal. 5, 6 și 6, 15.

20. Fieștecarele întru chemarea carea s'au chemat, întru aceea să rămâie.

Efes, 4, 1.

21. Rob te-ai chemat? Nu-ți fie grije. Ce de și poți volnic să fii, mai mult te supune!

Ioan 8, 36; Râm. 6, 18.

22. Pentru că cela ce în Domnul s'au chemat rob, slobod Domnului iaste; așijderea și cela ce volnic s'au chemat, rob iaste lui Hristos. Cu preț v'at cumpărat.

23. Nu vă faceți robi oamenilor.

1 Cor. 6, 20.

24. Fieștecarele întru ce s'au chemat, fraților, întru aceasta să rămâie lângă Dumnezeu.

25. Iară pentru fecioare porunca Domnului n'am; iară sfat dau, ca un miluit de Domnul credincios a fi.

26. Gândesc dară aceasta bună a fi, pentru aceasta ce e acum nevoie, că e bine omului așa a fi:

Ier. 16, 2.

27. Legatu-te-ai cu muiarea? Nu cerca dezlegare. Dezlegatu-te-ai de la muiare? Nu cerca muiare.

28. Iară de te vei și însura, n'ai greșit; și de să va mărita fecioara, n'au greșit, ce strânsoare la trup vor avea unii ca aceștea; iară eu pre voi vă cruțu.

29. Iară aceasta zic, fraților: Vreamea scurtă iaste de acum, ca și ceia ce au muieri, ca când nu ar avea vor fi.

Râm. 13, 11.

30. Și ceia ce plâng, ca când n'ar plânge; și ceia ce să bucură, ca când nu s'ar bucura; și ceia ce cumpără, ca când n'ar ținea;

31. Și ceia ce să trebuiesc cu lumea aceasta, ca când nu s'ar trebui, pentru că treace-se chipul lumii aceștia.

1 Ioan 2, 17.

32. Și voiui ca voi fără de grije să fiți. Cel neînsurat grijaște ale Domnului, cum va plăcea Domnului.

1 Tim. 5, 5.

33. Iară cel ce s'au însurat, grijaște ale lumii, cum va plăcea muierii.

Efes. 5, 29.

34. Împărțitu-s'au: muiarea și fecioara cea nemăritată grijaște ale Domnului, casă fie sfântă și cu trupul și cu duhul. Iară ceaea ce s'au măritat grijaște ale lumii, cum va plăcea bărbatului.

35. Și aceasta spre al vostru folos zic, nu ca să pui voao lațu, ce cătră cea cu bun chip și cu bună apropiare Domnului, neînturnat.

36. Iară de gândește neștine a se face grozăvie spre fecioara lui, de va fi preste vârstă și așa e datoria a se face, ce i-e voia, facă; nu greșăște; căsătoreaze-se.

37. Iară carele stă întemeiat, la inimă neavând nevoie, și biruință are pentru a sa voie, și aceasta au ales întru inima lui, a păzi pre a lui fecioară, bine face.

38. Deci și cela ce să însoară bine face, iară cela ce nu să însoară mai bine face.

39. Muiarea legată e cu leage preste câtă vreme trăiaște bărbatul ei. Iară de va muri bărbatul ei, volnică iaste cu carele va vrea să să mărite, numai întru Domnul.

Râm. 7, 2.

40. Iară mai fericită iaste de va rămânea așa, după a mea socoteală; și mi să pare și mie Duhul lui Dumnezeu a avea.

CAP 8

Povețe pentru mâncarea jârtvelor idolești.

1. Iară pentru ceale junghiate idolilor, știm că toți cunoștință avem. Cunoștința semețește, iară dragostea zidește.

Fapt. Ap. 15, 20.

2. Iară de pare cuiva că știe ceva, încă nimica n'au cunoscut după cum trebuie a cunoaște.

Gal. 6, 3; 1 Tim. 6, 4.

3. Iară de iubeaște neștine pre Dumnezeu, acesta e cunoscut despre el.

Gal. 4, 19.

4. Pentru mâncarea dară celor junghiate idolilor, știm că nici un idol e în lume, și cum că nimeni alt Dumnezeu nu e, fără numai Unul.

5. Pentru că măcară că sânt de să zicu dumnezei, ori în ceriu ori pre pământ, precum sânt dumnezei mulți și domni mulți,

Ioan 10, 34.

6. Iară noao un Dumnezeu e Părintele, dentru carele-s toate, și noi întru el; și unul e Domnul Iisus Hristos, pren carele-s toate, și noi pren el.

Malach. 2, 10; Râm. 11, 36; Ioan 13, 13.

7. Ce nu e întru toți cunoștința. Iară oarecarii cu știința idolului, până acum ca o jârtvă idolească mănâncă; și știința lor, slabă fiind, să pângărească.

1 Cor. 10, 7.

8. Iară mâncarea pre noi nu ne aduce la Dumnezeu, pentru că nici de vom mânca, vom prisosi, nici de nu vom mânca, vom scădea.

Râm. 14, 17; Gal. 5, 13.

9. Ce, căutați, ca nu cândai volnicia voastră aceasta poticală să va face celor ce bolesc.

10. Pentru că de te va vedea neștine pre tine, pre cel ce are cunoștință, în capiștea idolilor, zicând, au nu știința lui, slabă fiind, să va întări, ca să mănânce ceale junghiate idolilor?

11. Și piare cel ce bolește frate, spre știința ta, pren carele Hristos au murit.

12. Și așa greșind la frați și bătând a lor știință, slabă fiind, la Hristos greșiți.

13. Pentru aceea, de vream ce măncarea smintește pre fratele meu, nu voi mănca carne în veac, ca nu pre fratele meu să smintescu.

Râm. 14, 21; 2 Cor. 11, 29.

CAP 9

Slobozenia dată apostolilor de la Dumnezeu și înfrânarea lor cea de voie.

Viața noastră să aseamănă cu o alergare la țeanchiu.

1. Nu sânt apostol? Nu sânt volnicu? N'am văzut pre Iisus Hristos, pre Domnul nostru? Nu lucrul meu voi sânteți întru Domnul?

1 Cor. 15, 8; Fapt. Ap. 26, 16.

2. De nu sânt altora apostol, iară voao sânt; pentru că peceatea trimiterii mele voi sânteți întru Domnul.

2 Cor. 3, 2.

3. Răspunsul meu celor ce pre mine cercetează acesta iaste.

4. Au nu avem volnecie a mânca și a bea?

Luca 10, 8.

5. Au nu avem volnicie sor muiare să avem, ca și ceialalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6. Au numai eu sânșur și Varnava nu avem volnicie ca să nu lucrăm?

7. Cine osteaște cu ale sale chelșuguri vreodată? Cine răsădeaște vie, și den roada ei nu mănâncă? Au cine paște turmă, și den laptele turmei nu mănâncă?

8. Au doară după ale omului aceastea grăiesc? Au nu și leagea aceastea zice?

9. Pentru că în Leagea lui Moisi scris iaste: „Să nu legi gura boului ce trieră!“ Au dară de boi e grijă lui Dumnezeu?

A 2 Leage 25, 4; 1 Tim. 5, 18.

10. Au nu pentru noi cu adevărat zice? Că pentru noi s'au scris că: „Pre nădejde datoriu e cela ce ară, să are, și cela ce trieră iaste pre nădejde să aibă parte de nădejdea lui“.

11. De noi voao ceale sufletești am semănat, mare lucru e de noi voao ceale trupești vom secera?

Râm. 15, 27.

12. De sânt alții de volnicia voastră părtaș, nu mai mult noi? Ce nu ne-am trebuit cu volnicia aceasta, ce toate le suferim, ca nu vreo tăiere să dăm Evangheliei lui Hristos.

Fapt. Ap. 20, 33; 2 Cor. 11, 9.

13. Nu știț că cei ce sfintele lucrează, den besearecă mănâncă? Ceia ce lângă jârtăvnic șăd, cu jârtăvnicul împreună să împart?

Num. 18, 31; A 2 Leage 18, 1.

14. Așa și Domnul au rânduie celor ce Evanghelia vestesc, den Evanghelie a trăi.

Luca 10, 7.

15. Iară eu nice cu una de aceastea m'am trebuit; și n'am scris aceastea, ca așa să să facă întru mine. Pentru că bine mi-e mai mult să moriu, decât ca neștine lauda mea să deșărteaze.

Fapt. Ap. 18, 3.

16. Pentru că, de mă voiu binevesti, nu-m iaste mie laudă, pentru că nevoie-m iaste asupră; iară vai mie iaste, de nu mă voiu binevesti.

17. Pentru că, de voiu face aceasta de bună voie, plată am; iară de fac de nevoie, diregătoriei m'am încrezut.

1 Cor. 4, 1.

18. Care dară în iaste mie plata? Ca binevestind, necheltuind voiu pune Evanghelia lui Hristos, ca să nu mă prea trebuiesc cu putearea mea întru Evanghelie.

1 Cor. 8, 9.

19. Pentru că, slobod fiind den toate, tuturor pre mine m'am robit, ca pre cei mai mulți să dobândesc;

20. Și m'am făcut jidovilor ca un jidov, ca pre jidovi să dobândesc;

Fapt. Ap. 16, 3; 1 Cor. 7, 18.

21. Celor de supt leage, ca de supt leage, ca pre cei de supt leage să-i dobândesc; celor fără de Leage, ca un fără de leage, nefiind fără de Leage lui Dumnezeu, ce întru Leagea lui Hristos, ca să dobândesc pre cei fără de Leage;

Fapt. Ap. 11, 3; Gal. 2, 3.

22. Făcutu-m'am celor slabi ca un slab, ca pre cei slabi să-i dobândesc; tuturor m'am făcut toate, ca oricum pre vreunii să-i mântuiesc.

Râm. 11, 14; 2 Cor. 11, 20.

23. Și aceasta fac pentru Evanghelie, ca împreună-părtaș ei să mă fac.

24. Nu știți că cei ce la țeanchiu aleargă, toți aleargă, iară unul ia plașca? Așa alergați, ca să apucați.

25. Iară tot cela ce să nevoiaște, de toate să opreaște. Aceia dară, ca stricată cununie să ia, iară noi, nestricată.

Efes. 6, 12; 2 Tim. 4, 8; Iac. 1, 12.

26. Eu dară așa alerg, nu ca cum nu aț ști. Așa bat cu pumnul, nu ca cum vânt aș bate,

27. Ce-m supui trupu și-l robesc; ca nu cândai, altora propoveduind, cu nelămurit mă voi face.

Râm. 8, 13 și 13, 14.

CAP 10

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări; dete ca pildă pre jidovii ieșiți den Eghipet.

1. Și nu voi ca voi, fraților, să nu știți că părinții noștri toți supt nori era și toți pren mare au trecut.

Ieș. 13, 21 și 14, 22.

2. Și toți la Moisi s'au botezat în noru și în mare,

Num. 9, 15.

3. Și toți aceeaș mâncare duhovnicească au mâncat,

Ieș. 16, 15.

4. Și toți aceeaș băătură duhovnicească au băut, pentru că bea den duhovnicească următoare piatră, iară piatra era Hristos.

Ieș. 17, 6.

5. Ce nu întru cei mai mulți dentru ei binevru Dumnezeu, pentru că să așternură în pustiiu.

Num. 14, 30; 26, 65.

6. Și aceastea pilde noao s'au făcut, ca să nu fim noi poftitori de reale, după cum și aceia au poftit;

Num. 11, 4.

7. Nici închinători de idoli vă faceți, după cum oarecarii dentru ei, cum e scris: „Șăzu norodul a mânca și a bea și să sculară a juca“;

Ieș. 20, 3; 32, 6.

8. Nici să curvim precum unii au curvit și au căzut într'o zi 23000;

Num. 25, 1, 9.

9. Nici să ispitim pre Hristos, după cum și oarecarii dentru ei au ispitit, și de șărpi au pierit;

Num. 21, 5.

10. Nici răpștiți, precum și oarecarii dentru ei au răpștit, și au pierit de cel pierzătoriu.

Num. 14, 2, 37.

11. Și aceastea toate pilde să întâmpla acelora, iară s'au scris spre învățătura noastră, la carii săvârșiturile veacurilor au sosit.

Râm. 15, 4; Evr. 9, 26.

12. Deci cel ce i să pare că stă, caute să nu cază.

Râm. 11, 20.

13. Dodiiala pre voi v'au apucat, fără numai omenească. Iară credincios e Dumnezeu, carele nu va lăsa pre voi să vă dodeiți mai mult de ce puteți, ce va face, împreună cu dodiiala, și istovul, ca să puteți voi suferi.

1 Cor. 1, 9.

14. Pentru aceaea, iubiții miei, fugiți de închinăciunea idolilor.

1 Ioan 5, 21.

15. Ca unor înțelepți zic, judecați voi carea zic.

1 Cor. 2, 15.

16. Păharul blagosloveniei, carele blagoslovim, au nu împreunare sângelui lui Hristos iaste? Pâinea carea frângem au nu împreunarea trupului lui Hristos iaste?

Mat. 26, 27; Fapt. Ap. 2, 42; 1 Cor. 11, 24.

17. Căci o pâine, un trup cei mulți sântem, pentru că toți dentr'o pâine parte avem.

1 Cor. 12, 27; Râm. 12, 5.

18. Căutați pre Israil trupeaște: Au nu ceia ce mănâncă jârtvele împreunători jârtăvnicului sânt?

Preoția 7, 6, 14.

19. Deci ce voiu zice? Că idolul ce iaste? Au căci e junghiat idolului ce iaste?

1 Cor. 8, 4.

20. Ce căci ceale ce jârtvuiesc limbile, diavolilor jârtvuiesc, și nu lui Dumnezeu. Și nu voiu ca să vă faceți voi împreunători diavolilor.

Preoția 17, 7; A 2 Leage 32, 17; Ps. 105, 36; Apoc. 9, 20.

21. Nu puteți păharul Domnului să beați și păharul dracilor; nu puteți de masa Domnului a fi părtași, și de masa dracilor.

2 Cor. 6, 15.

22. Au ne asemănăm Domnului? Au doară mai tare decât el sântem? Toate mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.

A 2 Leage 32, 21; Iov 9, 19.

23. Toate mi-s slobode, ce nu toate zidesc.

1 Cor. 6, 12.

24. Nimeni al său să nu cearce, ce al altuia fieștecarele.

Filip. 2, 4; Râm. 15, 2.

25. Tot ce să vinde la măcelărie mâncați, nemică necercetând, pentru cunoștința.

1 Tim. 4, 4.

26. Pentru că „al Domnului e pământul și plinirea lui“.

Ps. 23, 1.

27. Iară de cheamă neștine pre voi den cei necredincioși și veț să meargeți, tot ce să pune înaintea voastră mâncați, nemică cercetând pentru conoștință.

Luca 10, 7.

28. Iară de va zice neștine voao: „Aceasta jârtvă de idoli iaste“, nu mâncați, pentru cela ce au spus, și pentru conoștință, pentru că „al Domnului e pământul și umplearea lui“.

1 Cor. 8, 7.

29. Și conoștința, zic, nu a sa, ce a celui alt; pentru căci dară volnicia mea să judecă despre altă conoștință?

30. Iară de sânt eu cu darul părtaș, ce mă bleastem pentru carele eu mulțănesc?

1 Tim. 4, 4.

31. Deci, ori mâncați, ori beați, ori ce veți face, toate spre mărirea lui Dumnezeu faceți.

Col. 3, 17.

32. Fără piadecă fiț, și jidovilor, și elinilor, și Besearecii lui Dumnezeu,

Râm. 14, 13.

33. Precum și eu tuturor întru toate plac, necercând al meu folos, ce al celor mulți, ca să să mântuiască.

CAP 11

Cum trebuie a să ruga și a proroci bărbații și muiarile și rânduiala ce au a păzi la measele de obște. Sf. Euharistie.

1. Asămănători mie fiți, ca și eu lui Hristos.

2. Și laud pre voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți aminte și, după cum am dat voao, rânduialele le țineți.

2 Solon. 2, 15.

3. Și voi cum să știți voi, că a tot bărbatul Hristos iaste capul, iară capul muierii e bărbatul, iară capul lui Hristos, Dumnezeu.

1 Cor. 3, 23; Efes. 5, 23.

4. Tot bărbatul, făcând rugăciune, au prorocind, capul fiindu-i acoperit, rușinează capul lui.

1 Cor. 12, 10; 14, 1.

5. Iară toată muiarea, rugându-se, au prorocind, cu capul neacoperit, rușinează-ș capul ei, pentru că una iaste și într'un chip cu cea rasă.

6. Pentru că, de nu să acopere muiarea, și tunză-se. Iară de e cu grozăvie muiarea a să tunde au a să rade, învălească-se.

7. Pentru că bărbatul nu e datoriu să-ș acopere capul, chipul și mărirea lui Dumnezeu fiind, iară muiarea mărirea bărbatului iaste.

Fac. 1, 26.

8. Pentru că nu iaste bărbatul den muiare, ce muiarea den bărbat.

9. Pentru că nu s'au zidit bărbatul pentru muiare, ce muiarea pentru bărbat.

Fac. 2, 18, 23.

10. Pentru aceaea datoare e muiarea volnicie a avea la cap, pentru îngeri.

11. Însă nici bărbatul fără de muiare, nici muiarea fără de bărbat, întru Domnul.

Gal. 3, 28.

12. Pentru că în ce chip muiarea e den bărbat, așa și bărbatul pren muiare, iară toate-s de la Dumnezeu.

13. Întru voi sânguri judecați: Cu cuviință iaste muiarea dezvălită la Dumnezeu să să roage?

14. Au nu însăș firea învață pre voi că bărbatul, de-ș va lăsa părul, necinste lui iaste?

15. Iară muiarea, de va fi păroasă, mărirea ei iaste, căci părul pentru învălitoare s'au dat ei.

16. Iară de să pare cuiva pricealnic a fi, noi ca acesta obicei nu avem, nici Besearecile lui Dumnezeu.

1 Tim. 6, 4.

17. Iară aceasta poruncind, nu laud, căci nu spre mai bine, ce spre mai puțin vă adunați.

18. Pentru că, întâiu, împreunându-vă voi în besearecă, auz, despărțiri întru voi a fi, și o parte oarece crezu.

1 Cor. 1, 10, sq. și 3, 3.

19. Pentru că trebuie și eresuri între voi a fi, ca cei lămuriti arătați să fie întru voi.

Mat. 18, 7, sq.; 1 Ioan 2, 19.

20. Împreună dară venind voi la un loc, nu iaste Domnească Cină a mâncarea;

21. Pentru că fieștecarele a sa cină mai nainte ia când mănâncă, și unul e flămând, altulu e beat.

22. Au doară case nu aveți, ca să mâncați și să beați? Au Beseareca lui Dumnezeu huliți, și rușinați pre ceia ce nu au? Ce voiu zice voao? Lăuda-voiu pre voi întru aceasta? Nu laud.

Iac. 2, 6.

23. Pentru că eu am luat de la Domnul, carea am și dat voao: Că Domnul Iisus, în noaptea carea să vindea, luo pâine,

1 Cor. 15, 3; Luca 22, 19.

24. Și, mulțămind, frânse și zise: „Luați, mâncați; acesta iaste al mieu trup, cela ce pentru voi să frânge. Aceasta faceți la a mea pomenire“.

25. Așijderea și păharul, după ce au mâncat, zicând: „Acesta păhar cea noao Făgăduință iaste, întru al mieu sânge. Aceasta faceți de câte ori veți bea, spre a mea pomenire“.

26. Pentru că, de câte ori veți mânca pâinea aceasta și păharul acesta veți bea, moartea Domnului vestiți, până unde va veni.

Is. 59, 20.

27. Deci oricarele va mânca pâinea aceasta au bea păharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului.

Ier. 31, 33; 1 Cor. 10, 21; Evr. 6, 6.

28. Ce ispitească-se omul pre dânsul, și așa den pâine să mănânce și den păhar să bea.

29. Pentru că cela ce mănâncă și bea nevredniceaște, judecată luiș mănâncă și bea, nealegând trupul Domnului.

30. Pentru aceaea întru voi mulți bolnavi și slabi, și adorm mulți.

31. Pentru că, de ne-am socoti pre noi, nu ne-am judeca.

Ps. 31, 5.

32. Iară judecându-ne de Domnul, ne certăm, ca nu împreună cu lumea să ne osândim.

Gal. 3, 22; Evr. 12, 5, 6.

33. Deci, frații miei, împreună adunându-vă a mânca, unul pre alalt așteptați.

34. Iară de e neștine flămând, în casă mănânce, ca nu la judecată să vă adunați. Iară cealealalte, deaca voi veni, le voi rându.

CAP 12

Darurile duhovnicești și iconomia lor.

1. Iară pentru ceale duhovnicești, fraților, nu voi ca să nu știți voi.

1 Cor. 10, 1.

2. Că știți, când erați limbi, cătră idolii cei fără de glas, ca când v'ați trage ducându-vă.

1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 11.

3. Pentru aceaea vă arăt voao că nimenea, întru Duhul lui Dumnezeu grăind, zice: „Anathema pre Iisus!“, și nimenea nu poate să zică: „Pre Domnul Iisus!“, fără numai întru Duhul Sfânt.

Marc. 9, 39.

4. Iară împărțituri de daruri sânt, iară acelaș e Duhul.

Râm. 12, 6.

5. Și osebiri de slujbe sânt, iară acelaș Domnul.

Efes. 4, 11.

6. Și despărțiri de lucrure sânt, iară acelaș iaste Dumnezeu cel ce lucrează toate întru toate.

Efes. 1, 23.

7. Și la fieștecăre să dă arătarea Duhului cătră folos.

1 Cor. 14, 26.

8. Pentru că unuia pren Duh să dă cuvânt de înțelepciune și altuia cuvânt de înțeleagere, după aceștia Duh;

1 Cor. 2, 6 și 1, 5.

9. Și altuia credință, întru aceștia Duh, și altuia daruri de vindecări, întru aceștia Duh;

10. Și altuia lucrări de puteri, și altuia prorocie, și altuia aleagere de duhuri, și altuia roduri de limbi, și altuia tălmăcire de limbi.

Fapt. Ap. 2, 4.

11. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind osebi fieștecăruia, după cum va.

1 Cor. 7, 7; Râm. 12, 3, 6; Efes. 4, 7.

12. Că în ce chip trupul unul iaste, și mădulări are multe, și toate mădulările unui trup, multe fiind, un trup sânt, așa și Hristos.

1 Cor. 10, 17.

13. Pentru că și într'un Duh noi toți, într'un trup ne-amu botezat, ori jidovi, ori elini, ori robi, ori volnici, și toți într'un Duh ne-am adăpat.

14. Pentru că și trupul nu iaste un mădulariu, ce multe.

15. De va zice piciorul că: „Nu-s mână, nu-s den trup!“, au doară nu pentru aceasta nu e den trup?

16. Și de va zice ureachea că: „Nu-s ochiu, nu sânt den trup“, au nu pentru aceasta nu e den trup?

17. De e tot trupul ochiu, unde e auzul? De e tot auzu, unde e mirosul?

18. Iară acum Dumnezeu au pus mădulările, fieștecarele dentru eale, în trup, cum au vrut.

Col. 2, 19.

19. Iară de ar fi fost toate un mădulariu, unde ar fi trupul?

20. Iară acum multe-s mădulări, și un trup.

21. Și nu poate ochiul să zică mâinii: „Nu-m ești de treabă!“, au iarăși capul picioarelor: „Nu-m sânteți de treabă!“.

22. Ce cu multu mai vârtos cealea ce să paru mădulările trupului a fi mai slabe, de treabă sânt.

23. Și carele ni să paru mai necinstite a fi decât trupul, la acestea cinste mai multă punem; și ceale fără rușine ale noastre, bună cuviință mai mult au.

24. Iară ceale cu bun chip ale noastre n'au treabă, ce Dumnezeu au cumpătat trupul, celui lipsit mai multă cinste dând,

25. Ca să nu fie osebite în trup, ce aceastaș una pentru alta să grijască mădulările.

26. Și de pătimeaște un mădulariu, împreună pătimesc toate mădulările; și de să măreaște un mădulariu, împreună să bucură toate mădulările.

27. Iară voi sânteți trupul lui Hristos și mădulări de o parte.

Râm. 12, 5; Efes. 4, 12 și 5, 30; Col. 1, 24.

28. Și pre unii au pus Dumnezeu în Besearecă: întâiu apostoli, al doilea proroci, a treia dascali; apoi puteri, apoi daruri de vindecări, ajutorii otcârmuitori, roduri de limbi. Nu toți apostoli?

Efes. 4, 11.

29. Nu toți proroci? Nu toți dascali? Nu toți puteri?

30. Au doară toți daruri au de vindecări? Au toți cu limbi grăiescu? Au toți tălmăcesc?

31. Ce râvniți darurile ceale mai bune. Și încă de prisosit cale voao arăt:

1 Cor. 14, 1.

CAP 13

Dragostea și bunătățile ei.

1. De voiui grăi cu limbile oamenilor și cu ale îngerilor, și dragoste nu am, făcutu-m'am aramă răsunând au tâmpănă băcăind.

2. Și de voiui avea prorocie și voiui ști tainile toate și toată înțeleagerea, și de voiui avea toată credința, cât măguri a muta, iară dragoste să n'aib, nemică nu sânt.

Mat. 7, 22 și 17, 20.

3. Și de voiui da toată avearea mea, și de voiui da trupul meu ca să mă arzu, și dragoste nu am, nemică nu-m folosescu.

Mat. 6, 1; Ioan 15, 13; Râm. 12, 8, 20; 1 Ioan 3, 17.

4. Dragostea mult îngăduiaște, îmbunează, dragostea nu râvnește, dragostea nu să semețește, nu să fălește,

5. Nu face grozăvie, nu cearcă ale ei, nu să mânie, nu gândește răul.

Filip. 2, 4, 21.

6. Nu să bucură pre nedireptate, ce împreună să bucură cu adevărul.

7. Toate le priimește, toate le creade, toate le nădejduiaște, toate le rabdă.

1 Cor. 9, 12; Paremii 10, 12; Râm. 15, 1.

8. Dragostea niciodinioară nu scade, și ori proorocii se vor surpa, și ori limbi să vor potoli, și ori înțeleagerea să va strica.

9. Pentru că den parte înțelegem și den parte prorocim.

10. Iară când va veni cel deplin, atuncea cel den parte să va surpa.

Efes. 4, 13.

11. Când eram prunc, ca un prunc grăiam, ca un prunc gândiam, ca un prunc socotiam; iară când m'am făcut bărbat, am lepădat ale prunciei.

12. Pentru că vedem acum pren oglindă, ca într-o gâcitură, iar atuncea față la față; acum cunosc de o parte, iară atuncea voi cunoaște, pre cum m'am și cunoscut.

13. Iară acum rămâne credință, nădejde, dragoste, câte-treale acestea; iară mai mare de acestea e dragostea.

CAP 14

Întrebuințarea darului limbilor și a prorociei. Muiarea să tacă în besearecă.

1. Goniți înșălăciunea și râvniți ceale duhovnicești, și mai mult ca să prorociți.

1 Cor. 12, 10, 31.

2. Pentru că cela ce grăiaște cu limba, nu oamenilor grăiaște, ce lui Dumnezeu, pentru că nimenea nu aude, iară cu duhul grăiaște taine.

3. Iară cela ce proorocește, oamenilor grăiaște, zidire, și mângâiere, și oteșire.

4. Cela ce grăiaște cu limbă, pre dânsul zidește; iară cela ce proorocește, Besearecă zidește.

5. Și voiesc pre toți voi să grăiți cu limbi, iară mai vârtos ca să prorociți, pentru că mai mare e cela ce proorocește decât cela ce grăiaște cu limbi, afară de nu va tălmăci cineva, ca Beseareca zidire să ia.

Num. 11, 29.

6. Iară acum, fraților, de voi veni cătră voi cu limbi grăind, ce voao voi folosi, de nu voi voao grăi, au într-o descoperire, au într-o înțeleagere, au într-o prorocie, au într-o învățătură?

1 Cor. 12, 8.

7. Însă ceale fără suflute glas dând, ori fluierul, ori alăuta, de nu va da osebire răspunsurilor strunelor, cum să vor conoaște ceaea ce să fluieră, sau ceaea ce să zice den alăută?

8. Pentru că trâmbița, de va da glas fără semn, cine să va găti la războiu?

Num. 10, 9.

9. Așa și voi, pren limbă de nu veți da cuvânt cu bun semn, cum să va conoaște ce să grăiaște? Pentru că veți fi în vânt grăind.

10. De vreme ce atâtea fealiuri de glasuri sânt în lume, și niciuna dentru eale iaste fără de înțeleș.

11. Deci de nu voiș ști putearea glasului, fi-voiu la cela ce grăiaște varvar, și cela ce grăiaște întru mine varvar.

12. Așa și voi, de vreme ce râvnitori sânteți duhurilor cătră zidirea Besearecii, cercați ca să prisosiți.

13. Pentru aceea, cela ce grăiaște cu limbă roage-se ca să tălmăcească.

1 Cor. 12, 10.

14. Pentru că, de mă voiu ruga cu limbă, duhul meu să roagă, iară mintea mea fără rod iaste.

15. Deci ce iaste? Ruga-mă-voiu cu duhul, ruga-mă-voiu și cu mintea; cânta-voiu cu duhul, cânta-voiu și cu gândul.

Efes. 5, 12.

16. De vreme ce, de vei binecuvânta cu duhul, cela ce plinește locul celui prost cum va zice „Amin“, pre a ta mulțemită, de vreme ce ce zici nu știe?

17. Pentru că tu bine mulțemești, iară celalalt nu se zidește.

18. Mulțemes Dumnezăului meu, decât toți decât voi cu limbi grăind,

19. Ce în Besearecă mi-e voia 5 cuvinte pren gândul meu a grăi, ca și pre alții să învățu, decât zeace mii de cuvinte cu limba.

20. Fraților, nu vă faceți copii cu crierii, ce cu răutatea fiți prunci, iară cu crierii deplini vă faceți.

Efes. 4, 11; Mat. 18, 3.

21. În Leage scrisu e că: „Într’alte limbi și cu alte buze grăi-voiu norodului acestuia, și nici așa va asculta pre mine, zice Domnul“.

A 2 Leage 28, 49; Is. 28, 11.

22. Deci limbile spre semn sânt nu celora ce cred, ce celor necredincioși; iară prorocia nu celor necredincioși, ce celor ce cred.

Râm. 5, 21.

23. Deci, de se va aduna Beseareca toată la un loc și toți cu limbă vor grăi, și vor intra proști sau fără credință, nu vor zice că sânteți nebuni?

24. Iară de vor proroci toți, și va intra vreunul necredincios au prost, muștră-să de cătră toți, iscodește-să despre toți;

25. Și așa ceale ascunse ale inimii lui arătate să fac, și așa, căzând preste față, închina-se-va lui Dumnezău, vestind că Dumnezău cu adevărat întru voi iaste.

1 Cor. 11, 18, 20; Efes. 4, 12.

26. Ce e dară, fraților? Când vă adunați, fieștecarele dentru voi cântare are, învățătură are, limbă are, arătare are, tălmăcire are: toate cătră zidire să să facă.

27. Ori cu limbă neștine grăiaște, întru doi sau mai mult în trei și de o parte, și unul tălmăcească.

28. Iară de nu va fi tălmăcitoriu, tacă la adunare, și luiș grăiască și lui Dumnezeu.

29. Iară proroci doi au trei grăiască, și ceialalți să aleagă.

30. Iară de se va descoperi la altul șazănd, cel dentăiu să tacă.

31. Pentru că puteți câte unul toți a proroci, ca toți să să înveaște și toți să să mângâie.

32. Și duhurile prorocilor, la proroci să supun.

1 Cor. 12, 9, sq.

33. Pentru că nu iaste al neașazării Dumnezeu, ce al păcii. Ca în toate Besearecile sfinților,

Râm. 15, 33.

34. Muierile voastre în beseareci să tacă, pentru că nu s'au poruncit lor să grăiască, ce să asculte, cum și Leagea zice.

Fac. 3, 16; 1 Tim. 2, 11; Efes. 5, 22, Col. 3, 18; Tit 2, 5.

35. Iară de vor ceva să înveaște, acasă pre ai lor bărbați să-i întreabe, pentru că grozav iaste muierilor a grăi in besearecă.

36. Au de la voi cuvântul lui Dumnezeu au ieșit?

37. Au la voi sânșur au nemerit? Oricarele i să pare proroc a fi, au duhovnic, înțeleagă ceale ce scriu voao că ale Domnului sânt porunci.

1 Ioan 4, 7.

38. Iară de nu cunoaște cineva, nu cunoască.

39. Deci, fraților, râvniț a proroci, și a grăi cu limbi nu oprireț.

40. Toate cu bun chip și după rânduială să să facă.

Col. 2, 5.

CAP 15

Moartea și Învierea lui Hristos. Învierea cea de obște.

1. Și arăt voao, fraților, Evanghelia carea am binevestit voao, carea aț și luat, întru carea și stați,

Gal. 1, 11.

2. Pren carea vă și mântuiți; cu ce cuvânt am binevestit voao, de o țineți, fără numai de nu în zădar ați crezut,

1 Cor. 1, 21.

3. Pentru că am dat întâiu voao, carea am și luat, că Hristos au murit pentru păcatele noastre, după Scripturi,

Is. 53, 8, sq.

4. Și cum s'au îngropat, și cum au învis a treia zi, după Scrisori;

Ps. 15, 10.

5. Și cum s'au arătat lui Chifa, apoi la cei doisprăzece;

Luca 24, 34; Marc. 16, 14.

6. Apoi s'au arătat asupra a 500 de frați deodată, dentru carii mai mulți sânt până acum, iară unii au și adormit;

7. Apoi s'au arătat lui Iacov, apoi la apostolii toți;

8. Iară mai pe urmă de toți, ca unii lepădături, arătat-u-s'au și mie.

Fapt. Ap. 9, 4.

9. Pentru că eu sânt cel mai mic dentru apostoli, carele nu-s destul a mă chema apostol, pentru căci am gonit Besearica lui Dumnezeu.

Efes. 3, 8.

10. Iară cu darul lui Dumnezeu sânt ce sânt; și darul lui e cel ce e la mine, nu deșart s'au făcut, ce mai mult decât toți decât ei am ostenit. Și nu eu, ce darul lui Dumnezeu, cel ce e cu mine.

11. Ori eu dară, ori aceia, așa mărturisim și așa ați crezut.

12. Iară de vreme ce Hristos să mărturisească că den cei morți au învis, cum zic oarecarii întru voi că înviere morților nu iaste?

13. Dară, de înviere morților nu iaste, nici Hristos au învis.

14. Iară de Hristos n'au învis, deșartă e dară mărturisirea noastră, și deșartă e și credința noastră.

15. Și ne aflăm și mărturii mincinoase lui Dumnezeu, căci am mărturisit asupra lui Dumnezeu că au învis pre Hristos, pre carele nu l-au învis.

16. Că de vreme ce morții nu să învie, nici Hristos nu s'au învis.

17. Iară de Hristos n'au învis, deșartă e credința noastră, încă santeți întru păcatele voastre.

18. Poate fi că și ceia ce au dormit întru Hristos au pierit.

Daniil 12, 2.

19. De vreme ce în viața aceasta nădejduiți sântem întru Hristos numai, mai mișei decât toți oamenii sântem.

20. Iară acum Hristos au învis den morți, începătură celor adormiți s'au făcut.

Col. 1, 8.

21. Pentru că, de vreame ce pren om e moartea, și pren om învierea morților.

Râm. 5, 12.

22. Pentru că în ce chip întru Adam toți moru, așa și întru Hristos toți să vor învia.

23. Și fieștecarele întru a sa rânduială; începătură e Hristos, apoi cei ai lui Hristos, întru venirea lui,

24. Apoi sfârșitul, cându va da împărăția lui Dumnezeu și Părintelui, cându va supune toată domnia și toată biruința și putearea.

25. Pentru că să cade el a împărăți până unde va pune pre toți vrăjmașii supt picioarele lui.

Ps. 109, 2; Mat. 22, 44; Evr. 10, 13.

26. Mai târzâu vrăjmașu să surpă moartea.

27. „Pentru că toate le-au supus supt talpele lui“. Și când va zice că „Toată s'au supus“, aiavea e că: afară den cela ce au supus lui toate.

Ps. 8, 7; Efes. 1, 22; Evr. 2, 8.

28. Și când să vor supune lui toate, atuncea și sânгур Fiiul supune-se-va celuia ce au supus lui toate, ca să fie Dumnezeu toate întru toate.

29. De vreame ce, ce vor face cei ce să botează, pentru morți? De vreame ce cu adevăr morții nu să învie, ce să și botează pentru morți?

30. Dirept ce și noi avem primejdie în tot ceasul?

Râm. 8, 36.

31. În toate zilele moriu, pre a voastră laudă, carea am întru Hristos Iisus, Domnul nostru!

1 Solon. 2, 11; 2 Cor. 4, 10 sq.

32. De vreame ce, după cum m'am luptat cu hiarăle la Efes, ce mi-e folosul? De nu să învie morții, să mâncăm și să bem, pentru că mâine vom muri!

Is. 22, 13 și 56, 12.

33. Nu vă rătăciți! Strică năravurile bune voroavele reale.

Efes. 5, 6.

34. Trezviți-vă cu direptate și nu greșiți. Pentru că neînțeleagerea lui Dumnezeu oarecarii au; cătră înfruntare voao zic.

1 Cor. 6, 5; Râm. 13, 11.

35. Ce va zice neștine: Cum înviază morții și cu ce trup vin?

Iezech. 37, 3.

36. Nebune, tu ce sameni nu să învie, de nu va muri.

Ioan 12, 24.

37. Și care sameni, nu trupul carele va să să facă sameni, ce gol grăunț, de să va întâmpla de grâu, sau altă ceva den cealealalte.

38. Iară Dumnezeu îi dă lui trup, după cum au vrut, și la fieștecarele den sămănături al său trup.

Fac. 1, 11.

39. Nu tot trupul e un trup, ce altul e trupul al oamenilor, altul e trupul dobitoacelor, și altul al peștilor, și altul al pasărilor;

40. Și trupuri cerești, și trupuri pămîntești, ce alta e a cereștilor mărire, și alta a celor pămîntești.

41. Alta e mărirea soarelui, și alta e mărirea lunii, și alta e mărirea stealelor, pentru că stea de stea osebite are întru mărire.

42. Așa și înviarea morților: Samănă-să întru stricăciune, rădică-să întru nestricare;

43. Samănă-să întru necinste, rădică-să întru mărire; samănă-se cu slăbiciune, scoală-se cu putere;

Filip. 3, 20, sq.

44. Samănă-se trup sufletesc, scoală-să trup duhovnicesc. Iaste trup sufletesc, și iaste trup duhovnicesc.

45. Pentru că așa e și scris: „Făcutu-s’au cel dentâiu om, Adam, întru suflet viu; cel de apoi Adam, întru duh făcătoriu de viață“.

Fac. 2, 7.

46. Ce nu e dentâiu cel duhovnicesc, ce cel sufletesc, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dentâiu –den pământ de lut, al doilea om– Domnul den ceriu.

48. În ce fealiu cel de lut, într’acelaș fealiu și cei de lut; și în ce fealiu cel ceresc, într’acela fealiu și cei cerești.

49. Și precum au purtat chipul celui de lut, să purtăm și chipul celui ceresc.

50. Și aceasta zic, fraților, că trup și sânge împărăția lui Dumnezeu să moșnenească nu pot, nice stricarea pre nestricare moștenește.

Mat. 16, 17; Ioan 1, 13.

51. Iată, taină voao zic: Toți nu vom adormi, iară toți ne vom schimba,

1 Solon. 4, 15.

52. Întru necurmată vreme, întru clipeala ochiului, în cea de apoi trâmbiță; pentru că va trâmbița și vor învia morții, nestricați și noi ne vom schimba.

Mat. 24, 31; 1 Solon. 4, 16.

53. Pentru că trebuie stricăciunea aceasta să să îmbrace nestricare și muritoriul acesta să să îmbrace nemurire.

2 Cor. 5, 4.

54. Iară când stricatul acesta să va îmbrăca nestricare și cel muritoriu acesta să va îmbrăca nemoarte, atuncia să va face cuvântul cel ce e scris: „Înghițitu-s’au moartea în biruință. Unde ți-e, moarte, boldul?

55. Unde ți-e, iadule, biruința?“

Is. 25, 8.

56. Iară boldul morții e păcatul, și putearea păcatului –leagea.

Râm. 7, 13; Iosia 13, 14.

57. Iară lui Dumnezeu har, celuia ce dă noao biruința pren Domnul nostru Iisus Hristos!

1 Ioan 5, 4.

58. Deci, frații miei iubiți, neclintiți fiți, nemutați, prisosind întru lucrul Domnului pururea, știind că osteneala voastră nu iaste deșartă întru Domnul.

Col. 1, 23; 2 Paral. 15, 7.

CAP 16

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotheiu și închinăciuni.

1. Iară pentru socoteala cea de la sfinți, în ce chip am rânduit Besearecelor Galatei, așa și voi faceți.

Fapt. Ap. 11, 29; Râm. 12, 13.

2. Întru una de a săptămânii, fieștecarele dentru voi lângă dânsul puie, aducând ce să va îndura, ca nu, când voi veni, atuncia socoteale să să facă.

3. Iară când voi veni, pre carii veți ispiți pren cărți, pre aceștea voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim.

2 Cor. 8, 16.

4. Și de va fi vreadnic ca și eu să merg, împreună cu mine vor merge.

5. Și voiui veni cătră voi când Machidonia voiui treace, pentru că pren Machidonia trec.

Fapt. Ap. 19, 21.

6. Iară cătră voi cândai voiui rămânea, au voiui și ierna, ca voi să mă petreaceți oriunde voiui merge.

7. Pentru că nu voiui pre voi acum, întru treacere, să vă văz, ce nădejduiesc vreame oarecare a rămânea cătră voi, de va Domnul porunci.

Fapt. Ap. 18, 21.

8. Și voiui rămânea la Efes până la Rusalii.

1 Cor. 15, 32.

9. Pentru că ușă mie s'au deșchis mare și cu lucru, și împotrivoritori mulți.

10. Și de va veni Timotheiu, căutați ca fără frică să fie cătră voi, pentru că lucrul Domnului lucrează ca și eu.

Filip. 2, 20.

11. Deci nimeni pre el să nu-l defaime, ce să-l petreaceți pre el cu pace, ca să vie cătră mine, pentru că aștept pre el cu frații.

12. Iară pentru Apollos fratele, mult am rugat pre el ca să vie cătră voi cu frații, și cu adevărat nu era voie ca acum să vie; iară va veni când va afla vreame bună.

13. Privegheați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

1 Cor. 15, 34; Mat. 24, 42 și 25, 13.

14. Toate ale voastre cu dragoste să fie.

15. Și rog pre voi, fraților, –știți casa lui Stefana că iaste începătură Ahaiei și spre slujba sfinților s'au rânduie pre ei–

1 Cor. 1, 16; Râm. 16, 5.

16. Ca și voi să ascultați la unii ca aceștea și la tot cela ce împreună lucrează și ostenește.

Filip. 2, 30.

17. Și mă bucur spre venirea lui Stefana și a lui Furtunat și a lui Ahaicu, căci a voastră lipsă aceștea au plinit,

2 Cor. 11, 9.

18. Pentru că au odihnit al meu duh și al vostru. Cunoașteț dară pre unii ca aceștea.

1 Solon. 5, 12.

19. Închină-se voao Besearecile Asiei. Închină-se voao întru Domnul mult Achila și Preschila, împreună cu cea den casele lor Besearecă.

Fapt. Ap. 18, 2, 26; Râm. 16, 5.

20. Închină-se voao frații toți. Închinați-vă unul altuia cu sărutare svântă.
Râm. 16, 16.

21. Sărutarea cu a mea mână, a lui Pavel.

Col. 4, 18; 2 Solon. 3, 17.

22. Carele nu iubeaște pre Domnul nostru Iisus Hristos fie anathema!
Maranatha!

23. Darul Domnului Iisus Hristos cu voi.

Râm. 16, 24.

24. Dragostea mea cu toți cu voi întru Hristos Iisus! Amin.

Cătră corintheani cea dentâiu s'au scris de la Filipi, pren Stefanna, și Furtunat, și Ahaicu, și Timotheiu.

CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP 1

Mulțămire pentru ajutoriul lui Dumnezeu.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezeu, și Timothei fratele: Besearecii lui Dumnezeu, ceea ce iaste în Corinth, împreună cu svinții toți ce sânt întru toată Ahaia.

1 Cor. 1, 1.

2. Dar voao și pace de la Dumnezeu Părintele nostru și Domnul Iisus Hristos.

Râm. 1, 7; 1 Cor. 1, 3.

3. Binecuvântat Dumnezeul și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu a toată mângâierea,

Efes. 1, 3; Râm. 15, 5; 1 Petr. 1, 3.

4. Cela ce mângâie pre noi preste toată scârba noastră, ca să putem noi să mângâiem pre cei den toată scârba, pren mângâierea carea ne mângâiem noi despre Dumnezeu.

5. Căci în ce chip prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa pren Hristos prisosește și mângâierea noastră.

Ps. 33, 20; Ps. 93, 19.

6. Și ori ne necăjim – pentru a voastră mângârarea și mântuire ceaea ce să isprăveaște, cu răbdarea aceloraș patime carele și noi pătimim; au și mângâindu-ne – pentru a voastră mângâiare și mântuire.

2 Cor. 4, 15.

7. Și nădejdea noastră adevărată e pentru voi, știind că, în ce chip împreunători sânteți patemilor, așa și mângâierii.

2 Solon. 1, 4, 7; Filip. 3, 10.

8. Pentru că nu vom ca voi să nu știți, fraților, pentru necazul nostru cela ce s'au făcut noao în Asia, căci preste samă ne-am îngreoiat preste puțință, cât să ne fim părăsit noi și de a trăi.

Fapt. Ap. 19, 23.

9. Ce noi întru noi judecata morții am avut, ca să nu fim nădejduindu-ne întru noi înșine, ce întru Dumnezeu, cela ce scoală morții,

10. Carele dentru moarte ca aceasta au mântuit pre noi și ne mântuiaște, la carele nădejduim încă și ne va mai izbăvi.

2 Tim. 4, 18.

11. Împreună slujind și voi pentru noi cu ruga, ca, dentru multe obaze, cel ce e la noi dar, pren mulți să va mulțami, pentru noi.

Râm. 15, 30.

12. Pentru că fala noastră aceasta iaste: mărturia cunoștinții noastre că, cu direptate și cu curăția lui Dumnezeu, nu cu înțelepciune trupească, ce cu darul lui Dumnezeu am petrecut în lume, și mai mult cătră voi.

1 Cor. 2, 4; Evr. 13, 18; Mat. 10, 16.

13. Pentru că nu altele scriem voao, ce numai carele cetiți, au și cunoașteți. Și nădejduiescu că și până în săvârșit veți cunoaște;

14. După cum aț și cunoscut pre noi, de o parte, că laudă voao sântem, după cum și voi noao, în ziua Domnului Iisus.

2 Cor. 5, 12; 1 Cor. 1, 8.

15. Și cu această nădejduire vream cătră voi să viu mai nainte, ca al doilea dar să aveți,

16. Și pren voi a treace la Machidonia, și iarăș de la Machidonia a veni cătră voi, și de cătră voi a mă petreace în Iudea.

1 Cor. 16, 5.

17. Deci, aceasta sfătuind, nu cândai ceva și cu iușorare am lucrat? Au carele sfătuiescu, trupeaște le sfătuiescu, ca să fie lângă mine „așa“, așa și „nu“, nu?

Mat. 5, 37; Iac. 5, 12.

18. Ce, credincios e Dumnezeu, că cuvântul nostru cel cătră voi nu s'au făcut „așa“ și „nu“.

1 Cor. 1, 9.

19. Pentru că Fiiul lui Dumnezeu pre noi, Iisus Hristos, cela ce întru voi, pren noi s'au mărturisit, pren mine și pren Siluan și Timotheiu, nu s'au făcut „așa“ și „nu“, ce „așa“ întru el s'au făcut.

20. Pentru că, câte-s făgăduințele lui Dumnezeu – întru acest „așa“; și cu acest „Amin“ lui Dumnezeu, spre mărire, pren noi.

21. Iară cela ce adeverează pre noi împreună cu voi in Hristos și cela ce au uns pre noi – Dumnezeu,

1 Cor. 1, 8; 1 Petr. 5, 10.

22. Cela ce ne-au și pecitluit pre noi și au dat arvuna Duhului întru inimile noastre.

Râm. 8, 16; Efes. 1, 14.

23. Iară eu martur pre Dumnezeu chem asupra sufletului mieu că, cruțând pre voi, n'am mai venit la Corenth.

Râm. 1, 9.

24. Nu că stăpânim voao credința, ce împreună-ajutori sântem bucuriei voastre, pentru că cu credința stați.

1 Petr. 5, 3.

CAP 2

Dragostea lui Pavel cătră corintheani. Iertarea celui păcătos. Ostenelile și roadele propoveduirii sale.

1. Și am ales mie aceasta, ca să nu viu iară cu mahnire cătră voi.

2. Pentru că, de eu mahnesc pre voi, și carele iaste cela ce mă veselește pre mine, fără numai cela ce să mahnăște dentru mine?

3. Și am scris voao aceastaș, ca nu, venind, mahnire să aibu den carele mi să cădea să mă bucur, nădejduind preste toț voi că a mea bucurie a voastră tuturor iaste.

2 Cor. 12, 21; Filip. 2, 27.

4. Pentru că de mult necaz și strânsoarea inimii am scris voao, pren multe lacrimi, nu ca să vă mahnți, ce ca dragostea să cunoașteți, carea am mai mult la voi.

5. Iară de neștine au mahnit, nu pre mine au mahnit, ce, pre o parte, ca să nu îngreuez, pre toți pre voi.

6. Destulu e unuia ca acestuia certarea aceasta, cea de cătră mai mulți.

1 Cor. 5, 3.

7. Cât împotrivă, mai mult pre voi să vă bucuru și vă rog, ca nu cândai cu cea mai multă mahnire să va înghiți unul ca acela.

Gal. 6, 1.

8. Pentru aceaea rog pre voi să adeveriți la el dragoste,

1 Cor. 16, 14.

9. Pentru că spre aceasta am și scris, ca să nu conosc ispita voastră, de la toate ascultători sânteti.

2 Cor. 7, 15.

10. Iară la carele veți hărăzi ceva, și eu; pentru că și eu, ce am hărăzit, căruia am hărăzit – pentru voi, întru fața lui Hristos, ca să nu ne asuprim de satana,

11. Că știm ale lui gânduri.

Luca 22, 31.

12. Și venind la Troada, la Evanghelia lui Hristos, și ușa deschisă mie fiind întru Domnul, n'avui răpaos duhului meu, neaflând eu pre Tit, fratele meu,

Fapt. Ap. 16, 8; 1 Cor. 16, 9.

13. Ce părăsindu-mă de ei, am ieșit la Machidonia.

14. Iară har lui Dumnezeu, celuia ce pururea arătați ne face întru Hristos și mirosul cunoștinții lui arătând, pren noi, în tot locul!

Col. 2, 15.

15. Căci a lui Hristos bun miros sântem, lui Dumnezeu, întru cei ce să mântuiesc și în cei pierduți;

1 Cor. 1, 18.

16. Unora – miros de moarte spre moarte, iară altora – miros de viață spre viață. Și cătră acestea cine e îndestulat?

1 Cor. 3, 5, 6.

17. Pentru că nu sântem ca cei mulți, precupind cuvântul lui Dumnezeu, ce ca dentru curăție, ce ca de la Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos grăim.

CAP 3

Pavel n'are trebuință de lauda oamenilor, îndestulându-se cu rodul propoveduirii. Slujitorii Testamentului Nou și ai Duhului sânt mai presus de ai Testamentului Vechiu și ai slavei. Jidovii în cetirea legii aveau încă umbrire, ce se șterge prin credința în Hristos.

1. Înceapem iarăș pre noiș a ne întemeia? Au nu ne trebuiesc, după cum oarecarii, cărți de ajutoriu cătră voi, au dentru voi ajutoriu?

2 Cor. 5, 12.

2. Cartea noastră voi sânteți, scrisă în inimile noastre, știindu-se și citindu-se de cătră toți oamenii,

1 Cor. 9, 2.

3. Arătându-vă că sânteți carte a lui Hristos, fiind slujă despre noi, scrisă nu cu cerneală, ce cu Duhul lui Dumnezeu celui viu, nu întru leaspezi de piatră, ce întru leaspezi de inimă de trup.

Ieș. 31, 18; Ier. 31, 33.

4. Și nădeajde ca aceasta avem pren Hristos cătră Dumnezeu.

Ioan 14, 6.

5. Nu că vreadnici sântem, de la noi, să socotim cevaș ca dentru noi, ce destoinicia noastră iaste de la Dumnezeu,

2 Cor. 2, 16.

6. Carele ne-au învrednicit pre noi cu poslușnicii cei Noao Făgăduințe, nu a scrisorii, ce a duhului, pentru că scrisoarea omoară, iară duhul învie.

Ioan 6, 63.

7. Iară de fu slujba morții în scrisori tipărită în pietri, făcutu-s'au întru mărire cât n'au fost putând fiii lui Israil a căuta în obrazul lui Moisi, pentru mărirea obrazului lui, cea ce să veștejiia,

Ieș. 34, 29, sq.

8. Cum nu mai mult slujba Duhului va fi întru mărire?

Gal. 3, 14.

9. Că de e slujba osândeii mărire, cu mult mai vârtos prisoseaște slujba dreptății întru mărire.

Râm. 1, 17 și 3, 21.

10. Pentru că nice s'au mărit ceaea ce e mărită, într'aceasta parte, pentru cea de prisosit mărire.

11. Pentru că, de e ceaea ce piare pren mărire, cu mult mai mult ceaea ce rămâne în mărire.

12. Având drept aceaea nădeajde ca aceasta, multă îndrăznire avem,

Efes. 6, 19.

13. Și nu precum Moisi punea acoperemânt preste fața lui, ca să nu caute fiii lui Israil la săvârșitul celui ce era trecătoriu.

Ieș. 34, 33.

14. Ce să împietriră gândurile lor, pentru că până astăzi aceștia acoperemânt spre cetirea cei Vechi Făgăduință rămâne, nedescoperindu-să, căci întru Hristos să surpă,

Is. 6, 10.

15. Ce până astăzi, când să citeaște Moisi, acoperemânt preste inima lor zace.

16. Iară când se va înturna cătră Domnul, să ia den prejur acoperemântul.

Râm. 11, 23.

17. Iară Domnul Duhul iaste, și unde iaste Duhul Domnului, acolo e volnicia.

Ioan 4, 24.

18. Iară noi toți, cu descoperit obraz, mărirea Domnului ca pren oglindă văzându-o, acelaș obraz ne de iznoavă închipuim, de la mărire la mărire, cade la Duhul Domnului.

CAP 4

Sfinții cunosc slava lui Dumnezeu și nădejdea întru ea îi întărește a birui toate suferințele.

1. Pentru aceea, având slujba aceasta, după cum ne-am miluit, nu tânjim,

2 Cor. 3, 6.

2. Ce ne-am tăgăduit de ceale ascunse ale rușinei, neumblând cu vicleșug, nici viclenind cuvântul lui Dumnezeu, ce cu arătarea adevărului întărindu-ne pre noi cătră toată știința oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

1 Solon. 2, 5.

3. Iară de și iaste acoperită Evanghelia noastră, întru cei pieriți iaste acoperită,

1 Cor. 1, 18.

4. Întru carei Dumnezeul veacului acestuia au orbit gândurile celor necredincioși, ca să nu le lumineaze lor luminarea Evangheliei, a mării lui Hristos, carele iaste chipul lui Dumnezeu.

Col. 1, 15.

5. Pentru că nu pre noi mărturisim, ce pre Hristos Iisus Domnul, iară pre noi – robi voao pren Iisus.

2 Cor. 1, 24.

6. Căci Dumnezeu, cela ce au zis: „Dentru întunearec, luminează să lumineaze“, – carele au luminat întru inimile noastre, cătră luminarea cunoștinței mării lui Dumnezeu, în fața lui Iisus Hristos.

Fac. 1, 3; 2 Petr. 1, 19.

7. Și avem visteria aceasta în vase de lut, ca prisosirea puterii să fie a lui Dumnezeu, și nu de la noi,

2 Cor. 5, 1; 1 Cor. 2, 5.

8. Întru tot necăjându-ne, iară nu împresurându-ne; lipsindu-ne, ce de tot nelipsindu-ne;

2 Cor. 1, 8; 7, 5.

9. Gonindu-ne, iară nu părăsindu-ne; oborându-ne, ce nu pierzându-ne,

Ps. 36, 24.

10. Pururea mărirea Domnului Iisus în trup purtând, ca și viața lui Iisus în trupul nostru să să arate.

Râm. 8, 17.

11. Pentru că pururea noi, cei vii, la moarte ne dăm pentru Iisus, ca viața lui Iisus să să arate întru trupul nostru cel pămintesc.

Ps. 43, 24; Râm. 8, 3, 6.

12. Deci moartea întru noi să lucrează, iară viața întru voi.

1 Cor. 4, 9.

13. Și având acelaș duh al credinței, după ce e scris: „Crezut-am, pentru aceea am grăit“, și noi creadem, pentru aceea și grăim,

Ps. 115, 1.

14. Știind că cela ce au învis pre Domnul Iisus și pre noi pren Iisus ne va rădica și va pune împreună cu voi.

Fapt. Ap. 3, 15; 1 Cor. 6, 14.

15. Pentru că toate-s pentru voi, ca, darul înmulțindu-se, pren cei mai mulți mulțimita va prisosi la mărirea lui Dumnezeu.

Râm. 5, 15.

16. Pentru aceea nu tânjâm, ce, măcară că și cel den afară al nostru om să strică, iară cel denlăuntru să înnoiaște den zi în zi.

1 Petr. 4, 1; Efes. 3, 16.

17. Pentru că cel de 'ndată iușor al scârbei noastre cea de prisosit, întru prisosire veacinică greime a mării lucrează noao,

Râm. 8, 18.

18. Nesocotind noi ceale ce să văd, ce ceale ce nu să văd, pentru că cealea de să văd deșarte sânt, iară cealea ce nu să văd veacinice sânt.

Râm. 8, 24, sq.

CAP 5

Mângâierea credincioșilor în tot fealiul de necazuri. Puterea Evangheliei.

1. Pentru că știm că, de să va surpa cea pămintească a noastră casă, a lăcașului zidire de la Dumnezeu avem, casă veacinică în ceriu, nefăcută de mână.

Iov 4, 19; 2 Petr. 1, 13; Ioan 14, 2.

2. Pentru că întru aceasta suspinăm, lăcașul nostru cel den ceriu a-l îmbrăca pohtind.

Râm. 8, 2, sq.

3. De ne vom și îmbrăca, nu ne vom afla goli.

4. Pentru că și ceia sântem în trup suspinăm îngreuindu-ne, de vream ce nu vom să ne dezbrăcăm, ce să ne îmbrăcăm, ca să să înghiță cel muritoriu de cătră viață.

1 Cor. 15, 53.

5. Iară cela ce ne-au lucrat pre noi spre aceasta, Dumnezeu iaste, carele au-și dat noao arvona Duhului.

2 Cor. 1, 22; Râm. 8, 16, 23; Efes. 1, 13, sq.

6. Îndrăznind dară pururea și știind că, fiind merși cu trupul, depărtați sântem de la Domnul,

7. Pentru că pren credință umblăm, nu pren chip,

8. Ce nădejduim și bine vom mai mult să ieșim den trup și să meargem cătră Domnul.

Filip. 1, 23.

9. Pentru aceaea ne și nevoim, ori fiind veniți, ori fiind ieșiți, bineplăcuți la el să fim.

10. Pentru că toți noi să ne arătăm trebuie înaintea divanului lui Hristos, ca să ia fieștecarele ceale pren trup, cătră carele au făcut, ori bine, ori rău.

Ioan 5, 20; Efes. 6, 8; Râm. 2, 6; 14, 10.

11. Știind drept aceaea frica Domnului, pre oameni adeverim, iară la Dumnezeu ne arătăm, și nădejduiesc și întru științele voastre să să fie arătată.

Iov 31, 23.

12. Pentru că nu iarăș pre noi ne întărim cătră voi, ce pricină dând voao laudii pentru noi, ca să aveți cătră ceia ce în față să laudă, și nu cu inema.

2 Cor. 3, 1.

13. Ce ori de ne-am răzvrătit lui Dumnezeu, lui Dumnezeu sântem răzvrățiți, ori întregi sântem la minte, voao sântem.

14. Pentru că dragostea lui Hristos ne ține pre noi, judecând aceasta că, de unul pentru toți au murit, poate fi că toți au murit.

Evr. 2, 9.

15. Și pentru toți au murit, pentru ca ceia ce trăiesc, să nu mai trăiască loruș, ce celuia ce pentru ei au murit și s'au sculat.

1 Tim. 2, 6; Râm. 14, 7.

16. Deci noi, de acum înainte, pre nimenea știm trupeaște, iară de am și cunoscut trupeaște pre Hristos, iară acum nu-l mai cunoaștem.

17. Deci, de e întru Hristos vreo noao zidire, ceale dentâiu s’au petrecut; iată, s’au făcut noao toate.

Gal. 6, 15; Râm. 8, 1, 10; Apoc. 21, 5; Is. 43, 19.

18. Și toate – de la Dumnezeu, cela ce au împăcat pre noi cu el pren Iisus Hristos și au dat noao slujba împăcăciunii.

Râm. 5, 10.

19. Ca cum Dumnezeu era întru Hristos, lumea împăcând cu el, nesocotind lor greșelele lor și puind întru noi cuvântul împăcăciunii.

Râm. 3, 24, sq.

20. Pentru Hristos dară rugăm, ca cum Dumnezeu rugându-să pren noi: Rugămu-ne, pentru Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!

Is. 52, 7; Efes. 6, 20.

21. Pentru că pre cela ce n’au cunoscut păcat, pentru noi păcat au făcut, ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru el.

1 Petr. 2, 22; Gal. 3, 13; Col. 1, 14; Efes. 1, 6, sq.; Filip. 3, 9.

CAP 6

Îndemnare la buna întrebuințare a darului dumnăzăiesc. Ferire de amestecul cu necredincioșii.

1. Și împreună-lucrând, și rugăm, nu în deșert darul lui Dumnezeu să priimiți voi,

1 Cor. 3, 9.

2. Pentru că zice: „În vreme priimită am ascultat pre tine și în zi de mântuire am ajutat ție“. Iată acum vreme bine priimită, iată acum zi de mântuire.

Is. 49, 8; Luca 4, 19, 21.

3. Nici o poticneală întru niciunul dând, ca să nu să hulească slujba,

1 Cor. 10, 32.

4. Ce întru tot întemeind pre voi, ca ai lui Dumnezeu slugi, întru îngăduință multă, întru necazuri, întru nevoi, întru strânsori,

2 Cor. 4, 2.

5. Întru rane, în temnițe, în neașezări, în osteneale, în privegheri, în posturi,

2 Cor. 11, 23, 27.

6. În curăție, în știință, într-o multă îngăduință, într-o bunătate, într-o Duh Sfânt, într-o dragoste fără de fățarie,

Râm. 12, 9; 1 Tim. 4, 12.

7. În cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, cele de-a dreapta și cele de-a stânga,

8. Prin mărire și necinste, prin rea veste și bună veste; ca niște înșalători și adevărați;

9. Ca niște necunoscuți și cunoscuți; ca niște muritori și iată, trăim; ca și când ne-am certa, și nu ne-am omorî;

2 Cor. 4, 10, 11; 1 Cor. 15, 31.

10. Ca și când am fi mârniți, și pururea ne bucurăm; ca niște săraci, și pre mulți îmbogățind; ca nimica având, și toate cuprinzând.

11. Gura noastră s'au deschis către voi, corințeni, inima noastră s'au lărgit.

12. Nu fiți cu strâmtoare într-o noi, ce vă strâmțați într-o înlăuntrurile voastre.

13. Și aceastaș răsplătire, ca unor fii zicu, lărgiți-vă și voi!

1 Cor. 4, 14.

14. Nu vă faceți cumpănindu-vă într'alt chip cu cei necredincioși, pentru că ce însoțire are dreptatea cu fărălegea? Și ce împreunare e luminii către întunecare?

A 2 Leage 7, 2; Efes. 5, 8.

15. Și ce tocmire iaste lui Hristos către Velial? Au ce parte e credinciosului cu cel necredincios?

1 Cor. 10, 21.

16. Și ce împreunare iaste besearecii lui Dumnezeu cu idolii? Pentru că voi besearea lui Dumnezeu celui viu sânteți, cum au zis Dumnezeu că: „Voiu lăcu întru ei și voiu umbla întru ei și voiu fi lor Dumnezeu și ei vor fi mie norod“.

1 Cor. 3, 16; Evr. 8, 10; Preoția 26, 12.

17. Pentru aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de necurat nu vă atingeți, și eu voiu priimi pre voi.

Is. 52, 11; Apoc. 18, 4.

18. Și voiu fi voao într-o părinte și voi veți fi mie spre fii și feate“, zice Domnul cel Întrutotțiitoriu.

Ier. 31, 9.

CAP 7

Pavel laudă ascultarea corintheanilor și se veselește de dragostea lor.

1. Aceaste făgăduințe având dară, iubiților, să ne curățim pre noi de toată pângăriciunea trupului și a duhului, făcând sfințire cu frica lui Dumnezeu.

2. Osebiți pre noi! Pre nimenea n'am năpăstuit, pre nimenea n'am stricat, spre nimenea n'am lăcomit.

2 Cor. 12, 17; Fapt. Ap. 20, 33.

3. Nu spre cleveteală zic, pentru că am zis mai nainte că în inimile noastre sânteți, ca împreună să muriți și împreună să trăiți.

2 Cor. 6, 11; 12, 13; Filim. 8.

4. Multă mi-e îndrăznirea cătră voi! Multă mi-e lauda pentru voi! Plin sânt cu mângâierea! Mă prea prisosesc cu bucuria, preste tot necazul nostru!

5. Pentru că, venind noi la Machidonia, niciun răpaos au avut trupul nostru, ce întru tot necăjindu-ne: den afară sfade, den lăuntru frici.

2 Cor. 2, 12.

6. Ce cela ce mângâie pre cei smeriți ne-au mângâiat pre noi, Dumnezeu, cu venirea lui Tit.

2 Cor. 1, 3, sq.

7. Și nu numai întru venirea lui, ce și întru mângâierea carea s'au mângâiat spre voi, vestind noao a voastră poftă, a voastră plângere, a voastră râvnire pentru mine, cât mai mult eu m'am veselit.

8. Că, măcară că am și mahnit pre voi cu cartea, nu mă căiesc, măcară ca mă căiam; pentru că văzu că cartea aceea, măcară că un ceas, v'au mahnit pre voi.

2 Cor. 2, 4.

9. Acum mă bucur, nu căci v'ați mahnit, ce căci v'ați mahnit spre pocăință; pentru că v'ați mahnit dumnezeiaște, ca întru nemică să nu păgubiți dentru noi.

10. Pentru că cea dumnezeiască mahnire pocăință spre mântuire, necăită, lucrează; iară a lumii mahnire moarte lucrează.

1 Petr. 2, 19.

11. Pentru că, iată, aceasta, a vă mahnii voi dumnezeiaște, câtă sârguială au făcut voao, ce răspuns, ce scârbă, ce frică, ce pohtă, ce râvnire, ce izbândă! Întru tot ați întărit pre voi curați a fi întru lucru.

12. Deci, de am și scris voao, nu pentru cela ce au făcut strâmbătate, nici pentru cela ce au avut strâmbătate, ce ca să arate sârguiala voastră, cea ce

iaste pentru voi cătră voi, înaintea lui Dumnezeu.

13. Pentru aceea ne-am mângâiat pre mângâierea voastră, și cu mult mai vârtos ne-am bucurat pre bucuria lui Tit, căci s'au odihnit duhul lui despre voi toți.

14. Că orice la el pentru voi m'am lăudat, nu m'am rușinat, ce după cum toate cu adevărat am grăit voao, așa și lauda noastră cea ce e spre Tit, adevăr s'au făcut.

2 Cor. 9, 2.

15. Și inema lui mai mult spre voi iaste, pomenind cea a voastră a tuturor ascultare, cum cu frică și cu cutremur ați priimit pre el. Bucuru-mă că întru tot nădejduiesc întru voi.

2 Cor. 2, 9.

CAP 8

Îndemnare spre a da milostenie creștinilor din Ierusalim și lauda celor care le adună.

1. Și arătăm voao, fraților, darul lui Dumnezeu, cel ce a dat în Besearecile Machidoniei;

Râm. 15, 26.

2. Căci întru multă ispită de necazu, prisosirea bucuriei lor și cea într'adânc sărăcie a lor au prisosit întru avuția prostimei lor.

3. Căci după puteare mărturisesc, și preste puteare, de bună voie,

4. Cu multă mângâiare rugând pre voi, darul și împreunarea slujbei, cea de cătră svinți, să priimim noi.

2 Cor. 9, 1; Fapt. Ap. 11, 29.

5. Și nu după cum am nădejduit, ce pre ei s'au dat întâi Domnului și noao, pren voia lui Dumnezeu,

Râm. 15, 32.

6. Ca să rugăm noi pre Tit ca, cum au și mai înainte început, așa să și săvârșască la voi și darul acesta.

7. Ce în ce chip prisosiți întru tot: cu credința, și cu cuvântul, și cu știința, și cu toată sârguiala, și cu cea dentru voi întru noi dragoste, ca și într'acesta dar să prisosiți.

2 Cor. 1, 5.

8. Nu după poruncă zic, ce pren a altora sârguială și a dragostei voastre adevărată ispitind.

1 Cor. 7, 6.

9. Pentru că știți darul Domnului nostru Iisus Hristos, căci pentru voi au sărăcit, bogat fiind, ca și voi cu Aceluia sărăcie să vă îmbogățiți.

Zah. 9, 9; Mat. 8, 20; Luca 9, 58.

10. Și sfat întru aceasta dau: pentru că aceasta e voao de folos, care nu numai a face, ce și a vrea a început înainte de an.

11. Iară acum și a face săvârșiți, ca în ce chip e osârdia a vrea, așa și a săvârși dentru avere.

Filip. 2, 13.

12. Pentru că, de e înainte osârdia, după cum are neștine bine priimită, nu după cât nu are.

Paremii 3, 28; Marc. 12, 43.

13. Că nu pentru ca altora răpaos, și voao necaz, ce den tocmire: în vremea de acum, a voastră prisosire – la scăderea acelora,

14. Ca și a acelora prisosire să să facă la a voastră scădere, ca să să facă întocmire,

15. După cum e scris: „Cela cu multul n’au prisosit, și cela cu puținul n’au împuținat“.

Ieș. 16, 18.

16. Și har Domnului, celuia ce dă aceaeaș sârguială pentru voi în inima lui Tit.

2 Cor. 9, 15; 1 Cor. 15, 57.

17. Căci mângâierea au priimit și, mai sânguitoriu fiind, de el îndemnat ieși către voi.

18. Și am trimis împreună cu el pre fratele căruia e lauda în Evanghelie pren toate Besearecile,

19. Și nu numai, ce încă și hirotonosit fiind de Beseareci împreună-ieșit cu noi, împreună cu darul acesta, cela ce să poslușăste despre noi, către a aceluiăș Domn mărire și osârdia voastră.

Gal. 2, 10.

20. Ferind aceasta, ca nu pre noi neștine să ne hulească întru gingășia aceasta, cea ce să slujaște despre noi;

2 Cor. 6, 3.

21. Socotind ceale bune nu numai înaintea Domnului, ce și înaintea oamenilor.

Râm. 12, 17.

22. Și am trimis împreună cu ei pre fratele nostru, pre carele am ispitit întru multe, de multe ori nevoitoriu fiind, iară acum cu mult mai nevoitoriu, cu nădejdea cea multă de cătră voi.

23. Veri de Tit, părtașul meu iaste și la voi împreună-lucrătoriu; ori frații noștri – apostolii Besearecilor, mărirea lui Hristos:

2 Cor. 7, 3; 12, 18; Râm. 16, 7.

24. Deci arătarea dragostei voastre și a noastră fală pentru voi la ei arătați și spre fața Besearecilor.

2 Cor. 7, 14.

CAP 9

Îndemnare a da milostenia mai curând și cu cuviință.

1. Că pentru slujba însă cea cătră sfinți de prisosit mie a scrie voao,

2 Cor. 8, 4, 20.

2. Pentru că știu osârdia voastră, cu carea pentru voi mă laud cătră machidoneani; că Ahaia s’au gătit de an, și cea dentru voi râvnire au zădărat pre mai mulți.

2 Cor. 8, 10.

3. Și am trimis pre frați, ca nu lauda noastră cea pentru voi să să deșarte întru partea aceasta, ca, după cum ziceam, gătiți să fiți,

4. Ca nu, de vor veni împreună cu mine machidoneani și vor afla pre voi negătiți, ne vom rușina noi, ca să nu zicem voi, întru starea aceasta a laudei.

2 Cor. 11, 17.

5. De treabă drept aceaea gândiiu că va fi a ruga pre frați ca să vie înainte la voi și să gătească înainte cea de mai nainte făgăduită blagoslovenia voastră, aceasta gata să fie, așa ca o blagoslovenie, și nu ca o lăcomie.

6. Iară acesta e: Cela ce samănă cu cruțare, cu cruțare va și secera, și cel ce samănă cu blagoslovenii, cu blagoslovenii va și secera.

Gal. 6, 7.

7. Fieștecarele – cum să îndură cu inima, nu den mahnire sau den nevoie, pentru că pre blândul dătătoriu iubeaște Dumnezeu.

Paremii 22, 8.

8. Iară putearnicu e Dumnezeu, tot, darul să prisosească la voi, ca întru tot pururea, toată destulătatea având, să prisosiți la tot lucrul bun,

9. Cum iaste scris: „Răsipit-au, dat-au săracilor; dreptatea lui rămâne în veac“.

Ps. 111, 8; Paremii 11, 24.

10. Iară cela ce dă sămânță celui ce samănă și pâine de mâncare, să-i dea și să să mulțească sămânța voastră și să crească roadele dreptății voastre,

Is. 55, 10; Iosia 10, 12.

11. Întru tot bogățându-vă, la toată lățimea care lucrează pren voi mulțămită lui Dumnezeu.

2 Cor. 1, 11 și 4, 15.

12. Căci slujba poslușeniei aceștia nu numai iaste plinind lipsele sfinților, ce și prisosind pren multe mulțămite lui Dumnezeu;

2 Cor. 8, 14; Fil. 2, 30.

13. Pren ispita slujbei aceștia, mărind pre Dumnezeu, spre ascultarea mărturisirii voastre la Evanghelia lui Hristos și spre lățimea împreunării la dânsii și la toți

14. Și cu a lor rugă pentru voi, poftind pre voi, pentru cel prea de prisosit dar al lui Dumnezeu preste voi.

15. Iară har lui Dumnezeu spre cel nepovestit al lui dar.

CAP 10

Pavel atrage luarea aminte a se feri de apostolii mincinoși, cari îl cleveteau.

1. Iară eu sângur, Pavel, rog pre voi, pren liniștea și blândețele lui Hristos, – care sânt fățiș smerit întru voi, iar depărtat fiind, îndrăznescu la voi –

Râm. 12, 1.

2. Și mă rog ca nu fățiș să nădejduiți pre îndrăznire cu carea socotescu să cutezu spre oarecarii ceia ce gândescu pre noi ca cum trupeaște am umbla.

3. Pentru că, trupeaște umblând, nu trupeaște oștimu.

1 Tim. 1, 18.

4. Pentru că armele oștirii noastre nu-s trupești, ce tari sânt la Dumnezeu cătră surparea tăriei lor.

Efes. 6, 13.

5. Gândurile surpând și toată înălțarea ce să rădică asupra științii dumnezeiești, și robind tot cugetul spre ascultarea lui Hristos,

6. Și gata având a izbândi toată neascultarea, când să va plini a voastră ascultare.

Fapt. Ap. 8, 20; 1 Cor. 5, 3; 4, 5.

7. Ceale denaintea feații căutați? De să nădejduiaște neștine al lui Hristos a fi, aceasta socotească iarăși de la sine că, cum iaste el al lui Hristos, și noi ai lui Hristos.

8. Că săvai și mai mult de mă voiu lăuda pentru putearea noastră, carea au dat Domnul noao spre zidire și nu spre surpare voao, nu mă voiu rușina,

2 Cor. 12, 6 și 13, 10.

9. Ca să nu mi să pară ca cum aş spărea pre voi pren scrisori.

10. Căci cărțile –zice– greale-s și tari, iară venirea trupului slabă e și cuvântul defăimat.

11. Aceasta să gândească unul ca acela că, în ce chip sântem cu cuvântul pren cărți trimise, nefiind de față, ca aceea și fiind de față, cu lucrul.

12. Pentru că nu cutezăm să ne numărăm împreună au să ne asămănăm pre noi cu unii carii pre dâșii să măresc; ce ei sânguri întru ei măsurând și asămănându-se pre sine, cu sineș nu să pricep.

2 Cor. 3, 1 și 5, 12.

13. Iară noi nu la ceale fără măsură ne vom lăuda, ce după măsura pravilii, căriia au împărțit noao Dumnezeu măsură, să ajungă și până la voi.

Râm. 1, 2, 3.

14. Pentru că nu ca cum n'am ajunge la voi, nu prea ne întindem pre noi, pentru că și până la voi am ajuns, cu Evanghelia lui Hristos.

15. Nu la ceale fără măsură fălindu-ne cu striine osteneale, nădeajde având, crescându-se leagea voastră, întru voi a să mări, după pravila noastră, spre prisosire.

Râm. 15, 20.

16. Săvai ceale mai den colo de voi a le binevesti, nu cu pravilă striină, la ceale gata a ne făli.

17. Iară cela ce să laudă, în Domnul laude-se.

Ier. 9, 23, 24; 1 Cor. 1, 31.

18. Pentru că nu cela ce pre dânsul să laudă, acela iaste ales, ce pre carele Domnul întăreaște.

CAP 11

Împotriva apostolilor mincinoși. Povestirea ostenelilor sale.

1. Măcară de ați fi suferit puțin nepriceaperii mele! Ce tot în și îngăduiți,

2. Pentru că râvnesc pre voi cu a lui Dumnezeu râvnire, pentru că am tocmit pre voi cu un bărbat, fecioară curată să o aduc la Hristos.

Efes. 5, 26.

3. Ce mă tem ca nu cândai, precum șarpele au amăgit pre Evva cu viclenia lui, așa să strice cugetile voastre despre întregăciunea cea ce e întru Hristos.

Fac. 3, 4, sq.

4. Pentru că, de mărturiseaște cela ce vine pre alt Iisus, pre carele n'am mărturisit, au alt duh luați, care n'ați luat, sau altă evanghelie, carea n'ați priimit, bine ați îngădui.

Gal. 1, 6, 8.

5. Pentru că socotesc nemică să nu fiu lipsit den cei prea foarte apostoli.

2 Cor. 12, 11.

6. Iară de-s și prost cu cuvântul, iară nu cu știința, ce cu tot arătându-ne întru toate la voi,

1 Cor. 2, 1; 2, 13; Efes. 3, 4.

7. Au păcat am făcut, pre mine smerindu-mă, ca voi să vă înălțați? Căci în dar Evanghelia lui Dumnezeu am binevestit voao.

1 Cor. 9, 12, 18.

8. Alte besearici am jăhuit, luând chelșugul spre a voastră slujbă.

2 Cor. 12, 13.

9. Și fiind de față cătră voi, și lipsind, n'am asuprit nici de una, pentru că lipsa mea au plinitu-o frații venind de la Machidonia; și întru tot negreu voao pre mine am păzit și voiui păzi.

Fapt. Ap. 18, 5.

10. Iaste adevărul lui Hristos întru mine că lauda aceasta nu să va astupa întru mine, în laturile Ahaii.

11. Pentru ce? Căci nu iubesc pre voi? Dumnezeu știe!

2 Cor. 6, 11; 12, 13.

12. Iară carea fac, și voiui face, ca să taiu pricina celora ce poftesc pricină, ca, întru carea să laudă, să să afle precum și noi.

13. Pentru că unii ca aceia – mincinoși apostoli, lucrători vicleani, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos.

Fil. 3, 2.

14. Și nu e de minunat, pentru că singur satana să primenească spre înger de lumină.

15. Deci nu e mare lucru, de și slugile lui să primenesc ca slugile dreptății, cărora săvârșitul va fi după lucrurilor.

Fil. 3, 19.

16. Iarăș zic ca nu neștine să socotească că fără minte sânt eu; iară de nu, măcară ca pre un fără-de-minte priimiți-mă, ca puțin și eu să mă laud.

17. Ceea ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ce ca într'o nebunie, întru aceasta stare a laudei.

18. De vreme ce mulți să laudă trupeaște, și eu mă voiui lăuda.

2 Cor. 10, 13 și 12, 9.

19. Pentru că cu dulceață îngăduiți nebunilor, înțelepți fiind.

1 Cor. 4, 10.

20. Pentru că suferiți de cineva pre voi vă robeaște, de cineva mănâncă, de neștine ia, de neștine să semețească, de neștine pre voi preste obraz vă bate.

21. După necinste zic, ca cum noi am fi slăbit; iară întru care neștine ar cuteza –în nebunie zicu– cutez și eu!

22. Jidovi sânt? Și eu! Israilteani sânt? Și eu! Sămânța lui Avraam sânt? Și eu!

23. Slugi lui Hristos sânt? Nebunind grăiesc: Mai presus eu; întru osteneale mai mult, întru rane de prisosit, în temnițe mai cu mult, în morți de multe ori.

1 Cor. 15, 10.

24. De la jidovi de 5 ori câte 40 fără una am luat.

A 2 Leage 25, 3.

25. De trei ori fuiu bătut, cu toiage, o dată cu pietri fuiu improșcat, de trei ori m'am răsipit cu corabia, o zi și o noapte în adânc am făcut.

Fapt. Ap. 16, 22; 14, 19; 27, 41; 2 Tim. 3, 11.

26. Călătorii de multe ori, cu primejdii de râuri, cu primejdii de tâlhari, cu primejdii despre rude, cu primejdii de la limbi, cu primejdii în cetate, cu primejdii în pustiitate, cu primejdii în mare, cu primejdii întru frați mincinoși;

27. În osteneală și trudă, în privegheri de multe ori, în foamete și seate, în posturi de multe, în răceală și golătate.

2 Cor. 6, 5.

28. Afară den ceale ce sânt pre denafară, împresurarea mea cea den toate zilele – grija tuturor Besearecelor.

Fapt. Ap. 20, 18.

29. Cine bolește și eu nu bolesc? Cine să smintească și eu nu mă arzu?

30. De trebuie a mă lăuda, de ale slăbiciunii mele mă voi lăuda!

2 Cor. 12, 5.

31. Dumnezeu și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos știe, cela ce iaste binecuvântat în veaci, că nu mințu!

Râm. 1, 25; 9, 5; Gal. 1, 20.

32. În Damasc, mai-marile limbii al Aretei împăratului păziia cetatea Damascului, vrând să mă prinză,

Fapt. Ap. 9, 24.

33. Și pre o fereastră, într-o coșniță, m'am slobozit preste zidu, și am scăpat den mâinile lui.

Is. Navi 2, 15. Fapt. Ap. 9, 25.

CAP 12

Urmarea povestirii ostinelilor lui Pavel.

1. Și a mă lăuda nu mi se cuvine, pentru că voi veni la vederile și arătările Domnului.

2. Știu pre un om într-o Hristos, mai înainte de 14 ani, ori cu trup, nu știu, ori afară den trup, nu știu, Dumnezeu știe, că s'au hrăpit unul ca acesta până în al treilea ceriu.

3. Și știu pre un om ca acesta, ori cu trup, ori afară den trup, nu știu, Dumnezeu știe,

2 Cor. 11, 11.

4. Că s'au hrăpit în raiu și au auzit negrăite graiuri, carele nu-s slobode la om să le grăiască.

5. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda, iară pentru mine nu mă voi lăuda, fără numai într-o neputințele mele.

2 Cor. 11, 30.

6. Pentru că, de voi vrea să mă laud, nu voi fi fără minte, căci adevărat voiu grăi; iară mă cruț, ca nu neștine la mine va gândi mai mult decât vede pre mine au aude ceva de la mine.

2 Cor. 10, 8; 11, 16.

7. Și cu prisosirea arățărilor, ca să nu mă semețesc, datu-mi-s'au strămurare trupului îngerul Satanei, ca să-m dea palme, ca să nu mă preaînalt.

Iov 2, 6.

8. Pentru aceasta de trei ori pre Domnul am rugat ca să să depărteaze de la mine;

9. Și zise mie: „Destul ți-e darul mieu, pentru că putearea mea întru slăbiciune să săvârșaste“. Deci cu dulceață mai mult mă voiu lăuda întru slăbiciunile mele, ca să să sălășluiască în mine putearea lui Hristos.

10. Pentru aceea pohtesc întru slăbiciune, în sudalme, în nevoi, în goane, în strânsori pentru Hristos, căci, când slăbesc, atuncea sânt tare.

11. Făcuiu-mă fără minte lăudându-mă, pentru că voi m'ați îndemnat; că eu datorie aveam despre voi să mă adeverez, pentru că nemică n'am scăzut den cei prea foarte apostoli, măcară că nemică sânt.

2 Cor. 11, 5.

12. Seamnele apostolului s'au lucrat întru voi cu toată îngăduința, cu seamne și cu minuni și cu puteri.

1 Cor. 1, 2.

13. Pentru că ce iaste cu carea v'aț biruit mai mult decât cealealalte Beseareci, fără numai că eu sânșur nu m'am îngreuiat asupra voastră? Dăruiți-mi nedireptatea aceasta.

1 Cor. 9, 12.

14. Iată, al treilea rând, gata sânt a veni cătră voi, și nu voiu asupri pre voi, pentru că nu cerc ale voastre, ce pre voi; pentru că nu-s datori fiii părinților să câștîge, ce părinții fiilor.

2 Cor. 13, 1.

15. Iară eu prea cu dulceață voiu cheltui și mă voiu cheltui pentru sufletele voastre, macară că, mai mult iubind pre voi, mai puțin mă iubesc.

2 Cor. 1, 6.

16. Ce fie! Eu n'am îngreuiat pre voi, ce, fiind hâtru, cu vicleşug pre voi am luat.

2 Cor. 11, 9; 2 Solon. 3, 8.

17. Au doară pre cineva dentru carii am trimis cătră voi, pren el am lăcomit spre voi?

18. Rugat-am pre Tit, și am trimis împreună pre fratele. Au doară au lăcomit ceva spre voi Tit? Au nu cu un duh am umblat? Au nu cu aceale urme?

2 Cor. 8, 6.

19. Iarăș vă pare că voao răspundem? Denaintea lui Dumnezeu, întru Hristos grăim. Iară toate, dragilor, pentru a voastră zidire.

20. Pentru că mă tem ca nu cândai, venind, nu în ce chip pohtesc voi afla pre voi, și eu mă voi afla voao în ce fealiu nu veți: ca nu cândai price, râvniri, mâinii, prigoane, clevete, șopte, semeții, neașăzări.

2 Cor. 10, 2; 1 Cor. 3, 3; 4, 6.

21. De nu, iarăș venind eu, mă va smeri Dumnezeul meu cătră voi și voi plânge pre mulți den ceia ce au greșit mai nainte și nu s'au pocăit spre necurăție și curvie și pângăraciunea carea au făcut.

2 Cor. 13, 2.

CAP 13

Pavel îndeamnă pre corintheani la pocăință vestindu-le că vine a treia oară la ei.

1. A treia oară cu aceasta viu cătră voi. Den gura a doao mărturii și a trei sta-va tot graiul.

2 Cor. 12, 14; Ioan 8, 17; A 2 Leage 19, 15.

2. Grăit-am mai nainte și iarăș zicu întâiu, ca când aş fi de față al doilea rând, și, departe fiind, acum scriu celor ce mai nainte au greșit și celorlalți tuturor că, de voi veni iarăș, nu voi cruța,

3. De vream ce ispită cercați celui ce întru mine grăiaște Hristos, carele la voi nu slăbeaște, ce întăreaște întru voi.

4. Că măcară că s'au și răstignit den slăbiciune, iară trăiaște den putearea lui Dumnezeu; pentru că și noi slăbim întru el, ce vom trăi împreună cu el, den putearea lui Dumnezeu la voi.

Filip. 2, 7, 8.

5. Pre înșivă vă ispitiți de sânteți în credință; pre sine vă ispitiți. Au nu cunoașteți pre voi că Iisus Hristos întru voi iaste? De nu întru ceva nelămuriți sânteți.

1 Cor. 11, 28; Râm. 8, 9, 10; Gal. 2, 10; Col. 1, 27.

6. Și nădejduiesc că veți cunoaște că noi sântem neispitiți.

7. Iară mă rog cătră Dumnezeu să nu faceți voi nici un rău, ca nu noi lămuriți să ne arătăm, ce ca voi binele să faceți, iară noi ca nește nelămuriți să fim.

8. Pentru că nu putem cevaș asupra adevărului, ce pentru adevăr.

9. Pentru că ne bucurăm când noi slăbim, iară voi sânteți tari; și aceasta și rugăm: a voastră întemeiere.

10. Pentru aceaea, aceasta, departe fiind, scriu, ca, fiind de față, nu cu asupreală să isprăvesc, după putearea carea au dat mie Domnul spre zidire, și nu spre surpare.

2 Cor. 2, 3; 10, 8.

11. Deci, fraților, bucurați-vă! Întemeiați-vă, mângâiați-vă, aceastaș gândiți, în pace fiți, și Dumnezeual dragostei și al păcii fi-va cu voi.

Fil. 4, 4; Râm. 12, 15.

12. Sărutaț unul pre alalt cu svântă sărutare.

13. Sărută pre voi svinții toți.

1 Cor. 16, 20.

14. Darul Domnului Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împreunarea Svântului Duh – cu toți cu voi! Amin.

Cătră corintheani a doua s'au scris de la Filip al Machidoniei, pren Tit și Luca.

CĂTRĂ GALATEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP 1

Nestatornicia galateanilor în credință și vrednicia de apostol a lui Pavel.

1. Pavel, apostolul nu de la oameni, nici pren om, ce pren Iisus Hristos și Dumnezeu – Părintele, cela ce au învis pre el den morți,

Fapt. Ap. 3, 15.

2. Și cei dempreună cu mine toți frații, besearecii Galatiei:

Fapt. Ap. 16, 6.

3. Dar voao și pace de la Dumnezeu – Părintele, și Domnul nostru Iisus Hristos,

Râm. 1, 7; 1 Cor. 1, 3; Efes 1, 2; 1 Petr. 1, 2; 2 Ioan 2.

4. Celui ce s’au dat pre dânsul pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pre noi den veacul cest de acum cel rău, după voia lui Dumnezeu și Părintele nostru,

Gal. 2, 20; 1 Tim. 2, 6; Tit. 2, 14; 1 Ioan 5, 19.

5. A căruia e mărirea în veacii veacilor. Amin!

2 Tim. 4, 18; Râm. 16, 27.

6. Mă mir că așa degrabă vă mutați de la cela ce au chemat pre voi, cu darul lui Hristos, la altă Evanghelie,

Gal. 5, 8, sq.

7. Care nu iaste alta, fără numai sânt oarecarii carii turbură pre voi și vrând să mute Evanghelia lui Hristos.

Fapt. Ap. 15, 1, 24.

8. Ce macară de și noi au îngeru den ceriu va binevesti voao afară den ce am vestit voao, anathema să fie!

9. Cum am și zis mai nainte, și acum iarăș zic: Oricine spre voi binevesteaște, afară den ce ați luat, anathema să fie!

10. Pentru că acum pre oameni îndemn au pre Dumnăzău? Au caut oamenilor să plac? Că, încă de aş mai plăcea oamenilor, lui Hristos rob n’aş fi.

1 Solon. 2, 4.

11. Și arăt voao, fraților, Evanghelia ceaea ce s’au binevestit despre mine, că nu iaste după oamenii;

1 Cor. 15, 2.

12. Că nici eu de la om am luat pre ea, nici m'am învățat, ce pren arătarea lui Iisus Hristos.

1 Cor. 11, 23.

13. Pentru că ați auzit cum m'am purtat oarecând în leagea jidovească; că preste măsură goniiam Beseareca lui Dumnezeu și jăfuiam pre ea

Fapt. Ap. 26, 9.

14. Și sporiiam înainte în leagea jidovească decât mulți care-m era de o vârstă într-un neamul meu, mai cu mult râvnitoriu fiind obiceiurilor părinților miei.

15. Iară când binevru Dumnezeu – cea ce m'au ales den pântececele maicii mele și m'au chemat pren darul lui –

16. A-ș arăta pre Fiiul său într-un mine, ca să-l binevestesc pre el într-un limbi, îndată nu m'am adaos trupului și sângelui,

Mat. 16, 17.

17. Nici m'am suit în Ierusalim, cătră cei de mai nainte de mine apostoli, ce m'am dus la Aravia și iarăși m'am întors la Damasc.

18. Apoi, după trei ani, m'am suit la Ierusalim, să văzu pre Petăr, și am rămas cătră el zile 15.

Fapt. Ap. 9, 26.

19. Iară pre altul den apostoli n'am văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnului.

Mat. 13, 55.

20. Iară ceale ce scriu voao, iată, înaintea lui Dumnezeu, că nu mințu.

21. După aceea am venit la laturile Siriei și Chilichiei.

Fapt. Ap. 9, 30; 15, 41.

22. Și eram neconoscut la față la besearecele Iudeii ceale într-un Hristos.

23. Și numai auzind era că „cela ce gonii pre noi odinioară, acum binevesteaște credința, carea odinioară o jăfuiam“.

24. Și mării într-un mine pre Dumnezeu.

CAP 2

Pavel aduce pre apostoli ca mărturie pentru credința lui. Prigonirea împotriva lui Petăr. Mântuirea iaste den credință, nu den leage.

1. Și după aceea, pren 14 ani, iarăși m'am suit în Ierusalim cu Varnava, luând împreună și pre Tit.

2. Și m'am suit, după arătare, și am arătat lor Evanghelia, carea vestescu întru limbi, și osebi la ceia ce li să părea, ca nu cândai în deșărt alergu au am alergat.

Fapt. Ap. 15, 2; 11, 30; Filip. 2, 16.

3. Ce nici Tit, cel dempreună cu mine, elin fiind, să îndemnă să să obrezuiască,

Fapt. Ap. 16, 3.

4. Ce pentru cei den afară băgați mincinoși frați, carii pre furiș întrară să iscodească volnicia noastră, carea avem întru Hristos Iisus, ca pre noi să ne robească de tot;

Fapt. Ap. 5, 24.

5. Căroră nici câtu e un ceas ne-am supus supunerii, ca adevărul Evangheliei să rămâie cătră voi.

Gal. 3, 1.

6. Iară de la ceia ce li să pare a fi cevași, orice cândva au fost, nimica usebire nu mi-e: fața omului Dumnezău nu primeaște. Pentru că mie ceia ce li să părea nimica nu-m aduseră nainte.

Râm. 2, 11; Fapt. Ap. 10, 34.

7. Ce împotrivă, văzând că m'am încrezut bunii-vestiri netăierii-împrejur, precum Petăr obrezaniei,

Fapt. Ap. 13, 46.

8. – Pentru că cela ce au lucrat lui Petăr spre trimiterea tăiarii-împrejur lucră și mie întru limbi –

9. Și conoscând darul cela ce s'au dat mie, Iacov, și Chifa și Ioan, ceia ce să părea stâlpi a fi, direaptele mie au dat și Varnavei spre însoțire: ca noi la limbi, iară ei la tăierea-împrejur.

Fapt. Ap. 15, 12.

10. Numai de săraci ca să pomenim, carea am și sârguit aceastaș a face.

Fapt. Ap. 11, 30.

11. Iară când au venit Petăr în Antiohia, în față-i stătuiu împotrivă, căci hulit era.

Fapt. Ap. 15, 35.

12. Că mai nainte până a veni oarecarii de la Iacov, cu limbile mânca împreună; iară când au venit, să feriia și să osebiia pre el, temându-să de cei ce era ai obrezaniei.

Fapt. Ap. 11, 3.

13. Și împreună fățarnică cu el și ceilalți jidovi, cât și Varnava împreună să luăm cu a lor fățarnicie.

14. Iară când am văzut că nu umblă drept către adevărul Evangheliei, zădăruindu-l pe Petru înaintea tuturor: „Deacă ești tu jidov și ca limbile trăiești, și nu jidovești, pentru ce îndemni limbile să jidovească?”

15. Noi din fire jidovi, și nu din limbi, păcătoși.

16. Știind că nu să îndreptează omul din lucrurile Legii, de nu din credința lui Iisus Hristos, și noi în Hristos Iisus am crezut, ca să ne îndreptăm din legea lui Hristos, și nu din lucrurile Legii; căci nu să va îndrepta din lucrurile Legii tot trupul.

Gal. 3, 11; Râm. 3, 20; Efes. 2, 8; Ps. 142, 2.

17. Iară de am cercat a ne îndrepta întru Hristos, ne-am aflat și noi păcătoși, dară Hristos slugă e păcatului? Să nu fie!

18. Că de vreme ce ceale ce am surpat, acestea iarăși zidesc, călătoriu de lege pre mine mă adevăresc.

19. Pentru că eu din Lege, cu Legea, am murit, ca cu Dumnezeu să trăiesc.

Râm. 14, 7.

20. Cu Hristos împreună m'am răstignit și nu mai trăiesc eu, ce trăiește întru mine Hristos. Iară care acum trăiesc în trup, în credință trăiesc a Fiului lui Dumnezeu, celui ce a iubit pre mine și s'au dat pre el pentru mine.

2 Cor. 13, 5; Efes. 5, 2.

21. Nu lepăd darul lui Dumnezeu; pentru că, de e din Lege dreptatea, Hristos dară în zădăruie a murit.

Gal. 3, 18.

CAP 3

Mântuirea iaste din credință, nu din lege (Urmare). Avraam pildă de îndreptare din credință. Legea nu îndreapteză ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Ceale bune nu sânt din Lege ci din credință.

1. O, fără de minte galateani, cine pre voi auzistuiți, ca adevărului să nu vă plecați, căroră înaintea ochilor Iisus Hristos, s'au scris mai înainte întru voi răstignit?

Luca 24, 25.

2. Numai aceasta voi să știu de la voi: den faptele Legii ați luat Duhul, au den auzul credinței?

Râm. 10, 17.

3. Așa nebuni sântei? Începând cu Duhul, acum cu trupul săvârșiți?

4. Atâtea ați pățit în zadar? De e și în zadar!

5. Deci cela ce vă dă voao Duhul și lucrează puteri întru voi, den lucrurile Legii, au den auzul credinței?

Râm. 10, 8.

6. Precum „Avraam au crezut în Dumnezeu și să socoti lui întru dreptate“.

Fac. 15, 6; Râm. 4, 3; Iac. 2, 23.

7. Cunoașteți dară că cei den credință, aceștea sânt fiii lui Avraam.

8. Și mai nainte văzând Scriptura că den credință îndreptează limbile Dumnezău, mai nainte au vestit lui Avraam că „să vor blagoslovi întru tine toate limbile“.

Fac. 12, 3; Fapt. Ap. 3, 25.

9. Deci cei den credință să binecuvintează împreună cu cel credincios Avraam.

10. Că, câți sânt den lucrurile Legii, supt blestem sânt; pentru că scrisu-s'au: „Blestemat tot cela ce nu rămâne întru toate ceale scrise în cartea Legii, ca să le facă pre eale“.

A 2 Leage 27, 26.

11. Iară cum că în Leage nimenea nu să îndreptează lângă Dumnezău, aiave e, că „dreptul den credință va trăi“.

Avvac. 2, 4; Evr. 10, 38; Râm. 1, 17.

12. Iară Leagea nu e den credință, ce „omul care va face aceastea va trăi întru eale“.

Preoția 18, 5; Râm. 10, 5.

13. Hristos pre noi ne-au răscumpărat den blestemul Legii, făcându-se pentru noi blestem – pentru că scrisu-s'au: „Blestemat e tot cel spânzurat pre lemn“–

A 2 Leage 21, 23; Râm. 8, 3.

14. Ca întru limbi blagoslovenia lui Avraam să să facă întru Hristos Iisus, ca făgăduința Duhului să o luom pren credință.

Fac. 12, 3.

15. Fraților, după cum grăiesc, însă a omului adevărată legătură nimenea nu o leapădă sau mai adaoge.

Evr. 9, 17.

16. Iară lui Avraam s'au grăit făgăduințele, și semenției lui. Nu zice: „și semințiilor“, ca spre mulți, ce ca spre unul: „și semenției tale“, carele iaste Hristos.

Fac. 22, 18.

17. Și aceasta zic: Legătură mai nainte întemeiată de Dumnezeu la Hristos, cea după 430 de ani făcută Leage nu o slăbeaște, ca să strice făgăduința.

Ieș. 12, 41; Fapt. Ap. 7, 6.

18. Pentru că, de e den Leage moștenirea, nu mai iaste den făgăduință; iară lui Avraam pren făgăduință i-au dăruit Dumnezeu.

Râm. 4, 14.

19. Ce e dară Leagea? Pentru neascultări s'au pus, până unde va veni „Sămânța“, la carea s'au făgăduit, rânduindu-se pren îngeri, cu mâna Împăcătorului.

Râm. 5, 20; Evr. 2, 2; Fapt. Ap. 7, 53; Ieș. 19, 3.

20. Iară Împăcătorul al unuia nu iaste, iară Dumnezeu unul iaste.

1 Tim. 2, 5; A 2 Leage 4, 39.

21. Deci Leagea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu iaste? Să nu fie! Că de s'ar fi dat Leagea care să poată învia, cu adevărat den Leage ar fi dreptatea.

Râm. 8, 2, sq.

22. Ce au închis Scriptura toate supt păcat, ca făgăduința den credința lui Iisus Hristos să să dea celora ce cred.

Râm. 11, 32.

23. Iară mai nainte de a veni credința, supt Leage ne păziiam, închiș fiind la credința cea ce era să să descopere.

1 Petr. 1, 5.

24. Deci Leagea învățătoare ne fu noao întru Hristos, ca den credință să ne îndireptăm.

Râm. 10, 4.

25. Iară venind credința, nu mai sântem supt învățătură.

26. Pentru că toți fiii lui Dumnezeu sânteti, pren credință întru Hristos Iisus.

Is. 56, 5; Ioan 1, 12; Râm. 8, 17.

27. Pentru că câți în Hristos v'aș botezat cu Hristos v'aș îmbrăcat.

Râm. 6, 3; 13, 14.

28. Nu încape jidov, nice elin; nu încape rob, nici slobod; nu încape parte bărbătească, nice fămeiască, pentru că toți voi unul sânteți în Hristos Iisus.

1 Cor. 12, 13; Râm. 10, 12.

29. Iară de voi sânteți ai lui Hristos, iată că a lui Avraam sămânță sânteți și, după făgăduință, moștenitori.

Râm. 9, 7.

CAP 4

Pavel dovedeaște că îndireptarea omului iaste den credință.

1. Iară zic, în câtă vreme moștinatoriul prunc iaste, nemică osebire n'are de slugă, stăpân tuturor fiind;

2. Ce supt ispravnici iaste și diregătoriu de casă, până la rânduiala tătâne-său.

3. Așa și noi, când eram prunci, supt stihiiile lumii eram robiți;

Gal. 3, 23; Col. 2, 20.

4. Iară când au venit plinirea vremii, trimis-au Dumnezeu pre Fiiul lui cel născut den muiare, născându-se supt Leage,

Efes. 1, 10; Râm. 1, 3; Fac. 49, 10.

5. Ca pre cei de supt Leage să-i răscumpere, ca făgăduința cea fiască să o luom.

Gal. 3, 13.

6. Iară căci sânteți fii, trimis-au Dumnezeu Duhul Fiiului lui în inimile voastre strigând: „Avva! Părintele!“

Râm. 8, 15.

7. Deci nu mai ești rob, ce fiiu; iară de ești fiiu, și moștinatoriu lui Dumnezeu pren Hristos.

Gal. 3, 29; Râm. 8, 17.

8. Ce atuncea, neștiind pre Dumnezeu, ați slujit celora ce nu den fire era dumnezei.

9. Iară acum, cunoscând pre Dumnezeu și, mai mult, cunoscându-vă de Dumnezeu, cum vă întoarceți iar spre ceale slabe și sărace stihii, căroră iarăș de iznoavă a le sluji veți?

10. Păziți zilele și lunile și vremile și anii.

Râm. 14, 5; Col. 2, 16.

11. Temu-mă de voi, nu cumva în deșărt am ostenit la voi.

2 Ioan 8.

12. Faceți-vă ca mine, căci și eu ca voi, fraților, rogu-mă voao. Nemică strâmbătate nu mi'ați făcut.

2 Cor. 2, 5.

13. Ce știți că, pentru slăbiciunea trupului, am binevestit voao mai nainte.

1 Cor. 2, 3.

14. Și dodeiala mea cea den trupul mieu nu ați defăimat, nici o ați scuipit; ce ca pre un înger al lui Dumnezeu ați priimit pre mine, ca pre Hristos Iisus.

Mat. 2, 7.

15. Care dară era fericirea voastră? Pentru că mărturisesc voao că, de ar fi puțință, ochii voștri scoțându-i, i-ați fi dat mie.

16. Deci vrăjmaș voao fiiu, adevărat grăind voao?

Amos. 5, 10.

17. Râvnescu pre voi nu bine; ce să ne închiză pre noi vor, ca lor să vă asămănați.

Fapt. Ap. 20, 3.

18. Și bine e a râvni întru bine pururea, și nu numai când viu eu de față cătră voi.

19. Feții miei, pentru carii iarăș chinuiesc, până unde să va închipui Hristos întru voi!

1 Cor. 4, 15.

20. Și aș vrea să viu cătră voi acum și să-m schimb glasul mieu, căci mă îndoiesc de voi.

21. Ziceți-m carii veți să fiți supt Leage, Leagea nu ascultați?

Gal. 3, 25.

22. Pentru că scris iaste că Avraam doi feciori au avut: unul den slujnică și unul den cea volnică.

Fac. 21, 2.

23. Iară cel den slujnică trupeaște s'au născut, iară cel den volnică, pren făgăduință.

Râm. 9, 9.

24. Carele sânt tâlcuindu-se: pentru că aceastea sânt ceale doao făgăduințe, una de la mägura Sinaii, spre robie născând, care iaste Agar

Râm. 8, 15.

25. – Pentru că Agar mägura Sinaii iaste, în Aravia –, și să alătură aseamenea cu acest de acum Ierusalim și slujaște cu fiii ei.

26. Iară cel de sus Ierusalim slobod iaste, care iaste maică tuturor noao.

Evr. 12, 22; Apoc. 3, 12.

27. Pentru că scris iaste: „Bucură-te, stearpo, ceaea ce nu naști, rumpe și strigă ceaea ce n’ ai munci, că mulți-s fiii pustiului, mai mulți decât ceiia ce are bărbat!“

Is. 54, 1.

28. Iară noi, fraților, după Isaac ai făgăduinții fii sântem.

Râm. 9, 7.

29. Ce în ce chip atuncea cel ce trupeaște născu-se goniia pre cel duhovnicesc, așa și acum.

30. Iară ce zice Scriptura? „Scoate pre slujnică și pre fiiul ei; pentru că nu va moșteni fiiul slujnicii cu fiiul cei volnice“.

Fac. 21, 10, 12.

31. Deci, fraților, nu sântem ai slujnicii fii, ce ai volnicii.

Gal. 3, 29.

CAP 5

Cei chemați la credință sânt slobozi de faptele Legii pren patimele lui Hristos. Slobozenia cea după Duh.

1. Cu volnicia dară cu carea Hristos pre noi ne-au mântuit stați, și nu iarăș cu jugul robirii vă cuprindeți.

Ioan 8, 32.

2. Iată, eu, Pavel, zic voao că de vă veți tăia împrejur, Hristos voao nimica nu va folosi.

3. Și mărturisesc iarăș la tot omul ce să taie împrejur că datoriu e toată Leagea să facă.

Iac. 2, 10.

4. Surpatu-v’ ați de la Hristos carii în Leage vă îndireptați; den dar ați scăzut.

Gal. 2, 21; Râm. 7, 25.

5. Pentru că noi cu Duhul den credință nedeajde, direptate așteptăm.

2 Tim. 4, 8.

6. Pentru că întru Hristos Iisus nici tăierea-împrejur poate ceva, nici netăiare, ce credința care să lucrează

1 Cor. 7, 19.

7. Pren dragoste. Alergat-ați bine. Cine pre voi au contenit, să nu vă înduplecați adevărului?

Gal. 3, 1; 1 Cor. 9, 24.

8. Îndemnarea nu e den cela ce vă cheamă pre voi.

9. Puțin aluat toată frământătura dospeaște.

1 Cor. 5, 6.

10. Eu nădejduiesc întru voi, întru Domnul, că nimica alta nu veți cugeta; iară cela ce turbură pre voi purta-va judecata, oricarele va fi.

2 Cor. 2, 3.

11. Iară eu, fraților, de mărturisescu încă tăiare-împrejur, ce mă mai gonesc? Poate că s'au surpat sminteala crucii!

1 Cor. 1, 23.

12. Măcară că să vor și părăsi ceia ce vă izgonesc pre voi.

Ps. 12, 4.

13. Pentru că voi spre volnicie v'ați chemat, fraților; numai nu volnicia spre prileju trupului, ce pren dragoste slujiți unul altuia.

1 Cor. 8, 9.

14. Pentru că toată Leagea într'un cuvânt să plinească, întru: „Să iubești pre aproapele tău ca pre tine“.

Marc. 12, 31; Râm. 13, 8.

15. Iară de mușcați unul pre altul și vă mâncați, căutați nu unul de cătră altul să vă topiți.

2 Cor. 12, 20.

16. Și zicu: Cu Duhul îmblați și pofta trupului să nu o săvârșiți.

17. Pentru că trupul pofteaște împotriva Duhului, iară Duhul împotriva trupului; iară aceastea stau împotrivă una cătră alta, ca nu ceale ce ați vrea, acealea să faceți.

Râm. 7, 15, 23.

18. De vă și purtați cu Duhul, nu sânteți supt Leage.

Râm. 8, 14.

19. Iară aiavea sânt faptele trupului, carele sânt: preacurvia, curvia, necurăția, pângăriciunea,

Râm. 1, 29; 1 Cor. 6, 9.

20. Închinarea de idoli, fărmeacătorie, vrăjbile, pricile, râvnirile, mâniile, obrazniciile, împărecherile, eresurile,

21. Zavistii, ucideri, îmbătări, ospeaște, și ceale ce sânt aseamene acestora, carele zic mai nainte voao, cum am și mai nainte zis, că cei ce fac

ca acestea împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni.

Luca 21, 34; Efes. 5, 5.

22. Iară roada Duhului iaste dragostea, bucurie, pace, îndelungă răbdare de mânie, bunătate, destoinicie, credință, blândețe, răbdare.

Efes. 5, 9.

23. Asupra unora ca acestora nu iaste leage.

1 Tim. 1, 9.

24. Iară cei a lui Hristos trupul au răstignit, împreună cu patimele, și cu poftete.

1 Cor. 15, 23; Râm. 6, 6.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să îmblăm.

Râm. 8, 5.

26. Să nu fim cu deșartă mărire, unul pre altul împărechindu-ne, unul pre altul zavistuind.

Fil. 2, 3.

CAP 6

A îndirepta cu blândețe pre aproapele. Sfătuire de a să feri de iudaizanți, și a duce viața nouă cea după Duh.

1. Fraților, de să va și mai nainte apuca omul în vreo oarece greșală, voi, duhovnicii, întăriți pre unul ca acela cu duh de liniște, socotind pre tine, ca nu și tu să te dodeiești.

Mat. 18, 15; Râm. 15, 1; Iac. 5, 19.

2. Unul altuia greutățile purtați, și așa umpleți leagea lui Hristos.

3. Pentru că de i să pare cuiva a fi cevași, nimica fiind, pre dânsul cu mintea să înșală.

4. Iară lucrul lui să-și ispitească fieștecarele; și atuncea la dânsul sângur lauda va avea, și nu la celalalt.

1 Cor. 11, 28.

5. Pentru că fieștecarele a sa sarcină va purta.

1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

6. Și împreune cela ce să învață cuvântul celui ce învață întru toate bunătățile.

7. Nu vă amăgireți: Dumnezeu nu să batjocorește;

Iac. 1, 16; 2 Cor. 9, 6.

8. Că ce va sămăna omul, aceasta va și săcera. Căci cela ce samănă în trupul lui, den trup va secera stricăciune; iară cela ce samănă în Duh den Duh seaceră viața veacinică.

Paremii 22, 8; Râm. 8, 13.

9. Iară făcând binele să nu tânjim; pentru că în vremea sa vom secera, neobosind.

2 Solon. 3, 13; Apoc. 2, 3; 2 Cor. 4, 16.

10. Deci, drept aceaea, până unde vreme avem, să lucrăm binele cătră toți, și mai vârtos cătră ceia ai noștri de credință.

11. Vedeți cu ce fealiu de slove am scris voao cu a mea mână!

12. Câți vor să fie vederoși în trup, aceștea îndeamnă pre voi să vă tăiați împrejur, numai ca nu cu crucea lui Hristos să să gonească.

Filip. 3, 18.

13. Pentru că nici ceia ce să obrezuiescu singuri ei Leagea păzescu, ce vor ca să vă tăiați voi împrejur, ca de trupul vostru să să laude.

Fapt. Ap. 15, 10.

14. Iară mie, să nu fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, pren carea cu mine lumea s'au răstignit, și eu cu lumea!

Ier. 9, 24; 1 Cor. 1, 31; Paremii 29, 27.

15. Pentru că în Hristos Iisus nici tăierea-împrejur poate ceva, nici netăierea, ce noao zidire.

Mat. 12, 50; Ioan 15, 14; 1 Cor. 7, 19.

16. Și, câți cu pravila aceasta vor umbla, pace spre ei și milă și spre Israilul lui Dumnezeu!

Ps. 124, 5; Fil. 3, 16.

17. De astăzi înainte osteneale mie nimenea să nu-m dea, pentru că eu seamnele Domnului Iisus în trupul meu port.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu duhul vostru, fraților! Amin.

Fil. 4, 23; 2 Tim. 4, 22; Fil. 2, 25.

Cătră galateani s'au scris de la Râm.

CEA CĂTRĂ EFESEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP 1

Alegerea, aducerea și săvârșirea creștinului întru Domnul. Rugăciune pentru cunoașterea binefacerilor aduse pren Hristos.

1. Pavel, apostolul lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezeu, sfinților celor ce sânt în Efes și credincioși întru Hristos Iisus:

2 Cor. 1, 1; Râm. 1, 7; 1 Cor. 1, 2.

2. Dar voao și pace de la Dumnezeu, Părintele nostru, și Domnul Iisus Hristos!

Gal. 1, 3; 2 Petr. 1, 2.

3. Binecuvântat Dumnezeu și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, cela ce ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească, întru ceale cerești, cu Hristos;

2 Cor. 1, 3; 1 Petr. 1, 3.

4. În ce chip ne-au ales pre noi întru el mai nainte de izvodirea lumii, a fi noi sfinți și fără prihană pre denaintea lui, cu dragoste,

Ioan 15, 16; 2 Tim. 1, 9.

5. Mai înainte rânduind pre noi întru punere de fii pren Iisus Hristos întru el, după bunăvreaarea voii lui,

Ioan 1, 12.

6. Spre lauda mărireii darului lui, cu carele ne făcu dar pre noi cu cel iubit;

Mat. 3, 17.

7. Întru carele avem răscumpărarea, pren sângele lui iertarea păcatelor, după bogăția darului lui,

Col. 1, 14; Râm. 3, 24.

8. Carele au prisosit întru noi, cu toată înțelepciunea și mintea;

9. Arătând noao taina voiei lui, după bunăvreaarea lui carea au pus înainte întru el,

Efes. 3, 3; Col. 1, 26.

10. Spre diregătoria plinireii vremilor, să le întemeiază toate întru Hristos, și ceale den ceriu, și ceale de pre pământ, întru el,

Gal. 4, 4; Col. 1, 16.

11. Întru carele ne-am și moștenit, mai nainte fiind rânduiț după punerea-înainte a celui ce toate le isprăveaște după sfatul voiei lui,

Fapt. Ap. 26, 18.

12. Ca să fim noi spre lauda mărireii lui, cei ce am nădejduit mai nainte întru Hristos.

Gal. 3, 23.

13. Întru carele și voi auzind cuvântul adevărului, bunăvestirea mântuirii voastre, întru carea și crezând v'at pecetluit cu Duhul făgăduinței cel Sfânt,

Efes. 4, 30; 2 Cor. 1, 22.

14. Carele iaste arvună moștenirii voastre, spre mântuirea ocrotirii, spre lauda mărireii lui.

15. Pentru aceea, auzind și eu cea de la voi credință întru Domnul Iisus și dragostea cea către toți sfinții,

Col. 1, 9.

16. Nu mă încetez mulțămind pentru voi, pomenire voao făcând la rugile mele,

1 Solon. 1, 2; Râm. 1, 9.

17. Ca Dumnezeu al Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele mărireii, să dea voao duh de înțelepciune și de descoperire întru cunoștința lui,

Râm. 6, 4.

18. Luminați fiind ochii cugetului vostru, ca să știți voi carea iaste nădejdea chemării lui și carea e bogăția mărireii moștenirii lui întru sfinți,

2 Cor. 4, 4.

19. Și ce e cea ce prisoseaște mărime a puterii lui întru noi, ceia ce creadem, după lucrarea tărieii puterii lui,

20. Carea au lucrat întru Hristos, sculându-l pre el den morți, și l-au șazut în direapta lui, întru ceale cerești,

Fapt. Ap. 3, 15; Ps. 109, 1.

21. Mai sus de toată domnia și biruința și putearea și stăpânirea și de tot numele ce să numeaște, nu numai în veacul acesta, ce și în cel viitoriu.

Col. 2, 10.

22. Și toate le-au supus supt picioarele lui și pre el l-au dat cap mai presus de toate Besearecii,

1 Cor. 15, 27; Evr. 2, 8; Ps. 8, 7; Mat. 28, 18.

23. Carele iaste trupul lui, plinirea celui ce toate întru toate plineaște.

Râm. 12, 5; 1 Cor. 12, 27.

CAP 2

Împăcarea neamurilor și a iudeilor cu Dumnezeu pren Hristos.

1. Și pre voi, fiind morți cu păcatele și cu greșalele,

Râm. 5, 6; Col. 2, 13.

2. Întru carele odinioară ați îmblat, după veacul lumii aceștia, după stăpânitoriul biruinței văzduhului, duhului celui ce acum lucrează întru fiii neascultării,

Tit. 3, 3; Efes. 6, 12; Ioan 12, 31.

3. Întru carele și noi toți am petrecut odinioară întru poftete trupului nostru, făcând voile trupului și ale cugetelor, și eram fii den fire urgiei, ca și ceialalți,

Col. 3, 7.

4. Iară Dumnezeu, bogat fiind întru milă, pentru cea multă a lui dragoste carea au iubit pre noi,

Râm. 2, 4; 10, 12.

5. Și pre noi, morți fiind cu greșalele, împreună vii ne făcu cu Hristos – cu darul sântei mântuiți! –

Râm. 5, 6; Col. 2, 13.

6. Și împreună sculă și împreună așeză în ceale cerești, întru Iisus Hristos,

2 Cor. 4, 14; Fil. 3, 20.

7. Ca să arate în veacurile ceale viitoare cea prea de prisosit bogăția darului lui cu bunătate asupra voastră întru Hristos Iisus.

8. Pentru că cu darul sântei mântuiți, pren credință. Și acesta nu de la voi: al lui Dumnezeu e darul.

Gal. 2, 16.

9. Nu den faptă, ca nu neștine să să fălească.

1 Cor. 1, 29.

10. Pentru că facerea lui sântem, zidiți fiind întru Hristos Iisus spre fapte bune, carele mai nainte au gătit Dumnezeu, ca întru eale să îmblăm.

Col 1, 10; Tit. 2, 14; Evr. 13, 21.

11. Pentru aceaea aduceți-vă aminte că voi, care erați odinioară limbile în trup, ceia ce să zic netăiați-împrejur de cea ce să zice împrejur-tăiat în trup, carea e făcută de mână,

Efes. 5, 8; 1 Cor. 12, 2; Râm. 2, 26.

12. Că erați în vremea aceea osebiți de Hristos, înstriinați de petreacerea lui Israil și striini de legăturile făgăduinței, nădeajde neavând, și fără Dumnezeu în lume.

Neem. 2, 20; Râm. 9, 4; Evr. 11, 13.

13. Iară acum, întru Hristos Iisus, voi, ceia ce odinioară erați departe, aproape v'ați făcut întru sângele lui Hristos.

14. Pentru că el iaste pacea noastră, cea ce au făcut amândoa una, și mijlocul păreatelui gardului au dezlegat,

Is. 9, 6.

15. Vrajba, cu trupul lui, leagea poruncilor, care era pusă în obicei, strică, ca pre acei doi să-i zidească întru el un om nou, făcând pace;

Col. 2, 14; 2 Cor. 5, 17.

16. Și să împace pre amândoi într'un trup cu Dumnezeu, pren cruce, omorând vrajba cu ea.

Col. 1, 20.

17. Și venind, au vestit pace voao, celor de departe și celor de aproape;

Is. 57, 19; Zah. 9, 10.

18. Căci pren el avem apropiarea amândoi cu un Duh cătră Părintele.

Efes. 3, 12; Râm. 5, 2.

19. Deci dară nu mai sânteți striini și nemearnici, ce împreună-petrecători cu sfinții și de casa lui Dumnezeu,

Filip. 3, 20; Evr. 12, 22.

20. Zidiți fiind preste temelia apostolilor și prorocilor, fiind în capul unghiului sângur Iisus Hristos,

Is. 28, 16.

21. Întru carele toată zidirea, împreună alcătuindu-se, creaste spre besearecă sfântă întru Domnul,

Efes. 4, 16; 1 Cor. 3, 16.

22. Întru carele și voi împreună vă zidiți spre lăcaș lui Dumnezeu cu Duhul.

1 Petr. 2, 5.

CAP 3

Înțelepciunea dumnezăiască dată lui Pavel spre luminarea neamurilor.

Rugăciune pentru Besearecă.

1. Pentru aceea eu, Pavel cel legat al lui Hristos Iisus pentru voi, limbile

—

Fapt. Ap. 21, 33; Gal. 5, 11; Filip. 1, 7; 2 Tim. 1, 8.

2. De veți fi auzit diregătorul darului lui Dumnezeu cea ce s'au dat mie spre voi,

Fapt. Ap. 9, 15.

3. Căci după descoperire au arătat mie taina, după cum am scris mai înainte pre puțin,

Efes. 1, 9; Gal. 1, 12.

4. Cătră care puteți citind a socoti înțelesul meu întru taina lui Hristos,

Col. 4, 3.

5. Cărea la alte neamuri nu s'au arătat fiilor oamenilor în ce chip acum s'au descoperit celor svinți apostoli ai lui și proroci, întru Duhul:

Efes. 2, 20; Col. 1, 26.

6. Să fie limbile împreună moșteani și împreună un trup și împreună părtaș la făgăduința lui, întru Hristos, pre Evanghelie,

Efes. 1, 13; Gal. 3, 28.

7. Căruia am fost poslușnic, după dăruința darului lui Dumnezeu, cea ce s'au dat mie după lucrarea puterii lui.

Col. 1, 25; Râm. 1, 5.

8. Mie, celui mai mic decât toți svinții, s'au dat darul acesta, întru limbi a vesti cea necercetată bogăția lui Hristos

1 Cor. 15, 9; Fapt. Ap. 9, 15; Col. 1, 21.

9. Și a lumina pre toți, ce e împreunarea tainei cei ascunse den veaci întru Dumnezeu, celui ce toate au zidit pre Iisus Hristos,

Fapt. Ap. 26, 18.

10. Ca să cunoască acum la împărății și la puteri, întru ceale cerești, pre Besearecă, cea de multe fealiuri înțelepciune a lui Dumnezeu,

1 Petr. 1, 12; Râm. 11, 33.

11. După tocmala a veacilor, cărea au făcutu-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru,

Efes. 1, 11.

12. Întru carele avem îndrăznirea și apropiarea cu nădejde, pre credința lui.

Ioan 14, 6; Evr. 4, 16.

13. Pentru aceea vă pohtesc să nu tânjiți întru necazurile mele ceale pentru voi, cărea iaste mărirea voastră.

14. Pentru aceea plec genuchile mele către Părintele Domnului nostru Iisus Hristos,

Efes. 1, 3.

15. Dintre carele tot neamul, în ceriuri și pre pământ, să numeaște,

16. Ca să dea voao după bogăția măririi lui, cu puteare a vă întări pren Duhul lui, la cel denlăuntru om,

Efes. 1, 7; 2, 7; 6, 10; Col. 1, 11.

17. Să lăcuiască pre Hristos pren credință întru inemile voastre,

Ioan 14, 23.

18. Cu dragoste înrădăcinați și întemeiați, ca să puteți cuprinde împreună cu toți svinții ce e lărgimea și lungimea și adâncimea și înălțimea.

Iov 11, 8 sq.

19. Și a cunoaște cea pre deasupra cunoștinții dragostea lui Hristos, ca să vă pliniți la toată plinirea lui Dumnezeu.

20. Iară celui ce poate mai presus de toate a face prea de prisosit den carele cearem au gândim, după putearea cea ce să lucrează întru noi,

Râm. 16, 25.

21. Aceluia e slava întru adunare în Hristos Iisus, în toate neamurile veacului veacilor! Amin.

Râm. 11, 36; 1 Tim. 1, 17.

CAP 4

Sfătuire la unire în dragoste, deși darurile sânt împărțite spre folosul obștesc. Întreaga înțelepciune și dreptate ce ne face plăcuți lui Dumnezeu.

1. Rog drept aceea pre voi eu, cel legat întru Domnul, cu vrednicie să umblați chemării carii v'ați chemat,

Efes. 3, 1; Col. 1, 10.

2. Cu toată smerenia și blândețele, cu îndelungă-răbdare a mâniei, suferind unul pre alalt cu dragoste,

Fapt. Ap. 20, 19; Col. 3, 12.

3. Sânguind să păziți unirea Duhului cu legătura păcii.

1 Cor. 12, 5.

4. Un trup și un Duh, după cum v'ați și chemat întru o nădejde a chemării voastre.

Râm. 12, 5.

5. Un Domn, o credință, un botez.

1 Cor. 8, 4, 6.

6. Un Dumnezeu și Părinte tuturor, cel preste toți și pren toți și întru toți noi.

Mal. 2, 10; 1 Cor. 12, 6.

7. Și la fieștecarele dentru noi s'au dat darul după măsura darului lui Hristos.

Râm. 12, 3; 1 Cor. 12, 1.

8. Pentru aceaea zice: „Suindu-se întru înălțime, rob-it-au robime și deade dări oamenilor“.

Ps. 67, 19.

9. Iară ceaea ce zice că „Să sui“ ce iaste, fără numai că s'au și pogorât întâiu la ceale mai de jos părți ale pământului?

Ioan 3, 13.

10. Cella ce s'au pogorât, Acesta iaste și cella ce s'au suit mai presus de toate ceriurile, ca să să umple toate,

Fapt. Ap. 2, 33.

11. Și Acesta au dat pre unii apostoli, pre alții proroci, pre alții de-bine-vestitori, pre alții păstori și dascali,

1 Cor. 12, 28.

12. Cătră întemeierea sfinților, spre lucru de slujbă, spre zidirea trupului lui Hristos,

Râm. 12, 5; 1 Petr. 2, 5, 9; Efes. 5, 23; Col. 1, 18.

13. Până unde vom sosi toți la unirea legii și a cunoștinții Fiiului lui Dumnezeu, spre om deplin, spre măsură de vârstă a umplerii lui Hristos;

14. Ca să nu mai fim prunci, învăluindu-ne și purtându-ne cu tot vântul învățăturii, cu potcele oamenilor întru ficleşug, spre meștersugirea înșălăciunii;

15. Ce, adeveriți fiindu-i, cu dragoste, să creăștem la el toate, carele iaste capul, Hristos,

Efes. 5, 23; Col. 1, 18.

16. Dentru carele tot trupul, împreună cu mădulările alcătuindu-să și închegându-se pren toată pipăirea dării, după lucrare, cu măsura a fieștecăriia părți, creășterea trupului face, spre zidirea sa cu dragoste.

Râm. 12, 5; Col. 2, 19.

17. Aceasta drept aceaea zicu și mărturisescu întru Domnul: ca să nu mai umblați voi după cum și cealealalte limbi îmblă, întru deșertăciunea

gândului lor,

Râm. 1, 21.

18. Întunecați fiind cu cugetul, fiind înstriinați de viața lui Dumnezeu, pentru necunoștința cea ce iaste întru ei, pentru împietrirea inimii lor,

Efes. 2, 12.

19. Carii opăcindu-se, pre dânșii s’au dat hlăpiei, spre facerea a toată necurăția cu lăcomie.

20. Iară voi nu așa ați cunoscut pre Hristos;

21. De vreme ce pre el ați auzit și întru el v’ați învățat, după cum iaste adevărul întru Iisus,

Efes. 1, 13.

22. Să lepădați voi, după cea de mai nainte petreacere, pre omul cel vechiu, pre cela ce să strică după pohtele înșălăciunii,

Râm. 6, 6; Col. 3, 9; Gal. 6, 8.

23. Și să vă înnoiți de iznoavă cu duhul gândului vostru.

Râm. 12, 2.

24. Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cela ce după Dumnezeu s’au zidit, cu direptate și curăția adevărului.

Fac. 1, 26; Col. 3, 10.

25. Dirept aceaea, lepădând minciuna, grăiți adevărul fieștecarele cu aproapele lui, căci sântem unul altuia mădulări.

Zah. 8, 16.

26. „Mâniați-vă, și să nu greșiți“. Soarele să nu apuie asupra urgisirii voastre,

Ps. 4, 5; Iac. 1, 19.

27. Nici dați loc diavolului.

1 Petr. 5, 9; Iac. 4, 7.

28. Cela ce fură să nu mai fure; ce mai mult ostenească lucrând binele cu mânilor, ca să aibă să dea celui ce trebuie.

1 Solon. 4, 11; 2 Solon. 3, 8.

29. Tot cuvântul putred den gura voastră să nu iasă; ce care e bun, spre zidirea trebuinței, ca să dea dar celor ce aud.

Efes. 5, 4; Mat. 12, 36.

30. Și nu mârniți Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru carele v’ați pecetluit la ziua mântuirii.

Is. 63, 10.

31. Toată amărăciunea și mânia și urgia și strigarea și blestemul rădicesă de la voi, împreună cu toată răutatea.

Col. 3, 8.

32. Și vă faceți unul cătră alaltu buni, milostivi, dăruindu-vă întru voi, după cum și Dumnezeu întru Hristos au dăruit voao.

Col. 3, 12.

CAP 5

Îndemnări la viața cea vrednică de sfințenia creștinului; a muștra răul cu pilda, nu cu vorba; a se umplea de Duh Sfânt iar nu de vin și de necurăție; sfaturi pentru cei căsătoriți.

1. Faceți-vă dară asemănători lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți

2. Și umblați cu dragoste, după cum și Hristos au îndrăgit pre noi și s'au dat pre dânsul pentru noi, prescură și jârtvă lui Dumnezeu, spre miros de bună mirosenie.

Marc. 12, 31; Gal. 1, 4.

3. Iară curvia, și toată necurăția, au lăcomia nice să să numească întru voi, după cum să cade sfinților,

Col. 3, 5.

4. Și grozăvie, și graiuri nebunești, au glume cealea ce nu să cuvin; ce mai vârtos mulțămită.

Efes. 4, 29; Mat. 12, 36.

5. Pentru că aceasta să știți, că tot curvariul, au necuratul, au lacomul, carele iaste închinătoriu la idoli, nu are moștenire întru împărăția lui Hristos și Dumnezeu.

1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 21.

6. Nimenea pre voi să nu vă înșale cu deșarte cuvinte; că pentru acestea vine urgia lui Dumnezeu preste fiii neascultării.

2 Solon. 2, 3; Col. 3, 6; Râm. 1, 18; Mat. 24, 4.

7. Deci nu vă faceți împreună părtaș cu ei.

8. Pentru că erați odinioară întunearec, iară acum lumină întru Domnul.

Efes. 2, 11; 1 Solon. 5, 5; 1 Petr. 2, 9.

9. Ca fiii luminei umblați – pentru că roada Duhului întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul –

Gal. 5, 22.

10. Ispitind ce iaste bineplăcut Domnului.

Râm. 12, 2.

11. Și nu vă adunați cu lucrurile ceale neroditoare ale întunearecului, ce mai vârtos le și muștrați.

Râm. 1, 24.

12. Pentru că cealea ce pre ascuns să fac de dânșii grozav iaste a le și zice.

13. Iară toate dovedindu-să de lumină, să arată; pentru că tot ce să arată lumină iaste.

Ioan 3, 20.

14. Pentru aceea zice: „Scoală-te, cela ce dormi, și te învie den morți și va lumina ție Hristos“.

Is. 60, 1.

15. Căutați drept aceea cum cu socotință umblați, nu ca niște neînțelepți, ce ca înțelepți,

Mat. 10, 16; Iac. 3, 13.

16. Răscumpărând vreamea, căci zilele reale sânt.

17. Pentru aceea nu vă faceți fără de minte, ce înțelegând ce e voia Domnului.

Râm. 12, 2; 1 Solon. 4, 3.

18. Și nu vă îmbățați cu vin, întru carea iaste nestâmpărare, ce vă umpleți cu Duh,

19. Grăind voao cu cântări și laude și peveții duhovnicești, cântând și pevețând întru inimile voastre Domnului,

Col. 3, 16; Ps. 33, 1.

20. Mulțămind pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Părintelui,

Is. 63, 7; Col. 3, 7.

21. Plecându-vă unul altuia cu frica lui Dumnezeu.

22. Muierile, bărbaților voștri plecați-vă, ca Domnului;

Fac. 3, 16; Col. 3, 18; 1 Petr. 3, 1.

23. Căci bărbatul iaste capul muierii, după cum și Hristos cap besearecii, și Acesta iaste Mântuitoriu trupului.

Efes. 1, 22; 1 Cor. 11, 3.

24. Ce, în ce chip beseareca să supune lui Hristos, așa și muierile la bărbații lor întru toate.

25. Voi, bărbații, iubiți muierile voastre, după cum și Hristos au iubit beseareca și pre el s'au dat pentru dânsa,

Col. 3, 19.

26. Ca pre dânsa să o sfințască curățindu-o cu spălarea apei în cuvânt,

Ioan 17, 17; 3, 5.

27. Ca să o puie aproape pre ea luiș, slăvită besearecă, neavând spurcăciune, au zbârcitură, au altceva dentru aceastea, ce ca să fie svântă și fără prihană.

2 Cor. 11, 2; Col. 1, 22.

28. Așa sânt datori bărbații să iubească pre ale lor muieri, ca ale lor trupuri. Cela ce iubeaște pre a lui muiare pre dânsul iubeaște.

29. Pentru că nimeanea niciodinioară ș'au urât trupul său, ce-l hrăneaște și încălzeaște pre el, după cum și Hristos pre besearecă;

30. Căci mădulări sântem a trupului lui, den trupul lui și den oasele lui.

Râm. 12, 5; 1 Cor. 6, 15.

31. Pentru aceasta lăsa-va omul pre tată și pre maică și să va lipi lângă muiarea lui și vor fi amândoi un trup.

Fac. 2, 24; Mat. 19, 5; 1 Cor. 6, 15.

32. Taina aceasta mare iaste – iară eu zic în Hristos și întru besearecă –

33. Însă și voi fieștecarele pre a sa muiare așa să o iubească, ca pre el; iară muiarea să să teamă de bărbat.

CAP 6

Sfaturi cătră feciori, părinți, slugi, stăpâni. Armele creștinului în lupta cu vrăjmașii duhovnicești.

1. Feciorii, ascultați pre părinții voștri întru Domnul, pentru că aceasta iaste dreptate.

Col. 3, 20.

2. „Cinsteaște pre tată-tău și pre maică“ – carea iaste poruncă dentâiu, întru făgăduință –

Ieș. 20, 12.

3. „Ca să-ț fie ție bine și să fii îndelungat de zile pre pământ“.

4. Și, părinții, nu urgisiți fiii voștri, ce-i hrăniți pre ei cu învățătură și cu dojana Domnului.

Col. 3, 21; A 2 Leage 6, 7, 20; Ps. 77, 3; Paremii 19, 18 și 29, 17.

5. Slugile, ascultaț de stăpâni trupeaște, cu frică și cutremur, cu prostimea inemii voastre, ca lui Hristos,

Tit. 2, 9; Fil. 2, 12; 1 Petr. 2, 18.

6. Nu după slujba ce e întru ochi, ca cei ce vor să placă oamenilor; ce, ca niște robi ai lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu den suflet,

Col. 3, 23.

7. Cu bun cuget slujând Domnului, și nu oamenilor,

8. Știind că orice bine fieștecarele va face, aceasta va lua de la Domnul, ori rob, ori slobod.

Râm. 2, 6; 1 Cor. 3, 8; 2 Cor. 5, 10.

9. Și, domnii, aceasteaș faceți cătră ei; lăsând înfricoșirile, știind că și al vostru și al lor Domnul iaste în ceriuri și fățărnicie nu iaste la el.

Col. 4, 1; Fapt. Ap. 10, 34.

10. Deci, fraților miei, întăriți-vă întru Domnul și întru tăria vârtutei lui.

1 Cor. 16, 13.

11. Îmbrăcați-vă întru armarea lui Dumnezeu ca să puteți voi a sta cătră măiestriile diavolului.

12. Căci nu iaste voao luptarea spre sânge și trup, ce cătră domnii, cătră puteri, cătră țiitorii lumii întunearecului veacului acestuia, spre ceale duhovnicești ale vicleșugului întru ceale cerești.

Mat. 16, 17; Ioan 14, 30; Luca 22, 53.

13. Pentru aceaea luați toată armarea lui Dumnezeu, ca să puteți să stați împotrivă în ziua cea rea și, toate supuindu-le, să stați.

14. Stați drept aceaea, încinși fiind mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcați fiind cu zaua dreptății.

Luca 12, 35; 1 Petr. 1, 13.

15. Și încălțându-vă picioarele cu gătirea Evangheliei păcii.

16. Preste toate luând pavăza credinței, cu carele veți putea toate săgețile celui viclean ceale arzătoare a le stinge.

1 Petr. 5, 9; 1 Ioan 5, 4.

17. Și coiful mântuirii priimiți și sabia Duhului, carele iaste graiul lui Dumnezeu,

Is. 59, 17; 1 Solon. 5, 8.

18. Pren toată ruga și rugăciunea rugându-vă în toată vreamea cu Duhul și întru aceastaș priveghind cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții,

19. Și pentru mine, ca să să dea mie cuvânt întru deschiderea gurii mele, cu îndrăzneală a arăta taina Evangheliei,

Col. 4, 3.

20. Pentru carea mă rog în lanțu; ca întru ea să fiu cu îndrăznire, după cum mi se cuvine a grăi.

2 Cor. 5, 20; Fapt. Ap. 4, 29.

21. Ce pentru ca să știți și voi ceale despre mine, ce facu, toate voao le va arăta Tihic, cel iubit frate și credincios poslușnic întru Domnul,

Fapt. Ap. 20, 4; Col. 4, 7.

22. Pre carele l-am trimis cătră voi și întru aceastaș, ca să conoașteți ceale pentru noi și să mângâie inimile voastre.

23. Pace, fraților, și dragoste cu credință de la Dumnezeu Părintele și Domnul Iisus Hristos.

24. Darul cu toți ceia ce iubesc pre Domnul nostru Iisus Hristos întru nestricare. Amin.

2 Cor. 13, 14.

Cătră efeseani s'au scris de la Râm, pren Tihic.

CEA CĂTRĂ FILIPIANI CARTE TRIMISĂ

CAP 1

*Mulțemire pentru fapta bună a filipianilor și rugăciune ca să fie desăvârșit.
Povestirea luptelor și a osârdiei sale.*

1. Pavel și Timotheiu, robii lui Iisus Hristos, tuturor sfinților în Hristos Iisus, celor ce sânt în Filipi, împreună cu episcopi și diaconi:

2 Cor. 1, 1; 1 Cor. 1, 2.

2. Dar voao și pace de la Dumnăzău Părintele nostru, și Domnul Iisus Hristos!

Râm. 1, 7.

3. Mulțemesec Dumnezăului mieu preste toată pomenirea voastră,

Râm. 1, 8.

4. Pururea, întru toată ruga mea pentru toți voi, cu bucurie, rugăciunea făcându-o

5. Spre împreunarea voastră la Evanghelie, den ziua dentâiu până acum.

6. Nădejduind acestaș lucru, că cela ce au început întru voi lucru bun săvârși-va până la ziua lui Iisus Hristos,

Ioan 6, 29.

7. După cum iaste drept mie aceasta a gândi pentru toți voi, pentru că am eu în inimă pre voi, și în legăturile meale, și în răspunsul, și adevărînța Evangheliei, soți cu mine darului toți voi fiind.

Efes. 3, 1 și 4, 1.

8. Pentru că martur iaste mie Dumnezău că pohtesc pre voi întru milosârdiile lui Iisus Hristos.

Râm. 1, 9.

9. Și aceasta mă rog, ca dragostea voastră încă mai mult și mai vârtos să prisosească întru conoștință și toată simțirea,

Efes. 1, 8.

10. Ca să ispitiți voi ceale ce să oselesc, ca să fiți curați și neîmpiedecați la ziua lui Hristos,

Fapt. Ap. 24, 16; Râm. 2, 18.

11. Pliniț de roadele dreptății, celor ce sânt pren Hristos Iisus, în lauda și mărirea lui Dumnezău.

Efes. 5, 9.

12. Ce voia mi-e a ști voi, fraților, că cel despre mine mai mult spre adaogerea Evangheliei au venit,

13. Cât legăturile mele întru Hristos arătate să să fie făcut în tot divanul și la ceilalți la toți,

Filip. 4, 22.

14. Și mai mulți dentru frați întru Domnul, nădejduind legăturilor mele, mai mult a cuteza fără frică cuvântul a-l grăi.

Efes. 3, 13; 1 Solon. 3, 3.

15. Unii și pentru zavistie și price, iară unii și pentru bunăvzare pre Hristos mărturisesc.

2 Cor. 2, 17.

16. Unii den prigoană pre Hristos vestesc necurat, socotind necaz a aduce legăturilor mele.

17. Iară alții den dragoste, știind că spre răspunsul Evangheliei mă aflu!

18. Pentru că ce? Însă în tot chipul: ori cu pricină, ori cu adevăr, Hristos să vestească. Și întru aceasta mă bucur și încă mă voi bucura.

Filip. 2, 17.

19. Pentru că știu că aceasta mi să va istovi spre mântuire, pentru a voastră rugă și sporiul Duhului lui Iisus Hristos;

2 Cor. 1, 11.

20. După părearea capului meu și nădejdea mea că nici într'una mă voi rușina, ce cu toată îndrăzneala, ca și pururea, și acum mări-se-va Hristos în trupul meu, ori pre viață, ori pren moarte.

21. Pentru că mie iaste a trăi Hristos, și a muri dobândă.

22. Iară de e a trăi cu trupul, aceasta mi-e roada lucrului, și ce voi alege nu cunosc.

23. Și mă țiiu de amândoa, pohta având ca să mă sloboz și împreună cu Hristos a fi, cu mult mai vârtos bine;

3 Împ. 19, 4; 2 Cor. 5, 8; 2 Tim. 4, 6.

24. Iară a rămânea în trup mai folos e pentru voi.

25. Și aceasta nădejduind, știu că voi rămânea, și împreună voi rămânea cu toți cu voi, la a voastră adaogere și bucuria credinței;

26. Ca lauda voastră să să sporească în Hristos Iisus, întru mine, pren a mea venire iarăș către voi.

27. Numai cu vrednicie Evanghelia lui Hristos petreceț, ca, ori venind și văzând pre voi, ori lipsind, să auz ceale despre voi că stați într'u duh, cu un suflet, împreună biruind cu credința Evangheliei,

1 Cor. 7, 20; Efes. 4, 1; Col. 1, 10.

28. Și nesfiindu-vă întru nemică de cei ce stau împotriva; carea lor iaste arătare de pierzare și voao de mântuire, și aceasta e de la Dumnezeu.

Râm. 8, 17.

29. Căci voao vă s'au dăruit cea pentru Hristos, nu numai ca la el să creadeți, ce a pătimi pentru el,

30. Aceaeași osteneală având, în ce fealiu ați văzut întru mine, și acum auziți întru mine.

Fapt. Ap. 16, 22; Col. 1, 29.

CAP 2

Sfătuire la viață în unire și umilință, având pildă smerenia și slava lui Hristos. Laudă pe Timotheu și Epafrodit.

1. Deci orice mângâiare e întru Hristos, ori oteșire dragostii, orice împreunare a Duhului, orice milosârdii și îndurări,

Râm. 12, 10; Col. 3, 12.

2. Pliniți-m bucuria, ca una să gândiți, aceaeaș dragoste având, împreună cu un suflet, una gândind.

3. Nimica după price au mărire deșartă; ce cu smerenia, unul pre altul socotind că covârșiți întru voi.

4. Nu ale sale fieștecarele căutați, ce și ale altora fieștecarele.

1 Cor. 10, 24.

5. Pentru că aceasta să socotească întru voi, carea și în Hristos Iisus,

6. Carele în chip dumnezăiescu fiind, nu hrăpire socoti a fi tocma cu Dum'zău,

Ioan 1, 2; 5, 18; 10, 29.

7. Ce pre el deșertă, chip de rob luând, întru asămănarea oamenilor făcându-să.

Is. 42, 1; Râm. 8, 3.

8. Și cu chip aflându-să ca un om, smeri pre el, făcându-să plecat până la moarte, și moarte de cruce.

Evr. 12, 2.

9. Pentru aceaea și Dumnezeu pre el preaînălță și dăruie lui nume cela ce e preste tot numele,

10. Ca întru numele lui Iisus tot genuchiul să să pleace, al celor cerești și al celor pămîntești și al celor de supt pămînt,

Is. 45, 23; Râm. 14, 11.

11. Și toată limba va mărturisi că Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Părintelui.

12. Deci, frații miei, după cum pururea ați ascultat, nu precum la venirea mea numai, ce acum cu mult mai vîrtos, întru depărtarea mea, cu frică și cutremur a voastră mîntuire o isprăviți.

Ps. 2, 9; Efes. 6, 5; 1 Petr. 1, 17.

13. Pentru că Dumnezeu iaste cea ce lucrează întru voi, și a vrea, și a lucra, pentru buna-vreare.

2 Cor. 3, 5.

14. Toate faceți fără de cărtire și gînduri,

1 Petr. 4, 9.

15. Ca să vă faceți fără prihană și întregi fii lui Dumnezeu, curați în mijlocul neamului celui strâmb și îndărătnic, întru carii vă arătați ca luminătorii în lume,

Mat. 5, 14; Efes. 5, 8.

16. Cuvîntul vieții țiindu-l; spre laudă mie la ziua lui Hristos că nu în deșert am alergat, nici în deșert am ostenit.

Is. 49, 4; Gal. 2, 2; 2 Tim. 1, 13; 4, 6; 1 Cor. 9, 26; 2 Cor. 7, 4.

17. Ce, măcară că mă și jârtvuiescu spre jârtva și slujba credinții voastre, bucuru-mă, și împreună mă bucur cu toți cu voi.

18. Și aceastaș și voi bucurați-vă, și împreună vă bucurați cu mine.

Filip. 3, 1; 4, 4.

19. Și nădejduiescu întru Domnul Iisus pre Timotheiu degrabă să-l trimițu la voi, ca și eu să fiu cu bună voie, înțelegînd ceale despre voi.

Fapt. Ap. 16, 1; 1 Solon. 3, 2.

20. Pentru că nici pre unul am tocma la suflet, carele chiar ceale de voi va griji;

1 Cor. 16, 10.

21. Pentru că toți ceale ale lor cearcă, nu ale lui Hristos Iisus.

1 Cor. 10, 24.

22. Iară ispita lui cunoașteți, că ca la un părinte fiiul împreună cu mine au slujit la Evanghelie.

1 Tim. 1, 1.

23. Pre acesta dară nădejduiesc să-l trimiț, deaca voi vedea ceale prejur mine, de iznoavă.

24. Ce nădejduiesc întru Domnul că și eu degrabă voi veni.

25. Și de folos am socotit pre Epafrodit, fratele și împreună lucrătoriu și împreună ostaș al meu, al vostru apostol și slujitoriu trebii mele, să-l trimiț cătră voi,

2 Cor. 8, 23.

26. De vreme ce doriia de voi toți și tânjind; căci ați auzit că au bolnăvit.

27. Căci au și bolnăvit aproape de moarte, ce Dumnezeu pre el au miluit. Și nu numai pre el, ce și pre mine, ca nu mahnire preste mahniri să aibu.

Is. 38, 1.

28. Mai degraba, drept aceaea, am trimis pre el, ca văzându-l pre el, iarăș să vă bucurați și eu mai fără de mahnire să fiu.

29. Priimiți-l dară pre el întru Domnul, cu toată bucuria; și pre unii ca aceștea cinstiți îi aveți,

Râm. 16, 2.

30. Căci pentru lucrul lui Hristos până la moarte s'au apropiat, nesfătuindu-se cu sufletul, ca să să plinească a voastră lipsă de cătră slujba mea.

1 Cor. 16, 17.

CAP 3

Despre credința cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoși. Viața duhovnicească nu iaste în trup, ci în urmarea vieții de jârtvuire a lui Hristos.

1. Deci, fraților miei, bucurați-vă întru Domnul. Acesteaș a scrie voao mie nu-m iaste cu leane, iară voao negreșit.

Filip. 2, 18; 4, 4; Râm. 12, 12.

2. Vedeți câinii, vedeți pre cei răi lucrători, vedeți tăierea!

Is. 56, 11, 12.

3. Pentru că noi sântem tăierea-împrejur, carii cu Duhul lui Dumnezeu slujim și ne fălim întru Hristos Iisus, și nu în trup nădejduind. Măcară că eu am nădeajde și în trup.

A 2 Leage 30, 6.

4. De să și pare altuia a să nădejdui în trup, eu, mai mult:

2 Cor. 11, 18.

5. Tăiere-împrejur de opt zile, den rodul lui Israil, den fealiul lui Veniamin, evreu den evrei; după leage, fariseu;

Râm. 11, 1.

6. După râvnire, gonind beseareca; după dreptatea cea den leage, făcându-mă fără prihană.

Gal. 1, 13, sq.

7. Ce carele era mie dobânzi, aceastea le socotesc pentru Hristos pagube.

Mat. 13, 44.

8. Ce pentru aceaea și gândesc toate pagubă a fi pentru cea ce covârșăște a științii lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care de toate m'am păgubit și le gândesc gunoaie a fi, ca pre Hristos să dobândesc

Is. 53, 11.

9. Și să mă aflui într'el, neavând a mea dreptate, cea den leage, ce ceaea ce e pren credința lui Hristos, cea dentru Dumnezeu dreptate, spre credință,

Râm. 3, 21 și 9, 30.

10. A cunoaște pre el și putearea învierii lui și împreunarea patemilor lui, împreună închipuindu-mă cu moartea lui,

Râm. 6, 3, sq.; 8, 17; Gal. 6, 17.

11. Cândai cumva voiui sosi la înviarea morților.

12. Nu doară că am luat, au m'am săvârșit; ce gonesc cândai voiui și prinde, de carea m'am și prins de Hristos Iisus.

1 Tim. 6, 12; Is. 8, 11.

13. Fraților eu pre mine nu mă socotesc să fiu apucat,

14. Ce numai una: ceale denapoi uitându-le, iară la ceale denainte întinzându-mă, după semn gonesc, la plașca cei de sus chemării lui Dumnezeu în Hristos Iisus.

15. Deci, câți desăvârșit sântem, aceasta gândim; și orice într'alt chip gândiți, și aceasta Dumnezeu voao va descoperi.

1 Cor. 2, 6.

16. Însă la carea am ajuns, cu aceastaș pravilă a umbla, aceastaș a gândi.

Râm. 12, 16; 1 Cor. 1, 10, 1 Petr. 3, 8.

17. Împreună asămănători fiți mie, fraților, și socotiți pre ceia ce așa umblă, după cum aveți pildă pre noi.

18. Pentru că mulți umblă, de carii de multe ori ziceam voao, iară acum și plângând zic pre vrăjmașii crucii lui Hristos, căroră săvârșitul le iaste pierzarea,

19. Al căroră dumnezău e pântecul și mărirea întru rușinea lor, cea ce ceale pămîntești gîndesc.

2 Cor. 11, 15; Ps. 16, 14; Râm. 16, 18.

20. Pentru că a voastră petreacere în ceriuri iaste, dentru care și Mîntuitoriu așteptăm, pre Domnul Iisus Hristos,

Efes. 2, 6; Evr. 13, 14.

21. Carele va schimba chipul trupului smereniei noastre, ca să să facă el împreună la față cu trupul mării lui, după lucrarea ca să poată el și să supuie luiș toate.

1 Cor. 15, 43.

CAP 4

Îndemnări la statornicie și veselie duhovnicească. Pavel mulțumește pentru ajutoriul trimis.

1. Deci, frații miei iubiți și doriți, bucuria și cununa mea, așa stați întru Domnul, dragilor!

2 Cor. 1, 14; 1 Solon. 2, 19, 20.

2. Pre Evodia rog și pre Sintih rog una a gîndi întru Domnul.

3. Și rog și pre tine, soațe încrezute, împreună ajutorează-le lor, carele întru Evanghelie împreună au nevoit cu mine, cu Climend și cu ceialalți împreună lucrători mie, al căroră numele e în cartea vieții.

Ieș. 32, 32; Ps. 68, 32; Dan. 12, 1; Luca 10, 20; Apoc. 3, 5; 13, 8.

4. Bucurați-vă întru Domnul pururea, iarăș zic: bucurați-vă!

Filip. 3, 1; 2 Cor. 13, 11; 1 Solon. 5, 16.

5. Blîndețele voastre să să cunoască la toți oamenii. Domnul aproape e.

Tit. 3, 2; 1 Cor. 10, 11.

6. Nemică nu grijiți; ce întru tot cu ruga și cu rugăciunea cu mulțemită cearerile voastre să să conoască cătră Dumnezău.

Mat. 6, 25, 31; Ps. 144, 20.

7. Și pacea lui Dumnezău, ceaea ce covârșăște toată mintea, păzi-va inimile voastre și gîndurile voastre în Hristos Iisus.

Ioan 14, 27.

8. Deci, fraților, câte sînt adevărate, câte-s cinstite, câte-s direapte, câte-s curate, câte-s iubite, câte-s cu bun nume, orice bunătate, orice laudă, aceastea socotiți.

Filip. 3, 1; Râm. 12, 17.

9. Carele ați și învățat și ați apucat și ați auzit și ați văzut întru mine, acestea faceți, și Dumnezeu al păcii va fi cu voi.

1 Solon. 5, 23; Râm. 15, 33.

10. Și m'am bucurat întru Domnul mult, căci acum oarecând ați odrăslit a gândi pentru mine; spre carea și gândiați, ce nu aveți vreamă.

11. Nu doară că după lipsă zic; pentru că eu m'am învățat, întru carele sânt, destul a fi.

Paremii 15, 16; 1 Tim. 6, 6.

12. Știu a mă și smeri, știu a mă și prisosi. Întru tot și întru toate m'am învățat, și a mă sătura, și a fi flămând, și a adaoge, și a scădea.

1 Cor. 4, 11; 2 Cor. 6, 10; 11, 27.

13. Toate le pociu, întru cel ce mă întărește, Hristos.

Is. 33, 24.

14. Însă bine ați făcut făcându-vă împreună părtași cu necazul meu.

15. Și știți și voi, filipiseanilor, că la începutul Evangheliei, când am ieșit de la Machidonia, nici o besearecă cu mine nu s'au împreunat la cuvânt de dare și de luare, fără numai voi singuri.

2 Cor. 11, 9.

16. Căci și în Solon, și o dată, și de doao ori la treaba mea ați trimis.

17. Nu că cer darea, ce cer cu roada cea ce prisosește spre cuvântul vostru.

Luca 13, 7; 2 Cor. 9, 6, 12.

18. Ce am destul toate și de prisosit; plinitu-m'am priimind de la Epafrodit ceale de la voi: miros de bună mirosire, jârtvă priimită, bine plăcută lui Dumnezeu.

Filip. 2, 25.

19. Iară Dumnezeu al meu să plinească toată treaba voastră după bogăția lui, cu mărirea întru Hristos Iisus.

2 Cor. 9, 8.

20. Iară lui Dumnezeu și Părintelui nostru, mărirea în veacii veacurilor! Amin.

2 Tim. 4, 18.

21. Închinați-vă la tot sfântul în Hristos Iisus.

1 Cor. 16, 20.

22. Închină-se voao cei ce sânt împreună cu mine frați. Închină-se voao toți sfinții, și mai vârtos cei den casa Chesariului.

2 Cor. 13, 12.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți cu voi! Amin.

Gal. 6, 18.

Cătră filippisiani s'au scris de la Râm, pren Epafrodit.

CEA CĂTRĂ COLASEIANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP 1

*Laudă credința colaseianilor și să roagă pentru întărirea lor întru dânsa.
Pavel să bucură de rodul ostenelilor sale.*

1. Pavel, apostolul al lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezeu, și Timotheiu fratele,

2 Cor. 1, 1; Efes. 1, 1.

2. Celor den Colases sfinți și credincioși frați întru Hristos:

Râm. 1, 7.

3. Dar voao și pace de la Dumnezeu, Părintele nostru, și Domnul Iisus Hristos! Mulțemim lui Dumnezeu și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, pururea pentru voi rugăciuni făcând,

Fil. 1, 3.

4. Auzind credința voastră întru Hristos Iisus și dragostea cea ce aveți cătră toți sfinții,

Efes. 1, 15.

5. Pentru nădejdea cea ce iaste gătită voao în ceriuri, carea ați auzit mai nainte, întru cuvântul adevărului Evangheliei,

1 Petr. 1, 3, 4.

6. Care e de față la voi în ce chip și în toată lumea și iaste rodindu-să ca și întru voi, den carea zi ați auzit și ați cunoscut darul lui Dumnezeu cu adevărînță,

7. Precum ați și învățat de la Epafra, cel iubit împreună rob cu noi, care e credincios pentru voi poslușnic lui Hristos,

Col. 4, 12; Filim. 23.

8. Cea ce au și arătat noao a voastră dragoste întru Duh.

9. Pentru aceaea și noi, den carea zi am auzit, nu încetăm pentru voi rugându-ne și cerșind ca să vă pliniți de cunoștința voii lui, întru toată înțelepciunea și înțeleagerea dohovnicească;

10. Să umblați voi cu vrednicie Domnului, spre toată plăcerea, întru tot lucrul bun rodind și crescând spre cunoștința lui Dumnezeu,

Efes. 4, 1; 1 Solon. 2, 12; Fil. 1, 27.

11. Cu toată putearea întărindu-vă, după tăria mărireii lui, în toată răbdarea și îndelungarea mâinii, bucuroși;

1 Cor. 1, 5.

12. Mulțămind Părintelui celuia ce ne-au învrednicit pre noi în partea sortului sfinților întru lumină;

2 Cor. 3, 6; Fapt. Ap. 26, 18.

13. Carele ne-au izbăvit pre noi den putearea întunearecului și ne-au mutat la împărăția Fiiului dragostii lui,

Col. 2, 15.

14. Întru carele avem mântuirea, pren sângele lui iertarea păcatelor,

Efes. 1, 7.

15. Carele iaste chipul lui Dumnezeu, celui nevăzut, mai nainte născut de toată zidirea.

Evr. 1, 3; 2 Cor. 4, 4.

16. Căci întru el s'au zidit toate, ceale den ceriuri și ceale de pre pământ, ceale văzute și ceale nevăzute: ori scaune, ori stăpâniri, ori domnii, ori puteri, toate pren el și spre el s'au zidit.

Ioan 1, 3, 10; Efes. 1, 10.

17. Și el iaste mai nainte de toate și toate întru el împreună stau.

Paremii 8, 25 sq.

18. Și el iaste capul trupului besearicii. Carele iaste începătură dentâiu, născut den morți, ca să să facă întru toț el fruntașu.

Fapt. Ap. 26, 23; Râm. 14, 9; 1 Cor. 15, 20; Efes. 1, 23.

19. Căci întru el binevru toată plinirea să lăcuiască,

Col. 2, 9; Ioan 1, 16.

20. Și pren el să împace toate întru el, împăcând pren sângele crucii lui, pren el, ori ceale de pre pământ, ori ceale den ceriuri.

Râm. 5, 10; 1 Ioan 2, 2.

21. Și pre voi, oarecând fiind înstriinați și vrăjmași cu cugetul întru faptele ceale reale,

Efes. 4, 18.

22. Iară acum au împăcat, cu trupul împielițării lui pren moarte, să vă puie pre voi aproape, sfinți și fără prihană și nevinovați, denaintea lui;

Efes. 5, 27.

23. De veți rămânea cu credința întemeiați și tari și nemutându-vă de la nădejdea Evangheliei, care ați auzit, ceaea ce s'au strigat întru toată zidirea cea de supt ceriu, căriia m'am făcut eu, Pavel, poslușnic.

Efes. 3, 7; 1 Cor. 15, 58; Marc. 16, 15.

24. Acum mă bucur întru patemile mele pentru voi și plinesc scăderile scârbelor lui Hristos în trupul meu, pentru trupul lui, care iaste beseareca.

2 Cor. 7, 4; Efes. 3, 13.

25. Căriia m'am făcut eu poslușnic, după diregătoriea lui Dumnezeu, cea ce s'au dat mie spre voi, să plinesc cuvântul lui Dumnezeu:

Efes. 3, 2.

26. Taina cea ascunsă den veaci și den neamuri, iară acum s'au arătat svinților lui,

27. Căroră au vrut Dumnezeu să le arate care iaste avuția mărireii tainii aceștia întru limbi, carele iaste Hristos întru voi, nădejdea mărireii.

1 Tim. 1, 1.

28. Pre carele noi vestim, doșănind pre tot omul și învățând pre tot omul, cu toată înțelepciunea, ca să punem de față pre tot omul deplin întru Hristos Iisus.

Ioan 1, 7; Efes. 5, 27; 2 Cor. 11, 2.

29. La care și ostenesc nevoindu-mă după lucrarea lui, cea ce să lucrează întru mine cu puteare.

1 Tim. 4, 10; 2 Tim. 4, 7.

CAP 2

Creștinii să nu să pleace înțelepciunii omenești cei amăgitoare. Viața cea în unire cu Dumnezeu îmbrățișează duhovniceaște și leagea în petreacerea cea duple Hristos.

1. Pentru că voiu ca să știți voi ce fealiu de nevoie am pentru voi și pentru cei den Laodichia și câți n'au văzut obrazul meu cu trupul,

Fil. 1, 30.

2. Ca să să mângâie inemile lor, tocmindu-se cu dragoste și la toată avuția a plinirii înțelegerii, spre cunoștința taină lui Dumnezeu și Părintelui, și lui Hristos,

Ioan 17, 3.

3. Întru carele sânt toate visteriile înțelepciunii și ale cunoștinții ascunse.

Is. 11, 2; 1 Cor. 1, 24.

4. Și aceasta zicu, ca nu neștine de voi să prilestească cu cuvinte amăgitoare.

Râm. 16, 18.

5. Pentru că, măcară că cu trupul mă duc, iară cu duhul împreună cu voi sânt, bucurându-mă și văzând a voastră rânduială și întărirea cei întru Hristos credințe a voastră.

1 Cor. 5, 3; 14, 40.

6. Deci, în ce chip ați luat pre Hristos Iisus, pre Domnul, întru el umblați,

7. În rădăcinați și zidindu-vă întru el și adevărindu-vă cu credința, după cum v'ați învățat, prisosind întru ea cu mulțămită.

Efes. 2, 22; 1 Solon. 5, 18.

8. Căutați ca nu cândai va fi cela ce vă fură pre voi pren filosofie și deșartă înșălăciune, după obiceiul oamenilor, după stihile lumii, și nu după Hristos.

9. Căci întru el lăcuiaște toată plinirea Dumnezeirei, trupeaște,

10. Și sânteți întru el pliniți, carele iaste capul a toată biruința și putearea.

Ioan 1, 16; Efes. 1, 21.

11. Întru carele v'ați și tăiat împrejur cu tăiere-împrejur nefăcută de mână, întru dezbrăcarea trupului de păcatele trupului, întru tăierea-împrejur a lui Hristos,

A 2 Leage 10, 16; Râm. 2, 29.

12. Împreună îngropați fiind cu el în botez, întru carele împreună v'ați și sculat pren credința lucrării lui Dumnezeu, celui ce au sculat pre el den morți.

13. Și pre voi, morți fiind întru păcat și cu acoperirea mădulariului trupului vostru, împreună au înviat pre noi cu el, hărăzind noao toate greșalele,

Efes. 2, 1, 5; Luca 7, 42.

14. Ștergând cea de asupra noastră scrisoare de mână cu poruncile, carea era împotriva noao, și aceasta o au rădicat den mijloc, răstignindu-o pre ea pre cruce.

Efes. 2, 15.

15. Dezbrăcând biruințele și puterile, le-au dovedit întru fățișare, dovedind pre ei întru ea.

Col. 1, 13.

16. Deci să nu neștine pre voi judece întru mâncare, au în băutură, au în parte de sărbătoare, au de lună noao, au de sâmbete,

Râm. 14, 2.

17. Carele sânt umbră celor viitoare, iară trupul, lui Hristos.

Evr. 8, 5.

18. Nimenea pre voi să nu vă asuprească, vrând întru smerenie și obiceiuri îngeresc, ceale ce nu le-au văzut cercetându-le, în zadar înhîrîndu-se de mintea trupului,

Mat. 24, 4.

19. Și neîntinîndu-se de cap, din carele e tot trupul, prin pipăiri și legături sporindu-se și tocminindu-se, crește creșterea lui Dumnezeu.

Efes. 4, 15.

20. Deci, de ați murit împreună cu Hristos de la stihiiile lumii, drept ce, ca nește vii în lume, vă îngreuiati cu obiceiurile:

21. „Să nu atingi, nice să guști, nice să pipăi?”

22. Carele sînt toate spre stricăciune cu tribuința, după poruncile și învățăturile oamenilor.

Is. 29, 13; Mat. 15, 9.

23. Carele sînt avînd cuvînt de înțelepciune întru slujbă de voie și cu smerenie și cu necruțarea trupului, nu în vreo cinste spre săturarea trupului.

1 Tim. 4, 8.

CAP 3

Sfătuiri către viață creștinească, mai ales în căsătorie.

1. Deci, de v'ați sculat împreună cu Hristos, ceale de sus cercați, unde Hristos iaste șazănd în dreepta lui Dumnezeu.

Colas. 2, 12; Râm. 6, 5.

2. Ceale de sus gîndiți, nu ceale de pre pămînt.

Mat. 6, 33.

3. Pentru că ați murit și viața voastră s'au ascuns împreună cu Hristos întru Dumnezeu.

Râm. 6, 2.

4. Când Hristos să va arăta, viața noastră, atunci și voi cu el împreună vă veți arăta întru mărire.

Fil. 3, 21; 1 Cor. 15, 43.

5. Omorîți drept acelea mîdulările voastre ceale de pre pămînt: curvia, necurăția, patima, pohta cea rea și lăcomia, carea iaste închinare de idoli,

Râm. 8, 13; Efes. 5, 3.

6. Pentru carele vine urgia lui Dumnezeu preste fiii neascultători,

Efes. 5, 6.

7. Întru carele și voi ați îmblat odinioară, când trăiați întru eale.

Râm. 6, 19.

8. Iară acum lepădați și voi toate: urgia, mânia, răutatea, blestemul, graiul cel grozav den gura voastră.

Râm. 8, 13; Efes. 4, 22; Evr. 12, 1; Ps. 36, 8.

9. Nu mențiți unul cătră alalt, dezbrăcând pre omul cel vechiu cu faptele lui

Zah. 8, 16; Efes. 4, 25.

10. Și îmbrăcând pre cel nou, pre cel ce să înnoiaște spre cunoștință, după chipul celui ce au zidit pre el.

Fac. 1, 27.

11. Unde nu iaste elin și jidov, tăiere-împrejur și netăiere-împrejur, varvar și schith, rob, volnic, ce toate și întru toate Hristos.

Râm. 10, 12; 1 Cor. 7, 21.

12. Îmbrăcați-vă dară ca niște aleș ai lui Dumnezeu, sfinți și îndrăgiți, milosârdii de îndurări, bunătate, smerenie, blândețe, îndelungă răbdare de mânie,

Efes. 4, 24 și 32.

13. Suferind unul pre alalt și iertându-vă întru voi, de va avea neștine cătră cineva prihană; precum și Hristos au iertat voao, așa și voi.

Mat. 6, 14; Efes. 4, 2.

14. Și preste toate acestea dragostea, carea iaste legătura săvârșirei.

Ioan 13, 34.

15. Și pacea lui Dumnezeu să dea întru inimile voastre, la carea v'ați și chemat într'un trup și mulțămitori vă faceți.

Fil. 4, 7.

16. Cuvântul lui Hristos lăcuiască întru voi cu bogăție, întru toată înțelepciunea, învățând și dojenind pre ei cu cântări și cu laude și cu peaveți duhovnicești, cu bucurie cântând întru inima voastră Domnului.

1 Cor. 1, 5; Efes. 5, 19.

17. Și tot orice faceți, în cuvânt au în faptă, toate întru numele Domnului Iisus, mulțemind lui Dumnezeu și Părintelui pren el.

1 Cor. 10, 31.

18. Muierile, ascultați de bărbații voștri, după cum să cuvine în Domnul.

Efes. 5, 22.

19. Bărbații, iubiți pre muieri și nu vă amărâți cătră eale.

Efes. 5, 25; 1 Petr. 3, 7.

20. Fiii, supuneți-vă părinților după toate, pentru că aceasta e bineplăcut Domnului.

Efes. 6, 1.

21. Părinții, nu întărați fiii voștri, ca să nu se mârșească.

Efes. 6, 4.

22. Robii, ascultați după toate de cei trupești stăpâni, nu întru slujbe înaintea ochilor, ca cei ce fac pentru să placă oamenilor, ce întru prostimea inimii temându-vă de Dumnezeu.

Efes. 6, 5.

23. Și tot orice faceți, din suflet lucrați, ca Domnului, și nu oamenilor,

Efes. 6, 7.

24. Știind că de la Domnul veți lua răsplătirea moștenirii, pentru că Domnului Hristos slujiți.

1 Cor. 7, 22.

25. Iară cea ce face strâmbătatea lua-va strâmbătatea carea au făcut, și nu iaste fățarnicie.

Fapt. Ap. 10, 34.

CAP 4

Sfătuire la unirea cu aproapele, dreptate și rugăciune.

1. Stăpânii, dreptatea și tocmeala slugilor dați, știind că și voi aveți Domnu în ceruri.

Preoția 25, 43; Efes. 6, 9.

2. La rugă îngăduiți, priveghind întru ea cu mulțemită,

1 Solon. 5, 17.

3. Rugându-vă împreună și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschiză noao ușă cuvântului, a grăii taina lui Hristos, pentru carea sânt și prinsu:

Râm. 15, 30; Efes. 6, 19; 2 Solon. 3, 1.

4. Ca să o arăt pre ea după cum să cade mie a grăii.

5. Cu înțelepciune îmblați către cei din afară, vremea răscumpărând.

Efes. 5, 15.

6. Cuvântul vostru pururea cu bucurie, cu sare sărat, a ști cum trebuie voi la fieștecărele, pre amăruntul, a răspunde.

Marc. 9, 50.

7. Ceale despre mine toate arăta-le-va voao Tihic, cel iubit frate și credincios poslușnic și împreună rob întru Domnul.

8. Pre carele am trimis cătră voi numai pentru aceasta, ca să știe lucrurile voastre și să mângâie inimile voastre,

Efes. 6, 22.

9. Împreună cu Onisim, cel credincios și iubit frate, carele iaste dentru voi; toate voao le vor arăta ceale de aicea.

10. Închină-se voao Aristarh, cel împreună cu mine rob, și Marco, nepotul Varnavei (pentru carele ați luat porunci; de va veni cătră voi, să-l priimiți pre el),

Fapt. Ap. 19, 29.

11. Și Iisus, cel ce să cheamă Iust, ceia ce sânt den obrezanie; aceștea sânguri împreună lucrători la împărăția lui Dumnezeu, carii s'au făcut mie mângâiare.

Fapt. Ap. 11, 2.

12. Închină-se voao Epafra, cel dentru voi robul lui Hristos, pururea ostenind pentru voi la rugi, ca să stați desăvârșit și plinind întru toată voia lui Dumnezeu.

Col. 1, 7.

13. Pentru că mărturisescu lui că are râvnire multă pentru voi și pentru cei den Laodichia și cei den Ierapolis.

14. Închină-să voao Luca, doftorul cel iubit, și Dimas.

15. Închinați-vă celor den Laodichia frați și nimfanii și cei den casă-i besearici;

Râm. 16, 5.

16. Și când să va ceti de cătră voi cartea, faceți ca și întru a laodicheanilor besearică să să cinstească. Și cea den Laodichia ca și voi să o cetiți.

1 Solon. 5, 27.

17. Și ziceți lui Arhip: „Caută slujba carea ai luat întru Domnul ca pre ea să o plinești“.

18. Închinăciunea cu a mea mână, a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de legăturile mele. Darul cu voi! Amin.

1 Cor. 16, 21.

Cătră colasaiani s'au scris de la Râm, pren Tihic și Onisim.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE, TRIMISĂ A LUI PAVEL DENTÂIU

CAP 1

Laudă nevoințele apostolești ale soloneanilor.

1. Pavel și Siluan și Timotheiu, besearicii soloneanilor întru Dumnezeu Părintele și Domnul Iisus Hristos: Dar voao și pace de la Dumnezeu Părintele nostru și Domnul Iisus Hristos!

2 Solon. 1, 1.

2. Mulțămim lui Dumnezeu pururea pentru toț pentru voi, pomenire de voi făcând la rugile noastre,

3. Neîncetat pomenind pre voi, de lucrul credinții și osteneala dragostii și îngăduința nădejdi Domnului nostru Iisus Hristos, înaintea Dumnezeului și Părintelui nostru.

Ioan 6, 29; 1 Cor. 13, 13.

4. Știind, frați iubiți de Dumnezeu, aleagerea voastră.

Col. 3, 12.

5. Căci Evanghelia noastră nu s’au făcut la voi numai cu cuvântul, ce și cu putearea și cu Duhul Sfânt și întru adevărînță multă, după cum știți în ce fealiu ne-am făcut întru voi pentru voi.

1 Cor. 2, 5.

6. Și voi următori noao v’ăți făcut și Domnului, priimind cuvântul cu necaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt,

1 Cor. 4, 16.

7. Cât a vă face voi pildă tuturor celora ce cred întru Machidonia și Ahaia.

1 Solon. 4, 10.

8. Pentru că de la voi s’au răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Machidonia și Ahaia, ce și în tot locul credința voastră cea cătră Dumnezeu au ieșit, cât a nu avea noi treabă a grăi ceva.

Râm. 1, 8.

9. Pentru că ei pentru voi vestescu ce fealiu de întrare am avut cătră voi și cum v’ăți întorsu cătră Dumnezeu de la idoli, a sluji la Dumnezeu viu și adevărat.

1 Cor. 12, 2.

10. Și a aștepta pre Fiiul lui den ceriuri, pre carele au învis den morți, pre Iisus, cela ce mântuiaște pre noi de urgia cea viitoare.

Fapt. Ap. 1, 11; Fil. 3, 20.

CAP 2

Pavel doreaște pre soloneani, se bucură de ei și îngrijeaște ca să fie desăvârșiți.

1. Pentru că voi știți, fraților, întrarea noastră cea către voi că nu deșartă s'au făcut.

1 Solon. 1, 5.

2. Ce și pătimind mai nainte și ocărându-ne, după cum știți, în Filippi, am cutezat întru Dumnezeu nostru a grăi către voi Evanghelia lui Dumnezeu cu multă osteneală.

Fapt. Ap. 16, 22; 17, 5.

3. Pentru că mângâierea noastră nu e dentru înșălăciune, nici den necurăție, nice cu vicleșug.

4. Ce, după cum ne-am ispitit de Dumnezeu să să crează Evanghelia, așa grăim, nu ca oamenilor plăcând, ce lui Dumnezeu, celui ce ispiteaște inimile noastre.

Gal. 1, 10.

5. Pentru că niceodinioară cu cuvânt de cucernicie n'am fost, precum știți, nice întru prilej de lăcomie, Dumnezeu martur,

1 Cor. 4, 20.

6. Nici cerșând de la oameni mărire, nice de la voi, nice de la alții, putând în greutate a fi, ca ai lui Hristos apostoli.

Ioan 5, 41; 2 Solon. 3, 7, sq.

7. Ce ne-am făcut blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-ș încălzeaște copiii ei.

Fapt. Ap. 20, 33.

8. Așa pohtind pre voi, bine vom a da voao, nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ce și ale noastre suflete, pentru că dragi noao v'ați făcut.

9. Pentru că aduceți-vă aminte, fraților, de osteneala noastră și de trudă. Pentru că ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreuiaze pre cineva dentru voi, am propoveduit la voi Evanghelia lui Dumnezeu.

1 Cor. 4, 12; Fapt. Ap. 14, 15.

10. Voi marturi, și Dumnezeu, cum cu cuviință și cu dreptate și fără prihană voao, celor ce cred, am fost,

1 Tîm 3, 2.

11. După cum știți, ca și pre fieștecarele dentru voi, ca părintele pre fiii săi rugînd pre voi și mîngîindu-vă

12. Și mărturisind, ca să umblați voi vredniceaște lui Dumnezeu, celui ce cheamă pre voi la a lui împărăție și mărire.

Efes. 4, 1; Fil. 1, 27.

13. Pentru aceaea și noi mulțămim lui Dumnezeu neîncetat, căci luînd cuvînt de auzire de la noi, al lui Dumnezeu cuvînt aț priimit, nu al oamenilor, ce, precum iaste adevărat, cuvîntul lui Dumnezeu, carele să și lucrează întru voi, cei ce creadet.

1 Solon. 1, 5; Mat. 10, 40.

14. Pentru că voi următori v'aț făcut, fraților, besearecilor lui Dumnezeu celor ce sînt în Iudea întru Hristos Iisus, căci aceasteaș aț pătimit și voi de cei de ai voștri care sînt de un neam, după cum și ei, de jidovi;

15. Cei ce și pre Domnul au omorât, pre Iisus, și pre ai lor proroci; și pre noi ne-au gonit, și lui Dumnezeu neplăcînd și tuturor oamenilor împotrivitori,

Fapt. Ap. 2, 23.

16. Oprind pre noi să nu grăim cu limbile, ca să să mîntuiască, ca să să plinească lor păcatele pururea. Ce ajunse asupra lor urgia de săvârșit.

Mat. 23, 32.

17. Iară noi, fraților, rămîind săraci despre voi, spre vreamea unui ceas, cu fața, nu cu inima, mai mult am sînguit fața voastră a vedea, cu multă pohtă.

Râm. 1, 11.

18. Pentru aceaea am vrut să venim cătră voi însă eu, Pavel, și o dată, și de doao ori; și ne-au smintit pre noi satana.

19. Căci care e nădeajdea noastră sau bucuria sau cununa cea de laudă? Au nu și voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru a lui venire sînteți?

Fil. 4, 1.

20. Pentru că voi sînteți mărirea noastră și bucuria.

CAP 3

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a soloneanilor.

1. Dirept aceea, nemaiputând a răbda, am binevzut să rămânem în Anthina sânguri;

2. Și am trimis pre Timotheiu, fratele nostru și sluga lui Dumnezeu și împreună lucrătoriu cu noi întru Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi și să vă mângâie pre voi pentru credința voastră;

3. Ca nimenea să nu să clătească întru necazurile acestea; pentru că voi știți că spre aceasta ne aflăm.

Efes. 3, 13.

4. Pentru că, și când cătră voi eram, ziceam mai nainte voao că vom să avem scârbe, după cum s'au și făcut și știți.

5. Pentru aceea și eu, nemaisuferind, trimis-am ca să cunosc credința voastră, ca nu cândai au ispitit pre voi cel ce ispiteaște și în deșert să va face osteneala noastră.

Fil. 2, 16.

6. Iară acum, venind Timotheiu cătră noi de la voi și binevestind voao credința și dragostea voastră și cum că aveți pomenire bună de noi pururea, dorind pre noi să ne vedeți, ca și noi pre voi.

Fapt. Ap. 18, 5.

7. Pentru aceea ne-am mângâiat, fraților, de voi, întru tot necazul și nevoia voastră, pren a voastră credință.

1 Solon. 2, 2.

8. Că acum noi trăim de veți sta voi întru Domnul.

9. Pentru că ce mulțămită putem lui Dumnezeu a răsplăti pentru voi, de toată bucuria cu carea ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru?

10. Noaptea și ziua, mai cu asupră rugându-ne ca să vedem fața voastră și a întemeia scăderile credinții voastre.

11. Iară acela Dumnezeu și Părintele nostru și Domnul nostru Iisus Hristos să îndirepteaze calea noastră cătră voi.

12. Iară pre voi Domnul să vă înmulțească și să vă prisosească cu dragostea pre unul cătră alalt și cătră toți, precum și noi cătră voi,

13. Ca să întărească voao inemile nevinovate întru svințire înaintea lui Dumnezeu și Părintelui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți svinții lui.

2 Solon. 2, 17; Fil. 1, 10.

CAP 4

Sfătuiri spre înfrânare, dreptate, milostenie, spre muncă. Mângâie pre cei întristați pentru cei adormiți cu credința în învierea morților.

1. Deci dară, fraților, pohtim pre voi și vă rugăm întru Domnul Iisus, după cum ați apucat de la noi, precum trebuie voi a umbla și a plăcea lui Dumnezeu, ca să prisosiți mai mult.

2 Solon. 3, 12; Efes. 4, 1.

2. Pentru că știți ce porunci am dat voao pren Domnul Iisus.

3. Pentru că aceasta iaste voia lui Dumnezeu, svințirea voastră: să vă feriți voi de curvie,

Râm. 12, 2.

4. A ști fieștecarele dentru voi al său vas a câștiga cu svințire și cinste,

1 Cor. 6, 13 și 18.

5. Nu întru patimă de poftă, precum și limbile cealea ce nu știu pre Dumnezeu,

Col. 3, 5; Gal. 4, 8.

6. A nu asupri și a lăcomi la vreun lucru pre fratele lui, pentru căci izbânditoriu iaste Domnul pentru toate acestea, după cum am zis mai nainte voao și ne-am mărturisit.

7. Pentru că n'au chemat Dumnezeu pre noi spre necurăție, ce spre sfintire.

2 Tim. 1, 9.

8. Pentru aceaea, cela ce să leapădă, nu de om să leapădă, ce de Dumnezeu, cela ce au și dat Duhul lui cel Sfânt la noi.

Luca 10, 16.

9. Iară pentru iubirea frățească nu vă trebuie a vă scrie voao, pentru că voi sânguri de Dumnezeu învățați santeți a iubi unul pre alalt,

Marc. 12, 31.

10. Pentru că și faceți aceasta la toți frații cei ce sânt în toată Machidonia. Și pohtim pre voi, fraților, să prisosiți mai mult.

1 Solon. 1, 7; 4, 1.

11. Și să vă nevoiți a fi în liniște și a lucra ale voastre și a lucra cu ale voastre mâni, după cum v'am poruncit,

2 Solon. 3, 8.

12. Ca să îmblați cu bun chip cătră cei den afară și de nimică lipsă să nu aveți.

Râm. 13, 13.

13. Și nu voi să nu știți voi, fraților, pentru cei morți, ca să nu vă întristați ca și ceilalți, cari nu au nădejde.

1 Cor. 10, 1.

14. Pentru că, de credem că Iisus au murit și au învis, așa și Dumnezeu pre cei ce au adormit pre Iisus îi va aduce împreună cu el.

Râm. 14, 9; 1 Cor. 15, 13.

15. Pentru că aceasta voao zicem în cuvântul Domnului, că noi, viii cești rămași la venirea Domnului, nu vom apuca pre cei morți.

1 Cor. 15, 23.

16. Căci acesta Domnul cu poruncă, cu glas de arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, să va pogorî den ceriu; și cei morți întru Hristos vor învia întâiu.

17. După aceea noi, cei vii, cei rămași, împreună cu ei hrăpi-ne-vom cu norii întru timpinarea Domnului în văzduh și așa pururea împreună cu Domnul vom fi.

Apoc. 11, 12; Ioan 12, 26.

18. Deci mângâiați unul pre alalt cu cuvintele acestea.

CAP 5

A doao venire a lui Hristos. Cuviniicioasă pregătire pentru ea.

1. Iară pentru ani și pentru vremi, fraților, nu trebuie voao să scrie.

Mat. 24, 36.

2. Pentru că voi chiar știți că ziua Domnului ca furul noaptea, așa vine.

Luca 12, 39; 2 Petr. 3, 10; Apoc. 3, 3.

3. Căci când vor zice: „Pace și așăzare!“, atuncea, fără veaste, lor le vine asupra pieire, ca chinul ceii ce are în pântice; și nu vor scăpa.

Ier. 6, 14.

4. Iară voi, fraților, nu sânteți întru ’ntunearec, ca să vă apuce ziua pre voi ca un fur.

Efes. 5, 8.

5. Toți voi fiii luminii sânteți și fiii zilei, și nu sânteți ai nopții, nici ai întunearecului.

Luca 16, 8; Râm. 13, 12.

6. Dirept aceea dară să nu dormim ca și ceilalți, ce să priveghem și să fim treaji.

7. Pentru că ceia ce dorm, noaptea dorm, și ceia ce să îmbată, noaptea să îmbată.

8. Iară noi, ai zilei fiind, treaji sântem, îmbrăcându-ne în zaua credinții și a dragostei și în coiful nădeașdea mântuirii.

Râm. 13, 12; Is. 59, 17.

9. Căci nu ne-au pus pre noi Dumnezeu spre urgie, ce spre dobânda mântuirii, pren Domnul nostru Iisus Hristos,

Râm. 9, 23.

10. Celui ce au murit pentru noi, ca ori priveghem, ori dormim, împreună cu el să trăim.

Râm. 14, 8, 9; 2 Cor. 5, 15.

11. Pentru aceeaa mângâiați unul pre alalt și zidiți unul pre altul, precum și faceți.

1 Solon. 4, 18; Evr. 10, 24.

12. Și pohtim pre voi, fraților, să știți pre ceia ce ostenesc întru voi și poartă grija voastră întru Domnul și vă învață pre voi.

1 Cor. 16, 18.

13. Și socotiți pre ei prea de prisosit cu dragoste pentru lucrul lor. Pace aveți întru voi.

14. Și pohtim pre voi, fraților, dojeniți pre cei netocmiți, mângâiați pre cei slabi de inimă, sprejeniți pre cei neputincioși, fiți răbdători la mânie către toți.

2 Solon. 3, 15.

15. Căutați să nu răsplătească cineva cuiva rău pentru rău; ce pururea binele goniți și unul către alalt și către toți.

Paremii 17, 13; Râm. 12, 17; 1 Petr. 3, 9.

16. Pururea bucurați-vă.

Luca 10, 20.

17. Neîncetat vă rugați.

Luca 18, 1; Râm. 12, 12; Col. 4, 2.

18. Întru tot mulțămiți, pentru că aceasta e voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus la voi.

Efes. 5, 20; Col. 2, 7.

19. Duhul nu-l stingeți.

20. Prorociile nu le defăimați.

1 Cor. 14, 1.

21. Toate le ispitiți; ce e bun țineți.

Râm. 2, 18.

22. De tot fealiul de lucru rău vă feriți.

23. Și acesta Dumnezeu păcii să vă sfințească pre voi cu totul deplin; și întreg duhul vostru, și sufletul, și trupul, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos, să să păzească.

Râm. 15, 33.

24. Credincios e acela ce ne cheamă pre noi, carele va și face.

1 Cor. 1, 9; 2 Solon. 3, 3; 2 Tim. 3, 13; 1 Ioan 1, 9.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

Col. 4, 3.

26. Închinați-vă fraților tuturor cu sărutare sfântă.

Râm. 16, 16.

27. Jur pre voi pre Domnul să să cetească cartea la toți sfinții frați.

28. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu voi! Amin.

Cătră soloneani cea dentâiu s'au scris de la Athina.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP 1

Mulțămire pentru credința soloneanilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor.

1. Pavel și Siluan și Timotheiu, binecuvântarea Solonului întru Dumnezeu Părintele nostru și Domnul Iisus Hristos:

2. Dar voao și pace de la Dumnezeu Părintele nostru și Domnul Iisus Hristos!

1 Cor. 1, 3; Col. 1, 2.

3. A mulțami datori sântem lui Dumnezeu pururea pentru voi, fraților, precum să cade, căci prea crește credința voastră și să înmulțească dragostea fieștecăruia dentru voi unuia cătră altul.

1 Solon. 1, 2.

4. Deci noi sânguri întru voi iaste să ne lăudăm întru binecuvântările lui Dumnezeu pentru răbdarea voastră și credința întru toate gonirile voastre și necazurile carele suferiți,

2 Cor. 7, 14.

5. Arătare cei dreapte judecării ai lui Dumnezeu, ca să vă învredniciți voi Împărăției lui Dumnezeu, pentru carea și pătimiți;

Fil. 1, 28; Luca 21, 36.

6. De iaste drept lângă Dumnezeu a răsplăti celor ce necăjescu pre voi cu necaz,

7. Și voao, celor necăjiți, răpaos cu noi, întru arătarea Domnului Iisus den ceriu, cu îngerii puterii lui,

1 Solon. 4, 16; 1 Petr. 4, 13; Mat. 25, 31.

8. Cu văpaie de foc, dând izbândă celor ce nu știu pre Dumnezeu și celor ce nu ascultă Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

Is. 66, 15, 16; Râm. 2, 8.

9. Carii plată vor lua, pieire veacinică despre fața Domnului și despre mărirea tăriei lui,

Is. 2, 10.

10. Când va veni să să proslăvească întru sfinții lui și să să minuneaze întru toți ceia ce cred; că s'au încredințat mărturia noastră întru voi în ziua aceea.

Col. 3, 4.

11. La carea ne și rugăm pururea pentru voi, ca pre voi să vă învrednicească chemării Dumnezeuului nostru și să umple toată bunăvreaarea bunătații și lucrul credinții cu puteare,

1 Solon. 1, 2.

12. Ca să mărească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi și voi întru el, după darul Dumnezeuului nostru și Domnului Iisus Hristos.

CAP 2

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Mulțămire pentru chemarea la credință a soloneanilor.

1. Și pohtim pre voi, fraților, pentru venirea Domnului nostru Iisus Hristos și a noastră adunare cătră el,

2. Ca nu degrabă să vă clătiți voi den minte, nici să vă turburați, nici pren duh, nici pren cuvânt, nici pren carte, ca cum ar fi scrisă pren noi, ca cum ar fi aiave aceeaa zi a lui Hristos.

1 Solon. 5, 2.

3. Să nu vă amăgească pre voi cineva nici vru-ntr'un chip; că de nu va veni vicleșugul întâiu și să va descoperi omul păcatului, fiiul pierzării,

Efes. 5, 6.

4. Cela ce stă împotrivă și să preaînaltă preste toate carele să cheamă Dumnezeu au închinăciune, cât el în beseareca lui Dumnezeu ca un Dumnezeu să șază, arătând pre sine că iaste dumnezeu.

Dan. 11, 36.

5. Nu vă aduceți aminte că, încă fiind cătră voi, aceastea zicem voao?

6. Și acum ce cuprinde știți ca să descopere el în vreamea lui.

7. Pentru că taina fărădelegii să lucrează; numai cela ce ține acum să ție, până să va lua de mijloc.

Fapt. Ap. 20, 29.

8. Și atunci să va descoperi cel fără de leage, pre carele Domnul va topi cu Duhul rostul lui și-l va prăpădi cu arătarea venirii lui,

Is. 11, 4; Ap. 19, 15.

9. Căruia iaste venirea după lucrarea satanii cu toată putearea și seamne și minuni ale muncii.

Mat. 24, 24.

10. Și cu toată înșălăciunea nedireptății întru cei pieriți, pentru care dragostea adevărului n’au priimit, ca să să mântuiască ei.

2 Cor. 2, 15.

11. Și pentru aceea trimite-va lor Dumnezeu lucrare de înșălăciune, ca să crează ei minciunii;

Râm. 1, 24.

12. Ca să să judece toți ceia ce n’au crezut adevărului, ce au binevrut întru nedireptate.

Râm. 1, 32.

13. Iară noi datori sântem a mulțami lui Dumnezeu pururea pentru voi, frați iubiți de Domnul, căci au ales pre voi Dumnezeu de ’nceput spre mântuire întru sfințirea Duhului și credința adevărului,

Efes. 1, 4.

14. La carea au chemat pre voi pren Evanghelia noastră, spre dobândirea măririi Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Dirept aceea, fraților, stați și țineți învățăturile carele v’ați învățat, ori pren cuvânt, ori pren cartea noastră.

2 Solon. 3, 6.

16. Iară sângur Domnul Iisus Hristos și Dumnezeu și Părintele nostru, cela ce au iubit pre noi și au dat mângâiare veacinică și nădejde bună cu dar,

17. Să mângâie inimile voastre și să vă întărească pre voi întru tot cuvântul și faptul bun.

1 Solon. 3, 13.

CAP 3

Îndemnare spre rugăciune, spre muncă și ferire de leneși și iscoditori.

1. Deci rugați-vă, fraților, pentru noi, ca cuvântul Domnului să cure și să să mărească, precum și cătră voi,

Col. 4, 3.

2. Și ca să ne mântuim de oamenii cei fără de cale și răi; pentru că nu e a tuturor credința.

3. Și credincios iaste Domnul, carele ne va întări pre noi și ne va păzi de cel viclean.

1 Cor. 1, 9.

4. Și nădejduim întru Domnul de voi că ceale ce poruncim voao și faceți și le veți face.

2 Cor. 7, 15; Gal. 5, 10.

5. Iară Domnul să îndirepteze voao inimile la dragostea lui Dumnezeu și la răbdarea lui Hristos.

6. Și poruncim voao, fraților, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți voi de cătră tot fratele ce îmblă fără de tocmeală, și nu după învățătura care au luat de la noi.

Mat. 18, 17; Râm. 16, 17.

7. Pentru că voi știți cum trebuie voi a urma noao; căci n'am îmblat fără tocmeală întru voi,

1 Cor. 4, 16; 1 Salon. 1, 6.

8. Nici în dar pâine am mâncat de la cinevaș, ce cu trudă și osteneală, ziua și noaptea lucrând, ca să nu îngreuez pre cineva dentru voi.

1 Cor. 4, 12.

9. Nu că doară nu avem puteare, ce ca pre noi chip să ne dăm voao, ca să vă asămănați noao.

Mat. 10, 10; 1 Cor. 4, 16.

10. Pentru că și când eram cătră voi aceasta porunciam voao, cum, carele nu va să lucreaze, nici să mănânce.

Fac. 3, 19.

11. Pentru că auzim pre oarecarii îmblând întru voi fără tocmeală, nemică lucrând, ce iscodind.

12. Și unora ca acelora poruncim și rugăm pre Domnul nostru Iisus Hristos ca cu liniște lucrând a lor pâine să mănânce.

1 Solon. 4, 11.

13. Iară voi, fraților, nu tânjiți făcând bine.

14. Iară de nu ascultă cineva cuvântul nostru, pren carte pre acesta însemnați și nu vă amestecaț cu el, ca să să rușineaze.

15. Și nu ca pre un vrăjmaș îl socotiți, ce-l dojeniți ca pre un frate.

16. Și sânгур Domnul păcii dea voao pacea pururea în tot chipul. Domnul cu toți cu voi.

17. Închinăciunea cu a mea mână, a lui Pavel, carele iaste semn întru toată cartea; așa scriu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu toți cu voi! Amin.

Cătră soloneani a doua s'au scris de la athineani.

CEA CĂTRĂ TIMOTHEU CARTE TRIMISĂ DENTÂIU

CAP 1

Învățătura legii vechi și a Evangheliei lămurită de Pavel cu pilda sa.

1. Pavel, apostolul al lui Iisus Hristos, după porunca lui Dumnezeu Mântuitorului nostru și Domnul Iisus Hristos, al nădejzii noastre,

Fapt. Ap. 9, 15; Râm. 1, 1; Col. 1, 27.

2. Lui Timotheu, deaproapelui fiu întru credință: Dar, milă, pace de la Dumnezeu Părintele nostru și Hristos Iisus Domnul nostru!

Tit 1, 4.

3. În ce chip am rugat pre tine ca să rămâi în Efes, mergând în Machidonia, ca să poruncești unora să nu înveațe altele,

4. Nici să ia aminte la basne și neamuri fără sfârșit, carele fac întrebări mai mult decât socoteala lui Dumnezeu cea în credință.

1 Tim. 4, 7.

5. Iară săvârșitul poruncii iaste dragostea den curată inimă și știință bună și credință fără fățarie,

Ecl. 12, 13.

6. De carele unii rătăcind să întoarseră spre deșartă cuvântare,

1 Tim. 6, 4, 20.

7. Vrând a fi învățatori de leage, neînțelegând nici ceale ce zicu, nici pentru care să adevărescu.

Ioan 3, 10.

8. Ce știm că bună e leagea, de să va purta cineva cu ea după leage,

Râm. 7, 12.

9. Știind aceasta, că la cel drept leage nu iaste, cela ce-i fără de leage, și la cei nesupuși, la cei păgâni și la păcătoși, la cei necurați și pângăriți, ucigătorilor de tată și ucigătorilor de mumă, ucigașilor de oameni,

10. Curvarilor, celor ce să culcă cu bărbați, furilor de oameni, mincinoșilor, călcătorilor de jurământ și orice altă stă împotriva învățaturii cei ce însănătoșază,

Ieș. 21, 16.

11. După bunăvestirea măririi celui fericit Dumnezeu, carea m'am încredințat eu.

1 Tim. 6, 15.

12. Și har am celui ce m'au întărit, Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m'au socotit pre mine, puindu-mă la slujbă;

Fapt. Ap. 9, 15.

13. Pre cel ce mai nainte eram hulitoriu și gonitoriu și ocărătoriu; ce fui miluit, căci neștiind am făcut, cu necredința.

14. Și prea prisosi darul Domnului nostru cu credința și dragostea care e în Hristos Iisus.

15. Crezut e cuvântul și de toată priimirea vreadnică că „Hristos Iisus au venit în lume pre păcătoși să mântuiască“, dentru carii întâiu sânt eu.

Mat. 18, 11.

16. Ce pentru aceea fui miluit, ca întru mine întâiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga răbdarea mâniei, spre închipuirea celor ce vor să crează întru el în viață veacinică.

17. Iară Împăratului veacilor, nemuritoriului, nevăzutului, sângurului înțeleptului Dumnezeu, cinste, mărire în veacii veacilor! Amin.

18. Această poruncă puiu ție, fiiule Timotheiu, după ceale prorocii ce mai nainte fură asupra ta, ca să oștești întru eale cea buna oștire,

1 Tim. 6, 12; Iuda v. 3.

19. Având credință și bună cunoștință, carea unii lepădându-o, den credință căzură;

2 Tim. 3, 9.

20. Dentru carii sânt Imeneu și Alexandru, pre carii am dat satanei, ca să să cearte să nu hulească.

2 Tim. 2, 17; 1 Cor. 5, 5.

CAP 2

Despre rugăciune. Să să facă pentru toți pretutindenea cu inimă curată.

Despre învățători. Să fie bărbați iar nu muieri, din pricina firei și a slăbiciunei.

1. Deci rog mai nainte de toate să faceți rugi, rugăciuni, ceareri, mulțămite, pentru toți oamenii,

Filip. 4, 6.

2. Pentru împărați și pentru toți ceia ce în diregătorii vor fi, ca lină și neclătită viață să petreacem cu toată bunăcredința și curăția.

3. Pentru că aceasta iaste bună și priimită înaintea Mântuitorului nostru Dumnezeu,

1 Tim. 4, 10.

4. Carele va toți oamenii să să mântuiască și la cunoștința adevărului să vie.

Ez. 18, 23; 2 Petr. 3, 9.

5. Pentru că unul e Dumnezeu, unul și împăcătoriu lui Dumnezeu și oamenilor: om Hristos Iisus,

Is. 45, 21 sq; Ioan 17, 3; Evr. 12, 24.

6. Cela ce s'au dat pre dânsul răscumpărare pentru toți, mărturisirea la vremile sale;

Gal. 1, 4; Tit 2, 14.

7. Spre carea m'am pus eu prepoveduitoriu și apostol – adevăr zic întru Iisus Hristos, nu mințu –, dascal limbilor cu credință și cu adevăr.

Fapt. Ap. 9, 15; 2 Tim. 1, 11.

8. Deci voiu să să roage bărbații în tot locul, rădicând curate mâni, fără urgie și îndoire.

9. Așijderile și muierile, cu podoabă cinstită, cu rușine și cu întregăciunea minții să să împodobească pre Dânsul, nu cu împletiri sau cu aur sau cu mărgăritariuri, sau cu haine scumpe,

1 Petr. 3, 3.

10. Ce ceaea ce să cade muierilor celor ce să făgăduiesc cinstei dumnezăiești, pren fapte bune.

1 Tim. 5, 10.

11. Muiarea întru linește să să înveațe cu toată ascultarea.

Efes. 5, 22.

12. Iară muierii a învăța nu poruncesc, nice a-ș stăpâni bărbatul, ce să fie în linește.

1 Cor. 14, 34; Fac. 3, 16.

13. Pentru că întâiu Adam s'au zidit, după aceaea Evva.

Fac. 1, 27.

14. Și Adam nu s'au amăgit; iară muiarea amăgindu-să, întru călcare de poruncă fu.

Fac. 3, 6.

15. Ce mântui-se-va pren nașterea fiilor, de vor rămânea cu credință și dragoste și sfințire, cu minte întreagă.

CAP 3

Însușirile slujitorilor bisericești. Taina dumnăzăieștii întrupări.

1. Adevărat e cuvântul: „Orice episcopie pohtește, bun lucru pohtește“.

Fapt. Ap. 20, 28.

2. Deci trebuie episcopul fără prihană să fie, al unii muieri bărbat, treaz, întreg la minte, bine rânduit, iubitoriu de streini, învățătoriu, nebețiv,

Preoția 21, 17; Tit 1, 6.

3. Nesfadnic, neagonisitoriu de dobândă grozavă, ce blând, neînvrăjbitoriu, neiubitoriu de argint,

Preoția 10, 9; Tit 1, 7.

4. Casei sale bine-îndireptătoriu, fii având întru ascultare, cu toată cinstea.

1 Împ. 2, 12.

5. Iară de nu știe cineva a-ș îndirepta casa sa, cum de beseareca lui Dumnezeu va purta grijă?

6. Nu răsad tânăr, ca nu, umflându-se, în judecata diavolului va cădea.

7. Și trebuie el și mărturie bună să aibă de cei den afară, ca nu în ocară să cază și în cursa diavolului.

1 Tim. 5, 10; 1 Cor. 5, 12.

8. Diaconii, așijderea, cinstiț, nu îndoii la cuvânt, nebăutori de vin mult, nu agonisitori de reale:

9. Având taina credinței cu curată știință.

10. Și aceștea ispitească-se întâiu și apoi slujască, nevinovaț fiind.

11. Muierile, așijderea, cinstite, neclevetnice, treaze, credincioase întru toate.

Tit 2, 3.

12. Diaconii fie ai unii muieri bărbați, fiilor bine îndereptând și caselor sale.

13. Pentru că ceia ce bine au poslușit stepenă bună loruș dobândesc și multă îndrăzneală întru credința care iaste în Hristos Iisus.

Mat. 25, 21; 1 Ioan 3, 21.

14. Acestea ție scriu, nădejduind a veni cătră tine mai curând.

15. Iară de voiu zăbovi, ca să știi cum trebuie în casa lui Dumnezeu a petreace, carea iaste beseareca lui Dumnezeu celui viu, stâlp și întărire adevărului.

16. Și cu mărturisire mare iaste taina buneicredințe: „Dumnezău s’au arătat cu trup, să îndireptă cu Duhul, să arată la îngeri, să propovedui întru limbi, să crezu în lume, să înălță cu mărire“.

Ioan 1, 14; Marc. 16, 19.

CAP 4

*Povestire despre învățături mincinoase în privința căsătoriei și a bucatelor.
Îndemnare la bunacredință, ce întreace nevoița trupească și a să face
pildă credincioșilor.*

1. Iară Duhul aiave zice că în ceale de apoi vremi să vor depărta oarecarii de cătră credință, luând aminte la duhuri de înșălăciune și dăscălii ale dracilor,

Dan. 7, 25; 2 Tim. 3, 1; 2 Petr. 3, 3; 1 Ioan 2, 18 și Iuda v. 18.

2. Întru fațărnicia celor mincinoși la cuvinte, arși fiind cu a lor știință,

3. Oprind a să însura, să să ferească de bucate carele Dumnezău le-au zidit spre gustare cu mulțimită celor credincioși și celor ce au cunoscut adevărul.

Fac. 9, 3; 1 Cor. 10, 30.

4. Căci toată zidirea lui Dumnezău bună e și nimică nu e de lepădat, cu mulțimită luându-se;

Fac. 1, 31; Fapt. Ap. 10, 15.

5. Pentru că să sfințeaste pren cuvântul lui Dumnezău și pren rugă.

6. Aceastea arătându-le fraților, bun slujitoriu vei fi lui Iisus Hristos, hrănindu-te cu cuvintele credinții și ale cei bune învățături, căriia ai urmat.

2 Tim. 1, 5.

7. Iară ceale spurcate și băbești basne le părăseaste.

1 Tim. 6, 20; 2 Tim. 2, 16; Tit. 1, 14; 3, 9.

8. Și te învață pre tine cătră buna-credință.

1 Tim. 6, 6.

9. Pentru că cea trupească deprindere spre puțin iaste folositoare; iară buna-credință spre toate folositoare iaste, făgăduință având a vieții ceii de acum și a ceii viitoare.

1 Tim. 1, 15.

10. Crezut e cuvântul și de toată priimirea vreadnic!

Tit. 2, 10; Efes. 5, 23.

11. Pentru că spre aceasta și ostenim și ne ocărâm, căci am nădejduit pre Dumnezeu viu, carele iaste Mântuitoriu tuturor oamenilor, mai vârtos celor credincioși.

12. Vestește acestea și învață! Nimenea tinereașle tale să nu defaime, ce pildă te fă celor credincioși, cu cuvântul, cu petreacerea, cu duhul, cu credința, cu curăția.

Tit. 2, 15.

13. Până voi veni, ia aminte la citanie, la mângâiare, la învățătură.

Ioan 5, 38.

14. Nu te lenevi de cel dentru tine dar, carele s'au dat ție pren prorocie cu punerea deasupra a mânilor preoților.

1 Tim. 5, 22; Fapt. Ap. 6, 6; 8, 17.

15. Acestea te învață, întru acestea fii, ca procopseala ta arătată să fie întru toți.

16. Ia aminte ție și învățăturii: rămâi întru acestea; pentru că aceasta făcând, și pre tine vei mântui și pre cei ce te ascultă.

Râm. 11, 14.

CAP 5

Cum să să poarte cuviincios cu fiecare; văduvele, vârsta și povățuirea lor; cinstirea preoților. Despre hirotonie. Păcatele să vădesc.

1. Pre cel mai bătrân să nu-l înfrunzezi, ce-l mângâie ca pre un părinte; pre cei mai tineri, ca pre frați;

Preoția 19, 32.

2. Pre ceale mai bătrâne, ca pre niște maice; pre ceale mai tinere, ca pre niște surori, cu toată curăția.

Ioan 19, 27.

3. Văduvele cinstește, pre cealea ce-s adevărate văduve.

4. Iară de vreo văduvă are fii au fiestri, să înveațe întâiu pre a sa casă a fi bună credincioasă și răsplătiri să dea strămoșilor; pentru că aceasta iaste bună și priimită înaintea lui Dumnezeu.

5. Iară cea adevărată văduvă și sânгурă nădejdui pre Dumnezeu și așteaptă la rugi și la rugăciuni noaptea și ziua.

Luca 2, 37; 18, 1.

6. Iară cea ce să desfătează de vie au murit.

Râm. 8, 13.

7. Și acestea poruncește ca nevinovate să fie.

1 Tim. 4, 11.

8. Iară de vream ce neștine de ale lui, și mai vârtos de ai casii lui, nu ia aminte, de credință s'au lepădat și iaste decât cel necredincios mai rău.

Gal. 6, 10; 2 Tim. 3, 5.

9. Văduva să să aleagă nu mai puțin de ani 60, fiind a unui bărbat muiare,

10. Întru fapte bune mărturisindu-se, de au hrănit fii, de au priimit striini, de au spălat picioarele sfinților, de au ajutat la cei necăjiți au la tot lucrul bun au urmat.

Evr. 13, 2.

11. Iară pre ceale mai tinere văduvele părăsește; căci, când să înfierbântează asupra lui Hristos, vor să să mărite,

12. Având judecată, căci cea dentâiu credință au lepădat.

13. Așijderea și fără lucru să învață, umblând den casă în casă; și nu numai fără lucru, ce și limbute și iscoditoare, grăind ceale ce nu să cade.

Paremii 7, 11.

14. Voiu, drept aceaea, ceale mai tinere să să mărite, să facă feciori, să stăpânească casa, nici o pricină să dea nepriatenului spre ocară.

1 Cor. 7, 9.

15. Pentru că acum oarecarele s'au întors denapoia satanii.

1 Tim. 1, 6.

16. Oricare credincios au credincioasă are văduve ajutorească-le lor și să nu să îngreuiaze beseareca, ca celor adevărate văduve să le ajutorească.

17. Cei ce bine poartă diregătoria preoți cu îndoită cinste să să învrednicească, mai vârtos cei ce ostenesc cu cuvântul și învățătura.

Râm. 12, 8.

18. Pentru că zice Scriptura: „Boului ce treiră nu-i lega gura“ și: „Vreadnic iaste lucrătoriul platei lui“.

A 2 Leage 25, 4; 1 Cor. 9, 9; Luca 10, 7.

19. Asupra preotului pâra nu priimi, afară den doao sau trei mărturii.

Ioan 8, 17.

20. Pre cei ce greșesc înaintea tuturor muștră-i, ca și ceialalți frică să aibă.

21. Mărturisescu-mă înaintea lui Dumnezeu și Domnului Iisus Hristos și celor alesi îngeri ca acestea să le păzești fără de nici o mai nainte-judecare, nimică făcând spre înduplecare.

22. Mânile degrabă pre nimenea nu le pune, nici te împreuna la păcate straine: pre tine curat te păzește.

Fapt. Ap. 6, 6.

23. De-acum nu mai bea apă, ce puțin vin să beai, pentru stomahul tău și ceale adease ale tale boale.

Ps. 103, 16.

24. Păcatele unor oameni mai nainte arătate sânt, aducând înainte la judecată, iară la unii și în urmă vin.

25. Așijderea și ceale bune locuri arătate sânt; și cealea ce aiminterea să află a să ascunde nu să pot.

Gal. 5, 22.

CAP 6

Despre robi. Ferire de lăcomie. Învățăături spre păzirea credinței până la arătarea Domnului Iisus Hristos și povățuirea bogaților să nu să înalțe cu gândul și a face lucruri bune.

1. Câți sânt supt jug robi pre ai lor stăpâni de toată cinstea vreadnici să-i socotească, ca nu numele lui Dumnezeu și învățătura să să hulească.

Efes. 6, 5.

2. Iară ceia ce au credincioși stăpâni să nu hulească căci frați sânt, ce mai mult să slujască, fiindcă credincioș sânt și dragi cei ce de facerea cea bună să apucă. Aceastea învață și roagă.

1 Tim. 4, 11; Tit 3, 8.

3. Oricine învață altele și nu să apropie la ceale sănătoase cuvinte ale Domnului nostru Iisus Hristos și la cea după bunăcredință învățatură.

Gal. 1, 6 sq; 2 Tim. 1, 13.

4. Fălește-să, nemică știind, ce bolnăvindu-se întru întrebări și prici de cuvinte, dentru carele să face zavistia, pricea, hule,

5. Prepusuri reale, zăbăvi de oameni stricați la minte și lipsiți de adevăr, părându-le a fi dobândă buna-credință. Depărtează-te de la unii ca aceia.

6. Însă iaste venit mare buna-credință cu îndestulare.

Fil. 4, 11.

7. Pentru că nemică n'am adus în lume; aiave iaste că nici a duce ceva putem.

Ecl. 5, 14.

8. Ce, având hrane și acoperimânturi, cu acestea destui să fim.

Fac. 28, 20; Paremii 30, 8.

9. Iară ceia ce vor să să îmbogățească cad în dodeială și în lațu și în pohte multe fără socoteală și cu vătămare, carele afundă pre oameni la pieire și la pierzare.

Paremii 23, 4; Paremii 28, 22.

10. Pentru că rădăcina tuturor răutăților iaste iubirea argintului; carea unii pohtindu-o, au rătăcit de la credință și pre dâșii să pătrunsără cu dureri multe.

Ieș. 23, 8.

11. Iară tu, o, omul lui Dumnezeu, de acestea fugi și goneaște dreptatea, cinstea închinăciunii, credința, dragostea, răbdarea, blândețele.

2 Tim. 2, 22.

12. Nevoiaște asupra celui bun războiu al credinței; apucă-te de cea veacinică viață, la carea te-ai și chemat și ai mărturisit cea bună mărturisire înaintea a multe măturii.

1 Cor. 9, 25.

13. Poruncesc ție înaintea lui Dumnezeu, celui ce învie toate, și lui Hristos Iisus, celui ce au mărturisit la Pontie Pilat cea bună mărturisire,

A 2 Leage 32, 39; Ioan 18, 36.

14. Să păzești tu porunca nespurcată, nevinovată, până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pre carea la ale sale vremi o va arăta cel fericit și sângur Putearnic, Împăratul împăraților și Domnul celor ce domnesc,

Apoc. 17, 14; A 2 Leage 10, 17.

16. Cela ce sângur are nemoarte, întru nevăzută lumina lăcuind, pre care nu l-au văzut nimenea dentru oameni, nici a-l vedea poate, căruia cinste și tărie veacinică! Amin.

Ioan 1, 18.

17. Celor bogați în veacul acesta poruncește să nu să înalțe cu gândul, nici să să nădejduiască pre a avuției nestare, ce întru Dumnezeu cel viu cela ce dă noao cu bogăție toate spre dobândire, a face lucruri bune,

Ps. 61, 10.

18. A să îmbogăți întru fapte bune, lesne dătători a fi, împreunători,

A 2 Leage 15, 7.

19. Câștigători loruș temelie bună la cea viitoare, ca să să apuce de cea veacinică viață.

20. O, Timotheiu, ce ai pus înainte păzește, depărtându-te de ceale
spurcate glasuri deșarte și prigoane ale științei cei ce e cu mincinos nume,
2 Tim. 1, 14.

21. Cu carea unii lăudându-se, prejur credință nu nemeriră. Darul cu tine!
Amin.

2 Tim. 2, 18.

Cătră Timotheiu cea dentâiu s'au scris de la Laodichia, care iaste mitropolie a Frighiei Pacatianii.

CĂTRĂ TIMOTHEIU CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP 1

Pavel laudă credința lui Timotheiu și-l îndeamnă la răbdare în prigoniri dându-se pre sine pildă.

1. Pavel, apostolul lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții cei ce iaste în Hristos Iisus,

2 Tim. 2, 10; Ioan 1, 4; 1 Ioan 5, 11, sq.

2. Lui Timotheiu, iubitului fiu: Dar, milă, pace de la Dumnezeu Părintele și Hristos Iisus Domnul nostru!

1 Cor. 7, 25; 1 Tim. 1, 2; Tit 1, 4.

3. Mulțămesc lui Dumnezeu, căruia slujăsc de la strămoși cu curată știință, cum neîncetat am cea de tine pomenire la rugile mele, ziua și noaptea,

Fapt. Ap. 23, 1; Râm. 1, 8.

4. Pohtind a te vedea, aducându-mi aminte de lacrimile tale, ca de bucurie să mă umplu.

5. Aducere-aminte luând de cea ce iaste întru tine nefățarnică credință, carea au lăcuit întâiu în moașă-ta Loida și la maica ta Evnica, și adevărit sânt că și întru tine.

Fapt. Ap. 16, 1.

6. Pentru care lucru aducu-ț aminte să ațâți darul lui Dumnezeu, carele iaste întru tine pren punerea mânilor mele.

1 Solon. 5, 19; 1 Tim. 4, 14.

7. Pentru că n'au dat noao Dumnezeu duh de teamere, ce de puteare și de dragoste și de întregăciunea minții.

Râm. 8, 15.

8. Decii să nu te rușinezi de mărturia Domnului nostru, nici de mine, cel legat al lui, ce împreună rău pătimeaște cu Evanghelia, după putearea lui Dumnezeu,

9. Celui ce au mântuit pre noi și ne-au chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ce după a sa rânduială și har, cela ce s'au dat noao în Hristos Iisus mai nainte de anii veacilor,

Tit. 3, 5.

10. Și arătându-se acum pren arătarea Mântuitoriului nostru Iisus Hristos, supuind moartea și luminând viață și nesticare pren Evanghelie,

Râm. 16, 25; Is. 25, 8; Iosia 13, 14; 1 Cor. 15, 55; Evr. 2, 14.

11. La carea m'am pus eu propoveduitoriu și apostol și învățătoriu limbilor.

1 Tim. 2, 7.

12. Pentru carea pricină și aceastea pătimesc; ce nu mă rușinez, pentru că știu la care am crezut. Și adevărit sânt că putearnic iaste făgăduința mea să o păzască la aceea zi.

2 Tim. 4, 8.

13. Închipuirea sănătoaselor cuvinte să aibi, carele de la mine le-ai auzit, cu credința și cu dragostea cea ce iaste în Hristos Iisus.

1 Tim. 6, 3; Tit. 2, 1.

14. Cea bună făgăduință păzește pren Duhul cel Sfânt, care lăcuiaște întru noi.

1 Tim. 6, 20.

15. Știi aceasta, că s'au înturnat de la mine toți cei den Asia; dentru carii iaste Fighel și Ermoghen.

16. Dea milă Domnul la a lui Onisifor casă; căci de multe ori m'au odihnit și de lanțul mieu nu s'au rușinat,

17. Ce, mergând în Râm, mai degrabă m'au cercat și m'au aflat.

Fapt. Ap. 28, 16.

18. Dea-i lui Domnul să afle milă de la Domnul în ziua ceaea. Și câte în Efes mi'au slujit mai bine tu știi.

CAP 2

Îndeamnă pre Timotheiu a purta cu credință dregătoria sa. Mângâiare în pătimiri. Ferire de anumite răutăți.

1. Deci tu, fiiul mieu, întărește-te cu darul cel ce e întru Hristos Iisus.

2. Și ceale ce ai auzit de la mine pren multe mărturii, aceastea le pune la oameni credincioși, carii vor putea și pre alții să înveațe.

1 Tim. 3, 2.

3. Deci tu plătimește rău, ca un bun oștean al lui Iisus Hristos.

2 Tim. 4, 5.

4. Nimenea oștindu-se nu se amestecă întru ale vieții lucruri, ca să placă celui ce au strâns oastea.

1 Cor. 9, 25.

5. Și, săvai de va și birui neștine, nu se coronează, de nu va birui după leage.

2 Tim. 4, 8.

6. Plugariul cel ce ostenește trebuie întâiu den roadă a lua.

7. Socoteaște ceale ce zicu, pentru că va da ție Domnul înțeleagere în toate.

8. Pomenește pre Iisus Hristos sculat den morți, den sementia lui David, după Evanghelia mea,

1 Cor. 15, 4; 2 Împ. 7, 12.

9. Întru carele pătimesc eu rău până și în legături, ca un făcătoriu de rău. Iară cuvântul lui Dumnăzău nu e legat.

Efes. 3, 1; Fil. 2, 17.

10. Pentru aceaea toate le rabdu pentru cei aleși, ca și ei mântuirea să dobândească, cea ce e în Hristos Iisus, cu mărire veacinică.

Col. 1, 24.

11. Credincios e cuvântul: pentru că, de am murit împreună, împreună vom și trăi;

Râm. 6, 5; 1 Petr. 4, 13.

12. De vom răbda împreună, vom și împărăți; de ne vom lepăda, și Acela să va lepăda de noi;

Mat. 10, 33; Luca 9, 26.

13. De nu vom creade, Acela credincios rămâne, a să tăgădui pre sine nu poate.

Râm. 3, 3; Num. 23, 19.

14. Aceastea pomenește, mărturisindu-le înaintea Domnului, să nu te lupți în cuvinte spre lucru ce nu e de nici un folos, spre surparea celor ce aud.

1 Tim. 6, 4; Tit 3, 9.

15. Nevoiaște-te pre tine lămurit să te arăți la Dumnezău lucrătoriu nerușinat, îndireptând cuvântul adevărului.

1 Tim. 4, 6; Tit 2, 7.

16. Iară ceale spurcate deșarte cuvinte părăsește-le; pentru că mai mult vor adaoge la necurăție.

1 Tim. 4, 7; Tit 1, 14.

17. Și cuvântul lor ca gangrena pășune vor avea; dentru care iaste Imeneu și Filitos,

1 Tim. 1, 20.

18. Carij prejur adevăr n'au nemerit, zicând că înviarea acum s'au făcut, și întorc a unora credință.

19. Însă cea întemeiată temelie a lui Dumnezeu stă, având peceatea aceasta: „Cunoscut-au Domnul pre ceia ce sânt ai lui“. Și: „Să depărteaze de la nedireptate tot cela ce numeaște numele lui Hristos“.

20. Și în casă mare nu sânt numai vase de aur și de argint, ce și de lemn și de pământ; și unele sânt de cinste, altele spre necinste.

21. Deci, de va curăți neștine pre el de eale, fi-va vas spre cinste svințit și de bună treabă stăpânitoriului, la tot lucrul bun fiind gătit.

22. Iară de pohtele ceale tinerești fugi și goneaște dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu ceia ce cheamă pre Domnul den curată inemă.

1 Tim. 6, 11.

23. Iară ceale nebune și neînvățate cercări le părăsește, știind că nascu vrăjbi.

1 Tim. 4, 7; 6, 4.

24. Iară robul Domnului nu să cade să să învrăjbească; ce blând să fie cătră toți, învățatoriu fără răutate,

Tit 1, 7.

25. Cu blândeate certând pre cei ce stau împotrivă, ca nu vrodinioară va da Dumnezeu lor pocăință spre cunoașterea adevărului.

26. Și să vor trezvi dentr'al dracului laț, vânați fiind de el la a lui voie.

CAP 3

Răutatea oamenilor în vreamea de apoi. Îndemnare la statornicie în credință. Sfânta Scriptură și folosul ei.

1. Și aceasta să știi, că în zilele ceale de-apoi sta-vor vremi nesilnice.

1 Tim. 4, 1.

2. Pentru că vor fi oameni iubitori de eiș, iubitori de argint, mândri, simeți, hulitori, la părinți neascultători, nemulțămitori, necurați,

Râm. 1, 29 sq.

3. Fără dragoste, neîmpăcați, pârați, nestâmpărați, nedumeasteci, neiubitori de bine,

4. Vânzători, obraznici, îngâmfați, mai vârtos iubitori de dezmierdăciuni decât iubitori de Dumnezeu,

Fil. 3, 19.

5. Având închipuituri de bunăcredință, iară de puterea ei tăgăduiți fiind; și de aceștea te ferește.

Mat. 7, 15; 18, 17; Tit 1, 15.

6. Pentru că dentr'aceștea sânt ceia ce să tind în case și robesc muierușcile încărcate fiind cu păcatele, ducându-se cu pohte de multe fealiuri,

Mat. 23, 14; Marc. 12, 40.

7. Pururea învățând și niciodinioară putând spre cunoștința adevărului să vie.

1 Tim. 2, 4.

8. Și, în ce chip Ianis și Iamvris au stăut împotriva lui Moisi, așa și aceștea stau împotriva adevărului, oameni stricați la minte, nelămuriți în credință.

Ieș. 7, 11.

9. Ce nu vor procopsi spre mai mult; pentru că nebunia lor arătată va fi la toți, în ce chip și a acelora s'au făcut.

10. Iară tu ai urmat învățaturii mele, cu petreacere, cu voia, cu credința, cu îndelungarea mâniei, cu dragostea, cu răbdarea,

11. Cu gonirile, cu patemele, în ce chip mi s'au făcut în Antiohia, în Iconia, în Listra; ce fealiu de goane am suferit; și de toate m'au mântuit Domnul.

Fapt. Ap. 13, 50; Ps. 33, 18.

12. Și toți ceia ce vor cu bunăcredință a trăi întru Hristos Iisus goni-să-vor.

Mat. 16, 24; Fapt. Ap. 14, 22.

13. Iară vicleanii oameni și vrăjitori vor adaoge la mai rău, înșelând și înșelându-se.

1 Tim. 4, 1.

14. Iară tu rămâi întru ceale ce te-ai învățat și te-ai încredințat, știind de la cine ai învățat:

2 Tim. 2, 2.

15. Și căci den pruncie sfintele slove știi, ceale ce pot să te înțeleptească spre mântuire, pren credința cea ce e în Hristos Iisus.

16. Toată scriptura de Dumnezeu e suflată și de folos spre învățătură, spre vădire, spre îndireptare, spre certarea cea cu direptate,

Râm. 15, 4; 2 Petr. 1, 19.

17. Ca deplin să fie omul lui Dumnezeu, om spre tot lucrul bun fiind gătit deplin.

1 Tim. 6, 11; 2 Tim. 2, 21.

CAP 4

Îndeamnă a se împotivi celor ce scornesc învățături streine. Pavel vestește sfârșitul său apropiat.

1. Mărturisesc-mă eu, drept aceea, înaintea lui Dumnezeu și Domnului Iisus Hristos, celui ce va să judece viii și morții, după arătarea lui și împărăția lui:

Mat. 25, 31; Ioan 5, 27; Fapt. Ap. 10, 42; 2 Cor. 5, 10; 2 Solon. 1, 7; 1 Petr. 4, 5.

2. Mărturisește cuvântul, stăi asupra-i, cu bună vreame, fără vreame, muștră, ceartă, roagă-te cu toată îndelungarea mâniei și cu învățătură.

Is. 58, 1; Tit 1, 9.

3. Pentru că va fi vreamea când învățătura cea sănătoasă nu o vor suferi, ce după pohtele lor asupra lor îș vor încărca învățători, scărpinându-se cu auzul

1 Tim. 6, 3.

4. Și de la adevăr auzul îș vor întoarce și la basne să vor întoarce.

1 Tim. 4, 7; Tit 1, 10.

5. Iară tu treaz fii întru toate, pătimește rău, fă lucrul evanghelistului, slujba ta deplin o poartă.

Fapt. Ap. 21, 8.

6. Pentru că eu acum mă jârtvuiesc și vreamea ducerii mele au sosit.

Fil. 1, 23.

7. Nevoința cea bună m'am nevoit, calea am săvârșit, leagea am păzit.

1 Cor. 9, 25; 1 Tim. 6, 12; Evr. 12, 1; Fil. 3, 14.

8. De acuma mi să pune cununa direptății, carea va da mie Domnul în ziua ceaea, cel drept judecătoriu; și nu numai mie, ce tuturor celor ce au îndrăgit arătarea lui.

1 Petr. 5, 4; Iac. 1, 12; Apoc. 2, 10.

9. Grăbește a veni cătră mine degrabă.

10. Pentru că Dimas m'au părăsit, îndrăgind veacul de acum, și s'au dus la Solon; Crisp, la Galatia; Titu, în Dalmația.

Col. 4, 14.

11. Luca iaste sângur cu mine. Pre Marco luându-l, adu-l cu tine; pentru că iaste mie bun spre slujbă.

Fapt. Ap. 15, 37; Col. 4, 10.

12. Iară pre Tihicon l-am trimis la Efes.

Fapt. Ap. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7.

13. Pre felonul care am lăsat în Troada la Carpu, venind îl adu, și cărțile, mai vârtos ceale de piale.

14. Alexandru, faurul, multe reale au arătat mie; dea-i lui Domnul după lucrurile lui.

1 Tim. 1, 20; 2 Împ. 3, 39; Ps. 27, 5.

15. De care și tu să te păzești, pentru că foarte stă împotrivă la ale noastre cuvinte.

16. Întru cea dentâiu a mea răspundere nimenea n'au venit cu mine, ce toți m'au părăsit. Să nu se bage samă lor!

Ioan 16, 32.

17. Iară Domnul au stăcut lângă mine și m'au întărit, ca pren mine propoveduirea să se adevereaze și să auză toate limbile; și mă mântuii de gura leului.

Fapt. Ap. 23, 31; 12, 11.

18. Și mă va mântui Domnul de cătră tot lucrul rău și mă va spăsi la împărăția lui cea cerească; căruia mărirea, în veacii veacurilor. Amin.

Râm. 16, 27; Gal. 1, 5; 1 Tim. 6, 16.

19. Închină-te Prischii și Achilii și casii lui Onisifor.

Fapt. Ap. 18, 2; Râm. 16, 3.

20. Erastu au rămas în Corintu, iară pre Trofim l-am lăsat în Milit, fiind bolnav.

Fapt. Ap. 19, 22; 20, 4.

21. Silește mai nainte de iarnă să vii. Închină-se ție Evul și Pudis și Linos și Clavdia și frații toți.

22. Domnul Iisus Hristos, cu duhul tău. Darul cu voi! Amin.

Tit 3, 15.

Cătră Timothei a doua, la a Efesului besearecă întâiu episcop fiind hirotonisit, scrisu-s'au de la Râm, când de al doilea rând au stăcut de față Pavel la chesariul Neron.

CEA CĂTRĂ TIT CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP 1

Despre învățători vrednici. Împotriva celor ce apărau faptele legii și curățirile trupești. Despre fapta bună duhovnicească.

1. Pavel, robul lui Dumnezeu și apostolul lui Iisus Hristos, după credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului celui după bunăcredință,

1 Tim. 3, 16.

2. Spre nădejdea vieții veacnice, carea au făgăduit-o cel nemincinos Dumnezeu mai nainte de ani veacnici,

Râm. 1, 2.

3. Și au arătat la vremile sale cuvântul lui cu propoveduirea carele m'am încrezut eu, după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu –,

Efes. 1, 9; Fapt. Ap. 9, 6; Gal. 1, 1; 1 Solon. 2, 4.

4. Lui Tit, celui de aproape fiu, după cea de obște credință: Dar, milă, pace de la Dumnezeu Părintele și Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru!

1 Tim. 1, 2; Efes. 1, 2; Col. 1, 2.

5. Pentru aceea am lăsat pre tine în Crit, ca ceale ce lipsesc să le tocmești și să pui la cetăți preoți, după cum eu ție am rânduit:

6. Oricare iaste nevinovat, al unii muieri bărbat, având fii credincioși, nu întru ponosluire de curvie, au neascultători.

Preoția 21, 17; 1 Tim. 3, 2; 1 Petr. 5, 3.

7. Pentru că trebuie episcopul nevinovat să fie, ca al lui Dumnezeu diregătoriu; nu obraznic, nu mânios, nu bețiv, nu sfadnic, nu iubitoriu de spurcată dobândă,

Preoția 10, 9; Iezech. 44, 21.

8. Ce iubitoriu de striini, iubitoriu de bunătate, întreg la minte, drept, curat, răbdătoriu,

9. Țiindu-se de cel după învățătură credincios cuvânt, ca putearnic să fie să și îndeamne întru învățătura cea ce e sănătoasă și pre cei ce-i grăiesc împotriva să-i înfrunteaze.

2 Solon. 2, 15.

10. Pentru că sânt mulți și nesupuși, deșărți la cuvinte și amăgitori, mai vârtos cei dentru tăiare-împrejur,

11. Căroră trebuie a le astupa gurile, carii toate casele le răstoarnă, învățând ceale ce nu trebuie, pentru dobânda cea necuvioasă.

Mat. 22, 34; 2 Tim. 3, 6.

12. Zis-au oarecarele dentru ei, al loruș proroc: „Criteanii pururea-s mincinoși, reale hiară, pânțece zăbavnice“.

13. Mărturia aceasta iaste adevărată, pentru care lucru muștră pre ei vârtos, ca sănătoși să fie întru credință,

2 Tim. 4, 2.

14. Neluând aminte la jidoveștile basne și la poruncile oamenilor ce urăsc adevărul.

1 Tim. 4, 7; Is. 29, 13.

15. Toate, drept aceaea, curate-s la cei curați; iară la cei pângăriț și necredincioși nemică nu e curat, ce li s'au pângărit lor și mintea, și știința.

Mat. 15, 11; Râm. 14, 20.

16. Pre Dumnezău mărturisesc a-l ști; iară cu faptele, îl tăgăduiesc, urât fiind și neascultători și cătră tot lucrul bun nelămuriți.

2 Tim. 3, 5.

CAP 2

Sfaturi potrivite cu vârsta fiecăruia. Despre robii.

1. Iară tu grăiaște ceale ce să cad la cea sănătoasă învățătură.

1 Tim. 6, 3; 2 Tim. 1, 13.

2. Bătrânii treaji să fie, cu cinste, întregi la minte, sănătoși la credință, la dragoste, la îngăduință.

3. Și bătrânele, așijderea, întru așăzare sfântă la cuviință, nu clevetnice, nu de vini multe supuse, de bine învățătoare,

1 Tim. 2, 9; 1 Petr. 3, 1.

4. Ca să înțeleptească pre ceale tinere iubitoare de bărbați a fi, iubitoare de fii,

5. Întregi la minte, curate, grijlive de casele lor, bune, supuindu-se la ai lor bărbați, ca nu cuvântul lui Dumnezău să să hulească.

Efes. 5, 23.

6. Pre cei tineri așijderea îndeamnă-i să fie întregi la minte,

7. Întru toate pre tine dându-te pildă lucrurilor bune, întru învățătură, nestricăciune, cinste, nestricare,

1 Tim. 4, 12; 1 Petr. 5, 3.

8. Cuvânt sănătos, fără clewet, ca cel dempotrivă să să rușineaze, nemică neavând pentru voi a zice grozav.

9. Robii la ai lor stăpâni să să supuie, întru toate bine plăcuți a fi, nepricindu-se,

Efes. 6, 5; Col. 3, 22; 1 Tim. 6, 1; 1 Petr. 2, 18.

10. Neficlenindu-i, ce credința toată arătând cea bună, ca cu învățătura Mântuitoriului nostru Dumnezeu să să împodobească întru toate.

Neem. 5, 9.

11. Pentru că s'au arătat darul lui Dumnezeu cel de mântuire la toți oamenii,

Tit 3, 4; Ioan 4, 9.

12. Certându-ne pre noi ca, lepădând necurăția și ceale lumești pohte, cu înțelepciune și dreptate și cu bunăcredință să trăim în veacul cest de acum,

Efes. 1, 4.

13. Așteptând cea fericită nădejde și arătarea mărireii celui mare Dumnezeu și Mântuitoriul nostru Iisus Hristos,

14. Carele au dat pre el pentru noi, ca să ne mântuiască pre noi de cătră toată fărădelegea și să-ș curățască lui nărod avut, râvnitoriu bunelor fapte.

Gal. 1, 4; 1 Tim. 2, 6; Evr. 13, 21.

15. Aceastea grăiaște, și îndeamnă și mustră cu toată porunca. Nimenea pre tine să nu te defaime.

1 Tim. 4, 12.

CAP 3

Supunere cătră stăpânitori. Ferirea de prigonitorii eretici.

1. Adu-le aminte lor la domnii și la puternicii să să supuie, să asculte, cătră tot lucrul bun gata să fie.

1 Petr. 2, 13; Efes. 2, 10; 2 Tim. 3, 17.

2. Pre nimenea să nu bleasteme, nici sfadnici să fie, blânzi, toată blândeatea arătând cătră toți oamenii.

Gal. 6, 1; Efes. 4, 2; Fil. 4, 5.

3. Pentru că eram oarecând și noi fără de minte, neascultători, rătăcindu-ne, slujind la pohte și la dragoste de multe fealiuri, cu răutate și zavistie petrecând, urâți urând unul pre alalt.

1 Cor. 6, 11; Efes. 2, 2.

4. Iară când bunătatea și iubirea cea de oameni s'au arătat a Mântuitoriului nostru Dumnezeu,

1 Ioan 4, 9.

5. Nu den lucrurile ceale den dreptate care am făcut noi, ce după a lui milă au mântuit pre noi, pren spălarea nașterii cei de iznoavă și înnoirea Duhului Svânt,

Efes. 2, 8; 2 Tim. 1, 9.

6. Den carele au vărsat asupra noastră cu bogăție, pren Iisus Hristos, Mântuitoriul nostru;

Iezech. 36, 25; Ioel 3, 1; Ioan 7, 39.

7. Ca îndireptându-ne cu darul Aceluia, moștenitori vom fi, după nădejdea vieții cei veacينية.

Râm. 5, 1; 8, 17.

8. Credincios e cuvântul și pentru aceastea voi ca să te adeverezi tu, ca să poarte griji la bune fapte a isprăvnici ceia ce s'au crezut lui Dumnezeu. Aceastea sânt ceale bune și de folos oamenilor.

9. Iară ceale nebune cercări și graiuri de neamuri și prici și sfăzi de leage părăsește-le, pentru că sânt nefolositoare și deșarte,

1 Tim. 4, 7.

10. Pre omul eretic, după una și a doao mustrare, părăsește-l,

Mat. 7, 15; 1 Cor. 5, 9; Mat. 18, 17.

11. Știind că s'au îndărătnicit unul ca acela și păcătuiaște, fiind sângur de el osândit.

1 Tim. 6, 4.

12. Când voi trimite pre Artema cătră tine, au pre Tihicon, sânguiaște a veni cătră mine la Necopoli, pentru că acolo am socotit să iernez.

Fapt. Ap. 20, 4; Efes. 6, 21; Col. 4, 7; 2 Tim. 4, 12.

13. Pre Zina legiuitoriul și pre Apolo degrabă-i trimite nainte, ca nemica lor să nu lipsească.

Fapt. Ap. 18, 24; 1 Cor. 1, 12.

14. Și să înveaște ai noștri la bune lucruri să isprăvnicească, la ceale de folos trebi, ca să nu fie fără roadă.

Efes. 4, 28; 1 Tim. 6, 18; Mat. 7, 19; Fil. 4, 17.

15. Închină-ți-se cei ce-s cu mine toți, închină-te celor ce iubesc pre noi cu credință. Darul cu toți cu voi! Amin.

Gal. 5, 6.

Cătră Tit la a criteanilor besearecă, întâi-episcopul fiind hirotonisit, scrisu-s'au de la Necopolis a Machidonei.

CEA CĂTRĂ FILIMON CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP 1

Pavel mijlocește cătră Filimon pentru sluga sa Onisimu, care fugise și să făcuse creștin.

1. Pavel, apostolul cel legat al lui Hristos Iisus, și Timotheiu fratele, lui Filimon, celui iubit și împreună cu noi lucrătoriu,

Efes. 3, 1.

2. Și Apfieii cei iubite și lui Arhip celui dempreună oștean cu noi și cei den casa ta beserici:

Col. 4, 17; Râm. 16, 5; 1 Cor. 16, 9.

3. Dar voao și pace de la Dumnezeu Părintele nostru și Domnul Iisus Hristos!

Col. 1, 2.

4. Mulțemescu Dumnezeului meu, pururea pomenire de tine făcând la rugile mele,

Râm. 1, 8; Efes. 1, 16.

5. Auzind dragostea ta și credința carea ai cătră Domnul Iisus și la toți svinții,

Efes. 1, 15; Col. 1, 4.

6. Ca împreunarea credinței tale lucrătoare să să facă, întru cunoștința a tot binelui celui dentru voi în Hristos Iisus.

Tit 3, 14; Evr. 10, 24.

7. Pentru că har avem mult și mângâiare spre dragostea ta, că inimile sfinților s'au odihnit pren tine, frate.

2 Cor. 7, 14; 2 Tim. 1, 16.

8. Pentru aceea, multă întru Hristos îndrăznire având, să rânduiescu ție ce să cuvine,

1 Solon. 2, 7.

9. Pentru dragoste, mai vârtos te rog ca acesta fiind precumu-s eu, Pavel, bătrân, încă și legat acum al lui Iisus Hristos.

10. Rogu-te pentru al meu fiuu, pre carele am cunoscut în legăturile mele, pre Onisimu,

Col. 4, 9; 1 Cor. 4, 15; Gal. 4, 19.

11. Care era ție odinioară netreabnic, iară acum ție și mie de bună treabă,

12. Pre carele am trimis, iară tu pre el ca pre ai miei ficați priimește.

13. Pre carele eu vream cătră mine să-l oprescu, ca pentru tine să-m slujască mie, întru legăturile Evangheliei.

1 Cor. 16, 17; Fil. 2, 3.

14. Iară fără de știrea ta nimica n'am vrut să facu, ca să nu fie den silă binele tău, ce după bunăvoie.

2 Cor. 9, 7.

15. Că poate fi că pentru aceaea s'au despărțit câtăva vreame, ca veacinicu pre el să-l aibi,

Fac. 45, 5.

16. De-acum nu ca pre slugă, ci mai presus decât sluga: frate iubit mai vârtos mie, iară cu cât mai vârtos ție, și trupeaște, și în Domnul!

Mat. 23, 8.

17. Deci, de ai pre mine soție, priimește pre el ca pre mine.

18. Iară de au făcut vreo strâmbătate ție, au datoriu îț iaste, aceasta mie o socoteaște.

19. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea, eu voiui plăti, ca să nu zicu ție că și pre tine mie ești datoriu.

20. Așa, frate, eu să mă folosescu de tine întru Domnul, odihneaște-mi inima întru Domnul.

21. Nădejduind îngăduinții tale am scris ție, știind că și mai presus de ce zicu vei face.

2 Cor. 7, 15.

22. Și împreună îm găteaște și ospățu, pentru că nădejduiescu că, pren rugile voastre, mă voiui dărui voao.

Fil. 1, 25.

23. Închină-să ție Epafras, cel ce iaste împreună rob cu mine în Hristos Iisus,

Col. 1, 7.

24. Marco, Aristarhu, Dima, Luca, cei dempreună lucrători cu mine.

Fapt. Ap. 12, 12; 19, 29; Col. 4, 10.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru! Amin.

Cătră Filimon s'au scris de la Râm, pren Onisim sluga.

CEA CĂTRĂ EVREI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP 1

Hristos e fiul lui Dumnezeu mai pre sus de îngerii și de toată zidirea.

1. În multe părți și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinților pren proroci, la svârșitul zilelor acestora au grăit noao întru Fiiul,

2. Pre carele au pus moștenitoriu tuturor, pren carele și veacii au făcut.

Ps. 2, 8; Mat. 21, 38; Ioan 1, 10.

3. Care, fiind zare mărire și înșămnare statului lui și purtând toate cu graiul puterii lui, pren el curățire făcând păcatelor noastre, au șezut de-a dreapta mării întru ceale înalte,

2 Cor 4, 4; Col. 1, 15; Evr. 9, 14.

4. Cu atâta mai bun făcându-să decât îngerii, cât mai usebit decât ei au moștenit nume.

5. Căci căruia den îngerii au zis vreodinioară: „Fiiul Mieui ești tu; Eu astăzi am născut pre tine“? Și iarăș: „Eu voi fi lui în loc de părinte și el va fi mie în loc de Fiiu“?

Ps. 2, 7; 2 Împ. 7, 14.

6. Și iară, când va băga pre cel dentâiu născut în lume, zice: „Și să să închine lui toți îngerii lui Dumnezeu!“

Râm. 8, 29; Ps. 96, 8.

7. Și adecă cătră îngerii zice: „Cela ce face pre îngerii lui duhuri și pre slujitorii lui pară de foc“.

Ps. 103, 5.

8. Iară cătră Fiiu: „Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.

Ps. 44, 8.

9. Îndrăgit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceea uns-au pre tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untul-de-lemnul bucuriei, mai mult decât părtașii tăi“.

Fapt. Ap. 10, 38.

10. Și: „Tu de ’nceput, Doamne, pământul ai întemeiat; și faptele mâinilor tale sânt ceriurile.

Ps. 101, 26, sq.

11. Acealea vor pieri, iară tu rămâi; și toți ca o haină să vor vechi;

12. Și ca o îmbrăcămintă vei învăli pre ei și să vor schimba; iară tu tot acelaș ești și anii tăi nu să vor sfârși“.

Is. 34, 4.

13. Și cătră carele dentru îngeru au zis vreodinioară: „Șăzi de-a dreapta mea, până unde voiu pune pre vrăjmașii tăi căpătăiu picioarelor tale“?

Mat. 22, 43; Ps. 109, 1, 2.

14. Au nu toți sânt slujitoare duhure, spre slujbă trimițindu-se pentru ceia ce vor să moștenească mântuire?

Ps. 90, 11.

CAP 2

Precum s’au pedepsit îngerii pentru neascultare, așa să vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos, care e Începătoriul mântuirii noastre.

1. Pentru aceea trebuie mai mult voi să luați aminte la cealea ce s’au auzit, ca să nu ne scurăm.

2. Pentru că, de vreamă ce cel ce e pren îngeru grăit cuvânt fu adevărit, și toată călcarea și neascultarea de cuvinte au luat pre judecată răsplătire,

Fapt. Ap. 7, 53; Gal. 3, 19.

3. Cum noi vom scăpa negrijindu-ne de o mântuire ca aceasta, carea, începătură luând a să grăi de Domnul, de cei ce au auzit la noi s’au adevărat,

Evr. 10, 29; 12, 25.

4. Împreună mărturisind Dumnezeu cu seamne și cu minuni și cu multe fealiuri de puteri și cu ale Duhului Svânt împărțeale, după a lui voie.

Marc. 16, 20; Fapt. Ap. 2, 4; 1 Cor. 12, 11.

5. Pentru că nu îngerilor au supus lumea cea viitoare, pentru carea grăim.

2 Petr. 3, 13.

6. Și mărturisi oareunde oarecine zicând: „Ce iaste omul, de pomenești de el, au fiiul omului, de-l socotești pre el?

Ps. 8, 5.

7. Micșorat-ai pre el puțin oarece decât îngerii, cu mărire și cu cinste ai cununat pre el și l-ai pus pre el preste lucrurile mânilor tale:

Mat. 28, 18.

8. Toate le-ai supus dedesuptul picioarelor lui“. Pentru că supuind lui toate, nemică n’au lăsat lui nesupus. Ce acum încă nu vedem la el toate

supuse.

Efes. 1, 22; Mat. 11, 27.

9. Iară pre „Cel puțin oarece decât îngerii micșorat“ vedem pre Iisus, pentru patima morții, „cu mărire și eu cinste încoronat“, ca cu darul lui Dumnezeu pentru toți să guste moartea.

Fil. 2, 8; 2 Cor. 5, 14; 1 Ioan 2, 2.

10. Pentru că să cădea lui, pentru carele sânt toate și pren carele-s toate, pre mulți fii în mărire aducând, pre Începătoriul mântuirii lor, pren patime a-l săvârși.

Ioan 1, 3.

11. Pentru că cela ce svințește și cei ce svințescu dentru Unul sânt toți, pentru care lucru nu să rușinează a-i chema pre ei frați,

Marc. 3, 34.

12. Zicând: „Voiu spune numele tău fraților miei, în mijlocul adunării lăuda-te-voiu“.

Ps. 21, 24; Ioan 20, 17.

13. Și iarăș: „Eu voiu fi nădejduind spre el“. Și iarăș: „Iată eu și copiii care mi’au dat mie Dumnezeu!“

2 Împ 22, 3; Ps. 17, 3; Is. 8, 17.

14. Deci, de vream ce copiii au avut împreunare de trup și de sânge, și el aseamene au avut parte de aceeași, ca pren moarte să surpe pre cel ce are tăria morții, adecă pre diavolul,

2 Tim. 1, 10; Iosia 13, 14.

15. Și va mântui pre aceia câți cu frica morții în toată viața supuș era robii.

Luca 1, 74.

16. Pentru că nu cu adevărat de îngerii să apucă, ce de sămânța lui Avraam să apucă.

17. Pentru aceea datori era fraților a să asămăna, ca milostiv să fie și credincios arhiereu întru ceale ce-s cătră Dumnezeu, ca să curățască păcatele norodului.

Evr. 4, 15.

18. Pentru că, întru carea au pățimit el ispitindu-se, poate celor ce să ispitesc a ajutori.

CAP 3

Trebuie a fi ascultători lui Hristos, carele e mai pre sus de Moisi.

1. Pentru aceea, frați sfinți, ai chemării cerești pătași, socotiți pre Apostolul și Arhiereul mărturisirii noastre, pre Hristos Iisus.

Evr. 4, 14.

2. Credincios fiind celuia ce au făcut pre el, după cum și Moisi întru toată casa lui.

Num. 12, 7.

3. Pentru că de mai multă mărire Acesta decât Moisi s'au învrednicit, întru cât mai multă cinste are decât casa cea ce au lucrat pre ea.

4. Pentru că toată casa să lucrează de oarecarele, iară cea ce toate au lucrat e Dumnezeu.

2 Cor. 5, 5.

5. Și Moisi au fost „credincios întru toată casa lui, ca o slugă, spre mărturie celor ce să vor grăi.

6. Iară Hristos, ca un Fiiu în casa lui; căruia casă sântem noi, de vom ținea îndrăznirea și lauda nădejdi până la săvârșit adevărită.

7. Pentru aceea, după cum zice Duhul cel Sfânt: „Astăzi de veți auzi glasul lui,

Evr. 4, 7.

8. Nu întăriți inimile voastre, ca și la amărăciune, în ziua ispitirii în pustiiu,

Ps. 94, 8; Ieș. 17, 2, 7; Num. 14, 22, sq.

9. Unde au ispitit pre mine părinții voștri, ispititu-m'au și au văzut lucrurile mele 40 de ani!

10. Pentru aceea mâhnitu-m'am spre ruda aceea și ziș: 'Pururea să rățesc cu inima, iară ei n'au conșcut căile mele!'

11. Cum m'am jurat întru urgia mea: 'De vor întra la odihna mea!'

Num. 14, 23.

12. Vedeți, fraților, ca nu cândai va fi în vreunul den voi inimă vicleană, de necredință, ca să să desparță de la Dumnezeu cel viu.

13. Ce vă mângâiați înșivă în toate zilele până unde să va chema „ziua de astăzi“, ca să nu se învârtoșeze neștine dentru voi cu înșălăciunea păcatului.

Mat. 18, 15; 1 Solon. 5, 11.

14. Pentru că pătași ne-au făcut lui Hristos, de vom ținea începătura stării până la săvârșit adevărită,

Evr. 6, 11.

15. Zicând: „Astăzi de veți auzi glasul lui, nu învârtoșați inimile voastre, ca într-o amărăciune“.

Evr. 4, 7; Ps. 94, 7 sq.

16. Pentru că oare carii auzind au amărât? Ce nu toți ceia ce au ieșit din Egipt pre Moisi?

17. Și la carii s'au scârbit 40 de ani? Au nu la cei ce au greșit, cărora oasele au căzut în pustii?

Num. 14, 36; 1 Cor. 10, 10.

18. Și cărora au jurat ca să nu între în odihna lui, fără numai celor ce n'au ascultat?

Num. 14, 30.

19. Și vedem că n'au putut să între pentru necredința.

CAP 4

Îndemnare spre a ne sili să dobândim odihna lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeiesc. Folosul darului preoțesc cel de la Hristos.

1. Să ne teamem dară ca nu cândai, lăsându-se făgăduința a intra la odihna lui, de să va părea neștine dentru voi a scăpa.

2. Pentru că sântem bine-vestiți, precum și aceia; ce n'au folosit acelora cuvântul auzirei, nefiind amestecați cu credința celor ce au auzit.

3. Pentru că întrăm la „odihnă“, ceia ce am crezut, precum au zis cum: „M'am jurat într-o urgia mea, de vor intra la odihna mea!“ Măcară că lucrurile din izvodirea lumii făcându-se.

Num. 12, 7.

4. Că au zis oareunde pentru a șaptea zi așa: „Și odihni Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile lui“.

Fac. 2, 2.

5. Și într-o aceasta, iarăși: „De vor intra la odihna mea!“

6. Deci, de vreme ce lipsesc oarecarii a intra la ea și cei ce întâiu s'au bine-vestit n'au intrat, pentru neascultare,

7. Iarăși pre oarecare zi rânduiaște: „Astăzi“, într-o David zicând, după atâta vreme, după cum s'au grăit: „Astăzi de veți asculta glasul lui, nu întăriți inimile voastre!“

Ps. 94, 8-11.

8. Pentru că, de vreme ce pre ei Iisus au odihnit, nu ar grăi după aceasta pentru altă zi.

Jeş. 17, 7; Num. 14, 22, sq.; A 2 Leage 31, 7.

9. Iată dară, au rămas sărbarea sâmbetei nărodului lui Dumnezeu.

10. Pentru că cela ce au intrat la odihna lui, şi el au odihnit despre lucrurile lui în ce chip şi de la ale sale, Dumnezeu.

Apoc. 14, 13.

11. Deci să sârguim să intrăm la acea odihnă, ca nu într-o aceeaş pildă a neascultării neştine va cădea.

12. Pentru că viu iaste cuvântul lui Dumnezeu şi lucrătoriu şi mai tăios decât toată sabia cu doao ascuţite: şi ajungând până la împărţala sufletului şi a duhului şi a mădulărilor şi a măduhăi şi judecătoriu aducerilor-aminte şi gândurilor inimii.

Ecl. 12, 11; Ier. 23, 29 sq.

13. Şi nu iaste zidire nevăzută înaintea lui, ce toate goale şi descoperite la ochii lui, cătră carele ni-e noao cuvântul.

14. Având, drept aceea, Arhiereu mare, care au trecut pren ceriuri, pre Iisus, Fiiul lui Dumnezeu, să ţinem mărturisirea.

Evr. 3, 1; 6, 20; 7, 26; 8, 1; 9, 11.

15. Pentru că nu avem Arhiereu neputând să iarte slăbiciunile noastre, şi ispitit într-o toate, după asămănare, fără de păcat.

Evr. 2, 17.

16. Să venim dară cu îndrăzneală la scaunul darului, ca să luom milă şi har să aflăm, la bună vreme ajutoriu.

1 Ioan 3, 21; Râm. 3, 25.

CAP 5

Hristos e arhiereu veşnic, preot după rânduiala lui Melhisedec. Certarea celor ce au trebuinţă de înceapere.

1. Pentru că tot arhiereul dentru oameni luându-se, pentru oameni să pune, pentru ceale ce sânt spre Dumnezeu, ca să aducă daruri şi jârtve pentru păcate,

Evr. 8, 3; Râm. 9, 9.

2. A îngădui putând celor ce nu ştiu şi rătăcesc, de vreme ce şi el are slăbiciune.

Evr. 4, 15.

3. Și pentru aceasta datoriu e, precum pentru norod, așa și pentru el să aducă pentru păcate.

4. Și nu-ș ia lui neștine cinstea, ce cel ce să cheamă de Dumnezeu, precum și Aaron.

Ieș. 28, 1.

5. Așa și Hristos, nu pre el au mărit a să face Arhiereu, ce cela ce au grăit cătră el: „Fiiul Mieu ești tu, eu astăzi am născut pre tine“.

Ps. 2, 7.

6. Precum și într’alt loc zice: „Tu ești preot în veaci, după rânduiala lui Melhisedec“.

Evr. 7, 17; Ps. 109, 5.

7. Carele în zilele trupului lui, rugăciuni și rugi cătră cela ce putea să-l mântuiască pre el den moarte cu strigare tare și lacrimi aducând și ascultându-se de teamere,

8. Măcară că era Fiiu, învăță ascultarea dentru ceale ce au pățit.

Fil. 2, 8.

9. Și săvârșindu-se, fu celor ce ascultă lui, tuturor, pricină de mântuire veacinică,

10. Chemându-se de Dumnezău „Arhiereu, după rânduiala lui Melhisedec“.

11. Pentru carele mult iaste noao cuvântul și cu greu tălmăcit a-l zice, de vreme ce zăbavnici v’ați făcut cu auzirile.

Ioan 16, 12.

12. Pentru că datori fiind a fi învățători pentru vreme, iarăși vă trebuie a învăța pre voi carele-s stihiile începutului cuvintelor lui Dumnezău și v’ați făcut trebuindu-vă lapte, și nu hrană întemeiată.

1 Cor. 3, 2; Gal 4, 5.

13. Pentru că tot cela ce are parte de lapte neispitit e de cuvântul dreptății, căci ca pruncu iaste.

Efes. 4, 14.

14. Iară celor desăvârșit iaste cea întemeiată hrană, celor ce pren deprindere simțirile sânt învățate cătră aleagerea binelui și răului.

CAP 6

Îndemnare a nu să lepăda de credință, ci a fi statornici întru dânsa, dând ca pildă credința lui Avraam și jurământul.

1. Pentru aceea, lăsând cuvântul începăturii lui Hristos, spre săvârșire să ne aducem, nu iarăș temelie punind pocăinții de la lucruri moarte și credinții spre Dumnezeu,

2. Învățăturii botezurilor și a punerii mânilor și învierii morților și judecății veacينية.

3. Și aceasta vom face, de va rându-i Dumnezeu.

Fapt. Ap. 18, 21; Iac. 4, 15.

4. Pentru că peste puțină iaste cei ce, de odată să vor lumina și vor gusta darul cel cerescu, și parte având den Duhul Sfânt

Evr. 10, 26.

5. Și gustând cel bun al lui Dumnezeu graiu și puterile veacului celui viitoriu,

6. Și scăzând, iarăși să înnoiască la pocăință, răstignind întru eiși pre Fiiul lui Dumnezeu și batjocorind.

7. Că pământul, carele bea ploaia, cea ce preste el de multe ori vine, și naște iarbă de folos la dânșii pentru carii să și lucrează, priimește blagosloveniile de la Dumnezeu.

8. Și scoțând spini și ciulini, neispitit e și de blestem aproape, al căruia e săvârșitul spre ardere.

Is. 5, 6.

9. Iară ne-am adevărit pentru voi, iubiților, ceale mai bune și care să țin de mântuire, măcară că și așa grăim.

10. Pentru că nu e nedrept Dumnezeu, să uite lucrul vostru și osteneala dragostii carea ați arătat la numele lui, carii ați slujit sfinților și slujind sânteți.

Mal. 3, 14; Mat. 10, 42; 1 Solon. 3, 13.

11. Și pohtim fieștecărele dentru voi aceastaș a arăta sârguială, cătră adevărea nădejdi până la săvârșit,

Evr. 3, 14; Fil. 1, 6.

12. Ca nu zăbavnici să vă faceți, ce asămănători celor ce pren credință și pren răbdarea mâniei moștenesc făgăduințele.

13. Pentru că lui Avraam făgăduindu-se Dumnezeu, de vreame ce spre nemic alt mai mare avea a să jura, jură-se asupra lui,

Fac. 22, 16.

14. Zicând: „Cu adevărat blagoslovind blagoslovi-te-voiu și înmulțind înmulți-te-voi“.

15. Și așa, îndelung răbdând, au dobândit făgăduința.

16. Pentru că oamenii asupra celui mai mare să jură, și săvârșitul a toată pricea lor, spre adevăr, iaste jurământul.

Ieș. 22, 11.

17. Întru carea, mai mult vrând Dumnezeu să arate moștenitorilor făgăduinței neschimbarea sfatului lui, au pus la mijloc jurământ;

Fac. 22, 16.

18. Ca pren doao lucruri nemutate, întru carele cu neputință iaste a minți Dumnezeu, tare mângâiere să avem cei ce am scăpat a ne ținea de nădejdea ce e înainte,

Tit 1, 2.

19. Pre carea ca un fier de corabie avem sufletului, negreșit și adevărit, și carea întră în cea mai denlăuntru de catapeteazmă,

20. Unde înainte-alergătoriu pentru noi au intrat Iisus după obiceiul lui Melhisedec, arhiereu făcându-se în veac.

Evr. 4, 14.

CAP 7

Melhisedec chip al lui Hristos. Preoția lui Aaron a încetat, iară a lui Hristos rămâne în veaci.

1. Pentru că acesta Melhisedec, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu celui Preaînalt, cela ce au întimpinat pre Avraam întorcându-se de la tăiere împăraților și au blagoslovit pre el,

Fac. 14, 18.

2. Căruia și a zece au împărțit Avraam dentru toate, întâiu înțelegându-se „împăratul dreptății“, iară apoi și „împăratul Salimului“, care iaste „împăratul păcii“,

3. Fără tată, fără mumă, fără sementie, nici începătură de zile, nici săvârșare de viață având, ce asămănat Fiiului lui Dumnezeu, rămâne preot în veac.

4. Căutați dară întru câtu e acesta, căruia și zeciuiale patriarhul Avraam au dat dentru începăturile prăzii!

Fac. 14, 20.

5. Și cei den fiii lui Levi carii iau preoția poruncă au a zeciui nărodul după leage, adecă pre frații lor, măcară că au ieșit den mijlocul lui Avraam.

Num. 18, 21, sq.; A 2 Leage 14, 28.

6. Iară cela, ce nu să rudeaște dentru ei, au zeciuit pre Avraam, și pre cela ce are făgăduințele au blagoslovit.

Fac. 14, 19.

7. Și fără de nici o price, cel mai mic de cel mai bun să blagosloveaște.

8. Și aicea zeciuiiale murind oamenii iau; și acolo, mărturisindu-se că trăiaște.

9. Și după cum iaste cuvânt să zicem, pren Avraam, și Levi, cela ce ia zeciuiiale, s'au zeciuit;

10. Pentru că încă în mijlocul tătâne-său era când îl întâmpină pre el Melhisedec.

11. Deci, de era săvârșirea pren cea leviticească preoție – că nărodul preste ea era legiuit –, de ce treabă dară încă „după obiceiul lui Melhisedec“ altul să scoale preot, și nu după obiceiul lui Aaron să zică?

Gal. 2, 21.

12. Pentru că, mutându-să preoția, de nevoie și a legii mutare să face.

13. Pentru că de carele să zicu aceastea de alt neam are parte, de la carea nimenea s'au apropiat lângă jârtăvnic.

14. Pentru că aiave iaste că den Iuda au răsărit Domnul nostru, la care neam nemică pentru preoție Moisi au grăit.

Fac. 49, 10; Is. 11, 1.

15. Și mai vârtos încă arătat iaste, devreame ce, după asămănarea lui Melhisedec, să scoală alt preot,

16. Carele nu după leagea poruncii trupești s'au făcut, ce după putearea vieții cei nestricate.

17. Pentru că mărturiseaște că „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec“.

Evr. 5, 6.

18. Pentru că nebăgare de samă să face înainte-mergând poruncă, pentru a ei slăbiciune și nefolos

19. – Că nemică n'au săvârșit leagea – ce întrare iaste a mai buneii nădejdi, pren carea ne apropiem la Dumnezeu.

20. Și după cât iaste nu fără de jurământ – pentru că aceia fără de jurământ sânt preoți făcuți,

21. Iară acesta, pren facere de jurământ, pren cela ce zice cătră el: „Juratu-s’au Domnul și nu se va căi: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec“–

Ps. 109, 4.

22. Cu atâta a mai buneii făgăduințe chezaș fu Iisus.

Evr. 8, 6; 12, 24.

23. Și cei mai mulți sânt făcuți preoți, pentru că cu moarte să opresc ei a rămânea.

24. Iară Acesta, căci rămâne el în veac, are preoția nepetrecătoare.

25. Pentru aceea și a mântui desăvârșit poate pre cei ce vin pren el la Dumnezeu, pururea trăind ca să să roage pentru ei.

Ioan 14, 6; 1 Ioan 2, 1.

26. Pentru că ca Acesta noao să cuviniia Arhiereu: preacuvios, fără de răutate, nepângărit, osebit de cei păcătoși și mai înalt decât ceriurile făcându-se;

27. Carele nu are în toate zilele nevoie, ca arhieriei, a aduce mai înainte pentru ale lui păcate jârtve, apoi pentru ale norodului; pentru că aceasta au făcut de o dată, pre el aducându-se.

Preoția 16, 3.

28. Pentru că leagea pre oameni pune arhieriei, având slăbiciune; iară cuvântul jurământului cel după leage, pre Fiiul, în veac desăvârșit.

Evr. 5, 1, sq.

CAP 8

Așezământul nou covârșeaște pre cel vechiu în curăție și sfințenie.

1. Și, cap preste aceastea ce zicem, pre unul ca Acesta avem Arhiereu, carele au șăzut de-a dreapta scaunului Mărimei în ceriuri,

Evr. 4, 14.

2. Sfinților poslușnic și cortului celui adevărat, carele l-au întins Domnul, și nu om.

3. Pentru că tot arhiereul ca să aducă daruri și jârtve să pune; pentru aceea trebuie să aiba ceva și Acesta, care va aduce.

Evr. 5, 1; Efes. 5, 2.

4. Că de ar fi pre pământ, nice ar fi preot, fiind preoți ceia ce aduc darurile după leage,

5. Carii la pilde și la umbră slujăsc celor cerești, după cum s’au zis lui Moisi de la Dumnezeu, vrând să facă cortul, pentru că „Caută – zice – să faci toate după pilda cea ce ți s’au arătat ție în munte“.

Evr. 10, 1; Col. 2, 17; Ieș. 25, 40; Fapt. Ap. 7, 44.

6. Iară acum mai osebită slujbă au nemerit, cu cât și mai bune făgăduințe iaste împăcătoriu, carea spre mai bună făgăduință s’au legiuit.

Evr. 7, 22; 12, 24; 2 Cor. 3, 6.

7. Că de ar fi fost aceea dentâiu fără prihană, nu cei de a doua s’ar cerca loc.

8. Pentru că, muștrând pre ei, zice: „Iată, zile vor veni –zice Domnul– și voi săvârși spre casa lui Israil și spre casa Iudei făgăduință noao;

Ier. 31, 31; Zah. 8, 8, sq.

9. Nu după făgăduința carea am făcut părinților lor, în ziua când i-am apucat pre ei de mâna lor a scoate pre ei den pământul Eghiptului. Căci ei n’au rămas în făgăduința mea, și eu n’am grijit de ei –zice Domnul–,

Ieș. 19, 5.

10. Căci această făgăduință carea voi pune casei lui Israil după zilele acealea –zice Domnul– dând legile mele în cugetele lor, și la inimile lor voi scrie pre eale; și voi fi lor întru Dumnezeu și ei vor fi mie întru norod.

Paremii 3, 3; Is. 54, 13.

11. Și nu vor învăța fieștecarele pre oroșanul lui și fieștecarele pre fratele lui, zicând: ‘Cunoaște pre Domnul!’, căci toți vor ști pre mine, de la mic până la marile lor.

12. Căci blând voi fi spre strâmbătățile lor, și de păcatele lor și de fărădelegile lor nu-m voi mai aduce aminte“.

Ier. 31, 34.

13. Zicând „cea noao“, au vechit pre cea dentâiu; iară ce să învecheaște și îmbătrânească aproape e de pierire.

CAP 9

Cortul mărturiei și jârtvele leviților au fost chip al preoției lui Hristos.

1. Avea, drept aceea, și cel dentâiu cort dreptăți de slujbă și sfințirea cea lumească.

2. Pentru că cortul cel dentâiu s’au gătit, întru carele sfeașnicul și masa și punerea-înainte a pâinilor, carea să zice Sfinte;

Ieș. 25, 23, sq.; 40, 5, sq.

3. Iară după a doua catapeteazmă, cortul cela ce să cheamă Sfintele Sfintelor,

Ieș. 26, 33.

4. Cădealniță de aur având și secriiul făgăduinții, acoperit de toate părțile cu aur, întru care era vadra de aur având mana și toiagul lui Aaron, cel ce au odrăslit, și leaspezile făgăduinții.

5. Iară deasupra lui, heruvimii slavei, umbrind preste acoperemânt. Pentru carele nu iaste acum a zice pre amăruntul.

Iezech. 10, 4.

6. Și aceastea așa fiind lucrate, la cortul cel dentâiu pururea întra preoții, slujbele făcând.

Num. 18, 3.

7. Iară la cel de al doilea, o dată într'un an, singur arhiereul, nu fără de sânge, carele aducea pentru dânsul și pentru neconștiințele norodului.

Ieș. 30, 10; Preoția 16, 2.

8. Aceasta arătând Duhul cel Sfânt că încă să nu se fie arătat calea sfinților, având încă stare cortul cel dentâiu,

Evr. 10, 19.

9. Care e pildă la vreamea de acum, după carea daruri și jârtve să aduc, neputând după știință să săvârșască pre cela ce slujește,

Evr. 5, 1.

10. Numai pren mâncări și băuturi și în multe fealiuri de botezuri și îndireptări de trup, până la tocmirea vremii aflându-se.

Preoția 11, 2; A 2 Leage 14, 3.

11. Iară Hristos venind Arhiereu celor viitoare bunătați, pren cel mai mare și mai desăvârșit cort, nefăcut de mână, adecă nu la aceștiia zidiri,

Evr. 3, 1; 4, 14; 6, 20; 7, 27; 10, 1.

12. Nici pren sânge de țapi și de viței, ce prenr'al său sânge întră de o dată la ceale sfinte, veacinică mântuire aflând.

Fapt. Ap. 20, 28.

13. Pentru că, de vreame ce sângele juncilor și țăpilor și cenușa juncii, stropind pre cei ce-s împreună, sfințește, cătră a trupului curățire,

Preoția 16, 14; Num. 19, 9, sq.

14. Cu cât mai vârtos sângele lui Hristos, carele pren Duh veacinic pre el au adus fără prihană lui Dumnezeu, va curăți știința voastră den faptele ceale moarte, ca să slujiți la Dumnezeu viu!

1 Solon. 1, 9; 1 Petr. 1, 19; 1 Ioan 1, 7; Apoc. 1, 5.

15. Și pentru aceea făgăduinții noao Împăcătoriu iaste, ca făcându-se moartea spre mântuirea greșalelor ce au fost în leagea dentâiu, făgăduința moștenirii cei de veaci să o ia cei chemați.

Evr. 12, 24; 1 Tim. 2, 5.

16. Pentru că, unde e făgăduință, moarte să cuvine a fi celui ce face făgăduința.

17. Pentru că făgăduința e spre morți adevărată, de vreame ce niciodinioară poate, când trăiaște cel ce face făgăduința.

Gal. 3, 15.

18. Pentru aceea nici cea dentâiu fără de sânge s'au înnoit.

19. Pentru că grăindu-se de Moisi toată porunca după leage la tot norodul, luând sângele vițelilor și țapilor, cu apă și lână roșie și cu isop, și cartea aceasta, și tot norodul au stropit,

Ieș. 24, 5.

20. Zicând: „Acesta e sângele făgăduinții care au poruncit cătră voi Dumnezeu“.

Ieș. 24, 8.

21. Și cortul și toate vasele slujbei cu sângele așijderilea le-au stropit.

Preoția 8, 15.

22. Și mai toate cu sânge să curățescu, după leage; și fără vărsare de sânge nu să face iertare.

Preoția 17, 11; Efes. 1, 7.

23. Deci trebuie pildele celor den ceriuri cu aceastea a să curăți, iară ceale cerești cu mai bune jârtve decât aceastea.

24. Pentru că nu în sfinte făcute de mâni au întrat Hristos, pildă celor adevărate, ce într'acesta ceriu, acum să să arate feații lui Dumnezeu pentru noi.

1 Ioan 2, 1.

25. Și nici ca de multe ori să aducă pre el, după cum arhiereul întră în ceale sfinte, pre an, cu sânge striin;

Ieș. 30, 10.

26. De vreame ce s'ar fi căzut el de multe ori a pătimi, den izvodirea lumii, iară acum, o dată, la săvârșirea veacurilor, spre lepădarea păcatului pren jârtva lui s'au arătat.

1 Cor. 10, 11; Gal. 4, 4; Evr. 9, 12.

27. Și, după cum iaste rânduit oamenilor o dată a muri, iară după aceasta judecata e,

Fac. 3, 19.

28. Așa și Hristos, o dată aducându-se ca a multora păcate a rădica, de al doilea, fără de păcat să va arăta celor ce pre el așteaptă spre mântuire.

Evr. 10, 12.

CAP 10

Jârtva Noului Testament șterge toate păcatele și covârșeaște fără asemănare pre cea a Vechiului Testament, carele nu le putea curăți. Îndemnare spre fapte bune de la frica judecății ce va să fie. Începutul aduce sfârșit bun.

1. Pentru că Leagea, având umbra bunătaților celor viitoare, iară nu acestaș chipul lucrurilor, cu aceasteaș jârtve, carele aduc pururea pre an, niciodinioară poate pre cei ce să apropie să-i facă desăvârșit;

Col. 2, 17.

2. De vream ce s'ar fi încetatu aducându-se, pentru că nici o conoștință ar mai avea de păcate, ceia ce slujescu, o dată fiind curățiți?

3. Ce într-u eale pomenire e păcatelor preste an;

Preoția 16, 21.

4. Pentru că cu neputință iaste sânge de tauri și de țapi să rădica păcatele.

Ps. 49, 14.

5. Pentru aceea, întrând în lume, zice: „Jârtvă și prinos n'ai vrut, iară trup mi'ai întemeiat;

Ps. 39, 9, sq.

6. Ardere-de-tot și pentru păcat n'ai binevrut.

7. Atuncea am zis: 'Iată, viu (într'un căpătâiaș de carte scrisu-s'au pentru mine), ca să facu, Dumnezeuale, voia ta'“.

8. Mai sus zicând că „jârtvă și prinos și arse-de-tot și pentru-păcat n'ai vrut, nici bine ț'au părut“ (carele după Leage să aducu),

9. Atuncea zise: „Iată, viu, ca să facu, Dumnezeuale, voia Ta“. Rădică pre cea dentâiu ca să puie pre a doao.

10. Întru care „voie“ sfințiți sântem pren prinosul trupului lui Iisus Hristos, de o dată.

11. Și tot preotul stă în toate zilele slujind și aceleași de multe ori aducând jârtve, carele niciodinioară pot ca să curățească păcatele.

12. Iară el, o jârtvă aducând pentru păcat, pururea au șăzut în dreapta lui Dumnezeu,

Evr. 7, 27; 9, 12; 12, 2, sq.

13. De acii înainte așteptând până să vor pune vrăjmașii lui supt talpele picioarelor lui.

14. Pentru că cu un prinos au săvârșit în veaci pre cei ce să sfințescu.

15. Și mărturiseaște noao și Duhul cel Sfânt

16. Că, după ce au zis mai nainte: „Aceasta e legătura carea voi pune cătră ei după zilele acealea –zice Domnul–, dând legile mele întru inimile lor și în cugetele lor scrie-voiu pre eale,

Evr. 8, 10; Ier. 31, 33; Râm. 11, 27.

17. Și de păcatele lor și de fărădelegile lor nu voi mai pomeni“.

Ier. 31, 34.

18. Și, unde e iertare de aceastea, nu mai iaste prinos pentru păcat.

19. Având drept aceaea, frațior, îndrăznire la întrarea sfintelor cu sângele lui Iisus,

Ioan 14, 6; Efes. 3, 12.

20. Carea au înnoit noao cale proaspătă și vie pren acoperemânt, adecă trupul lui,

Evr. 9, 8.

21. Și preot mare spre casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă, întru adevărire de credință, fiind stropiți la inimi de știință rea și scăldați la trup cu apă curată,

Evr. 4, 16.

23. Să ținem mărturisirea nădejzii neclintită, pentru că credincios e acela ce au făgăduit,

24. Și să socotim unul pre alalt spre îndemnare de dragoste și de fapte bune,

Marc. 12, 31.

25. Nepărăsind adunarea lor, cum iaste obiceiul la oarecarii, ce rugând, și cu atât mai vârtos, cu cât vedeți apropiindu-se ziua.

1 Cor. 10, 11; Evr. 6, 4.

26. Pentru că, de bunăvoie greșind noi după ce am luat cunoștința adevărului, n’au mai rămas pentru păcat jârtvă,

27. Iară înfricoșată e oarecarea așteptare de judecată și a focului râvnă vrând să mănânce pre cei împotrivnici.

Sof. 1, 18.

28. Lepădând neștine leagea lui Moisi, fără de îndurări, pre doao au trei mărturii, moare.

Ioan 8, 17.

29. Cu cât mai vârtos socotiți cu mai rea certare să să învrednicească cela ce pre Fiiul lui Dumnezeu îl va călca și sângele făgăduinții spurcat socotindu-l, întru carele s'au sfințit, și Duhul darului ocărând?

Evr. 2, 3; 1 Cor. 11, 29.

30. Pentru că știm pre cela ce au zis: „A mea e izbândirea, eu voi răsplăti –zice Domnul; și iarăși– Domnul va judeca pre norodul lui“.

Râm. 12, 19.

31. Înfricoșat lucru iaste a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu!

32. Și vă aduceți aminte de zilele ceale de mai nainte, întru carele, luminându-vă, multă răbdare ați suferit de patime:

Fil. 1, 29.

33. De o parte cu ocări și cu necazuri fiind în priveală, și de altă parte făcându-vă părtași celor ce petrec așa.

34. Pentru că și cu legăturile meale împreună ați pățimit, și jăfuirea averilor voastre cu bucurie ați priimit, cunoscând a avea voao mai bună avere în ceriuri și veacinică.

Mat. 6, 20.

35. Nu lepădați dară îndrăznirea voastră, carea are mare dare de plată!

Evr. 11, 26.

36. Că aveți trebuința răbdării, ca, voia lui Dumnezeu făcându-o, veți lua făgăduința.

37. Că „încă puțin câtuși, câtuși, cel ce e viitoriu veni-va și nu va zăbovi“.

Aggheu 2, 7; 1 Petr. 1, 6.

38. Iară „cel drept den credință va trăi, și de să va apăra, nu bine va sufletul meu întru el“.

Râm. 1, 17.

39. Iară noi nu sântem ai apărării spre pieire, ce ai credinții spre câștigarea sufletului.

CAP 11

Despre credință. Înțelesul ei și pilde.

1. Și credința iaste ființa celor nădejduite, lucrurilor celor ce nu să văd dovediri.

1 Cor. 2, 9.

2. Pentru că întru aceasta s'au mărturisit cei bătrâni.

3. Cu credința socotim să fie întemeiat veacurile, cu graiul lui Dumnezeu, ca nearătându-să cealea ce să văd că s'au făcut.

Evr. 1, 2; Ioan 1, 10.

4. Cu credința mai multă jârtvă Avel decât Cain au adus lui Dumnezeu, pren carele s'au mărturisit a fi drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui; și prenr'însa, murind, încă grăiaște.

Fac. 4, 4; Mat. 23, 35.

5. Cu credința Enoh s'au mutat ca să nu vază moarte: și nu să află, căci l-au mutat pre el Dumnezeu, pentru că mai nainte de mutarea lui s'au mărturisit că au bine-plăcut lui Dumnezeu.

Fac. 5, 24.

6. Și fără de credință cu neputință e a bine-plăcea, că trebuie să crează cela ce să apropie la Dumnezeu, că iaste, și celora ce-l caută pre el dăătoriu de plată să face.

7. Cu credința arătându-să lui Noe de la Dumnezeu pentru cealea ce încă nu să vedea, temându-să, au meștersuguit chivot spre mântuirea casei lui; pren carea au osândit lumea, și dreptății cei după credință fu moștenitoriu.

Fac. 6, 8; Râm. 4, 20; 3, 22.

8. Cu credința chemându-să Avraam, ascultă a ieși la locul carele vrea să-l ia spre moștenire și ieși, neștiind unde vine.

Fac. 12, 1.

9. Cu credința au nemernicit la pământul făgăduinței, ca pre un pământ strein, în corturi lăcuind cu Isaac și cu Iacov, cei dempreună moștenitori aceiaș făgăduință.

Fac. 14, 13.

10. Pentru că aștepta cetatea cea ce avea temeliile, al căriia meșter și lucrătoriu iaste Dumnezeu.

11. Cu credința și sângură Sarra puteare spre izvodire de sămânță au luat și, afară den vreamea vârstei, au născut, de vreame ce credincios au socotit pre cela ce au făgăduit.

Fac. 17, 19; Luca 1, 36.

12. Pentru aceea, și dentru unul, încă omorât fiind, s'au născut, și acestea – cumu-s stealele ceriului la mulțime și ca năsipul cel nenumărat de la țarmurile mării.

Fac. 15, 5; 22, 17; Râm. 4, 19.

13. După credință au murit aceștea toți, neluând făgăduințele, ce de departe pre eale văzând, și adevărindu-se și închinându-se și mărturisind că streini și nemearnici sânt pre pământ.

Fac. 23, 4.

14. Pentru că ceia ce zic unele ca acestea arată că moșie caută.

15. Și, de ș'ar fi adus aminte de ceaea de la carea au ieșit, ar hi avut vreamă a să întoarce.

16. Iară acum mai bună pohtesc, adecă cerească. Pentru aceea nu să rușinează de ei Dumnezeu a să numi lor Dumnezeu, pentru că au gătit lor cetate.

Ieș. 3, 6; Mat. 22, 32.

17. Cu credința aduse Avraam pre Isaac, ispitindu-se: și pre cel sânghur născut îl aducea cela ce făgăduințele priimise!

Fac. 22, 10.

18. Cătră carele s'au grăit că „Isaac să va chema ție sămânță“.

Fac. 21, 12; Râm. 9, 7.

19. Gândind că și den morți a învie putearnic e Dumnezeu: pentru aceea pre el și în pildă l-au adus.

Râm. 4, 17.

20. Cu credința pentru ceale viitoare au blagoslovit Isaac pre Iacov și pre Isaf.

Fac. 27, 27 sq.

21. Cu credința Iacov, murind, pre fieștecarele den fiii lui Iosif au blagoslovit și „s'au închinat la marginea toiagului lui“.

Fac. 48, 15 sq.; 47, 31.

22. Cu credința Iosif, murind, pentru ieșirea fiilor lui Israil au pomenit și pentru oasele lui au poruncit.

Fac. 50, 24.

23. Cu credința Moisi, născându-se, s'au ascuns trei luni de părinții lui: căci au văzut iscusit copilul și nu s'au temut de porunca împăratului.

Ieș. 2, 2; Fapt. Ap. 5, 20.

24. Cu credința Moisi, mare făcându-se, tăgădui a să zice fecior featei lui Faraon,

Ieș. 2, 11.

25. Mai mult alegând împreună să păță rău cu norodul lui Dumnezeu, decât să aibă cea trecătoare a păcatului dulceță;

Ps. 83, 11.

26. Mai mare bogăție socotind, decât ceale den Eghipet comori, ocară lui Hristos, pentru că căuta la darea platei.

Mat. 6, 19; Evr. 10, 35.

27. Cu credința au lăsat Eghipetul, netemându-se de frica împăratului, pentru că pre cel nevăzut ca cum l-ar vedea au îngăduit.

Ieș. 12, 41; Fapt. Ap. 7, 29.

28. Cu credința au făcut Paștele și vărsarea sângelui, ca nu cel ce pierdea pre cei dentâiu născuți să să atingă de ei.

Ieș. 12, 11 sq.

29. Cu credința au trecut Marea Roșie ca pre uscat, carii ispită luând eghipteanii, s'au înecat.

Ieș. 14, 22.

30. Cu credința zidurile Ierehonului au căzut, încunjurându-se în șapte zile.

Is. Navi 6, 20.

31. Cu credința Raav curva n'au pierit împreună cu cei ce n'au ascultat, priimind pre iscoade cu pace.

Is. Navi 2, 18; 6, 17; Iac. 2, 25.

32. Și ce încă voi mai zice? Pentru că sfârși-mi-se-va mie vremea povestind pentru Ghedeon și Varac și Sampson și Ieftae și pentru David și Samuil și prorocii!

Jud. 6, 11; 4, 6; 15, 20; 11, 6, 9; 2 Împ. 2, 4; 1 Împ. 7, 15.

33. Carii pentru credința au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,

2 Împ. 8, 1.

34. Au stins putearea focului, au scăpat de ascuțitul sabiei, s'au întărit de slăbiciune, s'au făcut tari în războiu, taberile vrăjmașilor au înfrânt,

35. Luară muierile, dentru înviare, pre morții lor; iară alții s'au muncit, nepriimind mântuirea, ca mai bună înviare să dobândească.

36. Și alții de batjocuri și de bătăi ispită au luat și încă în legături și în temniță;

Fac. 39, 20; Ier. 20, 2.

37. Cu pietri s'au omorât, fierăstruitu-s'au; ispititu-s'au, cu ucidere, de sabie au murit, îmblat-au cu cojoace, cu piei de capre, lipsindu-se, necăjindu-se, chinuindu-se—

3 Împ. 21, 13; Fapt. Ap. 7, 58.

38. Căroră nu era vreadnică lumea—, în pustiiu rătăcind și în măguri și în peșteri, și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștea toți, mărturisindu-se pren credință, n'au luat făgăduința,

40. Dumnezeu pentru noi oarece mai bun mai nainte văzând, ca nu fără de noi să să săvârșască.

Evr. 7, 22.

CAP 12

Îndemnare la răbdare și cuvioșie.

1. Derept aceaea și noi, având atâta nor de mărturii prejur noi zăcând, sarcina toată lepădând și păcatul cel cu bun prilejiu, pren răbdare să alergăm la lupta ce iaste înaintea noastră;

Râm. 6, 4; 1 Cor. 9, 24; Evr. 10, 33.

2. Căutând spre începătoriul credinții și săvârșitoriul Iisus, carele, în locul bucuriei ce era înaintea lui, răbdă cruce, de rușine negândind, și de-a dreapta scaunului lui Dumnăzău au șăzut.

Is. 53, 4.

3. Pentru că socotiți pre cela ce ca aceasta împotrivire au răbdad de cei păcătoși spre el, ca să nu vă osteniți, sufletele voastre slăbind.

Luca 2, 34.

4. Că încă nu până la sânge ați stăut împotrivă, spre păcat împotrivă lepădându-vă.

5. Și ați uitat mângâierea carea voao ca unor fii povestează: „Fiiul Mieui, nu fi nebăgătoriu de samă de certarea Domnului, nici te slăbi, de dânsul muștrându-te.

Iov 5, 17; Paremii 3, 11, sq.

6. Pentru că pre carele iubeaște Domnul îl ceartă și bate pre tot fiiul pre carele îl priimează“.

Apoc. 3, 19.

7. De veți răbda certarea, ca unor fii voao să apropie Dumnezeu. Căci care iaste fiiul pre carele nu-l ceartă tatăl?

8. Iară de sânteți fără de învățătură căriia părtaș s'au făcut toți, poate fi că copili sânteți, și nu fii.

Ps. 72, 14.

9. Apoi, pre ai trupului nostru părinți avemu-i certători și ne înfruntăm; nu cu mult mai vârtos ne vom supune la Părintele duhurilor și vom trăi?

10. Pentru că ceia spre puține zile, după cum li să părea lor, certa, iară Acesta, spre folos, ca să ne împreună svințirii lui.

11. Și toată certarea într'acel ceas nu ni să pare de bucurie a fi, ce de măhnire; iară mai apoi roadă de pacea dreptății dă celor ce pre ea sânt deprinși.

12. Pentru aceaea ceale slobozite mâni și ceale slăbănoage genuche îndireptați-le.

13. Și roade dreapte faceți picioarelor voastre, ca nu ce e șchiop să să răstoarne, ce să să vindece mai vârtos.

Ps. 72, 2.

14. Pacea goniți cu toți și svințirea, fără de carele nimenea nu va vedea pre Domnul;

Râm. 12, 18; 2 Tim. 2, 22.

15. Socotind ca nu neștine să fie scăzut den darul lui Dumnezeu, ca nu vreo rădăcină de amărăciune, în sus odrăslind, dodeiaște, și pren aceasta să vor pângări mulți.

A 2 Leage 29, 18.

16. Să nu fie cineva curvariu, au spurcat ca Isaf, carele pentru o mâncare au vândut nașterile dentâiu ale lui.

Fac. 25, 33.

17. Pentru că știți că și mai apoi, vrând să moștenească blagoslovenia, să îndelungă, pentru că loc de pocăință n'au aflat, măcară că și cu lacrimi o au cerșut pre ea.

Fac. 27, 34.

18. Pentru că nu v'ați apropiat la mägura ce să pipăia și arsă cu foc și cu nori și cu întunearec și cu ceață,

Ieș. 19, 12.

19. Și la sunet de trâmbiță și la glas de graiuri, carele auzindu-l, să feriră, ca să nu să mai adaogă lor cuvânt,

20. –Pentru că nu putea răbda ce să răspundea: „Măcară fiară de să vrea atinge de măgură, cu pietri să vrea omorî, au cu zvârlituri să vrea săgeta“.

21. Și așa infricoșată era cea ce să nălucii, Moisi zise: „Plin de frică sânt și de cutremur“—,

22. Ce v'ați apropiat la mägura Sionului și la cetatea lui Dumnezeu celui viu, la Ierusalimul cel ceresc, și la zbor de zeci de mii de îngeri.

Ps. 67, 17; Is. 2, 2; A 2 Leage 33, 2.

23. Și la beseareca celor dentâiu născuți, în ceriuri scriși, și la Judecătoria tuturor, Dumnezeu, și la duhurile dreptilor ceale săvârșite,

Ieș. 4, 22; Luca 10, 20.

24. Și al testamentului nou împăcătoriu Iisus și cu stropirea sângelui, mai bune grăind decât Avel.

Evr. 8, 6; 9, 15; 1 Tim. 2, 5; Fac. 4, 10.

25. Căutați nu părăsiți pre cea ce grăiaște. Că de n'au scăpat aceia părăsând pre cea ce pre pământ era, cu mult mai vârtos noi, ceia ce pre cel den ceriu urâm,

Evr. 2, 1, sq.; 3, 17; 10, 28.

26. Al căruia glas pământul au cutremurat atuncea, iară acum s'au făgăduit zicând:

Aggheu 2, 7.

27. „Încă o dată eu voi clăti nu numai pământul, ce și ceriul“. Iară acest „încă o dată“ arată primenirea celor ce să clătescu, ca unor făcute, ca să rămâie ceale ce nu să clătescu.

28. Pentru aceea, împărăție neclătită luând, avem dar pren carele slujim cu bună plăcere lui Dumnezeu, cu rușine și teamere.

Is. 9, 7; Dan. 2, 44; Fil. 2, 12.

29. Pentru că „Dumnezeul nostru focu iaste mistuitoriu“.

A 2 Leage 4, 24.

CAP 13

Îndemnare la viața creștinească și credință curată.

1. Iubirea de frați să rămâie.

Râm. 12, 10; Efes. 4, 3; 1 Solon. 4, 9.

2. De iubirea de striini nu vă uitareți, pentru că pren aceasta, neștiind, oarecarii sălășluiră îngeri.

Is. 58, 7; 1 Petr. 4, 9; Fac. 18, 3; 19, 2, 3.

3. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca când ați fi legați; cu cei ce pat rău, ca cum și voi sânteți cu trup.

Mat. 25, 36.

4. Cinstită e nunta întru toate și culcarea nespurcată, iară pre curvari și pre preacurvari judeca-i-va Dumnezeu.

1 Cor. 6, 9; Gal. 5, 19; Efes. 5, 5.

5. Neiubitori de argint să vă fie obiceiul, destuliți fiind cu cealea ce aveți, pentru că el au zis: „Nu te voi lăsa, nici te voi părăsi“.

Is. Navi 1, 5.

6. Deci cu îndrăznire noi să zicem: „Domnul îmi iaste mie ajutoriu și nu mă voi teame: ce-m va face mie omul?“

Ps. 117, 6.

7. Aduceți-vă aminte de povățuitorii voștri, carii au grăit voao cuvântul lui Dumnezeu; căroră căutând istovul petreacerii, asemenați-vă la credință!

1 Cor. 4, 16.

8. Iisus Hristos, ieri și astăzi, același e, și în veaci!

1 Cor. 3, 11; Apoc. 1, 8, 17.

9. Cu învățături de multe fealiuri și striine nu vă învăluiți; pentru că bine e cu daru să se adeverească inima, nu cu mâncări, întru carele nu s'au folosit ceia ce au umblat.

Ier. 29, 8; Mat. 24, 4; Paremii 16, 2; Râm. 14, 17.

10. Avem jârtăvnic den carele a mânca nu avem voie, cei ce slujescu cortului.

11. Pentru că al căroră dobitoace „sânge să bagă înlăuntru, pentru păcat, la ceale sfinte“, pren arhiereu, ale acestora trupuri „să ardu afară den tabără“.

Preoția 16, 27; Ieș. 29, 14; Num. 19, 2.

12. Pentru aceaea și Iisus, ca să sfințească pren sângele lui pre norod, afară den poartă au pătimit.

Marc. 12, 8; Ioan 19, 17.

13. Deci să ieșim cătră el afară den tabără, ocară lui purtându-o.

Evr. 11, 26; 1 Petr. 4, 14.

14. Pentru că nu avem aici cetate stătătoare, ce cea viitoare căutăm.

Ps. 38, 17.

15. Pren el dară aducem jârtvă de laudă pururea lui Dumnezeu, adecă roada buzelor ce mărturisescu numele lui.

Preoția 7, 12; Ps. 49, 14; Iosia 14, 3.

16. Iară a facerii de bine și a împreunării nu uitați; pentru că, cu jârtve ca acestea, bine să place lui Dumnezeu.

Fil. 4, 18.

17. Plecați-vă povățuitorilor voștri și vă supuneți, pentru că ei priveaghe pentru sufletele voastre, ca să dea samă, ca cu bucurie aceasta să o facă, și nu suspinând, pentru că fără de folos iaste voao aceasta.

Fil. 2, 29; 1 Solon. 5, 12; Ezech. 3, 18; 2 Cor. 1, 2.

18. Rugați-vă pentru noi; pentru că nădejduim că bună știință avem, întru toate binevrând să petreacem.

19. Și mai mult rog aceasta să faceți, ca mai curând să sosescu la voi.

20. Iară Dumnezeul păcii, cela ce au scos den morți pre „Păstoriul oilor“, pre cel mare, „în sânge de făgăduință veacinică“, pre Domnul nostru Iisus,

Is. 40, 11; Ezech. 34, 23; Ioan 10, 12; 1 Petr. 2, 25.

21. Să vă întemeieze pre voi în tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, făcând întru voi ce e bine-plăcut înaintea lui, pren Iisus Hristos, căruia e mărirea în veacii veacilor. Amin.

2 Cor. 3, 5; Efes. 2, 10.

22. Și rog pre voi, fraților, îngăduiți cuvântul mângâierii, pentru că pre scurt am scris voao.

23. Să știți pre fratele Timotheiu că e slobod; cu carele, de va veni mai curund, vedea-voi pre voi. Închinați-vă tuturor povățuitorilor voștri și tuturor sfinților.

24. Închină-să voao cei de la Italia.

25. Darul cu toți cu voi. Amin.

2 Tim. 4, 22; Tit. 3, 15.

Cătră evrei s'au scris de la Italia, pren Timotheiu.

A LUI IACOV CARTE TRIMISĂ PRESTE TOT

CAP 1

Folosul ispitelor. A ceare de la Dumnezeu înțelepciune cu credință. Ispitele spre reale nu sânt de la Dumnezeu. Sfaturi împotriva mâniei. Învățăături despre adevărata slujire de Dumnezeu.

1. Iacov, al lui Dumnezeu și Domnului Iisus Hristos rob, celor 12 fealiuri celor ce-s în rășchirare, să să bucure!

2. Toată bucuria socotiț, frații miei, când la multe fealiuri de dodeiale veț cădea,

1 Petr. 1, 6; Râm. 5, 3, sq.; Fapt. Ap. 5, 41.

3. Știind că ispita credinței voastre lucrează îngăduială.

4. Iară îngăduiala lucru deplin să aibă, ca să fiț deplini și întregi, întru nici una lipsindu-vă.

5. Iară de să lipsească cineva dentru voi de înțelepciune, ceară de la Dumnezeu, cel ce dă tuturor destul și nu înfruntează; și să va da lui.

Paremii 2, 3; Marc. 11, 24.

6. Și ceară cu credință, nemică îndoindu-se, pentru că cela ce să îndoiaște asămănă-să cu valul mării, ce să poartă de vânt și să aruncă.

Mat. 7, 7; 21, 22.

7. Pentru că nu gândească omul acela că va lua ceva de la Domnul.

8. Bărbatul îndoit la suflet neașăzat e întru toate căile lui.

Iacov 4, 8.

9. Iară laude-se fratele cel smerit întru înălțimea lui,

10. Iară cel bogat, întru smerenia lui, căci ca o floare a ierbii să va petreace.

1 Petr. 1, 24; Is. 40, 7.

11. Pentru că au răsărit soarele împreună cu zăduful și au uscat iarba și floarea lui au căzut și bunăcuviința obrazului lui au pierit; așa și cel bogat întru călătoriile lui se va veșteji.

12. Fericit bărbatul carele rabdă dodeială, căci lămurit făcându-se, lua-va cununa vieții, carea au făgăduit Domnul celora ce iubesc pre el.

Iacov 5, 11; 2 Tim. 4, 8; Apoc. 3, 19.

13. Nimeni, dodeindu-să, să zică că „de la Dumnezeu mă dodeiesc“; pentru că Dumnezeu neispititoriu iaste de reale și pre nimenea el nu

ispiteaște.

1 Cor. 10, 13.

14. Iară fieștecarele să ispiteaște de a sa pohtă trăgându-să și înșălându-se.

15. Apoi, pohta zămislind, naște păcat; iară păcatul săvârșindu-să, naște moarte.

Râm. 6, 23.

16. Nu rătăci-reț, frații miei iubiț.

17. Toată darea bună și tot darul deplin de sus iaste pogorându-să, de la Părintele luminelor, lângă carele nu iaste primenire, au umbrare de schimbare.

Mal. 3, 6.

18. Vrând, ne-au născut pre noi, cu cuvântul adevărului, ca să fim noi o începătură oarecarea a zidirilor lui.

Ioan 1, 13; 1 Petr. 1, 23; Râm. 9, 15.

19. Deci, frații miei iubiț, fie tot omul ager a auzi și târziu a grăi, zăbavnic spre mânie.

Eccl. 7, 10.

20. Pentru că urgia bărbatului dreptatea lui Dumnezeu nu lucrează.

21. Pentru aceea, lepădând toată pângăriciunea și prisosirea de răutate, cu linește priimiț pre cel denlăuntru răsădit cuvânt, pre cela ce poate să mântuiască sufletele voastre.

Râm. 13, 12; Col. 3, 8; 1 Cor. 3, 6.

22. Și vă faceț făcători cuvântului, și nu numai ascultători, prelăstindu-vă pre voi.

Mat. 7, 21; Râm. 2, 13.

23. Că oricine iaste ascultătoriu cuvântului, și nu făcătoriu, acesta să asămăna cu bărbatul ce socoteaște obrazul nașterii lui într'o oglindă;

Luca 6, 49.

24. Pentru că socoti pre el și să duse și îndată uită în ce fealiu era.

25. Iară cela ce să va pleca la leagea cea deplină a volniciei și rămâne, acesta, neascultătoriu uitării făcându-se, ce făcătoriu de lucru, acesta fericit întru facerea lui va fi.

Iacov 2, 12; Ioan 13, 17.

26. Oricine întru voi i să va părea că e prea credincios, neînfrânând limba lui, ce înșelând inima lui, acestuia în deșărt e credința.

Ps. 33, 12.

27. Credința curată și nepângărită lângă Dumnezeu și Părintele aceasta iaste: a socoti pre săraci și pre văduve întru necazul lor; nespurcat pre el a să păzi de lume.

CAP 2

Îndemnări a să feri de aleagerea feațelor; a nu treace cu vedearea nici o poruncă din leage; a face milostenie. Credința să fie unită cu faptele.

1. Frații miei, nu întru fățării aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos al slăvii.

2. Pentru că, de va întra întru adunarea voastră bărbat cu ineale de aur, cu haină luminoasă, și va întra și sărac cu proaste haine

3. Și veți căuta pre cea ce poartă haina cea luminoasă și veți zice lui: „Tu șazi aicea bine!“, și săracului veți zice: „Tu stăi acolo!“, au „Șazi aicea supt razimul picioarelor mele!“,

4. Și n’ăți chibzuit întru voi și v’ăți făcut judecători de gânduri reale?

5. Auziți, fraților miei iubiți, au nu Dumnezeu au ales pre săracii lumii aceștia bogați în credință și moștenitori împărăției carea o au făgăduit celor ce iubesc pre el?

1 Cor. 1, 26, sq.; Ieș. 20, 6.

6. Iară voi ați necinstit pre sărac! Au nu bogații asupresc pre voi și ei trag pre voi la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele cel bun, cel ce s’au chemat spre voi?

8. Iară de faceți leage împărătească după Scriptură: „Să iubești pre aproapele tău ca pre tine“, bine faceți.

Mat. 22, 38; Marc. 12, 31.

9. Iară de faceți fățarie, păcat faceți, muștrându-vă de leage ca niște călcători de leage.

Preoția 19, 15; A 2 Leage 1, 17.

10. Că cine va păzi toată leagea și va greși întru una, făcutu-s’au tuturor vinovat.

A 2 Leage 27, 26; Mat. 5, 19.

11. Pentru că cea ce au zis: „Nu preacurvi“ zise și: „Nu omorî“. Și de nu vei preacurvi, iară vei omorî, făcutu-te-ai călcătoriu de leage.

Ieș. 20, 13.

12. Așa grăiți și așa faceți, ca pren leagea volniciei vrând să vă judecați:

13. Pentru că judecata e fără de milă la cea ce n’au făcut milă; și să prea laudă mila asupra judecății.

Mat. 5, 7.

14. Ce folos e, frații miei, de va zice neștine că are credință, iară fapte nu are? Au poate credința să-l mântuiască pre el?

Mat. 7, 26.

15. Iară de va fi fratele sau sora goli și lipsiți de cea de toate zilele hrană

Luca 3, 11.

16. Și de va zice oarecarele dentru voi lor: „Păsați cu pace, încălziți-vă și vă săturați“ și nu veți da lor ceale ce li-e de treaba trupului, ce folos e?

17. Așa și credința: de nu va avea fapte, moartă iaste la sineș.

v 26.

18. Ce va zice cinevaș: „Tu credință ai, și eu fapte am; arată-m credința ta dentru faptele tale și eu voi arăta ție den faptele mele credința mea“.

Mat. 7, 20; Gal. 5, 6.

19. Tu crezi că Dumnezeu unul iaste? Bine faci; și dracii cred și să cutremură.

1 Cor. 8, 4.

20. Iară vei să știi, o, omule deșarte, că credința fără de fapte moartă iaste?

21. Avraam, părintele nostru, au nu den fapte s’au îndereptat, aducând pre Isaac, fiiul lui, la jârtăvnic?

Fac. 22, 9; Evr. 11, 17.

22. Vezi că credința împreună-ajutoria lucrurilor lui și den lucruri credința s’au plinit?

23. Și să săvârși Scriptura, carea zicea: „Și crezu Avraam lui Dumnezeu și să socoti lui întru dreptate“ și „priaten lui Dumnezeu“ se-au chemat.

Fac. 15, 6; Râm. 4, 3; Gal. 3, 6.

24. Vedeți drept aceaea că din fapte să îndireptează omul, și nu den credință numai?

Râm. 3, 28.

25. Așijderea și Raav curva, au nu den fapte s’au îndireptat, priimind iscoadele și pre altă cale scoțându-i?

Is. Navi 2, 1, 15; 6, 17; Evr. 11, 31.

26. Pentru că, în ce chip trupul fără duh mort iaste, așa și credința fără de fapte moartă iaste.

CAP 3

Sfătuire despre înfrânarea limbii. Înțelepciunea dumnăzăiască.

1. Nu fiți mulți dascali, frații miei, știind că mai mare judecată vom lua.
2. Pentru că multe greșim toți. Carele cu cuvântul nu greșăște, acesta e deplin bărbat, puteamic ca să înfrâneze și tot trupul.
3. Și iată că și cailor frânile în gură le punem, ca să să pleace ei noao, și tot trupul lor întoarcem.

Ps. 31, 10.

4. Iată și corăbiile, fiind așa mari și de iuți vânturi mânându-se, să mută de o prea mică cârmă, oriunde va pornirea celui ce o îndireptează.

5. Așa și limba, mică parte iaste, și mari să laudă. Iată puțin foc, cât de mare materie aprinde!

Ps. 11, 4.

6. Și limba – focul, podoaba nedireptății; așa, limba să află întru mădulările noastre, ceaea ce spurcă tot trupul și arde roata nașterii și care să arde de gheena.

Mat. 15, 11.

7. Pentru că toată firea fiarălor și a pasărilor și a jâganiilor și a celor den mare să domoleaște și s’au domolit cu firea omenească;

8. Iară limba nimenea nu poate den oameni a o domoli, că iaste neoprit rău, plină de otravă omorătoare.

Ps. 139, 3.

9. Cu ea binecuvântăm pre Dumnezeu și Părintele și cu ea bleastăăm pre oameni, pre cei ce după asămănarea lui Dumnezeu s’au făcut.

Fac. 1, 27.

10. Dentre aceaeăș gură iase blagoslovenia și blestemul! Nu trebuie, frații miei, aceastea așa să fie!

11. Au doară izvorul dentr’aceaeăș gură izvoraște dulcele și amarul?

12. Au doară poate, frații miei, smochinul masline să facă, sau via smochine? Așa nici un izvor va face apa sărată sau dulce.

13. Cine e înțelept și știutoriu întru voi? Arate de viața cea bună faptele lui, cu liniștea înțelepciunii!

Efes. 5, 15.

14. Iară de aveți râvnire amară și prigoană întru inema voastră, nu vă lăudați, nici nu mințiți asupra adevărului.

Efes. 4, 31.

15. Nu iaste aceasta înțelepciune care să pogoară de sus, ce pămintească, sufletească, drăcească.

Iacov 1, 17.

16. Pentru că unde e râvnire și prigonire, acolo e neașzare și tot lucrul defăimat.

17. Iară înțelepciunea cea de sus, întâiu, iaste curată, apoi, făcătoare de pace, lină, cucearnică, plină de milă și de roade bune, neîndoită cu gândul și nefățarnică.

18. Iară roada dreptății cu pace să samănă celora ce fac pace.

Is. 32, 17.

CAP 4

A fugi de poftă deșarte. A ne pocăi. A nu judeca pre aproapele. Dumnezeu iaste cel ce îndireaptă pașii noștri.

1. De unde sânt războaiele și sfăzile întru voi? Au nu de aicea, den dezmiardăciunile voastre, carele să oștescu întru mădulările voastre?

1 Petr. 2, 11; Râm. 7, 23.

2. Pohtiți, și nu aveți; omorâți și râvniți, și nu puteți să nemeriți; vă sfădiți și dați războiu; iară nu aveți, pentru aceasta căci nu ceareți voi.

Mat. 7, 7.

3. Ceareți, și nu luați, căci rău ceareți, ca întru dezmiardăciunile voastre să cheltuiți.

4. Preacurvarilor și preacurvelor, au nu știți că priiteșugul lumii vrajbă lui Dumnezeu iaste? Deci oricarele va vrea să fie priaten lumii vrăjmașu lui Dumnezeu să face.

Râm. 8, 7.

5. Au vă să pare că în deșert grăiaște Scriptura? Spre zavistie pohtește Duhul carele au lăcuit întru noi.

Gal. 5, 17.

6. Iară mai mare dar dă. Pentru aceea zice: „Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iară celor smeriți le dă har“.

Iov. 22, 29; Paremii 3, 34; 1 Petr. 5, 5; Mat. 23, 12.

7. Supuneți-vă drept aceea lui Dumnezeu, stați împotriva diavolului, și va fugi de la voi.

Efes. 6, 12; 1 Petr. 5, 6, sq.

8. Apropiați-vă la Dumnezeu și să va apropia către voi. Curățiți mâinile, păcătoșii, și curățiți inimile, cei îndoiiți la suflet!

Zah. 1, 3; Is. 1, 16.

9. Dosădiți-vă și plângeți și jeliți! Râsul vostru spre jale să să întoarcă, și bucuria spre posomorâre.

10. Smeriți-vă înaintea Domnului și va înălța pre voi.

11. Nu clevetiți unul pre altul, fraților! Cea ce clevetește pre fratele lui și judecă pre fratele lui clevetește leagea și judecă leagea. Ce, de judeci leagea, nu ești făcătoriu de leage, ce judecătoriu.

Ps. 14, 3; 1 Petr. 2, 1.

12. Unul iaste puitoriul de leage: cea ce poate să mântuiască și să piarză. Tu cine ești, carele judeci pre celalalt?

Mat. 7, 1; Râm. 2, 1; 14, 4.

13. Ianni acum ceia ce zic: „Astăzi și mâine vom merge în cea cetate și vom face acolo un an și vom neguțitori și vom dobândi“.

Paremii 27, 1.

14. Cari nu știți cea de mâine ce va fi! Căci care e viața voastră? Că abur iaste, carele întru puțin să arată și apoi piare.

Luca 12, 20.

15. În loc de a zice voi: „De va vrea Domnul și vom trăi, și vom face aceasta au aceaea“.

Fapt. Ap. 18, 21.

16. Iară acum vă lăudați întru mândriile voastre! Toată lauda ca aceasta rea iaste.

1 Cor. 5, 6.

17. La cea ce știe a face binele și nu-l face, păcat iaste lui.

Luca 12, 47.

CAP 5

Nestatornicia avuției. Sfătuiri spre îndelungă răbdare și rugăciune.

1. Veniți acum, cei bogați, plângeți văitându-vă spre dosăzile voastre ceale viitoare spre voi!

Paremii 11, 28; Luca 6, 24.

2. Avuția voastră au putrezit și hainile voastre mâncate de molii fură.

Mat. 6, 19.

3. Aurul vostru și argintul s’au ruginit, și rugina lor întru mărturie voao va fi și va mânca trupurile voastre, ca focul! Ați strânsu comoară în zilele ceale de apoi!

Ps. 20, 10.

4. Iată, plata lucrătorilor celor ce au săcerat țarinile voastre, cel lipsit de la voi, strigă; și chiotele celora ce au săcerat în urechile Domnului Savaoth au intrat.

Preoția 19, 13.

5. Desfătat-v’ ați pre pământ și v’ ați răsfățat, hrănit-ați inimile voastre ca în ziua jungherii.

Luca 16, 19.

6. Ați osândit, ați omorât pre cel drept; nu să pune împotriva voastră.

7. Îndelungați dară cu mânia, fraților, până la venirea Domnului. Iată, lucrătorii pământului așteaptă pre cea cinstită roadă a pământului, mult îngăduind pentru ea, până când va priimi ploaie timpurie și târzie.

Luca 21, 19; Evr. 10, 36.

8. Răbdați și voi, întăriți inimile voastre, că venirea Domnului s’au apropiat.

2 Solon. 2, 1.

9. Nu suspinați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă judecați; iată, Judecătoria înaintea ușilor stă.

Mat. 24, 33.

10. Luați pildă a patimei reale, frații miei, și a îndelungatei răbdări, pre proroci, carii au grăit cu numele Domnului.

Mat. 5, 12; 2 Petr. 1, 21.

11. Iată, fericim pre ceia ce rabdă. Răbdarea lui Iov aț auzit și săvârșitul Domnului aț văzut, căci mult milostiv iaste Domnul și îndurătoriu.

Iov 1, 21; Ps 102, 8.

12. Și mai nainte de toate, frații miei, nu vă jurați nice pre ceriu, nice pre pământ, nice pre alt orice jurământ. Ce fie voao „Așa“ așa și „Nu“ nu, ca nu în fățarnicie să cădeți.

Mat. 5, 34, sq.; 23, 16.

13. De pătimeaște rău neștine întru voi, roage-să. Veseleaște-să cineva? Cânta.

Ps 49, 16; Col. 3, 16.

14. Boleaște cineva întru voi? Cheame pre preoții besearecii și să roage pentru el, ungându-l pre el cu untdelemn, întru numele Domnului,

Marc. 6, 13.

15. Și ruga credinței va mântui pre cel bolnav și-l va scula pre el Domnul; macară și păcate de va fi făcut, ierta-se-vor lui.

Ps. 29, 3.

16. Ispovediți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru alalt, ca să vă vindecați; mult poate rugăciunea dreptului făcându-să.

Ps 144, 20; Ioan 9, 31.

17. Ilie om era aseamene pătimitoriu cu noi; și cu rugăciune s'au rugat ca să nu ploao, și n'au plouat pre pământ trei ani și 6 luni.

3 Împ. 17, 1; Luca 4, 25.

18. Și iarăș au făcut rugăciune, și ceriul ploaie au dat și pământul au odrăslit roada lui.

19. Fraților, de să va rătăci cineva întru voi de la adevăr și-l va întoarce cineva pre el,

Mat. 18, 15.

20. Să știe că cela ce întoarce pre păcătos den rătăcirea căii lui, va mântui suflet den moarte și va acoperi mulțime de păcate.

1 Petr. 4, 8.

A LUI PETR CEA PRESTE TOT CARTE TRIMISĂ CEA DENTÂIU

CAP 1

Mulțămire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos. Despre credința cea mântuitoare, vestită de proroci. Îndemnuri spre cuvioșie.

1. Petr, apostolul lui Iisus Hristos, aleșilor, nemearnicilor răsipirei Mării Neagre, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitheniei,

Ioan 7, 35.

2. După mai nainte știință a Dumnezeului Părintelui, întru sfințirea Duhului, întru ascultare și stropirea sângelui lui Iisus Hristos: Dar voao și pace să să înmulțască!

Râm. 8, 29.

3. Binecuvântat Dumnezeu și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce după multa mila lui ne-au de iznoavă născut pre noi în nădejde vie, pren înviarea lui Iisus Hristos den morți,

2 Cor. 1, 3; Efes. 1, 3; Tit 3, 5, 7.

4. Spre moștenire nestricată și nespurcată și neveșejită, păzită în ceriuri spre noi,

1 Petr. 5, 4.

5. Cei ce cu putearea lui Dumnezeu să păzesc pren credință, spre mântuire, gata să să descopere în vreamea de apoi.

Ioan 10, 28; 17, 11; Râm. 8, 18.

6. Întru carea bucurați-vă puțin acum, de iaste cu cuviință mâhnindu-vă întru multe fealiuri de bântuiale,

Râm. 5, 3; 2 Cor. 4, 17; Iac. 1, 2.

7. Ca ispitirea voastră a credinții, cu mult mai cinstită decât aurul cel ce piare și pren foc să lămureaște, să să afle, în laudă și cinste și mărire, întru descoperirea lui Iisus Hristos,

Paremii 17, 3; Apoc. 3, 18.

8. Pre carele, nestiind, îl iubiți, întru carele acum nevăzând, ce crezând, bucurați-vă cu bucurie nespusă și proslăvită,

Ioan 10, 29; 2 Cor. 5, 7.

9. Luând săvârșitul credinții voastre, mântuirea sufletelor.

Râm. 6, 22.

10. Pentru care mântuire cercetat-au și au cercat prorocii, cei ce pentru darul ce e spre voi au prorocit,

Dan. 9, 23; Luca 10, 24.

11. Cercetând în ce au în care vream arăta cel întru ei Duh al lui Hristos, mai nainte mărturisind ceale în Hristos patime și ceale în urmă măriri.

Ps. 21, 7.

12. Căroră s'au descoperit, căci nu lor, ce noao slujia acestea carele acum s'au vestit voao pren cea ce au vestit voao cu Duhul Sfânt, cel trimis den ceriu la ceale ce poftesc îngerii să privească.

Ier. 1, 17; Luca 12, 35.

13. Pentru aceaea, încingând mijlocile cugetului vostru, trezvind-vă desăvârșit, nădejduiți spre cel ce să aduce voao dar, întru descoperirea lui Iisus Hristos.

14. Ca fiii ascultării, nu împreună închipuindu-vă cu ceale mai denainte poftite întru neconștiința voastră,

Râm. 12, 2.

15. Ce, după Sfântul care v'au chemat pre voi, și voi sfinți să fiți întru toată viața.

Luca 1, 75.

16. Pentru căci scris iaste: „Fiți sfinți, căci eu sfânt sânt“.

Preoția 11, 44; Ps. 70, 25.

17. Și deaca chemați Părinte pre cea ce fără fățarnicie judecă după a fieștecăruia faptă, cu frică cea a nemerniciei voastre vream o petreaceți;

Fapt. Ap. 17, 31.

18. Știind că nu cu putrede, cu argint au cu aur, v'ați răscumpărat den cea deșartă a voastră viață, ce era de la părinți dată,

1 Cor. 6, 20; 1 Petr. 4, 3.

19. Ce cu cinstit sânge ca unui miel fără prihană și nespurcat Hristos,

20. Mai nainte știut decât izvodirea lumii și arătat fiind la cești de apoi ani pentru voi,

Râm. 16, 25.

21. Pre cei ce pren el credu în Dumnezeu, cea ce au învis pre el den morți și mărire lui au dat, ca credința voastră și nădeajdea a fi la Dumnezeu.

Ioan 14, 6; Fapt. Ap. 3, 15.

22. Sufletele voastre curățându-le cu ascultarea adevărului pren Duh, întru iubire frățască fără fățarnie, den curată inimă, unul pre alalt iubiți cu de-
adinsul,

23. Fiind de iznoavă născuți, nu den sămânță strică, ce nestricată, pren cuvântul celui viu Dumnezeu și cel ce rămâne în veac.

24. Pentru căci tot trupul – ca iarba, și toată mărirea omului – ca floarea ierbii; uscatu-s'au iarba, și floarea lui au căzut,

Ps. 101, 12; 102, 15; Is. 40, 6; Iac. 1, 10.

25. Iară graiul Domnului rămâne în veac. Și acesta iaste graiul acela ce s'au binevestit întru voi.

CAP 2

Creștinii să fie pildă celor necredincioși. Supunerea la stăpânire. Iubirea de frați după pilda lui Hristos.

1. Deci, lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și zavistiile și toate muzaviriile,

Râm. 6, 4; 1 Cor. 14, 20; Iac. 1, 21.

2. Ca când ați fi acum născuți prunci, să iubiți laptele cel cuvântătoriu neviclean, ca cu el să creșteți,

Evr. 5, 13; Mat. 18, 3.

3. De ați gustat că e bun Domnul.

Ps. 33, 9.

4. Cătră carele apropiindu-vă, care e piatra cea vie, însă de oameni nebăgată în samă, iară lângă Dumnezeu aleasă, cinstită.

Ps. 117, 21; Dan. 2, 34.

5. Și voi, ca niște pietri vii, vă zidiți casă duhovnicească, preoție svântă, ca să aduceți duhovnicești jârtve, bine primite la Dumnezeu, pren Iisus Hristos.

Is. 61, 6; Iosia 14, 3; Mal. 1, 11; Râm. 12, 1; Efes. 2, 22.

6. Pentru care să cuprinde la Scriptură: „Iată, puiu în Sion piatră încolțurată, aleasă, cinstită; și acela ce va creade întru ea nu să va rușina“.

Is. 28, 16; Râm. 9, 33.

7. Deci voao e cinstea, celor ce cred, iară celor neascultători, „piatra carea nu o băgară în samă ziditorii, aceasta s'au făcut în capul unghiului, și piatră de poticnire, și piatră de sminteală“,

Mat. 21, 42.

8. Carii să pohtesc cu cuvântul, neascultând, la carea s'au și pus.

Is. 8, 14; Luca 2, 34.

9. Iară voi, rod ales, împărătească preoție, limbă svântă, norod spre ocroteală, ca bunătățile să vestiți celuia ce de' ntunearec pre voi au chemat la cea minunată a lui Lumină;

Is. 43, 21; Ieș. 19, 6.

10. Carii odinioară nu erați norod, iară acum, norodul lui Dumnezeu; carii ați fost nemiluiți, iară acum v'ați miluit.

Iosia 2, 23; Râm. 9, 25.

11. Iubiților, rogu-vă, ca pre niște nemearnici și prișleți, să vă feriți de ceale ale trupului pohte carele să oștesc asupra sufletului,

Râm. 7, 22; Iac. 4, 1; Ps. 38, 17; Paremii 1, 32.

12. Viața voastră avându-o bună întru limbi, ca, întru carea grăiesc asupra voastră ca de niște făcători de rău, den faptele ceale bune ce vor vedea, vor slăvi pre Dumnezeu în ziua socotinții.

Mat. 5, 16.

13. Deci supuneți-vă la toată omeneasca zidire, pentru Domnul: ori împăratului, ca unui ce e mai presus,

Râm. 13, 1; Tit 3, 1.

14. Ori domnilor, ca pren el fiind trimiși, spre izbânda celor de rău făcători și lauda celor de bine făcători.

15. Căci așa iaste voia lui Dumnezeu, făcând bine, să înfrânați necunoștința oamenilor celor fără minte;

1 Petr. 3, 9.

16. Ca cei slobozi, și nu ca când ați avea volnicia acoperimânt răutății, ce ca robii lui Dumnezeu.

1 Cor. 7, 23; Gal. 5, 1, 13.

17. Pre toți cinstiți, frăția iubiți, de Dumnezeu teameți-vă, pre împăratul cinstiți!

Râm. 12, 10; Paremii 24, 21; Mat. 22, 21.

18. Slugile ascultând cu toată frica de stăpâni, nu numai de cei blânzi și buni, ce și de cei nesilnici.

Efes. 6, 5; Col. 3, 22; Tit 2, 9.

19. Pentru că acesta e darul, de va răbda neștine întristăciuni pentru știința lui Dumnezeu, pătimind fără de vină.

Mat. 5, 10.

20. Pentru că ce laudă iaste de veți răbda bătaie, greșiți fiind? Ce, bine făcând și pătimind, de veți răbda, acesta e har lângă Dumnezeu.

1 Petr. 4, 14; Mat. 5, 10.

21. Pentru că spre aceasta v'ați chemat; căci și Hristos au pătimit pentru noi, voao lăsând pildă, ca să urmați urmelor lui;

1 Petr. 3, 18; Ioan 13, 15.

22. „Carele păcat n'au făcut, nici s'au aflat vicleșug întru gura lui“;

Is. 53, 9; Ioan 8, 46; 2 Cor. 5, 21.

23. Carele, ocărându-se, nu ocărâia împotriva; pătimind, nu înfricoșa, ce da la ceta ce judecă drept;

24. Carele păcatele noastre el le-au suit cu trupul lui pre lemn, ca, cu păcatele murind, cu dreptatea să trăim; cu a căruia rană v'ați vindecat.

1 Ioan 3, 5; Râm. 6, 11; Col. 1, 22.

25. Pentru că erați ca niște oi rătăcite, ce v'ați întors acum la Păstoriul și Socotitoriul sufletelor voastre.

Ps. 118, 176; Is. 53, 6; Ez. 34, 5; Ioan 10, 12.

CAP 3

Buna înțeleagere și cuvioșie între soți. Suferirea cu blândețe cătră toți.

1. Așijderea, muierile, plecându-vă bărbaților voștri, ca, și oarecarii de nu să vor pleca cuvântului, pren a muierilor viață, fără de cuvânt, să să dobândească,

Efes. 5, 22; Col. 3, 18.

2. Văzând viața voastră cea curată întru frică,

3. A cărora să nu fie podoaba cea den afară a împletirei părului și înfășurăturile aurului, sau îmbrăcămintele hainelor,

1 Tim. 2, 9.

4. Ce să fie omul cel ascuns al inimii, cu nestricăciunea celui lin și blând duh, carele iaste înaintea lui Dumnezeu de mult preț.

Efes. 3, 16.

5. Pentru că așa odinioară și ceale sfinte muieri, cealea ce au nădejduit pre Dumnezeu, să împodobiia pre dânsule supuindu-să la ai lor bărbați;

6. Precum Sarra asculta pre Avraam, „domn“ pre el chemându-l, căriia v'ați făcut fii, făcând bine și netemându-vă nice de o frică.

Fac. 18, 12.

7. Bărbații, așijderea, lăcuind împreună, după cunoștință, ca celui mai slab vasului muieresc împărțind cinste, ca și împreună moștenitori darului vieții, ca să nu să taie rugile voastre.

Efes. 5, 25; 1 Cor. 7, 5; Col. 3, 19.

8. Iară, sfârșitul, toți la un gând să fiți, iertători, iubitori de frați, milostivi, cu dragoste, priimitori;

Fil. 3, 16.

9. Nerăsplătind rău pentru rău, au sudalmă pentru sudalmă; ce, împotriva încă, binecuvântând, știind că. spre aceasta v'ați chemat, ca blagoslovenia să moșteniți.

Râm. 12, 17; 1 Solon. 5, 15.

10. „Pentru că cela ce va să iubească viața și să vadă zile bune potolească-ș limba lui de la rău și buzele lui ca să nu grăiască vicleșug.

Ps. 33, 13; Iac. 1, 26.

11. Abată-să de la rău și facă bine, caute pacea și să ție de dânsa.

Is. 1, 16; Evr. 12, 14.

12. Căci ochii Domnului sânt spre cei direpți și urechile lui spre rugăciunea lor, iară obrazul Domnului, spre ceia ce fac reale“.

13. Și cine e cel ce va face rău voao, de veți fi asămănători binelui?

14. Ce, de și veți pătimi pentru direptate, fericiți sânteți. „Iară de frica lor nu vă teamereți, nice vă turburați,

1 Petr. 2, 20; 4, 14.

15. Ce pre Domnul Dumnezeu sfințiți întru inimile voastre“. Și să fiți gata pururea spre răspuns la tot cela ce ceare voao cuvânt pentru cea întru voi nădeajde, cu linește și frică,

Is. 8, 13.

16. Știință având bună, ca, întru carea vor grăi asupra voastră ca unor făcători de rău, să să rușineaze ceia ce dodeiesc cea bună întru Hristos a voastră petreacere.

1 Petr. 2, 12.

17. Pentru că mai bine e cei ce fac bine, de va vrea voia lui Dumnezeu, a pătimi decât cei ce fac rău.

1 Petr. 2, 20.

18. Căci și Hristos odată pentru păcate au pățimit, drept fiind, pentru cei nedirepți, ca pre noi să aducă la Dumnezeu, omorându-se cu trupul, iară făcându-se viu cu duhul;

1 Petr. 2, 21; 4, 1; Râm. 5, 6; 1 Tim. 3, 16; Evr. 9, 28.

19. Cu care, și celor den temniță duhuri, mergând, au propoveduit;

1 Petr. 4, 6; Efes. 4, 9.

20. Celor ce neascultători era odinioară, când odată aștepta a lui Dumnezeu răbdarea cea îndelungată, în zilele lui Noe, tocmindu-se chivotul, întru carele puține, adevărat opt suflete, s'au mântuit prin apă.

Mat. 24, 37; Fac. 7, 13.

21. Care și pre noi pilda aceuia acum ne mântuiește, botezul, nu a trupului lepădare de tină, ce a științei cei bune întrebare la Dumnezeu, prin învierea lui Iisus Hristos,

Efes. 5, 26; A 2 Leage 26, 17.

22. Carele iaste în dreapta lui Dumnezeu, mergând în ceriu, supunându-se la el îngerii și biruințele și puterile.

Ps. 109, 1; Efes. 1, 20; Evr. 12, 2.

CAP 4

Îndemnări la viață noao în întreaga înțelepciune, cu rugăciune și dragoste a unuia către altul. A face toate spre slava lui Dumnezeu și a să bucura cu suferințele ceale pentru Hristos.

1. Hristos dară pătimind pentru noi cu trup, și voi într'acelaș gând vă înarmați, că cea ce au pățit cu trupul au încetat de păcate,

1 Petr. 3, 18; 2, 21, 24.

2. A nu mai viețui vremea ceaualaltă în trup cu poftele omenești, ce cu voia lui Dumnezeu.

Gal. 2, 20; Râm. 6, 6, sq.

3. Pentru că destulă e noao cea trecută vreme a vieții, voia limbilor a o isprăvi, îmblând întru necurății, poftă, beții, desfătăciuni, băuturi și ceale nedreapte închinăciuni de idoli;

Efes. 4, 17; Tit 3, 3.

4. Întru carea să miră, nepristănind voi la aceaș vârsare a curviei, blestemând;

5. Carii vor da sama la cea ce iaste gata să judece morții și viii.

2 Tim. 4, 1.

6. Pentru că spre aceasta și morților s'au binevestit, ca să judece după oameni trupește și să trăiască dumnezeiască cu duhul.

1 Petr. 3, 19.

7. Și al tuturor săvârșitul s'au apropiat. Deci întregiți-vă la minte și vă treziți la rugă.

1 Cor. 10, 11; Iac. 5, 8; 1 Ioan 2, 18; Luca 21, 34.

8. Și, mai înainte de toate, cea întru voi dragoste întinsă având, căci dragostea va acoperi mulțime de păcate.

Iac. 5, 20; Paremii 10, 12.

9. Iubitori de striini fiți, între voi, fără de răpștire.

Evr. 13, 2; Fil. 2, 14.

10. Fieștecarele, după cum au luat darul, între voi, pre el poslușindu-l, ca niște buni diregători ai celui de multe fealiuri dar al lui Dumnezeu.

Râm. 12, 6.

11. Oricine grăiaște, ca cuvintele lui Dumnezeu. Oricine poslușăște, ca den putearea carea dă Dumnezeu: ca întru toate să mărească Dumnezeu pren Iisus Hristos, căruia e mărirea și tăria în veacii veacilor! Amin.

1 Petr. 5, 14; 2 Cor. 2, 17; Col. 3, 17.

12. Iubiților, nu vă mirați de cea dentru voi aprinderea, spre ispită voao făcându-se, ca cum vă s'ar tâmpla ceva striin.

13. Ce, întrucât pătași sânteți patimilor lui Hristos, bucurați-vă, ca și întru descoperirea mării lui vă veți bucura, veselindu-vă.

Mat. 5, 10; Râm. 8, 17; Fapt. Ap. 5, 41; Iac. 1, 2.

14. De vă ocărăți întru numele lui Hristos, fericiți sânteți, căci cel al mării și al lui Dumnezeu Duh spre voi să odihneaște, însă despre ei să huleaște, iară despre voi să slăveaște.

1 Petr. 3, 14; Is. 51, 7; Mat. 5, 11.

15. Căci nu cumva cineva den voi să pătimească, ca un ucigătoriu, au fur, au făcătoriu de rău, sau ca un socotitoriu de ceale striine.

1 Petr. 2, 20.

16. Iară de (pătimeaște) ca un creștin, nu să rușineaze, ce mărească pre Dumnezeu cu partea aceasta.

Ioan 21, 19; Fil. 1, 29.

17. Căci vreamea e a să înceape judecata de la casa lui Dumnezeu. Iară de va fi întâiu de la noi, ce e sfârșitul celor ce ascultă la Evanghelia lui Dumnezeu?

Ier. 25, 29; Ez. 9, 6.

18. Și, de vreame ce cel drept abia să mântuiaște, dară cel necurat și păcătos unde să va ivi?

Paremii 11, 31.

19. Deci și ceia ce pătimescu după voia lui Dumnezeu, ca la un credincios Ziditoriu, puie-și sufletele lor cu facere bună.

CAP 5

Sfătuiri către bătrâni și către creștini îndeobște, cu rugăciuni pentru desăvârșirea lor.

1. Pre bătrânii cei dentru voi rogu-iu, cel împreună bătrân și mărturisitoriu al patimilor lui Hristos, care și mării ceii ce va să să descopere iaste părtaș,

Luca 24, 48; Râm. 8, 17.

2. Pașteți cea dentru voi turmă a lui Dumnezeu, socotindu-o nu cu sila, ce cu bunăvoie; nici cu agonisită rea, ce cu osârdie.

Ioan 21, 16; Fapt. Ap. 20, 28; Tit 1, 7, 11.

3. Nici ca cum ați stăpâni sorților, ce pildă făcându-vă turmei.

1 Cor 3, 5; 2 Cor. 1, 24; Fil. 3, 17; 2 Solon. 3, 9; Tit 2, 7.

4. Și arătându-să începătoriul Păstorilor, veți lua cea neveșejită a slavei cunună.

Is. 40, 11.

5. Așijderea, tinerii, plecați-vă la cei mai bătrâni. Și toți, unul la alalt plecându-vă, smerenia întru voi câștigați. Căci Dumnezeu mândrilor să împoncișază, iară smeriților le dă dar.

Efes. 5, 21; Mat. 23, 12; Luca 1, 52; Paremii 3, 34; Iac. 4, 6.

6. Smeriți-vă drept aceea supt cea tare mână a lui Dumnezeu, ca pre voi să vă înalțe cu vreamă.

Iov 22, 29; Iac. 4, 10.

7. Toată grija voastră aruncând spre el, căci el poartă grije pentru voi.

Ps. 54, 25; Mat. 6, 25.

8. Trezviți-vă, privegheați! Căci pârâșul vostru, diavolul, ca un leu răcnind umblă, cercând pre cine va înghiți;

Luca 21, 36; 1 Solon. 5, 6.

9. Căruia stați împotrivă, întemeiați cu credința, știind aceeași ale patimelor cu cea den lume a voastră frăție a să săvârși.

Efes. 6, 12; Iac. 4, 7.

10. Iară Dumnezeu a tot darul, cela ce au chemat pre noi la cea veacinică a lui mărire întru Hristos Iisus, puțin pătimind el, să îndirepteaze pre voi, să vă întărească, să vă învârtoșaze, să vă întemeieze.

Evr. 13, 21.

11. Lui e mărirea, tăria, în veacii veacilor!

1 Petr. 4, 11.

12. Pren Siluan, cel credincios voao frate, după cum socotescu, pren puține am scris, rugând și mărturisând acesta a fi cel adevărat darul lui Dumnezeu, la carele stați.

Evr. 13, 22.

13. Închină-să voao cea den Vavilon împreună aleasă și Marco, fiiul meu.

Fapt. Ap. 12, 12.

14. Închinați-vă unul cătră alalt cu sărutare de dragoste. Pace voao tuturor, celor în Hristos Iisus! Amin.

Râm. 16, 16; 1 Cor. 16, 20; 2 Cor. 13, 12.

CARTE TRIMISĂ A LUI PETR PRESTE TOT A DOUA

CAP 1

Roadele credinței spre moștenirea împărăției ceriurilor. Îndemnare la păzirea învățăturilor sale, întemeindu-o pe mărturia Tatălui despre Fiul în Tavor și pe Sfânta Scriptură.

1. Simeon Petăr, rob și apostolul lui Iisus Hristos, celor ce întocma cinstită cu noi au nemerit credință, întru dreptatea Dumnezeului nostru și Mântuitoriului Iisus Hristos:

Fapt. Ap. 15, 14; Râm. 1, 12.

2. Dar voao și pace să să înmulțească, întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus Domnului nostru!

1 Petr. 1, 2.

3. După cum toate noao cea dumnezăiască a lui puteare ceale cătră viață și bunăcredință dăruindu-ne, pren cunoștința celui ce au chemat pre noi, pren mărire și bunătate,

1 Petr. 2, 9.

4. Pren carele ceale mai mari noao și cinstite făgăduiale s’au dăruit, ca pren acesta să fiți părtaș dumnezăieștii firi, depărtându-vă de cea den lume cu pohtă stricăciune.

5. Și întru aceaeaș numai toată nevoița puindu-o, sporiți cu credința voastră bunătatea; și cu bunătatea, mintea;

Gal. 5, 6.

6. Și cu mintea, contenirea; și cu contenirea, răbdarea; și cu răbdarea, buna-credință; și cu buna-credință, iubirea frăției;

7. Și cu iubirea frăției, dragostea.

8. Pentru că, aceastea la voi fiind și prisosind, nu deșărți, nici fără de rod vor pune pre voi spre a Domnului nostru Iisus Hristos cunoștință.

Tit 3, 14.

9. Pentru că la carele nu-s aceastea orb iaste, cercând cu mânilor, uitare luând de curăția celor de demult ale lui păcate.

1 Ioan 2, 9.

10. Pentru aceaea mai mult, fraților, nevoiți adeverită chemarea și aleagerea voastră să să facă; pentru că, aceastea făcând, nu veți greși niciodinioară.

Evr. 3, 14.

11. Pentru că așa, cu bogăție să va spori voao întrarea la cea veacinică Împărăție a Domnului nostru și Mântuitoriul Iisus Hristos.

12. Pentru aceea nu mă voiui lenevi voao pururea a vă aduce aminte pentru acestea, măcară că știți și întăriți fiind întru acestu adevăr.

Râm. 15, 14; Iuda v. 5.

13. Și drept socotesc a fi, întrucât sânt întru acest lăcaș, să vă scol pre voi cu pomenirea,

2 Petr. 3, 1.

14. Știind că iute iaste lepădarea sălașului mieu, după cum și Domnul nostru Iisus Hristos au arătat mie.

Ioan 21, 18.

15. Și voiui nevoi și fieștecând a avea pre voi, după a mea ieșire, a acestora pomenire să să facă.

16. Pentru că nu la ceale învățate basne urmând am arătat voao a Domnului nostru Iisus Hristos puteare și venire, ce văzătoriu fiind ai mărimii Aceluia.

1 Cor. 1, 17; 2, 4.

17. Pentru că, luând de la Dumnezeu Părintele cinste și mărire, glas venind la el ca acesta, de la cea prea cuvioasă mărire: „Acesta iaste Fiiul Meu cel iubit, la carele eu binevriui“.

Mat. 17, 5; 3, 17; Efes. 1, 6.

18. Și acesta glas noi l-am auzit den ceriu aducându-să, împreună cu el fiind în mägura cea sfântă.

Mat. 17, 1.

19. Și avem mai adevărat pre cel prorocesc cuvânt, la carele bine veș face luând aminte, ca unui luminătoriu ce luminează în loc cu ceață, până unde ziua va lumina, și luceafărul va răsări întru inimile voastre;

Ps. 118, 105; 2 Cor. 4, 6.

20. Aceasta întâiu știind, că toată prorocirea Scripturii spre a sa dezlegare nu să face.

Râm. 12, 7; 2 Tim. 3, 16.

21. Pentru că nu den voia omului să răspunsă vreodată prorocie, ce de Duhul Sfânt îndemnându-să au grăit acei sfinți oameni ai lui Dumnezeu.

Fapt. Ap. 28, 25.

CAP 2

*Mai nainte vestire despre ivirea ereticilor cu înșelăciuni și pedeapsa lor.
Înfruntarea obiceiurilor reale.*

1. Fură însă și proroci mincinoși întru norod, după cum și întru voi vor fi dascali mincinoși, carii vor băga eresuri de pierzare și, de Stăpânul care au răscumpărat pre ei lepădându-să, aducând loruș grabnică pierzare.

Mat. 24, 11; 1 Tim. 4, 1; Iuda v. 4.

2. Și mulți vor urma la peirile lor, pren carii calea adevărului să va huli.

2 Tim. 4, 3.

3. Și cu lăcomie, cu cuvinte amăgitoare pre voi vor precupi, la carii judecata de demult nu zăbovește și pierzarea lor nu adoarme.

4. Pentru că, de vream ce Dumnezeu pre îngerii greșind nu i-au cruțat, ce, cu lanțurile întunearecului, în tartar băgându-i, i-au dat la judecată, fiind păziț,

2 Petr. 2, 9; Iuda v. 6.

5. Și lumea cea de 'nceput nu o au cruțat, ce al optulea pre Noe, al dreptății propoveduitoriu l-au ferit, potop în lume celor necurați aducând,

2 Petr. 3, 6; Fac. 7, 7.

6. Și cetățile Sodomului și Gomorului, făcându-le cenușă, cu prăpădire le-au osândit, pildă puind celora ce vor să facă necurăție,

Fac. 19, 24; Iuda v. 7; Evr. 11, 7.

7. Și pre dreptul Lot, necăjându-să de cea cu necurăție viață a celor fără de leage, l-au izbăvit

8. – Pentru că, cu vederea și cu auzul dreptul acela lăcuind întru ei, den zi în zi suflet drept munciia cu ceale fără de leage lucruri –,

Ps. 118, 158; Ez. 9, 4.

9. Știe Domnul pre cei buni credincioși den bântuială a-i mântui, iară pre cei nedirepți la ziua judecății căzniț să-i păzască:

1 Cor. 10, 13.

10. Și mai vârtos pre cei ce denapoia trupului umblă, în pohta pângăriciunii, și de dumnezăire nebăgând sama. Cutezători, obraznici, măririle hulindu-le, nu să cutremură;

Iuda v. 8.

11. Unde îngerii, cu tăria și cu putearea mai mari fiind, nu rabdă asupra lor lângă Domnul judecată cu hulă,

Iuda v. 9.

12. Iară aceștea, ca niște necuvântătoare dobitoace, den fire fiind făcute spre luare și stricare, întru carele nu știu blestemând, cu stricăciunea lor

strica-să-vor,

Iuda v. 10; Ier. 12, 3.

13. Luând plata nedireptății, dulceață socotind (a fi) cea pre zi desfătăciune cu pângăriciuni și spurcăciuni; desfătându-să întru înșălăciunile lor, împreună cu voi desfătându-se,

Iuda v. 15.

14. Ochi având plini de preacurvie și neîncetați de păcat, amăgind suflete neîntărite, inemă deprinsă cu lăcomie având, fiii osândirii.

15. Lăsând calea cea dreaptă, au rătăcit urmând în calea lui Valaam al lui Vosor, carele plata nedireptății au iubit;

Iuda v. 11; Num. 22, 5; Apoc. 2, 14.

16. Și muștrare au avut fărădelegii lui: asin fără de glas, cu glas de om răspunzând, au oprit a prorocului nebunie.

Num. 22, 28.

17. Aceștea sânt izvoară fără de apă, nori de vifor purtați: căroră pâcla întunearecului în veac să păzească.

Iuda v. 13.

18. Pentru că semețiile deșărtăciunii răspunzând, amăgesc cu pohtele trupului, cu necurății, pre cei ce adevărat au scăpat de cei ce întru înșălăciune petrec.

Iuda v. 16.

19. Volnicie lor făgăduindu-le, ei robi fiind ai stricăciunii; pentru că oricine, de ce s'au biruit, spre aceasta s'au și robit.

Ioan 8, 34.

20. Că, de ar fugi de pângăriciunile lumii cu cunoștința Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos și, la acestea iarăș învăluindu-se, biruiescu-se, făcură-să lor ceale de apoi mai reale decât ceale dentâiu.

Mat. 12, 45; Evr. 10, 26.

21. Pentru că mai bine era lor a nu cunoaște calea dreptății decât, cunoscându-o, a să întoarce den cea dată a lor svântă poruncă.

Luca 12, 47.

22. Și să întâmplă lor ceaea a pildei cei adevărate: „Câinele s'au întors la borătura sa“ și „Scroafa s'au scăldat în tăvălitură de împuceciune“.

Paremi 26, 11.

CAP 3

Vremea de apoi. Venirea lui Hristos. Gătirea cuviincioasă pentru ea.

1. Aceasta acum, iubiților, a doua carte scriu voao, cu carele rădic voao cu pomenirea cugetului cel curat,

2 Petr. 1, 13.

2. Să vă aduceți aminte de graiurile ceale de mai nainte grăite de svinții proroci și ale apostolilor noștri, poruncă a Domnului și Mântuitorului.

Iuda v. 17.

3. Aceasta întâiu știind, că vor veni în zilele ceale de apoi batjocuritori, după ale lor pohte umblând și zicând:

2 Petr. 1, 20; Iuda v. 8; 1 Tim. 4, 1.

4. „Unde iaste făgăduința venirii lui? Pentru că, de când părinții au adormit, toate așa rămân, de 'nceputul zidirei!“.

Is. 5, 19.

5. Pentru că să amăgesc ei, aceasta vrând, că ceriurile era de 'nceput și pământul, den apă și pren apă închegându-se, cu al lui Dumnezeu cuvânt,

Fac. 1, 2; Ps. 23, 2.

6. Pren carele lumea cea de atunce, cu apă acoperindu-se, au pierit.

2 Petr. 2, 5; Fac. 7, 21; Mat. 24, 39.

7. Iară ceale de acum ceriuri și pământul, cu acelaș cuvânt câștegate sânt, focului păzindu-se la ziua judecării și pierzării oamenilor celor necurați.

Iuda v. 15.

8. Și una ca aceasta să nu vă amăgească pre voi, iubiților, că o zi lângă Domnul iaste ca 1000 de ani, și 1000 de ani, ca o zi.

Ps. 89, 4.

9. Nu zăbovește Domnul făgăduinței, precum unii zăbavă socotescu, ce mult îngăduiaște la noi, nevrând ca să piară unii, ce toți la pocăință să vie.

Avvac. 2, 3; 1 Tim. 2, 4.

10. Și va veni ziua Domnului ca furul noaptea, întru carea ceriurile cu sunet să vor treace și stihiile arzându-se să vor topi și pământul și ceale dentru el lucruri vor arde de tot.

1 Solon. 5, 2; Luca 21, 33; Evr. 1, 11.

11. Deci aceastea toate topindu-se, în ce fealiu trebuie a fi voi întru svinte petreaceri și bune credințe,

12. Așteptând și sânguind venirea zilei lui Dumnezeu, pentru carea ceriurile arzându-se să vor topi și stihiile, fiind arse, topi-se-vor.

13. Și ceriuri noao și pământ nou, după făgăduința lui, așteptăm, întru carele dreptatea lăcuiaște.

Is. 65, 17; Apoc. 21, 1.

14. Pentru aceea, iubiților, acestea așteptând, nevoiți nepângăriți și nevinovați la el să vă aflați cu pace.

1 Solon. 3, 13; 1 Cor. 1, 8.

15. Și cea a Domnului nostru multă îngăduință mântuire o socotiți, după cum și cel iubit al nostru frate Pavel, după cea ce s'au dat lui înțelepciune au scris voao,

Râm. 2, 4.

16. După cum și întru toate cărțile grăind întru dânsese pentru acestea, întru carele sânt greale la înțeles unele, carele cei neînvățați și neîntăriți le sovăiesc, ca și cealealalte scripturi, cătră a lor pierzare.

Râm. 8, 19; 1 Cor. 15, 24; 1 Solon. 4, 15.

17. Deci voi, iubiților, mai denainte știind, păziți-vă ca nu, cu a celor fără de leage înșălăciune aducându-vă, veți cădea dentru a voastră întărire;

Marc. 13, 5; Iuda v. 20.

18. Ce creșteți cu darul și cu conoștința Domnului nostru și Mântuitoriului Iisus Hristos. Acestuia e slava și acum și în ziua veacului! Amin.

2 Petr. 2, 20; Iuda v. 25; 1 Petr. 5, 11.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN CEA DENTÂIU PRESTE TOT

CAP 1

Mărturisire că Hristos iaste Fiiul lui Dumnezeu. Îndemnare spre a fugi de păcate.

1. Carele era de 'nceput, carea am auzit, carea am văzut cu ochii noștri, carea am privit și mâinile noastre au pipăit, pentru Cuvântul vieții,

1 Ioan 2, 13; Luca 24, 39.

2. – Și viața s'au arătat și am văzut și mărturisim și vestim voao viața cea veacinică, carea era cătră Părintele și s'au arătat noao.–

Ioan 1, 2, 4, 14.

3. Carea am văzut și am auzit, vestim voao, ca și voi parte să aveți împreună cu noi, și partea noastră, cu Părintele și cu Fiiul său, Iisus Hristos.

4. Și acestea scriem voao ca bucuria voastră să fie plinită.

Ioan 15, 11; 16, 24.

5. Și aceasta iaste făgăduința carea am auzit de la el și vestim voao: că Dumnezeu lumină iaste și nici un întunearec întru el nu iaste.

Ps. 103, 2; Ioan 8, 12.

6. De vom zice că avem împreunare cu el, și întru întunearec vom îmbla, mințim și nu facem adevărul.

1 Ioan 2, 4.

7. Iară de vom îmbla în lumină, după cum el iaste întru lumină, împreunare avem între noi; și sângele lui Iisus Hristos, Fiiului lui, curățește pre noi de tot păcatul.

Efes. 5, 8; Evr. 9, 14.

8. De vom zice că păcat nu avem, pre noi ne înșălăm, și adevărul nu iaste întru noi.

9. De vom mărturisi păcatele noastre, credincios iaste și drept ca să ne iarte noao păcatele și ne va curăți pre noi de toată nedireptatea.

Paremii 28, 13; 1 Solon. 5, 24.

10. De vom zice că nu am greșit, mincinos facem pre el și cuvântul lui nu iaste întru noi.

1 Ioan 2, 14.

CAP 2

Hristos ne curățește de tot păcatul. Îndemnări spre păzirea poruncilor și spre dragostea fără carea nu e creștinătate. Antihriștii sânt mulți. Mincinos iaste tot cela ce tăgăduiaște că Iisus iaste Hristos. Adevărata ungere.

1. Feții miei, aceastea scriu voao ca să nu greșiți; și, de va greși cineva, mângâitoriu avem cătră Părintele pre Iisus Hristos drept.

Ioan 14, 16; Râm. 8, 34; Evr. Evr. 7, 25.

2. Și aceasta iertare iaste pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ce pentru a toată lumea.

Col. 1, 20.

3. Și întru aceasta cunoaștem că am cunoscut pre el, de vom păzi poruncile lui.

Ioan 15, 10.

4. Cela ce zice: „Am conosciut pre el“, și poruncile lui nu păzește, mincenos iaste și întru acesta adevărul nu iaste.

Ioan 1, 6; 4, 20.

5. Iară carele va păzi cuvântul lui adevărat, întru acesta dragostea lui Dumnezeu s’au săvârșit; cu aceasta cunoaștem că întru el sântem.

Ioan 14, 21; 1 Ioan 4, 12.

6. Cel ce zice a rămânea întru el datoriu iaste, după cum Acela au umblat, și el așa să umble.

Ioan 15, 4, 5.

7. Fraților, nu poruncă noao scriu voao, ce poruncă veache care ați avut-o de ’nceput; porunca cea veache iaste cuvântul carele ați auzit de ’nceput.

2 Ioan 5; Mat. 5, 45.

8. Iarăși poruncă noao scriu voao, care iaste adevărată întru el și întru voi; căci întunearecul treace și lumina cea adevărată acum să iveaște.

Ioan 13, 34; Râm. 13, 12.

9. Cela ce zice întru lumină a fi, și pre fratele lui uraște, întru întunearecu iaste până acum.

1 Ioan 4, 20.

10. Cela ce iubeaște pre fratele lui, întru lumină rămâne și sminteală întru el nu iaste.

1 Ioan 3, 14.

11. Iară cela ce uraște pre fratele lui, întru întunearec iaste și întru întunearec umblă și nu știe unde să duce, căci întunearecul au orbit ochii

lui.

Ioan 12, 33.

12. Scriu voao, feților, că să iartă voao păcatele pentru numele lui.

Luca 24, 47; Fapt. Ap. 4, 12.

13. Scriu voao, părinților, căci ați conșcut pre cel de 'nceput. Scriu voao, tinerilor, căci ați biruit pre cel viclean. Scriu voao, copiilor, căci ați cunoscut pre Părintele.

14. Scris-am voao, părinților, căci ați cunoscut pre cel de 'nceput. Scris-am voao, tinerilor, căci tari sânteți, și cuvântul lui Dumnezeu întru voi rămâne și ați biruit pre cel viclean.

Efes. 6, 10.

15. Nu iubiți lumea, nici ceale den lume. De va iubi neștine lumea, nu iaste dragostea Părintelui întru el.

Iac. 4, 4.

16. Căci tot ce e în lume: pohta trupului și pohta ochilor și mândria vieții, nu iaste de la Părintele, ce den lume iaste.

17. Și lumea să treace, și pohta ei; iară cela ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veacu.

18. Copii, vremea de apoi iaste; și, după cum ați auzit că Antihrist vine, și acum antihristi mulți s'au făcut; pentru aceeaa conoaștem că ceasul cel de apoi iaste.

Mat. 24, 5; 2 Ioan 7; 1 Petr. 4, 7.

19. Dentre noi au ieșit, ce nu era dintre noi. Că de-ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi; ce *[ieșiră]* ca să să arate că nu sânt toți dintre noi.

Fapt. Ap. 20, 30; 1 Cor. 11, 19.

20. Și voi unsoare aveți de la Cel Sfânt și știți toate.

21. N'am scris voao căci nu știți adevărul, ce căci știți pre el și căci toată minciuna den adevăr nu iaste.

22. Cine iaste mincenos, fără numai cela ce tăgăduiaște că Iisus nu iaste Hristos? Acesta iaste Antihrist, cela ce să leapădă de Părintele și de Fiiul.

23. Tot cel ce să leapădă de Fiiul, nici pre Tatăl nu are.

2 Ioan 9; Ioan 5, 25; 15, 23.

24. Deci voi, carea ați auzit de 'nceput, întru voi rcmâie; de va rămânea întru voi cea ce de 'nceput ați auzit, și voi întru Fiiul și întru Tatăl veți rămânea.

25. Și aceasta e făgăduința carea el au făgăduit voao: viața veacinică.

1 Ioan 5, 11.

26. Aceasta am scris voao pentru ceia ce înșală pre voi.

27. Și voi unsoarea carea ați luat de la el întru voi rămâne și nu vă mai trebuie ca cineva să vă înveațe pre voi; ce, în ce chip aceastaș unsoare învață pre voi pentru toate, și adevărată iaste, și nu iaste minciună, și după cum au învățat pre voi, rămânea-veți întru aceaea.

Ioan 14, 26.

28. Și acum, feților, rămâneți întru el, ca, când să va arăta, să avem îndrăzneală și să nu ne rușinăm de el întru venirea lui.

1 Ioan 3, 21; Efes. 3, 12.

29. De veți ști că drept iaste, să știți că tot cela ce face dreptatea dentru el s'au făcut.

1 Ioan 3, 7.

CAP 3

Fiii lui Dumnezeu sânt fericiți cu nădejdea întru dânsul, să curățesc de păcate, iubesc pre frați și să uraște de lume. Dragostea cătră aproapele și milostenia. Știința cea bună e pren credința lui Iisus Hristos.

1. Vedeți ce fealiu de dragoste au dat noao Părintele, ca fii lui Dumnezeu să ne chemăm! Pentru aceaea lumea nu cunoaște pre noi, căci n'au cunoscut pre el.

Ioan 17, 25.

2. Iubiților, acum fiii lui Dumnezeu sântem. Și încă nu s'au arătat ce vom fi, ce știm că, de se va arăta, aseamene cu el vom fi, căci vom vedea pre el precum iaste.

Ioan 1, 12; Râm. 8, 18; Col. 3, 4.

3. Și tot cela ce are nădejdea aceasta întru el să curățească pre sine, precum Acela curat iaste.

4. Tot cela ce face păcatul, și fărădelegea face; și păcatul iaste fărădelegea.

1 Ioan 5, 17; 1 Petr. 2, 21, sq.

5. Și știți că Acela s'au arătat ca păcatele noastre să le rădice; și păcat întru el nu iaste.

Is. 53, 4.

6. Tot cel ce rămâne întru el nu păcătuiaște. Tot cela ce păcătuiaște n'au văzut pre el, nici au cunoscut pre el.

1 Ioan 2, 5; 2 Ioan 11.

7. Feților, nimenea să nu înșale pre voi! Cea ce face dreptatea drept iaste, precum Acela drept iaste.

8. Cea ce face păcatul de la dracul iaste, căci de 'nceput diavolul păcătuiaște. Spre aceasta s'au arătat Fiiul lui Dumnezeu, ca să dezlege lucrurile diavolului.

Ioan 8, 44.

9. Tot cea ce e născut de la Dumnezeu păcat nu face, căci sămânța lui întru el rămâne; și nu poate să păcătuiască, căci de la Dumnezeu s'au născut.

1 Ioan 5, 18.

10. Întru aceasta arătați sânt fiii lui Dumnezeu și fiii dracului. Tot cea ce nu face dreptate nu iaste de la Dumnezeu, și cea ce nu iubeaște pre fratele lui.

Ioan 8, 47.

11. Căci aceasta iaste porunca carea aț auzit de 'nceput: ca să iubim unul pre alalt.

1 Ioan 1, 5; 2, 7, sq.; Ioan 13, 34.

12. Nu precum Cain era den vicleanul și junghe pre fratele lui. Și pentru ce au jungheat pre el? Căci lucrurile lui reale era, iară ale fratelui său, dreapte.

Fac. 4, 8; Mat. 23, 35; Iuda v. 11.

13. Nu vă mirareți, frații miei, de vă uraște pre voi lumea.

Mat. 5, 11; Ioan 15, 18.

14. Noi știm că ne-am mutat den moarte în viață, căci iubim pre frați; cea ce nu iubeaște pre frate rămâne în moarte.

Ioan 5, 24; Preoția 19, 17.

15. Tot cea ce uraște pre fratele lui ucigătoriu de oameni iaste; și știți că tot ucigătoriu de oameni nu are viață veacinică rămâind întru el.

1 Ioan 2, 10, sq.; Mat. 5, 21, sq.

16. Cu aceasta am cunoscut dragostea, căci Acela sufletul lui pentru noi au pus; și noi datori sântem pentru frați sufletele să punem.

Ioan 15, 12, sq.

17. Iară carele ar avea avuția lumii și va vedea pre fratele lui lipsit și-ș va închide inima lui de cătră el, cum va rămânea dragostea lui Dumnezeu întru el?

1 Ioan 4, 20.

18. Feții miei, să nu iubim cu cuvântul, nice cu limba, ce cu fapta și cu adevărul.

Iac. 1, 22; 2, 14.

19. Și cu aceasta cunoaștem că den adevăr sântem; și înaintea lui să ne plecăm inimile noastre,

20. Căci, de va huli pre noi inima, mai mare iaste Dumnezeu decât inima noastră și cunoaște toate.

21. Iubiților, de nu va huli pre noi inima noastră, îndrăznire avem cătră Dumnezeu.

1 Ioan 2, 28; 4, 17; 5, 14; Efes. 3, 12; Evr. 4, 16.

22. Și orice vom ceare luom de la el, căci poruncile lui păzim și ceale plăcute înaintea lui facem.

Marc. 11, 24; Ioan 14, 13.

23. Și aceasta iaste porunca lui, ca să creadem în numele Fiiului lui, lui Iisus Hristos, și să iubim unul pre alalt, după cum au dat poruncă noao.

1 Ioan 3, 11; Ioan 6, 29; Marc. 12, 31.

24. Și cela ce păzește poruncile lui întru el rămâne și el întru dânsul; și cu aceasta cunoaștem că rămâne întru noi, den Duhul carele au dat noao.

Ioan 14, 23; Râm. 8, 9; 2 Cor. 1, 22.

CAP 4

Cercarea învățătorilor mincinoși și faptele dragostei cătră Dumnezeu și aproapele.

1. Iubiților, nu la tot duhul creadeți, ce ispițiți duhurile de sânt de la Dumnezeu; căci mulți proroci mincinoși au ieșit în lume.

2 Ioan 7; 2 Petr. 2, 1.

2. Cu aceasta să știți Duhul lui Dumnezeu: tot duhul carele mărturisește pre Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dumnezeu iaste.

1 Cor. 12, 3.

3. Și tot duhul carele nu mărturisește pre Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dumnezeu nu iaste; și aceasta iaste cea a lui Antihrist carea ați auzit că vine. Și acum în lume iaste.

1 Ioan 2, 22.

4. Voi de la Dumnezeu sânteți, feților, și ați biruit pre ei, căci mai mare e cela ce e întru voi decât cela ce e în lume.

4 Împ. 6, 16; 2 Paral. 32, 7.

5. Aceștea den lume sânt; pentru aceaea den lume grăiesc, și lumea de dânșii ascultă.

Ioan 3, 31; 15, 19.

6. Noi de la Dumnezeu sântem; cela ce știe pre Dumnezeu aude pre noi; carele nu iaste de la Dumnezeu nu ascultă pre noi. Dentre aceasta cunoaște Duhul adevărului și duhul înșălăciunii.

Ioan 8, 47.

7. Iubiților, să iubim unul pre alalt, căci dragostea de la Dumnezeu iaste, și tot cela ce iubeaște de la Dumnezeu s'au născut și cunoaște pre Dumnezeu.

1 Ioan 5, 11; Ioan 8, 42.

8. Cela ce nu iubeaște n'au cunoscut pre Dumnezeu, căci Dumnezeu dragoste iaste.

9. Cu aceasta s'au arătat dragostea lui Dumnezeu întru voi, căci că pre Fiiul lui unul născut au trimis Dumnezeu în lume, ca să trăim pren el.

Ioan 3, 16; Râm. 5, 8; Tit. 2, 11.

10. Întru aceasta iaste dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ce căci el au iubit pre noi și au trimis pre Fiiul lui, iertăciune pentru păcatele noastre.

Râm. 5, 10; 2 Cor. 5, 19; Col. 1, 20.

11. Iubiților, de au iubit Dumnezeu pre noi așa, și noi datori sântem unul pre alalt să iubim.

Mat. 18, 33.

12. Pre Dumnezeu nimenea niciodinioară nu l-au văzut. De vom iubi unul pre alalt, Dumnezeu întru noi rămâne, și dragostea lui săvârșită iaste întru noi.

Ieș. 33, 20; Ioan 1, 18; 1 Tim. 6, 16.

13. Cu aceasta cunoaștem că întru el rămânem și el întru noi, căci den Duhul lui au dat noao.

14. Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiiul Mântuitoriu lumii.

15. Oricarele va mărturisi că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezeu, Dumnezeu întru el rămâne, și el întru Dumnezeu.

1 Ioan 5, 5.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea carea are Dumnezeu întru noi. Dumnezeu dragoste iaste; și cela ce rămâne în dragoste întru

Dumnezău rămâne, și Dumnezău întru el.

Ioan 6, 69.

17. Întru aceasta s'au săvârșit dragostea cu noi, ca îndrăzneală să avem în ziua judecății; căci, precum Acela iaste, și noi sântem în lumea aceasta.

1 Ioan 3, 21.

18. Frică nu iaste în dragoste; ce dragostea cea deplin scoate frica afară, căci frica certare are; iară cea ce să teame nu iaste deplin întru dragoste.

19. Noi îl iubim pre el, căci el întâiu au iubit pre noi.

20. De va zice cineva că „Îl iubesc pre Dumnezău“, și pre fratele lui uraște, mincinos iaste; pentru că cea ce nu iubeaște pre fratele lui, care l-au văzut, pre Dumnezău, pre care nu l-au văzut, cum poate să-l iubească?

1 Ioan 2, 4, 11.

21. Și această poruncă avem de la el că: cea ce iubeaște pre Dumnezău iubeaște și pre fratele lui.

1 Ioan 5, 1; Marc. 12, 31.

CAP 5

Despre cei născuți den Dumnezău și adevărata dragoste cătră el. Credința biruiaște lumea. Ceale trei mărturii de pre pământ și den cer că Hristos e Om adevărat și adevărat Fiiul lui Dumnezău. Păcat spre moarte și nu spre moarte.

1. Tot cea ce creade că Iisus iaste Hristos de la Dumnezău e născut; și tot cea ce iubeaște pre cel ce au născut iubeaște și pre cel născut dentru el.

Ioan 1, 12.

2. Cu aceasta cunoaștem că iubim fiii lui Dumnezău, când pre Dumnezău iubim și poruncile lui păzim.

1 Ioan 3, 19.

3. Pentru că aceasta e dragostea lui Dumnezău, ca poruncile lui să păzim; și poruncile lui greale nu sânt,

Ioan 14, 15; Mat. 11, 30.

4. Căci tot ce e născut de la Dumnezău biruiaște lumea; și aceasta iaste biruința cea ce au biruit lumea, credința noastră.

Ioan 1, 13; 16, 33.

5. Cine iaste cea ce biruiaște lumea, fără numai cea ce creade că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezău?

1 Ioan 4, 15; 1 Cor. 15, 57.

6. Acesta iaste cela ce au venit pren apă și sânge, Iisus Hristos; nu pren apă numai, ce pren apă și pren sânge. Și Duhul iaste cela ce mărturisește, căci Duhul iaste adevărul.

Ioan 19, 34.

7. – Căci trei sânt ceia ce mărturisesc în ceriu: Tatăl, Cuvântul și Svântul Duh; și Acești trei una sânt.

Mat. 28, 19.

8. Și trei sânt cei ce mărturisesc pre pământ:– Duhul și apa și sângele; și cătetreale la una sânt.

9. De vream ce mărturia oamenilor luăm, mărturia lui Dumnezeu mai mare iaste; căci aceasta iaste mărturia lui Dumnezeu, carea au mărturisit pentru Fiiul lui.

Ioan 8, 17.

10. Cela ce creade întru Fiiul lui Dumnezeu are mărturia întru dânsul. Cela ce nu creade lui Dumnezeu mincinos au făcut pre el, căci n’au crezut la mărturia carea au mărturisit Dumnezeu pentru Fiiul lui.

Râm. 8, 16; Ioan 3, 36.

11. Și aceasta iaste mărturia, că viață veacinică au dat noao Dumnezeu, și această viață întru Fiiul lui iaste.

Ioan 1, 4.

12. Cela ce are pre Fiiul, are viață; cela nu are pre Fiiul lui Dumnezeu viața nu are.

13. Aceastea am scris voao, celora ce cred în numele Fiiului lui Dumnezeu, ca să știți că viață veacinică aveți și ca să creadeți în numele Fiiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta iaste îndrăznirea carea avem cătră el, căci, de vom ceare ceva după voia lui, ascultă pre noi.

1 Ioan 2, 28; 3, 21; 4, 17; Efes. 3, 12; Evr. 4, 16.

15. Și, de vream ce știm că aude pre noi, ori de ce am ceare, știm că avem cearerile carele am cerșut de la el.

16. De va vedea neștine pre fratele lui păcătuind păcat nu spre moarte, ceare-va; și va da lui viață, celor ce greșesc nu spre moarte. Iaste păcat spre moarte; nu pentru acela zicu ca să să roage.

Mat. 12, 31.

17. Toată nedireptatea păcat iaste; și iaste păcat nu spre moarte.

18. Știm că tot cela ce e născut de la Dumnezeu nu greșăște, ce cela ce s'au născut de la Dumnezeu păzește pre dânsul, și cel viclean nu să atinge de el.

1 Ioan 3, 9; 2 Solon. 3, 3.

19. Știm că de la Dumnezeu sântem, și lumea toată întru cel viclean zace.

Gal. 1, 4.

20. Și știm că Fiiul lui Dumnezeu au venit și au dat noao priceapere ca să cunoaștem pre cel adevărat. Și sântem întru cel adevărat, întru Fiiul lui, Iisus Hristos: Acesta iaste cel adevărat Dumnezeu și viața veacinică.

Ioan 1, 4; Fapt. Ap. 3, 15; Râm. 9, 5; 1 Tim. 3, 6; Evr. 1, 8.

21. Feților, păziți pre voi despre idoli. Amin.

Ieș. 20, 3; 1 Cor. 10, 14.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN ADEVERITĂ A DOUA

CAP 1

Dragostea cătră Dumnezeu stă în păzirea poruncilor. Ferirea de amăgitori.

1. Cel mai bătrân, alesei doamnii și fiilor ei, pre carele eu iubescu întru adevăr – și nu eu sânghur, ce și toți carii au cunoscut adevărul, –

3 Ioan v. 1.

2. Pentru adevărul ce rămâne întru noi, și cu noi va fi în veac:

3. Va fi cu voi dar, milă, pace de la Dumnezeu Părintele și de la Domnul Iisus Hristos, Fiiul Părintelui, întru adevăr și dragoste!

1 Tim. 1, 2.

4. M'am bucurat foarte, pentru căci am aflat den fiii tăi umblând întru adevăr, după cum poruncă am luat de la Părintele.

5. Și acum întrebu-te, doamnă, nu ca cum aş scrie ție poruncă noao, ce carea avem de 'nceput, pentru ca să iubim unul pre altul!

Marc. 12, 31.

6. Și aceasta iaste dragostea, pentru ca să umblăm după poruncile lui. Aceasta iaste porunca, după cum ați auzit de 'nceput, pentru ca întru dânsa să umblați.

1 Ioan 5, 3.

7. Căci mulți înșălători au intrat în lume, carii nu mărturisescu pre Iisus Hristos viind cu trup. Acesta iaste înșălătoriul și Antihristul!

Mat. 24, 5; 2 Petr. 2, 1; 1 Ioan 2, 18; 4, 1, sq.

8. Căutați pre înșivă pentru ca să nu piardem carele am lucrat, ce plată deplină să luom.

Marc. 13, 9; Gal. 3, 4.

9. Tot cela ce treace și nu rămâne întru învățătura lui Hristos Dumnezeu n'are; cela ce rămâne întru învățătura lui Hristos, acesta și pre Tatăl și Fiiul are.

1 Ioan 2, 22, sq.

10. De vine neștine cătră voi și această învățătură nu aduce, nu-l priimiți pre dânsul în casă și „Mulțam!” lui nu-i ziceți.

2 Solon. 3, 6.

11. Pentru că cela ce zice lui „Bineăți!” să amestecă cu lucrurile lui ceale reale.

12. Multe având voao a scrie, n'am vrut pren hârtie și cerneală, ce nădejduiescu a veni cătră voi și gură cu gură a grăi, pentru ca bucuria voastră să fie plinită.

3 Ioan 13; 1 Ioan 1, 4.

13. Închină-ți-să fiii surorii tale ceii alease. Amin.

CARTE A LUI IOAN A TREIA

CAP 1

Laudă iubirea de striini a fraților pentru Hristos. Răutatea și neomenia lui Diotrefis. Dă mărturie bună lui Dimitrie.

1. Cel mai bătrân, lui Gaie cel iubit, pre carele eu iubesc întru adevăr.

Fapt. Ap. 19, 29; 2 Ioan 1; Râm. 16, 23; 1 Cor. 1, 14.

2. Iubite, pentru toate rog tu ca să te sporești și să fii sănătos, după cum ți se sporește sufletul.

3. Pentru că foarte m'am bucurat, venind frații și mărturisând adevărului tău, precum tu întru adevăr îmbli.

2 Ioan 4.

4. Mai mare decât acestea n'am bucurie, pentru ca să auzu ai miei fii întru adevăr îmblând.

5. Iubite, credincios faci orice vei face la frați și la striini,

6. Carii au mărturisit libovului tău înaintea soborului; pre carii bine faci petrecându-i cu vrednicie lui Dumnezeu.

Tit 3, 13.

7. Că pentru numele lui au ieșit, nimica luând de la limbi.

Mat. 10, 8; 1 Cor. 9, 12.

8. Noi dară datori sântem să priimim pre unii ca aceștea, ca ajutoriu să ne facem adevărului.

Mat. 10, 14; Luca 10, 8; Evr. 13, 2.

9. Scris-am besearecii: cela ce iubeaște a fi mai mare lor, Diotrefis, nu priimește pre noi.

10. Pentru aceea, de voiu veni, îi voiu aduce aminte lucrurile ceale ce face, ocărând pre noi cu cuvinte reale. Și, nefiind destul lui cu acestea, nici el priimește pre frați, și pre ceia ce vor îi opreaște și den adunare îi scoate.

Mat. 23, 13.

11. Iubite, nu te asămăna răului, ce bunului. Cela ce face bine de la Dumnezeu iaste; cela ce face rău n'au văzut pre Dumnezeu.

Ps. 36, 27; 1 Ioan 3, 6.

12. Lui Dimitrie iaste mărturisit de cătră toți și de acestas adevăru; și noi mărturisim: și știți că mărturia noastră adevărată iaste.

Ioan 19, 35.

13. Multe am avut a scrie, ce nu voiui pren cerneală și condeiu a-ț scrie.

2 Ioan 12.

14. Ce nădejduiesc numaidecât să te văz și gură cătră gură vom grăi. Pace ție! Închină-se ție priatenii; închină-te priatenilor, anume.

1 Petr. 5, 14.

CARTE TRIMISĂ A IUDEI ADEVERITĂ

CAP 1

Îndeamnă la statornicie în credință. Muncile celor necredincioși și necurați. Pilde și prorocii.

1. Iuda, robul lui Iisus Hristos și frate lui Iacov, celor întru Dumnezeu Părintele sfințiți și lui Iisus Hristos păziți chemați:

Mat. 13, 55; Luca 6, 16.

2. Milă voao și pace și dragoste să să înmulțască!

3. Iubiților, toată nevoița făcând a vă scrie voao pentru mântuirea de obște, nevoie am avut a vă scrie voao, rugându-vă să vă nevoiți cu cea ce de o dată s'au dat sfinților credință.

Fil. 1, 27; 1 Tim 1, 18.

4. Pentru căci s'au vârat oarecarii oameni carii demult au fost scriș la această judecată, necurați, al Dumnezeului nostru dar primenindu-l spre spurcăciune, și de cel sânгур Stăpânitoriu Dumnezeu și Domnul nostru, Iisus Hristos, lepădându-se.

Tit 1, 16.

5. Și voiu să aduc aminte voao, știind voi o dată aceasta, pentru că Domnul, pre norod den pământul Eghiptului mântuind, al doilea, pre ceia ce n'au crezut i-au pierdut.

Num. 14, 35; 1 Cor. 10, 5.

6. Și pre îngeri, pre carii n'au păzit a lor diregătorie, ce au lăsat al lor lăcaș, la judecata a marei zile cu legături veacinice supt întunearec i-au păzit.

Ioan 8, 44; 2 Petr. 2, 4.

7. Ca Sodomul și Gomorul și cetățile demprejur, aseamenea acestui chip, curvind și împlând denapoia altui trup, zacu înainte-arătare, certare de foc veacinic luând.

Fac. 19, 24.

8. Așijderilea însă și aceștea, visând, trupul dară pângăresc și de domnie să leapădă și măririle hulesc.

Ieș. 22, 28; 2 Petr. 2, 10.

9. Iară Mihail arhanghelul, când cu diavolul pricindu-se voroviia, pentru trupul lui Moisi, n'au îndrăznit judecată de hulă a aduce, ce zise: „Cearte-te

Domnul!“.

Dan. 12, 1; Zah. 3, 2.

10. Iară aceștea câte nu știu bleastemă; iară câte fireaște, ca ceale necuvântătoare dobitoace, știu, întru acealea să strică.

2 Petr. 2, 12.

11. Vai lor, pentru că în calea lui Cain au mers, și cu înșălăciunea lui Valaam pren plată s’au răvărsat, și cu pricea lui Core au pierit!

Fac. 4, 8; Apoc. 2, 14; Num. 16, 1.

12. Aceștea sânt întru dragostele voastre prihană, desfătându-să împreună fără frică, păscându-să pre ei; nori fără apă, de vânturi purtându-să, copaci de toamnă fără roadă, de doao ori fiind morți, dezrădăcinați,

13. Valuri sălbatece ale mării, spumegând ale lor rușini, steale rătăcitoare, cărora pâcla întunearecului în veac s’au păzit.

14. Și proroci și acestora al șaptelea de la Adam, Enoh, zicând: „Iată, va veni Domnul întru întuneareci de sfinți îngeri ai lui,

Fac. 5, 21.

15. Ca să facă judecată asupra tuturor și ca să mustre pre toți necurații lor, pentru toate lucrurile păgâniei lor care au păgânit, și pentru toate nesilniciile ce au grăit asupra lui păcătoșii cei necurați“.

Mat. 25, 31; 12, 36.

16. Aceștea sânt răpștitorii hulitori de noroc, după pohtele lor mergând; și gura lor grăiaște semeție, lăudând obrazy, pentru folos.

Ps. 16, 10.

17. Iară voi, iubiților, aduceți-vă aminte de cuvintele ceale de mai nainte grăite de apostolii Domnului nostru Iisus Hristos.

18. Căci zicea voao că la vremea de apoi vor fi batjocuritori, după ale lor pohte mergând, ale păgânătăților.

1 Tim. 4, 1.

19. Aceștea-s cei ce să oselesc pre sine, sufletești, duh neavând.

Paremii 18, 1.

20. Iară voi, iubiților, spre sfânta credință a voastră zidindu-vă pre voi, întru Duhul Sfânt rugându-vă,

Col. 1, 23.

21. Pre înșivă întru dragostea dumnezeiască vă păziți, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos întru viață veacinică.

1 Cor. 1, 7.

22. Și pre unii miluiț socotind,

23. Iară pre alții cu frică mântuiț, den foc hrăpindu-i, urând și cea de la trup spurcată îmbrăcămintе.

Amos 4, 11; Zah. 3, 2; Râm. 11, 14; Iac. 5, 19; Is. 64, 6.

24. Iară celuia ce poate a păzi pre ei fără greșală și a-i pune denaintea mărirei lui curați, întru bucurie,

25. Celui sângur înțelept Dumnezău, Mântuitoriul nostru, slavă și mărire, tărie și puternicie, și acum și întru toți veacii. Amin!

Râm. 16, 27; 1 Tim. 1, 17.

APOCALIPSIS A LUI IOAN BOGOSLOVUL

CAP 1

Ioan trimite închinăciuni la șapte Bisearici. Vedeania cerească a sa în Patmos. El veade pre Iisus în mijlocul a șapte sfeașnice de aur cu șapte steale în mâna lui cea dreaptă.

1. Descoperirea lui Iisus Hristos, carea i-au dat lui Dumnezeu să arate robilor lui carea trebuie să fie degrabă, și au însemnat, trimițând pren îngerul lui, robului lui, Ioan,

Ioan 3, 32; Apoc. 22, 6, 7.

2. Carele au mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Iisus Hristos și câte au văzut.

Apoc. 6, 9.

3. Fericit cela ce citeaște și cea ce aud cuvintele prorociei și păzescu ceale ce-s scrise într'însa, pentru că vreamea e aproape.

Apoc. 22, 7; 1 Petr. 4, 7.

4. Ioan, celor șapte Bisearici ce-s în Asia: Dar voao și pace de la cela ce iaste și cela ce era și cela ce vine și de la ceale șapte duhuri carele sânt înaintea scaunului lui

Ieș. 3, 14; Evr. 13, 18; Is. 11, 2.

5. Și de la Iisus Hristos, Mărturia cea credincioasă, Întâiul-Născut den morți și Biruitoriul împăraților pământului; cela cine-au iubit pre noi și ne-au spălat pre noi den păcate cu sângele lui

Apoc. 3, 14; Fapt. Ap. 26, 23; Gal. 2, 20; Evr. 9, 14.

6. Și au făcut pre noi împărați și preoți lui Dumnezeu și Părintelui său, lui mărirea și tăria, în veacii veacilor! Amin.

Apoc. 5, 10; 1 Petr. 2, 5.

7. Iată, vine cu norii și va vedea pre el tot ochiul, și cei ce au împuns pre el, și să vor tângui asupra lui toate fealiurile pământului. Așa. Amin.

Zah. 12, 10; Ioan 19, 37.

8. „Eu sânt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, zice Domnul, cela ce iaste și cela ce era și cela ce vine, Atotțiitoriul“.

Apoc. 22, 13; Is. 41, 4.

9. Eu, Ioan, care și frate voao și împreună părtașu întru scârbă și întru împărăție și întru îngăduința lui Iisus Hristos, fui în ostrovul cela ce să

cheamă Patmo, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Iisus Hristos.

Râm. 8, 17.

10. Fui cu duhul într'o zi duminică și auzii denapoiă mea glas mare ca de trâmbiță

11. Zicând: „Eu sânt Alfa și Omega, cel dintâiu și cel de apoi, și, ce vezi, scrie în carte și trimite la Besearecele ceale den Asia, la Efes și la Zmirna și la Pergam și la Theatira și la Sardis și la Filadelfia și la Laodichia“.

12. Și m'am întors a vedea glasul carele au grăit cu mine și, întorcându-mă, am văzut șapte sfeașnice de aur.

13. Și, în mijlocul celor șapte sfeașnice, Aseamenea cu Fiiul Omului, îmbrăcat cu haină până jos și încins pre lângă țăte cu brâu de aur.

Apoc. 2, 1; Ez. 1, 26.

14. Iară capul lui și părul, albu ca lâna cea albă, ca zăpada, și ochii lui, ca para focului.

Apoc. 2, 18.

15. Și picioarele, asemenea cu arama de Livan, ca într'un cuptoriu arse fiind, și glasul lui, ca glas de ape multe;

16. Și având în mâna lui cea dreaptă steale șapte; și den gura lui, sabie cu doao ascuțite, ascuțită ieșind, și vederea lui, în ce chip soarele luminează cu putearea lui.

17. Și deaca văzui pre el, am căzut la picioarele lui ca un mort. Și au pus mâna lui cea dreaptă preste mine, zicându-mi: „Nu te teame, eu sânt cel dintâiu și cel de apoi

18. Și cela ce trăiesc; și fui mort și, iată, viu sânt, în veacii veacilor, amin, și am cheile iadului și ale morții.

Râm. 6, 9.

19. Scrie ceale ce ai văzut și ceale ce sânt și ceale ce vor să fie după aceasta.

Apoc. 14, 13; 4, 1.

20. Taina celor șapte steale carele ai văzut pre dreapta mea și ceale șapte sfeașnice de aur: ceale șapte steale, îngerii celor șapte beseareci sânt, și ceale șapte sfeașnice care ai văzut, șapte besearici sânt.

Mal. 2, 7.

CAP 2

Ceale scrise îngerului efesenilor. Nicolaiteani. Ceale arătate îngerului zmirneanilor. Ceale însemnate îngerului pergamineanilor. Antipa, Valaam, Nicolaiți. Ceale scrise îngerului thiatirilor.

1. Îngerului Besearicii Efesului scrie: Acestea zice cela ce ține ceale șapte steale, cela ce umblă în mijlocul celor șapte sfeașnice de aur:

Apoc. 1, 16, 13.

2. ‘Știu lucrurile tale și truda ta și îngăduința ta și cum că nu poți să porți pre cei răi și ai ispitit pre cea ce zicu că sânt apostoli, și nu sânt, și aflași pre ei mincinoși.

1 Ioan 4, 2.

3. Și ai purtat și îngăduință ai, și pentru numele mieu ai ostenit și n’ai pregetat,

Gal. 6, 9; Evr. 12, 5.

4. Ce am asupra ta, căci dragostea ta cea dentâiu ai lăsat.

5. Deci, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiaște și ceale dentâiu fapte fă; iară de nu, vii la tine curând și voi porni sfeașnicul tău den locul lui, de nu te vei pocăi.

6. Ce aceasta ai, că urăști lucrurile nicolaiteanilor, carele și eu urăscu.

Ps. 138, 21.

7. Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaște, da-voiu lui să mănânce den lemnul vieții, carele iaste în mijlocul Raiului lui Dumnezeu’.

Mat. 11, 15.

8. Și îngerului Besearicii zmirneanilor scrie: Acestea zice cel dentâiu și cel de apoi, carele fu mort și trăi:

Apoc. 22, 13.

9. ‘Știu-ți faptele și necazul și sărăcia, și bogat ești, și hula celor ce zic pre ei a fi jidovi și nu sânt, ce adunarea satanii.

Apoc. 3, 9.

10. Nimica nu te teame de cealea ce vei să pătimești. Iată, va să puie dentru voi diavolul în temniță, ca să vă ispitiți și să aveți necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte și voi da ție cununa vieții.

Mat. 10, 28.

11. Cela ce are ureache, să asculte ce zice Duhul Besearicilor: Cela ce biruiaște nu va avea strâmbătate de moartea a doua’.

12. Și îngerului cei den Pergam Besearici scrie: Acestea zice cela ce are sabia cea cu doao ascuțite, cea ascuțită:

Efes. 6, 17; Evr. 4, 12.

13. ‘Știu lucrurile tale și unde lăcuiești: unde iaste scaunul satanii, și ții numele mieu și nu ai lepădat leagea mea, și în zilele întru carele Antipa, mărturia mea cea credincioasă, carele s’au omorât la voi, unde lăcuiaște satana.

Apoc. 13, 2; 3, 8.

14. Ce am asupra ta puțineale, că ai acolo pre ceia ce țin învățătura lui Valaam, carele învăța la Valaac să puie zmintea înaintea fiilor lui Israil să mănânce jârtvuitele idolilor și să curvească.

Num. 25, 2; 2 Petr. 2, 5; Iuda v. 11.

15. Așa ai și tu pre ceia ce țin învățătura nicolaiților, carea urăscu.

16. Pocăiaște-te, iară de nu, viu la tine curund și voi da războiu cu ei cu sabia gurii mele.

Apoc. 19, 15.

17. Cea ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaște, da-i-voiu lui să mănânce den manna cea ascunsă, și voi da lui piatră albă, și pre piatră nume nou scris, pre carele nimenea nu l-au știut, fără numai cel ce ia’.

Apoc. 3, 12; 19, 12.

18. Și îngerului celui den Besearica thiatirilor scrie: Aceastea zice Fiiul lui Dumnezeu, cea ce are ochii lui ca para focului și picioarele lui aseamenea cu arama de Livan:

Apoc. 1, 14.

19. ‘Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și îngăduința ta și faptele tale, și ceale de apoi mai mult decât ceale dentâiu.

20. Ce am asupra ta puține, căci lași pre muiarea Iezavil, ceaea ce să numeaște pre sine prorociță, a învăța și a înșela pre ai miei robi să curvească și jungheatele la idoli să mănânce.

3 Împ. 16, 31.

21. Și am dat ei vreamă ca să să pocăiască den curvia ei, și nu s’au pocăit.

22. Iată, eu puiu pre ea în pat și pre cei ce preacurvescu cu ea în strânsoare mare, de nu să vor pocăi den lucrurile lor.

Apoc. 18, 9.

23. Și pre fiii ei voi omorî cu moarte și vor cunoaște toate Besearicile că eu sânt cea ce cercetezu rănichii și inimile și voi da voao fieștecăruia după faptele voastre.

Ps. 7, 10.

24. Și voao zic și celorlalți celor den Thiatira câți n'au învățatura aceasta și carii n'au conosciut adâncurile satanii, precum zicu: Nu voiui pune preste voi altă greutate.

25. Însă, carea aveți, țineți până unde voiui veni.

Apoc. 3, 11.

26. Și cela ce biruiaște și cela ce păzește până în săvârșit lucrurile meale, da-voiui lui biruință preste limbi.

Ps. 2, 8.

27. Și va paște pre ei cu toiag de fier, precum să zdrobesc vasele ceale de lut, dupre cum și eu am luat de la Tatăl Mieui.

Apoc. 12, 5.

28. Și voiui da lui steaua cea de dimineață.

Luca 22, 29.

29. Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor.

Apoc. 3, 6.

CAP 3

Ceale trimise îngerului den Sardis. Ceale scrise îngerului filadelfilor. Ceale arătate îngerului laodichenilor.

1. Și îngerului Besearecii cei den Sardis scrie: Acestea zice cela ce are duhurile lui Dumnezău și ceale șapte steale: 'Știu ale tale fapte, căce nume ai căci trăiești, și mort ești.

Apoc. 1, 16.

2. Fii priveghind și întăreaște cealealalte carele vor să moară pentru că n'am aflat lucrurile tale plinite, înaintea lui Dumnezău.

3. Deci adu-ți aminte cum ai luat și ai auzit și păzește și te pocăiaște. Deci de nu vei priveghea, veni-voiui asupra ta ca un fur și nu vei conoaște în care ceas voiui veni asupra ta.

1 Solon. 5, 2.

4. Ai puțineale nume și în Sardes, carele n'au pângărit hainele lor, și vor îmbla împreună cu mine cu albe, căci vreadnici sânt.

Apoc. 4, 4.

5. Cela ce biruiaște, acela să va îmbrăca cu haine albe și nu voiui stinge numele lui den cartea vieții și voiui mărturisi numele lui înaintea Părintelui

Mieu și înaintea îngerilor lui.

Fil. 4, 3.

6. Cea ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor’.

7. Și îngerului Besearecii den Filadelfia scrie: Această zice cel sfânt, cel adevărat, cea ce are cheia lui David, cea ce deschide și nimenea nu închide, și închide și nimenea nu deschide:

Iov 12, 14; Is. 22, 22.

8. ‘Știu lucrurile tale; iată, am dat înaintea ta ușă deschisă și nimenea nu poate să o închiză pre ea, căci mică putere ai, și ai păzit cuvântul meu și n’ai tăgăduit numele meu.

Apoc. 2, 2, 9; 1 Solon. 1, 3.

9. Iată, dau den adunarea satanii, celor ce zicu pre ei jidovi a fi și nu sânt, ce bârfăsc; iată, voi face pre ei ca să vie și să sânt închinare înaintea picioarelor tale și vor conoaște că eu am îndrăgit pre tine.

Apoc. 2, 9.

10. Căci ai păzit cuvântul îngăduinții mele, și eu pre tine voi păzi den ceasul cel ce va să vie preste toată lumea să ispitească pre cea ce lăcuiesc pre pământ.

11. Iată, viu curând, ține carea ai, ca nimenea să nu ia cununa ta.

Apoc. 1, 3; 2, 5.

12. Cea ce biruiaște, face-voiul lui stâlp în beseareca Dumnăzăului Meu și afară nu va mai ieși încă și voi scrie preste el numele Dumnăzăului Meu și numele cetății Dumnăzăului Meu –celui nou Ierusalim, cea ce să pogoară den ceriu de la Dumnăzăul Meu–, și numele meu cel nou.

Apoc. 2, 7, sq. 14, 1.

13. Cea ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor’.

14. Și îngerului Besearecii Laodichiei scrie: Această zice cel ce e Amin, Mărturia cea credincioasă și cea adevărată începătura zidirei lui Dumnăzău:

15. Știu ale tale lucruri, căci nice reace ești, nice cald, mai bine de ai fi reace decât cald.

Apoc. 2, 2.

16. Așa, căci încropit ești și nice reace, nice cald, voi să te borăsc den gura mea.

17. Căci zici că: ‘Bogat sânt și m’am îmbogățit și de nemică nu sânt lipsit’, și nu știi că tu ești cel ticălos și dosădit și sărac și orb și gol.

Iosia 12, 9; 1 Cor 4, 8.

18. Sfătuiescu-te să cumperi de la mine aur lămurit den foc, ca să îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu să arate rușinea goliciunii tale, și cu unsoare unge ochii tăi ca să vezi.

1 Petr. 1, 7; Apoc. 16, 15.

19. Eu pre câți voiui iubi, mustru-i și certu-i, deci râvnește și te pocăiaște.

Iov. 5, 17; Paremii 3, 12; 1 Cor. 11, 32.

20. Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, intra-voiui la el și voiui cina cu el și el cu mine.

Cânt. Cântărilor 5, 2; Luca 12, 36; Ioan 14, 23.

21. Cea ce biruiaște, da-voiui lui să șază cu mine în scaunul meu, în ce chip și eu am biruit și am șăzut cu Tatăl Meu în scaunul lui.

Mat. 19, 28.

22. Cea ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor’“.

CAP 4

Ușa, scaunul și cei 24 de bătrâni ce a văzut în ceriu.

1. După aceasta văzui și, iată, ușă deschisă în ceriu și glasul cel dentâiu, care am auzit ca o trâmbiță grăind cu mine, zicând: „Suie-te aicea și voiui arăta ție ceale ce trebuiesc să fie după aceastea“.

Apoc. 1, 10.

2. Și îndată mă făcui cu duhul și, iată, scaun era în ceriu și, preste scaun, cel ce șădea.

3. Și cea ce șădea era aseamenea la vedea ca piatra iaspis și ca sardinul, și curcubeu împrejurul scaunului, aseamenea la vedea ca piatra zmaragdului.

Ez. 1, 26.

4. Și, împrejurul scaunului, scaune 24, și pre scaune am văzut pre cei 24 de bătrâni șăzând îmbrăcați cu haine albe și avură pre capetele lor cununi de aur.

Apoc. 11, 16.

5. Și den scaun ies fulgere și tunete și glasuri, și șapte făclii de foc arzând înaintea scaunului, carele sânt ceale șapte duhuri ale lui Dumnezeu.

Apoc. 11, 19; Zah. 4, 2.

6. Și, înaintea scaunului, mare de sticlă asemenea cu cristalul, și, în mijlocul scaunului și împrejurul scaunului, 4 vite pline fiind de ochi, denainte și denapoi.

Apoc. 15, 2.

7. Și vita cea dentâiu, asemenea cu leul, și a doua vită, asemenea cu vițelul, și a treia vită, având obrazul ca un om, și a patra vită, asemenea cu vulturul zburând.

Ez. 1, 10.

8. Și 4 vite, una la sine avea câte șase aripi împrejur, și pre denlăuntru pline fiind de ochi, și odihnă n'au ziua și noaptea, zicând: „Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu, Atotțiitorul, cela ce era și cela ce iaste și cela ce vine!“

Is. 6, 3.

9. Și, când vor da vitele mărire și cinste și mulțămită celui ce șădea pre scaunul celui ce e viu în veacii veacilor,

10. Cădea-vor cei 24 de bătrâni înaintea celui ce șade pre scaun și să închină celui ce e viu în veacii veacilor și pun cununile lor înaintea scaunului,

Apoc. 5, 14.

11. Zicând: „Vreadnic ești, Doamne, să iai mărirea și cinstea și putearea, căci tu ai zidit toate și pentru voia ta sânt și s'au zidit!“

CAP 5

Cartea cea cu șapte peceti în mâna lui Dumnăzău. Mielul cu șapte coarne deschide cartea.

1. Și văzui pre direapta celui ce șădea pre scaun carte scrisă denlăuntru și den afară, pecetluită cu peceti șapte.

Apoc. 4, 3; Ez. 2, 9.

2. Și văzui înger putearnic strigând cu glas mare: „Cine iaste vreadnic să deschiză cartea și să dezlege pecetile lui?“

3. Și nimenea nu putea în ceriu, nici pre pământ, nici dedesuptul pământului să deschiză cartea, nici să o vază pre ea.

4. Și eu plângeam mult, căci nimenea nu să află vreadnic să o deschiză și să citească cartea, nici să o vază pre ea.

5. Și unul den cei bătrâni zise mie: „Nu plânge! Iată, au biruit leul, cela ce iaste den fealiul Iudei, rădăcina lui David, să deșchiză cartea și să dezleage ceale șapte peceti ale ei“.

Fac. 49, 9; Is. 11, 1.

6. Și văzui și, iată, în mijlocul scaunului și celor patru vite și în mijlocul bătrânilor, Miel stând ca cum ar fi jungheat, având coarne șapte și ochi șapte, carii sânt ceale șapte ale lui Dumnezeu duhuri, ceale trimise în tot pământul.

7. Și veni și luo cartea den direapta celuia ce șădea pre scaun.

Apoc. 4, 2.

8. Și, când luo cartea, ceale patru vite și cei 24 de bătrâni căzură înaintea Mielului, având fieștecarele alăute și năstrăpi de aur, pline fiind de tămâieri, carele sânt rugile svinților.

9. Și cântă cântare noao, zicând: „Vreadnic ești să iai cartea și să deșchizi pecetile ei, căci te-ai jungheat și ai răscumpărat lui Dumnezeu pre noi cu sângele tău, dentru tot fealiul și limba și norod și neam.

10. Și ai făcut pre noi Dumnezeului nostru împărați și preoți, și vom împărăți pre pământ“.

Apoc. 1, 6; 20, 6; 22, 5.

11. Și văzui și auziu glas de înger mulți, împrejurul scaunului și vitelor și bătrânilor, și mii de mii

Dan. 7, 10.

12. Zicând cu glas mare: „Vreadnic iaste Mielul cel jungheat să ia putearea și avuția și înțelepciunea și vârtutea și cinstea și mărirea și bună cuvântarea!“

13. Și toată zidirea care iaste în ceriu și pre pământ, și dedesuptul pământului, și ceale ce sânt la mare, și ceale dentru eale toate, am auzit zicând: „Celui ce șădea pre scaun și Mielului –blagoslovenia și cinstea și mărirea și tăria, în veacii veacilor!“

14. Și ceale patru vite zicea: „Amin!“ Și cei 24 de bătrâni au căzut și s’au închinat celui viu în vecia veacilor.

CAP 6

Deșchiderea celor șase peceti dentâiu, a căror înțeles iaste: învățătura apostolească; războiul celor necredincioși împotriva credincioșilor; cădearea celor slabi în credință; bătăile celor ce neavând răbdare să

leapădă de Domnul; strigarea izbândirei dumnezăiești; ranele ce vor fi la sfârșit.

1. Și văzuii când deschise Mielul una den peceti și auzii unul den ceale 4 vite zicând ca un glas de tunet: „Vino și vezi!”

Apoc. 4, 6; 5, 6.

2. Și văzuii și, iată, un cal alb, și cela ce șădea pre el având arc; și să deade lui cunună și ieși biruind și ca să biruiască.

3. Și când deschisă peceatea a doua, auzii cea a doua vită zicând: „Vino și vezi!”

Apoc. 4, 7.

4. Și ieși alt cal roib, și celui ce șădea preste el să deade lui să ia pacea de pre pământ și ca unul pre alalt să junghe; și i s’au dat lui sabie mare.

Zah. 1, 8; Is. 9, 20.

5. Și când au deschis a treia peceate, auzit-am a treia vită zicând: „Vino și vezi!” Și văzuii și, iată, un cal negru, și cela ce șădea pre el având cumpănă în mâna lui.

Apoc. 4, 7.

6. Și auziiu glas în mijlocul celor patru vite zicând: „Un șinic de grâu într’un dinariu și trei șinice de orz într’un dinariu; și untdelemnului și vinului să nu faci strâmbătate”.

7. Și când deschise peceatea a patra, auziiu glasul cei a patra vită zicând: „Vino și vezi!”

8. Și văzuii și, iată, cal galben, și cela ce șădea deasupra lui, numele lui – Moartea; și iadul urmează cu el; și să deade lor biruință să omoară preste a patra parte a pământului, cu sabie și cu foamete și cu moarte și de hiarăle pământului.

Apoc. 20, 14.

9. Și când să deschise a cincea peceate, văzut-am dedesuptul jârtăvnicului sufletele celor jungheați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia care avea.

10. Și striga cu glas mare zicând: „Până când, Stăpânul cel sfânt și adevărat, nu judeci și nu izbândești sângele nostru de la cei ce lăcuiesc pre pământ?”

Luca 18, 7; Ps. 34, 17.

11. Și s’au dat la fieștecarele veșminte albe și să grăi lor ca să să odihnească încă vreame puțină până unde se vor plini și cei împreună robi cu ei și frații lor, cea ce vor să să omoară ca și ei.

Apoc. 3, 5.

12. Și văzuiu când să deșchise peceatea a șasea și, iată, cutremur mare s'au făcut, și soarele s'au făcut negru ca un sac de păr, și luna s'au făcut ca sângele,

13. Și stealele ceriului au căzut la pământ, precum smochinul leapădă smochinele ceale crude ale ei, de mare vânt clătindu-să.

14. Și ceriul să osebi, ca o carte învălindu-să, și tot muntele și ostrovul den locurile lor s'au clătit.

Ps. 101, 27; Evr. 1, 11.

15. Și împărații pământului și boiarii și bogații și căpitanii și cei tari și tot robul și tot slobodul s'au ascuns pre ei în peștere și în pietrile munților

16. Și zic pietrilor și munților: „Cădeți preste noi și ne ascundeți pre noi de cătră fața celui ce șade pre scaun și de cătră urgia Mielului,

Luca 23, 30.

17. Căci au venit ziua cea mare a urgiei lui și cine poate să stea?“

CAP 7

Cei 144 de mii scăpați de rana celor patru îngeri. Gloata nenumărată a celor ce den neamuri au împărățit cu Hristos.

1. Și după aceasta văzuiu 4 îngeri stând la ceale patru unghiuri ale pământului, ținând ceale patru vânturi ale pământului ca să nu sufle vânt pre pământ, nici preste mare, nici preste tot copaciul.

2. Și văzuiu pre alt înger care era suit de la răsărita soarelui, având peceatea Dumnezeului celui viu. Și strigă cu glas mare celor patru îngeri cărora s'au dat lor să strice pământul și marea,

3. Zicând: „Să nu stricați pământul, nici marea, nici copacii, până vom pecetlui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor“.

Ieș. 12, 23; Ez. 9, 4.

4. Și auziiu numărul celor pecetluiți, 144000 pecetluiți dentru tot fealiul fiilor lui Israil:

5. Den fealiul Iudii, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Ruvim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Gad, 12000 pecetluiți;

6. Den fealiul lui Asir, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Neftalim, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Manasis, 12000 pecetluiți;

7. Den fealiul lui Simeon, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Levi, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Isahar, 12000 pecetluiți;

8. Den fealiul lui Zavolon, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Iosif, 12000 pecetluiți; den fealiul lui Veniamin, 12000 pecetluiți.

9. După aceasta văzui și, iată, gloată multă, pre carea să o numere pre ea nimenea nu poate, den toată limba, și fealiuri și noroadе și neamuri stând înaintea scaunului și înaintea Mielului, îmbrăcați fiind cu veșminte albe, și finici în mâinile lor,

Apoc. 6, 11.

10. Și strigând cu glas mare zicând: „Mântuirea celui ce șade pre scaunul Dumnezăului nostru, și Mielului“.

11. Și toți îngerii sta împrejurul scaunului și bătrânilor și celor patru vite și căzură înaintea scaunului preste fața lor și s’au închinat lui Dumnezău,

Apoc. 5, 11.

12. Zicând: „Amin! Blagoslovenia și mărirea și înțelepciunea și mulțămita și cinstea și putearea și vârtutea – Dumnezăului nostru, în veacii veacurilor! Amin!“

Apoc. 5, 12.

13. Și răspunse unul den cei bătrâni, zicând mie: „Aceștea carii sânt îmbrăcați cu îmbrăcămintele ceale albe, carii sânt și de unde au venit?“

14. Și zișu lui: „Doamne, tu știi!“ Și zise mie: „Aceștea sânt ceia ce vin din scârba cea mare și au lărgit veșmintele lor și au albit veșmintele lor cu sângele Mielului.

Ioan 21, 15; Evr. 9, 14.

15. Pentru aceea sânt înaintea scaunului lui Dumnezău și slujescu lui ziua și noaptea în besearica lui și cela ce șade pre scaun va sălășlui spre ei.

16. Nu vor mai flămânzi, nici vor mai însătoșa, nici va cădea pre ei soarele, nici tot zăduhul,

Is. 49, 10; Ps. 120, 6.

17. Căci Mielul, cel den mijlocul scaunului, va paște pre ei și va povăzui pre ei la izvoară de ape vii și va șterge Dumnezău toată lacrăma de la ochii lor“.

Apoc. 5, 6; Ps. 22, 2; Is. 25, 8.

CAP 8

Deșchiderea pecetei a șaptea care însemnează rugăciunile sfinților. Cei șapte îngeri cu trâmbițele.

1. Și când deșchise peceata a șaptea, să făcu tăcere în ceriu ca vreo jumătate de ceas.

Is. 14, 7; Av. 2, 20.

2. Și văzuiu pre cei șapte îngeri, carii înaintea lui Dumnezeu stau, și s'au dat lor șapte trâmbițe.

3. Și alt înger veni și stătu preste jârtăvnic, având cădealniță de aur, și să deade lui tămâieri multe, ca să dea rugăciunilor sfinților tuturor preste jârtăvnicul cel de aur, cel denaintea scaunului.

Apoc. 5, 8.

4. Și să sui fumul tămâierilor cu rugăciunile sfinților, den mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu.

5. Și luo îngerul cădealnița și o împlu pre ea den focul jârtăvnicului și o puse pre pământ; și să făcură glasuri și tunete și fulgere și cutremur.

Apoc. 4, 5.

6. Și cei șapte îngeri având ceale șapte trâmbițe să gătiră ca să trâmbițeze.

7. Și cel dentâiu înger au trâmbițat, și să făcu grindină și foc amestecat cu sânge și să aruncă pre pământ; și a treia parte de copaci au ars, și toată iarba vearde au ars.

8. Și al doilea înger au trâmbițat, și ca un munte mare cu foc arzându-se să aruncă în mare și să făcu a treia parte den mare sânge;

9. Și muri a treia parte den zidirile ceale den mare, ceale ce au suflete, și a treia parte den corăbii s'au stricat.

10. Și al treilea înger au trâmbițat, și căzu den ceriu stea mare, arzând ca o făclie, și căzu preste a treia parte a râurilor și preste izvoarele apelor.

11. Și numele stealei să zice Pelin; și să făcu a treia parte ca pelinul și mulți den oameni au murit de apă, căci s'au amărât.

12. Și al patrulea înger au trâmbițat, și s'au rănit a treia parte a soarelui și a treia parte a lunii și a treia parte a stealelor, ca să să întunece a treia parte a lor și ziua să nu lumineaze a treia parte a ei, și noaptea așijderea.

13. Și văzuiu și auziiu un înger zburând în mijlocul ceriului, zicând cu glas mare: „Vai, vai, vai celor ce lăcuiesc pre pământ, den ceale rămase glasuri de trâmbițe a celor trei îngeri ce vor să trâmbițeze!”

Apoc. 9, 12.

CAP 9

Îngerul al cincilea și al șaselea. Lăcustele ce ieșeau den adânc. Dezlegarea îngerilor de la Efrat.

1. Și al cincelea înger au trâmbițat, și văzuiu o stea den ceriu căzând la pământ și să deade lui cheaia fântânii fără-fundului.

2. Și deschise fântâna fără-fundului și să sui fum den fântână ca un fum de cuptoriu mare, și să întunecă soarele și văzduhul de fumul fântânii.

3. Și den fum ieșiră lăcuste pre pământ și să deade lor puteare precum au puteare scorpiile pământului.

4. Și să grăi lor ca să nu strice iarba pământului, nici toată verdeața, nici tot copaciul, fără numai pre oameni sânguri, carii n’au peceatea lui Dumnezeu preste fruntea lor.

Apoc. 7, 3.

5. Și să deade lor ca să nu omoară pre ei, ce ca să să muncească luni cinci, și munca lor – ca munca scorpiei când va lovi pre om.

6. Și în zilele acealea ceare-vor oamenii moartea și nu o vor afla pre ea; și vor pohti să moară, și va fugi moartea de la ei.

Luca 23, 30.

7. Și asămănările lăcustelor – aseamenea cu caii ce sânt gătiți spre războiu, și preste capetele lor – ca niște cununi aseamenea cu aurul, și obrazele lor – ca obrazul oamenilor.

Ioil 2, 4.

8. Și avea păr ca părul muierilor, și dinții lor ca ai leilor era.

Ioil 1, 6.

9. Și avea zale ca zalele de fier, și glasul aripilor lor – ca glasul de cară multe de cai ce aleargă la războiu.

10. Și au coade aseamenea cu ale scorpiilor și bolduri era în coadele lor, și putearea lor – a strica pre oameni luni 5.

11. Și au preste eale împărat pre îngerul beznii, numele lui jidoveaște Avvaddon, și în limba elinească are numele Cel-ce-piarde.

12. Un vaiu au trecut, iată, vin încă doao vai după aceasta.

13. Și al șaselea înger au trâmbițat, și am auzit un glas den ceale patru cornuri ale jârtăvnicului celui de aur denaintea lui Dumnezeu

14. Zicând celui al șasele înger care avea trâmbița: „Dezleagă pre cei patru îngeri, cei legați la râul cel mare, Efratul“.

15. Și s’au dezlegat cei patru îngeri, cei gătiți la ceasul și ziua și luna și anul, ca să omoară a treia parte den oameni.

16. Și numărul oștii călărimei – doaozeci de mii de zeci de mii; și am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut caii la vedea și pre cei ce șădea preste ei, având zale de foc și de iachinth și de iarbă pucioasă; și capetele cailor – ca capetele leilor, și den gurile lor iase foc și fum și iarbă pucioasă.

18. De acestea trei s’au omorât a treia parte den oameni: de fum și de foc și de iarba cea pucioasă ce ieșiia den gurile lor.

19. Pentru că puterile lor în gura lor sânt, pentru că coadele lor aseamene-s cu șerpilor, având capete, și cu eale vatămă.

20. Și ceialalți dentru oameni, carii nu s’au omorât cu ranele acestea, nici s’au pocăit de faptele mânilor lor, ca să nu să închine dracilor și idolilor celor de aur și de argint și celor de aramă și celor de piatră și celor de lemn, carele nici a vedea pot, nici a auzi, nici a umbla.

Apoc. 16, 11; Ps. 105, 37; 114, 4.

21. Și nu s’au pocăit de uciderile lor, nici de fermecăturile lor, nici den curvia lor, nici den furtișagurile lor.

CAP 10

Îngerul îmbrăcat cu nor și cu curcubeu, vestind sfârșitul lumii.

Evanghelistul ia cărticeaua den mâna lui și o mănâncă.

1. Și văzui pre alt înger tare pogorându den ceriu, îmbrăcat cu nor, și curcubeu preste capul lui, și obrazul lui ca soarele, și picioarele lui ca stâlpii de foc;

Apoc. 5, 2; 4, 3.

2. Și avea în mâna lui carte deschisă. Și puse piciorul lui cel drept pre mare, iară cel stângu pre pământ

Apoc. 5, 1.

3. Și strigă cu glas mare, ca cum răcnește leul. Și când au strigat, au grăit șapte tunete cu glasurile lor.

Ier. 25, 30.

4. Și când au grăit șapte tunete glasurile lor, vrem să scriu, și auziu glas den ceriu zicându-mi: „Pecetluiaste ceale ce au grăit ceale șapte tunete și nu acestea scie“.

Dan. 8, 26.

5. Și îngerul carele am văzut stând pre mare și pre pământ rădică mâna lui în ceriu

Fac. 14, 22; Dan. 12, 7.

6. Și să jură întru cel viu în veacii veacilor, carele au zidit ceriul și ceale dentru el, și pământul și ceale dentru el, și marea și ceale dentru ea, că vream nu va mai fi,

A 2 Leage 32, 40.

7. Ce, în zilele glasului celui al șaptelea înger, când va vrea să trâmbițeze, și să va săvârși taina lui Dumnezeu, în ce chip au binevestit robilor săi, prorocilor.

Apoc. 11, 15; 1 Cor. 15, 51.

8. Și glasul carele am auzit den ceriu, iarăș grăind cu mine și zicând: „Pasă, ia cărticeaua cea deschisă den mâna îngerului celui ce stă pre mare și pre pământ!“

9. Și mă duș cătră înger, zicând lui: „Dă-m mie cărticeaua!“ Și zise: „Ia-o și o mănâncă pre ea, și-ț va amărî pântecel tău, ce în gura ta va fi dulce ca miarea“.

Ez. 3, 1.

10. Și luaiu cărticeaua den mâna îngerului și o mâncai pre ea și, iată, în gura mea, dulce ca miarea; și deaca o mâncai pre ea, să amărî pântecel meu.

11. Și zise mie: „Trebuie tu iarăși să prorocești de noroadă și neamuri și limbi și împărați mulți“.

CAP 11

Evangelistul ia trestia ca să măsoare besearica. Cei doi proroci omorâți de fiară înviază și să suie în ceriu. Trâmbița a șaptea. Cântarea bătrânilor.

1. Și mi să deade o trestie aseamenea ca un toiag, zicând: „Scoală-te și măsură besearica lui Dumnezeu și jârtăvnicul și pre cei ce să închină într'însa.

Apoc. 21, 15; Ez. 40, 3.

2. Și curtea cea denlăuntru a besearicii scoate afară, și să nu o măsură pre ea, căci s'au dat limbilor și cetatea cea sfântă o vor călca 42 de luni.

Apoc. 13, 5.

3. Și voiui da celor doao mărturii ale mele și vor proroci zile 1260, încinși fiind cu saci.

Apoc. 12, 6.

4. Aceștea sânt cei 2 maslini și doao sfeășnice, cealea ce înaintea Dumnezeului pământului stau.

Zah 4, 3.

5. Și cine pre ei va să-i dodeiască, focu iase den gura lor și mistuiaște pre vrăjmașii lor; și oricine va să le facă lor strâmbătate, așa trebuie acela să să omoară.

4 Împ. 1, 10.

6. Aceștea au puteare să închiză ceriul, ca să nu ploao ploaie în zilele prorociei lor, și puteare au asupra apelor să le întoarcă pre eale în sânge și să lovească pământul cu toată rana, ori de câte ori vor vrea.

3 Împ. 17, 1; Ieș. 7, 19.

7. Și când vor săvârși mărturia lor, fiara ieșind den beznă face-va războiu cu ei și va birui pre ei și va ucide pre ei.

Apoc. 13, 1; Dan. 7, 21.

8. Și stârvurile lor – pre ulița cea mare a cetății carea să cheamă duhovnicește Sodomul și Eghiptul, unde și Domnul nostru s’au răstignit.

Apoc. 18, 10; Luca 13, 34.

9. Și vor vedea den noroadе și fealiuri și limbi și neamuri stârvurile lor zile trei și jumătate, și stârvurile lor nu le vor lăsa să să puie în mormânturi.

10. Și ceia ce lăcuiesc pre pământ bucura-să-vor de ei și să vor veseli și daruri vor trimite unul altuia, căci acești doi proroci au muncit pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

Apoc. 8, 13.

11. Și după trei zile și jumătate, duhul vieții de la Dumnezeu întră preste ei și stătură pre picioarele lor și frică mare au căzut preste ceia ce vād pre ei.

Ez. 37, 5; Luca 7, 16.

12. Și auziră glas mare den ceriu zicând lor: „Suiți-vă aicea!“ Și să suiră în ceriu cu norul și priviră pre ei vrăjmașii lor.

13. Și într’acela ceas s’au făcut cutremur mare și a zecea parte den cetate au căzut și s’au omorât întru cutremur nume de oameni 7000, și ceialalți plini de frică să făcură și deaderă mărire Dumnezeului ceriului.

Apoc. 16, 18.

14. Al doilea vai să duse, vaiul cel al treilea vine degrabă.

Apoc. 9, 12.

15. Și cel al șaptelea înger au trâmbițat, și să făcură glasuri mari în ceriu, zicând: „Fură împărățiile lumii Domnului nostru și Hristosului lui și va împărăți în veacii veacilor“.

Apoc. 10, 7; 12, 10; Dan. 2, 44.

16. Și cei 24 de bătrâni, ceia ce înaintea lui Dumnezeu șad pre scaunele lor, au căzut preste fețele lor și s’au închinat lui Dumnezeu,

Apoc. 4, 4.

17. Zicând: „Mulțemim ție, Doamne Dumnezeule, Atotțiitoriule, cea ce ești și care erai și care ești viitoriu, căci ai luat putearea ta cea mare și ai împărățit.

Apoc. 4, 8.

18. Și limbile s’au urgisit, și veni urgia ta și vreamea celor morți a să judeca și a da plata robilor tăi, prorocilor și sfinților și celor ce să tem de numele tău, celor mici și celor mari, și a strica pre ceia ce strică pământul!“

Apoc. 6, 16; 19, 12.

19. Și să deșchise beseareca lui Dumnezeu în ceriu și să arătă chivotul făgăduinței lui în beseareca lui și să făcură fulgere și glasuri și tunete și cutremur și grindină mare.

Apoc. 8, 5; 18, 21; 15, 5.

CAP 12

Muiarea și bălaurul. Goanele besearicii. Războiul între sfinții îngeri și puterile ceale reale. Cădearea bălaurului.

1. Și semn mare să arătă în ceriu: muiare îmbrăcată fiind cu soarele, și luna dedesuptul picioarelor ei, și pre capul ei cunună de 12 steale.

Apoc. 15, 1.

2. Și, în pânțece având, striga chinuindu-să și muncindu-să să nască.

Mih. 4, 10.

3. Și să arătă alt semn în ceriu: și, iată, bălaur mare de foc, având capete șapte și coarne 10, și preste capetele lui steme șapte.

Apoc. 13, 1; Ieș. 20, 3.

4. Și coada lui trăgea a treia parte den stealele ceriului și le puse pre eale la pământ. Și bălaurul sta înaintea muierii cei ce vrea să nască, ca, când va naște pre fiiul ei, să-l mănânce.

5. Și născu făt carele va să pască toate limbile cu toiag de fier. Și să hrăpi fiul ei cătră Dumnezeu și cătră scaunul lui,

Apoc. 2, 12; 19, 15; Ps. 2, 9.

6. Și muiarea fugi în pustiiu unde are loc gătit de la Dumnezeu, ca acolo să o hrănească pre ea zile 1000 și 260.

Dan. 12, 11; Mat. 2, 13.

7. Și să făcu războiu în ceriu: Mihail și îngerii lui au dat războiu cu bălaurul și bălaurul au dat războiu și îngerii lui.

Dan. 10, 13; 12, 1.

8. Și n'au putut, nici loc s'au aflat lor încă în ceriu.

9. Și bălaurul cel mare, șarpele cel vechiu, cela ce să cheamă diavolul și satana, cela ce înșală lumea toată, să aruncă la pământ, și îngerii lui s'au aruncat împreună cu el.

Apoc. 20, 2; Luca 10, 18; Ioan 12, 31; Fac. 3, 1.

10. Și auziiu glas mare zicând în ceriu: „Acum să făcu mântuirea și putearea și împărăția Dumnezeului nostru și biruința Hristosului lui, căci să oborî pârașul fraților noștri, cela ce pâraște pre ei înaintea Dumnezeului nostru, ziua și noaptea.

Apoc. 11, 15; 19, 1.

11. Și ei au biruit pre el pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor și n'au iubit sufletul lor, până la moarte.

Râm. 8, 37 și 16, 20.

12. Pentru aceea, veseliți-vă, ceriurilor și cei ce sălășluiț într'însele! Vai celor ce lăcuiesc pământul și marea, căci s'au pogorât diavolul cătră voi, cela ce are mânie mare, știind că puțină vreme are“.

Apoc. 18, 2; Ps. 95, 11.

13. Și când văzu bălaurul că s'au pus la pământ, au gonit pre muiarea carea au născut fătul.

Fac. 3, 15.

14. Și să deaderă muierii doao aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustiiu, în locul ei, unde să hrănească acolo vreme și vremi și jumătate de vreme, de cătră fața șarpelui.

Is. 40, 31; Dan. 7, 25.

15. Și aruncă șarpele denapoia muierii den gura lui apă ca un râu, ca să o ducă râul pre ea.

Apoc. 17, 15.

16. Și ajută pământul muierii, și deschise pământul gura lui și înghiți râul carele aruncă bălaurul den gura lui.

17. Și să mânie bălaurul asupra muierii și să duse să facă războiu cu cei rămași ai seminției ei, ceia ce păziia poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Iisus Hristos. Și stătuiau pre năsipul mării.

Apoc. 14, 12; 1 Ioan 5, 10.

CAP 13

Hiara cea cu șapte capete și coarne zece. Altă hiară cu coarne doao în ajutoriul celei dentâiu. Numele hiarei – 666.

1. Și văzuii den mare o hiară suindu-se, având capete șapte și coarne zece, și preste coarnele ei zece steme, și preste capetele ei nume de hulă.

Apoc. 17, 3, sq.; Dan. 7, 7.

2. Și hiara carea am văzut era aseamenea cu pardosul, și picioarele ei ca de urs, și gura ei ca gura leului. Și deade ei bălaurul putearea lui și scaunul lui și volnicie mare.

Apoc. 12, 3.

3. Și văzuii unul den capetele ei ca cum ar fi jungheat spre moarte, și rana morții lui s'au vindecat și să minună în tot pământul denapoia hiarăi.

Apoc. 17, 8.

4. Și s'au închinat bălaurului carele au dat biruință hiarăi și să închinară hiarăi, zicând: „Cine e aseamenea cu hiara? Cine poate să dea războiu cu ea?”

Apoc. 18, 18.

5. Și să deade ei gură, grăind mari și hule și să deade ei volnicie să facă luni patruzeci și doao.

Dan. 7, 8, 11; Apoc. 11, 2.

6. Și deschise gura ei spre hulă cătră Dumnezeu, a blestema numele lui și cortul lui și pre cei ce în ceriu sălășluiesc.

7. Și să deade ei să facă războiu cu svinții și să-i biruiască pre ei și să deade ei biruință preste toată limba și neam și fealiu.

Apoc. 11, 7; Dan. 7, 21.

8. Și să vor închina ei toți ceia ce lăcuiesc pre pământ, căroră nu-s scrise numele în cartea vieții, a Mielului celui jungheat, de la izvodirea lumii.

Apoc. 17, 8; Fil. 4, 3.

9. Oricine are urechi, auză!

Apoc. 2, 7, sq.

10. Oricine robie adună, la robi merge. Oricine cu sabia va omorî, trebuie el cu sabia să să omoară. Aicea iaste răbdarea și credința svinților.

Fac. 9, 6; Is. 33, 1; Ier. 15, 2; Apoc. 14, 12.

11. Și văzui altă hiară suindu-se de la pământ, și avea coarne doao aseamenea cu ale mielului, și grăiia ca un bălaur.

12. Și biruința hiarăi cei dentâiu, toată o face înaintea ei; și face pământul și pre cei ce lăcuiesc întru el ca să să închine hiarăi dentâiu, căruia s'au vindecat rana morții lui.

Apoc. 7, 4, 3.

13. Și face seamne mari, ca și foc să facă să să pogoare den ceriu pre pământ înaintea oamenilor,

Mat. 24, 24; 2 Solon. 2, 9.

14. Și înșală pre ceia ce lăcuiesc pre pământ pentru seamnele carele s'au dat lui să facă înaintea hiarăi, zicând celor ce lăcuiesc pre pământ să facă chip hiarăi care are rana sabiei și au trăit.

A 2 Leage 13, 1.

15. Și să deade ei să dea duh chipului hiarăi ca să și grăiască chipul hiarăi și să facă oricâți nu se vor închina la chipul fiarăi ca să să omoară.

Apoc. 14, 9; Dan. 3, 5.

16. Și face pre toți, pre cei mici și pre cei mari, și pre cei bogați și pre cei săraci, și pre cei volnici și pre robi, ca să le dea lor însemnare preste mâna lor cea dreaptă au preste fruntea lor

Apoc. 19, 20.

17. Și ca nimenea să nu poată să cumpere au să vînză, fără numai cela ce are semnul au numele hiarăi au numărul numelui ei.

Apoc. 14, 11; 15, 2.

18. Aicea iaste înțelepciunea. Cela ce are minte, socotească numărul fiarăi, pentru că numărul omului iaste. Și numărul ei: 666.

Apoc. 17, 9.

CAP 14

Mielul pre muntele Sionului cu cei 144 mii. Trei îngeri vestitori. Cel ce șade pre nor cu seacerea. Un înger secerătoriu și unul culegătoriu de vie.

1. Și văzuiu și, iată, Mielul stând pre muntele Sionului, și cu el 144000, având numele Tatălui lui scris pre fruntea lor.

Apoc. 1, 15.

2. Și auziiu glas den ceriu ca glas de ape multe și ca glas de tunet mare, și glas am auzit de alăutari zicând cu alăutele lor.

3. Și cântă ca o cântare noao înaintea scaunului și înaintea celor patru vite și celor bătrâni; și nimenea nu putea să știe cântarea, fără numai ceale 144000, cei cumpărați de la pământ.

4. Aceștea sânt carii cu muieri nu s'au pângărit, pentru că verguri sânt; aceștea carii merg după Miel, oriunde va merge; aceaște s'au cumpărat de la oameni, începătură lui Dumnezeu și Mielului.

Apoc. 5, 9.

5. Și în rostul lor nu s'au aflat vicleșug, pentru că nevinovați sânt înaintea scaunului lui Dumnezeu.

Sof. 3, 13.

6. Și văzuiu pre alt înger zburând în mijlocul ceriului, având Vestire-bună veacinică a binevesti pre ceia ce lăcuiesc pre pământ și toată limba și fealiul și neamul și norodul,

Apoc. 8, 13.

7. Zicând cu glas mare: „Teameți-vă de Dumnezeu și dați lui mărire, căci au venit ceasul judecății lui, și vă închinați celui ce au făcut ceriul, și pământul, și marea, și izvoarările apelor!“

A 2 Leage 32, 3; Fapt. Ap. 14, 15.

8. Și alt înger au urmat, zicând: „Căzu, căzu Vavilonul, cetatea cea mare, căci den vinul mâniei curviei ei au adăpat toate limbile!“

Apoc. 18, 2; Is. 21, 9; Dan. 4, 27; Ier. 51, 7.

9. Și al treilea înger au urmat, zicând cu glas mare: „Oricine fiară să închină și chipului ei și ia semn pre fruntea lui sau pre mâna lui,

10. Și acela va bea den vinul mâniei lui Dumnezeu cel dires neamestecat în păharul urgiei lui și se va munci cu foc și cu iarbă pucioasă înaintea îngerilor celor sfinți și înaintea Mielului.

Apoc. 16, 19; Ps. 74, 8, sq.; Is. 51, 22; Ier. 25, 15.

11. Și fumul muncii lor să suie în veacul veacurilor și n'au odihnă ziua și noaptea ceia ce să închină fiară și chipului ei și cine ia însemnarea numelui ei.

Apoc. 19, 3; Is. 34, 10.

12. Aicea răbdarea sfinților iaste, aicea cea ce păzăsc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus“.

Apoc. 13, 10; 12, 17.

13. Și auziiu glas den ceriu zicând mie: „Scrie: ‘Fericiți cei morți, cei ce întru Domnul mor de acum!’ ‘Așa –zice Duhul– ca să să odihnească den ostenealele lor, iară lucrurile lor urmează cu ei!’“

Apoc. 19, 9; Evr. 4, 10.

14. Și văzuii și, iată, nor alb, și preste nor șazănd aseamenea cu Fiiul Omului, având preste capul lui cunună de aur și în mâna lui seacere ascuțită.

Apoc. 1, 13; Ez. 1, 26; Dan. 7, 13.

15. Și alt înger ieșind den ceriu, strigând cu mare glas celui ce ședea preste nor: „Trimite seacerea ta și seaceră, căci au venit ție ceasul a secera, căci s’au uscat săcerătura pământului“.

Ioil 3, 13; Mat. 13, 39.

16. Și puse cela ce ședea preste nor seacerea lui pre pământ și să seceră pământul.

17. Și alt înger ieși den besearica cea den ceriu, având și acesta seacere ascuțită.

18. Și alt înger ieși den jârtăvnic, având putearea focului, și striga cu glas mare celui ce avea seacerea cea ascuțită, zicând: „Trimite seacerea ta cea ascuțită și culeage strugurii pământului, căci s’au copt poamele viei“.

Ioil 3, 18.

19. Și puse îngerul seacerea lui în pământ și au cules via pământului și au pus în teasca cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20. Și să călcă teasca afară den cetate și ieși sânge den teasca până la frânile cailor de stadii 1600.

Is. 63, 3; Plâng. 1, 13.

CAP 15

Cei șapte îngeri aducători de rane. Marea cea de sticlă.

1. Și văzuii alt semnu în ceriu, mare și minunat: îngeri șapte având rane șapte, ceale de apoi, căci întru eale s’au săvârșit mânia lui Dumnezeu.

Apoc. 12, 1; 17, 1.

2. Și văzui ca o mare de sticlă amestecată cu foc și pre ceia ce biruia den hiară și den chipul lui și dentru însemnarea lui, den numărul numelui lui, stând preste marea cea de sticlă, având alăute ale lui Dumnezeu.

Apoc. 4, 6; 12, 11; 5, 8.

3. Și cântă cântarea lui Moisi, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: „Mari sânt și minunate lucrurile tale, Doamne Dumnezeul Atotțiitoriu! Direapte-s și adevărate căile tale, împăratul sfinților!

Ieș. 15, 1; Ps. 110, 2 și 144, 18; A 2 Leage 32, 1.

4. Cine nu să va teame de tine, Doamne, și nu va mări numele tău? Că sân gur drept ești, căci toate limbile vor veni și să vor închina înaintea ta, căci dreptățile tale s’au arătat“.

Ier. 10, 7.

5. Și după aceasta văzui și, iată, să deschise besearica cortului mărturiei în ceriu.

Apoc. 11, 19.

6. Și ieșiră cei șapte îngeri având ceale șapte rane, den besearică, îmbrăcați cu in curat și luminat și încinși prejur piepturi cu brâne de aur.

Apoc. 1, 13; Ez. 9, 2.

7. Și una den ceale patru vite deade celor șapte îngeri șapte năstrăpi de aur, pline fiind de mânia lui Dumnezeu, celui viu în veacii veacurilor.

Apoc. 4, 9; Ez. 22, 31.

8. Și să împlu besearica de fum den mărirea lui Dumnezeu și de putearea lui, și nimenea nu putea să între în besearică până să vor săvârși ceale șapte rane ale celor șapte îngeri.

Is. 6, 4; Ieș. 40, 35.

CAP 16

Vărsarea celor șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu.

1. Și auziiu glas mare den besearică, zicând celor șapte îngeri: „Păsați de vărsați năstrăpile mâniei lui Dumnezeu în pământ!“

Ieș. 17, 10; Apoc. 15, 7.

2. Și să duse cel dentâiu și turnă năstrapa lui preste pământ și să făcu rană rea și cumplită la oamenii ceia ce au însemnarea hiarăi și la ceia ce la chipul ei să închină.

Ieș. 9, 10.

3. Și al doilea înger turnă năstrapa lui în mare și să făcu sânge ca unui mort, și tot sufletul viu au murit în mare.

4. Și al treilea înger au turnat năstrapa lui în râuri și în izvoarele apelor, și să făcu sânge.

5. Și auziiu pre îngerul apelor zicând: „Dirept ești, Doamne, și cela ce ești și cela ce ai fost și cel Preacuvios, căci acestea ai judecat:

Ps. 118, 137.

6. Căci sângele sfinților și al prorocilor au vărsat, și sânge ai dat lor să bea, pentru că vreadnici sânt!“

7. Și auziiu altul den jârtăvnic zicând: „Așa, Doamne, Dumnezeul Atotțiitoriul, adevărate-s și direapte judecățile tale!“

Apoc. 19, 2; 13, 3.

8. Și al patrulea înger au turnat năstrapa lui preste soare, și să deade lui să jipuiască pre oameni cu foc.

9. Și să pârloliră oameni cu pârlol mare, și huliră numele lui Dumnezeu, celuia ce are biruință preste ranele acestea, și nu s’au pocăit să-i dea lui mărire.

Apoc. 13, 6 și 9, 20.

10. Și al cincelea înger au turnat năstrapa lui preste scaunul hiarăi și să făcu împărăția lui întunecoasă, și-ș mesteca limbile lor de durere.

Apoc. 13, 2.

11. Și huliră pre Dumnăzăul ceriului de durerile lor și de ranele lor, și nu s’au pocăit de faptele lor.

Apoc. 9, 20.

12. Și al șaselea înger au turnat năstrapa lui preste râul cel mare, preste Efrat, și să uscă apa lui, ca să să gătească drumul împăraților celor de la răsăriturile soarelui.

Is. 11, 15.

13. Și văziiu den gura bălaurului și den gura hiarăi și den gura prorocului celui mincenos duhuri trei necurate, aseamenea cu broaște.

14. Pentru că sânt duhuri de draci, făcând seamne a ieși la împărății pământului și a toată lumea, să-i adune pre ei spre războiul zilei aceia cei mari ai lui Dumnezeu Atotțiitoriul.

3 Împ. 20, 21; Mat. 24, 24; 2 Solon. 2, 9.

15. „Iată că viu ca un tâlhariu. Fericit cela ce priveghe și păzește hainele lui, ca să nu îmble gol și vor vedea grozăvia lui!“

1 Solon. 5, 2; 2 Cor. 5, 3; Luca 12, 37.

16. Și adună pre ei la locul ce să cheamă jidoveaște Armaghedon.

Zah. 12, 11.

17. Și al șaptelea înger au vărsat năstrapa lui în văzduh și ieși glas mare den besearea ceriului, de la scaun, zicând: „Făcutu-s’au!“

Apoc. 21, 6.

18. Și să făcură glasuri și trăsnete și fulgere, și cutremur s’au făcut mare, ca carele nu s’au făcut de când oamenii s’au făcut pre pământ, ca acela cutremur așa de mare.

Apoc. 4, 5.

19. Și să făcu și cetatea cea mare în trei părți, și cetățile limbilor au căzut, și Vavilonul cel mare să pomeni înaintea lui Dumnezeu să dea lui păharul vinului mâniei urgiei lui.

Apoc. 14, 10; 17, 5; Is. 51, 22.

20. Și tot ostrovul au fugit și munții nu s’au aflat.

Apoc. 6, 14.

21. Și grindină mare ca un taland pogoară den ceriu preste oameni; și huliră oamenii pre Dumnezeu, den rana grindinii, căci mare iaste rana ei foarte.

CAP 17

Unul din cei șapte îngeri descopere Evanghelistului surparea cetății. Ceale șapte capete și zece coarne. Tâlcuirea vedeaniei.

1. Și veni unul den cei șapte îngeri ceia ce avea ceale șapte năstrăpi și grăi cu mine, zicându-m: „Vino să-ți arăt judecata curvei cei mari, ceia ce șade preste apele ceale multe,

Apoc. 15, 1; Ier. 51, 13; Num. 3, 4.

2. Cu carea au curvit împărații pământului și s’au îmbătat den vinul curviei ei ceia ce lăcuiesc pământul!“

Apoc. 14, 8; 18, 9.

3. Și mă aduse în pustiiu cu duhul și văzui o muiare șazând pre o hiară roșie, plină de nume de hulă, având capete șapte și coarne zece.

Mat. 4, 1; Is. 21, 1; Apoc. 21, 10; 13, 1.

4. Și muiarea, îmbrăcată cu mohorât și cu roșiu, și poleită cu aur și cu piatră scumpă și cu mărgăritariuri, având păhar de aur în mâna ei, plin fiind de urâciuni și de necurăția curviei ei.

Apoc. 18, 16; Ier. 51, 7.

5. Și în fruntea ei, nume scris, taină: Vavilonul cel mare, muma curvelor și urâciunilor pământului.

Apoc. 14, 8; 2 Solon. 2, 7.

6. Și văzuii pre muiare, beată fiind den sângele svinților și den sângele mărturiilor lui Iisus, și mă miraiu văzând pre ea mirare mare.

Apoc. 18, 24.

7. Și-m zise îngerul: „Pentru ce te-ai mirat? Eu ție voiu grăi taina muierii și a hiarăi ceia ce poartă pre ea, ceia ce are ceale șapte capete și ceale zece coarne,

8. Hiara carea ai văzut era și nu iaste, și va să să suie den beznă și la pierire să duce. Și să vor mira ceia ce lăcuiesc pre pământ, căroră nu s’au scris numele în cartea vieții den izvodirea lumii, văzând hiara că era și nu iaste, măcară că iaste.

Apoc. 11, 7 și 13, 3; Ieș. 32, 32; Dan. 12, 1.

9. Aicea e minti cel ce are înțelepciune. Ceale șapte capete șapte munți sânt, unde șade muiarea preste ei.

Apoc. 13, 1, 18.

10. Și împărați șapte sânt, cei cinci au căzut, și unul iaste; celalalt încă n’au venit, și, când va veni, puțin trebuie el să rămâie.

Apoc. 20, 3.

11. Și hiara care era și nu iaste – și acesta al optulea iaste, și den cei șapte iaste și la pierire merge.

12. Și ceale zece coarne care ai văzut zece împărați sânt, carii împărăție încă n’au luat, ce puteare ca niște împărați un ceas iau cu hiara.

Dan. 7, 24.

13. Aceștea un gând au, și putearea și biruința lor hiarăi o vor da-o.

14. Aceștea cu Mielul vor da războiu, și Mielul va birui pre ei, căci Domn domnilor iaste și Împărat împăraților, și cei cu El – chemați și aleși și credincioși“.

Apoc. 19, 16.

15. Și-m zise mie: „Apele carele ai văzut, unde șade curva, noroade și gloate sânt, și fealiuri și limbi.

Is. 8, 7; Ier. 47, 2.

16. Și ceale zece coarne carele ai văzut preste hiară, aceștea vor urî pre curvă și pustie vor face-o pre ea și goală și cărnurile ei vor mânca și pre ea vor arde-o cu foc.

Apoc. 18, 8.

17. Pentru că Dumnezeu au dat la inemile lor să facă gândul lui și să facă un gând și să dea împărăția lor hiarăi, până să vor săvârși graiurile lui Dumnezeu.

Apoc. 10, 7.

18. Și muiarea pre care ai văzut iaste cetatea cea mare, ceaea ce are împărăție preste împărății pământului“.

Apoc. 16, 19.

CAP 18

Alt înger vestește cădearea cetății și striga norodului să fugă.

1. Și după aceastea văzuii înger pogorând den ceriu, având biruință mare, și pământul să lumine de mărirea lui.

Apoc. 10, 1.

2. Și strigă cu puteare, cu glas mare zicând: „Căzu, căzu Vavilonul cel mare și să făcu lăcaș dracilor și pază a tot duhul necurat și pază a toată pasărea necurată și urâtă.

Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; 13, 21 și 34, 11 sq.; Ier. 50, 3; 51, 8.

3. Căci den vinul mâniei curviei ei au băut toate limbile și împărății pământului cu ea au curvit și neguțitorii pământului den putearea desfătăciunii ei s’au îmbogățit“.

Ier. 51, 7; Naum. 3, 4.

4. Și auziiu alt glas den ceriu, zicând: „Ieșiți dentru ea, norodul mieu, ca să nu vă amestecați cu păcatele ei și ca să nu luați den ranele ei;

Is. 48, 20; Ier. 50, 8 și 51, 6, 9.

5. Căci urmară lor păcatele până la ceriu și pomeni Dumnezeu nedireptatea ei.

6. Răsplătiți ei după cum și ea au dat voao și îndoiti ei îndoite, după faptele ei; cu paharul carele au dires, direageți ei îndoit.

Num. 25, 17; Ps. 136, 8.

7. Cât au mărit pre ea și s’au desfătat, pre atâta dați ei muncă și plângere; căci în inima ei zice: ‘Șăz împărăteasă și văduo nu sânt și plângere nu voi vedea!’

Ier. 50, 29; Is. 47, 7, sq.

8. Pentru aceea întru o zi veni-vor ranele ei: moarte și plângere și foamete; și cu foc să va arde de tot, căci tare e Domnul Dumnezeu, cea ce judecă pre dânsa.

Is. 47, 9; Ier. 50, 31; Apoc. 17, 16.

9. Și vor plânge pre ea și să vor tângui de ea împărații pământului ceia ce cu ea au curvit și s’au desfătat, când văd fumul arderii ei,

Apoc. 17, 2; Ez. 26, 16; 27, 30.

10. De departe stând, pentru frica muncii ei, zicând: ‘Vai, vai, cetatea cea mare, Vavilonul, cetatea cea vârtoasă, căci într’un ceas au venit judecata ta!’

Apoc. 14, 8; Is. 21, 9; Ier. 51, 8.

11. Și neguțătorii pământului plâng și jălesc pre ea, căci povara lor nimenea nu o mai cumpără,

Ez. 27, 36.

12. Povară de aur și de argint și de piatră scumpă și mărgăritari și de vișin și mohorât și mătase și roșiu și tot lemnul de tuin și tot vasul de elifand și tot vasul de lemn preacinstit și de aramă și de fier și de marmure

Apoc. 17, 4; Ez. 27, 12, sq.

13. Și scorțișoară și tămâieri și mir și tămâie și vin și untdelemn și făină de grâu și grâu și dobitoace și oi și cai și unealte și trupuri și suflete omenești.

Ier. 50, 13.

14. Și poama pohtei sufletului tău dusu-s’au de la tine, și toate grasele și luminatele dusu-s’au de la tine și nu le vei mai afla pre eale.

15. Neguțătorii acestora, ceia ce s’au îmbogățit de la ea, de departe vor sta, pentru frica muncii ei plângând și lăcrămând

16. Și zicând: ‘Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vison și cu mohorât și cu roșiu și poleită cu aur și cu piatră scumpă și mărgăritari,

Apoc. 17, 4.

17. Căci într’un ceas să pustii atâta avuție!’ Și tot cârmaciul și toată gloata cea den corabie și corăbiarii și cât lucrează marea de departe au stătut

Is. 23, 14; Ez. 27, 27.

18. Și striga, văzând fumul arderei ei, zicând: ‘Cine aseamenea cu cetatea cea mare?’

Is. 34, 10.

19. Și punea țărână preste capete lor și striga plângând și jelind, zicând: ‘Vai, vai, cetatea cea mare, întru carea s’au îmbogățit toți ceia ce au vase în

mare den cinstea ei, căci un ceas să pustii!’

Is. N. 7, 6; Iov 2, 12.

20. Veselește-te asupra ei, ceriule și sfinții apostoli și prorocii, căci au judecat Dumnezeu judecata voastră despre ea“.

Is. 44, 23; 49, 13; Ier. 51, 48.

21. Și rădică un înger o piatră vârtoasă, mare ca de moară, și o aruncă în mare, zicând: „Așa cu pornire să va băga Vavilonul, cetatea cea mare, și nu se va mai afla!

22. Și glas de alăutari și de musică și de fluieraș și de trâmbițaș nu se va mai auzi întru tine, și tot meșterul a tot meșterșugul nu se va mai afla întru tine, și glas de moară nu se va mai auzi întru tine!

Is. 24, 8; Ier. 26, 13.

23. Și lumina sfeășnicului nu se va mai ivi întru tine, și glas de ginere și de nevastă nu se va mai auzi întru tine, căci neguțătorii tăi era măreții pământului, căci cu fărmeătoria ta s’au înșălat toate limbile.

Is. 23, 8.

24. Și într’însa sânge de proroci și de sfinți s’au aflat și de toți cei jungheați pre pământ“.

Apoc. 17, 6; Mat. 23, 35.

CAP 19

*Cântarea sfinților pentru cădearea Vavilonului. Nunta și cina Mielului.
Evanghelistul veade pre Hristos. Antihrist și ai săi aruncați în Gheena.*

1. Și după aceasta am auzit glas de gloată multă mare în ceriu, zicând: „Alliluia! Mântuirea și mărirea și cinstea și putearea – Domnului Dumnezeuului nostru!

Apoc. 12, 10; Ps. 103, 35.

2. Căci direapte-s și adevărate judecățile lui! Căci au judecat pre curva cea mare, care au stricat pământul cu curvia ei, și au izbândit sângele robilor lui den mâna ei!“

Apoc. 16, 7; Ier. 51, 25; Ps. 9, 12.

3. Și, al doilea, au zis: „Alliluia! Și fumul ei să sui în veacii veacilor“.

Is. 34, 10.

4. Și căzură bătrânii cei doaozeci și patru și ceale patru vite și s’au închinat lui Dumnezeu, celui ce ședea pre scaun, zicând: „Amin! Alliluia!“

Ps. 105, 48.

5. Și glas den scaun au ieșit, zicând: „Lăudați pre Dumnezeu! nostru, toți robii lui și cei ce să tem de el, și cei mici și cei mari!“

6. Și auziiu ca un glas de gloată multă și ca un glas de ape multe și ca un glas de trăsnete tari, zicând: „Alliluia! Căci au împărățit Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul.

Apoc. 11, 15.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să dăm mărirea lui, căci au venit nunta Mielului, și muiarea lui s’au gătit pre sine;

Ps. 117, 23; Mat. 22, 2; 25, 10.

8. Și să deade ei ca să să îmbrace cu vișin curat și luminat, pentru că vișinul – dreptățile sfinților sânt“.

Ps. 44, 14, sq.

9. Și zise mie: „Scrie: Fericiți cei ce-s chemați la cina nuntei Mielului!“ Și zise mie: „Aceste cuvinte adevărate sânt ale lui Dumnezeu“.

Luca 14, 16.

10. Și căzuiu înaintea picioarelor lui să mă închin lui, și zise mie: „Caută să nu faci! Împreună-rob cu tine sânt și cu frații tăi ceia ce au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu te închină, pentru că mărturia lui Iisus iaste duhul prorociei“.

Fapt. Ap. 10, 25.

11. Și văzuiu ceriul deschis și, iată, un cal albu, și cel ce șade preste el chemându-să Credincios și Adevărat, și cu dreptate judecă și dă războiu.

Apoc. 6, 2.

12. Și ochii lui – ca para focului, și preste capul lui – steme multe, având nume scris, carele nimenea nu-l știe, fără numai sângur el.

Apoc. 1, 14.

13. Și îmbrăcat cu haină văpsită în sânge, și să cheamă numele lui: Cuvântul lui Dumnezeu.

Fac. 49, 11; Is. 63, 1; Ioan 1, 1, 14.

14. Și oștile în ceriu urma după el pre cai albi, îmbrăcați fiind cu vișinu albu și curat.

Apoc. 4, 4.

15. Și den gura lui iase sabie ascutită, ca cu ea să lovească limbile. Și el va paște pre eale cu toiag de fier, și el calcă teascul vinului lui Dumnezeu și al urgiei lui Dumnezeu Atotțiitoriul.

Ps. 2, 9; Is. 63, 3.

16. Și are preste haină și preste coapsa lui numele scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

Apoc. 17, 14; 1 Tim. 6, 15.

17. Și văzuiu pre un înger stând în soare și strigă cu glas mare, zicând tuturor pasărilor celor ce zboară în mijlocul cerului: „Veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu,

Ez. 39, 4.

18. Ca să mâncați trupuri de împărați și trupuri de căpitani și trupurile celor tari și trupurile cailor și ale celor ce șed pre dâșii și trupurile tuturor volnicilor și robilor și micilor și marilor!“

Is. 49, 26.

19. Și văzuiu hiara și împărații pământului și oștile lor adunate să facă războiu cu cea ce șade pre cal și cu oastea lui.

20. Și să prinse hiara și, cu dânsa, prorocul cel mincinos, cea ce au făcut seamnele înaintea lui, cu carele au înșelat pre ceia ce au luat însemnarea hiarăi și pre cei ce să închină chipului ei. Vii s’au băgat amândoi în iazărul focului cea ce arde cu iarbă pucioasă.

Apoc. 13, 1, 15; Is. 30, 33; Dan. 7, 11.

21. Și ceialalți s’au omorât cu sabia celui ce ședea pre cal, ceaea ce iase den gura lui, și toate pasările s’au săturat den trupurile lor.

CAP 20

Satana legat. Mia de ani. Scaunele gătite mărturisitorilor lui Hristos. Învierea cea dentâiu și moartea a doao. Gog și Magog. Învierea cea de obște.

1. Și văzuiu înger pogorându-se den ceriu, având cheaia celui fără fund și lanțu mare în mâna lui.

Apoc. 1, 18.

2. Și prinse pre bălaurul, pre șarpele cel de ’nceput, carele iaste diavulul și satana, și l-au ținut pre el 1000 de ani.

Apoc. 12, 9.

3. Și-l puse pre el în cel fără fund și l-au închis pre el și au pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înșale limbile, până să vor plini 1000 de ani. Și după aceastea trebuie el să dezleage puțină vreme.

4. Și văzuiu scaune și șăzură pre eale și judecată li s'au dat lor, și sufletele celor dărâmați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și carii nu s'au închinat hiarăi, nici chipului ei, și n'au luat însemnarea pre fruntea lor și preste mâna lor. Și au trăit și au împărățit cu Hristos 1000 de ani.

Dan. 7, 9.

5. Iară ceialalți den morți n'au învis până să vor săvârși cea 1000 de ani. Aceasta e înviarea cea dentâiu.

Is. 26, 14.

6. Fericit și sfânt iaste cela ce are parte întru înviarea cea dentâiu! Asupra acestora moartea a doua nu are biruință, ce vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu el 1000 de ani.

Apoc. 5, 10.

7. Și când să vor săvârși cea 1000 de ani, dezlega-să-va satana den temnița lui

8. Și va ieși să înșale limbile ceale ce sânt în ceale patru unghiuri ale pământului, pre Gog și pre Magog, să-i adune pre ei la războiu, căroră numărul lui – ca năsipul mării.

Ez. 38, 2.

9. Și să suiră preste lățimea pământului și au încungiurat tabăra sfinților și cetatea cea îndrăgită. Și să pogorî foc den ceriu de la Dumnezeu și au mâncat pre ei.

Ez. 39, 6.

10. Și diavulul, cel ce înșela pre ei, să băgă în iazerul de foc și de iarbă pucioasă, unde e hiara și prorocul cel mincenos, și să vor munci ziua și noaptea, în veacii veacilor.

Apoc. 19, 20; 14, 10.

11. Și văzuiu scaun albu, mare, și pre cel ce șădea pre el, de a căruia față au fugit pământul și ceriul și loc nu li se află lor.

12. Și văzuiu pre morți, mici și mari, stând înaintea lui Dumnezeu și cărți s'au deschis; și altă carte s'au deschis, care iaste a vieții, și s'au judecat morții den ceale ce era scrise în cărți, după faptele lor.

Apoc. 3, 5; Fil. 4, 3; Dan. 7, 10.

13. Și deade marea pre morții cei dentr'însa și moartea și iadul au dat morții dentr'însele și s'au judecat, fieștecarele după faptele lor.

Is. 26, 19.

14. Și moartea și iadul s’au băgat în iazerul focului. Aceasta iaste a doua moarte.

Apoc. 6, 8; 1 Cor. 15. 26.

15. Și oricarele nu s’au aflat în cartea vieții scris, s’au băgat în iazerul focului.

Mat. 25, 41.

CAP 21

Ceriu și pământ nou. Ierusalimul cel de sus. Cuvintele celui ce șade pre scaun. Îngerul ce măsură cetatea sfinților.

1. Și văzui ceriu nou și pământ nou, pentru că ceriul cel dentâiu și pământul cel dentâiu s’au trecut, și marea nu mai iaste.

Is. 65, 17; 2 Petr. 3, 13.

2. Și eu, Ioan, am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul nou, pogorând den ceriu de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită bărbatului ei.

Gal. 4, 26.

3. Și auziiu glas mare den ceriu zicând: „Iată cortul lui Dumnezeu –cu oamenii, și va lăcui cu ei, și ei noroadele lui vor fi, și singur Dumnezeu va fi cu ei Dumnezeu lor.

2 Cor. 2, 16; Is. 37, 28.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima de la ochii lor și moartea nu va mai fi încă; nici plângere, nici strigare, nici durere nu va mai fi încă, căci ceale dentâiu s’au dus“.

Apoc. 7, 17; Is. 35, 10.

5. Și zise cela ce șădea preste scaun: „Iată, noao toate le fac“. Și-m zise mie: „Scrie, că aceastea cuvinte adevărate și credincioase sânt“.

Apoc. 4, 2; Is. 43, 19; 2 Cor. 5, 17.

6. Și zise mie: „Făcutu-s’au! Eu sânt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, eu celui setos da-i-voiu den izvorul apei vieții în dar.

Apoc. 1, 8.

7. Cela ce biruiaște moșteni-va toate și voiu fi lui Dumnezeu și el va fi mie fiu.

Apoc. 2, 26; Zah. 8, 8; Evr. 8, 10.

8. Iară celor fricoși și necredincioși și urâți și ucigași și curvari și fărâcători și închinători de idoli și tuturor mincinoșilor, partea lor – în

iazerul cel ce arde cu foc și cu iarbă pucioasă, care iaste a doua moarte“.

Apoc. 22, 15.

9. Și veni cătră mine unul den cei șapte înger, ceia ce au ceale șapte năstrăpi, cealea ce era pline de ceale șapte rane, ceale de apoi, și grăi cu mine zicând: „Vino să-ț arăt mireasa, muiarea Mielului“.

Apoc. 15, 1; 6, 7; 19, 7.

10. Și mă duse pre mine cu duhul pre o măgură mare și înaltă și-m arătă mie cetatea cea mare, svântul Ierusalimul, pogorându-se den ceriu de la Dumnezeu,

Ez. 40, 2.

11. Având mărirea lui Dumnezeu. Și luminătoriul ei – aseamenea cu piatra cea prea cinstită, ca o piatră de iaspis, în chipul criștalului.

Ez. 48, 35.

12. Și având zidu mare și înalt, având porți 12, și la porți –înger 12 și nume scrise deasupra, carele sânt ale celor 12 fealiuri ale fiilor lui Israil.

Ez. 48, 31.

13. Despre răsărit porți trei, despre miazănoapte porți trei, despre amiază porți trei, despre apus porți trei.

14. Și zidul cetății având temelii 12 și într'însele numele celor 12 apostoli ai Mielului.

Efes. 2, 20.

15. Și cela ce grăia cu mine avea trestie de aur ca să măsure cetatea și porțile ei și zidurile ei.

Ez. 40, 3; Zah. 2, 1.

16. Și cetatea în patru muchi era și lungimea ei atâta iaste câtu-i e și lărgimea. Și au măsurat cetatea cu trestia, spre 12000 de stadii. Lungimea și lărgimea și înălțimea ei tocma iaste.

17. Și au măsurat zidul ei, de 144 de coți, măsura omului, carea iaste a îngerului.

18. Și era cea denlăuntru făptură a zidului ei iaspis, și cetatea –aur curat, aseamenea cu sticla cea curată.

19. Și temeliiile zidului cetății –cu toată piatra cinstită împodobite; temelia cea dentâiu iaspis, al doilea sanfir, al treilea halchidon, al patrulea smaragd,

Ieș. 28, 17; Is. 54, 11.

20. Al cincelea sardonix, al șaselea sardios, al șaptelea hrisolithos, al optulea virilos, al noaolea topazion, al zeacelea hrisopras, al unsprăzeacelea

iachintos, al doasprăzeacelea amethistos.

21. Și ceale 12 porți, 12 mărgăritariuri câte una, fieștecare den porți era câte dentr'un mărgăritariu. Și ulița cetății –aur curat ca o sticlă luminoasă.

Apoc. 22, 2.

22. Și besearică n'am văzut întru ea, pentru că Domnul Dumnezeu Atotțiitoriul besearică ei iaste, și Mielul.

23. Și cetății nu trebuie soarele, nici luna, ca să lumineaze întru ea, pentru că mărirea lui Dumnezeu o au luminat pre ea și luminătoriul ei –Mielul.

Apoc. 22, 5; Is. 60, 19.

24. Și limbile celor ce să mântuiescu întru lumina ei vor umbla, și împărații pământului aducu mărirea și censtea lor la dânsa.

Is. 60, 3.

25. Și porțile ei nu să vor închide ziua, pentru că noapte nu va fi acolo.

Is. 60, 11; Apoc. 22, 5.

26. Și vor aduce mărirea și cinstea limbilor la dânsa.

27. Și nu va intra într'înșă tot ce e spurcat și făcând urâciune și minciună, fără numai cei scriși în Cartea vieții Mielului.

Fil. 4, 3; Ioil 3, 17.

CAP 22

Râul cel limpede ieșind din scaun. Vedeania Apostolului vreadnică de credință. Hristos Dumnezeul prorocilor și stăpân al tuturor. Porunca de a propovedui Apocalipsa. Chemare arătării cei slăvite a lui Hristos. Blestem asupra celor ce vor strica această Carte.

1. Și-m arată mie râu curat al apei vieții, luminat ca criștalul, ieșind den scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

Ez. 47, 1, 12; Zah. 14, 8.

2. În mijlocul uliții ei și râului, de o parte și de alta, lemnul vieții, făcând roade 12, după lună fieștecare, dând rodul lui și frunzele lemnului spre vindecarea limbilor.

Apoc. 21, 21.

3. Și toată procleția nu va mai fi încă; și scaunul lui Dumnezeu și al Mielului întru ea va fi, și robii lui sluji-vor lui.

Zah. 14, 11.

4. Și vor vedea fața lui și numele lui preste fruntea lor.

Ps. 16, 15.

5. Și noapte nu va fi acolo, și nu le trebuie luminătoriu și lumina soarelui, căci Domnul Dumnezeu luminează pre ei și vor împărăți în veacii veacilor.

Apoc. 21, 25; Ps. 35, 9.

6. Și-m zise: „Aceste cuvinte sânt credincioase și adevărate, și Domnul Dumnezeul sfinților prorocilor trimise pre îngerul lui să arate robilor lui ceale ce trebuie să fie de sârg.

7. Iată, viu curund. Fericit cela ce păzește cuvintele prorociei cărții aceștia!“

Apoc. 3, 11; 1, 3.

8. Și eu, Ioan, cela ce văzu acestea și auz; și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului celui ce-m arăta mie acestea.

Apoc. 19, 10.

9. Și zise mie: „Caută, nu! Pentru că împreună cu tine rob sânt și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele cărții aceștia. Lui Dumnezeu te închină!“

Mat. 4, 19.

10. Și zise mie: „Să nu pecetluiești cuvintele cărții aceștia, căci vremea aproape iaste.

Dan. 8, 26; Apoc. 1, 3; Fil. 4, 5.

11. Cela ce face strâmbătate, mai facă strâmbătate. Și cela ce spurcă, mai spurce. Și cel drept, mai îndreptează-se. Și cel sfânt mai sfințească-se.

2 Tim. 3, 13.

12. Și, iată, viu curund, și plata mea cu mine e, ca să dau fieștecăruia după cum îi va fi fapta lui.

Apoc. 3, 11; Râm. 2, 6.

13. Eu sânt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâiu și cel de apoi.

Apoc. 1, 8; 2, 8; 21, 6; Is. 41, 4; 44, 6; 48, 12.

14. Fericiți ceia ce fac poruncile lui, ca să fie biruința lor preste lemnul vieții și pre porți să între în cetate.

15. Iară afară, câinii și fărâcătorii și curvarii și ucigătorii și închinătorii de idoli și tot cela ce face și iubește minciuna!

Apoc. 21, 8; 1 Cor. 6, 10.

16. Eu, Iisus am trimis pre îngerul să mărturisască voao acestea la Beseareci. Eu sânt rădăcina și rodul lui David, steaua cea luminoasă și de

demineată.

Apoc. 1, 1, 2; Apoc. 5, 5; Is. 11, 10.

17. Și Duhul și mireasa zic: ‘Vino!’ Și acela ce aude zică: ‘Vino!’ Și celui ce-i e seate, vie, și acela ce va să ia apa vieții în dar“.

Apoc. 21, 6; Is. 55, 1; Ioan 7, 37.

18. Pentru că împreună mărturisesc la tot acela ce aude cuvintele prorociei cărții aceștia: De va adaoge neștine cătră acestea, să puie Dumnezeu preste el ranele ceale ce sânt scrise în cartea aceasta;

19. Și de va scădea cineva den cuvintele cărții prorociei aceștia, să ia Dumnezeu partea lui den cartea vieții și den cetatea cea sfântă și den ceale ce sânt scrise în cartea aceasta.

A 2 Leage 4, 2; Fil. 4, 3.

20. Zice acela ce mărturisește acestea: „Așa, veni-voiu curând“. Amin! Așa, vino, Doamne Iisuse!

Apoc. 1, 7.

21. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți cu voi! Amin.

Sfârșitul aceștia dumnezeiești cărți, adecă cei Dumnezeiești Scripturi Vechi și Noao, și lui Dumnezeu mărire și laudă în veacii nesfârșit.

Tipăritu-s'au această sfântă carte în oraș în București, însă cu cheltuiala prealuminatului, preacreștinului și preacuviosului domnului și stăpânului nostru Ioan Șărbănuș C B voievoda, biruatoriului și oblăduitoriului a toată Ugrovlahia, iară cu nevoița și îndireptarea celor ce s'au întâmplat dascalii și mai mult deslușindu-se pre limba rumânească de cei mici și plecați dentru slugile Mării Sale, Șărbănuș biv 2 logofet i brat ego Radul log'.

A tot meștersugul tipografiei și îndiriptării cuvintelor rumânești ostenitori, de Dumnezeu iubitoriul Mitrofan, Episcopul de Huș. Și s'au început acest dumnezeiescu lucru în luna lui noiembrie, în 5 zile, anul de la începutul lumii 7196, și s'au săvârșit în noiembrie 10, anul 7197.

Pre tine, pravoslavnice cititori, cu umilință te rugăm, citind pre această sfântă și dumnezeiască carte, unde vei afla niscare lunecături în lucrul acesta al nostru, să nu bleastemi, ce, ca un bun și cu bună inimă, îndireptează, și nu ne pune întru ponos, ce iartă, că și noi sântem oameni, aseamene pătimiși, ținuti de slaba fire carea nu lasă nici pre un om a rămânea fără greșală. Că, pre cât am putut, cu nevoiță am lucrat și, precum am aflat în izvod, așa am dat și în tipariu. Ce te rugăm, iartă, ca și tu să dobândești iertăciune de la Preaputearnicul Dumnezeu, al căruia dar și milă și noi îl rugăm să fie cu tine pururea.

Însă și acesta să știi că, de vei osteni a cerceta pre amăruntul înțelesul al aceștii Sfinte Scripturi și de-l vei potrivi cu niscare izvoade, afară den ceale elinești, lătimești, au slovenești, au a altora limbi, și nu să va potrivi, să nu te grăbești îndatăș cumva a defăima, ce să cauți că, între alte izvoade elinești, vei afla un izvod ce au fost tipărit la Francofort, care izvod iaste duple cel vechiu al 72 de dascalii ovreai ce Ptolomeu Filadelful au făcut de au tălmăcit Scriptura Sfântă cea Veache de pre limba ovreiască pre elinească. Tălmăcitorii dară ai aceștii Sfinte Scripturi pre acela l-au ales mai adevărat și duple acela au și tălmăcit. Deci, potrivindu cu acela, vei afla pre ce cale au umblat. Iară de te vei îndoi cumva și pentru izvodul acela, socotind cum nu s'au nemerit izvod bun, alunecându-te duple alte biblii, ce multe încă s'au tipărit, de mulți, ce s'au făcut dascalii tălmăcitori scripturilor sfinte,

trăgându-le și copilindu-le mai vârtos în voia numai și părearea lor, carii, nu știm, mai mult au smintit rodul omenesc au au turburat cetitorii. Ce noi spre acestea nimic nu vom lunica, că am văzut acum, în anul de la spăsenia lumii 1687, de nou elinește dând în tipariu venețianii aceastaș Sfântă Scriptură și iară acelui izvod urmară.

Precum doresc să sosească la vadul cel cu adăpostire carii sânt bătuți de valuri întru luciul mării, așa am dorit și eu să sosesc la sfârșitul cărții aceștia.

Slavă lui Dumnezeu, celui ce ne-au ajutat, după începutu, de am ajunsu și săvârșitul.

Această ediție folosește aparatul biblic și organizarea Bibliei din 1914 a Sfântului Sinod al BOR. Un lectionar și un sinaxar pentru folosul creștinului de asemenea au fost adăugate.

Versiune scănată 1.0.0, 1 octombrie 2022

LECȚIONAR

Pentru folosul creștinului care nu poate merge la biserică, dar care dorește să citească acasă textele din Biblie rânduite pentru ziua respectivă. În felul acesta el va vedea mai bine că toate aceste texte au legătură cu tema liturgică din acea zi. Să se știe că ziua liturgică începe cu vecernia zilei precedente.

Apostolul și Evanghelia Săptămânilor după Paști.

Apostolul și Evanghelia Săptămânilor după Rusalii.

Apostolul și Evanghelia Sâmbetelor și Duminicilor din Sfântul și Marele Post.

Apostolul și Evanghelia din Săptămâna Patimilor.

Cele 11 Evanghelii ale Învierii.

Apostolul și Evanghelia înainte și după Praznicele Împărătești.

Apostolul și Evanghelia celor 12 Praznice Împărătești.

Apostolul și Evanghelia de obște la Sfinți.

Apostolul și Evanghelia la Morți.

Apostolul și Evanghelia pentru Diferite trebuințe.

Prochimele de la Vecernie pentru fiecare Zi Liturgică a Săptămânii.

Prochimele de dinainte de citirea Apostolului pentru fiecare Zi Liturgică a Săptămânii.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA SĂPTĂMÂNILOR DUPĂ PAȘTI

Săptămâna I după Paști:

În ziua de Paști, la Liturghie – Ps. 117, 23; Ps. 134, 3; Fapt. Ap. 1, 1-8; Ioan 1, 1-17. În aceeași zi, la Vecernie: Ioan 20, 19-25.

Luni: Ps. 18, 4; Ps. 18, 1; Fapt. Ap. 1, 12-27, Fapt. Ap. 1, 12-27, 21-26; Ioan 1, 18-28.

Marti: Luca 1, 47; Luca 1, 48; Fapt. Ap. 2, 14-21; Luca 24, 12-35.

Miercuri: Ps. 44, 20; Ps. 44, 12; Fapt. Ap. 2, 22-38; Ioan 1, 35-51.

Joi: Ps. 46, 6; Ps. 46, 1; Fapt. Ap. 2, 38-43; Ioan 3, 1-15.

Vineri: Ps. 103, 25; Ps. 103, 1; Fapt. Ap. 3, 1-18; Filip. 2, 5-11; Ioan 2, 12-22.

Sâmbătă: Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; Fapt. Ap. 3, 11-16; Ioan 3, 22-33.

Săptămâna a II-a – a Tomii:

Duminică: la Utrenie – Mat. 28, 16-20, iar la Liturghie – Ps. 146, 5; Ps. 134, 3; Fapt. Ap. 5, 12-20; Ioan 20, 19-31.

Luni: Fapt. Ap. 3, 19-26; Ioan 2, 1-11.

Mărti: Fapt. Ap. 4, 1-10; Ioan 3, 16-21.

Miercuri: Fapt. Ap. 4, 13-22; Ioan 5, 17-24.

Joi: Fapt. Ap. 4, 23-31; Ioan 5, 24-30.

Vineri: Fapt. Ap. 5, 1-11; Ioan 5, 30-47; 6, 1-2.

Sâmbătă: Fapt. Ap. 5, 21-32; Ioan 6, 14-27.

Săptămâna a III-a – a Mironosițelor:

Duminică: la Utrenie – Marcu 16, 9-20, iar la Liturghie – Ps. 117, 14; Ps. 117, 18; Fapt. Ap. 6, 1-7; Marcu 15, 43-47; 16, 1-8.

Luni: Fapt. Ap. 6, 8-15; 7, 1-5, 7, 47-60; Ioan 4, 46-54.

Mărti: Fapt. Ap. 7, 5-17; Ioan 6, 27-33.

Miercuri: Fapt. Ap. 8, 18-25; Ioan 6, 35-39.

Joi: Fapt. Ap. 8, 26-39; Ioan 6, 40-44.

Vineri: Fapt. Ap. 8, 40; 10, 1-19; Ioan 6, 48.

Sâmbătă: Fapt. Ap. 9, 19-31; Ioan 15, 17-27; 16, 1-2.

Săptămâna a IV-a – a Slăbănogului:

Duminică: la Utrenie – Luca 24, 1-12, iar la Liturghie – Ps. 46, 6; Ps. 46, 1; Fapt. Ap. 9, 32-42; Ioan 5, 1-15.

Luni: Fapt. Ap. 10, 1-16; Ioan 6, 56-69.

Mărti: Fapt. Ap. 10, 21-33; Ioan 7, 1-13.

Miercuri: Pareмии la Vecernie: Mih. 4, 2-5; 6, 2, 8; 5, 3; Is. 55, 1; 12, 3-4; 55, 2-3, 7, 13; Pareмии 9, 1-11; Fapt. Ap. 16, 6-18; Ioan 7, 14-30.

Joi: Fapt. Ap. 10, 34-43; Ioan 8, 12-20.

Vineri: Fapt. Ap. 10, 44-48; 11, 1-10; Ioan 8, 21-30.

Sâmbătă: Fapt. Ap. 12, 1-11; Ioan 8, 31-42.

Săptămâna a V-a – a Samarinencii:

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 1-20, iar la Liturghie – Ps. 103, 25; Ps. 103, 1; Fapt. Ap. 11, 19-30; Ioan 4, 5-42.

Luni: Fapt. Ap. 12, 12-17; Ioan 8, 42-51.

Mărti: Fapt. Ap. 12, 25; 13, 1-12; Ioan 8, 51-59.

Miercuri: Fapt. Ap. 13, 13-24; Ioan 6, 5-14.

Joi: Fapt. Ap. 14, 20-28; 15, 1-4; Ioan 9, 39-41; 10, 1-9.

Vineri: Fapt. Ap. 15, 5-12; Ioan 10, 17-28.

Sâmbătă: Fapt. Ap. 15, 35-41; Ioan 10, 27-38.

Săptămâna a VI-a – a Orbului

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 11-18, iar la Liturghie – Ps. 11, 7; Ps. 11, 1; Fapt. Ap. 16, 16-34; Ioan 9, 1-38.

Luni: Fapt. Ap. 17, 1-9; Ioan 11, 47-57.

Mărti: Fapt. Ap. 17, 19-28; Ioan 12, 19-36.

Miercuri: Fapt. Ap. 18, 22-28; Ioan 12, 36-47.

Joi – Înălțarea Domnului: Paremii – la Vecernia Mare: Is. 2, 2-3; Is. 62, 10 - 63, 1-3, 7-9; Zah. 14, 1, 4, 8-11; la Utrenie – Marcu 16, 9-20, iar la Liturghie – Ps. 56, 7; Ps. 56, 10; Fapt. Ap. 1, 1-12; Luca 24, 36-53.

Vineri: Fapt. Ap. 19, 1-8; Ioan 14, 1-11.

Sâmbătă: Fapt. Ap. 20, 7-12; Ioan 14, 10-21.

Săptămâna a VII-a – a Sfinților Părinți:

Duminică: Paremii – la Vecernia Mare: Fac. 14, 14-20; A 2 Lege 1, 8-12, 15-17; A 2 Lege 10, 14-21; la Utrenie – Ioan 21, 1-14, iar la Liturghie – Fapt. Ap. 20, 16-18, 28-36; Ioan 17, 1-13.

Luni: Fapt. Ap. 21, 8-14; Ioan 14, 27-31; 15, 1-7.

Mărti: Fapt. Ap. 21, 26-32; Ioan 16, 2-13.

Miercuri: Fapt. Ap. 23, 1-11; Ioan 16, 15-23.

Joi: Fapt. Ap. 25, 13-19; Ioan 16, 23-33.

Vineri: Fapt. Ap. 27, 1-44; 28, 1; Ioan 17, 18-26.

Sâmbătă: Fapt. Ap. 28, 1-31, iar pentru morți – 1 Solon. 4, 13-17; Ioan 21, 15-25, iar pentru morți – Ioan 5, 24-30.

Duminica Rusaliilor (Cincizecimii): Duminică: Paremii – la Vecernia Mare: Num. 11, 16-17, 24-29; Ioil 2, 23-32; 3, 1-5; Iez. 36, 24-28; la Utrenie – Ioan 20, 19-23, iar la Liturghie – Ps. 18, 4; Ps. 18, 1; Fapt. Ap. 2, 1-11; Ioan 7, 37-53; 8, 12.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA SĂPTĂMÂNILOR DUPĂ RUSALII

Săptămâna I după Rusalii:

Luni: Efes. 5, 8-19; Mat. 18, 10-20.

Marți: Râm. 1, 1-7, 13-17; Mat. 4, 25; 5, 1-13.
Miercuri: Râm. 1, 18-27; Mat. 5, 20-26.
Joi: Râm. 1, 28-32; 2, 1-9; Mat. 5, 27-32.
Vineri: Râm. 2, 14-29; Mat. 5, 33-41.
Sâmbătă: Râm. 1, 7-12; Mat. 5, 42-48.
Duminică: Paremii – la Vecernie: Is. 43, 9-14; Înțel. Sol. 3, 1-9; Înțel. Sol. 5, 16-6, 1; la Utrenie – Mat. 28, 16-20, iar la Liturghie – Evr. 11, 33-40; 12, 1-2; Mat. 10, 32-35, 37-38; 19, 27-30.

Săptămâna a II-a după Rusalii – a Tuturor Sfinților:

Luni: Râm. 2, 28-29; 3, 1-18; Mat. 6, 31-34; 7, 9-11.
Marți: Râm. 4, 4-12; Mat. 7, 15-21.
Miercuri: Râm. 4, 13-25; Mat. 7, 21-23.
Joi: Râm. 5, 10-16; Mat. 8, 23-37.
Vineri: Râm. 5, 17-21; 6, 1-2; Mat. 9, 14-17.
Sâmbătă: Râm. 3, 19-26; Mat. 7, 1-8.
Duminică: la Utrenie – Marcu 16, 1-8, iar la Liturghie – Râm. 2, 10-16; Mat. 4, 18-23.

Săptămâna a III-a după Rusalii:

Luni: Râm. 7, 1-13; Mat. 9, 36-38; 10, 1-8.
Marți: Râm. 7, 14-25; 8, 1-2; Mat. 10, 9-15.
Miercuri: Râm. 8, 2-13; Mat. 10, 16-22.
Joi: Râm. 8, 22-27; Mat. 10, 23-31.
Vineri: Râm. 9, 6-19; Mat. 10, 32-36; 11, 1.
Sâmbătă: Râm. 3, 28-31; 4, 1-3; Mat. 7, 24-29; 8, 1-4.
Duminică: la Utrenie – Marcu 16, 19-20, iar la Liturghie – Râm. 5, 1-10; Mat. 6, 22-23.

Săptămâna a IV-a după Rusalii:

Luni: Râm. 9, 18-33; Mat. 11, 2-15.
Marți: Râm. 10, 11-21; 11, 1-2; Mat. 11, 16-20.
Miercuri: Râm. 11, 2-12; Mat. 11, 20-26.
Joi: Râm. 11, 13-24; Mat. 11, 27-30.
Vineri: Râm. 11, 25-36; Mat. 12, 1-8.
Sâmbătă: Râm. 6, 11-17; Mat. 8, 14-23.
Duminică: la Utrenie – Luca 24, 1-12, iar la Liturghie – Râm. 6, 18-23; Mat. 8, 5-13.

Săptămâna a V-a după Rusalii:

Luni: Râm. 12, 4-5, 15-21; Mat. 12, 9-13.

Mărti: Râm. 14, 9-18; Mat. 12, 14-16, Mat. 12, 22-30.

Miercuri: Râm. 15, 7-16; Mat. 12, 38-45.

Joi: Râm. 15, 17-29; Mat. 12, 46-50; 13, 1-3.

Vineri: Râm. 16, 1-16; Mat. 13, 3-9.

Sâmbătă: Râm. 8, 14-21; Mat. 9, 9-13.

Duminică: la Utrenie – Luca 24, 12-35, iar la Liturghie – Râm. 10, 1-10; Mat. 8, 28-34; 9, 1.

Săptămâna a VI-a după Rusalii:

Luni: Râm. 16, 17; Mat. 13, 10-23.

Mărti: 1 Cor. 1, 1-9; Mat. 13, 24-30.

Miercuri: 1 Cor. 2, 9-16; 3, 1-8; Mat. 13, 31-36.

Joi: 1 Cor. 3, 18-23; Mat. 13, 36-43.

Vineri: 1 Cor. 4, 5-8; Mat. 13, 44-54.

Sâmbătă: Râm. 9, 1-5; Mat. 9, 18-26.

Duminică: la Utrenie – Luca 24, 36-53, iar la Liturghie – Râm. 12, 6-14; Mat. 9, 1-8.

Săptămâna a VII-a după Rusalii:

Luni: 1 Cor. 5, 9-13, 6, 1-11; Mat. 13, 54-58.

Mărti: 1 Cor. 6, 20; 7, 1-12; Mat. 14, 1-13.

Miercuri: 1 Cor. 7, 12-24; Mat. 14, 35-36; 15, 1-11.

Joi: 1 Cor. 7, 24-35; Mat. 15, 12-21.

Vineri: 1 Cor. 7, 35-40; 8, 1-7; Mat. 15, 29-31.

Sâmbătă: Râm. 12, 1-3; Mat. 10, 37-42; 11, 1.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 1-10, iar la Liturghie – Râm. 15, 1-7; Ioan 9, 27-35.

Săptămâna a VIII-a după Rusalii:

Luni: 1 Cor. 9, 13-18; Mat. 16, 1-6.

Mărti: 1 Cor. 10, 5-12; Mat. 16, 6-12.

Miercuri: 1 Cor. 10, 12-22; Mat. 16, 20-24.

Joi: 1 Cor. 10, 28-33; 11, 1-8; Mat. 16, 24-28.

Vineri: 1 Cor. 11, 8-23; Mat. 17, 10-18.

Sâmbătă: Râm. 13, 1-10; Mat. 12, 30-37.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 11-18, iar la Liturghie – 1 Cor. 1, 10-17; Mat. 14, 14-22.

Săptămâna a IX-a după Rusalii:

Luni: 1 Cor. 11, 31-34; 12, 1-6; Mat. 18, 1-11.

Mărti: 1 Cor. 12, 12-26; Mat. 18, 18-22; 19, 1-2, 13-15.

Miercuri: 1 Cor. 13, 4-13; 14, 1-5; Mat. 20, 1-6.

Joi: 1 Cor. 14, 6-19; Mat. 20, 17-28.

Vineri: 1 Cor. 14, 26-40; Mat. 21, 12-14, 17-20.

Sâmbătă: Râm. 14, 6-9; Mat. 15, 32-39.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 19-31, iar la Liturghie – 1 Cor. 3, 9-17; Mat. 14, 22-34.

Săptămâna a X-a după Rusalii:

Luni: 1 Cor. 15, 12-19; Mat. 21, 18-22.

Mărti: 1 Cor. 15, 29-38; Mat. 21, 23-27.

Miercuri: 1 Cor. 16, 5-12; Mat. 21, 28-32.

Joi: 2 Cor. 1, 1-7; Mat. 21, 43-46.

Vineri: 2 Cor. 1, 12-20; Mat. 22, 23-33.

Sâmbătă: Râm. 15, 30-33; Mat. 17, 24-27; 18, 1-4.

Duminică: la Utrenie – Ioan 21, 1-14, iar la Liturghie – 1 Cor. 4, 9-16; Mat. 17, 14-23.

Săptămâna a XI-a după Rusalii:

Luni: 2 Cor. 2, 3-15; Mat. 23, 13-22.

Mărti: 2 Cor. 2, 14-17; 3, 1-3; Mat. 23, 23-28.

Miercuri: 2 Cor. 3, 4-11; Mat. 23, 29-39.

Joi: 2 Cor. 4, 1-12; Mat. 24, 13-28.

Vineri: 2 Cor. 4, 13-18; Mat. 24, 27-33, 42-51, 42-51.

Sâmbătă: 1 Cor. 1, 3-9; Mat. 19, 3-12.

Duminică: la Utrenie – Ioan 21, 15-25, iar la Liturghie – 1 Cor. 9, 2-12; Mat. 18, 28-35.

Săptămâna a XII-a după Rusalii:

Luni: 2 Cor. 5, 10-15; Marcu 1, 9-15.

Mărti: 2 Cor. 5, 15-21; Marcu 1, 16-22.

Miercuri: 2 Cor. 6, 11-16; Marcu 1, 23-28.
Joi: 2 Cor. 7, 1-10; Marcu 1, 29-35.
Vineri: 2 Cor. 7, 10-15; Marcu 2, 18-22.
Sâmbătă: 1 Cor. 1, 26-31; 2, 1-5; Mat. 20, 29-34.
Duminică: la Utrenie – Mat. 28, 16-20, iar la Liturghie – 1 Cor. 15, 1-11;
Mat. 19, 16-26.

Săptămâna a XIII-a după Rusalii:

Luni: 2 Cor. 8, 7-15; Marcu 3, 6-12.
Marți: 2 Cor. 8, 16-24; 9, 1-5; Marcu 3, 13-21.
Miercuri: 2 Cor. 9, 12-15; 10, 1-7; Marcu 3, 20-27.
Joi: 2 Cor. 10, 7-18; Marcu 3, 28-35.
Vineri: 2 Cor. 11, 5-21; Marcu 4, 1-9.
Sâmbătă: 1 Cor. 2, 6-9; Mat. 22, 15-22.
Duminică: la Utrenie – Marcu 16, 1-8, iar la Liturghie – 1 Cor. 16, 13-24;
Mat. 21, 33-44.

Săptămâna a XIV-a după Rusalii:

Luni: 2 Cor. 12, 10-19; Marcu 4, 10-23.
Marți: 2 Cor. 12, 20-21; 13, 1-2; Marcu 4, 24-34.
Miercuri: 2 Cor. 13, 3-13; Marcu 4, 35-41.
Joi: Gal. 1, 1-3; Gal. 1, 20-24; 2, 1-5; Marcu 5, 1-20.
Vineri: Gal. 2, 6-10; Marcu 5, 22-24, 35; 6, 1.
Sâmbătă: 1 Cor. 4, 1-5; Mat. 23, 1-12.
Duminică: la Utrenie – Marcu 16, 9-20, iar la Liturghie – 2 Cor. 1, 21-24;
2, 1-4; Mat. 22, 1-14.

Săptămâna a XV-a după Rusalii:

Luni: Gal. 2, 11-16; Marcu 5, 24-34.
Marți: Gal. 2, 21; 3, 1-7; Marcu 6, 1-7.
Miercuri: Gal. 3, 15-22; Marcu 6, 7-13.
Joi: Gal. 3, 23-29; 4, 1-5; Marcu 6, 30-45.
Vineri: Gal. 4, 8-21; Marcu 4, 8-21; Marcu 14, 43-53.
Sâmbătă: 1 Cor. 4, 17-21; 5, 1-5; Mat. 24, 1-13.
Duminică: la Utrenie – Luca 24, 1-12, iar la Liturghie – 2 Cor. 4, 6-15;
Mat. 22, 35-46.

Săptămâna a XVI-a după Rusalii:

Luni: Gal. 4, 28-31; 5, 10; Marcu 6, 54-56; 7, 1-8.

Mărti: Gal. 5, 11-21; Marcu 7, 5-16.

Miercuri: Gal. 6, 2-10; Marcu 7, 14-24.

Joi: Efes. 1, 1-9; Marcu 7, 24-30.

Vineri: Efes. 1, 7-17; Marcu 8, 1-10.

Sâmbătă: 1 Cor. 10, 23-28; Mat. 24, 34-44.

Duminică: la Utrenie – Luca 24, 12-35, iar la Liturghie – 2 Cor. 6, 1-10; Mat. 25, 14-30.

Săptămâna a XVII-a după Rusalii:

Luni: Efes. 1, 22-23; 2, 1-4; Marcu 10, 46-52.

Mărti: Efes. 2, 19-22; 3, 1-7; Marcu 11, 11-23.

Miercuri: Efes. 3, 8-21; Marcu 11, 23-26.

Joi: Efes. 4, 14-17; Marcu 11, 27-33.

Vineri: Efes. 4, 17-25; Marcu 12, 1-12.

Sâmbătă: 1 Cor. 14, 20-25; Mat. 25, 1-13.

Duminică: la Utrenie – Luca 24, 36-53, iar la Liturghie – 2 Cor. 6, 16-18; 7, 1; Mat. 15, 21-28.

Săptămâna a XVIII-a după Rusalii:

Luni: Efes. 4, 25-32; Luca 3, 19-22.

Mărti: Efes. 5, 20-25; Luca 3, 23-38; 4, 1.

Miercuri: Efes. 5, 25-33; Luca 4, 1-15.

Joi: Efes. 5, 33; 6, 3-9; Luca 4, 16-22.

Vineri: Efes. 6, 18-24; Luca 4, 22-30.

Sâmbătă: 1 Cor. 15, 39-45; Luca 4, 31-36.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 1-10, iar la Liturghie – 2 Cor. 9, 6-11; Luca 5, 1-11.

Săptămâna a XIX-a după Rusalii:

Luni: Filip. 1, 1-7; Luca 4, 38-44.

Mărti: Filip. 1, 8-14; Luca 5, 12-16.

Miercuri: Filip. 1, 12-19; Luca 5, 33-39.

Joi: Filip. 1, 20-27; Luca 6, 12-19.

Vineri: Filip. 1, 27-30; 2, 1-4; Luca 6, 17-23.

Sâmbătă: 1 Cor. 15, 58; 16, 1-3; Luca 5, 17-26.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 11-18, iar la Liturghie – 2 Cor. 11, 31-33; 12, 1-9; Luca 6, 31-36.

Săptămâna a XX-a după Rusalii:

Luni: Filip. 2, 12-16; Luca 6, 24-30.

Mărti: Filip. 2, 16-23; Luca 6, 37-45.

Miercuri: Filip. 2, 24-30; Luca 6, 46-49; 7, 1.

Joi: Filip. 3, 1-8; Luca 7, 17-30.

Vineri: Filip. 2, 8-19; Luca 7, 31-35.

Sâmbătă: 2 Cor. 1, 8-11; Luca 5, 27-32.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 19-31, iar la Liturghie – Gal. 1, 11-19; Luca 7, 11-16.

Săptămâna a XXI-a după Rusalii:

Luni: Filip. 4, 10-23; Luca 7, 36-50.

Mărti: Col. 1, 1-11; Luca 8, 1-3.

Miercuri: Col. 1, 18-23; Luca 8, 22-25.

Joi: Col. 1, 24-29; Luca 9, 7-11.

Vineri: Col. 2, 1-7; Luca 9, 12-18.

Sâmbătă: 2 Cor. 3, 12-18; Luca 6, 1-10.

Duminică: la Utrenie – Ioan 21, 1-14, iar la Liturghie – Gal. 2, 16-20; Luca 8, 5-15.

Săptămâna a XXII-a după Rusalii:

Luni: Col. 2, 13-20; Luca 9, 18-22.

Mărti: Col. 2, 20-23; 3, 1-3; Luca 9, 23-27.

Miercuri: Col. 3, 17-25; 4, 1-2; Luca 9, 44-50.

Joi: Col. 4, 2-9; Luca 9, 49-56.

Vineri: Col. 4, 10-18; Luca 10, 1-15.

Sâmbătă: 2 Cor. 5, 1-10; Luca 7, 1-10.

Duminică: la Utrenie – Ioan 21, 15-25, iar la Liturghie – Gal. 6, 11-18; Luca 16, 19-31.

Săptămâna a XXIII-a după Rusalii:

Luni: 1 Solon. 1, 1-5; Luca 10, 22-24.

Mărti: 1 Solon. 1, 6-10; Luca 11, 1-10.

Miercuri: 1 Solon. 2, 1-8; Luca 11, 9-13.

Joi: 1 Solon. 2, 9-14; Luca 11, 14-23.
Vineri: 1 Solon. 2, 14-20; Luca 11, 23-26.
Sâmbătă: 2 Cor. 8, 1-5; Luca 8, 16-21.
Duminică: la Utrenie – Mat. 28, 16-28, iar la Liturghie – Efes. 2, 4-10;
Luca 8, 26-39.

Săptămâna a XXIV-a după Rusalii:

Luni: 1 Solon. 2, 20; 3, 1-8; Luca 11, 29-33.
Marți: 1 Solon. 3, 8-13; Luca 11, 34-41.
Miercuri: 1 Solon. 4, 1-12; Luca 11, 42-46.
Joi: 1 Solon. 4, 18; 5, 1-10; Luca 11, 47-54; 12, 1.
Vineri: 1 Solon. 5, 9-13, 24-28; Luca 12, 2-12.
Sâmbătă: 2 Cor. 11, 1-6; Luca 9, 1-9.
Duminică: la Utrenie – Marcu 16, 1-8, iar la Liturghie – Efes. 2, 14-22;
Luca 8, 41-56.

Săptămâna a XXV-a după Rusalii:

Luni: 2 Solon. 1, 1-10; Luca 12, 13-15, 22-31.
Marți: 2 Solon. 1, 10-12; 2, 1-2; Luca 12, 42-48.
Miercuri: 2 Solon. 2, 1-12; Luca 12, 49-59.
Joi: 2 Solon. 2, 13-17; 3, 1-5; Luca 13, 1-9.
Vineri: 2 Solon. 3, 16-18; Luca 13, 31-35.
Sâmbătă: Gal. 1, 3-10; Luca 9, 37-43.
Duminică: la Utrenie – Marcu 16, 9-20, iar la Liturghie – Efes. 4, 1-7;
Luca 10, 25-37.

Săptămâna a XXVI-a după Rusalii:

Luni: 1 Tim. 1, 1-7; Luca 14, 1, 12-25.
Marți: 1 Tim. 1, 8-14; Luca 14, 25-35.
Miercuri: 1 Tim. 1, 18-20; 2, 8-15; Luca 15, 1-10.
Joi: 1 Tim. 3, 1-13; Luca 16, 1-9.
Vineri: 1 Tim. 4, 4-8, 16; Luca 16, 15-18; 17, 1-4.
Sâmbătă: Gal. 3, 8-12; Luca 9, 57-62.
Duminică: la Utrenie – Luca 24, 1-12, iar la Liturghie – Efes. 6, 9-19;
Luca 12, 16-21.

Săptămâna a XXVII-a după Rusalii:

Luni: 1 Tim. 5, 1-10; Luca 17, 20-25.
Marți: 1 Tim. 5, 11-12; Luca 17, 26-37.
Miercuri: 1 Tim. 5, 22-25; 6, 1-11; Luca 18, 15-17, 26-30.
Joi: 1 Tim. 6, 17-21; Luca 18, 31-34.
Vineri: 2 Tim. 1, 1-2, 8-18; Luca 19, 12-28.
Sâmbătă: Gal. 5, 22-26; 6, 1-2; Luca 10, 19-21.
Duminică: la Utrenie – Luca 24, 12-35, iar la Liturghie – Efes. 6, 10-17;
Luca 13, 10-17.

Săptămâna a XXVIII-a după Rusalii:

Luni: 2 Tim. 2, 20-26; Luca 19, 37-44.
Marți: 2 Tim. 3, 16-17; 4, 1-4; Luca 19, 45-48.
Miercuri: 2 Tim. 4, 9-22; Luca 20, 1-8.
Joi: Tit 1, 5-14; Luca 20, 9-18.
Vineri: Tit 1, 15-16; 2, 1-10; Luca 20, 19-26.
Sâmbătă: Efes. 1, 16-23; Luca 12, 32-40.
Duminică: la Utrenie – Luca 24, 36-53, iar la Liturghie – Col. 1, 12-18;
Luca 14, 16-24.

Săptămâna a XXIX-a după Rusalii:

Luni: Evr. 3, 5-11, 17-19; Luca 20, 27-44.
Marți: Evr. 4, 1-13; Luca 21, 12-19.
Miercuri: Evr. 5, 11-14; 6, 1-8; Luca 21, 5-8, 10-11, 20-24.
Joi: Evr. 7, 1-6; Luca 21, 28-33.
Vineri: Evr. 7, 18-25; Luca 21, 37-38; 22, 1-8.
Sâmbătă: Efes. 2, 11-13; Luca 13, 18-29.
Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 1-10, iar la Liturghie – Col. 3, 4-11, Luca
17, 12-19.

Săptămâna a XXX-a după Rusalii:

Luni: Evr. 8, 7-13; Marcu 8, 11-21.
Marți: Evr. 9, 8-23; Marcu 8, 22-26.
Miercuri: Evr. 10, 1-18; Marcu 8, 30-34.
Joi: Evr. 10, 35-39; 11, 1-7; Marcu 9, 10-16.
Vineri: Evr. 11, 8-16; Marcu 9, 33-41.
Sâmbătă: Efes. 5, 1-8; Luca 14, 1-11.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 11-18, iar la Liturghie – Col. 3, 12-16; Luca 18, 18-27.

Săptămâna a XXXI-a după Rusalii:

Luni: Evr. 11, 17-31; Marcu 9, 42-50; 10, 1-2.

Mărti: Evr. 12, 25-29; Marcu 10, 2-12.

Miercuri: Iac. 1, 1-18; Marcu 10, 11-16.

Joi: Iac. 1, 19-27; Marcu 10, 17-27.

Vineri: Iac. 2, 1-13; Marcu 10, 23-32.

Sâmbătă: Col. 1, 1-6; Luca 16, 10-15.

Duminică: la Utrenie – Ioan 20, 19-31, iar la Liturghie – 1 Tim. 1, 15-17; Luca 18, 35-43.

Săptămâna a XXXII-a după Rusalii:

Luni: Iac. 2, 14-26; Marcu 10, 46-52.

Mărti: Iac. 3, 1-10; Marcu 11, 11-23.

Miercuri: Iac. 3, 11-18; 4, 1-6; Marcu 11, 22-26.

Joi: Iac. 4, 7-17; 5, 1-9; Marcu 11, 27-33.

Vineri: 1 Ptr. 1, 1-25; 2, 1-10; Marcu 12, 1-12.

Sâmbătă: 1 Solon. 5, 14-23; Luca 17, 3-10.

Duminică: la Utrenie – Ioan 21, 1-14, iar la Liturghie – 1 Tim. 4, 9-15; Luca 19, 1-10.

Săptămâna a XXXIII-a după Rusalii:

Luni: 1 Ptr. 2, 21-25; 3, 1-9; Marcu 12, 13-17.

Mărti: 1 Ptr. 3, 10-22; Marcu 12, 18-27.

Miercuri: 1 Ptr. 4, 1-11; Marcu 12, 28-37.

Joi: 1 Ptr. 4, 12-19; 5, 1-5; Marcu 12, 38-44.

Vineri: 2 Ptr 1, 1-10; Marcu 13, 1-8.

Sâmbătă: 2 Tim. 2, 11-19; Luca 18, 2-8.

Duminică Vameşului şi a Fariseului: La Utrenie, Evanghelia Învierii care va fi de rând, iar la Liturghie – 2 Tim. 3, 10-15; Luca 18, 10-14.

Săptămâna a XXXIV-a după Rusalii:

Luni: 2 Ptr 1, 20-21; 2, 1-9; Marcu 13, 9-13.

Mărti: 2 Ptr 2, 9-22; Marcu 13, 14-23.

Miercuri: 2 Ptr 3, 1-18; Marcu 13, 24-31.

Joi: 1 Ioan 1, 8-10; 2, 1-6; Marcu 13, 31-37; 14, 1-2.

Vineri: 1 Ioan 2, 7-17; Marcu 14, 3-9.

Sâmbătă: 2 Tim. 3, 1-9; Luca 20, 46-47; 21, 1-4.

Duminica Fiului Risipitor: La Utrenie, Evanghelia Învierii care va fi de rând, iar la Liturghie – 1 Cor. 6, 12-20; Luca 15, 11-32.

Săptămâna a XXXV-a după Rusalii:

Luni: 1 Ioan 2, 18-29; 3, 1-8; Marcu 11, 1-11.

Marți: 1 Ioan 3, 9-22; Marcu 14, 10-42.

Miercuri: 1 Ioan 3, 21-24; 4, 1-11; Marcu 14, 43-72; 15, 1.

Joi: 1 Ioan 4, 20-21; 5, 1-21; Marcu 15, 1-15.

Vineri: 2 Ioan 1, 1-13; Marcu 15, 22, 25, 33-41.

Sâmbătă: 1 Cor. 10, 23-38; Luca 21, 8-9, 25-27, 33-36.

Răposați: 1 Solon. 4, 13-17; Ioan 5, 24-30.

Duminica lăsatului sec de carne: La Utrenie, Evanghelia Învierii care va fi de rând, iar la Liturghie – 1 Cor. 8, 8-13; 9, 1-2; Mat. 25, 31-46.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA SÂMBETELOR ȘI DUMINICILOR DIN SFÂNTUL ȘI MARELE POST

Săptămâna I a Postului:

Luni: Paremii – la Vecernie: Is. 1, 1-20.

Marți: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 1, 19, 2, 3; la Vecernie: Fac. 1, 1-13; Paremii 1, 1-20.

Miercuri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 2, 3-11; la Vecernie: Fac. 1, 14-23; Paremii 1, 20-33.

Joi: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 2, 11-21; la Vecernie: Fac. 1, 24-2, 3; Paremii 2, 1-22.

Vineri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 3, 1-13; la Vecernie: Fac. 2, 4-19; Paremii 3, 1-18.

Sâmbătă: Paremii – la Vecernie: Fac. 2, 20 - 3, 20; Paremii 3, 19-34; La Liturghie: Apostolul zilei – Evr. 1, 1-12; Apostolul Sfântului – 2 Tim. 2, 1-10; Evanghelia zilei – Marcu 2, 23-28; 3, 1-5; Evanghelia Sfântului – Ioan 15, 17-27; 16, 1-2.

Duminică: La Utrenie: Evanghelia Învierii. La Liturghie: Evr. 11, 24-26, 32-40; Ioan 1, 43-51.

Săptămâna a II-a a Postului:

Luni: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 4, 2-6.

Mărti: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 5, 7-16; la Vecernie: Fac. 3, 21 - 4, 7; Paremii 3, 34 - 4, 22.

Miercuri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 5, 16-25; la Vecernie: Fac. 4, 8-15; Paremii 5, 1-15.

Joi: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 6, 1-12; La Vecernie: Fac. 4, 16-26; Paremii 5, 15 - 6, 3.

Vineri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 7, 1-14; la Vecernie: Fac. 5, 1-24; Paremii 6, 3-20.

Sâmbătă: Paremii – la Vecernie: Fac. 5, 32 - 6, 8; Paremii 6, 20-35; La Liturghie: Evr. 3, 12-16; al morților: 1 Solon. 4, 13-17; Evanghelia zilei – Marcu 1, 35-44; a morților – Ioan 5, 24-30.

Duminică: La Utrenie: Evanghelia Învierii, iar la Liturghie Apostolul zilei – Evr. 1, 10-14; 2, 1-3; al Sfântului Evr. 7, 20-28; 8, 1-2; Evanghelia zilei – Marcu 2, 1-12; a Sfântului – Ioan 10, 9-16.

Săptămâna a III-a a Postului:

Luni: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 8, 13 - 9, 6.

Mărti: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 9, 8-20; la Vecernie: Fac. 6, 9-22; Paremii 8, 1-21.

Miercuri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 10, 12-20; la Vecernie: Fac. 7, 1-5; Paremii 8, 32 - 9, 11.

Joi: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 11, 10 - 12, 2; la Vecernie: Fac. 7, 6-9; Paremii 9, 12-18.

Vineri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 13, 2-13; la Vecernie: Fac. 7, 11-24; Paremii 10, 1-22.

Sâmbătă: Paremii – la Vecernie: Fac. 8, 4-20; Paremii 10, 31 - 11, 12; La Liturghie: Evr. 10, 32-38; al morților – 1 Solon. 4, 13-17; Evanghelia zilei – Marcu 2, 14-17; a morților – Ioan 5, 24-30.

Duminică: La Utrenie: Evanghelia Învierii, iar la Liturghie – Evr. 4, 14-16; 5, 1-6; Marcu 8, 34-38; 9, 1.

Săptămâna a IV-a a Postului:

Luni: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 14, 24-32.

Mărti: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 25, 1-9; la Vecernie: Fac. 8, 21-9, 7; Paremii 11, 19 - 12, 6.

Miercuri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 26, 21 - 27, 7; la Vecernie: Fac. 9, 8-17; Paremii 12, 8-22.

Joi: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 28, 14-22; la Vecernie: Fac. 9, 18 - 10, 1; Paremii 12, 23 - 13, 10.

Vineri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 29, 13-23; la Vecernie: Fac. 10, 32 - 11, 9; Paremii 13, 19 - 14, 6.

Sâmbătă: Paremii – la Vecernie: Fac. 12, 1-7; Paremii 14, 15-26; La Liturghie: Apostolul zilei – Evr. 6, 9-12; al morților 1 Cor. 4, 13-17. Evanghelia zilei – Marcu 7, 31-37, a morților – Ioan 5, 24-30.

Duminică: La Utrenie: Evanghelia Învierii, iar la Liturghie Apostolul zilei – Evr. 6, 13-20; al Sfântului – Efes. 5, 8-19; Evanghelia zilei – Marcu 9, 17-32; a Sfântului – Mat. 4, 25; 5, 1-12.

Săptămâna a V-a a Postului:

Luni: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 37, 33 - 38, 6.

Mărti: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 40, 18-31; la Vecernie: Fac. 13, 12-18; Paremii 14, 27 - 15, 14.

Miercuri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 41, 4-14; la Vecernie: Fac. 15, 1-15; Paremii 15, 7-19.

Joi: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 42, 5-16; la Vecernie: Fac. 17, 1-9; Paremii 15, 20 - 16, 9.

Vineri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 45, 11-18; la Vecernie: Fac. 18, 20-33; Paremii 16, 16 - 17, 16.

Sâmbătă: Paremii – la Vecernie: Fac. 22, 1-18; Paremii 17, 17 - 18, 5; La Liturghie: Evr. 9, 24-28; al Născătoarei – Evr. 9, 1-7; Evanghelia – Marcu 8, 27-31; a Născătoarei – Luca 10, 38-42; 11, 27-28.

Duminică: La Utrenie: Evanghelia Învierii, iar la Liturghie Apostolul zilei – Evr. 9, 11-14, al Cuviosului – Gal. 3, 23-29; Evanghelia zilei – Marcu 10, 32-45, a Cuviosului – Luca 7, 36-50.

Săptămâna a VI-a a Postului (a Floriilor):

Luni: la Ceasul al VI-lea: Is. 48, 17 - 49, 4.

Mărti: la Ceasul al VI-lea: Is. 49, 6-10; la Vecernie: Fac. 27, 1-41; Paremii 19, 16-25.

Miercuri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 58, 1-11; la Vecernie: Fac. 31, 3-16; Paremii 31, 3-21.

Joi: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 65, 8-16; la Vecernie: Fac. 43, 26-31; 45, 1-16; Paremii 21, 23 - 22, 4.

Vineri: Paremii – la Ceasul al VI-lea: Is. 66, 10-24; la Vecernie: Fac. 46, 1-7; Paremii 23, 15 - 24, 5.

Sâmbătă: Paremii – la Vecernie: Fac. 49, 33-50, 26; Paremii 31, 8-31; La Liturghie: Evr. 12, 28; 13, 1-8. Evanghelia – Ioan 11, 1-45.

Duminică: Paremii – La Vecernia Mare: Fac. 49, 1-2, 8-12; Sof. 3, 14-19; Zah. 9, 9-15; La Utrenie: Mat. 21, 1-11, 15-17, iar la Liturghie – Filip. 4, 4-9; Ioan 12, 1-18.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA DIN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

În Sfânta și Marea Luni:

Paremii – la Ceasul al VI-lea: Iez. 1, 1-20; la Liturghie, dimineața unită cu Vecernia: Ieș. 1, 1-20; Iov 1, 1-12; La Utrenie – Mat. 21, 18-44, iar la Liturghie – Mat. 24, 3-35.

În Sfânta și Marea Marți:

Paremii – la Ceasul al VI-lea: Iez. 1, 21-28; la Liturghie, dimineața, unită cu Vecernia: Ieș. 2, 5-10; Iov 1, 13-22; La Utrenie – Mat. 22, 15-46; 23, 1-39, iar la Liturghie – Mat. 24, 36-51; 25, 1-46; 26, 1-2.

În Sfânta și Marea Miercuri:

Paremii – la Ceasul al VI-lea: Iez. 2, 3 - 3, 3; la Liturghie, dimineața, unită cu Vecernia: Ieș. 2, 11-22; Iov 2, 1-10; La Utrenie – Ioan 12, 17-50, iar la Liturghie – Mat. 24, 6-16.

În Sfânta și Marea Joi:

Paremii – la Ceasul I: Ier. 11, 18 - 12, 15; la Liturghie (a Sf. Vasile), dimineața, unită cu Vecernia: Ieș. 19, 10-19; Iov 38, 1-23; 42, 1-5; Is. 50, 4-11; La Utrenie – Luca 22, 1-39, iar la Liturghie – Ps. 2, 2; Ps. 2, 1; 1 Cor. 11, 23-32. Evanghelia înainte de spălare, Mat. 26, 2-20. După spălare, Ioan 13, 3-17; Mat. 26, 21-39; Luca 22, 43-44; Mat. 26, 40-75; 27, 1-2.

Cele 12 Evanghelii ale Patimilor:

Evanghelia I-a – Ioan 13, 31-38; 14; 15; 16; 17; 18, 1.

Evanghelia a II-a – Ioan 18, 1-28.

Evangelhia a III-a – Mat. 26, 57-75.
Evangelhia a IV-a – Mat. 18, 28-40; 19, 1-6.
Evangelhia a V-a – Mat. 27, 3-23.
Evangelhia a VI-a – Marcu 15, 16-32.
Evangelhia a VII-a – Mat. 27, 33-54.
Evangelhia a VIII-a – Luca 23, 32-49.
Evangelhia a IX-a – Ioan 19, 25-37.
Evangelhia a X-a – Marcu 15, 43-47.
Evangelhia a XI-a – Ioan 19, 38-42.
Evangelhia a XII-a – Mat. 27, 62-66.

În Sfânta și Marea Vineri la Ceasurile Împărătești:

Ceasul I: Paremii: Zah. 11, 10-14; 13, 6-7; 14, 7-9, 20-21; Ps. 8, 9; Gal. 6, 14-18; Mat. 27, 1-56.

Ceasul al III-lea: Paremii: Is. 50, 4-11; Ps. 117, 14; Ps. 117, 18; Râm. 5, 6-10; Marcu 15, 16-41.

Ceasul al VI-lea: Paremii: Is. 52, 13 - 54, 53, 54, 1; Ps. 19, 1; Ps. 27, 12; Evr. 2, 11-18; Luca 23, 32-40.

Ceasul al IX-lea: Paremii: Ieș. 33, 11-23; Iov 42, 12-17; Is. 52, 13-54, 1????; Ps. 114, 3; Ps. 114, 4; Evr. 10, 19-31; Ioan 18, 28-40; 19, 1-37.

În Sfânta și Marea Vineri, seara:

Ps. 87, 6; Ps. 87, 1; 1 Cor. 1, 18-24; 2, 1-2; Mat. 27, 1-54; Ioan 19, 31-37; Mat. 27, 55-61.

În Sfânta și Marea Sâmbătă:

Paremii – la Denia Prohodului: Iez. 37, 1-14; la Sf. Liturghie (a Sf. Vasile), unită cu Vecernia: Fac. 1, 1-13; Is. 60, 1-16; Ieș. 12, 1-11; Iona 1,, 2, 3, 4; Ios. 5, 10-15; Ieș. 13, 20; 14, 15, 19; Sof. 3, 8-15; 3 Împ. 17, 8-24; Is. 61, 10-62, 5; Fac. 22, 1-18; Is. 61, 1-10; 4 Împ. 4, 8-37; Is. 63, 11, 19 - 64, 4; Ier. 31, 31-34; Dan. 3, 1-23; Cânt. 3 tineri 1, 1-65.

La Utrenie, după Doxologie – Ps. 9, 32; Ps. 9, 1; 1 Cor. 5, 6-8; Gal. 3, 13-14; Mat. 27, 62-66, iar la Liturghie – Ps. 65, 3; Ps. 65, 1; Râm. 6, 3-11; Mat. 28, 1-20.

CELE 11 EVANGHELII ALE ÎNVIERII

Evangelhia I-a – Mat. 28, 16-20.
Evangelhia a II-a – Marcu 16, 1-8.
Evangelhia a III-a – Marcu 16, 9-20.
Evangelhia a IV-a – Luca 24, 1-12.
Evangelhia a V-a – Luca 24, 13-35.
Evangelhia a VI-a – Luca 24, 36-53.
Evangelhia a VII-a – Ioan 20, 1-10.
Evangelhia a VIII-a – Ioan 20, 11-18.
Evangelhia a XIX-a – Ioan 20, 19-31.
Evangelhia a X-a – Ioan 21, 1-14.
Evangelhia a XI-a – Ioan 21, 15-25.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA ÎNAINTE ȘI DUPĂ PRAZNICELE ÎMPĂRĂTEȘTI

Duminica înainte de ziua Crucii: Ps. 27, 9; Ps. 27, 1; Gal. 6, 11-18; Ioan 3, 13-17.

Duminica după ziua Crucii: Ps. 115, 6; Ps. 115, 3; Gal. 2, 16-20; Marcu 8, 34-38; 9, 1.

Duminica înainte de Crăciun: Evr. 11, 9-10, 32-40; Mat. 1, 1-25.

Duminica după Crăciun: Ps. 67, 26; Gal. 1, 11-19; Mat. 2, 13-23.

Duminica înainte de Botez: Ps. 27, 9; Ps. 27, 1; 2 Tim. 4, 5-8; Marcu 1, 1-8.

Duminica după Botez: Ps. 32, 22; Ps. 32, 1; Efes. 4, 7-13; Mat. 4, 12-17.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA CELOR 12 PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

1. La Nașterea Maicii Domnului: la Utrenie – Luca 1, 39 - 49, 56, iar la Liturghie – Luca 1, 47; Luca 1, 48; Filip. 2, 5-11; Luca 10, 33-42; 11, 27-28.

2. La Înălțarea Sfintei Cruci: la Utrenie – Ioan 12, 28-36, iar la Liturghie – Ps. 98, 5; Ps. 98, 1; 1 Cor. 1, 18-24; Ioan 19, 6-11, 13-20, 25-28, 30-35.

3. La Intrarea în Biserică a Maicii Domnului: la Utrenie – Luca 1, 39-49, 56, iar la Liturghie – Luca 1, 47; Luca 1, 48; Evr. 9, 1-7; Luca 11, 38-42; 11, 27-28.

4. La Nașterea Domnului: la Utrenie – Mat. 1, 18-24, iar la Liturghie – Ps. 65, 4; Ps. 65, 1; Gal. 4, 4-7; Mat. 2, 1-12.

5. La Botezul Domnului: Marcu 1, 9-11, iar la Liturghie – Ps. 117, 26; Ps. 135, 1; Tit 2, 11-14; 3, 4-7; Mat. 3, 13-17.

6. La Întâmpinarea Domnului: la Utrenie – Luca 2, 25-32, iar la Liturghie – Luca 1, 47; Luca 1, 48; Evr. 7, 7-17; Luca 2, 22-40.

7. La Buna-Vestire: la Utrenie – Luca 1, 39-49, 56, iar la Liturghie – Luca 1, 47; Luca 1, 48; Evr. 2, 11-18; Luca 1, 24-38.

8. La Schimbarea la față: la Utrenie – Luca 9, 28-36, iar la Liturghie – Ps. 103, 25; Ps. 103, 1; 2 Ptr. 1, 10-17; Mat. 17, 1-9.

9. La Adormirea Maicii Domnului: la Utrenie – Luca 1, 39-49, 56, iar la Liturghie – Luca 1, 47; Luca 1, 48; Filip. 2, 5-11; Luca 10, 38-42; 11, 27-28.

10. La Intrarea Domnului în Ierusalim (Florii): la Utrenie – Mat. 21, 1-11, 15-17, iar la Liturghie – Ps. 117, 26; Ps. 135, 1; Filip. 4, 4-9; Ioan 12, 1-8.

11. La Înălțarea Domnului: la Utrenie – Marcu 16, 9-20, iar la Liturghie – Ps. 56, 5; Ps. 56, 7; Fapt. Ap. 1, 1-12; Luca 24, 36-53.

12. La Duminica Rusaliilor: la Utrenie – Ioan 20, 19-23, iar la Liturghie – Ps. 18, 4; Ps. 18, 1; Fapt. Ap. 2, 1-11; Ioan 7, 37-53; 8, 12.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA DE OBȘTE LA SFINȚI

1. La zilele Maicii Domnului: la Utrenie – Luca 1, 39-49, 56, iar la Liturghie – Filip. 2, 5-11; Evr. 9, 1-7; Luca 10, 38-42; 11, 27-28.

2. La îngerii: la Utrenie – Mat. 13, 24-30, 37-43, iar la Liturghie – Evr. 2, 2-10; Luca 10, 16-21.

3. La prooroci: la Utrenie – Matei 23, 29-39, iar la Liturghie – Iac 5, 10-20; 1Cor 14, 20-25; sau Evr 6, 13-20; Luca 4, 22-30; sau Luca 11, 47-54; 12, 1.

4. La un apostol: la Utrenie – Ioan 21, 15-25, iar la Liturghie – 1 Ioan 1, 1-7; Luca 10, 16-21.

5. La mai mulți apostoli: la Utrenie – Luca 10, 1-15, iar la Liturghie – 1 Cor. 4, 9-16; Mat. 9, 36-38; 10, 1-8.

6. La un ierarh: la Utrenie – Ioan 10, 1-9, iar la Liturghie – Evr. 7, 26-28; 8, 1-2; Ioan 10, 9-16.

7. La mai mulți ierarhi: la Utrenie – Ioan 10, 9-16, iar la Liturghie – Evr. 9, 17-21; Mat. 5, 14-19.
 8. La un mucenic: la Utrenie – Luca 21, 12-19, iar la Liturghie – 2 Tim. 2, 1-10; Ioan 15, 17-27; 16, 1-2.
 9. La mai mulți mucenici: la Utrenie – Luca 21, 12-19, iar la Liturghie – Râm. 8, 28-29; sau Evr. 11, 33-40; Mat. 10, 16-22.
 10. La un sfințit mucenic: la Liturghie – Evr. 13, 7-16; Luca 12, 32-40.
 11. La mai mulți sfinți mucenici: la Utrenie – Mat. 12, 1-8, iar la Liturghie – Evr. 5, 4-10; sau Filip. 3, 20-21; 4, 1-4; Luca 12, 8-12; sau 6, 17-23; sau 10, 22-24; sau 14, 25-35.
 12. La o Sfântă muceniță: la Utrenie – Marcu 5, 24-34, iar la Liturghie – 2 Cor. 6, 1-10; sau Gal. 3, 22-29; Mat. 15, 21-28.
 13. La cuvioși și nebuni pentru Hristos: la Utrenie – Luca 6, 17-23, iar la Liturghie – Gal. 5, 22-26; 6, 1-21; Mat. 4, 25; 5, 1-21.
 14. La un cuvios mucenic: la Liturghie – 2 Tim. 1, 3-18; Marcu 8, 34-38; 9, 1.
 15. La mai mulți cuvioși și preacuvioși mucenici: la Utrenie – Luca 6, 31-36, iar la Liturghie – Râm. 8, 28-39; Marcu 8, 34-38; 9, 1.
 16. La o cuvioasă și o preacuvioasă: la Utrenie – Mat. 25, 1-13, iar la Liturghie – Gal. 3, 23-29; Luca 7, 36-50.
 17. La preacuvioase mucenice: la Utrenie – Mat. 10, 16-22, iar la Liturghie – Gal. 3, 23-29; 4, 1-5; Mat. 5, 14-19.
 18. La mărturisitori: la Liturghie – Efes. 6, 10-17; Luca 12, 8-12.
 19. La sfinții doctori fără de arginți: la Liturghie – 1 Cor. 12, 27-31; 13, 1-8; Mat. 9, 36-38; 10, 1-8.
-

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA LA MORȚI

Luni: Ps. 31, 12; Ps. 31, 1; Râm. 14, 5-9; Ioan 5, 17-24.
Marți: Ps. 24, 14; Ps. 64, 4; 1 Cor. 15, 39-45; Ioan 5, 24-30.
Miercuri: Ps. 31, 12; Ps. 31, 1; 2 Cor. 5, 1-10; Ioan 6, 35-39.
Joi: Ps. 63, 10; Ps. 63, 1; 1 Cor. 15, 20-28; Ioan 6, 40-44.
Vineri: Ps. 31, 12; Ps. 31, 1; 1 Cor. 15, 47-57; Ioan 6, 48-54.
Sâmbătă: Ps. 24, 14; Ps. 64, 4; 1 Solon. 4, 13-17; Ioan 5, 24-30.

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA PENTRU DIFERITE TREBUINȚE

La Sfântul Maslu:

1. Ps. 32, 22; Ps. 32, 1; Iac. 5, 10-20; Luca 10, 25-27.
2. Ps. 117, 14; Ps. 117, 18; Râm. 15, 1-7; Luca 19, 1-10.
3. Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; 1 Cor. 12, 27-31; 13, 1-8; Mat. 10, 1, 5-8.
4. Ps. 102, 2; Ps. 102, 1; 2 Cor. 6, 16-18; 7, 1; Mat. 8, 14-23.
5. Ps. 11, 7; Ps. 11, 1; 2 Cor. 1, 8-11; Mat. 25, 1-13.
6. Ps. 50, 1; Ps. 50, 10; Gal. 5, 22-26; 6, 1-2; Mat. 15, 21-28.
7. Ps. 6, 1; Ps. 6, 2; 1 Solon. 5, 14-23; Mat. 9, 9-13.

La sfîntirea Bisericii:

Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; Evr. 2, 11-18; Ps. 44, 16; Evr. 9, 1-7; Ps. 92, 7; Ps. 92, 1; Evr. 3, 1-4; Mat. 16, 13-19; Luca 10, 38-42; 11, 27-28; Ioan 10, 22-28.

La vreme de secetă:

Ps. 32, 7; Iac. 5, 7-9, 17-18; Mat. 15, 1-6.

La prea multă ploaie:

Ps. 68, 1; Ps. 68, 2; Râm. 8, 22-27; Mat. 7, 7-11.

La cutremur:

Ps. 27, 12; Ps. 27, 1; Evr. 12, 11-13, 25-27; Mat. 8, 23-27.

La orice nevoie:

Marcu 11, 22-26.

Pentru cei ce fac milostenie:

Mat. 6, 7-11.

Pentru bolnavi:

Iac. 3, 10-16; 5, 10-20; Mat. 8, 14-23; Marcu 5, 24-34; Ioan 4, 46-54; Luca 9, 1-6.

La tunderea monahilor:

Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; Efes. 6, 10-17; Mat. 10, 37-42; 11, 1.

La orice cerere:

Ps. 12, 5; Efes. 5, 9-21; Mat. 7, 7-11; Marcu 11, 22-26; Luca 18, 2-8; Mat. 7, 7-8.

La Sfântul Botez:

Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; Râm. 6, 3-11; Mat. 28, 16-20.

La Sfânta Cununie:

Ps. 20, 3; Efes. 5, 20-33; Ioan 2, 1-11.

La Sfânta Taină a Pocăinței:

Mat. 9, 9-13 sau Luca 15, 1-10.

La cei chinuiți de duh rău:

Mat. 8, 28-34; 9, 1; sau Mat. 17, 14-23; sau Marcu 5, 1-20; sau Marcu 9, 17-32; sau Luca 9, 37-43.

La îngroparea monahilor și mirenilor:

Ps. 29, 8; 1 Solon. 4, 13-17; Ioan 5, 24-30.

La îngroparea preoților:

1. Ps. 114, 7; 1 Solon. 4, 13-17; Ioan 5, 24-30.
2. Ps. 64, 1; Ps. 64, 4; Râm. 5, 12-21; Ioan 5, 17-24.
3. Ps. 64, 4; Ps. 101, 12; 1 Cor. 15, 1-11; Ioan 6, 35-39.
4. Ps. 24, 13; Ps. 27, 1; 1 Cor. 15, 20-28; Ioan 6, 40-44.
5. Ps. 64, 1; Ps. 24, 13; Râm. 14, 6-9; Ioan 6, 40-54.

La înmormântarea pruncilor:

Ps. 29, 8; Ps. 114, 7; 1 Cor. 15, 39-45; Ioan 6, 35-39.

La Ceasurile Înpărătești ale Crăciunului:

Ceasul I: Ps. 2, 7; Ps. 2, 8; Evr. 1, 1-12; Mat. 1, 18-24.

Ceasul al III-lea: Ps. 86, 5; Ps. 86, 1-2; Gal. 3, 23-29; Luca 2, 1-20.

Ceasul al VI-lea: Ps. 109, 3; Ps. 109, 1; Evr. 1, 10-14; 2, 1-3; Mat. 2, 13-23.

Ceasul al IX-lea: Ps. 86, 5; Ps. 86, 1-2; Evr. 2, 11-18; Mat. 2, 13-23.

La Vecernie, în ajunul Crăciunului:

Ps. 2, 7; Ps. 2, 8; Evr. 1, 1-13; Luca 2, 1-20.

La Ceasurile Înpărătești ale Bobotezei:

Ceasul I: Ps. 17, 1-2; Ps. 17, 13; Fapt. Ap. 13, 25-33; Mat. 3, 1-11.

Ceasul al III-lea: Ps. 76, 16; Ps. 28, 3; Fapt. Ap. 19, 1-8; Marcu 1, 1-8.

Ceasul al VI-lea: Ps. 28, 3; Ps. 28, 1; Râm. 6, 3-11; Marcu 1, 9-11.

Ceasul al IX-lea: Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; Tit 2, 11-14; 3, 4-7; Luca 3, 13-16.

La Vecernie, în ajunul Bobotezei:

Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; 1 Cor. 9, 19-27; Luca 3, 1-18.

La Tedeumuri:

1. La Anul Nou: 1 Tim. 2, 1-6; Luca 4, 16-22.

2. La deschiderea Sfântului Sinod: Fapt. Ap. 15, 5-11, 22-28, 30-32; Mat. 18, 15-20.

3. La deschiderea anului școlar: Ps. 118, 24; 2 Tim. 3, 16-17; 4, 2-5; Luca 8, 5-15.

4. Mulțumire pentru toată facerea de bine primită dela Dumnezeu: Ps. 12, 5; Râm. 13, 1-7; Marcu 11, 22-26.

La Sfințirea Aghiasmei Mari:

Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; 1 Cor. 10, 1-4; Marcu 1, 9-11.

La Sfințirea Aghiasmei Mici:

Ps. 26, 1; Ps. 26, 2; Evr. 2, 11-18; Ioan 5, 1-4.

PROCHIMENELE DELA VECERNIE PENTRU FIECARE ZI LITURGICĂ A SĂPTĂMÂNII

Luni: Ps. 4, 3.

Marți: Ps. 22, 7; Ps. 22, 1-2.

Miercuri: Ps. 53, 1; Ps. 53, 2.

Joi: Ps. 123, 8; Ps. 120, 1.

Vineri: Ps. 58, 10; Ps. 58, 1.

Sâmbătă: Ps. 92, 1; Ps. 92, 2; Ps. 92, 7.

Duminică: Ps. 133, 1.

PROCHIMENELE DE DINAINTE DE CITIREA APOSTOLULUI PENTRU FIECARE ZI LITURGICĂ A SĂPTĂMÂNII

Luni: Ps. 103, 4; Ps. 103, 1.

Mărti: Ps. 63, 10; Ps. 63, 1.

Miercuri: Luca 1, 47; Luca 1, 48.

Joi: Ps. 18, 4; Ps. 18, 1.

Vineri: Ps. 98, 5; Ps. 98, 1.

Sâmbătă: Ps. 31, 11; Ps. 31, 1.

SINAXAR

LUNA SEPTEMBRIE

Are zile 30.

Ziua are ceasuri 12 și noaptea 12.

† 1. începutul indictului, adică al anului nou (bisericesc), și cuv. Simeon Stâlpnicul.

2. sf. m. Mamant și Ioan Pustnicul.

3. sf. m. Antim și cuv. Teoctist.

4. sf. Vavila și văzăt. de D-zeu Moisi

5. sf. proroc Zaharia.

(6. minunea Arhanghelului Mihail.

7. înainte prăznuirea Nașterii Prea Sf. de D-zeu Născătoarei și sf. m. Sozont

(†) 8. **Nașterea Prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.**

(9). D-zeeștii părinți: Ioachim și Anna.

10. sf. m. m. Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

11. precuv. Teodora, cuv. Evfrosin.

12. sfântul m. Avtonom.

(13). înainte prăznuirea Înălțării cinstitei Cruci, și sf. m. Cornilie sutașul

(†) 14. **Înălțarea cinstitei Cruci (praznic și post ori în ce zi s'ar întâmpla).**

15. sf. Visarion Arhiepiscopul Larisei și sf. m. Nichita.

16. sf. și marea m. Evfimie.

17. sf. m. Sofia și fiicele ei: Pistis, Elpis și Agapi.

18. cuv. Evmenie Episcopul Gortinei.

19. sf. m. m. Trofim, Savatie și Dorimedont.

20). sf. m. Evstatie și cei cu dânsul.

21. sf. ap. Codrat, sf. proroc Iona.

22. s-țitul m. m. Foca Episcopul.

23). Zămislirea s-lui Ioan Botezătorul și sf. Polixenia.

24. sf. întâia m. Tecla.

(25. cuv. maica Evfrosina.

(26. mutarea sf. Evanghelist Ioan.

27. sf. m. Calistrat și cei cu el.

(28). cuv. părinte Hariton.

29. cuv. păr. nostru Chiriac Sihastru.

(30. sf. Grigore al Armeniei cei mari.

LUNA OCTOMVRIE

Are zile 31.

Ziua are ceasuri 11 și noaptea 13.

1. sf. Ap. Anania și cuv. Roman.
- (2. sf. m. Chiprian și sf. m. Iustina fecioara.
3. s-țitul m. Dionisie Ariopaghitul.
4. s-țitul m. Ierofteiu.
5. s-ta m. Haritina.
- (6). sf. Apostol Toma.
7. s-ții m. Serghie și Vakh.
8. cuv. Pelaghia.
- (9). sf. Apost. Iacov al lui Alfeu.
10. sf. m. m. Evlampie și Evlampia.
11. sf. Ap. Filip, unul din 7 Diaconi.
12. sfinții m. m. Prov, Tarah și Andronic.
13. s-ții m. m. Carp și Papil.

(† 14. Sf. cuv. Maica noastră Parascheva (ale cărei sfinte Moaște se află în Biserica Mitropoliei Moldovei). sf. m. Nazarie, Ghervasie, și Protasie.

15. sf. cuv. Luchian preotul.
16. sf. m. Loghin Sutașul.
17. sf. proroc Ozie și s-tul Andrei din Crit.
- (18). sf. Ap. și Evanghelist Luca.
- (19. sf. proroc Ioil; m. Uar, și Cleopatra.
- (20. sf. marele m. Artenie.
- (21. cuv. păr. Ilarion cel mare.
22. sf. Averchie Episcopul Ierapolei.
- (23). s-tul Iacov fratele D-lui după trup.
24. sf. m. mucenic Areta și cei cu el
25. s-ții m. m. Marchian și Martirie.

(† 26. sfântul marele mucenic Dimitrie și pomenirea marelui cutremur.

27. sf. m. Nestor și cuv. păr. nostru Dimitrie Basarabov, ale cărui sfinte Moaște se află în Biserica catedrală a Mitropoliei Ungro-Vlahiei.

28. s-ții m. m. Terentie și Neonila.
29. sf. Anastasia și Avramie.

30. sf. m. m. Zinovie și Zinovia.

31. sf. Apostoli: Stahie, Amplie, Urban, Aristovul și Narchis.

LUNA NOIEMVRIE

Are zile 30.

Ziua are ceasuri 10 și noaptea 14.

(1. sf. doftori: Cosma și Damian.

2. sf. m. Achindin și cei cu dânsul.

3. Sf. m. Achepsimă și cei cu dânsul.

4. preacuviosul Ioanichie cel mare.

5. sf. m. m. Galaction și Epistimia.

(6. sf. Pavel mărturisitorul.

7. sf. 33 de m. din Militina.

(† 8. soborul mai marilor Voivozi Mihail și Gavriil.

9. sf. m. m. Onisifor și Porfirie.

10. sf. Apostoli: Orest și Olimpa.

11. sf. m. m. Mina, Victor și Vichentie, și cuv. Teodor Studitul, m. Ștefanida

(12. sf. Ioan cel milostiv.

(† 13. Sf. Ioan-Gură-de-Aur.

† 14. sf. Apostol Filip.

Întru această zi se lasă sec pentru Postul Nașterii Domnului.

15. sf. m. Gurie, Samona și Aviv.

(16). sf. Ap. și Evanghelist Matei.

(17. sf. Grigorie făcătorul de minuni.

18. s-ții m. Platon și Roman.

19. sf. proroc Avdie și sf. m. Varlaam.

(20). Înainte prăznuirea intrării în Biserică a Prea Sfintei de D-zeu Născătoarei; sf. Proclu Patriarhul Constantinopolei și cuv. Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte Moaște se află în sf. Monastire Bistrița din jud. Vâlcea).

(†) 21. Intrarea în Biserică a Prea Sfintei de Dumnezeu Născătoare.

22. sf. Ap Filimon și cei cu dânsul.

23. sfinții Grigorie Episcopul Acragandelor și Amfilohie al Iconiei.

24. s-ții m. Climent Papa Romei și Petru Arhiepiscopul Alexandriei.

(25 sf. marea m. Ecaterina și sfântul marele mucenic Mercurie.

26. cuv. Alipie Stâlpnicul și Stelian.

(27. sf. m. mucenic Iacov Persul.

(28. sf. cuv. m. Ștefan cel nou.

29. s-ții m. Paramon și Filumen.

† 30. sf. Ap Andrei cel întâi chemat.

LUNA DECEMBRIE

Are zile 31.

Ziua are ceasuri 9 și noaptea 15.

1. sf. proroc Naum.

2. sf. proroc Avacum

3. sf. proroc Sofonie.

(4). sf. marea m. Varvara și cuviosul Ioan Damaschin.

† 5. prea cuviosul Sava cel sfințit.

(† 6. sf. Nicolae făcătorul de minuni.

7. sf. Amvrosie Episc. Mediolanelor. și s-ta Filoteea fecioara (ale cărei sfinte Moaște se află la Curtea de Argeș).

8. cuv. Patapie.

(9). zămislirea sfintei Anna

10. sf. m. m. Mina, Ermoghen și Evgraf.

11. precuviosul Daniil Stâlpnicul.

12. sf. Spiridon făcătorul de minuni.

(13. sf. m. Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest și sf. m. Lucia fecioara.

14. sf. m. m. Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. sf. s-țitul m. Elevterie.

16. sf. proroc Agheu.

(17. sf. pror. Daniil și sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail.

18. sf. m. Sebastian și sf. m. Zoe.

Duminica înainte de Nașterea Domnului este a tuturor sfinților Părinți.

19. sf. m. Bonifatie și Aglaea.

(20). înainte prăznuire a Nașterii Domnului și sf. mucenic Ignatie.

21. s-ta m. Iuliana și sf. Temistocle.

22. s-ta muceniță Anastasia.

23. s-ții zece mucenici din Crit.

24. Precuvioasa muceniță Evghenia.

(†) 25. Nașterea Domnului Nostru Iisus Hristos.

(26). Soborul Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, sf. m. Evtimie Episc. Sardelor și Nicodim cel sfințit (din ale cărei sf. Moaște se află o parte la Monast. Tismana din jud. Gorj).

Duminică după Nașterea D-lui Hristos pomenirea sfinților și dreptilor Iosif logodnicul, David împăratul și Iacov fratele Domnului.

(27. sf. Arhidiacon și întâiul mucenic Ștefan.

28. sf. 20.000 de mucenici arși în Nicomidia.

29. sf. 14.000 de prunci cari s'au tăiat de Irod.

30. s-ta muceniță Anisia.

31. precuvioasa Melania.

LUNA IANUARIE

Are zile 31.

Ziua are ceasuri 10 și noaptea 14.

(†) 1. cea după trup tăierea împrejur a Domnului Iisus Hristos. Sf. Vasilie Arhiep. Chesariei Capadochiei.

2. înainte prăznuirea Botezului Domnului; sf. Silvestru Papa Romei.

3. sf. pror. Malahi și sf. m. Gordie.

4. Soborul sfinților 70 de Apostoli.

5. sfinții m. Teopempt și Teona și cuvioasa Sinclitichia.

(†) 6. Botezul D-lui n. Iisus Hristos.

(7). Sf. proroc Ioan Botezătorul.

8. Cuvioasa Domnica.

9. sfântul mucenic Polievct.

10. sf. Grigorie Episcopul Nisei.

† 11. cuv. Teodosie, încep. obștei.

12. sf. muceniță Tatiana.

13. s-ții m. Ermil și Stratonice.

14. cuvioșii părinți uciși în Sinai și Rait.

15. c. Pavel Tiveul și Ioan Colibașul.

(16). închinarea cinstului Lanț al sf. Apostol Petru.

(† 17. prea cuviosul Antonie cel mare.

† 18. sfinții: Atanasie și Chiril.

19. cuviosul Macarie Eghipteanul.

† 20. precuviosul Evtimie cel mare.

- 21. cuv. Maxim și sf. mucenic Neofit.
- (22. sfântul Apostol Timotei.
- 23. Sfințitul m. Climent Episcopul dela Anghira și sf. m. Agatanghel.
- 24. cuvioasa maică Xenia.
- † 25. sf. Grigorie Teologul.
- 26. cuviosul Xenofont cu ai săi.
- † 27. aducerea Moaștelor sfântului Ioan Gură-de-Aur.
- (28. cuv. Efrem Sirul.
- (29. Aducerea Moașt. sf. m. Ignatie.
- († 30. Sf. Ierarhi: Vasilie cel mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură-de-Aur.
- 31. sfinții: Chir și Ioan.

LUNA FEBRUARIE

Are zile 28, iar de este an visect, 29.

Ziua are ceasuri 11 și noaptea 13.

- 1. înainte prăznuirea Întâmpinării Domnului nostru Iisus Hristos. Sf. mucenic Trifon.
- (†) 2. **Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos.**
- 3. sfântul și dreptul Simeon de D-zeu primitorul și Anna prorocița.
- 4. cuviosul Isidor Pelusiotul.
- 5. sfânta muceniță Agatia.
- 6. cuviosul Vucol Episcopul Smirnei.
- 7. sf. Partenie Episcopul Lampsacului și cuviosul Luca.
- (8. sf. marele mucenic Teodor Stratilat și sf. proroc Zaharia.
- 9. sfântul mucenic Nichifor.
- (10). sf. sfințitul mucenic Haralambie
- 11. sf. Sfințitul mucenic Vlasie.
- 12. sfântul Meletie Arhiepiscopul Antiohiei.
- 13. cuviosul Martinian.
- 14. cuviosul Avxentie.
- 15. sfântul Apostol Onisim.
- 16. sf. mucenic Pamfil și cei cu el.
- (17. sf. marele m. Teodor Tiron.
- 18. sf. Leon Papa Romei.
- 19. s-ții Apost: Arhip, Filimon și Afia.

20. sf. Leon Episcopul Cataniei
21. cuviosul Timotei.
22. aflarea moaștelor sfinților din Evghenia.
23. sfințitul m. Policarp Ep. Smirnei.
- † 24. întâia și a doua aflare a cinstitului Cap al Sf. Ioan Botezătorul.
25. sf. Tarasie Arhiep. Țarigradului.
26. sf. Porfirie Arhiepiscopul Gazei.
27. cuv. Procopie Decapolitul.
28. cuv. păr. și mărturisitor Vasilie.
29. cuv. păr. Casian Romanul.

LUNA MARTIE

Are zile 31.

Ziua are ceasuri 12 și noaptea 12.

1. cuvioasa muceniță Evdochi.
2. sf. m. Teodot Episcopul Chirinei.
3. sf. m. Evtropie, Cleonic și Vasilisc.
4. prea cuviosul părinte Gherasim dela Iordan.
5. sfințitul m. Conon.
6. sfinții 42 de mucenici din Amorea.
7. sfinții mucenici din Herson: Vasilie și Efrem.
8. cuv. Teofilact Episc. Nicomidiei.
- † 9. sf. 40 de mucenici din Sevastia.
10. sf. m. Codrat și cei cu el.
11. sf. Sofronie Patr. Ierusalimului.
12. cuv. Teofan mărturisitorul.
13. aducerea moaștelor sf. Nichifor Patriarhul Constantinopolei.
14. cuv. Benedict și sf. mucenic Alexandru
15. sf. mucenic Agapie și cu ai săi.
16. sf. mucenici Savin și Papa.
17. cuv. Alexie omul lui Dumnezeu.
18. sf. Chiril Arhiep. Ierusalimului.
19. sf. mucenici: Hrisant și Darie.
20. cuvioșii părinți uciși în M-rea sf. Sava.
21. cuv. mărtur. Iacov Episcopul.
22. sf. mucenic Vasilie preotul din Anghira.

- 23. cuv m. Nikon și 200 de ucenici
- 24. sf cuvios Zaharia; înainte prăznuirea Bunei-Vestiri
- (†) 25. Buna-Vestire (praznic și deslegare la pește).
- (26). soborul mai marelui Voevod Gavriil.
- 27. sf. noastră maica Matrona.
- 28. cuv. Ștefan și Ilarion cel nou
- 29. cuviosul Marcu Episc. și Chiril diaconul
- 30. cuv. părinte Ioan Scărarul
- 31. cuv. Ipatie, Episcopul Gangrei.

LUNA APRILIE

Are zile 30.

Ziua are ceasuri 13 și noaptea 11.

- 1. cuvioasa Maria Eghipteanca.
- 2. cuviosul Tit
- 3. cuviosul Nichita.
- 4. cuv. Iosif scriitorul de cântări.
- 5. sf. m. Teodul și Agatopod.
- 6. sf. Evtihie Arhiepiscopul Constantinopolei.
- 7. cuv. Gheorghe Episc. Meletinei
- 8. sf. Apostoli: Irodion, Agav și Ruf.
- 9. sf m. Evpsibie din Chesaria.
- 10. sf. m. Terentie și cei cu el.
- 11. Sfințitul mucenic Antipa.
- 12. cuv. Vasile Episcopul Pariei.
- 13. sfințitul mucenic Artemon.
- 14. sfântul mărturisitor Martin Papa Romei.
- 15. sfinții Apostoli: Aristarh. Pud și Trofim.
- 16. sf. mucenițe: Agapia, Irina și Hionia.
- 17. cuviosul Simeon și Acachie Episcopul.
- 18. cuv. Ioan ucenicul sf. Grigorie Decapolitul.
- 19. cuviosul Ioan.
- 20. cuviosul Teodor Trihina.
- 21. sf. mucenic Ianuarie și cei cu el.
- 22. preacuviosul Teodor Sicheotul
- († 23. Sf. și marele mucenic Gheorghe purtătorul de biruință.

- 24. sf. mucenic Sava Stratilat și cuvioasa Elisavet.
- (25.) sf. Apost. și Evanghelist Marcu.
- 26. sf mucenic Vasile Episcopul Amasiei.
- (27. sf. m. Simeon fratele Domnului.
- 28. sf Apost. Iason. Sosipatru și sf. mucenic Dada. Maximian și Chintilian.
- 29. sf. 9 mucenici din Chizic
- (30). sf. Apostol Iacov fratele sf. Evanghelist Ioan.

LUNA MAI

Are zile 31.

Ziua are ceasuri 14 și noaptea 10.

- 1. sfântul proroc Ieremia
- (2. aducerea Moașt. sf. Atanasie cel Mare.
- 3. sfinții mucenici: Timotei și Mavra.
- 4. cuvioasa muceniță Pelaghia
- 5. sfânta muceniță Irina.
- 6. sfântul și dreptul Iov.
- (7. sfântul mucenic Acachie
- † 8. sf. Apostol și Evanghelist Ioan.
- 9. sf. pror. Isaia și sf. m. Hristofor.
- (10. sfântul Apostol Simion Zilot.
- (11 sfințitul mucenic Mochie.
- 12. sf Epifanie Episcopul și Ghermano Arhiepisc Constantinopolei
- 13. sf. muceniță Glicheria.
- 14. sf. mucenic Isidor.
- (15. cuv Pahomie cel Mare.
- 16 cuv Teodor sfințitul.
- 17. sf. Ap Andronic și cei cu dânsul.
- 18 sf mucenici: Teodot, Petru, Dionisie și cei cu ei.
- 19. sfințitul mucenic Patrichie și cei cu el.
- 20. sf mucenic Talaleu
- († 21 Sfinții Împărați: Constantin și Elena.
- 22. sfântul mucenic Vasilisc.
- 23. cuviosul și mărturisitorul Mihai Episcopul.
- 24 cuv Simeon din muntele minunat.

- † 25. a treia aflare a Capului sfântului Ioan Botezătorul.
- 26. sf. Apostol Carp.
- 27. sf. Sfințitul mucenic Terapont.
- 28. cuv. păr Nichita Episcopul.
- 29. sf. cuv. muceniță Teodosia.
- 30. preacuviosul Isaachie.
- 31. sf. Apostol Ermiu.

LUNA IUNIE

Are zile 30.

Ziua are ceasuri 15 și noaptea 9.

- 1. sf. mucenic Iustin filozoful.
- 2. sfântul Nichifor.
- Joi după Rusalii serbăm pe sf. Ioan cel nou (ale cărui sf. Moaște se află în Suceava din Bucovina).
- 3. sf. mucenic Luchilian.
- 4. sfântul Mitrofan
- 5. sf. Dorotei Episcopul Tirului.
- 6. cuv. Ilarion și cuv. Visarion.
- 7. sf. sfințit Teodot.
- (8. aducerea moaștelor sf. mucenic Teodor Stratilat.
- (9. sf. Chiril Arhiep. Alexandriei.
- 10. sf. Timotei al Brusei
- 11). sf. Ap. Vartolomei și Varnava.
- (12. cuv. Onufrie și Petru.
- 13. sf. muceniță Achilina.
- 14. sf. proroc Elisei și Metodie Arhiepiscopul Constantinoplei.
- 15. sf. proroc Amos.
- 16. sf. și făcătorul de minuni Tihon.
- 17. sfinții mucenici: Manuil, Savel și Ismail.
- 18. sf. mucenic Leontie
- (19). sf. Apost. Iuda fratele D-lui.
- 20. sf. s-țitul m. Metodie Episcopul.
- 21. sf. mucenic Iulian.
- 22. sf. Evsevie Episc. Samosatelor.
- 23. sf. muceniță Agripina.

(† 24. Nașterea Prorocului Ioan Botezătorul.

25. cuvioasa muceniță Fevronia.

26. cuv. David cel din Tesalonic.

27. cuviosul Samson primitorul de streini.

28 aducerea moaștelor sfinților Chir și Ioan.

(† 29 sfinții Apostoli Petru și Pavel.

(30. soborul celor 12 sfinți Apostoli.

LUNA IULIE

Are zile 31.

Ziua are ceasuri 14 și noaptea 10.

(1. sfinții doftori făcători de minuni, fără de arginți: Cosma și Damian din Roma.

(2) punerea Veșmântului Prea Sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu.

3. sf. mucenici: Iachint și Anatolie.

4. sf. Andrei Episcopul Critului.

†) 5. cuv. Atanasie dela Aton și cuv. Lampadie.

6. sf. Sisoe cel Mare

7. cuvioșii: Toma și Acachie și sf. muceniță Chiriachi (din moaștele căreea sunt la Episcopia de Huși).

(8) sf. marele mucenic Procopie.

9 sf sfințitul mucenic Pangratie

10. sf. 45 de mucenici din Nicopole

11. sf. marea muceniță Evfimia

12. sf mucenici: Proclu și Ilarie

(13. Soborul Arhanghelului Gavriil

14. sf. apostol Achila

(15. sf. mucenici: Chiric și Iulita

16. sf. sfințitui mucenic Atinoghen

† 17. sf. muceniță Marina

18. sf. mucenici Iachint și Emilian

19. cuv. Die și cuvioasa Macrina

(† 20 Sf. Prooroc Ilie Tesviteanul

21 cuvioșii: Simeon și Ioan

(22) sf. mironosiță Maria Magdalena și aducerea moaștelor sfințitului mucenic Foca

23 sf. slăvit mucenic Trofim

24 sf. marea muceniță Hristina

(25) adormirea sf Anna maica Născătoarei de Dumnezeu

26. sf mucenic Ermolae și sf muceniță Parascheva.

(† 27. sf marele mucenic Panteleimon

28 sf Apostoli și diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena

29. sf. mucenic Calinic

30. sf. Apostoli: Sila și Siluan

31. sf și dreptui Evdochim.

Întru această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicei Domnului.

LUNA AUGUST

Are zile 31.

Ziua are ceasuri 13 și noaptea 11.

(1). Scoaterea cinstitei Cruci și sfinții 7 mucenici Macavei

(2. aducerea moașt. sf Arhid. Ștefan

3. cuvioșii: Isachie, Dalmat și Favst.

4. sfinții 7 tineri din Efes.

(5. Înainte prăznuirea Schimbărei la Față și sf. mucenic Evsignie

(†) 6. Schimbarea la Față a Domnului

7. preacuviosul mucenic Dometie

8. sf. Emilian mărturisitorul

(9) sf Apostol Matia

10. sf. mucenic și arhidiacon. Lavrentie

11. sf. mucenic și arhidiacon. Evplu

12. sf mucenici: Fotie și Anichit.

13. sf Maxim mărturisitorul.

14. înainte prăznuirea Adormirii și sf. proroc Miheea

(†) 15. Adormirea Maicii Domnului

(16) Sf. mucenic Diomid

17 sf mucenic Miron

18. sf. mucenici: Flor și Lavru

19. sf. m Andrei Stratilat și cei cu el.

20. sf. proroc Samuil

21. sf. Apostol Tadeu

22. sf. mucenic Agatonic

23. sf mucenic Lup

24 sf sfințitul mucenic Evtibie

(25. sf. Ap Vartolomei și Ap. Tit.

26. sf. mucenici. Adrian și Natalia

27. cuviosul Pimen

28. cuv. Moisi Arapul

(† 29. Tăierea Capului sf. Ioan Botezătorul

(praznic și post ori în ce zi s'ar întâmpla)

30. sf. patriarhi: Alexandru, Ioan și Pavel.

(31). Punerea cinstului Brâu al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.